This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

HW 32BR T

Digitized by Google

KE 38.433

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE

GRÆCO-LATINUM et LATINO-GRÆCUM:

STUDIO ATQUE OPERA

JOSEPHI HILL, JOHANNIS ENTICK,

NEC NON

GULIELMI BOWYER,

VOCABULORUM UNDECIM QUASI MILLIBUS AUCTUM;

ET INSUPER QUOQUE AD CALCEM ADJECTÆ SUNT

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

QUIBUS

OMNIA GR. LING. PRIMITIVA COMPREHENDUNTUR.

ITEM

TRACTATUS DUO:

ALTER DE RESOLUTIONE VERBORUM, DE ARTICULIS ALTER

UTERQUE PERUTILIS, ET ÆQUE DESIDERATUS.

EDITIO XVI, PRIORIBUS MULTO AUCTIOR ET EMENDATIOR.

LONDINI,

EX OFFICINA M. BROWN.

SUMPTIBUS T. LONGMAN; B. LAW; W. GINGER; S. BLADON; C. DILLY; J. JOHNSON; G. G. & J. ROBINSON; H. GARDNER; R. BALDWIN; W. OTRIDGE; OGILVY & SPEARE; F. & C. RIVINGTON; T. EVANS; R. FAULDER; P. WYNNE; W. LOWNDES; C. D. PIGUENIT; J. SCATCHERD; W. BENT; G. & T. WILKIE; J. WALKER; ET M. POTE.

MDCCXCVI.

Digitized by Google

~~5213, 10~~
KE 38433

1875, Nov. 11.
Gift of
Arthur G. Sedgwick,
of Cambridge.
(H. U. 1864.)

Digitized by Google

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOSEPHUS HILL.

GRÆCAM *Linguam celebrare, cujus exiſtimatio apud literatos omnes tanta eſt, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat, nec mihi opus eſt, nec ſtudioſa indoles id expoſcit. De iis igitur ſolummodo verba facere in animum induxi, quæ præſens omnino ſpectant inſtitutum: quò penes unumquemque ſit faciliùs de eodem rectiúſque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium, plurimum refert conſilium perinde inſtituti operis, ac ipſum opus habere compertum. Quibus igitur de cauſis hoſce ſuſcepimus labores, & quem ad uſum eoſdem dirigimus; ne, hoc non benè perſpecto, iniqua (ut plerumque fert conſuetudo) in nos operámve noſtram lata eſſet ſententia; paucis te,* Amice Lector, *à primo admonendum duxi. Quiſquis enim ſecum recolit quot Lexica annis jam antea multis prodierunt in lucem, nos fortean imprudentiæ coarguet, quaſi fruſtra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet ea omnia vel* χριτικώτερα *eſſe, (nonnulláque per omnia Græca) atque adeò non attemperata ad captum juventutis, ſed viris peritis duntaxat accommodata; vel pretii ſaltem moliſque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commodè portari queant. Idcirco* Cl. Schrevelius, *qui multis nominibus de rep. literariâ benè meruit, meliúſque mereri pergit quotidie, hoc Lexicon concinnavit primitùs; idémque nos in uſum Britannorum jam auctum ivimus; ut ſtudioſæ Gr. ling. adoleſcentiæ, in ſuperandis difficultatibus, quæ teneriorem illam ætatem ut plurimùm torquent, foret ſubſidio: & tenuiori-*

 bus

Digitized by Google

bus inſimul fortunis, humeriſque parum firmis meliùs aliquantò conſuleretur. Quò verò adoleſcentibus ſalebroſa ad Athenas via planior fieret, itàque compendioſior: id in primis & Cl. Schrevelio, & nobis fuit curæ; ut vocabula omnia N. Teſtamenti, & ſcriptorum qui in Scholis trivialibus teruntur; necnon uſitatioria, quæ cùm alibi apud Poëtas, & Oratores occurrunt, tum maximè in Veteris Teſtamenti verſione Græcâ, (quæ multis perperam LXXII. dicitur) explicata forent, & enucleata. Anomala etiam, & themata quæ difficiliùs inveſtigantur, uti & hujus linguæ dialecti variæ, quæ moleſtiam minùs exercitatis (atque maximè) creare ſolent; ea ferè omnia, & inventu, & intellectu facta ſunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non ſolùm futura & præterita (quod ab aliis Lexicographis factum,) ſed alia etiam aſſignavimus tempora, quibus difficultas ineſſe videbatur, & potiſſimùm indefinita; Græci quippe plurimùm hæc pro perfectis ſolent uſurpare. Ut verò à cæteris dignoſci poſſint, literis capitalibus ſignata ſunt primitiva: ſub quibus plerumque & derivata, & compoſita communiora, (quæ ſua etiam ſerie relata ſunt) memoriæ ergô commemorantur. Græca πολύσημα, per primigenias ſuas ſignificationes primùm plerumque, deinde per poſtnatas, (niſi quando unica ſufficiat) Latinè reddidimus: Quid enim id genus voces (quæ fere ſunt innumeræ) primò & propriè ſignant, quid verò tranſlatè & μεταφορικῶς, permagni intereſt exploratum habere. Cùm enim tranſlata vocabula & plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad ſignificandum valeant, (conciſæ utpote ſunt ſimilitudines, quæ rem planè ſubjiciunt oculis) iis quàm ſæpiſſimè utuntur Scriptores: quo fit neceſſe ut juxta in alienis, in quæ migrârunt, vel ubi ſaltem diverſantur, ac propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid inſuper in hâc Editione præſtitum eſt, admonendus es porrò, Candide Lector. Nonnulla Schreveliana, ſed oppidò pauca,

Digitized by Google

pauca, deleta ſunt (neque enim operam, neque famam ejus, imminutam velimus;) alia quædam mutavimus; ἔτυμα deſiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout ſeries verborum tulit, intertexuimus; & vocabulorum denique amplius millia in album retulimus. Adjectivis unius, uti & trium terminationum, ut ab iis quæ duarum ſunt, & ſubſtantivis diſcriminari poſſint, (quod ſæpiùs pueris negotium faceſſere jam inde ab adoleſcentiâ memini) nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedimus, ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata ſuam referunt acceptam, literis majuſculis imprimerentur. Quod tametſi à nemine (quòd ſciam) adhuc tentatum fuerit, & quantulumcunque videbitur; magni tamen (niſi me valde fallit conjectura) erit adoleſcentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non ſolùm eorundem origines, & in plurimis orthographia etiam, & ſyllabarum quantitates multò faciliùs innoteſcere poſſint: verùm etiam ambæ unâ eâdemque operâ addiſcuntur linguæ; citiùſque & altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior eſt nulla, quàm (paucis ex Grammaticâ prægûſtatis, de pronominibus verbiſque ſubſtantivis, quòd frequentiſſimè occurrunt; de vi præpoſitionum item, ob earum uſum cùm ſingillatim, tùm in compoſitione (apud Græcos præſertim) longè uberrimum: conjunctionúmque ad aſſequendum ſermonis nexum; de verborum & nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligenter; & per notas voces ignotas addiſcere, & memoriâ retinere. Cujus rei teſtis adeò locuples eſt omnium experientia, ut nemo, niſi in linguis planè hoſpes, ignorare poſſit. Quod ſi in iiſdem duriuſculè ſubindè ἐτυμολογίζειν videamur: at certo nihilo ſecus id fecimus, quàm à doctiſſimis Etymologis ante nos factum; tametſi quò minùs, literarum varias permutationes oſtendendo, etyma ſcrutaremus, cùm brevitas, tùm ratio operis in primis prohibuit.

Ubi

Digitized by Google

Ubi autem iiſdem omnino conveniunt literis, (quod in plurimis vocibus, & nominibus præſertim propriis, ſæpè accidit) minùs fuimus ſoliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens ſit iſtiuſmodi vocabulorum multitudo, ut una fere Æolica dialectus, non injuriâ (Fabio *teſte) totum penè ſermonem Latinum pro ſua ſobole vindicare poſſit; tantaque incertitudo quânam familiâ, imò vel gente oriunda ſunt plurima; nemini ſit mirum, ſi nonnulla, hanc in modum fortè indigitanda, à nobis ſint prætermiſſa: quando neque per tempus ſemper licuit, nec (fatcor) placuit ſemper, multis ex Etymologis* ἔτυμα *ruſpari. Quin facile eſt ſignatis addere: & in vocabulariis Latinis, ſi ad eundem modum daretur, ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, & ſolâ terminatione ſæpiſſimè diſcrepant, diverſis literis vel characteribus quibuſcunque innoteſcerent: opus (niſi plurimum fallor) non minùs utile reip. literariæ, quam juventuti gratum foret: Quod ut in Latino-Anglicano fiat, author fui; & brevi ſpero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda noſtratium gratiâ admiſcentur: nonnullâque à nemine (quantùm uſpiam mihi contigit videre) hucuſque obſervata. Dum hæc continenti labore, in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit* J. Hutchinſonus, *vir ſupra ætatem doctus. Ubi vocabulorum ſeriem, in ordinem Alphabeticum reſtituit; Græca admodum multa Latinis addidit; & utriuſque generis tria circiter millia ſuppeditavit; prout unicuique collationem inſtituenti conſtare poterit. Hiſce* Lubini *ſententias Græco-Latinas ſubjunximus; & tractatus duos nunquam antea editos; quos humaniter mecum communicavit Doctiſſ.* Rhodocanacides; *qui alia ſimilis monetæ, ſi literatorum calculis hæc approbari ſenſerit, excudenda pollicetur. Reliquum eſt, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (ſi quis alius) jure optimo meruiſſe videbitur: quippe omnem*

Digitized by Google

curam, operam, & diligentiam adhibuit, ut hæc * *quàm emendatiſſimè tuum in conſpectum prodirent. Typis fatetur minutioribus ſe uſum; ne opus, hoc tanto auctario, juſtam molem, pretiúmve ſolitum excederet; eóque magis, quòd ejus ſunt generis hujuſmodi libri, ut non in oculorum uſque defatigationem perpetuò ſint legendi, ſed conſulendi tantùm prout tulerit occaſio.* Σφάλματα *ſiqua irrepſerint, (& in tantâ varietate aliter qui fieri potuit?) ea tamen omnia adeo eſſe* εὐαπολόγητα *vehementer confidit; ut nihil ſit cauſæ, cur* Cl. Schrevelius *in poſterum vereatur, ne corruptè in* Angliâ, *hâc ſaltem ex officinâ prodeat. Hæc ſunt,* Benigne Lector, *de quibus te admonitum velim; nec ſupereſt quicquam, niſi ut noſtros omnium labores æqui bonique conſulas. Vale.*

* Editio nona, 1717, è prelo Bowyeri Senioris.

BIBLIO-

Digitized by Google

BIBLIOPOLAE LONDINENSES

BENEVOLO LINGUÆ GRÆCÆ STUDIOSO.

VISA dudùm noviſſimâ Pariſiis Lexici Manualis à Cornelio Schrevelio primùm elaborati editione, & Batavicis, Anglicanis, Pariſiniſque editionibus, ut perperam dictitant, auctiore & emendatiore, ne videremur noſtrati ſtudioſæ Juventuti deeſſe, novam hancce decimam-tertiam ejuſdem Manualis editionem Pariſinis, Batavicis, aliiſque quamplurimis emendatiorem & reverà auctiorem Londini prælo madavimus, tribus fere millibus, ſupra octo vocabulorum millia à cl. Jos. Hill locupletatam: omnia præterea compoſita & derivata, ab eodem Editore promiſſa, nunc primùm ſuâ propriâ alphabeticâ ſerie relata ſunt; necnon plurima futura atque præterita, & Anglicana Græcis oriunda, Noſtratium gratiâ, frequentiùs admiſcentur curâ & operâ Joannis Entick A. M. & Gul. Bowyeri Typographi peritiſſimi.

Vale, Lector; & quicquid hoc opus noſtrum ſit, pro humanitate tuâ boni conſule.

Londini, ipſis Kal. Januarii, MDCCLXXXI.

*** Additiones Bowyerianæ notantur aſteriſco (*).

Cornelii

Digitized by Google

R. Watts Junr.
1800.

CORNELII SCHREVELII
LEXICON
GRÆCO-LATINUM.

A.

A Prima eſt apud Græcos litera quàm vocant ἄλφα; à primâ Hebræorum *Aleph*. Interdum eſt nota numeralis, ſignificans primum; ſicut β, ſecundum; γ, tertium, &c. In compoſitione verò multiplicem habet uſum; aliquando enim eſt ϛερητικὸν, & vim privandi obtinet: βέβαιος, *ſtabilis*; ἀβέβαιος, *inſtabilis*; &c. Aliquando eſt ἐπιτατικὸν, quaſi dicas *intenſivum*; hoc eſt, vim addit ſignificationi: ut in ἀχανὴς, χανής. Interdum idem quod δὺς, ut ἄβαλος pro δύσβαλος. Nota autem, quòd in quibuſdam dictionibus α impune abſit, vel adſit, ut otioſum dici poſſit: ἀβληχρὸς, βληχρός· ἄϛαχυς, ϛάχυς· ἀπείρεται, πείρεται· ϛεράβηλος, ἀϛεράβηλοι.

Α pro ε Doricè; ut αἶτε pro εἶτε.

Ἁ pro ἡ, Dor. articulus. ᾇ, *quo*, Dor. pro ᾗ, adv.

Α pro ω, Dor. in gen. pl. ſimpl. αν ſine accentu, & ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quintæ decl. ſimpl. ut Πόσειδαν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδὼν, ῶνος. Sic χρυσάσαν, pro χρυσώσαν. à χρυσόω; βοᾶσι pro βοῶσι.

Ἅ, *quæ*: articulus poſtpoſ. n. g. pl. num. ab ὅ, *quod*.

Ἆ, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut & ἆ, ἆ, *ah*, lamentantis, ab ἆ.

* ἆ, ἆ, *ha*, *ha*, *he*, ridentis, ut apud Lat.

Ἀάατος, per dupl. privationem, vel per Pleonaſm. τοῦ α, *valdè noxius & innoxius*: ab α & ἄω, vel ἄτω, βλάπτω. Th. ἀάω. ἄατος, idem.

Ἀαγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *infragilis*: ab α, & ἄγω, *frango*.

Ἀάδη, *nocitum fuit*: aor. 2. pro ἄδη, ſolutione η in ᾱα, verbi ἀάζω.

Ἀαδὴς, Dor. pro ἀηδής.

ἈΑ'ΖΩ, *exbalo*: f. σω, p. κα, à ſono.

Ἀάθην, *deceptus fui*: pro ἤθην, a. 1. paſſ. verbi ἀάομαι, quod ab ἄω, ſeu ἄημι.

* Ἀάθικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex α & ἄθικτος, *intactus*.

Ἀάμινις, δος, ἡ, aucupii inſtrumentum.

Ἄαπτοι, ἀάπτους, ab ἄαπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non tangendus*: ex α & ἅπτω, vel ἰάπτω.

Ἀαρὼν, ὁ, nom. viri Hebr. indecl. q. d. *Montanus*.

Ἀασάμην, ω, ατο, *offendi*: pro ἠσάμην, aor. 1. med. verbi ἀάζω, *noceo*: aor. 1. ασα. Dor. pro ἦσα, & ſolutione τοῦ η in dupl. breve ἄασα, & in med. ἀασάμην. a. 1. paſſ. ἀάσθην, ης, η, pro ἤσθην. Th. ἀτάω.

Ἀᾶσι, *flant*: 3. pl. ab ἄημι· ut ἵϛημι; ἱϛᾶσι. Th. ἄω.

Ἀάχετον, *intolerabile*: ex α & ἔχω, *teneo*: cujus 3. perſ. perf. paſſ. ἔχηται, unde χετὸς, ἡ ἄχετος, & Pleonaſmo τοῦ α, ἀάχετος.

Ἄαται, *ſaturatur*: 3. ſing. ab ἄαμαι. Th. ἄημι. Sed ἀᾶται, 3. ſing. ab ἀάομαι.

Ἄατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inſatiabilis*, *innoxius*: ex α, & ἄτη, damnum.

Ἀβαδδὼν, nomen Antichriſti; *vaſtatio*.

Ἀβαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *profunditate carens*, ἄνευ βάθους.

Ἄβαι, *teneræ*: Dor. pro ἧβαι, ab ἥβη, *pubes*.

* Ἄβαιον, *parvum*, ex α & βαιὸν, idem.

Ἀβακέως, *quietè*: ab

Ἀβακὴς, έος, *mutus*: ab α & βάζω, *loquor*.

Ἀβάκησαν, *neſcierunt*: a. 1. act. Ion. ab ἀβακέω, *taceo*. Th. βάζω.

* Ἀβακίζω, f. ίσω, *taceo*.

* Ἀβάκιον, ου, τὸ, *menſa*, *ſeu tabula calculatoria*.

Digitized by Google

* Ἀβακίσκος, ου, ὁ, *teſſella pavimenti*.
ἈΒΑ'ΑΕ, *utinam, heu*: forſan ab אבל, abal; *lugere*.
Ἀβαντα, acc. ſing. ab Ἄβας, αντος, ὁ, nom. propr. viri.
ἈΒΑΞ, κ☉-, ὁ, *abacus*; item *tabula* ſeu *menſa*: hinc forſan Angl. box, bench, & bank, *menſa nummulariorum*.
Ἀβάπτιςος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *immerſabilis*: ab α & βαπτίζω.
Ἄβαπτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *intinctus*: ex α & βάπτω.
ἈΒΑΡ, ☉-, τὸ, placentæ genus.
Ἀβαρὴς, έ☉-, ὁ ᾗ ἡ, *non oneroſus*: ex α & βάρος. Th. βαρύς.
Ἄβας, Dor. ἥβης. gen. ab ἥβη.
Ἀβάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, *præclarè ago, extollo*: ex α pro ἄγαν, & βάζω.
Ἀβασάνιςος, ὁ ᾗ ἡ, *inexploratus*; ex α & βασανίζω.
Ἀβασανίςως, adv. *re non examinatâ*.
Ἀβασίλευτ☉-, ὁ ᾗ ἡ, unde ἀβασιλεύτως, *ſine rege*: ab α & βασιλεύω.
Ἄβατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *invius*: hinc etiam ἀβάτα, Dor. pro ἀβάτη, ης, η· ex α & βατὸς, *pervius*: quod à βαίνω.
Ἀββα, ὁ, nomen Syriacum, indecl. qui interpret. Lat. *pater*.
Ἀββαλε, pro ἀπέβαλε, vel, ut alii, pro ἀνέβαλε, *rejecit*: a. 2. ab ἀναβάλλω.
Ἀβέβαι☉-, αία, ον, *infirmus*: ex α & βέβαιος.
* Ἀβεβαιότης, ου, ὁ, *infirmitas*.
Ἀβελ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Vanitas*.
Ἀβέλτερος, *ſtolidus*: ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc ἀβελτερία, ἡ.
Ἀβιὰ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater meus eſt Dominus*.
Ἀβιαθὰρ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater excellens*.
* Ἀβιβλ☉-, ου, ὁ, qui libris caret.
Ἀβιλήνη, ῆς, ἡ, nomen regionis.
Ἄβιος, ὁ ᾗ ἡ, *cui non ſuppetunt ad victum neceſſaria*: ab α priv. & βίος, *victus*: item *dives, longævus*: ab α epitat. & βί☉-, *vita*. Eſt &
Ἄβι☉-, *valdè robuſtus*; item *non violentus*: à βία, *vis, robur*.
Ἀβιοὺδ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater decoris*, vel *Decus patris*.
Ἀβίωτ☉-, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ſine vitâ, non vitalis*: à βιόω, *vivo*. Th. βί☉-.
Ἀβλαβέως, *innoxiè*: ab ἀβλαβὴς, έ☉-, ὁ ᾗ ἡ, *innoxius*, ex α & βλάπτω.
Ἀβλαπτος, ὁ ᾗ ἡ, *noxæ expers*, vel *innocuus*: ex α & βλάπτω.
Ἀβλὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, *nondum jactus, novus*. Sed ἄβλητ☉-, *nondum ictus*. Utrumque ex α & βάλλω.
Ἀβληχρὸς, ὰ, ὸν, *debilis, e*: ab α otioſo & βλῆχρος, *debilis*. Apud Pindarum accipitur pro *forti*.
Ἀβλόει, *ſacrifica*: præſ. imperat. act. verbi ἀβλοέω.
Ἀβοατὶ, Poët. & Dor. adv. pro com. ἀβοητὶ.
Ἀτολέςιν ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμου.

Ἀβοήθητος, ὁ ᾗ ἡ, *deſtitutus ope*, vel *remedio*: ab α & βοηθέω.
Ἀβόλησαν, *occurrerunt*: Ion. pro ἠβόλησαν, 3. pl. a. 1. verbi ἀβολέω.
Ἄβολος, ου, ὁ, *qui nondum amiſit dentes ætatis indices*, i. e. γνώμονας. Th. βάλλω.
Ἀβουλία, ας, ἡ, *inopia conſilii*: ex α & βουλὴ· hinc
Ἀβουλ☉-, ου, ὁ ᾗ ἡ, *conſilii expers*: δὲ
Ἀβούλως, adv. *inconſideratè*.
Ἀβουλότατα, adv. *inconſultiſſimè*.
Ἀβούτεω, gen. Ion. pro ἀβούτου, ab
* Ἀβούτης, ου, ὁ, *bobus carens*; ex α & βοῦς, *bos*.
ἈΒΡΑ, ας, ἡ, vel ἄβρα, *ancilla*: ab אבר *viror*.
Ἀβραὰμ, nomen viri, indecl. q. interpret. Lat. *Pater excelſus*, vel *multitudinis*.
Ἀβράκησαν, *ſonuerunt*, 3. pl. a. 1. Ion. verbi ἀβρακέω.
Ἄβραχε, Ion. 3. ſing. imperf. act. verbi ἀβράχω, Poët. pro βράχω.
Ἄβρεκτος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἄβροχ☉-.
Ἀβρίζομαι, *delicato cultu utor, delicatè me orno*: ab ἀβρὸς.
Ἀβρίζω, f. ίξω, *à cibo ſumpto dormio*: ex α int. & βρίζω, *dormito*.
Ἀβριθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *ſine pondere*: ab α & βρίθω.
Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, *à cibo ſumpto dormire*.
Ἀβροβάτης, ου, ὁ, *molli inceſſu utens*; ex ἀβρὸς, & βαίνω, εω, *incedo*.
Ἀβρόβιος, ab ἀβρὸς & βί☉-· &
Ἀβροδίαιτ☉-, ὁ ᾗ ἡ, *molliter & delicatè vivens*: ab ἀβρὸς & δίαιτα.
Ἀβρόμος, ὁ ᾗ ἡ, *ſtrepitum magnum edens*: q. ἅμα βρόμω. Th. βρέμω.
ἈΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mollis, delicatus*: hinc ἀβρότης, ητος, ἡ, *mollities*, Dor. ἀβρέτας, ἀβρότατ☉-, ὰ, *deliciæ*, ab אבר *virens*, vel אבר *fortis*.
ἈΒΡΟ'ΤΗ, ης, ἡ, *nox*: ab α & βροτὸς· ἐν ᾗ βροτὸς οὐ πρόεισι. nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἀβροτάζω, *in nocte vagor*: & ἀβροτέω, *noctu occurro*: ἀβροτῆσαι, a. 1. infin. act.
ἈΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, *abrotonum*, genus herbæ.
Ἄβροτ☉-, ὁ ᾗ ἡ, *immortalis*: ab α & βροτὸς.
Ἀβροχαίτας, α, ὁ, Dor. & Æol. pro comm. ὁ ἀβρὸς τὴν χαίτην ὤν, vel ὁ ἁβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, *qui eſt delicatâ teneráque comâ*. Anacreon.
Ἄβροχ☉-, *immadidus*: ab α & βρέχω.
ἈΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, τὰ, *mora*: παρὰ τὴν ἀβρότητα.
Ἀβρύνομαι, f. ῦμαι, *delicior, glorior*.
Ἀβρύνω, f. υνῶ, *orno*. Th. ἀβρός.
Ἀβρωτ☉-, ου, ὁ ᾗ ἡ, *non voratus*: ex α & βιβρώσκω· item *ejui ineptus*.
Ἄβυδ☉-, ου, nomen urbis. Ἀβυδόθι, Abydo oriundus, & ibidem habitans.
Ἄβυσσ☉-, ου, *infinitæ profunditatis vorago, gehenna*, ex α & βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum*.
Ἀγάασθαι, *obſtupeſcere*: ab ἄγαμαι, per Pleonaſm. Poët. inde etiam

Ἀγάασθε,

Ἀγᾶσθε, *invidetis.*
Ἀγέλεως, ε, ὁ, nomen viri.
Ἀγαγὼς, *qui duxit:* Ion. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.
Ἀγαγῆν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejuſd.
Ἀγάγοι, *duceret:* a. 2. opt. Act. Att. ἄγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. Ion. ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro ἀγὼν, ſubj. ἀγάγω. ab eod. verbo.
Ἀγάζομαι, f. άσομαι, *ſuccenſeo, invideo, admiror.* Th. ἀγάω, vel *ἀγάομαι.* Hinc forsan Angl. to gaze.
Ἀγάθεος, Dor. pro ἠγάθεος, *valdè divinus.*
Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, *glomus.* Th. ἀγαθὸς.
Ἀγαθοεργέω, ῶ, f. ήσω, pf. ηκα, *benefacio.*
Ἀγαθοεργία, ας, ἡ, Ion. *beneficentia.*
Ἀγαθοεργὸς, & contractè ἀγαθουργὸς, ῦ, ὁ, *beneficus:* ex ἀγαθὸς & ἔργον.
Ἀγαθοποιέω, ῶ, *beneficio afficio, rectè ago,* f. ήσω, a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι.
Ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, *benefactum.*
Ἀγαθοποιὸς, ὁ, *beneficus:* ex ἀγαθὸς & ποιέω.
Ἀγαθὸς, ῦ, ὁ, *bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis:* ab ἄγαν, vel α intenſivo & γηθέω, *lætor:* vel ab ἀγαςὸς, abjecto σ, τ mutato in θ· vel παρὰ τὸ ἄγαν θεῖν ἡμᾶς. Angl. good.
Ἀγαθότης, τητος, ἡ, *bonitas:* ab ἀγαθὸς.
Ἀγαθουργίη, Ion. per Craſin. pro ἀγαθοεργίη.
Ἀγαθουργὸς, *beneficus:* vide ἀγαθοεργὸς.
Ἀγαθωθεὶς, *gaviſus:* a. 1. part. paſſ. ab ἀγαθόω, *benefacio.*
Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, *bonitas.* Th. ἀγαθὸς.
Ἀγαθωτάτῳ, dat. ſing. ſuperl. regularis, qu. ab ἀγαθὸς, -ώτερος, -ώτατος, *optimo, præſtantiſſimo.*
Ἀγαὶ, αἱ, *fiſſura, vulnera:* ab ἄγω, *frango.*
Ἀγαίεται, 3. perſ. indic. ab ἀγαίομαι, *iraſcor, invideo.* Th. ἀγάω.
Ἀγαῖος, ε, ὁ, *elegans, invidioſus.* Hinc ſono & ſenſu alludit Ang. gay.
Ἀγακλειτὸς, *valdè celebris, inclytus:* ab ἄγαν & κλειτὸς, quod à κλέος.
Ἀγακλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἀγακλέης, *valdè glorioſus,* idem quod ἀγακλυτός.
Ἀγακλυτὸς, ῦ, ὁ, *inclytus:* ex ἄγαν & κλυτὸς, *celebris:* quod à κλύω, *audio.* Ἀγακλυτοῖσι, dat. pl. Ion.
Ἀγακτιμένην, *ſplendidè ædificatam,* ἄγαν καὶ λαμπρῶς κεκτισμένην, Æol. neglecto augmento, & σ metri causâ ſublato, κτιμένος, pro κεκτισμένος, *ædificatus:* à κτίζω.
Ἀγαλλιάω, ῶ, *exulto,* f. άσω, p. ἠγαλλίακα, a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, ατο; a. 1. paſſ. ἠγαλλιάσθην. Hinc .
Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, *exultatio.* Th. ἀγάλλω.
Ἀγάλλομαι, *geſtio, exulto:* ab ἄγαν & ἅλλομαι. Hinc Ang. gallop.
ἈΓΆΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.
ἈΓΆΛΛΩ, f. λῶ, p. κα, *orno, facio delectabile.* Quidni hinc ducamus noſtrum gallant?
Ἄγαλμα, ατος, τὸ, *ornamentum, oblectamentum, ſimulacrum.*
Ἀγαλματοποιὸς, ῦ, ὁ, *ſtatuarius,* à ποιέω, & ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάλλω.
Ἄγαμαι, *admiror:* f. ἀγάσομαι, a. 1. m. ἠγασάμην, paſſ. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.

Ἄγαμος, ε, ὁ καὶ ἡ, *cælebs:* ex α & γάμος.
ἊΓΑΝ, adv. *nimis, valdè.*
ἈΓΑΝΑΚΤΈΩ, ῶ, f. ήσω, ηκα, *doleo, indignor, ægrè fero.* a. 1. ἠγανάκτησα, part. ἀγανακτήσας, gen. part. præſ. ἀγανακτῦντος. Hinc ἀγανάκτησις, *indignatio*; ἀγανακτικὸς, ῦ, ὁ, *querulus.* Forſan ab ἄγαν & ἄχθομαι.
Ἀγανοῖσι, dat. pl. Ion. pro ἀγανοῖς· ἀγανοῖσι, m. g. ab ἀγανὸς, *mitis, placidus,* ſuperl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.
Ἀγάννιφος, *nivoſus:* ab ἀγὰν & νίφω.
Ἀγανόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *qui leni eſt animo:* ab ἀγανὸς & φρὴν, *animus.* Hinc
Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, *comitas, manſuetudo.*
Ἀγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.
Ἀγάομαι, vide ἀγάω.
Ἀγάπαζε, *ama:* præſ. imp. ab ἀγαπάζω, Poët. pro ἀγαπάω.
Ἀγάπαι, convivia Chriſtianorum, nom. pl. ab ἀγάπη, *dilectio,* ex ἀγαπάω.
Ἀγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, *diligunt.*
Ἀγαπατὰ, Dor. pro ἀγαπητὰ, pl. n. g. ab
ἈΓΑΠΆΩ, ῶ, f. ήσω, p. κα, *diligo, amo, oſculor.* ἀγάπα, præſ. im. ἀγαπᾷν, inf. ἀγαπήσας, αντος, a. 1. part. ἠγαπημένος, *dilectus,* perf. part. paſſ.
Ἀγάπη, ης, ἡ, *amor, dilectio.*
Ἀγαπητὸς, ῦ, ὁ, *dilectus.*
* Ἀγαπητῶς, *libentèr.*
Ἀγαπήνωρ, *fortitudinis* vel *virorum amans:* ab ἀγαπάω & ἀνήρ.
Ἀγαπῴην, *diligerem:* Att. pro ἀγαπῷμι, præſ. opt. ab ἀγαπάω, *diligo.*
Ἄγαρ, ἡ, nomen ſervæ, indeclinabile, *Peregrina, Ruminans,* vel *Timida.*
ἈΓΑΡΙΚΌΝ, ῦ, τὸ, *agaricum.* Plin. xxv. 9.
Ἀγάρροος, *æſtuoſus:* ab ἄγαν & ῥέω.
Ἀγάσαιτο, *admirabantur:* 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαιτο. Ion. ἀγασαίμην, opt. ἀγάσασθαι. Inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab Ἀγάζομαι.
Ἀγᾶσθαι, præſ. inf. ab ἄγαμαι.
Ἀγασθεὶς, *admiratus:* a. 1. part. paſſ. ἀγασθείην, opt.
Ἀγασσάμενος, *lætatus, admiratus:* a. 1. m. part. gemin. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.
Ἀγαςὸς, ἡ, ὸν, *admirandus.* Th. ἀγάω.
Ἀγάςωρ, ορος, ὁ, *uterinus frater:* quaſi ὁμογάςωρ. Th. γαςὴρ.
ἈΓΑΣΣΥΛΊΣ, ίδος, ἡ, frutex unde *Ammoniacum* elicitur.
Ἀγαυὴ, & Dor. ᾶ, ἡ, nomen fœminæ ſplendidæ.
Ἀγαυὸς, *nobilis, admirabilis:* ab ἀγάω.
Ἀγαυρὸς, *valdè ſuperbus, ferox.* Th. γαῦρος· α non eſt privativum, ſed intenſivum.
Ἀγάφθιγκτος, ε, ὁ, *valdè ſonans:* Poët. ab ἄγαν, & φθίγγομαι.
ἈΓΆΩ, ήσω, p. ηκα· vel ἀγάομαι, *demiror, ſtupeo.* Hinc ἄγος, ἀγαῖος, ut & ἀγαυὸς, ἀγαίομαι, ἄγομαι, ἀγάσομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, *veneratio,* ἀγαςὸς. Angl. agaſt.
Ἀγγαρεύω, *angario, cogo.*
ἌΓΓΑΡΟΙ, ων, οἱ, *regum nuntii* ſeu *tabellarii.*
Ἀγγαρεύω, *adigo ad currendum,* vel *ferendum aliquid.* Ἄγγελος, *bajulus.*
Ἀγγαρα, ων, τὰ, *ſtationes, in quas angarii peracto diei penſo divertebant.*
Ἀγγαρεῖον, & Ion. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Perſicum.

Digitized by Google

Ἄγγη, pro ἄγγεα, τὰ, *vaſa*: nom. pl. ab ἄγγος; ἄγγεσι, dat. pl.
Ἀγγεῖον, ου, τὸ, *vas*.
Ἀγγελέουσι, pro ἀγγελοῦσι, *nuntiabunt*: f. 1. diſſolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.
Ἀγγελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγγελία, *præcipua poteſtas denunciandi oraculi quod quis audivit*; *denunciatio*. Th. ἀγγέλλω.
Ἀγγελιηφόρος, ου, ὁ, *nuntius, internuntius*.
Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.
ἈΓΓΈΛΛΩ, *nuntio*: f. λῶ. p. κα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. paſſ. ἀγγελθεὶς, εῖσα, p. m. ἤγγελα, ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσαν, *nuntient*, part. pro imp.
Ἄγγελος, ου, ὁ *nuntius, angelus*. ἀγγελία, ας, ἡ, *nuncium*. ἀγγελιώτης, ου, ὁ, *nuncius*. ἀγγελικὸς, *angelicus*.
Ἄγγελμα, ατος, τὸ, *nuncium*. ab eod. Th.
Ἄγγεσι, dat. pl. ab ἄγγος.
Ἀγγήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.
ἈΓΓΟΣ, εος, τὸ, *vas quodlibet*; hinc ἀγγειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *vaſis formam habens*: ἀγγείδιον, ου, τὸ, *vaſculum*.
Ἀγγούριον, vel ἄγγουρον, *cucumis*.
Ἀγγρίζω, *irrito, dolore afficio*. Angl. to anger.
Ἄγε, *age*, & ἄγεθ' pro ἄγετε, *agite*: adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.
Ἄγε, Dor. pro ἦγε, *duxit*, a. 2.
ἈΓΕΊΡΩ, *congrego, colligo*: f. ερῶ. p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα; ἀγεῖραι, a. 1. inf. ἀγείρας. a. 1. part. ἄγειραν, 3. pl. Ion. pro ἤγειραν. a. 1. paſſ. ἠγέρθην. f. 1. ἀγερθήσομαι. Hinc forſan Angl. gather & together.
Ἀγεῖτο, Dor. pro ἡγεῖτο, 3. ſing. imp. verbi ἡγέομαι.
Ἀγελάζω, f. άσω, p. κα, *congrego*: paſſ. ἀγελάζομαι, *gregatim vivo*. Th. ἀγέλη.
Ἀγελαῖος, ου, ὁ, *armentalis, ex grege*.
Ἀγελαῖος, ου, ὁ, *pecoris magiſter*.
Ἀγελαρχοῦσα, *quæ gregi præeſt*. præſ. part. act. f. g. ex ἀγελαρχέω, q. ab ἀγέλη, *grex*, & ἀρχή.
Ἀγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tetricus, ſeverus, non ridens*.
Ἀγελαστία, ας, ἡ, *geſtus tetricus*: ab α & γελάω.
Ἀγεληΐη, Ion. pro ἀγελεία, ας, ἡ, *prædatrix*: ab ἄγω & λεία.
ἈΓΈΛΗ, ης, ἡ, *armentum, grex*. ἀγεληθεν, ex *armento*. ἀγεληδὸν, adv. *gregatim*. ἀγέληφι, *in grege*: nam φι & φιν eſt ſyllaba quam poetæ interdum addunt dativis caſibus.
Ἀγελήτης, ου, ὁ, vide ἀγελαῖος.
Ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, *locus armenti*: ab ἄγω.
Ἀγέμεν, præſ. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.
Ἀγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, *ducem eſſe*.
Ἀγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.
Ἄγεν, *ducebat*: imperf. Ion. & præſ. inf. Dor. ab ἄγω, *duco*: vel Bœot. pro ἄγησαν, *fracti ſunt*: a. 2. paſſ. ab ἄγην. id autem ab ἄγνυμαι ſeu ἄγω, *frango*.
Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſine genere*: ex α & γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, *genealogiæ ſcriptor*.
Ἀγένειος, ὁ, *imberbis*. Th. γένειον.
Ἀγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *cujus genere eſt obſcurum, ignobilis*: ex α & γένος.
Ἀγένητος, ου, *infectus*: à γίνομαι.
Ἀγέννητος, ου, *ingenitus*: à γεννάομαι.

Ἄγεο & ἥγεο, pro ἥγου, præſ. imp. verbi ἡγέομαι, *ducor*.
Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.
Ἀγεόμενος, Poët. pro ἀγόμενος, *qui ducitur*: præſ. part. paſſ. ab ἄγω, *duco*.
Ἀγέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſine munere*: ex α & γέρας.
Ἀγερέθω, Poët. pro ἀγείρω, *congrego*.
Ἀγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἀγείρω.
Ἀγέρθη, *congregatus eſt*: & in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, & ἠγέρθησαν, a. 1. paſſ. Ion. ab ἀγείρω.
Ἀγερμὸς, οῦ, ὁ, *collectio*.
Ἀγέροντο, *congregabantur*: a. 2. m. ab ἀγείρω. alii volunt eſſe imperf. pro ἠγείροντο; nam & Poëtæ dicunt ἠγέρω pro ἀγείρω.
Ἀγέρρω, Æol. pro ἀγείρω.
Ἄγερσις, *collectio*, ab ἀγείρω. Ἀγερμὸς, οῦ, ὁ, id.
Ἀγερώσατο, *neglexit*: 3. ſing. a. 1. m. Ion. verbi ἀγερόμαι.
Ἀγερώσσειν, *vigilare*.
ἈΓΈΡΩΧΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſuperbus, ferox*: hinc ἀγερώχως, *ſuperbè*. ἀγερωχία, ας, ἡ, *ſuperbia*. ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγέραχος.
Ἄγες, pro ἄγε, *age*: præſ. vel a. 2. imp. Poët. ab ἄγω, ἄγεσκεν, Ion. pro ἦγε, *ducebat*, imp. & ἄγες, Dor. pro ἦγες, *ducebas*.
Ἄγεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἀγέσθω, *ducat*: præſ. imp. ab ἄγω.
Ἀγεσίλαος, ου, ὁ, cognomen Plutonis; quoniam mortales univerſos ad ſe ducit. Eſt & nom. propr. viri. *Ageſilaus*.
Ἀγέστα, machina bellica: à Lat. *Aggeſta*.
Ἀγέστρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dux exercitûs*; ab ἄγω & στρατός.
Ἄγετ' & ἄγετε, *agete*: adv. hortantis, vel præſ. Imperativi ab ἄγω.
Ἀγέτης, ου, ὁ, *ductor*: ab ἄγω.
Ἄγευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui guſtari non poteſt*, vel *guſtatus non fuit*: ex α & γεύω. Sæpius autem accipitur activè pro *jejunus*, *qui non guſtavit*.
Ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ, *geometriæ ignarus*.
* Ἀγεώργητος, *incultus*.
Ἄγη, ης, ἡ, *ſtupor, admiratio*: ab ἀγάω. Vel ἄγη, pro ἐάγη, Ion. *fractus eſt*: a. 2. paſſ. ἤγην. Att. ἐάγην, & Ion. ἄγην, ης, η, ab ἄγω, *frango*.
Ἀγηγέραται, Att. Ion. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. ab ἀγείρω.
Ἀγήγερκα, *congregavi*: perf. Att. pro ἤγερκα.
Ἀγήγερμαι, perf. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.
Ἀγῆλαι, *ſacrâſſe, ornâſſe*: ἀγάλλω, a. 1. ἤγηλα, part. ἀγήλας.
Ἀγηλατέω, cum tenui, *fugo*: Ἁγηλατέω, cum aſpero, *expello ſcelus*.
Ἄγημα, τος, τὸ, *AGMEN*, ab ἀγωγή.
Ἀγήνορα, acc. ſing. ab
Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *ſtrenuus*: ab ἄγαν & ἀνήρ. Hinc ἀγηνορία, *ſuperbia*. ἀγηνορίῃσιν, dat. pl. Ion. Eſt & Ἀγήνωρ nomen propr.
Ἀγήοχα, *duxi*: perf. pro ἦχα, Att. ἄγηχα, & pleonaſmo literæ ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.
Ἀγήραος, ου, ὁ, *ſenii expers*: pro ἀγήρατος, Poët. ex α & γῆρας.
Ἀγήρατον, ου, τὸ, herba diutiſſimè durans.

Digitized by Google

Ἀγήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀγήρα[illegible] in acc. ἀγήρω ſine ν reperitur.

Ἀγὸς, ἔ@, ὁ ϗ ἡ, *ſceleſtus*: vide ἐναγής.

Ἀγήσαθαι, Dor. pro ἡγήσαϑαι, hocque pro [illegible], *narrare*, *recenſere*.

Ἀγῆμι, 3. ſing. ab ἄγημι, inuſitat pro ἀγαμαι, *admiror*. Th. ἀγάω.

Ἀγησίλαος, ε, ὁ, *Ageſilaus*: Princeps Lacedæmoniorum; ex ἄγω & λαός.

Ἀγησίχορος, ε, ὁ, Poët. & Dor. pro ἡγησίχορος, ε, ὁ, *qui choris præeſt*; ex ἡγέομαι & χορος.

Ἀγήτηρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγήτηρ, comm. ἡγεμὼν, ὄν@, ὁ, *dux princeps*.

Ἀγητὸς, ἔ, *admirabilis*: in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.

Ἀγηχα, *duxi*, pro ἦχα, perf. verb. ἄγω.

Ἁγιάζω, *ſanctifico*: f. σω. p. κα. a. 1. paſſ. ἡγιάσθην, f. 1. ἁγιασθήσομαι, ab ἅγι@.

Ἁγίασμα, τὸ, & ἁγιασμὸς, *ſanctificatio*.

Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, *ſanctimonia*: ab ἅγι@.

Ἁγίζω, *ſanctifico*: ab ἅγι@.

Ἀγίγαρτ@ βότρυς, *uva acinis carens*.

Ἁγίζω, f. σω. *purifico*: pro ἁγιάζω.

Ἀγινέω, ῶ, Poët. & Ion. idem quod ἄγω, *ago*, *duco*. Legitur & ἀγίνω.

ἍΓΙΟΣ, ε, ὁ *ſanctus*: ab ἄγ@. hinc ἁγιότης, ητ@, ἡ, *ſanctitas*.

Ἅγιον, τὸ, *ſanctuarium*: ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum ſecundum & tertium. [ἁγία, ſ. fœm. ἅγιαι, pl. f. 1. Pet. iii. 5.]

Ἁγιςεύω, & ἁγιςέω *veneratione habeo*: ab ἅγ@.

Ἁγιςία, ſeu ἁγιςεία, ας, ἡ, *ſacrum*, *ceremonia*: ab ἅγ@, *veneratio piaculum*.

Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, *ſanctimonia*, *ſactitas*.

ἈΓΚΑΙ, *ulnæ*: nom. pl. ab ἀγκή. Hinc

Ἀγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ, *ulna*: & ἀγκάζομαι, ſeu ἀγκαλίζομαι, *ulnis complector*, & *foveo*.

Ἀγκαλὶς, ίδ@. ἡ, *faſciculus*, *ſarcina*: hinc ἀγκαλιδαφόρος, ε, ὁ, *bajulus*: & ἀγκαλιδοφόρ@, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.

Ἄγκαλει, *revoca*, a. 2. imp. pro ἀνάκαλει, ab ἀγκαλέω, Poët. pro ἀνακαλέω, ἀγκαλεῖ, 3. præſ. ind. Poët. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.

Ἀγκὰς, adv. *in ulnis*: ab ἀγκή.

Ἄγκεα, pl. *valles*: ab ἄγκ@.

Ἀγκειμαι, pro ἀνάκειμαι. Poët. Syncop.

Ἀγκεράτεσσι, pro ἀνὰ κεράτεσσι, *ſupra cornua*: Poët.

Ἀγκὴ, ῆς, ἡ *ulna*: vide ἀγκαί.

Ἀγκίον, ε, τὸ, *parva vallis*, dim. ab ἄγκ@.

ἌΓΚΙΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, *hamus*: hinc ἀγκιςρεία, ας, ἡ, *piſcatura*: & ἀγκιςρεύω, *hamis capio*: & ἀγκιςρόω, *hamis capio*: & ἀγκιςρώδης, *hamatus*.

Ἀγκλειτ@, *jactabundus*: pro ἀνάκλειτ@.

Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω *reclino*.

ἈΓΚΟΙΝΗ, Poët. *ulna*: ex ἀγκὰν, quaſi [illegible] hinc, ἀγκαινίζω, *ulnis complector*.

Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, *reportare*: hinc ἀγκομίζειν, per Enal. pro ἀνακομίζειν, præſ. pro fut. ἀγκομίσαιθ, pro σαιτο. 3. ſing. a. 1. opt. med.

Ἀγκονέω, *ſtudioſè in opere verſor*: ab ἀνὰ & κονία, *feſtino*.

ἌΓΚΟΣ, ε@, τὸ, *vallis*.

Ἀγκόχασι, Macedonicè pro ἐνηνόχασι, 3. pl. med. verbi φέρω,

Ἀγκρίνω, pro ἀνακρίνω.

Ἀγκρύομαι, pro ἀναχρύομαι.

Ἀγκτὴρ, ῆρ@, ὁ, *vinculum*, *fibula*: ab ἄγχω.

ἈΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *amentum*: jaculi genus; genus populi: vitium linguæ. Hinc

Ἀγκυλίζομαι, *jaculor*. ἀγκυλιςὴς, *jaculator*. ἀγκυλόγλωσσον, ε, τὸ, *linguæ præpedimentum*. ἀγκυλότομον, ε, το, inſtrumentum Chirurgicum quo iſtud linguæ vitium tollitur.

Ἀγκυλομήτεω, gen. Ion. ab ἀγκυλομήτης, ε, ὁ, *verſipellis*, *verſutus*: ex ἀγκύλος & μῆτις.

ἈΓΚΥ'ΛΟΣ, ε, ὁ, UNCUS, *curvus*: hinc

Ἀγκυλόω, *incurvo*. ἀγκύλωσις, *incurvatio*. ἀγκύλως, *tortuosè*. Hinc forſan. Lat. *Angulus*: Angl. ancle & angle.

Ἀγκυλότοξ@, ε, ὁ, *curvum arcum habens*: ab ἀγκύλ@, *curvus*, & τόξον, *arcus*.

Ἀγκυλόχειλαι, *repandi roſtri*: pl. ab. ἀγκυλοχείλης, ε, ὁ, ex ἀγκύλ@ & χεῖλ@. Dicimus & ἀγκυλόχειλ@, ε, ὁ.

Ἀγκυλοχήλας, *ungulis curvis*: pl. à χηλή.

ἈΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, *anchora*, *præſidium*: hinc

Ἀγκυρόω, *anchorâ firmo*: ἀγκυρίζω, *ſupplanto*.

ἈΓΩ'Ν, ῶν@, ὁ, *cubitus*: hinc

Ἀγκωνίσκ@, *parvus cubitus*.

Ἀγλαέθειρ@, ε, ὁ ϗ ἡ, *ſplendidam comam habens*.

Ἀγλαίαι, *voluptates*, nom. pl. ἀγλαϊάων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, *præclarum facinus*, *lætitia*. ἀγλαΐη, dat. ſing. Ion. ἀγλαΐῃσιν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαϊεῖσθαι, f. 1. m. Att. pro ἀγλαΐσεσθαι, ab ἀγλαΐζω, *orno*, *illuſtrem facio*. Nam Attici in hujuſmodi verbis tollunt σ futuri primi, & ultimam circumflectunt; ut pro ἰσω dicant ιῶ. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *ſplendeo*, to gliſter.

Ἀγλαόγυι@, ε, ὁ, ϗ ἡ, Poët. *qui pulchra membra habet*, *vel facit*.

Ἀγλαόδενδρ@, ε, ὁ ϗ, ἡ, Poët. *qui pulchras fert arbores*.

Ἀγλαόθρον@, ε, ὁ, ϗ, ἡ, *ſplendidas ſedes habens*. Muſarum Epithetum.

Ἀγλαόθωκ@, ε, ὁ, ϗ, ἡ, Poët. *qui pulchram habet ſedem*, vel *ſolium*.

Ἀγλαόκαρπ@, ε, ὁ, ϗ, ἡ, *quæ pulchram habet carpum*, per Syn. pro *formoſa*. Hom. paſſim Θετιν ἀργυρόπεζαν, quam Pindar. vocat ἀργυρόκαρπον, It. *pulchrum fructum habens*.

Ἀγλαόκουρ@, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui illuſtres pueros habet*.

Ἀγλαόκωμος, ε, ὁ, Poët. ab ἀγλαὸς, & κῶμος, *qui decorat*, & *ornat comitatum aliquem*.

ἈΓΛΑΟ'Σ, ε, ὁ, *ſplendidus*: q. d. *magna admiratione dignus*, παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, εἴτε βλέπειν, i. e. *vehementer intueri*; quod fit quum res aliquas videmus admiratione et ſpectatu dignas: hinc ἀγλαὰ, *ſplendida*: & hinc ἀγλαΐα, *ſplendor*. ἀγλαΐζω, *illuſtro*, ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum*.

Ἀγλαοτρίαιναν, τὸν, Epithet. Neptuni: ab ἀγλαοτρίαινα. pro comm. ἀγλαοτριαίνης, ε, ὁ, ἀγλαὸς τρίαιναν, *inclytus tridente*.

Digitized by Google

Ἀγλευκὴς,

Ἀγλευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *inſuavis, inſipidus*: ab α priv. & γλεῦκος, vel γλυκὺς, *ſuavis*.
Ἄγλιν, ης, ἡ, *cicatrix in oculo ſubalba*.
ΑΓΛΙΘΕΣ, αἱ, *alliorum capita*.
Ἄγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nullam habet linguam*: Metonym. pro *non facundus*.
Ἄγμα, τος, τὸ, *fragmentum*: ab ἄγνυμι.
Ἀγμὸς, οῦ, ὁ, *locus, præruptus, littus*; ab ἄγνυμι.
Ἀγναμπτος, *non flexilis*: ab α & γνάμπτω.
Ἄγναφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impexus*. Item *novus*, ex α & γνάφω.
Ἁγνία, ας, ἡ, *caſtitas*. Th. ἁγνός.
Ἁγνεύω, vide in ἁγνός.
Ἀγνήκαμες, pro ἠγνοήκαμεν. Æol. *ignoravimus*, perf. act. ab ἀγνοέω.
Ἁγνὴ, έος, ὁ καὶ ἡ, *caſtus*.
Ἁγνίζω, f. ίσω, p. κα, *purifico, expio*.
Ἁγνισμὸς, οῦ, ὁ, *purificatio*. Th. ἅγιος.
Ἀγνοέω, ῶ, *ignoro*: imperf. ἠγνόεον, ουν, f. ήσω, p. ηκα. a. 1. part. ἀγνοήσας. Hinc
Ἀγνόημα, ατος, τὸ, *erratum*: ex α & νόος.
Ἄγνοια, ας, ἡ, *ignorantia*: ab ἀγνοέω.
Ἀγνοιέω, metri causâ. pro ἀγνοέω.
Ἀγνοιῇσιν, Ion. & Poët. pro ἀγνοῇ, *ignoret*: 3. ſing. præſ. ſub. act.
ΑΓΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *caſtus, purus*: ab ἅγος. Hinc ἁγνῶς, *caſtè*, ἁγνεύω, *caſtus ſum*, ἁγνεία, &c.
ΑΓΝΟΣ, ου, ἡ, *vitex, agnus caſtus*.
Ἀγνοῶν, præſ. part. n. g. verbi ἀγνοέω.
Ἁγνότης, τητος, ἡ *caſtitas, ſanctitas, puritas*: ab ἁγνός. Th. ἅγος.
ΑΓΝΥΘΕΣ, *lapides, quos ſtamini inter texendum appendunt textores*.
Ἄγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. ſing. Imp. paſſ. ab
Ἄγνυμι, vel ἀγνύω, fut. 1. ἄξω, a. 1. ἦξα & ἔαξα, a. 1. paſſ. ἐάχθην, a. 2. paſſ. ἥγην & ἐάγην, *fractus ſum*, perf. med. ἧγα, Att. ἔαγα, p. ἐαγὼς· ab ἄγω.
Ἀγνῶ, & ἀγινῶ, pro ἄγω, *duco*.
Ἀγνωμονέστερα, acc. pl. n. comp. ab ἀγνώμων.
Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, *inhumanitas, imperitia*: ab
Ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ *mente & judicio carens*. ex α & γινώσκω.
Ἁγνῶς, *caſtè*: adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνῶς, *inſcienter*, cum tenui ex α & γινώσκω. Sed ἀγνὼς, ῶτος, ὁ, *ignarus, ignotus*.
Ἀγνώσασκε, Ion. pro ἠγνόησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἀγνοέω, *ignoro*.
Ἀγνωσία, ας, ἡ, *ignorantia*. Th. γινώσκω.
Ἀγνώσσω, εις, ει, *ignoro*: præſ. ind. Hinc ἄγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignotus*. Hinc ἀγνωσάσκω idem, ex α & γινώσκω.
Ἀγοήτευτος, *qui faſcinari non poteſt*. Hinc ἀγοητεύτως, *citra præſtigium & fucum*. Th. γόης.
Ἀγοίατο, *ducerentur*: 3. pl. opt. paſſ. præſ. Ion. pro ἄγοιντο. ἄγοι. præſ. opt. act.
Ἀγόμφωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incompactus*. Th. γόμφος.
Ἄγον, imp. Ion. vel Dor. pro ἦγον. *duxi*: at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, *duco*.
Ἀγονὸς, *qui gignere non poteſt*: ex α & γίνομαι.
Ἄγοντι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt*: 3. pl. ind. præſ. ab ἄγω.

ΑΓΟΡΑ', ᾶς, ἡ, *forum*: item *concio, oratio, annona, emptio*, &c.
Ἀγοράασθαι, Poët. pro ἀγοράασθαι, ſeu ἀγοράσθαι, *concionari*: ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.
Ἀγοράζω, *emo*: f. σω. p. κα. paſſ, ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.
Ἀγοραῖος, ου, ὁ, *circumforaneus, vilis*; item *forenſis*. Sed ἀγόραιος, *dies feſtus*. Th. ἀγορά.
Ἀγορανόμος, ου, ὁ, *præfectus annonæ*: unde ἀγορανομέω, & ἀγορανομία, παρὰ, τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.
Ἀγοράσδειν, Dor. pro ἀγοράζειν, *emere*.
Ἀγοράσις, εως, ἡ, & ἀγορασίας, ας, ἡ *emptio*.
Ἀγόρασμα, τος, τὸ, *res venalis*. ἀγοραστὴς, οῦ, ὁ, *obſonator*: ab ἀγοράζω.
Ἀγόρασον, άτω, & in pl. ἀγοράσατε, *emite*: a. 1. imp. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. ſub. ab ἀγοράζω.
Ἀγορητὴς, οῦ, ὁ *orator*: ut & ἀγορητής.
Ἀγορευέμεν, *referre, narrare*: præſ. inf. Ion. pro ἀγορεύειν, & ἀγόρευ', pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præſ. imperf. ut & ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab
Ἀγορεύω, *concionor*: ἀγόρευσε, *nuntiavit*: a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.
Ἀγορέων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.
Ἀγορὴ, Ion. pro ἀγορὰ, ἀγορήνδε, *ad forum* adv. ἀγορῆφι, *in foro*.
Ἀγορηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἀγοράω, *dico*. Vel Poët. pro ῥηθεὶς, *dictus*. Vel ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.
Ἀγορήσατο, *concionatus eſt*: a. 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω. Th. ἀγορά.
ΑΓΟΣ, εος, τὸ, *veneratio, piaculum*; item *ſcelus*; ab חג, *dies feſtus*. vel ab ἅζω.
Ἀγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux*: ab ἄγω.
ΑΓΟΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *manûs pars interior*, vel *vola*: aliis *cubitus*: qu. ab ἄγω.
ΑΓΡΑ, ας, ἡ, *captura, præda, venatio*: inde ἄγρευμα, *præda venatu quæſita*, &c.
Ἀγράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illiteratus*: ab α & γράμμα.
Ἀγραυλέω, ῶ, *ruri* ſeu *in agro pernocto*: f. ήσω, p. ηκα. Hinc
Ἄγραυλος, *in agro ſtabulans*: ἀγρὸς & αὐλή.
Ἀγραφὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *non ſcriptus*. Th. γράφω.
Ἄγρει, pro ἄγε· & ἄγρει μὰν. pro ἄγε δὴ, adv. hortandi ab ἀγρέω, *venor*. Hinc ἀγρεῖθ' pro ἀγρεῖτε.
Ἀγρεὺς, έος, ἡ, Poët. *venator*. Th. ἄγρα.
Ἀγρευτὴρ, ῆρος, & ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, quod ab
Ἀγρεύω, *venor*.
Ἄγρην, Ion. pro ἄγραν, acc. ſing. ab ἄγρα.
Ἀγριαίνω, *exaſpero, irrito*: ab ἄγριος.
Ἀγριὰς, άδος, ἡ, *agreſtis*: ab ἀγρός.
Ἀγριέλαιος, ου, ἡ, *oleaſter*: ex ἄγριος & ἐλαία.
Ἄγριος, ου, ὁ nomen viri.
Ἄγριος, ία, ιον, *agreſtis, ferus*. Sic ἄγρια, *ruſticè*, neut. plur. pro adv. Th. ἀγρὸς. ἀγριωτάτῳ, dat. ſing. ſuperlat.
Ἀγριότης, τος, ἡ, *ruſticitas*.
Ἀγριόω, *ſævire facio*. Th. ἄγριος.
Ἀγρίππας, α, ὁ, *Agrippa*, viri nomen.
Ἀγριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ferus*: ab ἄγριος.
Ἀγρόθεν, ἀγρόθι, ἀγρόνδε, adv. *ex agro, in agro, in agrum*.
Ἀγροικία, ας, ἡ, *villa, domus in agro*: ab ἀγρός.

Digitized by Google

Ἀγροικότατος, ſuperl. ab ἄγροικος, *ruſticus.*
Ἀγροιώτας, acc. pl. ab
Ἀγροιώτης, ου, ὁ *agreſtis*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς.
Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ, *qui in agris tumultuatur:* ab ἀγρὸς & κυδοιμός.
Ἀγρομένοισι, dat. pl. Ion. pro ἀγειρομένοις, per Sync. Sic ἀγρομένοιο, gen. Ion. ἀγρομένων, *congregatorum*, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω.
Ἀγρονομία, ας, ἡ, *agri ſuburbani adminiſtratio.*
Ἀγρονόμοι, *agrorum diffinitores:* ab ἀγρὸς & νέμω.
ἈΓΡΟΣ, ου, ὁ, *ager:* ab ἀρῶ, *aro:* Hinc Angl. acre.
Ἀγρότειρα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγρευτικὴ, *venatrix.*
Ἀγροτέρης, *feræ*, gen. ſing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἀγρὸς.
Ἀγρότης, ου, ὁ, *ruſticus:* ab ἀγρός.
Ἀγρυπνοῦντα, *vigilantem:* acc. part. præſ. ab
Ἀγρυπνέω, *vigilo:* f. ήσω, p. κα.
Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγρυπνία. q. v.
Ἄγρυπνος, pro ἄυπνος, *inſomnis.* ἀγρύπνοισι, *vigilibus:* dat. pl. Ion.
Ἀγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia*, ex α & ὕπνος.
Ἀγρώσσω, θηρεύω. Hinc nomen Poët. ἀγρώσσα, ας, ἡ, *venatrix.*
Ἀγρώστης, ου, ὁ, & ἀγρεύστης, ὁ, *venator.*
Ἄγρωστις, *gramen*, Angl. graſs.
Ἀγρώτης, ου, ὁ, Poët. ectaſi, pro ἀγρότης.
ἈΓΥΙΑ͂, ᾶς, ἡ, *vicus, via:* ab ἄγω & γυῖα.
Ἀγυιᾶτις, ιδος, Poët. *in eodem vico habitans.*
Ἀγυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.
Ἀγύμναστος, ου, ὁ & ἡ, *inexercitatus:* à γυμνάζω, *exerceo.*
Ἀγύναιος, & ἀγύνης, & ἄγυνος, ου, ὁ, *cœlebs:* ab α privativâ, & γυνὴ, *mulier.*
ἈΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, *cœtus, congregatio:* qu. ab ἀγορὰ, Æol. mutato ο in υ. Hinc
Ἀγυρίω, & ἀγυρίζω, *congrego.*
Ἀγύρτης, ου, ὁ, *agyrta:* ab ἀγείρω, vel ἄγυρις. Hinc ἀγυρτάζω, *colligo.*
Ἄγχαζε, Poët. pro ἀνάχαζε· & ἄγχασσαι, pro ἀνάχασσαι, à Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod eſt ἀναχωρέω, *recedo.*
Ἀγχ', pro ἄγχι, *propè*, adv.
Ἀγχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, *relaxo.*
Ἄγχεσδε, Dor. pro ἄγχαζε.
Ἀγχαυγία, *crepuſculum, diluculum,*
ἈΓΧΙ, adv. *propè*, cum genitivo.
Ἀγχίαλος, ου, ὁ & ἡ, *mari vicinus:* ab ἄγχι & ἅλς item nomen propr. viri & urbis.
Ἀγχιβαθής, έος, ὁ & ἡ, *prope terram profundus:* ab ἄγχι & βάθος.
Ἀγχίβασαν, Dor. pro ἀγχίβαζε, *propè acceſſit*, p. act. ab ἀγχιβαίνω. f. βήσω, unde ἀγχιβάτης, & ἀγχιβατέω· quod ex ἄγχι & βαίνω.
Ἀγχιθανής, έος, ὁ & ἡ, *propè mortuus.* Th. θνήσκω.
Ἀγχίθεος, ου, ὁ & ἡ, *propinquus Deo.*
Ἀγχιθύροις, *propinquis*, Dat. pl. ab ἀγχίθυρος, *vicinus:* ab ἄγχι & θύρα.
Ἀγχεμαχητής ου, ὁ, & ἀγχέμαχος, & ἀγχίμαχος, euphoniæ gratiâ, *cominùs pugnans.* Th. μάχομαι.
Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ου, ὁ & ἡ, *è propinquo veniens:* ex ἄγχι & μολέω, ſeu μολω.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, *ſolertia:* ἀγχίνοος, ου, ὁ & ἡ, *ſolers, ingenioſus:* ab ἄγχι & νόος.
Ἀγχίῤῥοος, ου, ὁ & ἡ, *cujus fluenta propè ſunt.* Th. ῥέω.
Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab
Ἀγχίσης, ου, dat. Ἀγχίσῃ, nomen prop. viri. *Anchiſes.*
Ἄγχιστ' pro ἄγχιστα, *proximè, maximè*, ſuperlat. cum gen. & dat. Pro ἄγχιστα & ἀγχιμάλιστα dicimus. Hinc
Ἀγχιστεύω, *ſum propinquus:* ἀγχιστεὺς, ὁ, *cognatus.* ἄγχιστος, ου, ὁ, *proximus*, ab ἀγχοῦ.
Ἀγχιστῖναι, vel ἀγχιστῆναι, nom. pl. f. g. *coacervatæ:* ab ἄγχι & ἵστημι.
Ἀγχίστροφα, adv. *celeriter*, ἀγχίστροφα βουλεύσθαι, *ſententiam mutare:* ex ἄγχι & στρέφω.
Ἀγχόθεν, *ex propiore loco, propè.*
Ἀγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχοῦ, q. v.
Ἀγχόνη, *laqueus, quo aliquid ἄγχεται.*
Ἀγχοτάτω, *proximè*, adv. Ion. pro ἐγγύτατα.
Ἀγχότερος. Ion. pro ἐγγύτερος, Th. ἄγχι.
Ἀγχοῦ, Poët idem quod ἄγχι.
Ἄγχου, præſ. imperat. paſſ. ab
ἈΓΧΩ, *ſtrangulo*, f. ξω. p. χα. ab חנק *ſtrangulare:* Hinc forſan. Angl. to hang.
Ἀγχώμαλος, ου, ὁ & ἡ, *propemodum æqualis:* ex ἄγχι, & ὁμαλός.
ἈΓΩ, *duco, æſtimo, inſtituo, proficiſcor*, &c. f. 1. ἄξω, part. ἄξων, *adducturus*, præt. ἦχα. Att. ἄγηχα, & per Epenth. τοῦ ο, ἀγήοχα, a. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον, imper. ἄγαγε, ἔτω, pl. ἀγάγετε. ſub. ἀγάγω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀγάγωσιν. inf. ἀγαγεῖν, pr. paſſ. ἦγμαι. a. 1. paſſ. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι. à נהג naag, *ducere.*
Ἄγω, ſed uſitatiùs ἄγνυμι, *frango*, f. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα. a. 2. ἦγον. p. m. ἦγα. Att. ἔαξα, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.
Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, *vitæ, ratio, educatio.* ἀγωγεὺς, έως. ὁ, *ductor.* ἀγώγιμος, ου, ὁ & ἡ, *duci aut vehi facilis.* ἀγωγὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *dux viæ.* ἀγώγιον, ου, τὸ, *onus quod curru vehitur.*
ἈΓΩ͂Ν, ῶνος, ὁ, *certamen, cœtus:* ab ἄγω. item *circus, locus certaminis:* ab α & γωνία.
Ἀγωνία, ας, ἡ, *angor, anxietas, certamen:* ab ἀγὼν· hinc ἀγωνιάω, *certo.* ἀγωνίζω, id. ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator.* ἀγωνιστικὸς, *cupidus certandi.* ἀγώνιος, ου, ὁ, *qui ad certamen ſpectat.*
Ἀγωνίδαται, Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. ab ἀγωνίζω, ex 3. ſing. ἠγώνισται. abjecto aug. & correptâ penult. exempto ſc. σ, & ejus loco inſertâ δα.
Ἀγωνιεῦμαι, *pugnabo*, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι, f. 1. m. Att. pro ἀγωνίσομαι ab
Ἀγωνίζομαι, *certo, enitor*, imperf. ἠγωνιζόμην, ου, ετο, p. paſſ. ἠγώνισμαι.
Ἀγωνίσαι, a. 1. inf. & ἀγώνισαι, *certato*, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, *certo.*
Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, *certamen*, ab ἀγων.
Ἀγωνιστὴς, ου, *pugil, hiſtrio.*
Ἀδᾳ, Dor. pro ᾄδῃ, dat. ſing. ab ᾄδης.
Ἀδαήμων, ονος, ὁ & ἡ, *imperitus.* Hinc
Ἀδαημονία, ας, ἡ, *imperitia.* Ion. ἀδαημονίη, ης, ex α & δαίω.
Ἀδαής, έος, ὁ & ἡ, *indoctus.* Th. δαίω.
Ἀδάκρυτος, ου, *ſine lachrymis:* ex α & δάκρυ.
Ἀδάμ, *Adam*, primus parens.
Ἀδαμάντινος, ου, ὁ, *adamantinus, firmus, conſtans:* ab ἀδάμας. Undè

Ἀδάμαντος,

Digitized by Google

Ἀδάμαντον, acc. ſing. ab
Ἀδάμας, αντος, ὁ, *adamas*, qu. ἀδάμαςος, *indomitus*, ob duritiem: ex α pro δὺς, & δαμάω.
Ἀδαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act. ἀδαξέω, vide ἀδαχέω.
Ἀδάπανος, ου, & ἀδαπάνως, adv. *ſine ſumptu*. Th. δαπανάω.
ΑΔΑ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, *adarces*, ſalſugo quædam gelata, ſeu concreta.
Ἄδασαν, *valdè læſerunt*, pro ἄδαν, a. 1. ind. act. Ion. ab ἄδω, *ſatio lædo*. Lacones enim utuntur in ſuis compoſitis particulâ ἄδω, ab ἄδην, *ſatis abundè*; quæ auget.
Ἄδαςος, ου, *non diviſus*. Th. δαίζω.
Ἀδαχέω, κνήθω, *pruriginem excito ſcabo*.
Ἀδδαυον, *aridiſſimum*, pro αὖον, Laconicè.
Ἀδδεὴς, Poët. pro ἀδεὴς, *audax*. Vide ἀδεῖος.
Ἀδδηκότες, vide ἀνδηκότες, & ἀδηκότες.
Ἄδδην, pro ἄδην, *multùm*, adv.
Ἀδδηφαγία, ας, ἡ, *voracitas*: ab
Ἀδδηφάγος, ſive ἀδηφάγος, ου, ὁ, *vorax, belluo*: ab ἄδδην & φάγομαι.
Ἀδδὶ, nom viri, indec. i. e. *viator, qui tranſit*.
Ἄδδιξ, menſura quatuor chœnicas capiens.
Ἀδε κ αὐτὰ, Dor. pro ἰδοῦ δὲ κ αὐτὴ, *en eam ipſam!* Eſt & ἆδε pro ἧδε, imperf. ab ἄδω.
Ἆδε, Dor. adv pro ἧδε, *huc illuc, hoc in loco*.
Ἀδει, *cantat*. 3. ſing. ab ᾄδω. 2. pl. ἄδετε. part. fœm. g. ἄδουσα.
Ἀδεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dat. ſing. ab ἡδύς.
Ἄδεια, vide in ἀδείης.
Ἀδεὴς, ὁ, *intrepidus*, Poët. pro ἀδεὴς, & ἀδδεής· ex α & δέος, quod à δείδω. Etiam etiam ἀδεὴς, *impudens*, qu. ἄδετος, *qui coerceri nequit*: à δέω, *ligo*.
Ἀδείης, gen. ſing. Ion. ab ἄδεια, *immunitas à metu ſecuritas*: à δέος.
Ἀδείμαντος, ου, ὁ, *impavidus*: ex α & δεῖμα.
Ἀδεῖν, *placere*, præſ. inf. ab ἀδέω.
Ἄδειπνος, ου, ὁ κ ἡ, *incœnatus*. Th. δεῖπνον.
* Ἀδεισιδαιμόνως, *ſine ullo deorum metu*.
Ἀδέκαςος, ου, ὁ, *non corruptibus muneribus*.
Ἀδεκάςως, adv. *juſtè*.
Ἀδελφειὸς, & ἀδελφεὸς, ου, ὁ, pro ἀδελφὸς, *frater* Poët. & Ion.
Ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, *ſoror*.
Ἀδελφιδέος, ου, ὁ, *fratris* vel *ſororis filius*.
Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, *filia fratris* vel *ſororis*.
Ἀδελφίδιον, ου, τὸ, *fraterculus*.
Ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ, id. qu. ἀδελφιδέος.
Ἀδελφίζω. f. ίσω, p. κα, *fratris nomine compello*. Th. omnibus ἀδελφός.
Ἀδελφικῶς, adv. *fraternè*.
Ἀδελφοκτόνος, ὁ, *fratricida*: ex ἀδελφὸς, & κτείνω, *occido*.
Ἀδελφὸς, Æol. pro ἀδελφὸς, *frater*.
ΑΔΕΛΦΟ'Σ, ου, ὁ, *frater*: ſumitur & pro *cognato*, & *conſanguineo*.
Ἀδελφότης, ητος, ἡ, *fraternitas*: ab α, id eſt, ὁμοῦ, & δελφὺς, qu. ὁμόδελφος.
Ἀδέματος, ου, ὁ κ ἡ, *corpore exutus, mortuus*: ex α & δέμας.
Ἀδέμεν, *canere*, Ion. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.
Ἄδενδρος, ου, ὁ κ ἡ, *purus ab arboribus*. Th. δένδρον, *arbor*.
Ἀδες, Dor. pro δαψιλές.
Ἀδες, *pedes, pedum, pedibus*; idem pro ἀηδὲς, *inſuave*, Heſych.

Ἀδέσποτος, ου, *ſine domino, ſine certo auctore*.
Ἀδεσπότως, adv. ab α & δεσπότης.
Ἀδευκὴς, έος, ὁ κ ἡ, *amaris*: ab α & Ion. δέκω pro δέχομαι, *accipio*.
Ἀδέψητος, ου, ὁ κ ἡ, *crudus*, ἀκατέργαςος à δεψέω, *coquo*, & α priv.
ΑΔΕ'Ω, *placeo*, f. ήσω, p. ηκα. Hinc ἄδος, ου, ὁ, *lætitia*.
Ἀδέω, *tædio afficior præ defatigatione*, ab ἄδω. *ſatio*, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. Æol. ἀδήσεια, & geminato δ, ἀδδήσεια.
Ἀδῃ, *placuerit*, a. 2. ſub. ab ἀδέω.
Ἀδηκότες, & metri gratiâ, ἀδδηκότες, perf. part. Ion. pro ἡδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, *laboribus defeſſus ſum*. Th. ἄδω, *ſatio*.
Ἀδηκτοτάτη, ſuperl. f. ab ἄδηκτος, ου, ὁ κ ἡ, *morſui non obnoxius*, vel *cariem non ſentiens*. à δάκνω.
Ἀδήλητος, ου, ὁ κ ἡ, *integer, incolumis*: à δηλέω.
Ἄδηλος, ου, ὁ κ ἡ, *non apparens, incertus, obſcurus*: ex α & δῆλος· hinc ἀδήλως, adv. *obſcurè, incertùm*, ἀδηλότης, ητος, ἡ, *incertitudo*.
ΑΔΗΜΟΝΕ'Ω. ῶ, *graviſſimè angor*. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἠδημόνησα· ab ἀδέω, vel ab α & δῆμος, q. d. *extra-populi conſortium dego*.
ΑΔΗΝ & ἄδδην, *affatim*, adv.
ΑΔΗ'Ν, ένος, ὁ, *glandula, tonſillæ*.
Ἀδηνὴς, έος, ὁ, Poët. *ſine conſiliis & curis*. Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α & δήνεα, pro βουλεύματα, παρὰ τὸ δῆν, ὅ ἐςι δηρὸν, ὅτι πρὸ τοῦ πρᾶξαι δεῖ πολὺν χρόνον βουλεύεσθαι.
* Ἀδημιούργητος, ου, ὁ, *qui nihil efficere poteſt*.
Ἀδήριτος, ου, ὁ, *contentionis expers*. Th. δῆρις.
Ἄδης, ου, Poët. pro ᾅδης, *orcus, mors*: in acc. ἄδην.
Ἀδήσεις, *gratificaberis*: 2. ſin. f. 1. v. ἁνδάνω.
* Ἀδιάγνωςος, ου, ὁ, *diſcerni, neſcius*.
Ἀδιαίρετον. *indiſcretum*: ex α & διαιρέω.
Ἀδιάκριτος, ου, ὁ κ ἡ, *non dubitans*: ex α & διακρίνομαι.
Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ κ ἡ, *non intermiſſus, indeſinens*.
Ἀδιαλείπτως, *indeſinenter*, adv. à λείπω.
Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ κ ἡ, *irreconciliabilis*: à διαλλάττω.
Ἀδιάλυτος, ου, ὁ κ ἡ, *indiſſolubilis*: à διαλύω.
Ἀδίαντος, ου, ὁ, *non aſperſus*.
Ἀδίαντον, ου, τὸ, herbæ genus: ex α & διαίνω.
Ἀδιάπτος, ου, ὁ κ ἡ, *ſtabilis, firmus*.
Ἀδιάτρεπτος, ου, ὁ κ ἡ, *immotus*.
Ἀδιατρέπτως, adv. *immotè*.
Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, *integritas*. ἀδιάφθορος, ου, ὁ κ ἡ, *incorruptus*. Th. φθείρω.
Ἀδιάφορος, ου, ὁ κ ἡ, *indifferens*: à διαφέρω.
* Ἀδιάψευςος, ου, ὁ, *qui decipi nequit*.
Ἀδίδακτος, ου, ὁ κ ἡ, *indoctus*: ab α & διδάσκω.
Ἀδιεξίτητος, ου, ὁ, *inenarrabilis*.
* Ἀδικαιοδότητος, *in quo nulla eſt juſtitia*.
Ἀδικέσαι, Ion. & Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi
Ἀδικέω, *injuriâ afficio, lædo*, f. ήσω, p. ἠδίκηκα. ἀδίκησον, a. 1. imper. act. ἀδικοῦντα. accuſ. ſing. part. præſ. ἀδικέομαι, οῦμαι, *injuriam patior*. p. paſſ. ἠδίκημαι. a. 1. ἠδικήθην. ex α & δίκη.
Ἀδίκημα, ατος, τὸ, *injuria*. ἀδικήμασι, dat. pl.
Ἀδικία, ας, ἡ, *injuſtitia*, ἄδικος, ου, ὁ κ ἡ, *injuſtus*.

Digitized by Google

[illegible] ἀδικώτερ⊕, comp. ἀδίκως, *injuſtè*, [illegible]

[illegible], *gloriam iniquè appeto.*

Ἀδινὴ, ἡ, ὀν, *confertus* : ab ἄδην. *abundè.*

[illegible], Dor. pro ἥδιον, comp. ab ἡδύς.

[illegible], *ita ut corrigi & emendari ne-* [illegible]

[illegible], ȣ, [illegible] *ſitiens*, vel *ſitim extinguens.* [illegible], *ſitis.*

[illegible] ȣ, ὁ, Dor. pro Ἄδμηλος, nom. viri.

[illegible], idem quod ἄδμητ⊕, *indomitus* : ex α & δαμάω.

[illegible], nom. mulieris, q. d. *indomita.*

[illegible], ἡ, *ignorantia* : ab α & ἴδμων, per [illegible] & ι in λ verſo.

[illegible], a. 2. opt. verbi ἅδω, *placeo.*

[illegible], *inopinatè*, adv. ex α & δοκέω, [illegible], ἀδόκητ⊕. *ignobilis, inopinatus.*

[illegible], ȣ, ὁ ϗ ἡ, *judicii expers, reprobus,* [illegible] : ex α & δόκιμ⊕. Th. δοκέω.

[illegible], *affatim, confabulor, meditor* : ab [illegible] λέσχης, *ſatietate confabulationis* : ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.

[illegible], ίας, ἡ, *loquacitas, confabulatio.*

[illegible], ȣ, ὁ ϗ ἡ. *ſincerus.* Th. δόλος, *dolus.*

[illegible], adv. *nullo, dolo, ſedulò, candidè.*

[illegible], *canebam.* imperf. Dor. pro ἦδον. po- [illegible] etiam eſſe part. neut. g. à maſc. [illegible] ab ἅδω. At ἅδον eſt. a. 2. act. ab ἁν- [illegible], vel ἄδεω. & ἅδοιμι opt.

[illegible], ας, ἡ, Dor. pro ἡδονὴ, *voluptas.*

[illegible] [illegible], ἡ, qu. ἀηδονὶς. Vide ἀηδών.

[illegible], ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immobilis.* Th. δονέω.

[illegible], *alacri animo* : ab ἀδέω. a. 2 ἅδον.

[illegible], ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inglorius.* Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, *ignominia*; & ἀδοξέω, *gloriâ careo*, &c. [illegible]

[illegible], ȣ, ὁ, *gaudium* : ab ἅδω, *placeo.*

[illegible], [illegible], τὸ, *ſatietas* : ab ἅδω, *ſatio.*

[illegible], *inferni*, gen. ſing. ab ᾅδης.

[illegible], ἡ ὀν, *Adramyttenus, a, um*; ab urbe *Adrymittum.*

[illegible], [illegible], ὁ ϗ ἡ, *imbecillis.* Hinc

[illegible], *infirmus ſum*; & ἀδρανεία, vel ἀ- [illegible], ας, ἡ, *imbecillitas* : ab α & δράνος.

[illegible], Ion. Ἀδρήστεια, Nemeſis.

[illegible], ȣ, ὁ, *Adraſtus*, rex Argivorum. Hinc ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.

[illegible], ȣ, τὸ, Long. *felix ſucceſſus,* [illegible] : ab ἁδρὸς, *ſublimis*, & ἐπήβολον, [illegible] ἐπήβολος, *voti compos.*

[illegible], *Adraſti filia.*

[illegible], Ion. pro ἀδρας⊕, ȣ, ὁ, *minimè fu-* [illegible] : ab α & δράω.

[illegible], ȣ, ὁ, *Adria* : ſinus Venetus.

[illegible], ȣ, ὁ, *dives, craſſus.* Hinc

[illegible], ἡ *ubertas, copia.*

[illegible], [illegible], ἡ, *abundantia.* Th. ἁδρός.

[illegible], *craſſeſco, adoleſco* : ab ἁδρός. Hinc [illegible], *ætas adulta.*

[illegible], Dor. pro ἡδὺ, *dulce.* Vide ἡδύς.

[illegible], ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσ⊕, [illegible] : ab ἡδὺς & γλῶσσα.

[illegible], [illegible], ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδυεπὴς, *ſua-* [illegible] : ab ἡδὺς & ἔπω.

[illegible], ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδύλεγ⊕, *ſuavilo-* [illegible] ab ἡδὺς, & λόγ⊕.

[illegible], ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dul-*

ciſonus : ab ἡδὺς & μέλ⊕.

Ἀδυναμίη, ης, Ion. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, *impoſſibilitas* : ex α, & δύναμαι. Hinc

Ἀδυνασία, *impotentia.*

Ἀδυνατέω, *nequeo, impotens ſum*, f. ήσω, a. 1. ἠδυνάτησα. ex α, & δύναμαι.

Ἀδύνατον, ȣ, τό, *impoſſibile.*

Ἀδύνατ⊕, ȣ, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα, in comp. ἀδυνατώτερ⊕, ſuperl. ἀδυνατώτατ⊕.

Ἀδύπνο⊕, Dor. pro ἡδύπνο⊕, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ſuaviter ſpirans* : ex ἡδὺ & πνέω.

Ἄδυτον, ȣ, τὸ, *adytum* : vel ἄδυτ⊕, ȣ, ὁ, *ad quem non patet ingreſſus* : ex α & δύνω, vel δύω.

Ἀδὺς, Dor. pro ἡδὺς, *ſuavis.*

ἈΔΩ, ſatio, f. σω. Sed ᾄδω, *cano*, contractè pro ἀείδω, f. ᾄσω, p. ηκα, a. 1. ᾖσα, p. paſſ. ᾔσμαι· à ידה *jada*, vel הודה *boda, celebrare.* Sed ἅδω, *placeo.* f. 2. ἁδῶ, p. m. ἕαδα. (εὔαδα, Poët. (pro ἧδα. part. ἑαδώς, a. 2. ἕαδον pro ἧδον.

Ἀδὼν, όντ⊕, ὁ, *qui placuit, placens*, a. 2. part. ab ἁδέω, vel ἁνδάνω.

Ἄδωνιν, acc. ſing. ab Ἄδωνις. ιδ⊕, nom. propr. pueri. *Adonis.*

Ἀδώρητ⊕, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indonatus* : ex α & δῶρον.

Ἀδωροδόκητ⊕, *incorruptus, qui munera non accipit* : ex δῶρον, δέχομαι, & α.

Ἄδωρ⊕, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *donorum expers* : it. *qui non donat.*

Ἀδώτῃ, dat. ſing. ab ἀδώτης, ȣ, ὁ, *qui nihil dat* : ex α & δώτης.

Ἀεθλεύωσιν, *colluctantur.* 3. pl. præſ. ſub. ab

Ἀεθλεύω, fut. εύσω. p. κα. ἀεθλεύσειεν, a. 1. opt. Æol. Th. ἄεθλ⊕.

Ἀεθλέω, Ion. pro ἀθλέω. *certo.* Hinc

Ἀεθλητὴρ, ῆρ⊕, ὁ, *certator.*

Ἀέθλιον, vel ἄεθλον, vel ἆθλον, ȣ, τὸ, *certaminis præmium* : ab ἄεθλ⊕, ſeu ἆθλος, ȣ, ὁ, *certamen.* Hinc ἄθλιος, ȣ, ὁ, *miſer, ærumnoſus.* ἀίθλι⊕, *certator.*

Ἀεθλονικία, *victoria, quæ ex certaminibus reportatur* : ab ἄεθλ⊕, & νίκη.

ἈΕΘΛΟΣ, ȣ. ὁ, *certamen, labor* : ab α priv. & ἐθέλω, qu. ὃν ȣ̓κ ἄν τις ἐθέλοι. Ἄεθλον verò ab α intenſ. & ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum ſit, præmium eſt πάνυ ἐθελητὸν· vel ex τλῶ, *tolero.*

Ἀεθλοφόρος, ȣ, ὁ, *qui præmium ex certamine reportat* : ab ἄεθλον, & φέρω.

ἈΕΙ', *ſemper.* adv. Hinc forſan Angl. aye.

Ἀειγενετάων, gen. pl. Æol. ab

Ἀειγενέτης, ȣ, ὁ, *ſempiternus* : ex ἀεὶ & γενετός.

Ἀείδελ⊕, Poët. pro ἀειδὴς, *inconſpicuus, obſcurus* : ex α & ἴδω, *video.*

Ἀείδεν, Dor. pro ἀείδειν, *canere* : præſ. inf.

Ἀείδεο, *cane*, εο Ion. pro ȣ, preſ. imper. paſſ.

Ἀείδοισα, Dor. pro ἀείδουσα, præſ. part. f. g.

Ἄειδον, 1 vel 3. imperf. act. Ion. pro ἤειδον, ἀειδομένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. ἀειδων, οντ⊕, pr. part. act. Ἀείδοντι, pro ἀείδουσι, Dor. pro pl. præſ. ab ἀείδω.

Ἀειδὴς, έ⊕, ὁ ϗ ἡ, *obſcurus* : item *deformis* : ab α & εἴδω.

ἈΕΙ'ΔΩ, Poët. pro ᾄδω, ἀείδεσθαι, *celebrari* : ex α intenſ. & εἴδω. Multarum rerum cognitio Poëtis tribuitur : hinc ἀοιδή.

Ἀειζώ⊕, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ſempiternus* : ἀείζωον, τὸ, *ſempervivum,*

ſempervivum, plantæ genus: ab ἀεὶ & ζωή.

Ἀεικία, ſævum: acc. ſing. ab ἀεικὴς, ῆος, indecens. ἀεικὲς, n. g. ex α & εἴκω.

Ἀεικείη, Ion. pro ἀεικία, indignitas, contumelia.

Ἀεικέλιος, ignavus, contemptus: ferè idem quod ἀεικὴς, non conſentaneus.

Ἀεικίζω, Att. αἰκίζω, f. ισω. indecenter aliquem tracto fœdo, ab ἀεικής.

Ἀείμεναι, Poët. Dor. pro ἀίμεναι, quod pro ἄειν, ab ἄω.

Ἀείμνηστος, ὁ καὶ ἡ, ſemper memorandus: à μιμνήσκω.

Ἀειναόντων, gen. pl. ab ἀειναάων, οντος, perpetuò fluens, ἀείναος· alii legunt ἀενάων, ex ἀεὶ & νάω.

Ἄειρα, a. 1. act. Ion. pro ἤειρα. ἀειράμενος, ſuſpiciens. a. 1. part. m. ab ἀείρω· ἀειρόμενος, præſ. part. paſſ. Ἄειρον, a. 1. imperat. act.

ἈΕΊΡΩ, tollo, f. ερῶ. a. 1. ἤειρα, p. ἤερκα. a. 2. ἤερον. qu. εἰς ἀέρα αἴρω.

Ἀεὶς, ſtans: præſ. part. ab ἄημι.

Ἀείσατ', pro ἀείσατο, a. 1. m. ἀείσατε, a. 1. imperat. act ἀείσα, ας. ε, ind. Ion. ἀείσομαι, f. 1. m. ἀείσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἀείδω.

Ἀεῖσιν, Æol. pro ἀεῖσιν, ſpirant. 3. pl. verbi ἄημι.

Ἄεισμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, cantus. Th. ἀείδω.

Ἀεκαζόμενος, invitus, præſ. part. paſſ. ab ἀεκάζω, cogo: ex α & ἑκών.

Ἀέκητι, invito, adv. ἀέκοντες, inviti. Ἀέκοντε, dual. num. ab ἄκων, οντος, in f. g. ἀέκουσ'. pro ἀέκουσα. Th. ἑκών.

Ἀέλιος, Poët. pro ἥλιος, Sol.

ἈΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, ἀελλὴς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, turbidus, procelloſus. ἀελλαίδης, εος, ὁ καὶ ἡ. id.

Ἀελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ. vel ἀέλλοπος, ὁ καὶ ἡ, velox tanquam procella: ab ἄελλα, & πούς.

Ἀελλὼ, nomen mulieris: q. d. procelloſa.

Ἄελπτος, inſperatus: ab ἐλπίς.

Ἀελπτέοντες, deſperantes: ex ἐλπίζοντες.

Ἄελπτ' pro ἄελπτα, non ſperanda: nom. pl. hinc ἀελπτία, ας, ἡ, Poët. pro ἀνελπιστία, deſperatio; ex α & ἐλπίς.

Ἀελπτέω, Poët. pro ἀνελπιστέω, deſpero.

Ἀελπτίη, ης, ἡ, Ion. id. q. ἀελπτία ἐξ ἀελπτίης, ex improviſo, repentè, contra ſpem.

Ἀέμεναι, (exempto ε, & μ ejus loco inſerto. ἄμμεναι.) Dor. & Ion. pro ἄειν, præſ. inf. ex ἄω, pro ἄδω, ſatio.

Ἀέναος, Poët. pro ἀείναος, perpetuò fluens: ut & ἀενάων, pro ἀειναόντων.

Ἀενναάσθαι, Poët. pro ἀειναᾶσθαι, profundi, præſ. inf. paſſ. ab ἀειναάομαι.

Ἀέντες, flantes, nom. pl. ἀέντων, gen. ab ἀεὶς, ἔντος, ab ἄημι.

Ἄεξε, augebat, Ion. pro ηὖξε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀέξω.

Ἀεξίγυιος, ου, qui membra auget. Epith. Athletarum. ab ἀέξω, & γυῖον.

ἈΈΞΩ, & αὔξω, augeo, f. ἀεξήσω, Poët. pro αὐξήσω ἀέξετο, imperf. paſſ. Ion. ἀεξομένοιο. gen. Ion. part. paſſ. Reliqua tempora vide in αὐξάνω. ab ἔχω.

Ἄεπτος, ineffabilis, fortis: ab α & ἔπω.

Ἀεργηλὸς, ου, ὁ, idem quod ἀργὸς, q. v.

Ἀεργὴς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, &

Ἀεργὸς, vel ἀεργὸς, ου, ὁ, iners, ἀεργῷ, dat.

Ἀεργίη, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ, pigritia: ex α & ἔργον.

Ἀερέθομαι, attollo, pendeo: Poët. dicitur & ἠερέθομαι, præſ. ex præt. imperf. ab ἀείρω.

Ἀέρθεν, Bœot. pro ἠέρθησαν. 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀέρθην, Ion. pro ἤρθην. Hinc

Ἀερθεὶς, elatus, evectus, part. Th. ἀείρω.

Ἀέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, aërius. Th. ἀήρ.

Ἀεροβατέω, incedo per aërem; ab ἀὴρ & βαίνω.

Ἀερόεις εσσα, εν, caliginoſus, profundus. Th. ἀήρ.

Ἄερον, ſuſtuli, extuli, a. 2. act. ab ἀείρω. ſub. ἀέρῃς.

Ἄαρσα, Dor. pro ἄερσα.

Ἀερσίποδες, celeres, pl. ab ἀερσίπους· ex ἀὴρ, vel ἀείρω, & πούς.

Ἀερσιπόται, altè volantes, pl. ab ἀερσιπότης, ου, & ητος, ὁ, aëre ſuſpenſus: ab ἀείρω, & πέτομαι.

Ἀέρσω, f. 1. Æol. ab ἀείρω, prò αἰρῶ.

Ἀεστάζω, tollo. Th. ἀείρω.

Ἀέσαι, a. 1. inf. ab inuſit. ἀέω, ſpiro, dormio. Heſychio ἄησαι, κοιμηθῆναι. Angl. eaſe.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, inconſtans, ἀεσίφρονα, acc. ſing. ex ἄω & φρήν. ἀεσιφροσύνῃσιν dat. pl. Ion. ab ἀεσιφροσύνη, ſtultitia.

Ἀετιδεύς, έος, ῆος, pullus aquilæ: pl. ἀετιδεῖς. ab ἀετός.

ἈΕΤΟ'Σ, οῦ, ὁ aquila: dat ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. ἀετοῖς. Poët. αἰετός. Forſan ab עיט, ajit avis, propriè rapax: vel ab α & ἔτος, quia vivax eſt aquila.

ἊΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, ariditas ſitus, ſqualor.

Ἀζαλέοιο, gen. Ion. ab ἀζαλέος, ου, ὁ aridus, torridus. Th. ἄζω.

Ἄζει, 3. præſ. Ind. ab ἄζω, ſicco. Hinc ἄζηται, ſubj. paſſ. triſtetur. Ab ἄζομαι, ῃ, εται, propriè exareſco; per Metaph. curâ & mœrore conficitur.

Ἄζεο, cole, Ion. pro ἄζου, præſ. imperat. ab ἄζομαι, ἀζόμενος, venerans, part. ἄζετο, imperf. Ion.

Ἄζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nullus æmulatur, vilis: ex α & ζῆλος.

Ἀζήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullâ mulctâ notatus: ex α & ζημία.

Ἀζὴν, ένος, barba: ab ἄζω, quia à calore.

Ἀζηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, magnum ſonum edens: ex α & ἦχος. Hinc ἀζηχὲς, adv. ſumitur & pro duro & arido: ab ἄζη, ariditas. Et pro indeſinenter, quaſi ἀδιεχὲς. & ἄδην ἔχων, non disjunctus, & ſemper habens.

Ἄζομαι, idem cum ἄζω, veneror. Hinc ἄζοντ', pro ἄζονται, præſ. ind. vide ἄζεο.

Ἄζυγος, ὁ καὶ ἡ, cœlebs: injugatus. Ἀζυγὴς, έος, idem & Ἄζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

Ἄζυμα, ων, τὰ, azyma. Th. ζύμη, fermentum. Inde ἄζυμος, infermentatus.

ἌΖΩ, ſicco, areſacio.

Ἄζω, & ἄζομαι, veneror, ἀζετὸς, venerandus.

Ἀζὼς, nomen propr. viri.

Ἄζωστοι, diſcincti, pl. ex α & ζωστός.

Ἄζωστος,

Digitized by Google

Ἄζωτος, ου, ἡ, nomen urbis, *Azotus.*
Ἄει, ἴεσαν. 3. imperf. act. ab ab ἄημι.
Ἀηδέστερος, *ingratior*, comp. ab ἀηδής.
Ἀηδηκότες, perf. part. Poët. pro ἀηδηκότες. ab ἀηδέω, *tædio afficior*: ab ἀηδία, vel ἀδέω.
Ἀηδής, έος, ὁ ϰ̔ ἡ, & τὸ ἀηδὲς, *injucundus.* ἀηδῶς, *molestè, illibenter.* ἀηδία, *molestia.* ex α & ἡδύς.
Ἀήδιζον, pro ἀηδίζον, imperf. act. ab ἀηδίζω.
Ἀηδιζόμην, *insuabar*, imp. paſſ. Th. ἡδύς.
Ἀηδόνα, acc. ſing. ab ἀηδών.
Ἀηδονιδεῖς, ων, αἱ, *luſciniarum pulli.*
Ἀηδονίς, ίδος, ἡ *luſciniola.*
ἈΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *luſcinia*: qu. ab ἀείδω, quia canora.
Ἀήη, pro ἀητὸ, *ſpirabat*, ob ſeq. aſpirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄημαι.
Ἀηθείᾳ, dat. ſing. Ion. ab ἀήθεια, *inſolentia*: ex α & ἦθος.
Ἀήθεσσον, pro ἠήθεσσον, euphoniæ gratiâ, imperf act. ab ἀηθέσσω pro ἀηθέω, *inſuetus ſum*: ab α & ἦθος.
Ἀήθης, εος, ὁ ϰ̔ ἡ, *inſolitus.*
Ἀηθίας, ιας, *inſolentia.*
Ἀήμεναι, *flare.* præſ. inf. Dor. vel Ion. pro ἀῆναι, ab
Ἄημι. Vide Ἄω.
ἈΗ'Ρ, ἀέρος, ὁ, *aër.* In. f. g. ſignificat. *caliginem*: q. ab ἄω. Angl. a i r.
Ἄησι. 3. ſing. ab ἄημι, *flo.* 3. pl. ἀᾶσι.
ἈΗΣΥ'ΛΟΣ, ου. ὁ, *moleſtus, iniquus*: dictio Poëtica: id q. ἀτερπὴς, παράνομος, vel pro ἀσυλος, ab ἄσαι. vel ab α, & ἥδω.
Ἀητός, ου, ὁ, *levis, tenuis, ſublimis.*
Ἀήτας, Acc. pl. ἀήτην, ſing. ab ἀήτης, ου, ὁ, *flatus*, nom. pl. ἀῆται, *flamina.* Dicitur & Ἀήτη, ης, ἡ, idem ab ἄημι.
Ἄιον, imperf. 3. ſing. ἄηλον, dual. *ſpirant.* ab ἄημι ἀῆλαι, *volitant.*
ἈΗΤΟΣ, vel αἰητός, *ventis expoſitus*: ab ἄω, *flo.* Vel eſt *inſatiabilis*: ex α & ἄδω.
Sic αἰδές, Poët. pro αἰδές.
Ἀήττητος, ὁ ϰ̔ ἡ, *invictus.* To ἡττάομαι.
Ἀθ' pro ἅτε, *quippe, tanquam, utpote.*
Ἀθαμβὴς, ἐος, ὁ ϰ̔ ἡ, *intrepidus*: ab α & θάμβος. Ἀθαμβεὶ, adv. *impavidè.*
Ἀθάνα, Dor. pro Ἀθήνη, ης, ἡ, *Minerva*: item Ἀθηνάα, ας, ἡ, & Ἀθαναία.
Ἀθανασία, ας, ἡ, *immortalitas.* Item herba Angl. tanſie.
Ἀθανάται, *immortales*, pl. f. g. ἀθανάτης, pro ἀθανάταις, Ion. dat. pl. ſic & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου, gen. ſing. ἀθανάτοισιν pro ἀθανάτοις, ab ἀθάνατος, ου. ϰ̔ ἡ. Ἀθανάταν, Dor. pro ἀθανάτην. Ex α, & θάνατος.
Ἀθανατίζω, *immortalitate dono.*
Ἄθαπτος, ὁ ϰ̔ ἡ, *inſepultus.* Th. θάπτω.
ἈΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *pultis genus*: quaſi ab ἀθὴρ, *ariſta*, pultis materia.
Ἀθεεὶ, adv. *ſine numine Divûm*, ἄνευ θεοῦ.
Ἀθέατα, Poët. pro ἀθέατα, *non expectanda*: ex α & θεάομαι.
ἈΘΕΡΗ'Σ, vel Ἀθερὴς, vel Ἀθηρὴς, ἐος, ὁ ϰ̔ ἡ, *accuratus, contemptus.*
Ἀθέλγειν, ἀμέλγειν, i. e. *mulgere.*
Ἀθέλγω, f. ξω, p. χα, *mulgeo*: qu. à θηλὴ. *Papilla*: α, vel otioſum, vel congreg.
Ἀθέμιστος, & ἀθεμιστος, ου, ὁ ϰ̔ ἡ, *injuſtus.*
Dicitur & ἄθεμις. Ex α & θεμιστός.
Ἀθέμιτος, ου, ὁ ϰ̔ ἡ, *nefarius.* το ἀθέμιτον. *nefas.* Ex α & θεμιτός.
Ἄθεος. ου, ὁ, *Dei expers*: ex α & Θεός.
Ἀθεράπευτος, ου, ὁ, *incurabilis, non ſerviens*: ex α & θεραπεύω.
Ἀθέριζον, *parvi penderunt*, imperf. Ion. ab ἀθερίζω. f. σω. p. ἠθέρικα. Th. ἀθὴρ.
Ἀθεσία, ας, ἡ, *inconſtantia in pactis.* Vide ἀθετέω.
Ἄθεσμος, ου, ὁ ϰ̔ ἡ, *nefarius.* Th. θεσμός.
Ἀθέσφατος, ου, ὁ, *ineffabilis*: ex extenſivo α & θέσφατος, q. θεόσφατος, *à Deo pronuntiatus.* Sumitur, etſi rariſſimè, pro *nefando.*
Ἀθετέω, ῶ, *abrogo, aboleo, ſperno*, f. ήσω, p. ἠθέτηκα· ab ἄθετος, ου. ὁ, *irritus*, ἀθεσία, *actio, quâ aliquid irritum redditur.* Ex α & θετός.
Ἀθέτημα, ατος, τὸ, *improbatio, abolitio.*
Ἀθέτησις. εως, ἡ, id. ab ἀθετέω.
Ἀθεώρητος, ου, ὁ ϰ̔ ἡ, *non contemplator.* it. *improviſus, non ſpectabilis.*
Ἀθήνη, qu. ἀθήλη ex α & θηλή. Dicitur &
Ἀθηνᾶ, gen. Ἀθηνᾶς, qu. ab Ἀθηνάα. Sic
Ἀθηναίη, ης, ἡ, ut & Ἀθηναία. *Minerva*, oleæ inventrix, & Dea Doctrinæ. Hinc Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, *Athenæ.* Ἀθήνηθεν, adv. *Athenis.*
Ἀθήναζε, *Athenas.* Ἀθηναῖος, *Athenienſis.*
ἈΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, *ariſta*; hinc ἀθερίζω.
Ἀθηρολοίγος, ου, ſive ἀθερολόγος, ου, *ventilabrum.*
Ἄθικτος, ου, vel ἀθιγής, έος, ὁ ϰ̔ ἡ, *intactus.* Th. θίγω.
Ἄθλ', pro ἄθλα. pl. ab ἄθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis.* Th. ἄεθλος.
Ἀθλεύω, *pugno, laboro.*
Ἀθλέω, ῶ, *certo*, f. ήσω, p. ἤθληκα. hinc
Ἄθλησις, εως, ἡ, *certamen.*
Ἀθλήματα, *certamina*, pl. ab ἄθλημα, ατος.
Ἀθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, οῦ, ὁ. *luctator.* Th. ἄεθλος.
* Ἀθλιότης, ητος, ἡ, *miſeria.*
Ἄθλιος, ου, ὁ, *miſer*, ἄθλιαι, f. g. pl. ἀθλιωτάτης, acc. pl. ſuperl. ab ἄεθλος.
Ἀθλοθέτης, ου, ὁ, *munerarius, certaminis, præſes*: ab ἄθλος, vel ἄθλον, & τίθημι. Hinc
Ἀθλοθετία, *ludos præbeo*; & ἀθλοθεσία, *certaminis cura.*
Ἄθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis.*
Ἄθλος, ου, ὁ, id. quod ἄεθλος. q. v.
Ἀθλοφόρος, ου, ὁ, *victor*: ex ἄεθλον, & φέρω.
Ἀθόλωτος, ου, ὁ ϰ̔ ἡ, *limpidus*: *illimis*: ex α & θολὸς.
Ἀθόρυβος, υ, *imperturbatus*: ex α & θόρυβος.
Ἀθραγένης, arbor ex quâ optima igniaria fiunt.
ἈΘΡΕ'Ω, f. ήσω. p. ηκα, *video, cerno*, μετ' ἐπιτάσεως θεωρῶ.
Ἀθροίσασα, a. 1. part. f. g. ab
Ἀθροίζω, *congrego*, f. σω, ἀθροῖσαι, a. 1. inf, ἤθροικα, p. act. Th. ἀθρόος.
* Ἄθροισμα, ατος, τὸ, *congeries.*
* Ἀθροισμὸς, idem.
Ἄθροισμα, ατος, τὸ, *acervus, collectio*; ab
Ἀθροίζω, *congrego*; ἀθροισμὸς, ου, ὁ *congregatio*: ab
ἈΘΡΟ'ΟΣ, ου, ὁ, *confertus, repentinus*: hinc

Digitized by Google

Ἀθρόως, *confertim*. ἀθρόοτης, ητος, ἡ, *universitas*. Huic alludit Angl. a throng.

Ἀθρύπτος, ου, *non fractus luxu*: ex α & θρύπτω.

Ἀθυμέω, ῶ, *animum despondeo*. f. ήσω. p. ἠθύμηκα· hinc ἄθυμος, *non animosus*, ἀθυμία, ἀθυμίη. Ion. *animo dejectio*; ab α & θυμός.

* Ἀθύμως, adv. *non animosè*.

* Ἀθυμία, ας, ἡ, *anxietas animi*.

Ἄθυρμα, ατος, τό, *lusus puerilis*, *ludibrium*: ab ἀθύρω.

Ἄθυρος, & ἀθύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *patens sine januâ*. Th. θύρα.

ἈΘΥ'ΡΩ, *ludo*, *cano*, *lusito*: hinc ἄθυρε, 3. sing. imperf. pro ἤθυρε· forsan. ab ἄγαν, & θύω, vel à θύρα, *quia foris ludi solent*.

Ἄθυτος, ὁ ϗ ἡ, *profanus*; ex α & θύω.

Ἀθῷος. ου, ὁ ϗ ἡ, *impunis*, *mulctam nullam passus*, *innocens*: ex α & θωή.

Ἀθωόω, *non mulcto*, *absolvo*, *sum sine jacturâ*.

Ἀθώωσις, εως, ἡ, *absolutio*, *quâ quis innocens pronuntiatur*, ab ἀθῷος.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, *hæc*, αἵ art. postp. ab ἥ, *quæ*.

Αἴ, vel αἰ, *heu*, *hei*, *ai*, pro εἰ, Dor. *si*, Ion. pro εἴθε, *utinam*.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, *terra*: in prosâ, γῆ· in acc. αἶαν.

ΑἸΑ'ΖΩ, *lugeo*, *lamentor*, f. ξω, vel σω· ab αἴ, *heu*.

Αἰακίδαο, gen. Ion. ab Αἰακίδης, ου, ὁ. *Æacides*, nom. propr. acc. p. Αἰακίδας.

Αἰακὸς, ȣ, ὁ, *Æacus*: ab Αἴαξ, ακος.

Αἶαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax*: potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.

ΑἸΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vel αἰανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. *gravis*, *perpetuus*: qu. ab αἰάζω· vel ab αἰνὸς per Syncop.

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.

Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax*.

ΑἸΒΟΙ', *heu*, *hei*, indignantis, dolentis, adv. ab Heb. אֲבוֹי *aboi*.

Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ ϗ ἡ. *caper*, & *capra*. αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen. pl.

Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγῶν, *ab Ægis*.

Αἰγαίων' pro Αἰγαίωνα, acc. sing. *Ægeonem*.

ΑἸΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, vel αἰγάνεον, ου, τὸ, *jaculum*, *tragula*: ab ἄγαν, ἵεσθαι· quod in capras mitteretur; Eustath.

Αἴγδην, adv. *subitò*, *impetuosè*: ab ἀΐσσω.

Αἰγέη. ης, Ion. *caprina pellis*. Th. αἴξ.

Αἰγεΐδην, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, *Ægides*: patronym. ab Αἰγεὺς, έος, ὁ, *Ægeus*.

Αἴγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *caprinus*; dicitur quoque αἴγεος. Th. αἴξ. Sed

Αἴγειος. *Ægeus*, nom. propr.

ΑἼΓΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *populus nigra*: ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως, procera enim arbor est.

Αἰγιάλεια, ἡ, *Ægialea*, nom. propr.

ΑἸΓΙΑΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *litus*: hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, *litoreus*. αἰγιαλεὺς, έος, ὁ, *piscator*: qu. ab ἄγω. *frango*, & ἅλς, ἁλὸς, *mare*.

Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα, ab αἰγὶς, *pellis caprina*, *munimentum pectoris*.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, *parvus hædus*: dim. ab αἴξ.

Αἰγίζω, f. σω. p. κα, *capras pasco*: potius verò *dilacero*: Hesych.

ΑἸΓΙΘΑΛΟ'Σ, ου, ὁ, *parvus*, avis inimic[a] apibus.

Αἴγιθος, ου, ὁ, avis quœdam, quam Gaz[a] vertit *salus*, Arist. hist. *l.* ix. *c.* 1.

Αἰγίλιπος, *excelsæ*. gen. ab αἰγίλιψ, *capr[is] invius*, *altus*: ab αἴξ & λείπω. Est & Αἰ[γί]λιψ, urbs Epiri, excelso loco sita.

Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλου. Est autem Αἰγίλο[ς] insula in mari Ligustico, Latine *Capraria*.

Αἰγίλωψ, & αἰγιλὸς, abscessus inter nares & oculi majorem angulum: ab αἴξ, & ὤψ quia capris est familiare vitium.

Αἰγινῆται, οἱ, *Æginenses*.

Αἰγιόχοιο, gen. Ion. ab αἰγίοχος, *ægidem te[nens]*: ex αἰγὶς, & ἔχω.

Αἰγίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ *pedibus caprinis prædi[tus]*; ab αἴξ, & πούς.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, *pellis capræ*. Th. αἴξ.

Αἰγλᾶντα, *splendentem*, Dor. pro αἰγλήεντα ac. sing. Sic αἰγλᾶεν pro αἰγλῆεν. Th. αἴγλη.

ΑἼΓΛΗ, ης, ἡ, *fulgor*: hinc.

Αἰγλήεις, εντος, ὁ, *fulgens*, *splendidus*, in acc. αἰγλῆντα pro αἰγλήεντα.

Αἰγοβότας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ου, ὁ *qui capras pascit*: ab αἴξ & βόσκω. Αἰγοβοσκὸς, idem.

Αἰγὸς, gen. sing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

ΑἸΓΥ'ΠΙΟΣ, ου, ἡ, *vultur*: à γύψ.

Αἰγύπτιος. ου, ὁ, *Ægyptiacus*: gen. pl. Αἰγυπτίων Αἰγυπτίαι, *Ægyptiæ*: ab

Αἴγυπτος, ου, ἡ, *Ægyptus*.

ΑἸΓΩΛΙΟ'Σ, ου, ὁ, *ulula*.

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, *caprile*. Αἴγων, ωνος, ὁ, nom. propr. pastoris. *Ægon*.

Αἰγῶν. gen. pl. ab αἴξ.

Ἀΐδαο, gen. Æol. ab ἀΐδης. ου, ὁ, *Orcus*: qu. ex α & εἴδω, *non video*.

Αἵδε, *quæ* à nom. ἥδε, masc. ὅσ δε.

Αἰδεῖσθαι, *revereri*, præs. inf. αἰδεῖσθε, præs. imperat. pass. ab

Αἰδέομαι, f. m. έσομαι, p. pass. ᾔδεσμαι. Th. αἰδώς. hinc αἰδέσιμος, *venerabilis*.

Ἀΐδες, *obscurum*, n. g. ab ἀΐδης, έος, q. v.

Αἰδέσθεν, *veriti sunt*, pro ᾐδέσθησαν. ab ᾐδέσθην. a. 1. pass. ab αἰδέομαι. hinc

Αἰδέσθητι, *reverere*, imperat. αἰδέσσαι, a. 1. imperat. m. Poët. Th. αἰδώς.

Ἀΐδεω, gen. Ion. ab ἀΐδης, acc. ἀΐδην.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ, *venerabilis*.

Ἀΐδηλα, *arcana*, acc. pl. ab ἀΐδηλος, *tenebricosus*, *inexpectatus*: ab ἀΐδης, vel α & δῆλος.

Αἰδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *verecundus*.

ἈἸΔΗΣ, & in prosâ, ᾅδης, ου, ὁ, *Orcus*, *inferi*, *mors*: ab α & ἰδεῖν.

Ἀΐδι, dat. sing. ab ἀΐς, ἀΐδος, pro ἀΐδης.

Ἀΐδιος. ου, ὁ, *perpetuus*: ab ἀεὶ, *semper*.

Ἀϊδιότης, τητος, ἡ, *æternitas*, *perpetuitas*.

Ἀϊδίως, adv. *perpetuò*.

Ἀΐδνῇς, dat. pl. Ion. f. g. ab ἀϊδνὸς, ὴ, ὸν, *tenebricosus*: ex α & εἴδω.

Αἰδοῖ, *reverentiæ*, dat. sing. ab αἰδώς.

Αἰδοιέστατος, ου, ὁ, Poët. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, ότερος, *maximè venerandus*.

Αἰδοῖον, τὸ, *inguen*, pl. αἰδοῖα, *pudenda*.

Αἰδοῖος, *venerandus*, αἰδοίοισι, dat. pl. Ion.

Αἰδοίη, *veneranda*. Th. αἰδώς.

Digitized by Google

[illegible], *reveriti*, dual. part. præſ. ab αἰδο-μαι, pro αἰδέομαι.

[illegible] Ion. ἀϊδρείῃ· vide in ἄϊδρις.

[illegible], gen. ſing. ab αἴδης, ὁ, *Orcus*.

[illegible], *revere*, imperat. ab αἰδέομαι.

[illegible], *reverentiæ*, gen. ſing. αἰδώς.

[illegible], gen. ab ἄϊδης.

[illegible], dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊ-δρεία, ἡ, *inſcitia*. Ab.

[illegible], ὁ καὶ ἡ, *imperitus*, ἀϊδρεία, *imperitia*, [illegible] Ion. ex α & ἰδρεία.

[illegible], ου, ὁ, Poët. *juris ac juſtitiæ ne-ſcius, injuſtus, pernicioſus*.

[illegible], gen. ſing. ab αἰδὼς, dual. αἰδώ. αἰδῶ [illegible], *puderem tegere*.

[illegible], dat. ſing. ab ἀϊδωνεὺς, έως, ὁ, id. [illegible] ᾅδης *Pluto, Orcus*.

ΑΙΔΩΣ, όος, οῦς, ἡ, *pudor*: ab α & εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet.

[illegible], & αἰέν. Poët. pro ἀεὶ, *ſemper*, adv. [illegible]. Angl. aye.

[illegible], gen. Æol. pro αἰειγενετῶν. ἀϊ-[illegible], dat. Ion. pro αἰειγενέταις, ab αἰειγενέτης, ου, ὁ, *ſempiternus*: ex ἀεὶ & γίνομαι.

[illegible], *aquilam*, pro ἀετὸν, metri gratiâ, ab ἀετός.

[illegible], *juvenilis*: ab αἰζηός.

ΑΙΖΗΟΣ, οῦ, ὁ, pro quo & αἰζηὸς, *juvenis*, gen. pl. αἰζηῶν, q. d. ἀειζέων.

[illegible], gen. ſing. αἴης, dat. Ion. ab αἶα.

[illegible], gen. Æol. pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, nomen viri.

[illegible]. ſeu ἄημος, *ventis expoſitus, flabilis*: ab ἄω.

[illegible], *quæ*, pro αἵτε, ab ὅς, ἥς, ὅ.

[illegible], ης, ἡ, *fuligo, favilla*: Eſt & αἴθαλος, [illegible] ab αἴθω. eſt enim ab uſtione.

[illegible], ωνος, *ardens*, epith. cicadæ: ab αἴθω.

[illegible], εντος, *ardens*: acc. ſing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω.

[illegible], Dor. pro αἰθῶν, gen. pl. ab αἰθός.

[illegible], pro εἴθε. Dor. *utinam*.

[illegible], *comburo, uro, accendo*.

ΑΙΘΗΡ, έρος, έρι, ὁ, *æther*: ab αἴθω. hinc

[illegible], *æthereus*, αἰθεροβατέω: *per æthera vagor*: Αἰθεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ætheris ſpe-ciem referens*. Hinc. Angl. weather.

[illegible], acc. ſing. ab Αἰθίοψ, όπος, ὁ.

[illegible], acc. pl. ab Αἰθιοπεὺς, *Æthiops*: ab αἴθω, & ὤψ.

[illegible], ας, ἡ, id.

[illegible], gen. Ion. αἰθομένοισι, dat. pl. præſ. part. paſſ. ab αἴθω, *ardeo*.

[illegible], acc. ſing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *ca-lidus, niger*: qu. αἴθων τὴν ὄψιν.

[illegible], ἡ, ὄν, *niger*: Poët. pro μέλας.

[illegible], dat. ſing. ab αἴθουσα, ἡ, *porticus*: ab [illegible].

[illegible], ας, ἡ, *aëris, ſerenitas*: qu. ab αἰθήρ. [illegible], ου, ὁ, *pruina*, αἰθρινὸς, ου, ὁ, *matu-tinus*.

[illegible], ας, ἡ, *ſerenus, aër*. Th. αἴθρα.

[illegible], έος, ὁ καὶ ἡ, *frigus*, vel *ſerenitatem inducens*: ab αἴθρα, & γείνομαι, Αἰθρηγενέ-της, ου, ὁ, idem.

[illegible], *ſub dio dormio*: quod ab αἰθρία, [illegible].

Αἴθρηνος, ου, *ſerenus*.

ΑΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, *mergus*.

Αἰθύσσω, *calefacio, moveo*: ex αἴθω.

ΑΙΘΩ, f. σω. p. κα, *uro. accendo, fulgeo*. αἶθος, εος. τὸ, *ardor*. αἴθων, ονος, *ar-dens, flagrans*.

Αἰκ' pro αἴκα, vel αἴκε, Dor. pro εἰμὴν, *ſiquidem*: & Æol. εἴκε.

ΑΙΚΑΛΛΩ, f. αλῶ, *blandior*: à κηλῶ· vel à κάλλος· aſſentatori enim *omnia belle*; hinc

Αἰκάλος, ου ὁ *adulator*.

Αἰκὴ, ῆς. ἡ, *violentus motus*: ab ἀΐσσω.

ΑΙΚΙΑ, ας, ἡ, *plaga, verbera, injuria quæ fit cædendo*· αἴκιον, ου, τὸ, idem qu. ab ἀεικής. Hinc

Αἰκίζομαι, *pulſor*. αἰκιζόμενος, præſ. part. αἰκισμὸς, ου, ὁ, *pulſatio*, αἴκισμα τό, *plaga*.

ΑΙΚΛΟΣ, ου, ὁ, *veſpertinus*. αἶκλον, *cœna*. Heſych. αἶκνον, quod ab α & ἰχνέομαι, quoniam ad cœnam libentèr venitur.

Αἰκῶς, *turpitèr*, adv. pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poët. pro αἰλίνως, *lugubritèr*.

Αἴλουρος, ου, ὁ, *felis*, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐράν.

ΑΙΜΑ, & αἷμ' αἷος, τὸ, *ſanguis, cædes, conſanguinitas*: ab αἴθω, per tranſlationem ſpiritûs: hinc αἱματικὸς, ου, *ſanguineus*, αἱματώδης, idem. αἱμάτη, ἡ, *enſis*. αἱμα-τίζω, *ſanguinem elicio*. αἱμαλέω, *cruento*.

Αἱμακορία, ας, ἡ, *parentatio*; & αἱμακουρίαι, *inferiæ*: ex αἷμα & κορέω, *ſatio*: quaſi mortui ſaturentur ſanguine eorum quæ il-lis immolantur.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσ-σω.

Αἱμασιὰ, *ſepes quæ ſpinas habet*: ab αἷμα.

Αἱμάσσω, *cruento*: f. ξω. p. χα. ab eod. Th.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, *ſanguinis effuſio*: ex αἷμα, & ἔκχυσις.

Αἱματοειδὴς, *ſanguinis ſpeciem exbibens*.

Αἱματόεσσαι, *cruentæ*: pl. num. f. g. ab αἱ-ματόεις, όεσσα, όεν, ab αἷμα.

Αἱμοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſanguivorus*: ex αἷμα & βορά.

Αἵμονα, pro δαίμονα, qu. δαήμονα, *gnarum*, acc. ſing. a δαίω, *diſco*.

Αἱμονίη, ης, ἡ, *Hæmonia*, Græcia regio.

Αἱμορραγέω, f. ήσω· *ſanguinem fundo*: ab αἷ-μα, & ῥήγνυμι· hinc αἱμορραγία, ας, ἡ, *ſanguinis eruptio*.

Αἱμορροέω, ῶ, *ſanguinis profluvio laboro*, f. ήσω, p. ἡμορρόηκα· ab αἱμόρροος, ως, ἡ, *mulier quæ menſtrua patitur*: ex αἷμα, & ῥόος. hinc αἱμορροοῦσα, præſ. part. f. g.

Αἱμός, ου, ὁ, *locus arboribus denſus dumus*: ab αἷμα.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſanguine inquinatus*: ab αἷμα, & φορύνω.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, *blandiloquus*: ab αἱμύ-λος & μῆτις.

ΑΙΜΥΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *blandus, feſtivus*. αἱ-μυλίοισι, dat. pl. Ion. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, *feſtivitas*.

Αἱμύλλω, *decipio*: ab αἵμων.

Αἱμωδέω, ſeu αἱμωδιάω, *obſtupeſco*: propriè de dentium ſtupore; qu. ex αἷμα, & ὀδύς.

Αἵμων,

Digitized by Google

Αἵμων, pro δαίμων, ὁ καὶ ἡ, peritus: αἵμων, cruentus, ab αἷμα.
Αἰνὰ, infeliciter, pro αἰνῶς, Poët.
Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνός.
Αἰναρέτης, ου, ὁ, cujus virtus eſt in malum uſum: ab αἰνὸς, & ἀρετή.
Αἰνέας, & Αἰνείας, ου, ὁ, Æneas, nom. propr. gen. Æol. Αἰνείαο, Ion. Αἰνείεω. ab
Αἰνέω, ῶ, laudo, approbo, aſſentior. f. έσω & ήσω. p. ᾔνεκα. p. paſſ. ᾔνημαι. a. 1. imperat. act. αἴνεσον, αἰνῆσαι, inf. αἰνήσας, part. Th. αἶνος. hinc αἴνεσις, εως, ἡ, laus.
Αἰνὴ, ῆς, ἡ, res gravis: f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, laus, honor.
Αἴνημ', pro αἴνημι, & hoc pro αἰνέω.
Αἴνεσα, ας, ε. a. 1. Ion. & Poët. pro ᾔνεσα, vel ᾔνησα, verbi αἰνέω.
Αἰνῇσιν, Ion. pro αἰναῖς, ab αἰνός.
Αἰνήσεια, Æol. pro αἰνήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.
Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obſcurus ſermo: ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνίττομαι. f. αἰνίξομαι, p. ᾔνιγμαι. Th. αἶνος.
Αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ, obſcurè, vel in parabolis, loquens.
* Αἰνιγματίας, ὁ καὶ ἡ, qui ænigmaticè & obſcurè loquitur.
* Αἰνιγματωδῶς, adv. obſcurus in ſermone.
Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω, q. d.
Αἰνόθεν, adv. à re gravi. Th. αἰνός.
Αἰνολέων, οντος, ὁ, ſævus ac formidabilis leo: ab αἰνὸς, & λέων.
Αἰνόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, infortunatus: ab αἰνὸς, & μόρος.
Αἰνοπαθὲς, graviq paſſe, voc. ſing. ab αἰνοπαθὴς, έος. ab αἰνὸς, & πάσχω.
Αἰνοποιέω, ῶ, hymnum dico, cano.
Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, graviter percutiens: ab αἰνὸς, & πλήττω.
ΑἾΝΟΣ, ου, ὁ, apologus, oratio proverbialis, item laus: ab αἰνέω. hinc αἰνίσσομαι, obſcurè ſignifico, αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, & αἴνιγμα, ænigma. αἰνέω, laudo.
ΑἸΝΟΣ, ῦ, ὁ, gravis horribilis: à δεινὸς, comp. αἰνότερος. ſup. αἰνότατος, dat. αἰνοτάτῳ. Αἰνότατε, voc. ſing. Angl. heinous.
Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, ου, ἡ, quæ duriter peperit: ex αἰνὸς & τίκτω.
ΑἼΝΥΜΑΙ, capio. αἴνυτο, Ion. pro ᾕνυτο. 3. ſing. imperf.
Αἰνῶν, ἡ, nomen urbis indecl.
Αἰνῶς, graviter, adv. Vide in αἰνός.
ἎΙΞ, αἰγὸς, ἡ, capra. Dor. etiam procella: ab ἀΐσσω, vel ab Heb. עז, ez, vel gez. hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγοβοσκὸς, caprarius. αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus.
Ἀΐξας, irruens, a. 1. part. act. ab ἀΐσσω.
Ἀιξὶν, dat. pl. ab αἴξ.
Ἀΐοισα, Dor. pro ἀΐουσα, audiens: ab
Αἰοληΐς, ΐδος, ἡ, Poët. pro Αἰολίς. Αἰολίδα, acc. ſing. ab Αἰολὶς, ίδος, ἡ, Æolia, nomen regionis. Αἰολίδης, ου, ὁ, nomen viri: ab αἰόλος.
Αἰόλλονται, 3. pl. præſ. paſſ. ab
Αἰόλλω, vario, f. λῶ. p. κα. Th. αἰόλος, hinc & αἰολλέω, Poët. pro αἰόλλω.
Αἰολοβρόντας, α, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ου, qui velocia tonitrua excitat. Jovis ep ab αἰόλος & βροντή.
Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, vario thorace in tus: à θώραξ.
Αἰολόμητις, variis conſiliis: &
Αἰολομήτης, ου, ὁ. Dor. αἰολομήτας, α, ſapiens, prudens: ab αἰόλος & μῆτις.
Αἰολομίτρης, ου, ὁ, acc. αἰολομίτρης, qui tram variè ornatam habet: à μίτρα.
Αἰολόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, varios ſeu veloces eq habens: ab αἰόλος & πῶλος.
ἈΙΟΛΟΣ, ου, varius, velox: ab ἄελλ inde αἰόλλω.
Αἴολος, ου, ὁ, Æolus, Rex ventorum.
Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας. χαίτη.
Ἄϊον, Ion. pro ᾖον, imperf. ab ἀΐω.
ΑἸΑΝΑΏ, f. ήσω, aſpergo, perfundo: in
Αἰόνησις, perfuſio.
Αἰορπάτα, Vocabulum Scythicum. Græ ſonat, ἀνδροκτόνοι, viricidæ.
Αἰπεῖαν, acc. ſing. f. ab αἰπύς.
Αἰπεινὴ, ῆς, ἡ, alta: etiam ab αἰπύς.
Αἶπερ, Dor. pro ἧπερ, ubi.
Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum: ab αἰπόλος ου, ὁ, caprarius. περὶ, τὰς αἶγας πολῶν hinc αἰπολεῖν, capras paſcere, αἰπολικὸν caprario dignum. πολέω & αἴξ.
Αἰπὸς, ή, όν, idem quod αἰπύς.
ΑἸΠΥ͂Σ, έος, f. αἰπεῖα, n. αἰπὺ, altus, a um: acc. αἰπύν. αἶπος, εος, τὸ, altitudo locus excelſus, mons.
Αἰπύτιος, idem cum αἰπύς, vel poſſeſſivum ab Αἴπυτος, nom. propr.
ΑἾΡΑ, ας, ἡ, malleus, ſecuris, lolium: ab αἴρω vel à ῥαίω, per metath. undè & ῥαιστήρ. Inde αἰρικὸς, & αἴρινος, ου, ὁ, loliaceus.
Αἴρας, tollens, pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.
Αἵρεε, Ion. pro αἵρει, & hoc pro ᾕρει, capiebat, 3. ſing. imperf. verbi αἱρέω.
Αἱρηθέωσι, a. 1. ſub. paſſ. Ion. pro αἱρεθῶσιν, ab αἱρέομαι, inde ἡρέθην.
Αἱρέθη, captus eſt, a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἡρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι. αἱρεθεὶς, a. 1. part.
Αἱρεῖ, præſ. ind. act. αἱρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. ab αἱρέω.
Αἱρέο, tolle, præſ. imp. Ion. pro αἴρε, ab αἴρω.
Αἱρέσιμος, ου, ἡ, captu facilis: ab αἱρέω.
Αἵρεσις, εως, ἡ, electio, ſecta: indè.
Αἱρετικὸς, ῦ, ὁ, hereticus: qu. ab αἱρέω.
Αἱρετέος, eligendus, verbale ab αἱρετὸς, qui capit: quod ab αἱρέω.
Αἱρετιεῖ, habitabit, Gen. xxx. 20.
Αἱρετίζω, eligo, f. ίσω. p. κα. ab αἱρέω.
Αἱρετὶς, ίδος, ἡ, electrix.
Αἱρετὸς, ῦ, ὁ, eligendus, optabilis. Th. αἱρέω.
Αἱρετώτερον. optabilius. compar. ab αἱρετός.
ΑἹΡΕ͂Ω, capio, eligo: f. ήσω. p. ᾕρηκα, f. 2. ἑλῶ, præſ. paſſ. αἱρέομαι, p. paſſ. ᾕρημαι, σαι, ται, a. 2. m. εἱλόμην. ſub. ἕλωμαι, inf. ἑλέσθαι. Αἱρῇ, ceperit, 3 præſ. ſub. αἱρήκει. ceperat, pro ᾑρήκει, Ion. αἱρήκεε, 3. ſing. perf. act. αἱρήσομεν, f. 1. act. εἷλον. a. 1. αἱρεώμεθα, 1. pl. αἱρεῦνται, 3. pl. præſ. paſſ. αἱρούμενος, η, ον, præſ. part.

Digitized by Google

ΑἼΡΩ,

Αἴρω, αἰῶ, *in dubio relinquo, porto, bajulo*, f. ἀρῶ, p. ἦρκα. a. 1. ἦρα, 2. pl. ἤρατε, ἆρον, a. 1. imperat. act. ἆρα, ας, η, a. 1. sub. ἄρας, αντ⊕, part. ἠρμένος, per pass. ἤρθην. a. 1. ἄρθητι, ἄρθητω, imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.

Αἷ, [illegible], cat. pl. ab ἣ, *quæ*.

Αἷς, αἶσα, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψαισα, & sic in aliis.

ΑἾΣΑ, ας, ἡ, *fatum, sors, parca*: (indè αἴσιος, & αἴσιμ⊕) qu. ἀεὶ ἔσα, vel ἀεὶ ἰσα, vel ἡ διαιροῦσα, *dividens*. Item *officium*.

[illegible], ἡ, accipitris species.

[illegible], Dor. pro ἄσομαι, & hoc pro ᾀσῶμαι, f. m. verbi ᾄδω, *cano*.

[illegible], nomen fluvii.

ΑἸΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, *sentio*, f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι, a. 2. m. ᾐσθόμην. fut. αἴσθωμαι. 3. pl. αἴσθοιντο. αἴσθοιντο, opt. part. αἰσθόμεν⊕. Hinc αἰσθητὸς, *sensibilis*. ab [illegible].

Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, *sensus*. αἰσθητήριον, ου, τὸ, *sensus instrumentum*. metaph. *facultas sentiendi*, ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητικὸς, *sensu præditus, sensibilis*.

Αἴσθω, pro αἴω, *audio*: item pro ἀποπνέω, *expiro*.

Αἰσῶν Dor. gen. pl. ab αἴσι⊕.

Αἰσίμ⊕, ου, ὁ, *fatalis*: ab αἶσα.

ΑἸΣΙΜΟ'Ω, f. ώσω. p. ωκα, *insumo, impendo*.

Αἴσι⊕, ου, ὁ ἢ ἡ, *faustus*: ab αἶσα.

Αἰσονίδης, ου, ὁ, *filius Æsonis*.

Αἴσουσι, *canent*: f. 1. m. ab ᾄδω, pro ἀείδω.

Ἀΐσσοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἀΐσσω.

ἈΪ́ΣΣΩ, f. ξω. p. χα. *irruo, prosilio, cum impetu feror*: hinc ἀΐξασα, a. 1. part. f. g.

Ἄϊστ⊕, ου, ὁ ἢ ἡ, *de quo nihil sciri potest*; ἀΐσωτος, *incertus*: ex α & ἴσημι. hinc ἀϊστόω, *deleo*: ἀϊστώθησαν, a. 1. ind. pass. *perierunt*.

Αἰσυήτης, ητ⊕, ὁ, *adolescens valdè robustus*: ex α epitat. & σύω, *ruo*. Alii pro *decens, moderatus*, ab αἶσα, *officium*; alii ab ἀΐσσω deducere malunt. Eustath. in Il. ω.

ΑἼΣΥΛΟΣ, ου, ὁ, *iniquus, nefarius*: ab ἄσαι, unde & ἀΐσυλ⊕, hoc per epenthesin τῦ η, illud τῦ ι.

ΑἸΣΥΜΝΗ'ΤΗΣ, ου, ὁ, vel ἀσυμνητὴς, ῆρ⊕, *certaminis præses & curator*.

Αἴσχεσι, dat. pl. ab αἶσχ⊕.

Αἰσχίνης, ου, ὁ, *Æschines*, Orator Græcus.

ΑἾΣΧΟΣ, ε⊕, τὸ, *turpitudo, probrum*: ab α & ἔχω nemo enim αἶσχ⊕ habere velit.

Αἰσχροκερδὴς, έ⊕, ὁ ἢ ἡ, *deditus turpi lucro*: αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς, & κέρδ⊕.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, *turpiloquium*: ab αἰσχρολόγος, ου, ὁ, *turpiloquus*: ex αἰσχρὸς & λόγος.

Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *turpis*, e. dat. pl. Ion. αἰσχροῖσι. compar. αἰσχρότερ⊕, vel αἰσχίων. superl. αἰσχρότατ⊕, vel αἴσχιστ⊕. Hinc

Αἰσχρότης, ητ⊕, ἡ, *obscœnitas*. αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, *verborum obscœnitas*. ab αἶσχ⊕.

Αἰσχρῶς, adv. *fœdè turpitèr*.

Αἰσχύνε, præs. imperat. pass. ab αἰσχύνομαι, *erubesce*, Th. αἶσχ⊕.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, *pudor*. Th. αἶσχ⊕.

Αἰσχυνθείη, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθήμεν, Ion. & Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντηλὸς, *verecundus*: ab αἶσχ⊕.

Αἰσχυντηλὸς, ῦ, ὁ, *pudibundus*. Quoque

Αἰσχυντὸς, ου, ὁ, *pudendus*, ab αἶσχ⊕.

Αἰσχύνω, *pudefacio, contemno*: f. υνῶ. p. ᾔσχυγκα. p. pass. ᾔσχυμμαι. a. 1. ᾐσχύνθην. f. pass. αἰσχυνθήσομαι. ab αἶσχ⊕.

Αἴσωπ⊕, ου, ὁ, *Æsopus* fabulator: hinc

Αἰσώπει⊕, *Æsopicus*.

Ἀΐτας, α, ὁ, Dor. pro ἀΐτης.

Αἶτε, Dor. pro εἶτε, vel ἢ *sive, vel*.

Αἴτει, præs. imp. 2. sing. ab αἰτέω; αἰτεῖν τινα, *rogare aliquem*.

Αἰτεῦ, Dor. & Æol. pro αἰτῶ· hoc verò Att. pro αἴτει, *pete*. Hinc

Αἰτεύμεν⊕, pro αἰτούμεν⊕. Th. αἰτέω.

ΑἸΤΕ'Ω, ῶ, *peto, postulo*: f. ήσω. p. ᾔτηκα. a. 1. ᾔτησα. imperf. pass. ᾐτεόμην, ούμην, έυ, ου, έετο, εῖτο. p. pass. ᾔτημαι. Hinc

Αἴτημα, & αἴτησις, εως, ἡ, *petitio*; f. 1. pass. αἰτηθήσομαι. Ab α epitat. & τῶ, *quæro*.

Αἰτῇς, 2. sing. sub. act. αἰτήσῃς, a. 1. sub. 2. pl. ab αἰτέω.

Ἀΐτης, ου, ὁ, *qui amatur libidinosè*: ab ἄω.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.

ΑἸΤΙ'Α, ας, Ion. αἰτίη, ἡ, *causa, ratio, culpa, crimen*. quidam ab ἄτη ducunt.

Αἰτίαμα, ατ⊕, τὸ, *criminatio, crimen*: ab

Αἰτιάομαι, ῶμαι, *causam attribuo, acceptum fero*: f. άσομαι, præs. inf. αἰτιᾶσθαι. p. ᾐτίαμαι.

Αἰτιατικὸς, ῦ, ὁ, *criminatorius*.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, *causæ redditio*. Th. λέγω.

Αἴτιον, ου, τὸ, *noxa, causa*.

Αἴτι⊕, ου, ὁ ἢ ἡ, *auctor*: ab αἰτία.

Αἰτιόωντο, pro αἰτιῶντο, *culparent*: præs. opt. pass. 3. pl. vel Ion. pro ᾐτιῶντο, imperf. pass. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, ε⊕, ὁ ἢ ἡ, *causalis*, αἰτιῶδες, n. g.

Αἰτιώτατ⊕, *auctor præcipuus*, sup. ab αἴτι⊕.

Αἰτοίην, Att. pro αἰτοῖμι, opt. v. αἰτέω, *peto*.

Αἶτ⊕, Dor. pro τιμι⊕.

Αἰτωλὸς, ῦ, ὁ, *Ætolus*. Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. Hinc

Αἰτωλὸς, ου, ὁ, *Ætolus*, patronym.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. ab αἰτέω.

Αἶψνης, adv. *subitò, repentè*: ex ἄφνω. per Sync. pro ἀφανῶς, per Apoc. τῦ σ. ab ἀφανής.

Αἰφνίδι⊕, ου, ὁ, *repentinus*: hinc

Αἰφνιδίως, adv. *repente*: ab αἶφνης.

Αἰχθῆναι, *adigi*: a. 1 inf. pass. ab ἀΐσσω.

Αἰχμάζω, *pugno, vibro*: ab αἰχμή.

Αἰχμάσσω, idem.

Αἰχμάλωτ⊕, ου, ὁ, *captivus*: & αἰχμαλωτὶς, ίδ⊕, ἡ, *captiva*: q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, *captivitas*.

Αἰχμαλωτεύω, *captivum duco*: f. εύσω. p. ᾐχμαλώτευκα. αἰχμαλωτίζω, *captivum adduco*. f. ίσω. p. ικα. p. pass. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1, αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχματὰς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητὴς & αἰχμητάω,

Digitized by Google

μητάω, gen. Dor. Bœot. & Æol. pro αἰχμητοῦ.

ΑἸΧΜΗ, ῆς, ἡ, *cuſpis*: αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. ab ἀίσσω.

Αἰχμητὰ, voc. ſing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, *bellator*. acc. αἰχμήτην. Th. αἰχμή.

Αἰχμοφόρος, ὁ, *miles haſtatus*: Th. αἰχμή.

ΑἸΨΑ. & αἶψ', adv. *ſtatim, celeritèr*.

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *celeritèr viam conficiens*. epitheton Boreæ. ex αἰψηρός, pro λαιψηρὸς, quod ab αἶψα) & κέλευθος.

ἈΙ'Ω, *audio*, Poët. qu. ab αἴω, *ſono*: præſ. part. ἀίων.

ΑἸΩΝ, ῶνος, ὁ, *ÆVUM, mundus, ſæculum*: qu. ἀεὶ ὤν· item in f. g. ἡ αἰὼν, *vita*. Hinc

Αἰώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *æternus*.

Αἰωνίζω, *æternum reddo*.

Αἰών, όνος, ἡ, Dor. pro ἠϊών, *littus*: qu. à pr. m. ἤϊα, verbi εἶμι, *eo*.

ΑἸΩΡΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *ſurſum tollo*.

Αἰώρα, ας, ἡ, *exaltatio, oſcillum*: ab αἴρω. per pleonaſm. τοῦ ω.

Ἀκὰ, adv. Poët. pro ἀκῆ, vel ἀκὴν, *tacitè*.

Ἀκάδημε, voc. ab Ἀκάδημος, ου, *Academus*, nom. propr. Hinc

Ἀκαδήμεια, ſeu Ἀκαδημία, ας, ἡ, *Academia*, Schola publica Athenis.

Ἀκάζω, *acuo*: f. σω. p. paſſ. ἤκασμαι· ab ἀκή. Vide ἀκαχμένος.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, *immundities, impuritas*.

Ἀκάθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impurus*.

Ἀκαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρότης, ητος, *impuritas*: ex α & καθαίρω.

Ἀκάθεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non poteſt contineri*: ex α & κατέχω.

Ἄκαινα, ἡ, *ſtimulus*: ab ἀκή.

Ἄκαιρα, *intempeſtivè*: adv. ab ἄκαιρος, ου, quod ex α & καιρός.

Ἀκαιρέομαι, *opportunitate temporis deſtituor*: imperf. ἠκαιρεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο, f. ησομαι, p. paſſ. ἠκαίρημαι· ab ἄκαιρος.

Ἀκαίριος, ου, ὁ, *momentaneus, brevi durans*.

Ἄκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intempeſtivus*: ex α & καιρὸς, *tempus*.

Ἀκαίρως, adv. *intempeſtivè*.

ἈΚΑΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſemen fruticis ex Ægypto.

Ἀκακῆτα, voc. ab ἀκακήτης, ου, ὁ, *nihil mali faciens*, vel *nullo malo dignus*: ab α & κακός.

Ἀκακία, ίας, ἡ, *innocentia, ſimplicitas*: item genus arboris. Ab eodem Th.

Ἄκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innocens*. Th.

Ἀκαλαῤῥείταο, gen. Æol. ab ἀκαλαῤῥείτης, ου, ὁ, *quietè fluens*: ἀκαλὸς & ῥέω.

ἈΚΑΛΗ'ΦΗ, ης, ἡ, *urtica*: Chald. הלכן.

Ἀκαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *invenuſtus*. Th. καλός.

Ἀκαλὸς, ἡ, ὄν, *quietus*: ab ἦκα, *quietè*.

Ἀκάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *apertus, retectus*; ex α & καλύπτω.

Ἀκάμαντι, dat. ſing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefeſſus*: ex α & κάμνω.

Ἀκαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, ου, ὁ, *indefatigabilis haſtâ*: quod ab ἀκάμας & λόγχη.

Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, *indefatigabilis pugnator*: ab ἀκάμας, & μάχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, *qui pedes habet indefeſſos*: ex α & πούς.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ion. f. g. ἀκαμάτ… gen. ſing. Ion. ab ἀκάματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *defeſſus*: ex α & κάμνω.

Ἀκαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Ἄκαμπτος, ου, ὁ κ… *inflexibilis, infrangibilis*: ex α & κάμπτ…

ἈΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, *ſpina*: forſan ab ἀκὴ & … θέω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, *ſpineus, a, u…*

Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, *carduelis*. ἀκανθώδης, ὁ κ… *ſpinoſus*. ἀκανθόω, *ſpinoſum reddo*.

Ἄκανθος, ου, ἡ, *acanthus*, arbor quædam.

Ἄκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *frutex ſpinoſus & acule… tus*.

Ἄκαπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſine fumo*. Th. καπνό…

Ἀκάρδιος, ου, ὁ, *vecors*, ab α & καρδία.

Ἀκαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *inſerabilis, exiguus*. Th. κείρω. ἀκαριαῖος, ου, idem.

Ἀκάρι, minutiſſimum animal.

ἈΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, *genus plantæ*.

Ἄκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſterilis*: ex α & καρπό…

Ἀκάστη, ης, ἡ, nom. mulieris: ab ἀκάζω.

Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui damnari nequit*: ex α & καταγινώσκω.

Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non velatus*: ex α, κατὰ, & καλύπτω.

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui indictâ causâ pœna infligitur*: ex α & κατάκριτος.

Ἀκατάληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui in fine nihil deeſt*. Th. λήγω.

* Ἀκατάλλακτος, *ſine reconciliatione*.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indiſſolubilis*: ex α, κατὰ, & λύω.

Ἀκαταμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexpugnabilis, invictus*.

Ἀκατάπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ceſſare neſcius, qui nequit cohibere*: ex α & καταπαύω.

* Ἀκαταπλήκτως, adv. *intrepidè*.

Ἀκατάποτος, *qui non poteſt abſorberi*.

* Ἀκατασήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quod nullis ſignis probari poteſt*.

Ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè elaboratus, carens elocutionis ornatu*: ex α & κατασκευάζω.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, *ſeditio*. Ἀκατάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconſtans*: ab α & καθίστημι.

Ἀκατάσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui coerceri nequit*: ex α & κατασχετός.

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ, *non ementitus*: ex α, κατὰ, & ψεύδω.

ἈΚΑΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *genus navigii actuarii*: qu. ab ἄγω, quia agitur remis. Eſt & genus poculi: hinc ἀκάτιον, ου, τὸ, diminutivum.

* Ἀκατηγόρητος, ὁ καὶ ἡ, *ſine accuſatione*.

Ἄκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inuſtus*: ex α & καίω.

Ἀκαχείατο, Ion. & Poët. ἀκαχείατο, pro ἀκάχηντο, *triſtati erant*: pluſq. p. verbi ἀκαχέω, per. redupl. pro ἀχέω, vel in imperf. verbi ἀκάχημαι. Th ἄχος.

Ἀκαχέω, Ἀκάχημι, & Ἀκαχίζω, *triſtitiâ afficio*: ab ἄχος.

Ἀκαχήμενος. *ex animo dolens*: præſ. part. ab ἀκάχημαι.

Ἀκαχμένος, *acutus*: part. paſſ. pro ἠκασμένος,

[illegible], à [illegible]. f. [illegible]. & ex dia-
lecto [illegible]. perf. ἤκαγμαι, unde
[illegible]. Alii ἀκαχμένος pro ἠκαχη-
μένος, abjecto augmento & Sync. factâ,
[illegible] eſſe volunt Ion. ab ἀκαχέω.
Th. [illegible], vel ἄχος.
[illegible], 3. præſ. opt. ab ἀκάχω, dolore
[illegible], part. ἀκάχων. Th. ἄχος.
[illegible]. Ion. & Poët. pro ἀκεόμενος,
præſ. part. ab ἀκέομαι.
[illegible], α, ὁ, Dor. pro ἀκειρεκόμης, ου, ὁ,
[illegible] ἀκερσεκόμης.
[illegible], æger, ſanguinis.
[illegible], [illegible]. Th. κελεύω.
[illegible], medior: ἀκέονλο, 3. pl. imp. f.
[illegible], & [illegible]. hinc ἀκεσμὸς, ου, ὁ,
[illegible].
[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, innocens, ſimplex: q. d.
[illegible] ferieus, ex α & κέρας.
* [illegible], ος, ὁ καὶ ἡ, minus lucroſus: ex α
& κέρδος, lucrum.
[illegible], ας, ἡ, βλάβη, damnum. Th. κέρδος.
[illegible], ου, Dor. ἀκερσεκόμας, α, ὁ, in-
[illegible]: ex α, κείρω, & κόμη.
[illegible], mederi: a. 1. inf. m. ab ἀκέομαι.
[illegible], ατος, τὸ, Poët. pro ἄκεσις, εως, ἡ,
[illegible]. Th. ἀκέομαι.
[illegible], medicatur: f. 1. Poët. pro ἀκέ-
σεται· ab ἀκέομαι.
[illegible], ου, ὁ ſanabilis.
[illegible], ας, ἡ, acus: παρὰ τὸ ἀκεῖσθαι, ἤγουν
[illegible] τὰ διεῤῥωγότα τῶν ἱματίων.
[illegible], Æol. & Dor. pro ἀκυόμενος,
[illegible]: præſ. part. paſſ. verbi ἀκύω.
[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, capite carens, mutilus:
Th. κεφαλή.
[illegible], tacitè: adv. ab ἀκήν.
[illegible], ῆς, ἡ, ACIES, cuſpis: hinc ἀκάζω.
[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, inhumatus, inſepultus:
ab α & κῆδος, exequiæ. Eſt & indeſletus,
[illegible], mæror: & incuratus, à κῆδος, cura.
Poteſt etiam eſſe ſuperl. τοῦ ἀκηδὴς.
[illegible], έος, ὁ καὶ ἡ, negligens: acc. ἀκηδέα· ab
α & κῆδος.
[illegible], ίας, tædium, pigritia, triſtitia mæror,
[illegible]: ab α & κῆδος. Hinc
[illegible], f. σω. p. κα, tædio afficior, angor,
[illegible], conficior, pigreſco.
[illegible], p. m. Att. pro ἦκα· ſic ἀκηκόεσαν,
[illegible] p. pro ἠκόεισαν, ſeu ἀκηκόεισαν, au-
[illegible]. ἀκηκοέναι, inf. ἀκηκοότες, part.
[illegible] ab ἀκούω, q. v.
[illegible], dat. pl. ab ἀκήλητος, ου, implaca-
[illegible]: ex α & κηλέω.
[illegible], [illegible], immaculatus.
[illegible], τος, τὸ, idem quod ἄκος.
[illegible], q. d. ἀχανῶς, tacitè: ab α & χαίνω.
[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod
[illegible], ου, ὁ, purus, incorruptus: ab α &
[illegible], vel ab α, κῆρ, cor, & ἄτη, vel à κὴρ,
[illegible].
[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, exanimis cor non habens:
[illegible] κῆρ, cor: ſed κὴρ, mors: hinc
[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, per caduceatorem non
[illegible]: à κηρύσσω.
[illegible], adv. citra caduceatorem.
[illegible], pl. perf. paſſ. Ion. pro ἀκέχυνλο,
[illegible] ab ἄχομαι, triſtitiâ affi-
cior: vel, ut alii volunt, eſt imperf. Ion.
verbi ἀκάχημαι· Ἀκηχέδαται, ſeu ἀκηχέ-
αται, pro ἀκεχηνται, dolore affecti ſunt: 3.
pl. perf. ab ἀκαχέω, vel ἀκάχημι, tri-
ſtitiâ afficio. Th. ἄχος.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκήχημαι, triſtor: præſ. indic.
hinc ἀκηχεμένη, dolens. Th. ἄχος.
Ἀκίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, ſincerus:
ex α & κίβδηλος.
Ἀκιδνὸς, ἡ, ὸν, infirmus, qui vix ſe movere
poteſt. comp. ἀκιδνότερος· ab α & κινέω.
Ἀκίδωτος, ου, ὁ, cuſpidatus, ab ἀκίς.
ἈΚΙΝΑ´ΚΗΣ, ου, ὁ, gladius Perſicus: ab ἀκή.
Ἀκίνδυνος, ου, ὁ, liber, extra periculum: ex
α & κίνδυνος.
* Ἀκινδύνως, adv. tutò.
Ἀκινήτα, ας, α, Poët. & Dor. pro ἀκινήτη.
Pro quo ſæpiùs legas ἀκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ,
immobilis. Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. Ex
α & κινέω.
ἌΚΙΝΟΣ, ου, ὁ, acinus: herbæ genus.
Ἀκιρὸς, οῦ, idem ac ἰσχνὸς, ου, ὁ, debilis: ex α
intenſ. & κὶς, & ῥέω· quæ enim à vermi-
bus corroſa, infirma ſunt. Vel ab ἄκυρος,
quòd antiquatum, aut infirmum.
Ἀκὶς, ίδος, ἡ, ACIES, ut ἀκή· hinc SA-
GITTA.
Ἀκίχητος, ου, ὁ, quem non poſſumus aſſequi.
ἀκίχητα, adv. pro ἀκιχήτως· ab α & κίχη-
μι.
Ἀκιώταται, firmiſſimæ: pl. ſuperl. ab ἄκιος,
incorruptus: ex α & κὶς.
ἈΚΚῺ, οῦς, ἡ, Acco: mulier ſtulta. Hinc
Ἀκκίζομαι, ſimulatè recuſo. &
Ἀκκισμὸς, ου, ὁ, ficta recuſatio.
Ἀκλάρωτος, ω, ὁ καὶ α, Dor. pro ἀκλήρωτος,
exſors: ex α & κλῆρος.
Ἄκλαυστος, vel Ἄκλαυτος, ου, indeploratus:
ab α & κλαίω.
Ἀκλεὴς, ὁ καὶ ἡ, & Ἀκλειὴς, inglorius. Undè
Ἀκλεῶς, Ion. & Poët. pro ἀδόξως, ingloriè:
ex α & κλέος.
Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω. p. κα. ſum exſors,
non ſum particeps: ex α & κλῆρος.
Ἄκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vocatus: ex α &
κλητός.
Ἀκλινὴς, έος, ὁ, non vacillans: ex α &
κλίνω.
Ἀκμάζω, floreo, matureſco: f. άσω, p. ἤκ-
μακα. Th. ἀκμή.
Ἀκμὰν, Dor. pro ἀκμήν. Vide ἀκμή.
* Ἀκμαστὴς, ου, ὁ, vigens ætate & viribus.
ἈΚΜΗ`, ῆς, ἡ, cuſpis, vigor ætatis, punctum
occaſionis: ab ἀκή. hinc
Ἀκμαῖος, florens ætate, ἀκμάζω, vigeo, &
Ἀκμὴν, adhuc, etiamnum, &
Ἀκμηνὸς, ου, ὁ καὶ ἡ. adultus, item famelicus.
Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, non fatigatus, integer:
ab α & κάμνω.
Ἀκμόθετον, ου, τὸ, lignum, cui incus imponi-
tur: per Sync. pro ἀκμονόθετον· ab ἄκμων.
Ἄκμονας, acc. pl. ab ἄκμων.
Ἀκμονίδας, α, ὁ, Dor. Ἀκμονίδης, ου, ὁ,
Acmonis filius.
Ἄκμων, ονος, ὁ, incus: ex α & κάμνω, quòd
nullis ictibus fatigetur. q. ἀκάμων.
Ἀκναμπτος, ου, ὁ, inflexibilis: Poët. pro
ἄγναμπτος, ex α & κάμπτω.

Digitized by Google

Ἄκνηστις, εως, ἡ, *ſpina dorſi.* Th. κνάω.
Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, & Dor. ἀκοὰ, ᾶς, ἡ, *auditus, fama, ſermo:* q. à p. med. verbi ἀκούω.
Ἀκόην, a. 2. paſſ. Ion. verbi ἀκούω.
Ἀκοήσομαι, *audiar:* f. 2. paſſ. verbi ἀκούω.
Ἀκοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inſomnis:* ex α & κοιμάω.
Ἀκοινώνητον, ου, τὸ, *incommunicabile:* ab α & κοινωνέω.
Ἀκοίτης, ου, ὁ, & Dor. ἀκοίτας, α, ὁ, in acc. ἀκοίτην, *maritum:* ἄκοιτις, ιος, ἡ, *marita:* ex α pro ἅμα, & κοίτη.
Ἀκολασία, *incontinentia.* Th. κολάζω.
Ἀκόλαστος, ου, ὁ, *qui non punitur:* ex α & κολάζω.
Ἀκολουθέω, ῶ, *ſequor*, imperf. ἠκολούθεον, ουν, f. ήσω, p. ἠκολούθηκα. ἀκολουθοῦσαι, præſ. part. paſſ. pl. num. f. g. ab
Ἀκολουθητικὸς, *ſequax;* ex ἀκόλουθος.
Ἀκολουθία, ας, ἡ, *ſecutio;* ab eodem.
ἈΚΟ'ΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ, *pediſſequus, comes, acclu'bus:* ab α pro ὁμοῦ, & κέλευθος.
Ἀκολούθως, adv. *conſequentèr.*
Ἀκολύμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *natandi inſcius:* ex α & κολυμβάω.
Ἀκομιστία, ας, ἡ, *incuria:* ab α & κομίζω.
Ἀκονᾶν, præſ. inf. ab ἀκονάω, *exacuo:* Th. ἀκή.
* Ἄκοντα, acc. ab ἄκων, *invitum retractantem.*
ἈΚΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *cos:* quaſi ab ἀκὴ, quia ad acuendum adhibetur. Hinc Angl. a hone.
Ἀκόνιτον, ου, τὸ, *aconitum.*
Ἀκονιτὶ, adv. χωρὶς, κόνεως, ἄνευ ἀγῶνος, i. e. *facilè, ſine labore.*
* Ἀκόντιον, ου, τὸ, *jaculum, telum.*
Ἄκοντε, *inviti*, dual. ἄκοντες, pl. ab ἄκων, q. per craſin. ab ἀέκων.
Ἀκοντίζω, *jaculor:* f. ίσω. p. ικα. a. 1. ἠκόντισα, Ion. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων. q. v.
Ἀκόντιος, ου, ὁ, *Acontius*, propr. nom.
Ἀκοντιστὴς, ου. ὁ, *jaculator*, Dor. ἀκοντιστάς.
Ἀκοντιστικώτατοι, pl. ſuperl. ab ἀκοντιστικὸς, *jaculandi peritus.*
Ἀκοντιστὺς, υος, ἡ, *jaculatio, jaculandi ars:* ab ἄκων.
Ἀκοπιαστὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *laboris vacuus:* undè
Ἀκοπιάστως, adv. *ſine labore & fatigatiore.*
Ἄκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefeſſus:* ab α & κόπος.
* Ἀκόρεστος, *inſatiabilis*, ex α & κορέω *ſatio.*
Ἀκόρητος, Poët. idem quod ἀκόρεστος.
ἌΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, *acorum:* herba quædam.
Ἄκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀκόρητος.
Ἄκος, εος, τὸ, *medela:* ab ἀκέομαι.
Ἀκόσμητον, *inornatum:* ex α & κοσμέω.
Ἀκοσμία, ας, ἡ, *immundities, ſtatus rerum perturbatus.* Ἄκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inordinatus*, vel *inornatus.*
Ἀκόσμως, *turpitèr.* adv. Ex α & κόσμος.
ἈΚΟΣΤΗ, ῆς, ἡ, *hordeum, cibus quilibet.* Hinc ἀκοστέω, *abundo eſu hordei.*
Ἀκουάζω, idem quod ἀκούω.
Ἀκουέμεν, præſ. inf. Ion. Ἀκουὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή. Ἀκουόντεσσιν, dat. pl. part. Ion. & Poët. Ἀκούοντι, Dor. pro ἀκούουσι, 3. pl. præſ. indic. ab ἀκούω.
Ἄκουρος, *intonſus.* Th. κείρω.
Ἀκους, vide ακων.
Ἀκούσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκούσειαν, ἄκουσα pro ἤκουσα. a. 1. Ion. ut perf. ἄκουκα pro ἤκουκα. Ἀκούσασα, a. 1. part. f. g. ἀκούσαντα, acc. ſing. m. g. ἀκούσαντες nom. pl. ἀκούσαι, Æol. pro ἀκούσας. a. 1. part. act. ἀκούσεαι, Ion. pro ἀκούσῃ. 2. ſing. f. m. ab ἀκούω.
Ἀκουσιασθεὶς, θεῖσα, θὲν, *ignorans, ignoru. neſcius.* a. 1. part. paſſ.
Ἀκουτιάζω, *cogo*, f. σω, p. κα.
Ἀκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non voluntarius:* ex α & ἑκών.
Ἀκουσίως, adv. *inconſultò, invitò.*
Ἄκουσμα, ατος, τὸ, *res quæ auditur, auditio*
Ἀκουστὸς, οῦ, ὁ, *audibilis.* ἀκουστέον, verbale ab ἀκούω.
Ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, *auditor.*
Ἀκουστικὸς, *auditor, obtemperans.*
Ἀκουτιεῖς, *audire facies:* f. Att. pro ἀκουτίσεις ab ἀκουτίζω. Th. ἀκούω.
ἈΚΟΥ'Ω, *audio, obedio:* imperf. ἤκουον, ες, ε, f. 1. m. ἀκούσομαι, η, εται, p. act. ἤκουκα, paſſ. ἤκουσμαι. a. 1. ἠκούσθην. f. 1. ἀκουσθήσομαι, p. m. Att. ἀκήκοα.
Ἀκοῶ, f. 2. undè. a. 2. ἤκοον hinc ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, *auditor.*
Ἄκρα, ας, ἡ, *ſummitas, extremitas, litus:* & pro *præmio:* ab ἄκρος.
Ἀκράαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus, irritus:* ex α & κραίνω. Ἄκραντος, idem.
Ἀκραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſtans in ſuperficie:* ab ἄκρος & ἄημι.
Ἀκραῖος, ου, ὁ, *ſummus, extremus.*
Ἀκραιφνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *purus:* qu. ἀκεραιοφανής. item *alacer.*
* Ἄκρας, vid. Ἄκρος.
Ἀκρασία, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia.*
Ἀκρατὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, *intemperans:* ab α & κεράννυμι.
* Ἀκράτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui contineri & cohiberi nequit:* ex α & κρατέω.
Ἀκράτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ *qui ſumpſit jentaculum.*
Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, *jentaculum*, quod ab ἀκρατίζω, *jentaculum ſumo ex panis fruſtis mero rigatis.*
Ἄκρατον, ου, τὸ, *merum, non dilutum:* ex α & κεράννυμι.
Ἀκράχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, *ad iram valdè proclivis:* ab ἄκρος & χολή.
ἈΚΡΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, *ramus grandis, virgultum:* ὁ ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου ὤν.
Ἀκρέσπερον, Poët. adv. *extremo veſpere:* ab ἄκρος & ἕσπερος.
Ἄκρη, ης, ἡ, Ion. pro ἄκρα, *ſumma:* it neut. pl. ab ἄκρον, ſuperl. ἀκρότατον.
Ἀκρήβος, ὁ καὶ ἡ, *valde juvenis:* ὁ ἐν ἄκρᾳ ἥβῃ ὤν, *qui eſt ſummâ pubertate.*
Ἀκρητοποσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, *meri potatio:* hinc ἀκρητοπότης, ου, ὁ, *meri potator:* ab ἄκρητος & πόσις.
Ἄκρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non mixtus:* ab α & κεράννυμι.
Ἀκριβάζω, f. σω, p. ακα, *probo, diligentèr indago.* ἠκριβάσθη, probatus eſt 3. ſ. a. 1. paſſ. Hinc ἀκριβασμὸς, ου, ὁ, *accuratio.*
Ἀκρίβεια, ας, ἡ, *accurata diligentia:* ab ἀκριβής.
Ἀκριβὲς, έος, τὸ, n. g. ab ἀκριβής.
ἈΚΡΙΒΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *exquiſitus, accuratus:* compar. ἀκριβέστερος. ſuperl. ἀκριβέστατος,

ακρὸ

περὶ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βῆσαι.

Ἀκριβοδίκαιον, τὸ, *ſummum jus* : ab ἀκριβὴς, & δίκη.

Ἀκριβολογέομαι, *accuratè recenſeo* : præſ. inf. ἀκριβολογεῖσθαι. ab ἀκριβὴς, & λέγω.

Ἀκριβόω, ῶ, *exquiro* : f. ώσω. p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβὴς.

Ἀκριβῶς, adv. *exquiſitè* : ab ἀκριβὴς.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, *decipula ad locuſtas capiendas* : ὅθεν παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾷν.

ἈΚΡΙΣ, ἴδος, ἡ, *locuſta*. Sed ἄκρις, ιος, ἡ, *ſumma montis* : ab ἄκρος.

Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui loquitur inconſideratè* : ab ἄκριτος & μῦθος.

Ἄκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indiſcretus, confuſus, anceps, ut Sileni non dixit* : ex α & κρίνω.

Ἀκριτόφυλλος, ου, ὁ, *frondes habens indiſcretas, ſimiles* : ab ἄκριτος & φύλλον.

Ἀκρίτως, adv. *indictâ cauſâ, citra judicium*.

ἈΚΡΟΑΜΑ, τος, τὸ, *in ſcena auditum*.

ἈΚΡΟΑΟΜΑΙ, f. άσομαι, *audio, pareo* : p. paſſ. ἠκρόαμαι. part. ἀκροαόμενος, ἀκροώμενος. Hinc ἀκρόαμα, τος, τὸ, *quod auditur*.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, *auditio, auditus*.

Ἀκροάσει, dat. ſing.

Ἀκροατήριον, ου, τὸ, *auditorium*.

Ἀκροατὴς, ῦ, ὁ, *auditor* : ab ἀκροάομαι.

Ἀκροβολίζεσθαι, ἔπεσι, Ion. *velitari verbis* : ab ἄκρος & βάλλω.

Ἀκροβολισμὸς, ου, ὁ, *præludium pugnæ*.

Ἀκροβυστέω, *præputiatus ſum*. Hinc

Ἀκρόβυστος, ου, ὁ, *incircumciſus, qui eſt in præputio*.

Ἀκροβυστία, ας, ἡ, *præputium* : ex ἄκρος, extremus : & βύω, *tego* : quod extremam pudendi partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αῖα, αῖον, *angularis, imus* : ex ἄκρος & γωνία.

Ἀκροδάκτυλον, *pollex* : ex ἄκρος & δάκτυλος.

Ἀκρόδρυα, τὰ, *fructus arborei* : propriè qui ſpoſium putamen habens. acorns. Th. δρῦς.

Ἀκροθίνια, ων, τὰ, *primitiæ, ſpoliorum decimæ* : ex ἄκρον & θὶς, vel θὶς.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *leviter ebrius* : ab ἄκρος & θωρήσσω.

Ἀκροκελαινιάω, *in ſummo vel ſuperficie nigrico* : ab ἄκρος, & κελαινιάω, *nigrico*.

Ἀκροκνέφαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *veſpertinus* : ex ἄκρος & κνέφας.

Ἀκρόκομος, ου, ὁ, *comatus in vertice* : ab ἄκρος & κόμη.

Ἀκροκορδὼν, ἀκροχορδών.

Ἀκρομανὴς, ὁ ϗ ἡ, *ſummè inſanus* : ex ἄκρος & μαίνομαι.

* Ἀκρομάσθιον, ου, τὸ, *papilla*.

* Ἀκρόμιον, ου, τὸ, *ſumma ſeu extrema pars* ...

* Ἀκροπενθὴς, ὲς, *ſummè triſtis*.

Ἀκροποδητὶ, adv. *ſummis pedum digitis*. Th. ποὺς.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, *arx* ; acc. ἀκρόπολιν. ex ἄκρος & πόλις.

Ἀκρόπολος, ου, ὁ, *excelſus* : dat. pl. ἀκροπόλοισιν Ion. ab ἄκρος & πόλος.

Ἀκρόπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *extremâ parte acutus*.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, *præputium* ; item *glans*, ... ab ἄκρος & πόσθη, *præputium*.

ἌΚΡΟΣ, α, ον, *ſummus, extremus* : hinc

Ἀκρότης, ητος, ἡ, *faſtigium*.

Ἀκρόσοφος, ου, ὁ, *ſummè ſapiens* : ex ἄκρος & σοφός.

Ἀκροτάτη, ης, ἡ, *ſumma* : ſuperl. ab ἄκρη.

Ἀκρότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *durus, præruptus* ; *rupes*.

Ἀκρόχολος, idem quod ἀκράχολος.

Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, *verruca* : ab ἄκρος & χορδή.

Ἄκρω, Dor. pro ἄκρου, gen. ſing.

Ἀκρώων, ονος, ὁ, *extremitas membri* : ab ἄκρος.

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, *ſummitas, cacumen, vertex* : ἀκρωτήριον νηὸς, *navis fragmentum* : ab ἄκρος.

Ἀκρωτηριάζω, f. άσω. p. κα, *trunco extremitates, mutilo* : ab ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτηριασμὸς, ῦ, ὁ, *mutilatio, amputatio extremæ partis*.

Ἀκταίη, ης, ἡ, *Actæa*, Nympha.

Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτή.

Ἀκταίων, ονος, & ωνος, ὁ, *Actæon*.

ἈΚΤΗ῀, ῆς, ἡ, *litus, fruges* : ab ἄγω, *frango*.

Ἀκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *inops*. Th. κτάομαι.

ἈΚΤΙ῀Ν, ῖνος, ἡ *radius Solis* : ἀκτίνεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. pro ἀκτῖσι, qu. ab ἄγω, *frango*.

Ἄκτιος, ου, ὁ, *litoralis* : ab ἀκτή.

Ἀκύλας, α, ὁ, *Aquila*, nomen viri.

* Ἀκύλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non volvitur*.

ἈΚΥ´ΛΟΣ, ου, ὁ, *glans ilicis*.

Ἀκυρολογέω, f. ήσω. p. ηκα, *impropriè loquor* : ab ἄκυρος & λέγω.

Ἄκυρος, ου, ὁ, *authoritate privatus* : ex α & κῦρος.

Ἀκυρόω, ῶ, *antiquo, auctoritate ſpolio*. f. ώσω. p. ἠκύρωκα· ab ἄκυρος, q. v.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, *acies* : idem quod ἀκή.

* Ἀκώλιστος, ον, *membro aliquo carens*.

Ἀκωλύτως, adv. *ſine obſtaculo* : ab ἀκώλυτος quod ex α & κωλύω.

ἌΚΩΝ, & ἄκους, οντος, ὁ, *jaculum* : ab ἀκή. Inde ἀκόντιον, *parvum jaculum*. ἀκοντίας, ου, ὁ. *jaculus*, ſerpentis genus.

Ἄκων, & ἀέκων, ουσα, ον, *invitus* : ab α & ἑκών.

Ἄλα, acc. ſing. ab ἅλς.

Ἀλαβάρχης, ου, ὁ *magiſter ſcripturæ* : ab ἀλάβα, *atramentum*, & ἄρχω.

ἈΛΑ´ΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, & ἀλάβαστρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alabaſtrum*, ab α & λαβεῖν, vel λαβή. quod hujuſmodi vaſa prehendere ſit difficile.

Ἅλαδ' pro ἅλαδε, *ad mare*. Th. ἅλς.

* Ἀλάδρομος, ου, ὁ, *in mari vagans*.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, *jactantia* : ab ἀλαζών.

Ἀλαζονεύομαι, *me jacto, glorior* : ab

ἈΛΑΖΩ´Ν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *jactator, oſtentator*.

Ἀλάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas*. Sic ἀλαθὴς, Dor. pro ἀληθής.

Ἀλαθεὶς, εῖσα, part. *qui erravit* : ab ἠλάθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἄλημι, vel ἀλάω, p. paſſ. ἤλαμαι.

Ἀλάθητον, ου, τὸ, *quod latere nequit* : ex α & λανθάνω.

Ἀλαιὸς, *antiquus* : pro παλαιὸς, v. Æſchyl.

Ἀλακάτα, ας, α, Dor. pro ἠλακάτη. q. v.

Ἀλαλαγμὸς, ῦ, ὁ, & ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, *vociferatio & exultatio, bellica, jubilatio*.

Ἀλαλάζω, *tinnio, ejulo* : f. άσω. p. ακα, ab

ἈΛΑΛΗ`, ῆς, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi ſolebat*. Dor. ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, σαι, ται, *erravi, vagatus ſum*, p. paſſ. ab ἀλάομαι per redupl. literarum ini-

initialium. Quidam dicunt eſſe præſens ab ἄλημαι; reduplic. iterum initialibus. Indè inf. ἀλάλησθαι, & part. ἀλαλήμενος.

Ἀλάλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inerrabilis*: ex α & λαλητός.

Ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ, Dor. ἀλαλατὸς, *clamor militum dicentium* ἀλαλή. Th. ἀλαλή.

Ἀλαλκομενηΐς, ἴδος, ἡ, pro ἀλκομένηΐς, *potens auxiliari*, epith. Minerv. à μένος & ἀλάλκω.

Ἀλαλκον, ες, ε, *profligabam*, *arcebam*: imperf. Ion. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω· vel eſt aor. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod ab ἦλκον, ab ἀλκέω, vel ab ἀλαλκέω.

Ἄλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mutus*: ex α & λάλος.

Ἀλαλύκτημαι, *erro*: *moleſtè ferro*, *metuo*: p. paſſ. Atticam reduplicationem habens; ab ἀλυκτέομαι, vel ab ἀλύσσω, *anxius ſum*, *indignor*, quod ab ἀλύω. Quidam verò & præſentis eſſe temporis volunt ab ἀλύκτημαι, & per reduplic. ἀλαλύκτημαι.

Ἀλαζόνες, ων, οἱ, Gens Scythiæ proxima.

ἈΛΑ΄ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, *vagor*, *erro*.

ἈΛΑ`Σ, οῦ, ὁ, *cæcus*, *luſcus*: qu. ex α & λάω, *video*. hinc ἀλαόω. f. ώσω, *excæco*. ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, *cæcitas*.

Ἀλαοσκοπίη, ας, ἡ, *cæca ſpeculatio*: acc. Ion. ἀλαοσκοπιὴν· ex ἀλαὸς & σκοπός.

Ἀλαπαδνὸς, οῦ, ὁ, *vaſtatu facilis*, *imbecillis*: ab ἀλαπάζω.

Ἀλαπάζοντα, *diſſipantem*: acc. ſing. part. pr. ab

Ἀλαπάζω, f. ξω, *diripio*, *exinanio*: aor. 1. ἠλάπαξα, Ion. ἀλαπάξα, vel 1. ἀλάπαξαι, inf. Th. λαπάζω, α per pleonaſm. præpoſitâ.

Ἅλας, ατος, τὸ, *ſal*. Th. ἅλς.

Ἀλαςέω, ῶ, *mœrore afficior*: aor. ἄλαςος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἄληςος, *gravis*, *non obliviſcendus*: ex α & λήθω.

Ἀλάςορα, acc. ſing. ab Ἀλάςωρ, *Alaſtor*, nom. propr.

Ἀλάςωρ, ορος, ὁ, *qui perpetravit* ἄλαςα, i. e. *non obliviſcenda*; *execrandus*: pl. ἀλάςορες· ex α & λήθω.

Ἀλάτας, α, ὁ, Dor. pro Ἀλήτης, ου, ὁ, viri propr. nom.

Ἀλᾶτο, *vagabatur*: 3. ſing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι. Ἅλατο, Dor. pro ἥλατο, *ſaliit*: 3. ſing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι.

Ἄλγε', pro ἄλγεα, pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.

Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, p. ἤλγηκα, *doleo animo* vel corpore. Th. ἄλγος.

Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, *dolor*: ab ἄλγος.

Ἄλγημα, ατος, τὸ, *dolor*: ab ἄλγος.

Ἀλγηρὸς, ρὰ, ρὸν, *moleſtus*. Th. ἄλγος.

Ἀλγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part. ab ἀλγέω.

Ἀλγινόεντα, acc. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *moleſtus*, ἀλγινόεσσα, ης, ἡ, f. g. ab ἄλγος.

Ἄλγιον, ἄλγιςος, *moleſtior*, *moleſtiſſimus*: comp. & ſuperl. ab ἄλγος.

ἌΛΓΟΣ, εος, τὸ, *dolor*, *mœror*: ab ἀλγέω.

Ἀλγοῦσα, *dolens*, part. f. g. ab ἀλγέω.

ἈΛΔΕ΄Ω, vel ἄλδω. f. ήσω. p. κα, *augeo*. Inde ἀλδήσκω *augeor*: f. ήσω.

ἈΛΕ΄Α, ας, ἡ, Ion. ἀλέη, ης, ἡ, *calor*: *ſeu tepor*, *qui eſt ex ſole*: hinc ἀλεεινὸς, οῦ, ὁ, *calidus*, *tepidus*.

Ἀλέασθαι, *vitare*: a. 1. inf. m. pro ἀλεύασθαι, pro quo ἀλεύασθαι, & ἀλέασθαι per geminam Syncop. ab ἀλέω, *molo*, item *vito*, *caveo*, pro quo & ἀλεύω. Sunt qui velint dici in præſ. inf. ab ἀλέαμαι.

Ἀλεγεινῇ, dat. ſing. f. gen. ab ἀλεγεινὸς, *curæ plenus*, *moleſtus*, ab ἀλέγω. Alii potius volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis*, *moleſtus*: ab ἄλγος.

Ἀλεγίζω, εις, ει, *curo*: f. ίσω. p. ικα, ab

ἈΛΕ΄ΓΩ, f. ξω, *curo*, *rationem habeo alicujus*.

Ἀλεείνω, *evito*: ἀλέεινον, ες, ε, Imper. Ion. Th. ἀλέω, *vito*.

Ἀλεὴ, ης, ἡ, *fuga*: ab ἀλέω, *vito*.

Ἀλέην, acc. Ion. ab ἀλέα.

Ἀλεία, ἡ, *negotiatio in ſalinis*.

Ἀλείαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui lævigatus non eſt*.

Ἄλειαρ, ατος, τὸ, *farina*: ab

Ἀλήλιφα, *unxi*: præt. Att. pro ἤλειφα, a ἀλείφω, *ungo*, f. ψω.

Ἄλειμμα, ατος, τὸ, *unctio*: &

Ἄλειμμα, ατος, τὸ, *unguentum*.

Ἀλεῖος, ου, ὁ, Dor. pro Ἠλεῖος, *Eleus*.

Ἀλείπτης, ου, ὁ, *unctor*: ab ἀλείφω. Undè

Ἀλειπτήριον, ου, τὸ, *vaſis unguentarii genus*.

Ἀλεὶς, part. præſ. ab ἄλημι, *contorqueo me* & *conglobo*, ἀλεὶς, verò volunt eſſe a. 2. part. paſſ. ab ἀλίσκω.

ἈΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, *poculum cælatum*: qu. ex α λεῖον, *non læve*, ſed cælaturis aſperum.

Ἀλείτης, ου, ὁ, peccator, *ſceleratus*: idem quod ἀλιτρὸς, ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, ut & ἄλειφα, *unguentum* pro *pice* ſumitur. Th. ἀλείφω.

ἈΛΕΙΦΩ, ungo: f. ψω, p. ἤλειφα, ab ἀλέω *calefacio*: a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν a. 2. ind. ἤλιφον. p. m. ἤλοιφα, Att. ἀλήλοιφα.

Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, *propulſator*. Th. ἀλέξω.

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, *gallicinium*, ab ἀλέκτωρ, & φωνή.

Ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, *gallus* vel *gallina*.

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α & λέκτρον.

Ἀλειτουργησία, ας, ἡ, *immunitas*.

Ἄλεισον, ου, τὸ, *poculum cælatum*.

Ἄλεν, pro ἄλεσαν, Bœt. *concluſi ſunt*: vide in ἐάλην.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria*, urbs: hinc

Ἀλεξανδρεὺς, έως, *civis Alexandriæ*.

Ἀλεξάνδρινος, η, ον, *Alexandrinus*, *a*, *um*.

Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, *Alexander*, rex Macedonia: ab ἀλέξω & ἀνὴρ, qu. *fortis auxiliator*.

Ἀλεξάνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ventos arcens*: ab ἀλεξέω & ἄνεμος.

Ἀλέξασθαι, *auxiliari*: per Syncop. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1. m. ab ἀλεξέω· vel barytono Attico regularis Aoriſtus ab ἀλέξω.

Ἀλεξέμεναι, *auxiliari*: Dor. & Ion. pro ἀλέξειν, ſeu ἀλεξεῖν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.

Ἀλεξήσειε, *avertiſſet*: 3. ſing. a. 1. opt. Act. Æol. ab ἀλέξω.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, *imprecationum expultrix*: ab ἀλέξω & ἀρά· in bonam & malam partem accipitur.

Digitized by Google

Ἀλεξικάκης, ου, ὁ Ἀλεξικάκου παῖς Κάρφου.

Ἀλεξίκακος, ου, malum pellens, averruncus: ab ἀλέξω & κακός.

Ἀλεξίμβροτος, ου, ὁ ἡ, propulſans ab homini-bus mala: ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.

Ἀλέξω, vel ἀλεξέω, f. ήσω, p. κα, arceo, propulſo. ἐπάλξιον.

Ἀλίμαστος, Dor. pro ἠλίμαστος, irritus.

Ἀλεεινός, ε, ὁ ἡ, calidus.

Ἄλεισις, εως, ἡ, collectio.

Ἀλεόφρων, ονος, ὁ ἡ, demens.

Ἀλεπιδωτός, ε, ὁ ἡ, non ſquamatus.

Ἀλετρίς, ίδος, ἡ, moliteris uxor. Th. ἀλέω.

Ἀλετρεῖον, ου, τὸ, piſtrinum.

Ἀλευάδαι, αἱ, οἱ τῦ Ἀλεύα παῖδες.

Ἀλευάμενος, devitans: a. 1. m. part. per ſyncop. pro ἀλευσάμενος. Sic ἀλευά-σθαι, inf. ἀλεύατο, vitavit, Ion. pro ἠλεύατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, vito. Vide ἀλέασθαι.

Ἀλεῦμαι, Dor. pro ἀλεῦμαι, ab ἀλέω.

Ἀλευόμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι· vide ἀλέασθαι.

Ἄλευρον, ε, τὸ, farina. Th. ἀλέω.

Ἀλέω, molo: f. έσω, & ήσω. p. κα. It. vi-to, arceo, congrego, pro quo potiùs ἀλέομαι.

Ἀλεώμεθα, vitemus: præſ. ſub. ab ἀλέομαι.

Ἀλεωρή, tutamen, munimentum: ſæpe idem quod ἀλέη, evitatio: ab ἀλέω.

Ἄλη, ης, ἡ, error: ab ἀλά.

Ἀληθέα, acc. ab ἀληθής.

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas: ἀληθείην, acc. Ion. Th. ἀληθής.

Ἀληθεστάτοις, dat. pl. ſuperl. f. ab ἀληθής, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

Ἀληθεύω, vera loquor: f. εύσω, p. ἠλήθευκα, a. 1. imperat. ἀλήθευσον. Ab

ΑΛΗΘΗ'Σ, έος, ὁ & ἡ, & τὸ ἀληθὲς, verus: ab α & λήθω.

Ἀληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.

Ἀληθινός, ὁ, ὸν, verus: ab ἀληθής.

Ἀληθοσύνη, ης, ἡ, veritas: ab eodem.

Ἀλήθω, molo: f. ήσω, p. ἤληκα. Th. ἀλέω, molo.

Ἀληθῶς, & ἀληθινῶς, verè: adv. ab ἀληθής.

Ἀλήϊος, ε, ὁ, pauper, ſine prædâ: ex α & λήϊς vel λεία. Vel quaſi οὐκ ἔχων τὰ λήϊα, ſegetibus carens: à λήϊον.

Ἄληκτος, ε, ὁ ἡ, inceſſabilis: ex α & λήγω.

Ἀληκτώ, όος, ἡ, una ex Furiis: q. d. irre-quieta.

Ἀλήλεκα, molui: p. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω· unde p. paſſ. ἀλήλεσμαι, molitus ſum: part. ἀληλεσμένος.

Ἄλημαι, pro ἔλαμαι, ind. præſ. Æol. pro ἄλωμαι. Vel dicitur in perf. pro ἤλη-μαι, Att. ab ἀλάω, erro.

Ἀλήλιμμαι, p. paſſ. Att. pro ἤλειμμαι, facta reduplicatione, & correptâ penulti-mâ; unde part. ἀληλιμμένος, pro ἠλειμ-μένος, unctus, & ἀλήλιπται pro ἤλειπται.

Ἀλήλιφα, unxi, pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio. Th. ἀλάομαι.

Ἀλήμεναι, congregari: præſ. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι· & hoc ab ἀλάομαι.

Ἀλήμων, ονος, ὁ, vagus, erro, ab ἀλίσκω.

Ἀλής, έος, ὁ & ἡ, congregatus, confertus: Th. ἄλις. Sed Ἄλης, εντος, fluvii nomen.

Ἄλληςος, ε, ὁ ἡ, Dor. ἄλαςος, cujus erit memoria perpetua: ex α & λανθάνω.

Ἄληται, ſaliat: 3. perſ. a. 1. ſub. m. ab ἅλλομαι.

Ἀλητεύω, f. σω, vagor: ab

Ἀλήτης, ου, ὁ, vagus, erro: ab ἀλάομαι.

Ἀλθαία, ας, ά, ἡ, Althæa, quædam mulier.

Ἀλθαίνω, & ἀλθέω, medeor: ab ἄλθω.

Ἄλθετο, ſanata eſt: imperf. Ion. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, ſanor: Th. ἄλθω.

ΑΛΘΩ, ἀλθέω, & ἀλθαίνω. f. ήσω, ſano, au-geo. Deducunt ab ἄλθω, τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

Ἀλία, ας, ἡ, cœtus hominum: ab ἄλις.

Ἀλιαής, έος, ὁ ἡ, per mare flans: ab ἅλς & ἄημι.

Ἁλιαίετος, vel ἁλιάετος, ου, ὁ, aquila mari-na: haliætus: cujus eſus vetitus eſt Ju-dæis, ab ἅλς, & αἰετός.

Ἀλιάκμονα, acc. ab Ἀλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς & ἀκμή, incrementum.

Ἀλίαςος, ε, ὁ ἡ, inevitabilis: ab α & λι-άζω, juſto, devito, ſeparo me: quod dicitur per Metaph. verbi ἀλίζω, congrego: q. ab ἀλίς.

Ἀλίβατος, ε, ὁ ἡ, Dor. pro ἠλίβατος, altus.

Ἀλίβροχος, ε, ὁ ἡ, qui à mari abluitur. Th. βρέχω.

ΑΛΙ'ΚΙΟΣ, ε, ὁ, ſimilis, like, alike.

Ἀλιερκής, έος, ὁ ἡ, qui mari tanquam ſepto quodam coercetur, ab ἅλς & ἕρκος.

Ἁλιεύς, έως, ὁ, piſcator: hinc ἁλιευτική, ῆς, ἡ, ars piſcandi. Ἁλιεύω, piſcor, εύσω, p. ἡλίευκα· ab ἅλς, mare.

Ἁλίζω, ſale condio, conſpergo: fut. ίσω. p. ἥλικα. paſſ. ἥλισμαι. a. 1. ἡλίσθην. f. 1. ἁλισθήσομαι· ab ἅλς, ſal. Sed Ἀλίζω, congrego, coacervo: q. ab ἄλις.

Ἁλιζώνων, gen. pl. Halizonum, nom. propr.

Ἀλιηχία, mariſonum: acc. ab ἀλιηχής, έος, ὁ ἡ. Th. ἅλς & ἦχος.

Ἀλίθιος, ε, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, ſtultus, inanis: ἀλιθίως, fruſtrà.

Ἀλίκος, Dor. pro ἡλίκος, quantus.

Ἀλιμαζονεῖς, nomen populi.

Ἀλίμενος, ε, ὁ ἡ, importuoſus.

Ἀλιμήδη, ης, nomen mulieris. q. d. quæ cu-rat mare: ex ἅλς & μῆδος.

Ἄλιμος, ε, marinus, ſalſus. Eſt & frutex quidem ſic dictus, quod in maritimis na-ſcitur: ab ἅλς. Scribitur & ἄλιμος, quia admorſo eo fames interdiu non ſen-tiatur: ab α & λιμός.

Ἁλιμυρήεις, εντος, ὁ ἡ, in mare cum ſonitu fluens: ab ἅλς & μύρω.

Ἀλινδέω, volvo.

Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, ab

Ἀλινδῦμαι, verſor, pro καλινδῦμαι, q. v.

Ἅλιος, ὁ ἡ, ex ſale confectus: Th. ἅλς.

ΑΛΙΞ, ικος, ὁ, Dor. pro ἧλιξ, coævus. Th. ἡλικία.

Ἁλίοιο, gen. Ion. ab ἅλιος, ε, marinus. Eſt & nom. propr. ab ἅλς, mare.

Ἁλιόκαυςος, Dor. pro ἡλιόκαυςος, ε, ὁ, ſole toſtus: ex ἥλιος & καίω.

Ἅλιον, Dor. pro ἥλιον. Sic Ἅλιος, ε, ὁ, Dor.

Digitized by Google

Dor. pro ἥλι☉. Sol.
Ἅλι☉, ου, ὁ, *marinus:* item *vanus, inanis.*
Ἁλιότρεφης, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *qui in mare alitur.* Th. τρέφω.
Ἁλιόω, *vanum reddo:* f. ώσω. p. ωκα· ab ἅλς.
Ἁλίπλαγκτ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *marivagus:* ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος, εἴτε πλανώμενος.
Ἁλίπλοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mari natans:* ab ἅλς & πλέω.
Ἁλίπν☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *mare olens:* ex ἅλς & πνέω.
Ἁλιπόρφυρ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *marinæ purpuræ colorem habens:* ab ἅλς & πορφύρα.
ἍΛΙΣ, adv. *ſatis. abundè:* ἐν αὐτῇ γὰρ ἀθρόον ϗ ἱκανὸν ἐςι τὸ ὕδωρ.
Ἆλις, ιδ☉, ἡ, Dor. pro Ἦλις, *Elis,* urbs Peloponneſi.
ἈΛΙΣΓΕ'Ω, f. ήσω. p. ηκα, *polluo, contamino.*
Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, *pollutio,* ab ἀλισγέω.
ἉΛΙ'ΣΚΩ, vel Ἅλωμι, *capio, convinco, damno,* f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων. præſ. inf. paſſ. ἁλίσκεσθαι, part. ἁλισκόμενος, η, ον, p. paſſ. ἥλωμαι, σαι, ται.
ἉΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ nomen.
Ἁλιστρεφέων, gen. pl. ab ἁλιστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui in mare verſatur:* ab ἅλς & στρέφω.
ἈΛΙΤΕ'Ω, vel ἀλειτέω, *pecco, delinquo:* f. ήσω. p. ἠλίτηκα. a. 1. ἤλιτησα· hinc
Ἀλίτης, ου, ὁ, *peccator:* ab α & λιτή.
Ἀλίτη, *deliquerit:* a. 2. ſub. ab ἀλιτέω.
Ἀλιτόμενος· vide ἠλιτόμενος.
Ἀλιτόντο, Ion. pro ἠλιτόντο, *offenderunt:* 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἀλιτέω.
Ἀλιτόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in hoſpites peccat:* ab ἀλιτέω & ξένος.
Ἀλιτραίνεται, *malè agit:* 3. præſ. paſſ. ab
Ἀλιτραίνω, *pecco.* Th. ἀλιτέω.
Ἁλιτρόπος, ου, ὁ, *mari jactatus,* ab ἅλς & τρέπω.
Ἀλιτρὸς, οῦ, ὁ, *peccator:* dat. pl. ἀλιτροῖς, ab ἀλιτέω.
Ἁλίτρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in mari eſt attritus vel abſumptus:* ab ἅλς & τρύω.
ἉΛΙ'Ω, *volvo:* f. ίσω. p. ἤλικα.
Ἁλίως, adv. *fruſtrà:* ab ἅλιος.
Ἀλκὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκὴ, *robur:* hinc
Ἀλκάεις, εντος, & contractè ᾶντος, Dor. pro ἀλκήεις, *ſtrenuus.*
Ἀλκάθο☉, ου, ὁ, nomen viri.
Ἀλκαία, ας, ἡ, *cauda leonis.*
Ἀλκαΐδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ Ἀλκαίου παῖς.
Ἀλκαϊκὸς, οῦ, ὁ, *Alcaicus,* nomen viri.
Ἀλκαίοιο, gen. Ion. pro Ἀλκαίου· ab Ἀλκαῖος, nomen viri: ab ἀλκή.
Ἀλκείδαο, gen. Æol. ab Ἀλκείδης, ου, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.
ἈΛΚΗ', ῆς, ἡ, *robur, vires, auxilium.*
Ἀλκὶ, dat. ſing. ab ἀλξ, ἀλκός.
ἈΛΚΙΒΙΑ'ΔΙΟΣ, vel ἀλκίβιος, *anchuſæ ſpecies,* herba.
Ἄλκιμος, ὁ ϗ ἡ, *robuſtus, fortis:* ab ἀλκή.
Ἀλκμαιονίδαι, ῶν, οἱ, ab Ἀλκμαίων, ονος, ὁ τοῦ Ἀμφιαράου υἱός, *filius Amphiarai.*
Ἀλκμήνη, *Alcmene,* nomen fœminæ: q. d. *robur Lunæ.*
Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defenſor, propugnator,* acc. ἀλκτῆρα· ab ἀλκή.
Ἀλκυόνη, ης, ἡ, *Alcyone,* nom. mulieris.
Ἄλκω, & ἀλάλκω, *arceo,* f. ἄλξω, vel ἀλ[...]σω, & ἀλαλκήσω. a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀ[...]
ἈΛΛΑ', *ſed,* ἀλλ' pro ἀλλὰ, & pro ἄλλο. λάγε, *at certè, ſed tamen.*
Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio.* Th. ἀλλάσσω
Ἄλλαγμα, ατ☉, τὸ, idem.
Ἀλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. p[l.] gen. ἀλλήλων.
Ἀλλαλοφονία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλληλοφο[νία,] ἡ, *mutua cædes:* ab ἀλλήλων, & φόν☉.
Ἄλλαν, gen. Dor. pro ἄλλων· ab ἄλλ☉.
Ἀλλάξαιτο, *permutaret:* a. 1. opt. m. ἀλλάξασθαι, inf. ἀλλάξαι. a. 1. inf. act. ἀλλάσσω.
Ἀλλᾶς, ᾶντ☉, ὁ, *lucanica, botulus.* Hinc
Ἀλλαντοποιὸς, *tacetarius,* ἀλλαντοπώλης, ου, *qui vendit farcimina.*
ἈΛΛΑ'ΣΣΩ, vel ἀλλάττω, Att. *muto:* ἄλλ☉, f. ξω. p. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλα[γον.] p. paſſ. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. ἀλλαγήσομαι.
Ἀλλάττα, *reliqua,* pro ἄλλα ἄττα.
Ἀλλαχοῦ, & ἀλλαχῆ, *alibi.* ἀλλαχόθεν, *a[liunde:]* ab ἄλλ☉.
Ἀλλάων, *aliorum,* gen. Æol. pro ἄλλων· ab ἄλλ☉.
Ἄλλεγον, pro ἀνάλεγον, & hoc Ion. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω.
Ἀλλέες, *congregati,* Poët. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής.
Ἀλλέξαι, Poët. & metri causâ pro ἀναλέξαι. a. 1. inf. act. ab ἀναλέγω.
Ἄλλη, adv. *alitèr.* ἄλλη, ης, *alia.* ἄλλαις dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.
Ἀλληγορία, ας, ἡ, *mutatio:* vel figura qu[â] aliud dicitur, aliud ſignificatur.
Ἀλληγορικὸς, οῦ, ὁ, *allegoricus:* ab eod.
Ἀλληγορούμενα, ων, τὰ, *per quæ aliud præfiguratur,* præſ. part. paſſ. ab ἀλληγορέω: quod ex ἄλλ☉, & ἀγορέω, vel potiùs ἀγορεύω.
Ἄλληκτ☉, ου, ὁ, Æol. pro ἄληκτ☉.
Ἀλλήλοισι, *inter ſe,* dat. pl. Ion. pro ἀλλήλοις, ab ἀλλήλων. Ἀλλήλοιν, dat. dual. Poët. pro ἀλλήλοιν.
Ἀλληλούϊα, *Allelujah,* i. e. *laudate Dominum.*
Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀλληλοφαγία, *mutua depaſtio:* à φάγομαι.
Ἀλλήλων, g. pl. caret nom. eſt triptot. dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. ἀλλήλους, ας, α, per *invicem, mutuò, alius alium.* ἄλλος.
Ἀλλογενὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *alienigena:* q. d. ἐξ ἄλλου γένους, *ex aliâ gente.*
Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt diverſæ linguæ:* ab ἄλλ☉, & γλῶσσα.
Ἀλλόγνωτ☉, ου, *aliis cognitus:* ab ἄλλ☉, & γινώσκω.
Ἀλλοδαπὸς, οῦ, ὁ, *extraneus, alienigena:* ab ἄλλ☉, & δάπεδον, vel δᾶ, Dor. pro γῆ, vel γῆ, & πέδον.
Ἀλλοειδὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *formam mutatam habens:* ab ἄλλ☉, & εἶδ☉.
Ἄλλοθεν, *aliunde:* adv. ἄλλοθεν ἄλλ☉, *aliundè alius.* ἄλλοθι, *alibi,* & ἄλλοθι.
Ἀλλόθρο☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *aliâ linguâ utens:* ab ἄλλ☉, & θρό☉, *vox.*

Digitized by Google

'[illegible], ης, f. g. ab ἀλλοῖος, ου, ὁ, diverſus: ἄλλος.
'[illegible], Dor. pro ἀλλαχοῦ, alibi.
'[illegible], ου, aversus: q. ἀλλότριος.
'[illegible], ſalſa: ab Hebr. חלך cha-[illegible] ἐλαίμην, ου, ſto. f. m. ἀλῶμαι.
[illegible] ου, alo. Hinc forſan Angl. [illegible] & Lat. ſalio, aſpiratione in ſ versâ.
'[illegible], ας, ἡ, aliorum paſſio.
'[illegible], ου, mutabilis, nunc hic, [illegible], adhærens, epithet. Martis: voc. [illegible]. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος.
'[illegible], ἄλλη, ἄλλο, ALIUS, a, ud: ἄλ-[illegible], interdum, adv. ἄλλοσε, aliò.
'[illegible], alio tempore.
'[illegible], Æol. pro ἀλλότριος.
'[illegible], α, ον, alienus. Th. ἄλλος.
'[illegible], ου, ὁ, curioſus hoſpes alie-[illegible], alienarum rerum inſpector: ex [illegible], & ἐπισκέπτομαι.
'[illegible], alienis invideo: ab ἀλλό-[illegible] & φθόνος.
'[illegible], adverſus aliquem ſentio, diverſarum partium ſum.
'[illegible], turbor animo: ab ἄλλο & φάω.
'[illegible], mente alienatus, inſanus: ab [illegible] & φρενέω.
'[illegible], ου, ὁ, ritus alienigenarum.
'[illegible], ου, ὁ & ἡ, alienigena: ἐξ ἄλλου [illegible], ex aliâ gente.
'[illegible], qui eſt alienâ linguâ.
'[illegible], aliorſum, Poët. pro ἀλλοχοῦ, adv. [illegible].
'[illegible], Poët. & Ion. pro ἀνέλυε, reſolvebat. imperf. act. ab
'[illegible], Poët. pro ἀναλύω.
'[illegible], ου, ὁ & ἡ, Poët. pro ἄλυτος.
'[illegible], per ectaſin pro ἄλλοθεν.
'[illegible], adv. aliter, temerè, inconſultò: ab [illegible].
'[illegible], dat. ſing. ab ἅλμα, ατος, τὸ, ſaltus: ab ἅλλομαι.
'[illegible], per Sync. pro ἀλλόμενος, & Æol. [illegible] pro aſpirato: ab ἅλλομαι.
'[illegible], ſalſugo: ab ἅλς, ſal.
'[illegible], ου, ὁ, ſalſus. Th. ἅλς, ſal. Hinc [illegible] fluxerunt, admiral, Almirante, &c.
'[illegible], ης, ἡ, idem quod ἀλκή.
'[illegible], tritus, a. 1. part. ab
'ΑΛΟΑ'Ω, trituro, comminuo, f. ήσω, & άσω, [illegible] ἀλοάοντος, ῶντος, gen. ſing. part. [illegible] Dicitur & ἀλοιάω. Ab ἅλως in [illegible] fit trituratio.
'[illegible], ῶ, aſpernor, contemno, f. ήσω. p. [illegible] ex α & λόγος.
'[illegible], ας, ἡ, contemptio: ab ἀλογέω.
'[illegible], ου, ὁ, rationis expers. Hinc ἀλό-[illegible], inconſideratè: ex α & λόγος.
'[illegible], ου, ὁ, idem quod ἀλόγιστος.
'[illegible], ης, ἡ, aloë, herba.
'[illegible], ου, ὁ, tempus triturandi, tritura.
'[illegible], adv. ex mari: ab ἅλς.
'[illegible], pulſabat, 3. ſing. imper. Ion. pro [illegible], pro ἀλοάω.
'[illegible], captus ſim, a. 2. opt. act. pro quo [illegible]. Th. ἅλωμι.
'[illegible], Dor. pro [illegible], a. 2. [illegible] ἅλλομαι.

'Αλοιφῇ, dat. ab ἀλοιφή, ῆς, ἡ, pinguedo: quod ab ἀλείφω.
'Αλοξ, οκος, ἡ, idem quod Αὖλαξ.
'Αλόντε, capti, a. 2. part. act. dual. ab ἁλόω.
'Αλος, Dor. pro ἧλος.
* 'Αλουργὴς, ὁ & ἡ, purpureus.
'Αλοσύδνη, ης, ἡ, epithet. Thetidis: fit ab ἅλς, mare: unde ἁλοσύνος, ἁλοσύνη, &c. per pleonaſm. τοῦ δ', ἁλοσύδνη.
'Αλοὺς, όντος, όντι, captus: a. 2. part. act. ab ἁλίσκω.
'Αλοφος, ου, ὁ, ſine criſtâ. Th. λόφος.
'Αλοχος, ου, ἡ, uxor, dat. ἀλόχῳ· ex α pro ἅμα, & λέχος.
'Αλόω, erra, 2. ſing. imp. ab ἀλάομαι, ἀλάου, ἀλῶ, Poët. ἀλόω.
'Αλόωνται, Poët. pro ἀλῶνται, ab ἀλάομαι.
'Αλπεις, Alpes, montes, dat. pl. 'Αλπεσιν.
* 'Αλπνιστος, vel, ut alii leg. 'Αλπιστος, quod à θάλπω, foveo: hinc θαλπνίων, θάλπνιστος, &c, ſublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, jucundiſſimus. Vel à θάλπος, εος, compr θαλπίων, θάλπιστος, &c, ſublato θ, ἄλπιστος, ſuaviſſimus.
'ΑΛΣ, ἁλὸς, ὁ ſal: Lat. ſalt. Angl.
'Αλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ab ἅλς, ab ἅλλομαι.
'Αλσος, εος, τὸ, lucus, nemus, ubi ſtirpes ἅλλονται· ita ſaltus Latinis. Hinc
'Αλσώδης, εος, ὁ & ἡ, frondoſus, nemoroſus. Th. ἄλσος.
'Αλτικὸς, οῦ, ὁ, agilis. Th. ἅλλομαι.
'Αλτο, ſaliit, pro ἥλατο, ab ἅλλομαι. a. 1. m. ἡλάμην, ἥλω, ἥλατο, per Sync. ἧλτο, & Ion. ἆλτο. Alii volunt eſſe pluſq. perf. ab ἥλμην, ἧλσο, ἧλτο, Æolicè tenuis pro adſpirato.
'ΑΛΥ'Η, ης, ἡ, lignum cui infigitur ſtiva: q. ab α & λύω.
'Αλυκὸς, ἡ, ὸν, ſalſus. Th. ἅλς, ſal.
'Αλυκτάζω, metu[illegible], anxius ſum. Th. ἀλύω.
'Αλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυκτος πέδη, indiſſolubilis pedica. ἄλυκτος, metri causâ, pro ἄλυτος.
'Αλύξας, a. 1. part. act. ἀλύξαντας, f. 1. m. ab ἀλύσκω, vito, f. ξω. Th. ἀλέω.
'Αλύουσ', pro ἀλύουσα, part. ab ἀλύω.
'Αλυπος, ου, ὁ & ἡ, dolorum expers, comp. ἀλυπότερος. ex & λύπη.
'Αλυς, υος, ὁ & ἡ, anxietas mentis: ab ἀλύω.
'Αλυσθαίνω, vel ἀλυσθένω, viribus deſtituor, dolore afficior, ἀλύω σθένει.
'Αλυσθμαίνω, doleo, vel anhelo: ex ἀλύω & ἀσθμαίνω.
'Αλυσίς, εως, ἡ, catena: q. ἄλυτος.
'Αλυσιτελης, έος, ὁ & ἡ, inutilis: q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, qui non ſolvit vectigalia.
'Αλυσκάζοντι, fugienti. dat. part. ab ἀλυσκάζω, evito. Th. ἀλέω.
'Αλυσμὸς, οῦ, ὁ, anxietas: ab ἀλύω.
'Αλύσσω, anxius ſum; ab ἀλύω.
'Αλυσταίνω, imbecillis ſum, ab ἀλύω.
'Αλύτης, ου, ὁ, lictor: ab ἄλυσις.
'Αλυτος, ου, ὁ & ἡ, inſolutus, inſolubilis: ex α & λύω.
'Αλυχὴ, ῆς, ἡ, faſtidium animi cum crebrâ oſcitatione: q. ab ἀλύω.
'ΑΛΥ'Ω, f. σω. animo ſum inquieto: ab α & λύω· q. ἀλύω fit, λύσιν τοῦ κακοῦ οὐχ εὑρίσκω·

Digitized by Google

τυφλίσκω· vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. *Allucinor*.

ΑΛΦΑ, primæ literæ nomen. Hinc

Ἀλφάνω, vel ἀλφέω, *invenio*: f. ήσω, & έσω. a. 2. ἦλφον. opt. ἄλφοιμι.

Ἀλφαῖος, ου, ὁ, *Alphæus*, nom. viri propr. ab Hebr. אלפן *dux*.

Ἀλχειος, ου, ὁ, nomen fluvii: alii ſcribunt Ἀλφειὸς, οῦ.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, virgines ſic dicuntur quæ propter formam ſponſos *inveniunt*, à quibus munera accipiunt, *boves* potiſſimum: ab ἀλφέω.

Ἀλφηςῆσιν, Ion. pro ἀλφηςαῖς. ἀλφηςὴς, οῦ, ὁ, *inventor*: ab ἀλφέω. Th. ἄλφα.

ΑΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, *farina*: forſan ab ἄλφω.

Ἀλφὸς, ἡ, ὸν, *albus*. ἀλφὸς, ὁ, *ſpecies vitiliginis albæ*: ergo ab ἀλφὸς, *albus*.

Ἀλφω, idem quod ἀλφάνω, ab ἄλφα· hinc ἀλφηςής.

Ἀλῶ, a. 1. ſub ἀλίσκω.

Ἀλωὰ, Dor. & ἀλωὴ, ῆς, ἡ, *area*, *locus vitibus & arboribus conſitus*, *arbuſtum*, *campus frumentarius*, *ſegetes*. ἀλωάων, gen. plur. Æol. ἀλωὰς, acc. Th. ἄλως.

Ἀλωὰς, άδος, ἡ, *arealis*. Th. ἄλως.

Ἀλῴη, Dor. vel Att. pro ἀλώη, *captus ſit*, *caperetur* a. 2. opt. ab ἀλίσκω.

Ἀλωῆος, *Alcei*, gen. ab Ἀλωεὺς, έος, Att. ῆος, nomen propr.

Ἄλωθι, *capere*, ſeu *capiaris*, a. 2. imperat. ab ἅλωμι.

Ἄλωκα, *captus ſum*, p. act. Ion. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἀλίσκω.

Ἅλωμι, vide Ἀλίσκω.

Ἅλων, ωνος, ἡ, *area*, *in quâ trituratur frumentum*. Th. ἅλως.

Ἀλῶναι, a. 2. inf. ab ἀλίσκω.

ΑΛΩ'ΠΗΞ, εκος, ἡ, *VULPES*: ab ἀλῶ, & ὢψ, à *fallendis oculis*: vel ab ἀλῶ, & παίζω. ἀλωπέκιον, ου, τὸ, *vulpecula*. ἀλωπεκὴ, ῆς, ἡ, *vulpina*. ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, *catulus vulpis*. ἀλωπεκίζω, *fraudulentèr ago*. ἀλωπεκινὸς, οῦ, ὁ, *fraudulentus*, *aſtutus*. ἀλωπεκία, ας, ἡ, *defluvium capillorum*.

ΑΛΩΣ, ω, ἡ, *area*: ab ἅλις, ſeu ἀλίζω, παρὰ τὴν τῶν ἀςαχύων συνάθροισιν. Item *circulus & corona ſiderum*. Hinc

Ἀλωεὺς, έος, ὁ, *qui in areâ frumentum terit*.

Ἁλώσιμος, ὁ καὶ ἡ, *qui capi* vel *expugnari poteſt*.

Ἅλωσις, εως, ἡ, *captura*. Th. ἀλίσκω.

Ἀλωσομένης, *expugnandæ*, f. 1. part. m. f. g.

Ἁλωτὸς, ου, ὁ, *captus*: ab ἀλίσκω.

Ἀλώω, pro ἀλῶ. ab ἀλίσκω.

Ἀμ, ex ἀμφὶ, *circa*: ἀμ' pro ἅμα.

Ἅμα, adv. *unà cum*: à עם *bam*, *cum*, ἀμᾶ, Dor. pro ἅμα· ſed ἀμὰ, Dor. pro ὁμῶ.

Ἀμάζονες, όνων, αἱ, *Amazones*: ex α & μαζός.

Ἀμαθαίνω, *indoctus ſum*: ab α & μανθάνω.

Ἀμαθέςατος, ου, ὁ, ſuperl. ab ἀμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *indoctus*: ex α & μανθάνω.

Ἀμαθῆ, adv. ſing. ab ἀμαθὴς. Ἀμαθεὶ, adv. *indoctè*. Ἀμαθῶς, *ſtultè*.

Ἀμαθία, ας, ἡ, *ignorantia*.

Ἀμαθόεις, εντος, ὁ, *arenoſus*; Ion. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος.

Ἄμαθος, ου, ἡ, *arena*.

Ἀμαθύνω, εις, ει, *in pulverem redigo*, pr[æs.] ind. ab ἄμαθος.

ἈΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ὁ, *indomitos*: ἀμαιμ[α]κέτοιο, pro ου, gen. Ion. Ex α intenſivo, [&] μαιμάω· vel ab α priv. & μάχομαι, c[um] reduplicat. ut ſit *inexpugnabilis*. Signific[at] etiam *immenſus*: ex μῆκος, Dor. μᾶκος.

Ἀμαλακιςία, ας, ἡ, *durities*, *magni[tudo] animi*.

ἈΜΑΛΔΥ'ΝΩ, *corrumpo*, *conſumo*: ut m[ol]le: ab ἀμάλος. aliquando *demolior*: q. [ὁ]μαλδύνω, ab ὁμαλός.

ἈΜΑ'ΛΘΑΙΑ, ας, ἡ, Capra cœleſtis, q[uæ] Jovem lactâſſe fertur: forſan ab ἀμα[λ]θεύω, *dito*, *nutrio*.

ἌΜΑΛΛΑ, ης, *manipulus*: hinc

Ἀμαλλεύω, *in manipulos colligo*.

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, & ἀμαλλοδέτης, ου, [ὁ,] *manipulorum ligator*: ab ἄμαλλα & δέω.

ἈΜΑΛΟ'Σ, ου, ὁ, *mollis*, *tener*: pro ἁπ[α]λὸς, π mutato in μ. Æol.

ἈΜΑ'ΜΥΞ, υκος, ἡ, uvæ quoddam genu[s]

Ἀμᾶν, *metere*, præſ. inf. verbi ἀμάω.

ἈΜΑΝΙΤΗ'Σ, ου, ὁ, *fungus*, vel fungi ſpecie[s]

ἌΜΑΞΑ, ης, ἡ, *currus*: quia ἅμα ἄξο[νι] *cum axe rotæ*, circa quem hæc agitur vel dicitur, ἐκ τοῦ ἅμα ἄξαι, quia in e[a] plures ſimul vehi poſſint. Hinc

Ἀμαξιτὸς, οῦ, *via vehicularis*, ἀμαξεύω, *plau[ſ]tris tranſeo*. ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, *plauſtellum*. ἀμαξοπηγέω, *plauſtra fabrico*: à πήγνυμ[ι].

Ἆμαρ, ατος, τὸ, Dor. pro ἦμαρ.

ἈΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *aquæ ductus*, *cloaca*: q. a[b] ἅμα, & ῥεῖν· vel ab ἄμη, & αἴρω· ligon[e] enim fiunt ſulci: vel ab המר *hamar*, *fovea*.

ἈΜΑ'ΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, *amaracus*, herbæ ſpecies.

Ἀμαράντινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non mareſcens*: à μα[ραί]νω· Ἀμάραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἉΜΑΡΤΑ'ΝΩ, *aberro*, *pecco*: f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ dat. pl. ἁμαρτήσασι. q. ex α & μάρπτω, *aſſequor*, *attingo ſcopum*. ἄμαρτεν, a. 2. Ion. ἁμάρτῃ, ſub. ἁμαρτὼν, part. derivatur fortè à מרה *maro*, *rebellare*.

Ἁμαρτῇ, *ſimul*: ut ὁμαρτῇ, adv.

Ἁμαρτηθὲν, a. 1. part. n. g. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, *peccatum*: ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτήσῃ, a. 1. ſub. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, *peccatum*: item *victima pro peccato*: ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτίνοος, ου, ὁ καὶ ἡ. *cujus mens eſt prava*: ex ἁμαρτάνω, & νοῦς.

Ἁμαρτοεπὴς, ὁ καὶ ἡ, *qui dicendo peccat*, aut *decipit*: ab ἁμαρτάνω & ἔπω.

Ἀμάρτυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *teſtimonii expers*: ex α & μάρτυς.

Ἁμαρτωλὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *peccator*, & *peccatrix*: ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, & Ἀμάρυγμα, τος, τὸ, *micans fulgor*. Ab

ἈΜΑΡΥ'ΣΣΩ, *ſplendeo*, *fulgeo*: f. ξω. p. χα. ἀμάρυσσε, impert. Ion. qu. ex α intenſiv. & μαίρω.

Ἀμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς.

Digitized by Google

[illegible], Dor. pro ἀμήσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω, a. 1. ἤμησα.

[illegible] & [illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, non manſus: ex α & [illegible], manduco.

[illegible], præſ. inf. m. ab ἀμάω.

[illegible], ας, ἡ, qu. ἀμαλδροχία, Poët. rotarum [illegible]: hinc ἀμαλδροχάω, ſimul [illegible] ab ἅμα, vel ἅρμα, & τρέχω.

[illegible], ᾶ, ὁ ϗ ἡ, obſcurus: q. ab α & [illegible] comp. ἀμαυρότερος, ἑρα, Ion. ἀμαυ-[illegible]. Hinc forſan *Maurus*, a Moor.

[illegible], *intereat*, a. 1. opt. paſſ. ab [illegible], *obſcuro*. Th. ἀμαυρός.

[illegible], ας, ἡ, Dor. pro ἀμηχανία: ut & [illegible], pro ἀμήχανος.

[illegible], Ἀμαχεὶ, & Ἀμάχως, *ſine prœlio*, adv. & Ἄμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alienus à pugnâ*, vel *inexpugnabilis*, *impoſſibilis*, ſuperl. ἀμαχώτατος. Ex α & μάχομαι.

ΑΜΑ'Ω, ῶ, *meto*. f. ήσω, p. ἤμηχα· forſan ab ἅμα, quoniam multa ſimul colliguntur.

[illegible], Poët. pro ἀναβαίνειν. Ἀμβαίη, pro [illegible].

[illegible], Dor. & Æol. pro ἀμβαλοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω.

[illegible], Poët. pro ἀναβάλλομαι, *differo*, *procraſtino*, 1. p. pl. ἀμβαλλόμεθα.

[illegible], Poët. & Dor. pro ἄμβησε, per ſyncop. pro ἀνέβησε, & hoc pro ἀνεβίβασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, *aſcendere facio*, *impono in*. Thema βαίνω, quod ſæpè apud Poëtas tranſitivè ſumitur pro [illegible].

[illegible], *aſcendes*, f. 1. m. Poët. & Dor. pro [illegible], ab ἀναβαίνω. Itidem ἄμβαſις, & ἀμβατὸς, pro ἀνάβαſις, & ἀναβατός, Poët. ab ἀναβαίνω.

[illegible], ωνος, ἡ, *ſupercilium petræ*, *crepido*: q. ab [illegible], pro ἀναβαίνω, ab אבן, *lapis*.

[illegible], ωνος, ὁ, *olla*, *calix*.

[illegible], pro ἀναβλήδην, & Ἀμβολάδην, pro [illegible], *procraſtinando*: ab ἀναβάλλω, *remoror*.

[illegible], *obtuſum angulum habens*.

[illegible], f. υνῶ, *obtundo*.

[illegible]Υ'Σ, έος, ὁ, *obtuſus*, *hebes*: hinc ἀμ-[illegible], *hebeto*, *abortivum pario*: ἀμβλύνω, *obtundo*. Undè forſan Angl. blunt: ἀμ-[illegible], *cæcutio*, *caligo*: ἀμβλυωσμὸς, ῦ, ὁ, *hebetudo viſûs*: ἀμβλίσκω, *abortiri facio*.

[illegible], *abortiatur*, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi [illegible]. Vide ἀμβλύς.

[illegible], *abortivus partus*. Ἄμβλωσις, εως, ἡ, *abortus*: ab ἀμβλόω, in ἀμβλύς.

[illegible], Dor. pro ἀμβολάδην.

[illegible], Ion. & Poët. pro ἀναβολάδην, *procraſtinando*: ab ἀναβάλλω.

[illegible], άδος, ἡ, *terra egeſta*, vel *aggeſta*: ab [illegible].

[illegible], ῆς, ἡ, *præludium*: Poët. Sync. pro [illegible].

[illegible], ῦ, ὁ, *dilator operum*: ab ἀναβάλλομαι, & ἔργον.

[illegible], ου, ὁ, *immortalis*: ἀμβροσίη, ης, ἡ Ion. pro ἀμβροσία, *cibus Deorum*: ἀμ-[illegible], Dor. pro ἀμβροσιῶν, gen. pl. Ex [illegible].

[illegible], ου, ὁ, *immortalis*: pro ἄβροτος.

Ἀμβωμοῖσι, pro ἀνὰ βωμοῖς, *ad altaria*, vel *ſuper*: à βωμός.

ἈΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, *umbo*: quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω.

Ἀμβώσας, Ion. pro ἀναβοήσας, *edito clamore*. Th. βοάω.

Ἀμὲ, Dor. pro ἐμὲ, acc. ſing. ab ἐγώ.

Ἀμέγαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immenſus*: ab α idem quod σὺν, & μέγας. Aliquando *invidiâ carens*: & ſic ab α, & μεγαίρω.

Ἀμέθυστος, ὁ ϗ ἡ, *Amethyſtus*: nomen gemmæ: ex α & μεθύω.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, & tunc τὸ α longum; alias Ion. eſt breve, 3. ſing. imperf. m. verbi ἀμείβω.

ἈΜΕΙ'ΒΩ, f. ψω, *commuto*, *permuto*, *alterno*, *vices reddo*, *ſuccedo*, *prætereo*, p. ἤμειφα. a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι. p. paſſ. ἤμειμμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι. p. m. ἤμοιβα. Hinc ἀμοιβαῖος, ὁ, *mutuus*, *alternus*: ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶν, & ἀμοιβηδὶν, *viciſſim*, *alternis vicibus*.

Ἀμειδὴς, έος, & Ἀμείδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triſtis*, *tetricus*: ab α & μειδάω.

Ἀμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aſper*, *durus*: ex α & μειλίσσω.

Ἀμείλιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *implacabilis*: idem quod ἀμείλικτος· ex α & μείλιχος.

Ἀμείνων, ονος, *melius*: ἀμείνων, *melior*: acc. ſing. m. & f. & in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνωα, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθός.

Ἀμείρω, *privo aliquem portione*: ex α & μείρω.

Ἀμείφθην, Dor. pro ἠμείφθην, a. 1. ind. paſſ.

ἀμείψεται, *tranſiverit*, f. 1. m. verbi ἀμείβομαι, f. ψομαι, verbi ἀμείβω.

Ἀμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, *mulges*, 2. ſing. præſ. ind. verbi ἀμέλγω.

ἈΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω. p. ἤμελχα, *mulgeo*, *fructus immaturos carpo*. Hinc Angl. milk.

Ἀμέλει, *nè cura*, *nè ſis ſollicitus*: imperat. verbi ἀμελέω· hinc tranſit in adv. & ſignificat, *certè*, *nimirum*, *utique*: ex α & μέλει.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, *negligentia*: ex α & μέλει.

Ἀμελέω, ῶ, *negligo*, f. ήσω, p. ἠμέληκα. a. 1. ἠμέλησα, ἀμελῶσιν, 3. pl. ſub. ἀμελοῦντος, gen. ſing. part. præſ. ἀμελημένος, Ion. pro ἠμελημένος, perf. part. paſſ. verbi ἀμελέω.

Ἀμελὴς, έως, ὁ ϗ ἡ, *negligens*.

Ἀμέλξῃς, *mulſeris*, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ἀμέλγω.

Ἀμελξις, εως, ἡ, *mulctio*: ab ἀμέλγω.

Ἀμελῶς, adv. *indiligentèr*, *negligentèr*, *contemptim*.

Ἀμεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus*: hinc

Ἀμέμπτως, *inculpatè*, adv. Ex α priv. & μέμφομαι.

Ἀμένας, Dor. pro Ἀμένης, ου, ὁ, nom. fluvii.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, *debilis*, *qui citò deficit*: ex α & μένω, vel μένος. Hinc ἀμενηνόω, *debilito*.

Ἀμενὴς, έος, ὁ, *imbecillis*, *evanidus*, *debilis*.

Ἀμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ἡ, *dies*.

Ἀμέραισι, *in diebus*, *interdiu*. Poët. & Dor. pro ἡμέραις.

ἈΜΕ'ΡΓΩ, *premo*, *exſugo*, propriè *ex oleis amurcam exprimo*.

Ἀμέρδω, *privo*, *excæco*; item *obſcuro*, *hebeto*, imperf.

Digitized by Google

imperf. Ion. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α & μέρδω. Ἀμερθῇς, a. 1. paſſ. ſub.

Ἀμερὴς, ἐος, ὁ ϰ ἡ, *individuus*: à μέρος.

Ἀμεριμνῆσια, ας, ἡ, *ſecuritas*.

* Ἀμεριμνία, ίας, ἡ, *ſecuritas*.

Ἀμέριμνος, ου, ὁ ϰ ἡ, *ſecurus*: ex α & μέριμνα.

* Ἀμερίμνως, adv. *ſecurè*.

Ἄμερος, Dor. pro ἥμερος, *mitis, manſuetus*.

Ἀμέρσαι, pro ἀμερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, *aliquem portione ſuâ privo*. Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι, Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι· aut regularitèr ab ἀμέρδω.

Ἀμέρσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. ab ἀμέρδω.

Ἀμερώσαις, Æol. pro ἡμερώσας, a. 1. part. verbi ἡμερόω. Th. ἥμερος.

Ἄμες, Dor. pro ἡμεῖς, *nos*.

Ἀμετάθετος, ου, τὸ, *immutabilis*: ἀμετάθετον, ου, τὸ, *immutabilitas*: Ex α, μετὰ & τίθημι.

Ἀμετακίνητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *immotus*: ex ἀ, μετὰ, & κινέω.

Ἀμεταμέλητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *cujus nos non pœnitet*: à μεταμέλομαι.

Ἀμετανόητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *reſipiſcere neſciens*: à μετανοέω.

* Ἀμετάπειστος, *nullâ perſuaſione mutabilis*.

Ἀμετέρα, Dor. pro ἡμετέρα, *noſtra*.

Ἀμετρήτα, ας, ἁ, Dor. pro ἀμετρήτη, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *immenſa*: ex α & μέτρον.

Ἀμετροεπὴς, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *ſine modo loquax*: ab α, μέτρον, & ἔπω.

Ἄμετρον, ου, το, *immenſum*: ex α & μέτρον.

Ἀμευσίπορος, ου, ὁ ϰ ἡ, *greſſus alterans*: ex ἀμεύω, *muto*, & πόρος.

ἈΜΕΥ'Ω, *vado, tranſeo, muto, vinco*: qu. ab ἅμα ἴω, *ſimul eo*.

Ἄμη, ης, ἡ, *falx*; item *ligo*. ab ἀμάω.

Ἀμὴν, *verè*: ἀμὴν ἀμὴν, *veriſſimè*. Hebr. אמן, *veritas*.

Ἀμήνιτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *expers iræ*. Th. μῆνις.

ἈΜΗΣ, ου, & ητος, ὁ, *placentæ genus lacteæ*.

Ἀμήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. ab ἀμάω.

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, *meſſor*: ab ἀμάω.

Ἀμητὸς, ῦ, ὁ, *meſſis, ariſta*: & ἄμητος, *meſſis tempus*: ab eod.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, *qui caret matre*: ex α & μήτηρ.

Ἀμήχαν', pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, ου, ον, *minimè cautus, perplexus*.

Ἀμηχανέω, *inopiâ conſilii laboro*. Undè

Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, *difficultas*: ex α & μηχανή.

ἈΜΙ'Α, ας, ἡ, piſcis nomen.

Ἀμίαντος, ου, ὁ, *impollutus*: ex α & μιαίνω.

Ἀμίθεος, Dor. pro ἡμίθεος, ου, ὁ, *ſemideus*.

Ἀμιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, per Metath.

ἈΜΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *certamen*. Indè ἁμιλλάομαι, *certo*: inf. ἁμιλλᾶσθαι.

Ἀμῖν, Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμίναδαβ, nom. viri, indecl. *populi princeps*.

Ἀμιξίη χρημάτων, *ille rerum ſtatus quo nulla ſunt inter aliquos libera commercia*. q. d. *rerum non mixtio*.

ἈΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, *matula*.

Ἀμισθὶ, adv. *ſine mercede, gratis*.

* Ἀμίσθωτος, ου, *non mercede conductus*.

Ἀμιτροχίτων, *ſpoliatus mitrâ ac tunicâ*: ex α, μίτρα, & χιτών.

Ἀμιχθαλόεις, *inacceſſus*: ἐκ θαλάσσης ἁλς, *mare*: alii reddunt ἀπρόσμικτος, *qui impetuoſus eſt*. alii qu. ὁμιχλώδη, *nebuloſum*.

Ἀμμάθω, Poët. pro ἀναμάθω, *pœniteam*.

Ἄμμας, Æol. pro ἡμᾶς.

Ἄμματα, *nexus*: pl. ab ἅμμα, ατος, ab ἅπτω.

Ἄμμε, *nos*: acc. pl. Poët. dicitur & dual. Dor. & Æol. pro νῶϊ, νῶ.

Ἀμμέτα, Poët. ἀνὰ μέτα, *permagnum*.

Ἀμμείνας, Poët. pro ἀναμείνας, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω.

Ἄμμεναι, *ſatiatum eſſe*: inf. ex ἄω, ἄεναι, ἀέμεναι, Dor. ſeu Ion. &, exempto ε, ejuſque loco inſerto μ, ἄμμεναι.

Ἄμμενος, ου, ὁ, Dor. pro ἥμενος, *ſedens*. Sed fortaſſe ἄμενος ſcribendum. Nam τὸ ex η Doricè mutatum eſt longum, nec geminato μ videtur opus eſſe τῷ μέτρῳ.

Ἀμμένομεν, *expectamus*: Sync. pro ἀναμένομεν, 1. pl. verbi ἀναμένω.

Ἄμμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, *in medio*.

Ἀμμέων, Æol. pro ἡμῶν.

Ἄμμες, Æol. pro Dor. ἄμμες, & com. ἡμεῖς.

Ἄμμι, εως, τὸ, herba, ſeu nomen ſeminis cujuſdam cumino minoris: &

Ἄμμι pro ἡμῖν, Æol.

Ἀμμιγα, *ſimul*: ἀνάμιγα, Poët.

Ἀμμίγδην, pro ἀναμίγδην, *permixtim*: adv. ab ἀνὰ & μίγνυμι.

Ἄμμιν, ſeu ἄμμι, *nobis*: dat. pl. Æol. & Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμμίξας, Poët. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.

ἈΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, *minium*.

Ἄμμορος, ου, ὁ ϰ ἡ, *expers, infelix*: pro ἄμορος. ex α & μόρος.

Ἄμμος, ου, ἡ, *arena*.

Ἀμμώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *arenoſus, ſabuloſus*.

Ἄμμων, ωνος, ὁ, *Hammon*. Ἄμμων, Æol. ἡμῶν.

ἈΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, *nepos*: ab ἀμνός· proprie enim de ovibus dicitur.

Ἀμνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων.

Ἀμνὰς, άδος, ἡ, idem quod ἀμνή.

Ἀμνάσει, Dor. Sync. pro ἀναμνήσει, 3. ſing. f. 1. verbi ἀναμιμνήσκω.

Ἀμνάστος, Dor. pro ἀμνηστος, ου, ὁ ϰ ἡ, *ignotus, obſcurus*: ex α & μνάομαι.

Ἀμνεῖος, εία, εῖον, *agninus, a, um*. Th. ἀμνός.

Ἀμνὴ, ῆς, ἡ, *agna*: ab ἀμνός.

Ἀμνήμονα, *immemorem*: acc. ab ἀμνήμων, ex α & μνάομαι.

Ἀμνημονέω, ῶ, vel ἀμνημονεύω. f. ήσω, *obliviſcor*.

Ἀμνησικακέω, *injurias obliviſcor*.

Ἀμνησικάκως, adv. *ſine injuriam memoriâ*.

Ἀμνήστευτα, *non initis ſponſalibus*: adv. ex α & μνάομαι, *ambio*.

Ἀμνήστευτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *innuptus*.

Ἀμνηστεύτως, adv. *non ducendo uxorem*.

Ἀμνηστία, ας, ἡ, *præteritorum oblivio*: à μνάομαι.

ἈΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *membrana fœtum involvens, & vas ad accipiendum ſanguinem*: qu. ab αἷμα.

Ἀμνὶς,

Digitized by Google

Ἀμνὶς, ἴδος, ἡ, *agnicula* : ab ἀμνός.
ΑΜΝΟΣ, ȣ, ἡ, *agnus* : qu. ab α & μένος, *quia imbecillus*.
[illegible], ȣ, ἡ, *ovis fœtum in utero ferens*. [illegible] Dor. pro ἀμνοφόρους, acc. pl. ex [illegible], & φέρω.
Ἀμογητὶ, *ſine labore* : adv. ab α & μόγος.
Ἀμόγητος, *indefeſſus*.
[illegible], adv. ab ἀμός.
[illegible], *alternatim* : adv. ab ἀμείβω.
[illegible], αία, αῖον, & ἀμοιβαῖος, ὁ ϗ ἡ, *alternus*.
[illegible], ῆς, ἡ, *retributio*, *mutatio*. ab eod.
[illegible], ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut ἀμοιβὸς χάρις, *gratia mutua*: ab ἀμείβω. ἀμοιβοὶ, *auxiliarii*.
[illegible], ȣ, ὁ ϗ ἡ, *parte carens* : ex α & [illegible].
[illegible], *lactea* : ab ἀμέλγω. ἀμολγὸς, ȣ, ἡ, *tempus quo vaccæ mulgentur*.
[illegible], ἐως, ὁ, *mulctra*, *mulctrale*. ἀμολγὴ idem. Th. ἀμέλγω.
[illegible], Dor. pro ἡμέτερον.
ΑΜΟΡΑ, ας, ἡ, *ſimilago cum melle cocta*.
ΑΜΟΡΒΟΣ, ȣ, ὁ, *obſcurus* : qu. ἄμορφος : item, *comes aſſecla* : παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Hinc ἀμορβεύω, *ſequor*, ἀμορβαῖος, & [illegible], *tenebroſus*.
[illegible], ης, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tingunt. Eſt & inſula. Ἀμόργη, ης, ἡ, *AMURCA* : ab ἀμέργω.
[illegible], ȣ, ὁ, *informis*, *deformis* : ex α & [illegible].
ΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, *unus*, *aliquis*, Dor. pro [illegible], vel pro ἐμός.
[illegible], pro ἦμος, *quando*.
[illegible], adv. *alicunde*. Th. ἀμὸς, ȣ.
[illegible], ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexplebilis* : ex α & [illegible] hinc ἄμοτον, *inſatiabilitèr*, adv. ab [illegible].
[illegible], ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inelegans* : à μοῦσα.
[illegible], ȣ, ὁ ϗ ἡ, *labore carens* : à μόχθος.
[illegible], Poët. pro ἀναπαιανίσαι, a. 1. inf. verbi ἀναπαιανίζω, *Pæana recanto*, quod ex ἀνὰ, & Παιάν.
[illegible], Poët. pro ἀνάπαλος, *reſortitio*, πάλος enim & κλήρωσιν ſignificat. Th. πάλλω.
[illegible], *cum quaſsâſſet* : Poët. pro ἀναπεπαλὼν, a. 2. part. ab ἀναπάλλω.
[illegible], Dor. pro ἀναπαύεσθαι.
[illegible], *ſolatium*, pro ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ab ἀμπαύομαι, *quieſco*. Sic ἄμπαυσις.
[illegible], *requieſcite*, 2. pl. a. 1. imper. m. Poët. pro ἀναπαύσασθε.
[illegible], pro ἀναπαυςήριος, Ion. *ad quieſcendum factus* : ab ἀναπαύω.
[illegible], *per campum*, adv. Poët. pro ἀνὰ πεδίον.
[illegible], Poët. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, *tranſeo*, *transfodio*. Th. πείρω.
[illegible], *per pelagum*, pro ἀνὰ πέλαγος.
[illegible], ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελών.
[illegible], ab ἄμπελος.
[illegible], ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελὼν, ὁ, [illegible] γῆ, *vitibus*, *conſitus ager*, *vinea*. [illegible], όεσσα, όεν, *vitibus conſitus* : ab [illegible].

ΑΜΠΕΛΟΣ, ȣ, ἡ, *vitis*, *vinea* : qu. ab ἅμα, & πηλὸς, Ion. pro οἶνος. Ἀμπέλος, Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.
Ἀμπελουργὸς, ȣ, ὁ, *vinitor* : ex ἄμπελος, & ἔργω.
Ἀμπελιὼν, ῶνος, ὁ, *vinea*. Th. ἄμπελος.
Ἄμπεμψας, *remiſiſti*, Poët. pro ἀνέπεμψας. 2. ſing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.
Ἀμπεπαλὼν, *ſurſum vibrans*, a. 2. part. Poët. pro ἀναπαλὼν, & inſerto augmento præteriti : ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.
Ἀμπέσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.
Ἀμπέτασον, Poët. pro ἀναπέτασον, a. 1. imperat. ab ἀναπετάζω *expando*, *explico*, *aperio* : ab ἀνὰ, πετάω, άζω, & πετάννυμι.
Ἀμπέχομαι, *induor*, Æol. pro ἀμφὶ ἔχομαι.
Ἀμπέχονον, ȣ, τὸ, *veſtitus* : ab ἀμπέχω, *circumdo* : ex ἀμφὶ & ἔχω.
Ἀμπηδάω, *ſubſilio*, *ſurſum ſalio*, pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω.
Ἀμπισχεῖν, *induere*, præſ. inf. verbi ἀμπισχέω, vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω.
Ἀμπλακίης, gen. Ion. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, *erratum*. Th. πλάζω.
Ἀμπλακὼν, *qui erravit*, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, *pecco*, *delinquo*, f. ήσω. Th. πλάζω.
Ἀμπλίας, ȣ, nomen viri, Lat. *Amplias*.
Ἄμπνευμα, ατος, τὸ, *reſpiratio*. Poët. pro ἀνάπνευμα· ut & ἀμπνοὴ, pro ἀναπνοὴ, idem. Th. πνέω.
Ἀμπνέω & ἀμπνείω, *reſpiro*, pro ἀναπνέω,
Ἀμπνύνθη, 3. ſing. a. 1. ind. Ion. pro ἠμπνύνθη, *reſpiravit* : ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poët. ex ἀνὰ & πνέω.
Ἀμπολεῖν, *animo volutare*. Poët. Syncop. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω.
Ἀμπόλιν, *per urbem*, Poët. pro ἀνὰ πόλιν.
Ἀμπόνον, pro ἀνὰ πόνον, à πόνος.
ΑΜΠΡΟ´Ν, ȣ, τὸ, *funis quo boves trahuntur*.
Ἀμπτάμενα, *revolantia*, pro ἀναπτάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.
Ἀμπυκίδην, acc. ab Ἀμπυκίδης, ȣ, ὁ, *Ampyci filius*.
ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ, vel ἡ, *reticulum muliebre* : qu. ab ἀμπέχω, *circumdo*.
Ἄμπωτις, ſeu ἄμπωσις, per Sync. pro ἀνάπωσις, *reciprocatio æſtûs* : quod ad ἀναπίνω, *reſorbeo*. Th. πίνω.
ΑΜΥΓΔΑΛΕ´Α, ας, ἡ, *amygdalus* : Hinc per Metatheſin, Angl. almond.
Ἄμυγμα, τος, τὸ, *vellicatio*, *laniatio*, *ſcarificatio*, ab ἀμύσσω.
Ἄμυδις, Poët. ſeu Æol. pro ἅμα.
ΑΜΥΔΡΟ´Σ, ȣ, ὁ, *ſubobſcurus*. Ἄμυδρος, *humidus*. ab ἅμα, & ὕδωρ.
Ἀμύητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non initiatus* : ab α & μυέω.
Ἀμυθᾶν, ᾶνος, ὁ, Poët. pro Ἀμυθάων, άονος, nomen viri.
Ἀμύθητος, ȣ, ὁ, *dictu perdifficilis*, *ineffabilis*, *inenarrabilis*.
Ἀμύκλαθεν, adv. ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν. Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, *Laconici calceamenti genus*.
Ἀμυκλαΐσδειν, Dor. pro ἀμυκλαΐζειν, *Laconicè loqui*,

Digitized by Google

*Ἄμυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non molitus* : à μύλη. It. *roboris ſpecies*, ἄμυλον, τὸ, *amylum*.

*Ἀμύμονα, acc. ſing. ab

*ΑΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus* : q. d. ἀμύμων· vel ἄμυμος, *qui nihil commiſit* τῆς μυγμῆς, h. e. *deriſione dignum* : à μύζω, *derideo* : per Sync. τοῦ, γ, pro ἀμύγμων.

Ἄμυνα, ης, ἡ, *propulſatio injuriæ* : & ἀμύνη, ης, ἡ, *auxilium* : ab ἀμύνω.

Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. paſſ. ἀμύνασθαι, a. 1. inf. m. ἄμυνον, a. 1. imp. act. ἀμύνασθαι, inf. Ion. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνεῦσι, Ion. pro ἀμυνοῦσι, 3. pl. f. ab ἀμύνω.

Ἀμύντας, ου, ὁ, *Amyntas*, nom. viri.

Ἀμυντήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auxiliatorius*.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, & ἀμυντὴς, ῆρος, ὁ, *auxiliator* : ſed Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, eſt nom. propr. viri.

*ΑΜΥ'ΝΩ, f. νῶ, *auxilior*, p. ἤμυγκα, a. 1. ἤμυνα, a. 1. m. ἠμυνάμην, ω. ιλο, f. 1. m. ἀμυνοῦμαι. ἀμύνω, ης, η, a. 1. ſub. act.

Ἀμύξεις, *lacerabis*, f. 1. verbi ἀμύσσω.

Ἄμυξις, εως, ἡ, id. q. ἀμύγμα, q. v.

ΑΜΥ'ΣΣΩ, vel ἀμύττω, *rado*, *unguibus*, *lacero*. f. ξω. p. ἤμυχα. a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. ab αἷμα, qu. αἱμύσσω. Hinc

Ἀμυχμὸς, οῦ, ὁ, ac ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, *laceratio*, *vulnus*.

Ἀμυστὶ, adv. *raptim*, & *ſine reſpiratione* : ab α, & μύω.

Ἄμυστις, ιδος, ἡ, *poculi* vel *potandi genus*, *cùm poculum largius exſiccatur* ; à μύω.

Ἀμφ' pro ἀμφί.

Ἀμφαγαπῶντες, præſ. part. pl. ab

Ἀμφαγαπάω, *valdè diligo*.

Ἀμφαδὰ, ἀμφάδην, & ἀμφαδὸν, *palam*, adv. pro ἀναφανδὸν, & ἀναφανδά· hinc

Ἀμφάδιος, *manifeſtus*. ἀμφαδίη, ης, ἀμφαδίην, *manifeſtè*, adv. Omnia à φαίνω.

Ἀμφαινε, Poët. pro ἀνέφαινε. 3. ſing. imperf.

Ἀμφαίνω, pro ἀναφαίνω, *oſtendo*.

Ἀμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης.

Ἀμφαινε, Poët. pro ἀνέφαινε, 3. ſing. imperf. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφαξονέω, *exorbito*, cùm *currus* in utrumque latus vergit, & non rectè hæret.

Ἀμφαράβιζον, *circumſtrepebant*, imperf. Ion. ab ἀμφαραβίζω. ex ἀμφὶ, & ἄραβος. Sunt qui leg. ἀμφαβέριζον.

Ἀμασίη, ης, ἡ, *obmuteſcentia*, Ion. & Poët. metri gratiâ, pro ἀμφασία, ας, ἡ, *loqui non poſſe*, *ſtupor quo vox intercipitur* : ex α & φημί.

Ἄμφαυξις, ἡ *truncus abietis poſt ramos reciſos*.

Ἀμφαφάασθαι. *circumtractari*, pro ἀμφαφᾶσθαι· ab ἀμφὶ, *circa*, & ἀφάω, *tango*.

Ἀμφιέπετο, imperf. m. ab ἀμφιέπομαι, *foveo*, *agito*. ἄμφεπε, 3. imperf. Ion. ab ἀμφιέπω, *perſequor*. Th. ἕπω.

Ἀμφεκάλυπτον, imperf. *cooperiebant*. ἀμφεκάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego*. Th. καλύπτω.

Ἀμφεκάρη, *circumtruncatus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἀμφικείρομαι. Th. κείρω.

Ἀμφεπονήθη, *conſumpſit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἀμφιπονέομαι.

Ἀμφέπω, & ἀμφιέπω, *circumtracto*, *circumſiſto* ; *circa quidpiam verſor* & *occupatus ſum*, *foveo* ; *perſequor* : Il. λ. ex ἀμφ' & ἕπω.

Ἀμφέρεσθαι, Poët. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, *recipere* : ab ἀναφέρω.

Ἀμφέστην, a. 2. ind. ab ἀμφίστημι, *circumſt.* Th. ἵστημι.

Ἀμφεφόβηθεν, *utrinque in fugam conjecti ſunt*, a. 2. Bœot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν· à φοβέομαι.

Ἀμφέφυγες, *evaſiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀμφέχυτο, pro ἀμφικέχυτο, *circumfuſus erat*, pluſ. p. paſſ. Ion. ab ἀμφιχέω, a. 1. ἀμφιχύθην. Th. χέω.

Ἀμφήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *utrinque acutus*, aut *anceps* : ab ἀκὴ, *mucro* : qu. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφηρεφέα, acc. ſing. ab ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *undique tectus* ; ex ἀμφὶ & ἐρέφω.

Ἀμφήριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *anceps controverſus* ab ἔρις, *contentio*, *diſceptatio*.

ΑΜΦΙ', præp. *circa* : cum gen. quoque *de propter*, *per* ; cum. accuſ. *circa*, & *circiter*, cum. dat. *circum*, *circa*, *de*, *propter*, *contra*.

Ἀμφιάζομαι, & Ἀμφιάζω, *induo*, f. άσω p. paſſ. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, *indumentum*, *veſtis* : ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιάραος, ου, ὁ, peritiſſimus vates, Oïclei filius : undè & Οἰκλείδης voc. à Pindaro.

Ἀμφιαχυῖαν, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, ſeu ἀμφιαχέω, *circumſono*.

Ἀμφιβαίνω, *circumeo*, *luſtro*, f. βήσομαι. ex ἀμφὶ, & βαίνω, p. βέβηκα.

Ἀμφιβαλέ, a. 2. ſub. ἀμφιβαλῶ, a. 2. imperat. m. ex ἀμφιβάλλω, *circumjicio*, *circumdo* : ex ἀμφὶ, & βάλλω.

Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, *diſſentio*, *diſceptatio*.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, *circuitio* : acc. ἀμφίβασιν, ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβέβηκας, *tueris* : p. ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utrimque vitam habens*. pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφὶ & βίος, *vita*.

Ἀμφιβληστεύω. f. εύσω, *reti capio* : ab

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, *rete piſcatorium*, *verriculum* : ex ἀμφὶ & βάλλω. Ἀμφιβολεὺς, ὁ, Id.

Ἀμφίβοητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumſonus*, *a* : ex ἀμφὶ & βοάω.

Ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, *piſcator*, Eſa. xix. 1.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, *ambiguitas*.

Ἀμφίβολος. ου, ὁ ϗ ἡ, *ambiguus* : ex ἀμφὶ & βάλλω.

Ἀμφίβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circa hominem tegens undique* : ex ἀμφὶ & βροτός.

Ἀμφιγέγηθε, *circum oblectatus eſt*, 3. ſing. p. m. ab ἀμφιγηθέω. Th. γηθέω.

Ἀμφιγνοέω, *aliquâ ex parte cognoſco*, *dubito*, f. ήσω. p. κα. Ex ἀμφὶ & νόος, *mens*.

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ, *utroque pede claudus*, Vulcani Epith. ex ἀμφὶ & γυιός.

Ἀμφίγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utrinque acutus* : ab ἀμφὶ & γυιὸς, vel γυῖον. Ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod poteſt utrinque lædere γυῖα, vel utrinque γυιοῦν, *claudos reddere*.

Digitized by Google

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, *Amphidamas*, nomen propr. q. à δαμάζω.

Ἀμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδάσυς *utrin-que [illegible]*. Th. δασύς.

Ἀμφιδέδηε, p. m. ἀμφιδεδάεσι, 3. ſing. pl. p. m. Ion. ex ἀμφὶ & δαίω, *divido, convivor, [illegible], ardere.*

Ἀμφιδέαι, *catenæ, annuli*: ex ἀμφὶ & δέω, *ligo.*

Ἀμφίδεξιος, ου, ὁ, *ambidexter, ambiguus.* Th. δεξιά.

Ἀμφιδερχθῆς, 2. ſing. a. 1. paſſ. Ion. verbi ἀμφιδέρκομαι, *circumſpicio*, f. ξομαι. Th. δέρκω.

[illegible], ου, ὁ, *poſtremus, minutiſſimus*: ἀμφὶ & [illegible].

Ἀμφιδινέω, *circumvolvo*: ἀμφιδεδίνηται, p. paſſ. à δινέω.

Ἀμφιδοκεύω, *obſervare capiendi cauſâ.* Th. δοκεύω.

Ἀμφίδοξος, ου, ὁ & ἡ, *anceps*: ἀμφιδοξέω, *ambigo*: à δόξα.

Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ & ἡ, *undique laceratus*: Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς & ἀμφίδρυφος· à δρύπτω, *lacero.*

[illegible], ου, ὁ & ἡ, quod utrinque poteſt [illegible] i. e. *ſubiri.*

Ἀμφιδύς, *indutus*: a. 2. part. act. ἀμφιδύω. Th. δύω.

Ἀμφιεσμένος, *indutus*: p. part. paſſ. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιελίσσας, *utrinque agitatus*: acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ου, ὁ & ἡ, ab εἰλίσσω, *volvo.* Th. εἰλέω.

Ἀμφιέννυμι, *veſtio*: f. ἕσω. p. paſſ. ἠμφίεσμαι, & ἠμφίεμαι· ex ἀμφὶ & ἕννυμι.

Ἀμφιέποντες, *gubernantes*: præſ. part. ex ἀμφὶ & ἕπω, *tracto, ago.*

Ἀμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιέσαι. 3. ſing. a. 1. ſub. Ἀμφιέσμαι. Ion. pro ἠμφίεσμαι, p. ind. paſſ. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιζάνω, ab ἱζάνω, *adhæreo, circumſedeo*: f. ἱσω. Th. ἵζω.

Ἀμφιθάλασσος, ου, ὁ & ἡ, *qui utrinque mari cingitur*: ex ἀμφὶ & θάλασσα.

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ & ἡ, *circumfloridus*: item *patrimus & matrimus.* Th. θάλλω.

Ἀμφιθέατρον, ου, τὸ, *Amphitheatrum.*

Ἀμφίθετος, ου, ὁ & ἡ, *qui utrinque poni poteſt*: ab ἀμφὶ & τίθημι.

Ἀμφιθέω, *circumcurro*: à θέω.

Ἀμφίθυρος, ου, ὁ & ἡ, *domus quæ anticas & poſticas fores habet.* Th. θύρα.

Ἀμφικαλύψῃ; 2 ſing. a. 1. ſub. ἀμφικαλύψαι, 3. ſing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego.* Th. καλύπτω.

Ἀμφικαρὴς, έος, ὁ & ἡ, *utrinque anſatus, biceps.* Th. κάρηνον, vel κάρα.

Ἀμφικεάσσας, *circumſcindens, dividens*: a. 1. part. act. Poët. pro κεάσας, vide ἀμφικεάζω.

Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ & ἡ, *circumfluus*: ἀμφο-[illegible], ἢ κλυζόμενος.

Ἀμφίκομος, ου, ὁ & ἡ, *latè comans, undique frondoſus*: ex ἀμφὶ & κόμη.

[illegible], *circumpendeo.* Th. κρεμάω.

[illegible], Æol. & Poët. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. part. Th. κυλίω.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, *poculum rotundum & utrinque anſatum*: ex ἀμφὶ & κύπελλον. Nota δέπας ſemper cum ἀμφικύπελλον adjungi.

* Ἀμφιλαβὴς, έος, vel ἀμφιλαφὴς, ὁ & ἡ, *amplus.*

Ἀμφιλαχαίνω, *circumcirca fodio*: à λαχαίνω.

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ & ἡ, *ingens, magnus*: quaſi ἀμφιλαβὴς, *quod utrinque capi debeat.*

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, *diſceptatio, ubi ex utraque parte contenditur*: ex ἀμφὶ & λέγω.

Ἀμφίλοχος, ου, ὁ, *Amphilochus*, nom. viri.

Ἀμφίλυκος, ου, ὁ & ἡ, *ſubluſtris*: à λύκη, *lux prima*; vel à λύκος, quòd ſit ſimilis λυκείη, *lupinæ pelli*, quæ eſt cinerei coloris: vel à λύγη, *tenebræ.*

Ἀμφιμάσασθε, ἀπομάξατε, *abſtergite*: a. 1. m. imp. à μάζω, f. ξω & σω, *purgo.*

Ἀμφιμάτριος, ου, ὁ & ἡ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, *quieſt in matrice ſeu utero.* Th. μήτηρ.

Ἀμφιμάχωμαι, *circumpugnavero*: præſ. ſub. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμέλαιναι, *utrinque nigræ.* Sic dicuntur φρένες, quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

Ἀμφιμέμυκε, *circummugiit*: p. ab ἀμφιμυκάω.

Ἀμφινέμομαι, *circumpaſcor, incolor*: à νέμω.

Ἀμφιξέω, *circumrado*: f. ξέσω. a. 1. ἀμφέξεσα· à ξέω.

Ἀμφιος, ου, ὁ, *Amphius*: nom. propr.

Ἀμφίπαλλος, ου, ὁ, ἡ, *peltis denſus*: à ϖάλλω.

Ἀμφίπεδος, ου, ὁ, ἡ, *campis undique cinctus*: ex ἀμφὶ & ϖέδον.

Ἀμφιπένομαι, *ſatago circa* aliquid: à ϖένομαι.

Ἀμφιπερικτίοσι, *vicinis*: dat. pl. ab ἀμφιπερικτίονες. Th. κτίζω.

Ἀμφιπεριστρώφα, Imperf. Ion. ab ἀμφιπεριστρωφάω, *circumvertor*: ex ἀμφὶ, ϖερὶ & στρέφω.

Ἀμφιπεσοῦσα, *amplexa*: a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

Ἀμφιπίπτειν τινὰ, *aliquem complecti.* Th. ϖίπτω.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, *obambulo, comitor*: à ϖολέω, *verſor*: Poët. ϖολεύω.

Ἀμφίπολις, εως, ἡ, *Amphipolis*: nom. urbis.

Ἀμφίπολος, ου, ὁ, & ἡ, *miniſter*, vel *miniſtra.* Hinc ἀμφιπολεῖν, *famulari*: ex ἀμφὶ & ϖολέω, *verſor.*

Ἀμφιποτάομαι, *circumvolito*: à ϖοτάομαι.

Ἀμφίπυρος, ου, ὁ & ἡ, *utrinque ardens.* Th. ϖῦρ.

Ἀμφιρρύτῳ, dat. ſing. ab ἀμφίρρυτος, ου, ὁ, & ἡ, *circumfluus*: ex ἀμφὶ & ῥέω. Unde &

Ἀμφιρῶ, contract. nom. mulieris.

Ἀμφὶς, *utrinque, in medio*, adv. Eſt & præpoſit. cum gen. *ſine, ſeorſum, extra.*

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, ſerpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

ἈΜΦΙΣΒΗΤΕ'Ω, *ambigo, dubito, controverſor.* ἀμφισβητήσειε. a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς & βάω, *eo.* Hinc

Ἀμφισβήτησις, εως, & ἀμφισβητησία, ἡ, *diſceptatio, contentio, dubitatio.*

Ἀμφιστειλάμενος, *colligatus*: a. 1. part. m. ab

Digitized by Google

ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, orno.
'Αμφιστεφὴς, ὁ καὶ ἡ, utrinque coronatus : item undique plenus : ex ἀμφὶ & στέφω.
'Αμφίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, verſipellis, utrinque acutus. Th. στόμα.
'Αμφιστρατάομαι, obſideo : ab ἀμφὶ & στρατός.
'Αμφιταθεὶς, circum extenſus : a. 1. part. paſſ. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.
'Αμφιτάπης, ητος, ὁ, & 'Αμφίταπις, ιδος, ἡ, & Αμφίταπος, ου, ὁ, tapes utrinque villoſus. Th. τάπης.
'Αμφιτίθει, circumpone : præſ. imp. act. qu. ab ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι.
'Αμφιτρίτη, uxor Neptuni : mare : ex ἀμφὶ & τρίζω, ſtrido.
'Αμφιτρομέω, tremo ab omni parte. Th. τρομέω.
'Αμφιτρύων, nomen viri : ex ἀμφὶ & τρύω.
'Αμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per Epenth. pro 'Αμφιτρυωνίδης, filius Amphitryonis.
'Αμφίφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, clavis undique diſtinctus : ex ἀμφὶ & φάλος· item ſplendidus.
'Αμφιφορεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, amphora, utrinque au iculas habens : ab ἀμφὶ & φέρω.
'Αμφιχαίνω, abſorbeo, propriè, circumhio : à χαίνω.
'Αμφίχαιτος, ου, ὁ, utrinque capillatus.
'Αμφιχέαι, a. 1. inf. ex ἀμφὶ & χέω.
'Αμφιχυθεῖσα, circumfuſa : a. 1. part. paſſ. f. g. ab ἀμφιχέω.
'Αμφίχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, terrâ aggeſta utrinque munitus : ex ἀμφὶ & χέω.
'Αμφίχωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utroque pede claudus : à χωλός.
'Αμφοδον, ου, τὸ, bivium : q. d. ἄμφω ὁδοὶ, ambæ viæ.
'Αμφοῖν, gen. & dat. dual ab ἄμφω·
'Αμφόνον, Poët. pro ἀνὰ φόνον, per cædem.
'Αμφορέας, acc. pl. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεύς.
'Αμφότερος, α, ον, uterque, ambo. ἀμφοτέρῃσι, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀμφοτέραις, ut & ἀμφοτέρῃσιν, m. g. Hinc
'Αμφοτέρωθεν, utrinque, adv. 'Αμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρους. Th. ἄμφω.
'Αμφράσσαιτο, animadverteret, a. 1. opt. Poët. ab ἀνὰ & φράζομαι.
'Αμφυτα, pro ἀνα φυτα, per plantas.
'Αμφω, ambo, vel ambæ. ἀμφοῖν, gen. & dat.
'Αμφῶες, duas anſas habens. 'Αμφωτον, id.
'Αμφωτὶς, vel ἀμφῶτις, ἡ, inauris, aurium ornamentum, vel munimentum : ab ἀμφὶ & οὖς, ὠτός.
'Αμωγες, 'Αμώγυ, Sacorum rex.
'Αμώμητος, ου, ὁ, inculpatus. ἀμωμήτοιο, gen. Ion. Hinc
'Αμωμήτως, adv. Ex α, & μωμητὸς, vituperabilis, quod à μωμέομαι. Th. μῶμος.
'ΑΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, frutex & aroma.
'Αμωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, maculæ expers : ex α, & μῶμος.
'Αμὼν, ὁ, nomen viri indecl. Fidelis : Sed
'Αμῶν, Dor. pro ἡμῶν.
'Αμῶνται, 3. pl. ind. paſſ. ab ἀμάω. 'Αμώντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poët.
'Αμὼς, ὁ, nomen viri indecl. Robuſtus.
'Αμῷς, metas, 2. ſing. præſ. opt. ἀμάοιμι, ῷμι, άοις, ῷς, άοι, ῷ, ab ἀμάω.

'Αμωσγέπως, quoquo modo, quovis modo : ἀμός. Th. ἀμὸς, unus.
'Αμωα, τὰ, caſtaneæ.
'ΑΝ, ſi, conj. potent. vel explet. Poëtæ eâ ponunt κε, κεν. Ab אן. Eſt eti ἂν, pro ἀνά, Poëtis ; & ἂν pro ἐὰν.
'ΑΝΑ', per præp. regens acc. & cum, d In compoſ. valet retrò, rè, ſurſum. 'Α pro σὺν, Dor. eſt diſtributionis nota.
'Ανα, ſurrexit, per Apoc. pro ἀνάστα, qu pro ἀνέστη. Ion. & η mutato in α, a. 2. i 3. ſing. ab ἀνίστημι. Eſt & ἀνά, ſurge, ἀνάστα, & ἀνάστηθι, a. 2. imperat. act. & ἄνα, vocat. ſing. ab ἄναξ, rex : vel Apoc. pro ἄνασσα, regina.
'Ανάβα, pro ἀνάβαθι, vel ἀνάβηθι, aſcen a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.
'Αναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus.
'Αναβαθμὸς, ῦ, ὁ, gradus, pro ἀναβαμός. euphoniæ gratiâ inſeritur : ab ἀναβαίνω.
'Ανάβαθρον, ου, τὸ, & 'Αναβάθρα, ας, ἡ, ſcal ab ἀναβαίνω.
'Αναβαίνω, aſcendo, f. βήσομαι. p. βέβη a. 2. ἀνέβην. part. ἀναβάς.
'Αναβάλλεσθαι, inf. paſſ. ab ἀναβάλλω.
'Αναβάλλω, procraſtino, differo, f. βαλῶ, pe βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀναβαλόμην, ἔλο. p. m. ἀναβέβολα. Ex ἀνὰ & βάλλω.
'Αναβάντες, nom. pl. ab 'Αναβὰς, aſcenden a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω.
'Αναβάσομαι, conſcendam. f. 1. Dor. p ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.
'Αναβεβιωκὼς, p. part. act. ab ἀναβιόω, q. v.
'Αναβέβρυχεν, p. act. quod à βρύω, ſcate ſcaturio. Alii legunt ἀναβέβρυχεν, reſonu quod à βρύχω, frendo, ſtrideo : quod dic tur de mari.
'Ανάβηθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.
'Αναβιβάζω, aſcendere facio, impono, ſubduc f. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἀνεβίβασα. T βαίνω.
'Αναβιοίην, reviviſcam, Att. pro ἀναβιώην, 2. opt. act. ab ἀναβιόω, q. ex ἀνὰ & βιόω.
'Αναβιόω, ῶ, reviviſco. Th. βίος.
'Ανάβιωσις, εως, ἡ, reſurrectio.
'Αναβλαστάνω, & -έω, f. ήσω. p. -κα, r pullulo. Simplex, βλαστάνω.
'Αναβλέπω, oculos attollo, viſum recipio : ψω. p. φα. a. 1. ψα. Th. βλέπω. Hinc
'Ανάβλεψις, εως, ἡ, viſûs recuperatio.
'Ανάβλησις, εως, ἡ, dilatio : ab ἀναβάλλω.
'Αναβλύζω, ſcaturio : à βλύζω.
'Αναβοάω, ῶ, exclamo, f. ήσω. p. κα. a. 1. ανε
'Αναβοῶσαν, n. g. part. Th. βοάω.
* 'Αναβολὴ, ῆς, ἡ, egeſtio.
'Αναβόλιον, ου, τὸ, & 'Αναβολὰ, ῆς, ἡ, dilatio à p. m. verbi ἀναβάλλω.
'Αναβος, ου, ὁ καὶ α, Dor. pro ἄνηβος, ου, ὁ καὶ ἡ impubes : ex α, & ἥβη.
'Αναβράζω, & -σσω, fervefacio. Th. βράζω.
'Αναβρέχω, reſorbeo, a. 1. Æol. opt. ἀναβρό ξεια, ἀναβροχθεὶς, a. 1. part. paſſ. à βρόχω.
'Αναβωλακία γῆ, terra, quæ, dum aratr proſcinditur, glebas in altum mittit. Th βῶλος.
'ΑΝΑΓΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, Morſus gallinæ, herba
'Αναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.
'Ανάγγειλον, imperat. ab

'Αναγγέλλω

Digitized by Google

'Αναγγέλλω, renuntio, f. λῶ, εῖς, εῖ, p. ἀνήγγελκα. a. 1. ἀνήγγειλα. a. 2. ἀνήγγελον, p. pass. ἀνήγγελμαι, a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, η. Ex ἀνὰ, & ἀγγέλλω.

'Αναγγεῖσθαι, Dor. pro ἀναγγεῖσθαι, *narrare.*

'Αναγεννάω, ῶ, *regenero,* f. ήσω. p. ηκα. p. paſſ. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, ſeu γεινόμαι.

'Αναγινώσκω, *lego,* f. 1. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἀνέγνων, p. paſſ. ἀνέγνωσμαι, σαι, σται· a. 1. paſſ. ἀνεγνώσθην. Th. γνώσκω.

'Αναγκάζω, *cogo:* imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. p. ἠνάγκακα. p. paſſ. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.

'Αναγκαίη, ης, ἡ, *neceſſitas.* ἀναγκαίῃ, adv. *neceſſariò:* ab

'Αναγκαῖος, αία, αῖον, *neceſſarius, amicus:* compar. ἀναγκαιότερος, ſuperl. ἀναγκαιότατος. gen. pl. ἀναγκαιοτάτων ab ἀνάγκη.

'Αναγκαστὸς, ὴ, ὸν, *coactus.* ἀναγκαστῶς, *coactè,* adv. ab ἀνάγκη.

'ΑΝΑ'ΓΚΗ, ης, ἡ, & Dor. ἀνάγκα, *neceſſitas:* ab α priv. & ἄγω· duci enim & impelli nequit. Hinc ἀναγκαῖος, ἀναγκαίως, *neceſſariò.* ἀναγκάζω, &c.

* 'Ανάγκυλος, *uncus, curvus.*

'Αναγλυκανθῶσι, *dulcedinem ceperint:* 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. ab ἀναγλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.

'Αναγράφω, idem quod γράφω, f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 1. paſſ. φθην.

'Αναγνεία, ας, ἡ, *ſcelus, impuritas,* ab ἁγνός.

'Αναγνοὺς, a. 2. part. paſſ. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω.

'Αναγνωρίζω, f. σω, p. κα. *recognoſco:* à γνωρίζω.

'Ανάγνωσις, εως, ἡ, *lectio,* dat. ἀναγνώσει.

'Αναγνώστης, ου, ὁ, *lector:* ab ἀναγινώσκω.

'Ανάγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον. Sic ἀνάγοντο, *reducti ſunt:* imperf. paſſ. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο· ab ἀνάγω.

'Αναγοράν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγοράν.

'Αναγόρευσις, εως, ἡ, *ſententiæ declaratio, renunciatio.*

* 'Αναγορεύω, *proclamo.*

'Αναγραμματίζω, *tranſpoſitis literis ex unâ voce aliam efficere.* Hinc ἀναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ. Th. γράφω.

* 'Αναγράφω, *ſcribo.*

'ΑΝΑ'ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, & ἀνάγυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fruticis nomen.

'Ανάγω, εις, ει, *ſubduco, augeo:* f. ἀνάξω. p. ἀνῆχα. a. 2. ἀνῆγον, Att. ἀνήγαγον. p. paſſ. ἀνῆγμαι. a. 1. ἀνήχθην. part. ἀναχθεὶς, θέντος, ὁ, *provectus:* ex ἀνὰ & ἄγω, *duco.*

'Αναγωγὴ, ῆς, *educatio:* ab ἀνάγω.

'Ανάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contumax, malè inſtitutus:* hinc ἀναγωγία, *defectus diſciplinæ:* ab α & ἀγωγή.

'Ανα[illegible], ου, τὸ, *munitio murorum.*

'Αναδαίω, *dividere.* Th. δαίω.

'Αναδάσασθαι, *dividere,* a. 1. inf. m. 'Αναδασμὸς, ὁ, *diviſio:* Th. δαίω.

'Αναδέδρομα, ας, ε, *percurri:* p. m. verbi ἀνατρέχω. 'Αναδέδραμεν, *ſurſum cucurrimus,* 1. pl. p. m. per Sync. pro ἀναδεδρόμαμεν.

'Αναδείκνυμι, *oſtendo:* f. ξω. p. χα. a. 1. ἀνέδειξα. inf. ἀναδεῖξαι. p. paſſ. ἀναδέδειγμαι. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, αλο. Th. δείκνυμι.

'Ανάδειξις, εως, ἡ, *oſtenſio:* ab ἀναδείκνυμι.

'Αναδέκεσθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, *recipere, polliceri:* Th. δέχομαι.

'Αναδενδρὰς, ᾶδος, ἡ, *vitis arbuſtiva,* vel *ſurſum ſcandens in arborem:* ab ἀνὰ pro ἄνω, & δένδρον.

'Αναδέξαι, Ion. pro ἀναδεῖξαι, *oſtendiſſe:* a. 1. inf. act. ſic ἀναδέξασθαι pro ἀναδείξασθαι. a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.

* 'Αναδεσμεύω, *religor.*

'Αναδέσμη, ης, ἡ, *ornamentum capitis:* ab ἀναδέω, *redimio.*

'Αναδέχομαι, *excipio:* f. δέξομαι, p. paſſ. δέδεγμαι, à δέχομαι.

* 'Αναδέω, *religo.*

'Αναδῆσαι, *religaſſe:* a. 1. inf. act. ex ἀνὰ & δέω, *ligo.*

'Αναδηχθεὶς, *remorſus,* a. 1. part. paſſ. ἀναδάκνω. f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον.

'Αναδιδάσκειν, *valdè docere,* vel *edocere,* & *dedocere.* Th. διδάσκω.

'Αναδίδωμι, *reddo:* f. ἀναδώσω. a. 2. part. ἀναδοὺς, όντος.

'Αναδίπλωσις, εως, ἡ, *Reduplicatio,* figura: ex ἀνὰ & διπλόω.

'Αναδοθεὶς, a. 1. part. paſſ. ἀναδοθῆναι. inf. ἀνάδος, Att. ἀνάδοσο, *redde.* a. 2. imp. m. ἀναδοῦναι. a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.

'Ανάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, & 'Αναδοχεὺς, έως, ὁ, *ſuſceptor, ſponſor:* ab ἀναδέχομαι.

'Αναδραμεῖν, *redire, creſcere,* a. 2. inf. ἀναδραμοῦσα, part. f. g. ἀναδραμὼν, m. g. ab ἀνατρέχω.

'Αναδῦμι, *emergo;* & 'Αναδύομαι, *reſpuo, recuſo, fugio:* ab ἀναδύω, *exiſto, emergo, recedo.* Th. δύω, vel δῦμι, *ingredior:* a. 2. ἔδυν.

'Ανάεδνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dote carens, indotata:* ex α & ἔδνα, ſeu ἕδνα.

'Αναείρω, *tollo in altum:* ab ἀείρω.

'Ανάελπτα, *inſperata:* pl. ab ἄελπτος, *inſperatus.* ab α & ἐλπίς.

'Αναζάω, ῶ, *reviviſco:* f. ήσω. p. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα· ex ἀνὰ & ζάω.

'Αναζεῦξαι, *movere, diſcedere:* a. 1. inf. act. Hinc verbale

'Αναζυγὴ, ῆς, ἡ, *caſtrorum mutatio.*

'Αναζέω, *ebullio,* f. ήσω. p. ηκα. a. 1. part. paſſ. ἀναζεσθεὶς, *fervefactus.*

'Αναζητέω, ῶ, *requiro;* f. ήσω. p. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα· à ζητέω.

'Αναζωγραφεῖται, *depingitur;* ab

'Αναζωγραφέω, ω, *depingo.*

'Αναζώννυμι, *ſuccingo:* f. ζώσω. p. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. m. ἀνεζωσάμην, ω, αλο. Th. ζώννυμι.

* 'Αναζωννύω, vel ἀναζώννυμι, *ſuccingo.*

'Αναζωπυρέω, ῶ, *exſuſcito:* f. ήσω. p. ἀνεζωπύρηκα· ex ἀνὰ & ζωπυρέω.

'Αναζωσάμενος, a. 1. part. m. ab ἀναζώννυμι.

'Αναθάλλω, *reviveſco:* f. λῶ. p. ἀνατέθαλκα. a. 2. act. ἀνέθαλον. Th. θάλλω.

* 'Αναθαῤῥέω, *fiduciam reſumo.*

* 'Αναθαρσέω, (activè & tranſitivè) *alacritatem de novo addo, animos fractos accendo.*

'Αναθεῖναι,

Digitized by Google

Ἀναθεῖεν, ησ, η, *retulerim*; a. 1. opt. a. 1. ind. ἀνέθεν. inf. ἀναθεῖναι. part. ἀναθεὶς. Th. τίθημι.

Ἀνάθεμα, ατος, *anathema, exitio æterno deſtinatus:* ab ἀνατίθημι, *ſepono, ſeorſum pono.*

Ἀναθεματίζω, *exſecror, diris devoveo, anathema eſſe declaro:* f. ίσω. p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. p. paſſ. ἀνατεθεμάτισμαι· ab ἀνάθεμα.

Ἀναθεματιῶ, f. Att. pro ἀναθεματίζω.

Ἀνθέμεν, & ἀναθέμεναι, Dor. Æol. & Ion. pro ἀναθεῖναι a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.

Ἀναθεωρέω, ῶ, *contemplor:* f. ήσω. p. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρός.

Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, *contemplatio.*

Ἀναθεματίζω, *repullulabit.* f. ab ἀναθαλέω. Poët. pro ἀναθαλέω. Th. θάλλω.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, *donarium,* ſeu *donum quod Deo conſecratur:* ab ἀνατίθημι, *ſepono.*

Ἀναθήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. ἀναθήσω. inf. ab ἀνατίθημι.

* Ἀναθορέω, *exſilio.*

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα. q. v. item *alumnus.*

Ἀναθρώσκω, *inſilio, ſaltu conſcendo:* à θρώσκω.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, *vapor:* ab ἀναθυμιάω, *exhalo.* Th. θυμιάω.

Ἀναιδέα, acc. ab ἀναιδὴς, έος, ὁ, *impudens.*

Ἀναιδεία, ας, Ion. ἀναιδείη, ης, ἡ, *impudentia, importunitas:* ex α & αἰδώς.

* Ἀναιδῶν, *impudenter.*

Ἀναιδείηφι, dat. ſing. Ion. φι per Paragogen additur: ab ἀναίδεια.

Ἀναίμονες, *exſangues:* pl. ab ἀναίμων, ονος. Dicitur & ἄναιμος, ου, ὁ, quod ab α & αἷμα.

Ἀναιμωτὶ, & Ἀναιμακτὶ, adv. *ſine cruore:* ab α & αἷμα.

Ἀναίνεται, *recuſat:* præſ. ind. ἀναίνεαι, Ion. pro ἀναίνῃ, 2. ſing. ἀναίνετο, *recuſabat,* imperf. Ion. pro ἠναίνετο, ab

ἈΝΑΙΝΟΜΑΙ, *renuo, recuſo:* ἀναινομένη, præſ. part. f. g. ab α & αἶνος, *aſſenſio.*

Ἀναΐξας, *ſurgens,* a. 1. part. ab ἀναΐσσω.

Ἀναιρεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀναιρεῖται, 3. ſing. præſ. imp. act. ἀναιρεῖσαι, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω. Unde

Ἀναίρεσις, εως, ἡ, *cædes:* acc. ἀναίρεσιν.

Ἀναιρέω, *tollo, aboleo:* f. ήσω. p. ἀνῄρηκα. a. 2. act. ἀνεῖλον. ſub. ἀνέλω, ῃς, ῃ. 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf. ἀνελεῖν. a. 2. m. ἀνειλόμην. ου, ετο. a. 1. paſſ. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω.

Ἀναίρειν, *ſuſcipere, ſequi:* Th. αἴρω.

Ἀναισθάνομαι, *ſentio:* f. m. ἀναισθήσομαι· ab ἀνὰ & αἰσθάνομαι. Potiùs *non ſentio:* ab α & αἰσθάνομαι.

* Ἀναίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *carens ſenſu.*

* Ἀναισθήτως, adv. *ſine ſenſu.*

Ἀναισιμοῦν, præſ. inf. *impendere, inſumere.* Th. αἰσιμόω. Hinc

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, *ſumptus, impenſa.*

Ἀναΐσσω, *ſurſum ruo, ſurgo:* f. ξω. Ex ἀνὰ & ἀΐσσω.

Ἀναισχυντος, ου, ὁ, *impudicus:* ex α & αἰσχύνω.

Ἀναίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inſons:* ex α & αἰτία.

Ἀναιτίως, ab *abſque cauſâ.*

Ἀνακαθαροῦσι, 3. pl. f. 1. ab ἀνακαθαίρω, *repurgo.* Th. καθαίρω.

Ἀνακαθίζω, *reſideo:* f. ίσω, p. ἀνακεκάθικα. Ex ἀνὰ & καθίζω.

Ἀνακαινίζω, *renovo:* f. ίσω. p. ἀνακεκαίνικα. Th. καινός.

Ἀνακαινόω, *renovo:* f. ώσω. p. ἀνακεκαίνωκα. Th. καινός.

Ἀνακαιόμενος, *accenſus:* p. paſſ. ab Ἀνακαίω, *comburo.* Th. καίω.

Ἀνακαλέω, & -λέομαι, *inclamo, revoco:* καλέω.

Ἀνακαλυπτήριον, ου, τὸ, *dies quo ſponſa facie retectâ prodit:* τὰ καλυπτήρια, *munus nuptiale:* ex ἀνὰ & καλύπτω.

Ἀνακαλύπτω, *detego:* f. ψω. p. ἀνακεκάλυφα. p. paſſ. λυμμαι. Th. καλύπτω.

Ἀνακάμπτω, propr. *reflecto, revertor:* f. ψω. p. φα. a. 1. inf. ἀνακάμψαι· ex ἀνὰ & κάμπτω.

Ἀνάκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſpinis carens:* ex α & ἄκανθα.

Ἀνακάπτω, *deglutire:* Th. κάπτω.

Ἀνακέαται, Ion. pro ἀνάκεινται, *dicati ſunt:* 3. pl. præſ. Th. κεῖμαι.

Ἀνάκειμαι, *diſcumbo.* Th. κεῖμαι.

Ἀνακεκραγὼς, *exclamans:* p. part. m. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω.

Ἀνακεράννυμι, & Ἀνακεραννύω, & Ἀνακεράω, *commiſceo, permiſceo, tempero.* Th. κεράννυμι, *miſceo.*

Ἄνακες, & Ἀνακοὶ, οἱ, *Caſtor & Pollux.* Ἀνάκειον, *eorum templum.* Ἀνάκεια, τὰ, *eorum feſtum.* Ab ἀνακῶς, quoniam *ſedulò* conſulebant Athenienſium quieti: vel ab ἀνάσσω.

Ἀνακεφαλαιόω, *capita* ſeu *ſummas repeto, ſummatim repeto:* f. ώσω. p. ἀνακεκεφαλαίωκα. præſ. m. ἀνακεφαλαιόομαι, οῦμαι, *ſub unum caput reduco, recolligo:* a. 1. m. ἀνακεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλή. Hinc

Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, *recapitulatio, redactio in ſummam.*

* Ἀνακεχωρηκέναι, vid. ἀναχωρέω.

Ἀνακηκίω, *ſubſilio: ſurſum feror:* ex ἀνὰ & κηκίω.

Ἀνακινδυνεύειν, *iterum periclitari.* Th. κίνδυνος.

Ἀνακιρνάμενος, *permixtus:* ex κιρνάω.

* Ἀνάκλασις, εως, ἡ, *reflexio.*

Ἀνακλιθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀνακλίνω.

Ἀνακλιθήσονται, 3. pl. f. 1. ἀνακλῖναι, *reducere,* a. 1. infin. act. ἀνακλίνω.

Ἀνακλίνω, *repono, facio, diſcumbere:* & pro *aperio:* f. νῶ, p. κέκλικα. a. 1. ἀνέκλινα. a. 1. paſſ. ἀνεκλίθην. f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω.

Ἀνακοὶ, vide Ἄνακες.

Ἀνακοινοῦ, *communica:* præſ. imp. paſſ. Ion. pro ἀνακοινοῦ ab

Ἀνακοινόω, *communico:* f. ώσω. p. ωκα. a. 1. inf. m. ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινός.

Ἀνακοιρανέω, *adminiſtro, obeo:* à κοίρανος.

Ἀνακόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconſequens, non conſentaneus, ineptus:* ex α & ἀκόλουθος.

Ἀνακομίζομαι, *recupero, redeo:* hinc ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, *receptio:* à κομίζω.

* Ἀνακομίζω, *refero.*

Ἀνακοντίζω, *ejaculor, ſurſum ebullio, ſubſilio:* ab ἀκοντίζω, f. ίσω. p. ικα.

Ἀνάκος,

Digitized by Google

Ἀνάκουστος, ου, ὁ ἡ, Dor. pro ἀνήκουστος, ſine auditu, imperitus, cui nomen ignotum: ex α & ἀκούω.

Ἀνακόπτω, inhibeo, interpello: f. ψω, p. κέκοφα. a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.

Ἀνακράζω, exclamo: à κράζω. f. ξω.

Ἀνακραθεὶς, ὁ, permixtus: pro ἀνακερασθεὶς, a. 1. part. paſſ. à κεράννυμαι.

Ἀνακρέμασαν, ſuſpenderunt: 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. à κρεμάω, ἀνακρεμασθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Ἀνακρίνω, quæſtionem habeo, ſcrutor, dijudico: f. ῖνῶ. perf. ἀνακέκρικα. a. 1. ἀνέκρινα. præſ. paſſ. ἀνακρίνομαι, dijudicor, inquiro, interrogo: p. ἀνακέκριμαι. a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω. Hinc

Ἀνάκρισις, ιος, ἡ, inquiſitio.

Ἀνακρούεσθαι, ἐπὶ πρύμναν, pedetentim recedere. Th. κρούω.

Ἄνακτα, regem: acc. ab ἄναξ.

* Ἀνακτάομαι, recupero.

Ἄνακτεσι, dat. pl. Poët. ab ἄναξ.

Ἀνακτήσασθαι, revocari, a. 1. inf. m. ἀνακτᾶσθαι, præſ. inf. Ex ἀνακτάομαι.

* Ἀνάκτησις, εως, ἡ, recuperatio.

* Ἀνακυκλισμὸς, ῦ, ὁ, circumvolutio.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium. ἀνακτόρειος, υ, ὁ ἡ, herilis, ab ἄναξ.

Ἀνάκτορον, υ, τὸ, regia, palatium.

* Ἀνακύκλησις, εως, ἡ, circulatio.

Ἀνακυλίω, f. σω. p. κα, provolvo, prorepo, revolvo. Th. κυλίω.

Ἀνακυμβαλιάζω, cum ſonitu evertor, vel ruo: à κυμβαλίζω, cymbalum pulſo. Th. κύμβαλος.

Ἀνακύπτω, erigo, ſurrigo, oculos & caput attollo, ut aves cum bibunt: ex ἀνὰ pro ἄνω, & κύπτω.

* Ἀνάκωλοι δρομάδες, dromades cameli; qui brevia habent crura.

Ἀνακῶς, adv. ſedulò, regiè. Th. ἄναξ.

Ἀνακωχεύω, navem in anchoris ſtare facio, ſubductis velis: ab ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, intermiſſio: quod ab ἀνέχω, retineo. Th. ἔχω.

* Ἀνακωχὴ, ῆς, ἡ, intermiſſio, pro ἀνοχή.

Ἀναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἀναλαμβάνω, recipio: f. λήψομαι. p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον. part. ἀναλαβὼν, a. 1. paſſ. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω.

Ἀναλάμπω, inflammor. Th. λάμπω.

Ἀναλγὴς, εος, ὁ ἡ, ſine dolore. Ἀνάλγητος, ου, ὁ, idem.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia. Ab α & ἄλγος.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præſ. paſſiv. ab ἀναλέγω, colligo. Th. λέγω.

Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo: & Ἀνάληψις, εως, ἡ, ſurſum receptio: ex ἀναλαμβάνω.

Ἀνάλιπος, ου, ὁ ἡ, Dor. pro ἀνήλιπος, diſcalceatus: ex α & ἦλιψ.

Ἀναλίσκοισα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. verbi.

Ἀναλίσκω, conſumo, deſtruo: f. ἀναλώσω. p. ἀνήλωκα, a. 1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω.

Ἀναλκεία, & Ἀναλκία, ας, ἡ, ignavia, timiditas: ab ἄναλκις, inſtrenuus.

Ἀνάλκιδας, acc. pl. ab ἄναλκις, ιδος, ὁ ἡ, impotens: ex α & ἀλκή.

Ἀναλκείης, gen. Ion. ab ἀναλκία.

Ἀναλλέξας, pro ἀναλέξας, Poët. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, relego, colligo.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, ſimilis ratio: ex ἀνὰ, & λόγος, ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, repono, æſtimo: f. ίσομαι: ex ἀνὰ & λόγος.

* Ἀναλογισμὸς, ῦ, ὁ, ratiocinatio, cogitatio.

Ἀναλόγως, proportionalitèr: adv. ab ἀνάλογος. Vide ἀναλογία.

Ἄναλος, ου, ὁ ἡ, inſulſus: ex α & ἅλς, ſal.

Ἄναλτος, ου, ὁ ἡ, non augeſcens: ab α & ἄλδω; item inexplebilis, μηδὲ ἅλς ἔχων.

Ἀναλυέμεν, præſ. inf. Ion. pro ἀναλύειν, reſolvere. Th. λύω. Hinc

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, reſolutio: item remigratio.

Ἀναλύω, reſolvo: item revertor: f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω.

Ἀνάλωκα, p. act. pro ἀνήλωκα. Ion. ſic & ἀνάλωσα. a. 1. ind. Ion. ἀνάλωται, Ion. pro ἀνήλωται: ab ἀναλίσκω.

* Ἀνάλωμα, τος, τὸ, ſumptus. Hinc

Ἀναλώματα, impenſæ: nom. pl. ἀναλωμάτων, gen. ab ἀναλίσκω.

Ἀναλῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνάλωσα, ας, ε; a. 1. Ion. ἀναλωθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, impenſa, conſumptio: ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωτον, inexpugnabile: ab ἁλίσκω.

Ἀναμαιμάω, impetu furibundo feror per: à μαιμάω.

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ ἡ, qui nullis plauſtris permeari poteſt: ex α & ἄμαξα.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ ἡ, peccati expers, innocens: ex α, & ἁμαρτάνω.

Ἀναμάσσω, vel ττω, eluo. Th. μάσσω.

Ἀναμάχεσθαι, pugnam inſtaurare. Th. μάχη.

Ἀναμεμίχαται, Ion. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, permixti ſunt: 3. pl. perf. paſſ. ex ἀνὰ & μίγνυμι.

Ἀναμένω, expecto: f. μενῶ. p. νηκα. a. 1. ἀνέμεινα. a. 1 ſub. ἀναμείνω. ἀναμείνας, part. Th. μένω.

Ἀνάμεσος, ου, ὁ ἡ, qui eſt medius in aliquo loco. Th. μέσος.

Ἀνάμεστος, ου, ὁ ἡ, plenus: à μεστός.

Ἀναμετρήσασθαι λόχον, inſidias diſponere: & qu. locum metiri. Th. μετρέω.

Ἀναμίγνυμι, & -γνύω, immiſceo, permiſceo, f. ίξω. Th. μίγνυμι.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco: f. ἀναμνήσω. p. ἀναμέμνηκα. p. paſſ. ἀναμέμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην. ex ἀνὰ & μνάομαι.

Ἀναμὶξ, promiſcuè: adv. ex ἀναμίγνυμι.

Ἀναμίσγεται, commiſcetur: 3. ind. paſſ. ex ἀνὰ & μίσγομαι.

Ἀναμμένος, Ion. pro ἀνημμένος, veſtitus: ex ἀνάπτομαι, circumjicio, induo, q. v.

Ἀναμνάω, ſuggero, admoneo: f. ήσω. p. κα. à μνάω.

Ἀναμνήσασθαι, Ion. pro ἀναμιμνήσκεσθαι, commemorare, in mentem revocare.

Ἀναμνησθῶμεν, 1. pl. a. 1. ſub. paſſ. ἀναμνησθεὶς, part. ab ἀναμιμνήσκω.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, recordatio: ab eod. th.

Ἀναμορμύρω, cum murmure bullio: à μορμύρω.

Ἀναμφίλεκτος, ου, ὁ ἡ, minimè dubius.

Ἀναμφίλογος, ου, ὁ ἡ, indubius: ex α & ἀμφίλογος. Ἀναμφιλόγως, ſine dubio.

Digitized by Google

Ἀναμφισβήτητος, ου, *ambiguus*. ἀναμφισβη-τήτως, *ambiguè*, adv. ab ἀμφισβητέω.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, *ignavia* : ex α & ἀνδρεία.

Ἄνανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parum virilis* : ab ἀνήρ.

• Ἀνάνδρως, adv. *timidè*.

Ἀνανεόω, *renovo* : f. ώσω. p. νενέωκα. Th. νέος.

Ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, *renuo* : f. σω. p. κα. Th. νεύω.

Ἀνάνευσις, εως, ἡ, *arrectio*, *ſuſpectus*.

Ἀνάνεωσις, εως, ἡ, *renovatio*.

Ἀνανήφω, *mentis ſanitatem recipio* : f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω.

Ἀνανίας, ου, ὁ, nom. viri, *Ananias* ; q. interpret. *Dominus commiſeratus fuit*.

Ἄνάντα, τὰ, *acclivia* : Poët. pro ἀνάντη· ex ἀνάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἄναντες· ex ἀνὰ & ἀντάω, *obviam eo*.

Ἀναντίῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui contradici nequit* : ex α & ἀντίῤῥητος, *cui contradicitur* : ſed ἀντιῤῥέω non eſt in uſu. Hinc

Ἀναντιῤῥήτως, adv. *ſine contradictione*, ex ἀντὶ & ῥέω, *dico*.

• Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui nullus eſt æmulus*.

Ἀναντλέω, ῶ, *extantlo*.

Ἀνάνυτα, Dor. pro ἀνήνυτα, *irrito conatu*. adv. ex α & ἀνύτω, vel ἀνύω.

ΑΝΑΞ, ακτος, ὁ, *Rex*.

Ἄναξα, a. 1. Ion. pro ἦξα, ἀνάξειν, f. 1. inf. ἀνάξασθαι. a. 1. inf. m. ab ἀνάσσω, f. ξω.

Ἀναξηραίνω, *exſicco*. Th. ξηραίνω.

• Ἀναξιόλογος, *non memorabilis*, *indignus qui memoretur*, ab ἄξιος & λόγος.

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, *indigna patior* : ab ἀνάξιος & πάσχω.

Ἀνάξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indignus* : ex α & ἄξιος· hinc adv. ἀναξίως, *indignè*.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, *hymni regnantes in cithara* : ab ἀνάσσω & φόρμιγξ.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, *ſubligaculum*, *bracca*, ἀναξυρίδες, *tibialia*. Ex ἀνὰ & σύρω.

Ἀναοίγεσκον, *aperiebant*, imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἤνοιγον, Ion. & Poët. ab ἀνοίγω.

• Ἀναπαιδευτότροπος, η, ον, *omnis diſciplinæ expers*.

Ἀναπαίζω, *illudo* : cum dat. f. ξω. p. χα. a. 1. ξα. Th. παίζω.

Ἀναπάλιν, *è contrario*. Th. πάλιν.

Ἀναπάλλω, *vibro*, a. 1. part. ἀναπήλας. a. 2. part. ἀμπεπαλὼν, Ion. & per Sync. pro ἀναπαλών. Th. πάλλω.

Ἀναπάσσειν χάριν τινὶ, *aſpergere gratiam alicui*, pro *laudibus alicujus carmina celebrare*. Th. πάσσω.

Ἀνάπαυα, ης, ἡ, *ceſſatio* : ab ἀναπαύω.

• Ἀναπαυλα, ης, ἡ, *quies*.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, *requies* : ab eod.

Ἀναπαύω, *reficio*, *refocillo* : f. σω. p. κα. p. paſſ. ἀναπέπαυμαι. a. 1. m. ἀνεπαυσάμην. Th. παύω.

Ἀναπείθω, *perſuadeo*, f. σω. p. κα. Th. πείθω.

Ἀναπειράω, ῶ, *conor*, *meditor*, *experior*, f. άσω, p. κα.

Ἀναπέμπω, *remitto*, f. ψω. p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω.

Ἀναπεπλήρωνται, *completa ſunt* : 3. pl. p verbi ἀναπληρόω.

Ἀναπεπταμένος, η, ον, *apertus*, p. part πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, per Sync πετάζω· alii à πίτνημι.

Ἀναπεπτωκὼς, ὁ, *qui diſcubuit*, p. part. act.

Ἀναπεπταμένη, ης, ἡ, p. part. paſſ. f. g.

Ἀνάπεσαι, 2. ſing. a. 1. m. imp. *accumb*

Ἀναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.

Ἀναπετάννυμι, f. άσω, *aperio* : a. 1. inf. ἀν πετάσαι. Th. πετάω.

Ἀναπέφηνα, *viſus ſum*, p. m. ab ἀναφαίνω

Ἀναπήγνυμι, *ſuſpendo*, *ſuffigo*. Th. πηγ

Ἀναπηδάω, *exilio*, f. ήσω, p. ηκα.

Ἀναπηδήσας, a. 1. part. act.

Ἀνάπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mutilus*. Th. πηρός.

Ἀναπιμπλάναι, præſ. inf. à πίμπλημι, *im pleo*.

Ἀναπίπτω, *diſcumbo*, *recumbo*, a. 1. m. ἀνεπεσάμην, ω, αιο, imper. ἀνάπεσαι, a. 1. a. m. ἀνεπεσόμην. Th. πίπτω.

Ἀναπιτνάμην, Ion. & Dor. pro ἀναπιτνάναι præſ. inf. ab ἀναπίτνημι. Th. πίπτω. Hi

Ἀναπιτναμένα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναπιτναμένη *ſupina*.

Ἀναπλάσαντες, a. 1. part. act. pl. ab

Ἀναπλάσσω, *fingo*, *facio*. Th. πλάσσω.

Ἀναπλέκοντι, Dor. pro ἀναπλέκουσι, *impli cant*, 3. pl. præſ. Th. πλέκω.

Ἀναπλεύσεσθαι, f. 1. m. ab ἀναπλέω, *ſolvo portu*, *renavigo*. Th. πλέω.

Ἀνάπλεως, ὁ καὶ ἡ, Ion. & Att. pro ἀνάπλεος *plenus*. Th. πλέος.

Ἀναπλήθω, f. σω, *impleo*. Th. πλήθω.

Ἀναπληρόω, ῶ, *compleo* : f. ώσω. p. ωκα. a 1. ἀνεπλήρωσα· ex ἀνὰ & πληρόω, *impleo*.

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, *ſupplementum*.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. ab ἀναπλήθω.

Ἀνάπλοος, ὁ, Ion. pro πλοῦς, *navigatio*.

Ἀναπλώειν, Ion. id quod ἀναπλεῖν, *ſolvere portu* : quod à πλώω, ſeu πλωμι, q. v.

Ἀναπνέειν, *reſpirare*, *recreari*. Th. πνέω. Hinc

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, *reſpiratio*, *relaxatio*.

Ἀνάπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non reſpirans* : ex α & πνέω.

• Ἀναπνέω, f. εύσω, *reſpiro*.

Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, *reſpiratio*.

Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *improbabilis*.

Ἀναποδίζειν, *pedem referre*, *diligenter examinare* : quod à ποδίζω, *gradior*.

• Ἀναποδίζω, *retrocedo*.

Ἀναποδισμὸς, οῦ, ὁ, *diligens inquiſitio*, *regreſſus*.

Ἀναποιέω, ῶ, *formo*, *efficio*, f. ήσω, p. ηκα. Th. ποιέω.

Ἀνάποινος, *ſine pretio* : ex α & ἄποινον, *pretium redemptionis*.

Ἀναπολίζειν, Poët. pro ἀναπολεῖν, *verſare in animo*. Th. πολέω.

Ἀναπολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexcuſabilis* : ex α & ἀπολογέομαι.

Ἀναπρήθω, f. σω. a. 1. part. ἀναπρήσας, *cum gemitu effundens*. Th. πρήθω.

Ἀναπρίζομαι, *reſecor* : ex πρίζω.

Ἀναπτᾶσθαι· vide ἀναπτῆναι.

• Ἀναπτερυγίζω, *alis me ſuſcito*.

Digitized by Google

[illegible], *animum addere, in ſpem erigere*: ex ἀνὰ & [illegible].

[illegible], a. 2. inf. ab ἀνίπταμαι, *revolvo*, [illegible], quod ab ἵπταμαι. a. 2. act. ἔπτην. [illegible] part. πτᾶς. a. 2. m. ἐπτάμην. [illegible] part. πτάμενος.

[illegible], ῦμαι, *conſternor*, ex ἀνὰ & [illegible].

[illegible], *circumjicio, induo*, ex ἀνὰ & [illegible].

[illegible], *accenſæ*, gen. ſing. Ion. præſ. part. paſſ. ab ἀνάπτω.

[illegible], ἡ, a. 1. part. ab

[illegible], *explico*, f. ξω. p. ἀνέπτυχα, a. 1. [illegible]. Th. πτύσσω.

[illegible], *accendo*, f. ψω. p. ἀνῆφα. a. 1. [illegible] a. 1. paſſ. ἀνήφθην. Th. ἅπτω.

[illegible], ὁ καὶ ἡ, *pervulgatus, quod nobis* [illegible]. Th. πυνθάνομαι.

[illegible], Dor. pro Ἀνάπου, gen. ab Ἄναπος, ὁ, Siculi fluvii nomen.

[illegible], & ἀνάπωσις, εως, ἡ· alii leg. ἀνά[illegible], & per Sync. ἄμπωτις, *maris & [illegible] receſſus*. Th. πίνω.

[illegible], *qui ſuſtulit*, Att. pro ἀνῃρηκὼς, p. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἱρέω.

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, *minùs compactus*: ab ἄρ[illegible].

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, *innumerabilis*: ex α & ἀριθμός. Th. ἀριθμός.

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nondum eſt pranſus*: ex α & ἀρισῶ.

[illegible], ου, ὁ, piſcis de genere concharum, [illegible] ab α & νερίτης, Athen. lib. 3.

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, *incongruus*: ab ἁρμόζω.

[illegible], a. 1. part. ab

[illegible], *ſurſum rapio*: indè

[illegible], ου, ὁ, *raptus*. Th. ἁρπάζω.

[illegible], *erupturum eſſe*. f. 2. inf. paſſ. ab [illegible]. Vide ἀναῤῥήξειν.

[illegible], ότος, ὁ, Ion. pro ἀνῃρηκὼς, *qui abſportavit aliquid*. Th. αἱρέω.

[illegible], f. 1. inf. ἀναῤῥῆξαι, a. 1. inf. ab [illegible], vel ῥήγνυμι.

[illegible], ſive ἀναῤῥιπτῶ, *ſurſum jacio*, f. ψω. a. 1. [illegible]. Th. ῥίπτω.

[illegible], f. ήσω, *reſorbeo cum ſonitu*. Th. [illegible].

[illegible], ὁ, *apertus, hians*, p. part. m. [illegible].

[illegible], *revaleſcentes*, a. 1. part. pl. paſſ. à [illegible].

[illegible], ου, ὁ, *implacabilis, qui cum altero* [illegible]: ex α & ἀρῶ.

[illegible], *ſuſpendo*, idem cum ἀρτάω.

[illegible], ου, τὸ, *inconditum*: ex ἀρτύω.

[illegible], ας, ἡ, & Ion. -ίη, *ubi nullus eſt* [illegible]: ex α & ἀρχή.

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, *principio vel principe ca*[illegible]. Th. ἀρχή.

[illegible], *concutio*: f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέσει[illegible]. Th. σείω.

[illegible], η, ον, *obſcœnus*: p. part. paſſ. ab [illegible]· vide ἀνασύρειν.

[illegible], f. ψω. p. φα, *fodio*.

[illegible], *labefacto, deſtruo*: f. άσω. p. [illegible] p. paſſ. [illegible]. Inde verbale [illegible] Ἀνασκευαστικὸς, ῦ, ὁ, & ἡ, ὸν, *deſtructivus*.

Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, *deſtructio, confutatio*: dat. pl. ἀνασκευαῖς. Th. σκεῦος.

Ἀνασκολοπίζω, *palo affixum tollo*. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, *præcacutus palus*.

Ἀνασπάω, *ſurſum traho, retraho*: f. άσω. p. ἀνέσπακα. a. 1. paſſ. ἀνεσπάσθην. Hinc ἀνάσπαστος, ὁ καὶ ἡ, *qui retrahitur*. Th. σπάω.

Ἄνασσα, ης, ἡ, *regina*: ab ἄναξ.

Ἀνάσσατοι, Dor. pro ἀνίσσατοι, *invicti*. Th. ἥσσων.

Ἀνάσσει, præſ. ind. ab ἀνάσσω.

Ἀνασσείσασα, *quatiens*: a. 1. part. f. g. Poët. ab ἀνασείω, *quatio*. Th. σείω.

Ἀνασσέμεν, præſ. inf. Ion. pro ἀνάσσειν. Ἄνασσε, præſ. imp. Ἄνασσον, Ion. & Poët. pro ἤνασσον, imperf. ab

Ἀνάσσω, εις, ει, f. ξω. *impero, regno*.

Ἀνάστα, *ſurge*: vide ἀνίστημι.

Ἀνασταδὸν, *ſtando deſuper*: adv. ab eod.

Ἀνασταλμένος, Ion. pro ἀνεσταλμένος, *ſublatus*, p. part. paſſ. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀνασταλύζειν, (ſi codices mendo carent) apud Anacreontem pro ἀναστενάζειν.

Ἀναστὰς, ἀντὸς, ὁ, f. g. ἀναστᾶσα, *exſurgens*: a. 2. part. ab ἀνίστημι.

Ἀνάστασις, εως, ἡ, *reſurrectio, ex ſedibus ſuis expulſio*. Ἀνάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex ſuis ſedibus expulſus*. Hinc

Ἀναστατόω, ῶ, *ſtatim ſubverto, ad ſeditionem concit*. f. ώσω. p. ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα. ab ἀνίστημι.

Ἀνασταυρίζω, & ἀνασταυρόω, ῶ, *de novo crucifigo*: f. ώσω. p. ωκα. Th. σταυρός.

Ἀνασταυρόω, *in crucem ſuſtollo*.

Ἀναστε. per Sync. ex ἀνάστατε, factum aiunt, 2. pl. a. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀναστείλασα, *contrahens*: a. 1. part. f. g. ab ἀναστέλλω, *inhibeo*: ex ἀνὰ & στέλλω.

Ἀναστενάζω, *altè ingemiſco*: f. άξω. p. ακα. a. 1. αξα. Ex ἀνα pro ἄνω, & στενάχω.

Ἀναστενάχω, *graviter ſuſpiro*: a στενάχω.

Ἀνεστῆ, a. 2. ſub. ab ἀνάστω, ἀνάστων. Ion. pro ἀνέστην, a. 2. ind. ab ἀνίστημι. f. ἀναστήσω.

Ἀνάστημα, τος, τὸ, *ſubſtantia*: ab ἀνίστημι.

Ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. ἀναστήσασα. a. 1. part. f. g. Ἀναστήσειαν, *dimoveret*, opt. Æol. ἀνάστηθι, a. pl. a. 2. imp. act. ἀνασήτω, 3. ſing. a. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀναστεναχίζω, *vehementèr ſuſpiro*: vel *ingemiſco*: à στεναχίζω, idem quod στένω.

Ἀναστρατοπεδεύω, f. ύσω. p. ευκα, *caſtra moveo*.

Ἀναστρέφω, *revertor, ſubverto, converſor*: f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέστραφον. p. paſſ. ἀνέστραμμαι. a. 2. paſſ. ἀνεστράφην, p. m. ἀνέστροφα. Hinc

Ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, *converſio*. Th. στρέφω.

Ἀναστροφᾶν, *convertere*: præſ. inf. act. ab ἀναστροφάω, à στροφάω, *verſo*. Th. στρέφω.

Ἀνασύρειν, *veſtes ſurſum tollere, ac pudenda revelare*. Th. σύρω, *traho*.

Ἀνασφῆλαι, a. 1. inf. act. ab ἀνασφάλλω, *reſurgo ex lapſu*, vel *morbo*: f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, *proſterno*.

Ἀνασχάζειν, *repellere*. Vide Σχασθείην.

Ἀνασχέθω, Poët. pro ἀνέχω, *erigo*. Th. ἔχω.

Ἀνασχέο, *ſuffer*: imp. Ion. pro ἀνάσχου, verbi ἀνασχοῦ

Digitized by Google

ἀνασχέω, vel ἀνέχω, ἀναχὼν, a. 2. part. hinc
Ἀνασχετὸς, ῦ, ὁ, tolerabilis. Th. ἔχω.
Ἀναχίζω, divido, findo. Th. χίζω.
Ἀνασχοίμην, a. 2. opt. m. ἀνασχόμενος, part. ἀναχὼν, part. a. 2. ab ἀνέχω, tolero. Th. ἔχω.
Ἀνασώσασθαι, recuperare: a. 1. inf. m. verbi ἀνασώζω, quod à σώζω.
Ἀνατάσσομαι, compono: f. άξομαι, p. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην· ex τάσσω.
* Ἀνατατικὸς, contumelioſus jactator.
Ἀνατείνω, extendo. Th. τείνω.
Ἀνατελεῖ, germinabit: 3. ſing. f. ab
Ἀνατέλλω, facio oriri, exorior: f. τελῶ. a. 1. ἀνέτειλα. ſub. ἀνατείλω, ῃς, ῃ. p. m. ἀνατέτολα. p. act. ἀνατέταλκα, ας, ε.
Ἀνατετμημένος, η, ον, diſſectus, reſectus, part. præſ. paſſ. ab ἀνατέμνομαι.
Ἀνατιθέασι, transferunt: 3. pl. ind. præſ. pro τιθεῖσι. f. θήσω. a. 2. ἔθην. Ἀνατίθεμαι, repono, expono, ἀνατίθενται, 3. pl. ind. paſſ. ἀνεθέμην, σο, τὸ, a. 2. m. ἀνατιθέτω, præſ. imp. act. ab ἀνατίθημι.
* Ἀνατίθημι, ſurſum pono.
Ἀνατιμᾶν, pretium augere: à τιμὴ.
Ἀνατιναγμὸς, ῦ, ὁ, excuſſio.
Ἀνατλὰς, ᾶσα, ὰν, part. præſ. ab ἀνάτλημι, perfero. Ἀνατλήσας, a. 1. part. Th. ταλάω.
Ἀνατμηθεὶς, ſectione apertus: a. 1. part. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω.
Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, oriens: a. p. m. ἀνατέτολα, verbi ἀνατέλλω.
* Ἀνατολικὸς, ὴ, ὸν, orientalis.
Ἀνατομὴ, ῆς, ἡ, & Ἀνατομία, ας, ἡ, diſſectio, præcipuè corporis humani. Undè
Ἀνατομικοὶ, proſectores. Th. τέμνω.
Ἀνατρέπω, ſubverto: ἀνατρέπομαι, proſternor. Th. τρέπω.
Ἀνατρέφω, nutrio, alo: f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. ἀνατέτροφα. p. paſſ. ἀνατέθραμμαι, educatus fui, a. 2. paſſ. ἀνετράφην, a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέφω. p. m. τέτροφα.
Ἀνατρέχω, erigor in altum, creſco, recurro: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω.
Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, everſio: ab ἀνατρέπω.
Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, educatio: ab ἀνατρέφω.
Ἀνατυπόω, & -όομαι, imaginor, f. ώσω. p. ωκα.
Ἄναυδος, ε, ὁ ϗ ἡ, mutus: ex α & αὐδή.
Ἄναυος, ε, ὁ ϗ ἡ, vocis expers: ab α & αὔω.
Ἄναυρος, nomen viri. Sine aurâ. Th. αὔρα· item torrens, & tum eſt ex α & νάω, fluo.
Ἀνάϋσαν, Dor. pro ἀνήϋσαν, acclamarunt: 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀνάϋω. Ἀνάϋξας, Dor. pro ἀναΰσας, part. Th. αὔω.
Ἀναφαίνω, oſtendo: præſ. imp. ἀνέφαινε. f. φανῶ. p. ἀνέφαγκα. præſ. paſſ. ἀναφαίνομαι, ῃ, εται. p. ἀναπέφασμαι. a. 2. ἀνεφάνην, apparui. Th. φαίνω.
Ἀναφαίρετον, quod auferri non poteſt: ab ἀφαιρετὸς, auferendus: ex ἀπὸ & αἱρέω, capio.
* Ἀναφαίρετος. Idem.
ἈΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, calvus, recalvus.
Ἀναφαλαντίας, ε, ὁ, idem.
Ἀναφανδὸν, Ion. pro φανερῶς, palam: ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανέντος, a. 2. part. paſſ. ab ἀναφαίνω.
Ἀναφέρω, offero, ſubduco: f. ἀνοίσω. a. 1 ἀνήνεγκα. part. ἀνενέγκας. a. 2. ἀνήνεγκον. inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω.
Ἀναφθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἀνάπτω.
Ἀναφλεχθῆναι, excandeſcere: a. 1. inf. paſſ. ab ἀναφλέγω. Th. φλέγω.
Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio: ab ἀναφέρω.
Ἀναφορεὺς, έως, ὁ, vectis, bajulus.
Ἀναφορεὺς, έως, ὁ, obſtruo, objepio.
Ἀναφροντίζειν, aliquid animo ſæpè volvere. Th. φροντίζω.
Ἀναφύρω, idem quod φύρω, miſceo.
Ἀναφύομαι, renaſcor: à φύω.
Ἀναφυσιόωντες, præſ. part. Poët. pro ἀναφυσιῶντες· ab ἀναφυσιάω, quod à φυσιάω, anhelo. Th. φυσάω.
Ἀναφωνέω, -ῶ, exclamo: f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνή.
Ἀναχάζομαι, retrocedo: præſ. ind. Ἀναχάσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. pro ἀναχάσασθαι, ab ἀναχάζω, recedo. Th. χάζω.
Ἀναχανὼν, adaperiens, hians.
Ἄνακθ', pro ἄνακτα, regem: acc. ſing. ſequente ab aſpiratione: ab ἄναξ.
Ἀναχθεὶς, θέντος, a. 1. part. paſſ. Th. Ἀνάγω.
Ἀναχυθεὶς, ὁ, redundans: a. 1. part. p. verbi ἀναχέω. Th. χέω. Hinc
Ἀνάχυσις, εως, ἡ, profuſio.
Ἀναχωρέω, -ῶ, recedo, ſecedo; f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἀνεχώρησα. part. ἀναχωρήσας. Hinc
Ἀναχώρησις, reditus. Th. χωρέω.
Ἀνάψῃς, affigas; a. 1. ſub. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ἀνῆψα. part. ἀνάψας, αντος, ex ἅπτω.
Ἀναψύξαι, a. 1. inf. ab Ἀναψύχω, refrigero, recreo. f. ξω. p. ἀνέψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ & ψύχω. Hinc
Ἀνάψυξις, εως, ἡ, & ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, refrigeratio.
Ἀναύξητος, qui augeri non poteſt.
Ἀγνοίη, Dor. Sync. pro ἀναγνοίη, 3. ſing. a. 2. opt. Th. γινώσκω.
ἈΝΔΑ'ΝΩ, placeo: imperf. ἥνδανον. f. ἀδήσω, q. ab ἀδέω. p. m. ἦδα, Att. ἕαδα.
Ἀνδεῖσθαι, Poët. pro ἀναδεῖσθαι, coronari. Th. δέω, ligo. Sic ἀνδησάμενος, a. 1 part. m. pro ἀναδησάμενος.
Ἄνδεμα, vitta; Poët. pro ἀνάδεμα. Th. δέω.
ἈΝΔΗΡΟΝ, ε, τὸ, ſummitas, cacumen, agger fluvii; παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερῶν.
Ἀνδησάμενος· vide in ἀνδεῖσθαι.
Ἀνδίκτυς, laquei genus, Poët. pro ἀναδίκτυς, qu. ab ἀνὰ & δίκω, jacio.
Ἄνδιχα, pro ἀνάδιχα, diviſim, adv. à δίχα.
Ἄνδρ', pro ἄνδρα, acc. ſing. ἄνδρε, dual. ἀνδράσι & ἀνδρέσσι, dat. pl. Poët. & Ion. ab ἀνήρ.
Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, virile facinus.
Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ſtrenuitas: ab ἀνδραγαθίζομαι, virum me præbeo, qu. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον.
Ἀνδράγχος, ε, ὁ, qui ſtrangulat: ab ἀνὴρ & ἄγχω.
Ἀνδράγρια, τὰ, ſpolia homini detracta: ab ἀνὴρ & ἄγρα.
Ἀνδρακὰς, adv. Poët. pro κατ' ἄνδρα, viritim: ab ἀνήρ.

Digitized by Google

Ἀνδραπόδεσσι, Metaplaſm. pro ἀνδραπόδοις.

Ἀνδραποδιεῦνται, f. m. pro ἀνδραποδιοῦνται, Att. pro ἀνδραποδίσονται, mancipabuntur, ſeu in ſervitutem rapientur: ab ἀνδραποδίζω, quod ab

Ἀνδράποδον, ου, τὸ, mancipium: ab ἀνὴρ & πούς.

Ἀνδραποδιστὴς, οῦ, ὁ, plagiarius: ab

Ἀνδραποδίζω, mancipo: f. ίσω, p. ἠνδραπόδικα. p. paſſ. ἠνδραπόδισμαι· ab ἀνδράποδον.

Ἀνδραχθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, viro ponderoſus: ab ἀνὴρ & ἄχθος.

Ἀνδράχνη, ης, ἡ, portulaca.

Ἀνδρέας, ου, ὁ, Andreas: nomen viri, q. interpret. Animoſus.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, fortitudo: ab ἀνὴρ.

Ἀνδρεῖος, ου, & ἀνδρεῖος, ὁ, virilis: dat. pl. ἀνδρείοις, comp. ἀνδρειότερος ſuperl. ἀνδρειότατος, η, ον ab ἀνὴρ.

Ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, viricida: epithet. Martis: ab ἀνὴρ & φόνος.

Ἀνδρείως, adv. viriliter.

Ἀνδρειώμενος, Dor. pro ἀνδρειούμενος, vir factus: p. part. paſſ. ab ἀνδρέομαι. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρεῶν, Ion. pro ἀνδρῶν. ἀνδρεωθέωσι, Ion. pro ἀνδρωθῶσι, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἀνδρόομαι, vir ſio.

Ἀνδρηΐη, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία, q. v.

Ἀνδριάντα, acc. ſing. ab ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ſtatua: ab ἀνήρ.

Ἀνδριαντοποιὸς, οῦ, ὁ, qui ſtatuas facit: ab ἀνδριὰς & ποιέω.

* Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ſtatua.

Ἀνδρίζομαι, maſcule me gero: f. ίσομαι. p. ἤνδρισμαι, ab ἀνήρ.

Ἀνδρικὸς, virilis: compar. -κώτερος, ſuperl. -κώτατος.

Ἀνδρίον, ου, τὸ, homuncio: ab eod. Th.

Ἀνδριστὶ, virorum more: ab eod. Th.

Ἀνδροβόρος, ου, ὁ, qui viros vorat, teliſque ſuis interficit. Pro eodem dicitur & ἀνδροβόρος, ου, ὁ. Ex ἀνὴρ & βορά.

Ἀνδρογόνος, ἡ, viripara, quæ parit maſculum: ab ἀνὴρ & γίνομαι.

Ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, ſemivir: ab ἀνὴρ & γυνή.

Ἀνδροδάμαν, τὴν, mariti domatricem: acc. ſing. ab ἀνδροδάμα, ας, α, Dor. pro ἀνδροδάμη. Ex ἀνὴρ & δαμάω. Sic &

Ἀνδρόδαμος, ου, ὁ, qui viros domat.

Ἀνδροδάμεια Ἀθάνα, fortiſſima Minerva.

Ἀνδροκμῆτος, ου, ὁ, ab homine laboratus: ab ἀνὴρ & κάμνω, p. κέκμηκα.

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, cædes virorum. ἀνδροκτασίη, dat. ſing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ & κτείνω.

Ἀνδρόμεος, ου, ὁ, virilis, humanus. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Victor.

Ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum delectus.

Ἀνδρὸς, gen. ſing. ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνδροῦσθαι, virum fieri. ἀνδρωθῆναι, a. 1. infin. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, ſtatua quæ viri & ſphingis figuram habet.

Ἀνδροφαγέω, -ῶ, humanâ carne veſcor: ex ἀνὴρ & φάγω.

Ἀνδροφόνοιο, gen. Ion. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida: ab ἀνὴρ & φόνος.

Ἀνδρόω, -ῶ, virilem me reddo.

Ἀνδρύνομαι, in virum exereſco, adoleſco.

Ἀνδρώδεις, fortes, ſtrenui: nom. pl. ab

Ἀνδρώδη, virilem: acc. ſing. ab ἀνδρώδης, εος, ους, ὁ ϰ ἡ, ab ἀνήρ.

Ἀνδρωδῶς, adv. viriliter, fortiter, ſtrenuè.

Ἀνδρῷος, ὁ, ad virum pertinens.

Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, pars domus viris propria.

Ἀνδρωθεὶς, ὁ, vir factus: a. 1. paſſ. part. ab

Ἀνδρόομαι, ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἀνήρ.

Ἀνδύεται, pro ἀναδύεται.

Ἄνδωκε, Dor. & Poët. pro ἀνέδωκε, porrexit: 3. ſing. a. 1. Th. δίδωμι.

Ἀνεβάλλετο, 3. ſing. imperf. ἀνεβάλλοντο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι.

Ἀνέβη, conſcendit: a. 2. act. ab ἀναβαίνω, 3. pl. ἀνέβησαν.

* Ἀνεβιβάσαν, vid. ἀναβαίνω.

Ἀνεβορβόρυξαν, exclamarunt: 3. pl. a. 1. à βορβορύζω.

Ἀνέβραχε, inſonuit: a. 2. verbi ἀναβράχω.

Ἀνεβώσεν, Ion. pro ἀνεβόησεν, 3. ſing. a. 1. verbi ἀναβοάω, clamo.

Ἀνεγείρω, excito, ſurſum.

Ἀνέγκλητος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui in jus vocari nequit, inculpatus: ex α & ἔγκλητος, accuſatus.

Ἀνεγνάμπτοντο, flectebantur: imperf. paſſ. à γνάμπτω, pro κάμπτω. a. 1. p. ἀνεγνάμφθην.

Ἀνεγνωρίσθη, agnitus eſt: a. 1. paſſ. ab ἀναγνωρίζω. f. ίσω, quod à γνωρίζω.

Ἀνεγνωσμαι, p. paſſ. Ἀνεγνώσθην. a. 1. Ἀνέγνωτε, 2. pl. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω.

Ἀνέγρετο, concitata eſt: imperf. paſſ. ab ἀνέγρομαι, pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω.

Ἀνεδέγμεθα, pluſq. p. paſſ. 1. pl. ab ἀναδέχομαι, pro ἀνεδεδέγμεθα, per Sync.

Ἀνέδειξεν, a. 1. ab ἀναδείκνυμι.

Ἀνεδέξατο, ſuſcepit: a. 1. m. ab ἀναδέχομαι: ex ἀνὰ & δέχομαι.

ἈΝΕΔΗΝ, licenter, impunè; adv. q. ab ἀνίημι, laxo, omitto.

Ἀνέδρακον, ſuſpexi: ab ἀνὰ & δέρκω.

Ἀνέδραμον, ες, ε, a. 2. ab ἀνατρέχω.

Ἀνέδυ, prodiit: imperf. vel a. 2. ab ἀναδῦμι. Th. δῦμι.

Ἀνέδυνε, imperf. ab ἀναδύνω, egredior: ex ἀνὰ & δύνω.

Ἀνεδύσατο, emerſit: a. 1. act. ab ἀναδύω.

Ἀνέδωκεν, reddidit: 3. ſing. a. 1. ab ἀναδίδωμι.

Ἀνείργω, cohibeo. Th. εἴργω.

Ἀνέζευξεν, diſceſſit: a. 1. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζευγνύω, ſeu ζεύγνυμι.

Ἀνεζωπύρησε, revixit: 3. ſing. a. 1. verbi ἀναζωπυρέω, quod à ζωπυρέω. Vide ζώπυρον.

Ἀνέηκεν, pro ἀνῆκεν, impulit: a. 1. Att. ab ἀνίημι.

Ἀνεθάλετε, 2. pl. a. 2. act. ἀνέθαλον, ab ἀνὰ & θάλλω, reviresco.

Ἀνεθεὶς, ὁ, remiſſus: a. 1. part. paſſ. ab ἀνίθην.

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ ϰ ἡ, involuntarius: ex α & ἐθέλω.

Ἀνέθηκα, ας, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, impono.

Digitized by Google

Ἀνέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνίημι: item a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἀνεθρεψάμην, ω, ατο, *nutrivi*: a. 1. m. ab ἀναθρέφω. Th. τρέφω.

Ἀνείληπται, *contractum eſt*: p. paſſ. 3. ſing.

Ἀνειληφὼς, ὁ, p. part. act. ab ἀναλαμβάνω, *contraho*.

Ἀνεῖλον, ες, ε, *ſuſtuli, interemi*: a. 2. act. ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

Ἀνειμένη, p. part. paſſ. f. g. Sic ἀνειμένος, m. g. ab ἀνίημι.

Ἄνειμι, *redeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἀνείμων, ὁ οὐκ ἔχων εἵματα, *non veſtitus*, ſeu *malè veſtitus*.

Ἀνειν, Ion. pro ἀνύειν, *conficere, finire*.

Ἀνεῖναι, *remiſiſſe* vel *omiſiſſe*: inf. ab a. 2. ind. act. ἀνην, indè part. ἀνεὶς, f. ἀνεῖσα, a. 2. inf. m. ἀνέσθαι. ſed ἀνεῖσθαι eſt. p. inf. paſſ. ab ἀνίημι.

Ἀνείρειν, Ion. pro πλέκειν, *nectere*. Th. εἴρω.

Ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. act. *ſubduxerunt*. Th. ἐρύω.

Ἀνεῖσαν, 3. pl. a. 1. ἀνεῖσα, ab ἄνειμι, *aſcendo, redeo*: ex ἀνὰ & εἶμι, *eo*.

Ἀνεῖσθαι, *remiſſum eſſe*. Vide ἀνεῖναι.

Ἀνεῖχε, 3. ſing. imperf. act. ἀνειχόμην, paſſ. ab ἀνέχω, *ſuſtineo*: ab ἀνὰ & ἔχω.

Ἀνέω. Poët. pro ἀνέω, vel ἀνύω, Ion. vel Att. pro ἀνῶ, a. 2. ſub. ab ἀνίημι.

Ἀνέκαθεν, adv. *ab origine, deſuper*. ἀνεκὰς, Poët. idem. Th. ἑκάς.

Ἀνεκὰς, *ſupernè, eminùs*. Th. ἑκὰς, *procul*.

Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ ἡ, *inenarrabilis*: ab α, ἐκ & διηγέομαι.

Ἀνέκλαγον, *vocem in altum ſuſtulerunt*: 3. pl. a. 2. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω.

Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ ἡ, *ineffabilis*: ex α, ἐκ, & λαλέω.

Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ ἡ, *non ceſſans, perpetuus*: ab α, ἐκ, & λείπω.

Ἀνεκλιπὴς, έος, ὁ ἡ, idem.

Ἀνεκόμισε, 3. ſing. a. 1. ind. ab ἀνακομίζω, *adfero*: f. ίσω. Th. κομίζω.

Ἀνεκόπη, *percuſſus eſt*: 3. ſing. a. 2. paſſ. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω.

Ἀνέκπληκτος, ου, ὁ, *imperterritus, impavidus*.

Ἀνεκπλήκτως, adv. *intrepidè*.

Ἀνέκραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, *clamo*.

* Ἀνεκλείπτως, adv. *inceſſantèr, ubertìm*.

Ἀνεκτὸς, ου, ὁ ἡ, *tolerabilis*: ab ἀνέχω· hinc

Ἀνεκτότερον, *tolerabiliùs*: comp. Ἀνεκτῶς, adv. *tolerabilitèr*.

Ἀνεκυλίσθης, *prorepſiſti*, a. 1. paſſ. ab ἀνακυλίω.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ ἡ, *immiſericors*: ex α & ἐλεήμων.

Ἀνελεημόνως, adv. *crudelitèr*.

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. ἀνέλῃς, 2. ſing. ſub. ἀνελὼν, part. ἀνελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀναιρέω, *tollo*.

Ἀνελεύθερος, ου, ὁ ἡ, *illiberalis*: ex α & ἐλεύθερος.

Ἀνελήφθην, vide ἀναλαμβάνω.

Ἀνέλκω, imperf. ἀνεῖλκον, *ſurſum traho*: ab ἕλκω.

Ἀνελόντα. acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, *aufero*. Ἀνείλοντο. *ſumpſerunt*, a. 2. Ion. pro ἀνείλοντο· ab ἀναιρέω.

Ἀνελπίσῃς, *deſperes*: a. 1. ſub. ab ἀνελπίζω f. ίσω. p. ικα. Th. ἐλπίς.

Ἀνελπιστία, ας, ἡ, *deſperatio*.

Ἀνέλπιστος, ὁ, *deſperatus*: ab ἀνελπίζω.

Ἀνελπίστως, adv. *præter ſpem, ex inſperato*.

Ἀνελὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. ἀνέλωσι, 3. p. a. 2. ſub. ab ἀναιρέω.

Ἀνέμεινε, a. 1. ind. act. ἀνεμείνατε, 2. p. verbi ἀναμένω.

Ἀνεμέω, -ῶ, *revomo*: ab ἐμέω.

Ἀνεμίζω, *ventis agito*: f. ίσω. p. ἠνέμικα. part. præſ. paſſ. ἀνεμιζόμενος, *ventis agitatus*. Th. ἄνεμος.

Ἀνέμιμνε, *exſpectabat*: 3. ſing. imperf. a ἀναμίμνω. Poët. pro μένω.

Ἀνεμνήσθη, *recordatus eſt*: 3. ſing. a. 1. ind paſſ. verbi μνάομαι.

ἌΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, *ventus*: gen. ἀνέμοιο, Ion. dat. pl. ἀνέμοισι. q. ab ἄημι. Hinc ἀνεμόεις, εντος, ὁ, *ventoſus*: ἀνεμόεν ἱστίον, *ventoſum velum*. ἀνεμώδης, εος, ὁ ἡ, idem. ἀνεμόω -ῶ, *ventilo*. ἀνεμιαῖος, ου, ὁ ἡ, *vento plenus, vanus*. ἀνεμιος, ἀνεμιαῖος, idem.

Ἀνεμοσκεπὴς, έος, ὁ ἡ, *à vento tegens*: à σκέπω & ἄνεμος.

Ἀνεμοσφάραγος, ου, ὁ, *vento perſtrepens*: ab ἄνεμος & σφάραγος.

Ἀνεμότρεφης, & ἀνεμοτρεφὴς, έος, ὁ ἡ, *à vento nutritus & auctus*, ſeu *corroboratus*: ab ἄνεμος & τρέφω.

Ἀνεμότροπος, ου, ὁ ἡ, *qui à vento verſatur*. Th. τρέπω.

Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, *ſemen quod ventus perdit*.

* Ἀνεμποδίστως, adv. *ſine impedimento*.

Ἀνεμόφθορος, ου, ὁ ἡ, *à vento corruptus*: ab ἄνεμος & φθείρω.

Ἀνεμώλιος, ου, ὁ ἡ, *futilis*, q. ἀνεμώνιος. Hinc ἀνεμώλια βάζειν, Ab ἄνεμος.

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod ſpirante vento aperiatur.

Ἀνενδεὴς, έος, ὁ ἡ, *non indigus*: ab α & ἐνδεής.

Ἀνένδεκτον, ου, τὸ, *quod fieri nequit*: ab α & ἐνδέχεται, *fieri poteſt*.

Ἀνενέγκαι, a. 1. inf. ἀνενέγκας, part. ἀνενεγκεῖν, a. 2. inf. ἀνενεγκὼν, part. Ab ἀναφέρω.

Ἀνενείκατο, *emiſit*: 3. ſing. a. 1. m. Ion. Poët. pro ἀνηνέγκατο. Hinc ἀνενεικάμενος, part. ἀνενείκας, a. 1. part. act. ἀνενεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἀναφέρω, *ſuſtollo, emitto*.

Ἀνένευσεν, *reſpiravit*: a. 1. ex ἀνανεύω, quod à νεύω.

Ἀνενοχυῖα, ἡ, *erumpens*: p. m. Att. part. f. g. verbi ἀναφέρω, Gen. xl. 10.

* Ἀνενόχλητος, ου, ὁ ἡ, *non perturbatus*.

Ἀνέντες, *remittentes*: nom. pl. a. 2. part. ἀνεὶς, ἕντος. ab ἀνίημι.

Ἀνεξάλειπτος, ὁ, ὁ ἡ, *indelebilis*.

Ἀνεξέλεγκτος, ου, ὁ, *qui confutari & coargui non poteſt*. Ex ἐλέγχω.

Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ ἡ, *imperſcrutabilis*: ex α & ἐξερευνάω.

Ἀνεξέταστον, *inquiſitum, indicta cauſa*: ex α & ἐξετάζω.

* Ἀνεξέλεγκτος, ου, ὁ ἡ, *qui refutari & coargui*

Digitized by Google

[illegible] non poteſt.

* Ἀνεξέταστως, adv. ſine examine.

Ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, clementia, patientia.

Ἀνεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, tolerans malorum: ab ἀνέχομαι & κακόν.

Ἀνεξιχνίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, impervestigabilis: ex α & ἐξιχνιάζω, investigo: f. άσω. p. ακα. Th. ἴχνος.

Ἀνέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullum habet exitum: ex α & ἔξοδος.

Ἀνέξομαι, tolerabo: f. 1. m. ab ἀνέχω.

Ἀνέωνται, Ion. pro ἀνεῖνται, 3. pl. præſ. ab ἀνίεμαι, laxo.

Ἀναίσθητος, qui non ſentit, non intelligit. Item qui non ſentitur.

Ἀνεπαίσχυντος, ου. ὁ ϗ ἡ, inverecundus, impudens: ex α & ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπαλλόμενος, Poët. pro ἀνεφαλλόμενος. ab ἀνεφάλλομαι, reſilio: ex ἀνὰ, ἐπὶ & ἅλλομαι.

Ἀνεπάλτο, reſiliit, erectus eſt: ab ἀνὰ pro ἄνω, ſurſum: ἐπὶ & ἅλλομαι.

Ἀνεπανόρθωτον, ου, τὸ, non emendabile: ex α & ἐπανορθόω hoc ab ἀνορθόω, rurſus erigo, corrigo.

Ἀνεπαχθῶς, non moleſtè, ab α pr. & ἐπαχθὴς, moleſtus.

Ἀνέπεισα, perſuaſi: a. 1. ab ἀναπείθω.

Ἀνέπεμψα, remiſi: a. 1. ab ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσα, ας, ε, diſcubui: a. 1. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ab ἀναπίπτω.

Ἀνεπήδησε, ſaltavit: 3. ſing. a. 1. ab ἀναπηδάω. f. ήσω. Th. πηδάω, ſalio.

* Ἀνεπηρεάστως, adv. ſine contumeliis.

* Ἀνεπιβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui inſidiari nemo poteſt.

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, titulo carens. Th. γράφω.

* Ἀνεπικαλύπτως, non tectè apertè.

* Ἀνεπικωλύτως, citra impedimentum.

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſus. ex α & ἐπίληπτος, reprehenſus. Th. λαμβάνω.

Ἀνεπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab omni conſortio ſejunctus.

* Ἀνεπινόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, impolitus, imperfectus: ab ἐπιξέω, in ſuperficie rado: Th. ξέω.

Ἀνεπιρρέκτων, gen. pl. ab ἀνεπίρρεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non confectus, vel libatus: ab ἐπιρρέζω, ſacrifico. Th. ῥέζω.

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, imperitus: ab ἐπιστήμων, ſciens.

Ἀνεπιστρέφω, averto.

* Ἀνεπιστρόφως, adv. ſine retrogreſſu.

Ἀνεπιτήδειος, Ion. pro ἀνεπιτήδειος. ineptus: ab α & ἐπιτήδειος.

Ἀνεπίφθονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab invidiâ alienus. Th. φθόνος.

Ἀνεπίφραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀπροσδόκητος. improviſus: ex ἐπιφράζομαι, intelligo.

Ἀνέπταμαν, ſurſum volavi, Dor. pro ἀνεπτάμην, a. 2. m. verbi ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

Ἀνεπτοίητο, pupeſcebat, pluſq. p. paſſ. ab ἀναπτοιέομαι, f. ήσομαι, p. ἀνεπτοίημαι. Ex ἀνὰ & πτοιέω, -ῶ, terrefacio.

Ἀνέρ', pro ἀνέρα, acc. ſing. ἀνέρες, n. pl. ab ἀνήρ.

Ἀνέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inamabilis, & ab amore alienus, ab α & ἐράω.

Ἀνερειψάμενοι, abripiens: a. 1. m. part. ab ἀναρείπομαι. Th. ἐρείπω.

Ἀνερμάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullo pondere firmatus.—γλῶσσα, Chryſ. lingua volubilis, loquaciſſima.

Ἀνερράγην, ης, η, erupi: a. 2. ind. paſſ. verbi ἀναῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

Ἀνερραμμένος, ου, ὁ, conſutus: p. part. paſſ. ab ἀναῤῥάπτομαι. Th. ῥάπτω.

Ἀνέρρωγε, reſciſſum eſt: p. m. ab ἀναῤῥήγνυμι. Vide ῥήγνυμι.

Ἀνέρχομαι, ſubeo, redeo, f. ἀνελεύσομαι, a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἄνες, remitte, omitte: imp. ab ἀνίημι.

Ἀνέσαιμι, reduxero, perſuaſero, ab ἀνίζω. 1. ſing. a. 1. opt. act. Th. ἵζω vel ἕω, pono, colloco.

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἀνῆν.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio: ab ἀνίημι.

Ἀνέσσυτο, exſiliebat: pluſq. p. paſſ. verbi ἀνασεύω. Vide ἔσσυμαι.

Ἀνέσταν, Æol. Sync. pro ἀνέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνέστα, Dor. pro ἀνέστη, 3. ſing. ab ἀνίστημι.

Ἀνεστᾶσι, Ion. pro ἀνεστήκασι, reſurexerunt: 3. pl. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστεὼς, Ion. pro ἀνεστηκὼς, part.

Ἀνέστην, ſurrexi: a. 2. ab ἀνίστημι.

Ἀνέστιος, ου, ὁ, domo carens: qu. ἑστίαν μὴ ἔχων, qui incertis ſedibus vagatur: ex α & ἑστία.

Ἀνέσχετο, ſuſtulit: 3. ſing. a. 2. m. ἀνεσχόμην, ου, ab ἀνέχω.

Ἀνετάζω, inquiro, quæſtioni ſubjicio: f. άσω. p. ἀνήταχα. Ex ἀνὰ & ἐτάζω.

Ἀνέτειλε, producebat, a. 1. 3. ſing. ab ἀνατέλλω.

Ἀνετίθετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἀνατίθημι, impono.

* Ἄνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, laxus.

* Ἀνέτως, adv. ſolutè.

Ἄνευ, abſque, ſine: adv. regit gen. ἄνευθεν, procul, ἄνευθεν ἐμεῖο, ſine me.

* Ἀνευάζω, evoco, clamo.

Ἀνεύθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non appoſitus: ex α priv. & εὔθετος.

Ἀνεύθυνα, incomplanata, nom. pl. ab ἀνεύθυνος. Ἀνευθύνως, adv. de illis dicitur qui nullis rationibus reddendis ſunt obnoxii, ut ſunt tyranni. Th. εὐθύς.

Ἀνευρεῖν, a. 2. inf. ab

Ἀνευρίσκω, invenio: f. ἀνευρήσω, p. ἀνεύρηκα. a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε. Th. εὑρίσκω.

* Ἀνεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non inventus.

* Ἀνευφημέω, ex ἀνὰ & εὐφημέω, celebro.

Ἀνεφαίνετο, imperf. paſſ. ἀνέφαινε, act. ab ἀναφαίνω. appareo. Th. φαίνω. Ἀνεφάνατο, 3. ſing. a. 1. m. ἀνέφανα. a. 1. act.

Ἀνεφώνησε, 3. ſing. a. 1. act. ab ἀναφωνέω, -ῶ, exclamo, f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνή.

Ἀνεχάζετο, recedebat: imperf. paſſ. ex ἀναχάζω.

Ἀνεχθέντος, attracti: gen. a. 1. part. paſſ. ab ἀνήχθην, quod ab ἀνὰ & ἄγω. Alii pro ἀνενεχθέντος, ab ἀναφέρω.

Ἀνεχοίμαν, Dor. pro ἀνεχοίμην, ſuſtinerem.

Ἀνέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, ferret, præſ. opt. ab

Ἀνέχομαι, tolero, imperf. ἀνειχόμην & ἠνειχόμην. ου, ετο, f. ἀνέξομαι, a. 2. m. ἠνεσχόμην,

Digitized by Google

χόμην, ου, ſto, toleravi. Th. ἴσχω.
Ἀνίσχων, ſuſtinens: præſ. part. ab
Ἀνίσχω, tolero, extollo.
Ἀνεχώρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω.
ἈΝΕΨΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, fratris, aut ſororis filius, conſobrinus, patruelis, ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, conſobrina: q. ab ἀνάπτω, annecto: vel ab ἐψία, colloquium, ut inter familiares. Ang. a nephew.
Ἀνέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀναψύχω, refrigero, recreo, f. ξω. Th. ψύχω, frigeſacio.
Ἄνεῳ, muti, nom. pl. ab ἄνεως.
Ἀνέῳγα, p. m. Att. ab ἀνοίγω, aperio.
Ἀνεῳγμένος, apertus, p. part. paſſ.
Ἀνέωνται, dimiſſi ſunt, pro ἀνεῖνται, p. paſſ. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt eſſe a. 2. ſubj. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται, pro ἀφῶνται.
Ἀνέῳξα, ας, ε, aperui, a. 1. ab ἀνοίγω.
Ἄνεως, ω, ὁ, ſilens, mutus, ἄνεῳ, pl. qu. ab α & αὔω.
Ἀνέῳγα, perf. m. Att. ἀνεῴχθην, & in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνοίγω.
Ἀνῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἀνίημι.
Ἀνηβᾷν, præſ. inf. ab ἀνηβάω, -ῶ, repubeſco, f. ήσω. Th. ἥβη.
Ἀνήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἄνηγον, ſubduxi, vel ſubduxerunt: ab ἀνάγω.
Ἀνήγγειλαν, 3. pl. a. 1. act. ἀναγγέλλω. ἀνηγγέλην, ης, η, a. 2. paſſ.
Ἀνηγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, narrare. Th. ἡγέομαι.
Ἀνηδῶς, moleſtè, adv. ab α & ἡδύς.
Ἀνήεσαν, redierant, Att. pro ἀνῄεσαν, 3. pl. pluſq. perf. m. ab ἄνειμι.
Ἀνήη, pro ἀνῇ, dimiſiſſet, a. 2. ſub. ἀνίημι. Fortè etiam in pl. perf. m. pro ἀνῆκε, Att. ἀνήη.
ἈΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, anethum, herba παρὰ τὸ ἄνω θεῖν. quòd citò creſcat.
Ἀνῇξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, proſilio, q. v.
Ἀνῄειν, ſurſum, vel rurſum, ibam: ab ἀνὰ & ἤειν.
Ἀνῆκε, remiſit: 3. ſing. a. 1. ab ἀνίημι, ἀνηκάμην, a. 1. m.
Ἀνήκεστος, ου, ὁ ἡ ἡ, inſanabilis: hinc ἀνηκέστως, adv. Ex α, & ἀκεστὸς, quòd à 3. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀκέομαι.
Ἀνηκόντιζε, reſiliit, imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, jaculum.
Ἀνηκουστέω, f. ήσω, non adſculto: & ἀνήκουστος, ου, ὁ, qui audiri non poteſt. Ex α & ἀκούω.
Ἀνήκω, convenio, f. ήξω. p. ἧκα. part. præſ.
Ἀνήκων, ουσα, ον, aſcendens, perveniens, elatus. Ex ἀνὰ & ἥκω.
Ἀνήλατο, 3. ſing. a. 1. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἅλλομαι.
Ἀνήλατος, ου, indomitus, contumax.
Ἀνῆλθεν, rediit, a. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι.
Ἀνηλώθην, ης, η, abſumptus ſum, a. 1. paſſ. Ἀνήλωκα, p. act. Ἀνήλωσα, inſumpſi, a. 1. ab ἀναλίσκω.
Ἀνήμελκτος, ου, ἡ, quæ non mulgetur. Th. ἀμέλγω.
Ἀνῆμεν, pro ἀνεῖμεν, dimiſimus, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Sync. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejuſd. verbi. At ἀνῆμεν, eſt imperf. ab ἄνειμι, ſignifica[t] ἀνέρχομαι.

Ἀνήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, immitis: ex α & ἥμερο[ς].
Ἀνῆν, a. 2. act. ab ἀνίημι, relaxo.
Ἀνήνασθαι, a. 1. inf. m. recuſâſſe, ab ἀνα[ίνο]μαι, ex ἀναίνομαι, p. ἀνήνημαι, σαι, τ[αι].
Ἀνήνεικα, & Ion. ἀνένεικα, a. 1. ab ἀναφέ[ρω], offero, a. 1. paſſ. ἀνηνέχθην.
Ἀνηνείχθησαν, relati fuerunt, 3. pl. a. 1. pa[ſſ.] ab ἀναφέρω.
Ἀνήνηται, repudiavit, p. paſſ. ab ἀναίνομα[ι] vel 3. ſing. a. 1. ſub. Vide ἀνήνασθαι.
Ἀνήνθηκα, ας, ε, florui, p. m. ab ἀνθέω, flore[o], f. ήσω. p. ἤνθηκα, p. m. ἦνθα, & per Epenth[eſin] τοῦ, ὁ, & Att. reduplic. ἀνήνοθα. Th. ἄνθος.
Ἀνήνορα, acc. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, iners: e[x] α & ἀνήρ.
Ἀνήνυτος, vel Ἀνήνυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui perfi[ci] nequit. Th. ἀνύω.
Ἀνῆπται, dicatus eſt, p. paſſ. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.
ἈΝΗ'Ρ, ὁ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ. pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας. Al[ii] ἄνω pro ἀνύω.
Ἀνῃρέθη, interemptus eſt, a. 1. ind. paſſ. a[b] ἀναιρέω.
Ἀνηρείψαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀνερείπτομαι, rapio, corripio, pleonaſm. τοῦ ε, pro ἀνερέπτω. Ab ἐρέπτω, edo.
Ἀνηρηκὼς, ότος, ὁ, qui ſuſtulit, Att. ἀναρηρηκὼς, Ion. ἀναῤῥαιρηκὼς, part. præt. act. ἀνήρηνται, diſſoluti: 3. pl. per. paſſ. verbi ἀναιρέω.
Ἀνηριθμησάμην, a. 1. m. ab ἀναριθμέω, enumero, f. ήσω. Th. ἀριθμός.
Ἀνήροτος, ου, ὁ ἡ ἡ, inaratus. Th. ἀρόω.
Ἀνήρπασε, rapuit, a. 1. ab ἀναρπάζω, q. v.
Ἀνηρώτευν, Ion. & Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνερωτέω, Ion. & Dor. pro ἀνερωτάω, interrogo.
Ἀνήσω, εις, ει, f. 1. ab ἀνίημι. dimitto, relinquo, ἀνήσειν, inf.
Ἀνήφθη, a. 1. paſſ. ab ἀνάπτω, accendo.
Ἀνήχθην, a. 1. paſſ. ab ἀνάγω, ſubduco.
Ἀνιῶ, Att. pro ἀνιέω. Poët. pro ἀνίω, Ion. pro ἀνῶ, a. 2. ſub. ab ἀνίημι.
* Ἀνθ, vid. ἀντὶ.
Ἄνθεα, flores, nom. pl. ab ἄνθος.
Ἀνθεῖ, floret, 3. ſing. præſ. ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω, p. ἤνθηκα. Ab ἄνθος.
Ἄνθεια, ας, ἡ, nomen propr. loci.
Ἀνθείλοντο, in alterius locum delegerunt, 3. pl. a. 2. m. ab ἀνθαιρέομαι. quod ab ἀντὶ, pro, & αἱρέω, eligo, a. 2. εἷλον.
* Ἀνθέλκω, contra traho, ex ἀντὶ & ἕλκω, traho.
Ἀνθέμενος, Poët. pro ἀναθέμενος, a. 2. part. m. Ex ἀνὰ & τίθημι.
Ἀνθέμιον, ου, τὸ, nigella: à floris decore.
Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, floridus: ab ἄνθεμον.
Ἄνθεμον, ου, τὸ, flos: ab ἀνθέω. Sic & ἄνθεμος, ου, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poët.
Ἀνθέξομαι, η, ἕξεται, f. 1. m. ἀνθέξωμαι, a. 1. m. ſub. ab ἀντέχομαι, adhæreo.
Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum, acc. ſing. ἀνθερεῶνα· ab ἄνθος.
ἈΝΘΕ'ΡΙΚΟΣ, ου, ὁ, albucum, caulis aſphodeli: q. ab ἄνθος.

Ἀνθέρικος.

Ἀνθέρικ@, gen. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonaſ. τῶ ι, pro ἀθέριξ· id. q. ἀθὴρ, ariſta.
Ἄνθεσαν, Poet. pro ἀνέθεσαν, depoſuerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι.
Ἄνθεα, pl. ab ἄνθ@, flos.
Ἀνθίςαμαι, p. act. ab ἀνθίςημι, reſiſto.
Ἄνθετο, pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνέθεμαν, ες, το. Ex ἀνατίθημι.
Ἀνθεῦσαν, Dor. pro ἀνθοῦσαν, acc. ſing. f. g. part. verbi ἀνθέω, ſt. rec.
Ἀνθεῦντι, 3. pl. Dor. pro ἀνθοῦσι, & hoc pro ἀνθέουσι ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω. Th. ἄνθ@.
Ἄνθη, vel Ἀνθία, ας, ἡ, nomen urbis.
Ἀνθηδὼν, ὄν@, ἡ, apis: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ...
Ἀνθηρᾷ, dat. ſing. ab
Ἀνθηρὸς, ᾶ, ὁ, floridus. Th. ἄνθ@.
Ἀνθίζω, facio florere, floridus conſpergo: Th. ἄνθ@.
Ἀνθινὸς, vel Ἀνθινὸς, ῦ, ὁ, floridus: ab ἄνθ@.
Ἀνθιςάμεν@, præſ. part. paſſ. Ἀνθίςαλο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab Ἀνθίςημι, reſiſto: f. ἀντιςήσω, p. ἀνθέςηκα. a. 1. ἀντέςησα. a. 2. ἀντέςην. imperf. paſſ. ἀνθιςάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ & ἵςημι.
Ἀνθοδόχ@, ȣ, ὁ, caniſtrum: παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.
Ἀνθολογέω, -ῶ, flores lego: ex ἄνθ@ & λέγω.
Ἀνθομολογέω, -ῶ, f. ήσω. paſſ. ȣ̃μαι, viciſſim confiteor: ab ἀντὶ & ὁμολογέω.
Ἄνθορε, exſiliit: Poët. pro ἀνέθορε, 3. ſing. a. 2. ab ἀναθρώσκω. Th. θόρω.
ἌΝΘΟΣ, ε@, τὸ, flos. Hinc ἀνθεμὶς, ίδ@, ἡ, flos.
Ἀνθ' ὅτε, quare, interrog. & ſine interrog.
Ἀνθρακεὺς, έ@, ὁ, carbonarius.
Ἀνθρακιὰ, ας, ἡ, carbonum congeries: & Ion.
Ἀνθρακὶς, ίς, ἡ, pruna. Ab
ἌΝΘΡΑΞ, ακ@, ὁ, carbo, in quo ἀνθεῖ, i. e. floret ignis; eſt & carbunculus.
Ἀνθράκιξ, ικ@, ἡ, carbo, acc. ἄνθρακιν.
ἈΝΘΡΗΝΗ, ας, ἡ, crabro, veſpa; qu. ab ἀν-θρώσκω, quia audactèr proſilit in animantes.
Ἄνθρωπε, pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπ@.
Ἀνθρωπάρεσκ@, ȣ, ὁ & ἡ, qui auram popularem captat, hominibus placens. Th. ἀρέσκω.
Ἀνθρώπει@, & I n. ἀνθρωπήι@, ȣ, ὁ, & Ἀνθρώπιν@, η, ον, humanus.
Ἀνθρωπεία, ας, ἡ, humanitas. Th. ἄνθρωπ@.
Ἀνθρωπογλώττ@, ȣ, ὁ & ἡ, humanâ linguâ loquens: pſittaci Epithet. ab ἄνθρωπ@ & γλῶττα.
Ἀνθρωποειδὴς, έ@, ὁ & ἡ, humanâ ſpecie præditus: ab εἶδ@, & ἄνθρωπ@.
Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio: ex ἄνθρωπ@, & θύω.
Ἀνθρωποκτόν@, ȣ, ὁ & ἡ, homicida: à κτείνω.
ἌΝΘΡΩΠΟΣ, ȣ, ὁ & ἡ, homo: ſed ἀνθρώπ@, Dor. pro ἀνθρώπȣς. A ſurſum aſpiciendo: Scap.
Ἀνθρώπει@, ȣ, ὁ & ἡ, & Ἀνθρώπιν@, ȣ, ὁ, humanus, ad homines pertinens.
Ἀνθρωπίνως, & Ἀνθρωπικῶς, humanitèr.
Ἀνθρωπικὸς, ῦ, ὁ, humanus.
Ἀνθρωπῆ, ἡ, humana pellis.
Ἀνθρωπίζομαι, more hominum ago.
Ἀνθρωπίζω, homines imitor, humanitèr ago.
Ἀνθρωπίζομαι, homo fio, undè Chriſtus dic. ap. Gr. ἀνθρωπισθεὶς.
Ἀνθρωποφάγ@, ȣ, ὁ & ἡ, humanâ carne veſcens: ex ἄνθρωπ@, & φάγω.
Ἀνθρωποφυὴς, έ@, ὁ & ἡ, hominis naturam habens. Th. φύω.
* Ἀνθυπατεία. είας, ἡ, proconſulatus.
Ἀνθυπατεύω, proconſul ſum, f. εύσω. p. ἠνθυπάτευκα. Ab ἀνθύπατ@, ȣ, ὁ, proconſul: ex ἀντὶ, pro & ὕπατ@.
Ἀνθυφαιρέω, ſubduco, ex proportione ſubduco.
Ἀνθ' ὧν, quapropter: ex ἀντὶ & ὅ.
ἈΝΙ'Α, ας, ἡ, triſtitia, mœror: ab אָנִין.
Ἀνιάω, -ῶ, moleſtiâ vel mœrore affi io. Ἀνιάζω, id. Ἀνιασθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ.
Ἀνιαρὸς. ῦ, ὁ, triſtis, comp. ἀνιαρώτερ@, ſuperl. ἀνιαρώτατ@, & ἀνιηρέςερ@ pro ἀνιαρέςερ@.
Ἀνιᾶσι, ſurſum jaciunt. Att. pro ἀνιεῖσι, 3. pl. ab ἀνίημι. Sed ἀνίασι, aſcendunt, Ion. pro ἄνεισι. 3. pl. præſ. ab ἄνειμι.
Ἀνίατ@, ȣ, ὁ & ἡ, inſanabilis, immedicabilis.
Ἀνιάτως, adv. inſanabilitèr. Ab α & ἰάομαι.
Ἀνιάτρευτ@, ȣ, ὁ & ἡ, non ſanatus; item inſanabilis. Th. idem.
Ἀνίαχ@, ſtreperus: ab α intenſ. & ἰαχέω.
Ἀνιάω, moleſtiâ afficior. Th. ἀνία.
Ἀνιδρωτὶ, adv. ſine ſudore, vel labore: ab α & ἵδρως.
Ἀνίδρωτ@, ȣ, ὁ, qui eſt ſine ſudore. Xenoph.
Ἀνίει, ſolvebat, remittebat: ab ἀνὰ & ἵει.
Ἀνιείην, ης, η, præſ. opt. ab ἀνίημι, incito.
Ἀνίεις, imperf. ab ἀνίημι. Vide ἵεις.
Ἀνεὶς, έντ@, ὁ, & in f. g. ἀνεῖσα, præſ. part. ἀνιέναι, præſ. inf. Hinc ἀνιεῖν, Ion. pro ἀνιέναι, laxare. Ab ἀνίημι, quod vide.
Ἀνιερόω, -ῶ, ſacrifico, f. ώσω. p. ωκα. ab ἀνὰ & ἱερ@, ſacer.
Ἀνίεσκε, Poët. pro ἀνίει, 3. imperf. ἀνίειν, ης, η, Poët. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.
Ἀνιεῦνται, Dor. & Ion. pro ἀνιοῦνται, 3. pl. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.
Ἀνιηθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἀνιάω.
Ἀνίημι, relaxo, remitto, dimitto: f. ἀνήσω. p. ἀνῆκα. a. 2. ἀνῆν. ſub. ἀνῶ, deſeram, part. præſ. ἀνιεὶς, έντ@, a. 2. part. ἀνεὶς, έντ@, præſ. part. paſſ. ἀνιέμεν@. a. 1. ἀνήθην, ης, η, laxatus fui. Th. ἵημι.
Ἀνίην, acc. Ion. ab ἀνία.
Ἀνιηρὰ, moleſta, pl. n. g. ab ἀνιαρός.
Ἀνιηρέςαλον, difficillimum, ſuperl. Ion. ab ἀνιηρὸς, pro ανιαρὸς.
Ἀνιήσεαι, f. 1. m. 2. ſing. pro ἀνιήσῃ. Ἀνιήσειε, a. 1. opt. Æol. Ἀνιήσῃ, moleſtet, a. 1. ſub. act. ab ἀνιάω.
Ἀνίησι, remittit, 3. ſing. ab ἀνίημι.
Ἀνίκα, Dor. pro ἡνίκα, quando.
Ἀνίκαί@, Dor. pro Ἀνίκηl@, ȣ, ὁ & ἡ, invictus: ex α & νικάω.
Ἀνίλεως, ω, ὁ & ἡ, immiſericors: ex α & ἵλα@, Att. ἵλεως.
* Ἀνιμάω, extraho, ex ἀνὰ & ἱμάω, haurio.
Ἀνίον, ȣ, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνία, habena.
Ἀνιόντα, orientem, a. 2. part. m. g. ab ἀνίημι, quod ex ἀνὰ & ἵημι, eo. Ἀνιοῦσαν, redeuntem, part. f. g.
Ἀνίοχ@, Dor. pro ἡνίοχ@.

Digitized by Google

Ἄνιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt ſine equis :* ex α & ἵππος.

Ἀνίπταμαι, *avolo, ſubvolo.*

Ἀνίπτοισιν, dat. pl. Ion. ab ἄνιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illotus :* ex α & νίπτω. Hinc

Ἀνιπτόποδες, *illotos pedes habentes.*

ANIZON, ου, τὸ, *aniſum.* An quod flatus ἀνίησιν, i. e. *laxat ?* An quia habet folia ἄνισα, *inæqualia ?*

Ἀνιστάμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ἀνιστάναι, præſ. inf. ἀνίστη, 3. ſing. imperf. ab

Ἀνίστημι, *excito,* f. ἀναστήσω. p. ἀνέστηκα. a. 1. ἀνέστησα. a. 2. ἀνέστην. imp. ἀνάστα, & ἀνάστηθι. ſub. ἀναστῶ. inf. ἀναστῆναι. part. ἀναστὰς, ᾶσα, ὰν. f. 1. m. ἀναστήσομαι.

Ἀνίστω pro ἀνίστασο, *ſurge.* Att. imp. præſ. paſſ. ab ἀνίσταμαι. Th. ἵστημι.

Ἀνίσχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *infirmus.*

Ἀνίσχω, *attollo, orior,* part. ἀνίσχων, οντος, ὁ, præſ. imp. ἀνίσχου. Ion. ἀνίσχεο, *te contine :* ab ἴσχω pro ἔχω.

Ἀνιχνεύω, *perveſtigo :* ab ἰχνεύω.

Ἀνιώμεθα, *mæremus,* 1. pl. ind. paſſ. ab ἀνιάω. præſ. opt. paſſ. ἀνιαοίμην, -ῴμην, άοιο, -ῷο, άοιτο, ῷτο. Th. ἀνία.

Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, *triſtitia.*

Ἀνιὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. ab ἄνειμι.

Ἀνιῷτο. Vide ἀνιώμεθα.

Ἄννα, ἡ, *Anna,* nom. mul. Hebr. *Gratioſa.*

Ἄννας, α, ὁ, nomen viri Hebr. *Gratioſus.*

Ἄννειν, Poët. pro ἀνύειν. Nam ἄνω dicimus, & ἀνύω. Hinc metri causâ pro ἄνω, ἄννω, *facio, perficio.*

Ἀννέφελος, Poët. pro ἀνέφελος, *ſine nubibus ;* ab α & νεφέλη.

Ἄνοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *via ſurſum ferens.* Item adj. ὁ ϗ ἡ, *invius.* Ex α & ὁδὸς.

Ἀνοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *non compos mentis, ſtultus :* ab α & νοήμων.

Ἀνόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *demens :* hinc adv. ἀνοήτως, *imprudentèr :* ex α & νοέω.

Ἄνοια, ας, ἡ, *amentia :* ab ἄνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amens :* ex α & νόος.

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, *apertio, reſeratio : janua,* 3 Reg. xiv. 6. ab ἀνέῳγμαι, 1. ſing. perf. paſſ. verbi ʼ .

Ἀνοίγω, Ἀνοιγνύω, & Ἀνοίγνυμι. *aperio.* part. præſ. ἀνοίγων, ουσα, ον. f. ἀνοίξω. p. ἀνέῳχα. Att. pro ἀνῷχα, a. 1. ἀνέῳξα, & ἤνοιξα, inf. ἀνοῖξαι, p. paſſ. ἀνέῳγμαι, & ἠνέῳγμαι, a. 1. ἠνεῴχθην, & ἀνεῴχθην, 3. pl. ἀνεῴχθησαν, f. 2. paſſ. ἀνοιγήσομαι, p. m. ἀνέῳγα, part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, *apertus.* Th. οἴγω.

Ἀνοίης, gen. Ion. ab ἄνοια.

* Ἀνοικισμὸς, οῦ, ὁ, *inſtauratio.*

Ἀνοικοδομέω, -ῶ, *reſtauro :* f. ήσω. p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, οἶκος, & δέμω.

Ἄνοικος, ου, ὁ, *exterris :* ex α & οἶκος.

Ἀνοικτὸς, ου, ὁ, *apertus, apertilis :* ab ἀνέῳκται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνοίγομαι.

* Ἀνοιμώζω, f. ξω, *ingemiſco.*

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξας, αντος, ὁ, part. ἄνοιξον, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. ab ἀνοίγω.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, *apertio, reſeratio :* item *oſtium :* ab ἀνέῳξαι, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοίσω, *referam,* f. 1. act. ab ἀναφέρω.

Ἄνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. ab ἄνομαι.

Ἀνολβίη, dat. Ion. ab ἀνολβία, ας, ἡ, *miſeria* ex α & ὄλβιος.

Ἀνολβότερος, *infelicior,* comp. ab ἄνολβος *infelix.* Th. ὄλβος.

Ἀνολεθρὸς, & ἀνώλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab exit & damno immunis :* ab α & ὄλεθρος.

Ἄνομαι, Poët. pro ἀνύομαι, *perficior.*

Ἄνομβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imbribus carens :* ab & ὄμβρος.

Ἀνομέω, *iniquè ago,* f. ήσω, p. κα. Hinc

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, *peccatum.*

Ἀνομία, ας, ἡ, *diſcrepantia à lege, iniquitas* ex α & νόμος.

Ἀνόμοιος, ου, ὁ, *diſſimilis :* ex α & ὅμοιος.

Ἄνομος, ου, ὁ, *iniquus, ſceleratus :* hinc

Ἀνόμως, adv. *ſine lege :* à νέμω.

Ἀνόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inutilis, injucundus.*

Ἄνοος, ἄνους, ὁ ϗ ἡ, *amens :* ab α & νόος.

ANΌΠΑΙΑ, ſeu ἀνοπαῖα, ἡ, *ANOPÆA* avis ſpecies, ab α, & ὄπτομαι· vel אנפה

* Ἄνοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inermis.*

* Ἀνόπλως, *more inermium.*

Ἀνορέα, ας, ἡ, Dor. pro Ion. ἠνορέη, ης, ἡ *fortitudo, ſtrenuitas :* quod ab ἀνήρ.

Ἀνορθόω, -ῶ, *ſurigo, ſurſum erigo :* f. ώσω. p. ἀνώρθωκα, a. 1. ἀνώρθωσα, imp. ἀνόρθωσον, άτω, a. 1. paſſ. ἀνωρθώθην. Ex ἀνὰ pr ἄνω, & ὀρθόω.

Ἀνόρουσα, *ſurrexi,* a. 1. Ion. verbi ἀνορούω f. ούσω. p. ἀνώρουκα· quod ab ὀρούω, im*petum do.*

Ἀνορύξας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀνορύξῃς, re*fodias,* 2. ſ. a. 1. ſub. ab ἀνὰ & ὀρύσσω.

Ἀνόσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non ſanctus, ſceleſtus :* comp ἀνοσιώτερος, ſuperlat. ἀνοσιώτατος. Ex & ὅσιος.

Ἄνοσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immunis à morbis :* ab α & νόσος.

Ἀνόστεος, ὁ ϗ ἡ, *inoſſis, ſine oſſe :* ex α & ὀστέον.

Ἀνόστιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex α & νόστιμος.

Ἄνοστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *reditûs expers :* ab α & νόστος.

Ἄνουατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt ſine auribus.* Poët. ὁ ἄνευ οὔατος. Th. οὖας.

Ἀνουθέτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *repudians admonitionem :* ex α & νουθετέω.

Ἄνους, *amens :* ex α & νόος, νοῦς.

Ἄνουσος, pro ἄνοσος.

Ἀνούτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non vulneratus.* Ἀνουτητὶ, adv. *ſine vulnere.* Th. οὐτάω.

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia :* ab ἀνέχομαι.

* Ἀνόχυρος, *non munitus.*

Ἄνστα, & Ἄνσταθι, Dor. pro ἀνάστηθι, *ſurge,* a. 2. imp. Ἀνστὰς, *qui ſurrexit,* Poët. pro ἀναστὰς, part. ab ἀνέστην, a. 2. ind. Ἀνστήμεναι. Att. & Dor. pro ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. ſic ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. Ἄνστησον, a. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀνστήτην, *ſurrexerunt,* pro ἀνεστήτην, a. 2. ind. dual. ab ἀνίστημι.

Ἀνστρέφεται, *percurrit,* pro ἀναστρέφεται, præſ. ind. à στρέφω.

Ἀνσχεθέειν, inf. ab ἀνσχεθέω, Poët. pro ἀνέχω, *emergo.*

Ἄνσχεο, *tolera,* Poët. pro ἀνάσχεο, Ion. pro ἀνάσχου,

Digitized by Google

Ἄνσχεο, a. 2. imp. m. ab ἀνέχω.
Ἀνσχετὸς, Poët. pro ἀνασχετός.
Ἀνσχήσεσθαι, toleraturus, pro ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνὰ, σχέω, vel ἔχω.
Ἀνσχοίατο, tolerarent, pro ἀνάσχοιντο, a. 2. opt. 3. plur. ἀνεσχόμην, a. 2. m. ab ἀνέχω.
Ἀντ', pro ἀντὶ, è regione.
Ἄντα, contra, è regione.
Ἀνταγωνίζομαι, decerto, repugno: f. ίσομαι, p. ἀνταγώνισμαι, a. 2. m. ἀντηγωνισάμην. Ex ἀντὶ & ἀγωνίζομαι. Hinc Ἀνταγωνιστὴς, ῦ, ὁ, qui cum aliquo certat, acc. pl. ἀνταγωνιστάς.
* Ἀνταγωνιστὴς, ῦ, ὁ, adversarius.
Ἀνταγωνιστὸς, ῦ, ὁ, æmulus, certator.
Ἀνταείρειν, Ion. pro ἀνταίρειν, adversus aliquem quid tollere, sic ei opponere: ex ἀντὶ & αἴρω.
Ἀνταῖος, ου, ὁ, Dor. pro ἀντήεις, contrarius, inimicus: ab ἄντην, contra.
Ἀνταίρω. Vide ἀνταείρειν.
Ἀντακαῖος, ου, ὁ, Ion. κήτους γένος.
Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, compensatio: ab ἀντὶ, & ἀλλάττω.
Ἀνταμείβετο, Dor. pro ἀντημείβετο, 3. sing. imp. ab ἀμείβομαι.
Ἀντάμειψις, εως, ἡ, compensatio.
Ἀντιπαθεῖν τι ὑπὸ τινος, aliquid ab aliquo pati: & ἀντέχειν τινος, Ion. pro obtinere aliquid: ab ἔχω.
Ἀνταφαιρέω, vicissim aufero.
Ἀντανασκάπτω, contra destruo, demolior.
Ἀνταναπληρόω, -ῶ, vicissim expleo: f. ώσω. p. ἀνταναπεπλήρωκα· ab ἀντὶ, ἀνὰ, & πληρόω, impleo.
Ἀντανασῆσαι, contra excitare, a. 1. inf. ab ἀντανίστημι ab ἀνὰ & ἵστημι.
Ἀντανορίδαι, ᾶν, οἱ, Dor. pro Ἀντηνορίδαι, ab Ἀντήνωρ.
Ἀντάξιος, ου, ὁ, existimatione par, æqualis pretii: ab ἀντὶ, contrà, æquè, & ἄξιος.
Ἀνταποδίδωμι, retribuo, vicissim reddo: f. ἀνταποδώσω, p. ἀνταποδέδωκα, a. 2. ἀνταπέδων, inf. ἀνταποδοῦναι, a. 1. pass. ἀνταπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & δίδωμι.
Ἀνταποδοθήσομαι, ῃ, εἶται, f. 1. paſſ. ab ἀνταποδίδωμι. Undè &
Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio; ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, merces; ἀνταποδοτικὸς, ῦ, ὁ, retributorius.
Ἀνταποδοῦναι, vide ἀνταποδίδωμι.
Ἀνταποκρίνομαι, ex adverſo respondeo, a. 1. paſſ. ἀνταπεκρίθην, inf. ἀνταποκριθῆναι, f. 1. ἀνταποκριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & κρίνω.
Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, mutua reſponſio.
Ἀνταποστέλλω, remitto.
Ἀντάπτεσθαι, Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, capeſſere.
Ἀντάρσις, εως, ἡ, inſurrectio. ἀντάρτης, ῦ, ὁ, qui inſurgit contra regem, rebellis. Ab ἀντὶ & αἴρω.
* Ἀνταύγεια, ας, ἡ, lucis reflexio.
Ἀντάΰω, f. ύσω, a. 1. ἀντήΰσα, viciſſim vociferor, vel ſtrepitum edo: ab ἀντὶ & ἀΰω, clamo.
Ἀντάω, obviam eo, f. ήσω, p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, contra.
Ἀντιβολήσαις, ας, ε, nactus (vel aſſequutus) sis, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, -ῶ.

Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio; ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, recriminatorius. Ab ἀντὶ, ἐν, & καλέω.
Ἀντεδεξιοῦντο, 3. pl. imp. ab ἀντιδεξιόω, dextram porrigo.
Ἀντειλας, Poët. pro ἀνέτειλα, oriri feciſti, 2. ſ. a. 1. verbi ἀνατέλλω.
Ἄντεινον, extende, Dor. pro ἀνάτεινον, a. 1. imp. verbi ἀνατείνω. Ἀντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, inf. Poët. Th. τείνω.
Ἀντείνω, pro ἀνατείνω, Doricè.
—αντειος terminatio Patronymicorum à nom. propr. in ας, ut Δωιάντειος, à Δωίας.
Ἀντειπεῖν, contradicere. item loqui viciſſim, a. 2. inf. act. ab ἀντέπω, a. 2. ἀντεῖπον, a. 1. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ & ἔπω.
Ἀντείρεσθαι, viciſſim interrogare. Th. εἴρω.
Ἀντεισάγω, viciſſim introduco.
Ἀντεκδραμόντες, contra occurrentes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω· quod ab ἀντὶ, ἐκ & τρέχω.
* Ἀντεκκόπτεσθαι, viciſſim eruere.
Ἀντέκλινεν, ex adverſo innuit, imperf. ab ἀντικλίνω, ex ἀντὶ & κλίνω.
Ἀντεκτίνω, idem quod
Ἀντεκτίω, viciſſim luo, rependo. Hinc
Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repenſio, mulcta. Th. τίω, punio.
Ἀντέλεγον, 3. ſing. imp. ab ἀντιλέγω.
Ἀντέλλοισα, Dor. & per Sync. pro ἀνατέλλουσα, exoriens, præſ. part. à τέλλω. Sic ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, oriuntur, 3. pl. præſ. act.
Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius: ab ἀντεμβάλλομαι.
Ἀντεμπλῆσαι, viciſſim impellere, a. 1. inf. ab ἀντὶ & ἐμπλήθω.
* Ἀντέξειμι, contra exeo, ſparſim vagor.
Ἀντεξεταστικὸς, ῦ, ὁ, contrà quæſitor: ab
Ἀντεξετάζω, ab ἀντὶ, ἐξ, & ἐτάζω.
* Ἀντεπάγω, adverſùm tendo.
Ἀντεπεξῆσαν, Att. pro ἀντεπεξῄεσαν, in occurſum ierant, 3. pl. pluſ. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, eo.
Ἀντεπιμελέομαι, -οῦμαι, viciſſim curam gero. Th. μέλει.
Ἀντέπνεεν, contra ſpirabat, 3. ſing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω, ex ἀντὶ & πνέω.
Ἀντεραστὴς, ῦ, ὁ, rivalis: ab
Ἀντεράω, -ῶ, redamo, ſum rivalis: part. præſ. paſſ. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ & ἐράω.
Ἀντερείδω, inhæreo, f. είσω. p. ἀντήρεικα.
Ἀντερεῖν, præſ. inf. ab ἀντερέω, contradico: ex ἀντὶ & ἐρέω.
Ἀντερείσαις, Æol. pro ἀντερείσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, viciſſim firmo. Th. ἐρείδω.
Ἀντερύσασθαι, rependi, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ & ἐρύω, libero, traho.
Ἀντερώμενος, η, ον, qui redamatur, part. præſ. paſſ. ab ἀντεράω.
Ἄντεσθαι, ſupplicare, obviam ire: præſ. inf. ab ἄντομαι.
Ἀντέστην, & in 3. pl. ἀντέστησαν, a. 2. ind. ab ἀνθίστημι, reſiſto.
Ἀντεστραμμένος, η, ον, in contrarium verſus. part. præt. præſ. paſſ. verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc ἀντεστραμμένως, adv. vice verſâ.

Ἀντιταλαι,

Digitized by Google

Ἀλέταλα', Poët. pro ἀνατέταται, *circumjectus eſt*, 3. ſing. paſſ. Ἀντέτεινε, 3. ſing. imp. vel a. 1. ab ἀντιτείνω, *contrà intend*. Th. τείνω.

Ἀντετόρησα, ας, *transfixi*: a. 1. ind. ab ἀντὶ & τορέω.

Ἀντέτυς, *ejuſdem anni*, Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἀντετέτυκτο, *ſimilis erat*: 2. perf. ſ. pluſq. p. paſſ. ex ἀντὶ, *æquè*, & τέτυγμαι, p. à τεύχω, *ſum*.

Ἀντεύκρατος, ζώνη, *Zona temperatæ oppoſita*, Laërt. ab ἀντὶ & εὔκρατος. Th. κεράννυμαι.

Ἀντεφέροντο, *ferebantur*, 3. pl. imp. paſſ. ex ἀντὶ & φέρω.

Ἀντεφίλασε, Dor. pro ἀντεφίλησε, *redamavit*, 3. ſing. a. 1. à φιλέω.

Ἀντέχομαι, *adhæreo, ſublevo*, cum gen. imp. ἀντειχόμην, f. ἀνθέξομαι, p. εἶχμαι. Ex ἀντὶ & ἔχω.

Ἀντέχρησε, *ſuffecit*: a. 1. ind. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, *do mutuò*.

* Ἀντέχω, f. ἀνθέξω, *detineo*.

Ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, quod vide.

Ἀντήδην, *ſimpliciter*, adv. ab ἄντομαι.

Ἀντημείβετο, Dor. pro ἀντημείβετο, *reſpondit*, 3. ſing. imp. ab ἀντὶ & ἀμείβομαι.

Ἀντίον, adv. *coràm, ex adverſo*. Th. ἀντί.

Ἀντήνωρ, ορος, ὁ, *Antenor*, nom. propr. viri. Hinc Ἀντηνορίδαι, *Antenoridæ*.

Ἀντήρης, ὁ ἡ ἡ, *qui viciſſim remigat*, & per Metaph. *quicquid viciſſim datur*. Th. ἐρέσσω.

Ἀντηρίς, ίδος, ἡ, ſtructura lapidea utrinque editiora ædificia fulciens: ab ἀντὶ & ἐρείδω.

Ἀντήρισα, ας, ε, *certavi*: a. 1. ind. act. ab ἀντηρίζω. Th. ἔρις.

Ἀντησις, εως, ἡ, *ſupplicatio*: ab ἄντομαι.

Ἀντεχύσης, gen. præſ. part. f. g. ab ἀντηχέω, *reſono*: ex ἀντὶ & ἦχος.

ἈΝΤΙ', *pro, contrà*: in compoſ. ſæpè comparationem ſignificat.

Ἀντία, adv. *ex adverſo, contrà*. Th. ἀντί.

Ἀντιάξει, Dor. pro ἀντιάσει, 3. ſing. f. 1. vide ἀντιάσας.

Ἀντιάομαι, vel ἀντιάζω, præſ. ind. *interſum, occurro*: vide in ἀντιάω.

Ἀντιάνειρα, *virago, viris æquiparanda*; ab ἀντὶ & ἀνήρ.

Ἀντιάσας, αντος, ου, a. 1. part. ἀντιάσαις, Æol.

Ἀντιάσειν, *occurſurum eſſe*, f. 1. inf. act. ab

Ἀντιάω, -ῶ, *occurro, obviàm venio*, f. άσω, p. ἠντίακα, ab ἀντί. Ἀντιάζω, idem.

Ἀντιαχεῦσι, Dor. & Æol. pro ἀντιαχοῦσιν, *ex adverſo reſpondent*: ex ἀντὶ & ἰαχω.

Ἀντιβαίνω, *reſiſto, adverſor*: ab ἀντὶ & βαίνω.

Ἀντιβάλλω, *ſermonem cum aliquo confero*. f. αλῶ. p. ἀντιβέβληκα· ab ἀντὶ & βάλλω.

Ἀντιβεβόληκα. Vide ἀντιβολέω.

Ἀντιβῆναι, *repugnare*: a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω.

Ἀντιβίην, Ἀντιβία, & Ἀντίβιον, *contrà, obviam*, adv.

Ἀντίβιος, ου, ὁ, *adverſus*, in dat. pl. ἀντιβίοισι ex ἀντὶ & βία.

Ἀντιβολέω, -ῶ, *occurro*; item *nanciſcor*, cum gen. f. ήσω. p. ἀντιβεβόληκα. inf. act. præſ.

ἀντιβολεῖν, a. 1. inf. ἀντιβολῆσαι.

Ἀντιγεγωνέω, -ῶ, *reclamo*: ab ἀντὶ & γέγων[...]

Ἀντιγενίδας, ου, ὁ, *Antigenides*, nom. prop[...]

Ἀντιγηροβοσκέω, -ῶ, *viciſſim in ſenectute* [...] ab ἀντὶ & γηροβοσκέω, quod à γῆρας [...] τρέφω.

Ἀντιγνωμονέω, -ῶ, *contrà ſentio, diſſentio*, [...] *fragor*: ab ἀντὶ & γνώμων. Th. γινώσκ[...]

Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, *contra ſcriptio*. Th. γρά[...]

Ἀντιδειπνος, ου, ὁ, *alterius loco in cœna ſu[...] fectus*: ab ἀντὶ & δεῖπνον.

Ἀντιδιατιθέμενος, ου, ὁ, *contrario animo a[...] fectus*. præſ. part. paſſ. ab ἀντιδιατίθημ[...] Th. τίθημι.

Ἀντιδίδοται, 3. ſing. ind. paſſ. præſ. ab

Ἀντιδίδωμι, *do viciſſim, rependo*.

Ἀντιδικέω, *ad cauſam occurro, judicium co[...] tendo*, f. ήσω, p. ηκα. Hinc

Ἀντίδικος, ου, ὁ, *adverſarius*: ex ἀντὶ & δίκη.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, *retributio, remuneratio*. E[...]

Ἀντίδοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *viciſſim* (vel *contrà*) *datu[...]* item *ANTIDOTUM*, vel remedium a[...] verſis mala corporis datum. Th. δίδωμι.

Ἀντίδωρον, ου, τὸ, *donum dono relatum*.

Ἀντίζεσθαι, Ion. pro ἀνθίζεσθαι, *caſtra caſtr[...] oppoſita habere*. Th. ἵζω.

Ἀντίη, Ion. pro ἀντία, q. v. ex ἀντίος.

Ἀντίθεμαι, Poët. pro ἀνατίθεμαι, *impono*.

Ἀντίθεος, ου, ὁ, *divinus, æqualis Deo*: e[...] ἀντὶ, *æquè*, & Θεός.

Ἀντίθεσις, εως. ἡ, *oppoſitio*: & Ἀντίθετος, [...] ὁ ἡ ἡ, *oppoſitus*: ab ἀντίθημι.

Ἀντιθευσόμενος, η, ον, *qui contra aliquem [...] curſurus*: f. 1. part. à θέω, *curro*.

Ἀντίθημι, pro ἀνατίθημι, *repono*.

Ἀντίθρονος, ὁ ἡ ἡ, *viciſſim* (vel *contrà*) *ſo[...] nans*: ab ἀντὶ & θρόος.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *januæ oppoſitus*: ex ἀν[...] & θύρα.

Ἀντικαθήμενος, *obſidens, oppugnans*.

* Ἀντικαταλλάσσομαι, vel ττομαι, *commuto*.

Ἀντικάτησθαι, Ion. pro ἀντικάθησθαι, *è re[...] gione hujus ſedere*: ex ἀντὶ & κάθημαι. Th. ἧμαι.

Ἀντικατίζεσθαι, Ion. pro ἀντικαθίζεσθαι, *caſ[...] tra caſtris oppoſita habere*. Ἀντικατιζεύμε[...] νος, Ion. pro ὑμενος, & hoc pro -όμενος, præſ. part. m. à καθίζω.

Ἀντικαθίστημι, *reſiſto*. præſ. inf. ἀντικαθιστάναι. Ex ἀντὶ, κατὰ & ἵστημι.

Ἀντικαλέω, -ῶ, *viciſſim invito*, f. έσω & ήσω, p. ἀντικέκληκα. a. 1. ἀντεκάλεσα. Th. καλέω.

Ἀντικαταλλάττω, *comparo*. Th. ἀλλάττω.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, *retentio*: ab ἀντὶ, κατὰ & σχέσις. Th. ἔχω.

* Ἀντικατασκευάζω, *contrà ſtruo*.

Ἀντίκειμαι, *oppono*r: f. ἀντικείσομαι. præſ. part. ἀντικείμενος, ου, ὁ, *adverſarius*. Ex ἀντὶ & κεῖμαι.

* Ἀντικηρύσσω, *præconis voce contrà edico, publicè proclamo*.

Ἀντικιχράω, -ῶ, *viciſſim commodo*; ab ἀντὶ & κιχράω.

Ἀντικρίνομαι, *judicio contendo contra aliquem*[...]

Ἀντικρὺ, ἀντικρὺς, *è regione, CONTRA*, cum gen. adv. Th. ἀντί.

Ἀντικτερίζω, f. σω, p. κα, *contrà* vel *viciſſim* [...] *funero*[...]

Digitized by Google

ſεται: ex ἀντὶ & χλεϱίζω. Th. χλέ[illegible].

Ἀντίκυϱον, ε, τὸ, helleborus, ſic dictus ab urbe Ἀντίκυϱα.

Ἀντικιχεὶς, έντος, ὁ, conſequutus (vel nactus) [illegible] pro ἀντικιχήσας, a. 1. part. act. verbi [illegible].

Ἀντίληψις, ἐως, ἡ, apprehenſio: ab ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλάβῃς, vicissim accipias, 2. perſ. a. 2. ſubj. act. ab

Ἀντιλαμβάνειν, vicissim accipere: ἀντιλαμβάνομαι, ſuſcipio, libero, juvo: cum gen. [illegible] f. λήψομαι. a. 2. m. ἀντιλαβόμην, [illegible] Ab ἀντὶ & λαμβάνω.

Ἀντιλάμπω, reſplendeo. Th. λάμπω, luceo.

Ἀντιλέγω, contradico, f. ξω. p. χα. imperf. ἀντέλεγον. p. m. ἀντιλέλογα, cum dat. Ex ἀντὶ & λέγω.

Ἀντιληπτέον, ſuſcipiendum, adj. verbale, ab ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλήπτωρ, οϱος, ὁ, defenſor.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, opitulatio, ſubſidium: ab [illegible] præſ. paſſ. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, in jure diſceptatio, & cauſæ dictio, ex ἀντὶ & λέγω.

Ἀντιλοιδοϱέω, -ῶ, convitium regero, imp. ἀντελοιδόϱεον, -ουν, f. ήσω. p. ἀντιλελοιδόϱηκα. Th. λοιδοϱός.

Ἀντίλοχος, ε, ὁ, Antilochus, nom. propr.

Ἀντιλυπέω, -ῶ, vicissim moleſto: ex ἀντὶ & λυπέω. Hinc

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, moleſtia vicissim exhibita.

Ἀντίλυτϱον, ε, τὸ, redemptionis pretium. Th. λύω.

Ἀντιμαϱτυϱέω, contrarium teſtor. f. ήσω.

Ἀντιμαχητὴς, ε, ὁ, oppugnans, vel qui pugnat contra aliquem: ex ἀντὶ & μάχομαι.

Ἀντιμεθίσταται, in locum alterius conſtituitur: ex μετὰ & ἵστημι.

Ἀντιμελίζω, contra modulor: ab ἀντὶ & μέλος.

Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, commutatio.

Ἀντιμετϱέω, -ῶ, vicissim metior, rependo: f. ήσω. p. ἀντιμεμέτϱηκα. a. 1. ἀντεμέτϱησα. f. 1. paſſ. ἀντιμετϱηθήσομαι. Ex ἀντὶ & μέτϱον.

Ἀντίμιμος, ε, ὁ, æmulus. Th. μιμέομαι.

• Ἀντιμνηστεύω, procando emulor.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, compenſatio, remuneratio; ex ἀντὶ & μισθός.

Ἀντιξεῖν, repugnare, Poët. pro ἀντιχεισθαι. Hinc ἀντίξοος, contrarius.

Ἀντίον, [illegible]. Eſt & malus, qui ſimilis [illegible]. It. adv. ex adverſo, ab

Ἀντίος, ε, ὁ, adverſus: ab ἀντί.

Ἀντιοῦσθαι, adverſari, inf. verbi

Ἀντιόομαι, -οῦμαι, adverſor: a. 1. ind. ἠντιώθην. Th. ἀντί.

Ἀντιόχεια, ας, ἡ, Antiochia, nomen urbis.

Ἀντιοχὶς, ιδος, ὁ, Antiochenſis.

Ἀντιόων, & in f. g. ἀντιόωσα, occurrens, Poët. pro ἀντιῶν & ἀντιῶσα, præſ. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντί.

Ἀντιόῳτο, pro ἀντιάοιτο. & ἀντιόῳο, pro ἀντιάοιο, præſ. opt. paſſ. ab ἀντιάομαι. Th. ἀντί.

Ἀντίπαλος, ε, ὁ, adverſarius in luctâ, æmulus: ex ἀντὶ & πάλη.

Ἀντιπαϱαβαλῦμεν, conferemus, 1. pl. f. 2. act. ab ἀντιπαϱαβάλλω, quod ex ἀντὶ, παϱὰ, & βάλλω: unde &

Ἀντιπαϱαβολὴ, ῆς, ἡ, comparatio, collatio.

Ἀντιπαϱάγω, retribuo, copias hoſtibus oppono, reſiſto, f. ξω. Th. ἄγω.

Ἀντιπαϱακαλέω. -ῶ, è diverſo cohortor.

Ἀντιπαϱασχεῖν, retribuere: a. 2. inf. act. ab ἀντιπαϱέχω. Th. ἔχω.

Ἀντιπαϱάταξις, εως, ἡ, acies contrà inſtructa: ab

Ἀντιπαϱατάττω, contrà colloco in acie, aciem contra inſtruo: ab ἀντὶ, παϱὰ, & τάττω.

Ἀντιπαϱέϱχομαι, ex adverſo prætereo, Luc. x. 33. ſupervenio, Sap. Solomon. xvi. 10. f. ἀντιπαϱελεύσομαι, a. 2. act. ἀντιπαϱῆλθον. Ex ἀντὶ, παϱὰ & ἔϱχομαι.

Ἀντίπας, α, ὁ, nom. viri Gr. q. d. Viceomnium.

Ἀντιπατϱὶς, ίδος, ἡ, nom. urbis.

Ἀντίπατϱος, ε, ὁ, qui patri adverſatur: ex ἀντὶ & πατήϱ.

Ἀντιπέϱας, ex adverſo ſitus. Ἀντιπέϱαια, loca ex adverſo ſita. Ἀντιπέϱαν, adv. è regione, cum. gen. Omnia ex ἀντὶ & πέϱαν.

Ἀντιπεϱιβάλλω, ex adverſo cingo. Th. βάλλω.

* Ἀντιπεϱίσπασμα, ατος, τὸ, ſtratagema, quum hoſtes alibi detinentur, ab

* Ἀντιπεϱισπάω, ῶ, retraho.

Ἀντιπεϱιϊστάται, degenerat; ex ἀντιπεϱίστημι.

Ἀντιπεφάσθαι, contrà vel loco alterius occidi, præt. inf. paſſ. ab ἀντὶ & πέφαμαι, perf. verbi inuſitat. φάομαι.

Ἀντιπίπτω, obnitor. f. ἀντιπτώσω. perf. ἀντιπέπτωκα. Ex ἀντὶ & πίπτω.

Ἀντιπληϱόω, expleo, f. ώσω. ex ἀντὶ & πληϱόω.

Ἀντιπνεῖν, reflare, præſ. inf. ex ἀντὶ & πνέω.

* Ἀντίπνοια, οίας, ἡ, flatus adverſus.

* Ἀντιποιέομαι, ῦμαι, contra fio.

* Ἀντιποίησις, εως, ὁ ϗ ἡ.

Ἀντιποιύμενος, ε, ὁ, contrà faciens; cum gen. aſſequi conans, affectans, præſ. part. paſſ. ab ἀντιποιέω. Th. ποιέω.

Ἀντιπολεμέω, reſiſto: hinc

Ἀντιπολέμιος, & ἀντιπόλεμος, hoſtis, in bello adverſarius. Th. πόλεμος.

* Ἀντίπολις, εως, ἡ, urbs adverſariæ urbi oppoſita.

Ἀντίποϱος, ε, ὁ, oppoſitus, è regione poſitus. ἀντιπόϱοιο. gen. Ion. ab ἀντιπέποϱα. p. m. verbi ἀντιπείϱομαι.

Ἀντίπυς, οδος, ὁ, adverſa veſtigia figens: nom. pl. ἀντίποδες, ANTIPODES: ab ἀντὶ & πῦς.

Ἀντιπϱάττω, obſiſto, f. ξω. p. ἀντιπέπϱαχα. Ex ἀντὶ & πϱάττω.

Ἀντιπϱήσσειν, Ion. pro ἀντιπϱάσσειν, adverſari. Th. πϱάσσω.

Ἀντιπϱοσήεσαν, obviam prodierant, Att. pro ήεισαν, 3. plur. perf. m. ab ἀντιπϱόειμι. Th. εἶμι, ſeu ἴω, eo.

Ἀντίπϱωϱος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui proram habet in aliquem converſum: ex ἀντὶ & πϱώϱα.

Ἀντιπϱόσωποι, οἱ, ſe mutuò aſpicientes.

Ἀντίπτωμα, ατος, τὸ, ruina: ex ἀντιπίπτω.

Digitized by Google

Ἀντίῤῥησις, εως, ἡ, *contradictio*: ab
Ἀντιῤῥέω, *contradico*: ex ἀντὶ & ῥέω.
Ἀντιστήκωσις, εως, ἡ, *compenſatio*. Th. σηκός.
Ἀντισθένης, ου, ὁ, *Antiſthenes*, nom. propr.
Ἀντιστὰς, άντος, ὁ, *ex adverſo ſtans*, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Th. ἵστημι.
● Ἀντίστασις, ἡ, *reſiſtentia*.
Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, *adverſæ factionis homo*. Hinc ἀντιστασιάζω, -ῶ, *adverſor*. Th. idem.
Ἀντίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *e regione oppoſitus*: item *æqualis*. Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, *duarum rerum intensè oppoſita collocatio*. Ἀντιστοιχέω, -ῶ, *oppoſitus ſum è regione*. Ἀντιστοίχως, adv. *oppoſitâ ſerie*: ab ἀντι & στοῖχος. Th. στείχω.
Ἀντίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adverſam frontem habens*: ex ἀντὶ & στόμα.
Ἀντιστρατεύομαι, *repugno*: f. εύσομαι, p. paſſ. ἀντεστράτευμαι. Th. στρατός.
● Ἀντιστρατοπεδεύω, *ex adverſo caſtra metor*, ex ἀντὶ & στρατόπεδον, *caſtrum*.
Ἀντισχεῖν, idem quod ἀντέχειν. Ἀντίσχεσθε, *opponite*: a. 2. imp. verbi ἀντέχω.
Ἀντιτάσσομαι, η, εται, *ordini me oppono, obedire recuſo, reſiſto*: f. άξομαι, p. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντι & τάσσω. Inde Ἀντίταξις, εως, ἡ, *aciei instructio contra hoſtem*: item *repugnantia*.
Ἀντίταγμα, ατος, τὸ, *acies ſic inſtructa*.
Ἀντιτακτικὸς, ου, ὁ, *vim repugnandi habens, qui aciem contra hoſtem ordinat*.
Ἀντιτείνειν, præſ. inf. *contrà tendere*: ex ἀντὶ & τείνω.
Ἀντιτίειν, præſ. inf. ex ἀντὶ & τίω.
Ἀντιτίθημι, *reſiſto, retribuo, oppono, loco, alterius pono, ex adverſo ſtatuo*. Th. τίθημι.
Ἀντιτιμάω, *dignum dico*, vel *ſtatuo*.
Ἀντίτομον φάρμακον, eſt remedium, quod ſecatur, & paratur, adverſus morbi dolores, & vim. Ex ἀντὶ & τέτομα, p. m. verbi τέμνω.
Ἀντιτος, pro ἀντίτιτος, per Sync. *viciſſim punitus*: ex ἀντὶ & τίω.
● Ἀντίταγμα, *agmen quod alii agmini opponi poteſt*.
Ἀντίτυπον, ου, τὸ, *typus alii typo reſpondens*: ex ἀντὶ & τύπτω.
● Ἀντίτυπος, ὁ καὶ ἡ, *ictum rep[illegible]ns*.
Ἀντιτύχοις, *conſequaris*, a. 2. [illegible]. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ & τυγχάνω.
Ἀντιφερίζειν, *obviam ſe efferre, contendere*, præſ. inf. act. Ex ἀντὶ & φέρω.
Ἀντιφερίξαι, *obviam ſe obtuliſſe, contendiſſe*, Poët. & Dor. pro ἀντιφερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀντιφερίζω.
Ἀντιφέρομαι, *reſiſto, obviam me fero, repugno*, præſ. inf. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω.
Ἀντίφθεγμα, τὸ, *echo*[illegible] ex ἀντὶ & φθέγγομαι.
● Ἀντιφιλονεικέω, *contra rixor*.
Ἀντίφιλος, ου, ὁ, *Antiphilus*, nom. propr.
Ἀντιφυτεύω, *viciſſim gigno*, f. εύσω, p. κα. ex ἀντὶ & φυτεύω. Th. φύω.
Ἀντιφωνέω, f. ήσω, *alternatim reſpondeo*.
Ἀντιφωνὴ, ῆς, *Antiphona*. Th. φωνή.
Ἀντιχρᾶν, *ſufficere*, præſ. inf. ex & ἀντὶ & χράω.
Ἀντίχρησις, εως, ἡ, *mutuus uſus*.

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, *Antichriſtus, Chriſto, adverſarius*.
Ἀντιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀντιόομαι
Ἀντλέω, -ῶ, *haurio*: præſ. inf. ἀντλεῖν, f. ή[illegible] p. ἤντληκα. a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος.
Ἀντλη, ης, ἡ, Poët. pro ἄντλος.
Ἀντλημα, ατος, τὸ, *hauſtrum*. Th. ἄντλ[illegible]
Ἀντλῆσαι, *hauſiſſe*, a. 1. inf. & ἀντλη[illegible]άτω, *haurito*, a. 1. imp. verbi ἀντλέω.
ΑΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *ſentina*. Hinc ἀντλίον, ου, *vas quo aqua ſentinæ exhauritur*.
● Ἀντοικοδομέω, *loco alterius destructi a[illegible] ficii novum exſtruo*.
Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀνατολὴ, *ortus*.
Ἄντομαι, *occurro, obvius fio*; item *ſupplic*[illegible]
Ἀντορχέομαι, -οῦμαι, *viciſſim*, (vel *cont*[illegible] *ſalto*: part. præſ. ἀντορχούμενος. Ab ἀ[illegible] & ὀρχέομαι.
Ἀντοφθαλμέω, -ῶ, cum dat. *obnitor, obluct*[illegible] f. ήσω. p. ἀντωφθάλμηκα. Ex ἀντὶ & [illegible]θαλμός.
Ἄντροθεν, *ex antro*, Poët. adv. ab
ΑΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, *ANTRUM*: inde
Ἀντριὰς, άδος, ἡ, *in antris verſans*: &
Ἀντρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *antris plenis, cav*[illegible]*noſus*.
Ἄντρω, gen. Dor. pro Ἄντρου.
Ἄντυγες, αἱ, *habenæ*, nom. pl. ab
ΑΝΤΥΞ, υγος, ἡ, *ambitus & circumferen*[illegible] *currûs*, in dat. pl. ἄντυξι, παρὰ τὸ ἄνω τ[illegible]τόχθαι, quia ſursùm extenditur.
Ἀντυπουργεῖν, Ion. pro ἀνθυπουργεῖν, *viciſ*[illegible] *inſervire*: ex ἀντὶ & ὑπουργός.
Ἀντωθέω, -ῶ, *repello, renitor, obnitor*: ἀντ[illegible]θεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. Inde ἄντωσις, εω[illegible] ἡ, *repulſio, renixus*: Ab ἀντὶ & ὠθέω.
Ἀνύβριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contumeliæ expers*: [illegible] ἄνευ & ὕβρις.
Ἄνυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aridus, aquâ carens*: ex & ὕδωρ, ν interto euphoniæ causâ.
Ἄνυε, *perficiebat*, 3. ſing. Imperf. Dor. [illegible] Ion. verbi ἀνύω.
Ἄνυμες, *perficiebamus*, Dor. Sync. pro ἠνύο[illegible]μεν, 1. pl. act. imp. verbi ἀνύω.
Ἀνύουσα, *quæ perficit*, præſ. part. f. g. a[illegible] ἀνύω.
Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, *interitus eſſentiæ, priva*[illegible]*tio*: ab α & ὑπάρχω, *ſum*.
● Ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inſuperabilis*.
● Ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innoxius*.
● Ἀνυπευθύνως, adv. *cum libertate*.
Ἀνυπόδατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, *diſcalceatus, ſine calceis*: ab α & ὑποδ[illegible] Th. δέω.
Ἀνύποιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis, non ferendus*: ab α, ὑπὸ, & οἰστὸς, ab οἴω, pro φέρω.
Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè ſimulatus, non fucatus*: ex α & ὑποκρίνομαι.
● Ἀνυπομόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis*.
Ἀνυπονόητος, ου, *non ſuſpicans, improviſus*.
Ἀνύποπτος, & ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non ſuſpectus, ſuſpicione vacans*. Et
Ἀνυπόπτως, adv. *citra ſuſpicionem*. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, & ὄπτομαι.
Ἀνυπόστατος, ου, *intolerabilis, qui non poteſt ſubſiſtere*; ab α & ὑποστάς. Th. ἵστημι.
Ἀνυπότακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *refractarius*: ex α & ὑποτακτος.

Digitized by Google

[illegible], Dor. pro ἠνυσάμην, *confeci, acquiſivi*, a. 1. m. verbi ἀνύω.

[illegible], ὁ, *qui perfecit*, a. 1. part. ab ἀνύω.

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, *operis conficiendi ſtudioſus*, [illegible]: ab ἀνύω & ἔργον.

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, *efficax, utilis*, &

[illegible], adv. *efficaciter, perfectè*, ab

[illegible], εως, ἡ, *effectio, perfectio, profectus*, [illegible]: ab ἀνύω.

[illegible], ου, ὁ, pro ἀνύστας, Poët.

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, *qui effici poteſt*; item [illegible], *facile*, ὡς ἀνυστόν ἐστι, *quoad fieri* [illegible] *viribus*. Ἀνυστικὸς, -ου, ὁ καὶ ἡ, vel [illegible], *efficax*. Ab ἀνύομαι.

[illegible], *perficiebatur*, Dor. pro ἤνυτο, imp. [illegible] vel eſt 3. pluſq. p. paſſ. ab

[illegible], *perficio, proſum, impleo, conſumo*, [illegible], *feſtino*: f. σω. p. ἤνυκα.

[illegible], *erigo, ſublevo*: ex ἄνω & ὑψόω.

[illegible], *ſurſum*, adv. ὁ ἄνω, ſc. ὢν, *ſupernus*, ἡ [illegible], ſc. [illegible], *ſuperna*, τὰ ἄνω, ſc. ὄντα, *quæ ſurſum ſunt*, compar. ἀνώτερον, *ſuperiùs*, [illegible].

[illegible], *deſeram*, a. 2. ſub. act. ab ἀνίημι, a. 2. [illegible].

[illegible], præt. m. Ion. pro ἤνωγα, *juſſi*: ab [illegible], & ἀνωγέω.

[illegible], imp. vel. a. 2. Ion. pro ἠνώγειν. ἀνώγη, a. 2. ſub. ab ἀνώγω.

[illegible], ου, τὸ, *cœnaculum*, & Att. ἀνώγεων, ω, τὸ, Scribitur & ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, *ſupra terram*.

[illegible], & per Sync. ἄνωχθι, *jube*: præſ. imp. ab

[illegible], idem quod ἀνώγω, q. v.

[illegible], ξαι, κται, *apertus ſum*, perf. paſſ. verbi ἀνοίγομαι, part. ἀνεῳγμένος, η, ον. Th. οἴγω.

[illegible], *jubebam*, pro ἠνώγειν, imp. Ion. ab [illegible], ſeu ἀνώγω.

ἈΝΩΓΩ, *jubeo, hortor*: f. ξω, p. ἤνωχα. a. 1. [illegible].

[illegible], ας, ἡ, Poët. pro quo & νωδυνία, *indolentia, doloris vacuitas*. Inde

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, *dolorem nullum ſentiens*: & [illegible] φάρμακον, *quod dolorem ſedat*.

[illegible], adv. *ſine dolore*. Th. ὀδύνη.

[illegible], *deſuper*; adv. ab ἄνω. It. *ſupernè, è cælo*: ἐκ τοῦ ἄνωθεν, ſup. μερῶν *à ſummo*; [illegible] ἄνωθεν, *naſcatur denuo*: προγινώσκοντές με ἄνωθεν, *cognoſcentes me jam inde à majoribus*: πάλιν, ἄνωθεν, *denuo ad ſuperiora regreſſi*.

[illegible], -ῶ, *propulſo, repello, ſurſùm impello*: f. [illegible], & ώσω. a. 1. inf. act. ἀνῶσαι, med. [illegible]. part. ἀνωσάμενος. Inde

[illegible], εως, ἡ, *impulſio ſurſùm verſùs*, vel *repulſio*. Th. ὠθέω.

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, *inopinatus, improviſus*: hinc [illegible], *inopinatò*: Ex α & οἴω.

[illegible], reſolutâ dipthongo pro ἀνῷχθω.

[illegible], *apertus eſt*, 3. ſing. perf. paſſ. ἀνῷγμαι, verbi ἀνοίγω.

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, *interitui non obnoxius*: ex α & ὄλεθρος.

[illegible], τὸ, *inæquale*. Hinc

[illegible], ας, ἡ, *inæqualitas*. Ex α & ὁμαλός.

Ἀνωμοτὶ, *ſine jurejurando*, adv. ex α & ὄμνυμι.

Ἄνων, οντος, ὁ, *expediens*, præſ. part. ab ἀνύω.

Ἀνώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expers nominis*. Th. ὄνυμα.

Ἀνωρθώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνορθόω.

Ἀνωρία, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, *intempeſtivitas*, ex α & ὥρα.

Ἀνωσάμενος, ὁ, a. 1. part. m. verbi ἀναθέω. Th. ὠθέω.

Ἀνῶσαι, *retuliſſe*, Ion. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενεῖκαι, & ἀνενέγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω. Vel Ἀνῶσαι, *repuliſſe*, eſt a. 1. inf. ab ἀναθέω.

Ἀνώσασθαι, *repulſum fuiſſe*, a. 1. inf. m. verbi ἀναθέω.

Ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν, *ſuperior*. Ex ἄνω, & ἀνώτερος, hinc ἀνωτερικός.

Ἀνωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *inutilis*, ex α & ὄφελος.

Ἀνῷχα, *aperui*. 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω.

Ἀνώχθην, ης, η, *apertus fui*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνοίγομαι.

Ἄνωχθι, pro ἄνωγε, *aperi*, præſ. vel a. 2. imp. act. vel ἄνωχθι, *jube*, eſt imp. conciſus pro ἀνώγηθι, ab ἀνώγημι.

Ἀνώχθω, pro ἀνωγέτω, *jubeat*, ut ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplaſm. ab ἀνώγω.

Ἄξαιμι, αις, αι, *fregerim*, & in 3. pl. ἄξαιεν, a. 1. opt. act. ἄγνυμι. ſeu ἄγω, f. ἄξω, a. 1. ἦξα, Ἄξας, *ducens*, a. 1. part. ab ἄγω, f. ἄξω.

Ἄξε, vel eſt præſ. imp. futuri formam habens ab ἄξω, quod Poëtæ formant à f. 1. ἄγω, vel dictum eſt pro ἄξον, in. a. 1. ut viciſſim in a. 2. reperitur λάβον pro λαβέ.

Ἄξεια, ας, ε, & in. 3. pl. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι. ſeu ἄγω.

Ἄξενος, ου, ὁ, Poët. ἄξεινος, *ſine hoſpite*: ex α & ξένος.

Ἄξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *radendo non politus*: ab α & ξεστός. Th. ξέω.

Ἀξία, ας, & Ion. -η -ης, ἡ, *dignitas, meritum*: ab ἄξιος.

Ἀξιάγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *admiratione dignus, admirabilis*: ab ἄξιος & ἀγαστός.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auditu dignus*; item *memorabilis*: ab ἄξιος, & ἀκούω.

Ἀξιακρόατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι.

Ἀξιαπήγητος, Ion. pro ἀξιαφήγητος, ὁ καὶ ἡ, *memorabilis*: ſuperlat. Ἀξιαπηγητότατος, & ἀξιαφηγητότατος, *memoratu digniſſimus*. Ab ἄξιος, & ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.

Ἀξιέραστος, ου, ὁ, *amabilis*: ab ἄξιος & ἐράω.

Ἀξιοθαυμαστότερος, *admirabilior*.

Ἀξιεῦμαι, *dignum cenſeo*. Dor. pro ἀξιοῦμαι, præſ. ind. ab ἀξιόω.

ἈΞΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *ASCIA, ſecuris*, Angl. an ar, qu. ab ἄγω· vel ab חציינא.

Ἀξιόπιστος, *fide dignus*, ex πίστις, εως.

Ἀξιοθέητος, Ion. pro ἀξιοθέατος, *ſpectatu dignus*: ab ἄξιος & θεάομαι.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui alicui reſiſtere poteſt pugnando*: ab ἄξιος & μάχομαι.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *victoria dignus*: ab ἄξιος & νίκη.

ἌΞΙΟΣ, ου, ὁ, *dignus*, cum gen. Hinc

Ἀξιότης, τητος, ἡ, *dignitas, meritum*.

Digitized by Google

Ἀξίωμα, ατος, τὸ, *dignitas, auctoritas*; item *enunciatum*.

Ἀξιωματικὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *auctoritate præditus, auguſtus*.

Ἀξίωσις, εως, ἡ, *auctoritas, dignitas, amplitudo*.

Ἀξιῶν, infinit. vide ἀξιόω.

Ἀξιόχρεως, Ion. & Att. *qui eſt ſolvendo par, ac proinde fide dignus*: ab ἄξιος & χρέως.

Ἀξιόω, ῶ, *dignor*, cum gen. *æquum cenſeo*, imp. ἠξίουν, -ουν, f. ώσω. p. ἠξίωκα, a. 1. ἠξίωσα. a. 1. ſub. ἀξιώσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἀξιῶσαι. paſſ. præſ. ἀξιόομαι, -ῦμαι, *dignus cenſeor*. 3. pl. præſ. imperat. paſſ. ἀξιούσθωσαν, *digni cenſentor*. p. ἠξίωμαι. a. 1. ἠξιώθην. f. 1. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος.

Ἀξίως, adv. *dignè*: ab ἄξιος.

Ἀξιώσεια, ας, ε, *dignatus fuerim*: a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.

* Ἀξίωσις, εως, ἡ, *petitio*.

Ἄξομαι, *abducam*, f. 1. verbi ἄγω.

Ἆξον, a. 1. imp. act. *duc*, vel *frange*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, f. ἄξω.

Ἄξονα, acc. ſing. ἄξονι, dat. ab ἄξων.

Ἄξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ligno carens*, vel *plenus ligno*: ab α, vel priv. vel epitat. & ξύλον.

Ἄξω, Dor. ἀξῶ, f. 1. act. *ducam*, vel *frangam*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

ἌΞΩΝ, ονος, ὁ, *axis, aſſer*: qu. ab ἄγω, quia circa axem rota *agitur*.

——αο, Æol. & Bœot. in gen. ſing. 1. decl. ſimpl. pro -ου, ut Ἀτρείδαο pro Ἀτρείδου. Eſt & Ion. & Poët. pro α, in 2. perſ. ſing. a. 1. m. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.

Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδὸς, vel ἀοιδή.

Ἀοιδὴ, ῆς, & Dor. ἀοιδὰ, ᾶς, ἡ, *cantus*: dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι pro ἀοιδαῖς, à p. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω.

Ἀοίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *celebris, decantatus*.

Ἀοιδὸς, ῦ, ὁ, *cantor, poeta*. Th. ἀείδω.

Ἀοιδοτάτη, ης, ἡ, *canendi peritiſſima, cantu ſuaviſſima*: ſuperl. ab ἀοιδός.

Ἄοινος, ου, *vino carens*: ab οἶνος, *vinum*.

Ἀοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inhabitatus*. Ἄοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domo carens*: ex α & οἶκος.

Ἄοκνος, ὁ καὶ ἡ, *impiger, intrepidus*: ex ὄκνος.

Ἀολλέες, εῖς, οἱ, καὶ αἱ, *conferti*: nom. pl. ab ἀολλής. acc. pl. ἀολλέας, εῖς, dat. ἀολλέσι.

Ἀολλήδην, *confertim, ſimul*: adv. Poët. ab

ἈΟΛΛΗ͂Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *confertus, congregatus*. Hinc ἀολλίζω, & ἀολλέω, *congrego*.

——άοντι, -ᾶντι, terminatio Dor. 3. perſ. pl. præſ. ind. contract. pro -άσι vel -ᾶσι, ut βοάοντι, pro βοάουσι, βοῶσι.

Ἀόπλους, acc. pl. *inermes*, ab ἄοπλος, ex ὅπλον, *arma*.

ἈΟΡ, & ἄορ, ορος, τὸ, *enſis*: q. ab ἀείρω, quia *ſuſpenditur*.

Ἀόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inviſibilis*.

Ἀοράτως, *inviſibiliter*, adv.

Ἀορασία, ας, ἡ, *cæcitas*. Ex α & ὁράω.

Ἀορία, ας, ἡ, *tenebræ*, ab iiſd. Th.

Ἀόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infinitus, interminatus*.

Ἀοριστία, ας, ἡ, *infinitas*.

Ἀοριστικὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefinitivus*.

Ἀοριστόομαι, -ῦμαι, *indefinitus ſum*. ἀορισταίνω, *hæſito*. Omnia ab α & ὅρος.

Ἀορίστως, adv. *infinitè, interminatè*.

Ἄορνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *avibus carens*. Item no fluvii, *AVERNUS*. Th. ὄρνις.

ἈΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, *arteria magna*; item ar

ἈΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *lorum* (ſeu *funis*:) *enſis, clypeus, aut pera appenditur*: dat. ἀορτῆρσι, Poët. qu. ab ἀείρω, vel qu ἄορα τηρῶν, ab ἄορ & τηρέω.

Ἄορτο. *ſublatus erat*: 3. ſing. pluſq. pe paſſ. ab ἄορμαι pro ἤερμαι, perf. paſſ. ve ἀείρω. Quidam tamen ab ἤερτο factum v lunt, η in α converſo, & inſerto ω, plu p. paſſ. ἄρτο, ἄωρτο.

Ἀοσσέω, -ῶ, *auxilior, opem fero, adjuvo*. H

Ἀοσσητὴρ, ὁ, *adjutor*. ἄνευ ὄσσης βοηθῶν, q *non avocatus*, alteri opitulatur. ab ὄσσα.

Ἄουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illæſus*: ex α & οὐτάω.

Ἀοχλησία, ας, ἡ, *vacuitas à turbis*. ἀόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui moleſtiâ vacat*. Ab α & ὄχλ

Ἄοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *viſûs expers, cæcus*: ab & ὄπτομαι.

Ἀπ', pro ἀπὸ, ab

* Ἀπαγαγεῖν, vid. ἀπάγω.

Ἀπαγγεῖλαι, *renuntiaſſe*, a. 2. inf. act. ἀπάγγειλον, άτω, *renuntiato*, & in 2. pl. ἀπαγγείλατε, *renuntiate*, imp. ἀπαγγείλας, άντος, ὁ, *renuntians*, part. ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, *narratio*: ab

Ἀπαγγέλλω, *renuntio*: f. ἀπαγγελῶ, p. ἀπήγγελκα. a. 1. ἀπήγγειλα. a. 1. imp. ἀπάγγειλον. inf. ἀπαγγεῖλαι. præſ. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, paſſ. ἀπαγγελλόμενος. Ex ἀπὸ & ἀγγέλλω.

Ἀπαγὴς, ὁ καὶ ἡ, *impenetrabilis*: ex ἀπὸ pro α priv. & ἄγω. vel, ut alii volunt ex α intenſivo, & ἔπαγον, a. 2. verbi πήγνυμι.

Ἀπαγινέειν, Ion. pro ἀπάγειν, *auferre, abducere*. Th. ἄγω.

Ἀπαγξαίμην, ης, ο, *me ſtrangularem*: a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω.

Ἀπαγομένην, τὴν, *obductam*: acc. ſing. præſ. part. paſſ. f. p. ab ἀπάγω.

Ἀπαγορεύων, οντος, ὁ, *prohibens*: præſ. p. ab

Ἀπαγορεύω, *prohibeo, interdico, recuſo, nego*: ex ἀπὸ & ἀγορεύω.

Ἀπαγριόω, -ῶ, *agreſte reddo, effero, exaſpero*: ab ἀπὸ & ἀγρός. Inde

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, *efferatio, exaſperatio*.

Ἀπάγχω, *ſtrangulo, ſuffoco*: f. ἀπάγξω, p. ἀπῆγχα. præſ. paſſ. ἀπάγχομαι, *ſtrangulor*, f. 1. m. ἀπάγξομαι. a. 1. ἀπηγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ & ἄγχω.

Ἀπάγω, *abduco*, f. ἄξω p. ἀπῆχα. a. 2. ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, imp. ἀπάγαγε. part. ἀπαγαγὼν, όντος, ὁ, perf. paſſ. ἀπῆγμαι, ξαι, κται, a. 1. ἀπήχθην. inf. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω.

Ἀπαγωγὴ φόρου, *tributi penſio*.

Ἀπαδεῖν, Ion. & Poët. *diſplicere*: ex α & ἅδω ſeu ἀνδάνω, *placeo*.

Ἀπαδίς, ίδος, ἡ, *cogitatio*: in acc. pl. ἀπάδιας, & per Craſin ἀπάδις. Dicta qu. ἀπιδίς, ab ἀπὸ pro ἄπωθεν καὶ πόῤῥωθεν ἰδεῖν, quod mens & cogitatio res eminùs, & *antè* quam acciderint, *videant & prævideat*.

Ἀπαειρόμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *diſcedens*: præſ. part. ex ἀπὸ & ἀείρω.

Digitized by Google

Ἀπαθανατίζω, *immortalitate dono, immortalem facio*. f. ίσω. Th. θάνατος.

Ἀπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *impatiens, qui non est passus*: ex α & ἔπαθον, a. 2. verbi πάσχω.

Ἀπαὶ, Præpos. Poët. pro ἀπὸ, *ab*

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, *inscitia, imperitia*: ex α & παιδεύω. Th. παῖς.

Ἀπαίδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ineruditus, illiteratus*: ex α & παιδεύω. Th. παῖς.

Ἀπαιδοτρίβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non ſub magiſtro exercitatus eſt*; item *inexercitatus*: ab α, παῖς, & τρίβω.

Ἀπαιρεθείη, *privaretur*: Ion. pro ἀφαιρεθῇ. a. 1. ſub. paſſ. ab ἀφαιρέομαι.

Ἀπαιρέεσθαι, Ion. pro ἀφαιρεῖσθαι, *privari, ſpoliari*: ex ἀπὸ & αἱρέω.

Ἀπαραιρημένοι, οἱ, *fraudati*: Ion. redupl. & Att. pro ἀφῃρημένοι, p. part. paſſ. ab ἀφαιρέω.

Ἀπαίρω, *tollo, diſcedo*: f. αρῶ. p. ἀπῆρκα. a. 1. ἀπῆρα, imp. ἄπαρον, άτω, inf. ἀπᾶραι, p. paſſ. ἀπῆρμαι. a. 1. ἀπήρθην, ſub. ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, ex ἀπὸ & αἴρω.

Ἄπαις, ὁ, *liberis carens*: ex α & παῖς.

Ἀπαίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infauſtus, inauſpicatus, mali augurii*: ab ἀπὸ & αἴσιος.

Ἀπαΐσσω, f. ξω, *proſilio, cum impetu abeo*: a. 1. part. ἀπαΐξας. Th. ἀΐσσω.

Ἀπαιτεῖ, *repetit*, 3. ſing. præſ. ind. ἀπαιτεῖ, *repete*, 2. ſing. imp. act. præſ. ἀπαιτήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. ab

Ἀπαιτέω, -ῶ, *repeto*: ab ἀπὸ & αἰτέω.

Ἀπαίτησις, εως, ἡ, *repetitio, exactio*.

Ἀπαιτίζω, f. ίσω. idem.

Ἀπαλὰ, τὰ, *mollia*, h. e. *juvenilia*. ἁπαλὰς, τὰς, *teneras*, acc. pl. f. g. ab ἁπαλός.

Ἀπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui luctâ eſt invictus, inſuperabilis*. Poët. pro ἀκαταπάλαιστος. Th. παλαιστή.

Ἀπάλαιστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *palæſtræ imperitus*: ab α & παλαίστρα. Th. πάλη.

Ἀπαλαλκέμεν, *arcere, repellere*: Dor. pro ἀπαλαλκεῖν, præſ. inf. ἀπαλάλκοι, *arceat*, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi

Ἀπαλάλκω, *arceo, repello*. Th. ἀλκή.

Ἀπάλαμνος, pro ἀπάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conſilii inops, induſtriâ carens, difficilis*: ex α & παλάμη.

Ἀπάλαμνος βίος, *vita miſerrima*: cui nemo παλάμην, i. e. *artem* (ſeu *auxilium*) reperire poteſt, pt eam liberet. Sic ἀπάλαμνο κακόν, *malum unde quis eluctari nequit*. Th. παλάμη.

Ἀπαλάομαι, -ῶμαι, *deerro, vago*: ab ἀπὸ & ἀλάομαι.

Ἀπαλγέω, -ῶ, *dedoleo, occaleſco*: f. ήσω. p. ἀπήλγηκα, ex ἀπὸ & ἀλγέω.

Ἀπάλειψον, *dele*: a. 1. imperat. act. ab

Ἀπαλείφω, f. ψω. p. φα. *deungo, deleo*. Th. ἀλείφω.

Ἀπαλεξίκακον, ου, τὸ, *immedicabile, à quo malum repelli nequit*: ab ἀπὸ, ἀλέξω, & κακός.

Ἀπαληθεύω, f. σω. p. κα. *vera prædico*: ab ἀπὸ & ἀληθεύω. Th. ἀληθής.

Ἀπαληλιμμένος, η, ον, *obliteratus*: part. præſ. paſſ. ab ἀπαλείφομαι.

Ἀπαλήσεται, *vagabitur*: f. 1. m. ab ἀπὸ & ἄλομαι, vel ἀλάομαι.

Ἀπαλθέομαι, -οῦμαι, *curo*: vide in ἄλθω ἀλθέω, & ἀλθαίνω.

Ἀπαλίας, ου, ὁ, *hædus tenellus*, ſeu *delicatus*. Th. ἁπαλός.

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *dimiſſio*.

Ἀπαλλακτέον, *adimendum eſt*.

Ἀπάλλαξις, ιος, ἡ, *diſcedendi facultas*: ab

Ἀπαλλάσσω, vel Att. -ττω, *dimitto, abire jubeo, libero*: f. άξω. p. ἀπήλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξα. 3. ſing. a. 1. ſub. ἀπαλλάξῃ. præt. paſſ. ἀπήλλαγμαι. inf. ἀπηλλάχθαι. Ex ἀπὸ & ἀλλάσσω.

Ἀπαλλοτριόω, -ῶ, *abalieno*. ἀπαλλοτριοῖ, 3. ſing. præſ. opt. fut. ώσω. p. ἀπηλλοτρίωκα. p. paſſ. ἀπηλλοτρίωμαι. part. ἀπηλλοτριωμένος, *abalienatus*. Ex ἀπὸ & ἀλλότριος. Th. ἄλλος.

Ἀπαλοῖο, τοῦ, *teneri, mollis*: gen. Ion. pro ἁπαλοῦ.

Ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, *litura, deletio*. Th. ἀλείφω.

ΑΠΑΛΟ'Σ, ἡ, όν, *tener, mollis, delicatus*: q. ἀφαλὸς, ab ἁφὴ, q. d. *tactui cedens*. Inde

Ἀπαλότης, τητος, ἡ, *teneritudo, mollities*. Th. ἅπτομαι.

Ἀπαλοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *delicatè nutritus, ſaginatus*. Th. τρέφω.

Ἀπαλόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *carne mollis*: ex ἁπαλὸς & σάρξ.

Ἀπαλόχροος, gen. ab ἁπαλόχροος, όος, ὁ καὶ ἡ, *qui tenellum* ſeu *molle corpus habet*. Ex ἁπαλὸς & χρῶς. Th. χρόα.

Ἀπαλύνω, *tenerum reddo, mollio, emollio*; item *delicatè attingo*: f. υνῶ. Th. ἁπαλός.

Ἀπαλῶς, adv. *molliter*. Th. ἅπτομαι.

Ἀπαμβλύνω, idem quod ἀμβλύνω, *hebeto, obtundo*. Th. ἀμβλύς.

Ἀπαμείβετο, *reſpondebat*: 3. imp. ἀπαμειβόμενος, præſ. part. ab

Ἀπαμείβομαι, *reſpondeo*: ex ἀπὸ & ἀμείβω.

Ἀπαμμένος, *pendens, ſuſpenſus*, Ion. pro ἀφημμένος, ſublatâ aſpiratione & augmento: ab ἀφάπτομαι. Th. ἅπτομαι.

Ἀπαμύνω, *propello, arceo*: f. υνῶ. Ex ἀπὸ & ἀμύνω.

Ἅπαν, τὸ, *omne*: n. g. ab adj. ἅπας, q. v.

Ἀπαναίνετο, *reſpuit*: 3. ſing. præſ. ind. ex

Ἀπαναίνομαι, *renuo, reſpuo, recuſo, rejicio*: cum acc. Ab ἀπὸ & ἀναίνομαι.

Ἀπαναισχυντέω, *inverecundè facio*, f. ήσω.

* Ἀπανάλωσις, *conſumptio*.

Ἀπανήνατο, *reſpuit*: Poët. & Dor. pro ἀπηνήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

* Ἀπαναχώρησις, *diſceſſus*.

Ἀπάνευθε, *ſeorſùm*: adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

Ἀπανήνασθαι, *recuſare*: a. 1. inf. m. & a. 1. ind. m. ἀπηνηνάμην, *recuſavi, renui*; ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπανισταμένης, τῆς, *diſcedentis*: gen. ſing. part. præſ. f. g. ab ἀπανίσταμαι, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, & ἵστημι.

Ἅπαντα, τὸν, *omnem*: acc. ſing. ab ἅπας.

Ἀπαντᾶν, *occurrere*: præſ. inf. & ἀπαντῶντας, τοὺς, *occurrentes*: acc. pl. part. præſ. ab Ἀπαντάω, q. v.

* Ἀπανταχόθεν, adv. *undique*.

Ἀπαντάω, -ῶ, *occurro*: ab ἀπὸ & ἀντάω.

Ἁπάντη, *ubique*, adv. Th. πᾶς.

Ἀπάντημα, ατος, ἡ, *occurſus, caſus, eventus*.

Ἀπάντησις, εως, ἡ, *occurſus*; it. *excipio*; *obviam*

Digitized by Google

viam itio: ab ἀπαντάω.

Ἀπάντιον, Ion. *è regione*. Th. ἀντί.

Ἅπαξ, adv. *ſemel*. ἅπαξ καὶ δὶς, *ſemel atque iterum*.

Ἁπαξαπλῶς, *univerſaliter*: ex ἅπαξ & ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

Ἀπαξιος, ου, ὁ, *præter morem*: & ſubinde pro ἄξιος, *dignus*.

✱ Ἀπαξιόω, *dedignor*.

Ἀπάορος, ου, ὁ, Poët. pro ἀπήορος, *remotus*: qu. ab ἀείρω. p. m. ἤορα, & neglecto augmento ἄορα.

Ἀπαράβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non tranſitorius, perpetuus*: ex α & παραβαίνω.

Ἀπᾶραι, *ſuſtuliſſe, deceſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαραιρημένος, *ſpoliatus, privatus*: Ion. redupl. pro ἀφῃρημένος, perf. part. paſſ. verbi ἀπαραιρέομαι, -οῦμαι, pro ἀφαιρέομαι.

Ἀπαραίτητος, *inevitabilis, inexorabilis, quod exorando evitari non poteſt*. Hinc

Ἀπαραιτήτως, adv. qu. *inexorabiliter*.

Ἀπαρακαλύπτως, *apertè*: adv. ab α, παρὰ & καλύπτω.

Ἀπαραλόγιστος, η, ον, *infallibilis, e*: ex α & παραλογίζομαι.

✱ Ἀπαράλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immutabilis*.

Ἀπάρας, αντος, ὁ, *tollens*: a. 1. part. act. ab ἀπαίρω.

✱ Ἀπαράσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, *imparatus*.

Ἀπαρασήμαντος, ου, ὁ, *non deſignatus*.

Ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *imparatus*: ex α & 3. perſ. ſing. præt. ind. verbi παρασκευάζομαι. Th. σκεῦος.

✱ Ἀπαρατηρήτως, adv. *ſine obſervatione*.

Ἀπαραφυλάκτως, *incautè*: ex α & παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

ἈΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Ἀπάργμα, ατος, τὸ, *primitiæ*: ab ἀπὸ & ἀρχή.

✱ Ἀπαρεγχειρήτως, *tam ſimilis, ut fruſtraneus ſit omnis imitandi conatus*.

✱ Ἀπαρέσκομαι, *diſpliceor*.

Ἀπάρθενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui, quæve non eſt virgo*: ex α & παρθένος.

Ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, *ablatus fuero*, a. 1. ſub. paſſ. ab ἀπαίρω.

Ἀπαριθμήσας, αντος, ὁ, *qui recenſuit* vel *numeravit*, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός.

ἈΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herba quædam, *lappa*.

Ἀπαρκτίας, ſeu ἀπαρκίας, ου, ὁ, *ventus Septentrionalis*. Th. ἄρκτος.

Ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, *abnego*: f. ήσομαι, ήση. p. ἀπήρνημαι. f. 1. paſſ. ἀπαρνηθήσομαι. a. 1. m. ἀπηρνησάμην. a. 1. imp. ἀπάρνησαι, -ασθω, inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ & ἀρνέομαι.

Ἄπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pernegat*: ab ἀπαρνέομαι.

✱ Ἀπαρόδευτος, η, ον, *tranſitu carens*.

Ἄπαρον, άτω, *tollito, diſcedito*: a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω.

Ἀπαῤῥάσσω, *dejicio, deturbo*: f. ξω. Ex ἀπὸ & ἀράσσω.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, *profectio, abitio, diſceſſus*: ab ἀπὸ & αἴρω: tum enim tollunt ſarcinas.

Ἀπαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *ſuſpendo, dirimo*, qu. *ſeorſum ſuſpendo*: ex ἀπὸ & ἀρτάω.

Ἀπάρτι, adv. *ab hoc tempore*: ex ἀπὸ & ἄρτι. Alii, & quidam doctiores, legendum e[...] cenſent ἀπαρτὶ, *planè, omninò*: ab ἄρτιος.

ἈΠΑΡΤΙ'Α, ας, ἡ, *ſupellex*, quâ ſe inſtruu[...] οἱ ἀπαίροντες, i. e. *proficiſcentes*: item *pe*[...] *fectio*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, *integra ſumma, rotun*[...] *ratio*: ab ἀπὸ, ἄρτιος, & λέγω.

Ἀπαρτισμὸς, οῦ, ὁ, *perfectio, abſolutio*: [...] ἀπήρτισμαι. 1. per. ſing. præt. paſſ. in verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

Ἀπαρύειν, *exhaurire*: ab ἀπὸ & ἀρύω.

Ἀπάρχειν, Poët. pro ἄρχειν, *imperare*.

Ἀπαρχεσθαι, *primitias offerre*: ab

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentiùs in pl. ἀπαρχ[...] αἱ, *primitiæ*: q. d. ἀπ' ἀρχῆς, ſcil. γ[...] μάτων τῆς γῆς, *de principio frugum*.

Ἀπάρχομαι, *primitias ſolvo & decerpo*. cu[...] gen. item *libamenta facio*. Th. ἀρχή.

Ἅπας, -ασα, -αν, *omnis, e*: gen. -αντ[...] -ασης. ex α pro ἅμα, & πᾶς.

Ἀπασέων, *omnium*, gen. pl. Ion. pro ἁπασῶ[...] ab ἅπας.

Ἄπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non guſtavit, jejunu*[...] ex α & πάω.

Ἀπαστράπτουσα, ἡ, *emittens*: præſ. part. f. [...] ex ἀπὸ & ἀστράπτω.

✱ Ἀπασχολέω, *negotium faceſſo*.

✱ Ἀπασχολία, ἡ, *occupatio*.

Ἀπάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, *fraus*. Et

Ἀπατᾷ, *decipit*: 3. ſing. ind. præſ. ab

ἈΠΑΤΑ'Ω, -ῶ, *decipio, fallo*: f. ήσω. p. ἠπ[...] τηκα. a. 1. ἠπάτησα, & Ion. ἀπάτησα, [...] ε, præſ. inf. act. ἀπατᾶν. a. 1. ind. pa[...] ἠπατήθην. part. ἀπατηθεὶς, εῖσα, έν. Hin[...]

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, *impoſtor*.

Ἀπάτερθε, *ſeorſum*, ab ἄτερθε, ſeu ἄτερ.

Ἀπάτη, ης, ἡ, *fraus*: ab ἀπατάω.

Ἀπατηθῆναι, *decipi*: a. 1. inf. paſſ. ab eod[...]

Ἀπατηλὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *fallax*: ab ἀπατάω.

Ἀπατήλιος, idem.

Ἀπατήσει, *fallet*: 3. perſ. f. 1. ind. ἀπάτησ[...] *fefellit*. a. 1. Ion. pro ἠπάτησε, ab ἀπατά[...]

Ἀπάτησις, εως, ἡ, *fraus*: ab eod. Th.

Ἀπατῶντες, οἱ, *fallentes*: præſ. part. a[...] plur. ab ἀπατάω.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *ſine patre*: ex α [...] πατήρ.

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, *effulgentia, ſplendor* à 1. perſ. perf. paſſ. verbi ἀπαυγάζ[...] Th. αὐγή.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, *ſplendor lucis, effulgentia* ab eod. Th.

Ἀπαυδᾶν, *renuntiare*. Ἀπαυδήσαντες, οἱ, [...] 1. part. pl. num. ab Ἀπαυδάω, -ῶ, *renu*[...] *tio*: item *veto, interdico, prohibeo*; f. ήσ[...] Ab ἀπὸ & αὐδάω. Th. αὐδή.

Ἀπαυθαδίσασθαι, *auſurum eſſe*: Att. pro [...] παυθαδίσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδ[...] ζομαι. Vide in αὐθάδης.

Ἀπαυλίζομαι, *ſeorſum ſtabulor*, ſeu *pernoctor*[...]

Ἀπαυλόσυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſeorſum ſtabulans* ſe[...] *pernoctans*: ab ἀπὸ & αὐλή.

Ἀπαύξησις, εως, *diminutio*; Longin.

Ἀπαυράω, -ῶ, *aufero*: imp. ἀπηύραν, ἀπ[...] ηύρων. Hinc

Ἀπαυρα, Ion. pro ἀπηύρα. Ex ἀπὸ & αἴρω[...]

Ἄπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indeſinens, non ceſſans* *irrequietus*[...]

Digitized by Google

[illegible]; item *fine carens, perpetuus.*
'Ἄπαυστ☉ δίψα, *sitis quæ sedari non potest.*
'Ἀπαυστὶ, & 'Απαυςὶ, *indesinenter, incessanter, [illegible]:* adv. ab ἀπὸ & παύω.
'Ἀπαυτομολῶ, ῶ, *transfugio, sum perfuga:* ab ἀπὸ & αὐτόμολ☉. Th. μολέω.
'Ἀπαυχενίζω, *cervicem incido.*
'Ἀπαφρίζω, *despumo.* Th. ἀφρός.
'Ἀπαφέω, & ἀπαφῶ, & ἀπαφίσκω, *fallo, decipio:* Poët. id. quod ἀπατάω. Vox Æol.
'Ἀπαχθεὶς, ὁ, *abactus:* a. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι. ex ἀπὸ & ἄγω.
'Ἀπαχθὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *gravis, molestus.*
'Ἀπαχθίζω, *gravo.* Th. ἄχθ☉.
'Ἀπάψας, ὁ, Ion. pro ἀφάψας, *qui nexuit:* a. 1. part. Th. ἅπτω.
'Ἀπέβα, Dor. pro ἀπέβη, *successit:* 3. sing. a. 2. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.
'Ἀπέβαλον, ες, ε, *abjeci:* a. 2. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω.
'Ἀπέβην, ης, ης, *discessi:* a. 1. ind. 'Ἀπεβησάμην, ω, ατο, idem. a. 1. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.
'Ἀπεγαλακτίσθην, ης, η, *ablactatus sum:* a. 1. ind. pass. ab
'Ἀπογαλακτίζω, ex Th. γάλα.
'Ἀπέγγον☉, ȣ, ὁ, *pronepos:* ab ἀπὸ & ἔγγον☉. Th. γίνομαι.
'Ἀπεγλυκάνθη, *dulcis evasit:* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκυς.
'Ἀπεγνώσθην, ης, η, *rejectus sum:* a. 1. pass.
'Ἀπεγνωκὼς, υῖα, ὸς, *rejectus:* perf. part. act. ab ἀπογινώσκω. Inde 'Ἀπεγνωκότως, *desperate.* Th. γινώσκω.
'Ἀπεδανὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *claudus, sensibus captus, infirmus:* ab α & πεδανὸς, quod à πέδον.
'Ἀπεδάσσαο, *divisisti:* Ion. & Poët. pro ἀπεδάσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω.
'Ἀπέδειξα, ας, ε, *exposui, designavi:* a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι. a. 1. pass. ἀπεδείχθην. Th. δεικνύω.
'Ἀπεδειροτόμησα, ας, ε, *caput amputâssem:* a. 1. ind. act. ab ἀπὸ & δειροτομέω. Ex δέρη, seu δειρὴ, & τέμνω, p. m. τέτομα.
'Ἀπεδέξατ', per Apocopen, pro ἀπεδέξατο, *recepit:* 3. sing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι. Ex 'Ἀπεδέξατο, *demonstravit:* Ion. pro ἀπεδείξατο, quod à δείκνυμι.
'Ἀπεδήμησα, ας, ε, *peregrè profectus sum,* a. 1. act. ab ἀποδημέω, ex ἀπὸ & δῆμ☉.
'Ἀπεδίδου, 2. sing. imperf. pass. ab ἀποδίδωμι, *reddo.* Th. δίδωμι.
'Ἀπεδίδων, pro ἀπεδίδοσαν, 3. sing. imperf. act. ejusd. verbi
'Ἀπέδιλ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *calceis carens, excalceatus.*
'Ἀπεδίλωτ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, id. Ab α & πέδιλον.
'Ἀπεδοκίμασα, ας, ε, *reprobavi:* a. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. άσω. perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ & δοκέω.
'Ἀπέδοτο, [illegible], τὸ, *vendidit, sursum dedit:* a. 2. m. verbi ἀποδίδωμι.
'Ἄπεδον, ȣ, τὸ, Ion. & Poët. pro πέδιον, *planities, campus.*
'Ἀπέδοντο, *vendiderunt:* 3. pl. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι.
'Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. m. ab eod.

'Ἄπεδ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *planus.* ut 'Ἄπεδ☉ χώρη, *plana regio:* Th. πέδον.
'Ἀπέδρα. per Apocopen, pro ἀπέδρασε, ας, ε, *aufugi:* a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, unde 1. pl. ἀπέδραμεν, & ἀπέδραν, *aufugerunt.* Alii ἔδραν, seu ἔδρην, à δρῆμι, ducunt.
'Ἀπεδυσάμην, ω, ατο, *exui:* a. 1. m. ab ἀποδύομαι, ex ἀπὸ & δύω.
'Ἀπέδω, *abedo:* a. 1. pass. ἀπεδέσθην, ης, η, ab ἀπὸ & ἔδω.
'Ἀπέδωχ' per Apoc. pro ἀπέδωκε, *restituit:* a. 1. act. ab ἀπὸ & δίδωμι.
'Ἀπέειπον, ες, ε, *negabam:* imperf. vel a. 2. Att. per prosthesin Poët. ab ἀπὸ & ἔπω.
'Ἀπεζωσμέν☉, η, ον, *exauctoratus:* perf. part. pass. ab ἀποζώννυμι. Th. ζώννυμι.
'Ἀπέην, Poët. pro ἀπῆν, *aberat:* imperf. ab ἄπειμι, quod ex ἀπὸ & εἰμὶ, *sum.*
'Ἀπέθανον, ες, ε, *mortuus est:* a. 2. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπὸ & θνήσκω.
'Ἀπεθάῤῥησε, *ausus est:* a. 1. verbi ἀποθαῤῥέω.
'Ἀπεθέμην, εο, ετο, *deposui distuli,* a. 2. ind. m. 'Ἀπεθηκάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.
'Ἀπέθηλα, ας, ε, *deflorui:* a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω.
'Ἀπεθίζω, *desuefacio:* ab ἀπὸ & ἐθίζω. Th. ἔθ☉.
'Ἄπεθι, pro ἄπιθι, *ABI:* imperat. verbi ἄπειμι, *abeo:* ab ἀπὸ & εἶμι, *eo.* Item ἀπεὶ, *abes:* 2. pers. præs. ind. verbi ἄπειμι, *absum.*
'Ἀπείδω, *video:* f. ἀπείσομαι. a. 2. ἀπεῖδον, ες, ε. a. 2. sub. ἀπίδω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ & εἴδω, *video.*
'Ἀπείθεια, ας, ἡ, *contumacia, inobedientia:* ab ἀπειθὴς. Th. πείθω.
'Ἀπειθεῖς, acc. pl. ab ἀπειθὴς, q. v.
'Ἀπειθέω, -ῶ, *non pareo, incredulus sum:* f. ήσω. p. ἠπείθηκα. a. 1. ἠπείθησα. a. 2. ἀπέπιθον. Ex α & πείθω.
'Ἀπείθην, ης, η, Ion. pro ἀφείθην, *dimissus sum:* a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*
'Ἀπειθὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *contumax, inobediens;* item *incredulus:* ex α & πείθω.
'Ἀπειθία, ἡ, *incredulitas.*
'Ἀπεικάζω, *assimilo;* item *comparo;* f. άσω. Inde 'Ἀπεικασία, ας, ἡ, *assimilata & expressa figura:* & à 1. pers. præt. pass. 'Ἀπείκασμα, ατ☉, τὸ, *simulacrum, imago.* Ex ἀπὸ & εἰκάζω. Th. εἴκω.
'Ἀπεικονίζω, *ad imaginem* seu *exemplar effingo:* à cujus 1. pers. præt. pass.
'Ἀπεικόνισμα, ατ☉, τὸ, *adumbratio, imago, effigies.*
'Ἀπείκως, idem quod ἀπεοίκως.
'Ἀπεικότως, idem quod ἀπεοικότως.
'Ἀπειλὰς, τὰς, *minas:* acc. pl. ab ἀπειλή.
'Ἀπειλεῦσα, ἡ, *minans:* Poët. pro ἀπειλοῦσα, præs. part. f. g. 'Ἀπειλεῖς, *minaris:* 2. pers. præs. ind. ab ἀπειλέω, Poët. pro
'ΑΠΕΙΛΕ'Ω, -ῶ, Æol. ἀπέλλω, *minitor, interminor;* item *glorior:* imperf. ἠπείλεον, -ουν, f. ήσω. perf. ἠπείληκα. a. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. a. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, cujus 1. plur. ἀπειλησώμεθα.

 'Απειλὴ,

Digitized by Google

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, *minæ:* ab ἀπειλέω.

Ἀπειλήσομαι, vide ἀπειλέω.

Ἀπειλήτην, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτην, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω.

Ἀπειλητὴρ, ῆρ☉, ὁ, *minax, jactator:* cujus f. ἀπειλήτειρα, *minatrix.* Ἀπειλητήριοι λόγοι, *minacia verba.* Th. ἀπειλέω.

* Ἀπειλητὴς, *minator, jactabundus, oſtentator, minax.*

Ἀπείληφα, ας, ε, *recepi.* in. 3. perſ. plur. ἀπειλήφασιν, præt. act. cujus part.

Ἀπειληφὼς, υῖα, ὸς. Att. pro ἀπολέλαφα, & ἀπολελκφὼς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Ἄπειμι, *abſum,* imperf. ἀπῆν, *aberam,* f. ἀπέσομαι. præſ. inf. ἀπεῖναι. part. ἀπὼν, ὖσα, ὀν, *abſens.* Ex ἀπὸ & εἰμὶ, *ſum.*

Ἄπειμι, vel ἀπίημι, *abeo,* f. ἀπείσομαι, a. 2. ἄπιον. a. 1. act. ἀπεῖσα, & Att. ἀπήεσα, ſic ἀπήεσαν, *abierunt,* 3. pl. a. 1. act. vel pluſ. perf. med. Ex ἀπὸ & εἶμι, vel ἵημι, *eo.*

Ἀπειπάμην, ω, ατο, *abdicavi,* a. 1. m. & in 1. plur. ἀπειπάμεθα. Ἀπεῖπαι, *abdicaviſſe,* a. 1. inf. act. Ἀπεῖπε, *interdixit,* 3. ſing. a. 1. vel 2. act. Ἀπειπεῖν, *interdicere, recuſare,* præſ. inf. act. ab

Ἀπείπω, *interdico, recuſo, veto; retracto, denego:* Poët. pro ἀποείπω, qu. ex ἀπὸ & ἔπω.

* Ἀπειραγάθως, adv. *ſine omni probitate.*

Ἀπειράκις, *infinitè,* adv. ab ἄπειρ☉, *infinitus.* Th. πέρας.

Ἀπείραντ☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *infinitus,* Poët. pro ἄπειρ☉, quod à πειραίνω, pro περαίνω. Th. πέρας.

Ἀπείραστ☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *intentatus, qui tentari nequit:* ex α & πειράζω. Th. πεῖρα.

Ἀπείρατ☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *inexpertus,* Poët. pro ἄπειρ☉. Ab eod. Th.

Ἀπειραχῶς, *infinitis modis,* adv. ab ἀπὸ & πεῖρα.

Ἀπειργειν, idem ferè quod εἴργειν, *arcere.*

Ἀπείργω, *arceo, inhibeo, prohibeo:* f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. χα. Ab ἀπὸ & εἴργω.

Ἀπείργων, ὁ, *arcens, prohibens,* part. præſ.

Ἀπειρέσι☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *ingens, infinitus:* ex α & πεῖρας, pro πέρας.

Ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, *feſſus,* part. ab ἀπείρηκα, præt. ind. act. verbi ἀπερέω, ab ἀπὸ & ἐρέω.

Ἀπειρητ☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *inexpertus:* ex α & πεῖρα.

Ἀπειρία, ας, ἡ, *imperitia:* ab eod. Th.

Ἀπείριτ☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *infinitus:* ex α & πέρας.

Ἀπεῖρξα. ας, ε, *excluſi, prohibui:* in 3. pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγαμ☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *nuptiarum expers, cœlebs:* ab ἄπειρ☉ & γάμ☉. Th. γαμέω.

Ἀπειροθάλασσ☉, & Ἀπειροθάλαττ☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *maris* ſeu *navigandi inexpertus,* ab ἄπειρ☉, & θάλασσα.

Ἀπειρόκακ☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *malorum inexpertus:* item *minimè malus. ſimplex:* inde

Ἀπειροκακέω, -ῶ, *ſimplicitate utor, malitiâ non utor.* Ab ἄπειρ☉ & κακός.

Ἀπειρόκαλ☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *boneſti expers:* ex ἄπειρ☉ & καλός.

Ἀπειρολεχὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *expers tori, cœlebs.* ab ἄπειρ☉, & λέχ☉, quod à λέγω, *cubare facio.*

Ἀπειρομάχας, α, ὁ, Dor. pro ἀπειρομ[...] υ, ὁ, ἄπειρ☉ τῆς μάχης, *imperitus pu[...]* Ab α, πεῖρα, & μάχη.

Ἀπείρονα, acc. ſing. ab ἀπείρων, ον☉, ὁ [...]

Ἄπειρ☉, υ, ὁ, *imperitus.*

Ἄπειρ☉, υ, ἡ, Dor. pro ἤπειρος, *terra conti[...]*

Ἄπειρ☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *interminatus, infinitus, [...] menſus:* omnia ab α & πέρας.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, *inexperientia:* ab ἄπει[...] Th. πεῖρα.

Ἀπειρωδὶν, ῖν☉, ὁ ϗ ἡ, *partûs dolores non [...] perta:* ab ἄπειρ☉ & ὠδίνη.

Ἀπείρων, ον☉, ὁ ϗ ἡ, *infinitus, intermina[...]*

Ἀπείρων γαῖα, *terra rotunda,* Hom. Th. π[...]

* Ἀπείρως, adv. *imperitè.*

Ἀπεῖσα, ας, ε, *abii,* Att. ἀπήεσα. a. 1. [...] act. & ἀπείσομαι, fut. verbi ἄπειμι.

Ἀπειστ☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *nullâ perſuaſione flexib[...] contumax:* Inde

Ἄπειστον, υ, τὸ, *pertinacia, contumacia.* α & 3. perſ. ſing. præt. paſſ. verbi πείθ[...]

Ἀπεῖχον, ες, ε, *abſtinebam,* imp. act. ἀ[...] χόμην, υ, ετο, imp. paſſ. ab ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, *nominabat,* 3. ſing. imp. ab ἀ[...] καλέω, ex ἀπὸ, & καλέω.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, *retexi, revelavi,* a. [...] act. ab ἀποκαλύπτω.

Ἀπέκγον☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *abnepos:* ab ἀπὸ [...] ἔκγον☉. Th. γείνομαι.

Ἀπεκδέχομαι, *exſpecto:* f. ἀπεκδέξομαι. pe[...] paſſ. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμ[...] ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, & δέχομαι.

Ἀπεκδύομαι, *exuo:* f. ἀπεκδύσομαι. a. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσ[...] μεν☉, υ, ὁ, *exutus.* Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, *ſpoliatio, ipſe exuendi actu[...]* Ab ἀπὸ, ἐκ, & δύω, *induo.*

Ἀπεκλαιόμην, υ, ετο, *deflebar,* & in 3. p[...] ἀπεκλαίοντο, imp. paſſ. ab ἀποκλαίω. Th[...] κλαίω.

Ἀπεκλανθάνω, *obliviſcor,* a. 2. m. ἀπεξελε[...] θόμην, & Poët. per redupl. Ion. απεκλε[...] λαθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, & λανθάνω. Th[...] λήθω.

Ἀπέκλασα, ας, ε, *fregi,* a. 1. ind. ab ἀπο[...] κλάω, quod ab ἀπὸ & κλάω.

Ἀπεκλέγομαι, *in electione reprobo, non eligo[...]* ab ἀπὸ, ἐκ, & λέγομαι.

Ἀπέκλεισα, ας, ε, *occluſi,* & in 3. pl. ἀπέ[...] κλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω.

Ἀπεκλελαθόμην, υ, ετο, *oblitus ſum.* Poët[...] per reduplicationem Ion. pro ἀπεξελαθόμη[...] a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπέκοψα, ας, ε, *amputavi:* a. 1. ind. act[...] verbi ἀποκόπτω.

Ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *reſpondi,* a. 1. m. a[...] ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, *occultavi,* a. 1. m[...] ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποκρύπτω[...] *occulto.* Th. κρύπτω.

Ἀπέκτανον, ες, ε, *occidi,* a. 2. ind. act.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, *occidi,* a. 1. ind. act.

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. m. ab ἀποκτείνω. Th[...] κτείνω.

Ἀπέκτασις, εως, ἡ, *extenſio.*

Ἄπεκτ☉, υ, ὁ ϗ ἡ, *impexus.* Ἀπέκτητ☉, υ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἀπὸ & πέκω.

Ἀπελαθεῖσ[...]

Digitized by Google

Ἀπελαθέντες, expulſi, nom. pl. a. 1. paſſ. ab ἀπελαύνω.

Ἀπελάμπετο, ου, ετο, reſplendebat, imperf. paſſ. Ἀπέλαμψα, ας, ε, reſplendui, emicui, a. 1. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω.

Ἀπέλασις, εως, ἡ, abactio: ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλαστος, & Ἀπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, cui appropinquare tutum non eſt: ab α & πελάζω.

Ἀπελαύνω, abigo, expello, arceo, f. ἀπελάσω. a. 1. ἀπήλασα. p. ἀπήλακα. Ex ἀπὸ & ἐλαύνω.

Ἀπέλαυσα, & Ion. ἀπήλαυσα, ας, ε, fructus ſum, a. 1. ab ἀπολαύω. Th. λάω.

Ἀπελαφρίζω, ſublevo, f. ισω. Ab ἀπὸ, & ἐλαφρίζω. Th. ἐλαφρός.

Ἀπέλεε, Poët. pro ἀπελαύνω.

Ἀπελεγμὸς, ῦ, ὁ, refutatio, redargutio, probrum: ab ἀπελέλεγμαι. 1. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi.

Ἀπελέγχω, redarguo, f. γξω. a. 1. ἀπήλεγξα. præt. act. ἀπελήλεγχα, præt. paſſ. ἀπήλεγμαι. a. 1. paſſ. ἀπηλέγχθην. a. 1. m. ἀπηλεγξάμην. Ex ἀπὸ & ἐλέγχω.

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, immenſus: ex α & πέλεθρον, ſeu πλέθρον, jugerum.

Ἀπελείβετ', per Apocopen pro ἀπελείβετο, effluebat, 3. ſing. imperf. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω.

Ἀπελέκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non dedolatus vel ſecuri complanatus: ab α & πέλεκυς.

Ἀπελέσθαι, abſtuliſſe, Ion. pro ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω.

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, libertus, libertate donatus: ex ἀπὸ & ἐλεύθερος.

Ἀπελευθερόω, f. ώσω, p. έρωκα, libero.

Ἀπελεύσομαι, ῃ, εται, recedam, & in 3. pl. ἀπελεύσονται, f. 1. m. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπέληγε, ceſſavit, 3. ſing. imp. act. ab ἀπολήγω, quod ex ἀπὸ & λήγω.

Ἀπεληλάκα, ας, abegi, Att. pro ἀπήλακα, perf. ind. act. ἀπεληλάκειν, abactus fuerat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀπελαύνω, q. v.

Ἄπελθε, recedito, abito, a. 2. imperat. act.

Ἀπελθεῖν, abiiſſe, receſſiſſe, a. 2. inf.

Ἀπελθὼν, ῦσα, ὸν qui receſſit, a. 2. part. ab ἀπέρχομαι, quod ex ἀπὸ & ἔρχομαι.

Ἀπέλιπον, ες, ε, reliqui, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω.

ἈΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, fana, conciones: qu. ab

Ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, arceo. Hinc forſan Lat. Capella, Angl. chapel.

Ἀπελλῆς, ῦ, ὁ, Appelles, nomen viri. Lat. Apella.

Ἀπελογήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. ab ἀπολογέομαι, q. v.

Ἀπελόμενοι, Ion. pro ἀφελόμενοι, cùm eripuiſſent, n. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω.

ἈΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, ulcus, vulnus. Dicitur vel quia caro non ſibimet appropinquat: vel (φ Ion. verſo in π) quia exſcinditur aliquid & auſertur.

Ἀπελπίζω, inde ſpero; item deſpero: f. ίσω. p. ἀπήλπικα. a. 1. ἀπήλπισα. a. 1. part. ἀπελπίσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ & ἐλπίζω.

Ἀπελύθην, ης, η, abſolutus fui, a. 1. paſſ. ab ἀπολύομαι. Ex ἀπὸ & λύω.

Ἀπελυμαινόμην, ου, ετο, purgatus ſum, imp. paſſ. ab ἀπολυμαίνομαι. Ex ἀπὸ & λύμη, noxa, vel potius λῦμα, ſordes.

Ἀπέλυσα, ας, ε, dimiſi, a. 1. act. ab ἀπολύω.

Ἀπελωβήθην, ης, η, contumeliam accepi, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπολωβάομαι. Th. λώβη.

Ἀπέμαθον, ες, ε, dedidici, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, emarcui, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι.

Ἀπέμεσσα, ας, ε, evomui, a. 1. act. Poët. pro ἀπέμεσα. ab ἀπομέω, quod ex ἀπὸ & ἐμέω.

Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, recordatus ſum, a. 1. m. cujus 3. pl. ἀπεμνήσαντο, & inf. ἀπομνήσασθαι. Ab ἀπομιμνήσκομαι, quod ex ἀπὸ & μιμνήσκομαι, vel μνάομαι.

Ἀπεμόργνυν, υς, υ, abſtergebam, imperf. act.

Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, abſterſi, a. 1. m. & in 3. pl. ἀπεμόρξαντο. ab ἀπομόργνυμι. Th. ὀμόργνυμι.

Ἀπεμπολεῖται, venditur, venum datur, 3. ſing. præſ. paſſ. Ἀπεμποληθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἀπεμπολήσας, ὁ ϗ ἡ, a. 1. part. act. verbi ἀπεμπολέω, -ῶ, quod ex ἀπὸ & ἐμπολέω. Scribitur & ἐμπωλέω, ex ἐν & πωλέω.

Ἀπεμυθιόμην, ου, ετο, diſſuaſi, imperf. paſſ. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος.

Ἀπεμφαίνω, non convenio, diſſimilis ſum: inde

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expoſitio, demonſtratio: ab ἀπὸ & ἐμφαίνω.

Ἀπεμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis, abſimilis: ab ἀπὸ & ἐμφερής. Th. φέρω.

Ἀπέναντι, & ἀπεναντίον, coram, è regione, cum gen. item contrà: ex ἀπὸ, & ἔναντι, quod ex ἐν, & ἀντί.

Ἀπενείκασθαι, abſtuliſſe, a. 1. inf. m. Ἀπενεικὼν, ῦσα, ὸν, qui abſtulit, a. 2. part. unde

Ἀπενεῖκαι, abſtuliſſe, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενειχθεὶς, έντος, ὁ, Ion. pro ἀπενεχθεὶς, delatus, a. 1. part. paſſ. ἀπενείχθην, ης, η, delatus ſum, Ion. pro ἀπηνέχθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενίπτω & Ἀπεννέπω, interdico, adverſor: ab ἀπὸ, ἐν, & ἔπω.

Ἀπενθεῖν, Dor. pro Ἀπελθεῖν, a. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luctu carens, indefletus.

Ἀπένθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab α & πένθος.

Ἀπενιαυτίζω, per annum abſum vel ceſſo ab: ex ἀπὸ & ἐνιαυτός.

Ἀπενοέω, obſtupefacio.

Ἀπενόσφισα, ας, ε, ſeparavi, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, ſeorſum, adv.

Ἀπέντες, qui dimiſerunt, Ion. pro ἀφέντες, n. pl. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι.

Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco: ab ἀπὸ, ἐξ, & ἁμαρτάνω.

Ἀπεξεδυσάμην, ω, ατο, exui, a. 1. m. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω, induo.

Ἀπεξελαθόμην, ου, ετο, oblitus ſum, & Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεκλελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπεξηραμμένος, η, ον, Ion. pro ἀπεξηραμμένος,

Digitized by Google

μένος, exſiccatus, part. ab ἀπεξήραμμαι, præt. paſſ. verbi ἀποξηραίνω. Th. ξηρός.

Ἀπέοικα, ας, ε, abſimilis, ſeu diſſimilis ſum; præt. act. & Ἀπέοικε, imperſon. diſſentaneum eſt, non decet, non par eſt.

Ἀπεοικότως, abſimili modo, non veriſimilitèr, abſurdè, immeritò, adv. ab

Ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, abſimilis, diſſentaneus, abſurdus, incongruus: præt. part. verbi ἀπείκω. Th. εἴκω.

Ἀπέοντα, τὸν, abſentem, acc. ſing. ἀπέοντος, gen. ſing. Ion. vel Poët. pro ἀπόντος, ab ἀπὼν, οῦσα, ὸν, præſ. part. ab ἄπειμι, abſum.

Ἀπέπαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad maturitatem non perductus.

Ἀπέπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab α & πέπτω.

Ἀπέπλαγξα, ας, ε, aberrare feci, a. 1. ind. act.

Ἀπεπλάγχθην, ης, η, reſilui, aberravi, a. 1. ind. paſſ. Ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο. a. 1. m. ab ἀποπλάζω, aberrare facio. Th. πλάζω.

Ἀπέπλευσα, ας, ε, navigavi, & in 3. pl. ἀπέπλευσαν, a. 1. act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω.

Ἀπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, peplo carens: ab α, & πέπλος.

Ἀπέπνει, reſtabat, exſpirabat, 3. ſing. imperf. act. Ἀπέπνευσα, ας, ε, exſpiravi, a. 1. ind.

Ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω.

Ἀπέπνιξα, ας, ε, ſuffocavi, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω.

Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. m. avolavi: inf. ἀποπτάσθαι, part. ἀποπτάμενος. Et ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. pl. ἀπέπτησαν, inf. ἀποπτῆναι. part. ἀποπτὰς, ᾶσα, ὰν. Ab ἀφίπτημι, & ἀφίπταμαι. ex ἀπὸ & ἵπτημι.

Ἄπεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non coctus, qui coqui nequit: inde Ἀπεπτέω, -ῶ, non coquo, crudus ſum. Ab α & πέπτω.

Ἀπερ, pro ἅπερ, quæ.

Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullum finem loquendi faciens, verboſus. Inde

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verboſa oratio, loquacitas. Ab ἀπέραντος & λόγος. Th. λέγω.

Ἀπέραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitus. Inde

Ἀπεράντως, adv. Ex α & περαντὸς, quod à περαίνω. Th. πέρας.

Ἀπεργάζομαι, η, εται, efficio, operor: f. ἀσομαι. p. ἀπείργασμαι. inf. ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπὸ & ἐργάζομαι. Th. ἔργω.

* Ἀπεργαστικος, qui efficere poteſt.

Ἀπέργειν, Ion. pro ἀπείργειν, disjungere, radere, concludere: ex ἀπὸ & εἴργω.

Ἀπέργμαι, præcluſus ſum, perf. paſſ. hinc

Ἀπεργμένος, η, ον, præcluſus, Ion. pro ἀπειργμένος ab

Ἀπέργω, obarceo, excludo, præcludo, prohibeo, pro ἀπείργω, quod ex ἀπὸ & εἴργω.

Ἀπερείδω, & Ἀπερείδομαι, firmiter figo: Ἀπερείδοντο, incumbebant, 3. pl. imperf. paſſ. ἀπερείσασθαι, effundere, projicere. a. 1. inf. m. Ex ἀπὸ & ἐρείδω.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio inniterda: à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπερείδω.

Ἀπερείσι', pro ἀπερείσια, & per Metatheſin, ἀπειρέσια, infinita: ex α & πέρας.

* Ἀπερίγιγνος, invictus.

Ἀπεριςπάςως, abſque ullâ deſtructione, adv. ab

Ἀπερίσπαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, diſtractus: ex α & περισπαςὸς, quod à perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi περισπ… Th. σπάω.

Ἀπερίςατος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem nihil circumſt… ex α, περὶ, & ἵςημι.

Ἀπεριςκέπτως, incircumſpectè, adv. ex α, …ρὶ, & σκέπτομαι.

Ἀπερίτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incircumciſus: e… & περιτέμνω. Th. τέμνω.

Ἀπέριττος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupervacaneum nil … bens; luxu carens; ex α & περισσός. T… περὶ.

* Ἀπερίττως, adv. negligentèr.

Ἀπεριφερὴς, ου, ὁ ϗ ἡ, excrementis car… Th. id.

Ἀπεριφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non orbiculatus: … α, περὶ, & φέρω.

Ἀπέρξας, αντος, ὁ, qui confecit, a. 1. pa… act. ab ἀποῤῥέζω. Th. ῥέζω.

Ἀπεῤῥε, abi in malam rem, imp. verbi ἀπεῤ… Æol. pro ἀπέῤῥω. Ex ἀπὸ & ἔῤῥω, pro εἰ…

Ἀπεῤῥωγὼς, ῶτος, ὁ, abruptus, perf. part. … ab ἀποῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

Ἀπέρυκε, arcè, præſ. imperat. Ἀπερυκόμε… νος, η, ον, prohibens, præſ. part. paſſ. ab

Ἀπερύκω, arceo, repello, propulſo, abigo: … ξω. p. χα. Ex ἀπὸ & ἐρύκω.

Ἀπέρχομαι, abeo, exeo: f. ἀπελεύσομαι. … 2. ἀπῆλθον, ες, ε. a. 2. ſub. ἀπέλθω, ῃς, … a. 2. inf. ἀπελθεῖν. a. 2. part. ἀπελθὼ… οῦσα, ὸν, cujus nom. pl. f. ἀπελθοῦσαι. … m. ἀπελήλυθα. Ex ἀπὸ & ἔρχομαι.

Ἀπερωεὺς, ὁ, qui impetum alicujus impedit… ab ἀπερωέω. Th. ἐρωέω.

Ἀπες, Ion. pro ἄφες, dimitte, a. 2. imperat… ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι, ex ἀπὸ & ἵημι…

Ἀπέσαντος, τοῦ, gen. ſing. ab Ἀπέσας, αντος, ὁ, nom. viri: q. d. Qui non cecidit.

Ἀπέσαξα, ας, ε, onus (vel clitellas) depoſu… a. 1. ind. act. Th. σάττω.

Ἀπέσβης, extincta es, Dor. pro ἀπέσβης, 2. ſing. a. 2. Ἀπέσβεσα, ας, ε, extinxi, a. 1. ind. act. Ἀπεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. part.

Ἀπέσβην, a. 2. ind. ab Ἀποσβέννυμι, & Ἀ… ποσβεννύω, extinguo: item aboleo, perdo: f. ἀποσβέσω. p. ἀπέσβηκα, q. ab ἀποσβέω.

Ἀπεσκίμφθαι, 3. ſing. perf. inf. paſſ. ab ἀποσκίμπτομαι, quod à σκίμπτω, incumbo. Th. σκήπτω.

Ἀπεσκολυμμένος, η, ον, excoriatus, perf. part. paſſ. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω.

Ἀπέσομαι, abero, f. 1. verbi ἄπειμι· ex ἀπὸ & εἰμὶ, ſum.

Ἀπέσπασα, ας, ε, abſtraxi, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω.

Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. 1. paſſ. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσσύθησαν, proruperunt, ut ἔτυφθεν, pro ἐτύφθησαν, Æol. ex ἀπὸ & σεύω, vel σύω, f. σω. a. 1. ἔσυα, p. κα.

Ἀπέσσυτο, excuſſus (vel repulſus) erat, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. pro ἀπεσέσυτο· à σεύω, p. paſſ. σέσυμαι, Poët. ἔσυμαι· item ἔσσυμαι.

Ἀπεςάλην, ης, η, miſſus ſum, a. 2. paſſ.

Ἀπεςάλθην, ης, η, idem, a. 1. paſſ.

Ἀπέςαλκα, ας, ε, miſi, perf. act. Ἀπέςαλκας, ας, ε, a. 1. Act. Ἀπέςαλμαι, p. paſſ.

Digitized by Google

Ἀπέςαλσ…

'Απέςαλα, ες, ε, a. 2. act. 'Απέςαλκα, ας, ε, p. m. ab ἀποςέλλω. Th. ςέλλω.

'Απέςασαν, abfuerunt, Ion. pro ἀπέςησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. vide ἀφίςημι.

'Απέςειλα, ας, ε, miſi, a. 1. act. 'Αποςείλατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποςέλλω. Th. ςέλλω.

'Απέςερα, ας, ε, privavi, a. 1. ind. act. ab ἀποςερέω. Th. ςερέω.

'Απέςην, abfui, & in 3. pl. ἀπέςησαν, a. 2. ind. act. 'Απέςησα, ας, ε, abfui, a. 2. ind. act. ab ἀφίςημι. Th. ἵςημι.

'Απέςιχον, ες, ε, abii, removi, a. 2. ind. act. ab ἀποςείχω. Th. ςείχω.

'Απέςαλκα, ας, ε, miſi, p. m. verbi ἀποςέλλω. Th. ςέλλω.

'Απεςραμμένος, η, ον, aversus, perf. part. paſſ. ab ἀποςρέφω.

'Απέςραφον, ες, ε, averti, a. 2. act. 'Απεςράφην, ης, η, aversus ſum, a. 2. ind. paſſ. 'Απέςρεψα, ας, ε, averti, a. 1. ind. act. ab ἀποςρέφω. Th. ςρέφω.

'Απεςὼ, όος, -ῦς, ἡ, abſentia; ab ἀφίςημι.

'Απέςω, abſit, imper. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, ſum.

'Απεσφάλην, ης, η, aberravi. a. 2. ind. paſſ. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω.

'Απέςηκα, ας, ε, abſui, præt. ind. act.

'Απέσχον, ες, ε, abſtinui, a. 2. ind. act.

'Απεσχόμην, a. 2. m. verbi ἀπέχω.

'Απέταμον, ες, ε, præcidi, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω.

'Απετέθη, ης, η, depoſitus eſt, a. 1. paſſ. verbi ἀποτίθεμαι. Th. τίθημι.

'Απετίνυον, pœnas luebant, 3. pl. imperf. act. verbi ἀποτίνυω. Th. τίω, punio.

'Απέτραγον, ες, ε, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω.

'Απετρέποντο, non audebant, verſi fuerunt in fugam, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἀποτρεπάω, quod ab ἀπὸ & τέτροπα. p. m. verbi τρέπω.

'Απευθὴς, έος, & 'Απευθος, ε, ὁ ϗ ἡ, famâ incertus; item imperitus: ab α & πυνθάνομαι.

'Απέφευγον, ες, ε, effugiebam, imperf. act. ab ἀποφεύγω.

'Απέφηνα, ας, ε, oſtendi, a. 1. act. 'Απεφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. idem: ab ἀποφαίνομαι, quod ex ἀπὸ & φαίνω.

'Απεφθαρμένος, η, ον, corruptus, perf. part. paſſ. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω.

'Απεφθεγξάμην, ω, ατο, locutus ſum, a. 1. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι.

'Απέφθιτο, interierat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀποφθίνω. Th. φθίω, ſeu φθίνω.

'Απεφθος, ε, ὁ ϗ ἡ, incoctus: ex α & ἑφθός. Th. ἕψω.

'Απέφυγον, ες, ε, aufugi, a. 2. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω.

'Απέχει, ſufficit, imperſonal. ab ἀπέχω.

'Απεχθαίρω, odio perſequor. f. αρῶ. a. 1. ἀπήχθηρα, ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος.

'Απεχθάνομαι, inviſus ſum, præſ. ind. f. ἀπεχθήσομαι. 'Απεχθάνη, 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. 'Απηχθόμην. a. 2. m. Th. idem.

'Απέχθεια, είας, ἡ, odium.

'Απεχθέμεναι, inviſum eſſe, & Ion. ἀπεχθέμεν, Att. & Dor. pro ἀπέχθειν, præſ. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι.

'Απέχθηαι, odio ſis, præſ. ſub. Ion. pro ἀπέχθῃ, ab ἀπέχθομαι, ſive ἀπεχθάνομαι.

'Απεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inviſus: ex ἀπὸ & ἔχθος.

'Απεχθήσομαι, inviſus ero, f. 1. m. 'Απηχθόμην, inviſus ſum, a. 2. m. ind. Ion.

'Απέχθοιτο, 3. ſing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι.

'Απέχεσθαι, abſtinere, præſ. inf. paſſ. ab ἀπέχω.

'Απεχθῶς, abſtinenter, adv. ab ἀπέχω.

'Απέχομαι, vide ἀπέχω.

'Απεχέσθω, imperſonaliter poſitum pro

'Απέχρη, ſatis erat, imperf. imperſonal. verbi ἀπόχρει, ſufficit: ex ἀπὸ & χρή.

'Απεχυρόω, & 'Αποχυρόω, -ῶ, munio: ex ἀπὸ & ἐχυρόω, -ῶ. Th. ἐχυρός.

'Απέχω, εις, ει, refero, abſum, recipio: f. ἀφέξω. p. ἀπέσχηκα. a. 2. ἀπέσχον, cum acc. Et in paſſ. 'Απέχομαι, abſtineo, cùm. gen. imperf. ἀπειχόμην. aor. 2. m. ἀπεσχόμην, a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Th. ἔχω, habeo.

'Απεψία, ας, ἡ, quæ coquere (vel concoquere) nequit, indigeſtio: ab α & πέψις, quod à 2. ſing. præt. paſſ. verbi πέπτω.

'Απεψύχοντο, abſtergebant, 3. pl. imperf. m. ab ἀποψύχω. ex ἀπὸ & ψύχω.

'Απεὼν, Poët. pro ἀπὼν, abſens, præſ. part.

'Απῆν, ῆς, ῆ, aberam, imperf. inde 'Απῇ, abſit, 3. ſing. præſ. ſub. ἄπειμι, q. v.

'Απήγαγον, ες, ε, abduxi, a. 2. Att. pro ἄπηγον, ab ἀπάγω.

'Απήγγειλα, ας, ε, renunciavi, a. 1. ind. act.

'Απηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω.

'Απήγημα, ατος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα, narratio: vide in ἀφήγησις.

'Απηγήσασθαι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, narrare.

'Απήγησις, memoria; item narratio, Ion. pro ἀφήγησις.

'Απῆγμαι, ξαι, κται, abductus ſum, præt. ind. paſſ. verbi ἀπάγω.

'Απηγξάμην, ω, ατο, ſtrangulavi, a. 1. m. ab ἀπάγχω, f. γξω.

'Απῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, duxi, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.

'Απῆγξα, ας, ε, ſtrangulavi, ſuffocavi, præt. ind. act. ab eod.

'Απηδέσθην, ης, η, abeſus ſum: a. 1. ind. paſſ. ab ἀπέδω. Th. ἔδω.

'Απήειν, ηεις, ηει, pluſq. perf. med. & in 3. pl. ἀπήεισαν, & Att. ἀπῄεσαν. ab ἄπειμι, ex ἀπὸ & εἶμι, eo.

'Απήεσα, ας, ε, abii: Att. pro ἀπεῖσα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι.

'Απῆκε, a. 1. Ion. pro ἀφῆκε, dimiſit: ab ἀφίημι, quod vide.

'Απήκοος, ε, ὁ ϗ ἡ, inobediens: idem etiam quod ἀνήκοος ab α & ἀκοή, q. v.

'Απηκριβωμένος, η, ον, ad amuſſim (vel ad unguem) factus: part. præt. paſſ. Unde adv.

'Απηκριβωμένως, abſolutè: ad amuſſim. Ab ἀκριβόομαι, -ῦμαι. Th. ἀκριβής.

'Απηκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, incompactus; item non concretus: ex α & πηκτὸς, quod à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πηγνύω, ſeu πήγνυμι, At ἀπηκτὸς, ε, ὁ, Suid. eſt πηγνύμενος.

'Απήλασα,

Digitized by Google

'Απῆλακα, ας, ε, *abegi*. perf. act. 'Απήλασα, ας, ε, idem. a. 1. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω.

'Απήλαυον, ες, ε, & ἀπέλαυον, *fructum capiebam*, imperf. Sic ἀπήλαυσα, & ἀπέλαυσα. a. 1. ab ἀπολαύω, ex ἀπὸ & λάω.

'Απήλγηκα, ας, ε, *dedolui*; item *animum deſpondi*: perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, -ῶ. Th. ἄλγος.

'Απηλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſævus*: quaſi nullius curam gerens. Hinc adv.

'Απηλεγέως, *ſævè, intrepidè*. Ab ἀπὸ & ἀλέγω, *curo*, quia nihil curat modò iræ ſuæ pareat.

'Απήλεγξα, ας, ε, *redargui*: a. 1. ind. act.

'Απηλεγξάμην, ω, ατο, idem. a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω.

'Απηλεῖται, *minatur*, Gen. xxvii. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, -ῶ, quod vide.

'Απηλέγχθην, ης, η, *redargutus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπελέγχω.

'Απῆλθον, ες, ε, *abii*: a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

'Απηλιώτης, ου, ὁ, *ventus ſubſolanus*: ex ἀπὸ & ἥλιος.

'Απηλλάγην, ης, η, *liberatus ſum*: a. 2. paſſ. ind.

'Απήλλαγμαι, ξαι, ται, *dimiſſus* (vel *liberatus*) *ſum*, perf. ind. paſſ. 'Απήλλαξα, ας, ε, *dimiſi, liberavi*, a. 1. ind. act. & 'Απήλλαχα, ας, ε, idem, perf. ind. act. 'Απηλλάχθαι, *dimiſſum eſſe*: perf. ind. paſſ. verbi ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω.

'Απηλλάσσετο, *receſſit, abiit*: 3. imperf. ejuſd.

'Απηλλοτρίωκα, ας, ε, *abalienavi*: perf. ind. act. 'Απηλλοτρίωμαι, σαι, ται, *abalienatus ſum*: perf. ind. paſſ. cujus part. 'Απηλλοτριωμένος, η, ον, à verbo ἀπαλλοτριόω, -ῶ, q. v.

'Απηλλοτρίωσις, εως, ἡ, *abalienatio*: à 2. perſ. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀπαλλοτριόω, -ῶ, q. v.

'Απηλοίησα, ας, ε, *contrivi*: a. 1. act. verbi ἀπαλοιάω, ab ἀπὸ & ἀλοιάω, pro ἀλοάω. Th. ἅλως, ω, ἡ, *area*, in qua trituratur frumentum.

'Απήλπικα, ας, ε, *inde ſperavi*; item *deſperavi*: præt. ind. act. 'Απήλπισα, ας, ε, idem. a. 1. ind. act. cujus part. 'Απελπίσας, αντος, ὁ, *qui deſperavit*: à verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπίς.

'Απήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illæſus*. Th. πῆμα.

'Απήμαρτον, *aberravi*: Poët. pro ἀφήμαρτον, a. 2. verbi ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω.

'Απημελημένος, η, ον, *neglectus*: p. part. paſſ. Undè adv.

'Απημελημένως, *neglectim*. Ab ἀπαμελέομαι, -οῦμαι, ex ἀπὸ & ἀμελέω. Th. μέλει.

'Απῆμεν, *abiimus*: per Sync. pro ἀπήειμεν, 1. pl. pluſq. perf. m. ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

'Απήμονα, τον, acc. ſing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *innocuus, illæſus*: Th. πῆμα.

'Απημοσύνη, ης, ἡ, *incolumitas*: ab ἀπήμων, quod à πῆμα.

'Απήμυνεν, *adjuvit*: imperf. vel a. 1. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω.

Α Π

'Απήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *illæſus*. Th. πῆ[μα]

'Απῆν, *aberam*; imperf. verbi ἄπειμι, [ex ἀπὸ &] εἰμὶ, *ſum*.

'Απήνεγκα, ας, ε, *abduxi*: a. 1. ind. act. ['Απ]ήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. verbi ἀποφ[έρω].

'Απηνέος, τοῦ, *crudelis*: gen. ſing. ab ἀπη[νής].

'Απήνεια, ας, ἡ, *crudelitas, inhumanitas*: [ab] ἀπηνής.

'Απηνεώθην, ης, η, *obſtupefactus ſum, obmut[ui]*: a. 1. ind. paſſ. ab ἀπηνεόομαι, ex ἀπ[ὸ &] ἐνεός, *ſtupidus, mutus*: Th. αὔω, *clam[o]*.

'ΑΠΗ'ΝΗ, ης, η, & Dor. ἀπήνα, ας, ἁ, *r[he]da*. Per eam enim ſolemus ἀπιέναι, *a[bi]re*, cum ſit viatorium curriculum.

'Απηνηνάμην, ω, ατο, *renui*: a. 1. m. ve[rbi] ἀπαναίνομαι. Th. ἀναίνομαι.

'ΑΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *crudelis, immitis, [ſæ]vus*. Hinc ἀπήνεια, *inhumanitas*; qu[aſi] ἀπὸ & ἐνηής, id eſt, πρᾶος, *manſuetus*.

'Απῆνθον, *abii*: Dor. pro ἀπῆλθον, a. [2.] verbi ἀπέρχομαι, ex ἀπὸ & ἔρχομαι.

'Απήντησα, ας, ε, *occurri*; a. 1. verbi ἀπ[αν]τάω. Th. ἀντὶ.

'Απῆρα, ας, ε, *receſſi, ſuſtuli*; a. 1. ind. a[ct.] verbi ἀπαίρω.

'Απηρεισάμην, ω, ατο, *intendi*: a. 1. m. [ab] ἀπερείδω.

'Απήρθην, ης, η, *ſublatus fui*: a. 1. ind. pa[ſſ.]

'Απῆρκα, ας, ε, *ſuſtuli, diſceſſi*: perf. ind. a[ct.]

'Απῆρμαι, σαι, ται, *ſublatus ſum*: perf. in[d.] paſſ. verbi ἀπαίρω.

'Απήρτημαι, σαι, ται, *ſuſpenſus*, vel *remot[us] fui*: perf. ind. paſſ. cujus part.

'Απηρτημένος, η, ον, *ſuſpenſus, remotus*: [ab] ἀπαρτάομαι.

'Απήρτισμαι, *perfectus reddor, abſolutus ſum*: præt. ind. paſſ. cujus part.

'Απηρτισμένος, η, ον, *perfectus abſolutus*. Un[dè]

'Απηρτισμένως, adv. *perfectè, abſolutè*. A[b] ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

'Απῇς, *abfueris*, 2. ſing. a. 2. ſub. ab ἄπειμ[ι]. Th. εἰμὶ, *ſum*.

'Απήσων, οντος, ὁ, Ion. pro ἀφήσων, *emiſſ[u]rus*: part. f. 1. ab ἀφίημι.

'Απηύρα, *auferebat*: 3. ſing. imperf. act. S[...]

'Απηυρα, per Sync. pro ἀπηύρησα, a. 1. in[d.] act. 'Απηῦρον, a. 2. ind. act. 'Απηύρων, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. ab ἀπαυράω. Ex ἀπὸ & αὔρα.

'Απῆχα, ας, ε, *abduxi, duxi*: perf. act. verb[i] ἀπάγω.

'Απηχέω, -ῶ, *diſſono, abſono*: præt. præſ. act. ἀπηχῶν, οῦσα, οῦν. Ab ἀπὸ & ἦχος.

'Απηχήματα, τὰ, *reſonantia*: nom. pl. a[b] 'Απήχημα, ατος, τὸ. Th. ἦχος.

'Απηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *abſonus*; item *odioſus* ab ἀπὸ & ἦχος.

'Απήχθετο, *inviſus erat*: imperf. vel a. 2. m. ἀπήχθημαι, perf. paſſ. ab ἀπάχθομαι, vel quod uſitatius, ἀπεχθάνομαι, q. v.

'Απήχθην, ης, η, *abductus fui*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπάγω.

'Απήχθηρα, *odio proſecutus ſum*: a. 1. ind. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος.

'Απηχούμενος, η, ον, *reſonans*: pro ἀπηχεόμενος. part. præſ. paſſ. ab ἀπηχέω, -ῶ. Th. ἦχος.

'Απηχωρίτ[...]

Digitized by Google

Ἀπῃώρηντο pro ἀπῃωρῆντο, *ſuſpenſi erant* : 3. pl. plusq. m. Dor. pro ἀπῃωρῆντο. Ἀπῃώρησα, ας, ε, *ex ſublimi dependi* : a. 1. act.

Ἀπῃωρημένος, η, ον, *ſuſpenſus* : part. præt. paſſ. ab ἀπαιωρέομαι, -οῦμαι. Th. ἀπαιωρέω. Ex ἀπὸ & αἰωρέω, -ῶ.

Ἀπήωρος, ε, ὁ, idem quod ἀπῃωρημένος.

Ἀπίασι, *abeunt* : Ion. pro ἄπιοσι, 3. pl. ind. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἀπίδω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. ab ἀπείδω, *video*. Th. εἴδω.

Ἀπίεμεν, *emittimus* : 1. pl. præſ. ind. Et part. m. ἀπιέμενος, η, ον, *emittens* : Ion. pro ἀφιέμεν & ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

Ἀπιέναι, *abire* : præſ. inf. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, eo. Et Ἀπιέναι, *emittere*, Ion. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι.

Ἀπίενται, Ion. pro ἀφίενται, *emittunt* : 3. plur. præſ. ind. paſſ. ab ἀφίεμαι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀπιέσθαι, Ion. pro ἀπιέσθαι. Th. idem.

Ἀπίεσαν, 3. pl. imperf. qu. ab ἀπιέω, *abeo* : pro ἀπίω, vel ἀπείω, undè Lat. *ABEO*. Sic

Ἀπιῶσι, Ion. pro ἀφιῶσι, *emiſerint* : 3. pl. ſub. verbi ἀφίημι.

Ἀπίῃς, *abeas* : a. 2. ſub. ab ἄπειμι, quòd ab ἀπὸ, & εἶμι, *eo* : a. 2. ἴον.

Ἀπίης γαίης, *longinquæ terræ* : gen. ſing. à maſc. ἄπιος, ab ἀπὸ, remotionis vocula.

Ἀπίθανος, ε, ὁ ἡ ἡ, *improbabilis* : ex α & πιθανὸς, quod ab ἐπιθόν, a. 2. verbi πείθω.

Ἀπιθεῖν, *inobedientem eſſe* : inf. act. Ἀπίθησα, ας, ε, *inobediens ſum*, a. 1. ind. act. Ion. pro ἠπίθησα, ab

Ἀπιθέω, -ῶ, *non obtempero*, *morem non gero*, *imperium detrecto* : ex α & πείθω, eliſo, ε.

Ἀπίκαται, Ion. pro ἀφίκαται, & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, *venerunt* : ſic Ἀπίκατο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν. Illud. 3. pl. perf. paſſ. hoc 3. pl. plusq. perf. ind. paſſ. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀπίκῃ, Ion. pro ἀφίκῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. Ἀπικνεῖσθαι, Ion. pro ἀφικνεῖσθαι, præſ. inf. Ἀπικόμενος, Ion. pro ἀφικόμενος, *profectus* : a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio* : ex ἀπὸ & ἱκνέομαι.

Ἄπικρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *non amarus*, *amaritudinis expers* : ab α & πικρός.

Ἀπίλλησα, ας, ε, *clauſus ſum* : a. 1. ind. ab ἀπιλλέω, -ῶ. Th. ἴλλω.

Ἀπίμελος, ε, & Ἀπιμελής, ἑος, ὁ ἡ ἡ, *pinguedinis expers* : ex α & πιμελή.

Ἀπινής, ἑος, ὁ ἡ ἡ, *purus à ſordibus* : ex α & πίνος.

Ἀπινύσσω, *deſipio*; item *effluo* : à πινύσσω, *ſapio*.

Ἀπίξεται, *perveniet* : Ion. pro ἀφίξεται, 3. ſing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι, ex ἀπὸ & ἱκνέομαι.

Ἄπιξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, *adventus*, *incurſus* : à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀπιόν, ες, *abii* : a. 2. ind. act. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἄπιος, ε, ἡ, *pyrus*, arbor. Ἄπιον, ε, τὸ, *pyrum*. Dici volunt ab Apiâ regione, id eſt, Peloponneſo : vel forſan ab ἀπὸς, quid eſt ſpeculantur fructus.

Ἄπιος, ε, ὁ, *longinquus* : qu. ab ἀπὸ, remotionis particula.

Ἀπιστάναι, *diſcedere* : Ion. pro ἀφιστάναι, præſ. inf. ab ἀφίστημι.

Ἀπιστέαται, Ion. pro ἀφίσταται, *deficiunt* : 3. pl. præſ. paſſ. Sic Ἀπιστέατο, Ion. pro ἀφίσταντο, 3. pl. imperf.

Ἀπιστέω, -ῶ, *diffido* : imp. ἠπίστεον, -ουν. f. ήσω. Hine ἀπιστούμενος, præſ. part. paſſ. Ex α & πίστις, quod, à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω.

Ἀπίστημι, Ion. pro ἀφίστημι, *diſcedo*.

Ἀπιστία, ας, ἡ, *diffidentia*.

Ἄπιστος, ε, ὁ, *infidus* : in comp. ἀπιστότερος, ſ. g. ἀπιστοτέρα. Ex α & πιστὸς, quod à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω.

* Ἀπίστως, adv. *fraudulenter*.

Ἀπλανής, ἑος, ὁ ἡ ἡ, *non erraticus* vel *vagabundus* : ex α & πλάνη.

Ἄπλαστος, pro ἀπέλαστος, *cui appropinquare tutum non eſt* : ex α & πέλας, adv. *prope*. Alii vertunt *informis*, *inefſigiatus*, *ſimplex* : ex α & πλαστὸς, ε, *fictus* : à 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πλάσσω vel -άττω, *fingo*.

Ἀπλατής, ἑος, ὁ ἡ ἡ, *latitudine carens* : ex α & πλατύς.

Ἄπλατος, Dor. pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπληστος, *magnitudine immenſus*, *inacceſſus* : per Sync. τοῦ σ, à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος. Quidam ἄπλατος idem eſſe dicunt cum ἄπλαστος, ſeu ἄπλατος, à πλάζω.

Ἀπλάτυνε, credo legend. ἐπλάτυνε, 3. ſing. imperf. vel a. 1. verbi πλατύνω, *dilato*, Gen. xxvi. 22.

Ἄπλετος, Poët. pro Ἄπλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, (Dor. ἄπλατος) pro ἄπληστος, *non impleri poteſt infinitus*, *grandis*, *immenſus*, *arduus* ; ab α priv. & πλήθω, quod à πλέος.

* Ἀπληστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inexplebilis*.

* Ἀπλήστως, adv. *inexplebiliter*.

Ἄπλητος pro ἄπλατος, quod ab ἀπέλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inacceſſus*, *cui appropinquare tutum non eſt* : ab α & πλαστὸς, quod à 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πλάζω. Th. πέλας.

Ἄπλευρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *cui latus non ſtipatum eſt*, ab α & πλευρά.

Ἀπληγίς, ἴδος, ἡ, *veſtis ſimplex*, apud Sophoclem, quæ Homero eſt ἀπλοΐς· ab ἁπλῆ (pro ἁπλόη) fit enim ἀπλητίς, & epentheſi τοῦ γ, ἀπληγίς. Hinc Ἀπλήγιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ſimplex*, *innocens*, *innoxius*. Th. ἁπλόος.

Ἀπλήξ, ἦγος, ὁ ἡ ἡ, *non percuſſus*. Ἀπλήκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem : ex α priv. & πλήττω, vel πλήσσω.

Ἀπλήρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inexpletus*, *non completus* : ex α & πληρόω, -ῶ. Th. πλέος.

Ἀπληστεύομαι, *ſum avidus*, *inſatiabilis*.

Ἀπληστία, ας, ἡ, *inexplebilitas*, *inſatiabilitas*, *immenſitas*. Ἄπληστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inexplebilis*, *inſatiabilis*, *immenſus*. Indè adv.

Ἀπλήστως, *inexplebiliter*, *inſatiabiliter*, *immense*. Ex α & 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πλήθω. Th. πλέος.

Ἁπλόη, ης, ἡ, *ſimplicitas*, *candor* : ab ἁπλόος.

Ἁπλόθριξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, *qui promiſſum vel porrectum habet capillum* ; item *qui raro eſt capillitio* : ex ἁπλόος & θρίξ.

Ἁπλοια, ας, ἡ, vide Ἁπλόος.

Ἁπλοΐζομαι, *ſimplicitate utor*. Th. Ἁπλόος.

Ἀπλοΐς, ΐδος, ἡ, *veſtis ſimplex* : in acc. pl.

Digitized by Google

ἀπλοΐδας

Ἁπλοΐδας, cui opponitur διπλοΐς. In Homero jungitur ſubſtantivo χλαῖνα, tanquam adject. Th. ἁπλόος.

Ἄπλοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non plicatus:* ab α & πέπλοκα, præt. m. verbi πλέκω.

Ἀπλοκύων, ὁ, cognomen Antiſthenis apud Laërtium qu. *Cynicus ſimplici veſte utens.* ab ἁπλόος & κύων.

ἉΠΛΟ'ΟΣ, ῦς, ὁ ἁπλόη, ῆς, ἡ, ἁπλόον, ῦν, τὸ, *ſimplex:* compar. Ἁπλύστερος. ſuperl. Ἁπλύστατος. Derivatur ab α unitatem ſignificante, & πέλω, *ſum,* tanquam ἄπελος. quia unicum eſt quod ſimplex eſt: Euſtath. & Etym. vel ab α priv. & πολὺς, quia quod ſimplex eſt non è multis.

Ἄπλοος, ἄπλους, ὁ καὶ ἡ, *navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis:* ab α & πλόος. Inde Ἄπλοια, ας, ἡ, *tempus navigationi inopportunum.* Th. πλέω.

Ἁπλότης, ητος, ἡ, *ſimplicitas, candor.*

Ἄπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divitiis carens:* ab α & πλοῦτος.

Ἁπλόω, -ῶ, *expando, explico, extendo:* f. σω. p. κα. imperf. ind. ἥπλοον, ἥπλουν. a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Ἁπλόομαι, -οῦμαι, *expandor:* præt. ἥπλωσμαι, cujus part. ἡπλωσμένος, η, ον, *expanſus, ſimplex.* Th. ἁπλόος.

Ἀπλυσία, ας, ἡ, *immundities, illotio:* in pl. ἀπλυσίαι, αἱ, ſpongiæ quæ elui nequeunt.

Ἄπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illotus,* propriè de veſtimento. Ex α & πλύνω.

Ἁπλῶς, *ſimpliciter, benignè,* adv. ab ἁπλόος.

Ἄπλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innavigabilis,* Th. πλέω.

Ἀπνεής, έος, ὁ καὶ ἡ, *valdè ſpirans:* ab α epitat. & πνέω: vel *non ſpirans, flatu deſtitutus:* ab α priv. & Th. eod.

Ἀπνεύματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à vento non perflatus.*

Ἄπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui reſpirare non poteſt, ſine anhelitu, exanimis.* Inde Ἀπνευστὶ, adv. *ſine reſpiratione, ſine interpellatione, confertim.* Ἀπνευστία, ας, ἡ, *ſpiritûs repreſſio.*

Ἀπνευστιάζω, *ſpiritum reprimo & contineo.* Omnia ab α priv. & præt. ind. paſſ. verbi πνέω.

Ἄπνοος, ἄπνους, ὁ καὶ ἡ, in acc. ſing. ἄπνοον, ἄπνουν, *flatu ſeu reſpiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis.* Indè Ἄπνοια, ας, ἡ, q. d. *carentiâ flatûs:* item *ſedata tempeſtas, tranquillitas à ventis.* Ab α priv. & πνόη. Th. πνέω.

ἈΠΟ', præpoſitio regit gen. *à, ab poſt, ante, præ, propter, per;* item *ex, de, abſque.* Indè Lat. *Ab,* & per metaplaſmum Angl. *of.* Ab Hebr. אב *ab,* i. e. *auctor cujuſvis rei.*

Ἀπὸ, adv. *longè, procul.* Et Ἄπο pro ἄπεστι, *abeſt,* ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *ſum.* Et Ἄπο pro ἄπιθι, *abi, apage,* ab ἄπειμι, *abeo.* Th. εἶμι, *eo.*

Ἀπὸ αὐτοῦ, *ab illo tempore.*

Ἀποαίνυμαι, σαι, ται, idem quod ἀπαίνυμαι, *aufero, detraho, adimo:* imperf. ind. ἀποαινύμην, Ion. pro ἀπονύμην, σο, το, *auferebam:* ab ἀπὸ & αἴνυμαι.

Ἀποαιρεῖσθαι, *auferri:* præſ. inf. paſſ. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. & Ion. ab ἀπὸ & αἱρέω.

Ἀποαιρέο, *ablatus eſto:* Ion. pro ἀφαιρῦ, præſ. imp. paſſ. ab. eod. Th. vel

Ἀποαίρεο, *auferas:* Ion. pro ἀφαιροῦ, quod pro ἀφαιρέου, præſ. imp. paſſ. verbi ἀφαιρέω

Ἀποαιρέομαι, -οῦμαι, Ion. & Poët. in H & Herodot. pro ἀφαιρέομαι, -οῦμαι, q.

Ἀποβαδίζω, *abeo, diſcedo:* ab ἀπὸ & βαδ Th. βαίνω.

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, *ſcala quâ è navi deſc tur:* ab ἀποβαίνω.

Ἀποβαίνω, *deſcendo, cedo:* f. ἀποβήσο perf. ἀποβέβηκα, part. ἀποβεβηκὼς, υῖα a. 2. ἀπέβην, ης, η, & in 3. plur. ἀπ σαν. a. 2. ſub. ἀποβῶ, ῇς, ῇ, inf. ἀποβ part. ἀποβὰς, ἀντος, ὁ. Ab ἀπὸ & βα

Ἀποβάλητε, *abjeceritis:* 2. plur. a. 2. act. Ἀποβαλὼν, όντος, ὁ, *qui abjecit:* part. act. ab

Ἀποβάλλω, *abjicio, amitto:* f. ἀποβα perf. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε, ſub. ἀποβάλω. præt. paſſ. ἀποβέβλημα 1. ind. paſſ. ἀπεβλήθην, ης, ης, cujus ἀποβληθεὶς, εῖσα, ἐν. p. m. ἀποβέβολα

Ἀποβάπτω, *intingo, immergo leniter:* ab & βάπτω.

Ἀποβὰς, ἀντος, ὁ, *qui deſcendit* vel c nom. pl. Ἀποβάντες, *deſcendentes, egr* a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, *deſcenſus;* item *ever exitus:* ab ἀποβαίνω.

Ἀποβάτης, ου, ὁ, certaminis equeſtris ge qu. *deſcenſor,* dictum; qui enim cer dicebatur ἀποβῆναι. Indè

Ἀποβατικοὶ τροχοὶ, dicebantur.

Ἀποβατήριος, Jovis cognomen; ab ἀποβα

Ἀποβέβηκα, ας, ε, *deſcendi, ceſſi:* præt. i act. cujus part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς, *fir tus:* à verbo ἀποβαίνω.

Ἀποβεβληκὼς, υῖα, ὸς, *qui abjecit:* in g pl. ἀποβεβληκότων, part. præterit. act. ἀποβάλλω.

Ἀποβῆναι, *deſcendere;* a. 2. inf. Ἀποβήσομ η, εται, *deſcendam:* f. 1. m. verbi ἀ βαίνω.

Ἀποβήσσω, & -ττω, *extuſſio, extuſſiendo ej* ab ἀπὸ & βήσσω, ſeu -ττω. Th. βήξ.

Ἀποβιάζομαι, *vim affero, vi cogo;* item e *ter, ut mulier in partu:* & paſſ. *vi cog* ab ἀπὸ & βιάζομαι. Th. βία.

Ἀποβιβάζω, & ἀποβιβάζομαι, *jubeo* vel *fa aliquem deſcendere;* item *trajicio:* præt. i act. ἀποβιβάζειν. paſſ. ἀποβιβάζεσθαι. a. m. ἀποβιβασάμην, αἷο. Ex ἀπὸ & β βάζω. Th. βαίνω.

Ἀποβιόω, -ῶ, & Ἀποβιόομαι, *de vitâ diſced morior:* a. 2. ind. ἀπεβίων, ως, ω, præſ. in ἀποβιῶναι. Ex ἀπὸ & βιόω, -ῶ. Th. βίο *vita.*

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, *obitus, interitus, mors:* ἀπὸ & βίωσις, *ipſa vivendi actio.* Indè

Ἀποβιώσιμος, adj. ut ἀποβιώσιμος διάταξ *teſtamentum.* Th. βίος, *vita.*

Ἀποβλάπτω, *lædo, oblædo.*

Ἀποβλάπτομαι, *lædor, privor, jacturam f cio.* Ex ἀπὸ & βλάπτω.

Ἀποβλαστάνω, *germino, egermino:* ex ἀπὸ βλαστάνω.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, *germen;* item *prole*

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, *germinatio:* à præt ind. paſſ. verbi ἀποβλαστάνω.

Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ἐν, *privatus:* a. 1. part paſſ.

Digitized by Google

[illegible] verbi βλάπ]ω.

'[illegible], intuer, respicio, oculos converto [illegible]: f. ψω. p. ἀποϐέϐλεφα. a. 1. ἀπέϐλεψα. a. 1. imp. ἀπόϐλεψον, άτω, & in 2. pl. [illegible] 3. pl. a. 1. sub. ἀποϐλέψωσιν. [illegible] ἀποϐλεψάμενος, ω, ον.

'[illegible], ῦσα, ὲν, objectus: a. 1. part. [illegible] verbi ἀποϐάλλω.

'[illegible], ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur [illegible]: à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποϐάλλω.

'[illegible], per apoc. pro ἀπόϐλητα, abjicienda, rejicienda, respuenda: nom. n. pl. ab '[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus: ἀπόϐλητον, ου, τὸ, abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum. Inde 'Αποϐλητικὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui abjicit [illegible], vel abjiciendo vel amittendo est: ex ἀπὸ & 3. sing. præt. ind. pass. verbi [illegible].

'[illegible], exprimendo aufero, ut è favis [illegible]: ex ἀπὸ & βλίτ]ω.

'[illegible], scaturio, emitto aquas; item evomo: [illegible] part. ἀποϐλύζων. Ex ἀπὸ & βλύζω.

'[illegible], discedo: ex ἀπὸ & βλώσκω.

'[illegible], ῆς, ἡ, abjectio, amissio, jactura: ab [illegible], præt. m. verbi ἀποϐάλλω.

'[illegible], depasco: ex ἀπὸ & βόσκω, q. v.

'[illegible], ῶ, abgrego, à grege abduco, à [illegible] aberrare facio; item ex alieno grege [illegible], in errorem duco, decipio: f. σω. p. [illegible] ἀπεϐυκόλησα, ας, ε, 'Αποϐυκολέομαι, -οῦμαι, abducor à grege, à grege ab[illegible]: à cujus 1 sing. præt. ind. pass. fit '[illegible], ατος, τὸ, è grege alieno ab[illegible], impostura, deceptio.

'[illegible], idem quod ἀποϐυκολέω. Omnia ex ἀπὸ, βῦς, & κόλον, cibus.

'[illegible], ἀποϐράσσω, & ἀποϐράτ]ω, fer[illegible] [illegible] æstuando exspuo sive eructo, per [illegible] exspuo; item excæstuo, defervesco.

'[illegible], per æstum exspuor aut ejicior: à cujus 1. sing. præt. ind. fit 'Απόϐρασμα, ατος, τὸ, spuma; item furfur tritici. Ex ἀπὸ & βράζω.

'[illegible], perfundo, madefacio, intingo: f. [illegible]. 'Αποϐρέχομαι, perfundor, madesio: à cujus 1. sing. præt. ind. fit ἀπόϐρεγμα, ατος, τὸ, dilutum; item aqua quâ quid perfusum, vel [illegible] est. Ex ἀπὸ & βρέχω.

'[illegible], crapulam edormio, dormio: f. ίσω & [illegible]. a. 1. ἀπέϐριξα, ας, ε, cujus part. [illegible], ότος, ὁ, in nom. pl. ἀποϐρίξαντες. Ex ἀπὸ & βρίζω.

'[illegible], degravo, vel neut. præ pondere [illegible]: ex ἀπὸ & βρίθω.

'[illegible] ῆς, ἡ, perfusio, madefactio: ab ἀπὸ & βρέχω.

'[illegible], sorbeo, glutio, voro; ex ἀπὸ & [illegible]. Th. βρόχθος.

'[illegible], illaqueo, laqueis implico: ex ἀπὸ & βρόχος.

'[illegible], demordeo, abedo: ex ἀπὸ & βρύχω.

'[illegible], ῶσα, ὲν, exesus: a. 1. part. pass. ab '[illegible], abedo, comedendo consumo: f. σω. [illegible] præt. pass. βέϐρωμαι. a. 1. ind. pass. [illegible], ης, η. Ex ἀπὸ & βρώσκω.

'[illegible], obstruo: f. ύσω. Ex ἀπὸ & βύω.

'Απόϐωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, profanus, ab aris alienus: ex ἀπὸ & βωμός.

'Απόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, à terrâ remotus; ut & ἀπόγειος: ab ἀπὸ & γαῖα.

'Απογαιόω, -ῶ, in terram verto; f. ώσω. Ex ἀπὸ & γαῖα.

'Απογεία, ας, ἡ, ventus qui è terrâ exortus in mare fertur: cui contrarius est qui dicitur τρόπαια. 'Απόγεια, τὰ, retinacula navium, funes quibus navis alligatur in litore: unde 'Απόγεια λύειν, oram solvere.

'Απόγειον, ου, τὸ, vox mathematica quâ denotatur summa planetæ altitudo: opponitur τῷ ἐπίγειον, quod vide.

'Απόγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, à terrâ remotus, ut & ἀπόγαιος. Omnia ex ἀπὸ & γαῖα.

'Απογαλακτίζω, ablacto, à lacte depello: 'Απογαλακτίζομαι, ablactor, à lacte depellor: à cujus præt. ind. pass. fit, 'Απογαλακτισμὸς, ῦ, ὁ, ablactatio: ex ἀπὸ & γαλακτίζω. Th. γάλα.

'Απογεισόω, -ῶ, imbrico, imbricatim (vel suggrundiorum modo) facio vel tego: ex ἀπὸ & γεισόω, -ῶ. Th. γεῖσον.

'Απογέμω, depleo, demo ei quod plenum est.

'Απογεμίζω, id. q. γεμίζω. Ex ἀπὸ & γέμω.

'Απογεννάω, -ῶ, genero, produco: ex ἀπὸ & γεννάω, -ῶ. Th. γείνομαι.

'Απογεύομαι, degusto: ex ἀπὸ & γεύομαι.

'Απογεφυρόω, -ῶ, ponte jungo, pontem impono: ex ἀπὸ & γεφυρόω, -ῶ. Th. γέφυρα.

'Απογηράσκων, οντος, ὁ, consenescens: in acc. pl. ἀπογηράσκοντας, præs. part. ab

'Απογηράσκω, consenesco: f. ἀπογηράσω. p. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. ἀπεγήρασα. a. 1. sub. ἀπογηράσω, ῃς, ῃ. Ab ἀπὸ & γηράσκω. Th. γῆρας.

'Απογίγνομαι, & ἀπογίνομαι, absum, decedo; item morior: f. ἀπογενήσομαι, p. ἀπογεγένημαι. a. 1. pass. ἀπεγενήθην, ης, η. a. 2. m. ἀπεγενόμην. a. 2. part. ἀπογενόμενος, η, ον, mortuus. Ex ἀπὸ & γίνομαι, sum.

'Απογινώσκω, rejicio, non agnosco, abnuo, improbo; item absolvo, renuntio, despero, f. ἀπογνώσομαι. p. ἀπέγνωκα. plusq. perf. ἀπεγνώκειν. a. 2. ἀπέγνων, ως, ω, q. à γνόω, -ῶ, & in 3. pl. ἀπέγνωσαν. a. 2. imperat. ἀπόγνωθι. a. 2. sub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἀπογνῶναι. a. 2. part. ἀπογνὺς, ῦσα, όν. perf. pass. ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. pass. ἀπογνωσθήσομαι. præt. part. pass. 'Απεγνωσμένος, η, ον, rejectus: ex ἀπὸ & γινώσκω.

'Απογλαυκόω, -ῶ, cæsium reddo. 'Απογλαύκωμα, ατος, τὸ, & 'Απογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo: à præt. ind. pass. Th. γλαυκός.

'Απόγλωτ]οι, οἱ, qui exilibus sunt clunibus, depyges. Th. γλουτός.

'Απογλυκαίνω, dulce reddo, edulco: ex ἀπὸ & γλυκαίνω. Th. γλυκύς.

'Απόγνοια, ας, ἡ, desperatio: à præt. m. verbi ἀπογινώσκω.

'Απογνῶ, ῷς, ῷ, rejecerim: a. 2. sub. act. 'Απογνὺς, ῦσα, ὸν, qui rejecit: a. 1. part. act. ab ἀπογινώσκω, quasi ab ἀπογνόω, -ῶ, vel ἀπόγνυμι.

'Απογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui dentes ætatis indices

Digitized by Google

indices amiſit, ὁ μὴ ἔχων δι' οὗ γνώσθῃ. à 1. ſing. præt. paſſ. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, *deſperatio*: ab

Ἀπογνώςης, ου, *deſperator*: ab eod.

Ἀπογονά. Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, *poſteritas*.

Ἀπόγονα, τὰ, *fœcunda, orta, oriunda*, nom. pl. ab Ἀπόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ortus, oriundus*, & ſubſt. *nepos, poſterus*. Ex ἀπὸ & γέγονα, à præt. m. verbi *γείνομαι*.

Ἀπογηράζω, *ſenectutem aufero, juvenilem reddo*. Th. γραῖα.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, *deſcriptio, conſcriptio, recenſio, enumeratio*.

Ἀπόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab exemplari* vel *ad exemplar effictus*.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, *exemplum libri* vel *tabulæ, deſcriptum, exſcriptum, deſcriptio*; ex

Ἀπογράφω, *in tabulas refero, deſcribo*. imperf. ἀπέγραφον. f. ψω. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ἀπέγραψα. a. 1. ſub. ἀπογράψω, ῃς, ῃ. Ἀπογράφομαι, *deſcribor*; item *nomen profiteor*. perf. paſſ. ἀπογέγραμμαι, *conſcriptus fui*. a. 1. ἀπεγράφθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Ἀπογυιόω, -ῶ, *enervo, membra debilito, deartuo, delumbo*. f. ώσω. p. ἀπογεγυίωκα. a. 1. ſubj. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ & γυιόω, -ῶ, q. v.

Ἀπογυμνάζομαι, *exerceor, me exerceo*: ab ἀπὸ & γυμνάζομαι. Th. γυμνός.

Ἀπογυμνόω, -ῶ, *nudo, denudo*, f. σω. a. 1. part. paſſ ἀπογυμνωθεὶς, εῖσα, ὲν, *denudatus*. Ab ἀπὸ & γυμνόω, -ῶ. Th. γυμνός.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, *denudatio*: à 2. ſing. præt. paſſ. verbi ἀπογυμνόω, -ῶ.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, *effœminatio*. Th. γυνή.

Ἀπογωνιόομαι, -οῦμαι, *in angulum me colligo*. inf. præſ. ἀπογωνιοῦσθαι· ex ἀπὸ & γωνιόομαι, -οῦμαι. Th. γωνία.

Ἄποδα, τὸν, *pedibus carentem*, acc. ſing. ab ἄπους. Th. πούς. Eſt & ἄποδα nom. neutr. plur.

Ἀποδάζομαι, *divido, diſtribuo, partior, impertior*: f. 1. δάσομαι, & Poët. δάσσομαι. f. 1. inf. ἀποδάσσασθαι, & ἀποδάσσεσθαι, *diſtributurum eſſe*. Th. δαίω, *divido*.

Ἀποδαίω, *comburo*: ex ἀπὸ & δαίω, *uro*.

Ἀποδάκνω, *demordeo, præmordeo*: ex ἀπὸ & δάκνω.

Ἀποδάκρυον, Ion. idem quod δάκρυον, *lacrymabatur*: imperf. ind. ab

Ἀποδακρύω, *lacrymis prodo, illacrymo*: f. ύσω. p. κα. a. 1. ἀποδάκρυσα, ας, ε. Hinc

Ἀποδακρυτικὰ, τὰ, *medicamenta lacrymas moventia*. Ex ἀπὸ & δακρύω. Th. δάκρυ.

Ἀποδαμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν, *peregrè proficiſci*: ſic ἀπόδαμος, Dor. pro ἀπόδημος; *peregrè agens*: vide in ἀποδημέω, -ῶ.

Ἀποδαρθεῖν, idem quod δαρθεῖν.

Ἀποδάσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui tributum pendit*, & *tributum cujus fit diviſio*. Item *quod pro parte* (ſeu *portione*) *alicui cedit*.

Ἀποδασμὸς, ου, ὁ, *diviſio, partitio, pars, portio*, à 1. ſing. præt. ind. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδάσσασθαι, & Ἀποδάσσεσθαι, *diſtributurum eſſe*. Poët. pro ἀποδάσασθαι, vel -σεσθαι, f. 1. inf. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδαυλίζω, *titione dedolo* vel *contundo*; item *contundo*: ex ἀπὸ & δαυλος, Æol. pro δαλός. Th. δαίω, *uro*.

Ἀποδέδεγμαι, *exceptus ſum*: perf. paſſ. ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι.

Ἀποδέδειγμαι, *demonſtratus, approbatus ſum*: perf. paſſ. part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *demonſtratus, approbatus*: ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεδειλιακότως, *timidè, meticuloſè, corde qui conciderunt animo*, adv. ab

Ἀποδεδειλιακώς, υῖα, ὸς, *timidus*: part. præt. act. verbi ἀποδειλιάω, -ῶ. Th. δειλός.

Ἀποδέδεκται, *æſtimatur, cenſetur*: 3. ſing. part. ind. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδέδομαι, *redditus ſum*: præt. paſſ. Ex

Ἀποδέδωκα, *reddidi*: præt. act. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδέδρακα, ας, ε, *aufugi*: & in 3. pl. ἀποδεδράκασι. præt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω. Th. δράω, *facio*.

Ἀποδεὴς, έος, -οῦς, ὁ καὶ ἡ, *inferior, vacuus, cui aliquid deeſt*: ex ἀποδέω, *abſum*. Th. δέω, *egeo*.

Ἀποδεῖ, *deeſt, deficit, abeſt*: imperf. ab eod.

Ἀποδειδίττω, -ίσσω, & Ἀποδειδίττομαι, -ίσσομαι, *deterreo*. imperf. ἀπεδειδισσόμην, -ίσσετο. Ab ἀπὸ & δειδίττω. Th. δείδω.

Ἀποδείκνυμι, *oſtendo, oſtento, demonſtro, probo*. præſ. part. act. ἀποδεικνὺς, ῦσα, ὺν, *præ ſe ferens*. præſ. inf. paſſ. ἀποδείκνυσθαι. a. 1. act. ἀπέδειξα, ας, ε. a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Ion. ἀποδέξαι. perf. ind. paſſ. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *approbatus*. Th. δείκνυμι (vel δεικνύω) *oſtendo*.

Ἀποδεικτικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *demonſtrativus*.

Ἀποδεικτικῶς, *demonſtrativè*.

Ἀποδεικτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *demonſtrabilis, probabilis*. Omnia à 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειλιάω, -ῶ, *præ timore refugio, reformido*: f. άσω. p. ἀποδεδειλίακα. cujus part.

Ἀποδεδειλιακὼς, υῖα, ὸς, unde adv.

Ἀποδεδειλιακότως, *timidè*.

Ἀποδειλίασις, εως, ἡ, *ignavia*. Ex ἀπὸ & δειλιάω, -ῶ. Th. δειλός.

* Ἀποδειλιάω, *reformido*.

Ἀποδεῖξαι, a. 1. inf. act. Ἀποδείξειν, f. 1. inf. act. ab eodem Th.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, Ion. ἀπόδεξις, *demonſtratio, declaratio, probatio*; item *ſpecimen*, à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui cœnam finivit, qui cœnatus eſt*: q. ὁ ὢν ἀπὸ τοῦ δείπνου· vel *incœnatus*, ab ἀπὸ pro α priv. & δεῖπνον.

Ἀποδέρειν, Ion. pro ἀποδέρειν, *excoriare*, inf. præſ. verbi ἀποδέρω.

Ἀποδειροτομέω, -ῶ, *obtrunco, cervicem abſcindo, decollo*; item *abſcindo à cervice*: f. ήσω. p. κα. a. 1. ἀπεδειροτόμησα, ας, ε. f. 1. inf. ἀποδειροτομήσειν. Ab ἀπὸ, δειρὴ, Ion. pro δέρη, & τέτομα, præt. m. verbi τέμνω.

Ἀποδειχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demonſtratus, approbatus*. a. 1. part. paſſ. Ἀποδειχθήσεσθαι, f. 1. ind. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεκατόω, -ῶ, *decimo, decimas accipio*; item *decimas do*: f. ώσω. p. ἀποδεδεκάτωκα. Ex ἀπὸ & δεκατόω, -ῶ. Th. δέκα.

Digitized by Google

[illegible], εως, ἡ, *decimatio, decimarum* [illegible] : à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi [illegible], -ῶ.

[illegible], Ion. pro ἀποδέχεσθαι, *recipere,* [illegible] verbi ἀποδέχομαι.

[illegible], ε, ὁ ἡ ἡ, *recipiendus, admitten-dus.*

[illegible], ε, ὁ, vel ἀποδέκτης, ου, ὁ, *re-ceptor* : in nom. pl. Ἀποδέκται & Ἀπο-[illegible], *collectores tributorum & vecti-galium.*

[illegible], ῆ, ἡ, *dignus qui admittatur &* [illegible], *receptus, acceptabilis, gratus,* [illegible]. Omnia à 3. ſing. præt. ind. [illegible] verbi ἀποδέχομαι.

[illegible], -ῦμαι, *arboreſco* : inf. præſ. [illegible]. a. 1. ind. ἀποδενδρώθην, ης, η, [illegible] part. ἀποδενδρωθεὶς, εῖσα, ἐν. Ab [illegible] & δενδρόομαι, -ῦμαι. Th. δένδρον.

[illegible], Ion. pro ἀποδεῖξαι, *edere, demon-ſtrare*, a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. [illegible] ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. & ſic in aliis.

[illegible], εως, ἡ, Ion. pro ἀπόδειξις, q. v.

[illegible], -ῦμαι, *religor, illigor, praeligor* : [illegible] verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo.*

[illegible], Ion. ἀποδείρω, *excorio* : à cujus 3. [illegible] præt. ind. paſſ. fit.

[illegible], ατος, τὸ, *cutis detracta, ſpolium.*

[illegible], -ῶ, idem quod ἀποδείρω, q. v.

[illegible], εως, ἡ, *religatio* : à 2. ſing. præt. [illegible] paſſ. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo.*

[illegible], ῦ, ὁ, *faſciculus, linteum* ; item [illegible] *circa caput mulierum, vel earum* [illegible] *continens* : inde

[illegible], Ἀποδεσμέω, -ῶ, & Ἀποδεσ-[illegible], *colligo, religo.* Ex ἀπὸ & δεσμὸς, [illegible] à 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi δέω.

[illegible], εῖσα, ἐν, *exceptus* : a. 1. part. [illegible] ab

[illegible], *excipio, recipio, admitto* ; item [illegible] : f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. ind. [illegible] ἀπεδέχθην, ης, η, & in 3. plur. ἀπε-[illegible]. a. 1. m. ἀπεδεξάμην, ω, ατο. a. [illegible] ἀποδέξασθαι. Ex ἀπὸ & δέχο-μαι.

[illegible], η, ον, *acceptus* : præſ. part.

[illegible], *accipe*, præſ. imp. paſſ. ab eod.

[illegible], -ῶ, *religo, alligo, praeligo* : in paſſ.

[illegible], -ῦμαι. Ab ἀπὸ & δέω, *ligo.*

[illegible], -ῶ, *abſum, inferior ſum* : ex ἀπὸ & [illegible].

[illegible], -ῶ, *manifeſtum reddo, declaro* : [illegible] & δηλόω, -ῶ. Th. δῆλος.

[illegible], -ῶ, *abſum domo ſeu patriâ, pere-grinor, peregrè proficiſcor* : f. ήσω. p. ἀπο-[illegible], ας, ε. a. 1. [illegible], ας, ε. [illegible] part. act. [illegible], ος, ὁ. Ex [illegible] & δῆμος.

[illegible], ας, ἡ, *peregrinantis abſentia, pere-grinatio.*

[illegible], ῦ, ὁ, *peregrinator.*

[illegible], ῦ, ὁ ἡ ἡ, *peregrinari ſolitus.*

[illegible], ε, ὁ ἡ ἡ, *peregrè agens, abſens à domo vel patriâ.* Omnia ex ἀπὸ & δῆμος.

[illegible], ας, ἡ, *pedum carentia* : ab ἄπους, q. v.

[illegible], -ῶ, *arbitramento abſolvere* : a. [illegible], ας, ε. Ex ἀπὸ & διαιτάω, -ῶ. Th. δίαιτα, *arbitrium.*

Ἀποδιαςέλλω, *diſpeſco, arceo, interſepio, di-vido* : ex ἀπὸ, διὰ, & ςέλλω.

Ἀποδιατρίβω, *immoror, tempus conſumo* : ex ἀπὸ, διὰ & τρίβω.

Ἀποδιδάσκω, *dedoceo* : ex ἀπὸ & διδάσκω.

Ἀποδιδόειν, ῦν, *reddere* : præſ. inf. pro ἀπο-διδόναι, ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor, refero* : paſſ. verbi ἀποδίδωμι, quod vide.

Ἀποδιδράσκω, *aufugio* : vide in ἀπίδρα. Th. διδράσκω.

Ἀποδίδωμι, *reddo, retribuo, perſolvo, do* ; item *interpretor* : præſ. imperat. ἀποδίδωθι, ότω. præſ. infin. ἀποδιδόναι. præſ. part. ἀποδιδὺς, ῦσα, ὄν. f. ἀποδώσω, εις, ει. p. ἀποδέδωκα, ας, ε. a. 1. ἀπέδωκα, ας, ε. a. 2. ἀπέδων, ως, ω. a. 2. imperat. ἀπόδος, ἀποδότω, *ſolve.* 2. pl. ἀπόδοτε. præſ. opt. ἀποδιδοίην, ης, η. a. 2. opt. ἀποδοίην, ης, η, (Att. ἀποδῴην) & in plur. per Sync. ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν. præſ. ſubj. ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. ſubj. ἀποδῶ, ῷς, ῷ. præſ. infin. ἀποδιδόναι, & ἀποδιδό-ειν, -ῦν. a. 2. infin. ἀποδῦναι. & Att. Dor. & Æol. ἀποδόμεναι. præſ. part. ἀποδιδὺς, ῦσα, ὄν. a. 2. part. ἀποδὺς, ῦσα, ὄν. præſ. paſſ. Ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor.* imperf. ἀπεδιδόμην, σο, το. perf. paſſ. ἀποδέδομαι. pluſq. perf. ἀπεδεδόμην. a. 1. ἀπεδόθην. f. 1. ἀποδοθήσομαι. paulo poſt fut. ἀποδε-δόσομαι. præſ. imp. ἀποδίδοσο, σθω. præſ. opt. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 1. ἀποδοθείην, ης, η. præt. opt. ἀποδεδοίμην, οῖο, οῖτο. præſ. ſubj. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται. perf. ſubj. ἀπο-δεδῶμαι, ῷ, ῶται. præſ. infin. ἀποδίδοσθαι. a. 1. infin. ἀποδοθῆναι. præſ. part. ἀποδιδό-μενος, η, ον. a. 1. m. ἀπεδωκάμην. a. 2. m. ἀπεδόμην, ου, ετο, *vendidi.* a. 2. imperat. m. ἀπόδοσο, σθω. a. 2. opt. m. ἀποδοί-μην, οῖο, οῖτο. a. 2. ſubj. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται. a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι. a. 2. part. m. ἀποδόμενος, η, ον. Th. δίδωμι, *do.*

Ἀποδιΐςημι, & Ἀποδιϊςῶ, *dirimo, diſtinguo* ; *intervallo ſejungo* : ex ἀπὸ, διὰ, & ἵςημι.

Ἀποδικάζω, *abſolvo* : opp. καταδικάζω. Ab ἀπὸ & δικάζω. Th. δίκη.

Ἀποδικέω, -ῶ, *cauſam meam defendo* : ex ἀπὸ & δίκη.

Ἀποδινέω, -ῶ, *devolvo* : ex ἀπὸ & δινέω, -ῶ. Th. δίνη.

Ἀποδίομαι, idem quod Ἀποδίω, q. v.

Ἀποδιοπομπέω, -ῶ, & Ἀποδιοπομπέομαι, -ῦμαι, *ablego, procul amando, depello, expio* : præſ. inf. paſſ. ἀποδιοπομπεῖσθαι· h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τῦ ἀποτροπαίυ Διός. Ex ἀπὸ & διοπομπέω, -ῶ, quod à Διὸς & πομ-πὴ, à πέμπω.

Ἀποδιορίζω, *ſegrego, ſuis limitibus finitum ſe-paro* : f. ίσω. p. ἀποδιώρικα. Ex ἀπὸ, διὰ, & ὁρίζω. Th. ὅρος, *terminus.*

Ἀποδισκεύω, *diſcum dejicio* : *in diſci morem dejicio* : ex ἀπὸ & δίσκος.

Ἀποδιφθογγόω, -ῶ, *in diphthongum conflo* : inde

Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, *in diphthongum con-flatio* : ex ἀπὸ & δίφθογγος, quod vide. Th. φθέγγομαι.

Ἀποδίω, *expello* : à δίω, pro διώκω.

Ἀποδιώκω, *alicunde expello* : inde Ἀποδίωξις,

Digitized by Google

εως, ἡ, expulſio: ab ἀπὸ & ἀλύκω.

*Ἀποδοθείην, ης, η. a. 1. opt. paſſ. Ἀποδοθῆναι. a. 1. inf. paſſ. Ἀποδοθήσομαι. f. 1. paſſ. verbi ἀποδίδωμι.

*Ἀποδοκεῖν, diſplicere. Ἀποδοκεῖν, res Herodoto dicitur quæ cenſetur non facienda. Th. δοκέω.

*Ἀποδοκιμάζω, vel Ἀποδοκιμάω, -ῶ, improbo, non approbo, reprobo, rejicio: f. άσω. p. ἀποδεδοκίμακα. a. 1. ἀπεδοκίμασα.

*Ἀποδοκιμάζομαι, improbor, rejicior: perf. paſſ. ἀποδεδοκίμασμαι. a. 1. paſſ. ἀποδοκιμάσθην. a. 1. inf. paſſ. ἀποδοκιμασθῆναι. à 2. ſing. præt. ind. fit

*Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio.

*Ἀποδόκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè probus, non probandus, adulterinus. Omnia ex ἀπὸ & δόκιμος. Th. δοκέω.

*Ἀποδόμεναι, reddere: a. 2. inf. Æol. pro ἀποδοῦναι.

*Ἀποδόμενος, η, ον, a. 2. part. m. Ἀποδοῦναι, a. 2. inf. Ἀπόδος, ἀποδότω, in 2. pl. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. Ἀπόδοσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι.

*Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, ſordium circa dentes purgatio: ex ἀπὸ & ὀδὺς.

*Ἀπόδος, ἀποδότω, reddito: a. 2. imperat. & in 2. plur. ἀπόδοτε, ab ἀποδίδωμι.

*Ἀποδος, ου, ἡ, Ion. pro ἄφοδος, obitus, diſceſſus, digreſſus, reditus. Th. ὁδὸς, via.

*Ἄποδος τοῦ, pedibus carentis: gen. ſing. ab ἄπους. Th. πὸς.

*Ἀποδόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reddi (aut reſtitui) debet: ab ἀποδίδωμι.

*Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, perſolutio, à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι.

*Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor. Ἀποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributorius, ab eod. th.

*Ἀπόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ſervo genitus: ex ἀπὸ & δοῦλος.

*Ἀποδοῦναι, reddidiſſe: a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι.

*Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium.

*Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admiſſio, approbatio, commendatio: ab ἀποδέχομαι.

*Ἀποδοχμόω, ῶ, obliquo, incurvo: a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, inflectens, incurvans: a. 1. inf. ἀποδοχμῶσαι, inflexiſſe, incurvaſſe: ex ἀπὸ & δοχμόω, -ῶ. Th. δοχμός.

*Ἀπόδρασμα, ατος, τὸ, quod manu aliunde carpitur: à 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδράσσω, vel -ττω.

*Ἀποδραθεῖν, per metaplaſmum pro ἀποδαρθεῖν, dormiiſſe: a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω.

*Ἀπόδραθι, aufuge: a. 2. imp. act. Ἀποδραίην, ης, η, aufugerim: a. 2. opt. Ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, qui vel quæ aufugit: part. a. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπέδρα, per Sync. pro ἀπέδρασα; ab ἀποδράω.

*Ἀποδράσεια, ας, ε, aufugerim, a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω.

*Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, deſertio: à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδράω.

*Ἀπόδρασις ςρατείας, deſertio aciei, detrectatio militiæ.

*Ἀποδράσσω vel -ττω, & Ἀποδράσσομαι vel -ττομαι, decerpo: ab ἀπὸ & δράσσω vel -ττω.

Ἀποδράω, -ῶ, fugio, effugio, aufugio: f. ἀποδράσω. p. ἀποδέδρακα. a. 1. ἀπέδρασα per Sync. ἀπέδρα, undè part. ἀποδρὰς, ᾶ… ὰν, qu. ab ἀπόδρημι. a. 1. opt. Æol. ἀ… δράσεια, ας, ε. a. 2. ind. ἀπέδρην & ἀ… δραίην. a. 2. imp. ἀπόδραθι. a. 2. inf. ἀ… δρᾶναι. Ab ἀπὸ & δράω.

Ἀπόδρεπε, decerpe: præſ. imp. act. ab

Ἀποδρέπω, decerpo: f. ψω. p. φα, p… paſſ. Ἀποδρέπομαι. Ex ἀπὸ & δρέπω.

Ἀπόδρεψις, εως, ἡ, decerptio, collectio fru… uum: à 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. v… ἀποδρέπω.

Ἀποδρῆναι, Ion. pro ἀποδρᾶναι, aufugi… a. 2. inf. verbi ἀποδράω, fugio.

Ἀπόδρησις, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, q. …

Ἀπόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui recurrit, curſu… vertens; item curſu inferior: à præt. verbi ἀποδέδρομα.

Ἀποδρύπτω, dilacero, dilanio, diſcerpo, excor… inf. act. ἀποδρύπτειν. ex ἀπὸ & δρύπτω.

Ἀποδρύφω, id. q. ἀποδρύπτω, inf. act. ἀ… δρύφειν. præſ. opt. ἀποδρύφοιμι, οις, οι. a. 1. ſubj. ἀποδρύψω. in 3. pl. ἀποδρύψ… a. 1. ind. paſſ. ἀπεδρύφθην, ης, η. Ab … Th.

Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, quod vide…

Ἀποδρῴην, præſ. opt. Att. pro ἀποδράο… aufugerem. Ab eodem Th.

Ἀποδύρομαι, lamentor, graviter conquer… ex ἀπὸ & ὀδύρομαι.

Ἀποδὺς, ᾶσα, ὰν, exutus, part. præſ. Ἀπ… δῦσαι, exuere, ſpoliare, a. 1. inf. act.

Ἀποδυσάμενος, η, ον, reſolvens, a. 1. pa… m. ab ἀποδύω.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipſa actio exuendi, veſ… mentorum depoſitio: à 2. ſing. præt. pa… ind. verbi ἀποδύω.

Ἀποδυσπετέω, -ῶ, ſtomachor, ægrè fero, i… patienter agitor; item reditor, reſiſto, diff… culter cedo: ex ἀπὸ, δὺς, & πίπτω. Ἀ… πίπτω.

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, ſtomachatio in reb… adverſis, impatientia: à 2. ſing. pra… ind. paſſ. verbi ἀποδυσπετέω, -ῶ.

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus ubi veſtimenta ex… untur: ἀποδύομαι.

Ἀποδύω, vel Ἀπόδυμι, exuo: f. ύσω. p. κ… præſ. paſſ. Ἀποδύομαι, imperf. ἀποδιδ… μην, & in 3. pl. ἀποδιδύντο. Ex ἀπὸ & δύ…

Ἀποδῶ, ῷς, ῷ, reddidero: a. 2. ſub. act. … Ἀποδώσω, εις, ει, reddam, retribuam. … 1. pl. ἀποδώσομεν, fut. 1. ind. &

Ἀποδῴην, ῴης, ῴη, reddidero, retribuero: … 2. opt. Att. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀπόδων, τῶν, pedibus carentium: gen. plu… ab ἄπους. Th. πὺς.

Ἀπόειπε, pro ἀπόειπε, a. 2. imp. act. Ἀπει… πεῖν, refutare, a. 2. inf. act. Sic

Ἀποεῖπον, Poët. a. 2. ind. pro ἀπεῖπον.

Ἀποείκη, a. 2. ſubj. act. ab ἀπὸ & ἵκω.

Ἀποέργω, Poët. pro ἀπέργω, ab ἀπείργω, ar… ceo, dirimo. Th. εἴργω.

Ἀπόερσα, ας, ε, corripuit: a. 1. Æol. ſine aug… mento ab Ἀποέρρω. Th. ἔρρω, f. 1. Æol… ἔρσω. Hinc ἀποέρσει pro ἀπέρσει, f. 1. Æol…

* Ἀποζωννύω, diſcingo.

Ἀποζ…

Digitized by Google

[illegible], a. 1. inf. paſſ. ab ἀποζεννύω. Th. ζέννυμι, vel ζεννύω.

[illegible], *deſcecſo*: f. 1. ind. act. ἀποθα-[illegible], a. 2. ind. ἀπέθαλε, ας, ε. præt. ind. [illegible] p. paſſ. ἀπέθαλμαι. Ex [illegible] θάλλω.

[illegible], a. 2. inf. ἀποθάνω, ης, η, a. 2. ſub. [illegible], & in f. g. ἀποθανούσης, gen. [illegible] a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, *morior*.

[illegible], Ion. pro ἀποθανεῖ, vel Att. ἀπο-[illegible], 2. ſing. f. 2. m. verbi ἀποθνήσκω.

[illegible], Dor. pro ἀποθανοῦσα, *mortua*: [illegible] part. act. f. g. vide ἀποθανεῖν.

[illegible], *audeo*, *confido*.

[illegible], ης, ἡ, *horreum*: nom. pl. ἀποθῆκαι, [illegible] ab ἀποτίθημι, in a. 1. act. ἀπέθηκα, [illegible] quod in horreo deponantur fruges.

[illegible], ε, ον, *depoſitus*, a. 2. part. m.

[illegible], *pono*.

[illegible], *deponere*, *rejicere*, a. 2. inf. m. [illegible], ex ἀπὸ & τίθημι.

[illegible], *ſpicas decutio*.

[illegible], εως, ἡ, *depoſitio*: a. 2. perſ. ſing. [illegible] ind. paſſ. verbi ἀποτίθημι. Th. [illegible].

[illegible], ου, ὁ & ἡ, *abjectus*, *neglectus*, *cujus* [illegible] *non tenetur*: ex α & ποθεινός, [illegible] ποθέω, -ῶ. Th. πόθος.

[illegible], ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀπόθεστος.

[illegible], η, ον, *curſu diſceſſurus*: f. 1. [illegible] m. ex

[illegible], *curro*: f. θεύσομαι. ex ἀπὸ & θέω.

[illegible], εως, ἡ, *proſpectus*.

[illegible], εως, ἡ, *conſecratio*.

[illegible], εως, ἡ, *efferatio*, *vel efferus* [illegible], *feritas*, *immanitas*.

[illegible], ης, ἡ, *repoſitorium*, ex ἀπὸ & τίθημι.

[illegible], ῦ, ὁ, *aſſervatio theſauri* [illegible].

[illegible], *recondo*, *congero* pro theſauro: [illegible] p. ἀποτεθησαύρικα. à θησαυρίζω.

[illegible], *ſepeliam*: f. 1. m. ex ἀποτί-[illegible].

[illegible], *opprimo*: f. ψω. p. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπὸ & θλίβω.

[illegible], 3. ſing. opt. præſ. Ἀποθνήσκοντα, [illegible] acc. ſing. part. præſ. ab

[illegible], *morior*: f. 2. m. ἀποθανοῦμαι. [illegible] a. 2. ἀπέθανον. a. 2. ſub. [illegible], ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἀποθανεῖν. a. 2. [illegible] ἀποθανών, οῦσα, όν. Th. θνήσκω.

[illegible], *deſiste*. Th. θόρω.

[illegible], 3. pl. præſ. ind. ab ἀποθέομαι.

[illegible], *deſiliunt*: 3. pl. præſ. ſub. ab

[illegible], *deſilio*, *reſilio*, *exſilio*: ex ἀπὸ & θρώσκω.

[illegible], ου, ὁ & ἡ, *ingratus animo*, *invisus*: ab ἀπὸ & θυμός, ῦ, ὁ, *mens*, quaſi diverſum à mente.

[illegible], ας, ἡ, *colonia*: ab

[illegible], -ῶ, *aliundè habitatum venio*, *migro* [illegible]: f. ήσω. Et

[illegible], *in coloniam deduco*: paſſ. Ἀποικί-[illegible] *in coloniam deducor*. præt. paſſ. ἀπῴ-[illegible] à cujus 1. perſ. ſing. fit Ἀποικισ-[illegible], *coloniæ deductio*. part. præſ. paſſ. [illegible], η, ον. *in coloniam deductus*. a. [illegible] Ἀποικισθεὶς, ης, η, cujus part.

Ἀποικισθεὶς, εῖσα, έν. Omnia ab ἀπὸ & [illegible].

Ἀποικὸς, ίδος, ἡ, & ἄποικος, ὁ, *colonus*, *in coloniam aliquam miſſus*: ex ἀπὸ & οἶκος, *domus*. Hinc

Ἀποικίσαι, *colonos aliquò mittere*: a. 1. inf. verbi ἀποικίζω.

Ἄποινα, τὰ, *pretia*, *loco pœnæ debita*: ex α & ποινή, ῆς, ἡ, *pœna*. Vel ἄποινα, q. [illegible], *munera*, quæ dantur ἕνεκα φόνου.

Ἀποινᾶν, *redimere*; præſ. inf. ab ἀποινάω, -ῶ. Th. ἄποινα.

Ἀποίσετον, f. 1. dual. *auferent*: ab ἀποφέρω. f. ἀποίσω, a. 1. ἀπήνεγκα. Th. φέρω.

Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, *auferam*: f. 1. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀποίχομαι, *tranſeo*, *prætereo*, *abeo*, f. χή-σομαι, p. ἀπῴχημαι.

Ἀποιχόμενος, η, ον, præſ. part. Ex ἀπὸ & οἴχομαι, *abeo*.

Ἀποκαθαρίζω, *expurgo*.

Ἀποκαθημένη, ης, ἡ, *mulier menſtruata*.

Ἀποκαθιστᾷ, *reſtituit*, 3. ſing. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, -ῶ.

Ἀποκαθίστημι, & Ἀποκαθιστάω, -ῶ, & ἀπο-καθιστάνω, *reſtituo*, fut. ἀποκαταστήσω, perſ. ἀποκαθέστηκα. a. 1. ἀποκατέστησα. a. 1. paſſ. ἀποκατεστάθην, *reſtitutus fui*. a. 1. ſub. ἀποκατασταθῶ, *reſtituar*. Ex ἀπὸ & κα-θίστημι, quod ex κατὰ & ἵστημι.

Ἀποκαθίσταν, 1. vel 3. pl. imperf. act. ex ἀπὸ, κατὰ, & ἵστημι.

Ἀποκαίω, *aduro*, *exuro*: ex ἀπὸ, & καίω.

Ἀποκάμνω, *deficio*.

Ἀποκαλέω, *revoco*, *advoco*.

Ἀποκαλύπτω, *detego*, *revelo*: f. ψω. p. ἀπο-κεκάλυφα. a. 1. ἀπεκάλυψα. a. 1. inf. ἀπο-καλύψαι. perf. paſſ. ἀποκεκάλυμμαι. a. 1. paſſ. ἀπεκαλύφθην. a. 1. ſub. ἀποκαλυφθῶ, *revelatus fuero*. a. 1. inf. paſſ. ἀποκαλυ-φθῆναι. f. 1 paſſ. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ & καλύπτω.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, *revelatio*, *patefactio*; a. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκα-λύπτω.

Ἀποκάμνω, μνῶ, *defatigor*.

Ἀποκαπύω, *efflo*, *exſpiro*: ab ἀπὸ & καπύω, *flo*, quod à κάπτω, *flo*, *ſpiro*.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, *attenta exſpectatio*. Ex ἀπὸ & κάρα, & δοκάω.

Ἀποκαρτερέω, *inediâ mortem mihi conſciſco*.

Ἀποκαταλλάττω, *reconcilio*: f. ξω. perf. ἀπο-καταλλαχα. a. 1. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ & καταλλάττω.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, *reſtitutio*: ab ἀποκα-θίστημι.

Ἀποκατέαται, Ion. pro ἀποκάθηνται, *reſident*, quod ex κάθημαι, *ſedeo*. Th. ἧμαι.

Ἀποκατεστάθην, ης, η, *reſtitutus fui*, a. 1. ind. paſſ. ab ἀποκαθίστημι.

Ἀπόκειμαι, σαι, ται, *ſeponor*, *repono*r. Ἀπό-κειται, *ſtatutum eſt*: præſ. part. Ἀποκείμε-νος, η, ον, *ſepoſitus*, *a*, *um*. f. ἀποκείσομαι. imperf. ἀπεκείμην, σο, το. præſ. inf. ἀπο-κεῖσθαι. Ex ἀπὸ & κεῖμαι.

Ἀποκείρω, *detondeo*, *incido*; item *decutio*, *ſpo-lio*: f. ἀποκερῶ, & Æol. ἀποκέρσω. a. 1. ἀπέκειρα, & ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ & κείρω.

Digitized by Google

Ἀποκεκλῄατο, Ion. pro ἀπεκέκλῃντο, 3. pl. pluſ. perf. paſſ. verbi ἀποκλῄω.

Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, incluſus: part. perf. ab ἀποκλείω. Th. κλείω.

Ἀποκεκρυμμένος, η, ον, occultatus: perf. part. paſſ. hinc Ἀποκεκρυμμένως, adv. ab ἀποκρύπτω, occulte. Th. κρύπτω.

Ἀποκενόω, evacuo, f. ώσω.

Ἀποκεντέω, f. ήσω, tranſfigo: hinc

Ἀποκέντησις, εως, ἡ, tranſfixio.

Ἀποκερδαίνω, lucrum refero, ex ἀπὸ & κέρδος, lucrum.

Ἀποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, detondeam, f. 1. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω.

Ἀποκεφαλίζω, amputo caput, decollo: f. ίσω. perf. ἀποκεκεφάλικα, a. 1. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ & κεφαλή.

Ἀποκινέω, -ῶ, amoveo, removeo: ex ἀπὸ & κινέω, -ῶ.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, receſſus, diſceſſus, fuga: ab eod. Th.

Ἀποκλαίω, εις, ει, lugeo: f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ & κλαίω.

Ἀποκλάξας, Dor. pro ἀποκλείσας. vide

Ἀπόκλαξον, exclude, Dor. pro ἀπόκλεισον, a. 1. imperat. act. à κλείω, claudo: f. κλείσω, & Dor. κλάξω, verſo ει in α θ hinc a. 1. ἔκλαξα, a. 1. imperat. κλάξον.

Ἀπόκλαρος, ου, ὁ, Poët. & Dor. pro ἀπόκληρος, exſors. Ex ἀπὸ & κλῆρος.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, cuſtodia: ex ἀποκλείω.

Ἀποκλείω, σω, excludo.

Ἀποκληΐζω, & ἀποκληΐω, Ion. & Poët. pro ἀποκλείω, occludo.

Ἀποκλείω, occludo, f. ἀποκλείσω, p. ἀποκέκλεικα. a. 1. ἀπέκλεισα. a. 1. ſub. ἀποκλείσω, ῃς, ῃ. Th. κλείω.

Ἀποκλέπτω, furor, ſurripio: f. 1. ψω. Ex ἀπὸ, & κλέπτω.

Ἀποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, reclinatus, a. 1. part. paſſ. Poët. pro ἀποκλιθεὶς, verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλίνω, inclino, vergo: f. νῶ. Ex ἀπὸ, & κλίνω. Th. κλίνω.

Ἀπόκλιμα, ατος, τὸ, acclivitas: à 1. perſ. ſing. præt. paſſ. verbi ἀποκλίνω.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio: à 2. perſ. ſing. præt. paſſ. verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλύζω, eluo, abluo: f. σω.

Ἀποκνίζω, f. σω, vellico, amputo.

Ἀποκομίζω, ίσω, aſporto.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, fruſtum, fragmentum: à 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποκόπτω.

Ἀποκοπείσης, τῆς, abſciſſæ: gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. ab ἀποκόπτω.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio.

Ἀποκοπῆναι, a. 2. inf. paſſ. ab

Ἀποκόπτω, abſcindo: f. ψω. p. ἀποκέκοφα. a. 1. ἀπέκοψα. a. 2. paſſ. ἀπεκόπην. a. 2. inf. paſſ. ἀποκοπῆναι. part. a. 2. paſſ. ἀποκοπεὶς, εῖσα, ὲν. Th. κόπτω.

Ἀποκορυφῶν τι, paucis rem expedire: præſ. inf. à κορυφόω, -ῶ, impleo. Th. κορυφή.

Ἄποκος, ου, ὁ καὶ ἡ, vellere carens: ab α, & πόκος.

Ἀποκόψειν, abſciſſurum eſſe: f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ, præruptus. Th. κρ

Ἀποκριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide ἀποκρ

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, reſponſum, decr à 1. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verb κρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκρίνασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρ Th. κρίνω.

Ἀποκρινθέντε, ſemoti. dual. num. a. 1 paſſ. Poët. ab ἀποκρίνομαι.

Ἀποκρίνομαι, reſpondeo: f. 1. paſſ. ἀπ σομαι. perf. paſſ. ἀποκέκριμαι. a. 1 ἀπεκρίθην, ης, η, reſpondi: a. 1. im paſſ. ἀποκρίθητι, ήτω, & in 2. pl. ἀ θητε, reſpondete: a. 1. part paſſ. ἀ θεὶς, εῖσα, ὲν. a. 1. m. ἀπεκρινάμην, ω, reſpondi. Th. κρίνω.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, reſponſio. Ἀπόκρισιν ναι, reſponſum dare. In nom. p. Ἀπ σεις, à 2. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκριτικὸς, ὴ, ὸν, judicialis, ab eod. Th.

Ἀποκρούεσθαι, propulſare: ab ἀπὸ & κρού

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. ἀπέκρυπτε, 3. ſing. imperf. act. ab

Ἀποκρύπτω, abſcondo: f. ψω. p. ἀποκέκρυ a. 1. ἀπέκρυψα. a. 2. ἀπέκρυβον. perf. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra.

Ἀπόκρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, abſconditus: ab eod.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, abſconſio, occultatio: perſ. ſing. ind. paſſ. verbi ἀποκρύπτω.

Ἀποκτάμεν, interficere: a. 1. inf. Ion. u ἀποκτάμεναι. a. 1. inf. Dor. pro ἀποκτεῖ

Ἀποκτανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. Ἀποκτεί a. 1. ſub. Ἀποκτεῖναι, a. 1. inf. Ἀποκτεί ασα, αν, a. 1. part. act. verbi

Ἀποκτείνω, occido, aboleo: f. ἀποκτενῶ. p ἀπέκτακα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. a. 1. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀποκτεῖναι. p a. 1. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ἀπέκτα præt. m. ἀπέκτονα. perf. paſſ. ἀπέκτα & ἀπέκταμμαι, ασαι, αται, tanquam perf. act. ἀπέκτακα. a. 1. paſſ. ἀπεκ θην, occiſus fui: a. 1. inf. paſſ. ἀποκ θῆναι. Th. κτείνω.

Ἀποκτενεῖτε, 2. pl. ἀποκτενεῖς, 2. ſing. ut ἀποκτενοῦσι, 3. pl. f. 1. ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτιννύμεν, occidere, necem inferre: præ inf. act. Ἀποκτιννύντα, occidentem: ſing. præſ. part. ex ἀπὸ & κτίννυμι. T κτείνω.

Ἀποκυβεύω, aleâ, ſeu teſſeris ludo, pericli

Ἀποκυέω, -ῶ, gigno: f. ήσω, p. ἀποκεκύη a. 1. ἀπεκύησα, progenui: Ex ἀπὸ, & κυ quod vide.

Ἀποκυλίω, devolvo, amoveo: f. ίσω, pe ἀποκεκύλικα. a. 1. ἀπεκύλισα, perſ. pa ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω.

Ἀποκωλύω, idem quod κωλύω, impedio.

Ἀπολαγχάνω, idem ferè quod λαγχάνω, ſortio

Ἀπολαμβάνω, recipio: f. ἀπολήψομαι. a. ἀπέλαβον. a. 2. ſub. ἀπολάβω, ῃς, ῃ. perf. ἀπολέληφα, & Att. ἀπείληφα, cujus pa ἀπολεληφὼς, υῖα, ὸς, & Att. ἀπειληφώς. 2. m. ἀπελαβόμην, ου, ετο, abduxi. Th λαμβάνω.

Ἀπολάμπω, emico, effulgeo, reſplendeo: ite ejaculor, emitto: f. ψω. p. φα. a. 1. ἀπ λαμψ

Digitized by Google

[illegible] Ab ἀπὸ & λάμπω.
[illegible], idem quod λαμπρύνω, *clarum* [illegible]. Th. λάμπω, *luceo*.
[illegible], *interclusi*: a. 1. part. paſſ. [illegible] Ion. pro ἀπολειφθέντες. Nam in [illegible] non dicunt cum aliis λήψω, ſed [illegible], tanquam à λάμβω. Iidem ἀπο[illegible], perf. part. paſſ. Ambo apud [illegible] frequenti ſunt in uſu.
[illegible], εως, ἡ, *fruitio*.
[illegible], & Ἀπολαυστικός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *in* [illegible] *vivens*: omnia ab
[illegible], *fruor*: cum gen. præt. ἀπολέ[illegible] ἀπόλαυε, præſ. imperat. ἀπολαύ[illegible], 1. plur. a. 1. ſub ex ἀπὸ, & λαύω, [illegible], *video*; item *fruor*.
[illegible], Dor. pro ἀπολειφθέντες, nom. [illegible] 1. part. paſſ. ab ἀπολαμβάνω.
[illegible], a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω, Th. λαγχάνω.
[illegible], *ferme defeſſus dicendo*, *repudio*.
[illegible], *deligo*, *eligo*; item *decerpo*: f. ξω. [illegible] a. 1. ἔλεξα: ex ἀπὸ & λέγω, [illegible]. Eſt &
[illegible], *interdico*, *veto*: ex ἀπὸ & λέγω, *dico*.
[illegible], Att. pro ἀπολῇ, *peribis*: f. 2. med. [illegible], ῆ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, q. v.
[illegible], & Ἀπολείβομαι, *diſtillo*, *fundo*: [illegible] & λείβω.
[illegible], εις, εἰ, *derelinquo*, *relinquo*: præſ. [illegible] ἀπόλειπε. præſ. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. [illegible] a. 2. ἀπέλιπον. a. 2. part. [illegible], όντος, ὁ. præſ. paſſ. ἀπολεί[illegible], ῃ, εται, *reliquus ſum*: præt. paſſ. [illegible] præt. m. ἀπολέλοιπα, cujus [illegible], υῖα, ός. Ex ἀπὸ & λείπω.
[illegible], *perdes*. f. 2. act. ἀπολεῖσθαι, f. 2. [illegible] Ἀπολεῖσθε. 2. pl. f. 2. m. ut & [illegible]. 3. ſing. ejuſ. temp. ἀπολῦμαι. [illegible] ἀπόλλυμι.
[illegible], *lingo*, *lambendo aufero*. imperf. [illegible], ες, ε. f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπο[illegible] a. 1. ἀπέλειξα. Th. λείχω.
[illegible], εως, ἡ, *relictio*, *derelictio*: à 2. [illegible] ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπολείπω.
[illegible] τῆς Σελήνης, *defectus Lunæ*.
[illegible], Dor. pro ἀπολελημμένος, η, [illegible] perf. part. paſſ. vide in Ἀπολαμφθέντες.
[illegible], ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω.
[illegible], nom. pl. perf. part. m. ab [illegible].
[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro εἰρηνοποιός, ῦ, [illegible], *petiſcus*.
[illegible], Ion. pro ἀπολέμενος, *periturus*: [illegible] verbi ἀπόλλυμι, quod vide. Sic
[illegible], pro ἀπολοῦντες, *perdituri*: f. 2. [illegible] part.
[illegible], idem quod Ἀπολέπω.
[illegible], & Ἀπολέπομαι, *decortico*: ex ἀπὸ [illegible].
[illegible], a. 1. inf. act. Ἀπολέσει, 3. ſing. [illegible] Ἀπολέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act.
[illegible], *perire*, a. 2. inf. m. Ἀπόλεσσαν, [illegible], 3. pl. a. 1. act. Ion. & Poët. [illegible], ab ἀπόλλυμι.
[illegible] 3. ſing. præſ. opt. ab
[illegible], f. ξω. Th. λήγω.
[illegible], *per latrocinium eripere*: quod à

λη̈ίζομαι, *ſortior*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.
Ἀπόληται, 3. ſing. a. 2. ſub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι.
Ἀπεληφθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. ἀπολήψομαι. f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.
Ἀπολιβάζω, *celeriter recedo*. Th. λείβω.
Ἀπολιθῦμαι, f. θώσομαι. p. ἀπολελίθωμαι, *in lapidem concreſco*. Th. λίθος, *lapis*.
Ἀπολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω, paſſ. Ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω.
Ἄπολις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *extorris*, *patriâ pulſus*. Th. πόλις.
Ἀπολισθαίνω, *delabor*: ex ἀπὸ & ὀλισθαίνω. Th. ὄλισθος.
Ἀπολιχμάω, -ῶ, *lambendo aufero*: f. ήσω. ab ἀπὸ & λικμάω. Th. λείχω.
Ἀπολλήγω, Poët. pro Ἀπολήγω, & Ἀπολλήξω pro Ἀπολήξω.
Ἀπολλόδωρος, ου, ὁ, *Apollodorus*, nom. prop.
Ἀπόλλυμι, ſeu ἀπολλύω, *ABOLEO*, *perdo*. præſ. part. ἀπολλύων, όντος, ὁ, *vaſtator*: f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ. a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπώλεκα, & Att. ἀπολώλεκα, & in inf. ἀπολωλεκέναι. præſ. paſſ. ἀπόλλυμαι, *pereo*, *perdor*: f. 2. med. ἀπολῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. a. 2. part. m. ἀπολόμενος. p. m. ἀπῶλα. Att. ἀπόλωλα, & inf. ἀπολωλέναι, & part. ἀπολωλὼς, υῖα, ός. Th. ὄλλυμι.
Ἀπόλλυται, *deperit*: 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἀπόλλυμι.
Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, & in acc. Ἀπόλλωνα, τὸν, *APOLLO*, Jovis & Latonæ filius, Sol eo notatur: cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius: benè igitur ſic dictus ab ἀπολλύω, *perdo*. Alii ducunt à Syriac. חבילא *perditio*: Platoni in Cratylo Ἀπόλλων dictus eſt, quia à malis ἀπολύει vel ἀπολύει, vel quia ἁπλῶς in divinando: vel ἀεὶ βάλλων, *ſemper collimans*.
Ἀπολλωνία, ας, ἡ, *Apollonia*, nomen urbis.
Ἀπολλωνιὰς, άδος, ἡ, *Apollini ſacra*.
Ἀπολλώνιος Ῥόδιος, *Apollonius Rhodius*.
Ἀπολλωνόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lunaticus*, *lymphatus*: ab Ἀπόλλων, & βλητὸς, à βάλλω, qu. *ab Apolline ictus*.
Ἀπολλῶς, ῶ, ὁ, nomen viri in acc. τὸν Ἀπολλὼ pro τὸν Ἀπολλῶν. Excipitur à regulâ.
Ἀπολογεῖται. 3. ſing. præſ. paſſ. ἀπολογεῖσθαι, præſ. inf. ἀπολογούμενος, ου, præſ. part. ab
Ἀπολογέομαι, -ῦμαι, *defendo ſermone*, *loquor pro alicujus defenſione*: imperf. ἀπολογεόμην, -ούμην; έου, -ου; έετο, -εῖτο. f. ήσομαι, perf. ἀπολελόγημαι. a. 1. m. ἀπελογησάμην. a. 1. ſub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. part. m. dat. caſ. ἀπολογησαμένῳ. a. 1. ind. paſſ. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ & λόγος.
Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, *excuſatio*, *refutatio*.
Ἀπολογησαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, -ῦμαι. Undè &
Ἀπολογία, ας, ἡ, *defenſio*: gen. pl. ἀπολογιῶν.
Ἀπόλογος, ου, ὁ, *narratio longa & verboſa*, ſeu *fabuloſa*: *fabula moralis*. Th. idem.
Ἀπόλοιπος, ὁ, *reliquus*.
Ἀπόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. ſing. a. 2. opt. m.
Ἀπολῦμαι, f. 2. m. ab ἀπόλλυμι.

Digitized by Google

Ἀπολύω, *abluo*: f. ἀπολύσω, perf. ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα. a. 1. m. ἀπελυσάμην, *ablutus ſui*. ἀπόλυσι, *abluitor*: 2. ſing. a. 1. imperat. m. Th. λύω, *lavo*.

Ἀπολοφύρομαι, *ejulatibus proſequor, deploro*: ex ἀπὸ & ὀλοφυρομαι.

Ἀπολοχμόομαι, -ῦμαι, *frutico, fruticor, fruticeſco, denſis fruticibus ſylveſco*. Th. λόχος.

Ἀπολυθέντες, *dimiſſi*: pl. a. 1. part. paſſ. ἵνα ἀπολυθῆτε, *ut dimittamini*, 2. pl. a. 1. ſub. paſſ. vide ἀπολύω.

Ἀπολυμαίνεσθαι, *luſtrari*: præſ. inf. ab

Ἀπολυμαίνομαι, *purgor*: f. 2. m. Ἀπολυμανῦμαι. Ex ἀπὸ & λύμη, ης, ἡ, *noxa*: vel potiùs à λῦμα, ατ☉, τὸ, *ſordes*.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολύσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. Ἀπολυθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. ab ἀπολύω.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, *mors*.

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio captivi*: ab ἀπολυτρόω, quod à λυτρόω, *redimo*. Th. λύω.

Ἀπολύω, *dimitto, abſolvo, libero*: imperf. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω. p. ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. ἀπόλυσον. a. 1. ſub. ἀπολύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀπολῦσαι. a. 1. part. ἀπολύσας, αντ☉, ὁ, ἀπελύοντο, 3. pl. imperf. paſſ. *digreſſi ſunt*: ἀπολέλυμαι, perf. paſſ. ἀπελύθην, a. 1. paſſ. & in 3. pl. ἀπελύθησαν. a. 1. ſub. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. pl. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. paſſ. ἀπολυθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. λύω.

Ἀπολωβάω, -ῶ, & Ἀπολωβάομαι, -ῶμαι, *injuriâ (vel contumeliâ) afficio*. Ex ἀπὸ, & λωβάω, -ῶ. Th. λώβη.

Ἀπόλωλα, ας, ε, *perii*: perf. m. & in 1. pl. ἀπολώλαμεν, *periimus*. Ἀπολωλεκέναι, *perdidiſſe*: perf. inf. act. & Ἀπολωλέναι, *periiſſe*: perf. inf. m. Ἀπολωλὸς, *quod perierat*: perf. part. m. n. g. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολωπίζω, vide λωπίζω. Th. λέπω.

Ἀπολωφάω, vel -φέω, -ῶ, *ſedo, ceſſare facio*: ex ἀπὸ & λωφάω, -ῶ.

Ἀπομανεῖσα, ἡ, *furore incitata*: a. 2. part. paſſ. f. g. ab

Ἀπομαίνομαι, *furo, inſanio*, vel *furere & inſanire deſino*: ex ἀπὸ & μαίνομαι.

Ἀπομανθάνω. *dediſco*: f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. p. paſſ. ἀπομεμάθημαι.

Ἀπομαραίνω, *labefacio*: -ραίνομαι, *flacceſco*, Ἀπομαρανθέντες ὀργῆς, *irâ imminutâ*, a. 1. part. paſſ.

Ἀπομαρτυρέω, -ῶ, *atteſtor*.

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, *eorum quæ didicimus oblivio*: ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομάσσομαι, ſeu Ἀπομάσσω, *abſtergo*: f. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ & μάσσω.

Ἀπομαλαίζειν, *crepitum ventris emittere*, quod à μαλαίζω, q. v.

Ἀπομάχεσθαι, *repugnare*: ex ἀπὸ, & μάχομαι.

* Ἀπομάχομαι, *propugno*.

Ἀπομειλίσσω, & ἀπομειλίσσομαι, *demulceo, delineo, placo*: ex ἀπὸ & μειλίσσω.

Ἀπομελαίνω, *denigro, nigrum reddo*: ex ἀπὸ & μελαίνω. Th. μέλας.

Ἀπομείρεται, *ſortitur*, 3. præſ. ind. ex ἀπὸ & μείρω, ſeu potiùs, μείρομαι, *partior*. præt. paſſ. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. præt. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἀπομέμαρμαι, vide in præced.

Ἀπομέμαχα, ας, ε, *abſterſi*: præt. ind. act. verbi ἀπομάσσω.

Ἀπομέμφομαι, *accuſo, increpo, reprehendo*. Th. μέμφομαι.

* Ἀπομένω, *remaneo*.

Ἀπομερίζω, f. σω, *divido*.

Ἀπομετρέω, -ῶ, f. ήσω, p. κα, *dimetior*.

Ἀπομηκύνω, *prolongo*: f. νῶ. p. γκα. Ex ἀπὸ & μῆκ☉.

Ἀπομηνίσας, ασα, αν, *iratus*, a. 1. part. act. ab

Ἀπομηνίω, *iraſcor*: f. ίσω, p. κα. Ex ἀπὸ μῆνις.

* Ἀπομίμημα, *imitamentum*.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, præſ. inf. ab ἀπομιμέομαι, -ῦμαι, part. præſ. ἀπομιμούμεν☉ perf. part. paſſ. ἀπομεμιμημέν☉. Th. μιμέομαι, -ῦμαι.

Ἀπομνάομαι, ſeu ἀπομιμνήσκομαι, *recordor*. f. 1. ἀπομνήσομαι. a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. ἀπεμνήσασθαι. perf. ἀπομέμνημαι. a. 1. paſſ. ἀπεμνήσθην. Ex ἀπὸ & μνάομαι, ſeu μιμνήσκομαι.

Ἀπομνημόνευμα, ατ☉, τὸ, *dictum memorabile*. gen. pl. ἀπομνημονευμάτων, & 1. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi

Ἀπομνημονεύω, *commemoro, recordor*. Th. μνάομαι.

Ἀπόμνησαι, *repende*, a. 1. imperat. ab ἀπομιμνήσκω.

Ἀπομνησικακεῖν, *memoriam injuriarum acceptarum ſervare*: ex ἀπὸ, μνάομαι, & κακὸς.

Ἀπομνύειν, Poët. pro ἐπομνύειν, *interpoſito jurejurando aliquid affirmare*. Th. ὄμνυμι.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, *pars potior*. Th. μείρομαι.

Ἀπομόργνυμι, vel Ἀπομόργνυμαι, *abſtergo*. a. 1. m. ἀπεμορξάμην. Ion. quod ex ἀπὸ & μόργνυμι, pro ὀμοργνυμι, hoc autem à ἀμέργω, *premo, exſugo*, mutato α in ο.

Ἀπομόσαι, a. 1. inf. act. Vide ἀπομνύειν.

Ἀπομυθέω, -ῶ, *diſſuadeo, probibeo*, imperf. paſſ. ἀπεμυθεόμην. Th. μῦθ☉.

Ἀπόναντο, *potiti ſunt, fruiti ſunt*, imperf. ab

Ἀπόναμαι, ſeu ἀπόνημαι, *fruor*: ex ἀπὸ & ὄνημι.

Ἀποναάσσωσιν, Poët. gem. σσ, pro ἀποναάσωσιν, a. 1. ſub. ab ἀποναίω, -ῶ, *ad habitandum me confero, migrare facio*. Th. ναίω.

Ἀπονέεσθαι, *redire*, præſ. inf. ab ἀπονέομαι. Th. νέω.

Ἀπονέμω, *tribuo*, f. 1. ἀπονεμῶ, perf. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω.

Ἀπονενοημέν☉, *deſperatus*, perf. paſſ. verbi ἀπονοέω. Th. νῦς.

Ἀπονέστερ☉, ε, ὁ ἡ, Poët. pro ἀπονώτερ☉, ε, ὁ ἡ, *minus laborioſus*: ex α & πόν☉. q. v.

Ἀπονεύω, f. εύσω, p. νένευκα, *innuo, declino*. Th. νεύω.

Ἀπόνημαι, *fruor*, præſ. ind. quod ex ἀπὸ & ὄνημι.

Ἀπονητὶ, *ſine labore*; hinc ſuperl. ἀπονητότατα, *faciliimè*, adv. ex α & πόν☉. Th. πένομαι.

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, -ῶ. Th. νίκη.

Digitized by Google

[illegible]ζω, quod à ἄζω, linguâ Tarentinorum [illegible], *lavo*: propriè de manibus.

[illegible], *abſtergo*, *abluo*.

[illegible], -ῶ, *ad deſipientiam redigo*.

[illegible], ας, ἡ, *amentia*. Th. νοῦς.

[illegible], -ῶ, *exulem facio*, f. ώσω.

[illegible], Dor. pro Ἀποτορήσας, αντ@, [illegible] 1. part. act. Ἀποτορῆσαι, f. 1. inf. [illegible]

[illegible], *redeo aliunde*. Th. νοςέω, -ῶ.

[illegible], *ſeorſim*, *ab*, adv. undè Ἀποσφί[illegible], *ſejungo*; item *privo*, ἀπεσόσφι[illegible], ας, ε, a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ & σφι, [illegible]

[illegible], f. ξηρανῶ, p. [illegible]γκα, *areſacio*, [illegible]

[illegible], αν@, ὁ, *abradens*, a. 1. part. ab [illegible], *abrado*, f. ύσω. Th. ξέω.

[illegible], *concreſcam*, f. 2. paſſ. ab [illegible]. Th. πήγνυμι.

[illegible], f. ωσω, *devirgino*.

[illegible], -ῶ, *à viâ recedo*; item *ventrem* [illegible], *caco*: tum enim à viâ receditur: [illegible]

[illegible], α]@, τὸ, *excrementum*, *merda*.

[illegible]. ε, ὁ, idem, ut & *ſeceſſus ad ven*[illegible] *levandum petitur*. Th. πάτεω.

[illegible], *abſtine*, præſ. imperat. Ion. pro [illegible]. Ἀποπαύσεσθαι, f. 1. inf. med. [illegible]. Th. παύω.

[illegible], ας, ἡ, *experientia*: hinc Ἀπο[illegible], *experiri*. Th. πεῖρα.

[illegible], *remittere*, præſ. inf. ἀποπεμ[illegible], Dor. pro ἀπόπεμψαι, *remitte*, f. 1. [illegible]. Th. πέμπω.

[illegible], *quintam partem ſolvere*. Th. [illegible], *quintus*.

[illegible], εως, ἡ, *dimiſſio*: à 2. perſ. ſing. [illegible] ind. paſſ. verbi ἀποπέμπω.

[illegible], ας, ε, *ſeduxi*, præt. ind. act.

[illegible], σαι, ται, *ſeductus ſum*, [illegible] ind. paſſ. verbi ἀποπλανάω, -ῶ.

[illegible], ας, ε, *navi diſceſſi*, *ſolvi*, [illegible] ind. act. verbi ἀποπλέω.

[illegible], ας, ε, *ablui*, præt. ind. act. [illegible]

[illegible], ας, ε. *ſuffocavi*, præt. ind. paſſ. [illegible], ξαι, κται, *ſuffocatus ſum*, [illegible] ind. paſſ. verbi ἀποπνίγω.

[illegible], ας, ε, *decidi*, præt. ind. act. [illegible]

[illegible], -ῶ, f. ήσω, *reſilio*.

[illegible], *exprimo*.

[illegible], *decido*, f. ἀποπλεύσω, p. ἀποπέπ[illegible] a. 2. ἀπέπεσον. Th. πίπτω.

[illegible], *aberrare vel evagari facio*: f. 1. [illegible] a. 1. ind. ἀπέπλαγξα, ας, ε, p. [illegible] paſſ. ἀποπλάζομαι, *aberro*, *eva*[illegible] *vagor* à. a. 1. paſſ. ἀπεπλάχθην, [illegible] 1. m. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο, ab [illegible] πλάζω.

[illegible], -ῶ, *ſeduco*, f. ήσω. p. ἀποπεπλά[illegible] paſſ. ἀποπλανάομαι, *aberro*. [illegible] ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. a. 1. [illegible], *erravi*. Th. πλάνω.

[illegible], *remeare*, *renavigare*, præſ. inf. [illegible] verbi ἀποπλέω, q. v.

[illegible], *ſolvi*, f. ἀποπλεύσω.

perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ἀπέπλευσα. Th. πλέω.

* Ἀποπληξία, ἡ, *apoplexia*, ex ἀπὸ & πλήσσω, *percutio*.

Ἀποπληρόω, -ῶ, *impleo*, *compleo*, ex ἀπὸ & πληρόω, -ῶ. Th. πλέ@.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio*: à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. præced. verbi

Ἀποπληρωτής,* ῦ, ὁ, *qui aliquid complevit*, *executor*: ab eod.

Ἀπόπλο@, ε, ὁ, Ion. pro ἀπόπλυς, *diſceſſus*: quod ab ἀποπλέω.

* Ἀπόπλυμα, α]@, τὸ, *aqua ſordida*, *in quâ aliquid lavamus*, ex ἀπὸ & λέω, *lavo*.

Ἀποπλύνω, *abluo*, f. υνῶ. p. ἀποπέπλυγκα. a. 1. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω.

Ἀποπλώειν, Ion. pro ἀποπλέειν, *navi diſcedere*, *ſolvere*, inf. act. verbi ἀποπλέω.

Ἀποπνείουσα, ἡ, *efflans*, *exhalans*, *exſpirans*, pro ἀποπνέουσα, præſ. part. f. g. Poët. ab Ἀποπνέω, & Poët. ἀποπνείω, *efflo*, *exhalo*, *exſpiro*. f. 1. ind. ἀποπνεύσω. a. 1. ἀπέπνευσα. a. 1. m. ἀπεπνευσάμην, ω, ατο. præt ἀποπέπνευκα. p. paſſ. ἀποπέπνευμαι à cujus 2. perſ. ſing. ind. Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, *exhalatio*, *efflatio*, *exſpiratio*. Ab ἀπὸ & πνέω.

Ἀποπνιγησόμεν@, η, ον, *ſuffocaturus*, f. 2. part. paſſ. ab

Ἀποπνίγω, *ſuffoco*, f. ἀποπνίξω. p. ἀποπέπνιχα. a. 1. ἀπέπνιξα. a. 2. ἀπέπνιγον. p. paſſ. ἀποπέπνιγμαι. a. 2. paſſ. ἀπεπνίγην. f. 1. paſſ. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω.

Ἀποπνίξας, αν@, ὁ, *qui ſuffocavit*, a. 1. part. act. à præced.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, *exhalatio*, *efflatio*, *exſpiratio*: à præt. m. verbi ἀποπνέω.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, *flatus*: ab eod.

Ἀποποιέω, -ῶ, f. ήσω, *ſubmoveo*.

Ἀποπομπαῖ@, ε, ὁ, *depulſor*, & *averſor malorum*, id. q. ἀλεξίκακ@.

Ἀπομπὴ, ῆς, ἡ, *repudium*.

Ἀποπραΐζομαι, *vendo*.

Ἀπόπροθεν, Ἀπόπροθι, & Ἀπόπροσθεν, adv. *procul*. Th. πρό.

Ἀποπτάμεν@, η, ον, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, *avolo*, quod ex ἀπὸ & ἵπταμαι.

Ἀποπτάνουσι, *reſpiciunt ad*, 3. pl. præſ. ind. ab ἀποπτάνω, quod ab ἀπὸ, *rurſùm*, & ὀπτάνω. Th. ὄπτομαι.

Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀπέπτην, a. 2. ἀποπτήσομαι, f. 1. m. ab ἀφίπταμαι.

Ἀποπτύουσι, *reſpuunt*, 3. pl. præſ. ex ἀποπτύω, quod ex ἀπὸ, & πτύω.

Ἀποπτώσω, εις, ει, *decidam*, f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἄπορα, pro ἄπορον, ἀδύνατον, *impoſſibile*: vide in ἀπορία.

Ἀποργίζομαι, f. ίσομαι, *iraſcor*. Th. ὀργὴ, *ira*.

Ἀπορεῖ, 3. ſing. præſ. ab ἀπορέω, *dubito*, *deſtitutus ſum*: præſ. part. ἀπορῶν, ῦν@, ὁ. Th. πόρος, *tranſeo*.

Ἀπορέομαι, *dubito*, *perplexus ſum*: f. ήσομαι, p. ἀπόρημαι, à πόρ@, q. à περάω. Undè &

Ἀπόρημα, α]@, τὸ, *dubitatio*, *quæſtio*.

Ἀπόρθητ@, ε, ὁ κ ἡ, *inexpugnabilis*, *incolumis*, ex α priv. & πέρθω.

Digitized by Google

Α Π

Ἀπορία, ας, & Ion. -ίη, ης, ἡ, *inopia conſilii*: ab ἄπορος, quod vide.

Ἀπορνύμεναι, αἱ, *concitatæ*: præſ. part. paſſ. f. g. pl. num. in m. g. ἀπορνύμενος. Ex ἀπὸ & ὄρνυμι, ſeu ὄρνυμαι, pro ὄρω.

Ἄπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invius*; item *bebes*, *conſilii inops*, *pauper*: ex α priv. & πόρος, *meatus*.

Ἀπόρουσε, *irruit*, a. 1. ind. act. ab

Ἀπορούω, f. ύσω, p. ἀπώρουκα. Ex ἀπὸ & ὄρω, *excito*.

Ἀποῤῥαγείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. verbi ἀποῤῥήγνυμι, *dirumpo*.

Ἀποῤῥαίνω, *ſpargo*. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

Ἀποῤῥαίσειν, fut. 1. inf. act. ab

Ἀποῤῥαίω, f. σω. p. κα, *deſtruo*; item *careo*. Th. ῥαίω, *profligo*.

Ἀποῤῥάπτω, *ſarcio*, *reſuo*; hinc a. 1. part. Ἀποῤῥάψας. Th. ῥάπτω.

Ἀποῤῥέω, f. ῥεύσω, *defluo*, à ῥέω, *fluo*.

Ἀποῤῥήγνυμι, f. ήξω. p. ηχα, *dirumpo*. Th. ῥήγνυμι, *frango*.

Ἀποῤῥηθὲν, *vetitum*: a. 1. part. paſſ. n. g. ex ἀπὸ & ῥέω, *dico*.

Ἀπόῤῥημα, ατος, τὸ, *interdictum magiſtratûs*, &

Ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, *defectio*; item, *interdictum magiſtratûs*, *abdicatio*: ab eod.

Ἀποῤῥήσσω, ττω, idem quod ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀποῤῥήξας, & in f. g. ἀποῤῥήξασα, *abrumpens*, a. 1. part. act. ex ἀπὸ & ῥήγνυμι.

Ἀπόῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *arcanus*, *ſilentio ſuppreſſus*, &

Ἀπόῤῥητον, *arcanum*: item

Ἀποῤῥήτως, *occultè*.

Ἀπόῤῥητα ποιεῖσθαι, *interdicere*, *ſilentio ſupprimere*. à ῥέω, *dico*.

Ἀποῤῥίπτω, *abjicio*, f. ψω. p. ἀπέῤῥιφα. a. 1. ἀπέῤῥιψα. a. 2. ἀπέῤῥιπον. a. 1. part. ἀποῤῥίψας. ex ἀπὸ & ῥίπτω: hinc

Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, *projectio*.

Ἀπόῤῥοια, ῆς, ἡ, *profluvium*; item

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, & Ἀπόῤῥευξις, *fluxus*.

Ἀποῤῥοιφέω, -ῶ, f. ήσω, *ſorbillo*, *ſorbeo*.

Ἀπόῤῥυτος, ου, ὁ, *decrium fluens*: ab

Ἀποῤῥύω, *defluo*. Th. ῥύω, id. quod ῥέω, *fluo*.

Ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ. ſubſtantivè accipitur pro *rivo*: item pro *filiâ*, *propagine*. Adjectivè, *abruptus*, *derivatus*: ab ἀποῤῥέω: alii ab ἀποῤῥήγνυμι, *erumpo*.

Ἀπορφανίζω, *orphanum reddo*, f. ίσω, p. ἀπωρφάνικα. a. 1. ἀπορφάνισα. præt. paſſ. ἀπωρφάνισμαι. a. 1. paſſ. ἀπωρφανίσθην. a. 1. part. paſſ. ἀπορφανισθείς. Ex ἀπὸ & ὀρφανός.

Ἀπορώτεσθαι, *inopem eſſe*, ab ἄπορος, *pauper*.

Ἀπορώτατος, ſuperl. ab

ΑΠΟΣ, εος, τὸ, *labor*; item *altitudo*: ab ἀπὸ remotionem notante.

Ἀποσάττω, άξω, *deonero*. Th. σάττω.

Ἀποσβεννύω, -ύμι, f. έσω, p. εκα, *extinguo*, *ceſſare facio*: &

Ἀποσβέσσωσι, *extinguant*, a. 1. ſub. act. Poët. ab ἀπὸ & σβέννυμι.

Ἀποσειόμενος, & ἀποσείεσθαι, legitur apud Herodot. Sed an non legendum ἀποσιεύμενος, pro ἀφοσιούμενος, *ſanctè & religiosè perficiens*. Sic ἀποσιοῦσθαι, pro ἀφοσιοῦσθαι, Ion. quod ab ὅσιος.

Ἀποσειράμενος, *ſpoliatus*, a. 1. part. med. ex

Ἀποσείω, f. σείσω, p. σέσεικα, *propulſo*, *repellere*, *depello*. Th. σείω.

Ἀποσεσημειωμένα, *regeſta*, perf. part. p… ab ἀποσημειόω. Th. σῆμα.

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, *indico*, *ſignifico*: &

Ἀποσημαίνομαι, *obſigno*, *deſigno*. Th. σῆ…

Ἀποσήπομαι, f. ήψομαι, p. -ημμαι? &

Ἀποσήπω, f. ήψω, *mareſco*, *putreſacio*. T… σήπω.

Ἀποσιτέω, -ῶ, f. ήσω, *à cibis abſtineo*:

Ἀπόσιτος, ου, ὁ, *jejunus*. à Th. σῖτος.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, *obticeo*: &

Ἀποσιώπησις, ἡ, *reticentia*. Item *figura p…ciſionem denotans*: Th. σιωπάω.

Ἀποσκαρίζω, *palpitando expiro*.

Ἀποσκεδάννυμι, f. άσω, p. ακα, *diſſipo*. T… σκεδάω, σκεδάννυμι.

Ἀποσκεπάζω, f. σω. *aperio*.

Ἀποσκέπτω, f. ψω. *viſito*.

Ἀποσκευάζομαι, *vaſa auferor*, *removeo*, *ſ…cinas colligo*, *depono*; item *deſtruo*: f. med. άσομαι. præt. paſſ. ἀπεσκεύασμ… a. 1. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπὸ & σκ… άζω, q. v.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, p. ακα, *repono*, *re… ro*: item *aufero*: ab eod.

Ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, *ſarcina*, *apparatus*, *ex… citûs impedimenta*. Th. σκεῦος.

Ἀποσκηνόω, f. ώσω, *longiùs habito*, vel *re… tiùs tendo*. Th. σκηνή.

Ἀποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. ab

Ἀποσκήπτω, f. ψω, p. φα, *evado*. Th. σκήπ…

Ἀποσκιάζω, *obumbro*; f. άσω, p. ἀπεσκίακ… p. paſſ. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά. Hinc

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, *obumbratio*.

Ἀποσκλῆναι, *emori*, a. 2. inf. à σκλάω. a. 2. ἔσκλην; alii à σκλῆμι. Th. σκέλλω.

Ἀποσκληρύνω, f. υνῶ, *induro*; ex σκληρός.

Ἀποσκοπέω, f. ήσω, p. ηκα, & Ἀποσκοπεύ… *ſcopum intueor*: &

Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, *abſurdus*, *à ſcopo aberran…* item *procul ſpectans*. Ex ἀπὸ & σκοπ… quod à σκέπτομαι.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, *relinquo*, *in…crepo*, *reprobo*: &

Ἀποσκορακισμὸς, ου, ὁ, *contemptio*, *increpatio…* ex ἀπὸ & σκορακίζω, *ad corvos abire jube…* cujus Th. κόραξ.

Ἀποσκοτίζω, *diſſipo*, *exauctoro*.

Ἀποσκυλάω, Poët. pro ἀποσυλάω, *diſpolio*.

Ἀποσκώπτω, f. ώψω, *dicteria jacio*, *deride…* Th. σκώπτω.

Ἀποσμάω, f. ήσω, &

Ἀποσμήχω, f. ήξω. p. ηχα, *abſtergo*, *purgo*. Th. σμάω & σμήχω ἰσοδυναμοῦντα.

Ἀποσμυγείς, έντος, ὁ, *qui exarſit*, *contabe… ſcens*. ab

Ἀποσμύχω, *exuro*. Th. σμύχω.

Ἀποσοβέω, f. ήσω, *abigo*, *repello*. Th. σοβέω.

Ἄποσος, *quantitatis expers*.

Ἀποσπάδιον, *decerptum*, ſubſtantivè &

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, *pars*, *avulſum quidquam*: ab

Ἀποσπάω, *abſtraho*, *educo*, *evello*, f. άσω. p. ἀπέσπακα. a. 1. ἀπέσπασα. a. 1. part. ἀποσπάσας. perf. paſſ. ἀπέσπασμαι. a. 1. paſſ. ἀπεσπάσθην. a. 1. part. paſſ. ἀποσπασθείς. Th. σπάω, *traho*.

Ἀποσπείρω, *diſſemino*, f. ερῶ, p. αρκα, p. m. ἀπέσ…

Digitized by Google

ἀπέσπασμαι.

Ἀπόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſatus ab aliquo, oriundus.* Th. σπείρω.

Ἀποσπουδάζω, *deſino ſtudium ponere:* & part.

Ἀποσπουδάζων, *negligens:* ex ἀπὸ & σπουδὴ, *ſtudium:* p. m. verbi σπεύδω.

Ἀπόστα, pro ἀπόσταθι, vel ἀπόστηθι, *abſiſte.* a. 2. imp. ab a. 2. ind. ἀπέστην. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, *ſto.*

Ἀποσταδὸν, &

Ἀποσταδὰ, *eminùs:* adv. ex ἀπὸ & ἵστημι, *ſto.*

Ἀποστάζουσα, *ſtillans,* præſ. part. f. g. ab

Ἀποστάζω, f. ξω, *diſtillo.* Th. στάζω.

Ἀποστὰς, άντος, ὁ, *fugiens:* a. 2. part. ab ἀφίστημι.

Ἀποστασία, ας, ἡ, *defectio:* &

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, *repudium, diſceſſio, libellus repudii:* &

Ἀπόστασις, εως, ἡ, *abſceſſio, defectio.* Omnia à 2. perſ. præt. paſſ. verbi ἀφίστημι, q. v.

Ἀποστατέον, *deſiſtendum eſt:* ab ἀφίσταμαι.

Ἀποστατέω, f. ήσω. p. ηκα, *abſiſto, deficio:* &

Ἀποστάτης, ου, ὁ, *defector, deſertor:* necnon

Ἀποστατικὸς, ῦ, ὁ, *rebellis, contumax:* &

Ἀποστατικῶς, *deficientium more.* Omnia ex ἀπὸ & ἵσταμι, quod à στάω, inuſit.

Ἀποστεγάζω, *tectum removeo, detego.* f. άσω. p. ἀπεστέγακα. a. 1. ἀπεστέγασα: à στέγω. Th. στέγω.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, *operculum, integumentum:* ab eod. Th.

Ἀποστείλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω.

Ἀποστείχω, *abeo, revertor:* ex ἀπὸ & στείχω.

Ἀποστέλλω, *ablego, mitto:* f. ελῶ. p. ἀπέσταλκα. a. 1. ἀπέστειλα. a. 2. ἀπέσταλον. p. paſſ. ἀπέσταλμαι. a. 2. paſſ. ἀπεστάλην. a. 2. ſub. paſſ. ἀποσταλῶ. a. 2. part. paſſ. ἀποσταλείς. p. m. ἀπέστολα. Th. στέλλω.

Ἀποστενόω, f. ώσω, *anguſtum reddo;* à στενόω. Th. στενός.

Ἀποστέργω, *non amo, odio proſequor:* ex ἀπὸ, priv. & στέργω.

Ἀποστερέω, -ῶ, *damno afficio, privo,* f. ήσω. p. ἀπεστέρηκα. a. 1. ἀπεστέρησα. a. 1. ſub. ἀποστερήσω. perf. paſſ. ἀπεστέρημαι. part. ἀπεστερημένος. Th. στερέω.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, *diſcedo, abſiſto.* Th. ἵστημι.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, *ablatio, privatio,* à 2. perſ. perf. paſſ. verbi ἀποστερέω.

Ἀποστερητὴς, ῦ, ὁ, *fraudator:* à 3. perſ. ejuſdem verbi

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, *apoſtema, abſceſſus, ſuppuratio.* à 1. perſ. præt. paſſ. v. ἀφίστημι.

Ἀποστηρίζω, *confirmo.* Th. στηρίζω.

Ἀποστῆσαι, *abduxiſſe:* a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. méd. ejuſdem verbi.

Ἀποστίλβω, *ſplendeo:* f. ψω, p. ἀπέστιλφα. Th. στίλβω, idem.

Ἀπόστιχε, *abi,* a. 2. imperat. ab ἀποστείχω, quod à στείχω.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, *qui claſſi præeſt:* & ἀποστολεῖς, *rei nauticæ præfecti.* Th. στέλλω.

Ἀποστολικὸς, ῦ, ὁ, *apoſtolicus:* ab

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, *apoſtolatus:* ab

Ἀπόστολος, ου, ὁ, *apoſtolus, legatus:* à p. m. v. ἀποστέλλω.

Ἀπόστολον, ου, τὸ, pro *navigio,* apud Herodot.

Ἀποστοματίζω, propriè *memoriter recitor; allicio ad loquendum,* fut. ίσω. perf. ἀπεστομάτικα. a. 1. ἀπεστομάτισα. ex ἀπὸ & στόμα.

Ἀπόστοργος, ου, ὁ, *inimicus, amoris expers:* à præt. m. vice ἀποστέργω. Th. στέργω.

* Ἀποστραγγαλίζω, σω, *ſtrangulo.*

Ἀποστρακίζω, f. ίσω, *mitto in exilium:* ab ἀπὸ & ὄστρακον, *teſta:* quod in illis ſcripta fuerint olim ſuffragia.

Ἀποστραφείην, ης, η, a. 2. opt. paſſ. ἀποστραφείς, a. 2. part. paſſ. ἀποστραφῇς, *averſeris,* a. 2. ſub. paſſ. ab ἀποστρέφω.

Ἀποστραφήσομαι, f. 2. ind. paſſ. ἀποστράφηθι, a. 2. imperat. paſſ. ab

Ἀποστρέφω, *averto, refero,* f. ψω. p. ἀπέστροφα. a. 1. ἀπέστρεψα. a. 1. imp. ἀπόστρεψον, άτω. a. 2. ἀπέστραφον. in paſſ. præſ. ἀποστρέφομαι, ῃ, εται, *averſor.* a. 2. paſſ. ἀπεστράφην, & in 3. pl. ἀπεστράφησαν. a. 2. ſub. paſſ. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, *verto.* Unde

Ἀποστρέψας, αντος, ὁ, *avertens,* a. 1. part. act. &

Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, *averſio, refugium:* &

Ἀπόστροφος, ου, ὁ, *apoſtrophus,* nota apud Græcos rejectæ vocalis ob ſequentem: &

Ἀπόστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *averſus:* ab eod.

Ἀποστυγέω, -ῶ, f. ήσω, *abhorreo, averſor:* cum. accuſ. ex ἀπὸ & στυγέω.

Ἀποστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. ſub. act. ab ἀφίστημι.

Ἀπεσυλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, *prædari & auferre ab aliquo quid:* a. 1. inf. verbi ἀποσυλάω. Th. σύλη.

Ἀποσυνάγω, *indè colligo.* Th. ἄγω.

Ἀποσυνάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſynagogâ motus:* ex α priv. & συναγωγή. Th. ἄγω.

Ἀποσυρίζω, f. ίσω, *ſibilo.* Th. συρίσσω.

Ἀποσυσκευάζω, *compilo.*

Ἀποσφαγεὶς, έντος, ὁ, *obtruncatus,* a. 2. part. paſſ. ab

Ἀποσφάζω, *jugulo.* Th. σφάζω.

Ἀποσφακελίζειν, *putrefacere.* Th. σφάκελος.

Ἀποσφαλεὶς, *ſpe falſus,* a. 2. part. paſſ. ab

Ἀποσφάλλω, f. λῶ, p. κα, *aberrare facio, ſubverto, ſeduco,* a. 2. paſſ. ἐσφάλην. Th. σφάλλω.

Ἀποσφάττω, f. ξω. p. χα. *macto:* idem quod ἀποσφάζω, ſuprà.

* Ἀποσφενδονάω, ſeu ἀποσφενδονέω, *fundâ torqueo.*

Ἀποσφήλειε, *aberrare faceret.* a. 1. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω, ſuprà.

* Ἀποσφενδονίζω, σω. idem quod ἀποσφενδονάω.

Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, *ſignaculum:* ex σφραγίζω. Th. σφραγὶς, *ſigillum.*

Ἀποσχάζω, f. άσω, *diffringo, venam ſeco:* ex ἀπὸ & χάζω.

Ἀποσχεῖν, *abſtinere,* a. 2. inf. act. & Ἀποσχέμεν, a. 2. m. ab ἀπέχω. Th. ἔχω.

Ἀπόσχεο, *abſtine,* pro ἀποσχοῦ, a. 2. imperat. m. ab ἀπέχω. Unde &

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, *abſtinentia, temperantia,* &

Ἀποσχεσία

Digitized by Google

ʼΑποσχήσουσι, arcebunt, 3. pl. f. 1. ind.

ʼΑποσχίζω, f. σω, abſcindo, ſeparo, a. 1. ἀπέσχισα, ας, ε, &

ʼΑπόσχισις, ἡ, ramus, propago: ab ἀπὸ & σχίζω.

ʼΑποσχολάζειν, vacare rei alicui: quod à σχολάζω, otior. σχολή.

ʼΑποσχολέομαι, -ῦμαι, occupor. ἀποσχολύμενος, occupatus: ex ἀπὸ & σχολέω. Th. σχολή.

ʼΑποσχέμενος, a. 2. part. m. ἀπέσχομαι, a. 2. ſub. m. ἀποσχὼν, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

ʼΑποσώζω, f. ώσω, p. ωκα, tandem ſervo, ſanitati reſtituo.

ʼΑποσώζεσθαι, aufugere, apud Xenoph. &

ʼΑποσωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀποσώζω, ſervo. Th. σῶος.

ʼΑποταγὴ, ῆς, & ʼΑπόταξις, εως, ἡ, renuntiatio: opponitur etiam τῇ συντάξει ab ἀπὸ & τάσσω, vel τάττω.

ʼΑποτάδην, prolixè: &

ʼΑποταθεὶς, porrectus, a. 1. part. paſſ. ab ἀποτείνω. Th. τείνω.

ʼΑποτακεὶς, liquefactus, a. 2. part. paſſ. ab ἀποτήκω. Th. τήκω.

ʼΑπότακτος, ὁ ἡ ὁ; ad certum uſum ſepoſitus. Th. τάσσω.

ʼΑποτάσσομαι, vel Att. -τάττομαι, propriè dimitto cum mandatis: cum dat. item valedico; interdum colloco. f. άξομαι, p. ἀποτέταγμαι. a. 1. m. ἀπεταξάμην, valedixi. a. 1. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω.

ʼΑποτάττω, f. άξω, p. αχα, renuntio; item ſeterno, attribuo: ab eod. Th.

ʼΑποτάτω, longiſſimè, adv. ſuperl. τοῦ ἄπο, procul, adv. Poët.

ʼΑπόταφος, privatus ſepulchro; item ſeorſim ab aliis ſepultus: ex ἀπὸ & τάφος, à θάπτω.

ʼΑποταφρεύω, f. σω, circumdo, foſſâ.

ʼΑποτεθεῖεν, referrentur, per Sync. pro ἀποτεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. à τίθημι.

ʼΑποτείνω, f. ενῶ, p. ακα, extendo, intendo: ἀποτείνει, ſpectat; & ἀποτείνομαι, paſſ. contendo, invehor. Th. τείνω.

ʼΑποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτετείχικα. a. 1. ἀπετείχισα, vallo: à τειχίζω, q. à τεῖχος.

ʼΑποτείχισις, εως, ἡ, & ʼΑποτειχισμὸς, ῦ, ὁ, munitio: &

ʼΑποτείχισμα, ατος, τὸ, murus: ab eodem Th.

ʼΑποτεκνωθῶ, orbabor, a. 1. ſub. paſſ. verbi ἀποτεκνόω, quod à τέκνον. Th. τίκτω.

ʼΑποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus; item eventus: nom. pl. ʼΑποτελέσματα, τὰ, effectus ſtellarum, imagines ſub certo ſydere factæ ad ejus vim detinendam; unde

ʼΑποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, ſcientia harum uſus & modum conficiendi docens.

ʼΑποτελεσματικὸς, ὴ, ὸν, effectivus, effectus præſtans.

ʼΑποτελεσμὸς, ῦ, ὁ, effectio, effectus. Omnia à 1. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποτελέω, -ῶ. Th. τέλος, finis.

ʼΑποτελεστικὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, effectivus, effectus præſtans, à 3. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. ejuſdem verbi.

ʼΑποτελευτάω, -ῶ, finem facio, deſino: à

cujus 2. perſ. ſing. præt. paſſ. ind.

ʼΑποτελεύτησις, εως, ἡ, mors. Ab ἀπὸ τελευτάω. Th. τέλος, finis.

ʼΑποτελέω, -ῶ, efficio, perficio, præſto, έσω, & ήσω, p. ἀποτετέλεκα. præſ. ἀποτελέομαι, -ῦμαι, perficior: item conſceleſco. perſ. paſſ. ἀποτετέλεσμαι, cujus ἀποτετελεσμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθεὶς, ὲν, conſummatus. Ab ἀπὸ & τελέω, Th. τέλος, finis.

ʼΑποτελέω, -ῶ, pendo, (vel ſolvo) tributi nomine; item perſolvo. Th. τέλος, vectigal

ʼΑποτετελεσμένος, η, ον, perfectus, conſummatus, abſolutus, part. præt. paſſ. verbi ἀποτελέομαι, ῦμαι. Th. τέλος, finis.

ʼΑποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, abſcindo: &

ʼΑποτεμὼν, part. ejuſd. fut. Th. τέμνω.

ʼΑποτέξεσθαι, enixuram eſſe, f. 1. inf. m. ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω.

ʼΑπότεξις, εως, ἡ, partus: ab eod.

ʼΑπότερος, longinquus: ab ἀπὸ procul, Poët.

ʼΑποτέρω, longiùs: adv. ab eod.

ʼΑποτεταμένος, dependens, perf. part. ab ἀποτείνομαι. ἀποτετάνται, 3. pl. paſſ. Th. τείνω.

ʼΑποτέτμητο, detruncatus erat; Poët. ἀπετετέτμητο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἀποτέμνομαι: hinc a. 1. opt. paſſ. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

ʼΑπότευ, pro ἀφ' ὗ, vel ἀπὸ τοῦ. Ion.

ʼΑπότευγμα, ατος, τὸ, damnum; opp. ἐπιτεύγματι &

ʼΑπότευξις, εως, ἡ, res malè geſta, ſiniſter ſucceſſus: à Th. τεύχω, paro.

ʼΑποτηγανίζω, frigo; ex τήγανον.

ʼΑποτίθημι, depono, expono, differo, conſero, f. ἀποθήσω, p. ἀποτέθεικα. Bœot. pro ἀποτέθηκα. a. 1. act. ἀπέθηκα. a. 1. paſſ. ἀπετέθην. a. 2. m. ἀπεθέμην, ε, ετο. a. 2. p. m. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. ἀποθέσθαι reliqua tempora vide in Th. τίθημι.

ʼΑποτίκτω, gigno, pario. Th. τίκτω.

ʼΑποτίλλω, f: ιλῶ, evello, depilo: Hinc

ʼΑπότιλμα, ατος, τὸ, laceramentum, fruſtum Th. τίλλω.

ʼΑποτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, æſtimo, mulcto Th. τίω, honoro, punio: hinc

ʼΑποτίμημα, ατος, τὸ, &

ʼΑποτίμιον, τὸ, pretium, pignus: item

ʼΑπότιμος, inglorius: interdum oppigneratus ab eod. Th.

ʼΑποτίναγμα, ατος, τὸ, purgamentum.

ʼΑποτινάσσω, excutio, f. άξω, p. ἀποτετίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. imperat. ἀποτίναξον, άτω. a. 1. part. ἀποτινάξας, ασα, ὁ. a. 1. inf. m. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω

ʼΑποτινύμενος, ου, ὁ, ulciſcens, præſ. part. m. ab ἀποτίνυμαι, vel -τίνυμαι: idem quod Th. τίω, punio.

ʼΑποτίνω, dependo, ſolvo. f. ἀποτίσω, p. ἀποτέτικα. a. 1. ἀπέτισα· ex ἀπὸ & τίνω, pro τίω, perſolvo.

ʼΑποτισάμενος, a. 1. part. med. ἀπότισας, 1. part. act. ab ἀποτίω. Th. τίω.

ʼΑποτίσει, luet: f. 1. ind. ἀποτίσω, luet: perſ. a. 1. ſub. act. ἀποτίσωμεν, 1. pl. 1. act.

Digitized by Google

[illegible] 1. act. ab

[illegible], [illegible]. Th. τίω, punio.

[illegible], seu ἀποτμήσσω, abscindo: f. ξω. a. 1. [illegible] ἀπέτμηξας. a. 2. pass. ἀπετμάγην quod ex ἀπὸ & τμήσσω, idem [illegible], seco. Th. τέμνω.

[illegible], [illegible]: unde ἀπότμηταΘ-, infelicissimus: ex α pr. & πότμΘ-· ἀπότμΘ- [illegible], sors miserrima.

[illegible], -ῶ, audaciâ utor; f. ήσω. p. [illegible]. Th. τόλμα.

[illegible], ῆς, ἡ, abscissio: &

[illegible], ας, ἡ, severitas: ab

[illegible], ε, ὁ ϗ ἡ, abruptus: sic πέτρα [illegible]Θ-, rupes prærupta: per Metaph. [illegible]. Hinc

[illegible], severè, præcisè: omnia à Th. [illegible].

[illegible]Θ-, ὁ ϗ ἡ, qui sine potu vivit: ὕδωρ [illegible], aqua ad potandum minimè bona: ex α pr. & [illegible].

[illegible], a. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, [illegible]. Th. τρώγω.

[illegible], exaspero. Th. τραχύς.

[illegible], ἡ, ὸν, dissuasorius: à seq.

[illegible], averto, dehortor: f. ψω, p. ἀπο[illegible]. a. 1. ἀπέτρεψα. a. 2. ἀπέτραπον. [illegible] ἀποτρέπομαι, aversor, repudio: [illegible] acc. Th. τρέπω.

[illegible], recurro, fugio. Th. τρέχω.

[illegible], f. ψομαι, &

[illegible], f. ίψω, abstergo: à cujus præt. [illegible].

[illegible], αἰΘ-, τὸ, res quæ deterendo [illegible], ramentum. Th. τρίβω.

[illegible], præs. inf. Poët. pro ἀπο[illegible]· ab

[illegible], aversor, declino: quod à [illegible], pro τρέπω.

[illegible]Θ-, malorum depulsor: &

[illegible], ῦ, ὁ, aversatio: item amuletum, [illegible] l. 1. c. 4. ab eod. Th.

[illegible], expio.

[illegible]Θ-, ὁ ϗ ἡ, aversandus, injucundus, & abominatione dignus: quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω.

[illegible]Θ-, ε, ὁ, qui procul à parentibus nutritus fuit, peregrinus. Th. τρέφω.

[illegible], virtemio. Th. τρύγη.

[illegible], f. ύξω, demo: &

[illegible], labefacto: ἀποτρύομαι, lassescam [illegible] Th. τρύω, & inde τρύχω, tero.

[illegible], τὰ, infortunia: ab

[illegible], aberro: f. τεύξομαι. a. 2. [illegible] inde a. 2. part. ἀποτυχών. Ex [illegible] τυγχάνω, adipiscor: cum gen.

[illegible], verberandi finem facere. Th. [illegible].

[illegible], -ῶ, & -ῦμαι, effingo, exprimo: [illegible]Θ-, quod à τύπτω.

[illegible], αἰΘ-, τὸ, effigies, ab eod.

[illegible], εως, ἡ, idem.

[illegible], f. ώσω, p. ωκα, excæco.

[illegible], εως, ἡ, excæcatio.

[illegible], ας, ἡ, spei frustratio, repulsa: ab [illegible], frustror. Th. τυγχάνω.

[illegible], a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, a. 2. [illegible] τυγχάνω

'Απουράμενος, privatus: per Sync. pro ἀπουρισάμενΘ-. a. 1. part. m. ab ἀπουρίζω, Ion. pro ἀφορίζω, extermino: ab ὅρΘ-.

'Απούρας, auferens: a. 1. part. pro ἀπουρίσας, per Sync. Æol. ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω· ab eod. Th.

'Απους, οδΘ-, ὁ ϗ ἡ, pedibus carens: ex α priv. & πῦς.

'Απῦσα, absens: f. g. ab ἀπὼν, part. verbi ἄπειμι· ἡ γῆ ἀπῦσα, terra peregrina: hinc

'Απυσία, ας, ἡ, absentia.

'Αποφαίνω, ostendo, in lucem profero: hinc ἀποφαίνεσθαι. præs. inf. pass. ἀποφαινόμενΘ-, ε, & in pl. n. g. ἀποφαινόμενα, part. Th. φαίνω.

'Αποφανῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. ab ἀποφαίνω.

'Απόφανσις, εως, ἡ, asseveratio: cui opponitur ἐνδοιασμὸς &

'Αποφαντικὸς enuntians: adj. verbal. ab ἀποφαίνω.

'Απόφασθε, renuntiate: a. 2. imper. m. ab a. 2. m. ἐφάμην· verbi φημί.

'Απόφασις, εως, ἡ, dictio, sententia, enuntiatio: in dat. pl. ἀποφάσεσι· ab ἀποφαίνω.

'Αποφασμένως, palàm, manifestè: ab ἀποφαίνω.

'Αποφερoίατο, reportent: Ion. pro ἀποφέροιντο, 3. pl. præs. opt. m. ab

'Αποφέρω, abduco, asporto, tollo: f. ἀποίσω. a. 1. ἀπήνεγκα. a. 2. ἀπήνεγκον. a. 1. pass. ἀπηνέχθην. a. 1. inf. pass. ἀπενεχθῆναι, asportari. a. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, perferre. Th. φέρω.

'Αποφεύγω, effugio: f. m. ἀποφεύξομαι. a. 2. ἀπέφυγον. a. 2. opt. ἀποφύγοιμι, οις, οι. part. ἀποφυγών. inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω.

'Απόφημι, nego: cui opponitur σύμφημι, concedo. Ex ἀπὸ & φημί. Th. φάω, dico.

'ΑπόφημΘ-, ε, ὁ ϗ ἡ, infaustus, inominatus: ab ἀπὸ & φημί.

'Αποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω. Th. φαίνω.

'Απόφησις, εως, ἡ, dictio, sententia, negatio, enuntiatio: ab ἀπόφημι.

'Αποφθέγγομαι, eloquor, sententiosè dico: f. γξομαι. a. 1. m. ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ & φθέγγομαι. Unde

'Απόφθεγμα, αἰΘ-, τὸ, APOPHTHEGMA, sententia breviter & scitè dicta.

'ΑποφθίμενΘ-, peremptus: præs. part. per Sync pro ἀποφθιόμενΘ-. ομενΘ- ἀποφθίμην, pro ἀποφθιμένΘ- εἴην, perf. & plusq. perf. opt. pass. ab ἀποφθίω, perdo. Th. φθίω, vel φθίω, corrumpo.

'Αποφθινύθεσι, dispereunt: 3. pl. ind. act. à φθινύθω. Th. φθίω.

'Απόφθισεια, perdiderit: 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, seu φθίω.

'Αποφθίσθω, pro ἀποφθιέσθω, præs. imperat. ab ἀποφθίομαι, ab eod.

'Αποφλαυρίζω, floccifacio: à φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλΘ-.

'Αποφλαυρίξασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. præced. verbi.

* 'Αποφοιβάζω, f. σω, Phœbi numine afflatus vaticinor.

'Αποφορὰ, ᾶς, ἡ, vectigal, tributum: item reditus, proventus, &

Digitized by Google

'Αποφορὰ,

Ἀποφοςὴ, ῆς, ἡ, Idem, Ion. pro ἀποφορά. Th. φέρω.
Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero: ἀποφορτῶ, idem. Th. φόρτ☉, onus.
Ἀποφρὰς, άδ☉, nefandus, inauſpicatus: ἀποφράδες ἡμέραι, dies nefaſti. Th. φράζω.
Ἀποφράττω, ſive -άσσω, f. άξω, obſtruo, obturo; item abjicio. Th. φράττω, ſive φράσσω.
Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω.
Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium: ab eod.
Ἀποφώλιον, ου, τὸ, monſtrum abortivum: &
Ἀποφώλι☉, ου, irritus, vanus, monſtroſus: ab ἀπὸ & φωλεὸς, ſeu φωλεὸ.
Ἀποχειρόβι☉, idem ac χειρῶναξ, ἐγχειρογάστωρ, &
Ἀποχειρόβιοτ☉, ου, ὁ ϰ ἡ, qui manibus propriis victum ſibi parat: ex ἀπὸ, χεὶρ, & βί☉.
Ἀποχειροτονέω, f. ήσω, imbrobo, rejicio: &
Ἀποχειροτονεῖσθαι, abdicari, exautborari, plebiſcito, abſolvi: item.
Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, rejectio à magiſtratu, abrogatio: ex ἀπὸ, χεὶρ, & τείνω.
Ἀποχετευσάμεν☉, transferens: a. 1. part. m. ab
Ἀποχετεύω, aquam deduco.
Ἀποχέω, f. ήσω, εύσω, & εύσω. p. ἀποκέχυκα, effundo. Th. χέω.
Ἀποχεύομαι, & Ἀποχύω, idem.
Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, diſtantia. Th. ἔχω.
Ἀποχρεῖν, Ion. pro ἀποχρῆν, ſatis eſſe: ἀποχρεῖ μοι, mihi ſufficit: ab ἀποχράω. vide ἀπόχρη.
Ἀποχράομαι. -ῶμαι, f. ήσομαι. p. ἀποκέχρημαι, abutor, liberiùs utor: item utendo conſumo. Th. χράω.
Ἀποχρεώμεν☉, Ion. pro ἀποχρώμεν☉, contentus: ut & ἀποχρῆσθαι, contentum eſſe: vide
Ἀπόχρη, ſufficit: imperf. ab inuſ. ἀπόχρημι, ης, ησι, & per Apoc. ἀπόχρη, unde inf. ἀποχρῆν, pro ἀποχρῆναι, ſatis eſſe: f. ἀποχρήσει, ſatis erit: part. ἀποχρῶν, & in f. g. ἀποχρῶσα. à χράω, commodo.
Ἀπόχρησις, εως, ἡ, proprie conſumptio rei per uſum; item uſus: ab ἀποχράομαι.
Ἀποχρώντως, ſufficientèr: adv. ab ἀποχρῶν, quod à χράω.
Ἀποχυθεὶς, effuſus: a. 1. part. paſſ. ab ἀποχέω. Th. χέω.
Ἀποχωρέω, -ῶ, diſcedo: f. ήσω. p. ἀποκεχώρηκα. a. 1. ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας: ex ἀπὸ & χωρέω, cedo.
Ἀποχώρησις, εως, ἡ, diſceſſus: à 2. perſ. præſ. paſſ. præced. verbi.
Ἀποχωρίζω, idem quod χωρίζω, ſeparo: f. ίσω. p. ἀποκεχώρικα. a. 1. paſſ. ἀπεχωρίσθην, diſceſſi. a. 1. inf. ἀποχωρισθῆναι, ex ἀπὸ & χωρίς.
Ἀποψάω, f. ήσω, & Ἀποψάομαι, abſtergo. Th. ψάω.
Ἀποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, ſuffragio abſolvo, abrogo. Th. ψῆφ☉.
Ἄποψις, εως, ἡ, aſpectus. Th. ὄπτομαι.
Ἀποψύχω, exanimor, exſpiro, animo concido, f. ξω. præt. ἀπέψυχα. a. 1. ἀπέψυξα. Th. ψύχω.
Ἀπώμνυε, abjurabat: imperf. Poët. pro ἀπώμνυε, ab imperf. ἀπώμνυε, verbi ἀπόμνυμι, quod ex ἀπὸ & ὄμνυμι.
Ἀπραγία, ιας, ἡ, inefficacitas, inutil[ita...]
* Ἀπραγμάτευτ☉, ου, ὁ ϰ ἡ, otioſus, e[x ...] πραγματεύω.
Ἀπραγμόνως, nullo negotio fieri: adv. &
Ἀπραγμοσύνη, ης, & ἀπραξία, ας, ἡ, tranquillitas, inertia, incuria. Item
Ἀπράγμων, ον☉, ὁ ϰ ἡ, quietus, otioſu[s ...]nis, iners: &
Ἀπρακτέω, -ῶ, otior: necnon.
Ἄπρακτ☉, ου, non factus: & activè, agens, inutilis: unde
Ἀπράκτως, adv. re infectâ. Omnia priv. & πράττω.
Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum
Ἀπρεπὴς, ὁ ϰ ἡ, ϰ τὸ ἀπρεπὲς, έ☉, -οῦς, [inde]corus: ex α & πρέπει, vel πρέπω:
Ἀπρεπῶς, indecorè: adv.
Ἀπρηκτ☉, pro ἄπρακτ☉, ου, infectus: ἀ[πρή]κτοισι, dat. pl. Ion. ex α & πράττω.
Ἀπριάτην, adv. non redemptus, ſine p[retio], gratis: vel adj. acc. ſing. ab α & πρί[αμαι]
Ἀπρὶξ, tenacitèr: ut vel ferrâ deſecari queat, ab α & πρίω.
Ἀπροαίρετ☉, involuntarius: &
Ἀπροαιρέτως, non conſultò: adv. ex α, π[ρὸ,] αἱρέτ☉, quod ab αἱρέω.
Ἀπροβούλευτ☉, ου, & ἀπροσβούλευτ☉, [...] rarius, inconſultus: &
Ἀπροβουλεύτως, & ἀπροσβουλεύτως, inconſ[ultò,] adv. &
Ἀπροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex α, [...] & βουλή.
Ἀπρόθυμ☉, ὁ ϰ ἡ, non promptus. Ex [α &] πρόθυμ☉. Th. θυμὸς: hinc
Ἀπροθύμως, invitè: adv. eod. Th.
Ἄπροικ☉, ου, ὁ ϰ ἡ, dotis expers, indota[ta,] ex α & προὶξ, per Synæreſin προῖξ.
Ἀπρονοησία, ας, ἡ, imprudentiâ: &
Ἀπρονόητ☉, ου, ὁ ϰ ἡ, inconſultus, temerari[us,] & inde
Ἀπρονοήτως, inconſultò, improvidè, adv. α, προ, & νό☉.
Ἀπρόοπτ☉, ου, & Ἀπροόρατ☉, ου, improv[iſus,] & exinde
Ἀπροόπτως, & Ἀπροοράτως, de impro[viſo,] ex α, πρὸ, ὄπτομαι, & ὁράω.
* Ἀπροόρατ☉, ου, ὁ ϰ ἡ, non prævijus, [...] & προοράω.
Ἄπροπον, indecens, abſurdum: ab α & πρέ[πω]
Ἀπροσδεὴς, έ☉, ες, non dignus.
Ἀπροσδιόνυσα, ων, τὰ, abſurda: ab
Ἀπροσδιόνυσ☉, ου, ὁ ϰ ἡ, qui nihil ad [rem] facit: unde
Ἀπροσδιόνυσον, abſurdum: ἀπροσδιόνυσα [λέ]γειν, abſurda loqui. Vox manavit ex [pro]verbio οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.
Ἀπροσδοκήτως, improviſò, & Ἀπροσδοκή[τως,] idem; adv. ab
Ἀπροσδόκητ☉, ου, inexpectatus, impinus [...] α, πρὸς, & δοκάω.
* Ἀπροσδοκήτως, adv. præter exſpectati[onem]
Ἀπρόσιτ☉, ου, inacceſſus: ex α, πρὸς, [...]ομαι, ſeu ἱκνέομαι, venio.
Ἀπρόσιτ☉, ου, ὁ ϰ ἡ, inacceſſus: ex α, [&] προσιτὸς, acceſſu facilis: à πρόσειμι, ex πρὸς & εἶμι, eo.
Ἀπρόσκοπ☉, ου, ὁ ϰ ἡ, ſine offendiculo, in[...]

[illegible]: ἀπροσκόπως, adv. ex α & προσκοπή, quod à προσκόπτω. Th. κόπτω.

Ἀπρόσμικτος, qui ſe cum aliis non miſcet. [illegible]: ex α, πρὸς, & μίγνυμι.

Ἀπρόσιτος, ε, aſpectu horrendus: ex α, [illegible], & ὁράω.

Ἀπρόσορμος, importuoſus, ex α & προσορμίζω.

Ἀπροσωπολήπτως, adv. ſine faciei ſeu perſonarum reſpectu: ab α & προσωποληπτης, quod à πρόσωπον & λαμβάνω.

Ἀπροσώπως, adv. ſine perſonâ: ab α & πρόσωπον.

Ἀπρόσμακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, intactus, incontaminatus: ex α & πρὸ[illegible]μασσω pro προσμάσσω, [illegible]. Th. μάσσω.

Ἀπροφάσιστος, ε, prætextu carens, inexcuſabilis: &

Ἀπρόφατος, non prædictus, ex improviſo accidens. Ab α, πρὸ, & φάω, dico.

Ἄπταιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, immunis à lapſu vel peccato, irreprehenſibilis: ex α & πταιστὸς, quod à πταίω.

Ἄπτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, implumis, alas non habens, pennis ſeu pinnis deſtitutus. Ἄπτερος μῦθος, [illegible] non avolant, ſed audientis inſident animo.

Ἀπτερος, & Ἀπτέρυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem [illegible]. Omnia ab α & πτερὸν.

[illegible] in dual. præſ. imperat. ab ἅπτομαι.

Ἄπτιλος, ὁ ἡ ἡ, involucris, implumis: ex α & πτιλὸς, quod ab ἵπταμαι.

Ἁπτικὸς, ε, tangendi vim habens: τὸ ἁπτικὸν, tangendi facultas: ἁπτικὴ αἴσθησις,—δύναμις, tangendi ſenſus,—potentia: ab ἅπτομαι. Th. ἅπτω.

Ἀπτοεπὴς, [illegible], ὁ ἡ ἡ, in dicendo intrepidus: vel [illegible], mendax in verbis, audax: [illegible] & ἔπος.

Ἄπτοος, ſive Ἀπτόητος, ε, intrepidus: ab α & πτοέω.

Ἀπτόλεμος, ὁ ἡ ἡ, imbellis: ex α & πόλεμος, idem quod πόλεμος.

Ἅπτομαι, ε, εται, tango, item invado capeſſo, cum gen. & Poët. dat. aliquando opprimo, adeo: imperf. ἡπτόμην, ε, ετο. fut. ἅψομαι a. 1. med. ἡψάμην, ω, ατο. ſub. ἅψωμαι, η, ηται.

ἍΠΤΩ, necto, accendo: cum accuſ. f. ἅψω. [illegible] a. 1. ἧψα. part. ἅψας. a. 2. ἧφον. [illegible]. part. ἁπτόμενος, annexus, [illegible] præt. paſſ. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ἥφθην.

Ἀπτὼς, ῶτος, ὁ ἡ ἡ, lapſûs expers, ſtabilis: [illegible] & πτῶσις. Th. πίπτω.

Ἄπτωτος, idem: item ὁ ακλιτος, indeclinabilis, vel ſine caſu.

Ἄπυρετος, ε, carens febri, non febricitans: &

Ἄπυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ignis expers, crudus; item [illegible] igni non admovetur: ex α & πῦρ, πυρός.

Ἀπύρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, igni nunquam admotus, [illegible].

Ἄπυστος, ε, fando inauditus, famâ ignotus: ab α, & πυνθάνομαι.

ἈΠΥ'Ω, [illegible], ſonitum reddo; item clamo: [illegible] p. ἤπυκα. ἠπύω, idem qu. ἐπύω, [illegible] vel ab ἀπὸ & ὕω.

Ἄρα, ας, ἡ, nom. Hebr. piſtrix.

[illegible], vel ἄπφυς, υος, ὁ, pater: q. ab ἀποφύω.

Ἀπωδύρετο, 3. ſing. imperf. ab ἀποδύρομαι, lamentor. Th ὀδύρομαι, idem.

Ἀπωθέομαι, ῦμαι, in mediâ formâ, repello, abjicio, detrudo: ἀπωθώμεθα pro ἀπωθεώμεθα, abjiciamus: 1 pl. præſ. ſub. a. 1 ind. ἀπωσάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ & ὠθέω.

Ἀπωθέω, idem f. ἀπώσω. p. ἄπωκα. p. paſſ. ἄπωσμαι. Th. ὠθέω.

Ἄπωθεν adv. Poët. procul, eminus: pro ἀπόθεν, quod ab ἀπὸ, procul, adv. Poët.

Ἀπωκισμένος, η, ον, in coloniam deductus: part præt. ab ἀποικίζομαι.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium: ab ἀπόλλυμι, quod ex ἀπὸ & ὄλλυμι.

Ἀπώλεσα, ας, ε, perdidi: a. 1. act. ab ἀπόλλυμι. Unde &

Ἀπωλόμην, ε, ετο, perii: a. 2. med.

Ἀπωλώλειν, perieram: pluſ. perf. m. Att. ab ἀπωλα, præt. med. & Att. ἀπόλωλα ab eod. Th.

Ἀπὼν, ῦσα, ὂν, abſens: Ion. ἀπέων, præſ. part ab ἄπειμι. Th. εἰμί.

Ἀπώρυξ, propago.

Ἀπωρχήσαο, ſaltando amoviſti: 2. ſing. a. 2. m. Ion. αο pro ω, verbi ὀρχέομαι, ſalto.

Ἀπωσάμην, ω, ατο, repuli: a. 1. m. ab ἀπωθέομαι.

Ἄπωσις, εως, ἡ, & Ἀπωσμὸς, ῦ, ὁ, repulſio, rejectio: a præt. paſſ. τῦ ἀπωθέω ſupra.

Ἀπωσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ἀπώσας, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω ſuprà.

Ἀπωστικὸς, ῦ, vim habens expellendi: &

Ἀπωστὸς, ῦ, qui pulſari poteſt, expulſus: à præt. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἀπώτερος, remotior: ἀπώτατος, remotiſſimus: ab ἀπὸ, procul, adv. Poët. ſic

Ἀπωτέρω, remotiùs, & Ἀπωτάτω, remotiſſimè: adverb.

Ἀπώχοντο, 3. pl. imp. verbi ἀποίχομαι, abeo. Th. οἴχομαι.

Ἄρ, per metatheſin pro ῥα, particula expletiva, certè, utique.

Ἄρ' & ῥα, ablato α in fine vel principio, Poët. pro ἄρα.

Ἄρα, utique, igitur, nempè: τίς ἄρα; quiſnam? τί ἄρα; quidnam? ἐπεὶ ἄρα, alioquin: ἄρα ὖν, aut αραγε, igitur, ergo: ſæpè etiam redundat.

Ἆρα, (interrogat.) an, utrum? ἆρα γε & ἆρ ὖν; utrum? ἆρα μὴ; nunquid? ἆρα μη ταῦτα; hæccine.

ἈΡΑ', ᾶς, ἡ, preces: item diræ, noxa: qu. ab αἴρω, vel ἄρω.

Ἀραβεῦσαι, Dor. pro ἀραβῦσαι, concutientes non ſine ſtridore, præſ. part. f. g. pl. num. ab

Ἀραβέω, -ῶ, ſtrepitum ſeu fragorem edo: f. ήσω. p. ἠράβηκα. Th. ἄραβος.

Ἀράβησε, intonuit: a. 1. Ion. præced. verbi.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, nom. regionis, Hebr. eremus. Hinc

Ἀράβιοι pro Ἄραβες & Ἀραβικός.

ἌΡΑΒΟΣ, ε, ὁ, ſtridor dentium, ſtrepitus: propriè armorum in terram cadentium, qu. ἐν ἄρει βοή.

Ἄραγε, nempè, fortè.

Ἀραγμὸς, ε, ὁ, colliſio, pulſatio, ſtrepitus. Th. ἀράσσω.

Digitized by Google

ἈΡΑΔΟΣ, ου, ὁ, cordis pulſus poſt vehemens exercitium.
Ἄραι, a. 1. inf. act. ab αἴρω, tollo.
Ἀραία, ας, ἡ, venter & inteſtina, ubi eſt multa ἀραιότης. Hinc μεσαραιον eſt μεσεντέριον, ex ſ. g. τοῦ ἀραιός.
Ἀραῖος, ου, diris devotus; item diris devovens: Th. ἀρά.
ἈΡΑΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, rarus, tenuis, anguſtus: cui opp. πυκνός.
Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas ſpongioſa: à præced. Th.
Ἀραιόω, -ῶ, f. ώσω, rareſacio: unde ἀραιοῦμαι, rareſco: ab eod.
Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio. Th. ἀραιός.
Ἀραιρημένος, Att. & Ion. ſimul pro ᾑρημένος, ſublatus, perf. part. paſſ. vel pro ᾑρημένος, captus, perf. part. ab αἱρέω. Sic
Ἀραίρητο, captus, delectus erat, pro ᾕρητο, ab ἀραιρήμην, pluſq. p. Att. verbi αἱρέομαι, cum reduplicatione. Alii ab αἱρέω malunt, & pro ᾑρημένος, ſeparatus.
ἈΡΑΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, leguminis ſpecies.
ἈΡΑΚΤ'ΟΝ ου, τὸ, atramentum ſutorium.
Ἀράμενος, qui ſuſcipit: a. 1. part. m. ab αἴρω.
Ἀρὰν, ὁ, nomen viri ἀκλίτον. Hebr. altus.
Ἄραξα, a. 1. Ion. pro ἤραξα· & ἄραξεν pro ἤραξεν. 3. ſing. ejuſd. temp. ab ἀράσσω, amputo: &
Ἀραξεῖτ, Dor. pro ἀράξει, 3. ſing. fut. 1. ejuſd. verbi.
Ἄραο, 2. ſing. imperf. ab ἔραμαι, amo. imperf. ἐράμην, ἤρατο, & Ion. ἤραο, & Dor. ἄραο. Alii formari volunt ab a. 1. med. ἠρασάμην, & per Sync. ἠράμην.
Ἀράομαι, -ῶμαι, f. άσομαι, precor, vota facio; item imprecor, maledico: ἀρᾶσθαι ἀρὰς, imprecari diras. Th. ἀρά.
Ἄρηρα, ας, ε, me accommodavi, placui: p. m. Sic ἀράρῃ, 3. ſing. ſub. præt. m. verbi ἄρω, apto: p. m. ἦρα, & facta reduplicatione ἄρηρα, Poët. ἄραρα. Hinc part. p. m. ἀραρὼς, ἀραρυῖα, adaptatus, a.
Ἀράρισκε, adaptavit: 3. ſing. imperf. Ion. verbi ἀραρίσκω, idem quod ἀράρω, apto: quod à præt. m. verbi ἄρω· vide ἄραρα.
Ἀραροίατο, Ion. pro ἀράροιντο, conveniſſent: 3. pl. a. 2. opt. med. per Att. reduplicat. verbi ἄρω.
Ἀραρεῖν, per reduplic. pro ἦρον. a. 2. act. ſic ἀραρὼν, pro ἀρὼν. a. 2. part. ab ἄρω, apto.
Ἀραρότως, adv. firmitèr, fixè.
Ἀραρὼς, præt. m. part. vide ἄραρα.
Ἄρας, a. 1. part. act. ab αἴρω.
Ἄρασθαι, ſolviſſe: a. 1. inf. m. ab ἠράμην, a. 1. m. verbi αἴρω.
ἈΡΑ'ΣΣΩ, ſeu ἀράττω, f. ξω. a. 1. ἤραξα, & ἤραξα, amputo, abſcindo, propriè ferro: item pulſo.
Ἀρᾶται, precatur: 3 ſing. præſ. verbi ἀράομαι.
Ἀράτω, 3. ſing. a. 1. imp. act. ἆρον, ἄτω. & in pl. ἀράτε. Ab αἴρω, tollo.
ἈΡΑΧΙ'ΑΝΑ, ης, ἡ, planta quædam ἀμφίκαρπος, ab ἄραχος, cui ſimilis ſemine.
Ἀραχναῖος, ου, & Ἀράχνιος, ad araneam pertinens, aut ab araneâ factus: ab
ἈΡΑ'ΧΝΗΣ, ου, ὁ, ARANEUS: & ἀράχνη, ης, ἡ, ARANEA, & araneæ tela: &
Ἀράχνιον, ου, τὸ, araneæ tela: item aran[…] & vitium olivis & vitibus peculiare, qu[…] araneum dicitur.
Ἀραχνοϋφὴς, έος, ab araneâ textus. T[…] ὑφάω.
Ἄραψ, βος, ὁ, nomen Gentile, q. v. deſert[…] incolens.
ἌΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, ſcalprum, cultor ſutorius
ἈΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus profundus, idoneus ad lutum calcandu[…] πηλοπάτη ſeu πηλοβάτη.
Ἀργαῖος, ου, ὁ Argæus: ab Ἄργος, ου, nomen urbis in Peloponneſo.
Ἀργαλεῖ', pro ἀργαλέα. Ab
Ἀργαλέος, ου, moleſtus, difficilis, gravis, […] ἀλγαλέος, euphoniæ gratiâ ρ pro λ Att. ἄλγος. vel quaſi ἐργαλέος, ab ἔργον.
ἈΡΓΑ'Σ, ᾶντος, & ἀργῆς, ἄργης & ἄργας, ſerpentis genus.
Ἄργει, Argis: dat. ſing. ab
Ἄργος, εος, τὸ, nomen regionis. Hinc
Ἀργεῖος, Argivus: &
Ἀργείη, ης, ἡ, Argiva. Ἀργείοισι, dat. […] m. g. Ἀργείων, gen. pl.
Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Argi, occiſor, Argicida epith. Mercurii: ex ἄργος, ἑκατόφθαλμος & φόντης pro φοντὴς, occiſor. Th. φένω.
Ἀργεννὸς, ſeu ἀργεννὸς, albus. Th. ἀργὸς, iden[…]
Ἀργεστὴς, οῦ, & Æol. -άο, ὁ, albus, velox: […] eod. Th.
Ἀργὴς, έτος, έτι, per μεταβολὴν & συγκοπὴν dicitur pro
Ἀργῆς, ῆτος, ὁ, albus. Th. ἀργὸς, albus
Ἀργέω, -ῶ, otior: f. ήσω. p. ἤργηκα. a. […] ἤργησα: ab ἀργὸς, otioſus.
Ἄργην, acc. ſing. ab
Ἄργης, ου, ὁ, nomen propr. Cyclopis.
Ἀργητὴς, οῦ, ὁ, Poët. pro ἀργῆς, ſeu ἀργέτ[…]
Ἀργία, otium: item feſtivitas, quâ D[…] otiamur, ab ἀργὸς, otioſus: ex α & ἔργον.
ἈΡΓΙΛΛΟΣ, ſeu ἄργιλλος, ὁ καὶ ἡ, ARGILLA, terra alba & pura: q. ab ἀργὸ[…] albus.
Ἀργινόεις, εντος, albus, ſplendidus: ab eo[…] Th.
Ἀργιόδους, οντος, ὁ, albos dentes habens: […] ἀργὸς & ὀδούς.
Ἄργμα, ατος, τὸ, vel potiùs, ἄργματα, ἀπαρ[…] τά. primitiæ, ſicut ἄπαργμα, vel ἀπάργμα, idem. Th. ἀργή.
Ἀργμένος, Ion. pro ἠργμένος, qui cœpit perf. part. paſſ. ab ἄρχομαι.
Ἀργοι, Argivi. Sic Ἄργος, pro Σπάρτη. E[…]
Ἀργεῖοι pro Σπαρτιᾶται.
Ἀργολογεῖν, verba ſupervacanea dicere, v[…] ſcribere: &
Ἀργολογία, ας, ἡ, otioſus ſermo.
Ἄργος, ου, ὁ, nom. propr. viri, Argus, ἑκατόφθαλμος, qui habuit centum oculos.
Ἄργος, τὸ, oppidum Theſſaliæ: urbs in Peloponneſo; item pro totâ Peloponneſo, & ſæpè pro Græciâ universâ: undè
Ἄργοι, Argivi, Græci dicti.
ἈΡΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, albus; item otioſus, piger: ab ἀεργὸς, ab α & ἔργον.
Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, officina argentarii. Th. ἄργυρος.

Digitized by Google

'Αργύρε@, ε, & 'Αργύρε@, έη, εον, & contr. ἀργυρῶς, ρῦ, ρῶν, *argenteus* : ἀργυρέῃς, dat. pl. Ion. pro ἀργυρέαις ab ἄργυρος.

'Αργυρεῖς, idem.

'Αργύριον, ε, τὸ, *pecunia nummi argentei* : ἀργύρ. Th.

'Αργυρίς, ίδ@, ἡ, Poët. & Att. pro ἀργυρ.

'Αργυροδίνης, ὁ ἢ ἡ, *argenteos habens vortices* : ab ἄργυρ@ (indè omnia quæ nitent, ab Homero dicuntur ἀργύρεα) & δίνη, *vortex*.

'Αργυρίδιον, ε, τὸ, *parvum argentum, pecunia* : dim. ab ἀργύριον.

'Αργυρόηλ@, ὁ ἢ ἡ, *argenteos habens clavos* : ab ἄργυρος & ἧλ@.

'Αργυροκόπ@, ε, ὁ, *argentarius, argenti figulus* : ex ἄργυρος & κόπ@.

'Αργυραμοιβὸς, ῦ, ὁ, *argentarius, trapezita*. παρὰ τὸ τὸν ἄργυρον ἀμείβειν.

'Αργυρόπεζα, ης, ἡ, & @, *argenteos pedes habens*, id est, argentei coloris, *candidos*, ex ἄργυρ@ & πέζα, ἡ, Dor. *pes, malleolus pedis* : vel à πέζα, *fimbria*.

'Αργυρόρριζ@, ab ἄργυρ@ & ῥίζα, *radix*.

'ΑΡΓΥΡΟΣ, ε, ὁ, *argentum* : ſic dicitur à candore : ab ἀργὸς, *albus*. Hinc

'Αργυρότοξε, pro ἀργυρότοξε, vocat. ab

'Αργυρότοξ@, ε, ὁ, *argenteo arcu decorus* : ab ἄργυρ@ & τόξον.

'Αργυρῶν, & ἀργυρῦς, contractè ab ἀργύρε@.

'Αργυρωχ@, ε, ὁ, *argentarius*.

'Αργυρῷ, dat. ſing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρε@.

'Αργυρώματα, άτων, τὰ, *vaſa argentea, ornamenta vel ſupellex argentea*. Th. ἄργυρ@.

'Αργυρώνητ@, ε, ὁ ἢ ἡ, *argento emptus* : ab ἄργυρ@ & ὠνέομαι, *emo*.

'Αργυρίζω, *argento duco, pecuniâ dono*.

'Αργύφε@, & 'Αργυφ@, ε, ὁ ἢ ἡ, *altâ texturâ confectus*; item *albus* : ex ἀργὸς, *albus*, & ὕφ@, *texile*, quod ab ὑφάω.

'Αργυφίς, ί@, ει, idem.

'Αργὼ, όο@, ἡ, *Argo, navis Jaſonis*, ſic dicta quòd in Argo fabricata : item *ſydus*.

'Αργῶς, adv. *otiosè, ſegnitèr* : item *temerè, fruſtrà* : qu. ab ἀεργῶς.

'Αρδα, *inquinamentum* : quia ſolet ἄρεσθαι. undè ἄρδαλ@, *immundus* : &

'Αρδαλόω, f. ώσω, *inquino* : à ſeq. verb.

'Αρδῆν, Att. & Dor. pro ἄρδειν, *rigare*, verbi ἄρδω.

'Αρδεύω, Ion. & Poët. idem quod ἄρδω, *irrigo*.

'Αρδηθμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀρδμός.

'Αρδην, *altè, funditùs, planè, omnino*, adv. ab αἴρω.

'Αρδησκ@, ῦ, ὁ, nomen fluvii.

'ΑΡΔΙΣ, ι@, ἡ, *cuſpis teli* : qu. ab αἴρω, vel ab ἄρω.

'Αρδμὸς, ῦ, ὁ, *irrigatio, adaquatio, potus*. Th. ἄρδω.

'Αρδοντι, Dor. pro ἄρδουσι, *rigant* : 3. pl. ſeq.

'ΑΡΔΩ, f. σω, *irrigo, potum præbeo*. ἄρδομαι, *irrigor*. [* ἄρδω--rigo ἄρδη τε πεδίον, *et ventum riget*, pro quo lege ἀνυδρον *riget terram ſiccam*, Eurip. Mul. 207. Mark.]

'Αρδόμεν@, *madens*.

'Αρὰ, ᾶς, ἡ, *minæ* : ab ἀρὰ, *imprecatio*, quia maledictionis denuntiatio.

'Αρέθουσα, Dor. pro ἀρέθουσα, *fons Æthetæ*, aut *Siciliæ*, de quo Ovid. Metam. l. 5. 165.

'Αρείας πόρ@ *Areæ trajectus* : Vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

'Αρειμάν@, ε, & 'Αρειμανὴς, έ@, ὁ ἢ ἡ, *bellicoſus, Marte furens* : ab Ἄρης & μαίνομαι.

'Αρειοπαγίτης, vel 'Αρεοπαγίτης, ſeu Αρεωπαγίτης, ε, ὁ, *Areopagita, ſenator vel judex Athenienſis* : qui de rebus capitalibus judicabat. Ab

'Αρειοπάγ@ ſeu Ἄρει@ πάγ@, *curia Athenienſis ſic dicta* : ad verbum, *Martius collis*.

'Αρει@ & 'Αρήι@, ὁ, *Martius* : ab Ἄρης.

'Αρειότερ@, *melior*, comp. pro ἀρείων.

'Αρεῖται, 3. ſing. f. 2. m. ab ἀρῶμαι, verbi αἴρω.

'Αρείων, ὁ ἢ ἡ, & in n. g. ἄρειον, ον@, *præſtantior*, propriè armis : *melior*, irreg. compar. ab ἀγαθὸς : ab Ἄρης, *Mars*.

'Αρε@, gen. ſing. ab Ἄρης.

'Αρεσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω.

'Αρεσαίμαν, Dor. pro ἀρεσαίμην, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω.

'Αρέσαντο, Ion. pro ἠρέσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω.

'Αρεσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἀρέσκω.

'Αρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω, *tollo*.

'Αρέσκεια, ας, ἡ, *placitum*. Item *facetiæ, lepos in ſermone* : ab

'Αρεσκ@, ε, *blandus* : quod ab

'ΑΡΕ'ΣΚΩ, *placeo, placo*, imperf. ἤρεσκον, præſ. imperat. ἄρεσκε, έτω. f. ἀρέσω. p. ἤρεκα. a. 1. ἤρεσα. inf. ἀρέσαι. particip. ἀρέσας, ἀρέσκομαι in mediâ formâ cum dativo, *acquieſco*, a. 1. m. ἠρεσάμην, & Ion, ἀρεσάμην, ω, αlo. præſ. inf. paſſ. ἀρέσκεσθαι. Hinc ἀρεςὸς, ἀνθρωπάρεσκ@, ἀπαρέσκω, εὐάρεσκ@, εὐάρες@, εὐαρεςέω, de quibus in ſuis locis.

'Αρέσομαι, f. 1. m. ab ἀρέσκω.

'Αρεσσάμεν@, *placans* : a. 1. part. m. Poët. pro ἀρεσάμεν@, ab ἀρέσκω.

'Αρεςὸς, ἡ, ον, *gratus, a, um*. ἀρεςόν ἐςιν, *æquum eſt*. à 3. perf. ἤρεςαι, ab ἀρέσκω. Hinc

'Αρεςὰ, ῶν, τὰ, *placita* : undè *Curiæ placita*, Angl. arreſts.

'Αρεςῶς, adv. *gratè* : ab ἀρεςὸς, &

'Αρεσκόντως, idem.

'Αρετ' pro ἄρετο, *ceperat*, imperf. Ion. vel ut alii, a. 2. m. pro ἤρετο, verbi αἴρω, *tollo*.

'Αρέται, 3. ſing. ab ἄρομαι, *aptor*. Th. ἄρω, *apto*.

'Αρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab ἀρετή.

'Αρετας, α, ὁ, *Aretas, æ*, nomen viri.

'ΑΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, *virtus* : qu. ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus.

'Αρετίζω, *placo*. q. ab ἀρέσκω, idem.

'Αρεως, Dor. pro Ἄρεως, gen. ſing. ab Ἄρης, *Mars*.

'Αρέων, *imprecationum*, gen. pl, Ion. pro ἀρῶν, ab ἀρα, *preces, diræ*.

'Αρη pro Ἄρηα, acc. ſing. ab Ἄρης, ε@, *Mars*.

'Αρηαι, *auferas*, Ion. pro ἄρῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. ἄρωμαι, η, ηται. ab αἴρω.

'Αρηγέμεν, præſ. inf. Ion. pro ἀρήγειν, imperf. Ion. ἄρηγεν, pro ἤρηγεν, ab ἀρήγω, *auxilior*.

'Αρήγουσα, Dor. pro ἀρήγουσα, præſ. part. f. g.

Digitized by Google

f. g. ab ἀρήγω.

Ἀρηγόνες, *auxiliatores*, pl. num. ab ἀρηγὼν, όνος. ab

ἈΡΗ'ΓΩ, f. ξω, *auxilior*, *opem fero*, propriè in bello: nam ab Ἄρης deducitur.

Ἀρηγὼν όνος, ὁ ϗ ἡ, *defenſor*, *tutor & tutrix*: artic præced. Th.

Ἀρηΐα, pl. *Mavortia*. Ab

Ἀρήϊος, ſeu ἄρειος, *Martius*. Th. Ἄρης.

Ἀρηΐθοος, ου, *bellicoſus*: ab Ἄρης, *Mars*, & θοός, *velox*. Eſt & Ἀρηΐθοος nom. propr.

Ἀρηΐφατος, necnon Ἀρείφατος, ἐν τῷ ἄρει φαόμενος, *in prælio occiſus*: ab Ἄρης & φαω.

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ, *Marti charus*, aut cui *Mars charus*, *bellator*: ab Ἄρης & φίλος.

Ἀρημένος, *laſus*, *damnum paſſus*, *detentus*: ab ἀράομαι. quod ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἄρην pro Ἄρηα, acc. ſing. ab Ἄρης, ηος.

Ἀρὴν ὁ ϗ ἡ, *agnus*, gen. ἀρενὸς, & per Sync. ἀρνὸς, q. ab ἄρς.

Ἀρὴν pro ἀρὰν, acc. Ion. ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἀρῆξαι, a. 1. inf. ἀρήξειν, f. 1. inf. verbi ἀρήγω. *auxilior*.

Ἄρηρα, Atticâ reduplicatione pro ἦρα, *compactus ſum*, *congrui*. præt. med. verbi ἄρω, *apto*. Vel ab αἴρω ſignificante *juſtuli*: ubi diſcriminis causâ ι ſubſcribitur.

Ἀρήρειν εις, ει, *compegeram*: pluſ. p. med. ἀρηρὼς p. m. part. vide ἄρηρα.

Ἄρης, εος vel ους, εως, ηος, -ηος, ὁ, & voc. Ἄρες, *Mars*, *prælium*, *vulnus*, *ferrum*: & dicitur Ἄρης, ου, Ion. εω, & propriè eſt *ferrum*.

Ἀρῆς, gen. Ion. ab ἀρὰ, ᾶς, *diræ*.

Ἀρησόμεθα, *ut placemus*, pro ἀρεσόμεθα, f. 1. m. ab ἀρέομαι, f. ἀσομαι· vel ab ἀρέσκω, *placeo*, f. εσω.

Ἄρηται, a. 2. ſub. m. 3. ſing. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, &

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, *ſacerdos*, in acc. ἀρητῆρα· ab ἀρὰ, *preces*.

Ἀρητιάδης, ου, ὁ, nom. patronymic. in acc. Ἀρητιάδην.

Ἀρητὸς, *funeſtus*, *perniciosus*, παρὰ τὴν ἀρὰν, id eſt, βλάβην· vel pro ἄῤῥητος, *inenarrabilis*: ab α, & ῥέω, *dico*.

Ἀρηφαίνων, præſ. part. *Martem præ ſe ferens*: ex Ἄρης, *Mars*, & φαίνω, *appareo*.

Ἀρθεὶς, *ſublatus*, *elevatus*, *evectus*: a. 1. part. paſſ. ab αἴρω, *tollo*, a. 1. paſſ. ἤρθην.

Ἄρθεν pro ἄρθησαν. 3 pl. Ion. a. 1. paſſ. ab ἤρθην· verbi ἄρω, *aptè compono*.

Ἄρθην, ης, η, Ion. pro ἤρθην· hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρθήτω, a. 1. imperat. paſſ. ἀρθῆναι, a. 1. inf. ἀρθήσεσθαι, *tollетur*, f. 1. paſſ. ab ἄρω, *apto*, vel αἴρω, *tollo*.

Ἀρθμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *amo*, *concordiæ vinculo jungor*: &

Ἀρθμία, ας, ἡ, *amicitia*, *concordia*: item

Ἄρθμιος, ου, *amicus*, *confœderatus*: necnon

Ἀρθμὸς, ῦ, ὁ, *amicitia*, *concordia*: ab ἄρω, *apto*, & θυμὸς, *animus*.

Ἀρθρικὸς, *articularis*: & idem quod

Ἀρθριτικὸς, ῦ, *articulari morbo laborans*, *podagricus*, *articularius*: &

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus articularis*, *articulorum dolor*.

ἌΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, *artus*, *articulus*: item v... *grammaticorum*. q. ab ἄρω, *apto*.

Ἀρθρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *articulo*, *fing...* *formo*: ut ἀρθροῦν τὴν φωνὴν, *vocem artic...* *latam edere*

Ἀρθρώσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. præc. verb...

ἈΡΙ, vocula præfixa vocabulis apud Poëta... ſignificationem auget, ut in ἀρίδηλος, &...

Ἀριάδνη, ης, ἡ, *Ariadne*, Minoïs filia.

Ἀριγνώτοις, *manifeſtis*: ab

Ἀρίγνωτος, ου, *clariſſimus*, *valdè notus*; ἀ... γνωτὲς οἱ, Poët. pro ἀρίγνωτοι, *valde no...* ex ἀρι, *valdè*, & γινώσκω, *cognoſco*.

Ἀριδάκρυος, ου, ϗ

Ἀρίδακρυς, υος, ὁ ϗ ὁ, *multum lacrymans*, ... *lacrymas profundens*: ab ἄρι, & δάκρυ, *la...* *cryma*.

Ἀριδείκετ' pro ἀριδείκετε, vocat. ab

Ἀριδείκετος, ου, *præclarus*, *inclytus*: ex ἀρι... δεικετὸς, pro δεικτὸς, ex δείκνυμι, *oſtendo*.

Ἀρίδηλος, ου, *clarus*, *præclarus*: ex ἀρι, δῆλος, *manifeſtus*.

Ἀρίζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multum æmulandus*: ... ἀρι, & ζῆλος, *æmulatio*. Sunt qui mal... pro ἀρίδηλος accipere, verso δ in ζ Ho...

Ἀριζήλως, adv. *clarè*, *manifeſtè*, *ſtudio...* *magnâ cum æmulatione*. Et

Ἀριζήλωτος, ου, *valdè æmulandus*.

Ἄριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, *radice carens*: ex α & ῥίζα...

Ἀριθμεῦνται, Dor pro ἀριθμοῦνται. 3. p... præſ. paſſ. & ἀριθμεῦνται, pro ἀριθμοῦσι, ... pl. act. verbi

Ἀριθμέω, -ῶ, *numero*, f. ήσω. p. ἠρίθμηκα. ... 1 ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι, præt. paſſ... ἠρίθμημαι, σαι, ται, & in 3. pl. ἠρίθμη... ται, part ἠριθμημένος, η, ον. *numeratu...* *um*. ἀριθμηθήσομαι, f. 1. Th. ἀριθμός.

Ἀριθμηθήμεναι, Poët. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1 inf. paſſ. ab ἀριθμέω.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, *quod numeratur*, *num...* *rum*. Et

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, *numeratio*. Item.

Ἀριθμητικὸς, κὴ, κὸν, *ad numeros*, *ſeu artu...* *numerandi pertinens*. Item

Ἀριθμητικὸς, *numerandi peritus*.

Ἀριθμητικὴ, (ſubaud. τέχνη) *numerandi ars* *arithmetica*. Atque

Ἀριθμητὸς, ῦ, *numerabilis*. Omnia à præt... paſſ. verbi ἀριθμέω, quod ab

ἈΡΙΘΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *numerus*.

Ἀριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis. Hebr. *le...* *mortuus*.

Ἀριμασποὶ, *Arimaſpi*, homines vocantu... Scythicæ qui unicum habent oculum.

Ἀρίμοισιν, dat. pl. Ion. ab Ἄριμοι, nomen loci.

ἈΡΙΟΒΑΡΖΑ'ΝΙΟΣ, ου, ὁ, nom. *emplaſtri...* ab *Ariobarzane*.

Ἀριπρεπέες, *decori*, nom. pl. ab

Ἀριπρεπὴς, έως, ὁ ϗ ἡ, ex ἀρι, *valdè* & πρέπω, *decorus ſum*. Undè etiam

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, *eximium decus*, *decor*. Et

Ἀριπρεπέως, & ἀριπρεπῶς, *admodum decenter*.

Ἄρις, vel ἄρϊν, ἄῤῥ.; vel ἄῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, *naſo*, vel *naribus carens*, *non ſagax*: ab α &

Digitized by Google

ἐξ ἄς, vel ῥῖν, naſus.
Ἀρις, ἴδος, ἡ, fabrile inſtrumentum, terebra.
Ἀρισ, Heſych. herba, quæ & ἀρίσαρον.
Ἀρίσαμος, Dor. pro ἀρίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello carus: ex ἀρι, valdè, & σῆμα, ſignum.
Ἀριστάρματος, ου, qui præſtantiſſimum currum habet, quaſi ab ἄριστος, & ἅρμα, currus.
Ἀριστα, pl. num. n. g. ab ἄριστος ου, quod venit ab ἀγαθὸς bonus: comp. ἀρείων. ἄριστα adv. præſtantiſſimè.
Ἀρισταγόρας, ου, ὁ, Ariſtagoras, nom. viri.
Ἀρισταῖος, ου, ὁ, Ariſtæus, nomen viri.
Ἀριστάρχεω, έω, optimè impero, ſeu magiſtratum gero; ab ἄριστος & ἀρχὴ, principatus.
Ἀρίσταρχος, ου, ὁ, Ariſtarchus, nom. viri. item optimus princeps.
Ἀριστάω, prandeo, f. ήσω, p. ἠρίστηκα. a. 1. ἠρίστησα. a. 1. imperat. ἀρίστησον, άτω. Th. ἄριστον, prandium.
Ἀριστεία, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. Th. Ἄρης.
Ἀριστείδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.
Ἀριστεῖον, ου, τὸ, præmium, propriè fortitudinis. Th. Ἄρης.
Ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ, ſcil. χεὶρ, ſiniſtra manus: ab
ἈΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, ου, ſiniſter, infauſtus, quaſi ab ἄριστος, per euphemiſmum.
Ἀριστερεύω, ſiniſtrâ utor.
Ἀριστεύεσκε, excellebat, imperf. Ion. (nam Iones imperf. & a. 1. & 2. formant. 3. pl. ſingularem à ſecundâ, remoto augmento, additâ ſyllabâ κε) verbi ἀριστεύω. Th. Ἄρης.
Ἀριστεύοισα, Dor. pro ἀριστεύουσα, præſ. part. f. g. verb. ἀριστεύω, fortitèr me gero.
Ἀριστεὺς, έως, ὁ, princeps, omnium fortiſſimus: item optimus. Th. Ἄρης.
Ἀριστεύσασα, antecellens: a. 1. part. act. f. g. ab
Ἀριστεύω, f. εύσω, p. ἠρίστευκα, excello, fortiter me gero. Th. Ἄρης
Ἀριστῆες, έων, fortiſſimi: item optimates, ſeu proceres: ἀριστήεσσιν, dat. pl. Ion. pro ἀριστεῦσι, ab ἀριστεὺς, έως.
Ἀριστίζω, f. ίσω, p. ικα, prandium præbeo, prandio excipio aliquem. Th. ἄριστον, prandium.
Ἀριστίνδην, adv. optimos quoſque deligendo.
Ἀριστόβουλος, ου, ὁ, nom viri Gr. optimus conſultor.
Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, nom. propr. viri.
Ἀριστογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, parens optimæ prolis: ab ἄριστος & γόνος, ſoboles. Th. γίνομαι.
Ἀριστόδημος, ου ὁ, quaſi populi princeps: ex ἄριστος & δῆμος.
Ἀριστοκρατία, vel ἀριστοκράτεια, ας, ἡ, ſtatus reip. quæ ab optimatibus gubernatur: vide ſequentia.
Ἀριστοκρατέω, f. ήσω, optimè impero. Ἀριστοκρατοῦμαι, ſub optimatum regimine vivo.
Ἀριστοκράτης, εος, -ους, ὁ, Ariſtocrates, nom. propr.
Ἀριστοκρατικὸς, ὴ, ὸν, οῦ, ad ariſtocratiam pertinens: item ariſtocratiæ ſtudioſus.
Ἀριστοκρατικῶς, pro ſtatu optimatum. Omnia ab ἄριστος, & κραίνω, quod à κράτος.
Ἀριστόμαχος, ου, ὁ, ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄριστος, in præliis præſtantiſſimus.
ἌΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, prandium. Volunt dici, quaſi ἀόριστον, quod tempus ei non eſſet definitum. Alii ab ἦρι, mane; ἄριστον δειλινὸν, merenda.
Ἀριστόνοος, ου, ὁ, benevolus, optimâ mente præditus: ex ἄριστος, & νόος.
Ἀριστοπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, optimè laborans: ab ἄριστος & πόνος, quod à p. m. πέπονα, verbi πένομαι, laboro.
Ἄριστος, optimus: ἄριστοι, οἱ, optimates, primores, proceres, ſuperl. ab ἀγαθὸς, bonus, comp. ἀρείων. Th. Ἄρης, Mars.
Ἀριστοτέλης, εος, -ους, ὁ, Ariſtoteles, princeps philoſophorum.
Ἀριστοτόκος, ου, qui optimos parit; ἀριστότοκος, ου, optimo partu editus, præſtantiſſimus: & ἀριστοτόκεια, quæ, &c. ab ἄριστος, & τίκτω, pario.
Ἀριστοφάνευς, gen. Æol. & Dor. pro Ἀριστοφάνους, ab
Ἀριστοφάνης. Ariſtophanes, Poëta comicus.
Ἀριστόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, manibus ſtrenuus, fortiſſimus. Ab ἄριστος & χείρ.
Ἀριστωδὸς, ου, ὁ, tempus prandii. ἀρίστου ὥρα. Heſych.
Ἀρισφαλὴς, valdè lubricus, fallax, ἀρισφαλεῖς, οἱ, dubii. Et
Ἀρισφαλεῖς, οἱ, facilè decepti: ab ἀρι, & σφαλὴς, quod à σφάλλω.
Ἀριφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè manifeſtus, inſignis. Et
Ἀριφραδέως, adv. valdè manifeſtè, ab ἀρι, valde, & φραδὴς, prudens. Th. φράζω.
Ἀρίων, ονος, ὁ, nom. viri.
Ἀρκαδία, ἡ, Arcadia, nomen regionis.
Ἀρκεῖ, ſufficit, imperſonal. ab ἀρκέω, a. 1. ἄρκεσα, Ion. Ἀρκεῖσθαι, contentus eſto, præſ. inf. paſſ. pro imperat.
Ἀρκεόντως, Ion. pro ἀρκούντως, ſufficientèr. Th. ἀρκέω, ſufficio.
Ἀρκέσει, arcebit, f. 1. verbi ἀρκέω, propulſo.
Ἀρκεσθησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. paſſ. ab ἀρκέομαι. vide ἀρκέω.
Ἀρκεσίλας, ας, ὁ, Dor. pro
Ἀρκεσίλαος, ου, ὁ, Arceſilaus, nom. propr.
Ἄρκεσις, εως, ἡ, utilitas, auxilium. Et
Ἀρκετὸς, ὴ, ὸν, οῦ, ſufficiens. Et ἀρκετὸν, ſufficit, pro ἀρκετόν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, ſufficio. Hinc
Ἀρκετῶς, ſufficientèr: ἀρκῶς, idem.
Ἀρκεύθινος, juniperinus: ab
ἈΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, juniperus: παρὰ τὸ τὴν ἀρὰν κευθεῖν, id eſt, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia ſc. reptilia averſantur. Itaque velim ab ἀρκεῖν εὐθύ.
ἈΡΚΕ'Ω, ſufficio, arceo, opitulor. f. έσω. p. ἤρκεκα. a. 1. ἤρκεσα, & Ion. ἄρκεσα præſ. paſſ. ἀρκέομαι. perf. paſſ. ἤρκεσμαι. a. 1. paſſ. ἠρκέσθην. f. 1. paſſ. ἀρκεσθήσομαι: cum dat.
Ἄρκιος, ὁ ϗ ἡ, & ἄρκιον, Poët. pro ἀρκετὸς, ſufficiens, ſatis dignus.
Ἀρκτέον, incipiendum, verbale, ab ἄρχω, ordior.
Ἀρκτεῖος, ου, urſinus: &
Ἀρκτικὸς, οῦ, ſeptentrionalis. Th. ἄρκτος.
Ἀρκτομυς, ὸς, ὁ, mus urſinus: ſic dictus quòd incedit

Digitized by Google

ſucedit bipes, & prioribus pedibus tanquam manibus utitur ; quod urſorum proprium. Vox Helleniſtica : Ex ἄρκτος & μῦς.

ʼΑΡΚΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *urſus*, *urſa* : item *ſignum cœleſte*. Angl. the ſeven ſtars.

ʼΑρκτοῦρος, *Arcturus* : Stella poſt ἄρκτου οὐρὰν, nam οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

ʼΑρκτῷος, ῴα, ῷον, *ſeptentrionalis*.

ʼΑΡΚΥ΄Σ, υος, ἡ, *rete*, *reticulum*, *vitta*.

ʼΑΡΜΑ, ατος, τὸ, *currus*, *vehiculum* : à præt. paſſ. ἄρω, *apto*, mutato ſpiritu : hinc

ʼΑρμάτειος, ου, ὁ, *curulis*, ἁρμάτιον, ου, τὸ, *curriculum*.

ʼΑρμαγέδδων, τὸ, ἄκλιτον, Heb. q. d. *exercitus maledictus*.

ʼΑρμαλιὴν, acc. ſing. Ion. ab

ʼΑρμαλία, ᾶς, ἡ, *cibus*, *demenſum*, Th. ἄρω, *adapto* : παρὰ τὸ ἁρμόζειν καὶ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη. Heſych.

ʼΑρμάμαξα, ης, ἡ, *currus*, *rheda*. Th. ἅρμα.

ʼΑρμάτειος, & ἁρμάτιος, ου, ὁ, *ad currum pertinens*, *curulis* : ab eod.

ʼΑρματηλασία, ας, ἡ, *agitatio currûs* : &

ʼΑρματηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

ʼΑρματηλάτης, ου, ὁ, *currûs agitator* ; ex ἅρμα, *currus*, & ἐλαύνω, *agito*.

ʼΑρματονίκη, & Dor. -α, ἡ, *victoria curulis*. Ex ἅρμα & νίκη.

ʼΑρμάτιον, ου, τὸ, *curriculum*. Th. ἅρμα.

ʼΑρματοδρομία, ας, ἡ, *curule certamen* : ab ἅρμα & δρόμος, *curſus*, quod à τρέχω.

ʼΑρματοπηγὸς, οῦ, ὁ, *qui currum fabricatur* : ab ἅρμα, *currus*, & πήγνυμι, *fabricor*.

ʼΑρμενα, *apta*, *congrua*, per Sync. pro ἀρόμενα, pl. ab

ʼΑρμενος, pro ἀρόμενος, præſ. part. paſſ. ab ἄρω, *apto*. Sic ἵκμενος pro ἱκόμενος, ubi eſt Syncope & ſpiritûs mutatio Æolica.

ʼΑρμενον, ου, τὸ, *inſtrumentum* : ut congruum & neceſſarium opifici : ab ἄρω, *apto*.

ʼΑρμόδιος, ια, ιον, ου, *congruus*, *familiaris*. Th. ἄρω, *apto*. Eſt &

ʼΑρμόδιος, ου, ὁ, nom. propr.

ʼΑρμόζοισα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ης, ἡ, *conveniens*, præſ. part. f. g. ab

ʼΑρμόζω, vel ἁρμόττω, *aptè connecto*, *apto*, *quadro*, *convenio*, & pro *ordino* : f. όσω. p. ἥρμοκα. a. 1. m. ἡρμοσάμην. ab ἄρω, *apto*.

ʼΑρμοῖ, *modò*, *nuper*, adv. ſed ἁρμοῖ, *congruenter* : ab ἁρμός.

ʼΑρμονίη, ης, ἡ, Ion. pro

ʼΑρμονία, ας, ἡ. *compages* ; apud Muſicos, *concentus* : ab eod. th.

ʼΑρμονίδεω, gen. Æol. pro ου, ab ʼΑρμονίδης, ου, ὁ, nom. propr. viri.

ʼΑρμονικὸς, οῦ, *ad harmoniam pertinens*, *harmoniam habens* : item *muſicus*. Th. ἄρω.

ʼΑρμόνιον, ου, τὸ, *quod aptè cohæret*.

ʼΑρμὸς, ου, ὁ, *commiſſura*, *articulus*, *compages* : à præt paſſ. ἄρω, mutato ſpiritu.

ʼΑρμοσται, *adaptatus eſt* : Ion. pro ἥρμοσται. ab ἥρμοσμαι, perf. paſſ. verbi ἁρμόζω, *apto*.

ʼΑρμοστὸς, ἡ, ὸν, *conveniens*.

ʼΑρμόττοιεν, 3. pl. præſ. opt. ab

ʼΑρμόττω, idem quod ἁρμόζω, in f. όσω. præſ. part. ἁρμόττων, οντος· & in f. g. ἁρμόττουσα.

ʼΑρναῖος, ου, ὁ, *Arnæus*, nom. propr.

ʼΑρνακὶς, ίδος, ἡ, *pellis agni*, *pellis ovina* : q. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

ʼΑρνας, acc. pl. ἀρνάσι, dat. & ἄρνες, n ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

ʼΑρνεῖον, ου, τὸ, *locus ubi agninæ carnes* [v]*enduntur*, *macellum* : ab

ʼΑρνειὸς, οῦ, ὁ, *agnus adultus*. At

ʼΑρνειὸς. ου, *agninus*. Th. ἄρς.

ʼΑρνεῖσθαι, *negare*, præſ. inf. ab

ʼΑΡΝΕ΄ΟΜΑΙ, *recuſo*, *nego*, *abnego* : im[p.] ἠρνεόμην, -ούμην, *negabam*, f. ήσομαι. p[.] ἤρνημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, *renuit* : & in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, ſub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται. inf. ἀρνήσασ[θαι] part. ἀρνησάμενος, η, ον.

ʼΑρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, *urinator* : παρὰ τὺς ἄ[ρνας] *agnos* : ubi ſolent in caput deſilire, aërem cornibus impetentes ; eodem m[odo] urinatores prono capite ſe immittunt [in] aquas.

ʼΑρνη, ης, ἡ, nomen urbis ; item Nymp[hæ] nutricis Neptuni.

ʼΑρνήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι.

ʼΑρνησις, εως, ἡ, *recuſatio*, *negatio* : &

ʼΑρνητικὸς, οῦ, *negativus* : à p. paſſ. ἤρνημαι

ʼΑρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. ſing. præſ. m. ab ἀρνέομαι.

ʼΑρνίον, ου, τὸ, *agnus*, *agnellus* : dim. ab ἀρνὸς, *agnus*.

ʼΑρνὸς, *agni*, gen. ſing. ab ἄρς. Sunt qui [fin]gunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.

ʼΑΡΝΥΜΑΙ, *capio*, *capto*, *conſequor*, *com[pare]to*, *comparo* : ἀρνυμένω, nom. dual. ab [ἀρ]νύμενος, præſ. part. paſſ.

ʼΑρνῶν, gen. pl. ab ἄρς, ἀρνός.

ʼΑρξάμενος, a. 1. part. ἄρξασθαι, a. 1. m. ab ἄρχω, *incipio*.

ʼΑρξεῦμαι, Dor. & Æol. pro ἀρξοῦμαι, Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ab ἄρχομαι, *inci[pio]*

ʼΑρξομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab eod. ἄρχομ[αι]

ʼΑρόῃς, οῖς, 2. ſing. præſ. ſub. act. ab ἀ[ρόω] *aro*.

ʼΑροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, *ſuſciperem*, *ferrem* : a. 2. opt. m. verbi αἴρω, a. 2. m. ἠρόμην.

ʼΑροίμεθα, *retulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. m

ʼΑροιο, ἄροιτο, *tuleris*, *it* : a. 2. opt. ejuſd. ve[rbi]

ʼΑρόμμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, quod D[or.] pro ἀρόειν, *arare*, præſ. inf. ab ἀρόω, *ar[o]*

ʼΑΡΟΝ, ου, τὸ, *ARUM*, herbæ ſpecies. E[...]

ʼΑρον, a. 1. imperat. verbi αἴρω, *tollo*.

ʼΑροντο, pro ἤροντο, Ion. a. 2. ind. m. ej[uſd.] verbi.

ʼΑρόσῃς, a. 1. ſub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. ἀρόω, *aro*.

ʼΑρόσιμος, *arabilis* ; item *cultus* : &

ʼΑροσις, vel ʼΑρόωσις, & ʼΑροτρίασις, εως, *aratio*, *agricultura* : interdum *ager f[ru]mentarius* : ab ἀρόω, *aro*.

ʼΑρόται, nom. pl. ab ἀρότης.

ʼΑροτὴρ, ῆρος, ὁ, *ARATOR* : Epithet. *bo[um]* vox Poëtica, ab ἀρόω.

ʼΑρότης, ου, ὁ, idem : & ab eod.

ʼΑρότοιο, gen. Poët. pro ἀρότου, ab

ʼΑροτος, ου, ὁ, *aratio* ; ſed ἀροτὸς, οῦ, ὁ, *t[em]pus arandi* ; & ἀροτὸς, τὸ, τὸν, *arabi[lis]* Th. ἀρόω, *aro*.

ʼΑροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, *aratrum* : ab [...]

ʼΑροτρεὺς, έως, Poët. pro quo & ἀρότης, & ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator*, *agricola*.

Digitized by Google

Ἀροτριόω, -ῶ, & Ἀροτριάζω, aro: f. ώσω. p. ἠροτρίωκα. ejusd. Th.

Ἄροτρον, ου, τὸ, ARATRUM. Th. ἀρόω.

Ἀροτροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aratri formam referens.

Ἀροτρόπους, οδος, vomer: ab ἄροτρον, & πούς.

Ἀρώμεναι, ἀρόσσειν, præs. inf. pro ἀρόειν, ab ἀρόω, aro. Hinc

Ἄρουρα, ας, & Ion. ἀρούρης, ἡ, arvum, terra arabilis, & terra: in nom. pl. ἀρούραι· &

Ἀρουραῖος, agrestis, arvalis, campestris: &

Ἀρούριον, ου, τὸ, agellus; ab ἄρουρα, quod ab

ἈΡΟΩ, -ῶ, ARO: f. ἀρόσω, a. 1. ἤροσα, p. ἤροκα, p. pass ἤρομαι, σαι, ται.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, rapina, raptus, & ἁρπαγμὸς, οῦ, ὁ, idem, ab ἁρπάζω, rapio. Undè &

Ἁρπάγη, ης, ἡ, harpago; instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur.

Ἅρπαγμα, & ἅρπασμα, ατος, τὸ, præda rapina, rapina, à p. pass. verb ἁρπάζω.

Ἁρπάζοντες, rapientes, præs. part. dual. ab

ἉΡΠΑ΄ΖΩ, rapio: f. σω, & Dor. ἁρπάξω, p. ἥρπακα. p. pass. ἥρπασμαι. a. 1. pass. ἡρπάσθην. a. 2. pass. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. & Ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, raptor: item

Ἁρπακτικὸς, οῦ, rapiendi peritus, rapax: undè

Ἁρπακτικῶς, adv. rapaciter: item raptim; &

Ἁρπακτὸς, οῦ, ereptus: omnia à præt. verbi ἁρπάζω.

Ἁρπαλέος, α, ον, rapidus, a, um, celer: ab ἁρπάζω.

Ἁρπαλίως, & Ἁρπάγδην, idem quod ἁρπακτικῶς ab eod. Th.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, RAPAX, raptor: in pl. ἅρπαγες ab eod.

Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. m. g. ab ἁρπάζω.

Ἁρπάξασα, a. 1. part. f. g. ab eod.

Ἁρπαξῶ, rapiam, Dor. pro ἁρπάσω, f. 1. act. ab ἁρπάζω, rapio.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, falx.

Ἁρπάσας, ασα, a. 1. part. act. ab ἁρπάζω.

Ἁρπεῖν, rapio, furor. Steph. refert. ab ἅρπη, ut sit propriè falce abripere.

Ἁρπεδὴς, έος, solo æqualis: quia ἄρει πέδῳ, solo congruit.

Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis: &

Ἁρπεδὼν, όνος, ἡ, funiculus: ab ἁρπάζω.

Ἁρπέζα, quasi ὀρόπεζα, ης, ἡ, pes vel imum montis: tanquam ὄρους πέζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, falx, item ensis falcatus: & harpe avis: ab ἁρπάζω, rapio.

Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia: ab eod. undè

Ἅρπυιαι, rapaces quædam Deæ, Harpyiæ: gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἅρπυς, ὁ, amor: cui facultas ad resecanda impedimenta, aut quia animos ἁρπᾷ, rapit.

ἈΡΡΑΒΩ΄Ν, ῶνος, ἡ, ARRHABO: pars pecuniæ quæ fidem facit totius summæ persolvendæ: item pignus. Hebr. vox.

Ἀρραγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infractus, infragilis, firmus: ab α & ῥήσσω, frango.

Ἄρραξεν, Ion. & Poët. pro ἤραξεν, & hoc pro ἔρρηξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, amputo.

Ἄρραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, insutilis: ex α priv. & ῥαφὴ, sutura. Th. ῥάπτω, consuo.

Ἄρρενα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. ἄρρενος, & ἀρρένων, gen. sing. & pl. ab ἄρρην, mas, strenuus.

Ἀρρενικὸς, vel Ἀρσενικὸς, οῦ, masculinus: ab ἄρρην vel ἄρσην, mas.

Ἀρρενογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, masculos procreans: ab ἄρρην & γενάω, quod à γείνομαι.

Ἀρρενωδῶς, adv. masculè.

Ἀρρενωπὸς, ἀρρηνωπὸς, ου, aspectu masculus, virilis: ex ἄρρην & ὤψ.

Ἀρρεπὴς, έος, & Ἄρρεπος, non vergens quoquam, non declinans. Et

Ἀρρεψία, ας, ἡ, sententia neutram in partem propensiùs inclinans: ab α & ῥέπω, vergo.

Ἀρρήκτοισι, infractis: dat. pl. Ion. ab

Ἄρρηκτος, idem quod ἀρραγὴς, infractus: ex α priv. & ῥήσσω.

ἈΡΡΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, mas: item adj. ὁ καὶ ἡ, masculus. Metaph. fortis, strenuus: & in n. g. ἄρρεν, vel ἄρσεν, subst. mas.

Ἄρρην vero, sive ἄρσην, ab ἄρδω, irrigo.

Ἀρρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Poët. ἄγριος, δυσχερὴς, molestus, difficilis. Deductum videtur ab ἀρρηνεῖν, pro λοιδορεῖν, convitiari: ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄρρηνα διαφέρεσθαι, Hesych. i. e. versus maritum contendere.

Ἀρρητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus, obscœnè perpetratum. Et

Ἀρρητοποιὸς, οῦ, nefanda perpetrans, obscœnus: ab ἄρρητος & ποιέω.

Ἄρρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis, obscurus; item nefandus: ex α & ῥητός. Th. ῥέω, dico.

Ἀρρήτως, adv. arcanè: ab eod.

ἈΡΡΙΧΑ͂ΣΘΑΙ, manibus & pedibus sursum tendere.

ἈΡΡΙΧΟΣ, ἄριχος, vel ἄρισκος, ὁ καὶ ἡ, cophinus, vas vimineum.

Ἀρρύθμως, adv. innumeratè: ex α & ῥυθμός.

Ἀρρύσονται, pro ἀναρύσονται, & hoc per enal. pro ἀναρύονται, haurient. Th. Ἀρύω, haurio.

Ἀρρωδέω, Ion. pro ὀρρωδέω, timeo: hinc

Ἀρρωδία, ας, ἡ, pro ὀρρωδία, ἡ, metus. Th. ὀρρὸς, οῦ, ὁ, serum, lactis.

Ἀρρωστέω, f. ήσω. p. ηκα, infirmus sum, adversâ valetudine laboro: de καχέκταις dicitur, neut. absolut. ab & ῥώννυμι.

Ἀρρώστημα, languor, ægritudo: est νόσημα μετὰ ἀσθενείας. Et

Ἀρρωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus. Ab

Ἄρρωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infirmus, ægrotus: ex α & ῥώννυμι.

ἈΡΣ, ἀρνὸς, ὁ καὶ ἡ, agnus, a: dat. pl. ἀρνάσι.

Ἀρσάμενος, Æol. pro ἀράμενος, a. 1. part. m. ab ἄρω, apto, f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω. Hinc

Ἄρσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἦρσα. a. 1. act. ab ἄρω, quod vide.

Ἄρσενα, acc. sing. ἄρσενε, masculos, in dual. ab ἄρσον, vel ἄρρην, ενος, mas. Et

Ἀρσενικὸς, masculinus: ab eod.

Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, cinædus: ex ἄρσην & κοίτη, cubile.

Ἄρσην, ενος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ ἄρσεν, mas, masculus. Vide Ἄρρην.

Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio; item ablatio, & apud

Digitized by Google

LXXII. *onus*. Th. ἄρω.

ʼΑρδον, *adopto*: a. 1. imperat. à f. Æolico, verbi ἄρω, *opto*. Vide ἀρσάμενος.

ʼΑρσω, *coaptabo*: f. 1. Æol. verbi ἄρω, f. ρῶ, & Æol. σω. a. 1. ἦρα, & Æol. ἦρσα.

ΑΡΤΑ΄ΒΗ, ης, ἡ, *menſura Perſica*.

ʼΑρταμις, ιδος, ἡ, Dor. pro ʼΑρτεμις, *Diana*.

ʼΑΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, *lanius*, *coquus*: παρὰ τὸ εἰς ἄρ τα τέμνειν.

ʼΑρτάνη, ης, ἡ, *laqueus*; item *ſuſpendium*: ab ἀρτάω.

ʼΑρταξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. Regis Perſarum: *magnus bellator*.

ʼΑΡΤΑ΄Ω. (& ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, p. κα, *ſuſpendo*, *appendo*: qu. ab αἴρω, *attollo*.

ʼΑρτεμᾶς, α, ὁ, *Artemas*, nom. propr. viri Gr. *incolumis*.

ʼΑρτεμέα, acc. ſing. ab

ʼΑΡΤΕΜΗ΄Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *integer*, *incolumis*: qu. ab ἄρτιος, *integer*. Vel Pleonaſmo τοῦ ε, quaſi ἀτμής, à τέμνω.

ʼΑρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, *Diana*: acc. -ιν & -ιδα. voc. ὦ Ἄρτεμι, qu. ab ἀρτεμής, *perfectus*. Vel quia παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν: nam venationi præeſt, undè venatrix dicitur.

ʼΑρτεμισία, ας, ἡ, *Artemiſia*, herba.

ʼΑρτεμίσιον, *Dianæ feſtum*, *templum*, aut *ſtatua*: ab ʼΑρτεμις.

ʼΑΡΤΕΜΩ΄Ν, όνος, ὁ, *artemo*, *velum navis majus*, *antenna*: qu. ab ἀρτάω, *ſuſpendo*.

ʼΑρτέμων, ωνος, nom. propr. viri: qui περιφόρητος cognominatus eſt, quòd ob mollitiem lecticâ circumferretur.

ʼΑΡΤΕ΄ΟΜΑΙ, *paro*, *apparo*: qu. ab ἄρω.

ʼΑρτεπίβουλος, ου, nomen muris, ab ἄρτος, *panis*, & ἐπίβουλος, *inſidiator*: ex ἐπὶ & βουλή.

ʼΑρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, *ſuſpendo*.

ʼΑρτημα, ατος, τὸ, *ſuſpenſum*, *appenſum*: ἀρτήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco: à præt. paſſ. verbi ἀρτάω.

ʼΑρτήρ, ῆρος, ὁ, ſonat ad verbum *ſublator*. quaſi ab αἴρω, *tollo*. Vel *humerus* quo onus ſublatum fertur: item *genus calceamenti*. Sed in Nehemiâ ſumitur pro inſtrumento τῶν φορέων, id eſt, bajulatorum. Ex ἀρτήρ, Pleonaſmo τῦ ο fit ἀορτήρ, ῆρος, ὁ, *lorum* ſeu *funis quo enſis appenditur*, ſeu *theca in quâ reconditur*; quaſi ἄορα τηρῶν. ab ἄορ, *enſis*, & τηρέω, *ſervo*.

ʼΑΡΤΗΡΙ΄Α, ας, ἡ, *arteria*, *ſpiritûs receptaculum*: παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν. Undè

ʼΑρτηριακὸς, ῦ, *ad arteriam pertinens*: &

ʼΑρτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *arterioſus*.

ʼΑρτηριοτομία, ας, ἡ, *arteriæ diſſectio*: à τομὸς etiam, quod à τέμνω.

ʼΑΡΤΙ, *modò*, *nuper*, *nunc*: ἕως ἄρτι, *huc uſque*: ἀπ᾽ ἄρτι, vel ἀπάρτι, *ex hoc tempore*: & ἀπ᾽ ἄρτι, *jam*, *nunc*. In compoſitione interdum ſignificat *integritatem*, ſeu *perfectionem*: & ἄρτιος: interdum *novitatem*.

ʼΑρτιάκις, adv. *pariter*, i. e. pari numero: &

ʼΑρτιάζω, *ludo par impar*, interdum *præparo*: &

ʼΑρτιασμὸς, οῦ, ὁ, *luſus eorum qui ludunt par impar*: ab ἄρτιος, *par*.

ʼΑρτιβλαστὴς, *recens germinans*. Th. βλαστάνω.

ʼΑρτίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nuper uxorem duxit*, *nuper nupta*: ab ἄρτι & γάμος. q. à γαμέω.

ʼΑρτιγένεθλος, idem quod

ʼΑρτιγενής, Poët. pro quo

ʼΑρτιγέννητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens genitus*, *natus*: ex ἄρτι & γεννητὸς, q. à γί[...] *naſcor*.

ʼΑρτιέπειαι, *veridicæ*, nom. pl. ab ἀρτιε[...] f. g. pro ἀρτιεπής.

ʼΑρτιεπὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, *loquax*, *non mu[...] verba*, *verborum concinnator*: item [...] *dicus*: ab ἄρτιος, *perfectus*, & ἔπω, *di[...]*

ʼΑρτίζω, *compono*, *perficio*. cujus comp[...] ſunt uſitatiora. Ab ἄρτιος.

ʼΑρτιθαλὴς, *recens florens*. Th. θάλλω.

ʼΑΡΤΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *par*, *integer*, *perfectu[s]*

ʼΑρτίπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, *pe[...] integer*, & *valens*: ex ἄρτιος & πούς.

ʼΑρτίφατος, ου ὁ καὶ ἡ, *recens peremptus* ἄρτι & φάω.

ʼΑρτίως, adv. *nuper*, *paulò ante*. Att. di[...] guunt ἀρτίως, πρὸ τοῦ ὀλίγου, & ἄρτι, τοῦ νῦν.

ʼΑρτοκόπος, ὁ καὶ ἡ, *piſtor & piſtrix*: ab ἄ[ρτος] *panis*, & κόπτω, *ſcindo*.

ʼΑρτοκοπιακος, ου, ὁ, *fruſtum panis*.

ʼΑρτοποιὸς, ου, ὁ, *panis*, *cibus*.

ʼΑρτοξέρξης, idem quod ʼΑρταξέρξης.

ʼΑΡΤΟ΄Σ, ου, *panis*, *cibus*.

ʼΑρτοφάγος, ου, ὁ, *panivorus*, nomen m[...] apud Hom. Ex ἄρτος, & φάγω, *comed[o]*

ʼΑρτυμα, ατος, τὸ, *condimentum*: ab

ʼΑΡΤΥ΄Ω, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω. p. ἤρ[τυκα] *apparo*, *inſtruo*, *condio*: q. ab ἄρω. a. ἤρτυσα. part. præſ. paſſ. ἀρτυόμενος, *n. conditus*: præt. paſſ. ἤρτυμαι. part. [ἠρτυ]μένος, *conditus*: a. 1. paſſ. ἠρτύθην. f. ἠρτυθήσομαι.

ʼΑρυσάμενος, part. a. 1. m. ab ἀρύω, *hau[rio]*

ʼΑρυστὴρ, ῆρος, ὁ, *quoddam menſuræ ge[nus] cyathus*, *hauſtrum*: ab

ʼΑΡΥ΄Ω, & ἀρύτω, f. σω. p. ἤρυκα, *hau[rio] ex profundo traho*: hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, *cochlear*, *hauſtrum*: q. ab

ʼΑρφαξὰδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Heb. *nans vaſtationem*.

ʼΑρχάγγελος, ου, ὁ, *Archangelus*: q. d ἀρ[χὴ] ἀγγέλων, *princeps angelorum*: ἀρχω, v[el] *impero*, ab ἀρχὴ, *principatus*: ἄγγελος ab ἀγγέλλω, *nuntio*.

ʼΑρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ο[υ]

ʼΑρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, idem. Ex [ἀρ]χὴ, *principatus*, & ἡγέομαι, *duco*.

ʼΑρχᾶθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. *ab ini[tio] antiquitùs*. Th. ἀρχὴ.

ʼΑρχαὶ, αἱ, *primitiæ*, pl. ab eod. Th.

ʼΑρχαϊκὸς, οῦ, & Att. ʼΑρχαιϊκὸς, *vetuſtu[s]*

ʼΑρχαϊκῶς, adv. *priſco more*: ab eod. Th.

ʼΑρχαῖον, ου, τὸ, (ſupple δάνειον) *mutu[um] ſors uſurarum*, *reditus*.

ʼΑρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus*, *a*, *um*: & [ἀρ]χαίη, Ion. pro ἀρχαία· ab ἀρχή· ἀρχαῖ[οι], οἱ, *majores*, *veteres*.

ʼΑρχαιότερος, compar. & ἀρχαιότατος, ſupe[rl.] *antiquior*, *antiquiſſimus*: ab ἀρχαῖος.

ʼΑρχαιότης, ητος, ἡ, *vetuſtas*, *antiquitas*: eod. Th.

ʼΑρχαιρεσία, ας, ἡ, *magiſtratuum electio*: ἀρχὴ, *imperium*, & αἱρέω, *ligeo*. Et

ʼΑρχαιρεσι[...]

Digitized by Google

Ἀρχαιρέσια, τὰ, *comitia*.

Ἀρχαιρεσιάζω, *magiſtratum creo*, aut *ambio* : ab iiſdem.

Ἀρχαΐζω, *antiquos imitor* : &

Ἀρχαϊσμὸς, ῦ, ὁ, *priſcorum imitatio* : maximè in ſermone; unde nomen eſt figuræ apud [illegible] ab ἀρχὴ.

Ἀρχαϊκῶς, *antiquè*; adv. ab eod.

Ἀρχέδημος, ε, ὁ, nom. propr. viri. Gr. *princeps populi*.

Ἀρχεδίκης, ε, ὁ, *qui juſtè imperat* : ὁ ἄρχων δίκη.

Ἀρχέλευκις, εως, ἡ, *vitis alba*.

Ἀρχει, 3. ſing. ind. præſ. ἄρχειν, præſ. inf. act. ἄρχεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἄρχεται, 3. ſing. ind. paſſ. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero*.

Ἀρχεῖον, ε, τὸ, *domus principis*, aut *magiſtratuum curia* : ἀρχὴ, *principatus*.

Ἀρχεὸς, ε, ὁ, id. q. ἀρχαῖος, *antiquus*.

Ἀρχέκακος, ὁ ϗ ἡ, *author*, ſeu *origo malorum* : ab ἀρχὴ & κακός.

Ἀρχέλαος, ε, ὁ, *Archelaus*, nom. viri, Gr. *princeps populi*.

Ἀρχέπολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *imperans civitati* : ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἀρχεῦ pro ἄρχεσθαι, *incipe* : inf. pro imperat. ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω.

Ἀρχεύειν, verò inf. ſæpè *parere*, ſed ſæpiùs *imperium ferre*.

Ἀρχῆ, Dor. pro ἤρχετο, 3. ſing. imperf. verbi ἄρχομαι. Vide in ἄρχω.

Ἀρχέτυπος, ε, *archetypus* : in neut. τὸ ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium* : ab ἀρχὴ & τύπος.

Ἀρχευ, Dor. pro ἄρχου, præſ. imperat. paſſ. ab ἄρχομαι, *impero*. Th. ἀρχή.

Ἀρχέω, idem quod ἄρχω, *impero* : ab

ἈΡΧΗ, ῆς, ἡ, *principium*, *principatus*, *imperium*, *extremum*. Ab ἀρχὴ verò eſt ἀρχῖος, ἄρχω & ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ἵππαρχος, ἵππαρχος & ἱππάρχης, μόναρχος vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, παιδαρχία, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi ſuis in locis.

Ἀρχηγετεῖν, & ἀρχηγετέειν, *principatum tenere*.

Ἀρχηγέτης, & Dor. Ἀρχαγέτης, ε, ὁ, *dux*, *præſes*, *princeps*. Et

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, *præſes*, *ductrix*, *patrona*.

Ἀρχηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *dux*, *princeps*, *author*, in vocat. ἀρχηγέ. Omnia ex ἀρχὴ & ἡγέομαι, *duco*.

Ἀρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio*, *antiquitùs*. Th. ἀρχή.

Ἀρχὴν & τὴν ἀρχὴν, adverbialitèr, *primùm*, *primitùs*, *principio*, & interdum *omninò*, *ante omnia*.

Ἀρχθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, quod vide.

Ἀρχίατρος, ε, ὁ, *medicorum princeps*, vel *inter medicos primarius* : ab ἀρχὸς & ἰατρὸς, quod ἰάομαι.

Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, *ſcribarum præfectus* : ab ἀρχὸς & γραμματεὺς, quod à γράφω.

Ἀρχίδαμος, ε, ὁ, *Archidamus* : nom. propr.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, *cuſtos & princeps carceris*. Th. φυλάττω.

Ἀρχιδεσμώτης, ε, ὁ, idem.

Ἀρχιερατεύω, *fungor ſacerdotio ſummo*.

Ἀρχιερατικὸς, ἡ, ὸν, *pontificius*. Et

Ἀρχιερεὺς, έος, & Att. έως, ὁ, *pontifex*, *ſummus ſacrorum præſes*, *ſummus ſacerdos* : q. d. ἄρχων τῶν ἱερέων, *princeps ſacerdotum*, quod ab ἀρχὴ, *principatus*, & ἱερεὺς, *ſacerdos*, quod ab ἱερὸς, *ſanctus*.

Ἀρχιεταῖρος, ε, *præcipuus ſodalis*.

Ἀρχιευνȣ̃χος, ε, ὁ, *præpoſitus Eunuchorum*.

Ἀρχικὸς, ȣ̃, ὁ, *principalis*, *primarius*, *aptus ad regendum* : ab ἄρχω.

* Ἀρχικυβερνήτης, *gubernatorum princeps*.

Ἀρχίλοχος, ε, ὁ, *Archilochus* : Poëta Iambicis carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, ε, ὁ, *præfectus coquorum* : ab ἀρχὴ, *imperium*, & μάγειρος, *coquus*.

Ἀρχιοινοχόος, ε, ὁ, *pincerna*, *poculorum magiſter*. Ex ἄρχω, *impero*, οἶνος, *vinum*, & χέω, *fundo*.

* Ἀρχιπειρατὴς, ὁ, *piratorum princeps*.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, *paſtorum princeps* : ab ἀρχὴ, *principatus*, & ποιμὴν, *paſtor*.

Ἄρχιππος, ε, ὁ, propr. nom. viri, Gr. *magiſter equorum*. Th. ἵππος, *equus*.

* Ἀρχιπρεσβευτὴς, ȣ̃, ὁ, *legatorum princeps*.

Ἀρχισιτοποιὸς, ȣ̃, ὁ, *piſtor*, *piſtorum princeps* : ex ἄρχω, *impero*, & σῖτος, *frumentum*, *panis*, & ποιέω, *facio*.

Ἀρχιστρατηγὸς, ȣ̃, ὁ, *imperator exercitûs* : q. ab ἀρχὴ, *principatus*, & στρατηγὸς *dux* : q. ex στρατὸς, *exercitus*, & ἄγω, *duco*.

Ἀρχισυνάγωγος, ε, ὁ, *præfectus*, vel *rector Synagogæ*; ab ἄρχων & συναγωγὴ, *conventus* : quod à συνάγω, *congrego*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἀρχιτεκτονεῖν, *fabrifacere*.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, *architectura*, *ars fabrifaciendi*, *fabricatio*.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ȣ̃, *ad architectum pertinens*, *peritus architecturæ* : & in f. g.

Ἀρχιτεκτονικὴ, (ſubauditur τέχνη) *architectura* : ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, *ARCHITECTUS*, *fabrorum princeps* : item Metaphor. *ſtructor*, *machinator* : ex ἄρχων, & τέκτων, *faber*. q. à τεύχω, *fabricor*.

Ἀρχιτελώνης, ε, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, *magiſter publicanorum*.

Ἀρχιτρίκλινος, ε, ὁ, *architriclinus*, *ſymboſiarcha* : qui præeſt apparando convivio : ex ἀρχὴ, *principatus*, & τρίκλινον, ſeu τρίκλινος, *triclinium*, id eſt, locus tribus conſtratus lectis ad diſcumbendum : quod ex τρεῖς & κλίνω, *reclino*.

Ἀρχίφυλος, ε, *præfectus tribûs* : ἀρχίφυλοι, οἱ, *principes tribuum*. Th. φυλὴ, *tribus*.

Ἀρχμενος, per Sync. pro

Ἀρχόμενος, *ſubditus* : præſ. part. ab ἄρχομαι, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*. Vel pro ἡγμένος, ut ſit Ionicum præterit. tranſlato accentu.

Ἄρχομαι, vide.

Ἀρχὸς, ȣ̃, ὁ, *princeps* : hinc adj. Angl. arch.

Ἄρχω, *impero* : cum. gen. fut. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. a. 1. part. ἄρξας, αντος. præſ. med. ἄρχομαι, *incipio*, *impero*. imperf. ἠρχόμην.

Digitized by Google

χόμην, ου, ἦτο. præſ. part. ἀρχόμενος. ἀρχώμεθ' pro ἀρχώμεθα, præſ. ſub. med. f. 1. med. ἄρξομαι, η, εῖαι. a. 1. med. ἠρξάμην, ω, ατο· a. 1. med. ſubj. ἄρξωμαι, η, ηται. a. 1. inf. med. ἄρξασθαι. Th. ἀρχὴ, *principium, imperium.*

Ἀρχώμεσθα, *ordiamur:* Poët. pro ἀρχώμεθα. præſ. ſub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι.

Ἄρχων, οντος, ὁ, *princeps:* ἀρχόμενος, *ſubditus.*

ἈΡΩ, *apto, adapto, congruo:* f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. & Æol. ἆρσα & ἦρσα. part. ἄρσας, αντος. p. m. ἦρα, & facti reduplicatione ἄρηρα, & Poët. ἄραρα. Et ἄρω poteſt etiam eſſe a. 1. ſub. verbi αἴρω, *tollo.*

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, *auxilium, remedium:* &

Ἀρωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *auxiliator, vindex, defenſor:* ab ἀρήγω, *auxilior,* verſo η in ω.

ἈΡΩΜΑ, ατος, τὸ, *aroma, odoramentum;* ἀρώματα, ων, τὰ, *aromata:* ab ἄρι & ὄζω, *oleo:* hinc

Ἀρωματικὸς, οῦ, *odoratus:* & -τώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, *aromata redolens.*

ἈΡΩΝΙΑ, ας, ἡ, *meſpilus arbor.*

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, *Heros.*

Ἆς, adv. *uſquequò.*

Ἅς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ quod:* Attic. ſubjunct.

Ἀσὰ, ὁ, nomen viri, ἄχλιτον. Syr. *Medicus.*

Ἆσα, Dor. pro ἦσα. & in 2. ſing. ἆσας. Dor. pro ἦσας, a. 1. act. verbi ἀείδω, *cano,* & ᾄδω, per contract. ᾖδον, imperf. & Dor. ἆδον.

Ἆσαι, a. 1. inf. verbi ἄδω, *ſatio,* f. ἄσω. At. ᾄδω, ᾄσω, ι ſubſcripto, *cano.*

Ἀσάλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconcuſſus, immotus:* ex α & σαλεύω, *agito.* Th. σάλος, ου, ὁ, *ſalum.*

Ἀσάλπιγκτος, ſeu ἀσάλπικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tubâ non proclamatus:* ἀσάλπικτος ὥρα, μεσονύκτιος. Heſych. *quod manè ſolùm & veſpere tubâ canere ſolerent:* ab α & σάλπιγξ, *tuba.*

Ἀσάμενος, ου, ὁ, Poët. pro λυπούμενος, *dolens, mœſtus:* ab ἄδω, *ſatio,* vel ἄω, *lædo.*

ἈΣΑΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ. *pelvis, ſolium balneatorium.* παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, *à ſordibus minuendis,* i. e. *eluendis.*

Ἀσᾶν, *faſtidio afficere:* præſ. inf. ab ἀσάω. Th. ἄδω, *ſatio.*

Ἀσάνδαλος, ου, *ſandalis carens:* ab α & σανδάλιον.

Ἀσαπὴς, έος, & Ἄσηπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non putrefactus, putredini non obnoxius:* ab α & σήπω, *putrefacio.*

Ἄσαρκος, ου, *carnis expers:* item *gracilis, macilentus:* &

Ἀσαρκία, ας, ἡ, *gracilitas, macies, carnis privatio:* ab α & σάρξ.

ἌΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, *ASARUM, nardus ſylveſtris.*

Ἆσας, Ion. pro ἦσας, *ceciniſti:* 2. ſing. a. ind. verbi ᾄδω, *cano.*

Ἀσάφεια, ας, ἡ, *obſcuritas:* &

Ἀσαφὴς, έος, -ου, ὁ καὶ ἡ, *obſcurus:* ex α & σαφὴς, *manifeſtus.*

Ἄσβεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inextinguibilis:* ἀσβέστη, in f. g. pro ἄσβεστος, apud Hom. ex α & σβεστὸς quod à σβέννυμαι, *extinguo.*

ἈΣΒΟΛΗ, ης, & ἄσβολος, ου, ἡ, *fuligo,* ... *cula, favilla:* q. ab ἄσις & βάλλω.

Ἄσβολος, ου, ὁ, nom. propr. auguris.

Ἀσβολόεις, εντος, *fuliginoſus,* Poët. &

Ἀσβολώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem apud Orat...

Ἀσβολόω, -ῶ, f. ώσω. & Ἀσβολάω, *ful...* *inficio, polluo.* Th. ἀσβόλη.

Ἀσδρούβαλ, *Aſdrubal.* dux Carthaginien...

Ἀσέβεια, ας, ἡ, *impietas:* ab ἀσεβής.

Ἀσεβέω, *impiè ago:* f. ήσω. p. ἠσέβηκα. ... inf. ἀσεβῆσαι· ex α & σέβω, *colo.*

Ἀσεβῆ, *impia:* nom. pl. n. g. ab ἀσεβής

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, *impietas, piaculum:*

Ἀσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, τὸ ἀσεβὲς, *impius* ... *um:* ex α & σέβω, *colo.*

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, *laſcivia, obſcœnitas, p...* *lantia:* &

Ἀσελγέω, -ῶ, & Ἀσελγαίνω, *petulantèr laſcivio* &

Ἀσελγέως, ſeu Ἀσελγῶς, *petulantèr, laſ...* *immodicè, inſolentèr.* Omnia ab

ἈΣΕΛΓΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, *petulans, proter...* *laſcivus, impudicus:* ex α priv. & Σέ... nomen urbis, cujus cives probi erant: ... flat. vel ex α intenſ. & Σέλγη, quòd ... petulantes fuerint: Suidas.

Ἀσέληνος, ου, *obſcurus:* ex α priv. & σε... *Luna.* q. *ſine lunâ.*

Ἄσεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè venerandus, i...* *neſtus, incaſtus, fœdus:* ab α & σεμνό...

Ἄσεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσεβής.

Ἀσετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *impius.* Gen. xviii.

Ἀσεῦμαι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. m. ᾄδω, *cano.*

Ἄση, ης, ἡ, *faſtidium, nauſea;* item ... *leſtia animi:* ab ἄδω, *ſatio.*

Ἀσῇ, *cantabis:* 2. ſing. f. m. Dor. ᾄσομαι, η. Th. ᾄδω.

Ἀσηθείην, *moleſtiâ afficiar:* a. 1. opt. paſſ. a. 1. ind. paſſ. ἠσήθην. Vide ἀσηθῇς.

Ἀσηθῇς, *mœſtus fueris:* a. 1. ſub. paſſ. a. 1. ind. paſſ. ἠσήθην: verb. ἀσάομαι, ... μαι, f ήσομαι, *faſtidio laboro.* Th. ἄδω, ...

Ἀσήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incuſtoditus, inc...* *non ſignatus, rectore carens:* ut ἀσήμ... μῆλα, *oves carentes ſigno,* i. e. *non c...* *ditæ:* ab

Ἄσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui ſignum ſeu nota* ... *eſt impreſſa:* per conſequens, *obſcurus,* ... *nobilis:* ex α priv. & σῆμα, *ſignum.*

* Ἀσήμως, *obſcurè.*

Ἄσηπτος, *incorruptus:* idem quod ἀσα... ab α & σήπω.

Ἀσήσῃ, 2. perſ. a. 1. ſub. med. verbi ἀ... ομαι. Vide ἀσηθῇς.

Ἀσθεὶς, έντος, *cantatus:* a. 1. part. paſſ. a. 1. ἤσθην, verbi ᾄδω, *canto.*

Ἀσθένεια, ας, ἡ, *infirmitas, adverſa val...* *do, inopia:* vide ἀσθενέω.

Ἀσθενέστερος, *imbecillior:* comp. ab ἀσθεν...

Ἀσθενέω, -ῶ, *ægroto, langueo, infirmus ſ...* item *infirmor:* imperf. ἠσθένεον, -ουν. f. ... p. ἠσθένηκα. a. 1. ἠσθένησα. præſ. p... ἀσθενέων, -ῶν, -έοντος, -οῦντος, *ægro...* *rudis,* & in f. g. ἀσθενοῦσα, -οῦσα, ης, ... *firma,* ἀσθενήσας, αντος, & in f. g. ἀσ... σασα, a. 1. part. act. ex α & σθε... ro...

Digitized by Google

[illegible]. Unde &

'[illegible], ατος, τὸ, *imbecillitas*, *morbus*.

'[illegible], έος, ὁ ϗ ἡ, *infirmus*, *impotens*, *æ-grotus*, *pauper* : ab eod. Th.

'[illegible] pro 'Ασθένεια, Ion.

'[illegible], ε, *imbecillis*, *valetudinarius*, *pau-per*: ab eod. Th.

'[illegible], adv. *infirmè*; ab eod. Th.

'[illegible], *detrimentum paſſus eſt* : Ion pro ἤσθη, a. 1. verbi ἄσω vel ἄω, *lædo* : pro quo ta-men potiùs, ἀάω dicitur.

'[illegible], ατος, τὸ, *anhelatio*, *ſpirandi dif-ficultas* : ab ἄω, Hinc

'[illegible], f. ανῶ. p. ἤσθμαγκα, *anhelo*, *ſpi-ritum difficultèr traho* : ἀσθμάζω, idem.

'[illegible], *anhelantem* : acc. ſing. præſ. part. ab ἀσθμαίνω.

'[illegible], ε, *difficultèr ſpirans*. Th. ἆσθμα.

'[illegible], ας, ἡ, *Aſia*, nom. reg. G. *limoſa*. [illegible]

'Ασιανὸς, ε, ὁ, *Aſianus*.

'[illegible], ε, ὁ, *Aſiæ princeps* : qu. ἄρχων τῆς 'Ασίας.

'[illegible], ε, ὁ, abſque *ferro*, *ſine enſe*.

'[illegible], ας, ἡ, *limoſa* : Ion. pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, *limus*.

'[illegible], ε, ὁ, *argentum*, Heſych. ἄσιμος, ἄργυρος.

'[illegible], ας, ἡ, herbæ ſpecies.

'[illegible], eſt etiam nom. propr. urbis Græciæ, [illegible] C.

'[illegible], έος, ὁ ϗ ἡ, *illæſus*, *nullo malo affectus*, [illegible]. Th. σίνω, *noceo*.

'[illegible]ΚΟΣ, ε, ὁ, *locuſtæ genus*, pinnis carens, & prælonga habens crura.

'[illegible], ιος, ἡ, *limus*, *ſordes*, *cœnum* : qu. ab ἄζω, *ſicco*. 'Ασις, *cantio*, ab ᾄδω.

'[illegible], & 'Ασιτία, ας, ἡ, *inedia*, *eſuries*, ab

'[illegible], ε, ὁ ϗ ἡ, *jejunus*, *impaſtus* : ex α & σῖτος, *cibus*.

'ΑΣΚΑ'ΛΑΒΟΣ, ſive ἀσκαλαβώτης, ε, ὁ, *ſtellio*, [illegible] ſimile lacertæ : & per aphæreſin σκαλαβώτης, & καλαβώτης.

'[illegible]Α'ΛΑΦΟΣ, ε, ὁ, avis nomen. Eſt & nomen propr. viri.

'[illegible], ε, ὁ ϗ ἡ, *incultus* : ex α & σκάλλω, *fodio*.

'ΑΣΚΑΛΩ'ΠΑΞ, *gallinago*, avis gallinæ magnitudine : rectè ſcribitur σκολόπαξ.

'ΑΣΚΑ'ΝΤΗΣ, ε, ὁ, *vilis lectus*, *ſcamnum*, [illegible] : q. ab α priv. & σκηνή.

'[illegible]Σ, ίδος, ἡ, *genus vermis*.

'[illegible], έος, ὁ ϗ ἡ, *illæſus incolumis*. Scribi-tur & ἀσχηθὴς & ἀσκηθής : ab ἄσχυλος, *quem nemo prohibeat ab agendo*. Th. ἀσκέω.

'[illegible], adv. *durè*, *aſſiduè*, *graviter* : ab α & σκέλλω, *exſicco*.

'[illegible], ε, *inconſideratus*, *non circumſpec-tus* &

'[illegible], adv. *temerariè inconſultè* : ab α & [illegible].

'[illegible], ὁ ϗ ἡ, pro quo & ἄσκευος, *qui caret* [illegible], *imparatus*. Th. σκεῦος, *vas*.

'[illegible], *exerceo*, *doceo*, *orno* : f. ήσω, p. [illegible] a. 1. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, -αν-τος. Hinc

'[illegible], ἡ, *exercitatio*, *ſtudium*, *aſſue-*

'Ασκητήριον, ε, τὸ, *locus exercitationis*, *gym-naſium*.

'Ασκητὴς, ε, ὁ, *exercitator*.

'Ασκητὸς, ἡ, ὸν, *exercitatus*, *a*, *um* ; *elabo-ratus*, *ornatus* : ab ἀσκέω.

'Ασκιος, ια, ιον, *umbroſus*, *opacus qui denſam habet umbram* : ex α intenſivâ particulâ, & σκία, *umbra* ; item *umbra carens*. ἄσκιον, μὴ ἔχον σκίαν. Heſych. ab α priv. & σκία.

'Ασκλαπιὸς, ε, ὁ, Dor. pro 'Ασκληπιὸς, ε, ὁ, *Æſculapius*.

'Ασκληπιάδης, ε, ὁ, *Aſclepiades*, nom. propr.

'Ασκοπος, ε, idem ac ἄσκεπτος, & 'Ασκέπτως quod ἀσκέπτως, ſuprà ab eod. Th.

'ΑΣΚΟ'Σ, ε, ὁ, *uter*, *utris* : q. ab α epitatico, & σχῶ, *contineo*.

'Ασκέμην, 1. pl. præſ. ind. ab ἀσκέω, *exerceo*.

'Ασκρῃ, dat. ſing. Ion. pro 'Ασκρά, nomen proprium pagi, ἄσκρα, ας, ἡ, *quercus ſteri-lis*, apud Heſych.

'Ασμα, ατος, τὸ, *canticum*, *cantilena*, *car-men*, ᾆσμος, idem. Et

'Ασμάτιον, *cantilena* : ab ᾄδω.

'Ασμάχ, vel ἀσχὰμ, nomen Æthiopic. Gr. *qui à ſiniſtrâ manu regi adſtant*.

'Ασμενέςερον, *gratiùs libentiùs* : & ἀσμενέ-ςατα, *libentiſſimè* : adv. ab ἄσμενος.

'Ασμενίσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab

'Ασμενίζω, *comitèr excipio* : f. ίσω. ab

'ΑΣΜΕΝΟΣ, *gaudens*, *gratus*, *libens* : ab ἥδω, *delecto* : perf. paſſ. ἥσμαι. part. ἡσ-μένος, & Ion. ἀσμένος, deinde ἄσμενος, aſpiratione mutatâ, itemque tranſlato ac-centu Æolicè ; quod in comparat. habet ἀσμενέςερος, ſuperlat. ἀσμενέςατος, pro ἀσμενώτερος & -ώτατος.

'Ασμένως, adv. *libentèr*, *cum gaudio*.

'Ασοφία, ας, ἡ, *inſipientia*, *ſtultitia*, *imperi-tia* : ex α & σοφία.

'Ασοφος, ε. ὁ ϗ ἡ, *inſipiens*, *imperitus* : ex α priv. & σόφος, *ſapiens*.

'Ασόφως, *ſtultè imperitè*.

'ΑΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *ſaluto*, *amplector*, *oſculor*, *blandior*, *amicè & familiaritèr excipio* : im-perf. ἠσπαζόμην. f. άσομαι. a. 1. m. ἠσπα-σάμην, ω, ατο. imperat. ἄσπασαι, άσθω. ſubj. ἀσπάσωμαι, η, ηται. part. ἀσπασά-μενος. præt. paſſ. ἤσπασμαι. Ex α quod eſt ἅμα, *ſimul*, & σπάω, *traho*. Hinc

'Ασπαίρω ; & ἀσπαρίζω, f. αρῶ, *tremo*, *ſin-gultio*, *palpito* : Atticè pro σπαίρω, propriè de iis, qui morti obluctando animam ef-flant, à σπάω, *traho*. Hinc Angl. ſprawl.

'ΑΣΠΑ'ΛΕΘΟΣ, ε, ὁ, *frutex* multis ſpinis horrens.

'Ασπάλαξ, ακος, ὁ, *talpa*, animal oculis ca-rens : hinc

'Ασπάλακος τυφλότερος, prov. *talpâ cæcior* ; q. à σπάω, *traho*, ἀποσπᾷ γὰρ τὴν γῆν.

'Ασπαλιεὺς, ἐος, *piſcator* : ab ἄσπαλος, *piſcis*, quod à σπάω & ἅλς vel λίνον, quia ex mari trahitur lino.

'ΑΣΠΑ'ΡΑΓΟΣ, ε, ὁ, vel ἀσφάραγος Atticè, *aſparagus* planta turionibus nobilis. Græ-ci verùm omnes fermè teneros cauliculos, quum augeſcunt ad fructûs & ſeminis emiſſionem, ἀσπαράγυς vocant, ſiqua Ga-leno fides ,in lib. 2. de Alimentis.

Digitized by Google

Ἄσπαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non ſatus, inſeminatus*, &

Ἀσπάρτως, adv. *ſemente non factâ citra ſationem*: ab α & σπαρτὸς, quod à σπείρω.

Ἄσπασαι, ἄσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. ſubj. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσιος, ου, *amplectendus, acceptus*: Poët.

Ἀσπασίως, adv. *libentèr*. Item

Ἀσπασμὸς, ῦ, ὁ, *ſalutatio, amplexatio*: &

Ἀσπαςὸς, ἡ, ὸν, ου, idem quod ἀσπάσιος. Omnia à præt. paſſ. præced. ἀσπάσασθαι.

✠ Ἀσπαςῶς, adv. *libentèr*.

Ἄσπερμος, ου, *ſine ſemine & prole*: ab α & σπέρμα, *ſemen*. Th. σπείρω.

Ἀσπερχὲς, adv. *ſtudiosè, ſedulò, inceſſantèr*: ex α epitat. & σπέρχω, *urgeo*.

Ἄσπετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immenſus, quem aſſequi nequeas*: ex α & ἕσπομαι, vel ἕπω, *ſequor*.

Ἀσπιδῆς, *in clypei modum rotundus*. Th. ἀσπὶς, *clypeus*.

Ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, *curvatura quædam in curru*.

Ἀσπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro

Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, *ſcutatus, clypeum gerens, bellator*, ab eod. Th.

Ἀσπιδόδουπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ſcuto ſtrepitum edit*. Ex ἀσπὶς, *clypeus*, & δοῦπος, *ſonitus*.

✠ Ἀσπιδοειδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui clypei formam gerit*.

Ἀσπιδηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſcutatus, ſcutigerulus*.

Ἀσπίζω, f. ισω. p. ικα. *defendo*, propriè *clypeo meipſum proteg. & defendo*. Th. ἀσπὶς.

Ἄσπιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immaculatus, intemeratus*: ex α & σπῖλος, *macula*.

ἈΣΠΊΣ, ἴδος, ἡ, *clypeus*; item *aſpis*, genus ſerpentis. Hinc ἀσπίζω, ὑπερασπίζω, ὑπερασπιςὴς alibi, ἀσπιδὶ nominantur Lacedæmonii, ut & Thraces, ἐπ' ἀσπίδα, *ad ſiniſtram*.

Ἀσπιςάων, *bellatorum*, gen. pl. Æol. ab

Ἀσπιςὴς, ου, ὁ, *clypeatus miles*. Th. ἀσπὶς.

Ἄσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non habens cor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus*: ex α & σπλάγχνον, *viſcera*.

Ἄσπληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lienis expers*: &

Ἄσπληνον, ου, τὸ, *medicamentum ad curanda lienis vitia*: item herba ſic dicta, quòd ſplenetic s curandis conducat. Ab α & σπλὴν.

Ἀσπονδεὶ, adv. *ſine fœdere* aut *libatione*: &

Ἀσπονδέω, *fœdus non ſervo*, aut *non admitto*.

Ἄσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *implacabilis, infidus, fœdifragus*: ex α priv. & σπονδὴ, *libatio, fœdus*: quod à σπένδω, *libo*, præt. m. ἔσπονδα, unde σπονδή.

Ἄσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄσπαρτος· item *ſeminis expers*: ab α & σπόρος.

Ἀσπούδαςος, ου, *neglectus*: &

Ἀσπουδεὶ, adv. *ſine curâ, negligentèr*; item *ſine labore*: ex α & σπουδὴ, *ſtudium*, quod à σπεύδω, *feſtino*.

Ἄσσα & Ἄσσα, Att. ἄτλα, pro ἅπερ, & ἅτινα, *quæcunque, quæ*: ex ἃ & σὰ, Megarenſium linguâ ſignificante τινὰ. ἄσσα vel ἄτλα ſignificat τινα, *aliqua, quædam*: Ἀτία etiam eſt vox, quâ juniores appellant ſeres.

Ἀσσάριον, ου, τὸ, *aſſarius*, quarta pars un[...] dimidium obol. Polyb. ii. c. 15. & M[...] x. 29. Luc. xii. 6. à Latinâ voce, *as*, [...]

ἌΣΣΟΝ, adv. *propè*, idem quod ἐγγὺς, [...] dat. & gen t. in comparat, ἄσσιον, &[...] σων, quod etiam dicitur ἄσσαν, & in [...] g. ἔσσον, & ἆσσον. Hinc

Ἀσσοτέρω & ἀσσοτάτω, *propriùs, proxim[...]*

Ἄσσος, ου, ἡ, nomen urbis.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, *Aſſyria*, quæ & *Babyloni[...]* *Chaldæa* vocabatur.

Ἀσσύτερον, *propriùs*. Æol. pro ἀσσοτ[...] Th. ἆσσον.

ἈΣΤΑΚΟ͂Σ, ῦ, ὁ, *aſtacus, cancer marinu[...]*

ἈΣΤΑ´ΝΔΗΣ, ου, ὁ, *nuntius*: q. ab α pri[...] & ςῆναι, quod non ſtet, ſed ambulet. P[...] ſicum vocabulum.

Ἀςατέω, -ῶ, *incertis ſedibus vagor*: f. ή[...] p. ἠςάτηκα, a. 1. ἠςάτησα. Ab

✠ Ἀςασιάςως, *non turbatè, ſine ſeditione*.

Ἄςατος, *inſtabilis*: quod ex α priv. & ς[...] τος, *qui ſtat*. Th ἵςημι.

Ἄςαχυς, υος, ὁ, *ſpica, ariſta*, pro ςάχ[...] *ſpica*, addito α, quod à ςίξ, *ordo*, hoc[...] ςείχω, *eo*.

Ἄςεγος, ου, ὁ, *exul, peregrinus*, ad verbu[...] *qui eſt ſine tecto*: ex α & ςέγω, *tego*.

Ἀςεῖος, εία, εῖον, *venuſtus, a, um, urban[...]* ab ἄςυ, εος, τὸ, *urbs*.

Ἀςείως, adv. *urbanè, feſtivè*: ab eod. Th.

Ἀςεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pro ἀςεμβὴς, *immot[...]* ἀςεμφέως, adv. *firmitèr*; ex α & ςέμ[...] *aſſiduè moveo*.

Ἀςερίη, -ης, ἡ, nom. mulieris: q. d. *Stella[...]*

Ἀςερίσκος, ου, ὁ, *ſtellula, aſteriſcus*. Th. ἀς[...]

✠ Ἀςερισμὸς, idem.

Ἀςερόεντα, pro ἀςερόεντα, acc. ſing. ab ἀς[...] ρόεις, εσσα, εν, *ſtellis plenus*. Th. ἀςὴ[...]

Ἀςεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*: Poetis idem qu[...] ἀςραπὴ, ab ἀςράπτω, *fulguro*.

Ἀςεροπητὴς, ῦ, ὁ, *fulgurator*: ab ἀςερ[...] *fulgur*.

Ἀςὴ, ῆς, ἡ, *civis*: & in m. g. ἀςὸς, ῦ, idem: ab ἄςυ, *urbs*.

ἈΣΤΗ´Ρ, έρος, ὁ, *ſtella*: hinc per Aphære[...] Anglis uſitatiſſimum a ſtar.

Ἀςήρικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inſtabilis, infirmus*: a & ςηρίζω, *ſtabilio*.

Ἀςιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non calcatus, non tritu[...]* ex α & ςίβω, *calco*.

Ἄςιβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, & ab eod.

Ἀςικὸς, ου, & aliquando Ἀςυκὸς, *urbis inco[...]* & opponitur τῷ ἀγροίκῳ· item *urban[...]* *feſtivus*: necnon *prudens*. Et

Ἀςικῶς, adv. *ſapientèr*: *feſtivè*. Th. ἄςυ.

Ἀςοῖσιν, *civibus*, dat. pl. ab ἀςὸς, q. v.

Ἄςοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *naturalis amoris exp[...]* in quo ςοργὴ, h. e. *naturalis amor*, planè tinctus, ex α priv. & ςέργω, *diligo*: m. ἔςοργα, undè ςοργή.

Ἀςὸς, ῦ, ὁ, & in f. g. ἀςὴ, ἡ, *civis, pop[...]* *luris*. Th. ἄςυ.

Ἀςοχέω, -ῶ, *à ſcopo aberro*: f. ήσω, p. ἠς[...] χηκα. a. 1. ἠςόχησα. Ex α & ςοχάζομαι *collimo, ad ſcopum tendo*.

Ἄςρα, nom. pl. ab ἄςρον.

ἈΣΤΡΑ´ΒΗ, ἡ, *ſella, ephippium ligneum*.

Ἀςράβης, ὁ καὶ ἡ, *non detortus*: ex α & ςρέφ[...] μα

Digitized by Google

[illegible], *vertor*.

Ἀστεροπηγὸς, ὁ, *varius*, *diverſicolor*.

ἈΣΤΡΑΓΑΛΟΣ, ὁ, *vertebra*, *ſpondylus*

Ἀστράγαλοι, ων, οἱ, *tali luſorii*, ἀστράγαλοι [illegible], *lucidi pedes*.

Ἀστραγαλίζω, *talis ludo*.

Ἀστραγαλωτὸς, ῦ, ὁ, & ἀστραγάλειος, *talos* [illegible] *ſimpliciter*.

Ἀστραῖος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur* : ab

ἈΣΤΡΆΠΤΩ, *fulguro*; f. ψω, p. ἤστραφα. a. 2. ἤστραπον. p. m. ἤστραπα. q. ab ἄστρα [illegible].

Ἀστρατεία, ας, ἡ, *vacatio militiæ*, *militiæ deſertio* : &

Ἀστράτευτος, ου, *immunis à militiâ* : ab α & στρατεύω.

Ἀστρεφὴς, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui ſe non convertit*, *immobilis*, *non reſpiciens* : ex α & στρέφω, *verto*.

Ἀστρόβλητον, id. q. ἄστρον. Didym. in Il. Δ.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, *Aſtrologorum ſcientia*. γενεθλιαλογία : &

Ἀστρολογικὸς, ὴ, ὸν, ad *Aſtrologiam* ſeu *Aſtrologos pertinens* : ab

Ἀστρολόγος, -ου, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος citerioribus verò *qui effectus ſyderum prædicit*. γενεθλιακός. Ab ἄστρον, cujus. Th. ἀστὴρ, & λόγος, q. à λέγω.

Ἀστρομαντεία, *divinationis aſtronomicæ peritia*.

Ἀστρομαντικὴ, idem.

Ἄστρον, ου, τὸ, *aſtrum*, *ſydus*, *conſtellatio* : Signum *ſcil.* cœleſte multis ſtellis conſtans : & interdum *ſtella*. Th. ἀστὴρ.

Ἀστρονομία, ας, ἡ, *aſtrorum ſcientia*, *Aſtronomia*, &

Ἀστρονομικὸς, ὴ, ὸν, *ad Aſtronomiam pertinens* : item idem quod

Ἀστρονόμος, ου, *aſtrorum ſcientiæ peritus*, *Aſtronomus* : ab ἄστρον, quod ab ἀστὴρ, & νόμος, quod à νέμω.

Ἀστρονόμος, ου, ὁ, *aſtronomus*.

ἌΣΤΥ, εος, τὸ, *urbs* : qu. à στάω.

Ἀστυάναξ, ὁ, nom. propr. filii Hectoris : ab ἄστυ & ἄναξ, quia Hector pater & princeps civitatis Trojæ fuit.

Ἀστυβοώτης, ου, ὁ, ἐν ἄστει βοῶν, *in urbe clamans*; epithet. *præconis*.

Ἀστυγειτονικὸς, ῦ, &

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *ſuburbanus*, *urbi vicinus* : item *finitimus*, *propinquus* : ab ἄστυ & γείτων, *vicinus*.

Ἀστικὸς, ῦ, ὁ, *urbanus* : vide ἀστικός.

Ἀστυνόμος, ῦ, ὁ, *urbanus*, *civilis* : ἀστυνόμοι οἱ, *inferiores magiſtratus*; curatores *ſc.* decoris urbium. Ex ἄστυ, εος, τὸ, *urbs* : & ex verbo νέμομαι, τὸ διάγω ϰ οἰκῶ.

Ἀστύνοος, ου, ὁ, *Aſtynous* : nom. propr.

Ἀστυφελὴς, ου, ον, *minimè durus* : ex α & στυφελὸς, *durus*. Th. στύφω, *adſtringo*.

Ἀσυγγραφος, *ſine ſyngrapha*.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ, *incomparabilis*, *diſſimilis* : item *qui concreſcere* ſeu *coaleſcere nequit* : item *qui cum alio non habet commercium*. Etiam nomen proprium viri. Gr. *incomparabilis*. Th. κρίνω.

Ἀσυλεὶ, adv. *tutò* : &

Ἀσυλία, ας, ἡ, *ſanctitas loci* : item *jus apud aras* olim *conſequutum*; hodiè *immunitas Eccleſiæ*. Th. συλη.

Ἀσυλλόγιστος, ου, *non propè colligens* : aut *collectus*, *rationis expers*, *imprudens* : &

Ἀσυλλογίστως, *ſine ratiocinatione* : ab α & συλλογίζομαι, quod à σὺν & λέγω.

Ἄσυλον, τὸ, *Aſylum* : ab α & σύλη, *ſpolium*.

Ἄσυλος, ου, ὁ ϰ ἡ, & Ἀσύλητος, *inviolabilis*, *inſpoliatus* : ab eod. Th.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ ϰ ἡ, *immunis*, *qui nihil ſymboli affert* : item *inutilis* : ab α & σύμβολον, quod à σὺν & βάλλω.

Ἀσύμβουλος, *expers conſilii*, *inconſultus*. Th. βουλή.

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, *proportionis carentia* : apud Mathem. *chorda*. Ab

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ ϰ ἡ, *inconcinnus*, *incongruus*, *immoderatus* : ab α, σὺν, & μέτρον.

Ἀσυμπαθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *qui non compatitur* : item, *affectuum expers*.

Ἀσυμπαθῶς, *ſine ulla commiſeratione*.

Ἀσύμφορος, ου, ὁ ϰ ἡ, *incommodus*, *noxius* : ex α & σύμφορος, *commodus*. Th. φέρω.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, *diſcrepantia* : &

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ ϰ ἡ, *abſonus*, *diſcors* : ex α, σὺν, & φωνή.

Ἀσύνδετος, ου, ὁ ϰ ἡ, *irreligatus*, *ſolutus*, *diſſociatus*, *conjunctione carens*.

Ἀσύνδετον, τὸ, figura quæ *diſſolutio* : dicitur; cui πολυσύνδετον opponitur : ab α & σύνδετος, quod à συνδέω, ex σὺν & δέω.

Ἀσυνεσία, & Ἀσύνεσις, *ſtultitia* : &

Ἀσυνετέω, -ῶ, *deſipio*, *non intelligo* : &

Ἀσύνετος, ου, ὁ ϰ ἡ, *deſipiens*, *amens* : ab α & συνετὸς, *intelligens* : quod à συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *ſcio*.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, *inſolentia*. Ab

Ἀσυνήθης, εος, ὁ ϰ ἡ, *inſuetus*, *inſolens* : ex α, σὺν & ἔθος.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, *violatio fœderis*.

Ἀσυνθετέω, f. ήσω, p. ἠσυνθέτηκα, *reprobo*.

Ἀσύνθετος, ου, ὁ ϰ ἡ, *fœdifragus* ex α & συντίθημι, *paciſcor*. Th. τίθημι.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ, *inordinatus*; item *immunis à muneribus*, *in nullum ordinem aſcriptus*; ex α, σὺν, & τάσσω, *ordino*.

Ἀσυντέλεστος, ου, ὁ ϰ ἡ, *ad finem non perductus* : &

Ἀσυντελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *imperfectus* : ex α, σὺν, & τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Ἀσυρὴς, έος, ὁ, *ſceleſtus*, *temerarius*.

Ἀσύστατος, ου, *qui conſiſtere nequit*, *non cohærens*, *parum ſibi conſtans* : ex α & συνίστημαι. Th. ἵστημι.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ ϰ ἡ, *vilis*, *abjectus* : ab ἄτω, *noceo*, & φῆλος *impoſtor*. Alii interpretantur etiam, *ſtolidus*, & derivari poſſe credunt à σοφὸς, *ſapiens*, ο in υ verſo, Æol.

Ἄσυχα, Dor. pro ἥσυχα, adv. quo ἡσύχως, *quietè*. Th. ἥσυχος. Hinc

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, *quies*.

Ἀσύχιμος, ου, ὁ, Dor. pro ἥσυχος, undè ἡσύχιος, ου, ὁ, *quietus*.

Ἀσύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, idem.

Ἀσφάλαξ, αυλος, pro ἀσπάλαξ, π verſo in φ, ὁ, *talpa* : à σπάω, *traho*.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, *ſecuritas*, *firmitas*, *veritas* : ab ἀσφαλὴς, quod ab α & σφάλλω.

Ἀσφαλὴς

Digitized by Google

'Ασφαλεῖς, n. g. ἀσφαλεῖς, nom. pl. m. g. ἀσφαλέως, Ion. *tutò*, *facilè*, pro ἀσφαλῶς, ab ἀσφαλής, quod vide.

'Ασφαλέςατος, *certiſſimus*, ſuperlat. ' ἀσφαλέςερος, comparat. ab

'Ασφαλής, έος, ὁ ϗ ἡ, *certus*, *minimè lubricus*, *tutus à lapſu*, quod &

'Ασφαλῶς, *tutò*, *certè*: ex α & σφάλλω, *ſupplanto*: f. σφαλῶ, p. ἔσφαλκα. præt. paſſ. ἔσφαλμαι· hinc σφάλμα, ατος, τὸ, *lapſus*, *erratum*.

'Ασφαλίζω, *munio*, *ſtabilio*: f. ίσω, p. ἠσφάλικα. p. paſſ. ἠσφάλισμαι. a. 1. paſſ. ἠσφαλίσθην. inf. ἀσφαλισθῆναι. a. 1. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, *adſtrinxit*: & in 3. pl. ἠσφαλίσαντο. a. 1. imp. m. ἀσφάλισαι, άσθω, & in pl. ἀσφαλίσασθε, *munite*.

'Ασφαλτῖτις, ιδος, ἡ, *bitumen fundens*.

'Ασφαλτῖτις λίμνη, *mare mortuum*: ab

ΑΣΦΑΛΤΟΣ, ου, ἡ, *bitumen*.

'Ασφαλτόω, *bitumine illino*.

'Ασφαραγεῖν, Poët. *valdè ſtrepere*: ex α intenſ. & σφαραγέω, quod à σφάραγος, *ſonus*, *qui gutture emittitur*.

'Ασφάραγος, ου, ὁ, *gula*, *guttur*: ἀπὸ σφαραγεῖν, *ſonare*. Th. σφάραγος.

ΑΣΦΟ'ΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, *Aſphodelus*: plantæ genus.

'Ασφοδελὸς, adj. qu. d. *aſphodeloſus*: id. quod ἀσφοδελώδης, Didym. in Odyſſ. Δ.

'Ασχαλάα, Poët. pro ἀσχαλᾷ, ab ἀσχαλάω, id. quod

'ΑΣΧΑ'ΛΛΩ, quod & ἀσχαλάω, *mæreo*, *doleo*, *ſuccenſeo*: ἄσχαλλε, præſ. imp. qu. ab ἄχος, interjecto σ, adeo ut ἀσχάλλειν ſit ἄχος ἅλις ἔχειν, *affatim doloris habere*.

'Ασχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis*, *qui cohiberi nequit*: dicitur & ἀάσχετος· ex α & σχέω, ſeu ἔχω, *coërceo*.

'Ασχημονέω, *indecorè ago*: f. ήσω, p. ἠσχημόνηκα. a. 1. ἠσχημόνησα. a. 2. inf. ἀσχημονῆσαι, &

'Ασχημόνως, adv. *indecorè*, item

'Ασχημοσύνη, ης, ἡ, *fœda actio*, cum turpiſſimis geſtibus: &

'Ασχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *indecorus*; ex α & σχῆμα. Th. ἔχω.

'Ασχολέομαι, -οῦμαι, *occupor*: ἀσχολοίμεθα, 1. pl. præſ. opt. paſſ. hinc

'Ασχολέω, f. ήσω, p. ἠσχόληκα, *exerceo*.

'Ασχολία, ας, ἡ, *occupatio*: ex α & σχολὴ, *otium*.

'Ασχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non habet otium*, *occupatus*: ab eod. Th.

'Ασω, *contriſteris*: ab ἀσάω, -ῶ, præſ. imp. paſſ. (vel Dor. pro ἄσω, fut. 1. ab ἄδω, *cano*) ab ἀσάομαι, *nauſeo*. Th. ἄδω, *ſatio*.

'Ασωτία, ας, ἡ, *profuſio*, *luxus*, *prodigalitas*, *luxuria*, *vita diſſoluta*: ab

'Ασωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *luxurioſus*, *perditus*: ex α & σώζω, *conſervo*. q. d. non ſervatus. Hinc

'Ασώτως, adv. *profuſè*, *perditè*.

'Αταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*: ab ἀτάω, *lædo*.

'Αταχτέω, -ῶ, *inordinatè me gero*: f. ήσω, p. ἠτάκτηκα. a. 1. ἠτάκτησα. ἀτακτῶν, præſ. part. act. n. g. ex α & τάσσω, *ordino*.

'Ατακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inordinatus*, *confuſione gaudens*: & hinc

'Ατάκτως, adv. *inordinatè*, *incompoſitè*: eod. Th.

'Αταλαιπωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *moleſtiis carens*; item *iners*: ab α & ταλαίπωρος, qu. τλ[...] πωρον, *luctum ferens*.

'Αταλάντη, ης, ἡ, *Atalanta*, nomen propri[um] mulieris.

'Ατάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *par*, *æqualis*: qu. τιτάλαντος, qui paris eſt ponderis. T[h.] τάλαντος, *ſtatera*.

'Αταλάφρων, ὁ ϗ ἡ, *infans*, *puerilia ſapi[ens]*, *tenellus*: ab α & ταλάω, *patior*. & φ[ρὴν], *animus*: vel potiùs ab ἀταλὸς, *tener*.

'Ατάλλω, ſeu ἀτιτάλλω, *creſco*, *adoleſco*, *d[eli]catè more pueri alor*, *luſito*, *exulto*: dici[tur] & ἀτιτάλλω. ab

'ΑΤΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tener*, *mollis*, *juvenil[is]*: qu. ab α & ταλάω, *perfero*, qu. nond[um] potens ferre multa.

'Αταξία, ας, ἡ, *confuſio*; item *incontinent[ia]*, *ordinis deſertio*: ab α & τάξις, quod τάττω, *ordino*.

'Ατάομαι, *patior damnum*: ab ἀτάω, *lædo*.

'ΑΤΑ'Ρ, *ſed*, *at*, *verùm*, *cæterùm*, *propter[ea]*. Poët. pro quo aliquando αὐτάρ· ἀτὰρ [...] *quamobrem*.

'Ατάραχος, ὁ ϗ ἡ, *ſedatus ac defæcatus*, [in]*trepidus*.

* 'Αταράχως, *intrepidè*.

'Ατάρβατος, ω, vel οιο, Dor. pro

'Ατάρβητος, ſeu ἀταρβὴς, ὁ ϗ ἡ, *intrepid[us]*, *imperterritus*: quod ex α & ταρβέω, *tim[eo]*. Th. τάρβος, *terror*.

'ΑΤΑΡΜΥΚΤΟΝ, *intrepidum*: q. ab α [&] ταρμύσσω, *terreo*: vel ab ἄτερ & μύω[...].

'Αταρπὸς, ου, τὸ, *ferrum in modiolo rotæ*: [...] α priv. & τείρω, *tero*: τρίβει τὸν ἄξονα.

'Αταρπιτὸς, & ἀταρπὸς, vide in ἀτραπιτὸς [&] ἀτραπός.

'Αταρτηρὸς, οῦ, ὁ, *noxius*, *contumelioſus*: [...] ἀτηρὸς, οῦ, per Pleonaſm. ſyllabæ τα[ρ]. Th. ἄτη *damnum*, quod ab ἀτάω, *lædo*.

'Ατάρχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inſepultus*: ex α [&] τάρχια, τὰ, *inferiæ*, *juſta*.

'Ατασθαλία, ας, ἡ, *improbitas*, *vecordia*, [pe]*tulantia*: ἀτασθαλίῃ, dat. ſing. Ion. q[u.] ἄτη θαλίας.

'Ατασθάλλω, fut. αλῶ. præt. κα. & 'Ατα[σ]θαλέω, f. ήσω, *ineptè ago*: *protervè* [...]*gero*: ab

'ΑΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *pernicioſus*, *mal[o]rum auctor*: q. ἄταις θάλλων, à quo qu[i] mala germinant.

'Αταφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inſepultus*, *inhumatus*: [ex] α & τάφος, *ſepulcrum*, quod à θάπτω.

'Ατάχος, Dor. pro ᾗ τάχος, *quam celerrimè*.

'ΑΤΑ'Ω, *lædo*, *noceo*: f. ήσω, p. ἤτα[κα]. Hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

'ΑΤΕ, *utpote*, *quippe*, *quia*, *quaſi*: & Do[r.] pro ὅτε, *quum*: ſed ἆτε, Dor. pro ἧτ[ε], *ubi*.

'Ατεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *durus*, *rigidus*. Th. τέγγ[ω].

'Ατέω, Ion. pro ἀτάω: vide ἀτάω, *lædo*.

'Ατειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indomitus*: ex α & τείρω.

'Ατείχιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſine muris*: ex α & τεῖχος.

'Ατεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberis carens*, *ſive ſterili[s]*

Digitized by Google

ſive orbus: ex α & τέκνον, proles. Th. [illegible]

'Ατεκνόω, f. ώσω, liberis orbo. ab eod. Th.

'Ατέλεια, ας, ἡ, & 'Ατελίη, Ion. imperfectio; item immunitas: ab α & τέλος, finis, vectigal.

'Ατελέως, adv. fruſtrà, ſine fine, ab eod.

'Ατελεσ[illegible], ου, ὁ ἡ, infectus, idem.

'Ατελεσφόρος, ου, ὁ, ad maturitatem non perductus: ex α, τέλος, & φέρω.

'Ατελεύτητος, ὁ ἡ, imperfectibilis, interminatus: ex α & τελευτάω, finio: ab eod.

'Ατελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.

'Ατελής, έος, ὁ ἡ, irritus, inanis, imperfectus: Sic Pindarus, ἀτελῆ νόον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit quæ ſibi peragenda propoſuit: ab α & τέλος, finis; item à pendendo vectigali immunis: ex α & τέλος, vectigal.

'Ατεμβάω, f. ψω, p. φα, contriſto, privo: quaſi ἄτη & ἐμβαίνω, in cladem quaſi incido.

'Ατενής, έος, ὁ ἡ, fixus, intentus: ex α intenſ. pro ἄγαν, valde: & τείνω, tendo. Hinc

'Ατενίζω, oculos in aliquem defigo: f. ίσω, p. ἠτένικα. aor. 1. inf. ἀτενίσαι. part. ἀτενίσας, αντος.

'Ατερ, ἄτερθε, & ἄτερθεν, ſine, citra, abſque: cum genit. idem quod ἄνευ, χωρίς.

[illegible], Dor. pro ἀτεράμων: ab

'Ατέραμνος, ου, ὁ ἡ, durus, incoctilis, inſuavis: ex α & τέραμνος, coctu facilis. Th. τείρω, tero.

'Ατεραμνότης, ητος, ἡ, durities: ab eod. Th.

'Ατέραμων, id. q. ἀτέραμνος, ab α & τεράμων, id. ac τέραμνος, & ab eod. Th.

'Ατερθε, Æol. pro ἄτερθεν, ſine. Th. ἄτερ.

'Ατερος, alter: Att. pro ὁ ἕτερος, in genit. [illegible], & ſic porrò ἅτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

'Ατερπῆ, acc. ſing. ab

'Ατερπής, έος, ὁ ἡ, injucundus, ingratus: &

'Ατερπος, idem, ab α & τέρπω, delecto.

'Ατερπία, ας, ἡ, & 'Ατερπίη, moleſtia: ab eod.

[illegible], έος, ὁ ἡ, qui eſt ſine τέχνῃ, i. e. fraude.

'Ατεχνία, ας, ἡ, imperitia: &

'Ατεχνος, ου, ὁ ἡ, inartificialis; item

'Ατεχνῶς, verè, certè, adv.

'Ατέχνως, ſine artificio: ab α & τέχνη, ης, ἡ, ars, fraus.

'Ατη, ης, ἡ, damnum, peccatum: dat. pl. Ion. ἄτῃσι, pro ἄταις. Th. ἀτάω, lædo.

'Ατημελέω, f. ήσω. p. ηκα, negligo.

'Ατημελῶς, 'Ατημελῶς, vel 'Ατημελήτως, adv. negligenter: item

'Ατημέλητος, ου, ὁ ἡ, neglectus, inornatus: &

'Ατημελεία, ſeu ἀτημελία, ας, ἡ, negligentia: ab

'Ατημελής, quod ex α & τημελῶ, curo. Th. μέλει, curæ eſt, impert.

'Ατηρός, ου, ὁ, & 'Ατηρής, έος, ὁ ἡ, noxius, calamitoſus: in acc. pl. f. g. ἀτηράς, ſceleſtas: ab ἀτάω, lædo.

'Ατθίς, ίδος, Atthea, Orithya, nom. prop.

'Ατίει, contemnit, 3. ſing. ind. præſ. act. ab 'Ατίω, quod ex α & τίω, honoro.

'Ατίζω, f. ίσω, p. ικα, vilipendo: ex α priv. & τίω, honoro.

'Ατιθάσσευτος, ου, ὁ ἡ, qui manſueſieri nequit, intractabilis, indomitus: ab α priv. & τιθασσὸς, manſuetus.

* 'Ατίθασσος, ου, ὁ ἡ, aſper.

'Ατιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης, qui ſpernit gregem, & abregat: hinc ἀτιμαγελεῖν, gregem contemnere, & ἀτιμαγελεῦντες, pro οῦντες, Dor. ab ἀτιμᾶν ἀγέλην.

'Ατιμάζεσκε, imperf. Ion. & Poët. pro ἠτίμαζε, ab

'Ατιμάζω, contumeliâ afficio: f. άσω. p. ἠτίμακα. p. paſſ. ἠτίμασμαι. a. 1. paſſ. ἠτιμάσθην. a. 1. inf. ἀτιμασθῆναι: idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμόω· ab α & τίω, honoro.

'Ατιμασμός, ου, ὁ, ignominia: ab eod.

'Ατιμαστέον, adj. verbale, quod debet contemni: ab

'Ατιμάω, fut. ήσω, p. ηκα, deſpicio, vitupero, dehoneſto: ab ἄτιμος, inglorius, q. v.

'Ατίμητος, ου, ὁ ἡ, immunis, contemptus; item inæſtimabilis: ab eod. Th.

'Ατιμία, ας, ἡ, ignominia, dedecus: & 'Ατιμασμὸς, ῦ, ὁ, idem.

* 'Ατιμίς, ίδος, ἡ, vapor.

'Ατιμος, ου, ὁ ἡ, ignominioſus, inhonoratus, ab α & τίω, honoro: unde

'Ατιμότατος, inhonoratiſſimus: ſuperl. ab ἄτιμος, comp. ἀτιμότερος, ab α & τίω, honoro.

'Ατιμόω, idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμάζω, dedecoro: fut. ώσω. p. ἠτίμωκα. perf. paſ. ἠτίμωμαι. part. ἠτιμωμένος. ab eod. Th.

'Ατιμώρητος, ου, ὁ ἡ, inultus, impunitus: &

'Ατιμωρήτως, & 'Ατιμωρητὶ, adv. impunè: ab α & τιμωρέω, q. ab ὁράω, animadverto:

* 'Ατίμως, adv. ſine bonore.

'Ατιν' pro ἅτινα. nom. pl. ab ὅ & τι, quid.

'Ατις pro ἥτις, Dor. quæ.

'Ατίταλλ' pro ἠτίταλλε, imperf. Ion. ab ἀτιτάλλω, alo.

'Ατιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν pro ἀτάλλειν, ab

'Ατιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epenth. τῦ, τι, delicatè nutrio, curo; vel augeo. Th. ἀταλὸς, mollis.

'Ατιτος, ῦ, ὁ, inultus, impunitus: ab α & τίω, punio.

'Ατλαγεν ων, gen. pl. ab

'Ατλαγενὴς, έος, ὁ ἡ, Atlante genitus: ab 'Ατλας, αντος, ὁ, Atlas, & γείνομαι, naſcor.

'Ατλαλος, ω, ὁ, Dor. pro ἄτηλος.

'Ατλαντὶς, ιδος, ἡ, filia Atlantis. Th. 'Ατλας.

'Ατλητα, nom. pl. n. g. intolerabilia: ἀτλήτω, dat. ſing. ab

'Ατλητος, & Dor. 'Ατλατος, ου, ὁ ἡ, intolerabilis, intolerandus: ab α & ταλάω, ſeu τλῆμι, perfero.

'ΑΤΜΗΝΟΣ, ου, ὁ, & ἀτμὴν, ένος, ὁ, famulus, ſervus: quia ἄτιμος præ domino ſuo: Th. ἀτμεύω, ſervio.

'Ατμὴ, ῆς, ἡ, vapor.

'Ατμίζω, f. ίσω, p. ικα, vaporo, exhalo. Th. ἀτμός.

'Ατμὶς, ίδος, vapor. Th. ἀτμός.

'ΑΤΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus, q. ab ἄω, ſpiro: hinc ἀτμὴ & ἀτμὶς, ἀτμίζω de quibus ſuprà.

Digitized by Google

Ἀτόλμαιος, ου, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, ου, ὁ, *non audendus*, ab α & τόλμα, *audacia.*

Ἄτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inſectilis, individuus*; ἄτομοι, *minuta corpuſcula*: ἐν ἀτόμῳ, *in momento, illicò*: ab α & τέμνω, *ſeco*, p. m. τέτομα· hinc per Metath. Angl. a mote, *or* an atom.

Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *deficio, infirmus ſum, & imbecillus*: ab α & τόνος, quod à τείνω.

Ἀτονία, ας, ἡ, *defectus, infirmitas*: ab eod.

Ἀτοπία, ας, ἡ, *abſurditas, inconvenientia, obſcuritas*: ab

Ἄτοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inſolens, inconveniens, importunus, abſurdus, improbus*: ab α & τόπος, *locus*: hinc

Ἀτόπως, adv. *abſurdè, inconvenientèr.*

Ἆτος, ου, *inſatiabilis*, per Craſin pro ἄατος. ab α & ἄδω, *ſatio.*

ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *fuſus, colus, ſagitta.*

Ἀτρακτυλὶς, & -λλὶς, ίδος, ἡ, *ſpinæ genus*: ab ἄτρακτος.

Ἀτραπὸς, ῦ, ἡ, vel ἀταρπὸς, *via trita, callis, ſemita*: legitur & ἀτραπιτὸς, & ἀταρπιτὸς, ex α epitat. & τραπέω, *calco.*

ΑΤΡΑ΄ΦΑΞΙΣ, εως, & ἀτράφαξυς, υος, ἡ, *atriplex*, oleris genus.

Ἀτρειάδαι, ᾶν, οἱ, Doricè pro Ἀτρεῖδαι, *Atridæ.*

Ἀτρείδα, dual. num. ab

Ἀτρείδης, ου, ὁ, Ἀτρέως παῖς, *Atrei filius, Atrides*, ut *Agamemnon, & Menelaus.*

Ἀτρείδησ', dat. plur. Ion.

Ἀτρείων, ῶνος, ὁ, i. e. Ἀτρείδης, *Atrides*, nom. propr.

Ἀτρέκεια, ας, ἡ, & Ἀτρεκίη, Ion. *veritas*: ab ἀτρεκής.

Ἀτρεκέστατα, ſuperl. ab

ΑΤΡΕΚΗ΄Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *verus, certus*: q. ab α & τρέω, quia verax intrepidus eſſe poteſt Hinc adv.

Ἀτρεκῶς, & Ion. ἀτρεκέως, *verè.*

Ἀτρέμα & Ἀτρέμας, adv. *quietè, ſine aliquo motu*: ab ἄτρομος, *intrepidus*, quod ab α τρέω.

Ἀτρεμέεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἀτρεμέουσι, 3. pl. ſub. act. ab

Ἀτρεμέω, *immotus maneo*, f. ήσω. p. ἠτρέμηκα· ex eod. Th.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, *audacia, quies*, q. non trepidatio: ab eod. Th.

Ἀτρεμίζω, idem quod ἀτρεμέω.

Ἄτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immotus, immutabilis, rectus.* Et

Ἀτρέπτως, adv. *immutabilitèr, rectè.* Th. τρέπω.

Ἀτρεὺς, έως, ὁ, *Atreus*, nom. propr.

Ἀτριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non tritus, inuſitatus*: item *inexercitatus, imperitus.* Th. τρίβω.

Ἄτριπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ac Ἀτριβὴς· item *indomitus, & laboris inexpertus*: ab eod. Th.

Ἄτριχος, *ſine capillis*: ἄτριχα, neut. pl. ex α & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus.*

Ἀτρομέω, *non tremo*: &

Ἄτρομος, ου, ὁ, *intrepidus*: ex α & τρομέω, idem quod τρόμω, ſeu τρέω, *trepido.*

Ἄτροπος, nom. propr. Parcæ: ex α & τρέπω, *verto*, quod non poſſit ver averti. Sumitur & pro *duro, aſpero, mutabili.*

Ἀτροφέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tabeſco, nutrior*: &

Ἀτροφία, ας, ἡ, *alimenti defectus*; item *bes*, morbus: ab

Ἄτροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impaſtus*: item *non al* ex α & τροφὴ, *alimonia.* Th. τρέφω, *trio.*

Ἀτρύγετος, ου, & Ion. ἀτρυγέτοιο, *ſte infructuoſus*: ex α & τρυγή.

Ἄτρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefeſſus, ingens*: *purus, ſine fæce*: ex α τρύω, *tero.*

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, idem ἀτειρὴς, ἢ ἄτρυτος, *indomita*: ab eod. T

Ἄτρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invulneratus, illæſus, offenſus*: ex α & τιτρώσκω, *vulnero.*

ΑΤΤΑ, Atticum pro ἅσσα, ων, τὰ, vel να, *aliqua quædam*: ex α & σὰ, M renſium lingua τινά· vel ab ὅ, τι. nulli ἄττα. Et ἄττα p.o παῖς.

Ἄττα, ὁ, *pater*: eſt enim vocabulum juniores compellant ſenes.

ΑΤΤΑΓΗ΄Ν, ῆνος, ὁ, & Atticè ἀτταγα ἀτταγᾶς, *avis picto dorſo*: interpre & *gallinago*: & *ruſticula*, & *coturnix.*

ΑΤΤΑ΄ΚΗΣ, ου, ὁ, vel ἀττακὸς, ῦ, ὁ, re quod quatuor ingrediens pedibus,ſaltita

Ἀττάλεια, ας, ἡ, *Attalia*, nomen urbis *tempus Domini.*

Ἀττάλλω, *delicatè nutrio*, vide in ἀτα ab ἀταλὸς, *tener.*

Ἀττανίτης, ου, ὁ, & ἀττανίστης, & ἄττανο τὸ, *placenta in ſartagine fricta.*

ΑΤΤΑ΄ΡΑΓΟΙ, ων, οἱ, *puſtulæ, frag ex pane cocto decidentia.*

ΑΤΤΑΤΑΙ, *atat, interjectio.*

ΑΤΤΕ΄ΛΑΒΟΣ, ſive ἀττέλεβος, ου, ὁ, *loc ſpecies.*

Ἀττικίζω, f. ίσω, *partes Athenienſium ſe Atticorum dicendi genus imitor*: &

Ἀττικισμὸς, ῦ, ὁ, *ſermo Atticus, Attica lectus*: ab

Ἀττικὸς, ῦ, *Atticus*, & in f. g. Ἀττικὴ, ἡ, *Attica, ager Atticus.* Ἀττικὴ π proverb. de iis qui inviolatè fidem ſer

Ἆττον, Att. pro ἆσσον, *propiùs*: id. q. ἆσ

ΑΤΤΩ, *proſilio*: q. ex ἀΐσσω.

ΑΤΥ΄ΖΩ, *terreo, perturbo*: fut. ύξω. p præſ. paſſ. ἀτύζομαι, *timeo, conſterno*: ἀτυζόμενος, ου, ὁ, *turbatus, timens.*

Ἄτυκτον, ου, τὸ, *infectum*: ex α & τε *fabricor, fio*: p. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κ

Ἀτυμνάδης, ου, ὁ, *Atymnades*, nom. propr.

Ἀτυχέστατος, *infeliciſſimus*, ſuperl. in com ἀτυχέστερος, ab ἀτυχής· quod ab

Ἀτυχέω, -ῶ, -έεις, εῖς, *miſer ſum, non quor.* Th. τύχη. Hinc

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, *miſeria*, dat. pl. ἀτυ μασιν.

Ἀτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *infelix*; item *impos vo*

Ἀτυχία, ας, ἡ, *miſeria, infortunium*: ab ἀ χὴς, quod à τύχη, *fortuna.* Th. τυχ

Ἀτυχοῦσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. ab ἀτυχ

ΑΥ͂, *rurſum, retrò, vice versâ*, αὖτε, & θις, idem.

Digitized by Google

[illegible], [illegible] Cretenſes pro ἀλ. ut [illegible], pro [illegible], &c.

[illegible], [illegible], vide in αὐάνθην.

[illegible], ε, ὁ, ſiccus, idem quod αὖος. Th. [illegible], ſicco.

[illegible], areſactus ſum, Ion. a. 1. ind. paſſ. [illegible], a. 1. part. paſſ. ab αὐαίνω, areſacio. Th. αὔω, ſive αὔω, areſacio.

[illegible], ης, ἡ, ariditas, tabes plantarum: [illegible] in ſtirpibus, quod in animalibus [illegible].

[illegible], ας, ἁ, Dor. & Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, [illegible], calamitas.

[illegible], f. άσομαι, p. σμαι, reſpicio, [illegible].

[illegible], illuſtro, illuceſco: f. άσω. p. ηὔγακα. a. 1. [illegible]. præt. paſſ. αὐγάζομαι, illuſtror: p. paſſ. [illegible]. Hinc

[illegible], ατος, τὸ, ſplendor. Th. αὐγή.

[illegible], ε, ὁ, idem: & ab eod. Th.

[illegible], dat. pl. ab αὐγή.

[illegible], Dor. pro αὐγάζεο, & hoc Ion. pro [illegible], inſpice, præſ. imperat. paſſ. verbi [illegible], video. Th. αὐγή.

[illegible], reſpicies, Ion. pro αὐγάσῃ, 2. perſ. f. 1. m. ab αὐγάζομαι, video.

'[illegible], ῆς, ἡ, ſplendor, lux, radius, diluculum: q. ab αὔω, ſplendeo.

[illegible], Auguſtus, Lat. augens. Σεβαςός.

[illegible], Ion. pro αὐδήσασθαι, a. 1. inf. [illegible] verbi αὐδάω, loquor. Th. αὐδή, vox.

[illegible], Dor. pro αὐδήσομαι, f. 1. m. [illegible] αὐδάομαι, loquor. Sic αὐδάσας, ασα, [illegible] pro αὐδήσας, a. 1. part. act. ab

[illegible], f. ήσω, p. ηὔδηκα, loquor; item alloquor: ab

'[illegible], ῆς, ἡ, vox, oratio: q. ab αὔω, clamo.

[illegible], pro αὐδήσασκε, pro ηὔδησε, vociferabatur, a. 1. Ion. per Epentheſin τοῦ [illegible] ab αὐδάω.

[illegible], acc. ſing. f. g: ab αὖος, η, ον, ſiccus. Th. [illegible]. ſicco.

[illegible] pro [illegible] vel αὖθις, rurſus, & pro ἔπειτα, deinde, ab αὖ, idem. Atticè ſcribitur per θ, Ion. verò per τ.

[illegible] & Αὐθαδία, ας, ἡ, arrogantia, moroſitas, amor ſui, pertinacia. Ab

[illegible], εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἁδῶν, ſibi placens, qui ſeipſum admiratur, ſuperbus, contumax: ex αὐτὸς, ipſe, & ἁδέω, placeo: τ mutata in θ, ob ſequentem aſpiratam.

[illegible], ε, ὁ ϗ ἡ, voluntarius: ex αὐτὸς, & [illegible], q. v. Hinc

[illegible], ſponte, ultro.

[illegible], ε, juſtus, ſeverus. Th. ἕκαςος.

[illegible], -ῶ, autoritatem uſurpo in aliquem, cum genit. autorem me præbeo: f. ήσω. p. [illegible]. Ab

ΑΥΘΕΝΤΗΣ, ε, ὁ, qui ſuâ manu ſe perimit: [illegible], idem quod αὐτοφόνος, qui ſuâ [illegible] cædem infert: autor cædis, & autor [illegible]: ex αὐτὸς, ipſe, & ἔντεα, τὰ, arma: item dominus, Eurip. Supplic. 412. [illegible] ab αὐτὸς & ἵεσθαι, q. αὐτὸν ἕντος, ſe [illegible], qui ſeipſum mittit ad negotia, qui [illegible] eſt poteſtate. Hinc

[illegible], ε, authenticus: &

[illegible], cum autoritate, adv.

Αὐθήμερον, adv. eo ipſo die. Ab

Αὐθήμερος, ε, ὁ ϗ ἡ, eodem die factus, qui eſt ejuſdem diei. Th. ἡμέρα.

Αὖθι, per Syncop. pro αὐτόθι, illic, iſtic, ibi, hic; item huc: & interdum pro ἔπειτα, deinde.

Αὐθιγενής, ὁ ϗ ἡ, indigena, in aliquo loco natus. Th. γίνομαι, naſcor.

Αὖθις, Ion. αὖτις & αὖθι, tum αὖτε, rurſus, pro αὖ.

Αὐΐαχος, ε, ὁ ϗ ἡ, clamoſus, vel clamans ut canes latrantes: ab αὖ, & ἰάχω, clamo.

Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina: ab αὐλή.

Αὐλαῖος, a l aulam pertinens.

Αὐλᾶν, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὸς, tibia.

ΑΥ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, ſulcus, acc. ſing. αὔλαχα pro αὔλακα. Hinc αὐλακίζω, ſulco.

Αὐλάρχης, ε, ὁ, aulæ præfectus.

Αὐλεία, ας, ἡ, aulæ janua. Th. αὐλή, aula.

* Αὔλειον, τὸ, veſtibulum.

* Αὔλειος, ε, ὁ ϗ ἡ, veſtibularis.

Αὐλέω, tibiâ cano: f. ήσω. p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, ε, ὁ, tibia.

Αὐλικὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, aulicus: qui eſt ex principis aulâ. Th.

ΑΥ'ΛΗ, ῆς, ἡ, AULA, domus regia: locus ſubdialis, atrium, ſtabulum. Hinc Angl. hall.

Αὐλησεῦντι, Dor. pro αὐλήσουσι, tibiâ ludent, 3. pl. f. verbi αὐλέω.

Αὔλησον, a. 1. imperat. act. ab αὐλέω.

Αὐλητὴς, ε, ὁ ϗ ἡ, tibicen: ut & αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem, & in f. g. αὐλητρὶς, ίδος, & αὐλητις, ιδος, ἡ. Th. αὐλὸς, tibia.

Αὐλητικὸς, ε, tibiarum peritus: ab eod. th.

Αὐλίδος. gen. ſing. ab Αὐλὶς, ἡ, regiuncula, Bœotiæ.

Αὐλίζομαι, diverſor, ſtabulor: imperf. ηὐλιζόμην, ε, ετο: item pernocto: f. ίσομαι. p. ηὔλισμαι. a. 1. paſſ. ηὐλίσθην. Th. αὐλή, aula, ſtabulum.

Αὖλιν, acc. ſing. ab

Αὖλις, ιδος, ἡ, caſtra, tentorium. Th. αὐλή, aula. Et &

Αὖλις, ιδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὔλιον, ε, τὸ, ſtabulum. Th. αὐλή.

Αὐλίσκοισι, dat. pl. Ion. ab

Αὐλίσκος, ε, ὁ, parva tibia: à ſeq.

* Αὐλομανέω, tibiis ad inſaniam modulor.

ΑΥ'ΛΟ'Σ, ε, ὁ, tibia, fiſtula: Item piſcis qui onax, ſive dactylus, dicitur: q. ab αὔω, vel ἄω, flo. Hinc αὐλέω, αὐλητὴς, &c.

'Αὐλος, id. q. ἀσώματος, materiæ expers; ab α & ὕλη, materia.

Αὐλὼν, ῶνος, vallis, convallis, planities, pratum.

* Αὐλωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vallis figuram habens.

Αὐλώπιδι, dat. ſing. ab

Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, galea: ab αὐλώπις. fiſtulæ inſtar: ex αὐλὸς, tibia, vel quicquid oblongum eſt, & ὤψ, oculus, quod ab ὄπτομαι.

Αὐξάνω, augeo, creſco: f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 2. ηὔξανον. perf. paſſ. ηὔξημαι. a. 1. paſſ. ηὐξήθην. a. 1. paſſ. ſub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. αὐξηθῆναι. Th. αὔξω.

Αὖξε, adjuva; præſ. imperat. act. αὔξει, 3.

Digitized by Google

ſing. præſ. ab αὔξω, augeo. αὔξεται, augetur, 3. ſing. præſ. paſſ. ab αὔξομαι. ab eod. th.

Αὐξηθεὶς, a. 1. part. paſſ. vide ſeq.

Αὐξηθῆναι, a. 1. inf. act. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. αὐξηθεῖσα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. ab αὐξάνω. Th. αὔξω.

Αὔξησις, εως, ἡ, *incrementum:* in dat. plur. αὐξήσεσι, ab eod. verbo & th.

Αὔξηται, *crevit,* Ion. pro ηὔξηται, 3. ſing. perf. paſſ. ab αὐξάνω, *creſco.*

Αὐξητικὸς, ῦ, ὁ & ἡ, *qui augetur;* item *augens:* ab eod. th.

Αὐξόμενος, *creſcens,* præſ. part. m. ab

Αὔξω, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, *augeo, amplifico, cumulo:* idem quod th. ἀέξω.

Αὔον, ης, ἡ, *clamor;* item *ſiccitas:* ab αὔω, *clamo,* vel *ſicco.*

Αὖος, ε, ὁ, *aridus:* ab αὔω, *ſicco.*

Αὐότερος, *ſiccior,* compar. ab αὖος.

Αὔπνος, ε, ὁ & ἡ, *inſomnis:* q. ἄνευ ὕπνε· ex α & ὕπνος, *ſomnus.*

ΑΥ'ΡΑ, vel αὔρα, ας, ἡ, *ventus levior, aura:* dat. pl. αὔραισιν.

ΑΥ'ΡΙΟΝ, *cras, craſtino die:* adv. q. ab αὔω, *luceo.* Eſt lux ſequentis diei.

Αὖσαι, a. 1. inf. act. verbi αὔω, *clamo.*

Αὖσε, a. 1. Ion. verbi ἀύω, per Dialyſin pro αὖσε, *clamo.* Sic ἄυσαν, pro ἤυσαν, 3. pl. a. 1.

Αὐσταλέη, ης, ἡ, *ſicca, ſqualida:* idem quod αὔη, ης, ἡ. Th. αὔω, *ſicco.*

Αὐστηρία, ας, ἡ, *auſteritas.*

ΑΥ'ΣΤΗΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *auſterus, ſeverus:* in f. g. -ὰ, in n. g. ὸν. q. ab αὔω, *exſicco.*

Αὖτ' pro αὖτε, *rurſus.*

Ἀϋτὰ, ᾶς, Dor. pro ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, *pugna,* quod vide. At Αὐτὰ, *illa ipſa,* pro ἑαυτά.

Αὐτάγγελος, ε, ὁ, *qui ſibi nuntius:* ex αὐτὸς, & ἀγγέλλω.

Αὐτάγητος, vel αὐτάγαστος, ε, *ſui ipſius admirator:* ſeipſum ἀγάμενος, i. e. *mirans.*

Αὐτάγρετος, ε, ὁ & ἡ, *à ſeipſo collectus, ſumptus & electus.* Αὐθαίρετος, *ſponte collectus.* Ex αὐτὸς, & ἀγείρω, *congrego.*

Αὐτάγρετα, τὰ, *ultrò oblata.*

Αὗται, pl. num. f. g. ab ὗτος, αὕτη, τῦτο.

Αὐτὰν, Dor. pro αὐτὴν, *ipſam.*

ΑΥ'ΤΑΡ, *ſed, dein, autem, cæterùm:* hinc Angl. after, manâſſe videatur: q. αὖτε ἄρ.

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, *ſufficientia, contentatio.* Ab

Αὐταρκέω, *ſufficio, ſatis ſum.*

Αὐτάρκης, εος, ὁ & ἡ, *contentus, ſibi ſufficiens.*

Αὐταρκῶς, *ſatis.* Omnia ex αὐτὸς, *ipſe,* & ἀρκέω, *ſufficio.*

Αὐτᾶς, Dor. pro αὐτῆς.

Αὐτάων, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, *ipſe.*

Αὖτε, adv. *rurſus, iterùm, porrò.* Th. αὖ, *rurſum.*

Αὐτέη, ης, Ion. pro αὐτὴ, ῆς, *ipſa:* ab αὐτὸς.

Αὐτεξούσιος, ὁ & ἡ, *qui ſui juris,* vel *ſuæ eſt poteſtatis:* ex αὐτὸς & ἐξουσία, *poteſtas,* quod ab ἔξεστι, *licet.* Hinc

Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, *libera poteſtas.*

Αὐτεπάγγελτος, ε, ὁ, *ipſe indicans, ſponte pollicens, non rogatus:* ex αὐτὸς & ἐπαγγέλλω, *annuntio.* Th. ἀγγέλλω.

Ἄυτευν, Dor. pro ἤυτεον, *reſonabant:* 3. imperf. act. ab

Ἀϋτέω, *clamo:* f. ήσω. p. ἤϋτηκα· ab α idem.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g. pl. nu ab αὐτὸς.

Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, *clamor, vox pugnæ commiſſæ:* ex conſequenti, pro *pugna.* Th. αὔω, *cla*

Αὐτήγε, pro αὐτὴ, *ipſa:* Att. ab αὐτὸς.

Αὐτήκοος, ὁ & ἡ, *qui ſuis auribus quid audi* interdum *qui ſui eſt juris.* Ex αὐτὸς & ἀκοὴ, p. m. verbi ἀκούω.

Αὐτῆμαρ, *eodem die:* ab αὐτὸς, & ἦμαρ, pro ἡμέρα.

Αὐτῆς, Ion. pro αὐταῖς, dat. pl. f. g. ab αυ

Αὖτι pro αὐτόθι.

Αὐτίκ', & αὐτίχ', pro

Αὐτίκα, *ſtatim, actutùm,* adv. ab αὐτὸς: αὐτίκα, *præſens, momentaneus, ſubitus;* αὐτίκα, *in præſentiâ;* αὐτίκα νυκτὸς, *ſi nocte,* i. e. quum adveſperâſſet; ὡς αὐτί *quàm celerrimè:* αὐτίκα δὴ, & αὐτίκα τοι, *principio,* vel *jamprimùm;* αὐτίκα μ λα, & δὴ μάλα, *quamprimum, confe brevi admodùm. propediem.*

Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. *rurſum, poſt, inceps.* Th. αὖ, *rurſus.*

ΑΥ'ΤΜΗ', ῆς, ἡ, *halitus, ſpiritus, vap* q. ab αὔω, *ſpiro.*

Ἀϋτμὴν, ένος, ὁ, idem.

Αὐτὸ, *ipſum,* abſque ν, Att. εἰς τὸ αὐτὸ, *unum, in idem, pariter:* κατὰ τὸ αὐτὸ, *mul;* ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *in eundem* vel *in locum:* αὐτὸ μόνον, *duntaxat:* ἢ αὐτὸ δὴ τοῦτο, *id ipſum eſt, ſicque res habet.*

Αὐτοβοεῖν, *teſtari de ſeipſo, ſuâ voce ſeip prædicare.* Th. βοάω.

Αὐτοβοεὶ, *ſtatim,* ἐκ μιᾶς βοῆς, adv.

Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, *hic profectò, eundum locum.*

Αὐτογένεθλος, & Αὐτογενὴς, Αὐτογέννητος, Αὐτόγονος, *ipſe per ſe genitus, à ſeipſo tum habens, ingenitus,* i. e. æternus. γείνομαι.

Αὐτόγραφον ε, τὸ, *manu propriâ ſcript* Th. γράφω.

Αὐτόγυον, ε, τὸ, pars aratri quod *dentale* catur; lignum ſc. quo vomer includit Ex αὐτὸς, & γύα, vel γυία, *arvum.*

Αὐτοδιάκονοι, *ſibi ipſis inſervientes.* Et

Αὐτοδιακονία, *ſui ipſius famulitium:* ex αὐ & διάκονος, quod à διὰ & κονέω, *feſtino.*

Αὐτοδίδακτος, ε, ὁ & ἡ, *ſeipſo doctus, ſuâ naturâ aliquid faciens.* Th. διδάσκω.

Αὐτοετεὶ, adv. τῷ αὐτῷ ἔτει, *eodem anno.*

Αὐτόθε, vel αὐτόθεν, adv. *ex hoc ipſo loco, tempore: hinc, inde, illico.* οἱ αὐτόθεν, *habitantes:* q. ἐξ αὐτοῦ τόπου, ἢ χρόνου.

Αὐτόθι, *ibi, ilic,* adv. ab αὐτὸς.

Αὐτοῖο, gen. Ion. pro αὐτοῦ, ab αὐτὸς.

Αὐτοκασίγνητος, ε, ὁ, *frater germanus:* i. ex utroque parente. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, *ſoror germana.* Ab αὐτὸς, κάσις, γνητὸς, pro γεννητὸς, quod à γίνομαι.

Αὐτοκατάκριτος, ε, ὁ & ἡ, *ſuopte judicio co demnatus:* ex αὐτὸς & κατακρίνω, *conde no.* Th. κρίνω.

Αὐτοκέλευστος, ε, ὁ & ἡ, *injuſſus, ſuâ ſponte.*

Αὐτοκελ

Digitized by Google

Αὐτοκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui ſponte ſuâ quid facit*: ex αὐτὸς, & κέλω, ſeu κέλομαι, *jubeo*.
Αὐτοκρατορικὸς, ῦ, *imperialis*. Et
Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, *imperator, qui ſui juris eſt, liberus*: acc. pl. αὐτοκράτορας. Ex αὐτὸς, & κρατέω, *imperium obtineo*. Th. κράτος.
Αὐτολεξεὶ, adv. *ad verbum, de verbo ad verbum*.
ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ, η, ον, *ſpontaneus, ultroneus*: ex αὐτὸς & μάω, *deſidero*, vel μάτην, *fruſtra*, quod ipſum à ſe *temerè, ſine* conſilio movetur. Hinc
Αὐτομάτη, ſc. ἄρουρα, *ſpontaneum arvum*, h. e. ager inaratus, ferebat fruges.
Αὐτόματοι, *ſponte venientes*.
Αὐτόματα, *quæ per ſe moventur*, ut horologia.
Αὐτομάτως, *ſpontè*, adv.
Αὐτομέδων, *Automedon*, nom. propr.
Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *qui vel quæ mores matris refert*.
Αὐτομολέω, f. ήσω, p. ηκα. *transfugio*. Hinc
Αὐτόμολος, ὁ καὶ ἡ, *transfuga*; ex αὐτὸς & μολέω, *vado*.
Αὐτονόη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris, filia Cadmi: *quæ* ſc. *ipſa intelligit*: à νόος, νοῦς.
Αὐτονόμα, ας, ἡ, nomen mulieris. Lat. *ſui juris*.
Αὐτόπιστος. *per ſe fidem faciens ſine argumento*. αὐτόπιστον, *per ſe credibile, per ſe notum*. Ex αὐτὸς & πιστὸς, quod à πείθω.
Αὐτόπτης, ου, ὁ. *ſpectator, teſtis oculatus*, qui ipſe vidit: ex αὐτὸς, & ὀπτάνω, *video*. Th. ὄπτομαι, idem.
Αὐτόρρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſpontè fluens*: ex αὐτὸς, & ῥέω, *fluo*.
ΑΥΤΟΣ, ἡ, ὁ, *ipſe, a, um*, modò demonſtrativum, modò relativum: præpoſito articulo *idem*: interdum παρέλκει, q. ab αὖ.
Αὐτοσταδίη, ας, ἡ, *pugna ſtataria, ſtatio in proprio loco*: ex αὐτὸς & ςάδιος, *ſtabilis*: Th. ἵςημι, *ſto*.
Αὐτόστολος, ου, ὁ, *qui ipſe ſibi navis eſt*: ex αὐτὸς & ςέλλω, *apto*.
Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, *ex tempore facio & tumultuariè, temerè ſeu inconſultè ago*.
Αὐτοσχεδίην μῖξαι, *cominùs miſcere*. Ab
Αὐτοσχέδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex tempore factus, rudis, tumultuarius*: quod ab
Αὐτοσχεδίως, adv. *ultrò, ſine curâ, extempore*; ab
Αὐτοσχεδὸν, ſeu -δὰ, vel -δίην, *propè, cominus*: quod ex αὐτὸς, & σχεδὸν, *propè*.
Αὐτότατος, *ipſiſſimus*: ab αὐτός.
Αὐτοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perficiens, & perfectus, abſolutus, ſufficiens*; item *ſuis qui ſumptibus aliquid facit, vivit, ſuis qui utitur vectigalibus*: ex αὐτὸς, & τέλος, *finis, & ſumptus, & vectigal*.
Αὐτοῦ, ibi, per Sync. pro αὐτόθι.
Αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτὸν, pro ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.
Αὐτουργέω, f. ήσω, *per me facio*. Et
Αὐτουργὸς, ῦ, ὁ, *qui per ſe operatur*; item *opifex*: ab αὐτὸς & ἔργον.
Αὐτόφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cum cortice*, σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſuâ ſponte natus*: ut &
Αὐτόφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ex αὐτὸς, & φύω, *gigno*.
Αὐτόφωρον, ου, *ipſum furtum, flagrans facinus*; item *ipſum factum*: ex αὐτὸς & φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*. ἐπαυτοφώρῳ pro ἐπ' αὐτοφώρῳ *in ipſo facto*.
Αὐτόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, *qui aliquid ſuâ manu facit*: vel *ſe manu ſuâ interficit*; & hinc
Αὐτοχειρὶ, Αὐτοχειρία, *manu propriâ*: ex αὐτὸς & χείρ.
Αὐτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *indigena, vernaculus*: αὐτόχθονες ἄνδρες. Et
Αὐτόχθονα ἔθνεα, *gentes indigenæ, quæ in aliquâ regione ſunt natæ*: ex αὐτὸς & χθὼν, *terra*.
Αὐτοχρῆμα, *reipſâ, reverâ, planè*, adv. ex αὐτὸ & χρῆμα.
Αὐτόχυτος, ου, ὁ, *ſponte fuſus*: ex αὐτὸς & χέω, *fundo*.
Αὐτοχόωνος, *veluti ſuâ ſponte fuſus, ingens*: ex αὐτὸς & χόανος, *fornax fuſoria*: quod ex χέω, *fundo*.
Αὐτοψεὶ, adv. *ipſo aſpectu*. Et
Αὐτοψία, ας, ἡ, *proprius aſpectus, oculata fides*: ex αὐτὸς & ὄψις, quod ab ὄπτομαι.
Αὐτῷ, dat. ſing. ab αὐτὸς, *ipſe*; & in dual. αὐτὼ, *ipſi*: ſed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτοῦ. vel αὐτόθι, *illic*.
Αὐτῷ, pro ἑαυτῷ, *ſibi ipſi*.
Αὔτως, adv. *fruſtrà*, item *ſimilitèr*, pro ὡσαύτως. Th. αὐτός.
Αὔφενα, Æol. pro αὐχένα. Et
Αὐχέν', pro αὐχένα, acc. ſing. ab αὐχὴν, *cervix*. Hinc
Αὐχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cervicalis*.
ΑΥΧΕΩ, *glorior*: f. ήσω, p. ηὔχηκα, quaſi ab αὐχὴν, *elatâ cervice me jacto*. Hinc
Αὔχη, ης, ἡ, quod à Poët. καύχη, ſeu καύχα, ας, ἁ, Dor. *jactantia, gloriatio*: hoc pro καύχησις, idem. Th. καυχάομαι, *glorior*.
ΑΥΧΗΝ, ένος, ὁ, *cervix, locus anguſtus*: acc. ſing. αὐχένα. Indè αὐχένιος, *ad cervicem pertinens*.
Αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, *obſcurus, ſqualidus*.
Αὐχμόομαι, *ſqualeo*.
ΑΥΧΜΟΣ, ῦ, ὁ, *ſiccitas ex vehementi æſtu, ſqualor*: quaſi ab αὔω, *ſicco*, Epentheſi literæ χ.
Αὐχμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ſordidus, ſqualidus*.
ΑΥΩ, *ſicco, areſacio, accendo*; in quâ ſignificatione etiam cum aſpero, αὕω. Itèm *clamo, ſplendeo, ſto*. Ab ἄω, *ſpiro*.
Ἀφ' pro ἀπὸ, *ab*.
Ἀφαγνίζειν, *conſecrare, purificare, expiare, ſpoliare*: ab ἀπὸ & ἁγνὸς, *purus*.
Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, *exemptio, ablatio*. Et
Ἀφαιρεθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ἀφαιρεῖται, 3. ſing. ind. paſſ. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. ab
Ἀφαιρέω, -ῶ, *aufero, adimo*: f. ήσω, p. ἀφῄρηκα. a. 1. ἀφῄρησα. a. 2. ἀφεῖλον. præſ. paſſ. ἀφαιρέομαι, -οῦμαι, *auferor*. p. paſſ. ἀφῄρημαι. a. 1. paſſ. ἀφῃρέθην. f. 1. paſſ. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. m. ἀφειλόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ & αἱρέω, *capio*. Hinc

Digitized by Google

Ἀφαίρεμα ατος, τὸ, *ablatio, ſeparatio, detractio.*

Ἀφαιρέματα, *partes quæ à victimis auferuntur.*

Ἀφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀφαιρέω.

Ἄφαιςος, ω, vel οιο, ὁ, Dor. pro Ἥφαιςος, ου, ὁ, *Vulcanus.*

ἈΦΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, *ſpecies leguminis*: item oppidum Libyæ.

Ἄφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſine cono, aut criſtâ*; ex α & φαλὸς, *ſpendidus, conus galeæ.*

Ἀφάλλομαι, *inſilio, ſalto.*

Ἀφαμαρτάνω, *aberro, privor*: ex ἀπὸ & ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ήσω, p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Ἀφάμαρτε, *aberravit*: a. 2. act. Ion. pro ἀφήμαρτε.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, *obſcuritas, incertitudo.* Et

Ἀφανὴς, ὁ καὶ ἡ, τὸ ἀφανὲς, έος, *obſcurus, non manifeſtus, incertus*: unde ἀφανῶς, adv. ex α & φαίνω, *oſtendo.*

Ἀφανίζω, *ab aſpectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obſcuro, depravo*: f. ίσω. p. ἠφάνικα. præſ. paſſ. ἀφανίζομαι, *evaneſco.* p. ἠφάνισμαι. a. 1. paſſ. ἠφανίσθην. ἀφανισθήσομαι. f. 1. ind. paſſ. Ex α & φαίνω, *oſtendo.*

Ἀφανισμὸς, ου, ὁ, *evaneſcentia, interitus*: ἀφάνισις, εως, *abolitio*: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω.

Ἄφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non conſpicuus, non apparens.*

Ἀφάντως, & ἄφαντον, *obſcurè, clanculum*; ἀφαντῶς, idem. Ex α priv. & φαίνω, *oſtendo.*

Ἀφάπτω, *ſuſpendo*: undè ἀπαρτημένος, *ſuſpenſus*: item *applico, admoveo*: ab ἀπὸ & ἅπτω, *necto.*

ἈΦΑΡ, *ſtatim, citò, facile*: p. ab ἀφὴ, id eſt *ipſo tactu*; vel ab α, *ſimul*, & φάω, *dico*: hinc ἀφάρτερος, *celerior.*

Ἀφαρεὶ, ἄφαρ, Ion.

Ἀφαρῆα, acc. ſing. ab ἀφαρεὺς, ῆος, ὁ, *Aphareus*, nom. propr. viri.

Ἀφαρητιάδαι, Poet. pro Ἀφαρητίδαι, ῶν, οἱ τοῦ Ἀφαρέως παῖδες, *filii Apharei.*

ἈΦΑ΄ΡΚΗ, ης, ἡ, *arbor ſemper virens.*

Ἀφαρπάζω, *ſurripio, abripio.*

Ἀφάρτερος, ου, ὁ, *celerior*, compar. ab ἄφαρ, *citò.*

Ἀφασία, ας, ἡ, *loquendi impotentia, obmuteſcentia, ſtupor*: ex α & φημὶ, ſeu φάω, *dico.* Poetæ dicunt ἀφφασίη, metri causâ.

Ἄφατος, ου, *ineffabilis, non dicendus*: item *incredibilis.* Et

Ἄφαλοι, pl. num. *non clavi*: ex α priv. & φαλὸς, *dicuntur*, quod à φημὶ ſeu φάω, *dico.*

Ἀφάτως, [illegible] *admodùm*, adv. ab ἄφατος. [illegible]

ἈΦΑΥΡΟ΄Σ, οῦ, *imbecillis*, [illegible]: in comp. ἀφαυρότερος, ſuperl. ἀφαυρότατος, *imbecillimus*: q. ex α intenſ. & φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, *vilis.* Alii à [illegible], *paucus*, π in φ mutato, [illegible] parvus.

Ἀφαύω, *ſicco, aro, inediâ exareſco* [illegible]

Ἀφάω, f. άσω, *palpo, contrecto, tango*; ἀφόωντα, Poët. pro ἀφῶντα, ab ἀφὴ, *tactus*, quod ab ἅπτομαι.

Ἀφεγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *obſcurus, cæcus.*

Ἀφεδρῇ, *ſuffoceris*: imprecantis eſt.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, *latrina*: ex ἀπὸ & ἕδρα, [illegible] ἄφεδρος, ου, *menſtrua mulierum purg*[illegible] Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt *r*[illegible] *inteſtinum.*

Ἀφέητε, *dimiſeritis*, Ion. pro ἀφῆτε, 2. [illegible] 2. ſub. ab ἀφίημι.

Ἀφεθεὶς, *dimiſſus*, a. 1. part. paſſ. ἀφ[illegible] ης, η, *relictus ſum.* a. 1. ind. paſſ. ἀ[illegible] 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ἀφεθῆναι. a. 1. [illegible] paſſ. ἀφεθήσομαι, & in 3. pl. ἀφεθήσ[illegible] f. 1. paſſ. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ & [illegible] *mitto.*

Ἀφειδέως, Ion. pro ἀφειδῶς, adv. *non p*[illegible] *liberalitèr.* Ab

Ἀφειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non parcens, prof*[illegible] Et

Ἀφειδήσαντα, *ſecurum*, acc. ſing. a. 1. [illegible] act. ab ἀφειδέω, *non parco*: ex α priv[illegible] φείδομαι, *parco.*

Ἀφειδία, ας, ἡ, *non parcere, crudelitas* [illegible] *imparſimonia*: ab ἀφειδὴς, *non parcens* [illegible] eod. th.

Ἀφείθην, & in 3. pl. ἀφείθησαν, *dimiſſi* [illegible] a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι. Th. [illegible] *mitto.*

Ἀφεῖλε, *abſtulit*: 3. ſing. a. 2. act. ἀφεῖ[illegible] 3. ſing. a. 2. m. ab ἀφαιρέω, *aufero.* αἱρέω, *capio.*

Ἀφεῖμαι, *dimiſſus ſum*, perf. paſſ. ab ἀφί[illegible] perf. part. ἀφειμένος. Th. ἵημι, *mitto.*

Ἀφεῖμεν, *omiſimus*: volunt eſſe 1. pl. a. [illegible] pro ἀφέμεν, ab ἄφην, verbi ἀφίημι; ſe[illegible] ſcribendum ἄφεμεν. Mallem ergò dici in [illegible] opt. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, [illegible] Syncop. vel ἀφέμεν, Ion. & Poët. dicitu[illegible] a. 2. inf. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ & ἵημι, m[illegible]

Ἀφεῖναι, *dimiſiſſe*: a. 2. inf. act. ab ἀφί[illegible]

Ἀφεὶς, έντος, & in f. g. ἀφεῖσα, *derelinque*[illegible] a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, *abſtinendum eſt*: ab ἀπέχομαι, [illegible] *ſtineo.* Th. ἔχω.

Ἀφελγύνω, *lædo*, ab ἀφελὲς γυῖα.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, *ſimplicitas*: ab ἀφελὴς.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀφαιρέω.

Ἀφελεῖται, 3. ſing. f. 2. m. &

Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, *auf*[illegible] Ion. pro ἀφέλεσθε, 2. pl. a. 2. m. ἀφ[illegible] μην, ου, ετο, verbi ἀφαιρέω, *auferre.* [illegible] αἱρέω.

Ἀφέλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἀφαιρ[illegible]

ἈΦΕΛΗ΄Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſimplex, tenuis.*

Ἀφελέσθαι, Ion. pro ἀφελέσθαι, a. 2. [illegible] ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, *ſimplicitas*, [illegible] ἀφελὴς. Th. ἀφελής.

Ἀφέλωμαι, [illegible] a. 2. ſub. m. ab ἀφαιρέω, *aufero.*

Ἀφελὼν, *auferens*: a. 2. part. act. ab eod. [illegible]

Ἀφελῶς, *ſimpliciter*, [illegible], adv. ab ἀφελὴς.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, *dimiſſio.*

Ἀφέμενος, *derelinquens, dimittens*: a. 2. [illegible] verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

ἌΦΕΝΟΣ, εος, τὸ, vel ὁ, & per Syncop. ἄφ[illegible] νος, ου, vel εος, τὸ, *divitiæ, opes, reditu*[illegible] propriè [illegible]: q. ἀφ' ἑνὸς ἔτους, [illegible] *anno collectum.*

Digitized by Google

[illegible], dat. ſing. a. 2. part. act. ab ἀφεὶς, verbi ἀφίημι.

Ἀφέξω, εις, ει, *abſtinebo*, f. 1. act. ab ἀπέχω, f. ἕξω. Th. ἔχω.

Ἀφέρπω, *ſubrepo*, *ſerpendo abeo*: ſerpentis [illegible]. Th. ἕρπω, *ſerpo*.

Ἀφέρξω, Dor. pro ἀφέρξω. f. 1. verbi ἀ-[illegible].

Ἄφες, ετω, *ſine remitte*: & in pl. ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, *ſino*.

Ἄφεσις, εως, ἡ, *remiſſio*, *dimiſſio*: ab ἀφίημι.

Ἀφεσταίη, novo & Poëtico more, pro ἀποσταίη, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι, pro ἀφίστημι, *diſcedo*.

Ἀφεσταίην, *dimitterem*: Poët pro ἀφεσταίην, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι.

Ἀφεστᾶσι, *ceſſant*, 3. pl. præſ. pro ἱστᾶσι, ab ἵστημι, nam aliquando per ε reduplicatur, unde et ἕσταμεν, & opt. ἑσταίην, &c. Vel ἀφεστᾶσι, pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perf. act. Th. ἵστημι, *ſto*.

Ἀφέστατε, per Syncop. pro ἀφεστήκατε, perf. act. 2. pl. ab ἀφίστημι.

Ἀφέται, ων, αἱ, locus ita dictus; q. d. *dimiſſæ*. Sunt qui τὸ ἀφιέναι vertant *in altum vela* [illegible]. Stephan. dicit Ἀφέται, eſſe πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄφετε, *dimittite*: 2. pl. a. 2. imperat verbi ἀφίημι. Undè &

Ἀφετέον, *dimittendum eſt*, adv. poſitivum.

Ἄφετος, ε, ὁ ϗ ἡ, *dimiſſus*, *liber*, *abſolutus*; [illegible] *ſacer*; item *oppoſitus*, *rejectaneus*: ab ἀφίημι, quod ex ἀπὸ & ἵημι.

Ἀφεψάω, vel -έω, f. ἀφεψήσω, *decoquo*: & indè ἀφέψημα, *decoctum*, & ἀφεψησις, *decoctio*: ex ἀπὸ & ἕψω, *coquo*.

Ἀφέωκα, Att. pro ἀφεῖκα, perf. act. &

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. paſſ. Att. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφεώρα, *proſpectabat*: Att. pro ἀφώρα, 3. ſing. imperf. act. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, *video*.

Ἁφὴ, ῆς, ἡ, *commiſſura*; item *tactus*: à præt. [illegible] ἧμαι, verbi ἅπτομαι, *tango*.

Ἀφηγέομαι, -ῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *duco*, [illegible] part. ἀφηγούμενος. *ducens*, *dux*, *princeps*; item *narro*, *commemoro*: ex ἀπὸ & ἡγέομαι.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, *memoria*: & idem quod

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, *narratio*: à præt. paſſ. præced. verbi.

Ἀφῆκα, aor. 1. ind. act. ἀφῆν, ῆς, ῆ, aor. 2. ind. Ἀφῆτε, 2. pl. aor. 2. ſubj. act. ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφήλατο, *deſiliit*: 3. ſing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἀφήμαρτον, ες, ε, *aberravi*: a. 2. ind. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*.

Ἀφημμένος, ε, ὁ, *ſuſpenſus*, *pendens*: perf. paſſ. ab ἀφάπτω, præt. paſſ. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, *tango*.

Ἀφηνιάζω, *habenas detrecto* & *excutio*.

Ἀφῄρεον, -ῄρουν, -εες, -εις, -εε, -ει, εῖτο, *auferebam*: imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι -ῦμαι. Th. αἱρέω, -ῶ, *capio*.

Ἀφῃρέθη, a. 1. ind. paſſ. ab ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφήσεις, [illegible] ſing. ab

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, *emiſſor*, *jaculator*: ab ἀφίημι, *emitto*. Th. ἵημι.

Ἀφθαι, ῶν, αἱ, *ulcera*, *maligna in oris ſuperficie*: q. παρὰ τὸ ἅπτω, *accendo*.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, *immortalitas*, *incorruptibilitas*: ex α negat. & φθάρσις, *corruptio*. Th. φθείρω, *corrumpo*.

Ἄφθαρτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *incorruptibilis*, *immortalis*: ab α negat. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, *ſine*, & φθαρτὸς, quod ab eod. Th.

Ἀφθεὶς, α. 1. part. paſſ. ab ἤφθην, verbi ἅπτομαι, *tango*. Th. ἅπτω, *necto*.

Ἄφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento, pro ἥφθη, *conflagravit*: 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἅπτω, *accendo*.

Ἄφθιτος, ε, ὁ, *incorruptibilis*: id. q. ἄφθαρτος. Th. φθίω, id. q. φθίω, *corrumpo*.

Ἀφθόγγοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἄφθογγος, ε, ὁ, ϗ ἡ, *mutus*: [illegible] & φθόγγος *ſonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*: p. m ἔφθογγα, unde φθόγγος.

Ἀφθόνατος, ε, ὁ, Dor. pro

Ἀφθόνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *invidiæ non obnoxius*: ex α & φθόνος, *invidia*. Hinc

Ἀφθονέστερος, ε, ὁ, Poët. pro ἀφθονώτερος, ε, ὁ, *invidiæ minùs obnoxius*.

Ἀφθονία, ας, ἡ, *abundantia*; item *invidiæ carentia*.

Ἄφθονος, ε, ὁ, *invidiâ carens*, *copioſus*. Hinc ἀφθόνως, adv. *ſine invidiâ*: ex α priv. & φθόνος, ε, ὁ, *invidia*.

Ἄφθορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus*, *imberbis*.

ΑΦΙ΄Α, ας, ἡ, *genus plantæ*.

Ἀφιᾶσι, *dimittunt*, *abſolvunt judicio*: 3. pl. præſ. pro ἀφιεῖσι, & Ion. ἀφιεῖσι, verbi ἀφίημι.

Ἀφῖγμαι, perf. paſſ. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio*.

Ἀφίδρυμα, ατος, τὸ, *ſtatua*: ex ἀπὸ & ἱδρύω, *ſtabilio*.

Ἀφίεθι, ἵετω, *remitte*: præſ. imperat. ab ἀφίημι.

Ἀφίει, *dimittebat*: 3. perſ. imperf. pro ἀφίη, q. ab ἀφιέω. Et

Ἀφιεὶς, ἐντος, præſ. part. ἀφιέναι, præſ. inf. act. ab ἀφίημι, *remitte*.

Ἀφιέναι, pro ἀφιέτω, inf. pro imp. 1. Cor. vii. 1. Hellen.

Ἀφίημι, *remitto*, *ſino*, *dimitto*, *relinquo*, *permitto*, *omitto*, *emitto*. ἀφιέτε, 2. pl. præſ. imperat. act. ἀφιέναι præſ. inf. f. ἀφήσω. a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφῆν, ῆς, ῆ. a. 2. imperat. ἄφες, ἕτω, & 2. pl. ἄφετε. a. 2. ſub. ἀφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἀφεὶς, ἕντος, præſ. paſſ. ἀφίεμαι, σαι, ται, *relinquor*. p. paſſ. ἀφεῖμαι, & in 3. pl. ἀφεῖνται, & Att. ἀφέωνται. a. 1. paſſ. ἀφέθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. ἀφεθήσομαι. Ex ἀπὸ & ἵημι, *mitto*.

Ἀφίκετο, *rediit*: 3. ſing. a. 2. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφίκοντο, a. 2. pl. a. 2. ind. m. ejuſd. verbi.

Ἀφίκευ, Dor. pro ἀφίκου, 2. ſing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. & Dor. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio*. Sic ἀφικνεῦ, Dor. & Æol. pro ἀφικνοῦ, præſ. imperat. paſſ.

Ἀφίκηαι, *adveneris*: Ion. Paragoge pro ἀφίκη, 2. ſing. a. 2. ſub. m. ab

Ἀφικνέομαι, ῦμαι, *pervenio*, *advenio*, *aſſequor*.

Digitized by Google

νεοr: inde gen. pl. præſ. part. ἀφικνουμένων. inf. ἀφικνεῖσθαι. f. ἀφίξομαι. p. ἀφῖγμαι. a. 2. m. ἀφικόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. m. ἀφίκωμαι, η, ηται, a. 2. inf. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, *venio*.

Ἀφίκωμαι, η, ηται, a. 2. ſub. m. ἀφικόμενος, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφιλάγαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè amans bonos*: ex α, φίλος, & ἀγαθός.

Ἀφιλάνθρωπος, ου, *inhumanus*: -πία, -ίως, -ώπως, *-maniter*: ab α, φίλος, & ἄνθρωπος.

Ἀφιλάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alienus ab avaritiâ*: ex α, φίλος, & ἄργυρος.

Ἄφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alienus ab amicitiá, amicis carens*: ex α & φίλος.

Ἀφιλότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè ambitiosus*; cum meliori tum deteriori ſenſu: ab α & φιλότιμος, quod à φίλος & τιμὴ, quod à τίω, *honoro*.

Ἄφιξις, εως, ἡ, *profectio*: ab ἀφικνέομαι.

Ἀφίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀφίπταμαι, *avolo*: f. ήσομαι. a. 2. ἀπέπτην. a. 2. m. ἀπεπτάμην vel -όμην. a. 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. ἵπταμαι, ſeu πτάω, *volo*, *-as*.

Ἀφίστημι, *diſcedo, deficio, abduco, deduco*; item *abeſſe, diſtare*; in med. *rependo*, in paſſ. voce *disjungi, avelli*: Hom. Il. N. 745. fut. ἀποστήσω. p æt. ἀφέστακα. a. 2. ἀπέστην. a. 2. imperat. ἀπόστηθι, ήτω. & in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. ſub. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. ἀποστῆναι. a. 2. part. ἀποστὰς, ᾶντος, præſ. m. ἀφίσταμαι, σαι, & in 3. pl. ἀφίστανται, *deficiunt*. præſ. imperat. ἀφίστασο. f. 1. m. ἀποστήσομαι *deficiam*. Ex ἀπὸ, & ἵστημι, *ſto*.

Ἀφῖχθαι, *deveniſſe*: perf. inf. paſſ. à perf. inde ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι.

Ἄφλαστον, ου, τὸ, *ſumma pars puppis*; ex α & φλᾶσθαι, id eſt, θλάσθαι, quod non facilè contundetur.

Ἀφλογιστία, ας, ἡ, *inflammabilitatis ineptitudo*. Et

Ἀφλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non uſtulatus, qui inflammari nequit*. Ab α & φλογιστὸς, quod à 3. perſ. ſing. perf. paſſ. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω.

Ἀφλοισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀφρὸς, οῦ, ὁ, *ſpuma*, mutato ρ in λ, & Pleonaſm. τοῦ ι.

Ἀφνειὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dives*: Poët. pro ἀφνός. Th. ἄφενος, *divitiæ*.

Ἀφνειῶ, Dor. pro ἀφνειοῦ, genit. ſingul. ab ἀφνειός.

Ἄφνω, adv. *repentè*: per Sync. τοῦ α, & Apoc. τοῦ σ, pro ἀφανῶς. Ex α & φαίνω, *oſtendo*.

Ἀφοβία, ας, ἡ, *ſecuritas*: &

Ἄφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intrepidus*: Et inde

Ἀφόβως, *intrepidè, ſine metu*: ex α & φόβος, *metus*; quod à p. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *metuo*.

Ἀφοδεύω, f. εύσω. p. ἀφοδεύκα, *caco, exonero, alvum exonero*.

Ἀφόδευμα, ατος, τὸ, *excrementum*.

Ἀφοδευτήριον, *latrina*.

Ἀφόδιον, ου, τὸ, Poët. ἀφόδριον, q. v. ab

Ἄφοδος, ου, ὁ, *diſceſſus, digreſſus, receſſus*: item *latrina, ſtercus, excrementum*; ab ἀπὸ & ὁδός.

Ἀφομοιόω, -ῶ, *ſimilem reddo, aſſimilo*: f. p. ἀφωμοίωκα, p. paſſ. ἀφωμοίωμαι. ἀφωμοιωμένος, *aſſimilatus*: ab ὅμοιος, *ſi*[...] Th. ὁμὸς, idem.

Ἀφοπλίζω, *armis ſpolio*; item *arma* [...] neut. abſolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, *exuer*[...] 3. pl. imperf. paſſ. Ion. Ex ἀπὸ & ὅ[...] *arma*.

Ἀφοράω, -ῶ, *intueor, reſpicio*: f. άσω. p[...] ώρακα, & Atticè ἀφεώρακα. Ex ἀ[...] ὁράω, *video*.

Ἀφόρδιον, Nicandro pro ἀφόδιον, ρ inſerto [...] tri ergò, *excrementum*: ex ἀπὸ & ὁδὸς[...]

Ἀφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis*, *mol*[...] verbale: ex φέρω.

Ἀφορία, ας, ἡ, *ſterilitas*.

Ἀφοριεῖ, 3. ſing. f. 1. Att. ab

Ἀφορίζω, *ſeparo, ſegrego, diſtinguo, delig*[...] *ſigno*: imperf. ἀφώριζον. f. ἀφορίζ[...] Att. ἀφοριῶ, εῖς, εῖ. p. ἀφώρικα. a. 1. [...] ρισα. imperat. ἀφόρισον, άτω. a. 1. ſu[...] φορίσω, ῃς, a. part. ἀφορίσας, αντος. [...] paſſ. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, [...] *ſeparatus*. a. 1. paſſ. ἀφωρίσθην, ης, η. [...] imperat. ἀφορίσθητι, & in 2. pl. ἀφορίσ[...] ex ἀπὸ & ὁρίζω, *definio*. Th. [...] *terminus*.

Ἀφορισμένος, perf. part. paſſ. Ion. ab [...] ρίζω.

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, *ſuis terminis deſcrip*[...] *& ab aliis ſeparatum*. Et

Ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ, *determinatio, diſtinctio* [...] *paratio*. ἀφορισμοὶ, *breves ſententiæ*: [...] perſ. præſ. paſſ. verbi ἀφορίζω.

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, *occaſio, opportunitas*, [...] *nia ad peculiarem uſum deſtinata*: ex [...] & ὁρμὴ, *impetus*.

Ἀφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθείησαν, 3. pl. [...] opt. paſſ. ab ἀφορμάω, *ex aliquo lo*[...] *prorripio*: ex ἀπὸ & ὁρμάω, quod ab ὁ[...] *impetus*.

Ἀφορολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis à tribu*[...]

Ἀφοσιόω, f. ώσω, p. ωκα, *eripio*: item [...] *ſecro, devoveo*: ab ἀπὸ & ὅσιος.

Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, *piaculum*. Et

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, *expiatio*: à præt. [...] præced. verbi.

Ἀφ' οὗ τότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνου, [...] *tempore*.

Ἄφες, pro ἄφεσο, *libera*: a. 2. imperat. ab ἀφέμην, a. 2. m. ab ἀφίημι.

Ἀφοῦ, pro ἀπέσχου, ἀφίστασο, ἀπολύθητι.

Ἀφόωντα, pro ἀφῶντα, acc. ſing. part. [...] ab ἀφάω, *palpo, contrecto*: quod ab [...] *tactus*. Th. ἅπτομαι.

Ἀφραδέοντι, *inſcienti*: dat. ſing. præſ. part[...]

Ἀφραδέω, f. ήσω, p. ηκα, *inconſultè ago*, [...] *ſtultè loquor, inſanio*: quod ex α & φρ[...] Th. φράζω.

Ἀφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *temerarius, inconſul*[...] Et inde

Ἀφραδία, ας, ἡ, & Ion. ἀφραδίη, *impruden*[...] *inopia conſilii*; ἀφραδίῃσι, dat. pl. [...] pro ἀφραδίαις, à φράζω.

Ἀφραίνω, f. ανῶ, *deſipio, amens ſum*: p[...] part. ἀφραίνων. Ex α & φρήν.

Ἄφραστος, ὁ καὶ ἡ, *non dictus*, vel *non dicend*[...] item *improviſus*: Ion. & Poët. pro κρυ[...] *occultu*[...]

Digitized by Google

ετιον: ἐς τὸ ἀφραςόταλον, ſubaudi χωρίον, in occultiſſimo loco: ex α & φράζω, ſeu, pro occulto, fortean à φράσσω, ſepio.

Ἀφρήτωρ, ορος, qui eſt extra tribum; item ſine ullius ſocietatis: ex α & φρήτωρ, contribulis, q. à φρατρία, tribus: ἀπὸ τῦ φρέαρ, quod communi puteo uterentur.

Ἀφρίζω, ſpumo, ſpumam excito: f. ίσω, p. ικα. Th. ἀφρὸς, ſpuma.

Ἀφρική, ῆς, ἡ, APHRICA.

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, & Ἀφρογενὴς, ex ſpumâ progenita. Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, ſpuma, & γένος, quod à γίνομαι, naſcor.

Ἀφροδισιακὸς, ῦ, venereus. Et

Ἀφροδίσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab

ἈΦΡΟΔΙΤΗ, ης, ἡ, Venus: quia ex ἀφρῦ, i. e. ſpumâ, dicitur genita.

Ἀφροδισιακαὶ ἡδοναὶ, voluptates venereæ.

Ἀφρόκομος, ε, ὁ ϗ ἡ, ſpumicoma: ex ἀφρὸς & κόμη, coma.

Ἀφρονέω, non ſapio, amens ſum, ἀφρονέοντας, acc. pl. part. præſ. ex α & φρὴν, mens.

Ἀφροντιςέω, -ῶ, negligo, &

Ἀφροντιςία, ας, ἡ, negligentia, &

Ἀφρόντιςος, ε, ὁ ϗ ἡ, curis liber, ſecurus: ab α & φροντίς.

Ἀφρόνως, adv. inſipientèr, incautè.

ἈΦΡΟΣ, ῦ, ὁ, ſpuma, ſaliva.

Ἀφροσι, dat. pl. ab ἄφρων. inſipiens Th. φρὴν.

Ἀφροσύνη, ης ἡ, dementia, imprudentia: ex α & φρήν.

Ἄφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inſipiens, imprudens: ab eâd. th.

Ἀφύη, ης, ἡ, piſcis: qui ex ἀφρῦ, naſcitur.

Ἀφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hebes, ineptus, rudis. Et

Ἀφυΐα, ας, ἡ, hebes ingenium, inepta natura: ab α & φυὴ, quod à φύω.

Ἀφύκλος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poet. pro ἄφευκτος, qui vitari nequit, inevitabilis: ex α & φεύγω, fugio. Hinc adv. ἀφύκτως, ſine fugæ ſpe.

Ἀφύλακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, non obſervans, incautus: item non obſervatus, incuſtoditus. Et

Ἀφυλάκτως, incautè, incuſtoditè, adv. ab α & 3. perſ. præterit. paſſ. verbi φυλάσσω, vel -ττω.

Ἀφύξω, Dor. pro ἀφύξω, hauriam: f. 1. ab ἀφύσσω. Th. ἀφύω.

Ἀφυπνόω, ſopior, obdormiſco: f. ώσω. p. ἀφύπνωκα. a. 1. ἀφύπνωσα. neut. ab ἀπὸ & ὕπνος, ſomnus.

Ἀφυςγὸς, ῦ, ὁ, hauſtus, depromptus: ab ἀφύω.

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. inf. act. ab

Ἀφύσσω, haurio, hauriendo promo: f. ξω. f. 1. inf. ἀφύξειν.

Ἀφυςερέω, ῶ, f. ήσω, defraudo.

ἈΦΥΩ, f. ύσω, haurio, hauriendo promo, exhaurio. Ἀφύσσω, idem.

Ἀφ' ὦ, Dor. pro ἀφ' ὗ, ſubaudi χρόνε, ex quo ſc. tempore.

Ἀφ' ἑαυτῦ, pro viribus.

Ἀφ' ὧν, ſc. χρόνων, Dor. pro ἀφ' ὗ χρόνε, ex quo.

Ἀφωμοιωμένος, aſſimilatus: perf. paſſ. ab ἀφομοιόω, -ῶ, aſſimilo: ex ἀπὸ & ὅμοιος, cujus th. ὁμός.

Ἀφώνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro

Ἄφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, mutus: ex α & φωνή.

Ἀφώριζον, ες, ε, imperf. ἀφώριζον, ας, ε, s. ind. act. ab ἀφορίζω, ſeparo: ex ἀπὸ & ὅρος.

Ἀφῶσιν, dimiſerint: 3. pl. a. 2. ſubj. act. ab ἀφίημι.

Ἀχαζ, ὁ, Achaz, nom. viri, indecl.

Ἀχαΐα, ας, ἡ, nom. reg. Gr. ab ἄχος.

Ἀχαιΐδα, acc. ſing. ab Ἀχαιΐς, -ΐδος, ἡ, Achaia: hinc

Ἀχαϊκὸς, ῦ, ὁ, Achaicus, Græcus.

Ἀχαιΐς, ΐδος, nom. propr.

Ἀχαιΐς, ΐδος, ἡ, mulier Gr. in pl. Ἀχαιΐδες.

Ἀχαιὸς, Achivi, in acc. pl. Ἀχαιὸς. Ab Ἀχαΐα, Græcia.

Ἀχαΐναι, αἱ ϗ αἱ, cervi, ab Achainea urbe, Oppian.

Ἀχάλινος, ε, ὁ, effrænatus: ex α & χαλινὸς, frænum.

ἈΧΑΝΗ, ης, ἡ, genus menſuræ frumentariæ apud Perſas, aut ciſta frumentaria: fortè ab

Ἀχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vaſtus, immenſus: ex α epitatico & χαίνω, hiſco.

Ἄχαρι, injucundum, n. g. ab

Ἄχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, injucundus, inſulſus, moleſtus: ex α & χάρις.

Ἀχαριςέομαι, -ῦμαι, debitam gratiam non accipiendo, ingratudine oppreſſus ſum.

Ἀχαριςία, ας, ἡ, ingratitudo. Et

Ἀχάριςος, ε, ὁ ϗ ἡ, ingratus: ab α & à 3. perſ. præt. paſſ. verbi χαρίζομαι, quod à χάρις.

Ἀχαρίςως, ingratè, adv. ab ἀχάριςος.

ἈΧΑΤΗΣ, ε, ὁ, gemma quædam ab Achate fluv. Siciliæ ſic dicta: quin & propr. nomen viri, Æneæ focii.

Ἄχει, primâ longâ Dor. pro ἤχει, reſonabat: imperf. act. ab ἤχεον, -ῶν, εις, -εις ab ἠχέω. Th. ἦχος, ſonus: ſed

Ἀχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act.

Ἀχείμας, vel Ἀκίμας, ὁ, nom. viri ἀκλιὸν.

Ἀχειρέες, ſine manibus: nom. pl. ab

Ἀχειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manu ſeu manibus carens, mancus: ἄχειρος, id. ut & ἄχειρ. Th. χείρ.

Ἀχειροποίητος, ε, ὁ ϗ ἡ, non manu vel manibus factus, non humano ſtructus artificio: ex α, χεὶρ, & ποιητός. Th. ποιέω.

Ἀχελῶος, ε, ὁ, nomen fluvii.

Ἀχέοισα, Dor. pro ἀχέουσα, vide ἀχέων.

Ἀχέων, pro ἀχέουσα, dolens: præſ. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος.

ἈΧΕΡΔΟΣ, ε, ἡ, ſpina quædam.

ἈΧΕΡΩΙΣ, ίδος, ἡ, populus alba: q. ab Ἀχέρων, quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.

Ἀχέρων, Acheron, fluvius Epiri; item inferni: & hic eſt ἄχεος ῥόος, doloris fluvius.

Ἀχεῦσιν, Æol. & Dor. pro ἠχῦσιν, reſonant, modulantur: 3. pl. præſ. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος.

Ἀχεύω, idem quod

Ἀχέω, f. ήσω, doleo, ægrè fero. Th. ἄχος: Eſtque

Ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, reſono. Th. ἦχος.

Ἀχέων, præſ. part. ab ἀχέω.

Ἀχὴν, pauper, mendicus: ex α & ἔχω, quod nihil habet, vel quod hiſcere non audeat, ab α & χαίνω, hiſco. Hinc

Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies.

Digitized by Google

Ἀχθεὶς,

Ἀχθεὶς, ductus: a. 1. part. paſſ. ἀχθέντες, 2. pl. f. 1. paſſ. ἀχθῆναι, a. 1. inf. ab ἄγω, duco.

Ἀχθέσει, feres moleſte: Att. pro ἀχθέσῃ, 2. ſing. f. 1. m. ab

Ἄχθομαι, ingemo ſub pondere, gravor, ægrè ferò: cum dat. f. ἐσομαι & ήσομαι· ἀχθομένη, inviſa ſum: præſ. part. f. g. Th. ἄχθος.

Ἀχθόμεσθα, 1. pl. præſ. ind. & ἄχθονται, 3. pl. præſ. præced. verbi ἄχθομαι, quod ab

Ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus, ſarcina, dolor gravis: hinc ἄχθομαι, gravor, ἐπαχθὴς, oneroſus, &c.

Ἀχθοφορέω, f. ήσω, onera fero, onus ſuſtineo, &

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ, qui ſarcinas & onera fert, bajulus, ſarcinarius: ab ἄχθος, εος, τὸ, onus, & φέρω, fero.

Ἀχὶ vel Ἀχι, facilè, adv.

Ἀχι, ubi: Dor. pro ἧ vel ἧχι.

Ἀχιλῆα, pro Ἀχιλλέα, Poët. ab Ἀχιλλεὺς, έος, ὁ, Achilles.

Ἀχιλλεὺς, έως, & Att. ῆος, ὁ, Achilles: hinc Ἀχιλλήϊος.

Ἄχλαινος, ου, ὁ, qui eſt ſine læna, vel veſte: ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.

Ἀχλυόεις, εσσα, εν, caliginoſus: ab

ΑΧΛΥ'Σ, ύος, ἡ, caligo, triſtitia. Hinc

Ἀχλύω, obtenebror: unde veriſimile Angl. a cloud.

ΑΧΝΑ, ſive ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus: & pro fumo ſeu fuligine.

Ἄχνυμαι, doleo: f. ύσομαι, p. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος.

Ἀχνύμενος, præſ. part. ejuſd.

Ἀχοῖ, voc. Dor. pro ἠχοῖ (ut Λατοῖ pro Λητοῖ) ab ἠχὼ, όος, -οῦς, ἡ, Echo. Th. ἦχος.

Ἄχολος, ου, felle carens: item bilem abigens: ab α & χολὴ, bilis.

Ἀχόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine choreis: ex α & χορός.

ΑΧΟΣ, εος, τὸ, dolor, mœror: Angl. ache, & inde ake.

Ἀχραντος, ὁ ϗ ἡ, impollutus, immaculatus, intactus: ex α & χραίνω, coloro. Th. χράω.

ΑΧΡΑ'Σ, άδος, ἡ, pyrus ſylveſtris.

Ἀχρεῖος, εῖα, εῖον, inutilis, e; ineptus: & hinc

Ἀχρείως, turpiter: ex α & χρεία, utilitas.

Ἀχρειότης, ητος, ἡ, utilitas.

Ἀχρειόω, -ῶ, inutilem reddo: f. ώσω, p. ἠχρείωκα. præſ. paſſ. ἀχρειόομαι. inutilis fio: p. paſſ. ἠχρείωμαι. a. 1. paſſ. ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρειώθησαν, ab eod. th.

Ἀχρήϊος, pro ἀχρεῖος, Poët. facta Dialyſi.

Ἀχρήϊςος, idem quod ἄχρηστος, quod vide.

Ἀχρήματος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine pecuniis, inops: ex α & χρῆμα.

Ἄχρηςος, ου, ὁ ϗ ἡ, inutilis, e, dat. pl. ἀχρήςοισιν ex α & χρηςὸς, ἡ, ὸν, utilis, e. Th. χράομαι, utor.

Ἄχρι vel ἄχρις, adv. uſque donec: cum. gen. item intra, quoad. Th. μέχρι, idem.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, acervus palearum. Ab

ΑΧΥΡΟ'Ν, ου, τὸ, palea, acus, ſtramentu

q. ex α & ἰχυρὸν, firmum: hinc

Ἀχυρόω, paleis ſterno.

Ἀχυρὼν, ῶνος, acervus palearum.

Ἀχὼ, ἀχοῦς, ἁ, Dor. pro ἠχὼ, Echo.

ΑΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, manans capitis ulcus, ſ

capitis: q. ἀχνώρ: ab ἄχνη.

ΑΨ, adv. retrò, retrorſum, rurſus, ſtatim

Ἄψαο, Ion. pro ἅψω, & hoc Dor. pro ἥ

2. ſing. a. 1 m. ἅψαιο. a. 2. opt. m. v

ἅπτομαι, tango: f. ψομαι. a. 1. m. ἡ

μην, ω, ατο.

Ἅψασθαι, a. 1. inf. m. ejuſd. verbi

Ἄψαυςος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. & Poët. intac

illibatus: ex α & ψαύω, tango. Th. ψ

Ἄψεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſus: ex α

ψέγω, vitupero.

Ἀψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mentiri neſcius, ver

in acc. ἀψευδέα· hinc

Ἀψευδέως, Ion. pro ἀψευδῶς, verè: ex

ψεῦδος.

Ἀψευςος, ου, non mentitus, minimè fall

ab eod. th.

Ἀψῖδες, vide in ἅψις, connexio.

Ἀψίκορος, ου, faſtidioſus: qui ἅμα τῷ ἅ

σθαι ſatietatem ſeu κόρον habet, quo

κορέω, ſatio.

Ἅψιν, acc. ſing. ab ἅψις, εως, ἡ, tactus.

ἁψὶς, ῖδος, ἡ, curvatura in rota: in n

pl. ἀψῖδες, dat. ἀψῖσι· ex ἅπτω, conn

ΑΨΙΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, abſinthium.

Ἄψινθος, ου, ὁ, idem.

Ἅψις, εως, ἡ, connexio, tactus: ex ἅ

ἁψὶς, ῖδος, ἡ, teſtudo.

Ἄψοῤῥος & ἀψόῤῥοος, ου, ὁ, reciprocus,

fluens: ex ἄψ, retrò, & ῥόος, fluxus

à ῥέω, fluo. p. m. ἔῤῥοα.

Ἄψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, anima carens, inanim

ex α & ψυχή.

ΑΩ, & ἄημι, flo, ſpiro: f. ήσω. hinc α

flatus, ſpiritus: ἀήτης, ventus.

Ἀῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, manè, adv. Th. ἠ

aurora. Dor. ἀώ.

Ἀὼν, -όνος, Dor. pro ἠὼν, quod pro ἠ

όνος, ἡ, littus.

Ἀωρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἠώρηκα, negligo.

Ἀωρὶ, adv. intempeſtivè: ex α & ὥρα.

Ἀωρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, immaturit

ab

Ἀωρόλειος, ου, ὁ, qui præter ætatem imbe

eſt.

Ἄωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus, indecens.

Ἄωρτο, pependerat: per Sync. Ion. pro α

ωρητο, 3. ſing. perf. paſſ. verbi αἰω

ſurſum tollo. Vel dicitur Poët. pro ἤ

3. ſing. perf. paſſ. verbi ἄρω, vel αἴρω

pro η, & Pleonaſmo τῦ α.

Ἀὼς, ἀόος, ἀῦς, ἁ, Dor. pro ἠὼς, ἡ, aur

ΑΩΤΟΣ, ου, ὁ, & ἄωτον, ου, τὸ, flos: pr

ſtantiſſimum quodque in omni re, lana. H

Ἀωτέω, carpo. Eſt &

Ἄωτος, auribus carens: ex α & οὖς, ὠ

auris.

Digitized by Google

B.

B Secunda litera, dicitur *Beta.* In numeris est *binarius.* Delphi β pro π utuntur, ut [illegible] pro πικρὸς. Macedones β pro φ, ut [illegible] pro φρύνιον. aliquandò [illegible] præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

[illegible], vocula eorum, qui se mutuò inclamant: [illegible] vocula [illegible], qu. à βοάω.

[illegible], *incede*, pro βῆθι, a. 2. imperat. [illegible], a. 2. verbi βαίνω.

[illegible], indecl. nomen Idoli, Lat. *dominus:* [illegible] Sidonios *primitùs.* Pœni contractiùs *Bel*, Chaldæi *Bel.* idem enunciant.

[illegible], *radix herbæ cujusdam mirabilis.*

[illegible], *vox inarticulata.*

[illegible], *inarticulatam vocem edo, vagio:* à [illegible].

[illegible], *papæ*, admirantis adv. vel παπαί. hinc Angl. babe & baby.

[illegible], *cunabulum.*

[illegible], *cunæ:* in illis enim infantes, [illegible], *vagiunt.*

[illegible], αἰδοῖον, *foramen, porta.*

[illegible], ὁ, *garrulus, vanus, impudens.* Th. [illegible].

[illegible], *contentè clamare*, ut Cicadæ cantant; q. à βάζω.

[illegible], ακος, ἡ, *gingivæ.*

[illegible], ῶνος, nom. urbis. Heb. *confusio.*

[illegible], *vestes lineæ sacerdotales;* à בדים, plur. τῦ, בד, *linum.*

[illegible], *pedetentim, gradatim, lento gradu*, [illegible] à βαίνω.

[illegible], f. ίσω. Att. βαδιῶ. p. βεβάδικα. ab eod. Th.

[illegible], Dor. pro βαδίσω, f. à βαδίζω, q. v.

[illegible], Att. pro βαδίσομαι, f. 1. m. verbi [illegible], à quo

[illegible], εως, ἡ, *ambulatio, ingressio.*

[illegible], ατος, τὸ, *gressus, incessus:* &

[illegible], ῦ, ὁ, idem.

[illegible], Att. pro βαδιστέον, *eundum est.*

[illegible], ῦ, ὁ, *cursor.*

[illegible], ῦ, *qui ambulare potest:* &

[illegible], ῦ, ὁ, *iter.* Omnia à th. βαίνω,

[illegible], *loquor*, f. σω & ξω. p. βέβαχα. Poët. Them. βάζω.

[illegible] pro [illegible], Ion. pro sing. à βαθὺς, [illegible]

[illegible], dat. sing. à βαθύς, βαθεῖα, & Ion. -είη, dat. sing. f. g. à βαθεῖα, ας, & Ion. ης. Hinc

[illegible], ῦ, *profundus:* inde

[illegible], adv. *profundè, altè, graviter.*

[illegible], comp. pro βαθύτερος, *profundior:* &

[illegible], superl. pro βαθύτατος, *profundissimus*, [illegible] βαθὺς, *profundus.*

[illegible], *gradatim:* adv. &

[illegible], ἶδος, ἡ, *gradus, basis*, &

[illegible], ῦ, ὁ, *gradus. ordo:* à th. βαίνω.

[illegible], εος, τὸ, *profunditas.*

[illegible], ῦ, τὸ, *gradus, subsellium:* à βαίνω, eo.

[illegible], ῦ, ὁ ϗ ἡ, *eloquens:* ex βαθὺς, & γλῶσσα.

[illegible], ῦ, ὁ, *vortices profundos habens*, ex βαθὺς, (quod à βάθος) & δίνη, *aquarum vortex.*

Βαθύδοξος, ȣ, ὁ, *gloriosissimus, celeberrimus:* qu. βαθεῖαν, ἤγυν μέγιστην δόξαν ἔχων.

Βαθύζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profundè cinctus:* ex βαθὺς, & ζώνη.

Βαθύκληρος, ȣ, ὁ, *opulentus, qui profundas hæreditates habet:* ex βαθὺς, & κλῆρος.

Βαθύκολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. *profundum sinum habens*, qu. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βαθύκρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui profunda præcipitia habet*, ὁ βαθεῖς κρημνὺς ἔχων. Th. κρημνός.

Βαθυκρηπίς, ἶδος, ἡ, *profundum fundamentum habens:* ex βαθὺς & κρηπίς.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *habens undas profundas:* ex βαθὺς & κῦμα.

Βαθύλειμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & βαθυλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *læta pascua habens:* ex βαθὺς & λειμών.

Βαθύμαλλος, ȣ, ὁ, *qui profundam densamque lanam habet, villosus.* Th. μάλλος.

Βαθυμῆτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ȣ, ὁ, *qui profundum habet consilium, prudentissimus*, ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τῦτ' ἐςι βȣλὴν, ἔχων.

Βαθὺν, *profundè:* &

Βάθυνος, ȣ, ὁ, *fovea:* item

Βάθυνσις, εως, ἡ, *exaltatio:* &

Βαθύνω, *excavo:* f. υνῶ. p. γκα. p. pass. βεβάθυμμαι, & Att. βεβάθυσμαι. Omnia à Th. βάθος.

Βαθυπέδιος, ία, ον, *qui profundum campum seu planitiem habet.* Ac proindè *ferax*, ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθυπλέσιος, ȣ, ὁ, & βαθύπλȣτος, *prædives, opulentus.* Th. πλȣ̃τος.

* Βαθύπρωροι, scil. νῆες, *profundæ naves.*

Βαθυπόλεμος, ȣ, ὁ, *qui magnum & grave bellum movet:* ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.

* Βαθυπώγων ἀνὴρ, *vir prolixa barbâ.*

Βαθυῤῥείταο, gen. Æol. pro βαθυῤῥείτȣ, à

Βαθυῤῥείτης, ȣ, *profundè fluens:* ex βαθὺς, & ῥέω.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, *radicis profunditas:* &

Βαθυῤῥίζιος, ȣ, *altè radicatus:* ex βαθὺς, & ῥίζα.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, *profundus, a, um*, in gen. βαθέος, είας, έος, dat. βαθέϊ, εῖ, in comp.

Βαθύτερος, βαθύων, & βάσσων. superl. βαθύτατος & βάθιστος. Th. βάθος.

Βαθύσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *umbrosus:* ex βαθὺς, & σκιά.

Βαθύστερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profundum habens pectus:* ὁ βαθὺ στέρνον, εἴτε στῆθος ἔχων.

Βαθύστρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *altè stratus:* ex βαθὺς, & στορέω.

Βαθύσχοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profundos habens juncos*, à βαθὺς & σχοῖνος, laus fluviorum.

Βαθύτης, ητος, ἡ, *profunditas.* Th. βάθος.

Βαθύφρων, ονος, ὁ, *callidus, profundâ mente præditus*, ὁ, βαθεῖαν & φρένα ἔχων.

Βαθύφωνος, *profundè sonans, sonorus.*

Βαθυχαίτης, ȣ, ὁ, *qui densam habet cæsariem:* ex βαθὺς & χαίτη.

Βαθύχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profunda habens labia:* ex βαθὺς & χεῖλος.

Βαῖεν, per contr. pro βαίησαν, *iverint:* 3. pl. a. 2. opt. act. βαίην· à βαίνω.

Βαῖνε, imperf. Ion. *ibat:* ab eod.

Βάϊνος, η, ον, *palmarum ramis factus, ad ramos*

Digitized by Google

ramos palmarum pertinens. Th. βαΐς.

ΒΑΙ'ΝΩ, eo, incedo: f. βήσομαι, p. βέβηκα, & Ion. βέβαα. a. 2. ἔβην. a. 2. imperf. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάθι. a. 2. opt. βαίην. a. 2. part. βάς. perf. paſſ. βέβημαι, βέβαμαι, & βέβασμα.

Βαΐον, vide in βαΐς.

Βαιὸν, pauliſpèr, parum: adv. à

ΒΑΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, parvus, modicus, unus.

Βαϊοφόρος, ῦ, ὁ, ſolemnitas olivarum.

ΒΑΙ'Σ, ἡ, ſeu βαΐον, ῦ, τὸ, ramus, propriè palmæ, παρὰ τὸ βία τίλλεσθαι.

ΒΑΙ'ΤΑ, ſeu βαίτη, ης, ἡ, indumentum ex pellibus conſutis, veſtis pellicea, & paſtoralis: & βαίτη, Dor. pro διφθέρα.

ΒΑΙΩ'Ν, όνος, ὁ, piſcis quidam gobio ſimilis: quod à βαιὸς, qui parvi pretii. item menſura apud Alexandrinos, Heſych.

ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ῦ, τὸ, ſemen raphani, id eſt, braſſicæ.

ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ῦ, ὁ, magnus quidem, ſed ſtultus, & mulieroſus: item eunuchus.

ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, ſeu βάκχαρις, εως, ἡ, baccar, herba ordorata.

ΒΑ'ΚΤΗΡΙΑ, ας, ἡ, baculus, ſcipio: item

Βακτήριον, ῦ, τὸ, &

Βάκτρον, ῦ, τὸ, idem qu. à βάω.

Βακχεῖον, ῦ, τὸ, templum Bacchi: &

Βακχεῖος, ῦ, ὁ, pes ex brevi & duabus longis: ſic dictus quòd hymnis in Bacchum ſit frequentiſſimus: item -εῖος, -εῖα, -εῖον, bacchicus, ad Bacchum pertinens.

Βακχεύματα, των, τὰ, bacchanalia: &

Βακχεύω, & Βακχιάζω, Orgia celebro, debacchor: necnon

Βακχεύομαι, furioſus ſum: &

Βακχεία, ας, ἡ, debacchatio, inſania: omnia à

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ῦ, ὁ, furore percitus: Bacchus. βάκχη, ης, ἡ, furore percita: qu. à βάζω, loquor: quia loquax ebrietas: vel ἀπὸ τῦ βαχεῖν, Euſtath.

Βαλαάμ, ὁ, nomen arioli. Hebr. vetuſtas populi.

Βαλὰκ, ὁ, nom. regis, ἄκλιτον. Hebr. exinaniens.

Βαλανάγρα, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, clavis: ex βάλανος, peſſulus, & ἄγρα, captura.

ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ῦ, τὸ, BALNEUM.

Βαλανεὺς, έος, ὁ, & βαλανειώτης, ῦ, ὁ, balneator.

Βαλανηφάγος, ῦ, ὁ, qui glandes edit & iis veſcitur: ex βάλανος, glans, & φάγω, comedo.

Βαλανηφόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, palmulas ferens, glandifer: ex βάλανος, & φέρω.

Βαλανίζω, glandes excutio, f. ίσω, p. ικα. Th. βάλανος.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix: &

Βαλανίσσα, idem. Th. βαλανεῖον.

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ῦ, ὁ ϗ ἡ, glans: eſt etiam obex, qu. à βάλλω, immitto.

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ ſeu βαλλάντιον, ῦ, τὸ, crumena, marſupium, ſacculus: qu. à βάλλειν ἐντός.

Βαλαντιοτόμος, ῦ, ὁ, fur zonarum: item ſaccularius: ex βαλάντιον, & τέμνω, ſeco.

ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ῦ, τὸ, flos mali ſylveſtris Punici.

ΒΑΛΒΙ'Σ, ῖδος, ἡ, repagulum, locus unde ii qui curſu certant, emittuntur: carceris initium.

Βάλε & βάλεν, dimiſit, projecit, Ion. pro ἔβαλε, 3. ſing. a. 2. act. βαλεῖν, a. 2. βαλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi βάλλω.

Βαλέειν, Ion. Poët. pro βαλεῖν, a. 2. ab eod.

Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. ſing. a. 2. m. βα... την, in dual. Ion. a. 2. act. ejuſd.

Βαλεῦ, Dor. pro βαλοῦ, a. 2. imperat. m. βάλλω, jacio.

Βάλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. βάλητε, 3. ... a. 2. ſub. m. ab eod.

Βαλιὸς, ῦ, ὁ, varius, maculoſus: q. φαλ... item celer, à βάλλω. Eſt & βάλιος, ce... orbus oculis.

Βάλλ' & βάλλε, jaciebat: imperf. Ion. ἔβαλλε· à βάλλω.

Βάλλεαι, inducis, pro βάλλῃ, 2. ſing. p... ſub. paſſ. &

Βάλλεο pro βάλλου, Ion. præſ. imperat. p... ejuſd.

Βαλλέσκετο, Ion. & Poët. pro ἐβάλλετο, hoc pro ἔβαλλε, jaciebat, 3. ſing. imp... verbi βάλλω, jacio.

Βάλλετο, imperf. paſſ. Ion. pro ἐβάλλ... βάλλον, præſ. part. n. g. verbi βάλλω.

Βάλλησα, a. 1. Poët. pro ἐβάλλησα, quo... βαλλέω pro βάλλω.

Βαλλίζω, tripudio, qu. à βάω, eo, & ἄλ... μαι, ſalio.

Βαλλισμὸς, ῦ, ὁ, tripudium, ſaltatio, cuj... modi olim ῥωμαϊκά. Th. βάλλω.

ΒΑ'ΛΛΩ, jacio, jaculor, immitto, attingo, ... rio: imperf. ἔβαλλον. f. βαλῶ, & in 3. ... βαλῶσι. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. a. ... imperat. βάλε. a. 2. ſub. βάλω, ης, η. pr... paſſ. βάλλομαι, abjicior: perf. βέβλημαι... pluſq. perf. ἐβεβλήμην, σο, το. a. 1. p... ἐβλήθην. a. 1. imperat. βλήθητι. a. 1. i... paſſ. βληθῆναι. p. m. βέβολα. Hinc An... ball, blow.

ΒΑΛΛΩ'ΤΗ, ῆς, ἡ, marrubium nigrum.

Βάλοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. βάλοιο, 3. ſin... a. 2. opt. m.

Βάλον, pro ἔβαλον, a. 2. ind. verbi βάλλω.

Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, nom. pl. f. a. 2. part. act. verbi βάλλω.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ῦ, τὸ, BALSAMUM.

Βάλωμεν, dejiciamus, 1. pl. a. 2. ſub. a... Et

Βαλὼν, a. 2. part. act. à βάλλω.

Βάλωμαι, a. 2. ſub. m. ejuſd. verbi.

Βάμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, greſſus. T... βαίνω, eo.

Βάμβα, Dor. pro βάμμα, ex βάπτω. hi... βαμβακεύειν, mangonizare cibos.

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, inarticulatè loquor, balbuti... item dentes quatio præ metu: q. à βᾶ. hi...

Βαμβαλίζω, f. ίσω. p. ικα, tremo.

Βᾶμεν, βάμες, eamus, Dor. pro βῶμεν, a. ... ſub. a. 2. ἔβην, verbi βῆμι, pro βαίνω, q. ...

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura, acetum, ſalſa... mentum: à p. paſſ. verbi βάπτω.

Βᾶν, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ἔβην. verbi βαίν...

Βαναυσία, ας, ἡ, ars fabrilis & illiberalis.

Βαναυσικὸς, ῦ, ὁ, mechanicus: ex ſeq. Th.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ῦ, ὁ ϗ ἡ, artifex mechanic... & illiberalis: præcipuè de iis dicitur, q... ign...

Digitized by Google

[illegible] opus faciunt, qu. ex βαῦνον, αὔει, qui fornacem incendit.

[illegible], aſcendentes, pl. num. a. 2. part. m. [illegible], ab a. 2. ἔβην. verbi βαίνω.

[illegible], ὁ, fama, ſermo, à βάζω, loquor.

[illegible], &c. vide in ſeq.

[illegible], baptizo, mergo, lavo: f. ίσω, p. [illegible] a. 1. ἐβάπτισα. imperf. paſſ. [illegible], ου, ετο. p. paſſ. βεβάπτισμαι. a. 1. paſſ. ἐβαπτίσθην. f. 1. paſſ. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι. a. 1. m. ſub. βαπτίσωμαι, lotus fuero. Th. βάπτω, mergo. Angl. baptize.

[illegible], ατος, τὸ, baptiſma. Angl. baptiſm.

[illegible], ου, ὁ, lotio: &

[illegible], ου, ὁ, baptiſta: & Angl. baptiſt.

[illegible], ου, τὸ, lavacrum: à βαπτίζω, quod à βάπτω. Angl. baptiſtery.

[illegible], ου, ὁ, tinctus: à

ΒΑ'ΠΤΩ, intingo, mergo, lavo, f. ψω. p. βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. paſſ. βέβαμμαι, [illegible].

[illegible], ᾶ, ὁ, nomen latronis, Lat. filius patris. Ex Hebr. בר filius. & אבא, pater.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, foſſa profunda, exitium, pernicies. Atticè βέρεθρον, propriè fuit locus valdè profundus Athenis, in quem [illegible] deturbabantur.

[illegible], εος, ὁ καὶ ἡ, voraginoſus: à præced.

[illegible], ου, ὁ, nomen viri. Hebr. Lat. interpretatur benedicens Domino.

[illegible], f. ίσω, p. ικα, barbarorum more [illegible], ago, loquor. Et

[illegible], ὴ, ὸν, ῦ, barbaricus. Et

[illegible], barbaricè. Item.

[illegible], ῦ, ὁ, barbariſmus, idioma barbaricum. Angl. barbariſm.

[illegible], more barbarorum, adv. Omnia à

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, barbarus, rudis, non [illegible], extraneus

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, rudis in voce; à βάρβαρος, & φωνὴ, vox.

[illegible], barbarum reddo; βαρβαρῶσαι, a. 1. inf. Βεβαρβαρωμένος τοῖς φρονήμασι. 2 Machab. xiii. ver. 9. mente effrenatus.

[illegible], adv. barbarè.

ΒΑ'ΡΒΗΛΟΣ, ου, ἡ, nomen arboris.

[illegible], f. ίσω, p. ικα, barbito canere: à

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, barbitus vel barbitum, inſtrumentum muſicum multarum chordarum.

[illegible], tardiſſimus, ſuperlat. pro βράδιστος, vel [illegible]: compar. βράσσων, ὁ καὶ ἡ, [illegible] pro βραδίων & βραδύτερος, à βραδὺς, tardus.

[illegible], graviter, adv. vel Ion. pro βαρεία, à [illegible].

[illegible], f. g. βαρειᾶν, Dor. pro βαρειῶν. [illegible], εῖα, ὺ, gravis, e. Th. βάρος.

[illegible], gravatur, præſ. imperat. paſſ. à

[illegible], gravo, onero, f. ήσω. p. βεβάρηκα. a. [illegible] p. paſſ. βεβάρημαι. part. βεβαρ[illegible] a. ind. paſſ. ἐβαρήθην. Th. βάρος.

[illegible] graviter, moleſtè; ab eod.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli. Hebr. Lat. interpret. filius haurientis aquas.

Βαριησοῦς, ου, ὁ, nom. viri Hebr. filius Jeſu.

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, navis, turris, domus turrita & regia. Hinc Angl. barge.

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri Hebr. filius Jonæ.

Βαρνάβας, ᾶ, ὁ, nom. viri Syr. filius conſolationis.

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus, moleſtia: qu. βίᾳ αἴρεται. Angl. to bear, & burden.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, nom. viri Syr. filius quietis.

Βαρτίμαιος, ου, ὁ, nom. viri; qui filius Timæi.

Βαρύβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, perſtrepens, horriſonus: ex βαρὺς, & βρόμος, ſtrepitus.

Βαρύγδουπος, ου, & Ion. οιο, ὁ, à βάρος, & δοῦπος, ſonitus.

Βαρύγλωσσος, maledicus: ex βαρὺς & γλῶσσα, lingua.

Βαρυγούνατος, ου, ὁ, Poët. idem ac βαρύγυνος, ου, ὁ, gravia ſeu infirma genua habens: ex βαρὺς & γόνυ, genu.

Βαρύδακρυς, υος, & Βαρυδάκρυος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctuoſus: ex βαρὺς & δάκρυ, lacryma.

* Βαρύηχος, graviſonus.

Βαρύθει, graviter, 3. ſing. præſ. à βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, gravor: à βαρὺς. Th. βάρος.

Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα, iraſcor. Et

Βαρυθυμία, ας, ἡ, acerbitas animi. Item

Βαρύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo ferox. Et

Βαρυθύμως, gravato animo, adv. Omnia ex βαρὺς & θυμός.

Βαρύκομπος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravem ſtrepitum edens: ex βαρὺς & κόμπος, ſonitus.

Βαρύκτυπος, ου, ὁ, graviſtrepus, graviter fremens: ex βαρὺς & κτυπέω, factum ex τυπτέω, reſono. Th. τύπτω.

Βαρυλόγος, ου, ὁ, qui gravem ac odioſam orationem habet, maledicus. Ex βαρὺς & λόγος. Th. λέγω.

Βαρυμάνιος, ου, ὁ, Dor. pro βαρυμήνιος, iracundus: ex βαρὺς & μανία, furor. Th. μαίνομαι, inſanio.

Βάρυνθεν, Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à

Βαρύνω, gravo, premo: imperf. ἐβάρυνε. Ion. f. υνῶ. p. βεβάρυγκα. a. 1. paſſ. ἐβαρύνθην. a. 1. ſub. βαρυνθῶ· à βαρὺς, quod à βάρος.

Βαρυόπας, ω, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, ου, graviſonus, gravem vocem habens: Jovis Epithet. à βαρὺς, & ὄψ, ὀπὸς, vox.

Βαρυπνείοντας, graviter flantes, acc. pl. part. præſ. à βαρυπνείω. Ex βαρὺς, quod à βάρος, onus, & πνείω, Poët. pro πνέω, ſpiro.

Βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, e: in acc. βαρύν. comp. βαρύτερος. ſuperl. βαρύτατος. Th. βάρος.

Βαρυστενάχω, graviter gemo: Poët. pro στενάζω, f. ξω. à στενὸς, ῦ, anguſtus.

Βαρύστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter ſuſpirans, infelix, luctuoſus: ab eod.

Βαρυσύμφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. & Poët. pro δυσυχὴς, infelix, qui graves calamitates fert: ex σύμφορα, calamitas, quod ex σὺν & φέρω.

Βαρυσφάραγος, ου, ὁ, qui gravem edit ſtrepitum, graviſtrepus: ex βαρὺς & σφάραγος, ſonus.

Digitized by Google

Βαρύτεροι, οἱ, *moroſiores*: compar. à βαρύς.

Βαρύτης, ητος, ἡ, *gravitas*. Th. βάρος.

Βαρύτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pretioſus*, qu. *gravis pretii*, quod olim æs appenderetur: ex βαρὺς & τιμὴ, *pretium*, quod à τίω, *honoro*.

Βαρυτονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *gravi tono profero*. Item

Βαρύτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravitonus*. Item,

Βαρυτόνως, *gravi tono*, adv. ex βαρὺς & τόνος, quod à τείνω.

Βαρύφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui gravem ſonum habet*, *graviſonus*: ex βαρὺς & φθόγγος, *ſonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Βαρύφορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravis*, *onuſtus*: ex βαρὺς, & φόρτος.

Βὰς, βάντος, *ingreſſus*, in nom. pl. βάντες, a. 2. part. act. à βαίνω, *eo*.

Βᾶσαν, *inſiſtentem*, a. 2. part. f. g. in maſc. nominat. βάς. ab eod.

Βασανίζω, *exploro*, *torqueo*, *excrucio*. f. ίσω. p. βεβασάνικα. a. 1. ἐβασάνισα. a. 1. ſub. βασανίσω, ῃς, ῃ a. 1. inf. βασανίσαι. præt. paſſ. βεβασάνισμαι. a. 1. paſſ. ἐβασανίσθην. f. 1. paſſ. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος.

Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, *explorator*, *tortor*. Et

Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, *cruciatus*: à pr. paſſ. verbi βασανίζω.

Βασανεύεται, i. e. διελέγχεται, aut διακρίνεται, ſeu βασανίζεται, à βασανεύω.

ΒΑ'ΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, *lapis quo probatur aurum*; *lapis Lydius*, *probatio*, *inquiſitio per tormentum*.

Βασεῦμαι, Dor. & Æol. pro βήσομαι, f. 1. m. verbi βαίνω, *eo*.

Βασεῦνται, Dor. pro βήσονται, *progredientur*, 3. pl. f. 1. m. à βαίνω, f. βήσομαι.

Βασιλεία, ας, ἡ, *regnum*. Et

Βασίλειον, ου, τὸ, ſc. δῶμα, *regia*: pl. βασίλεια, ων, τὰ, ſc. δώματα, *regum palatia*. Et

Βασίλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *regalis*.

Βασίλευε, *regna*, præſ. imperat. βασιλευέμεν. præſ. inf. Ion. pro βασιλεύειν, à βασιλεύω.

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, εος, Poët. έως, Poët. & Ion. ῆος, ὁ, *rex*: qu. βάσις λαῶ, id. eſt, λαοῦ, *populi*: βασίλισσα, ης, ἡ, *regina*.

Βασιλεύτερος, ου, ὁ, comp. *auguſtior*: & in ſuperl. βασιλεύτατος, *regno digniſſimus*: à βασιλεύς.

Βασιλεύω, *regno*, *impero*, *ſum rex*, *regnum adipiſcor*: f. εύσω. p. βεβασίλευκα. a. 1. ἐβασίλευσα. a. 1. inf. βασιλεῦσαι. ab eod.

✱ Βασιλίζω, f. σω. *regis partes ſequor*.

Βασιλῆι, Ion. pro βασιλεῖ, dat. ſing. Sic βασιλῆος, gen. Ion. & Poët. pro έος. à βασιλεύς.

Βασιλήϊον, ου, τὸ, *regale*, pro βασίλειον, Poëticâ Dialyſi: ab eod.

Βασιληΐς, ίδος, ἡ, *regia*: quod à βασίλειος. per Dialyſin. Ion. βασιλήϊος. Ab eod. Th.

Βασιλικὸς, ἡ, ὸν, *regius*, *a*, *um*: à βασιλεύς. Hinc

Βασιλικῶς, *regaliter*: undè βασιλικώτερον, *auguſtius*: & βασιλικώτατα, *auguſtiſſimè*.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, *regulus*; item *ſerpens*, Angl. baſiliſk, ſic dictus. Th. βασιλεύς.

Βασιλὶς, ίδος, & βασίλισσα, ης, ἡ, *regina*: ab eod.

✱ Βάσιμος, *qui patet*, *qui poteſt adiri*.

Βάσις, εως, ἡ, *baſis*, *fulcimentum*, *gr*[…] *planta pedis*, *pes*, *rhythmus*: à βαίνω, p. paſſ. βέβημαι σαι, mutato η in α […] Hinc Angl. baſe.

Βάσκ' pro ἴθι, *vade*, *accelera*, præſ. im[…] βάσκω, Poët. pro βαίνω, ab inuſ. βά[…]

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, *FASCINO*, *invideo*: *cr*[…] *nor*: f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐβάσκηνα. […] ἐβάσκανον. qu. à φάσκω αἰνὰ, *dico horre*[…] vel qu. φασκαίνω, i. e. φάεσι καίνω, *h*[…] *oculis interficio*.

Βασκανία, ας, ἡ, *invidia*, *faſcinatio*, *ca*[…]*nia*. Et

Βάσκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invidus*, *malignus*, […] *cinans*: & inde

Βασκάνως, *invidè*; à βασκαίνω.

Βάσκω, apud Poët. pro βαίνω, *vado*.

Βασεῦνται, pro βήσονται, *gradientur*: 3. p[…] 1. Æol. à βασεῦμαι, f. 1. Æol. vel […] verbi βαίνω.

Βάσσα, ας, ᾶ, Dor. pro βῆσσα, ῆς, ἡ, […] *cavitas*.

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, ſive βασσάρη, ης, ἡ, […] *ceamenti genus*; item *meretrix*, & *vulp*[…]

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, *porto*, *bajulo*, *libro*, *ſuſtine*[…] *σω*, & Dor. βαστάζω. perf βεβάσταχα. […] ἐβάστασα. a. 1. inf. βαστάσαι. a. 1. […] βαστάσας, αντος, quaſi à βάω & στάω.

Βάσωμεν, Dor. pro βήσωμεν. 1. pl. præſ. […] βήσω, quod à futuro formatum eſt. […] βαίνω, *eo*.

Βαταλίζεσθαι, *turpiter & effœminatè vi*[…] Prov. à ſeq.

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *mulieroſus*, *effœminat*[…] Batalo quodam Epheſio tibicine.

Βατάνιον, *patella*, πατάνη, *patina*. De[…]rum eſt β pro π.

Βᾶτε, Dor. pro βῆτε, *ite*, 2. pl. a. 2. im[…] à βῆθι, quod ab ἔβην, a. 2. verbi β[…] *eo*.

Βατεύω, f. εύσω, *coëo*, de animalium coit[…] nereo dicitur: undè βατεύειν maribus […] βατεύεσθαι fœminis tribuitur: per S[…] βατεῖν, & βατεῖσθαι, & βατεῦνται, […] βατεύονται, qu. à βατέω, inuſ. th. βαίν[…]

Βάτην, *iverunt*, Dor. pro ἰόντων, dual. […] ἴτην: & βάτην pro ἔβησαν, *iverunt*, i[…] pl. à βαίνω.

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, *qui incedit*: item *meta*[…] *limen*: undè

Βατήριος, ου, *ſcanſorius*: à βαίνω.

Βατία, ας, ἡ, idem ac βάτος, *rubus*.

Βατιάκη, ης, ἡ, *poculi genus*.

ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ἡ, *rubus*, *ſentis*: qu. ἄβ[…] *inacceſſus*: vel à βία & ἄτη, quod *viol*[…] *lædat*.

Βάτος, ου, ὁ, *batus*, nomen menſuræ li[…]dorum, ab Hebr. בת. βατὸς verò […] *vius*, eſt à βαίνω, *eo*.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, *ranarum & m*[…]*um pugna*: à βάτραχος, μῦς, & μ[…] quod à μάχομαι.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, *rana*, Ion. βότραχ[…] à βοᾶν τραχέως: Eſt & *tumor ſub lin*[…] *maximè pueros infeſtans*.

Βατ[τ]ολογέω, *loquax*, *verboſus ſum*, *debla*[…] *nugor*: f. ήσω. p. βεβαττολόγηκα. a. 1. ἐ[…]τολόγησα. a. 1. ſub. βαττολογήσ[…]

Digitized by Google

[illegible], ας, ἡ, *inanis verborum repetitio*, [illegible] λαλησμός. item *titubatio in loquendo*: à λόγος, & & seq. th.

[illegible], ου, ὁ, *Battus*, nomen cujuſdam [illegible]rum principis, qui balbus fuit: [illegible] garrulus & ineptus, qui eadem [illegible] iterabat. Hinc

[illegible], *balbutio*, item *garrio*, idem ac [illegible].

[illegible], ιος, ἡ, *nana*, fœmina puſilla, quia [illegible].

[illegible], *venias*, a. 2. imperat. βάθι, βάτω· [illegible], a. 2. ind. verbi βαίνω.

[illegible], -ου, *d rutio*, item *jopia*.

[illegible], f. ξω p. χα. *latro*, *as*, fictum à [illegible] latratu: βαῦ, βαῦ.

[illegible], ας, ἡ. *pate a*: undè Italica *boccale*.

[illegible], ου τὸ, vas anguſti oris, qui βαῦ-[illegible], cùm ei aqua infunditur.

[illegible], ου, ὁ, *jucundus*, *delicatus*: βαβ-[illegible], idem.

[illegible], ου, ὁ, *fornax*, *caminus*: qu. ab [illegible], *uro*.

[illegible]. Dor. pro βαΰζειν, *latrare*. Vide [illegible].

[illegible]. ιος, ὁ, *tinctor*: &

[illegible], ῆς ἡ, *immerſio*: item *tinctura*, *color*: [illegible].

[illegible]. αλος, ὁ, a. 1. part. & βάψη, 3. [illegible]. a. 1. ſub. à βάπτω, *intingo*.

[illegible], inuſ. undè βῆμαι, βαίνω, *eo*.

[illegible], *mulgeo*, *ſugo*, f. αλῶ, p. ἔβδαλκα. [illegible] & βδάλλω, undè

[illegible], ης, ἡ. *hirudo*. *ſanguiſuga*.

[illegible], ου, τὸ, & βδέλλα, *arbor quædam* [illegible], & *lacryma ejus*.

[illegible], ατος, τὸ, & βδελυγμὸς, ου, ὁ, [illegible], *res execranda*; item *fœtor*: à [illegible], *execror*: th. βδέω, *pedo*.

[illegible], ἡ, ὸν, *abominabilis*, *e*, ut &

[illegible], *impurus*, *ſceleſtus*. ab eod. th.

[illegible], & ύττομαι, *abominor*, *execror*, [illegible] f. ξομαι. p. ἐβδέλυγμαι. a. 1. m. [illegible], ω, αλω. à

[illegible], f. έσω & ήσω, *PEDO*, *flatum ventris* [illegible].

[illegible], ου, *flatus ventris*: item *crepitus*: & [illegible] *emunctæ lucernæ*. Th. βδέω.

[illegible], perf. Ion. pro βεβηκα, detracto [illegible] in α mutato; & in 3. pl. βεβάασι, pro [illegible], à βαίνω, *eo*. Alii volunt eſſe [illegible].

[illegible], ου, ὁ ἢ ἡ, *ſtabilis*, *firmus*: qu. à [illegible] comparat. βεβαιότερος, & in f. g. [illegible] Hinc

[illegible], ητος, ἡ, *ſtabilitas*, *firmitas*.

[illegible], *confirmo*, *ſtabilio*, *tutum reddo*: f. [illegible] p. βεβεβαίωκα. a. 1. ἐβεβαίωσα. præſ. [illegible] βεβαιοῦσθαι, -οῦσθαι. perf. paſſ. [illegible]. a. 1. paſſ. ἐβεβαιώθην. Th. [illegible] *firmus*.

[illegible], adv. *firmè*, *tutò*, *exploratò*: &

[illegible], ἡ, *confirmatio*, *corroboratio*: [illegible] th.

[illegible], per Sync. pro βεβήκαμεν, [illegible] perf. act. verbi βαίνω, *eo*. At βεβά-[illegible] perf. inf. Poët. pro βεβηκέναι.

[illegible] Dor. pro βεβηκὼς, perf. part. act. à βαίνω.

Βέβαλος, ου, ὁ, Dor. pro βέβηλος, q. v.

Βεβαρημένος, η, ον, *gravatus*, *a*, *um*, perf. part. paſſ. à βαρέω, *gravo*. Th. βάρος, *onus*.

Βεβαρηὼς, Ion. pro βεβαρηκὼς, exempto κ perf. part act. ab eod. verbo & th.

Βέβασαν, *ingreſſi erant*, per Sync. pro ἐβεβήκεισαν, & hoc pro ἐβεβήκεισαν, pluſq. p. ind. act. à βαίνω, *eo*. perf. βέβηκα, & Ion. βέβαα.

Βέβαφα, *tinxi*, perf. act. à βάπτω, *intingo*.

Βεβαὼς, ῶτος, ὁ, *ſtans*, perf. part. per Craſin pro βεβηκὼς, à βαίνω, *eo*.

Βέβηκα, *ivi*, perf. act. βεβήκειν, pl. perf. Ion. pro ἐβεβήκειν, ejuſd. th.

Βέβηλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *profanus*. Th. βηλὸς, *limen domûs*.

Βεβηλόω, *profano*, *contamino*: f. ώσω, p. βεβεβήλωκα. a. 1. ἐβεβήλωσα. ab eod. th.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, *profanatio*.

* Βεβιασμένως, *coactè*, *invitè*.

Βεβίηκα, *vim intuli*, per. act. à βιάω, & perf. part. paſſ. βεβιημένος, *vi tractus*. Th. βία, *vis*.

Βεβίωμαι, perf. paſſ. & in 3. ſing. βεβίωται, *vita peracta eſt*, imperſ. βεβιωμένος, *vivendo peractus*, perf. part. à βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Βέβλαβα, *nocui*, p. m. verbi βλάπτω.

Βέβλαμμαι, *offenſus ſum*, perf. paſſ. βεβλαμμένος, perf. part. ejuſd. th.

Βεβλάστηκα, *pullulavi*, perf. act. à βλαστάνω.

Βέβλαφα, perf. act. à βλάπτω, *noceo*.

Βέβληαι, *vulneratus es*: Ion. pro βέβληται, à perf. paſſ. βέβλημαι, verbi βάλλω, *jacio*.

Βεβλήαται, Ion. pro βέβληνται, 3. pl. perf. βεβλέατο, Ion. pro ἐβέβληντο, pluſq. perf. ejuſd. th.

Βέβληκα, *jaculatus ſum*, perf. act. βεβλήκει, Ion. pro ἐβεβλήκει. pluſq. perf. &

Βέβλημαι, σαι, ται, perf. paſſ. undè βεβλημένος, part. perf. βεβλῆσθαι, inf. à βάλλω, *jacio*.

Βεβοήαται, Ion. pro βεβόηνται, 3. pl. perf. paſſ. à βοάω, *clamo*.

Βεβολήαται, 3. pl. perf. paſſ. Ion. pro βέβληνται. Sed

Βεβολήατο, *ejecti erant*, pluſq. perf. pro ἐβέβληντο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι, undè βέβληντο, & interjecto ο, βεβόληντο, & Ion. βεβολήατο. Alii à βολέω inuſitato derivari malunt.

Βεβολημένος, *agitatus*, pro βεβλημένος, p. perf. paſſ. verbi βάλλω, *jacio*.

Βέβουλα, *volui*, p. m. verbi βούλομαι.

Βεβούλευμαι, *deliberavi*: per. paſſ. βεβουλεῦσθαι, perf. inf. paſſ. verbi βουλεύω, *conſulto*. Th. βουλὴ, *conſilium*.

ΒΕΒΡΑ'Σ, & βεμβρὰς, Att. pro μεμβρὰς, quæ ſpecies *aquæ*, piſcis; in pl. βεβράδες, ων, οἱ.

Βέβρεγμαι, *irrigatus ſum*, perf. paſſ. & part. βεβρεγμένος, *madidus*: à βρέχω, *rigo*.

Βεβρίμηκα, *ſtrepui*, p. act. à βρέμω, *fremo*.

Βέβρηκες, *pars illa*, *quæ inter maxillas eſt*.

Βέβριθα, *gravis fui*, perf. m. verbi βρίθω. perf. part. βεβριθῶς, & in f. g. βεβριθυῖα.

Digitized by Google

Βεβρισμένος, *obrutus :* perf. part. paſſ. à βρίθω, *ſum gravis.*

Βέβροχα, Att. pro βέβρεχα, perf. ind. act. à βρέχω, *irrigo.*

Βέβρυχα, *fremui*, p. act. verbi βρύχω, *ſtrido.*

Βεβρώθοις, *comederes*, 2. ſing. opt. præt. m. à βρώθω, inuſit. per reduplicat. Att. Alii dicunt eſſe poſitum pro βεβρώκοις.

Βέβρωκα, *comedi*, perf. act. βεβρώκειν, pluſ. perf. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, *comedo*, f. βρώσω.

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. ejuſd. th. Niſi malis eſſe præt. m. ut ſit ex βεβρωὼς, ſicut ἑςὼς, ex ἑςαώς.

Βέβωκα, *pavi : quaſi* mutuatum à perf. act. verbi βόσκω, ab inuſit. βόω.

Βεβωμένος, Ion. & Dor. pro βεβοημένος, *celebris, clarus :* perf. part. paſſ. à βοάω. Ion. contractione βεβωμένος. Alii à βόω, pro βόσκω, *paſco*, formant, ſed diverſo ſenſu.

Βεβὼς, ῶτος, Att. pro βεβηκὼς, *progreſſus :* undè βεβακὼς, & ſublato κ, βεβαὼς, contractè βεβὼς, perf. part. verbi βαίνω, *eo.*

Βέδυ, *aqua*, Phrygibus.

Βεελζεβὲλ, ὁ, pro Βεελζεβοὺβ, nomen idoli, indecl. Hebr. *Dominus muſcarum :* Metaphoricè Satanæ tribuitur.

Βέῃ, *iret*, Ion. pro βῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. à βαίνω.

Βείομαι, *vivam*, pro βείσομαι, Poët. f. 1. m. quaſi à βείω, rejecto σ, vel potiùs à βιώσομαι, f. 1. m. vocis verbi βιόω, *vivo.*

Βείω, *ivero*, Poët. pro βῶ, a. 2. ſub. pro βῶ, enim Iones dicunt βέω, inde ι inſerto βείω· ſic βείομεν pro βῶμεν· à βαίνω, *eo.*

Βέκκες, Phryges panem voc. *bec & beccum.*

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ, *delirus, ſtupidus :* item *antiquus*, quaſi ante βέκκος & σελήνην.

ΒΕΚΚΟ'Σ, ſeu βέκος, ου, ὁ, *panis*, Phrygum linguâ : item *amens.*

Βέλεα, *tela*, acc. pl. ab

Βελέεσσι, & βελέεσσιν, Ion. & Poët. dat. pl. à βέλος.

Βέλεμνον, ου, τὸ, idem quod βέλος, *telum.*

Βέλεσσιν, dat. pl. à βέλος.

Βελιὰλ, ὁ, *Belial.* nomen origine Heb. Lat. *ſine jugo*, vel *nequam.*

ΒΕ'ΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, *mala.* Etymol. à βάλλω.

Βελλεροφόντης, Dor. Βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glaucis regis Ephyræ filius.

Βελόνη, ης, ἡ, *acus :* item nomen piſcis : à ſeq. th.

ΒΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *telum, jaculum, ſagitta, ictus*; dat. pl. βελέεσσιν, Ion. & Poët. qu. à βάλλω, *jacio.*

Βελόςασις, *locus ad tela conſtitutus, vallum :* item *machina bellica, aries* : qu. à βελῶν ςάσει.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, *melior*, Poët. pro

Βελτίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*, ſuperl. Βέλτιςος.

Βέλτιςα, adv. *optime :* hinc ,

Βελτιόω, *meliorem reddo.*

Βελτίω, nom. vel acc. pl. à βελτίονα, οα, ω, compar ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Βεμβικίζω, *in gyrum ago*; à

ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, ὁ, *turbo, trochus.* Scr & βέμβιξ.

Βένθεα, nom. pl. à

Βένθος, εος, τὸ, *profunditas, fundum* pl. Ion. βένθεσσι, th. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Heb *lius dextræ.*

Βένλιςος, Dor. pro βέλτιςος, *optimus*, perſ. ab ἀγαθὸς.

Βέομαι & βείομαι, *vivam, gradiar.* I βίος, *vita :* hoc à βάω.

ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, Indicâ linguâ *concha, quæ nes continet.*

Βέρεθρον, Att. & per Sync. βέθρον pro θρον, ου, τὸ, *foſſa, profunditas :* βαθὺς, *profundus.*

Βερνίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, per Apo pro Βερονίκη. Gr. *afferens victoriam.*

Βεροίη, ας, ἡ, *Beræa*, nomen urbis, q ρεῖα, *ponderoſa.* Hinc

Βεροιαῖος, αία, αῖον, & Βεῤῥοαῖος, B *ſis.*

Βερονίκα, ας, ἡ, Dor. alii legunt Be Βερενίκη autem Macedonicè dictum p ρενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. *victoriam.*

ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, *betium*, herba : alitè *tamnus.*

ΒΕ~ΥΔΟΣ, εος, τὸ, *veſtis genus*, variu purpureum.

ΒΗ~, *imitatio vocis ovium*, undè βήζει plicatur φωνεῖν.

Βῆ, *ivit*, pro ἔβη, Ion. 3. ſ. a. 2. ab βῇς, *iveris*, a. 2. ſub. à βαίνω, *eo.*

Βηθὴν, *ovis*, Heſych. βήκη, *capra.*

Βηθαβαρὰ, ας, ἡ, nomen loci. Hebr. pretat. *domus tranſitûs.*

Βηθανία, ας, ἡ, nom. villæ. Hebr. Int tatur Lat. *domus afflictionis.*

Βηθεσδὰ, ἡ, nom. piſcinæ, *domus ben tiæ.*

Βῆθι, *valdè*, pro quo βᾶ. & βᾶθι, a. 2. i rat. à βαίνω.

Βηθλεὲμ, ἡ, nom. urbis, indecl. Hebr terpret. *domus panis :* vocatur & *urbs vidis.*

Βηθσαϊδὰ & Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbi κλιτον. Hebr. *domus piſcationis.*

Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nom. villulæ. Hebr terpret. *domus ficuum præcocium.*

Βῆγος, ου, ὁ, propr. nom. viri ; necnon f

ΒΗΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *limen domûs*, q. à βα λίαν, *quod per limina ſæpiùs eatur.*

Βῆμα, ατος, τὸ, *greſſus, veſtigium*; *tribunal, ſuggeſtus*; à 1. perſ. præt. verbi βαίνω, *aſcendo.*

Βήμεναι, Dor. & Poët. pro βῆναι, a. 2 à βαίνω, *eo.*

Βῆν, βῆς, βῆ, Poët. ſine augmento pro &c. βῆναι, a. 2. inf. act. ejuſd. them

Βὴξ, βηχὸς, ἡ, *tuſſis.*

ΒΗ'ΡΟΣ, *birrus*, veſtis genus.

ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *beryllus*, gemm

Βησάμενος, a. 1. part. m. *qui aſcendi* βαίνω. a. 1. m. ἐβησάμην.

Βῆσαν, *iverunt :* 3. pl. Ion. a. 2. pro ἔβ ab ἔβην, ejuſd. th.

Digitized by Google

[illegible], [illegible]: pro ἔβησα, a. 1. Ion. ab inu[illegible] [illegible]. Th. βαίνω, *aſcendere facio.*

[illegible], f. 1. inf. m. ab eod. th.

[illegible], [illegible]: imperf. Ion. m. pro ἐβή[illegible] [illegible] βήσομαι, quod à f. 1. verbi [illegible] tranſformatur in præſens, undè [illegible], imperf.

[illegible], *progredior*: f. 1. m. verbi βαίνω, [illegible]

[illegible], 1. pl. f. 1. vel per Syſtolen pro βή[illegible], 1. pl. a. 1. ſub. act. à βαίνω, ſeu [illegible], f. βήσω. a. 1. ἔβησα.

[illegible], αἱ, *ſaltus, valles.*

[illegible], dat. pl. Ion. ab eod.

[illegible], [illegible], ὁ, *ſaltuoſus*: à βῆσσαι.

[illegible], [illegible]: qu. à βία, po.ius à βήξ.

[illegible], ῦ, ὁ, *ſaltatio concinno greſſu*; &

[illegible], [illegible], hujuſmodi *ſaltator*; qu. à [illegible], & ἄγω.

[illegible], *intrant*, Poët. & Ion. pro ἐβήτην. [illegible] a. 2. [illegible], à βαίνω, *eo.*

[illegible], [illegible], ἡ, *vis, robur, violentia*: μετὰ βίας, [illegible]

[illegible], *urge*: Ion. pro βιάζου, præſ. imperat.

[illegible] Dor. pro βιάζω, à

[illegible], f. [illegible]. a. 1. ἐβιασάμην, in me[illegible] formâ, idem ac βιάω, & βιάζω· at [illegible] apud oratores, *vim affero, co*[illegible] item *nitor*, & *ſtupror*: paſſivè, *oppri*[illegible], *urgeor, cogor*, à

[illegible] *vim affero, urgeo*; f. σω. p. βεβίακα. [illegible], *vis.*

[illegible], [illegible], & βίαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *violen*[illegible], *a, um*, item *injurius*, & *coactus*; & [illegible], comp. ab eod.

[illegible], adv. & βίᾳ, adverbialitèr, *violentèr*, [illegible] à βίαιος, quod ab eod.

[illegible], *cogere, vim afferre*: præſ. inf. à [illegible], quod ab eod.

[illegible], *urgeat, vim inferat*: præſ. imperat. [illegible], -ῶ, βιαζέσθω, άσθω, à βιάζομαι, quod [illegible]

[illegible], ῦ, ὁ, *qui vim infert, violator*: Matt. [illegible] 12. Philo de Agricultura; vix alibi: [illegible].

[illegible], ᾶ, ὁ, Dor. pro βιαςὴς, ῦ, ὁ, idem, [illegible] th.

[illegible], -ῶ, Poët. idem ac βιάζω, f. άσω, p. [illegible], & [illegible], Ion. & Poët. hinc perf. [illegible], & part. βεβιημένος, *coactus*,

[illegible], f. σω, p. [illegible], *venire facio, admitto.* [illegible] Th. βαίνω, *eo.*

[illegible], [illegible], *gradiens, aſcendens*, præſ. part. [illegible], loco βᾶμι, vel a. 2. pro βὰς, ab [illegible].

[illegible], & [illegible], & Poët. pro βαίνω, f. άσω, [illegible] compoſ. βιβῶ, & άσομαι. a. 1. ἐβίβασα. [illegible] præſ. βιβῶν, & βιβὼς. βιβῶς, & βιβᾶς. [illegible] paſſ. βιβάζομαι, incor. a. 1. ἐβιβάσθην. [illegible] med. βιβάσομαι. a. 1. m. ἐβιβασάμην.

[illegible], & βιβλίδιον, ου, τὸ, *libellulus.* [illegible], *liber.*

[illegible], [illegible], τὰ, *biblia, orum.* à [illegible], τὸ, *liber, ſcheda.* Th. βίβλος, *liber.*

[illegible], *vinum Biblinum*: à vite Thra[illegible] [illegible] fuit Βίβλιν.

B I

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, *librorum ſcriptio*: Et

Βιβλιογράφος, ου, ὁ, *librarius*: à βιβλίον, quod à βίβλος & γραφὴ, quod à γράφω.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *bibliotheca*: ex βιβλίον, & θήκη, quod à τίθημι.

Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, voc. βιβλιόπωλα, *biblio-pola.* Th. πωλέω, *vendo.*

Βιβλιοφόρος, ου, *libellio, librum ferens, tabellarius.*

Βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, *bibliotheca.*

ΒΙ´ΒΛΟΣ, ου, ἡ, *liber.*

Βιβρώσκω, idem ac βρώσκω.

Βιεῦντες, Dor. pro βιοῦντες, *viventes*: præſ. part. pl. num. à βιόω, *vivo*: f. ώσω. Th. βίος, ου, ὁ, *vita.*

Βίη, Ion. pro βία, ας, ἡ, *vis, fortitudo.*

Βιήσατο, *cogebat*: a. 1. m. Ion. pro ἐβιήσατο, à βιάω. Th. βία, *vis.*

Βίηφι pro βίῃ, dat. *vi, violenter*: φι eſt Paragoge Poët. & reddit vocem ἄκλιτον· à βίη, *vis*, Ion. pro βία.

Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Aſiæ minoris. Gr. q. d. Βαθυνία, à βάθυνος, *fovea*, quod à βάθος.

ΒΙ´ΚΟΣ, ου, ὁ, *urna anſata, urceus.* Βικίον, *urceolus*, eſt etiam *vicia.*

ΒΙΝΕ´Ω, *ineo, coeo*: f. ήσω. p. βεβίνηκα. qu. à βαίνω, vel à βία.

Βιοῖ, *vivit*: 3. ſing. præſ. à βιόω. Hinc βιοίμην, opt. *vivam*, à βίος, *vita.*

Βιολογέω, ῶ, *vitam alicujus deſcribo*, part. paſſ. βιολογούμενος.

ΒΙ´ΟΣ, ου, ὁ, *vita, victus, facultates*; At

Βιὸς, ου, ὁ, *arcus, nervus arcûs*: qu. βίᾳ, i. e. *vi tenditur.*

Βιοτεύω, *vivo*: f. σω. βιοτεύσῃς, 2. perſ. a. 1. ſub. act. à βίος, *vita.*

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, *vita.*

Βιότης, ητος, ἡ, idem, & ab eod. th.

Βιοτικὸς, ῦ, idem ac βιωτικὸς.

Βιότοιο, *victus*: gen. Ion. pro βιότου, à

Βίοτος, ου, idem Poët. ac βίος.

Βιοὺς, *qui vixit*: a. 2. part. ex ἐβίων, ut δὺς ex ἔδυν· quod ἐβίων eſt a. 2. à βίωμαι, inuſ. quod à βιόω, *vivo.* Th. βίος, *vita.*

Βιοῦσθαι, Ion. & Poët. pro βιοῦν, præſ. inf. verbi βιόω, *vivo*, ab eod.

Βιοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vitam corrumpens, vitæ corruptela*: & in voc. βιοφθόρε· ex βίος & φθείρω, *corrumpo.*

Βιόω, *vivo*: f. ώσω, & ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων (à βίωμι, inuſ.) indè opt. βιῴην. inf. βιῶναι. part. βιοὺς. perf. paſſ. βεβίωμαι. a. 1. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, *vita.*

Βίσων, vel βίςων, *bos quidam ſylveſtris.*

Βῦτινα, ης, ἡ, idem quod βῖκος, *urna.*

Βιῴην, *viverem*: Att. pro βιοίην: a. 2. opt. à βίωμι. Th. βίος, *vita.*

Βίων, ὁ, *Bion*, Philoſophus.

Βιῶναι, *vixiſſe*: a. 2. inf. ab inuſ. βίωμι, quod à βιόω. Th. βίος, *vita.*

Βιῶσαι, a. 1. inf. act. ab eod.

Βιώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vitalis*: ab eod.

Βίωσις, εως, ἡ, *vita anteacta, ipſa vivendi actio.*

Βιωτικὸς, ῦ, *vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens, ſecularis*, ab eod. th.

Digitized by Google

Βιωτὴν,

Βιωτὸν, in neut. gen. *vivendum* : à
Βιωτὸς, ῦ, *vitalis* : ab eod.
Βιώτω, 3. ſing. a. 2. imperat. à βίωθι, quod à βίωμαι. Vide βιόω.
Βιωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vitæ utilis* : ex βίος, *vita*, & ὠφελέω, *proſum*.
Βλαϐεῖν, priſcum & Poët. verbum pro βλάπτειν, *nocere*. Hinc a. 2. ἔϐλαϐον.
Βλαϐεὶς, *læſus* : & in. f. g. εῖσα. a. 2. part. paſſ. à βλάπτω, *lædo*.
Βλαϐερὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius, a, um*, & indè
Βλαϐερῶς, *perperàm*, adv. à βλάπτω, *noceo*.
Βλάϐη, ης, ἡ, *noxa, damnum, detrimentum* : à p. m. βέϐλαϐα, verbi βλάπτω.
Βλαϐῆναι, *læſum eſſe* : a. 2. inf. paſſ. &
Βλαϐήσομαι, f. 2. ind. paſſ. ab eod.
Βλάϐος, εος, το, idem quod βλάϐη.
Βλαϐῶ, f. 2. ſub. à βλάπτω, quod vide.
Βλαδὰ, ῶν, τὰ, *immatura* : à βλάζω, ſeu βλαςὸς, *germen*.
Βλάζω, *ſtultus ſum* : qu. à βλὰξ, *inutilis*.
ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, *volgus, cui diſtorta ſunt crura* : dicitur & βλαισσὸς, gem. σ Poët. à βλάπτω, *lædo*.
Βλακεία, ας, ἡ, *ſocordia*, &
Βλακεύω, f. εύσω, εύκα, *ſocordiæ me dedo, torpeo* : huic opp. σπουδάζω. Item
Βλακικὸς, ῦ, *ignavus* : & exindè
Βλακικῶς, *ignavè, tardè*. Omnia à βλὰξ, *iners*.
Βλάνος, ὁ ϗ ἡ, *lippus, cæcutiens* : quaſi βλέπων ἄνευ.
ΒΛΑ'Ξ, κὸς, ὁ, *piſcis quidam inutilis*, ſiluro ſimilis; item *ignavus, iners* : qu. à βάλλω, *abjici dignus*.
Βλάπτη, 3. ſing. præſ. ſub. act. βλάπτουσ' pro βλάπτουσα, præſ. part. act. f. g. à
ΒΛΑ'ΠΤΩ, *lædo, noceo* : cum acc. f. ψω. p. βέϐλαφα. a. 1. ἔϐλαψα. a. 2. ἔϐλαϐον. f. 2. βλαϐῶ. præt. paſſ. βέϐλαμμαι. a. 1. paſſ. ἐϐλάφθην. a. 2. paſſ. ἐϐλάϐην. a. 2. part. βλαϐεὶς, & in f. g. εῖσα. a. 2. inf. paſſ. βλαϐῆναι f. 2. paſſ. βλαϐήσομαι. præt. med. βέϐλαϐα. Hinc Angl. to blaſt.
ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, *germino, fruticor* : f. βλαςήσω. p. βεϐλάςηκα. a. 2. ἔϐλαςον.
Βλάςημα, ατος, τὸ, *germen* : à 1. perſ. præt. paſſ. verbi βλαςάνω. Angl. A Bloſsom.
Βλαςησάτω, a. 1. imperat ab eod.
Βλαςήσω, *germinabo* : f. 1. ab eod.
Βλάςος, υ, ὁ, nom. viri : ſed βλαςὸς, ῦ, ἡ, *germen*.
Βλασφημέω, *impiè loquor, maledictis inceſſo* : imperf. ἐϐλασφήμεον, ουν. f. ήσω. p. ηκα. præſ. paſſ. Βλασφημοῦμαι, *malè audio, tanquam blaſphemus accuſor*. perf. paſſ. βεϐλασφήμημαι. f. 1. paſſ. βλασφημηθήσομαι, &
Βλασφημία, ας, ἡ, *blaſphemia, maledicentia* : à
Βλάσφημος, υ, ὁ ϗ ἡ, *blaſphemus, maledicus* : qu. à βλάπτειν φήμην.
Βλασφήμως, *ignominioſè*.
ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, Βυζάντιον, υ, τὸ, *os anterius plantarum purpureæ* : Matthiolus dicit eſſe *onychem*, vel *conchulam Indicam*.
ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, αἱ, *genus calceamenti*.
Βλαφθεὶς, *læſus* : a. 1. part. paſſ. βλαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à βλάπτω, *lædo*.

Βλείμην, εῖο, εῖτο, a. 2. opt. m. à βλῆμι, *cutio* : quod à βάλλω ut θείμην, εῖο, à τίθημι.
Βλεὶς, *percuſſus* : a. 2. part. paſſ. verbi βλ[...] vel per Sync. pro βληθεὶς, a. 1. part. pa[ſſ.] βάλλω, *jacio*.
Βλεμεαίνω, *trucibus oculis circumſpicio*, mi[...] quod à βλέμμα *aſpectus*.. Th. βλέπω.
Βλέμμα, ατος, τὸ, *aſpectus* : à βλέπω, *[aſ]picio*.
ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus*. Hinc
Βλεννὸς, οῦ, *ignavus* : &
Βλεννώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, *mucoſus*.
Βλέπουσα, Dor. pro βλέπουσα, *aſpiciens* : p[...] part. f. g. à
ΒΛΕ'ΠΩ, εις vel πρὸς, *aſpicio, intueor* ; [...] *caveo* : f. ψω. præt. βέϐλεφα. a. 1. ἔϐλ[εψα] præt. paſſ. βέϐλεμμαι· qu. βάλλω ὦπα.
Βλέτυγες, & βλέκυγες, *nugæ* : qu. à βα[...] quia rejectanea.
Βλεφαρίζω, f. ίσω, *nicto, crebrò conniveo*
Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, ſeu βλεφαρίδες, in [...] frequentiùs, *cilia, pili palpebrarum*, [...] *palpebræ*.
ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, υ, τὸ, *palpebra, pellis te[gens] oculos* : qu. βλέπυς φάρος, id eſt, [...] *tegmen* : vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.
Βλέψις, εως, ἡ, *intuitus* : à. 2. perſ. præt. [...] verbi βλέπω.
Βληθεὶς, *ictus, trajectus* : a. 1. part. paſſ. [βλη]θῆναι, a. 1. inf βλήθητι, a. 1. imp[erat.] paſſ. βληθῶ, a. 1. ſub. paſſ. à βάλλω, [...] *cutio*.
Βλῆμα, ατος, τὸ, *jactus, ictus, vul[nus]* Them. βάλλω, *jacio*.
Βλήμενος, *ictus* : per Sync. pro βεϐλημ[ένος] perf. part. paſſ. à βάλλω. perf. paſſ. βέ[ϐλη]μαι. Alii volunt à βλῆμι formare.
Βλῆσθαι, *jactum eſſe*, abjecto augmento βεϐλῆσθαι, perf. inf. paſſ. à βάλλω.
Βλῆτο, Poët. pro ἐϐέϐλητο, pluſq. p. [...] ejuſ. verbi.
Βλήτροισι, dat. pl. Ion. à
Βλῆτρον, υ, τὸ, *clavus ferreus, peſſulus* : [...] eod. th.
ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, p. η[...] *balo* : de ovibus.
Βλήχεσθαι, Poët. pro βληχᾶσθαι, *balare* [...] βληχάομαι. Undè
Βληχὴ, ῆς, ἡ, *balatus* : undè Angl. Ble[at]
Βλήχημα, ατος, τὸ, idem, & ab eod. th.
ΒΛΗΧΡΟ'Σ, υ, *debilis, imbecillis* : ut & ἀ[βλη]χρὸς. Hinc βληχρῶς.
Βλὶξ, *continentèr, aſſiduè*, adv. qu. à β[...] *ictus*.
ΒΛΙ'ΤΟΝ, υ, τὸ, *blitum, olus inſipidum*.
ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, *exprimendo aufero*, u[t] favis mel : quod à μελίττω, à μελι[...] *apis*.
Βλοσυροῖο gen. Ion. pro οῦ, à
Βλοσυρὸς, οῦ, *terribilis aſpectu, torvus, tru[culentus]* : à βλέμμα σύρειν, *viſum trahere* [...]*que*.
Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, *habens oculos truces* :
Βλοσυρωπὸς, ὁ, *terribilis aſpectu* : ab ὢψ [...] βλοσυρὸς, *truculentus*.
ΒΛΥ'ΖΩ, & βλύω. f. βλύσω, *ſcaturio, effun[do] mano*. Sic dictum à murmure aquarum.

Βλαθ[...]

Digitized by Google

[illegible], ȣ, *celſus, procerus* : à βλώσκω, *aſcendo*.
[illegible], ȣ, ὁ, *bucella, fragmentum panis* [illegible] : qu. à βάλλω.
[illegible], εως, ἡ, *adventus* : à
[illegible], ώσω, *advenio, aſcendo, creſco*.
[illegible] : 3. ſing. præſ. a βοάω.
[illegible], Poët. pro βοᾷ, Pleonaſmo literæ α, [illegible] ſing. indic. præſ. ab eod. th.
[illegible], imperf. Poët. act. pro ἐβόων, verbi [illegible], *clamo*.
[illegible], ȣ, τὸ, *ſcutum, ex boum agreſtium* [illegible] : à βῦς & ἀγρὸς, *rus, ager*.
[illegible], ȣ, *Boagrius*, Locrentium amnis.
[illegible], ȣ, ὁ, Dor. pro βοηθόος. Poët. pro [illegible] frequentiùs βοηθὸς, *auxiliator, bellator*, [illegible] *velox*. Th. βοηθέω.
[illegible], Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς, Lat. *filii* [illegible] : Marc. iii. 17.
[illegible], Dor. pro βοᾷς, 2. ſing. præſ. ind. [illegible] verbi βοάω.
[illegible], αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. [illegible] verbi.
[illegible] *clamant*, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præſ. [illegible] act. à
[illegible] BOO, *clamo, vociferor, celebro* : f. ήσω. [illegible] ἐβόων, ων. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα. a. 1. imperat. βόησον, άτω.
[illegible], ας, ἡ, ſubint. δορὰ, *bubula, pellis, rudens*, [illegible] 122. Th. βῦς.
[illegible], ȣ, *bovinus, bubulus* : ut &
[illegible] ab eod. th.
[illegible] à βῦς.
[illegible], ἡ, *clamor*; item *pugna* : à βοάω, [illegible].
[illegible] Dor. pro βοᾷ, 3. ſing. præſ. ſub.
[illegible], ας, ἡ, *adjumentum, auxilium* : à
[illegible]Ω, ῶ, *auxilior, ſuccurro* : qu. εἰς τὴν [illegible], *ad clamorem accurro* : f. ήσω. p. [illegible]. a. 1. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. [illegible], άτω. 3. ſing. præſ. imperat. βοή[illegible] contractè pro βοήθει.
[illegible], ατος, τὸ, *auxilium, remedium, adminiculum* : &
[illegible], ȣ, *auxiliaris*. Item
[illegible], ȣ, ὁ & ἡ, & βοηθόος, Poët. *auxiliator* : à [illegible].
[illegible], ας, ἡ, *boum abactio, præda* : à βῦς & [illegible], *abigo*.
[illegible], f. ήσω. p. ηκα. *boves agito*, vel [illegible] : à
[illegible], ȣ, ὁ, *bubulcus, boum agitator*, vel [illegible] : &
[illegible], ιδος, ἡ, *boum agitatrix*, vel *abactrix* : à βῦς & ἐλαύνω.
[illegible], Dor. pro βοᾶν; præſ. inf. act. à βοάω. [illegible] Dor. pro βοᾷς, præſ. ſub. act.
[illegible], ȣ, ὁ, *boum paſtor* : παρὰ τὸ βῦς [illegible], id eſt, *boves paſcere*.
[illegible], ύος, ἡ, idem ac βοὴ, *clamor*. Th. [illegible].
[illegible], ȣ, τὸ, *parva ſcrobs*; à
[illegible], ȣ, ὁ, *fovea, ſcrobs* : qu. βάθρος, à [illegible].
[illegible], ȣ, idem, ſed Ἀττικώτερον, qu. à [illegible], *excavo in profundum*.
[illegible], vel [illegible], τὸ, *bucula*.
[illegible] ζεύγη βοῶν, *juga boum*.

Βοιωτία, ας, ἡ, *Bœotia* : Hinc
Βοιωτὸς, ȣ, ὁ, *Bœotus*.
Βοιωτιάζω, f. ξω, *imperito Bœotiis*.
Βολβῶν, *ictuum* : gen. pl. Æol. à βολή. Th. βάλλω.
Βόλβιτον, ȣ, quod & βόλιτον, *ſtercus, fimus* : à βολὴ, quia ejicitur.
ΒΟΛΒΟ΄Σ, ȣ, ὁ, *BULBUS, radix quævis rotunda*. Hinc
Βολβώδης, εος, ὁ & ἡ *bulboſus*.
Βολὴ, ῆς, ἡ, *jactus*; item *ictus, plaga*; gen. pl. Æol. βολάων· à præt. med. βέβολα, verba βάλλω.
Βολίζω, *bolidem demitto* : f. ίσω. p. βεβόλικα. a. 1. ἐβόλισα. a. 1. part. βολίσας, αντος. à
Βολὶς, ίδος, ἡ. *jaculum, ſagitta*; item *funis alligato plumbo*, quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, *jacio*.
Βόλος, ȣ, ὁ, *jactus*, Ion. & Poët. *funda, verriculum* : ab eod. th.
Βομβεῦντι, Dor. pro βομβοῦσι. Βομβεῦσα. Dor. & Æol. pro βομβοῦσα, *ſuſurrans* : præſ. part. f. g. à
Βομβέω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα. *bombum edo* vel *facio, ſuſurro, reſono* : à
ΒΟ΄ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, *bombus, ſonus quem edunt apes, ſtrepitus*. Hinc
Βομβύλη, ης, ἡ, *genus apis* : &
Βομβύλιος, ȣ, idem : eſt & *genus poculi*, βομβεῖν ἐν τῇ πόσει : &
Βόμβυξ, υκος, ὁ, *bombyx vermis* : à βόμβος, *bombus*.
ΒΟ΄ΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, ὁ, *animal ſylvaticum*; aliter *monops*.
Βὸζ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. & interpret. *in quo robur*.
Βοοζύγιον, ȣ, τὸ, *jugum boum*.
ΒΟΡΑ΄, ᾶς, ἡ, *pabulum eſca*, propriè brutorum : qu. à βόω, ſeu βόσκω, *alo*.
* Βόραθρον, ȣ, τὸ, *fovea in terra excavata*.
Βορβοροκοίτης, ȣ, ὁ, *qui cubat in luto* : nomen ranæ : ex βόρβορος & κοίτη, *cubile*.
ΒΟ΄ΡΒΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, *cœnum, limus*, propriè ἐκ τῆς βορᾶς. Hinc
Βορβορόω, *cœno, contamino*.
ΒΟΡΒΟΡΥ΄ΖΩ, *ſtrepo*, propriè de inteſtinis crepitantibus.
Βορέαο, gen. Æol. pro βορέȣ, ut & βορέω, gen. Ion. à
ΒΟΡΕ΄ΑΣ, & Ion. βορέης, ȣ, ὁ, *Boreas, aquilo* : qu. ἀπὸ τȣ̃ βοᾶν καὶ ῥεῖν, quod ventus ſit ſonorus & violentus : vel à βορὰ, quod edacitatem afferat. Hinc
Βορέηθεν, adv. Poët. à *ſeptentrionali plagâ* : &
Βόρειος, & βορήϊος, Poët. ȣ, *Borealis* : ὑπερβόρεος, *qui ex remotiſſimâ regione venit*.
Βορὴν, acc. Ion. pro βορὰν, à βορὰ, *pabulum*.
Βόρμαξ & μύρμαξ, *formica* : quia diligenter βορὰν μάει, id eſt, *cibum quærit* : vel à μύρμηξ, & certe μ & β cognata ſunt.
Βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, *Boreas* : ſic & βοῤῥῆς, nom. ſing. Ion. Βοῤῥᾶθεν, *à Boreâ*.
Βόσις, εως, ἡ, *paſtus, cibus*. Th. βόω, inuſitat. *paſco*.
Βόσκημα, ατος, τὸ, *pecus, animal*; item *paſcua* : à βόσκω, qu. ab eod. th.
Βοσκήσασθε, *paſcemini* : Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl.

2. pl. f. 1. m. verbi βόσκω, *paſco*: f. ήσω, ab eod. th.

Βόσκησις, εως, ἡ, *paſtio*: ab eod. th.

Βόσκοντι, Dor. pro βόσκȣσι, *paſcunt*. 3. pl. præſ. à

Βόσκω, *PASCO*: f. βοσκήσω. p. βεβόσκηκα. a. 1. ἐβόσκησα. ab eod. th.

* Βόσπορον, *planta & fructus Indicus*.

Βοσὼρ, nom. propr. Hebr. interpret. *ſparſor*: qui etiam dicitur βεὼρ, pater *Balaami*.

ΒΟ´ΣΤΡΥΧΟΣ, ȣ, ὁ, & βόστρυξ, χος, ὁ, *cincinnus*, *capillus*, *cæſaries*: qu. à βότρυς, *quod uvæ inſtar pilorum cohæreant*.

Βοτὰ, vide Βοτόν.

Βοτάνη, ης, ἡ, *herba*, *gramen*: à βοτὸς, *eſca*: qu. à βόω, *paſco*. Hinc

Βοτανικὸς, ȣ̃, *herbarius*: &

Βοτάνιον, ȣ, τὸ, *herbula*: ab eod. th.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *paſtor*: ab eod. th.

Βοτὸν, ȣ̃, τὸ, *pecus armentum*: à βόω, *inuſ*.

Βοτὸς, ȣ̃, ὁ, *alimentum*: ab eod. th.

Βοτρύδιον, ȣ, τὸ, *racemulus*: &

Βοτρυδὸν, adv. *racematim in modum racemi*. Th. βότρυς.

Βοτρυόπαις, ὁ ϗ ἡ, *vitis*, *quæ botros ut liberos fert*: ex βότρυς & παῖς.

ΒΟ´ΤΡΥΣ, υος, ὁ, *botrus*, *uva*, *racemus*: voc. ὦ βότρυ, acc. pl. βότρυας, qu. ε πολὺν ῥέει. Hinc βοτρυόεις, εσσα, εν, *racemoſus*.

Βȣ̃, eſt particula augendi à βȣ̃ς, *bos*, quia magnum animal.

Βȣ̃, etiam Poët. pro βοός.

Βουβαλὶς, ιδος, ἡ, &

Βούβαλος, ȣ, ὁ, *bubulus*: ſylveſtris bos à βȣ̃ς, *bos*.

Βȣβότας, α, ὁ, Dor. pro βȣβότης, ȣ, ὁ, *boûm paſtor*, *bubulcus*: à βȣ̃ς & βόω, inuſ. *paſco*.

Βούβρωσις, vel βούβρωστις, ἡ, *magna fames*: à βȣ̃, particulâ augente, & βρῶσις, *cibus*: quod à βρώσκω, *comedo*.

ΒΟΥΒΩ´Ν, ῶνος, ὁ, *inguen*. Sic & tumor dicitur circa inguina.

Βȣγάϊος, ȣ, *qui valdè ſe jactat*: à γαίω, *glorior*.

Βȣ́γλωσσος, & ον, *lingua bubula*, herba: &

Βȣ́γλωσσος, *ſolea*, piſcis: Angl. ſole: ex βȣ̃ς & γλῶσσα.

Βούδορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *boves excorians*: à βȣ̃ς & δορὰ, qu. à δέρω. Th. δέρας, *pellis*.

Βȣθυσία, ας, ἡ, *immolatio boûm*: ex βȣ̃ς & θύω, *macto*.

Βȣκαῖος, ut & βοῦκος & βῶκος, Dor. ȣ, *buculus*, & *bubulcus*, *meſſor*: idem quod βούτης, ȣ, ὁ. Th. βȣ̃ς.

Βούκεντρον, ȣ, τὸ, *ſtimulus boûm*: κέντρον, quo aguntur βόες.

Βȣκολέω, ῶ, f. ήσω, *boves paſco*: item generalitèr *paſco & lacto*: βȣκολέοντι, dat. ſing. part. præſ. ex βȣ̃ς, *bos*, & κόλον, *cibus*.

Βȣκολία, idem ac βȣκόλιον.

Βȣκολιάζω, item βωκολιάζω & βωκȣλιάσδω, Dor. f. άσω vel άξω, *paſtoritium carmen cano*: & inde

Βȣκολιασμὸς, ȣ̃, ὁ, *paſtoritii carminis modulatio*, tibiæ cantu & tripudio: &

Βȣκολιαστὴς, ȣ̃, ὁ, *paſtoritii carminis modulator*: à βȣ̃ς, & κόλον, *cibus*.

Βȣκολικὸς, ȣ̃ *paſtoralis*: *paſtoritius*: &

Βȣκόλιον, ȣ, τὸ, *armentum boûm*: item

Βȣκολισμὸς, ȣ̃, ὁ, *paſtoralis cantilena*: &

Βȣκόλος, & Dor. βωκόλος, ȣ̃, ὁ, *bubul*[cus,] *armentarius*: ex iiſd. th.

Βȣλαφόρος, ω, ὁ, Dor. pro Βȣληφόρος, q[uod] vide.

Βούλει, *vis*, Att. pro βούλῃ, 2. perſ. ſin[g.] βούλομαι, *volo*.

Βούλεο, *malis*: præſ. imperat. Ion. [pro] βούλȣ, ab eod. th.

Βούλετ' pro ἐβούλετο, imperf. ejuſd. verbi

Βȣλεύεο, Ion. pro βȣλεύȣ, præſ. impe[rat.] paſſ. à βȣλεύω, *conſulto*.

Βούλευμα, ατος, τὸ, *conſilium*. Th. β[...] idem.

Βȣλευόμενος, Ion. & Poët. pro βȣλόμ[ενος,] præſ. part. à βούλομαι, *volo*.

Βȣ́λευσαι, a. 1. imperat. med. βȣλεύσ[...] dat. ſing. a. 1. part. act. verbi βȣλ[εύω,] *conſulto*. Th. βȣλὴ.

Βȣλεύσαντε, a. 1. part. dual. num. βȣλε[...] 3. perſ. a. 1. ſub. à βȣλεύω.

Βούλευσεν, a. 1. Ion. ab eod. th.

Βȣ́λευσις, εως, ἡ, *conſultatio*: &

Βȣλευτήριον, ȣ, τὸ, *conſilii locus*, *curia*, *ſ[ena]tus*: item

Βȣλευτὴς, ȣ̃, ὁ, *conſultor*, *ſenator*: ab eod.

Βȣλευτικὸς, ȣ̃, *conſultus*: item *ſenatorius*, [ad] *ſenatum ſeu curiam pertinens*: &

Βȣλευτὸς, ȣ̃, *in deliberationem cadens*: [ab] eod. th.

Βȣλεύησθα, *conſulas*, pro βȣλεύῃς, 2. [perſ.] præſ. ſub. per Paragogen τȣ̃ θα. à

Βȣλεύω, *conſulto*, f. εύσω, p. βεβούλευκα. [a.] ἐβούλευσα. a. 1. med. ἐβȣλευσάμην. [Th.] βουλη.

Βουλέων, gen. pl. Poët. pro βȣλῶν, à

ΒΟΥΛΗ, ῆς, ἡ, *conſilium*, *conſultatio*, *cu*[ria]: hinc βȣλεύω, *conſulto*, βȣλευτὴς, ȣ̃, *ſenator*: βȣλευτήριον, ȣ, τὸ, *curia*: ἐπιβ[ουλή,] ῆς, ἡ, *inſidiæ*: συμβȣλεύω, *conſilium* [...]

Βούληαι, Ion. pro βούλῃ, 2. ſing. præ[ſ.] βούλομαι, *volo*.

Βȣληθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ.

Βȣληθεὶς, εῖσα, *volens*, a. 1. part. paſſ. [...] verbi.

Βούλημα, ατος, τὸ, *voluntas*, *arbitrium*, [pro]*poſitum*. Th. βούλομαι, *volo*.

Βουλῃσιν & βουλῆσι, dat. pl. Ion. pro [βου]λαῖς, à βουλὴ, *conſilium*.

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βούλημα. & ab

Βουλητικὸς, ȣ̃, *voluntarius*: &

Βουλητὸς, ȣ̃, *ſub voluntatem cadens*: à [βού]λομαι, *volo*.

Βουληφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conſultor*, *conſilia*[rius:] voc. ὦ βουληφόρε. ex βουλὴ & φέρω.

* Βȣλιμάω, *graviter eſurio*, Xen. Cyro[p.] viii. p. 442.

Βούλομ' pro

ΒΟΥ´ΛΟΜΑΙ, *volo*; item, *malo & cu*[pio:] βούλει, & βούληαι, Poët. *vis*, pro β[ούλῃ:] præſ. opt. βουλοίμην, οιο, οιτο. im[perf.] ἐβουλόμην, & ἠβουλόμην, Att. ου, ετο [f.] βουλήσομαι. p. βεβούλημαι, tanq. a. βο[ύλ]ομαι. a. 1. ἐβουλήθην, & Att. ἠβουλ[ήθην:] præt. m. βέβουλα in compoſ.

Βοῦλος, *inteſtina*: unde farcimina fiunt. [...] *bolus*.

Digitized by Google

Βȣλυ

[illegible], ῦ, ὁ, *tempus quo boves ſolvuntur à jugo, veſpera*: à βῦς, & λύω, *ſolvo*.

[illegible], ε, ὁ, *binnulus magnus*: ex βȣ̃ particulâ augente & νεβρὸς, *binnulus*. Iuvenalis & τὶ βȣνεβρ...

[illegible]Σ, ῦ, *collis, tumulus*. Hinc

[illegible], *divoſus*.

[illegible], *clivoſus*: qu. à βαίνω, quia ſcanditur.

[illegible], αιδ☉, *puer* vel *adoleſcens grandis* vel *magnus*. Ex βȣ̃ particulâ intenſ. & παῖς. Hinc fortaſſis Angl. booby.

[illegible], *magnus*, propriè *luctator*: item [illegible]: Βύπαλον, μέγα ϗ ὄνομα, Heſych. [illegible] vel ſimpliciter *magnum*, vel pro μέγας ὄνος ϗ ὄνομα, *magnus aſinus*, & nomen [illegible] proprium. Th. πάλη.

[illegible], ῖδ☉, ὁ, *ſtimulus*, quo boves pungunt; *id ac.* Βȣκένʈρον, q. βȣ̃ς πλήκτρον. Vel *ſcutica*, quæ fit ex bubulâ pelle.

[illegible] πόλα, *magna verua*, qu. ad boves [illegible]gendos. Ex βȣ̃ς & πείρω, *tranſadigo*: p. m. πέπορα.

[illegible]σσ☉, ſive βόρασσ☉, ε, ὁ, *fructus qui* [illegible] *datè*: i. e. palma ſuo involucro [illegible].

[illegible]Σ, οὸς, ὁ ϗ ἡ, *BOS*, *vacca*: al βοὸς, [illegible]: dat. pl. βȣσὶ, & Ion. βόεσσιν; in [illegible] ſing. βȣ̃ν. acc. pl. βόας, βȣ̃ς.

[illegible], in acc. Βȣ́σιριν, *Buſiris*, rex Ægyptiorum.

[illegible], α, ὁ, Dor. pro

[illegible], & hoc à βότης, pro quo &

[illegible]ἦρ☉, ὁ, *paſtor*: Th. βόω, inuſ. *paſco*.

[illegible] & ον, *Butomum*, herba, quam βόες [illegible], *boves carpunt*.

[illegible], ε, τὸ, *BUTYRUM*, *lactis ſpuma*. Gen. xviii. 8. à βȣ̃ς, *vacca*, & τυρὸς, *caſeus*, quod à bubulo lacte plurimum fiat. Angl. butter.

[illegible], *boves mactо*: & hinc

[illegible]☉, *boum interfector*: à βȣ̃ς & φένω, [illegible]: p. m. πέφονα.

[illegible]Ω, f. ώσω & όσω. p. κα, *paſco*, thema [illegible]. pro quo in uſu eſt, βόσκω, idem. Hinc βοτὴρ, βοτὸν, βοτάνη, ἱπποβότης, μηλοβότης, &c.

[illegible], *clamarem*, Att. pro βοάοιμι, βοῷμι.

[illegible]☉, *celebratus*: à βοάω.

[illegible], *clamabant*. pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. à βοάω· βοῶντ☉. gen. ſing. part. præſ.

[illegible], Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præſ. act. à [illegible].

[illegible], ιδ☉, ἡ, *cui bovini ſunt oculi*, *magni* & *venuſti*: ex βȣ̃ς, & ὤψ, ὠπὸς, *oculus*, [illegible] à p. m. ὦπα· ab ὄπ.ομαι.

[illegible], *vociferantis*, gen. ſing. præſ. part. act. f. g. verbi βοάω.

[illegible], f. ήσω. p. κα, *aro*. præſ. inf. βοηλατεῖν ex βȣ̃ς & ἐλαύνω, *pello*.

[illegible], ε, ὁ, *Bootes*. Nomen ſigni cœleſtis [illegible] *Arctophylax* dicitur, ex βȣ̃ς & ὠθέω, [illegible]. Eſt enim boûm agitator; item [illegible].

[illegible], ας, ἡ, *moderatio certaminis*, & de [illegible] *adjudicatio*: &

[illegible], ε, τὸ, *præmium victoriæ*, à ſeq. th. Hinc Angl. brabe.

[illegible]Σ, ε͂☉, *qui dat præmium certaminis*: *certaminis moderator* & *arbiter*: à ῥάβδος, *virga*, quam βραβευταὶ geſtare ſolebant, vel quòd virgâ palmeâ deſignabantur victores.

Βραβευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem.

Βραβεύω, *præmium do certaminis, de victoria decerno*: item *impero, moderor*. βραβευέτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. f. εύσω. p. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεὺς.

ΒΡΑΒΥ'ΛΑ, τὰ, *pruna Damaſcena*.

ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ε, ὁ, vel ε͂☉, τὸ, *raucedo*, à βρόγχ☉, *quia gutturi accidit*.

Βραδέως, *tardè*; item *ſegnitèr* & *cunctantèr*; βραδύτερον, *tardiùs, ſegnius*; βραδύτατα, *tardiſſimè*, adv. à βραδὺς.

Βραδινὸς, ȣ̃, ὁ, Æol. pro ῥαδινὸς, *gracilis*, quod vide.

Βραδίον, *tardiùs*, compar. & in ſuperl. βράδιςον· à βραδὺς, *tardus*.

Βραδυνȣ́σαις, *tardantibus*, dat. pl. præſ. part. f. g. à

Βραδύνω, *tardo, cunctor*, f. υνῶ. a. 1. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, *tardus*.

Βραδυπλοέω, ῶ, *tardè navigo*, f. ήσω, p. βεβραδυπλόηκα· ex βραδὺς, & πλό☉, *navigatio*: quod à πλέω.

ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *tardus, a, um*, in compar. βραδίων, & βράσσων, vel βραδύτερ☉, ſuperl. βράδις☉, vel βραδύτατ☉. Hinc

Βραδύτης, ητ☉, ἡ, *tarditas, ſegnities*.

ΒΡΑ'ΖΩ, & βράττω, f. σω, *ferveo, bullio*.

ΒΡΑ'ΘΥ, ſive βράθυς, *herba*, Lat. *ſabina*.

Βράκανον, ε, τὸ, *agreſte olus*.

Βράκ☉, ε͂☉, τὸ, idem ac βράκα, ης, ἡ, *velum*, ſeu *tegmen pudendorum*, *bracca* nunc dicta.

Βρασθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. paſſ. ab ἐβράσθην, a. 1. verbi βράζω, *ferveo*.

Βράσμα, ατ☉, τὸ, & βρασμὸς, ȣ̃, *ebullitio, fervor*. Th. βράζω.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράχε, imperf. vel a. 2. Ion. à βράχω, *ſtrepitum edo*.

Βραχέα, έων, τὰ, *brevia*. Vada, quæ propter aquarum brevitatem *brevia* vocantur.

Βραχέη, Ion. pro βραχεῖα, f. g. à βραχὺς.

Βρεχεὶς, & in f. g. βραχεῖσα, *perfuſus*: a. 2. part. paſſ. à βρέχομαι, ſeu βρέχω, *madefacio*. a. 1. paſſ. ἐβράχην. a. 2. inf. βραχῆναι.

Βραχέως, adv. *breviter, paucis*.

ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ον☉, ὁ, *BRACHIUM*, q. comp. à βραχὺς· quòd lacertus brevior ſit ulnâ.

Βραχίων, etiam *brevior*: compar. ut & βράχις☉, *breviſſimus*: ſuperl. à

ΒΡΑΧΥ'Σ, εῖα, χὺ, έ☉, *brevis, e*: μετὰ βραχὺ, *paulò poſt*: βραχύ τι, *paululùm*, διὰ βραχέων, *paucis*. Hinc forſan Angl. to break.

Βραχυσιδαρὸς, ε, ὁ, Dor. pro βραχυσίδηρ☉, *qui breve ferrum* ſeu *cuſpidem habet*: ex βραχὺς & σίδηρ☉, *ferrum*.

Βραχύτης, ητ☉, ἡ, *brevitas*: à βραχὺς.

Βραχυτράχηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *breve qui collum habet*.

ΒΡΑ'ΧΩ, f. ξω, *ſono, ſtrepo*: propriè de iis, quæ franguntur. Hinc Angl. brake.

Βρέγμα, ατ☉, τὸ, & βρεγμὸς, ε, ὁ, *ſinciput*: à βρέχω, *madefacio*.

Digitized by Google

* Βρέγμα pro liquore. Παλιούρων βρέγμα, liqu r ex paliuris expreſſus.

Βρεκεκὲξ, vox ranarum.

Βρέμεσθαι, Poët. idem ac τὸ βρέμειν· à

ΒΡΕ'ΜΩ, FREMO, murmuro: f. μῶ, p. m. βέβρομα· inde βρόμος, fremitus.

Βρένδον, cervus, Meſſapiis.

Βρένθις, & βρένθιξ, lactuca.

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, unguentum quoddam Lydorum: item faſtus: inde βρενθύεσθαι, arrogantem eſſe: cum faſtu incedo, Luc. Timon.

Βρένδιον, caput cervi, Meſſapiis: à βρένδον, cervus.

Βρέξαι, pluere: a. 1. inf. à βρέξω, f. 1. act. à βρέχω, pluo.

ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, ſimulacrum, ſtatua, idolum.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ infans. Hinc

Βρεφύλλιον, τὸ, infantulus.

Βρέχμα, ατος, τὸ, &

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, ſinciput, caput: à βρέχω.

ΒΡΕ'ΧΩ, madefacio, irrigo, bibo, pluo: f. ξω. præt. χα. a. 2. ἔβραχον. a. 2 paſſ. ἐβράχην. p. m. βέβροχα. p. paſſ. βέβρεγμαι. Hinc Angl. derivari videtur brook.

Βρήσσω, tuſſiendo ex puo; qu. à βήσσω. Undè forſan Angl. breast, utpote inde exſpuimus.

ΒΡΙ', particula epitat. ſignificans ἄγαν, valdè.

Βριάει, 3 ſing. ind. à βριάω, quod vide.

Βριάρεων, acc. ſing. à Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro

Βριάρεος, ου, ὁ, Briareus, centimanus; nomen Gigantis; ex βρῖ particulâ intenſ. & Ἄρης, Mars: vel à

Βριαρὸς, οῦ, robuſtus, validus: qu. à

ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, robuſtum reddo, robuſtus ſum; vel potentem reddo, potens ſum, excello, tumeſco.

ΒΡΙ'ΖΩ, f. ίσω & ίξω, poſt ſumptum cibum paululum dormio: qu. βορίζω.

Βριήπυος, ου, ὁ, vehementer clamans, Martis Epithet. ex βρῖ & ἠπύω, clamo, pro ἀπύω.

Βρίθος, εος, τὸ, &

Βριθοσύνη ης, ἡ, pondus, gravitas. Item

Βριθὺς, ύος & εος, gravis: à

ΒΡΙ'ΘΩ, ſum gravis, onuſtus ſum, propendeo, cum impetu inclino: f. σω. p. m. βέβριθα.

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia: à βριάω.

ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, οῦμαι & άομαι, ῶμαι, fremo, frendeo, excandeſco irâ: qu. à βρέμω, fremo.

Βρισάρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, currum gravans: ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, currus.

Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.

Βρισηΐδα, acc. ſing. à Βρισηΐς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, echini marini genus.

ΒΡΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, guttur: βρόχθος, ου, ὁ, idem qu. à βρόχω, ſorbeo.

Βρόδον, roſa: Æol. pro ῥόδον.

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, ſtrepor; item avena: à βρέμω, fremo: hinc βρομία φόρμιγξ.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tono: à

ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, tonitru: qu. βρομητή, ab e d h.

Βροτεᾶν, Dor. pro βροτείων, gen. pl. à

Βρότειος, & βρότεος, ου, ὁ καὶ ἡ, mortalis, humanus: q. à βροτὸς.

Βροτήσιος, ου, ὁ, Poët. idem ac βροτὸς, m talis.

Βροτοβήμων, ονος, calcator hominum: ex β τὸς, homo, & βῆμα, greſſus: quod à β νω, eo.

Βροτόεις, εντος, ὁ, ſanioſus, cruore reſperſ in acc. βροτόεντα· à βρότος, cruor.

Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ, homicida: ex βροτὸς λοιγὸς, pernicies.

Βροτοῖσι, mortalibus: dat. pl. à

ΒΡΟΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, mortalis, homo: q. ῥο id eſt, ὁ ἐν ῥοῇ ὤν, quod nihil ſit magis fl um quam homo. Vel à μείρω, divido, pr med. μέμορα, fit μορτὸς καὶ καθ' ὑπέρ σιν, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, βροτὸς, ὁ μεμ ρισμένην ἔχων τὴν φωνὴν.

Βρότος, ου, ὁ, (παροξύτονον) ſanies, cruor.

Βροτόω, f. ώσω, cruore inficio, cruento: à β τος· item hominem facio: βροτωθῆναι, m talis fieri: à βρότος.

ΒΡΟΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, ſpecies locuſtarum: quo βρύχω.

Βροχὴ, ῆς, ἡ. pluvia vehemens, nimbus. βρέχω, humecto.

Βρόχθος, idem ac βρόγχος, guttur.

Βροχθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, inaquoſus, aridus

ΒΡΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, laqueus, reſtis: q. à βρόγχ extrito γ, eſt enim quo guttur eliditur.

ΒΡΟΧΩ, ſorbeo, inuſit. undè ἀναβρέχω, ταβρόχω. q. à βρέχω.

Βρύγμα, ατος, τὸ, morſus: à βρύχω, m deo.

Βρυγμὸς. οῦ, ὁ, ſtridor: propriè dentium; mitus; item rugitus: à βρύχω, ſtrideo

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, mordeo, rodo; it deglutio.

ΒΡΥ'Ν, vox infantium potum petentium: πιεῖν.

ΒΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, muſcus, alga: eſt & her genus.

ΒΡΥ'ΤΟΝ, ου, τὸ, & βρυτὸς, ου, ὁ, c viſia; vinum hordeaceum: qu. à βρ Hinc forſan Angl. to brue, vel brew.

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω. p. χα, frendo, ſtrideo, p paſſ. βέβρυγμαι· inde βρυγμὸς.

ΒΡΥ'Ω, f. σω. p. βέβρυχα, ſcateo, fundo, germino, pullulo: inde ἔμβρυον, ου, τὸ, fœtus utero concluſus.

Βρωθεὶς, έντος, roſus: a. 1. part. paſſ. à βρ σκω.

Βρῶμα, ατος, τὸ, eſca: à βρώσκω, comed

Βρωμέω, ῶ, fœteo: à

ΒΡΩ'ΜΟΣ, ου, ὁ, graveolentia, fœtor: hinc

Βρωμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fœtidus: qu. à βαρ ὀδμὴ.

Βρώσιμος, ου, eſculentus: βρώσιμον, edulium à βρώσκω.

Βρῶσις, ιος & εος, ἡ, cibus, edulium: & comedendi actio; item eroſio: à

ΒΡΩ'ΣΚΩ, comedo, depaſco: f. βρώσω. p. βρωκα· p. paſſ. βέβρωμαι, σαι, ται· a. paſſ. ἐβρώθην. Angl. to browze.

Βρωτὸς, οῦ, qui comedi poteſt, eſculentu undè forſitan Germ. broat. An bread.

ΒΥ'ΑΣ, ου, ὁ, bubo, avis nocturna.

Digitized by Google

ΒΥ'ΒΛΟ

[illegible], ου, ὁ, *papyrus Ægyptia* : ſcribitur [illegible].

[illegible], *confertim impleo* : inde βύζην, *densè*. [illegible], *obturo*. Eſt & βύζω, *vagio* : à [illegible] *infantili* : vel ἀπὸ τῦ βύω, eſt, [illegible].

[illegible] *surgo* : f. [illegible] p. βεβύθικα. a. 1. [illegible] à

[illegible], ῦ, ὁ, *fundum*, *imus gurges*, *pro-*[illegible] : qu. à βάθος.

[illegible], ας, ἡ, *BUCCINA.* Indè

[illegible], *buccino* : &

[illegible], ου, ὁ, *buccinator*.

[illegible], ὁ, *ſonans*, *ſpirans*, venti Epithet. à [illegible], *confertim impleo*.

[illegible], ῦ, *confertus* : à βύω, *obturo*.

[illegible], ου, ὁ, *hordeum madefactum*, quod [illegible] cerevitiarii *maltam* vocant.

[illegible], *mergo* : Heſych. βυπλεῖν, βαπλίζειν, [illegible] eſt à βάπτω.

[illegible], ας, ἡ, *corium*, *pellis* : indè Angl. [illegible] & purſe. Et

[illegible], ῖως, & Att. έως, *coriarius*.

[illegible], ου, ὁ, *cerdo*, *coriarius* : ex βύρσα, & [illegible], *excorio*.

[illegible], ατος, τὸ, *obturamentum* : à 1. perſ. [illegible] paſſ. verbi βύω.

[illegible], ῃ, *BYSSINUS* : metaph βύσσινα [illegible], *ornata verba*. Th. βύσσος.

[illegible] *profundè cogito*, *machinor* ; item [illegible] *probè jacio* : à βυσσὸς, Ion. pro [illegible], *fundum* : & δομεύω pro δομέω, [illegible]. Th. δέμω, *ſtruo*.

[illegible], *ex imo* : adv. à

[illegible], ῦ, ὁ, *fundum*, *profunditas* : Ion. pro [illegible]. Indè ἄβυσσος.

[illegible], ου, ἡ, *byſſus* ; lini pretioſiſſimi [illegible].

[illegible], f. [illegible] p. βέβυκα, *obturo*, *obſtruo* ; [illegible] *impleo*, *tego* : βύζω, idem.

[illegible], & [illegible], βῶος, Ion. a. 2. ſub. à βαί-[illegible].

[illegible], per contract. Ion. pro βοηθεῖν.

[illegible], Dor. pro βυκολιάσεις, *bucolicum* [illegible] *cantabis* : &

[illegible], Dor. pro βυκολιάζω, *paſtorali* [illegible] *cano* : βυκολιάσδευ, Dor. imperat. [illegible] βυκολιάζε. Hinc &

[illegible], ᾶ, ὁ, Dor. pro βυκολιαςὴς, οῦ, ὁ, *bucolici carminis cantor* : ex βοῦς, & [illegible], [illegible], & ἄδω, *cano*.

[illegible], Dor. pro βυκολικὸς, *paſtoralis* : &

[illegible], Dor. pro βυκόλος, *bubulcus* : à [illegible], & κόλον, *cibus*.

[illegible], ου, ὁ, Dor. pro βῦκος, ου, ὁ, id. quod. [illegible], *bubulcus*, *meſſor*. Th. βοῦς.

[illegible], *conſilium* : Dor. pro βουλή.

[illegible], [illegible], ἡ, Poët. idem quod βῶλος.

[illegible], ου, ὁ, *boletus* : fungi genus : à

[illegible], ου, ἡ, *gleba*, *ager*, *maſſa* : item [illegible], Angl. bole. Hinc

[illegible], εος, ὁ ϗ ἡ, *globoſus*.

[illegible], ου, ὁ, *baſis* ; item *ara* ; qu. à [illegible], ſeu βαίνω, Euſtath. alii ab Hebr. בימה. βωμὸς & *ara* diis & deabus ; [illegible] & *altare* Deo vero.

[illegible], Ion. & Dor. pro βοῦν, vel acc. ſing. à

βῶς, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro βοῦς, οὸς, & in acc. pl. τοὺς βῶς, & in dat. pl. βωσί.

Βὼξ, *piſcis*, à clamore dictus : nempe à βοάω, Dor. βόαξ.

Βώρος, ου, *Borus* : nom. propr. viri. item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardis.

Βῶς, acc. pl. Dor. vide in βῶν.

Βῶσαι, *vocare* : Ion. & Dor. pro βοῆσαι, a. 1. inf. verbi βοάω.

Βώσαν. αὖλος, & βώσομαι, ac βώσεσθαι, apud Poëtas ſæpè reperiuntur, pro βοήσας, a. 1. part & βοήσομαι, & βοήσεσθαι, per contract. à βοάω, *clamo*.

Βωςρέομες, Dor. & Poët. pro βωςρέομεν, 1. pl. præſ. ſub. act. à

Βωςρέω, Dor. verb. pro βοάω, *voco*. Hine

Βωςρήσομες, Dor. & Poet. pro βωςρήσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act.

Βώτας, α, ὁ, Dor. pro βούτας, ου, ὁ, *paſtor*.

Βωτιανείρα, *populiſæ*, dat. ſing. f. g. à

Βωτιάνειρος, ου. ὁ ϗ ἡ, *alens viros* : à βώτης, ὁ, & ὁ βώτης. *paſtor* : quod à βόω, inuſ. *paſco*, & ἀνὴρ, *vir*.

Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βωτὴρ, *paſtor* : à βόω, inuſ. *paſco*.

Γ.

Γ, Eſt tertia apud Græcos litera, & ternarium numerum denotat : γ interdum pro δ ponitur. Et γ' pro γε, *quidem*, *certè*.

Γὰ, Dor. pro γῆ, q. v.

Γαββαθὰ, ἡ, nomen plateæ, indecl. Hebr. interpret. Lat. *pavimentum elatum*.

Γαβριὴλ, ὁ, nomen Angeli, indecl. Hebr. interpret. *robur Dei*.

ΓΑΓΑ'ΘΗΣ, ου, ὁ, *Gagates*, lapis ; à γάγας, qui eſt fluv. Lyciæ.

Γαγγαλίζω, *titillo* : à γάω τὸ γελᾶν, *facio ridere* ; vel à γάνος, *lætitia*.

ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, *ſagena*, *rete piſcatorium* : q. à γῶ, *capio*.

ΓΑΓΓΙ'ΤΙΣ λίθος, ſeu γαγίτης, ου, ὁ, *gemma quædam* : à Gange fluv.

ΓΑΓΓΑΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *nervi præter naturam contortio*.

ΓΑ'ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, *GANGRÆNA*, partis alicujus mortificatio. Angl. gangrene. qu. à γράω vel γραίνω, *depaſcor*.

Γὰδ' *Gad*, nom. viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *turma*.

Γαδαρηνὸς, έως, ὁ, *Gadarenſis*.

Γαδαρηνὸς, οῦ, ὁ, nomen Gentile ; Hebr. interpret. Lat. *ſepto cinctus*.

ΓΑ'ΔΟΜΑΙ, *gaudeo*.

ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, *gaza*, Perſica vox, *opes*, *divitiæ* ; item *theſaurus*.

* Γαζοφυλακεῖν, *gazæ cuſtodiam agere*.

Γαζοφυλάκιον. ου, τὸ, *ærarium Eccleſiaſticum*, & pro loco ipſo : ex γάζα & φυλακὴ, *cuſtodia* : quod à φυλάσσω, *cuſtodio*.

Γαθεῖν, Dor. pro γηθεῖν, præſ. inf. à γηθέω, *gaudeo*, Dor. γαθέω.

Γάθησεν. Dor. pro γήθησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi γηθέω, *gaudeo*, *lætor*.

Γαι

Digitized by Google

Γαῖ pro γαῖα, & Poët. γαίη, ης, ἡ, *terra, tellus*; item *regio, patria*: & per Aphæreſin αἶα· in proſâ γῆ. Hinc

Γαίηθεν, adv. *à terrâ*, &

Γαιήϊος, γήϊνος, & γήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, item

Γαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *terraneus, terreſtris*. Th. γαῖα.

Γαιήοχος, & γαιάοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *terram cingens & continens*: Dicitur & pro eodem contractè, γαιοῦχος, & γαοῦχος. ex γαια & ἔχω, *contineo*.

Γαῖος, ου, ὁ, *Gaius* vel *Caius*, nomen viri.

ΓΑΙΣΟ'Σ, vel γαῖσος, ου, ὁ, *gæſum, contus*, armaturæ genus. δορὺ ὁλοσίδηρον, Pollux.

ΓΑΙ'Ω, *glorior, ſuperbio*: præſ. part. γαίων, unde Angl. gay.

ΓΑ'ΛΑ, ακῖος, (tanquam à γάλαξ) τὸ, *LAC*, à Gr. ut caſus ejus ſecundus & tertius demonſtrant.

Γαλαθηνὸς, οῦ, ὁ, *hinnulus qui non ablactatur*: à γάλα, *lac*.

Γαλακτικὸς, γαλαθηνὸς, οῦ, & γαλακτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lacteus*, ab eod. th.

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, *qui lac potat*: ex γάλα & πίνω, *bibo*.

Γαλάνα, ας, ἁ, Dor. pro γαλήνη, *ſerenitas*.

Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nomen propr. mulier.

Γαλαξίας κύκλος, *lacteus circulus in cœlo*.

Γαλάτης, ȣ, ὁ, nomen Gentilitium, *Galata*.

Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis in Aſiâ minori. *Galatia* & *Gallogræcia*. Gr. *lactea*.

Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, *Galaticus*.

Γαλέαγρα, ας, ἡ, *cava ferrea, genus carceris, decipula, muſcipula*.

ΓΑΛΕ'Η, ης, & in proſâ γαλῆ, ἡ, *muſtela, catus*, nam *felis* eſt propriè αἴλουρος. hinc

Γαλεὸς, οῦ, ὁ, *muſtelus*, piſcis genus: &

Γαλεὺς, εος, ὁ, *catulus, felis*: γαλεώτης, ȣ, ὁ, *ſtellio*.

Γαλερὸς, & γαληρὸς, ὰ, ὸν, *tranquillus, ſerenus, hilaris*. Th. γαλήνη.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, *felis, muſtela*. Vide Γαλέη.

Γαληναίη, Poët. pro

ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *ſerenitas, tranquillitas maris*, μαλακία, qu. γελαήνη. à γελάω. Eſt nomen propr. mulieris: hinc

Γαλήνιος, ȣ, *ſerenus*: γαληνὸς, οῦ, idem.

Γαληνιῶνταν, accuſ. ſing. part. præſ. f. gen. à γαληνιάω, *tranquillus ſum*. Th. γαλήνη.

Γαληνιάω, *tranquillus ſum*. Th. λήνη.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis. Hebr. interpret. Lat. *limes*.

Γαλιλαῖος, αῖα, αῖον, *Galilæus*.

ΓΑΛΙ'ΟΨΙΣ, εως, ἡ, *frutex, urticæ ſimilis, urtica mortua*, q. à γαλέας ὄψις.

Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, *Gallio*.

ΓΑ'ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſeu γαλλος, *eviratus, ſpado*: q. ab ἄλλος, qui naturam ſuam mutavit; vel à *Gallo*, Phrygiæ fl. ubi initiabantur.

ΓΑ'ΛΩΣ, ω, vel ωος, & γάλοως, οω, ἡ, *GLOS, ſoror mariti*, vel *uxor fratris*: qu. à γάλα, *lac*. quòd ſint quaſi ὁμογάλακτοι.

Γάμαι, *nupſiſſe*: Dor. pro γῆμαι, ἀ. 1. inf. à γαμέω, quod vide.

Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *retributio Dei*.

Γαμβρεύω, f. εύσω, p. κα, *connubio* [...] vel *ſocio*; à

ΓΑΜΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *gener, ſocer*; item [...] *uxoris*: in dat. pl. γαμβροῖσι, Ion.

Γαμείτωσαν, *matrimonio jungantur*, 3. [...] præſ. imperat. act. à γαμέω.

Γῆμεν, Dor. & Ion. pro ἔγημεν, 3. [...] 1. ind. à γαμέω, quod vide.

Γαμέσσαται, gem. σ, pro γαμέσαται, [...] m. verbi γαμέω, *uxorem duco*.

Γαμετέον, verbale à γαμέω.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, & γαμέτις, *uxor*. &

Γαμέτης, ȣ, ὁ, *maritus*. à

ΓΑΜΕ'Ω, *uxorem duco, nubo*: fut. ήσω. [...] γεγάμηκα. aor. 1. ἐγάμησα· & per [...] cop. & Metaph. ἔγημα, undè aor. 1. [...] γήμω. infin. γῆμαι, & part. γήμας. [...] med. ἐγημάμην. a. 1. paſſ. ἐγαμήθην. [...] rimùm, *ſponſus* γαμεῖν, *ſponſa* γαμεῖ[...] dicitur q. à γάω, undè γέγαα, *orior*[...] *ſum*, vel q. è γαίω, *glorior*. Hinc

Γαμήλιον, ȣ, τὸ, *munus nuptiale*, &

Γαμήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuptialis, conjugalis*.

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, *October*, aut *Januari*[...] à celebratione nuptiarum ſic dictus.

Γαμησείω, *nupturio, nuptias deſidero*: à [...] μέω, *uxorem duco*.

Γαμίζω, f. ίσω, p. γεγάμικα, *nuptum* [...] γαμίζομαι, *nuptui collocor, elocor*, τὸ [...] μίζειν, eſt parentem. *Sponſus* dicitur [...] μῆσαι: *ſponſa* verò γαμηθῆναι. item

Γαμικὸς, ȣ. *nuptialis*: &

Γάμιος, Poët. idem; à γάμος, quod ab [...] th.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω, & γαμίσ[...] μαι, quod γαμίζομαι.

Γάμοιο, gen. Ion. pro γάμου, à γάμος.

Γαμοῖτο, *nubat*: præſ. opt. paſſ. à γαμ[...]

Γαμοκλοπέω, *furtivas nuptias quæro*: γάμος & κλέπτω, *furor*: p. m. κέκλοφ[...]

Γαμόρος, ȣ, ὁ, Ion. pro γημόρος, *agric*[...] ex γῆ, *terra*: & μείρω, *divido*: præt. ἔμμορα.

Γάμος, ȣ, ὁ, & Ion. γάμοιο. vel οἱ γά[...] *nuptiæ*; item *conjux*: q. δάμος, à [...] μάω, quod domentur virgines nuptæ: à γαμέω, quod vide.

Γαμοστόλος, ȣ. ὁ, *nuptias ornans*, γαμοσ[...] νὺξ, *pronuba nox*: à γάμος & στ[...] *orno*: hinc γαμοστολέω, *nuptias paro*.

Γαμουμένη, dat. ſing. præſ. part. paſſ. f. [...] γαμέω, *nubo*.

Γαμφηλαὶ, αἱ, *malæ, maxillæ*, à

Γαμψὸς, ῦ, ὁ, *incurvus, inflexus, adun*[...] idem quod καμψὸς. q. à κάμπτω, *flecto*

Γαμψῶνυξ, υχος, *cui curvi ſunt ungues* γαμψὸς & ὄνυξ, *unguis*.

Γαμψώνυχος, ȣ, idem, & ab iiſdem.

ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *lætitia, voluptas*; [...] *ſplendor*.

Γανόω, fut. ώσω. p. ωκα, *lætitiâ aff*[...] item *ſplendeo*, &

Γάνυμαι, ſeu γάννυμαι, & γανύομαι, [...] γαννύσσομαι, *gaudeo, lætor*. Th. γάνος

Γανυμήδης, εος, ὁ, *Ganymedes*, nom. propr[...]

Γάνωμα, ατος, τὸ, *lætitiæ, ſplendor*, &

Γάνωσις, εως, ἡ, idem. Th. γάνος, idem.

Digitized by Google

ΓΑ'Ρ, [illegible], conjunctio cauſalis, ὖ, γὰρ, [illegible], Act. xvi. 37.
ΓΑΡΓΑΙ'ΡΕΙΝ, *ſplendere*, q. ex μαρμαίρειν, *vibrare*, *palpitare*, *multiplicare*.
ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, *titillo*, *lætitiâ afficio*: id. cum [illegible] q. γάω, γέλων, *gigno riſum*. Hinc
Γαργαλισμὸς, ὖ, ὁ, *titillatio*: &
Γάργαλος, idem.
ΓΑΡΓΑΙ'ΡΕΙΝ, *ſplendere*: vid. γαργαίρειν· hinc
[illegible], *multitud.*.
ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gurgulio*, *guttur*, à [illegible]. Hinc
Γαργαρίζω, [illegible] ἀγκῷ, ſive *alio aliquo liquore col-luo*, [illegible]. Hinc Angl. gargariſm.
ΓΑ'ΡΟΝ, ε, τὸ, *garum*, *liquamen piſcium ſale conditum*: à piſce γάρος.
[illegible], Dor. pro γηρύετον & γαρύετον, dual. [illegible] Dor. pro γηρύετον. &
Γαρύω, Dor. pro γηρύειν, à γαρύω, Dor. pro γηρύω, *fari*, *loquor*.
Γαρύομαι, Dor. & f. γαρύσομαι pro γηρύο-μαι, γηρύσομαι· & γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med.
ΓΑΣΤΗ'Ρ, έρος, per Sync. τρὸς, ἡ, *venter*, *ventriculus*, *uterus*: ἐν γαςρὶ ἔχειν, vel [illegible], *gravidam eſſe*.
Γάστρα, & γάςρα, ας, ἡ, *fundum vaſis*, vel [illegible]: à γάςηρ, *venter*.
Γαςρίδουλος, *ventri deditus*. à γαςὴρ & [illegible].
Γαςρίζω, f. ίσω. p. ικα, *ventrem expleo*, *ſa-gino*: ab eod. th.
Γαςρίμαργος, ε. ὁ, *gulſus*, *cibi avidus*: ex γαςὴρ & μάργος, ε. ὁ, *inſanus*.
Γάςρις & γάςριος, item γάςρων, *guloſus*, *ventri deditus*.
ΓΑΥΛΟ'Σ, ὖ, ὁ, *mulctra*: à γάλα, quod [illegible].
Γαῦλος, ε, ὁ, *navigii genus*, *ſentina*.
Γαύλως, Dor. pro γαυλὸς, acc. pl. à γαυλός.
Γαύρωμα, ατος, τὸ, *exultatio*: ex
Γαυριάω, f. άσω. p. ακα, *ſuperbio*, *glorior*, *exulto*. Unde
Γαυριόωντες, Poët. pro γαυριῶντες, nom. pl. part. præſ. à
ΓΑΥ'ΡΟΣ, ε, *ſuperbus*, *arrogans*, *ferox*: q. à γαίω, *ſuperbio*. Hinc
Γαυρότης, τος, ἡ, *ſuperbia*, *alacritas*.
Γαυρούμενος, *elatus*, *ſuperbiens*: præſ. part. à γαυρόομαι, -ῦμαι, *ſuperbio*. Hinc
Γαυρῶ, *efferatis*, præſ. imp. Th. γαῦρος.
Γαυρόω, -ῶ, idem quod γαυριάω, q. v. ab eod. th.
ΓΑΥΣΟ'Ν, ε, τὸ, *curvum*, *tortuoſum*.
Γαυσόω, *reddo*, γαυσόν.
ΓΑ'Ω, *genero*, *naſcor*, *capio*, *pario*, *lætor*, *inuſit.*
ΓΕ', Doricè γὰ, *quidem*, *certè*. Et κὲ idem [illegible]. Aliquando γὲ eſt ſyllabica ad-[illegible]; ſeparatim rarò legitur, ſed aliis [illegible] poſtponitur, ubi ſæpè vacat [illegible] articulo ὅς adjuncto: frequentiùs [illegible] accentu pingitur: ὄφελόν γε, *utinam* [illegible]; [illegible], *et quidem*; ἀλλά γε, *tamen*; [illegible]; μενοῦνγε, *imò*, *verò*.
[illegible] contractè γῆ, ἡ, *terra*.
[illegible] ε, ὁ, & γαιήοχος, & Ion. γαιήοχος. Neptuni Epithet. παρὰ τὴν γέαν εἴτε τὴν ἔ-χειν. Vide in γαιήοχος.
Γέγαα, *genitus ſum*: præt. med. Poët. verbi γάω, inuſitat. pro γίνομαι, *naſcor*. Alii volunt eſſe perf. act. pro γέγηκα, unde γεγαὼς pro γεγηκώς.
Γεγάασι, & γεγάασι, pro quo γεγάασιν, Hom. 2 & 3. pl. eiuſd. γέγαα.
Γεγαθὼς, ότος, Dor. pro γεγηθὼς, *gaudens*. Vide γέγηθα.
Γεγάκω, εις, ει, Poët. pro γίγνομαι, *natus ſum*: à γάω.
Γεγάμεν, Poët. pro Γεγαέμεν, Dor. pro γεγαέ-ναι, inf. præt. m. à γέγαα, à γάω, pro γί-νομαι, *naſcor*.
Γεγανυμένος, perf. part. à γάνυμαι, quod à γάνος.
Γεγαὼς, ῶτος, *natus*. Vide in γέγαα.
Γέγειος, ε, *antiquus*: q. à γέα & γάω.
Γεγεναμένος, Dor. pro γεγενημένος, *genitus*: à
Γεγένημαι, σαι, ται, *natus ſui*: præt. paſſ. γεγενῆσθαι, perf. inf. paſſ. verbi γίνομαι, *fio*, *ſum*.
Γεγενοίμην & γεγενοίμεθα, 1. ſing. & pl. a. 2. opt. med. Poët. & Ion. pro γενοίμην, & γε-νοίμεθα, verbi γίνομαι, *ſum*: quod vide.
Γέγηθα, *lætatus ſum*, perf. act. per Sync. pro γεγήθηκα, & inde γεγηθὼς, *alacer*, *lætus*: à γηθέω, quod vide.
Γεγήρηκα, ſeu γεγήρακα, *ſenui*, perf. act. verbi γηράω, ſeu γηράσκω, *ſeneſco*. Th. γῆρας.
Γέγονα, p. m. *natus ſum*, & in 3. pl. γεγόνα-σι. Hinc p. m. inf. γεγονέναι, & in part.
Γεγονὼς, υῖα, ὸς· à γίνομαι, *ſum*.
Γεγόνει, *natus fuerit*, 3. ſing. pluſq. p. m. Ion. pro ἐγεγόνει, à p. m. γέγονα.
Γεγραμμένος, ε, perf. part. paſſ.
Γεγράφθαι, perf. inf. paſſ &
Γεγραφὼς, ότος, perf. part. act. à γράφω, *ſcribo*.
Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότος, perf. part. act. à γυμνασιαρχέω, *gymnaſio præfectus ſum*: ab ἀρχὴ, *principatus*, & γυμνάσιον, *locus exercitii*, quod à γυμνός.
Γεγυμνασμένος, perf. part. paſſ. à γυμνάζω, *exerceo*. Th. γυμνός.
ΓΕ'ΓΩΝΑ, *clarè clamavi*: p. m. verbi γνώω, inuſ. per Metatheſin pro γέγνωα. Hinc γε-γώνω, pro γέγωνα, præt. med. in præſens tranſeunte: vel eſt præt. m. à γεγώνεω. vid. Periz. ad Ælian. V. H. & Clark. ad Il. Ξ. 469.
Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, præſ. inf. & γεγώνευν, Dor. pro ἐγεγώνειν, imperf. à
Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα, *clarè vociferor*, to laugh: quod ex præt. med. γέγωνα.
Γεγωνητέον, *celebrandum eſt*.
* Γεγωνὸς, ῦ, ἡ, ὸν, *alto clamore enunciatus*.
Γεγὼς, ῶτος, *natus*, pro γεγαὼς, à γέγαα, quod vide: perf. med. verbi γάω, inuſ. pro γίνομαι.
Γεδεὼν, ὁ, nomen Herois, indecl. Hebr. in-terpret. Lat. *evulſor*.
ΓΕΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *gehenna*, locus ſuppliciorum æternorum: origine Hebr. *vallis Hinnomi*.
Γεθσημανὴ, *Gethſemane*: nomen loci. Hebr. interpret. Lat. *vallis pinguiſſima*, *fertiliſ-ſima*.

Digitized by Google

Γεινάμην, αο, ατο, *natus ſum*; vel *genui*, a. 1. m. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο, à γείνομαι, quod vide.

Γεινάμενος, η, ον, a. 1. m. part. ab eod. verbo: idem ac γεννηθείς.

Γείνασθαι, a. 1. inf. m. ejuſd. verbi.

Γείνεθ', pro ἐγείνετο, & γεινόμεθ' pro ἐγεινόμεθα. 3. ſing. & 1. pl. imperf. verbi γείνομαι. Vel, ut alii volunt, γεινόμην, Poët. dici pro ἐγενόμην, abjecto augmento, & ι metri causâ inſerto. Sic γείνετο pro ἐγένετο, &c.

Γείνεται, Ion. pro γείνῃ, 2. ſing. præſ. à

ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, Poëticum, *gignor*; ſed apud Oratores etiam a. 1. m. ἐγεινάμην, frequens in activâ ſignif. *genui*: & de utrovis & utroque parente dicitur; de matre, *peperi*. a. 1. m. inf. γείνασθαι, & part. γεινάμενος. Vide γίνομαι.

ΓΕΙ͂ΣΟΝ, vel γεῖσσον, ου, τὸ, *ſuggrunda* ſeu *ſuggrundium*: id eſt, pars tecti prominens, q. pluvias à parietibus εἰς γῆν σείει, in terram amovet. Hinc fort. Angl. a joiſt.

Γεῖσος, εος, τὸ, vel γῆσσος, eſt κεφαλὶς, *capitellum*.

Γείσσωμα, ατος, τὸ, *ſuggrunda*: vide γεῖσον.

Γειτνία, ας, & Γειτνίασις, εως, ἡ, *vicinitas*: &

Γειτνιάω, & -άζω, f. άσω, p. ακα, *vicinus ſum*: part. præſ. γειτνιῶν, ῶσα, ῶν. Th. γείτων, *vicinus*.

Γειτονέω, -ῶ, part. γειτονέων, έοντος, idem, & ab eod. th.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, item

Γειτόνησις, εως, ἡ, &

Γειτονία, & Γειτνία, ας, ἡ, *vicinitas*: à

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, *vicinus*: q. à γέα, q. γείτων, quia ejuſdem terræ.

Γειώρας, ου, *advena*: opponitur αὐτόχθονι, ut *advena indigenæ*.

Γελᾷ, 3. ſing. præſ. ind. à γελάω, *rideo*, eſt &

Γέλα, *ſplendor Solis*, q. à γελέω, *ſplendeo*.

Γελαῖν, *ridere*, Æol. pro γελᾶν· &

Γελαῖς, Æol. pro γελᾷς, à γελάω, *rideo*.

Γελᾶν, Dor. pro γελῶν, præſ. part. ejuſd. verbi; γελᾷν, verò, iota ſubſcripto, eſt præſ. inf. unde nonnullis per Metathesin, Angl. to laugh.

Γελανής, έος, ὁ, *hilaris*, Poët. pro ἱλαρός.

Γελάξω, Dor. pro γελάσω, f. 1. verbi γελάω, *rideo*.

Γελασιάζω, f. άσω, p. κα, *irrideo*, *jocor*.

Γελασιασμὸς, ῦ, ὁ, *irriſio*.

Γελασιαστὴς, ῦ, ὁ, *irriſor*.

Γελάοισα, Dor. pro γελάουσα, præſ. part. f. g. verbi γελάω.

Γελάσιμος, ου, ὁ, *ridiculus*: ab eod. th.

Γελαστὸς, ῦ, idem: & ab eod. th.

Γελάσωμεν, *rideamus*: 1. pl. a. 1. ſub. act. à

ΓΕΛΑ'Ω, *rideo*; item *irrideo*: f. άσω, & άσομαι, p. γεγέλακα. a. 1. ἐγέλασα, perf. paſſ. γεγέλασμαι. a. 1. paſſ. ἐγελάσθην.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, *omnis generis merces*: *color*, *tinctura*.

ΓΕ'ΛΓΙΣ, ιος, & γελγὶς, ῖδος, ἡ, *alii caput*, ſeu *nucleus*.

Γ Ε

Γέλδω, *tingo*, *coloro*: à γέλα, *ſplendor Solis*.

Γελεῦσα, Dor. pro γελῶσα, præſ. part. f à γελέω, Ion. pro γελάω, *rideo*. Nam & Ion. verba in άω, per έω, efferunt.

Γελέω, *ſplendeo*: à γέλα.

Γελῇς, *rides*, Dor. pro γελᾷς· à γελάω· etiam Atticis uſitata.

Γελοῖα, *ridenda*, item *jocoſa*, nom. pl. è γελοῖος.

Γελοιάζω, fut. άσω, *ridicula ſeu jocoſa* *jocor*: à

Γελοῖος, ου, *ridiculus*, γελοῖον, ſubſtan pro *joco*: γελοίιος, Poët hinc γελ pro γελάω *rideo*: at

Γέλοιος, ου, *qui riſum movet*, *jocoſus*, *facetu*

Γελοίωντες, & Γελόωντες, Poët. pro γελῶ à γελάω.

Γελῶν, *ridens*, & in pl. γελῶντες, præſ. à γελάω, & in 3. pl. præſ. ind. γελῶσ

Γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, *rident*.

Γέλως, ωτος, ὁ, *riſus*, & γέλως, ω, unde γέλων, dat. γέλω à γελάω.

Γεμίζω, *impleo*. f. ίσω. p. γεγέμικα. a. 1. μισα. p. paſſ. γεγέμισμαι. a. 1. ἐγεμίσ Th. γέμω, *plenus ſum*.

Γεμίσας, a. 1. part. γεμίσατε. a. 1. imp 2. pl. à γέμισον, άτω, verbi γεμίζω, *pleo*, ab eod. th.

Γεμισθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à γεμ *impleo*.

Γέμομεν, *pleni ſumus*, 1. pl. ind. præſ. γε σαις, dat. pl. part. præſ. f. g. à

ΓΕ'ΜΩ, *plenus ſum*, vel *onuſtus*: præſ. γέμων, ουσα, ον, p. m. γέγομα, unde μος, ου, ὁ, *onus navis*: inde Lat. *gem*-

Γενεὰ, ᾶς, & Ion. γενεὴ, ῆς, ἡ, *generatio*, *genies*, *ætas*: εἰς γενεὰς γενεῶν, *in* *ætates*. Th. γίνομαι, *naſcor*.

Γενεαλογέω, *natales progenitorum inveſtig* ήσω. p. γεγενεαλόγηκα. γενεαλογέομαι, *numeror in proſapiâ aliquâ*: γενεαλογούμ præſ. part. &

Γενεαλογία, ας, ἡ, *genealogia*, generis re ſio: ex γένος, *genus*, quod à λέγω.

Γενεῆφιν, *generatione*, dat. ſing. Ion. φιν tur per Paragogen à γενεὴ, Ion. pro γενε

Γενέθλη, ης, ἡ, *origo*, *generatio*: à γε hinc

Γενέθλια, τὰ, *natalitia*: item

Γενεθλιακὸς, ῦ, *natalitius*: ſubſtantivè *a* *logus*: &

Γενέθλιος, ου, *natalis*, *author generationis* th. γίνομαι, *naſcor*.

Γένει, dat. ſing. à γένος, *genus*, ab eod. th

Γενειᾶν, *barbatum eſſe*, præſ. inf. à γενει quod vide.

Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, *pubeſcens*

Γενειάζω, f. άσω· &

Γενειάω, *barbam geſto*, f. ήσω. a. 1. part. γενειήσας, αντος, à γένειον, *barba*. γένυς, *mentum*.

Γενειήτας, α, ὁ, Dor. & Poët. pro γενειή ου, ὁ, *progenitor*, & hoc pro γενέτης, q à γένος, *genus*. Th. γίνομαι, *naſcor*.

Γένειον, ου, τὸ, *mentum*, *barba*. Th. γένυς

Γένεο, Ion. pro γένου, & hoc pro ἐγένου, *fu* a. 2. m. ab ἐγενόμην, ου, ετο. Th. γίνομ *ſum*.

Digitized by Google

Γενέσ

[illegible], a. 2. inf. m. γίνεσθαι, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3. ſing. ejuſd. [illegible], ab eod. th.

[illegible], ων, τὰ, natalitia: à γενεὰ, generatio, [illegible] à γίνομαι, naſcor, p. γεγένημαι, [illegible]

[illegible], ε, ὁ, auctor ortûs & generatio-[illegible]

[illegible], ως, ἡ, generatio, nativitas, ortus: [illegible] th.

[illegible], ab inuſ. γενέομαι (unde γενέ-[illegible] γείνομαι), imperf. γενέσκετο, Hom. [illegible] 207.

[illegible], a. 2. m. Ion. à γίνομαι.

[illegible], ἡ, nativitas, ortus: &

[illegible], ῆρος, ὁ, genitor, &

[illegible], ας, ὁ, genitrix, à 3. perſ. p. paſſ. [illegible] γέγομαι.

[illegible], fuit, a. 2. ind. m. pro ἐγένετο. Th. [illegible]

[illegible], ῆρος, ὁ, Ion. & Poët. pro γονεὺς, ὁ, GENITOR, parens.

[illegible], Poët. & Dor. pro ἐγένου, 2. ſing. a. 2. [illegible] γίνομαι, naſcor.

[illegible], 2. ſing. ſub. m. ab eod.

[illegible], natus, factus, a. 1. part. paſſ. [illegible] verbi.

[illegible], fias, a. 1. paſſ. imperat. ejuſd.

[illegible], 2. pl. a. 2. ſub. m. ſic γένησθαι, 3. [illegible] ejuſd. temp. & verbi.

[illegible], f. 1. m. ejuſd. verbi: vel [illegible] paſſ. ut aliqui reſolvunt, ab a. 2. act. [illegible], inuſ. unde a. 2. paſſ. ἐγένην, [illegible] hinc γενήσομαι.

[illegible], generalis, item genitivus, ut γε-[illegible], apud Grammaticos, ab eod.

[illegible], ὁ, ſtrenuus, audax.

[illegible], cognatus, ingenuus, nobilis, vali-[illegible]. Th. γίνομαι.

[illegible], ἡ, generoſitas.

[illegible] adv. generosè: ab eod. th.

[illegible] pro ἐγένετο, Æol. a. 1. m. ejuſd. [illegible] Vel ex ἐγενήσατο, per Sync. & A-[illegible] à γενάω.

[illegible], GIGNO, GENERO, pario. [illegible] p. γεγέννηκα. a. 1. ἐγέννησα. p. paſſ. [illegible], natus ſum. a. 1. paſſ. ἐγεννήθην. [illegible] γίνομαι. Inde Angl. to gender.

[illegible], ατος, τὸ, progenies, fructus: à 1. [illegible] paſſ. præced.

[illegible], germen ſeu fructum profero.

[illegible], a. 1. inf. act. ejuſd.

[illegible], ἡ, nomen regionis in Galilæa. [illegible] Syr. interpret. hortus principis.

[illegible], ἡ, nativitas, generatio: à 2. [illegible] p. paſſ. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

[illegible], ῦ, ὁ, generator: &

[illegible], ῦ, genitus, natus; item mortalis: &

[illegible], ῆρος, ὁ, genitor, parens: γεννήτειρα, [illegible]: à 3. perſ. p. paſſ. verbi γεννάω, [illegible] γίνομαι.

[illegible], Ion. pro γένοντο & γένοιτο, 3. pl. [illegible] a. 2. opt. m. à γίνομαι, naſcor.

[illegible], Dor. pro γενοίμην, ſim, eſſem: a. 2. [illegible] à γίνομαι.

[illegible], factus: a. 2. part. m. γενό-[illegible], a. 2. m. Ion. à γίνομαι, naſcor.

Γένος, εος, τὸ, GENUS, progenies, familia, natio, ſpecies. in dat. pl. γένεσι. ab eod. verbo. Hinc Angl. apud Gramm. gender.

Γενοῦ, ἴσθω, eſto, a. 2. imperat. m. ejuſd. verbi.

ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viſcera.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, Gentiana, herbæ genus.

Γένlo, Poët. pro ἐγένετο, fuit: ab ἐγενόμην, a. 2. m. verbi γίνομαι.

ΓΕ'ΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla, acies.

Γένωμαι, a. 2. ſub. m. & in 3. pl. γένωνlαι. à γίνομαι, naſcor.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à γέρας, q. v.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, matrona, anus: à

Γεραιὸς, ῦ, ſenex, item ſenilis, comp. γεραίτερος, ſuperl. γεραίταlος. γεραιὰ, anus: à γέρων, ſenex.

Γέραιρε, venerare, præſ. imperat. act. γεραίρειν, Dor. pro γεραίρειν, honorare: à

Γεραίρω, muneror honoris cauſâ, orno. Th. γέρας, munus.

Γεραίτερος, υ, ὁ, Poët. per Sync. pro γεραιότερος, comp. à γεραιὸς, ſenex.

ΓΕ'ΡΑΝΟΣ, υ, ὁ, grus, avis vigilans. γεράνιον, υ, τὸ, idem, & pro herba. Angl. a crane.

Γεῖραι, a. 1. inf. act. à γεραίρω, Poët. pro τιμάω, honoro: &

Γεραρὸς, ῦ, honorandus, auguſtus: comp. γεραρώτερος, honorabilior, auguſtior: ſuperl. γεραρώταlος, è ſeq. th.

ΓΕ'ΡΑΣ, αlος, αος, ως, τὸ, præmium, munus: hinc

Γερασμιος, υ, ὁ ἡ ἡ, honoratus.

Γεράων, gen. pl. à γέρας, munus.

Γεργεσηνὸς, ῦ, ὁ, nomen gentile. Hebr. Interpret. Lat. vicinus peregrinationi.

Γέργιθες, plebs: δημόται. apud Mileſios.

Γέρδιος, υ, ὁ, textor, Suid. & γερδία, textrix.

Γέρεα, Ion. pro γέραlα, nom. pl. à γέρας, præmium.

Γερήνιος, υ, honoratus. Th. γέρας, præmium.

Γέρον, voc. ſing. γέροlος, γέροlα, gen. & acc. ſing à γέρων, ſenex.

Γεροlαῖος, Poët. pro

Γεροντιος, Γεροlικὸς, item ſenilis: à γέρων ſenex.

Γερόlιον, vetulus, ſenecio, dim. à γέρων.

Γέρυσι, dat. pl. à γέρων, ſenex.

Γερυσία, ας, ἡ, ſenatus: à

Γερύσιος, α, ον, ad ſenes pertinens. Th. γέρων.

ΓΕ'ΡΡ'ΟΝ, υ, τὸ, ſcutum Perſicum.

Γέρυνος, parva rana.

ΓΕ'ΡΩΝ, ονlος, ὁ, ſenex: voc. ὦ γέρον, qu. γέαν ὁρῶν. Vel à γέρας, quia ſenectus honorabilis.

Γευθμὸς, ῦ, &

Γεῦμα, αlος, τὸ, guſtus: à γεύω.

Γεύμεθα, Ion. & Dor. per Aphær. pro γεγεύμεθα, guſtavimus, 1. pl. perf. paſſ. verbi γεύω.

Γευσάμενος, a. 1. part. m. γεύσασθαι, a. 1. inf. m. γεύσομαι, & in 3. pl. γεύσασθαι,

Digitized by Google

a. 1. ſub. m. a. 1. inf. γεῦσαι, à γεύω.
Γεῦσις, εως, ἡ, &
Γευστικὸς, ῦ, guſtatorius: item
Γευςὸς, ῦ, guſtabilis: à
ΓΕΥ'Ω, guſtare facio, guſtum præbeo: item GUSTO, f. γεύσω. p. γέγευκα. γεύομαι, guſto, f. γεύσομαι. a. 1. m. ἐγευσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. γεύσασθαι. part. γευσάμενος.
ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons: quia εἰς γέαν φέρει, in terram deſert: hinc
Γεφυρόω, f. ώσω, p. ωκα, ponte jungo, pontem impono. γεφυροῦν, pontem ſternere, præſ. inf.
Γεωγράφεω, f. ήσω, p. ηκα, terrarum orbem deſcribo: &
Γεωγραφία, ας, ἡ, terræ deſcriptio: tanquam à γέα, inuſ. pro γαία, terra, & γραφὴ, quod à γράφω, ſcribo.
Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ diſtributio, partitio, ſeu diviſio. Th. δαίω, divido.
Γεώδης, εος, ὁ, ἡ, terreus, terreſtris.
Γεώλοφος, ῦ, ὁ, tumulus. Ex γῆ, & λόφος, jumenti cervix: item conus in galea & criſta: λόφοι etiam dicuntur, colles & tumuli: qui & γήλοφοι & γεωλοφοι.
Γεωμετρέω, terram metior: &
Γεωμέτρης, ῦ, ὁ, geometra, agrimenſor: &
Γεωμετρία, ας, Geometria, ex γῆ, terrâ, & μέτρον, menſura.
Γεωμετρικὸς, ῦ, geometricus, peritus artis geometricæ: ab iiſd.
Γεωπείνης, ῦ, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ poſſidet, famelicus: ex γῆ, terra, & πεῖνα, fames. Th. πένομαι, laboro.
Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura, à γῆ, terrâ, & πόνος, labor, quod à πένομαι, laboro, à p. m. πέπονα.
Γεώπεις, οδος, ὁ, agricola, qui in agro colendo pedum operâ utitur.
Γεωργέω, terram colo, agriculturam exerceo: f. ήσω, p. γεγεώργηκα· ex γῆ, terra, & ἐργάζομαι, operor, quod ex ἔργον, opus: hinc
Γεωργία, ας, ἡ, agricultura: &
Γεωργικὸς, ῦ, ruſticus: &
Γεώργιον, ῦ, τὸ, arvum, ager aratus: &
* Γεωργήσιμος, ῦ, ὁ & ἡ, ad colendum idoneus.
Γεωργὸς, ῦ, ὁ, agricola, vinitor, colonus.
Γεωρυχέειν, terram fodere: ex γῆ, terrâ, & ὀρύσσω, fodio.
Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, regio: qu. ex inuſ. γέα, in proſâ pro γαῖα, idem.
Γηγενέων, terrigenûm, gen. pl. à
Γηγενὴς, έος, ὁ & ἡ, terrigena, indigena: γηγενεῖς, gigantes: ex γῆ, terra, & γένος, genus: quod à γίνομαι, naſcor.
Γηγενέτης, ῦ, ὁ, idem, & ab iiſd.
Γήδιον, ῦ, τὸ, agellus: &
Γῆθεν, è terra: a γῆ.
ΓΗΘΕ'Ω, -ῶ, gaudeo, lætor: f. ήσω, p. γεγήθηκα, & per Sync. γέγηθα. undè & part. γεγηθὼς· γήθεον pro ἐγήθεον, imperf. Ion.
Γήθησαν, lætati ſunt, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. γηθήσας, a. 1. part. act. γήθησεν, 3. ſing. a. 1. part. act. Ion. à præced.
Γηθήσειε, a. 1. opt. Æol. ejuſd.
Γῆθος, εος, τὸ, &

Γηθοσύνη, ης, ἡ, gaudium, lætitia, &
Γηθόσυνος, ῦ, ον, lætus, a, um, à γηθέω.
ΓΗ'ΘΥΟΝ, vel γήτειον, ῦ, τὸ, genus c
q. è γῇ θύει.
Γήϊνος, ῦ, ὁ & ἡ, &
Γήϊος, terrenus: à γῆ, terra.
Γῆμαι, a. 1. inf. γήμας, a. 1. part. γ
Ion. & Poët. ab a. 1. ἔγημα, ας, ε,
Sync. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμ
uxorem duco, nubo, matrimonium contr
tanquam à γάμω, inuſ. formata.
γαμέω.
Γηοχέειν, quaſi γῆν ἔχειν, terram habere,
agrum poſſidere. Et de Neptuno dici po
quia terram ambit & continet, & propt
γεοῦχος, γαιήοχος, & paſſim γαιή
appellatur.
Γῆρα, dat. ſing. à γῆρας, quod vide.
Γηραιὸς, οῦ, ſenex, ſenilis, antiquus, gra
vus, ſenio confectus: γηραιαὶ, vetulæ.
γῆρας, ſenectus.
Γηραλέος, ῦ, ὁ, Poët. idem quod γηραιὸς
Γηράντεσσι, dat. pl. Poët. vel Ion. pro
ρασι, a. 1. part. act. à γήρας, ἀνδ
neſcens, pro γηράσας, à γηράω, ſen
undè a. 1. ἐγήρασα, & per Sync.
Th. γῆρας.
ΓΗ'ΡΑΣ, τὸ, αος, αος, ως, dat. γήραϊ
ᾳ, ſenectus.
Γηράσης, ἡ. a. 1. ſub. act. à γηράσκω, ſe
γηράσαι, a. 1. inf. act.
Γηράσκω, ſeneſco, conſeneſco, f. άσω. p. γεγήρ
a. 1. ἐγήρασα. a. 1. ſub. γηράσω, ης, p.
pl. part. præſ. γηράσκοντας. Th. γ
ſenectus.
Γηράω, -ῶ, f. άσω. a. 1. ἐγήρασα, & per S
ἔγηρα. undè part. γήρας. perf. γεγηρακ
part. γεγηρακὼς, ſenio affectus.
Γηροβοσκέω, -ῶ, in ſenectute alo: &
Γηροβοσκία, ας, ἡ, ſenilis educatio: à γ
& βόσκω, paſco.
Γηροβοσκὸς, ſenum nutritor, qui aliquem i
nectute alit: ab iiſd. th.
Γηροκομία, ας, ἡ, nutritio & cura circa
nes: &
Γηροκόμοιο, gen. Ion. à
Γηροκόμος, ῦ, qui curam habet ſenum: à
ρας & κομέω, curam gero.
Γηροτροφέω, f. ήσω, in ſenectute alo: ex γ
& τρέφω, alo: p. m. τέτροφα.
Γηροτρόφος, ῦ, ὁ & ἡ, ſenes nutriens: ab i
Γηρύετ', conqueritur: pro γηρύεται, 3.
præſ. γηρύομαι. Th. γῆρυς, vox.
Γηρυόνα, ας, & γαρύονα, α, Dor. pro γης
νης, η, vocalis, garrula, q. γηρύουσα.
γῆρυς, vox.
Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro γηρυόνης, ῦ, ὁ,
ryones.
Γηρυονῆα, acc. ſing. à Γηρυονεὺς, έος, ὁ,
viri. Geryon.
ΓΗ'ΡΥΣ, εος, τὸ, vox: hinc,
Γηρύω, loquor, ſono, & γηρύομαι, idem.
Γήρως, gen. ſing. è γῆρας, αος, αος, &
tractè γήρως, ſenectus.
* Γήτης, à γῆ, ut πόλις, πολίτης.
Γιγάντειος & γιγάντειος, ῦ, giganteus,
eus, à γίγας, gigas.
Γίγαντες, nom. pl. γιγάντων, gen. pl. ab e
Γιγάν

Digitized by Google

[illegible], *gigantes imitor, gigantum ſimilis* [illegible] ab eod.

[illegible], ας, ἡ, *pugna*, ſeu *bellum gi*[illegible]: ex γίγας & μάχη, *pugna*, quod [illegible], *pugno*.

[illegible], ου, τὸ, *quod in acino vinaceo* [illegible] *aut lapidoſum eſt*.

[illegible], ους, ὁ ϗ ἡ, *vinaceus, acinoſus*.

[illegible], αντος, ὁ, *gigas*: qui à γῆ & γάω, [illegible] filii dicuntur.

[illegible], ου, τὸ, *herbula*, paſtinacæ [illegible] ſimilis.

[illegible]ΟΣ, ου, ὁ, *titillatio*: qu. à γιγ-[illegible], quod idem eſt cum γαγγαλίζω.

[illegible]ΟΣ, ου, ὁ, *cardo portæ*: qui cum [illegible] porta vertitur.

[illegible], ου, ὁ, *parvula tibia*: ad flebiles [illegible].

[illegible], vide γίνομαι.

[illegible] *fiat*: præſ. imperat. paſſ. à γίγνομαι.

[illegible], ας, ει, & γιγνώσκοντα, acc. ſing. [illegible] præſ. vide in γινώσκω, *cognoſco*.

[illegible], pro ἐγίνετο, imperf. Ion. γίνεσθαι, præſ. [illegible] à

[illegible], vel γίγνομαι, *ſum, fio, naſcor*, [illegible]. f. 1. m. γενήσομαι. p. paſſ. γεγέ-[illegible] a. 1. paſſ. ἐγενήθην. f. 1. paſſ. γε-[illegible]. a. 1. paſſ. ἐγενησάμην. a. 2. m. [illegible], ου, ετο, *factus ſum*: a. 2. imperat. [illegible]. a. 2. opt. m. γενοίμην, οιο, [illegible] μὴ γένοιτο, *abſit*. a. 2. ſub. m. [illegible], ηται. a. 2. inf. m. γενέσθαι. a. 2. [illegible] γενόμενος. p. m. γέγονα, à γαίνω, [illegible] γέγαα, à γάω, inuſ. pl. perf. m. ἐγεγό-[illegible] m. inf. γεγονέναι, & γεγαέναι. part. [illegible] m. γεγονὼς & γεγαὼς, υῖα, ός.

[illegible], Dor. pro γινώσκειν, præſ. inf. &

[illegible], *cognoſcunt*: Dor pro γινώσκουσι, 3. pl. præſ. à

[illegible], vel Γιγνώσκω, *COGNOSCO*, [illegible], exindè etiam f. γνώσομαι. a. 1. ἔγνωκα. p. ἔγνωκα. pluſq. p. ἐγνώκειν. a. 2. [illegible], ως, ω. 3. pl. ἔγνωσαν. a. 1. im-[illegible] γνῶθι. a. 2. opt. γνοίην. a. 2. ſub. [illegible], γνῷς, γνῷ. a. 2. inf. γνῶναι. a. 2. [illegible] γνοὺς, οῦσα, όν. p. paſſ. ἔγνωσμαι. a. 1. [illegible] ἐγνώσθην. f. 1. paſſ. γνωσθήσομαι. p. [illegible], pro γέγνωκα. part. γεγονώς.

[illegible], ος, τὸ, *lac*: Poët. pro γάλα.

[illegible], *expando alas, clamo*; item *pronum* [illegible] *me*: f. σω. a. 2. ἔγλαδον, ες, ε.

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, pro γαλακτοφάγος, [illegible] *lacte victitans*: à γάλα, *lac*, & [illegible].

[illegible], & γλαμάω, idem quod λημάω, [illegible] *laboro, lippio*: à

[illegible], & γλάμα, Dor. pro th. λήμη. Ple-[illegible] τοῦ γ, *gramia, lippitudo oculorum*, [illegible].

[illegible], ιδος, ἡ, *piſcis genus*. Leg. & γλα-[illegible] Nomen ei dedit *Glanis* fluv. Cumæ.

[illegible] per Sync. q. γάλαξ, quæ & γλαὺξ di-[illegible], herba γαλακτοποιητική.

[illegible], *architecti inſtrumenta*. Th. [illegible].

[illegible] & [illegible], acc. ſing. & pl. à γλαὺξ, [illegible]. Th. γλαυκός, *cæſius*.

[illegible] γλαυκος, ου, ὁ, *Glaucus*, nom. [illegible]

Γλαυκὴ, ης, ἡ, nom. propr. mulieris: ſed

Γλαυκη, ῆς, ἡ, f. g. à γλαυκὸς, *glaucus*.

Γλαυκιάω, -ῶ, *glaucis oculis terribilitèr in-tueor*: &

Γλαυκιόων, Poët. pro γλαυκιῶν, præſ. part. Th. γλαυκός.

Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ῦ, *GLAUCUS, cæſius*: qu. à γλαύσσω, *ſplendeo*.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, *color cæruleus*: &

Γλαυκόχροος, οος, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ γλαυκὸν χρόα ἔχων, *qui glaucum colorem habet*.

Γλαυκωπὶς, ιδος, ἡ, & γλαυκώπης, *cæſios ha-bens oculos*: acc. γλαυκώπιν & ιδα. Sic γλαύκωψ, ὁ, *qui cæſios habet oculos*: hinc

Γλαυκῶπις, ex γλαὺξ *noctua* (hoc à γλαυκὸς, *glaucus*,) & ὤψ, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, ſeu

Γλαύκωσις, εως, ἡ, vitium in oculo vulgo dictum *glaucedo*. Th. γλαυκός.

Γλαύκωψ, vide γλαύκωπις.

Γλαὺξ, κὸς, ἡ, ſeu γλαῦξ, *ulula, noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæſius*.

Γλαύσσω, *ſplendeo, cerno*.

Γλάφυ, τὸ, &

Γλαφυρὸς, ῦ, vide in γλάφω.

Γλαφυρῇσι, & γλαφυρῇς, dat. pl. f. g. à γλα-φυρὸς, ὰ, ὸν, *concinnus*: &

ΓΛΑ'ΦΩ, vel γλύφω, *cavo, fodio, ſculpo*: f. ψω. p. φα. Hinc γλάφυ, τὸ, *antrum, ſpe-lunca*: γλαφυρὸς, ῦ, *cavus*; *elegans, ſcitus, feſtivus*: à γλύφω, γλύπτης, ου, ὁ, *ſculptor*.

Γλάχων, ωνος, ὁ, Dor. pro γλήχων, ἡ, *pule-gium*.

ΓΛΕΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *muſtum, ſuccus dulcis*: à γλυκὺς, *dulcis*.

Γλέμη, ης, ἡ, *lippitudo*: idem quod λήμη.

Γλῆνεα, τὰ, *precioſa, ſpectaculo digna*: à

ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pupilla oculi, oculus, pupa*, q. αἰγλήνη, ab αἴγλη, *ſplendor*, vel per Sync. παρὰ τὴν γαλήνην, quia ſerenitas mentis in oculis maximè conſpicitur. Hinc γαλήνεα, *res ornatæ*.

Γλῆνος, εος, τὸ, *ſtella, lumen*.

ΓΛΗ'ΧΩΝ, item βλήχων, & γλάχων, Dor. ωνος, ὁ, *pulegium*, herba.

Γλία, ας, ἡ, *gluten*, affine eſt, κόλλα, Angl. glue.

ΓΛΙΝΟ'Σ, ſeu γλεῖνος, ου, ὁ, *genus aceris campeſtre*.

ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *lentus, viſcoſus, lubri-cus, tenax, parcus, ſordidus*. Reperitur etiam γλισχρὸς, undè γλισχρῶς, q. à γλία, *gluten*: hinc

Γλισχρότης, ητος, ἡ, *viſcoſitas*: &

Γλισχρώδης, *lentus*.

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, *cupio, affecto, appeto, GLISCO*, qu. à γλυκύς.

ΓΛΟΙΟ'Σ, ου, *invalidus, ſordidus*, item ſub-ſtantivè *ſtrigmentum*, olei ſordes: hinc

Γλοιώδης, *ſtrigmentoſus, glutinoſus*.

ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *nates, clunes, coxa*: qu. à γλοιός.

Γλυκάζω, *dulceſco*: &

Γλυκαίνω, *edulco*. Th. γλυκύς, *dulcis*.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, & γλυκασμὸς, ῦ, ὁ, *dulcedo*.

Digitized by Google

Γλυκεροῖο, gen. Ion. & γλυκερῶ, Dor. pro γλυκεροῦ, à

Γλυκερὸς, ἡ, ὸν, Poët. idem ac th. γλυκύς.

Γλυκίων, compar. ab eod. th.

Γλυκύκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui dulcem fructum fert.* Vitis epithet. ex γλυκὺς, *dulcis,* & καρπὸς, *fructus.*

Γλυκύπικρον, ου, τὸ, *ſuav-amarum:* ex γλυκὺς, *dulcis,* & πικρὸς, *amarus.*

ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, *dulcis, e, jucundus:* gen. λγυκέος, fem. εἰας; item

Γλυκὺ, *paſſum,* i. e. vini dulcis genus, in compar. γλυκίων, γλύσσων, & γλυκύτερος. in ſuperl. γλύϛος, & γλυκύτατος. hinc

Γλυκύτης, ητος, ἡ, *dulcedo.*

* Γλυκυφωνία, ας, ἡ, *vocis dulcedo,* à γλυκὺς & φωνὴ.

Γλύμμα, ατος, τὸ, *ſculptura, cælatura.*

Γλυπτὸς, ῦ, ὁ, *ſculptilis, ſculptus.*

Γλυφάνοιο, gen. Ion. à

Γλύφανος, *ſculptorius.* Th. γλύφω, *ſculpo.*

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, *ſculptura, cælatura, ſigillum.*

Γλυφὶς, ἴδος, ἡ, *crena, ſagitta, inciſura,* in quam nervus inſeritur, ab eod. th.

ΓΛΩ'ΣΣΑ, & Att. γλῶττα, ης, ἡ, *lingua, ſermo:* hinc compoſ. ἐπίγλωττίς, σύγλωσσος, ἄγλωσσος, πολύγλωσσος, &c. & Angl. to gloze.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, *linguæ dolor:* ex γλῶσσα & ἀλγέω, *doleo.*

Γλωσσάριον, ου, τὸ, *lingula:* dim. à γλῶσσα.

Γλώσσῃ, Ion. pro γλώσσῃ. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, *theca lingulis tibiarum recondendis idonea;* item *marſupium:* ex γλῶσσα & κομέω, *ſervo.*

Γλωσσότομος, ου, ὁ, *linguam habens præciſam:* à

Γλωσσοτομέω, -ῶ, f. ήσω, p. γλωσσοτέτμηκα, *linguam incido.*

Γλωσσοχαριτῶντες, των, οἱ, *decipientes linguæ blandimentis:* ex χαριτόω, & γλῶσσα.

Γλωσσώδης, οδεος, ὁ καὶ ἡ, *lingulatus, loquax.*

Γλωττικὸς, ῦ, *ad linguam pertinens:* à γλῶττα, Att. pro γλῶσσα.

Γλῶχες, *ſpicæ* vel *ariſtæ:* à

ΓΛΩΧΙ'Σ, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuſpis teli, angulus, acies:* q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.

Γναθμὸς, ῦ, ὁ, idem quod

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ἡ, *maxilla, dentes, bucca:* qu. à γνάπτω pro γνάμπτω, *flecto;* hinc

Γναθόω, *cædo in malas:* &

Γνάθων, ωνος, ὁ, *paraſitus:* item propr. nom. *Gnatho.*

Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion. à

Γναμπτὸς, ῦ, *incurvus,* item *flexibilis:* à

Γνάμπτω, f. ψω. p. φα. (vide κάμπτω) *inflecto.* q. à κάμπτω, idem.

Γνάπτω, vel κνάπτω, ſive γνάφω, *carpendo,* vel *vellicando polio,* unde Angl. nap; panni & fortaſſe etiam ſomni.

Γναφεὺς, ἕως, ὁ, *fullo:* à præced.

Γνήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *legitimè genitus, germanus, genuinus:* in compar. γνησιώτερος. γνησίως, adv. *genuinè.* Dicitur q. γονήσιος, vel γενήσιος, à γίνομαι, *naſcor.*

Γνοίην, ης, ἡ, *novero:* a. 2. opt. act. à γινώσκω, *cognoſco:* a. 2. ἔγνων.

Γνοὺς, γνόντος, *ſciens:* a. 2. part. ejuſd.

Γνοφερὸς, *caliginoſus:* ex

ΓΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo, tenebræ,* item *te*[...] q. à νέφος· hinc

Γνοφόω, & γνοφέω, *obtenebro:* &

Γνοφώδης, *caliginoſus.*

Γνόω, *noſco,* inuſ. à νόος, *mens.*

Γνὺξ, adv. *genu flexo:* per Sync. dictum γονὺξ. à γόνυ, *genu.*

Γνῶ, Ion. & Poët. pro ἔγνω, *cognovit* ſing. a. 2. act. ἔγνων, ως, ω. at

Γνῶ, eſt 1. ſing. a. 2. ſub. γνῶθι, a. 2. [...] perat. γνῶναι, a. 2. inf. à γινώσκω, *noſco:* q. vide.

Γνῶμα, ας, ἁ, Dor. pro γνώμη, ἡ, *mens,* Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Ion. & Poët. [...]*tia, experientia.* Th. γινώσκω.

Γνώμη, ης, ἡ, *ſententia:* undè

Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, *ſententioſus:* &

Γνωμολογικῶς, *ſententiosè:* à γινώσκω.

Γνώμεναι, Dor. & Att. pro γνῶναι, a. 2. act. à γινώσκω, *cognoſco.*

Γνώμονος, gen. ſing. à

Γνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cognitor, index, gn*[...] *ſtylus horas indicans.* Th. γινώσκω.

Γνῶναι, vide in γνῶ.

Γνωρίζω, *notum facio, noſcito:* f. ίσω, & [...] γνωριῶ, p. ἐγνώρικα. a. 1. ἐγνώρισα. [...] inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. γνωρίσας [...] τος. præſ. paſſ. γνωρίζομαι, *innoteſco,* [...]*teſto:* hinc γνωριζέσθω, 3. ſing. præſ. [...] perat. *innoteſcat:* p. paſſ. ἐγνώρισμαι. [...] paſſ. ἐγνωρίσθην. a. 1. ſub. γνωρισθῶ, [...] Th. γινώσκω, *cognoſco:* hinc

Γνώριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *notus:* item *famil*[...] in compar. γνωριμώτερος, *notior.* ſu[...] γνωριμώτατος, *notiſſimus:* &

Γνώρισμα, ατος, τὸ, *indicium.*

Γνωριῶ, εῖς, εῖ, f. 1. Att. verbi γνωρίζω, [...]*tum facio,* quod vide.

Γνώσεαι, pro γνώσῃ, 2. ſing. f. 1. m. I[...] γινώσκω.

Γνώσῃ, *cognoſces:* f. 1. m. verbi γινώ[...] f. γνώσομαι, ῃ, εται.

Γνωσθεὶς, *cognitus:* a. 1. part. paſſ. à [...] γνώσκω. a. 1. paſſ. ἐγνώσθην. inf. γ[...] θῆναι.

Γνωσιμαχεῖν, *mutatâ ſententiâ, ſuarum vi*[...] *imbecillitatem agnoſcere.*

Γνῶσις, εως, ἡ, *cognitio:* à γινώσκω.

Γνώσομαι, f. 1. m. ab eod. th.

Γνωστέος, *cognoſcendus.*

Γνώστης, ου, ὁ, *gnarus:* item *ariolus.*

Γνωστὸς, ἡ, ὸν, *notus, a, um:* ut &

Γνωτὸς, ῦ, ὁ, item *frater:* ab eod. th.

Γνώτω, 3. ſing. a. 2. imperat. à γνῶθι, [...] ab eod. th.

Γνώωσι, Poët. pro γνῶσι, *agnoſcant;* [...] ſub. 3. pl. tanquam à γνώω, ejuſd. [...] vel γνώω, Poët. pro γνῶ, a. 2. ſub[...] ἔγνων, a. 2. ab eod. th.

Γοάντι, Dor. pro γοάουσι, γοῶσι, 3. pl. [...] ind. à

ΓΟΑ'Ω, f. άσω, *gemo, deploro, lugeo:* [...] ticum, à ſono fictum. Reperitur & [...] μεναι, Dor. infin. qu. à γόημι, & γο[...] *defletus:* a. 1. part. paſſ.

ΓΟ'ΝΓΡΟΣ, ου, CONGRUS, piſcis.

Digitized by Google

[illegible]ΓΓΥ'ΖΩ, murmuro: f. σω, p. γεγόγγυκα. a. 1. [illegible]. perf. paſſ. γεγόγγυσμαι, [illegible].

[illegible], vel γογγύλος, ου, idem quod ςρογ-[illegible], rotundus: atque indè dicunt γογγύ-[illegible] γογγυλὶς, ſubſtantivè rapum, quod [illegible].

[illegible], οῦ, ὁ, murmur, muſſitatio: &

[illegible], οῦ, ὁ, murmurator: à γογγύζω.

[illegible], ου, ὁ, pro γοητεία, ας, ἡ, præſtigiæ, [illegible].

[illegible], præſ. inf. Dor. ex γοαίνω, vel [illegible]. Th. γοάω, gemo.

[illegible], ητος, ὁ, incantator, præſtigiator, im-[illegible]: q. ab eod. th. Hinc

[illegible], ας, ἡ, præſtigiæ, incantatio: &

[illegible], ατος, τὸ, præſtigiæ, incantamen-[illegible], &

[illegible], f. εύσω. p. ευκα, incanto, faſcino, præſtigiis decipio: item

[illegible], οῦ, incantatorius.

[illegible], nom. loci ἄκλιτον. Syr. locus Calvariæ.

[illegible], ας, ἡ, nom. urbis. Syr. habitatio.

[illegible], ου, ὁ, onus navis, merces: à præt. m. [illegible], verbi γέμω, plenus ſum.

[illegible], dentibus ſtupeo: &

[illegible], οῦ, ὁ, confractio, vel ſtupor den-[illegible]: à

[illegible], dens molaris: quod à

[illegible], ου, ὁ, cuneus, clavus: dat. pl. [illegible] γόμφοισιν· hinc ortum aliquibus vi-[illegible] Angl. gums.

[illegible] clavis, compingo: &

[illegible], cum os oſſi, clavi modo, infigitur.

[illegible], nom. pl. à

[illegible], έος, ὁ, parens: gen. pl. γονέων, acc. pl. [illegible]· dat. pl. γονεῦσι· à præt. med. [illegible], verbi γίνομαι.

[illegible], ῆς, ἡ, genitura, ſemen, fœtus, ſoboles: hinc γοναὶ ἡράκλειαι, ſemen Herculeum, ab eod. th.

[illegible], ου, ὁ & ἡ, genitalis, prolificus: item fœcundus: à γίνομαι.

[illegible], vel -όη, ἡ, genituræ profluvium: [illegible]

[illegible], -ῶ, fluxum ſeminis patior: à

[illegible] vel γονόῤῥοος, cui γονὴ ῥέει, i. e. genitura fluit.

[illegible], ου, ὁ, ſoboles: generatio: à γίνομαι, [illegible]. p. m. γέγονα. at

[illegible], ([illegible]) οῦ, pro quo γουνὸς, Poëticum, [illegible] Epentheſi factum, fœcundus, γό-[illegible] item ſubſtantivè, locus vel ſolum [illegible], comp. γουνότερος, fertilior, ab eod. th.

[illegible], τὸ, GENU, gen. γόνυος, γόνατος, [illegible] & γούνατος· dat. pl. γόνασι, γούνασι, & [illegible] γνὺξ adv. in genua: per Sync. [illegible], & πρόχνυ, idem. Inde Angl. [illegible], quia tegit genua.

[illegible], ad genua accido, procido. f. ήσω. [illegible]. a. 1. ἐγονυπέτησα· ex [illegible] & [illegible], cado.

[illegible], ου, ὁ, luctus: acc. γόον, nom. pl. γόοι, [illegible], lugeo.

[illegible] [illegible], Gorgoneum caput: à γοργὼν, [illegible].

Γόργιος, & Γοργόνιος, ου, Gorgoneus: ſic.

Γοργόνες, dictæ ſunt Phorci filiæ, Meduſa, Sthenyo, & Euryale, à γοργὼν, όνος, ὁ, nomen animalis noxii in Africâ.

Γοργεύω, honorifico.

ΓΟΡΓΟ'Σ, ου, velox, vividus, terribilis: quaſi γαίων ἔργον· hinc

Γοργότης, ητος, ἡ, celeritas.

Γοργὼ, gen. ſing. à γοργὼν, gen. όνος, οῦς, nom. mulieris. Alias γοργοῦς, eſt acc. pl. à γοργὸς, velox.

ΓΟΡΓΥ'ΡΑ, vel γόργυρα, ας, ἡ, canalis ſubterraneus, per quem aqua effluit: à γῆ & ὀρύσσω, fodio.

Γόργυξ, ὄργυξ, γ otioſè præpoſito.

Γοῦν, pro γ' οὖν, igitur, certè, ſaltem: ex γὲ & οὖν.

Γουνάζομαι, genua amplectens oro: f. άσομαι· a. 1. m. ἐγουνασάμην. Th. γόνυ, genu.

Γούναθ', pro γόνατα, acc. pl. γόνασι, dat. pl. à γόνυ, gen. γόνατος, &c.

Γουνοῖσιν, dat. pl. Ion. à γουνὸς, pro γόνος, q. vide.

Γουνόομαι, -οῦμαι, genua amplector ſupplex, hinc γουνούμενος, præſ. part. Th. γόνυ, genu.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ & ἡ, genua pinguis, craſſa habens genua: ex γόνυ & παχὺς, craſſus.

Γουνὸς, οῦ, fertilis; item ſolum ferax: vide γόνος.

Γουνῷ, fertili: ejuſd. dat. ſing.

Γούνων, pro γονύων, genuum: gen. pl. ab eod. th.

Γοῶσα, gemens: præſ. part. fœm. gen. à γοάω, gemo.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ου, τὸ, tædæ genus, nempe lignum inſpicatum pro face: q. à γράφω, i. e. ξέω.

ΓΡΑΙ̃Α, ης, ἡ, anus, vetula: à γραιὰ per Sync. γραῖαν, Dor. pro γραιῶν, gen. pl. Hinc fortaſſis Angl. gray.

Γραΐδιον, ου, τὸ, vetula, anicula: &

Γραϊκὸς, οῦ, & γρήϊος, ου, anilis: à γραῖα, at

Γραικὸς, οῦ, gentilitium eſt, Græcus.

Γραίνω, comedo. Th. γράω.

Γράμμα, ατος, τὸ, litera, ſcriptum, tabula ſeu chirographum: in pl.

Γράμματα, ſcripta, liber, epiſtola, literæ, i. e. eruditio. Th. γράφω. hinc

Γραμματεία, είας, ἡ, literatura; &

Γραμματεὺς, έος, ὁ, ſcriba: & in N. T. legis interpres, præco verbi divini: &

Γραμματικὸς, οῦ, literarius, grammaticus: &

Γραμματικὴ, (ſub. τέχνη) grammatica. Item

Γραμματιςὴς, οῦ, ὁ, grammaticæ præceptor, ludi literarii magiſter, γραμματοδιδάσκαλος. item literator, librarius: omnia ab eod. th.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea, item carceres, ſeu initium curriculi: quod olim lineâ ductâ notaretur: &

Γραμμικὸς, οῦ, linearis: ab eod. th.

Γράπτις, ιδος, ſenecta, exuvium ſerpentis, &c. à γραῖον, ut ſenecta, à ſene.

Γραπτέον, ſcribendum: adj. verbale à γράφω, ſcribo: perf. paſſ. γέγραμμαι, ψαι, πται· hinc etiam

Digitized by Google

Γραπτὸς, ῦ, *ſcriptus.*

ΓΡΑ'ΣΟΣ, ου, ὁ, *ſordes quæ in ovium lanis colliguntur; alarum fœtor.* Dicitur & γράσσος, γράος, & γράς.

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, *clamor militum in congreſſu acierum.* Puto à γῆρυς, *vox, clamor.*

Γράςις, ιος, ἡ, *gramen:* qu. à γράω, quia pabulum pecorum. Hinc Angl. graſs.

Γραῦς, γράος, ἡ, *anus,* Ion. γρηῦς, & per Dialyſin. γρηῦς· à γραῖα, idem.

Γραφεῖον, ου, τὸ, *graphium, ſtilus ſcriptorius.*

Γραφεὺς, έως, ὁ, *pictor:* à

Γραφὴ, ῆς, ἡ, *ſcriptura, ſcriptio:* γραφαὶ, ῶν, αἱ, *divinæ literæ:* à γράφω. hinc Angl. a grave.

Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. paſſ. γράφηθι· à γράφω, *ſcribo:* a. 2. part. γραφείς.

Γραφικὸς, ῦ, *ſcriptorius,* item *pingendi peritus:* unde

Γραφικῶς, *graphicè, expreſsè:* ab eod. th.

Γραφὶς, ἴδος, ἡ, *ſtylus: lineamentorum ductus.*

Γραφίον, idem, à γραφὴ, cujus th. ſeq.

ΓΡΑ'ΦΩ, *ſcribo, pingo:* olim *inſculpo:* f. ψω. p. γέγραφα. a. 1. ἔγραψα. perf. paſſ. γέγραμμαι, ψαι, πται. Hinc Angl. to grave, graff, &c.

Γράψης, *imprimas:* a. 1. ſub. act. ejuſd. γράφω.

ΓΡΑ'Ω, f. σω, *comedo.* a. 1. ἔγρασα, unde forſan. Angl. to graze, herbas depaſcere.

Γραώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *anilis:* à γραῦς, *anus.*

Γρηγορέω, -ῶ, *vigilo:* f. ήσω. p. ἐγρηγόρηκα. a. 1. ἐγρηγόρησα. præt. med. ἐγρήγορα. Dicitur γρηγορέω, per aphæreſin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, *excito,* quod vide.

Γρηγόρησις, εως, ἡ, *vigilantia.*

Γρηγορὼς, *qui vigilavit;* item *vigilans:* præt. m. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω.

Γριπεὺς, έως, ὁ, *piſcator:* à

Γριπίζω, *piſcor,* undè

Γρίπισμα, ατος, τὸ, *lucrum.*

ΓΡΙ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *rete:* & γρῖφος, ου, ὁ, & τὸ, idem. Idem ænigma quo irretiri ſolent: hinc forſan Angl. gripe.

Γρυφάομαι, *ſcribo:* à γράφω.

Γρομφὰς, άδος, ἡ, *vetula porca.* Heſych.

Γρομφεῖς, οἱ ζωγράφοι, *pictores:* à γράφειν.

ΓΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, *pilum,* teli genus: vel *haſtæ cuſpis quam terræ infigimus.*

ΓΡΥ', vel γρῦ, *quicquid minimum eſt, ſordes unguinum.* Heſych. Hinc

Γρύζω, f. ύξω, p. ὑχα, *grunnio, mutio, hiſco.*

Γρυλλίζω, *grunnio:* undè

Γρυλλισμὸς, ῦ, ὁ, & γρυλλὴ, ῆς, ἡ, *grunnitus.*

Γρυμαία, ας, ἡ, *peræ quoddam genus.*

Γρὺξ, *locus unguis.* Heſych. à γρύ.

Γρυσμὸς, ου, ὁ, *grunnitus:* à γρύζω.

Γρύτη, ης, ἡ, & γρυτάρια, ων, τὰ, *ſcruta, frivola,* à γρύ.

Γρυτοπώλης, ου, ὁ, *ſcrutorum venditor:* ex γρύτη & πωλέω, *vendo.*

ΓΡΥ'Ψ, υπὸς, ὁ, *GRYPS, GRYPHUS:* Angl. gryphon, inde etiam gripe, & γρυπὸς, οῦ, *incurvus, inflexus:* item *qui naſo eſt adunco.*

ΓΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *caverna, ſaxum exeſum:* à γράω, *exedo:* hinc

Γρῶνος, ου, *cavus, profundus.*

ΓΥ'Α, ſeu γύη, Ion. & γυία, ας, ἡ, ar *jugerum, via, foſſa:* q. à γῆα, *terra.*

Γυάλα, *pocula,* Megarenſ.

Γυάλοιο, gen. Ion. γυάλοις, dat. pl. à

ΓΥ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, *cavitas, vola:* hinc

Γυαλὸς, οῦ, *qui manu comprehendi poteſt.*

Γυαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui facit membra ap ferendos labores, vegetus:* ex γυῖον, *brum,* & ἀρκέω, *ſufficio.*

Γύση, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύγης, ου, ὁ, *Gyges,* rex Lydiæ.

Γύης, ου, ὁ, *dentale:* para aratri: à γύ γύη, *jugerum.*

Γυιοδάμας, α, ὁ, Poët. & Dor. ὁ τὰ δαμάων, *qui membra domat.* Epith. letæ.

Γυιοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *membra depaſcens, bra fatigans:* ex γυῖον, *membrum,* & *ſatio, depaſco.*

ΓΥΙ'ΟΝ, τὸ, *membrum,* in pl. γυῖα.

Γυιὸς, οῦ, *claudus:* &

Γυιόω, -ῶ, fut. ώσω, *membra frango, dum reddo.*

Γυιοπέδη, ης, Poët. *vinculum, quod me vincit atque ligat:* ex γυῖον & πέδη,

Γυιόχαλκος, ου, *qui membra ærea habet, buſtiſſimus:* ex γυῖον, *membrum,* & κὸς, *æs.*

Γυιωθεὶς, *mutilatus:* a. 1. part. paſſ. à γ *claudum reddo.* Th. γυῖον, *membrum.*

ΓΥΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *vaſculum militare:* à λον, quia *cavum.*

Γυμνάζω, *exerceo:* f. άσω. p. γεγύμν a. 1. ἐγύμνασα. perf. paſſ. γεγύμνασ à γυμνὸς, *nudus.*

Γυμνασία, ας, ἡ, & γύμνασις, εως, ἡ, *citatio.*

Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem ab eod. th.

Γυμνασιαρχέω, -ῶ, f. ήσω, *exercitatio præſum, gymnaſii præfectus ſum:* &

Γυμνασιαρχὴς, ου, ὁ, vel γυμνασίαρχος, *gymnaſii præfectus, ludimagiſter:* &

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, *gymnaſii præfect* Th. ἀρχὴ, *principatus.*

Γυμνάσιον, ου, τὸ, *exercitatio:* item *loc olim nudi ſe exercebant,* & jam pro *ſc* Th. γυμνὸς.

Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, *præfectus pueris exercen* &

Γυμναστικὸς, οῦ, *exercitatorius:* ab eod. th.

Γυμνὴς, ῆτος, vel γυμνήτης, ου, ὁ, *miles vis armaturæ: veles, itis:* Inermes illi cum armatis prælium faciebant: γυμνὸς.

Γυμνητεύω, *nudus ſum,* propriè, *ſum mile vis armaturæ:* f. εύσω. p. γεγυμνήτευ à γυμνὸς, vel γυμνήτης· ab eod. th.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, *puerorum nudorum e citatio:* ex γυμνὸς, *nudus,* & παῖς, *pue*

ΓΥΜΝΟ'Σ, οῦ, *nudus, inermis,* qui γυῖα *να* habet, & Poët. pro γυμνικὸς, gy *cus.*

Γυμνοσοφισταὶ, *Indorum ſapientes,* ſic d quòd nudi vitam voluptatis expertem

Digitized by Google

[illegible] Ex γνωμὶς, & σοφιςὴς, ſapiens, quod à σοφὸς, idem.
[illegible] ἤτος, ἡ, nuditas: &
[illegible] f. ώσω, p. ωκα, nudo, ſpolio; &
[illegible] ως, ἡ, nudatio, omnia à γυμνὸς.
[illegible] acc. ſing. a. 1. part. paſſ. à [illegible] denudo: γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. [illegible] a. 1. paſſ. Th. γυμνὸς, nudus.
[illegible] ασα, αν, nudus, nudatus, part. a. 1. act. verbi γυμνόω.
[illegible] Dor. pro γυνὴ, mulier.
[illegible] voc. ſing. à γυνὴ, mulier, in acc. γυ[illegible]
[illegible] ε, τὸ, muliercula, ejuſd. th.
[illegible] ε, muliebris: hinc
[illegible] ε, τὸ, ſcil. δῶμα, GYNÆCE-[illegible] conclave mulierum, & γυναικεῖα, [illegible]
[illegible] ας, ἡ, idem quod γυναικεῖον.
[illegible] Ion. pro γυναικεῖος.
[illegible] μὸς, muliebres blanditiæ.
[illegible] ας, ἡ, muliebre imperium.
[illegible] ε, qui ſub mulierum eſt imperio: uxorius.
[illegible] έος, ὁ ἡ ἡ, mulierum amore [illegible]: ex γυνὴ & μαίνομαι, inſanio.
[illegible] γυναικὶ, gen. & dat. à γυνὴ.
[illegible] α, ὁ, Dor. pro
[illegible] mulierum amator, effœminatus, [illegible] mulier, & φίλος, amicus.
[illegible] ὁ ἡ ἡ, effœminatus.
[illegible] ῶνος, ὁ, &
[illegible] ε, ὁ, item
[illegible] ιδος, ἡ, mulierum conclave, à [illegible]
[illegible] pro γυναικομανὴς, quod vide.
[illegible] ε, τὸ, muliercula: dim. à γυνὴ.
[illegible] dat. pl. à
[illegible] ἡ, mulier, uxor, q. à γονὴ, genitura, [illegible] à γίνομαι, pario, gen. γυναικὸς, [illegible] -κὶ, acc. γυναῖκα. Dor. γυνὼν, voc. [illegible] γύναι, dat. pl. γυναιξὶ. Hinc
[illegible] ιδος, ὁ, Poët. pro γύνις, mollis, effœminatus: à γυνὴ.
[illegible] μακρὸς, Heſych. altus.
[illegible]ΘΟΣ, ε, ὁ, caniſtrum è vimine.
[illegible] ιος, ἡ, pollen, an quia fit gyro [illegible]?
ΓΥΡΟ'Σ, ῦ, curvus, ſcrobs.
[illegible] autem GYRUS, circulus vel ambitus.
[illegible] -ῶ, incurvo, item in gyrum colligo.
[illegible] ατος, τὸ, &
[illegible] εως, ἡ, circumactio in orbem, circus. Th. γυρός.
ΓΥ'Ψ, γυπὸς, ὁ, vultur: hinc γύπινος, vul[illegible]
ΓΥΨΟΣ, ε, ἡ, GYPSUM, q. à γῆ & ἕψω, [illegible] terra: hinc
[illegible] gypſo illino.
[illegible] contract. ex γάω, inuſ. capio, gigno, [illegible] lætor, glorior: &
[illegible] pro ἑαυτῶ, ἰδίω ἡ σῷ, ſibi ipſi, [illegible] tuo. Heſych.
[illegible] ὁ, nomen regis & gentis, vulgò tectum [illegible]
[illegible]Α', τὰ, ſpeluncæ & luſtra ferarum.
[illegible] pro γῦν, ſaltem, igitur.
[illegible] Dor. pro γόνατα, nom. vel [illegible]

acc. pl. à γόνυ, quod vide.
ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, angulus, item locus abditus: hinc
Γωνιαῖος, ε, & γωνιώδης, ὁ ἡ ἡ, angularis.
Γωνίδιον, ε, τὸ, parvus angulus; item locus anguſtus vel abditus; dim à γωνία.
ΓΩΡΙΑ'Ω, ſubſanno, verbum Laconicum.
Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, οῦ, ὁ, pharetra: à χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, i. e. τὰ βέλη, quòd capiat jacula.

Δ

Δ Eſt quarta litera, & quaternarium numerum deſignat. Ion. & Dor. pro σ, ſic ὀδμὴ pro ὀσμὴ, odor, & ſubinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro ϑ & τ.
Δὰ, particula per ſe nihil ſignificans; ſed in compoſitione auget: ut δαφοινὸς, &c.
Δᾶ, verò, & δᾶς, Dor. pro γὰ, & hoc pro γῆ.
Δαβὶδ, nom. regis ἄκλιτον. Hebr. dilectus.
ΔΑΓΥ'Σ, ύδος, ἡ, cryſtallus, glacies.
Δᾳδίον, ε, τὸ, facula. Th. δαίω, uro.
ΔΑ'ΔΙΞ, κος, ἡ, menſuræ genus.
Δᾳδυχέω, -ῶ, facem teneo, præluceo: &
Δᾳδυχία, ας, ἡ, facis geſtatio: ex δᾴς, fax, & ἔχω, teneo.
Δᾴδων, tædarum, gen. pl. à δᾴς, δᾳδὸς, ex δαὶς, per contract. Th. δαίω, uro.
Δαεὶς, doctus, a. 2. part. paſſ. à δαίω, diſco. a. 2. paſſ. ἐδάην.
Δαείω, pro δαίω, diſco: hinc δαείης in ſubj.
Δαερὸς, ὰ, ὸν, niger, ra, rum, à δαίρω, uro.
Δαέω, diſco, f. ήσω. p. δεδάηκα. & perf. paſſ. δεδάημαι. inf. δεδάασθαι. part. δεδαημένος. a. 2. ἐδάην. inf. δαῆναι. f. 1. m. δαήσομαι. perf. δέδαα. part. δεδαώς. Th. δαίω, quod vide.
Δάζομαι, f. άσομαι, p. ασμαι, divido. 3. ſing. perf. δέδαςαι à δαίω, idem.
Δάη, ης, ἡ, & δαΐς, -ιδος, ἡ, pugna, fax, lumen. à δαίω, incendo.
Δαήμεναι, didiciſſe, a. 2. inf. paſſ. Dor. pro δαῆναι. f. 2. δαήσομαι. & in 2. paſſ. δαήσεαι. Ion. pro δαήσῃ. a. 2. paſſ. ἐδάην. p. m. δέδηα. à δαέω, inuſ. quod vide ſupra.
Δαήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, doctus, gnarus, peritus. Th. δαίω, doceor. comp. δαημονέςερος, ſuperl. δαημονέςατος.
ΔΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, ὁ ἀνδράδελφος, LEVIR, mariti frater.
Δαηρὸς, ρὰ, ὸν, lucidus, a, um, à δαίω, uro.
Δαὶ pro δὲ, autem, ſignificat diſcretionem: à δαίω, divido.
Δαΐ, verò per Apoc. pro δαΐδι, dat. ſing. à δαΐς, ιδος, ἡ, fax, pugna ardens: à δαίω, uro.
Δαιδαλέοιο, gen. Ion. δαιδαλέοισι, dat. pl. à
Δαιδάλεος, vel -εος, ſeu λὸς, -ε, artificioſus, varius. Th. Δαίδαλος. Unde &
Δαιδάλλω, & δαιδαλόω, artificiosè, facio, item vario, f. αλῶ, & όσω. p. αλκα, & ωκα,

Δαίδαλμα,

Digitized by Google

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, *opus egregium:* à δαιδάλλω, *orno*, quod à

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, *DÆDALUS*, ingenioſus artifex Cretenſis: q. à δαίω, *ſcio*, δ interpoſito.

Δαΐδων, gen. pl. à δαΐς, ΐδος, ἡ, *fax*. Th. δαίω, *uro*.

Δαῖε, & Δαῖεν, *lucebat*, imperf. Ion. à δαίω.

Δαίετο, imperf. paſſ. Ion. à δαίομαι, *divido*. a. 2. paſſ. ἐδάην.

Δαΐζω, f. ίξω. a. 1. ἐδάϊξα. præſ. paſſ. δαΐζομαι. perf. δεδάϊγμαι. part. δεδαϊγμένος. Omnia Poëtica, *divido*, *decerpo*, *occido*, à δαίω, *divido*. Hinc Angl. Daiſy, quod ſit flos multifidus.

Δαίμονες, *DÆMONES*, καταχθόνιοι, *manes:* καλοικίδιοι, *lares:* nom. pl. à δαίμων, ονος.

Δαιμόνι' pro δαιμόνιε, voc. à δαιμόνιος, unde

Δαιμονάω, f. ήσω, p. ηκα, *inſanio*, *ſum dæmoniacus:* &

Δαιμονιακὸς, ῦ, *à dæmonio obſeſſus*, aut *afflatus*. Th. δαίμων.

Δαιμονίζομαι, *à dæmonio*, *vexor*, præſ. part. δαιμονιζόμενος, ου, *demoniacus*. perf. paſſ. δεδαιμόνισμαι. a. 1. paſſ. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων.

Δαιμονίη, Ion. pro δαιμονία, ας, ἡ, *divina*, item *miſera*, in dat. pl. plur. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις, Ion. à δαίμων.

Δαιμόνιον, ου, τὸ, *DÆMONIUM*, i. e. *ſpiritus*, *impurus*, ſeu *diabolus*, in N. T. apud prophanos ſcriptores, *numen:* item *larva*. dim à δαίμων, quod vide: δαιμόνια, τὰ, *Dii & Deæ*.

Δαιμόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divinus*, *felix*, *auguſtus;* item in malam partem, *miſer*, *miſerandus:* ab eod. th.

Δαιμονιώδης εος, ὁ καὶ ἡ, *dæmoniacus:* à

Δαιμονιῶν, *ſum dæmoniacus*, præſ. part. à δαιμονιάω, cujus th. eſt

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ καὶ ὁ, *Deus*, *genius*, *DÆMON:* apud ſacros ſcriptores, tametſi in malam partem accipitur pro *ſpiritu impuro:* q. δαήμων, *ſciens:* ex δαίω, *ſcio*.

Δαίνυ pro δαίνυθι, per Apocop. *præbe convivium*, præſ. imperat. à δαίνυμι. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαίνυμαι, *convivor*, *epulor:* unde

Δαίνυθ' & δαίνυτ' pro ἐδαίνυντο, *convivati ſunt*, imperf. Ion. ejuſd. &

Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epulari*, *comeſſari*, præſ. inf. ejuſd. th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαΐξαι, a. 1. inf. à δαΐζω, quod vide.

Δαίομαι, *divido*, & *dividor:* item *incendor:* à δαίω, *divido*, *uro*.

Δάϊος, ου, *hoſtilis*, vel *prudens*, δάϊοι, in pl. *hoſtes:* à δαίω, *uro*, vel *diſco*.

Δαίρω, *cædo*, *verbero*.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, & δαῖς δαῖτος, *epulum*, *DAPES;* ut & δαίτη, Poët. à δαίω, *epulum præbeo*. hinc Angl. Dainties.

Δαΐς, ΐδος, ἡ, acc. δαΐδα, *TÆDA:* item *pugna:* à δαίω, *uro*.

Δαῖσαι γάμον, *celebrare nuptiale convivium:* quod à δαὶς, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαισάμενος, a. 1. part. m. δαίσῃ, *con*... 2. ſing. a. 1. ſub. m. à δαίω, *epulor*.

Δαῖτα, acc. ſing. δαῖτας, acc. pl. à δαὶς, ...τὸς, ἡ, *cibus*. Th. δαίω, *epulum præb*...

Δαιτηθεν, Poët. adv. qu. ex τῆς δαιτὸς, *ex convivio*. Th. δαίω.

Δαιτρεύω, f. εύσω, *divido cultro:* à

Δαιτρὸς, ῦ, ὁ, *coquus*, qui carnes δαίει eſt *dividit*. Aliquando δαιτρὸν, adv. *viſim*.

Δαιτυμὼν, όνος, *epulo*, *conviva*, & qui ... inſtruit.

Δαιτὺς, ύος, ἡ, idem ac δαίς.

Δαΐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *bellicoſus*, *in bello* ... *dens*, in dat. δαΐφρονι· ex δαίω, *diſco* ... à δαῖς, *pugna*, & φρὴν, *mens*.

Δαϊχθεὶς, έντος. a. 1. part. paſſ. à δαΐζω, ... *terficio*, *ſaucio*. Th. δαίω.

ΔΑΙ'Ω, f. δαίσω & δαίσω, p. δέδαικα, d... item *epulum præbeo;* item *divido:* ... non *incendo*. Δαίω, pro *diſcor*, ſeu *d*... inuſitatum eſt, ſed tempora inde for... ſunt in uſu, pro *uro* format. perf. δέδηα, & pl. perf. ἐδεδήειν, quod ad ... ſum pro *divido* quoque ſpectat. δαίω.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus quoddam caſſiæ.

Δάκε, 3. ſing. Ion. aor. 2. act. pro ἔδ... ες, ε, *momordi:* à δάκνω, quod vide.

Δακέειν, pro δακεῖν, a. 2. inf. act. ab th.

Δακέθυμος, ου, *mordens animum*, *gravis*, *leſtus*. Ex δάκνω, *mordeo*, & θυμὸς, *ani*...

ΔΑ'ΚΝΩ, *mordeo*, *pugno:* format tempo... à δήκω, ut f. 1. act. δήξω, f. 2. δακῶ ... 1. ἔδηξα. a. 2. ἔδακον. inf. δακεῖν. p... δῆχα. perf. paſſ. δέδηγμαι, ξαι, κται ... 1. ἐδήχθην, & part. δηχθεὶς. εῖσα, έν... 2. ἐδάκην. f. 1. m. δήξομαι, a. 1. ... ἐδηξάμην. a. 2. m. ἐδακόμην.

Δακόντος, & δακούσης, gen. ſing. maſc. f. g. a. 2. part. à δάκνω, *mordeo*.

Δάκος, εος, τὸ, *morſus*. Poët. pro δῆξις ... propriè *animal morſu homini nocens*, ... ετὸν, Heſych. de aliis etiam *bellui*... *feris dicitur*. Th. δάκνω, *mordeo*.

Δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*, in pl. δάκρυ', ... δάκρυα, dat. pl. δάκρυσι, q. à δάκνω, ... ſalſa & mordax.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, *LACRYMA*, i... quod δάκρυον, & th. δάκρυ.

Δακρυόεις, εντος, ὁ καὶ ἡ, *lacrymoſus*, in ... δακρυόεντ' pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ.

Δακρυόεν, adv. *lacrymis effuſis*, ab eod.

Δάκρυον, ου, τὸ, idem quod δάκρυ.

* Δακρυῤῥοέω, ήσω, *lacrymis fluo*, à δακρυ... ῥέω.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lacrym*...

Δακρύσας, a. 1. part. act. à δακρύω, *lacrym*...

Δακρυχέων, *lacrymas fundens*, præſ. part... δάκρυ, *lacryma*, & χέω, *fundo*.

Δακρύω, f. ύσω, p. υκα, *lacrymor*. Th. δάκ...

Δακρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *lacrymoſus:* ab eod. ...

Δακτύλιος, ου, ὁ, *annellus*, *annulus:* à

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, à δείκω, inuſ. *digit*... *pes metricus;* *palmæ fructus*. Un... Angl. a Date.

Δακῶ, *mordebo*, *pugnam:* f. 2. à δάκνω.

Δακ...

Digitized by Google

[illegible], qui momordit, vel. pupugit, [illegible] perf. à δάκνω.

[illegible], Dor. pro Δῆλε, voc. sing. à Δῆλος.

[illegible], Dor. & Ion. pro ἐδηλεῖτο, lædebat, [illegible] imperf. m. verbi δηλέω, lædo, sic [illegible], pro ἐδηλέετο, a. 1. m.

[illegible], ὁ Ἀπόλλων, Poët. & Dor. [illegible], Delius Apollo.

[illegible], ἡ, nomen regionis in Judæâ, [illegible]. Hebr. pauperis hæreditas.

[illegible], ας, ἡ, nomen regionis ad mare [illegible]cum sitæ.

[illegible], ῦ, ὁ, lampas, fulgor, titio, [illegible] à δαίω, uro.

[illegible] etiam Dor. pro Δῆλος, Delus.

[illegible] : 3. sing. ind. à δαμάω.

[illegible], domo : f. σω. p. δεδάμακα. a. 1. [illegible], a. 1. inf. δαμάσαι. perf. paſſ. [illegible], præſ. part. paſſ. δαμαζόμε[illegible]. Th. δαμάω.

[illegible], Poët. pro δαμαστικὸς, vel δα[illegible], domans, domitor. Th. δαμάω, [illegible].

[illegible], Dor. pro

[illegible], ἡ, juvenca : à δαμάω, quòd [illegible] ad laborem.

[illegible], domo : Poët. pro δαμάζω, quod [illegible]ζεσθαι, juvencæ more laſcivire.

[illegible], vel δάμαρς, αρτος, ἡ, uxor : à δα[illegible], quia domatur jugo matrimonii. [illegible] Angl. [illegible].

[illegible], nummus quidam aureus apud [illegible] à Damareta Gelonis, Syracuſanorum [illegible], conjuge, nomen ſortitus.

[illegible], ἡ, nomen mulieris. Gr. idem [illegible] δάμαρ, uxor.

[illegible], a. 1. inf. act. δάμασε, a. 1. Ion. [illegible]. δάμασον, mitiga : a. 1. [illegible] à δαμάω, domo.

[illegible], Dor. pro δαμάζειν, præſ. inf. à [illegible], domo, quod vide.

[illegible], ὁ, domitor, mortalium : [illegible] δαμάσαι τοὺς βροτούς.

[illegible], ὁ ἡ, qui domat mentem : [illegible] δαμάω, domo, & φρὴν, mens.

[illegible], ἡ, nomen urbis, Damaſcus, in [illegible], Syriæ μαλιστοπόλεως· unde Damask, [illegible] panno adjicitur, primitùs ſigni[illegible] ejuſmodi pannus eâ in urbe inventus.

[illegible], Damaſcenus. Hinc [illegible] per contr. à Damaſcene, de arbore [illegible] quod circa hanc urbem primò [illegible].

[illegible], Ion. & Poët. pro ἐδάμασα, a. 1. [illegible], pro ἐδαμάσατο, 3. ſing. [illegible] verbi δαμάω.

[illegible], τὸ, herbæ quædam.

[illegible], Dor. pro Δημήτης, Ceres.

[illegible], DOMO, ſubigo, affligo, occido, f. [illegible] a. 2. ἔδαμον, unde ἀδάμας, ας, [illegible].

[illegible] ſing. a. 2. opt. paſſ. vide δέμω.

[illegible], Poët. & Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. pl. [illegible] à δέμω, quod vide.

[illegible] paſſ. dual. num. δαμῆναι, [illegible] à δέμω vel δάμνω, interficio.

[illegible], Dor. pro δαμῆναι, a. 2. inf. [illegible] δέμω.

Δαμναίμαν, Dor. pro δαμναίμην, præſ. opt. paſſ. à δάμνημι, domo : quod à

Δαμνάω, idem ac them. δαμάω, undè Lat. damno. Vide δέμω.

Δάμνημι pro δάμνημι, ης, ησι, domo : &

Δάμνησι, reprimit, 3. ſing. præſ. à δάμνημι, quod à δαμνάω.

Δαμιῶτας, α, ὁ, Dor. pro Δημιώτης, propr. viri nomen. q. δημότης, popularis.

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ου, ὁ, populus. Hinc

Δαμότας, α, ὁ, & Δαμότης, Dor. pro δημότης, ου, ὁ, popularis : &

Δαμότις, ιδος, ἡ, Dor. pro δημότις, popularis, fœm. Th. δῆμος, populus.

Δάμων, ωνος, ὁ, Damon.

Δαμωσιώμεθα, 1. pl. a. 1. ſub. m. Dor. verbi δημόομαι· aliquid ad populum effero. Eſt & δημεῦσθαι, εὐφραίνεσθαι, εὐθυμεῖσθαι.

Δανάας παῖς Danaæ filius.

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina : item Danaë, nomen mulieris.

Δαναΐδαι, Argivi : à

Δαναΐδης, filius Danai : à Δαναὸς, Danaüs.

Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus : item obolus Charonti ſolutus. Plut.

Δανείζω, mutuum do, fœnero, f. σω, & Att. δανειῶ. p. δεδάνεικα. a. 1. ἐδάνεισα. præſ. m. δανείζομαι, mutuum accipio, fœneror. a. 1. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. δανείσασθαι, a. 1. part. m. δανεισάμενος. Th. δάνος, donum.

Δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum, æs alienum debitum, ab eod. th.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. m. δανεισάμενος, a. 1. part. m. à δανείζω.

Δάνεισμα, ατος, τὸ, pecunia, fœneratitia : item ipſa fœneratio : &

Δανεισμὸς, ῦ, ὁ, fœneratio : mutuatio : &

Δανειστὴς, ῦ, ὁ, creditor, fœnerator. acc. pl. δανειστάς· omnia à perf. paſſ. verbi δανείζω, cujus th. δάνος, donum.

Δανιὴλ, ὁ, nom. Prophetæ. Heb. judex Dei.

ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, donum, mutuum.

Δανὸς, ῦ, aridus, à δαίω, uro : vel à δήν, quia vetuſta arida.

Δαπανᾶν, præſ. inf. act. à

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, -ῶ, conſumo, impendo, ſumptus facio, f. ήσω, p. δεδαπάνηκα. a. 1. ἐδαπάνησα. a. 1. imperat. δαπάνησον. άτω. hinc

Δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus : &

Δαπανηθὲν, expenſum, a. 1. m. part. n. paſſ.

Δαπάνημα, ατος, τὸ, idem.

Δαπανήσαιμι, a. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. à δαπανάω, conſumo.

Δαπανηρὸς, ῦ, ſumptuoſus : &

Δαπανος, ου, ὁ ἡ ἡ, conſumptor : à δαπανάω, conſumo.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, pavimentum, ſolum, q. à δα & πέδον, ſolum.

ΔΑ'ΠΤΩ, f. άψω, p. ἄφα. voro, dilanio : q. à δαίω, divido.

Δάρδανος, ου, ὁ, DARDANUS, Trojæ conditor. Δαρδανιδων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιδῶν. Δαρδανίδαο, gen. Ion. à

Δαρδανίδης, ου, ἡ, Dardanides, Priamus.

Δαρδάπτω idem quod. th. δάπτω, per reduplic. factum.

Digitized by Google

Δαρεῖος, ου, ὁ, *DARIUS*, Rex Perſarum.

Δάρης, *Dares*, nom. propr.

Δαρήσομαι, ῃ, εῖαι, *vapulabo*, f. 2. paſſ. 2. pl. δαρήσεσθε, & in 3. pl. δαρήσονῖαι. à δέρω, *excorio*, *verbero*, quod vide.

ΔΑΡΘΑ΄ΝΩ, *dormio*: f. 1. m. δαρθήσομαι. perf. act. δεδάρθηκα, & part. δεδαρθηκὼς. f. 2. δαρθῶ. a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον, inf. δαρθεῖν, & part. δαρθών· q. a. δαρθέω, inuſ. *in pellibus cubo*: q. à δέρμα, ſeu δέρας, *pellis*.

Δαρθεῖν, a. 2. inf. à δαρθάνω.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, adverbialitèr, *diu*: à

Δαρὸς, ᾶ, Dor. pro δηρὸς, *diuturnus*. Th. δὴν, *diu*.

Δαρτὸς, & δρατὸς, ᾶ, *excoriatus*; item *carnoſa teſtium tunica*: à δέρω, *excorio*.

Δᾴς, δᾳδὸς, ἡ, in gen. pl. δᾴδων, *tæda*, *fax*, per contract. ex δαΐς, quod à δαίω, *uro*.

Δάσαν͂ο, Ion. pro ἐδάσαν͂ο, 3. pl. a. 1. m. Unde δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, idem quod δαΐζω, *divido*: ex quo fit, abjecto ι. Th. δαίω, idem.

Δήσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. à δέω, *ligo*.

Δασάσκεῖο, *diſtribuebat*, Poët. & Ion. pro ἐδάσαῖο, a. 1. m. interpoſito σκε, niſi à δάσασκω, derivare malis.

Δασεῖα, ας, ἡ, vide in δασύς· item *ſignum vocalis aſpiratæ*.

Δασεῦνται. Dor. pro δάσονῖαι, circumflectunt enim Dores futura ſua: à δάζω, *divido*. Th. δαίνω.

Δασέως, *aſpiratè*: th. δασύς.

ΔΑ΄ΣΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, *DASCILLUS*, piſcis, qui cœno & ſtercore veſcitur: q. à

Δάσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, per Sync. pro δασύσκιος, *umbroſus denſam & ſpiſſam umbram faciens*: à δασύς, & σκιά, *umbra*: aut à δα, idem quod ζα in compoſitione: hinc Angl. duſky.

Δασμολογέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tributum colligo*: δασμολογοῦμαι, *tributum penſito*: &

Δασμολογία, ας, ἡ, *tributi collectio*: &

Δασμολόγος, ου, ὁ, *tributorum*, *collector*, *quæſtor*: à δασμὸς, *tributum*, & λέγω, *colligo*.

Δασμὸς, ᾶ, ὁ, *diviſio*, *portio*; item *tributum*, *vectigal*: à δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασμοφόρος, ὁ καὶ ἡ, *qui tributum pendet*, *tributarius*, *ſtipendiarius*: à δασμὸς & φέρω.

ΔΑΣΠΛΗ΄Σ, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *magnorum malorum plenus atrox*: q. à δα, & πλάω, *impleo*.

Δασπλῆτις, ἡ, δυσπροσπέλαστος, *acceſſu difficilis*: vel ἡ ἄγαν πλήθουσα. Th. δασπλής.

Δάσσαιῖο, *diviſerint*, Ion. & Poët. gem. σσ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δασσάμενος & δάσσασθαι, a. 1. part. m. & inf. verbi δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασυκέρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui villoſa eſt cauda*. ex δασὺς, *denſus*, & κέρκος, *cauda*.

Δασύνω, f. υνῶ, *DENSO pilofum reddo*: item apud gram. *ſpiritu aſpero vocabulum noto*.

Δασύπους, οδος, ὁ, *cuniculus lepus*, ab hirſutie pedibus.

ΔΑΣΥ΄Σ, εος, δασεῖα, ας, δασὺ, εος, *DENSUS*, *piloſus*, *hirſutus*.

Δασυστέρνων, gen. pl. à

Δασύστερνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hirſutum pectus habe*[ns]: ex δασὺς, & στέρνον, *pectus*.

Δασύτης, ητος, ἡ, *denſitas*, *piloſitas*, *hi*[rſu]*tia*: & apud gram. *aſpiratio vocum*. δασύς.

Δατέασθαι, præſ. inf. paſſ. pro δατεῖσθα[ι] pro ε· à

Δατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *di*[vido], *partior*. Th. δαίω, idem.

Δατέονῖο, *dividebant*: ejuſd. imperf Ion[.]

Δατεῦνῖο, pro ἐδατοῦνῖο, 3. pl. imperf. ab eod. verbo & th.

Δατεώμεθα, *diviſerimus*, præſ. ſub. 1. [pl.] δατέομαι, ab eod. th.

Δάτις, ιδος, ὁ, *Datis*, Perſarum ſatrapa.

ΔΑΤΙΣΜΟΣ, ᾶ, ὁ, *Datidis*, *imitatio*, id[...] odioſa ejuſdem repetitio.

Δατύσσω, *voro*, *helluor*: à δαίω, *epulum* [præ]*beo*:

ΔΑΥ΄ΚΟΣ, ου, *audax*: item *herba* quæ[...] Cretica, quæ & δαῦκον appellatur.

Δαυλὸς, ᾶ, *denſus*: à δα & ὕλη.

Δαυλὸς, ᾶ, ὁ, pro δαλὸς. Pleonaſmo [...] *titio*, *torris*: à δαίω, *uro*.

Δαφναῖος, ου, Apollinis epith. à Δάφνη, q[...] adamavit.

ΔΑ΄ΦΝΗ, ης, ἡ, *laurus*: quia reſonat [...] uritur: à δαίω & φωνῶ. Item nom. p[...] mulieris. Hinc

Δαφνήεις, εντος, & per contract. δαφνῆς, [...] *laureus*.

Δαφνηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lauri comeſtor*: Epit[...] vaticinantium: à δάφνη & φάγω, *comed*[o].

* Δαφνηφορέω, *hora laureas frondes gero*[...]

* Δαφνηφόρος, ου, ὁ, *lauriger*.

Δαφνιακὸς, ᾶ, item

Δαφνικὸς, ᾶ, &

Δάφνινος, ου, *laureus*, *laurinus*. Th. δά[φνη], *laurus*.

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, *laurea*, item *laurina bac*[ca]

Δαφοίνεος, ου, *valdè funeſtus*, *ruber*: ſeu[...]

Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, *cædis avidus*: ex δα [par]ticulâ augente, & φένω, *occido*: p. m. [πέ]φονα.

Δαψίλεια, ας, ἡ, *copia*, *abundantia*; item [li]*beralitas*: &

Δαψιλεύομαι, *abundantèr ſubminiſtro*, *libe*[ra]*litate utor*: à

ΔΑΨΙΛΗ΄Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *DAPSILIS*, *lar*[gus], *copioſus*: qu. à δάπτω, ſeu δαπάνη. H[...]

Δαψιλῶς, *largè*, *lautè*, *opiparè*: & δαψιλ[...] Poët.

Δάωμεν, a. 2. ſub. à δαίω vel δαέω· at

Δαῶμεν, a. 2. ſub. paſſ. 1. pl. ab ἐδάην p[...] tamen δαῶμεν eſſe præſ. ſub. act. à δα[...]

Δ' vel δὲ, conjunctio diſcretiva, *verò*, [...] *tamen*, *autem*, *igitur*, *ſed ſanè quin*, *p*[...] &c. reſpondet enim ad μὲν· interdum [...] μὲν non præcedente. Aliquando in co[m]poſitione eſt ut ſyllabica adjectio: ut [...] ὅδε· δὲ ſæpe pro γάρ. Sæpè Poët. pro [...] ut εἶκόν δε.

Δέαται. pro δεδέαται, Ion. *ligati ſunt*: & [...] pro δέδενται, detracto augmento: à δέομ[αι]

Δέγμενος, *accipiens*: Æol. pro δεδεγμέ[νος] perf. part. verbi δέχομαι, *capio*: Alii [...] δεχόμε[νος]

Digitized by Google

[illegible], præſ. part. factâ Syncope & χ [illegible], euphoniæ gratiâ.

[illegible], *novi*: perf. part. m. δεδαὼς, &

[illegible] *didici novi*: perf. act. à δαέω, *diſ-* [illegible] 2. 2. ἐδάην. p. paſſ. δεδάημαι, [illegible] part.

[illegible], *doctus, peritus.* Alii pro δέδαικα, [illegible] à δαίω.

[illegible], *diviſi ſunt*: pro δεδαίαται, Ion. [illegible], pro ἐδέδαιντο, verbi δαίω.

[illegible], η, ον, perf. part. paſſ. à δαΐζω, [illegible] *divido, vulnero, cædo.* Th. δαίω, [illegible]

[illegible], σαι, σται, perf. paſſ. à δαμάζω, [illegible], vel δαμάω.

[illegible] per reduplic. Poët. pro ἔδαον, a. 2. [illegible], ſeu δαέω.

[illegible], *excoriatus ſum*: perf. paſſ. à δέρω. [illegible] act. δέδαρκα. Th. δέρας, *pellis.*

[illegible], *diſtributum eſt*; 3. ſing. perf. paſſ. [illegible], à δαΐζω, vel δαίω, *divido.*

[illegible], ότος, *doctus*: part. præt. m. à δέδαα, [illegible] à δαέω.

[illegible], *rogavi* ſeu *indigui*: perf. paſſ. à [illegible] f. δεήσομαι, tanq. à δεέομαι.

[illegible] 1. pl. præſ. ind. per reduplic. [illegible] à δείκνυμαι. Vel ut alii præt. m. à [illegible], *cœno.* Th. δεῖπνον, *cœna.*

[illegible], Ion. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. [illegible], *timeo.*

[illegible] Ion. δέδειχα, perf. act. verbi δεικνύ- [illegible], f. ξω,

[illegible], 3. ſing. perf. paſſ. δέδεκτο, pro ἐδέ- [illegible], *exceperat*: 3 ſing. pluſq. p. ab ἐδε- [illegible], verbi δέχομαι, *capio*: quod vide.

[illegible], σαι, & δεδέμην, *ligatus eram*: pro [illegible], & in pl. δέδεντο. perf. & pluſq. [illegible] verbi δέω, ſine σ, contra aliorum [illegible]: irregulaſitèr etiam pro δέδεμαι, [illegible] nam facit fut. δήσω.

[illegible], ου, *vinctus, ligatus*: part. præced.

[illegible], *extruxi*: perf. act. verbi δέμω, [illegible].

[illegible], 3. pl. pluſq. p. paſſ. vide in δέδεμαι.

[illegible], 3. ſing. paulò poſt fut. à δέχομαι, [illegible] Vel Ion. reduplic. pro δέξεται, f. 1.

[illegible], *accipe*: p. imperat. paſſ. à δέχομαι.

[illegible], perf. inf. Vide δέδεμαι.

[illegible], pro ἐδέδετο, 3. ſing. pl, perf. paſſ. [illegible] *ligatus erat*: à δέω.

[illegible], Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί. Item [illegible], pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. pl. p. & [illegible] p. ind. paſſ. à δέχομαι, *capio.*

[illegible], *combuſſi*: p. m. δεδήειν, εις, [illegible] pluſq. p. m. Ion. pro ἐδεδήειν, verbi [illegible].

[illegible], *morſus* vel *punctus ſum*, [illegible] Metaph. *triſtor, angor*: [illegible] verbi δάκνομαι.

[illegible], 1. pl. perf. act. à δηλόω, *de-* [illegible] Th. δῆλος, *manifeſtus.*

[illegible], 3. ſing. perf. paſſ, δεδημιουρ- [illegible] perf. part. f. g. pl. num. à δη- [illegible] *fabricor.* Th. δῆμος, *populus*, & [illegible].

[illegible] pro δεδεμένοι εἴητε, 2. pl. præt. [illegible] paſſ. à δέω, *ligo*: perf. paſſ. [illegible]

Δεδήσομαι, *vinciam*: paulò poſt fut. ejuſd.

Δέδηχα, *momordi pupugi*: perf. verbi δάκνω.

Δεδῄωμαι, σαι, ται, *ſpoliatus ſum*: perf. paſſ. verbi δῃόω, ſeu δηϊόω, *hoſtilitèr depopulor*: &

Δεδῃωμένος, ου, part. *cæſus, ſpoliatus, depopulatus vaſtatus.* Th. δαίω, *uro.*

Δεδι', pro δέδια, præt. m. verbi δείδω, *timeo.*

Δεδιδαγμένος, ου, *doctus*: part. perf. paſſ. à διδάσκω, *doceo.*

Δεδιηκόνηκα, perf. act. verbi διακονέω.

Δεδιῄτηκα, *arbitratus ſum*, pro δεδιαίτηκα, perf. act. verbi διαιτάω, *arbitror.*

Δέδιθι, *time*, & Poët. δείδιθι, præſ. imperat. pro δέδιμι, qu. à verbo δείδω.

Δεδικαιωμένος, ου, *juſtificatus*: part. perf. paſſ. à δικαιόω, *juſtifico*: ut inibi eſt videre.

Δέδιμεν & δέδιτε, *veremur, veremini*: per Syncop. pro δεδίαμεν & δεδίατε. 1. & 2. pl. p. m. verbi δείδω, quod vide.

Δεδίττω, ſeu -ομαι, *terreo*: ἴξομαι. p. ιγμαι. ab eod. th.

Δεδιῴκηται, perf. paſſ. duplici augm. pro διῴκηται. v. διοικέω, *adminiſtro.* Th. οἶκος, *domus.*

Δεδιὼς, ότος, part. perf. m. ſæpè pro præſ. *timens*: à δείδω, q. v.

Δέδμανθ' Dor. pro δεδμήνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi δέμω, *ſtruo*: quod vide.

Δεδμήαται, *domiti ſunt*: pro ἐδέδμηντο, à δέμω, inuſ. pro δαμάω, cujus præt. contract. δέδμημαι, & pluſq. p. ἐδεδμήμην, ἐδέδμηντο. & Ion. δεδμήατο, à tertiâ ἐδέδμητο, ſublato augmento & interpoſito α.

Δέδμηκα, *ædificavi*: pro δεδέμηκα, per Syncop. perf. act. undè

Δέδμημαι, σαι, ται, *extructus eſt*: à δέμω, *extruo*: item

Δέδμημαι, *domitus ſum*: per Sync. pro δεδέμημαι, p. paſſ. undè part. δεδμημένος. à δέμω, inuſ. pro δαμάω, *domo*: vide δέμω.

Δέδμητο, *extructus erat*: 3. ſing. pro ἐδεδέμητο, ab ἐδεδέμην, pluſq. perf. verbi δέμω, *ædifico.*

Δέδογμαι, *inſtitutus ſum*: perf. paſſ. à δοκέω, quod vide.

Δέδοιμεν, pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. m. verbi δείδω, *timeo*: p. m. δέδοικα, euphoniæ gratiâ pro δέδοκα· &

Δέδοικ' pro δέδοικα, p. m. ejuſd. δείδω, pro quo ſæpè uſurpatur; *timeo, trepido.*

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. m. ejuſd. verbi.

Δεδοίκω, Poëticum verbum à perf. m. δέδοικα deductum. Vel perf. med. ſub. loco præſentis Dor.

Δεδόκημαι, *ſervavi*: p. paſſ. undè part.

Δεδοκημένος, ου, ſæpe *obſervans*: verbi δοκάω, ſeu δοκάζω, *exſpecto, puto.*

Δεδόκηται, *viſum eſt*: perf. paſſ. verbi δοκέω, *videor.*

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. paſſ. à δεδοκίμασμαι, undè δεδοκιμασμένος, perf. part. verbi δοκιμάζω, *probo.*

Δεδοκιμασμένος, ου, *probatus*: part. præt. paſſ. à δοκιμάζω, *probo.* Indè

Δεδοκιμασμένως, adv. *opinatè.*

Δέδοκται, *viſum eſt, decretum eſt, ſancitum*

Digitized by Google

eſt; 3. ſing. perf. paſſ. à δέδορμαι, verbi δέρκω, video.

Δεδόναλο, Dor. & Ion. pro ἐδεδόνηλο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi δονέω, quatio, agito.

Δεδοξασμένος, ου, perf. part. paſſ. à δοξάζω,

Δέδορκα, *vidi*: δέδορκε, *videtur*, *apparet*, *cernitur*: præt. med. undè δεδορκώς, part. à δέρκω, *video*.

Δέδοται, 3. ſing. perf. paſſ. à δίδωμι, *do*.

Δεδούλευκα, *ſervivi*; perf. à δουλεύω, q. v.

Δέδουπα, *cecidi*: præt. m. undè part.

Δεδουπώς, à δουπέω.

Δέδρακα, perf. act. hinc part. δεδρακώς, ότος, in perf. paſſ. δέδραμαι, unde δεδραμένος. à δράω, *facio*.

Δεδρόμηκα, *cucurri*: perf. act. verbi τρέχω, *curro*: quod vide.

Δέδραται, per Metatheſ. pro δέδαρται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi δέρω, *excorio*: q. v.

Δέδροκα, *vidi*: pro δέδορκα, per Metatheſ. præt. m. verbi δέρκω.

Δέδρομα, *cucurri*: p. m. verbi τρέχω, q. v.

Δεδροσωμένος, *aſperſus*, *roſcidus*: paulò poſt fut. à δροσόω. Th. δρόσος, *ros*.

Δέδυκα, *ſubii*, *ingreſſus ſum*; item *immerſus ſum*; p. act. δεδυκεῖν, pro δεδυκέναι, Poët. vel Dor. perf. inf. à δύω, vel δύνω, *ſubeo*.

Δεδύκει, Ion. pro ἐδεδύκει, 3. ſing. pluſq. perf. ejuſd, hinc

Δεδύκω, Poët. verbum à perf. formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perf. paſſ. verbi δύναμαι, *poſſum*.

Δεδυστύχηκα, *infelix fui*: perf. act. verbi δυστυχέω, ex δυς, & τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *ſum*.

Δέδωκα, & in 3. pl. δεδώκασιν, perf. act. à δίδωμι, *do*.

Δεδώρηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi δωρέομαι, *dono*: quod vide.

Δέελος, Poët. pro δῆλος, *manifeſtus*.

Δέῃ, 3. ſing. præſ. ſub. à δεῖ, *oportet*: &

Δέῃ, *eges*, vel *egeas*: à δέομαι, *indigeo*.

Δεήθητε, *orate*: 2. pl. imperat. a. 1. à δέομαι, *oro*.

Δεῆσαν, a. 1. part. n. g. δεήσει, f. 1. imperſonal. δεῆσον, f. 1. part. n. g. imperſonal. à δεῖ, tanquam à δέω.

Δέησις, εως, ἡ, *deprecatio*: etiam ſimplicitèr *ſupplicatio*: δεήσεις, *preces*. Th. δέομαι, *oro*.

Δεήσομαι, *rogabo*, ſeu *egebo*: f. 1. m. à δέομαι, q. à δεέομαι.

Δεητικός, ου, *precatorius*, item *ſupplex*: ab eod. th.

Δεῖ, *oportet*, *convenit*: imperſonal. cum acc. in ſub δέῃ, imperſ. ἔδει, f. δεήσει. a. 1. ἐδέησε. præſ. inf. δεῖν. part. δέον. Th. δέω, *ligo*.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, *exemplum*: à δείκνυμι, *monſtro*: præt. paſſ. δέδειγμαι. indè

Δειγματίζω, *palàm traduco*; propriè *aliquem in exemplum ſpectandum propono*: f. ίσω, perf. δεδειγμάτικα. a. 1. ἐδειγμάτισα. Th. δείκνυμι.

Δείδεκτ' pro δεδέκτο, *exceperat*: pluſ. perf. Ion. & Poët. ectaſi primæ ſyllabæ pro ἐδέδεκτο. Sic. in perf. inf. δείδεχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, *capio*.

Δειδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσίν, 3. perf. ind. paſſ. Sic δειδέχατο, *excepe*… pro δεδεγμένοι ἦσαν, Ion. & per Ec… Poët. verbi δέχομαι.

Δείδια, per Ectaſin Poët. pro δέδια. præt… verbi δείδω, *timeo*, quod vide.

Δείδιθι, eod. modo pro δέδιθι, & hoc pr… δίω, *time*: p. m. imperat. præced. δέδι…

Δείδιμεν, *timuimus*: itidem pro δεδίαμεν… pl. præt. m. ejuſd. verbi.

Δειδίξεται, *perterrebit*: 3. ſing. f. 1. … Poët. à δειδίσσομαι, ſeu -ίττομαι, *terr*…

Δειδιότες, *metuentes*: perf. part. m. à δ… verbi δείδω.

Δειδίσκομαι, pro quo & δεδίσκομαι, … item *humanitèr excipio*, aut *præbeo*: …

Δειδίσσομαι, & Att. δειδίττομαι (à δειδίτ… per Epenth. τοῦ ι) f. ίξομαι. p. ισμαι, … *reo*, item *metuo*: ab eod. th.

Δείδοικα, Poët. pro δέδοικα· præt. m. à …

ΔΕΙ'ΔΩ, *timeo*, *paveo*, *trepido*: f. δείσ… δέδοικα· imperf. ἔδειον, à δίω, inuſ. imp… δέδιθι, & δείδιθι, Poët. ab inuſ. δέδιμι… ἔδεισα, & ἔδδεισα, Poët. a. 1. opt. … δεῖσαι. inf. δεδιέναι. præſ. paſſ. ſub. … μαι, à δίω. inf. δεδιέσθαι, & per Ap… δεῖσθαι. f. 1. m. δείσομαι. a. 1. m. … σάμην. ſub. δείσωμαι. perf. m. δέδοι… δείδοικα, Poët.) pro δέδοικα. eupho… tiâ. Item δέδια & δείδια. ac Poët. δεδ… δίω, inuſ. pluſq. perf. ἐδεδίειν, & ἐδε… Poët. ἐδειδίειν. perf. inf. δεδιέναι, & … δεδιώς, & δειδιώς. Poëticè ſæpè præt… præſentis ſignificationem obtinent. … aliqui ortum volunt Angl. Die, … &c.

Δειελιάω, *meridior*: hinc

Δειελιήσας, αντος, *cœnans*: a. 1. ejuſd. … act. à δείελος, *veſper*. Th. δείλη.

Δειελινὸς, ῆ, Poët. pro δειλινὸς, *veſpertin*…

Δείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *veſpertinus*: à

Δείελον, τὸ, *merenda*. Th. δείλη.

Δεικανάτην, ᾶν, Poët. pro δεικνύναι, *oſten*… A priſco δείκω, deducitur δεικάνω; hin…

Δεικανάω, imperf. ἐδεικάναον, -ων, ας, -α… hinc præſens Poët. δεικανάσκω. & im… Ion. δεικανάσκον, ες, ε. Th. δείκνυμι, … *do*: vel ut alii volunt δέχομαι.

Δεικανάομαι, *accipio*: à δέκομαι, quod Ion. pro δέχομαι.

ΔΕΙ'ΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ου, τὸ, *ſim*… *crum*.

Δείκνυ, per Apoc. pro δείκνυσι, 3. ſing. à δείκνυμι. Alii volunt eſſe imperf. pro ἐδείκνυ, *oſtendebat*: vel pro δείκν… *oſtende*, præſ. imperat.

Δεικνύει, 3. ſing. ind. à δεικνύω, *oſtendo*.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, *oſtendo*, *monſtro*, *dico*: f. δείξω. præt. δέδειχα. aor. 1. ἔδ… a. 1. imperat. δεῖξον, άτω. a. 1. ſub. δε… ῃς, ῃ. a. 1. inf. δεῖξαι. perf. paſſ. δέδ… μαι, a. 1. ἐδείχθην. a. 1. part. δειχ… θέντος.

Δεικνύναι, *oſtendere*: præſ. inf. act. δεικνύ… nom. pl. præſ. part. à δείκνυμι.

Δείκτης, ου, ὁ, *oſtenſor*, *demonſtrator*: & …

Δεικτικὸς, ῦ, *oſtenſivus*, *demonſtrativus*: … pot. ἀποδεικτικὸς, idem à th. ſupradicto.

Digitized by Google

[illegible]' pro δειλά, nom. pl. n. g. à δειλὸς, *timidus.*

[illegible], ίης, ίῃ, ίην, ab eod. th.

[illegible], ε, Dor. & Att. pro δείλαι[illegible].

[illegible], ῶ -αίνομαι, *timidus ſum*: à δειλὸς, *timidus.*

[illegible] Dor. pro κατὰ δείλην, *veſperi*: à

[illegible], ης, ἡ, *pomeridianum tempus*, item *crepuſculum.*

[illegible], quum πρωὶ opponitur, *veſperi.*

[illegible], ας, ἡ, *timiditas*: &

[illegible], f. ανῶ, *terrefacio*; item

[illegible], ατος, ἡ, *pavor, formido*: à δειλὸς, *timidus.*

[illegible], f. ίσω, p. ικα. &

[illegible], -ῶ, *formido, ob ignaviam refugio*; f. άσω, p. δεδειλίακα. aor. 1, ἐδειλίασα. a. 1. part. δειλιάσας. præſ. imperat. δειλία, -α, δειλιαέτω, -άτω. Th. δειλὸς, *ignavus.*

[illegible], τὸ, ſubſtantivè *merenda*: adverbialiter ſubint. χρόνον, *veſpertino tempore*; à

[illegible], ὁ, ὸν, *pomeridianus.* Th. δείλη.

[illegible], ι[illegible], ἡ, idem ac δειλία, & ab eod.

[illegible], -ῶμαι, *timeo, paveo*: undè δειλω[illegible], *territus*: a. 1. paſſ. à

[illegible], ὴ, ὸν, *timidus, ignavus, miſer, debilis, improbus*: qu. à δείδω, *timeo*, vel qui [illegible], *valdè ligatur.*

[illegible], ε, compar. à δειλὸς, *timidus.*

[illegible], τὸ, & δειμὸς, ῦ, ὁ, *timor, metus*: [illegible] δείδω, *timeo.*

[illegible], *timeo*: f. ανῶ, p. γκα, ab eod.

[illegible], ε, *timidus, terribilis*: ab eod. th.

[illegible], qui *ædificavit*: a. 1. part. δεῖμας, [illegible], Ion. pro ἔδειμας, 3. ſing. a. 1. [illegible] (δειμαῖσθαι enim *timere*) [illegible], a. 1. inf. & part. m. verbi [illegible], *ſtruo.*

[illegible], -ῶ, pro φοβέω, imperf. ἐδειμάτυ, *terrefaciebat.* Th. δείδω.

[illegible], ἡ, idem ac δεῖμα, *metus, terror*: ab eod. th. ac

[illegible], ε, ὁ, nomen viri: ab eod. th.

[illegible], præſ. inf. à δεῖ, *oportet*: quod vide.

[illegible], ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, *quidam.* Vocabulum eſt infinitum.

[illegible], adv. pro δεινῶς, *vehementèr*: à [illegible], quod in pl. n. g. habet δεινά.

[illegible], *moleſtè fero.*

[illegible], ά, Dor. pro

[illegible], ε, *graviter homines tractans*: A[illegible]. ex δεινος, *gravis*, & τίθημι, *ſtatuo.*

[illegible] Ion. pro δεινοῖς, dat. pl. Ion. δει[illegible] à δεινὸς, quod vide.

[illegible], *graviter conqueri*: ex δεινὸς, [illegible], *dico.*

[illegible] παῖς, ὁ τῦ Δεινομένυς υἱὸς Ἱέρων, [illegible].

[illegible], ας, ἡ, *querela*: &

[illegible], f. ήσω, *gravitèr afficior, ægrè fero* &

[illegible], ὁ ϗ ἡ, *gravi affectus injuriâ*, [illegible]: quod ex δεινὸς & πάθ[illegible], [illegible], *patior.*

[illegible], ὁ ϗ ἡ, DIRUS, *vehemens, gravis,*

ſolers, peritus, validus, magnus; qu. à δέος vel δείδω, compar. δεινότερ[illegible], ſuperl. δεινότατ[illegible].

Δεινότης, τητ[illegible], ἡ, *vis, ſolertia, atrocitas, gravitas, dicendi facultas.*

Δεινόω, -ῶ, ſicuti δεινοποιῶ, *exaggero*: à δεινός.

Δεινὼ, *terribiles*: nom. dual. à δεινός.

Δεινωποὶ, *graves aſpectu*: nom. pl. à

Δεινωπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem ac δεινώψ, *torvus, gravis*: à δεινὸς & ὤψ, ὠπὸς, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Δεινῶς, adv. *vehementèr, terribilitèr, mirè, accuratè*: à δεινός.

Δείνωσις, εως, ἡ, *gravitas*, item *exaggeratio*: & *amplificatio*, apud Orat. quæ & δεινολογία dicitur. Th. δεινός.

Δείξαις, *monſtrares*: 2. ſing. a. 1. opt. act. δεῖξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντ[illegible], a. 1. part. à δείκνυμι, *oſtendo.* fut. δείξω.

Δεῖξε, vel δεῖξεν, *oſtendit*, pro ἔδειξε, a. 1. Ion. ſic δείξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. ab eod. th.

Δεῖξις, εως, ἡ, *oſtenſio, oſtentatio*: item *indicium, argumentum*: ab eod. th.

Δεῖξον, *oſtende*: a. 1. imperat. ejuſd.

Δείξω, εις, ει, *oſtendam*: f. 1. act. ab eod. th.

Δεῖος, ε[illegible], τὸ, Poët. pro δέ[illegible], ε[illegible], τὸ, *metus*: à δείδω, *timeo.*

Δειπνεῦντες, Ion. Æol. Dor. pro δειπνῦντες, *cœnantes*: præſ. part. nom. pl. à

Δειπνέω, *cœno*: item ſimplicitèr *comedo*: fut. ήσω. præt. δεδείπνηκα. a. 1. ἐδείπνησα. a. 1. inf. δειπνῆσαι, a. 1. part. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, *cœna.*

Δειπνητικὸς, ῦ, ad cœnam pertinens.

Δειπνητὸς, ῦ, idem ac δεῖπνον at

Δειπνητ[illegible], ε, &

Δειπνησὸς, ῦ, *cœnæ tempus*: à δεῖπνον, *cœna.*

Δειπνίζω, fut. ίσω, *cœnam præbeo.* Th. δεῖπνον, *cœna.*

Δειπνολόχης, *comeſſatricis*: gen. ſing. f. g. pro δειπνολόχυ· à

Δειπνολόχ[illegible], ε, ὁ ϗ ἡ, propriè *qui conviviis inſidiatur*, & accuratè illa obſervat: ex δεῖπνον, *cœna*, & λόχ[illegible], *inſidiæ.*

ΔΕΙΠΝΟΝ, ε, τὸ, *cœna, cibus*: παρὰ τὸ δεῖν παύειν τὸν πόνον, quia tum homines à labore ceſſant.

Δειπνοποιέομαι, -ῦμαι, *cœnam inſtruo*: ex ποιέω, & δεῖπνον.

Δειπνῦντα, acc. ſing. part. præſ. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον.

Δείρας, αντ[illegible], a. 1. part. act. à δέρω, *excorio*: f. ρῶ, a. 1. ἔδειρα. Th. δέρας, *corium.*

Δειρὰς, άδ[illegible], ἡ, *jugum montis*: à δειρὴ, *cervix.*

Δείρειν, Ion. pro δέρειν, *excoriare.*

Δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum*; idem quod δέρη at

Δείρη, ης, ἡ, urbs Æthiopiæ.

Δειριάω, *probris ſcindo*: à δαίρω, *verbero.* Th. δέρας, *pellis.*

Δειρὸς, ῦ, ὁ, *collis.* Th. δέρη, *collum.*

Δειροτομέω, f. ήσω, p. ηκα, *decollo*: à δειρὴ, *collum,*

Digitized by Google

collum, & τομὸς, quod à τέμνω, *ſeco*.

ΔΕΙ΄ΣΑ, vel δεῖσσα, ης, ἡ, *humor*, *ſtercus*, *fætor*: à δεύω, *irrigo*: inde Angl. to waſh.

Δείσαντε, *territi*: nom. dual. à

Δείσας, αντος, *veritus*: a. 1. part. verbi δείδω· quod vide.

Δεῖσε, *veritus eſt*: Ion. pro ἔδεισε, a. 1. ind. act. à δείδω, *timeo*.

Δεῖσθαι, præſ. inf. à δέομαι, *precor*: & à δείδομαι, *vereor*.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, *ſuperſtitio*, *metus deorum*: item *religio*: à

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *ſuperſtitioſus*: ex δείδω, perf. paſſ. δέδειμαι, σαι. in compar. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, *religioſior*.

ΔΕ΄ΚΑ, *DECEM*, pl. num. quaſi δέχα, à δέχομαι, quia omnes numeros capit denarius. Hinc

Δεκάβοιον, *genus monetæ & ſacrificii*; à decem bobus ſic dictum *Plutarch.* in *Theſeo*.

Δεκαγονία, *generatio ad decimum uſque gradum*, Lucian.

Δεκάδα, i. e. τάξιν τινὰ, Heſych. à δεκὰς, infra.

Δεκαδάρχης, & δεκάδαρχος, ου, ὁ, *decurio*: à δέκα & ἀρχὴ, *principatus*: &

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, *decemviratus*, δεκαδαρχίαι, *decuriæ*.

Δεκαδύο, omn. gen. *duodena*, *duodecim*, ἄκλιτον· dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα· ex δέκα, *decem*, & δύο, vel Att. δύω.

Δεκάδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longus decem palmis*: ex δέκα, *decem*, & δῶρον, *palmus*, *donum*.

Δεκαέξ, *ſedecim*.

Δεκαεπτὰ, ind. *ſeptendecim*.

Δεκαέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, *decennis*, *decennalis*: &

Δεκαετία, ας, ἡ, *decennium*: ex δέκα & ἔτος, *annus*.

Δεκάζω, f. άσω, p. ακα, *do decimam*; item *munere corrumpo*: & δεκάζεσθαι, *muneribus corruptum eſſe*: qu. à δέκω, *accipere facio*.

Δεκάκις, *decies*: adv. à δέκα, *decem*.

Δεκακυμία, ας, ἡ, *decumanus fluctus*, i. e. *magnus*. Th. κῦμα, *fluctus*.

Δεκάλογος, ου, ὁ, *DECALOGUS*, Angl. & Gall. the Decalogue; à δέκα & λόγος.

Δεκάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *decumeſtris*, *decem menſium*: ex δέκα, *decem*, & μὴν, νὸς, *menſis*.

Δεκαναΐα, ας, ἡ, *decem navium claſſis*.

Δεκανάομαι, *humanitèr excipio*: à δέκομαι, pro δέχομαι.

Δεκαοκτὼ, *octodecim*: ἄκλιτον, omn. gen. uti

Δεκάπεντε, *quindecim*: omn. gen. ἄκλιτον. ex πέντε, *quinque*, & δέκα, *decem*.

Δεκάπηχυς, *decem cubitalis*, *decem cubitorum*.

Δεκαπλασιάζω, *decuplo*.

Δεκάπλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui decem plethrorum* ſeu *jugerum eſt*: ex δέκα & πλέθρον, Poët. πέλεθρον.

Δεκαπλοῦς, *decuplex*.

Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis trans Jordanem. Gr. *decem urbium*.

Δεκάρχης, ου, ὁ, *decurio*: &

Δεκαρχία, ας, ἡ, *decurionatus*: &

Δεκαρχικὸς, *decurionalis*: ex δέκα &

principatus.

Δεκὰς, άδος, ἡ, *DECAS*, numerus dec

Angl. a Decade: item *decuria*.

Δεκασμὸς, οῦ, ὁ, *decimatio*, *decimæ*:

corruptio munerum largitione: à δεκάζ

Δεκάται, ων, αἱ, *decimæ*: à δεκάτη,

decima. Th. δέκα, *decem*.

Δεκατέσσαρες, ων, οἱ καὶ αἱ, & Δεκατεσσ

ων, τὰ, *quatuordecim*: à τέσσαρες &

Δεκατευτὴς, οῦ, ὁ, *decimator*, *qui decimas*

ligit: à

Δεκατεύω, *decimo*, *decimas do*; à δεκάτη.

Δεκάτη, ης, ἡ, *decima pars*.

Δέκατος, η, ον, *decimus*, *a*, *um*.

Δεκατόω, *decimas accipio*: f. ώσω, p.

κάτωκα. δεκατόομαι, -οῦμαι, *decimor*,

δεδεκάτωμαι· à δέκα, *decem*.

Δεκατρεῖς, τριῶν, οἱ καὶ αἱ, *tredecim*: ex τρ

Δεκάχαλκον, ου, τὸ, *decuſſis*, *decem* c

denarius.

Δεκάχιλοι, *decem millia*: Poët. ex δέκα,

cem, & χίλιοι, *mille*.

Δεκαχορδον, *decem cordarum pſalterium*.

Δεκελέη, Ion. pro Δεκέλεια, ἡ, De quâ

phanus. Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἱπποθο

ντος φυλῆς, &c.

Δέκευ, Ion. & Dor. pro δέχου, *accipe*, p

imperat. à δέκομαι pro δέχομαι.

Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, *capio*. Sic

μεθα pro δεχόμεθα.

Δεκτικὸς, οῦ, *capax*: ab eod. th.

Δέκτο, *exceperat*, 3. ſing. pluſq. p. pro

δέκτο, ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δ

μαι.

Δεκτὸς, ἡ, ὸν, *acceptus*, *a*, *um*. Th. δέχο

capio.

Δελεάζω, *ineſco*: f. σω, p. δεδελέακα, a

ἐδελέασα. à

ΔΕ΄ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, *eſca*. Hinc

Δελέασμα, ατος, τὸ, & δελεασμὸς, οῦ,

illicium, *illectamentum*.

ΔΕ΄ΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, *laterna*, *fax*.

Δελλίδες, vel δελίθες, αἱ, *veſparum cellæ*.

ΔΕ΄ΛΤΑ, quarta litera Græcorum, *Delta*.

Δελτοισιν, *libellis*: dat. pl. Ion. à

Δέλτος, ου, ἡ, *liber*. Th. δέλτα. Item.

Δέλτος, ου, ἡ, *pugillares*, quia formâ lit

Δ plicabantur.

ΔΕ΄ΛΦΑΞ, κος, ὁ καὶ ἡ, *porcellus*; à fœcu

Δελφύς.

ΔΕΛΦΙ΄Ν, ſeu δελφὶς, ῖνος, ὁ, *DELPHI*

piſcis, in pl. δελφῖνες. à δελφύς. eſt e

piſcis viviparus. Δελφὶς μέλισσα. Pi

Angl. a Dolphin.

Δελφὸς, οῦ, ὁ, *civis Delphicus*.

ΔΕΛΦΥ΄Σ, ύος, ὁ, & Æol. βελφὺς, *VU*

VA, *uterus*: unde ἀδελφοὶ, *uterini frat*

Δέλω, *ineſco*: q. à δαίω, *epulor*.

ΔΕ΄ΜΑΣ, τὸ, indeclinabile, *corpus*, qu.

δέμω, *ſtruo*, vel δέμα, *vinculum*. Eſt eti

Δέμας, *ſicut*, adv. ſimilitud.

Δέμειν, Ion. pro οἰκοδομεῖν.

ΔΕ΄ΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, *ſtratum*, *lectus*; ubi

μας νεύει, corpus inclinatur ad quieten

δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*.

ΔΕ΄ΜΩ, *ſtruo*, *ædifico*. a. 1. ἔδειμα. pa

Digitized by Google

[illegible] a. 1. [illegible] p. m. δέδομαι.
[illegible], [illegible], vel [illegible], inuſ. pro δαμάω, [illegible] interficio, f. 1. δαμῶ, perfectum [illegible], per Sync. pro δεδέμηκα. f. 2. [illegible] 2. ἐδάμην. a. 2. paſſ. ἐδάμην. inf. [illegible] & δαμήσομαι. part. δαμεὶς, ένlος. [illegible] δέδμημαι, part. δεδμημένος.
[illegible], partes: à τένδω, edo.
[illegible], verbum Ion. oculos huc illuc verto. [illegible] à ἴλλος, oculus, & δινέω, volvo.
[illegible], τὸ, arbor, lignum, Poët. pro [illegible], idem.
[illegible], [illegible], nemoroſus, arboribus [illegible]. Th. δένδρον, arbor.
[illegible] Poët. diminut. à
[illegible], τὸ, & δένδρος, εος, τὸ, arbuſcula [illegible]
[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, arboreus.
[illegible], ὁ, probrum, contumelia. Hinc [illegible], maledico.
[illegible], a. 1. imperat. m. à δέχομαι, [illegible], vel Ion. pro δεῖξαι, oſtendere: [illegible] à δείκνυμι.
[illegible], ὁ, receptaculum, vulgò aquarum, [illegible], lacus: à
[illegible], a. 1. part. m. δέξασθαι, a. [illegible] m. verbi δέχομαι.
[illegible] pl. a. 1. imp. m. ejuſd. verbi.
[illegible], 3. ſing. a. 1. m. Ion. pro [illegible], à δέχομαι, capio.
[illegible], ἡ, & Poët. δεξιτερὰ, (ſub. χεὶρ) [illegible]RA, (ſub. manus;) item fides per [illegible] data, q. à δέχομαι, capio. Hinc
[illegible], ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ γυῖα [illegible] dextra & agilia membra habet.
[illegible], ὁ, ſatelles, ſtipator lancearius, [illegible]: παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τοῦ βασιλέως [illegible]
[illegible], f. ώσομαι. p. ωμαι, dextram jungo, dextrâ apprehendo: item hu[illegible] excipio: à δεξιά.
[illegible], dexter, fauſtus, ſolers, urbanus: [illegible], ου, ambidexter: &
[illegible], τος, ἡ, dexteritas, ſoleritia: ab [illegible]
[illegible], pro ἐδεξιοῦντο, imperf. m. verbi [illegible], dextram jungo. Th. δεξιὰ, dex[illegible]
[illegible], ά, όν, idem ac δεξιός· δεξιτερῇ, [illegible] Ion. f. g. à δεξιά, dextra.
[illegible] adv. proſperè, item ſolertèr, ab [illegible]
[illegible], ἡ, ſuſceptio per dextram, gra[illegible] ab eod. th.
[illegible], dexterior, comp. & δεξιώτατος, [illegible] à δεξιός.
[illegible], adverbialitèr, dextrorſum: & δε[illegible], commodiſſimè.
[illegible] f. 1. m. δέξωμαι, a. 1. ſub. m.
[illegible]
[illegible], [illegible]; item. indigeo: cum gen. [illegible], [illegible], f. 1. δεήσομαι, [illegible], tanq. ab inuſ. δεέομαι. a. 1. [illegible]. a. 1. imperat. δεήθητι, & in [illegible], orate, præſ. part. δεόμενος, [illegible]; th. δέω.
[illegible], pro ἔδεον, Ion. 3. pl. imperf. [illegible], vincio: &

Δέον, οντος, ὁ, decens, æquum, commodum: item deficiens, præſ. part. n. g. ut δέον ἐςὶ, neceſſarium eſt; in pl. δέοντα. ab imperſ. δεῖ, oportet: hinc
Δεόντως, adv. commodè.
Δέος, εος, & Poët. δεῖος, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo.
Δεπάεσσιν, poculis: dat. pl. Ion. à δέπας.
Δεπάζω, bibo.
ΔΕ'ΠΑΣ, αος, & αος, τὸ, poculum, item patera, quia πόσει δεύεται, potu irrigatur.
Δέρα, ας, ἡ, jugum montis; Heſych. quâ ſignificatione δέρας dicitur.
ΔΕ'ΡΑΣ, αος, τὸ, pellis, corium.
Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. ſtimulus. Hinc Δερβαῖος, ου, ὁ, Derbenſis.
Δέργμα, ατος, τὸ, aſpectus, à δέρκω, video.
ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, & δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix, collum.
Δέρθρον, ου, τὸ, roſtrum avis, tanquam inſtrumentum excoriandi.
Δερκιόωνται, Poët. pro δερκιῶνται, à δερκιάομαι, video. Th. δέρκω, idem.
Δερκίσκω, ſeu -ομαι, id. quod δέρκω, & -ομαι.
Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. pl. f. g. à δερκομένη, à δέρκω, ſeu
Δέρκομαι, video.
Δερκομένοιο, intuentis, gen. Ion. part. præſ. δερκομένω, nom. & acc. dual. ejuſd. verbi.
ΔΕ'ΡΚΩ, & δέρκομαι, video, aſpicio. f. ξω. p. χα. f. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον. a. 2. inf. δρακεῖν. præt. m. δέδορκα. pro quo & δέδροκα, per. Metath. perf. paſſ. δέδεργμαι. a. 1. paſſ. ἐδέρχθην. part. δερχθείς. Hinc quidam ducunt per Antiphra. Angl. dark, vel per Aphær. à compoſito ἀδερκὴς, obſcurus.
Δέρμα, ατος, ατι, τὸ, idem ac th. δέρας. item cutis, à δέρω, excorio: quod à δέρας.
Δερμάτινος, η, ον, coriaceus: &
Δερμύλλω, excorio, detego, à δέρμα. Th. δέρας.
Δέρος, εος, τὸ, idem ac δέρας, Ion.
Δέῤῥις, εως, ἡ, pellis, cilicium: à δέρας, corium.
Δ'ρτρον, ου, τὸ, membrana, omentum; item roſtrum: ab eod. th.
Δερχθεὶς, ένlος, obtuitus, a. 1. part. paſſ. ab ἐδέρχθην, verbi δέρχω, video.
Δέρω, excorio: item verbero, cædo, f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ. p. δέδερκα. a. 1. ἔδειρα. a. 2. ἔδαρον. perſ. paſſ. δέδαρμαι, & per Metath. δέδραμαι, σαι, ται. a. 2. paſſ. ἐδάρην. f. 2. paſſ. δαρήσομαι. Th. δέρας, pellis.
ΔΕ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ menſis Junius, apud Maced.
Δέσις, εως, ἡ, ligatio, nodus, junctura: &
Δέσμα, ατος, τὸ, idem ac δεσμὸς, vinculum.
Δεσμεύω, ligo, vincio, colligo, f. εύσω. p. δεδέσμευκα. a. 1. ἐδέσμευσα. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo.
Δεσμέω, f. ήσω. p. δεδέσμηκα. imperf. paſſ. ἐδεσμεόμην, -ούμην, -έυ, οῦ, -έετο, εῖτο, idem, & ab eod. th.
Δέσμη, ης, ἡ, faſciculus. Th. δέω, ligo.
Δέσμιος, ου, vinctus: ab eod. th.

Digitized by Google

Δεσμὸς, ȣ̃, ὁ, *vinculum*, in pl. οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμὰ, *compedes*, ejuſd. th.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pro δεσμιοφύλαξ, *commentarienſis, vinctorum cuſtos*; à φυλάσσω, *cuſtodio*, & δέσμιος, *vinctus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμόω, *in carcerem conjicio*; item *vincio, ligo*. f. ώσω. p. paſſ. δεδέσμωσμαι· &

Δεσμωτήριον, ȣ, τὸ, *carcer*: &

Δεσμώτης, ȣ, ὁ, *vinctus, captivus*. Th. δέω, *ligo*.

ΔΕΣΠΟ΄ΖΩ, f. όσω, *dominor, dominium obtineo*, à δέω & πȣ̃ς; *ligo*, qu. *pedes*.

Δέσποινα, ης, ἡ, *domina*, à δεσπόζω, *dominor*: δεσπότις, idem.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, *berilis filia*, fœm. à δεσπόσυνος. Item Ion. & Poët. pro δεσποτεία, *dominatus, imperium*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Δεσπόσυνος, η, ον, Poët. idem ac δεσποτικὸς, *ad dominum pertinens*: item ὁ δεσπόσυνος, ſubſtantivè, *berilis filius*: ab eodem.

Δεσποτεία, ας, ἡ, *dominatus*: &

Δεσπότης, ȣ, ὁ, *dominus*, in dat. δεσπότη, voc. ὦ δέσποτα. ab eod. th. δεσπότης ναῶν, pro *Neptuno*.

Δεσποτικὸς, ȣ̃, *berilis*; item *imperioſus*; τὸ δεσποτικὸν, *dominandi poteſtas*: & hinc

Δεσποτικῶς, adv. *beriliter, dominorum more*: ab eod. th.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, idem ac δέσποινα, *domina*: ab eod. th.

Δέτα, ας, ἁ, Dor. pro δέτη, *fiſtula*: & per Metalepſin pro *tæda*.

Δεταὶ, *faſces in faſciculum colligatæ*: à

Δετὸς, ἡ, ὸν, *ligatus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεῦε, pro ἔδευε, 3. ſing. imperf. ut & δεύεσκεν, Poët. pro ἔδευεν, imperf. à δεύω, *irrigo*.

Δευήσομαι, *indigebo*, f. 1. Poët. pro δεήσομαι, à δεύομαι, Epenth. Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δευκαλίων, ωνος, & -ίων, ωνος, ὁ, nom. propr. DEUCALION.

ΔΕΥ΄ΚΟΣ, εος, τὸ, *dulcedo*, apud Æolos.

Δευοίατο, *indigerent*, præſ. opt. pro δεύοιντο, Ion. à δεύομαι, Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δεύομαι, f. δεύσομαι, *madeſio, irrigor*, part. præſ. δευόμενος, *madens*. Th. δεύω, *rigo*.

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. τȣ̃ υ pro δέομαι, f. δευήσομαι, *indigeo*: unde

Δευόμενος, η, ον. *indigens*: ejuſd. part. præſ. Poët. pro δεόμενος, η, ον. à δεῖ, *oportet*. Th. δέω.

Δεύοντο, *rigabantur*, 3. pl. imperf. paſſ. Ion. verbi δεύω, *rigo*.

Δεῦρ', & & Att. δευρὶ, item δεύρω, pro

ΔΕΥ῀ΡΟ, adv. *huc, hunc in locum, adeſdum*.

Δεύσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à δεύω, *rigo*, f. δεύσω.

Δευσοποιὸς, ȣ̃, *inſector, tinctor*; item *benè tinctus*; & Metaph. *indelebilis*: à δεύω & ποιέω.

Δεύταλος, ȣ, *ultimus, poſtremus*: à δεύτερος, *ſecundus*.

Δεῦτε, (ſeq. aſpiratâ δεῦθ', adv.) *huc agite, adeſte, venite*: δεῦτε ἴθι, *eja acced*... δεῦρο.

Δευτέρα, pro Δευτερὸν, vel δευτέρως, ... *ſecundo loco, iterum*.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, *ſecundarius*, ... *die aliquid faciens*, ab eod. th.

Δευτερεῖα, ων, τὰ, *ſecundæ partes*.

Δευτερεύω, *ſecundus ſum, ſequor*, pr... *ſum*.

Δευτεροδεκάτη, *ſecundaria decima*, à l... lege Moſaicâ ſacerdotibus ſolvenda.

Δευτερόδοτα, *ſecundâ ſactificatione edita*.

Δευτερολογέω, -ῶ, *iterum ſermonem hab*...

Δευτερολογία, ας, ἡ, *ſecunda actio, ſe*... *dicendi* vel *agendi vices*: ex δεύτερ... λέγω, *dico*, præt. m. λέλογα.

Δεύτερον, adverbialitèr, *ſecundò*, neut. ... δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ȣ, τὸ, *repetitio legis*: it... ſcribitur quintus liber Moſis. A... Deuteronomy: à

Δευτερονόμος, ȣ, ὁ, *ſecunda* aut *poſterior*... ex δεύτερος, & νόμος, *lex*.

Δευτερόπρωτος, ȣ, *à ſecundo primus*: e... τερος, & πρῶτος, *primus*.

ΔΕΥ΄ΤΕΡΟΣ, α, ον, *ſecundus, a, um*: ... *rior, alter*: δεύτερος ἐκείνȣ, *ſecundus a*... δεύτερον, *poſtpoſitum, poſthabitum*, ... Demoſt. item adverbialitèr *ſecundò*: ἐ... τέρȣ, *ſecundâ vice*: à δύω, q. δύ... Hinc

Δευτερόω, f. ώσω, *ſecundò facio, itero*, it...

Δευτέρωμα, ατος, τὸ, idem ac Δευτερωσι...

Δευτέρως, adv. *ſecundariè, ſecundò*.

Δευτέρωσις, εως, ἡ, *ſecundus actus*, aut ... *iteratio*.

ΔΕΥ΄Ω, *rigo*, f. δεύσω, p. δέδευκα. a... ἔδευσα. a. 1. ſub. δεύσω, ῃς, ῃ, ... Angl. Dew.

ΔΕ΄ΦΩ, *excorio*, f. ψω, p. δέδεφα.

Δέχαται, pro δεδέχαται, Ion. perf. pa... pl. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, à δέχομαι, *capi*...

Δέχεσθε, 2. pl. præſ. imperat. à δέχ... η, εται.

Διχηλεύω, *ungulam ſciſſam habeo*.

Δεχήμερος, ȣ, *decem dies durans*: ex δέκ... ἡμέρα, *dies*.

Δέχθαι, *ſuſcepiſſe*, perf. inf. Ion. & Poët... δεδέχθαι· δεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. à ... χομαι.

Δέχμενος, per Sync. pro δεχόμενος, ... part. (ſcribitur & δέγμενος) ab eod. v...

Δέχνυμαι, idem quod

ΔΕ΄ΧΟΜΑΙ, *capio, percipio, ſuſcipio, ad*... *ſuſtineo, exſpecto*: f. δέξομαι. p. δέδε... ξαι, κται. a. 1. m. ἐδεξάμην, ω, ατο. ... imperat. m. δέξαι. a. 1. ſub. m. δέξω... ῃ, ηται, & in pl. δεξώμεθα, ησθε, ... a. 1. inf. m. δέξασθαι. a. 1. part. m. ... άμενος, η, ον. præt. m. δέδοκα. Hinc ... τὸς, δεκτικὸς, ἀναδέχομαι, &c.

Δέψα, ἡ, *pellis*. Suidæ à δέφω, *excorio*... *mollio*.

Δεψέω, *DEPSO, ſubigo & mollio*, coriario... more: f. ήσω. a. 1. ἐδέψησα. part. δεψῶ... à δέψω, *excorio*.

ΔΕ΄Ω, *ligo, vincio, neceſſe habeo*: δήσω... δέδεκα. a. 1. ἔδησα. a. 1. imperat. δῆ...

Digitized by Google

[illegible], & in pl. [illegible], *ligati*. a. 1. ſub: [illegible] a. 1. part. [illegible], [illegible]. perf. [illegible]. perf. inf. δεδέσθαι. perf. [illegible], η, ον, *vinctus*: a. 1. paſſ. [illegible] a. 1. inf. paſſ. δεθῆναι. f. 1. [illegible].

[illegible], *profectò*, *equidem*, *verò*, *proindè*, [illegible]: ironicum *ſcilicet*, Eurip. 521. [illegible] Hal. iii. 23. eſt etiam repetentis, [illegible]: quaſi à δαίω, *ſcio*. Pro eodem [illegible] & [illegible] & [illegible] in carmine [illegible]. In carmine modò poſtponitur, [illegible] præponitur: at in ſolutâ oratione [illegible] tantùm. Sæpe etiam eſt ex-[illegible] particula: ut in ὅς δὲ, ὃ δὴ, &c. [illegible] pro δὴ. δῆτε, *utique*; δῆδε κα-[illegible], *hac atque illuc*; τί δὴ, *quid ita?* [illegible], *complanè*; δὴ ἄριστοι, *longè optimi*; [illegible], *tandem*; σὺ δὴ, *tu ne?* μὴ δὴ, [illegible] *ne?*

[illegible] pro [illegible], *oporteat*.

[illegible], ατος, τὸ, *morſus*, à 1. perſ. perf. [illegible] verbi δάκνω, *mordeo*.

[illegible], ἡ, ἡ, idem, & ab eod. th.

[illegible], *imple*, Heſych.

[illegible], *invenietis*, 2. pl. præſ. ind. verbi δήω, [illegible]: quod ſignificationem futuri obti-[illegible].

[illegible] pro δηθὰ, *diu*, item δηθὰ vel δηθάκις, [illegible]: adv. à δὴν, *diu*.

[illegible], ε, *loquax*, *qui diu loquitur*: ex [illegible], & ἀγορεύω, *loquor*.

[illegible] *videlicet*: adv. à δὴ, *ſanè*.

[illegible], *tardo*, *moror*, præſ. part. δηθύνων, [illegible] & in acc. δηθύνοντα, à δηθὰ, quod [illegible], *diu*.

[illegible], *conſcindo*, ut & δηΐζω & δηϊόω. à δαίω, [illegible].

[illegible], acc. ſing. à Δηϊκόων, *DEICOON*, [illegible] propr.

[illegible], ὁ ἡ ἡ, Ion. pro δαΐος, ε, *hoſtis*, [illegible], *ardens*. gen. Ion. δηΐοιο, pro -ε. [illegible] pl. Ion. δηΐοισι, à δαίω, *uro*.

[illegible], ῆτος, ἡ, *pugna*: à δήϊος, *hoſtilis*, [illegible] à δαίω, *uro*.

[illegible], & per Sync. δηῶω, *vaſto*, *uro*: à δαίω.

[illegible], ε, ὁ, *Deipylus*, nom. propr. viri.

[illegible], ε, ὁ, *Deipyrus*, nom. propr. viri.

[illegible], gen. pl. à δήϊος, *hoſtilis*.

[illegible]ΚΟΚΤΑ, ſcil. ὕδατα, *decocta*, ſc. *aqua*: à [illegible] Græc.

[illegible], ε, ὁ ἡ ἡ, *mordax*, unde forſan [illegible] *Dicterium*. Th. δάκνω, *mordeo*.

[illegible], ἡ, &

[illegible], ἡ, idem, & ab eod. th.

[illegible] p. [illegible] inuſit. *mordeo*, quaſi [illegible], ab [illegible]. Vide Δάκνω.

[illegible] malè legitur, pro [illegible], *contig-*[illegible]: à [illegible], *contigno*.

[illegible], *videlicet*, q. à δῆλα δὴ, *manifeſtò*, [illegible] Th. δὴ, *certè*.

[illegible], Dor. pro δηλούμενος, præſ. part. [illegible] à

[illegible], *LÆDO*, *corrumpo*, *decipio*: f. [illegible] p. [illegible]. Hinc

[illegible], ατος, τὸ, *nocumentum*.

[illegible], ὁ ἡ ἡ, *nocivus*: à δηλέω, *lædo*.

[illegible], ἡ, *læſio*: &

Δηλητὴρ, ῆρος, *noxius*: ab eod. th.

Δηλητήριον, ε, τὸ, *nocivum*: ſc. pharmacum, *venenum*, *DELETERIUM*.

* Δηλητήριος, α, ον, *nocivus*, à δηλέω, *lædo*.

Δήλια, τὰ, Apollinis feſta in Delo, à Δῆλος, inſula ſic dicta.

Δήλιον, ε, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, *Delius*; item *Apollo*, à Delo inſulâ ſic dictus.

Δήλομαι, *volo*, Dor. δηλὴ, ῆς, ἡ, *voluntas*: qu. à θέλω.

Δῆλον, τὸ, *Apollinis templum*; item neut. g. à δῆλος, *manifeſtus*.

Δηλονότι, *nimirum*, *omnino*, *profectò*, *quippe*, adv. qu. à δῆλον ὅτι, φανερόν ἐςι.

ΔΗ͂ΛΟΣ, ε, *manifeſtus*, *notus*, *certus*, *perſpicuus*.

Δῆλος, *DELUS*, nomen inſulæ, ſic dictæ, quòd repentè enata apparuerit, ut Ariſt. vel ob ejus celebritatem: ſive quod exindè δῆλα ſeu oracula.

Δηλόω, *declaro*, *manifeſto*, *notum facio*, imperf. ἐδήλοον, -ουν, -οες, -ους, -οε, ου. f. ώσω. p. δεδήλωκα. a. 1. paſſ. ἐδηλώθην. Th. δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τὸ, *quod declarat*, *indicium*: &

Δήλωσις, *palam*, *manifeſtò*: item

Δήλωσις, εως, ἡ, *ſignificatio*, *enuntiatio*: ab eod. *Urim & Thummim*, Num. xxvii. 21.

Δημαγωγέω, *populum duco quò volo*, f. ήσω, hinc

Δημαγωγία, ίας, ἡ, *populi regimen*, *adminiſtratio reipublicæ*, *concio*.

Δημαγωγὸς, ὁ, *populi ductor*, *popularis*: ex δῆμος, *populus*, & ἄγω, *duco*.

Δημαρχία, ας, ἡ, *tribunatus plebis*: &

Δήμαρχος, ε, ὁ, *tribunus plebis*: ex δῆμος, *populus*, & ἀρχὴ, *principatus*.

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *popularis*.

Δήμευσις, εως, ἡ, *proſcriptio*: à

Δημεύω, f. εύσω, *proſcribo*. Th. δῆμος.

Δημηγορέω, *concionor*, *orationem ad populum habeo*: imperf. ἐδημηγόρειν, -ουν f. ήσω. p. δεδημηγόρηκα· à δημηγόρος, *orator*: ex δῆμος, *populus*, & ἀγορέω, idem quod ἀγορεύω, *concionor*, quod ab ἀγορὰ, *forum*.

Δημηγορία, ας, ἡ, *concio*, *oratio*, *deliberatio*: &

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, *orationem habens*: à δημηγορέω, quod vide.

Δημηγόρος, ε, ὁ, *concionator*: ab eod. th.

Δημήτηρ, ερος vel -τρος, ἡ, *Ceres*, dea frugum, q. d. γημήτηρ, à γῆ, *terra*, & μήτηρ, *mater*. Vel per Sync. q. δημομήτηρ, *altrix populorum*: vel à δήω, *quæro*.

Δήμητρα, ας, ἡ, idem ac Δημήτηρ, *Ceres*.

Δημήτρια, *Cerealia*, ἑορτὴ Δήμητρος.

Δημητριακὸς, ε, &

Δημήτριος, ε, *Cerealis*: à Δημήτηρ.

Δημήτριος, ε, ὁ. nom. viri. Gr. *Cerealis*.

Δημητριεὺς, μὴν. appellatus, ἀπὸ τῆς Δημήτρος, quia Cereri ſacer, qui & Δημήτριος, vocabatur.

Δήμια, *res à populo donatæ*: item adverbialiter, *publicè*: à δήμιος quod à δῆμος.

Δημίδιον, ε, τὸ, *plebecula*, *popellus*, dim. à δῆμος.

S Δήμιος,

Digitized by Google

Δήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ. *publicus, plebeius*: item ſubſtantivè pro miniſtro publico, *lictor, carnifex*. Th. δῆμος, *populus*.

Δημιουργεῖον, ου, τὸ, *officina*: &

Δημιουργέω, f. ήσω. p. ηκα, *fabricor, condo, efficio*: item

Δημιούργημα, ατος, τὸ, & δημιουργία, ας, ἡ, *opificium*: &

Δημιουργικὸς, ῦ, *fabrilis*: à

Δημιουργὸς, & Poët. δημιοεργὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *conditor, opifex*, qui δήμιον ἐργάζεται, *publicum operatur*: Achei ſummos magiſtratus δημιουργὺς appellabant, Liv. xxxviii. 30. & Peloponneſii, Cic. Fam. ix. 22. à δήμιος, q. à δῆμος & ἔργον, *opus*.

Δημοβόρος, ου, *qui bona populi devorat*: ex δῆμος, *populus*: & βορὰ, *pabulum*.

Δημογέροντες, *ſenatores*: nom. pl. à

Δημογέρων, οντος, ὁ, *ſenator*: ex δῆμος, *populus*: & γέρων, *ſenex*.

Δημόθεν, adv. *à populo, ex plebe*: à δῆμος.

Δημοκατάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *populo inviſus*.

Δημοκλεῖς, *Democles*, nom. propr. viri.

Δημοκρατέομαι, -οῦμαι, *ſub populi regimine vivo*: &

Δημοκρατία, ας, ἡ, *popularis ſtatus*, Angl. Democracy. ex δῆμος, *populus*, & κρατέω, *regno*, à κράτος, *potentia*.

Δημόκριτος, ου, ὁ, *Democritus*, Philoſophus, q. δήμου κριτής.

* Δημόλευστος, ου, ὁ, *à populo obrutus lapidibus*. Soph. Ant. 36. à δῆμος & λεύω.

* Δημοῤῥιφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *lapidatio à populo*, à δῆμος & ῥίπτω.

Δημόνικος, ου, ὁ, *Demonicus*, voc. ὦ Δημόνικε, nom. propr.

ΔΗ'ΜΟΣ, ῦ, ὁ, *populus, plebs, vulgus*: qu. à δέω, *ligo*.

Δημὸς, ῦ, ὁ, *pinguedo*, fortè quod uri poſſit, vel in ſacrificiis ſoleret: à δαίω, *uro*: vel ſubintel. th. δῆμος.

Δημοσθένης, *Demoſthenes*: orator Athenienſis celeberrimus: q. δήμου σθένος, *robur* ſeu *potentia populi*: hinc

Δημοσθενικὸς, ἡ, ὸν.

Δημοσία, adverbialitèr, *publicè*: cui opponitur ἰδίᾳ, *privatim*, dat. fœm. à δημόσιος.

Δημοσιεύω, activè *divulgo*; item neutralitèr, *publica civitatis negotia gero*: cui oppon. ἰδιωτεύω.

Δημόσιος, α, ον, *publicus, a, um*: cui opp. ἴδιος. item τὸ δημόσιον, *ærarium*: à δῆμος.

* Δημοσιώνης, *plebeius*.

Δημοσίως, adv. *publicè*: ab eod. th.

Δημότης, ου, ὁ, *popularis*: &

Δημότις, ιδος, in fœm. idem.

Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, *popularis*: à δῆμος, *plebs*: undè

Δημοτικώτατος. ſuperl.

* Δημοῦχος, *Demuchus, præſes populi apud Theſpienſes*.

Δημοφάγος, ου, ὁ, *plebivorus*: à δῆμος, ου, ὁ, & *plebs*, & φάγω, *comedo*.

Δημώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *popularis*, in acc. pl. n. g. δημώδη· δῆμος, *populus*.

* Δημωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *populo utilis*: hinc τὸ δημωφελὲς, έος, *publica utilitas*.

ΔΗ'Ν, & δηθὰ, adv. *diu*: hinc δηναιὸς, *diuturnus*; δηρὸς, idem.

ΔΗΝΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *denarius*, Rom. à æris.

Δήνε', pro δήνεα, *conſilia*: nom. pl. à εος, τὸ, *conſilium*.

ΔΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *conſilium, ars, vafritum*: à δὴν, *diu*, enim deliberatur.

Δὴξ, κὸς, *teredo, vermis qui lignum rumpit*: à δάκνω.

Δῆξις, εως, ἡ, *morſus*: ab eod. th.

Δήξω, *mordebo, pungam*: f. 1. verbi δ q. à δήκω.

Δῆον, *comburebant*: 3. pl. imperf. & *vaſtare*: præſ. inf. ſeq. verbi.

Δηόω, f. ώσω, *vaſto*: δηωθεὶς, a. 1. part. per Sync. pro δαιόω, à δαὶς, *pugna*, q δαίω, *uro*.

Δῆπερ, *ſaltem*, adv. ex δὴ, *ſanè*: ſic

Δήποθεν, *undecunque*.

Δήποτε, *cumque*.

Δήπου, δήπουθεν, *nimirùm, certè, utique, ſcitò*, ex πῦ, *ubi?* Th. δὲς, & δὴ, *ſ*

Δηριάω, -ῶ, Poët. pro ἐρίζω καὶ μάχομαι *tendo, pugno*. Th. δῆρις, *pugna*.

Δηριθήτην, *contendebant*: 3. ſing. a. 1. Ion. à

Δηρίνω, idem quod δηριάω, *pugno*. Th. *pugna*.

Δηρίομαι, *pugno, certo*: à

ΔΗ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *contentio, rixa, pugna* acc. δῆριν· q. δίερις, ex διὰ partic. inte ἔρις, *contentio*.

Δηρισάντων, *certantibus*: gen. & dat. a. 1. part. act. à δηρίσας, αντος, à δη idem quod δηριάω, *pugno*: ab eod. th.

Δηρίω, ſeu δηρίομαι, f. ίσομαι, *contendo, to*: ab eod. th.

Δηρὸν, adv. pro δὴν, à

Δηρὸς, ῦ, *diuturnus*: q. à δὴν.

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. act. δῆσ nom. pl. a. 1. part. δήσαντε, *ligate*, a. 1. imperat. act. à δῆσον, άτω· δῆσαι a. 1. inf. med. à δέω, *ligo*.

Δησάσκετο, *alligabat*: imperf. verbi δησάσκομαι· vel potiùs pro ἐδήσατο, med. ab eod.

Δῆσε, pro ἔδησε, Ion. a. 1. δήσης, ῃ, & pl. δήσητε, a. 1. ſub. act. à δέω, ejuſd.

Δῆτα, *igitur, certè, tandem, demum*: à δὴ, *ſanè*.

Δηλὸς, *poſtremus*: Heſ. à δεύτατος. ex *relinquo*.

Δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demorſus*: part. a. 1. à δάκνω, *mordeo*, quod vide.

ΔΗ'Ω, *invenio*. Sed crebriùs futuri ſignificationem.

Δηὼ, όος, -ῦς, ἡ, Poët. pro Δημήτηρ, C

Δηώσειν, *interfecturus*: f. 1. inf. act. δηό

Δί', pro Δία, *Jovem*: acc. ſing. à Ζεὺς, διὸς, voc. ὦ Ζεῦ, *Jupiter*.

Δία, & Ion. δίη, *divina, dia, egregia*: à δῖος, contractè pro δίιος, δῖα γυνὴ Helena dicitur apud Homerum, à gen. à Ζεὺς.

ΔΙΑ', præp. cum gen. *per*; item *ex*,

Digitized by Google

[illegible] propter, in, pro, ad, inter: cum acc. [illegible], vel pro κατὰ, per; item in, contra, [illegible] διὰ χρόνου, ſine morâ. διὰ πολλὰ, [illegible] ob cauſas, ſub. αἴτια. In compoſ. [illegible] notat ſeparationem, vel in[illegible] ſignificationem, διὰ vel δίς, per, [illegible] de, circum, ex vel poſt, ob vel c[illegible] more. Interdum verò minuit, ut [illegible], ſubrideo.

[illegible] transeo, trajicio; item divarico: [illegible] βέβηκα. præt. βέβηκα. a. 2. διέβην. a. 2. inf. [illegible]. part. a. 2. βὰς, ἀντος. Th. βαίνω, eo.

[illegible], trajicio, transfero; item calumniator, deſero, criminor, odioſum reddo: fut. [illegible] p. βέβληκα. a. 2. διέβαλον. a. 1. [illegible] p. m. βέβολα.

[illegible] transiens: a. 2. part. act. à διαβαίνω, [illegible]: quod vide. [* εὖ διαβάς, I. M. [illegible]] ſtans firmiter pedibus recte divaricatis.

[illegible] εως, ἡ, tranſitus, ab eod. th.

[illegible], idem quod βαστάζω, porto.

[illegible], ejuſd. a. 1. inf. act.

[illegible] ων, τὰ, ſacrificia pro tranſitu: [illegible]

[illegible] Ζεύς, qui felicem tranſitum dat [illegible] favet: à διαβαίνω, tranſeo.

[illegible], ὁ, ὁν, de loco dicitur qui tranſiri [illegible] ejuſd. verbi.

[illegible] ῦμαι, aſſevero: f. ώσομαι. [illegible] &

[illegible] ώσω, confirmo, certiorem reddo: [illegible] per intenſ. & βεβαιόω, ſtabilio.

[illegible], ſtabilis.

[illegible], ου, traductus: part. perf. paſſ. [illegible].

[illegible] tranſierit, 3. ſing. a. 2. ſub. act. δια[illegible], ex διὰ, & βαίνω, eo.

[illegible] ἄος, τὸ, tranſitus, greſſus: ab eod.

[illegible], trajicio; item peragro, perambulo: f. άσω. p. ακα. à βιβάζω. Th. βαί[illegible].

[illegible] f. ώσω, & όομαι, ώσομαι, vitam [illegible] ſeu traduco: à βιόω, vivo, q. à [illegible], vita.

[illegible], deſpicio: f. ψω, p. διαβέβλεφα, ex διὰ, & βλέπω, video.

[illegible], θέντος, delatus: a. 1. part. paſſ. à [illegible], quod vide.

[illegible], -ῶ, divulgo, celebro: διαβοηθεὶς, [illegible] a. 1. part. paſſ. famâ decantatus: à [illegible].

[illegible] ου, ὁ ϗ ἡ, celebris, inſignis: item [illegible] partem famoſus: ab eod.

[illegible], ἡ, calumnia, obtrectatio: à δια[illegible], traduco: p. m. διαβέβολα.

[illegible], ας, ἡ, idem, & ab eod.

[illegible], ejuſd. dat. ſing. Ion.

[illegible], ὃ, DIABOLICUS, calumniatorius &

[illegible], ου, ὁ, calumniator, DIABOLUS, [illegible] ab eod. th.

[illegible], abſumptus, exeſus: item exedens, [illegible], pabulum.

[illegible], delibero.

[illegible], ας, ἡ, &

[illegible], ου, τὸ, conſilium, deliberatio: à [illegible].

Διαβυνέεσθαι, -ῦσθαι, trajicere: alii legunt διαδύνεσθαι.

Διαβῶ, vide in διαβῆ.

Διαγγέλλω, annuncio, f. ελῶ. p. διήγγελκα. a. 1. διήγγειλα. διαγγέλλοισα, Dor. pro -ουσα. f. g. præſ. part. act. ex διὰ & ἀγγέλλω.

Διάγγελμα, ατος, τὸ annunciatio, &

Διάγγελος, ου, ὁ, internuntius: ab iiſd.

Διᾶγε, Dor. pro διῆγε degit: a. 2. ind. διῆγον, ες, ε. verbi διάγω. Th. ἄγω, duco.

Διάγε, tamen, propter: ex διὰ, per, & γε.

Διαγελάω, -ῶ, derideo, arrideo: à γελάω.

Διαγενόμενος, exactus: a. 2. part. m. à

Διαγίνομαι, interſum, abſolvor; item permaneo, perenno. f. διαγενήσομαι. p. διαγέγημαι. a. 2. m. διεγενόμην. a. 2. part. διαγενόμενος. ex διὰ, & γίνομαι, ſum.

Διαγινώσκω, per[illegible], plenè cognoſco: f. διαγνώσομαι. p. διέγνωκα. a. 2. διέγνων. perf. paſſ. διέγνωσμαι. ex διὰ & γινώσκω, cognoſco.

* Διαγκυλέω, digitos amento jaculi inſero.

Διαγλύφω, inſculpo.

Διαγνωρίζω, divulgo: f. ίσω. p. διεγνώρικα. a. 1. διεγνώρισα. à γνωρίζω, quod à γινώσκω.

Διάγνωσις, εως, ἡ, cognitio, plenior dijudicatio: à διαγινώσκω, quod vide.

Διαγνώσομαι, f. 1. m. ab eod.

Διαγογγύζω, obmurmuro: Imperf. διεγόγγυζον. f. ύσω, p. διαγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, murmuro.

Διαγορεύω, publicè diſſero, concionor; ſancior, jubeo, veto: ab ἀγορεύω, qu. ab ἀγορὰ, oratio.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus, breviarium; item decretum; item deſcripta tabella, ſeu figura geometrica: διαγράμματα, theoremata geometrica: &

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio, tabella deſcripta: ex

Διαγράφω, f. άψω. p. αφα, deſcribo, conſcribo, deligo; deleo, abrogo; διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν, non inſtare accuſationi inſtitutæ.

Διαγράψομεν, 1. pl. f. 1. act. à διαγράφω.

Διαγρηγορέω, -ῶ, evigilo: f. ήσω, p. διεγρηγόρηκα. a. 1. διεγρηγόρησα. Th. ἐγρηγορέω, vigilo.

Διαγρυπνέω, idem, ab ἀγρυπνέω, quod ab α priv. & ὑπνέω, dormio, quod ab ὕπνος, ſomnus.

Διάγω, [illegible] f. διάξω p. διῆχα. a. 2. διῆγον, Att. διήγαγον ex διὰ, & ἄγω, ago.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, deductio, productio; item [illegible] th.

* Διαγωνίζομαι, certo.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. m. δάζομαι, divido. [illegible] à δαίω, idem.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, [illegible] per alium [illegible] vide.

Διαδέξιος, ου, dexter fauſtus. [illegible] δεξιά.

Διαδέχω. perſp[illegible]: a. 2. ἔδεχαν. Th. δέχω, quod vide.

Διαδέχομαι, ac[illegible] per alium [illegible] per manus traditum, ſuccedo: f. ξομαι. p. διαδέδεγμαι. a. 1.

Digitized by Google

a. 1. m. διεδεξάμην, ω, αἰτ. a. 1. part. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, *capio*.

Διαδέω, f. ήσω, p. ηκα, *corono*, *cingo*; item *connecto*, *intertexo*: à δέω, *ligo*.

Διαδηλ☉, ἡ, ὸν, *manifestus*, *apertus*, *notus*.

Διάδημα, ατος, τὸ, *DIADEMA*, candida faſcia quâ regum frons præcingebatur: Angl. a Diadem. item *corona*: à διαδέω, *revincio*. ab eod.

Διαδιδράσκω, *diffugio*, *aufugio*, *evito*, *elabor*: f. άσω. p. διδέδρακα.

Διαδίδωμι, *trado per manus*, item *diſtribuo*: f. διαδώσω, & διαδιδώσω, quod in 3. pl. διαδιδώσουσι, q. à διαδιδόω, p. διαδέδωκα. a. 2. διέδων. a. 2. imperat. διάδος, ότω, *diſtribue*. imperf. paſſ. διεδιδόμην, σω, τὸ. Th. δίδωμι, *do*.

Διαδικάζομαι, *judicio contendo*: propriè actoris eſt, qui reum in judicium vocat. hinc

Διαδικαζόμενος, *litigator*: cùm actoris, tùm rei: &

Διαδικάζω, *dijudico*, *judicium fero*: quod judicis eſt. Th. δίκη, *jus*.

Διαδικασία, ας, ἡ, *diſceptatio*: &

Διαδικασμὸς, ῦ, ὁ, idem: ab eod. th.

Διαδογματίζομαι, *baſtâ certo*, *dimico*.

Διάδ☉, *diſtribue*: à. 2. imperat. à διίδων, a. 2. verb διαδίδωμι, quod vide.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ. *ſucceſſio*: &

Διάδοχος, ω, ὁ ᾗ ἡ, *ſucceſſor*: *vicarius*, Joſ. Ant. xv. 13. à p. m. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι, quod vide.

Διαδέξαι. a. 2. inf. verb διαδίδωμαι.

Διαδράκοι. 3 ſing. a. 2. opt. à διαδέρκω· vide in δέρκω. a. 2. ἔδρακον.

Διαδραμεῖν, *percurriſſe*: a. 2. inf. act. &

Διαδραμοῦσα, a. 2. part. f. g. à διατρέχω, *percurro*. Th. τρέχω. a. 2. ἔδραμον, part. δραμών

Διαδρᾶναι, *aufugiſſe*: a. 2. inf. à διέδραν, ας, a. 2. ind. ab inuſ. verbo διαδρημι, pro quo διαδιδράσκω. a. 2. part. διαδρὰς. a. 2. inf. διαδρᾶναι. a. 2. opt. διαδραίην. Th. δράω, *fugio*: item

Διαδρᾶσα, a. 2. part. f. g. à διαδρὰς, a. 2. m. g. &

Διαδρήσηται, Ion. pro διαδράσηται, *diffugiat*, 3. ſing. a. 1. ſub. m. ejuſd. verbi.

Διαδράω, *effugio*.

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, *diſcurſitatio*: à p. m. verbi διατρέχω.

Διαδύομαι, *ſubeo*, *per medium evado*: &

Διαδύνω, vel -ύω, item διαδύμι, idem: undè

Διαδὺς, ύντος, ὁ, *ſubiens*: a. 2. part. ejuſd. Th. δύνω, ſeu δύω, vel δύμι, *ſubeo*: a. 2. ἔδυν.

Διαείμενος, *trajectus*: pro διεμένος perf. paſſ. part. ex διὰ, & ἵημι, *mitto*, perf. εἶμαι. Th. ἵω, *mitto*.

Διαείσομαι. f. 1. m. verbi διαείδω, ſeu διείδω, *perſpicio*, *cognoſco*. Th. εἴδω, *ſcio*.

Διαζάω, f. ζήσω, *vivo*.

Διαζεύγνυμι, vel -υμι, f. εύξω, *dijungo*, *abrogo*, *repudio*: &

Διαζευκτικὸς, ῦ, *disjunctivus*: item

Διάζευξις, εως ἡ, *ſeparatio*.

ΔΙΑΖΟΜΑΙ, *ſtamini addo quod deeſt*: ἄζεται, *orditur*: qu. ex διὰ & ἵζω, *colloco*

Διαζυγία, ας, ἡ, *ſeparatio*: &

Διαζύγιον, ῦ, τὸ, *divortium*: à διὰ, & ζυγόω, *jungo*.

Διαζώννυμι, *præcingo*, *ſuccingo*: cum ac διαζώσω, p. διέζωκα. a. 1. διέζωσα, p. διέζωσμαι. a. 1. m. διεζωσάμην, ω, Th. ζωννύω vel ζώννυμι, *cingo*.

Διαήσει, Poët. pro διήσει, 3. ſing. f. 1. διαίημι, pro διίημι, *tranſmitto*. Th. *emitto*.

Διάησι, *perflat*: 3. ſing. ind. ex διάημι, ἄω, vel ἄημι, *flo*.

Διαθερμαίνω, f. μανῶ, p. διαθερμάνκα, *facio*, *fervefacio*.

Διάθεσις, εως, ἡ, *diſpoſitio*; item *affectio*, *fectus*; acc. διάθεσιν. à διατίθημι, *pono*.

Διαθέτης, ω, ὁ, *diſpoſitor*, *diſpenſator*: *ditor*, Herod. vii. 6. ab eod.

Διαθέω, *percurro*, *diſcurro*: à θέω, *curro*

Διαθήκη, ης, ἡ, *fœdus*, *teſtamentum*, *diſp* à διατίθημι, *diſpono*. Th. τίθημι, *pono*

Διαθῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. διαθῇς 3. ſing. f. 1. m. διαθησόμεθα, 1. pl. θῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. à διατίθημι, *pono*.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. à διατρέφω. διατροφή.

Διαθρύπτεσθαι, *geſtibus ad cantandum ſe parare*: à

Διαθρύπτω, *diſſolvo*, *frango luxu*, f. ύψω διαθρυμμένως, adv. *delicatè*, *molliter*. θρύπτω, *frango*.

Διαιθύσσω, vide in αἰθύσσω. Th. αἴθω,

ΔΙΑΙΝΩ, *humecto*, *madefacio*, f. ανῶ.

Διαιρέειν, -εῖν, *dirimere*; & διαιρεῖν, *divi* *differere*.

Διαίρεσις, εως, ἡ, *diviſio*, *diſcrimen*: Gram. συναιρέσει opponitur, à διαιρέω. αἱρέω, *capio*.

Διαιρέω, *divido*, *diſtribuo*: f. ήσω, p. διῄ a. 2. διεῖλον, præſ. part. διαιρέων, -ῶν, ῦσα, ἐν, -ῦν, ejuſd. th.

Διαιρῶν, *dividens*: ejuſd. præſ. part. n. g

Διαίρω, f. αρῶ, *attollo*, *erigo*. διαιρά ἀπαλλάττεσθαι, *ſeſe efferens*, *correpto abire*. Theophr. περὶ Ἀδολεσχ. Th. *tollo*.

ΔΙΑΙΤΑ, ης, ἡ, *vivendi inſtitutum*, *mos*, *nus vitæ*: *DIÆTA*, certa victûs r qualis à medicis præſcribitur: Angl. item *habitatio*, item *arbitrium*.

Διαιτάομαι, -ῶμαι, *victum dego*: & *alor*, *certâ victus ratione utor*: &

Διαιτάω, -ῶ, *alo* ſeu *nutrio medicè*: *rego*, *arbitror*, *diſcepto*: f. ήσω, p. ηκα διῄτηκα, pro αἴτηκα. p. paſſ. διῄτημ à δίαιτα, *victus*, *arbitrium*.

Διαιτάσεν, Poët. & Dor. pro διῄτησεν, *egit*: 3. ſing. aor. 1. act. à διαιτάω δίαιτα.

Διαιτωμένη, præſ. part. f. g. à διαιτάομ -ῶμαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα.

Διαιτητὴς, ῦ, ὁ, *arbiter*: &

Διαιτητικὴ, ſc. τέχνη, *pars medicinæ quæ victûs ratione agit*: à διαιτάω, quod eod.

Διαιτ

Digitized by Google

[illegible], Att. pro [illegible], 3. sing. f. 1. [illegible] à
[illegible], idem quod αἰωνίζω, *perpetuò duro*, [illegible] Th. αἰὼν, *ævum*.
[illegible], f. 1. Att. à
[illegible], *perpurgo*: f. ίσω. & Att. διακαθαριῶ, εῖς, εῖ. p. διακεκάθαρικα. a. 1. διεκάθαρα. Th. καθαίρω, *purgo*.
[illegible], *separatim consideo*.
[illegible], *in utroque expansim*.
[illegible], *perdurare*, *tolerare*: vide in [illegible]
[illegible]έγχομαι, *magis ac magis redarguo*: [illegible] διακατηλεγχόμην, ου, ετο. f. διακατελέγξομαι. p. pass. διακατήλεγμαι. Ex [illegible], κατὰ, & ἐλέγχω, *arguo*.
[illegible] & διακατάσχω, *detineo*.
[illegible], *constitutus sum*, *afficior*: præs. part. [illegible], *dispositus*: præs. inf. διακεῖσθαι. Ex διὰ & κεῖμαι.
[illegible], præs. imperat. à præced.
[illegible], f. εύσομαι, p. ευμαι, *hortor*, [illegible], *jubeo*: à κελεύω, *jubeo*.
[illegible] & διακένως, adv. *supervacuè*, *frustra*, [illegible]: &
[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, *vacuus*, *inanis*: item [illegible]: à κενὸς, *vacuus*.
[illegible], *discindere*: *intersecare*: Æol. pro [illegible], a. 1. inf. act. ex διὰ & κείρω, [illegible], *scindo*: f. κερῶ, Æol. κέρσω, indè [illegible]
[illegible]ιμένος, *segregatus*: & -ένως, adv. [illegible]: à διαχωρίζω, quod vide.
[illegible], f. εύσω, *periclitor*, *periculum* [illegible]: item *periculum facio*: à κινδυνεύω, [illegible] Th. κίνδυνος, *periculum*.
[illegible], -ῶ, *permoveo*, *incito*. Th. κινέω.
[illegible]ίσας, *qui infregit*: a. 1. part. gem. σ, [illegible]
[illegible], *diffringo*, *frango*. Th. κλάω, άσω, *frango*.
[illegible], *suffuror*, *occultè distrabo*.
[illegible]ρημένος, *distributus*, *divisus*, part. [illegible]
[illegible]βάω, *transnato*. Th. κολυμβάω, *nato*.
[illegible], ejusd. gen. pl. part. præs.
[illegible], f. ίσω, *transveho*, *perfero*: ex διὰ & κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*.
[illegible], -ῶ, *ministro*, *famulor*, *inservio*: cum [illegible] imperf. [illegible], -ουν. p. δεδιηκόνηκα. a. 1. [illegible]. præs. pass. διακονέομαι, *alii* [illegible]. p. δεδιηκόνημαι. a. 1. pass. [illegible]. ex διὰ & κονέω, *festino*. Hinc
[illegible], ejusd. a. 1. part. pass. f. g.
[illegible], ας, ἡ, *ministerium*, *officium*, *functio*. [illegible]
[illegible], ου, ὁ, vel ἡ, *minister*, qui in administrandâ republ. vel familiâ, vel ecclesiâ [illegible]: specialiter *DIACONUS*, præfectus ærarii ecclesiastici. Angl. a Dea[illegible], compar. διακονέστερος, *expeditior*: ex [illegible], & inus. ἐνέγκω *fero*. Facta metathesi, [illegible] fit [illegible], & crasi & [illegible] in ο, διάκονος, cum α longâ.
[illegible], ῆς, ἡ, *intercisio*, *separatio*.
[illegible], *amputo*, *disseco*, *intercido*: à διὰ & [illegible], *scindo*.
[illegible], ὁ καὶ ἡ, *satiatus*, *repletus*. Th.

κορέω, *satio*.
Διακόσιοι, αι, α, *ducenti*, *æ*, *a*, ex δὶς *bis*, & ἑκατὸν, *centum*. Hinc
Διακοσιοστὸς, ῦ, *ducentesimus*.
Διακοσμέω, *distribuo*, *ordino*, *dispono*, *exorno*: à κόσμος.
Διακοσμηθεῖμεν, per Sync. pro διακοσμηθείημεν, ejusd. a. 1. opt. pass. 1. pl.
Διακόσμησις, εως, ἡ, *dispositio*.
Διακούομαι, *plenè audio*: f. 1. m. διακούσομαι. a. 1. med. διακουσάμην, ω, *alo*. Th. ἀκούω.
Διακούω, f. ύσω, *audio*: propriè ut discipulus præceptorem; th. ἀκούω.
Διακρανὸν, *aperire*: q. *caput aperire*: à
Διακρανόω, f. ώσω, per Sync. pro διακαρανόω. Th. κάρηνον, *caput*.
Διακρατέω, -ῶ, *pertinacitèr*, *obtineo*, *conservo*.
Διακριβόω, -ῶ, *exactè discutio*.
Διακριδὸν, adv. *discretè*, *eximiè*: à διακρίνω, *discerno*. Th. κρίνω, *judico*.
Διακριθεῖτε, Poët. Sync. pro διακριθείητε, 2. pl. a. 1. opt. pass. ejusd. verbi.
Διακριθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, a. 1. inf. pass ab eod. verbo.
Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à διακρίνω, *discerno*, quod vide.
Διακρινέει, pro εῖ, Ion. dissolut. 3. sing. f. 1. &
Διακρινθέντες, *discreti*: Poët. pro διακριθέντες, a. 1. part. pass. à
Διακρίνω, *DISCERNO*, *dijudico*, *dirimo*, *discrepto*, *perficio*: imperf. διέκρινον. f. νῶ. p. διακέκρικα. a. 1. διέκρινα. præs pass. διακρίνομαι, sæpè *ambigo*, *dubito*, διακρινώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. imperf. διεκρινόμην, ου, ετο. p. διακέκριμαι. a. 1. pass. διεκρίθην. a. 1. sub. διακριθῶ, ῇς, ῇ. part. διακριθεὶς. Th. κρίνω, *judico*.
Διάκρισις, εως, ἡ, *discretio*, *examinatio*, *dijudicatio*, *certamen*: à διακρίνω.
Διακριτικὸς, ἡ, ον, *discernendi vim habens*, *perspicax*; item *segregativus*: ab eod.
Διάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *discretus*, *eximius*: ab eod.
Διακρίνονται, 3. pl. f. 1. m. à
Διακρούω, *depello*, *interpello*, *impedio*. Th. κρούω, f. -σω, *pulso*.
Διακτορία, ας, ἡ, *functio perferendi mandata*: acc. Ion. διακτορίην. à διάκτωρ, *nuntius*. Th. διάγω, *traduco*.
Διάκτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *internuntius*: qu. genit. à
Διάκτωρ, ορος, ὁ, id. Th. διάγω, *traduco*.
Διακυβερνάω, *guberno*, *habeo rationem*.
Διακύπτω, *per locum* vel *fenestram perspicio*. Th. κύπτω, *incurvo me ad videndum*.
Διακωλύω, *obnixè probibeo*: imperf. διεκώλυον, f. ύσω. p. διακεκώλυκα, a. 1. διεκώλυσα. Th. κωλύω, *impedo*.
Διαλαγχάνω, f. ήξομαι. a. 2. διέλαχον, *sortior*, *sorte divido*. Th. λαγχάνω.
Διαλακτίζειν, *calcitrando repellere*: à λακτίζω.
Διαλαλέω, *divulgo*: imperf. διελάλεον, ουν. f. ήσω. p. διαλελάληκα. imper pass. διελαλεόμην, -ούμην, ου, ετο, εῖτο. Ex διὰ & λαλέω, *loquor*.
Διαλαμβάνειν, *dividere*, *distinguere*, *differere*

Digitized by Google

de re aliquâ, comprehendere, tractare. Th. λαμβάνω, *capio* ubi flexionem videas.

Διαλανθάνω, f. ήσω, *perlateo, delitesco*: à λανθάνω, *lateo*, quod vide. Th. λήθω, idem.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. διαλαχὼν, a. 2. part. à διαλαγχάνω, *sortitò divido*: ex διὰ, & λαγχάνω, *sortior*.

Διαλέγομαι, *differo, colloquor*: cum dat. imperf. διελεγόμην, ȣ, ετο. p. διαλέλεγμαι. a. 1. διελέχθην. Ex διὰ & λέγω, *dico*.

Διαλέγω, *discerno, animadverto, deligo*.

Διαλείπω, f. είψω, p. ειφα, *intermitto, interjicio*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλεκτικὴ, (sub. τέχνη) *DIALECTICA, ars differendi*: f. g. à

Διαλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *DIALECTICUS*: à διαλέγομαι, *differo*. Th. λεγω, *dico*.

Διάλεκτος, ȣ, ἡ, *modus loquendi peculiaris, idioma linguæ*; item *lingua*: ab iisd.

Διαλελαμμένος, Ion. pro διαλελημμένος, *distinctus, distributus, captus, comprehensus*: p. part. paſſ. ex διὰ, & λαμβάνω, *capio*.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à διαλέγομαι, *colloquor*. διελέχθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. Th. λέγω.

Διαλήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. διαλήσομαι, à διαλανθάνω, *prorſus lateo*. Th. ληθω.

Διάληψις, εως, ἡ, *propoſitum, interceptum*. *interceptio*.

Διαλιμπάνω, *intermitto*.

Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. διαλίπῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. à διαλείπω, *abſtineo*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *differentia*: item *reconciliatio*: ex διὰ, & ἀλλάσσω, *muto*.

Διαλλάγηθι, ήτω, *reconciliator*: a. 2. imperat. paſſ. à διαλάσσω, quod vide.

Διαλλακτὴς, ȣ, ὁ, & διαλλακτήριος, *reconciliator, pacificator*: ab eod. th.

Διαλλάσσω, & Att. -ττω, *reconcilio, permuto, differo*: fut. διαλλάξω. præt. διήλλαχα. a. 1. ήλλαξα. a. 2. διήλλαγον. præſ. paſſ. διαλλάττομαι. perf. paſſ. διήλλαγμαι, a. 1. paſſ. διηλλάχθην. a. 2. paſſ. διηλλάγην. a. 2. imperat. paſſ. διαλλάγηθι, ήτω. Th. ἀλλάσσω, *muto*.

Διάλλομαι, *ſalio*.

* Διαλοάω, *percutio*, ex διὰ & ἀλοάω, *percutio*.

Διαλογὴ, idem quod διαλογισμός.

Διαλογίζομαι, *colloquor, cogito, ratiocinor, diſcepto*, imperf. διελογιζόμην, ȣ, ετο. a. 1. m. διελογισάμην, ω, ατο. p. paſſ. διαλελόγισμαι. Hinc

Διαλογισμὸς, ȣ, ὁ, *cogitatio, dubitatio, diſceptatio*: ex διὰ, & λέγω, *dico*.

Διάλογος, ȣ, ὁ, *DIALOGUS, colloquium, ſermocinatio*: à διαλογίζομαι.

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, *maledictio, contumelia*.

Διαλυμαίνεσθαι, *dilaniare, excarnificare*; quod à λυμαίνω, *vaſto*. Th. λύμη, *exitium*.

Διάλυσις, εως, ἡ, *diſſolutio*; item *deciſio, pacificatio, fœdus*: à

Διαλύω, *DISSOLVO, DILUO*; item *litem compono*: f. ύσω. p. διαλέλυκα. a. 1. λυσα perf. paſſ. διαλέλυμαι. a. 1. δια *diſperſus ſui*: ex διὰ, & λύω, *ſolvo*.

Διαμαρτάνοι, 3. ſing. præſ. opt. act. à

Διαμαρτάνω, idem quod ἁμαρτάνω, *aberro, fallor*: f. ἁμαρτήσω. præt. τηκα. a. 2. ήμαρτον.

Διαμαρτυράμενος, a. 1. part. m. διαμαρ σθαι, a. 1. inf. m. à

Διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obt* item *conteſtor, teſtificor*. f. διαμαρτυρ a. 1. m. διεμαρτυράμην, ω, ατο. a. 1. m διαμαρτύρομαι, η, εται. a. 1. inf. διαμαρτύρασθαι. Ex διὰ, & μάρτυς, Hinc

Διαμαρτυρία, ιας, ἡ, *genus eſt excep inſtantis litis*; Demoſth.

Διαματτάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *com duco*.

Διαμαχετέον, *pugnandum eſt*.

Διαμάχη, *pugna, oppugnatio*.

Διαμάχομαι, *DIMICO, depugno, ac pugno*: imperf. διεμαχόμην, ȣ, ετο. f. μαχήσομαι, έσομαι, vel -ȣ̃μαι. p. δι μάχημαι. Th. μάχομαι, *pugno*.

Διαμάω, *demeto, abſcindo*. Th. ἀμάω, f. ήσω.

Διαμείβομαι, f. είψομαι, p. ειμμαι, *com to, permuto*: undè

Διαμειψόμεθα, *commutabimus*: f. 1. m pl. ex διὰ & ἀμείβω, *muto*.

Διάμειψις, εως, ἡ, *permutatio*: ab eod.

Διαμελεϊστὶ, adv. *membratim*: pro quo δι μελεϊστὶ, apud. Hom. per Epenth. Th. μέλος. *membrum*.

Διαμέλλω, ήσω, *procraſtino*. Th. μέλλ

Διαμεμενηκότες, nom. pl. præt, perf. act. ex διαμένω, *permaneo*, quod vide.

Διαμέμφομαι, *incuſo*: ex διὰ & μέμφο *conqueror, accuſo*: f. ψομαι. p. μέμ μαι.

Διαμένω, *permaneo, perduro*: f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. διέμεινα. a, 1. ſub. διαμ ης, η. imperf. διέμενον. Ex διὰ, & μ *maneo*.

Διαμερίζω, *partior, diſtribuo, diſcrepo*: perf. διεμέριζον. f. ίσω. p. διαμεμέρικα. a διεμέριζα a. 1. imperat. διαμέρισον, perf. paſſ. διαμεμέρισμαι. a. 1. paſſ. δια ρίσθην, *diſcidi*: f. 1. paſſ. διαμερισθήσο a. 1. m. διεμερισάμην, ω, ατο. ex διὰ, μερίζω, *ſeparo*. Th. μείρω, *divido*.

Διαμερισμὸς, ȣ̃, ὁ, *diſtributio, diſſidium* διαμερίζω, quod vide.

Διαμετρέω, *dimetior*: f. ήσω, p. διαμεμέτ κα. ex διὰ, & μέτρον, *menſura*.

Διαμετρήσασθαι, *metiri*: ejuſd. a. 1. inf.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, *dimenſio*: &

Διαμετρητὸς, ȣ, ὸν, *dimenſus, menſuratus* eod.

Διάμετρος, ȣ, ἡ, (ſub. γραμμὴ) *DIAM TER*: linea recta figuram, quæ long ſimè patet, ex æquo ſecans. Th. μ τρον.

* Διαμιλλάομαι, *magno ſtudio decerto*.

* Διαμινύρομαι, *querulâ voce lamentor*; &

Διαμινυρίζομαι, ſemel Ariſtoph. Theſſ. 106, ubi forſan legendum διαμινύρεσθαι.

Διαμ

Digitized by Google

[illegible], *in memoriam revoco, commemoror* à μνημονέω, *memor ſum.* Th. μνά-[illegible].

[illegible], *diſpertior, divido:* à μοῖρα, [illegible] à μείρω, *divido.*

[illegible], ῆς, ἡ, *permanſio, ſtabilitas, perennitas:* à [illegible], quod vide.

[illegible], f. ώσω, *deformo:* à μορφόω, [illegible]. Th. μορφὴ, FORMA.

[illegible], *in utrum, utrinque:* διὰ παν-[illegible].

[illegible], & διαμπερέως, adv. *prorſus, in* [illegible], *perpetuò, exactè, utrinque perforatim:* ex διὰ & ἀμπερὲς, per Tmeſin, [illegible], à διὰ, ἀνὰ, & πείρω, *tranſ-*[illegible].

[illegible], a. 2. inf. à διαπέρθω, *devaſto.* [illegible] ſit Poët. pro διαναπραθεῖν, metri [illegible] à πέρθω, *vaſto.* f. 2. πραθῶ. a. 2. [illegible]. a. 2. inf. [illegible]. Ion. & Poët. [illegible].

[illegible], *rictu os diſtrabo, tortis labris* [illegible] *& irrideo;* item, *paſtoritia fiſtulâ* [illegible]. Th. μυλλὸς, *curvus.*

[illegible], *in minima fruſtra diſſecare.* [illegible].

[illegible], acc. ſing. à δῖος, α, ον, *divinus, a, um.* [illegible] Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.*

[illegible], a. 1. inf. act. à διαίνω, *madefacio.*

[illegible], *recreo, interquieſcere facio;* ex [illegible] & παύω.

[illegible], *navali prælio dimicare.* Vide [illegible].

[illegible], *bifariam,* adv. Poët. ex διὰ & [illegible], contractè ex ἀνάδιχα, idem: uti [illegible] ſimplex δίχα, per τμῆσιν, διὰ δ' [illegible], &c. Heſiod. Th. δὶς, *bis.*

[illegible], vide in [illegible].

[illegible], a. 1. inf. act. &

[illegible], *ſerpat.* 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. [illegible]

[illegible], perf. paſſ. à

[illegible], [illegible], *adminiſtro, rego.* f. μῶ, [illegible]. præſ. paſſ. διανέμομαι, [illegible], *diſtribuor.* perf. paſſ. [illegible]. a. 1. paſſ. [illegible]. a. 1. ſub. [illegible], ῆς, ἡ, ex διὰ, & νέμω, [illegible].

[illegible], f. εύσω. p. διανένευκα. a. 1. [illegible]: ex διὰ, & νεύω, *annuo.*

* [illegible], *tranſeo, pertranſeo.*

* [illegible], *ſtridum reddo.*

[illegible], *aſſurgo, excito, elevo.*

[illegible], -οῦμαι, *ratiocinor, mente agito,* [illegible]: ex διὰ & νοέω, *cogito.* Th. νόος, [illegible].

[illegible], ejuſd. a. 1. part. paſſ.

[illegible], ατος, τὸ, *cogitatum, cogitatio:* à [illegible] perf. paſſ. ejuſd. verbi

[illegible], 2. pl. ſub. præſ. ab eod.

[illegible], ὁ, *ad cogitationem pertinens, in-*[illegible]: à 3. perſ. perf. paſſ. ejuſd.

[illegible], ας, ἡ, *agitatio mentis, cogitatio, ra-*[illegible]: ab eod. th.

[illegible], [illegible], præſ. part. διανοίγων, [illegible]. imperf. [illegible]. f. διανοίξω, [illegible]. a. 1. paſſ. [illegible], ης, ἡ, & in 3. pl. διηνοίχθησαν. a. 1. imperat. paſſ. διανοίχθητι, *aperitor:* ex διὰ & ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ, & οἴγω, *aperio.*

Διανομὴ, ῆς, ἡ, *diſtributio, diviſio, largitio ad populum:* à p. m. verbi διανέμω, *diſtribuo.*

Διανόμενος, præſ. part. paſſ. à διανέομαι, *mente agito.*

Διανυκτερεύω, *pernocto:* f. εύσω, διανενυκτέρευκα. a. 1. διενυκτέρευσα. ex διὰ & νυκτερεύω, *noctem tranſigo:* quod à νύκτερος, *nocturnus.* Th. νὺξ, νυκτὸς, *nox.*

Διάνυσμα, ατος, τὸ, *iter, itineris, profectio, progreſſus,* ſeu *iter uno die abſolutum, ut manſio unâ nocte:* à

Διανύω, propriè, *iter abſolvo, expedio, perficio,* f. ύσω. p. διήνυκα. a. 1. διήνυσα. ex διὰ, & ἀνύω, *perficio.*

Διάξεις, f. 1. act. ſed. διαξεῖς, Dor. f. 1. à διάγω, *dego.* f. ξω, p. διῆχα. a. 2. διῆγον. Th. ἄγω, *duco.*

* Διαξύσματα, *ſtrigæ, cava vel ſulci inter ſtrias columnarum.*

* Διαπαννυχισμὸς, ῦ, ὁ, *pernoctatio.*

Διαπαντὸς, *ſemper.* Legitur ut vox una: & διὰ παντὸς, ſc. χρόνου, adv. *per omne tempus, ſempiternùm.*

Διαπαρθενεύειν, *virginem vitiare.* Th. παρθένος, *virgo.*

Διάπασμα, ατος, τὸ, *medicamentum corpori, vel potui inſperſum:* à

Διαπάσσω, & Att. -ττω, *inſpergo.* Th. πάσσω, idem.

Διαπαύομαι, *deſiſto, deſino.*

Διαπειλέω, *minor, minitor.*

Διάπειρα, ας, ἡ, Ion. *experientia, periculum, experimentum:* Hinc

Διαπειράω, -ῶ, & άζω, *experior, exploro:* à πειράω, vel -άζω, *tento.* Th. πεῖρα, *conatus experientia.*

Διαπέμπω, *dimitto, tranſmitto.* Th. πέμπω.

Διαπεραίνω, f. ανῶ, *ad finem perduco, abſolvo, efficio.* Th. πέρας, *finis.*

Διαπεράναι, ejuſd. a. 1. inf.

Διαπεράσας, αντος, a. 1. part. à

Διαπεράω, -ῶ, *trajicio, pertranſeo.* f. άσω, & ήσω. p. διαπεπέρακα. a. 1. διεπέρασα. Pro διαπεράω per Sync. etiam dicimus διαπράω· hinc, f. διαπρήσω, & Poët. διαπρήσσω. Th. περάω, *tranſeo.*

Διαπερδικίζω, idem quod ἐκπερδικίζω, *decipio, effugio.* Th. πέρδιξ, *perdix.*

Διαπέρθω, f. έρσω, idem quod th. πέρθω, *devaſto, depopulor.*

* Διαπερονάω, *fibulâ trajicio.*

Διαπέρσομεν, *deſtruxerimus,* 1. pl. f. 1. act. à πέρθω.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. m. inf. m. διαπεσεῖν, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, *intercidi.* Th. πίπτω, *cado.* f. πεσοῦμαι. a. 2. ἔπεσον.

Διαπετάζω, ſive

Διαπετάννυμι, *diſpendo, in diverſum pando.*

Διάπηγα, τὰ, *intercolumnia,* parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται.

Διάπικρος, *peramarus.*

Διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, *intercido, interlabor, diffluo.*

Digitized by Google

diffluo. Th. πίπτω, cado.
Διαπιστεύω, f. credo, concredo, seu fidei committo: à πιστεύω, idem. Th. πείθω.
Διαπιστέω, f. ήσω, prorsus diffido: ab ἀπιστέω, non credo: ab eod. th.
Διάπλασμα, ατος, τὸ, unctio, fomentum: à
Διαπλάσσω, & Att. -άττω, fingo, formo: item, illino: à πλάσσω, vel -άττω, idem.
Διαπλατύνω, dilato.
Διαπλεῖν τὸν βίον, vitam traducere: vide διαπλέω.
Διαπλέξαισα, contexens: Æol. pro διαπλέξασα, aor. 1. part. act. f. g. à πλέκω, necto.
Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à
Διαπλέω, transnavigo, pernavigo. f. πλεύσω, p. διαπέπλευκα. a. 1. διέπλευσα. Th. πλέω, navigo.
Διαπληκτίζομαι, & διαπληκτίζω, f. ίσομαι, decerto, pugno, contendo.
Διαπλώω, f. ώσω, Poët. id. quod διαπλέω.
Διαπνέω, & -είω, Poët. perspiro, perflo, difflo. Th. πνέω, spiro.
Διαπολεμέω, debello, decerto. Th. πόλεμος, bellum.
Διαπονέω, & διαπονέομαι, elaboro, operam do, exerceo, ægrè fero: a. 1. pass. διεπονήθην. a. 1. part. pass. διαπονηθείς. ex διὰ, & πονέω, laboro. Th. πένομαι, ago. p. m. πέπονα.
Διαπόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὁ διὰ πόντου πλέων, qui per mare navigat, transmarinus, maritimus.
Διαπόρευμα, ατος, τὸ, transitus: à
Διαπορεύομαι, prætereo, pertranseo, perambulo. imperf. διεπορευόμην. p. pass. διαπεπόρευμαι. a. 1. διεπορεύθην. Th. πείρω, transeo, p. m. πέπορα.
Διαπορέω, hæsito, ambigo, addubitans, quæro. imperf. διηπόρεον, -ουν, εες, -εις. f. ήσω. p. διαπεπόρηκα. Th. πείρω, transadigo. p. m. πέπορα· undè πόρος, ἄπορος, ἀπορέω, dubito.
Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio: à 3. pers. perf. pass. ejusd. verbi
Διαπορθμεύειν, trajicere, à πορθμὸς, fretum, quod à πείρω, transeo.
* Διαποτέλλω, amando in diversas partes.
* Διαποφωνέω, dissentio, discrepo.
Διαπραγματεύομαι, negotior: f. εύσομαι. a. 1. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο, ex διὰ & πραγματεύομαι, negotior: à πρᾶγμα, negotium. Th. πράσσω, vel -ττω, facio.
Διαπραθέειν, devastare, a. 2. inf. Ion. pro διαπραθεῖν. ex διὰ, & πέρθω, vasto. 2. 2. ἔπραθον.
Διαπράθομεν, destruximus, 1. pl. a. 2. ind. act. Ion. ab ἔπραθον, pro ἔπαρθον, verbi πέρθω.
Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. διαπράξασθαι, a. 1. inf. m.
Διάπρασις, εως, ἡ, venditio.
Διαπράσσω, Att. -άττω, perficio, perago, impetro. Th. πράσσω, vel -άττω, facio.
Διαπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, eximius, excellens, præclarus.
Διαπρέπον, οντος, idem.
* Διαπρεπῶς, idem.
Διαπρήξασθαι, Ion. pro διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. verbi διαπράσσω.
Διαπρήσσουσα, f. 1. part. f. g. &
Διαπρήσσουσι, pertransibunt, 3. pl. Poët. gem. σσ, à διαπεράω, quòd ex διὰ & περάω, f. περάσω Sync. πρήσω, & Poët. gem. σσ undè
Διαπρήσσω, pertranseo, percurro.
Διαπρήττω, etiam Ion. pro διαπράσσω, -άττω, perficio.
Διαπρεσβεύειν, indicium deferre: q. à ... σω, pertranseo.
Διαπρίω, serrâ disseco, f. ίσω. p. διαπ... a. 1. διέπρισα. Hinc
Διαπρίομαι, frendeo: item pass. ser... findor: imperf. διεπριόμην, ου, ετο, διεπρίθην. Th. πρίω, serro.
Διαπρὸ, adv. per totum, penitus, comminus: ex διὰ, & πρὸ, ante.
Διαπρύσιος, ου, penetrabilis, acuta, quasi διαπορεύσιος, à διαπορεύω... ρω, transeo.
Διάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus: &
Διάπτωσις, εως, ἡ, ruina, opinionis frustratio, infortunium, lapsus vitæ ... πίπτω, intercido. Th. πίπτω, cado.
Διαπυνθάνομαι, exquiro: a. 2. inf. θέσθαι.
* Διάπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, auditus.
Διαρριστεύω, strenuè pugno.
Διαρκέω, f. ήσω, p. ηκα. par sum, permaneo: ex διὰ, & ἀρκέω, propulsor.
Διαρκῆς, ejusd. 2. sing. præf. sub.
Διαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, durans, sufficiens, co...
Διαρκῶς, adv. sufficientèr: ab eod.
Διαρμόζω, f. σω, dispono, instruo: part. pass. διηρμοσμένος.
Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, rapina, direptio.
Διαρπάζω, diripio: f. άσω. p. διήρπακα. inf. διαρπάσαι· ex διὰ, & ἁρπάζω, ra...
Διαρραγείης, a. 2. opt. pass. à διαρρήγνυμι
Διαρραίσει, vastabit, f. 1. ind. à διαρραίω, struo: f. σω. ex διὰ, & ῥαίω. f. σω, ...
Διαρρέω, perfluo, diffluo: à ῥέω, fluo.
Διαρρήγνυμι, vel διαρρήσσω, disrumpo, dif... go: f. διαρρήξω, p. διέρρηχα. a. 1. διέρρ... a. 1. part. διαρρήξας, αντος. imperf. διερρηγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ...νυμι, frango.
Διαρρήξας, αντος, & in. f. g. διαρρήξασα, ... part. à διαρρήγνυμι.
Διαρρίπτω, dejicio, despicio.
* Διάρσις, εως, ἡ, elatio in altum. ex διάρ... μάχεσθαι, cæsim in pugnâ rem ge... Polyb.
Διαρυθμίζω, -ῶ, f. ήσω, compingo, concin...
Διαρτάω. -ῶ, suspendo: mihi concilio, f... Num. xxiii. 19. Jud. viii. 16. si ... lectio.
Διαρτίζω, f. ίσω, reformo, fingo, perficio.
Διασαφέω, significo, planum facio: f. ήσω. διασεσάφηκα. a. 1. διεσάφησα· ex διὰ, σαφέω, declaro. Th. σαφὴς, perspicuus.
Διασάφησις, εως, ἡ, interpretatio, declaratio, patefactio: à præced.
Διασείω, concutio: f. σείσω. p. διασέσεικα. 1. διέσεισα. a. 1. sub. διασείσω, ης, η, & ...

Digitized by Google

[illegible] *διασείω, concutio*: ex διὰ & σείω.
[illegible], f. σω, *signum do, manu ſigni-*
[illegible]
[illegible], ἡ, *illuſtris*: quod à σῆμα.
[illegible], *reticeo*, Dor. pro διασιγάσω-
[illegible] à σιγάω, *ſileo*.
[illegible] -άζω, *diſſipo, disjicio*: à σκε-
[illegible] -άζω, *diſſipo*.
[illegible], vel διασκιδάω, *diſſipo*.
[illegible] γῆ ἢ ὕμως.
[illegible], ὁ, ἡ, *diſſipatio*.
[illegible], f. ίσω, *exulto, exilio, com-*
[illegible]
[illegible], *colligo vaſa, ſarcinas compono*.
[illegible], *apparo, inſtruo, adorno*: & indè
[illegible], ἡ, *apparatus, adornatio, orna-*
[illegible] à th. σκεῦος, *vas*.
[illegible] εως, ἡ, *conſideratio, conſultatio*: à
[illegible] id. q. à σκέπτομαι, *circumſpicio*.
[illegible], idem quod διασκορπίζω, *diſſipo*:
[illegible], & σκεπάζω.
[illegible], *diſſipant*: 3. pl. præſ. act. à
[illegible], f. άσω, p. ακα, *diſſipo, diffundo*.
[illegible], *diſpergo*.
[illegible], *diſpergo, disjicio*, f. ίσω, p. διε-
[illegible] perf. paſſ. διεσκόρπισμαι. a. 1.
[illegible]. f. 1. paſſ. διασκορπισ-
[illegible] ex διὰ & σκορπίζω, *diſſipo*.
[illegible], *ſcommata & dicteria jacio*.
[illegible], τὸ, *licium*: à διάζομαι, *telam*
[illegible]
[illegible], *abſtergere*. Th. σμάω, idem.
[illegible], nom. pl. a. 2. part. paſſ. διασ-
[illegible] a. 2. inf. paſſ. a. διασπείρω, q. v.
[illegible], ἡ, &
[illegible], ατος, τὸ, necnon
[illegible], ῦ, ὁ, *diſſipatio, divulſio*: à perf.
[illegible]
[illegible], *diſcerpo, divello, diſtraho*: f. άσω,
[illegible]. a. 1. διέσπασα. perf. paſſ.
[illegible] inf. διεσπᾶσθαι, a. 1. paſſ.
[illegible] a. 1. ſub. paſſ. διασπασθῶ. ex
[illegible], *traho*.
[illegible], *diſſemino, diſpergo*: f. 1. διασπε-
[illegible] διασπερῶ, p. διέσπαρκα. a. 1. διέ-
[illegible] a. 2. διέσπαρον. a. 2. paſſ. διεσπά-
[illegible] *diſperſus fui*: a. 2. part. διασπαρεὶς,
[illegible] p. m. διέσπορα. ex διὰ & σπείρω.
[illegible], ᾶς, ἡ, *diſperſio*: à præt. m. διέ-
[illegible] verbi διασπείρω.
[illegible], *dividentur*: 3. pl. f. 2. paſſ.
[illegible] διαστέλλω.
[illegible], εως, ἡ, *fœdus*.
[illegible], ῶτος, *diſtans, diviſus*, a. 2. part.
[illegible], *dirimo*: &
[illegible], εως, ἡ, *diſtantia, diſſidium*: à διΐ-
[illegible] *ſeparo*: ex διὰ & ἵστημι, *ſto*.
[illegible], *conſtitue*: a. 1. imperat. act. à
[illegible], *mando, edico*; item *diduco, ſepa-*
[illegible], *diſtinguo, definio*: f. διαστελῶ. p. διέ-
[illegible] a. 2. διέσταλον imperf. paſſ. διεστελ-
[illegible] a 1. m. διεστειλάμην, ω,
[illegible] part. m. διέστολα· ex διὰ & στέλλω,
[illegible]
[illegible], ατος, τὸ, *intervallum*: à διΐστημι,
[illegible] ἵστημι, *ſto*.
[illegible], f. ξω. p. διεστήριχα, *fulcio, firmo*:
[illegible]

Διαστῆναι, a. 1. inf. διαστήσας, αντος, *pro-greſſus*, a. 1. part. act. ab eod. verbo & th.
Διαστήτην, *disjuncti ſunt*. a. 2. act. dual. num. Ion. pro διεστήτην, à διέστην, verbi διΐστημι.
Διαστοιβάζειν, *conſtipare*, quod à στοιβάζω, *ſtruo*. Th. στείβω, *calco*.
Διαστολὴ, ῆς, ἡ, *diſtinctio, differentia*: item *dilatatio, diductio, extenſio*: cui συστολὴ opponitur, apud Medic. & Gram. à perf. m. verbi διαστέλλω, *diduco*. Th. στέλλω, *contraho*.
* Διαστρατοπεδεύω, *toto exercitu obſideo*.
Διαστρέφω, *perverto, diſtorqueo*: f. ψω. p. διέστρεφα. a. 1. διέστρεψα. a. 1. inf. διαστρέψαι. *divertere*. præt. perf. paſſ. διέστραμμαι. part. διεστραμμένος, η, ον, *perverſus*. perf. m. διέστροφα, ex διὰ & στρέφω, *verto*.
Διαστροφὴ, ῆς, ἡ, *perverſio, diſtortio*: &
Διάστροφος, ου, ὁ ἢ ἡ, *perverſus, diſtortus, qui à mente eſt alienatus*, à perf. m. v. διαστρέφω.
* Διαστρώννυμι. -ννύω, *ſterno, paro*.
* Διασυριγμὸς, ῦ, ὁ, *exſibilatio*.
* Διασυρίζω, f. συρίξω, *ſibilum edo*.
Διασυρμὸς, *detractio, contrectatio*: à
Διασύρω, εις, ει, *diſtraho, lacero, detraho, obtrecto*. Th. σύρω, f. ρῶ, *traho*: p. σέσυρκα. perf. paſſ. σέσυρμαι.
Διάσφαξ, αγος, ἡ, *loci diſtantia, intervallum, divortium*: διὰ & σφάζω, *jugulo*.
Διασχίζω, f. ίσω. p. διέσχικα, *ſcindo*.
* Διασχολέω, *negotiis diſtineo*, ex διὰ & ἀσχολέω, *non ſum otioſus*.
Διασχὼν, a. 2. part. act. à διέχω, q. à διασχέω, *penetro, trajicio*. Th. ἔχω, *habeo*, a. 2. ἔσχον.
Διασώζω, *ſervo, conſervo*, f. σω. p. διασέσωκα. a. 1. διέσωσα. a. 1. ſub. διασώσω, ης, η. a. 1. inf. διασῶσαι. a. 1. paſſ. διεσώθην, ης, η, *ſanatus fui*. a. 1. part. paſſ. διασωθεὶς. a. 1. inf. paſſ. διασωθῆναι· à σώζω, *ſervo*. Th. σόος, *ſalvus*.
Διασώσειε, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. præced. verbi.
Διασώσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. & in 3. pl. διασώσωσι· à διασώζω.
Διαταγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio, diſpoſitio*: ab a. 2. paſſ. διετάγην, ης, η, vel à perf. m. v. διατάσσω, quod vide.
Διάταγμα, ατος, τὸ, *edictum*: a perf. paſſ. ejuſd. verbi.
Διάταξις, εως, ἡ, *conſtitutio*: ab eod. verbo in eod. temp.
Διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo, conturbo*, f. ξω, p. διατετάραχα. a. 1. διετάραξα perf. paſſ. διατετάραγμαι. a. 1. paſſ. διεταράχθην· ex διὰ & ταράσσω, vel -ττω, *commoveo*.
Διάτασις, εως, ἡ, *extenſio, contentio*: à διατείνω.
Διατάσσω, ſeu -ττω, *præcipio, ordino, diſpono*: f. ξω. p. διατέταχα. a. 1. διέταξα. a. 2. διέταγον. f. 1. m. διατάξομαι. perf. paſſ. διατέταγμαι, *edixi*: perf. part. paſſ. διατεταγμένος, η, ον. a. 1. paſſ. διετάχθην hinc τὰ διαταχθέντα, *demandata*: &c. a. 1. part. paſſ. a. 2. paſſ. διετάγην, & part. διαταγεὶς. a. 1. med. διεταξάμην. ω, ατο. perf. m. διατέταγα. Th. τάσσω vel -ττω, *ordino*.

Digitized by Google

Διαταχέων, *celerrimè*, *repentè*, ſeu ſeorſim διὰ ταχέων. item διατάχυς ſeu διὰ τάχυς. & διαταχέως, necnon διατάχως. Th. ταχὺς, *celer*.

Διατεθεῖεν, per Sync. pro διατεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. à διατίθημι, *diſpono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην. hinc. a. 1. inf. paſſ. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, n. perf. part. paſſ. à διαθρυλλέω, *divulgo*: f. ήσω. p. κα. ex διὰ & θρύλλος, *ſuſurrus*, *murmur*.

Διατείνας, a. 1. part. act. à

Διατείνω, *extendo*, *diſtendo*, f. νῶ. a. 1. διέτεινα. Th. τείνω, *tendo*.

Διατελέω, -ῶ, έεις, -εῖς, &c. *permaneo*, neut. abſ. item activè, *perago*, *traduco*, *conficio*: f. έσω. p. διατετέλεκα, à τελέω.

Διατέλευς & διὰ τέλευς, *continentèr*, *aſſiduè*.

Διατέμνω, f. μῶ, *diſſeco*, *ſeparo*, *divello*: à τέμνω, *ſeco*.

Διατεταμένος, ε, *diſtentus*: part. perf. paſſ. à διατείνω, *diſtendo*. Indè

Διατεταμένως, adv. *obnixè*.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. à διατάσσω, q. v.

Διατετινάχθαι, perf. inf. paſſ. à διατινάσσω, *concutio*: f. ξω. p. χα. Th. τινάσσω, *quatio*.

Διατετραίνειν, Ion. & Poët. pro διατορεῖν, *perforare*: διατετρανέεις pro διατετρανεῖς *perforabis*: vide τετραίνω. Th. τετράω, *perforo*.

Διατηρέω, *conſervo*: imperf. διατήρεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει. f. ήσω. p. διατετήρηκα. Th. τηρέω.

Διατήρησις, εως, ἡ, *conſervatio*.

Διατί, *quare?* adv. interrogandi: ex διὰ, *propter*, & τί, *quid?*

Διατίθημι, *diſpono*; in med. *verſum expono*. f. διαθήσω. p. διατέθεικα. a. 2. διέθην. præſ. paſſ. διατίθεμαι, *paciſcor*, & in 3. pl. διατίθενται. f. 1. m. διαθήσομαι. a. 2. m. διεθέμην, σο, το. Th. τίθημι.

Διατόνιον, ε, τὸ, *fibula*.

Διατορεύματα, των, τὰ, *tornaturæ*, *cælaturæ*.

Διατρέπω, *arceo*, *repudio*.

Διατρέφω, f. θρέψω, p. διατέτροφα, *enutrio*, *ſalvo*.

Διατρέχειν, *percurrere*, *diſcurrere*.

* Διατρέχω, *diſcurro*, ex διὰ & τρέχω, *curro*.

Διατριβαῖς dat. pl. à

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, *mora*, *commoratio*, *converſatio*; item *exercitatio*, *argumentatio*, *inſtitutum vitæ*, *collatio*, *congreſſus*: à

Διατρίβω, *commoror*, *verſor*, *dego*, neut. item activè *attero*, *conſumo*, *procraſtino*, imperf. διετρίβον. f. ψω. p. διατέτριφα. a. 1. διέτριψα. a. 2. διέτριβον, id. cum. imperf. *contrivi*: præſ. part. paſſ. διατριβόμενος, *attritus*: διατρίβοντας, acc. pl. part. act. Th. τρίβω.

Διάτριχα, *trifariam*: à τρίχα, Dor. τρίχθα. Th. τρεῖς, *tres*.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, *alimentum*: à διατρέφω, *nutrio*: p. m. διατέτροφα. ex διὰ & τρέφω *alo*.

Διατρυφεὶς, έντος, a. 2. part. paſſ. à διαθρύπτω, *diffringo*, *contero*: q. ex διὰ & θρύπτω.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω -ῶ, *percribro*: q. à δια- σῶ, *concutio*: unde σήθω.

Διατυπόω, f. ώσω, *conformo*, *informo*, *deſcribo*: & hinc

Διατύπωσις, εως, ἡ, *delineatio*, *deſc*- *informatio*. Th. τυπόω, *formo*.

Διαυανθῆναι. a. 1. inf. paſſ. à διαυαίνω, *ſicco*. Th. αὔω, *areſacio*, *accendo*.

Διαυγάω, & -άζω, *illuceſco*: f. άσω. p- γακα. a. 1. διηύγασα. a. 1. ſub. δι- σω, ῃς, ῃ, ab αὐγάζω, *illuſtro*. Th. *ſplendor*, *lux*.

* Διαύγεια, *pelluciditas*.

Διαυγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *pellucidus*.

Διαυλοδρόμος, ε, ὁ, *Diauli curſor*: à & δρόμος, à τρέχω, *curro*. Legitur αυλοδρομᾶν, gen. pl. Dor. pro διαυ- μων. Vel eſt διαυλοδρόμης, ε, ὁ.

Δίαυλος, ε, ὁ, *curſus reciprocus* ſeu *dupli* obeundi ſcil. ſtadium, & mox rede- conſule Suid. & Etymol. Mag. à αὐλίζεσθαι, quòd bis in eodem ſtaret.

Διαφάγη, *comedat*, *devorat*: 3. ſing. act. à διαφάγω, quod à διὰ & φάγω.

Διαφάγων, ϐσα, ον, *comedens*, *exedens*: præſ. indic. ejuſdem verbi.

Διαφαίνειν, *interlucere*, *diluculum eſſe*: à

Διαφαίνεια, ας, ἡ, *perſpicuitas*: &

Διαφανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *perlucidus*, qui tr- ret: à διαφαίνω, *oſtendo*: f. m. διαφ- Th. φαίνω, *ſplendeo*.

Διαφαύσκω, f. σω. p. κα, *illuceo*: ex φ-

Διαφέροντα, τὰ, *diſcrepantia*, *præſtantiora*: præſ. part. à.

Διαφέρω, *DIFFERO*, *antecello*, *deport*- διοίσω. a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. ſub. διενέγκω, ῃς, ῃ. præſ. paſſ. διαφέ- *diſſeminor*, item *hinc inde jactor*. Th. -ρω, *fero*.

Διαφεύγω, *effugio*: f. 1. m. διαφεύξομ- a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμ- m. διαπέφευγα, pro διαπέφυγα. Th. -γω, *fugio*.

Διαφημέω, *ſpargo famam*: f. ήσω. p. δι- φήμηκα. a. 1. διεφήμησα. ex φήμη, Th. φάω, *dico*.

Διαφημίζω, *divulgo*, *diſſemino*: f. ίσω. p- πεφήμικα. a. 1. paſſ. διεφημίσθην. ab

Διαφθαρῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à

Διαφθείρω, *corrumpo*, *ſtupro*, *interficio*: διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ. p. διέφθαρ- 1. διέφθειρα. a. 1. inf. act. διαφθεῖραι. act. διέφθαρον. perf. paſſ. διέφθαρμαι. διεφθαρμένος, *corruptus*: a. 2. paſſ. δι- ρην. p. m. διέφθορα· à φθείρω, *corr*- quod à φθίω. idem.

Διαφθορὰ, ας, ἡ, *corruptio*, *corruptel*- *pravatio*, *interitus*, *pernicies*: à p. m. διέφ- verbi διαφθείρω, *corrumpo*.

Διαφθορέειν, Ion. pro διαφθείρειν, *diriper*- *ſtare*: à φθείρω.

Διαφοβέω, -ῶ, f. ήσω, *terreo*: unde

Διαφόβημα, ατος, τὸ, *terror*.

* Διαφοιτάω, ήσω, *pervagor*.

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, *differentia*, *diſſidium* à φέρω, *differo*.

Διαφορέω, idem ac διαφέρω; item di- *diſſipo*: διαφορῆσαι, a. 1. inf. act. th-

Digitized by Google

[illegible], ῆ, *diſcuſſeris*; ut διαφορητικὰ [illegible]. à. 3. perſ. perf. paſſ. præced. [illegible]

[illegible], α, ὁ ϗ ἡ, *diverſus, excellens*: τὸ [illegible], *pretium*. compar. διαφορώτερος, α, [illegible] *excellentior*: à διαφέρω.

[illegible], adv. *differenter*.

[illegible], ῆς, ἡ, *raptura*.

[illegible], ατος, τὸ, *interſtitium*: à 1. [illegible] perf. paſſ. ſeq.

[illegible], ſeu -ττω. f. άξω. p. χα. *interſepio, obſtruo*. Th. φράσσω, *ſepio*.

[illegible], άδος, idem ac διαφυὴ, *intervallum* [illegible], *rima, fiſſura*.

[illegible], 3. ſing. a. 2. act. opt. verbi δια[illegible], *effugio*: a. 2. διέφυγον. Th. φεύγω, *fugio*.

[illegible], a. 1. inf. act. à

[illegible], vel -ττω, *cuſtodio, conſervo*. Th. [illegible], idem.

[illegible], f. ήσω, *diſcrepo, diſſentio*: item [illegible]: item *intereo, cado*. 3. Reg. viii. 9. Ezek. xxxvii. 11, &c. à φωνέω, *voco*, [illegible] à φωνὴ, *vox*.

[illegible], *Luceſcere, diluculum fieri*. Th. [illegible], *luceo*.

[illegible], *revelo, illumino*. Th. φῶς.

[illegible], a. 1. inf. act. à διαχέω, *quod vid*.

[illegible]ίζομαι, f. ίσομαι, *violentis manibus occido, interficio*; item *adminiſtro*: à

[illegible], idem. f. [illegible] [illegible]χείρισμαι. a. 1. [illegible]χείρισα. a. 1. [illegible]χειρισάμην, ω, [illegible] a. 1. inf. m. [illegible]σασθαι, à χειρί[illegible], *manu tracto*. [illegible] χεὶρ, *manus*.

[illegible], idem.

[illegible], *dijudicare*, vel *decretum facere*, [illegible] per manuum elevationem, διαψη[illegible] verò *calculis*: &

[illegible], ἡ, *dijudicatio*: q. *ſuffragiorum* [illegible]: à διὰ, χεὶρ, & τείνω, *extendo*.

[illegible] χέσω & χεύσω, *diffundo*: a. 1. [illegible], ἔχευα, & ἔχεα. Th. χέω.

[illegible], -ῶμαι, f. ήσομαι, p. ησμαι, *interficio, ſuppliciis afficio*: idem ac ſimplex χράομαι, *utor*. Th. χράω.

[illegible] μαι, *ſeipſum interficere*: hinc [illegible], Dor. pro διαχρήσεται, *interficiet*.

[illegible], inf. à διαχράω vel διάχρημι. Vel [illegible] διαχρῆν pro διαιρεῖν, *aliquid diſ*[illegible] *ducere*.

[illegible], idem quod ſimplex χρῆσθαι.

[illegible], ὁ ϗ ἡ, *deauratus, inauratus*.

[illegible], id. q. διαχέω, *diffundo*.

[illegible], -ῶ, *pervado, peregrinor*. Th. χῶρος.

[illegible], *ſeparo, disjungo*: f. ίσω. p. διακεχώρικα. a. 1. διεχώρισα. præſ. m. διαχωρίζομαι, *diſcedo*: διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. ex διὰ & χωρίζω. Th. χωρὶς, *ſeorſum*.

[illegible], εως, ἡ, *actio aggerandi & obſtruendi aquam, aggeratio*.

[illegible], *vocis inter canendum mutatio*, [illegible] *commutatio, viciſſitudo canendi*; alii [illegible]; alii *alterius ſenſûs exordium*: & [illegible] *ejuſd. muſicæ varietatis ſilentium*, dix[illegible]: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω, q. v.

Διαψεύδομαι, *frustror, fallor*; item active, idem ac th. ψεύδω, *fallo, decipio*.

Διαψιθυρίζω, *ſibilos facio fraudulentos*.

Δίβαφα, & δίβαφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *purpura bis tincta*: à δὶς, *bis*, & βάπτω, *tingo*.

Δίγαμμα, *duplex gamma*, ſc. F, quod & digamma Æolicum appellatur.

Δίγληνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui geminas oculorum pupillas habet*; ex δὶς & γλήνη, *oculi pupilla*.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, *documentum*: à διδάσκω, *doceo*: præt. paſſ. δεδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, *virtutes, doctrinâ comparatæ*: διδάκτ', ſcil. πράγματα.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad docendum*: &

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, *doctus, a, um*, idem quod δεδιδαγμένος, & *de rebus quæ doceri diſcive poſſunt*. Th. διδάσκω, *doceo*.

Δίδακτρον, ε, τὸ, *minerval*: ab eod. th.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. δίδαξε, a. 1. Ion. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, *doceo*: f. διδάξω.

Διδάξῃς, 2. perſ. a. 1. ſub. διδάξω, f. 1. vel a. 1. ſub. à διδάσκω, *doceo*; quod vide.

Δίδαξις, εως, ἡ, *doctrina, præceptio*, ab eod. th.

Δίδασκ' pro δίδασκε, *doce*, præſ. imperat. act. à διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ε, τὸ, *locus docendi, ſchola*: &

Διδασκαλία, ας, ἡ, *doctrina, docendi munus*: διδασκαλία, ων, τὰ, pro *documentis rebuſque quas quis aliquem docet*; *minerval*: ab eod.

Διδάσκαλος, ε, ὁ, *magiſter, præceptor*; ab eod.

Διδασκέμεν & διδασκέμεναι, præſ. inf. Ion. & Dor. pro διδάσκειν, à διδάσκω, *doceo*.

Διδάσκευ, *diſce*, Dor. præſ. imperat. paſſ. pro διδάσκε, ejuſd. verbi.

Διδασκέω, Att. pro διδάσκω, *doceo*.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, *doceo*.

ΔΙΔΑ΄ΣΚΩ, *doceo*, imperf. ἐδίδασκον. f. διδάξω. p. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα. ας, ε. a. 1. imperat. δίδαξον, a. 1. ſub. διδάξω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. διδάξαι præſ. paſſ. διδάσκομαι, *diſcor*: p. δεδίδαγμαι, a. 1. paſſ. ἐδιδάχθην, ης, η, & in 2. pl. ἐδιδάχθητε, *didiciſtis*. Hinc

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, *doctrina*: à διδάσκω.

Διδαχθῇς, *docearis*, a. 1. ſub. paſſ. ejuſd.

Διδέασι, Poët. pro διδίασι, ſeu διδεῖσι, à δίδημι, idem quod δέω, *ligo*.

Δίδη, Ion. & Poët. pro ἐδίδη, 3. ſing. imperf. à δίδημι, quod à δέω.

Διδόαμεν, pro δίδομεν, 1. pl. præſ. ind. Pleonaſmo literæ α, à δίδωμι, *do*.

Διδοῖ, 3. ſing. præſ. διδοῖσθα, pro δίδως, 2. ſing. per Paragog. Æol. Syllabæ θα, à διδόω, pro δίδωμι, *do*: ſic & δίδοι, Dor. pro δίδε, *da*, præſ. imperat. à δίδοω, -ε, pro δίδοθι.

Διδόμεν, Ion. Dor. & Æol. pro διδόναι, præſ. inf. hinc διδόναι φόβω θῆρας, *injicere metum*: Pind. ὅρκον διδόναι, *dare juramentum alicui*; is qui ſumit; & *efferre juramentum* ab altero ſumendum: Eurip. 1262

Δίδοντι, Dor. pro δίδωσι, *dat*. 3. ſing. præſ. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. pl. præſ. vel dat. pl. part. præſ. act. à δίδωμι. *do*.

Digitized by Google

Διδότω, 3. ſing. præſ. imperat. act. à δίδοθι, & in 2. pl διδοτε, *date*; à δίδωμι.

Δίδυ, imperf. Ion. pro ἐδίδυ, *dabat*: à διδόω; poteſt etiam eſſe imperat. præſ. paſſ. δίδυ & δίδοσο, *da*: διδῦναι, Poët. Epenth. pro διδόναι, præſ. inf. act. διδῦς, præſ. part. act. διδῦσιν, 3. pl. præſ. ind. à δίδωμι.

Διδῦν, Ion. & Poët. pro διδόναι, *dare*: præſ. inf. à δίδωμι, vel inf. à

Διδόω ῶ, f. ώσω, idem quod δίδωμι.

Διδράσκω, *fugio*: f. δράσω, p. ακα. a. 2. ἔδραν, ας, &c. a. 2. opt. δραίην & δρώην, inf. δρᾶναι. part δράς. q. à δράω, pro *fugio*, inuſ.

Δίδραχμον, ου, τὸ, (ſub. νόμισμα) *DIDRACHMUM*, nummus duas drachmas valens, neut. gen. à

Δίδραχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui duarum drachmarum pretii eſt*; ex δὶς, *bis*, & δράχμη, *drachma*.

Διδυμάονε, *gemini*, -ος, nom. & acc. dual. à διδυμάων, ονος, quod à δίδυμος, *geminus*.

Διδυματόκος, ου, ἡ, *gemellipara*: à δίδυμος, *geminus*: & τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Διδυμεῦσα, ης, ἡ, *quæ gemellis eſt fœtibus*; Cant. iv. 2.

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *geminus*, *duplex*: δίδυμοι, *gemelli*, διδυμάονες, idem, & etiam *bini*: q. à δύο, *duo*.

Διδυμοτόκοι, ων, οἱ, *parientes gemellos*.

Διδυμόχροος, *bicolor*: ex δίδυμος, *duplex*, & χρόα, *color*.

Διδῶ, ως, ῶ, præſ. ſub. &

Δίδωθι, pro δίδοθι, Poët. & Æol. præſ. imperat. act. à

ΔΙ'ΔΩΜΙ *do*, *dono*, *conſtituo*: imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. à διδόω. f. δώσω. a. 1. ſub. δώσω, ῃς, ῃ. p. δέδωκα. pluſq. p. ἐδεδώκειν & δεδώκειν, Joh. xi. 57. a. 1. ἔδωκα, ας, ε. a. 2. ἔδων, ως, ω. a. 2. imperat. δὸς, & in pl. δότε, *date*. a. 2. ſub. δῶ, ῷς, ῷ. a. 2. opt. δοίην, & Attic. δώην, ης, η. a. 2. inf. δοῦναι. a. 2. part. δοὺς, δόντος, *qui dedit*: imperf. paſſ. ἐδιδόμην, σο, το. perf. paſſ. δέδομαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐδόθην, ης, η. a. 1. opt. paſſ. δοθείην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. δοθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. δοθῆναι. a. 1. part. paſſ. δοθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. paſſ. δοθήσομαι, ῃ, εται.

Διδῶν, Dor. pro διδοῦν, quod vide.

Δίε, pro ἔδιε, *timebat*, imperf. Ion. à δίω, pro δείδω. Alii volunt eſſe a. 2. verbi δείω, pro δείδω, cujus a. 2. fit ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. ſing. imperf. verbi διαβαίνω, *tranſvado*. Th. βαίνω, *eo*.

Διεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, *tranſeo*.

Διεβλήθην, *delatus fui*: a. 1. ind. paſſ. à διαβάλλω, *trajicio*, *calumnior*: Th. βάλλω, *jacio*.

Διεγγυάω, *oppignoro*.

Διεγείρω, *excito*, *ſuſcito*, *expergefacio*: f. διεγερῶ. p. διήγερκα. a. 1. διήγειρα. imperf. paſſ. διηγειρόμην, ου, ετο. a. 1. paſſ. διηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, *excito*.

Διεγερθεὶς, *excitatus*: a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Διέγερσις, εως, ἡ, *excitatio*: ab eod. th.

Διέγνωκα, *dijudicavi*, *decrevi*: perf. [illegible] διέγνων, a. 2. pro eod. à διαγινώσκω, [illegible]

Διεδάσσατο, *diſtribuit*, 3. ſing. a. 1. m. ſic διεδάσσαο, 2. ſing. ejuſd. temp. pr[illegible] δάσσω Ion. ω mutatur in αο à δια[illegible] Th. δαίω, *divido*.

Διέδεξε & διέδεξαν, Ion. pro διέδειξε, [illegible] δειξαν, a. 1. ind. act. verbi δείκ[illegible] *oſtendo*.

Διέδην, adv. διὰ τέλους, Heſych. à δίημι, [illegible] *jicio*, aut *tranſeo*.

Διεδιδόμην, σο, το, imperf. paſſ. à διαδί[illegible] *trado per manus*. Th. δίδωμι, *do*.

Διέδοξε, 3. ſing. a. 1. ind. verbi διαδ[illegible] *videor*: f. δόξω.

Διέδρα, *effugit*. Dor. pro διέδρη, 3. ſin[illegible] 2. act. q. à δρῆμι, inuſ. pro quo διδρ[illegible] uſurpatur, quod vide.

Διέδωκα, a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι [illegible] *manus trado*.

Διέζωσεν, 3. ſing. a. 1. act. à διαζώ[illegible] *præcingo*: f. ζώσω. Th. ζωννύω, vel [illegible]νυμι.

Διέθετο, *pepigit*: 3. ſing. a. 2. m. à [illegible] θημι, a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην & [illegible]

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διατί[illegible] *diſpono*: ex διὰ & τίθημι, *pono*.

Διίει, 3. ſing. imperf. tanq. à διίέω, [illegible] διίημι, *tranſmitto*, *trajicio*. Poteſt [illegible] eſſe 3. ſing. præſ. verbi δίω, pro [illegible] *timeo*. Tum [illegible], *tradice*, eſt præſ. [illegible] perat. ut ἴθι [illegible], ἴτω, ab inuſit. verbi εἶμι, [illegible]

Διειδὴς, έος, & [illegible], *conſpicuus*, *cl*[illegible] *a*, *um*. Th. [illegible]

Διείδω, & διαείδω, *dignoſco*, *perſpicio*. [illegible] εἴδω, *ſcio*.

Διεῖλε, 3. ſing. a. 2. ind. [illegible] διαιρέω, [illegible] *d*[illegible]: f. ήσω. p. ῄρηκα. [illegible] εἷλον, [illegible] Th. αἱρέω, *capio*.

Διειλημμένος, ου, *interceptus*, [illegible] perf. paſſ. à διαλαμβάνω, quod [illegible]

Διείληφα, ejuſd. verbi perf. act.

* Διειμι, *tranſeo*.

Διείρεο, *interroga*: præſ. imperat. Ion. διείρου à

Διείρομαι, *inquiro*, *interrogo*: ex διὰ εἴρω.

Διεκβάλλω, *trajicio*, *per medium emitto*; διεκβέβληκα; ex διὰ & βάλλω.

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, *eruptio*.

Διέκειτο, *conſtitutum erat*, imperf. m. à κειμι. Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, *jace*[illegible]

Διεκκύπτω, *perſpicio*.

Διεκόπην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi διακό[illegible] Th. κόπτω, *ſcindo*.

• Διεκπλέω, *enavigo*.

Διέκπλοος, ου, ὁ, *tranſitus*, *eductio*, *enavi*[illegible]*tio*: ex διὰ & ἐκπλέω, *enavigo*. Th. π[illegible] *navigo*.

Διεκπλωεῖν, Ion. & Poët. pro διεκπλ[illegible] *navigio trajicere*: ab eod. verbo & th.

Διέκριθεν, pro διεκρίθησαν a. 1. paſſ. à [illegible] κρίνω, *diſcerno*, quod adeas.

Διέκροος, ου, ὁ, Ion. *fluxus aquarum per* [illegible] *quem locum*: ex διὰ & ἐκροὴ, quod ab [illegible] ῥέω, *effluo*. Th. ῥέω, *fluo*.

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. act. à διακωλ[illegible] *den*[illegible]

Digitized by Google

[illegible] prohibeo. Th. κωλύω, impedio.

[illegible], ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, [illegible]: f. λήσομαι· p. λέληθα. Th. λανθάνω.

[illegible], imperf. act. à διαλαλέω, divulgo. Th. λαλέω, loquor.

[illegible], decurro in armis, tranſeo, trajicio.

[illegible], 3. ſing. imperf. paſſ. à διαλήγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico.

[illegible], f. ξω, p. χα, redarguo, refello: [illegible] paſſ. διελέγχομαι, redarguor, reus [illegible] p. [illegible]. ξαι, [illegible]. part. [illegible], accuſatus. Th. ἐλέγχω, arguo.

[illegible], a. 2. inf. διελὼν, a. 2. part. act. à [illegible], divido. Th. αἱρέω. a. 2. εἷλον, [illegible] Angl. to deal a deal: &

[illegible], tranſeci, perf. m. &

[illegible], 1. pl. f. 1. m. verbi διέρχομαι, [illegible]: f. διελεύσομαι.

[illegible], & in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. [illegible] à διαλέγομαι, diſſero, colloquor. Th. [illegible], dico.

[illegible], act. ſing. præt. m. part. à [illegible], tranſeo, quod vide: & in p. m. [illegible].

[illegible], 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi διαιρέω.

[illegible], a. 2. inf. act. à διέρχομαι, per[illegible]. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι, a. 2. [illegible].

[illegible], 3. pl. imperf. paſſ. à διαλοιδορέω, convitior. Th. λοίδορος, convitiator.

[illegible], 3. pl. a. 2. m. pro [illegible]λοντο, à διαιρέω, divido. a. 2. [illegible] Th. αἱρέω, eligo.

[illegible], ω, [illegible] m. à διαμαρτύρομαι, etiam [illegible] obteſtor: f. [illegible]. [illegible] μάρτυς, teſtis.

[illegible], 3. ſing. imperf. m. à διαμάχομαι, oppugno. Th. μάχομαι, pugno: f. [illegible].

[illegible]

[illegible], a. 1. ind. paſſ. à διαμερίζω, [illegible]ribuo: ex διὰ & μερίζω, divido.

[illegible], planè impleo.

[illegible], & [illegible], præſtans, eximius: [illegible] a. 1. & 2. à διαφέρω, quod videſis.

[illegible], ῃς, ῃ, a. 1. vel 2. ſub. act. à διαφέρω, differo, deporto; quod vide.

[illegible], conficere: a. 1. inf. act. verbi δια[illegible].

[illegible], Ion. pro [illegible], 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi διανοέομαι, -οῦμαι, cogito: ex διὰ & νόω. Th. νοῦς, mens.

[illegible], ας, ε, 3. ſing. præt. m. à διαφέρω, differo: f. οίσω. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

[illegible], totum annum in aliquo loco tranſigere, vel alicui rei incumbere: ex διὰ & [illegible], annus.

[illegible], doluit in corde, 3. ſing. a. 1. paſſ. à [illegible].

[illegible], traduco, tranſigo, litem dirimo: ex διὰ, ἐξ, & ἄγω, duco.

[illegible], ῆς, ἡ, traductio, tranſactio, compoſitio: ab eod.

[illegible], Dor. pro διεξῆιξε, cum impetu tranſiit: 3. ſing. a. 1. ind. act. ex διὰ, ἐξ, & [illegible], irruo: f. ξω. a. 1. ἦιξα, ας, ε.

[illegible], narro, ediſſero, mente revolvo, re[illegible]; item tranſeo: ex διὰ, ἐξ, & εἶμι, eo.

Διεξιᾶσιν, ejuſd. 3. pl. præſ. ind.

Διεξελᾶν, ſeu διεξελαύνειν, tranſire. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. &

Διεξελήλυθα, ας, ε, præt. m. verbi διεξέρχομαι, tranſeo, quod vide.

Διεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ab eod.

Διεξελίσσειν, explicare quod eſt implicitum, diſſolvere: ex διὰ, ἐξ, & ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἵλω, volvo.

Διεξέρχομαι, pertranſeo, digredior, enarro; item lego: à διὰ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio, eo.

Διεξέρχονται, ejuſd. 3. pl. præſ. ind. & διεξερχόμενος, η, ον, præſ. part.

Διεξέμεναι, Dor. pro διεξιέναι, præſ. inf. à διέξειμι, enarro, tranſeo: quod ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Διεξιέναι, pro διάγειν, traducere: vide in διεξιέμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, compitum, digreſſus, decurſus, exitus: ex διὰ & ἔξοδος, via quâ exitur. Th. ὁδὸς, via.

Διεπέρασα, ας, ε, aor. 1. ind. à διαπεράω, trajicio. Th. περάω, tranſeo: f. άσω, p. πεπέρακα· quod à πέρας, terminus: vel περᾶ, ultrà.

Διέπεσεν, ες, ε, a. 2. ind. à διαπίπτω, intercido, elabor. Th. πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Διεπέφραδε, 3. ſing. a. 2. act. pro διέφραδον, ες, ε, diſſerui. Poët. anadiploſi: ex διὰ & φράζω, dico: f. σω. p. πέφραχα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Διέποντι, gubernant, Dor. pro

Διέπουσι, 3. pl. præſ. ind. à διέπω, rego.

Διεπράθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi διαπέρθω, vaſto. Th. πέρθω, idem. a. 2. ἔπραθον.

Διέπρησσον, exegi, imperf. Ion. à

Διεπρήσσειν, Ion. pro διαπράσσω, efficio. Th. πράσσω, vel -ττω, facio. Eſt &

Διεπρήσσω, pertranſeo, factum per Sync. pro fut. περήσω, à περάω, tranſeo, & διὰ.

Διέπω, adminiſtro, rego: ex διὰ & ἕπω, curo, operor.

Διεργάζεσθαι, conficere, interficere: vide ἐργάζομαι.

* Διερεθίζω, irrito, excito, undè διερεθιστικός.

* Διερείδω, infigo, διερείδομαι σκίμπωνι χερὸς, baculo innitor. Eurip. Hec. 65. Ariſtoph. in Concion. 150.

* Διερέσσω, trajicio, remigo, Hom. Odiſſ. ξ.

Διερευνάω, -ῶ, f. ήσω, indago, perveſtigo, perſcrutor: ab ἐρευνάω, indago.

Διερευνᾶν, ejuſd. part. præſ.

Διερὴν, acc. ſing. f. g. à διερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus. Th. διαίνω, humecto.

Διερμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres: à

Διερμηνεύω, interpretor: imperf. διηρμήνευον, ες, ε. præſ. imperat. διερμήνευε, έτω. f. εύσω. p. διηρμήνευκα. Ex διὰ & ἑρμηνεύω, interpretor: quod ab ἑρμηνεὺς, interpres.

Διεῤῥηγνύμην, σο, το, imperf. paſſ. verbi διαῤῥήγνυμι, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango: f. ῥήξω. p. ἔῤῥηχα.

Διέῤῥηξα, ας, ε, ejuſd. aor. 1. act.

Διέῤῥιψα, ας, ε, a. 1. act. à διαῤῥίπτω, disjicio: ex διὰ & ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα.

Διέρχομαι,

Διέρχομαι, *tranſeo, prætereo, progredior, perago, obambulo*: imperf. διηρχόμην, ου, ετο. f. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, ε. a. 2. ſub. διέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. διελθεῖν. a. 2. part. διελθὼν, όντος. præt. m. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Διερωτάω, *percontor, interrogo*: fut. ήσω, præt. διηρώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, *quæro*.

Διεσάφησα, ας, ε, & in 3. pl. διεσάφησαν. a. 1. ind. act. à διασαφέω, *ſignifico*. p. διασεσάφηκα. Ex διὰ & σαφὴς, *perſpicuus*.

Δίεσις, εως, ἡ, *diviſio*; item *tonus muſicus*: à δίημι, quod ex διὰ & ἵημι. Eſt & δίεσις, *perfuſio*: à δίημι, *perfundo*: quod à διαίνω.

Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, *diſpergo*.

Διεσκόρπισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην. a. 1. ind. paſſ. à διασκορπίζω, *diſpergo*. f. ίσω. Th. σκορπίζω, *ſpargo*.

Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex διὰ & σπαράσσω, vel -ττω, *diſcerpo, lacero*. f. ξω. p. ἐσπάραχα. a. 1. part. σπαράξας.

Διεσπάρην, & in 3. pl. διεσπάρησαν, a. 2. ind. paſſ. ſic διέσπαρεν, ες, ε, a. 2. ind. act. à διασπείρω, *diſpergo*, f. ερῶ· a. 1. διέσπειρα. Th. σπείρω, *ſemino*.

Διεσπάσθαι, præt. perf. inf. paſſ. à διασπάω, *diſcerpo*. f. ασω. p. διέσπακα. a. 1. paſſ. διεσπάσθην. Th. σπάω, *traho*.

Διέσπειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διασπείρω. Vide διεσπάρην.

Διέσσυτο, *tranſiit, trajecit*: pluſq. p. paſſ. pro διεσέσυτο. à perf. ἔσσυμαι, per Metatheſin pro σέσυμαι, vel ab inuſ. σύω, vel pro σέσυμαι, à σεύω, *agito*, quod à σείω.

Διεστάλησαν, 3. pl. a. 2. paſſ. &

Διεστειλάμην, ω, ατο, & in 1. pl. διεστειλάμεθα, a. 1. ind. m. à διαστέλλω, *mando*: f. ελῶ. p. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. p. m. διέστολα. Th. στέλλω, *mitto*.

Διέστην, ης, η, *disjunctus fui*: a 2. ind. act. à διΐστημι, *diſto*: f. διαστήσω. p. διέστηκα, ας, ε. a. 1. διέστησα. Th. ἵστημι, *ſto*.

Διέστιχε, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 2. act. verbi διαστείχω. Th. στείχω, *vado*.

Διεστραμμένος, η, ον, *perverſus, a, um*, perf. part. paſſ. à διαστρέφω, *perverto*: f. ψω. p. διέστροφα. Ex διὰ & στρέφω, *verto*.

Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Διεστὼς, & in f. g. διεστῶσα, & in acc. pl. διεστώσας, *diſſitas*, perf. part. act. per Craſin, pro διεστακὼς, -εστακυῖα, & Ion. -εσταὼς, & per Craſin, -εστὼς, -ῶτος, & in f. g. -εστῶσα, & in n. g. -εστὼς. Th. ἵστημι, *ſto*.

Διέσχε, *diviſit*, 3. ſing. a. 2. act. à διέχω. Th. ἔχω, *habeo*, quod vide.

Διεσώθην, ης, η, & in 3. pl. διεσώθησαν, a. 1. ind. paſſ. Hinc a. 1. opt. paſſ. διασωθείην, verbi διασώζω, *ſervo*. Th. σώζω, *ſervo*.

Διέσωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, *ſervo*.

Διέταξε, *diſpoſuit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi διατάσσω, vel -ττω, *ordino*: f. ξω. p. τέταχα. Th. τάσσω, idem.

Διεταράχθην, ης, η, *perturbatus fui*, a. 1. ind. paſſ. à διαταράσσω, vel -ττω, *perturb*[…] ξω. p. χα. Th. ταράσσω, *turbo*.

Διετεκμήραντο, *deſtinârunt*, 3. pl. a. 1. […] διατεκμαίρω, *certis ſignis probo*: f. […] a. 1. διετέκμηρα. Th. τέκμαρ, *ſign*[…]

Διετέλει, 3. ſing. imperf. act. verbi δια[…] *permaneo*: f. έσω & ήσω. a. 1. διετέλ[…] Th. τέλος, *finis*.

Διετετάχατο, Ion. pro διατεταγμένοι […] *inſtructi fuerant*, 3. pl. pluſq. perf. verbi διατάσσω, q. v.

Διετήρει, 3. ſing. imperf. act. διετήρεον, -εες, -εις, verbi διατηρέω, *conſervo*: f. […] p. ηκα, a. 1. paſſ. διετηρήθην, ης, η. Th. τ[…]

Διετηρὶς, ίδος, idem ac διετία, & ab iiſd.

Διετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *bimulus, biennis*: […] pro δὶς, *bis*, & ἔτος, *annus*.

Διετία, ας, ἡ, *biennium*: ex δὶς, *bis*, & ἔτ[…]

Διέτμαγεν, *diviſi ſunt*, pro διετμάγησα[…] pl. a. 2. paſſ. Bœot. Sync. à διατμήγω, -τμήσσω. f. 2. -τμαγῶ. a. 1. ἔτμ[…] Th. τέμνω, *ſeco*.

Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, *diſcid*[…] ſing. a. 1. act. ejuſd. verbi.

Διέτριβον, ες, ε, imperf. verbi διατρίβω, *moror*. Th. τρίβω, *tero*: f. ψω. τέτρι[…]

Διέτρεψεν, *dilapidavit*, 3. ſing. a. 1. ind. ejuſd. verbi.

Διευκρινέω, -ῶ, f. ήσω, idem ac διακρίνω, *cerno, diſcutio, dijudico*: &

Διευκρίνησις, εως, ἡ, *diſcretio, diſceſſio* […] διὰ, εὖ, & κρίνω, *judico*.

Διευλαβέομαι, -οῦμαι, *caveo*.

Διέφαυσεν, *illuxit*: 3. ſing. a. 1. verbi […] φαύσκω, f. φαύσω, à th. φάω, *luceo*.

Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. à διαφθ[…] *corrumpo*: f. ερῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. […] φθειρα. a. 1. inf. διαφθεῖραι. p. m. διέφθ[…] à φθείρω. Th. φθέω, idem.

Διεφθαρμαι, perf. paſſ. διεφθαρμένος, […] perf. ejuſd. verbi.

Διέφυ, *interjectum eſt*: 3. ſing. a. 2. ex […] & φυμι, vel φύω, *naſcor*. a. 2. ἔφυν, υς, […]

Διεχειρισάσθε, *interfeciſtis*, 2. pl. a. 1. m[…] διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρί[…] *interficio*: f. ίσω, p. διακεχείρικα. a. […] διεχείρισα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus*.

Διεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *disjunctus, diſcretus*; opp. συνεχής.

Διεχρήσατο, 3. ſing. a. 1. m. διεχρησάμ[…] ω, ατο. à διαχράομαι, idem quod χράομ[…] *utor*, quod à χράω, *commodo*.

Διέχω, *diſcedo, penetro, diſto*; ex διὰ & ἔχ[…]

Διέψευσται, 3. ſing. perf. paſſ. διέψευσμ[…] σαι. verbi διαψεύδομαι, *mentior*. Th. ψ[…] δω.

Δίζεο, *quære*, præſ. imperat. Ion. pro δί[…] δίζεσθαι, præſ. inf. &

Δίζηαι, Poetica ectaſi, pro δίζεαι, Ion. […] δίζῃ, 2. ſing. à

Δίζημαι, item δίζομαι, & δίζημι, *quær*[…] f. διζήσομαι. Th. δίζω, idem.

Διζήμεθα, 1. pl. præſ. ind. διζήμενος, *re*[…] *quirens*: præſ. part. ab eod. verbo & th.

Δίζυγες, nom. pl. à

Δίζυξ, υγος, *bijugis, duplex*: ex δὶς, *bis*, ζυγὸς, *jugum*, à ζεύγνυμι, *jungo*: invenit[…] & δίζυγος, idem, ex antec. gen. factum.

Digitized by Google

[illegible], *quære*: f. σω, p. κα. Hinc δίζημαι, idem, de quo ſuprà, & Angl. ſize, [illegible].
[illegible] Dor. pro δίζυγον, *geminum*, n. g. à δί[illegible], -ος, & δίζως, *duplicis vitæ*: ex δὶς, [illegible] ζάω, *vivo*.
[illegible], *qui geminam habet vitam*: ex δὶς [illegible], *vivo*.
[illegible], pro δῖα, Ion. f. g. à δῖος, q. [illegible]: à gen. Διὸς, à Ζεὺς, *Jupiter*.
[illegible], ας, ε, & in 3. pl. διήγειραν. a. 1. ind. verbi διεγείρω, *excito*: f. ερῶ. διη[illegible]. a. 1. paſſ. διηγέρθην. Ex διὰ & [illegible], *excito*.
[illegible], -οῦμαι, *narro*, *commemoro*: διηγοῦ, *narra*, præſ. imperat. f. διηγήσομαι. p. paſſ. διήγημαι. a. 1. m. διηγησάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. m. διηγήσωμαι, η, [illegible]. Ex διὰ & ἡγέομαι, *duco*.
[illegible], ατος, τὸ, &
[illegible], εως, ἡ, *narratio*: à perf. paſſ. [illegible] verbi.
[illegible], pluſq. p. m. & in 3. pl. διῄεσαν, Att. [illegible], *tranſeo*: ex διὰ & εἶμι, *eo*.
[illegible] & διήθω, *percolo*, *eluo*: f. ήσω· ex [illegible], & ἤθω, *colo*: f. ἠθήσω.
[illegible], -ον, -ες, -εις, -ε, -ει, imperf. act. [illegible], *miniſtro*: f. ήσω. p. διηκόνηκα. [illegible], *feſtino*.
[illegible], *miniſtra*, & διήκονος, ου, ὁ, *miniſter*: [illegible] pro διακονία, & διάκονος.
[illegible], *ducenti*: pro διακόσιοι· ex δὶς, *bis*, [illegible], *centum*.
[illegible], *pervado*, *pertranſeo*, *pertineo*: f. ξω. [illegible], *venio*. οὕτω διήκω διανοίας, *ſic* [illegible].
[illegible], 3. ſing. a. 2. act. à διέρχομαι, *tranſeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. [illegible], ες, ε.
[illegible], ες, ε, imperf. verbi διαλλάττω, [illegible], *muto*. Th. ἀλλάττω, *muto*: f. ξω. p. χα.
[illegible], 3. pl. perf. act. à διαμαρτάνω, [illegible]. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.
[illegible], ας, ε, a. 1. act. à διαφθείρω, *differo*: f. [illegible]. a. 2. [illegible]. Th. φέρω, *fero*.
[illegible], dat. pl. Poët. à
[illegible], ὁ ϗ ἡ, & τὸ διηνεκὲς, έος, *perpetuus*, [illegible], *continuus*: ex διὰ & ἠνεκής, *continuus*: διηνεκὲς, adverbialitèr, &
[illegible], & διηνεκέως, apud Poët. adv. *aſſiduè*, *perpetuò*.
[illegible], ου, ὁ, *locus venti flatibus expoſitus*: [illegible] ἄνεμος [illegible]. Vel *qui à vento fertur*, vel *inſtar venti velox*. Th. ἄνεμος, *ventus*.
[illegible], *diſſenſi*: aor. 1. paſſ. à διαφέρομαι, quod adi.
[illegible], ας, ε, aor. 1. act. διηνοίχθην, ης, η, *apertus fui*: a. 2. paſſ. à διανοίγω, *adaperio*: quod ex ἀνοίγω, compoſ. ex ἀνὰ & [illegible], *aperio*.
[illegible], per Craſin. Ion. pro διῆιξε, 3. ſing. a. 1. verbi διαίσσω, *tranſeo per aliquem locum*. Th. ἀίσσω, *ruo*.
[illegible], 3. ſing. imperf. act. διηπόρεον, -ουν, à διαπερέω, *ambigo*: fut. ήσω. præt. διαπέπρηκα· ex διὰ & πείρω, *tranſadigo*: præt. med. πέπορα.
Διήρεσα, *trajeci*: a. 1. ind. irregulariter, à διερέσσω. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*.
Διήρης, εος, ἡ, (ſub. ναῦς, vel διήρες πλοῖον) *biremis*: ex δὶς, *bis*, & ἐρέσσω, *remigo*.
Διήρηται, 3. ſing. perf. paſſ. διῃρημένος, ου, perf. part. à διαιρέω, *diſtinguo*. Th. αἱρέω, *capio*.
Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. act. à διερμηνεύω, *interpretor*, f. εύσω. p. διηρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres*.
Διήρπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, *diripio*: quod vide.
Διήρχθην, a. 1. ind. paſſ. q. à διείργω, *dirimo*. Th. εἴργω, *includo*.
Διηρχόμην, ου, ετο, imperf. verbi διέρχομαι, *tranſeo*. Th. ἔρχομαι.
Διῆσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. à διίημι, *tranſmitto*: fut. διήσω, quod à διέω. Th. ἵημι, *mitto*.
Διῃτᾶτο, 3. ſing. imperf. m. à διαιτάομαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα, *vivendi mos*.
Διῄτησα, *arbitratus ſum*: pro ἐδιαίτησα, a. 1. verbi διαιτάω. Th. δίαιτα, *arbitrium*.
Διηχέω, -ῶ, *perſono*. Th. ἦχος, *ſonus*.
Διθάλασσος, vel αττος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bimaris*: à δὶς, *bis*, & θάλασσα, *mare*. Eſt ergo locus qui utrinque mari alluitur.
Διθύραμβος, ου, ὁ, DITHYRAMBUS: ſpecies carminis in honorem Bacchi: cujus quoque cognomen eſt: quòd bis natus duas q. januas penetrârit, ex δὶς, *bis*, & θύρα, *janua*.
Δίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *biforis*, *bivalvis*: ab iiſd.
Διΐ, *Jovi*: dat. ſing. à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.
Διίημι, *tranſmitto*, *trajicio*, *dimitto*: unde διειμένος, part. perf. paſſ. *dimiſſus*; ab ἵημι, *mitto*.
Διϊκνέομαι, -οῦμαι, *pertingo*: διϊκνύμενος, præſ. part f. διΐξομαι. p. διῖγμαι. a. 2. m. διϊκόμην, ου, ετο. Th. ἱκνέομαι, *venio*.
Διΐξομαι, *permeabo*: ejuſd. f. 1. m.
Διϊπετὴς, vel Διοπετὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *à Jove delapſus*, *qui cœlitùs decidit*: ut pluvia, &c. undè fluvios διϊπετέας appellat Hom. à dat. & gen. Ζεὺς, *Jupiter*, & πίπτω, *cado*.
Διϊπτάμενος, præſ. part. à διίπταμαι, *pervolo*. Th. ἵπταμαι, *volo*: f. πτήσομαι.
Διϊςάναι, *dirimere*: præſ. inf. act à διΐςημι.
* Διϊςάνω, *dirimo*, *divello*, à διΐςημι.
Διΐςημι, *diſtinguo*, *ſeparo*, *diſto*: f. διαςήσω. p. διέςηκα. a. 1. διέςησα. a. 1. part. διαςήσας, αντος. a. 2. διέςην, ης, η, *disjunctus fui*: ex διὰ & ἵςημι, *ſtatuo*.
Διϊσχυρίζομαι, *affirmo*, *aſſevero*: imperf. διϊσχυριζόμην, ου, ετο· ex διὰ & ἰσχυρίζομαι, idem: quod ab ἰσχυρὸς. Th. ἰσχὺς, *robur*.
Διῖχθαι, perf. inf. paſſ. à διϊκνέομαι, *pervenio*, quod vide.
Δίκα, ας, α, Doricè pro δίκη, *mos*, *conſuetudo*.
Δικαζέμεναι, *decernere*: præſ. inf. Ion. pro δικάζειν; ab infinit. act. &
Δικάζεσθαι, *judicio premi*, inf. paſſ. à

Digitized by Google

Δικάζω, *judico*; item *litigo*: part. δικάζων, οντ☉· præſ. part. paſſ. δικαζόμεν☉. Th. δίκη, *jus*.

Δίκαι, pro δίκαια, *juſta*: à δίκαι☉.

Δικαία, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ης, ἡ, *juſtitia*.

Δικαιεῦμαι, Dor. pro δικαιοῦμαι, *mulctor*: vide δικαιόω.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, *juriſdictio*; item *cauſa idonea*: &

Δικαιοδότης, ου, ὁ, *juris dator*, *juridicus*; à δίκη, *jus*, & δίδωμι, *do*.

Δικαιόεσθε, -οῦσθε, 2. pl. præſ. paſſ. verbi δικαιόω, quod vide.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, *juſtum judicium*, q. d. δικαί κρίσις· à κρίνω, *judico*.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, *juſtus judex*: qu. δίκαι☉ κριτής. ab eod. th.

Δικαιολογέω, *judicio*, *contendo*, *accuſo*, *defendo*: &

Δικαιολογία, ας, ἡ, *cauſæ ſuæ defenſio*, *allegatio*. Th. λέγω.

Δικαιόπολις νῆσ☉, *inſula juſtitiam in ſuis urbibus colens*: à πόλις, *urbs*, & δίκη.

Δίκαι☉, αία, αιον, *juſtus*, *a*, *um*; *æquus*, *innocens*, *probus*: in compar. δικαιότερ☉, ſuperl. δικαιότατ☉. Th. δίκη, *jus*.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, *juſtitia*, *æquitas*: ab eod.

Δικαιόω, -ῶ, *juſtifico*, *juſtum pronuntio*, *æquum cenſeo*: præſ. inf. δικαιόειν, -οῦν. part. δικαιόων, -ῶν, -όοντ☉, -οῦντ☉. fut. ώσω. præt. δεδικαίωκα. præſ. paſſ. δικαιόομαι, -οῦμαι, *juſtificor*, *abſolvor*; item *mulctor*. inf. paſſ. δικαιόεσθαι, -οῦσθαι· perf. paſſ. δεδικαίωμαι. part. δεδικαιωμέν☉· a. 1. ind. paſſ. ἐδικαιώθην, ης, η, a. 1. imperat. δικαιώθητι, ήτω. a. 1. ſub. paſſ. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. fut. 1. paſſ. δικαιωθήσομαι, ῃ, εται. ab eod. th.

Δικαίωμα, ατ☉, τὸ, *ſententia*, *abſolutoria*, *juſtitia*, *juſtificatio*: δικαιώματα, ων, τὰ, *mandata Dei de externis ceremoniis*.

Δικαίως, adv. *juſte*, *jure*: à δίκαι☉, &

Δικαίωσις, εως, ἡ, *juſtificatio*: ab eod. th.

Δικᾶν, *judicare*; Ion. pro δικάζειν.

Δικανικὸς, ὴ, ὸν, *forenſis*, *-e*, *judicialis*; item *cauſidicus*: &

Δικανὸς, οῦ, ὁ, *cauſidicus*: qui δίκας tractat, à th. ſupradict.

Δικάρην☉, ου, ὁ ἡ ἡ, *biceps*. Δικάρηνοι, *bicipites*: ex δὶς, *bis*, & κάρηνον, *caput*.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Δικάσῃς, ῃ, 2. ſing. a. 1. ſub. act. à δικάζω, *jus dico*: ab eod. th.

Δικασπόλ☉, ου, ὁ, *judex*, *qui verſatur circa jus*, *rex*: ex δίκη & πολέω, *verſor*.

Δικάσσαι, Poët. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. ſic δικάσσει, 3. ſing. f. 1. act. à δικάζω, *jus dico*. Th. δίκη, *jus*.

Δικαστήριον, ου, τὸ, *forum judiciale*, *judicium*, &

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, *judex*, *ultor*: à δικάζω, perf. paſſ. δεδίκασμαι. &

Δικαστικὸς, οῦ, *judiciarius*: ab eod. verbo & th.

ΔΙ´ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, *ligo*, *bifidus*, *bidens*: q. à δὶς & κέλλω, *moveo*.

Δικέρα☉, ὁ ἡ ἡ, item δικέρως, δίκερ☉, δικέραι☉, δίκραι☉, δίκραιρ☉, δίκρ☉ & δικρὸς, *bicornis*: ex δὶς & κέρας, *cornu*.

Δικέφαλ☉, ου, ὁ ἡ ἡ, *biceps*: ex δὶς & κεφαλὴ, *caput*.

ΔΙ´ΚΗ, ης, ἡ, *jus*, *juſtitia*, DICA, *cau*[...] *dicatio*, *pœna*, *vindicta*: item *mo*[...] *receptus*. δίκην διδόναι, *dare pœnas*, [...] *dicere*, *judicio ſiſti*.

Δίκην, (ſub. κατὰ) *more*, à δίκη, *mos*.

Δίκησις, εως, ἡ, *vindicta*: leg. Sirac xlvii. ult. ſed reſtitue ἐκδίκησις.

Δικλὶς, ίδ☉, ἡ, *fores geminæ*, *valvæ biſ*[...] δὶς, *bis*, & κλείω, *claudo*: vel à κλεὶς, [...]

Δικογραφία, ας, ἡ, *ſcriptio cauſarum*. [...] γράφω.

Δίκραν☉, ου, ὁ, *biceps*: cui duo κράνα[...]

ΔΙ´ΚΤΑΜΝΟΝ, ſeu δίκταμν, ου, τὸ, [...] ταμν☉, ου, ἡ, DICTAMNUM: ſic dicta; à

Δίκτη, mons in Creta.

ΔΙ´ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, *rete*: q. à δίκω, *jac*[...]

Δικτυόω, -ῶ, *irretio*.

Δικτυωτὸς, *ad formam retis factus*, *ret*[...] *tus*: à δίκτυον.

ΔΙ´ΚΩ, *jacio*, *dejicio*: δίκειν pro βάλλειν.

Δίλημμα, ατ☉, τὸ, *ſyllogiſmus utrinque ſtringens*: ex δὶς & λῆμμα, quod à λαμ[...]

* Διλογέω, *res eaſdem vel antedictas repet*[...]

Δίλογ☉, ου, ὁ ἡ ἡ, *bilinguis*: ex δὶς & λό[...] *ſermo*: quod à λέγω, *dico*: p. m. λέλε[...]

Δίλοφ☉, ου, ὁ ἡ ἡ, *duplicem criſtam hab*[...] ex δὶς & λόφ☉.

* Διμάχαιρος, *binis gladiis armati*.

Διμερὴς, έ☉, ὁ ἡ ἡ, *bipartitus*, *bimembri*[...]

Διμερῶς, adv. *bipartitò*: ex δὶς & μ[...] *pars*, quod à μείρω, *divido*.

Διμυλλαίνω, *labra moveo*, *diſtorqueo*: à δ[...] μύλλα, *labra*.

Δίμιτον, *ligamen duplex*.

Διμνέως, adv. Ion. *duabus minis*.

Δίνασε, Dor. pro ἐδίνησε· a. 1. ind. act. [...]bi δινέω, *moveo*. Th. δίνη, *vortex*.

Δινέμεν, *vertere*, præſ. inf. Ion. ut δινέμ[...] Æol. pro δινεῖν, à δινέω, *moveo*, ab eod.

Δινεύεσκ' pro δινεύεσκε, *volutabat ſe*, im[...] Ion. pro ἐδίνευε, à

Δινεύω, f. εύσω, *oberro*, Æol. pro

Δινέω, *moveo*, *verto*, *circumago*: f. ήσω δεδίνηκα· à

ΔΙ´ΝΗ, ης, ἡ, *vortex*, *gurges*: δίναις, pl. Ion. pro δίναις. δινόω, *torno*: hinc

Δινηλὸς, *volubilis*.

Δινήεις, εσσα, εν, -εντ☉, *verticoſus*, *a*, Th. δίνη, *vortex*.

Δινόβια, ας, ἡ, *violentus vortex*: quaſi βίαια.

Δῖν☉, ου, ὁ, idem ac δίνη, *turbo*, *gy*[...] item *vertigo*, *tornus*, *poculum*: at

Δινὸς, οῦ, *verticoſus*: & δινώδης, idem, à δ[...]

Δινόω & δινέω, *torno*: ab eod. th.

Δινωτὸς, οῦ, *rotundus*, *verſatilis*, *torno fa*[...] ab eod. verbo.

Διξὸς, ἡ, ὸν, *geminus*: Ion. pro δισσὸς. in δισσαὶ, *duæ*.

Διὸ, *ideò*, *propterea*, *idcirco*, *proinde*, *quap*[...]*ter*, *quamobrem*: ex διὰ ὃ, *propter quod*.

Διογενὴς, έ☉, ὁ ἡ ἡ, *Jove editus*, *gen*[...]*ſus*: voc. ὦ Διογενές· ex Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*, & γίνομαι, *naſcor*.

Διογί

Digitized by Google

[illegible], ους, ὁ, *DIOGENES* : nom. propr. [illegible] Sinopenſis Stoici.

[illegible], ου, ὁ, *Jove generatus, genero-* [illegible] ex Διὸς, q. à Ζεὺς, & γεντὸς, per [illegible] pro γεννητός. Th. γίνομαι, *naſcor.*

[illegible], *per foras, tranſeo, commeo* : imperf. [illegible] f. εύσω. p. διώδευκα. a. 1. διώ- [illegible] ex διὰ & ὁδὸς, *via.*

[illegible], *permeare* : ex δίοδος, *tranſitus,* [illegible], *tranſeo.*

[illegible], ου, ὁ, *tranſitus* : à διοδεύω, *tranſeo.*

[illegible], adv. è loco, *à Jove*, th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.*

* [illegible], *intumeſco.*

[illegible], *ſorſum habito*; item activè *ordino,* [illegible] *adminiſtro* : præſ. imp. 3. ſing. δι- [illegible] f. ήσω. p. διῴκηκα. 3. ſing. præſ. paſſ. [illegible] f. 1. m. διοικήσομαι· ab οἰκέω. [illegible] οἶκος, *domus.*

[illegible], ejuſd. a. 1. inf. act.

[illegible], εως, ἡ, *adminiſtratio, moderatio* : à perf. paſſ. ejuſd. verbi.

[illegible], ῦ, ὁ, *negotiorum geſtor, diſpenſa-* [illegible]

[illegible], fut. ίσω. præt. ικα. *diſſicio, inco-* [illegible], *ſparſim colloco* : ab οἰκίζω, [illegible] à οἶκος.

[illegible], acc. pl. præſ. part. à διοικέω.

[illegible], *diſferam* : f. 1. verbi διαφέρω, *diffe-* [illegible] quod vide.

[illegible], έος, *DIOCLEUS* : accuſat. Διο- [illegible], nom. propr.

[illegible], *oeſtro percello, furore corripio.*

[illegible], ῆος, contract. pro Διοκλέης, *DIO-* [illegible], nom. propr. acc. ſing. Διοκλέα.

[illegible], *labor.*

[illegible], f. διολέσω, *diſpereo.* v. ὄλλυμι.

[illegible], adv. omninò, *in totum.* Th. ὅλος.

[illegible], ας, ἡ, *Diomedea*, nomen proprium [illegible]

[illegible], εος, ὁ, *Diomedes*, nom. propr.

[illegible], σαι, ται, f. διομοῦμαι· vel διόμνυ- [illegible], *juro* : ex διὰ & ὄμνυμι, *juro* : [illegible] p. ὤμοκα. Att. ὀμώμοκα.

[illegible], & [illegible], pro ἔδιον & ἔδιε, imperf. verbi [illegible], *expello, timeo* : pro δείδω, quod [illegible]

[illegible], acc. à δῖος, δῖα, *divus, a, um.* Th. [illegible], *Jupiter* : gen. Διός.

[illegible], ίων, τὰ, *Bacchanalia, ſacra Bac-chi* : &

[illegible], τὸ, *aedes, Bacchi* : à Διόνυσος, *Bac-chus.*

[illegible], ου, ὁ, *Dionyſius* : nomen viri.

[illegible], ου, ὁ, *Bacchus* : quia quum [illegible], femur Διὸς ἔνυξεν.

[illegible], *propter, idcirco, quocirca, proinde,* [illegible] : ex διὰ, *propter*, & ὅπερ, *quod.*

[illegible], ὁ & ἡ, & τὸ διοπετὲς, *caelitùs delap-* [illegible], ſc. ἄγαλμα, *ſimulacrum Dianae è* [illegible] *delapſum* ; à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*, & [illegible], *cado.*

[illegible], & διόπτομαι, *pervideo, perſpicio.* Th. ὄπτομαι, *video.*

[illegible], ας, ἡ, inſtrumentum geometricum [illegible] ex intervallo turris vel iſtiuſmodi al-[illegible] exploratur. Ab eodem th.

[illegible], *perſpicio.* Th. ὁράω, *video* ; f. άσω. p. ὥρακα, Att. ἑώρακα.

Διορθοῦμαι, &

Διορθόω, *corrigo, emendo* : f. ώσω. p. διώρθω-κα. perf. paſſ. διώρθωμαι, ωται. Th. ὀρθός.

Διορθῶν, ejuſd. part. præſ.

Διόρθωσις, εως, ἡ, *emendatio, directio* : &

Διορθωτὴς, ῦ, ὁ, *corrector* : acc. pl. διορθωτάς, à perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Διορίζω, fut. ίσω. præt. ικα, *diſtermino, diſ-tinguo, definio, conſtituo.* Th. ὅρος, *ter-minus.*

Διόρισμα, ατος, τὸ, &

Διορισμὸς, ῦ, ὁ, *diſtinctio, definitio* : à perf. paſſ. verbi διορίζω.

Διόροφον, vide in διώροφον.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, *foſſa, perfoſſio* : &

Διόρυγμα, ατος, τὸ, *fovea, foſſa.*

Διορυγῆναι, a. 2. inf. paſſ. à

Διορύσσω, Att. -ύττω, *perfodio* : fut. διορύξω. præt. διώρυχα. a. 1 διώρυξ. a. 2. διώρυ-γον. perf. paſſ. διώρυγμαι. a. 2. paſſ. διω-ρύγην, ης, η. a. 2. inf. paſſ. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, *fodio.*

* Διορυγὴ, ῆς, ἡ, *foſſa*, à διορύττω.

Διὸς, *Jovis*, gen. ſing. à Ζεὺς, *Jupiter* : dat. Διῒ, acc. Δία. Sed

Δῖος, ῖα, ῖον, pro δῖος, *Jove oriundus*, *DIUS, divinus, præſtantiſſimus* : à gen. Διός.

Διόσδοτος, ου, *à Jove datus* : à δίδωμι, *do*, & Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.*

Διὸς Κόρινθος, proverbium in eos qui eadem ſemper dicunt & faciunt. Heſych.

Διόσκουροι, vel -οροι, ων, οἱ, *Jovis filii*, Caſtor ſc. & Pollux. ex Διὸς, *Jovis* : quod à Ζεὺς & κοῦρος, pro κόρος, *juvenculus.* Th. κορέω, *verro.*

Διοσμύριοι, ων, οἱ, bis deciès mille, *viginti millia.*

* Διοσημία, ίας, ἡ, *ſignum in caelo*, à Διὸς & σημεῖον.

Διότι, *quoniam*, & interrogativè *quamobrem ?* conjunct. ex διὰ, *propter*, & ὅ,τι, *quod.*

Διοτρεφέεσσι, dat. pl. Ion. & διοτρεφέος, gen. ſing. à

Διοτρεφὴς, έος, ὁ & ἡ, *à Jove nutritus, Jovis alumnus* : Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διὸς, *Jovis*, quod à Ζεὺς, & τρέφω, *alo* : f. θρέψω. p. τέτροφα.

Διουρητικὸς, ῦ, *urinam ciendi vim habens* : à διουρέω, *permeio.* Th. οὖρον, *urina.*

* Διπάλαιστος, ου, ὁ & ἡ, *duorum palmorum.*

Διπηχυαῖος, & δίπηχυς, εος, ὁ & ἡ, *bicubita-lis* : à δὶς & πῆχυς, *cubitus.*

Διπλάζω, f. άσω, p. ακα, *geminus ſum, du-plico* ; à διπλόος, ῦ, *duplus.*

Δίπλαξ, *DUPLEX*, *duas cruſtas habens, du-plicata veſtis* : à δὶς & πλάξ, *cruſta*, vel è διπλάζω, *duplico.* Th. διπλόος, *duplus.*

Διπλασιάζω, f. άσω, *duplico, itero* : hinc

Διπλασιασμὸς, ῦ, ὁ, *duplicatio* : à

Διπλάσιος, ου. & διπλάσιων, ονος, ὁ & ἡ, *du-plo major*, item *duplex* : ab eod.

Διπλῆ, adv. *dupliciter* : à διπλόος.

Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος.

Διπλοΐς, ΐδος, ἡ, *laena duplicata* ; item *tunica, pallium, chlamys*, apud LXXII. à

ΔΙΠΛΑ'ΟΣ, ῦς, ὁ, *DUPLUS* : in f. & n. g. διπλόη, -ῆ, όον, -ῦν.

Digitized by Google

Διπλότι-

Διπλότερον, *duplo magis :* adv.

Διπλόω, *duplico :* f. ώσω. a. 1. imperat. δίπλωσον, άτω, & in 2. pl. διπλώσατε. p. δεδίπλωκα. præt. paſſ. δεδίπλομαι. Th. διπλόος, ῦς.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, *DIPLOMA, literæ principium*, vulgò *patentes* ; item *vas duplex :* ab eod.

Δίπυς, *BIPES*, à δὶς & πῦς.

• Διπρόσωπος, υ, ὁ ϗ ἡ, *biceps, bifrons.*

Δίπτυξ, υχος, *duplex :* &

Δίπτυχα, adv. *dupliciter :* item

Δίπτυχος, *duplex, geminus :* ex δὶς, *bis*, & πτὺξ, *plica*, quod à πτύσσω, *plico.*

Δίρκα, ας, ἁ, Dor. pro δίρκη ἡ, *fons.*

ΔΙΡΚΑΊΑ, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.

ΔΙ'Σ, adv. *BIS*, per Sync. pro δυάκις, à δύο. in compoſ. plerumque retinet. σ. ſeq. vocali vel diphth. ſequente autem conſonante, interdum retinet, interdum amittit. ἅπαξ ϗ δὶς, *ſemel atque iterum*, Nehem. xiii. 20. 1. Theſſ. ii. 18.

Δὶς, *Jupiter :* inuſ. nom. pro quo Ζεὺς. Eſt & *aër*, à διὰ, quia omnia tranſit.

Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι.

Δίσευνος, υ, ὁ, *qui duas uxores habet :* ex δὶς & εὐνὴ, *cubile.*

Δισκεὺς, *cometa* quidam, à diſci figurâ.

Δισκεύω, f. εύσω, &

Δισκέω, f. ήσω, *diſco ludo, diſcum jacio.* Th. δίσκος.

Δισκήσαις, Æol. pro δισκήσας, *diſcum jaculatus*, ejuſd. a. 1. part. act.

Δισκοβολία, ας, ἡ, *diſci jactus :* &

Δισκοβόλος, υ, *diſci jaculator :* à δίσκος & βολὴ, ſeu βόλος, quod à βάλλω, *jacio.*

ΔΙ'ΣΚΟΣ, υ, ὁ, *DISCUS*, orbis ferreus, plumbeus, ſaxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergo jaculari ſolebant Græci, (apud quos frequens hujuſmodi luſus :) item *orbis Solis* ; numeratur etiam inter vaſa in quibus cibaria apponuntur. Hinc Angl. Diſh, q. à δίκω, *jacio.*

Δίσκουρα, *terminus :* qui diſci jactu comprehenditur, δίσκυ ὖρος, vel ὐρά.

Δισσαὶ, *duæ :* nom. pl. f. g. à

Δισσὸς, ῦ, Att. διτ?ὸς, & Ion. διξὸς, *duplex, geminus.* Th. δὶς.

Διςαγμὸς, ῦ, ὁ, *dubitatio, ambiguitas :* à

ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, *dubito :* f. άσω, vel άξω. p. δεδίςακα, vel χα. q. à δὶς & ςάω.

Διςακτικὸς, & ακτικὸς, ῦ, *dubitativus :* ab eod.

Δίςασις, εως, ἡ, *dubitatio :* à διςάζω.

Διςεγὸς, ὁ ϗ ἡ, -γὸν, ῦ, τὸ, *duplex tectum habens :* à ςεγὸς, *tectum.*

Δίςιχος, & διςοιχος, υ, d[illegible] verſibus conſtans : à δὶς & ςίχος, ſeu ςοῖχος, *ordo, verſus :* quod à ςείχω, *gradior.*

Δίςομος, υ, ὁ ϗ ἡ, *anceps, utrinque acutus :* ex δὶ pro δὶς & ςόμα, *os.*

Δισχίλιοι, αι, α, *bis mille :* ex δὶς & χίλιοι.

Διτάλαντος, υ, ὁ ϗ ἡ, ςαθμὸς, *duorum talentorum pondo.*

Διτ?ὸς, ῦ, *duplex :* Att. pro δισσός. Th. δὶς, *bis.*

• Δίτυλος, ον, *duplicem gibbum habens*, epith. camelorum, ex δὶς & τύλος, *callum.*

Διϋλίζω, *percolo, per colum transfundo :* διὰ & ὑλίζω, *defæco :* f. διυλίσω, p. -ϋλ[illegible] Th. ὕλη, *materia, fæces.*

Διυφαίνω, f. ανῶ. p. διϋφαγκα, *interte[illegible] texo.*

Διφάσιος, α, ον, Ion. pro quo Poëtæ δοιὸ[illegible] in pl. δοιὰ, communiter verò δισσὸς, ἡ, *duplex.* Th. δὶς, *bis.*

ΔΙΦΑ'Ω, f. άσω, *quæro :* q. δίω ἀφῇ, *pe[illegible] quor tactu.*

ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, *pellis, exuvium, veſtis [illegible] riacea, membranæ* in quibus ſcribitur : [illegible] δέφω, *excorio.*

Δίφθογγος, υ, ὁ ϗ ἡ, *DIPHTHONGUS*, [illegible] *minus vocalis :* à δὶς & φθόγγος, *ſon[illegible]* q. à φθέγγομαι, *ſono.*

Δίφραξ, ακος, ἡ, *ſella.* Th. δίφρος, q[illegible] vide.

Διφρὰς, άδος, ἡ, idem quod δίφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, *currûs agitatio, auriga[illegible]* &

Διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Διφρηλάτης, υ, ὁ, *currûs agitator, auriga :* δίφρος & ἐλαύνω, *agito.*

ΔΙ'ΦΡΟΣ, υ, & Ion. δίφροιο, *locus in cu[illegible] in quo parabates & auriga ſedebant :* [illegible] dictus, q. διφόρος. Synec. verò *currus, bi[illegible] ſella :* m. pl. οἱ δίφροι, & n. τὰ δίφρα, p[illegible] ſertim apud Poët.

Διφροφορεῖν, *curru vehere :* ex δίφρον, *cur[illegible]* & φέρω, *fero.*

Διφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *duas habens naturas :* δὶς & φυὴ *natura :* q. à φύω, *naſcor.*

Διφῶσα, *inquirens :* præſ. part. f. g. à διφ[illegible]

Δίχ᾽ pro δίχα, *bifariam, diviſim* ; item [illegible] *abſque* ; cum gen. q. d. *ſeorſim ab.* Th. [illegible]

Διχάζω & διχάω, *diſſidere facio :* f. άσω [illegible] 1. inf. διχάσαι. perf. δεδίχακα. à δ[illegible] quod ab eod.

Διχθὰ, Poët adv. idem quod δίχα, *dup[illegible] ter*, ab eod.

Διχθαδίας, acc. pl. f. g. à

Διχθάδιος, υ, ὁ ϗ ἡ, id. qu. δισσὸς, *duplex*

Διχθὰς, άδος, ἡ, idem, ab eod. th.

Διχόβυλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *diſcors, diſſentiens :* q[illegible] ὁ τὴν βυλὴν δίχα. Th. δὶς & βυλὴ.

Διχόθεν, adv. *à duabus partibus :* à δίχα. [illegible] δὶς.

Διχομηνία, ιας, ἡ, &

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, Poët. *Luna plena & [illegible] adverſa :* &

Διχόμηνος, υ, ὁ, *Luna ſemiplena*, ἡ διχῆς [illegible] [illegible] εἰς δύο ἴσα μέρη διαιρεθεῖσα μ[illegible] ήνην σελήνη, i. e. *Luna in duas æqu[illegible] partes diviſa, quod fit cum eſt ſemiplen[illegible]*

Διχοςασία, ας, ἡ, *diſſenſio, ſeditio, ſeceſſio* [illegible] dat διχοςασίη. Ion à δίχα, *diviſim*, q[illegible] à δὶς & ςάσις. Th. ἵςημι, *ſto.*

Διχοτομέω, *in duas partes ſeco, diſſeco, ſ[illegible] ro :* f. ήσω. p. δεδιχοτόμηκα. a. 1. ἐδιχ[illegible] μησα. ex δίχα, *dupliciter :* q. à δὶς & τ[illegible] νω, *ſeco :* p. m. τέτομα.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, *cadaver, fruſt[illegible]* &

Διχοτομία, ας, ἡ, *diviſio in duas partes*, [illegible] *partita ſectio :* à διχοτομέω.

Διχῶς, *dupliciter :* adv. à δὶς, *bis.*

ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, *ſitis ;* undè

Digitized by Google

Διψητέος, ου, ſitibundus : &
Διψὰς, άδος, ἡ, *DIPSAS*, q. d. *ſiticuloſa :* viperæ genus, à quo morſi nimium quo in- tum ſitiunt : item adj. *ſiticuloſa*, *bibula*, *ſicca*.
Διψάω, f. ήσω, *ſitio*, & Metaphor. *vehementer expeto :* [* τὸν Θεὸν, Pſ. xlii. 2. πρὸς τὸν Θεὸν, Pſ. lxiii. 2. ὕδατι, Exod. xvii. 3.] perf. δεδίψηκα. a. 1. ἐδίψησα. Th. δίψα.
Διψῆ, Dor. pro διψᾷ, διψῇς pro διψᾷς, *ſitis :* 2. ſing. præſ. ind. Att. vel Dor. ſi. διψῇν, pro διψᾶν, à διψάω, *ſitio*. Th. δίψα, *ſitis*.
Διψήσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à διψάω, *ſitio*.
Δίψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſiticuloſus* ; Att. in f. g. διψία à δίψα, *ſitis*.
Δίψος, εος, τὸ, idem cum δίψα.
Δίψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animo duplex*, *hypocrita*, *animum habens diviſum :* ex δὶς & ψυχὴ, *anima*.
Διψῶντες, præſ. part. pl. num. à διψάω, *ſitio*.
ΔΙΩ, f. σω. p. κα, *expello*, *abigo :* item *timeo*, *celeriter curro*.
Διωβόλον, & διωβόλιον, ου, τὸ, *duo oboli :* ex δὶς & ὀβολός.
Διωγμὸς, ῦ, ὁ, *perſecutio :* à διώκω, *perſequor*.
Διώθησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διωθέω, quod vide.
Διωθεῖν, -εῖν, & διωθεῖσθαι, *diſpellere*, *propellere*. Th. ὠθέω, *pello*.
Διώκειν ὕμνοις ἀρετὰς, *celebrare virtutes*, id eſt, *laude perſequi*.
Διωκέμεν, & διωκέμεναι, *inſequi*, præſ. inf. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.
Διώκην, Dor. pro διώκειν, *inſectari :* à διώκω.
Διώκησις, εως, ἡ, *perſecutio :* &
Διωκτὴς, ου, ὁ, *perſecutor*.
Διωκτέος, *perſequendus :* à
ΔΙΩ'ΚΩ, *perſequor*, *inſequor*, *conſector*, *percutio*, *ferio :* item *fugo :* imperf. ἐδίωκον, ες, f. 1. διώξω. p. δεδίωχα. a. 1. ἐδίωξα. a. 1. imperat. δίωξον, άτω. a. 1. ſub. διώξω, ης, & in 2. pl. διώξῃτε. præſ. paſſ. διώκομαι, *perſecutione premor :* præt. paſſ. δεδίωγμαι. a. 1. paſſ. ἐδιώχθην. f. 1. paſſ. διωχθήσομαι, quod à δίω ὦκα, *celeriter expello*.
ΔΙΩΛΥΓΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnus*, *vehemens*, *longè ſe extendens :* q. ex διὰ & ὀλολύζειν, *obſcurum*, *magnum malum*.
Δίων, ωνος, *Dion :* cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philoſophi, ut nomine Titii juriſconſ.
Διώνα, Dor. pro Διώνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici : q. d. Διὸς ἄνασσα, *Jovis regina*, Dea maris, & mater Veneris.
Διωνομασμένος, ου, perf. part. paſſ. à διονομάζω. f. άσω, *denomino*. Th. ὄνομα, *nomen*.
Διώνυσος, ου, ὁ, *Bacchus :* quia cum naſceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, pro Διόνυσος, metatheſi ου, & ο mutato in ω.
Διώξιππος, ου, ὁ, *equorum agitator*, *equeſter :* à διώκω, & ἵππος, *equus*.
Δίωξις, εως, ἡ, *perſecutio :* à διώκω, *perſequor*.
Διωρία, ας, ἡ, *intercapedo*, *ſpatium :* ſc. δι' ὥρας, *per tempus*.
Διώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. à διορίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Διώροφον, ſeu διόροφον, ου, τὸ, *duplici tecto & concameratione :* ex δὶς, *bis*, & ἐρέφω, *tego*.
Διώροφος, ου, ὁ, *duo culmina habens :* ex eod.
Διώρυξ, υχος, ὁ, *foſſa :* à διορύσσω, *perfodio*.
Διώρυχεν, *perfodit :* perf. act. eiuſd. verbi.
Διωσάμενος, a. 1. part. m. verbi διωθέω. *diſpello*. Th. ὠθέω *pello :* f. ώσω & ήσω.
Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum chirurg. quo aliquid διωθεῖται item *vectis*, apud LXXII.
Δμᾶθεν, *domiti fuerunt :* 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Dor. & Bœot. pro ἐδμήθησαν, undè Bœot. ἔδμηθεν, & δμῆθεν, Dor. δμᾶθεν· à
Δμάω, per Sync. pro δαμάω, *DOMO :* f. ήσω. p. δέδμηκα.
Δμηθεῖσα, *domita*, a. 1. part. paſſ. f. g. à δμάω, ſeu δέμω, pro δαμάω, *domo :* præt. paſſ. δέδμημαι σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐδμήθην part. δμηθεὶς, εῖσα. Sed a. 2. part. paſſ. δαμεὶς. Th. δαμάω, *domo*, quod adeas.
Δμηθήτω, *dometur*, a. 1. imperat. paſſ. à δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, *domo*. Vide δμηθεῖσα.
Δμῆσις εως, ἡ, *domitio :* &
Δμήτειρα, *domitrix :* &
Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, *domitor :* Poët. pro δαμαστὴς. à δαμάω, *domo*.
Δμητὸς, ου, *domitus :* ab eod. th.
Δμῶας, *ſervos :* acc. pl. à δμὼς, quod vide.
Δμωὰς, *famulas*, acc. pl. & in dat. pl. δμωῇσι· à
Δμωὴ, ῆς, ἡ, *ſerva*, *ancilla :* &
Δμωῒς, ΐδος, idem : ſed
Δμωὸς, ῦ, ὁ, &
Δμὼς, ωὸς, ὁ, *ſervus :* omnia à δαμάω, *domo :* q. ſervitute domiti.
Δμωσὶν, & δμώεσσιν, dat. pl. à præced.
ΔΝΟΠΑΛΙ'ΖΩ, *ferio*, *quatio*, & *agito manibus :* q. δνῶ, ſeu δονῶ παλάμαις.
Δνοφερῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à
Δνοφερὸς, ῦ. ὁ, *obſcurus*, *tenebroſus :* &
Δνοφόεις, εσσα, idem : à
ΔΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *tenebræ*, *caligo :* idem quod γνόφος, ejuſdemque formationis, à νέφος, undè νόφος, & acceſſione δ', δνόφος.
Δοάσσατο, ſecundum quoſdam pro διάσατο, detracto ι, & geminato σ, eſtque 3. ſing. a. 1. m. à διάζω, *dubito*, *conſulto :* ſecundum alios, pro ἐδοξάσατο, ξ exempto, & Æol. σ gem. à δοξάζω, *exiſtimo*.
Δόγμα, ατος, τὸ, *edictum*, *placitum*, *DOGMA*. δόγματα, ων, τὰ, *ritus*, *inſtituta*, *traditiones :* à δοκέω, *cenſeo*.
Δογματίζω. *dogma aliquid introduco*, *dogmata trado*, *ritibus onero*, *conſulto*, *cenſeo :* f. ίσω. p. δεδογμάτικα.
Δογματίζομαι, *ritibus oneror :* ab eod.
Δογματικὸς, *DOGMATICUS*, *qui certa dogmata in aliquâ ſcientiâ perſequitur*.
ΔΟ'ΘΡΑ, ας, ἡ, *potio*, ſeu *juſculum*, ex eo dictum quòd è novem ſpeciebus fieret.
Δοθεὶς, εῖσα, εν, a. 1. part. paſſ. à δίδωμι, *do :* a. 1. opt. paſſ. δοθείην, &c.
Δοθῆναι, a. 1. inf. paſſ. δοθήσομαι, f. 1. paſſ. ab eod.
ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *furunculus*, tumor in carnoſis corporis partibus.

Digitized by Google

Δοιὰ, n. g. pl. Poët. & δοιαὶ, f. g. pro δύω, *duo.*
Δοιάζω, *dubito*, à δύω.
ΔΟΙΔΥΞ, υκος, ὁ, *piſtillum mortarii, cochlear quo contuſa eximuntur:* q. à δαδύσσω.
Δοῖεν, *darent*, pro δοίησαν, Bœot. & Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à δοίην, verbi δίδωμι, *do.*
Δοίη, *daret*, ejuſd. 3. ſing. a. 2. opt.
Δοιὴ, ῆς, ἡ, *dubium.* Th. δύω, *duo.*
Δοιοὶ, pl. & δοιὼ, dual. Poët. pro δύω, *duo*, in dat. pl. δοιοῖσιν, *duabus.*
ΔΟΚΑ'ΖΩ, *obſervo, exſpecto, arbitror:* f. άσω, p. δεδόκακα.
Δοκασεῖς, Dor. pro δοκήσεις, f. 1. à δοκέω, f. ήσω, *arbitror.*
Δοκάω, f. ήσω, p. ηκα, idem ac δοκάζω, q. v.
Δοκεῖ, *videtur*, imperſon. δόκει, præſ. imperat. à δοκέω.
Δοκεῖς, δοκεῖ, contractè, in 2. & 3. ſing. verbi δοκέω, quod vide.
Δοκεύω, f. εύσω, idem quod δοκάζω· item *inſidior.*
Δοκεύων, *inſidiatus, exſpectatus*, ejuſd. part. præſ.
ΔΟΚΕ'Ω, *video, cenſeo, exiſtimo, in aliquâ exiſtimatione ſum, probo:* imperf. ἐδόκεον, -ουν. f. δόξω, rarò δοκήσω. p. δέδοχα, & δεδόκηκα, quæ ſunt inuſ. a. 1. ἔδοξα. a. 1. ſub. δόξω, ῃς, ῃ, perf. paſſ. δέδογμαι. δοκέον, ουν, præſ. part. n. g. κατὰ τὸ δοκοῦν, *prout ipſis videbatur:* οἱ δοκοῦντες, *qui cenſentur*; item, *qui ſunt in aliquâ exiſtimatione:* hinc & compoſ.
Δοκηῶ, pro δόκω, ap. Hermipp. comicum.
Δόκησις, εως, ἡ, *opinio:* à δοκέω.
Δοκιμάζω, *probo, exploro, exiſtimo, examino:* f. άσω. p. δεδοκίμακα. perf. paſſ. δεδοκίμασμαι, & in 3. pl. præſ. imperat. δοκιμαζέσθωσαν, à δόκιμος. Th. δοκέω.
Δοκιμασία, ας, ἡ, *probatio, exploratio, experimentum:* à δοκιμάζω.
Δοκιμαςὴς, ῦ, ὁ, *approbator, deſtinator, cenſor.*
Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, *experientia:* &
Δοκίμιον, ου, τὸ, *exploratio:* &
Δόκιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *probus, probatus, acceptus:* à δοκέω.
Δοκος, ου, Poët. idem ac δόκησις, & ab eod. th. at
ΔΟΚΟ'Σ, ῦ, ἡ, *trabs, tignum:* q. à δέχεσθαι, quia accipitur à finibus quibus immittitur: & pro *baſta* vel *lancea.*
Δοκὶς, ίδος, *parva trabs.*
Δοκόω, *contigno.*
Δόκωσις, *contignatio:* Eccleſ. x. 18. malè δήκωσις.
Δολερὸς, ῦ, idem quod δολόεις, *doloſus.* Th. δόλος, *fraus.*
Δολερῶς, adv. *doloſè:* ab eod.
Δολίαισι, dat. pl. Ion. f. g. à
Δόλιος, ία, ιον, *doloſus:* in acc. ſing. f. g. Ion. δολίην. Th. δόλος, *dolus.*
Δολιότης, ητος, ἡ, *fraus dolus.*
Δολιόω, ῶ, *dolo utor, decipio*, f. ώσω. p. δεδολίωκα· ἐδολιοῦσαν, pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. Bœot. à δολίος, quod à δόλος.
Δολίχ' pro δολιχὰ, acc. pl. n. g. à δολιχος, *longus.*
Δολιχερέτμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui longis remis utebatur:* à δολιχὸς, *longus*, & ἐρετμὸς, ... quod ab ἐρέσσω, *remigo.*
Δολιχόδειρος, ſeu δουλιχόδειρος, (metri ... interſto υ) ου, ὁ ᾗ ἡ, *collum longum* ... à δολιχὸς, *longus*, & δειρὴ, *cervix.*
ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ῦ, ὁ, *longus, prolixus.* S... tivè ſumitur pro *curriculi ſpatio* 12 ... *ſtadiorum*; in quâ ſignif. etiam δ... retracto accentu, invenitur.
Δολιχόσκιος, ου, *longam faciens* ... itaque *longas:* ex δολιχὸς, & σκια... *bra.*
Δολίως, adv. *doloſè.*
Δολόεις, εντος, *doloſus, doloſè factus*, à δόλ...
Δολομάχανος, ου, ὁ, *dolorum machinator*, ... Dor. pro δολομήχανος. ex δόλος, *dolus* ... μηχάνη, *machina.*
Δολομῆτα, voc. à
Δολομήτης, ου, ὁ, *vafer, doloſus:* quod ...
Δολόμήτης, ιος, ὁ ᾗ ἡ, idem, à δόλος, *d...* & μῆτις, *conſilium.*
Δολόπεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à Δό... nom. propr.
Δολοπίων, ονος, ὁ, *Dolopion*, nom. propr.
Δολοπλοκία, ας, ἡ, *dolus:* ex δόλος, *dolu...* πλέκω, *necto:* p. m. πέπλοκα.
Δολοπλόκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *dolos nectens, verſ...* *doloſus:* ab iiſd.
Δολοῤῥαφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *ex dolis conſutus* ... *ſus:* ex δόλος, *dolus*, & ῥάπτω, *ſuo.*
Δολοῤῥαφία, & Ion. -ίη, *vafrities:* ab iiſ...
ΔΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, DOLUS, *fraus.*
Δολοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. à δο... quod vide: δολοῦν, præſ. inf.
Δολοφραδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui dolum cogitat* ... δόλος, *dolus*, & φράζω, *dico.*
Δολοφρονέω, *fraudes cogito:* f. ήσω· à δ... & φρονέω, quod à φρὴν, *mens.*
Δόλοψ, *ſpeculator, explorator, inſidiato...* δόλος, & ὄψις, quod aſtuto vultu.
Δολόω, -ῶ, *falsò, doloſè ago, dolis capio*, ... *pio, adultero, depravo:* f. ώσω. p. δεδ... κα. Th. δόλος.
Δόλῳ, dat. ſing. δόλους, acc. pl. à δόλος, ... *dolus.*
Δολωθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. à δολόω, ... *los machinor, circumvenio:* ab eod.
Δόλων, ωνος, ὁ, *ſica, gladiolus*, ſeu *pugi...* cultus, quo doloſè aliquem petimus: ... *minimum in navi velum.* Th. δόλος, *d...* eſt &
Δόλων, ωνος, ὁ, nom. propr. DOLON. medis filius apud Hom. ab eod.
Δολῶν, *decipiens*, part. præſ. à δολόω.
Δόλωσις, εως, ἡ, *deceptio.* Th. δόλος.
Δόμα, ατος, τὸ, *donum*, quocunque ... datum: δῶρον verò *donum* gratuitum. δίδωμι. p. paſſ. δέδομαι.
Δόμεν, Ion. & δόμεναι, Dor. & Æol. δοῦναι. a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, *d...* δώσω. a. 2. ἔδων.
Δομέω, f. ήσω, p. ηκα, *ædifico:* à
Δομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, murus, ſtruct...* *corporis.* Th. δέμω, *extruo.*
Δόμινος, ου, ὁ, *dominus:* δόμινα, ης, ἡ, *dom...* id eſt, δέσποινα. Poſteriores Græci à ... tinis ſumpſerunt.
Δόμος, ου, ὁ, DOMUS, gen. pl. δόμων· ...

Digitized by Google

[illegible], [illegible] *verſus.* Th. δέμω, *ædifico*: p. m. [illegible].

[illegible], [illegible], *concitata*, Dor. pro δο- [illegible] a. 1. part. paſſ. f. g. à δονέω, qu. [illegible]

[illegible] acc. Ion. pro -[illegible]; à

[illegible] [illegible], *arundinoſus*: δόναξ, *arundo*.

[illegible], ου, ὁ ἡ ἡ, *arundinifer*: ex δόναξ, [illegible], & τρέφω, *alo*: p. m. τέτροφα.

[illegible], ακος, ὁ, *arundo*, *ſagitta*, utpote ex [illegible], ut Lat. arundo pro telo: itemque [illegible] *ſcriptorius*; q. à δονέω, *agito*, quod [illegible] à ventis agitetur.

[illegible], *agito*: f. ήσω, præſ. part. f. g. [illegible]

[illegible], ατος, τὸ, *motus*, (paſſ. ſignif.) &

[illegible], εως, ἡ, *agitatio*, à perf. paſſ. verbi [illegible]

[illegible] nom. pl. a. 2. part. act. à δὸς δόντος, [illegible] δίδωμι, *do*: a. 2. ἔδων.

[illegible], ης, ἡ, *opinio*, *fama*: in Novo Teſta- [illegible] *gloria*.

[illegible], ῶν, αἱ, *dignitates*: à δοκέω, *puto*, *in* [illegible] *ſum*.

[illegible], *glorifico*: imperf. ἐδόξαζον. f. άσω. [illegible] ἐδόξασα, *ad gloriam vexi*: δόξασον, [illegible] a. 1. imperat. act. δοξάσω, ης. η, [illegible] a. 1. ſub. δοξάσαι. a. 1. inf. δεδόξακα, [illegible] act. δοξάζομαι, *glorificor*, præſ. paſſ. [illegible], perf. paſſ. ἐδοξάσθην. a. 1. [illegible] δοξασθῶ, ῆς, ῆ, a. 1. ſub. paſſ. à δόξα, [illegible] th. δοκέω.

[illegible], 3. plur. a. 1. ſub. paſſ. ejuſd. [illegible]

[illegible], ατος, τὸ, id. ac δόγμα; q. v.

[illegible] ὁ, ἡ, *opinabilis*.

[illegible], 2. pl. a. 1. ſub. act. à δοκέω, quod [illegible]

[illegible] ἡ, ὸν, *glorioſus*: à δόξα, *gloria*.

[illegible], εως, ἡ, *viſio*: à δοκέω, *videor*.

[illegible], -ῶ, *laudibus cumulo*, *glorioſâ cele-* [illegible] *colo*: &

[illegible], ας, ἡ, *collaudatio*, *celebratio*, quæ [illegible] iis qui ad gloriam alicujus [illegible]. Angl. Doxology: à δόξα, *glo-* [illegible], & λόγος, quod à λέγω, *dico*.

[illegible], pro δοκεῖν, *videri*, *haberi*: verbi [illegible], a. 1. paſſ. ἐδοξάσθην.

[illegible], *videbor*, f. 1. ἔδοξα. a. 1. verbi δοκέω, [illegible], inuſ.

[illegible], ἡ, *pellis*, detracta, *excoriatio*: q. à [illegible], *excorio*. Th. δέρας, *pellis*.

[illegible], ατος, τὸ, Ion. & Poët. pro eo & δόρας, [illegible], *lancea*. Hinc

[illegible], ου, τὸ, *haſtile*.

[illegible], [illegible], & per Metath. δυρὸς, gen. [illegible] à δόρυ, *haſta*: in pl. τὰ δόρατα.

[illegible], ου, ὁ ἡ ἡ, *bello captus*, ex δόρυ & [illegible]

[illegible], ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. *haſtifremus*, *belli-* [illegible] ex δόρυ, *lancea*, & κτύπος, *ſtrepitus*. [illegible], *pulſo*.

[illegible], ἡ, *culter*, quo fit δορὰ, *excoriatio*. [illegible], *pellis*.

[illegible], ου, τὸ, *parva caprea*, *damula*: [illegible] à

[illegible], [illegible], ἡ, *caprea*, *dama*, *caprea*, *ſyl-* [illegible] propr. nomen mulieris, quæ

5

& Syr. Ταβιθὰ dicta, Act. ix. 36. &

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem à

ΔΟΡΞ, κὸς, ἡ, *capra*, *dama*: q. à δέρκω, *vi-deo*: quia acuto viſu prædita.

Δορὸς, ῦ, ὁ, *ſaccus*, *uter*, *culeus*: è corio factus. Th. δέρας, *pellis*.

Δορὸς, etiam gen. Poët. à δόρυ, *haſta*.

Δόρπα, nom. & acc. pl. à δόρπον, *cœna*.

Δορπέω, f. ήσω, *cœno*: à δόρπον, *cœna*.

Δορπίη, ης, ἡ, Ion. pro δόρπος, ου, ἡ, *cœna*.

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ου, τὸ, & δόρπος, ου, ὁ, *cœna*.

ΔΟ'ΡΥ, τὸ, *haſta*, *lancea*, *pilum*, *lignum lon-gum navis*: gen. δόρατος, & δυρὸς, (per Metath. pro δόρυος) & Poët. δορὸς, dat. δόρατι & δουρὶ, & δορὶ, Poët. ἐπὶ δόρυ, *ad dextram*.

Δορυάλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *bello captus*, *captivus*, *mancipium*: ex δόρυ, *lancea*, & ἁλίσκω, *capio*.

Δορυσσόος, ου, ὁ ἡ ἡ, *haſtâ impetuoſus*, *bellico-ſus*: à δόρυ & σόος, *impetus*, quod à σεύω, *agito*.

Δορύσσω, f. ύξω, p. υχα, *haſtâ pugno*; *pug-no*: à δόρυ.

Δορυφορέω, f. ήσω, *lanceam fero*, *ſtipo*, *munus ſatellitis obeo*: δορυφορούμενος, *ſtipatus*: &

Δορυφορία, ας, ἡ, *ſatellitium*.

* Δορυφορικὸν, *prætorium*, *prætorianæ cohortes*.

Δορυφόρος, ου, ὁ, *ſatelles prætorianus*, ſic dic-tus ex δόρυ, *haſta*, & φέρω, *fero*.

Δὸς & δόθι, *da*, *cedo*, a. 2. imperat. act. à δίδωμι, *do*: f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόσαν, *dederunt*, Ion. pro ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, *do*.

Δόσεις, *dona*, nom. pl. à δόσις, εως, ἡ, *donum*: quod ab eod. verbo.

Δοσίδικος, ὁ ἡ ἡ, *qui alicujus peccati dat pœ-nas*: ex δόσις & δίκη, *pœna*.

Δόσις, εως, ἡ, *donum*, *donatio*: quod à 2. ſing. perf. paſſ. δέδοσαι, verbi δίδωμι, *do*.

Δόσκον, ες, ε, imperf. Poët. (q. à δόσκω) pro ἐδίδων, ως, ω, ab eod. verbo.

Δότε, 2. pl. a. 2. imperat. ab eod.

Δότειρα, ας, ἡ, *datrix*: à

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, *DATOR*, quod &

Δότης, ου, ὁ, idem; à δέδοται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi δίδωμι.

Δοτικὸς, ἡ, ὸν, *ad dandum propenſus*, ab eod.

Δότω, 3. ſing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι.

Δοῦ, pro δόσο, aor. 2. imperat. m. ejuſd. verbi.

Δουλαγωγέω, *in ſervitutem redigo*: cum acc. à

Δουλαγωγὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſervorum ductor*: quod ex δοῦλος, *ſervus*, & ἀγωγὸς, *dux viæ*: quod ab ἄγω, *duco*.

Δουλάριον, ου, τὸ, *ſervulus*: dim. à δοῦλος.

Δουλεία, ας, ἡ, *ſervitus*, &

Δούλειος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſervilis*, à δοῦλος, *ſervus*.

Δούλευσαν, pro ἐδούλευσαν, 3. plur. a. 1. act. Ion. &

Δουλευσάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à

Δουλεύω, *ſervio*, *inſervio*, *ſum ſervus*: f. εύσω. a. 1. part. δουλεύσας. p. δεδούλευκα. à δοῦλος, *ſervus*.

Δούλη, ης, ἡ, *ancilla*: ab eod. th.

Δουλήιη, ης, Ion. pro δουλεία, ας, ἡ, *ſervitus*: Hinc

Δουλήιος,

Digitized by Google

Δουλήϊος, Ion. pro δούλειος, ſervilis: &
Δουλικὸς, ου, &
Δούλιος ου, ὁ ϗ ἡ, ſervilis: à δοῦλος, ſervus.
Δουλιχόδειρος, ου ὁ ϗ ἡ, longam habens cervicem: à δουλιχὸς, Ion. pro δολιχὸς, & δείρη, cervix.
Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſervo conveniens, ſervilis, illiberalis: ὁ τῷ δούλῳ πρέπων.
ΔΟΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, ſervus.
Δουλοσύνη, ης, ἡ, ſervitus. Th. δοῦλος ſervus.
Δουλότερος, α, ον, qui ſervitutis jugo magis premitur: compar. ab eod. th.
Δουλούμενος, præſ. part. paſſ. à
Δουλόω, in ſervitutem redigo, ſervum facio: f. ώσω. p. δεδούλωκα. præſ. paſſ. δουλόομαι, ſervus fio: perf. paſſ. δεδούλωμαι, part. δεδουλωμένος, mancipatus. a. 1. paſſ. ἐδουλώθην. part. δουλωθεὶς, έντος, ab eod. th.
Δουλωσύνη, ſervitus: Ion. pro δουλοσύνη, q. v.
Δοῦναι, a. 2. inf. act. δοὺς, δόντος, & in f. g. δοῦσης, a. 2. part. verbi δίδωμι, do: f. δώσω. a. 2. ἔδων.
Δουπέω, ſonitum edo, cadendo ſono: f. ήσω, p. ηκα. a. 2. ἔδουπον. perf. m. δέδουπα, cecidi: part. δεδουπὼς, mortuus: apud Homerum; quod à δοῦπος.
Δούπησεν, ſonuit: 3. ſing. a. 1. Ion. à
ΔΟΥ'ΠΟΣ, ου, ὁ, ſonitus: propriè ad terram alliſorum.
Δοῦρα, ligna, trabes, haſtæ: nom. & acc. pl. à gen. δουρός vel à δοῦρον, antiq. lignum: alii pro δούρατα, per Apoc. & Poët. Epenth. pro δόρατα, à δόρυ, δόρατος, & δουρὸς, τὸ, haſta, lignum: δοῦρας, τος, τὸ, Idem. Ion.
Δοῦρας, τος, τὸ, Poët. pro δόρυ, navis.
Δούρατ' pro δούρατα, vide δοῦρα.
Δουράτεος, &
Δούρειος, item Δούριος, ligneus: undè Lat. duratius & durius: ab antiq. δοῦρον, in pl. δοῦρα, ligna. Th. δόρυ.
Δουρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tantum intervallum continens, quantum haſtæ jactus: ex δόρυ, haſta, & ἠνεκὴς, longus.
Δουρὶ, dat. ſing. pro δόρατι, vel δόρει, à δόρυ, δόρατος, τὸ, haſta.
Δουρικλειτὸς, οῦ, haſtâ clarus, præclarus bellator: à δόρυ & κλειτὸς, inclytus: quod à κλείω, celebro.
Δουρίκλυτος, ου, & δορίκλυτος, idem, ſed ex δόρυ & κλυτὸς, clarus: quod à κλύω, audio.
Δουρίκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro δορύκτητος, Poët. haſtâ acquiſitus, captivus, captiva: à δόρυ, haſta, & κτάομαι, poſſideo.
Δουρὸς, gen. (per Metath. pro δόρυος) dat. δουρὶ, à δόρυ, haſta.
Δοχεῖον, ου, τὸ, vas: à δέχομαι.
Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium: à δέχομαι, excipio. Eſt & δοχὸς, ὁ, ὸν, capax: ab eod. th.
Δοχμὴ, ῆς, ἡ, & δόχμη, palmus: à δέχομαι, capio.
ΔΟ'ΧΜΟΣ, & -χμὸς, ὁ, ὸν; item δόχμιος, ὁ ϗ ἡ, obliquus: indè
Δοχμόω, incurvo, flecto: f. ώσω, a. 1. part. paſſ. δοχμωθεὶς, ſeſe obliquans.

Δοχμωθεὶς, ut ſuprà.
Δόω, DO; inuſ. pro δίδωμι.
ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen.
Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus: δρὰ[...] ὁ, pugillus. Th. δράσσω, prehen[...]
Δραγμεύω, ſeu δραγματεύω, f. εύσω, [...] pulos colligo: à δράγμα, ατος, vide.
Δραθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, dor[...] δαρθήσομαι, q. à δραθέω, f. 2. per Metath. a. 2. ἔδραθον.
Δραίην, fugerem: a. 2. opt. act. ab verbi inuſ. δρῆμι, quod à διδράσκω, δράω, fugio.
Δραίω, idem quod δράω, fugio.
Δράκα, pugillum: acc. ſing. à δρὰξ, α[...] pugillus: à δράσσω, prehendo.
Δρακεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. paſſ. &
Δράκον, aſpiciebant, pro ἔδρακον, 3. pl act. à δέρκω, video, a. 2. ἔδρακον. δέδορκα. a. 2. paſſ. ἐδράκην.
Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen.
ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, DRACO: ite[...] men propr. legiſlatoris Athenienſi[...] pl. δράκοντες in f. g. δράκαινα, dra[...] q. à. δέρκω, video: a. 2. ἔδρακον. pa[...] κών.
Δρᾶμα, ατος, τὸ, DRAMA, fabula. δράω, ago: quomodo & partes fab[...] cuntur actus.
Δραματικὸς, οῦ, activus, poeticus, fab[...] à δρᾶμα.
Δραμεῖν, a. 2. inf. δραμὼν, οῦσα, [...] a. 2. part. act. δραμοῦμαι, f. 2. m. [...] χω, curro: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
Δράμημα, ατος, τὸ, Ion. pro δρόμος, quod vide.
Δραμῆν, cucurriſſe: Dor. pro δραμεῖν.
Δραμοῦσα, a. 2. part. f. g. vide δραμεῖν.
Δρᾶναι, facere: a. 2. inf. Dor. pro δρ[...] δρῆμι, vel δραίνω, id. q. δράω, faci[...] δρᾶναι, fugere: eſt a. 2. inf. à δρῆμι διδράσκω, fugio: f. δράσω. a. 2. ἔδ[...] a. 2. opt. δραίην. inf. δρᾶναι. part. δράς.
Δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus: à δράσσω, pr[...]
Δραξάμενος, arripiens: aor. a. 1. part. vide δράσσομαι.
Δραπετεύω, f. εύσω, p. ευκα, fugio:
Δραπέτης, ου, ὁ, ſervus fugitivus: à [...] fugio.
Δραπετίδαο, α, ὁ, Dor. pro
Δραπετίδης, ου, ὁ, idem quod δραπέτης.
Δραπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. à [...] decerpo: f. ψω. a. 2. ἔδραπον.
Δρασμὸς οῦ, ὁ, fuga: à δράω, fugio.
Δράσσομαι, vide in δράσσω.
ΔΡΑ'ΣΣΩ, ſeu -ττω, fut. ξω. prehendo, arripio: δράσσομαι, ſeu -ττομαι, ca[...] δράξομαι. a. 1. m. ἐδραξάμην, α, al[...] m. imp. δράξαι, & in pl. δράξασθε, paſſ. δέδραγμαι, Undè Angl. to dra[...]
Δράστας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro δράσ[...] ὁ, ſervus: &
Δραστὴρ, ῆρος, pro quo δρηστὴρ, Ion. fa[...] miniſter. Th. δράω, famulor: vel à [...] σω, pro δράω. Item.

Δ

Digitized by Google

[illegible] ἤρας, &

[illegible], ου, *ſtrenuus, induſtrius, promptus,* [illegible]: à δράω, *facio.*

[illegible] pro δαρτὸς, *excoriatus:* à δέρω, *ex-*[illegible] Th. δέρας, *pellis.*

[illegible], ῆς, ἡ, *DRACHMA:* monetæ [illegible] nomen: q. à δράττω. indè δι-[illegible], ου, ὁ ϰ ἡ, *qui duarum drachma-*[illegible] *eſt.*

[illegible] f. άσω, *ago, miniſtro, fugio.* [* τί με [illegible]; *quid facies mihi,* i. e. *contra me.* [illegible] Phœn. 944. αὐτὸς αὑτὸν οὔτε νῦν [illegible], *Ipſe tibi nil agis boni,* vel *pro te,* [illegible] Oedip. Col. 900.

[illegible], ου, ἡ, *falx:* acc. pl. δρεπάνας· & [illegible] ἅρμα, *currus falcatus.* &

[illegible], ὁ ϰ ἡ, *falcifer.*

[illegible], ου, τὸ, idem ac δρέπανον, q. v. à

[illegible], f. ψω, *decerpo, carpo, colligo:* [illegible] idem: hinc veriſimilè Angl. [illegible]

[illegible], Æol. pro δρεψάμεναι, Dor. pro [illegible], nom. pl. f. 1. part. m. f. g. [illegible] ſupradict.

[illegible], ου, ὁ, Ion. pro δραπέτης, *fugitivus.*

[illegible]: a. 1. part. act. Ion. à δράω, f. άσω.

[illegible], ῦ, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, *fuga.* Th. [illegible] *fugio.*

[illegible], ος, ἡ, *ſtrenuitas, ſedulitas:* ab [illegible]

[illegible], ου, ὁ, *lumbricus.*

[illegible], ας, ἡ, *acris guſtu, gravis, moleſta:* à

[illegible], εῖα, ὺ, *acris guſtu,* vel *ſapore* [illegible] hinc δριμύτης, *acrimonia.*

[illegible], τὸ, *locus arboribus conſitus:* à δρῦς, [illegible]

[illegible], τὸ, id. qu. δρίον, *ſylva,* ab eod. [illegible]

[illegible], ου, ἡ, *ſolium, alveus balneatorius:* à [illegible] quod ex quercino ligno fiat.

[illegible], ου, *curſilis, velox:* &

[illegible]άδος, ὁ ϰ ἡ, *curſitans, curſitorius:* &

[illegible] άδος, ἡ, *DROMAS* piſcis; item [illegible]*EDA* camelus, vulgò *DROME-*[illegible]*RIUS:* item, *vaga, ſcortum:* &

[illegible], έως, *curſor:* &

[illegible], ου, ὁ, *curſus:* omnia à p. m. δέδρο-[illegible] verbi τρέχω, *curro.*

[illegible], ωνος, ὁ, *DROMO, parvus cancer,* [illegible] eſſe qui Ariſtoteli δρομάς· ab [illegible]

[illegible]ΣΟΣ, ου, ὁ, *Ros:* δρόσοι, *lacrymæ:* [illegible] ῥόος, à ῥέω, *fluo.* Hinc

[illegible] & δρόσιμος, ου &c.

[illegible], εος, ὁ ϰ ἡ, *roſcidus.*

[illegible], ου, ὁ, *cohors & globus militum drun-*[illegible]: vid. Lat. Etymol.

[illegible], ας, ἡ, nomen mulieris à Druſo.

[illegible] & ἁμαδρυάδες, ῶν, αἱ, *Nymphæ.* [illegible] Th. δρῦς, *quercus.*

[illegible], ου, ὁ, nomen viri, *qui quercum ſatis* [illegible]

[illegible] acc. ſing. à Δρύας, αντος. ὁ, propr. [illegible] patris Lycurgi: &

[illegible], ου, *quernus:* &

[illegible] ῦ, ὁ, *ſylva querna, quercetum, ne-*[illegible] item δρυμὸν, ῦ, τὸ.

* Δρυμώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *ſilveſtris.*

Δρυμὼς, Dor. pro δρυμῦς, acc. pl. à δρυμὸς.

Δρύον, ου, τὸ, *nemus:* omnia à δρῦς.

Δρύοχος, ου, *carina, alveus navis:* παρὰ τὸ τὴν δρῦν ἔχειν.

Δρυπεπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *oliva, DRUPPA, fructus maturus:* à δρῦς & πέπτω, quæ in arbore cocta fuit, & ad maturitatem perducta.

Δρυπετὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, idem, ſed à πίπτω, *cado:* *fructus,* q. d. *jamjam caſurus.*

Δρύπεψ, πος, ὁ ϰ ἡ, idem, & ab iiſd.

ΔΡΥ΄ΠΤΩ, f. ψω, *lacero, lanio:* perf. δέδρυφα. indè

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, *laceratio* unguibus.

ΔΡΥ῀Σ, υὸς, ἡ, *quercus, robur,* quercûs ſpecies: item *quævis arbor:* in acc. δρῦν: hinc compoſ. χαμαίδρυς, υος, & χαμαίδρωψ, πος, ἡ, *quercus humilis.*

Δρυτόμος, ου, ὁ ϰ ἡ, per Apoc. pro δρυοτόμος, *quercuum* vel *arborum inciſor, faber lignarius:* à δρῦς, *quercus,* vel *arbor,* & τέμνω, *ſeco.*

Δρώντων, Att. pro δράτωσαν, ex δράω, *facio,* vel *fugio.* Solent enim Attici gen. plur. part. quorund. uſurpare pro tertiis perſ. imperat. præſ. temp. pl. numeri.

Δρώοιμι, pro δρῷμι ſeu δράοιμι, præſ. opt. verbi δράω, *facio.*

ΔΡΩ΄ΠΑΞ, ακος, *DROPAX:* medicamenti ſpecies, ad evellendos pilos: quod à δρέπω, *carpo.*

Δῦ pro ἔδυ, ab ἔδυν, υς, υ, a. 2. ind. act. & pro δῦθι, aor. 2. imperat. à δῦμι. *ſubeo.*

Δὺ, pro δύω, *duo.*

Δυὰς, άδος, ἡ, qu. *dualitas, binarius.* Hinc Angl. Duce.

Δύεται, 3. ſing. ind. paſſ. à δύομαι, & δύω, *ſubeo.*

ΔΥ΄Η, ης, ἡ, *infortunium, labores, ſtrages, ærumnæ:* q. à δύω, *occido.*

Δύῃς, 2. ſing. præſ. ſub. ejuſd. verbi.

Δῦθι, a. 2. imperat. act. &

Δυϊκὸς, ῦ, *dualis:* ab eod. th.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι. a. 2. inf. à

Δῦμι, *ſubeo:* δύνω.

Δῦν' pro δῦνε, Ion. pro ἔδυνε, imperf. verbi δύνω, *ſubeo.*

Δύνα, Dor. per Apoc. pro δύνασαι, vel pro δύνῃ, *potes:* 2. ſing. præſ. verbi δύναμαι.

Δύναιτ' pro δύναιτο, 3. ſing. præſ. opt. δυναίμην, αιο, αιτο. à δύναμαι, quod vide.

Δύναμ' pro

ΔΥ΄ΝΑΜΑΙ, σαι, ται, *poſſum, valeo, æſtimor:* in ſub. præſ. δύνωμαι, ῃ, ηται. imperf. ἠδυνάμην, ω, ατο. Att. pro ἐδυνάμην. f. δυνήσομαι. a. 1. paſſ. ἐδυνήθην, ης, η. Att. pro ἠδυνήθην. a. 1. ſub. δυνηθῶ. ῇς, ῇ. legitur etiam aor. 1. paſſ. ἐδυνάσθην, & ἠδυνάσθην. & a. 1. m. ἐδυνησάμην, qu. à δυνάζομαι.

Δυνάμει, dat. ſing. & δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις.

Δυναμένη, ης, ῃ, f. g. part. præſ. à δυνάμενος, quod à δύναμαι. item nom. propr. mulieris: q. d. *potens.*

Δυνάμεσθα pro δυνάμεθα, Poët. 1. pl. præſ. δύναμαι.

Digitized by Google

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia, vis, virtus: αἱ δυνάμεις, miracula, virtutes, poteſtates: ἐξουσία, moralis, facultas, naturalis* vero δύναμις· ab eod. th.

Δυναμόω, *confirmo, roboro:* f. ώσω. p. δεδυνάμωκα. præſ. part. δυναμόομαι, -ῦμαι, undè

Δυναμοόμενος, -ύμενος, *corroboratus:* ejuſd. part. præſ. paſſ.

Δύνασαι, 2. ſing. præſ. à δύναμαι, quod vide.

Δυναθῆναι, *potuiſſe:* a. 1. inf. ejuſd. verbi.

Δύνασις, εως, ἡ Poët. pro δύναμις, *potentia*, ab eod. th.

Δυναςεία, ας, ἡ, *imperium, potentatus:* &

Δυναςεύοντας, acc. pl. part. præſ. à

Δυναςεύω, *ſum princeps:* f. εύσω· quod à

Δυνάςης, ου, ὁ, *DYNASTA, dominus:* à

Δυνατέω, *potens ſum:* f. ήσω. p. δεδυνάτηκα, ex

Δυνατὸς, ἡ, ὸν, *potens:* δυνατός εἰμι, idem quod δύναμαι, *poſſum:* δυνατὸν, & τὸ ἐν δυνατῷ, *poſſibile, quod fieri poteſt:* δυνατώτερος, compar. in ſuperl. δυνατώτατος. Th. δύναμαι.

Δῦνε, *ingreſſus eſt*, imperf. Ion. à δύνω, *ſubeo.*

Δυνέαται, *poſſunt:* Ion. pro δύνανται, 3. pl. præſ. δύναμαι.

Δύνῃ, 2. ſing. præſ. ſub. δύνωμαι, ῃ, ηται, ab eod. th.

Δύνηαι, Ion. pro δύνῃ, quod vide.

Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. ſub. paſſ. à δύναμαι, quod vide.

Δυνήσεαι, Ion. pro δυνήσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. δυνήσομαι, indè part. δυνησόμενος, ab eod. th.

Δύνοντος, gen. ſing. præſ. part. à δύνω, *occido.*

Δύνουσ' pro δύνουσι, *ingrediuntur:* 3. pl. præſ. δύνω.

Δύντα, *occidentem:* acc. ſing. aor. 2. part. à δὺς, δύντος, quod à

ΔΥ'ΝΩ, δύω, vel δῦμι, *ſubeo, ingredior, occido, induo:* δύνω tantum in compoſ. invenitur: δύω, f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. perf. δέδυκα. p. paſſ. δέδυσμαι. Δῦμι, aor. 2. ἔδυν, υς, υ. a. 2. inf. δῦναι. a. 2. part. δὺς, δύντος. Indè ut quibuſdam videtur. Angl. **Dawn**, (aurorâ enim exoriente, aſtra minora δύνει) & **Den**.

ΔΥ'Ο, vel Att. δύω, *DUO*, gen. dual. δυοῖν, & in f. g. δυεῖν, dat. pl. δυσί.

Δυόωσι, Poët. pro δυῶσι· ex th. δυάω, pro δύω.

Δύπτης, ου, ὁ, *urinator:* qui aquas ſubit: à

Δύπτω, f. ψω, *aquam ſubeo:* a quo fluxiſſe videntur Angl. **to dip**, **to dive**.

Δὺς, δύντος, part. a. 2. à δῦμι, quod in δύνω videas.

ΔΥ'Σ, particula in compoſ. pro *ægrè, malè, infelicitèr:* & pro α priv.

Δύσαβος, ω, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ου, ὁ, *infelix puber:* ex δὺς & ἥβη, *pubes.*

Δυσάεος, *gravitèr ſpirantis:* gen. ſing. à

Δυσαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gravitèr ſpirans:* ex δὺς & ἄω, vel ἄημι, *ſlo, ſpiro.*

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω vel δύω, *ſubeo:* fut. σω, præt. δέδυκα. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν.

Δυσάων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *cui ærumnoſa* ...

Δυσάλκια, ας, ἡ, *ſordes.*

Δυσάλυκτος, ου, ὁ, *inevitabilis.*

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inf*... ex δὺς & μόρος, *fatum:* quod à μείρω ... *vido:* p. m. ἔμμορα.

Δυσαντεῖ, dat. ſing. à

Δυσαντὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſiniſter occurſus:* e... & ἀντάω, *occurro.* Th. ἀντὶ, *contra.*

Δυσάντητος, idem, & ab iiſdem.

* Δυσαποσπάςως, adv. *ita, ut ægrè avelli* ...

Δυσαρεςέω, *morſum me præbeo, offenſ*... *animo:* à

Δυσάρεςος, ου, *moroſus:* & τὸ δυσάρεςον ... *roſitas:* quod ab ἀρέσκω, *placeo.*

Δυσαριςοτόκεια, ας, ἡ, *quæ optimum p*... *peperit, ſed malo fato:* ex δὺς & ἀρι... κος, *quæ optimos parit;* quod ab ἄρ... *optimus*, ſuperl. ab ἀγαθὸς & τίκτω, p... præt. med. τέτοκα.

Δυσαφαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *difficilis ablatu*... δὺς & ἀφαίρετος, quod ab ἀφαιρέω, α... Th. αἱρέω, *capio.*

Δυσβάςακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *difficilis portatu*... δὺς & βαςακτὸς, *portabilis:* à βας... *porto.*

Δύσβατος, ὁ καὶ ἡ, *inacceſſus:* ex δὺς & ... τὸς, *pervius:* à βαίνω, *eo.*

* Δυσβοήθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui vix ſuc*... *poteſt.*

Δυσγένεια, ας, ἡ, *generis obſcuritas:* ig... *litas:* &

Δυσγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ignobilis:* à γένος, ... *nus:* quod à γίγνομαι ſeu γίνομαι, ... *cor.*

* Δυσδιάβατος, *tranſmiſſu difficilis.*

* Δυσδιάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui diſcerni* ... *poteſt.*

* Δυσδιεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui difficultèr* ... *curri poteſt.*

* Δυσδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ægrè pervius.*

Δυσδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inerrabilis.* ... ἡγέομαι, *narro.*

Δύσεαι, *induas:* a 1. ſub. m. Ion. pro ... verbi δύσω, f. δύσω, *induo.*

Δυσειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *deformis, turpis:* ab ... *forma:* quod ab εἴδω, *video.*

* Δυσείσβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *acceſſu difficilis.*

Δυσέλπιςος, ου, ὁ καὶ ἡ, *difficilis ſpei:* cu... pon. εὐέλπιςος, ex δὺς & ἐλπὶς, *ſpes.*

Δυσεντερία, ας, ἡ, *DYSENTERIA*, ... bus viſcerum *tormina* dictus: ex δὺς & ... τερον, *inteſtinum;* quod ab ἐντὸς, i... Hinc

Δυσεντερικὸς, ῦ, *torminoſus:*

* Δυσεντευξία, *difficilis aditus.*

* Δυσεξάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui diffici*... *deletur.*

* Δυσεξίτητος, *impervius ægrè pervius.*

* Δυσέξιτος, idem.

Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ, *vix emendabilis* ... δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθόω, *erigo.* Th. ὀ... *rectus.*

* Δυσεπίβατος χώρα, *regio quæ diffici*... *aditur.*

* Δυσεπίτευκτος, *qui ægrè obtineri po*... *cum magnâ difficultate conjunctus, ſucceſſu carens.*

Digitized by Google

… ου, ὁ ϗ ἡ, *piger, ad opus faciendum* … Th. ἔργον, *opus.*

… ου, ὁ ϗ ἡ, *inscrutabilis.* Th. ἐξευ- … *scrutor.*

… ιος, ὁ ϗ ἡ, *pertinax, morosus, rixo-* … ex δὺς & ἔρις, *lis.*

… ου, ὁ ϗ ἡ, *explicatu difficilis:* … & ἑρμηνεύω, *interpretor,* qu. ab … *interpres.*

… ὁ ϗ ἡ, *infelix in amore:* ex δὺς … ωτος, ὁ, *amor.* Th. ἐράω, *amor.*

… *audis:* 3. sing. præs. verbi Poët. … ὁ f. m. δύσομαι, verbi δύω.

… & δύσετο, imperf. Ion. à δύσομαι, … ab eod. th.

… *inventu difficilis:* ab εὑρετὸς, *in-* … Th. εὑρίσκω, *invenio.*

… à *positivo* δυσέφοδος.

… ου, ὁ ϗ ἡ, *ad quem vix per-* … *possumus.*

… *difficulter audiens, immorigerus.* Th. ἀκούω, *audio.*

… *molesti, æ,* nom. pl. à

… ἐος, ὁ ϗ ἡ, *molestus, gravis:* qu. … & ἀλέγω, *curo:* q. δυσαλγὴς, vel, … à λέγω, *cubare facio.*

… -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *infelix* …

… ας, ἡ, *adversitas.*

… imperf. verbi δυσαπιςέω, f. ήσω. … & ἀπιςέω, *non credo:* q. à πίςις, … *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

… ὁ ϗ ἡ, *horrisonus:* ex δὺς, *ægrè,* … & ἦχος, *sonus.*

… ἐος, ὁ ϗ ἡ, *calefactu difficilis,* … ex δὺς & θάλπω, *foveo, cale-* …

… ῶ, *iniquo animo mortem ferre:* … & θάνατος, *mors.* Th. θνήσκω, …

… Ion. pro ἀθυμεῖν, *animum despon-* … ex δὺς & θυμὸς, *animus.*

… *mæror.*

… ου, *tristis, anxius, remissus:* ab …

… dat. pl. à δύο, *duo.*

… ἡ, *occasus:* acc. δύσιν, à δύω, …

… *comprehensu,* vel *intel-* … *difficilis.*

… ὁ ϗ ἡ, *difficilis ad discen-* …

… *vix intelligibile:* ex δὺς & … *pernosco:* quod ex κατὰ & … *disco.*

… ου, ὁ ϗ ἡ, *vix expug-* …

… ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vix potest* …

… *expugnatu difficilis.*

… *qui non facile extingui* …

… Ion. verbi Poët. δύσκω, pro … *subeo.*

… ὁ ϗ ἡ, *raucus:* ex δὺς & κέ- …

… ὁ ϗ ἡ, *difficilis motu, segnis:* à … q. à κινέω, *moveo.*

Δυσκλεὴς, ἐος, -ῆς, ὁ ϗ ἡ, *inglorius:* ex δὺς & κλέος, *gloria.* Th. κλέω, *celebro.*

Δύσκλυτος, idem, à κλύω, *audio.*

Δυσκολαίνω, f. ανῶ, p. κα, *morosus sum, ægrè fero, indignor, succenseo:* &

Δυσκολία, ας, ἡ, *morositas, difficultas:* à

Δύσκολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus:* &

Δυσκόλως, adv. *difficulter:* ex δὺς & κόλον, *cibus.*

* Δυσκράτητος, *conatûs difficultas.*

* Δύσκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *judicatu difficilis.*

Δύσκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *surdaster.*

Δύσλοφον, *onerosum cervici:* ex δὺς & λόφος, *cervix in jumentis.*

Δύσλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nodosus, solutu difficilis:* à λύω, *solvo.*

Δυσμαθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *indocilis, hebes.* Th. μανθάνω, *disco.*

Δυσμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, &

Δύσμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix expugnabilis.* Th. μάχομαι, *pugno.*

* Δυσμένεια, ας, ἡ, odium.

Δυσμενέεσσιν, *inimicis:* dat. pl. à

Δυσμενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *infestus, hostis:* acc. δυσμενῆ, *malevolum.* Hinc

Δυσμενῶς, adv. *infestè.* ex δὺς & μένος, *animus, ira.*

Δυσμεταχείριςος, ὁ ϗ ἡ, *tractatu difficilis:* ex δὺς & μεταχειρίζομαι, *administro.* Th. χεὶρ, ἡ, *manus.*

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, *occasus* propriè *solis.* Th. δύνω, *subeo.*

Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, *infesta mater.* Th. μήτηρ.

Δυσμνημόνευτον, ου, τὸ, *memoratu difficile:* ex δὺς & μνημονεύω, *memor, sum.* Th. μνάομαι, *recordor.*

* Δυσμνημόνευτος, *qui difficulter memoriâ retineri potest.*

Δύσμορε, *infelix:* voc. sing. à

Δύσμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui difficile fatum obtigit:* à δὺς & μόρος, *fatum:* quod à μείρω, *divido:* p. m. ἔμμορα.

Δυσμορφίη, Ion. pro δυσμορφία, ας, ἡ, *deformitas.* Th. μορφὴ, *forma.*

Δύσμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *deformis:* ab eod. th.

Δυσνόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis intellectu:* ex δὺς & νοητὸς, *intelligibilis.* Th. νοέω, *cogito.*

Δυσνομία, ας, ἡ, & δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. *mala legum institutio, licentia:* ex δὺς, & νόμος, *lex,* q. à νέμω, *tribuo:* præt. m. νένομα.

Δύσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invius:* item subst. *via difficilis.* Th. ὁδὸς, *via.*

* Δυσοίκτως, adv. *ægerrimè.*

Δυσόνειρος ὕπνος, *somnus somniis interpellatus.*

Δυσόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix visibilis.* Th. ὁράω, *video.*

Δύσοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iracundus.* Th. ὀργὴ, *ira.*

Δυσόριςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis definitu:* ab ὁρίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus.*

Δυσπαίπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ascensu difficilis:* ex δὺς & παίπαλα, *loca prærupta.*

Δυσπαλὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis, qui luctâ difficulter superari potest:* ex δὺς & πάλη, *lucta.*

 * Δυσπα-

Digitized by Google

* Δυσπαράπλους, *prætervectu difficilis, tranſitu arduus.*

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, voc. δύσπαρι, *infelix Paris.*

Δυσπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *difficilis perſuaſu* : &

Δύσπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incredulus* ; item *creditu difficilis* : à πείθω, *perſuadeo.*

* Δυσπελαγία, *fæmin.* τοῦ δυσπελάγιος, *infeſtus ob maris fluctus, tempeſtuoſo pelago expoſitus.*

Δυσπέμφελος. ου, ὁ καὶ ἡ, *trajectu difficilis* : ex δὺς & πέμπω, *mitto* : p. πέπεμφα.

* Δυσπερίληπτος, *ſuſceptio operis difficilis.*

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, *caſus adverſus, adverſitas* : ex δὺς & πέτω, *cado.* pro πίπτω.

Δυσπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *malè cadens, difficilis* : ab iiſd.

Δύσπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incredulus* ; item *creditu difficilis* : à πείθω, *perſuadeo.*

Δυσπνέω, -ῶ, *ægrè reſpiro* : &

Δύσπνοια, ας, ἡ, *ſpirandi difficultas, ſuſpirium.*

Δυσπνοϊκὸς, οῦ, *ſuſpirioſus* ; à δυς & πνοὴ, quod à πνέω, *ſpiro.*

Δυσπολιόρκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vix expugnabilis* : à δὺς & πολιορκέω, *obſideo.* Th. πόλις, *urbs.*

* Δυσπρόσιτος, *inacceſſus.*

* Δυσπόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ægrè parabilis.*

Δύσποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infelix* ; ex δὺς & πότμος, *ſors.*

Δυσπραγέω, -ῶ, f. ήσω. p. άγηκα, *infelix ſum.*

* Δυσπραγία, ίας, ἡ, *infelicitas in rebus agendis.*

Δυσπραξία, ας, ἡ, *res adverſæ* : ex δὺς & πράττω, f. ξω, *facio.*

Δυσπρόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, & δυσπρόσοδος, *aditu difficilis.*

* Δυσπροσόρμιστος ſcil. χώρα, *terra appulſu difficilis.*

Δύσριγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *frigoris impatiens* : ex δυς & ῥίγος, εος, τὸ, *frigus.*

Δυσσέβεια, ας, ἡ, *impietas* : &

Δυσσεβέω, -ῶ, *impiè ago* : &

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, *impietas* : &

Δυσσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *impius* : ex δὺς & σέβομαι.

Δύσσεο, *indue* ; Poët. pro δύσεο. Ion. pro δύσου, ἔσθω, præſ. imperat. m. verbi δύσομαι, ῃ, εται, & Poët. δύσσεται, imperf. ἐδυσόμην, ου, ετο. quod præſens formatum eſt à f. 1. m. verbi δύω, *induo.*

Δυσσομενάων, gen. pl. Æol. f. g. pro δυσομενῶν, præſ. papt. verbi δύσομαι, *mergor.* Th. δύνω, *ſubeo.*

Δύστεος, ου, *infelix, æger.* Th. σόος, *ſalvus.*

Δύστανος, Dor. pro

Δύστηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infelix, miſer* : ex δὺς & στένω, *gemo*, aut ſecundum alios, ex δὺς & στῆναι, quod *malè ſtet.* Th. ἵστημι, *ſto.*

Δυστήρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obſervatu difficilis* : ex δὺς & τηρέω, *ſervo.*

Δυστοκήσασα, a. 1. part. act. à

Δυστοκέω, *difficultèr pario* : f. έσω & ήσω. ex δὺς & τόκος, *partus.* Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Δύστρος, ου, ὁ, *menſis ſextus*, apud Syromacedonas : qui alioqui ἐλαφηβολιών.

Δυστυχέστατος, ου, *infeliciſſimus* : ſuperl. à δυστυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *infelix* : quod ex & τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *ſum*

Δυστυχέω, *infelix ſum* : f. ήσω. p. ηκα. part. δυστυχήσας, αντος. τὰ δυστυχ *adverſa* : a. 1. part. paſſ. ex δὺς & τ *fortuna* : quod à τυγχάνω, *ſum.*

Δυστύχημα, ατος, τὸ, *afflictio, infortun* dat. pl. δυστυχήμασι, à δυστυχέω, quod

Δυστυχία, ας, ἡ, *adverſitas* : ex eod. th

Δυστυχοῦντας, acc. pl. part. præſ. δυστυχ 3. pl. ind. præſ. a δυστυχέω, quod vid

* Δυσυπόστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus impetu ſuſtineri poteſt.*

Δύσφαμον, ου, τὸ, Poët. & Dor. pro δύ μον, τουτ' ἐστιν ἡ δυσφημία, *infamia, dic* Th. φάω, *dico.*

Δυσφημέω, f. ήσω, p. ηκα, *maledico, in impiè loquor, malè ominor* : &

Δυσφημία, ας, ἡ, *infamia, convitium, brum* : à

Δύσφημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *maledicus, infauſtu* δυς & φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico* φάω, idem.

Δυσφήμοιο, *ominoſi*, ejuſd. gen. ſing. I

Δυσφορέω, f. ήσω, p. ηκα, *ægrè fero* :

Δυσφορὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. item

Δυσφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, &

Δύσφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *difficilis latu, gravis leſtus* : ex δὺς & φέρω, *fero.*

* Δυσφόρως, *ita ut vix portari queat.*

Δύσφρονα, ων, τὰ, *moleſtæ curæ* : quas ſiod. δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, m

Δυσφρονέω, *animum abjicio, ægrè fer* δυς & φρὴν, *mens.*

Δυσφρονέων, ejuſd. part. præſ.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, *animi ægritudo* : e & φρὴν, *mens.*

Δυσφωνία, ας, ἡ, *aſperitas vocis* ſeu *ſoni*

Δύσφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *diſſonus* : ex δυς & νὴ, *vox, ſonus.*

Δυσχείμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *frigidus, hybern* ex δὺς & χεῖμα, *hyems.*

Δύσχειμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, & ab iiſd.

Δυσχείρωτος, ὁ καὶ ἡ, *qui difficultèr ſub & capitur*, in ſuperl. δυσχειρώτατος. χεὶρ.

Δυσχεραίνω, *moleſtè feror, gravor, ind hæſito* : f. ανῶ. in 3. pl. præſ. ind. δυ ραίνουσιν. acc. pl. part. præſ. δυσχεραίν &

Δυσχέρεια, ας, ἡ, *difficultas, moleſtia* :

Δυσχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *difficilis, moleſtus, od* in compar. δυσχερέστερος, ου· ex δὺς &

Δυσχερῶς, adv. *difficultèr, moleſtè* : à δυσ

Δυσχρηστέομαι, -οῦμαι, *uſu rei cujuſpian fendor, incommodè & impeditè verſ* δύσχρηστος.

Δυσχρήστημα, ατος, τὸ *incommodum* : ab perf. paſſ. cui oppon. εὐχρήστημα. fi

Δυσχρηστία, ας, ἡ, *incommoditas, diffic* oppon. εὐχρηστία· à

Δύσχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus uſus difficilis* ex δὺς & χρηστὸς, *utilis* : quod à χρά *utor*, à χράω, *commodo.*

* Δυσχωρία, ίας, ἡ, *difficultas loci.*

Δυσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ δυσῶδες, *fætid*

Δυσωδία, ας, ἡ, *malus odor, fætor* : ex

Digitized by Google

[illegible] ἄζω, ίσω, p. m. [illegible].
[illegible], ε, ὁ, *infauſtus*, *inauſpicatus*, ex [illegible] & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*. Æol. ὄνυ-[illegible] Poët. οὔνομα.
[illegible], f. ήσω, *pudore afficio*: undè Me-[illegible] *perſuadeo*: δυσωποῦμαι, *eru-*[illegible] *beſco*: &
[illegible], ας, ἡ, *pudor*: ex δὺς & ὢψ, ὠπὸς, [illegible] quod ab ὄπλομαι, *video*.
[illegible], f. ήσω, *difficulter cuſtodio*: à δύσω-[illegible] *cuſtoditu difficilis*: ab ὖρος, *cuſtos*.
[illegible], 3. pl. ejuſd. f. 1. m.
[illegible], ε, ὁ, *urinator*, *qui aquas ſubit*. Th. [illegible] vel δύω, *ſubeo*.
[illegible] Poët. pro δύο, *duo*: gen. dual. δυοῖν, & [illegible], dat. δυσί. Eſt & δύω, *ſubeo*, [illegible] vide δύνω.
[illegible], ε, ὁ, *qui duodecies currit*, vel [illegible] *conficit*.
[illegible], δυώδεκα, & δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *DUODECIM*, ἄκλιτα.
[illegible], *duodecim menſium*, δυωδεκά-[illegible] τέλος περᾶσαι, id eſt, *annuum ma-*[illegible] *tranſigere*: ex δυώδεκα, *duode-*[illegible] & μὴν, μηνὸς, *menſis*.
[illegible], *duodecim annorum*: ex δυώδε-[illegible] ἔτος, *annus*.
[illegible], άτη, ατον, *duodecimus*: ex δύω & [illegible], *decem*.
[illegible], Att. & Ion. pro δυοῖν, *duorum*, gen. [illegible] à δύω.
[illegible] Apoc. pro δῶμα, & δώματα, *domus*, [illegible], *ſtruo*.
[illegible], a. 2. ſub. act. à δίδωμι, *do*.
[illegible], οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim*, ἄκλιτον.
[illegible], ε. ὁ ϗ ἡ, *qui duodecim flex-*[illegible]. Ex δώδεκα & κάμπτω, *flecto*.
[illegible], *duodecies*, ex δύο & δέκα.
[illegible], ὁ ϗ ἡ, *duodecim menſium*, ſub-[illegible] χρόνος, *tempus*.
[illegible], *qui per duodecim dies alicubi* [illegible] *vel abeſt*: &
[illegible], η, ον, *duodecimus*: ex δύο & δέ-[illegible], *decem*.
[illegible], ε, τὸ, *duodecim tribus*: q. δώ-[illegible] φυλαί.
[illegible], adv. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. [illegible] τῆς Δωδώνης.
[illegible], ε, *DODONÆUS*: à
[illegible], ης, ἡ, *DODONA*: ſylva Epiri & [illegible] Vide Steph.
[illegible], ης, η, Att. pro δοίην, ης, η, a. 2. opt. [illegible] à δίδωμι, *do*: a. 2. Indic. ἔδων.
[illegible], *dederit*: 3. ſing. a. 2. opt. à δοίη, & [illegible] σι. Sin verò ſit δώησι, erit [illegible] ſub. à δώω, δώῃς, δώῃ, & Ion. [illegible] pro δῶ, δῷς, δῷ, à δίδωμι, *do*.
[illegible] pro [illegible], *dedit*, pro ἔδωκε, per Apoc. [illegible] a. 1. Sic δῶκαν pro ἔδωκαν, 3. pl. [illegible] verbi δίδωμι, *do*.
[illegible], ὁ Dor. pro δοῦλος, ε, *ſervus*.
[illegible], ατος, τὸ, *domus*, *tectum*: pl. δώματα, & [illegible] pl. δώμασι· hinc Angl. a Dome. [illegible], factum per contractionem. [illegible], p. m. δέδομαι.
[illegible], ε, τὸ, *domuncula*, *cubiculum*, *tec-*[illegible] à [illegible].
[illegible] [illegible] *extruo*: ab eod.

Δώναξ, ακος, ὁ, Dor. & Poët. pro δόναξ, *arun-do*, quod vide.
Δώομεν, per Syſtolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν. 1. pl. a. 2. ſub. act. à δίδωμι, *do*.
Δῶρ' pro δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ε, τὸ, *donum*.
Δωρὰ, ᾶς, ἡ, *donum*, *donatio*: &
Δωρεὰν, adv. (ſub. κατὰ) *gratis*, *immeritò*, *fruſtra*. Th. δῶρον, *donum*.
Δωρέομαι, -ῦμαι, & Poët. δωρέω, -ῶ, *dono*, *largior*: f. ήσομαι. perf. paſſ. δεδώρημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐδωρησάμην.
Δώρημα, ατος, τὸ, *donum*, *beneficium*: &
Δωρητὸς, ῦ, ὁ, *muneribus placabilis*, ſeu *cor-ruptus*, item *donatus*: à p. paſſ. verbi δω-ρέομαι.
Δωριάζειν, *Doricè loqui*: Poët. pro δωρίζειν, quod à
Δώριος, ία, ον, Poet. pro Δωρικὸς, ἡ, ὸν, *Do-ricus*, *a*, *um*. Dicitur & Δωριεὺς, ῆος, ὁ, item.
Δωριῆς, Att. pro Δωριεῖς· &
Δωρὶς, ίδος, ἡ, pro Δωρική.
Δωρὶς, ίδος, ἡ, *Doris*: regio: item nomen Nymphæ.
Δωρίσδεν, Dor. δωρίζειν, *loqui Doricè*.
Δωριστὶ, ahv. *Doricè*.
Δωροδοκέω, f. ήσω, *donis inhio*, *munera capio*: item *muneribus corrumpo*: acc. pl. part. præſ. δωροδοκῆντας· ex δῶρον, *donum*, & δέχομαι, *capio*.
Δωροδόκημα, ατος, τὸ, *munus per corruptio-nem acceptum*: à præced. perf. paſſ.
Δωροδοκία, ας, ἡ, *munerum acceptio*, *ſordes*.
Δωροδόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, *munerum acceptor*, *do-nis inhians*: à δῶρον & δέχομαι, *capio*.
Δωροκοπεῖν, Eccleſiaſt. xxxiii. *munera prava offerre*.
ΔΩΡΟΝ, ε, τὸ, *donum*: item *palmus minor*: hinc fortè manavit Angl. Dowry.
Δωροφάγος, ε, ὁ, *qui devorat dona*, *doni-vorus*: ex δῶρον, *donum*, & φάγω, *edo*.
Δωροφόρος, ε, ὁ, Poët. *qui dona fert alicui danda*, ex δῶρον & φέρω.
Δωρύττομαι, Dor. pro δωρῦμαι.
Δὼς, ἡ, *DOS*, *donum*: indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, *do*.
Δωσέμεναι, Dor. pro δώσειν, f. 1. inf. act. ejuſd. verbi.
Δώσῃ, *tradat*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. Poët. pro δώκῃ, ab a. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, ab eod.
Δῶσι, Ion. pro δῷ, 3. ſing. a. 2. ſub. Sin abſque ι, eſt, 3. pl. ejuſd. temporis, verbi ſupradict.
Δωσεῦντι, Dor. pro δώσουσι, 3. pl. f. 1. ejuſd.
Δωσεῦντ', pro δώσουσι, 3. pl. f. 1. δώσω, verbi δίδωμι.
Δωσῶ, Dor. pro δώσω, f. 1. act. ejuſd.
Δώσω, f. 1. act. ejuſd. verbi.
Δώτῃ, *datori*: dat. ſing. à δώτης, ε, ὁ, *da-tor*: ſed uſitatiùs δότης. Th. δίδωμι.
Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. pro δοτὴρ, *donator*: ab eod. th.
Δωτῆρες, ejuſd. nom. pl.
Δωτινάζειν, *dona colligere & accipere*: à δω-τίνη, *donum*, quod vide.
Δωτίναν, Dor. pro δωτίνην, acc. ſing. à
Δωτίνη, ης, ἡ, *munus*, *donum*, propriè quod con-

Digitized by Google

conſumitur, ut *vinum*, *veſtis*: à δωτὸς, gen. inuſit. τῦ δὼς. Th. δίδωμι.

Δωτίνησι, *donis*: ejuſd. dat. pl. Ion.

Δώτορες, nom. pl. à δώτωρ, quod vide.

Δωτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Δώτωρ, ορος, ὁ, *DATOR*, *donator*: à δίδωμι.

Δώωσ' pro δώωσι, *dediſſent*: per Epenth. Ion. & Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. ſub. ab eod.

E.

E, Nota quintæ apud Græcos literæ, ſignum etiam numeri quinarii. Tum & ι, Æol. in multis pro α.

Ἒ, *HE*, dolentis particula, quæ geminari ſolet. item

Ἓ, *SE*, pronomen acc. caſus, ab ὗ, οἷ, *ſui*, *ſibi*: inde ἑὸς, ῦ, *ſuus*, σφέος, σφωίτερος, & σφέτερος, υ, idem.

Ἔα, *Ah*, *vah*, adv. querentis vel admirantis, ab

Ἔα, *ſine*: præſ. imperat. pro ἔαε, vel imperf. verbi ἐάω, *ſino*.

Ἔα, Ion. & Poët. Ectaſi ἦα pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἑὰ, & ἃ *ſua bona*, *peculium*: ex ἑὸς, *ſuus*, vid. ἕ, *ſe*.

Ἐᾷ, *concedit*: 3. ſing. præſ. ab ἐάω, *ſino*, f. ἐάσω. a. 1. ſub. ἐάσω, ῃ, ῃ, p. εἴακα.

Ἐάα, *ſinit*, Poët. pro ἐᾷ, per Pleon. τῦ α.

Ἔαγα, ας, ε, *fregi*: p. m. Att. pro ἦγα per reſolutionem augmenti η in εά, (quod frequens etiam in aliis temporibus) ab ἄγνυμι ſeu ἄγω, *frango*; f. ἄξω. p. ἦχα, & ἔαχα. p. m. part. ἐαγώς. a. 1. ἦξα, & ἔαξα· &

Ἐάγην, *fractus ſum*: Att. eod. modo pro ἤγην, ejuſd. a. 2. paſſ. Hinc a. 2. part. paſſ. ἐαγεὶς, inf. ἐαγῆναι.

Ἔαδα, ας, ε, *demulſi*: pro ἦδα, præt. m. Att. reſolutione augmenti η in εα pro quo εὔαδα. Poët. ab ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo*: præt. m. part. ἑαδὼς pro ἡδὼς· ſic in a. 2. ἕαδον pro ἧδον, Æol. εὔαδον.

Ἑαδότα, *placentem*: pro ἡδότα, ejuſd. p. m. part. acc. ſing.

Ἔακα, *permiſi*: pro εἴακα, p. act. verbi ἐάω, *ſino*: f. σω.

Ἐάλη, *convolutus eſt*, *involvit ſe*, *occultavit ſe*: Att. reſolutione augmenti η in εα, pro ἥλη, a. 2. paſſ. Ion. ἄλην· unde part. ἀλεὶς, ἐῖσος. Aut ab ἀλῶ, *declino*, *vito*: aut ἐάλη per Metaplaſm. pro ἐάλω, quod eſt Att. pro ἕλω, ab ἧλον, a. 2. verbi ἁλίσκω, *capio*. Alii legunt ἑάλη, Att. ſeu Ion. pro ἥλη, a. 2. verbi ἄλημι, *declino*: a. 2. part. ἀλείς.

Ἑάλωκα, *captus ſum*: Att. eod. modo pro ἥλωκα. perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio*. p. ἁλώσω. a. 2. ἧλων. a. 2. part. ἁλούς. inf. ἁλῶναι, & paſſ. ἀλῆναι.

Ἑάλων, *captus fui*: Att. ſimilitèr pro ἥλων, a. 2. ejuſd. verbi Præt. autem & a. 2. paſſivè ſumuntur.

Ἐ'ΑΝ, *ſi*: conjunct. connexiva conſtruitur cum ſubj. & opt. Et ἂν pro ἐὰν, quæ ſæpè ſunt μόρια δυνητικὰ, *particulæ potenti*[...] & ſæpè poſtponuntur, ut εἴπερ ἂν, *iſſem*: quandoque deeſt ἂν· ſed rariùs [...] ponitur: ut ὃς ἐὰν, *quicunque*: ὃ, τ[...] ποιεῖτε, Col. iii. 23. *quodcunque fece*[...] idem quod ὅ ἐάν τι, Eph. vi. 8. ἐάν [...] *ſiquis*: ἐὰν μὴ, *niſi*: ἐὰν δὲ μὴ, *ſin a*[...] *alioqui*: ἐάντε, *ſive*.

Ἑάνδανον, *placebam*: imperf. Att. & [...] pro ἥνδανον, εα pro augmento η, [...] ἁνδάνω, *placeo*.

Ἑανὸς, ῦ, ὁ, *indutu pulcher*, *tenuis*, *ſub*[...] adject. propriè *peplus*: ab ἕω, *induo*. [...] quando de ſtanno dicitur, & tum eſt *f*[...] q. ῥεανὸς, à ῥέω, *fluo*. Tum etiam [...] ſtantivè uſurpatur, & Epitheton adj[...] tur, ἑανῦ νεκταρέυ, *veſtis nectarea*, [...] Et tunc ponitur pro ἑανὸς πέπλος, [...] pro ἱμάτιον· ſæpè enim Epitheta pon[...] pro ſuis ſubſtantivis.

Ἐάνπερ, conj. *ſi modo*.

Ἕαται, Att. vel Ion. pro ἧνται· & [...] pro ἧντο· ab ἧμαι, *ſedeo*.

Ἔαξα, *fregi*: a. 1. Att. reſolutione aug[...] ti pro ἦξα, verbi ἄγνυμι vel ἄγω, *fr*[...] Vide ἔαγα.

ἜΑΡ, ρος, τὸ, & contract. Poët. ἦρ, [...] & Ion. εἶαρ, *Ver*.

ἘΑΡ, ſumitur etiam pro *ſanguine* & *pi*[...] *dine*.

Ἐαρινὴ, ῆ, f. g. ab

Ἐαρινὸς, ῦ, *vernus*: & per Epenth. εἰα[...] Th. ἔαρ, *ver*.

Ἐαροτροφὴς, ὁ ϗ ἡ, *vere nutritus*, *vernus* [...] ἔαρ, *ver*, & τρέφω, *alo*: p. m. τέτ[...]

Ἐᾷς, *ſinis*: 2. ſing. præſ. ind. verbi [...] Tum ἔασ' pro ἔασι, *permiſit*: a. 1. [...] ejuſd. verbi.

Ἑὰς, *ſuas*, pro ἅς.

Ἕασα, Att. pro ἧσα, a. 1. act. verbi ἁν[...] *placeo*: vide ἔαδα.

Ἐάσαμεν, *ſivimus*: 1. pl. a. 1. Ion. ἐα[...] σαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. ἐάσαι, a. 1 [...] act. verbi ἐάω, *ſino*; f. ἐάσω. p. εἴακ[...] 1. εἴασα.

Ἐάσετε, 2. pl. f. 1. act. ἐάσῃς *ſinis* [...] ſing. a. 1. ſub. ab eod. th.

Ἔασι, Ion. & ἔασσι, Poët. pro εἰσὶ [...] (ut τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι) ab [...] *ſum*.

Ἔασκε, *dimittebat*: imperf. Ion. pro [...] verbi ἐάω, *ſino*.

Ἐάσομεν, 2. pl. f. 1. act. verbi ἐάω, [...] f. ἐάσω. p. εἴακα.

Ἔασσα, ας, Dor. pro ὖσα, ης, præſ. pa[...] g. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἕαται & ἕατο Ion. pro ἧνται & ἧντο, [...] μαι, *ſedeo*: quod formam præteriti, [...] ſentis autem habet ſignificationem. [...] inuſ. ἕω.

Ἔατε, Ion. pro ἦτε, 2. pl. imperf. verbi [...] *ſum*.

Ἐατέον, *ſinendum*: verbale ab ἐάω, *ſino*.

Ἑαυτῦ, ῆς, ῦ, & contractè αὑτῦ, ῆς, ῦ, [...] ἑαυτῷ, &c. *ſuipſius*, &c. caret nominat[...] & ἑαυτοὺς pro ἀλλήλυς, *alterutrum*, 1 [...] vi. 7. Eph. iv. 32. Col. iii. 16. 1 T[...] v. 13. Heb. iii. 13. & ſic intellige [...]

Digitized by Google

[illegible] ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, *ſuperædificantes* [illegible] *invicem*. Ex ἓ pro οὗ, *ſui*, & αὐτοῦ. [illegible] num. eſt tertiæ perſonæ, nec non [illegible] ἀφ' ἑαυτοῦ, *à te*, &c. in pl. eſt [illegible] perſonarum, ἑαυτῶν, *noſtri*, *veſtri*, [illegible].

[illegible] *conſpectus ſum*: Att. pro ἤφθην, a. 1. [illegible] ἅπτομαι. Vel ἑάφθην, Ion. Dia- [illegible] pro ἥφθην, a. 1. paſſ. ab ἕπομαι, *ſe-* [illegible]

[illegible], *ſino*, *permitto*: imperf. εἴαον, -ων, -αες, [illegible], f. ἐάσω, a. 1. εἴασα. a. 1. [illegible] ἔασον, άτω. a. 1. part. ἐάσας, [illegible] perf. εἴακα. recipit ι poſt ε pro aug- [illegible]

[illegible] *ſuorum*: gen. pl. Æol. pro ἑῶν. ab [illegible] ὸν, *ſuus*, *a*, *um*. Alii legendum cen- [illegible], & derivant ab ἐὸς, ὰ, ὸν. idem [illegible], vel ἠὺς, *bonus*.

[illegible] Dor. pro ἔβη, *venit*: ab ἔβην, a. 2. [illegible] βαίνω, *eo*, f. βήσομαι. Item Laco- [illegible] pro ἔα, *ſine*, interpoſito β ab ἐάω, [illegible]

[illegible] 3. ſing. a. 1. act. à βαδίζω, *vado*, [illegible] & Dor. ἔβα. Th. βαίνω, *eo*.

[illegible] *ibat*: imperf. act. à βαίνω, *eo*, f. [illegible] a. 2. ἔβην.

[illegible] ες, ε, *jeci*: a. 2. act. verbi βάλλω, [illegible] f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 1. paſſ. ἐβλή- [illegible] p. m. βέβολα.

[illegible] per Sync. Poet. pro ἔβησαν, 3. pl. a. [illegible] Sic ἔβα pro ἔβη, ab ἔβην, verbi βαί- [illegible] f. βήσομαι.

[illegible] *tingebatur*: 3. ſing. imperf. paſſ. [illegible], *intingo*, *mergo*: f. ψω. præt. βέ- [illegible]

[illegible] *caligârunt*, 3. pl. a. 2. paſſ. [illegible] duplici augmento, verbi βαρύοπτομαι· [illegible] ex βαρὺς, *gravis*, & ὄπτομαι, *video*, [illegible] valeat eſſe a. 1. verbi βαρυωπτέω, *viſu* [illegible] *gravato*; ab iiſd. th.

[illegible] pro ἔασον, *ſine*: a. 1. imperat. act. [illegible] β Laconicè, ab ἐάω, *ſino*. La- [illegible] & Syracuſii dixerunt ἐβάω.

[illegible], ας, ε, *portavi*: a. 1. ind. act. à [illegible], f. σω.

[illegible] *tinctus ſum*: a. 2. paſſ. ἔβαφον, [illegible]: a. 2. ind. act. pro ἔβαπον, eupho- [illegible] gratiâ, verbi βάπτω, *tingo*, *mergo*: [illegible] ψω. p. βέβαφα.

[illegible], η, ον, perf. part. paſſ. &

[illegible], 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσ- [illegible], *abominor*. Th. βδέω, *pedo*.

[illegible], ε, *qui ſeptimâ die aliquid facit*, [illegible]; &

[illegible], άδος, ἡ, *HEBDOMADA*, *ſepti-* [illegible], *numerus ſeptenarius*, *ſeptima dies*, [illegible] *ſeptima quæque dies*: ab ἑπτὰ, *ſeptem*.

[illegible], ης, (ſubint. ἡμέρα) *ſeptima dies*: [illegible]

[illegible], η, Poët. pro ἕβδομος, *ſepti-* [illegible]; &

[illegible], οἱ, αἱ, τὰ, *ſeptuaginta*, ἄκλι- [illegible] Th. ἑπτὰ, *ſeptem*.

[illegible], *ſeptuaginta ſex*; leg. tanquam [illegible], ex ἕξ, *ſex*, & ἑβδομήκον- [illegible]

[illegible], adv. *ſeptuagies*: &

Ἑβδομηκοστὸς, οῦ, *ſeptuageſimus*. Th. ἑπτὰ *ſeptem*.

Ἕβδομος, η, ον, *ſeptimus*, *a*, *um*: τῇ ἑβδόμῃ (ſubint. ἡμέρα) *die ſeptimo*, ab eod. th.

Ἐβεβαίωσε, 3. ſing. a. 1. act. à βεβαιόω, *confirmo*, f. ώσω, p. βεβεβαίωκα. Th. βέβαιος, *firmus*.

Ἐβεβλήμην, σο, το, *ictus eram*: pluſq. p. paſſ. à βάλλω, *jacio*: f. λῶ. p. paſſ. βέβλημαι.

ΈΒΕΝΟΣ, ſive ἔβενος, ου, ὁ, *EBENUS*, lignum graviſſimum.

Ἑβὲρ, ὁ, vel leni ſpiritu, Ἐβὲρ, nom. viri ἄκλιτον, *tranſiens*.

Ἔβην, ης, η, *veni*: a. 2. ind. act. à βαίνω, *venio*, f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. part. βάς.

Ἔβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. tanqu. à βάω, verbi βαίνω, *venio*: ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ejuſd.

Ἐβήσετο, imperf. verbi βήσομαι, quod Poët. more ex fut. in præſens tranſlatum eſt. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐβιήσατο & ἐβιάσατο, *per vim ademit*: 3. ſing. a. 1. m. à βιάω. f. ήσω. Th. βία, *vis*.

Ἐβίου, 3. ſing. imperf. act. à βιόω, *vivo*: f. ώσω. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. Th. βίος, *vita*.

ΈΒΙΣΚΟΣ, ου, ἡ, ſeu ἰβίσκος, herba quæ & ἀλθαία vocatur, *HIBISCUS*, *ALTHÆA*, *malva ſylveſtris*.

Ἐβίων, *vixi*, a. 2. ind. act. à βιόω, vide ἐβίου.

Ἔβλαβον, *nocui*, a. 2. ind. act. ab ἐβλάβην, a. 2. paſſ. à βλάπτω, *noceo*: f. ψω. p. φα.

Ἐβλάκευμαι, *diſſolutus ſum*: Att. pro βεβλάκευμαι. p. paſſ. verbi βλακεύω, *ſocordiæ me dedo*. Th. βλὰξ, ακὸς, ὁ, *piſcis quidam omninò inutilis*.

Ἔβλαμμαι, Att. pro βέβλαμμαι, perf. paſſ. verbi βλάπτω, *noceo*: f. ψω. p. φα.

Ἐβλαστηκότες, Att. pro βεβλαστηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, *germino*: f. ήσω.

Ἐβλάστησα, ας, ε, a. 1. act. &

Ἔβλαστον, *germinavi*: a. 2. ind. act. ejuſd. verbi, q. à βλαστέω· ut ἥμαρτον ab ἁμαρτέω ſeu ἁμαρτάνω.

Ἐβλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βλασφημέω, *impiè loquor*: ex βλάπτω, *lædo*, & φήμη, *fama*.

Ἔβλαψα, ας, ε, & in 3. pl. ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, *noceo*: f. ψω.

Ἔβλεπον, ες, ε, imperf. act. verbi βλέπω, *video*: f. ψω.

Ἔβλητο, per Sync. pro ἐβέβλητο, pluſq. perf. paſſ. verbi βάλλω, *jacio*, quaſi à βλέω. Niſi quis eſſe velit imperf. à βλῆμαι.

Ἐβόα, *clamabat*: 3. ſing. imperf. verbi βοάω, *clamo*: f. ήσω. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα, ας, ε.

Ἐβοηθησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi βοηθέω, *ſuccurro*, *auxilior*: f. ήσω.

Ἔβοσκον, ες, ε, imperf. verbi βόσκω, *paſco*: f. ήσω.

Ἐβουλέατο, & ἐβούλευντο, Ion. pro ἐβούλοντο, 2. pl. imperf. verbi βούλομαι, *volo*.

Ἐβούλευκα, Att. pro βεβούλευκα, perf. act. verbi

Digitized by Google

verbi βυλεύω, conſulto: f. σω. Th. βυλή.

Ἐβύλευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐβυλευσάμην, ω, ατο. a. 1. m. ejuſd. verbi.

Ἐβυλήθην, volui: a. 1. ind. paſſ. à βύλομαι, volo: f. βυλήσομαι. q. à βυλέω. Th. βούλομαι, volo.

Ἐβούλυ, 2. ſing. ἐβούλετο, 3. ſing. imperf. ejuſd.

Ἐβραΐζω, f. ίσω. Hebræorum more loquor, ſeu vivo: &

Ἐβραϊκος, ῦ, HEBRAICUS: &

Ἑβραῖος, αία, αῖον, HEBRÆUS, a, um, ab Ἐβερ, ὁ, Parens Hebræorum, ut Gen. x. 21. Numb. xxiv. 24. alii alitèr ἐτυμολογίζυσι, ut videre eſt apud Voſſ. in Etymol. ad verbum ſupra.

Ἑβραΐς, ΐδος, ἡ, Hebræa: Ἑβραΐς διάλεκτος, lingua Hebræa: &

Ἑβραϊστὶ, adv. Hebraicè: ab eod.

Ἐβράσθην, ebullitus ſum: a. 1. paſſ. verbi βράζω, vel βράσσω, ferveo, bullio.

Ἔβραχ' pro ἔβραχε, &

Ἔβραχον, ες, ε, madefeci: a. 2. ind. act. à βρέχω, madefacio: undè a. 2. paſſ. ἐβράχην. part. βραχεὶς. Alii volunt eſſe imperf. à βράχω, crepitum do, ſonum.

Ἔβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βρέχω, pluo.

Ἐβρόντησε, a. 1. ind. act. à βροντάω, tono: f. ήσω. Th. βροντὴ, tonitru.

Ἕβρος, propr. nom. fluvii in Thraciâ.

Ἐβρυχᾶτο, 3. ſing. imperf. paſſ. à βρυχάομαι, rugio. Th. βρύχω, f. ξω, frendo.

Ἔβρων, a. 2. verbi βρῶμι, ut ἔδων, ex δίδωμι. Exponitur apud Heſych. pro ἔδακεν. ἔφαγεν.

Ἐβώσατο, Dor. pro ἐβοήσατο, vocavit: a. 1. m. &

Ἔβωσεν pro ἐβόησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo: vide Heſych,

Ἐβώσθησαν, Ion. pro ἐβοήθησαν, celebres facti ſunt: 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Sic ἐβώσθητε, per Craſin pro ἐβοήθητε, 2. pl. a. 1. paſſ. verbi βοάω, clamo.

Ἐγανώθην, gaviſus ſum: a. 1. ind. paſſ. à γανόω, voluptate afficio. f. ώσω. Th. γάνος, lætitia.

Ἐγγαγὶς πέτρα, eadem gemma quæ γαγγίτις. ab ἐν & Γάγγης, quia in Gange reperitur.

Ἐγγαστρίμαντις, uti στερνόμαντις, quæ à μάντις, vates: &

Ἐγγαστρίμυθος, υ, ὁ, ventriloquus, quia habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθύμενον. item magus, ariolus: apud LXXII.

Ἐγγέγαα, p. m. verbi ἐγγίνομαι, tanq. ex ἐγγάω, & in 2. dual. p. m. ἐγγεγάατον, & metri causâ per Sync. ἐγγέγατον ſic ἐγγέγαμεν pro ἐγγεγάαμεν, & part. ἐγγεγαὼς, υῖα, &c. Th. γίνομαι, naſcor.

Ἐγγεγύηκα, pollicitus ſum; pro ἠγγύηκα, perf. (augmento ſyllabico intrinſecus aſſumpto) verbi ἐγγυάω, ſpondeo: f. ήσω. Th. ἐγγύη, ſponſio.

Ἐγγεγυμνασμένος, p. part. paſſ. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor. Th. γυμνὸς, nudus.

Ἐγγειβάτον, υ, τὸ, hydraulicum inſtrumentum, humano more perambulans: quaſi ab ἔγγειον βαίνειν, Vitruv. engibata dicit.

Ἔγγειος, & ἔγγαιος, ὁ ϗ ἡ, qui in ſeu in ipſo ſolo eſt, δανείσματα ἔγγει usuræ in fundis.

Ἐγγείτνιος. υ, vicinus: à γείτων, ονος, idem.

Ἐγγελάω, f. άσω, irrideo: ἐγγελᾶν τιν cui illudere: ex ἐν & γελάω, rideo.

Ἐγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena, ingenitus, ſanguineus: ex ἐν & γίνομαι, naſcor.

Ἐγγένηται, 3. ſing. a. 2. ſub. m. ἐγγενό υ, a. 2. part. m. ab ἐγγίνομαι, inſu naſcor. Th. γίνομαι, naſcor: f. 2. γ μαι, a. 2. m. ἐγενόμην. a. 2. ſub. m νωμαι, ῃ, ηται.

Ἐγγίζω, appropinquo, accedo, immineo, cum dat. itam accuſ. ſequente εἰς, πρὸς· imperf. ἤγγιζον, ες, ε. f. 1. ἐ Att. ἐγγιῶ. p. ἤγγικα. ἐγγίσας, a. 1. act. Th. ἐγγὺς, propè.

Ἐγγίνεσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, licere: ut συμβαίνειν, decidere, contingere: ab

Ἐγγίνομαι, ſeu -γίγνομαι, inſum vel inn interſum, interjicior, (de tempore) & infinit. licet. Th. γίνομαι.

Ἔγγιον, adv. propius: comparat. ab propè.

Ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. ἐγγίζω, quod vide.

Ἔγγιστα, adv. proximè: ſuperlat. ab propè, comp. ἔγγιον· & ἐγγυτέρω, ἐ τω, & ἐγγύτατα.

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fiſſura: in os fractum ad ſubjectam membranam γίζει, id eſt. appropinquat.

Ἐγγλυκάζω, Heſych. & ἐγγλυκαίνω, &

Ἐγγλύσσω, dulcedinem affero, qu. ind γλύσσον eſt dulcior, pro γλυκίων, à κὺς, dulcis.

Ἐγγλύφειν, inſculpere: à γλύφω, vel γλ ſculpo.

Ἐγγόνατον, υ, τὸ, ſpecies horologii, apud truv. lib. ix. q. in genu plicatum, an gulatum: ſic ἐγγώνατον.

Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis: &

Ἔγγονος, υ, ὁ, nepos: & ἔγγονον, fœtu ab ἐν & γόνος, proles, à γίνομαι, naſcor.

Ἔγγραπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, inſcriptus, à 3. præt. paſſ. verbi ἐγγράφω.

Ἐγγραυλὶς, piſcis, ex apuarum genere.

Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio: &

Ἔγγραφος, υ, ὁ ϗ ἡ, ſcriptus: cui o ἄγραφος· ab

Ἐγγράφω, inſcribo, inſculpo: f. ψω. p. γράφα. a. 1. ἐνέγραψα. præt. paſſ. γραμμαι. part. ἐγγεγραμμένος. Th. φω, ſcribo. Inde Angl. to engrav engraff.

Ἐγγυαλίζω, f. ίσω, & ξω· in manus pr inſero, præbeo: ab ἐγγύη, ſponſio: γύαλον, manûs cavitas.

Ἐγγυαλίξαι, tradere ejuſd. a. 1. inf. ac ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act.

Ἐγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. ab

Ἐγγύαω, f. ήσω, ſpondeo, promitto, deſpo ab ἔγγυος, præs, quod ab

ἘΓΓΥΗ, ης, ἡ, ſponſio, fidejuſſio: q. ἐν

Digitized by Google

[illegible] in manibus deponit.

[illegible], ας, ε, *ſpoſpondi*, pro ἠγγύησα. a. 1. [illegible] verbi ἐγγυάω, quod vide.

[illegible], εως, ἡ, *fidejuſſio*, *vadimonium* : &

[illegible] ου, ὁ, *ſponſor*, *fidejuſſor*. Th. ἐγγύη.

[illegible], ου, ὁ, *promiſſus* : ἐγγυητὴ, *ſponſa*, [illegible] : ab eod. th.

[illegible], *propè* : &

[illegible] Poët. pro ἐγγὺς, *propè*, cum gen.

[illegible]ζομαι, *exerceor* : hinc præſ. part. [illegible] ἐγγυμναζόμενος. a. 1. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, *exerceo* : f. [illegible] Th. γυμνὸς, *nudus*.

[illegible] ου, ὁ ϗ ἡ, *præs*, idem quod

[illegible] ου, ὁ, *ſponſor* : ex ἐν & γυῖον, *ma*[illegible] Th. ἐγγύη, *ſponſio*.

[illegible], adv. *prope* : cum gen. ſæpè abſo[illegible] & pro ἐγγύθεν.

[illegible], & ἔγγιςος, *proximus* : &

[illegible], ἐγγύτατα, & ἔγγιςα, adv. *proxi*[illegible] ſuperl. &

[illegible], & ἐγγίων, *propior*, *propinquior*, [illegible] : &

[illegible], & ἔγγιον, adv. *propiùs*, comparat. [illegible] *propè*.

[illegible], *ſcripſeram*, pluſq. perf. act. [illegible] γραφέω, Att. pro γράφω, *ſcribo* : [illegible]

[illegible], *genuiſti*, Ion. pro ἐγείνω. 2. ſing. a. [illegible] ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γίνομαι, [illegible] a. 2. m. ἐγενόμην, ου, ετο. p. m. γέ[illegible] a. 1. m. ἐγεινησάμην & ἐγεινάμην.

[illegible] a. 1. inf. act. ἔγειρε, *ſurge* : a. [illegible] m. ab ἐγείρω, *ſuſcito* : ἐγείρειν [illegible] τινὰ τοῖς νικαφόροις, id eſt, *vic*[illegible] *aliqua ſplendido carminis ornamento* [illegible]*re*.

[illegible], *ſuſcitavit*, a. 1. Ion. ἐγείρη, *ſuſci*[illegible] 3. ſing. præſ. vel a. 1. ſub. ab eod. [illegible]

[illegible] τοὶ λιγὺν ἐπέων οἶμον, Pindar. *Ex*[illegible] *alicui canoram carminum viam*, id eſt, præclarum carmen in alicujus laudem [illegible] ſeu canere.

[illegible], gen. Dor. pro ου, præſ. part. paſſ. verbi ἐγείρω, *excito*.

[illegible], *excito*, *expergefacio* : f. ἐγερῶ. p. [illegible] Att. ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. præſ. paſſ. ἐγείρομαι, *reſurgo*, *excitor* : perf. paſſ. [illegible] Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐγέρθην, ης, η. a. 1. imperat. paſſ. [illegible] a. 1. inf. paſſ. ἐγερθῆναι. a. 1. part. paſſ. ἐγερθεὶς. f. 1. paſſ. ἐγερθήσομαι, [illegible] a. 1. m. ἐγειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἔγειραι. p. m. ἤγορα, Att. [illegible], & cum Epentheſi literæ ρ, ἐγρήγορα, undè part. præt. m. ἐγρηγορὼς, ότος, [illegible] : undè ἐγρήγορος, *vigil*, & ἐγρη[illegible], & per Aphær. γρηγορέω, *vigilo*.

[illegible], ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, a. 1. [illegible] γελάω, *rideo*.

[illegible], *riſit*, a. 1. Poët. gem. σσ. à γε[illegible], *rideo* : f. άσω.

[illegible] f. verbi γέμω, *onuſtus ſum*.

[illegible], a. 1. ind. paſſ. ἐγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à γεννάω, *gigno* : f. ήσω. Th. γίνομαι, *naſcor*.

[illegible], ας, ε, a. 1. verbi γεννάω, *gigno*,

2

quod vide.

'Εγενόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐγένοντο, a. 2. m. verbi γίνομαι, *ſum*, *fio*.

'Εγεντο, *factus eſt*, Dor. vel per Sync. pro ἐγένετο, 3. ſing. a. 2. m. ab eod. verbo.

'Εγέρθην, *ſum experrectus*, a. 1. ind. paſſ. hinc Ion. ἔγερθεν, Dor. ſeu Bœot. pro ἐγέρθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ind. ἐγερθεὶς, a. 1. part. ἐγερθῆναι, a. 1. inf. ἐγέρθητε, 2. pl. a. 1. imperat. paſſ. ab ἐγείρω, *ſuſcito*.

'Εγέρσιμος, ου, *excitabilis* : ab ἐγείρω, *excito*.

'Εγερσις, εως, ἡ, *reſurrectio*, *excitatio*, *exſtructio* : à 2. perſ. paſſ. ἔγερσαι, ab ἐγείρω, *reſurgo*.

'Εγηγέρατο, Ion. & Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.

'Εγήγερμαι, σαι, ται, *excitatus ſum*, Att. pro ἤγερμαι. perf. ind. paſſ. & part. ἐγηγερμένος, ejuſd. verbi.

'Εγήθην, *lætatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. à γηθέω, *gaudeo*, f. ήσω.

'Εγημα, ας, ε, *matrimonium contraxi*, a. 1. ind. act. verbi γαμέω, tanq. à γάμω. Alii tamen per Sync. ex ἐγάμησα, factum aiunt, α in η converſo, unde part. γήμας. Vide γῆμα.

'Εγήρα, pro ἐγήρη, ut ἔβα pro ἔβη, à γήρημι, inuſ. Poteſt tamen & à γηράω deduci, *ſeneſco*. Th. γῆρας, *ſenectus*.

'Εγκάειν, Ion. & Att. pro ἐγκαίειν, *incendere*. Th. καίω, *uro*.

'Εγκάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inſidiator*, q. immiſſus, ab ἐγκαθίημι, *immitto* : ab ἐν, κατὰ, & ἵημι, *mitto*.

'Εγκαθῆμαι, *inſideo*, *ſedeo*, *deliteſco*.

'Εγκαθίζειν θρόνῳ, *in ſolio ſedere*, pro ἐγκαθίζεσθαι. Vide καθίζω.

'Εγκαθίςημι, *interſum*, *conſtituo*, *interpono* : ἐγκαθεςὼς, *interpoſitus* : ab ἵςημι.

'Εγκαινία, ων, τὰ, *ENCÆNIA*, feſtus dies novi operis memoriæ dicatus : ab ἐν & καινὸς, *novus*.

'Εγκαινίζω, *dedico* : f. ίσω, p. ἐγκεκαίνικα. a. 1. ἐνεκαίνισα. perf. paſſ. ἐγκεκαίνισμαι, ab ἐγκαίνια, quod vide.

'Εγκαινισμὸς, ου, ὁ, *dedicatio*, à præced. perf. paſſ.

'Εγκαιρὸς, *opportunus*, *tempeſtivus* : &

'Εγκαίρως, adv. *opportunè* : à καιρὸς, *occaſio*.

'Εγκακέω, *faſtidio*, *malè in aliquid affectus* ſum : Heſych. ἐγκακοῦμεν, ὑψοῦμεν.

'Εγκαλέω, *in jus voco*, *accuſo* ; cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, -ουν. f. εσω. a. 1. ἐνεκάλεσα. perf. act. ἐγκέκληκα, perf. paſſ. ἐγκέκλημαι, σαι, ται. part. ἐγκαλούμενος, *reus* : ex ἐν & καλέω, *voco*.

'Εγκαλοσκελὴς, *qui habet crura in ligno* : τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, *vinctus numellis*.

'Εγκάλυμμα, ατος, τὸ, *velamentum* : à p. paſſ. ſeq.

'Εγκαλύπτω, f. ύψω, *intego*, *obvelo*. Th. καλύπτω, *tego*.

'Εγκάλυψις, εως, ἡ, *velatio* : à præced. p. paſſ.

'Εγκαναχάομαι, f. ήσομαι, *cachinnum emitto* : à καναχέω, *reſono*.

Digitized by Google

'Εγκαγχέω,

Ἐγκαναχέω, *cum ſonitu inſundo*: ἐγκάναξον, a. 1. imp. act. ἐγκαναχήσασθαι, a. 1. inf. m. th. ἦχος, *ſonus*.

Ἔγκαρ, αρος, ὁ, *cerebrum*: ab ἐν & κὰρ, pro καρ, per Apoc. ἔγκαρος, ου, idem. Th. κάρηνον, *caput*.

Ἔγκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fructum in ſe habens*, *fœcundus*, item *gravida*. Th. καρπὸς, *fructus*.

Ἐγκαρσία, ας, ἡ, *obliquitas*, ab

Ἐγκάρσιος, ὁ ϗ ἡ, *obliquus*. Th. κάρσιος, idem.

Ἐγκαρσίχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iracundus*, *amarus*, *injucundus*: ab ἐν, κάρα pro κάρηνον, *caput*; & χολὴ, *bilis*.

Ἐγκὰς, *in profundo*: &

Ἔγκασι, dat. pl. per Apoc. pro ἐγκάτοισι· ab

ἘΓΚΑΤΑ, ων, τὰ, *inteſtina*, *viſcera*: Sic & ἔγκατ' pro ἔγκατα, ex ἔγκατος.

Ἐγκαταθῆς, *repoſueris*, 2. perſ. a. 2. ſub. act. ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, *pono*.

Ἐγκατακεῖσθαι, *inſidere*, *accumbere*: præſ. inf. ex ἐν, κατὰ, & κεῖμαι, *jacio*.

Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ*, *monumentum*: ex

Ἐγκαταλείπω, *derelinquo*, *deſero in diſcrimine*: f. ψω. p. ἐγκαταλέλειφα. a. 2. ἐγκατέλιπον, ες, ε, *ſuperſtitem reliqui*: a. 2. ſub. ἐγκαταλίπω, ῃς, ῃ· ab ἐν, κατὰ, & λείπω.

Ἐγκαταλιπάνω, *linquo*, *in diſcrimine deſero*.

Ἐγκαταμιγνύω, εις, ει, *inſero*, *immiſceo*: ab ἐν, κατὰ, & μιγνύω, vel μίγνυμι, *miſceo*: f. μίξω. p. χα.

Ἐγκαταπαίζω, *illudo*: ex ἐν, κατὰ, & παίζω.

● Ἐγκαταπήγνυμι, *infigo*.

● Ἐγκατασκευάζω, *intus conficio*.

● Ἐγκατασπείρω, *diſſemino*.

Ἐγκατέβα, Poët. & Dor. pro ἐγκατέβη, *intravit*: a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐγκατέλιπεν, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, quod vide.

Ἐγκάτθετο, *condidit*, per Sync. pro ἐγκατέθετο, 3. ſing. a. 2. m. ab ἐγκατατίθημι, *condo*: ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, *pono*.

Ἐγκατίζεσθαι, Ion. pro ἐγκαθῆσθαι, *ſedere in aliquo loco*. Th. ἵζω, *ſedeo*.

Ἐγκατοικέω, *habito*, *incola ſum*: f. ήσω. p. ἐγκατῴκηκα· ex ἐν & κάτοικος, *incola*: ex κατα & οἶκος, *domus*.

Ἔγκατος, *interior*: ab ἐν & κεῖμαι, *jacio*.

Ἐγκαυχάω, -ῶ, f. χήσομαι, *glorior*.

Ἔγκαφος, *buccella*, *bolus*: ab ἐγκάπτω, *devoro*. Th. κάπτω, *comedo*.

Ἔγκειται, 3. ſing. præſ. ab

Ἔγκειμαι, q. d. *jaceo in*, *inſum*, *inhæreo*, *invado*, *incumbo*, *inſto*: ἐγκείμενος, *inſitus*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐγκεκαίνισται, 3. ſing. perf. paſſ. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, σται· ab ἐγκαινίζω, *dedico*: q. v.

Ἐγκεκαλυμμένος, *occultus*, *velatus*, perf. part. paſſ. ab ἐγκαλύπτω, f. ψω. Th. καλύπτω, *tego*.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui ineſt κέλαδος*, *ſtrepitus*: τὰ ἐγκέλαδα, *animalcula de genere inſectorum*: &

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, *Enceladus*, nom. gigantis.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, *hortor*, *incito*: κε idem. Th. κέλω, *jubeo*.

Ἐγκεντρίζω, *inſero*: f. ίσω, p. ἐγκεκέν a. 1. ἐνεκέντρισα. a. 1. inf. ἐγκεντρίσ 1. ind. paſſ. ἐνεκεντρίσθην, *inſitus fui*: paſſ. ἐγκεντρισθήσομαι· ex ἐν & κεν *pugno*, hoc à κέντρον, quod à κεντέω *mulo*.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, *aculeus*, *calcar*, *ſtyl* κέντρον, quod à κεντέω, *ſtimulo*.

Ἐγκεράν, *immiſcere*, *perturbare*, præſ. act. à κεράω, ſeu κεράννυμι, *miſceo*.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ, *cerebrum*: ex ἐν & λή.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχέζω, *incac* ἐν & χέζω, f. έσω, *caco*, *ventris ex* *pono*.

Ἐγκεχρημένος, η, ον, *qui eſt in uſu*, *qu utitur*: præſ. part. paſſ. verbi χρά *utor*, f. χρήσομαι. Th. χράω, *comm*

Ἐγκεχυράσμενος, perf. part. paſſ. verb χυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι *pignoror*: hinc ἐνεχυράσμενος, ab ἐνέ *pignus*. Th. ἐχυρὸς, *munitus*, *tutus*.

ἘΓΚΙΣΣΆΩ, *coitum appeto*, *concipio*: κισσῆσαι, a. 1. inf. q. ab. ἐν & κι *pica*.

Ἐγκισσεύω, *hederæ modo convolvor atqu cor*: à κισσὸς, *hedera*.

Ἐγκισσήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. verbi ἐ σάω.

Ἐγκλείω, f. είσω. p. εικα, *includo*: p. ἐγκέκλεισμαι. p. inf. ἐγκεκλεῖσθαι. ἐγκεκλεισμένος, *incluſus*. Th. κλείω, do.

Ἐγκληθεὶς, έντος, *accuſatus*: a. 1. part. &

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, *crimen*, id de quo accuſatur: ab ἐγκαλέω, *accuſo*. Th. λέω.

Ἐγκληματικὸς, *litigioſus*: ab eod.

Ἐγκλίνω, f. νῶ, *INCLINO*. Th. κ *reclino*.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, *inclinatio*: apud G *modus*: &

Ἐγκλιτικὸς, οῦ, Grammaticum, de voc lis dictum quæ ἐγκλίνονται, à perf. verbi ἐγκλίνω. Hinc Angl. enclitic.

Ἐγκλοιόω, *circumdo*, Prov. vi. 21. *alli*, κλοιὸς, *vinculum*, *quod collo circumda* Item κλοιοὶ, *manicæ*, *pedicæ*. Th. κ *claudo*.

Ἐγκόλια, ων, τὰ, *inteſtina*. Vide ἔντερα

Ἔγκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *concavus*, *cavus*.

Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, *ſculptura*: &

Ἐγκολάπτειν, *inſculpere*, f. ψω, p. ἐγκ λαφα. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, *intus me veſtio*: ώσομαι. a. 1. m. ἐγκομβωσάμην, ω, a. 1. imperat. m. ἐγκομβώσαι, άσθω. pl. ἐγκομβώσασθαι. a. 1. part. paſſ. ἐγ βωθείς. Ex ἐν, & κομβόω, *orno*. κόμβος, *nodus*, (ad ornatum:) hinc κ βωμα, *veſtitus elegans*.

Ἐγκονέουσα, *feſtinans in*, præſ. part. f. g

Ἐγκ

Digitized by Google

[illegible], *accelero*: f. ήσω. Ex ἐν & κονίω, *feſtino*.
[illegible], adv. Poët. *laborioſè*, *cum labore*: ab ἐν & κόνις, *pulvis*.
[illegible], ῆς, ἡ, *obſtaculum*, *offendiculum*, *in*[illegible] ab ἐν & κοπὴ, *ſectio*. Th. κόπτω, *ſeco*.
[illegible], ου, ὁ ἡ, *in quo eſt labor*, *laborioſus*: ab ἐν & κόπος, *labor*, quod à κόπτω, vel [illegible], *laboribus & moleſtiis premor*. p. [illegible].
[illegible], *incido*, *interpello*, *impedio*: f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. paſſ. [illegible]. p. m. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω.
[illegible], *ordine colloco*. Th. κόσμος.
[illegible], -ῶ, idem ac ſimplex κοτέω, *iraſcor*. Th. κότος, *ira*.
[illegible], ατος, τὸ, &
[illegible], εως, ἡ, idem ac th. κότος, *ira* [illegible]: à p. paſſ. verbi ἐγκοτέω.
[illegible], ου, ὁ ἡ, *iratus*, in quo eſt κότος, [illegible]: & ſubſtantivè pro *ira*.
[illegible], f. άξω, p. αχα, *inclamo*: à κρά- [illegible].
[illegible], *piſcis ex aquis*: ſed rejici ſo- [illegible] χελλὴν ἔχει.
[illegible], ας, ἡ, *continentia*, *temperantia*, [illegible]: ab ἐγκρατὴς, *compos*, *qui poti*- [illegible] *ſuperior*: quod ab ἐν & κράτος, *robur*.
[illegible], nom. pl. ab ἐγκρατὴς, quod vide.
[illegible], *contineo me*, *ſum continens*: f. [illegible]. p. ἐγκεκράτευμαι. ab
[illegible], έος, ὁ ἡ, *continens*, *ſum ſuperior*: [illegible] pl. ἐγκρατεῖς. Hinc adv. ἐγκρατέως, [illegible]. Th. κράτος, *robur*.
[illegible], *admitto*, *adopto*, *adjungo*: f. ἐγκρι- [illegible] p. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. [illegible]. Th. κρίνω, *judico*, *decerno*.
[illegible], ίδος, ἡ, *opus dulciarium ex ſimilâ* [illegible].
[illegible], Dor. pro ἐγκροτέουσαι, -οῦσαι, [illegible], nom. pl. part. præſ. f. g. à κρο- [illegible], *pulſo*. Th. κρότος, ου, ὁ, *pulſus*.
[illegible], f. ούσω, p. ἐγκέκρουκα, *ad numeros* [illegible], *impello*, *ſalto*.
[illegible], *condo*, *intego*: f. ψω. p. ἐγκέκρυ- [illegible] a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, *occulto*.
[illegible], ου, ὁ, *genus panis*, qui coquitur [illegible], occultatus in cinere; *panis* [illegible].
[illegible], -εως, ἡ, *acquiſitio*.
[illegible], ου, *acquiſitus*, *comparatus*, *poſſeſſus*. Th. κτάομαι, *acquiro*.
[illegible], *in aliquo loco condere*. Th. κτίζω, [illegible].
[illegible], ης, ἡ, *incitoga*, *fulcrum*, apud [illegible], ubi verò legendum ἐγχειθήκη, [illegible] detorta vox Latina indicat.
[illegible], ου, ὁ ἡ, ἡ, *circularis*, *rotundus*: τὰ [illegible], *vulgaria*, *obvia*, *vulgò fieri ſo*- [illegible]: ab ἐν & κύκλος, *orbis*, *circus*.
[illegible], ας, ἡ, ENCYCLOPÆDIA, *orbiculata diſciplinarum ſeries*: à [illegible], *diſciplina*.
[illegible], ὁ ἡ, ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.
[illegible], f. ώσω, *circumago*. Th. κύκλος.
[illegible], & -ίομαι, f. ίσω, p. ικα, *involvo*, [illegible].
[illegible], ου, ὁ ἡ, ἡ, *gravida*, *prægnans*; [illegible], *refertus*: ab ἐν & κύω, p. σω, *ute*-
rum fero, *ſum gravida*.

Ἔγκυος, ου, ἡ, *gravida*, *prægnans*: ab eod.
Ἐγκυόμενος, præſ. part. ab ἐγκυίομαι, *in utero geſtor*: ex ἐν & κυέω, idem quod κύω, *in utero fero*.
Ἐγκύρσας, αντος, *illapſus*: a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab
Ἐγκύρω, *incido*, *obvio*: f. ρσω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, *incido*.
Ἐγκωμιάζω, εις, ει, *laudo*: f. άσω. p. ἐγκεκωμίακα. part. præſ. paſſ. ἐγκωμιαζόμενος. a. 1. ἐγκωμιασθεὶς. Th. ἐγκώμιον, *laus*.
Ἐγκωμιαστέον, verbale, *quod laudandum eſt*: ab eodem: &
Ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, *laudator*: &
Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, & Poët. ἐγκώμιος, *ia*, *ον*, *laudatorius*, *a*, *um*: ab eod. verbo, quod ab
ἘΓΚΩ´ΜΙΟΝ, ου, τὸ, *præconium*, *laus*.
Ἐγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γλυκαίνω, *dulcoro*, *as*. Th. γλυκὺς, *dulcis*.
Ἔγμεν, per Syncop. ex ἐχέμεν, Dor. inf. præſ. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, & σχήσω.
Ἔγνω, 3. ſing. ab ἔγνων, *novi*, *ſapui*, *ſenſi*, a. 2. ind. act. tanq. à γνῶμι, verbi γινώσκω, f. 1. γνώσομαι, *cognoſco*.
Ἔγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. ἐγνωκέναι, perf. inf. ἔγνωσα, ας, ε, a. 1. ejuſd. verbi.
Ἔγνων, a. 2. ind. act. & in 3. pl. ἔγνωσαν & ἔγνων, Poët. Vide ἔγνω.
Ἐγνωρίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ.
Ἐγνώρισε, a. 1. ind. act. à γνωρίζω, *notum facio*: f. 1. γνωρίσω, p. ἐγνώρικα. à γνώριμος, *notus*, pro γνώσιμος. Th. γινώσκω, *cognoſco*: f. γνώσομαι.
Ἔγνωσαν, vide ἔγνων.
Ἔγνωσμαι, σαι, σται, perf. paſſ. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γινώσκω, *cognoſco*: quod adeas.
Ἐγράφησαν, *ſcripti ſunt*: 3. pl. a. 2. paſſ. ἐγράφην, verbi γράφω, *ſcribo*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔγραφον.
Ἔγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.
Ἔγρεο, *ſurge*. Att. per Sync. ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præſ. imperat. paſſ. Ion. pro ἐγείρου, verbi ἔγρομαι, *excitor*, pro ἐγείρομαι, unde imperf. ἔγρετο, pro ἐγείρετο. Th. ἐγείρω, *excito*.
Ἐγρήγορα, ας, ε, *vigilavi*, & ſæpè in præſ. *vigilo*, ut part. ἐγρηγορὼς, *vigilans*: præt. m verbi γρηγορέω, vel, ut alii malunt, ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.
ἘΓΡΗΓΟΡΕ´Ω, *vigilo*: f. ήσω, à verb. ἐγείρω, p. m. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, & per Epenth. ρ, ἐγρήγορα, unde ἐγρηγορέω, & per Aphær. γρηγορέω, f. ήσω. a. 1. ἐγρηγόρησα. per ἐγρηγόρηκα.
Ἐγρήγορθαι, *ſuſcitatum eſſe*, Poët. pro ἐγρηγορέναι, Pleonaſm. τοῦ θ, & Sync. literarum ε & ν, eſt perf. ind. m. verbi γρηγορέω, *vigilo*. Vide ἐγρήγορα.
Ἐγρηγόρθασιν, *vigilaverunt*, Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. pl. p. m. Vide ἐγρήγορα.
Ἐγρηγορτὶ, & -γορότως, adv. *vigilanter*; ab ἐγρηγορέω, *vigilo*.
Ἐγρήσσω, Poët. pro ἐγρηγορέω, *vigilo*.
Ἔγρομαι, Att. per Sync. pro ἐγείρομαι, *excitor*: ſic ἐγρόμενος pro ἐγειρόμενος.

　　Ἐγχαλάζω,

Digitized by Google

Ἐγύμναζον, ες, ε, imperf. act. verbi γυμνάζω, *exerceo*: f. σω. p. κα. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Ἐγυμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, p. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γυμνόω. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Ἔγχε' pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, *haſta*.

Ἐγχεία, ας, ἡ, ſeu ἐγχείη, *haſta*, ſeu *peritia haſtâ certandi*: gen. pl. Æol. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, *haſta*.

Ἐγχεσίβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bellicoſus*, *qui haſtâ fremit ac ſtrepitum edit*: ab ἔγχος, *haſta*, & βρέμω, *fremo*. Hinc & Παλλὰς dicta à πάλλειν.

Ἐγχεσικέραυνος, ου, ὁ, Jovis epithet. *qui fulmine tanquam gladio ſolet uti*: ab ἔγχος, *haſta*, & κεραυνὸς, *fulmen*.

Ἐγχειρέω, *aggredior*, *tracto*: f. ήσω. p. κα. ἐγχειρεῦντες, præſ. part. pl. num. ab ἐν & χεὶρ, *manus*.

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, *id quod aliquis aggreditur*, *conatus*: ab ἐγχειρέω, quod vide.

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, *tractatio*: ab eod. verbo.

Ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, *ENCHIRIDIUM*, *libellulus*, *gladiolus*, *pugio*, *manubrium*: ab ἐν & χεὶρ, *manus*.

Ἐγχειρίζω, *in manus trado*, *porrigo*: f. ίσω. p. ικα. Undè &

Ἐγχειρίζομαι, *in manus ſumo*, *commiſſum habeo*. Th. χεὶρ, *manus*.

Ἐγχειρίθετος, ὁ καὶ ἡ, *in alicujus manu poſitus*: ab eod. th.

ἘΓΚΕΛΥΣ, υος, ἡ, *ANGUILLA*: q. ἐν ἰλύϊ χεῖσθαι, *in limo fundatur*.

Ἔγχελις, εως, ἡ, idem.

Ἔγχεον, Poët. & Ion. pro ἐνέχεον, ejuſd. imperf. ab ἐν & χέω, f. χεύσω.

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἐγχεσίμωρος, *bellicoſus*, *qui fato quodam haſtæ ſtudio eſt addictus*: ab ἔγχος, *haſta*, & μόρος, *fatum*, verſo ο in ω. Th. μείρω, *divido*.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ, *qui haſtam vibrat*, *bellicoſus*: ab ἔγχος, *haſta*, & πάλλω, *vibro*.

Ἐγχεῦντα, *infundentem*, craſi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. ſing. præſ. part. act. ab

Ἐγχέω, f. εύσω, *infundo*.

ἘΓΧΟΣ, εος, τὸ, *haſta*, *ENSIS*, dat. ſing. ἔγχεϊ, dat. pl. ἔγχεσι.

Ἐγχραύειν, *infligere*: quod à χραύω, *leviter ſaucio*. Th. χράω, *coloro*.

Ἐγχρίμπτεσθαι τινι, Ion. *in aliquem incidere*: ab

Ἐγχρίμπτω, id. q. χρίμπτω, *admoveo*: f. ψω.

Ἐγχριμφθεῖσα, ης, *propinqua*, ejuſd. a. 1. part. paſſ. f. g.

Ἔγχρισον, άτω, *inunge*, a. 1. imperat. act.

Ἐγχρίψας, fortè ἐγχρίμψας ſcribendum, a. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idèm quod χρίμπτω, *admoveo*.

Ἐγχρίω, f. ίσω. p. ἐγκέχρικα. a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, *ungo*.

Ἐγχρονίζω, *immoror*, *tardo*: f. ίσω. p. κα. ab ἐν & χρονίζω, idem. Th. χρόνος, *tempus*.

Ἔγχρονος, ου, *temporarius*: ab eod. th.

Ἐγχρώσας, a. 1. part. act. ab ἐγχρώ-
μι, q. ab ἐγχρόω, *colore imbuo*: ab ἐν
χρόα.

Ἐγχυράζω, f. άσω, ἐνεχυρίακα, *oppign*
pignoro, *capio*.

Ἐγχύω, f. ύσω, idem ac ἐγχέω, *infundo*.

Ἐγχωρέω, *concedo*, *admitto*: unde ἐγχω
imperſ. *licet*, *locus vel facultas eſt*. T
χωρέω, *eo*.

Ἐγχώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domeſticus*, *patri*
ruſticus; & τὸ Ἐγχώριον, ſubſt. *in eo loco*
habitas; *pignus*: ab ἐν & χῶρος, *locus*.

ἘΓΩ', ἐμοῦ, &c. *EGO*, Att. ἔγωγε, D
ἐγώνη, & ἐγώνγα. Æol. ἐγὼν & ἰώ
Hinc ἐμὸς, οῦ, *meus*: νωΐτερος, ου, *no*
duorum: ἡμέτερος, ου, *noſter*.

Ἔδαεν, *docuit*: 3. ſing. a. 2. ind. act. v
δαίω, *diſco*: hinc

Ἐδάην, *novi*, ſeu *diviſus ſum*, a. 2. ind. p
à δαίω, *diſco*, *ſcio*, perf. δεδάηκα, q. à
έω. part. perf. paſſ. δεδαημένος. perf.
δέδαα, pro δέδηα, *novi*. a. 2. inf. paſſ.
ῆναι, Dor. δαήμεναι.

Ἐδαΐζετο, *dividebatur*: imperf. paſſ. ve
δαΐζω, *divido*. Th. δαίω, idem.

Ἐδαίσατο, *epulatus eſt*, 3. ſing. a. 1.
verbi δαίομαι, *epulor*. Th. δαίω, *epul*
præbeo.

Ἔδακ' pro ἔδακε, *momordit*, *pupugit*:
ſing. a. 2. act. ἔδακον, ες, ε, &

Ἐδάκην, *morſus vel punctus fui*: a. 2. p
verbi δάκνω, *mordeo*, *pungo*.

Ἐδάμασσα, ας, ε, *domui*, a. 1. act. gem.
Poët. verbi δαμάω, *domo*: f. σω. p. κα.

Ἐδάμην, ης, η, *domitus ſum*: a. 2. ind. p
à δαμάω, ſeu δάμνω, vel δάμνημι. f.
δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. Vel ut alii volun
-δέμω, perf. δέδμηκα. p. paſſ. δέδμημ
a. 2. ἐδάμην.

Ἐδάμνα, *domabat*: 3. ſing. imperf. à δαμ
pro δαμάω *domo*.

Ἐδανὸς, οῦ, *ſuavis*: ab ἡδὺς, idem, per S
ſtolen literæ η.

Ἔδαρ & εἶδαρ, ατος, τὸ, *eſca*; ab ἔδω, *ed*

Ἔδαρθον, *dormivi*, a. 2. verbi δαρθάνω,
δαρθέω, f. 1. δαρθήσομαι. a. 1. ind. pa
ἐδάρθην, ης, η.

Ἔδρακον, per Metath. pro ἔδαρκον, *vidi*,
2. act. verbi δέρκω. Sic p. m. δέδορκα
δέδορκα.

Ἐδασάμην, ω, ατο, & Poët. ἐδάσσατο,
1. m. Hinc δάσασθαι, a. 1. inf. m. à
ζω, idem quod δαίω, *divido*.

Ἐδασσάμεθ', *diviſimus*, 1. pl. a. 1. m.
ἐδασσάμεθα, & in 2. ſing. ἐδάσσατο, ejuſ

Ἐδαφιεῖ, 3. ſing. & in 3. pl. ἐδαφιοῦσι, f.
Att. ab

Ἐδαφίζω, *ſolo æquo*, *ſolo allido*, *pavio*: f.
φίσω, & Att. ἐδαφιῶ· p. ἠδάφικα· qu.
ἔδαφος, *ſolum*. Th. ἕζομαι, *ſedeo*: f.
μαι.

Ἔδαφος, εος, τὸ, *ſolum*, *pavimentum*
ἕζομαι, *ſedeo*.

Ἔδαψεν, *dilaceravit*: 3. ſing. a. 1. act.
δάπτω, *dilanio*: f. ψω. p. φα.

Ἔδδεισε, *timuit*: Poët. pro ἔδεισε. a. 1. v
δείδω, *timeo*: f. δείσω. p. δέδεικα, p.
δέδοικα, δεδια, & δέδια.

Digitized by Google

[illegible] pro [illegible], q. v.

[illegible], Ion. pro ἴδῃ, 2. ſing. ſub. verbi ἴδο-[illegible]. Th. ἴδω, edo.

[illegible], ε, ὁ, prægustator: ab ἴδω, quia [illegible] alium, præfectus epularum.

[illegible], per Syncop. Poët. pro ἐδεδέγμην, [illegible] p. paſſ. verbi δέχομαι, capio: f. δέ-[illegible] p. δέδεγμαι. a. 1. ἐδέχθην.

[illegible], Ion. pro ἐδέδεντο, ligati fuerunt, [illegible] pluſq. p. paſſ. verbi δέω, ligo.

[illegible], 3. ſing. pluſq. p. m. à p. m. δέδηα, [illegible], divido.

[illegible], timueram, pluſq. p. m. verbi δείδω, [illegible]: f. δείσω. p. m. δέδια.

[illegible], Ion. pro ἐδέδμηντο, pluſq. p. paſſ. [illegible], ſtruo: f. δμῶ. p. δέδμηκα. [illegible] Sync. δέδμηκα. perf. paſſ. δέδμημαι.

[illegible], 3. ſing. pluſq. p. m. verbi δεί ω, [illegible]: f. δείσω, p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, [illegible].

[illegible], Ion. pro ἔδει, oportebat, imperf. verbi [illegible] oportet, quod à δέω, ligo.

[illegible], indigui, ſeu oravi, a. 1. ind. paſſ. [illegible], tanq. à δέομαι, f. δεήσομαι, [illegible] & indigeo. Th. δέω, ligo.

[illegible] opus fuit, a. 1. ind. verbi δεῖ, opus [illegible] imperſ.

[illegible], ligatus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi [illegible], ligo, perf. paſſ. δέδεμαι.

[illegible], oportebat, imperf. verbi imperſ. δεῖ, [illegible], & interdum pro δεῖ uſurpatur, ut [illegible] pro χρῆν, & προσῆκεν pro προσήκει.

[illegible], Att. pro ἔδει, 3. ſing. f. 1. m. [illegible] verbi ἴδω. Item

[illegible], ligabat, imperf. verbi δέω, ligo.

[illegible], pro ἐδεδίειμεν, timueramus, 1. pl. [illegible]

[illegible], timuerant, per Syncop. pro ἐδεδί-[illegible], 3. pl. pluſq. perf. m. verbi δείδω, [illegible]: p. m. δέδια, pluſq. p. ἐδεδίειν. Vide [illegible].

[illegible], ας, ε, extruxi, a. 1. ind. act. ἐδεί-[illegible], 3. ſing. a. 1. m. ἐδειμάμην, ω, ato, [illegible], ſtruo.

[illegible], ας, ε, oſtendi, a. 1. ind. act. verbi [illegible], ſeu δείκνυμι, oſtendo: f. δείξω, p. [illegible]. a. 1. part. δείξας. a. 1. paſſ. ἐδεί-[illegible].

[illegible], ας, ε, excoriavi: a. 1. ind. act. & [illegible] 3. pl. [illegible], verbi δέρω, excorio: f. δε-[illegible] p. [illegible]. a. 2. paſſ. ἐδάρην. f. 2. paſſ. [illegible].

[illegible], a. 1. vide δείδω, timeo.

[illegible], ſuſceperat, Dor. Sync. pro ἐδέδεκτο, [illegible] pluſq. perf. verbi δέχομαι, capio: [illegible] perf. paſſ. δέδεγμαι.

[illegible], regio Babyloniæ.

[illegible], & per Syncop. ἔδμεναι, comedere: [illegible] pro ἔδειν, præſ. inf. ab ἔδω. q. v.

[illegible], 3. ſing. a. 1. m. verbi δέχομαι, [illegible].

[illegible], detritus ſum: a. 1. paſſ. verbi δέρ-[illegible], video: a. 2. [illegible]. præt. m. δέδορκα.

[illegible], [illegible], τὸ, cibus. Th. ἔδω.

[illegible], cibis: ejuſd. dat. pl.

[illegible], ε, ὁ, eſor, qui edit: ab eod. th.

[illegible], indigebat; imperf. verbi δέομαι.

Poët. pro δέομαι, egeo, oro.

Ἐδεύησε, Poët. pro ἐδέησε, ſeu ἐδέησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, oro, opus babeo.

Ἐδέων, ſedibus: gen. pl. ab ἕδος, ε, τὸ, ſedes.

Ἐδῇ, ſedebis: 2. ſing. f. 2. ἕδομαι, verbi ἕζω, ſedeo.

Ἔδηδα, præt. m. Att. reduplicatione ex ἦδα. præt. part. ἐδηδὼς, verbi ἔδω, edo: &

Ἐδήδαται & ἐδήδατο, Ion. pro ἐδηδεσμένοι εἰσὶ, & ἐδηδεσμένοι ἦσαν, 3. ſ. perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi ἔδω, edo: f. 1. act. ἔδεσω. p. ἔ-δεκα, Att. ἐδήδεκα, unde perf. paſſ. ἐδήδεσ-μαι, cujus tertia perf. ἐδήδεσται, abjecto σ, ἐδήδεται, & Ion. ἐδήδαται.

Ἐδήδοκα, edi: perf. & pro ἦκα ſeu ἔδωκα, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit f. 1. ἐδέσω, undè p. ἤδηκα, & Att. reduplicatis initialibus literis, & η in ο converſo, ἐδήδοκα· & in pluſq. p. ἐδηδόκειν. part. ἐδηδοκώς. p. paſſ. ἐδήδομαι, σαι, ται.

Ἐδηδὼς· vide in ἔδηδα.

Ἔδηκα, edi: perf. Att. pro ἦκα, ab ἔδω, quod & interjectâ ſyllabâ δε, ἐδήδοκα, dicitur: undè perf. paſſ. ἐδήδομαι.

Ἐδηλήσαντ' pro ἐδηλήσαντο, læſerunt: 3. pl. a. 1. m. verbi δηλέω, lædo, f. ήσω. à δα-λὸς, titio: q. à δαίω, uro.

Ἐδήλων, 3. pl. imperf. act. ἐδηλῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. à δηλόω, manifeſto, declaro. Th. δῆλος, manifeſtus.

Ἔδηξα, momordi: a. 1. à δάκνω, (q. à δήκω) mordeo.

Ἔδησαν, ligaverunt: 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, ligo: f. δήσω. p. δέδεκα. paſſ. δέδεμαι.

Ἐδητὺς, ύος, ἡ, cibus: ab ἔδω, edo.

Ἐδήχθην, ης, η, morſus vel punctus ſum: a. 1. p. verbi δάκνω.

Ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διδάσκω, doceo: a. 1. paſſ ἐδιδάχθην, ης, η, doctus eſt: perf. paſſ. δεδίδαγμαι, ξαι, ται.

Ἐδίδων, ως, ω, pro ἐδίδουν, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, do: q. à διδόω. Sic & ἐδίδω, dabaris, pro ἐδίδοσο, 2. ſing. imperf. paſſ.

Ἐδίζετο, quærebat: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi δίζω, idem quod ζητέω, quæro.

Ἐδίηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαίνω, irrigo: f. ανῶ.

Ἐδίστασα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διστάζω, dubito: f. άσω vel άξω, p. δεδίσταχα vel χα. Th. δὶς, bis.

Ἐδίψησα, a. 1. ind. verbi διψάω, ſitio, vehementèr expeto: f. ήσω. p. δεδίψηκα. Th. δίψα, ſitis.

Ἐδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, perſequor: f. ξω.

Ἔδμεναι, Att. & per Sync. pro ἐδέμεναι, Dor. & Poët. pro ἔδειν, verbi ἔδω, comedo.

ἙΔΝΑ, ſeu potiùs ἕδνα, & ἔεδνα, & ἔεδνα, (Pleonaſ. τῦ ε) τὰ, dos, munera quæ ſponſæ ſponſus dat. q. ἡδανὰ, jucunda. Hinc

Ἕδνιος, ſponſalis.

Ἑδνόω, -ῶ, f. ώσω, deſpondeo. Th. ἕδνα, τὰ, dos.

Ἑδνωτὴς & ἐεδνωτὴς, ῦ, ὁ, ſocer: qui filiam dat, additâ dote, ab eod. th.

Ἔδοις, 2. ſing. opt. præſ. ab ἔδω, edo.

Digitized by Google

Ἐδόκει, *videbatur*: 3. ſing. ab ἐδόκεον, -ουν, εις, -εις, verbi δοκέω, *video*: f. ήσω, & ξω.

Ἐδοκεῦμες, *arbitrabamur*: Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. pl. imperf. verbi ejuſd.

Ἐδολιῦσαν, Boët. pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. verbi δολιόω, *dolo utor*: f. ώσω. p. p. δεδολίωκα. Th. δόλος, *dolus*.

Ἔδομαι, *comedam*: Att. pro ἐδοῦμαι, ut φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. med. verbi ἔδω, *edo*.

Ἔδον, *dederunt*: Dor. & Bœot. pro ἔδοσαν, ab ἔδων, a. 2. verbi δίδωμι.

Ἐδονεῖτο, *agitabatur*: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi δονέω, *agito*, f. ήσω. p. ηκα.

Ἔδοντι, *comedunt*: Dor. ſeu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præſ. verbi ἔδω.

Ἔδοξα, *putavi*: a. 1. ind. act. à δοκέω, *puto, videor*: f. σω & δόξω, præt. paſſ. δέδογμαι.

Ἕδος, εος, τὸ, *SEDES*: item *delubrum, cunctatio*, q. d. deſidia. Th. ἕζομαι, f. ἐδοῦμαι, *ſedeo*.

Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, *do*.

Ἔδου, pro ἔδοσο, 3. ſing. a. 2. m. ejuſd.

Ἐδούλευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi δουλεύω, *ſervio*, f. εύσω. p. δεδούλευκα. Th. δοῦλος, *ſervus*.

Ἑδοῦμαι, f. 2. m. verbi ἕζω, *ſedeo*.

Ἐδοῦμαι, vero f. 2. m. ab ἔδω, *edo*.

Ἔδουπον, a. 2. ind. act. verbi δουπέω, *ſonitum edo*: f. 2. δουπῶ. Th. δοῦπος, ου, ὁ, *ſonitus*.

Ἔδουσ' pro ἔδουσι, *edunt*: 3. pl. præſ. ind. ab ἔδω, *edo*: p. ἐδήδοκα, cætera temp. non ita uſitata.

Ἔδρα, *cucurrit* per Sync. pro ἔδρασα, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω. q. à δράω, f. δράσω, & Ion. δρήσω. inde f. 1. m. διαδρήσομαι. a. 1. m. διεδρησάμην. Sunt qui velint eſſe a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi δρῆμι, ſeu δίδρημι. Alioquin poteſt eſſe & imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.

Ἕδρα, ας, ἡ, *ſella, ſedes, baſis, ſtatua, altare, templum*, ſcil. *ſacra ſedes*: ab ἕζομαι, f. 2. ἑδοῦμαι, undè ἕδος, *ſedes*.

Ἑδράζω, f. άσω, *colloco, ſtabilio*.

Ἔδραθον, *dormivi*: pro ἔδαρθον. a. 2. per Metath. literar. verbi δαρθάνω, *dormio*. Sunt tamen qui à δρήθω, formari malint.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, *ſtabilis, firmus, ſedentarius*: ab ἕδρα, *ſella, baſis*. Th. ἕδω, *colloco*.

Ἑδραιόω, *ſtabilio*: f. ώσω. p. ἡδραίωκα. perf. paſſ. ἡδραίωμαι, ab iiſd. th.

Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, *ſtabilimentum, fundamentum*: à 1. perſ. perf. præced. verb.

Ἔδρακον per Metath. pro ἔδαρκον, *vidi*: a. 2. act. verbi δέρκω, *video*: f. ξω. p. χα.

Ἔδραμ' pro ἔδραμε, vide ἔδραμον.

Ἔδραμεν, *fugimus*: 1. pl. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi διδράσκω. vide ἔδρα.

Ἔδραμον, ες, ε, *cucurri*: a. 2. verbi τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα, quod vide.

Ἔδραν, *fugerunt*: per Sync. pro ἔδρασαν, 3. pl. a. 1. verbi διδράσκω, f. δράσω. Alii volunt eſſe a. 2. pl. numeri pro ἔδρησαν, ut ἔσταν, pro ἔστησαν, verbi δρῆμι, ſeu δίδρημι.

Ἔδρασα, *aufugi*: a. 1. act. verbi διδρά... q. à δράω.

Ἔδρασμα, ατος, τὸ, *ſedes*. Th. ἕζομαι...

Ἕδρη, Ion. pro ἕδρα, ἡ, *ſella*. Th. ἕζ... *ſedeo*.

Ἔδρησ' pro ἔδρησα, *feci*: a. 1. Ion. pro ...σα, à δράω, *facio*: f. δράσω.

Ἑδριάζω, f. άσω, *colloco, firmo*: q. ab... *ſella*: quod vide.

Ἑδριάω, *ſedeo*: ab eod. th.

Ἑδριόωντες, *ſedem habent*: 3. pl. ind. pa... ἑδραιῶνται, ab ἑδριάω, -ῶ, Poët. ἑδριόω. ... imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ejuſd. ... Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, *ſedeo*.

Ἑδροστρόφος, ου, luctatoris epithet. *qui luctandum, ſedem partesque quibus ſe... agitat ac verſat*: ab ἕδρα, *ſella*, (qu... de) & στρέφω, *verto*: p. m. ἔστροφα.

Ἐδύετο, *occidebat*: imperf. verbi δύομαι... δύνω.

Ἔδυν, υς, υ, *ſubii*: a. 2. verbi δύμι· i...dum ἔδυν eſt 3. pl. more Bœot. pro ἔδ... Th. δύνω, *ſubeo*.

Ἐδυνάθην, Dor. pro ἐδυνήθην, *potui*: q. ...

Ἐδυναίατο, Dor. pro ἐδύναντο, niſi legend. ...ναίατο, 3. pl. imperf. verbi δύναμαι, *p...*

Ἐδύναντο, *poterant*: & in 3. ſing. ἐδύνα... imperf. ejuſd. verbi.

Ἐδυνάσθην, & Att. ἠδυνάσθην, *potui*: a. paſſ. verbi δυνάζω, *valeo*: ab eod. th.

Ἐδύνατο, apud Herodot. ſumi videtur δύνατον ἦν, *poſſibile erat*.

Ἔδυνε, *induit*: imperf. act. verbi δύνω, *duo*.

Ἐδυνέατο, Ion. pro ἐδύναντο, vide ἐδυναίατο.

Ἐδυνήθην, & Att. ἠδυνήθην, *potui*: a. 1. ... δύναμαι, *poſſum*: f. δυνήσομαι. p. δεδύνημαι.

Ἔδυσα, *ſubii*: a. 1. verbi δύω, vel δύνω.

Ἐδύσατο pro ἐδύσατο, 3. ſing. a. 1. m. Poët.

Ἐδυστόκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυστοκέω, *difficultèr pario*: f. ήσω, ex δυς & τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Ἐδυσφόρει, 3. ſing. imperf. verbi δυσφορ... *ægrè fero*: ex δὺς & φέρω, *fero*.

ΕΔΩ, *EDO*: præt. ἐδήδοκα, (pro ἤδωκα, ... ηκα inuſ.) part. ἐδηδοκὼς. perf. paſſ. ἐδήδ... δ...μαι & ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος. a. paſſ. ἠδέσθην. part. ἐδεσθεὶς. præſ. m. ... μαι, quod frequens pro f. 2. ἐδοῦμαι. p... ἔδηδα, part. ἐδηδώς. Hinc

Ἐδωδὰ, ας, ἡ, Dor. pro

Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, *cibus, eſus*. Th. ἔδω.

Ἐδώδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *eſculentus*: ab eod. th.

Ἔδωκα, ας, ε, *dedi*: a. 1. verbi δίδωμι, f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ας, ω.

Ἑδώλια, ων, τὰ, *navium tranſtra, ſori, ſ...* ab ἕδος, *ſedes*. Th. ἕζομαι, *ſedeo*.

Ἔδωνται, *veſcantur*: 3. pl. ſub. m. ab ἔ... *edo*.

Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, *...no*: f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, *donum*.

Ἔδωσαν, ſcribendum credo, ἔδοσαν, 3. a. 2. ind. act. ab ἔδων, vel eſt 3. pl. inuſ. a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι

Ἔεδνα, vel ἔεδνα, per Pleonaſm. Poët. ἔδνα, *dos, ſponſalia*: quod videas.

Ἐείκ...

Digitized by Google

[illegible], *viginti*: per Proth. pro εἴκοσι.
[illegible], ου, ſimilitèr pro εἰκοςὸς, *vigeſimus*.
[illegible], *ſimilis eſt*: Poët. Pleonaſm. pro [illegible], 3. ſing. perf. paſſ. ab εἴκω, *ſimilis ſum*.
[illegible], ας, ε, *dixi*: Att. pro εἶπα. a. 1. ab [illegible], *dico*.
[illegible], ες, ε, *dixi*: vel Att. vel Poët. Pleo-[illegible] pro εἶπον. a. 2. ejuſd. verbi.
[illegible] ἴα, *unus*: per Proth. Poët. f. μία, [illegible].
[illegible] pro ἦς, *eras*: imperf. ab εἰμί.
[illegible] pro εἰσάμενος, *aſſimilatus*: a. 1. [illegible]
[illegible], *aſſimilatus ſum*: pro εἰσάμην, a. 1. [illegible] εἴδω, *video*: ſed
[illegible], *indui*: pro εἰσάμην, aor. 1. m. [illegible], *induo*.
[illegible], pro εἴσω, 2. ſing. a. 1. m. εισάμην, [illegible], pro εἴσω, verbi εἴδω.
[illegible], *duo illi iverunt*: 3. dual. a. 1. [illegible], Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, *eo*.
[illegible], *appetit*: 3. ſing. præſ. Ind. Poët. [illegible] ἐλδομαι, *cupio*: ſic
[illegible], ωρος, Pleonaſm. Poët. pro ἔλδωρ, *deſiderium*. Th. ἔλδομαι, *deſidero*.
[illegible], *obvolutus ſum*: perf. paſſ. pro εἴλ-[illegible], verbi εἴλω, ſeu εἰλέω, *volvo*: & [illegible], diſſolutâ diphthongo ει in εε. alii [illegible], *compello*, deducunt: nam ex [illegible] fit ἔλσαι per Sync. & Proth. τῦ [illegible] hinc Ἔελμαι. alii ab εἰλέω, *con-*[illegible]: p. part. εἰλημένος, & per Sync. ἐλ-[illegible], Poët. ἐελμένος.
[illegible], ſimplicitèr pro ἤλπιςο, ſeu ἤλπιςο, [illegible] paſſ. & ἐέλπομεν, pro ἔλπομεν, [illegible] Poët. verbi ἔλπω, *ſperare facio*: præt. [illegible] ἔλπα, Att. ſeu Ion. pro ἤλπα. Th. [illegible], *ſpes*.
[illegible], *abegiſſe*: per Pleon. pro ἐλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. [illegible] ἐλαύνω, *abigo*: f. ἐλάσω. a. 1. ἤ-[illegible].
[illegible], eodem modo pro ἐνδύνεν, ſive ἐνέ-[illegible], 3. ſing. imperf. verbi ἐνδύνω, *induo*. Th. [illegible], *ſubeo*.
[illegible] pro ἔεργε, *cohibe*: præſ. imperat. ab [illegible].
[illegible], *disjunxit*: 3. ſing. imperf. Poët. [illegible] ἐεργάθω, *diſtrabo*: imperf. εἰργαθον, [illegible] Poët. & per Pleonaſm. ἐέργαθον. Th. [illegible], *arceo*.
[illegible], quoque pro ἔεργε, ſeu εἶργε, *averte*. Sic & ἐέργει, *continet*: 3. ſing. præſ. ab [illegible], quod infra videas.
[illegible], *muniti*: pro εἰργμένοι, perf. part. [illegible], pro εἴργμαι, verbi εἴργω, *ar-ceo*.
[illegible] eadem ratione pro εἰέργνυσθαι, ab [illegible], idem quod εἴργνυμι, ſeu εἴργω, *arceo*.
[illegible], pro ἔργω, ſeu εἴργω, f. ξω, *arceo*, [illegible], *incido*.
[illegible], ὁ, per Pleonaſm. Poët. pro ἔρση, [illegible]: &
[illegible], ſimilitèr pro ἐρσήεις, *roſci-dus*.
[illegible], *arcuit*: pro ἔεργεν, ſeu εἶργεν, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi εἴργω, *arceo*, perf. paſſ. εἶργμαι.
Ἐέρχατο pro ἔρχατο, ſeu εἴρχατο, pluſq. perf. Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, ſeu εἴργω, *arceo*.
Ἔες pro ἦς, *eras*: imperf. Poët. ab εἰμί, *ſum*.
Ἐέσθω pro ἔσθω, 3. perf. a. 2. paſſ. imperat. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*.
Ἐέσσατο pro εἵσατο, a. 1. m. Poët. gem. σ, ab eod. th.
Ἕεςο, *indutus eſt*: pro εἷςο, pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi.
Ἔζει, *fervebat*: 3. ſing. imperf. act. à ζέω, *ferveo*: f. ζέσω.
Ἐζεκίας, ου, ὁ, nomen regis Hebr. & interpretatur Lat. *fortitudo mea, dominus*.
Ἕζετ' & ἕζετο, Poët. pro εἵζετο, *ſedebat*: imperf. Ion. ab ἕζομαι, fut. 2. m. ἑδοῦμαι, vel ab ἕζω.
Ἔζη, Dor. pro ἔζαε, 3. ſing. imperf. verbi ζάω, *vivo*.
Ἐζήλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω, quod vide.
Ἐζημίωμαι, *mulctatus ſum*: præſ. part. verbi ζημιόω, *damnum affero*. Th. ζημία, *damnum*.
Ἔζην, ης, η, Dor. pro ἔζων, ἔζας, ἔζα, *vivebam*, verbi ζάω, f. ήσω. a. 1. ἔζησα, ας, ε.
Ἐζήτει, 3. ſing. imperf. act. verbi ζητέω, -ῶ, *quæro, ſtudeo*: imperf. ἐζήτεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει. f. ήσω. p. ἐζήτηκα. imperf. paſſ. ἐζητεόμην, -ούμην, ἔυ, -ου, εῖτο, εῖτο.
ΕΖΟΜΑΙ, f. ἕσομαι, f. 2. ἑδοῦμαι, *SEDEO*.
Ἑζόμενος, η, ον, *ſedens*: præſ. part. verbi ἕζομαι.
Ἐζύγην, *junctus ſum*: a. 2. ind. paſſ. verbi ζεύγνυμι. f. 2. ζυγῶ. a. 2. ἔζευξα.
Ἕζω, *colloco, ſedere facio*: imperf. εἷζον, (nam pro augmento poſt ε addiſcit ι) f. ἕσω. a. 1. εἷσα. a. 2. εἶσον. f. 2. ἑδῶ. perf. paſſ. εἷσμαι. a. 1. paſſ. εἵσθην, ab ἕω, *pono*: undè ἧμαι, ἕζομαι, *ſedeo*.
Ἐζωγρημένος, *captivus factus*: p. part. paſſ. verbi ζωγρέω, *vivum capio*: f. ήσω. præt. ἐζώγρηκα. perf. paſſ. ἐζώγρημαι, quaſi ζωὸν ἀγρέω, ſeu ἀγρεύω, *venor*. Th. ἄγρα, *captura*.
Ἔζωον, *vivebant*: 3. pl. imperf. act. pro ἔζων, verbi ζάω, *vivo*: f. ζήσω. p. ἔζηκα.
Ἔζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
Ἔζωσμαι, *cinctus ſum*, perf. ind. paſſ. ἐζωσμένος, perf. part. paſſ. à ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo*: f. ζώσω, p. ἔζωκα. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο.
Ἔῃ, *ſit*: Poët. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab ὦ, ᾖς, verbi εἰμί, *ſum*. Sed
Ἑῇ, *ſuæ*: dat. ſing. f. g. Poet. ab ἑός, ἑή, ἑόν, *ſuus, a, um*: ab ἕ, *ſui*.
Ἔηκα, ας, ε, *miſi*: pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*.
Ἔην, *eram, erat*: Ion. & Poët. pro ἦν, a. 1. 3. ſing. imperf. verbi εἰμί, *ſum*.
Ἑήνδανον, pro ἥνδανον, *placebam*: imperf. Poët. verbi ἁνδάνω.
Ἐῆος, *boni*: gen. ſing. pro ἐέος, ſed per Poët. Ectaſin ἠέος & Metath. ἐῆος, ab ἐΰς,

Digitized by Google

εὖς, *bonus* : gen. ſing. ἑῆος. Sed

Ἑῆος, *ſui* : gen. ſing. ab ἑὸς, *ſuus*.

Ἔησθα, *eras* : Poët. pro ἦσθα, & hoc pro ἦς, 2. ſing. imperf. verbi εἰμί. Æol. enim perſonis in σ addunt θα. Alii volunt eſſe a. 2. ſub. pro ἦς, & Poët. ἔῃς, & per Paragog. Æol. ἔῃσθα.

Ἔῃσι, *ſit* : Ion. pro ᾖ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἔασον, idem quod ἔασον. a. 1. imperat. Ion. verbi ἐάω, *ſino*, f. άσω.

Ἕητε, Poët. pro ἧτε, *miſeritis* : 2. pl. a. 2. ſub verbi ἵημι, *mitto* : a. 2. ind. ἧν.

Ἔθ' pro ἔτι, *adhuc*, adv.

Ἔθακας, Dor. pro ἔθηκας, *reddidiſti* : vide ἔθηκα.

Ἔθαλον, *vigui* : a. 2. act. verbi θάλλω, *vireo* : f. αλῶ. p. τέθαλκα.

Ἔθανον, *mortuus ſum* : a. 2. verbi θνήσκω, *morior* : f. 2. m. θανῦμαι. præt. act. τέθνηκα. p. m τέθνεα.

Ἐθαύμαζε, 3. ſing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror* : f. άσω. perf. paſſ. τεθαύμασμαι. a. 1. paſſ. ἐθαυμάσθην.

Ἔθαψα, *ſepelivi* : & in 3. pl. ἔθαψαν, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *ſepelio* : f. θάψω. p. τέθαφα. a. 2. act. ἔταφον. a. 2. paſſ. ἐτάφην. p. m. τέθηπα.

Ἐθεασάμην, ω, ατο. a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *ſpecto* ; f. 1. m. θεάσομαι. perf. paſſ. τεθέαμαι.

Ἔθεεν, *currebat* : imperf. act. verbi θέω, *curro* : f. θεύσομαι ſeu θευσῦμαι.

ἘΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, *coma*, *cæſaries* : hinc

Ἐθειράζω, *comam alo* : f. άσω. p. ακα.

Ἐθειρὰς, άδος, ἡ, idem ac ἔθειρα.

Ἑθεὶς, *miſſus* : a. 1. part. paſſ. ab ἕθην, quod & εἵθην. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐθέλει, 3. ſing. ind. præſ. ἐθέλῃ, 3. ſing. ſub. ἐθελῆσαι. a. 1. inf. ab ἐθέλω, *volo*, *ſoleo*.

Ἐθέλεσκε, *volebat* : pro ἔθελε, 3. ſing. imper. (per Epenth. τῶ σκ.) ejuſd. verbi.

Ἐθελημος, ȣ, *voluntarius* : ab eod. th.

Ἐθέλησθα, *velis* : Poët. Paragog. pro ἐθέλῃς, 2. ſing. præſ. ſub. ejuſd. verbi.

Ἐθέλησιν, *voluerit* : pro ἐθέλῃ, 3. ſing. ſub. ἐθέλητον, dual. ſub. ejuſd. verbi.

Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel a. 1. ſub. ejuſd. verbi.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, *cultus ſponte electus*, *ſuperſtitio* : ab ἐθέλω, *volo*, & θρησκεία, *ſuperſtitioſus Deorum cultus*. Th. θρησκεύω, *ſuperſtitioſis ceremoniis Deum colo*.

Ἐθέλοι, 3. ſing. & ἐθέλοιμεν, 1. plur. præſ. opt. verbi ἐθέλω, *volo*.

Ἐθελοκακεῖν, *rem ultrò, ignavitèr, gerere* : ab ἐθέλω & κακός.

Ἐθελοκωφέω, ſum ἐθελόντως κωφὸς, *ſponte ſurdus*, *audire nolo*.

Ἐθέλοντ' pro ἐθέλοντα, act. ſing. part. act. & ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλυσι, *volunt* : 3. pl. præſ. ab ἐθέλω, *volo*.

Ἐθελοντὴν & ἐθελοντηδὸν, *ultrò*, *ſuâ ſponte*, adv. &

Ἐθελοντὴς, ȣ, ἐθελοντὸς, ȣ, & ἐθελȣ́σιος, ȣ, *voluntarius* : &

Ἐθελοντὶ, adv. *voluntariò*, *ultrò* : ab

ἘΘΕ΄ΛΩ, vel θέλω, *volo*, *opto*, *delector*, ... *ſum*, ap. Hom. Il. φ. 366. ν. 106. ... c. Phil. i. 1. imperf. ἤθελον, ες, ... θελήσω. p. τεθέληκα. perf. paſſ. τεθέλ... undè θέλημα, *voluntas*.

* Ἐθελοκακέω, ήσω, *rem ultrò ig[navitèr]* *gero*.

Ἔθεν, per Sync. Ion. pro ἕοθεν, & ho[c] ... ȣ̃, *ſui* : Iones etiam pro ȣ̃ dicunt ἕο. ... addunt θεν· ita etiam ἐμεῦ & σεῦ ... bent. Eſt & ἔθεν pro ἕ, *ſe*.

Ἔθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, ... verbi τίθημι, *pono* : f. θήσω. p. τέ[θεικα]. a. 2. ἔθην.

Ἐθεράπευε, 3. ſing. imperf. act. verbi [θερα]πεύω, *medeor*, *famulor*. Th. θεράπων, [mi]*niſter*.

Ἔθεσαν, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi τίθη[μι].

Ἔθευ, Dor. pro ἔθȣ, 2. ſing. a. 2. m. ... ἔθεσο, ἔθεο & ἔθȣ. ab eod. th.

Ἔθηγεν, 3. ſing. imperf. à θήγω, f. ... *acuo*.

Ἐθηεύμεθα & ἐθηεῦντο, Ion. pro ἐθεώ[μεθα] & ἐθηέοντο, ἐθηεῦντο, à θηέομαι, quo ... utuntur pro θεάομαι, *ſpecto*.

Ἐθηήσαντο, *inſpexerant* : 3. pl. a. 1. m. pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, *ſpecto*.

Ἐθηεῖτο, *inſpiciebat* : Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. ... imperf. verbi ejuſd.

Ἔθηκα, ας, ε, *poſui* : & in 3. pl. ἔθηκαν. ... act. verbi τίθημι, *pono* : f. θήσω. ... ἔθην.

Ἐθήκαο, Ion. pro ἐθήκω, 2. ſing. a. 1. m. ... ἐθήκατο, 3. ſing. ejuſd. temp. verbi τί[θημι], *pono* : a. 2. ἔθην.

Ἔθηλα, ας, ε, *florui* : a. 1. ind. act. ... θάλλω, *vireo* : θαλῶ.

Ἐθήμονος, gen. ſing. ab

Ἐθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *conſuetus*. Th. ἔθ[ος].

Ἔθην pro εἵθην, *miſſus ſum* : a. 1. ind. ... ab ἵημι, *mitto*.

Ἔθιζε, *aſſueſce*, præſ. imp. act. ἐθίζεο, pro ἐθίζȣ, præſ. imperat. paſſ. ab

Ἐθίζω, *aſſuefacio*, *inſtituo* : (quod pro [aug]mento ι poſt ε adſciſcit) f. ίσω. p. εἴ[θικα]. a. 1. εἴθισα. præſ. paſſ. ἐθίζομαι, *aſſ*[*ueſco*]. p. paſſ. εἴθισμαι. p. part. εἰθισμένος. ... inf. paſſ. ἐθισθῆναι. Th. ἔθος, *con*[*ſue*]*tudo*.

Ἔθλασε, *comminuit* : 3. ſing. a. 1. ind. verbi θλάω, *frango* : f. άσω.

Ἐθνάρχης, ȣ, ὁ, *gentis præfectus* : ex ἔ[θνος], *gens*, & ἀρχὸς, vel ἄρχων, *princeps*. ... ἄρχω, *impero*.

Ἐθνικὸς, ȣ̃, ὁ, *gentilis*, ETHNICUS : ...

Ἐθνικῶς, adv. ETHNICE, *gentilitèr* : ...

ἜΘΝΟΣ, εος, τὸ, *gens*, *natio*, *popu*[*lus*], *ſexus*.

Ἐθοινεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. q... θοινέομαι, *devoro* : a. 1. m. ἐθοιν[ησά]μην, ω, ατο, à θοινάω, *epulor*. Th. θ[οίνη], *epulum*.

Ἐθοίνων, *depaſcebant* : 3. pl. imperf. à [θοι]νάω, *epulor* ; f. ήσω. p. τεθοίνηκα. ab ... th.

ἜΘΟΣ, εος, τὸ, *ritus*, *mos*, *conſuetu*[*do*]. Hinc ἔθω, p. m. εἴωθα, *conſuevi* : ἐθί[ζω], *aſſuefacio*.

Digitized by Google

..., 2. sing. a. 2. m. pro ἴθεσο, & Ion.
..., à per Crasin. Att. ἴθυ, verbi τίθημι,
...: a. 2. ἴθεν. a. 2. m. ἐθήμην, σο.
..., excitavi: a. 1. ind. act. ab inus.
Th. ..., actus: vel pro ἐθόασα, à θοά-
..., mirtio moveo. Th. θοὸς, celer.
..., conturbavit: per Syncop. pro ἐτά-
... a. 1. ind. act. à ταράσσω, turbo:
...
..., accurri: a. 1. ind. act. à τρέχω,
...: f. θρέξω, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδρα-
... p. m. δέδρομα, quod vide.
..., ες, ε, innutrita sum: a. 1. pass.
... verbi τρέφω, alo: f. θρέψω.
... a. 1. ἔθρεψα. præt. pass. τέ-
... a. 2. ἐτράφην. p. m. τέτροφα.
..., ...: a. 1. ind. act. verbi τρέφω.
...
..., Æol. & Dor. pro ἐθρήνυν, luge-
...: 3. pl. imperf. act. verbi θρηνέω, la-
... Th. θρῆνος, luctus.
..., ες, ε, sacrificatus fui: aor. 1. ind.
... θύω, macto: f. θύσω. p. τεθύκα.
..., ες, ε, excandui: a. 1. ind. pass.
... irrito: f. ώσω. p. τεθύμωκα.
Th. θυμὸς, animus, ira.
..., fiebant, 3. pl. imp. verbi θυνέω,
... seu θύω, f. θύσω, cum im-
...
..., 3. sing. a. 1. ind. act. à θύω, sacri-
..., macto: f. θύσω. p. τέθυκα. perf. pass.
... a. 1. pass. ἐθύθην.
..., consuetudine facio, consuesco: p. m.
... Th. ἔθος, mos.
..., ...: 3. pl. a. 1. sub. pass.
..., seu εἵθην. a. 1. ind. pass. verbi ἵημι,
...
..., Si: conj. connexiva, cum ind. con-
... significat etiam, an, utrum,
...
..., es: 2. sing. præs. ab εἰμὶ, sum.
..., vadis: 2. sing. ab εἶμι, eo: &
imperf. ..., εἶς, εἶ, ibat: &
..., pro ..., ejusd. præt. imperat. & in
compos. ...
Εἰ δὲ μὴ, alioquin, sin: ὐδεὶς βάλλει—εἰ δὲ μὴ, Marc. ii. 22. nemo mittit vinum novum in veteres utres, sin mittat—εἰ δὲ μὴ ... negativam sententiam habet vim affirmativam. εἰ ἄρα, si fortè: εἰ γὰρ, pro εἴθε γὰρ, utinam enim: εἴγε, εἴπερ, εἰ δὴ, si quidem, si modò: εἴγουν, si saltem: εἰ δ᾽ ἄγε, agedum: εἰ ἢ, etsi: εἰ μὲν, εἰ δὲ, si, sin: εἰ ..., etsi: εἴ τις, siquis: εἴ του, si cujus: εἴ τι, si rei.

Εἶα, vel εἶα, EJA, adv. hortantis.

Εἶα, ..., εἷα, ivi, ivisti, p. m. verbi εἶμι, ..., pro quo etiam Attici dicunt ᾔα, &c.

Εἴα, sinebat: 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, sino: imperf. εἴων. Est &

..., ας, ἡ, herba, gramen. Angl. hay.

Εἰαμενή, ῆς, ἡ, locus, humectus, irriguus, herbosus: pratum.

..., ἡ, subtilis, λεπτὸς. pro ἑανὸς, Poë-...

..., Poët. metri causâ pro ἕαυτο, quod ..., dicitur pro ἧντο, imp. verbi ἧμαι, ...

Εἴαον, imp. act. verbi ἐάω, sino: (quod pro augm. recipit ι post ε) a. 1. εἴασα. p. εἴακα.

Εἴαρι, dat. sing. Poët. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ, ver.

Εἰαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus, a, um, dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver.

Εἴας, sinebas, 2. sing. imperf. verbi ἐάω, sino, (quod aliud non vindicat augmentum quam ι post ε) imperf. εἴαον, -ων, αες, -ας, αε, -α, perf. εἴακα.

Εἴασε, & Poët. εἴασσε, reliquit, 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, sino: f. ἐάσω. a. 1. εἴασα.

Εἴασκε, Ion. Paragog. τῦ σκε, pro εἴα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω.

Εἴαχ᾽, ob seq. aspirat. pro præced. verbo.

Εἴαται, & εἴατο, Poët. pro ἕαται, & ἕατο, quæ Ion. dicuntur pro ἧνται, & ἧντο, quorum aliud est 3. pl. ind. præs. verbi ἧμαι, sedeo: hoc 3. imperf. ἥμην, ἧσο.

Εἴβεται, distillat, 3. sing. Ind. Ion. & Poët. pro λείβεται· sic εἴβειν pro λείβειν, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, libo, fundo.

Εἴγε, si quidem: si modo: conj. cum ind.

Εἴγμα, ατος, τὸ, IMAGO: ab εἴκω, similis sum.

Εἶδ᾽, eja, adv. hortantis.

Εἰδαίνομαι, & εἰδάλλομαι, assimilor, similis fio: &

Εἰδάλιμος, ου, speciosus, formosus, ab εἶδος, species: quod ab εἴδω, video.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, esca, dapes: ab ἔδω, edo.

Εἶδε, scito, a. 2. imperat. & in aliâ significat. pro εἴδηθι, per Sync. dici posset ab εἰδέω, scio.

Εἰδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, IDEA, forma, species: ab εἴδω, video.

Εἰδείην, viderem, præs. opt. verbi εἴδημι, f. εἰδήσω. Hinc præs. infin. εἰδέναι· ut τιθεῖναι, & τιθέναι, ex τίθημι. Alii malunt per Sync. esse pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω. Sunt qui pro εἰδέναι ponant à p. m. οἶδα, verbi εἴδω.

Εἶδεν, 3. sing. a. 2. act. εἶδον, ες, ε, vidi: ab εἴδω, video: a. 2. εἶδον, & ἴδον, fut. εἴσομαι.

Εἰδέναι, vel est præs. infin. ab εἴδημι, vel perf. infin. act. per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω.

Εἴδεος, ἐπαμμένοι παῖδες, pueri egregiâ formâ præditi.

Εἰδέσθαι, Ion. & Poët. pro ἐοικέναι, similem esse: & pro δοκεῖν, videri.

Εἴδεται, videtur, 3. sing. præs. ab εἴδομαι.

* Εἰδέχθεια, ας, ἡ, deformitas, quæ nauseam parit. Sap. Sol. xvi. 3.

Εἰδεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aspectu deformis, qui odioso aspectu est: ab εἶδος, aspectus, quod ab εἴδω, video, & ἔχθος, odium.

Εἰδέω, scio: f. εἰδήσω, p. εἴδηκα, plusq. p. εἰδήκειν, & per Syncop. εἶδα, & εἴδειν, Atticè verò ᾔδειν, εις, ει, & in ... ᾔδεισαν· pro quo Poët. ἠείδειν, & Ion. ᾔδεα, ας, ε, contractè ᾔδη, ης, η. perf. infin. εἰδηκέναι, & per Sync. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκὼς, & per Sync. εἰδὼς, ότος, &c. & in f. g. εἰδυῖα,

Digitized by Google

δυῖα, ας. & in n. g. εἰδός. εἰδῆσαι, a. 1. inf. Lyſ. pro militem: vox paulo inſolentior. præt. m. οἶδα. ab εἴδημι, inuſ. Idem quod εἰδέω, eſt εἰδείω. Th. εἴδω, idem.

Εἰδῦ, ſimul, adv. Alii volunt eſſe σπουδῆ, alii εἰ δὴ, ſcribunt. Homeri Iliad. α.

Εἰδήμων, ονος, ſciens, peritus. Εἰδημόνως, peritè, Poët. ab εἰδέω, ſcio.

Εἰδῇς, noveris, 2. ſing. præſ. ſub. ab εἰδέω, -ῶ, ſcio: f. ήσω.

Εἴδησις, εως, ἡ, ſcientia, peritia: ab eod.

Εἰδήσω, f. 1. ind. εἰδήσειν, f. 1. infin. ejuſd.

Εἰδῆτε, 2. plur. præſ. ſub. act. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδόθ', pro εἰδότα, peritum, acc. ſing. perf. part. per Sync. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω.

Εἰδοί, αἱ, idus: vox Latina: ab iduo, quod Thuſcis eſt divido.

Εἴδομαι, & ἴδομαι, Poët. aſſimulor: p. εἴδομαι· ab εἴδω, video, quod vide.

Εἰδόμενος, & ἐειδόμενος, Poët. ſimilis, ejuſd. part. præſ.

Εἴδομες, vidimus, Dor. pro εἴδομεν, 1. pl. verbi εἴδω, video.

Εἶδον, & ἴδον, a. 2. ind. act. ab eod.

Εἶδος, εος, τὸ, ſpecies præſtans formâ, facies: dat. ſing. εἴδεϊ, εἴδει. dat. pl. εἴδεσι. Th. εἴδω, video.

Εἴδοσαν, noverunt, Bœot. pro εἶδον, 3. pl. a. 2. act. ejuſd.

Εἰδότε, dual. & εἰδότες, perf. part. act. pl. num. ab εἰδὼς, ότος, pro εἰδηκὼς, per Craſin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, ſcio: f. ήσω, p. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, & in dat. Ion. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. act. f. g. εἰδυίῃσι, pro εἰδυίαις, dat. pl. Ion. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, IDYLLIUM, parvum poema, εἰδύλλια, qualia Theocriti varia ſunt poematum genera: ab εἶδος, quod ab

ΕἼΔΩ, video: f. εἴσομαι, & ἴσομαι, Poët. a. 2. εἶδον, & ἴδον, ες, ε. in indic. apud Poëtas ἴδον, in reliquis modis apud Oratores.) a. 2. imperat. ἴδε, vel Att. ἰδὲ. a. 2. ſub. ἴδω, ῃς, ῃ. a. 2. infin. ἰδεῖν. a. 2. part. ἰδὼν, οῦσα, όν. a. 1. m. εἰσάμην, & ἐεισάμην, ſimulavi. opt. εἰσαίμην. infin. εἴσασθαι. part. εἰσάμενος. a. 2. m. εἰδόμην, imperat. ἰδοῦ.

Εἰδῶ, præſ. ſub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contractè ut τιθῶ, à τίθημι. ſic præſ. opt. εἰδείην. præſ. infin. εἰδέναι· Alii Syncopen aiunt eſſe τῦ εἰδήκω, perf. ſub. ab εἰδέω.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, IDOLEIUM, delubrum: 1. Macc. 1. 17. 1. Cor. viii. 10. ab εἴδωλον, idolum, ab εἶδος, ſpecies. Th. εἴδω.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, quod idolo immolatur: ab εἴδωλον, & θύω, macto, immolo.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, IDOLOLATRIA: idoli cultus: &

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, IDOLOLATRA: ex εἴδωλον & λάτρις, ιος, ὁ & ἡ, ſervus: ab

Εἴδωλον, ου, τὸ, IDOLUM, ſimulacrum: ab εἶδος, ſpecies. Th. εἴδω.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, fictio idoli: ex εἴδ[ωλον] & ποιέω, facio.

Εἰδὼς, qui novit, perf. part. act. per S[yn]c. pro εἰδηκὼς, ότος, verbi εἰδέω, vel [illegible] ſcio: f. ήσω.

Εἶεν, eſſent: 3. pl. præſ. opt. per Sync[.] pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, ſum.

Εἶεν, etiam, age verò, eſto, adv. conc[illegible] ab eod.

Εἵην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi ἵημι, [illegible] f. ἥσω.

Εἴην, εἴης, εἴη, eſſem, & in pl. εἴημεν, [illegible] εἴησαν, & per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν. opt. verbi εἰμὶ, ſum.

Εἶθ' pro εἶτα, deinde: propter aſpirati[onem]

ΕἼΘΑΡ, adv. Poët. ſtatim, confeſtim.

Εἴθε, utinam. Th. εἰ, ſi: pro quo εἰ, ſive.

Εἴθην, ſeu ἕθην, miſſus ſum: a. 1. ind. verbi ἵημι, mitto.

Εἰθικὼς, aſſuetus, perf. part. act. &

Εἴθισα, aſſuevi, a. 1. ind. act. ab [illegible] quod loco augmenti ε poſt ε adſciſcit[illegible] perf. εἴθικα. &

Εἴθισμαι, aſſuetus ſum, p. paſſ. undè [illegible] μένος, p. part. ejuſd. th. ἔθος, mos.

Εἴκ', pro εἴκε vel εἴκεν, ſiquidem; th. [illegible] & Particula Poëtica κε vel κεν.

Εἶκα, ſimilis ſum, p. m. pro quo Attici [illegible] dicunt, repetitâ initiali præſentis lite[ra] ε in ο verſo: verbi εἴκω. Quidem [illegible] volunt eſſe a. 1. Bœot. pro εἶξα.

Εἷκα, ας, ε, miſi: perf. ind. act. verbi [illegible] mitto: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, dat. ſing. ab εἰκὰς, άδος, ἡ, nu[merus] vicenarius: ab εἴκοσι, viginti.

Εἰκάζω, f. άσω, aſſimilo. Th. εἴκω, [ſimilis] ſum.

Εἰκαὶ, etiamſi, conj. diſcret. cum. ind. [illegible] ſi, & ἡ, etiam.

Εἰκὰς, άδος, ἡ, numerus, vicenarius.

Εἴκασι, miſerunt, 3. pl. perf. verbi ἵημι, [mit]to. p. part. εἰκὼς. Sed

Εἴκασι, videntur: p. m. ab εἴκω.

Εἴκασμα, ατος, ſimulacrum: ab εἴκω, [ſimi]lis ſum.

Εἰκάσσαις, conjectare poteris, 2. ſing. opt. act. Poët. pro εἰκάσαις, verbi εἰ[κάζω,] conjicio: f. άσω. a. 1. infin. εἰκάσαι. [Th.] εἴκω, ſimilis ſum.

Fίκατι, Dor. pro εἴκοσι, viginti, quod v[ide.]

Εἶκε, cede, & in pl. εἴκετε, cedite, præſ. [im]perat. ab εἴκω, cedo: f. ξω.

Εἴκειν, & Att. ἤκειν, iveram, pluſq. perf. εἶκα, verbi εἶμι, eo.

Εἴκελος, ου, ſimilis. Th. εἴκω.

ΕἼΚΗ, adv. fruſtrà, temerè, ſine ca[uſa]: indè εἰκαῖος, ου, ὁ, temerari[us] ab εἴκω, cedo.

Εἰκονίζω, aſſimilo, exprimo: ab εἰκὼν, [illegible] Th. εἴκω, ſimilis, ſum.

Εἰκὸς, ότος, τὸ, veriſimile. ab εἴκω.

Εἰκοσάκις, adv. vicies: ab εἴκοσι.

ΕἼΚΟΣΙ, & Poët. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, [vi]ginti: pl. tantum & ἄκλιτον. Dor. εἴκ[ατι]

Εἰκοσιετὴς, ου, ὁ & ἡ, viginti annorum &

Εἰκοσίμετρος, viginti menſuras capiens: ab [εἴκο]σι, viginti, ἔτος, annus, & μέτρον, men[ſura]

Digitized by Google

Εἰκοσίν

[illegible] οἶκος, domus viginti lecti-ſorum inſtructa.

[illegible], de quo viginti contendunt: ab [illegible] viginti, & ἐρίζω, contendo.

[illegible] vigeſimus, & in f. g. εἰκοστή, n. g. εἰ-[illegible]

[illegible] adv. ſimiliter, ut par eſt: ab εἰκὼς, [illegible] ſimilis. Th. εἴκω.

[illegible] cedunt, 3. pl. ab εἴκω, cedo.

[illegible] ſimiles erant: pro εἰκέτην, 2. dual. [illegible] per Sync. & ſolutâ diphthongo ἐΐκτην, [illegible] Vel, ut alii volunt, eſt pluſq. [illegible], & in dual. εἰκείτην, per Sync. [illegible], & per Dialyſin. ἐΐκτην.

[illegible] pro εἴκτο, aſſimilatus erat, 3. ſing. [illegible] paſſ. ab εἴκω, ſimilis ſum. Vel [illegible] p. ab ἐΐγμαι, ξο, κτο.

[illegible] decoram, aptam, acc. ſing. p. part. [illegible] ab εἴκω, p. m. pro ἔοικα, verbi [illegible] ſimilis ſum.

[illegible] ſimilis ſum; item cedo, non repugno: [illegible] p. m. ἔοικα.

[illegible] -οῦς, ἡ, Poët. pro εἰκὼν, όνος, [illegible] effigies.

[illegible]: præſ. part. ab εἴκω.

[illegible] ἡ, imago ab eod.

[illegible]: præt. part. m. ab εἴκω.

[illegible] ἡ, membrana cerebrum ambiens: [illegible] involvo.

[illegible] f. άσω, Poët. epulor: &

[illegible] ῦ, ὁ, conviva: ab

[illegible] ας, ἡ, EPULUM: unius ſcil. [illegible]; ut ἔρανος, plurium. Hom. Od. [illegible] dat. plur. εἰλαπίνῃσι, q. ab. εἴλη, [illegible] agmen, & πίνω, bibo.

[illegible] τὸ, (quod & εἶλαρ) propugnacu-[illegible] ab εἰλέω, coarcto.

[illegible] pro ἐλάτινος, Poët. abiegnus: ab [illegible] abies.

[illegible] a. 2. act. ab αἱρέω, capio.

[illegible] dictus ſum: Att. pro λέλεγμαι, [illegible] paſſ. verbi λέγω, dico.

[illegible]ΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, Dea partûs: [illegible] parturientibus opituletur, ab ἐλεύθω, [illegible] & Ἐλεύθω dicta.

[illegible] 3. ſing. præſ. paſſ. ab εἰλέω.

[illegible] ἡ, ILEUS, volvulus, morbus in-[illegible]; item vitis; ab εἰλέω.

[illegible] civitas Bœotiæ.

[illegible] εἵλετο, elegit, 3. ſing. a. 2. m. vide [illegible] αἱρέω, eligo.

[illegible] eripuiſti, Dor. pro εἶλες, 2. ſing. [illegible] verbi αἱρέω.

[illegible] pro εἰλέοντο, ſeu εἰλοῦντο, Dor. 3. pl. imperf. paſſ. verbi εἰλέω, verſo.

[illegible] Att. pro λέλεχα, perf. à λέγω.

[illegible] coarcto, concludo, congrego: [illegible] verſo, circumago, involvo, fut. [illegible], undè

[illegible] ἡ, agmen: &

[illegible] ας, ἡ, ſplendor.

[illegible] a. 1. part. paſſ. fœm. circumdata, [illegible]

[illegible] ὁ καὶ ἡ, à ſole calefactus: ab [illegible], & θέρω, calefacio.

[illegible] veni, Poët. pro ἐλήλυθα. p. [illegible] venio. p. m. ἤλυθα, [illegible]

Εἰληλούθει, ejuſd. 3. ſing. pluſq. p. m.

Εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, venimus, 1. pl. ab εἰλήλουθα, p. m.

Εἴλημμαι, perf. Att. pro λέλημμαι· &

Εἰλημμένος, pro λελημμένος, p. part. paſſ. verbi λαμβάνω, accipio.

Εἴληπται, aſſumptus eſt, 3. ſing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, accipio.

Εἴληφα, ſumpſi, perf. Att. pro λέληφα· hinc εἰληφὼς, ότος, perf. part. act. ejuſd.

Εἴληχα, ſortitus ſum, perf. Att. verbi λαγχάνω, ſortior.

Εἴλιγγος, ου, ὁ, vortex, gyrus, tormen inteſtinorum, ab εἰλέω, verſo: Εἴλιγγος, vertigo capitis, σκότωσις.

Εἴλιγμα, ατος, τὸ, involutio: ab εἰλίττω, quod vide.

Εἴλιγμαι, circumvolutus ſum: perf. paſſ. & part. εἰλιγμένος. ab εἰλίττω. Th. εἰλέω, verſo.

Εἰλιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex, gyrus: ab εἰλίσσω.

Εἴλικες βόες, dicuntur apud Poëtas, vel nigri, vel flexiles; vel à retortis cornibus: ab ἕλιξ, q. v.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ſinceritas: ab

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diſtinctus, ſincerus, clarus, in nom. pl. εἰλικρινεῖς ab εἴλη, ſplendor, ſolis, vel potiùs ἴλη, & κρίνομαι, ſecerno.

Εἴλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ἡ, involucrum, gyrus: item ſpecies hederæ: ſumitur etiam adj. pro implicito: ab εἰλίσσω, idem. ac th. εἰλέω, verſo.

Εἰλίποδας, curvipedes, vel curvè gradientes: dat. pl. Ion. εἰλιπόδεσσι, ab

Εἰλίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, flexipes: ex ἴλω, pro quo uſitatum εἰλέω, flecto, & ποῦς, pes.

Εἰλισσόμενος, η, ον, convolutus, a, um, præſ. part. paſſ. ab

Εἰλίσσω, vel -ττω, circumvolvo: pro quo etiam dicitur ἑλίττω, f. ξω. p. εἴλικα. p. paſſ. εἴλιγμαι. Th. εἰλέω, verſo.

Εἰλίχατο pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi εἰλίσσω. Th. εἰλέω, verſo.

Εἷλκον, imperf. act. ab ἕλκω trabo: &

Εἵλκυσε, traxit: a. 1. imperf. εἵλκυον· ab ἑλκύω, quod perinde ac th. ἕλκω, ι poſt, ε, pro augmento adſciſcit.

Εἰλόμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, arcto, includo.

Εἱλόμην, elegi: a. 2. m. verbi αἱρέω.

Εἷλον, ες, ε, accepi: a. 2. ind. εἵλοντο, 3. pl. a. 2. m. ab αἱρέω, eligo.

Εἵλου, 2. ſing. a. 2. m. ejuſd.

Εἴλοχα, Att. pro λέλοχα. perf. à λέγω.

Εἰλύαται, Ion. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, perf. paſſ. verbi εἰλύω, ſeu εἴλυμι, verſo, volvo. Th. εἰλέω, idem.

Εἰλὺς, ύος, τὸ, πηλῶδες τοῦ ποταμοῦ. Heſych. id. q. ἰλὺς, limus, q. v.

Εἰλύφαζε. reſplendebat, imperf. verbi.

Εἰλυφάζω, vel -άω, f. άσω, torqueo. Th. εἰλέω, verſo.

Εἰλυφόωντες, Poët. pro εἰλυφῶντες, ab εἰλυφάω, verſo. Th. εἰλέω, idem.

Εἰλύω ſeu εἴλυμι, f. ύσω, verſo, volvo, ab eod.

Εἴλω, ſeu εἵλω, idem quod εἰλέω, ſeu εἱλέω.

ΕΙ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἱλώτης, ου, ὁ, HELOS, vel HELOTA, ſervus apud Lacedæmonas,

Digitized by Google

dæmoniæ, ex Helotis captis.
Εἱλωτεία, ας, ἡ, *ſervitus* : &
Εἱλωτεύω, f. εύσω, *ſervio* : &
Εἵλωτις, ιδὸς, ἡ, *ſerva* : ab εἵλως.
Εἶμ', pro εἶμι, *eo*, *vado*.
Εἷμα, ατος, τὸ, *veſtis*, Æol. ἕμμα, ab ἕω, *induco*, vel ἐννύω.
Εἷμαι, εἷσαι, *ſedi*, *ſediſti*, ſeu *indutus ſum*, perf. paſſ. verbi ἕω, *induo*. a. 1. εἷσα. pluſq. p. paſſ. εἵμην. part. perf. εἱμένος. Eſt &
Εἷμαι, *miſſus ſum*, p. paſſ. verbi ἵημι, *mitto*.
Εἵμαρμαι, σαι, ται, Att. pro μέμαρμαι, perf. paſſ. & part. εἱμαρμένος, *fato decretus*, *fatalis* : & indè
Εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*, divinitùs decretum, à μείρω, *divido* : quia ſuum cuique diviſum eſt.
Εἵμαρτο, *fato decretum erat* : 3. perſ. pluſq. p. paſſ. ejuſd.
Εἰμὲν, Poët. Dor. & Æol. pro ἐσμὲν, 1. pl. verbi εἰμὶ, *ſum*.
Εἶμεν, *ſimus*, per Sync. pro εἴημεν, præſ. opt. 1. pl. ejuſd.
Εἴμεναι, Poët. & Dor. pro εἶναι, *eſſe*, Att. ἔμεναι, Æol. ἔμμεναι, præſ. infin. verbi εἰμι, *ſum*.
Εἱμένος, ου, *indutus*, part. ab εἷμαι, perf. paſſ. ab ἕω, *indu*°.
Εἰμὲς, Dor. εἰμὲν, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præſ. ind. verbi εἰμὶ, *ſum*.
Εἰ μὴ, *niſi*, conj. idem pro ἀλλὰ, *ſed*.
Εἰμὶ, εἶ vel εἶς, ἐςὶ, *SUM*, *ES*, *EST*. imperf. ἦν, ἦς, & Æol. ἦσθα. ἦ, & Att. in Nov. Teſt. ἤμην, *fui*. ὦ, *fuero*. a. 2. ſub. ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram*, pluſq. p. f. ἔσομαι, ῃ, εἶται, & per Sync. ἔςαι. præſ. imperat. ἴσθι vel ἔσθι, vel ἔσω, ἔςω, Att. ἤτω. præſ. opt. εἴην, ης, η. præſ. ſub. ὦ, ἦς, ἦ. *ſim* : f. ἔσομαι, ῃ, εἶται. præſ. infin. εἶναι. f. 1. infin. ἔσεσθαι. part. præſ. ὤν, οὖσα, ὄν. Th. ἔω, inuſ. idem.
Εἶμι, *eo* : & in dual. ἴτον. 3. pl. ἴσι. imperf. εἶν. dual. ἴτον. 3. pl. ἴσαν. a. 2. ind. ἴον, ἴες. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imperat. ἴε. perf. m. εἶα, (ab εἴω) Att. ᾗα, & ſolutione factâ ἤϊα, ας, ε. pluſq. p. ᾔειν. 3. pl. ᾔεσαν, Att. ᾔεσαν, Th. ἴω, inuſ. pro *EO*.
Εἰν, *in*, pro ἐν, Poët. cum dat. Eſt &
Εἶν, *ibam*, imperf. verbi εἶμι, *eo* : &
Εἶν, Poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*.
Εἰνάετες, & ἐννάετὲς, adv. *per novem annos*, ab ἐνναετὴς, *novennis* : ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, *annus*.
Εἶναι, *eſſe*, præſ. infin. ab εἰμὶ, *ſum*. Eſt &
Εἶναι, per Metathesin. pro ἰέναι, infin. ab εἶμι, *eo* : indè ἀπεῖναι, *abire* : at
Εἷναι, *miſiſſe* : a. 2. inf. ἵημι, *mitto*.
Εἰναλίη, ης, ἡ, & εἰνάλιος, ου, *maritimus*, pro ἐνάλι ab ἐν & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.
Εἰνάνυχες, *per novem noctes*, adv. pro ἐννεάνυχες. ab ἐννέα, *novem* & νὺξ, *nox*.
Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, *nonarius numerus* : Heſiodo eſt, nona dies menſis. Th. ἐννέα.
ΕἸΝΑ'ΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ερος, ἡ, *fratria*, id eſt, *uxor*, *fratris* : dicitur παρὰ εὐνάζειν, *cubare* : ut ſit. q. εὐνάτηρ, *cohabitatione juncta*.

Εἴνατος, ου, *nonus*, pro ἔνατος, ab ἐννέα, *novem*.
Εἰνείκαντο, Ion. & Poët. pro ἐνείκαντο, ἐνείκαντο, *detulerunt*, 3. pl. a. 1. m. in ἔνεικα, verbi φέρω.
Εἵνεκα, per Ectaſin. Poët. pro ἕνεκα, *pro*[...] *cauſâ* : regit. gen. Et εἵνεκεν, Ion.
Εἰνόδιος, ου, *in viâ ſitus*, *in via habitans* [...] ἐν, *in*, & ὁδὸς, *via*.
Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quatiens frondes*, [...] *doſus* ; à φύλλον, *folium* : & ἔνοσις, pro [...]σις, *motus*, ab ἐνόω, *impello*, *agito*.
Εἵατο, *ſederunt*, 3. pl. perf. paſſ. εἷμαι [...] in pluſq. p. 3. pl. εἵατο, *ſederant*, ab [...] ἕω.
Εἶξα, *ſimilis ſum*, & in 1. pl. εἴξαμεν, [...] ind. act. verbi εἴκω· εἴξας, *cedens*. [...] part. εἶξαν, *ceſſerunt*, 3. pl. a. 1. act. e[...]
Εἷ pro οὗ, Poët. gen. ſing. μετὰ εἷο, *ſecu*[...]
Εἶπα, ας, ε, *dixi*, & in 3. pl. εἶπαν. a. 1. act. εἶπαι, a. 1. inf. εἶπον, ες, ε. a. 2. εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab ἔπω, quod poſt ε, pro augmento, adſciſci[t] idemque in omnibus modis ſervat.
Εἴπαθ' pro εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. [...]
Εἰπὲ, *dic*, Att. pro εἶπε, a, 2. impera[t.] εἰπεῖν, *dixiſſe*, a. 2. infin. ejuſd.
Εἰπέμεν, inf. Ion. pro εἰπεῖν, ejuſd. a. 2[...]
Εἴπερ, *ſiquidem*, *ſi*, εἴπερ ἄρα, *ſi quidem*. [...] εἰ, *ſi*.
Εἴπεσκε, *dixit*. Ion. pro εἶπε, 3. ſing. [...] εἶπον, verbi ἔπω, *dico*.
Εἴπῃ, *ſicubi*, *ſiquo*, *ſiquo modo* : ab εἰ, [...]
Εἴπῃς, *dicas*, 2. ſing. a. 2. ſub. hinc [...] εἴπῃσθα, 2. ſing. ejuſd. temporis, verbi [...]
Εἴποθεν, *ſiquo ex loco* : &
Εἰποῖ, *ſi aliquo*. Th. εἰ, *ſi*.
Εἱπόμην, *ſequebar*, & in 3. pl. εἵποντο, perf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, *ſequor* : f. [...]μαι. p. εἵμμαι.
Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. & Dor. εἶπον, p[...]πὶ, a. 1. imperat. verbi ἔπω, *dico*.
Εἴποτε, *ſi quando*, adv. ex εἰ, *ſi*, & [...] *quando* : quod ab ὅτε, idem. Sic
Εἴπου, adv. *ſicubi* : ex εἰ, *ſi*, & πού, ab ὅς, *qui*.
Εἴπω, *dixero*, a. 2. ſub. εἰπὼν, οῦσα, όν, part. verbi ἔπω, *dico*.
Εἴπως, adv. *ſi quo modo*, *ſi quâ ratio*[ne,] *forte* : ex εἰ, *ſi*, & πῶς, *quomodo?*
* Εἶρ, *procella*, *fulgor*.
Εἰράνα, ας, ἁ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, *pax*
Εἰραφιώτης, ου, Bacchi Epitheton. Dic[...]tunt παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι, *quia inſutus* [...] *femori* ſcil. Jovis, undè & μηρορραφής.
Εἰργαθεῖν, *prohibeo*, *diſtraho*, imp. εἴργ[...] & diſſol. Poët. ἐέργαθον, ab εἴργω, ve[l ἐέρ]γω, idem.
Εἰργασάμην, ω, ατο, *exercui* : a. 1. m. [...]ζόμην, ου, ετο, imperf. verbi ἐργάζ[ομαι,] *operor*, *laboro*. Th. ἔργον, *opus*.
Εἰργάσθην, *confeci* : a. 2. ind. paſſ. &
Εἴργασμαι, σαι, ται, *confectus ſum* : p[erf.] paſſ. & part. εἰργασμένος. ab εἰγάζ[ομαι] ab eod.
Εἴργει, *cohibet* : 3. ſing. præſ. act. εἴργ[...] *dimoveri* : præſ. infin. paſſ. ab ε[ἴργω,] *arceo*.

Digitized by Google

Εἰρ

Εἶργμαι, vinctus ſum : perf. ind. paſſ. & part. εἰργμένος, ab eod. verbo.
[illegible], ἡ, incluſio : ab eod.
[illegible], ſeceſſo, abeo, ſubmoveo.
[illegible], arcens : præſ. part. neut. g. εἶργον,
[illegible] : præſ. imperat. paſſ. εἴργουσι, 3. [illegible] ind. act. ab εἴργω, f. ξω, arceo.
[illegible], includo, in carcerem conjicio : f. ξῶ.
[illegible], item arceo, prohibeo, vito : indè πο-[illegible], urbem obſideo.
[illegible], ας, vel Ion. εἰρέη, ης, ἡ, concio, cœtus : ab εἴρω, dico.
[illegible], Ion. pro εἴρῃ, interrogas : 2. ſing. [illegible] εἴρομαι, pro ἔρομαι. Th. εἴρω, dico.
[illegible], Ion. pro εἴρηνται, 3. pl. perf. paſſ. à [illegible] dico : vide εἰρημένος.
[illegible], -εῖσθαι, Ion. & Poët. pro ἔρεσθαι, [illegible]rogare, inquirere.
[illegible], Ion. pro εἴρου, interroga : præſ. imperat. [illegible] εἴρομαι : poteſt eſſe & imperf. ab ἔρο-[illegible] Th. εἴρω.
[illegible], ἡ, captivitas, ſervitus : ab εἴρω,
[illegible]
[illegible], Ion. pro ἔρεσθαι, quærere interrogare.
[illegible], ου, ἡ, ramus, oleaginus, lanâ obvo-[illegible] quam circumpendentibus arborum [illegible] ante januas ædium ſuſpendere ſo-[illegible], ad famem arcendam, ab εἶρος, lana.
[illegible], enumerantes : Dor. pro ἐρέουσαι, [illegible] part. pl. num. f. g. ab ἐρέω, dico : [illegible] εἴρω. Th. ἔρω.
[illegible], perf. Att. a ῥέω, dico : f. ῥήσω. perf. [illegible] perf. part. Att. εἰρηκώς. &
[illegible], η, ον, dictus : part. ab εἴρημαι.
[illegible] pro ἔρρημαι, perf. paſſ. à ῥέω, Alii [illegible] ἔρω, derivari malunt.
[illegible], ενος, ὁ, puer, qui jam fari poteſt : ab [illegible], loquor.
[illegible], ου, pacificus : ab εἰρήνη. pax.
[illegible], ου, ὁ, IRENARCHA, magiſtratus quidam apud Juriſconſ. ab eod. th. & ἀρχὴ, principatus.
[illegible], pacem colo, in pace vivo : f. εύσω. [illegible] ab
[illegible]ΝΗ, ης, ἡ, pax : παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν, [illegible]). Hinc
[illegible], ου, pacificus : &
[illegible], -ῶ, reconcilio : f. ήσω. p. εἰρηνο-[illegible] & inde
[illegible], ου, pacis ſtudioſus, pacificus : ex [illegible], pax, & ποιέω, facio.
[illegible], ου, laneus : ut pro eod. ἐρίνεος. Th. [illegible], lana.
[illegible], idem ac. ἔριον. vide εἶρος.
[illegible], ου, ὁ & ἡ, lanas carpens, vel tractans : ab εἴριον, q. ab εἶρος, lana, & κομέω, curo.
[illegible] vide in εἶρος.
[illegible], ου, ὁ & ἡ, laniger : à πεκτέω, vel [illegible], pecto : f. ξω. p. m. πέποκα. hinc [illegible], vellus, & εἶρος, lana.
[illegible], εος, τὸ, lana, ἔριον, ου, τὸ, idem q. [illegible], quia nexilis.
[illegible], Dor. pro εἵρπομεν, ibamus ; 1. pl. imperf. ab ἕρπω, repo : quod vide.
[illegible], Ion. pro εἴρυνται, 3. perf. pl. num. [illegible] paſſ. Iones enim & perfecti pluſq. [illegible] pl. à tertiâ ſing. formant, ante τα, vel το, α breve inſerentes. Sic εἰρύατο Ion. pro εἰρυμένοι ἦσαν. 3. pl. pluſq. perf. verbi εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, cuſtodio.
Εἴρυκα, ſuſtuli : perf. act. ejuſd. verbi.
Εἰρύμεναι, præſ. inf. Dor. pro εἰρύειν· ab εἰρύω, vel ἐρύω, traho.
Εἴρυντο, pro εἰρύοντο, 3. pl. imperf. verbi ἔρυμαι per Sync. pro ἐρύομαι, cuſtodio, ſervo : ſic ἔρυσθαι pro ἐρύεσθαι, præſ. inf.
Εἰρύσασθαι, cuſtodire : a. 1. inf. m. Poët. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω.
Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab eod. th.
Εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, f. σω, traho.
Εἴρχαται, & εἴρχατο, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ & εἰργμένοι ἦσαν, perf. & pluſq. p. verbi εἴργνυμι, ſeu εἴργω, includo.
Εἶρψα, erupi : a. 1. verbi ἕρπω, ſerpo : f. ψω. p. φα.
ΕἼΡΩ, necto : item dico, interrogo, nuntio, in quâ ſignif. præſ. eſt inuſ. (ἐρέω & εἰρέω, Poët.) f. ἐρῶ, & in 2 pl. ἐρεῖτε, dicetis : præt. εἴρηκα, tanq. ab ἐρέω, quod ι poſt ε, (pro augmento, adſciſcit.) perf. paſſ. εἴρημαι. paulò poſt f. εἰρήσομαι, præſ. m ἔρομαι (ἐρέομαι & εἴρομαι, Poët.) interrogo : f. ἐρήσομαι, a. 1. εἰρησάμην & ἠράμην. a. 2. ἠρόμην, & Poët. εἰρόμην.
ΕἼΡΩΝ, ωνος, ὁ, diſſimulatè loquens.
Εἰρωνεία, ας, ἡ, IRONIA : diſſimulatio in oratione : hinc Angl. irony &
Εἰρωνικὸς, ῦ, ὁ, qui diſſimulatione in loquendo gaudet : & inde
Εἰρωνικῶς, IRONICE, fictè, adv. ab εἴρων, ωνος, ὁ.
Εἰρωτᾷ, 3. ſing. præſ. ind. & εἰρώτα, & εἰρώτων, 3. ſing. & pl. imperf. ab εἰρωτάω.
Εἰρωτᾶν, Ion. pro ἐρωτᾶν, præſ. inf. ab
Εἰρωτάω, Ion. & Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, rogo. imperf. ἠρώτων, -ας, -α, &c.
ΕἸΣ, vel ες, ad, in, item erga, contra, ſuper, poſt, propter, apud, per, inter, de pro, accuſ. ſoli jungitur, in compoſ. in, ad, intra. ex : εἰς τί, quorſum ? Hinc εἴσω, in, intra.
Εἷς, eras, Poët. pro ἦς, 2. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum, pro quo etiam εἶ dicitur.
Εἶς vel εἶ, vadis, 2. ſing. præſ. vel imperf. ſed εἶσ' pro εἶσι, vadit, 3. ſing. præſ. verbi εἶμι, eo.
Εἷς, ἕντος, qui miſit, a. 2. part. ab ἧν, a. 2. verbi ἵημι, mitto.
ΕἿΣ, μία, ἕν, unus, a, um, quidam : idem quod πρῶτος, Matt. xxviii. 1. gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνός.
Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, ſcio, vel εἶμι, eo ; pro quo ἧσα, etiam dicitur, a. 1. med. εἰσάμην.
Εἷσα, ſedi, a. 1. ind. ab ἕννυμι, ſeu ἕζω, ſedeo : f. ἕσω.
Εἰσαγάγῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. Att. verbi εἰσάγω, introduco : f. ξω. Th. ἄγω.
Εἰσαγγελία, ας, ἡ, delatio ; accuſatio : &
Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ελκα, renuntio, refero ; item defero, accuſo. Th. ἀγγέλλω, nuntio.
Εἴσαγε, ingredior, præſ. vel a. 2. imperat. ab εἰσάγω, quod vide.
Εἰσάγω, εις, ει, introduco : f. ξω p. εἰσῆχα. a. 2. εἰσῆγον, & Att. εἰσήγαγον. a. 2. imperat. εἰσάγαγε, ἔτι. a. 2. ſub. εἰσαγάγω,

Digitized by Google

ας, ω. a. 2. inf. εἰσαξάσθαι. præſ. part. paſſ. εἰσαγόμενος, η, ον, *initiatus*: ex εἰς, *in*, & ἄγω, *duco*.
Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*: &
Εἰσαγωγικὸς, ῦ, *introductorius*: &
Εἰσαγώγιμος, ῳ, *importatus*: ab εἰσάγω.
Εἰσαεὶ, adv. *ſemper*: ὁ εἰσαεὶ, *ſempiternus*: ab ἀεὶ, *ſemper*.
Εἵσαθ' pro εἵσαλο, *ſtatuâ honoravit*: 3. ſing. a. 1. m. verbi ἕω, *ſtatuo*: f. ἕσω. a. 1. εἷσα.
Εἰσακούω, *exaudio*: f. ύσω. p. εἰσήκουκα. a. 1. paſſ. εἰσηκούσθην, *exauditus fui*: a. 1. part. paſſ. εἰσακουσθεὶς, ένλος. f. 1. paſſ. εἰσακουσθήσομαι, cum gen. ex εἰς & ἀκούω, *audio*.
Εἰσάλλομαι, vel ἐσάλλομαι, f. ῦμαι, *inſilio*: Th. ἅλλομαι, *ſalio*.
Εἰσάμενοι, Ion. pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, *colloco, fundo*: a. 1. εἷσα.
Εἰσάμην, ω, αlo, *ſimilis ſum, ſcivi*: a. 1. ind. m. ab εἴδω, ſeu εἴδω, *ſcio*: &
Εἰσάμην, a. 1. ind m. ab εἴδω, *vado*.
Εἰσάμην, *penetravi*, Il. δ. 138. ε. 538. διὰ πρὸ δὲ εἴσαλο ᾗ τῆς, *perforavit tamen & ipſam*, pro προείσαλο, a. 1. ex πρὸ & εἶμι, *eo*.
Εἷσαν, *collocârunt*, 3. pl. a. 1. act. εἷσα, & Poët. ἕσσα· ab ἕω ſeu ἕννυμι, id. quod ἵζω, *colloco*.
Εἰσαναβαίνω, *conſcendo*: f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. a. 2. part. εἰσαναβὰς, & in f. g. εἰσαναβᾶσα. a. 2. opt. εἰσαναβαίην. ex εἰς, ἀνὰ, & βαίνω, *eo*.
Εἰσανιὼν, όνlος, *ſcandens*: a. 2. part. act. ab εἰς & εἶμι, *eo*.
Εἰσάπαξ, adv. *ſemel*: ex εἰς & ἅπαξ, id.
Εἰσαριθμέω, ήσω, *annumero*.
Εἴσας, acc. pl. f. g. ἴσης· gen. ab ἴσος, η, ον, *æqualis, e*, idem quod ἶσος.
Εἴσαλο, *videbatur*, a. 1. m. ab εἴδω, *video*: f. εἴσομαι· a. 2. εἶδον· &
Εἴσαλο, *penetravit*, a. 1. m. verbi εἴω, *eo*.
Εἰσάττω, *inſilio*; ex εἰς, & ἄττω.
Εἰσαῦθις, & εἰσαῦτις, *in poſterum, poſthac*: ab αὖθις & αὖτις, *rurſus*. Th. αὖ, id.
Εἰσαφικάνε, *reverſus eſt*, 3. ſing. imperf. act. ab
Εἰσαφικάνω, *accedo, redeo*, ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, *venio*. Th. ἱκνέομαι, idem. fut. ἵξομαι, p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.
Εἰσαφίκηαι, *venias*, 2. ſing. a. 2. ſub. m. Ion. pro εἰσαφίκῃ: ab
Εἰσαφικνέομαι, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, *accedo, advenio*: ab eod. th.
Εἰσβάλλω, f. αλῶ, p. κα, *injicio, ingredior, invado*. Th. βάλλω, *jacio*.
Εἰσβιάζομαι, *vim infero, vi ingredior*: à βιάζομαι, idem. Th. βία, *vis*.
Εἰσβιβάζω, f. άσω, *aſcendere facio*: à βιβάζω, *ineo*, quod à βαίνω, *incedo*.
Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingreſſus, incurſus, expeditio militaris*: ab εἰσβάλλω, quod vide.
Εἰσδέχομαι, *intrò admitto*: f. 1. m. εἰσδέξομαι. ex εἰς & δέχομαι, *accipio*: p. δέδεγμαι. a. 1. paſſ. ἐδέχθην.
Εἰσδραμοῦσα, *introcurrens*: a. 2. part. act. f. g. à τρέχω, *curro*: vide εἰσέδραμον.

Εἰσδύνω, *ſubeo, ingredior*.
Εἶσε, a. 1. ind. act. verbi ἕω, *colloc*[illegible] f. ἕσομαι. a. 1. m. εἰσάμην. p. [illegible]
Εἴσεαι, *ſcies*, pro εἴσῃ, Ion. 2. ſing. [illegible] verbi εἴδω, *ſcio*: f. εἴσομαι.
Εἰσέδραμον, *introcucurri*: a. 2. [illegible] εἰστρέχω, f. θρέξω, p. εἰστετρέχηκα [illegible] εἰσδραμὼν, ῦσα, ὂν, ex εἰς & τρέχω [illegible] f. ξω. p. δεδράμηκα, & τέτρηχα
Εἰσέδυ, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. [illegible] ex εἰς & δῦμι, vel δύνω, [illegible] δύσω.
Εἴσειμι, vel εἰσίημι, *intro*, *ingre*[illegible] pl. ind. præſ. εἰσίασιν, Ion. [illegible] εἰς, *in*, & εἶμι, vel ἵημι, *eo*.
Εἰσεῖσι, pro εἰσιεῖσι, Ion. εἰσιέασι [illegible] 3. pl. præſ. ab εἰσίημι. Vide [illegible]
Εἰσελαύνω, f. άσω. p. κα, *invehor*, *irrumpo*: ab ἐλαύνω, *agito*.
Εἰσελεύσομαι, η, εἶαι, f. 1. m. [illegible] μαι, *ingredior*. a. 2. εἰσῆλθον. [illegible] λήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.
Εἴσελθε, ἴτω, a. 2. imperat. εἰσ[illegible] inf. εἰσελθεῖν, 2. ſing. a. 2. ſub[illegible] ῦσα, ὂν, a. 2. part. verbi εἰσέρχ[illegible]
Εἰσέλθομες, Dor. pro εἰσέλθομεν, [illegible] 1. pl. a. 2. ſub. verbi εἰσέρχ[illegible] vide.
Εἶσεν, *ſedere fecit*, 3. ſing. a. 1. [illegible] ἕω, *ſtatuo*, f. ἕσω. a. 1. εἷσα.
Εἰσενέγκῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. a[illegible] pl. εἰσενέγκωσιν. verbi εἰσφέρω, [illegible] εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα. a. 2. [illegible] ex εἰς & φέρω, *fero*.
Εἰσεπέρασα, *tranſivi*, a. 1. ind. [illegible] περάω. compoſit. ex εἰς & περά[illegible] f. ήσω & άσω.
Εἰσεπήδησα, *inſilii*, a. 1. ind. act. [illegible] πηδάω, *inſilio*: f. ήσω. p. [illegible] comp. ex εἰς & πηδάω, *ſalio*.
Εἰσέρχομαι, *ingredior*, in 3. pl. [illegible] rat. εἰσερχέσθωσαν. f. εἰσελεύ[illegible] εἰσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. εἰσ[illegible] m. Att. εἰσελήλυθα. ex εἰς & th[illegible] *venio*.
Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi [illegible] Th. σπάω, *traho*.
Εἴσεται, *ſciet*: 3. ſing. f. 1. m. [illegible] *ſcio*: f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & [illegible]
Εἰσηγορέω τῇ πόλει χρήματα, [illegible] *urbi ſuppedito*.
Εἰσηθεῖται, 3. ſing. ind. ab
Εἰσηγέομαι, *adduco*, *ſuadeo*: ex [illegible] μαι, *duco*: f. ήσομαι. p. ἧγμαι.
Εἰσήγησις, εως, ἡ, *ſuaſio*, *arbitrium*: εἰσηγήσεως, &
Εἰσηγητέον, *ſuadendum*: verbale: &
Εἰσηγητὴς, ῦ, ὁ, *ſuaſor*, *monitor*, *auth*[illegible] εἰσηγέομαι, quod videas.
Εἰσῄει, *introivit*: 3. ſing. pluſq. p. [illegible] εἴσειμι, *ingredior*, ex εἰς & εἶμι, [illegible] m. εἶα. pluſq. p. m. ᾔειν.
Εἰσηκούσθην, *exauditus fui*: a. 1. ind. ab εἰσακούω, *exaudio*: f. σω: p. εἰσ[illegible] f. 1. paſſ. εἰσακουσθήσομαι. Th. [illegible] *audio*.
Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. m. εἰσαλάμην,

Digitized by Google

ἀλλομαι, ab εἰσάλλομαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι,

ſilio.

, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, *ingredior*: ex εἰς & ἔρχομαι, *venio*: f.

a. 2. ... :

, ... : a. 1. &

, a, ... a. 1. m. verbi εἰσ-

, *ciſſero*: f. ... a. 1. ... Th.

pr. ſing. f. 3. ab εἶσος, ὁ, idem

, *æqualis*.

Æol. Paragoge pro εἰς, 2. ſing.

... verbi εἶμι, *eo*.

miſſum eſſe: p. inf. verbi ἵεμαι, *mitto*: Vel ab ἕννυμαι, ſeu ἕω, *in*-

: 3. ſing. præſ. εἶμαι, *vado*. Sed

, 3. pl. verbi εἰμὶ, *ſum*.

ingrediuntur: Ion. pro εἰσιᾶσι, 3.

..., quod vide.

, a. 2. part. verbi εἰσειμι.

introire: præſ. inf. verbi εἴσειμι

, *intro*. Th. εἶμι, *eo*.

, & εἰσκαλέομαι, *intro voco*, *advoco*.

... εἰσκαλεσάμενος, ου, ... part.

... ex εἰς, *in*, & καλέω, *vo*-

... p. κέκληκα.

, *invitatus*: part. perf. paſſ.

verbi.

, ... , ἡ, *importatio*.

, f. ... , *importo*, *introduco*: à κο-

porto: quod à κομέω, *curo*.

..., ... , *allatus*, *illatus*: part.

paſſ. verbi εἰσκομίζω.

, ... , f. ... , p. εἰσκεκλίνηκα, *ad*-

... : Poët. pro ... quod ab εἰ-

ſum: præſ. inf. ...

, τὰ, *reditus*, *ſumptus*.

, *redeo*, *inferor*: &

... ἀργύριον, *pecunia quæ infertur*

ſumtibus: &

..., ἡ, *introitus*, *adventus*: ut & *ars*,

, *diſciplina*: ex εἰς & ὁδὸς, *via*.

, *domum introduco*. Th. οἶκος.

, 2. ſing. f. 1. act. verbi εἰσφέρω,

vide.

, Dor. pro εἰσόκεν, *donec*: adv. ex εἰς, ἐς, *ad*, & ὅκεν.

, *ſciam*: f. 1. m. verbi εἴδω, *ſcio*:

, *ibo*: f. 1. m. verbi εἴω, *eo*.

, *ſtatuam*: f. 1. m. verbi ἕω vel εἴω,

, *intueor*, *aſpicio*: ex εἰς & ὁράω,

, f. ... p. ἑώρακα.

, *videns*: Poët. pro εἰσορῶν, ejuſd.

part. ſic εἰσορόωσαι, pro εἰσορῶσαι, f.

pl. num. part. præſ.

, α, ον, idem quod ἴσος, *æqualis*.

, 3. pl. a. 1. m. ab

, & -πάομαι, *traho in*.

, f. ... , *immitto*, *imporio*. Th.

, *mitto*.

, *inſilio*, *irrumpo*: f. ... a. 1.

... a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα,

... præt. εἰσπεπήδηκα.

ex εἰς, *in*, & πηδάω, *ſalio*.

Εἰσπίπτω, *incido*, *in*, *irruo*: à πίπτω, q. v.

Εἰσπλέω, f. εύσω, *adnavigo*. Th. πλέω, *navigo*.

Εἴσπλοος & εἴσπλους, *adnavigatio*: ab eod. th.

Εἰσπνέω, f. πνεύσω, p. εἰσπέπνευκα, *inſpiro*, *ſpiritum duco*, *attraho*.

Εἰσπνήλης, ου, & ἰσπνήλας, ου, ὁ, ſeu

Εἰσπνήλος, ου, ὁ, (lingua Laconicâ) *amator*.

Εἰσποιέω, *adſciſco*, *adopto*: &

Εἰσποίησις, εως, ἡ, *adoptatio*, *adoptio*: &

Εἰσποίητος, ου, *adoptatus*: omnia à ποιέω.

Εἰσπορεύομαι, *ingredior*: imperf. εἰσεπορευό-μην, ου, ετο. f. εύσομαι, perf. εἰσπεπόρευμαι. ex εἰς, *in*, & πορεύω, *trajicio*. Th. πείρω, *tranſeo*: præt. m. πέπορα.

Εἴσπραξις, εως, ἡ, *exactio*: ab

Εἰσπράσσω, ſeu -ττω, f. άξω, p. αχα, *exigo*: ex εἰς & πράσσω, ſeu -ττω, *facio*.

* Εἰσρέω, vel εἰσρρέω, *influo*.

Εἷσαι, Poët. pro εἷται, *ſedit*: 3. ſing. perf. paſſ. εἷμαι, εἷσαι, *ſedi*, ſeu *indutus ſum*: verbi ἕννυμαι, ſeu ἕω, *induo*, *ſedeo*: vel ab ἵημι, *mitto*: & in 3. ſing. pluſq. p. εἷτο.

Εἱστήκειν, *ſteteram*: & in 3. pl. εἱστήκεισαν, pluſq. p. verbi ἵστημι, *ſto*: f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Εἱστία, 3. ſing. imperf. ab

Ἑστιάω, *convivio excipio*: (pro augmento ε poſt ε accipiens) f. άσω. p. ἑστίακα. Th. ἑστία, ας, ἡ, *focus*, *lar*.

Εἰστρέχω, *intrò curro*: f. εἰσθρέξω. à δρέμω vel δραμέω, inuſ. format. perf. εἰσδεδρά-μηκα. a. 2. εἰσέδραμον. a. 2. part. εἰσδρα-μὼν, οῦσα, όν. ex εἰς & τρέχω, *curro*.

Εἰσφέρω, *ingero*: f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα, *intuli*. a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. a. 2. ſub. εἰσε-νέγκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. præſ. paſſ. εἰσφέρομαι, *inferor*. Th. φέρω.

Εἰσφορὰ, ας, ἡ, *oblatio*, *collatio*, *tributum*: ab εἰσφέρω, quod vide.

* Εἰσφράττω, vel εἰσφράσσω, *obſtruo intra*.

Εἰσφρέω, f. ήσω. per Metath. pro εἰσφέρω.

Εἴσω, *ſciam*: f. 1. verbi εἴδω. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Εἴσω, & ἔσω, *intra*: pro εἰς, cum accuſ. apud Poëtas, ſed in proſâ cum genit. Item ſine caſu, *intrò*, *intùs*, cum artic. ὁ εἴσω, *interior*. Th. εἰς, vel ἐς, *ad*.

Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, *ante conſpectum aliquid habens*: ex εἰς & ὤψ, *oculus*: quod ab ὄπτο-μαι, *video*.

Εἶτ' pro

ΕἾΤΑ, adv. *poſtea*, *deinde*, *tum*, *anne?* *itáne verò?* Heb. xii. 19. *tamen*, Eurip. in Heracl. 816. Ἔπειτα, idem.

Εἶτε, ſeu Εἶθ', (per Apoſtroph. ſeq. aſpiratâ) *ſive*, conjunct. ex εἰ, *ſi*, & τε, *que*.

Εἶτε, *ſitis*: præſ. opt. per Sync. pro εἴητε, 2. pl. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Εἴτι, *ſiquid*, *num?*

Εἴτω, *eat*: 3. ſing. imperat. præſ. ab εἴω, *eo*. imperat. ἴθι, ἴτω, εἴτω.

Εἰχέναι, perf. act. inf. verbi εἴκω, *cedo*: fut. εἴξω, p. εἶχα.

Εἴχεο, *tenebas*: Ion. pro εἴχου, 2. ſing. imperf. paſſ. ab ἔχω, *habeo*.

Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, *habeo*: (ε poſt ε pro augmento recipiens,) f. ἕξω & σχήσω.

Digitized by Google

σχέσω. p. ἴσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Εἶμι & ἵκω, *vado*: Poët. f. εἴσω. p. εἶκα. imperf. ἤειν, εἶον, & ἤϊον. imper. ἴθι, ἴτω. a. 1. εἶσα, ἧσα, & ἤϊσα. pluſq. p. ᾔκειν, & εἴκειν. f. 1. m. εἴσομαι. a. 1. m. εἰσάμην. p. εἶα, ἦα. & ἤϊα. pluſq. p. εἴειν & ἤειν ἰτέον, (ἰτητέον & ἰτέον, Poët. in comp.) *eundum eſt*: ab εἶται, inuſ.

Εἶω, ῃς, ῃ, pro ὦ, ῇς, ῇ, præſ. ſub. ab εἰμί, *ſum*.

Εἵω, εἵῃς, ῃ, *miſiſſem*: a. 2. ſub. pro ὦ, ῇς, ῇ, ab ἵημι, *mitto*.

Εἶα, Ion. pro ἦ, *ſui*.

Εἴωθα, *conſuevi*: perf. m. (pro εἶθα per Pleonaſm ω) inf. εἰωθέναι. in 1. pl. εἰώθαμεν. & in 3. pl. εἰώθασι. εἰωθότες, *ſolvi*: præt. m. part. ab εἰωθὼς, ότος, ab ἔθω, *ſoleo*.

Εἴων, *ſinebam*: 1. ſing. imperf. contract. ex εἴαον, ων, verbi ἐάω, *ſino*: quod non aliud quam ι poſt ε vindicat augmentum: ſic perf. εἴακα.

Εἵως, Poët. & ἕως, *ut*, *dum*, *interim*, idem ac ὣς, ex quo fiunt per Proth. Att.

Εἰῶσι, Poët. pro ἐῶσι, 3. pl. præſ. ind. vel ſub. ab ἐάω, *ſino*: f. ἐάσω. a. 1. εἴασα, ι recipiens pro augmento.

ΈΚ, vel ἐξ, *E*, *EX*, *a*, vel *ab*, *de*, *pro*, *propter*, *per*, *in*: pro περὶ *per*, vel pro ἐκτὸς, *extra*, Hom. Il. σ. 431. φ. 370. regit. gen. ἐκ ante conſonantes, ἐξ ante vocales ponitur: pro παρὰ vel ὑπὲρ, cum acc. ad præſtantiam indicandam & pro κατά. In compoſ. plerumque ſignificat *ex*, *extra*, item *ab*, *in*, *re*, *abs*: ſeorſim *augmentum*, *ornamentum*, *contrarium*.

Ἑκάβη, ης, ἡ, *HECUBA*, Priami uxor.

Ἐκάδευον, Dor. pro ἐκήδευον, imperf. act. verbi κηδεύω, *curam alicujus rei gero*. Th. κῆδος, *cura*.

Ἑκάεργος, ου, ὁ ἡ ἡ, *longè jaciens*: ex ἑκὰς, *procul*, & εἴργω, *arceo*.

Ἐκάην, a. 2. ind paſſ. à καίω, *uro*: f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον.

Ἐκαθεζόμην. ου. ετο, imperf. à καθέζομαι, *ſedeo*. Th. ἕζομαι, idem. fut. 2. ἐδοῦμαι.

Ἕκαθεν, adv. *procul*, *eminus*: id. q. ἑκάς.

Ἐκάθευδον, *dormiebam*: imperf. act. à καθεύδω, *dormio*: ex κατὰ & εὕδω, idem.

Ἐκαθήμην, σο, το, *ſedebam*: imperf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, *ſedeo*.

Ἐκάθηρεν, a. 1. ind. act: verbi καθαίρω, *purgo*: f. αρῶ. p. αρκα. Et Dor. pro ἡμέρεξεν.

Ἐκάθιζον, imperf. act. verbi καθίζω, *ſedeo*: a. 1. ἐκάθισα, ας, ε. p. κεκάθικα· ex κατὰ & ἵζω, ſeu ἵζομαι, idem quod ἕζομαι, *ſedere facio*.

Ἐκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, a. 1. ind. act. vide ἐκάθιζον.

Ἐκαίνυτο, *vincebat*: imperf. 3. ſing. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι, *ſupero*. Th. καίνω, *perimo*.

Ἐκάλεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καλέω, quod vide.

Ἐκάλει, 3. ſing. imperf. ab ἐκάλειν, verbi καλέω, -ῶ, *voco*.

Ἐκάλεσσε, Poët. pro ἐκάλεσε, 3. ſing. a. 1. act. ab eod. th.

Ἐκαλήμην, Æol. pro ἐκαλέμην, im paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐκαλλωπίσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi λωπίζω, propriè *pulchros oculos* ſ q. v.

Ἔκαλος, ω, Dor. pro ἕκηλος, ου, qu *tranquillus*.

Ἐκάλυψαν, ας, ε, & in 3. pl. ἐκάλυψαν *operuerunt*: a. 1. ind. act. à καλύπτω, f. ψω, p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἐκάμμυον, Poët. pro κατέμυον, imperf. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε, verbi καμμύω Sync. pro καταμύω, idem quod μύω, *claudo*.

Ἔκαμον, & κεκαμηκώς, *laboravi*: a. 2. act. & med. verbi κάμνω, *laboro*: f μῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ſub. κάμω, ης.

Ἔκανον, ες, ε, *occide*: a. 2. verbi καίνω. κανῶ.

Ἔκαον, a. 2. ind. act. verbi καίω, ur καύσω. a. 2. paſſ. ἐκάην.

Ἐκάρη, *tonſus eſt*: 3. ſing. a. 2. paſſ. κείρω, *tondeo*: f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. a. κεκράμην.

Ἐκαρτύναντο, *confirmabant*: 3. pl. a. verbi καρτύνω, f. υνῶ, th. κάρτος, Metath. κράτος, *robur*.

ἙΚΑ'Σ, adv. *procul*, *eminus*: ἑκαθεν, id

Ἑκαστάτω, ſuperl. *longiſſimè*: & ἑκαστέρω, *magis procul*, *ulterius*. Th.

Ἑκασταχῆ, *ubique*, *ubilibet*: &

Ἑκασταχόθεν, *undique*: &

Ἑκαστα, *paſſim*, *ubique gentium*.

Ἑκασταχόσε, *quocunque*, *quoquoverſum*:

Ἑκασταχοῦ, *ubilibet*, *ubique*: omnia ab

ἙΚΑΣΤΟΣ. η, ον, *quiſque*, *ſinguli*: οἱ καθ' ἕκαστον, *ſinguli*: τὸ vel τὰ ἕκαστα, *ſingula*: καθ' ἕκαστα, *ſinguli* καθ' ἑκάστην, (ſubaud. ἡμέραν) *quo* εἷς, vel πᾶς, vel αὐτὸς ἕκαστος, *unuſquiſque*, *ſinguli*.

Ἑκάστοτε, & ἑκάστοτε, *ſemper* & *ubique*, ab ἕκαστος.

Ἑκαστοτέρω, Poët. adv. pro comp. προσω *longius*: ab ἑκὰς, *procul*.

Ἑκάστω, Herodot. pro ἑκὰς, *procul*.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, Poët. & Dor. pro ἑ βόλος, *longè jaculans*. Apollinis Epi ab ἑκὰς, *procul*, & βάλλω, *jacio*.

Ἑκατοστός, ου, ὁ ἡ ἡ, *centeſimus*: ab ἑκατὸν

Ἐκατέατο, *ſedebant*: Ion. pro ἐκάθηντο pl. imperf. verbi κάθημαι, quod vide.

Ἑκάτερθεν, *utrinque*: Poët. pro ἑκατ θεν, per Sync. regit gen. ab

ἙΚΑ'ΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, *alteruter*, *alte duobus*, *uteruis*, *uterque*. Hinc

Ἑκατέρωθεν, ἑκατέρωθι, & ἑκατέρωσε, *bique*, *ex alterutrâ parte*: &

Ἑκατέρως, adv. *alterutro*, ſeu *utroque mo*

Ἑκάτη, ης, ἡ, *HECATE*: Luna, tanq ror Ἑκάτου, longè jaculantis Apollinis

Ἑκατηβελέταο, gen. Ion. vel Æol. pr ab

Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, *longè jaculans*: ab *procul*, & βολή, *jactus*: quod à βά *jacio*. Alii à βέλος, ους, τὸ, *telum*, de malunt.

Digitized by Google

Ἑκατηβολ

[illegible]βόλέτης, ε, & Ἑκατηβόλος, ε, ὁ, *longè* [illegible]: Apollinis Epith. ab ἑκὰς, *procul*, [illegible], *jacio*. p. m. βέβολα.

[illegible], ας, ε, *accusavi*, a. 1. ind. [illegible] ἐ κατηγορέω, *accuso*: f. ήσω. Th. [illegible]

[illegible] Dor. pro ἕκητι, *causâ*, *gratiâ*, *prop*-[illegible] *voluntate*. Th. ἑκὼν, ὄντος, *volun*-[illegible]

[illegible], vel ἑκατικὸς, sub. στρόβαλος, [illegible] *sphæra*, *rhombus*, vel *turbo* in [illegible] expiatoriis & magicis usurpata.

[illegible]φάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέ-[illegible], ε, ὁ, *qui centum capita habet*, *centi*-[illegible] ab ἑκατὸν, *centum*, & κεφαλὴ, *caput*.

[illegible], ειρος, & Ἑκατόγχειρος, ε, ὁ, [illegible] *manus habens*, *centimanus*: ex ἑκα-[illegible] *centum*, & χεὶρ, -ρὸς, *manus*.

[illegible], gen. Ion. ab ἕκαλος, *longè jaciens*. [illegible] ἑκὰς, *longè*.

[illegible], ης, η, *centum boum*: i. e. *solenne* [illegible]: & inde

[illegible], *valens centum boves*, vel *con*-[illegible] *nummis*, bovis notâ apud Athe-[illegible] percussis: ex ἑκατὸν, *centum*, & [illegible]

[illegible] κέλευθα, *viæ centum pedum*, [illegible]: ab ἑκατὸν & πῦς, *pes*.

[illegible], εως, ἡ, *habens centum*, (i. e. [illegible] & præclaras) *urbes*. Cretæ Epith. [illegible] & πόλις.

[illegible]πυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *centum*, i. e. *multas* [illegible] *habens*: Θῆβαι ἑκατόμπυλοι, *Thebæ* [illegible]: ex ἑκατὸν, & πύλη, *porta*.

[illegible], οἱ, αἱ, τὰ, CENTUM: sumi-[illegible] etiam pro *multis* & *magnis* [illegible]

[illegible], άδος, ἡ, *centuria*.

[illegible], ναῦς, *navis centiremis*, &c.

[illegible]πλασίων, vel ἑκατομπλασίων, ὁ ϗ ἡ, [illegible]*plicatus*.

[illegible]ετης, ε, & ἑκατοντάετης, εος, ὁ ϗ ἡ, [illegible], qui vixit centum annos: ex [illegible], *centum*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

[illegible]κάρανος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. & Dor. [illegible]

[illegible]κρανος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui centum capita* [illegible]: ex ἑκατὸν, *centum*, & κάρηνον, *ca*-[illegible]

[illegible], adv. *centies*: &

[illegible]πλάσιος, ε, &

[illegible]πλάσιων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *centuplus*. Th. [illegible], *centum*.

[illegible]άρχης, ε, ὁ, & ἑκατόνταρχος, ε, ὁ, [illegible]: ex ἑκατὸν & ἀρχὸς, vel ἄρχων, [illegible], *præfectus*: q. d. ἄρχων τῶν Ἑκα-[illegible]

* [illegible]αρχία, *centuria*.

[illegible], άδος, ἡ, *centuria*. Th. ἑκατὸν.

[illegible] Apollinis cognomentum, quod longè [illegible]. Ἑκάτη, *fem.* pro Dianâ. Ab [illegible] *procul*.

[illegible] κριθὰ, *centuplicatum bordeum*, [illegible] 12. Th. ἑκατὸν, *centum*.

[illegible], *centuplus sum*.

[illegible], ἡ, ὸν, *centesimus*: ab ἑκατὸν.

[illegible], ἡ, *centuria*: ab eod.

[illegible] *sum*, a. 1. ind. pass. ἐκαυ-

ρα & ἴκμα, *inflammabar*, a. 1. ind. act. verbi καίω, *uro*, f. καύσω.

Ἐκβαίνω, *egredior ex navi*. f. 1. m. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, *eo*: ἐκβαίνειν, *evenire*, *accidere*.

* Ἐκβακχεύομαι, *vehementer bacchor*.

Ἔκβαλε, pro ἐξέβαλε, *ejecit*: 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. pl. a. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐκβάλῃς, 3. sing. a. 2. sub. act. ab

Ἐκβάλλω, *ejicio*: f. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα. plusq. p. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν. a. 2. ἐξέβαλον. a. 2. imperat. ἔκβαλε, *dimitte*: a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα. perf. pass. ἐκβέβλημαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην. f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, *ejiciar*, perf. m. ἐκβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Ἐκβάλω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Ἐκβαρβαρόω, -ῶ, f. ώσω, *barbatum reddo*. Th. βάρβαρος.

Ἔκβασις, εως, ἡ, *exitus*, *evasio*: ab ἐκβαίνω, *evado*: ab ἐξ & βαίνω, *eo*.

* Ἐκβατήριον, ε, τὸ, *donarium ob prosperam navigationem Deo alicui oblatum*.

Ἐκβέβληκα, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, quod vide.

Ἐκβεβωμένος, *celebris*, *famosus*, *divulgatus*. part. perf. Vide ἐκβοάω.

Ἐκβήσῃ, *exis*, 2. sing. f. 1. m. ab ἐκβαίνω, *exeo*: f. ἐκβήσομαι. a. 2. ἐξέβην, ab ἐκ & βαίνω, *eo*.

Ἐκβιάζομαι, *vim facio*, *compello*, *violo*.

Ἐκβλαστάνω & ἐκβλαστέω, f. ήσω, p. ἐκβεβλάστηκα, *germino*.

Ἐκβληθήσομαι, & in 3. pl. ἐκβληθήσονται, fut. 1. pass. verbi ἐκβάλλω, *ejicio*: quod vide.

Ἔκβλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ejectitius*.

Ἐκβλύζω, f. ύσω. p. ἐκβέβλυκα, *effundo*, *emano*, *scaturio*.

Ἐκβοάω, -ῶ, f. ήσω. p. ἐκβεβόηκα, *proclamo*. Undè pass. ἐκβεβοημαι.

Ἐκβοηθεῖν ἔς τινα τόπον, *cum copiis in aliquem locum ad opem ferendam alicunde proficisci*. Th. βοηθέω, -ῶ, *auxilior*.

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, *ejectio*, *jactura*: *alicujus loci*, *ut & fluminis exitus*: ab ἐκβάλλω, *ejicio*. Th. βάλλω, *jacio*: p. m. βέβολα.

Ἐκβράζω, f. άσω, p. κα; *emitto*, *ejicio*.

Ἐκβρασμὸς, ῦ, ὁ, *ebullitio*, *tumultus*.

Ἐκβράσσειν, *ejicere*; *expellere*; de mari dicitur, quod à βράσσω, idem quod βράζω, f. σῶ, *ferveo*.

Ἐκγαμίζω, *nuptui colloco*: imperf. ἐξεγάμιζον. f. -σω. a. 1. ἐξεγάμισα, p. ἐκγεγάμικα.

Ἐκγαμίζομαι, &

Ἐκγαμίσκομαι, *nuptui collocor*: ab ἐκ & γαμίζω, *nuptui colloco*. Th. γαμέω, *uxorem duco*.

Ἐκγεγάμεν, *natum esse*, perf. infin. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγαάμεν, Dor. pro ἐκγεγαέναι, verbi γίνομαι, *nascor*: p. m. γέγαα, indè infin. γεγαέναι, Dor. γεγαέμεν. & per Sync. γεγάμεν.

Ἐκγεγαὼς, ῶτος, & in f. g. γεγαυῖα, ας, *prognato*, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, *enascor*: f. 2. γενήσομαι. a. 2. m. ἐκγενόμην. a. 2. m. ἐκγενόμην.

Digitized by Google

ἐγγινόμενος. Th. γίνομαι, naſcor.

Ἐγγελάω, effusè rideo.

Ἐγγενέτης, ȣ, ortus, oriundus: th. γινομαι.

Ἐγγενόμεθα, nati ſumus, Ion. & Poët. pro ἐξεγενόμεθα, 1. pl. a. 2. m. ab eod. th.

Ἐγγίνεσθαι, ἐγγενέσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, licere: ἐγγενέσθω, liceat mihi: ab

Ἐγγίνομαι, vel -ίγνομαι, enaſcor, oriundus ſum: ἐγγίνεται, cum infin. licet. Th. γίνομαι.

Ἔγγονα, ων, τὰ, poſteri, nepotes: pl. ab

Ἔγγονον, ȣ, τὸ, ſoboles, progenies: quod &

Ἔγγονος, ȣ, ὁ, filius, nepos: item adject. ortus, oriundus: ab ἐκ & γονὴ, proles. Th. γίνομαι, naſcor.

Ἐκδανείζω, f. είσω, idem ac δανείζω, fœnero. Th. δάνος, mutuum.

Ἐκδαπανάω, expendo: f. ήσω. p. ἐκδεδαπάνηκα. f. 1. paſſ. ἐκδαπανηθήσομαι, expendar. Th. δαπάνη, ſumptus.

Ἐκδεδαρμένος, perf. part. paſſ. ab ἐκδέρω, excorio: ab ἐκ & δέρω, f. ρῶ. a. 2. ἐξέδαρον. Th. δέρας, corium.

Ἐκδεδίκηται, ultio dabitur, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκδικέω, ulciſcor, quod ab ἐκ & δίκη, jus, pœna.

Ἐκδεδωριεῦνται, Dorienſes effecti ſunt, 3. pl. perf. paſſ. verbi ἐκδωριεύω, f. εύσω, Dorienſem facio. Th. Δωριεὺς, Dorienſis.

Ἐκδειματόω, -ῶ, timore percello.

Ἐκδεκατεύω, decimas voveo.

Ἐκδέκεσθαι, Ion. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.

Ἐκδέρω, f. ερῶ, p. ἐκδέδαρκα, excorio.

Ἐκδέχομαι, expecto, excipio, ſuccedo; ſpondeo, Gen. xliv. 32. imperf. ἐξεδεχόμην, ȣ, ετο. f. ἐκδέξομαι, p. ἐκδέδεγμαι, ab ἐκ & δέχομαι, accipio.

Ἐκδέω, alligo, ſuſpendo.

Ἔκδηλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, evidens, ab ἐκ & δῆλος, manifeſtus.

Ἐκδηλόω, -ῶ, idem quod δηλόω, explico, manifeſto: ab eod. th.

Ἐκδημέω, peregrè abſum, peregrinor: f. ήσω, p. ἐκδεδήμηκα· ab ἐκ & δῆμος, populus.

Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio, diſceſſus: &

Ἔκδημος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, peregrè agens, peregrinus, longinquus: ab iiſd.

Ἐκδίδομαι, f. ώσομαι. a. 1. ἐξεδόμην, σο, το, eloco, in mediâ formâ; ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδόναι, exonerare ſe, dedere: præſ. infin. ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδῦν, Ion. & Poët. pro ἐκδιδόναι, præſ. infin. act.

Ἐκδιδρήσκειν, Ion. pro ἐκδιδράσκειν, effugere. Th. δράω, fugio.

Ἐκδίδωμι, edo, i. e. extra do, dedo; item eloco: f. ώσω. p. ωκα. ἐκδίδομαι, eloco: f. ἐκδώσομαι. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, elocavi. Th. δίδωμι, do.

Ἐκδιηγέομαι, ȣ̃μαι, enarro: ἐκδιηγῆται, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἐκ & διηγέομαι, recenſeo: quod eſt ex διὰ & ἡγέομαι, duco.

Ἐκδικάζω, judicia exerceo, ulciſcor: &

Ἐκδικέω, -ῶ, vindicor, ulciſcor: f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. ἐκδίκησον, άτω, a. 1. imperat. a. 1. infin. ἐκδικῆσαι. a. 1. ἐξεδίκησα. ab ἐκ & δίκη, jus, ultio.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta, vindicatiȣ: ab eod.

Ἐκδικητὴς, ȣ, ὁ, & Ἔκδικος, ȣ, ὁ, ultor, vindex: & adj. injuſtus: à δίκη, ultio, pœ...

Ἐκδινεῦντι, Dor. & Æol. pro ἐκδινοῦσι, ...ventur. Th. δινέω, moveo.

Ἐκδιώκω, expello: f. ἐκδιώξω. a. 1. ἐξ...ξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος; ab ...διώκω, perſequor.

Ἔκδοσις, ἡ, deditio, editio, locutio: &

Ἔκδοτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, deditus, traditus: a... & δίδωμι, do. perf. paſſ. δέδομαι, ...ται.

Ἐκδὺς, όντος, qui tradidit: a. 2. part. act. ἐκδίδωμι· ab eod. th.

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, expectatio, exceptio, ſuſcep... à δέχομαι, expecto: f. ξομαι. p. m. ...δοχα. Th. δέχομαι, accipio.

Ἐκδραμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. Vide τρέχω.

Ἐκδρᾶν, ἐκδρῶναι, ἐκδράναι, effugere. δράω, fugio.

Ἐκδῦναι, emergere, a. 2. infin. act. ab ... δῦμι, vel δύνω, ſubeo: f. δύσω. aor... ἔδυν.

Ἐκδυομένῳ, dat. ſing. præſ. part. paſſ. ab ... δύω.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, exitus: ab ἐκδύω, ... vide.

Ἐκδύω, exuo: f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. ... ἐξέδυσα. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, ... tus fui: a. 1. m. infin. ἐκδύσασθ... δύω vel δύνω, ſubeo.

Ἐκδώσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ἐκδ... μι, eloco. Th. δίδωμι, do.

Ἐκέδασσε, diſſipavit, a. 1. act. gem. σσ. ... verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, diſper...

Ἐκεῖ, illic, illuc, eò, Mat. ii. 22. iv. τοὺς ἐκεῖ μύθους, priores ſermones, E... Suppl. Mul. & Helen. 149. adv. ... &

Ἐκεῖθεν, illinc, adv. è loco: ab ἐκεῖσε...

Ἔκειν, cedere: Poët. pro εἴκειν.

Ἐκείνα, Dor. pro ἐκείνη, illa. Vide ἐκεῖνο...

Ἐκεινέων, Ion. pro ἐκείνων, illorum: gen. ab

ἘΚΕΙ͂ΝΟΣ, η, ο, ille, a, ud. Dicitu... κεῖνος, Poët. & τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος.

Ἐκεῖσε, illic, illuc, eò, adv. Th. ἐκε... ille.

Ἔκειτο, jacebat, 3. ſing. imperf. ἐκείμην, verbi κεῖμαι, jacio: f. κείσομαι.

Ἐκεκάσμην, & in 3. ſing. ἐκέκαστο, inſtru... erat, pluſq. p. verbi κάζω, f. σω, or... præt. paſſ. κέκασμαι.

Ἐκέκλετο, acclamabat, jubebat, imperf. v... κέκλομαι, Poët. pro κέλομαι, per Ep... theſ. τȣ̃ κ. Th. κέλω ſeu κέλομαι, ju... hortor.

Ἐκέκλιτο, declinatus erat, 3. ſing. pluſq... paſſ. verbi κλίνω, inclino: f. νῶ. p. κέκλ... a. 1. ἔκλινα. perf. paſſ. κέκλιμαι, σαι, ... undè κλίμα, ατος, τὸ, regio.

Ἐκεκλέφειν, pluſq. p. act. Att. verbi κλέ... furor: f. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλο...

Ἐκεκοσμέατο, Ion. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pluſq. p. paſſ. verbi κοσμέω, orno.

Ἐκεκράγετε, 2. pl. pluſq. perf. ind. vide κράζω.

Digitized by Google

[illegible], 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi κλά-[illegible], poſſideo: f. κλήσομαι. p. paſſ. κέκ-[illegible].

[illegible], 2. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi κλάο-[illegible], poſſideo: f. κλήσομαι. p. paſſ. κέκλη-[illegible].

[illegible] Dor. pro ἐκέλευ, jubebas: 2. ſing. imperf. à κέλομαι.

[illegible], 1. pl. a. 1. ind. paſſ. ἐκελεύ-[illegible] verbi κελεύω, jubeo. Th. κέλω, [illegible].

[illegible], ας, ε, aor. 1. ind. act. & in 3. plur. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, jubeo: ab eo-[illegible].

[illegible], a. 2. act. à κερδαίνω, lucror: f. [illegible] Th. κέρδος, lucrum.

[illegible], ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, lucror f. κερδανῶ & κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, lucrum.

[illegible], tondi: a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, tondeo: f. κερῶ, p. κέκαρκα.

[illegible], ας, ἡ, induciæ, ab ἔχειν χεῖρας, [illegible], cohibere manus.

[illegible], hiaveram: Att. pro ἐκεχήνειν, pluſq. p. m. [illegible] & in tertiâ perſonâ pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, hiſco: fut. ανῶ. p. m. κέχηνα.

[illegible], -ῶ, requiro, exquiro: fut. ήσω. a. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. ſub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ. perf. ἐκζεζήτηκα. perf. paſſ. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. paſſ. ἐξεζητήθην, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ζητέω, quæro. Unde

[illegible], repoſcatur: 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ.

[illegible], ῦ, ὁ, inquiſitor.

[illegible], combuſſi: a. 1. act. à f. κήσω (ſublatâ [illegible] conſonante) verbi καίω, uro: f. καύσω, κήσω, & καύσω. a. 2. ἔκαον.

[illegible], ας, ἡ, peritia jaculandi eminùs: ab [illegible], ε, ὁ, longè jaculator: quod ab [illegible], procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέ-[illegible].

[illegible], affligebat: imperf. à κήδω, mœrore [illegible]. Th. κῆδος, cura, mœror.

[illegible], ες, ε, exibam, imperf. act. à κηκίω, quod per reduplicationem dictum eſt, à [illegible].

[illegible], ε, ὁ ϗ ἡ, quietus, mitis, pacificus: [illegible] ab εἴκω, cedo.

[illegible], ης, η, prædicatus fui, a. 1. ind. paſſ. à κηρύσσω, prædico: f. ύξω, p. χα. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, præco.

[illegible], Poët. cauſâ: ponitur adverbialiter pro [illegible], ab ἑκὼν, όντος, voluntarius.

[illegible], f. ήσω. p. ηκα, &

[illegible], -ῦμαι, expaveſco, attonitus ſum: a. 1. paſſ. ἐξεθαμβήθην. ab ἐκ & θάμβος, εος, τὸ, pavor.

[illegible], ε, ὁ ϗ ἡ, expaveſactus, attonitus [illegible] ab eod. verbo & th.

* [illegible], Deo dedico.

[illegible], ατος, τὸ, aliquid expoſitum, publicum programma: ab ἐκτίθημι, expono. Th. [illegible], pono.

[illegible], Dor. pro ἐκθεῖν, excurrere, præſ. [illegible] ab ἐκ & θέω, curro: f. θεύσομαι. Vel [illegible] dici poſſet pro ἐκθεῖναι. a. 2. infin. act. verbi ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι.

E K

* Ἐκθεραπεύω, demereor, mihi concilio.

Ἐκθερίζω, f. ίσω, meto.

Ἐκθερμαίνω, excalefacio. ἐκθερμαίνομαι, decaleſco: ab ἐκ & θερμαίνω, f. ανῶ, idem quod θέρω, -ρῶ, calefacio.

Ἐκθερμάνασα, ejuſd. a. 1. part. f. g.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, expoſitio, acc. ſing. ἔκθεσιν. ab ἐκτίθημι, expono.

Ἐκθέσθαι, a. 2. infin. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Ἐκθέσπατα, oracula, nom. pl. ab

Ἐκθέσφατον, ου, τὸ, ſcientia divina: ab ἐκ & θέσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, fatalis, divino ore pronuntiatus: q. à θεὸς & φάτος, q. à φημὶ, dico.

Ἐκθετικὸς, ἡ, ὸν, expoſitus, a, um: ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἔκθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, expoſitus, ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, exponere infantes: ab eod. verbo & th.

Ἐκθηλάζω, exſugo.

* Ἐκθηλύνω, effœmino.

Ἐκθλίβω, f. ψω. p. φα, exprimo, elido: unde ἐκτεθλιμμένος, qui eliſis eſt teſticulis apud LXII. Th. θλίβω, premo.

Ἔκθλιψις, εως, ἡ, eliſio; item figura quâ litera aliqua eliditur à præced. verbo.

Ἐκθύειν, ἐκθυέσθαι, ſacrificiis expiare. Th. θύω, ſacrifico, macto.

* Ἐκθύμως, adv. acriter.

Ἐκίνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κινέω.

Ἔκιον, imperf. à κίω, eo, accurro: ex ἴκω per Metath.

Ἐκίρνη, Dor. pro ἐκίρνας, 3. ſing. imperf. verbi κιρνάω, miſceo. Th. κεράννυμι, idem.

Ἐκίχανε, imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio, aſſequor.

Ἐκκαθαίρω, expurgo: f. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκάθαρα. a. 1. imperat. ἐκκάθαρον, άτω. & in 2. pl. ἐκκαθάρατε, expurgate. a. 1. ſub. ἐκκαθαίρω, ῃς, ῃ, ab ἐκ & καθαίρω, purgo.

Ἐκκαθάρατε, expurgate, ejuſd. 2. pl. a. 1. imperat. act.

* Ἑκκαίδεκα, ſedecim.

Ἐκκαίω, exuro, accendo: f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. p. ἐκκέκαυκα. p. paſſ. ἐκκέκαυμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκαύθην, ης, η, exarſi: ab ἐκ & καίω, uro: f. καίσω, κήσω, & καύσω. a. 2. ἔκαον.

Ἐκκακέω, ſegneſco, malis ſuccumbo, deficio: f. ήσω. p. ἐκκεκάκηκα. a. 1. ἐξεκάκησα. 2. pl. a. 1. ſub. act. ἐκκακήσητε, ne ſegnes ſitis: ab ἐκ & κακὸς, malus, ignavus.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. infin. m. ab

Ἐκκαλέω, evoco: ab ἐκ & καλέω, voco: f. έσω. p. κέκληκα.

Ἐκκαλύπτω, faciem detego.

Ἐκκατιδὼν, a. 2. part. act. ab ἐκ & κατείδω, conſpicor: quod ex κατὰ & εἴδω, video. a. 2. εἶδον & ἴδον.

* Ἔκκαυμα, ατος, τὸ, fomes.

Ἔκκειμαι, expoſitus ſum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐκκενοῦν θυμὸν, animo vacuum reddere, ſc. corpus, hoc eſt, animam efflare: præſ. infin. verbi.

Ἐκκενόω, -ῶ, f. ώσω, evacuo, exinanio, exhaurio. Th. κενὸς, vacuus.

Ἐκκεντέω, ſeu -άω, (vel -ίζω) transfigo, transverbero: f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξε-

Digitized by Google

κώλησα, ab ἐκ & κεντέω, *pungo*.

Ἐκκέχυται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo*: f. χύσω. præt. ἐκκέχυκα. Th. χέω. f. χεύσω, *effundo*.

Ἐκκήρυκτος, ὁ καὶ ἡ, *ejectus*, *expulſus*.

Ἐκκηρύττειν, *edicere*: à κηρύσσω, *edico*. Th. κῆρυξ, ὁ, *præco*.

Ἐκκλάω, *defringo*, f. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ & κλάω, *frango*.

Ἐκκλείω, *excludo*; f. κλείσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. a. 1. infin. ἐκκλεῖσαι. perf. paſſ. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκλείσθην, *excluſus ſum*: ab ἐκ & κλείω, *claudo*.

Ἐκκλέπτω, *ſeduco furtim*.

Ἐκκληΐζεσθαι, Ion. pro ἐκκλείεσθαι, *excludi*: ejuſd. infin. paſſ.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, *concio*, *cœtus*, *convocatus*, *ECCLESIA*; conventus populi ordinatus, perque ſuos ordines diſtinctus; ἀγορὰ verò confuſa promiſcuaque congregatio; ab ἐκκαλέω, *evoco*. perf. paſſ. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, *voco*.

Ἐκκλησιάζω, *concionor*, *conventum celebro*, *ad concionem voco*: in 3. pl. ἐκκλησιάζουσιν. f. σω. p. κα. ab ἐκκλησία, quod vide.

Ἐκκλησιαστής, οῦ, ὁ, *concionator*: &

Ἐκκλησιαστικός, οῦ, *ECCLESIASTICUS*, *ad Eccleſiam pertinens*; item *concionalis*: à 3. perſ. paſſ. verbi ἐκκλησιάζω.

Ἐκκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *is ad quem appellatur*.

* Ἔκκλιμα, *inclinatio in fugam*, *vel fuga*.

Ἐκκλίνω, *deflecto*, f. νῶ. p. ἐκκέκλικα. a. 1. ἐξέκλινα. a. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. pl. ἐκκλίνατε. ab ἐκ & κλίνω, *inclino*.

Ἔκκλισις, εως, ἡ, *declinatio*, à 2. perſ. perf. paſſ. anteced. verbi.

Ἐκκλύζω, *eluo*, *abluo*: ab ἐκ & κλύσω, idem.

Ἐκκναισεῦντι, Æol. & Dor. pro ἐκκναίουσι, *odioſè ſtridunt*: 3. pl. præſ. ind. ἐκκναισέω, quod a κναίω. Th. κνάω, *rado*, &c.

Ἐκκνᾶν, *eradere*, præſ. infin. Th. κνάω, *rado*.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, p. ἐκκεκόλαφα, *exſcindo*, *deleo*.

Ἐκκολυμβάω, *enato*: f. ήσω. p. ἐκκεκολύμβηκα. a. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος, ab ἐκ & κολυμβάω, f. ήσω, *nato*.

Ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, *exportatio*, *elatio*, ἐκκομιδὴ νεκροῦ, *funus*, *exequiæ*: ab

Ἐκκομίζω, *effero*, *exporto*: fut. ίσω. p. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα. imperf. paſſ. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο. ab ἐκ & κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*.

Ἐκκόμισαι, *exporta*, ejuſd. a. 1. imperat. m.

Ἐκκοπή, ῆς, ἡ, *exciſio*: ab

Ἐκκόπτω, εις, ει, *excido*, *exſcindo*: f. ψω. p. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. ſub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ. a. 2. ἐξέκοπον. perf. paſſ. ἐκκέκομμαι. a. 2. paſſ. ἐξεκόπην. f. 2. paſſ. ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται. præt. m. ἐκκέκοπα. ab ἐκ & κόπτω, *ſcindo*.

Ἐκκορυφόω, *ſummatim dico*: f. ώσω. Th. κορυφή, *vertex*.

Ἔκκοψον, *excide*, a. 1. imperat. act. ab ἐκκόπτω.

* Ἐκκραιπαλάω, *ebrius ſum*.

Ἐκκρεμάννυμαι, & ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo ab aliquo*, *dependeo*, cum genit. ἐξεκρέματο, 3. ſing. imperf. Th. κρεμ[...] *ſuſpendo*.

* Ἐκκρεμής, έος, ὁ καὶ ἡ, *pendulus*.

Ἐκκρίνω, f. νῶ, *EXCERNO*, *expello*, ex[...] *rejicio*: à κρίνω, *ſecerno*.

Ἔκκρισις, εως, ἡ, *excretio*: a. 2. perſ. p[...] paſſ. præced. verbi.

Ἔκκριτος, *ſelectus*, *eximius*: à 2. perſ. [...] ejuſd. temp. & verbi.

Ἐκκρούω, f. σω, *expello*, *excutio*, *dimove*[...] κρούω, *pulſo*.

Ἐκκυλίω, *evolvo*, *devolvo*: ab ἐκ & κυ[...] *volvo*: f. ίσω. p. ἐκκεκύλικα. a. 1. ἐκύλ[...] perf. paſſ. κεκύλισμαι.

Ἐκκύπτω, *proſpicio*, *appareo*, *pregredior*.

Ἔκλαγξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλ[...] *clango*, *ſtrido*, *ſono*: f. 1. κλάγξω. a. 1 [...] κλαγξα, ας, ε. p. act. κέκλαγχα. p. m[...] κλαγγα.

Ἔκλαγον, *clamavi*, vel *clamàrunt*: a. 2. ejuſd. verbi.

Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. m. ab ἐκλανθ[...] *oblivìſcor*: quod vide.

Ἐκλαλέω, *effutio*: f. ήσω. p. ἐκλελάληκα [...] 1. ἐξελάλησα. a. 1. infin. ἐκλαλῆσαι. λαλέω, *loquor*.

Ἐκλαμβάνω, *excipio*, *percipio*. Th. λαμ[...] νω. f. m. λήψομαι, *capio*.

Ἐκλαμπρὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *lucidus*, *fulgidus*.

Ἐκλάμπω, εις, ει, *effulgeo*: f. ἐκλάμψω [...] 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ & λάμπω, *ſplen*[...]

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, *fulgor*.

Ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*: f. ἐκλήσ[...] 2. ἐξέλαθον. præſ. m. ἐκλανθάνομαι, [...] *viſcor*: f. 1. ἐκλήσομαι. perf. m. ἐκλέλ[...] p. paſſ. ἐκλέλησμαι. ab ἐκ & λανθάνω, [...]

Ἐκλαξεύω, *expolio*, *dolo*.

Ἐκλάπην, ης, η, *furto ſum ſubtractus*, [...] ind. paſſ. ἐκλάπην, *furatus ſum*: a. 2. ab ἐκ & κλέπτω, *furor*: fut. ψω. p. κ[...] φα. præt. m. κέκλοπα.

Ἐκλατομέω, f. ήσω, *lapides excido*, *lapi*[...] *conſtruo*: ab ἐκ & λατομέω, quod à λᾶς *lapis*, & τέμνω, *ſeco*: p. m. τέτομα.

Ἔκλασα, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi [...] *frango*: f. κλάσω. a. 1. paſſ. ἐκλάσθην, [...]

Ἔκλαυσα, *flevi*, a. 1. ind. verbi κλαίω, f. κλαύσω.

Ἐκλέγω, f. ξω. p. χα, *ELIGO*: &

Ἐκλέγομαι, (in mediâ formâ) *eligo*: perf. ἐξελεγόμην, ου, ετο. f. ἐκλέξομαι [...] 1. m. ἐξελεξάμην, ω, ατο. p. m. ἐκ[...] γα. paſſ. *eligor*. præt. paſſ. ἐκλέλεγ[...] Th. λέγω, idem.

Ἐκλειπτικὸς, οῦ, *defectivus*: τὰ ἐκλειπ[...] *ECLIPTICA*: ab

Ἐκλείπω, *deficio*, *derelinquo*: ἐκλείπῃ, 3. præſ. ſub. f. ἐκλείψω. p. ἐκλέλειφα. [...] ἐξέλιπον. 2. pl. a. 2. ſub. act. ἐκλ[...] Th. λείπω, *linquo*.

Ἐκλείσθην, *incluſus ſum*, & in 3. pl. ἐκλεί[...] σαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κλείω, *claud*[...]

Ἔκλειψις, εως, ἡ, *defectio*, *defectus*, *ECL*[...] *SIS*; multis etiam perperam figur[...] oratione, quæ Ellipſis dicitur: à perſ. verbi ἐκλείπω.

Ἐκλεκτὸς, ἡ, όν, *electus*: à 3. perſ. perf. verbi ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*: f. [...]

Ἐκλελ[...]

Digitized by Google

Ἐκλέλαθον, Poët. pro ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω, q. v.

Ἐκλελαθὼν, ὄντος, præſ. part. verbi λελάθω, quod à præt. m. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum eſt verbi λανθάνω, lateo.

Ἐκλέλαθε, 2. pl. perf. paſſ. ἐκλέλησμαι· verbi ἐκλανθάνω, oblivionem induco: f. ἐκλήσομαι. a. 2. ἐξελάθην. Th. λήθω, lateo.

Ἐκλελοχισμένος, ſelectus, perf. part. paſſ. ab ἐκλοχίζω, ſeligo. Th. λόχος, cohors.

Ἐκλελυμένως, adv. ſolutè: ab ἐκλύω, diſſolvo, quod vide.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. infin. m. ab ἐκλέγομαι.

Ἔκλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, candidus, intensè albus, nitidus.

Ἐκλευκαίνω, intensè dealbo.

Ἔκλεψ, pro ἔκλεψε, ſurripuit, a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, furor: f. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα·

Ἐκλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καλέω.

Ἐκλήθω, idem quod ἐκλανθάνω· q. v.

Ἐκλήϊσαν, incluſerunt: Ion. pro ἔκλεισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλείω, claudo: f. σω.

Ἐκλημπίον, -ου, ventilo.

Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames. Th. λιμός.

Ἔκλιναν, in fugam verterunt; 3. pl. a. 1. act. verbi κλίνω, inclino: f. νῶ.

Ἐκλίθημες, recubuimus: Dor. pro ἐκλίθημεν, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. &

Ἐκλίνθην, ης, η, inclinatus ſum: Poët. pro ἐκλίθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κλίνω. f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. act. ἔκλινα. p. m. κέκλινα.

Ἐκλιπαρέω, impensè oro.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. infin. act. ἐκλιπὼν, a. 2. part. act. ἐκλίπητε, defeceritis: 2. pl. a. 2. ſubj. verbi ἐκλείπω, deficio: a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, linquo.

Ἐκλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deficiens, prætermiſſus: ab eod. verbo & th.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio, ἐκλογαὶ, in pl. ECLOGÆ, quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, eligo: f. ξομαι, p. m. λέλοχα. Th. λέγω.

Ἐκλογέομαι, excuſo: ab eod. th.

Ἐκλογίζομαι, numero, reputo, perpendo, æſtimo: vide in λογίζομαι.

Ἐκλογισμὸς, οῦ, ὁ, computatio, æſtimatio: ab eod.

Ἐκλονέετο, imperf. paſſ. à κλονέω, commoveo: f. ήσω. Th. κλόνος, motus.

Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω, furto abduco: f. ήσω. quod ex κλοπὴ, furtum, (hoc à κλέπτω, furor) & φέρω.

Ἐκλύζετο, mergeretur: imperf. paſſ. à κλύζω, abluo: f. σω. p. κέκλυκα.

Ἐκλυθῶσι, 3. ſing. aor. ſub. paſſ. verbi ἐκλύω, diſſipo: quod vide.

Ἔκλυον, ες, ε, audiebam: imperf. verbi κλύω, f. σω, audio.

Ἐκλύσασθαι, abigere: a. 1. infin. m. ab ἐκλύω, exſolvo: Th. λύω, ſolvo.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, liberatio, imbecillitas: acc. ſing. ἔκλυσιν, ab eod. th. Unde &

Ἔκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſolutus, languidus: ab eod.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, idem ac λύτρωσις, redemptio: ab eod. th.

Ἐκλύω, EXSOLVO, dirimo, diſſipo, ſolvo, diſcedo: f. ύσω. p. ἐκλέλυκα. p. paſſ. ἐκλέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐξελύθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐκλυθήσομαι, deficiam: ab ἐκ & λύω.

Ἐκμάζω, id. qu. ἐκμάσσω, extergo.

Ἐκμαίνειν, ad inſaniam adigere: v. ἐκμανῶ.

Ἐκμανθάνω, εις, ει, perdiſco, cognoſco: ab ἐκ & μανθάνω, diſco: f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμανῶ, a. 2. ſub. paſſ. ab ἐκμαίνομαι, inſanio: a. 2. inf. paſſ. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem. f. μανῶμαι.

Ἐκμαρτυρέω, teſtor pro re ab aliis enarratâ, teſtimonio meo prodo & effero, palam teſtificor, &c. it. abſens teſtificor, Æſchin. ab ἐκ & μαρτυρία.

Ἐκμαρτυρία, τὰ, teſtificationes.

Ἐκμαρτυρία, ἡ, &

Ἐκμαρτύριον, teſtimonium abſentis à judicio; Dem.

Ἐκμάξας, a. 1. part. ab

Ἐκμάσσω, vel -ττω, extergo, abſtergo, exprimo: imperf. ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω. a. 1. ἐξέμαξα. a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, &c. Th. μάσσω, pinſo, abſtergo.

Ἐκμελέτα, conare: præſ. imperat. act. ab

Ἐκμελετάω, meditor, exerceo, ab ἐκ & μελετάω, curo: f. ήσω. p. μεμελέτηκα. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐκμεμύθηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκμυθέομαι, edico: f. ήσομαι, ab ἐκ & μῦθος, ου, ὁ, verbum, oratio.

Ἐκμετρέω, -ῶ, f. ήσω, dimetior.

Ἐκμιαίνομαι, polluor.

Ἔκμολε, Ion. pro ἐξέμολε, exivit: 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐκμολέω, exeo. Th. μολέω, ſeu μόλω, venio, advenio.

Ἐκμυζέω, vel -άω, exſugo, ſugo. Th. μύζω, muſſo, item ſugo.

Ἐκμυκτηρίζω, irrideo, ſannis excipio, imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε. f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, (ut ψαλμ. ii. 4.) perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ & μυκτηρίζω, ſubſanno, naſo ſuſpendo. Th. μυκτὴρ, naris.

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, enato, natando effugio. f. ἐκνεύσω. Th. νέω, no.

Ἐκνεύω, nutu jubeo. Th. νεύω, innuo. Eſt &

Ἐκνεύω, pro ἐκνέω, enato, clam evado, ſubduco, diverto, diſcedo, f. ἐκνεύσω, p. ἐκνένευκα· a. 1. ἐξένευσα, q. à νεύω, nato. Gl. Cyr. ἐκνεύω, diverto: ἐκνευσις, diverticulum.

Ἐκνήφω, q. d. ſobrius fio ex, evigilo. f. ψω. a. 1. ἐξένηψα. a. 1. imperat. ἔκνηψον, ἄτω, perf. ἐκνένηφα, à νήφω, ſobrius ſum.

Ἔκνηψις, εως, ἡ, vigilia, requies: ab eod.

Ἐκνικάω, f. ήσω, p. ηκα, ſupero, evinco. Th. νικάω, vinco.

Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, pupugit, punxit: a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, rado.

Ἐκνίπτω, f. ψω, eluo, expio, abſtergo: à νίπτω.

Ἐκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à κνίζω, ſeco. Th. κνάω, rado.

Ἔκνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. idem ac ἔκνομος, inuſitatus, inſolens: ab ἐκ & νόμος, lex.

Th

Digitized by Google

Th. νέμω. Hinc

'Εκνομίως, adv. *inuſitatè*, ab iiſd.

'Εκνοςήσαντε, *redeuntes*, dual. num. a. 1. part. act. à νοςέω, *redeo:* f. ήσω.

'Εκοίλαναν, 3. pl. a. 1. act. à κοιλαίνω, *cavo, concavum reddo*, f. ανῶ, a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus*.

'Εκοιμήσαντο, *cubuerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi κοιμάω, f. ήσω, *cubare facio:* ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. paſſ.

'Εκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω. a. 1. paſſ. ἐκοιμίσθην. idem quod κοιμάω, *dormire facio*.

'Εκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, *punio:* f. σω. a. 1. ἐκόλασα, ας, ε. perf. κεκόλακα.

'Εκολάφισα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, *alapam impingo*, f. ίσω, p. κεκολάφικα. à κόλαφος, *colaphus*. Th. κολάπτω, *tundo*.

'Εκολοβώθην, ης, η, & in 3. pl. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κολοβόω, *contraho, decurto, amputo*, f. ώσω, p. κεκολόβωκα. a. 1. ἐκολόβωσα. f. 1. paſſ. κολοβωθήσομαι, η, εται, quod à κόλοβος, *mancus, mutilus*. Th. κολούω, f. σω, *amputo, decurto*.

'Εκόμιζον, ες, ε, *duxi*, imperf. act. ἐκομιζόμην, ε, ετο, *ferebatur*, imperf. paſſ. verbi κομίζω, *fero:* &

'Εκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, *reportarunt*, ejuſd. 3. pl. a. 1. ind. act. th. κομέω.

'Εκομίσαντο, *obtinuerunt*, 3. pl. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, *fero:* f. ίσω. κεκόμικα. Th. κομέω, *curo*.

'Εκομίσθην, ης, η, *allatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ejuſd.

'Εκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. Vid. ἐκομίσαντο.

'Εκόμπασε, a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, id. quod κομπέω, *crepo, ſonitum edo*. Th. κόμπος, *crepitus*, propriè apri, dentes acuentis.

'Εκόνισσεν, gem. σσ, a. 1. Poët. verbi κονίζω, *pulvere fœdo:* f. ίσω. Th. κόνις, *pulvis*.

'Εκοντὶ, & ἑκοντὴν, *ſpontè, ultrò:* adv. ab ἑκών, όντος, *voluntarius*.

'Εκόπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω, *quieſco, ſedor:* f. άσω, p. κεκόπακα. Th. κόπτω, *ſeco*.

'Εκόπην, ης, η, *ſciſſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi κόπτω, *ſcindo*, f. ψω, p. φα, p. m. κέκοπα.

'Εκοπτον, ες, ε, *incidebat*. imperf. ejuſd.

'Εκοπώθην, ης, η, *defatigatus fui*, a. 1. ind. paſſ. verbi κοπόομαι, *fatigor*. Th. κόπτω, *ſeco*, f. ψω.

'Εκορέσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi κορέννυμι, f. κορέσω. Th. κορέω, *ſatio*.

'Εκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi κορέω, *ſatio, verro*.

'Εκόρυσσεν, imperf. act. 3. ſing. verbi κορύσσω, *armo*. Th. κόρυς, υος, ἡ, *galea*.

'Εκόσμηθεν, *ornati ſunt*, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi κοσμέω, *orno*. a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, *ordo*.

'Εκοῦσα, ης, *volens:* f. g. ab ἑκών, όντος, *voluntarius*, quod vide.

'Εκουσιάζομαι, *ſponte offero:* &

'Εκουσιασμὸς, ῦ, *ſpontanea, oblatio:* ab

'Εκούσιος, ε, ὁ κ ἡ, *ſpontaneus, voluntariu*[s]
τὸ ἑκούσιον. ſubſtantivè, *liberum arbitriu*[m]
Th. ἑκὼν, οντος, idem. Unde

'Εκουσίως, adv. *ultrò ſpontè*.

'Εκπαγλ' pro ἔκπαγλα, & ἔκπαγλον, a
pro ἐκπάγλως, *vehementiſſimè:* quod &

'Εκπαγλέομαι, -ῦμαι, Ion. & Poët. pro
πλήττομαι, *terreor, ſtupeo:* ab

'Εκπαγλος, ε, ὁ κ ἡ, *horribilis, ſtupendus*,
vehemens, per Poët. Metatheſ. pro ἐκπ
γος, idem: ab ἐκπλήσσω, *percello*, p
terrefacio: ab ἐκ & πλήσσω, f. ξω, p
cutio. a. 2. ἔπλαγον.

'Εκπαγλότατ' pro ἐκπαγλότατε, *terribil*
me, voc. ſing. ſuperl. grad. ab ἔκπαγλ
quod vide.

'Εκπάγλως, adv. Poët. ab ἔκπλαγος, q. v[ide]

'Εκπαθὴς, έος, ὁ κ ἡ, *illæſus;* item, *im*
dicè affectus: ab ἐκ & πάθος, quod à πάσ

'Εκπαιδεύω, f. εύσω, *inſtituo, erudio*.
παῖς.

'Εκπαιφάσσω, *inſanio*, ſeu *fanatico more*
ruo: ab ἐκ & παιφάσσω, *oculos undi*
verto: & per reduplicat. ex φάω, quid
dictum volunt alii q. πάντη τὰ φάη ἀίσ
Th. φάω, *luceo*.

'Εκπαλαι, adv. *jam olim*. Th. πάλαι, *ol*

'Εκπαύομαι, *quieſco*.

'Εκπειράζω, vel ἐκπειράω, *tento, experior*.
πειράζωμεν, 1. pl. præſ. ſub. f. άσω, p.
πεπείρακα. a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πε

'Εκπέμπω, *emitto*, f. ψω. a. 1. ἐξέπεμ
p. ἐκπέπεμφα. perf. paſſ. ἐκπέπεμμ
ψαι. πται. a. 1. paſſ. ἐξεπέμφθην. a.
part. paſſ. ἐκπεμφθεὶς, & in pl. ἐκπεμφθέ
ab ἐκ & πέμπω, *mitto*, f. ψω.

'Εκπεπλῆχθαι, perf. inf. paſſ. ab ἐκπλήσσ
percello.

'Εκπεπόρευκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐκπ
ρεύω, quod vide.

'Εκπεπότασαι, *evolâſti*, Dor. pro ἐκπεπότη
σαι, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκποτάομ
-ῶμαι, *evolo*, f. ήσομαι, p. πεπότημ
quod ab ἐκ & πέτομαι, *volo*, -*as*.

'Εκπεραιόω, -ῶ, *tranſeo, traduco*.

'Εκπεράω, f. άσω, *exeo, trajicio*, à περ
tranſeo.

'Εκπερδικίζω, *decipio, effugio, callidè*, ſeu π
διξ, *aucupem*.

'Εκπέρθω, *everto, devaſto*, f. ἐκπέρσω. ἐκπ
σουσ', in 3. pl. Sic ἐκπέρσωσ', 3. pl. a.
ſub. ab ἐκ & πέρθω. *vaſto*. f. 2. παρθῶ,
per Metatheſ. πραθῶ. a. 2. ἔπραθον. p.
πέπορθα.

* 'Εκπεριέρχομαι, *uſquequaque circumdo*.

'Εκπεριπορεύομαι, *pertranſeo indè, circumeo*

'Εκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ' pro ἐ
πέρσαντι, dat. ſing. a. 1. part. ab ἐκπέρθ

'Εκπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. a
Ion. ἐκπεσέειν, a. 2. infin ἐκπεσὼν, ῦσα,
a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, *excido:* q. v.

'Εκπέσωσι, vide in ἐκπίπτω.

'Εκπετάννυμι, *expando*, f. ἐκπετάσω. a.
ἐξεπέτασα, cum. acc. ab ἐκ & πετάω,
άσω, *pando, aperio*.

'Εκπέφρασαι, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐκφράζ
eloquor, enarro, ediſſero: ab ἐκ & φράζ
f. σω, *dico, memoro*. a. 2. ἔφραδον. p. π
πέφρακα.

Digitized by Google

[illegible], p. m. & ἐκπέφυκα, p. act. *editus ſum*: &

[illegible], ότος, *enatus*, *editus*, part. perf. act. &

[illegible], f. g. pl. num. part. præt. m. [illegible] ab ἐκφύομαι, *enaſcor*. Th. φύω, [illegible], quod adeas.

[illegible], *exilio*. Th. πηδάω, *ſalio*, f. ήσω.

[illegible], αῖος, *elapſus*, ejuſd. a. 1. part.

[illegible], Att. pro ἐκπηνίσεται, 3. ſing. f. 1. m. verbi

[illegible], f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *ſtamen*, ſeu *filum educo*: ab ἐκ & πῆνος, *textum*, ſeu *tela*.

[illegible] f. ίσω, p. ἐκπεπίεκα, *exprimo*, [illegible].

[illegible], f. αγῶ, p. ἐκπεπίμπρηκα, *exardeo*.

[illegible], *ebibo*, *epoto*: à πίνω, f. πώσω, *bibo*.

[illegible], *excido*, *expellor*, *erumpo*, f. ἐκπεσοῦμαι, præt. ἐκπέπτωκα. a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε. a. 2. ſub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in pl. ἐκπέσωσι. ab ἐκ & πίπτω, *cado*.

[illegible], *de oraculorum reſponſa reddentibus*.

[illegible], ῆτος, *animo perculſus*, a. 2. part. paſſ. verbi ἐκπλήσσω, quod vide.

[illegible], ου, τὸ, *plethri*, ſeu *jugeri menſuram excedens*: & inde

[illegible]ζειν, *plethrum*, ſeu *jugerum curſu* [illegible]: exercitii genus. Ab ἐκ & πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum*.

[illegible], gen. ſing. ab ἔκπλειος pro ἔκπλεος, *expletus*. Th. πλέος, *plenus*.

[illegible], a. 1. infin. act. ab

[illegible], *enavigo*, imperf. ἐξέπλεον, -ουν, -εες, -εε. f. ἐκπλεύσω. a. 1. ἐξέπλευσα. a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, *navigo*, f. εύσω.

[illegible]ικὸς ἡ, ὸν, *terrorem adferens*, *horribilis*: &

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, *attonitus*: ab ἐκπλήττομαι, *attonitus reddor*, f. ξομαι, p. paſſ. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, *percutio*.

[illegible]ξις, εως, ἡ, *ſtupor*, *pavor*.

[illegible], *impleo*: f. ώσω, p. ἐκπεπλήρωκα. a. 1. ἐξεπλήρωσα. p. paſſ. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ & πληρόω, *repleo*. Th. πλέος, *plenus*.

[illegible]ωσις, εως, ἡ, *expletio*: à præced.

[illegible]σσεο, *perturbare*: præſ. imperat. Ion. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, *perturbor*. Th. πλήσσω, f. ξω, *percutio*.

[illegible], vel Att. -ττω, *percello*, *perterrefacio*, *ſtupefacio*: f. ξω, p. ἐκπέπληχα. a. 2. ἐξέπλαγον. imperf. paſſ. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο. a. 2. paſſ. ἐξεπλάγην, ης, η, *perculſus fui*: ab eod.

[illegible], ου, ὁ, pro ἔκπλεος, η, ον, *expletus*.

[illegible], *eluo*, *abluo*: ab ἐκ & πλύνω, f. υνῶ, *lavo*.

[illegible] τῶν φρενῶν, q. d. *extra mentem navigare*, h. e. *de ſana mentis ſtatu deturbaris* quod à πλώω, ſeu πλωμι. Poët. pro πλέω, *navigo*.

[illegible], εως, ἡ, *exſpiratio*: ab

[illegible], *exſpiro*, *efflo*, f. ἐκπνεύσω, p. ἐκπέπνευκα, a. 1. ἐξέπνευσα· ab ἐκ & πνέω, *ſpiro*.

[illegible], *eminus*, *procul*, adv. q. ἐκ ποδῶν, [illegible].

Ἐκποιέω, *ſubduco*, *do adoptandum*, *alienum efficio*: à ποιέω.

Ἐκποίησις, ἡ, *ſeminis*, *emiſſio*, *alienatio*: &

Ἐκποίητος, ου, *adoptatus*: à p. paſſ. verb. ἐκποιέω.

Ἐκπολεμέω, *debello*, *expugno*: &

Ἐκπολεμόω, idem ac πολεμόω, *ad bellum excito*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Ἐκπολιορκέω, -ῶ, *expugno*.

Ἐκπονέω, *elaboro*, *excolo*, *exerceo*, *conficio*; *labores perfero*: à πόνος, *labor*, quod à πένομαι, *facio*.

Ἐκπορεύομαι, *egredior*: imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο, f. ἐκπορεύσομαι. p. ἐκπεπόρευμαι. 3. ſing. præſ. imperat. ἐκπορευέσθω· ab ἐκ & πορεύομαι· *eo*: quod à πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, f. ρῶ, *tranſadigo*: p. m. πέπορα.

Ἐκπορθέω, -ῶ, f. ήσω, *depopulor*, *capio*, *captivos*, *duco*.

Ἐκπορίζω, f. ίσω, p. κα, *excogito*, *quæro*, *comparo*, *ſuppedito*; à πόρος· ab eod. th.

Ἐκπορνεύω, *effuſè ſcortor*: f. εύσω. p. ἐκπεπόρνευκα. a. 1. ἐξεπόρνευσα. a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν. ab ἐκ & πορνεύω, *ſcortor*, quod à πόρνη, *meretrix*. Th. περάω, *vendo*.

Ἐκποτέομαι, idem quod ἐκποτάομαι, & hoc pro ἐκπέτομαι, *evolo*. Th. πέτομαι, *volo*.

Ἐκπράκτης, ου, ὁ, *tributorum collector*; ab

Ἐκπράττω, ſeu -σσω, f. ξω, *perficio*, *exigo*: à πράττω, *facio*.

Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *eximius*, *elegans*: ab ἐκ & πρέπω, *decorus ſum*.

Ἐκπρήξας, *operatus*: a. 1. part. Ion. ab ἐκ & πράττω, Ion. πρήττω, *facio*: f. ξω.

Ἐκπρίαμαι, *eximo*, *pecuniâ corrumpo*. Th. πρίαμαι, *emo*.

Ἐκπρίασθαι, ejuſd. præſ. inf.

Ἐκπριόω, -ῶ, *redimo*: ab eod. th.

Ἐκπρολείπω, *relinquo*: & inde

Ἐκπρολίποις, *dimittas*: 2. ſing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐκ, πρὸ, & λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐκπτάω, *evolo*.

* Ἐκπτοέω, *conſterno*.

Ἐκπτύω, *reſpuo*, *abhorreo*: f. ύσω. p. ἐκπέπτυκα. a. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ & πτύω, *ſpuo*.

Ἐκπτωσις, εως, ἡ, *delapſio*, *calamitas*: &

Ἐκπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *delapſus*: à perf. paſſ. verbi ἐκπίπτω.

Ἐκπυνθάνομαι, *audio*, *ſciſcitor*. Th. πυνθάνομαι, idem, quod adi.

Ἐκπυρόω, -ῶ, *incendo*.

Ἔκπυστος, *exauditus*, *cognitus*: à 3. perſ. perf. paſſ. præced.

Ἔκπωμα, ατος, τὸ, *poculum*: ab ἐκπίνω, *ebibo*. Th. πίνω, *bibo*.

Ἐκράανθεν, Bœot. pro ἐκράνθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. vide in ἐκραίνω.

Ἔκραγα, *clamavi*. p. m. ἐκραγῆναι, p. m. inf. pro κεκραγῆναι, verbi κράζω, *clamo*: f. 2. κραγῶ. a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.

Ἐκραγῆναι, *erumpere*: ἐκραγεὶς, εῖσα, ὲν, *qui erupit*. verbi ἐκρήγνυμι, quod vide.

Ἐκράαινα, Dor. pro ἐκρήνα, a. 1. verbi κραίνω, pro κραίνω, vide in ἐκραίνω.

Ἐκράθην,

E K

Ἐκράθην, *mixtus ſum :* per Sync. pro ἐκεράθην, a. 1. paſſ. verbi κεράννυμι, f. άσω, *miſceo*.

Ἐκραίαινον, *implebam, exſequebar :* imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio :* f. κρανῶ. a. 1. paſſ. ἐκράνθην, & per Epenth. ἐκρααάνθην.

Ἔκραξα, *clamavi :* & in 3. pl. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω.

Ἐκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, *vociferor :* f. άσω. p. κεκραύγακα. à κραυγὴ, *clamor :* ab eod. th.

Ἐκρέματο, *pendebat :* 3. ſing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρεμάμαι, ſeu κρεμάω, *ſuſpendo*.

Ἐκρέμω, *pendebas :* 2. ſing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, & Ion. ἐκρέμαο, deinde Att. contractione ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι, a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην.

Ἐκρέω, *effluo, excido.* Th. ῥέω, *fluo*.

Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, *abruptum, ſalebra, eruptio : aquarum ;* ab

Ἐκρήγνυμι, -ύω, *effringo, erumpo.* Th. ῥήσσω, *frango*.

Ἐκρήηνα, pro ἔκρηνα, *implevi :* a. 1. ind. act. à κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio ;* item *impero :* f. κρανῶ. a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, & Pleonaſm. Poët. ἐκρήηνα. Hinc κρήηνον. άτω, a. 1. imperat.

Ἐκριζόω, *eradico, extirpo,* f. ώσω. p. ἐξεῤῥίζωκα. a. 1. ἐξεῤῥίζωσα. a. 1. ſub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ. a. 1 paſſ. ἐξεῤῥιζώθην. a. 1. imperat. paſſ. ἐκριζώθητι, ήτω, a. 1. part. paſſ. ἐκριζωθεὶς, έντος, f. 1. paſſ. ἐκριζωθήσομαι, ab ἐκ & ῥίζα, *radix*.

Ἐκρίθην ἀπὸ, Poët. pro ἀπεκρίθην, *reſpondi,* a. 1. paſſ. quod vide.

Ἐκρίνατ', pro ἐκρίνατο, 3. ſing. a. 1. m. *interpretatus eſt :* ἔκρινεν, *elegit,* imperf. act. ἐκρίνοντο, *litigabant,* imperf. paſſ. verbi κρίνω, *ſecerno, judico*.

Ἐκρίπτω, *projicio :* & inde

Ἔκρεψις, εως, ἡ, *projectio :* à ῥίπτω, *projicio*.

Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, & ἔκρυσις, εως, ἡ, &

Ἔκροος, ου, ὁ, *effluxus :* ab ἐκ & ῥέω, *fluo*.

Ἐκρούσθην, *expulſus ſum :* a. 1. ind. paſſ. verbi κρούω, *pulſo*.

Ἐκρούσω, 2. ſing. a. 1. m. ἐκρουσάμην, ω, ατο, ab eod. verbo.

Ἐκρύβην, *abſconditus ſum :* a. 2. ind. paſſ. ἔκρυβον, a. 2. act.

Ἐκρυέω, *effluo,* f. ήσω, p. ἐξεῤῥύηκα.

Ἔκρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω, *abſcondo :* f. 2. κρυβῶ.

Ἔκρυφα, p. act. Att. pro κέκρυφα, *occultavi ;* &

Ἔκρυψα, ας, ε, *abſcondi,* a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐκσαρκίζω, *excarnifico, carnem ſeparo*.

Ἐκσιφωνίζω, *per ſiphonem evacuo.* Th. σίφων, *tubus & canalis*.

Ἐκσκευάζομαι, *exporto,* f. m. άσομαι, p. act. ἐξεσκεύακα.

Ἐκσοβέω, -ῶ, f. ήσω, *commoveo, expello*.

Ἐκσπάω, f. άσω, p. ακα, *evello*.

Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, *ſemen emitto :* à σπέρμα, *ſemen,* quod à σπείρω, *ſero*.

Ἔκσπονδος, ου, ὁ & ἡ, *excluſus* vel *immunis* à *fœdere ; fœdifragus.* Th. σπονδὴ, pa

Ἐκστάδιος, ου, ὁ & ἡ, *ſex ſtadiorum :* à σ vel -ον, *ſtadium,* quod ab ἵστημι, *ſta*

Ἔκστασις, εως, ἡ, *ECSTASIS, ſtupor,* *ratio :* item *exceſſus mentis,* ab ἐξίστη *ſtatu, mentis dejicio, mente alienor,* ab ἵστημι, *ſto :* f. στήσω, p. paſſ. ἕσταμαι,

Ἐκστατικὸς, οῦ, *attonitus, mente alienatu* *rioſus :* item *dementans :* ab iiſd.

Ἐκστραγγίζω, *excolo, ſtillatim exhaurio*.

Ἐκστρατεύω, *infeſto exercitu exeo,* in *prodeo*.

Ἐκστρέφω, *inverto, immuto :* f. ψω p. ἐ φα. p. paſſ. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται. & στρέφω, *verto,* p. m. ἔστροφα.

Ἐκσυρίζω, *exſibilo*.

Ἔκτα, 3. ſing. Dor. pro ἔκτη· ab ἔκτη ν, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. verbi κτῆ κτήσω. p. ἔκτηκα. p. paſſ. ἔκταμαι. κτείνω, *occido :* f. κτενῶ. p. ἔκτακα. ἔκτανον, & per Apocopen. ἔκταν, & ſing. ἔκτανε, & per Apoc. ἔκτα.

Ἔκταγκα, Poët. pro ἔκτακα, perf. act. bi κτείνω, *occido*.

Ἐκτάδην, & ἐκταδὸν, adv. *porrectim :* &

Ἐκτάδιος, ου, *extenſus ;* item *amplus.* τείνω, *tendo*.

Ἐκταθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ἐκτα 1. 1. inf. paſſ. ab ἐκτείνω, *extendo :* & τείνω, *tendo*.

Ἔκταθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, *occiſ* 3. pl. a. 1. paſſ. ἐκτάθην, verbi κτείν *terficio*.

Ἔκτακα, perf. ind. act. verbi κτείνω, *o*

Ἐκταμένος, & Poët κτάμενος, *retrac* *centu,* Æol. perf. part. paſſ. verbi κ p. paſſ. ἔκταμαι.

Ἐκτάμῃσι, Ion. Paragoge, pro ἐκτάμ ſing. a. 2. ſub. ab ἐκτέμνω, *excido* ab ἐκ & τέμνω, *ſeco, ſcindo :* f. 2. a. 2. ἔκταμον. p. τέτμηκα. p. m. τέ

Ἔκταμμαι, perf. ind. paſſ. ἐκταμμένος, part. paſſ. verbi κτείνω, *occido :* f. 2. p. ἔκτακα.

Ἐκτάμνησι, Ion. pro ἐκτάμνῃ, 3. ſing. act. verbi τάμνω, *ſcindo,* Ion. & Do τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poë ſerto ν, & Ion. addito σι, 3. ſing. ſub. verbi ἐκτέμνω, *excido :* ab τέμνω, *ſeco :* a. 2. ἔκταμον.

Ἔκταν, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔκτασ ἔκτην, verbi κτῆμι, *interficio.* Vel p τειναν, & per Sync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. à κτείνω. Sic. à κτῆμι, τὸ κτάομαι, *poſ* a. 2. ἔκτην, 3. pl. ἔκτησαν, per Sync.

Ἔκτανε, 3. ſing. a. 2. act. ἔκτανον, κτείνω, *occido :* f. 2. κτενῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάνθαι, perf. inf. paſſ. ἐκτάνθην, *inte* *tus ſum.* a. 1. ind. paſſ. à κτείνω, paſſ. ἔκταμαι.

Ἔκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejuſd.

Ἐκτανύω, f. ύσω, idem quod ἐκτείνω, *tendo.* Th. τείνω, *tendo*.

Ἔκταξις, εως, ἡ, *ordinatio, inſtructio* ab ἐκτάττω, quod vide.

Ἐκτάραξις, εως, ἡ, *perturbatio :* &

Ἐκταράσσω, vel -άττω, *perturbo :* f. ξ

Digitized by Google

[illegible]ρεχα. a. 1. ἐξέταραξα. ab ἐκ & τα-[illegible], *commoveo*.

[illegible] per Sync. pro ἔκτεινας, *occidisti*: ἐκ-[illegible], pro ἐκτείνω, a. 1. verbi κτείνω, vide [illegible].

[illegible] ως, ἡ, *extensio*; item figuræ no-[illegible] quâ syllaba brevis producitur: ab [illegible], *extendo*: quod videas.

[illegible], vel τάσσω, *instruo aciem*: item *pro-*[illegible]. Th. τασσω, vel τάσσω, *ordino*.

[illegible], Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. a. 1. m. [illegible] κτάομαι, *possides*: f. κτήσομαι. p. [illegible]. a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο.

[illegible], *interfectus fuerat*, 3. sing. plusq. p. [illegible] ον verbi κτείνω. p. ἔκτακα. [illegible] ἔκταμαι.

[illegible] Ion. pro ἔκτηντο, seu ἐκέκτηντο, [illegible] plusq. p. pass. Sic ἐκτέαται, Ion. pro [illegible], 3. pl. perf. Nota verò & ἔκτημαι, [illegible] κέκτημαι, Ion. vel Att. dici, ut & [illegible], pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi [illegible], *possideo*.

[illegible], a. 1. part. pass. acc. sing. verbi [illegible], *expono*.

[illegible], acc. pl. perf. part. pass. ver-[illegible], *enutrio*: ab ἐκ & τρέφω, *alo*: [illegible] p. a. 2. ἔτραφον.

[illegible] ος, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άτω, [illegible]. a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, [illegible].

[illegible], *occidit*, 3. sing. a. 1. act. ἔκτεινον, ες, [illegible] imperf. à κτείνω, *occido*; f. κτενῶ. p. ἔκ-[illegible] a. 2. ἔκτανον.

[illegible], *EXTENDO*, *educo*: f. ἐκτενῶ. p. [illegible]. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἔκ-[illegible], άτω. a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, [illegible] ἐκ & τείνω, *tendo*.

[illegible], pro ἐκτελέοιτε, 2. pl. præs. opt. [illegible] ab ἐκτελέω, quod vide.

[illegible], Æol. pro ἐκτελέσας, *quum com-*[illegible], a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, [illegible] vide.

[illegible], Dor. pro ἐκτελευτήσει, *efficiet*, [illegible] 1. act. à τελευτάω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

[illegible], *perficio*: ἐκτελέειν, præs. inf. f. [illegible] p. ἐκτετέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. [illegible] ἐκτελέσω, ας, η. a. 1. inf. ἐκτελέσαι, [illegible] τέλος, *finis*.

[illegible], ιος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus*: ab iisd.

[illegible], f. ἐκτεμῶ. p. ἐκτέτμηκα. a. 2. [illegible]. a. 2. inf. ἐκταμεῖν, *excido*, *am-*[illegible], *castro*. Th. τέμνω, *scindo*.

[illegible] ας, ἡ, *perpetuitas*: ἐν ἐκτενείᾳ, *per-*[illegible], pro ἐκτενῶς, ab ἐκ & τείνω, *tendo*.

[illegible], adv. *intensiùs*, *enixiùs*, comp. [illegible]

[illegible], ιος, ὁ ϗ ἡ, *intentus*, *assiduus*: & hinc [illegible], Ion. pro ἐκτενῶς.

[illegible], f. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

[illegible], *vehementèr*, *impensè*, *prolixè*: ab [illegible], quod videas.

[illegible], *habendum*, adv. positionis, ab ἔχω, [illegible].

[illegible], *SEXTA*, ab ἕκτος, *SEXTUS*. Th. ἕξ, *SEX*.

[illegible], pro [illegible], *obtinui*, Ion. vel Att. [illegible] &

Ἐκτημένος, ἡ, ον, *qui possidet aliquid*, perf. part. verbi κτάομαι, *possideo*.

Ἐκτήνται, pro κέκτηνται, *possident*, 3. pl. perf. ejusd. verbi.

Ἐκ τήνω, scil. χρόνω, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χρόνου, *ex illo tempore*.

Ἐκτησάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐκτήσαντο, a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, *acquiro*.

Ἐκτίθεμαι, *expono*: & 1. pl. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξετιθέμην, σο, το. a. 2. m. ἐξεθέμην, σο, το, & in 3. pl. ἐξέθεντο· ab ἐκ & τίθημι, *pono*.

Ἑκτικὴ, *HECTICA* febris ἡ fœm. ab

Ἑκτικὸς, ῦ, *in habitu positus*: item *qui hectica febri laborat*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐκτίκτω, *pario*, *in lucem edo*.

Ἐκτίλλω, f. λῶ. ἐκτέτιλκα, *evello*.

Ἐκτιμάω, f. ήσω, *valdè honoro*, *colo*, *æstimo*: &

Ἔκτιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *expers honoris*: ab ἐκ & τιμὴ, quod à τίω, *honoro*.

Ἐκτιναγμὸς, ῦ, ὁ, *excussio*: &

Ἐκτινάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab

Ἐκτινάσσω, *excutio*: f. ξω. a. 1. ἐξετίναξα. a. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, & in 2. pl. ἐκτινάξατε. a. 1. m. ἐκτιναξάμην. a. 1. part. m. ἐκτιναξάμενος, ab ἐκ & τινάσσω, *quatio*.

Ἐκτινύω, idem. Th. τίω, *punio*, *solvo*.

Ἐκτίνω, f. ίσω, *exsolvo*, *luo*: &

Ἔκτισε, *creavit*, a. 1. ind. act. verbi κτίζω. f. σω, *condo*: p. ἔκτικα. a. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισις, εως, ἡ, *persolutio*: &

Ἔκτισμα, ατος, τὸ, *mulcta*, *judicatum*: à τίω, *solvo*, *punio*.

Ἔκτισαι, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι verbi κτίζω, *creo*: a. 1. pass. ἐκτίσθην.

Ἐκτιτρώσκω, f. ώσω, p. ἐκτέτρωκα, *vulnero*: pass. ἐκτέτρωμαι, *pario abortum*.

Ἐκτίω, f. ίσω, *punio*, *luo*, *solvo*, *rependo*. Th. τίω, idem.

Ἔκτοσθεν & ἔκτοθι, pro ἔκτοσθεν & ἔκτοσθε, *extrà*, regit. genit. ab ἐκτὸς, *extrà*. Th. ἐκ, *ex*.

Ἔκτοτε, *ex eo tempore*.

Ἐκτοκίζω, f. ίσω & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *fœnori do*: à τόκος, *usura*, quod à τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ & τολμάω, *audeo*. Th. τόλμα, *audacia*.

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. verbi

Ἐκτολυπεύω, *perficio*: f. εύσω, ab ἐκ & τολυπεύω, *glomero*. Th. τολυπη, *lana carpta & operi parata*.

Ἐκτομὴ, ῆς ἡ, *excisio*: &

Ἐκτομίας, ε, ὁ, & ἔκτομος, *exsectus*, *castratus*: ab ἐκ & τέμνω, *seco*: Dicitur & Ion. ἐκτομίης, &

Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, *sectrix*.

Ἔκτονα, præt. m. verbi κτείνω, *occido*: f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα.

Digitized by Google

Ἐκτοξεύω,

Ἐκτοξεύω, f. εύσω, *exhaurio*, propriè *pharetram*. Th. τόξον, *arcus*.

Ἐκτοπίζω, *è loco moveo*, *peregrè abeo*: ab ἐκ & τόπος, *locus*.

Ἐκτόπιος, *peregrinus*: &

Ἔκτοπος, *è loco ſuo emotus*; *inuſitatus*; ab iiſd.

Ἕκτορ', pro Ἕκτορα, acc. ſing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, ἡ, ον, *SEXTUS, A, UM.* Th. ἕξ, *SEX.*

Ἐκτὸς, adv. *extrà*, cum genit. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*, *è*, *à*, ἐκτὸς εἰ μὴ, *ſin minus*, 1 Cor. xv. 2.

Ἔκτοσθεν, *extrà*, cum genit. ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

Ἔκτοσε, ſeu ἔκτοθι, *extrà*: ab ἐκτὸς, idem, quod ab ἐκ.

Ἐκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἐκτράπελος, *averſandus*: ab ἐκ & τρέπω, *verto*.

Ἐκτραπῇ, *deflectat*, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐκτραπήσομαι, f. 2. paſſ. ab

Ἐκτρέπομαι, *diverto*, *deflecto*, *averſor*, cum acc. a. 2. paſſ. ἐξετράπην, ης, η, *deflexi*: f. 2. paſſ. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ & τρέπω, *verto*.

Ἐκτρέπω, *deflecto*: ab eod. them.

Ἐκτρέφω, *enutrio*. Th. τρέφω, f. θρέψω, *nutrio*.

Ἐκτρέχω, *excurro*. Th. τρέχω, *curro*, quod videſis.

Ἐκτριβήσομαι, fut. 2. paſſ. ab ἐκτρίβω, *perdo*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἐκτρίβω, f. ψω, p. φα, *extero*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἐκτρῖψαι, *abſumere*: ejuſd. 1. a. inf. act.

Ἔκτριψις, εως, ἡ, *deletio*, *obliteratio*.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio*, *digreſſio*, *diverticulum*: &

Ἔκτροπος, *deflexus*, *malè moratus*, *diſſentaneus*: ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, *verto*: p. m. τέτροπα.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, *enutritio*, *educatio*. Th. τρέφω, *nutrio*: præt. m. τέτροφα.

Ἐκτρυγάω, *vindemio*: à τρυγάω, idem; quod à τρύγη, *triticum*, *vindemia*.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, *abortus*: ab ἐκτιτρώσκω. f. ἐκτρώσω. perf. paſſ. ἐκτέτρωμαι. ab ἐκ & τιτρώσκω, *vulnero*.

Ἔκτυπε, *intonuit*, 3. ſing. a. 2. act. verbi κτυπέω, *reſono*. Th. τύπτω, *verbero*: f. ψω.

Ἔκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expreſſus ex archetypo*: &

Ἐκτυπόω, -ῶ, *exprimo*, *effingo*, *informo*: ab ἐκ & τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies*, *expreſſio*: &

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, idem: à perf. paſſ. anteced. verbi.

Ἐκτυφλόω, ῶ, *excæco*; & inde

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio*; à them. τυφλὸς, *cæcus*.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, *HECTOR*, Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσαο, 2. ſing. a. 1. med. Ion. & Poët. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, *convitior*. Th. κύδος, ου, ὁ, *convitium*.

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, *cingo*, quod vide.

ΕΚΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SOCER*, vel *SOCE*[...] mariti pater. Et ἑκυρὰ, Ion. ἑκυρὴ, [...] mariti mater: ut πενθερὸς, & -ρα, [...] & *ſocrus*, uxoris pater & mater.

Ἔκυρσα, *incidi*: & in 3. pl. ἔκυρσαν, [...] ind. act. verbi κύρω, *incido*: f. [...] Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. [...] κυρόω, *ſancio*. Th. κῦρος, εος, τὸ, [...] *thoritas*.

Ἔκυψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κ[...] *incurvo me*: f. ψω.

Ἐκφαίνω, *profero*, *evulgo*: ab ἐκ & φ[...] *in lucem edo*: f. φανῶ. p. πέφαγκα, [...] ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. & [...] 3. pl. a. 2. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐκφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *manifeſtus*, *illu*[...] ab eod. verbo.

Ἐκφαυλίζω & ἐκφαυρίζω, *parvi facio*, *ext*[...] *ejicio*.

Ἐκφερέμεν, Ion. pro ἐκφέρειν, *efferre*, [...] inf. ab

Ἐκφέρω, εις, ει, *EFFERO*, *promo*, *pro*[...] f. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imp[...] ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, [...] τος. a. 1. ind. act. ἐξήνεγκον. a. 2. [...] ἐξενεγκεῖν. ab ἐκ & φέρω, *fero*.

Ἐκφεύγω, *EFFUGIO*: f. ἐκφεύξομαι, η, [...] & ἐκφευξοῦμαι. a. 2. ἐξέφυγον. a. 2. ſub[...] φύγω, ῃς, ῃ. p. m. ἐκπέφευγα. Th. φ[...] *fugio*.

Ἐκφεύξῃ, 2. ſing. & ἐκφευξόμεθα, 1. [...] 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω, [...] vide.

Ἐκφοβέομαι, οῦμαι, *pertimeſco*: &

Ἐκφοβέω, *terrefacio*: f. ήσω. perf. ἐκπ[...] βηκα. a. 1. ἐξεφόβησα, ab ἐκ & φο[...] *terrefacio*, quod à φόβος, *timor*. Th[...] βομαι, *fugio*, *timeo*. p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exterritus*, *conſterna*[...] ab eod. them.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio*, *elatio fu*[...] *divulgatio*: ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, *effero*, *exporto*. Th. φέρω.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, *terræ proventus*; &

Ἔκφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exportatitius*, *divulga*[...] *percitus*: ab ἐκφέρω, *effero*. Them. φ[...] *fero*.

Ἐκφράζω, *eloquor*, *enarro*, *ediſſero*: p[...] præſ. ἐκφράζων, οντος. part præſ. p[...] ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ & φράζω, *di*[...] f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον. p. m. [...] φραδα.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, *deſcriptio*: acc. ἔκφ[...] σιν. gen. plur. ἐκφράσεων ab ἐκφρά[...] quod vide.

Ἐκφραστέον, adject. verbale, ab eod. th.

Ἐκφροντίζω, *excogito*, *non curo*. Th. φρον[...] *cogitatio*.

Ἔκφυγε, pro ἐξέφυγε, a. 2. ind. act. verbi [...] φεύγω, *effugio*: ab ἐκ & φεύγω, *fugio*: [...] φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκφύγω[...] 3. pl. a. 2. ſub. πέφευγα, præt. m.

Ἐκφύρομαι, *inquinor*.

Ἐκφύρω, *inclino concubitu fœdo*.

Ἐκφυσᾶν, *efflare*. Th. φυσάω, *inflo*.

Ἐκφύω, *enaſcor*, *germino*: f. ύσω. p. ἐκπ[...] φυ[...]

Digitized by Google

[illegible] a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, naſ-cor.
[illegible], f. ήσω, exclamo, evoco, pronuntio: Th. φωνὴ, vox.
[illegible], εως, ἡ, exclamatio, pronuntiatio, [illegible]: à perf. paſſ. præc. verbi.
[illegible], effundo, exhaurio: f. ἐκχεύσω. f. 2. [illegible] a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, & [illegible], ας, ε. a. 1. imperat. act. ἔκχεον, [illegible] 2. pl. ἐκχέατε, effundite. a. 1. inf. [illegible] ἐκχέαι. imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, [illegible], ου, ἔετο, εῖτο. Th. χέω, fundo.
[illegible], ſufficere, ſatis eſſe, præſ. inf. à [illegible], de mutuo.
[illegible], utile erit: q. d. ἐν χρήσει ἔςαι.
[illegible], ἐῖσα, effuſus, a. 1. part. paſſ. &
[illegible], f. 1. ind. paſſ. &
[illegible], effundebantur, pro ἐξεκέχυντο, 3 pl. plusq. p. paſſ. ab
[illegible], vel ἐκχύνω, effundo: f. ἐκχύσω. [illegible]. a. 1. ἐξέχυσα. præſ. paſſ. [illegible]. perf. paſſ. ἐκκέχυμαι. a. 1. [illegible], ης, η. f. 1. paſſ. ἐκχυθή-[illegible], ab ἐκ & χύω, ſeu χύνω, idem [illegible], fundo.
[illegible], diſcedo. ἐκχωρείτωσαν, 3. [illegible] imperat. act. excedant: f. ήσω. [illegible]. a. 1. ἐξεχώρησα. Th. [illegible], proficiſcor.
[illegible], animam efflo, exſpiro: f. ξω. p. [illegible]. a. 1. ἐξέψυξα. ab ἐκ & ψύχω, [illegible]
[illegible], prohibuit, a. 1. ind. act. à [illegible], impedio, veto: f. σω. p. κα.
[illegible], ου, voluntarius: & in f. g. [illegible], ας, volens. Hinc ἑκούσιος, ου, ὁ & ἡ, [illegible]. ἑκουσίως, adverb. ultrò, ſponte. [illegible] & ἀκούσιος, ἄκων & ἀκούσιος, non [illegible], invitus.
[illegible], Dorice pro εἴκων, celebrans, obtempe-[illegible]. Pind. Olymp. xiii. 121.
[illegible], ας, ἡ, OLIVA, fructus oleæ. Th. [illegible], olea arbor.
[illegible], incitare, Poët. pro ἐλάειν, ἐλᾷν, præſ. inf. ab ἐλάω: ſic in. 3. ſing. præſ. ind. [illegible], ἐλᾷ, & Poët. ἐλάα, curſum init: [illegible], pro ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.
[illegible], ας, ε, ducebam, Imperf. Ion. [illegible] vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω vel [illegible]. a. 1. ἤλασα.
[illegible], ες, ε, & Dor. ἐλάζον, ſumpſi, a. 2. [illegible], capio: f. λήψομαι.
[illegible], transfixus. a. 1. part. paſſ. ab [illegible], verbi ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω. [illegible] ἤλαμαι.
[illegible], ες, ε, latui: a. 2. act. ἐλαθόμην, [illegible] m. verbi λανθάνω, lateo: f. λή-[illegible] m. λέληθα.
[illegible], ας, ἡ, OLEA, OLIVA, arbor: [illegible], ου, agreſtis oliva.
[illegible] (& ἐλάϊνεος, Poët. Epenth. τῦ ε) [illegible], oleaginus: ab ἐλαία.
[illegible], OLEUM. Th. ἐλαία.
[illegible] Dor. pro ἐλαίω, ab ἔλαιον.
[illegible], ῶνος, ὁ, olivetum. ἐλαιὼν, idem. m. Th. ἐλαία, olea.
[illegible], ες, ε, a. 2. verbi λακέω, ſonitum [illegible]

’Ελαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile Hebr. la-titans.
’Ελαμψα, ας, ε, ſplenduit, a. 1. act. verbi λάμπω, luceo.
’Ελασ’, pro ἔλασε, 3. ſing. a. 1. act. Ion. verbi ἐλαύνω, vide
’Ελάσαι, compuliſſe: a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.
’Ελασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐλαύνω. a. 1. part. ἐλάσας, αντος, & Poët. ἐλάσσας.
’Ελάσασκε, Poët. & Ion. pro ἤλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, impello.
’Ελάσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro ἐλάσαι-μι, αις, verbi ἐλαύνω.
’Ελάσιππος, ου, ὁ, equorum agitator, ἐλαύνων ἵππον.
’Ελασις, εως, ἡ, & ’Ελασία, ας, ἡ, agitatio, militaris expeditio: ab ἐλαύνω, agito.
’Ελασκε, Ion. & Poët. pro ἦλα, ſeu ἤλαυ-νε, imperf. verbi ἐλάω ſeu ἐλαύνω. f. ἐλάσω.
’Ελασμα, ατος, τὸ, lamina ductilis: ab ἐλαύνω, agito.
’Ελασσάμενος, Poët. a. 1. part. m. ἠλασσά-μην, ας, ε, a. 1. ind. Poët. ab eod. verbo.
’Ελασσε, trajecit, 3. ſing. a. 1. Poët. ut & ἐλάσσῃ, abigat, 3. 1. ſing. a. 1. ſub. ejuſd. verbi.
’Ελάσσω, accuſ. contr. pro ἐλάσσονα, οα, ω, ab
’Ελάσσων, vel Att. ἐλάττων, (& ἐλαχίων,) ονος, ὁ & ἡ, minor. ἐλάττονες, pauciores: compar. à poſitivo ἐλαχὺς, parvus: in ſuperl. ἐλάχιςος.
’Ελαςρέω, agito, impello: ab ἐλατὴς, ῦ, ὁ, impulſor. Th. ἐλαύνω. f. άσω, agito.
’Ελάσω, abigam, f. 1. verbi ἐλαύνω.
’Ελάτεια, ας, ε, Elatia, nomen propr.
’ΕΛΑ΄ΤΗ, ης, ἡ, abies: at. ἐλάτης & ἐλά-τῃσι, pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. inde ἐλά-τινος, abiegnus.
’Ελατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω, perf. paſſ. ἤλα-μαι, σαι, ται.
’Ελατίνη, herbæ nomen: &
’Ελάτινος, ου, & Poët. εἰλάτινος, abiegnus. ab ἐλάτη, abies.
’Ελατόμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λα-τομέω, exſcindo: f. ήσω. à λατόμος, ου, ὁ, lapicida: quòd ex λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, & τόμος, fruſtum: ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, ſcindo.
’Ελαττον, adverbialiter, pro ἐλαττόνως, mi-nùs, parum: &
’Ελαττονάκις, minus, rariùs: &
’Ελαττονέω, minus hab[illegible]: f. ήσω. a. 1. ἠλατ-τόνησα. à them. ἐλαχὺς, parvus.
’Ελαττονωθῶσιν, an ἐλαττονηθῶσιν, legend. 3. pl 1. ſub. paſſ. ejuſd. verbi.
’Ελαττόω, vel -σσόω, minuo, diminuo: f. ώσω. a. 1. ἐλάττωσα. perf. ἠλάττωκα. præſ. inf paſſ. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺ,, parvus: ἐλάσσων vel -ττων, minor.
’Ελάττωμα vel -σσωμα, ατος, τὸ, vitium, defectus: à præc. verbo.
’Ελάττων, vide ἐλάσσων.

Digitized by Google

Ἐλάττωσις, εως, ἡ, diminutio: ab ἐλαττόω, q. vide.

Ἐλαυνέμεν, præſ. inf. Ion. pro ἐλαύνειν. ἐλαύνειν σκοπὸν, ſcopum attingere. ἔλαυνε, præſ. imperat. verbi ἐλαύνω, agito: f. ἠλάσω.

Ἐλαύνοι, 3. ſing. præſ. opt. act. &

Ἐλαύνοντ', pro ἐλαύνοντε, impellentes, nom. dual. part. præſ. ab

ἘΛΑΥ΄ΝΩ, Dor. ἐλαύω, agito, provebo, duco: f. ασω, q. ab ἐλάω. p. ἤλακα, & Attic. ἐλήλακα. Hinc perf. part. act. ἐληλακὼς, οτος, imperf. paſſ. ἐλαυνόμην, ου, ετο. perf. paſſ. ἤλαμαι, σαι, ται.

Ἐλάφειος, ου, ὁ ϗ ἡ, cervinus: &

Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab

ἜΛΑΦΟ΄Σ, ου, ὁ ϗ ἡ, cervus, cerva: quaſi ἐλεῖν ὄφεις, quod ſerpentes è cavernis trahat.

Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas: ab

ἘΛΑΦΡΟ΄Σ, οῦ, ὁ ϗ ἡ, levis & celer, inſtar cervi, (dictum enim volunt qu. ἐλαφηρὸς, ab ἔλαφος.) item levis: hinc

Ἐλαφρότερος, ου, levior: compar. &

Ἐλαφρῶς, leviter, celeriter: ab ἐλαφρὸς, levis.

Ἔλαχεν, ſortitus eſt, 3. ſing. a. 2. verbi λαγχάνω, ſortior: f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. p. m. λέλογχα.

Ἐλάχηνε, a. 1. act. verbi λαχαίνω, fodio.

Ἐλάχιστα, adverbialitèr, minimè, οὐκ ἐλάχιστα, imprimis: ab

Ἐλάχιστος, ου, minimus, pauciſſimus, breviſſimus: ſuperl. & compar. ἐλάσσων, minor: à μικρὸς, vel thêma ἐλαχὺς parvus: exinde novus comparat.

Ἐλαχιστότερος, minimo minor: Epheſ. iii. 8.

Ἔλαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχεν.

Ἐλαχυπτέρυξ, γος, qui alas vel pinnas parvas habet: μικροπτέρυξ, ab ἐλαχὺς, parvus, & πτέρυξ, γος, ἡ, ala.

ἘΛΑΧΥ΄Σ, εῖα, ὺ, parvus, ut μικρὸς, comp. ἐλάσσων, ſuperl. ἐλάχιστος, minimus.

Ἐλάω, agito, arceo: Poët. pro th. ἐλαύνω.

Ἔλδεαι, Ion. pro ἔλδῃ, 2. ſing. præſ. ab

ἘΛΔΟΜΑΙ, ου, εται, & per proth. Poët. ἐέλδομαι, deſidero, cupio, appeto: hinc

Ἔλδωρ, & ἔελδωρ, ορος, τὸ, deſiderium.

Ἕλε, & Ἕλ', interfecit, rapuit, 3. ſing. a. 1. (Ion. dempto augmento) εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, capio: f. ήσω, p. ᾕρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Ἐλεάζαρ, ὁ, nom. viri, ἄκλιτον. Hebr. Dei auxilium.

Ἐλεαίρω, f. αρῶ, miſereor, idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, miſericordia.

Ἐλεακείμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. Deus reſtituet.

ἘΛΕΑ͂Σ, avis nomen; vel ἐλέα, quia paludes inſpectat; quæ ἕλη.

Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, ELEGIACUM carmen: ab ἔλεγος, idem.

Ἐλεγκτικὸς, οῦ, redargutorius, reprehenſorius: &

Ἐλεγκτὸς, οῦ, reprehenſibilis: &

Ἐλεγμὸς, οῦ, ὁ, redargutio, reprehenſio: omnia ab ἐλέγχω.

Ἐλεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. &

Ἐλέγξῃς, ſpreveris, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ἔλεγξον, άτω, argue: a. 1. imperat. act. ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἔλεγξις, εως, ἡ, redargutio: ab eode[m] them.

Ἐλέγον, Dor. pro ἔλεγον, imperf. ve[rbi] λέγω.

ἜΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, lamentatio, luctus, ELE[-]GIA, carmen lugubre: q. ab ἐλεέω, ἒ λέγω, flentium vox.

Ἐλεγχείη, ης, ἡ, probrum: &

Ἐλεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vituperabilis: &

Ἐλέγχιστος, ejuſd. ſuperl. probris digniſſimus vel notatus: &

Ἐλεγχθῇ, 3. ſingul. a. 1. ſubj. paſſ. ab ἐλέγχω, quod vide.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus: & pl. ἐλέγχεα, &

Ἔλεγχος, ου, ὁ, ELENCHUS, argumentum, probatio: ab

ἘΛΕ΄ΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis (exemplis) demonſtro, convinco, refuto. 1. ἤλεγξα. a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω perf. ἤλεγχα. ἐλέγχομαι, redarguor, reprehendor. perf. paſſ. ἤλεγμαι, ξαι, a. 1. paſſ. ἠλέγχθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ.

ἘΛΕΔΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, ELEDONA, ſpec[ies] quædam polypi.

Ἐλέειν, capere, Dialyſ. Ion. pro ἑλεῖν, a. inf. act. verbi αἱρέω, capio: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Ἐλεεινὸς, ου, miſerabilis: ab ἔλεος, ου, miſericordia.

Ἐλεεῖσθαι, præſ. inf. ab

Ἐλεέομαι, conſequor miſericordiam: vid. ſe[q.]

Ἐλεέω, -ῶ, miſereor. cum. accuſ. f. ήσω. a. ἠλέησα. a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω. a. ſub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐλεῆσαι. p[erf.] act. ἠλέηκα. præſ. paſſ. ἐλεέομαι, miſericordiam conſequor. perf. ἠλέημαι. part ἠλεημένος, a. 1. ἠλεήθην. a. 1. ſub. ἐλεηθῶ, ῇς, ῇ. part. ἐλεηθεὶς, έντος. f. 1. ἐλεηθήσομαι. Th. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.

Ἐλεηθῶσιν, miſericordiam conſequantur, pl. a. 1. ſub. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, miſericors: ab ἐλεέω

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, miſericordia, ELEEMOSYNA: donum quod in pauperes erogatur. Angl. contractiùs, alms, & in um almoner: ut Lat. Eleemoſynarius ab ἐλεήμων, quod vide.

Ἐλέησε, miſertus fuit: 3. ſing. a. 1. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.

Ἐλέησον, άτω, a. 1. imperat. act. ejuſdem verbi.

Ἐλεητὺς, ύος, ἡ, commiſeratio: Poët. Th. ἔλεος, idem.

Ἐλείθυια, ας, ἡ, idem quod Εἰλείθυια, Lucina, quod vide.

Ἑλεῖν, interficere, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, interficio, capio: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐλειὸς, οῦ, ὁ, glis: ab ἕλος, εος, τὸ, palus.

Ἐλελείψασιν, reliqui, Ion. pro ἐλείψα. a. in

Digitized by Google

[illegible] ind. act. verbi λείπω, *linquo* : f. ψω. p. φα, a. 2. ἔλιπον.

[illegible], *concubuerat*, Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. ſing. pluſq. p. verbi λέγομαι, *cubo* : f. ξομαι, [illegible] λέλεγμαι.

[illegible]ΛΕΛΕΥ, *acclamatio bellica* : an ab ἐλελεῦ [illegible], ab *hallelujah*, i. e. *laudate Dominum*.

[illegible], pro ἐλελήθει, Ion. *oblitus erat*, 3. ſing. pluſq. p. m. & in 3. pl. ἐλελήθεσαν, [illegible] Att. penultimâ : verbi λανθάνω, [illegible]: f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, præt. m. λέληθα.

[illegible], *torquebat*, imperf. Ion. ab

[illegible], *quaſſo*, *convolvo*. Them. εἰλέω, *verſo*.

[illegible], etiam, *clamo* : ab ἐλελεῦ.

[illegible], *convolutus erat*, pro ἐλέλικτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ab ἑλίσσω, *volvo* : f. ξω. p. ἕλιχα. perf. paſſ. ἕλιγμαι, & per [illegible] Attic. ἐλήλιγμαι, unde pluſq. p. [illegible], ξο, κτο, ſublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. [illegible], *verſo*.

[illegible], Æol. pro ἐλελίξας, a. 1. part. ab [illegible], *pulſo*, *quatio*. Them. εἰλέω, *verſo*.

[illegible], *commovit*, a. 1. ind. act. ab [illegible], f. ξω. p. χα, *circumago*, quod ab [illegible], *volvo*. Th. εἰλέω, *verſo*.

[illegible], Bœot. pro ἐλελίχθησαν, ejuſd. 3. [illegible] a. 1. paſſ.

[illegible], 3. ſing. pluſq. p. m. verbi λαγχάνω, *ſortior*. f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. [illegible] λέλογχα.

[illegible], *omiſerant*. Att. pro ἐλελοίπεισαν, [illegible] pl. pluſq. p. m. verbi λείπω, *linquo*. f. [illegible] p. λέλειφα. a 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

[illegible], pro εἷλεν, *invaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. [illegible] (dempto augmento) verbi αἱρέω, *capio*. f. ἥσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

[illegible], ης, ἡ, & Dor. Ἑλένα, *HELENA*, [illegible]. Sed ἑλένη ſeu ἑλάνη, *lampas*, [illegible].

[illegible], ὁ, τὸ, feſtum in honorem Helenæ.

[illegible] & ἑλένιον, herba quædam è lachrymis [illegible] nata.

[illegible], *dormivit*, a. 1. m. verbi λέγομαι, [illegible].

[illegible], ὁ, ὁ ϗ ἡ, *genitus*, ſeu *nutritus in* [illegible] : ab ἕλος, εος, τὸ, *palus*, & τρέφω, *alo*.

[illegible], *menſis*. dat. pl. Ion. ab ἐλεός, quod [illegible].

[illegible], *miſerè*, per Sync. pro ἐλεεινόν, ab ἐλεεινός, *miſer*, quod ab ἐλεέω, *miſerear*. Th. [illegible] ου, ὁ, *miſericordia*.

[illegible], ὁ, *miſericordia*, *commiſeratio* : vel [illegible], τό. Hinc ἐλεεινός, *miſerabilis* : ἐλεέω, [illegible] : ἐλεήμων, *miſericors* : ἐλεημοσύνη, [illegible], *miſericordia*.

[illegible]ΟΣ, ὁ, ὁ, ſive ἐλεόν. ὀ, τό, *menſa coquinaria*, unde coquus ἔλε, i. e. accipit [illegible].

[illegible], ας, ε, α, 1. verbi λεπίζω, *decortico*, [illegible].

[illegible], *inſtituiſſe capere*, a. 2. inf. m. verbi [illegible], *capio* ; f. ἥσω. p. ᾕρηκα. a. 2. m. εἱλόμην.

[illegible], 2. pl. ἕλεσθε. 3. ſing. a. 2. [illegible] m. ejuſd. verbi.

Ἑλετή, ῆς, ἡ, *quæ capi poteſt*, ab ἑλετός, ἡ, ὀν, quod ab αἱρέω, *capio*.

Ἐλέτην, *interfecerunt*, a. 2. act. dual ἔλετο, pro εἵλετο, *abſtulit*, 3. ſing. a. 2. m. verbi αἱρέω.

Ἕλευ, *elige*, Dor. pro ἑλοῦ, ἑλοῦ, a. 2. imperat. m. verbi αἱρέομαι.

Ἐλευθερία, ας, ἡ, *libertas* : &

* Ἐλευθεριαῖος, aliis ἐλευθέριος, *liberator* ; Jovis epitheton.

Ἐλευθεριότης, ητος. ἡ, *ingenuitas*, *liberalitas* : &

Ἐλευθέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberalis*, *ingenuus* : ab

ἘΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, ου, ὁ, *LIBER* ; cui δοῦλος opponitur. ἐλευθέρα ας, ἡ, *libera*. Adjectivè ἐλεύθερος, α, ον, *liber*, *a*, *um*. *immunis*.

Ἐλευθεροῦντας, acc. pl. part. præſ. ab

Ἐλευθερόω, *libero*, f. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα. a. 1. ἐλευθέρωσα. a. 1. ſub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἠλευθέρωμαι. a. 1. paſſ. ἠλευθερώθην. a. 1. part. paſſ. ἐλευθερωθείς, έντος. f. 1. paſſ. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, *liber*.

* Ἐλευθέρως, & -ρίως, adv. *liberaliter*, *ingenuè* : ab eod. th.

Ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, *liberatio* : &

Ἐλευθερωτής, ου, ὁ, *liberator* : à perf. paſſ. verbi ἐλευθερόω, cujus Them. ἐλεύθερος, *liber*.

Ἐλευθῆρος, & ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen propr. urbis in Bœot.

Ἐλεύθω, *venio*, inuſ. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι. f. ἐλεύσομαι, *venio* : at

Ἐλευθώ, εἰλείθυια, *Lucina*, quòd invocetur, ut partus veniat in lucem : ab ἐλεύθω, *venio*.

Ἔλευσις, εως, ἡ, *adventus* : ab inuſit. ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι.

Ἐλεύσομαι, ῃ, εται, *veniam*, & in 3. pl. ἐλεύσονται, f. 1. m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. m. verbi ἔρχομαι, *venio* : a. 2. m. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε.

ἘΛΕΦΑΙ'ΡΩ, & ἐλεφαίρομαι, *decipio*, *noceo*, *lædo* : 3. ſing. imperf. ἐλεφαίρετο.

Ἐλεφαντάρχης, ου, ὁ, *dux eorum qui pugnant ex elephante*, -τάρχαι, *qui ſexdecim elephantis præſunt*.

Ἐλεφάντειος, Ἐλεφαντικός· &

Ἐλεφάντινος, ου, *ELEPHANTINUS* : *eburneus* : ab ἐλέφας.

Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, *lepra*.

* Ἐλεφαντόμαχοι κυνηγοὶ, *venatores*, *cum elephantis pugnantes*.

ἘΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, *ELEPHAS* ; item *ebur* : dens elephantis ; hinc verbum præcedens.

Ἐλέχθην, ης, η, *dictus ſum* : a. 1. ind. paſſ. à λέγω, *dico* : f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα.

Ἔλεψε, *decorticavit* : 3. ſing. a. 1. act. à λέπω, f. ψω. a. 2. ἔλαπον.

ἙΛΗ, vel εἵλη, ης, ἡ, *calor ſolaris* : hinc εἵλησις, εως, ἡ, *æſtus*. Sed

Ἕλῃ, a. 2. ſub. act. q. ab ἕλω, inuſ. pro quo αἱρέω, *capio*, a. 2. εἷλον, & dempto, ι, quod pro augmento accipit ἕλον. in ſub. ἕλω, ῃς, ῃ.

Ἔληκα, pro ἔλησα, Poët. pro à λάω, λῶ, *volo* ; pro θέλω, per Aphæreſin ſyllabæ initialis.

Digitized by Google

Ἔληαι, *ceperis*: a. 2. ſub. m. Ion. pro ἕλῃ. ab αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, & ſub. ἕλωμαι, tanquam ab ἕλω, inuſ. expuncto ι, quod pro augmento ἕλω recipit, ut in ἕλῃ dictum.

Ἐλήθεῖο, *oblitus eſt*: Ion. pro ἐλάθεῖο, 3. ſing. a. 2. m. verbi λανθάνω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Ἐλήλακα, *abegi*: perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἐληλάκεισαν, *ejecerunt*: Att. pro ἠλάκεισαν, 3. pl. pluſq. p. ejuſd.

Ἐληλακότες, *provecti ſunt*: perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejuſd.

Ἐλήλαμαι, & ἐληλάμην, perf. & pluſq. perf. paſſ. *abactus ſum*: &

Ἐληλαμένος, *ſummotus*: pro ἠλαμένος, perf. part. Att. ab ἐλαύνω, *abigo*.

Ἐλήλαται, Att. pro ἤλαται, ejuſd. perf. 3. perſ. & ἐλήλατο, *immiſſus erat*: Att. pro ἤλατο. pluſq. p.

Ἐλήλεγκται, *redargutus eſt*: perf. Att. paſſ. pro ἤλεγκται verbi ἐλέγχω, *redarguo*.

Ἐλήλεγμαι, *convictus ſum*: pro ἤλεγμαι, perf. ind. paſſ. Att. ab eod. th.

Ἐληλέδαται, Ion. pro ἐλήλαται, ſeu ἐληλαμένοι εἰσί. 3. pl. perf. paſſ. verbi ἐλαύνω.

Ἐληλυθώς, perf. part. m. Att. & Æol. pro ἐλευθώς, verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. p. m. ἤλυθα. &

Ἐλήλυθα. Att. & Æol. ἐλήλυθα, pro ἤλυθα, *veni*: perf. m. ejuſd.

Ἐληλύθειν, *veneram*: & in 3. pl. ἐληλύθεισαν. Att. pro ἐληλύθεισαν, pluſq. p. m. ejuſd.

Ἐληλυθότες, pl. part. m.

Ἐληλυθυῖα, *adveniens*: præt. part. m. f. g. à maſc. ἐληλυθώς quod à præt. m. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.

Ἔληξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, *ceſſo*: f. ξω.

Ἐλήφθης, *ſumptus es*: 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi λαμβάνω, *ſumo*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ἐλθὲ, Att. pro ἐλθέ, *veni*: a. 2. imperat. &

Ἐλθεῖν, a. 2. infin. ἔλθοι, a. 2. opt. ἔλθῃς, a. 2. ſub. verbi ἔρχομαι, *venio*.

Ἐλθέμεν, Ion. & ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. infin. ejuſdem.

Ἐλθεῖν, etiam &

Ἐλθῆν, Dor. pro ἐλθεῖν, *venire* vel *veniſſe*: a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

Ἔλθῃς, ἔλθῃ, 2. & 3. ſing. a. 2. ſub. act. ſic & ἔλθῃσι pro ἔλθῃσι, quod ejuſd. verbi Ion. pro ἔλθῃ, a. 2. ſub. σι, Paragog.

Ἔλθοι, *venerit*: 3. ſing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οιο, αι 2. opt. m. ejuſd.

Ἐλθὸν, αι a. part. n. g. ἐλθόντ' pro ἐλθόντε, nom. dual. ἐλθόντα. acc. ſing. m. g. ab ἐλθών, a. 2. part. act. verbi præced.

Ἐλθόντεσσιν, *advenientibus*: dat. pl. ejuſd. part. Ion. & Poët. pro ἐλθοῦσιν.

Ἔλθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. Sic ἐλθοίσαν, in Bibliis, pro ἔλθοιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

Ἐλθοῦσ' pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. f. g. ab. eod.

Ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. &

Ἐλθὼν, οῦσα, ὸν, a. part. verbi ἔρχομαι, *venio*: a. 2. ἦλθον.

Ἐλιχθήσομαι, *complicabor*: f. 1. ind. paſſ. verbi ἑλίσσω, vel—ττω. a. 2. ἥλιξα. a. paſſ. ἡλίγην. Th. εἰλέω, *verſo*.

Ἐλιέζερ, ὁ, *Eliezer*: nom. viri indecl. He[br.] *Deus reſtituet*.

Ἐλιθοβόλησαν, -ουν, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, *lapidi[bus] ferio*: à λίθος, *lapis*, & βάλλω, *jacio*: m. βέβολα.

Ἕλικας, acc. pl. *curvas*: ἐλίκεσσιν, dat. pl. ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen*: & adj. ſumitur [pro] *intortas*. Th. εἰλέω, *verſo*.

Ἑλίκη, ης, ἡ, nom. urbis in Achaiâ, terræ m[o]tu ſublatæ: item urſa major, inter aſt[ra] item ab Arcad. *Salix*, quod tortilis ſi[t].

Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ & ἡ, cui palpebræ [ſunt] volubiles, tortiles, aut nigræ: Ven[eris] Epithet. ab

Ἑλικὸς, ῦ, *volubilis*, *niger*: ab εἱλίσσω, *vol[vo]* Th. εἰλέω, idem.

Ἑλικτὸς, ἡ, ὸν, *involutus*, *intortus*, *curv[us]* qu. ab εἱλίσσω, *circumvolvo*: ab eod. t[h.]

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, nom. montis, nomen [ha]bens ab anfractuoſis viis. Hinc

Ἑλικωνιάδες, *Muſæ*: d. pl. Ἑλικωνιάδεσσι[ν]

Ἑλικώνιαι παρθένοι, pro Muſis.

Ἑλίκωπες, nom. pl. ab ἑλίκωψ, *cui oculi* [ver]*ſatiles*, *blandi*, vel *rotundi*: ab ἕλιξ, [vo]*labilis*, *niger*: quod ab εἱλίσσω, *volvo*, (T[h.] εἰλέω, *verbo*) & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. [Th.] ὄπτομαι, *video*.

Ἑλίκωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ [τοῦ] ἑλίσσειν τὰς κώπας, *à remis circumvertend[is]*

Ἑλικώπιδα, acc. ſing. *limis oculis contuent[em]* ab

Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, dicitur de puellâ q[uæ] *amantium oculos ad ſe trahit*: vel *quæ* [ni]*gris oculis eſt decora*: vel *oculi ſunt cui vo[lu]biles & rotundi*: ab iiſd. ac ἑλίκωψ, ſup[ra].

Ἐλιννὺς, ύος, ὁ & ἡ, *otioſus*. Polyb. in E[x]cerpt. Urſini.

ἘΛΙΝΝΥ'Ω. & ἐλινύω, *quieſco*, *otior*, *ſ[e]*... q. ab εἱλέω, *concludo*: ut ſit concluſum [ve]lut vivere.

ἜΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, *ramus*: q. ab εἱλεῖσθαι, *c[ir]cumagi*: agitatur in arbore.

Ἕλιξ, & εἵλιξ, ικος, ἡ, *volumen*, *involucr[um]* *gyrus*, *clavicula*, *armilla*. *annulus*: ite[m] *ſpecies hederæ*. Adjectivè etiam pro [in]*torto*, *implicito*, *volubili*: ab ἑλίσσω. T[h.] εἰλέω, *volvo*.

Ἐλιοὺδ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *Laus D[ei]*

Ἐλίπανα, ας, ε, a. 1. act. à λιπαίνω, *pi[n]guefacio*: f. ανῶ.

Ἔλιπον, ες, ε, *reliqui*: & in 3. pl. ἔλιπ[ον] a. 2. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. p. φ[α] p. m. λέλοιπα.

Ἐλισάβετ, *Elizabetha*: nom. mulieris inde[cl.] Hebr. interpret. *Deus juravit*.

Ἐλισσαῖος, αίου, nom. Prophetæ Hebr. i[n]terpret. Lat. *à Deo ſalus*.

Ἐλισσέμεν, & ἐλισσέμεναι, Dor. pro ἐλίσ[σ]ειν, præſ. inf. verbi ἑλίσσω, *circumvolv[o]* Th. εἰλέω, *volvo*.

Ἐλίσσεῖο, 3. ſing. & ἐλίσσονθ' pro ἐλίσσοντο, [3.] pl. imperf. paſſ. verbi λίσσομαι, *ſupplico*.

Ἐλισσομένη, præſ. part. paſſ. ab

Ἑλίσσω, vel—ττω, & εἱλίσσω, ſeu ττω, *vo[l]vo*, *circumvolvo*, *complico*: f. ξω. p. εἵλιχ[α] (p[...]

Digitized by Google

... augmento enim ἐλίσσω poſt ε adſciſ-
...) perf. paſſ. εἴλιγμαι, ξαι, ϰται. Th.
...
..., revicti ſunt: Bœot. ſeu Æol. Sync.
...ληφθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi λεί-
...: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
..., vel ἐλειόχρυσος, ου, ὁ, planta a-
... florem aurei coloris habens. εἶδος
..., ὃ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ, ϗ οἷον χρυ-
... Interp. Theocr. in Idyll. 1.
..., trahebat: imperf. Ion. pro εἷλκον, ες,
..., Ion. pro ἕλκω, præſ. imperat.
... verbi ἕλκω, traho: f. ἕλξω, q. v.
..., ulceri, dat. ſing. ab ἕλκος, ulcus.
... præſ. inf. Ion. pro ἕλκειν, ab ἕλκω.
..., vide in ἕλκω.
...πεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longâ veſte induta:
..., traho, & πέπλος, ου, ὁ, veſtimen-
... muliebre.
..., trahit: imperf. paſſ. Ion. pro εἵλ-
... ab ἕλκω, traho, q. v.
...ων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cui longâ eſt tunica:
..., traho, & χιτὼν, tunica.
..., f. ήσω. id quod ἕλκω, traho:
..., vinculo.
..., adv. tractim, luctando, attrahendo,
...ur. Th. ἕλκω.
..., ἡ, violenta tractio: ab ἑλκέω.
..., f. ύσω, idem ac. th. ἕλκω, traho.
..., εος, τὸ, ULCUS: dat. ſing. ἕλκεϊ,
... q. ab ἕλκω, traho: ob diſtractionem
... & continui divulſionem: vel quod
... attrahat humores.
..., exulcero: f. ώσω. p. ἥλκωκα. p. paſſ.
..., undè part. ἡλκωμένος. Th. ἕλ-
...κος.
..., ὁ, tractorius, attractivus: &
..., tractus, ductilis. Th. ἕλκω, traho.
..., εως, tractio: &
..., ὁ, idem.
...ζω, trahendo rapto: ab
..., traho: f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα, (per
... ἑλκύω facit incrementum) a. 1.
... ἑλκύσαι. a. 1. part. ἑλκύσας, av-
... ab
..., traho, & Metaph. vivo cum aliquo:
...f. εἷλκον. (augetur etiam ἕλκω, ι poſt
... [illegible]) f. ξω. p. χα. hinc ἕλξις, εως,
...: ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem ὁλκὸς, ῦ, ὁ,
...: ἑλκέω, & ἑλκύω, traho: ἑλκυστι-
... attractivus.
..., εος, ὁ ϗ ἡ, ulceroſus: &
..., ατος, τὸ, ulceratum: &
...ικὸς, ῦ, ὁ, ulcerativus; &
..., εως, ἡ, ulceratio: omnia à th. ἕλ-
...κος.
..., ſumſit; Poët. pro ἔλαβε, a. 2. ind.
verbi λαμβάνω, capio: f. λήψομαι. p.
..., & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
..., gen. ſing. ab Ἑλλὰς, q. v.
...μμένος, η, ον, captus, apprehenſus:
...λαμβανόμενος. Th. λαμβάνω.
..., illuſtro: &
..., Ion. & Poët. fut. 1. m. pro
... γενέσθαι, clarum ac illuſtrem
...: ex ἐν & λάμπω, ſplendeo.
..., ὁ, Dor. pro Ἕλλην, Att. etiam
... ponitur. Hinc

Ἑλλάνιος παῖς, pro Ἑλλήνιος.

Ἑλλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ἑλληνοδίκης, ου, ὁ, idem valet ac ſi dicas, Ἑλλήνων δικαςὴς, *Græcorum judex.*

Ἑλλὰς, άδος, ἡ, *Græcia:* dat. Ἑλλάδι. acc. Ἑλλάδα. Interdum adjectivè pro ἑλληνική. Th. Ἕλλην, quod videas.

Ἑλλάσαι, Poët. pro ἐλάσαι, *abegiſſe:* a. 1. infin. verbi ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.

Ἑλλάσποντος, ω, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS.*

Ἔλλαχον, Poët. pro ἔλαχον, *ſortitus ſum.* a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, *ſortior:* a. 2. ſub. λάχω, ῃς, ῃ. p. m. λέλογχα.

ἘΛΛΕ'ΒΟΡΟΣ, ſeu ἐλλέβορος, ου, ὁ *HELLEBORUS, veratrum:* παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾶ, quod capiat ſeu ſuffocet eſu.

Ἐλλεδανοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

Ἐλλεδανὸς, ῦ, ὁ, *vinculum, reſtis:* ab εἴλλω, *ſtringo.* Th. εἰλόω, *coarcto.*

Ἐλλειπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id quod ἐλλιπὴς, ab

Ἐλλείπω, εις, ει, *relinquo, prætermitto, deficio:* à λείπω, *linquo:* f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἔλλειψις, εως, ἡ, *derelictio: prætermiſſio, defectus,* item figura à th. præced.

Ἔλλερα, *mala:* qu. ab ὀλλύω, *perdo.*

Ἐλλέσχος, ὁ ϗ ἡ, *vulgatus, qui eſt in omnium ore & ſermone:* ab ἐν & λέσχη, ης, ἡ, *ſermocinatio.*

ἝΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, *HELLEN:* filius Deucalionis, à quo Incolæ Phthiotidis primum Ἕλληνες dicti, quoniam Hellen illius partis Theſſaliæ rex erat. Ante hunc Γραῖκοι dicti quod Latini retinuerunt.

Ἑλληνίζω, *cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor:* f. ίσω, p. ἡλλήνικα. p. paſſ. ἡλλήνισμαι, undè eſt ἑλληνισμὸς, ῦ, ὁ, *Græciſmus.* Th. Ἕλλην, *Græcus.*

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, *Græcus, a, um,* item *Græcanicus: & quod ad Græcos attinet.*

Ἑλληνικῶς, adv. *Græcè:* &

Ἑλλήνιος, ου, idem ac Ἑλληνικὸς, q. v. &

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, *Græcanica.* Th. Ἕλλην.

Ἑλληνισμὸς, ῦ ὁ, *Græciſmus:* proprietas Græcæ linguæ: &

Ἑλληνιςὴς, ῦ, ὁ, *Græcanicus:* &

Ἑλληνιςὶ, adv. *Græcè:* à perf. paſſ. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἕλλην.

Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, *præſides ac judices certaminum Græcorum,* qui & ἀγωνοθέται vocabantur. Th. δίκη, *jus.*

Ἔλληξα, Poët. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. à λήγω, *ceſſo* a f. ξω.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS.*

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, & ἐλλιπὲς, τὸ, *cui deeſt aliquid, imperfectum:* ab ἐλλείπω, *deficio.* Th. λείπω, *linquo.*

Ἐλλογέω, *imputo:* cum. dat. ἐλλόγει, præſ. imperat. f. ἐλλογήσω. a. 1. ἐνελόγησα· ab ἔλλογος, *rationis particeps:* ex ἐν & λόγος, *ratio:* quod à λογίζομαι, *reputo.* Th. λέγω. *dico.*

Ἐλλόγιμος, ου, ὁ, idem quod λόγιμος, *celebris, nobilis.* Th. λέγω, *dico.*

Ἔλλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rationis particeps:* ab ἐν & λόγος.

Ἔλλοπας, [illegible] acc. pl. ab ἔλλοψ, q. v.

Ἐλλοχεύω,

Digitized by Google

Ἐλλοπεύω, & ἐλλοπιεύω, *piſcor*: ab ἔλλοψ, epitheton piſcium: q. v.

ἘΛΛΟΣ, ὁ, *hinnulus*: vertitur etiam *mutus*; q. ab ἔλλω, *contineo*.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, *mutus*, *piſcis*, *accipenſer*: ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & λείπω, *linquo*.

Ἔλλω, *contineo*, q. ab εἰλέω, *coarcto*.

Ἑλλώτια, ων, τὰ, *dies feſtus*, de quo conſule Pindari Scholiaſten, Olymp. Od. 13.

ἘΛΜΙΝΣ, νθος, ὁ, *lumbricus*, *tinea*: ab εἰλεῖν, quia ſe volvit repens.

Ἐλμωδὰμ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. interpret. *Deus menſurabit eos.*

Ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*, *attractus*: ab ἕλκω, *traho*.

Ἐλογίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λογίζομαι, q. v.

Ἐλόευν, *lavabam*, Dor. pro ἐλέων, verbi λύω, *lavo*: vel à verbo Poët. λοέω, imperf. ἐλόεον, ἐλόευν, & Dor. ἐλόευν.

Ἐλοιδόρει, 3. ſing. imperf. act. verbi λοιδορέω, *convitior*, *maledico*. Th. λοίδορος, ου, ὁ, *convitiator*.

Ἑλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἕλοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. &

Ἑλοῖσα, ας, ἀ, Dor. pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. &

Ἑλόμην, Ion. pro εἱλόμην, a. 2. m. ejuſd.

Ἕλον, Ion. pro εἷλον, *cepi*, aor. 2. ind. act. ἕλοντ' pro ἕλοντε, dual. a. 2. part. ἕλοντα, acc. ſing. ejuſd. temp. ἕλοντο, *ſumpſerunt*, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inuſ. pro quo αἱρέω, *capio*.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, *palus*: indè ἑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *paluſtris*: an ἕλος, à πελὸς, *niger*: quia lutulentula paludis aqua.

Ἑλοῦ, *elige*: a. 2. imperat. ab αἱρέω.

Ἐλοῦμεν, *lavabamus*: per Sync. pro ἐλόομεν, ab ἔλοον, imperf. verbi λόω, *lavo*, f. σω.

Ἑλοῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi αἱρέω, f. 2. ἑλῶ, εἷς, εἷ.

Ἑλοῦσ', pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ, a. 2. imperat. m. ejuſd.

Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λοχεύω, *pario*: εύσω. a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, *peperi*. Th. λοχὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *gravida*, vel λόχος, *cohors*.

Ἐλόωσι, Poët. pro ἐλῶσι, vel ἐλάουσι, 3. pl. præſ. pro fut. ab ἐλάω, quo Poëtæ pro ἐλαύνω utuntur.

Ἔλπεαι, *ſperas*: pro ἔλπῃ, 2. ſing. præſ. ἔλπεσθαι, præſ. infin. ab ἔλπομαι, ῃ, εται, Poët. pro ἐλπίζω, *ſpero*. Th. ἐλπὶς, *ſpes*.

Ἔλπεο, *ſpera*: Ion. pro ἔλπου, præſ. imperat. vel 2. ſing. imperf. Ion. pro ἤλπου, verbi ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *ſpero*, ab eod. th.

Ἐλπίζω, *ſpero*, imperf. ἤλπιζον. f. 1. ίσω, Att. ιῶ. p. ἤλπικα. p. part. ἠλπικὼς, ότος. a. 1. act. ἤλπισα. a. 1. part. paſſ. ἐλπισθεὶς, ab

ἘΛΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ſpes*, *expectatio*: dat. pl. ἐλπίσι.

Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. paſſ. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἐλπιστέον, *ſperandum*: nom. verbale ab eod.

Ἐλπιῶ, *ſperabo*: pro ἐλπίσω, f. 1. Att. ejuſd.

Ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς.

Ἐλπόμενος, *ſperans*: ejuſd. [illegible]

Ἔλπω, *ſperare facio*: p. m. ἔολπα, Att. Ion. pro ἤλπα, ſæpè pro præſenti uſur[...] tur.

Ἔλσαι, *immittere*: per Sync. pro ἐλάσαι, Il. 401. a. 1. infin. act. Sic & ἔλσαν pro ἤ[λα]σαν, 3. pl. Ion. a. 1. Ind. ἔλασας pro ἐ[λά]σας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλά[...]

Ἔλσαι verò eſt a. 1. infin. act. per Sync. [pro] ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, *traho*; q. v.

Ἔλυμα, & ἔλυμα, ατος, τὸ, *dentale*, *lig[num] in quod vomer includitur*. Heſ. Op. 4[...] ab ἔλω, *traho*. Th. εἰλέω, *verſo*.

Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi. Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἐλυμηνάμ[ην], ω, ατο, verbi λυμαίνω, *vaſto*: f. 2. m. μανοῦμαι. Th. λύμη, *exitium*.

Ἔλυμος, *theca citharæ*, *tibiæ genus è b[uxo]*, *arcus*: ab ἐλύω, *intego*. Eſt & ἔλυμ[ος], *panicum*, Etymol. ab ἕλος.

Ἐλύπει, 3. ſing. imperf. act. ἐλύπησα, α[ς], a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. [ind.] paſſ. verbi λυπέω, *doleo*: f. ήσω. p. λ[ελύ]πηκα. Th. λύπη, *dolor*.

Ἔλυσα, ας, ε, *ſolvi*: a. 1. ind. act. ἐλυ[σά]μην, ω, ατο, a. 1. m. verbi λύω, *ſolvo*, [f.] σω. p. λέλυκα.

Ἔλυτρον, ου, τὸ, *involucrum alicujus rei*, *th[eca]*, *alveus aquarum*: ab εἰλέω, *involvo*.

Ἐλυτρόω, *tegmine involvo*.

Ἐλυτρώσω, *liberaſti*, 2. ſing. a. 1. m. v[erbi] λυτρόω, *libero*: à λύτρον, *pretium reda[mp]tionis*. Th. λύω, *ſolvo*: f. σω. p. λέλυ[κα].

Ἐλύω, vel ἐλύω, f. ύσω, *involvo*, *im[plico]*, *implico*: ab εἰλέω, *involvo*.

Ἔλφος, *buytrum*, Cypriis.

Ἕλω, *capiam*: a. 2. ſub. act. at ἑλῶ, f. [...] verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. [2.] εἷλον, ab ἕλω, inuſ.

Ἑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *paluſtris*: ab ἕλος, *pa[lus]*.

Ἐλωὶ, Syriacè. Hebr. ἠλὶ, hoc eſt, *Deus m[eus]*, *Deus mi*.

Ἕλωμαι, *auferam*: a. 2. ſub. m. verbi [αἱ]ρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Ἑλὼν, *capiens*: a. 2. part. act. ejuſd.

ἝΛΩΡ, ωρος, τὸ, *captura*: pl. ἕλωρα, & [...]

Ἑλώριον, ου, τὸ, idem: q. ab ἕλω, *capio*, i[n]uſ. pro αἱρέω.

Ἔλωρος, ου, ὁ, fluvii Siculi nomen.

Ἐμ' pro ἐμὲ, acc. ſing. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. &

Ἔμαθον, ες, ε, *didici*: a. 2. verbi μανθάνω, [f.] μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a. 2. part. μαθ[ών].

Ἐμάθοσαν, *didicerunt*: 3. pl. a. 2. Bœo[t.] pro ἔμαθον, q. v.

Ἐμαίμασσε, *deſideravit*: 3. ſing. a. 1. a[ct.] Poët. geminato σσ, verbi μαιμάω. T[h.] μάω, *vehementèr cupio*.

Ἐμακάρισεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi μακα[ρί]ζω, *beatum prædico*: f. ίσω. p. μεμακά[ρι]κα. Th. μάκαρ, *beatus*.

Ἐμαλάχθην, *emollitus ſum*: a. 1. paſſ. verb[i] μαλάσσω, ſeu -ττω, *mollio*: f. ξω. p. μεμά[λα]χα.

Ἐμαλοφόρει, Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3. ſing. imperf. act. verbi μηλοφορέω, *poma fero*: ex μῆλον, *pomum*, & φέρω, *fero*.

Ἐμάνην, *inſanivi*: aor. 2. ind. paſſ. verb[i] μαίνομαι, *inſanio*: f. μανοῦμαι.

Digitized by Google

[illegible], *extersit*: 3. sing. a. 1. m. verbi [illegible], vel -τίω, *abstergo*: f. ξω. aor. 1. [illegible]. p. pass. μέμαγμαι.

[illegible], *tabefecit*: 3. sing. a. 1. act. à μα[illegible] unde etiam

[illegible], ες, ε, *extinctus sum*: & in 3. pl. [illegible]σαν, a. 1. pass. à μαραίνω, *marcescere facio*: f. ανῶ. p. μεμάρανκα. perf. [illegible] μεμάρασμαι.

[illegible], 3. pl. a. 1. m. verbi μαργαίνω, [illegible]. Th. μάργος, *insanus*.

[illegible], 3. dual. imperf. verbi μάρνα[illegible], *pugna*.

[illegible], acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ὴ, ὸν, *meus*, *a*, [illegible] Th. ἐγὼ, *ego*.

[illegible], *meipsum*: dat. ἐμαυτῷ, caret nom. [illegible] dual. necnon pl. Quoties vero [illegible] effertur, id fit divisè, ἡμεῖς [illegible], *vos ipsi*, ὑμεῖς αὐτοὶ, *vos ipsi*. Sic [illegible] αὐτὸς, *ego ipse*, σὺ αὐτὸς, *tu ipse*, ἀπ' [illegible], *sponte meâ*.

[illegible], ω, αlo, a. 1. m. à μάχομαι, [illegible]: 3. pl. imperf. ἐμάχοντο. f. μαχή[illegible] & ἔσομαι. p. pass. μεμάχημαι. a. [illegible] ἐμαχήθην.

[illegible], pro ἐμβῆθι, a. 2. imperat. verbi ἐμ[illegible], *ingredior*. a. 2. ἐνέβην. Ex ἐν & [illegible], ω. f. βήσομαι.

[illegible], adv. *terrestri itinere*: ab ἐμβαίνω.

[illegible], *sapiens*, i. e. *profundus cogitatione*; Hesych.

[illegible], imperf. Ion. pro ἐνέβαινον, ab [illegible], *ingredior*, *progredior*: f. ἐμβήσο[illegible]. p. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. [illegible], ἄντος· εἰς ναῦν, Dem. Th. βαίνω, *eo*.

[illegible], a. 2. infin. act. verbi ἐμβάλλω.

[illegible] κώπαισι, Poët. *incumbere remis*.

[illegible], *conjicit*: 3. sing. imperf. pro ἐνέ[illegible], *incubat*: &

[illegible], præs. imperat. pass. Ion. ab

[illegible], *injicio*, *infero*, *impello*, *ingredior*, *irrumpo*: f. αλῶ, p. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβα[illegible]. inf. ἐμβαλεῖν. ab ἐν & βάλλω, *jacio*.

[illegible], *conjiceret*: 3. sing. a. 2. opt. act.

[illegible], a. 2. part. f. g. &

[illegible] pro ἐνέβαλον, a. 2. per Sync. ab [illegible], q. v.

[illegible], αlος, τὸ, *intinctus*: ex ἐμβάπτω.

[illegible], f. ίσω. &

[illegible], *intingo*, *immergo*: f. ψω. p. ἐμ[illegible]. a. 1. ἐνέβαψα. a. 1. part. act. [illegible], αντος· ex ἐν & βάπτω, *tingo*.

[illegible], a. 1. part. act. ab ἐμβαίνω, *ingredior*: q. v.

[illegible], ες, ε, imperf. Ion. pro ἐνεβα[illegible]. ab

[illegible], *regno in*: f. εύσω. p. ἐμβεβα[illegible]. a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεὺς, *rex*.

[illegible], εως, ἡ, *ingressus*; *solium*, in quo [illegible]: ab ἐμβαίνω, quod videas.

[illegible]χύτρος, ε, ὁ, nom. propr. muris: ab [illegible], *ingredior*. (Th. βαίνω, *eo*) & χύτρας, *olla*.

[illegible], *fastuosè incedo*, *invado*, *ingero* [illegible] *ingredior in possessionem rei oppignoratæ*: f. εύσω. p. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβά[illegible], ab ἐν, & βατεύω, *ineo*: ab eod. th.

Ἔμβαlο ἡ χώρα ἱππάσιμος ᾗ ταῖς συνωρίσιν ἔμβαlος, *terra equitabilis & bigis pervia*.

Ἐμβάφιον, τὸ, *acetabulum*, *vas quod lucernæ usum præstat*: &

Ἐμβάψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, *intingo*, q. v.

Ἐμβέβακεν, Dor. & Poët. pro ἐμβέβηκεν, *insistere fecit*: perf. act. &

Ἐμβέβασαν, per Sync. Poët. pro ἐνεβεβήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *gradior*, *eo*: f. βήσομαι. p. βέβηκα, Ion. βέβαα· & in 3. plusq. p. act. Ion. ἐβεβάασαν, per Sync. βέβασαν, *ingressi erant*.

Ἐμβεβαὼς, ῶτα, *ingressus*, *insistens*: & ἐμβεβηκὼς, perf. part. ejusd.

Ἐμβέω, Ion. pro ἐμβῶ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐμβαίνω, *ingredior*: ex ἐν & βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην, & in sub. βῶ, βῇς, βῇ, & Ion. βέω, βέῃς, βέῃ, & Poët. βείω, βείῃς, &c.

Ἔμβη, Ion. & Poët. pro ἐνέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Ἐμβήη, Poët. pro ἐμβαίη, 3. sing. a. 2. opt. act. (ut σήη pro σαίη) ejusd. verbi.

Ἔμβηθι, *inscende*: a. 2. imperat. &

Ἐμβῆναι, a. 2. infin. verbi ἐμβαίνω.

Ἐμβιβάζω, *facio ut inscendat*, *impono*, *impello*: f. άσω. a. 1. ἐνεβίβασα, ex ἐν & βιβάζω, *ineo*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐμβίωσις, εως, ἡ, *vita*, *victus*, *permansio in vitâ*.

*. Ἐμβιωτήριον, *habitaculum*.

Ἐμβλέπω, *intueor*: cum dat. imperf. ἐνέβλεπον. f. ἐμβλέψω. a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε, ab ἐν & βλέπω, *video*.

Ἐμβληθήσονlαι, 3. pl. f. 1. pass. &

Ἔμβλημα, αlος, τὸ, EMBLEMA, *operi alteri insertum*: &

Ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio*, *irruptio*, *fluminis ostium*: omnia ab ἐμβάλλω, *immitto*. Th. βάλλω, *jacio*.

Ἐμβολιμαῖος, ε, *insertus*: sic

Ἐμβόλιμος, ε, *intercalaris*: ab eod. verbo & th.

Ἔμβολα, τὰ, in mediâ fabulâ à mimis *interposita*: ab

Ἔμβολον, ε, τὸ, q. d. *interjectorium*, *paxillus*, *vectis*, *promontorium*: &

Ἔμβολος, ὁ, *navis rostrum*, *acies cuneata*: & loci nom. Pind. ab iisd.

Ἔμβραμαι, *fato destinatus sum*, pro εἵμαρμαι, Laconicè adjecto β, Euphoniæ gratiâ, & sublato ι, perf. ind. pass. & indè

Ἐμβραμένη, pro εἱμαρμένη, *fatum*: à μείρω, *divido*, *sortior*: p. m. ἔμμορα pro μέμορα.

Ἐμβριθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *gravis*, *constans*: ab ἐν & βρίθω, *ingravesco*.

Ἐμβριθῶς, *severè*.

Ἐμβριμάομαι, -ῶμαι, *fremo*, *graviter interminor*, cum dat. imperf. ἐνεβριμαόμην, -ώμην, f. ήσομαι. a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, αlo, ab ἐν & βρίμω, *fremo*.

Ἐμβρίμημα, αlος, τὸ, *comminatio cum austeritate*, *mugitus*, *indignatio*.

Ἐμβρύιον, μικρὸν ᾗ ἀπόβροφον ἱμάτιον Ἰβηρικὸν, q. ab ἐν [illegible] in eo cibus cavi possit.

Ἐμβρυλάω,

Digitized by Google

Ἐμβροντάω, -ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo:* Undè

Ἐμβροντησία, ας, ἡ, *ſtupor, veſania:* &

Ἐμβρόντητος, ου, *attonitus, veſanus:* ab ἐν & βροντάω, *tono.* Th. βροντὴ, *tonitru.*

Ἔμβρυον, ου, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον) *EMBRYON, infans utero concluſus: fœtus.* Th. βρύω, *ſcateo, pullulo.*

Ἔμβρυος, ου, *prægnans, genitalis:* ab eod.

Ἐμεγάλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, *prædico:* q. v.

Ἐμέγηρα, *invidi:* a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, *invideo:* f. αρῶ.

Ἕμεθα, 1. pl. a. 2. m. ἕμην, ἕσο, verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Ἐμέθεν, Att. pro ἐμέοθεν, Ion. pro ἐμοῦθεν, gen. ſing. ab ἐγὼ, *ego.*

Ἐμεθύσθην, ης, η, a. 1. paſſ. &

Ἐμεθυσθήσαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi μεθύω, *inebrio.* Th. μέθυ, *vinum.*

Ἔμεινα, ας, ε, *manſi,* a. 1. act. verbi μένω, *maneo* f. νῶ. p. μεμένηκα. a. 1. inf. μεῖναι.

Ἐμεῖο, gen. Ion. & Poët. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

Ἔμελε, *curæ erat,* imperf. imperſ. verbi μέλει· f. μελήσει. p. μεμέληκε.

Ἐμέλησε, *curæ fuit,* a. 1. ind. verbi μέλει, *curæ eſt,* imperſ.

Ἔμελλε, imperf. verbi μέλλω, *futurus ſum.*

Ἐμεμεκὼς, perf. part. act. ab ἐμέω, *vomo:* quod infrà videas.

Ἐμεμίγμην, ξο, κτο, pluſq. p. verbi μίγνυμι, *miſceo:* f. μίξω, p. μέμιχα.

Ἐμέμνητο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi μνάομαι, *memini.*

Ἐμέμφετο, 3. ſing. imperf. verbi μέμφομαι, *incuſo:* f. ψομαι.

Ἐμὲν, *ſumus,* Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præſ. ab εἰμὶ, *ſum.*

Ἔμεν, *eſſe,* Ion. pro εἶναι. ab eod.

Ἕμεν, & ἕμεναι, Dor. pro εἶναι, a. 2. infin. verbi ἵημι, *mitto.* Poteſt eſt ἕμεν eſſe 1. pl. a. 2. act. ἧν, ἧς, in pl. ἧμεν & ἕμεν.

Ἐμενοίνα, 3. ſing. imperf. verbi μενοινάω, *curo.* Th. μένος, εος, τὸ, *animus.*

Ἔμενον, imperf. act. verbi μένω, *maneo:* f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Ἕμενος, a. 2. part. m. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην.

Ἐμέσας, a. 2. part. act. verbi ἐμέω, *vomo.*

Ἐμετείθη, *dimiſſus fuit,* Ion. pro μεθείθη, a. 1. paſſ. à μεθίημαι.

Ἐμετιάω, *vomiturio:* &

Ἐμετικὸς, οῦ, ὁ, *vomitorius:* &

Ἐμετὸς, οῦ, ὁ, *vomitus:* item adj. *vomitu ejectus:* ab ἐμέω, *vomo.*

Ἐμεῦ, *mei,* gen. Dor. & Æol. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego.*

ἘΜΕ'Ω, -ῶ, *VOMO:* f. έσω. p. ἤμηκα· & Att. redupl. ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. a. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. infin. ἐμέσαι.

Ἐμεωυτοῦ, Ion. pro ἐμαυτοῦ, *mei ipſius.* Sic in acc. ἐμεωυτόν.

Ἐμὴν, acc. ſing. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um.* Th. ἐγὼ, *ego.*

Ἕμην, *miſi,* a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto:* a. 2. act. ἧν.

Ἔμηνα, a. 1. ind. act. ἐμηνάμην, a. verbi μαίνομαι, *inſanio:* f. 2. m. μαι. p. m. μέμηνα.

Ἐμήνιε, 3. ſing. imperf. act. verbi μη- ίσω, q. v.

Ἐμήνυθεν, Bœot. pro ἐμηνύθησαν, 3. p paſſ. ind. verbi μηνύω, *indico:* f. μεμήνυκα. a. 1. ind. paſſ. ἐμηνύθην, a. 1. part. paſſ. μηνυθεὶς, εῖσα, έν.

Ἐμήνυσεν, 3. ſing. a. 1. act. ejuſd.

Ἐμήσατο, *excogitavit, paravit,* 3. ſing m. verbi μήδομαι, *delibero, cogito;* *lertiâ quid facio:* f. ήσομαι. Th.

Ἐμηχανέατο, Ion. pro ἐμηχανῶντο, *bantur,* 3. pl. imperf. verbi μηχαν ῶμαι. Th. μηχανὴ, *machina.*

Ἐμίανα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi

Ἔμιγεν, *miſcui,* a. 2. ind. act. ἐμίγην, paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo:* f. μίξω. μιχα.

Ἐμίηνα, *maculavi,* a. 1. ind. act. verbi f. ανῶ. *inquino, fœdo.*

Ἐμίχατο, Ion. pro ἐμέμικτο, 3. ſing. p paſſ verbi μίγνυμι, *miſceo:* f. ξω. p.

Ἐμιμήσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi μιμ *imitor:* f. ήσομαι.

Ἔμιμνε, *expectabat,* 3. ſing. imperf. μίμνω, *maneo.* Th. μένω, f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

Ἐμὶν, & ἐμίνη, *mihi,* Dor. pro ἐμοὶ, dat ab ἐγὼ, *ego.*

Ἔμιξε, a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.

Ἐμίσγετο, imperf. paſſ. verbi μίσγομ quod μίγνυμαι, *miſceor:* f. 1. paſſ. σομαι. p. μέμιγμαι. a. 1. paſſ. ἐ a. 2. ἐμίγην.

Ἐμίσησαν, *oderunt,* 3. pl. a. 1. act. ver σέω, *odi:* f. ήσω. Th. μῖσος, εος,

Ἐμισθώσατο, 3. ſing. a. 1. verbi *mercede loco.* Th. μισθὸς, *merces.*

Ἔμιχθεν, Bœot. ſeu Æol. Sync. pro ἐμίχ σαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi μίγνυμι, ceo, f. ξω.

Ἐμίχθην, a. 1. ind. paſſ. ejuſd.

Ἔμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, *veſtis:* ἕω, *induo.*

Ἔμμαθε, Poët. pro ἔμαθε, a. 2. ind. verbi μανθάνω, *diſco:* f. μαθήσομαι. a. ἔμαθον.

Ἐμμανὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, *furens:* ab

Ἐμμαίνομαι, *adverſus aliquem inſanio:* f ἐμμανοῦμαι. Th. μαίνομαι, *inſanio.*

Ἐμμανουὴλ, ὁ, nomen *Salvatoris,* indec Hebr. interpret. Θεάνθρωπος, *nobiſc* *Deus.*

Ἐμμαοὺς, ἡ, nomen villæ, indecl. Heb interpret. *propugnaculum.*

Ἐμμαπέως, adv. *dicto citiùs:* q. ἅμα ἔπει· ab ἔπος, *verbum.* Th. ἔπω, *dic*

Ἐμματέω, *attrecto, palpo:* expon. ἐμμά τειν, ergò ab ἐμμάσσω, q. *intus* Th. μάσσω, *abſtergo.*

Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, *maneo,* q. v.

Ἐμμελετάω, f. ήσω, *meditor:* quod à μελ τάω, *curam gero.* Th. μέλει, *curæ eſt.*

Ἐμμ

Digitized by Google

...μα, ατος, τὸ, *meditatio, exerci-*
...ἕος, ejuſd. adj. verbale.
..., έος, ὁ ϗ ἡ, *aptus, concinnus :* ab
...ἔλος, *carmen :* indè
..., & ἐμμελέως, *concinnè, aptè,* adv.
...ῶσα, p. part. act. Ion. f. g. verbi
...*cupio :* f. ἀσω. p. μέμακα. p. part.
...κὼς, υῖα, ὸς, & per Craſin μεμαὼς,
...
...ὼς, *incitatus,* præt. act. part. m.
... αὔτος, & per Ectaſin Poët. μεμα-
...acc. ſing. ἐμμεμαῶτα, vide præced.
..., p. m. verbi ἐμμαίνομαι, *inſa-*
... ἐν & μαίνομαι, idem. f. μανῦμαι.
...ἔμμεναι, & ἔμμεν, Poët. Æol. &
...o εἶναι, *eſſe :* ab εἰμί, *ſum.*
..., τὸ, *conſtantia :* & adverbialitèr
...*èr :* n. g. ab ἐμμενής· &
..., Poët. & ἐμμένως, adv. *conſtantèr :*
...
..., έος, ὁ ϗ ἡ, *permanens ;* ab
...*permaneo, perſevero :* præſ. inf. ἐμ-
...f. ἐμμενῶ. p. ἐμμεμένηκα. a. 1. ἐνέ-
... ex ἐν & μένω, *maneo.*
..., α, ὁ ϗ ἡ, *intermedius, qui medium*
... Th. μέσος, *medius.*
..., ὁ ϗ ἡ, *ſervans modum :* ab ἐν &
...*menſura.*
..., ὁ ϗ ἡ· &
..., ὁ ϗ ἡ, *menſtruus, a, um ;* τὰ
..., vel -α, *menſtrua mulierum.* Ex
..., μηνὸς, ὁ, *menſis.*
..., Dor. & Æol. pro εἰμὶ, *exiſto.*
..., nom. viri ἀλλῦ... Heb. *lutulen-*
...
...ας, ε, *ſortitus ſum,* per Metath. pro
... p. m. verbi μείρω, *divido, ſortior.*
..., ὁ, *mola :* Ald. Num. xi. 8. ἐν
... ſed rectiùs, ἐν τῷ μύλῳ. Th.
...*ola.*
... Dor. pro ἐμνήσατο, 3. ſing. a. 1.
...in ἔμνασα. Sic ἔμναστν, pro ἐμ-
...*memoriam renovavit.*
..., pro ἔμνυνα, pe. f. Att. per re-
... Pleonaſm. pro τῦ ν. ab ὑμνύω,
...*cado.*
...*emini,* a. 1. ind. act. verbi μιμ-
...*in memoriam revoco :* f. μνήσω. p.
... p. paſſ. μέμνημαι· &
..., ε, *memini,* a. 1. ind. paſſ. ejuſd.
...
...pro ἐμνῶντο, *memores erant,* Poët. 3.
...f. verbi μνάομαι.
...ας, ε, *laboravi, defeſſus fui :* a. 1
... verbi μογέω, f. ήσω, *tolero, la-*
...Th. μόγος, *labor.*
...bi, dat. ſing. ab ἐγὼ, *ego :* γε ad-
...
... pro ἐμῦ, gen. ab ἐγὼ & Ion.
... gen. ab ἐμὸς.
..., a. 2. act. verbi μολέω, five μό-
...
..., ας, ε, a. 1. ind. verbi μολύνω, *in-*
...
..., *MEUS, a, um :* ab ἐμῦ, *mei,*
...
... ſing. imperf. act. ἐμοχθῦμεν,

1. pl. ἐμόχθεω, *laboro :* f. ήσω, p. μεμόχ-
θηκα. Th. μόχθος, *labor.*

'Εμπα, *tamen,* idem quod ἔμπας.
'Εμπαγέντων, gen. p. . ab
'Εμπαγεὶς, *infixus,* a. 2. part. paſſ. verbi ἐμ-
πήγνυμι, *infigo :* ex ἐν & πηγνύω, ſeu πήγ-
νυμι, *compingo :* f. πήξω. p. πέπηχα. a. 1.
ἔπηξα. a. 2. ἔπαγον. a. 2. paſſ. ἐπάγην. p.
m. πέπηγα.
'Εμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. ſing. præſ.
ab
'ΕΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *curo, rationem habeo :* f. άσο-
μαι. hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, *curator.*
'Εμπαθὴς, έος, ῦς, ὁ ϗ ἡ, *affectibus deditus :*
ex ἐν & πάθος, εος, τὸ, *morbus, affectus.*
Th. πάσχω, *patior :* a. 2. ἔπαθον.
'Εμπαθῦς, ejuſd. gen. ſing.
'Εμπαιγμα, ατος, τὸ, *illuſio.*
'Εμπαιγμὸς, ῦ, ὁ, *ludibrium :* ab
'Εμπαίζω, *illudo :* cum. dat. imperf. ἐνέπαι-
ζον. f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. a. 1 part. ἐμ-
παίξας, αντος. p. paſſ. ἐμπέπαιγμαι. a. 1.
paſſ. ἐνεπαίχθην. f. 1. paſſ. ἐμπαιχθήσομαι.
Th. παίζω, *ludo,* f. ξω.
'Εμπαίκτης, α, ὁ, *irriſor :* à præced.
'Εμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. act. ejuſd. verbi.
'Εμπαλιν, *retrò, contrà, è contrario :* adv.
ἔμπαλιν, γνώμας, *præter ſententiam :* ſic
ἔμπαλιν τέρψιος, *in contrarium delectationis.*
Th. πάλιν, *rurſus.*
'Εμπαλλάσσειν, Ion. pro ἐμπλέκειν, *invol-
vere, illaqueare.* Alii per ſimplex λ ſcri-
bunt : vide in παλάσσω, *inquino.*
'Εμπαραγίνομαι, *ſupervenio.*
'Εμπαροινέω, ήσω, *temulenter, aliquid facio,*
cum dat.
'ΕΜΠΑΣ, & Ion. ἔμπης, & Att. vel Dor.
ἔμπα & ἔμπαν, *tamen, omninò, prorſus :*
q. ab. ἐν & πᾶς, *omnis.*
'Εμπάσσω, f. άσω, *inſpergo, intexo.* Th. πάσ-
σω vel -ττω, *conſpergo, variego.*
'Εμπεδα, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, *firmum :*
tutum & conſtans : ab ἐν & πέδον, *ſolum.*
'Εμπεδάω, -ῶ, vel ἐμπεδέω, Ion. *compedibus*
conſtringo : ex ἐν & πεδάω. Th. πέδη,
pedica.
'Εμπεδέως, Poët. adv. ab ἔμπεδος, *firmitèr,*
conſtantèr, aſſiduè.
'Εμπεδόμοχθος, ε, Poët. *laborioſus, ærum-*
noſus : ab ἔμπεδος, *firmus,* (quod à πέδον,
ſolum) & μόχθος, *labor.*
'Εμπεδον, Poët. adv. quod & ἐμπέδως, *fir-*
mitèr, tutò, perpetuò : ab ἔμπεδος.
'Εμπεδορκεῖν, -εῖν, *fœdus ſervare :* ab ἔμπε-
δος, *firmus,* & ὅρκος, *jusjurandum.*
Εμπεδος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ſtabilis, firmus :* ab ἐν &
πέδον, *ſolum.*
'Εμπεδοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui firmum robur*
habet : ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.
'Εμπεδόω, f. ώσω, *ſtabilio firmitèr, & con-*
ſtantèr ſervo, ſeu *obſervo :* &
'Εμπέδως, adv. *firmitèr, certò :* ab ἔμπεδος,
ſtabilis. Th. πέδον.
'Εμπεδῶς, idem, per Craſin, pro ἐμπεδέως.
quod vide : ab ἔμπεδος
'Εμπειρία, ας, ἡ, *peritia, experientia :* &
indè

    'Εμπειρικὸς

Digitized by Google

'Εμπειρικὸς, ȣ̃ EMPIRICUS: medicus qui ab experimentis ſolùm medicinam novit & tractat. Angl. an empirick. utrumque ab

Ἔμπειρος, peritus: unde ἐμπείρως, peritè, adv. Th. πεῖρα, conatus.

* Ἐμπείρως, quoque adv. prudenter.

Ἔμπελα, præſ. imperat. ab

Ἐμπελάω, idem quod πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adv. propè.

Ἐμπελαδὸν, & -άδην, propè, juxtà, adv. ab eod.

Ἐμπελάζω, & -άω, idem quod πελάζω, & -άω, appropinquo, admoveo. Th. πέλας, propè.

Ἐμπελάσαντες, inter ſe committentes: a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω.

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. paſſ. verbi ἐμπείρω, infigo: f. ερῶ. p. ἐμπέπαρκα ab ἐν & πείρω, transfigo.

Ἐμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, cuſtodia ejus fidei commiſſa: perf. part. paſſ. ex ἐν & πιστεύω, credo. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐμπεπρασμένος, perf. part. paſſ. ab ἐμπιπράσκω, vendo. Th. πιπράσκω, vendo. f. σω. p. paſſ. πέπραμαι. Th. περάω, idem.

Ἐμπεριπατέω, f. ήσω, inambulo; ab ἐν, περὶ, & πατέω, calco.

Ἐμπερόναμα, ατος, τὸ, veſtis, fibulis adſtricta: Dor. pro ἐμπερόνημα, quod à p. paſſ. verbi περονάω. Th. περόνη, fibula.

Ἐμπέσε, inciderat, pro ἐνέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. & in 3. pl. ἐμπέσωσι. ἐμπεσεῖν, a. 2. infin. verbi ἐμπίπτω, incido, q. v.

Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. ſub. ejuſd.

Ἐμπετανύω, f. ύσω, p. κα, extendo: ex ἐν & πετανύω, id.

Ἔμπετες, Dor. per Sync. & converſione σ in τ, pro ἐνέπεσες, 2. ſing. a. 2. act. ab ἐμπίπτω, incido. Vel eſt imperf. ab ἐμπίτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, cado, a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπετον.

Ἐμπεφυῖα, implexa, perf. part. f. g. à φύω, p. πέφυκα, & in m. voce πέφυα. p. part. πεφυὼς, πεφυῖα, & per Sync. πεφυῖα.

Ἐμπεφύη, innata eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. cum præt. augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, innaſcor. Alii dicunt eſſe 3. ſing. perf. ſub. act. πεφύω, ης, ῃ, pro πεφύκω, per Sync. ut πεφυὼς, pro πεφυκὼς, ſed tunc ι ſubſcribi deberet. Th. φύω, naſcor.

Ἐμπεφυὼς, & ἐμπεφυὼς, υῖα, ὸς, implexus, affixus, part. ab ἐμπέφυκα, & in. m. voce ἐμπέφυα, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

* Ἐμπήγνυμι, infigo, & concreſcere facio, & ἐμπήγνυμαι, concreſco.

Ἐμπηδάω, -ῶ, f. ήσω, inſilio, irruo.

Ἔμπης, Ion. pro ἔμπας, q. v.

Ἐμπιμπλάω, vel -πλάω, ſeu ἐμπίμπλημι, vel -ίπλημι. impleo, ſatio: f. ήσω, p. ἐμπέπληκα, ex ἐν & πίμπλημι, quod cum πλήθω, ejuſd. eſt originis & ſignificationis. Th. πλέος, plenus.

Ἐμπίμπρημι, f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα, incendo.

Ἐμπιπλᾶνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. & ἐμπίπλασθαι, præſ. ind. verbi ἐμπιπλάω

Ἐμπίπλη, impleto, Att. pro ἐμπίπληθι, ἐμπίπληθι, præſ. imperat. verbi ἐμπίμπλημι. ab eod.

Ἐμπιπρασκόμενος, ου, præſ. part. ab ἐμπιπράσκω, vendo, perf. paſſ. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.

Ἐμπίπτω, incido, invado; obvius, fio: f. πτώσω. p. ἐμπέπτωκα. a. 1. ἐνέπεσα. a. 2. ἐνέπεσον. f. m. ἐμπεσοῦμαι· ab ἐν & πίπτω, cado: p. πέπτωκα.

ἘΜΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, culicis genus: q. ab ἐμπίνω, quia ſorbet ſanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, f. σω, fido, concredo, fidei committo: à πιστεύω, idem quod à πίστις, fi Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐμπλακεὶς, έντος, implicatus, a. 2. part. paſſ. ab ἐμπλέκω, implico, q. v.

Ἐμπλάσσω, vel -ττω, f. άσω, illino, inſp obſtruo; in maſſam formo. Th. πλάσσω, fingo.

Ἐμπλαστὸς, & -αστικὸς, ȣ̃, ad illinendum tus:

Ἔμπλαστρος, (ſub. φαρμακεία) vel ἔμπλαστρον, (ſc. φάρμακον) EMPLASTRU compoſitio ex emplaſticis: ἐμπλαστ compoſitionem, ἔμπλαστρος, materiam ſpiciens. Angl. a plaiſter, ab ἐμπλάσσω.

Ἐμπλείη, ης, ἡ, plena: Ion. ab ἔμπλεος, quod ab ἔμπλεος, idem quod ſimplex πλέος, plenus.

Ἐμπλείμην, a. 2. opt. m. verbi ἐμπίπλημι ſeu ἐμπίμπλημι, impleo: ut θείμην, τίθημι. Th. πλέος, plenus.

Ἐμπλέκω, IMPLICO, irretio, intexto: f. πλέξω. p. ἐμπέπλεχα. a. 1. ἐνέπλεξα. a. 2. ἐνέπλακον. præſ. paſſ. ἐμπλέκομαι, c. dat. perf. paſſ. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. p. ἐνεπλάκην. a. 2. part. paſſ. ἐμπλακεὶς, τος. p. m. ἐμπέπλοκα. undè ἐμπλοκὴ, dus: ab ἐν & πλέκω, necto.

Ἔμπλεος, idem quod πλέος, plenus.

Ἐμπλέω, innavigo, innato. Th. πλέω, ύσω.

Ἐμπληδὸν, confertim, adv. ab

Ἐμπλήθω, impleo, expleo: f. ήσω. p. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα. p. paſſ. ἐμπέπλησμαι, impletus, fui: a. 1. paſſ. ἐνεπλήσθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐμπλησθῶ, ab ἐν & πλέος. Th. πλέος.

Ἔμπληκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, attonitus, ſtupidus, cors; ab ἐμπλήσσω, q. v.

Ἐμπλήμενος, per Sync. pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, imp Sunt qui velint dici præſ. paſſ. verbi π μι, à πλήθω. Sed apud Suid. ſcribi ἐμπλημένος, qui præteritum eſſe inn augmento carens. Th. πλέος, plenus.

Ἔμπλην, propè, adv. ab ἐμπλάω, vel -ά per Sync. pro ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, propè.

Ἐμπλήσαντο, Ion. pro ἐνεπλήσαντο, 3. ſing. a. m. verbi ἐμπλήθω, impleo: f. σω. Th. πλέος, plenus.

Ἐμπλησθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ.

Ἐμπλησθῆναι, a. 1. infin. ejuſd. verbi

Ἐμπλήσσ

Digitized by Google

[illegible], vel -άω, feriendo irruo, ingruo : [illegible]ſacio. Th. πλήσσω, percutio.

[illegible], ȣ̃ς, ὁ, nodus, implicatio : ab ἐμ-[illegible], implico. Th. πλέκω, necto.

[illegible], ων, τὰ, mundi muliebris ſpecies [illegible] implicata : it. feſtum Athenis.

[illegible], Æol. pro

[illegible], αντος, a. 1. part. act. &

[illegible], εως, ἡ, inſpiratio : &

[illegible], ȣ̃, inſpiratus : ab

[illegible], & -νέω, Poët. inſpiro, ſpiro, cum [illegible] f. εύσω. perf. ἐμπέπνευκα. a. 1. ἐνέπ-[illegible]. Th. πνέω, ſpiro.

[illegible] & ἔμπνοος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſpirans, vivus : [illegible] ἔμπνοον· ab ἐμπνέω, inſpiro : ex eod. [illegible]

[illegible], reſpiravit, pro ἐνεπνεύσθη, 3. ſing. [illegible] 1. paſſ. à πνέομαι, ſpiro, ſapio : p. πέπ-[illegible] p. part. πεπνυμένος, ſapiens. Th. [illegible]. ſpiro : f. νύσω.

[illegible], f. ίσω, pedes implico, impedimento [illegible] : &

[illegible], ε, τὸ, impedimentum, ex ἐν & πȣ̃ς.

[illegible], ατος, τὸ, & [illegible]μὸς, ȣ̃, ὁ, idem & [illegible]

[illegible], impedio, f. ήσω. p. ἐμπεποδισ-ά-[illegible] ἡ ſeq. & ἴςαμαι, ſto. &

[illegible]ίτης, ε, ὁ qui eſt impedimento. ab

[illegible], adv. ante pedes, impedimento : ὁ [illegible], obvius : τὰ ἐμποδὼν, præſentia : [illegible] & πȣ̃ς, pes.

[illegible], coram, Dor. ex ἔμπροσθεν, in con-[illegible] : ab ἐν & πρὸ, ante. Alii pro πόθεν.

[illegible], f. ήσω, efficio in aut extra, infero, [illegible]. Th. ποιέω, facio.

[illegible], fecerunt, pro ἐνεποίησαν, Ion. 3. pl. a. 1. præced.

[illegible], ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, mercatura, negotiatio. Th. πωλέω, vendo.

[illegible], & έω, f. ήσω, vendo, comparo : vide ἐμπολάομαι. Hom. Od. O. Th. πωλέω, vendo.

[illegible], pro ἐμπόλεμος, & πολεμικὸς. bellicus, ad bellum reſpiciens. Th. πόλεμος.

[illegible], ῆς, ἡ, &

[illegible], ατος, τὸ, emptum, comparatum : ab ἐμπολάω.

[illegible], & -εύομαι, verſor in republicâ ; [illegible]miniſtro rempublicam ; item verſor in : ab ἐν & πολιτεύω, idem. Th. πόλις, civitas.

[illegible], ſibi comparabant, pro ἐνεπο-[illegible], Ion. 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἐμ-[illegible]. Th. πωλέω, vendo.

[illegible], 3. pl. imperat. præſ. paſſ. [illegible]

[illegible]ομαι, nundinor, mercor, f. εύσομαι. a. 1. m. ἐνεπορευσάμην, ω, alo· quod ab ἔμ-[illegible], mercator : ab ἐν & πόρος, tranſitus. Th. περάω, tranſeo, p. m. πέπορα.

[illegible], ας, ἡ, mercatura, negotiatio ; acc. ſing. Ion. ἐμπορίην ab iiſd.

[illegible], ȣ̃, mercatorius, negotiatorius : &

[illegible], ε, τὸ, EMPORIUM, forum nun-[illegible], mercatus : ab

[illegible], ε, ὁ ἡ ἡ, vector, mercator, viator : ab ἐν & πόρος, tranſitus. Th. περάω, tranſeo, p. m. πέπορα.

[illegible], -ῶ, f. ήσω, p. ἐμπεπόρπηκα, in-[illegible], conjungo.

ʼΕΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, EMPUSA, ſpectrum.

Ἔμπρακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, dicitur de re quæ fieri conficique poteſt : ab ἐν & πράσσω, facio.

Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, inter homines conſpicuum eſſe, decus inter homines obtinere : à πρέπω, decorus ſum.

Ἐμπρήθω, incendo : f. ήσω, p. ἐμπέπρηκα. a. 1. ἐνέπρησα. p. paſſ. ἐμπέπρησμαι. a. 1. paſſ. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρῆσαι, incendiſſe : a. 1. inf. act. &

Ἐμπρήσεις, 2. ſing. f. 1. act. ἐμπρήσω, f. 1. inf. &

Ἐμπρησθεὶς, incenſus, a 1. part. paſſ. ejuſd.

Ἔμπρησις, εως, ἡ, & ἐμπρησμὸς, ȣ̃, ὁ, incenſio, incendium : &

Ἐμπρηςὴς, ȣ̃, ὁ, incendiarius : à perf. paſſ. verbi ἐμπρήθω, quod adeas.

Ἐμπρισθεὶς, ſectus, a. 1. part. paſſ. ab

Ἐμπρίω, ſerrâ incido, f. ίσω. p. κα. a 1. paſſ. ἐνεπρίσθην. ab ἐν & πρίω, ſerrâ ſeco.

Ἔμπροσθεν, coram, ante : πρόσθεν, idem, cum gen. Th. πρὸ, ante, coram.

Ἐμπρόσθιος, ε, anterior : à præced.

* Ἐμπλισσόμενος, p. ſtus, tu us, Prov. xxvii. 22. nuſquam al bi occurrens.

Ἔμπτυσμα, ατος, τὸ, ſputum.

Ἐμπτύω, inſpuo, conſpuo, f. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. a. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel ſeq. εἰς. perf. paſſ. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. paſſ. ἐνεπτύσθην. f. 1. paſſ. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν & πτύω, ſpuo.

Ἐμπυρίζω, ſeu -ρέω, vel -ρόω, incendo : f. σω· &

Ἐμπυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, incenſio : ab

Ἔμπυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, igne urens, ignitus, igni admotus : ἔμπυρον, (ſc. θῦμα) holocauſtum : ab ἐν & πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Ἐμυθολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, fabulas narro : f. ήσω· ex μῦθος, fabula, & λέγω, dico.

Ἔμυκον, mugivi, a. 2. act. verbi μυκάω, mugio : f. ήσω.

Ἐμφαίνεσι, 3. pl. præſ. ind. ab

Ἐμφαίνω, repræſento, illuſtro : ex ἐν & φαίνω, oſtendo. f. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. p. πέφαγκα. p. m. πέφηνα.

Ἐμφανέςατα, valdè, manifeſtè : ſuperl. ab

Ἐμφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, conſpicuus, manifeſtus : & hinc ἐμφανέως, Ion. pro ἐμφανῶς, apertè.

Ἐμφανίζω, indico, as, patefacio, ante oculos pono : f. ίσω. a. 1 ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. 2. pl. ἐμφανίσατε. præſ. paſſ. ἐμφανίζομαι, appareo : ἐνεφανίσθην. a. 1. ind. paſſ. ἐμφανισθῆναι, a. 1. inf. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν & φαίνω, oſtendo.

Ἐμφανισμὸς, ȣ̃, ὁ, indicium.

Ἐμφανῶς, aperte : ab ἐμφαίνω, q. v.

Ἔμφασις, εως, ἡ, repreſentatio, ſpecies expreſſa : ſimulatio : Latinis & Angl. quoque Emphaſis : &

Ἐμφατικὸς, ſeu -αντικὸς, ȣ̃, ſignificativus cum emphaſi : Angl. emphatical. unde

Ἐμφατικῶς, ſeu -αντικῶς, adv. ſignificantèr &

Ἐμφατικώτερον, & -αντικώτερον, compar. ſignificantiùs : ab ἐμφαίνω, Th. φαίνω, oſtendo.

Digitized by Google

'Εμφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſimilis*: quod *refert ad aliquid*: ab

● 'Εμφέρομαι, f. ἐνοίσομαι. p. ἐνήνεγμαι, *deferor, circumferor*. Vid. Iſ. Voſſ. Reſp. ad obj. p. 307. quod ex ἐν & φέρω, *fero*.

'Εμφιλονεικῶς, adv. *contentiosè*.

'Εμφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *perterritus, metu perculſus*: ab ἐν & φόβος, *metus*: à φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.

'Εμφορέομαι, -οῦμαι. f. ήσομαι, p. ημαι, *repleor, ſatior*: *fruor*: ab

'Εμφορέω, -ῶ, *importo, infligo*. Th. φέρω, *fero*.

'Εμφράσσω, vel -άττω, f. ξω, p. χα, *obturo, obſtruo, infarcio*: ἐμφράξηται, a. 1. ſub. m. à φράττω, *ſepio*, quod videas.

'Εμφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ. *mentis compos, prudens, ſapiens*: ab ἐν & φρὴν, *mens*.

'Εμφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Poët. *naturâ inſitus & ingenitus, naturalis*: id. quod ἔμφυτος q. v.

'Εμφυλος, ου, & ἐμφύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tribulis, inteſtinus*: ex ἐν & φυλὴ, *tribus*.

'Εμφὺς, ῦσα, ύν, ύντος, *inhærens*: a. 2. part. ab ἐνέφυν, υς, υ. ab ἔμφυμι, *innaſcor*: vide in φὺς.

'Εμφυσάω, *afflo, inſpiro*: f. ήσω. a. 1. ἐνεφύσησα, ας, ε. Th. φυσάω, *ſufflo*.

'Εμφύσημα, ατος, τὸ, *inflatio*: item *inflatum*: à p. paſſ. præced.

'Εμφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inſitus, innatus*: ab

'Εμφύω, f. σω, p. ἐμπέφυκα, *ingenero*: ab ἐν & φύω, *gigno*.

'Εμψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animatus, ſpirans, vivus*: ab ἐν & ψυχὴ, *anima, vita*.

'Εμῶν, vide ἐγώ.

'EN, (pro quo ἐνὶ & εἰν Poët.) *IN*: regit. dat. & ſignificat *quietem*. Vertitur etiam per *cum*, ut ἐν φόβῳ· & *inter*, ut ἐν ὑμῖν· & *propter, ad, apud, de, pro, erga*, pro διὰ. *intra* etiam & *contra, penes, propè, coram*: imò verò in ſacris literis per Hebraiſmum vim omnium præpoſitionum obtinet. Et ἐν cum acc. pro εἰς. In compoſitione plerumque ſignificat *in*: interdum *ad, contra, inter*; *augmentum* quoque, & *defectum*.

'Εν pro ἔνθα, *ibi*; & ἔν pro ἔνεστι, *licet*.

'Εν, *unum*: nom. ſing. n. g. ab εἷς, *μία*, ἕν, *unus, a, um*.

'Εν ἀμείβοντι, ſcil. χρόνῳ, id eſt, *alternatim*: *alternis vicibus*.

'Ενα, ας, ά, Dor. ἔν, ης, ἡ, *veſperi, ſerò*. Th. ἔνος, ου, ὁ, *annus*.

'Εναγὴς, ὁ καὶ ἡ, *ſacer, piaculo obſtrictus*: ὁ ἐν τῷ ἄγει ἐνέχεσθαι. ἐναγίαις, εῖς, *myſtagogia, initia*.

'Εναγίζειν, *juſta perſolvere, parentare*. Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio*.

● 'Ενάγισμα, ατος, τὸ, *parentatio*.

● 'Εναγισμὸς, οῦ, ὁ, *parentatio*.

'Εναγκαλίζομαι, *in ulnas recipio, amplector*: f. ίσομαι. a. 1. m. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. ἐναγκαλισάμενος· ex ἀγκάλη, *ulna*. Th. ἀγκαὶ, *ulnæ*.

● 'Εναγκυλῶντες βέλη, *tela amentantes*, ab ἀγκύλη, *amentum*.

'Εναγκωνιεῖς, Att. pro ἐναγκωνίσεις, f. 1. ab

'Εναγκωνίζω, *cubito incumbo, inclino*; ex ἐν & ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, *cubitus*.

'Εναγχος, *nuper*: ab ἐν & ἄγχι, *prope*.

'Ενάγω, f. ξω. p. χα, *induco, incito*. Th. ἄγω, *duco*.

'Εναγωνίζεσθαι τινι, *adverſari, ſeu reſi*[...] *alicui*: quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. ἀγὼν, *certamen*.

'Εναγώνιος, ου, *qui in certaminibus verſa*[...] *certaminum ſtudioſus*: ab eod. th.

● 'Εναθλέω, *exercito*.

'Εναιε, *habitabat*: 3. ſing. imperf. verbi [...] *habito*: f. σω, p. νέναικα.

'Εναίρειν, præſ. inf. act. ab

'ENAI'PΩ, *occido, interficio, ſpolio*: f. [...] a. 1 ἔνηρα. a. 1. m. ἐνηράμην.

'Εναίσιμος, ου. ὁ καὶ ἡ, *fatalis, aliquid pu*[...]*dens, idoneus, decens, &c.* ab ἐν & αἶσα, ἡ, *fatum, parca, ſors*.

'Εναλίγκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſimilis*: ab ἐν & [...]κιος, ὁ καὶ ἡ, idem.

'Ενάλιος. ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus, maritimus*: [...] ἐν ἁλὶ ſcil. ὤν· ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

'Εναλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio, immutatio*.

'Ενάλλαγμα, ατος, τὸ, *permutatio, pretium*

'Εναλλὰξ, *alternatim, vice verſâ*: adv. [...]

'Εναλλάττω, *permuto, alterno*: in 1. pl. [...]λάττομεν. f. ξω. p. χα, ab ἐν & ἀλλά[...] vel ττω, *muto*.

'Ενάλλομαι, *inſilio, pedibus conculco*.

'Εναλλος, ου. ὁ καὶ ἡ, *varius, diverſus*: ἐνα[...] propriè dicuntur ea, *quæ viciſſim alter*[...] *alterorum naturam migrant*. Th. ἄλλος, [...]

'Εναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab [...]λίσκω· ab ἐν & ἁλίσκω, *capio*: f. [...]σω. p. ἥλωκα. Att ἑάλωκα. a. 2. [...] a. 2. inf. ἁλῶναι a. 2. part. ἁλοὺς, [...]τος, quod ab ἅλωμι.

● 'Εναμμα, ατος, τὸ, *vitulinum*, ab ἐνάπ[...]

'Ενάντα, *contra*: vel pro ἐναντίον· ab ἐν & [...] *coram, apertè*. Th. ἀντὶ, *pro*, &c.

'Εναντι, *coram, ante*: cum gen. ex ἐν & [...] Th. ἀντὶ, *pro, contra*, &c.

'Εναντία, ας, *contraria*: ἐξ ἐναντίας, adver[...]litèr, *è regione*: f. g. ab ἐναντίος, q. v.

'Εναντίβιον, adv. *adverſus, contra*, ab

'Εναντίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adverſarius*: q. [...] *contrariam habens*: ἐναντίαν βίαν ἔχων· ἀντὶ, *contra*, & βία, *vis*.

'Εναντιόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, *adverſ*[...] ab ἐναντίος, quod vide.

'Εναντίον, adv. idem cum ἔναντι· ab

● 'Εναντιοπραγέω, *adverſarum ſum parti*[...] *cum hoſtibus ſentio*, ex ἐν & πράσσω.

'Εναντίος, ία, ον, *contrarius, a, um*: ab ἐ[...] ἀντίος, *adverſus*. Th. ἀντὶ, *pro*.

'Εναντιότης, ητος, ἡ, *contrarietas*, &

'Εναντίωμα, ατος, τὸ, *adverſatio*: ab ἐναντιό[...]μαι, quod vide.

'Εναντίως, adv. *contrariè*: ab ἐναντίος, q. v.

'Εναντίωσις, εως, ἡ, *repugnantia*: ab ἐναντι[...]όομαι, quod videas.

'Εναξε, a. 1. ind. act. verbi νάσσω, *æquo*[...] *complano*: f. ξω.

'Εναπεδεικνύατο, Ion. pro ἐναπεδείκνυντο, *oſtendebant*: 3. pl. imperf. paſſ. ex ἐν, ἀ[...] & δείκνυμι, *oſtendo*.

'Εναπερείδομαι, f. ἐναπερείσομαι, p. ἐναπήρει[...]μαι, *firmo, innitor*: vide ἐρείδω.

● 'Εναποδείκνυμι, *demonſtro*.

Digitized by Google

'Εν[...]

[illegible], *morior*: ex ἐν, ἀπὸ, & θνήσ[illegible], *morior*: f. θανῦμαι.

[illegible]εύω, *ludo, ac tesseris committo.*

[illegible]λαμβάνω, *intercipio.*

[illegible], ut ἐναποπνεῦσαι ταῖς ἀνάγκαις, [illegible] *ultimis*, vel *tormentis im*[illegible].

[illegible]θημι, *depono.*

[illegible], τὰ, *spolia, arma*, quia interfectis [illegible]untur: ab ἐναίρω, *occido, spolio.*

[illegible], Dor. pro ἐνῆρεν, 3. sing. imperf. act. [illegible], *operor*, quod vide.

[illegible], *apertè*: adv. ab

[illegible], ἐ͂ος, ὁ ϗ ἡ, *clarus, evidens*: q. [illegible] & ἀργὸς, *albus.*

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, *virtutis particeps.*

[illegible], ὁ ϗ ἡ, *execrandus.* Ex ἐν & ἀρὰ, [illegible] *iræ, preces.* Sic ἐνάρεις, dici vi[illegible], qui ἐναρίας vocantur.

[illegible], f. ξω. p. χα, *interficio, spolio*: ab [illegible], idem, quod vide.

[illegible], & Ἐναρίθμητος, &

[illegible], *annumeratus.* Th. ἀριθμός.

[illegible], ου ὁ, *qui cædit mortales, homi*[illegible] ἐναίρω, *interficio*, & βροτὸς, *mortalis.*

[illegible] 1. ind. act. Poët. & Dor. pro [illegible] ἐναρίξαι, 3. sing. f. 1. opt. act. [illegible], *interficio*, quod vide.

[illegible], ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ναρκάω, [illegible] Th. νάρκη, ης, ἡ, *torpedo.* Alii leg. [illegible], ας, ε.

[illegible], f. σω, p. ἐνήρμοκα, *admoveo, ac*[illegible]. Th. ἄρω, *apto.*

[illegible], ὁ ϗ ἡ, *concinnus.*

[illegible], Dor. pro ἐναρμόσαι, *aptare*; a. 1. [illegible] act. ab ἐναρμόζω, f. σω. Th. ἄρω, [illegible].

[illegible], a. 1. part. m. ab ἐνάρχομαι, [illegible], quod vide.

[illegible], *interfecerunt*, 3. pl. a. 2. act. pro ἔνη[illegible] vel [illegible], ες, ε, verbi ἐναίρω, *occido.*

[illegible], *spoliator*; pro ἐναροφόρος· ab ἔνα[illegible] τὰ, *spolia*, & φέρω, *fero.*

[illegible], *incipio, auspicor*: f. ἐνάρξομαι. [illegible] 1. m. ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi*: a. 1. [illegible] part. ἐναρξάμενος· ab ἐν & ἄρχομαι, [illegible]. Th. ἀρχὴ, *initium.*

[illegible], *habitavi*: a. 1. paſſ. verbi νάω, [illegible] pro ναίω, *habito.*

[illegible], *habitandi causâ collocavi*; a. 1. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, ατο, a. 1. m. Poët. à νάω, pro ναίω, *habito.*

[illegible], *nona*; Poët. pro ἐνάτη, ab ἐννέα, [illegible].

[illegible] φυσικὸν, *vapor naturalis.*

[illegible]ζομαι, f. ίσομαι, *diversor.* Th. αὐλὴ, [illegible], *aula.*

[illegible], *moratus*, ejusd. a. 1. part. m.

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, *tibiis personans*: ab ἐν & [illegible], *tibia*: &

[illegible], ου, ὁ, *stabulum.* Th. αὐλὴ, *aula*, [illegible], *stabulum.*

[illegible], *inaurio.*

[illegible], *scintilla, fomes*, ἀπὸ τῦ ἐναύειν, [illegible].

[illegible] Th. αὔω, idem.

[illegible], f. [illegible], p. ἐναφεῖκα, *infero, im*[illegible]

'Ενδαΐς, ἴδος, ἁ, Dor. pro 'Ενδηΐς, nom. pr.

'Εν δὲ, Poët. pro ἐνῆν δὲ, vel ἐνῆσαν δὲ, *inerat verò*, vel *inerant.* Tum ἐν δὲ, Ion. pro ἐπὶ δὲ.

'Ενδεδυμένοι, *induti*, perf. part. paſſ. ab ἐνδύω, *induo.* f. ύσω. p. ἐνδέδυκα. a. 1. ἔνδυσα. ab ἐν & δύω, *induo.*

'Ενδέει, ἐνδεῖ, imperf. *deeſt, opus eſt*: &

'Ενδεέστερον, comparat. ab

'Ενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indigus, egenus*: ab ἐν & δέω, *opus habeo.*

'Ενδεια, ας, ἡ, *INEDIA, inopia*: ab ἐνδεῖ, quod vide.

'Ενδειγμα, ατος, τὸ, *manifeſtum indicium*: ab

'Ενδείκνυμι, *indico*: præſ. paſſ. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, *oſtendo*: & in 3. pl. ἐνδείκνυνται. præſ. inf. ἐνδείκνυσθαι. f. m. ἐνδείξομαι. præt. paſſ. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνδειξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἔνδειξαι, -άσθω. a. 1. ſub. m. ἐνδείξωμαι, η, ηται· ab ἐν & δείκνυμι, *oſtendo.*

'Ενδείκτο, pro ἐνδέδεικτο, *oſtenſus erat*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi.

'Ενδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *undecim*; ἄκλιτον· ex ἓν, *unum*, & δέκα, *decem.*

'Ενδεκάκις, adv. *undecies*: &

'Ενδέκατος, άτη, ατον, *undecimus*: ab ἕνδεκα.

'Ενδέκεσθαι, Ion. pro ἐνδέχεσθαι, *admittere, probare.* Th. δέχομαι.

'Ενδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, aſſiduitas*: ab

'Ενδελεχέω, *continuus ſum.*

'Ενδελεχὴς, pro ἐντελεχὴς, *perfectus*; ab ἐντελὴς, *perfectus, integer*: ab ἐν, τέλος, & ἔχω.

'Ενδελεχίζω, f. ίσω, *ſum aſſiduus, continuo*: &

'Ενδελεχισμὸς, ῦ, ὁ, *aſſiduitas, continuatio*: &

'Ενδελεχῶς, adv. *aſſiduè*: ab ἐνδελεχὴς, quod vide.

'Ενδέξια, adv. *aptè, dextrè*: ab

'Ενδέξιος, α, ον, *qui eſt ad dextram, proſper, fauſtus.* Th. δεξιὰ, *dextra.*

'Ενδέομαι, f. δεήσομαι, *indigeo*: it. *illigor: obligor.* Vide ἐνδέω.

'Ενδεσμα, ατος, τὸ, *vinculum*: &

'Ενδεσμέω, -ῶ, *illigo, implico*: &

* 'Ενδεσμεύω, idem.

'Ενδεσμος, ῦ, ὁ, *illigatio, amentum, vinculum, faſciculus*; ab ἐν & δεσμὸς, *vinculum*, q. à δέω, *ligo.*

'Ενδέχεται, *licet, fieri poteſt*, imperſ. ab

'Ενδέχομαι, η, εται, *admitto, recipio*: f. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio.*

'Ενδεχόμενος, *poſſibilis, licitum*; ab ἐνδέχεται.

'Ενδέω, -ῶ, f. ήσω, *illigo, implico, adſtringo*: item *deſum, opus habeo*: ab ἐν & δέω, *ligo, egeo.*

'Ενδημέω, *incolo*: f. ήσω. p. ἐνδεδήμηκα· ab ἔνδημος, *manens cum populo ſuo*: ex ἐν & δῆμος, *populus.*

'Ενδήμιος νῦσος, *morbus cuidam populo peculiaris*: ab eod. th.

'Ενδήμοισι, dat. pl. Ion. ἐνδήμων, gen. pl. ab

'Ενδημος, ου, *qui in civitate* vel *domi eſt, domeſticus*: ab eod. th.

Digitized by Google

*Ἐνδιάασκον, Ion. pro ἐνδίαον, 3. pl. imperf. act. verbi ἐνδιάω, *meridior, in loca umbroſa deduco*. Th. ἔνδιον, *meridianus*.

*Ἐνδιαβάλλω, f. βαλῶ, p. ἐνδιαβέβληκα, *criminor, adverſor*.

*Ἐνδιάθετος, ου, ὁ ἡ, *internus*: ab ἐν & διατίθημι, quod adeas.

*Ἐνδιαθρύπτεσθαι, *ludificari*: &

*Ἐνδιαθρύπτω, *per delicias illudo*: ex ἐν, διὰ, & θρύπτω, *frango*: quod vide.

* Ἐνδιατρίβομαι, *immoror*.

* Ἐνδιαπρέπειν γυμνασίοις πολεμικαῖς, *bellicis tyrociniis ſe probare, ibi decenter & pulchre agere*.

*Ἐνδιατρίβω, *immoror*: ex ἐν, διὰ, & τρίβω, *tero*: f. ψω.

*Ἐνδιατριπτέον, *immorandum*: ejuſd. verbale.

*Ἐνδιδάσκω, f. ξω, p. ἐνδεδίδαχα.

*Ἐνδιδόναι, *cedere, remittere*: præſ. inf. ex ἐν & δίδωμι, *do*.

*Ἐνδιδύσκομαι, *induor*: cum acc. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, ου, ετο, eſt verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, *induor*: ab ἐν & δύω.

*Ἐνδιδύσκω, *induo*.

*Ἐνδίδωμι, f. ώσω, *in manus trado, præbeo; cedo, remitto*. Th. δίδωμι, *do*.

* Ἐνδίεσαν, *incitabant*: pro ἐνδιῆσαν, 3. pl. imperf. ab ἐνδίην, verbi ἐνδίημι, *immitto*. Alii volunt eſſe a. 2. act. 3. pl. ex ἐν, διὰ, & ἵημι, *mitto*. Alii imperf. pro ἐνεδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, à τίθημι) pro διώκω, (ut ſit *inſecuti ſunt*.) Th. δίω.

*Ἔνδικος, ου, ὁ ἡ, Poët. pro δίκαιος, *juſtus*; ab ἐν & δίκη, *jus*.

*Ἔνδινα, τὰ, *inteſtina*: ab ἔνδον, *intus*.

*ΕΝΔΙΟΣ, *meridianus*. Et ἔνδιον ſubſtantivè ponitur pro διαίτῃ. Hinc ἐνδιάω, *meridior*.

*Ἐνδογενής, έος, ὁ ἡ, *intus genitus*.

*Ἔνδοθεν, adv. *ex interiori loco*: &

*Ἔνδοθι, Poët. *intus, in*. ab ἔνδον, idem.

*Ἐνδοῖ, *INTUS*, Dor. pro ἔνδον, *intus*.

*Ἐνδοιάζω, f. άσω, *dubito*: & indè

*Ἐνδοιάσιμος, ου, ὁ ἡ, & ἐνδοιαστὸς, *dubius, incertus*: &

*Ἐνδοιασμὸς, οῦ, ὁ, & Ἐνδοίασις, εως, ἡ, *dubitatio*: ab ἐν & διάζω, *dubito*: à δοιή, *dubium*. Th. δύο.

*Ἐνδομάχας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro

*Ἐνδομαχὴς, οῦ, ὁ, *intus* vel *domi pugnans*: ab ἔνδον, *intus*, & μάχομαι, *pugno*.

*Ἐνδομενία, *ſuppellex*; quæ ſunt σκεύη ἔνδον μένοντα.

*Ἐνδόμησις, εως, ἡ, *pila, moles erecta ad mœnia fulcienda*; ab inuſit. ἐνδομέω. Th. δέμω, *ſtruo*.

* Ἐνδομυχέω, *intus lateo*.

*Ἐνδόμυχος, ου, ὁ ἡ, *inteſtinus*: ex ἔνδον, *intus*, & μυχὸς, *penetrale*.

*ΕΝΔΟΝ, *intus*: adv. & pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, *ex interiori loco*: ἔνδοθι, *intus*.

*Ἐνδοξάζω, *glorifico*: f. άσω. p. ἐνδεδόξακα. perf. paſſ. ἐνδεδόξασμαι. a. 1. paſſ. ἐνεδοξάσθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. ἐνδοξασθῶ. a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἐν & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

*Ἐνδοξασθῇ, 3. ſing. ſub. a. 1. paſſ. ejuſd. verbi.

*Ἔνδοξος, ου, ὁ ἡ, *nobilis, glorioſus, ſpectabilis*: ἔνδοξα τὰ, *res glorioſæ*: in comp. ἐνδοξότερος. in ſuperl. ἐνδοξότατος ab

* Ἐνδόξως, adv. *glorioſè*.

*Ἐνδόσιμον, ου, τὸ, *carminis, orationis, cantionis exordium*; *incitatio, occaſio*:

*Ἐνδόσιμος, ου, ὁ ἡ, *gratuitus*: &

*Ἔνδοσις, εως, ἡ, *remiſſio*: ab ἐνδίδωμι. δίδωμι, *do*.

*Ἐνδότατος, *intimus*: &

*Ἐνδοτάτως, adv. *intimè*: ſuperl. ut

*Ἐνδότερος, ου, *interior*: &

*Ἐνδοτέρως, adv. *interius*: comp. ab ἔνδον tu.

*Ἐνδρυον, ου, τὸ, *cor & medulla arboris*:

*Ἔνδρυον, ſeu -ος, *temo, aratrum*: ex δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*.

*Ἐνδρυώδης, εος, ὁ ἡ, *nemoroſus*: ab δρυώδης, *quernus*. Th. δρῦς, *quercus*.

*ΕΝΔΥΚΕ´ΩΣ, *ex animo*, *ſtrenue*, *diligenter*. Poët. adv. φιλοφρόνως, ἀξίως.

*Ἔνδυμα, ατος, τὸ, *INDUMENTUM, veſtimentum*: ab ἐνδύω, *induo*, quod vide.

*Ἔνδυμι idem q. ἐνδύω. a. 1. ἔνδυν, υς,

*Ἐνδύμιος, vide ἐνθύμιον.

*Ἐνδυναμόω, *corroboro*: f. ώσω. p. ἐνδεδυνάμωκα. a. 1. ἐνεδυνάμωσα. præſ. part. ἐνδυναμοῦμαι, *invaleſco*: imperf. paſſ. ἐνεδυναμούμην, -ούμην όυ, -οῦ, -όῦτο, -οῦτο. a. 1. paſſ. ἐνεδυναμώθην, ex ἐν & δυναμόω, *roboro*. Th. δύναμαι, *poſſum*.

*Ἐνδύντες, nom. pl. præſ. part. ab ἐνδύμι a. 2. part. ab ἔνδυν, verbi ἐνδύνω, q.

*Ἐνδύνω, *irrepo, induco*. f. ἐνδύσω. a. 2. ἔνδυν, υς, υ, ab ἐν & δύω, δύνω, & *ſubeo*.

*ΕΝΔΥΟ, *celeritèr, ocyùs*: quaſi duobus mentis.

*Ἐνδῦσα, *induta*: a. 2. part. f. g. ab -ύντος, verbi ἔνδυμι. Th. δύμι, vel *ſubeo*.

*Ἐνδυσάμενος, η, ον. a. 1. part. m. &

*Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. σασθε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab *induo*, quod vide.

*Ἔνδυσις, εως, ἡ, *amictus*: ab

*Ἐνδύω, (ut & ἐνδύνω & ἐνδύομαι) *INDUO*, cum dupl. acc. f. ύσω. a. 1. ἐνέδυσα. imperat. ἔνδυσον, άτω. perf. ἐνδέδυκα. paſſ. ἐνδέδυμαι, part. ἐνδεδυμένος, *induto*. a. 1. m. ἐνεδυσάμην, ω, ατο. imperat. a. 1. ἔνδυσαι, -άσθω. a. 1. ſub. m. ἐνδύσωμαι, η, ηται, & in 2. pl ἐνδύσησθε. m. inf. ἐνδύσασθαι. & part. ἐνδυσάμενος ab ἐν & δύω, ſeu δύνω. *ſubeo, induo*.

*Ἐνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi βάλλω.

*Ἐνεβίβασεν, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, *impono*: fut. άσω. ab ἐν & βιβάζω. βαίνω, *incedo*.

*Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, *graviter interminatus ſum*: a. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, *fremo*. Th. βρίμω, idem.

*Ἐνεγγυάομαι, *ſpondeo*: Dem. c. Apaturium. ab ἐν & ἐγγύη, *ſponſio*.

*Ἐνεγγύησα, *ſpopondi*: ejuſd. a. 1. Ion. ἐνηγγύησα.

*Ἐνεγγυς, idem quod ἔγγυς, *prope*.

Digitized by Google

[illegible], [illegible], a. 1. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα. a. 1. act. ἐνέγκαντο. 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνεικάσθαι, a. 1. inf. m. [illegible], 3. fing. a. 1. imperat. act. verbi [illegible], *fero*, f. οἴσω.

[illegible], a. 2. inf. act. ab

[illegible], a. 2. ind. ἐνεγκὼν, οῦσα, ὸν. a. 2. part. [illegible]. ἐνέγκω, pro φέρω, *fero*: f. οἴσω.

[illegible], 3. fing. imperf. act. quasi à [illegible]. [illegible].

[illegible], ας, ἡ, *insidiæ*: & indè

[illegible], *insidior*: cum acc. f. εύσω. p. ἐνή-[illegible]. a. 1. ἐνήδρευσα. imperat. ἐνέδρευσον, [illegible] ab ἐνέδρα, q. ex ἐν & ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

[illegible], οντος, ejusd. præf. part.

[illegible], ου, τὸ, idem ac ἐνέδρα, quod vide.

[illegible], 3. fing. a. 2. verbi ἐνδύμι.

[illegible], ας, ε, & in 3. pl. ἐνέδυσαν, a. 1. [illegible] ἐνδύω, *induo*, quod vide.

[illegible], ας, ε, pro ἔνεικα, ſeu ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inuſit. Th. φέρω, *fero*.

[illegible], Poët. & Ion. pro ἐνῆκεν, a. 1. vel perf. act. verbi ἐνίημι, *immitto*: ab ἐν & ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, *mitto*, *ſtatuo*, *induco*.

[illegible], [illegible], *deductus*, *infuſus*: a. 1. part. paſſ. [illegible], a. 1. inf. paſſ. ab ἐνίημι, Vide [illegible].

[illegible], ας. ε, a. 1. act. verbi ἐντίθημι, [illegible]: f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

[illegible], *infueſco*.

[illegible], *permixtuit*: 3. fing. a. 1. ind. paſſ. [illegible] quod vide.

[illegible], *inſpicio*: ab εἴδω, q. v.

[illegible], præſ. opt. ab ἔνειμι, *inſum*: quod ab ἐν & εἰμὶ, *ſum*: vel a. 2. opt. act. ab ἐνί-[illegible], *immitto*: facit enim ἵημι, in a. 2. opt. act. εἵην, ut τίθημι, θείην.

[illegible], Poët. pro ἕνεκα, *propter*: quod vide.

[illegible], ας, ε, *attuli*: a. 1. Poët. pro ἤνεγκα.

[illegible], a. 1. inf. act. ſed ἐνείκαι, 3. fing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνεί-[illegible], 3. fing. a. 1. m. verbi ἐνείκω, inuſ. pro φέρω, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

[illegible], *intuliſſet*: 3. fing. a. 1. opt. Æol. [illegible], *ferat*, 3. fing. a. 1. ſub. ab eod. th.

[illegible], -ῶ, *INVOLVO*: f. ήσω. a. 1. ἐνεί-[illegible]. præt. ἐνείλυκα. Ex ἐν & εἰλέω, *VOLVO*.

[illegible], ας, ε, & in 3. pl. ἔνειμαν, *distribu-erunt*: a. 1. ind. act. verbi νέμω, *tribuo*: f. νεμῶ. p. νενέμηκα. p. m. νένομαι.

[illegible], 1. pl. præſ. Poët. pro ἔνεσμεν, ab [illegible], *inſum*: ἔνεστι, & per Apoc. Ion. ἔνι; pro ἐστὶ, *eſt*: τὰ ἐνόντα, præſ. part. n. g. pl. [illegible] *quæ penes nos ſunt*: ab ἐν & εἰμὶ, *ſum*.

[illegible], [illegible], *qui miſit*: & in f. g. ἐνεῖσα. & in n. g. ἐνὲν, a. 2. part. verbi ἐνίημι, q. ab ἐν & ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, p. εἶκα. a. 2. ἧν.

[illegible], perf. inf. paſſ. ab ἐνίημι, *immitto*: [illegible] ab ἐνέω, ſeu ἐνέννυμι. Th. ἕω. perf. paſſ. εἷμαι.

[illegible], *inſunt*: 3. pl. præſ. ind. ab ἔνειμι, [illegible]. Th. εἰμὶ, *ſum*.

[illegible], Ion. pro ἐνεῖχε, 3. fing. imperf. ab [illegible], *in animo habeo*.

'Ενείχθην, *latus ſum*: Ion. pro ἠνέχθην, a. 1. paſſ. undè part. a. 1. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνείκω, Ion. pro φέρω, f. οἴσω, *fero*.

'ΕΝΕΚΑ, & ἕνεκεν, & Poët. εἵνεκα, & εἵνεκεν, *propter*, *cauſâ*: adv. regit gen. ἕνεκά σου, *tui cauſâ*: interdum ſubauditur, ut τῆς ἀρετῆς, pro ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. ὧ ἕνεκα, finem ſignificat: ex quibus ὅνεκα, *quia*: ut τοὔνεκα, ex τοῦ ἕνεκα, *hujus rei cauſâ*, *quapropter*.

'Ενέκειτο, *inerat*: 3. ſing. imperf. ab ἔγκειμαι, quod ab ἐν & κεῖμαι, *jaceo*: f. κείσομαι.

'Ενεκεκόλαπτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἐγκολάπτω, *inſculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*: f. ψω. perf. paſſ. κεκόλαμμαι, ψαι, ται.

'Ενεκεντρίσθην, ης, η, *inſitus fui*: a. 1. ind. paſſ. ab ἐγκεντρίζω, *inſero*: f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν & κέντρον, *ſtimulus*. Th. κεντέω, *pungo*.

'Ενεκίσσων, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκισσάω.

'Ενεκοπτόμην, *impediebar*: imperf. paſſ. ab ἐγκόπτω, *impedio*: f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα, ab ἐν & κόπτω, *ſcindo*.

'Ενεκότει, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, *odio habeo*. Th. κότος, *ira vetus*.

'Ενέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ἐνεκοπτόμην.

'Ενέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, *condo*, *intego*: p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, *occulto*: f. ψω. p. κέκρυφα.

'Ενεκτέον, *referendum*: adj. verbale à φέρω, *fero*: perf. paſſ. ἤνεγμαι, ξαι, κται.

'Ενέκυρσα, *incidi*: & in 3. pl. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. Vide ἐγκύρσας. Alii per Sync. dici volunt pro ἐνεκύρησα.

* 'Ενελαύνω, *agito*. Pind. Pyth. Od. viii. 11. ab ἐν & ἐλαύνω.

'Ενελίπανεν, a. 1. act. verbi ἐλλιπαίνω, quod ab ἐν & λιπαίνω, *pinguefacio*. Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*.

'Ενέμεῖτο, vide in ἐνέμοντο.

'Ενεμήθην, a. 1. paſſ. ab ἐν & νέμω, *tribuo*, *paſco*: f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα.

'Ενέμοντο, *depaſcebantur*: 3. pl. imperf. paſſ. ejuſd. verbi.

'Ενεμφύεσθαι, *innaſci*. Th. φύω, *naſcor*.

'Ενενήκοντα, pro ἐννενήκοντα, *nonaginta*. Th. ἐννέα, *novem*.

'Ενενῆτο, *cogitaret*: Ion. pro ἐνενόητο, per contract. 3. ſing. pluſq. p. verbi νοέω. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

'Ενένιπεν, Ion. &

'Ενένιπτε, Attic. redupl. pro ἤνιπτε, verbi ἐνίπτω, idem quod ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω, id.

'Ενενοοῦμεν, *cogitabamus*, 1. pl. imperf. verbi ἐννοέω. &

'Ενενώκασι, per contract. Ion. pro ἐνενοήκασι, 3. pl. perf. act. ab ἐν & νοέω, *cogito*. Th. νόος.

'Ενενῶντο, *cogitaverant*: pro ἐνενόηντο, 3. plur. pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi.

'Ενεξουσιάζομαι, f. άσομαι, p. ἐνεξουσίασμαι, *mihi puellatem aſſumo*.

'Ενεὸς, ου, ὁ, *mutus*, *ſurdus*, *ſtultus*.

Digitized by Google

'Ενεοττοποιήσατο, 3. ſing. a. 1. m. à νεοττοποιέομαι, *pullos excludo*: à νεοττὸς, ῦ, ὁ, *pullus*, & ποιέω, *facio*.

'Ενεόχμεν, *innovavit*: 3. ſing. a. 2. verbi νεοχμόω, -ῶ, *innovo*: à νέοχμος, *novus*. Th. νέος.

'Ενεπάγησαν, 3. pl. a. 2. paſſ. ab ἐμπήγνυμι, *infigo*: ab ἐν & πήγνυμι, ſeu πηγνύω, *compingo*: f. ξω.

'Ενέπαιζον, *illudebam*, imperf. act. &

'Ενέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo*: f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. ab ἐν & παίζω.

'Ενεπαίχθην, a. 1. paſſ. ejuſd. verbi.

'Ενέπαξεν, *infixit*, Dor. pro ἐνέπηξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ήξω.

'Ενεπεπορπέατο, Ion. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi πορπάω, vel πορπέω, *fibulis aſtringo*. Th. πόρπη, *fibula*.

'Ενέπεσον, *ceciderunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐμπίπτω. Vide πίπτω, *cado*.

'Ενεπετάννυες, *extendebas*, 2. ſing. imperf. verbi ἐμπεταννύω.

'Ενεπήγνυτο, 3. ſing. imperf. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*: ab ἐν & πήγνυμι, f. ξω, *compingo*. Deſinentium in γνύω, vel γνύμι, tempora formantur à finitis in γω.

'Ενεπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, *impleo*: f. σω. p. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα, ab ἐν & πλήθω, *repleo*. Th. πλέος.

'Ενέπνευσαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inſpiro*: ab ἐν & πνέω, *ſpiro*: f. πνεύσω.

'Ενεπνύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἔμπνυμαι, *reſpiro*, *reviviſco*: ab iiſd.

'Ενεπόδιζον, *impediebant*, 3. pl. imperf. verbi ἐμποδίζω. Ex ἐν & πούς.

'Ενεποιήσατο, *duxerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, *facio*.

'Ενέπουσιν, Dor. pro ἐνέπουσιν, *dicunt*, *vocant*, 3. pl. præſ. ind. ab ἐνέπω, pro καλῶ.

'Ενεπρήθειν, *incendebant*: 3. pl. imperf. &

'Ενέπρησα, ας, ε, *incendi*: a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, *incendo*: f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, *uro*.

'Ενέπτυσα, ας, ε, *inſpui*, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. paſſ. ab ἐμπτύω, *inſpuo*: f. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. Ex ἐν & πτύω, *ſpuo*.

'Ενέπω, *inſequor*, ab ἕπω, *ſequor*: &

'Ενέπω, (& Poët. ἐννέπω) *dico*, *cano*; item *calumnior*: &

'Ενέπων, *alloquens*: ejuſd. præſ. part. ab ἐν & ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα.

'Ενεργάζομαι, *facio in*, *ingenero*, ab ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον.

'Ενέργεια, ας, ἡ, *actio*, *efficacia*: &

'Ενεργέω, ῶ, *operor*, *intus efficio*, *ago*: fut. ήσω. p. ἐνήργηκα. præt. paſſ. ἐνήργημαι. a. 1. ἐνήργησα. imperf. paſſ. ἐνηργεόμην, ούμην, οῦ, ῦ, εῖτο, εῖτο, ab ἐνεργὴς, *efficax*. Th. ἔργον, *opus*.

'Ενεργῆ, acc. ſing. ab ἐνεργὴς, quod vide.

'Ενέργημα, ατος, τὸ, *effectus*, *operatio*, *facultas*, a. 1. perf. perf. paſſ. verbi ἐνεργέω, *operor*, quod vide.

'Ενεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *efficax*. Th. ἔργον, *opus*.

'Ενεργητικὸς, ὴ, ὸν, *activus*, *a*, *um*; ab ἐνεργὴς, quod ab ἔργον.

'Ενεργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *operator*, *efficax*: qu. ἔργῳ ὤν.

'Ενεργῶς, *efficacitèr*, adv. ab ἐνεργὴς, vide.

'Ενερθε & ἔνερθεν, *infrà*, adv. ab ἐν & ἔρα, ἡ, *terra*.

* 'Ενεροι, *mortui*, *manes*, INFERI: dat. Ion. ἐνέροισι· ab iiſd. &

'Ενέρτερος, *inferior*, per Sync. pro ἐνερώτε[ρος] compar. ab ἔνερος, *inferus*.

'Ενέρχεσθαι, Poet. pro ἐσέρχεσθαι, *intr*[*are*], *ingredi*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

'Ενεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι, [ab] ἐν & ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν. Alii vo[lunt] eſſe imperf. ab ἔνειμι, & per Syſtol. pro ἐνῆσαν.

'Ενεσία, ας, ἡ, *conſilium*: ab

'Ενεσις, εως, ἡ, *immiſſio*: ab ἐνίημι, *immit*[*to*], quod ex ἐν & ἵημι, *mitto*.

'Ενέσται, per Sync. pro ἐνέσεσθαι, f. 1. ab εἰ[μι], *ſum*.

'Ενέσταλτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἐν[στά]ζω, *inſtillo*: f. ξω. Th. στάζω, *ſtillo*.

'Ενεστεῶτος, Ion. pro ἐνεστῶτος, gen. ſing. ἐνεστὼς, quod vide.

'Ενεστησάμην, a. 1. m. verbi ἐνίσταμαι· ab ἐ[ν &] ἵστημι, *ſto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην.

'Ενεστι, & ἔξεστι, *licet*, *ineſt*. Th. εἰμί.

'Ενεστὼς, ῶτος, ὁ ϗ τὸ, *præſens*: dat. ſi[ng.] ἐνεστῶτι. p. part. per Craſin pro ἐνεστη[κώς], ab ἐν & ἵστημι, *ſto*: f. στήσω. a. 2. ἔστη[ν].

'Ενετειλάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi [ἐν]τέλλομαι, *mando*, *jubeo*: cum dat. f. ἐ[ντε]λοῦμαι. p. m. ἐντέτολα, ab ἐν & τέλλω, προστάσσω.

'Ενέτη, ης, ἡ, *fibula*: ab ἐνίημι, *injicio*: ἐν & ἵημι, *mitto*.

'Ενετία, ας, ἡ, propr. nom. urbis, *VEN*[*E*]*TIA*.

* 'Ενετορνεύω, εὔσω, *rotundo*, ab ἐν & τορν[εύω].

'Ενετὸς, ῦ, ὁ, *VENETUS*.

'Ενετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχά[νω], *adipiſcor*: ab ἐν & τυγχάνω, f. τεύξομ[αι], *ſum*: a. 2. ἔτυχον.

'Ενετύλιξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐ[ντυ]λίττω, *involvo*: f. ξω. p. ἐντετύλι[χα], ab ἐν & τυλίττω, *in modum culcitræ* [*in*]*volvo*: quod à τύλη, *culcitra*. Th. τύ[λος], *callus*.

'Ενέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐν[τυγ]χάνω, *occurro alicui*, *interpello*: f. ἐντεύ[ξο]μαι. Th. τυγχάνω, *ſum*.

'Ενευδεν, Dor. pro ἐνεύδειν, *in aliquo loco d*[*or*]*mire*: præſ. inf. ab ἐν & εὕδω, f. εὑδή[σω], *dormio*.

'Ενευλογέω, *benedico*: f. ήσω. p. ἐνευλόγη[κα]. f. 1. paſſ. ἐνευλογηθήσομαι. Ex ἐν & λογέω. Th. λέγω, *dico*.

'Ενευσαν, *natârunt*: 3. pl. a. 1. act. ve[rbi] νέω, f. νεύσω.

'Ενεφάνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

'Ενεφανίσθην, & in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. [1.] ind. paſſ. verbi ἐμφανίζω, *conſpicuum* *exhibeo*, *indico*, *oſtendo*: f. ίσω. a. 1. ἐ[νε]φάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. [a.] 1. inf. paſſ. ἐμφανισθῆναι.

'Ενεφορεῖτο, *ſatiabatur*: 3. ſing. imperf. ve[rbi] ἐμφ[ορέω]

Digitized by Google

ἐμφοϱέομαι, *repleor* : quod ab ἐμφοϱέω, *importo* Th. φέϱω, *fero.*

[illegible]ξαι, *elſi uxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ἐ[illegible], *obturo* : f. ξω,

[illegible], ες, υ, a. 2. & part. ἐμφὺς, *inbærens* : ab ἐμφυμι, *adbæreo.* Th. φύω.

[illegible], ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, *afflo* : f. ήσω. p. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν & φυσάω, *flo.*

[illegible], pro ἕνεκα, ob ſequentem aſpirat. [illegible], *gratiâ.*

[illegible], ες, ε, *inſculpebam*, imp. ind. [illegible] verbi ἐγχαϱάττω. Th. χαϱάσσω, vel [illegible], *ſculpo.*

[illegible], ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, *infundo* : ex ἐν & χέω, *fundo* : f. χεύσω & [illegible] a. 1. ἔχευα & ἔχεα.

[illegible], 3 ſing. a. 1. vel imperf. ejuſd.

[illegible], 3. ſing. imperf. act. verbi ἐγχειϱ[illegible] : f. ήσω. a. 1. ἐνεχείϱησα, ας, ε. ab ἐν & χεὶϱ, *manus.*

[illegible], *detineri, implicari* : ab ἐν & ἔχω.

[illegible], a. 1. part paſſ. f. g. verbi φέϱω, [illegible] f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 1. paſſ. ἠνεχ[illegible] a. 1. imperat. ἐνέχθητι. in opt. ἠνεχ[illegible] & in ſub. ἐνεχθῶ.

[illegible], a. 1. inf. paſſ. ejuſd.

[illegible], 3. ſing. a. 2. verbi ἐγχϱαύω, vel [illegible], [illegible] : ab ἐν & χϱάω, *commodo.*

[illegible], 1. άσω, *pignorer, pignora capio,* [illegible] *pigneris accipio,* vel *aufero* : *oppig*[illegible] ab ἐνέχυϱον, *pignus*, quod vide.

[illegible], ατος, τὸ, *pignus, oppigneratum* :

[illegible]μὸς, ῦ, ὁ, *pigneratio, pignus*, à perf. [illegible] anteced. verbi.

[illegible], ου, τὸ, *pignus, arrbabo* : q. d. quo [illegible] totum redditur : ab ἐχυϱὸς, *tu*[illegible]

[illegible], *immineo, inſto*, cum dat. f. ἐνέξω. [illegible] imperf. ἐνεῖχον, ες, ε, præſ. paſſ. ἐνέχομαι, [illegible], *implicor, obſtringor, obnoxius ſum* : ab ἐν & ἔχω.

[illegible], *ſuſpenſus, animi dubius.*

[illegible], ου, ἡ, *novilunium.* Th. ἔνος, ου, ſeu [illegible] vel ἔνος, ου, ὁ, *annus.*

[illegible], τὰ, *loca amœna in quibus juvenes* [illegible] *indulgent.* Ex ἐν & ἡβητήϱιον, [illegible] *amœnus.* Th. ἥβη, *pubes.*

[illegible], *inſidias collocabam* : imperf. verbi [illegible], *inſidior* : quod videas.

[illegible], ας, ἡ, *benignitas, manſuetudo* : ab ἐνη[illegible], quod adi.

[illegible], Poët. pro ἐνῆν, *inerat*, imperf. ab ἔνει[illegible], *inſum.* Th. εἰμὶ, *ſum.*

[illegible], *placidæ*, gen. ſing. ab

[illegible], έος, ὁ ϗ ἡ, *benignus, placidus, mitis* : ab ἐΰς, ἐΰς, *bonus.*

[illegible], *immiſſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. ab [illegible], a. 1. paſſ. verbi ἐνίημι, *immitto* : ab ἐν & ἵημι, *mitto.*

[illegible], ας, ε, *immiſi*, a. 1. ind. act. ejuſd.

[illegible], *ligna recta, in quæ defiguntur & adaptatur gradus ſcalæ* : ab ἐν & ἐλαύνω, [illegible]

[illegible], ου, *inſidens* : Poët. pro ἐγκαθεζόμενος, quod ex ἐν & ἧμαι, *ſedeo.*

* Ἐνημεϱεύω, *pluribus inbiare.*

Ἐνημμένος, η, ον, *alligatus, annexus*, item *indutus* : part. perf. paſſ. ab ἐνάπτομαι. Th. ἅπτω, *necto.*

Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, *inſum* : ab ἐν & εἰμὶ, *ſum.*

Ἐνήνοθα, *floruit*, p. m. verbi ἐνανθέω· ex ἐν & ἀνθέω, *floreo* : f. ήσω. p. m. ἤνθα, & inſerto ο, ἤνοθα. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Ἐνήνοχα, *tuli*, præt. m. Att. verbi φέϱω, *fero.* f οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Ἐνήϱατο, *interfecit*, 3 ſing. a. 1. m. verbi ἐναίϱω, *occido* : f. αϱῶ. a. 1. ἔνηϱα· ab ἐν & αἴϱω, *tollo.*

Ἐνηϱξάμην, ω, ατο, *incepi, inchoavi* ; a. 1. m. ab ἐνάϱχομαι, *incipio.* Th. ἀϱχὴ, *initium.*

Ἔνησα, *nevi*, a. 1. ind. act. à νέω, *neo* : νήσω. p. νένηκα.

Ἐνῆσαν, *inerant*, 3. pl. imperf. verbi ἔνειμι, *inſum* : imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, *ſum.*

Ἐνήσειν, *jaculatum eſſe*, f. 1. inf. ab ἐνίημι, f. ἐνήσω. ab ἐν & ἵημι, *mitto.*

Ἐνηχέω, ῶ, *inſono, incutio* : & paſſ. ἐνηχοῦμαι, *doceor* : ab

Ἔνηχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſonans, ſonorus* : ab ἐν & ἦχος, *ſonus.*

Ἔνθ' pro ἔνθα, *hic, illic* : & Dor. ἔνθε pro ἐλθὲ. Att. pro ἐλθε, *venit.*

ἜΝΘΑ, adv. *hic, ibi, illic, ubi, tum* : ἐνταῦθα, idem. ἔνθα μὲν, ἔνθα δὲ, *hic, illic.*

Ἐνθάδε, & Att. ἐνθαδὶ, *hic, huc, illic* : &

Ἔνθακεν, *tunc, ibi* :

* Ἐνθάλπω, *foveo.*

Ἔνθαπεϱ, *ubi* : ab ἔνθα.

Ἐνθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, *hic, tunc* : q. v.

Ἐνθεάζειν, *divino ſpiritu afflatum eſſe* : ab ἔνθεος, *in quo Deus eſt.* Th. Θεὸς, *Deus.*

Ἔνθεμα, ατος, τὸ, *inſitum* : &

Ἐνθέμεν, ἐνθέμεναι, Ion. & Dor. pro ἐνθεῖναι, *inſerere*, a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, a. 2. part. m. ab ἐν & τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἔνθεν, ἐνθένδε, & ἐντεῦθεν. *hinc, illinc*, adv. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic.*

Ἔνθεο, pro ἐνέθεσο, ſeu ἐνέθου, *impoſuiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. m. Vel eſt a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, *concipio* : ab ἐν & τίθημι, *pono.*

Ἔνθεος, ου. ὁ ϗ ἡ, *numine afflatus, divinus* : ab ἐν & Θεὸς.

Ἔνθες, *impone* : a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, *impone* : a. 2. ἐνέθην.

Ἔνθεσις, εως, ἡ, *impoſitio manuum* ; &

Ἔνθετος, ου, ὁ, *inſitus* : ab ἐντίθημι, quod vide.

Ἐνθεῦτεν, Ion. pro ἐντεῦθεν *hinc, illinc.*

Ἔνθης, Dor. pro ἔλθης, *veneris*, 2. ſing. a. 2. ſub. act. ab ἔϱχομαι, *venio.* Sic ἔνθοι, Ion. pro ἔλθοι, 3. ſing. a. 2. opt. act.

Ἐνθοϱέω, *inſilio* : ab ἐν & θόϱω, ſeu θοϱέω, *ſalio.*

Ἔνθοϱον, *inſilui*, pro ἐνέθοϱον, a. 2. ejuſd. act.

Ἔνθου, vel pro ἐνέθου, 2. ſing. a. 2. ind. med. Att. ab ἐνεθέμην vel eſt a. 2. imperat. m. ab ἐν & τίθημι, *pono.*

Ἔνθους, per contract. pro ἔνθεος· quod vide.

Digitized by Google

Ἐνθουσιάζω, ſeu ἐνθ. f. άσω. p. ακα. *fanatico, ſeu divino furore agor, numine afflor:* ab ἔνθεος.

Ἐνθουσιασμὸς, ȣ, ὁ, & ἐνθουσίασις, εως, ἡ, *fanaticus, ſeu divinus, afflatus.* Angl. enthuſiaſm: &

Ἐνθουσιάςης, ȣ, ὁ, *numine afflatus, fanaticus.* Angl. enthuſiaſt: &

Ἐνθουσιαςικὸς, ȣ, *numine afflatus, fanaticus:* item activè, *furore corripiens:* à perf. paſſ. anteced. verbi. Angl. enthuſiaſtick.

Ἐνθουσιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, idem: ab ἔνθεος. Th. θεὸς.

Ἐνθρέψασθαι, *inſerere,* a. 2. inf. m. ἐνθρέψατο, 3. ſing. a. 1. m. ind. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, *alo,* f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. præt. m. τέτροφα.

Ἐνθρονίζω, *in throno loco:* & -ίζομαι, *in throno ſedeo:* ἐνθρονίσθην, a. 1. paſſ. ab ἐν & θρόνος, quod à θράω, *ſedeo.*

Ἐνθρύπτω, f. ψω, *imminuo, intero:* a. 1. ἐνέθρυψα. Th. θρύπτω.

Ἐνθυμέομαι, ȣμαι, *cogito, mente agito & verſo.* f. ήσομαι. p. ἐντεθύμημαι. a. 1. paſſ. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἔνθυμος, *qui eſt animo præſenti.* Th. θυμὸς, *animus.*

Ἐνθυμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἐνθυμηθῶσι, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. à præced.

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, *cogitatio, conceptus animi, ſenſum:* ENTHYMEMA, ſyllogiſmus: &

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, *cogitatio, commentatio:* à perf. paſſ. ejuſd.

Ἐνθυμία, ας, ἡ, *cogitatio:* &

Ἐνθύμιον, ȣ, τὸ, idem, *& id quod in animo verſatur:* &

Ἐνθύμιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *qui in animo eſt, & de quo cogitamus:* &

Ἐνθυμιόομαι, *iraſcor:* ab ἐνθυμιόω.

Ἔνθυμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *qui eſt animo præſenti* (cui ἄθυμος oppon.) ab ἐν & θυμὸς, *animus.*

Ἐνθυμόω, *ad iram provoco.*

Ἐνθυσιάζω, f. άσω, p. ἐντεθυσίακα, *ſacrifico.*

Ἔνθω, *veniam,* Dor. pro ἔλθω, a. 2. ſub. Sic ἐνθὼν, *veniens,* Dor. pro ἐλθὼν, *profectus,* a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι.

Ἐνθωράκιος, *thorace indutus, loricatus.*

Ἔνι, per Apoc. Ion. pro ἔνεςι, *licet,* vel pro ἔνεισι, *inſunt:* ab ἔνειμι, *inſum.* Th. εἰμὶ, *ſum.*

Ἐνὶ, *in,* Poët. pro ἐν

Ἑνὶ, *uni,* dat. ſing. ab εἷς, μία, ἓν, *unus, a, um.*

Ἐνιαύσια, adv. *quotannis:* ſed n. g. pl. num. &

Ἐνιαυσιαῖος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *anniculus, anniverſarius:* &

Ἐνιαύσιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *annuus, anniverſarius:* ab

ἘΝΙΑΥΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, *annus:* q. d. ἀπὸ τȣ̃ ἐν ἑαυτῷ εἶναι. indè ἐνιαυτίζω, *annum alicubi ago.*

Ἐνιαχῆ, *nonnullis in locis,* aut *partibus,* id. q.

Ἐνιαχȣ̃, *alicubi.* Th. ἔνιοι, *aliqui.*

Ἐνιδεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐνείδω. Th. εἴδω, *video.*

Ἐνιδρις, ιος, ἡ, *lutra:* credo legend. ἐνυδρις διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aquâ vat.

Ἐνιδὼν, a. 2. part. verbi ἐνείδω.

Ἐνίει, 3. ſing. imperf. verbi ἐνίημι, tanq. ἐνιέω. Th. ἵημι, *mitto,* vel ἵω.

Ἐνίει, *iniit:* 3. ſing. ab ἐνίειν, ες, ε, a. verbi ἔνειμι· ab ἐν & εἶμι, *eo.*

Ἐνεῖναι, perf. inf. ut & ἐνεὶς, præſ. part.

Ἐνίετε, *immittite,* 2. pl. imperat. præſ. ἵεθι, ἱέτω· ab

Ἐνίημι, *immitto, injicio.* Th. ἵημι vel *mitto:* imperf. ἵην. a. 2. ἧν.

Ἐνίκα, *vincebat,* 3. ſing. imperf. & in pl. ἐνίκων, verbi νικάω, *vinco.* f. ήσω. p. νίκηκα.

Ἐνικάτθεο, *repone,* pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, Poët. & Ion. a. 2. imperat. m. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, *pono.*

Ἐνικλάω, *infringo:* ab ἐνὶ, Poët. pro ἐν & κλάω, *frango.*

Ἐνικμος, ȣ, *humidus.* Th. ἰκμὰς, *humor.*

Ἐνικνέομαι, ȣ̃μαι, *intro, penetro:* ab ἱκνέομαι.

Ἑνικὸς, ȣ̃, *ſingularis:* &

Ἑνικῶς, adv. *ſingularitèr.* Th. εἷς, *unus.*

ἘΝΙΟΙ, αι, α, *aliqui, nonnulli:* quaſi *ſunt qui.* Hinc

Ἐνίοτε, *interdum:* & ἐνιαχȣ̃, *alicubi:* ab

Ἐνιπὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, *increpatio:* ab ἐνίπτω, *objurgo,* quod ab ἐν & ἔπω, *dico.*

Ἐνιπρήθω, Poët. pro ἐμπρήθω. Th. πρήθω, *uro.*

Ἐνίπτω, f. ψω, *dico, objurgo:* ab ἐν & ἔπω, *dico:* & pro ἐνέπω, *indico, declaro.*

Ἐνισκίμπτω, *innitor, incumbo:* pro ἐνσκίμπτω, Poët. Th. σκίμπτω, *nitor, incumbo.*

Ἔνισπε, *dixit:* a. 2. verbi ἐνισπέω. V

Ἐνίσπειν, præſ. inf. pro ἐνέπειν. Th. ἔπω, *dico.*

Ἐνισσέμεν, *terrere:* inf. Dor. pro

Ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, *dico.*

Ἐνιςαῖντο, *ſuſtineant:* 3. pl. ind. paſſ. ab

Ἐνίςημι, *inſto, impendo, immineo:* f. ἐνςήσω. p. ἐνέςηκα. perf. part. ἐνεςηκὼς, ότος, per Craſin ἐνεςὼς, ῶτος, & in f. g. ἐνεςῶσα, & in pl. n. g. τὰ ἐνεςῶτα, *præſentia,* a. 2. act. ἐνέςην. f. 1. m. ἐνςήσομαι, ab ἐν & ἵςημι, *ſto.*

Ἐνίσχειν, Ion. pro κατέχειν, *impedire:* ἴσχω, pro ἔχω, *teneo.*

Ἐνισχυρίζομαι, f. ίσομαι. p. ἐνισχύρισμαι, *inſto, cauſæ fiduciam in hoc colloco.*

Ἐνισχύω, *corroboro:* f. ύσω. p. ἐνίσχυκα. a. 1. ἐνίσχυσα· ab ἐν & ἰσχύω, *poſſum.* ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur.*

Ἐνάκις & εἰνάκις, adv. *per novem annos* ab ἐνναετὴς, quod vide.

Ἐνναέτηρος, ȣ, (ἐνναετήρω, dual. num.) *novennis:* &

Ἐνναετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *novennis:* ab ἐννέα, *novem,* & ἔτος, εος, τὸ, *annus.*

Ἐνναίρειν, præſ. inf. Poët. pro ἐναίρειν, ἐναίρω, *occido.*

Ἐνναίω, *inhabito.* Th. ναίω.

Ἐνακόσιοι, αι, α, *nongenti:* &

Ἐν

[illegible]ϰοσιαςὸς, ῦ, *nongenteſimus*: ab ἐννέα & [illegible], numerorum terminatio: vide inſra [illegible].

[illegible], *nonæ*, dat. ſing. f. g. ab

[illegible], η, ον, *nonus*, *a*, *um*, ab

[illegible], αἱ, αἱ, τὰ, *NOVEM*: ἄκλιτον.

[illegible]ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *novem boum*, ſeu *ejus* [illegible] *pretium valens*: à βοῦς, [illegible], & ἐννέα, *novem*.

[illegible], indecl. *novemdecim*.

* [illegible]ηρίς, *novemdecennalis circuli tabula*, *à Metone*, *celeberrimo Athenienſium mathematico*, *inventa*.

[illegible]ατος, ὁ, *decimus nonus*.

*[illegible]κλίνος, ſcil. οἶκος, ab ἐννέα & κλίνη, *cœnaculum novem lectorum*.

[illegible]χες & εἰνάνυχες, adv. *per novem noctes*: ab ἐννέα, *novem*, & νὺξ, *nox*.

*[illegible] καλασκεύασμα, *ſtructura novem contignationum*.

[illegible]φωνος, ὁ ϗ ἡ, *novem voces habens*. Epithet. fiſtulæ: ex ἐννέα, *novem*, & φωνὴ, *vox*.

[illegible], pro Ἐννεασχίλιοι, *novem millia*: ex [illegible] & χίλιοι, *mille*.

[illegible], οἱ, αἱ, τὰ, *nonaginta*, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, *novem*, & -ήκοντα vel άκοντα, [illegible]atio numerorum creſcentium per [illegible], ut in linguâ Latinâ *-ginta*. Sic [illegible] eſt terminatio eorum quæ creſcunt per centum, &c.

[illegible], ῦ, *attonitus*, *mutus*. q. ἐνανὸς, ex ἐν & [illegible], *clamo*, in quo vox præ metu & ſtupore ſuppreſſa.

[illegible], *dixit*: a. 2. Poët. & Ion. pro ἔνειπε. Sic ἐνέπετε, *dicite*, Poët. pro ἐνέπετε, præſ. imperat. ab ἐνέπω, ab ἐν & ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

[illegible], ας, ἁ, Dor. & Poët. pro ἐνέπουσα, [illegible], *locuta*, ejuſd. part.

[illegible], ας, ἡ, *conſilium*: ab ἔνεσις, *immiſſio*, quod ab ἐνίημι, *immitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

[illegible], ejuſd. dat. pl. Ion. & Poët. pro [illegible].

[illegible], *INNUO*, *nutu ſignifico*: imperf. ἐνένευον. f. ἐννεύσω. p. ἐνένευκα. a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, *innuo*.

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, & ὥρα, ας, ἡ, *annus*, *hora*.

[illegible], ſeu ἔνη, pro ἕνη, *vetus*, ſcil. ἡμέρα, *dies*. Th. ἕνος ſeu ἔνος, *annus*.

[illegible], adv. *per novem dies*: ab ἐννέα, *novem*: & ἦμαρ, τὸ, *dies*, Poët. pro ἡμέρα.

[illegible], *perendinum*: ab ἔνη. φιν eſt Paragoge Poët.

[illegible], ῦμαι, & Ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, *mente concipio*, *cogito*, *recordor*: ab ἔννοος.

[illegible], ατος, τὸ, *notio*, *mentis conceptus*.

[illegible], ας, ε, Poët. pro ἐνόησα, *ſenſi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, *mens*.

[illegible], ας, ἡ, *cogitatio*: ab ἔννοος, *cordatus*: q. ab eod. th.

[illegible], *legitimè*: adv. &

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, *legitimus*, *ſubjectus legi*: ab ἐν & νόμος, *lex*. Th. νέμω, *tribuo*: [illegible].

Ἔννοος & ἔννους, ὁ ϗ ἡ, *mentis compos*, *ſapiens*, *prudens*: ab ἐν & νόος, νοῦς, *mens*.

Ἐννοσίμεν, Dor. pro ἐνόσαι, a. 1. inf. verbi ἐνόθω, habente ν gem. metri gratiâ. Vide ἐνόθω.

Ἐννοσσεύω, f. εύσω, p. ἐννενόσσευκα, *nidifico*.

Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, Neptuni Epithet. *terræ quaſſator*: ab ἐνόω, *moveo*: (quod ab εἷς, ἑνὸς, *unus*) & γαῖα, *terra*.

Ἐννοσίδας, α, ὁ, Poët. & Dor. ab ἐνόθω, pro κινῶ, *moveo*, & τὴν δᾶν, pro γῆν, *terram*.

* Ἐννοσσεύω, *pullos gigno*.

Ἐννύτο, 3. ſing. imperf. ab ἔννυμαι. Vide in ἐννύω, *video*.

Ἔννυχον vel -υχιον, adv. *noctu*, *multâ nocte*: ab

Ἔννυχος, η, ον, ſeu ἐννύχιος, ου, *nocturnus*, *a*, *um*: ab ἐν & νύξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Ἐννυχώτερον, *maturius*: compar. ab ἔννυχον.

Ἐννύω, & ἕννυμι, *induo*. Th. ἕω, idem.

Ἐννώσας, Ion. pro ἐννοήσας, a. 1. part. verbi ἐννοέω, *mente concipio*: ab ἐν & νόος, νοῦς, ὁ.

Ἐνόησα, ας, ε, *cognovi*: a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*: 1. ήσω. ab eod. th.

Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id eſt, *motio*, *agitatio*. Heſych. ἐνοσίμεν, ἐπιπλήττειν.

* Ἐνοικειῶν, *familiarem reddere*, *inſtillare*.

Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, *familiarem reddo*: ab ἐν & οἶκος, *domus*.

Ἐνοικέω, *inhabito*: f. ήσω. p. ἐνῴκηκα. a. 1. ἐνῴκησα. præſ. part. ἐνοικέων, -ῶν, έουσα, οῦσα. έον, -οῦν, ab ἐν & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.

Ἐνοίκησις, εως, ἡ, *inhabitatio*: à p. paſſ. ſuperioris verbi.

Ἐνοικίζω, f. ίσω. a 1. ἐνῴκισα. a. 1. imperat. ἐνοίκισον, *in ædibus colloco*, *in domum introduco*, *domo excipio*: ab ἐν & οἰκίζω. Th. οἶκος.

Ἔνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incola*, *inquilinus*, *domeſticus*: ab eod. th.

Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi νομίζω, *exiſtimo*: f. ίσω. p. νενόμικα. q. à νόμος, *lex*.

Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω. *in conſuetudine ſum alicujus*, *converſor*: ab ἐν & ὅμιλος, *cœtus*, *turba*.

Ἐνωμίλησε, *uſus conſuetudine*: ejuſd. a. 1. ind. act.

Ἐνὸν, *quum liceat*, *quod ineſt*: &

Ἐνόντα, τὰ, *quæ penes vos ſunt*: ubi Ellipſis præp. κατὰ· præſ. part. ab ἔνειμι, *inſum*, quod vide.

* Ἐνοοῦσαν, 2 Reg. xx. 11. pro ἐνόουν, 3. pl. imp. *cogitabant*, ab ἐνοέω.

Ἐνόπη, ης, ἡ, *Enope*: nom. propr.

Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, *clamor*: ab ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω.

Ἐνοπλίζομαι, *armis ornor*.

Ἐνοπλίζω, *armo*. V. ἐνοπλισθῶμεν.

Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, *armati*: ab ἐν & ὅπλον, *arma*.

Ἐνοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. ſub. paſſ. ab ἐνοπλίζομαι, *armis ornor*: ab ἐν & ὅπλον, *arma*.

Ἔνοπλος,

Digitized by Google

'Ενοπλος, *armatus*: vide ἔνοπλον.
'Ενοςᾶν, *inſpicere, animadvertere*: ex ἐν & ὁράω, *video.*
'Ενόρκιος, λόγος, *verbum jurejurando firmatum.*
'Ενόρκιος, Poët. pro 'Ενορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *juratus, jurejurando obſtrictus.* vel *comprobatus*: ab ἐν & ὅρκος, *jusjurandum.*
'Ενόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἔνορχος, quod vide.
'Ενορχέων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχῶν, ab
'Ενόρχης, ἔνορχος, & ἔνορχις, *teſticulis habens, mas*: ab ἐν & ὄρχις, εως, ὁ, *teſticulus.*
'ΕΝΟΣ & ἔνος, vel ἔνιος, ſeu ἔνος, ου, *ANNUS*: hinc
'Ενος, η, ον, *annuus*: ἔνη ϗ νέα, *ultima dies menſis lunaris*: q. *vetus & nova.*
'Ενόσει, 3. ſing. imperf. act. à νοσέω, *ægroto*: f. ήσω. p. νενόσηκα. Th. νόσος, *morbus.*
'Ενωσις, εως, ἡ, *motus*: ab ἐνόω, *moveo.* Th. εἷς, ἑνὸς, *unus.*
'Ενοσίχθων, *terræ quaſſator*: Neptuni Epithet. quod ab ἐνόω, *quatio*, (ab εἷς, *unus*,) & χθὼν, *terra.*
'Ενόσουν, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, *ægroto.* Th. νόσος, *morbus.*
'Ενοσφίσθησαν, *ſeparati ſunt*: 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ἐνοσφίσατο, 3. ſing. a 1. m. à νοσφίζω. f. ίσω. p. νενόσφικα. Th. νόσφι, *ſeorſim.*
'Ενότης, ητος, ἡ, *unitas*: ab εἷς, ἑνὸς, *unus.*
'Ενοχλέω, -ῶ, *turbo. moleſtus ſum*: f. ήσω. p. ἐνώχληκα. ab ἐν & ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, *turba.*
'Ενοχλοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act.
'Ενοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obſtrictus obnoxius, reus*: ab ἐνέχομαι, *obſtringor*: ex ἐν & ἔχω, *habeo.*
* 'Ενοχος, vel cum genit. vel cum dat. notat *reatum criminis, & reatum pœnæ.* Deut. xix. 10. αἵματι ἔνοχος, & Marc. xiv. 64. εἶναι ἔνοχον θανάτου, ſubaudito ἐπὶ.
'Ενόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἥνωκα, *quaſi unio, aduno.*
'Ενσείω, f. είσω. p. ἐνσέσεικα, *incutio, traho.*
'Ενσημαίνω, f. ανῶ, *ſignifico, exprimo, imprimo*: ab ἐν & σημαίνω. Th. σῆμα, *ſignum.*
'Ενσιτέομαι, *convivia agito*: ex ἐν & σιτέομαι.
'Ενσκήπτω, *ingruo, irruo*: de fulmine propriè. Th. σκήπτω, *cado, ruo.*
'Ενσκολεύομαι, f. εύσομαι, *laqueis capio.*
* 'Ενςάζω, *inſtillo.*
'Ενςασις, εως, ἡ, *exordium & auſpicatio rei inſtitutæ, inſtantia litis & cauſæ, inſtitutum*: item figura Oratoria: &
'Ενςάτης, ου, ὁ, *qui in viâ obſiſtit, adverſarius*: &
'Ενςατικὸς, ῦ, *inſtans & urgens*: ab ἐνίςαμαι, *inſto.* Th. ἵςημι.
'Ενςέλλειν, Ion. pro ἐνδύειν, *induere, veſtire.* Th. ςέλλω, *amicio, orno.*
'Ενςρέφομαι, η, εται, *invertor*: f. ψομαι. ex ἐν & ςρέφω, *verto*: f. ψω. a. 2. ἔςραφον.

'Ενσχερῶ, vide σχερῷ. Poët. adv. pro ἐφε[...] *deinceps, ordine, propè.*
'Εντακεὶς, a. 2. part. paſſ. ab ἐντήκω, *li[...] factum inſtillo*: ex ἐν & τήκω, Dor. τ[...] *liquefacio*: f. ξω.
'Ενταλθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἐντέλλω, *[...] endum injungo*: p. paſſ. ἐντέταλμαι. p[...] ἐντέτολα. ab ἐν & τέλλω, *mando.*
'Εντάλμα, ατος, τὸ, *mandatum*: ab ἐντέ[...] vide præced.
'Εντανύειν, *intendere*: ex ἐν & τανύω, [...] quod th. τείνω, *tendo.*
'Εντασις, εως, ἡ, *intentio, contentio, produ[...]* &
'Εντατὸς, ῦ, *intentus*: &
'Εντατικὸς, ου, *intendendi vim habens*: o[...] ab ἐντείνω. Th. τείνω, *tendo.*
'Ενταῦθα & ἐνταῦθοι, *hic, illic, huc, eò.* ἔνθα, *hic, ibi.*
'Ενταφεὶς, ἐντος, *ſepultus*: a. 2. paſſ. ab ἐν[...] τω, idem quod
'Ενταφιάζω, *funero, ad ſepulturam corpus pono*: f. άσω. p. ἐντεταφίακα. p. paſſ. [...] ταφίασμαι· ex ἐν & ταφη, *ſepultura.* θάπτω, *ſepelio.*
'Ενταφιάσαι, ejuſd. a. 1. inf. act.
'Ενταφιασμὸς, ῦ, ὁ, *funeratio*: &
'Ενταφιαςης, ῦ, ὁ, *funerator*: à perf. paſſ. [...] ἐνταφιαζω.
'Ενταφιον, ου, τὸ, *ſepultoriam linteum, exeq[...]* ab
'Εντάφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſepulchralis, funeb[...]* ab ἐν & τάφη, *ſepultura*; quod a θά[...] *ſepelio.*
'Εντε, pro
'ΕΝΤΕΑ, τὰ, & per contract. ἔντη, *arma,* [...] *ſa convivialia.*
'Εντειλάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐντέλλο[...] *mando, jubeo,* quod vide.
'Εντείνω, f. ενῶ. p. ἐντέτακα, *INTENDO,* [...] *do, fero.* Th. τείνω, *tendo.*
'Εντελεῖται, 3. ſing. f. 2. m. ἐντελοῦμαι· [...] ἐντέλλομαι.
'Εντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, actus*: ab
'Εντελεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus, aſſiduus*: [...] in ἐντελέχεια.
'Εντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *abſolutus, perfectus*: à [...] λος, εος, τὸ, *perfectio.*
'Εντέλλομαι, *mando, jubeo*: cum dat. f. 1. [...] ἐντελοῦμαι. perf. paſſ. ἐντέταλμαι, σαι, [...] a. 1. m. ἐντειλάμην, ω, ατο. p. m. ἐντέτ[...] ab ἐν & τελλω, *ſum, fio.*
'Εντενὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *intentus, contentus*: & [...]
'Εντενίζω, f. σω, *oculos defigo*: ab ἐν & τε[...] *tendo.*
'Εντερον, ου, τὸ, *inteſtinum*: ab ἐντός.
'Εντεσι, dat. pl. ab. ἔντεα, ἔντη, τὰ, *arma.*
'Εντεσιεργὸς, Epithet. eſt mulorum, *ſubju[...] lis*: fortè ab εἴργω, *arceo*, & ἔντεα, τὰ, *ar[...]*
'Εντεσιουργὸς, ου, ὁ, *armorum opifex*: ab ἔντ[...] *arma*, & ἔργον, *opus.*
'Εντέταλται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐντέλλ[...] *μαι, mando, jubeo*: f. ἐντελοῦμαι. p. ἐν[...] ταλμαι, σαι, ται· ex ἐν & τέλλω, *ma[...] do.*
'Εντεταμένος, η, ον, *intentus, a, um*: p. pa[...] verbi ἐντείνω, *intendo.* Vide ἐντέταται.

'Εντε[...]

Digitized by Google

[illegible]ως, adv. *vehementèr*: deriv. ab ἐν-[illegible], quod vide.

[illegible], 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐντείνω, [illegible] vide.

[illegible]χα, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, *adi-*[illegible], *invenio*, ab ἐν & τυγχάνω, *ſum*: [illegible]ομαι. a. 1. ἔτυχον.

[illegible], *hinc*, *illinc*, adv. loci. Th. ἔνθα, [illegible] *hic*.

[illegible], εως, ἡ, *interpellatio*, *preces*: in nom. [illegible]ξεις, ab ἐντυγχάνω, *intercedo*. Th. [illegible]χανω, *ſum*.

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, *peritus*, *artificialis*. Th. [illegible], *ars*.

[illegible], f. ξω, *illiquefacio*, *inſtillo*, *imprimo*. [illegible] τήκω, *liquefacio*.

[illegible] *ſunt*: Dor. pro εἰσὶ, & ἐςὶ, ab εἰμὶ, [illegible]

[illegible], & ἐντίθεμαι, *impono*, *inſero*, *re-*[illegible]. Th. τίθημι.

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, *pretioſus*, *honoratus*: com-[illegible]ότερος, *dignior*: ab ἐν & τιμὴ, [illegible] *pretium*. Th. τίω, *honoro*.

[illegible] adv. *honorificè*.

[illegible] *miſerunt*: 3. pl. ab ἵημι, a. 2. m. [illegible], *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἧν.

[illegible], ἡ, *mandatum*: ab ἐντέλλομαι, *man-*[illegible] *impono*: p. m. ἐντέτολα, ab ἐν & [illegible], *mando*.

[illegible], ων, τὰ, *inſecta*; tum *inciſiones vic-*[illegible]: ex ἐν & τέμνω, *ſeco*: p. m. τέ-[illegible]

[illegible], *fauces*, *anguſtiæ loci*.

[illegible], ιδος, *inciſio*: ab eod.

[illegible], ὁ ϗ ἡ, *exſectus*, *caſtratus*: ab eod.

[illegible], ὁ ϗ ἡ, *intentus*, *acer*, *vehemens*: ex [illegible] τείνω, *tendo*: p. m. τέτονα.

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, *inquilinus*: ejus loci in-[illegible], q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

[illegible], *INTUS*, *intra*: adv. hinc

[illegible], & ἔντοσθι, pro eod.

[illegible], a. 2. opt. paſſ. ab ἐντρέπομαι. [illegible]

[illegible]ος, ου, *illiberalis*, *turpis*, *quod qui-*[illegible] *adverſari debet*. Vide τραπελός. Th. [illegible]

[illegible], *erubeſcat*: 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ.

[illegible], a. 2. imperat. ἐντραπήσομαι, ῃ, [illegible] f. 2. paſſ. ejuſd. verbi.

[illegible], *revertere*: præſ. imperat. act. Vide [illegible].

[illegible]ομαι, *revereor*, *erubeſco*, *curo*: f. m. [illegible] p. ἐντέτροπα. imperf. ἐνετρεπόμην, [illegible] a. 2. paſſ. ἐνετράπην, *erubui*: a. 2. [illegible] ἐντραπῶ, ῇς, ῇ. f. 2. paſſ. ἐντραπή-[illegible]. paſſivè, *mutor*, *flector*: ab

[illegible], *pudore afficio*: quaſi facio, ut quis [illegible] avertat f. ἐνθρέψω. p. ἐντέθρεφα. [illegible] ἐνέτραπον ab ἐν & τρέπω, *verto*.

[illegible], *enutrio*: f. ἐνθρέψω. p. ἐντέθρεφα. præſ. paſſ. ἐντρέφομαι· ab ἐν & τρέφω, [illegible]: f. ψω. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτρο-[illegible]

[illegible]χὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſolers*, *diligens*: ab

[illegible]χω, *incurro*, *convenio*, *quadro*, *inhæreo*: [illegible] & τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδρά-[illegible] a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

[illegible], f. ψω, p. ιφα, *intero*, *infrico*; & [illegible]

Metaph. *infligo*, *incutio*, *impingo*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἔντριπλος, & -ον, *triplex*: ab ἐν & τρίτος, *tertius*: &

Ἔντριτος, ſubſtant. *mediator inter duos*: Gl. Phil. *ſequeſter*, μεσίτης.

Ἔντρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tremefactus*: ex ἐν & τρόμος, *tremor*: à τρέμω. p. m. τέτρομα, Th. τρέω, *tremo*.

Ἐντροπαλίζω, *reſpecto*, *reflectens inter eundum*: à τροπαλίζω, idem quod τρέπω.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, *verecundia*, *pudor*: à p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, quod vide.

Ἔντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *innutritus*: ab ἐντρέφω, q. vide.

Ἐντρυφάω, -ῶ, *oblecto me*, *luxurioſè utor*, *ludificor*: f ήσω. p. ἐντετρύφηκα· ab ἐν & τρυφὴ, *mollities*. Th. θρύπτω, *frango*.

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, *deliciæ*, *oblectamentum*.

Ἐντυγχάνω, *occurro alicui*, *adeo aliquem precandi cauſâ*, *interpello*, *nanciſcor*: f. ἐντεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον· ab ἐν & τυγχάνω, *ſum*.

Ἔντυε, *parabat*: Ion. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, *armo*, *inſtruo*: ab ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντυλίττω, *involvo*: f. ίξω. p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐνετύλιξα. perf. paſſ. ἐντετύλιγμαι· quod ab ἐν & τυλίττω, *in modum culcitræ involvo*: q. à τύλη, *culcitra*, *ſtragulum*.

Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. m. &

Ἔντυνον, *para*: a. 1. imperf. act. ab

Ἐντύνω, f. υνῶ, *apparo*, *inſtruo*: Th. ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντυπὰς, adv. *impreſſo corporis veſtigio*, *obvolutim*: ab

Ἔντυπος, *impreſſus*: quod ab

Ἐντυπόω, *imprimo*, *informo*, *inſculpo*: f. ώσω. p. ἐντετύπωκα. p. paſſ. ἐντετύπωμαι· ab ἐν & τύπος, *veſtigium*, *nota*. Th. τύπτω, *verbero*.

Ἐντύω, & ἐντύνω, *inſtruo*, *apparo*. Th. ἔντεα.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab

Ἐνυάλιος, ου, *Mars*, *Martius*. Th. Ἐνυὼ, ἡ, *Bellona*.

Ἐνυβρίζω, *contumeliâ afficio*: f. ίσω. p. ἐνύβρικα. a. 1. ἐνύβρισα. a. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος. ab ἐν & ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia*.

Ἐνύδριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aquatilis*, *irriguus aquis*. Th. ὕδωρ, *aqua*. Undè &

Ἔνυδρος, ὁ ϗ ἡ, *aquoſus*, *madidus*.

Ἐνυεὺς, ῆος, ὁ, *ENYEUS*, nom. propr. viri.

Ἐνυμφοκόμησε, *ſponſam ornavit*: a. 1. act. 3. ſing. verbi νυμφοκομέω· ex νύμφη, *ſponſa*, & κομέω, *orno*.

Ἔνυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύττω, vel -σσω, *fodio*, *punctim cædo*: f. ξω. p. νένυχα.

Ἐνυπνιάζω, *ſomnio*: f. άσω. p. ἐνυπνίακα. f. 1. paſſ. ἐνυπνιασθήσομαι· ἐνυπνιάσθην, a. 1. paſſ. & inde, à perf. paſſ.

Ἐνυπνιαςὴς, οῦ, ὁ, *inſomniator*: ab

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, *inſomnium*. Accipitur etiam adv. *per ſomnum*: ab ἐν & ὕπνος, *ſomnus*.

Ἐνύςαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à νυςάζω, *nicto*, *præ ſomno capite nuto*: fut ξω. p. νενύςαχα. Dicitur νυςάζω pro νευςάζω, à νεύω, *nuo*.

Ἐνυςζιν,

Digitized by Google

Ἔντερον, ου, τὸ, *magnum intestinum*: quia ἐν ὑστέρῳ, *in postremo corporis*. Th. ἀνύω, *perficio*.

Ἐνυφαίνω, *intexo*: &

Ἐνυφαντὸς, ῦ, *intextus*: ex ἐν, *in*, & ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

* Ἐνυφάσματα χρυσᾶ, *texturæ aureæ*.

ἘΝΥΩ, όος, -ῦς, ἡ, *Bellona, Dea bellica*.

Ἐνύω, *perimo*: quod & ἔνω. Etym. pro φένω, & ex eo fit per Aphæreſin.

Ἐνχερῷ, Poët. *perpetuâ ſerie*. Simplicitèr dicitur σχερῷ, quod vide.

Ἐνώμα, *quatiebat*: 3. ſing. imperf. verbi νωμάω. Th. νέμω, *diſtribuo*.

Ἐνωπῇ, *manifeſtè, coram*: Dativus adverbialitèr uſurpatus: ab

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, *aſpectus*: ab ἐν & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ἐνώπια, τὰ, *parietes domûs qui ſunt è regione januæ*.

Ἐνωπιδίως, adv. *perſpicuè*: ab ἐνώπιος.

Ἐνώπιον, adv. *in conſpectu, coram*: ab

Ἐνώπιος, ου, *qui in alicujus præſentiâ quid dicit* aut *facit*, *adverſus*: q. d. ἐν ὠπί. ab ἐνωπὴ, *aſpectus*, quod vide.

Ἐνώρσε, a. 1. ind. Æol. &

Ἐνώρτο, *irruerat*: 3. ſing. pluſq. p. ἐνώρμην, σο, το, verbi ἐνόρω. ex ἐν & ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. p. ὦρκα. perf. paſſ. ὤρμαι.

Ἐνὼς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *homo*.

Ἐνωσάμην, ω, ατο, *cogitavi*: per Craſin pro ἐνοησάμην, a. 1. m. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

Ἔνωσι, *inſint*: 3. pl. præſ. ſub. verbi ἔνειμι, *inſum*. Th εἰμὶ, *ſum*.

Ἕνωσις, εως, ἡ, *unitas, unitio*: ab ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, *unus*.

Ἐνωτὴ, ῆς, ἡ, idem ac ἐνώτιον, & ab iiſd.

Ἐνωτίζομαι, *auribus percipio*: f. ἐνωτίσομαι, & Att. -ιῦμαι. a. 1. m. ἐνωτισάμην. f. 1. paſſ. ἐνωτισθήσομαι· ab ἐν & οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. ὦας, ατος, τὸ, idem.

Ἐνώτιον, ου, τὸ, *inauris*: ab iiſd.

Ἐνώτισαι, ἐνωτισάσθω, 2. & 3. ſing. &

Ἐνωτίσασθε, *auribus percipite*: 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι, quod vide.

Ἐνὼχ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. *conſecratus*.

Ἐνωχλήθην, *moleſtiâ ſum affectus*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἐνοχλέω, *moleſtiam exhibeo*: ab ἐν & ὄχλος, ου, ὁ, *turba, moleſtia*.

ἘΞ, *EX*: præpoſit. regit. gen. ſcribitur ἐκ, ſequente conſonâ; quod vide: ſed

ἙΞ, *SEX*: adjectivum numerale, ἄκλιτον. Hinc ἑξάκις, *ſexies*: ἕκτος, *ſextus*.

Ἐξαγ', pro ἐξάγε, *eduxit*: quod pro ἐξῆγε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. Tum ἔξαγε, *educ*: præſ. imperat. &

Ἐξάγαγε, έτω, & in 3. pl. ἐξαγαγέτωσαν, a. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, *educo*.

Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγὼν, a. 2. part. ejuſd. verbi.

Ἐξαγγέλλω, *prædico, annuntio*: f. ἐξαγγελῶ. p. ἐξήγγελκα. a. 1. ἐξήγγειλα. a. 1. ſub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Ἔξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. & Ion. 3. ſing. imperf. vel. a. 2. vide ἐξαγ'.

Ἐξαγέμεν, -εῖν, Ion. pro ἐξάγειν, *educere*: vide ἐξάγω.

Ἐξάγιον, ου, τὸ, *ſextula*: pondus pende[…] ſcrupula. Th. ἕξ, *ſex*, & ἄγω, *pendo*.

Ἐξάγιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſceleſtiſſimus*: ab ἐ[…] ἄγος, vel ἄγος, εος, τὸ, *ſcelus*.

Ἐξάγνυμι, *frango, rumpo*: ab ἐξ & ἄγω, i[…] ἄξω.

Ἐξαγοραζόμενοι, *redimentes*: part. med. […]

Ἐξαγοράζω & ζομαι, *redimo*: f. ασω […] ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα. a. 1. ſub. […] γοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ & ἀγοράζω, em[…] ἀγορὰ, *forum*.

Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, *indicatio rei arca[…]* *confeſſio*: ab

Ἐξαγορεύω, f. εύσω, *effutio, enarro, confi[…]* ab ἀγορεύω. Th. ἀγορὰ.

Ἐξαγριόω, -ῶ, f. ώσω. p. ἐξηγρίωκα, *agr[…]* *reddo*.

Ἐξάγω, *educo*: f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. […] act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. Sic a. […] inf. ἐξαγεῖν, & ἐξαγαγεῖν. a. 2. part. […] γὼν, & ἐξαγαγὼν, όντος. Th. ἄγω, *duc[…]*

* Ἐξαγωγεὶς, τουτέστι οἱ κατὰ πόλεις ἐξά[…] φρουρὰς, *præſidiorum deductores, qui c[…]* *bibus præſidia deducunt*.

Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *eductio, exportatio*: &

Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, & τὰ ἐξαγώ[…] *merces, quæ exportantur*: ab ἐξάγω, e[…] Th. ἄγω, *duco*.

Ἐξαγώνιος, & ἑξάγωνος, *ſexangulus*.

Ἐξάδελφος, ου, ὁ, qui natus eſt ex ἀδελ[…] vel ἀδελφῆς.

Ἐξάδιος, ου, ὁ, nomen proprium viri.

* Ἐξαδυνατέω, *elangueo*.

Ἐξαετὴς, έος, & ἐξαέτης, ου, pro quo & ἑξ[…] ου, *ſexennis*: &

Ἐξαετὶς, ίδος, ἡ, & Poët. *ſexennis*: ex ἕξ, & ἔτος, εος, *annus*.

Ἔξαιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *exſanguis*.

Ἐξαίνυτο, *abſtulerat*: 3. ſing. imperf. […] ἐξαίνυμαι, *eximo*: ab ἐξ & αἴνυμαι, *ca[…]*

Ἐξαιρέθησαν, *expugnati ſunt*: 3. pl. a[…] ind. paſſ. Ion. verbi ἐξαιρέω, quod vid[…]

Ἐξαιρεῖσθαι, præſ. paſſ. inf. ἐξαιρεῖται […] ſing. præſ. ind. paſſ. ab eod. th.

Ἐξαίρετον, Poët. *eximiè, ſupra modum*, […] *mirè*: ab

Ἐξαίρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, *eximius, ſelectus*: &

* Ἐξαιρέτως, *maximè, præcipuè*.

Ἐξαιρεύμην, Dor. & Ion. pro ἐξῃρούμη[…] ſing. imperf. paſſ. ab

Ἐξαιρέω, *eximo, tollo, evello, ſeligo, everto*; […] σω p. ἐξῄρηκα. a. 2. act. ἐξεῖλον. a. 2. in[…] rat. ἔξελε. a. 2. m. ἐξειλόμην, ου, ετο, […] *navem exoneravi*: a. 2. ſub. m. ἐξέλω[…] a. 2. inf. m. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, […]

Ἐξαίρω, *tollo, effero*: f. ἐξαρῶ, & in 2. ἐξαρεῖτε. præt. ἐξῆρκα. præt. paſſ. ἐξῆ[…] a. 1. paſſ. ἐξήρθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξα[…] ῇς, ῇ, *tollatur*: ab ἐξ & αἴρω, *tollo*.

Ἐξαίσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *iniquus, indecens*: a[…] & αἶσα, *ſors*.

Ἐξαιτέομαι, -οῦμαι, *expeto, poſtulo*: & ſivè, *expoſcor ad pœnam*: f. ήσομαι. […] m. ἐξῃτησάμην, ω, ατο· ab

Ἐξαιτέω, *depoſco, expoſco ad quæſtionem*, ἐξ & αἰτέω, *peto*.

Digitized by Google

Ἐξαίτησις, εως, ἡ, *poſtulatio ad quæſti[…]*

vel [illegible]; *deprecatio pro reo:* à p. paſſ. [illegible].

[illegible], Dor. pro

[illegible], *repentè:* adv. & Poët. ἐξάπίνης, [illegible] & αἴφνης, *ſubitò:* quod ab ἄφνω, per [illegible] pro ἀφανῶς, *ſubitò:* adjecto ς, quod [illegible] priv. & φαίνω, *oſtendo.*

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ, *repentinus:* ab ἐξ-[illegible], quod vide.

[illegible], a. 1. part. act. ab

[illegible], (quod & ἐξακέομαι) *medeor:* fut. [illegible] p. [illegible] ab ἐξ & ἀκέομαι, *ſano.*

[illegible], adv. *ſexies.* Th. ἕξ, *ſex.*

[illegible], *ſexaginta millia;* ab ἑξάκις, [illegible], *decem.*

[illegible]χίλιοι, *ſex millia;* ab ἕξ, *ſex,* & χί-[illegible], *mille.*

[illegible], -ῶ, *ſequor:* cum. dat. fut. ήσω, [illegible]. ab ἐξ & ἀκόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, [illegible], *comes.*

[illegible] & ἐξακονάω, *exacuo.*

[illegible], αι, α, *ſexcenti.* Th. ἕξ, *ſex.*

[illegible], ῦ, *ſexcenteſimus:* ab eod. th.

[illegible], ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui facile exaudiri* [illegible].

* [illegible], *exaudio.*

[illegible], *diripior, populor:* f. ἐξαλαπάξω, [illegible] & λαπάζω, ſeu λαπάσσω, f. ξω.

[illegible], *vaſtare:* a. 1. inf. act. ejuſd.

[illegible], Dor. pro ἐξήλατο, *exiluit:* a. 1. [illegible] 3. ſing. verbi ἐξάλλομαι, quod vide.

[illegible], *evitare:* a. 1. inf. m. pro ἐξα-[illegible], per Sync. ab ἐξ & ἀλεύω, idem [illegible] Th. ἀλέω, *vito:* f. έσω. p. ἤλεκα.

[illegible], ου, τὸ, *unguentarium vas:* ab ἐξα-[illegible], *ungo, deleo:* quod vide.

[illegible], a. 1. inf. paſſ. ab

[illegible], *unguentum abſtergo, deleo, oblitero,* [illegible] *ungo:* f. ψω. p. ἐξήλειφα. a. 1. [illegible] ἐξαλείφθην. ab ἐξ & ἀλείφω, *ungo.*

[illegible], ας, ε, ejuſd. a. 1. opt. Æol.

[illegible], Poët. 3. ſing. a. 1. act. Ion. vel [illegible] pro ἐξήλλαξεν, ab

[illegible], f. ξω. p. χα. *immuto, differo.* Th. [illegible], *muto.*

[illegible], ου, *exſilio:* f. ἐξαλοῦμαι, a. 1. [illegible], ω, αῖ. Th. ἅλλομαι, *ſalio.*

[illegible], *clarus, præſtans, è numero exemptus.*

[illegible], f. ώσω, p. ἐξηλλοτρίωκα, *alieno,* [illegible].

[illegible], *pecco, aberro; peccare facio:* a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν. ab ἐξ & ἁμαρτάνω. [illegible] p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

[illegible], impert. Ion. ab

[illegible], *immuto:* ab ἐξ & ἀμείβω, *com-muto:* f. ψω. p. ἤμειφα.

[illegible], id quod ἀμελέω, *negligo:* q. vide.

[illegible], *HEXAMETER, verſus ſex pe-*[illegible], ab ἕξ, *ſex,* & μέτρον, *menſura.*

[illegible], ου, ὁ ϗ ἡ. *ſemeſtris,* -ον, *ſemeſtre.*

[illegible], *regreſſus,* a. 2. part. act. ab

[illegible], f [illegible], *emergo, detrecto:* quod ab ἐξ, ἀνὰ, & δύω vel δῦμι, *ſubeo.*

[illegible], *conſumo:* ab ἐξ & ἀναλίσκω, *ab-ſumo:* quod ab ἀνὰ & ἁλίσκω, *capio:* f. ἀ-[illegible] p. [illegible], & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων.

[illegible], ejuſd. a. 1. part. paſſ.

[illegible], εως, ἡ, *reſurrectio;* ab ἐξανίστη-[illegible] quod vide.

Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστὰς, a. 2. part. act. ab eod. verbo.

Ἐξαναστήσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. inf. verbi præced.

Ἐξανατέλλω, *exorior:* f. ἐξανατελῶ. ab ἐξ, ἀνὰ, & τέλλω, *orior, ſum.*

Ἐξανδραποδίζομαι, f. ίσομαι, *mancipo, expungo.*

Ἐξανδραποδιεύμενοι, Ion. & Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, *in ſervitutem abſtracturi:* f. 1. part. m. à præced.

Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, *direptio in ſervitutem:* ab ἐξ & ἀνδραποδίζω· hoc ab ἀνδράποδον, *mancipium:* ex ἀνὴρ, *vir,* & πὺς, *pes.*

Ἐξανέδυσαν, *egreſſæ ſunt:* 3. pl. a. 2. act. ab ἔδυν, vel a. 1. ab ἔδυσα, in ἐξαναδύω. q. v.

Ἐξανέστην, a. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.

Ἐξανέτειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, quod vide.

Ἐξανέχω, *emineo, aſſurgo:* ab ἐξ, ἀνὰ, & ἔχω, *habeo.*

Ἐξανῆκεν, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, *emitto:* ab ἐξ, ἀνὰ, & ἵημι, *mitto.*

Ἐξανθέω. f. ήσω, *effloreſco, pullulo, erumpo,* interdum *defloreſco;* ab ἐξ & ἀνθέω, *floreo.* Th. ἄνθος, *flos.*

Ἐξανθίζω, f. ίσω, *floridis coloribus tingo:* ab eod.

Ἐξανίσταμαι, *exurgo:* vide ἐξανίστημι, undè &

Ἐξανιστάναι, *funditùs evertere:* præſ. inf.

Ἐξανίστατο, ἀσθω, præſ. imperat. paſſ. ἐξαναστὰς, ἀντος, a. 2. part. act. ab

Ἐξανίστημι, *excito, ſurgo:* f. ἐξαναστήσω, a. 1. ἐξανέστησα. a. 2. ἐξανέστην, ης, η. ab ἐξ, ἀνὰ, & ἵστημι, *ſto.*

* Ἐξάντης, ὁ ϗ ἡ, *indemnis, integer.* q. ἔξω τῆς ἄτης, Plut. in Phædro.

Ἐξαντλέω, -ῶ, *exhaurio, EXANTLO:* ab ἀντλέω, *haurio.* Th. ἄντλος, *ſentina.*

Ἐξανύω, id quod ἀνύω, *perficio:* f. σω. p. ἤνυκα. Dicimus & ἀνύτω, & ἀνύτω.

Ἐξάξω, f. 1. ind. verbi ἐξάγω, *educo.*

Ἐξαπαλᾶν, præſ. inf. ab ἐξαπαλάω, q. v.

Ἐξαπάτας, *blanditias,* acc. pl. ab ἐξαπάτη.

Ἐξαπατάω, -ῶ, *ſeduco, decipio:* præſ. imperat. ἐξαπάτα, -α, -άτω, -άτω. f. ήσω. p. ἐξηπάτηκα. a. 1. ἐξηπάτησα. a. 1. ſub. ἐξαπατήσω, ης, η, ab ἐξ & ἀπατάω, *fallo.*

Ἐξαπάτη, ης, ἡ, *fallacia, deceptio:* ab eod.

Ἐξαπατῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξαπάτησε, 3. ſing. a. 1. act. Ion. ἐξαπατήσειν, f. 1. inf. act.

Ἐξαπατίσκω, Poët. idem quod ἐξαπατάω.

Ἐξαπατίσκων, *fallens:* ejuſd. præſ. part.

Ἐξαπατῶντι, *decipiunt:* Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. pl. præſ. ab ἐξαπατάω, quod vide.

Ἐξαπάφοιτο, 3. ſing. præſ. opt. *imponet:* ab

Ἐξαπάφω, *decipio:* ab ἐξ & ἀπάφω, ſeu ἀπαφῶ, *decipio:* Poët. pro ἀπατάω.

Ἐξαπέστειλα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐξαποστέλλω, vide ἀπέσταλκα.

Ἐξάπινα, *repentè:* adv. dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης, quod vide.

Ἐξαπιναῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem cum ἐξαιφνίδιος, idem cum αἰφνίδιος, *ſubitus, improviſus,* ex α priv. & φαίνω, *oſtendo.*

Ἐξαπιναίως, *repentinò:* adv. à voce ſuperiori.

Ἐξαπίνας, Dor. pro

Ἐξαπίνης, *ex improviſo:* Poët. pro ἐξαίφνης. q. ex α priv. & φαίνω, *in lucem profero.*

Digitized by Google

Ἐξα-

Ἐξαπλήσιος, η, ον, Ion. pro ἐξαπλάσιος, *ſeſcuplo major.* Th. ἕξ, *ſex.*
Ἐξαπλόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐξήπλωκα, *explano, explico.*
Ἐξαποδίωμαι, *expellam*: præſ. ſub. ab
Ἐξαποδίωκω, quod ab ἐκ, ἀπὸ, & διώκω, *expello.*
Ἐξαπόλλυμι *funditùs perdo*: & ἐξαπόλλυμαι, *emorior, pereo*: ab ἐξ, ἀπὸ, & ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέω. p. ὤλεκα, præt. m. ὦλα.
Ἐξαπολοίατ', Ion pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. ab ἐξαπωλόμην, a. 2 m ejuſd. verbi.
Ἐξαπορέομαι, -οῦμαι, *prorſus hæreo, & quò me vertam neſcio*: f. ήσομαι. a. 1. paſſ. ἐξηπορήθην. a. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐξ, α, & πείρω, *tranſeo.*
Ἐξαπορέω, *deſtituo, ad indigentiam redigo.*
Ἐξαποστέλλω, *abiego*: f. λῶ, p. ἐξαπέσταλκα. a. 2. ἐξαπέστειλα. ab ἐξ, ἀπὸ, & στέλλω, *mitto.*
Ἐξάπτω, *adnecto, oppendo*: ab ἐξ & ἅπτω, *necto*: f ψω, p. ἧφα
Ἐξάπωλον, ου, (ſubaudi ζεῦγος, *jugum*) *à ſex equis tractum.*
Ἐξαραιρημένος, Ion. & Att. pro ἐξῃρημένος, *emptus, eximiè ſelectus*: perf. part. paſſ. ab ἐξαιρέω, quod vide.
Ἐξαραίρηται, Ion. pro ἐξῄρηται, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſd. verbi.
Ἐξάρατο, 3. ſing. a. 1 m. Dor. vel Ion. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, *tollo, ſuſcipio*: f. αρῶ. a. 1. ἦρα. Th. αἴρω.
Ἐξαργυρίζομαι, *pecuniâ vendo*, vel *permuto*; ab ἐξ & ἄργυρος, *argentum.*
Ἐξαργυρισάμενος, a. 1. part. m. ejuſd.
Ἐξαργυροῦν, *redigere in pecuniam ſignatam*: inf. præſ. ab
Ἐξαργυρόω, *ære æſtimo.* Th. ἄργυρος, *argentum.*
Ἐξαριθμέω, *enumero, ſuppeto*: f. ήσω. a. 1. part. m. ἐξαριθμησάμενος. ab ἐξ & ἀριθμός.
Ἐξαρκεῖν κτεάτεσσιν, *ſufficientèr abundare fortunis*: i. e. tantum poſſeſſionum habere, quantum ad vitam ſuſtentandam nobis ſufficit. Ἐξαρκεῖν τοῖς φίλοις, *amicis ſubvenire.* Th. ἀρκέω, *ſufficio.*
Ἐξαρκούντως, *ſufficientèr, ſatis*: ab ἐξ & ἀρκέω.
Ἐξαρνέομαι, idem quod ἀρνέομαι, *nego.*
Ἐξαρνησάμενος, ejuſd. a. 1. part. m.
Ἐξαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui aliquid negat.* Th. ἀρνέομαι, *nego.*
Ἐξαρπάζω, f. άσω. p. ἐξήρπακα, *diripio, aufero.*
Ἐξαρτις, εως, ἡ, *evulſio.*
Ἐξαρτάομαι, *dependeo*: ab
Ἐξαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *ſuſpendo, annecto, devincio, attollo.* Th. ἀρτάω, *appendo.*
Ἐξαρτίζω, *abſolvo, præparo*: f. ίσω. p. ἐξήρτικα. a. 1. ἐξήρτισα. a. 1. inf. ἐξαρτίσαι. perf. paſſ. ἐξήρτισμαι, & part. ἐξηρτισμένος, *perfectè inſtructus*: ab ἐξ & ἀρτίζω, *perficio.* Th. ἄρτιος, *perfectus, integer.*
Ἐξαρτυμένοι, *inſtructi*: Ion. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. paſſ. ab
Ἐξαρτύω, idem quod th. ἀρτύω, *inſtruo, adorno*: f. ύσω, p. κα.

Ἐξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio*, idem qu[od] πάλιν, cum quo junctim ſæpe legitur.
Ἔξαρχος, ου, ὁ, *inceptor, princeps, præ[cen]tor*: undè Angl. exarch. &
Ἐξάρχω, idem ac ſimplex ἄρχω, *incipio, a[u]ſpicor*: ab ἐξ & ἀρχὴ, *initium, princip[a]tus.*
Ἑξὰς, άδος, ἡ, *numerus ſenarius*: num[mus] *æreus Siculus.* Th. ἕξ, *ſex.*
Ἐξασθενέω, -ῶ, *viribus deficio*: f. ήσω.
Ἐξασθενίζω, *debilito.*
Ἐξασκέω, f. ήσω, *exerceo, exorno, perpo[lio]* Th. ἀσκέω, *exerceo.*
Ἐξαστίας, villos vocant pannorum texti[li]um: fortè ab ἐξέσθαι, a ξέω, *rado, c[o]mino.*
Ἐξαστράπτω, *emico, refulgeo*: f. ψω. p. ἐ[ξή]στραφα. ab ἐξ & ἀστράπτω, *fulguro.*
Ἐξατιμάζω, f. άσω, *infamo, parvi facio.*
Ἐξατιμόω, f, ώσω, *deſpicio.*
Ἐξαυαίνω, id. quod αὐαίνω, *arefacio.* T[h.] αὔω.
Ἐξαυδα, *dic*, præſ. imperat. ab
Ἐξαυδάω, *eloquor*: f. ήσω. ab ἐξ & αὐδά[ω] *loquor.* Th. αὐδὴ, *vox.*
Ἐξαυτῆς, *eodem momento, continuò, ſtati[m]* q. ab ἐξ & αὐτῆς, (ſc. ὥρας.) Th. αὐτ[ὸς] *ipſe.*
Ἐξαῦτις, pro quo αὖτις, *rurſus, denuo,* a[d] Th. eſt, αὖ, *rurſus.*
Ἐξαφίημι, *omitto, dimitto.*
Ἐξαφύω, *exhaurio.* Th. ἀφύω, *haurio.*
Ἐξέβαλον, ες, ε, *profligavi*, a. 2. ind. ve[rbi] ἐκβάλλω, *ejicio*: quod vide.
Ἐξέβαν, per Sync. pro ἐξέβησαν, *exier[unt]* 3. pl. a. 2. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω. ἐκ & βαίνω, *eo*: f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.
Ἐξεβιάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκβιάζομ[αι] *vi adigo.* Th. βία, *vis.*
Ἐξεγείρομαι, *exurgo*: &
Ἐξεγείρω, *excito, ſuſcito*: f. ἐξεγερῶ. p. ἐξ[ε]γήγερκα. a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐξ & ἐγείρω, [ex]cito.
Ἐξεγένοντο, *procreati ſunt*, 3. pl. ab ἐξεγεν[ό]μην, a. 2. m. verbi ἐκγίνομαι. ab ἐκ & γ[ί]νομαι, *naſcor*, quod vide.
Ἐξέγροντο, Ion. & Poët. pro ἐξηγείροντο, 3. [pl.] imperf. per Sync. pro ἐξηγείροντο, ab ἐξ[ε]γείρομαι, per Sync. pro ἐξεγείρομαι, *excı[to]* Th. ἐγείρω, *excito.*
Ἐξεδεχόμην, ου, ετο, *expectabam*, imperf. [m.] verbi ἐκδέχομαι. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγ[μαι]. ab ἐκ & δέχομαι, *capio, excipio.*
Ἐξεδίκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκδ[ι]κέω, *vindico*: f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a. [1.] ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, [...] a. 1. inf. ἐκδικῆσαι, ab ἐκ & δίκη, *jus.*
Ἐξέδοτο, 3. ſing. a. 2. m. ἐξεδόμην, ου, [το,] *elocavi*: verbi ἐκδίδωμι. f. ἐκδώσω. T[h.] δίδωμι, *do*; a. 2. ἔδων.
Ἐξέδρα, ας, ἡ, *EXEDRA*: ab ἐξ & ἕδ[ρα] *ſella.* Th. ἕζομαι, *ſedeo*: Undè &
Ἐξεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *loco ſuo emotus, expulſus.*
Ἐξέδυσαν, *exuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. ac[t.] verbi ἐκδύω, *exuo*: f. ἐκδύσω. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ & δύω, vel δῦμι, *ſubeo* a. 2. ἔδυν.

Digitized by Google

Ἐξίω, EXEDO. Th. ἔδω.

Ἔξεν, radebat: 3. ſing. imperf. verbi ξέω, rado: f. ξέσω.

Ἐξεθαμβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκθαμβέομαι, -ῶμαι, expaveſco, attonitus ſum: ab ἐκ & θάμβος, ſtupor, favor.

Ἐξέθεντο, expoſuerunt: 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἐξέθεμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι.

Ἐξέθλιψα, expreſſi, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, tero.

Ἐξέθορε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθρώσκω, proſilio: ab ἐκ & θόρω, ſeu θορέω, ſalio.

Ἐξέθρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἐξεθρέψατο, eduxit: 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐκτρέφω. ab ἐκ & τρέφω. f. θρέψω, alo, nutrio.

Ἔξει, pro ἔξιθι, Att. EXI. præſ. imperat. ab ἔξειμι, ϛ. ab ἐξίω, EXEO, ab ἐξ & ἴω, eo.

Ἕξει, habebit: 3. ſing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. ſub. σχῶ.

Ἑξείης, Poët. pro ἑξῆς, deinceps, ordine; adv. ab ἔχω.

Ἐξεικάζω, ſimilem reddo: ab εἰκάζω.

Ἐξῄκαστο, aſſimilis erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἐξεικάζω.

Ἐξεικονίζω, f. ίσω, p. ἐξεικόνικα, fingo.

Ἐξεῖλε, 3. ſing. a. 2. act. ἐξείλετο, 3. ſing. a. 2. m. ab ἐξαιρέω, vide ἐξελόμην.

Ἐξείλκυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, extraho. Th. ἕλκω, traho.

Ἐξειλόμην, ου, ετο, exemi, a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, eximo: f. ήσω. ab ἐκ & αἱρέω, capio, f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐξεῖναι, vel ἐξιέναι, exeo, egredior, præſ. inf. Ἐξείναι a. 2. act. ἐξῆον, ες, ε. a. 2. part. Ἐξῄεσαν, ίσας. a. 1. Att. ἐξῄεσα, egreſſus ſum: ab ἐξ & εἶμι, vel ἵημι, eo.

Ἐξεῖναι, licere, fas eſſe, præſ. inf. ab ἔξεστι, imperſ. ab ἐξ & εἰμὶ, ſum.

Ἐξένισα, hoſpitio excepi, a. 1. ind. verbi ξενίζω, pro ξενίζω. f. σω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, & Poët. ξεῖνος, hoſpes.

Ἐξεῖπα, dixi, a. 1. act. &

Ἐξείπω, ἐξεῖπε, ἐξείπω, ἐξειπεῖν, ἐξειπών, a. 2. act. &

Ἐξείπω, dicam, a. 1. ſub. act. ab ἐξεῖπω. ab ἐκ & ἔπω, dico: a. 1. εἶπα.

Ἐξειργασμένος, η, ον, perf. part. paſſ. ab ἐξεργάζομαι, elaboro: f. άσομαι. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.

Ἐξείργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι, cobiberi: ab ἐξείργω, f. ξω, p. χα, cobibeo, excludo. Th. εἴργω, arceo.

Ἐξειρύσαι, Ion. & Poët. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. ab ἐρύω, traho: f. σω.

Ἐξείρω, f. ἐξερῶ, EXERO. Th. εἴρω, necto.

Ἐξείς, qui emiſit, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, emitto: a. 2. ἐξῆκα. ab ἐξ & ἵημι, mitto: f. ἥσω.

Ἕξεις, habebis, Dor. ἑξεῖς, 2. ſing. f. 1. verbi ἔχω, habeo: f. ἕξω. imperf. εἶχον.

Ἔξεισι, prodit, 3. ſing. præſ. ab ἔξειμι. Th. εἶμι: a. 2. ἴον.

Ἐξεκαύθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ἐξεκαύθην, verbi ἐκκαίω, exuro: f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα, ab ἐκ & καίω, uro: a. 2. ἔκαον.

Ἐξεκέντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, tranſfigo: f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα, ab ἐκ & κεντέω, pungo.

Ἐξεκένωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, exinanio. Th. κενὸς, vacuus.

Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, congrego: ab ἐξ & ἐκκλησιάζω. Th. καλέω, voco.

Ἐξεκλάσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐξεκλάσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκλάω, defringo: f. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι: ab ἐκ & κλάω, frango.

Ἐξεκλείσθην, ης, η, excluſus ſum: a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκλείω, excludo: f. είσω, p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα, perf. paſſ. ἐκκέκλεισμαι, σαι, σται. ab ἐκ & κλείω, claudo.

Ἐξέκλεψεν, furatus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω. ab ἐκ & κλέπτω, furor: f. ψω. p. φα. p. m. κέκλοπα.

Ἐξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, deflecto, quod vide, & ἐξέκλιναν, 3. pl. a. 1.

Ἐξεκόλαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exculpo, tundendo eximo: ab ἐκ & κολάπτω, tundo, excavo: f. ψω, p. κεκόλαφα.

Ἐξελάαν, Poët. τοῦ α Epentheſi pro ἐξελᾶν, præſ. inf. verbi ἐξελάω, expello, quod vide. hinc 3. pl. præſ. ἐξελάωσι· ab ἐξ & ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, agito.

Ἐξέλαθον, & Poët. ἐκλέλαθον, a. 2. verbi ἐκλήθω & ἐκλανθάνω, oblivviſci facio. Th. λήθω, lateo, f. λήσω.

Ἐξελάλησα, a. 1. ab ἐκλαλέω, effutio.

Ἐξελάμβανε, 3. ſing. imperfect. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, capio.

Ἐξελάωσι, expellunt, 3. pl. præſ. ind. verbi ἐξελάω, quod vide.

Ἐξελάσαι, a. 1. inf. ἐξελάσας, qui abegit, a. 1. part. ἐξέλασε, 3. ſing. a. 1. ind. verbi ἐξελαύνω.

Ἐξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio: &

Ἐξέλασις, εως, ἡ, expulſio, diſceſſus. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

Ἐξέλασσεν, Poët. & Ion. pro ἐξέλασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, expello: ejuſd.

Ἐξελαχόμησας, fodiſti, 2. perſ. a. 1. ἐκλαχομέω.

Ἐξελαύνουσι, 3. pl. ind. præſ. ab

Ἐξελαύνω, expello, conflo, facio. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

Ἐξελάω, f. σω, & Att. ἐξελῶ, p. ἐξήλακα, & Att. ἐξελήλακα, Poët. pro ἐξελαύνω, expello, abigo. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἔξελε, erue, a. 2. imperat. act. ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus & ἔξελε pro ἐξεῖλε, Ion. & ἔξελον pro ἐξεῖλον, a. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελών. a. 2. part. ab ἐξ & αἱρέω, capio.

Ἐξελέγχομεν, 1. pl. præſ. ind. act. & ἐξελεγχέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. ab

Ἐξελέγχω, redarguo, convinco, f. γξω. p. ἐξελήλεγχα. a. 1. ἐξήλεγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐξ & ἐλέγχω, arguo, f. ξω.

Digitized by Google

'Εξέιλθ', *delegit*, 3. ſing. a. 2. m. Ion. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω. vide ἐξειλόμην.

'Εξελέξω, *elegeris*, 2. ſing. a. 1. m. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, *dico*, *eligo*, f. λέξω. p. λέλεχα.

'Εξελέσθαι, *eripere*, a. 2. inf. m. ab ἐξαιρέω, *eximo*, *tollo*. a. 2. ἐξεῖλον. ab ἐξ & αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

'Εξελεύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, *egredior*: ab ἐξ & ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

'Εξεληλάκεσαν, *expulerunt*, Ion. & Att. pro ἐξηλάκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. verbi ἐξελάω. Th. ἐλαύνω, *agito*.

'Εξελήλυθα, *exii*, præt. m. Att. inf. ἐξεληλυθέναι, & part. ἐξεληλυθώς· ab ἐξέρχομαι. vide ἐξελεύσομαι.

'Εξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι, ab ἐξ & ἔρχομαι, *venio*.

'Εξελθὸν, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eod. verbo & th.

'Εξέλθω, a. 2. ſub. & 1. pl. ἐξέλθωμεν. ἐξέλθωσι, 3. pl. ἐξελθὼν, a. 2. part. ejuſd.

'Εξέλιπεν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, *derelinquo*: ab ἐκ & λείπω, *linquo*: f. ψω. e. 2. ἔλιπον.

'Εξελκύω, f. ύσω, &

'Εξέλκω, *abſtraho*, *extraho*: imperf. ἐξεῖλκον. f. ἐξέλξω. præſ. part. paſſ. ἐξελκόμενος, *abſtractus*: ab ἐξ & ἕλκω, *traho*.

* 'Εξέλκωσις τῶν ὀνύχων, *unguium fidicatio*.

'Εξελόμην, *diripui*, pro ἐξειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἐξαιρέω, ἐξελόμενος, *abſolutè*, *navem exoneans*, ab ἐξ & αἱρέω, *capio*: f. ήσω. a. 2. εἷλον.

'Εξελεν, pro ἐξεῖλον, *eripui*, a. 2. ind. Ion. ejuſd. verbi ἐξελοῦ, a. 2 imperat. m.

'Εξελῶ, *eximam*, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω. ἐξέλωμαι, a. 2. ſub. m. Th. αἱρέω, *capio*. a. 2. εἷλον.

'Εξελῶσι, *expellent*, eſt f. 1. Att. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελάω vel ἐλαύνω, *abigo*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

'Εξέμαξα, ας, ε, a. 1. ind act. verbi ἐκμάσσω, *abſtergo*: imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.

'Εξέμεν, & ἐξέμεναι, *emiſiſſe*, Ion. & Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἔξειμι. a. 2. ἐξῆν. ab ἐξ & ἵημι, *mitto*.

'Εξέμεν, *ſervare*, f. 1. inf. Ion. pro ἕξειν, verbi ἔχω, *teneo*: f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

'Εξεμέω, f. έσω, *evomo*. Vide ἐμέω.

'Εξεμπωλημένος, η, ον, *venditus*, Ion. pro ἐξεμπεπωλημένος, perf. part. paſſ. verbi ἐξεμπωλέομαι. Th. πωλέω, *vendo*.

'Εξεμυκτηρίσω, *ſubſanno*, *irrideo*. ἐξεμυκτήρισα, a. 1. ind. Th. μυκτὴρ, *naris*.

'Εξεναίρω, f. αρῶ, id. ac th. ἐναίρω, *interficio*.

'Εξεναντίας, adv. & diviſim ἐξ ἐναντίας, *ex adverſo*, *adverſum*: ab ἐναντίος, idem ac ἀντίος, *adverſus*, quod ab ἀντὶ, *pro*

'Εξεναρίζω, f. ίξω, idem ac ſimplex ἐναρίζω, & th. ἐναίρω, *interficio*.

'Εξενάριξε, *interfecit*, ejuſd. a. 1. ind.

'Εξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, *effe*
promo. f. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a.
imperat. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξεν
κας, αντος. a. 2. ind. act. ἐξένεγκον, ες,
ab ἐκ & φέρω, *fero*.

'Εξενεῖκαι, Poët. pro ἐξενέγκαι, a. 1. inf. ἐξενείκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. ejuſd

'Εξένευσε, *ſubduxit*, a. 1. act. ab ἐκνεύω, ευσω, *enato*, *elabor*. Th. νέω, *inno*.

'Εξενεχθεὶς, εντος, & Ion. ἐξενειχθεὶς, ε
a. 1. part. paſſ. ἐξενεχθήσομαι, η. ἐλα
1. ind. paſſ. ab ἐκφέρω, vide ἐξενέγκατε.

* 'Εξενεχυράζω & ἐξενεχυριάζω, *pignus ca*
Diog. Laërt. in Menipp.

'Εξενηνειγμένος, η, ον, Ion. pro ἐξενηνεγμ
exportatus, perf. part. paſſ. verbi ἐκφ
effero. Th. φέρω.

'Εξενήνοχα, ας, ε, & in 1. pl. ἐξενηνόχαμ
p. m. ejuſd.

'Εξένηψα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐκνήφω, q

'Εξένθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, *exeas*, 2. ſi
a. 2. opt. ἐξενθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα,
2. part. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρ
μαι, *venio*. Sic ἐξενθὼν, pro ἐξελθὼν.

'Εξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξεν
hoſpitio recipio: f. ίσω, p. ἐξένικα.
ξένος, *hoſpes*.

'Εξεῖτο, *exemerunt*: 3. pl. a. 2. m. v
ἐξίημι. a. 2. m. ἐξέμην. Th. ἵημι,
to.

'Εξέπαρθον, & per Metath. ἐξέπραθον, a.
ind. act. verbi ἐκπέρθω, *devaſto*: f.
ab ἐκ & πέρθω, *vaſto*.

'Εξέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, c
do: f. ἐκπτώσω. p. ἐκπέπτωκα. a. 1.
πεσα. a. 2. ſub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in 3.
ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. π
τω.

'Εξεπέτασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi
πετάννυμι, *expando*: f. άσω. ab ἐκ &
τάω, ſeu πετάννυμι, f. σω, *pando*,
plico.

'Εξέπιπτε, 3. ſing. imperf. verbi ἐκπίπτω,
cido. Th. πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι,
πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

'Εξεπίσταμαι, σαι, ται, *probè novi*, *ca*
præſ. ind. ab ἐξ & ἐπίσταμαι, *ſcio*: f. ἐ
στήσομαι, quod ab ἐπὶ & ἵστημι, *ſcio*.

'Εξεπίσται, Ion. pro ἐξεπίστασαι, vel ἐξ
στῃ, *ſcis*: 2. ſing. præſ. ejuſd.

'Εξεπίτηδες, *conſultò*, *datâ operâ*, adv. a
& ἐπιτηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *idoneus*, *aptus*.

'Εξεπλάγην, ης, η, & in 3. pl. ἐξεπλάγησ
a. 2. ind. paſſ. ab ἐκπλήσσω, *perce*
f. ξω. ab ἐκ & πλήσσω, vel -ττω, *perc*
f. ξω.

'Εξέπλει, 3. ſing. imperf. verbi ἐκπλέω, *na*
vigo: f. εύσω. ab ἐκ & πλέω, *navigo*.
1. m. ἐξεπλευσάμην.

'Εξεπλήσσοντο, *percellebantur*, 3. pl. imp
paſſ. verbi ἐκπλήσσω, *percello*, quod vid

'Εξεπόνασα, Dor. pro ἐξεπόνησα, *elabora*
a. 1. ind. act. verbi πονέω, *laboro*. T
πένομαι.

'Εξεπράθομεν, *deprædati ſumus*, 1. pl. a.
act. ἐξέπραθον, per Metath. pro ἐξέπαρθ
a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω. Th. πέρ
vaſ

Digitized by Google

[illegible] f. 2. [illegible].

[illegible], *evolavit*, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπ-[illegible], f. [illegible], a. 2. ἐξίπλην, ab ἐξ & [illegible], *volo*, *as*.

Ἐξέρω, *evulgo*.

[illegible], ατος, τὸ, *vomitus*. ab

[illegible], *evacuo*, *expromo*: f. άσω. p. ἐξήρα-[illegible] Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*.

[illegible]άζομαι, *abſolvo*, *perficio*; item *everto*, [illegible]: f. άσομαι, p. ἐξείργασμαι. ab ἐξ & [illegible]άζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

[illegible], ejuſd. a. 1. part. paſſ. n. g.

[illegible]ασία, ας, ἡ, *elaboratio*, *abſolutio*.

[illegible]ασμένος, Ion. pro ἐξειργασμένος, *fac-*[illegible] perf. part. ab ἐξεργάζομαι.

[illegible]ικὸς, ῦ, *ad perficiendum idoneus*: ab [illegible]ζομαι, quod vide.

[illegible], *interrogabat*: 3. ſing. imperf. [illegible]

[illegible], idem quod ἐξερέω, *eloquor*, *per-*[illegible]: item *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

[illegible], *proſterno*, *everto*. Th. ἐρείπω, [illegible].

[illegible], 3. ſing. a. 1. act. ejuſd.

[illegible], & ἐξέρομαι, pro quo ἐξείρομαι, [illegible] Ion. *interrogo*, *ſciſcitor*: ab ἐξ & [illegible], *dico*. Th. εἴρω, idem.

[illegible], *interrogabant*, ejuſd. 3. pl. im-[illegible].

[illegible], *penitùs ſcrutor*: f. ήσω. p. ἐξερεύ-[illegible] a. 1. ἐξερεύνησα. ab ἐξ & ἐρευνάω, f. [illegible], *indago*, *veſtigo*.

[illegible], *dico*, vel *eloquor*: item *perquiro*: ab ἐξ & ἐρέω, idem quod th. εἴρω, *di-*[illegible].

[illegible], -ῶ, f. ώσω, *devaſto*.

[illegible], a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem quod th. ἐρείπω, *cado*, *everto*: f. ψω. a. 2. [illegible].

[illegible], f. ψω. p. ἐξήρεφα, *erepo*, *prorepo*; [illegible] *facio*. Pſ. civ. 22.

[illegible], *erupit*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἐκ & ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω. a. 2. ἐῤῥάγην.

Ἐξέρυσ', pro ἐξέρυσε, *extraxit*, a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. ab

[illegible], *extraho*. Th. ἐρύω, f. σω, *traho*.

Ἐξέρχομαι, *exeo*, *egredior*, imperf. ἐξηρχό-μην, ε, ετο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξ-[illegible], ες, ε. a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω. a. 2. ſub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 2. part. ἐξελθὼν, ῦσα, όν. p. m. ἐξήλυθα, & Att. ἐξελήλυθα. pluſq. p. ἐξεληλύθειν, [illegible]. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἔξεσε, 3. ſing. a. 1. verbi ξέω, *rado*: f. [illegible], p. ἔξεκα.

Ἐξεσία, ας, ἡ, & Ἐξεσίη, ης, ἡ, *legatio*: ab ἐξ & ἵημι, *mitto*.

Ἔξεσις, εως, ἡ, Ion. & Poët. pro ἔξωσις, *ex-pulſio*: παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, *eji-cere*.

[illegible], perf. act. verbi ἐκσκλέω, *exare-facio*: quod ab ἐκ & σκλέω, pro σκελέω, per Sync. idem quod σκέλλω, *exſicco*, *arefacio*.

[illegible], 1. ſing. vel 3. pl. imperf. ἐξέσμα-

ω, -ων, verbi ἐκσμάω, *extergo*: ab ἐκ & σμάω, ſeu σμέω, *abſtergo*.

Ἐξέσπασε, *retraxit*: 3. ſing. a. 1. ind. ab ἐκσπάω, quod ab ἐκ & σπάω, *traho*: f. σω. a. 1. ἔσπασα.

Ἐξέσαι, pro ἐξέσεσθαι, f. 1. verbi ἔξεστι, *li-cet*.

Ἐξεστηκὼς, κυῖα, ὸς, *mente commotus*, *pavens*, *mutatus*, part. perf. act. ab ἐξίστημι.

Ἐξέστην, ης, ἡ, *perculſus fui*: a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, & ἐξιστάω, *obſtupefacio*: f. ἐκστήσω. quod ab ἐξ & ἵστημι, *ſto*.

Ἔξεστι, *licet*, imperſ. ab ἔξειμι, inuſ. quod eſt ab ἐξ & εἰμὶ, *ſum*: f. ἐξέσαι, pro ἐξέ-σεσθαι. ἐξὸν, part. n. g.

Ἐξέστραμμαι, ψαι, πται, *everſus fui*: perf. paſſ. ab ἐκστρέφω, *everto*: f. ψω. p. ἐξέστρε-φα. Th. στρέφω, *verto*.

Ἐξεστρατοπεδεύσατο, 3. ſing. a. 1. m. med. verbi ἐξστρατοπεδεύω, *caſtra loco*, ſeu *pono*: ab ἐκ & στρατὸς, *exercitus*, & πέδον, *ſo-lum*.

Ἐξετάζω, *exquiro*, *examino*, *explero*, *æſtimo*, *comparo*: f. άσω, & Dor. ξω. p. ἐξήτακα. a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἐτάζω, *inquiro*.

Ἐξέταμον, *ſecuerant*, 3. pl. a. 2. verbi ἐκ-τέμνω, f. μῶ. p. ἐκτέτμηκα. ab ἐκ & τέμνω, *ſeco*: p. m. τέτομα.

Ἐξετανύσθη, *extenſus eſt*: 3. ſing. a. 1. paſſ. ab ἐκ & τανύω, idem quod τιταίνω, *ten-do*. Th. τείνω.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, -άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, *exquiſitio*: ab ἐξετάζω.

Ἐξετασμὸς, ῦ, ὁ, *quæſtio*. uſit. quoque pro *recenſione exercitus*.

Ἐξεταστέον, *inquirendum*.

Ἐξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ἐξετέλειον, *perfecerunt*, 3. pl. imperf. pro ἐξετέλεον, Poët.

Ἐξετελεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. &

Ἐξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἐκτε-λέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Ἐξετέλεσσ' pro ἐξετέλεσσε, Poët. pro ἐξετέ-λεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐξέτης, εος, ὁ & ἡ, *ſexennis*, pro ἑξαέτης. ab ἕξ, *ſex*, & ἔτος, *annus*.

Ἐξ ἔτι τῦ, *ab illo tempore*.

Ἐξετμήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἐκτέμ-νω, *excido*: ab ἐκ & τέμνω, *ſeco*: f. τεμῶ, p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον.

Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. paſſ. ab ἐκτρέπο-μαι, *averſor*: f. 2. paſſ. ἐκτραπήσομαι, *deflectam*. a. 2. paſſ. ἐξετράπην, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. ἐκτραπῶ, ῇς, ῃ, ab ἐκ & τρέπω.

Ἐξέτρω, *vulnerabatur*; 3. ſing. imperf. ab ἐκ & τρῶμι, imperf. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, *vulnero*.

Ἐξέτρωσε, 3. ſing. a. 1. verbi ἐκτιτρώσκω, *abortum facio*: ab eod. th.

Ἐξετύφλυ, *excæcabat*, 3. ſing. imperf. ab ἐκτυφλόω. Th. τυφλὸς, *cæcus*.

Ἐξευρεῖν, *invenire*, a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, *ad-invenio*.

 Ἐξεύρεσις,

Digitized by Google

Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, *inventio, lucrum*; οὐκ ἔςιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν. *nihil lucri accreſcit ex operibus eorum*, Baruci, iii. 18. Malè verſ. Angl.

Ἐξευρηκότων, gen. pl. ab

Ἐξευρηκὼς, ότος, *qui invenit*, part. perf. ejuſd.

Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, *inventum*: à perf. paſſ. verbi ſeq.

Ἐξευρίσκω, *excogito, comperio*: ab ἐξ & εὑρίσκω, idem. f. ἡσω. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐξευρόντες, ejuſd. a. 2. part. act. pl. num. vide ἐξευρεῖν.

Ἐξεφαάνθην, ης, η, *emerſi*, a. 1. ind. paſſ. pro ἐξεφάνθην, per Epenth. τοῦ α, verbi ἐκφαίνω, *emergo*. Th. φαίνω, *oſtendo*, f. νῶ, p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἐξέφαναν, *exorta ſunt*, Att. a. 1. act. pro paſſ. a. 2. ἐξεφάνησαν. ab eod. th.

Ἐξέφερον, *exportabant*. 3. pl. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἐξεφερόμεν, Ion. pro ἐξεφέρομεν, 1. pl. præſ. ind. act. ab ἐκφερέω, pro ἐκφέρω.

Ἐξέφυν, υς, υ, *natus ſum*, cum. gen. a. 2. ab ἐκ & inuſ. φῦμι, (idem ac th. φύω, *naſcor.*) undè a. 2. ἔφυν.

Ἐξέχεε, 3. ſing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, *effundo*. f. 1. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχέω. a. 1. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imperat. ἔκχεον, άτω, a. 2. pl. ἐκχέατε. imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, -ούμην. ab ἐκ & χέω, *fundo*. f. χεύσω.

Ἐξέχρησε, *ſufficit*. a. 1. Vide in ἐκχρᾶν, pro ἐξαρκεῖν, *ſufficere*.

Ἐξεχύθην, ης, η, *exii, penetravi*, a. 1. paſſ. verbi ἐκχύω, ſeu ἐκχύνω, *effundo*: f. ύσω, p. ἐκκέχυκα, ab ἐκ & χύω, *fundo*. Th. χέω, χεύσω.

Ἐξέχω, f. ἐξω. p. ἐξέσχηκα, *emineo, exto, exorior*: ab ἐξ & ἔχω.

Ἐξέψυξε, *animam efflavit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, *animam efflo*: f. ξω. ab ἐκ & ψύχω, f. ξω, *frigefacio*.

Ἐξέψω, *coquo, elixo*.

Ἐξέωσαν, Att. pro ἔξωσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, *impello*: ab ἐκ & ὠθέω, f. ὤσω, *pello*.

Ἐξήγαγε, *eduxit*: 3. ſing. a. 1. ind. Att. verb ἐξάγω, *educo*, quod vide.

Ἐξήγγειλα, ας, ε, *indicaſſem*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ. p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἐξήγειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, *excito, ſuſcito*: f. ἐξεγερῶ, p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.

Ἐξηγέομαι, οῦμαι, *expono, enarro*: *præſum, rego*; *cenſeo, differo*: imperf. ἐξηγεόμην, -ούμην, -εῖ, -ῦ, εετο, -εῖτο. f. ἐξηγήσομαι. a. 1. m. ἐξηγησάμην, ω, ατο. a. 1. part. ἐξηγησάμενος, ab ἐξ & ἡγέομαι, *duco*.

Ἐξηγέρθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξεγείρω.

Ἐξηγούμενος, η, ον, præſ. part. ἐξηγοῦνται, 3. pl. præſ. verbi ἐξηγέομαι.

Ἐξήγημα, ατος, τὸ, *enarratio, quod narratur*: &

Ἐξήγησις, εως, ἡ, *enarratio, expoſitio*: propriè divinorum & excellentium, ut ἐξηγητέα, vulgarium: &

Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, *interpres, magus, conjector* ἐξηγηταὶ, Athenis, *ſacrorum interpretes* &

Ἐξηγητικὸς, *enarrationis*: τὰ ἐξηγητικὰ, *libri Pontificiales*. Omnia à p. paſſ. verbi ἐξηγέομαι, *expono*.

Ἐξηγόρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, *redimo*: f. σω, p. ἐξηγόρακα a. 1. ſub. act. ἐξαγοράσω. ῃς, ῃ. ab ἐξ & ἀγοράζω, *emo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἐξηγορία, ιας, ἡ, *accuſatio*.

Ἐξηγρόμην, per Sync. pro ἐξηγειρόμην, *expergiſcebar, expergefactus ſum*: imperf. paſſ. ab ἐξ & ἐγείρομαι, pro ἐγείρομαι. Th. ἐγείρω.

Ἐξῄεσαν, *egreſſi ſunt*: 3. pl. a. 1. Att. ἐξῄεσα, verbi ἔξειμι, *exeo*, vel ἐξίημι. ab ἐξ & εἶμι, *eo*: a. 2. ἐξιῶν, ας, ε. præſ. inf. ἐξιέναι.

Ἐξήκειν, *exire, exitum habere*: ab ἐξ & ἥκω.

Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *ſexaginta*. Th. ἐξ, *ſex*

Ἐξηκοντατὴς, οῦ, ὁ, *ſexagenarius*.

* Ἐξηκοντάκλινος, *domus ſexaginta lectulorum*.

Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *exagito, expello*. Th. ἐλαύνω, *agito* f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα. p. ἤλακα.

Ἐξήλατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐξάλλομαι, *exilio*. Th. ἄλλομαι, *ſalio*: a. 1. m. ἡλάμην, ω, το, & per Sync. ἆλτο.

Ἐξήλατος, ου, *extenſus, extrinſecùs obductus* ab ἐλαύνω, *ductile opus facio*.

Ἐξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. &

Ἐξήλειψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἐξήλθετε, 2. pl. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, *exeo*.

Ἐξήλθον, per Sync. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejuſd.

Ἐξηλίασα, *crucifixi*: a. 1. ind. verbi ἐξηλιάζω, *crucifigo, ſole aduro*; ab ἐξ & ἡλιάζω, *ſoli expono*. Th. ἥλιος, *ſol*.

Ἐξηλλαγμένος, p. part. paſſ. ab ἐξαλλάττω, *immuto*. Th. ἀλλάττω, *muto*.

Ἐξήλυσις, Ion. & Poët. pro ἔξοδος, *exitus*: ab ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*.

* Ἐξήλθοσαν, *exierant*, 3. pl. a. 2. act. pro ἐξῆλθον, Exod. xvi. 27.

* Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, *cicuratio*.

Ἐξήμεσε, *evomuit*: a. 1. ind. ab ἐξεμέω, quod ab ἐμέω, *vomo*.

Ἐξῆν, *licebat*, verbi ἐξεῖναι, *licere*.

Ἐξήνεγκε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐκφέρω, *effero*: f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξηπάτησα, ας, ε, *decepi fruſtatus ſum, ſeduxi*: a. 1. ind. act. verbi ἐξαπατάω, idem quod th. ἀπατάω, *decipio*.

Ἐξήπαφε, *decepit*, 3. ſing. imperf. ab

Ἐξηπάφω & ἐξαπαφίσκω. Odyſſ. λ. ver. 216. Poët. id quod ἐξαπατάω.

Ἐξήπλωτο, 3. ſing. pluſq. p. verbi ἐξαπλόω, *expando, explico*: ab ἐξ & ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, & contractè ἁπλοῦς, *ſimplex*.

Ἐξῆρα, *ſuſtuli*: a. 1. act. verbi ἐξαίρω, *effero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Digitized by Google

[illegible], ſeu ἐξήρασμαι, perf. paſſ. verbi [illegible], ſicco : f. ανῶ, p. ἐξήρανκα. Th. [illegible], aridus.

[illegible], areſeci : a. 1. act. ejuſd.

[illegible], exarui : a. 1. ind. paſſ. ejuſd.

[illegible], 2. ſing. imperf. vel a. 2. verbi ἐξαί[illegible], auſero. Th. αἴρω, tollo.

[illegible], 3. ſing. imperf. verbi ἐξήρομαι, interrogo. Th. εἴρω, dico ; Hinc εἴρομαι & [illegible], idem.

[illegible], ας, ε, & in 3. pl. ἐξερείπωσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐξερειπόω, penitùs ſternor.

[illegible], 3. ſing. ab ἐξερευξάμην, a. 1. m. ab ἐξερεύγω, f. ξω. eructo, ructum effundo. Th. ἐρεύγω, ructo.

[illegible], perfectè inſtructus : perf. part. [illegible] verbi ἐξαρτίζω, planè perficio.

[illegible], inſtructi, muniti : p. part. paſſ. ab ἐξ & ἀρτύω, inſtruo.

[illegible], incipiebant, duces erant : 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω ab ἐξ & ἄρχω, incipio. Th. ἀρχὴ, initium, imperium.

[illegible], Poët. eſt. 3. ſing. a. 1. act. verbi [illegible], cum impetu feror, celeritèr recedo. Th. [illegible], eo, fluo.

[illegible], adverbialitèr, deinceps, conſequenter : [illegible], idem. ὁ ἐξῆς, ordine ſequens : ἡ ἐξῆς, ſub. ἡμέρα, ſequens dies : Poët. ἐξείης. [illegible] ab ἔχω.

[illegible], Dor. pro ἐξήτασα, a. 1. act. verb. [illegible], exanimo, exploro : f. σω, & Dor. ξω.

[illegible], -οῦμαι, perſono : f. ήσομαι. p. paſſ. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐξ & ἠχέω, ſono. Th. ἦχος, ſonus.

[illegible], reſono.

[illegible], Ion. pro ἐξιέναι, exire, & pro ejicere ſumitur : vel ab ἐξ & ἵημι, mitto : vel ἴημι pro ἴω, εἶμι, vado.

[illegible] ſeu ἐξίημι, expando. Pindar.

[illegible], Dor. pro ἐξικέσθην, 3. dual. a. 2. m. pro pl. ἐξίκοντο &

[illegible], pervenit : 3. ſing. a. 2. m. ἐξικόμην, ου, ετο, ab

[illegible], pervenio : ab ἐξ & ἱκνέομαι, venio : f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

[illegible], ejuſd. præſ. inf.

[illegible], ου, ετο, perveni : ejuſd. a. 2. m.

Ἐξιλάομαι, & -άσκομαι, placo. Th. ἱλάω, propitius ſum.

Ἐξίλασις, εως, ἡ, placatio : &

Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, placamen : &

Ἐξιλασμὸς, οῦ, ὁ, placatio : à perf. paſſ. verbi ἐξιλάομαι.

Ἐξιλάσομαι, placabo : f. 1. m.

Ἐξίμεναι, exire : Dor. pro ἐξεῖναι, vel ἐξιέναι. præſ. inf. ab ἐξ & εἶμι, eo.

Ἐξιόντων, gen. pl. part. a. 2. verbi ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo : a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰών.

[illegible], equitando animi gratiâ expatior, evagor.

[illegible], evolo.

[illegible], εως, ἡ, habitus : in acc. ἕξιν. Th. ἔχω.

[illegible], f. άσω, adæquo & æquiparo.

[illegible], præſ. inf. paſſ. ab

Ἐξισόω, adæquo : ab ἐξ & ἰσόω, æquo : f. ώσω. Th. ἶσος vel ἴσος, par, æqualis.

Ἐξίσταντο, percellebantur : 3. pl. imperf. m. ab

Ἐξίσταμαι, obſtupeſco, cedo : ab

Ἐξίστημι & ἐξιστάω, obſtupefacio, immuto : f. ἐκστήσω. a. 1. ἐξέστησα, a. 2. ἐξέστην. ης, η, perculſus fui, imperf. m. ἐξιστάμην. σο, το, ab ἐξ & ἵστημι, ſto.

Ἐξιστορεῖν τι, exquirere quid : Ion. & Poët. pro ἐκζητεῖν, quod ex ἱστορέω, cognoſco. Th. ἴσωρ, ſciens.

Ἐξισχύω, valeo, poſſum : f. σω. p. ἐξίσχυκα. a. 1. ἐξίσχυσα. a. 1. ſub. ἐξισχύσω, ης, η. ab ἐξ & ἰσχὺς, robur, vires.

Ἐξίτηλος, ου, ὁ & ἡ, evanidus, exoleſcens : ab ἐξιέναι, exire, evaneſcere.

Ἐξιτὸν, verbale, οἷς, οὐκ ἐξιὸν ἐστι, quibus non exire licet : ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Ἐξιχνεύω, f. εύσω, veſtigo, perveſtigo.

Ἐξιχνιάζω, f. άσω, idem, undè

Ἐξιχνιασμὸς, οῦ, ὁ, inveſtigatio.

Ἐξκαίδεκα, indecl. ſexdecim.

Ἐξοδεύω, f. εύσω, p. ἐξοδεύκα, excedo, morior.

Ἐξοδία, ας, ἡ, egreſſio, expeditio : & indè

Ἐξοδιάζω, exire facio, expendo : ab ἔξοδος, exitus : quod ab ἐξ & ὁδὸς, via.

Ἐξοδιασθεὶς, ἔντος, ab eunte illatus : ejuſd. a. 1. part. paſſ.

Ἐξόδιον, ου, τὸ, EXODIUM, exitus : &

Ἔξοδος, ου, ἡ, exitus : item mors : ab ἐκ & ὁδὸς, via.

Ἐξοικέω, f. ήσω, emigro : &

Ἐξοικίζω, f. ίσω, domo ejicio, expello : ab

Ἔξοικος, ου, ὁ & ἡ, exul : ab ἐξ & οἶκος.

Ἐξοίσομεν, efferemus : 1. pl. & ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ἐκφέρω, effero : f. ἐξοίσω. Th. φέρω, fero : a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξοιχνεῦσι, egrediuntur : pro ἐξοιχνοῦσιν, Dor. & Ion. 3. pl. præſ. ind. verbi οἰχνέω, id. q. οἴχομαι, abeo : f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

Ἐξοκέλλω, f. ελῶ. a. 1. ἐξώκειλα, delabor, impingo : item averto : ab ὀκέλλω. Th. κέλλω.

Ἐξολέσειεν, perdat : 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐξ & ὄλλυμι, perdo : f. ὀλέσω, p. ὤλεκα. p. m. ὦλα.

Ἐξολέσωμεν, deperdamus : a. 1. ſub. act. ej.

Ἐξολισθαίνω, effugio, elabor, excido, eludo, f. ανῶ, p. ἐξωλίσθηκα.

Ἐξολλύω, -λλυμι, f. ὀλέσω, perdo.

Ἐξολόθρευμα, ατος, τὸ, &

Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, perditio : ab

Ἐξολοθρεύω, funditùs perdo : f. εύσω. p. ἐξωλόθρευκα. præſ. paſſ. ἐξολοθρεύομαι, diſpereo. p. paſſ. ἐξωλόθρευμαι. a. 1. paſſ. ἐξωλοθρεύθην. f. 1. paſſ. ἐξολοθρευθήσομαι ab ἐξ & ὄλεθρος, exitium. Th. ὄλλυμι, perdo.

Ἐξολόλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξολολύζω, ululatus edo. Th. ὀλολύζω, ululo : f. ξω. p. χα.

Ἕξομαι, f. 1. m. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξομβρέω,

Digitized by Google

'Εξομβρέω, f. ήσω, p. ἐξώμβρηκα, *pluo* : ἐξομβρήσει βδέλυγμα, *implebitur maledictione* ; Eccl. x. 13.
'Εξόμνυμι, & frequentiùs -μαι, *abjuro, ejuro* : ab ἐξ & ὄμνυμι, f. ὀμόσω, *juro*.
'Εξομοιόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐξωμοίωκα, *aſſimilo, effingo* : undè
'Εξομοιοῦμαι, *ſimilitudinem refero*.
'Εξομολογέομαι, -οῦμαι, *confiteor, gratias agro, celebro, glorifico* : cum. dat. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐξωμολογησάμην, ω, ατο. ab ἐξ & ὁμὸς, *ſimilis*, & λόγος, quod à λέγω, *dico*.
'Εξομολόγησις, εως, ἡ, *confeſſio, prædicatio, gratiarum actio* : à perſ. paſſ. ſuperioris verbi.
'Εξὸν, præſ. part. n. g. ab ἔξεστι, *licet*. q. v.
'Εξονομάζω, *nomine voco, invoco, loquor* : &
'Εξονομαίνω, f. ανῶ, *nuncupo*. Th. ὄνομα, *nomen*.
'Εξόπιθεν, Poët. pro
'Εξόπισθεν, adv. *à tergo, in poſterum, è longinquo* : cui opponitur καλόπιν, *proximè*. &
'Εξοπίσω, adv. *retrò, in poſtremum, poſteà* ; Th. ὀπίσω, *retrorſum*.
'Εξοπλίζω, *penitus armis inſtruo, inſtituo*, f. ίσω. p. paſſ. ἐξώπλισμαι.
'Εξοπτᾶν, *excoquere*. Th. ὀπτάω, *aſſo* : f. ήσω.
'Εξορία, ας, ἡ, *exterminatio, exilium* : ab ἐξ & ὅρος, *terminus*.
'Εξορίζειν, *exterminare* : ab iiſd.
'Εξορκίζω, *adjuro* : f. ίσω. & Att. -ιῶ. p. ἐξώρκικα. a. 2. ἐξώρκισα. perſ. paſſ. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.
'Εξορκισμὸς, ῦ, ὁ, *adjuratio* : à 1. perſ. &
'Εξορκιστὴς, ῦ, ὁ, *EXORCISTA* : à 3. perſ. perſ. paſſ. ſuperioris verbi.
'Εξορκιῶ, f. Att. ejuſd.
'Εξορκος, ου, ὁ, *eximium jusjurandum*. Vel *jusjurandum contrarium aliorum verbis*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.
'Εξορκοῦν, præſ. inf. ab
'Εξορκόω, -ῶ, f. ώσω. id. ac. ἐξορκίζω, *jurejurando obſtringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.
'Εξόρκωσις, εως, ἡ, *jusjurandum* : à 2. perſ. perſ. paſſ. ſuperioris verbi.
'Εξορμάω, f. ήσω, *erumpo, proficiſcor, impello* : ναῦν, *navem ex ſtatione deduco*. ab ἐξ & ὁρμάω, *impetu feror*. Th. ὁρμὴ.
'Εξόρμησις, εως, ἡ, *eruptio* : à 2. perſ. præt. paſſ. ſuperioris verbi.
'Εξορμίζω, pro quo etiam dicitur
'Εξορμῶ, f. ίσω, p. ἐξώρμικα, *erumpo*.
* 'Εξόροφος πύργος, *turris ſex contignationum*.
'Εξόρπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, *ramus*. Th. ὅρπηξ, idem.
'Εξόρυξις, εως, ἡ, *effoſſio* : ab
'Εξορύττω, *effodio, perfodio* : f. ύξω. a. 1. ἐξώρυξα. a. 1. part. ἐξορύξας, αντος. Th. ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio* : p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα.
* 'Εξορχέομαι, *celebro*.
'Εξόσδεις, Dor. pro ἐξόζεις, *oles*. Th. ὄζω, *oleo* : f. ὀζήσω.

'Εξοστρακίζω, f. ίσω, *inexilium mitto*, teſtarum ſuffragiis : ab ἐξ & ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, *teſta*.
'Εξοστρακισμὸς, ῦ, *EXOSTRACISMUS*, *relegatio*, per teſtarum ſuffragia, *exilium* : à 1. perſ. perſ. ſuperioris verbi.
'Εξότε & ἐξότου, pro ἐξ οὗ, *ex quo*, ſc. tempore.
'Εξουδενέω, -ῶ, id. cum ἐξουδενόω· ab ἐξ & οὐδείς.
'Εξουδένησις, εως, ἡ, *contemptus* : &
'Εξουδενητὴς, ῦ, ὁ, *contemptor* : à perſ. paſſ. verbi ἐξουδενέω.
'Εξουδενόω, -ῶ, *nibili facio, pro nibilo babeo* : f. ώσω. p. ἐξουδένωκα. perſ. paſſ. ἐξουδένωμαι. a. 1. paſſ. ἐξουδενώθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξουδενωθῶ. a. 1. part. paſſ. ἐξουδενωθεὶς, έντος· ab ἐξ & οὐδενόω, quod ab οὐδεὶς, ενὸς. Th. εἷς.
'Εξουδένωμα, ατος, τὸ, *deſpectio*.
'Εξουδένωσις, εως, ἡ, *contemptus* : à perſ. paſſ. verbi ἐξουδενόω.
'Εξουθενέω, ῶ, & ἐξουθενίζω, *nibili facio, aſpernor* : f. ήσω. p. ἐξουθένηκα. a. 1. ἐξουθένησα, *ſprevi* : a. 1. ſub. act. ἐξουθενήσω, ης, η. perſ. paſſ. ἐξουθένημαι. perſ. part. ἐξουθενημένος, η, ον, *pro nibilo babitus* : ab ἐξ & οὐθεὶς, ενὸς, *nullus* : idem quod οὐδεὶς, quod ex οὐδὲ & εἷς. οὐθεὶς, verò ex οὔτε, *neque*, (ubi τ, propter ſequentem aſpiratam mutatur in θ) & εἷς, *unus*.
'Εξουθένημα, ατος, τὸ, *abjectio*.
'Εξουθενῶ, *ſperno* : Dor. eſt pro ἐξουδενῶ. ab ἐξουθενέω, quod vide.
'Εξουσία, ας, ἡ, *licentia, poteſtas, autoritas, dignitas* : eſt ejus ſive facultas moralis : at δύναμις, vis activa, ſeu facultas naturâlis ; ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, *poteſtates, magiſtratus* : ab ἔξεστι, *licet*.
'Εξουσιάζω, *poteſtatem babeo, dominor, in poteſtate babeo*, cum gen. ; ſed cum dat. *poteſtatem do* : f. άσω. p. ἐξουσίακα. f. 1. paſſ. ἐξουσιασθήσομαι· ab ἐξουσία, quod vide.
'Εξουσιαστὴς, ῦ, ὁ, *dominus* : à perſ. paſſ. ſuperioris verbi.
'Εξοχ' pro ἔξοχα, & Poët. ἐξόχως pro ἔξοχον, *eximiè, præter alia, excellentèr* ; adv. ab. ἐξέχω. *excello*. Th. ἔχω, *babeo*.
'Εξοχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia* : κατ' ἐξοχὴν, *per excellentiam, egregiè* : &
'Εξοχον, & ἔξοχα, adv. *eximiè* : n. gen. ab
'Εξοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *eminens, excellens* : ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω.
'Εξοχώτατος, *excellentiſſimus* : ſuperl. à. ſuperiori verbo.
'Εξυλωμένος, η, ον, *ligno ſtratus* : apud LXXII. Th. ὕλη, *ſylva*.
'Εξυνῆκα, vel ξυνέηκα, ας, ε, a. 2. ind. Att. cum duplici augmento : à συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *mitto* : a. 1. ἧκα, Att. ἕηκα, & ξὺν pro σὺν.
'Εξυπνίζω, *è ſomno excito* : f. ίσω. p. ἐξύπνικα. a. 1. ἐξύπνισα. a. 1. ſub. ἐξυπνίσω, ης, η. ab ἐξ & ὕπνος, *ſomnus*.
'Εξυπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expergefactus, qui evigilavit* : ab eod. th.
'Εξύρατο, 3. ſing. a. 1. med. ἐξυράμην, -ω, -ατο

Digitized by Google

-ἴο, verbi ξυράω, *abrado*: quod à ξυρὸς, *acutus*. Th. ξίω, *rado*.

Ἐξύρημαι, *raſus ſum*: perf. paſſ. verbi ξυράω, *abrado*: ab eod. th.

Ἐξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ejuſd. & ab eod. th.

Ἐξυφαίνω, f. ανῶ, *texo*, *telam abſolvo*: ab ἐξ & ὑφαίνω, idem ac th. ὑφάω, *texo*.

Ἐξύφηνα, ας, ε, *texui*: ejuſd. a. 1. ind.

Ἐξυψόω, *ſublimo*.

Ἔξω, adv. *foras*, *foris*, *extra*: ἔξω τῆς πόλεως, *extra civitatem*: ὁ ἔξω, ſcil. ὤν, *exterior*. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

Ἕξω, *habebo*: f. 1. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐξῴδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, *extumeſco*. Th. οἰδέω vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo*.

Ἔξωθεν, adv. *extrinſecus*, *foris*: cum gen. ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

Ἐξωθέω, -ῶ, *expello*, *extrudo*; *impello*, Act. xxvii. 39. f. ἐξώσω. p. ἐξῶκα. a. 1. ἐξῶσα, a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, *pello*.

Ἐξῴκισα, *domo ejeci*: a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω, f. ίσω. p. ἐξῴκικα, ab ἐξ & οἶκος.

Ἐξωλώλειν, εις, ει, pluſq. p. act. verbi ἐξόλλυμι, *funditùs perdo*. Th. ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὤλα, Att. ὀλώλα.

Ἐξώλης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *perditus*, *deploratus*, *pernicioſus*: ab iiſd.

Ἐξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω ſeu ἐξολισθαίνω, *illabor*, *incido*: ab ἐξ & ὄλισθος, *lapſus*. Hinc ὀλισθέω, *laboro*.

Ἐξωλόθρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo*: quod adi.

Ἐξωμοιωμένος, η, ον, *aſſimilatus*: partic. ab ἐξωμοίωμαι, præt. ind. verbi ἐξομοιόω.

Ἐξώμοτος, ου, ὁ, *abjuratus*, *expeditus*.

Ἐξώπιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *extra conſpectum poſitus*: ab ὤψ, *oculus* vel *aſpectus*. Th. ὄπτομαι.

Ἐξώπλισε, *inſtruxit*: a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, *armo*: ab ἐξ & ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, *arma*.

Ἐξώργισμαι, perf. paſſ. *iratus* vel *irata ſum*: ab ἐξ & ὀργίζω, *iraſcor*. Th. ὀργὴ.

Ἐξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, *jurejurando obſtringo*. Th. ὅρκος, *juſjurandum*.

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξορμάομαι, *cum impetu feror*, *erumpo*: ab ἐξ & ὁρμὴ, *impetus*.

Ἔξωρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *intempeſtivus*, *exoletus*. Th. ὥρα, *tempus*, *vigor ætatis*.

Ἐξώρτο, *exiliit*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἐξώρμην, σο· verbi ἐξόρνυ, *excito*. Th. ὄρω, idem. f. -ρῶ & ὄρσω. ὦρκα.

Ἐξῶσαι, *expellere*: a. 1. inf. Act. xxvii. 30. ἐξῶσον, άτω. a. 1. imperat. ἐξώσας, αντος. a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. ὠθέω, *pello*: fut. ώσω. a. 1. ὦσα.

Ἔξωμα, ατος, τὸ, *expulſio*: ab eod.

Ἐξώστης, ου, ὁ, *expulſor violentus*: quod ab ἐξωθέω, quod vide.

Ἐξωστρακισμένος, ου, *per Oſtraciſmum ex aliquo loco pulſus*: perf. part. paſſ. verbi ἐξοστρακίζω. vide in ὄστρακον, *teſta*.

Ἐξωταῖος, ου, *extimus*: undè

Ἐξώτατω, adv. *extimè*: utrumque cum

Ἐξωτερικὸς, ῦ, *externus*, *trivialis*.

Ἐξώτερος, ου, *exterior*, *extimus*: ab ἔξω, *foras*.

Ἐξωτέρω, adv. *exterius*: &

Ἐξωτικὸς, ῦ, *EXOTICUS*, *peregrinus*: ab eod. th. Hinc Angl. exotic.

Ἐξῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐξοίχομαι, *exeo*. Th. οἴχομαι, *eo*: fut. οἰχήσομαι. præt. ᾤχημαι.

Ἔξωχρος, *valdè pallidus*. Th. ὠχρὸς, *pallidus*.

Ἕο pro ῦ, *ſui*: aliq. αὐτῦ, Pronom: à quo

Ἑοῖ Poët. pro οἱ, ſeu αὐτῷ, *ipſi*.

Ἕοι, *ſit*: 3. ſing. præſ. opt. ab ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, Poët. pro εἴην, ης, η, tanq. ab ἔω verbi εἰμὶ.

Ἐοίκμεν, *videbamur*: per Sync. pro ἐοίκαμεν, 1. pl. p. m. Att. ab

Ἔοικα, ας, ε, *aſſimilatus ſum*, *viſus ſum*: præt. med. Attic. pro εἶκα, ab εἴκω, *ſimilis ſum*: undè

Ἔοικε, *decet*, p. m. Att. pro εἶκε, &

Ἐοίκεσαν, *ſimiles facti erant*: Att. pro ἐοίκεισαν, 3. pl. pluſq. perf. med. verbi εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἐοικότα, *ſimilem*: acc. ſing. &

Ἐοικότες, *ſimiles*: nom. pl. ab ἐοικὼς, q. v.

Ἐοικότως, *eodem modo*: adv. ab

Ἐοικὼς ότος, *ſimilis*: perf. part. m. ab ἔοικα. Th. εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἔοιμι, *immitterem*: Poët. pro ἱείην, præſ. opt. verbi ἵημι, *mitto*: quaſi ab ἔω.

Ἑοῖο, gen. Ion. pro ἑῦ, ab ἑὸς, *ſuus*: Poët. pro ὅς.

Ἑοῖς & ἑοῖσι, *ſuis*: dat. plur. ab ἑὸς, ἑὰ, ἑὸν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅ, *SUUS*, *a*, *um*. Sed ἑοῖς vide in ἑοῖ.

Ἐοῖσα, Dor. pro ἐῦσα, præſ. part. f. g. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔολπα, *ſperavi*: præt. m. pro ἦλπα, Att. ſeu Ion. verbi ἔλπω. Th. ἐλπὶς, *ſpes*.

Ἔον, *eram*: imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt eſſe a. 2. Poët. pro ἦον, verbi εἰμὶ.

Ἐὸν, ἐόντος, præſ. part. Ion. n. g. pro ὄν. Sic ἐὼν pro ὤν. ἐόντος pro ὄντος, ἐόντι, & in plur. ἐόντες. &

Ἐόνθ' pro ἐόντα, acc. ſing. part. præſ. pro ὄντα, Poët. ab ὤν. &

Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, pl. præſ. part. Ion. pro ὄντε & ὄντες, ab εἰμὶ.

Ἔοργα, *feci*: præt. m. Att. ἐώργειν, pluſq. perf. med. verbi ῥέζω, f. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω, tanq. ab ἔργω, præt. m. ἔῤῥογα & ἔοργα, & per Metath. ἔοργα. Hinc ἐοργὼς, part. præt. med.

Ἔοργαν, *fecerunt*: 3. pl. p. m. pro ἐόργασι. Atticè enim 3. pl. in σι, tam in perf. act. quam med. mutatur Chalcidicè & Bœoticè in ν, ut τέτυφαν pro τετύφασι. Vide in ἔοργα.

Ἐόργει, Ion. & Poët. pro ἐώργει, 3. ſing. pluſq. p. m. ab eod.

Ἐοργὴ, ῆς, ἡ, *tudicula*, *cochlcare*: ab ὀργάω, *appeto impatientèr*.

Ἑορτάζω, f. άσω, *feſtum celebro*: &

Ἑορτάσιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ſolennis*, *feſtus*: unà cum

Digitized by Google

Ἑορταστικὸς,

'Εορτασμὸς, *feſtus* : ab

'ΕΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, *feſtum*.

'Εὸς, ἑὼ, ἑὸν, Poët. pro τεὸς, τεὰ, τεὸν. communitèr σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*.

'Εὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὃς, ἣ, ὃ, *SUUS, a, um*.

'Εῦσα pro οὖσα, & ἐὰν pro ὤν. præſ. part. Ion. pro εἰμὶ, *ſum* : ἐῦσι pro οὖσι.

'Επ' pro ἐπὶ, *in, &c.* quod vide.

'Επάβολος, ὁ, *compos* : Dor. pro ἐπήβολος, quod vide : ab ἐπιβάλλω, η pro ε, Poëticâ licentiâ.

'Επαγαγεῖν, a. 2. inf. &

'Επάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, *adduxiſti* : a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, *induco* : per Att. reduplicat. Th. ἄγω.

'Επαγάλλεο, *exulta* : præſ. imperat. paſſ. Ion. pro ἐπαγάλλου· ex ἐπὶ & ἀγάλλομαι, *ornor, glorior*. Th. ἀγάλλω, *orno*.

'Επαγάλλομαι, *exulto, efferor* : ab eod.

'Επάγαμαι, *admiror, affecto* : ex ἐπὶ & ἄγαμαι, *admiror* : ab inuſitat. ἀγάω, idem.

'Επαγανακτέω, *indignor* : ex ἐπὶ & ἀγανακτέω, idem.

'Επαγγειλάμενος, a. 1. part. m. quod cum

'Επαγγελία, ας, ἡ, *promiſſio* : &

'Επαγγέλλεται, 3. ſing. præſ. paſſ. &

'Επαγγελλόμενος, ου, ον, præſ. part. paſſ. ab ἐπαγγέλλομαι, *denuntior* : ſimul cum

'Επαγγέλλοντι, *promittunt* : Dor. pro ἐπαγγέλλουσι· ab

'Επαγγέλλω, *indico, denuntio* : f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπήγγελκα. a. 1. ἐπήγγειλα. præſ. m. ἐπαγγέλλομαι, *polliceor, profiteor, ſpondeo* : præt. paſſ. ἐπήγγελμαι, *promiſi* : a. 1. m. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, ab ἐπὶ & ἀγγέλλω, *nuntio* : f. λῶ. p. ἤγγελκα.

'Επάγγελμα, ατος, τὸ, *promiſſum* ; ab ἐπήγγελμαι, perf. paſſ. verbi ἐπαγγέλλω.

'Επάγειν, *inducere* : inf. act. verbi ἐπάγω.

'Επαγείρω, *congrego* : quod ex ἐπὶ & ἀγείρω, idem : f. αγερῶ. p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα, a. 1. ἤγειρα.

'Επάγερσις, εως, ἡ, *collectio* : à præcedenti.

'Επάγεσθαι, *induci* : inf. paſſ. verbi ἐπάγω.

'Επάγην, *concretus ſum* : a. 2. paſſ. ab a. 2. act. ἔπαγον, *fixi* : verbi πήγνυμι, ſeu πηγνύω, *compingo* : fut. πήξω. f. 2. παγῶ.

'Επαγινέειν, *adducere* : Ion. & Poët. pro ἐπάγειν.

'Επαγλαϊεῖ, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσει. 3. ſing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, *illuſtro*. Th. ἀγλαὸς, *ſplendidus*.

'Επαγλαΐζειν, Ion. *illuſtrare, celebrare* : ab eod. verbo & th.

'Επαγλαΐζομαι, *exalto ob aliquid* : ab eodem quod ſuper.

'Επαγόμενος, *alliciens* : Ion. pro ἐπηγμένος, vel pro ἐπαγόμενος, ab ἐπάγω.

'Επάγομαι, *adduco, allicio* ; item *cito auctorem* : ab ἐπάγω, *adduco*. Th. ἄγω, *duco*.

'Επαγον, vide in ἐπάγην.

'Επαγορεύειν, *dictis adjicere* : ab ἀγορεύω, *orationem habeo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

'Επαγριὸς, *agreſtis, ferox* : ex ἐπὶ & ἄγριος *agreſtis*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

'Επαγριόω, *agreſtè reddo, effero* : ab eod.

'Επαγρυπνέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *invigilo* : ab ἐπὶ & ὑπνέω, *dormio* : per Pleonaſm. literar. γρ. Th. ὕπνος, *ſomnus*.

'Επάγω, *adduco, induco* : fut. ἐπάξω, perf. ἐπῆχα : a. 1. ἐπῆξα. a. 1. part. ἐπάξας, αντος. a. 2. ἐπῆγον, Att. ἐπήγαγον. Hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν. Ex ἐπὶ & ἄγω, *duco* : quod vide.

'Επαγωγὴ, ῆς, ἡ, *ingreſſus, inductio, ſubvectio* : &

'Επαγωγὸς, οῦ, *blandus, ad perſuadendum aptus* : & indè ſuperlat.

'Επαγωγότατα, *quæ maximam vim habent ſuadendi* : ab ἐπάγω, *induco*. Th. ἄγω.

'Επαγωνίζομαι, *decerto* : f. ίσομαι. p. ἐπηγώνισμαι. ex ἐπὶ & ἀγὼν, *certamen*.

'Επάδω, f. άσω, *accino, incanto* : ex ἐπὶ & ἀδω, contract. ex ἀείδω, *cano*.

'Επαείδειν, Poët. pro ἐπᾴδειν, *accinere* : ex eod.

'Επαείρας, *elevans* : a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, *attollo, incito*. Th. ἀείρω, *tollo* : f. ἀερῶ.

'Επαείροντι, *extollunt* : Dor. pro ἐπαείρουσι. ex iiſdem.

'Επαείρω, *ſolicito, erigo* : ex ἐπὶ & ἀείρω, *tollo*.

'Επαθον, *paſſus ſum* : a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior* : f. πείσομαι. a. 2. inf. παθεῖν. p. m. πέπονθα.

'Επαθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*.

'Επαθροΐζω, *congrego* : f. ίσω. p. ἐπήθροικα. præſ. paſſ. ἐπαθροΐζομαι. ex ἐπὶ & ἀθροΐζω, *cogo*. Th. ἀθρόος, *confertus*.

'Επαιάζω, *illacrymor* : ex ἐπὶ & αἰάζω.

'Επαιγδην, adv. *cum impetu, impetuosè* : item *in ſuperficie, leviter*. Th. ἀΐσσω.

'Επαιγίζω, *irruo, impetuosè ſpiro* : ab ἐπὶ & αἰγὶς, ἡ, *procella*, quod ab ἀΐσσω, *irruo*.

'Επαιδέομαι, *erubeſco* : undè

'Επαιδεσθεὶς, *reveritus* : part. a. 1. præced. verbi. Th. αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, *pudor*.

'Επαιδεύθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à παιδεύομαι, *erudior, caſtigor*. Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer*.

'Επαΐειν, *audire, percipere* Th. αἰω, *audio*.

'Επαίκλια & ἐπαίκλια, *quæ poſt cœnam apponuntur, bellaria* : ab ἐπὶ, *poſt*, & αἶκλον, vel αἶκλον, *cibus, cœna*. Th. αἶκλος, *veſpertinus*.

'Επαινεῖ, 3. ſing. præſ. ind. ab ἐπαινέω, *laudo* : quod vide.

'Επαινέοντι, *laudant*, Dor. pro ἐπαινοῦσι, 3. pl. præſ. ind. ab eod. ut &

'Επαινέσαι, a. 1. inf. act. &

'Επαινέσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. &

'Επαινέσσειε, *probaverit* : a. 1. opt. act. Æol. &

'Επαινέσσω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. act. Poët. gem. σ. ab ἐπαινέω, *laudo* : f. έσω. quod vide.

'Επαινετέος, *laudandus*, adject. verb. &

'Επαινέτης, ου, ὁ, *laudator* : &

'Επαινετὸς, οῦ, *laudabilis* : &

'Επαίνετος, ου, ὁ, nomen viri Gr. quod interpretatur *laudabilis* : ab

'Επαινέω, -ῶ, *laudo* : f. έσω, & Poët. ήσω. p. ἐπήνεκα, & ηκα. a. 1. ἐπήνεσα. a. 1. imperat. act. ἐπαίνεσον, άτω, idem. Th. αἶνος, *laus*.

'Επαινὴ,

Digitized by Google

Ἐπαινά, dura: ab ἐπὶ & αἰνός, ὁ, gravis, horrendus.

Ἐπαινέσαις, Æol. pro ἐπαινέσας, α. 1. part. act. &

Ἐπαινέσῃ, laudaverit: 3. ſing. a. 1. ſub. act. &

Ἐπαινῆται, laudetur: 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab ἐπαινέω, quod vide.

Ἔπαινος, ου, ὁ, laus: ex ἐπὶ & αἶνος, laus.

Ἐπαινοῦμεν, laudamus: 1. pl. ἐπαινοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. &

Ἐπαινούμενος, laudatus, præſ. part. paſſ. ab ἐπαινέω, laudo, quod vide.

Ἐπαῖξαι, irruere: a. 1. inf. act. &

Ἐπαΐξας, irruens: a. 1. part. act. ab ἐπὶ & ἀΐσσω, ruo: f. ξω.

Ἐπαίρομαι, attollo: &

Ἐπαίρω, attollo, erigo: exigo. περισσὰ ἐπαίρειν, pluſquam oportebat exigere; ex ἐπὶ & αἴρω, tollo: f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. part. ἄρας, αντος.

Ἔπαισε, percuſſit: 3. ſing. a. 1. act. à παίω, percutio: f. ίσω.

Ἐπαισθάνομαι, ſentio: &

Ἐπαίσθημα, ſenſus: ab αἰσθάνομαι, ſentio.

Ἐπαίσσομαι, irruo: &

Ἐπαΐσσοντα, irruentem, acc. ſing. part. præſ. ab

Ἐπαΐσσω, irruo, cum dat. aliquando occurro, & cum gen. item inſequor, impero, percutio, invado: cum acc. aliquando inſurgo: ex ἐπὶ & ἀΐσσω, ruo.

Ἐπάϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus facinora innotuerunt. Vide ἄϊστος.

Ἐπαισχυνθήσομαι, erubeſcam: f. 1. paſſ. ab

Ἐπαισχύνομαι, pudet me, erubeſco: cum acc. a. 1. paſſ. ἐπῃσχύνθην. Th. αἶσχος, εος, τό.

Ἐπαιτέω, mendico: f. ήσω. p. ἐπῄτηκα. Th. αἰτέω, peto.

Ἐπαίτης, ου, ὁ, mendicus; à præced.

Ἐπαιτιάομαι, conqueror, &c. v. αἰτιάομαι.

Ἐπαίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ eſt in culpâ. Th. αἰτία, culpâ.

Ἐπαίχθη, luſus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi παίζω, ludo: f. ξω, & σω.

Ἐπαΐω, exaudio: ab ἀΐω, audio.

Ἐπαιωρέω, elevo, ſuſpendo: &

Ἐπαιωρέομαι, efferor: &

Ἐπαιωρούμενος, ου, erectus: ab αἰωρέω, elevo.

Ἐπακήκοα, ας, ε, vide in ἐπακούω.

Ἐπακμάζω, vigeo: ex ἐπὶ & ἀκμάζω, vigeo. Th. ἀκμὴ, flos ætatis.

Ἐπακολουθέω, ſubſequor: f. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. act. ἐπηκολούθησα. a. 1. ſub. ἐπακολουθήσω. Ex ἐπὶ & ἀκόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ.

Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, conſequentia: à perf. paſſ. præced. verbi.

Ἐπάκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, auditor. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπάκουε, animum adjice, præſ. imperat. &

Ἐπακοῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπακούω.

Ἐπάκουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui auditur, auſcultabilis: ab

Ἐπακούω, exaudio, obtempero: f. ούσω, p. ἐπήκουκα: a. 1. ἐπήκουσα. Hinc a. 1. ſub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἐπήκουσμαι. p. m. ἐπάκοα, & Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπακριβόομαι, accuratè & diligenter curo.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio: imperf. ἐπηκροώμην, ώμην, &c. Ex ἐπὶ & ἀκροάομαι, audio: f. άσομαι.

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, auſcultatio: à ſuperiori.

Ἐπακτήρ, ῆρος, ὁ, venator: &

Ἐπακτικὸς, ὁ, illex, advena: ab ἐπάγω.

Ἐπάκτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, littoralis: ab ἀκτὴ, littus.

Ἐπακτὸς, οῦ, adſcititius, peregrinus: ἐπακτὸς ὄμβρος, impetuoſus imber: ab ἐπάγω. Th. ἄγω, impello.

Ἐπακτρεὺς, venator, qui canes in feras ἐπάγει, impellit: &

Ἐπακτρὶς, ίδος, ἡ, navigiolum: &

Ἐπακτρον, ου, τὸ, navigium piſcatorium: ab ἐπάγω, impello.

Ἐπάλαιεν, luctabatur, 3. ſing. imperf. act. verbi παλαίω, luctor: quod vide.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, p. αχα, acclamo victus: ex ἐπὶ, & ἀλαλάζω, acclamo. Th. ἀλαλή.

Ἐπαλάομαι, pervagor: ab ἀλάομαι, vagor.

Ἐπαλαστέω, graviter afficior ob mala: ex ἐπὶ & ἀλαστέω, idem: quod ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, cujus oblivisci non poſſumus. Th. λήθω, lateo.

Ἐπαλαστήσασα, miſerata, ejuſd. a. 1. part. fem. gen.

Ἐπαλείφω, ſuperillino: ab ἀλείφω, ungo.

Ἐπαλεξήσουσα, auxiliatura. f. 1. part. act. f. gen. ex ἐπὶ & ἀλέξω, vel ἀλεξέω, arceo.

Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio: &

Ἐπαλλάττω, f. ξω, permuto: ab ἀλλάσσω, vel -ττω, muto: f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. à πάλλω, vibro, agito. Alii poni volunt pro ἐφάλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, inſilio.

Ἐπάλληλος, ὁ ϗ ἡ, alternus: ex ἐπὶ & ἀλλήλων, mutuo: quod ab ἄλλος, alius.

Ἐπάλμενος, inſiliens, per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam ſpiritu aſpero in tenuem: ab ἐφάλλομαι, q. v.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, propugnaculum muri: ex ἐπὶ, & ἀλκὴ, robur.

Ἐπάλπνιος, ου, apud Pindarum hoc vocabulum tantum reperitur: & dici puto de vento ſecundo nautiſque grato, q. per Sync. pro ἐπιθάλπνιος, ex ἐπὶ & θάλπνος, ſplendidus, & per Metaph. lucis inſtar gratus: à θάλπω; calefacio, foveo.

Ἐπάλτο, inſiliebat: imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel pluſq. p. paſſ. pro ἐφήλτο ab ἐφάλλομαι vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾶν, & ἐπαμᾶσθαι, accumulare: ab ἀμάω.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, permuto, alterno: f. ψομαι, ab ἐπὶ & ἀμείβω, muto, f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἐπαμεινώνδας, ου, ὁ, EPAMINONDAS, Thebanorum dux.

Ἐπάμειπτο, reſponderat, Ioni pro ἠμείπτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἐπαμείβω.

Ἐπάμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. Æol. ac Ion. pro ἐφήμερος, unius diei; qui durat unum diem: ab ἐπὶ & ἡμέρα, dies.

Ἐπαμησάμενος, obrutus, a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, coacervo: quod ex ἐπὶ & ἀμάω.

Ἐπαμοιβαδὶς, vel ἐπαμοιβαδὶν, adv. viciſſim: ab ἐπαμείβω, alterno.

Ἐπαμοιβὸς, alternus, ab eod. th.

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, auxilior. Vide

Digitized by Google

Ἐπαμῦναι, *propugnare*, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, άτω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, *defendo*. Th. ἀμύνω, *auxilior*.

Ἐπαμφοτερίζω, *in utrumque partem vergo, in ancipiti ſum*, ex ἀμφότερος, *uterque*. Th. ἄμφω, *ambo*.

Ἐπὰν, *poſtquam*: Conj. ex ἐπὶ & ἄν. v. ἐάν.

Ἐπαναβαίνω, *aſcendo ſuper*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, & βαίνω, *eo*.

Ἐπαναβάλλεσθαι, *differre*. Vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβληδὴν, adv. quaſi *injectim*. Th. βάλλω.

Ἐπαναβοάω, f. ήσω, *acclamo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & βοάω, *clamo*.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω. q. v.

Ἐπαναγινώσκω, *relego*, *is*: ex ἐπὶ & ἀναγινώσκω, *lego*. Th. γινώσκω, *cognoſco*.

Ἐπαναγκάζω, *urgeo*, ex ἀναγκάζω, *cogo*. Th. ἀνάγκη, *neceſſitas*.

Ἐπάναγκες, adv. *neceſſè, neceſſariò*: τὰ ἐπάναγκες, ſc. ὄντα, *neceſſaria*, Act. xv. 28. Th. ἀνάγκη, *neceſſitas*.

Ἐπανάγω, *reduco, commoveo*: f. -άξω, a. 2. ἐπανήγαγον, a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, *proveho*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἄγω, *duco*.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, *repetitio verbi*: ex ἐπὶ & ἀναδίπλωσις, *reduplicatio*. Th. διπλόος, ῶς.

* Ἐπαναζεύγνυμι, *reverto*.

Ἐπαναιρέομαι, *ſuſcipio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & αἱρέω, *capio*.

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, *occiſio*: ab ἀναιρέω, *occido*: vide præcedd.

Ἐπαναίρω, f. αρῶ, -αίρειν ex ἐπὶ, ἀνὰ, & αἴρω, *tollo*.

Ἐπανάκειμαι, *repoſitus ſum*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, *revocatio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & καλέω, *voco*.

Ἐπαναλαμβάνω, *repeto*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, *repetitio*: à ſuperiori verbo.

Ἐπαναλογεῖν, *altiùs repetendo aperire*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & λέγω, *dico*.

Ἐπαναμένω, *exſpecto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & μένω.

Ἐπαναμιμνήσκω, *commonefacio*: cum acc. f. ήσω, p. ἐπαναμέμνηκα· ex ἐπὶ, ἀνὰ, & μιμνήσκω, *in memoriam revoco*. Th. μνάομαι, *recordor*, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι.

Ἐπανανεόω, *renovo*, f. ώσω, p. ωκα. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & νεόω, idem. Th. νέος, *novus*.

Ἐπαναπαύομαι, *acquieſco*: cum dat. f. αύσομαι, p. ἐπαναπέπαυμαι. a. 1. m. ἐπανεπαυσάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ, ἀνὰ, & παύω, *ceſſo*: a. 2. ἔπαυον.

Ἐπαναπλέω, *crebrò navigare*. Th. πλέω.

Ἐπανάστασις, εως, ἡ, *rebellio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & στάσις. Th. ἵστημι, *ſto*.

Ἐπαναστέλλω, *cohibeo*. Th. στέλλω, *inhibeo*.

Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, *prominentia*: &

Ἐπαναστήσομαι, f. 1. m. ab ἐπανίσταμαι, *inſurgo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵσταμαι, *ſto*.

Ἐπαναστρέφω, *revertor*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, & στρέφω.

Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, *reverſio, reflexio*: à præced. p. m.

Ἐπανατίθεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἐπανατίθημι, *inſuper impono, acceptum fero*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τίθημι, *pono*.

* Ἐπανατρέπω, *ſubverto*.

Ἐπανατρυγάομαι, *poſt vindemiam quæ ſuperſunt colligo*; ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τρυγάω, *vindemio*. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐπαναφέρω, *crimen in alium rejicio*: &

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, *repetitio*: à φέρω, *fero*.

Ἐπανεθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανίημι, *redeo, remitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐπάνειμι, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & εἶμι, ab ἴω.

Ἐπανείρεσθαι, *denuò interrogare*: ab εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *necto, interrogo*.

Ἐπανεὶς, *qui dimiſit*, a. 2. part. act. ab ἐπάνην, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. &

Ἐπανελθὼν, in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. ab

Ἐπανέρχομαι, *redeo, accedo*: f. ἐπανελεύσομαι. a. 2. ἐπανῆλθον, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔρχομαι, *venio*.

Ἐπανερωτάω, *interrogo*: f. ήσω, ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἐρωτάω, *rogo*.

Ἐπανερωτήσει, ejuſd. 3. ſing. f. 1. act.

Ἐπανέχω, *antecello, innitor*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ἐπανήκω, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἥκω, f. ξω.

Ἐπανήρετο, *percunctabatur*: 3. ſing. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐπανθέω, *ſuperfloreo*: f. ήσω, p. ἐπήνθηκα. p. m. ἐπήνθα, & per Epenth. τοῦ ο, ἐπενήνοθα, & redupl. Att. ἐπανήνοθα, ex ἐπὶ & ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Ἐπανιᾶσι, *remittunt*: 3. pl. præſ. ind. Att. ab

Ἐπανίημι, *remitto*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι, *mitto*. in 3. pl. ἱεῖσι, Ion. ἱέασι, & per Craſin. Att. ἱᾶσι.

Ἐπανισταίατο, Ion. pro ἐπανισταῖντο, *inſurrexerunt*, 3. pl. præſ. opt. paſſ. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵσταμαι, vel ſcribendum ἐπανιστέατο. 3. pl. imperf. ind. pro ἐπανίσταντο. Th. ἵστημι.

Ἐπανίσταμαι, *inſurgo*, ab eod.

Ἐπανιστέαται, Ion. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præſ. paſſ. ab

Ἐπανίστημι, *inſurgo*, f. ἐπαναστήσω, p. ἐπανέστηκα. f. 1. m. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι.

Ἐπανιτέον, *redeundum*, adv. theticum, ab ἐπάνειμι, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & εἶμι, *eo*.

Ἐπανιὼν, *regreſſus*, a. 2. part. ab eod.

Ἐπάνοδος, ου, ἡ, *reditus*: ex ἐπὶ & ἄνοδος, ἡ, *aſcenſus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἐπανορθούμενος, præſ. part. paſſ. &

Ἐπανορθοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. ab

Ἐπανορθόω, -ῶ, *corrigo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθός.

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, &

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, *correctio*, &

Ἐπανορθωτέος, *corrigendus*: &

Ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, *corrector*: à p. paſſ. verbi ἐπανορθόω, *corrigo*.

Ἐπαντάω, *occurro*, f. ήσω, p. ἐπήντηκα. a. 1. ἐπήντησα. ex ἐπὶ & ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἐπαντέλλουσα, *oriens*, præſ. part. f. g. ab

Ἐπαντέλλω, per Sync. pro ἐπανατέλλω, *exorior*: *oriri facio, ſublevo*. Eur. Phœn. 105. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τέλλω, *orior*.

Ἐπάντησις, εως, ἡ, *occurſus*: ab ἀντάω.

Digitized by Google

Ἐπάνω, *ſuprà*, adv. cum gen. ex ἐπὶ & ἄνω.
Ἐπάξας, *avlos*, a. 1. part. act. &
Ἐπάξειν, f. 1. inf. ab ἐπάγω, *induco*: f. ἄξω. p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, *duco*.
Ἔπαξε, Dor. pro ἔπηξε, *fixiſſet*, 3. ſing. a. 1. act. à πήγνυμι, *figo*, f. ξω.
Ἐπάξιος, ου, *dignus*: Poët. pro ἀντάξιος, *æquiparandus*: ex ἐπὶ & ἄξιος, idem.
Ἐπαξόνιος, ου, *qui circum axem volvitur*, epithet. currûs. Th. ἄξων, ονος, ὁ, *axis*.
Ἐπάξω, Dor. pro ἔπηξω, *compegiſti*, a. 2. m. 2. ſing. verbi πήγνυμι, *compingo*: f. πήξω.
Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐπῳδὴ, *incantatio*: &
Ἐπαοιδὸς, ου, ὁ, Ion. pro ἐπῳδὸς, *incantator*. Th. ἀείδω, *cano*.
Ἔπαυσα, *ſedavi*: a. 1. Ind. act. Hinc in a. 1. paſſ. ἐπάην, verbi παύω, *ceſſo*: f. παύσω, p. πέπαυκα.
• Ἐπαπολαύω, ταῖς ἡδοναῖς, conſumo ætatem voluptatibus.
Ἐπαπειλέω, *minor*, *-naris*: f. ήσω, perf. ηκα. Ex ἐπὶ & ἀπειλέω, idem.
Ἐπαποδέχομαι, *ſuſcipio*: ex ἐπὶ & ἀποδέχομαι, idem. Th. δέχω, vel δέω, *ſubeo*.
Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, *quæſtio*; quod &
Ἐπαπορῶμεν, 1. pl. præſ. ſub. ab ἐπαπορέω, *addubito*: quod ex ἐπὶ & ἀπορέω, hoc eſt a priv. & πόρος, *tranſeo*: p. m. πέπορα.
Ἐπαποστέλλω, *inſuper mitto*: ex ἐπὶ, ἀπὸ, & στέλλω, *mitto*.
Ἐπάπτηνα, a. 1. ind. act. verbi ἐπαπταίνω, *circumſpicio*: f. ανῶ, a. 1. part. παπτήνας.
Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, *imprecatio*: ex ἐπὶ & ἀρά.
Ἐπαράομαι, f. άσομαι & ήσομαι, *imprecor*: ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, *preces*.
Ἐπάρας, *attollens*: &
Ἐπάρασα, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo*: f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα. a. 1. ἐπῆρα, a. 1. imperat. ἔπαρον, *tolle*. a. 1. paſſ. ἐπήρθην. ab ἐπὶ & αἴρω, *tollo*.
Ἐπαράσιμος, ου, ὁ & ἡ, *execrabilis*: ex ἐπὶ & ἀρὰ, *preces*.
Ἐπαράσσω, *irruo*: ex ἐπὶ, & ἀράσσω, *compulſo*, *pulſo*: f. ξω.
Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἔπαρον, *tolle*. Vide ἐπάρασα.
Ἐπάρατος, ου, ὁ & ἡ, *execrabilis*: ab ἐπαράομαι, quod vide.
Ἐπάργυρος, ου, ὁ & ἡ, *inargentatus*, *argento tectus*. Th. ἄργυρος, *argentum*.
Ἐπάρη, *transfixus eſt*: 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi πείρω, *tranſeo*. At ἐπάρῃ, *ſuſtuleris*, eſt a. 1. ſub. act. ab ἐπαίρω. vide ἐπάρασα.
Ἐπαρήγω, *adjuvo*, f. ξω, p. ηχα. Th. ἀρήγω, idem.
Ἐπαρήρει, pluſq. p. m. verbi ἐπαρω, *apto*: quod ex ἐπὶ & ἄρω, *apto*: p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα.
Ἐπαρησάμενος, Ion. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, *imprecor*. Th. ἀρὰ, *diræ*.
Ἐπαρθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἐπαίρεσθαι, *efferri*: &
Ἐπάρθητε, ἔπαρον, in 2. pl. ἐπάρθητε, a. 1. imperat. ab ἐπαίρω, *attollo*.
Ἐπάρθην, & per Metath. ἐπράθην, *diripui*: a. 2. ind. act. verbi πέρθω, f. 2. πραθῶ.
Ἐπαρίστερα, ας, ἡ, *auxilium*: &

Ἐπήρκεσε, *præſtitit*: 3. ſing. a. 1. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε· &
Ἐπαρκέσει, 3. ſing. f. 1. ab
Ἐπαρκέω, *ſubvenio*, cum dat. item *propulſo*; f. ἐπαρκέσω, p. ἐπήρκεκα. a. 1. ἐπήρκεσα. Ex ἐπὶ & ἀρκέω, *propulſo*.
Ἔπαρμα, ατος, τὸ, *latitudo*, *elatio*; ab ἐπαίρω.
Ἐπάρμενον, *ſufficientem*, *aptum*, præſ. part. pro ἐπαρμόζον. Th. ἄρω, *apto*. Vide ἄρμενον.
Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπάρχομαι, *auſpicor*: ex ἐπὶ & ἀρχὴ, *initium*.
Ἔπαρσις, εως, ἡ, *elevatio*: ab ἐπαίρω, *eleve*. Th, αἴρω, *tollo*.
Ἐπάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπαρῶ. ab ἐπάρω, idem quod ἄρω, *apto*; a. 1. ἐπῆρσα.
Ἐπαρτάω, *impendeo*. Th. ἀρτάω, *ſuſpendo*.
Ἐπαρωγὸς, ὄυ, ὁ & ἡ, &
Ἐπαρυστρὶς, ίδος, ἡ, *hauſtrum*, *emunctorium*. Th. ἀρύω.
Ἐπαρχία, ας, ἡ, *provincia*: &
Ἔπαρχος, *præfectus*; ex ἐπὶ & ἀρχὴ, *principatus*.
Ἐπαρωγὸς, ῦ, ὁ, *auxiliator*, & ἡ, *auxiliatrix*: ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, *auxilior*.
Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, *incylco*. Th. ᾄδω pro ἀείδω, *cano*.
Ἐπάσαντο, & gem. σσ, ἐπάσσαντο, *guſtârunt*, 3. pl. a. 1. m. à πάω, vel πάομαι, *poſſideo*, *veſcor*. p. paſſ. πέπαμαι.
Ἐπασκέω, Poët. pro κοσμέω, *exorno*. Th. ἀσκέω, *orno*, *exerceo*.
Ἐπασσύτεροι, *frequentes*: ab ἐπὶ & ἆσσον, *propè*, ſeu ἀσσοτέρω, *propius*: ἐπασσύτεροι, dicuntur facere, qui aliud faciunt continuâ ſerie ſequentes.
Ἔπασχον, *paſſus fui*: imperf. à πάσχω, *patior*; f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Ἐπάταξε, *percuſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, *ferio*; p. πεπάταχα. a. 1. part. πατάξας.
Ἐπατήθην, ης, η, *calcatus ſum*, a. 1. paſſ. verbi πατέω, f. ήσω, *calco*; a. 1. ἐπάτησα.
Ἐπάτησε, 3. ſing. a. 1. act. ejuſd.
Ἐπαυλέω, f. ήσω, p. ηκα, *præcino*, *accino*; ex ἐπὶ & αὐλέω, *cano ibid*; ab αὐλὸς, *tibia*.
Ἐπαυλίζομαι, *ſtabulor*, *in loco immoror*: ab αὐλίζομαι, *ſtabulor*. Th. αὐλὴ, *aula*.
Ἔπαυλις, εως, ἡ, *commoratio*, *villa*; ab eod.
Ἐπαυξάνω, vel ἐπαύξω, f. ἐπαυξήσω, a. 1. ἐπηύξησα, p. ηκα, *adaugeo*, *amplifico*; ex ἐπὶ & αὐξάνω vel αὔξω, *augeo*. Th. ἀέξω.
• Ἐπαύξησις, *amplificatio*.
Ἐπαυρεῖ, *fruitur*: 3. ſing. &
Ἐπαυρέμεν, ſeu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præſ. inf. ex
Ἐπαύρεο, 2. ſing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπηύρω, *adeptus es*; ab ἐπαυρέω, -ῶ, f. ήσω, a. 2. m. ἐπαυρόμην, ου, ετο, Dor. ἐπαυρόμαν. Alii volunt eſſe imperf. verbi ſeq.
Ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, & ἐπαύρομαι, *fruor*, *conſequor*; item *pœnas luo*. ἵνα ἐπαύρωνται βασιλῆος, *luere pœnas propter regem*, Il. α. 410. κακοῤῥαφίης, *pœnas inſidiarum*, Il. ο. 17. ſub. κακὸν ἐκ vel ἕνεκα, quod exprimitur, Od. ρ΄, 106. Μῆτερ δ' ἐκ ταύτης ἐπαυρεῖ

 μας

Digitized by Google

magis autem nocte laborat, Heſ. Op. 439. ſuυ. καμάτω. Th. αὔρα, *aura*.

Ἐπαύρηαι, *fruaris*; Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. ſing. ſub. præſ. verbi ἐπαύρομαι, id. q. præced.

Ἐπαύριον, *cras*, adv. ἡ ἐπαύριον, ſc. ἡμέρα, *craſtinus dies*. Th. αὔριον, *cras*.

Ἐπαυρίσκωσι, 3. pl. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.

Ἐπαύραιτο, 3. ſing. a. 2. optm. &

Ἐπαῦρον, Dor. pro ἐπηῦρον, a. 2. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἐπαύρωνται, *fruantur*: 3. pl. præſ. ſub. verbi ἐπαύρομαι, *fruor*: ab eod.

Ἐπαυσάμην, αὔσω, αὔσατο, a. 1. m. verbi παύω, *ceſſo*: f. σω. a. 2. ἔπαυσα.

Ἐπαύσατε, 2. pl. a. 1. ind. ejuſd.

Ἔπαυσον, *acclama*: a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ & αὔω, *clamo*.

Ἐπαύσω, 2. ſing. a. 1. m. vide ἐπαυσάμην.

Ἐπαϋτεῖν, *acclamare*; ἐπαΰτεον, *acclamabant*, Ion. pro ἐπηΰτουν, 3. pl. imperf. act. ex ἐπὶ & αὐτέω, Poët. pro αὔω, *clamo*.

Ἐπαυτοφώρῳ, *in flagranti delicto*, *in ipſo facto*: ex ἐπὶ, *in*, & αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, *ipſe*, & φωρὰ, *furtum*. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*.

Ἐπαυχένιος, ȣ, Poët. *qui ſupra cervicem fertur*: ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχήν.

Ἐπαυχέω, -ῶ, f. ήσω, *glorior ob*. Th. αὐχέω.

Ἐπαφάομαι, -ῶμαι, *contrecto*, *demulceo*: vide in ἀφάω *palpo*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἐπαφαυάνθη, a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαφαυαίνω, *exſicco*: quod ex ἐπὶ, ἀπὸ, & αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *ſicco*, *accendo*.

Ἐπάφησεν, a. 1. ind. act. ab

Ἐπαφίημι, *immitto*: p. ἐπαφεῖκα. a. 2. ſub. ἐπαφῶ: ab ἐπὶ, ἀπὸ, & ἵημι, *mitto*.

Ἐπαφρὸς, ȣ̃, ὁ, nomen viri. Gr. *ſpumoſus*.

Ἐπαφρίζω, *deſpumo*: f. ίσω, p. ἐπήφρικα, ex ἐπὶ & ἀφρὸς, *ſpuma*.

Ἐπαφρόδιτος, ȣ, ὁ, nom. viri. Gr. *venuſtus*.

Ἐπαφῶ, *immiſero*: a. 2. ſub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι.

Ἐπαχθὴς, έος, ὁ & ἡ, *gravis*, *moleſtus*. Th. ἄχθος, *pondus*.

Ἐπάχνωσεν, *vexavit*, *conſtrinxit*: a. 1. ind. verbi παχνόω, f. ώσω. Th. πάχνη, *pruina*.

Ἐπαχύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi παχύνω, *craſſum reddo*, *pinguefacio*. Th. παχὺς, έος, *craſſus*.

Ἔπεα pro ἔπεα, nom. vel acc. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπεὰν, Ion. pro ἐπὰν, *poſteaquam*: vel pro ἐπεὶ vel ὅταν, *quando*.

Ἐπέβα, Dor. pro ἐπέβη, 3. ſing. a. 2. ind. & ἐπέβαν pro ἐπέβησαν, 3. pl. a. 2. ἐπέβην.

Ἐπέβαινον, ες, ε imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, *accedo*, Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπέβαλλεν, imperf. act. ab ἐπιβάλλω, *injicio*: ex ἐπὶ & βάλλω, *jacio*. f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἐπέβαλον, a. 2. vide præced.

Ἐπέβασε, Dor. pro ἐπεβίβασε, 3. ſing. a. 1. act. Poët. pro ἐπεβίβασε, *aſcendere fecit*, *impoſuit*, *reſtituit in*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπέβην, ης, η, *peragravi*: a. 2. ind. ab ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, *eo*: f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐπεβήσαο, ας, ε, a. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. act. &

Ἐπεβήσατο, 3. ſing. a. 1. m. ab eod.

Ἐπεβίβασαν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono*, *aſcendere facio*; f. άσω, ex ἐπὶ & βαίνω, *eo*.

Ἐπεβίω, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐπιβιόω, *ſupervivo*: à βιόω, *vivo*: f. ώσομαι. a. 2. ἐβίων. a. 2. imperat. βιῶθι. a. 2. opt. βιοίην. a. 2. inf. βιῶναι. a. 2. part. βιοὺς. Th. βίος, *vita*.

Ἐπέβλεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, *reſpicio*: f. ψω, p. ἐπιβέβλεφα· ex ἐπὶ & βλέπω, *video*.

Ἐπεβούλευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, *inſidior*: ex ἐπὶ & βουλεύω, *conſulto*: quod à βουλὴ, *conſilium*.

Ἐπεγγελάω, *ridens inſulto*: ex ἐπὶ, ἐν, & γελάω, *rideo*: f. σω, p. ακα.

Ἐπέγειρε, præſ. imperat. act. &

Ἐπεγείροντες, præſ. part. pl. num. ab

Ἐπεγείρω, *excito*: f. ερῶ, p. ἐπήγερκα. a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπὶ & ἐγείρω, *excito*.

Ἐπέγεντο, per Sync. pro ἐπεγένετο, 3. ſing. a. 2. m. ἐπεγενόμην, ου, ετο, ex ἐπὶ & γίνομαι, *fum*.

Ἐπεγκολάπτω, f. ψω, p. αφα, *inſculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. p. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγινώσκω, *agnoſco*: f. 1. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα. ex ἐπὶ & γινώσκω, *cognoſco*.

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. paſſ. &

Ἐπέγνωτε, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ejuſd.

Ἐπέγρετο, *expergefiebat*: imperf. per Sync. Poët. pro ἐπεγείρετο. ab ἐπεγείρομαι. Vide ἐπεγείρω.

Ἐπεγχανεῖν, *inhiare*: a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἐν, & χαίνω, *hiſco*: a. 2. ἔχανον, inf. χανεῖν.

Ἐπεδείξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνυμι, *commonſtro*: a. 1. act. ἐπέδειξα. f. δείξω, p. δέδειχα, ex ἐπὶ & δείκνυμι, *oſtendo*.

Ἐπέδησα, ας, ε, *ligavi*: a. 1. ind. act. verbi πεδάω, *ligo*: f. ήσω. Th. πέδη, *pedica*.

Ἐπεδίδου, pro ἐπεδίδοε, 3. ſing imperf. act. q. ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, *inſuper do*: f. δώσω. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐπέδραμε, *accurrit*: 3. ſing. a. 2. verbi ἐπιτρέχω. ex ἐπὶ & τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐπεδρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐφέδρα, *mora*, *obſidio*: vide ἕδρα, *ſella*.

Ἐπέδυν, *exortus ſum*: a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδύμι, *exorior*: ex ἐπὶ & δῦμι, vel δύνω, f. δύσω, p. δέδυκα, *ſubeo*.

Ἐπέδωκα, ας, ε a. 2. ind. act. ex ἐπὶ & δίδωμι, *do*: f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Ἐπέεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro ἔπεσι. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Euſtath. exiſtimat: β mutatur in ζ, Ion.

Ἐπέζησα, *ſuperſtes fui*: a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, *vivo*; f. ήσω, p. ἔζηκα.

Ἐπεζήτει, 3. ſing. imperf. verbi ἐπιζητέω, *requiro*. Th. ζητέω, *quæro*; f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

Digitized by Google

Ἐπέθετο, 3. ſing. ἐπέθεντο, 3. pl. a. 2. m. verbi ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι, a. 2. ἔθην.
Ἐπέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd.
Ἐπεθύμησα, & in 3. pl. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, concupiſco; ex ἐπὶ & θυμέω. Th. θυμὸς, animus.
ἘΠΕΙ, & ἐπειδὴ, poſtquam, quoniam, quandoquidem; conj. cum indicat. ἐπεὶ ἄρα, alioquin, 1 Cor. vii. 14.
* Ἐπεὶ δὲ, deinde.
* Ἐπειδή τι, alioqui, Soph. Elect. 325.
* Ἐπεὶ τάχιστα, ſimul atque.
Ἐπείγεαι, Ion. & Dor. pro ἐπείγῃ, urgeris, properas: 2. ſing. ſub. paſſ. &
Ἐπείγετο, feſtinabat: 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἠπείγετο ab
Ἐπείγομαι, impellor, urgeor; quod ab ἐπείγω.
Ἐπειγομένοιο feſtinantis: gen. ſing. Ion. præſ. part. paſſ. pro ἐπειγομένου, à præced. &
ἘΠΕΙ´ΓΩ, urgeo, impello, feſtino: f. ξω, p. ἤπειχα.
Ἐπειδὰν, poſtquam: pro ἐπειδὴ ἄν. Th. ἐπεί.
Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί.
Ἐπειδήπερ, quandoquidem: cum ind. ab eod.
Ἐπείδοι, 3. ſing. præſ. opt. ab
Ἐπείδω, intueor, reſpicio: f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι. a. 2. ἐπεῖδον. a. 2. imperat. ἔπιδε, ex ἐπὶ & εἴδω, video.
Ἐπειὴ, pro ἐπειδὴ, cum, quoniam. Th. ἐπεί.
Ἐπεῖτ', pro ἔπειτα, adv. deinde, poſtea. Th. εἶτα, poſtea, tum.
Ἐπείθετο, obedivit; 3. ſing. imperf. verbi πείθομαι, pareo; f. πείσομαι. a. 2. m. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, perſuadeo; a. 2. ἔπιθον.
Ἐπείκα, Dor. pro Poët. ἐπεί κε, & hoc pro ἐπεὶ ἄν, quum.
Ἐπείκτης, ου, ὁ, inſtigator. Th. ἐπείγω, urgeo.
Ἐπειλημμένον, tenens, p. part. paſſ. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, f. λήψομαι. Vide in ειλημμαι.
Ἔπειμι, ſuccedo, invado; a. 2. ἐπῄειν, ες, ε. a. 2. part. act. ἐπιών, οῦσα, όν ſequens: hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ & ἡ, jugis; ex ἐπὶ & εἶμι, eo.
Ἔπειμι, ſuperſto, immineo: ab εἰμὶ, ſum.
Ἐπεῖναι, Ion. pro ἐφεῖναι, permittere, immittere; a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, ſeu ἵω, mitto.
Ἐπείνυσθαι, indui: præſ. inf. verbi ἐπείνυμαι, quod ex ἐπὶ & ἕω, induo: hinc Ion. εἰνύω.
Ἔπειξις, εως, ἡ, feſtinatio. Th. ἐπείγω.
Ἐπείπερ, quandoquidem; conj. cum indicat. ab ἐπεί.
Ἐπειπὼν, a. 2. part. ἐπειπεῖν, inſuper dicere: a. 2. inf. ab ἐπὶ & ἔπω, dico: a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.
Ἔπειρα, ας, ε, & in 3. pl. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, transfigo: f. περῶ, p. πέπαρκα. a. 2. ἔπαρον. p. paſſ. πέπαρμαι. a. 1. paſſ. ἐπάρθην.
Ἐπειράθην, ης, η, & in 1. pl. ἐπειράθημεν, a. 1. ind. paſſ. &
Ἐπειράσω, tentâſti; 2. ſing. a. 1. m. ἐπειρασάμην, ω, ατο. à πειράω, f. άσω, & ήσω, conor, tento. Th. πεῖρα, conatus.
Ἐπειρᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi πειράομαι, tento; ab eod.
Ἐπείρεσθαι, interrogare; præſ. inf. m. ab εἴρω.

Ἐπείρων, Ion. pro ἐπείρα, 3. ſing. imperf. verbi πειράω, conor. Vide ἐπειράσω.
Ἐπειρύσθαι, attrahere; qu. ab εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, traho.
Ἐπειρώατο, Ion. pro
Ἐπειρῶντο, periculum faciebant: 3. pl. imperf. paſſ. verbi πειράομαι, tento. Th. πεῖρα.
Ἐπειρωτᾶν, præſ. inf. Ion. pro ἐπερωτᾶν, verbi εἰρωτάω, Ion. & Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, rogo.
Ἐπειρώτων, Ion. pro ἐπηρώτων, imperf. act. &
Ἐπειρώτησις εως, ἡ, Ion. pro ἐπερώτησις, interrogatio: ab eod.
Ἔπεισα, ας, ε, a. 1. verbi ἔπειμι, adeo: ex εἶμι, eo; a. 1. inuſ. εἶσα. Poteſt etiam formari à πείθω, perſuadeo; f. πείσω. unde a. 1. ἔπεισα.
Ἐπεισάγω, ſuperinduco: &
Ἐπεισαγωγή, ῆς, ἡ, ſuperinductio; ex ἐπὶ, εἰς, & ἄγω, duco.
* Ἐπείσακτος, ὁ & ἡ, aſcititius (rex.)
Ἐπεισέρχεται, ſubit: 3. ſing. præſ. ab ἐπεισέρχομαι, ingredior: quod ex ἐπὶ, εἰς, & ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.
* Ἐπεισήγομαι, inſuper illidor.
Ἐπείσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à πείθομαι, obedio. Vide πείθω, perſuadeo.
Ἔπεισιν, adeat: 3. ſing. præſ. ab ἔπειμι, additu ν finali: ex ἐπὶ & εἶμι, eo: a. 2. ἴον.
ἘΠΕΙ´ΣΙΟΝ, ου, τὸ, aqualiculus, ima ventris pars, τὸ αἰδοῖον: an ab ἐπὶ & σείω, moveo? an ab ἐπιστῆναι?
Ἐπεισκωμάζω, impudenter & velut temulenter me infero in alicujus ſocietatem: ex ἐπὶ, εἰς, & κωμάζω, comeſſor. Th. κῶμος, comeſſatio.
Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, pars fabulæ quaſi adventitia. Th. ὁδὸς, via.
Ἐπεισόδιος, ſuperinductus, adventitius: &
Ἐπεισοδιώδης, idem: ab eod. th.
Ἐπεισπηδάω, ſuperinſilio: f. ήσω. p. ηκα. ex ἐπὶ, εἰς, & πηδάω, ſalio.
Ἐπεισφερόμεν, 1. pl. præſ. ind. ab
Ἐπεισφέρω, adfero: ex ἐπὶ, εἰς, & φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.
Ἔπειτα, deinde: adv. Th. εἶτα, poſtea.
Ἐπείχθην, properavi, a. 1 ind. paſſ. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι.
Ἐπεῖχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, inhibeo, attendo: quod vide.
Ἐπεκάθισα, ας, ε, & in 3. pl. ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, colloco: f. ίσω, perf. ἐπικεκάθικα. ex ἐπὶ & καθίζω, colloco, ſedere facio. Th. ἵζω, f. ίσω, idem.
Ἐπεκαλεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἐπικαλέω, advoco. Th. καλέω, voco: fut. έσω & ήσω, p. κέκληκα.
Ἐπεκαλύφθησαν, clauſi ſunt: 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καλύπτω, quod vide.
Ἐπεκέατο, Ion. pro ἐπέκειντο, inſtabant, irruerunt: 3. pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, quod vide.
Ἐπέκεινα, trans: adv. cum gen. pro ἐπ' ἐκεῖνα, ad illa uſque.
Ἐπέκειτο, ἐπέκειντο, 3. ſing. & pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, jaceo ſuper, impoſitus ſum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐπεκκυλεῖ

Digitized by Google

Ἐπεκέκλετ' pro ἐπεκέκλητο, invocabat: 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἐπὶ & καλέω, voco: f. έσω & ήσω. p. κέκληκα. perf. paſſ. κέκλημαι.

Ἐπεκλώσαντο, deſtinârunt: 3. pl. a. 1. m. verbi ἐπικλώθω, fatalia ſtamina duco: quod ex ἐπὶ & κλώθω, neo.

Ἐπεκράτει, 3. ſing. imperf. ab ἐπικρατέω, prævaleo. Th. κράτος, robur.

Ἐπεκρέμασα, ας, ε, appendi: a. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάω, q. ab ἐπὶ & κρεμάω, ſuſpendo. f. άσω. a. 2. ἐκρέμαδον, q. à κρεμάζω.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extenſio: &

Ἐπεκτείνομαι, ῦ, εται, contendor, nitor, extendor: fut. ἐπεκτενοῦμαι. a. 1. m. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο. ab

Ἐπεκτείνω, extendo: quod ab ἐπὶ, ἐκ, & τείνω, tendo: f. τενῶ, p. τέτακα.

Ἐπεκτήσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi ἐπικτάομαι, inſuper acquiro. Th. κτάομαι, q. v.

Ἐπελάβετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi ἐπιλαμβάνω, apprehendo: f. λήψομαι. a. 2. ἐπέλαβον. ex ἐπὶ & λαμβάνω, capio.

Ἐπελάθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor: fut. λήσομαι. a. 2. ἐπέλαθον. ex ἐπὶ & λανθάνω, ſeu λήθω, lateo: f. λήσω.

Ἐπελαύνω, invado: ex ἐπὶ & ἐλαύνω, agito: f. άσω. p. ἤλακα.

Ἐπέλευσις, εως, ἡ, invaſio, impetus. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, venio.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, ſupervenio: quod ex ἐπὶ & ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον.

Ἐπελθὼν, οῦσα, ον, a. 2. part. act. gen. ἐπελθόντος. Vide ἐπελθεῖν.

Ἐπελπίζω, in ſpem erigo: ex ἐπὶ & ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ἐπέλυεν, ας, ε, a. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, explico: f. ύσω, p. ἐπιλέλυκα. a. 1. paſſ. ἐπελύθην. Th. λύω, ſolvo.

Ἐπεμαίετ' pro ἐπεμαίετο, inſtigabat: 3. ſing. imperf. verbi ἐπιμαίομαι, incito: quod ex ἐπὶ & μάω, vehementer cupio.

Ἐπεμάξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi μάσσω, f. ξω, abſtergo.

Ἐπεμβαίνω, ingredior: ex ἐπὶ, ἐν, & βαίνω, eo: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπέμβαλε, injecit: 3. ſing. a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, ſuperinjicio. Th. βάλλω, jacio: f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.

Ἐπεμβάλλεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ἐπεμβάλλομαι, inſeror: ab eod. th.

Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, ſeſſor, qui equo inſidet: &

Ἐπεμβεβαὼς, conſcendens: perf. part. act. Ion. pro ἐπεμβεβηκὼς, ότος, ab ἐπεμβαίνω, ingredior: ex ἐπὶ, ἐν, & βαίνω, eo: fut. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Ἐπέμεινα, ας, ε, & in 1. pl. ἐπεμείναμεν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, permaneo: f. ἐπιμενῶ, p. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπὶ & μένω, maneo.

Ἐπεμελήθην, ης, η, curavi: a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπιμελέομαι, curam gero: f. ήσομαι. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐπεμέμφετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ex ἐπὶ & μέμφομαι, accuſo: f. ψομαι, p. μέμεμμαι.

Ἐπέμενε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. Vide ἐπέμεινα.

Ἐπεμηνάμην, ω, ατο, inſanivi: a. 1. m. verbi ἐπιμαίνομαι. Th. μαίνομαι, inſanio: f. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

Ἔπεμπε, imperf. act. verbi πέμπω, mitto: f. ψω.

Ἐπέμυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω, ſubſanno: ex ἐπὶ & μύττω, vel -σσω, mungo, emungo. Th. μύζω, clauſis labris quemdam ex naribus ſonum emitto.

Ἔπεμψα, ας, ε, miſi: a. 1. ind. act. verbi πέμπω, mitto: f. ψω, p. πέπεμφα. a. 1. imperat. πέμψον.

Ἐπενάχετο, Dor. pro ἐπενήχετο, ſupernatabat: 3. ſing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νέω.

Ἐπενδύομαι, ſuperinduo vel ſuperinduor: p. ἐπενδέδυμαι, indutus ſum, undè part. ἐπενδεδυμένος, indutus: &

Ἐπενδύτης, ου, ὁ, amiculum, induſium: ab

Ἐπενδύω, ſuperinduo: f. ύσω. p. ἐπενδέδυκα. a. 1. m. ἐπενδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐπενδύσασθαι. ex ἐπὶ, ἐν, & δύω, induo.

Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. &

Ἐπενέγκῃ, 3. ſing. a. 1. vel 2. ſub. &

Ἐπενεγκὼν, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, q. v.

Ἐπενείκαντες, nom. pl. part. a. 1. act. ab ἐπὶ & ἤνεικα, quod vide, Poët. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἐπένειμα, ας, ε, diſtribui: a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, à νέμω, tribuo; f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπενέμετο, 3. ſing. imperf. ab ἐπινέμομαι, depaſcor: ab eod. th.

Ἐπενήνεον, accumulabam: imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηνέω, accumulo: ex ἐπὶ, ἐν, & νέω, glomero: imperf. ἔνεον & ἔνειον. undè ἐνήνεον & ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθε, florui ſuper: p. m. pro ἐπήνθα, Epenth. τῦ ε, & redupl. Att. ab ἐπανθέω, ſuperfloreo; ex ἐπὶ & ἀνθέω, floreo. Seu in 3. ſing. potius aor. 2. ἐπενήνοθεν, ut oſtendit Clarkius ad Il. Β. 219, ex ſignificatione temporis. Th. ἄνθος, flos.

Ἐπενήχετο, innatabat: 3. imperf. m. ab ἐπινήχω, f. ξω. Th. νέω, nato.

Ἐπένθει, 3. ſing. imperf. verbi πενθέω, lugeo.

Ἐπενθὼν, Dor. pro ἐπελθὼν, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, ſupervenio. Th. ἔρχομαι.

Ἐπέξειμι, erumpo, egredior adverſus, ex ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, eo.

Ἐπεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab ἐπεξέρχομαι, procedo: quod ex ἐπὶ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex iiſdem.

Ἐπεξεργάζομαι, elaboro: ex ἐπὶ, ἐξ, & ἐργάζομαι, laboro: f. σομαι, p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.

Ἐπεξέρχομαι. Vide ἐπεξελευσόμεθα.

Ἐπεξεύρομεν, 1. pl. a. 1. act. verbi ἐπεξευρίσκω, invenio: ex ἐπὶ, ἐξ, & εὑρίσκω, idem, f. ήσω, a. 2. εὗρον.

Ἐπεξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, deinceps: id. q. ἑξῆς.

Ἐπεξιέναι, cum. dat. reum peragere & convincere: item erumpere vel eſſerere; &

Digitized by Google

Ἐπεξιὼν

Ἐπίεξ(θι), *perſequere, percenſe*: præſ. imperat. ab ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, *eo*.

Ἐπέοικε, *convenit*: p. m. ex ἐπὶ & εἴκω, *ſimilis ſum*. Vide ἔοικα.

Ἐπεπείθετ' pro ἐπεπείθετο. *obedivit*: 3. ſing. imperf. paſſ. &

Ἐπεπείθεσαν, per Sync. pro ἐπεπείθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. fortè legend. ἐπεπείθεσαν, quod pro ἐπεπείθεισαν, Att. & Ion. 3. pl. pluſq. p. m. ab ἐπὶ & πείθω, *perſuadeo*: f. πείσω. a. 2. ἔπιθον. p. m. πέποιθα.

Ἐπέπω, Ion. pro ἐφέπω, *inſequor*: ex ἐπὶ & ἕπω, *ſequor*.

Ἐπεπειρέατο, Ion. pro ἐπεπείρηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi πειράω, *conor*: f. άσω, & Ion. ήσω. p. paſſ. πεπείρημαι. Th. πεῖρα, *conatus*.

Ἐπέπεσον, ες, ε, *incidi*: a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo*: cum dat. f. ἐπιπέσω, p. ἐπιπέπτωκα· ex ἐπὶ & πίπτω, *cado*.

Ἐπεπήγει, 3. ſing. pluſq. p. m. quod ex ἐπὶ & πήγνυμι ſeu πήσσω, *figo*: f. ξω, p. πέπηχα, p. m. πέπηγα.

Ἐπεπίθμεν, *perſuaſimus*; per Sync. Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐπίθω, Ion. redupl. primis duab. literis à πείθω, a. 2. ἔπιθον. Alii volunt eſſe 1 perſ. pl. pluſq. p. m. pro ἐπεποίθειμεν, à p. m. πέποιθα.

* Ἐπιπλως, a. 1. part. pro ἐπίπλως, idque pro ἐπιπλώσας.

Ἐπέπλεον, *adnavigabant*: 3. pl. imperf. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Ἐπέπληγον, *percuſſi*; per reduplicationem pro ἔπλαγον, a. 2. ind. act. verbi πλήττω, *percutio*: f. ξω, a. 2. ἔπληγον & ἔπλαγον, vel eſt a. 2. verbi compoſ. ab ἐπιπλήττω, quod vide.

Ἐπέπληξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel -ττω, fut. ξω, *increpo*: ex ἐπὶ & πλήσσω, *percutio*.

Ἐπέπλων, ως, ω, *adnavigabam*: imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω, ut ἔπλων vel ἔπλω, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*.

Ἐπεποίθειν, *confiſus fueram*: pluſq. perf. m. ex ἐπὶ & πείθω, *perſuadeo*: f. πείσομαι, p. m. πέποιθα.

Ἐπεπόνθει, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ἤδη pro ᾔδειν, pluſq. perf. m. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Ἐπεπράγεσαν, *egerant*: pro ἐπεπράγεισαν, Att. & Ion. 3. pl. pluſq. perf. m. ab ἐπιπράσσω, verbi πράσσω, vel -ττω, fut. ξω, præt. m. πέπραγα.

Ἐπέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, *inſuper, ſternuto*: ex ἐπὶ & πταίρω. f. αρῶ.

Ἐπέπτατο, *advolavit*. Vide ἐπτάμην.

Ἐπεπτώκειν, *ceciderant*: pluſq. p. verbi πίπτω, *cado*: f. πέσω. p. πέπτωκα.

Ἐπέπυστο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi πυνθάνομαι, *audio, interrogo*: f. πεύσομαι, p. paſſ. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Ἐπεραιώθην, *tranſgreſſus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi περαιόω, *tranſveho*. Th. πέρα, *ultra*.

Ἐπεργάζομαι, *colo, aro, ſubigo*: ex ἐπὶ & ἐργάζομαι, fut. άσομαι, p. ασμαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐπερείδω, *fulcio, firmo*: &

Ἐπέρεισε, *adegit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ & ἐρείδω, f. σω, *figo, firmo*.

Ἐπέρεσθαι, *ſciſcitari*: f. ἐπερήσομαι. Vide ἐπείρεσθαι.

Ἐπερήρεισμαι, perf. paſſ. verbi ἐπερείδω, per redupl. Att. Vide in ἐπέρεισε.

Ἐπέρησα, ας, ε, *tranſivi, trajeci*: a. 1. ind. act. verbi περάω, f. άσω & ήσω. p. πεπέρακα.

Ἐπερράγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιρρήγνυμι. Th. ῥήσσω, *frango*: f. ξω.

Ἐπερρίφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. tanq. ab ἐπιρρίφω pro ἐπιρρίπτω, *injicio*: ex ἐπὶ & ῥίπτω, *projicio*: f. ψω, p. ἔρριφα.

Ἐπέρρωσαν, 3. pl. a. 1. act. &

Ἐπερρώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐπιρρώννυμι, *confirmo, impello, fortiter moveo*: ex ἐπὶ & ῥώννυμι, fut. ῥώσω, perf. ἔρρωκα. a. 1. paſſ. ἐρρώσθην.

Ἐπέρχομαι, *ſupervenio*: f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπῆλθον. ex ἐπὶ & ἔρχομαι, *venio*: p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἐπέρχοντ' pro ἐπέρχονται, 3. pl. præſ. ejuſ.

Ἐπερωτάω, *interrogo*: imperf. ἐπηρώτων, -ων, -ας, -ας, -α, -α. f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα. a. 1. imperat. ἐπερώτησον, -άτω, ex ἐπὶ & ἐρωτάω, *rogo, ſciſcitor*.

Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio*: &

Ἐπερωτήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.

Ἐπερώτησις, εως, ἡ, *interrogatio*: ab eod.

Ἐπέσαξεν, 3. ſing. a. 1. verbi ἐπισάττω, *ſtipo*: f. ξω. Th. σάττω, *onero*.

Ἐπεσβολία, ας, ἡ, *convitium*: &

Ἐπεσβόλος, ὁ ἡ ἡ, *verba probroſa in aliquem jaciens*: ex ἐπὶ, ἔς, Att. ἔς, & βάλλω, *jacio*: p. m. βέβολα· vel qui ἔπεσιν, ὡς βέλεσι, βάλλει, verbis, tanquam telis, impetens.

Ἔπεσεν, *cecidit*: 3. ſing. a. 2. act. verbi πίπτω, *cado*: fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐπεσθίω, *inſuper edo, poſt aliud edo*: ex ἐπὶ & ἐσθίω, *edo*. Th. ἔσθω, idem.

Ἑπέσθω, *ſequatur*: 3. ſing. præſ. imperat. &

Ἑπέσθων, 3. dual. præſ. imperat. verbi ἕπομαι, *ſequor*: præſ. inf. ἕπεσθαι.

Ἔπεσιν, dat. pl. ab ἔπος, ἔπεος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*: a. 2. εἶπον.

Ἐπέσκαζον, ες, ε, imperf. verbi σκάζω, *claudico*: f. σω.

Ἐπέσκεπεν, *tegebat*: 3. imperf. verbi ἐπισκέπω, f. ψω. Th. σκέπω, *tego*.

Ἐπεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, *inviſo, viſito*: f. ψομαι. p. paſſ. ἐπέσκεμμαι. ex ἐπὶ & σκέπτομαι, *circumſpicio*.

Ἐπεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, *inumbro*: cum dat. fut. άσω, præt. ἐπεσκίακα. a. 1. ſub. ἐπισκιάσω, ῃς, ῃ, ex ἐπὶ & σκιά, *umbra*.

Ἐπεσκίρτησε, *inſiluit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ & σκιρτάω, *ſalio*. Th. σκαίρω, *ſalio*.

Ἐπεσκίδνατο, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐπισκίδνημι.

Digitized by Google

ἐπισκοτέω, *obtenebro*: f. ήσω, p. ἐπεσκότηκα, ex ἐπὶ & σκότος, *tenebræ*.

Ἔπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα.

Ἐπίσπεσθαι, Ion. & Poët. pro ἐφέπεσθαι, *ſequi*: &

Ἐπίσπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπεῖν, a. 2. part. ἐπισπών, ab inuſ. ἐπισπέω, *aſſequor*: ex ἐπὶ & σπέω, fact. ex ἕπω per tranſpoſit. & Pleonaſm. τοῦ σ. Th. ἕπω.

Ἐπίσσεται, gem. σσ, pro ἐπίσεται, Poët. 3. ſing. f. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἐπίσσυται, *impetum fecit*, per Metath. pro ἐπισέσυται, 3. ſing. perf. paſſ. &

Ἐπέσσυτο, pro ἐπεσέσυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ex ἐπὶ & σύομαι, *concito*, verbum inuſ. pro σεύομαι, idem. Th. σείω, *quatio*.

Ἐπέσταλμαι, *miſſus ſum*: perf. paſſ. verbi ἐπιστέλλω, *mitto*: quod vide.

Ἐπέστειλα, ας, ε, *miſi*: a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐπεστενάχιζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, *ingemiſco*: ex ἐπὶ & στεναχίζω, *gemo*, f. ίσω. Th. στενὸς, *anguſtus*.

Ἐπέστενε, *ingemiſcebat*: 3. ſing. imperf. ex ἐπὶ & στένω, *gemo*: ab eod. th.

Ἐπεστέψαντο, *coronaverunt*: 3. pl. a. 1. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, *corono*: f. ψω, p. ἔστεφα.

Ἐπεστεὼς, ῶτος, per Craſin Ion. pro ἐφεστακὼς & ἐφεστὼς, perf. part. act. &

Ἐπέστην, ης, η, *ſuperveni*, a. 2. ind. act. ab ἐφίστημι, *inſto*: f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, ex ἐπὶ & ἵστημι, *ſto*.

Ἐπεστήρικτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. vide ἐστήρικται. à στηρίζω, *firmitèr ſtatuo*: f. ξω.

Ἐπεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, *confirmo*: ab eod. th.

Ἐπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act ἐπέστην, q. v.

Ἔπεστι, *imminet*, aliquando, *licet*, 3. ſing. præſ. verbi ἔπειμι, *ſuperſto*, *immineo*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Ἐπεστονάχιζε, idem quod ἐπεστενάχιζε· ex ἐπὶ & στοναχίζω, *gemo*. Th. στενὸς, *anguſtus*.

Ἐπεστραμμένα, *perverſa & aſperiora verba*, perf. part. paſſ. n. g. pl. Vide ſeq.

Ἐπεστράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιστρέφω, *converto*: f. ψω. Th. στρέφω, *verto*. a. 2. ἔστραφον.

Ἐπέστρεψα, ας, ε, a. 1. act. ejuſd. verbi.

Ἐπεστυφέλιζον, *verberabant*: 3. pl. imperf. ex ἐπὶ & στυφελίζω, *duritèr tracto*. Th. στύφω, *adſtringo*: fut. ψω.

Ἐπέσχε, 3. ſing. a. 2. act. ἐπέσχον, ab ἐπέχω.

Ἐπέσχετο, 3. ſing. a. 2. m. ejuſd. verbi.

Ἕπεται, *ſequitur*: 3. ſing. præſ. ind. ab ἕπομαι, *ſequor*: a. 1. m. ἑψάμην. Th. ἕπω.

Ἐπέτας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro ἐπέτης, ου, ὁ, *aſſecla*, *comes*, *famulus*: ab eod. th.

Ἐπετάσθην, a. 1. ind. paſſ. à πετάννυμι, ſeu πετάζω, f. άσω, *pando*, *velo*. Th. πετάω.

Ἐπέτειλα, ας, ε, *juſſi*: a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω. ex ἐπὶ & τέλλω, inuſit.

Ἐπέτειος, ου, ὁ ἡ, τὸ, *anniverſarius*. Th. ἔτος.

Ἐπέτελλε, *imperabat*: 3. ſing. imperf. act. &

Ἐπετέλλετ' pro ἐπετέλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Vide ἐπέτειλα.

Ἐπετέρπετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th. τέρπω, *delecto*: f. ψω.

Ἐπετήδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, *ſector ſtudioſè*, *operam do*: fut. εύσω. Th. ἐπιτήδειος, *idoneus*.

Ἐπετήσιος, ου, *annuus*, *totum annum durans*. Th. ἔτος, *annus*.

Ἐπετίθην, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. quæ ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, q. v.

Ἐπετίμα, 3. ſing. imperf. act. ab

Ἐπιτιμάω, *objurgo*: fut. ήσω, p. ἐπιτετίμηκα. ex ἐπὶ & τίω, *punio*.

Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd.

Ἐπετίμων, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. ἐπετίμαον, -ων, verbi ἐπιτιμάω, *objurgo*: q. v.

Ἐπέτοσσα, ας, ε, *incidi in*, *offendi*, *nactus ſum*: a. 1. Poët. pro ἐπέτοσα, verbi πετόω, -ῶ, f. ώσω, q. à priſco verbo πέτω. Th. πίπτω.

Ἐπετράπην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω, *permitto*: f. ψω, p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. p. m. ἐπιτέτροπα. ex ἐπὶ & τρέπω.

Ἐπέτρεχα, ας, ε, a. 1. act. ab eod. verbo.

Ἐπέτυχον, ες, ε, a. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, *aſſequor*: ex ἐπὶ & τυγχάνω, *ſum*: fut. τεύξομαι.

Ἐπευάδον, imperf. vel a. 2. Æol. Pleonaſm. τοῦ υ pro ἐπέαδον, ab ἔαδον, reſolutione Ion. pro ἧδον, mutato φ in π, ab ἀνδάνω, vel ἅδω, *placeo*: f. ἀδήσω.

Ἐπευθόμεθα, *intelleximus*: 1. pl. imperf. ex ἐπὶ & πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. paſſ. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Ἐπευθυμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐπευθύμηκα, *æquo animo ſum*. Th. θυμός.

Ἐπευκτὸς, οῦ, *optabilis*:

Ἐπευλαβέομαι, *metuo*, *non audeo*.

Ἐπευξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπεύχομαι, *apprecor*. Th. εὔχομαι, *precor*: fut. εὔξομαι, p. ηὖγμαι.

Ἐπευφημέω, f. ήσω, *laudibus proſequor*, *benedico*: ex ἐπὶ & εὔφημος, *laudatus*, quod ab εὖ, *benè*, & φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπευφήμησα, ας, ε, *laudavi*, & in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, f. ήσω, ex ἐπὶ & εὔφημος, *laudatus*, quod ab εὖ, *benè*, & φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπεύχεο, Ion. pro ἐπεύχου, præſ. imperat. ab

Ἐπεύχομαι, η, εται, *glorior*. Vide ἐπευξάμενος.

Ἐπευωνίζω, fut. ίσω, p. ικα, *vilis pretii facio*. Th. ὠνέομαι, *emo*.

Ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. pl. pluſq. p. Poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, a verbo φαίνομαι, *appareo*: fut. φανήσομαι, p. paſſ. πέφαμμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. paſſ. ἐφάνην. Th. φαίνω, *oſtendo*.

Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, *infero*: fut. ἐποίσω, a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω.

Ἐπέφνεν, *occidit*, 3. ſing. imperf. verbi πέφνω, idem quod φένω, *occido*: p. m. πέφονα. Alii volunt eſſe ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφονον, & per Sync. ἔπεφνον, *occidi*. Alii à φένω deducunt, & per redupl. πεφένω, per Sync. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Aut à φένω, a. 2. ἔφενον, per redupl. Syracuſ. ἐπέφενον, per Sync. ἔπεφνον.

Ἐπέφραδον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, *induco*, *indico*: f. σω, p. ἐπιπέφρακα.

Digitized by Google

πίφραδα. p. m. πίφραδα. Alii volunt ἐπέφραδεν, Syracuſanâ reduplicatione dici pro ἔφραδεν, ut in voce ſuperiori: vel poteſt eſſe imperf.. facto præſenti πεφράδω, ex p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico.

'Επεφράσατ' pro ἐπεφράσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐπιφράζομαι, excogito: ab eod.

'Επεφράσσατο, Poët. pro ἐπεφράσατο. Vide præced.

'Επεφύετο. Vide ἐπεφυόμην.

'Επέφυκεν, ες, ε, enatus vel enata erat, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, naſcor: f. σω, p. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

'Επεφυόμην, ου, ετο, adnaſcebar: imperf. ind. paſſ. verbi ἐπιφύομαι. Th. φύω, gigno.

'Επεφώνει, 3. ſing. imperf. ab ἐπιφώνεον, -ουν, -εες, εις· verbi ἐπιφωνέω, acclamo: f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα. p. paſſ. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, vox.

'Επέχεεν, 3. ſing. imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχέω, infundo. Vide ἐκχέω.

'Επέχειν, abſtinere, occupare, præſ. inf. ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, arcum intendere in ſcopum: ab ἐπέχω, quod vide.

'Επεχείρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, aggredior: imperf. ἐπεχείρεον, -ουν, f. ήσω, p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα, ex ἐπὶ & χεὶρ, manus.

'Επέχεετο, infundebat: 3. ſing. imperf. ex ἐπὶ & χέομαι. Th. χέω, fundo: f. χεύσω.

'Επέχθην, ης, a. 1. paſſ. verbi πέκω, idem quod πέκω, pecto, tondeo: f. πέξω.

'Επέχεον, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχεάω, ſeu ἐπιχεαύω. Th. χεάω, invado furioſè.

'Επέχρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, illino: f. ίσω, p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, ungo.

'Επέχω, inhibeo: item attendo: Job xviii. 2. 1 Tim. iv. 16. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, p. ἐπέσχηκα. a. 2. ἐπέσχον· ex ἐπὶ & ἔχω.

'Επεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πέπτω.

'Επέων, gen. pl. &

'Επη, carmina, nom. pl. ab ἔπος εος, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico; a. 2. εἶπον.

'Επῆ, inſit, 3. præſ. ſing. ſub. ab ἔπειμι, inſum: ex ἐπὶ & εἰμὶ, ſum.

'Επήβολος, Poët. pro ἐπίβολος, compos, qui aliquid adeptus eſt: ab ἐπιβάλλω, q. v.

'Επῆγε, adduxit: Att. pro ἐπῆγε, 3. ſing. a. 2. act. vel p. m. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, duco: f. ἄξω, p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

'Επηγάγετο, 3. pl. imperf. paſſ. Att. ab ἐπάγομαι, adducor, ab eod. th.

'Επηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto: ex ἐπὶ & ἀγγέλλω, nuntio: f. λῶ, p. ἤγγελκα.

'Επήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito: f. ερῶ. p. ἐπήγερκα· ex ἐπὶ & ἐγείρω.

'Επηγκενίδες, αἱ, tabulæ navium à prorâ ad puppim extenſæ, dictæ quaſi ἐπενεγκίδες. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον.

'Επηγορεῖν, Ion. pro κατηγορεῖν.

'Επῄειν, ῄεις, ῄει, pluſq. p. m. verbi ἔπειμι, accedo, adeo. Th. εἶμι, eo.

'Επῆεν, pro ἐπῆν, inerat: 3. ſing. imperf. ex ἐπὶ & εἰμὶ, ſum.

'Επηετανὸς, ῦ, annuus: ex ἐπὶ & ἔτος, annus.

'Επηθρηκυῖα, perf. part. act. f. g. ab ἐπαθρέω. quod ex ἐπὶ & ἀθρέω, video: f. ήσω.

'Επῆκαν, Ion. pro ἐφῆκαν, immiſerunt: ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, mitto. Sic

'Επῆκε, Ion. pro ἐφῆκε, ab eod.

'Επηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, ſubſequor: f. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα a. 1. ſub. act. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ, ex ἐπὶ & ἀκόλουθος, pediſſequus.

'Επήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, propitius, qui rem aliquam audivit. Th. ἀκούω, audio.

'Επήκυσα, a. 1. act. verbi ἐπακύω, q. v.

'Επηκροῶντο, 3. pl. imperf. m. ἐπηκροαόμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, ῶτο, ab ἐπακροάομαι, -ῶμαι, exaudio: ex ἐπὶ & ἀκροάομαι, audio.

'Επῆλαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πάλλω, vibro: f. αλῶ. a. 1. ἔπηλα.

'Επῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, accedo, f. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι.

'Επηλυγάζω, vel -ίζω, obumbro, veluti umbraculo tego: ex ἐπὶ & ἠλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, tenebra.

'Επήλυδες, οἱ ϗ αἱ, advenæ, nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος· ab ἐπέρχομαι. vid. ἐπῆλθον.

'Επήλυθε, 3. ſing. p. m. vel a. 2. & per Sync. ἐπῆλθε. ab eod. verbo.

'Επηλυς, ὁ ϗ ἡ, advena: vid. ἐπήλυδες.

'Επηλυσία & ἐπηλυσίη, ἡ, Ion. adventus; item incantatio, quæ fit veneficiis. Th. ἔρχομαι.

'Επηλύτης, ου, & ἐπήλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, advena: ab eod. th.

'Επήμηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, noceo, damnum do: f. ανῶ. Th. πῆμα.

'Επημοιβὸς, ῦ, alternans: ab ἀμείβω, alterna.

'Επῆν, aderat, 3. ſing. imperf. verbi ἔπειμι, Th. εἰμὶ, ſum. At

'Επὴν, quandoquidem, Ion. pro ἐπὰν, ab ἐπεὶ, poſtquam, & ἂν, ſi.

'Επῄνεον, laudabam, & contractè ἐπῄνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, laudo: f. έσω. & ήσω. a. 1. ἐπῄνεσα. a. 1. paſſ. ἐπῃνέθην, ex ἐπὶ & αἶνος, laus.

'Επῄνησαν, approbârunt, 3. pl. a. 1. Poët. gem. σσ, pro ἐπῄνεσαν. Vide ἐπῄνεον.

'Επῄνησαν, laudârunt, 3. pl. act. Poët. pro ἐπῄνεσαν, ab ἐπαινέω, vel etiam regulariter, à f. ήσω.

'Επήνθεα, p. m. verbi ἐπανθέω, ſuperflores: ex ἐπὶ & ἄνθος, flos. Vide ἐπενήνοθα.

'Επήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, occurro: f. ήσω, p. ἐπήντηκα. ex ἐπὶ & ἀντάω. Th. ἀντὶ, contrà.

'Επηνύσθη, completa erat, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανύω, expedio. Th. ἀνύω, perficio.

'Επήξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi πήγνυμι, f. ξω, compingo, figo: p. m. πέπηγα.

'Επῆξεν. 3. ſing. a. 1. act. ejuſd. verbi.

'Επηπειλήκει. minatus fuerat, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω.

'Επῆρα, ſuſtuli, a. 1. act. verbi ἐπαίρω. a. 1. m. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρεν.

'Επήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, amabilis: ex ἐπὶ & ἐράω, f. άσω, amo.

'ΕΠΗΡΕΑ'ΖΩ, damno officio, infeſto, vexo, calumnior: f. άσω. p. ἐπηρέακα. qu. ex ἐπὶ & Ἄρης, Mars.

Digitized by Google

Ἐπηρεασμὸς, οῦ, ὁ, *vexatio, malevolentia, contumelia:* &

Ἐπηρεαστικὸς, οῦ, *injurioſus, infeſtus:* &

Ἐπήρεια, ας, ἡ, *damnum, injuria:* ab ἐπηρεάζω, quod vide.

Ἐπῆρεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, *attollo:* f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα. a. 1. part. ἐπάρας, αντος. a. 1. paſſ. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ & αἴρω, *tollo.*

Ἐπήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad remigationem accinctus, remis inſtructus:* ab ἐρετμὸς, *remus.* Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo.*

Ἐπήρετο, 3. ſing. imperf. verbi ἐπέρομαι, *interrogo:* ex ἐπὶ & εἴρω, *dico.* At ἐπῄρετο, cum ι ſubſcript. eſt imperf. paſſ. verbi ἐπαίρομαι, *attollor.* Th. αἴρω, *tollo.*

Ἐπηρεφέας, acc. pl. ab ἐπηρεφὴς, *tectus, coopertus:* ex ἐπὶ & ἐρέφω, *tego:* f. ψω.

Ἐπήρθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαίρω, *attollo:* Vide in ἐπῆρεν.

Ἐπήρεια, ας, ἡ, *damnum,* Diod. Sic.

Ἐπήρκει, 3. ſing. imperf. ab ἐπαρκέω, *ſufficio, ſubvenio:* f. έσω, p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, *propulſo.*

Ἐπήρκεσαν, 3. ſing. a. 1. ejuſd.

Ἐπηρμένος, *elatus,* part. præt. paſſ. ab ἐπαίρομαι. Vide ἐπήρετο.

Ἐπῆρσα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπὶ & ἄρω, *apto:* f. Æol. ἄρσω, undè infin. ἄρσαι, &c.

Ἐπηρτημένος, p. part. paſſ. ab ἐπαρτάομαι, *immineo:* quod ab ἐπὶ & ἀρτάω, *ſuſpendo:* f. ήσω.

Ἐπηρώτα, 3. ſing imperf. ab ἐπηρώταον, -ων, -αες, -ας, verbi ἐπερωτάω, *interrogo:* f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

Ἐπηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἐπῆσαν, *inſuper erant,* 3. pl. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ, *ſum.*

Ἐπησθείεν. Ion. pro ἐφησθείεν, per Syncop. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. verbi ἐφήδομαι, *delector ſuper aliquâ re:* quod ex ἐπὶ & ἥδω, *delecto:* f. ἥσω. Th. ἡδὺς, *ſuavis.*

Ἐπῄσθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi ἐπαισθάνομαι, *ſentio:* ex ἐπὶ & αἰσθάνομαι, idem. f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι. a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Ἐπησκήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐπασκέω, *exerceo.* Th. ἀσκέω, f. ήσω, idem.

Ἕπηται, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἕπομαι, *ſequor:* a. 1. m. εἱψάμην.

Ἐπητὴς, ου, vel ἐπητὴς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *facundus.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἐπήτριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *denſus:* ab ἐπὶ & ἦτριον.

Ἐπηχέω, -ῶ, *obſtrepo, inſono:* ex ἐπὶ & ἠχέω, *ſono.* Th. ἦχος, *ſonus.*

Ἐπηχθισμένος, p. paſſ. part. ab ἐπάχθομαι, *ingemo ſub pondere:* quod ex ἐπὶ & ἄχθομαι, idem: f. έσομαι & έσομαι. a. 2. paſſ. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, *pondus.*

ἘΠΙ', præpoſitio, cum gen. *in, ad, ſupra, ſuper, coram:* cum dat. *in, propter, coram:* facit periphraſin adverbii, ἐπὶ ἡσυχίᾳ, *quiete;* ἐπ' ἰσχύϊ, pro ἰσχυρῶς, *robuſtè.* ἐπὶ δὲ τούτων, *interea,* Diod. Sic. ἐπ' ἐξαγωγῇ, *cum conditione avehendi,* τελευτᾷν ἐπὶ παισὶν, *mori poſt ſe relinquens pueros.* ἐπὶ πολλαῖς βίβλοις ἐτελεύτησεν, *mortuus eſt operibus multis relictis.* ἐπὶ τούτοις παράβαλε, *adducito poſt hos:* ἐφ' ᾧτε, *ea conditione, ut,* ἐπὶ τοῖς σώμασι, *ſub nexu obligationis corporis.* Cum accuſ. ἐπὶ χρόνον, *aliquamdiu.* ἐπὶ δεξιὰν, *ad dextram,* ἐφ σκαιὰν, *ad ſiniſtram.* Cum acc. perſonæ poſt verba motus, *contra,* Luc. xiv. 31. Herod. I. cum accuſ. rei *propter,* Matth. iii. 7. cum acc. *ſuper, adverſus, per:* ἐπὶ μᾶλλον, *multò magis:* in compoſitione ſignificat *in, ſuper, contra, ad, poſt, præ, prope, ſub, augmentum, diminutionem.*

Ἔπι pro ἔπεστι, *ineſt, inſtat:* ponitur etiam pro ἔπεισιν, *inſunt:* ab ἔπειμι. Th. εἰμί.

Ἐπιάλλω, *immitto:* ab ἰάλλω, *mitto,* f. αλῶ.

Ἐπιάλμενος, per Sync. pro ἐπιαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, præſ. part. ex ἐπὶ & ἅλλομαι, *ſalio:* a. 2. m. ἡλόμην, ου, ετο.

Ἐπίασα, ας, ε, & in 3. pl. ἐπίασαν, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, *capio, prehendo:* f. άσω, p. πεπίακα. a. 1. paſſ. ἐπιάσθην. f. 1. paſſ. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, *premo, crucio:* Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, a. 1. ind. paſſ. Vide in ἐπίασα.

Ἐπιαύω, *dormio inter* vel *apud:* ab ἰαύω, f. σω, *commoror, dormio.*

Ἐπίαχον, *clamabam,* vel *clamabunt:* 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἰάχω, *clamo.*

Ἐπίβα, *inſulta,* per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπίβραθον, ου, τὸ, *naulum:* ab ἐπιβαίνω, *conſcendo.* Th. βαίνω, *eo.*

Ἐπιβαίην, ης, η, *conſcendam:* a. 2. opt. act. ab eod. verbo.

Ἐπιβαινέμεν, *aſcendere,* Ion. pro ἐπιβαίνειν, præſ. inf. act. ab

Ἐπιβαίνω, *conſcendo:* f. ἐπιβήσομαι, p. ἐπιβέβηκα. a. 2. ἐπέβην. a. 2. part. ἐπιβὰς, άντος. Ex ἐπὶ & βαίνω, *eo.*

Ἐπιβάλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἐπιβάλλω, *injicio.*

Ἐπιβάλλευ, Dor. pro ἐπιβάλλου, præſ. imperat. paſſ. ab

Ἐπιβάλλω, *injicio, immitto:* imperf. ἐπέβαλλον, *erumpebam:* f. ἐπιβαλῶ, p. ἐπιβέβληκα. a. 2. ἐπέβαλον. a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, όντος. p. paſſ. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω.

Ἐπιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαλοῦσι, 3. pl. f. 2. act. &

Ἐπιβαλὼν, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαρέω, *aggravo:* f. ήσω. p. ἐπιβεβάρηκα. a. 1. ἐπεβάρησα. a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ἐπὶ & βαρέω, idem. Th. βάρος.

Ἐπιβὰς, άντος, *conſcendens:* a. 2. part. act. & in f. g. ἐπιβᾶσα. ab ἐπιβαίνω.

Ἐπίβασις, εως, ἡ, *invaſio, baſis:* ab eod.

Ἐπιβατεύειν, *occupare, uſurpare:* ab ἐπιβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

Ἐπιβατήρια, ίων, τὰ, *machinæ ad invadendos muros:* &

Ἐπιβατήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſcanſorius:* &

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, *EPIBATA, vector:* ab eod. verbo & th.

Digitized by Google

Ἐπιβατὸς,

Ἐπιϐατὸς, ὴ, ὸν; *de loco dicitur ad quem patet acceſſus:* ab ἐπιϐαίνω, *conſcendo.* Th. βαίνω, *eo.*

Ἐπίϐδα, *feſtum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor.* In nuptiarum feſto, primus dies vocabatur γάμοι, ſecundus ἐπίϐδα, *tempus,* ſcil. *ſequens* vel *futurum.* Scap. dicit, *quartam & ultimam diem feſti cujuſdam apud Athenienſes, quod ἀπατούρια vocabant,* ſic dici, cujus prima dicta eſt δόρπεια, ſecunda ἀνάῤῥυσις, tertia κουρεῶτις.

Ἐπιϐεϐηκὼς, ότος, p. part. act. verbi ἐπιϐαίνω, *conſcendo.*

Ἐπιϐήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιϐῆναι, a. 2. inf. act. &

Ἐπιϐησέμεν, Ion. pro ἐπιϐήσειν, f. 1. infin. act. ejuſd.

Ἐπιϐήσεο, *aſcende,* præſ. imperat. Ion. pro ἐπιϐήσου, ab ἐπιϐήσομαι, quod à fut. formatur contra regulam. Th. βαίνω, *eo.*

Ἐπιϐησόμενος, f. 1. m. part. verbi ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐήτωρ, ορος, ὁ, Ion. pro ἐπιϐάτης, ου, ὁ, *inſcenſor:* & epithet. *maris fœminam aſcendentis.*

Ἐπιϐιϐάζω, *impono, facio aſcendere:* f. άσω, p. ἐπιϐεϐίϐακα. a. 1. ἐπεϐίϐασα. Ex ἐπὶ & βαίνω, *eo.*

Ἐπιϐιόω, *ſupervivo.*

Ἐπιϐλέπω, *reſpicio:* f. ψω, p. ἐπιϐέϐλεφα, &

Ἐπιϐλέψειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιϐλέπω, *intueor.* Th. βλέπω, *video:* f. ψω, p. φα.

Ἐπιϐλὴ, ῆς, ἡ, *fibula:* ab ἐπιϐάλλομαι, quia *immittitur:* ex ἐπὶ & βάλλω, *jacio.*

Ἐπίϐλημα, ατος, τὸ, q. d. *additamentum panniculus:* ab iiſdem.

Ἐπιϐλὴς, ῆτος, ὁ, *obex, peſſulus;* eo quod foribus injiciatur: ab ἐπιϐάλλω.

Ἐπιϐοάω, *vociferor:* f. ήσω, p. ἐπιϐεϐόηκα. Ex ἐπὶ & βοάω, *clamo.*

Ἐπιϐοηθεῖν, *ſuppetias ferre.* Th. βοηθέω, *auxilior.*

Ἐπίϐωλος, ου, pro *infami,* apud Anacreont. à βοάω, *clamo, celebro.*

Ἐπιϐόλαιον, ου, τὸ, id. q. ἐπίϐλημα, q. v.

Ἐπιϐολὴ, ῆς, ἡ, *injectio, impoſitio, applicatio intellectûs, impetus, inceptatio:* ab ἐπὶ & βάλλω, *impono.* Th. βάλλω, *jacio.*

Ἐπίϐολος, ου, *compos:* ab eod.

Ἐπιϐόσκω, *paſco:* f. βοσκήσω. Th. βόω, -ῶ, f. ήσω & ώσω, idem.

Ἐπιϐουκόλιον, ου, τὸ, idem quod ſimplex βουκόλιον, ου, τὸ, *boum armentum.* Sic ἐπιϐουκόλος, idem quod βουκόλος, *bubulcus.*

Ἐπιϐούλευμα, idem quod ἐπιϐουλή.

Ἐπιϐουλεύω, *inſidias ſtruo, animo agito:* f. εύσω. &

Ἐπιϐουλὴ, ῆς, ἡ, *inſidiæ:* Poët. ἐπιϐουλίη, &

Ἐπίϐουλος, ου, ὁ, *inſidiator:* ex ἐπὶ, *adverſus,* & βουλὴ, *conſilium.*

Ἐπιϐραδύνω, *cunctor, immoror:* ex ἐπὶ & βραδύνω, *tardo.* Th. βραδὺς, *tardus.*

Ἐπιϐραχὺ, *ad breve tempus.* Th. βραχύς.

Ἐπιϐρέμω, *adfremo:* ex ἐπὶ & βρέμω, f. μῶ.

Ἐπιϐρέχω, *perfundo, irroro.* Th. βρέχω, q. v.

Ἐπιϐρίθειν, præſ. inf. *ingruere;* &

Ἐπιϐρίσῃ, *ingruerit:* 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐπιϐρίθω, *impreſſionem facio.* Th. βρίθω, *ſum gravis.*

Ἐπιϐροντήτος, ου, *attonitus, veſanus, cui tonitrua mentem perculêre.* Th. βροντὴ, *tonitru.*

Ἐπιϐύω, *obturo:* à βύω, f. σω, idem.

Ἐπιϐώμια, ων, *ſacrificia.* Th. βωμός, *ara.*

Ἐπιϐώσασθαι, Ion. & Poët. pro ἐπιϐοήσασθαι, *invocaſſe:* a. 1. inf. m. verbi βοάω, *clamo.* Sic ἐπιϐώσωνται, pro ἐπιϐοήσωνται, *vocaverint,* 3. pl. a. 1. ſub. m.

Ἐπιϐωσόμεθα, *invocabimus:* contract. pro ἐπιϐοησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à βοάω, *clamo:* ſic βώσαντι, pro βοήσαντι.

Ἐπιϐωστρεῖν, Dor. pro ἐπιϐοᾶν, *invocare:* ab eod.

Ἐπιϐώτωρ, ορος, ὁ, *paſtor:* ab ἐπιϐόσκω, *paſco:* quod à th. inuſ. βόω, idem.

Ἐπιγαμϐρεύω, *affinitatis jure duco:* f. εύσω, p. ἐπιγεγάμϐρευκα. a. 1. ἐπιγάμϐρευσα. ex ἐπὶ & γαμϐρὸς, *gener.*

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, *affinitas, jus connubiale;* &

Ἐπίγαμος, ου, ὁ & ἡ, *nubilis:* à γάμος, *nuptiæ.* Th. γαμέω.

Ἐπιγάστριον, ου, τὸ, EPIGASTRIUM, *venter exterior.* Th. γαστὴρ, *venter.*

Ἐπιγεγονὼς, ότος, perf. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *ſupervenio:* quod vide.

Ἐπίγεια, τὰ, *funes quibus navis litori alligatur:* &

Ἐπίγειον ου, τὸ, apud Mathemat. *apſis ima planetarum,* vulgò *auge:* ἀπόγειον, opponitur, qu. &

Ἐπίγειος, ου, ὁ & ἡ, & ἐπίγαιος, *terreſtris,* τὰ ἐπίγεια, *terrena:* ex ἐπὶ & γέα, ας, ἡ, & contract. γῆ, idem ac γαῖα, *terra.*

Ἐπιγελάω, -ῶ, f. άσω, *arrideo, illudo, inſulto.* Th. γελάω, *rideo.*

Ἐπιγεμίζω, *ſuperimpleo, onero ſuper.*

Ἐπιγενόμενος, ου, a. 2. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *ſupervenio:* quod vide.

Ἐπίγια, *funes quibus puppis à terrâ religatur:* ab ἐπὶ & γέα vel γύα, meliùs igitur ἐπίγεια.

Ἐπιγίγνομαι, præſ. ind. Hinc

Ἐπιγιγνόμενος, præſ. part. idem quod

Ἐπιγίνομαι, ου, εται, *ſupervenio, ſupernaſcor, ſuccedo:* f. ἐπιγενήσομαι. a. 2. m. ἐπεγενόμην. p. m. ἐπιγέγονα. ex ἐπὶ & γίνομαι, *naſcor.*

Ἐπιγινόμενοι, οἱ, *poſteri:* ejuſd. part. præſ.

Ἐπιγινώσκω, *agnoſco;* (ἐπιγνώσω, non eſt in uſu) f. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα. a. 1. ἐπέγνωσα. a. 2. ἐπέγνων, ως, ω. a. 2. imperat. ἐπίγνωθι. a. 2. opt. ἐπιγνοίην. a. 2. ſub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἐπιγνῶναι. a. 2. part. ἐπιγνούς, όντος. p. paſſ. ἐπέγνωσμαι. a. 1. paſſ. ἐπεγνώσθην, quod ex ἐπὶ & γινώσκω, *cognoſco.*

Ἐπιγλωσσὶς, ſeu -ωττὶς, ίδος, ἡ, *lingula:* apud Medic. caruncula palato annexa. Th. γλῶσσα, *lingua.*

Ἐπιγνάμπτω, *inflecto,* ἐπέγναμψα. a. 1. Th. κάμπτω, *flecto.*

Ἐπιγνάμψας, ασα, ejuſd. a. 1. part. act.

Ἐπιγνοίη, 3. ſing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω.

Digitized by Google

Ἐπιγόνῖες, nom. pl. ab

Ἐπιγνὺς, όνῖος, a. 2. part. act. verbi præc.

Ἐπίγνωθι, a. 2. imperat. act. ejuſd. verbi.

Ἐπιγνωμοσύνη, ῆς, ἡ, *arbitrium*, *cognitio* : &

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *arbiter*, *judex*, *interceſſor* : &

Ἐπιγνῶναι, *cognoſcere* : a. 2. inf. &

Ἐπιγνῷς, 2. ſing. a. 2. ſub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. ἐπιγνωσθήσομαι, η, εἶαι, f. 1. paſſ. &

Ἐπιγνώσεσθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσομαι· ab ἐπὶ & γινώσκω, quod vide.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, *agnitio*.

Ἐπίγνωςος, *cognitus* : ab eod. verbo.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, *Poſteri*, *filii*. Th. γίνομαι, *ſum*, *fio* : p. m. γέγονα.

Ἐπιγουνίδιος, *genibus impoſitus* : ab

Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, *femur*, *genu muſculus*; *os quo tegitur genu* : ex ἐπὶ, *ſuper*, & γόνυ, τὸ, *genu*.

Ἐπιγράβδην, *ſtrictim* : adv. ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, αἶος, τὸ, *EPIGRAMMA*, *inſcriptio* : &

Ἐπιγραφεὺς, *quæſtor* : &

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inſcriptio*, *titulus*; *indictio*; *deſcriptio cenſûs* : omnia ab

Ἐπιγράφω, *inſcribo* : f. ψω. p. ἐπιγέγραφα. a. 1. ἐπέγραψα. perf. paſſ. ἐπιγέγραμμαι. pluſq. p. ἐπιγεγράμμην, ψο, πῖο &c. ex ἐπὶ & γράφω, *ſcribo*.

Ἐπιδαίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *communis* : ab ἐπὶ & δαίω, *partior*.

Ἐπιδάκνω, *mordeo ſuper*.

* Ἐπιδανείζομαι, *pecuniam iterum ſub eadem hypothecâ accipio*. Dem. c. Lacritum.

Ἐπιδαψιλεύσασθαι, & -εύειν, *liberaliter exhibere* : ὅτι ϗ ἐπιδαψιλεύσῃ τῷ παραδείγμαῖι, Luc. Dial. *quod copioſius exemplum à me productum explices*. Th. δαψιλὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *largus*, *copioſus* : q. v.

Ἐπιδε, *reſpice* : a. 2. imperat. verbi ἐπιείδω, *reſpicio*, *intueor* : f. ἐπείσω. a. 2. εἶδον & ἴδον, ab εἴδω, *video*.

Ἐπιδεδωκότα, acc. ſing. perf. part. act. ἐπιδεδωκὼς. ab ἐπιδίδωμι, *inſuper do*, *creſco* : ex ἐπὶ & δίδωμι, f. δώσω, p. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Ἐπιδεὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐπιδευὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *indigens* : quod vide.

Ἐπιδείλα, adv. *poſt meridiem* : malim ἐπὶ δείλα, *circa pomeridianum tempus* : ab

Ἐπιδείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pomeridianus*. Th. δείλη, *tempus pomeridianum* : quod à δ ω & εἴλη, quum ſolis ſplendor deficere incipit.

Ἐπίδειγμα, αἶος, τὸ, *indicium*, *ſpecimen*; ab

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, *oſtendo*, *demonſtro* : præſ. part. ἐπιδεικνὺς, ύνῖος. f. ἐπιδείξω, p. ἐπιδέδειχα. a. 1. ἐπέδειξα. a. 1. imperat. ἐπίδειξον, άτω, & 2. pl. ἐπιδείξαῖε. a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι. præſ. part. m. ἐπιδεικνύμενος. ex ἐπὶ & δείκνυμι, *monſtro*.

Ἐπιδεικῖικὸς, ῦ, *demonſtrativus*, *oſtentans* : à ſuper. verbo.

Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιδείξαῖε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπιδείξαῖο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἐπιδείκνυμι, q. v.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, *demonſtratio*, *oſtentatio*, *ſpecimen* : acc. ſing. ἐπίδειξιν, ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδέκαῖος, ου, *decimus* : τὸ ἐπιδέκαῖον, *decima pars*. Th. δέκα, *decem*.

Ἐπιδέξιος, ου, *ſincerus*, *elegans*, *dexter* : ἐπιδέξια χειρὸς, Poët. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, *ad dextras partes manûs*, *dextrâ manu* : ab ἐπὶ & δεξιὰ, *dextera*.

Ἐπιδέομαι, *inſuper egeo*, *indigeo*. Th. δέω, idem.

Ἐπιδέρκεῖαι, *inſpicit* : 3. ſing. præſ. m. ab

Ἐπιδέρκω, *inſpicio* : ex ἐπὶ & δέρκω, *video* : f. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδεύεαι, Ion. pro ἐπιδεύῃ, *abſis* : 2. ſing. præſ. ſub. m. verbi ἐπιδεύομαι, *egeo* : ex ἐπὶ & δεύω pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδεύῃς, *egeas* : 2. ſing. præſ. ſub. act. ejuſd.

Ἐπιδευὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, & ἐπιδεὴς, *indigens* : nom. pl. ἐπιδευεῖς, ab ἐπιδεύω, *indigeo* : quod ab

Ἐπιδεύομαι, idem quod ἐπιδέομαι, *indigeo* : ab ἐπὶ & δεύω pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδευόμενος, ejuſd. præſ. part. m.

Ἐπιδέχομαι, *excipio* : imperf. ἐπεδεχόμην, ου, εῖο. f. ξομαι. p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ἐπιδέω, f. ήσω & ήσω, *ligo*. Th. δέω.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *manifeſtus* : ex ἐπὶ & δῆλος.

Ἐπιδημεύω, Poët. pro

Ἐπιδημέω, *advena ſum*, *advenio peregrè domum*, *domi ſum*, *in urbe verſor* : f. ήσω. p. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. a. 1. part. ἐπιδημήσας, αν̃ος. & in acc. ἐπιδημήσανῖα. ab

* Ἐπιδημία, ἡ, *adventus* : &

Ἐπίδημος & ἐπιδήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *verſans in populo*, *civilis*, *domeſticus* : ex ἐπὶ & δῆμος, *populus*.

Ἐπιδιαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *diſtribuo*, *partior*.

Ἐπιδιαλάσσομαι, *inſuper mando* vel *conſtituo*; item *inſuper addo* : f. ξομαι. a. 1. m. ἐπιδιεταξάμην, ω, αῖο. ex ἐπὶ, διὰ, & τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

* Ἐπιδιαῖρίβω, *tempus tero*.

Ἐπιδίδωμι, *inſuper do*, *creſco* : ἐπεδίδου, 3. ſing. imperf. pro ἐπεδίδω. f. ἐπιδώσω, p. ἐπιδέδωκα. a. 1. ἐπέδωκα. a. 2. ἐπέδων. a. 1. paſſ. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐπιδιελόμενοι, *inter ſe partiti* : ab ἐπιδιαιρέω.

Ἐπιδίζεσθαι, *inquirere*. Th. δίζω, *quæro*.

* Ἐπιδιετὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *qui biennium exceſſit* : ἐπιδιετεῖς ἡβήσανῖες, *biennium ex ephebis egreſſi*.

Ἐπιδικάζομαι, *hæreditatem peto* vel *jure obtineo*; *adjudico*; ab ἐπὶ & δικάζω. Th. δίκη.

Ἐπίδικος, ὁ ϗ ἡ, *litigioſus*, *controverſus* : ab eod. th.

Ἐπιδινέω, *in orbem ago*, *verſo* : ex ἐπὶ & δινέω, idem. Th. δίνη, *vortex*.

Ἐπιδινήσας, ejuſd. a. 1. part. act.

Ἐπιδιορθόω, -ῶ, *corrigo* : f. ώσω, p. ἐπιδιώρθωκα. a. 2. act. ἐπιδιώρθωσα. a. 1. ſub. act. ἐπιδιορθώσω, ῃς, ῃ. a. 1. ſub. m. ἐπιδιορθώσωμαι, ῃ, ηῖαι· ex ἐπὶ, διὰ, & ὀρθὸς, *rectus*.

* Ἐπιδιπλασιάζω, *duplico*.

Ἐπιδιπλόω, -ῶ, f. ώσω, *duplico*.

Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, *locus quidam in curru*, *pars currûs* : &

Digitized by Google

Ἐπιδίφριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ſedet*, aut *ponitur in curru*; aliquando *otioſus*: ex ἐπὶ & δίφρος.
Ἐπίδιχα, *ſeorſùm*, *ſeparatìm*: Poët. adv. pro χωρὶς. Th. δὶς, *bis*: hinc δίχα, *ſeorſùm*.
Ἐπιδίωξον, a. 1. imperat. act. verbi διώκω.
Ἐπιδόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιδοὺς. Vide ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de quo eſt opinio*, *futurus*: ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν, *de eo erat opinio, fore ut regnaret*: & ἐπίδοξος pro ἔνδοξος, *celebris*, *glorioſus*; à δόξα, *opinio*, *gloria*. Th. δοκέω.
Ἐπιδόξως, adv. *glorioſè*.
Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, *cœna ſecundaria*: ab ἐπὶ & δόρπον.
Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, *aqua ad cœnam*: ex ἐπὶ & δόρπον, *cœna*.
Ἐπίδος, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοσις, εως, ἡ, *acceſſio*, *incrementum*: ab eod.
Ἐπιδοῦναι, a. 2. inf. act. ἐπιδοὺς, a. 2. part. ejuſd.
Ἐπιδραμόντος, gen. ſing. a. 2. part. ἐπιδραμοῦσα, a. 2. part. f. g. ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, f. θρέξω, a. 2. act. ἔδραμον.
Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, *incurſus*, *irruptio*: &
Ἐπίδρομος, ου, ὁ, *acceſſu facilis*, *planus*: ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, *curro*, f. ξω, p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.
Ἐπιδύω, *occido*: f. ύσω. ἐπιδυέτω, 3. ſing. præſ. imperat. Th. δύω, *ſubeo*.
Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. verbi ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. ἐπιδώμεθα, 1. pl. a. 2. ſub. m. ab ἐπείδω pro ἐφοράω, *inſpicio*.
Ἐπιδὼν, ejuſd. a. 2. part. act.
Ἐπιδώσω, σεις, σει, f. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.
Ἐπιείκεια, ας, ἡ, *æquitas*, *moderatio*, *clementia*, *lenitas*, ab ἐπιεικὴς, *æquus*: quod vide.
Ἐπιείκελος, ου, *ſimilis*: ab εἴκελος, idem. Th. εἴκω, *ſimilis ſum*.
Ἐπιεικεύω, f. εύσω, *miteſco*, *mitis fio*.
Ἐπιεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *æquus*, *decens*, *conſentaneus*, *qui æquitatem ſtricto juri præfert*; *clemens*, *manſuetus*: ἐπιεικὲς, ſc. ἐςὶ, *conſentaneum eſt*, *decet*.
Ἐπιεικτὸς, *tolerabilis*, *facilè cedens*.
Ἐπιεικῶς, adv. *æquè*, *moderatè*, *clementèr*: ex ἐπὶ & εἴκω, *cedo*, *ſimilis ſum*.
Ἐπιειμένος, *indutus*: pro ἐφειμένος, perf. part. paſſ. Poët. & in voc. ἐπιειμένη. ex ἐπὶ & ἕω, vel ἕννυμι. *induo*: f. ἕσω, a. 1. εἷσα.
Ἐπιεῖν, Ion. pro ἐφεῖν & ἐφεῖναι. Vide ἐπιεῖναι.
Ἐπιέλπεο, *ſpera*: præſ. imperat. Ion. ab
Ἐπιέλπομαι, quod & ſimplex ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *ſpero*: f. σω, p. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, *ſpes*.
Ἐπιέναι, præſ. inf. ab ἔπειμι, *accedo*, vel ἐπίημι, *admitto*: vel Ion. pro ἐφεῖναι. ex ἐπὶ & εἶμι, *eo*, vel ἵημι, *mitto*.
Ἐπιέσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιέσασθαι, Poët. pro ἐφέσασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπιέννυμι, f. ἐπιέσω. quod ab ἐπὶ & ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*: f. ἕσω. a. 1. m. ἑσάμην.
Ἐπίεςαι, 3. perſ. perf. paſſ. ab ἐπιέω, *induo*: f. ἐπιέσω. a. 1. εἷσα. perf. paſſ. εἷμαι. & aſſumpto σ, fit εἷσμαι, σαι, ςαι. Hinc ἐπίεςαι.
* Ἐπιζαρέω, ήσω, *gravo*, *premo*, pro ἐπιβαρέω, Eurip. Phœniſſ. χ. 45.
Ἐπιζάφελος, ου, *vehemens*: & indè
Ἐπιζαφελῶς, adv. *graviter*: ex ἐπὶ & ζαφελὴς, *vehemens*, *agreſtis*.
Ἐπιζάω, -ῶ, f. ήσω, *ſum ſuperſtes*.
Ἐπιζευγνύω, vel -υμι, *conjungo*. Th. ζευγνύω, vel -υμι, *jungo*: f. ξω.
Ἐπίζευξις, εως, ἡ, *conjunctio*: *EPIZEUXIS*, figura, cum dictio in verſu, aliis non interjectis, geminatur: à perf. paſſ. ſuperioris verbi.
Ἐπιζήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *damnoſus*, *noxius*: ex ἐπὶ & ζημία, *damnum*.
Ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι, *ſupervivere*. Vide ζῆν.
Ἐπιζητέω, *requiro*, *efflagito*: f. ήσω, p. ἐπεζήτηκα. a. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπὶ & ζητέω, *quæro*.
Ἐπίῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐφίημι, *immitto*: f. ἐφήσω, Ion. ἐπήσω. a. 2. ἐφιεὶν, & Ion. ἐπιεῖν, hinc a. 2. ſub. ἐπιῶ.
Ἐπίηλεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω, *immitto*: quod ex ἐπὶ & ἰάλλω, f. ιαλῶ, *mitto*: a. 1. ἴηλα.
Ἐπίηρα, *amabilia*. Vide
Ἐπιήρανος, quaſi ἐπιήρατος, τ in ν mutato, & per Sync. ἐπήρατος & ἐπίηρος, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*: verſo ε in η.
Ἐπιησθέντες, Ion. vel Poët. pro ἐφησθέντες, nom. pl. a. 1. part. verbi ἐφήδομαι, *gaudeo ſuper aliquâ re*: ex ἐπὶ & ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.
Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuptialis*: τὸ ἐπιθαλάμιον, *EPITHALAMIUM*, *carmen nuptiale*. Th. θάλαμος, *thalamus*.
Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *morti deſtinatus*: ex ἐπὶ & θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*: f. θανοῦμαι. a. 2. ἔθανον.
Ἐπιθεῖναι, *inducere*: a. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, έντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per Sync. pro ἐπιθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. ex ἐπὶ & τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, *additamentum*.
Ἐπίθεσις, εως, ἡ, *impoſitio*, *invaſio*: ab ἐπιτίθημι, *impono*: quod vide.
Ἐπίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *adjectitius*, *acceſſarius*, *impoſititius*: ἐπίθετον, ſcil. ὄνομα, apud Grammat. *EPITHETUM*, *adjectivum*: ab eod. verbo.
* Ἐπιθέω, *incurro*.
Ἐπιθῇ, ῇς, 3. & 2. ſing. a. 1. ſub. act. ἐπιθῶ, ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθήκη, ης, ἡ, *acceſſio*, *additio*: &
Ἐπίθημα, ατος, τὸ, *operculum*, *tegmen*: ab ἐπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι.
Ἐπιθήσεται, 3. ſing. fut. 1. m. ἐπιθήσομαι, ab eod. verbo & th.
Ἔπιθι, *invade*: præſ. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, *eo*: præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. ἴον.
Ἐπίθμεν, per Sync. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. m. verbi πείθω, *perſuadeo*; f. πείσομαι. &
Ἔπιθον, a. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi πείθω, *perſuadeo*: p. m. πέποιθα. perf.

Digitized by Google

perf. paſſ. ἐπέπεισμαι. f. 1. paſſ. ἐπιπεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, *audacem reddo:* ex ἐπὶ & θράσος, εος, τὸ, *audacia:* per Metath. pro θάρσος, εος, τὸ, idem.

Ἐπίθρεξας, 2. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ab ἐπιτρέχω, *percurro, incurro.* Th. τρέχω, f. θρέξω, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκουσα, *inſiliens:* præſ. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, *inſilio, ſubſulto.* Th. θρώσκω, *ſalto.*

Ἐπιθυμέω, *concupiſco, deſidero:* imperf. ἐπεθύμεον, ουν, εες, εις, fut. ήσω, p. ἐπιτεθύμηκα. a. 1. ἐπεθύμησα. a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. hinc

Ἐπιθυμητὴς, οῦ, *cupidus:* ex ἐπὶ & θυμὸς, *animus.* &

Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, & ἐπιθύμησις, ιος, ἡ, necnon.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, *concupiſcentia, cupiditas, deſiderium, libido.*

Ἐπιθύω, *cum impetu feror in aliquem, immolo:* ex ἐπὶ & θύω, idem.

Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. ſub. m. ab ἐπιτίθημι, *impono:* a. 2. m. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, *pono.*

* Ἐπικάθημαι *inſideo:* τραπέζῃ, inſidens menſæ, ut mos fuit nummulariorum.

Ἐπικαθίζω, *colloco;* f. ίσω, p. ἐπικεκάθικα. a. 1. ἐπεκάθισα. a. 1. paſſ. ἐπικαθίσας, αντος· ex ἐπὶ & καθίζω, *ſedere facio.* Th. ἵζω, f. ἵσω, idem, *ſedeo.*

Ἐπικαθίσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. ejuſd.

Ἐπικαίριος & ἐπίκαιρος, ου, ὁ, *tempeſtivus, opportunus.* Th. καιρὸς, *tempus.*

Ἐπικαλέομαι, οῦμαι, *invoco, appello:* item *cognominor:* f. έσομαι, p. ἐπικέκλημαι. pluſq. p. ἐπεκεκλήμην, σο, τὸ. a. 1. m. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. m. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, ηται. a. 1. paſſ. ἐπεκλήθην. a. 1. part. paſſ. ἐπικληθεὶς, εῖσα, ἐν· ex ἐπὶ & καλέω, *voco.*

Ἐπικαλεύμενα χρήματα, *pecuniæ, quas quis alicui eripuit, & propter quas earum dominus conqueritur:* ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen:* ab

Ἐπικαλύπτω, *contego, obſcuro:* ex ἐπὶ & καλύπτω, *tego:* f. ψω. p. φα. perf. paſſ. κεκάλυμμαι. a. 1. paſſ. ἐκαλύφθην.

Ἐπικάμπτω, ſeu ἐπιγνάμπτω, *inflecto, perſuadeo:* f. ψω. Th. κάμπτω, *flecto.*

Ἐπικάρσιος, η, ον, idem quod th. κάρσιος, *obliquus.*

Ἐπικατακλύσαι, a. 1. inf. Vide in κατακλύζω, *inundo.*

* Ἐπικαταλαμβάνω, *ſupervenio, immineo.*

* Ἐπικαταπλέω, *adnavigo.*

Ἐπικαταράομαι, *maledico,* &

Ἐπικατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *execrabilis:* ex ἐπὶ & κατάρατος, *diris devotus.* Th. ἀρὰ, ας, ἡ.

Ἐπίκαυτος, ὁ ϗ ἡ, *præuſtus.* Th. καίω, *uro:* f. καύσω.

Ἐπίκειμαι, *incumbo, inſto, urgeo:* 3. pl. ἐπίκεινται. imperf. ἐπεκείμην, σο, τὸ. præſ. inf. ἐπικεῖσθαι. præſ. part. ἐπικείμενος. f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι.

Ἐπικεῖσθαι, præſ. inf. ἐπικείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. ἐπίκεισο: verbi ἐπίκειμαι, qu. vide.

Ἐπικεκλημένος, perf. part. paſſ. verb. ἐπικαλέομαι, *invoco:* quod vide.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quæſtuoſus.* Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum.*

Ἐπικερτομέω, *verba profero mordacia, ac quaſi cor proſcindentia.* Vide in κέρτομα.

Ἐπικερτομέοισα, Dor. pro ἐπικερτομέουσα, præſ. part. f. g. ab eod. verbo.

Ἐπικεύσω, *celabo:* fut. 1. verbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπὶ & κεύθω, *occulo:* fut. κεύσω, præt. κέκευκα.

Ἐπικήδιον, ου, τὸ EPICEDIUM: ab

Ἐπικήδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *funebris:* ab ἐπὶ & κῆδος, *cura, funus.*

Ἐπικηρυκεύεσθαι, *per præconem aliquid agere.* Th. κήρυξ, *præco.*

Ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινὶ, *caput alicujus pecuniâ licitari:* ab

Ἐπικηρύσσω, vel -ττω, *per præconem denuntio, edicto pronuntio:* ex ἐπὶ & κηρύσσω, vel -ττω, *promulgo.* Th. κήρυξ, υκος, ὁ, *præco.*

Ἐπικίδνημι, *diffundo ſuper:* quod à κίδνημι, ſeu κιδνάω, hoc autem à σκιδάω, *diſpergo.*

Ἐπικίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *periculoſus.* Th. κίνδυνος, *periculum.*

Ἐπικινέω, *commoveo.*

Ἐπικίρνασθαι, *miſceri:* à κιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, *miſceo.*

Ἐπικλέπτω, *furor:* f. ψω. Th. κλέπτω, *furor:* fut. ψω, p. m. κέκλοφα.

Ἐπικληθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. paſſ. ab ἐπικαλέομαι, *invoco:* quod vide.

Ἐπίκληρος, ου, ἡ, *ad quem univerſa hæreditas pertinet:* ex ἐπὶ & κλῆρος, *ſors.*

Ἐπικλήρῳ, ejuſd. dat. ſing.

Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per Sync. ab ἐπικαλέω, *appello:* f. έσω. p. ἐπικέκληκα. ex ἐπὶ & καλέω, *voco.*

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, *cognominatio, invocatio:* ab eod. verbo. Th. καλέω, *voco:* p. paſſ. κέκλημαι, σαι.

Ἐπίκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *accerſitus:* ex ἐπὶ & καλέω.

Ἐπίκλινον, a. 1. imperat. act. vide κλίνω.

Ἐπίκλοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *furax:* item *ſubdolus:* ab ἐπὶ & κλέπτω, f. ψω, *furor:* p. m. κέκλοπα.

Ἐπικλύζω, *proluo, inundo:* quod ex ἐπὶ & κλύζω, f. σω, *abluo:* a. 1. ἔκλυσα. p. κέκλυκα.

* Ἐπίκλυστος, *aquis irriguus.*

Ἐπικλύσασα, a. 1. part. f. g. ejuſd.

Ἐπικλώθω, *neo, fatalia ſtamina duco:* ex ἐπὶ & κλώθω, *neo:* f. κλώσω.

Ἐπικοιμάομαι, -ῶμαι, *obdormiſco, incubo.*

Ἐπίκοινον, (ſcil. γένος) EPICOENUM apud Grammat. item adverbialitèr *in commune:* n. g. ab

Ἐπίκοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *communis, promiſcuus.* Th. κοινὸς, *communis.*

Ἐπικοινωνέω, -ῶ, f. ήσω, *communico, ſum communis:* ab eod.

Ἐπικοσμέω, *exorno, excolo.*

Ἐπικούρειος, ου, EPICUREUS, nomen Sectæ ab

Digitized by Google

ab Epicuro, philoſopho infami, ab ἐπίκουρος, *auxiliator*.

Ἐπικουρέω, *auxilior, auxilio venio*: f. ήσω. ab eodem. th.

Ἐπικουρῆσαι, *auxilium præbere*: ejuſd. a. 1. inf. act. & ἐπικουρήσαντα, *auxiliantem*: acc. ſing. a. 1. part. act.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, *auxilium, remedium*: ab

ἘΠΙ'ΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *auxiliator, auxiliatrix*, ab ἐπὶ & κοῦρος, quod juvenum ſit belligerare.

Ἐπικουφίζων, εις, ει, *allevo*: præſ. ind. ex ἐπὶ & κουφίζω, *levo*. Th. κοῦφος, ου, *levis*.

Ἐπικράνθην, Poët. pro ἐπικράνθην, quod vide.

Ἐπικραίνω, *perficio*: f. ανῶ. a. 1. ἐπέκρηνα. q. ex ἐπὶ & κραίνω, f. νῶ, *effectum reddo*.

Ἐπικρᾶναι, *capite annuiſſe*: ejuſd. a. 1. inf. & ἐπικράναντες, 2. ſing. f. 1. act.

Ἐπικράνθην, *amarus factus ſum*: a. 1. ind. paſſ. à πικραίνω, *amarum reddo*: fut. ανῶ, p. πεπίκρανκα. Th. πικρὸς, *amarus*.

Ἐπικραταιόω, -ῶ, f. ώσω, *inſuper confirmo*: ἐπικραταιώθην, a. 1. ind. paſſ. *prævalui, invalui*. Th. κράτος.

Ἐπικράτεια, ας, *continentia*: ab eod.

Ἐπικρατέοντα, acc. ſing. m. g. vel nom. pl. n. g. præſ. part. ab

Ἐπικρατέω, *prævaleo, potior, dominium obtineo, ſupero, cohibeo*: f. ήσω, p. ἐπικεκράτηκα. ex ἐπὶ & κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, *validè* adv. ab iiſd.

Ἐπικρατήσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἐπικρατέω, *vinco*. Th. κράτος, *vis*.

Ἐπικράδιες, *ſudaria, lintea ſudatoria*: quæ ἐπὶ κράδος, ponuntur: à κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Ἐπικρέμαμαι, *impendo, immineo*.

Ἐπικρήηνον, pro ἐπίκρηνον, *perfice*: a. 1. imperat. act. per Epenth. τυ η. verbi ἐπικραίνω, q. ex ἐπὶ & κραίνω, *efficio*: f. ανῶ. a. 1. ἔκρηνα.

Ἐπικρήνωμεν, 1. pl. a. 1. act. ſub. ab eod. th.

Ἐπικρῆσαι, a. 1. inf. Ion. pro ἐπικεράσαι, verbi ἐπικεράννυμι, *admiſceo*: q. ex ἐπὶ & κεράννυμι, *miſceo*: f. 1. κεράσω, q. v.

Ἐπικρίνω, f, νῶ, *decerno, approbo*. Th. κρίνω.

Ἐπικροτέω, f. ήσω, p. ἐπικεκρότηκα. hinc

Ἐπικρότησις, εως, ἡ, *complosio*.

Ἐπικροτέω, *implaudo*.

Ἐπικρύπτω, f. ψω, idem ac th. κρύπτω, *abſcondo, celo, diſſimulo*.

Ἐπίκρυφος, ου, Poët. pro quo & κρύφιος, ια, ον, & κρύπτος, *occultus*. Th. κρύπτω, *occulto*.

Ἐπίκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *acquiſititius*: ex ἐπὶ & κτάομαι, *acquiro*: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Ἐπικυέω, -ῶ, f. ήσω, &

Ἐπικυΐσκω, & ομαι, *ſuperfœto*: ex ἐπὶ & κύω, *in utero geſto*.

Ἐπικυλισμὸς, ῦ, *ſupervolutio*: ab

Ἐπικυλίω, f. ίσω, *volvo ſuper*.

Ἐπικύρσαι, a. 1. inf. act. ἐπικύρσας, a. 1. part. ἐπικύρσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, *incido*. Vide κυρτὸς.

Ἐπικυρτώοντε, *attollentes*: dual. præſ. part. Poët. ab ἐπικυρτόω, *incurvo*. Th. κυρτὸς.

Ἐπικώμιον, ου, τὸ, Poët. pro ἐγκώμιον, ου, τὸ, *encomium, laus*: & hinc

Ἐπικώμιος, ία, ον, pro ἐγκώμιος vel ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, *laudatorius, a, um, laudator*. Th. ἐγκώμιον, *laus*.

Ἐπιλαβέσθαι, a. 2. inf. m. ἐπιλαβόμενος, a. 2. part. m. ἐπιλάβωνται, 3. pl. a. 2. ſub. m. ab ἐπιλαμβάνομαι, *prehendo*: q. v.

Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*, quod vide.

Ἐπιλάθηται, 3. ſing. a. 2. ſub. m. ejuſd.

Ἐπιλαλέω, *ſuperloquor, vocifero*.

Ἐπιλαμβάνομαι, *apprehendo, capio, aſſumo*, cum. gen. *nanciſcor*: f. 1. m. ἐπιλήψομαι. a. 2. m. ἐπελαβόμην, ου, ετο, a. 2. imperat. m. ἐπιλαβοῦ. a. 2. ſub. m. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. ἐπιλαβέσθαι. a. 2. part. m. ἐπιλαβόμενος &

Ἐπιλαμβάνω, *inſuper accipio, corripio, occupo, retineo*: ex ἐπὶ & λαμβάνω, *capio*: perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ἐπίλαμπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *manifeſtus*: ex ἐπὶ & λάμπω, *luceo*: hinc

Ἐπιλάμψαντος ἔαρος, *effulgente Vere*, a. 1. part. act. gen. ſing.

Ἐπιλανθανέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. ab

Ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*: f. ἐπιλήσομαι. p. paſſ. ἐπιλέλησμαι. a. 2. m. ἐπελαθόμην, ου, ετο. a. 2. inf. m. ἐπιλαθέσθαι, cum. gen. ex ἐπὶ & λανθάνω, idem quod Th. λήθω, *lateo*: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐπίλασις, ιος, ἁ, Dor. pro ἐπίλησις, *oblivio*: ab ἐπιλανθάνομαι, quod vide.

Ἐπιλεαίνειν, *lævigare, polire*: à λεαίνω, idem. Th. λεῖος, *lævis*.

Ἐπιλέγομαι, *nominor, dicor, ſubjicior, eligo, ratiocinor*: præſ. paſſ. ab

Ἐπιλέγω, *dictis addo, concludo*; item *eligo*: fut. 1. m. ἐπιλέξομαι. a. 1. m. ἐπελεξάμην, ω, ατο, *allegi*: ex ἐπὶ & λέγω, *dico, deligo*: f. ξω, p. λέλεχα.

Ἐπιλείπω, *deficio*: & in 3. pl. λείπουσι. f. ψω. p. ἐπιλέλειφα. a. 2. ἐπέλιπον, p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐπίλεκτος, ου, ὁ, *electus*: ab ἐπιλέγομαι.

Ἐπιλέλαθα, Dor. pro ἐπιλέληθα, *oblitus ſum*; præt. m. &

Ἐπιλελῆσθαι, perf. inf. paſſ. & ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. paſſ. ab ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπιλεύσσω, *proſpicio*: præſ. ind. ex ἐπὶ & λεύσσω, *video*: Poëticum eſt.

Ἐπιλήθεο, *obliviſcere*: Ion. pro ἐπιλήθου, præſ. imperat. ab

Ἐπιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*. Th. λήθω.

Ἐπιλήνιοι, ὕμνοι, *Hymni qui ad vindemiæ torcularia canuntur*. Th. ληνὸς, quod vide.

Ἐπιληπτεύομαι, Jer. xlix. 3. *in luctu, quaſi morbo comitiali, apprehendor*.

Ἐπιληπτικὸς & ἐπίληπτος ου, *comitialis, comitiali morbo laborans*: ab ἐπιλαμβάνω, quod vide.

Ἐπιληπτίζω & -πτομαι, *morbo comitiali laboro*: à præced. ἐπίληπτος.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, *oblivio*: qu. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*: p. paſſ. ἐπιλέλησμαι.

Ἐπιλήσομαι, f. 1. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, *obliviſcor*: utrum libet videas.

Ἐπιληψία,

Digitized by Google

Ἐπιληψία, ας, ἡ, *invaſio*, *EPILEPSIA*, *morbus comitialis*; ab ἐπιλαμβάνω, *corripio*, q. v.

Ἐπιλίγδην, idem quod th. λίγδην, *ſtrictim*, *leviter*, adv.

Ἐπιλλίζω, f. ίσω, *oculis innuo*. Th. ἴλλος, *oculus*.

Ἐπίλογος, ου, ὁ, *EPILOGUS*, *concluſio*: ab ἐπιλέγω. Th. λέγω. Angl. epilogue.

Ἐπίλοιπος, ου, ὁ, *reliquus*: ab ἐπιλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.

* Ἐπιλύπως, adv. *cum magnâ triſtitiâ*.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, *explicatio*: item *impetus*, *egreſſio*, ἔφοδος, quo ſenſu uſurpatur, 2 Pet. i. 23. ab

Ἐπιλύω, *explico*, *ſolvo*: f. σω. p. ἐπιλέλυκα. a. 1. ἐπέλυσα. a. 2. ἐπέλυον. p. paſſ. ἐπιλέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐπελύθην. f. 1. paſſ. ἐπιλυθήσομαι. Ex ἐπὶ & λύω, *ſolvo*.

Ἐπιμαίνομαι, *inſanio*: Metaph. *furioſè amo*; ab & ἐμὶ μαίνομαι. f. 2. m. μανῦμαι. a. 1. m. ἐπανάμην, Att. ἐμηνάμην.

Ἐπιμαίομαι, *attrecto*, *inſtigo*, *cupio*, *inquiro*: ab ἐπὶ & μαίομαι, idem ac μάω, *cupio* & *quæro*.

Ἐπιμάρτυρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, *teſtis*. Th. μάρτυς.

Ἐπιμάρτυρα, *teſtem*: acc. ſing. præced.

Ἐπιμαρτυρέω, *teſtificor*: f. ήσω, p. ἐπιμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυς, *teſtis*: hinc &

Ἐπιμαρτύρομαι, *teſtes appello*; *atteſtor*: &

Ἐπιμάρτυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *teſtis*.

Ἐπιμάσσασθαι, gem. σσ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. ab

Ἐπιμάσσομαι, *tactu exploro*, *prehendo*, *abſtergo*: à μάσσω vel ‑ττω, *tango*.

Ἐπίμαχος, ὁ ϗ ἡ, *expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*: hinc ſuperl. ἐπιμαχώτατος.

Ἐπιμεθεύς, έος, ὁ, an Ἐπιμηθεύς, ſcribend. *EPIMETHEUS*, nomen viri.

Ἐπιμειδήσας, αντος, a. 1. part. m. g. verbi ἐπιμειδάω, *ſubrideo*. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo molliter*.

Ἐπιμείλια, τὰ, *munera quibus aliquem demulcemus*: aut *illa dos quæ ſponſo datur*: quod à μειλίσσω, *mellitum reddo*, vel à μέλει, *curæ eſt*.

Ἐπιμελήθητι, a. 1. imperat. paſſ. ab ἐπιμελέομαι, quod vide.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, *cura*, *diligentia*, *ſtudium*: ab ἐπιμελής, Th. μέλει, *curæ eſt*.

Ἐπιμελέομαι, οῦμαι, *curam gero*, *curo*: cum gen. f. ήσομαι, perf. ἐπιμεμέλημαι. a. 1. paſſ. ἐπιμελήθην, ης, η. a. 1. imperat. paſſ. ἐπιμελήθητι, ab ἐπιμελής. Th. μέλει.

Ἐπιμελέστατα, nom. pl. n. g. ſuperlat. grad. adverbialitèr. *diligentiſſimè*: ab ἐπιμελής, *diligens*: compar. ἐπιμελέστερος, ab eod.

Ἐπιμελής, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſedulus*, *diligens*, *ſolicitus*; item *quod curæ eſt*: τὸ ἐπιμελὲς interdum ſubſtantivè pro *diligentia*: ab ἐπὶ & μέλει, *curæ eſt*.

Ἐπιμελητέον, adj. verbale: ab ἐπιμελέομαι, quod vide.

Ἐπιμελητής, οῦ, ὁ, *curator*, acc. pl. ἐπιμελητάς, ab eod.

Ἐπιμελίη, ης, ἡ Ion. pro ἐπιμέλεια, *diligentia*.

Ἐπιμέλομαι, idem ac ἐπιμελέομαι, q. v.

Ε Π

Ἐπιμελοῦ, præſ. imperat. paſſ. ab ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμελῶς, adv. *accuratè*, *ſolicitè*: ab ἐπιμελής, *diligens*. Th μέλει, *curæ eſt*.

Ἐπιμεμπτά, nom. pl. n. g. ab

Ἐπίμεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *culpandus*, *accuſabilis*: ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπιμέμψεαι, Ion. pro ἐπιμέμψῃ, 2. ſing. ſub. m. ab

Ἐπιμέμφομαι, *incuſo*, *reprehendo*: ex ἐπὶ & μέμφομαι, *conqueror*, *accuſo*: f. ψομαι, p. μεμεμμαι, ψαι, πται.

Ἐπιμένω, *permaneo*, *perſevero*: præſ. imperat. ἐπίμενε. imperf. ἐπέμενον. f. ἐπιμενῶ. a. 1. ἐπέμεινα. a. 1. imperat. ἐπίμεινον, *perge*: a. 1. ſub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι. p. act. ἐπιμεμένηκα. Th. μένω, *maneo*.

* Ἐπιμερισμός, *partitio*.

Ἐπιμετρέω, f. ήσω, *in menſurâ addo*, *certâ menſurâ mutuum do*: &

Ἐπίμετρον, ου, τὸ, *auctarium additamentum*: ab ἐπὶ & μέτρον, *menſura*.

Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, *conſilium quod initur re peracta*: cui προμήθεια oppon. &

Ἐπιμηθεύς, έως, ὁ ϗ ἡ, *ſerò ſapiens*: &

Ἐπιμηθής, έος, ὁ ϗ ἡ, *prudens*: ab ἐπὶ & μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

* Ἐπιμήκης, εος, *porrecta (acies.)*

Ἐπιμήνια, *menſtrua ſacra*: ab

Ἐπιμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *menſtruus*: à μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis*.

Ἐπίμικτος, ου, *permixtus*: ex ἐπὶ & μίγνυμι.

Ἐπιμὶξ, *promiſcuè*, *mixtè*: &

Ἐπιμιξία, *commercium*: ab iiſd.

Ἐπιμίξαις, Æol. pro ἐπιμίξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, *miſceo*.

Ἐπίμιξις, εως, ἡ, *congreſſus*: ab eod. th.

Ἐπιμίσγεται, *commiſcetur*: 3. ſing. præſ. ind. ab

Ἐπιμίσγομαι, *in conſortium venio* aut *ſum*, *accedo*, præſ. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, *miſceo*: f. ξω.

Ἐπιμνάομαι, *recordor*, *mentionem facio*: f. ἐπιμνήσομαι, p. ἐπιμέμνημαι. a. 1. ἐπεμνήσθην. Th. μνάομαι, idem.

Ἐπιμνησθεὶς, έντος, *recordatus*: a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Ἐπιμοιράομαι, *impertior*: ex ἐπὶ & μοιράω, *partior*: quod à μοῖρα, *pars*. Th. μείρω, *divido*, p. m. ἔμμορα.

Ἐπιμοιρᾶσθαι, ejuſ. præſ. inf. paſſ.

Ἐπιμομφὰ, ᾶς, ἁ, Poët. & Dor. pro

Ἐπιμομφή, ῆς, ἡ, *objurgatio*, *reprehenſio*: ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπίμοχθος, ου, ὁ, *laborioſus*.

Ἐπιμπλέατο, Ion. pro ἐπιμπλᾶντο, ᾶτο, & hoc pro ἐπίμπλατο, 3. ſing. imperf. &

Ἐπίμπλω, *impletus eras*, pro ἐπίμπλασο, Ion. ἐπίμπλαο, & contractè ἐπίμπλω, 2. ſing. imperf. à πίμπλαμαι, *impleor*, quod à πίμπλημι, f. πλήσω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπίμπρα, *urebat*, 3. ſing. imperf. pro ἐπίμπρη, à πίμπρημι quaſi à πιμπράω, *comburo*: imperf. ἐπίμπραον, ων, ας, ας, α. Th. πρήθω, *incendo*.

Ἐπιμύζω, *ſubmiſsè*, *ſuſpiro*: à μύζω, *gemo*.

Digitized by Google

'Επιμύθιον, ου, τὸ, affabulatio, quod fabulæ annectitur: ex ἐπὶ & μῦθος, fabula, verbum.

'Επιμύλιον, ου, τὸ, ſuperior mola: &

'Επιμύλιος ᾠδὴ, molaris cantilena: ex ἐπὶ & μύλη, mola.

'Επιμύσσω, vel -ττω, ſubſanno. Th. μύσσω, vel ττω, mungo.

'Επιμωμητὸς, ὁ, ὸν, vituperabilis: ex ἐπὶ & μῶμος, dedecus.

'Επίνειον, ου, τὸ, navale emporium: ex ἐπὶ & νήϊος, navalis. Th. ναῦς, navis.

'Επινέμεσθαι, depaſci, præſ. inf. Th. νέμω, paſco, f. μω. a. 1. ἔνειμα.

'Επινενησμένος, perf. part. paſſ. ab ἐπινήθω, fatalibus filis attribuo. a. 1. part. paſſ. f. g. ἐπινησθεῖσα, ης, ἡ: ex ἐπὶ & νέω, neo.

'Επινενόηκα, perf. act. ind. verbi ἐπινοέω, conſidero: ex ἐπὶ & νοέω, cogito. Th. νόος.

'Επινεύω, annuo, f. σω, p. ἐπινένευκα. a. 1. ἐπένευσα. ex ἐπὶ & νεύω, annuo.

'Επινεφὴς, έος, ὁ & ἡ, nubilus, nubibus tectus.

* 'Επινήχομαι, influo.

'Επινέω, vel ἐπινηέω, & ἐπινηνέω, in acervos aggero: ex ἐπὶ & νέω, vel νηέω, idem quod νέω, glomero.

'Επινικάω, f. ήσω, vinco, ſupero: Hinc

'Επινίκιον, ου, τὸ, victoriale. Eſt & hymnus in alicujus victoriam: ab

'Επινίκιος, ου, ὁ & ἡ, ad victoriam pertinens: ab ἐπὶ & νικάω, vinco: f. ήσω.

* 'Επινίσσομαι, advenio, Call. Hymn. in Jovem, χ. 13. Theocr. Idyll. viii. 43. Q. Calabr. ii. 561. Apol. iv. 281. 817. Ex ἐπὶ & νίσσομαι, venio.

'Επινοέω, f. ήσω, comminiſcor, cogito, animadverto, deſtino: &

'Επίνοια, ας, ἡ, cogitatio: ex ἐπὶ & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

'Επίνομες, Dor. pro ἐπίνομεν, bibebamus: 1. pl. imperf. verbi πίνω, bibo.

'Επίνομος, ου, ὁ Poët. ὁ σύνομος, qui in eodem regionis tractu & paſcuis verſatur. Vide νομεύς.

'Επινον, imperf. act. verbi πίνω, bibo, f. πίσω, p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

'Επινύσσω, admoveo, impello, idem quod νύσσω, vel ττω, f. ξω.

'Επινυστάζω, dormito, inclino.

'Επὶ ξένης, vel conjunctim.

'Επιξένης, in terrâ peregrinâ.

'Επιξενόομαι, -οῦμαι, hoſpitio excipior, hoſpitor, peregrinor, peregrè advenio: à ξενοῦμαι, hoſpitio conjungor. Th. ξένος, hoſpes.

* 'Επιξένωσις, actio quâ quis alium hoſpitio excipit; vel neceſſitudo hoſpitii.

'Επίξυνος, ου, ὁ & ἡ, communis, promiſcuus: à ξυνὸς οῦ, communis, idem quod κοινός.

'Επιοίνιος, an legend. ἐποίνιος, vinoſus: ex ἐπὶ & οἶνος, ου, ὁ, vinum.

'Επιον, bibi vel biberunt; 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. act. pro quo ἔπιοσαν, Jerem. li. 7. verbi πίνω, bibo: f. πίσω, p. πέπωκα.

'Επιω, Ion. pro ἐφίω, a. 1. ab ἐφίημι, immitto: Vide ἐπίω.

'Επιὼν, τὸ, accedens, irruens: τὰ ἐπιόντα, futura: &

'Επιόντα, accedentem, contra venientem: acc. ſing. a. 2. part. ab ἔπειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

'Επιόπτομαι, ſive ἐπόπτομαι, inſpicio: ex ἐπὶ & ὄπτομαι, video: f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

'Επιορκέω, pejero, f. ήσω, p. ἐπιώρκηκα. præſ. inf. ἐπιορκεῖν. præſ. part. act. pl. num. ἐπιορκοῦντες præſ. part. paſſ. ἐπιορκούμενος. ex ἐπὶ, contrà, & ὅρκος, juſjurandum.

'Επιορκήσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſd.

'Επιόρκιον, ου, τὸ, perjurium: &

'Επίορκος, ου, perjurus: ab ἐπὶ & ὅρκος, juramentum.

* 'Επιόρκως, adv. perjurè.

'Επίουρα, τὰ, intervalla, Ion. pro ἐπίορα, ab ὅρος, ου, ὁ, terminus.

'Επίουρος, cuſtos: ab ἐπὶ & οὖρος, ου, ὁ, idem.

'Επιοῦσα, ſequens, & in dat. ſing. ἐπιούσῃ, a. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, eo.

'Επιούσιος, de die in diem ſufficiens, quotidianus, nobis ſuſtentandis idoneus: ab a. 2. part. ἐπιών, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, ſuccedo, ſequor. Th. εἶμι, eo.

'Επιόψομαι, videbo, f. 1. m. verbi ἐπιόπτομαι, quod vide.

'Επιπάγχυ, prorſus, adv. ex ἐπὶ & πάγχυ, pro πάνυ, valdè.

'Επίπαν, in totum, omnino, adv. ab ἐπὶ & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

'Επιπαρασκευάζω, f. άσω, paro; a. 1. opt. m. ἐπιπαρασκευασαίμην, σαιο, σαιτο.

* 'Επιπάσσω, inſpergo.

* 'Επίπας, idem quod πᾶς, Vet. inſcr. ap. Salm. de modo uſur.

'Επιπείθεο, pro ἐπιπείθου, obtempera, præſ. imperat. paſſ. Ion. ἐπιπείθηται, 3. ſing. ſub. præſ. ἐπιπειθόμεναι, nom. pl. præſ. part. paſſ. f. g. ab

'Επιπείθομαι, pareo, puto, credo; f. πείσομαι, Th. πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 1. ἔπιθον.

'Επίπεμπτος, ου, ὁ, quintus.

'Επιπέμπω, f. ψω, immitto, ſupermitto.

'Επιπεπτωκὼς, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, incido. Th. πίπτω, cado: f. 2. m. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2 ἔπεσον.

'Επιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo.

'Επιπέφυκα, ας, ε, inſuper produxi, ſeu edidi, p. ind. act. verbi ἐπιφύω. Th. φύω, naſcor.

* 'Επιπηδάω, inſilio.

'Επιπίπτω, irruo, cum dat. f. ἐπιπεσοῦμαι, p. ἐπιπέπτωκα. a. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, incidi. a. 2. part. ἐπιπεσὼν, όντος. Th. πίπτω, cado: f. 2. m. πεσοῦμαι.

* 'Επιπλαστὸς, ου, fictus.

'Επὶ πλεῖον, ut plurimùm.

'Επὶ πλεῖστον, frequentiſſimè, maximè: adv. à πολὺς, multus, compar. πλείων ſuperl. πλεῖστος.

'Επιπλέκω, permiſceo, implico: ex ἐπὶ & πλέκω, necto: f. ξω, p. πέπλεχα. a. 1 ἔπλεξα.

'Επιπλέοντα, acc. ſing. part. præſ. ab ἐπιπλέω, innato. Th. πλέω, navigo, f. πλεύσω.

'Επὶ πλέον, adv. copioſiùs, ampliùs: ab

'Επίπλεος, έα, ον, plenus. Th. πλέος, idem.

'Επιπλῆξαι, a. 1. inf. act. ἐπιπληξάσης, gen. ſing. a. 1. part. f. g. ἐπιπλήξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. ab ἐπιπλήσσω, vel -ττω, increpo, quod vide.

Digitized by Google

Ἐπίπληξις, εως, ἡ, *increpatio, objurgatio.*

Ἐπιπλήσσεο, *increpare*, præſ. imperat. paſſ. Ion. ab

Ἐπιπλήσσω, vel -ττω, *increpo*, cum dat. f. ξω, p. ἐπιπέπληχα. a. 1. ἐπέπληξα. a. 1. ſub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ & πλήσσω, vel -ττω, *percutio.*

Ἐπιπλήττω. Vide in ἐπιπλήσσω.

Ἐπίπλοα, Ion. pro ἔπιπλα, *ſuppellex* : q. ab ἐπιπόλαιος, *ſuperficiarius* : hinc τὰ ἐπιπόλαια, & per gem. Sync. ἐπίπολα & ἔπιπλα. Th. ἐπιπολῆς, quod vide.

* Ἐπιπλοκή, ῆς, ἡ, *implicatio.*

Ἐπιπλομένοιο, *volvente*, gen. Ion. ab.

Ἐπιπλόμενος, præſ. part. pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, *ſum.*

Ἔπιπλον, *implebam*, vel *implebant*, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. act. qu. à πιπλάω, pro πιμπλάω, ſeu πίμπλημι, *impleo* : ut à τιμάω, ἔτιμον. Th. πλέος, *plenus.*

Ἐπίπλοος & ἐπίπλους, -όυ, -ου, *navigatio adverſus aliquem, conflictus* : ab ἐπιπλέω, *claſſe invado.* πλέω, *navigo.*

Ἐπιπλώουσι, Dor. pro Poët. ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι, *innavigant*, 3 pl. præſ. ind. act. ab ἐπιπλέω, *navigo* : f. πλεύσω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπλώς, *navigans*, per Sync. pro ἐπιπλώσας, a. 1. part. ab ἐπιπλώω, à πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo* : f. πλεύσω. Alii deducunt à præt. πέπλευκα. p. m. πέπλεα, unde πεπλεώς, & per Aphær. & Sync. πλώς, in compoſ. ἐπιπλώς, ab ἐπιπλέω, *claſſe invado.* Th. πλέω, *navigo.*

Ἐπιπλώσας, αντος, ὁ, *navigans* : a. 1. part. ab ἐπιπλώω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπνείουσα, ης, ἡ, *reſpirans* : præſ. part. f. g. ab

Ἐπιπνείω, *inſpiro* : ex ἐπὶ & πνείω, Poët. pro πνέω, *ſpiro* : f. πνεύσω.

Ἐπιπνίγω, *ſuffoco* : f. ίξω, p. ἐπιπέπνιχα. a 1. ἐπέπνιξα. ex ἐπὶ & πνίγω, *ſtrangulo.*

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, *afflatus, inſtinctus divinus* : ab ἐπιπνέω, *afflo.* Th. πνέω, *ſpiro.*

Ἐπιποθέω, *expeto, deſidero, intimè amo* : f. ήσω. p. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. ἐπεπόθησα. ex ἐπὶ & ποθέω. Th. πόθος, *deſiderium.*

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, *deſiderium* : &

Ἐπιπόθητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *exoptatus* : &

Ἐπιποθία, ας, ἡ, *deſiderium* : ab ἐπιποθέω.

Ἐπιπολάζω, f. άσω. p. ακα, *innato, in ſuperficie ſum* : &

Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſuperficiarius, qui in ſuperficie tantum corporis alicujus extat.* ἐπιπόλαιος κτῆσις, *bona mobilia* ; &

Ἐπιπολαίως, *ſuperficialiter* : ab

ΕΠΙΠΟΛΗ͂Σ, *in ſuperficie, in ſummitate* : τὸ ἐπιπολῆς, *ipſa ſuperficies* : q. ab ἐπὶ, *ſuprà*, & πόλος, *polus.*

Ἐπὶ πολλῷ, *magni* vel *magno* : &

Ἐπὶ πολύ, adv. *magnâ ex parte, multùm* ; ὡς ἐπιπολύ, *plerumque.* Th. πολύς, *multus.*

Ἐπιπομπεύω, *triumpho, pompam duco* : ex ἐπὶ & πομπεύω, idem. Th. πέμπω, f. ψω, *mitto.*

Ἐπίπονος, ου, ὁ ἡ ἡ, *laborioſus* : hinc

Ἐπιπόνως, *laborioſè* ; à πόνος, *labor.* Th. πένομαι, *laboro* : p. m. πέπονα.

Ἐπιπορεύομαι, *proficiſcor, peragro* : f. εύσομαι, p. ἐπιπεπόρευμαι, ex ἐπὶ & πορεύομαι, quod à πείρω, *tranſeo* : p. m. πέπορα.

* Ἐπιπορπάω, *inſibulo, ſibulis ſubnecto.*

Ἐπίπρασκον, imperf. act. verbi πιπράσκω.

* Ἐπιπραΰνω, *manſuefacio*, ab ἐπὶ & πραΰνω.

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, *decus* : &

Ἐπιπρεπής, έος, -οῦς, ὁ ἡ ἡ, *decorus.* Th. πρέπω, *decorus ſum.*

Ἐπιπρέπω, *decorus ſum in*, vel *ſuper* : ab eod.

Ἐπιπροέηκεν, *inſuper miſit* : 3. ſing. a. 1. act. Att. ab ἐπιπροΐημι, quod ex ἐπὶ, πρὸ, & ἵημι, *mitto* : f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. & Att. ἔηκα, a. 2. ἕν. a. 2. infin. εἷναι.

Ἐπιπροέμεν, Ion. pro ἐπιπροεῖναι, a. 2. infin. act. ab eod. verbo.

Ἐπιπροϊάλλω, *protendo, foras emitto* : ex ἐπὶ, πρὸ, & ἰάλλω, *mitto* : a. 1. ἴηλα.

Ἐπιπροΐημι, *inſupèr mitto.* Vide ἐπιπροέηκεν.

* Ἐπίπροικος, *frater* vel *avus paternus relliquam hæreditatem poſſidens* : nam cui univerſa hæreditas obvenit fit κλῆρος, Salm. de modo uſur. c. 4. p. 165, 6.

Ἐπιπρόσθεν, adv. *antè* : ex πρόσθεν, idem. Th. πρὸ, *antè.*

Ἐπιπτέσθαι, a. 2. infin. m. ex ἐφίπτημι, *advolo* : ex ἐπὶ & ἵπταμαι, *volo as* : fut. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτόμην.

Ἔπιπτον, ες, ε, imperf. act. verbi πίπτω, *cado* : f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπτυχή, ῆς, ἡ, *plicatura.* Th. πτύσσω, *plico.*

Ἐπιπωλέομαι, *obambulo, luſtro* : ex ἐπὶ & πωλέω, idem cum πολέω, *verto.*

Ἐπιῤῥαίνω, *inſpergo.* Th. ῥαίνω, f. ανῶ, idem.

Ἐπιῤῥαντίζω, *ſuperaſpergo, inſpergo.*

Ἐπιῤῥάπτω, *inſuo* : f. ψω. p. ἐπιῤῥαφα. ex ἐπὶ & ῥάπτω, *ſuo.*

Ἐπιῤῥάσσω, *irruo, illidor* : ex ἐπὶ & ῥάσσω, *allido, dejicio* : f. ξω.

Ἐπιῤῥεῖν, *influere.* Th. ῥέω. *fluo* : f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥεπής, έος, -οῦς, ὁ ἡ ἡ, *propenſus* : ab

Ἐπιῤῥέπω, *vergo, propendeo* : ex ἐπὶ & ῥέπω, f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥέω. Vide ἐπιῤῥεῖν.

Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, *adverbium* : pars orationis apud Gramm. Th. ῥέω, *dico.*

Ἐπιῤῥήσσεσκε, *claudebat, irruebat* : 3. ſing. imperf. Ion. pro ἐπεῤῥάσσετο, verbi ἐπιῤῥάσσω, *illidor, irruo* : vel ab ἐπαράσσω, idem. ex ἐπὶ & ἀράσσω, vel -ττω, f. ξω, *amputo, tundo* : Sunt qui malint eſſe imperf. Ion. verbi ἐπιῤῥήσσω, *infringo* : ab ἐπὶ & ῥήσσω, vel -ττω, ſeu ῥήγνυμι, *frango* : f. ξω.

Ἐπίῤῥινον, *frontale, ornamentum frontis, & aurium naribus impendens.*

Ἐπιῤῥίπτω, *injicio, conjicio*, cum acc. f. ψω. p. ἐπέῤῥιφα. a. 1. ἐπέῤῥιψα a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, αντος. Ex ἐπὶ & ῥίπτω, ψω, *projicio.*

Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui magnâ animi contentione aliquem juvat, auxiliator*, vel *auxiliatrix* : item *utilis* : ex ἐπὶ & ῥόθος, *undarum ſtrepitus.*

Ἐπιῤῥωννύω & ἐπιῤῥώννυμι, *corroboro.* Th.

Ἐπιῤῥωννύω, idem.

Ἐπιῤῥωσθεὶς, -ένος, *confirmatus, corroboratus*, a. 1.

Digitized by Google

a. 1. part. paſſ. ex ἐπιῤῥώννυμαι, *confirmor*: ab eod.

Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, *centones qui ſupponuntur clitellis, & ipſæ clitellæ*: ab

Ἐπισάττω, *inſterno*. Th. σάττω, f. ξω, *onero*.

Ἐπισείω, *incutio*. Th. σείω, f. σω. p. σέσεικα.

Ἐπισημαινόμεθα, 2. pl. præſ. ind. paſſ. ab

Ἐπισημαίνω, *indico*: f. ανῶ. p. σέσημα. Th. σῆμα.

Ἐπίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inſignis, illuſtris, ſignatus*: ἐπίσημον τῆς νηὸς, *navis inſigne*: ab eod.

Ἐπίσης, adv. *æquè ac, perinde*: ex ἐπὶ & ἴσος.

Ἐπισιλλυόμενος, part. ab Att. fut. ἐπισιλλ-οῦμαι, communiter ἐπισιλλώσομαι, hinc t. part. ἐπισιλλωσόμενος, Att. ἐπισιλλυόμενος, Ion. versâ diph. ου in ευ, fit ἐπισιλλευόμενος, ab

Ἐπισιτίζομαι, *cibaria ſumo*: ab

Ἐπισιτίζω, *cibaria præbeo*: f. ίσω p. ἐπισεσίτικα. perf. paſſ. ἐπισεσίτισμαι. ex ἐπὶ & σῖτος, *frumentum*.

Ἐπισιτισμὸς, ῦ, ὁ, *ciboria, cibus, victus*: à perf. paſſ. ſuper. verbi.

Ἐπισκάζω, *claudico*. Th. σκάζω, idem.

Ἐπισκέπτομαι, *inviſo, viſito*: f. ψομαι. p. paſſ. ἐπέσκεμμαι, *recenſitus ſum*: a. 2. ἐπεσκέφθην, ης, η, *luſtratus fui*: a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, αῖο. a. 1. imperat. m. ἐπίσκεψαι, άσθω. 2. pl. ἐπισκέψασθε, *diligite, deſpicite*: a. 1. m. ſub. ἐπισκέψωμαι, ῃ, ῆται, ex ἐπὶ & σκέπτομαι, *circumſpicio, viſo*.

Ἐπισκοπέω, *conſidero, aſpicio*.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, p. ακα, *ſarcio, inſtauro, inſterno*: ex ἐπὶ & σκευάζω, *inſtruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

Ἐπισκευαστὴς, ῦ, ὁ, *inſtaurator*.

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, *inſtauratio, refectio*: ab eod.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, *viſitatio*: acc. ἐπίσκεψιν, ab ἐπισκέπτομαι, quod vide.

Ἐπισκηνέω, *in tabernaculo habito*: f. ήσω. p. ἐπεσκήνηκα. a. 1. ἐπεσκήνησα. a. 1. ſub. ἐπισκηνήσω, ης, η: ex ἐπὶ & σκηνὴ, *tabernaculum*.

Ἐπισκήπτειν, *cum impetu deferri, accuſare, obteſtari*. Th. σκήπτω, *cum impetu cado*.

Ἐπισκιάζειν, *obumbrare*. Th. σκιὰ, *umbra*.

Ἐπισκιάζω, *obumbro*.

Ἐπίσκοπα, *ut ſcopum aſſequaris*: adv. quod à σκοπὸς, *ſcopus*. Th. σκέπτομαι, *circumſpicio*.

Ἐπισκόπει, *conſidera*: præſ. imperat. act. ab

Ἐπισκοπέω, *viſitationi vaco, proſpicio*: f. ήσω, p. ἐπεσκόπηκα· ex ἐπὶ & σκοπέω, *contemplor, video*. Th. σκέπτομαι, p. ψομαι, *circumſpicio, video*: p. ἔσκεμμαι.

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, *viſitatio*: ab eod. th.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, EPISCOPUS, *inſpector, præſes*: ab ἐπέσκοπα. præt. m. verbi ἐπισκέπτομαι, *circumſpicio*, quod vide.

Ἐπισκοτέω, *obtenebro*. Th. σκότος, *tenebræ*.

Ἐπισκύζωνται, *indignetur*: 3. pl. ſub. m. verbi ἐπισκύζομαι· ex ἐπὶ & σκύζομαι, *iraſcor*: q. à κύων, κυνὸς, *canis*.

Ἐπισκυθίζειν, *Scytharum more largiùs potare*: a. 1. imperat. act. ἐπισκύθισον. a. 1. inf. act. ἐπισκυθίσαι. Th. Σκύθης, ου, ὁ, *Scytha*.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, *ſupercilium*: ex ἐπὶ & σκύνιον, *ſumma palpebra, cilium*.

Ἐπισκώπτω, *irrideo dicteriis*. Th. σκώπτω, *dicteriis utor*: fut. ψω.

Ἐπισμῆ, Ion. pro ἐπισμᾶ, ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, *abſtergo, detergo*.

Ἐπισμυγερὴ, ῆς, ἡ, *ærumnoſa*, Heſiod. ab ἐπὶ & σμύχω, f. ξω, *vaſto, corrumpo*.

Ἐπισοβέω, -ῶ, f. ήσω, *incedo*.

Ἐπισος, ου, ὁ, *æqualis*.

Ἐπισπάομαι, ῶμαι, *attraho*: ἐπισπάσθω, 3. ſing. præſ. imperat. m. f. άσομαι a. 1. m. ἐπεσπασάμην, ω, αῖο· ex ἐπὶ & σπάω, *traho*.

Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ, *cardines oſtii*: à præced.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, *laqueus, funis*: *tentorium, velum*, quo aliquid ἐπισπᾶται, id eſt, *attrahitur*: ab ἐπισπάομαι, quod vide.

Ἐπισπάω, -ῶ, *attraho*.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, *libatio*. Th. σπένδω, *libo*: f. σπείσω.

Ἐπισπένδειν, *infundere, libare*: ab eod. th.

Ἐπισπερχὴς, *feſtinus*. Th. σπέρχω, *urgeo*.

Ἐπισπέρχω, *urgeo*: ab eod. th.

Ἐπισπεύδω, *propero, urgeo*. Th. σπεύδω, *feſtino*, fut. σω.

Ἐπισπῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐπισπῶ, *abeo*: ab ἐπὶ & verbo, σπῶ, Poët. pro ἕπω, *ſequor*.

Ἐπίσποιτο, *comitetur*: 3. ſing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπόμαι pro ἕπομαι. Vide σπεῖο, *ſequere*: hinc ἐπισπόμενος, part.

Ἐπισπορὰ, ᾶς, ἡ, *iterata ſatio*: ab ἐπὶ & σπείρω, *ſero*: f. σπερῶ. p. m. ἔσπορα.

Ἐπισπουδάζω, f. άσω, p. ἐπεσπούδακα, *feſtino*: hinc

Ἐπισπουδαστὴς, ῦ, ὁ, *accelerator*.

Ἐπισπώμενος, η, ον, *attractus*: præſ. part. m. ab ἐπισπάομαι, *attraho*. Th. σπάω, *traho*.

Ἐπίσσωτρα, nom. pl. ab ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, *canthus*: ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur: ex ἐπὶ & σῶτρον, *lignum orbiculare rotæ*: quod à σείω, *agito*.

Ἐπίστα, Poët. & Dor. pro ἐπίστασαι, *ſcis, noſti*: 2. ſing. præſ. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπισταθμεία, ας, ἡ, *diverſatio*: ab

Ἐπισταθμεύω, *ſtativa habeo, diverſor*: ab

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ, *manſionum curator*: ex σταθμὸς, *ſtabulum, ſtatio*. Th. ἵστημι, *ſto*.

Ἐπίσταμαι, σαι, ται, *peritus ſum, ſcio*: & in 1. pl. ἐπιστάμεθα. præſ. part. ἐπιστάμενος, η, ον, *ſciens*: imperf. ἐπιστάμην & ἠπιστάμην, σο, αῖο. f. ἐπιστήσομαι· ex ἐπὶ & ἵσαμαι vel ἵσημι, *ſcio*: factâ Epenth. lit. τ.

Ἐπιστάμενος, *ſciens*: part. ſuperioris; item *ſuperſtans*. Vide ἐπίστασθαι.

Ἐπισταμένως, *ſcienter*: adv. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάντες, *inſtantes*: nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιστὰς, άντος, verbi ἐφίστημι, *inſto*: f. ἐπιστήσω. p. ἐφέστηκα. a. 2. ἐπέστην, a. 2. ſub. ἐπιστῶ· ex ἐπὶ & ἵστημι, *ſto*.

Ἐπιστὰς, άντος, a. 2. part. Vide ſup.

Ἐπίστασαι, 2. ſing. præſ. verb ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάσθαι, Ion. pro ἐφίστασθαι, *ſuperſtare*. Sic ἐπιστάμενος, Ion. pro ἐφιστάμενος, præſ. part.

part. paſſ. verbi ἐφίςημι, inſto, quod vide, vel part. a. 2. med.
Ἐπιςασία, ας, ἡ, inſpectio, animadverſio, curatio, &c.
Ἐπίςασις, εως, ἡ, idem. Th. ἵςημι, ſto.
Ἐπιςατέω, f. ήσω. p. ηκα, præſum: ab
Ἐπιςάτης, ȣ, ὁ, magiſter; præfectus: ab ἐφίςημι præficio: ab eod. th.
Ἐπίςατο, noverat: 3. ſing. imperf. verbi ἐπίςαμαι, quod vide.
* Ἐπίςατον, ȣ, τὸ, crateris baſis vel fulcrum, i Inſc. Sig.
Ἐπιςατȣ̃ντες, nom. pl. part. præſ. verbi ἐπιςατέω, præſum, præfectus ſum: ab ἐπὶ & ἵςημι, ſt.
Ἐπιςέαται, Ion. pro ἐπίςανται, 3. pl. ab ἐπίςαμαι, quod vide.
Ἐπιςεῖλαι, ſcribere: a. 1. inf. act. ab
Ἐπιςέλλω, mitto: fut. ἐπιςελῶ, p. ἐπέςαλκα. a. 1. ἐπέςειλα. p. m. ἐπέςολα· ex ἐπὶ, & ςέλλω, mitto.
Ἐπιςεύετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πιςεύω, credo: f. εύσω. quod à πίςις, fides. Th. πείθω, perſuadeo.
Ἐπιςεύθη, commiſſum erat: 3. ſing. a. 1. paſſ. ab eod. verbo.
Ἐπιςεφὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ ᾗ ἡ, coronatus; ab
Ἐπιςέφω, corono. Th. ςέφω, idem. f. ψω.
Ἐπιςέωνται, ſciant: Ion. pro ἐπίςωνται. Vide ἐπίςαμαι.
Ἐπίςη, ſcis: Att. pro ἐπίςασαι, 2. ſing. præſ. ind. ab eod.
Ἐπίςηθι, ήτω, inſta: a. 2. imperat. ab ἐφίςημι, inſto, quod vide, vel ἐπιςάτης.
Ἐπιςηθίζομαι, pectori alicujus incumbo.
Ἐπιςήμαις, dat. pl. ab
Ἐπιςήμη, ης, ἡ, ſcientia, peritia, ars: ab ἐπίςαμαι ſcio. Th. ἵςημι, idem.
Ἐπιςήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, ſcientiâ præditus; ab eod. verbo & th.
Ἐπιςῆναι, inſtare: a. 2. inf. ab ἐφίςημι, ſuperſto, incumbo. Th. ἵςημι, ſto.
Ἐπιςηρίζω, confirmo: f. ίξω & ιῶ. Att. p. ἐπεςήριχα. a. 1. ἐπεςήριξα· ex ἐπὶ & ςηρίζω. firmiter ſtatuo.
Ἐπιςήσῃ, ſcis: 2. ſing. f. 1. m. ab ἐπίςαμαι, quod vide.
Ἐπίςιον, Ion. pro ἐφέςιον, domicilium: &
Ἐπίςιος, Ion. pro ἐφέςιος, domeſticus, incola: ab ἐπὶ & ἑςία, focus, lar.
Ἐπιςοβέεσκον, Ion. pro ἐπεςόβουν, ſeu ἐπεςόβεον, imperf. act. verbi ἐπιςοβέω pro ἐπιςομίζω, irrideo, contumeliâ afficio: ex ἐπὶ & ςόμα, os.
Ἐπιςόλαδην, adv. ornatè ſuccinctè; ex ἐπὶ & ςέλλω, mitto; item orno; f. ςελῶ. p. ἔςαλκα. a. 1. ἔςειλα. p. m. ἔςολα.
Ἐπιςολάζω, f. άσω, p. ἐπεςόλακα, infero, cumulo
Ἐπιςολὴ, ῆς, ἡ EPISTOLA: an ejuſd. verbi pr. t. m.
Ἐπιςολικὸς, ȣ̃. epiſtolaris: à præced.
Ἐπιςομίζω, os obturo; f. ίσω. p. ἐπεςόμικα. ex ἐπὶ & ςόμα, os, oris.
Ἐπιςόμιον, ȣ, τὸ, EPISTOMIUM: ab eod.
Ἐπιςρατεύω, expeditionem ſuſcipio adverſus: ex ἐπὶ & ςρατεύω, exercitum educo. Th. ςρατὸς, exercitus.
Ἐπιςρατίη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιςρατεία, militaris expeditio adverſus aliquem: à præced.
Ἐπιςραφεὶς, εῖσα, ὲν, in gen. ἐπιςραφέντος, a. 2. part. paſſ. ab ἐπιςρέφω, converto. Th. ςρέφω, verto: f. ψω, p. ἔςρεφα. a. 2. ἔςραφον. p. m. ἔςροφα.
Ἐπίςρεψε, præſ. imperat. act. &
Ἐπιςρέφεται, 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἐπιςρέφω.
Ἐπιςρεφέως, Ion. & Poët. accuratè, fraudulenter: adv. ab
* Ἐπιςρεφὴς, έος, induſtrius, verſutus, perverſus.
Ἐπιςρέφω, converto: f. ψω. p. ἐπέςρεφα. a. 1. ἐπέςρεψα. a. 1. imperat. ἐπίςρεψον, άτω. a. 1. ſub. ἐπιςρέψω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐπιςρέψαι. a. 1. part. act. ἐπιςρέψας, αντος. a. 2. paſſ. ἐπεςράφην, ης, η, converti me: a. 2. imperat. paſſ. ἐπιςράφηθι, ήτω. a. 2. ſub. ἐπιςραφῶ, a. 2. part. paſſ. ἐπιςραφεὶς, έντος. p. m. ἐπέςροφα. ἐπιςρέφομαι, Med. curo, Anacr. ap. Longin. §. xxx. Th. ςρέφω, verto.
Ἐπιςρέψαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo & th.
Ἐπιςρέψαντα, advertentem; acc. ſing. a. 1. part. act. ejuſd. verbi.
Ἐπιςροφάδην, adv. huc illuc ſe convertendo, fortiter: &c.
Ἐπιςροφὴ, ῆς, ἡ, converſio: à præt. m. ἐπέςροφα. verbi ἐπιςρέφω, quod vide.
Ἐπίςροφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui verſatur inter; item flexuoſus; à præced.
Ἐπιςρωννύω, inſterno: ex ἐπὶ & ςρωννύω, ſterno; fut. ςρώσω. a. 1. ἔςρωσα. Th. ςορέω, ſterno.
Ἐπίςω, ſciebas: per contract. pro ἐπίςασο, Ion. ex ἐπίςαςο. 2. ſing. imperf. ἐπιςάμην, σο. ab ἐπίςαμαι, ſcio. Th. ἵςημι.
Ἐπιςώσαντο, pacti ſunt: 3. pl. a. 1. m. verbi πιςόω, fidem exigo: quod à πίςις, fides. Th. πείθω, perſuadeo.
Ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab
Ἐπισυνάγω, congrego, cogo: f. ἐπισυνάξω. p. ἐπισυνῆχα. a. 1. ἐπισυνῆξα. a. 1. inf. ἐπισυνάξαι. a. 2. act. ἐπισυνήγαγον. a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν. part. paſſ. ἐπισυνῆγμαι. perf. part. paſſ. ἐπισυνηγμένος, ȣ, ον. a. 1. paſſ. ἐπισυνήχθην. a. 1. part. paſſ. ἐπισυναχθεὶς, εῖσα, ὲν. ex ἐπὶ, σὺν, & ἄγω, ago.
Ἐπισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, congregatio: à præced.
Ἐπισυνάπτω, coagmento, conjugo: ex ἐπὶ & συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, necto.
Ἐπισυναχθεισῶν, gen. pl. f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. f. g. ab ἐπισυνάγω, cogo, quod vide.
Ἐπισυνέχω, contineo, apto: unde
Ἐπισυνέχοντες, part. ducentes vel habentes uxores alienigenas: ap. l. iii. Eſdræ, ix. 17.
Ἐπισυνηγμένη, perf. part. paſſ. f. g. ab eod.
Ἐπισυνίςαμαι, conſpiro, inſurgo in aliquem: vide ἐπισύςασις.
* Ἐπισυνίςημι, ad ſeditionem excito.
Ἐπισυντρέχω, ſimul accurro: ex ἐπὶ, σὺν, & τρέχω, curro: f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
Ἐπισύρω, traho poſt me; item ambage verborum, rem de quâ agitur, implicare, neque cardinem cauſæ attingere. Met. ducta ab

Digitized by Google

ab anguibus, qui ſuper terram reptant, et veſtigia ſolo non imprimunt. Th. σύρω, traho.

Ἐπισύστασις, εως, ἡ, coitio, agmen: ex ἐπὶ & συνίστημι, conſto, ad defectionem ſolicito. Th. ἵστημι.

Ἐπισυστρέφω, f. ψω, una converto ad aliquid ſuſcipiendum contra aliquem.

Ἐπισφαγέντα, 3. ſing. f. 2. paſſ. ab

Ἐπισφάζω, ſeu -σφάττω, jugulo, macto, f. ξω. a. 2. ἐσφάγην, paſſ. -φάξον.

Ἐπισφαλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, periculoſus, lubricus: ex ἐπὶ & σφάλλω, ſupplanto.

Ἐπισφαλῶς, adv. periculosè.

Ἐπισφραγίζω, f. ίσω, inſignio ſigillo.

Ἐπισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ: ex ἐπὶ & ſuprà, ὁ σφυρὸν, malleolus pedis. Th. σφῦρα, malleus.

Ἐπίσχε, cohibe: præſ. imperat. ab act. ἐπίσχω. q. ab ἴσχω pro ἔχω, habeo.

Ἐπισχέειν, Ion. pro ἐπισχεῖν, a. 2. inf. Vide in ἐπίσχω.

Ἐπίσχεο, Ion. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. m. Ἐπίσχες, a. 2. imperat. act. (q. à σχῆμι) ἐπισχόμενος, a. 2. part. m. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. verbo & th.

Ἐπισχερὼ, adv. deinceps, ordine: ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, inhibeo. Th. ἔχω, habeo.

Ἐπισχόμενος, tenens: a. 2. part. m. Vide ἐπίσχω.

Ἐπισχύω, invaleſco, magis ac magis urgeo: imperf. ἐπίσχυον, ες, ε, f. ύσω. p. ἐπίσχυκα. a. 1. ἐπίσχυσα, ex ἐπὶ & ἰσχύω, valeo. Th. ἰσχὺς.

Ἐπισχὼν, adhibens: a. 2. part. act. ab ἐπέχω. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. imperf. εἶχον.

Ἐπισωρεύω, coacervo: f. εύσω. p. ἐπισεσώρευκα. ex ἐπὶ & σωρεύω, cumulo. Th. σωρὸς, acervus.

Ἐπιταγὴ, ῆς, ἡ, imperium, præceptum: ab ἐπιτάσσω, impero, quod vide.

Ἐπίταγμα, ατος, τὸ, ſubſidiaria cohors; item mandatum: ab eod.

Ἐπιτάδες, Ion. pro ἐπίτηδες, adv. ab ἐπιτηδὴς, idoneus.

Ἐπιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliis imperat.

Ἐπιτακτὸς, imperatus: ab ἐπιτάσσω, q. v.

Ἐπιτάμνειν, Ion. pro ἐπιτέμνειν, inſidere. Th. τέμνω, ſeco.

Ἐπίταξις, εως, ἡ, imperatum, juſſum: ab ἐπιτάσσω, quod vide.

Ἐπιταράττω, interturbo, interpello. Th. ταράττω, -σσω, turbo: f. ξω.

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ ἡ ἡ, adiutor: pro ἐπίῤῥοθος, idem: ex ἐπὶ & ῥόθος, undarum ſtrepitus.

Ἐπίτασις, εως, ἡ, intentio, vehementia.

Ἐπιτάσσω, vel -ττω, colloco, impero: f. ξω. præſ. part. ἐπιτάσσων, οντος: ex ἐπὶ & τάσσω, ordino: f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα. p. m. τέταγα, unde ἐπιταγὴ, ſuprà.

Ἐπιτάφιος, ου, ὁ ἡ ἡ, funebris: ex ἐπὶ & θάπτω, ſepelio; a. 2. ἔταφον.

Ἐπιταχύνω, accelero: à ταχύνω, idem. f. υνῶ. Th. ταχὺς, celer.

Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act.

Ἐπιτείλας, qui juſſit: a. 1. part. act. &

Ἐπίτειλον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, mando, jubeo. Th. τέλλω, inuſ.

Ἐπιτείνω, intendo: ex ἐπὶ & τείνω, tendo: fut. νῶ, p. ἐπιτέτακα.

Ἐπιτειχίζω, muro cingo, excitato muro oppugno: ex ἐπὶ & τειχίζω, murum ſtruo: f. ίσω. Th. τεῖχος, murus.

Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum adverſus aliquem: à præced.

Ἐπίτεκα, acc. ab ἐπίτεξ, q. v.

Ἐπιτελεσθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. à perf. paſſ. ἐπιτετέλεσμαι. a. 1. paſſ. ἐπετελέσθην, ab

Ἐπιτελέω, ῶ, έεις, εῖς, perago, exequor: fut. έσω. a. 1. ἐπετέλεσα, abſolvo: ex ἐπὶ & τέλος.

Ἐπιτελὴς, έος, -οῦς, ὁ ἡ ἡ, abſolutus, perfectus. Vide ἐπιτελέω.

Ἐπιτέλλεο, Ion. pro ἐπιτέλλου, præſ. imperat. paſſ. ab

Ἐπιτέλλομαι, ῃ, εται, exorior: & Poët. pro ἐντέλλομαι, impero. Hinc

Ἐπιτελλομενάων, exorientium: gen. pl. Æol. part. præſ. f. g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω, inuſ.

Ἐπιτέμνω, diſſeco: à τέμνω, ſeco.

Ἐπίτεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, partui vicina: ex ἐπὶ & τίκτω, pario: f. τέξομαι, p. med. τέτοκα.

Ἐπιτερπέστερον, jucundius: comp. ab

Ἐπιτερπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, jucundus. Th. τέρπω, delecto: f. ψω.

Ἐπιτέρπομαι, oblector: ab eod. th.

Ἐπιτερπόμενος, præſ. part. præced.

Ἐπιτέταται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐπιτείνω, intendo, contendo. Th. τείνω, tendo.

Ἐπιτέτραπται, commiſſum eſt: 3. ſing. p. paſſ. &

Ἐπιτετράφαται, Ion. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, committo curæ alicujus. Th. τρέπω, verto: f. ψω, p. φα. p. m. τέτροφα.

Ἐπιτήδεα, &c Ion. ἐπιτήδεια, apta: nom. pl. n. g. ab

Ἐπιτήδειος, ου, idoneus, commodus, opportunus. Th. ἐπιτηδὴς, idem.

Ἐπίτηδες, Ion. adv. de induſtriâ: ab ἐπιτηδὴς.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, ſtudium, inſtitutum: ab

* Ἐπιτήδευμα, τος, ſtudium.

Ἐπιτηδεύω, εις, ει, datâ operâ aliquid facio, operam do: f. εύσω. a. 1. ἐπετήδευσα, quod &

Ἐπιτηδέως, accurate: Ion. pro ἐπιτηδείως. ex ἐπιτήδειος, aptus: ab

ἘΠΙΤΗΔΗ'Σ, έος, ὁ ἡ ἡ, idoneus, aptus.

Ἐπιτήκειν, liquefactum infundere. Th. τήκω, liquefacio.

Ἐπιτηρέω, conſervo. Th. τηρέω, ſervo: f. ήσω.

Ἐπιτηρήσας, a. 1. part. act. ſuperioris verbi.

Ἐπιτιθεῖσι, Ion. pro ἐπιτιθέασι, 3. pl. præſ. ind. act. &

Ἐπιτίθει pro ἐπιτίθετι, præſ. imperat. ab

Ἐπιτίθημι, impono: ἐπιτίθει, præſ. imperat. act. pro ἐπιτίθετι, quaſi ab ἐπιτιθέω, fut. ἐπιθήσω. p. ἐπιτέθεικα. a. 1. ἐπέθηκα. a. 2. ἐπέθην. a. 2. imperat. ἐπίθες, ἔτω. a. 1. paſſ.

Digitized by Google

paſſ. ἐπιτέθης, a. 1. ſub. paſſ. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ. f. m. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἐπιθέμην, σο, το. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιθῇς, ῇ, præſ. ſub. act. Vide ſuprà.

Ἐπιτιμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. &

Ἐπιτιμᾷης, 2. ſing. ſub. præſ. ab

Ἐπιτιμάω, ῶ, pretium augeo: item objurgo: cum dat. imperf. ἐπετίμαον, ων, f. ήσω, p. ἐπιτετίμηκα. a. 1. ἐπετίμησα. a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω. a. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι. ex ἐπὶ & τιμάω, honoro.

● Ἐπιτιμαῖος, moroſus reprehenſor, qui frequenter alios carpit & reprehendit.

Ἐπιτιμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act. præced.

Ἐπιτιμήσεσι, dat. pl. ab

Ἐπιτίμησις, εως, ἡ, increpatio, caritas ſitus, caritas annonæ: &

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, idem: &

Ἐπιτίμιον, multta, pœna: ab ἐπιτιμάω, q. v.

● Ἐπίτιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui honos ſuus integer eſt.

Ἐπιτιμῶνται, reprehenduntur: 3. pl. præſ. paſſ. &

Ἐπιτιμῶντας, acc. pl. part. præſ. ab eod.

Ἐπιτίτθιος, ε, idem ac ὑποτίτθιος, lactens. Th. τίτθος, mamma.

Ἐπιτοαυτὸ, vel diviſum ἐπὶ τὸ αὐτὸ, adv. eodem loco, ſimul, adhæc. Th. αὐτὸς, ἡ, ὁ, ipſe.

Ἐπίτοκος, ε, ὁ ϗ ἡ, partui propinqua. Th. τίκτω, pario: p. m. τέτοκα.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐντολὴ, mandatum. Th. τέλλω, mando.

Ἐπιτολμᾷν, ſuſtinere: præſ. inf. act. ab

Ἐπιτολμάω, audeo: f. ήσω. Th. τόλμα, audacia.

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio, EPITOME, compendium. Th. τέμνω, ſeco: p. m. τέτομα.

Ἐπιτοξάζομαι, in aliquem arcum intendo: ex ἐπὶ & τοξάζομαι, idem. Th. τόξον, arcus.

Ἐπιτοπολὺ, adv. ut plurimùm, ex ἐπὶ & πολύς.

Ἐπιτόσσαις, ſi codex ſanus: part. a. 1. act. ab ἐπιπελόω, f. όσω. a. 1. ἐπεπέλοσα. a. 1. part. ἐπιπελόσας, Æol. & gem. σσ. & per Sync. ἐπιτόσσαις. Vide πελῶ. Vel eſt a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοπίζω, fut. ίσω. a. 1. part. ἐπιτοπίσας, & Æol. & Poët. ἐπιτοπίσσαις, & per Sync. ἐπιτόσσαις: ἐπιτοπίζειν, alicubi in aliquem incidere, eumque nanciſci.

Ἐπιτρεπτέα, permittendum: verbale ab

Ἐπιτρέπω, permitto, committo: f. ψω, p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται. a. 2. paſſ. ἐπετράπην. p. m. ἐπιτέτροπα. Th. τρέπω, verto.

Ἐπίτρεψον, άτω, a. 1. imperat. act. &

Ἐπιτρεψάντι, permittent: Dor. pro ἐπιτρέψουσι, 3. pl. f. act. verbi ἐπιτρέπω.

Ἐπιτρέχω, f. θρέξω. a. 2. ἐπέδραμον, accurro, incurro. Th. τρέχω.

Ἐπιτρίβω, attero, affligo. Th. τρίβω, tero; f. ψω. p. φα.

● Ἐπίτριτος, ſequitertius; idem quod τρίτος, ἐπὶ τρίτοις τόκος, uſura quæ tertiam partem ſortis ſingulis annis reddit.

Ἐπίτριψις, εως, ἡ, expon. ſluctus. Pſal. xcii. ab ἐπιτρίβω.

Ἐπιτροπεύειν βασιλείαν, regnum alicui commiſſum, ut ab eo adminiſtretur, quamdiu quis in ejus tutelâ manet: ab ἐπιτρέπω.

Ἐπιτροπεύω, f. εύσω, procurationem geſtino.

● Ἐπιτροπεύομαι, educor.

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, procuratio, tutela: à p. m. verbi ἐπιτρέπω.

● Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio.

Ἐπίτροπος, ε, ὁ, procurator, tutor: ab eod.

Ἐπιτροχάδην, adv. ſuccinctè, maturè: à τροχάζω, curro, feſtino. Th. τρέχω, idem.

Ἐπιτυγχάνοις, 2. ſing. præſ. opt. act. ab

Ἐπιτυγχάνω, aſſequor: a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε, ex ἐπὶ & τυγχάνω, adipiſcor: f. τεύξομαι, p. τέτευχα.

Ἐπιτυμβίδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, criſtata: Epith. quod alaudis criſtatis tribuitur: ex ἐπὶ & τύμβος, tumulus: vel quod ut plurimùm circa buſta verſantur, vel quod veluti τύμβον in capite ferant.

Ἐπιτυχεῖν τινὶ, incidere in aliquid & invenire: a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτυχία, ίας, ἡ, felix ſucceſſus.

Ἐπιτυχὼν, όντος, quilibet, vilis: a. 2. part. act. ab eod.

Ἐπιφαίνω & -φαίνομαι, appareo: præſ. imperat. ἐπίφαινε. f. ἐπιφανῶ. p. ἐπιπέφαγκα. a. 1. ἐπέφηνα. p. paſſ. ἐπιπέφαμμαι, & Att. ἐπιπέφασμαι. a. 2. paſſ. ἐπεφάνην, ης, η, ex ἐπὶ & φαίνω, oſtendo.

Ἐπιφᾶναι, a. 1. inf. preced.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparentia, ſuperficies: ab ἐπιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illuſtris: quod &

Ἐπιφανεὶς, a. 2. part. paſſ. ab ἐπιφαίνω, q. v.

Ἐπιφανὴς, illuſtris: vide ἐπιφάνεια.

Ἐπιφαύω, illuceſco: f. ἐπιφαύσω & -φαύσκω à φαύω, Æol. pro φάω, luceo.

Ἐπιφέροισα, afferens: Dor. pro ἐπιφέρουσα, præſ. part. f. g. ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφέρομαι, paſſ. incumbo, irruo.

Ἐπιφέρω, εις, ει, infero, objicio: imperf. ἐπέφερον, ες, ε. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ἐπιφημίζεσθαι, malè ominari: quod à φημίζω, divulgo. Th. φάω, dico.

Ἐπιφθὰς, præveniens: a. 2. part. act. ex ἐπὶ & φθάνω, f. φθάσω, prævenio: p. ἔφθακα. a. 2. ἔφθην. qu. φθῆμι.

Ἐπίφθονος, ε, ὁ ϗ ἡ, invidioſus.

● Ἐπιφθόνως, adv. invidioſè.

Ἐπιφθύσδοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, præſ. part. f. g. ab ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, inſpuo, veneficarum more. Th. πτύω, ſpuo.

Ἐπιφλέγω, ſplendeo, refulgeo: idem quod φλέγω, incendo: ſed Metaph. illuſtro.

Ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, impetus, impreſſio. Th. φέρω, fero.

Ἐπιφορέω, -ρῶ, Ion. id. qu. ἐπιφέρω, infero.

Ἐπιφορήματα, ων, τὰ, bellaria: à præced.

Ἐπίφορος, ε, ὁ ϗ ἡ, commodus, pronus; item uterum ferens: Th. φέρω, fero.

Ἐπιφράζομαι, intelligo, conſidero: ab ἐπιφράζω, indico, moneo, diſſero, declaro. Th. φράζω, dico: a. 2. ἔφραδον.

Ἐπίφρονα, acc. ſing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens: ab ἐπὶ & φρὴν, mens.

Digitized by Google

Ἐπιφροσύνη,

Ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, *prudentia*: ab eod.

Ἐπιφροσύνῃσι, ejuſd. dat. pl. Ion.

Ἐπιφυὰς, άδος, ἡ, *propago*: & in pl. ἐπιφυάδες, &

Ἐπιφυέσθω, *accreſcat, adhæreat*: 3. ſing. imperat. præſ. ab

Ἐπιφύομαι, *adnaſcor, accreſco*. Th. φύω, *gigno*.

Ἐπιφὺς, ῦσα, ὺν, præſ. part. act. ab ἐπίφυμι, *adnaſcor*: ab eod.

Ἐπιφωνέω, *acclamo*: imperf. ἐπεφώνεον, -ουν, -εες, εις, -εε, -ει. f. ήσω. p. ἐπιπεφώνηκα. p. paſſ. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox*.

Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, *exclamatio*: à præced.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, *acclamatio*: dat. ἐπιφωνήσει ab eodem verbo.

Ἐπιφώσκω, *illuceſco*: imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, *luceo*: unde φάος, & contractè, φῶς, *lux*.

Ἐπιχαίρω, *gaudeo*; item *inſulto*. Th. χαίρω, *gaudeo*: f. χαρήσομαι. a. 2. paſſ. ἐχάρην.

Ἐπιχαλάω, *laxo*. Th. χαλάω, idem. f. άσω.

Ἐπίχαλκος, ὁ ϗ ἡ, *æreus, æratus*. Th. χαλκός.

Ἐπιχαράττω, *inſculpo*. Th. χαράττω, vel -σσω, idem. f. ξω.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, *ludibrium, irriſio*: à χάρμα, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Ἐπιχείρει, *aggredere*: præſ. imperat. ab

Ἐπιχειρέω, -ῶ, *aggredior*: imperf. ἐπεχείρεον, -ουν, *conabar*: f. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ & χεὶρ, *manus*.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, *argumentum*: &

Ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem & *aggreſſio, conatus*, *conſpiratio*: ab eod. verbo & th.

Ἐπιχειροτονέω, *ſciſco, decerno, ſuffragia fero*: ex ἐπὶ & χειροτονέω, idem. f. ήσω· quod à χεὶρ, *manus*, & Th. τείνω, *tendo*: f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐπιχέω, *infundo*: vide ſuprà ἐπιχέω.

Ἐπιχθόνιοι, *terreſtres, in terris verſantes*: gen. pl. ἐπιχθονίων. dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, & in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις. ex ἐπὶ & χθὼν, *terra*.

Ἐπιχολώτατος, η, ον, *amariſſimus, a, um*: à χολὴ, *bilis*.

Ἐπιχορηγέω, *ſuppedito, ſubminiſtro*: f. ήσω, p. ἐπικεχορήγηκα. a. 1. ἐπεχορήγησα· ex ἐπὶ & χορηγὸς, *dux chori*: quod ex χορὸς, *cœtus ſaltantium*, & ἄγω, *duco*.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, *ſuppeditatio*: ab iiſd.

Ἐπιχράω, *vehementi cum impetu adorior*: ex ἐπὶ & χράω, f. ήσω, p. κα, *commodo*, *invado furiosè*

Ἐπιχρεώμενος, Ion. pro ἐπιχρώμενος, *familiaris, neceſſarius*: ex ἐπὶ & χράομαι, *utor*. Th. χράω, idem.

Ἐπιχρίω, *illino*: f. ίσω· p. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπέχρισα. ex ἐπὶ & χρίω, *ungo*.

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inauratus*. Th. χρυσός.

Ἐπιχύνω, *infundo*: hinc

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, *infuſio, libatio*.

Ἐπιχωρέω, f. ήσω, *cedo, concedo*, ἐὰν ἐπιχωρηθῇ, *ſi concederetur*.

Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, *permiſſio*: Eſd. iii. 17.

Ἐπιχώρια, *tributaria*: nom. pl. n. g. ab

Ἐπιχώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indigena, patrius*: ab ἐπὶ & χῶρος, *locus*.

Ἐπιψάλλω, *ſuperpſallo*.

Ἐπιψαύων, præſ. part. ab ἐπιψαύω, *contingo* quod à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.

Ἐπιψεκάζω, *irroro, inſtillo*: ex ἐπὶ & ψεκάζω, *roro, ſtillo*: quod à ψεκὰς idem quod th. ψακὰς, ἡ, *ros*.

Ἐπιψηφίζειν τινὶ, *alicui ſuffragari*: à ψηφίζω. Th. ψῆφος, ου, ὁ, *calculus*.

* Ἐπίψογος, ου, *qui reprehenſionem meretur*.

Ἐπιὼν, όντος, *inſtans, inſequens*: a. 2. part. ab ἔπειμι, *aggredior*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπλάγην, *ſtupui*, de animi conſternatione: ſed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην, a. 2. ind. paſſ. verbi πλήσσω, vel -ττω *ferio*: f. ξω. a. 1. ἔπλαξον.

Ἐπλάγχθην, *aberravi*: pro ἐπλάχθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. paſſ. verbi πλάζω, *errare facio*: f. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα.

Ἐπλανᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi πλανάομαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.

Ἔπλαξε, *finxit*: Dor. pro ἔπλασε, 3. ſing. a. 1. &

Ἔπλασ᾽ pro ἔπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. &

Ἐπλάσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi πλάσσω, vel -ττω, *fingo, formo*: f. πλάσω, p. πέπλακα.

Ἔπλει, *navigabat*: 3. ſing. imperf. verbi πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Ἔπλεν, per Sync. pro ἔπελεν, 3. ſing. imperf. verbi πέλω, *ſum*.

Ἔπλεο, *eras*: 2. ſing. imperf. ab ἐπελόμην. ἐπέλου, Ion. ἐπέλεο, & per Sync. ἔπλεο & ἔπλου, Dor. ἔπλευ. à πέλομαι, *ſum*. Th. πέλω.

Ἔπλεον, imperf. act. à πλέω, *navigo*.

Ἐπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, *plus habeo, abundo*: f. άσω. Th. πολὺς, *multus*: comp. πλείων & πλέων, *amplior*.

Ἔπλετ᾽ pro ἔπλετο, & hoc per Syncop. pro ἐπέλετο, 3. ſing. imperf. à πέλομαι, *ſum*: vide ἔπλεο.

Ἔπλευ, Dor. per Sync. pro ἐπέλου, ab eod.

Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. act. *navigavimus*: à πλέω, *navigo*: f. εύσω.

Ἐπλήγην, *cæſus ſum*: a. 2. paſſ. ind. verbi πλήσσω vel -ττω, *ferio*: f. ξω. a. 2. ἔπλαγον, vide ἐπλάγην.

Ἐπλήσθην, a. 1. ind. paſſ. à πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω. p. paſſ. πέπλησμαι. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπληθύνθην, *crevi*: a. 1. ind. paſſ. à πληθύνω, *multiplico, creſco*: f. υνῶ. p. πεπλήθυκα. a. 1. ἐπλήθυνα. p. paſſ. πεπλήθυσμαι. a. 1. opt. paſſ. πληθυνθείην. à πλήθω, *impleo*: ab eod. th.

Ἔπληντο, *impleverant*: pro ἐπέπληντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω. Alii malunt eſſe imp. paſſ. verbi πλῆμι, *impleo*, imperf. ἐπλήμην, σο, το, *implebat*. Th. πλέος, *plenus*.

Ἔπληξε, *ſtupefecit*: a. 1. ind. act. à πλήττω, -σσω. f. ξω. a. 2. ἔπλαγον. a. 1. ἔπληξα.

Ἐπληρώθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi πληρόω, *impleo*: &

Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo*: f. ήσω. p. πέπληκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, *plenus*.

Digitized by Google

’Επλήσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eod. verbo & th.

’Επλῆτο, *implebatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πλῆμι· vel pluſq. p. per Sync. pro ἐπέπληſο, à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος.

’Επλύτησα, ας, ε, *dives evaſi*, a. 1. ind. act. à πλυſέω, f. ήσω, p. πεπλύτηκα. Th. πλῦτος, *divitiæ*.

’Επνευσα, *ſpiravi*, a. 1. ind. act. à πνέω, *ſpiro*: f. πνεύσω.

’Επνιſε, 3. ſing. imperf. act. &

’Επνίγη, *ſuffocatus eſt*: 3. ſing. a. 2. paſſ. à πνίγω, *ſuffoco*: f. ξω, p. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον.

’Επνύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. tanquam à πνύω, idem cum πνέω, *flo*, *ſpiro*: f. εύσω.

* ’Εποſμεύω, *ſulcum duco*, ab ὄſμος, *ſulcus*.

* ’Επόſμιος, Δημήτηρ, *Ceres ſulcum ducens*.

’Επόδια, ων, τὰ, Ion. pro ἐφόδια, *viaticum*, *commeatus*, &

’Εποδιάζειν, Ion. pro ἐφοδιάζειν, *viaticum alicui præbere*: ex ἐπὶ & ὁδὸς, *via*.

’Εποδύρομαι, *defleo*: ab ὀδύρομαι, f. ύμαι, *ploro*.

’Επόζω, f. έσω vel ήσω· ab ὄζω, ἐποζέσει, *computreſcit*, Exod. vii.

’Επόθησα, ας, ε, *deſideravi*: dicitur: & ἐπόθεσα, ας, &

’Επεπόθησεν, 3. ſing. a. 1. act. à ποθέω, *deſidero*, *amo*: f. ήσω. Th. πόθος, *deſiderium*.

’Εποίει, 3. ſing. imperf. &

’Εποίησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*: f. ήσω.

’Εποικοδομέω, *ædifico*, *ſuperſtruo*: & indè

’Εποικοδομηθέντες, *ædificati*: nom. pl. a. 1. part. paſſ. ab ἐπὶ & οἰκοδομέω, *ædifico*: f. ήσω, p. ᾠκοδόμηκα. a. 1. paſſ. ᾠκοδομήθην, ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *ſtruo*: p. m. δέδομα.

’Εποικος, ε, ὁ καὶ ἡ, *advena*, *domûs dominus*. Th. οἶκος, *domus*.

’Εποίμανε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, *paſco*: quod vide.

’Εποῖσαι, *intuliſſe*: a. 1. inf. act. &

’Εποίσει, *inferet*: f. 1. act. &

’Εποισθήσεται, 3. ſing. f. 1. paſſ. &

’Εποιστέον, verbale, *inferendum*: ab ἐπιφέρω, *infero*: f. ἐποίσω, ab inuſ. ἐποίω. Th. φέρω.

’Εποίχεο, *accede*, Ion. pro ἐποίχου, præſ. imperat. m. ab

’Εποίχομαι, *eo*, *adverſum*, *adeo*, *irruo*: imperf. ἐπωχόμην, ου, ετο. f. ήσομαι. p. ἐπῴχημαι· ex ἐπὶ & οἴχομαι, *abeo*.

’Εποιχόμενος, præſ. part. paſſ. præced.

* ’Εποιοῦσαν, pro imperf. ἐποίουν, *faciebant*, Job. i. 4.

’Εποκέλλω, *impingo*, *illido*: f. ἐποκελῶ. a. 1. ἐπώκειλα. p. ἐπώκελκα. ex ἐπὶ & ὀκέλλω, idem quod κέλλω, *appello*, *applico*.

’Εποκίξατο, vide in ποικίξατο.

’Επολιτεύοντο, 3. pl. imperf. paſſ. à πολιτεύομαι, *adminiſtro*: f. εύσομαι. Th. πόλις, *urbs*.

’Επομβρία, ας, ἡ, *imbrium copia*. Th. ὄμβρος.

’Επομαι, *ſequor*: f. ἕψομαι, imperf. vel a. 2. m. εἱπόμην. Th. ἕπω, *ſequor*.

’Επόμενος, η, ον, præſ. part. præced.

’Επόμνυθι, *jura*, præſ. imperat. act. ab

’Επόμνυμι, *juro*: f. ἐπομόσω, p. ἐπομώμοκα. a. 1. ἐπώμοσα· ex ἐπὶ & ὄμνυμι, idem ὀμνύω, *juro*: f. ὀμόσω.

’Επομόσαι, a. 1. inf. act. &

’Επομόσσῃ, Poët. pro ἐπομόσῃ, *juraveris*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐπόμνυμι, ſuprà.

’Επομφάλιον, ου, τὸ, *umbo clypei*: ex ἐπὶ & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

’Επόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, *elaborârunt*, 3. pl. a. 1. act. &

’Επόνει, 3. ſing. imperf. act. à πονέω, *laboro*: f. ήσω. p. πεπόνηκα. quod à πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.

’Επονειδίζω, *probro afficio*: f. ίσω p. ἐπωνείδικα· ex ἐπὶ & ὄνειδος, *probrum*.

’Επονείδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *probroſus*: à præced.

’Επονήθην, ης, η, *laboravi*, a. 1. ind. paſſ. à πονέω, *laboro*, f. ήσω. Th. πένομαι, *facio*.

’Επονηρεύοντο, *malitioſè faciebant*: 3. pl. imperf. paſſ. verbi πονηρεύομαι, quod vide.

’Επονομάζω, *cognomino*, *nuncupo*, *nominatim conſecro*: f. σω, p. ἐπωνόμακα. præt. paſſ. ἐπωνόμασμαι, ῃ, ται, *cognominor*: ex ἐπὶ & ὄνομα, *nomen*.

’Επόνουν, *laborabant*, 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, ῶ, *laboro*; f. ήσω.

’Επονται, *ſequuntur*, 3. pl. præſ. ἕποντο, *ſequebantur*, pro εἵποντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, *ſequor*. Th. ἕπω.

’Εποξύνω, f. ύνω, p. ἐπώξυγκα, *exacuo*, *accelero*.

’Εποπτεύω, *inſpecto*: f. εύσω, p. ἐπώπτευκα. a. 1. ἐπώπτευσα· quod ex ἐπὶ & ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

’Επόπτης, ου, ὁ, *teſtis oculatus*, *inſpector*, *præſes*: ab eod. th.

’Επόπτομαι, *inſpicio*, *viſo*, f. ψομαι. Th. ὄπτομαι, *video*.

’Εποράν, Ion. pro ἐφορᾶν, *inſpicere*, præſ. infin. ab ὁράω, *video*.

’Επὀργίζομαι, *iraſcor ad*, *ob*.

’Επορέγομαι, *porrectâ manu capto*: ex ἐπὶ & ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγνυμι, *porrigo*, *extendo*: f. ξω.

’Επορεξάμενος, *porrectus*, ejuſd. a. 1. part. m.

’Επορεύετο, 3. ſing. & ἐπορευόμεθα, 1. pl. imperf. verbi πορεύομαι, *proficiſcor*: ἐπορεύθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. Th. πείρω, *tranſeo*; p. m. πέπορα. indè πόρος, *tranſitus*, &c.

’Επορεύθησαν, vide in ἐπορεύετο.

’Επόρθουν, imperf. act. verbi πορθέω, *vaſto*: imperf. ἐπόρθεον, ουν. f. ήσω. p. πεπόρθηκα. quod à πέρθω, *diruo*: f. πέρσω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

’Επορίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi πορίζω, *præbeo*, *viam*, *aperio*, *paro*: f. ίσω. Th. πείρω.

’Επορμέειν, εῖν, Ion. pro ἐφορμεῖν, *in ſtatione ſtare*. Th. ὅρμος, *ſtatio navium*.

’Επορνύμενος, *irruens*, præſ. part. ab ἐπόρνυμαι. ex ἐπὶ & ὄρνυμι, idem cum ὄρω, *excito*: f. ρῶ. p. ὦρκα.

’Επόρουσε, *irruit*, 3. ſing. a. 1. ind. ab

’Επορούω, *irruo*, f. σω. Th. ὄρω, *concito*, f. ὄρω, & Æol. ὀρύω.

’Επορσον, *incita*, a. 1. imperat. act. ab

’Επόρω,

Digitized by Google

Ἐπορίνω, ἰπτνω. f. νῶ. Th. ὄρω, *concito*, f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Ἔπορσον, *incita*, a. 1. imperat. act. ab

Ἐπόρω, *concito adverſus*. Th. ὄρω, *concito*, f. ὀρῶ. Æol. ὄρσω.

Ἐπωρεγέχαλο, vide ἐπωρεγέχαλο.

Ἔπος, εος, τὸ, *verbum, carmen, oraculum*: ab ἔπω, *dico*.

Ἐπέλᾶτο, *volabat*, 3. ſing. imperf. m. verbi πολάομαι, à πωλὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πίτομαι, *volo, -as*.

Ἐπότισαλε, 2. pl. a. 1. act. verbi ποτίζω, *potum do, rigo*, f. ἴσω. p. πεπότικα. a. 1. paſſ. ἐποτίσθην. Th. πίνω, *bibo*.

Ἐποτρύνω, *inſtigo*: ab ἐπὶ & ὀτρύνω, *incito*, f. υνῶ. p. ὤτρυγκα.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cæleſtis*: ἐπουράνια, ων, τὰ, ſcil. δώμαλα, *cœlum*: ex ἐπὶ & οὐρανὸς, *cœlum*.

Ἐποφείλω, *inſuper, debeo*: 1. pl. ἐποφείλομεν ex ἐπὶ & ὀφείλω, *debeo*: f. ὀφειλήσω.

* Ἐποχέομαι, *invehor*.

Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, *retentio, remora, EPOCHA, ſtatus cœli, poſituſque ſiderum*, apud Math. item, *retentio aſſenſûs*, apud Philoſ. ab ἐπέχω, *inhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἔποχον, ου, τὸ, *inſtratum equi*: ab ὄχος.

Ἔποχος, ου, ὁ, *compos, inſidens equo*.

* Ἐποχυρόω, idem cum ſimplici ὀχυρόω.

Ἔποψ, τὸ, τῦ ἔποπος, *upupa*.

Ἐπόψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſpectabilis*: &

Ἔποψις, εως, ἡ, *aſpectus*: ab ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι.

Ἐπράδειν, Ion. pro ἐπεπόρδειν, pluſq. p. m. verbi πέρδω, *pedo*, f. 2. παρδῶ. a. 2. ἔπαρδον. f. 2. paſſ. παρδήσομαι. p. m. πέπορδα, *pepedi*.

Ἐπράθην, *venditus ſum*, a. 1. ind. paſſ. à πιπράσκω, *vendo*, factum à πράσσω, per Sync. pro περάω. f. περάσω. p. πέπρακα. p. paſſ. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo*.

Ἔπραθον, ες, ε, per Poët. Metath. pro ἔπαρθον, *populatus ſum*, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vaſto*: f. 2. παρθῶ. p. m. πέπορθα. a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπαρθόμην.

Ἔπραξα, ας, ε. a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. m. verbi πράσσω, vel -ττω, *facio*.

Ἔπρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, *vendo*: vide ἐπράθην.

Ἐπράχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à πράσσω, *facio*: f. ξω.

Ἔπρεσε pro ἔπρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, *incendo*, f. σω.

Ἔπρηξα, *feci*, a. 1. Ion. pro ἔπραξα, q. v.

Ἔπρησε, *incendit*, a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Ἐπρήσθην, *concrematus ſum*, a. 1. paſſ. à πρήθω, *incendo*: f. πρήσω. p. πέπρηκα. p. paſſ. πέπρησμαι.

Ἐπρησσόμην, *conficiebar*, Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. paſſ. verbi πράσσω, *facio*, f. ξω.

Ἐπρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, *factus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ejuſd.

Ἐπριάμην, *emi*, imperf. verbi πρίαμαι, *emo*: vel eſt a. 1. m. ἐπριασάμην, & per Sync. ἐπριάμην.

Ἐπρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi πρίω vel πρίζω, *diſſeco*: f. πρίσω. p. πέπρικα. a. 1. ἔπρισα. p. paſſ. πέπρισμαι. a. 1. paſſ. ἐπρίσθην.

Ἐπρίω, *emiſti*, 2. ſing. imperf. pro ἐπρίασο, Ion. ἐπρίαο, & Craſi ἐπρίω, ab ἐπριάμην.

Ἐπρώτισεν, pro ἐπερατώσεν, 3. ſing. a. 1. act. per Sync. ut πεπρωμένος, per Sync. pro πεπερατωμένος, tanq. ex πρόω pro περαλόω, *finio, termino*. Th. πέρας, αλος, τὸ, *terminus*.

ἙΠΤΑ', οἱ, αἱ, τὰ, *SEPTEM*.

Ἑπλαβόειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex ſeptem bubulis pellibus factus*: ex ἑπλὰ, *ſeptem*, & βῦς, *bos*.

Ἑπλάγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſeptilinguis*. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob ſeptem chordarum ſonos: nam ſingulæ proprium edunt ſonum: ab ἑπλὰ & γλῶσσα, *lingua*.

Ἑπλαέτης & -ἐτὴς; ἐος, ὁ ϗ ἡ, *ſeptennis*: ἑπλάετες, adv. *ſeptennium*: ab ἑπλὰ & ἔτος.

Ἑπλακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *ſeptendecim*.

Ἑπλακαιδέκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſeptimus decimus*.

Ἑπλάκις, *ſepties*: adv. ab ἑπλὰ, *ſeptem*.

Ἑπλακισχίλιοι, adv. *ſepties mille*.

Ἑπλακόσιοι, *ſeptingenti*.

Ἑπλάκλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſeptiſonus*: Epith. citharæ ſeptem ſonos edentis: ab ἑπλὰ & κλύπος, *ſonitus*. Th. τύπλω, *pulſo*.

Ἐπλάμην, & in 3. ſing. ἔπλαλο, a. 2. m. verbi πίλαμαι, *volo, -as*: f. πλήσομαι. a. 2. ἔπλην. a. 2. part. m. πλάμενος. a. 2. infin. πλᾶσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπλησάμην, a. 1. m. Sunt qui velint eſſe imperf. paſſ. ἐπλάμην, verbi πλάμαι, quod à πλῆμι. a. 2. ἔπλην, undè a. 2. inf. πλῆναι. part. πλάς.

Ἑπλάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſeptimeſtris*: τὸ ἑπλάμηνον, (ſc. ἔμβρυον) *partus ſeptimeſtris*. Th. μὴν, νὸς, *menſis*.

Ἔπλαξαν, Dor. pro ἔπληξαν, 3. pl. a. 1. act. à πλήσσω, f. ξω, *præ metu trepido*. Th. πλοίω, *terrefacio*.

Ἑπλαπλάσιος, -ου, &

Ἑπλαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *ſeptuplus*: &

Ἑπλαπλασίως, adv. *ſeptuplò*: ab ἑπλὰ, *ſeptem*, & πλάσιος, terminatio numeralis.

Ἑπλαπόδην, *ſeptempedalem*: acc. ſing. ab

Ἑπλαπόδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ſeptempedalis*: ex ἑπλὰ, *ſeptem*, & πῦς, ποδὸς, *pes*.

Ἑπλάπορος, propr. nomen fluvii: q. *habens ſeptem vias*: à πόρος, *tranſitus*, q. à πείρω.

Ἑπλάπυλος, ου, & Ion. οιο, ὁ ϗ ἡ, *ſeptem portas habens*, Thebarum Epith. ex ἑπλὰ, *ſeptem*, & πύλη, *porta*.

Ἔπλαρον, a. 2. ind. act. verbi πλαίρω, f. αρῶ, *ſternuto*.

Ἑπλαχα, & -χῆ, adv. *ſeptemplicitèr*. Th. ἑπλὰ, *ſeptem*.

Ἐπλέρνικα, ας, ε, perf. act. *ſupplantavi*: verbi πλερνιάω vel legend. ἐπλέρνιχα, perf. à πλερνίζω, *ſupplanto*. Th. πλέρνα, *calx*, Gen. xxvi. 36.

Ἐπλερύγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi πλερύσσομαι, f. ξομαι, *alis latera facio*. Th. πλερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.

Ἔπλην, ης, η, *volavi*, in 3. pl. ἔπλησαν, a. 2. verbi πλῆμι, ſeu ἵπλημι. Vide ἐπλάμην.

Ἐπλοίηλαι, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πλοιέω, Poët.

Digitized by Google

Poët. pro πλήσσω, *terrefacio, attonitum reddo*, item *animo ſpecto attento*.

Ἐπλόμην, quidam dici tradunt, pro ἐπλάμην, a. 2. m. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπελόμην, imperf. verbi πέλομαι, *volo, -as*.

* Ἑπτόροφος, *ſeptem tectis vel cameris conſtans*.

Ἐπτωκὼς, Ion. pro πεπτωκὼς, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἔπυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro ἔφυδρος, *udus*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ἐπυθόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*: f. πεύσομαι. p. paſſ. πέπυσμαι.

Ἐπυνθάνετο, 3. ſing. imperf. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*.

Ἐπύργωσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, *turri munio*: f. ώσω. Th. πύργος, *turris*.

ΕΠΩ, *dico*: inuſ. in præſ. (pro augmento poſt ε adſciſcit ι, idemque per omnes modos ſervat) a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët. ἔειπα & ἔειπον. & in 3. pl. εἴποσαν, Ruth iv. 11. a. 1. imperat. εἶπον, άτω, & in 3. pl. εἰπάτωσαν. a. 2. imperat. εἰπέ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι. a. 2. ſub. εἴπω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰπεῖν. a. 2. part. εἰπὼν, όντος, & in f. g. εἰποῦσα, ης.

ΕΠΩ, *ſimul eo*. Ἕπομαι, *ſequor*. Hom. Il. δ. 202. indè ἐπέτης, ου, ὁ, *pediſſequus*.

Ἐπωάζω, f. άσω, *incubo*: hinc

Ἐπωασμὸς, οῦ, ὁ, *incubatio*.

Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, & Poët. ἐπαοιδὴ, & -ία, *EPODA, incantamentum*: &

Ἐπῴδιον, ου, τὸ, *quod odæ accinitur, verſiculus*: &

Ἐπῳδὸς, οῦ, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, *incantator*. Ab ἐπὶ & ᾠδὴ, *carmen*: quod à p. m. verbi ἀείδω, *cano*.

Ἐπώκειλαν, *illiſerunt*, 3. pl. a. 1. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω, *appello, moveo*: ὀκέλλω, id.

Ἐπώλουν, *vendiderunt*, 3. pl. imperf. verbi πωλέω, *vendo*: f. ήσω.

Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, *ea pars jugulorum, quæ cum ſcapulis opertis connectitur*, vicina humero: it. *chlamys*.

Ἐπωνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. Vide ὀνόμασα.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, *cognomentum*, gen. pl. ἐπωνυμιῶν, ab ἐπὶ & ὄνομα, *nomen*.

Ἐπώρα, *inſpiciebat*, Ion. pro ἐφώρα, 3. ſing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ὁράω, *video*.

Ἐπωρωρέχατο, Ion. pro ἐπωρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. facta ex tertiâ ſing. ἐπορώρεκτο, inſerto α ante τὸ, verbi ὀρέγω, *porrigo, extendo*: f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ἐπῶρσε, *concitavit*, 3. ſing. a. 1. act. ſic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, *excito*: f. Æol. ὄρσω. a. 1. ὦρσα. p. ὦρκα.

* Ἐπωφελὴς, έος, *profuturus*.

Ἐπωφέλιμος, ου, *utilis*, dat. pl. ἐπωφελίμοισι. ab ἐπὶ & ὠφελέω, *juvo, proſum*.

Ἐπῴχατο, *incluſi erant*, 3. pl. pluſq. p. paſſ. Ion. pro ἐπῳγμένοι ἦσαν, facta ex tertiâ ſing. ἐπῷκτο, inſerto α ante το, & tenui versâ in aſpiratam, ab οἴγω, *aperio*: fut. ξω. p. ᾦχα. p. paſſ. ᾦγμαι. pluſq. p. ᾤγμην, ξω, κτο.

Ἐπῴχετο, 3. ſing. imperf. Vel, ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐποίχομαι, *irruo, adeo*. Th. οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

ἜΡΑ, ας, ἡ, *TERRA*, & Angl. earth.

Ἔραζε, pro ἔραζε, adv. ad locum, *in terram, humi*: in proſâ χαμαί. Th. ἔρα.

Ἐραίμαν, Dor. pro ἐραίμην, *optârim*, 1. ſing. opt. ab ἔραμαι, *amo*, quod vide.

Ἐραίσθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. à ῥαίω, *profligo, corrumpo*: f. σω, p. ἔῤῥαικα.

Ἔραμαι, σαι, ται, *amo, cupio, geſtio*, Poët. pro ἐράω, f. άσω.

Ἐρᾶν, *amare*, præſ. inf. ab ἐράω, -ῶ, άεις, -ᾷς, *amo*: f. ἐράσω.

Ἐρανίζω, f. ίσω, *ſtipem confero*; ἐρανίζομαι, med. *ſtipem peto, colligo, accipio*. Th. ἔρανος, *collecta*.

Ἐραννῆς, *amœnæ*, gen. ſing. f. g. ab

Ἐραννὸς, οῦ, *amabilis, jucundus*: ab ἐράω, *amo*.

ἜΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *collecta, collatitia cœna*; *collatio, beneficium, gratia*. Eſt verò etiam, ἔρανος, *pecunia, quâ erogatâ, pauper amicus ſublevatur*.

Ἔρασδε, Dor. pro ἔραζε, adv. quod vide.

Ἐράσθην, *amatus ſum*, pro ἠράσθην, Ion. a. 1. paſſ. ἐρᾶσθαι, Ion. pro ἐρᾶν ab ἐράω, *amo*: f. άσω.

Ἐρασίμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amans carminis, cantûs*: ab ἐράω, *amo*, & μολπὴ, *cantilena*. Th. μέλπω, *cano*.

Ἐράσιμος, ου, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*.

Ἐρασιπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſtudioſus capillitii*; ab ἐράω, *amo*, & πλόκαμος, *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.

Ἔρασσαι, *amas*, Poët. pro ἔρασαι, 2. ſing. ab ἔραμαι, σαι, quod vide.

Ἐράσσατο, *amavit*; 3. ſing. a. 1. m. gem. σ, ut ἐρασσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐράω.

Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, *amator*: ab eod. th.

Ἔραστος, οῦ, ὁ, nomen viri Gr. *amabilis*.

Ἐραστὸς, οῦ, ὁ, *amabilis*: &

Ἐρατεινὸς, οῦ, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*.

Ἐρατὴ, ῆς, *amata*: ab ἐρατός.

Ἐρατίζω, *amo, cupio*: f. ίσω. Th. ἐράω.

Ἐρατὸς, οῦ, *amabilis*: ab eod. th.

Ἐρατὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ERATO*, nomen mulieris, vel muſæ; ab ἐράω.

Ἐρατῶν, gen. pl. ab ἐρατὸς, *amabilis*.

ἘΡΆΩ, *amo, appeto*: f. άσω. p. κα. ἔραμαι, Poët. idem. Eſt & ἐράω, *depleo, evacuo*.

Ἔργ' pro ἔργα, *opera*, nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Ἐργᾶ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. ſing. fut. m. nam ſublato σ, ἐργάῃ, undè per Craſin ἐργᾶ, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐργάζευ, Dor. pro ἐργάζου, præſ. imperat. ab

Ἐργάζομαι, *operor, laboro, lucror*: ἐργάζοιτο 3. ſing. præſ. opt. paſſ. imperf. εἰργαζόμην, ου, ετο. f. ἐργάσομαι. a. 1. m. εἰργασάμην, ω, ατο. (augetur enim recipiendo ι poſt ε) p. paſſ. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Ἔργαθεν,

Digitized by Google

Ἔϱγαθεν, Poët. pro εἴϱγαθεν, imperf. Ion. ab ἐϱγάθω, idem quod εἴϱγω, *arceo*.

Ἐϱγαλῆϊον, Ion. pro ἐϱγαλεῖον, ου, τὸ, *inſtrumentum*: ab ἔϱγον, *opus*.

Ἐϱγάξῃ, *operaberis*; Dor. pro ἐϱγάσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ἐϱγάζομαι.

Ἐϱγάσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. m. ejuſd. verbi

Ἐϱγασθῶ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ejuſd.

Ἐϱγασία, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, *opera, operatio, cultura, lucrum, quæſtus*: ab ἔϱγον, *opus*.

Ἐϱγάσιμος, ου, *confectus, elaboratus, cultus*: ab ἐϱγάζομαι, *operor*.

Ἔϱγασμαι, Ion. pro εἴϱγασμαι, perf. paſſ. Hinc ἐϱγασμένος, Ion. pro εἰϱγασμένος, verbi ἐϱγάζομαι, q. v.

* Ἐϱγαστηριακὸς, *operarius*.

Ἐϱγαστήϱιον, ου, τὸ, *officina, fornix*. Th. ἔϱγον.

* Ἐϱγατεύομαι, *opus conficio*.

Ἐϱγάτης, ου, ὁ, *operarius*, acc. pl. ἐϱγάτας· ab eod.

Ἐϱγατίνης, ου, ὁ, Poët. pro ἐϱγάτης, q. v.

Ἐϱγάτις, ιδος, ἡ, *operatrix, mercenaria*: ab ἔϱγον, *opus*.

Ἐϱγάω, -ῶ, & -άομαι, -ῶμαι, idem quod ἐϱγάζομαι, *operor*. Th. ἔϱγον, *opus*.

Ἔϱγει, *arcet*, 3. ſing. præſ. ab ἔϱγω, Ion. idem quod εἴϱγω, *arceo, repello*.

Ἔϱγμαλι, *operi, facinori*: dat. ſing. per Metath. pro ῥέγμαλι· ſic in dat. pl. ἔϱγμασι. à ῥέζω. f. ξω, & per Metath. ἔϱξω.

Ἐϱγοδιωκτέω, -ῶ, *exigo opera*; ἐϱγοδιωκτῶντες, *operibus præfecti*: ex ἔϱγον.

Ἐϱγοδιώκτης, ου, ὁ, *exactor operum*: ex διώκω.

Ἐϱγολαβεῖν, præſ. inf. ab

Ἐϱγολαβέω, f. ήσω, *opus faciendum ſuſcipio, quæſtum facio*: ab ἔϱγον, *opus*, & λαμβάνω.

Ἐϱγολαβία, ιας, ἡ, *merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, conductio*.

Ἐϱγόμενος, *probibitus*: Vide ἔϱγει.

Ἐϱγομώκος, ου, ὁ, *illuſor*, qui ἔϱγα μωκεύει. Et & *adulator*; indè ἐϱγομωκία, *adulatio*.

ἜΡΓΟΝ, ου, τὸ, *opus*: πϱοὔϱγου τι, *quod operæ pretium eſt*.

Ἔϱγω, Poët. ἐέϱγω, *includo*. Th. εἴϱγω, id.

Ἔϱδειν, *facere*, præſ. inf. ab ἔϱδω, idem quod ῥέζω, *facio*.

Ἔϱδεσκε, *perpetrabat*: pro ἦϱδε, Ion. addito σκε, 3. ſing. imperf. ab ἔϱδω pro ῥέζω, *facio*.

Ἔϱδον, imperf. Ion. ἔϱδοντας, *facientes*: acc. pl. part. præſ. ἔϱδοντι, dat. ſing. ab ἔϱδων, οντος, præſ. part. ab

Ἔϱδω, pro ῥέζω, *facio*

Ἐϱεβεννὴ νὺξ, *obſcura nox*: ab

Ἐϱεβεννὸς, ῦ, *obſcurus*. Th. ἔϱεβος, εος, τὸ, *Erebus*.

Ἐϱέβευσφι pro ἐϱέβευσφι, gen. ſing. per Paragog. Poët. ab Ἔϱεβος, *Erebus*.

Ἐϱεβίνθινος, ου, *cicerinus*: ab

ἘΡΕ΄ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *cicer*.

ἜΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, *EREBUS*, *orcus, inferi*: q. ab ἔϱα, quia ſubterraneus, vel ab ἐϱέφω. *tego*: ἐϱέβεσφι, *ex Erebo*: ἐϱεβεννὸς, *obſcurus*.

Ἐϱείνω, *interrogo*, imperf. ἐϱείνον, ες, ε, quod ab ἐϱέω, ſeu εἴϱω, *dico*.

Ἐϱέθησιν, *irritat*, 3. ſing. præſ. ſub. per Parag. Ion. pro ἐϱέθῃ· ab ἐϱέθω, *laceſſo, irrito*.

Ἐϱέθιζε, *irrites*: præſ. imperat. ἐϱεθίζεν, Dor. pro ἐϱεθίζειν, præſ. inf. ἐϱέθιζον, imperf. Ion. ab

Ἐϱεθίζω, idem quod ἐϱέθω, *irrito*.

Ἐϱεθίσδειν, *irritare*, Dor. pro ἐϱεθίζειν. vide in ἐϱέθιζε.

Ἐϱέθισμα, ατος, τὸ. &

Ἐϱεθισμὸς, ῦ, ὁ, *provocatio, irritatio*: &

Ἐϱεθιστὸς, ῦ, ὁ, *protervus irritator*: ab

ἘΡΕ΄ΘΩ, *irrito, laceſſo*: hinc ἐϱεθίζω, idem. ἐϱέθισμα, τὸ, *irritamentum*: q. ab ἔϱις, *lis*.

Ἐϱεῖ, *dicit*, 3. ſing. ind. præſ. ab ἐϱέω, *dico*. Th. εἴϱω, idem. &

Ἐϱεῖ, *dicet*, 3. ſing. f. ab εἴϱω, f. ἐϱῶ, *dico*.

ἘΡΕΙ΄ΔΩ. *figo, firmiter fulcio, innitor*: & pro ἀντεϱείδω, *reſiſto*: f. ἐϱείσω, p. ἤϱεικα. a. 1. ἤϱεισα. a. 1. part. ἐϱείσας, ασα, αν. perf. paſſ. ἤϱεισμαι

Ἐϱεικτὸς, ἐϱικτὸς, & ἐϱεικὸς, ῦ, *confractus*, vel *fiſſus*: ab

ἘΡΕΙ΄ΚΩ (& ἐϱίκω), *frango, contundo*: f. ξω.

Ἔϱειο, *interroga*: præſ. imperat. Ion. & Poët. pro ἔϱου, & adſcito ι, metri gratiâ, verbi ἔϱομαι, imperf. εἰϱόμην. Th. εἴϱω.

Ἐϱείομεν, *regemus*, Poët. Ectaſi pro ἐϱέομεν, verbi ἐϱέω. Th. εἴϱω, *dico*.

Ἐϱειὸς, ῦ, Dor. pro ἐϱιστικὸς, *contentioſus*. Th. ἔϱις, *lis*.

Ἐϱείπιον, ου, τὸ, *rudus*, in pl. *rudera*, παϱαπτώματα τῶν οἴκων, ab ἐϱείπω, *everto*.

Ἐϱειπομένης, gen. ſing. præt. part. f. g. ab

ἘΡΕΙ΄ΠΩ, *everto, diruo*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἤϱιπον, hinc ἐϱίπνη, ης, ἡ, *rupes*.

Ἐϱεῖς, ἐϱεῖ, 2. & 3. ſing. f. 1. verbi εἴϱω, *necto & dico*: f. ἐϱῶ.

Ἐϱείσατο, *bæſit*, 3. ſing. a. 1. m. ἔϱεισε, 3. ſing. a. 1. act. Ion. verbi ἐϱείδω, quod vide.

Ἔϱεισμα, ατος, τὸ, *firmamentum, fulcimentum, columen*: à p. paſſ. verbi ἐϱείδω.

Ἐϱείτω, *dicat*: 3. ſing. imperat. præſ. verbi ἐϱέω, *dico*: p. εἴϱηκα.

Ἐϱεμνῆς, gen. ſing. f. g. ab

Ἐϱεμνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricoſus, obſcurus, niger*: pro ἐϱεβεννὸς. Th. Ἔϱεβος, *Erebus, inferi*.

Ἔϱεξα, ας, ε, *feci*, & in 3. pl. ἔϱεξαν, a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω, & per Metath. ἔϱξω. pert. ἔϱϱιχα.

Ἐϱέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τῦ ε pro ἤϱοντο, Poët. verbi ἔϱομαι. Th. εἴϱω, *dico*.

Ἐϱέουσα, *dictura*: f. 1. part. f. g. ab ἐϱέω, *dicam*, per Dialyſin pro ἐϱῶ. Th. εἴϱω, *dico*. Alii dici volunt in præſ. part. f. g. ab ἐϱέω, *dico*.

ἘΡΕ΄ΠΤΩ, *edo*: Poët. *tego, orno, corono*, f. ψω. p. φα. hinc ἐϱεπτόμενος, præſ. part. m.

Ἐϱέϱιπτο, *projectus erat*, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. pro ἐϱϱίπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, *projicio*, f. ψω. p. ἔϱϱιφα, Poët. ῥέϱιφα. ſic perf. paſſ. ἔϱϱιμμαι, Poët. ἐϱιμμαι. pluſq. p. ἐϱεϱίμμην, ψο. Sunt qui ἐϱέϱιπτο dici volunt pro ἐϱήϱιπτο, per redupl. etiam Att. verbi ἐϱείπω, *everto*.

Digitized by Google

Ἐρεσσέμεναι, *remigare*, Dor. pro ἐρέσσειν, præſ. inf. ab

ἘΡΕ´ΣΣΩ, vel -ττω, *remigo*: & Metath. *impello*: f. ξω. p. χα.

ἘΡΕΣΚΕΛΕ´Ω, *cavillor*, *rixor*: f. ήσω. p. κα.

Ἐρέτης, ου, ὁ, *remex*, acc. pl. ἐρέτας· ab ἐρέσσω, *remigo*.

Ἐρετμοῖς, *remis*, dat. pl. ab

Ἐρετμός, οῦ, ὁ, & ἐρετμὸν, οῦ, τὸ, *REMUS*; ab

Ἐρέττω, *remigo*, idem cum ἐρέσσω.

Ἐρευγμὸς & ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ. *ructatio*: ab ἐρεύγω.

Ἐρεύγομαι, *eructo*, *dico*: f. ἐρεύξομαι. p. ἤρευγμαι. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

ἘΡΕΥ´ΓΩ, *ERUCTO*: f. ἐρεύξω. p. ἤρευχα. a. 2. ἤρυγον.

ἘΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, *rubor*: hinc ἐρυθρὸς, *ruber*, & ἐρυθραῖος, idem.

Ἐρεύθω, *rubefacio*: à præced.

Ἐρεύμενον, per Sync. pro ἐρευγόμενον, vel potiùs pro ἐρευνώμενον, ab ἐρεύνω, *investigo*: alii verò ἐρεύμενον dici volunt pro ἐρόμενον, Dor. ab εἴρω, ſeu ἐρέω, *dico*.

Ἔρευνα, ας, ἡ, *indagatio*, *ſcrutinium*: &

Ἐρεύνα, *quære*, præſ. imperat. ab

ἘΡΕΥΝΑ´Ω, -ῶ, *indago*, *investigo*: f. ήσω. p. ἠρεύνηκα. a. 1. ἠρεύνησα. a. 1. imperat. ἐρεύνησαν, άτω.

Ἐρευνῇ, Dor. pro ἐρευνᾷ, 3. ſing. præſ. ab ἐρευνάω.

Ἐρευνῶν, præſ. part. act. ab ἐρευνάω, *investigo*, quod vide.

ἘΡΕ´ΦΩ, *tego*: f. ψω. p. φα. hinc ὀροφὴ, *contignatio*, *tectum*: ὄροφος, *tectum*.

Ἐρεχθῆος, gen. Ion. ab Ἐρεχθεὺς, *ERECTHEUS*.

Ἐρεχθόμενος, *jactatus*, *moleſtiâ affectus*, præſ. part. ab ἐρέχθομαι. quod ab ἐρέχθω, vel ἐρέχω, *ſcindo*.

Ἔρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. ab ἐρέφω, *corono*: f. ψω.

Ἔρεψις, εως, ἡ, *tectura*, *tectum*: à perf. paſſ. verbi ἐρέφω, *tego*.

Ἐρέω, *dico*, *interrogo*, *nuntio*: præſ. ind. vel per Dialyſin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f. verbi εἴρω, imperf. εἴρεον, (ε poſt ε pro augmento recipiens) præſ. m. ἐρέομαι, *interrogo*: f. 1. ἐρήσομαι, ab εἴρω, *necto*, vel ῥέω, *dico*.

Ἐρῇ, Dor. pro ἐρᾷ, *amat*, 3. ſing. præſ. ab ἐράω, *amo*.

Ἐρημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἠρήμαζον, ab

Ἐρημάζω, *ſolitudine vagor*. Th. ἔρημος.

Ἐρημαῖος, Poët. idem cum ἔρημος.

Ἐρημία, ας, ἡ, *deſertum*, *ſolitudo*, *penuria*: ab ἔρημος, quod vide.

Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem ac ἐρημὰς, άδος, ἡ, *deſerta*, *ſolitaria*. Th. ἔρημος.

Ἐρημικὸς, οῦ, *ſolitarius*: &

Ἐρημίτης, ου, *ſolitarius*, *EREMITA*: hinc Angl. 𝔥𝔢𝔯𝔪𝔦𝔱𝔢, quod vulgò 𝔥𝔢𝔯𝔪𝔦𝔱: ab

ἘΡΗΜΑΣ, & Ion. & Att. ἔρημος, ου, *deſertus*, *ſolitarius*, *deſtitutus*: ἔρημος, ου, ἡ, ſc. χώρα, *EREMUS*, *deſertum*, *ſolitudo*.

Ἐρημοῦται, *vaſtatur*, 3. ſing. præſ. paſſ. ab

Ἐρημόω, *vaſto*, *deſertum reddo*, *derelinquo*: f. ώσω. p. ἠρήμωκα. a. 1. ἠρήμωσα. præſ. paſſ. ἐρημόομαι, & in 3. pl. ἐρημοῦνται. perf. paſſ. ἠρήμωμαι. p. part. paſſ. ἠρημωμένος, η, ον, *vaſtatus*, *a*, *um*. a. 1. paſſ. ἠρημώθην, ης, η.

præſ. inf. ἐρημοῦσθαι. Th. ἔρημος.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, *vaſtatio*, *deſolatio*, *deſtitutio*: &

Ἐρημώτης, ου, ὁ, *vaſtator*, *deſertor*: à p. paſſ. præced.

Ἐρηρέδαται, *nixi ſunt*, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω. p. κα. p. paſſ. ἤρεισμαι, & Att. redupl. ἐρήρεισμαι. p. m. ἤρειδα, & Att. ἐρήρειδα.

Ἐρήρεικα, *firmavi*: perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, *fixus ſum & obfirmatus*, perf. paſſ. ἐρήρειδα. perf. Att. m. ab ἐρείδω, *firmo*.

Ἐρηρεισμένος, *firmatus*, part. p. paſſ. ejuſd. verbi: vide ἐρήρεικα.

Ἐρήρειστο, 3. ſing. pluſq. p. Att. Vide ἐρηρέδαται.

Ἐρήρικα, *contendi*, perf Att. per redupl. pro ἤρικα. verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω. perf. paſſ. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἐρήριμμαι, *dirutus ſum*: perf. paſſ. Att. reduplic. pro ἤρειμμαι. pluſq. perf. ἐρηρίμμην. ab ἐρείπω, *everto*.

Ἐρήριφα, *dirui*, p. Att. pro ἤρειφα. ab eod.

Ἐρηρώτηκα, *interrogavi*, Att. redupl. pro ἠρώτηκα, p. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἐρήσομαι, *interrogabo*: f. 1. m. verbi ἔρομαι, ſeu ἐρέομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρητύετ' pro ἠρητύετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐρητύομαι, η, εται, *prohibeor*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.

Ἐρήτυθεν, *tenuerunt*, Bœot. Sync. pro ἠρητύθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ἠρητύθην. &

Ἐρητύσασκε, Ion. pro ἠρήτυσε, *inhibuit*, 3. ſing. a. 1. ind. verbi ἐρητύω.

Ἐρητύσειε, *compeſceret*, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. pro ἐρητύσαι· ab

ἘΡΗΤΕΥΩ, *inhibeo*: f. ύσω, a. 1. opt. Æol. ἐρητύσεια, ας, ε.

ἘΡΙ, nihil per ſe ſignificat, ſed eſt particula augens ſignificationem in compoſitione.

Ἔρια, τὰ, *lana*: ab ἔριον, ου, τὸ, idem quod εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

Ἐριαύχην, *cervicem elatam habens*: ab ἐρι & αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Ἐριβόας, ου, ὁ, *clamoſus*; ex ἐρι, *valdè*, & βοάω, *clamo*.

Ἐριβρεμετᾶν, Dor. pro ἐριβρεμετῶν, gen. pl. ab

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ ϰ ἡ, *graviter fremens*, *grandifremus*: ex ἐρι & βρέμω, *fremo*.

Ἐρίβρομος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem, ab iiſdem.

Ἐριβρυχέω, gen. Ion. pro ἐριβρύχου, ab

Ἐριβρύχης, ου, ὁ ϰ ἡ, *valdè mugiens*: ex ἐρι, *valdè*, & βρύχω, *ſtrideo*: f. ξω.

Ἐριβώλακα, acc. ſing. ab

Ἐριβώλαξ, ακος, ὁ ϰ ἡ, *valdè gleboſus*, *fertilis*: ab ἐρι, *valdè*, & βῶλος, ου, ἡ, *gleba*.

Ἐρίβωλος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem, & ab iiſd.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ, *ventricoſus*: ab ἐρι & γαστὴρ, *venter*.

Ἐριγδούποιο, gen. ſing. Ion. ab

Ἐρίγδουπος, ου, ὁ ϰ ἡ, Poët. pro ἐρίδουπος, (γ interpoſito) *valdè*, *ſonans*: ex ἐρι, *valdè*, & δοῦπος, *ſonitus*.

Ἐριγένεια, vide ἠριγένεια.

Ἐριδαίνετον, *contenditis*, dual. num. præſ. ind. ab

Digitized by Google

Ἐριδαίνω, certo, contendo: f. ανῶ. a. 1. ἐρίδηνα. Th. ἔρις, contentio.
Ἐριδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab
Ἐριδέω, contendo, Poët. pro ἐριδίω, quod ex f. 2. ἐρίσω, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.
Ἐρίδηνα, contendi, a. 1. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, lis.
Ἐριδίω, f. ίσω, idem quod ἐρίζω, contendo: ab eod.
Ἐριδδήσασθαι, Poët. pro ἐριδήσασθαι, ejusd. a. 1. inf. m.
Ἔριδι, dat. sing. ab ἔρις, contentio.
Ἐριδμαίνοντι, Dor. pro ἐριδμαίνουσι.
Ἐριδμαίνω, Poët. Pleonasmo τῦ μ, pro ἐριδαίνω, contendo, quod videas suâ serie. Th. ἔρις, contentio.
Ἔριζε, certabat, 3. sing. imperf. act. pro ἤριζε: potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, certo: f. ίσω. p. ἤρικα. ab eod. th.
Ἐριζέμεν & ἐριζέμεναι, contendere, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν, verbi ἐρίζω, ab eod. th.
Ἐρίζουσαι, nom. pl. præs. part. f. g.
Ἐρίζοντι, contendunt, certant, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. pl. præs. ind. ab
Ἐρίζω, f. ίσω. p. ικα, contendo, certo: item exaspero. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.
Ἐρίηρες, Ion. pro ἐρίηροι. ab ἐρίηρος, amabilis. Hinc ἐριήρ, peramabilis: ab ἐρι & ἐράω, amo. Alii deducunt ab ἄρω, adapto.
ἘΡΙΘΑΚΗ, ης, ἡ, ERITHACE, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos.
Ἐρίθεια vel ἐριθεία, ας, ἡ, contentio: ab
Ἐριθεύω, vel potiùs ἐριθεύομαι, litigo, pro ἐριδεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis: item lanam tracto, laboro, servio; ab ἔριον, lana.
Ἐριθηλέων, gen. pl. ab
Ἐριθηλής, έος, ὁ ἡ ἡ, valdè virens, Ion. pro ἐριθαλής. ab ἐρι, valdè, & θάλλω, germino.
Ἔριθος, ου, ὁ ἡ ἡ, lanificus, textrix, ancilla: ab εἶρος, εος, τὸ, lana. Est & ἔριθος, ου, ὁ, agricola, messor: q. ab ἔρα, terra, quam colit.
Ἐρικλάγκτας, ου, ὁ, Dor. & Poët. pro
Ἐρικλαγγής, ου. ὁ ἡ ἡ, valdè strepens: ex ἐρι & κλάζω, clamo, f. γξω.
Ἐρίκτυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, valdè sonans: ex ἐρι, valdè, & κτύπος pro τύπος, sonus pulsu factus. Th. τύπτω, pulso.
Ἐρικυδής, έος, ὁ ἡ ἡ, valdè illustris, admodum gloriosus: ab ἐρι, valdè, & κῦδος, εος, τὸ, gloria.
Ἐρίμυκος, ου, ὁ ἡ ἡ, valdè mugiens: ab ἐρι, valdè, & μυκάω, mugio.
ἘΡΙΝΕΟΣ, seu ἐρινός, οῦ, ὁ, caprificus arbor.
ἘΡΙΝΥΣ, ύος, ἡ. ERINYS, furia. peccatorum ultrix: in acc. pl. ἐρίνυας, ἐρινῦς. Aliquando ἐρινὺς dicitur, qui injuriam alicui illatam prosequitur: & qui fecit: hinc
Ἐρινύειν, indignari: quasi ab ἔρις, ut litium auctor.
Ἔριον, ου, τὸ, lana: ab εἶρος, εος, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto.
Ἐριούνης, seu ἐριούνιος, ου, valdè utilis. Epithet. Mercurii sic dicti, quasi ἔρι ὀνῦντος· ab ὀνίνημι, prosum.

Ἐριουργέω, lanificium exerceo: ab ἔριον, lana, quod vide.
Ἔριπε' pro ἔριπε, cecidit, interfectus est: 3. sing. a. 2. Ion. pro ἤριπε. ἐριπεῖν, a. 2. inf. ἐριπών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. ab ἐρείπω, everto, f. ψω.
Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen: ab ἐρι πνέεσθαι, quia valdè perflatur.
ἜΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio: acc. sing. τὴν ἔριδα & ἔριν.
Ἐρίσαντε, contendentes, nom. dual. ab ἐρίσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐρίζω, f. ίσω, contendo. Th. ἔρις, lis.
Ἐρίσδειν, Dor. pro ἐρίζειν.
Ἐρίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. Vide ἐρίσαντε.
Ἐρισθενής, έος, ὁ ἡ ἡ, valdè potens: ab ἐρι, valdè, & σθένος, εος, τὸ, robur. Th. σθένω.
Ἔρισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen: à p. pass. verbi ἐρίζω, quod vide.
Ἐρισμαράγοιο, gen. Ion. ab
Ἐρισμάραγος, ου, valdè tonans: ab ἐρι & σμαραγέω, magnos strepitus edo.
Ἐρισμαράδοιο, gen. Ion. ab
Ἐρισμάραδος, ου, grandifremus. Th. ἄραδος, strepitus, seu cordis pulsus vehemens post exercitium.
* Ἐριστάφυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnas ferens uvas.
Ἐριστής, οῦ, ὁ, litigator: &
Ἐριστικός, οῦ, ὁ, contentiosus: à 3. pers. p. pass. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.
Ἐρίσχηλος, ου, promptus ad convitia: ab ἔρις, lis, & χεῖλος, εος, τὸ, labrum.
Ἐρίτιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, pretiosus, valdè honoratus: ἐριτίμοιο, gen. Ion. ex ἐρι, valdè, & τιμή, pretium. Th. τίω, honoro.
Ἐρίφιον, ου, τὸ, parvus hædus: dim. ab
ἘΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, hædus: & ἐρίφως, acc. pl. Dor. pro ἐρίφους, q. ἔαρι φαινόμενος, quod vere nasci soleat.
Ἐριχθόνιος, ου, ὁ, ERICTHONIUS, filius Vulcani & Minervæ.
Ἕρκιον, ου, τὸ, &
Ἕρκος, εος, τὸ, septum: pl. τὰ ἕρκεα· ab εἵργω, includo.
Ἑρκτή, ῆς, Ion. pro εἱρκτή, ῆς, ἡ, carcer: ab ἕργω, Poët. pro εἵργω, includo.
ἝΡΜΑ, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum, saburra, scopulus, inauris: q. ab εἴρω, necto: vel per Syncop. pro ἔρεισμα, ab ἐρείδω, figo.
Ἑρμαγόρας, HERMAGORAS, nomen propr.
Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio, saburro. Th. ἕρμα.
Ἕρμαιον, ου, τὸ, lucrum insperatum: ab
Ἑρμαῖος & ἕρμαιος, Mercurialis. Th. Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.
Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri, Dor. pro Ἑρμῆς. Sed
Ἑρμᾶς, scopulus in mari occultus: ab ἕρμα, idem.
Ἑρμάων, άωνος, Poët. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.
Ἑρμείας, & ἑρμίας, ου, ὁ, Poët. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius. Hinc Ἑρμείην, acc. sing. Ion. pro Ἑρμείαν.

Ἑρμῆ,

Digitized by Google

Ἑρμῆ, dat. ſing. ab Ἑρμῆς, ῦ, *Mercurius*.
Ἑρμηνεία, ας, ἡ, *interpretatio*, *elocutio*: ab
ΕΡΜΗΝΕΥ'Σ, έος, & Att. -έως, ὁ, *interpres*. q. ab Ἑρμῆς.
Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἑρμηνεύω.
Ἑρμηνευτὴς, ῦ, ὁ, *interpres*.
Ἑρμηνεύω, *interpretor*, *explicor*: f. εύσω. p. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres*.
ΕΡΜΗ͂Σ, ῦ, ὁ, *Mercurius*: & Poët. ἑρμείας, & -είας, idem. Hinc ἕρμαιος ſeu -αῖος, & ἑρμαϊκὸς, *Mercurialis*, q. ab εἴρω, vel ἐρέω, *dico*; vel ab אמר, *ſermo*, *dixit*.
Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, *fulcrum tori*: ab ἕρμα, quod vide.
Ἑρμογένης, έος, ὁ, nom. viri. Gr. *ex Mercurio genitus*.
ΕΡΝΟΣ, εος, τὸ, *planta*, *germen*, *ramus*.
Ἔρξαι, *facere*: a. 1. inf. act. &
Ἔρξαν, *fecerunt*: Ion. pro εἶρξαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἔρδω pro ῥέζω, *facio*: per Metath. f. ῥέξω, εις, ει, & per Metath. ἔρξω. ἔρξον, *fac*: a. 2. imperat. ἔρξας, αντος. a. 1. part. ἔρξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. ἔρξαι, pro ῥέξαι, a. 1. inf.
Ἔρξει, 3. ſing. f. 1. act. ab eod.
Ἔρξω, εις, ει, f. 1. ejuſd.
Ἔρογα, per Metath. pro ἔοργα. p. m. ejuſd.
Ἐρόεις, όεσσα, εν, -έντος, *amabilis*: ab ἔρως, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.
Ἐροίμην, Att. pro ἐροῖμαι, ut ποιοίμην pro ποιοῖμαι· ab ἐρέω, *dico*, *interrogo*. Th. εἴρω, *loquor*.
Ἔρομαι, *interrogo*: a. 2. m. ἐρόμην, ab eod. verbo & th.
Ἔρον, acc. ſing. ab
Ἔρος, ῦ, ὁ, *amor*: Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, *amo*.
Ἐροῦμεν, 1. pl. f. act. verbi εἴρω, *dico*: f. ἐρῶ.
Ἐροῦσιν, *dicent*: 3. pl. ab ἐρῶ, f. ejuſd.
Ἑρπετὸς, ῦ, *reptilis*: ἑρπετὰ, τὰ, *reptilia*, *ſerpentes*, &c. ab ἕρπω, *repo*: f. ἕρψω, a. 1. εἷρψα, ας, ε.
Ἕρπην, *ſerpere*: Dor. pro ἕρπειν, ab eod.
Ἕρπης, ητος, ὁ, *morbus*: à ſerpendo ſic dictus, quod per corpus ſerpat. &
Ἑρπηςὴς, ῦ, ὁ, *reptator*: &
Ἑρπηςικὸς, ῦ, *reptilis*, à 3. perſ. p. paſſ. verbi ἕρπω.
Ἕρπις, *vinum*: Ægyptiorum linguâ, ab eod. repit enim vitis, niſi pedamentis religatur.
Ἑρπύζω, idem quod ἕρπω.
Ἕρπυλλος, ῦ, ὁ, ſeu ἕρπυλλον, ῦ, τὸ, *SERPYLLIUM*: ab
ΕΡΠΩ, f. ψω, *SERPO*, *REPO*, *vado*: imperf. εἷρπον. a. 1. εἷρψα, (nam ι loco augmenti poſt ε adſciſcit) inde ἑρπετὸς, *reptilis*.
Ἕρπωμες, *eamus*: Dor. pro ἕρπωμεν, 1. pl. ſub. verbi præced.
Ἐῤῥαβδίσθην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. à ῥαβδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω. Th. ῥάβδος.
Ἐῤῥάγην, *rupi*: & in 3. pl. ἐῤῥάγησαν, a. 2. ind. paſſ. ab

Ἔῤῥαγον, *rupi*: a. 2. ind. act. à ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, *frango*, *rumpo*: f. ξω. p. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. act. ῥήξας.
Ἐῤῥάδαται, *aſperſi ſunt*, 3. pl. Ion. p. paſſ. pro ἐῤῥασμένοι εἰσί. Sic ἐῤῥάδατο, pro ἐῤῥασμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. factum ex 3. ſing. ἔῤῥασται, correptâ penultimâ, deinde ante ται & το inſerto δα. Sunt qui ex p. m. ἔῤῥαδα formant, abjecto ται & το, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *perfundo*, *aſpergi*: f. ανῶ.
Ἐῤῥαμμένος, *conſutus*: p. part. paſſ. à ῥάπτω, *conſuo*: f. ψω. p. φα. p. paſſ. ἔῤῥαμμαι.
Ἐῤῥαντισμένος, *conſperſus*: p. part. paſſ. à ῥαντίζω, *aſpergo*: f. ίσω. Th. ῥαίνω, *perfundo*.
Ἐῤῥάος, ἐῤῥὰς, & ἄριξ, *ARIES*.
Ἐῤῥάπισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, *bacillo cedo*, *percutio*: f. ίσω, p. ἐῤῥάπικα. Th. ῥαπὶς, *virga*.
Ἐῤῥάσθην, *inſperſus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ῥάζω, *perfundo*.
Ἐῤῥάφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. &
Ἔῤῥαψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, *ſuo*: f. ψω. p. ἔῤῥαφα.
Ἔῤῥε, ἐῤῥέτω, *peri*: præſ. imperat. act. verbi ἔῤῥω, *dolens eo*: f. σω.
Ἔῤῥει, *fluebat*: 3. ſing. imperf. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.
Ἐῤῥέθην, ſive ἐῤῥήθην, *dictus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ῥέω, *dico*: perf. paſſ. ἔῤῥημαι, quod & εἴρημαι. a. 1. part. paſſ. ῥηθεὶς.
Ἔῤῥεξε, *fecit*, *ſacrificavit*: 3. ſing. a. 1. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ῥέξω.
Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem*: præſ. imperat. ab ἔῤῥω. Vide ἔῤῥε.
Ἔῤῥεον, Ion. & Dor. pro ἔῤῥουν, ex ἔῤῥεον, *fluebant*, 3. pl. imperf. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.
Ἔῤῥευσε, 3. ſing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.
Ἐῤῥήθη, *declaratus eſt*: 3. ſing. a. 1. paſſ. Vide ἐῤῥέθην, à ῥέω, *dico*.
Ἔῤῥηξαν, *fregerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε. a. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥωγα.
Ἔῤῥιγα, præt. m. verbi ῥιγέω, *horreo*: f. ήσω. p. ἐῤῥίγηκα. a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*, *frigus*.
Ἐῤῥίγῃσι, Ion. Paragoge pro ἐῤῥίγῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. &
Ἐῤῥιγόντι, *formidanti*: dat. ſing. præſ. part. act. ab
Ἐῤῥίγω, *horreo*, fact. ex præt. m. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, *exhorreo*. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *horror*.
Ἐῤῥίζωμαι, *radicatus ſum*, perf. paſſ. ἐῤῥιζωμένος, ένη, ον, *ſtabilitus*, part. perf. verbi ῥιζόω, *radico*: a. 1. paſſ. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, *radix*.
Ἔῤῥιμμαι, *projectus ſum*, perf. ind. paſſ. ἐῤῥιμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον.
Ἔῤῥινον, ῦ, τὸ, *medicamentum purgando capiti naribus infuſum*: à ῥὶν, *naſus*.
Ἔῤῥιπτον, *projiciebam*, imperf. act. verbi ῥίπτω.

Digitized by Google

Ἐῤῥίφθων, *projiciantur illi duo*: 2. dual. perf. imperat. paſſ. ἐῤῥίφθω, φθων, verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.
Ἔῤῥιψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio*: f. ψω. a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε. a. 1. part. ῥίψας, αντος. a. 2. paſſ. ἐῤῥίφην.
Ἐῤῥύηκα, *fluxi*: perf. act. q. à ῥυέω pro ῥύω, *fluo*: a. 2. paſſ. ἐῤῥύην, undè inf. ῥυῆναι. part. ῥυεὶς, à th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.
Ἐῤῥύπωσα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, *ſordidum reddo, maculo, infamem reddo*. Th. ῥύπος, *ſordes*.
Ἐῤῥυσάμην, ω, ατο, *arripui*: a. 1. m. verbi ῥύω, *traho*: f. ῥύσω. p. ἔῤῥυκα. a. 1. paſſ. ἐῤῥύσθην.
Ἐῤῥύσθην. Vide in ἐῤῥυσάμην.
ἘΡ'ΡΩ, f. σω, *ægrè eo, dolens & afflictus eo, pereo*: dicuntque Æolicè dici pro εἴρω, idem quod φθείρω, pro quo & φθέῤῥω, Æol. vel ut alii ab ἔρα, & ῥέω, ut ſit, *ad terram fluo*.
Ἔῤῥωγα, ας, ε, Att. pro ἔῤῥηγα, *ruptus ſum*, p. m. à ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.
Ἔῤῥωμαι, *confirmatus ſum*, perf. paſſ. verbi ῥώννυμι, ſeu ῥωννύω, f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.
Ἐῤῥωμενεςέρως, *fortiùs: robuſtiùs*, adv. ab ἐῤῥωμενέςερος, *vehementior*, compar. ab
Ἐῤῥωμένως, *robuſtè*, adv. à præt. perf. part. paſſ. ἐῤῥωμένος, *qui animo eſt forti*; item *validus*: comp. ἐῤῥωμενέςερος, ſuperl. ἐῤῥωμενέςατος. Th. ῥωννύω, ſeu ῥώννυμι, *corroboro*: f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα.
Ἔῤῥων, præſ. part. verbi ἔῤῥω, *ægrè eo*.
Ἐῤῥώοντο, *ruebant*, 3. pl. imperf. paſſ. à ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω, *roboro*: vel eſt 3. pl. pluſq. p. paſſ. Poët. pro ἔῤῥωντο. ejuſd. verbi ῥώννυμι. f. ῥώσω.
ἘΡ'Ρ'ΩΟΣ, ου, ὁ, *aper*, vel *aries*: q. ab ἐρι, *valdè*, & ῥώω, *roboro*.
Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ῥώννυμι, *corroboro*: f. ῥώσω, a. 1. ἔῤῥωσα. tanquam à ῥώω.
Ἐῤῥῶσθαι, perf. inf. paſſ. ἐῤῥώσθην, *convalui*, a. 1. ind. paſſ. ἔῤῥωσθε, 2. pl. p. imperat. paſſ. ejuſd. verbi
Ἔῤῥωσο, ἴσθι. *vale*: & in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete*, perf. imperat. paſſ. ejuſd. verbi.
Ἔρσα, a. 1. Ion. ab ἔῤῥω, f. σω, *ægrè* vel *dolens eo*: quod vide.
ἘΡΣΗ, ſeu ἕρση, ης, ἡ, *ros*, q. à ῥέω, *fluo*: Hinc ἑρσήεις, εντος, & ἑρσαῖος, ου, ὁ, *roſcidus*.
Ἔρσην, Ion. pro ἄρσην, *mas*.
Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, *afflictus eo*.
Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω. a. 2. ἤρυγον.
Ἐρύγμηλος pro βρύγμηλος, *graviter boans*: vel *eructans cibos*: ab ἐρεύγω, *ructo*.
Ἐρύεσθαι, *liberare*, præſ. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, *cuſtodio*.
Ἐρυθαίνετο, *rubebat*, 3. ſing. imperf. paſſ. ab
Ἐρυθαίνω, *rubefacio*, f. ανῶ, a. 1. ἠρύθηνα. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *rubor*.
Ἐρύθεια, ας, & dat. Ion. ῃ, ἡ ERYTHEA, inſula: nomen propr. loci.
Ἐρύθημα, ατος, τὸ, *radix quâ mulieres faciem pingunt*.
Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω, quod vide.
Ἐρυθιάω, *rubefio*. Th. ἔρυθος, εος, τὸ, *rubor*.
Ἐρυθιόωσαν, *rubefactam*, ejuſd. præſ. part. f. g. Poët. pro ἐρυθιῶσαν.
Ἐρυθραίνω, *rubefacio*: ab eod. th.
Ἐρυθραῖος, ου, *ERYTHRÆUS*, *rubor*: ab ἐρυθρός.
Ἐρυθραίων, gen. pl. ab ἐρυθραῖοι, incolæ urbis, cui nomen ἐρυθρὰ, ᾶς, ἡ. Fortè ſcribendum ἐρυθρέων, gen. Ion. pro ἐρυθρῶν, ab ἐρυθραί.
Ἐρυθρὸς, ᾶ, *RUBER*, & in f. g. -ρὰ· ab ἔρευθος, *rubor*.
Ἐρυκακέειν, *coercere*, præſ. inf. ab
Ἐρυκανάω, & ἐρυκάνω, idem quod th. ἐρύκω, *inhibeo*: f. ξω.
Ἐρυκέμεν, & ἐρυκέμεναι, Dor. pro ἐρύκειν, præſ. inf. &
Ἐρύκοι, 3. ſing. præſ. opt. ab
ἘΡΥ'ΚΩ, *inhibeo, contineo, impedio*: f. ξω. p. χα.
Ἔρυμ' pro ἔρυμα, ατος, τὸ, *tutamen, præſidium, munitio*: ab ἐρύω, *ſervo, traho*.
Ἔρυμαι, per Syncop. pro ἐρύομαι.
Ἐρυμνὸς, ῦ, ὁ, *munitus, tutus*. Th. ἐρύω.
Ἐρυμνότης, τητος, ἡ, *munitio*.
Ἐρύομαι, *cuſtodio, ſervo*: f. ύσομαι. p. υσμαι.
Ἐρύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *cuſtodio*.
Ἐρυσαίατο, *eriperet*, pro ἐρύσαιτο, Ion. inſerto, α, 3. ſing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *traho*.
Ἐρύσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. m. ab eod.
Ἐρύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, *traho*.
Ἔρυσαν, Ion. pro ἤρυσαν, 3. pl. a. 1. act. ſic & ἐρύσαντο, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐρύω.
Ἐρυσάρματας, per Metaplaſm. pro ἐρυσάρματες, *currum trahentes*: ab
Ἐρυσάρματος, *currum trahens*: ab ἐρύω, *traho*, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.
Ἐρύσασ' pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, *traho*.
Ἐρύσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſd.
Ἔρυσθαι pro ἐρύεσθαι. Vide ἔρυμαι.
Ἐρυσίβη, ης, ἡ, *rubigo*: item *vitium ſegetis*, quo ſpicæ fiunt marcidæ, & in fœtidum pulverem friabiles. Th. ἔρευθος, εος, τὸ.
Ἐρύσιμον, ου, τὸ, *herba & ſeminis genus*: ab ἐρύω, *traho*.
Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *cuſtos urbis*: ab ἐρύω, *cuſtodio*, & πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs*. Poteſt etiam exponi *quæ urbes vaſtat*, nam ἐρύω tam ſignificat ἑλκύειν quam φυλάττειν.
Ἐρυσσάμενος, *extrahens*: a. 1. part. m. gem. σ. ſic ἔρυσσαν pro ἔρυσαν, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, *traho*.
Ἐρύσσομεν, *trahemus*: 1. pl. f. 1. act. vel per Syſtol. pro ἐρύσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. ab eod.
Ἔρυτ' pro ἔρυτο, *eripuit*: quod pro εἴρυτο, 3. ſing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poët. Sync. pro

Digitized by Google

pro ἐρύομαι, *cuſtodio.* Th. ἐρύω, *traho.* Sunt qui velint eſſe a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσατο, ejuſd.

Ἐρύ'Ω, *traho, cuſtodio, ſervo:* imperf. εἴρυον, (pro augmento ι poſt ε recipiens) f. ύσω, a. 1. εἴρυσα. p. εἴρυκα, perf. paſſ. εἴρυμαι, a. 1. paſſ. εἰρύθην. a. 1. m. εἰρυσάμην, inf. εἰρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.

Ἕρφ' pro ἕρπε, *veni:* præſ. imperat. ab ἕρπω, *ſerpo.*

Ἔρφος, ου, ὁ, *pellis:* ab ἐρέφω, *tego.* Eſt etiam ςέρφος.

Ἔρχαται, *compreſſi ſunt.* Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. Sic ἔρχατο pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. Ion. verbi εἴργω, *arceo:* f. ξω. p. εἶρχα. perf. paſſ. εἶργμαι.

Ἐρχατόωντο, *prohibeantur:* 3. pl. imperf. paſſ. Ion. & Poët. pro ἠρχατῶντο, verbi ἐρχατόω, *obſepio, concludo:* quod ab ἔρχατος, *ſepes, ſeptum.* Th. εἴργω, *includo.*

Ἔρχεο, Ion. pro ἔρχου, *accede:* in pl. ἔρχεσθε, & in dual. ἔρχεσθον, præſ. imperat. verbi ἔρχομαι, *venio,* quod vide.

Ἔρχευ, Dor. pro ἔρχου, præſ. imperat. Vide ἔρχεο.

Ἔρχομ' pro ἔρχομαι, quod vide.

ΕΡΧΟΜΑΙ, *venio, eo:* ſub. ἔρχωμαι, imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, ἐτω & άτω, &c. α pro ε accipiens apud LXXII. a. 2. ſub. ἔλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐλθεῖν. a. 2. part. ἐλθὼν, οῦσα, όν. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα & εἰλήλυθα, ab inuſ. ἐλεύθω. inf. ἐληλυθέναι. part. ἐληλυθὼς & εἰληλυθὼς. pluſq. p. ἐληλύθειν, εις, ει. Hinc ἐπέρχομαι, *advenio:* ἔπηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, *advena, extraneus:* προσήλυτος, idem.

Ἑρψῦμεν, Dor. pro ἑρψόμεν, *ibimus:* 1. pl. f. 1. ab ἕρπω, *repo.*

Ἑρψῶ, Dor. pro ἕρψω, f. 1. ejuſd. verbi.

Ἐρῶ, *dicam:* f. 1. vel 2. verbi εἴρω. hinc & ἐρέω, contractè ἐρῶ.

ΕΡΩΔΙ'Σ, ιδος, & ἐρώδιος, ου, ὁ, *ARDEA,* avis ſpecies: q. ab ἔρως, *amor:* quia venerea avis.

Ἐρώει, *quieſce:* præſ. imperat. ab

ΕΡΩΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *eo, fluo, impetu feror, ceſſo, retrocedo, inbibeo, repello.*

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, *impetus, remiſſio, ceſſatio:* à verbo præced.

Ἐρωήσει, *fluet:* 3. ſing. f. 1. act. ab eod.

Ἐρωμανέεσσι, dat. pl. ἐρωμανέων, gen. pl. ab

Ἐρωμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *amatorius:* ab ἔρως, *amor,* quod ab ἐράω, *amo,* & μανία, ας, ἡ, *furor.* Th. μαίνομαι, *inſanio:* p. m. μέμηνα.

Ἔρων, ῶντος, & in pl. ἐρῶντες, præſ. part. &

Ἔρως, ωτος, ὁ, *amor.* Th. ἐράω, *amo.*

ΕΡΩΤΑ'Ω, *interrogo, oro:* f. ήσω. ἠρώτηκα. a. 1. ἠρώτησα. perf. paſſ. ἠρώτημαι. Hinc

Ἐρωτεῖν, *interrogare:* Ion. pro ἐρωτᾶν.

Ἐρωτηθεὶς, έντος, *interrogatus:* a. 1. part. paſſ. & in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic ἐρωτήσας, αντος, a. 1. part. act. &

Ἐρώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio, quæſtio:* &

Ἐρωτηματικὸς, ου, *interrogativus:* & indè

Ἐρωτηματικῶς, *interrogativè:* adv. &

Ἐρώτησις, εως, ἡ, idem quod ἐρώτημα, item *ipſa interrogandi actio:* omnia à perf. paſſ. verbi ἐρωτάω, *interrogo.*

Ἐρωτιδεῖς, Anacreon. vocat *parvos Amoris pullos:* ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor:* &

Ἐρωτικὸς, ῶ, *amatorius:* &

Ἐρωτικῶς adv. *amatoriè:* &

Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, *amicula, ſcortillum:* ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor.* Th. ἐράω, *amo.*

Ἐρωτοτόκος, ου, *amorem pariens:* ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor* (quod ab ἐράω, *amo*) & τίκτω, *pario:* p. m. τέτοκα.

Ἐρωτύλος, ου, *amatorculus, parvus amator, amatorius.* Th. ἐράω.

Ἐρωτῶν, ῶντος, & in pl. ἐρωτῶντες, ἐρωτῶντων, præſ. part. act. &

Ἐρωτῷο, *interrogeris:* 2. ſing. præſ. opt. paſſ. ἐρωταοίμην, ῴμην, ἐρωτάοιο, ῷο, ab ἐρωτάω.

Ἕς, *mittito:* a. 2. imperat. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. p. εἷκα, a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Ἐς, Poët. & Att. pro εἰς, *in,* quod vide; ἐς φάος, *in lucem:* ἐς πλόον ἄρχεσθαι, *navigationem auſpicari.*

Ἐσαγγελεὺς, έως, ὁ, *internuncius:* ab ἐς, & ἀγγέλλω, *nuncio.*

Ἐσαειράμενος, *tollens:* a. 1. part. m. ab ἐσαείρω, quod ab ἐς pro εἰς, & ἀείρω, f. ἀερῶ. a. 1. ἤειρα, indè ἀειράμενος. Th. αἴρω, *tollo.*

Ἐσαθρέω, -ῶ, f. ήσω, *conſpicio:* ex εἰς & th. ἀθρέω, f. ήσω, *video.*

Ἐσαθρήσειεν, *videret:* 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ejuſd.

Ἐσακοντίζω, *jacula in aliquem jaculor,* ab ἀκοντίζω, *jaculor.* Th. ἄκων, οντος, ὁ.

Ἐσακούειν, *morem gerere, obtemperare.* Th. ἀκούω, *audio.*

Ἐσαλύειν, *inſilio.* Th. ἅλλομαι, *ſalio:* f. ἁλοῦμαι. a. 1. m. ἡλάμην.

Ἐσάλπιζον, *clangebant:* 3. pl. imperf. verbi σαλπίζω, *tubâ cano:* f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, *tuba.*

Ἐσᾶλτο, *inſilierat:* Dor. pro ἐσῆλτο, 3. ſing. pluſ. p. paſſ. vel ut alii per Sync. pro ἐσήλλετο, imperf. aut ἐσήλατο, a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, carentis augmento.

Ἔσαν, per Syſtolen pro ἦσαν, *erant:* 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *ſum.*

Ἕσαν, *miſerunt:* 3. pl. a. 2. ἧν, verbi ἵημι, *mitto.* Vide ἕς.

Ἔσανε, 3. ſing. a. 1. act. à σαίνω, f. ανῶ. idem quod σείω, *moveo.*

Ἕσαντο, Ion. pro εἵσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo:* a. 1. εἷσα.

Ἐσάπην, *putrefactus ſum:* a. 2. paſſ. à σήπω, *putrefacio:* f. σήψω. a. 2. ἔσαπον & ἔσηπον. p. m. σέσηπα.

Ἐσαράσσειν, *impreſſionem in aliquem facere.* Th. ἀράσσω, *pulſo.*

Ἐσάωθεν, Bœot. Sync. pro ἐσαώθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ἐσαώθην, verbi σαόω, idem quod σαόω quod à σώζω, *ſervo.* Th. σόος, *ſalvus.*

Ἐσάωσα, *ſervavi:* a. 1. ind. ejuſd.

Digitized by Google

Ἐσϐάλλειν, *immittere, irrumpere*. Th. βάλλω.

Ἐσϐάντες pro εἰσϐάντες, a. 2. part. act. pl. num. ab εἰσϐαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. a. 2. ἔϐην. a. 2. part. βάς.

Ἐσϐέσεν, *extinxit* : 3. sing. a. 1. act. & ἐσϐέσθην, *extinctus sum* : a. 1. pass. verbi σϐέννυμι, *extinguo* : f. σϐέσω. p. ἔσϐεκα. &

Ἐσϐην, *incendi* : a. 2. act. à σϐῆμι, quod ad σϐέννυμι, refertur. Alii dicunt esse a. 2. act. verbi σϐέω. Th. σϐέννυμι, *extinguo* : f. σϐέσω. p. ἔσϐεκα. a. 1. ἔσϐεσα. a. 1. pass. ἐσϐέσθην. f. 1. pass. σϐεσθήσομαι.

Ἐσϐιϐάζειν, *interponere in, introducere* : quod à βιϐάζω, *admitto*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐσϐολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus*. Th. βάλλω, *jacio* ; p. βέϐολα.

Ἐσδιδῶν, Ion. & Poët. pro ἐσδιδόναι, *influere*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐσδόμενοι, *sedentes* : Dor. pro ἑζόμενοι. præs. part. ab ἕζομαι.

Ἐσδώμεθα, *sedeamus* : Dor. pro ἑζώμεθα, 3. pl. præs. sub. m. ab ἕζομαι, *sedeo*. Dor. ἔσδομαι. f. 2. m. ἑδοῦμαι.

Ἔσεαι, *eris* : Ion. pro ἔσῃ. 2. sing. f. verbi εἰμὶ, *sum* : f. ἔσομαι, ῃ, εἶαι.

Ἐσεϐάσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσεϐάσθην, *colui* : verbi σεϐάζομαι, *colo* : f. άσομαι. p. σεσέϐασμαι. Th. σέϐω, idem.

Ἔσει, *eris* : Att. pro ἔσῃ, 2. sing. f. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἔσειμι, *ingredior* : præs. ind. ab ἐς pro εἰς, & εἶμι, *eo*.

Ἐσείσατο, *excussit* : 3. sing. a. 1. m. à σείω, *quatio* ; f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.

Ἐσείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à perf. pass. σέσεισμαι, ab eod. th.

Ἐσεῖται, Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. verbi εἰμὶ, *sum*. Dores enim circumflectunt f. act. & m. ut ἐσεῦμαι, vel ἐσοῦμαι, ἐσῆ, ἐσεῖται.

Ἐσελθεῖν, *subire, in mentem venire* : a. 2. inf. ex εἰς, Att. ἐς, & th. ἔρχομαι, *venio* : a. 2. ἦλθον.

Ἐσενειχθεὶς, εῖσα, ἐν, *illatus, a, um* : a. 1. part. pass. &

Ἐσενηνεῖχθαι, perf. inf. pass. ab ἐς & ἐνείκω, Ion. pro ἐνέκω, verbo inus. *fero* : f. ξω. p. ἤνειχα. præt. pass. ἤνειγμαι, Att. ἐνήνειγμαι. in inf. ἐνηνεῖχθαι. Vide ἐνείχθην, a. 1. pass. à φέρω, f. οἴσω, *fero* : a. 1. act. ἤνεγκα.

Ἐσέπλατο, *advolavit* : 3. sing. a. 1. m. Vide ἐπλάμην, ω, ατο.

Ἐσεργνύναι, *includere* : ab ἐς & ἔργνυμι, idem quod ἔργω, seu εἴργω, *arceo*.

Ἐσεσάχατο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi σάττω. *onero* : f. ξω. p. χα. fit enim Ion. ex 3. sing. ἐσέσακτο, inserto α ante το, & tenui, quæ præcedit, conversâ in aspiratam.

Ἐσεσήρει, 3. sing. plusq. p. m. à σέσηρα, præt. m. *sum apertus, hio, rideo*. Th. σαίρω, *scopis purgo* : f. αρῶ.

Ἐσεσθαι, f. inf. &

Ἔσεσθε, 2. pl. f. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσέτους, φασὶν ἄλλου, *redeunte donec anno*. Fortè legend. ἐς' ἔτους. q. ἔστε ἄλλου ἔτους, *donec alio anno*. Vel leg. ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέωτα, ἀντὶ τοῦ, ἐς νέον ἔτος, *in sequentem ac novum annum*.

Ἔσευα, *concitavi* : a. 1. ind. pro ἔσσευα, à σεύω, *moveo, agito*. Th. σείω, *quatio* : f. σείσω.

Ἐσεῦμαι, *ero* : Dor. pro ἔσομαι, f. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσέφθην, a. 1. ind. pass. à σέϐομαι, seu σέϐω, *colo*.

Ἐσέχειν, *effluere, exire, ingredi*. Th. ἔχω.

Ἐσέχυτο, Ion. pro ἐσεκέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. ex εἰς vel ἐς, & χέω, fut. χεύσω, *fundo* : tanquam à χύω.

Ἔσῃ, *eris* : 2. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. à σηκάζω, *stabulo includo*. Th. σηκὸς, *stabulum*.

Ἐσῆκε, *immisit* : 3. sing. a. 1. ab ἐσίημι, pro εἰσίημι, *immitto* : ab ἵημι, *mitto* : f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Ἐσήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, *insilio* : ex εἰς & ἅλλομαι, *salio* : f. ἁλοῦμαι. a. 1. m. ἡλάμην.

Ἐσήμανα, ας, ε, *indicavi* : a. 1. ind. act. à σημαίνω, *significo* : f. ανῶ. p. ση̃κα. a. 1. ἐσήμανα & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, *signum*.

Ἐσθ' pro ἐστὶ, ob sequent. aspirat. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔσθαι, *misisse* : a. 2. inf. m. ab ἵημι, *mitto* : a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην, ἕσο.

Ἐσθὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

Ἔσθειν, præs. inf. ab ἔσθω, *comedo*.

Ἐσθημένος, *indutus* : perf. part. tanquam ab ἐσθέομαι, quod ab ἐσθὴς, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis* : in acc. ἐσθῆτα· &

Ἔσθησις, εως, ἡ, *vestitus* : ab eod. th.

Ἔσθιε, *ede*, præs. imperat. act. &

Ἐσθίειν, *edere* : præs. inf. ab

Ἐσθίω, *edo* : præs. sub. ἐσθίω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἐσθίωσι. imperf. ἤσθιον, ες, ε. f. ἐσθίσω. p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

ἘΣΘΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *bonus, a, um* : dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσι.

Ἐσθλότης, ητος, ἡ, *bonitas* : à præced.

Ἔσθορε, Poët. & Ion. pro εἰσέθορε, *insiluit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐσθορέω, *insilio*. Th. θόρω, seu ·έω, *salio*.

Ἔσθ' ὅτε pro ἐστὶ ὅτε, *est quando*.

ἘΣΘΩ, vel ἐσθίω, *comedo* : f. ἔσω. p. ικα.

Ἔσθω, a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto* : a. 2. ἧν a. 2. m. ἕμην.

Ἐσείδω, *inspicio* : ab εἰς & εἴδω, *video* : f. εἴσω. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Ἐσιγάθη, Dor. pro ἐσιγήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass à σιγάω, *sileo, taceo* : f. ήσω.

Ἐσιδεῖν pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. &

Ἐσίδῃ, *inspexerit* : Poët. pro εἰσίδῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. &

Ἐσιδὼν, a. 2. part. ab ἐσείδω, quod vide.

Ἐσιέναι, *immittere, intrare* : præs. inf. ab ἐσίημι, ab ἵημι, *mitto* ; vel ἵημι, pro εἶμι, *eo*.

Ἐσίνατο, 3. sing. a. 1. m. à σίνομαι, seu σίνω, *noceo, lædo*.

Digitized by Google

Ἔσις, εως, ἡ, *deſiderium, cupiditas*: ab ἵεμαι.

Ἐσιτήρια, ſive εἰσιτήρια, *Calendæ Januarii*, ſeu *dies ille in quo totus magiſtratus apparebat Athenis*; item *Sacra quæ initio anni fiebant ut felix anni auſpicium foret*: ab εἴσειμι, *ingredior*. Th. ἴω vel εἶμι, *eo*.

Ἐσιώπα, 3. ſing. imperf. act. à σιωπάω, *ſileo*: f. ήσω p. σεσιώπηκα.

Ἔσκαμμαι, *foſſus ſum*, perf. paſſ. verbi σκάπτω, *fodio*: f. ψω p. ἔσκαφα, a. 2. act. ἔσκαφον a. 1. paſſ. ἐσκάφθην

Ἐσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi εἰσκατατίθημι. ex εἰς, κατὰ, & τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. m. ἐθέμην, σο, το

Ἔσκαφα, *fodi*: perf. act. &

Ἐσκάφην, a. 2. paſſ. à σκάπτω, *fodio*. Vide ἔσκαμμαι.

Ἔσκε, *erat*: 3. ſing. imperf. Ion pro ἦ, ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσκέδασ' pro ἐσκέδασε, *diſperſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. a σκεδάω, *diſſipo*: f. άσω.

Ἔσκεμμαι, *conſideravi*, perf. paſſ. verbi σκέπτομαι.

Ἐσκεμμένως, adv. *conſideratè, circumſpectè*, à præced.

Ἐσκευάδαται, *inſtructi ſunt*, Ion. pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. &

Ἐσκευάδατο, Ion. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi σκευάζω, *paro, inſtruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

Ἐσκευασμένος, *paratus*, perf. part. paſſ. ab eod. verbo & th.

Ἐσκευώρημαι, perf. paſſ. à σκευωρέομαι, *vaſa cuſtodio*; item *ſtruo, molior*: a σκεῦος, *vas*, & οὖρος, *cuſtos, inſpector*.

Ἐσκήνωσεν, 3. ſing a. 1. ind. act. à σκηνόω, *commoror, habito*. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.

Ἐσκίδναντο, *diſpergebantur*, 3. pl. imperf. paſſ. à σκίδνημι. in paſſ. σκίδναμαι. imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, *diſſipo*.

Ἔσκιρτα, 3. ſing. imperf. act. &

Ἐσκίρτων, 3. pl. imperf. act. à σκιρτάω, *ſalio*. Th. σκαίρω, idem.

Ἔσκλην, ης, η, *exarui, marcidus ſum*, a. 2. ind. verbi σκλῆμι, quod à σκλέω, per Sync. pro σκελέω. p. ἔσκληκα. part ἐσκληκὼς, & ἐσκληκώς, *aridus*. Th. σκέλλω, *exſicco*.

Ἐσκομίσαι *importare*, a. 2. inf. act. ab ἐς, *in*, pro εἰς, & κομίζω, *porto*: f. ίσω. Th κομέω, *curo*.

Ἔσκον, ες, imperf. Ion. pro ἦν, *eram*: verbi εἰμὶ, *ſum*

Ἐσκορόδισας με, *me irritâſti*, veluti comeſto allio; vel *ad lacrymas coegiſti*, tanquam intrito, à σκοροδίζω, *allio paſco*. Th. σκόροδον *allium*.

Ἐσκοτίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à σκοτίζω, f. ίσω, p. ἐσκότικα. perf. paſſ. ἐσκότισμαι. Th. σκότος, *tenebræ*.

Ἐσκύπτω, *intueor, in rem aliquam propendeo*. Th. κύπτω, *inclino caput*: f. ψω.

Ἐσκώπτεν, 3. ſing. imperf. verbi σκώπτω, *cavillor*: f. ψω. p. ἔσκωφα. a. 1. ἔσκωψα.

Ἐσλὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *princeps*.

Ἐσλὸν, Dor. pro ἐσθλὸν, *bonum*.

Ἐσλὼς pro ἐσθλὼς, *bonos*, Dor. Vide præced.

Ἐσμαράγησεν, 3. ſing. a 1. act. à σμαραγέω, *fragorem edo*: hinc σμαραγίζω, idem.

Ἐσμάσσω, *imprimo*. Th. μάσσω, *abſtergo, tango*.

Ἐσμὲν, *ſumus*, 1. pl. præſ. ind. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσμηγμαι, *exterſus ſum*, perf. paſſ. à σμήχω, f. ξω. idem quod σμάω, *abſtergo*.

Ἑσμὸς, ȣ, ὁ, *examen apum*: ab ἕω, *mitto*. Eſt enim agmen quod emittitur natali ſede.

Ἔσο, vel ἴσθι, *eſto tu*. præſ. imperat. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσοδος, vel εἴσοδος, ἡ, *ingreſſus, vectigal*, ab εἰς, *in*, & ὁδὸς *via*.

Ἐσοικίζω, *domum recipio*. Th. οἶκος, *domus*.

Ἔσοιντο, 3. pl. f opt. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔσοισθε, 2. pl. f. opt. ἐσοίμην, ejuſd. verbi.

Ἔσομαι, *ero*, &

Ἐσόμεθα, 1. pl. f. *erimus*: &

Ἔσοντ' pro

Ἔσονται, *erunt*: 3. pl. f. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσόπτομαι, *inſpicio*. Th. ὄπτομαι, *video*; f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

Ἔσοπτρον, ȣ, τὸ, *ſpeculum*; à præced.

Ἐσορᾶν, præſ. inf. ab

Ἐσοράω, *aſpicio*. Th. ὁράω, *video*.

Ἐσορῆς & ἐσορῇς, Dor pro ἐσορᾷς & ἐσορᾷ, 2. & 3 ſing. &

Ἐσορῆτε pro ἐσοράτε, 2. pl. verbi ἐσοράω, *intueor*. Th. ὁράω, *video*.

Ἐσορῶμες, Dor. pro ἐσορῶμεν, *aſpicimus*: 1 pl. ejuſd. verbi.

Ἐσορῶν, præſ. part. act. in pl. ἐσορῶντες

Ἐσορῶσιν, 3. pl. ind. act. ab eod verbo.

Ἐσσῦμαι, ῆ, ῦται, Dor. pro ἔσομαι, η, εται, f. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἐσοφίσατο, 3. ſing. a. 1. m. à σοφίζομαι, *comminiſcor, doceor, cognoſco*; f. ίσομαι, p. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, *ſapiens*.

Ἐσόψομαι, *videbo*: f. 1. m. ab εἰς & ὄπτομαι. *video*.

Ἐσπάθημαι, perf. paſſ. à σπαθάω, *texo, dilapido* Th. σπάθη, *textorium inſtrumentum*: item *ſpathula*, &c.

Ἐσπαθημένος, *cumulatus*: præced. part.

Ἐσπάθων, *accumulabam*: 1. ſing. imperf. ab eod. th.

Ἔσπακα, *attraxi*: perf. act. verbi σπάω, *traho*: f. άσω.

Ἐσπάραξεν, 3 ſing. a. 1. act. verbi σπαράσσω, *lacero*: f. ξω. p. ἐσπάραχα.

Ἐσπάρθαι, *ſatum eſſe*: præſ. inf. paſſ. à σπείρω *ſero*: f. ρῶ, p. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. perf. paſſ. ἔσπαρμαι.

Ἐσπαρμένος, η, ον, perf. part. paſſ. ejuſd.

Ἔσπασατ' pro ἐσπάσατο, *evulſit*: 3. ſing. a. 1 m. &

Ἔσπε, *evulſit*: 3. ſing. a. 2. act. ἔσπεν, ες, à σπάω, *traho*.

Ἔσπειρα, a. 1. act. verbi σπείρω, *ſero*: f. ρῶ.

Digitized by Google

Ἐσπεῖσα, libavi: a. 1. act. &

Ἐσπείσθην, ης, η, ſacrificio placatus ſum: a. 1. paſſ. ab ἔσπεισαι, 3. ſing. perf. paſſ. ἔσπεισμαι, à σπένδω, libo.

Ἑσπέρα, ας, ἡ, VESPERA. Th. ἕσπερος.

Ἑσπέρας, adverbialiter, veſperi: à præced.

Ἑσπερίδες, HESPERIDES: &

Ἑσπέριος, ου, veſpertinus, occidentalis: ab

ΕΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, VESPER: quaſi ἕω πέρας, d ei finis.

Ἕσπεσθαι, ſequi: Poët. pro ἕπεσθαι, præſ. inf. verbi ἕπω, ſequor.

Ἕσπετε, dicite: 2. pl. imperat. præſ. ab ἔσπω, dico: Poët. pro ἔπω. a. 1. εἶπα.

Ἕσπετο, ſequebatur: Poët. pro εἵπετο, 3. perſ. ſing. imperf. verbi ἕσπομαι pro ἕπομαι, ſequor.

Ἔσπευδον, feſtinabant: 3. pl. imperf. act. à σπεύδω, feſtino: f. σω, a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.

Ἐσπιλωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. à σπιλόω, maculo: f. ώσω. p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, macula.

Ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, miſericordia tactus fui: a. 1. ind. paſſ. verbi σπλαγχνίζομαι, miſericordia moveor: f. ίσομαι. p. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, viſcus, commiſeratio.

Ἐσποιέω, idem quod εἰσποιέω, adſciſco, adopto. Th. ποιέω, facio: f. ήσω, p. ηκα.

Ἑσπόμεθ' pro ἑσπόμεθα, conſequimur: 1. pl. præſ. ind. Poët. ab

Ἕσπομαι, ſequor: pro ἕπομαι, in opt. ἑσποίμην. part. ἑσπόμενος. Th ἕπω, idem.

Ἔσπων, ες, ε, evulſi: a. 2. verbi σπάω, traho: hinc a. 2. inf. σπεῖν, part. σπὼν, & in a. 2. m. ἐσπόμην. a. 2. inf. σπέσθαι. part. σπόμενος.

Ἔσπυδα, p. m. à σπεύδω, feſtino: quod vide.

Ἐσπούδασα, a. 1. act. verbi σπουδάζω, ſtudeo: f, άσω. ab eod. th.

Ἔσπω, loquor: Poët. pro ἔπω.

Ἐσρώμ, ὁ, nomen viri indeclinabile. Hebr. interpret. ſagitta exultationis.

Ἕσσα, ας, ε, indui, ſedere feci: a. 1. Poët. pro εἷσα, ab ἕω, vel ἕννυμι, induo. Vel ab ἕω ſeu ἕζω, ſedere facio.

Ἕσσαι pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἕω vel ἕζω, ſedere facio: vel 2. ſing. perf. pro εἷσαι, ab εἷμαι, perf. paſſ. verbi ἕω, induo vel ſedeo. Sunt qui velint ἕσσαι pro ἧσαι, indutus es, poni, quaſi ab ἧσμαι, perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἑσσαμένη, induta: a. 1. part. f. g. pro ἑσαμένη, Poët. verbi ἕω ſeu ἕννυμι, induo. ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν, med. cum noſmet ipſi armaverimus.

Ἔσσαν, Poët. Syſtole pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἕσσας, a. 1. part. act. Poet. pro ἕσας· &

Ἕσσασθαι, pro ἕσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἕω, induo, vel ſedeo.

Ἕσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Vide Ἕσσα.

Ἔσσεαι, eris, Ion. & Poët. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἕσσεαι, ſediſti ſeu indutus es: Poët. pro εἷσαι, 2. perſ. ſing. perf. paſſ. εἷμαι· ab ἕω, ſedeo, induo.

Ἐσσεῖται, Poët. & Dor. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμι, ſum.

Ἔσσεται, erit: 3. ſing. fut. pro ἔσεται, ejuſd.

Ἔσσευα, Poët pro ἔσευσα, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσσευαν &

Ἐσσεύαντο, pro ἐσσεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. à σεύω, idem quod σείω, agito, cieo.

Ἔσσευμαι, perf. paſſ. pro ἔσευμαι, Ion. pro σέσευμαι &

Ἐσσεύοντο, exciverunt: pro ἐσεύοντο, 3. pl. imperf. à σεύομαι. Th. σείω, agito.

Ἐσσὴν, ῆνος, ὁ, rex, præcipuè apum. παρὰ τὸ ἕσαι, id eſt, ſtabilire, ſcil. ſubditos.

Ἐσσὶ, es: Poët. pro εἶ ſeu εἶς, 2. ſing. &

Ἔσσο, eſto tu: Poët. pro ἔσο, præſ. imperat. ab εἰμὶ, ſum.

Ἕσσο, gem. σ, pro ἕσο, quod Ion. pro εἷσο, 2. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἕω, ſeu ἕννυμι, induo: fut. ἕσω, p. εἷκα. perf. paſſ. εἷμαι, pluſq. p. εἵμην.

Ἐσσόμενα, futura: f. part. n. pl. ab

Ἐσσόμενος, η, ον, futurus, a, um: pro ἐσόμενος. in dat. plur. Ion. ἐσσομένοισι, ab εἰμὶ, ſum.

Ἕσσον pro ἕσον, indue: a. 1. imperat. act. verbi ἕω, induo.

Ἑσσόομαι, vincor: Ion. pro ἡσσῶμαι, ab ἡσσάομαι, -ῶμαι. Th. ἥσσων, minor, inferior.

Ἑσσοῦν, Ion. pro ἡσσοῦν, ſed uſitatiùs ἡσσᾶν, præſ. inf. ab eod. th.

Ἔσσυθεν, eruperunt: Bœot. & gem. σ, pro ἐσύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ab ἐσύθην, verbi σύω, vel σεύω, agito. Th. σείω, idem.

Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poët. & per Metatheſ. pro σέσυμαι, perf. paſſ. &

Ἐσσυμένος pro σεσυμένος, p. part. paſſ. ejuſd.

Ἐσσυμένως, adv. incitatè: à præced.

Ἔσσυτ' pro ἔσσυται & hoc pro σέσυται, irruit: 3. ſing. perf paſſ. &

Ἔσσυτο pro σέσυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. à σύω, quod pro σεύω, agito. Th. σείω, idem.

Ἕσσω, Poët. pro ἕσω, f. 1. act. verbi ἕω, ſedere facio: a. 1. εἷσα.

Ἕσσωμαι, Ion. pro ἥσσωμαι, victus ſum: perf. verbi ἑσσόομαι, Ion. pro ἡσσάομαι, vincor. γυναικὸς ἡσσώμενος, ab uxore victus. Eurip. Alceſt. 697. Hecub. 1252. δεξιῷ, à dextro cornu victus, Supplic. 205. Th. ἥσσων, minor.

Ἕσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro ἥσσων, inferior.

Ἔστ' pro ἐστὶ, eſt: 3. ſing. ab εἰμὶ, ſum.

Ἔσταα, ſteti: Ion. Sync. pro ἕστηκα, perſ. verbi ἵστημι, ſto.

Ἔσταθεν, ſteterunt: Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν. 3. pl. ſeq.

Ἐστάθην, ſtatutus ſum: a. 1. ind. paſſ. ab ἵστημι, ſto.

Ἔσταζε, ſtillabat: 3. ſing. imperf. verbi στάζω, f. ξω, ſtillo.

Digitized by Google

*Ἔσται, *erit* : per Sync. pro ἔσεται, 3. ſing. f. verbi εἰμὶ *ſum*.

Ἑσταίην, præſ. opt. act. verbi ἵστημι pro ἵστημι, *ſto* : undè imperat. ἵσταθι, inf. ἱστάναι, part. ἱστάς.

*Ἔστακα, *ſteti* : pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, *ſto* : a. 2. ἔστην.

*Ἔστακτο, *ſtillabatur* : Ion. pro ἤστακτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἠστάγμην· à στάζω, *ſtillo* : f. ξω, p. ἔσταχα.

Ἐσταλάδατο, Ion. Pleonaſmo ſyllabæ δα, pro ἐστάλατο, quod pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi στέλλω, *orno*, *inſtruo* : f. λῶ. a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔστολα.

Ἐστάλατ', *ſuccincti erant* : pro ἐστάλαται, quod Ion. pro ἐσταλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. &

Ἐστάλατο, Ion. pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ.

Ἐστάλην, *miſſus ſum* : a. 2. paſſ. ab ἔσταλον, a. 2. act.

*Ἔσταλκα, p. act. à στέλλω, *mitto*, *orno* : f. 2. σταλῶ. p. paſſ. ἔσταλμαι. a. 1. paſſ. ἐστάλθην.

*Ἔσταμεν, *ſtamus*, Ion. pro ἵσταμεν, 1. pl. præſ. verbi ἕστημι, Poët. pro ἵστημι, *ſto* : undè & ἕστατε, ἑστᾶσι. ἑστάναι, infin. ἑσταίην, opt. Sunt qui velint ἕσταμεν per Sync. dici pro ἑστήκαμεν, perf. act. verbi ἵστημι.

Ἑστάμεν, Ion. pro ἑστάναι, quod pro ἱστάναι, præſ. infin. act. verbi ejuſd.

Ἔσταν, *ſteterunt* : Bœot. Sync. pro ἔστησαν, 3. pl. a. 2. act. ἔστην. ab eod. verbo.

Ἑστάναι, *ſtetiſſe* : per Sync. pro ἑστηκέναι, perf. infin. ab ἵστημι. Alii volunt eſſe præſ. infin. ab ἕστημι, ut ἱστάναι, ex ἵστημαι.

Ἑσταότ' pro ἑσταότα, acc. ſing. vel ἑσταότε, *ſtantes* : nom. dual. à nom. ἑστεὼς, per Sync. pro ἑστηκὼς, ότος, perf. part. act. verbi ἵστημι, *ſto*.

*Ἔστασαν, *ſteterunt* : & Dor. ἐστάσαν, 3. pl. a. 2. Poët. pro ἔστησαν, ab ἔστην, a. 2. ejuſdem verbi. Mutat ſpiritum in aoriſtis, vel ſi aſpiretur, ἕστασαν, per Sync. ponitur pro ἑστήκεισαν, vel ἑστάκεισαν, 3. pl. pluſq. p. ab ἵστημι. Vel eſt 3. pl. imperf. act. pro ἵστασαν, ab ἕστημι, pro ἵστημι, *ſto*.

Ἐστάσαντο, Dor. pro ἐστήσαντο, 3. pl. a. 1. med.

Ἐστάσατο, Dor. pro ἐστήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἵστημι, *ſto*.

Ἑστᾶσι, *ſtant* : 3. pl. præſ. ind. ab ἕστημι. Poët. pro ἵστημι, *ſto*. Vel ἑστάσι per Sync. dicitur pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. act. ejuſd. verbi.

Ἑστάτω, 3. ſing. imperat. act. ἵσταθι, -άτω. ab eod. verbo.

Ἑστεὼν, contractè pro ἑστηκὼς, perf. part. act. verbi præced.

Ἐστὲ, *eſtis* : 2. pl. præſ. ind. ab εἰμὶ, *ſum*. Sed

Ἔστε, *eſtote* : 2. pl. præſ. imperat. ἔσο, ἔστω, ejuſd. verbi. Eſt &

Ἔστε, *donec* : ab ἐς pro εἰς & τέ.

Ἔστειλα, *miſi* : a. 1. ind. act. verbi στέλλω, *mitto*, *orno* : f. λῶ, p. ἔσταλκα.

Ἐστειλάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejuſd.

*Ἔστειχον, *ibant* : 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, *ordine eo* : f. ξω, p. ἔστειχα.

*Ἔστενεν, 3. ſing. imperf. verbi στένω, *gemo* : f. νῶ. Th. στενὸς, *anguſtus*.

Ἐστερεώθησαν, *confirmati ſunt* : 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi στερεόω, *firmo* : f. ώσω. a. 1. ἐστερέωσα, ας, ε. Th. στερεὸς, *ſolidus*.

Ἐστέρημαι, σαι, ται, perf. ind. paſſ. verbi στερέω, *privo* : f. ήσω. a. 1. paſſ. ἐστερέθην. a. 1. inf. στερεθῆναι.

Ἐστεφάνιξα, Dor. pro ἐστεφάνισα, a. 1. ind. act. verbi στεφανίζω, fut. ίσω, vel ίξω. Th. στέφω, *corono*.

Ἐστεφανοῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. &

Ἐστεφανώσατο, 3. ſing. a. 1. m. &

Ἐστεφάνωται, *cinctum eſt* : 3. ſing. perf. paſſ. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται· à στεφανόω, *corono*. Th. στέφω, idem.

Ἔστεφε, 3. ſing. imperf. act. ejuſd. th.

Ἑστεὼς, ῶτος, per Epenth. Poët. τοῦ ε, pro ἑστὼς, *ſtans* : per Craſin pro ἑστηκὼς, p. part. act. verbi ἵστημι, *ſto* : f. στήσω, p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

*Ἔστη, *ſtetit* : 3. ſing. a. 2. ind. act. ejuſd.

*Ἕστηκ' pro ἕστηκα, ας, ε, perf. act. &

Ἑστήκαντι, Dor. pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. act. ab eod. verbo.

Ἑστήκω, *ſto* : præſens ortum à perf. ἕστηκα. verbi ἵστημι. præt. m. εἵστηκα, pluſq. p. εἱστήκειν, & in 3. pl. ἑστήκεσαν, Att.

Ἑστηκὼς, ότος, part. perf. ab eod. verbo.

*Ἔστην, a. 2. ind. act. Vide ἔστη.

Ἑστήξει, & ἑστήξεται, 3. ſing. f. 1. act. & m. verbi ἑστήκω, *ſto* : facti more Syracuſano ex perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

Ἐστηριγμένος, perf. part. &

Ἐστήρικται, 3. ſing. perf. paſſ. à στηρίζω, *ſtatuo* : f. ξω, p. χα. perf. paſſ. ἐστήριγμαι, ξαι, pluſq. p. ἐστηρίγμην, ξο, κτο.

*Ἔστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἐστησάμην, ω, ατο, a. 1. m. &

*Ἔστησαν, 3. pl. a. 2. ἔστην, ab ἵστημι, *ſto*.

Ἑστηὼς, *qui ſtetit* : per Sync. pro ἑστηκὼς, ότος, perf. part. ejuſd. verbi.

Ἐστὶ, 3. ſing. præſ. εἰμὶ, *ſum*.

ἙΣΤΙ´Α, ας, ἡ, *focus*, *lar*, *domus* : item *VESTA*.

Ἑστιάθην, Ion. pro εἱστιάθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἑστιάω, *domo accipio* : quod à præced.

Ἑστιὰς, άδος, ἡ, *Veſtalis* : &

* Ἑστίασις, *cœna*.

Ἑστιάσων, f. 1. part. act. verbi ἑστιάω, *convivio excipio* : ab ἑστία, *domus*, *lar*.

Ἑστιατορία, ας, ἡ, *epulatio* : &

Ἑστιατόριον, ου, τὸ, *cœnaculum* : &

Ἑστιάω, *convivio excipio* : f. άσω, perf. εἱστίακα. Sumit enim ι poſt ε loco augmenti : ab ἑστία, *lar*.

Ἔστιβεν, 3. ſing. a. 2. verbi στείβω, *calco* : f. ψω.

Ἐστιχέτην, 3. dual. a. 2. act. à στείχω, *ordine eo* : f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστιχόωντο, *ordine ibant* : 3. pl. imperf. paſſ. Poët. pro ἐστιχῶντο, verbi στιχάω, ab eod. th.

*Ἕστο, *ſederat*, ſeu *indutus erat* ; Poët. ſeu Ion. pro εἷστο, vel εἷτο, 3. ſing. pluſq. p. εἵμην, verbi ἕω ſeu ἕννυμι, *ſedeo*, *induo* : f. ἕσω. perf. paſſ. εἷμαι.

Ἐστόβεον, imperf. act. verbi στοβέω, *maledico* ; Æol. pro στομέω. Th. στόμα, ατος.

Ἐστομώθην, *apertus ſum* : a. 1. paſſ. verbi στομόω, f. ώσω, *adaperio* : ab eod. th.

Ἐστὶν,

Digitized by Google

Ἔςω, eſt 2. dual. num. imperat. ἴςω, ἴςω. Ponitur & pro ἤτω, dual. num. imperf. ejuſd.

Ἐςενάχιζεν, ſuſpirabat: 3. ſing. imperf. verbi ςεναχίζω, fut. ίσω, p. ἐςενάχικα. Th. ςενὸς, anguſtus.

Ἔςεργα, amavi: perf. m. verbi ςέργω, f. ξω, amo, acquieſco.

Ἐςεργὼς, ότος, part. præt. med. ſuperioris verbi.

Ἐςόρεσα, ſtravi: a. 1. ind. act. verbi ςορέω, ſterno: f. έσω & ήσω. a. 1. paſſ. ἐςορέσθην.

Ἐςόρθαι, an ἐςόρθαι, ſtratus eſt: Dor. pro ἐςόρεςαι, 3. ſing. perf. paſſ. à ςορέω, ſterno. Alii volunt ἐςόρθαι. Dor. dici pro ἔςρωται, 3 perſ. à ςρωννύω, f. ςρώσω, id. q. ςορέω.

Ἔςραμμαι, ψαι, πται, verſus ſum: perf. paſſ. verbi ςρέφω, verto: f. ψω.

Ἐςρατοπέδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ςρατοπεδεύω, caſtra metor: quod à ςρατὸς, exercitus, & πέδον, ſolum.

Ἐςρατόωντο, Poët. pro ἐςρατῶντο, 3. pl. imperf. verbi ςρατάομαι, caſtra pono. Th. ςρατὸς, exercitus.

Ἐςράφατο, averſi erant: 3. pl. pluſq. p. paſſ. Ion. pro ἐςραμμένοι ἦσαν, verbi ςρέφω, verto: f. ψω, p. φα. perf. paſſ. ἔςραμμαι.

Ἐςράφην, a. 2. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐςρέφθην, verſus ſum: a. 1. paſſ. &

Ἔςρεφον, ες, ε, imperf. act. à ςρέφω, verto: fut. ψω.

Ἐςρηνίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ςρηνιάζω, diſſolutè vivo: f. άσω, p. ἐςρηνίακα. Th. ςρῆνος, luxus.

Ἐςρηνιάζω, f. άσω, p. ἐςρηνίακα, diſſolutè vivo. Th. ςρῆνος.

Ἔςροφα, verti: præt. m. verbi ςρέφω.

Ἔςρωμαι, conſtratus ſum: perf. paſſ. &

Ἐςρωμένος, perf. part. paſſ. verbi ςρώννυμι, f. ςρώσω, idem quod ςορέω, ſterno.

Ἔςρωσα, a. 1. act. &

Ἔςρωτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab eod.

Ἔςυγον, a. 2. ind. act. verbi ςυγέω, vel inuſitat. ςύγω, odio proſequor: f. ςύξω.

Ἐςυφέλιξεν, diſpulit: 3. ſing. a. 1. ind. act. à ςυφελίζω, f. ξω, duriter tracto. Th. ςύφω, adſtringo: f. ψω.

Ἔςω, *ESTO*, 3. ſing. imperat. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐςωμυλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ςωμύλλω, idem quod ςωμυλέω, loquax ſum. Th. ςόμα, ος.

Ἔςων, 3. dual. imperat. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἔςωρ, ορος, ὁ, clavus temonis: ab ἕω, mitto: melius ἕςωρ, ab ἔχω, quia continet.

Ἑςὼς, ῶτος, ſtans: in f. g. ἑςῶσα, perf. part. act. pro ἑςακὼς, per Sync. ἑςαὼς, & per Craſin ἑςὼς, ῶτος, in gen. pl. ἑςώτων, ab ἵςημι, ſto.

Ἔςωσαν, ſint: 3. pl. imperat. præſ. ab εἰμὶ, ſum.

Ἑςῶτες, nom. pl. ab ἑςὼς, quod vide.

Ἐσύθην, commotus ſum: a. 1. paſſ. à σύω pro σείω, moveo. Th. σείω, agito.

Ἐσύλα, ſpoliabat: 3. ſing. imperf. verbi συλάω, f. ήσω. Th. σύλη, præda.

Ἐσύλευον, prædati ſunt: imperf. act. verbi συλεύω, ſpolio: ab eod. th.

Ἐσυνῆκα, ας, ε, intellexi: a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, verbi συνίημι, intelligo: f. συνήσω ex σὺν & ἵω, mitto, &c.

Ἐσύςερον, poſteà: ex ἐς & ὕςερος, poſterior.

Ἐσφάγην, ης, η, jugulatus ſum: a. 2. ind. paſſ. ab ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω ſeu σφάζω, f. ξω, jugulo: perf. paſſ. ἔσφαγμαι.

Ἐσφαγμένος, ejuſd. perf. part. paſſ.

Ἔσφαζον, mactabant: 3. pl. imperf. act. verbi σφάζω, macto: f. ξω.

Ἐσφαίρωτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi σφαιρόω, in globi modum rotundum facio: f. ώσω. Th. σφαῖρα, globus.

Ἐσφάλην, ης, η, deceptus ſum: a. 2. ind. paſſ. ab ἔσφαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, decipio: f. αλῶ, p. ἔσφαλκα.

Ἔσφαλμαι, perf. paſſ. ab ἔσφαλκα, perf. act. ejuſd.

Ἔσφαξαν, trucidârunt: 3. pl. a. 1. act. verbi σφάζω, jugulo: f άξω, p. m. ἔσφαγα.

Ἐσφαράγιζον, ſonum excitabant: imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, ſonus.

Ἔσφηλα, decepi: a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. αλῶ.

Ἔσφιγγεν, ſtringebat: 3. ſing. imperf. act. &

Ἔσφιγξε, adſtrinxit: 3. ſing. a. 1. act. verbi σφίγγω, ſtringo: f. γξω.

Ἐσφράγιζεν, obſignabat: 3. ſing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, obſigno: f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. paſſ. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, ſigillum.

Ἐσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. &

Ἐσφραγισμένος, perf. part. paſſ. ab eod. verbo & th.

ἘΣΧΑ'ΡΑ, ας, ἡ, focus, ara, cruſtà ex adustione vulneri adhærens: undè Angl. a ſcar.

Ἐσχαρεὼν, ῶνος, ὁ Poët. idem.

Ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ, focus, craticula. Th. ἐσχάρα.

Ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, extremitas, &

Ἐσχατιὴ, ῆς, η, Ion. pro eod. Theocr. in Hylua, xiii. 25. Angl. the bottoms. extremitas agri incultior.

Ἐσχατογήρως, ω, ὁ, decrepitus, defectus ætate.

Ἔσχατον, ε, τὸ, extremitas: item adv. ultimò: ab

ἘΣΧΑΤΟΣ, η, ον, extremus, ultimus: ἐσχάτη τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, poſt filios mortua eſt mater, Maccab. vii. 41. ſubintellige ἀπὸ, &

Ἐσχατόωσα pro ἐσχατόεσσα, f. g. ab ἐσχατόεις, extremus.

Ἐσχάτως, adv. extremè, ad extremum. ἐσχάτως ἔχει, Marc. v. 23. Diod. Sic. Exc. de Virt. & Vit. 554. ed. Weſſ. Non igitur barbaricè, ut Salm. de ling. Hellen. p. 109. Th. ἔσχατος, extremus.

Ἔσχε, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἔχω, habeo: f. ἕξω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, a. 2. ſub. σχῶ, perf. paſſ. ἔσχημαι.

Ἐσχέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. &

Ἔσχηκα, perf. act. ab ἔσχω· vide ἔσχε.

Ἐσχημάτιζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi σχη-

Digitized by Google

σχηματίζω, *effingo*: à σχῆμα, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἔσχικα, perf. act. verbi σχίζω, *findo*: fut. ίσω, perf. paſſ. ἔσχισμαι.

Ἐσχίσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi

Ἐσχόμην, a. 2. m. &

Ἔσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. vide σχῶ.

Ἔσω, f. 1. verbi ἵζω, *ſedere facio*: vel ἕω, *induo*.

Ἔσω, *intrà*: adv. cum gen. &

Ἔσωθεν, *intrinſecus*: ab εἰς, *in*.

Ἐσώθην, *ſervatus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi σώζω, *ſervo*: f. σω, perf. paſſ. σέσωσμαι.

Ἔσωσα, a. 1. act. ejuſd. verbi.

Ἐσώτερος, α, ον, *interior, -us, intimus*.

Ἐσωφρονίσθην, ης, η, a. 1 paſſ. verbi σωφρονίζω, *ſapere facio*: f. ίσω, p. σεσωφρόνικα. à σώφρων, *temperans*: ex σόος, ſeu σῶος, contractè σῶς, *ſanus*, & φρὴν, *mens*.

Ἔτ' pro ἔτι, *adhuc, etiam*.

Ἐτάγην, *conſtitutus ſum*: a. 2. ind. paſſ. à τάσσω, vel -ττω, *ordino*: f. ξω. p. χα. a. 1. ἔταξα.

Ἐτάζω, *examino, inquiro, ſcrutor, caſtigo*, Sap. Salom. i. 9. vi. 3. xi. 10. f. άσω, & Dor. ξω, ab ἐτεός, *verus*.

Ἐτάθην, *extentus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi τείνω, *tendo*: f. τενῶ, p. τέτακα. perf. paſſ. τέταμαι.

Ἔται, *familiares*: nom. pl. ab ἔτης, ου, ὁ, *ſocius*.

Ἑταίρα, ας, ἡ, *amica, meretrix*: &

Ἑταιρεία, ας, ἡ, *ſocietas*: &

Ἑταιρέω, *proſtituo me*: f. ήσω, ἑταῖρος.

Ἑταιρηίη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταιρεία, *ſodalitium*: &

Ἑταιρήϊος, Ion. pro ἑταιρεῖος. Jovis Epith. *qui ſodalitiis præeſt*: ab eod. th.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, *impudicitia*: ab ἑταιρέω.

Ἑταιρία, ας, ἡ, *ſodalitium*: &

Ἑταιρίζω, f. ίσω, *ſodalis fio, opitulor*: &

Ἑταιρικὸς, ἡ, *ſodalitius, meretricius*: ab

ἙΤΑΙ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *ſodalis*.

Ἐτάκου, Dor. pro ἐτήκου, *tabeſcebat*: 2. ſing. imperf. à τήκομαι, *liqueſco*: &

Ἐτάκην, *liquefactus ſum*: a. 2. ind. verbi τήκω, & Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Ἐταλάνιζεν, 3. ſing. imperf. act. verbi ταλανίζω, *miſerum & ærumnoſum voco*: f. σω, à τάλας, ανος, *miſer*. Th. ταλάω, f. άσω, *ſuffero*.

Ἔταμον, *ſcidi*: a. 2. act. verbi τέμνω, *ſcindo*: f. 2. ταμῶ.

Ἐτανύσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi τανύω, *tendo*. Th. τείνω, idem.

Ἔταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἐταξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à τάσσω, vel -ττω, *ordino*: f. ξω, p. χα.

Ἐτάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo*: f. ξω, p. τετάραχα. præt. paſſ. τετάραγμαι. a. 2. paſſ. ἐταράχθην.

Ἐταράχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. præced.

Ἑταρίζω, Poët. pro ἑταιρίζω, quod vide.

Ἑταρίσσατο, 3. ſing. a. 1. m. gem. σ, Poët. à præced.

Ἕταρος, ου, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, *ſodalis*: & gen. pl. ἑτάρων.

Ἐτασμὸς, οῦ, ὁ, *inquiſitio, tormentum, flagra*: 2. Mac. vii. 37. ab ἐτάζω, *inquiro*: f. άσω.

Ἔτασον, άτω, a. 1. imperat. verbi præced.

Ἐτάφην, *ſepultus ſum*: a. 2. ind. paſſ. verbi θάπτω, *ſepelio*: f. ψω.

Ἐτάφην, *ſtupui, admiratus ſum*: a. 2. & τέθηπα, p. m. idem, *vel ſtupeo, admiror*: ab eod. verbo. Vide τέθηπα.

Ἐτάχυνεν, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, *accelero*. Th. ταχὺς, *celer*.

Ἔτεα, nom. vel acc. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτεθήλει, 3. ſing. pluſq. p. m. verbi θάλλω, *vireo*: f. αλῶ, p. m. τέθηλα.

Ἐτέθην, *poſitus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐτέθηπε, Ion. pro ἐτεθήπει, 3. ſing. pluſq. p. m. verbi θάπτω, *ſepelio*. Alii à θήπτω, *ſtupeo*, vel θάπω, f. ψω, p. τέθηφα. p. m. τέθηπα.

Ἐτεθνήκειν, *obieram*: 1. ſing. pluſq. p. ind. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι, p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθνηα. hinc inf. τεθνάναι.

Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, *perficio, facio*: a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεινα, *extendi*: a. 1. act. verbi τείνω, *tendo*: f. τενῶ, p. τέτακα.

Ἐτεῖος, εία, εῖον, *annuus, a, um*. Th. ἔτος, τὸ, *annus*.

Ἔτειρεν, *affligebat*: vide

Ἐτείρετο, *confectus erat*: 3. ſing. imperf. paſſ. à τείρω, *affligo, vexo*: f. τερῶ, p. τέταρκα. a. 1. ἔτειρα.

Ἔτεκ' pro ἔτεκε, *peperit*: 3. ſing. a. 2. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, *pario*: fut. τέξομαι, p. m. τέτοκα.

Ἐτεκνοποιεῖτο, 3. ſing. a. 1. m. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*; ἐτεκνοποίει, 3. ſing. imperf. act. à τέκνον, *fœtus* (quod à τίκτω, *pario*) & ποιέω, *facio*.

Ἐτέκνωθεν, Bœot. pro ἐτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à τεκνόω, *liberos procreo, gigno*.

Ἐτελείετο, *perficiebatur*: 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. & Poët. pro ἐτελεῖτο, per Pleonaſm. τοῦ ι, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Ἐτέλειον, *perfecerunt*: pro ἐτέλεον, imperf. act. ab eod. verbo & th.

Ἐτελείωσα, ας, ε, *conſummavi*: a. 1. ind. act. verbi τελειόω, *perficio*: f. ώσω, ejuſd. th.

Ἐτέλεσα, ας, ε, *perfeci*: a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, *finis*.

Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eod. th.

Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, q. v.

Ἐτελεύτα, 3. ſing. imperf. act. à τελευτάω, *ad finem perduco, deſino*: f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, *finis*.

Ἔτελλε, imperf. act. à τέλλω, *mando*: a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεμον, *inciſi*: a. 2. verbi τέμνω, vel τμέω, *ſeco*: f. τεμῶ & τμήσω. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον & ἔτμαγον. p. m. τέτομαι

Ἐτέκλεισι

Digitized by Google

Ἐτεοκλήειαι χάριτες, ſic appellatæ ab Eteocle Cephiſi filio, qui primus Gratiis ſacrificium feciſſe fertur.

Ἐτεὸν, adverbialitèr, verum, verè: n. g. ab

Ἐτεὸς, ῦ, Poët. idem quod ἐτὸς ῦ, verus: undè etiam formatur per interpoſit. τῦ ε. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dubius, quaſi anceps robur. Et ſic dicitur victoria, quia alteri ſemper tribuit ἀλκὴν, ab ἕτερος, alter, & ἀλκὴ robur.

Ἑτέρηφι, alter: Poët. adv. pro nomine ἑτέρα. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτερόγλωσσος, ου, qui diverſæ linguæ eſt: ab ἕτερος, alter, & γλῶσσα, ας, ἡ, lingua.

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, diverſam doctrinam doceo, f. ήσω ab ἕτερος, alius, & διδάσκω, doceo.

Ἑτεροδοξέω, ῶ, alterius ſum opinionis, orthodoxis non aſſentior: &

Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diverſa, vel prava: &

Ἑτερόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius eſt opinionis, vel ſectæ: Angl. Heterodox. omnia ab ἕτερος, alter, & δόξα, opinio: q. à δοκέω, cenſeo.

Ἑτεροζήλως, adv. iniquè: ab ἑτερόζηλος, qui alio zelo ducitur: ab ἕτερος, alius, & ζῆλος, æmulatio

Ἑτεροζυγέω, ῶ, alteram jug. partem traho: &

Ἑτερόζυγος, altera libræ pars: ex ἕτερος, alius, & ζυγὸς, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Ἑτεροῖος, diverſus à reliquis: & indè

Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto: ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἕτερος, alter.

Ἑτερόκλιτος, ου, aliter declinatus: ſc. ὄνομα, HETEROCLITON. Th. κλίνω, inflecto.

Ἑτεροκωφέω, Syrach. xx. 27. Sed rectiùs opinor, ἐθελοκωφεῖν, qui ſurdum ſe ſimulat.

* Ἑτερόπλοος, contr. ἑτερόπλους, ὁ ϗ ἡ, ab altera parte navigationem præbens. ἑτερόπλουν δάνεισμα, uſuram periculo creditoris navi trans mare vehunt.

ἝΤΕΡΟΣ, α, ον, alter, alius, μηδέτερος & οὐδέτερος, neuter: ἐν ἑτέρῳ, ſc. τόπῳ, alibi, ἑτέρᾳ λαβεῖν, ſiniſtra manu capere, i. e. nullo negotio, ſub. χειρί.

Ἑτερότης, ητος, ἡ, diverſitas: &

Ἑτερόω, altero: &

Ἑτέρωσις, εως, ἡ, alteratio: ab ἕτερος.

Ἔτερπεν, delectabat: 3. ſing. imperf. à τέρπω, delecto: f. ψω.

Ἔτερσε, a. 1. act. Æol. à τείρω, affligo, vexo. Vel ut alii volunt à τέρσω, exſicco: undè τερσαίνω, idem.

Ἑτέρῳ, dat. Vide ἕτερος.

Ἑτέρωθε & -θεν, adv. ex alterâ parte. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτέρως, adv. aliter: ab eod.

Ἐτετάλμην, σο, το, juſſus eram: pluſq. p. paſſ. verbi τέλλω, mando, perf. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Ἐτεταπείνωτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ταπεινόω, humilio: f. ώσω, p. τεταπείνωκα. Th. ταπεινὸς, humilis.

Ἐτετάχατο, Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſ. p. paſſ. fit ex 3. ſing. ἐτέτακτο, inſerto α antè τ, & κ verſo in aſpirat. χ, verbi τάσσω, ordino: f. ξω, p. τέταχα, perf. paſſ. τέταγμαι.

Ἐτετύχατο, Ion. pro ἐτετυγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi τεύχω, fabricor: f. ξω. p. τέτευχα. p. paſſ. τέτευγμαι & τέτυγμαι.

Ἔτετμεν, 3. ſing. imperf. act. verbi τέτμω, invenio: quod derivatur à τέμνω, ſeco, ſcindo: f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον, ες, ε. & hinc per Pleonaſm. τῦ τ', ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

Ἐτετρήχειν, εις, ει, pluſq. p. verbi τρήχω, aſper & ſalebroſus ſum: f. ξω. p. τέτρηχα. Th. τραχὺς, έος, aſper, ſcaber.

Ἐτέτυκτο, factus erat: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, fabricor, quod vide.

Ἐτετύφεα, Ion. pro ἐτετύφειν, & ἐτετύφεας, pro ἐτετύφεις, pluſq. p. act. à τύπτω, verbero. f. ψω.

Ἐτετύχοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi τυγχάνω, aſſequor: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. a. 2. m. ἐτυχόμην, & per redupl. Ion. ἐτετυχόμην, ου, ετο.

Ἔτεχ' pro ἔτεκε, ob ſequent. aſpirat, 3. ſing. a. 2. act. verbi τίκτω, pario: f. τέξομαι. a 2. ἔτεκον.

Ἐτέχθην, natus ſum: a. 1. ind. paſſ. à τίκτω, pario.

Ἔτη, nom. & acc. pl. & contract. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτήκετο, liqueſcebat, imperf. m. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio: f. ξω. p. m. τέτηκα.

Ἐτήρουν, ſervabam, imperf. act. à τηρέω, ſervo: imperf. ἐτήρεον, ουν. f. ήσω, p. τετήρηκα.

ἘΤΗΣ, ου, ὁ, ſocius, amicus: ὦ τᾶν pro ὦ ἐτᾶν, O amice, vel amici: q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ conſuetudo, vel ἔτος, ut ſit coætaneus, vel ἐτεὸς, ut ſit verus amicus.

Ἐτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, annuus, anniverſarius: ab ἔτος, annus.

Ἐτητόμακα, vel ἐτητοίμακα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, præparavi, verbi ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος promptus & paratus.

Ἐτήτυμος, per Anadipl. ſeu Epenth. Poët. pro ἔτυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, verus: ἔτυμον & ἐτήτυμον, adv. verè.

ἜΤΙ, adhuc, inſuper, amplius, poſthac.

Ἐτίθει, ponebat. 3. ſing. imperf. act. q. à τιθέω. imperf. ἐτίθεον. ουν, εις, ει. Th. τίθημι, pono: f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. m. ἐθέμην, σο, το. a. 2. inf. m. θέσθαι.

Ἐτίθευ, Dor. pro

Ἐτίθου, ponebaris, 2. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἐτίθεσο ab ἐτιθέμην, σο, imperf. ejuſd.

Ἔτικτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, pario, f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. ſub. τέκω. a. 1. paſſ. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα.

Ἐτίμησα, ας, ε. a. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, ω, ατο, & in 3. pl. ἐτιμήσαντο, a. 1. m. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Ἐτινάσσετο, concutiebatur: imperf. paſſ. à τινάσσω, quatio: f. ξω, p. τετίναχα.

Digitized by Google

Ἐτίομεν,

Ἐτίομεν, *honorabamus*, *ſolvebamus* : 1. pl. imperf. act. verbi τίω.

Ἔτισα, ας, ε, *colui* : a. 1. ind. act. verbi τίω, *honoro*, *ſolvo* : f. σω, p. τέτικα.

Ἐτιταίνετο, *extendebatur* : 3. ſing. imperf. paſſ. à τιταίνω, quod à τείνω, *tendo*.

Ἔτλην, ης, η, *ſuſtinui* : a. 2. ind. act. ab τλῆμι, *tolero* : f. τλήσω. p. τέτληκα. Th. ταλάω, idem : hinc per Sync. τλάω & τλῆμι.

Ἔτμαδεν, *diſſecti ſunt* : Bœot. Sync. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a, 2. ind. paſſ. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω, f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *ſeco*.

Ἔτμηγον, a. 2. ut & ἔτμαγον, ejuſd.

Ἐτμήθην, *exciſus ſum* : a. 1. ind. paſſ. verbi τέμνω, *ſeco* : f. μῶ. p. τέτμηκα.

Ἔτμηξα, *ſcidi* : a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, *ſeco* : f. ξῶ. Th. τέμνω, idem.

ἜΤΝΟΣ, εος, τὸ, *puls ex leguminibus* : q. ab ἔδω, *edo*.

Ἔτοιμα, *parata*, nom. pl. n. g. Vide ἕτοιμος.

Ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω. p. ἡτοίμακα. a. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι. a. 1. imperat. act. ἑτοίμασον, άτω, & in 2. pl. ἑτοιμάσατε. perf. paſſ. ἡτοίμασμαι, σαι, & indè

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, *præparatio* : ab

ἙΤΟΙΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, ſive ἑτοῖμος, Att. *promptus*, *paratus* : hinc

Ἑτοίμως, *promptè*, adv.

Ἑτοίμως ἔχειν, *paratum eſſe*.

Ἐτόλμα, 3. ſing. imperf. verbi τολμάω, *audeo*. imperf. ἐτόλμαον, αον, αες, ας, f. ήσω, p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

Ἔτον, ἔτην, dual. a. 2. act. verbi ἵημι, *mitto* : a. 2. ἧν.

ἜΤΟΣ, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτὸς, οῦ, & ἐτεὸς, οῦ, *verus*, *bonus* : &

Ἐτὸς, adv. *fruſtrà*, *temerè* : ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἔτρωγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, *rodo* : f. τρώξομαι.

Ἔτραπ' pro ἔτραπε, *evertit* : 3. ſing. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω, *verto* : f. ψω, p. φα. a. 2. paſſ. ἐτράπην. p. m. τέτροπα. a. 2. m. ἐτραπόμην, & in 3. pl. ἐτράποντο.

Ἐτράπεον, *uvas calcabant* : 3. pl. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex fut. 2. τραπῶ, verbi τρέπω, *verto*.

Ἐτράπετ' pro ἐτράπετο, 3. ſing. a. 2. m. vide ἔτραπ'.

Ἐτράπην, ης, η, a. 2. paſſ. à τρέπω, *verto* : vide ἔτραπ'.

Ἐτραπόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω. vide ἔτραπ'.

Ἐτράφην, *educatus ſum*, & in 3. pl. ἐτράφησαν, a. 2. ind. paſſ. verbi τρέφω, *alo* : f. ψω, a. 2. ἔτραφον.

Ἔτραφεν, ες, ε, ejuſd. a. 2. act. vide ἐτράφην.

Ἔτρεμε, *tremebat* : 3. ſing. imperf. act. à τρέμω, *tremo* : quod à τρέω, idem.

Ἔτρεσα, ας, ε, *tremui*, a. 1. ind. act. verbi τρέω, *tremo*, *trepido* : f. τρέσω.

Ἐτρέφετ' pro ἐτρέφετο, 3. ſing. imperf. paſſ. &

Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, *alo* : f. θρέψω, p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Ἔτρησε, *perforavit* : 3. ſing. a. 1. act. verbi τετράω ſeu τίτρημι, *terebro* : f. τρήσω, tanq. à τράω.

Ἔτριγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, *ſtrideo* : p. m. τέτριγα.

Ἐτρύγων, *vindemiabant* : 3. pl. imperf. act. ἐτρύγαον, αον, verbi τρυγάω. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐτρύπη, Dor. pro ἐτρύπα, & hoc Ion. pro ἐτρύπαε, 3. ſing. imperf. verbi τρυπάω, *perforo*. Th. τρύπα, *foramen*.

Ἐτρύφην, ες, η, a. 1. ind. paſſ. verbi θρύπτω, *frango*, *frango luxu* : f. ψω. p. φα. perf. paſſ. τέθρυμμαι.

Ἐτρυφήσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi τρυφάω, *in deliciis vivo* : f. ήσω. p. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, *frango luxu*.

Ἔτρωσα, *vulneravi* : a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, *vulnero*, *lædo* : f. ώσω, q. à τρόω.

Ἐτύθην, *immolatus ſum*, euphoniæ gratia, pro ἐθύθην. a. 1. ind. paſſ. à θύω, f. σω, *macto*, *ſacrifico*.

Ἐτολίχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi τυλίσσω, *involvo*, *perſcrutor* : f. ξω. Th. τύλος, *callus*.

Ἔτυμα, *vera*, nom. pl. n. g. ab ἔτυμος, *verus*.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, *ETYMOLOGIA*, *originis verborum indicatio* : ab ἔτυμος, & λόγος, *ſermo*, quod à λέγω, *dico*.

Ἔτυμον, ου, τὸ, *ETYMUM*, *vera origo alicujus vocabuli*, *ejuſque originis ratio*; item

Ἔτυμον, necnon ἐτήτυμον, adverbial. *verè* : n. g. ab

ἘΤΥΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *verus* : dat. pl. Ion. ἐτύμοισιν. ἐτήτυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, per Epenth. idem. ἐτύμως, *vere* : adv.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à τυμπανίζω, *diſtendo* : f. ίσω, p. τετυμπάνικα. à τύμπανον, ſeu τύμπανος, inſtrumentum, quo pulſato, ſonus cietur.

Ἐτύπαν, Dor. pro ἐτύπην, *ſauciatus ſum*, a. 2. ind. paſſ. à τύπω. ἐτύπεν, pro ἐτύπησαν, Bœot.

Ἐτύφθεν, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. à τύπτω, *verbero*.

Ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, *nanciſcor* : f. τεύξομαι. perf. paſſ. τέτυγμαι.

Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. pro ἐτεύχθην, à perf. paſſ. τέτυγμαι, pro τέτευγμαι, verbi τεύχω, *fabricor*.

Ἔτυχον, ες, ε, vide ἔτυχε.

Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτώσια, *inania*, acc. pl. item adverbialitèr, *fruſtrà* : ab ἐτώσιος, *iners*, *vanus*.

Ἐτωσιεργὸς, *qui incaſſùm laborat* : ab ἐτώσιον, *inane* : & ἔργον, *opus*.

Ἐτώσιος, *iners*, *vanus* : ab ἐτὸς, adv. *fruſtra*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Εὖ, *bene*, *bellè*, *feliciter*, adv. in compoſ. plerumquè, *facilè* : item *benè*, *felicitèr*, *valdè*. Th. εὖς, *bonus*.

Εὗ, & Æol. & εὖ, Dor. pro οὗ, *ſui*.

Εὔα, ας, ἡ, *EVA*, nom. primæ matris. Heb. interp. *vivificans*.

Εὐαγγελία, ας, η, *nunciatio*. Vide εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελίζω, *EVANGELIZO*, *læta annuncio* : f. ίσω, & Att. εὐαγγελιῶ. p. εὐηγγέλικα. a. 1. εὐηγγέλισα. a. 1. inf. εὐαγγελίσαι,

5

Digitized by Google

γελίζαι. perf. paſſ. εὐηγγέλισμαι. a. 1. paſſ. εὐηγγελίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. εὐαγγελισθεὶς. imperf. paſſ. εὐηγγελιζόμην, ου, ε ο. f. 1. m. εὐαγγελίσομαι. a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ & ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελικὸς, ῦ, *EVANGELICUS*: &

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, *EVANGELIUM*: *fauſtus* ac *lætus nuncius*: ab εὖ & ἀγγελία, *nuncium*. Th. ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελιςὴς, ῦ, ὁ, *EVANGELISTA*, *Evangelii præco*: à perf. paſſ. verbi εὐαγγελίζω. Hinc Angl. Evangeliſt.

Εὐάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fauſta nunciat*: ab εὖ & ἄγγελος, *nuncius*.

Εὐαγέω, ῶ, *ſanctè ago*, *purus ſum*: ab

Εὐαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſanctus*, *purus*: ab ἄγος, *veneratio*: item *agilis*, prout

Εὐάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mobilis*: ab ἄγω, *duco*.

Εὐαγόρα, ας, ἡ, nomen mulieris.

* Εὐαγρία, & εὐαγρεσία, *proſpera venatio*.

Εὐάγων τιμὴ, *honor qui ſequitur aliquem ob certamina præclarè certata*. Ex εὖ & ἀγὼν, ῶνος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectiùs putant hoc εὐάγων eſſe gen. pl. qui cum μαλέων jungendus: & duct. ab εὔαγος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro *rectè inſtituto in re aliquâ*. Hinc

Εὐαγωγία, *recta educatio & inſtitutio*: παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὔαδε, *placuit*, 3. ſing. a. 2. pro ἕαδε, Pleonaſm. Æol. τῦ υ, & mutato ſimul ſpiritu. ἕαδε verò per reſolutionem Ion. pro ἧδε, a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἀδέω, *placeo*. Alii volunt eſſe præt. m. verbi ἅδω, *placeo*: p. m. ἧδα, & ſolutione ἕαδα. part. m. ἑαδώς.

Εὐαεῖ, dat. ſing. ab

Εὐαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſalubritèr ſpirans*, *qui benè à ventis perflatur*: ex εὖ, *benè*, & ἄω, vel ἄημι, *ſpiro*.

Εὐαιμονίδης, *EUÆMONIDES*, nom. propr.

Εὐαίνετος, ου, Poët. *benè* vel *valdè laudatus*: ex εὖ, *benè*, & αἰνέω, *laudo*.

Εὐαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè capi poteſt*: ex εὖ & αἱρέω, *capio*.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, *ſenſuum vigor*: ex εὖ, *benè*, & αἰσθάνομαι, *ſentio*, p. ᾔσθημαι.

Εὐαίων, ωνος, ὁ, *beatus*, *felicis ævi*, *EUÆON*, acc. ſing. Εὐαίωνα.

Εὐαλάκατος, Dor. pro εὐηλάκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui bonam* vel *pulchram colum habet*: ex εὖ & ἠλακάτη, *colus*.

Εὐάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *captu facilis*: ab εὖ & ἁλίσκομαι, *capio*.

Εὐαμερία, ας, ἁ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, *diei bonitas & ſerenitas*. Et pro *ſecundarum rerum ſtatu & tranquillitate*: ex εὖ & ἡμέρα, *dies*.

Εὐάνεμος, Poët. & Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſecundus ventus*, ex εὖ & ἄνεμος, *ventus*.

Εὐανθεῖς, *florentes*, nom. pl. ab εὐανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro εὐθαλὴς, *florens*, & τὸ εὐανθὲς, ab εὖ & ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Εὐάνθεμος, ου, *floridus*. Vide εὐανθεῖς.

Εὐανορία, ας, ἁ, Dor. pro Ion. εὐηνορία, ἡ, *ſtrenuitas*, *fortitudo*: &

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poët. & Dor. pro Ion. εὐήνωρ· ex εὖ *benè*, & ἀνὴρ, ὁ, *vir*.

Εὐαπάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obvius*, *comis*.

Εὐαπάτητοι, *qui facilè decipiuntur*, ex εὖ & ἀπατάω, f. ήσω, *decipio*.

Εὐαπήγητος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro εὐαφήγητος, *facilis narratu*: ex εὖ, ἀπὸ, & ἡγέομαι, *duco*, *narro*.

Εὐαρεστέω, ῶ, *placeo*: f. ήσω, p. εὐηρέστηκα. a. 1. εὐηρέστησα. a. 1. inf. act. εὐαρεστῆσαι. præſ. paſſ. εὐαρεστέομαι, *delector*: ab

Εὐάρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *acceptus*: ex εὖ, *benè*, & ἀρεστὸς, *placitus*. Th. ἀρέσκω, *placeo*.

Εὐαρέστως, adv. *ad placitum*: ab eodem.

Εὐάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bonum habens currum*, ab ἅρμα, *currus*.

* Εὔαρχος, *qui nundinationis prima dat munera*.

Εὐαχὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, Poët. & Dor. pro εὐηχὴς, *qui bonum habet ſonum canorus*.

Εὔβοια, ας, ἡ *EUBOEA*, eſt nomen loci, ex εὖ & βόω, *paſco*.

Εὔβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè paſtus*: ex iiſd.

* Εὐβουλεὺς, Jovis epitheton διὰ τὴν ἐν τῷ βουλεύεσθαι καλῶς σύνεσιν, *propter eximiam in bene conſulendo prudentiam*.

Εὐβουλία, ας, ἡ, *bonum conſilium*: ex εὖ, *benè*, & βουλὴ, *conſilium*.

Εὔβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conſultus*, *prudens*: *qui benè conſulit alteri*: item. propr. nom. *EUBULUS*: ex iiſd.

* Εὐβούλως, adv. *prudenter*.

Εὖγε, Lat. *EUGE*, laudantis & exultantis adv.

Εὐγένεια, & Ion. εὐγενίη, ας, ἡ, *nobilitas*: &

Εὐγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nobili genere ortus*, *generoſus*: ex εὖ, *benè*, & γένος, εος, τὸ, *genus*. Th. γείνομαι, *naſcor*.

Εὔγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, Atticè: &

Εὔγεων, ω, τὸ, pro εὔγειος, *fertilis*. Th. γῆ.

Εὖγμαι, p. paſſ. ab εὔχομαι, *precor*: f. εὔξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *æquus*, *candidus*: ex εὖ & γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cognitor*: quod à γνώμη, *ſententia*. Th. γινώσκω, *cognoſco*.

Εὔγνωστος & εὔγνωτος, ου, ὁ, *benè notus*, *nobilis*, *cognitu facilis*.

Εὐδαιμονέστατα, adverbial. *feliciſſimè*, n. g. ab

Εὐδαιμονέστατος, *feliciſſimus*, ſuperl. &

Εὐδαιμονέστερος, *felicior*, compar. ab εὐδαίμων, *felix*: quod vide.

Εὐδαιμονέω, *beatus ſum*, *beatè vivo*: f. ήσω &

Εὐδαιμονία, *felicitas*: ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, *beatum judico*: ab εὐδαίμων, quod ex εὖ & δαίμων, *deus*, *fortuna*.

Εὐδαιμονικὸς, ῦ, *ad felicitatem idoneus*, vel *pertinens*, *beatus*: &

Εὐδαιμονικῶς, adv. *beatè*: ab iiſd.

Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, *felicitas*: &

Εὐδαιμονισμὸς, ῦ, ὁ, *beatitudinis exiſtimatio*, vel *prædicatio*: à perf. paſſ. verbi εὐδαιμονίζω.

Εὐδαιμόνως, adv. *fortunatè feliciter*: ab

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *beatus*: ab εὖ & δαίμων, *deus*, *fortuna*.

Εὗδε, 3. ſing. imperf. Ion. pro ηὗδεν, ες, ε. εὕδει, 3. ſing. præſ. ind. εὕδειν, præſ. inf. ab εὕδω, f. εὑδήσω, *dormio*.

* Εὔδενδρος, ου, (*ſylva*) *arboribus denſa*.

Digitized by Google

Εὔδησι, *ceſſat*, Ion. pro εὕδῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. ab eod.
ΕΥ'ΔΙ'Α, ας, ἡ, *ſerenitas*: ex εὖ & Δία, quod *aërem*: ſignificat: à Ζεὺς, *Jupiter*: *aër*: g. Διός.
Εὐδιανὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro
Εὐδιεινὸς, ῦ, idem quod
Εὔδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ſerenus*, *tranquillus*, *tepidus*: Th. εὐδία, *ſerenitas*.
Εὐδμαῖος, ε, ὁ, Dor. pro εὐδμήϊος, quod vide.
Εὐδμήτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *benè ædificatus*: ex εὖ, *benè*, & δέμω, *ſtruo*: f. μω. p. δέδμημαι.
Εὐδοκέω, ῶ, *acquieſco*, *aliquo oblector*: *benè alicui cupio*, *volo*, *bonâ exiſtimatione ſum*: f. ήσω. p. εὐδόκηκα. a. 1. εὐδόκησα, & Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, *videor*: f. ήσω, & δόξω. Hinc
* Εὐδόκησις, *approbatio*.
Εὐδόκητος, ῦ, ὁ, *placens*, *gratus*: &
Εὐδοκία, ας, ἡ, *benevolentia gratuita favor*, *beneplacitum*, *decretum*: ab εὐδοκέω.
Εὐδοκιμάζω, *benè exploro*: f. άσω. a. 1. part. εὐδοκιμάσας, ex εὖ & δοκιμάζω, *exploro*. Th. δοκέω, *videor*.
Εὐδοκιμέω, *benè audio*, *clarus ſum*: f. ήσω, ex εὖ & δόκιμος, *probatus*: ab eod. th.
Εὐδοκιμηκότες, pl. num. perf. part. act. εὐδοκιμῆσαι. a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, q. v.
Εὐδόκιμος, ε, *probatus*, & *laudatus*: ab eod.
Εὔδοντ', pro εὔδοντα, *dormientem*, acc. ſing. part. præſ. ab εὕδω, *dormio*: f. ήσω.
Εὐδοξία, ας, ἡ, *celebritas*: ab εὖ & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.
Εὐδρανεία, vel -νία, ας, ἡ, *vis*, *potentia*.
ΕΥ'ΔΩ, *dormio*: f. εὑδήσω. p. κα. Hinc καθεύδω, idem.
Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐέανος, ε, ὁ ϗ ἡ, *decentèr velatus*: ex εὖ & ἑανὸς, quod vide.
Εὕει, *torret*, 3. ſing. præſ. ind. verbi εὕω, vel ὕω, *uro*: f. σω.
Εὐειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſpecioſus*: ab εὖ & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.
Εὐειδότος, *benè ſcientis*: gen. ſing. p. part. ab Εὐειδὼς, ότος, per Craſin pro εὐειδηκὼς· ab εὖ & εἰδέω, *ſcio*: f. ήσω.
Εὐεκτέω, -ῶ, f. ήσω, *valeo*, *ſanus ſum*, *benè me habeo*.
Εὔελπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, & εὐέλπιστος, *benè ſperans*: &
Εὐελπιστία, ας, ἡ, *bona ſpes*: ab εὖ & ἐλπὶς, *ſpes*.
Εὐεξία, ας, ἡ, *bona corporis habitudo*: ab εὖ & ἔχω, *habeo*.
Εὐεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facundus*: &
Εὐεπία, & εὐέπεια, ας, ἡ, *facundia*: ab εὖ & ἔπος, *verbum*, quod ab ἔπω, *dico*.
Εὐεπίην, *facundiam*, ejuſd. acc. ſing. Ion.
Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ε, q. v.
Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, q. v.
Εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*: ab εὖ & ἔργον.
Εὐεργεσιάων, ejuſd. gen. pl. Æol. pro εὐεργεσιῶν.
Εὐεργετέω, ήσω, *benefacio*. Th. ἔργον.
Εὐεργετηθεὶς, ejuſd. a. 1. part. paſſ. & εὐεργετῆται, 3. ſing. præſ. ſub. paſſ.
Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, *beneficium*: à perf. paſſ. verbi εὐεργετέω.
Εὐεργέτης, ε, ὁ, *beneficus*: gen. pl. εὐεργετῶν. acc. pl. εὐεργέτας. ab εὖ & ἔργον, *opus*.
Εὐεργετικὸς, ῦ, ὁ, *beneficus*.
Εὐεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè fabricatus*: &
Εὐεργὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὖ εἰργασμένος, *benefactus*: ab iiſd.
Εὐερίσκητα, credo ſcribend. εὐηρέστησα, qu. v.
Εὐερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè ſeptus*, *benè munitus*: ab εὖ, *benè*, & ἕρκος, εος, τὸ, *ſeptum*. Th. εἴργω, *cohibeo*.
Εὐέφοδος, ε, ὁ ϗ ἡ, *aditu facilis*: ex εὖ & ὁδὸς.
Εὐζωΐα, ᾶς, ἁ, Dor. pro εὐζωΐη, ἡ, *bona & beata vita*: ab εὖ & ζωή, *vita*. Th. ζάω.
Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab
Εὔζωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *benè cinctus*, *formoſus*, *expeditus*: ex εὖ & ζωννύω, *cingo*: f. ζώσω. Hinc ζώνη, *zona*.
Εὐηγγέλιζον, *nunciatus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi εὐαγγέλλω· ex εὖ *benè*, & ἀγγέλλω, *nuncio*: f. λῶ. a. 1. ἤγγειλα.
Εὐηγγελίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi εὐαγγελίζω, *læta nuncio*: quod vide.
Εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejuſd.
Εὐηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, per Pleonaſm. τῦ η, pro εὐγενὴς, *generoſus*: ex εὖ & γίνομαι, *naſcor*.
Εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia*, *ſtultitia*: &
Εὐήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *bonis moribus præditus*, *ſimplex*; item *ſtultus*: ex εὖ & ἦθος, εος, τὸ.
Εὐήθως, *ſimplicitèr*: adv. ab eod.
Εὐήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *valdè acutus*: ex εὖ & ἀκή.
Εὐήκοος, ε, ὁ ϗ ἡ, *benè audiens*, *quod benè auditur*.
* Εὐηκοΐα, ας, ἡ, *facilitas audiendi*.
Εὐήκτεν, imperf. act. verbi εὐεκτέω, *benè corporis habitudine ſum*: ab εὐεκτὴς, ex εὖ, & ἔχω.
Εὐήλιος, ε, *apricus*: ex εὖ, *benè*, & ἥλιος, ε, ὁ, *ſol*.
Εὐημερέω, -ῶ, f. ήσω, *felicitèr dego*, *plauſus fero*. Th. ἡμέρα.
Εὐημέρημα, ατος, τὸ, *proſperitas diei*.
Εὐημερία, ίας, ἡ, id. *ſerenitas diei*.
Εὐηνίνη, ης, ἡ, *Eueni filia*: nom. propr.
Εὔηνος, nomen fluvii.
Εὐήρατος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *valdè amabilis*: ab εὖ *benè*, & ἐράω, *amo*.
Εὐηρέστησα, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, *libens acquieſco*, *placeo*: ex εὖ & ἀρεστὸς, *gratus*. Th. ἀρέσκω, f. έσω, *placeo*.
Εὔηχος ε, ὁ ϗ ἡ, *benè ſonans*, *canorus*.
Εὐθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὖ θάλλω, *benè florens*, *floridus*. Th. θάλλω, *vireo*.
Εὐθανασία, ας, ἡ, *bona & facilis mors*: ex εὖ, *benè*, & θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*.
Εὐθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *confidens*, *audax*.
Εὐθαρσῶς, adv. *confidenter*.
Εὐθείῃ, dat. ſing. Ion. f. g. ab εὐθεία, ας, *recta*: ab εὐθὺς, *rectus*.
Εὐθενέω, vide εὐθηνέω.
Εὐθεράπευτοι, *quibus facilè mederi licet*; ab εὖ & θεραπεύω.
Εὔθετ', ἦν, *illud placebat*.
Εὐθετέω, -ῶ, *aptus ſum*: & idem quod
Εὐθετίζω, f. ίσω, *concinnè diſpono*: ex εὖ & τίθημι, *pono*.
Εὐθετίσας, αντος, ejuſd. a. 1. part. act.

Εὔθετος,

Εὔθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *appoſitus, aptus* : ex εὖ *benè*, & θετὸς, *poſitus*. Th. τίθημι, *pono*.

* **Εὐθεώρητος**, ου, ὁ καὶ ἡ, *facilis ſpectatu*.

Εὐθέως. adv. *ſtatim*. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, *concinna rerum diſpoſitio* : ab

Εὐθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *concinnus*, quod à τίθημι, *pono*.

Εὐθηνέω, -ῶ, *proſpero ſucceſſu utor* : ab εὖ & θὴν, idem quod θὶν, θινὸς, *cumulus, acervus*.

Εὐθηνία, ας, ἡ, *proſper ſucceſſus* : ab iiſd.

Εὐθηνοῦντα, *affluentem* : acc. ſing. part. præſ. ab εὐθηνέω, quod vide.

Εὔθιξ, ιος, ὁ καὶ ἡ, *placens*.

Εὔθικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tactu facilis* : item *facetus, dicax*, à θίγω, *tango*.

Εὐθίκτως, *aptè, congruè*; adv.

Εὔθραυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *facilis contuſu, friabilis*.

Εὔθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchrum thronum habens* : ex εὖ & θρόνος, *thronus*. Th. θράω, *ſedeo* : f. θρήσω.

Εὐθύ, adv. *rectà*, vel pro εὐθὺς, *ſtatim*, ab εὐθὺς, quod vide.

Εὐθύγλωσσος, ου, Poët. *qui veridicam linguam habet, veridicus, ſincerus, probus* : ab εὐθὺς & γλῶσσα, *lingua*.

Εὐθυδρομέω, -ῶ, *rectum curſum teneo* : f. ήσω. p. εὐθυδεδρόμηκα. ab

Εὐθύδρομος, *qui recto curſu pergit*, quod ex εὖ & δρόμος, *curſus*. Th. τρέχω, *curro* : a. 2. ἔδραμον. præt. m. δέδρομα.

Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro εὐθυμάχης, ου, ὁ, *qui rectà ad prælium tendit, vir fortis* : ab εὐθὺς & μάχομαι, *pugno*.

Εὐθυμέω, -ῶ, *bono animo ſum* : f. ήσω, p. εὐθυμηκα. a. 1. εὐθύμησα. ex εὖ & θυμός.

Εὐθυμία, ας, ἡ, *lætitia, alacritas* : & εὐθυμοσύνη, idem : &

Εὔθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui eſt bono & hilari animo* : &

Εὐθύμως, adv. *alacritèr* : εὐθυμότερον, *alacrius* : compar. ab iiſd.

Εὐθύνατε, 2. pl. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω.

Εὐθύνη, ης, ἡ, *diſquiſitio, inquiſitio, accuſatio, pœna, crimen* : &

Εὐθύπορος, ὁδὸς, *directa via* : &

Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, & εὐθυντὴς, & εὔθυνος, *director, corrector* : omnia ab

Εὐθύνω, *complano, erigo, dirigo*; item *rectus ſum* : εὐθύνειν λαοῖσι δίκας, *rectè adminiſtrare jura populis* : f. υνῶ, p. εὔθυγκα. a. 1. εὔθυνα. a. 1. imperat. εὔθυνον, άτω. a. 1. ind. paſſ. ηὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθύπνοιο Ζεφύροιο πομπαὶ, *recta ſpirantis ſeu ſecundi Zephyri flatus* : ab εὐθὺς, *rectus*, & πνέω, *ſpiro*.

Εὐθυπόμπος αἰὼν, *rectè ducens ævum* : ab εὐθὺς & πέμπω, *mitto*.

Εὐθυπορεῖν, Poët. pro εὐθύνειν, *dirigere* : hinc εὐθυπορεῖν ὁδὸν, *rectà viam ire*.

Εὐθὺ πορεύεσθαι, *rectà ire* : ab εὐθὺς & πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo*.

ΕΥ'ΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, -έος, *rectus, a, um* : ἐπὶ εὐθεῖαν, *ad rectam viam*.

Εὐθὺς, etiam adv. *ſtatim*, cum gen. εὐθὺ τοῦ Διὸς, *recta ad Jovem*, Ariſtoph. in *Pace* 67.

Εὐθύτερος, *rectior* : compar. ab εὐθὺς, q. v.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, *rectitudo*, & Metaph. *æquitas* : ab eod. th.

Εὐθύτονος, ου, Poët. *in rectitudinem extenſus* : ab εὐθὺς & τείνω, *tendo* : p. m. τέτονα.

Εὔϊλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *propitius* : ex εὖ *benè*, &

Εὐϊλατεύω, *propitius ſum* : f. εύσω. ab ἱλάω, *propitius ſum* : f. ήσω.

* **Εὐιχθὺς θάλασσα**, *mare piſcoſum*.

Εὐκαιρέω, *opportunitatem nanciſcor, vacat mihi* : imperf. Att. ηὐκαίρεον, -ουν. f. ήσω. a. 1. Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρὸς, *occaſio*.

Εὐκαιρία, ας, ἡ, *opportunitas* : &

Εὔκαιρος ου, ὁ καὶ ἡ, *opportunus* : &

Εὐκαίρως, *opportunè* : adv. ex εὖ & καιρὸς, *temporis opportunitas*.

Εὐκάρδιος, & Poët. εὐκραδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *magnanimus, ſtomacho conveniens*. Th. καρδία.

* **Εὐκαταγώνιστος**, ου, ὁ καὶ ἡ, *expugnatu facilis*.

Εὐκαταφρόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *deſpicientius*, -φρονητότερος, *contemptior*, compar.

Εὐκέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro εὐκέαστος, *qui facilè ſcindi ſecarique poteſt* : ex εὖ & κεάζω, *findo*. Th. κέω, idem.

Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, *placatrix* : ex εὖ, & κηλέω, *mulceo*.

Εὔκηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Æolico Pleonaſmo dicitur pro ἕκηλος, *quietus, mitis*.

* **Εὐκινήτως**, *facili motu*.

Εὐκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *facilè mobilis, agilis*. Th. κινέω.

* **Εὐκινησία**, *facilis motus*.

Εὐκλέα, *inclytum* : acc. ſing. per Sync. pro εὐκλεέα, dat. εὐκλεῖ, Poët. pro εὐκλεεῖ. ab

Εὐκλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *glorioſus*. Th. κλεΐω, *celebro*.

Εὐκλεία, *ſplendor nominis, gloria* : ex εὖ & κλέος ſeu κλεῖος, τὸ, *gloria* : ab eod. th.

Εὐκλείη, *ſplendor nominis, gloria* : ex εὖ & κλέος ſeu κλεῖος, τὸ, *gloria* : Th. κλείω.

Εὐκλεΐξαι, a. 1. inf. Dor. pro κλεΐσαι. Vide κλεΐξαι.

* **Εὐκλήρημα**, ατος, τὸ, *proſpera fortuna*.

Εὔκνημις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *benè creatus*, vel *armatus* : ex εὖ, *benè*, & κνήμη, *tibia*.

Εὐκολία, ας, ἡ, *facilitas* : &

Εὔκολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *facilis, qui non eſt ſtomacho faſtidioſo* : ex εὖ & κόλον, *cibus*.

Εὐκόλως, adv. *expeditè* : ab εὔκολος, q. v.

Εὐκομίσασθαι, *benè recondere* : a. 1. inf. m. ex εὖ & κομίζω, *curo*. Th. κομέω, idem.

Εὔκομος, Poët. ἠΰκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè* vel *pulchrè comatus*. ex εὖ & κόμη, *coma*.

Εὐκοπία, ας, ἡ, *facilitas* : &

Εὔκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *facilis* : ex εὖ & κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *ſcindo* : f. ψω. p. m. κέκοπα.

Εὐκοσμέω, -ῶ, *modeſtè me gero, officio fungor* : &

Εὐκοσμία, ας, ἡ, *decentia, modeſtia, mores compoſiti* : &

Εὔκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè ordinatus, concinnus* : &

Εὐκοσμότατα, *ornatiſſimè*, ſuperlat. neut. pl. adv. loco ſumitur.

Εὐκόσμως, adv. *concinnè, rectè* : omnia ex εὖ & κόσμος, *ordo*.

Εὐκραέος, gen. ſing. ab

Εὐκραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *miſceo* : vel εὐκραὴς, per Sync. pro εὐκραής.

Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Google

Εὐκρινέες, nom. pl. ſunt *venti Eteſii*, q. d. puri, non confuſi, ubi nullæ ſunt nebulæ : ab

Εὐκρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *purus*, *liquidus*, *ordine collocatus*. Th. κρίνω, *diſcerno*.

* Εὐκταῖος, ου, ὁ, *optabilis*.

Εὐκτικὸς, οῦ, *optativus* : ab εὔχομαι, *precor* : f. εὔξομαι, p. ηὔγμαι.

Εὐκτικῶς, *optativè* : adv. ab εὐκτικός.

Εὐκτιμένη, vel Poët. ἐϋκτιμένη, *benè ædificata* : perf. part. paſſ. f. g. pro εὐεκτισμένη, detracto augmento Ion. & abjecto σ verbi εὐκτίζομαι. Alii ſcribunt εὐκτιμένος dici Æol. pro ἐκτισμένος, vel per Syncop. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, *fabricor* : f. σω, p. κα.

Εὔκτιτος, ου, *benè ſtructus* : ex εὖ & κτίζω, *condo*.

Εὐκτὸς, οῦ, *optabilis*, *votivus* : ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔκυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rotundus* : ex εὖ, *benè*, & κύκλος, *circulus*.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, *metus*, *reverentia*, *circumſpectio* : ab εὐλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui benè res capeſſit*, *circumſpectus* : ab εὖ & λαμβάνω, *capio* : f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι, -οῦμαι, *vereor*, *caveo*, *vito* : ηὐλαβεῖτο, *metuebat* : 3. ſing. imperf. Att. f. ήσομαι, p. εὐλάβημαι. a. 1. paſſ. εὐλαβήθην, Att. ηὐλαβήθην, ης, η. a. 1. part. εὐλαβηθεὶς, έντος, *veritus*. Th. λαμβάνω.

Εὐλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *circumſpectus*, *timidus*, *religioſus*, *verecundus*. Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβητέον, *cavendum eſt* : verbale ab εὐλαβέομαι, *vereor*.

Εὐλαβίης, *cautionis* : gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ. Vide Εὐλάβεια.

Εὐλαβοῦ, præſ. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, quod vide.

Εὐλαβῶς, adv. *timidè*, *cautè*, *religioſè* : ab εὐλαβὴς, qu. ab εὖ & λαμβάνω, *capio*.

Εὐλαβῶς ἔχειν, *vereri* : ab εὐλαβής.

ΕΥ͑ΛΑΙ, ῶν, αἱ, *vermes*, propriè qui in corpore naſcuntur.

ΕΥ͑ΛΑ΄ΚΑ, ης, ἡ, *vomer*, *bidens*, *ligo* : qu. ab εὖ & λαχαίνω, *fodio* : vel potiùs ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *ſulcus*.

Εὔλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè loquens*, *facundus*.

Εὐληπτότατα, *facillimum captu*, *commodiſſimè* : neut. ſuperl. pl. ab

Εὔληπτος, *facilis captu*. Th. λαμβάνω.

ΕΥ͗ΛΗΡΑ, τὰ, *lora*, *habenæ*.

Εὐλιμένη, ης, ἡ, nom. mulieris, q. *bonus portus*.

Εὐλογέω, *benedico* ; cum acc. *felicia precor*, *præſto* ; item *celebro*, *laudo*, *gratias ago* : f. ήσω, p. εὐλόγηκα. a. 1. Att. ηὐλόγησα. perf. paſſ. εὐλόγημαι. part. perf. paſſ. εὐλογημένος, η, ον, *benedictus* : ex εὖ & λόγος, *ſermo*. Th. λέγω, *dico* : f. ξω. p. m. λέλογα.

Εὐλογήσονται, 3. pl. f. 1. paſſ. &

Εὐλόγημαι, p. paſſ. εὐλογημένος, p. part. &

Εὐλογητὸς, ὴ, ὸν, *benedictus*, *a*, *um* ; à 3. perſ. perf. paſſ. verbi εὐλογέω.

Εὐλογία, ας, ἡ, *benedictio*, *gratiarum actio*, *laus* : ἐπ' εὐλογίαις, *benignè* : &

Εὔλογος, ου, *blandus ſermo* ; item *rationabilis* : ab εὖ & λόγος, *ſermo*, *ratio* ; à λέγω, præt. m. λέλογα.

* Εὐλόγως, *honeſtum ſpecie (reſpondere)*.

* Εὐλύτως, *nexu*, *facile ſolubili*.

Εὐμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *docilis*, *ingenioſus* ; item *intellectu facilis* : ab εὖ & μανθάνω, *diſco*.

Εὐμαθῶς, *facilè diſcendo*, *cum docilitate*.

Εὐμάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro εὐμήκης, *longus*, &c. quod vide.

Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pecoroſus*, *bonas habens oves* : ex εὖ & μῆλα, *oves*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.

Εὐμάρεια, ſeu -ρία, ας, ἡ, *facilitas* : &

Εὐμαρέως, & -ρῶς, adv. *facilè* ; ab

Εὐμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis* : ex εὖ & μάρη, *manus*, q. *tractabilis*.

* Εὐμαρῶς, *facile*.

Εὐμαρίη, pro ſeceſſu, quo itur, ut alvus exoneretur : q. d. *Commoditates*. Vide εὐμαρής.

Εὐμεγέθης, έος, ὁ ϗ ἡ, *ingens*. Th. μέγας.

Εὐμεθόδως, & εὐμεθοδικῶς, *compendioſè* : ex εὖ & μέθοδος, ου, ἡ, *via*, *compendium* : q. ex μετὰ & ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.

Εὐμελὴς, μουσικὴ, *muſica quæ verſatur in melodiâ*.

Εὐμελίης, ου, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ου, ὁ, *fraxini peritus*, i. e. fraxineæ haſtæ. Th. μελία, *fraxinus*.

Εὐμένεια, ας, ἡ, *benevolentia*. Vide εὐμενής.

Εὐμενεστέρως, *benigniùs* : adv. comp. ab eod.

Εὐμενέω, *benevolus ſum* : εὐμενέοντος, gen. ſing. part. præſ. ab εὖ & μένος, εος, τὸ, *animus*.

Εὐμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benevolus*, *benignus* : comparat. εὐμενέστερος, ab iiſd.

Εὐμενῶς, adv. *benignè*, *benevolè*.

Εὐμετάβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, &

Εὐμετάβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilè mutabilis* : ex εὖ, *benè*, & βάλλω, *jacio* : f. λῶ. p. m. βέβολα.

Εὐμετάδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, & vertitur, *facilis ad impertiendum* : ex εὖ & μεταδίδωμι, *impertior*. Th. δίδωμι, *do*.

Εὐμήκεις, nom. pl. ab

Εὐμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *benè longus* : ex εὖ & μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Εὔμηλος, ου, ὁ, *ovibus abundans*, *pecoroſus* : à μῆλον, *ovis*.

Εὐμνημόνευτος, *memoratu facilis* : adj. verbale ab εὖ & μνημονευτὸς, *qui memoriâ tenetur* : quod à μνημονεύω, *memoria teneo*. Th. μνάομαι, *recordor* : f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

* Εὐμοιρία, ἡ, *bona ſors*.

Εὔμολπος, ου, ὁ, *EUMOLPUS* : nom. propr.

Εὐμορφία, ίας, ἡ, *elegans forma*.

Εὔμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *formoſus* ; ab εὖ & μορφὴ, *forma*.

Εὔναζε, præſ. imperat. act. εὐνάζω, *cubitum ieris*, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab

Εὐνάζω, *ſopio*, *dormio* : f. άσω. Th. εὐνὴ, *cubile*.

Εὐναὶ, nom. pl. ab eod. th.

Εὐναιόμενος, η, ον, *benè habitatus*, *a*, *um*, præſ. part. paſſ. ab εὖ & ναίω, *habito*.

Εὐνάτειρα, ας, ἁ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, *conjux* : ab εὐνὴ, ης, ης, *cubile*.

Εὐνάω, -ῶ, f. ήσω, *ſopio* : ab eod. th.

Εὐνείκη, ης, ἡ, nom. mulieris, *benè litigans*.

ΕΥ͗ΝΗ͂, ης, ἡ, *cubile*.

Digitized by Google

Ε Υ

Εὐνασθεῖσα, *concumbens* : a. 1. part. paſſ. f. g. ab εὐνάω, *ſopio* : f. ήσω. Th. εὐνή.

Εὐνοέστερος, Ion. pro εὐνούστερος, *benevolentior* : comp. Vide in εὐνούστατος.

Εὐνίκη, ης, η, & Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. *bona victoria*.

Εὖνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *orbus, privatus* : acc. εὖνιν, ab εἷς, *unus*.

Εὐνοέω, *benevolus*, vel *benè affectus ſum* : f. ήσω. p. εὐνόηκα· &

Εὔνοια, ας, ἡ, *benevolentia* : ab εὔνοος, -ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benevolus* : ex εὖ, & νόος, νȣ͂ς, ὁ, *mens*.

Εὐνοϊκὸς, ȣ͂, *benevolus* : &

Εὐνοϊκῶς, adv. *benevolè* : compar. εὐνοϊκώτερως, ſuperl. εὐνοϊκώτατα. ab iiſd.

Εὐνομεῖν, *bonis legibus inſtituere* : hinc

Εὐνομεῖσθαι, *bonis legibus uti* : εὐνομήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. &

Εὔνομος, *qui bonis legibus utitur* : ex εὖ & νόμος, *lex*.

Εὐνομίαν, acc. ſing. ab εὐνομία, ας, ἡ, nòmen mulieris, *legitima* : ab iiſd.

Εὔνοος, & εὔνους, *benevolus* : εὐνούστερος, compar. & εὐνούστατος, ſuperl. &

Εὔνουν, *amicum* : acc. ſing. ab εὔνοος, -ους, *benevolus* : ab εὖ & νόος, *mens*.

Εὐνούστατος, *benevolentiſſimus* : ſuperl. ab εὔνοος, *benevolus*.

Εὐνούστερος, *benevolentior* : ab eod.

Εὐνουχίας, ȣ, ὁ, *ſpado* : &

Εὐνουχίζω, *caſtro* : f. ίσω. p. εὐνούχικα. p. paſſ. εὐνούχισμαι. a. 1. paſſ. εὐνουχίσθην· ab

Εὐνοῦχος, ȣ, ὁ, *EUNUCHUS* ; item *dynaſta* : à gynæceis cuſtodiendis ſic dictus, ab εὐνὴ, *cubile, lectus*, & ἔχω, *habeo, ſervo*.

Εὖντα, Dor. & per Craſin pro ἐόντα, ſive ὄντα, acc. ſing. part. præſ. ab ὢν, verbi εἰμὶ, *ſum*.

Εὔξαιο, 2. ſing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, *oro* : f. ξομαι. a. 1. m. ξάμην, ω, αιο.

Εὐξάμενος, ȣ, a. 1. part. m. ab eod. th.

Εὔξενος, vel -ξεινος, ȣ, *hoſpitalis* : &

Εὐξένως, adv. *hoſpitalitèr, amicè* : ab εὖ & ξένος, *hoſpes*.

Εὔξεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè raſus, politus*. Th. ξέω, *rado*.

Εὔξῃ, *oraveris* : 2. ſing. a. 1. m. ſub. εὔξωμαι, ῃ, ηται· ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔξοον, *benè raſum, politum* : acc. ſing. ab

Εὔξοος, idem quod εὔξεστος. Th. ξέω.

Εὐοδέω, f. ήσω, *proſperè progredior* ; & *proſperum iter præbeo* : &

Εὐοδία, ας, η, *proſperum iter* ; item propr. nom. mulieris, Gr. *proſperè agens* : ab εὖ & ὁδὸς, *via*.

Εὔοδμος, ȣ, ὁ, Poët. Ion. & Dor. pro εὔοσμος, *odoratus* ; ex εὖ & ὄζω, *oleo*.

Εὔοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pervius, proſperum* vel *expeditum habens iter* ; ex εὖ & ὁδὸς, *via*.

Εὐοδόω, -ῶ, *proſperum iter præbeo* : f. ώσω, p. εὐόδωκα. præſ. paſſ. εὐοδόομαι, -οῦμαι, *proſperum iter habeo, proſperor* : perf. paſſ. εὐόδωμαι. a. 1. paſſ. εὐοδώθην, ης, η. f. 1. paſſ. εὐοδωθήσομαι· ab εὔοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *iter expeditum habens* : ex εὖ & ὁδὸς, *via*.

Εὐόδωκα, ας, ε, ejuſd. perf. act. Ion. pro εὐώδωκα.

Εὐόδως, adv. *proſpero itinere*.

Εὐόδωσον, a. 1. imperat. act. præced. verbi.

ΕΥ'ΟΙ͂, *EVOE*, vox, quâ Baccho acclamabatur : inde Εὔιος, ȣ, Bacchi cognomen.

* **Εὐοιώνιστον**, τὸ, *bonum augurium, omen*.

Εὐόμενοι, *aſſati* : præſ. part. paſſ. verbi εὔω, ſeu εὕω, f. σω, *uro*.

Εὔοπλος, ȣ, ὁ, *benè armatus*, ſeu *felix in armis* : hinc ſuperl. pl.

Εὐοπλότατοι, *armis inſtructiſſimi*. Th. ὅπλον.

Εὔοπτος, ȣ, ὁ, *conſpicuus*. Th. ὄπτομαι.

Εὐορκέω, *religiosè juro* : f. ήσω, præſ. inf. εὐορκεῖν· vide εὔορκος.

Εὐορκία, ας, ἡ, *jurisjurandi fides* : ab

Εὔορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui jusjurandum religiosè colit* : ab εὖ & ὅρκος, *jusjurandum*.

Εὔορμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tutus* : ab εὖ & ὅρμος, ȣ, ὁ, *ſtatio navium* : q. ab εἴρω, *figo*.

Εὐπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè compactus* : ex εὖ & πήγνυμι, ſeu πηγνύω, *compingo*.

Εὐπάθεια, & -θία, ας, ἡ, pro quo Ion. -θείη, & -θίη, *natura quæ facilè affici poteſt, voluptas, beneficium* : &

Εὐπαθέω, -ῶ, *indulgeo voluptatibus, facilè afficior*, ſeu *beneficio afficior*. Th. πάσχω, *patior* : f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

* **Εὐπάθημα**, ατος, τὸ, *majeſtas, ſpiritus*.

Εὐπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè afficitur, injuriæ obnoxius* : ab eod. th.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, *felicitas quam boni liberi adferunt* : &

Εὔπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, *felix multâ prole*, ſeu *bonos habens liberos*. Th. παῖς, *puer*.

Εὔπαχτος, ȣ, ὁ, Dor. pro εὔπηκτος, q. v.

Εὐπαρακολούθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intellectu facilis* ; item *perſpicax* : ab εὖ & παρακολουθέω, *aſſequor*. Th. ἀκόλουθος, *pediſſequus*.

Εὐπάρᾳος, ȣ, ὁ ϗ ἁ, Poët. & Dor. pro εὐπάρειος, *habens pulchras genas* : ex εὖ & παρεια, ἡ, *gena*.

Εὐπάρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eleganter textus*.

Εὐπατέρειος, εια, ον, *claro patre natus, generoſus* : ab εὐπάτηρ vel εὐπάτωρ, *nobilis*. Th. πατὴρ, ἦρος, ὁ, *pater*.

ΕΥ'ΠΑΤΟ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, *EUPATORIUM*, herba quædam, ab Εὐπάτωρ. Vel potius ab ἧπαρ, dicitur enim & ἡπατόριον.

Εὐπειθεῖν, *obtemperare*.

* **Εὐπατρίδης**, *homo Rom. patricii generis, nobilis*.

Εὐπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obſequens* : ex ευ & πείθω, *perſuadeo*.

Εὐπειθῶς, *obſequiosè* : &

Εὔπειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *facilè cadens, moriger* : ab iiſd.

Εὐπένθερος, *qui nobilem ſocerum habet*. Th. πενθερὸς, ȣ͂, ὁ, *ſocer*.

Εὔπεπλος, ſeu ἐΰπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pulchrum habens peplum* : ab εὖ & πέπλος, *peplum*.

Εὐπερίστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad circumcingendum proclivis* : ex εὖ & περιΐσαμαι, *circumſto, tango* : quod ex περὶ & ἵσαμαι, *ſto*.

Εὐπέτεια, ας, ἡ, &

Εὐπετείη, ης, ἡ, Ion. *facilitas* : &

Εὐπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis* : comp. εὐπετέστερως, *faciliùs* : adv. ab εὐπετέστερος· ex εὖ & πίπτω, *cado*.

Εὐπετῶς, & -έως, adv. *facilè* : ab eod. th.

Digitized by Google

Εὔπεπλος,

2

Εὔπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bene ædificatus:* ex εὖ & πήγνυμι, *compingo, ædifico.*

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab

Εὐπλεκής, έος, ὁ καὶ ἡ, *bene junctus, flexibilis, nexilis:* ex εὖ & πλέκω, *plecto, necto:* f. ξω.

Εὐπλοεῖν, Ion. pro εὐπλεῖν, *uti proſperâ navigatione.* Th. πλέω, *navigo.*

Εὔπλοια, ας, ἡ, &

Εὐπλοΐη, ης, ἡ, *bona navigatio:* ex εὖ & πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

Εὐπλοκαμὶς, ἴδος, ἡ, &

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchros cincinnos,* vel *cirros habens:* ex εὖ & πλόκαμος, *cincinni:* q. à πλοκὴ, *implicatio.* Th. πλέκω, *plecto:* f. ξω. p. m. πέπλοκα.

Εὐπλυνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *bene lotus, mundus:* ab εὖ & πλύνω, *lavo.*

Εὔπνοος, & εὔπνους, *bene ſpirans, perflabilis.* Th. πνέω, *ſpiro.*

Εὐποιεῖ, 3. ſing. præſ. ind. verbi εὐποιέω, *benefacio.* Th. ποιέω, *facio.*

Εὐποιέω, ῶ, f. ήσω, *benefacio:* &

Εὐποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bene factus, elegans:* ab eod.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, *beneficentia:* à præced.

Εὔπολις, *EUPOLIS*, nom. propr.

Εὐπόμπη, ης, nomen mulieris.

Εὐπορέω, -ῶ, *abundè poſſum, eſt mihi facultas;* item ſimpl. *poſſum:* f. ήσω, p. εὐπόρηκα, & in 3. ſing. imperf. paſſ. Att. ηὐπορεῖτο. ex εὖ & πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω, *tranſeo:* p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, *facultas, copia:* &

Εὔπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expeditus:* ab eod. th.

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod εὐπραξία· à p. m. πέπραγα, verbi πράσσω, *facio.*

Εὐπραξία, ας, ἡ, *res ſecundæ, proſperitas, pulchrum facinus.* Th. πράττω, *facio:* f. ξω.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, *decor eximius, ornatus:* ab

Εὐπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *decor eximius, excellens:* ex εὖ & πρέπω, *decorus ſum.*

Εὐπρεπῶς, adv. *decorè, eleganter:* ab eod.

Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Ion. pro εὐπραξία, q. v.

Εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *acceptus:* à προσδέχομαι, *ſuſcipio, probo:* ex εὖ, πρὸς, & δέχομαι, *capio:* fut. δέξομαι.

Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aptè adhæreſcens, & aſſiduus in aliquo negotio:* ex εὖ & πρόσεδρος, *aſſiduè occupatus;* item *aſſeſſor:* quod ex πρὸς & ἕδρα, ας, ἡ, *ſella.* Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, *ſedeo.*

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas:* ex εὖ & προσηγορέω, *compello:* quod ex πρὸς & ἀγορέω. Th. ἀγορὰ, *forum.*

Εὐπροσήγορος, ου, *affabilis:* ab iiſd.

Εὐπρόσιτα, *acceſſu facilia:* ab

Εὐπρόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *acceſſibilis:* ex εὖ, πρὸς, & εἶμι, *eo.*

Εὐπρόσοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Th. ὁδὸς, *via.*

* Εὐπροσόρμιστος, *appulſu & aditu facilis.*

* Εὐπρόσφορος, ου, *facundus in ſermone.*

Εὐπροσωπέω, -ῶ, f. ήσω, *ſpecioſus appareo:* &

Εὐπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſpecioſus, pulcher:* ex εὖ & πρόσωπον, ου, τὸ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video:* p. m. ὦπα.

Εὐπροσώπων, ejuſd. gen. pl.

Εὔπρυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchram puppim habens:* ex εὖ & πρύμνα, ης, ἡ, *puppis.* Th. πρυμνὸς, *extremus.*

Εὔπυργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pulchras turres habens:* Th. πύργος, *turris.*

Εὔπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *producens bonos equos:* ex εὖ & πῶλος, *pullus.*

Εὐραὶ, *ferramenta axi infixa:* adeò ut à rota non atteratur. Th. εὐρὺς, *latus.*

Εὑράμην, *inveni:* per Sync. pro εὑρησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, *invenio.*

Εὐρὰξ, *ex obliquo:* poſita re in εὖρος, εος, i. e. *latitudinem.* Alii volunt Ion. dici pro πλευρὰξ per Aphær. à πλευρὰ, ᾶς, ἡ, *latus, coſta.*

Εὑρὲ, a. 2. imperat. act. Att. mutatum habens accentum pro εὗρε. ut εἰπὲ pro εἶπε, λαβὲ pro λάβε· ab εὑρίσκω, *invenio:* q. v.

Εὗρε, *invenito tu:* a. 2. imperat. act. vide præced. vel *invenit:* 3. ſing. a. 2. ind. ab eod.

Εὐρέα, Ion. pro εὐρεῖα, *lata:* quod vide.

Εὑρέθην, *inventus ſum:* a. 1. ind. paſſ. &

Εὑρεθῶσιν, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. &

Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω, quod vide.

Εὐρεῖα, *lata:* f. g. ab εὐρὺς, έος, qu. vide.

Εὕρεμα, ατος, τὸ, *inventum:* &

Εὕρεσις, εως, ἡ, *inventio:* &

Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, *inventor:* ab εὑρίσκω, *invenio.*

* Εὑρέτις, *inventrix.*

Εὕρετο, 3. ſing. a. 2. m. &

* Εὑρέτρια, ας, ἡ, *inventrix.*

Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. ab eod. th.

Εὕρημα, ατος, τὸ, *inventum:* ab eod. th.

Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν, quod vide.

Εὑρήσεις, 2. ſing. εὑρήσετε, 2. pl. f. 1. act. εὑρήσω, ab εὑρίσκω, *invenio:* quod vide.

Εὑρησιεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro εὑρεσιεπὴς, *verborum inventor:* ab εὑρίσκω, *invenio,* & ἔπος, τὸ, *verbum:* q. ab ἔπω, *dico.*

Εὕρητε, 2. pl. a. 2. ſub. act. ab εὑρίσκω, q. v.

Εὔριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè radicatus.* Th. ῥίζα.

Εὔριν, ινος, ὁ καὶ ἡ, *ſagax:* ex εὖ, *benè,* & ῥὶν, *naſus.*

ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, *EURIPUS, fretum reciprocum,* i. e. ſæpè undas abſorbens & revomens: quaſi ab εὖ & ῥίπτω, quia facilè projicitur. Hinc

Εὔριπος, ου, ὁ καὶ ἡ, proverbialitèr ponitur, ut εὔριπος ἄνθρωπος, εὔριπος τυχὴ, ob inconſtantiam.

ΕΥ'ΡΙ'ΣΚΩ, *invenio, deprehendo:* f. εὑρήσω, p. εὕρηκα. a. 1. εὕρησα. a. 2. εὗρον. a. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι. a. 2. ſub. εὕρω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εὑρεῖν. a. 2. part. εὑρὼν, όντος. perf. paſſ. εὕρημαι. a. 1. paſſ. εὑρέθην, ης, η, *inventus ſum:* f. 1. paſſ. εὑρεθήσομαι. a. 1. m. εὑράμην, ω, ατο, per Sync. pro εὑρησάμην, *acquiſivi.* εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, Mat. i. 18. idem quod ἦν, *erat,* ut Luc. xvii. 18. 1 Pet. ii. 22. Gal. ii. 17. abſque Hebraiſmo, quem deprehendiſſe Olearius putavit Obſ. in Matt. p. 40. Sic Joſ. *Ant.* vii. 7. Eurip. Iphig. in Taur. 777. Hieroc. in Carm. Pyth. Antonin. l. ix. p. 269.

Εὔροια, ας, ἡ, *facilis fluxus:* Metaph. *affluentia, proſperitas.* Th. ῥέω, *fluo.*

Εὑροίμην, *invenero;* a. 2. opt. m. &

Εὕροις, 2. ſing. a. 2. opt. act. &

Εὑροῖσα, ας, ἁ, Dor. pro εὑροῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, *invenio:* q. v.

Εὐροκλύδων

Digitized by Google

Εὐρακλύδων, ωνος, ὁ, *Euroclydon*, ventus quidam procelloſus, Act. xxvii. 14. ex εὐρὺς, *latus*, & κλύδων, *fluctus*. Th. κλύζω, *lavo*.
Εὕρεμες, Dor. pro εὕρομεν. 1. pl. a. 2. ind. act. εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὗρεν, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, ὄντος, a. 2. part. ab eod.
* Εὕροσαν, 3. imp. pl. pro εὗρον, Pſ. cxvi. 3.
Εὖρος, ου, ὁ, *EURUS*. Th. ῥέω, *fluo*.
Εὑροῦσα, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, q. v.
Εὐῤῥείτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchrè fluens*: εὐῤῥείταο, gen. Æol. pro εὐῤῥείτου. ex εὖ & ῥέω, *fluo*.
Εὐρυάγυια, ας, ἡ, *latas vias habens*: ab εὐρὺς & ἀγυιὰ, *via*.
Εὐρυάλη, ης, ἡ, *EURYALE*, nom. mulieris.
Εὐρυάλως, ωος, ὁ ϗ ἡ, *latus, amplus*: ex εὐρὺς, & ἅλως, *area*.
Εὐρυβάτης, ου, ὁ, *EURYBATES*, nom. prop.
Εὐρυβίης, Ion. pro εὐρυβίας, ου, ὁ, *cujus vis ſe latè extendit, latè patens*: ex εὐρὺς, *latus*, & βία, *vis*.
Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, *EURYDAMAS*, nomen propr.
Εὔρυθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *numeroſus, concinnus*: ex εὖ & ῥυθμὸς, *rhythmus, concinnitas*.
* Εὐρύθμως, *concinnè*.
Εὐρυκρείων, *latè dominans*: ex εὐρὺς, *latus*, & κρείων, οντος, ὁ, *regnator*. Th. κραίνω.
Εὐρυλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui lata prata habet, ſpatioſus, amplus*: ab εὐρὺς, *latus*, & λειμὼν, *pratum*.
Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latam frontem habens*: ab εὐρὺς & μέτωπον. Th. ὄπτομαι, *video*.
Εὐρυνόμη, ης, ἡ, *EURYNOME*, nom. mul.
Εὔρυναν, 3. pl. a. 1. act. εὔρυνα, ας, ε, &
Εὐρύνοντι, *dilatant*: Dor. pro εὐρύνουσι, 3. pl. præſ. ind. ab
Εὐρύνω, *dilato*: f. νῶ. Th. εὐρὺς, *latus*.
Εὐρυοδείης, gen. Ion. ab εὐρυόδεια, ας, ἡ, *ſpatioſa*, &
Εὐρυόδιος, ὁ ϗ ἡ, *habens latas vias*: ab εὐρὺς, *latus*, & ὁδὸς, ἡ, *via*.
Εὐρύοπα, voc. ſing. ab εὐρυόπης, ου, ὁ, *latè ſonans*, vel *latè perſpicuus*: ab εὐρὺς, *latus*, & th. ὄψ, *vox*. Vel ut alii volunt ab ὤψ, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*. Tum etiam εὐρύοπα, poteſt eſſe acc. caſus ab εὐρύοψ, οπος, & -ωπος, *latum oculum habens*: ab eod. ὤψ, *oculus*.
Εὐρύπυλος, ου, ὁ, *EURYPYLUS*, nom. prop.
ΕΥ'ΡΥ'Σ, έος, & in f. g. εὐρεῖα, *latus, a*.
Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *potens*: ab εὐρὺς, *latus*, & σθένος, *robur*.
Εὐρυσθεὺς, έως, ὁ, *EURYSTHEUS*, Rex Mycænorum.
Εὐρυσθέως, gen. præced. Att. pro -έος.
Εὐρυσθῆα, Poët. pro εὐρυσθέα, acc. ſing. ejuſd.
Εὐρύστερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui habet latum pectus*, ab εὐρὺς, & στέρνον, *pectus*.
Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, *EURYTION*, nom. prop.
Εὐρυχαίτας, α, ὁ, Dor. pro εὐρυχαίτης, ου, *latam comam habens, laticomus*: ab εὐρὺς & χαίτη, *juba, coma*.
Εὐρυχόροιο, *ſpatioſæ*: gen. Ion. ab εὐρύχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in quâ ampli chori duci poſſunt*: ex εὐρὺς & χορὸς, *chorus, chorea*. Vel Poët. ponitur pro εὐρυχώρου· ab
Εὐρύχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latus, amplus*: ab εὐρὺ,

* latè, & ὤψ, ὠπὸς, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Εὕρω, vide in εὕρομεν.
Εὐρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *putris*, it. *ſitu obſitus*: &
Εὐρώεις, εντος, ὁ, *putris, obſcurus*: it. *amplus*: acc. ſing. εὐρώεντα, ab εὐρώς.
Εὕρωμεν, *invenerimus*, 1. pl. a. 2. ſub. act. εὕρω, ης. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὑρὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. ab eod.
Εὐρωπεὺς, έος, ὁ, & Εὐρωπαῖος, ου, ὁ, *EUROPÆUS*, ex Europâ.
Εὐρώπη, ης, ἡ, *EUROPA*, nom. mul.
ΕΥ'ΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, *ſitus, mucor, caries*.
Εὔρωστος, ου, ὁ, *robuſtus, ſanus*.
Εὐρώστως, adv. *robuſtè*.
Εὐρώτας, ου, ὁ, *EUROTAS*, nom. propr. fluvii Laconiæ.
Εὐρωτιάω, *cariem ſentio, ſitu ſum obſitus*.
Ε'Υ'Σ, έος, ὁ, *bonus*: dicitur & ἠΰς.
Εὗσα, ας, ἡ, & in 3. pl. εὗσαν, a. 1. ind. act. verbi εὔω, ſeu εὕω, *uro, uſtulo*: f. εὕσω. at
Εὖσα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro οὖσα, vel ἔσα, ας, ἡ, *exiſtens*: præſ. part. f. g. verbi εἰμί.
Εὐσέβει, 2. ſing. præſ. imperat. vel 3. ſing. imperf. ind. verbi εὐσεβέω, -ῶ, *colo*: f. ήσω. p. ηκα· ex εὖ, & σέβω, *colo*.
Εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas*, &
Εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, *pietatis officia*: &
Εὐσεβὲς, έος, τὸ, *pietas*: &
Εὐσεβέω, *colo*: cum acc. item *in pietate inſtituo, informo*; f. ήσω. p. εὐσέβηκα. a. 1. εὐσέβησα, ab iiſd.
Εὐσεβέως, *piè*, adv. &
Εὐσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pius*; &
Εὐσεβῶς, *piè*, adv. contractè pro εὐσεβέως, ab eod. th.
Εὔσελμος, vide in ἐΰσσελμος.
Εὔσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè ſignificans*: ex εὖ & σῆμα, *ſignum*.
Εὐσθένεια, ας, ἡ, *virium integritas, robur*; &
Εὐσθενέω, *viribus polleo*: f. ήσω, &
Εὐσθενὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *validus*: ex εὖ & σθένος.
Εὔσκιος, ου, ὁ, *opacus, qui facilè adumbratur*. Th. σκιά.
Εὔσκαρθμος, *benè ſaltans, agilis*; ex εὖ & σκαρθμὸς, *ſaltus*. Th. σκαίρω, *ſalto*.
Εὔσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Dialyſin. pro εὔσκοπος, *qui ſcopum peritè aſſequitur*: *providus, opportunus*: ex εὖ & σκοπὸς, *finis*. Th. σκέπτομαι.
Εὔσοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bene ſalvus, incolumis*; ex εὖ & σόος, *integer*.
Εὔσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *miſericors*; ex εὖ & σπλάγχνον, *viſcus, cor*.
'Εὔσσελμος, ſeu ἐΰσελμος, Poët. pro εὔσελμος, *benè tabulatus*; ex εὖ & σέλμα, τὸ, *tranſtrum*. Th. σελὶς, *ſpatium inter lineas*, vel *inter tabulata navis*.
Εὐστάθεια, ας, ἡ, *conſtantia, columen*;
Εὐσταθέω, -ῶ, f. ήσω, *conſto, ſtabilio*; &
Εὐσταθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſtabilis*; ab εὖ & ἵστημι.
* Εὐσταθῶς, *facilè, primò (rebellare.)*
* Εὐσταλὴς, *expeditus*.
* Εὐσταλῶς, *expeditè (currere.)*
* Εὐστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *formoſus, benè coronatus*; ex εὖ, & στεφανὸς, *corona*. Th. στέφω, *corono*; f. ψω.

Digitized by Google

Εὔστομος,

Εὔστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui pulchro ore eſt, diſertus* : ex εὖ & ϛόμα, τὸ, os.

Εὐστοχέω, f. ήσω, *jaculandi peritus ſum, ſolerter conjicio* : &

Εὐστοχία, ας, ἡ, *dexteritas in jaculando, ſolertia in conjiciendo* : &

Εὔστοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *felix in jaculando, ſolers* : à th. ϛοχάζομαι, *collimo*.

Εὐστόχως, adv. *cautè*.

Εὐστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, & Poët. ἐϋστρεφὴς, *pulchrè tortus, flexilis* : ex εὖ & ϛρέφω, *flecto*.

Εὐστροφία, ας, ἡ, *facilitas ad ſe vertendum*.

Εὐσύμβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quod per conjecturas facile cognoſci poteſt* : ex εὖ & συμβάλλω, *conjicio*. Th. βάλλω, *jacio*.

Εὔσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui eſt elegans pedum forma* : ex εὖ & σφυρὸν, *malleolus pedis, pes*. Th. σφῦρα, *malleus*.

Εὐσφύρω, pro εὐσφύρȣ, gen. Dor. præced.

Εὐσχημόνως, *decenter*, adv. &

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, *decor* : ab

Εὐσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *decens, ſpectabilis, honoratus* : ex εὖ & σχῆμα, τὸ, *geſtus, habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.

Εὔσωτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel εὐσσώτρος, *bonas habens rotæ curvaturas ligneas* : ex εὖ & σῶτρον, *lignea circumferentia rotæ*. Th. σείω, *quatio*.

Εὖτ' pro εὖτε, *quando*, adv.

Εὐτακτέω, *ordinem & diſciplinam ſervo*.

Εὔτακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ordinem ſervans*.

* Εὐτάκτως, *decenti ordine*.

Εὐταξία, ας, ἡ, *bonus ordo* ; ex εὖ & τάσσω, *ordino* : f. ξω. p. χα.

ΕΥ'ΤΕ, *quando, quum, ſicut*, adv. ἠΰτε, Ion. & Poët. Dialyſi, *ſicut*.

Εὐτείχεα, *benè munitam* : acc. ſing. ab εὐτειχης, quod vide.

Εὐτείχεος, έȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè munitus* : ab

Εὐτειχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id ex εὖ & τεῖχος.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, *felicitas ſobolis* : ex εὖ & τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.

Εὔτεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *prole felix, fœcundus* : ab iiſd.

Εὐτελέςατα, ων, τὰ, ſuperl. grad. ab

Εὐτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *frugalis* : ab εὖ & τέλος.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, *EUTERPE*, nom. Muſæ : &

Εὐτερπὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ ϗ ἡ, *valde jucundus* : ab εὖ & τέρπω, *delecto*.

Εὔτηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè colliqueſcit*.

Εὔτμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè ſectus & paratus* : ex εὖ & τέμνω, *ſeco*.

Εὐτοκία, ȣ, ἡ, *fœcunditas* : ab

Εὐτοκὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fœcundus* : ab εὖ & τίκτω, *pario* : p. m. τέτοκα.

Εὐτολμία, ιας, ἡ, *animi præſentia* : ex εὖ & τολμάω.

* Εὔτολμος, ȣ, *audax*.

Εὐτονία, ας, ἡ, *firmitas tenoris* : &

Εὔτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *validus, firmus, intenſus* : &

Εὐτόνως, adv. *acritèr, magnâ contentione* : ex εὖ & τείνω, *tendo*.

* Εὐτοξία, ἡ, *ſcientia benè jaculandi arcu*.

* Εὐτραπελεύομαι, *lepidè jocor*.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, *urbanitas* : item *ſcurrilitas* : ab

Εὐτράπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lepidus, urbanus* qui ſua verba poteſt εὖ τρέπειν, *ſcitè vertere*. Th. τρέπω, a. 2. ἔτραπον.

Εὐτρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ *paratus, æquus* : quæ facilè ad aliquid τρέπεται, *vertitur* : &

Εὐτρεπίζω, *paro* : ab eod. th.

Εὔτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè perforatus* : Poët. ἐΰτρητος· accipitur & pro εὐρύτρητος, *lato ore hians*. Th. τιτράω, *perforo* : f. τρήσω.

Εὐτρίαιναν, acc. ſing. Dor. 1. decl. ab εὐτριαίνης, ȣ, ὁ, *inclytus tridente* : ex εὖ & τρίαινα, *tridens*. Th. τρεῖς, *tres*.

Εὐτρόχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *rotundus, planus* : &

Εὔτροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. ἐΰτροχος, *benè currens, volubilis, agilis* : ex εὖ & τρέχω, *curro* : f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.

Εὔτυκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, metri gratiâ pro

Εὔτυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè fabricatus* : ab εὖ & τεύχω, *fabricor* : a. 2. ἔτυχον. p. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτυχεῖν, *ſecundâ fortunâ uti*, inf. ab

Εὐτυχέω, *felix ſum* : f. ήσω. Ex εὖ, *benè*, & τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *aſſequor*.

Εὐτυχέως, Ion. & Poët. pro εὐτυχῶς, adv. *proſperè* : ab iiſd.

Εὐτύχηκα, *bene ceſſit mihi* : p. act. ab εὐτυχέω.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, *felicitas* : ab eod. th.

Εὐτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *fortunatus* : ab εὖ *benè* & τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *aſſequor*.

Εὐτυχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσας, a. 1. part. act. verbi εὐτυχέω, *felix ſum* : quod &

Εὐτυχία, ας, ἡ, *ſecunda fortuna* : ab εὐτυχὴς.

Εὔτυχος, ȣ, ὁ, *EUTYCHUS*, nomen propr. q. à præced.

Εὔυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aquâ abundans* : ex εὖ & ὕδωρ, *aqua*.

Εὐφαμία, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, *fauſta*, vel *læta acclamatio* : &

Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, *bona verba dicendo* : vide εὐφημέω.

Εὐφαρέτρας, ȣ, & Dor. -α, ὁ, Apollinis epith. *pulchram pharetram habens* : ex εὖ & φαρέτρα, *pharetra*.

Εὐφημέω, -ῶ, εῖς, -εῖς, *celebro, laudo, gratulor* : f. ήσω. Ex εὖ & φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Εὐφημῆσαι, *fauſta precari*, a. 1. inf. act. præced.

Εὐφημία, ας, ἡ, *bona fama, laus, bonum omen* : &

Εὔφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *boni nominis, boni ominis* : &

* Εὐφημίζω, *votis excipio & acclamatione*.

Εὐφημοσύνα, ας, ἡ, Poët. & Dor. pro

Εὐφημοσύνη, ης, ἡ, *admonitio, mandatum* : vide εὔφημος.

Εὔφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè ſonans* : ex εὖ & φθόγγος, *ſonus*. Th. φθέγγομαι, *ſono*, f. γξομαι, p. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.

Εὐφορέω, *exuberans*, *fertilis ſum* : f. ήσω. p. εὐφόρηκα. a. 1. εὐφόρησα· ab

Εὔφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ferax, qui facilè ferri tolerarique poteſt*. Th. φέρω, *fero* : f. οἴσω.

Εὐφραίνω, *exhilaro, oblecto* : f. εὐφρανῶ. p. εὔφραγκα. a. 1. εὔφρανα. Att. ηνα. præſ. paſſ. εὐφραίνομαι, *lætor, genio indulgeo* : a. 1. paſſ. εὐφράνθην, ης, η. a. 1. imperat. εὐφράνθητι. f. 1. paſſ. εὐφρανθήσομαι, *lætabor* : ex εὖ & φρὴν, *mens*.

Εὐφρανέαι, Ion. pro εὐφρανῆ, 2. ſing. f. 1. m. εὐφρανοῦμαι, à præced.

Digitized by Google

Εὐφρανέειν, Ion. pro εὐφραίνειν, f. α inf. act. ab eod.

Εὐφράνθην, ης, η, Att. ηὐφράνθην, Pſal. xvi. 9. a. 1. paſſ. εὐφράνθητι, ήτω, a. 1. imperat. εὐφρανθείην, a. 1. opt. in 3. pl. θείησαν. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab εὐφραίνω, exhilaro.

Εὔφρονα, acc. ſing. ab εὔφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, hilaris. φρὴν, mens.

Εὐφρόναι, noctes, nom. pl. ab εὐφρόνη, nox: παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, quia nox ad conſiderationem & conſilia multùm conferre putatur.: ab eod.

Εὐφρονέω, ſapio: f. ήσω. Ex εὖ & φρὴν, mens.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, & Dor. εὐφροσύνα, ας, ἁ, lætitia: ab

Εὔφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, hilaris. Ex εὖ & φρὴν, mens.

Εὐφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, habilis, ingenioſus: acc. ſing. εὐφυέα· dual. εὐφυεῖ. Ex εὖ bene & φύω, naſcor.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, ingenii dexteritas: &

Εὐφυῶς, adv. ingenioſè, ſcitè: ab εὐφυής.

Εὔφωνος, bene ſonans, canorus: ex εὖ & φωνή.

* Εὐφωνία, ἡ, vocum (in ſcribendo) ſuavis compoſitio.

* Εὐχαίτης, ου, ὁ, benè ſeu pulchrè jubatus.

Εὐχαριστέω, ῶ, gratias ago, cum dat. f. ήσω, p. εὐχαρίστηκα. a. 1. εὐχαρίστησα. præſ. paſſ. εὐχαριστέομαι, οῦμαι, gratiarum actione celebror: a. 1. paſſ. εὐχαριστήθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. Th. χάρις, gratia.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, gratiarum actio: &

Εὐχάριστος, ου, ὁ ἡ ἡ, gratus: &

Εὐχαρίστως, adv. placidè: ab eod. th.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς ἡ, precatio. Th. εὔχομαι, precor.

Εὔχεαι, Ion. pro εὔχῃ, 2. ſing. præſ. ſub. verbi εὔχομαι, precor: fut. εὔξομαι. p. εὔγμαι.

Εὔχειρ, ειρος, ὁ ἡ ἡ, manu præſtans, fortis: ab εὖ & χεὶρ, manus.

Εὐχειρία, ας, ἡ, artificium, dexteritas: à præcedenti.

Εὔχεο, Ion. pro εὔχου, 2. ſing. imperf. vel præſ. imperat. verbi εὔχομαι, precor.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas: &

Εὐχερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, facilis: &

Εὐχερῶς, facilè: ex εὖ & χεὶρ, manus.

Εὐχέσθω, precetur: 3. ſing. præſ. imperat. verbi εὔχομαι.

Εὐχετάασθαι, Poët. pro εὐχετᾶσθαι, præſ. inf. ab

Εὐχετάομαι, preces fundo. Th. εὔχομαι, id.

Εὐχετοῴμην, Poët. pro εὐχετῴμην, præſ. opt. paſſ. εὐχεταοίμην, ῴμην, à præced.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, votum: ab εὔχομαι, precor.

Εὔχθω, dedicet: 3. ſing. perf. imperat. paſſ. εὖξαι, εὔχθω· ab

ΕΥ'ΧΟΜΑΙ, glorior, dico, precor, opto, imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην. f. εὔξομαι. p. εὔγμαι. a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο. a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αιτο.

Εὖχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus: à præced.

Εὐχρηστέομαι, commodè tractor: &

Εὔχρηστος, ου, ὁ ἡ ἡ, utilis, valdè utilis: ex εὖ & χράω, commodo, utendum do: χρήσω.

Εὔχροος, bene coloratus: ex εὖ & χρόα, color.

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum, Poët. pro εὐχή. Th. εὔχομαι, precor.

Εὐχωλιμαῖος, ου, ὁ, qui vota facit, vel facta exequi conatur: à præced.

Εὐψυχέω, f. ήσω, p. εὐψύχηκα, bono ſum animo: ab εὖ & ψυχή.

* Εὐψυχὴς, έος, refrigeratio aëre.

Εὐψυχία, ας, ἡ, lætitia, magnanimitas: &

Εὔψυχος, ου, ὁ, lætus, magnanimus: &

Εὐψύχως, adv. lætè, magnanimè: ab eod.

ΕΥ'Ω, ſeu εὔω, f. σω, uro, uſtulo.

Εὐώδη, acc. ſing. ab

Εὐώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, benè olens: ab εὖ & ὄζω, oleo: f. ήσω. & έσω. p. m. ὦδα. Att. ὄδωδα.

Εὐωδία, ας, ἡ, fragrantia: à præced.

Εὐωδιάζω, ſum boni odoris: ab eod.

Εὔωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, vili pretio. Th. ὠνέομαι, emo.

Εὐώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, fauſti nominis ac ominis, clarus, ſiniſter: quod ſiniſtra certis in rebus felicia habebantur: ex εὖ & ὄνομα, nomen.

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchrum vultum, aut oculos habet: ab εὖ & ὤψ, vultus, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Εὐωχέω, f. ήσω, convivio accipio: &

Εὐωχέων, convivans, lætus, præſ. part. act. præcedentis: ab

ΕΥ'ΩΧΙ'Α, ας, ἡ, convivium, epulum: q. ab εὖ & ὀχὴ, cibus.

Ἐφ', pro ἐπὶ, in, ſuper, cum gen. & acc. Att.

Ἔφ', dixit, pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, dico.

Ἔφα, dixit, Dor. pro ἔφη, a. 2. ejuſd.

Ἐφαάνθην, apparui, Poët. pro ἐφάνθην, a. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω, f. ανῶ, præt. paſſ. πέφασμαι.

Ἐφαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, puerilis. Th. ἥβη, pubes.

Ἔφαβος, Dor. pro ἔφηβος, ου, ὁ, adoleſcens: ab eod. th.

Ἔφαγον, ες, ε, & Dor. ἐφάγον, a. 2. verbi φάγω, comedo: pro quo in 3. pl. ἐφάγοσαν, Pſ. lxxviii. 29. f. 2. m. φάγομαι, pro φαγοῦμαι. a. 2. inf. act. φαγεῖν.

Ἔφαθ' pro ἔφατο, 3. ſing. a. 2. m. verbi φημὶ, dico.

Ἐφαίνεο, videreris, 2. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἐφαίνου, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, appareo: f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα. p. πέφαγκα. f. 2. paſſ. φανήσομαι.

Ἔφαινον, oſtendebant, 3. pl. imperf. act. ejuſd. pro quo ἐφαίνοσαν, 1. Mac. iv. 50.

Ἐφάλλομαι, inſilio, imperf. ἐφηλλόμην, ου, ετο. f. ἐφαλοῦμαι. a. 1. m. ἐφηλλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, ſalio.

Ἔφαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, maritimus: ab ἐπὶ & ἅλς.

Ἐφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν. præſ. part. act. ab ἐφηλόω, clavo affigo: ex ἐπὶ & ἧλος, clavus.

Ἐφάμαν, Dor. pro ἐφάμην, quod vide.

Ἐφαμαρθάνω, ad peccandum induco.

Ἔφαμεν, 1. pl. imperf. verbi φημὶ, dico.

Ἐφαμέριος, ία, ον, Poët. & Dor. pro ἐφημέριος, diurnus, temporarius. Th. ἡμέρα, dies.

Ἐφάμην, a. 2. m. verbi φημὶ, dico.

Ἐφάμιλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, par, æqualis, æmulus. Th. ἅμιλλα, certamen.

Ἔφαν, *dicebant*, Bœot. Sync. pro ἔφασαν, 3. pl. imperf. vel Dor. pro ἔφην, *dixi*, a. 2. vel imperf. à φημὶ, *dico*.

Ἔφανε, a. 1. ind. act. *apparuit* : &

Ἐφάνην, ης, η, *emerſi*, a. 2. ind. paſſ. à φαίνω, *appareo* : f. ανῶ. a. 2. ἔφανον. perf. paſſ. πέφαμμαι. p. m. πέφηνα.

Ἐφάνθην, *apparui*, a. 2. ind. paſſ. ejuſd.

Ἐφανίσθησαν, *apparuerunt*, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi φανίζω, f. ίσω. perf. paſſ. πεφάνισμαι. a. 1. paſſ. ἐφανίσθην. Th. φαίνω.

Ἐφάπαξ, *ſemel*, adv. ex ἐπὶ & ἅπαξ, idem.

Ἐφάπτειν τινὶ πότμον, Poët. q. d. *alligare alicui mortem*, pro θάνατόν τινι ἐπιφέρειν, *mortem alicui inferre*. Th. ἅπτω, *tango*.

Ἐφάπτομαι, *attingo*, *capeſſo* : ex ἐπὶ, & ἅπτω, *tango* : f. ἅψω. p. ἧφα.

Ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, *convenientia*, *cohærentia* : ab

Ἐφαρμόζω, *accommodo*, vel ἐφαρμόττω, q. v.

Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, *adaptare*, ab

Ἐφαρμόττω, *accommodo*, *quadro* : ex ἐπὶ & ἁρμόζω, ſeu ἁρμόττω, f. σω, *congruo*. Th. ἄρω, *apto*.

Ἐφάρξαντο, *obſtruebantur*, 3. pl. a. 1. m. verbi φράσσω, vel -ττω, *ſepio*, *obſtruo* : f. ξω. p. χα. a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, ατο, & in 3. pl. ἐφράξαντο, & per Metath. ἐφάρξαντο.

Ἔφασαν & ἐφάσαν, *dixerunt*, Dor. pro ἔφησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φημὶ, *dico* : vel ἔφασαν, eſt 3. pl. imperf. Dor. ἐφάσαν.

Ἐφαύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, *flocci facio*. Th. φαῦλος, *vilis*.

Ἐφαψαμένη, ης, *amplexata*, a. 1. part. m. f. g. ab ἐφάπτομαι· ex ἐπὶ & ἅπτω, *tango* : f. ἅψω.

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. ſing. a. 1. m. ab eod. verbo & th.

Ἐφέβοντο, 3. pl. imperf. verbi φέβομαι, *timeo*, *effugio* : p. m. πέφοβα.

Ἐφεδρεύω, *inſideo*, *inſidior* : f. εύσω, p. κα. ab

Ἔφεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in ſellâ ſedet*, *aſſeſſor*, *adverſarius* : ex ἐπὶ & ἕδρα, *ſedes*. Th. ἕζομαι.

Ἐφέζετο, *inſidebat*, 3. ſing. imperf. &

Ἐφεζόμενος, *inſidens*, præſ. part. ab ἐφέζομαι, qu. ab ἕζομαι, *ſedeo* : f. 2. m. ἐδοῦμαι.

Ἐφέηκα, ας, ε, Poët. ſeu Ion. pro ἐφῆκα, ας, ε, *immiſi* : ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἐφεθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἐφίημι, *immitto* : ab eod. th.

Ἐφείδετο, *parcebat*, 3. ſing. imperf. paſſ. à φείδομαι, *parco* : f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, *indutus*, p. part. paſſ. Poët. pro ἐπιειμένος, ab ἐπιέννυμι. ex ἐπὶ & ἕω, *induo*. Sed

Ἐφείμενος, *immiſſus*, eſt a. 2. part. m. ab ἐφίημι, *immitto*, aſſumpto ι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto* : ex ἐπὶ & ἵημι, f. ήσω. a. 2. ην.

Ἐφεῖντο, *irruerant*, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ἐφείμην, σο, το, ab iiſd.

Ἐφείσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi φείδομαι, *parco* : f. σομαι, p. πέφεισμαι.

Ἐφείσθω, 3. ſing. p. imperat. paſſ. ab ἐφίημι.

Ἐφειστήκειν, per Pleonaſm. literæ ι, pro ἐφεστήκειν, pluſq. p. verbi ἐφίστημι, *inſto*, q. v.

Ἐφείσω, *pepercisti* : 2. ſing. a. 1. m. vide in ἐφείσατο.

Ἐφείω, Poët. pro ἐφῶ, a. 2. ſub. act. ab ἐφίημι, *immitto* : vide ἐφεῖναι.

Ἐφέλκομαι, *extrahor* : ex ἐπὶ & ἕλκω, *traho* : f. ξω.

Ἐφελκομένῳ, dat. ſing. part. præſ. præced.

Ἐφελκύω & ἐφέλκω, *attraho*, *elicio*.

Ἐφέμεν, Ion. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto* : th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*. a. 2. ἧν.

Ἐφεξῆς, adv. *deinceps* : ab ἑξῆς, idem.

Ἐφέξω, *prohibebo*, *continebo* : f. 1. act. ab ἐπέχω, *cohibeo*. Th. ἔχω, *habeo* : f. ἕξω.

Ἐφέπειν κράταιον ἔγχος, *tractare validam haſtam*. Et pro *regere*, *gubernare*. Sed illud cum acc. hoc cum dat. th. ἕπω, *ſequor*.

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Ion. pro ἐφεῖπον, ες, ε, imperf. ab

Ἐφέπω, *perſequor*. Th. ἕπω, *ſequor* : a. 2. εἶπον.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam*, imperf. verbi φέρω, *fero* : pro quo in 3. pl. ἐφέροσαν, 1 Chr. xxii. 4. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἔφερσεν, 3. ſing. a. 1. Æol. verbi φέρω, *fero* : f. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, *immitte*, a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἔφεσις, εως, ἡ. *deſiderium*, *appetitus* ; item *provocatio* de judicio ad judicium, *appellatio* : ab iiſd.

Ἔφεσος, ου, ἡ, *EPHESUS*, nomen urbis.

Ἐφέσπετο, *ſequebatur*, 3. ſing. imperf. Ion. ab ἐφέσπομαι, Poët. pro ἐφέπομαι. Th. ἕπω, *ſequor*.

Ἔφεσσαι, *colloca*, Poët. pro ἔφεσαι, a. 1. imperat. m. verbi ἐφίζω, vel ἐφέω. f. 1. ἐφέσω. a. 1. m. ἐφεισάμην, & Poët. ἐφεσσάμην, indè ἐφεσσάμενος. a. 1. part. m. th. ἕω, *colloco*.

Ἐφέσσεσθαι. *imponere*, gem. σ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. m. vide in ἔφεσσαι.

Ἐφέστασαν, *inſtabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφέστημι pro ἐφίστημι, *inſto* : alii volunt dici pro ἐφεστάκεισαν, per Sync. 3. pl. pluſq. p. ab ἵστημι, *ſto*.

Ἐφέστηκα, ας, ε, p. act. verbi ἐφίστημι, *inſto*.

Ἐφέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domeſticus*, *civis*, *indigena* : tum *qui domi eſt*, vel *qui domum redit* : ab ἐπὶ & ἑστία, *focus*, *domus*.

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, *ſagum*, *chlamys*, *veſtimentum*. Th. ἕω, vel ἕννυμι, *induo*.

Ἐφεστῶτα, per Craſin pro ἐφεστηκότα, acc. ſing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, *inſto*.

Ἐφετμέων, *mandatorum*, gen. pl. Ion. pro ἐφετμῶν, ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, *mandatum* : ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*.

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, *inventor* : ab

Ἐφευρίσκω, *invenio* : vide in ἐφεύροι.

Ἐφεύροι, *inveniret*, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ex ἐπὶ & εὑρίσκω, *invenio* : f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐφεψιόωντο, Poët. pro ἐφεψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι, *illudo* : ex ἐπὶ & ἑψιάομαι, ſeu ἐψιάομαι, *colloquor*, *ludo* : & ἑψία, *colloquium*, *luſus*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐφεώρα, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐφοράω, *intueor* ;

Digitized by Google

ἐπιτωπᾶν: ex ἐπὶ & ὁράω, *video*: imperf. ἑώρων, ων. f. άσω. p. ἑώρακα.

Ἔφη, *dixit*, 3. ſing. a. 2. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφηβία, ίας, ἡ, *pubertas*.

Ἐφηβικὸν, ῦ, τὸ, *pubes*, *puberum multitudo*: &

Ἔφηβος, ου, ὁ, *EPHEBUS*, *puber*, *adoleſcens*. Th. ἥβη, *pubes*, *pubertas*.

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, *immitto*: f. ἐφήσω. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐφήλατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐφάλλομαι, *inſilio*. Th. ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, *fibula*: ab ἐπὶ & ἧλος, *clavus*.

Ἔφηλις, ιδος, & ιος, ἡ, *vitium faciei aſperæ*: ex inflammatione vel uſtione Solis, ab ἐπὶ & ἥλιος, *Sol*.

Ἔφηλος, ου, ὁ, *clavis affixus*: ab ἧλος, *clavus*: item *maculis ſolaribus affectus*, vel *Soli expoſitus*, ex iiſd.

Ἐφήμενος, *inſidens*, præſ. part. ab ἐφῆμαι, *inſideo*: ex ἐπὶ & ἧμαι, *ſedeo*.

● Ἐφημερεύειν τοῖς κινδύνοις, *totum diem periculis immorari*, *pericula ſuſtinere*.

Ἐφημερία, ας, ἡ, *ſeries*, *claſſis*: &

Ἐφημερίαι, αἱ, *vices*: ab ἐφήμερος, *unicum diem durans*: ex ἐπὶ & ἡμέρα, *dies*.

Ἐφημέριοι βροτοὶ, *unius diei homines*, *qui* ſcil. *breviſſimum vitæ tempus vivunt*: ab

Ἐφημέριος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἐφήμερος.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, *EPHEMERIS*, libellus in quo acta quotidiana continentur: &

Ἐφήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, *quotidianus*, *diurnus*. Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἐφημοσύνη ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, *mandatum*: ex ἐπὶ & ἵω, *mitto*.

Ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi φαίνω, *oſtendo*: f. ανῶ. p. πέφαγκα.

Ἔφηνε, 3. ſing. a. 1. act. ejuſd.

Ἐφῆπται, 3. ſing. perf. paſſ. ἐφῆμμαι, ψαι, πται, ab ἐφάπτομαι, *attingo*, *aſſequor*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπὶ & ἁρμόζω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto*.

Ἔφησεν, a. 1. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφήσεις, *impelles*, 2. ſing. f. 1. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἔφησθα, *dicebas*, Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. ſing. imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφησθεῖεν, per Sync. pro ἐφησθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. ab ἐφήδομαι, *delector ſuper aliquâ re*: ex ἐπὶ & ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Ἐφήσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem. Vel etiam ab ἐφήδομαι, *delector*, *ſuper aliquâ re*, quod ab ἥδομαι, *delector*. f. ἥσομαι. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Ἔφθακα, *præveni*, perf. act. verbi φθάνω, *prævenio*: f. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Ἔφθαξα, Dor. pro ἔφθασα.

Ἐφθάρην, *perii*: a. 2. paſſ. verbi φθείρω, *corrumpo*: f. ερῶ, p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα.

Ἔφθαρκα, *corrupi*, vide præced.

Ἐφθαρμένος, *interemptus*, part. præt. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.

Ἔφθασα, ας, ε, *præveni*, *perveni*: a. 1. à φθάνω, f. φθάσω, tanq. à φθάω.

Ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, *loquor*: f. φθέγξομαι, p. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.

Ἐφθέγξαο, Ion. pro ἐφθέγξω, 2. ſing. a. 1. m. &

Ἐφθέγξατο, 3. ſing. a. 1. m. ejuſd. verbi.

Ἔφθην, *præveni*: a. 2. ind. verbi φθάνω, f. φθάσω. q. à φθῆμι.

Ἐφθίαθ', pro ἐφθίατο, *corrupti erant*, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ἐφθίμην σο, το. facta ex 3. ſing. inſerto α ante τὸ. à φθίομαι, *corrumpor*. f. φθίσομαι. p. ἔφθιμαι. Th. φθίω.

Ἐφθίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi φθίνω, *pereo*. perf. paſſ. ἔφθισμαι. Th. φθίω.

Ἔφθιτο, *interierat*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἐφθίμην, σο, το. à φθίομαι. ab eod. th.

Ἔφθορα, *corrupi*, p. m. verbi φθείρω, *corrumpo*. Th. φθίω, idem.

Ἑφθὸς, *elixus*: ab ἕψω. *coquo*: f. ἑψήσω.

Ἐφιάλλω, ſeu ἐπιάλλω, *emitto*: ab ἐπὶ & ἰάλλω, *mitto*.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, *EPHIALTES*, nom. proprium: item ſignificat, *malum ubi aliquis noctu ſe grandi mole opprimi*, *invadique ab alio credit*; *incubus*: ex ἐπὶ & ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἐφιᾶσι, 3. pl. præſ. ind. verbi ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*.

Ἐφιγμένος, præſ. part. paſſ. verbi ἐφικνέομαι. *attingo*, *aſſequor*: ex ἐπὶ & ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι, p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Ἐφίει, 3. ſing. imperf. quaſi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*.

ἘΦΙΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *caliculus*, vel *ſimile quid in corona*.

Ἐφίεμαι, *deſidero*: imperf. ἐφιέμην, præſ. part. ἐφιέμενος: ex ἐπὶ & ἵεμαι, paſſ. ab ἵημι, *mitto*: &

Ἐφίεμεν & ἐφιέμεναι, Dor. pro

Ἐφιέναι, præſ. inſin. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Ἐφίεσαν, *immittebant*: 3. pl. imperf. ejuſd.

Ἐφιζάνω, *inſideo*, *inſtituo*: ex ἐπὶ & ἱζάνω, *ſedeo*. Th. ἵζω, idem.

Ἐφίζοισα, ας, ἁ, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, ἡ, *inſidens*: ab eod. th.

Ἐφίημι, *immitto*, *remitto*, *permitto*: f. ήσω. p. ηκα. ab ἐπὶ & ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, id.

Ἐφίησι, 3. ſing. præſ. ind. act. &

Ἐφίησι, 3. ſing. præſ. ſub. pro ἐφίῃ, à præced. ἐφίημι.

Ἐφίητι, Dor. pro ἐφίησι, *permittit*: 3. ſing. præſ. ind. act. ab eod. th.

Ἐφικέσθαι, a. 2. inſin. med. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio*: f. ἐφίξομαι, a. 2. m. ἐφικόμην, ου, ετο. ex ἐπὶ & ἱκνέομαι, *venio*.

Ἐφίκετο, 3. ſing. a. 2. m. ab

Ἐφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio*: Vide ἐφικέσθαι.

Ἐφίκοντο, 3. pl. a. 2. m. præced.

Ἐφικτὸς, ῦ, *quem aſſequi poſſumus*: ὅσον ἐφικτὸν, vel ὡς ἐφικτὸν, *pro viribus*: ab ἐφικνέομαι. Vide in ἐφικέσθαι.

Ἐφίλαθεν, Dor. pro ἐφίληθεν, quod vide.

Ἐφίλασα, ας, ε, & in pl. ἐφίλασαν, a. 1. Dor. pro ἐφίλησα, ας, ε, & ἐφίλησαν. à φιλέω. αμο. Th. φίλος, *amicus*.

Digitized by Google

'Εφίλατο, 3. ſing. a. 1. m. q. à φιλῶ, *diligo*: a. 1. m. imperat. med. φίλαι. a. 1. part. φιλάμενος. Etiam poteſt eſſe imperf. paſſ. à φίλημαι. Vel per Sync. poteſt dici à regulari a. 1. m ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, a. 1. imperat. m. pro φίλησαι, à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

'Εφίλετο, *amabatur*; imperf. à φίλημι, pro φιλέω, *diligo*.

'Εφίλευν, Dor. pro ἐφίλουν, 3. pl. imperf. verbi φιλέω. Th. φίλος.

'Εφίληθεν, Bœot. Sync. pro ἐφιλήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ejuſd. verbi & th.

'Εφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab iiſd.

'Εφιλονείκουν, 3. pl. imperf. verbi φιλονεικέω, *rixor*, *contendo*: f. ήσω· ex φίλος, *amicus* & νεῖκος, εος, τὸ, *rixa*, *jurgium*.

'Εφιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, *philoſophor*: ex φίλος & σοφός.

'Εφιμείρω, id. q. ſimplex ἱμείρω, *deſidero*: f. ρῶ, p. κα. a. 1. paſſ. ἱμείρθην, ης, η.

'Εφίμερος, ε, ὁ ϗ ἡ, *amabilis*: ab ἵμερος, *deſiderium*: ab eod. th.

'Εφίππος, ε, ὁ, *equo inſidens*, *eques*: Th. ἵππος, *equus*.

* 'Εφιπποτοξόται, *equeſtres ſagittarii*.

'Εφίπταμαι, *advolo*, *involo*.

'Εφίσδει, *inſidet*, *incubat*; Dor. pro ἐφίζει, 3. ſing. præſ. ab ἵζω, *ſedeo*.

'Εφίστη, 3. ſing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐφίσαθι, *præfice*: præſ. imperat. ab

'Εφίστημι, *inſto*, *ſupervenio*, *ſiſto*, *præficio*: f. ἐπιστήσω. p. ἐφέστηκα. perf. part. ἐφεστηκώς, ότος, & per Craſin ἐφεστώς. a. 2. ind. act. ἐπέστην, ης, η, *ſuperveni*: cum. dat. a. 2. imperat. ἐπίστηθι, ήτω. a. 2. ſub. ἐπιστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἐπιστὰς, ἄντος, & in f. g. ἐπιστᾶσα, ης, ex ἐπὶ & ἵστημι, *ſto*.

'Εφιστῶσιν, 3. pl. præſ. ſub. vide ἐφίημι.

'Εφλαδον, *obſtrepui*: a. 2. ind. act. verbi φλάζω, *inarticulatè loquor*.

'Εφλεξα, ας, ε, *exuſſi*: a. 1. ind. verbi φλέγω, *uro*: f. ξω. p. χα. perf. paſſ. πέφλεγμαι. a. 1. paſſ. ἐφλέχθην.

'Εφλέχθη, *flagravit*: 3. ſing. a. 1. paſſ. ejuſd.

'Εφόβηθεν, *territi fuerunt*: Bœot. Sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, *metum incutio*: f. ήσω. p. πεφόβηκα. Th. φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.

'Εφόβησα, ας, ε, a. 1. ind. ejuſd. verbi.

'Εφοδεύσομεν, 1. pl. f. 1. act. ab

'Εφοδεύω, *iter facio*: f. εύσω, ex ἐπὶ & ὁδός.

'Εφοδιάζω, f. άσω, *viaticum do*, *inſtruo*: ab

'Εφόδιον, ε, τὸ, *viaticum*: quod ab

'Εφοδος, ε, ἡ, *via*, ſeu *ratio*, *apparatus*, *aditus*, *acceſſus*, *impetus*: ex ἐπὶ & ὁδὸς, *via*.

'Εφοίτα, *ibat*, 3. ſing. imperf. φοιτάω, f. ήσω, *eo*.

'Εφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide, vel 3. ſing. imperf. à φοίτημι.

'Εφόνευσε, *interfecit*: 3. ſing. a. 1. act. verbi φονεύω. Th. φένω, *occido*: p. m. πέφονα.

Εφοπλίζω, *armo*, *apparo*: f. σω. p. κα. a. 1. ind. act. ἐφώπλισα, ας, ε, a. 1. infin. act. ἐφοπλίσαι. &

Εφοπλισόμεθα, *præparabimus*; ejuſd. 1. pl. f. 1. m. Poët. ex ἐπὶ & ὅπλον, *arma*.

'Εφοράω, f. ἐπόψομαι, p. ἐφεώρακα, *intueor*, *obſervo*, *viſito*: ex ἐπὶ & ὁράω, *video*.

'Εφορεία, ας, ἡ, *inſpectio*, *ephororum magiſtratus*: ab eod. th.

'Εφόρεις, *ferebas*: imperf. act. verbi φορέω, *geſto*. Th. φέρω, *fero*.

'Εφόρευν, *ferebant*: Dor. pro ἐφόρουν, verbi φορέω, ab eod. th.

'Εφορμαθείς, έντος, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab

'Εφορμάω, f. ήσω. p. ηκα. a. 1. inf. paſſ. ἐφορμηθῆναι, *ruo in*, *impetum facio*: ex ἐπὶ & ὁρμάω. *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*. Undè

'Εφορμήσασθαι, *aggredi*, ejuſd. a. 1. infin. m.

'Εφορος, ε, ὁ, *inſpector*, *patronus*: ἔφοροι, *EPHORI*, magiſtratus Lacedæm. ab ἐφοράω, *intueor*, *obſervo*: ex ἐπὶ & ὁράω, *video*.

'Εφοσον, pro ἐφ' ὅσον, *in quantum*, *quoad*.

'Εφραδον, *dixi*: a. 2. ind. verbi φράζω, *dico*: f. σω. 3. ſing. a. 1. m. ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο.

'Εφραθα, ης, ἡ, nomen urbis. Heb. *fructifera*.

'Εφραΐμ, ὁ, nomen filii ſecundi *Joſephi*: item nomen urbis indeclin. Hebr. & interpret. Lat. *ſeſe propagans*.

'Εφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel -ττω, fut. ξω. *ſepio*, *occludo*.

'Εφράσαθ', pro ἐφράσατο, *cogitavit*: 3. ſing. a. 1. m. verbi φράζω, *cogito*: f. σω. a. 2. ἔφραδον.

'Εφράσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. &

'Εφράσσαντο, *conſultaverunt*: 3. pl. a. 1. m. Poët. gem. σ, ejuſd. verbi.

'Εφρυάττετο, 3. ſing. imperf. verbi φρυάττομαι, *fremo*.

'Εφρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, f. ξω, *torreo*.

'Εφυ, 3. ſing. a. 2. verbi φῦμι. Th. φύω, *naſcor*, *ſum*.

'Εφυβρίζω, *contumeliâ afficio*; f. ίσω. f. ἐφύβρικα· ex ἐπὶ & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia*.

'Εφύβριστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *contumelioſus*, *probroſus*.

'Εφυγον, ες, ε, *fugi*: a. 2. ind. act. pro quo in a. 2. 3. pl. ἐφύγοσαν, Nehem. xiii. 10. verbi φεύγω, *fugio*: f. ξω. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

'Εφύγοσαν, 3. pl. a. 2. Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi ejuſd.

'Εφύη, *enatus eſt*: 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. à φύω, vel φῦμι, *naſcor*.

'Εφύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, vel -ττω, *cuſtodio*: f. ξω. p. πεφύλαχα.

* 'Εφυμνέω, *decanto*, *celebro*, ex ἐπὶ & ὑμνέω.

'Εφυν, υς, υ, a. 2. & ἔφυν, per Sync. pro ἔφυσαν, 3. pl. a. 2. verbi φῦμι, à φύω, *naſcor*.

'Εφύπερθε, & -θεν, *deſuper*, quod ex ἐπὶ & ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, *ſuper*.

'Εφυρον, *rigabant*: 3. pl. imperf. verbi φύρω, *rigo*: f. ρῶ, & Æol. φύρσω.

'Εφυσα, 3. ſing. imperf. act. verbi φυσάω, *ſufflo*, *inflo*.

'Εφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi φυσιόω, *inflo*: f. ώσω. p. πεφυσίωκα. ab eod. th.

Digitized by Google

Ἐφύσσα, Dor. pro ἐφύσσα, 3. ſing. imperf. à φυσσάω, pro quo & φυσάω. Vide in ἔφυσα.

Ἔφυσι, 2. pl. imperf. Vide φῦμι, *naſcor.*

Ἐφύτευσ', pro ἐφύτευσε, *plantavit:* 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto.* Th. φύω.

Ἐφφαθά, Syriacum verbum, vertitur *aperitor,* Marc. vii. 34.

Ἐφωτίσθην, ῃς, η, a. 1. ind. paſſ. verbi φωτίζω, *illumino:* f. ίσω, p. πεφώτικα. q. à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.* Th. φάω, *luceo.*

Ἐφώνει, 3. ſing. imperf. act. verbi φωνέω, *loquor.* Th. φωνὴ, *vox.*

Ἔχ' pro ἔχε, *contine:* præſ. imperat. ab ἔχω, *habeo.*

Ἔχαδον, ες, ε, *biavi:* a. 2. ind. act. verbi χάζω. f. χάσω, *bio.*

Ἔχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, *gaudeo:* f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 1. m. ἐχηράμην.

Ἐχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi χαλάω, *dimitto:* f. άσω. p. κεχάλακα.

Ἐχαλέπηνα, *difficilem me præbui:* a. 1. ind. act. verbi χαλεπαίνω, *iraſcor:* quod à χαλεπὸς, *difficilis, gravis.* Th. χαλέπτω, *lædo.*

Ἔχανον, *biavi:* a. 2. ind. act. verbi χαίνω, *biſco:* f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα, p. m. κέχηνα.

Ἐχαράκου, 3. ſing. imperf. act. verbi χαρακόω, *vallum circumduco:* quod ex χάραξ, ακος, ὁ, *vallum,* ſeu *agger quo caſtra muniri ſolent.* Th. χαράσσω, f. ξω, *ſcalpo.*

Ἐχάρασσον, *infrendebant:* 3. pl. imperf. verbi ejuſd.

Ἐχάρην, ης, η, & in 3. pl. ἐχάρησαν, *gaviſi ſunt:* a. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω, q. v.

Ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi χαρίζομαι, *gratificor:* f. ίσομαι. Th. χάρις.

Ἔχε, *præbe:* præſ. imperat. act. ἔχεν, imperf. Ion. pro εἶχεν, 3. ſing. imperf. verbi ἔχω, *babeo.*

Ἔχεα, *effudi:* pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo:* f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα. ἔχευα, & ἔχεα.

* Ἐχέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fide dignus,* ab ἔχω & ἐγγύη, *ſponſio.*

Ἔχειν ἐν ἔργοισιν, ἀμφί τε βουλαῖς, *babere ſe in operibus & circa conſilia,* id eſt, *in factis & conſiliis occupatum eſſe.* Et ἔχειν pro εἶναι. *eſſe, verſari.* Et pro διοικεῖν, *adminiſtrare.*

Ἐχειροτονήθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi χειροτονέω, *per ſuffragia creo:* ex χεὶρ & τείνω.

Ἐχέμεν, Ion. & Dor. ἐχέμεναι pro ἔχειν, præſ. infin. act. ab ἔχω, *babeo.*

Ἐχέμονα, acc. ſing. ab ἐχέμων, ονος, ὁ, nom. propr.

Ἔχεν, *babebat:* Ion. pro εἶχεν, 3. ſing. imperf. vel Dor. pro ἔχειν, infin. verbi ἔχω.

Ἐχενηΐς, ΐδος, ἡ, *ECHENEIS,* piſciculus, qui & *remora,* appellatur: ab ἔχω, *detineo,* & ναῦς, *navis.*

Ἔχεο, præſ. imperat. paſſ. Ion. pro ἔχου, ab eod. verbo.

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, & τὸ ἐχεπευκὲς, *amarus, mortifer:* ab ἔχω & πεύκη, ης, ἡ, *amaritudo picea:* quaſi lacryma piceæ.

Ἔχεσκε. Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. ſing. imperf. verbi ἔχω.

Ἐχεστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gemitus ac ſuſpiria affert, pernicioſus:* quod ab ἔχω, *babeo,* & στόνος, *gemitus:* quod à στένω, *gemo.* Th. στενός.

Ἔχετ', pro εἴχετο, Ion. 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἔχω, *teneo, babeo.* Vel ἔχετ' pro εἶχε, & τε, enclit.

Ἐχέτην, *tenebant:* pro εἰχέτην, dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω.

Ἐχέτης, ου, ὁ, *dives:* ab ἔχω, *babeo.*

Ἐχέτλη, ης, η, *ſtiva:* παρὰ τὸ ἔχεσθαι, *quia manu tenetur.* Th. ἔχω, *teneo.*

Ἔχελος, ου, ὁ, nomen propr.

Ἔχευα, *effudi:* & in 3. pl. ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo:* f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἐχεύατο, *effudit:* 3. ſing. a. 1. m. ab ἔχευα, a. 1. act. quod vide.

Ἐχέφρονες, nom. pl.

* Ἐχεφρόνως, adv. *prudenter.*

Ἐχέφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cordatus:* ex ἔχω, *habeo,* & φρὴν, *mens.*

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, *gaudeo:* f. ρῶ.

Ἔχῃς, *babeas:* 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi ἔχω.

Ἔχθαιρ', pro ἔχθαιρε, *odio proſequere:* præſ. imperat. act. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, *odium.*

Ἐχθαίρῃ, *oderit:* 3. ſing. præſ. ſub. ejuſd.

Ἐχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, *odio proſequuntur,* 3. pl. præſ. ab

Ἐχθαίρω, f. αρῶ. a. 1. ἤχθηρα, *odio proſequor.* Th. ἔχθος, *odium.*

Ἔχθει, *oderit:* 3. ſing. præſ. ab ἔχθω, *odio proſequor,* quod ab eod. th.

Ἐχθὲς, idem quod χθὲς, *beri:* adv. q. ab ἔχομαι, *adbæreo.*

Ἐχθήρειε, *inimicus fit:* 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω.

Ἐχθήρω, *odio babeam:* a. 1. ſub. act. ejuſd.

Ἐχθήσομαι, *inimicus ero:* f. 1. m. verbi ἐχθάνομαι. tanq. ab ἐχθέομαι. Th. ἔχθος.

Ἔχθιστος, ίστη, ιστον, *inimiciſſimus:* ſuperlat. grad. ab ἐχθρὸς, *inviſus,* comp. ἐχθίων, ſuperl. ἔχθιστος, ab eod. th.

Ἐχθοδοπέω, -ῶ, f. ήσω. *altercor, inviſus ſio, ſum odio:* ab

Ἐχθοδοπὸς, οῦ, *odioſus, inviſus:* quaſi ἐχθοοπὸς, Pleonaſm. τοῦ δ, ab ἔχθος, *odium,* & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *viſus,* ſeu *vox, quem aſpicere aut colloqui eſt nobis odioſum.* Th. ὄπτομαι, *video.* Quid ſi ab ἔχθος & δουπέω, ut ſit *odium reſonans,* abiens in convitia?

ΕΧΘΟΣ, εος, τὸ, *odium, inimicitia:* q. ab ἔχομαι, *abſiſto, deſino:* ut amor ὁμιλίας mater, ita odium τοῦ σχέσθαι.

Ἔχθρα, ας, ἡ, *inimicitia:* &

Ἐχθραίνω, *odi, odio, perſequor, inviſum reddo:* &

Ἐχθραίνομαι, *inimicus ſum:* &

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicus, a, um:* ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*

Ἐχθρότατος, ου, ὁ, *inimiciſſimus:* Poët. pro ἔχθιστος, ſuperl. à præced.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera,* fœmina: ab ἔχις. Eſt & nomen mulieris.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, *viperula,* ſeu *catulus viperæ:* dimin. ab ἔχις.

ἘΧΙ͂ΝΟΣ, ου, ἡ, *ECHINUS,* qui terreſtris eſt, & *erinaceus* etiam appellatur, &, marinus;

Digitized by Google

rinus. à ſpinis quas ἔχουσι. Eſt & *venter medius in animalibus ruminantibus*, ob aſperitatem echino ſimilem: item *ollæ genus*.

Ἐχιόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *morſus* (vel *ictus*) à *viperâ*: ab ἔχις & δηκτὸς, quod à 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δάκνω.

ἜΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, *ANGUIS*, *vipera* mas. hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera* fœmina. ἐχίδνιον, ου, τὸ, *viperula*.

Ἔχμα, ατος, τὸ, *retinaculum*, *junctura*: idem quod ὄχμα. Th. ἔχω, *teneo*.

Ἔχοιεν, 3. pl. præſ. opt. act. verbi ἔχω, *habeo*, quod vide.

Ἔχοισα, Dor. pro ἔχουσα, *habens*, præſ. part. f. g. ab ἔχω.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, *bilis*.

Ἔχομεν, 1. pl. præſ. ind. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐχομένη, ης, ἡ, *dies perendinus*: q. d. *cohærens* craſtino. Th. ἔχομαι, ſeu ἔχω.

Ἐχόμενος, *heſternus*, *proximus*, *contiguus*, ἐχόμεναι κωμοπόλεις, Marc. 1. 38. *vici vicini*, Hebraiſmus ſc. Ham. At ſic Xenoph. ad fact. & dict. Socr. l. iii. Exped. Cyri, l. 1. Iſocr. de permutatione.

Ἔχον, pro εἶχον. 1. ſing. vel 3. pl. imperf. ab ἔχω, *habeo*.

Ἔχονθ', pro ἔχοντα, acc. ſing. part. præſ. ejuſd. verbi. ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, *habent*.

Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν, gen. pl. part. præſ. act. pro 3. pl. præſ. imperat. verbi ἔχω.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi χορτάζω, *herbis paſco*, *ſaturo*: f. άσω. p. κεχόρτακα. Th. χόρτος, *gramen*.

Ἔχουσ', pro ἔχουσι, *habent*, 3. pl. præſ. ab ἔχω.

Ἔχραον, a. 2. act. verbi χραύω, *leviter ſaucio*: ut παύω, ἔπαον. Alii volunt eſſe imperf. à χράω, *polluo*, *commodo*, *vaticinor*. Vel per Tmeſin pro ἐξέχραον.

Ἔχρην, imperf. à χρὴ, *oportet*, imperſonale, infin. χρῆναι.

Ἐχρησάμεθα, 1. pl. a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi χράομαι, *utor*: f. χρήσομαι. p. κέχρημαι. Th. χράω, *commodo*.

Ἐχρῆσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐχρήσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi χράω, *oracula edo*.

Ἐχρῆτο, Ion. pro ἐχρᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi χράομαι. Vide ἐχρησάμεθα.

Ἔχριεν, *unxit*, 3. ſing. imperf. à χρίω, *ungo*: f. ίσω. p. κέχρικα.

Ἔχρισε, 3. ſing. a. 1. ejuſd.

Ἐχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, *moror*, quod vide.

Ἐχρόωντο, Poët. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*. Th. χράω.

Ἐχύη, 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi χύω, vel χέω, *fundo*.

Ἐχύθην, ης, η, *effuſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐχύμην, & in 3. pl. ἐχύντο, 1. ſing. & 3. pl. pluſq. p. paſſ. Ion. pro ἐκεχύμην, & ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω, f. χύσω. p. paſſ. κέχυμαι.

ἘΧΥΡΟΣ, ου, *munitus*, *firmus*, *tutus*: ὀχυρὸς, ου, idem. q. ab ἔχω, *firmiter teneo*.

Ἐχυρόω, -ῶ, *munio*, *firmo*: &

Ἐχυρῶς, adv. *tutò*, *firmè*: ab ἐχυρὸς.

ἘΧΩ, *habeo*; *poſſum*; *ago*; *impetro*; *adminiſtro*, *guberno*; *affectus ſum*, præſ. opt. ἔχοιμι, & in 3. pl. ἔχοιεν. imperf. εἶχον, ες, ε, (ι recipiens loco augmenti) f. ἕξω & σχήσω, ab inuſ. σχέω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε. a. 2. imperat. σχὲς, a. 2. ſub. σχῶ, ῇς, ῇ: cum adv. adject. vel participio pro verb. καλῶς ἔχειν, *gaudere*, τὸν δ' ἀτιμώσας ἔχει, *contumelia alterum affecit*, εἶχον ἡσυχος, *tacui*, Eurip. Supplic. 305. ἐχόμενα σωτηρίας, Heb. vi. 1. *ſaluti vicina*, παρουσίαν ἔχειν, Soph. Aj. 540. *adeſſe*. Hinc δᾳδοῦχος, *facem habens*.

Ἔχωντι, Dor. pro ἔχωσι, *habeant*, 3. plur. præſ. ſub. ab ἔχω.

Ἐχώρει, 3. ſing. imperf. act. verbi χωρέω, *capio*, *accedo*, *eo*.

Ἐχώσατο, *iratus eſt*, 3. ſing. a. 1. m. verbi χώομαι, f. χώσομαι. a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χολὴ, *bilis*.

Ἐχώσθην, ης, η, *aggeſtus fui*, a. 1. ind. paſſ. verbi χόω, undè χωννύω, vel χώννυμι, f. χώσω. Th. χέω, *terrâ aggeſta extruo*.

Ἐψαθάλατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ψαθάλλω, *tracto*, *contrecto turpitèr*: q. à ψάω, *tango*.

Ἐψάλαται, Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. verbi ψάλλω, *pſallo*, *tango leniter*: f. -λῶ. p. ἔψαλκα.

Ἔψατο, *tetigit*, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἅπτω, *tracto*.

Ἕψεαι, pro ἕψῃ, 2. ſing. f. 1. verbi ἕπομαι, *ſequor*. Th. ἕπω, idem.

Ἕψειν, & Ion. & Poët. ἑψεῖν, præſ. infin. ab ἕψω, *coquo*.

Ἕψεται, 3. ſing. f. 1. m. & ἕψεσθαι, f. 1. infin. m. verbi ἕπομαι, *ſequor*.

Ἐψεύδετο, 3. ſing. imperf. paſſ. à ψεύδομαι, Th. ψεύδω, *fallo*.

Ἐψεύσθησαν, a. 1. ind. paſſ. à ψεύδω, *fallo*: f. σω. a. 1. ἔψευσα. hinc ἐψεύσω, 2. ſing. a. 1. m.

Ἐψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, *contrecto*: quod vide.

Ἕψημα, ατος, τὸ, *pulmentum*: &

Ἕψησις, εως, ἡ, *coctio*, *elixatio*.

Ἑψητὴς, ου, ὁ, *coctor*: &

Ἑψητὸς, ου, *coctus*; item ſubſt. *piſciculus quidam*: omnia à p. paſſ. verbi ἕψω, *coquo*.

Ἐψία, ας, ἡ, *colloquium*. Th. ἕπω, *dico*.

Ἐψιάασθαι, Poët. Pleonaſm. pro ἐψιᾶσθαι, *dixiſſe*: verbi ἐψιάω, quod formant ab ἕψω, f. verbi ἕπω, *dico*.

Ἐψιθυρίσδομεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, *ſuſurro*. Th. ψίθυρος, *ſuſurrus*.

Ἐψιόωντο, Poët. & Ion. pro ἐψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, *colloquor*. Th. ἕπω, *dico*.

Ἐψυχαγώγει, 3. ſing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, *animum flecto*, ſeu *allicio*: ex ψυχὴ, *anima*, & ἄγω, *duco*.

Ἔψυχον, imperf. act. à ψύχω, *refrigero*: f. ξω.

ἝΨΩ, *coquo*: f. ἑψήσω. p. κα.

Digitized by Google

*ΕΩ, f. ἕσω, *induo*; item *mitto, colloco*: undè ἀμφιέννυμι, *circumindue*.

*ΕΩ, f. ἔσομαι, *ſum, eo*.

*Εω, ἧς, *miſerim*, a. 2. ſub. Poët. pro ὦ, ἧς, ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 2. ἦν.

*Εω, acc. ſing. ab ἕως, *aurora*.

Εω, ἔῃς, ἔῃ, *ſim, ſis, ſit*. Poët. pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præſ. ſub. verbi εἰμὶ, *ſum*.

*Εῷ, *ſuo*, dat. ſing. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *ſuus, a, um*. Th. ὅς, *qui*.

*Εῶ, contractè pro ἐάω, *ſino*: f. ἐάσω. p. εἴακα.

*Εωγα, *aperui*, p. med. Att. pro ὦγα, verbi οἴγω, *aperio*: f. ξω.

*Εωγμαι, *pateſactus ſum*, perf. paſſ. Att. ind. ἐωγμένος, perf. part. paſſ. ejuſd.

*Εωγυῖα, *aperta*, perf. part. m. f. g. ab ἔωγα, Att. pro ὦγα, præt. m. verbi οἴγω. p. m. part. Att. ἐωγώς.

*Εώη, Att. pro -ἐῷ, 3. ſing. præſ. opt. verbi ἐάω, -ῶ, *ſino*.

*Εωθα, p. m. Æol. & Ion. pro εἴωθα, *ſolitus ſum*: ab ἔθω, *ſoleo*. p. m. part. εἰωθὼς, υῖα, ὸς· & Ion. ἐωθὼς, ότος. Th. ἔθος, *mos*.

*Εωθεν, adv. *manè, diluculo*: ab ἕως, *aurora*.

*Εωθινὸς, ἡ, ὸν, *matutinus*, ἐξ ἑωθινοῦ, *à mane*.

*Εώθουν, *pellebant*, imperf. act. Att. pro ὤθουν, -ουν, verbi ὠθέω, f. ὠθήσω & ὤσω.

*Εώκειν, *ſimilis eram*, pluſq. p. Poët. et Att. p. m. ἔοικα· verbi εἴκω, p. m. οἶκα & ἔοικα.

*ΕΩΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *heſternus, pridianus*: q. ex ἕως & ὀλλύω, quod eſt *perditæ*, ſeu *præteritæ diei*: propriè dicitur de cibis relictis per Metaph. pro *marcido, & obſoleto*.

*Εώλπειν, *ſperaveram*, pluſq. p. Poët. & Att. pro ἠόλπειν, verbi ἔλπω, *ſperare facio*: p. m. ἔολπα.

*Εῶμεν, Poët. pro ὦμεν, 1. pl. a. 2. ſub. ab ἵημι, pro ἕω, ſignificante πληρόω, *impleo*.

*Εῷμι, *finerem*, contractè pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, *ſino*: p. εἴακα.

*Εὼν, *qui eſt*, Poët. vel Ion. pro ὢν, præſ. part. verbi εἰμὶ, *ſum*.

*Εων, contractè pro ἔαον, vel pro εἴων, Ion. *ſinebam*: imperf. verbi ἐάω, *ſino*: aor. 1. εἴασα.

*Εώνημαι, *emi*, perf. Att. pro ὤνημαι, hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ὠνέομαι, *emo*.

*Εωνούμην, *emebam*, Att. pro ὠνούμην, & ἐωνοῦντο, 1. ſing. pro 3. pl. imperf. paſſ. verbi ὠνέομαι, *emo*: f. ὠνήσομαι.

*Εῳνοχόουν, *vinum fundebam*, Att. pro οἰνοχόουν, imperf. verbi οἰνοχοέω, f. ήσω. ex οἶνος, *vinum*, & χέω, *fundo*: f. χεύσω.

*Εῷος, ου, *EOUS, matutinus, orientalis*: ἑῴα, *oriens*: ab ἕως, *aurora*.

*Εῳξα, *aperui*, Att. pro ὦξα, a. 1. act. verbi οἴγω, *aperio*.

*Εώρα, *intuebatur*, 3. ſing. imperf. Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, *video*: ſic ἑώρακα, pro ὦρακα. perf. Att. ἑωρακὼς, p. part. ἑωράκαμεν, 1. pl. perf. act.

*Εώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, *ſuſpendium*: *vas penſile*. Th. αἰωρέω, *ſuſpendo*.

*Εώργειν, *feceram*, pluſq. p. m. Poët. & Att. à p. m. ἔοργα, verbi ἔρδω, ſeu potius ῥέζω, *facio*: f. ῥέξω, & per Metaph. ἔρξω. p. m. ἔοργα, & per Metath. ἔοργα.

*Εώρταζον, *celebrabam feſtum*, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτὴ, *feſtum*.

*Εώρων, pro ὥρων, *videbam*, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

*Εως, & Poët. εἵως, idem quod ὡς· ex quo factum eſt per Att. Pleonaſm. τοῦ ε, *ut, dum, uſque, interim*, cum gen. item ſine cauſu, rarius cum ſubjunct. non addatur ἐὰν.

*Εως, ω, ἡ, *aurora*, in acc. ἕω, apud oratores pro ἠὼς, -όος & contracte -οῦς, idem. Æolice αὔως.

*Εωσα, *repuli*, Att. pro ὦσα, a. 1. act. &

*Εωσάμην, & in 3. pl. ἐώσαντο, a. 1. m. Att. verbi ὠθέω, *pello*, f. ὤσω.

*Εώσθην, *rejectus ſum*, a. 1. Att. pro ὤσθην. ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι. verbi ὠθέω, f. ὤσω.

*Εωσι, & ἔωσιν, Ion. pro ὦσι, *ſint* 3. pl. præſ. ſub. ab εἰμὶ, *ſum*.

*Εωσται, Att. pro ὦσται, 3. ſing. p. paſſ. Vide ἐώσθην.

*Εωστε, pro ὥστε, *ut, ita ut*: ab ὡς & τε.

*Εωσφόρος, ου, *lucifer*: ab ἕως, pro ἠὼς, *aurora*, & φέρω, f. οἴσω.

*Εωϋτοῦ, *ſui ipſius*: Ion. pro ἑαυτοῦ· vel pro σεαυτοῦ, *tui ipſius*, &

*Εωϋτῷ, pro ἑαυτῷ, ſic ἑωϋτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, *ſibi*.

Ζ

Ζ, ſexta apud Græcos litera, in numeris eſt ſeptenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε & ζ, interponitur ϛ, pro ſenario. Septenarium millenarium denotat ͵ ſubſcripto.

Ζ, Dor. in pleriſque nominibus ac verbis, in σδ reſolvitur: ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in compoſit. ἐπίτασιν ſignificat, ut ἔρι, & ἄγαν, *valdè, admodum*: Æolicè etiam ponitur pro διὰ, ut ζαβάλλειν, ζάβολος, pro διαβάλλειν, & διάβολος. Eſt etiam ζῶ, à ζάω, *vivo*, q. v.

Ζαβαρεῖον, *repoſitorium*: vide *Zabaria*, in Lat. Etymol.

Ζάβη, ης, η, *lorica*: ex ζαβοῖς, *annulis*: vide *Zaba*, in Lat. Etymol.

Ζαβὸς, *curvus*, ἀγκύλος, στρεβλός.

Ζαβουλὼν, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *cohabitatio*.

ΖΑΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos eſt *falx*: per Sync. dici volunt q. ζάγκυλον, à ζα & ἀγκύλον. inde Angl. Sickle.

Ζαεὶς, præſ. part. à ζάημι, Poët. idem ferè quod ἄω, *flo, ſpiro*: Th. ἄω, idem.

Ζαὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *vehementer flans*: ab ἄω, ἄημι, *flo, ſpiro*, & ζα, in compoſit. *valdè*.

Ζαθέειν,

Digitized by Google

Ζαβίων, gen. Ion. vel Poët. à

Ζάθεος, ου, *valdè divinus* in acc. fœm. gen. ζαθέην. pl. ζαθέας, ex ζα, particula intenſ. & Θεὸς, *Deus*.

Ζαῖεν, *vixiſſent*: per Sync. pro ζαίησαν, 3. pl. præſ. opt. ζαίην, ης, η. à ζῆμι, pro ζάω, *vivo*: inf. ζῆν, pro ζᾶν.

Ζάκανον, *adſcriptio dati in literis*, Suid. vidè *Sacanum*, in Lat. Etymol.

Ζακελτίδες, vel ζακελτίδες, *rapæ*, vel *cucurbitæ*: etiam ζακυνθίδες, ab inſulâ Zacyntho.

Ζάκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *furioſus*, *valdè iracundus*: ex ζα & κότος, *ira vetus*.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ καὶ ἡ, nom. viri Syriac. *juſtus*.

Ζαχαρίας, ου, ὁ, nom. viri Hebr. interpret. Lat. *memoria Domini*.

Ζάκχος, ου, ὁ, *gazophylacium*: an γαζζάκχος, legend. vox ab Hebræis retenta?

ΖΑ'ΛΕΙΑ, ας, ἡ, *ZALIA*, *laurus Alexandrina*: an à θάλλω?

Ζαλεῦ, Dor. pro ζηλοῦ, præſ. imperat. paſſ. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

ΖΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *turbo*, *procella*: à ζα & ἄελλα, vel à ζέω.

Ζάλος, ου, ὁ, *agitata aqua & fluctuans*: à præced.

Ζαλοω, Dor. pro ζηλόω, *æmulor*, *beatum prædico*. Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, *æmulandus*, q. v.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, *oleum è baccis olivarum*: an à *ſamſa*, qui nucleus olivarum?

Ζαμενέω, f. ήσω, *magnâ vi ago*, *vires intendo*: à

Ζαμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vehemens*, *validus*: ὁ μέγα μένος ἔχων, *magnanimus*, *valdè iracundus*: ex ζα & μένος, τὸ, *mens*, *robur*.

Ζαμένησε, *vires intendit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμενέω.

Ζὰν, ζανὸς, Dor. pro ζὴν, quod pro Ζεὺς, *Jupiter*, gen. Διὸς, quaſi à ζάω, *vivo*, qui dat omnibus vitam.

Ζανὼ, -όος, -οῦς, ἡ, *JUNO*: à præced.

Ζάπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prædives*: à ζα & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ζαρά, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *ortus*.

Ζαργάνη, vide σαργάνη.

Ζαροβοτάνα, ης, ἡ, *machina quædam bellica*.

Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præſ. part. f. g. verbi ζητέω, *quæro*, f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, *quæro*, Dor. pro ζητέω.

Ζατρεύω, *in piſtrino torqueo*: ex ζα & τρέω, *timeo*, vel τείρω, *tero*.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſaginatus*, *pinguis*: ex ζα Epitat. & τρέφω, *nutrio*: f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, *genus luſûs*: ζατρικίζειν, *ludere zatricium*. An ludos ſacchorum qui tremendam militiam pingit? q. à ζα & τρέειν.

ΖΑΦΕΛΗ'Σ, ὁ καὶ ἡ, *ſimplex*: *durus*, *agreſtis*, *vehemens*: q. ex ζα & ἀφελὴς, *ſimplex*.

Ζαφελῶς, adv. *valdè ſimplicitèr*, *iracundè*: à præced.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *valdè urens*, *florens*: ex ζα & φλέγω, *uro*.

Ζαχρειος, & ζαχρηὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *valdè utilis*, *vehemens*, *acris*: gen. pl. ζαχρειῶν ex ζα *valdè*, & χράω, *invado furioſè*: vel ut alii volunt à χρεία, *neceſſitas*, *utilitas*.

Ζαχρεῖος, ου, *qui eſt valdè agens*: ex ζα & χρεία, *neceſſitas*.

Ζάχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dives auri*: à ζα & χρυσὸς, *aurum*.

Ζὰψ, *mare*: fort. à fervore aquæ, à ζέειν.

ΖΑ'Ω, *vivo*, *vigeo*, *reviviſco*, *lætus ſum*: imperf. ἔζων. præſ. part. ζάων, ζῶν, ζάουσα, ζῶσα, ζάον, ζῶν. f. ζήσομαι, η, εἶναι. a. 1. ἔζησα, ας, ε. a. 1. ſub. ζήσω, ης, η. a. 1. part. ζήσας, ασα, αν.

ΖΕ'Α, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, *ZEA*, *far*, *frumenti ſpecies*, *ſpelta*: fort. à ζάω, quod inde fit victus.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, nomen viri Hebr. δῶς, *dos*.

Ζεγέριες, nomen Libyæ, quod Græcè ſonat βουνοὶ, id eſt, *colles*. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur.

Ζείδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fertilis*, pro ζῆδωρος, epitheton terræ, quia dat neceſſaria ad vitam, à ζῆν & δῶρον, *munus*.

Ζείουσα, pro ζέουσα, Ion. vel Poët. præſ. part. f. g. verbi ζέω, *ferveo*: f. έσω. a. 1. part. ζεσθεὶς.

ΖΕΙΡΑ', ᾶς, & Ion. ζειρὴ, ῆς, *veſtis genus*, *catena*.

Ζειρέω, *aromata facio*: puto à ζειρός.

Ζειρὸς, ποικίλος, *varius*: an à ζα & εἴρω, *necto*? ut ſit valdè nexus.

Ζείω, pro ζέω, *ferveo*, quod vide.

Ζέλκια, *olera*, Phrygib. q. à ζάω, quòd inde fit victus.

Ζέλλω, *jacio*, Heſych.

Ζέμα, ατος, τὸ, *decoctum*.

Ζεννύω & ζέννυμι, *fervefacio*, à ζέω, *ferveo*.

Ζέσε, Ion. pro ἔζεσε, 3. ſing. a. 1. act. &

Ζεσθεὶς, έντος, *fervefactus*: a. 1. part. paſſ. & ζέω, a. 1. paſſ. ἐζέσθην.

Ζέσις, εως, ἡ, *fervor*: &

Ζεςὸς, ἡ, ὸν, *fervidus*, *a*, *um*, à ζέω, *ferveo*.

* Ζευγίππαι, *bigæ*, *è quibus olim pugnabatur*; ſive ζεύγη πολεμιςήρια.

Ζευγίτης, ου, ὁ, *jugalis*, *jugo aſtrictus*: &

Ζεύγλη, ης, ἡ, *jugum*: à ζεῦγος. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ. *junctura*, *conjunctio*; item *ZEUGMA* figura apud Gram. *connexionem* plurium ad unum vocabulum ſignificans: à 1. perſ. p. paſſ. verbi ζευγνύω, *jungo*.

Ζευγνύασι, Ion. pro ζευγνῦσι, 3. pl. præſ. ind. &

Ζεύγνυμι, Dor. pro ζεύγνυσι, 3. ſing. præſ. à ζεύγνυμι.

ΖΕΥΓΝΥ'Ω, vel ζεύγνυμι, *jungo*, *copulo*: f. ζεύξω, p. ἔζευχα. p. paſſ. ἐζεύγμαι· hinc compoſ. ὑποζευγνύω, *ſubjugo*: ὑπόζευξις, *ſubjunctio*: ὑποζύγιος, *ſubjugis*: δίζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, *bijugis*: δίζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ζεῦγος, εος, τὸ, *jugum*, *par*, *bigæ*, *vehiculum*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, *vinculum*: &

Ζευκτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *conjugatus*, *junctus*: à perf. paſſ. verbi ζευγνύω, *jungo*.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. ζευξάμενος, *jungens*. a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.

Digitized by Google

Ζεῦξις, εως, ἡ, *connexio* : à 2. perf. perf. paſſ. ejuſd.
Ζεύξω, *jungam* : f. 1. act. à ζευγνύω, tanq. à ζεύγω.
Ζευξὼ, όος, ἡ, nomen mulier. q. d. *conjugans* : à ζεύγνυμι.
Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, *guſto*, apud Heſych. Th. γεύω : ſic ζεύσασθαι pro γεύσασθαι.
ΖΕΥ'Σ, *Jupiter* ; *deus*, gen. Διὸς, dat. Διὶ, acc. Δία, voc. Ζεῦ. ponitur etiam pro *aëre* : hinc δῖος, α, ον, *divinus*.
ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, ου, & Ion. οῖο, ὁ, *ZEPHYRUS*, *Favonius* : q. ζωηφόρος, *vitam ferens*, aut *ea quæ ad vitam attinent* : hinc ζεφυρίη πνοὴ, *Zephyrius flatus*.
ΖΕ'Ω, *ferveo*, *bullio*, *ſcateo* : ſeu ζέσω, p. ἔζεκα, verbum fictitium à ſono : hinc Angl. to ſeethe.
Ζῆ, *vive*, Dor. pro ζῆ, præſ. imperat. à ζάω, *vivo* ; vel ζῆ, *vivit*, Dor. pro ζᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. Alii volunt eſſe imperf. vel 3. ſing. a. 2. pro ἔζη, à ζῆμι.
Ζῆθι, *vive*, præſ. imperat. vel a. 2. imperat. act. à ζῆμι, ut ςῆθι ab ἵςημι. Alii ex ζᾶε ζᾶ, formant præſ. imperat. ζῆ, indeque ζῆθι, adjectâ ſyllabâ θι, à ζάω, *vivo*.
Ζῆθος, idem ac ζυθος, quod videas.
Ζηλήμων, ονος, ὁ & ἡ, *invidus*, *zelotypus*, q. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.
Ζηλοῖ, 3. ſing. præſ. ind. à ζηλόω, *æmulor* : ab eod. th.
ΖΗ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *æmulatio*, *invidia*, *ZELUS*, *amor cultus divini* : q. à ζέω, *ferveo*. Eſt enim fervidus affectus : hinc Angl. zeal, jealous.
Ζηλοτυπέω, f. ήσω, *zelotypus ſum*, *zelo ducor*, *æmulor*, *invideo* : &
Ζηλοτυπία, ας, ἡ, *ZELOTYPIA*, *æmulatio* : à
Ζηλότυπος, ου, ὁ & ἡ, *ZELOTYPUS*, *invidiâ percuſſus* : q. ζήλῳ τυπεὶς, ex ζῆλος & τύπτω, *percutio*.
Ζηλόω, *æmulor*, *ambio*, *probo*, *invideo* ; item *deperĕo*, cum acc. f. ώσω. p. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.
Ζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio*, *zelotypia* : à perf. paſſ. præced.
Ζηλώσουσι, 3. pl. f. 1. ind. verbi ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος.
Ζηλωτέον nomen verbale, à ζηλόω, *æmulor*, ab eod. th.
Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, *æmulator*, *accenſus*, *zelo* : Angl. a zealot : quod &
Ζηλωτὸς, οῦ, *æmulandus*, in compar. ζηλωτότερος, (& in pl. f. g. ζηλωτότεραι) à perf. paſſ. verbi ζηλόω, *æmulor*.
ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, *damnum*, *pœna*, *mulcta* : hinc
Ζημιόω, *damnum affero*, *mulcto* : f. ώσω. p. ἐζημίωκα. a. 1. paſſ. ἐζημιώθην. à præced.
Ζημιωθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ejuſd.
Ζημίωμα, ατος, τὸ, *mulcta*, *damnum* : &
Ζημίωσις, εως, ἡ, *mulctatio* : à p. paſſ. verbi ζημιόω.
Ζῆν pro ζᾶν, Dor. præſ. inf. verbi ζάω, *vivo*.

Ζὴν, ζηνὸς, pro Ζεὺς, *Jupiter* : acc. ζῆν pro ζῆνα. Item Ζὰν, Ζανὸς, & Dor. Δὰν, Δάν.
Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Juriſperiti Gr. Lat. *Jovius*.
Ζῇς pro ζᾷς, Dor. *vivis*, 2. ſing. præſ. à ζάω. a. 1. inf. act. ζῆσαι.
Ζήσῃ. Vide in ζήσομαι
Ζήσομαι, ῃ, εται, *vivam* : f. 1. m. ejuſd. verbi ζάω.
Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, nomen proprium filii Boreæ.
Ζήτει, *quære*, præſ. imp. act. à ζητέω, *quæro*.
Ζητεῖνης, *quæras*, 2. ſing. præſ. ſub. à
Ζητεύω, *quæro*, Poët. pro ζητέω, quod vide.
ΖΗΤΕ'Ω, -ῶ, *quæro*, *ſtudeo*, *requiro* : imperf. ἐζήτουν. f. ήσω. p. ἐζήτηκα. præſ. paſſ. ζητέομαι, *quæror* : imperf. ἐζητεόμην, -ούμην, -ου, -ῶ, -εετο, -εῖτο. hinc
Ζήτημα, ατος, τὸ, *quæſtio*, *quæſitum* : &
Ζήτησις, εως, ἡ, *inquiſitio*, *quæſtio* : &
Ζητητικὸς, οῦ, *inquiſitivus* : omnia à perf. paſſ. verbi ζητέω, *quæro*.
Ζητήσωμεν, *inquiramus* : 1. pl. a. 1. ſub. act. &
Ζητοῦσιν, *quærunt* : 3. pl. præſ. ind. à ζητέω, quod vide.
Ζητρεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ſervi puniantur*, à ζα & τρέω, *timeo*.
Ζήτω, Dor. pro ζάτω, *vivat* : præſ. imperat. act. à ζάω, quod vide.
Ζητῶμεν, 1. pl. præſ. ſub. à ζητέω, *quæro*.
Ζιβύνη, ης, ἡ, idem quod σιβύνη. Vide in Lat. Etym. *Sibyna*.
ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, *ZINGIBERIS*, planta : Vide in Lat. Etymol. Angl. ginger.
Ζίγγος, ου, ὁ, *ſonus apum* : à ſono.
ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *ZIZANIUM*, *lolium* : corruptela σίτου.
Ζίω, *quæro*.
Ζόη, ης, Ion. pro ζωὴ, ῆς, *vita*.
Ζορκάδες, αἱ, Ion. pro δορκάδες, *capreæ*.
Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis. Hebr. interpret. Lat *exulans in Babel*.
Ζούσθω, præſ. imperat. paſſ. à ζόω, pro quo ζώννυμι, *cingo*.
Ζοφεροῖο, gen. Ion. à
Ζοφερὸς, οῦ, *caliginoſus*. Th. ζόφος, *caligo*.
Ζοφόεις, εντος, *tenebroſus* : Poëticum eſt à
ΖΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo*, *tenebræ*, *occaſus* : q. ζάνεφος ex ζα & νέφος.
Ζοφόω, -ῶ, f. ώσω, *obtenebro* : à ζόφος.
Ζοφώδης, εος, ὁ & ἡ, & ζόφερος, ου, idem quod ζοφόεις, ab eod. th.
Ζόφωσις, εως, ἡ, *obſcuratio*, *tenebræ*, *obſcuritas* : à perf. paſſ. verbi ζοφόω.
Ζύγαςρον ου, τὸ, & τὸ ζυγάςριον, *arca*, *caſa*, Xenoph.
• Ζευγηλάτης, ου, ὁ, *qui agit boum jugum*.
Ζυγέντες, nom. pl. a. 2. part. paſſ. verbi ζεύγνυμαι, f. ζεύξω, *jungo*.
Ζυγὴν, ης, ἡ, *conjugium* : ab eod. th.
Ζύγιος, ου, *jugalis* : à
Ζυγὸς, οῦ, ὁ & ζυγὸν, τὸ, *JUGUM* : in pl. ζυγοὶ & ζυγὰ, *ſtatera* : αἱ ὑπὸ ζυγὸν, *nuptæ*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Digitized by Google

Ζυγόω, -ῶ, f. ώσω, jungo, ſubmitto, JUNGO: à ζυγός.

Ζύγωμα, ατος, τὸ, jugamentum: à perf. paſſ. præced. verbi.

ΖΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ. vel ους, τὸ, ZYTHUS, potus ex hordeo; cerevisia: quia fit ζέσει αἴθους, fervore ignis. Eſt enim ζύθος, ζέμα quoddam, id eſt, potus coctus.

ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, fermentum: q. à ζέω, qui maſſam fervere facit.

Ζυμόω, -ῶ, f. ώσω. p. ἐζύμωκα, fermento: à ζύμη.

Ζύμωμα, ατος, τὸ, fermentum: &

Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio: à perf. paſſ. verbi ζυμόω.

Ζωαγραφέω & ζωγραφέω, depingo: à ζῶα & γράφω.

Ζωαγραψάμενος, a. 1. part. m. ejuſd.

Ζωάγριον, ου, τὸ. præmium pro vitâ ſervatâ: à ζωγρέω, vivum capio, è cæde conſervo: à ζωὴ, vita, (quod à ζάω, vivo) & ἄγρα, captura.

Ζωγραφέω, f. ήσω, pingo: &

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura: &

Ζωγράφος, ου, ὁ, pictor: propriè qui ζῶα γράφει.

Ζώγρει, vivum cape: præſ. imperat. à

Ζωγρέω, -ῶ, quaſi ζωὸν ἀγρεύω, vivum capio, vitæ parco; item vivifico: f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. paſſ. ἐζώγρημαι. quod ex ζωὸς, vivus, (quod à ζάω, vivo) & ἄγρα, captura.

Ζωγρία & εία, ας, ἡ, idem quod ζωγρίη.

Ζωγρίας, ου, ὁ, vivus: in acc. ζωγρίαν &c hinc

Ζωγρίη, ης, ἡ, q. d. viva captio: ab iiſdem. Vide in ζωγρέω.

Ζωδιακὸς, ῦ, ZODIACUS: in quo ζώδια. à

Ζώδιον, ου, τὸ, animalculum, ſignum cæleſte, in Zodiaco. Th. ζάω, vivo.

Ζῶε, vivebat: 3. ſing. imperf. Ion. ζώειν, præſ. inf. verbi ζώω, Poët. pro ζάω, vivo.

Ζώειν, Ion. & Poët. pro ζῆν.

Ζώεσκον, imperf. Ion. & Poët. pro ἔζωον. verbi præced.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita: item ſumptus ad vitam ſuſtentandam. Th. ζάω, vivo.

Ζώῃ, vivat: 3. ſing. præſ. ſub. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.

Ζώην, viverem: præſ. opt. Att. pro ζῷμι, contractè ex ζάοιμι, verbi ζάω.

Ζωῇσιν, dat. pl. Ion. pro ζωαῖς, à ζωὴ, vita. ab eod. th.

Ζωθάλμιος, ου, vividus, almus: quia ζωὴν θάλπει, vitam fovet.

Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.

Ζωϊκὸς, ῦ, animalis: à ζῶον, animal. Th. ζάω.

Ζῶμα, ατος, τὸ, lorica, veſtimentum quo cingimur: idem quod ζωστὴρ. Th. ζωννύω, cingo.

Ζῶμεν, vivimus: 1. pl. præſ. ind. verbi ζάω.

Ζωμήρυσις, εως, ἡ, trulla ad hauriendum juſculum: ex ζωμὸς, jus, & ἀρύω, haurio.

ΖΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, jus, jus eſculentum; inde ζωμίδιον, juſculum.

Ζῶν, præſ. part. n. g. à ζάω, vivo: q. v.

Ζώνη, ης, ZONA, cingulum, pera: dat. pl. ζώνῃσι pro ζώναις, Ion. Th. ζωννύω, cingo.

Ζώννυμι, idem quod ζωννύω.

Ζωννύσκετο, cingebatur: 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, cingo. Alii volunt eſſe imperf. à ζωννύσκομαι.

ΖΩΝΝΥ'Ω, ζώννυμι, & ζωννύσκω, cingo: imperf. ἐζώννυον, ες, ε. f. ζώσω. p. ἔζωκα. perf. paſſ. ἔζωσμαι. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο. hinc ζωστὴρ & ζώνη, zona, cingulum: περίζωμα, ventrale.

Ζῶντα, viventem: acc. ſing. ζῶντος, gen. ſing. part. præſ. verbi ζάω.

Ζώντειον vel ζώντιον, ου, τὸ, mola: quia ibi eſca ad ζωὴν, id eſt, vitam paratur: vel q. ζειώντιον, à ζέα, ſpelta.

Ζωογονέω, vivifico: f. ήσω. p. ἐζωογόνηκα. à

Ζωογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitalis: ex ζωὴ, vita, & γόνος, generatio: quod à γίνομαι, naſcor.

Ζωογράφος, ου, ὁ, idem quod ζωγράφος, q. adi.

Ζώοιμι, vivam: præſ. opt. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.

Ζώοισι, animalibus: dat. pl. Ion. à

Ζῶον, ου, τὸ, animal: q. à ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζώοντε, vivos: dual. num. Poët. pro ζῶντε. Sic ζώοντες, in pl. pro ζῶντες, præſ. part. ζώοντι, Dor. pro ζώουσι, verbi ejuſd.

Ζωοποιέω, vivifico: f. ήσω. p. ἐζωοποίηκα. a. 1. paſſ. ἐζωοποιήθην. a. 1. part. ζωοποιηθεὶς, vivificatus: ex ζωὸς, vivus: (quod à ζάω) & ποιέω, facio.

Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio.

Ζωὸς, ὴ, ὸν, vivus, a, um. Th ζάω.

Ζωοτοκέω, -ῶ, animal genero, ſeu pario: &

Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio: à

Ζωοτόκος ου, ὁ καὶ ἡ, vivipara: ex ζωὸς, vivus, & τίκτω, pario.

Ζωόφυτα, τὰ, quæ mediæ ſunt naturæ inter plantam & animal. Th. φύω, naſcor.

Ζωόω, vivum reddo: à ζωὸς, vivus: qu. à ζάω, vivo.

Ζωπυρέω, f. ήσω, ignem ſopitum accendo, ſuſcito, ad vigorem priſtinum revoco, refocillo, inaugeo: à

Ζώπυρον, ου, τὸ, reliquiæ ignis cineribus ſopiti: σπέρμα πυρὸς, unde ex mortuo, quaſi vivus fieri poteſt: à ζῶν πῦρ, 1. ignis vivens: 2. ſuſcitabulum: 3. ſuſcitandi vim habens, ut follis, flabellum.

ΖΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, merus, efficax; ut ζωρὸς οἶνος, frequentiùs in compar. ζωρότερος, meracior: q. à ζέω.

Ζωρότερος. Vide ζωρὸς.

Ζὼς, vivus: pro ζωὸς, à ζάω, vivo.

Ζῶσαι, a. 1. inf. act. ζώσασθαι, a. 1. inf. m. à ζώννυμι, f. ζώσω, cingo: Poteſt & ζώσαι eſſe præſ. part. act. f. g. pl. num. verbi præced.

Ζωσάμην, ω, ατο, a. 1. m. Ion. pro ἐζωσάμην, à ζωννύω, cingo.

Ζώσει, 3. ſing. f. 1. act. ejuſd. verbi.

Ζώσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi præced.

Digitized by Google

Ζωσθεῖσα,

Ζωσθεῖσα, *cincta*: a. 1. part. paſſ. f. g. à Ζώννυμι, *cingo*: f. ζώσω. perf. paſſ. ἔζωσμαι. a. 1. paſſ. ἐζώσθην. part. ζωσθείς.

Ζωσθῆναι, *cinctum eſſe*: a. 1. inf. paſſ. ejuſd.

Ζῶσι, *vivunt*: 3. pl. præſ. ind. verbi ζάω.

Ζώσιμος, ὁ ϗ ἡ, *vitalis, qui vivere poteſt.*

Ζῶσις, εως, ἡ, *cinctura.*

Ζωςὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum, balteus*; acc. ſing. ζωςῆρα, à ζώννυμι, *cingo.*

Ζῶςρον, ȣ, τὸ, *cinctus, veſtis ad præcingendum idonea*: ab eod. th.

Ζώσω, *cingam*: f. 1. act. ejuſd. verbi.

Ζωτικὸς, ȣ, *vivificus, vitalis, vegetabilis.*

Ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo.* Sed ζωῷ, dat. ſing. à ζωὸς, ȣ, *vivus*: ab eod. th.

H

H, Septima litera apud Græcos ſonat ē, & eſt in numeris octonarius. Declarat octo millia hoc modo, ͵H, ſeu ͵η.

Ἡ, *hæc*: artic. præpoſ. ἣ, *quæ*, artic. poſtpoſ. ἢ, *vel an*: & Poët. ἠέ. Tum ἦ, ἤ, *ha, ha*, vox deſiſtere jubentis; item ἧ, *miſerit*: 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἵημι, *mitto*: & ᾗ. dat. ſing. ab ἥ, artic. poſtpoſ. ᾖ, *ſit*: 3. ſing. ſub. ab εἰμὶ, *ſum*: ἦ, *dixit*, 3. ſing. per Aphær. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. à φημὶ, *dico*. Tunc etiam ἦ eſt adv. *ſanè, profectò*. Et ἦ, *erat*, 3. ſing. imperf. ab εἰμὶ, interrogat. Il. l. 533. ἢ cum ſuperl. *quam*, ἢ μάλιςα, *quam maxime*. ἦ, *certè, profectò*, Il. A. 223. interrogat. *utrum, an*, Il. I. 533.

Ἧ, *quâ, quomodo, quâ ratione, quâ via*, dat. ſing. f. ab ὅς, ἥ, ὅ, (quaſi ᾗ ὁδῷ,) *quâ viâ.*

Ἢ, *quàm*, poſtponitur comparativis & adjectivis inde formatis, ὑςεραῖος, πρoτεραῖος, ut, τῇ ὑςεραίᾳ ἢ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν, Plat. Symp. init. ἢ poſt comparativa nonnunquam ſubintelligitur: μείζονα ἀγάπην ȣ̓δεὶς ἔχει ἵνα,—Joan. xv. 13. 3 Ep. Joan. 4. Mat. xviii. 2. ſubintelligitur aliquando ὥςε δύνασθαι; ut νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν, Sophoc. OEdip. 1316. Xenoph. Memorabilia, iii. ed. Wol. Subintelligitur μᾶλλον, ȣ̓ χρείαν ἔχει· ἢ τȣ̀ς πόδας νίψασθαι, Joan. xiii. 10. *non opus eſt ut pluſquam pedes lavet.* Βȣ́λομ' ἐγὼ σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι, Il A. 177. vel pro εἰ μὴ εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα—ἢ μιᾶς ταύτης φωνῆς, Act. xxiv. 20. In extrema parte propoſitionis *nonne*: ȣ̓κȣ̃ν ἦν τις ἀπεχθείην τινα ἔτος δὲ ἐν ποιεῖ ἃ δοκεῖ αὐτῷ, ἢ γάρ; Plat. Georg.

Ἦα, *eram*: imperf. Ion. pro ἦν, verbi εἰμὶ, *ſum*: imperf. ἦν, Ion. ἔα, ectaſi Poët. ἦα.

Ἤια, ἦας, ε, *ivi*: perf. m. Att. pro εἶα, ας, ε, & ſolutione ἤϊα, verbi εἶμι, *eo.*

Ἦα, *leguminum ſtipula*: ab αὖος, *aridus*. Th. αὔω, *ſicco.*

Ἥατο, Ion. pro ἧντο, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, *ſedeo*: quod in 3. pl. ἧνται, & Ion. ἕαται. Th. ἕω, *ſedeo.*

Ἥβα, ας, α, Dor. pro ἥβη, quod vide.

Ἠβαιὸς, *parvus*: à βαιὸς, idem: &

Ἠβαιὸν, *paululum*: ȣ̓δ' ἠβαιὸν, *ne tantillum quidem.* Pleonaſm. τȣ̃ η.

Ἡβάω, vel ἡβάσκω, *adoleſco, pubeſco*: f. ἡβήσω, ab ἥβη, *pubes: pubertas, juventa.*

ἭΒΗ, ης, ἡ, *PUBES, pubertatis Dea, juventus*: eſt, etiam vigor ætatis, in ſene licet.

Ἡβηδὸν, adv. *juveniliter*; *viritim.*

Ἡβηκὼς, *adultus*: perf. part. act. verbi ἡβάω, *pubeſco*: &

Ἡβήσαντε, *pubeſcentes*: num. dual. a. 1. part. act. &

Ἡβήσειε, *annos pubertatis attigiſſet*: 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ejuſd. verbi: &

Ἡβητήριον, ȣ, τὸ, *locus exercitii literarii adoleſcentum.* Sumitur & pro *loco amœno & conviviorum*; omnia ab ἥβη, *pubes.*

Ἠβȣλήθην, *volui*: Att. pro ἐβȣλήθην, a. 1. ind. verbi βȣ́λομαι, *volo*: f. βȣλήσομαι. Sic in imperf. ἠβȣλόμην, Att. pro ἐβȣλόμην.

Ἡβῴην, ης, η, *pubeſcerem*: Att. pro ἡβάοιμι, -ῷμι, præſ. opt. act. verbi ἡβάω, *pubeſco.*

Ἡβώοιμι, ἡβώοις, *pubeſcerem, es*, præſ. opt. act. ab ἡβώω, Poët. pro ἡβάω, quod vide.

Ἡβώωσα, Poët. pro ἡβῶσα, præſ. part. f. g. ab ἡβάω.

Ἦγ' pro ἦγε, *duxit*: 3. ſing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, *duco*: f. ἄξω. p. ἦχα.

Ἠγάγετ' pro ἠγάγετο, *duxit*: 3. ſing. a. 2. m. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω.

Ἤγαγον, ες, ε, Att. redupl. pro ἦγον, a. 2. ind. act. pro quo ἠγάγοσαν, 3. Ezr. i. 19. ejuſdem verbi.

Ἠγαθέη, dat. ſing. f. g. ab

Ἠγάθεος, ȣ, *valdè divinus*; Ion. pro ἀγάθεος, qu. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεὸς, *Deus.*

Ἠγαλλιάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, *exulto.* Th. ἀγάλλω, *orno.*

Ἠγάμην, *admirabar*; imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω vel ἀγάομαι, *admiror.*

Ἠγανάκτησε, 3. ſing a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, *indignor, doleo*: f. ήσω. p. ηκα.

Ἠγάπα, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

Ἠγάπευν, Dor. & Æol. pro ἠγάπων, *amabant*: 3. pl. imperf. act. q. ab ἀγαπέω pro ἀγαπάω, *diligo.*

Ἠγάπησε, *dilexit*: 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀγαπάω, *diligo*: f. ήσω. p. ἠγάπηκα.

Ἠγασάμην, ω, ατο, *admiratus ſum*: a. 1. m. verbi ἀγάζομαι, f. άσομαι, p. ἤγασμαι. Th. ἀγαω, *admiror.*

Ἠγάσθην, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi & th.

Ἠγάσσατο, 3. ſing. a. 1. m. Poët. gem. σ, ἀγάζομαι, vide ἠγασάμην.

Digitized by Google

Ἠείδειν, εις, ει, Pleonaſmo τοῦ η, pro εἴδειν, pl. perf. ab εἰδέω· vel Attica Epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, pluſq. p. & per Craſin εἴδειν, verbi εἰδέω.
Ἠείδης, pro εἴδης, pluſq. p. m. Pleonaſm. τοῦ η, vel Att. Epenth. pro ᾔδης, ab ᾔδειν, pl. perf. m. verbi ſupradict.
Ἤειν, ῄεις, ῄει, pluſq. p. m. verbi εἶμι, eo.
Ἤειρα, Pleonaſmo τοῦ η, pro εἶρα, a. 1. act. verbi εἴρω, necto: vel eſt a. 1. act. verbi ἀείρω, effero, attollo.
Ἠέλιος, ου, ὁ, Sol, Poët. pro ἥλιος, gen. Ion. ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.
Ἦεν, erat: pro ἦν, vel ἦ, 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum: vide ἦε.
Ἤεν, eſt 3. ſing. perf. med. verbi εἶμι, eo: vide ἦε.
* Ἠέξευ, pro ηὔξες, creſcebas, 2. perſ. imperf. ab ἀέξομαι, Callim. Hymn. in Jovem.
Ἠέος, & per Metath. ἐῆς, pro gen. ſing. ab ἐΰς, bonus, fortis: & per Poët. Ectaſin ἠΰς.
Ἠέπερ, quam: idem quod ἤπερ. Th. Poët. ἠέ.
Ἠέρα, nebulam: acc. ſing. ab ἠήρ, Poët. pro ἀήρ, aër, caligo. Vide ἠέρι.
Ἠερέθονται, 3. pl. ind. præſ. & ἠερέθοντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἀερέθομαι, attollor, ſuſpenſus ſum: Reperitur & ἠερέθομαι. Th. ἀείρω, attollor.
Ἠέρθην, & in 3. pl. ἠέρθησαν. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.
Ἠέρι, dat. ſing. Poët. pro ἀέρι, ab ἀήρ, ἀέρος, ὁ, aër: & in f. g. caligo. hinc ἠερίη, ἡ, matutina.
Ἠερίβοια, ας, ἡ, nomen mulieris.
Ἤερκα, ας, ε, ſuſtuli. præt. ind. act. &
Ἤερμαι, σαι, ται, ſublatus ſum: præt. paſſ. ἠέρθην, ης, η, ſublatus eram: pluſ. perf. ind. paſſ. ab ἀείρω, attollo.
Ἠεροειδεῖ, obſcuro: dat. ſing. ab
Ἠεροειδής, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus: ab ἠήρ, έρος, Poët. pro ἀήρ, aër, caligo: & εἶδος, εος, τὸ forma. Th. εἴδω, video.
Ἤερτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀείρω, attollo.
Ἠερόεις, εντος, tenebroſus: ab ἠήρ, έρος, pro ἀήρ, aër.
Ἠεροφοῖτις, per aërem means, vaga, vel quæ in tenebris vagatur: ab
Ἠερόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aëreus, vel aërea, quod ab ἠήρ, Poët. pro ἀήρ, aër, & φοιτάω, eo.
Ἤεσαν, iverant: Att. pro ᾔεσαν, 3. pl. pluſq. p. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.
Ἠετίων, ωνος, ὁ, EETION; nom. propr.
Ἠζάνθην, ης, η. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀζαίνω, idem quod ἄζω. ſicco.
Ἦην, eram, ſeu erat: Poët. ἔην, & Att. ἦεν, imperf. verbi εἰμὶ, ſum.
Ἠήρ, έρος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀήρ, aër, caligo.
Ἤθα, conſuevi: Att. pro εἴωθα, ſeu εἶθα, p. m. verbi ἔθω, ſoleo.
Ἠθάδα, conſuetum: acc. ſing. ab ἠθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, conſuetus. Th. ἦθος, mos.
Ἠθαῖος, ου, ὁ, Poët. pro συνήθης, εος, ὁ, familiaris: ab eod. th.
Ἠθάνιον, ου, τὸ, poculi quoddam genus.
Ἠθὰς, αδος, ὁ ϗ ἡ, familiaris, aſſuetus. Th. ἦθος, mos.
Ἤθε' pro ἤθεα, mores, ſedes, domicilia: nomin. vel acc. pl. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, domicilium, indoles.
Ἠθεῖ', pro ἠθεῖε, venerande: vox junioris ad ſeniorem, vocat. uſit. ab
Ἠθεῖος, per Proth. pro θεῖος, venerandus, colendus, patruus. Th. θεὸς, Deus.
Ἠθεῖν, vide ἤθω.
Ἤθελε, 3. ſing. imperf. verbi θέλω, vel ἐθέλω, volo.
Ἠθέλησα, ας, ε, volui: & in 3. pl. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω, fut. θελήσω.
Ἤθελον, ες, imperf. ejuſd. verbi.
Ἠθέω, f. ήσω. vide in ἤθω.
Ἤθη, ων, τὰ, mores, pl. ab ἦθος.
Ἤθηκα, colui: perf. act. ab ἠθέω, ſeu ἤθω, colo: f. ἠθήσω, perf. part. paſſ. ἠθημένος.
Ἠθικὸς, ὴ, ὸν, ETHICUS, moralis: ab ἦθος.
Ἠθικὸς, οἶνος, vinum colatum: ab ἤθω, colo, -as.
Ἠθικῶς, adv. moraliter, honeſtè: ab ἠθικὸς, quod ab ἦθος.
Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, colum, cribrum: ab ἤθω, colo, -as.
Ἠθοποιέω, -ῶ, mores formo, vel fingo: &
Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum fictio, affectuum expreſſio. gen. pl. ἠθοποιϊῶν, ab ἦθος, mos, & ποιέω, facio.
Ἠθοποιὸς, οῦ, ὁ, mores inſtituens, vel exprimens, ab iiſdem.
ἮΘΟΣ, εος, τὸ, domicilium, conſuetæ ſedes, indoles, ingenium, morum proprietas, mores. κατ' ἦθεα, oppidatim. Heſ. Opp. 137. benignitas, Plat. intenſ. p. 709.
Ἠθύμειν, Att. pro ἐθύμουν, imperf. act. verbi θυμέω, ad iram provoco. Th. θυμὸς, ira.
ἬΘΩ, f. ἤσω, p. ἦκα, ſeu ἠθέω, f. ἠθήσω, colo, per colum mitto: hinc ἠθμὸς, colum.
Ἤϊ, pro ᾔει, ivit: 3. ſing. ab ἤϊα, perf. med. Ion. &
Ἠΐειν, per ſolutionem pro ᾔειν, pluſq. p. m. ab εἶμι, eo.
ἨΙΘΕΟΣ, ου, ὁ, adoleſcens, juvenis, cælebs: q. ab αἴθω, quia calidioris ſanguinis: vel ab ἀΐσσω, impetuosè ruo.
Ἤϊκτο, ſimilis erat: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi εἴκω, ſimilis ſum: f. εἴξω, p. εἶκα. perf. paſſ. εἶγμαι, εἶξαι, & per ſolutionem, verſoque ε in η, ἤϊξαι. Sic in pluſq. perf. ἠΐγμην, ἤϊξο, ἤϊκτο. Alii volunt eſſe 3. ſing. pluſq. p. verbi ἀΐσσω, ruo. f. ἀΐξω.
Ἠϊμέν, per ſolutionem diphthongi pro ᾖμεν, q. per Sync. pro ᾔειμεν, 1. pl. pluſq. p. m. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.
Ἤϊξα, irrui: & in 3. pl. ἤϊξαν, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, irruo: f. ξω, p. ἦιχα.
Ἤϊξαι, ſimilis factus es: 2. ſing. perf. paſſ. vide ἤϊκτο.
Ἠϊόεις, εντος, per Sync. pro ἠϊόνεις habens magnas ripas: in dat. ἠϊόεντι. Th. ἠϊὼν, όνος, ἡ, ripa, littus.
Ἤϊον, ου, τὸ, viaticum, eſca: ab ἴω, ſeu εἶμι, eo: quia eundi fine datur.
Ἦϊον, imperf. vel a. 2. ab εἴω, vel ἴω, inuſit. vado.
Ἠϊόν, pro ἠϊόνα, acc. ſing. ab ἠϊὼν, ἠϊόνος ἡ, littus, ripa.

Digitized by Google

Ἠϊόνεσσι, dat. pl. Ion. ejuſd. th.
Ἠϊόνη, ης, η, nom. mulieris.
Ἠϊῆσαι per ſolutionem dipthongi Ion. vel Poët. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αἰονάω, aſpergo, perfundo.
Ἤϊος, ου, ὁ, jaculandi peritus: ab ἵημι, jacio: Epitheton Apollinis & Bacchi.
Ἧις pro ἧς, & hoc pro αἷς, dat. pl. ab ἥ, quæ.
Ἤϊσαν, iverunt: per Pleonaſm. τοῦ η, pro ἴσαν, 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἶμι, eo. Alii formant ab a. 1, εἶσα, & in 3. pl. εἶσαν, per ſolutionem dipthongi & ι verſo in η, quaſi ab εἴω. Alii volunt eſſe 3. pl. pluſq. perf. m. dempto ι pro ἤεισαν, ſed tunc ι deberet ſubſcribi. Sunt qui velint eſſe 1. ſing. imperf. ἤειν. Ion. ἤεαν, & Att. εἴσαν, & ε in η, mutato ᾔσαν, ſciebam: ab ἴσημι. cognoſco.
Ἤϊσκεν, aſſimilabat: 3. ſing. imperf. verbi εἴσκω, aſſimilo. Th. εἴκω, ſimilis ſum.
Ἠΐστωσα, ας, ε, everti; a. 1. ind. act. verbi ἀϊστόω, memoriam alicujus aboleo, deleo: ab ἄϊστος, ου, ὁ ϰ ἡ, de quo nihil ſcire potes; ex α priv. & εἴδω, ſcio.
Ἠΐχθην, ης, η, excurri; a. 1. ind. paſſ. verbi ἀΐσσω. irruo: f. ξω, p. ἤϊχα.
Ἠϊχι pro ἦχι, quod vide.
ΗΙΩΝ, ονος, ἡ, littus, ripa; q. ab αἰονάω, aſpergo. Alii ab ἀΐω, audio, quod reſonet fluctibus.
Ἧκ' pro ἧκε, miſit, 3. ſing. a. 1. verbi ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.
ΗΚΑ, & ut alii etiam legunt, ἦκα, adv. leniter, quietè, ſenſim; quod ab ἀκήν, quietè.
Ἦκα, perf. act. verbi ἔδω, comedo, pro quo etiam ἔδηκα dicitur & verbi ἔθω, ſoleo: necnon verbi ἤθω, colo: ἦκα, perf. act. ab ἀδῶ, cano.
Ἧκα, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto: & perf. ab ἥδω, f. ἥσω, delecto: necnon perf. m. ab ἥκω, venio.
Ἤκαζον, aſſimilabam: Imperf. Att. η, pro ει, verbi εἰκάζω, aſſimilo. Th. εἴκω, ſimilis ſum.
Ἤκαλος, quietus. Th. ἦκα, ſenſim, leniter.
Ἤκαχον, a. 2. ind. act. Att. pro ἦχον, verbi ἄχω, vel ακαχίζω, doleo. Th. ἄχος, dolor.
Ἧκε, immiſit: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto: f. ἥσω, p. εἶκα. a. 2. ἧν, Poteſt etiam eſſe 3. imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, venio.
Ἤκειν, εις, ει, pluſq. p. paſſ. Att. pro εἴκειν. ab εἴκω, ſimilis ſum. Vel ut alii ab εἶμι, eo: perf. inuſ εἶκα.
Ἢ κεν vel ἤ κεν, adv. pro ἤ, aut, an: &
Ἦ κεν, vel ἦ κεν, adv. certè.
Ἠκεσάμην, ω, ατο, medicinam adhibui: ἐθεράπευσα, Heſych. a. 1. m. ab ἀκέομαι, ſano: 1. f. ἀκέσομαι.
Ἠκηκόειν, audieram: pro ἀκηκόειν, & in 3. pl. ἠκηκόεσαν, Att. pro ἠκηκόεισαν, pluſq. p. m. ab ἀκήκοα, perf. m. Att. verbi ἀκούω, audio: f. ούσω, p. ἤκουκα, p. m. ἦκοα, & Att. ἀκήκοα.
Ἠκισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἰκίζω, contumelioſè tracto, pulſo: f. ίσω. p. ᾔκικα. perf. part. paſſ. ᾐκισμένος. Th. αἰκία, verbera, pulſatio.
Ἥκιστα, adverbialiter, minimè: ab
Ἥκιστος, ου, minimus. Th. ἦκα, ſenſim.
Ἠκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, ſequor: f. ήσω, p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, pediſſequus.
Ἥκομεν, 1. plur. præſ. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, venio: f. ξω.
Ἠκόνημαι, ſum acutus: perf. paſſ. verbi ἀκονάω, f. ήσω, acuo. Th. ἀκόνη, cos.
Ἠκονημένος, η, ον, part. ſuperioris perfecti.
Ἦκου, Ion. pro ἦπου, certè.
Ἤκουκα, perf. act. verbi ἀκούω, audio: f. σω, p. m. ἦκοα. Att. ἀκήκοα.
Ἤκους' pro ἤκουσα, ας, ε, audivi: a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, a. 1. paſſ. ejuſd.
Ἠκριβωμένος, ου, accuratus: perf. part. paſſ. verbi ἀκριβόω, planè cognoſco. Th. ἀκριβής, diligens, accuratus.
Ἠκριβωμένως, adv. idem cum ἀκριβῶς, accuratè: à præced.
Ἠκρίβωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, exquiro: p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβής, exquiſitus.
Ἠκροάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἀκροάομαι, f. σομαι, idem quod ἀκούω, audio.
Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. paſſ. verbi ἀκρωτηριάομαι, audior; ab eod.
Ἦκτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἦκται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἄγω, ago: f. ἄξω, p. ἦχα. perf. paſſ. ἦγμαι.
Ἠκυρώσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, antiquo, irritum facio: ex α priv. & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.
ΗΚΩ, venio, pertineo, venio, adſum, Eurip. Med. 932. Hecub. 1. imperf. ἧκον, ες ε. f. ἥξω, p. m. ἧκα, ας, ε. a. 1. ἧξα. a. 1. ſub. ἥξω. ης, η, & in 3. pl. ἥξωσι.
Ἠλάθην, ejectus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.
Ἠλαίνομαι, ſtulteſco, inſanio: ab ἠλεός.
Ἤλακα, expuli: perf. act. verbi ἐλαύνω, agito.
ἨΛΑΚΑ'ΤΗ, ης, ἡ, colus, in pl. τὰ ἠλάκατα, fuſus, fila, ſtamina. qu. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, moveo: vel ἠλάσκω, vagor, circumeo.
Ἠλακατῆν, ῆνος, ὁ, piſcis quidam, à ſimilitudine colli.
Ἠλάλαξα, ας, ε, & in 3. pl. ἠλάλαξαν, clamârunt: a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, clamo alala. Th. ἀλαλή, vox militum ante pugnam.
Ἡλάμην, ω, ατο, exilui: & in 3. pl. ἥλαντο, a. 1. m. verbi ἅλλομαι, ſalio.
Ἤλασ' pro ἤλασε, percuſſit: a. 1. act. verbi ἐλαύνω.
ἨΛΑ'ΣΚΩ & ἠλασκάζω, vagor, erro, devito: q. ab ἄλη, error, vel ἐλάω, agito.
Ἠλάστεον, -ουν, imperf. act. verbi ἀλαστέω, indignor, mœrore afficior: ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, cujus memoria erit perpetua. ex α priv. & λήθω, lateo.
Ἠλάστρεις, agebas, 2. ſing. imperf. act. verbi ἐλαστρέω, idem quod ἐλαύνω, agito: fut. ἐλάσω.

Digitized by Google

Ἥλατο, *ſaltavit*, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι, *ſalio*: f. m. ἁλοῦμαι.

Ἠλαττοῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἐλαττονέω, *diminuo*. Th. ἐλαχὺς, *parvus*: comp. ἐλάττων, vel -σσων, ſuperl. ἐλάχιστος.

Ἠλάττωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, *minuo*: f. ώσω. p. ἠλάττωκα. ab eod. th.

Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, *doleo*: f. ήσω, pert. part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγος, *dolor*.

Ἤλγουν, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. præced. verbi.

Ἤλεγξα, ας, ε, *argui*, *argumentis* (vel *exemplis*) *demonſtravi*: a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, *arguo*, f. ξω.

Ἤλειμμαι, *unctus ſum*, perf. paſſ. verbi ἀλείφω, *ungo*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἤλιφον. a. 1. m. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλειφα, *unxi*, perf. act. &

Ἤλειψα, ας, ε, a. 1. act. vide ἤλειμμαι.

Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem quod ἠλακάτη, q. v.

Ἠλέκτρη, ης, ἡ, *ELECTRA*, nom. mul.

Ἤλεκτρος, ου, ἡ, & τὸ ἤλεκτρον, *ELECTRUM*, *ſuccinum*: & μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, à λέκτρον, *lectus*: vel ab ἠλέκτωρ, *Sol*: quod referat fulgorem Solis. Th. λέγομαι, *cuba*.

Ἠλεκτρύων, ωνος, ὁ, *ELECTRYON*, nomen viri.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, *ELECTRYONE*, nomen mul.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, *Sol*. quia homines ἀλέκτρους facit, *i. e.* non ſinit in lectis jacere, ſed excitat ad opera. Aut quia ipſe eſt ἄλεκτρος, i. e. non cubat, ſed in perpetuo motu eſt: à λέκτρον, *lectus*. Th. λέγω, *cubare facio*.

Ἠλέματος, ὁ, ου, *vanus*: ex ἠλεὸς, *ſtultus*, & μάταιος, *vanus*.

ἩΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ſtultus*, *ſolidus*: q. ab ἄλη, *error*.

Ἤλευα, Poët. & Æol. pro ἤλευσα, *effugi*, a. 1. ind. act. verbi ἀλεύω, per Epenth. τοῦ υ, pro ἀλέω, *vito*: ἠλευάμην, ω, ατο, à. 1. m. à præced.

Ἠλευθέρωσα, ας, ε, *liberavi*, a. 1. ind. verbi ἐλευθερόω, *libero*, f. ώσω. Th. ἐλεύθερος.

Ἠλήλατο, *transfixus eſt*, &c. pro ἐλήλατο, 3. ſing. pluſq. p. Att. in 3. pl. ἠλήλαντο, ab ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. p. ἤλακα. p. paſſ. ἤλαμαι, & Att. ἐλήλαμαι, Poët. ἠλήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt eſſe imperf. paſſ. pro ἤλατο, ſimili redupl. ab ἄλημι, *erro*, *vagor*. Th. ἀλάομαι, -ῶμαι, idem.

Ἠληλίμμην, pro ἀληλίμμην, pluſq. p. paſſ. Att. redupl. & Syſt. dipthongi: ab ἀλείφω, *ungo*: f. ψω. p. ἤλειφα, p. Att. ἀλήλιφα.

Ἦλθ' pro ἦλθε, *venit*, 3. ſing. ab

Ἦλθον, ες, ε, *veni*, per Sync. pro ἤλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ηλθοσαν, *venerunt*: 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἦλθον, Exod. xvi. 27. Pſ. xlviii. 4.

Ἠλὶ, vox Hebraica, & interpret. Lat. *Deus mi*: item *ELI*, nomen viri indeclinabile, Hebraic. interp. *Lat. aſcenſus*.

Ἠλιάζομαι, *apricor*, item in *Heliæâ judico*: ab

Ἡλιαία, ας, ἡ, *HELIÆA*, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλιος, *Sol*.

Ἠλίας, ου, *ELIAS*, nomen Prophetæ, Heb. interp. Lat. *Deus meus*.

Ἠλίβατος, ου, & Ion. ἠλιβάτοιος, ὁ καὶ ἡ, *tam altus ut Soli uni ſit pervius*: ab ἥλιος, *Sol*, Æol. ἤλιος, & βαίνω, *eo*. Alii formant ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, & βαίνω.

Ἤλιευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, *piſcor*: ab ἁλιεὺς, *piſcator*. Th. ἅλς, *mare*.

Ἠλίθα, adv. *fruſtra*, *copioſè*: &

Ἠλιθιάζω, *ſtultè ago*: ab

ἨΛΙ'ΘΙΟΣ, ου, *ſtultus*, *vecors*.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, *ſtoliditas*: à præced.

ἩΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, *ſtatura*, *ætas*, *adoleſcentia*, *vigor*: q. ab ἥλικος, *quantus*. ἐν ἡλικίᾳ τῇ σᾷ, *in tuis temporibus*. Eurip. Suppl. p. 283.

Ἡλικιώτης, ου, ὁ, & Dor. ἡλικιώτας, α, ὁ, *coætaneus*: à præced.

ἩΛΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *quantus*: ſed ἥλικος, gen. ſing. ab ἧλιξ, infra.

Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀλινδέω, idem quod ἀλίω, *volvo*.

Ἧλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, *coætaneus*, *æqualis*: ab ἡλικία, *ſtatura*.

ἭΛΙΟΣ, ου, ὁ, *Sol*: q. ab ἕλη, *ſplendor*.

Ἡλιοῦσθαι, *Sole aduri*, vel *illuſtrari*: à præcedente.

Ἡλίσκοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων.

Ἤλιτε, *peccavit*: 3. ſing. a. 2. act. verbi ἀλιτέω vel ἀλείτω, *pecco*: a. 2. ἤλιτον.

Ἠλιτόμηνος & ἀλιτόμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *natus ante completos menſes*: ab ἀλιτέω, *aberro*, & μὴν, *menſis*.

ἭΛΙΨ, ιπος, ἡ, *calceus*: q. ab ἀλείφω, *ungo*, quia ex corio eſt, quod ungi ſolet.

Ἡλιωθεὶς, έντος, *Sole æſtuans*, aor. 1. part. paſſ. ab

Ἡλιώθην, a. 1. paſſ. verbi ἡλιόω, *inſolo*. Th. ἥλιος, *Sol*.

Ἡλιῶσαι κόμαι, *aureæ & flavæ comæ*, nom. pl. part præſ. f. g. ab ἡλιάω, f. άσω, *colore radios Solis refero*: ab eod. th.

Ἧλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, *traho*.

Ἡλκωμένος, perf. part. paſſ. ab ἑλκόω, *exulcero*: f. ώσω. Th. ἕλκος, *ſulcus*.

Ἠλλάγησαν, *mutati ſunt*: 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀλλάσσω, vel -ττω, f. ξω. a. 2. ἤλλαγον. p. paſſ. ἤλλαγμαι. a. 1. paſſ. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, p. part. paſſ. &

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. act. &

Ἠλλάχθαι, perf. inf. paſſ. ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*: vide ἠλλάγησαν.

Ἠλλοίωμαι, *mutatus ſum*: perf. paſſ. verbi ἀλλοιόω, *alieno*: f. ώσω. p. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, *alius*.

Ἠλλοτρίωνται, *alienati ſunt*, 3. pl. perf. paſſ. ab ἀλλοτριόω, *abalieno*: f. ώσω. p. ἠλλοτρίωκα. ab ἀλλότριος, *alienus*. Th. ἄλλος.

Digitized by Google

Ἠλοάθην, *contuſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀλοάω, *trituro, comminuo*: f. ἄσω & ήσω.
Ἠλοίησεν, *amputavit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poët. pro ἀλοάω, *trituro*: f. ήσω.
Ἠλὰς, ᾶ, ὁ, per Sync. pro ἠλεὸς, *ſtolidus*, quod vide.
Ἧλος, ου, ὁ, *clavus*: q. ab ἕω, *mitto*: quia immittitur: indè fort. Angl. an awl.
Ἤλπικα, p. act. &
Ἤλπισα, a. 1. verbi ἐλπίζω, *ſpero*: f. ίσω. Th. ἐλπὶς, *ſpes*.
Ἧλτο, *ſaltavit*, per Sync. pro ἥλατο, 3. ſing. a. 1. m. mutato etiam ſpiritu, ab ἄλλομαι, *ſalio*.
Ἠλύ;η, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, *tenebræ, umbra*. Th. λύγη, idem.
Ἤλυθ' pro ἤλυθε, 3. ſing. a. 2. ἤλυθον, q. v.
Ἤλυθα, ας, ε, in 1. pl. ἠλύθαμεν, præt. m. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.
Ἤλυθον, ες, ε, & per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. ind. ejuſd.
Ἤλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω, *evito, effugio*: f. ξω, tanq. ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, *vito*.
Ἤλφον, ες, ε, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ἀλφάνω vel ἄλφω. Th. ἄλφα.
Ἥλωκα, *captus ſum*, Att. ἑάλωκα, p. act. verbi ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, tanq. ab ἁλόω vel ἅλωμι. a 2. ἥλων, & Att. ἑάλων.
Ἠλώμην, imperf. verbi ἀλάομαι, *vagor, erro*.
Ἥλων, Att. ἑάλων, a. 2. &
Ἥλωσαν, 3. plur. ab a. 2. ἥλων, q. vide in ἥλωκα.
Ἧμα, ατος, τὸ, *telum miſſile*: ab ἵημι, *mitto*: Th. ἕω, idem.
Ἠμάθανεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀμαθαίνω, *in ignorantiâ verſor*: ab ἀμαθὴς, *indoctus*; ex α priv. & μανθάνω, *diſco*: f. μαθήσω. a. 2. ἔμαθον.
Ἠμαθίων, ωνος, *EMATHION*, nom. regis.
Ἠμαθόεις, εντος, ὁ, *arenoſus*; Ion. pro ἀμαθόεις, ab ἄμαθος pro ψάμαθος, idem quod th. ψάμμος, *arena*.
Ἧμαι, σαι, ται, *ſedeo*: q. ab ἕω, *colloco*.
Ἦμαρ, ατος, τὸ, *dies*: in pl. ἤματα. Th. ἡμέρα, *dies*.
Ἤμαρτες, 2. ſing. a. 2. ἥμαρτον. &
Ἡμάρτηκα, perf. ind. act. &
Ἡμαρτηκότα, acc. ſing. perf. part. ab ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ἁμαρτήσω.
Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. præced. pro quo ἡμάρτοσαν, Deut. xxxvi. 5.
Ἠμάτιος, α, ὁ, *diurnus*: ab ἦμαρ, *dies*. Th. ἡμέρα, idem.
Ἡμάτωμαι, *cruentatus ſum*, perf. paſſ. verbi αἱματόω, *cruento*: f. ώσω. Th. αἷμα, *ſanguis*.
Ἤμβλακον, ες, ε, a. 2. verbi Poët. ἀμβλακίσκω, fortè ἀμπλακίσκω, *pecco*: quod à πλάνη, *error*. Th. πλάζω, *errare facio*: fut. -γξω.
Ἠμβλύνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀμβλύνω, f. υνῶ. Th. ἀμβλὺς, *obtuſus*.

Ἤμβροτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. pro ἥμαρτον Poët. tanq. ab ἀμβροτίσκω pro ἀμαρτάνω, *pecco*.
Ἦμεν παρῆμεν, Dor. pro ὥστε με παρεῖναι: *ut ego præſens adeſſem*.
Ἡμέας, acc. plur. Ion. pro ἡμᾶς, ab ἐγὼ; nom. pl. ἡμέες pro ἡμεῖς.
* Ἡμεδαπὸς, *noſtrum ſolum*, ab ἡμεῖς & δάπεδον, *pavimentum, ſolum*.
Ἤμεθα, *fuimus*, 1. pl. a. 2. m. ἤμην, ab εἰμὶ, *ſum*.
Ἠμείβετο, *reſpondit*, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἀμείβω, *permuto*; f. ψω, p. ἤμειφα.
Ἠμείδηκα, ας, ε, perf. act. &
Ἠμειδηκὼς, perf. part. ab ἀμειδάω, quod ex α priv. & μειδάω, *rideo*: f. ήσω.
Ἡμεῖς, *nos*, nom. pl. ab ἐγὼ, *ego*.
Ἡμείων, *noſtrûm*, Ion. pro ἡμῶν, gen. plur. ejuſd.
ἩΜΕΚΤΈΩ, *ægrè fero, indignor*: fortè ab ἐμέω & ἔχω, quaſi vomitum & faſtidium habeo.
Ἠμέληκα, *neglexi, contempſi*, p. act. &
Ἠμελημένος, *neglectus*, p. part. paſſ. ab ἀμελέω, *negligo*: vide ἠμέλειν.
Ἤμελλ' pro ἤμελλε, 3. ſing. imperf. Att. verbi μέλλω, *futurus ſum*: f. μελλήσω.
Ἠμέλειν, 3. pl. imperf. verbi ἀμελέω, *negligo*; f. ήσω. p. ἠμέληκα, quod ex α priv. & μέλει, *curæ eſt*, imperſonal.
ἩΜΕ'Ν, Poët. & conjunct. copulat. cui reſpondet ἠδὲ. Att. ἢ μὲν, *ſanè profectò*.
Ἦμεν, *eramus*, 1. pl. imperf. ἦ, verbi εἰμὶ, *ſum*. Eſt & ἦμεν, præſ. inf. Dor. pro εἶναι, ejuſd. verbi. Eſt & ἦμεν, per Sync. pro ᾔειμεν, *iveramus*, 1. pl. pluſq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.
Ἥμενος, η, ον, *ſedens*, præſ. part. ab ἧμαι, *ſedeo*.
ἩΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, & Ion. ἡμέρη, *dies*, *lux*: veteres ἱμέραν, ἱμέραν vocabant, ab ἱμείρω, *appeto*, quod appetibilis ob lucem: ἡμέρα κυριακὴ, *dies dominicus*.
Ἡμερεύω, f. σω, *diem tranſigo*: à præced.
Ἡμερέων, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, *dies*.
Ἡμερήσιος, α, ὁ, *unius diei*: &
Ἡμερινὸς, ᾶ, ὁ, *diurnus*: &
Ἡμέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ab ἡμέρα, *dies*.
Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, *manſueta, cicur*. Th. ἥμερος, *manſuetus*. Eſt & ſpecies *roboris*; item *vitis*.
Ἡμερόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in diem vivit*, ut mendici omnes; peculiariter ſic dictus eſt Diogenes, qui quotidiè victum mendicabat; item *inſecti genus* unicum diem vivens, ἐφήμερον etiam dict.
** Ἡμεροδανειστὴς, ᾶ, ὁ, *fænus diarium*, Diog. Laërt. vit. Menippi Cynici.
Ἡμεροδρόμος, q. v. *diurnus curſor, tabellarius*: ab ἡμέρα, *dies*, & τρέχω, *curro*: p. m. δέδρομα.
Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ, *qui totâ die dormit*: ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, *lectus*.
Ἡμερολογέω, -ῶ *dies numero*: ab ἡμέρα & λέγω, *lego*, *numero*.
Ἡμερόομαι, -οῦμαι, *cicuro, manſuefio*: ab

Digitized by Google

'ΗΜΕΡΑΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *manſuetus*, *cicur*; ab ἡμέρα, quia *dies* jucundus.

'Ἡμεροσκόπος, ȣ, ὁ, *ſpeculator diurnus*; ab ἡμέρα & σκοπὸς, *ſpeculator*. Th. σκέπτομαι, *circumſpicio*.

'Ἡμερόω, f. ώσω, p. ωκα, *manſuefacio*; ab ἥμερος, *cicur*, quod vide.

'Ἡμες, præſ. inf. Dor. pro εἶναι, *eſſe*: ab εἰμὶ, *ſum*: vel *eramus*: Dor. pro ἦμεν, 1. pl. a. 2. ejuſd.

'Ἡμέτερης, gen. ſing. Ion. f. g. ab

'Ἡμέτερος, α, ον, *noſter*; ab ἡμεῖς. *nos*. Th. ἐγὼ, *ego*.

'Ἠμημένοι, perf. part. paſſ. verbi ἀμάω, *meto*, *colligo*: f. ήσω.

"Ἦμην, adv. *certè*, Heb. vi. 14. vide ἦ μὴν, *profectò*, *ſanè*.

'Ἤμην, ἤσο, *fueram* vel *eram*, pluſq. p. vel potiùs a. 2. m. verbi εἰμί, *ſum*.

'Ἥμην, *ſedebam*, imperf. verbi ἧμαι, *ſedeo*.

'Ἤμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀμάω, *meto*: f. ήσω. p. ἤμηκα.

'Ἠμὶ, *loquor*, Att. Aphæreſi pro φημί.

'Ἡμίανδρος, ȣ, ὁ, *ſemivir*: ex ἥμισυς, *dimidius*, & ἀνὴρ, *vir*.

'Ἡμιά… νος, ὁ ϗ ἡ, *ſemivir*: ab ἥμισυς, *dimi*…, & ἄῤῥην, *mas*.

'Ἡμίβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ſemeſus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, & βρωτὸς, *edulis*. Th. βρώσκω, *comedo*.

'Ἡμιγένειος, *ſemibarbatus*: ex ἥμισυ, *dimidium*, & γένειον, *barba*.

* 'Ἡμίγυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ſeminudus*.

* 'Ἡμιολία, *uſura frugum*, ita ut ad duos modios tertius uſuræ nomine adjiciatur. Salm. de m. uſur. p. 313. de fœn. trap. p. 43.

'Ἡμίεφθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ſemicoctus*. Th. ἕψω.

'Ἡμιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſemineх*, *ſemimortuus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & ἔθανον, a. 2. verbi θνήσκω, *morior*.

'Ἡμίθεοι, *SEMIDEI*, & in gen. pl. ἡμιθέων. ab ἥμισυς, *dimidius*, & θεὸς, *Deus*.

'Ἡμίθνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ſemimortalis*. Th. θνήσκω.

'Ἡμίνα, ης, ἡ, *HEMINA*, *dimidium ſextarii*. Th. ἥμισυς, *dimidius*.

'Ἡμίονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mulus*, *a*: quaſi *ſemiaſinus*, dat. pl. Ion. ἡμιόνοισι· ab ἥμισυς, *dimidius*, & ὄνος, *aſinus*.

'Ἡμιπέλεκκον, ȣ, τὸ, *ſecuricula*, *dimidiata ſecuris*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & πέλεκυς, *ſecuris*.

'Ἡμίπλεθρον, ȣ, τὸ, *dimidium jugeri*: ex ἥμισυς, *dimidius*, & πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum*.

'Ἡμιπλίνθιον, ȣ, τὸ, *dimidiatus later*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & πλίνθος, *later*.

'Ἡμίπνυν, acc. ſing. ab ἡμίπνοος, -ȣ, *ſemivivus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & πνέω, *ſpiro*.

'Ἡμίσεια, είας, ἡ, *dimidia*, Ion. ἡμισέα.

'Ἡμίσευμα, ατος, τὸ, *dimidia pars*: ab ἥμισυς.

'Ἡμίση, τὰ, contractè pro ἡμίσεα. nom. pl. n. g. &

'Ἡμίσυς, gen. contract. pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς.

'Ἡμιστίχιον, ȣ, τὸ, *HEMISTICHIUM*, dimidium verſûs. ex ἥμισυς *dimidius*, & στίχος, *verſus*. Th. στείχω, *eo*.

'ΗΜΙΣΥΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, *dimidius*, *a*, *um*, *SEMI* vel *SEMIS*.

'Ἡμιτάλαντον, ȣ, τὸ, *SEMITALENTUM*: ex ἥμισυς & τάλαντον, *talentum*.

'Ἡμιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *imperfectus*, *ſemiperfectus*: ab ἥμισυς *dimidius*, & τέλος, *finis*.

'Ἡμίτομον, ȣ, τὸ, *dimidiata pars*: &

'Ἡμίτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dimidiatus*: ex ἥμισυς & τέμνω, *ſeco*: p. m. τέτομα.

'Ἡμιώριον, ȣ, τὸ, *SEMIHORA*: ab ἥμισυς, *dimidius*, & ὥρα, *hora*.

'Ἧμμαι, *accenſus ſum*, p. paſſ. ind. &

'Ἡμμένος, *incenſus*, p. part. paſſ. verbi ἅπτομαι. Th. ἅπτω, *tango*, *accendo*.

'Ἤμειψα, ας, ε, *commutavi*, *permutavi*, *vices reddidi*, p. ind. m. verbi ἀμείβω, *commuto*.

'Ἠμοιρηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, *exors* & *expers ſum*: ab ἄμοιρος, *expers*, quod ex α priv. & μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

'ΗΜΟΣ, adv. *quando*, *cum*, ſine interrogatione: cui reſpondet τῆμος, *tum*.

'Ἠμπειχόμην, *induebar*, cum duplici augmento ſcil. præter commune ει pro ε, habens etiam η pro α, pro ἀμπειχόμην, imperf. paſſ. verbi ἀμπέχομαι vel ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, f. ἀμφέξω, *circumdo*, *induo*, ex ἀμφὶ, *circum*, & ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

'Ἠμπεσχόμην, idem quo ἀμπεσχόμην, a. 2. m. verbi ἀμπέχω. Vide præced.

'Ἠμπισχόμην, *induebar*, imperf. paſſ. verbi ἀμπίσχω, idem quod ἀμπέχω, vide ἠμπειχόμην.

'Ἠμπόλησε, *vendidit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐμπολέω, *vendo in aliquo loco*. Th. πωλέω, *vendo*.

'Ἤμυν pro ἤμυνε, *ultus eſt*, 3. ſing. imperf. vel a. 1. vel a. 2. verbi ἀμύνω, *auxilior*, item *ulciſcor*, f. νῶ. a. 1. ἤμυνα.

'Ἠμύνατο, 3. ſing. a. 1. m. ejuſd.

'Ἤμυνε, 3. ſing. a. 1. m. act. ab

'ΗΜΥ'Ω, *inclino*, *cado*: f. ύσω. p. ἤμυκα, Att. ἐμήμυκα.

'Ἠμφαγνόουν, imperf. act. verbi ἀμφαγνοέω, *ex parte ignoro*, ex ἀμφὶ & ἀγνοέω, *ignoro*: ex α priv. & νόος, νȣ̃ς, *mens*.

'Ἠμφιεσμένος, *indutus*, perf. part. paſſ. verbi ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω vel ἀμφίσω, perf. paſſ. ἠμφίεσμαι, utrinque aſſumpto augmento, η pro α, & ει pro ε, ex ἀμφὶ, *circum*, & ἕω, *induo*.

'Ἠμφέβαλλον, *dubitabam*, imperf. act. extrinſecus aſſumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*, f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

'Ἠμφεγνόουν pro ἠμφιγνόουν, *dubitabam*, imperf. act. foris etiam ſumpto augmento, ab ἀμφιγνοέω, *ex parte cognoſco*, *dubito*, undè etiam a. 1. ind. ἠμφιγνόησα· ex ἀμφὶ, *circum*, & νοέω, *cogito*. Th. νόος, νȣ̃ς, *mens*.

'Ἠμφιεννύμην, *indutus eram*, imperf. paſſ. foris aſſumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι· ex ἀμφὶ & ἕννυμι ſeu ἕω, *induo*: f. ἕσω, Poët. ἕσσω. a. 1. εἷσα.

Digitized by Google

'Ἠμφίεσα,

Ἠμφίεσα, *veſtivi*, pro ἀμφίεσα, a. 1. ind. ejuſdem verbi, ſumpto augmento ab initio.

Ἠμφίεσμαι, *indutus ſum*, perf. paſſ. ind. ab ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι ſeu ἕω, *induo*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, part. præced. præt. paſſ. Pro eo ſuprà habuimus ἠμφιεμένος.

Ἠμφισβήτουν, *contendebam*, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, *contendo de re aliquâ*.

Ἡμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *jaculator*: ab ἵημι ſeu ἕω, *mitto*. Sed

Ἡμῶν, *noſtrûm*, gen. pl. ab ἐγώ, *ego*.

ἫΝ, *ſi*, cum ſubj. ἢν μὴ, *niſi*.

ἭΝ, *quam*, acc. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ.

Ἦν, *eram* vel *erat*, 1. vel 3. ſing. imperf. Ponitur etiam per Sync. pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, *ſum*; item pro ἐξῆν, *licebat*: at

Ἦν, ἦς, ἦ. Att. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. verbi φημὶ, *dico*. Sed

Ἧν, ἧς, ἧ, *miſi*: eſt a. 2. ind. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἠνάγκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἠναγκάσθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀναγκάζω, *cogo*; imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. p. paſſ. ἠνάγκασμαι, p. part. ἠναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, *neceſſitas*.

Ἠναιδηκότες, nom. pl. p. part. act. verbi ἀναιδέω, *impudens ſum*: ab ἀναιδὴς, *impudens*: ex α priv. & αἰδὼς, *pudor*.

Ἠνάλωκα pro ἀνήλωκα, perf. act. verbi ἀναλίσκω, *abſumo*, quod ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα.

Ἠνάλωσα, *conſumpſi*, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα. à præced. q. v.

Ἠναντιώθην, *adverſatus ſum*: a. 1. ind. paſſ. &

Ἠναντίωμαι, perf. paſſ. undè

Ἠναντιωμένος, p. part. ab ἐναντιόομαι, *adverſor*, quod ab ἐναντίος, *adverſus*, *oppoſitus*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἤναξα, ας, ε, *imperavi*: a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, *regno*: f. ξω, p. χα. Th. ἄναξ, *rex*.

Ἤναρα, *interfeci*: a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, *occido*: f. αρῶ.

Ἤνασσεν, 3. ſing. imperf. verbi ἀνάσσω, *impero*: vide ἤναξα.

Ἥνδανον, ες, ε, *placebam*: imperf. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*.

Ἠνδραγαθηκέναι, p. ind. act. verbi ἀνδραγαθέω, *viriliter ago*: ab ἀνδρὸς, *vir*; & ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἠνδρώθην, *ad virilem perveni ætatem*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

Ἤνεγκα, ας, ε, *tuli*, & in 3. pl. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. &

Ἠνεγκάμην, ω, ατο, *tuli*, a. 1. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. q. ab ἐνέγκω, undè etiam

Ἤνεγκον, a. 2. act. ἠνεγκόμην, a. 2. m. &

Ἤνεγμαι, perf. paſſ. &

Ἠνεγμένος, perf. part. paſſ. à φέρω. Vide ἠνεγκάμην.

Ἠνέθην, *laudatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ab αἰνέω, *laudo*: f. έσω & ήσω, p. ᾔνεκα. p. paſſ. ᾔνημαι. Th. αἶνος, *laus*.

Ἤνεικα, ας, ε, *tuli*, & in 3. pl. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. verbi φέρω, f. οἴσω. &

Ἠνείκαντο, 3. pl. a. 1. med. pro ἠνέγκαντο, vide præced.

Ἠνεῖπε, *edixit*, *vetuit*: 3. ſing. a. 1. vel 2. pro ἀνεῖπε, pro quo etiam ἀνείπαπε dicitur Poëtis, per Anadiplaſiaſmum. Th. ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον.

Ἠνείχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνειχόμην, *ſuſtinebam*, pro ἀνειχόμην, 1. ſing. imperf. duplici augmento; &

Ἠνείχοντο, 3. pl. ejuſd. ab ἀνέχομαι, *tolero*, Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον.

ἨΝΕΚΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *porrectus*, *continuus*, *perennis*.

Ἠνεμόεις, εντος, ὁ, *ventoſus*, *ventis expoſitus*: ab ἄνεμος, Poët. pro ἄνεμος, *ventus*.

Ἤνεπον, *dixi*, *allocutus ſum*: a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpoſitione ſumente augmentum, quia nihil addit ad ſignificatum: ex ἐν & ἔπω, *dico*.

Ἤνεσα, *laudavi*: a. 1. verbi αἰνέω, f. έσω, vel ήσω. p. ᾔνεκα.

Ἠνεσχέθην, *ſuſtinui* a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνέχω, *attollo*: f. ἀνέξω & ἀνασχήσω, tanq. à σχέω a. 2. ἀνέσχον. p. ἀνέσχηκα. perf. paſſ. ἀνέσχημαι. a. 1. ind. paſſ. ἀνεσχέθην, & aucta præpoſitione ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἠνεσχόμην, *ſuſtinui*: itidem pro ἀνεσχόμην, a. 2. m. verbi ejuſd.

Ἠνέχθην, ης, η, *delatus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, qu. ab ἐνέγκω, perf. paſſ. ἤνεγμαι.

Ἠνέῳξα, *aperui*: pro ἀνέῳξα, quod Att. pro ἀνῷγα, p. m. &

Ἠνέῳγμαι, perf. paſſ. Att. &

Ἠνεῴχθην, a. 1. paſſ. Att. ab ἀνοίγω, *aperio*: f ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνεῴχθησαν, 3. pl. præced.

Ἠνήλωμαι, *conſumptus ſum*: cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind paſſ. &

Ἠνηλωμένος, perf. part. paſſ. pro ἀνηλωμένος. in a. 1. paſſ. ἠνηλώθην pro ἀνηλώθην· itidem in a. 1. act. ἠνήλωσα pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω, *conſumo*. Th. ἁλίσκω, *capio*: fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα.

Ἠνηνάμην, ω, ατο, *renui*: a. 1. m. &

Ἠνήναντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀναίνομαι, *recuſo*.

Ἦνθε ſeu ἦνθεν, Dor. pro ἦλθε· vide ἦνθον.

Ἠνθισμένος, *tinctus*: perf. part. paſſ. à perf. ἤνθισμαι, verbi ἀνθίζω, *floridum reddo*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἦνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, & in 1. pl. ἤνθομες pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι.

ἨΝΙ', *ecce*: pro quo & ἠνίδε.

ἩΝΙ'Α, ας, ἡ, *habena*: ἀφ' ἡνίαν, *ad ſiniſtram*, q. ab ἐνέω, *colligo*.

Digitized by Google

Ἠνιάζω, f. σω, *fræno*: à præced.

Ἤνιγμαι, *obſcurè dixi*: perf. paſſ. unde ἠνιγμένος, perf. part. ἠνιξάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi αἰνίττομαι, *obſcure innuo*: f. ξομαι. Th. αἶνος, *apologus*, *dictum fabuloſum*.

Ἠνίδε, *ecce*: pro ἰδὲ, idem.

Ἠνίησαι, *mærore confectus es*: 2. ſing. perf. p iſſ. verbi ἀνιάω & ἀνιέω. p. paſſ. ἠνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, *mœror*.

Ἠνιχ', per Apoſtrophen pro

ἩΝΙ΄ΚΑ, *cum*, *quando*; 2. Cor. iii. 15, 16. adv. extra interrogationem: in interrogatione verò eſt πηνίκα, *quando?*

Ἡνίον, ου, τὸ, *habena*: ab ἡνία, idem.

Ἡνιοποιεῖν, *regere*, *moderari*: ab ἡνία, *habena*, & ποιέω *facio*.

Ἡνιοχεία, ας, ἡ, *aurigatio*.

Ἡνιοχεῖν, *aurigari*, *aurigam eſſe*: ex ἡνία, *habena*, & ἔχω, *habeo*.

Ἡνιοχεύς, *auriga*. Vide ἡνιοχῆες.

Ἡνιόχη, ης, ἡ, *HENIOCHE*, nomen mulieris: q. *agitatrix*.

Ἡνιοχῆες, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεὺς, *auriga*, gen. έως, Att. & ῆος, Ion. ex ἡνία, *habena*, & ἔχω, *teneo*.

Ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: ab iiſd.

Ἤνιπαπε, *dixit*: Pleonaſm. Poët. pro

Ἤνιπεν, 3. ſing. præt. m. vel a. 2. act. verbi ἐνίπτω, f. ψω, idem quod ἐνέπω, *dico minitabundus*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἦνις, ιος, ἡ, *annicula*: ab ἔνος, *annus*.

Ἠνισσάμην, ω, ατο, *obſcurè dixi*: pro ἠνιξάμην, a. 1. m. verbi αἰνίσσω. f. ξω. p. ἤνιχα. Th. αἶνος, *apologus*: at

Ἠνισσάμην, *maledixi*: ſine ι ſubſcripto, eſt a. 1. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνίπτω, *objurgo*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἠνίσσετο, *obſcurè dicebat*: 3. ſing. ab

Ἠνισσόμην, imperf. verbi αἰνίσσομαι, *occultè innuo*. Th. αἶνος, *apologus*.

Ἠνίχθω, *ænigmaticè dicta ſunt*: 3. ſing. perf. imperat. paſſ. ἤνιξο, χθω. ab eod. verbo & th.

Ἤνοθα, *florui*: p. m. interpoſito ο, pro ἦνθα, ab ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἠνοίγην, ης, η, *apertus ſum*: a. 2. ind. paſſ. cum augmento in initio more ſimplicium vel pro ἀνῴγην. ab ἀνοίγω, *aperio*: f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἤνοιξα, ας, ε, *aperui*: a. 1. act. ejuſd. quod vide.

Ἠνοίσαι, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἀναφέρω, vel ἐμφέρω, ab inuſit. themate οἴω, aucto extrinſecus.

Ἦνον, *perficiebam*: imperf. verbi ἄνω, Poët. pro ἀνύω. vel per Sync. pro ἤνυον, imperf. verbi ἀνύω, f. ύσω, *perficio*.

Ἠνορέα, ας, vel Ion. ηνορέη. ης, ἡ, *virilitas*, *fortitudo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

Ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα, p. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1 ἤνεγκα.

Ἤνοψ, οπος, ὁ, *ſonorus*, *vocalis*; item *perſpicuus*. Th. ὄψ, *vox*.

Ἧνται. 3. pl. perf ind. verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Ἤντεον, imperf. act. verbi ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, *occurro*, *obvius fio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἤντετο, *occurrebat*: 3. ſing. imperf. verbi ἄντομαι pro ἀντάω, *occurro*. Th. idem.

Ἤντησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi præced.

Ἠντιβόλευν, *occurrebam*: imperf. verbi ἀντιβολέω, *occurro*, *ſupplico*; ab ἀντιβάλλω, *contrà jacio*. Th. βάλλω, *jacio*: præt. m. βέβολα.

Ἠντιδίκουν, *contradicebam*: imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, *adverſarius*: ex ἀντὶ, *contrà*, & δίκη, *jus*.

Ἥντιν' pro ἥντινα, *quam?* acc. ſing. ab ὅτις, ἥτινος, *quæ?* Th. ὅς, *qui*, & τίς, *quis?*

Ἠντιώθην, ης, η, *adverſatus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀντιόομαι. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἧντο, *ſedebant*: 3. pl. imperf. verbi ἧμαι.

Ἠνύσθην, ης, η, *perfectus fui*: a. 1. ind. paſſ. &

Ἤνυον, ες, ε, *perficiebam*: imperf. vel a. 2. act. &

Ἤνυσα, a. 1. act. ab ἀνύω, *perficio*: f. ύσω. p. υκα.

Ἤνυστρον, ου, τὸ, *ventriculus ſecundus*.

Ἤνωγα, *mandavi*: p. m. &

Ἠνώγειν, εις, ει, *mandaveram*: pluſq. p. m. verbi ἀνώγω, *jubeo*: f. ξω. ἤνωχα.

Ἤνωγον, *jubebam*: imperf. ejuſd. verbi.

Ἥνωμαι, *unitus ſum*: perf. paſſ. verbi ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, *unus*, gen. ἑνός.

Ἡνωμένος, *continuus*: ab ἑνόω.

Ἤνωξα, ας, ε, *juſſi*: a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω. f. ξω.

Ἠνώρθουν, *corrigebam*: cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, *corrigo*: ex ἀνὰ, & ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Ἠνώρθωσα, *emendavi*: a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἠνώχλουν, imperf. act. cum duplici augmento, ab ἐνοχλέω, *turbo*: f. ήσω, a. 1. ἠνώχλησα. p. ἠνώχληκα. ab ἐν & ὄχλος, *turba*.

Ἧξα, ας, ε, *veni*: a. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio*: f. ξω.

Ἦξα, ας, ε, *duxi*: a. 1. ind. act. verbi ἄγω. f. ύσω, *duco*: &

Ἧξα, *fregi*: Att. ἔαξα, a. 1. act. verbi ἄγω ſeu ἄγνυμι, *frango*: f. ξω. at

Ἧξα, *impetum feci*: a. 1. act. verbi αἴσσω pro ἀΐσσω, *irruo*.

Ἠξίου, 3. ſing. imperf. act. contract. ab ἀξιόω, *dignum cenſeo*. Th. ἄξιος, *dignus*.

Ἠξιώθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀξιόομαι, -οῦμαι, *dignus habeor*: quod ab iiſd.

Ἠξίωσα, a. 1. verbi ἀξιόω, *dignum cenſeo*: ab eod. th.

Ἠξίωται, *dignus habitus eſt*: 3. ſing. perf. paſſ. à præced. verbo.

Ἥξουσι, *venient*: 3. pl. f. 1. ab ἥκω, *venio*: f. ἥξω.

Ἡξῶ, *veniam*: Dor. pro ἥξω, à verbo præcedenti.

Ἠοῖ, *auroræ*: dat. ſing. ab ἠὼς, gen. contract. ἠοῦς.

Ἤοιδα, *cecini*: præt. m. verbi ἀείδω. f. σω. *cano*.

Ἠοῖος, ου, ὁ, *orientalis*, *matutinus*: ab ἠὼς, *aurora*.

Ἤομεν,

Digitized by Google

Ἤομεν, 1. pl. a. 2. ἦον, εος, ε, Att. pro ᾔειν, ες, ε· vulgaritèr ἴον, ες, ε. ab εἶμι, *eo*.
Ἦον, ες, ε, vide præced.
Ἠόνα, acc. ſing. ab ἠὼν, όνος, ἡ, *ripa*: pro ᾐϊὼν, όνος, ἡ, *littus*.
Ἠοιωρημένος, vide ſeq.
Ἠώρησας, 3. ſing. a. 1. act. verbi αἰωρέω, *aſpergo*, *perfundo*; fut. ήσω. perf. part. paſſ. ἠωρημένος.
Ἠοῦς, gen. ſing. ab ἠὼς, όος, & contractè ἠοῦς, ἡ, *aurora*.
Ἠπαλύνθην, a. 1. paſſ. ab ἁπαλύνω, *emollio*. Th. ἁπαλὸς, *mollis*.
Ἠπανία, ας, ἡ, *inopia*, & ἠπανεῖ, *eget*. Heſych. fortè ab ἀπὸ & ἀνίημι, *remitto*, *deſino*.
ἩΠΑΡ, ατος, τὸ, *HEPAR*, *jecur*: in pl. τὰ ἤπατα, quaſi ab ἕπω, *operor*: & ἔαρ, *ſanguis*, *ver*.
Ἠπατήθην, ης, η, *deceptus eram*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπατάω, *fallo*: f. ήσω.
Ἡπατοσκοπήσασθαι, *exta conſulere*: a. 1. inf. m. ex ἧπαρ, *hepar*, & σκοπέω, *exploro*. Th. σκέπτομαι, *video*.
* Ἡπατοσκοπία, ίας, ἡ, *jecinoris inſpectio*.
* Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aruſpex*.
* Ἡπατουργὶς, ὁ ϗ ἡ, *hepatis diſſectio*.
Ἤπαφε, 3. ſing. a. 2. ἤπαφον, verbi ἀπαφίσκω, vel ἀπάφω, *decipio*, verb. Poët. deduct. ab ἀπατῶ, idem.
Ἠπάω, *perfero*, *arcio*: hinc ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ὀπὴ, *foramen*.
Ἠπεδανὸς, q. ἀπεδανὸς, *claudus*, *infirmus*, *ſolidus*: ab α priv. & πεδανὸς, *humilis*, *firmus*: à πέδον, *ſolum*.
Ἠπείγετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐπείγω, f. ξω, *urgeo*, *feſtino*.
Ἤπειγμαι, *acceleratus ſum*: perf. ind. paſſ. &
Ἠπειγμένος, perf. part. paſſ. ejuſd. verbi.
Ἠπείθησα, ας, ε, & in 3. pl. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo*, *incredulus ſum*; fut. ήσω. ex α priv. & πείθω, *perſuadeo*.
Ἠπείθουν, imperf. act. verbi ἀπειθέω· vide præced.
Ἠπείλησεν, *minatus eſt*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, *minor*: f. ήσω.
Ἠπείροιο, gen. Ion. pro ἠπείρου, ab
ἨΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *terra continens ac mediterranea*: quaſi ἄπειρος ex α priv. & πέρας, *finis*: item *EPIRUS*, regio ſic dicta, pars Græciæ.
Ἠπειρώτης, ου, ὁ, *EPIROTA*, *in continente natus*: à præced. quod vide.
Ἠπειρωτῶν, gen. pl. præcedentis nom.
Ἤπειτα, Poët. pro ἔπειτα, *deinde*: ex ἐπὶ & εἶτα, *poſtea*.
Ἠπερ, *aut*, conj. disjunct. Th. ἢ, *aut*.
Ἠπεροπεύσας, *qui decepit*: a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω, *decipio*: fut. εύσω. Th. ὄψ, *vox*.
Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, *deceptor*; ab eodem.
Ἠπεχθάνοντο, *offenſi fuerunt*: 3. pl. imperf. paſſ. pro ἀπεχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι, *inviſus ſum*: ex ἀπὸ & ἔχθος, *odium*.
Ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἠπάω, *ſarcio*: q. v.
Ἠπητὴς, οῦ, ὁ, *ſartor*: ab eod. th.

ἨΠΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, *EPIALUS*, *febris quotidianæ ſpecies*: q. ἤπιος, per Antiphraſin.
Ἠπιάω, *mitigo*, *placo*: f. άσω & ήσω. Th. ἤπιος, *lenis*.
Ἠπιάθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi præced.
Ἠπιόδωρος, ου, ὁ, *lenis*, *qui mitia dat*: ex ἤπιος, *mitis*, & δῶρον, *donum*.
ἨΠΙΑΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *clemens*, *placidus*, *mitis ſermone*: quaſi ab ἔπος, *verbum*.
* Ἠπίως, adv. *humaniſſimè*.
Ἠπιότης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.
Ἠπίστατο, Ion. & Att. pro ἐπίστατο, 3. ſing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, idem quod ſimplex ἴσημι, *ſcio*.
Ἠπιστέατο, Ion. pro ἐπίσταντο, 3. pl. ejuſd. imperf.
Ἠπιστήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπιστέω, *diffido*, *non credo*: f. ήσω. p. ἠπίστηκα. a. 1. ἠπίστησα, & in 3. pl. ἠπίστησαν· ex α priv. & πίστις, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην, Att. dici pro ἐπιστήθην· ab ἐπίσταμαι, *ſcio*.
Ἠπίστησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀπιστέω. vide ἠπιστήθην.
Ἠπίστουν, imperf. act. ejuſd. verbi.
Ἠπόμην, & εἱπόμην, imperf. verbi ἕπομαι, *ſequor*. Th. ἕπω, idem.
Ἠπορεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. &
Ἠπόρουν, 1. ſing. & 3. pl. imperf. act. verbi ἀπορέω, *dubito*: ab α priv. & πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo*, p. m. πέπορα.
Ἤπου, *aut*, *profectò*: ab ἢ, *aut*, & πού, *alicubi*: q. ab ὃς, *qui*, ſed
Ἦπου, *utrum?* *an?* *certè*: ab ἦ, idem. Th. ἢ, *vel*: vide præced.
Ἧπται, *tactus eſt*: 3. ſing. perf. paſſ. ἧμμαι, verbi ἅπτω, *tango*: f. ψω. p. ἧφα.
Ἤπυον, *clamabant*: 3. pl. imperf. verbi ἀπύω vel ἠπύω, *ſono*: fut. ύσω. quaſi ab ἔπω, *loquor*.
Ἠπύτα, vocat. ſing. ab
Ἠπύτης, ου, ὁ, *vociferator*: ab
Ἠπύω pro ἀπύω, *clamo*: vide ἤπυον.
Ἦρ' pro ἆρα, *numquid?* ex ἦ, *certè*, item *an?* & ῥα, enclit. particula, vel explet.
Ἦρ, ἦρος, τὸ, *VER*: contract. ex th. ἔαρ, idem.
Ἥρα, ας, & Ion. Ἥρη, ης, ἡ, *Juno*: Quidam per Metath. ita dici volunt pro ἀήρ. Vel q. ab ἐράω, *amo*.
Ἦρα, *tuli*: a. 1. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. p. ἦρκα. at
Ἦρα, ſine ι ſubſcripto, eſt præt. med. verbi ἄρω, *apto*: ſed præt. med. Att. ἄρηρα eſt uſitatius.
Ἤρα, *amabat*: 3. ſing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo*: f. άσω.
Ἠρᾶθ' pro ἠρᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi ἀράομαι, *imprecor*. imperf. ἠραόμην, ἠρώμην. Th. ἀρὰ, *preces*, *imprecatio*.
Ἡρακλέης, & contractè Ἡρακλῆς, *HERCULES*: gen. -έος, dat. εῖ, acc. έα. ab ἥρως & κλέος, qu. *heroum gloria*, vel ἥρας κλέος, quod à Junonis odio gloriam reportaret. Th. κλείω, *celebro*.
Ἡρακλείδης, ου, ὁ, *HERACLIDES*: nomen propr.

Digitized by Google

Ἡρακλεῖα, τὰ, *Herculis feſta* vel *ſacrificia :* &

Ἡρακλησίη, ης, *Herculea :* &

Ἡρακλῆς, *HERCLE, papæ :* adv. jurantis per Herculem.

Ἡρακλῆς, *HERCULES :* vide Ἡρακλέης.

Ἤραμαι, *amatus ſum :* perf. paſſ. verbi ἐράω, *amo.*

Ἠράμην, ω, ατο, *extuli :* a. 1. m. verbi αἴρω, *tollo.* Vide ἦρα.

Ἦραν, 3. pl. a. 1. ἦρα, ejuſd. verbi.

Ἤρατος, ου, ὁ, *rex.* Th. ἐράω, *amo.*

Ἤραρα, *accommodavi :* pro ἄρηρα, p. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, *apto.* Vide ἠρήρειν.

Ἤραρον, ες, ε, *optaveram,* aor. 2. Il. Δ. 110. quod alii falsò præterito aſcribunt. Clarke in loc.

Ἤρας, *amabas :* 2. ſing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo.*

Ἠρασάμην, *devovi :* a. 1. m. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces.* Alii volunt eſſe ab ἐράομαι, *amor,* vel ἐράζομαι, idem à th. præced.

Ἠράσθην, *adamatus ſum :* a. 1. paſſ. ab eod.

Ἠράσσαο, Ion. & Dor. pro ἠράσω, *amâſti :* 2. ſing. a. 1. m. verbi præced.

Ἠρᾶτο, *execrabatur :* 3. ſing. imperf. verbi ἀράομαι, -ῶμαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *imprecatio.*

Ἤρατο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, *amo :* vel per Sync. pro ἠράσατο, 3. ſing. a. 1. m.

Ἤρατο, 3. ſing. a. 1. m. ab αἴρω, *tollo.*

Ἠργάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀργαίνω, *albico :* f. ανῶ. Th. ἀργὸς, *albus.*

Ἠργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. paſſ. ab ἐργάζομαι, *operor :* quod vide.

Ἦργμαι, *orſus ſum :* perf. paſſ. & part. ἠργμένος, ab ἄρχω, *incipio :* f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. part. paſſ. ἀρχθεὶς.

Ἤρεαι, *interrogas :* 2. ſing Ion. pro ἔρῃ, verbi ἔρομαι : dicitur & εἴρομαι, *interrogo.* Th. εἴρω, *dico.*

Ἡρέθην, *electus ſum,* a. 1. ind. paſſ. verbi αἱρέω, *eligo :* f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. ᾕρημαι, perf. indic. paſſ. *elegi.*

Ἤρεθον, 3. pl. imperf. verbi ἐρέθω, *laceſſo.*

Ἥρει, 3. ſing. imperf. act. verbi αἱρέω, *eligo.*

Ἠρείκει, 3. ſing. pluſq. p. verbi ἐρείδω, *firmo, fulcio :* f. σω. p. ἤρεικα. & in part. ἠρεικὼς, a. 1. part. m. ἐρειςάμενος.

Ἤρεικον, ες, ε, *proſcindebam :* imperf. act. verbi ἐρείκω, *frango ;* f. ξω.

Ἠρείσατο, *ſuſtinuit ſe :* 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐρείδω, *fulcio :* f. σω.

Ἡρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi αἱρέομαι. Th. αἱρέω, *capio, eligo :* a. 1. paſſ. ἡρέθην.

Ἠρείψαντο, *corripuerunt :* 3. pl. a. 1. med. verbi ἐρείπω, *everto :* f. ψω. a. 1. ἤρειψα. a. 2. ἤριπον.

Ἠρέμα, *tacitè, ſenſim, paulatim :* adv. ab ἤρεμος.

Ἠρεμάζω, f. άσω, *quieſco.*

Ἠρεμαίως, idem ac ἠρέμα.

Ἠρεμέω, -ῶ, f. ήσω, *quieſco ;* &

Ἠρεμία, ας, ἡ, *quies :* ab

ἨΡΕΜΟΣ, ου, *quietus, mitis, placidus :* ab ἔρημος, vel ἥμερος, per Metath. vel q. ab ἦρος, *amabilis :* quod ab ἐράω.

Ἦρεν, 3. ſing. a. 1. vel 2. act, verbi αἴρω, *tollo.* Vide ἦρα.

Ἥρεον, *capiebam :* imperf. act. verbi αἱρέω, *capio :* a. 2. εἷλον.

Ἤρεπται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐρέφω, *tego :* f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, *placui :* a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, *placo,* & *placeo.*

Ἡρέτισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἡρετισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἱρετίζω, *eligo :* f. ίσω, p. ᾕρέτικα. Th. αἱρέω, *capio.*

Ἤρετο, 3. ſing. imperf. Att. verbi ἔρομαι, *interrogo :* imperf. Ion. εἰρόμην, ου, ετο. Sunt qui velint eſſe a. 2. med. ἠρόμην. Tum ᾑρόμην, ι ſubſcripto, imperf. paſſ. eſt verbi αἴρω, *tollo.*

Ἤρευν, *venabantur,* imp. Dor. pro θήρευον, verbi θηρεύω, *venor.* Th. θὴρ, *fera.*

Ἥρευν, imperf. Dor. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, *capio :* f. ήσω, p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησα, *ſcrutatus ſum :* a. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, f. ήσω, *indago, ſcrutor.*

Ἥρη, Ion. pro Ἥρα, ας, ἡ, *Juno.*

Ἥρημαι, Dem. Ol. 1. 56. *elegi* vel *electus ſum.* Ariſtoph. Eccel. perf. ind. paſſ. ᾑρημένος, *qui delegit :* ejuſd. part. ab αἱρέω, *eligo, capio :* f. ήσω, p. ᾕρηκα, & in 3. pl. ᾑρήκασι.

Ἥρημεν, Varin. per Sync. dici tradit pro ᾑρήκαμεν, 1. pl. perf. ᾕρηκα, verbi præcedentis.

Ἠρημώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐρημόω, *vaſto :* f. ώσω. præt. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, *ſolitudo.*

Ἠρημωμένος, ου, ον, perf. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἠρήρειν, *accommodaveram :* pluſq. p. med. Att. verbi ἄρω, *apto :* f. ἀρῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, Att. ἄρηρα. & cum adhuc novo augmento ἤρηρα. hinc pluſq. p. ἠρήρειν.

Ἠρήρειςο, *inhæſerat :* 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἐρηρείσμην, σο, ςο, verbi ἐρείδω, *figo :* f. σω. perf. paſſ ἤρεισμαι, & Att. ἐρήρεισμαι, & cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

Ἡρήσαντο, *optârunt,* 3. pl. a. 1. m. verbi αἱρέω, *ſeligo :* f. ήσω. a. 1. ᾕρησα. inde a. 1. m. ᾑρησάμην.

Ἠρήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, *precor.* Th. ἀρὰ, ἡ, *preces.*

Ἤρθην, *ſublatus ſum :* a. 1. ind. paſſ. verbi αἴρω, *tollo :* perf. ἦρκα.

Ἤρθρωσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, *formo, fingo :* f. ώσω. Th. ἄρθρον, *artus.*

Ἦρι, *manè,* adv. vel *vere :* ab ἦρ, ἦρος, τὸ, *ver :* factum ex ἔαρ, ἔαρι.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, *Aurora :* quia ἦρι γίνεται, i. e. *manè exiſtit,* oriente Sole : &

Ἠριγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vernus, matutinus :* ab ἔαρ, & contractè ἦρ, *ver,* vel ἀὴρ, pro ἀὴρ, *aër,* & γίγνομαι, *ſum.*

Ἠριδανὸς, οῦ, & Ion. οῖο, ὁ, *ERIDANUS :* nomen fluvii.

Ἤριζεν, imperf. act. verbi ἐρίζω, *contendo :* f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis.*

Ἠριθμημέναι, nom. pl. perf. part. paſſ. f. g. verbi ἀριθμέω, *numero :* f. ήσω. perf. ἠρίθμηκα. a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας. ε. perf. part. paſſ. ἠριθμημένος, η, ον. Th. ἀριθμὸς, *numerus.*

Digitized by Google

Ἠρίκει, 3. ſing. pluſq. p. act. verbi ἐρίζω, contendo, litigo: f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, lis.

Ἤρικον, ες, ε, ſecui: a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, frango: f. ξω.

Ἠρίνεος, α, ον, vel potiùs ἐρίνεος, laneus: pro εἰρίνεος. Th. εἶρος, εος, τὸ, lana.

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, per Craſin pro ἐαρινὸς, vernus. Th. ἔαρ, -ρος, τὸ, ver, & contractè ἦρ.

ἨΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, monumentum, ſepulchrum: q. ab ἔρα, in terra enim humantur mortui.

Ἤριπον, ες, ε, cecidi, lapſus ſum; a. 2. act. ἠριπόμην, dirutus ſum: a. 2. m. verbi ἐρείπω, everto: f. ψω.

Ἠριπώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐριπόω, ab eod. th.

Ἤρισα, ας, ε, contendi: a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, contentio.

Ἦρκα, tuli: perf. act. verbi αἴρω, tollo: f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ἤρκει, ſufficiebat: 3. ſing. imperf. act. ἠρκεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἀρκέω, auxilior, ſufficio.

Ἤρκεσα, ας, ε, ſuffeci: a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἦρκται, incepit: 3. ſing. perf. paſſ. ἦργμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, incipio: ſeu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἠρκὼς, perf. part. act. verbi αἴρω, tollo: p. ἦρκα.

Ἦρμαι, ſublatus ſum; perf. ind. paſſ. verbi αἴρω, tollo: a. 1. ind. paſſ. ἤρθην. a. 1. part. paſſ. ἀρθείς.

Ἥρμοσε, 3. ſing. imperf. act. ἥρμοσα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἁρμόζω, apto: f. όσω. Th. ἄρω, apto.

* Ἡρμοσμένως, aptè, congruentèr.

Ἠρνεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ἠρνεόμην, -ούμην, verbi ἀρνέομαι, recuſo: f. ήσομαι. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο.

Ἤρνυντο, 3. pl. imperf. verbi ἄρνυμαι, capio, conſequor.

Ἠρξάμην, ω, ατο, a. 1. m. & in 3. pl. ἤρξαντο, verbi ἄρχομαι, incipio: f. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, initium, imperium.

Ἤρξατο & ἤρξατο. Vide in ἠρξάμην.

Ἦρξεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἄρχω, incipio, impero: f. ξω. Th. ἀρχὴ, imperium.

Ἡρόδοτος, ου, ὁ, HERODOTUS: nomen propr.

Ἤρομαι, aratro conſciſſus ſum: perf. paſſ. verbi ἀρόω, aro: f. όσω. p. ἤρωκα.

Ἠρόμην, interrogavi: imperf. vel a. 2. m. verbi Poët. ἔρομαι, interrogo.

Ἠρόμην, imperf. paſſ. verbi αἴρω, tollo.

Ἦρος, amabilis, jucundus: ἦρα τὰ, grata: ab ἐράω, amo: ἔκτασιν habens τοῦ ε.

Ἤροσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀρόω, aro: f. όσω, p. ἤροκα.

* Ἦρσαν, 3. pl. a. 2. pro ἦραν, ſuſtulerunt: ab αἴρω, tollo, Joſh. iii. 14.

Ἤρου, interrogaſti: 2. ſing. imperf. vel a. 2. m. verbi ἔρομαι, interrogo.

Ἤρου, 2. ſing. imperf. paſſ. ἠρόμην, ab αἴρω, tollo.

Ἠροῦ, 2. ſing. imperf. paſſ. &

Ἤρυντο, 3. pl. imperf. paſſ. ἠρύμην, verbi αἰρέω, capio.

Ἡροῦς, gen. ſing. ab Ἡρὼ, gen. -όος, -οῦς, ἡ, Ero, nom. propr. virginis.

Ἡροῦς, gen. ſing. ab

Ἥρως, nomen proprium.

Ἠροῦτο, 3. ſing. imper. paſſ. verbi ἀρόω, aro.

Ἥρπασεν, rapuit: 3. ſing. a. 1. act. verbi ἁρπάζω, rapio: f. άσω. & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 2. paſſ. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα.

Ἤρσα, a. 1. act. Æol. verbi ἄρω, apto, congruo: f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω.

Ἦρσαν, 3. pl. a. 1. ab ἄρδω, humecto.

Ἦρται, 3. ſing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, tollo.

Ἤρτημαι, ſuſpenſus ſum: perf. paſſ. verbi ἀρτάω, appendo: f. ήσω. hinc 3. ſing. perf. imperat. paſſ. ἠρτήσθω.

Ἦρτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ex ἤρμην, verbi αἴρω, tollo.

ἩΡΥ΄ΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, ERYNGIUM, herba quædam aculeata.

Ἤρυγγος, villus dependens ex mento hircorum aut caprorum, tanquam εἴριον, ſeu lanugo.

Ἤρυγε, eructavit, 3. ſing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, ructo: f. ξω.

Ἠρύκανε, inhibuit: 3. ſing. imperf. act. verbi ἐρυκάνω, idem quod ἐρύκω, inhibeo.

Ἤρυκεν, 3. ſing. imperf. vel a. 2. verbi ἐρύκω, inhibeo, impedio: f. ξω.

Ἤρυσ', imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, haurio: f. ύσω.

Ἤρυτο, pluſq. p. paſſ. 3. ſing. verbi ἐρύω, traho, cuſtodio. An pro ἠρύσατο, 3. ſing. a. 1. m.

Ἦρχ' pro ἦρχε, incepit, 3. ſing. imperf. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἠρχάατο, Ion. pro ἠργμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ἔρχω, idem quod εἴργω, coërceo. Vel ab ἄρχω, incipio, impero. Th. ἀρχὴ, imperium, initium.

Ἦρχε, præibat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἤρχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄρχομαι, ab ἄρχω, incipio, impero. Th. ἀρχή.

Ἠρχόμην, ου, ετο, imperf. ab ἔρχομαι, venio.

Ἤρω, 2. ſing. a. 1. m. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, tollo.

Ἥρω, per Apoc. pro ἥρωα, acc. ſing. & ἥρῳ, dat. pro ἥρωϊ, ab ἥρως, heros.

Ἡρὼ, όος, -οῦς, ἡ, ERO, nomen proprium virginis.

Ἥρωας, & ἥρωες, acc. & nom. pl. ab ἥρως, ωος, ὁ, heros.

Ἡρώδης, ου, ὁ, HERODES, nomen regis q. ab heroe oriundus. Undè

Ἡρωδιανοὶ, οἱ, Herodis miniſtri.

Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, HERODIAS, nomen Herodis concubinæ.

Ἡρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri, qu. ab ἥρως & δῄων, heroas profligans.

Ἠρώησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐρωέω, fluo.

Ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, HEROICUS. Th. ἥρως.

Ἡρώϊος, & κατὰ συναίρεσιν, ἥρῳος, idem.

Ἤρων, amabam, imperf. act. verbi ἐράω, amo. f. σω.

ἩΡΩΣ, ωος, ὁ, HEROS: nom. pl. ἥρωες, inde ἡρωΐνη, ης, η, heroina.

Ἠρώτα, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐρωτάω, interrogo: f. ήσω.

Ἠρώτων,

Digitized by Google

Ἠρύτον, 1 ſing. & 3. pl. imperf. act. verbi ejuſd.
Ἧς, *ſuæ*, gen. ab ἥ, *ſua*, quod ab ὅς.
Ἧς, & ἧσιν, pro αἷς, dat. pl. Ion. ab ἥ. Th. ὅς, *ſuus*.
Ἦς, *eras*, 2. ſing. imperf. & Dor. pro ἦν, 3. ſing. Sed ἧς, *ſis*, 2. ſing. ſub. ab εἰμί.
Ἧς, *dixiſti*, 2. imperf. ab ἠμί pro φημί. vel per Aphær. pro φῇς, quod pro ἔφης, imperf. vel a. 2. verbi φημί, *dico*.
Ἦσα, & ἦσαν, 2. ſing. & 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contractè pro ἀείδω, *cano*.
Ἧσαι, 2. ſing. præſ. ind. ἧμαι, *ſedeo*.
Ἡσαΐας, ου, ὁ, nom. prophetæ, Hebr. interpret. Lat. *ſalus à Domino*.
Ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμί, *ſum*.
Ἦσαν, Att. pro εἶσαν, *iverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi εἶμι, vel εἴω, *eo*. Vel per Synær. pro ἤεσαν, 3. pl. pluſq. p. m. ἤειν. Poteſt etiam ἦσαν eſſe 3. pl. a. 1. verbi ᾄδω, *cano*. Sunt qui volunt ἦσαν etiam dici pro ᾔδεισαν, 3. pl. pluſq. p. per Craſin pro εἰδήκεισαν, verbi εἰδέω, *ſcio*: Eurip. Rheſ. 854. f. ἥσω. p. εἴδηκα.
Ἦσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. ἦσα, verbi ἥδω, *delecto*: f. ἥσω. Th. ἡδύς, *ſuavis*.
Ἥσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἥδομαι, *delector*.
Ἤσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ᾄδω, *cano*.
Ἡσαῦ, ὁ, nomen viri indecl. Heb. *factus*.
Ἠσέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀσεβέω, *impiè ago*: f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα· ex α priv. & σέβω, *colo*.
Ἥσει, *mittet*, 3. ſing. f. ind. verbi ἵημι, *mitto*, f. ήσω. p. εἶκα. Poteſt etiam eſſe f. 1. verbi ἥδω, *delecto*.
Ἠσέλγημαι, *petulans fui*, perf. ind. paſſ. verbi ἀσελγέω, *petulantèr ago*, f. ήσω. Th. ἀσελγής, *petulans*, *inſolens*.
Ἠσέλγηνα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, *petulantèr ago*, id. q. ἀσελγέω, q. v.
Ἧσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕω ſeu ἕζω, *ſedeo*.
Ἦσεν, 3. ſing. a. 1. m. ab ᾄδω, *cano*.
Ἦσθα, *eras*, Paragoge Æol. τοῦ θα pro ἦς, 2. ſing. imperf. Sed ἦσθα, *ſis*, Æol. etiam pro ἧς, 2. ſing. ſub. verbi εἰμί, *ſum*. Sunt etiam qui ᾖσθα per Syncop. poni credant pro ᾔδεισθα, *noveras*, & hoc pro ᾔδεις, θα Æol. Paragogè, quod eſt 2. ſing. pluſq. p. ᾔδειν pro εἰδήκειν, verbi εἴδω vel εἰδέω, *ſcio*, f. ήσω, p. m. οἶδα.
Ἧσθαι, *ſedere*, præſ. inf. ab ἧμαι, *ſedeo*.
Ἡσθείη, a. 1. opt. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδύς, *ſuavis*.
Ἠσθένηκα, *elangui*, perf. act. verbi ἀσθενέω, *ſum infirmis viribus*, fut. ήσω· ab ἀσθενής, *invalidus*, quod ex α priv. & σθένω, *valeo*.
Ἠσθένουν, *languebam*, imperf. ejuſd. verbi.
Ἡσθέντες, *gaviſi*, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδύς, *ſuavis*.
Ἤσθετο, 3. ſing. a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο, verbi αἰσθάνομαι, *ſentio*. f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι.

Ἥσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδύς, *ſuavis*.
Ἤσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ᾄδω, *cano*.
Ἤσθημαι, *ſenſi*, perf. paſſ. ind. hinc in 3. ſing. pluſq. p. ᾔσθητο, & in perf. inf. ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, *ſentio*. a. 2. m. ᾐσθόμην.
Ἥσθην, ης, η, *lætatus ſum*: & in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. paſſ. hinc ἡσθῆναι, a. 1. inf. verbi ἥδω, *delector*. Th. ἡδύς, *ſuavis*.
Ἠσθησάμην, ω, ατο, *ſenſi*, a. 1. ind. m. verbi αἰσθάνομαι. Vide ᾔσθετο.
Ἠσθῆσθαι, *ſenſiſſe*, perf. paſſ. ind. ejuſd. verbi. Vide ᾔσθημαι.
Ἡσθήσομαι, *lætabor*, f. 1. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector*, a. 1. ind. paſſ. ἥσθην. Th. ἡδύς, *ſuavis*.
Ἤσθητο, 3. ſing. pluſq. p. verbi inuſit. ἐσθέομαι pro ἕννυμαι, *induor*, perf. paſſ. ᾐσθημένος. ab ἐσθής, ῆτος, ἡ, *veſtis*. Th. ἕω ſeu ἕννυμι, *induo*.
Ἤσθητο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi αἰσθάνομαι, *ſentio*. Vide ᾔσθημαι.
Ἤσθιον, ες, ε, *devorabam*, imperf. act. verbi ἐσθίω, *edo*, f. ἔσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.
Ἠσθμαινα, ας, ε, *anhelavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, *anhelo*: f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα. Th. ἆσθμα, *flatus*.
Ἠσθόμην, & in 3. pl. ᾔσθοντο, a. 2. m. verbi αἰσθάνομαι, *ſentio*: f. αἰσθήσομαι.
Ἦσι, *ſit*, Ion. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab εἰμί.
Ἠσί, per Apoc. pro φησί, 3. ſing. à φημί.
Ἦσιν, per Paragog. Poët. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab εἰμί, *ſum*. Sed
Ἧσιν, *ſuis*, dat. pl. Ion. pro αἷς, *ſuis*, vel *quibus*; ab ὅς, ἥ, ὅν, *ſuus*, *a*, *um*.
Ἡσίοδος, ου, ὁ, HESIODUS: nom. propr. Poëtæ, quæ. ex ἧσις, *delectatio*: & ὁδός, *via*.
Ἧσις, εως, ἡ, *voluptas*, *delectatio*, ab ἥδω, *delecto*. Hinc Angl. eaſe.
Ἠσίτουν, *inediâ premebar*, imperf. verbi ἀσιτέω· quod ex α priv. & σῖτος, *frumentum*.
Ἤσκειν, Ion. vel ob ſequentem vocalem, pro ἤσκει, *exercebat*, 3. ſing. imperf. verbi ἀσκέω, *exerceo*, *elaboro*, *orno*: f. ήσω. p. ἤσκηκα. p. paſſ. ἤσκημαι, σαι, ται.
Ἠσκήθην, *exercitatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. &
Ἤσκηκα, *exercui*, perf. act. ejuſd.
Ἤσκησαν, *aptarunt*, 3. pl. a. 1. act. &
Ἤσκουν, *exercebam*, imperf. act. ejuſd. verbi ἀσκέω.
Ἦσμαι, *decantatus ſum*, perf. paſſ. verbi ᾄδω, *cano*.
Ἥσμαι, *lætatus ſum*, perf. paſſ. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδύς, *ſuavis*. Sunt qui ἧσμαι, *ſedi*, velint eſſe perf. paſſ. verbi ἕζω, *ſedeo*, perf. ἧκα.
Ἦσμεν, *ſciveramus*, per Syncop. pro ᾔδειμεν, 1. pl. pluſq. p. ᾔδειν, Att. pro εἰδειν, quod per Craſin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, *ſcio*.

Ἦσσα,

Ἦσο, *eras* vel *fueras*, 2. ſing. imperf. vel pluſq. p. ἦμην verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἧσο, 2. ſing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Ἠσπάζοντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἀσπάζομαι, *amplector*. f. άσομαι, p. ἠσπασμαι.

Ἤσπικα, *tutatus ſum*, perf. ind. act. hinc part. ἠσπικότες· verbi ἀσπίζω, *defendo*. Th. ἀσπὶς, *clypeus*.

Ἧσσα ſeu ἧττα, ης, ἡ, *inferiores partes*, *clades*: &

Ἡσσάομαι vel ἡττάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *inferior evado*, *vincor*, *ſuperor*, *ſuccumbo*, *frangor*. ἡσσῶντο, 3. plur. imperf. Eurip. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἧσε, pro ᾖσε, *cecinit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. ᾖσα, verbi ᾄδω, *cano*.

Ἡσσήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἡσσάομαι, *ſuperor*. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἧσσον, *minus*, n. g. ab

ΗΣΣΩΝ, & ἥττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *minor*, *inferior*, & in n. g. ἧσσον, vel ἧττον, *minus*, inde ἡσσάομαι, *ſuperor*.

Ἧσται, 3. ſing. perf. ab ἧσμαι, *ſedi*, quod vide.

Ἧσταν, vide in ᾖστε.

Ἠστάτουν, imperf. act. verbi ἀστατέω, *inſtabilis ſum*, *vacillo*: ex α priv. & ἵστημι, *ſto*.

Ἧστε, *ſciebatis*, per Sync. pro ᾔδειτε, 2. pl. pluſq. p. ᾔδειν, per Craſin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω. Sic ᾖσαν, pro ᾔδεισαν, 3. pl. pluſq. p. &

Ἥστην, *ſciverant*, 3. dual. pluſq. p. per Sync. pro ᾐδείτην, ejuſd. verbi.

Ἦστην, *erant*, dual. imperf. Poët. pro ἤτην, & in 2. pl. ἦστε, pro ἦτε, verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἥστην, *ſedebant*, 3. dual. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Ἡστινοσοῦν, *qualiſcunque*: ex particulâ expletivâ οὖν, & ὅςις, ἥτις, ὅτι· & facit in gen. ἧςινος, *cujuſcunque*, ſupple ποιότητος, *qualitatis*, vel aliquid ſimile.

Ἧστο, *ſedebat*, Poët. pro ἧτο, 3. ſing. imperf. verbi ἧμαι, *ſedeo*: vel eſt pluſq. p. ab ἕζω.

Ἦστον, ἦστην, *eratis*, *erant*, Poët. pro ἦτον, ἤτην, dualis imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἤστραπτε, *illuminabat*, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀστράπτω *fulguro*: f. ψω. p. φα.

Ἠσυνθέτηκα, perf. act. verbi ἀσυνθετέω, *non ſto pactis*: quod ex α priv. & συντίθημι, *compono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἡσυχάζω, *quieſco*, *taceo*: f. άσω. p. ἡσύχακα. præſ. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἥσυχος, *quietus*.

Ἡσυχαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. qu. th. ἥσυχος.

Ἡσυχῆ, adv. *quietè*, *tacitè*: ab eod.

Ἡσυχία, ας, & Ion. ίη, ης, ἡ, *tranquillitas*, *otium*, *ſilentium*: ab eod. th.

Ἡσύχιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, idem quod

ΗΣΥΧΟΣ, ου, ὁ, *quietus*: qu. ἧσιν ἔχων, Gall. *qui eſt à ſon aiſe*: ab ἥδω, *delecto*.

Ἡσύχως, adv. *quietè*.

Ἠσφαλίσαντο, *muniverunt*, 3. pl. a. m. verbi ἀσφαλίζω, *firmo*: f. ίσω. p. κα. quod ab ἀσφαλὴς, *tutus*: hoc ex α priv. & σφάλλω, *everto*.

Ἤσχαλον, 3. pl. a. 2. act. verbi ἀσχάλλω, *moleſtè fero*.

Ἠσχολήθησαν, *operam dederunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀσχολέω, *occupatus ſum*: quod ab ἄσχολος, *cui otium non eſt*: quod ex α priv. & σχολὴ, *otium*.

Ἠσχύνετο, *erubeſcebat*, & in 3. pl. ἠσχύνοντο, imperf. paſſ. verbi αἰσχύνομαι, perf. ἤσχυμμαι. Th. αἶσχος, *turpitudo*.

Ἧτω, *mittam*, f. 1. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν.

Ἥσω, *ibo*, f. 1. verbi εἶμι, ab ἴω, inuſ. *eo*.

Ἤτασεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐτάζω, *exanimo*: f. άσω.

Ἧτ' pro ἧτε, *hæcque*, articulus præpoſ. habetque accentum ob ſequentem dict. encliticam τε.

Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *ſum*. Sed ἦτε eſt 2. pl. ſub. ejuſd.

Ἤτεε, & ἤτεεν, ſequente vocali, & contractè ᾔτει, 3. ſing. imperf. verbi αἰτέω, *peto*: f. ήσω, p. ᾔτηκα.

Ἤτι κε, *certè nimirum*, adv.

Ἠτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀτεκνόω. a. 1. ἠτέκνωσα, ας, ε, *ſterilem efficio*: ex à priv. & τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.

Ἤτηκα, ας, ε, *petii*, perf. ind. act. &

Ἠτήκειν, *accuſaveram*, pluſq. p. verbi αἰτέω, *peto*.

Ἤτην, & ἦτον, *erant*, *eratis*, imperf. dual. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ἠτήσασθε, 2. pl. ᾐτήσατο, 3. ſing. a. 1. m. ab αἰτέω, f. ήσω. a. 1. ᾔτησα.

Ἦτι, *verè*, *certè*, adv. Th. ἦ.

Ἠτιᾶτο, *objurgabat*, 3. ſing. imperf. ab αἰτιάομαι, *accuſo*. Th. αἰτία, *culpa*.

Ἠτιμάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀτιμάω, quod vide.

Ἠτίμησ' pro ἠτίμησε, *inhonoravit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀτιμάω, quod ex α priv. & τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ἤτοι, *ſive*, *ſeu*, *vel*, *certè*. Th. ἤ, *aut*.

Ἡτοίμαζε, 3. ſing. imperf. act. &

Ἡτοίμασα, ας, ε, & in 3. pl. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω, p. ἡτοίμακα. perf. part. paſſ. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, *paratus*.

Ἡτοίμασται, 3. ſing. perf. paſſ. ἡτοίμασμαι, vide præced.

Ἦτον, *eratis*, dual. imperf. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἦτορ, ορος, τὸ, *cor*, *animus*. Sunt tamen qui indeclinabile eſſe dicant, qu. ab ἄω, *fulgeo*, undè, αὔω, *accendo*: cor enim calet. Hinc. μεγαλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *magnanimus*.

Ἠτοῦντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi αἰτέω, *peto*, f. ήσω, p. ᾔτηκα.

ΗΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, *ſtamen*, *textum*. Schol. Nicandri etiam ἤτριον aſſert pro *ſpate*, an à textura venarum?

ΗΤΡΟΝ, ου, τὸ, *imus venter*, *pars umbilico ſubjecta*: ubi ſcil. ἦτριον *inteſtinorum*; aut ἀπὸ ἔδω, quia ibi vaſa cibaria.

Ἧττα, vel ἧσσα, ης, ἡ, *clades*: quod ab ἡττάομαι. Th. ἥττων, *minor*.

Ἡττᾶσθαι, præſ. inf. ab

Ἡττάομαι, -ῶμαι, vel ἡσσάομαι, *ſuperor*, *inferior*, *evado*, perf. paſſ. ἥττημαι, ἡττηταϛ

Digitized by Google

ῖαι τῶ ab aliquo vinci, 2 Pet. ii. 19. Rarior conſtructio. a. 1. paſſ. ἡτλήθην, ης, η, a. 1. part. ἡτληθεὶς, ένlος. Th. ἧσσων, minor.

Ἡτλάω, f. ήσω, vinco, ſupero.

Ἥτλημα, αlος, τὸ, diminutio, defectus, clades. à 1. perſ. perf. paſſ. ſuperioris verbi, ab eod. th.

Ἡτλημένος, victus, perf. part. paſſ. verbi ἡτλάομαι, quod vide.

Ἧτλον, ονος, τὸ, minus; item damnum. εἰς τὸ ἧτλον, cum detrimento: ab ἧσσων, vel ἧτλων, minor.

Ἠτύχει, 3. ſing. imperf. verbi ἀτυχέω, adversâ fortunâ utor, quod ex α priv. & τύχη, fortuna.

Ἤτω, ſit, vel eſto, pro ἔςω, 3. ſing. imperat. ab εἰμὶ, ſum: ab inuſ. ἔω, quod in imperat. ἴε, ἴέτω, & Craſi ἤτω.

Ηὔγει, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐγέω, credo ηὔχει· ab αὐχέω, glorior.

Ηὔδα, & ἠΰδα, 3. ſing. imperf. ηὔδαον, dicebam, verbi αὐδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, vox.

Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi αὐδάζομαι, loquor, idem quod αὐδάω. Th. αὐδὴ, vox.

Ηὐδηκὼς, qui dixit, perf. part. act. ab αὐδάω, f. ήσω, vocem edo, ab eod. th.

Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. verbi εὐδοκέω, volo.

Ηὗδον, dormivi, imperf. vel a. 2. act. verbi εὕδω, dormio: f. εὑδήσω.

Ηὔηνα, areſeci, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, areſacio. Th. αὔω, ſicco.

Ηὐθύνθην, ης η, a. 1. ind. act. verbi εὐθύνω, dirigo: f. υνῶ. p. υκα. Th. εὐθὺς, rectus.

Ηὐκαίρειν, imperf. Att. pro εὐκαίρεεν, -ειν, verbi εὐκαιρέω, vacat mihi: f. ήσω, quod ex εὖ, bene, & καιρὸς, occaſio, tempus.

Ἠΰκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, habens pulchros crines, pulchricoma: Poët. Diæreſi pro εὔκομος, gen. Ion. ἠϋκόμοιο· ex εὖ & κόμη, coma.

Ηὔλει, 3. ſing. imperf. act. ηὔλεον, -ουν, verbi αὐλέω, tibiâ can.. Th. αὐλὸς, tibia.

Ηὐλησάμην, 1. plur. a. 1. ind. act. ηὔλησα, verbi αὐλέω, tibiâ cano: f. ήσω, p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, tibia.

Ηὐλίσθην, ης, η, & in 3. pl. ηὐλίσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi αὐλίζομαι, ſtabulor, pernocto, excubo: perſ. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, aula.

Ηὐλόγει, 3. ſing. imperf. Att. verbi εὐλογέω, benedico: f. ήσω. p. εὐλόγηκα· Ex εὖ & λόγος, verbum: quod à λέγω, dico: p. m. λέλογα.

Ἠΰν, bonum, acc. ſing. ab ἠΰς, bonus. Th. ἐΰς, ἐὺς, ὁ, idem.

Ηὔξανε, 3. ſing. a. 1. vel imperf. verbi αὐξάνω, augeo, invaleſco: f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα. a. 1. paſſ. ηὐξήθην. Th. αὔξω, idem.

Ηὔξατο, 3. ſing. a. 1. m. Att. verbi εὔχομαι, oro.

Ηὔζεν, ingemuit, a. 1. ind. act. verbi αὔω, & per Diæreſin, ἀΰω, f. αὔσω. Hinc præſens geminato σσ, ἀΰσσω, f. ξω. a. 1. ἤυξα. Vel à comm. fut. αὔσω, Dor. αὔξω.

Ηὔξετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, augeo: f. 1. m. αὐξήσομαι. Th. αὔξω, idem.

Ηὐξήθην, auctus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi αὐξάνω, f. ήσω, a. 1. ind. act. ηὔξησα. perf. paſſ. ηὔξημαι, &

Ηὔξησα, a. 1. ind. act. ejuſd. Vide ηὐξήθην. Th. αὔξω.

Ηὐπορεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. Att. verbi εὐπορέω, abundè poſſum, eſt mihi facultas: f. ήσω, p. εὐπόρηκα· quod ab εὔπορος, pervius: Th. πείρω, tranſeo: p. m. πέπορα.

Ηὑράμην, ω, ατο, inveni, per Syncop. pro εὑρησάμην, Att. & Æol. pro εὑρησάμην, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, invenio: f. εὑρήσω, p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ηὑρῆσθαι, perf. inf. paſſ. Att. ejuſd.

Ηὔρω, 2. ſing. a. 1. m. ηὑράμην, quod adeas.

Ἠΰς, Poëticâ Ectaſi pro εὖς, bonus, fortis: gen. ἠέος.

Ἤϋσα, ας, ε, clamavi, diſſolut. diphthong. pro ἦυσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, clamo.

Ἠΰτ', pro ἠΰτε, ſicut, tanquam: per Ectaſin & Dalyſin Ion. pro εὖτε, adv.

Ηὔφρανα, ας, ε, & in 3. pl. ηὔφραναν, a. 1. ind. act. Att. pro εὔφρανα· &

Ηὐφράνθην, ης, η, Att. pro εὐφράνθην, a. 1. paſſ. ab εὐφραίνω, exhilaro: quod ab εὖ & φρὴν, mens.

Ἧφα, perf. act. ab ἅπτω, necto: f. ψω. a. 2. ἧφον. p. paſſ. ἧμμαι. a. 1. paſſ. ἥφθην.

Ἡφαίςειος, ου, Vulcanius: τὸ Ἡφαίςειον, ſcil. ἱερὸν, Vulcani templum: & τὰ Ἡφαίςεια, Vulcanalia: ab

ἩΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, Vulcanus, ignis: qu. ab ἅπτω, accendo, & αἰςόω, deſtruo.

Ἠφανίσθην, ης, η, diſapparui: a. 1. paſſ. &

Ἠφάνισμαι, σαι, ςαι, perf. paſſ. ab ἀφανίζω, f. ίσω, extinguo, obſcuro: ab ἀφανὴς, obſcurus: quod ab α priv. & φαίνω, appareo.

Ἤφασα, contrectavi, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω, tracto: quod ab ἀφὴ, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἠφειδήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. ab ἀφειδέω, non parco, contemno: imperf. ἠφείδουν. perf. part. ἠφειδηκὼς, ab ἀφειδὴς, qui non parcit: ab α priv. & φείδομαι, parco.

Ἠφέθην, conceſſi, pro ἀφείθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι, demitto, permitto: quod ex ἀπὸ & ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Ἠφηνιακὼς, auctâ præpoſit. pro ἀφηνιακὼς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, habenas detracto: ex ἀπὸ & ἡνία, ας, ἡ, habena.

Ἧφθα, Dor. pro ἥφθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. &

Ἧφθαι, attigiſſe, perf. infin. paſſ. ab ἅπτω, tango: f. ψω, p. ἧφα. p. paſſ. ἧμμαι.

Ἤφιε, permiſit: a. 2. verbi ἀφίω, ſeu ἀφίημι, permitto: cujus a. 2. ἄφιον, & cum augmento præpoſitionis ἤφιον, ες, ε. Vel potius dicendum eſſe a. 2. verbi ἀφιέω, dimitto: f. 2. ἀφιῶ. a. 2. ἤφιον. Marc. i. 34. xi. 16. Philo legat. ad Caium. Rariſſimè in uſu. Pro quo

Ἠφίει, emittebat, 3. ſing. imperf. pro ἠφίη, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, vel ut alii volunt ἐφίημι. Th. ἕω, mitto.

Ἠφυσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, haurio: f. σω, p. ἤφυκα.

Ἠφορίσθαι, perf. infin. paſſ. Att. ab ἀφορίζω, termino,

Digitized by Google

termino, definio: f. ίσω. p. ἀφώρικα. quod ex ἀπὸ & ὅρος, *terminus, limes*.

Ἦχα, 3. ſing. perf. act. verbi ἄγω, *duco*: f. ἄξω, p. ἦχα. perf. infin. paſſ. ἦχθαι. a. 1. paſſ. part. ἀχθεὶς.

Ἠχεῖ, 3. ſing. ind. præſ. verbi ἠχέω, *ſono*: f. ἠχήσω. Th. ἦχος, *ſonus*.

Ἠχέτα, pro ἠχῆτα, voc. ſing. ab ἠχέτης, ου, ὁ, *canorus*: ab eod. th.

Ἠχέω, -ῶ, f. ήσω, *ſono*: ab eod.

Ἠχὴ, ῆς, idem quod ἦχος.

Ἠχήεις, & in f. g. ἠχήεσσα, *reſonans*, adj. ab ἠχὴ, idem ac th. ἦχος, *ſonus*.

Ἠχθέσθην, *ægrè tuli*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄχθομαι, *ægrè fero*: f. ἠσομαι, vel ἔσομαι, quaſi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*.

Ἤχθημαι, *inimicus fui*, perf. ind. paſſ. verbi ἐχθάνομαι, quaſi ab ἐχθέομαι. f. 1. med. ἐχθήσομαι. a. 1. m. ἠχθόμην. Th. ἔχθος, *odium*. Sunt qui velint ab ἄχθομαι, derivari. Tum th. eſt ἄχθος, *onus*.

Ἤχθην, ης, η, *ductus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄγω, *duco*: f. ἄξω.

Ἤχθηρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, *odio proſequor*: f. αρῶ, p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἠχθόμην, *odio fui*, & in 3. pl. ἤχθοντο, a. 2. ind. m. verbi ἐχθάνομαι, *odio ſum*: qu. ab ἐχθέομαι. vide ἤχθημαι. Vel eſt imperf. verbi ἄχθομαι, *ſuccenſeo*: f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*.

Ἧχι, pro ᾗ, *ubi*, adv. Th. ὃς, ὃ, *qui*.

Ἤχλυσε, 3. ſing. a. 1. verbi ἀχλύω, *caligo, obtenebror*. f. ύσω. Th. ἀχλὺς, ύος, ἡ.

Ἠχμαλώτευται, 3. ſing. p. paſſ. verbi αἰχμαλωτεύω, *captivum duco*: a. 1. act. ἠχμαλώτευσα, ας, ε. vide in αἰχάλωτος.

Ἦχον, Dor. pro εἶχον, imperf. act. ab ἔχω, *habeo*: f. ἕξω.

ἨΧΟΣ, ου, ὁ, *ſonus, ſonitus*: An ab ἄγω, *frango*? an potiùs ab ἄω, *ſpiro*?

Ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀχρειόω, *inutilem reddo*: f. ώσω. p. ἠχρείωκα, Ex α priv. & χρεία, ας, ἡ.

Ἠχὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ECHO, ſonus reciprocus, vox repercuſſa*. Th. ἦχος, *ſonus*.

Ἡψάμην, ω, ατο, *attigi*: a. 1. m. verbi ἅπτομαι, ſeu ἅπτω, *tango*: f. ψω, p. ἧφα.

Ἥψησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἕψω, *coquo*, f. ἑψήσω· Inde ἕψημα, *pulmentum*.

Ἠῶθ' pro ἠῶ τε. Vide ἠώς.

Ἠῶθεν, *mane*. Eſt & ἕωθεν, *diluculò*. Th. ἠὼς, *aurora*.

Ἠῶθι, adv. *in aurorâ*: ab ἠὼς, *aurora*.

Ἠωνίκει, 3. ſing. pluſq. p. act. verbi αἰωνίζω, *æterno*: f. ίσω. p. ἠώνικα. Th. αἰὼν, *ævum*.

Ἠῷος, ου, *EOUS, matutinus*: ab ἠὼς, *aurora*.

Ἠωρεῖτο, 3. ſing. imperf. verbi αἰωρέομαι, *attollor, evehor*. Th. αἰωρέω, *ſurſum tollo*.

Ἠώρουν, imperf. act. verbi αἰωρέω, *in ſublime attollo*: f. ήσω, p. ᾐώρηκα.

ἨΩ'Σ, όος, -οῦς, ἡ, *aurora, diluculum, dies, Sol*. acc. ἠόα, ἠῶ, & ἠῶθ', pro ἠῶ τε, vel ἠῶ τε. Hinc ὁ ἠῷος, ου, *matutinus*: q. ab φῶω, *ſplendeo*.

Θ.

Θ, Octava apud Græcos litera, in numeris novem denotat. ͵θ, θ, novies mille: ſonum habet τοῦ τ, addita aſpiratione. Θ Ion. pro τ, δ in θ, θ in φ, Æol. ut φῆρ interdum πλεονάζει, ut θαμὰ pro ἅμα.

Θ', pro τε, *&*, ſequenti aſpiratione.

Θάασσεν, *ſedebat*: 3. ſing. imperf. Ion. verbi θαάσσω, idem quod θοάζω, *ſedeo, celeritèr moveor*. Th. θοὸς, *celer, velox*.

Θαγῆ, 2. ſing. f. 2. m. θαγοῦμαι, verbi θάσσω, *propero*, pro θαάσσω. Vide θάασσεν.

Θαδδαῖος, ου, ὁ, *THADDÆUS*, nomen Apoſtoli, Syr. interpret. Lat. *uber*.

Θαεῖτο, Dor. pro θηεῖτο, & hoc Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi θεάομαι, & Ion. θηέομαι, -οῦμαι, *ſpecto*.

Θάεο, Ion. pro θάου, *vide*: præſ. imp. paſſ. verbi θάομαι, pro θεάομαι, *ſpecto*: fut. θεάσομαι.

Θάημα, ατος, τὸ, Dor. pro θέαμα, τὸ, *ſpectaculum*: ab eod. th.

Θαητὸς, οῦ, ὁ, *mirus, admirandus, conſpicuus*, Dor. pro θεατὸς, ab eod. verbo.

Θαίζω, *agito, impello*: Heſych. pro ἐλαύνω.

Θαιμὸς, οἰκία, σπόρος, Heſych. an corruptum à δόμος?

ΘΑΙΡΟ'Σ, ου, ὁ, *cardo, axis*: à θύρα, *janua*: Heſych.

Θακέω, f. ήσω, *ſedeo*: &

Θακεύω, f. εύσω, idem, à

Θάκος, ου, ὁ, *ſedes*. Th. θοὸς, *celer*.

Θαλάμη, -ης, ἡ, *cubile, piſcium latibulum*. Th. θάλαμος, *cubile*.

Θαλαμήϊα δοῦρα, *ligna thalamo ſtruendo apta*: ab eod. th.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ & ἡ, *cubicularius, circa cubiculum verſans*: ex θάλαμος, *cubiculum*, & πολέω, *verſo*.

Θαλαμίη, ης, ἡ, *navis foramen, per quod remus in aquas exſertus exſtat*. Th. θάλαμος, q. v.

Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à

ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, *THALAMUS, cubiculum, cella, domus, nidus, pars navis inferior, nuptiarum locus & dies*: q. à θάλλειν, *pullulare*, ſc. γένος· vel à θάλπω, *foveo*: quoniam ibi θαλπόμεθα.

ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, ſeu -ττα, ης, ἡ, *mare*: quaſi à θάλλω, *vireo*, quod vitrei ſit coloris.

Θαλάσσιος, ου, ὁ & ἡ, *marinus*: à præced.

Θαλασσοκρατέω, *maris imperium obtinere*: &

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, *qui maris imperio potitur*: ex θάλασσα, *mare*, & κρατέω, *fortitèr impero*. Th. κράτος, *robur*.

Θαλασσοπόρος, ου, ὁ & ἡ, *per mare iter faciens*: à θάλασσα, *mare*, & πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo*.

Θαλάττιος, ου, ὁ & ἡ, *marinus*: à θάλαττα, ης, ἡ, *mare*.

Θαλαττοκρατέω, & θαλαττοκράτωρ. Vide ſuprà θάλασσα.

Θαλέθει, 3. ſing. præſ. ind. verbi θαλέθω, Poët. pro θάλλω, *floreo*

Digitized by Google

Θαλέθοντες, *florentes*, præſ. part. verbi θαλέθω, idem quod θάλλω, *floreo*.

Θάλεια, ας, ἡ, *THALIA*, nomen Muſæ. Eſt &

Θαλεία, ſed θαλία, ας, ἡ, *epulum ſolenne, dies feſtus omnium rerum affluentia.* Th. θάλλω, *floreo*.

Θάλειος, εία, ον, *virens floridus*: &

Θαλερὸς, ἡ, ὸν, *in flore exiſtens, floridus*: ab eod. th.

Θαλερώτερον, ου, τὸ, *profuſius*: comparat. præcedentis.

Θαλέω, -ῶ, f. ήσω, Poët. *floreo, vireo*: Metaph. *decoror, ornor*: ab eod. th.

Θαλῆς, οῦ, ὁ, & Θάλης, ητος, *THALES*, nom. propr. Philoſophi, civis Mileſii.

Θάλησε, 3. ſing. a. 1. Ion. verbi θαλέω, q. v.

Θαλία, ας, Ion. θαλίη, ης, ἡ, *convivium*: vide θαλίη· item *frons oleagina*. Vide θαλλία. Eſt etiam

Θαλία, Ion. θαλίη, ης, ἡ, nom. mul.

Θαλίαι, ῶν, αἱ, *convivia, ſolennitates*: &

Θαλίῃ, *conviviis*: dat. ſing. &

Θαλίῃσι, dat. pl. à θαλία, Ion. θαλίη, *convivium*. Th. θάλλω, *vireo*.

Θαλλία ſeu θαλία, ας, ἡ, *ramus virens, germen*: ab eod. th.

Θάλλοισα, ας, ἁ, Dor. pro θάλλουσα, ης, ἡ, *florens*: præſ. part. f. g.

Θαλλὸς, οῦ, ὁ, *oleæ termes, omnis frons virens.*

Θάλλουσιν, *florent*: 3. pl. præſ. à

ΘΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, *vireo, pullulo, floreo*: perf. τέθαλκα.

Θάλος, εος, τὸ, *germen, proles, filius.* Et pro τιμὴ, δόξα, *honor, gloria, decus*: à præced.

Θάλπεαι, Ion. & Dor. pro θάλπῃ, *cremaris*: 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. à θάλπω, *foveo*.

Θάλπιος, ου, ὁ, *THALPIUS*: nom. propr. quod ab eod. th.

Θαλπιόων pro θαλπιῶν, præſ. part. Poët. à θαλπιάω, *caleſco*. Th. θάλπω, *foveo*: f. ψω.

Θαλπιὼθ, Cantic. iv. 4. εἰς θαλπιώθ· ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. *in propugnacula*, Junius, *in armaria*. Alii *turres præaltas* vertunt.

Θαλπνὸς, οῦ, ὁ, & θαλπρὸς, ότερος, ότατος, *calidus, fervidus*; item *ſplendidus*; &

Θάλπος, εος, τὸ, *calor, æſtus*: à

ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, *foveo, calefacio.*

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, *fomentum*, item *ſolamen, ſpes*: quia calefacit: ut contra metus frigefacit: à præced.

Θαλύσια, ίων, τὰ, *feſtum poſt comportatas fruges*: *primitiæ frugum*. Th. θάλλω, *vireo*.

Θαλύσιος, α, ον, *ex novis fructibus factus*: ut panis θαλύσιος. Vide præced.

Θαλφθεὶς, *calefactus*: a. 1. part. paſſ. &

Θαλφθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi θάλπω, f. ψω, *foveo*.

Θάλψις, εως, ἡ, *calefacio, calor, tepor, fomentum*: ab eod. th.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi θάλλω, *floreo*.

ΘΑΜΑ', adv. *crebrò, frequenter*: q. ab ἅμα.

Θάμαρ, ἡ, *THAMAR*, nomen mul. indeclinab. Hebr. interpret. Lat. *palma*.

Θάμβει, *obſtupuit*: 3. ſing. imperf. Ion. à

Θαμβέω, -ῶ, *obſtupefacio, expaveſco*: f. ήσω. p. τεθάμβηκα. præſ. paſſ. θαμβέομαι, *expaveſco, obſtupeſio*: imperf. paſſ. ἐθαμβεόμην, -ούμην & in 3. pl. ἐθαμβέοντο, οῦντο. a. 1. paſſ. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, *ſtupor*.

Θάμβησεν, *expavit*: 3. ſing. a. 1. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verbi.

Θάμβησις, εως, ἡ, *pavor*: ab eod.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, *ſtupor, attonita admiratio.*

Θαμεῖς, & θαμέας, nom. & acc. pl. à θαμὺς, quod vide.

Θαμειὰ, ᾶς, ἡ, adject. f. g. à

Θαμειὸς, οῦ, ὁ, *frequens*: quod et

Θαμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *frequens, creber*: in nom. pl. θαμέες, à θαμὰ, *crebrò*.

Θαμίζω, *frequento, frequens ſum*: ab eod. th.

Θαμιμασάδης, Scythicè *Neptunus* appellatur.

Θαμινὰ, *frequenter, crebro*: Poët. adv. à

Θαμινὸς, οῦ, ὁ, *creber, frequens*: à θαμὰ, *crebrò*.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, *DUMUS, frutex, fruticetum*, quaſi *creber, ramis*: à θαμινὸς, ſuprà.

Θαμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fruticoſus*: à præced.

Θάμυρις, *ſolennis cætus*: qui θαμὰ, i. e. cum frequentiâ congregatur.

Θανάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lethalis, mortifer*: à θνήσκω, *morior*: quod vide.

Θανατηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lethifer*: à θάνατος, *mors*, quod à θνήσκω, *morior*, & φέρω, *fero*.

Θάνατος, ου, ὁ, *mors*: gen. Ion. θανάτοιο· à θνήσκω, *morior*: θανάτῳ πορέειν, *dare letho*.

Θανατοῦν, præſ. inf. à

Θανατόω, -ῶ, *occido*: f. ώσω. p. τεθανάτωκα. a. 1. ἐθανάτωσα. a. 1. ſub. θανατώσω, ης, η. a. 1. inf. act. θανατῶσαι. a. 1. ind. paſſ. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. θανατωθεὶς, έντος· à θάνατος, *mors*, quod vide.

Θανατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lethalis*: ab eod.

Θανάτωσις, εως, ἡ, *cædes, mors*: ab eod.

Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi θανατόω, quod vide.

Θανέειν, a. 2. inf. Ion. &

Θανέμεν, a. 2. inf. Ion. & Dor. pro

Θανεῖν, *mori*: a. 2. inf. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Θάνοιμι, a. 2. opt. act. ejuſd. verbi.

Θανοίτας, *mortuæ*: f. gen. Dor. pro θανούσης, a. 2. part. fœm. gen. à θνήσκω, *morior*: a. 2. ἔθανον.

Θανὸν, a. 2. part. n. g. &

Θανόντ' pro θανόντα, acc. ſing. m. g. &

Θανόντας,

Digitized by Google

Θανόντων, gen. pl. a. 2. part. à θανὼν, όντος, verbi θνήσκω, quod vide.

Θανοῦμαι, f. 2. m. θανοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejuſd. verbi.

Θανὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ab eod.

Θάοντα, Dor. pro θεάοντα, acc. ſing. part. præſentis activi, verbi θεάω pro θεάομαι, *ſpecto*.

Θάπτεν, 3. ſing. imperf. Ion. à

ΘΑ΄ΠΤΩ, *igne, vel quovis modo condo, ſepelio, admiror*: f. ψω. p. τέταφα. a. 1. ind. ἔθαψα. a. 1. infin. θάψαι. a. 2. ind. ἔταφον. a. 2. ind. paſſ. ἐτάφην, ης, η, *ſepultus fui*: a. 2. infin. paſſ. ταφῆναι. fut. 2. paſſ. ταφήσομαι. perf. m. τέθηπα. à θῶ, *pono*.

Θάρα, ὁ, *THARA*, nomen viri, indeclinabile. Hebr. *ſpirans*.

ΘΑΡΓΗΛΙ΄Α, ας, ἡ, ſcil. ἑορτή. Vel θαργήλια, τὰ, ſc. ἱερὰ, *ſacra in honorem Apollinis & Dianæ*, cùm pro primitiis ſacra facerent, q. à θέρω, *calefacio*, & γῆ, *terra*, nam indè frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, -ῶνος, ὁ, *undecimus menſis Athenienſium*: quia θέρει την γῆν, i. e. terram calefacit: Aprili enim reſpondet.

Θαρραλέος, idem quod θαρσαλέος, *fidens*. Th. θάρσος, *fiducia*: undè

Θαρραλέως, *audactèr, confidentèr*: adv.

Θαῤῥεῖν, præſ. inf. à

Θαῤῥέω, -ῶ, *confido, bono animo ſum*: f. ήσω. p. τεθάῤῥηκα. a. 1. ἐθάῤῥησα. à θάῤῥος, id. q. θάρσος, *fiducia*. Hinc Angl. to Dare.

Θάῤῥος, εος, τὸ, *audacia*: vide θάρσος.

Θαρσαλέος, ου, ὁ, *fidens, audax*: compar. θαρσαλεώτερος, *audacior, animoſior*. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θαρσαλέως, *audacter*: adv. à præced.

Θάρσει, *confide*: præſ. imperat. act. à θαρσέω, *fiduciam habeo*: præſ. part. θαρσῶν, οῦσα. θαρσήσας, a. 1. part. τεθάρσηκα, perf. act. th. ſupradict.

Θαρσεὺς, έος, ὁ, *Tharſenſis*: à Θάρσος, ου, ἡ.

Θαρσεῦσα, ας, ἁ, part. præſ. fœm. gen. Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, *confidens*. Vide in θάρσει, *confide*.

Θαρσέω, f. ήσω, p. ηκα, *confido, præditus ſum fiduciâ, animum ſumo*: ab eod. th.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. ejuſd. verbi.

ΘΑ΄ΡΣΟΣ, εος, τὸ, & per Metatheſin θράσος, εος, τὸ, *fiducia, audacia*: quaſi à θέρω, *calefacio*; calidi enim audaces.

Θάρσος, ου, ἡ, *THARSUS*, nomen urbis, Apoſtoli Pauli patria, teſte Joſ. Ant. i. vi. 1. ut ab origine ſcriptum. Actor ix. 11. xxi. 39. Ponitur & pro *Oceano*, 1 Reg. xxii. 48.

Θαρσυνέσκω, imperf. ἐθαρσυνέσκον. Poët. pro

Θαρσύνω, *fiduciam affero*: f. υνῶ, præſ. part. fœm. gen. θαρσύνουσα. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θαρσὺς, έος, ὁ, *audax*: à θάρσος, τό.

Θᾶσαι, Dor. pro θεᾶσαι, Poët. vel Ion. a. 1. imperat. m. verbi θεάομαι, *ſpecto*: pro quo Poëtæ θάομαι.

Θασεὺς, έως, Dor. pro Θησεὺς, *Theſeus*.

Θάσομαι, *ponam*: Dor. pro θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θασόμενος, Dor. & per Craſin. pro θεασάμενος, f. 1. m. part. à θεάομαι, *ſpecto*. Vide præced.

ΘΑ΄ΣΟΣ, ου, ἡ, *THASUS*: inſula quædam maris Ægei.

Θᾶσσον, *celeriùs, citiùs*: compar. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer*.

Θάσσω, *ſedeo*: contractè pro θαάσσω, id. q. θοάζω, *celeritèr moveo*: item *ſedeo*, propriè *celeritèr in ſedile inſilio*. Th. θοὸς, *celer*.

Θάσσων, *celerior*: qu. θοάσσων, ὁ θοὸς, *celer*: comparativus ex ταχὺς, *celer*, ταχίων, θάσσων, vel θάττων.

Θάτερος, *alteruter*: a τὸς pro ὁ, & ἕτερος, *alter*. Sic θατέρου pro τοῦ ἑτέρου. & ſic porrò θάτεραι, Dor. pro ταὶ ἕτεραι· ἐπὶ θάτερα, *in diverſum, in alteram partem*.

Θάττων, *celerior*. Vide θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, *res miræ, admiratio, miraculum*: in pl. θαύματ' pro θαύματα. &

Θαυμάζομεν, 1. pl. præſ. ind. θαυμαζόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à

ΘΑΥΜΑ΄ΖΩ, *miror, admiror, colo*; *obſervo cum approbatione*, Luc. ix. 43. *cum indignatione*, Joan. vii. 21. Mar. vi. 3. cum διὰ, Diod. Sic. iv. p. 193. et ſic conſtruend. Joan. vii. 21. Strab. l. xvii. p. 1138. Ælian. V. H. xii. c. 6. cum acc. raro, Dem. Ol. π. ver. 4. ed. Monten. Imperf. ἐθαύμαζον, ες, ε. f. άσω. a. 1. ἐθαύμασα, ας, ε. a. 1. ſub. act. θαυμάσω, ης, η. perf. paſſ. τεθαύμασμαι. a. 1. paſſ. ἐθαυμάσθην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. θαυμασθῆναι, *admirationi eſſe*: f. 1. m. θαυμάσομαι, η, εται.

Θαυμαίνω, *admiror*, pro θαυμάζω. indè θαυμαίνοντες, f. 1. part. pl. num.

Θαύμαντος, gen. ſing. à

Θαύμας, αντος, ὁ, *THAUMAS*, nomen proprium.

Θαυμάσιος, α, ον, *admiratione dignus*: &

Θαυμασμὸς, ου, ὁ, *admiratio*: &

Θαυμαστὸς, ή, ὸν, *admirabilis*: οὐ θαυμαστὸν, *non eſt mirum*: à θαυμάζω.

Θαυμαστόω, -ῶ, f. ώσω, p. τεθαυμάστωκα, *mirifico*.

Θαυμαστῶς, adv. *ſapientèr*.

Θαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *ſepultus, a, um*: in dat. plur. θαφθεῖσι. a. 1. part. paſſ. à θάπτω, *ſepelio*: f. ψω. a. 2. ἔταφον. a. 1. inf. paſſ. θαφθῆναι.

Θάψαι, a. 1. inf. ejuſd. verbi.

Θαψία, ας, ἡ, *herba quædam ferulacea*: à Thaſpo inſula ſic dicta.

ΘΑ΄ΨΟΣ, ου, ἡ, *lignum Scythium* vel *herba, ad tingendum apta*: quia lanam rubefacit: à Thaſpo flumine ubi naſcitur.

Θάω, *video*: ſc. cum ſtupore; contrac. pro θεάω, idem quod θεάομαι, *ſpecto*. Eſt & θάω, *nutrio*.

Θέα, ᾶς, ἡ, *DEA*: θεᾶν, gen. pl. Dor. & θεάων, Æol. pro θεῶν. Th. θεὸς, *Deus*.

Θέα, ας, ἡ, *ſpectaculum, ſpectandi locus*: acc. ſing. θέαν. Th. θεάομαι, *ſpecto*. Poteſt θέα, etiam dici in præſ. imperat. act. à θεάω, *ſpecto*.

Θεαθῆναι,

Digitized by Google

Θεαθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ϑεάομαι, *ſpecto*, quod vide.

Θέαινα, idem quod ϑεὰ, *dea*.

Θέαμα, ατος, τὸ, *ſpectaculum*. Th. ϑεάομαι.

Θεανὼ, όος, -οῦς, ἡ, *THEANO*: 4 Declin. contractorum.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, *ſpecto, contemplor*: f. 1. m. άσομαι. perf. paſſ. τεθέαμαι, a. 1. paſſ. ἐθεάθην. a. 1. inf. paſſ. ϑεαθῆναι. a. 1. m. ἐθεασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ϑεάσασθαι. a. 1. part. m. ϑεασάμενος.

Θεάριον, ου, τὸ, pro *loco ſacro*, vel *templo*: vide in ϑεωρὸς

Θεασάμενος, a. 1. part. m. &

Θεάσασθαι, a. 1. inf. m. à ϑεάομαι, q. v.

Θεατὴς, οῦ, *ſpectator*: acc. pl. ϑεατὰς, ab eod. th.

Θεατὸς, ῦ, *ſpectabilis, dignus ſpectatu*. Th. ϑεάομαι, *ſpecto*.

Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam, in theatrum omnibus ſpectandum produco*: f. ίσω, p. τεθεάτρικα. perf. paſſ. τεθεάτρισμαι.

Θεατροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *theatri formam habens*.

Θέατρον, ου, τὸ, *THEATRUM, ſpectaculum*, in quo ſpectantur ludi. Th. ϑεάομαι, *ſpecto*.

Θέε, *diſcurrebat*: pro ἔθεε, 3. ſing. imperf. Ion. verbi ϑέω, *curro*: f. ϑεύσομαι.

Θεὲ, legitur 1. Reg. xiv. 29. Ezech. iv. pro *thalamo*. Symmachus vertit οὐδὸς, Aquila πρόθυρον.

Θέειον, Poët. & Ion. pro ϑεῖον, ου, τὸ, *ſulphur*: q. ϑεῖόν τι, *divinum quid*. Th. ϑεὸς. *Deus*, inde ϑεειόω, *ſulphure fumigo*.

Θέειος, Poët. pro ϑεῖος, α, ον, *divinus*.

Θεεύμενος, Ion pro ϑεώμενος, præſ. part. à ϑεάομαι, ῶμαι, *ſpect*.

Θεήϊος, ου, ὁ, Poët. pro ϑέειος, quod pro ϑεῖος, *divinus*. Th. ϑεὸς, *Deus*.

Θεῇς, *deabus*, Ion. pro ϑεαῖς, à ϑεὰ, *dea*: ab eod. th.

Θεήσασθαι, *contemplari*: Ion. pro ϑεάσασθαι, a. 1. inf. m. &

Θεήσεαι, Ion. pro ϑεήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ϑεάομαι, *ſpecto*: f. ϑεάσομαι, & Ion. ϑεήσομαι, η.

Θεητὸς, οῦ, ὁ, *cum admiratione ſpectandus*: à ϑηέω, verb. Ion. *cum admiratione ſpecto*: ab eod. th.

Θεῖα, ἡ, nom. mul. Sed ϑείην, *divinam*, Ion. pro ϑείαν, à ϑεῖος, *divinus*. Th. ϑεὸς, *Deus*.

Θείει, Ion. vel Poët. pro ϑεῖ, *currit*: 3. ſing. præſ. à ϑέω, *curro*: f. ϑεύσομαι. Sic ϑείειν, pro ϑεῖν.

Θείην, ης, η, a. 2. opt. act. Sed ϑείῃ cum ι ſubſcripto, *ponat*: eſt 3. ſing. præſ. ſub. à ϑέω, *pono*: pro quo Poëtæ ϑείω; vel eſt a. 2. ſub. Poët. pro ϑῇ, à τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. Vide etiam in ϑεῖα.

Θειλοπεδεύω, *in loco Solis calori expoſito exſicco, inſolo*: à

Θειλόπεδον, ου, τὸ, fact. ex artic. τὸ & εἰλόπεδον, *locus Solis calori expoſitus, & ad inſolandum aptus*: ex εἵλη, idem quod ἕλη, *calor ſolaris*, & πέδον, *ſolum*.

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

ΘΕΙ'ΝΩ, *ferio, percutio*: Poët. f. ϑενῶ. præſ. paſſ. ϑείνομαι, *percutior, vapulo*: præſ. part. paſſ. f. g. in acc. ϑεινομένην, *verberatam*.

Θείοιο, gen. Ion. pro ϑείου, à ϑεῖος, *divinus*.

Θείομεν, *ponamus*: 1. pl. a. 2. ſub. act. Poët. pro ϑῶμεν, verbi τίθημι. f. ϑήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. ſub. ϑῶ, Poët. ϑέω, & ϑείω, in pl. ϑέωμεν, & metri gratiâ ϑείωμεν, & Syſtole ϑείομεν.

Θεῖον, ου, τὸ, *ſulphur*: quod à Deo ſit, tanquam πῦρ κεραύνιον, *ignis fulmineus*: &

Θεῖον, ου, τὸ, *divinitas, numen*: &

Θεῖος, εία, εῖον, *divinus, a, um*: Poët. ϑέειος· &

Θειοτέρως, & ϑειότερον, *divinitùs*, adv. compar. &

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majeſtas*: omnia à ϑεὸς, *Deus*.

Θεῖτε, per Sync. pro ϑείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono*: f. ϑήσω. a. 2. ἔθην.

Θείω, Poët. pro ϑέω, *curro*: f. ϑεύσομαι. item Poët. pro ϑῶ. a. 2. ſub. verbi τίθημι. *pono*. Vide ϑείομεν.

Θειώδης, εος, ὁ, *ſulphureus*: à ϑεῖον, *ſulphur*.

Θείωσα, *conſecravi*: Ion. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi ϑειόω, *Deo conſecro*. Th ϑεὸς.

Θέλ', pro ϑέλε, præſ. imperat. act. à ϑέλω, *volo*: f. ϑελήσω. a. 1. part. ϑελήσας.

Θελγὶν, ῖνος, ὁ, *veneficus*: à ϑέλγω, *decipio*.

Θελγομένη, *geſtiens*: præſ. part. paſſ. f. g. à

ΘΕ'ΛΓΩ. *mulceo, declino, decipio*: f. ξω. qu. εἰς τὸ ϑέλειν ἄγω, *impello quocunque velim*.

Θέλεις, *vis*: 2. ſing. præſ. ind. à ϑέλω, *volo*.

Θέλεμνον, & ϑέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum*: à ϑέω, *pono*. Th. ϑέμηλον, idem.

Θέλημα, ατος, τὸ, *voluntas*: in pl. τὰ ϑελήματα· &

Θέλησις, εως, ἡ, idem: à ϑέλω, *volo*: quod ab ἐθέλω, idem.

Θελήσω, *volam*: f. 1. ind. act. ejuſd.

Θελητὴς, ῦ, ὁ, *qui vult, qui libenter facit*: ab eod. th.

Θελητὸς, ῦ, ὁ, *expetitus, cupitus*: ab eod. th.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, *delinitor*: &

Θελκτήριον, ου, τὸ, *illecebra*: à ϑέλγω, *mulceo*.

Θελξινόων, *permulcentium*: gen. pl. à ϑελξίνοος, *mentem demulcens*: à ϑέλγω, f. ξω, *mulceo*, & νόος, *mens*.

Θέλοισα, Dor. pro ϑέλουσα, *volens*: præſ. part. fœm. gen. &

Θέλοντι, Dor. pro ϑέλουσι, *volunt*: 3. pl. præſ. ind. act. &

Θέλουσα, *volens*: præſ. part. f. g. à ϑέλω, *volo*: f. ϑελήσω.

Θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum*: q. à ϑέω, *pono*. Th. ϑέμηλον, *fundamentum*.

Θέλω, ſeu ἐθέλω, *volo, delector, opto*; item *poſſum*; Att. imperf. ἤθελον, ες, ε. f. ϑελήσω. præt. τεθέληκα. a. 1. ἠθέλησα, ας, ε, & Atticè ἠθέλησα. a. 1. ſub. ϑελήσω, ης, η. Vide ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, *id quod ponitur, quæſtio quæ pro fundamento diſſertationis ponitur: legio provinciæ alicui impoſita: ipſa provincia, pecunia in menſam poſita*, Cebes in tabula, Tobit. iv. 9, 10, et paſſim, à τίθημι, *pono*.

Digitized by Google

θημα. Eſt & θέμα, ſidus natalitium, & horoſcopum.

Θεματικὸς, ῦ, ὁ, poſitivus, provincialis, primitivus apud Grammaticos, à τίθημι, pono. Hinc Angl. a theme.

Θεμέθλοις, dat. pl. à

Θεμεθλον, ου, τὸ, idem quod θέμηλον, q. v.

Θεμείλιον, Poët. pro θεμέλιον, ου, τὸ, fundamentum: ab eod. th.

Θεμέλιος, ου, ὁ, fundamentum. Vide præcedent.

Θεμελιόω, fundamentum jacio: f. ώσω. p. τεθεμελίωκα. perf. paſſ. τεθεμελίωμαι. pluſq. p. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, Ion. τεθεμελίωτο, in 3. ſing. à præced.

Θεμελίωσις, εως, ἡ, fundamentum.

Θέμεν, Ion. & θέμεναι, Dor. pro θεῖναι, ponere: a. 2. inf. act. θέμεν σπουδὰν ἅπασαν ἀμφί τινος πράγματος, ponere omne ſtudium circa rem aliquam. Th. τίθημι.

Θέμενος, ου, ὁ, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Θέμερος, ου, ὁ, gravis, venerandus. Th. θέμις, jus.

Θέμεθλον, Poët. idem quod θεμέθλον, ου, τὸ, fundamentum: quod à

ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ου, τὸ, fundamentum: q. à θέω, pono: θεμέλιον, ου, τὸ, idem; θεμελιόω, fundo, fundamentum pono.

Θεμίπλεκτος, ου, ὁ, Poët. à Themide contextus, ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς, à πλέκω, plico, necto, & Θέμις, quod vide.

Θέμις, ιτος, vel ιδος, ἡ, jus, lex, inſtitutum, vectigal. Eſt &

Θέμις, nomen Deæ.

Θεμισκρέων, οντος, ὁ, juris ſtudioſus, qui jura colit, & juſtitiam exercet: ex θέμις, jus, & κρέω, pro κεράω, vel κεράννυμι, miſceo.

Θεμίσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. juris inſpector & præſes: à θέμις, jus, & σκέπτομαι, video.

Θεμίσσω, f. ίσομαι. a. 1. m. ἐθεμισσάμην, Poët. juſtè judico, guberno: &

Θέμιστα, juſtitiam: acc. ſing. θέμιστες, nom. pl. vectigalia, oracula: &

Θεμιστεῖος, α, ον, Poët. pro δίκαιος, &

Θεμιστεύω, f. εύσω, vaticinor, do jura & leges: &

Θεμιστέων, gen. pl. Ion. à θεμιστὴ, ῆς, ἡ, quod à θεμιστὸς, οῦ, ὁ, legibus conſentaneus: omnia à θέμις, jus.

Θεμιστοκλέης, ῆς, ὁ, gen. -έεος, έους, THEMISTOCLES, nomen proprium viri.

Θεμιστοκλέους, gen. ſing. præced.

Θεμιστονόη, ης, ἡ, nom. mul. qu. quæ ſapit ex legibus.

Θεμιστὸς, οῦ, ὁ, legibus conſentaneus: à θέμις, lex.

Θεμιστὼ, όος, -οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιτὸν, οῦ, τὸ, conſentaneum θέμιδι, licitum. Th. θέμις, quod vide.

Θεμὸς, diſpoſitio, monitio. Th. τίθημι, pono.

Θεμόω, appropinquare facio, accedere cogo: qu. à θέω, pono; ut ſit ponere in conſpectu. Alii à θέμις, quatenus eſt δυνατόν.

Θεν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco ſignificans.

ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, vola, cavitas manûs & pedis: q. à θέναι, quia in volam ponuntur, quæ dantur.

Θένω, cedo, pulſo, tundo: ut θείνω, f. θενῶ. a. 2. ἔθανον. Hinc θάνατος.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, læſio deorum, impietas, dira ſtoliditas: &

Θεοβλαβὴς, έος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, cui Deus mentem eripuit: ex θεὸς & βλάπτω, noceo: f. ψω. a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνις, ιδος, ὁ, THEOGNIS, nom. propr. Poëtæ.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo doctus: ex θεὸς, Deus, & διδάσκω, doceo.

Θεόδματος, Dor. pro θεόδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinitùs ædificata, tributa. Sic θεοδμήτα, ας, ἁ, Dor. pro θεοδμήτη, divinitùs condita. Ex θεὸς, Deus, & δέμω, ſtruo: perf. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ου, ὁ, THEODORUS, nomen proprium viri; Angl. Theodore.

Θεόδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinitùs & à Deo datus: idem ac θεόσδοτος.

Θεοειδὴς, έος, -οῦς, ὁ, formâ Deum referens: ex θεὸς & εἶδος, forma. Th. εἴδω, video.

Θεοείκελ', pro θεοείκελε. voc. ſing. à

Θεοείκελος, ου, Deo ſimilis: ex θεὸς, Deus, & εἴκελος, ſimilis. Th. εἴκω, aſſimilo.

Θεόθεν, divinitùs, à Deo, adv. à θεὸς, Deus.

Θεοῖο, gen. Ion. pro θεοῦ, à θεὸς, Deus.

Θέοισα, Dor. pro θέουσα, ας, ἡ, currens, præſ. part. f. g. à θέω, curro.

Θέοιτο, θοῖτο, 3. ſing. a. 2. m. opt. Ion. à θέω, -ῶ pro commun. θείμην, θεῖο, θεῖτο, à τίθημι, pono.

Θεοκλυτέω, f. ήσω, Deum invoco: à θεὸς, Deus, & κλύω, audio.

Θεόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, divino judicio electus; item dearum judex, Periphraſ. Paridis: à θεὸς, & κρίνω, judico.

Θεόκτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Deo conditus: à θεὸς & κτίζω, condo, creo.

Θεολογία, ας, ἡ, THEOLOGIA, diſſertatio de Deo; à θεὸς & λέγω, dico. Angl. theology.

Θεολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, THEOLOGUS, qui de Deo diſſerit. Tribuitur Johanni Evangeliſtæ κατ' ἐξοχὴν, à θεὸς, Deus, & λέγω, dico: p. m. λέλογα. Angl. theologue.

Θεομαχέω, Deo repugno: f. ήσω. p. τεθεομάχηκα: &

Θεομαχία, ας, ἡ, Deorum pugna: &

Θεομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deo repugnans: ex θεὸς & μάχομαι, pugno.

Θέομεν, Poët. pro θῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. à τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θεομισὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, Deo inviſus: à θεὸς, & μῖσος, τὸ, odium: at

Θεομίσης, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, qui Deum odit: ab iiſd.

Θεόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ θεόθεν μοῖραν ἔχων, qui ſortem divinitùs eſt adeptus, & hinc præſtantiſſimus. Ex θεὸς, Deus, & μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido, ſortior.

Θεόντων, gen. pl. part. præſ. à θέω, curro: f. θεύσομαι: ὀδόντων λεῦκα θεόντων, pro ὀδόντων λευκῶν, Heſ. in Scut. 146.

Θεόπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinitùs inſpiratus: ex θεὸς & πνέω f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, THEOPOMPUS, nomen prop. viri.

Digitized by Google

Θεοπρεπὴς, *divinum quid præ ſe ferens.*
Θεοπροπέω, *vaticinor*: f. ήσω. p. ηκα. &
Θεοπροπία, ας, ἡ, *vaticinatio*: &
Θεοπρόπιον, ου, τὸ, *vaticinium*: &
Θεοπρόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vates*: à θεὸς, *Deus*, & πρέπω, *excello, decorus ſum.*
Θεοπρωτῶν, gen. pl. à
Θεοπρωτοὶ, *Theoprotæ.*
Θεόρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *à Deo excitatus*: ex θεὸς & ὄρω, *excito.*
ΘΕΟ'Σ, ου, ὁ, *Deus*, & aliquando etiam f. g. pro *dea*: q. à θέω, *pono, facio*: hinc ἀθεότης, ητος, ἡ, *impietas*: &c.
Θεόσδοτα, *divinitùs data*: n. g. pl. à
Θεόσδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Deo datus*: ex θεὸς & δίδωμι, *do.*
Θεοσέβεια, ας, ἡ, *cultus Dei*: &
Θεοσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dei cultor, religioſus*: ex θεὸς, *Deus*, & σέβω, *colo.*
Θεοσεβῶς, adv. *piè*: à præced.
Θεοστυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dei oſor*: ex θεὸς & στυγέω, *odi.*
Θεόταυρος, ου, ὁ, *deus taurus*: Epith. Jovis: ex θεὸς & ταῦρος, *taurus.*
Θεότης, ητος, ἡ, *DEITAS.* Th. θεὸς, *Deus.*
Θεότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *THEOTIMUS*, nom. propr. Vel *divinitùs honoratus*: ex θεὸς & τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*
Θεοφανίη, ης, ἡ, Ion. *Dei apparitio*: ex θεὸς & φαίνω, *appareo.*
Θεόφιλε, voc. à Θεόφιλος, *Theophilus*, nomen propr. id. ac
Θεοφιλὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *pius, amans deorum, Deo gratus*: à θεὸς & φίλος, *amicus.*
Θεόφιν, *divinitùs*, adv. interdum & dat. pl. pro θεοῖς, à θεὸς.
Θεόφραστος, ου, ὁ, *THEOPHRASTUS*, nom. propr. Angl. Theophraste.
Θεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *divinâ mente præditus, vates, propheta*: ex φρὴν, *mens*, & θεὸς.
Θεοφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Deo ſervatus, qui eſt in Dei tutelâ*: a θεὸς & φυλάσσω, *cuſtodio*: f. ξω.
Θεράπαινα, ης, ἡ, *ancilla*: &
Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. θεράπων, οντος, ὁ, *ſervus.*
Θεραπεία, ας, ἡ, *ſanatio, famulatus*: à θεραπεύω, quod vide.
Θεραπευθείσῃ, dat. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. &
Θεραπεύσειεν, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. à θεραπεύω, *ſervio.*
Θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, *miniſter, medicus*: &
Θεραπευτικὸς, οῦ, ὁ, *obſequioſus*: &
Θεράπευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſanabilis*: à
Θεραπεύω, *famulor, ſervio, curo, ſano*, cum acc. in imperf. ἐθεράπευον, ες, ε. f. εύσω. p. τεθεράπευκα. a. 1. imperat. act. θεράπευσον, άτω. imperf. paſſ. ἐθεραπευόμην, ου, ετο. p paſſ. τεθεράπευμαι. p. part. τεθεραπευμένος, η, ον. a. 1. ind. paſſ. ἐθεραπεύθην, ης, η. Th. θεράπων, *miniſter, ſervus.*
Θεραπηίη, Ion. pro θεραπεία, *miniſterium, famulatus*; *ſanatio*, à præced.

Θεράπνα, ας, α, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ, nomen urbis, de quâ conſule Stephanum, in Θεράπναι.
Θεράποντα, acc. ſing. θεράποντε, nom. dual. θεράπουσι, dat. pl. à
ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, *miniſter, famulus, ſervus*: q. à θέρω, *curo.*
Θεραφίμ, Hebr. *imagines, idola*: Angl. teraphime.
Θερείη, ης, ἡ, Ion. pro θέρεια, vel θερεία, id. quod θέρος, *æſtas.*
Θερειτάτη, per Syncop. pro θερειοτάτη, *fervidiſſima*, ſuperl. f. g. à θέρειος, *æſtivus.* Th. θέρος, *æſtas.*
Θέρευς, Dor. pro θέρους, gen. ſing. à θέρος, εος, τὸ, *æſtas.*
Θερέω, idem quod θέρω, *calefacio.*
Θερίζω, *æſtatem traduco, meto*, cum accuſat. ſæpè abſolutè ponitur. f. ίσω, p. τεθέρικα. a. 1. part. θερίσας, αντος, ὁ, perf. paſſ. τεθέρισμαι. a. 1. paſſ. ἐθερίσθην. à θέρος, *meſſis.*
Θερινὸς, οῦ, ὁ, *æſtivus*: ab eod. th.
Θερίσδειν, Dor. pro θερίζειν, præſ. infin. à θερίζω, *meto.*
Θερισμὸς, οῦ, ὁ, *meſſis*: &
Θεριστήριον, ου, τὸ, *falx meſſoria*: &
Θεριστὴς, οῦ, ὁ, *meſſor*: &
Θέριστρον, ſeu θερίστριον, ου, τὸ, *veſtis æſtiva.* Th. θέρος, *æſtas.*
Θερμὰ, nom. pl. n. g. à θερμὸς, *calidus.* Th. θέρω, *calefacio.*
Θερμαὶ, ῶν, αἱ, *thermæ, balnea*, ab eod.
Θερμαίνω, *calefacio.* f. ανῶ. a. 1. ἐθέρμανα. p. τεθέρμαγκα. præſ. paſſ. θερμαίνομαι, *caleſio*, & *calefacio me.* imperf. ἐθερμαινόμην, ου, ετο. perf. paſſ. τεθέρμασμαι. a. 1. paſſ. ἐθερμάνθην. Th. θέρω, *calefacio.*
Θέρμετο, 3. ſing. imperf. Ion. verbi Poët. θέρμομαι, pro θερμαίνω, *calefacio*, ejuſd. th.
Θέρμη, ης, ἡ, *calor, æſtus.* Th. θέρω, *calefacio.*
Θερμολουτέω, f. ήσω, *lavor calidâ, calidâ perfundor*: à θερμὸς, *calidus*, & λούω, *lavo.*
Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, quaſi dicas, *calidæ portæ, THERMOPYLÆ*, locus quidam Græciæ, ſic dictus quòd prope eas Græciæ fauces calidæ ſint aquæ.
Θερμὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *calidus, a, um*, in ſuperl. θερμότατος, à th. θέρω, *calefacio.*
Θερμότης, ητος, ἡ, *calor.*
ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *meſſis, æſtas*: q. à θέρω, quia calida ejus temperies.
Θερσίτης, ου, ὁ, *THERSITES*, nom. propr.
Θέρσος, Æol. pro θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*
Θέρσω, f. 1. act. Æol. pro θέρω & θερσόμενος, f. 1. part. m. à
ΘΕ'ΡΩ, *calefacio, medeor, curo*: f. θερῶ. & Æol. θέρσω.
Θὲς, pro θέτι, *pone*, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, *pone*: a. 2. ἔθην.
Θέσαν, *poſuerunt*, Ion. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. ἔθην, ejuſd. verbi.
Θέσθαι, a. 2. infin. m. θέσθω, 3. ſing. a. 2. imperat. m. à τίθημι, *pono.*

Digitized by Google

Θέσις, ϑέσ, ἡ, *THESIS*, *poſitio*, *depoſitio*, *ſors pecuniæ*, Dem. c. Apat. ϑέσις ἐπέων, *carminum compoſitio*. Th. τίθημι, *pono*.

Θέσκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro ϑεοείκελος: ſic in pl. n. g. ϑέσκελα, *divina*, *Deo ſimilia*: ex ϑεὸς, *Deus*, & εἴκελος, *ſimilis*, quod ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Θέσμιος, ου, ὁ, *legitimus*: à ϑεσμὸς, *lex*.

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, *legiſlator*: à ϑεσμὸς, *lex*, & τίθημι, *pono*.

ΘΕΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lex*, *ſtrues lignorum*.

Θεσμοφόριον, ου, τὸ, *ſacrum Cereris*: &

Θεσμοφορία, *feſta in Cereris honorem*: ex ϑεσμὸς, *lex*, & φέρω, *fero*.

Θεσπεσία, ας, ἡ, & Ion. ϑεσπεσίη, f. g. à

Θεσπέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divinus*, gen. Ion. ϑεσπεσίοιο. Th. ϑέσπις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *vaticinus*, *divinus*.

Θεσπιδαὴς πῦρ, *ignis divinitùs ardens*: à ϑέσπις, *divinus*, & δαίω, *uro*.

Θεσπίξασα, Dor. pro ϑεσπίσασα, a. 1. part. f. g. à

Θεσπίζω, *vaticinor*; f. ίσω. à

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, *vates*, *divinus*: q. ex ϑεὸς & ἔπω, *loquor*.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, *oraculum*: à præced.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, *Theſſalonicenſis*: à

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, *THESSALONICA*, nom. urbis: ſic dict. Gr. à *victoriâ Theſſalis reportatâ per Philippum*.

Θέσσαν, Ion. & Poët. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. à τίθημι, *pono*.

Θεστίης, ου, ὁ, *THESTIES*, nom. propr.

Θέστωρ, ορος, ὁ, *THESTOR*, Ænopis filius: hinc Θεστορίδης.

Θέσφατα, τὰ, *reſponſa divina*: à

Θέσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Deo dilectus*, ex ϑεὸς & φημὶ, *dico*.

Θετέον, *ponendum* nomen verbale: à τίθημι, *pono*.

Θετικὸς, ἡ, ὸν, *poſitivus*, *a um*, in pl. n. g. ϑετικὰ, ab eod. th.

Θετικῶς, adv. *affirmativè*, cui opponitur ἀποφατικῶς, *negativè*: à præced.

Θέτις, ἡ, *THETIS*, nomen propr. Deæ.

Θέτο, *repoſuit*, Ion. pro ἔθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Θετὸς, ἡ, ὸν, *poſitus*, *adoptivus*: ab eod. th.

Θετταλία, ας, ἡ, *THESSALIA*, nomen regionis: hinc Θετταλοὶ, οἱ, *Theſſali*.

Θέτω, 3. ſing. a. 2. imperat. act. ϑές, à τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

Θεῦ, Dor. pro ϑοῦ vel ϑέσο, a. 2. imperat. m. verbi ejuſd.

Θευγενὶς, ίδος, ἡ, per Craſin pro ϑεογενὶς, *à Deo nata*.

Θεύγεσθαι, Cretenſium dialecto, pro ϑέλγεσθαι. Heſych.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. declin. *THEUDAS*: nomen pſeudoprophetæ. Lat. *torrens*.

Θευμερῆ, Dor. pro ϑεομερεῖ, quod Att. ϑευμερεῖ, dat. ſing. à ϑευμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Att. pro ϑεομερὴς, *divinus*: q. ὑπὸ ϑεῦ μεμεριςμένη, τυτ' ἐςι διδομένη τῇ ϑείᾳ. à ϑεὸς, *Deus*, & μερίζω, *partior*. Th. μείρω, *divido*.

Θεύμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Craſin & Dor. pro ϑεόμορος, *à Deo datus*, *ſeu per diſtributionem alicui à Deo datus*: ex ϑεὸς & μείρω, *partior*, p. m. μέμορα, Poët. ἔμμορα.

Θεύσεσθαι, Ion. pro ϑεύσῃ, 2. ſing. f. 1. m. &

Θεύσεσθαι, f. 1. infin. m. verbi ϑέω, *curro*: f. ϑεύσομαι.

Θευσύμενος, Dor. pro Θευσόμενος, f. 1. part. m. ejuſd.

Θευχαρίλα, Dor. pro Θεοχαρίλα, fœminæ nomen.

ΘΕ'Ω, f. ϑεύσομαι, *curro*, *curſu contendo*. Eſt & ϑέω, *pono*, *facio*: undè τίθημι.

Θέωμεν, pro ϑῶμεν, Ion. 1. pl. a. 2. ſub. act. à τίθημι, *pono*.

Θεώντων, gen. pl. part. præſ. à ϑεάω, *exhibeo me videndum*. Th. ϑεάομαι, *ſpecto*.

Θεωρεία ας, ſeu ία; ἡ, *ſpeculatio*, *contemplatio*. Th. ϑεωρὸς, *ſpectator*.

Θεωρεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ.

Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, *ad ſpectationem ludorum pertinens*.

Θεωρέω. *ſpecto*: f. ήσω. p. τεθεώρηκα. a. 1. ſub. ϑεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. ϑεωρός. Undè &

Θεώρημα, ατος, τὸ, *quod contemplamur*; *præceptum*.

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, *contemplativus*

Θεωρίζω, f. ίσω, *aſpicio*, *ſpecto*

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, *nomen navis publicæ*, *quâ Athenienſes ſuos* ϑεωρὺς, & *ſacrorum publicos miniſtros*, *ad oraculum conſulendum mittebant*.

ΘΕΩΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ſpectator*, *contemplator*: quà ϑεάομαι, *ſpecto*: ſignif. etiam *qui rerum divinarum curam gerit*. à ϑεὸς & ὤρα, *cura*.

Θήβα, Dor. pro Θήβησι, ſeu ἐν ταῖς Θήβαις, *Thebis*.

Θηβαγενὴς, έος, *ex urbe Thebanorum oriundus*: ex Θήβη γίνομαι, *naſcor*.

Θήβαζε, *Thebas*: adv. à Θήβη.

Θηβαῖος, ου, ὁ, & in pl. Θηβαῖοι, οἱ, *Thebani*.

Θήβη, ης, ἡ, *THEBÆ*: nom. urbis: hinc

Θήβηθεν, *Thebis*: adv.

Θηγάνη, ης, ἡ, *cos*. Th. ϑήγω, *acuo*.

Θῆγε, *acuit*, 3. ſing. præſ. ind. à

ΘΗ'ΓΩ, *acuo*, *incito*, *inſtigo*: f. ξω. p. τέθηχα. a. 1. ἔθηξα.

Θηεῖσθαι, Ion. pro ϑεᾶσθαι, præſ. infin. &

Θηεῖτο, *contemplabatur*, Ion. pro ἐθηεῖτο, & hoc pro ἐθεᾶτο, 3. ſing. imperf. à

Θηέομαι, Ion. pro ϑεάομαι, *ſpecto*: q. v.

Θηεύμενος, ου, Ion. & Dor. pro ϑεώμενος, præſ. part. à ϑεάομαι.

Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηοῦντο, quod Ion. pro ἐθεῶντο, *intueantur*: 3. pl. imperf. &

Θηήσαντο, *contemplati ſunt*: Ion. pro ἐθεάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ϑηέομαι, Ion. pro ϑεάομαι.

Θηήσασθαι, Ion. pro ϑεάσασθαι, a. 1. infin. m. ejuſd. verbi.

Θηητὸν, *mirandum*, verbale: à ϑηέομαι, Ion. pro ϑεάομαι, *ſpecto*.

Θήϊον, Ion. pro ϑεῖον, τὸ, *ſulphur*: q. v.

Θηκαῖος, α, ον, q. *thecæ deſtinatus*: ad aliquid condendum vel recipiendum: à ϑήκη.

Θηκάμενος, *ponens*: a. 1. part. m. à τίθημι, *pono*: f. ϑήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Θῆκαν, Ion. pro ἔθηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. &

Digitized by Google

Θήσαλο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. &

Θῆκε, *poſuit*: Ion. pro ἔθηκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. p. τέθεικα.

Θήκη, ης, ἡ, *THECA*, *ubi aliquid reponitur*, *ſepulchrum*, ab eod. th.

Θηλάζω, *lacto*, *lac præbeo*; item *ſugo*: f. σω. p. τεθήλακα. θηλάζων, ουσα, ον, præſ. part. th. θηλὴ, *papilla*.

Θηλαμὼν, ὁ ϗ ἡ, *nutritor*, *nutrix*: à præcedenti.

Θηλάσεια, ας, ε, *ſuxerim*: aor. Æol. opt. act. ab eod.

Θηλέα, & θηλέη, Ion. pro θήλεια, *fœmella*: acc. ſing. θῆλυν. acc. pl. θηλέας. nom. pl. θήλειαι. Th. θῆλυς, έος, ὁ ϗ ἡ, *fœmineus*. & pro ἡ θῆλυς, dicitur θήλεια.

Θηλέω, Ion. pro θαλέω, idem quod θάλλω, *germino*, *pubeſco*.

Θήλεως, gen. Att. à θῆλυς, quod vide.

ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, *papilla*, *mamma*, *uberis apex*, *ruma*: q. à θάλλω, *pullulo*.

Θηλητὴρ, κυνηγὸς. apud Heſyc. fortè legen. θηρητὴρ, *venator*. à θὴρ, *fera*.

* Θηλυγονία, ιας, *materna generatio ſtirpis*.

Θηλυδρίας, ε, ὁ ϗ ἡ: τεθηλυμμένος, *mollis*, *effœminatus*: q. à θῆλυς & δράω, ut ſit *fœminam ago*.

Θηλυκὸς, ε, ὁ, *fœmininus*.

Θηλυμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *inſaniens mulierum amore*: ex θῆλυς, *fœmina*, & μανής.

Θηλύνεσθαι, *fœminarum more laſcivire*.

* Θηλυπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *fœminis conveniens*.

ΘΗ'ΛΥΣ, εος, ὁ ϗ ἡ, & θήλεια, Ion. θήλεα, ας, ἡ, & τὸ θῆλυ, *fœmineus*, *a*, *um*; vel *fœmina*, *vim habens fœvendi*; θῆλυς ἐέρση, *ros herbas vegetans*, Heſ. Scut. Herc. ver. 395. ποιῦσα θάλλειν, vel à θάω, *nutrio*.

Θηλυτεράων, *mulierum*: gen. pl. Æol. à θηλύτεραι, compar. f. g. à θηλύτερος, *effœminatior*, *mollior*: à præced.

Θηλυτόκος, ε, ἡ, *fœmellipara*: ex θῆλυς, *fœmina*, & τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Θηλὼ. Heſych. τροφὸς, τιθὴν, *altrix*, *nutrix*: à θηλὴ, *mamma*.

Θημὼν, ῶνος, ὁ, *acervus rerum ſimul poſitarum*, *cumulus*: à τίθημι, *pono*.

Θημωνία, ας, ἡ, *acervus*, *cumulus*.

Θὶν, νὸς, ὁ, *acervus*: idem quod θίν. Eſt &

Θὴν, expletiva particula: & pro *quidem* ſumitur, & *certè*.

Θήνιον, *lac*: γάλα. Heſych. à θάω, *nutrio*, *lacto*.

Θήξας, ασα, ὁ, a. 1. part. act. à θήγω, *acuo*: f. ξω.

Θηεῖο, 2. ſing. opt. præſ. paſſ. à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *ſpecto*, vide.

Θήπω, *ſtupeo*, *cum ſtupore admiror*: q. à θηέω, *miror*.

ΘΗ'Ρ, ρὸς, ὁ, Æol. φὴρ, *FERA*, item *leo*. gen. pl. θηρῶν. dat. pl. θηρσί. qu. à θέω, *curro*. Hinc

Θήρα, ας, ἡ, *venatio*, item *tendicula*. Eſt &

Θήρα. ἡ. *THERA* inſula.

* Θηραγρέτες, οἱ, *belluarum ductores*.

Θηραῖον ἔπος, *vaticinium in inſulâ Therâ redditum*. Th. θήρα.

Θήραμα, ατος, τὸ, *venatio*, *captura*: à

Θηρᾶν, præſ. infin. à θηράω, *venor*. Th. θὴρ.

Θηράομαι, f. άσομαι, *venor*, *capto*: &

Θηρατὴς, ῦ, ὁ, *venator*, *ſectator*: &

Θηρατικὸς, ῦ, ὁ, *venaticus*: à θὴρ, *fera*.

Θηράω, *venor*, *ſector*. Th. θὴρ.

Θήρειον πέπλον ποικίλον Atticis, inquit Heſych. q. à θὴρ, *bellua*: alii à Θήρα, *Thera inſula*.

Θήρευε, præſ. imperat. act. &

Θηρεύειν, præſ. infin. θηρεῦσαι, a. 1. infin. act. à θηρεύω, *feras venor*. Th. θὴρ, *fera*.

Θηρευέμεν, *venari*, *aſſectari*: præſ. infin. Ion. pro θηρεύειν.

Θήρευμα, ατος, τὸ, *venatio*: à θηρεύω.

Θηρευτὴς, ῦ, ὁ, ac θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*. &

Θηρευτικὸς, οῦ, *venaticus*: undè θηρευτικὴ, *venandi ſcientia*, *venatio*: à

Θηρεύω, *feras venor*, *inſidioſè obſervo*, *capto*. f. εύσω. p. τεθήρευκα· à θὴρ, *fera*.

Θήρης, gen. ſing. Ion. à θήρα, ας, & Ion. ης, ἡ, *fera*, ab eod.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*: Poët. pro θηρευτὴρ à θηρεύω, *venor*, quod à th. præced.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, *venator*: ab eod. verbo & th.

Θηριακὰ, τὰ, ſcil. φάρμακα, *medicamenta*, *quæ venenatorum animalium morſus depellunt*: &

Θηριακὴ, ſcil. ἀντίδοτος, *THERIACA*, *antidotus adverſus venena*. Th. θὴρ, *fera*.

Θηριάλωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *à feris captus*: à θηρίον, *fera*, & ἁλίσκω, *capio*.

Θηριόβρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *à feris comeſtus*: à θηρίον & βιβρώσκω, *comedo*.

* Θηριομάχος, *qui depugnationi cum beſtiis eſt addictus*.

Θηριομαχέω, *cum belluis pugno*: f. ήσω. p. τεθηριομάχηκα. a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε, à θηριομάχος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui cum feris pugnat*: compoſ. ex θηρίον, idem quod θὴρ, *fera*, & μάχομαι, *pugno*.

Θηρίον, ου, τὸ, *fera*. *beſtia*: apud medicos, *beſtia venenata*. Th. θὴρ, idem.

Θηριόομαι, -ῦμαι, *ferocio*: f. 1. m.

Θήρειος, ε, ὁ, *ferinus*.

Θηριωδέσατα, *feris ſimillimi*, ſuperl. à

Θηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ferus*, *a*, *um*; *ferinus*. Th. θὴρ, *fera*.

Θηριωδῶς, adv. *ferino more*: à præced.

Θηροφόνη, ης, ἡ, *fericida*: ex θὴρ, *fera*, & φένω, *occido*: p. m. πέφονα.

Θηρώμενος, præſ. part. paſſ. à θηράω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*.

Θηρῶν, *capians*: præſ. part. act. ab eod. verbo & th.

ΘΗ'Σ, τὸς, ὁ, *operarius ſervus mercenarius*: quod à θέω, *facio*.

Θῆσαι, *lactaſſe*: a. 1. infin. act. verbi θάω, *nutrio*, *lacto*, vel per Sync. pro θηλάσαι. Sic θήσατο, *ſuxit*, à θάω; vel pro θηλάσατο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. à θηλάζω, *lacto*. Th. θηλὴ, *papilla*.

Θησαίατο, *contemplati ſunt*, Ion. pro θεάσαιντο, ex in α coaleſcentibus, & ν in α verſo. à θεάομαι, *ſpecto*: f. άσομαι. a. 1. med. ἐθεασάμην. a. 1. opt. m. θεασαίμην.

Digitized by Google

Θησαυρίζω, *theſauros extruo, congero :* f. ίσω. p. τεθησαύρικα. perf. paſſ. τεθησαύρισμαι.
Θησαύρισμα, ατος, τὸ, *repoſitorium, theſaurus :* à
ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *THESAURUS*, à τίθημι εἰς αὔριον, *in craſtinum repono.* Vel ab αὖρος, *dives*, ut ſit *divitiarum repoſitio.*
Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *theſauri cuſtos.*
Θησέα, acc. ſing. à Θησεὺς, έος, ὁ, *Theſeus*, nom. propr.
Θήσει, 3. ſing. f. 1. act. &
Θήσειν, f. 1. infin. act. &
Θησέμεναι, Dor. pro præced. &
Θησεύμεσθα, Dor. & Æol. pro θησόμεθα, *ponemus :* 1. pl. f. 1. m. verbi τίθημι, *pono :* f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Θησεὺς, έος, ὁ, *THESEUS*, nom. propr.
Θῆσθαι, *lactare :* Ion. pro θᾶσθαι, quod contractè pro θάεσθαι. præſ. infin. paſſ. verbi θάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro θηλάζεσθαι, præſ. infin. paſſ. à θηλάζω, *lacto.* Th. θηλὴ, *papilla.*
Θήσομαι, f. 1. med. θήσω, f. 1. act. in pl. θήσομεν, &
Θήσοντι, Dor. pro θήσουσι, 3. pl. f. 1. act. à τίθημι, *pono.*
Θῆσσα, ης, ἡ, & θῆττα, ης, ἡ, *ancilla mercenaria.* Th. θὴς, *ſervus mercenarius.*
Θήσω, (Dor. θησῶ) f. 1. act. à τίθημι, *pono.*
Θῆτα, acc. ſing. à θὴς, τὸ, ὁ, *ſervus ;* θῆσσα, vel θῆττα, ἡ, *ancilla.*
Θητεύω, *mercede ſervio :* f. εύσω. à θὴς, *mercenarius.*
Θῆττα, ης, ἡ, *ancilla.* Vide θῆσσα.
Θιαγὼν, όνος, *panis qui Diis proponebatur.*
Θιάζω, *choros duco, tripudio :* à
ΘΙ'ΑΣΟΣ, ȣ, ὁ, *cœtus & multitudo tripudiantium :* παρὰ τὸ θεῖα ᾄσαι, quod *divina canant.* Sunt qui legunt θύασος, & ſi ad Bacchum reſpicias, θυάζω, eſt *Bacchica orgia celebro*, à θιὰς, Cret. & Æol. pro θεὸς, undè Lacon. σιός.
Θιασῶται, τῶν, οἱ, *Sodales, qui ſimul choros exercent :* frequentiùs dicitur de iis *qui ſacrificiorum & cultûs divini prætextu, veluti ſodales, coibant feſtis diebus, epuliſque indulgebant :* à præced.
ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, *fiſcella è vimine plexa in modum arculæ.*
ΘΙΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *toſtus ſub carbonibus ;* item *tener, venerabilis :* fortè à τίφρα, *cinis*, vel θύω, *incendo ;* pro *tenero*, eſt q. à τρυφερός.
Θιγεῖν, a. 2. infin. act. &
Θιγέμεν, Ion. pro θιγεῖν, præſ. infin. à θίγω, *tango.*
Θίγοισα, Dor. pro θίγουσα, *tangens :* præſ. part. f. g. &
Θίγον, *tange :* Dor. pro θίγε, a. 2. imperat. act. à
ΘΙ'ΓΩ, *TANGO, attingo :* f. ξω. perf. τέθιχα. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. Hinc
Θίξις, εως, ὁ, *tactus.*
ΘΙ'Ν, aut θὶς, θινὸς, ὁ ϗ ἡ, *acervus, cumulus ;* item *littus.* Eſt &
Θῖν, acc. ſing. à θίνα, à θὶς, *littus.*
Θιὸς, *Deus :* Cretenſ. à θεός.
Θριπόβρωτος, *malus :* pro θριπόβρωτος, comeſtus à vermibus vel tineis, quod à θρῖπες, & βιβρώσκω, *comedo.*

Θισπέω, *conjicio :* Heſych. puto à θέσπις, ut ſit *vatis inſtar divinare.*
Θλαδίας, *eunuchus ;* propriè *cui teſtes contuſi :* à θλάω, *frango.*
Θλασίας, ȣ, ὁ, pro eodem.
Θλάσμα, ατος, τὸ, *fractura, colliſio :* à θλάω.
Θλάσπι, εως, τὸ, *THLASPI*, herba : à θλάω, quia ſemen habet quaſi contuſum.
Θλάσσε, 3. ſing. a. 1. act. Poët. pro ἔθλασσε. à
ΘΛΑ'Ω, *elido, frango :* f. σω. p. κα.
Θλιβίας, θλαδίας, *ſpado :* cui teſtes τεθλιμμένοι, ſeu *eliſi :* à
ΘΛΙ'ΒΩ, *premo :* f. ψω. p. φα. perf. paſſ. τέθλιμμαι. p. paſſ. τεθλιμμένος, *preſſus :* pro θλίβω, Æol. φλίγω, undè *AFFLIGO.*
Θλίψις, εως, ἡ, *afflictio, anxietas :* à præced.
Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, *morior*, θνάσκομεν, Dor. pro θνήσκομεν, & θνατὸς, Dor. pro θνητὸς, *mortalis.* Th. θνήσκω.
Θνατὰ μέλη, *mortalia membra :* nom. vel acc. pl. à θνατός. Vide præced.
Θνήξομαι, f. 1. m. &
Θνησιμαῖον, ȣ, τὸ, *morticinum, cadaver :* &
Θνῆσις, εως, ἡ, *mors :* &
Θνῆσκον, *moriebantur :* pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. &
Θνήσκοντες, nom. pl. præſ. part. omnia à
ΘΝΗ'ΣΚΩ, *morior :* f. θνήξομαι, ῃ, εται. f. 2. m. θανῦμαι. p. τέθνηκα. q. à θνάω. pluſq. p. ἐτεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε, q. à θείνω, *percutio :* p. m. τέθνηα. infin. p. m. τεθνάναι. contractè pro τεθνηκέναι. Hinc θνητὸς, ȣ̃, ὁ, *mortalis.*
Θνητογαμία, nuptiæ mortalium, vel à *dea* cum *mortali* contractæ : ita dic. nuptiæ deæ *Thetidos* cum *Peleo* mortali : à θνητὸς & γάμος.
Θνητοῖο, gen. Ion. à
Θνητὸς, ȣ̃, ὁ, *mortalis :* dat. pl. θνητοῖσι.
Θνητῶν, gen. pl. à θνητός. Vide θνητοῖο.
Θοάζω, *celeriter moveor :* à θοὸς, *celer.*
Θοῇσι, *velocibus :* dat. pl. f. g. Ion. pro θοαῖς à θοός.
Θοἰμάτιον, ȣ, τὸ, Att. pro τὸ ἱμάτιον, *veſtis.* Th. ἕω, *induo.*
Θοίμην, οῖο, οῖτο, a. 2. med. opt. Poët. pro θείμην, εῖο, εῖτο. à τίθημι, *pono.*
Θοινάω, f. ήσω. p. ηκα, *convivor, epulor :* à
ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *epulum, convivium ;* item *cibus :* tanquàm à θύω, *epulor :* vel potius ab οἶνος, *vinum :* aut ab utroque.
Θοινητικὸς, ȣ, *ad epulationem idoneus :* &
Θοινίζω. Ion. *convivio excipio :* à θοίνη.
Θοῖτο. Vide in θεῖτο, & in θοίμην.
Θολάω, f. ήσω, *turbo.*
Θολερὸς, ȣ̃, *turbidus, ſordidus :* à θολὸς, *ſordes.*
Θολερῶς, *turbidè :* adv. θολερῶς, προβαίνειν, *titubanter incedere :* à præced.
Θολία, ας, ἡ, *pileus faſtigiatus, umbella.*
ΘΟΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *ſordes, fæx, atramentum ſepiæ :* & adjectivè *turbidus.*
Θόλος, ȣ, ὁ, *tholus, teſtudo, camera faſtigiata :* hinc θολία, *pileus acutus.*
Θολῶντα, acc. ſing. part. præſ. à
Θολόω, f. ώσω. perf. ωκα, *turbo :* Th. θολὸς, *fæx.*

Digitized by Google

ΘΟΟ'Σ, ὰ, ὸν, *celer*, *velox*: q. à θέω, *celeritèr eo*.

Θόρε, *deſiliit*: 3. ſing a. 2. act. Ion. à

Θορέω, vel θόρω, *ſalio*: f. ήσω. a. 2. ἔθορον.

Θόρον, Ion. pro ἔθορον, imperf. vel. a. 2. præced.

Θορὸς, & θορὴ, *ſemen genitale*. Th. θόρω, *ſalio*.

Θορυβεῦσιν, Dor. pro θορυβοῦσι, *tumultuantur*: à

Θορυβέω, *tumultuor*, *perturbo*: *applaudo*, Dem. Phil. ii. f. ήσω. p. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβεον, -ουν. Th. θόρυβος, *tumultus*.

Θορυβήσῃ, *obſtrepat*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. à præced.

Θόρυβος, ου, ὁ, *tumultus*, *turba*: à θροὸς, *tumultus*, & βοὴ, *clamor*. Hinc θορυβέω, *tumultuor*.

Θορυβοῦντες, *tumultuantes*: præſ. part. pl. num. m. g. ab eod. th.

Θορνύω & θόρνυμαι, *libidine agitor*, *coitum appeto*: πρὸς τὴν θορὴν ὀρνύσθαι, *ad genitale ſemen excernendum impetu quodam ferri*: à,

ΘΟ'ΡΩ, ſive θορέω, *ſalio*: q. à θέω ῥᾶον. præſ. part. θόρων.

Θοῦ κὴ θέσο, θέσθω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. m. ἐθέμην.

Θουκυδίδης, ου, ὁ, *THUCYDIDES*: in dat. Θουκυδίδῃ.

Θούριδος, *impetuoſæ*: gen. ſing. à θοῦρις, ἡ. Th. θόρω. *ſalio*.

Θοῦρος, ου, ὁ, *impetuoſus*: in f. g. θοῦρις. ab eod. th.

Θουρος. Συβαρίτης, *THURUS*, *Sybarita*; nom. viri.

Θόωκος, Poët. pro θῶκος, *ſedile*, *ſolium*: à θοάζω, *ſedeo*. Th. θοὸς, *celer*.

Θόωνα, acc. ſing. à θόαν, *Thoon*, nomen propr.

Θοῶς, adv. *celeritèr*. Th. θοὸς, *celer*.

Θράκη, ης, ἡ, *THRACIA*.

Θρᾳκιστὶ, *Thracum more*. Th. Θρᾲξ, *Thrax*.

Θράμις, *aries*: Heſych. hinc veriſimile per Aphær. Angl. ram.

Θρᾶνος, ου, ὁ. *ſella*. Th. θράω, *ſedeo*.

ΘΡΑ'Ξ, ακὸς, & Poët. θρῆξ, -ηκὸς, ὁ, *THRAX*. Hinc

Θρήκιος, & θρᾳκικὸς, Ion. θρηΐκιος, ου, ὁ, *Thracius*.

Θρασεῖα, ας, ἡ, f. gen. à θρασὺς, έος, ὁ, *audax*. Th. θράσος, *fiducia*.

Θρασέως, adv. *audacter*: à

Θράσος, εος, τὸ, *audacia*: per Metath. pro θάρσος, idem.

Θράσσω, *perturbo*, *vellico*: Poët. pro ταράσσω, *turbo*; per Sync.

Θρασύγυιος, ου, ὁ κὴ ἡ, Poët. *qui audacia habet membra*: ὁ θρασέα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος, ου, ὁ κὴ ἡ, *audaci præditus corde*: à θρασὺς, *audax*, & καρδία, *cor*.

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων· à θρασύμαχος, ου, ὁ κὴ ἡ, *audax in pugnâ*: quod vide.

Θρασυμάχανος, ου, ὁ κὴ ἡ, Poët. & Dor. pro θρασυμήχανος, ου, ὁ κὴ ἡ, *audax machinator*, *qui conſilium init audax*: ex θρασὺς, *audax*, & μηχανὴ, *machina*.

Θρασύμαχος, ου, ὁ, *THRASYMACHUS*; nomen proprium: q. *audax in bello*: ex θρασὺς & μάχη, *pugna*.

Θρασυμέμνονα, acc. ſing à

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ, κὴ ἡ, *audax*, *quia audactèr hoſtem irruentem ſuſtinet*: ex θρασὺς, *audax*, & μένω *maneo*, *expecto*.

Θρασυμήδεα, acc. ſing. à

Θρασυμήδης, εος, ὁ *THRASYMEDES*; nom. propr.

Θρασύνομαι, *audax fio*; item *audactèr loquor*: θρασὺς *audax*, quod vide.

Θρασύπονος, ου, ὁ κὴ ἡ, Poët. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασὺς, *qui labores audacter adit*, & *tolerat*.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, *audax*. Th. θαρσὸς, *fiducia*.

ΘΡΑΥ'Ω. *frango*, *ferio*: hinc θραυστὸς, οῦ, *fragilis*: q. à θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑ'Ω, *ſedeo*: f. ήσω. a. 1. m. ἐθρησάμην. a. 1. infin. m. θρήσασθαι.

Θρέϊσσα, ας, ης, Dor. pro θρήϊσσα; leg. & θρᾷσσα vel -ττα, *Threiſſa*.

Θρέμμα, ατος, τὸ, *pecus*, *omne quod alitur*: pro θράμμα· à τρέφω, *alo*: fut. θρέψω, perf. paſſ. τεθραμμαι.

* Θρεμματοφέω, *pecora alo*.

Θρέξασκον, *cucurri*, vel *cucurrerunt*: 1. ſing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξα, verbi τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Alii volunt eſſe imperf. act. verbi θρεξάσκω, idem quod τρέχω, *curro*.

Θρέξω, fut. 1. act. verbi τρέχω. Vide θρέξασκον.

Θρεσκάρδιος, ου, ὁ κὴ ἡ, Poët. *cui præ metu cor in pectore trepidat & ſalit*: à θορέω, & per Sync. θρέω, *ſalio*, & καρδία, *cor*.

Θρέπτα, τὰ, per Syncop. pro θρεπτήρια. q. v.

Θρεπτὸς, οῦ, ὁ, *alibilis*: &

Θρεπτήρια, τὰ, *educationis præmia*. Th. τρέφω, *alo*: f. θρέψω.

Θρέφθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. Ion. ab eod. th.

Θρέψαι, a. 1. infin. act. θρέψαιο, 2. ſing. a. 1. opt. m. ejuſd. verbi.

Θρεψάμενος, a. 1. part. m. ejuſd. verbi.

Θρέψασα, a. 1. part. f. g. ejuſd.

Θρέψε pro ἔθρεψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. &

Θρέψον, *nutri*: a. 1. imperat. act. &

Θρέψω, *alam*: f. 1. ind. act. à τρέφω, *alo*.

ΘΡΕ'Ω, vel potiùs θρέομαι, *tumultuando clamo ſeu loquor*: hinc θρόος, *clamor*.

Θρηΐκιος, ου, ὁ, *Thracius*: à θρῆξ, ηκὸς, Ion. pro θρᾲξ.

Θρηΐξ, Ion. pro θρῆξ, quod pro θρᾲξ, *Thrax*.

Θρήκη, ης, ἡ, *THRACIA*: nomen regionis.

Θρήκηθεν, adv. *ex Thraciâ*.

Θρηκῶν, gen. pl. Ion. pro θρᾳκῶν· à θρᾲξ, *Thrax*.

Θρήνει, præſ. imperat. act. à

Θρηνέω, *lamentor*, *odas lugubres cano*: imperf. ἐθρήνεον, -ουν, f. ήσω. præt. τεθρήνηκα. a. 1. imperat. θρήνησον, άτω, *plange*: à

ΘΡΗ͂ΝΟΣ,

Digitized by Google

ΘΡΗ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *luctus, planctus*: q. à θρέω, *tumultuando clamo*, vel *loquor*. Alii παρὰ τὸ θραύειν τὸ νοῦν, quod luctus animum frangat.

Θρηνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. à θρηνέω, q. v.

Θρῆνυς, υος, ὁ, *ſcabellum pedum*. Th. θράω, *ſedeo*: f. ήσω.

* Θρηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lamentabilis*.

* Θρησκεία, Θεοῦ, *cultus Deo præſtandus*, Joſ. Ant. iv. 4. iv. 8. 44. i. 25. et paſſim, quod negant Suicerus, Elſnerus, & Wolfius dici, gen. ſcil. objecti.

Θρησκεία, ας, & Ion. -η, ῆς, ἡ, *religioſus, ſuperſtitioſus cultus Deorum*: à

ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, *ſuperſtitioſè Deum colo, veneror*, q. θεῷ ἀρεσκειν. Vulgò è θρᾷξ, Ion. θρῆξ, θρηκὸς, *Thrax*, quod apud Thraces Orpheus cultum Deorum invenerit. Hinc

Θρῆσκος, ου, ὁ, *religioſus*: à præced.

Θρήνιανον, ου, τὸ, *ea pars currûs cui onera imponuntur*: an à θρῆσαι, *ſedere*?

Θριαὶ, αἱ, *calculi, quos ſortilegi in urnam mittunt*: an à θραύω, *frango*? quia *fragmenta* lapidum aut quòd eis *frangant dubitationem*.

Θριαμβεύω, *TRIUMPHO de aliquo, triumphare facio*: cum. acc. f. εύσω. a. 1. part. θριαμβεύσας, αντος· &

Θριαμβικὸς, οῦ, *triumphalis*: &

ΘΡΙΑ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *TRIUMPHUS*: à θριαμβεύω, *triumpho*. Qui enim triumphabant, ſolebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum *foliis*, ſeu *feſtâ fronde incedere*. Suidas ducit à θρίασις, id eſt *Poëtarum furor*.

ΘΡΙΓΚΟ'Σ ſeu θριγχὸς, οῦ, ὁ, *pinna ſeu corona murorum*, & qu. *capillus, vallum, ſeptum, templum*: à θρὶξ, quia ut *capillus muri*.

ΘΡΙΔΑΞ, κος, ἡ, *lactuca*: herba nota.

Θριμμὸς, γογγυσμὸς, Heſych. an à τρίζω, *ſtrido*?

Θρίναξ, ακος, ὁ, *vannus, vannulus*. Alii leg. τρίναξ.

ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, *capillus, ſeta, villus*: dat. pl. θριξὶ hinc τριχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *piloſus*: τριχωτὸς, οῦ, ὁ. idem. *capillus* ergo eſt, ut ἀθερὶξ, *ariſta*: à θερίζω, *meto*.

Θρίον, *folium ficûs, frons ficulnea*: qu. à θρέω, *ſono*. Th. tamen eſt θριαὶ, qu. v.

Θρίος, ου, *extremus rudens*, qui laxatur primum in prorâ, vento favente: ab eod. th.

Θρὶψ, πὸς, ὁ, *vermis, qui lignis innaſcitur*. Th. τρίβω, *tero*.

Θροέω, *turbo, tumultuando clamo*; item *loquor*: fut. ήσω, præt. τεθρόηκα: à θρόος, *clamor tumultuantium*, quod à perf. med. τέθροα, verbi θρέω, vel potiùs θρέομαι, *tumultuando clamo*.

Θροηθῆναι, *turbatum eſſe*: a. 1. inf. paſſ. θροηθεὶς, a. 1. part. paſſ. à θροέω, *turbo*.

ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *grumus, ſanguis coagulatus*.

Θρομβόομαι, *in grumos concreſco*: infin. præſ. θρομβοῦσθαι. a. 1. part. paſſ. θρομβωθεὶς, εῖσα, ὲν, *concretus*: à præced.

ΘΡΟ'ΝΑΝ, ου, τὸ, *flos, pigmentum, roſa*: παρὰ τὸ ἄνω, θορεῖν ἐκ τῆς γῆς.

Θρόνος, ου, ὁ, *THRONUS, ſolium, regnum*: q. θράνος, à θράω, *ſedeo*: vel à p. m. τέθροα. undè θρόος, *clamor*: & per Epenth. τοῦ ν, θρόνος.

Θρόος, ου, ὁ, *tumultuantium clamor*: à θρέω, *clamo*, q. v.

Θροῦς, τοῦ θροῦ, θρόος, *rumor, fama, ſonus*.

ΘΡΥΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ellychnium, herba cujus folia ſunt apta ad ellychnia*: q. à θρέω & ἅλλομαι, quod *colat* ac *ſurgat*.

ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, *frico, ſcapo, ſcalpo*: q. ἀνθρύειν τῷ κνᾷν, *ſonare radendo*.

Θρυλέω, idem quod θρυλλέω. Vide in θρύλλος *ſuſurrus*.

Θρύλλημα, ατος. τὸ, *murmur*. Th. θρύλλος.

Θρυλλίζω, & θρυλλίσσω, *ſuſurro, murmuro*: à

ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, *ſuſurrus, murmur, tumultus*: q. à θρέω, *ſono*. Hinc θρυλλέω & θρυλλίζω, *ſuſurro, murmuro*: πολυθρύλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multum celebratus*.

Θρύμμα, ατος, τὸ, *fragmentum*: à θρύπτω, *frango*. Hinc Angl. thrums.

ΘΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ. *juncus, herba, paluſtris, ulva*: q. à θρύπτω, quia *fragilis*.

Θρυπτόμενος, *contritus*; præſ. part. paſſ. à

ΘΡΥ'ΠΤΩ, *frango, comminuo, frio, frango luxu*: f. 1. ψω. f. 2. τρυφῶ pro θρυφῶ, θ in τ mutato Euphoniæ ergô: perf. τέθρυφα. perf. paſſ τέθρυμμαι.

ΘΡΩ'ΣΚΩ, *ſalio, inſilio*. hinc θρωσμὸς, οῦ, ὁ, *tumulus locus eminulus*: q. à θορέω, *ſalio*.

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, in præced.

Θύα, arbor quædam odora, *THYA* dicta, à θύω, *ſuffio*.

Θυάζω, *orgia celebro*. Th. θύω, *ſacrifico*.

Θυαὶ, ῶν, οἱ, *haruſpices*, qui ex ſectis victimis divinant.

Θυάπαξ, *ſacrilegus*: Heſych. legendum credo θυάρπαξ.

Θύαρος, *lolium*: Dioſc. an quod cum impetu naſcitur, & veluti currit inter fruges? à θύω vel θέω· an quia eas θύει, *occidit*?

Θυὰς, άδος, ἡ, *quæ furore percita fertur*. Scribitur etiam θυιὰς & θυϊάς· qu. à θύω ὁρμῶ· item

Θυᾶς, *ſolennis*: q. à θύω, *ſacrifico*: at

Θύας, quod eſt Dan. ii. 27. τὸ μυςήριον οὐκ ἔςι σοφῶν γαζαρηνῶν. Symmachus vertit θυῶν.

Θύασος. Sic alibi ſcriptum pro θίασος.

Θυάτειρα ων, τὰ, *THYATIRA*, nomen urbis. Gr. *victimas abſumens*.

Θυάω, *ſubeo*: à θύω, id eſt, ὁρμῶ.

ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, *filia nata*: gen. έρος, ρος, acc. θυγατέρα, τρα. voc ὦ θύγατερ: dat. pl. θυγατράσι, qu. à θύω & γάω, quod celeritèr ſuccreſcat.

Θυγατέριον, ου, τὸ, *filiola*. à θυγάτηρ.

Θῦε, *æſtuabat*: 3. ſing. imperf. Ion. à θύω, *macto, impetu feror*: f. θύσω. p. τέθυκα.

Θυέεσσι, *ſuffimentis*: dat. pl. Poët. à θύος, εος, το· ab eod. th.

Θύει, *inſanit*: 3. ſing. præſ. ind. ab eod.

Digitized by Google

Θυηλὴ

Θυΐα, ας, ἡ, *mortarium, pila*, ὕδη. Puto à θύω, *vehementèr moveo*: aut ab odore aromatum nam θύος, τὸ, eſt *odoramentum*.

ΘΥΈΛΛΑ, ης, ἡ, *procella*: q. à θύειν & εἱλεῖν· vel à θύω & ἀέλλω, *procella*: an à θύω, *impetuoſè ruo*?

* Θυελλοφορέομαι, *cum procellâ ruor, feror*.

Θύεσσι, dat. pl. Poët. pro θύεσι. à θύος, θύεος, τὸ, *victima, ſuffimentum*: ab eod. th.

Θυέστ', pro θυέστα, voc. ſing. à θυέστης, ου, ὁ, *Thyeſtes*.

Θυέτω, *ſacrificet*: præſ. imperat. act. à θύω.

Θυήεις, εντος, ὁ, *redolens ſuffimentis*: à θύος, -εος, τὸ, *victima, ſuffimentum*: quod ab eod. th.

Θυηκόος, ου, ὁ, *qui thura adolet, ſacrificus*: à θύος, εος, τὸ, *ſuffimentum*, & καίω, id eſt, καίω, *uro*.

Θυηλὰ, an potiùs θυηλὴ, ῆς, ἡ, *libamenta, primitiæ ſacrorum*? à θύω, *ſacrifico*.

Θυηλαῖς, dat. pl. à

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *auſpicium, libamenta, ſacrificium*: à θύος, εος, τὸ, *victima*. Th. θύω, *ſacrifico*.

Θυηπολέω, f. ήσω, *ſacrifico, macto*: &

Θυηπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſacrificus*: à θύος, εος, τὸ, *victima*: quod à θύω & πολέω, *verto*.

Θύϊνος, η, ον, *THYINUS*: à θύα, *thya*, arbor quædam odora. Th. θύω, *ſuffio*.

Θυΐσκη, ης, ἡ, *thuribulum, mortariolum*: ab eod. th.

Θύλακος, ου, ὁ, *vas, in quod conjiciuntur* θύη, id eſt, *ſuffimenta*.

Θυλάκιον, ου, τὸ, & θυλακίσκος, ου, ὁ, idem quod

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, vel θύλαξ, ακος, ὁ, *ſaccus, ſiliqua, folliculus, vagina ſeminis*: qu. φύλακος.

Θυλακοτρὼξ, ωκος, vel *locuſta*, qui ſaccos eſcarios τρώγει, id eſt *rodit*: vide præced.

Θύλαξ, ακος, ὁ. Vide θύλακος.

Θύλημα, ατος, τὸ, *farina quæ diis* θύεται, irrorata vino & oleo.

Θύμα, ατος, τὸ, *odoramentum, ſacrificium, victima*: hinc deducitur θυμιάω, *ſuffio*. θυμίαμα, *ſuffimentum*. θυμιατήριον, *thuribulum*. Th. θύω, *ſacrifico*.

Θυμαίνω, *ſuccenſeo*. Vide in θυμήνας.

Θυμαλγέα, acc. ſing. à θυμαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *afferens dolorem animo*: ex θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, τὸ, *dolor*.

Θυμάλωψ, *titio ambuſtus*: à τύφω, *uſtulo*, f. θύψω· undè θύψις, *uſtio*.

Θυμαρέα, *gratam*: acc. ſing. à

Θυμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gratus, placidus*: hinc θυμαρέω, *alicujus animo placeo*: ex θυμὸς, *animus*, & ἄρω, *apto*.

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, *THYMBRA*: herba odorata: fortè ἀπὸ τοῦ θύειν, ob fragrantiam: hinc θυμβροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *thymbrâ victitans, parcus, frugalis*.

Θύμβρις, ιδος, Heſych. eſt nomen fluvii, nempe *Tiberis*. Hinc

Θυμβριὰς αὐλὴ, *Romana vox*.

Θυμέλη, ης, ἡ, *altare*: ubi θύεται, ſpecialitèr *ara Bacchi poſt orcheſtram*; tum *farina quæ in arâ offertur*; *ſcena, theatrum*.

Θυμελικὸς, ἡ, ὁ, *ad thymelen pertinens, in thymele verſans, ludens, theatricus*. Iſidor. 18. orig. cap. 44.

Θυμέομαι, f. ήσομαι, *iraſcor*. Th. θυμὸς, *ira*.

Θυμηγερέω, *animum recolligo*: qu. θυμὸν ἀγείρω.

Θυμηδεῖν, Poët. præſ. inf. *animo lætari*: Ex θυμὸς, *animus*, & ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Θυμηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *animo gratus*: ex iiſd.

Θύμημα, ατος, τὸ, à verbo θυμιάω.

Θυμήνας, & in f. g. θυμήνασα. a. 1. part. act. verbi θυμαίνω, *iraſcor*: f. θυμανῶ. a. 1. act. ἐθύμηνα, à θυμὸς, *animus, ira*.

Θυμήρης & θυμαρὴς, έος ὁ ϗ ἡ, *animo conveniens, gratus*: qu. θυμῷ ἄρων, ab ἄρω, *apto*.

Θυμιάζω, *ſuffitum facio, odores incendo*: f. άσω. p. act. τεθυμίακα. perf. paſſ. τεθυμίασμαι, σαι, ται. Th. θυμιάω, idem.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *ſuffitus*: ab eod. th.

Θυμίασμα, ατος, τὸ, idem.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, *thuribulum, acerra*; item *ſuffitus*: à

ΘΥΜΙΑ'Ω, *ſuffio, odores incendo*: à θύμα.

Θυμιῆται, Ion. & Dor. pro θυμιᾶται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. à præced.

Θυμοβορέω, *animum exedo triſtitiâ*: ex θυμὸς, *animus, ira*, & βορὰ, *pabulum*.

Θυμοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animum vorans*: ex iiſd.

Θυμοδακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *moleſtus, animum mordens*: ex θυμὸς, *animus*, & δάκνω, *mordeo*. a 2. ἔδακον.

* Θυμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *iracundus*.

* Θυμοειδῶς, *ferociter* (*res gerere*.)

Θυμολέοντα, acc. ſing. à

Θυμολέων, οντος, ὁ, *leonino animo præditus*: ex θυμὸς, *animus*, & λέων, *leo*.

Θυμομαχέω, *infenſo animo bellum gero*: cum dat. f. ήσω. p. τεθυμομάχηκα. Ex θυμὸς, *ira*, & μάχομαι. *pugno*.

Θυμοξάλμη. Vide ὀξάλμη.

Θυμοραιστὴς, & Poët. Dial. ἡ θυμοραΐστης, ὁ, *animum deſtruens*: ſcribitur etiam θυμοφθορίστης, ex θυμὸς & ῥαίω, *deſtruo*.

ΘΥΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *animus, mens, ira, venenum* Deut. xxii. 33. Job. xx. 16. 21. lviii. 4. Apoc. xiv. 8, ut exponi debet, de quo vid. Joſ. Med. Op. p. 910. qu. à θύω, *cum impetu feror*.

Θύμος, ὁ, ſive θυμὸν, ου, τὸ, *THYMUS*, ſive *THYMUM*, herba: q. à θύω, *ſuffio*, quia odorata. Th. θυμὸς, Angl. thyme.

Θυμουμένοις, dat. pl. præſ. part. paſſ. à θυμόω, q. v.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animum labefactans*: ex θυμὸς, *animus*, & φθείρω· qu. à φθίω, *corrumpo*.

Θυμόω, -ῶ, *ad iram provoco, concito, incito*: f. ώσω. p. τεθύμωκα. præſ. paſſ. θυμόομαι, -οῦμαι, *excandeſco*: præſ. part. paſſ. θυμούμενος. præt. ind. paſſ. τεθύμωμαι. a. 1. paſſ. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς, *ira, animus*.

Θυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *animoſus*.

Θυμωθεὶς, a. 1. part. paſſ. &

Θυμώθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. à θυμόω, q. v.

Digitized by Google

Θυμιαθῆναι, a. 1. infin. paſſ. ejuſd. verbi.

Θύνε, imperf. Ion. pro ἴθυνε, *currebat*: Poteſt etiam eſſe præſ. imperat. à θύνω, idem quod θύω, *cum impetu feror.*

ΘΥ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *THYNNUS*, piſcis, q. à θύω pro ὁρμῶ, quoniam circa ortum canis œſtro agitatur: in fœminin. gen. θύννη, & θυνίς.

Θυννώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *craſſus & ineptus*: à præced.

Θύοντ' pro θύοντα, acc. ſing. præſ. part. à

Θύνω, *cum impetu feror, propero, feſtino.* Th. θύω, idem.

Θυόεντος, gen. ſing. à θυόεις, εντος, ὁ, *odorus*: ab eod. th.

Θύοισα, Dor. pro θύουσα, *ruens, furens*: præſ. part. &

Θύομαι, *ſacrifico*, vel *ſacrificor, mactor*: ab eod. th.

Θῦον, *furens*: præſ. part. neut. gen. à th. præced.

Θύοντι, Dor. pro θύουσι. *ſacrificant* &

Θύος, εος, τὸ, *ſacrificium, ſuffimentum*: indè *THUS*: à θύω, *ſacrifico.*

Θυοσκόος, ου, ὁ, *aruſpex, qui intelligit ea quæ per ignita ſacrificia ſignificantur*: à θύος, τὸ, *ſacrificium*, & κοέω, Ion. pro νοέω, *intelligo*: vel ut alii à καίω, *uro.*

ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *janua, oſtium*: q. à θύω, *irruo.*

Θύραζε, adv. *foras*; & θύρηφι. à præced.

Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. pl. à θύρα.

Θυράσσω, *extra fores ago*: ab eod. th.

Θυραυλέω, f. ήσω, *excubo, ad fores pernocto*: &

Θυραυλία, ας, ἡ, *ante fores pernoctatio*; à θύρα, *janua*, & αὐλὴ, *atrium, ſtabulum.*

Θυράων, gen. pl. Æol. pro θυρῶν, à θύρα, *janua.*

Θυργανάω, Heſych. κρίνω, *judico.*

Θυρεὸς, οῦ, ὁ, *ſcutum*: à ſimilitudine januæ. Eſt & *ſaxum claudens ſpeluncæ ingreſſum*: apud LXX. Pſalm. xlvi. 2. videtur poni pro *curru*. Th. θύρα. Hinc

Θυρεοφόρος, ου, ὁ, *ſcutifer.*

Θύρετρον, ου, τὸ, *janua*: Poët.

Θυρήσσω, *thorace munio, armo.*

Θύρηφι, adv. vel dat. adverbialitèr poſitus, additâ particulâ φι. Poët. *foris, extra.* Th. θύρα, *janua.*

Θύριον, ου, τὸ, & Θυρὶς, ἴδος, ἡ, *oſtiolum*: item *feneſtra*: ab eod. th.

Θυρόω, -ῶ, f. ώσω, *januis munio.*

Θύρσος, ου, ὁ, *THYRSUS, haſtula frondibus veſtita, baculus Bacchicus*: à θύω, quia agitur à vento, à manibus; in pl. θύρσα, Poët. pro θύρσοι. at

Θυρσὸς, οῦ, ὁ, *nuptialis corona.*

* **Θυρσόω**, *haſtam hederâ cingo*, ut *thyrſus fiat.*

Θύρωμα, ατος, τὸ. *janua*; item *tabulamentum ad januas faciendas*: à θύρα.

Θυρωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *januæ cuſtos, janitor*, pro θυραωρὸς ex θύρα & οὖρος, *cuſtos*: Dor. α mutat. in ω vel ab ὤρα, ας, ἡ, *cura*, & θύρα, *janua.*

Θῦσαι, *ſacrificare*: a. 1. infin. act. à θύω.

Θυσανόεις, five θυσσανόεις, in nom. όεσσα, *fimbriatus*: à

ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, οἱ, *fimbriæ, villi ſeu nodi*, è crumenis dependentes: qu. à θύσαι, *movere*: quod à θύω.

Θύσειν, f. 1. infin. act. à θύω, *macto.*

Θύσθλα, τὰ, *ſacra, libo, thyrſi* vel *rami*, ab eod.

Θυσία, ίας, ἡ, *victima, ſacrificium.* Undè

Θυσιάζω, f. άσω, *ſacrifico, immolo.*

Θυσίασμα, ατος, τὸ, idem ac θυσία· &

Θυσιαστήριον, ου, τὸ, *altare*: ab eod.

Θυσιάων, gen. pl. Æol. pro θυσιῶν, à θυσία, ας, ἡ, *ſacrificium.* Th. θύω, *ſacrifico.*

Θύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ſacrificare poteſt aut ſolet*: ab eod.

Θύσκη, ης, ἡ, *ſcapha* recipiens τὰ θύματα, quæ Diis offeruntur: ſed θυίσκη, *acerra, mortariolum.*

Θυσσανόεις, & in f. g. θυσσανόεσσα, *fimbriatus, a, um.* Th. θύσσανα, *fimbriæ.*

Θύσσω, *quatio, moveo*: à θύω.

Θυστὰς, άδος, ἡ, *ſacrifica, ſacrificalis*: &

Θύτης, ου, ὁ, *ſacerdos, ſacrificus*: &

* **Θυτικὸς**, ὴ, ὸν, *ſacrificus*: à

ΘΥ'Ω, *ſuffio*; *thura adoleo, cum impetu feror, ſacrificando celebro, macto, ſacrifico*: qu. à θέω, *facio*; item *impetu feror, furo*: qu. à θέω, *curro*: item *odores accendo, ferveo, ſuffio, epulor*: f. θύσω. p. τέθυκα, a. 1. imperat. act. θῦσον, άτω, perf. paſſ. τέθυμαι, a. 1. paſſ. ἐθύθην, ης, η. Hinc

Θύων, præſ. part. act. à præced.

Θυώνα, ᾶς, ἁ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ *Semele*. Vide Suidam.

Θυωρὸς, *menſa quæ ſacris uſibus dicatur*: quia θύη αἴρει, id eſt, φυλάττει.

ΘΩ', contractum ex θέω, eſt *pono, colloco*: undè τίθημι: item *curro*. Contractum ex θάω, ſignificat *nutrio, lacto*; item *cœno, opulor.*

Θῶ, θῇς, θῇ a. 2. ſub. act. à τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθην.

ΘΩΗ, ῆς, ἡ, *mulcta, damnum*, alicui impoſitum: q. à θῶ, *pono*: hinc ἀθῷος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impunis.*

Θῶκος, idem quod θᾶκος, ου, ὁ, *ſedile, officina, taberna.* Heſ. Op. 493. Th. θοὸς, *celer.*

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, *THOMAS*, nom. pr. Apoſtoli. Hebr. *geminus*. Eſt & θωμᾶς, ἄβυσσος.

Θῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. θῶ. à τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Θώμιγξ, γγος, ὁ, *funiculus tenuis*: à

ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, *funiculis ligo, flagris cædo.*

Θώμισσος, Heſych. μισθὸς: puto à θωμὸς, *acervus*; ut ſit *congregatio nummorum.*

Θώμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, *dimidium*; ut θάτερον, pro τὸ ἕτερον.

Θωπεία, ας, ἡ, *aſſentatio*: à θώπτω, *aſſentor.*

Θωπεύοντες, nom. pl. præſ. part. à

Θωπεύω, *adulor, aſſentor*: quod à

ΘΩ'ΠΤΩ, *aſſentor, colo*; item *cavillor, irrideo*: q. à θάω, *video*. Aſſentatoris enim eſt, alios reſpicere, ſuſpicere, & admirari mendacitèr. Vel potiùs à θῶ, *nutrio, epulor*. Victûs enim causâ blandiuntur κόλακες.

ΘΩ'ΡΑΞ,

Digitized by Google

ΘΩ΄ΡΑΞ, ακος, ἡ, *THORAX, pectus, veſtis quâ tegitur pectus, lorica*: q. à θωρέω, *ſalio*: vel à θέρω, *calefacio*, quia ibi *cor ſalit* vel *calefacit*. Hinc
Θωρακίζω, *thorace munio, armo.*
Θωράκιον, ου, τὸ, *lorica.*
Θωρηκόφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro θωρακοφόρος, *thoracem ferens*: ex θώρηξ & φέρω, *fero.*
Θώρηξ, Ion. pro θώραξ, *pectus*: acc. ſing. θώρηκα.
Θωρήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à θωρήσσω, f. ξω, *pectus loricâ munio.* Th. θώραξ.
Θωρήσσετο, *armabatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à
Θωρήσσω, *armo*: f. ξω. p. τεθώρηχα. a. 1. paſſ. ἐθωρήχθην. ab eod. th.
Θωρηχθεὶς, έντος, ὁ, & in acc. θωρηχθέντ' pro θωρηχθέντα, a. 1. part. paſſ. &
Θωρηχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à θωρήσσω, quod vide.
Θῶς, θωὸς, ὁ, *animal lupo ſimile, lynx*: à θέω, *curro*: vel à θοὸς, *celer.*
Θὐτερον, Dor. pro τὸ ἕτερον, *alterum.*
Θωῦμα, ατος, τὸ, *miraculum*, Ion. pro θαῦμα. Hinc
Θωϋμάζω, *miror.*
Θωϋμάσιος, *admirandus.*
Θωϋμαστὴς, *admirator*, &
Θωϋμαστὸς, *admirandus.*
ΘΩΫ́ΣΣΩ, f. ξω. *clamo, vociferor, latro, impetu, belluino feror*: q. à θύσσω, quod à θύω, *impetu feror.*
Θωϋτὸς, ἡ, ὸν, *mirabilis*: *ε*: in pl. n. g. θωϋτὰ pro θαυμαστὰ, Ion. q. à θῶϋμα. Th. θαυμάζω, *miror.*
Θὼψ, θωπὸς, ὁ, *aſſentator adulator.* Th. θώπτω, *aſſentor, colo.*

I.

I Eſt nona apud Græcos litera, & in numeris denarius
Ἰα, *vox*: quaſi ab αὔω, *clamo*: Ἶα, *vis*, ex ος, *robur*. Ἰα, *ſola*, ex οἶα, vide οἶος, & ἴος. Tum & Ἰα ex μία eſſe poſſit abjecto μ. Eſt & Ἰα, nomen Dei apud Hebræos, ut Heſych. ait, Heb. *Jah.*
* Ἰαβαί, ut αἰβοῖ, dolentis interjectio.
Ἰάειρος, ου, ὁ, *JAIRUS*, nom. viri Heb. *illuminabit.*
Ἰάθην, ης, η, *ſanatus fui*: a. 1. ind. paſſ. &
Ἰαθήσομαι, η, εται, fut. 1. paſſ. ab ἰάομαι, *ſano.*
Ἰαίνεται, *gaudet*, 3. ſing. præſ. ab
ἸΑΙ΄ΝΩ, *calefacio, liquefacio, perfundo, perfundo lætitiâ, exhilaro, floreo*; item *ad iram concito.* Heſych.
Ἴακχος, ου, ὁ, *IACCHUS, BACCHUS*: ab ἰάχω, *clamo*. hinc ἰακχάζειν, *Bacchari.*
Ἰακὼβ, ὁ, *JACOB*, nom. viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *plantam tenens.*

ἸΑ΄ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, *IALEMUS, vir in carmine ineptus ac frigidus*: *carmen lugubre & miſer*: q. ab ἰάλλω, *projicio.*
Ἴαλλον, ες, ε, imperf. act. ab
ἸΑ΄ΛΛΩ, f. λῶ, *mitto, emitto, volo, -are, appeto*: q. ab ἰῶ, *mitto.*
Ἰάλμενος, ου, ὁ, *IALMENUS*, nom. propr. viri.
ἼΑΜΑ, ατος, τὸ, *ſanatio, remedium, medicamentum*: ab ἰάομαι, *ſano.*
Ἰαμβίζω, *preſcindo, maledictis & conviciis inſector*: ab
ἼΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, *IAMBUS, pes metricus*, vel *carmen*: q. ab ἰὸν βάζειν, *jacula loqui*: hinc præced.
Ἰαμβρῆς, ῆ, ὁ, alias Μαμβρῆς, *JAMBRES*, nomen Magi Ægyptii, q. *rebellans.*
Ἰαμενὴ & ἰαμεῖος, idem quod εἰαμένη, *locus irriguus & herboſus.*
Ἰαμιδέων, Ion. pro ἰαμιδῶν, gen. pl. ab
Ἰαμίδαι, ῶν, οἱ, *Iamidæ.*
Ἰάνθην, ης, ἡ, nom. mul. ab ἰαίνω, *exhilaro.*
Ἰάνθην, ης, ἡ, *florui*: a. 1. ind. paſſ. verbi ἰαίνω, *floreo, exhilaro.*
Ἰάνθινος, ου, ὁ, *violaceus.*
Ἴανθον, ου, τὸ, *flos, quidam*; *color purpureus*: q. ab ἴον.
Ἰαννὰ, ὁ, nom. viri indecl. Luc. iii. 24.
Ἰαννῆς, ῆ, ὁ, *JANNES*, nom. Magi Ægyptii: q. *reſponſans*, 2 Tim. iii. 8.
Ἰαολκὸς, οῦ, ἡ, & per Craſin. Ἰωλκὸς, *IOLCUS*, nom. urbis Theſſalicæ.
ἸΑ΄ΟΜΑΙ, ωμαι, f. άσομαι, *medeor, ſano, curo*: q. ab ἴα, *vis*: cum. acc. imperf. ἰαόμην, ώμην, άου, -ῶ, άετο, ᾶτο. p. ἴαμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. ἰάθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἰαθήσομαι. a. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. m. ἰάσωμαι, η, ηται. Hinc ἰάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſanabilis*: ἰατρεύω, *medeor.*
Ἰαπετοῖο, gen. pl. Ion. ab
Ἰαπετὸς, *IAPETUS*, nomen viri Cœli & Terræ filii: ab ἰάπτω, *mitto, maledictis laceſſo.* Hinc Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, *Iapeti filius*: voc. Ἰαπετιονίδη.
ἸΑΠΤΩ, *mitto*: ejuſd. orig. cum ἰάλλω, ſcil. ab ἵημι, *mitto*; item *noceo*: q. ab ἴπτω, *lædo.*
ἸΑ΄ΠΥΞ, υγος, ὁ, *IAPYX, ventus ex Apuliâ flans*, cujus pars Iapygia.
Ἰαρδανὶη νύμφη, *Omphales* periphraſis.
Ἰαρὲδ, nomen viri indeclin. Hebr. interpret. Lat. *dominabitur.*
Ἰάσασθαι, a. 1. infin. m. ἰάσῃ, 2. ſing. f. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. m. ab ἰάομαι, *medeor.*
Ἰᾶσθαι, præſ. infin. paſſ. ejuſd.
Ἴασι, *eunt*, 3. pl. præſ. ind. Ion. pro ἴασι, verbi εἶμι, *eo.*
Ἰᾶσι, *mittunt*, Att. contracte pro ἰέασι, & hoc Ion. pro ἱεῖσι, 3. pl. ind. præſ. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν.
Ἰάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſanabilis*: ab ἰάομαι.
Ἴασις, εως, ἡ *ſanatio*: ab ἰάομαι, *ſano, medeor.*
Ἰασὶν, dat. ſing. ab Ἰάσιος, ου, ὁ, nomen viri: qu. ab ἰάομαι.

Ἰατὴρ,

Digitized by Google

Ἰασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.
ἸΑΣΙΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, *olus quoddam ſylveſtre:* an ab ἰάσει, id eſt, *medela?*
Ἴ'ΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, *IASPIS*, *gemma.*
Ἰασώ, όος, ῦς, ἡ, Dea ἰάσεως, id eſt, *ſanationis.*
Ἰάσων, ονος, ὁ, *JASON*, nomen viri. Gr. *ſanaturus.*
Ἰατέον, *curandum*, adject. verbale: ab ἰάομαι, *ſano.*
Ἰατὴρ, & Ion. Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, *medicus:* Poët. pro ἰατρὸς· ab ἰάομαι, *ſano.*
Ἰατρεύω, f. ευσω, *medeor*, *curo.*
Ἰατρεύομαι, *ſum medicus.*
Ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, ſub. τέχνη, *ars medendi*, *medicina:* ab
Ἰατρὸς, ῦ, ὁ, *medicus:* dat. pl. ἰατροῖς. Th. ἰάομαι, *ſano.*
ἸΑΤΤΑΤΑΙ', *heu*, adv. & ἰατλαταιὰξ, idem.
ἸΑΤ, interjectio indignantis.
Ἴαυον, *traduxi*, imperf. act. ab
ἸΑΥ'Ω, *commoror*, *tempus tero*, *dormio:* f. σω, q. ab ἰάω, *ſino.*
Ἰαφέτης, υ, ὁ, *qui ſagittas emittit:* ab ἰὸς, & ἀφίημι.
Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἰάπτω, *mitto:* f. ψω
Ἰαχαῖσι, dat. pl. Ion. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor.* Th. ἰάχω, *clamo.*
Ἴαχε, *reſonabat*, 3. ſing. imperf. ἴαχον, verbi ἰάχω, *clamo:* p. ἴαχα.
Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor*, *fremitus:* ab eod.
Ἰάχημα, ατος, τὸ, *vociferatio*, *clamor.*
Ἰάχων, ὢς, ὀ, imperf. ἰάχυσα, præſ. part. act. f. g. &
Ἰαχυῖα, *reſonans*, p. part. act. f. g. ab
ἸΑ΄ΧΩ, f. ξω. p. χα, *vociferor*, *clamo:* qu. ab ἴα, *vox*, & χέω, *fundo.*
Ἰαχὼς, p. part. act. præced.
Ἰαω, nomen Dei.
Ἰαωλκὸς, ῦ, ἡ, nomen urbis.
Ἰάων, ονος, ὁ Poët. pro Ἴων, quod vide.
Ἰβάνω, *haurio:* ex ἴζυ, quatenus *multum* ſignificat, vel ex ἱμάω, β in μ commutando. Hinc ἰβανατρὶς, *funis bauſtorius.*
ἸΒΔΗΣ, υ, ὁ, *clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit.*
ἸΒΗΡ, ηρος, ὁ, *IBERUS*, gentile. Iberia una Orientalis circa Perſiam: altera Occidua quæ Hiſpania.
ἸΒΗΡΙΣ, *IBERIS*, herba; quæ & καρδάμαντικὴ.
ἸΒΙΣ, ιδος, ſeu ιος, ἡ, *IBIS*, avis ſerpentes devorans.
ἸΒΙ'ΣΚΟΣ, υ, ὁ, *HIBISCUS*, ſpecies malvæ ſylveſtris, *althæa.*
Ἴζυ, Ion. adv. ſignificans *multum & magnum.*
Ἰζύω, *verbero*, *clamo:* q. à præced.
Ἴγδη, ης, ἡ, *mortarium pila:* an ab ἄγω, *frango?* an ab εἴκω, *cedo?* an potius à μίγνυμι, *miſceo*, abjecto μ? Sub eo enim reperitur; pharmaca ſcil. &c. ibi miſcentur ac tunduntur.
Ἰγμένος, *profectus*, p. part. paſſ. ab ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι, p. ἶγμαι.
Ἰγνύα, ας, ἡ *INGUEN*, *poples*, quòd ibi ſit ἰς γόνατος *vis genu:* à γόνυ, *genu.* vel potiùs ab ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, p. ἶγμαι, *venio*, *ſupplico*, ſub. hoc enim th. invenitur.
Ἴδ' pro ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, &, *atque.*
ἸΔΑ, ης, ἡ, *IDA*, *mons in Phrygiâ & Cretâ*, hinc Ἰδαῖος, *IDÆUS.*
Ἰδάλιμος, υ, ὁ, *æſtuoſus*, *ſudorificus.* à th. ἴδος, εος, τὸ, *ſudor*, idem quod ἱδρὼς, ῶτος, ὁ.
Ἰδανὸς, ῦ, *JUCUNDUS*, Heſych.
Ἴδε, & Att. ἰδὲ, *aſpice*, item *ecce* adverbialitèr: a. 2. imperat. act. Eſt & ἴδε, 3. ſing. a. 2. ind. verbi εἴδω, *video:* f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον, ες, ε a. 2. part. ἰδὼν, όντος, & in f. g. ἰδοῦσ' pro ἰδοῦσα. Sed
Ἰδὲ, &, *atque*, ex ἠδὲ. Illud Ion. hoc Att. ab ἢ, *vel.*
Ἰδέα, ας, ἡ, *viſus*, *ſpecies.* *IDEA*, *forma*, *vultus*, Matt. xxviii. 3. quod non eſſe Græcè aſſerit Thom. magiſter, pro quo ὄψιν vel εἶδος uſurpant. Sic tamen Dem. de falſâ legat. εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας τὴν ἰδέαν ἑτέρων βελτίων, *Si quis vero adoleſcens aliis formâ præſtantior.* in pl. ἰδέαι. ab εἴδω, *video.*
Ἰδέειν, Ion. pro ἰδεῖν, *vidiſſe*, ab a. 2. ἴδον, verbi εἴδω, *video.* vide ἴδε.
Ἴδει, *æſtu*, dat. ſingul. ab ἴδος, εος, τὸ, *ſudor.*
Ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἴδω, *video.* vide ἴδε.
Ἰδέμεν, Ion. & Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. &
Ἰδεν, a. 2. inf. act. Dor. pro ἰδεῖν, quod vide.
Ἰδέρως, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν, *qui ſimul ac vidit*, *amat.* Suid.
Ἰδέσθαι, a. 2. inf. m. ab εἴδω, *video.* f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον, unde ἰδόμην, a. 2. m.
Ἴδεσκε, Ion. Paragoge pro ἴδε, *vidit:* 3. ſing. a. 2. ἴδον, Poët. pro εἶδον, verbi εἴδω, *video.*
Ἰδεχθὴς, έος, ὁ & ἡ, *deformis*, *fœdus:* ab ἰδέα & ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*
Ἴδεω pro εἴδω, *video.* Sed Ἴδεω, gen. Ion. pro Ἴδυ, ab Ἴδης, ὁ, *Ida.* nomen propr.
Ἴδη, Ion. pro Ἴδα, quod vide.
Ἴδῃ, *viderit*, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ab εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
Ἴδηαι, Ion. pro ἴδῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. verbi εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
Ἰδῆν, Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. infin. quod vide.
Ἴδῃς, *videris*, 2. ſing. a. 2. ſub. act. ab eod. verbo: ſed
Ἴδης, gen. ſing. ab Ἴδα, ης, ἡ, *mons Cretæ.*
Ἰδησῶ, Dor. pro ἰδήσω, f. 1. ab ἰδέω, *video*, quod vide.
Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. ſub. verbi εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
Ἰδίᾳ, adv. *privatim*, cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, *proprius.*
Ἰδιάζω, f. σω. *ſum ſeorſum ab aliis*, *in ſeceſſu dego.* ab eod. th.
Ἰδίη, Ion. idem quod ἰδίᾳ, quod vide.
Ἰδιοβουλεύειν, *privato & ſuo conſilio uti:* ab ἴδιος, *proprius*, & βουλὴ, *conſilium.*

 ἸΔΙΟΣ,

Digitized by Google

ἼΔΙΟΣ, ἁ, ὃν, *proprius, a, um, privatus, ſuus, ſuæ ſpeciei.* qu. ab ἰδέα, *ſpecies.* κατ' ἰδίαν, *privatim.* Sæpè ponitur pro ἑαυτοῦ, -ῆς, ut τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτοῦ. ſic ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, i. e. ἀφ' ἑαυτοῦ, *à ſe ipſo.* οἱ ἴδιοι, *familiares.* Hinc

Ἰδιότης, ητος, ἡ, *proprietas.*

Ἰδιότητα, acc. ſing. ab ἰδιότης, ητος, ἡ.

Ἰδίω, *SUDO.* Th. ἶδος, εος, τὸ, *ſudor.*

Ἰδίωμα, ατος, τὸ, *IDIOMA, proprietas linguæ.* Th. ἴδιος. *proprius.*

Ἰδίων, gen. pl. ab ἴδιος, *proprius.*

Ἰδίως, *propriè*, adv. ab eod.

Ἰδιωτευόντων, gen. pl. præſ. part. ab

Ἰδιωτεύω, f. σω, *privatam vitam ago.* Th. ἴδιος, *privatus.*

Ἰδιώτης, ου, ὁ, *IDIOTA, privatus*, dat. plur. ἰδιώταις, ejuſd. th.

Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, *privatus :* &

Ἰδιωτισμὸς, οῦ, ὁ, *loquendi genus à vulgo ſumptum,* ab ἰδιώτης, *privatus.* Th. ἴδιος, idem.

Ἴδμεν, *ſcimus*, Dor. ſeu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præſ. verbi ἴσημι, *ſcio.* Hinc ἴδμων, *peritus*, & ἰδμοσύνη, *peritia*, dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. Alii volunt ἴδμεν per Sync. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ἴδον, verbi εἴδω. Tum etiam per Sync. dicitur pro ἴδεμεν, Ion. ſeu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἴδω.

Ἴδμεναι, *ſcire*, pro Sync. pro ἰδέμεναι, Dor. & Att. ut ἰδέμεν, Ion. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, *video*, f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, *ſcientia :* &

Ἴδμων, *ſciens*, vide ἴδμεν ab ἴσημι.

ἸΔΝΟ'Ω, *incurvo, inflecto*, q. ab ἴς, *nervus.* Vel ab ἴς & νεύειν, nervorum enim virtute fit ut flectamur, nutamus, &c. vel ab ἰνίον, *occiput*, quod ab ἴς, *nervus.*

Ἰδοίατο, *viſi fuiſſent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἴδοιντο, ab εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.

Ἴδοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. ejuſd.

Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, *quæ vidit*, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video* a. 2. ἴδον.

Ἰδόμην, a. 2. ind. m. ejuſd.

Ἴδον, ες, ε, *vidi*, a. 2. ind. act. &

Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. ab εἴδω, *video.* a. 2. εἶδον, & Poët. ἴδον.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejuſd.

ἼΔΟΣ, εος, τὸ, *ſudor :* ἰδρὼς, ῶτος, ὁ, idem. ἰδρώω, & ἰδρόω, *ſudo.*

Ἴδοσαν, Bœot. pro ἴδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video*, Deut. vii. 19.

Ἰδοὺ, *ecce*, adv. diſtinguitur accentu ab ἰδοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ejuſd.

Ἰδουμαία, ας, ἡ, *IDUMÆA*, nomen regionis Syr. interpret. Lat. *rufa.*

Ἰδοῦσα, *intuita :* a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video.* f. εἴσομαι a. 2. εἶδον & ἴδον. a. 2. part. ἰδών.

Ἰδρεία, ας, & ἰδρία, ἡ, *peritia :* ab ἴσημι, *ſcio.*

Ἴδριες, *periti*, nom. pl. ab ἴδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, &

Ἰδρίη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρεία, vel ἰδρία, *peritia :* ab ἴσημι, *ſcio.*

Ἴδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, *peritus, providus :* unde *formica* ſic dicta, Heſ. Op. 778. ab eod.

Ἰδρόω, Poët. ἰδρώω, f. ώσω. p. ωκα, *ſudo* ; ab ἰδρὼς. *ſudor.* Th. ἶδος, εος, τὸ, idem.

Ἵδρυμα, ατος, τὸ, *firmamentum.*

Ἱδρυμένος, *fundatus*, part. paſſ. ab

Ἱδρύμαι, ſeu ἱδρύνω, id. quod ἱδρύω, q. v.

Ἱδρυνθεὶς, εῖσα, ὲν, *collocatus, moribus receptus :* a. 1. part. paſſ. pro ἱδρυθεὶς, &

Ἱδρυνθῆναι, pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἱδρύω. Thuc. l. iv. Plut. in Rom. p. 18.

Ἵδρυσις, εως, ἡ, *conſtitutio, fundatio.*

ἹΔΡΥ'Ω, ſeu ἵδρυμι. f. ύσω, *ſedere facio, ſtatuo, colloco*, q. ab ἵζω.

Ἱδρῶ, per Apoc. pro ἱδρῶτι, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *SUDOR :* ab ἶδος, εος, τὸ, idem quod ὑδρὼς: ab ὕδωρ, *aqua.*

Ἱδρώω, f. ώσω, *ſudo.* Poët. vel Att. pro ἱδρόω, ab ἱδρὼς, *ſudor.* Th. ἶδος, idem.

Ἰδυῖα, ας, *ſciens :* p. m. part. f. g. ex p. m. ἴδα, verbi εἴδω. *ſcio.* Alii formari poſſe credunt ex p. part. act. εἰδὼς, in f. g. εἰδυῖα, abjecto ε, ἰδὼς, ἰδυῖα· per Craſin pro εἰδηκὼς, υῖα, ὸς, ejuſd. verbi. Eſt & Ἰδυῖα, ας, ἡ, nom. mul. q. εἰδυῖα, *gnara.*

Ἴδωμαι, a. 2. ſub. m. ab εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.

Ἰδὼν, οῦσα, *intuens ;* a. 2. part. act. ejuſd. verbi.

Ἴδωσιν, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.

Ἴε, *vade :* a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, *eo.* a. 2. ἴον, ες.

Ἰεζαβὴλ, ἡ, *JEZABEL*, nomen reginæ, indecl. Syr. *in inſulâ habitans*, Lat.

Ἵεθι, ἱέτω, *mitte, mittat :* præſ. imperat. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἵει, *mittebat :* 3. ſing. imperf. pro ἵη, tanq. ab ἱέω, verbi ἵημι, *mitto.*

Ἱείην, ης, ἡ, *mittam :* præſ. opt. act. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἵεις ἵει, *mittebas, -bat* ; 2. & 3. ſing. imperf. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἱέω, *mitto.*

Ἱεὶς, ἱέντος, *mittens*, præſ. part. &

Ἱεῖσαι, *emittentes :* nom. pl. præſ. part. f. g. ab ἵημι, *mitto.*

Ἱεῖσι, & Ion. ἱεᾶσι, 3. pl. præſ. ind. ab eod. verbo.

Ἵεμαι, & ἵημι, *eo :* ab ἵω, idem : pro quo jam εἶμι.

Ἵεμαι, *mittor, cupio :* ab ἵημι, *mitto.*

Ἵεμεν, Ion. ſed ἱέμεναι. Att. & Dor. pro ἱέναι, *mittere :* præſ. inf. verbi ἵημι, *mitto.* præſ. part. ἱέμενος.

Ἴεμεν & ἰέμεναι, itidem Ion. & Dor. pro ἰέναι, præſ. inf. act. ab εἶμι, *eo.*

Ἵεν, *mittebant :* Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, *mitto :* ſed

Ἴεν, 3. ſing. a. 2. ἴον, ες, ε, verbi εἶμι, *eo :* ν additur ob ſequentem vocalem.

Ἱέναι, *mittere* ; præſ. inf. act. verbi ἵημι, *mitto :* at

Ἰέναι, *ire :* præſ. inf. act. verbi ἴημι, vel εἶμι, *eo :* διὰ λόγων, vel διὰ γλώσσης, *loqui.* Eurip. Troad. 916. Medea, 262.

Ἱέναι,

Digitized by Google

Ἱενται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. &

Ἱέντες, nom. pl. præſ. part. act. ab ἵημι &

Ἵεντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἵημαι, mitto.

Ἱερὰ, τὰ, *ſacra:* ab ἱερὸς, *ſacer.* Eſt &

Ἱερὰ, ἡ, *medicamenti compoſitio & ſerpentis* nomen; item *major anchora, tutiorque, utpote extremum navis ſubſidium,* ἱερὰ νόσος, *epilepſia, morbus comitialis.*

Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, *ſacer.*

ΙΕΡΑΞ, ακος, ὁ, *accipiter:* quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥαδίως, id eſt, *fertur in aëre velociter,* vel quia *ales* ἱερὸς.

Ἱεράομαι, *ſacerdos ſum.* vide in ἱερᾶται.

Ἱεράπολις, εως, ἡ, *HIERAPOLIS,* nomen urbis. Gr. *ſancta civitas,* Lat.

Ἱερᾶται, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἱεράομαι, -ῶμαι, *ſacerdotio fungor.* Th. ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱερατεία, ας, ἡ, *functio ſacerdotalis, ſacerdotium,* ab eod. th.

Ἱερατεύω, *ſacerdotio fungor,* f. σω. p. ἱεράτευκα. p. paſſ. ἱεράτευμαι, undè

Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, *ſacerdotium,* ejuſd. th.

Ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, *ſacerdotalis.*

Ἱεράων, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱέρεια, ας, ἡ, & Ion. ἱερείη, *ſacerdos,* in pl. ἱέρειαι, ab eod.

Ἱερεῖον, ου, τὸ, *victima:* ab ἱερὸς *ſacer.*

Ἱερεμίας, ου, ὁ, *HIEREMIAS,* nomen Prophetæ. Hebr. *exaltans Dominum.*

Ἱερεὺς, έως, ὁ, *ſacerdos, pontifex maximus,* 1 Mac. xv. 1, 2. Heb. v. 6. qui τὰ ἱερὰ curat. hinc & ἀρχιερεὺς, *pontifex maximus, ſummus ſacerdos:* ab ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱερεύω, f. εύσω, *ſacrifico, macto, dico, conſecro,* ab eod.

Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ, vide ἱερὸς.

Ἱερήϊον, ου, τὸ, *victima:* Ion. Dionyſi pro ἱερεῖον. Th. ἱερὸς, *ſacer.*

Ἱερὶς, ίδος, ἡ. *ſacerdos:* ab eod. th.

Ἱεριχὼ, *HIERICHO,* nomen urbis.

Ἱερογλυφικὰ, τά, *ſacra quædam monumenta apud Ægyptios, non literis, ſed ſculptis rerum, animaliumque figuris ſignificantia:* ex ἱερὸς, *ſacer,* & γλύφω, *ſculpo.* Th. γλάφω, idem.

Ἱερόδουλος, ου, ὁ, *ſacer ſervus.*

Ἱεροῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἱερὸς, *ſacer.*

* Ἱεροκαυτέω, *holocauſti & victimæ loco adoleo.* D. S.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, *ſacer feſtus, ſacer menſis.* Vel *totus ille menſis in quo Nemea celebrabantur:* ex ἱερὸς, *ſacer,* & μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis.*

Ἱερὸν, οῦ, τὸ, ſcil. δῶμα, *ſacra ædes, templum.* It. *ſacrificium, victima.*

Ἱερονίκης, ου, ὁ, *victor in ſacris Græcorum.*

Ἱεροποιέω, f. ήσω, *dico, conſecro:* ex ἱερὸς, *ſacer,* & ποιέω, *facio.*

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ & ἡ, *ſanctimoniam decens:* ex ἱερὸς, *ſanctus,* & πρέπω, *convenio.*

ΙΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *ſacer, a, um, præſtans, magnus:* τὰ ἱερὰ, *res ſacræ,* qu. ab ἵεμαι, *cupio,* quia ſacra debent appeti.

Ἱεροσόλυμα, ων, ἡ, & Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, Matt. ii. 2. Raro in fœm. Ita tamen, Joſ. c. App. & Bell. Jud. vii. 8.

* Ἱεροσύλησις, εως, ἡ, *ſacrilegium.*

Ἱερουσαλὴμ, ἡ, indecl. *HIEROSOLYMA,* Hebr. & interpret. *terribilis, Schalem.*

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, *Hieroſolymitanus.*

Ἱεροσυλέω, *ſacrilegium committo:* f. ήσω, p. ἱεροσύληκα· &

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, *ſacrilegium:* ab

Ἱερόσυλος, ου, ὁ & ἡ, *ſacrilegus, a, um:* ex ἱερὸν, *ſacrum,* & συλάω, *ſpolio.*

Ἱερουργέω, *ſacra, celebro, celebror ſacris:* cum accuſ. f. ήσω, p. ἱερούργηκα· ex ἱερὸν, τὸ, *ſacrum,* & ἔργον, *opus.*

* Ἱερουργία, ας, ἡ, *ſacrificium,* ex ἱερὸς & ἔργον, *opus.*

Ἱεροφαντέω, f. ήσω, *ſacrorum antiſtes ſum, ſacra doceo:* &

Ἱεροφάντης, ου, ὁ, *qui ſacra & ceremonias docet, ſacrorum antiſtes:* &

Ἱεροφαντικὸς, ου. *ſacerdotalis:* ab ἱερὸς, *ſacer,* & φαίνω, *oſtendo.*

Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, *qui ſacra canit:* ab ἱερὸς & ψάλλω, *cano.*

Ἱερόω, -ῶ, *ſacro, dedico.*

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, *ſacerdotium.* Th. ἱερὸς.

Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ἵειν, ex ἵημι, *mitto:* a. 2. ἧν.

Ἵεσθην, 3. dual. ἵεσθε, 2. pl. imperf. paſſ. verbi ἵεμαι, *cupio.*

Ἰεσσαὶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *ſenex.*

Ἵετο, *cupiebat:* 3. ſing. imperf. verbi ἵεμαι, *deſidero.* Th ἵημι, *mitto.*

Ἰέττα, *pater & ſylveſtris caper:* q. ab ἄττα.

ΙΕΥ', *HUI,* adv. irridendi.

Ἰεφθάε, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. *apertor,* Lat.

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. *præparatus à Domino,* Lat.

Ἵεω, *mitto:* ab ἵω. Sed ἱέω & ἵημι, Ion. pro εἶμι, *eo.*

Ἱζάνω, f. ήσω. q. ab ἱζέω, idem quod ἵζω, *ſedere facio.*

Ἵζε, *ſede:* præſ. imperat. act. &

Ἵζεο, Ion. pro ἵζου, præſ. imperat. paſſ. ab eod. th.

Ἵζευ, *ſede:* Dor. pro ἵζου, præſ. imperat. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἴζημα, ατος, τὸ, *ſedimentum,* &

Ἰζήσας, a. 1. part. act. verbi ἱζάνω, f. ήσω, *ſedere facio, inſtituo:* &

Ἵζοισα, ας, ἁ, Dor. pro ἵζουσα, ης, ἡ, *ſedens:* præſ. part. f. g. &

Ἵζον, ες, ε, *ſedebam:* imperf. act. omnia ab

ΙΖΩ, f. ἵσω, *ſedere facio, ſedeo, colloco:* q. ab ἕω, *colloco.* Hinc καθίζω, idem.

ΙΗ', adv. ſeu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi ſolita, ut ἰὴ παιὰν, &c. Alii aſpirari volunt ἰὴ, & ducunt ab ἵεσθαι, *deſiderare.* Eſt & ἰὴ, *vox.* Vide ἰα.

Ἴῃ, *æquali:* dat. ſing. ab ἴσος, ἴα, ἴον, *ſolus, a, um; unus, a, um.* Ariſtarchus ſcribit gen. & dat. hujus nominis circumflecti,

 niſi

Digitized by Google

niſi Ion. pro μιᾷ, poſitum dicamus à μία, μιᾶς, *una*. Vide ἰός.

Ἰήϊος, ȣ, ὁ, *Apollo*, q. ab ἰάομαι, *ſano*.

Ἰήκοπος, *doloribus medens*: ab ἰάομαι, *medeor*, & κόπος, *labor*. Th. κόπlω, *ſeco, tundo*: f. ψω, p. m. κέκοπα.

Ἴηλα, *injeci*: a. 2. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto*: f. αλῶ.

Ἵημι, *mitto*: imperf. ἵην, ης, η. vel ἵεον, -ȣν, -εις, ει. fut. ἥσω, præt. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν, ἧς, ἧ, præſ. paſſ. ἵεμαι, *mittor*, *deſidero*, imperf. ἱέμην, σο, το, perf. εἷμαι. a. 1. paſſ. ἕθην. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο. a. 2. part. med. ἕμενος. Th. ἕω, *mitto*. Sed

Ἴημι, *eo, vado*: ut εἶμι, ex ἴω. idem.

Ἰήσασθαι, *curare*: Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, *curo*: f. άσομαι. ſic

Ἰήσαlο, 3. ſing. a. 1. med. Ion. ab eodem verbo.

Ἵησις, *mittit*: 3. ſing. præſ. ind. verbi ἵημι· ſed

Ἴησι, *vadit*: 3. ſing. verbi ἴημι, *eo*, ab εἶμι ſeu ἴω, *eo*: at

Ἴησι, *eas*: Ion. Paragoge pro ἴῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. verbi εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον, vel ut alii Ion. & Poët. pro ἴῃ, *eat*: 3. ſing. a. 2. ſub. ejuſd. verbi.

Ἰήσονι, dat. ſing. ab Ἰήσων, ὁ, nom. viri.

Ἰησῦς, ȣ, ὁ, *JESUS*: nomen Salvatoris, Hebr. quod interpret. Lat. *Salvator*.

Ἰῆται, ων, οἱ. Sunt οἱ τὴν Ἴην νῆσον οἰκῦνlες.

Ἰηlὴρ, Ion. pro ἰαlὴρ, ὁ, *Medicus*: ab ἰάομαι, *ſano*.

Ἰθαγενής, *originalis, indigena, rectè & legitimè natus*: ab ἰθὺ, *rectè*, & γείνομαι, *naſcor*.

Ἰθάκη, ης, ἡ, *ITHACA*: nomen inſulæ, Ulyſſis patriæ.

Ἶθαρ, *celeritèr*: q. ab ἰθὺ, *rectà*.

Ἰθέα, Ion. pro ἰθεῖα. Vide ἰθὺς.

Ἰθεῖα, ας, ἡ, *recta*: ἰθείην νέμειν, *jus reddere*. Heſ. Op. 224. ſub. δίκην: nom. ſing. f. g. &

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα. ὺ, *rectus, a, um*, dat. pl. Ion. ἰθείῃσι ab ἰθείη, Ion. pro ἰθεῖα.

Ἰθέως, Ion. pro εὐθέως, *celeritèr*.

Ἴθι, *vade*: præſ. imperat. ab εἶμι, *eo*.

Ἴθμαθ' pro ἴθμαθι, dat. ſing. ab ἴθμα, αlος, τὸ, *greſſus, paſſus*; ab ἴω vel εἶμι, *vado*.

Ἴθυρος, *vox incitantis & adhortantis*: qu. ab ἶθαρ, *celeriter*, vel ἴθι, *vade*, & ὀρούω, *ruo*, vel ὄρω, *excito*.

Ἴθρις, *ſpado*: cui ἴς τεθέριςαι, *vis demeſſa eſt*. Th. θέρος, *æſtas*.

Ἰθὺ, adv. *rectà, obviam, ſtatim*. Th. ἰθὺς, *rectus*.

Ἰθυδίκαισι, dat. pl. Ion. ab

Ἰθυδίκης, ȣ, ὁ, *cujus judicia ſunt recta*: ab ἰθὺς, *rectus*, & δίκη, *jus*.

Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, *qui rectos capillos habet*: ab ἰθὺς, *rectus*, & θρίξ, ἡ, *capillus*.

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, *legitima pugna, quæ aperto Marte fit*: ex ἰθὺς, *rectus*, & μάχομαι, *pugno*.

Ἴθυμβοι, ων, *genus carminis & ſaltationis ridiculæ, in honorem Liberi patris*, q. ab ἰθύειν βοῇ, *prorumpere clamore*.

Ἰθύνει, *dirigit*: 3. ſing. præſ. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθὺς, *rectus*.

Ἴθυνεν, *direxit*: 3. ſing. imperf. act. ab

Ἰθύνω, *dirigo*: f. νῶ. præſ. paſſ. ἰθύνομαι, *rego, dirigo*. Th. præced.

Ἰθυπlίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *rectà volans, qui recto curſu fertur*: ab ἰθὺς, *rectus*, & πέτομαι, *volo, as*.

ἸΘΥ'Σ, έος, ὁ, *rectus*: & in f. g. ἰθεῖα. in compar. ἰθύτερος· qu. ab εὐθὺς· ſed

Ἰθὺς, ύος, ἡ, *impetus*: ab ἰθύω, *rectà, feror*, q. à præced.

Ἰθύτεραι, *rectiores*: nom. pl. f. g. ab

Ἰθύτερος, compar. ab ἰθὺς, *rectus*.

Ἰθύω, *rectà feror, impetu feror*. Th. id.

Ἰΐζω, *æruginoſus reddor*: ab ἰὸς, *ærugo*.

Ἵκανε vel ἵκανεν, *pervenit*, 3. ſing. imperf. &

Ἱκάνlον, dual. imperf. verbi ἱκάνω. imperf. ἵκανον. opt. ἱκάνοιμι, οις, οι. Th. ἵκω, *venio*.

Ἱκανόομαι, -ȣ̃μαι, *idoneus & aptus fio*: f. m. ώσομαι. perf. paſſ. ἱκάνωμαι· ab

ἹΚΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *idoneus, ſufficiens, congruus*: λαβόνlες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος, *cum accipiſſent Jaſonis ſatisfactionem*, Act. xvii. 9. inde

Ἱκανότης, ηlος, ἡ, *idoneitas, ſufficientia*: à præced.

Ἱκανούσθω, *ſufficiat, ſatis ſit*: 3. ſing. imperat. paſſ. ab

Ἱκανόω, *idoneum vel ſufficientem reddo*: fut. ώσω, p. ἱκάνωκα. Th. ἱκανός, *idoneus*.

Ἱκάνω, *convenio, adeo, aſſequor, ſupplico*. Heſych. Th. ἵκω, *venio*.

Ἱκανῶς, adv. *ſufficientèr, abundè, affatim, admodum, valdè*. Th. ἱκανὸς, *ſufficiens*.

Ἱκανώτατος, ſuperl. ab ἱκανός.

Ἴκελος & εἴκελος, ȣ, ὁ, *ſimilis*: ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἶκεν, *ibat*: imperf. act. verbi ἵκω, *venio*, f. ἵξω. a. 1. ἶξα.

Ἵκεο, *veni*: Ion. pro ἵκȣ, præſ. imperat. paſſ. verbi ἵκομαι, vel 2. ſing. a. 2. m. ἱκόμην, ȣ, & Ion. εο, ἶλο, verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, *venio*.

Ἱκέσθαι, a. 2. infin. m. verbi ejuſd.

Ἱκέσθην, 3. dual. a. 2. m. verbi ejuſd.

Ἱκεσία, ας, ἡ, *ſupplicatio, preces*: ab ἱκέτης, *ſupplex*.

Ἱκέσιος, ȣ, *ſupplex*: ἱκέσιος Ζεὺς, *ſupplicum præſes, Jupiter*: per Sync. pro ἱκετήσιος, idem: ab eod. th.

Ἵκετ' pro ἵκεlο, *pervenit*: 3. ſing. a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*, quod vide.

Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ȣ, ὁ, *ſupplex*, quod vide.

Ἱκέτευε, 3. ſing. imperf. act. &

Ἱκέτευμα, αlος, τὸ, *ſupplicatio*: &

Ἱκέτευσε, 3. ſing. a. 1. act. ab

Ἱκεlεύω, *ſupplico*: f. εύσω. Th. ἱκέτης.

Ἱκεlεία, ας, ἡ, *ſupplicatio*: ab

Ἱκέτις, *ſupplicat*: &

ἹΚΕ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, *ſupplex*: acc. ſing. ἱκέτην, dat. pl. Ion. ἱκέτῃσι. Hinc

Ἱκεlήσιος

Digitized by Google

Ἱκέσιος; Ζεὺς, *ſupplicum præſes Jupiter.*

Ἵκηαι, *venias:* Ion. pro ἵκῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι, p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. m. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

Ἵκηται, *veniat:* 3. ſing. a. 2. ſub. m. ejuſd. verbi.

ἸΚΜΑ'Σ, άδος, ἡ, *humor, vapor:* indè ἰκμαλέος, *humidus*, ἰκμάζω, *humecto.*

Ἴκμενος, *fluens, ſecundus:* per Sync. pro ἱκόμενος. Euphoniæ causâ ſpiritu mutato. Sunt tamen qui ἴκμενος ſcribunt. Eſtque vel præſ. part. verbi ἵκομαι, vel a. 2. part. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* fut. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην. Sunt qui ἴκμενος expon. *humidus.* Th. ἰκμὰς, *humor.*

Ἱκνεῖσθαι, Ion. pro πρέπειν, *decere.*

ἹΚΝΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *venio, advenio, ſupplico:* f. ἵξομαι, p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

Ἱκνεύμενον, Ion. pro τὸ ἱκανὸν, *id quod ſufficit & decorum eſt:* &

Ἱκνευμένως ſive ἱκνουμένως, *ritè, congruè:* adv. à verbo ἱκνέομαι, *venio.*

Ἱκνευμένῳ χρόνῳ, *temporis progreſſu;* Ion. & Dor. ἱκνυμένῳ.

Ἱκνεῦνται, Ion. & Dor. pro ἱκνοῦνται, *venient:* 3. pl.

Ἱκνύμενος, *veniens, congruens, juſtus:* ut ἱκνύμενον μέγεθος, *juſta magnitudo:* part. præſ.

Ἵκοι, *occuparet:* 3. ſing. a. 2. opt. act. ἱκοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. ἱκοίμεθα. 1. pl. a. 2. opt. m. verbi ἱκνέομαι, *venio.*

Ἱκοίμαν, Dor. pro ἱκοίμην, a. 2. opt. m. verbi ejuſd.

Ἱκοίμην, a. 2. opt. m. Vide in ἵκοι.

Ἵκομαι, *venio:* ab ἵκω, idem: quod uſitatius.

Ἱκόμην, ου, ετο, *veni:* a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι, p. ἷγμαι. a. 2. part. m. ἱκόμενος.

Ἱκόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, *ICONIUM:* nomen urbis. Gr. *imaguncula.*

Ἵκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ἱκόμην, q. v.

Ἵκου, præſ. imperat. verbi inuſitati ἵκομαι. Th. ἵκω, *venio.* Vel 2. ſing. a. 2. ind. m. ἱκόμην, verbi ἱκνέομαι. ſed

Ἱκοῦ, eſt. a. 2. imperat. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* a. 2. ἱκόμην, ου, ετο.

ἸΚΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *tabula, tabulatum:* quaſi ἀκρίον, quod εἰς ἄκρα factum, vel ab ἱκνεῖσθαι, *ire:* ſuper tabulatis enim itur. Euſtath. ſcribit ἴκριον.

Ἰκριόφιν, nom. Poët. indecl. pro præced.

Ἴκταρ, adv. *propè celerrimè:* ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι.

Ἰκταρ, ἰθυπαῦ; ἰχθῦς, Heſych. puto ab ἴκταρ, quia celeriter movetur in aquis.

Ἰκτερικὸς, οῦ, *ICTERICUS:* ab

ἸΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *morbus regius, ICTERUS:* & pro ave *galbula.* Scribitur & ἴκτερος.

Ἱκτὴρ, ῆρος, ὁ ϗ ἡ, *ſupplex:* ab ἱκέτης, idem.

Ἰκτίδεος, & per Aphær. κτίδεος, *è muſtelâ confectus:* ab ἰκτὶς, *muſtela:* per Aphær. κτὶς, ίδος, ἡ.

ἸΚΤΙ'Ν, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ου, ὁ, *milvus:* q. ab ἴκταρ, *celerrimè.*

ἸΚΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *muſtela ſylveſtris:* eſt rapax, ut & ab ἰκτῖν eſſe poſſit.

Ἵκτο, 3. ſing. pluſq. p. verbi ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην. p. ἷγμαι. Vel per Sync. dicitur pro ἵκετο, 3. ſing. a. 2. m. ejuſd. verbi.

ἸΚΩ, *venio:* fut. ἵξω. a. 1. ἷξα. hinc ἱκάνω, Poët. idem.

Ἵκωμαι, a. 2. ſub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* a. 2. ἱκόμην.

Ἵκωντι, Dor. pro ἵκωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab ἵκω, *venio.*

Ἰλαδὸν, *turmatim*, adv. ab ἴλη, *agmen, turma:* quod & εἴλη. Th. εἰλέω, *congrego.*

Ἵλαθι, *propitius eſto:* præſ. imperat. ab ἵλημι, undè & part. ἵλας. Alii verò volunt ἵλαθι, per Sync. dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imperat. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, *propitium reddo:* f. άσομαι, perf. paſſ. άσμαι, σαι, σται. Th. ἱλάω, vel ἵλημι, f. ήσω, *propitius ſum.*

Ἵλαος, ου, ὁ, & Att. ἵλεως, ω, *propitius, hilaris;* q. ab ἕλη, *ſplendor;* qui ſe ſerenum exhibet. Th. ἱλάω.

Ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, *HILARIS, lætus:* &

Ἱλαρότης, ητος, ἡ, *HILARITAS:* ab eod. th.

Ἱλαρόω, -ῶ, f. ώσω, *exhilaro.*

Ἱλαρύνω, f. υνῶ, p. ἱλάρυγκα, *lætifico, exhilaro.*

Ἴλας, Dor. & per Sync. pro Ἰόλας, α, ὁ, viri nomen.

Ἱλάσθετι, *propitius eſto:* & per Sync. ἵλαθι, & Poët. Ectaſi ἵληθι, a. 1. imperat. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, *placo:* f. άσομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι, a. 1. paſſ. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, *propitius ſum.*

Ἱλάσκεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἱλάσκομαι. *placo:* ἱλάσκοντο, 3. pl. imperf. fut. ἱλάσομαι. præſ. part. fœm. gen. ἱλασκομένης, ab eod. th.

Ἱλάσκομαι, *propitius fio, exhilaro:* fut. ἱλάσομαι; reperitur & ἱλάξομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι. a. 1. imp. ἱλάσθητι, cum dat. &

Ἱλασκόμενος, η, ον, præſ. part. &

Ἱλασμὸς, ου, ὁ, *propitiatio:* &

Ἱλάσομαι, *placabo:* f. 1. m. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάομαι. a. 1. m. ἱλασάμην. &

Ἱλασσάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. m. gem. σ. &

Ἱλάσσεαι, *places*. Ion. pro ἱλάσῃ, a. 1. ſub. m. in 2. ſing. ab ἱλάσκομαι, *placo:* &

Ἱλασσώμεθα, *placemus:* gem. σ. 1. pl. a. 1. ſub. m. ejuſd. verbi &

Ἱλαστήριον, ου, τὸ, *propitiatorium:* ſic Chriſtus eſt verè ἱλαστήριον, quia ſua oblatione nobis placavit Deum: quod &

Ἱλαστήριος, α, ον, *propitiatorius, a, um:* habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι. quoque.

Ἱλαστὴς, οῦ, ὁ, *propitiator, placator:* omnia ab

ἹΛΑ'Ω, & ἵλημι, *propitius ſum:* f. ήσω, præt. κα. præſ. imperat. ἵλαθι, & per Ectaſin ἵληθι.

ἸΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *foramen, ubi latet ſerpens;* aut *alicujus feræ cubile:* ab εἰλέω, ſignif. *coarcto, concludo.* Eſt & ἰλεὸς, *ILEUS, convolvulus, morbus inteſtinorum:* ab εἰλέω, *verſo, involvo.*

Ἱλέοω, *placo, propitium reddo:* ab ἵλεως, ω, ὁ ϗ ἡ,

Digitized by Google

ὁ ϗ ἡ, Att. pro ἵλαος, *propitius*. Th. ἱλάω, *propitius ſum*.

Ἵλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, Att. pro ἵλαος, ab eod. th.

Ἴλη, pro εἴλη, ης, ἡ, *agmen*. Th. εἴλεω, *congrego*.

Ἴληθι, pro ἵλαθι. q. v.

Ἱλήκησι, Ion. Paragoge pro ἱλήκῃ. 3. ſing. perf. ſub. act. verbi ἵλημι, ſeu ἱλάω, fut. ήσω, *propitius ſum*.

Ἰλιάδας, α, ὁ, Dor. pro Ἰλιάδης, ου, ὁ, quod per Aphæreſin pro Οἰλιάδας, α, ὁ, *Ajax, Oïlei filius*, ὁ τοῦ Ὀϊλέως, παῖς.

ἸΛΙΑ'Σ, άδος, ἡ, *ILIAS*, *Poema Homeri de rebus Iliacis*: item *turdi ſpecies*; & pro *congerie*, ut ἰλιὰς κακῶν, *ilias malorum*.

Ἰλιὰς μάχη, Poët. pro Ἰλιακὴ μάχη, *Iliacum prælium*.

Ἰλιγγιᾶν, *vertigine laborare*. Vide

Ἴλιγξ, γος, ἡ, *vortex*: indè ἰλιγγιάω, *vertigine laboro, hæſito*: q. ab εἴλιγγος, ου, ὁ, *vortex*. Th. εἰλέω, *verſo*.

Ἴλιον, *ILIUM*, *Troja*: ab Ἶλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιοραϊστάς, α, ὁ, *Ilii populator*: ab Ἴλιον, & ῥαίω, *deſtruo*.

Ἰλλάς, άδος, ἡ, *vinculum contortum*: ab ἴλλω ſeu ἴλλω· quod ab εἰλέω, *contorqueo*.

ἸΛΛΟΣ, ου, ὁ, *oculus*, qu. ab εἰλέω, *verſo*: qui oculi volubiles, indè ἴλλω, *oculis conniveo*: σιλλοὶ ſeu σίλλοι, ων, οἱ, *ſcomma, Poëma irriſorium*: q. παρὰ τὸ διαστρέφειν τοὺς ἴλλους, *motu oculorum addito*.

Ἰλλυρικὸν, οῦ, τὸ, *ILLYRICUM*: nomen regionis. indè Ἰλλύριοι, ων, οἱ, *Illyrii*.

ἸΛΥ'Σ, ύος, ἡ, *limus, cœnum*: quod ab ἕλος, *palus*, vel ἰλύω, pro εἰλύω, *involvo*.

Ἰλύω, *oblimo, limo obduco*: à præced.

Ἱμαῖον ἆσμα, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*, ſive *quæ cani ſolebat ab iis qui molas verſabant, aut aquam è puteis hauriebant*. Eadem cantio & ἱπανταῖος dicta. Th. ἱμὰς, *lorum, loreus funis*.

Ἱμαλία, *cumulata farinæ menſura*: ex ἱμάω, *haurio*, quod ex catillo hauriatur. Ideò & ἱμάλιος eſt *abundans, copioſus*.

Ἱμαλὶς, pro *Cerere*, & *Deo farinæ*.

Ἱμασ', pro ἵμασε, *verberavit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, *loris cædo, verbero*: f. άσω. ab

ἹΜΑ'Σ, άντος, ὁ, *lorum funiculus ex loris bubulis*: dat. pl. ἱμᾶσι, q. ab ἵημι, *mitto*: indè ἱμάω, ήσω, *loreo fune extrabo haurio*.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, *ſcutica, flagellum*: à præced.

Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*: quod vide.

Ἱμάσσας, Poët. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. ab

Ἱμάσσω, *loris cædo, verbero*: f. άσω. Th. ἱμὰς, *lorum*.

Ἱματίζω, *veſtio*: f. ίσω. p. ἱμάτικα. perf. paſſ. ἱμάτισμαι. perf. part. ἱματισμένος, η, ον, *veſtitus*: ab εἷμα, ατος, τὸ, *veſtis*. Th. ἕω, ſeu ἕννυμι, *induo*: perf. paſſ. εἷμαι.

Ἱμάτιον, ου, τὸ, *veſtimentum*: pro εἱμάτιον, ab εἷμα. Vide ἱματίζω.

Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *cuſtos veſtium*.

Ἱματισμένος, η, *veſtitus, indutus*. Vide ἱματίζω.

Ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, *veſtis, veſtitus*: ab eod. th.

Ἱμάω, *loreo fune extraho, haurio*: f. ήσω. ἱμαῖον μέλος, *cantilena, quam canit ὁ ἱμῶν, ὁ ὑδατηγός*. Vide ἱμαῖον.

Ἱμείρομαι, idem quod

ἹΜΕΙ'ΡΩ, *deſidero, cupio*: cum. gen. qu. ab ἵεμαι, *cupio*: & ἐράω, *amo*.

Ἴμεν, ἴτε, *imus, itis*: 1. & 2. pl. præſ. ind. εἶμι, *eo*. Dicitur & ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejuſd. verbi &

Ἴμεν, *ire*: Ion. ſed pro Ἴμεναι, pro ἰέναι, εἶναι & ἰέναι, præſ. inf. ab εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

Ἱμέρα, ας, ἡ, *Fluvii nomen*; ut & Ἱμέρας, α, ὁ, *Siciliæ fluvius*.

Ἱμερόεις, εντος, ὁ, & in f. g. ἱμερόεσσα, *deſiderabilis*: in ſuperl. ἱμεροέστατος. ab

Ἵμερος, ου, ὁ, *deſiderium*. Th. ἱμείρω.

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vocem habet optabilem ac dulcem*: ab ἱμείρω, *deſidero*, & φωνή.

Ἱμερτῶν, gen. pl. ab ἱμερτὸς, ῦ, ὁ, *deſiderabilis*: ab ἱμείρω.

Ἰμπίω, *lædo, pungo, terreo*: ex ἴπτω. Tum ἐμπίω, *jungo*: q. ab ἰν pro ἐν, & ἅπτω, *alligo*.

ἸΝ, *menſuræ nomen*; item *fibra*. Vide ἴς. Tum ἰν, *ipſum* vel *ipſam*, pro αὐτὸν & αὐτήν. Pro quo Poëtæ μὶν dicunt. Latinis olim etiam *im* & *em* pro *eum*. Ἰν, *IN*, Præpoſitio, etiam pro ἐν, & in compoſitione.

Ἶν, pro ἶνα, *fortitudinem*: acc. ſing. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *nervus, fibra*.

Ἵν, pro ἵνα, *ut*.

ἽΝΑ, *ut*: conjunct. cauſalis regit ſub. ἵνα ἐν αὐτῇ στήλῃ ἵνα περ Θρασύβουλον, Lyſias, 259, ed. Tayl. *in iiſdem tabulis quibus*, &c. Cum genit. ut *ubi gentium* apud Latinos: οὐ βλέπεις ἵνα εἶ κακοῦ. Soph. Oed. Tyr. 421. *non vides quò mali es redactus*, vid. Mark. Eurip. Suppl. 1012. Regit Indic. cum pro ὅτι uſurpatur 3. Joan. 4. Cum Indic. aliquando, præſertim in temporibus imperfectis et præteritis: Εξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω. Il. A. 363, *dic, ne celes animo, ut ſciamus ambo*. ἵνα ἐτιμωρεῖτο, ἵνα εἰσῄειν, &c. Lyſ. l. 435. 1. ubi vid. not. Marklandi, ἵνα ἑαυτὸν ἐμπεπίπλων ἐνέδυ, Xen. Cyrop. l. 73. 8vo. ed. Huch. *ut illapſus in ea lepus ipſe ſe in retia induceret*, 1. Cor. iv. 6. ix. 28. Apocal. xxii. 14. Pro ὥστε, *ita ut*. Odyſſ. i. 136. Cum ſubjunctivo idem valet quod imperativus: ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς, Mar. v. 23, *veniens impone*. ἵνα παραγγείλῃς, 1 Tim. 1, 3, *fac ut præcipias*. Frequens cum ὅπως; quod loquendi genus haud facilè reperias cum ἵνα apud antiquos. Sæpe indicat quod fieri debet; ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα, Ep. v. 33. *revereri debet virum*. ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσι, 1. Joan. ii. 19. *et manifeſtari debebant*. Arrian. Diſſ. Epict. l. i. c. 29, Σωκράτης οὐκ ἵνα πάθη ταῦτα ὑπ' Ἀθηναίων, *Socrates non debuit hæc pati ab Athenienſibus*: ἵνα μὴ, *niſi*; ἵνα τί, vel ἱνατί, *ut quid, propter quid, quare?* Ion. pro πῶς, *quomodo*.

Ἰέναι, *ire*: præſ. inf. verbi εἶμι, *eo*. Dicimus, & εἶναι, & ἴεναι.

Ἰνάω,

Digitized by Google

Ἰνάω, & ἰνέω, inanio, vacuo, expurgo. Heſych.

Ἰνδάλλομαι, *ſimilis videor, videor, appareo:* idem quod ἰδάλλομαι, inſerto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem ab εἶδος, *facies, forma.* Th. εἴδω, *video.*

Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, *ſimulacrum, ſpecies:* à præced.

ΙΝΔΙΚΟ'Ν, ου, τὸ, *INDICUM piper,* vel *zingiber Indicum.*

Ἶνες. Vide in ἴς, ἡ, *fibra.*

Ἰνεύω, *tendo:* Heſych. ab ἴς, in acc. ἶν, *nervus,* qui tendit organum.

ΙΝΕ'Ω, *vacuo, expurgo.*

Ἰνίον, ου, τὸ, *occipitium, poſterior colli pars:* ab ἴς, ἰνός, ἡ, *nervus.*

Ἰννα, *filia,* ut & ἶννος, ου, ὁ, *filius:* ab ἶνις, Heſych. Vide præced.

Ἰννός, *pullus ex equo & mulâ, aut aſinus:* q. ab ἶνις, quod vide.

Ἰνύομαι, *fleo:* ab ἶνις, aut ab ἰνᾶν.

Ἰνάω, Poët. pro ἰνάω, *exhaurio, conſumo, abſorbeo.*

Ἰνώ, όος, ἡ, *INO:* nomen mulieris: q. *valida,* ab ἴς, ἰνός, ἡ, *fibra, robur.*

ΙΞ, ἰκὸς, ὁ, *vermiculus vites adedens.*

Ἴξαλος, ου, ὁ, *impetuoſus, libidinoſus:* Heſych. ab ἰξὺς, *lumbus,* & ἅλλομαι, *ſalio,* capræ Epith.

Ἶξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω, *venio:* f. ἵξω. a. 1. ἶξα, ας, ε.

Ἴξεαι, *pervenies:* 2. ſing. f. 1. m. Ion. pro ἵξῃ, verbi ἱκνέομαι, *venio:* ἵξομαι. perf. paſſ. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

Ἰξευτής, οῦ, ὁ, *qui viſco aves captat, auceps.* Th. ἰξὸς, *viſcum.*

Ἰξεύτρια, ας, ἡ, *viſcatrix:* ab

Ἰξεύω, *viſco aves capio, aucupor:* à th. præced.

Ἰξία, ας, ἡ, idem quod ἰξὸς, q. v.

Ἶξις, εως, ἡ, *adventus.* Th. ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι, p. ἷγμαι.

Ἰξίων, ονος, ὁ, *IXION:* quis iſte fuerit, & cur apud inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2. p. 204, &c.

Ἵξομαι, f. 1. m. verbi ἱκνέομαι.

Ἶξον, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. pro ἶκον, Bœot. ſolent enim κ in ξ mutare: vel a. 2. ind. act. verbi ἵκω, *venio:* f. ἵξω. Alii volunt eſſe imperf. verbi ἵξω, quod à fut. ἵξω, verbi ἵκω, formatum aſſerunt.

Ἰξὸν, *viſcum:* acc. ſing. ab

ΙΞΟ'Σ, οῦ, ὁ, Æol. βισκὸς, *VISCUM, arundo aucupatoria, pedica paſſerum, parcus, tenax;* item pro *varice:* ἰξία, ας, ἡ, idem. ἰξώδης, εος, ὁ & ἡ, *viſcoſus, tenax:* ἰξόεις, εντος, ὁ, *viſcoſus:* ex ἰξεύω, *viſco aves capio.*

ΙΞΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus, dorſum:* q. ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur eſt.

Ἰοβόλος, ὁ & ἡ, *venenum jaculans.*

Ἰοδνεφής, έος, ὁ & ἡ, *purpureus:* ab ἴον, *viola,* & δνόφος, *tenebræ.*

Ἰοδόκος, ου, ὁ & ἡ, *ſagittarum receptrix,* epithet. *pharetræ.* Dicitur enim ἰοδόκη, ἡ, ſubſtantivè, *pharetra, ſagittarum, receptaculum;* ab ἰὸς, *jaculum,* & δέχομαι, *capio.*

Ἰοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, *niger, rubiginoſus:* ab ἰὸς, οῦ, ὁ, *telum, rubigo cujuſque metalli,* & εἶδος, *forma.* Th. εἴδω, *video,* vel ἰοειδὴς, *purpureus, violacei coloris:* ab ἴον, *viola.*

Ἰοεὶς, ἐσσα, ἐὶν, *violacei coloris, ſubfuſcus.*

Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, *eo;* a. 2. ἶον.

Ἰοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, *profecta:* a. 2. part. f. g. ejuſd. verbi.

Ἰόλαος, ου, ὁ quis fuerit *IOLAUS,* quando ex mortuis reſurrexit, & cur, vid. Pind. Pythior. Od. 9. p. 304, 305.

Ἴομεν, *eamus,* 1. pl. a. 2. ind. ἶον, verbi εἶμι, *eo.* Alii volunt per Syſtol. Ion. dici pro ἴωμεν, 1. pl. a. 2. ſub.

Ἰόμωρος, ου, ὁ & ἡ, *pallida facie ſtultus,* Il. VIII. 242. Ξ, 479, ab ἴον, *viola,* prima brevi; non ab ἰὸς, *ſagitta,* prima longâ. Vel ὁ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένος, *telis malè exceptus:* ex ἰὸς, *jaculum,* & μόρος, *fatum,* verſo ο in ω. Th. μείρω, *partior.*

ΙΟΝ, ου, τὸ, *viola,* item *ſolum:* n. g. ab ἴος, indè ἰώδης, *violaceus.* Eſt &

Ἴον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, *eo.*

Ἰόνθ' pro ἰόντα, acc. ſing. a. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, *eo.*

Ἰονθὰς, άδος, ἡ, *lanuginoſa, villoſa, variis laborans:* exponitur & *velox:* &

ΙΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, *lanugo, primi pili:* q. ab αἶθος, quia flos juventæ: item *varus* in facie.

Ἰόντα, *euntem,* ob ſequentem aſpiratam ἰόνθ'. acc. ſing. a. 2. part. verbi εἶμι, *eo:* ἶον, a. 2. part. ἰὼν, όντος, & in f. g. ἰοῦσα.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ & ἡ, *violaceos* vel *nigros capillos habens:* ex ἴον, *viola,* & πλόκαμος, *cincinni.* Th. πλέκω, *necto.*

Ἰόππη, ης, ἡ, nom. urbis, *Joppa.* Hebr. *pulchritudo.*

Ἰορδάνης, ου, ὁ, nomen fluvii, *Jordan* Hebr. orientis ex *Jor* & *Dan,* qui ſunt duo fontes ad radices Libani.

ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum genus: q. δόρκοι, à visûs acuminè à δέρκω, *video.*

ΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *miſſile, jaculum, ſagitta:* q. ab ἵημι, *mitto:* item *venenum, rubigo, ærugo.* ἰόω, *rubigine obduco,* ἰώδης, *rubiginoſus* ſed

Ἴος, ἴα, ἴον, *ſolus, a, um;* item *unus.*

Ἰοστέφανος, *coronam è violis geſtans:* ab ἴον, *viola,* & στέφανος, *corona.* Th. στέφω, *corono.*

Ἰότης, ητος, ἡ, *conſilium, voluntas:* ab ἴω vel ἵημι, *mitto.*

ΙΟΥ', adv. dolentis, *hei, HEU:* hinc ἰύζω, *lamentor.* Eſt & exultantis adv.

Ἰουδαΐζω, *JUDAIZO, fio Judæus, Judaicè vivo:* f. ίσω. p. ἰουδάϊκα, ab Ἰουδαῖος, *Judæus.* Th. Ἰούδας, α, ὁ, *Judas.*

Ἰουδαϊκὸς, ἡ, ὸν, *JUDAICUS, a, um:* hinc

Ἰουδαϊκῶς, adv. *Judaicè.*

Ἰουδαῖος, ου, ὁ, *JUDÆUS;* item *Judaicus, a, um,* ut γῆ Ἰουδαία.

Ἰουδαϊσμὸς, οῦ, ὁ, *JUDAISMUS.*

Ἰουδαϊστί, adv. *Judaicè, Judaico more.*

Ἰούδας, α, ὁ, nomen viri *Judas;* Hebr. interpret. Lat. *celebrationis filius.*

Ἰουλίας, α, ὁ, nomen viri. Gr. *barbatulus.*

Digitized by Google

Ἰούλιος, ου, ὁ, *JULIUS*, nomen viri, Gr. *barbatulus*.

Ἴουλος, ου, ὁ, *lanugo*, quæ ἵεται οὔλη, *exit mollis & criſpa*. Th. οὖλος, *mollis, criſpus*.

Ἴων, *mittebam*, imperf. contract. ex ἴεον, -ουν, q. ab ἱέω. Th. ἕω, vel ἵημι, *mitto*.

Ἰοῦσα, ης, ἡ, & in acc. pl. ἰούσας, *accedentes*: a. 2. part. f. g. ab ἰών, quod ab εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

Ἰοῦστος, ου, nom. viri Lat. *JUSTUS*.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *quæ fundit ſagittas*: vel *quæ ſagittis gaudet*: ab ἰὸς, *ſagitta*, & χέω, *fundo*, vel χαίρω, *gaudeo*. Epithet. Dianæ.

Ἰπνὸς, vel ἶπνος, ου, ὁ, *furnus, caminus, culina*. ἶπνος ἐλεφάντινος, Ariſtoph. Plut. 816. *lutrina, ſeu ſella familiaris, idem quod κοπρών*, an ivory cloſe-ſtool: vulgo falſò redditur. Toup. Par. Il. p. 36, 37. Hinc Ἰπνοὶ, loca quædam ſic dicta. Th. ἴπτω, *lædo*.

Ἶπος, ου, ὁ, *muſcipula*, quæ ἰποῖ, id eſt, *opprimit*, murem: ſed ἶπος, *preſſura*: ab ἴπτω, *lædo*.

Ἰπόω, *premo*, πιέζω· ut ἰποῦσθαι συμφοραῖς, *premi calamitatibus*. Th. ἴπτω, *noceo*.

Ἱππαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, q. d. *equorum ductorius*, ſeu Epith. navis *quâ equi trajiciuntur*. Ex ἵππος, & ἄγω, *duco*.

Ἱππάζεσθαι, *equitare*, ab ἵππος, *equus*.

Ἱππαιχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui haſtâ vel lanceâ ex equo pugnat*. Ex ἵππος & αἰχμὴ, *cuſpis*.

Ἱππαλίδας, α, ὁ, Dor. pro ἱππαλίδης, idem quod ἱππεὺς, έος, ὁ, *eques*.

Ἱππαρχέω, f. ήσω, *ſum magiſter equitum, præſum equitatui*: &

Ἱππαρχία, ας, ἡ, *præfectura equitum*: ex ἵππος & ἀρχὴ, *imperium*.

Ἱππαρχικὸς, οῦ, *ad magiſtrum equitum pertinens*: ex iiſd.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, *HIPPARCHUS*, nomen viri. Eſt & *Equitum præfectus, Magiſter equitum*. Et ſic vocatur Neptunus: ex ἵππος & ἀρχὴ, *principatus*.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, Ion. pro ἱππικὴ, *equeſtris*; hinc

Ἱππάσιμος, *equitabilis*: ab ἵππος, *equus*.

Ἱππασία, ίας, ἡ, *equitatus, equitatio*.

Ἱππεὺς, έος, *eques*, & in pl. ἱππεῖς, ejuſd. th.

Ἱππευτὴς, οῦ, ὁ, *equeſtris* vel *equitandi peritus*: ab

Ἱππεύω, *equito*: f. εύσω, p. ἵππευκα. Th. ἵππος, *equus*.

Ἱππήεσσι, dat. pl. Ion. pro ἱππεῦσι, ab ἱππεὺς, *eques*.

Ἱππηλασίη, ſcil. ὁδὸς, *equeſtris via*, quâ equi aguntur; ab

Ἱππηλάσιος, ου, *equeſtris, equitabilis, per quam equi agitantur*: ab ἵππος, *equus*, & ἐλαύνω, *impello*, f. ἐλάσω.

Ἱππηλάτα, voc. ſing. ab

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, *equitator, agitator equorum*: ex ἵππος & ἐλαύνω, *agito*.

Ἱππήλατος, ſcil. τόπος, *locus equitabilis*: ab iiſd.

Ἱππικὸν, οῦ, τὸ, *equitatus*: ab

Ἱππικὸς, οῦ, *equeſtris*. Th. ἵππος, *equus*.

Ἱπποβότειο, gen. Ion. ab

Ἱππόβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equos nutriens*: ex ἵππος & βόω, *paſco*.

Ἱπποδάμοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόδαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equorum domitor*: ex ἵππος & δαμάω, *domo*, a. 2. ἔδαμον.

Ἱππόδασυς, *denſus, inſtar equi hirſutus*: ex ἵππος & δασὺς, *denſus, piloſus*.

Ἱπποδιώκτας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, *equorum agitator, eques*: ab ἵππος, *equus*, & διώκειν, *perſequi*.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, *curſus equeſtris*: &

Ἱπποδρόμιος Ποσειδῶν, *Neptunus equeſtrium certaminum præſes*: ab ἵππος, *equus* & δρόμος, *curſus*. Th. τρέχω, *curro*: p. m. δέδρομα.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, *HIPPODROMUS, circus*: ab iiſd.

Ἱπποθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *celer inſtar equi valdè celer*: ex ἵππος & θύω, *impetu feror*.

Ἱπποιῒν pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dat. pl. Ion. ab ἵππος, *equus*.

Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *HIPPOCENTAURUS*: ab ἵππος, *equus*, & κένταυρος, *centaurus*, quod à κεντέω, *pungo*, & ταῦρος, *taurus*.

Ἱπποκορυστὴς, οῦ, ὁ, *galeatus, eques bellicoſus*: ex ἵππος, *equus*, & κορύσσω, *galeâ armo*. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Ἱππόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equis perſtrepens*: ab ἵππος, *equus*, & κρότος, *ſonus*.

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἱππολυτεία, *Hippolyti filia*.

Ἱππομανὲς, *an herba ſit*: *an virus ex equarum inguinibus defluens*: *an caruncula*: vide *Schrev.* notas in Virgilium: ex ἵππος, *equus*, & μαίνομαι, *inſanio*.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, *equeſtre prælium*: ex ἵππος & μάχομαι, *pugno*.

Ἱππόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *rei equeſtris peritus*: ab ἵππος & μῆτις, ιος, ἡ, *conſilium*.

Ἱππόνικος ου, ὁ, *HIPPONICUS*, nom. viri: q. ex ἵππος, *equus*, & νίκη, *victoria*.

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *valdè intelligens*, Lat.

Ἱπποπείρης, ου, ὁ, Poët. ὁ τοῦ ἵππου καὶ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, καὶ ταύτης ἔμπειρος, *qui equi ac artis equeſtris periculum fecit*.

ἽΠΠΟΣ, ου, ὁ, *equus*, inf. g. *equa & equitatus*: ſed ἵππος, Dor. pro ἵππους. q. ab ἵεσθαι ποσὶν, eſt enim celerrimum animal. Vel quia humum ἰποῖ ποσὶ, *premit pedibus* admodum, undè *ſonipes*. Hinc ἐφίππιον, ου, τὸ, *ſella equina*. Sed

Ἵππος ἡ, pro *ſubſtantia*. Gen. xiv. 21.

Ἱπποσόα, ας, ἡ, *equorum agitatrix*: ἡ τοὺς ἵππους σόουσα, τουτέστι σεύουσα, ἢ κινοῦσα. Quod ab ἵππος & σεύω, *quatio*. Hinc &

Ἱπποσόας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro ἱπποσόης, ου, ὁ, *qui equos agitat*. Vide præced.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, *equitandi peritia*: gen. pl. Æol. ἱπποσυνάων ab ἵππος, *equus*.

Ἱππότα, voc. ſing. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*: ſæpè vocat. pro nom. ponitur. Att. ab ἵππος, *equus*.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, *eques ſagittarius*: ab ἵππος & τόξον, *arcus*.

Ἱπποτροφέω, f. ήσω, *equos alo*: &

Digitized by Google

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, *equorum nutritio, ſumptus in equis alendis factus*: ab ἵππος & τρέφω, *alo*.
Ἱπποτρόφος, ου, ὁ & ἡ, *qui equos alit*: ex iiſd.
Ἱππουκρήνη, q. *equi fons*. Nomen fontis in Bœot. ex ἵππος & κρήνη, *fons*.
Ἵππουρις, ἡ, Epith. *galeæ criſtam ex ſetis equinis habentis*: ex ἵππος & οὐρὰ, *cauda*.
Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, *locus paſcendis equis*: ex ἵππος, & φέρβω, *paſco*: p. m. πέφορβα.
Ἱπποφορβὸς, οῦ, ὁ, *equorum paſtor*: ab iiſd.
Ἱπποχάρμας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποχάρμης, ου, ὁ, *equis gaudens*: ab ἵππος & χαίρω, *gaudeo*.
Ἱππωνέω, *equos emo*: &
Ἱππωνία, ας, ἡ, *equorum emptio*: ex ἵππος & ὠνέομαι, *emo*.
ἽΠΤΑΜΑΙ, *volo, as*: præſ. inf. ἵπτασθαι. f. πτήσομαι. q. à πτάω. a. 2. m. ἐπτάμην, vel ἐπτάμην.
Ἱπτήσομαι, *volabo*, f. 1. m. verbi ἵπτομαι, ut nonnulli volunt: vide præced.
Ἵπτω, Att. pro ἵπτασο, *volabas*, 2. ſing. imperf. ἐπτάμην, ejuſd. verbi.
ἽΠΤΩ, vel ἴπω, *noceo, lædo*: indè ἶψ, ἰπὸς, ὁ. *vermis cornua corrodens*: ἰπνὸς, ſeu ἶπνος, ου, ὁ, *furnus*: ἶπος, ου, ὁ, *muſcipula*.
Ἱρὰ, *ſacra*, ab ἱρὸν, Ion. pro ἱερὸν, *ſacrum, ſacrificium*: at
Ἶρα, ας, ἡ, *concio*: q. ab εἴρω, *loquor*.
Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. ſing. præſ. ἱεράομαι, *ſacerdos ſum*: præſ. inf. ἱερᾶσθαι. Sic ἱράσθω, pro ἱεράσθω, 3. ſing. imperat. Th. ἱερὸς, *ſacer*.
Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Ion. *ſacerdos*: ab eod. th.
Ἱρέω, pro εἰρέω, *loquor*. Heſych.
Ἱρὴ, ῆς, ἡ, *HIRA*, nomen regionis.
Ἱρεῖαι, Ion. pro ἱέρειαι, *ſacerdotes*: &
Ἱρήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἱερεῖον, *hoſtia, victima*. Th. ἱερὸς, *ſacer*.
Ἴρηξ, Ion. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*.
ἼΡΙΓΓΕΣ. *arteriæ*: an q. ἀέριγγες, quod aër ibi agitur?
ἾΡΙΣ, ιδος, εος, ιος, ἡ, *arcus cœleſtis, IRIS, Dea*, in acc. ἶριν· q. ab εἴρω, *dico, prædico, nuntio*.
Ἴρισσι, pro ἴρισι, dat. pl. ab ἶρις, quod vide.
Ἱρὸς, Ion. pro ἱερὸς, ᾶ, ὁ, *ſacer*: ſed
Ἶρος, ου, ὁ, *IRUS*, nom. propr. cujuſdam mendici apud Hom.
Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, *ſacra, ceremoniæ*: ex ἱρὸς pro ἱερὸς, *ſacer*, & ἔργον, *opus*.
Ἱροφάντης, ου, ὁ, Ion. pro ἱεροφάντης, qui & ἱεροφύλαξ: aliàs vocatur *ſacerdos, ſacrorum antiſtes*: ab ἱερὸς, *ſacer*, & φαίνω, *appareo*.
Ἱρῶν, Ion. ἱερῶν, gen. plur. ab ἱερὸν, *ſacrum*.
Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Ion. pro ἱερωσύνη, *ſacerdotium*, quod vide.
ἾΣ, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur, VIS*. Hinc ἰνίον, ου, τὸ, *occiput*.
Ἶσ', pro ἶσα, *æquè*: adv. ab ἶσος, vel ἴσος, ου, ὁ, *æqualis*.
Ἰσαὰκ, ὁ, nomen viri. Hebr. *ridebit*.
Ἰσάγγελος, ου, ὁ & ἡ, q. ab ἶσος τοῖς ἀγγέλοις, *par ſanctis angelis*.

Ἰσάζω, *adæquo*, ut & ἰσόω. Th. ἶσος, *æqualis*.
Ἰσαίας, vide ſuprà Ἡσαΐας.
Ἰσαῖος, ου, ὁ, *ISÆUS*, nomen prop.
Ἴσαις, *paribus*, dat. pl. f. g. ab ἶσος, *par*.
ἸΣΑΛΗ, ης, ἡ, *veſtis è pelle caprinâ*: rectiùs ἰξάλη, vel ἰζαλῆ. vide ἴξαλος.
Ἴσαμι, *ſcio*, Dor. pro ἴσημι.
Ἶσαν, 3. pl. imperf. εἶν, pro ἐπορεύθησαν, [* ab Homero uſurpatur, eoque ſolo, in illo ſignificatu: Toup. in Suidam, ii. 40.] verbi εἶμι, *eo*. Tum &
Ἴσαν, *ſciebant*, per Sync. dicitur pro ἴσασαν, ab ἴσην, imperf. verbi ἴσημι, *ſcio*.
Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, *ſciunt*, quod vide.
Ἰσάριθμος, ου, ὁ & ἡ, *par numero*: ex ἶσος, *æqualis, par*, & ἀριθμὸς, *numerus*.
Ἴσασ', pro ἴσασι, 3. pl. ind. præſ. at
Ἴσας, αντος, præſ. part. verbi ἴσημι, *ſcio*.
Ἴσασαι, pro quo & ἴσῃ, 2. ſing. præſ. ἴσαμαι, *ſcio*.
Ἴσασι, & ἰσάσιν, *ſciunt*, 3. pl. ind. præſ. verbi ἴσημι. *ſcio*.
Ἴσατι, *ſcit*, Dor. pro ἴσησι, 3. ſing. præſ. verbi ἴσημι, *ſcio*.
ἸΣΑ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, herba *glaſtum*; valdè exſiccat: q. ab ἴσον, quia vim habet æquandi tumores.
Ἰσαυδὴς, έος, ὁ & ἡ, *cognominis*: ex ἶσος, *æqualis*, & αὐδὴ, *vox*.
Ἴση, *ſciebat*, 3. ſing. imperf. act. ab ἴσημι, *ſcio*: ſed
Ἴσῃ *ſcis*, Att. pro ἴσασαι, 2. ſing. ind. verbi ἴσαμαι, *ſcio*.
Ἰσηγορία, ας, ἡ, *æqua loquendi libertas, æqualitas*: ex ἰσηγορέω, *æquè & liberè loquor*: quod ex ἶσος, *æqualis*, & ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.
Ἰσημερία, ας, ἡ, *equinoctium*: ἰσημερία μετοπωρινὴ. *Æquin. autumnale*, ἐαρινὴ, *vernum*: ex ἶσος, *æqualis*, & ἡμέρα, *dies*: q. d. *æquidiarium*.
Ἰσημερινὸς, ῦ, *æquinoctialis*: q. d. *æquidialis*: ex iiſd.
ἼΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσησι, *ſcio*: quaſi ab εἴδω, f. εἴσω, idem.
Ἰσήρης, εος, ὁ & ἡ, *æqualis, par*, ab ἶσος, idem, & ἄρω, *apto*.
Ἴσθι, *ſcias*, per Sync. per ἴσαθι, præſ. imperat. ab ἴσημι, *ſcio*. Sed
Ἴσθι, *ſis, eſto*, præſ. imperat. ab εἰμὶ, *ſum*.
Ἰσθλὴ, corruptè pro ἰξάλη, *pellis capræ*.
Ἴσθμια, τὰ, ſcil. ἱερὰ, *ſacra ISTHMIA in honorem Neptuni, ludi Iſthmii*. Th. ἰσθμὸς, *iſthmus*.
Ἰσθμιακοὶ ἀγῶνες, οἱ, *ludi ISTHMIACI*: &
Ἰσθμιὰς, ἄδος, ἡ, in pl. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, *Iſthmiacus*: ut Ἰσθμιὰς νίκη, *Iſthmiaca victoria*: ab ἰσθμὸς, quod vide.
Ἴσθμιον, ἂν', pro ἀνὰ τὸν Ἰσθμὸν at
Ἴσθμιον, ου, τὸ, *collum, colli ornamentum*: ab ἰσθμὸς, quod vide.
Ἴσθμιος, ου, ὁ, *in iſthmo habitans, Neptunus*. Ἴσθμια, *ſacra Iſthmia, in honorem Neptuni*; ἰσθμιακὸς, *ad Iſthmia pertinens*. Ἰσθμιὰς, idem, & *de mala vita* dicitur: ab eod. th.

Digitized by Google

Ἰσθμοῖ, Poët. adv. pro ἐν Ἰσθμῷ, *in Iſthmo: apud Iſthmum.*

ἸΣΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ISTHMUS, terra anguſta duplici mari intercluſa:* item aliquid iſthmo ſimile, ut *fauces, pars inter os & gulam: collum clepſydræ, imbrex narium:* qu. ἰσθμὸς, ἀπὸ τοῦ εἰσιέναι τὴν τροφὴν δι' αὐτοῦ.

Ἴσι, *eunt*, 3. pl. ind. præſ. pro εἶσι, & Ion. ἴασι· ab εἶμι, *eo.*

ἼΣΙΚΟΣ, ου, ὁ, & ἰσίκιον, ου, τὸ, *lucanica:* edulii genus, è carne minutiſſimè inciſâ.

Ἶσις, ιδος, ἡ, *ISIS:* nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. *quæſtor ærarii.*

Ἴσκεν, ες, ε, imperf. ab

Ἴσκω, *aſſimilo, comparo*, pro ἐΐσκω, idem. Th. εἴδω, *ſcio, video:* vel εἴκω, *ſimilis ſum.*

Ἴσμεν, *ſcimus*, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præſ. ab ἴσημι. *ſcio.*

Ἰσμήνιον μαντεῖον, *ISMENIUM oraculum.*

Ἰσόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Deo ſimilis:* ab ἴσος, *ſimilis*, & Θεὸς, *Deus.*

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pari poteſtate præditus:* ex ἴσος, *æqualis*, & κράτος, *robur:* hinc

Ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Ion. pro -ία, *æqualis potentia.*

Ἰσοκράτης, εος, -ους, ὁ, *ISOCRATES*, nomen propr.

Ἰσολογία, ας, ἡ, *honoris æqualitas.*

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, *æqualis matri*, ex ἴσος & μήτηρ, *mater.*

Ἰσομιλήσιον ἱμάτιον, *veſtis Milëſiæ par*, id eſt, *mollis & delicata.*

Ἰσομοιρέω, f. ήσω, *æquam portionem capio:* ex ἴσος, *par*, & μοῖρα, *portio.* Th. μείρω, *partior.*

Ἰσόμοιρος, ου, ὁ, *æqualem partem habens.*

Ἶσον, adv. *æqualiter:* ab ἴσος, *par.*

Ἴσονται, *ibunt*, Poët. pro ἴξονται, 3. pl. f. 1. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι. An potiùs ſcribendum ἴσονται, ab ἴω, *vado*, nam ἴσονται, veriùs ſignificat ἱδρύσονται, ab ἵζω, *colloco, ſedeo.*

Ἰσοπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Ion. & ἰσόπαλος, *in luctâ ſeu pugnâ æqualis:* ex ἴσος & πάλη, *lucta.*

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, *planities:* ab

Ἰσόπεδος, ου, *planus:* ex ἴσος, *æqualis*, & πέδον, *ſolum.*

Ἰσόπειρος, η, ον, *durus.*

Ἰσόπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æquilaterus.*

Ἰσοπληθὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *æque plenus.*

Ἰσόπρεσβυς, ὁ, *pari ætate.*

Ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, *æquilibrium:* &

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *par, æquivalens:* ex ἴσος, *par*, & ῥέπω, *propenſus ſum.*

ἼΣΟΣ, vel ἶσος, ου, *æqualis, par*, q. ab εἴδω, *aſſimilo.* Hinc ἄνισος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inæqualis, impar.*

Ἰσότης, ητος, ἡ, *par conditio, æqualitas:* à præced.

Ἰσότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æquè pretioſus:* ex ἴσος, *par*, & τιμὴ, *pretium.* Th. τίω, *honoro.*

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἰσόω, *æquo.* Th. ἴσος, *par.*

Ἰσοφαρίζω, *adæquo, æquiparo:* qu. ἰσοφερίζω, ab ἴσος, *æqualis*, & φέρω, *fero:* hinc ἰσοφόροι, *boves æquali ferendo oneri apti:* vel ἰσοφαρίζω, *indutus ſum paribus indumentis;* à φάρος, εος, τὸ, *pallium.*

Ἰσοφαρίσδεν, Dor. pro ἰσοφαρίζειν, inf. præced.

Ἰσόψηφος. Verſus ἰσόψηφοι dicuntur, in quibus omnes literæ pro numeris acceptæ eundem numerum efficiunt. Quale epigr. Leonidæ Alexandrini in Antho. epigr. l. vi. p. 12. & 563, quod fefellit H. Stephanum in Theſ.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unanimis, eodem* vel *pari animo præditus:* ex ἴσος, *par*, & ψυχὴ, *anima.*

Ἰσόω, *adæquo:* f. ώσω· hinc ἰσώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἴσος, *par.*

Ἴσπω, *dico*, tempora ſumit ab ἔπω, idem.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, indec. Hebr. *princeps Dei*, Lat. Hinc

Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, *Iſraelita*, & Ἰσραηλῖτις, f. g. *Iſraelitis:* à præced.

Ἰσσαχαρ, *Iſſachar*, nomen viri. Hebr. *eſt merces*, Lat.

Ἵστα, *ſtatue*, Att. contractè pro ἵσταθι, præſ. imperat. act. verbi ἵστημι· vel pro ἵσταε, verbi ἱστάω. Alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. ἵσταον, -ων, αες, -ας, -άε, -α. verbi ἱστάω, ſeu ἵστημι, *ſtatuo:* ſed

Ἱστᾶ, eſt 3. ſing. præſ. ſub ab ἵστημι, *ſto.*

Ἵσταμαι, σαι, ται, ſæpè pro ἴσαμαι, *ſcio:* in compoſit. ut ἐπίσταμαι, idem. Th. ἴσημι, *ſcio.*

Ἱστάμενος, η, ον, *ſtans:* gen. Ion. ἱσταμένοιο. Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο. Od. Ξ. 162. *Hoc quidem exeunte menſe, iſto autem inſtante:* ἱστάμενος μὴν, ad primam ſolum decadem menſis porrigebatur poſterioribus temporibus; at Heſiodi ævo ad diem vigeſimum, ut Op. 797. ab ἵστημι, *ſtatuo:* in paſſ. ἵσταμαι, *ſto.*

Ἱστάντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ἵστημι, *ſto.*

Ἵσταο, Ion. pro ἵστασο, *ſtatuebas:* 2. ſing. imperf. paſſ. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

Ἵστασ', pro ἵστασο, præſ. imperat. paſſ. verbi ἵστημι, *ſta:* a. 2. ἔστην, f. στήσω.

Ἵστατο, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſd.

Ἴστε, *ſcitis*, per Syncop. pro ἴσατε, 2. plur. præſ. ind. act. ab ἴσημι, *ſcio.* Et per Sync. dici poteſt in imperativo, ἴσθι, ἴστω & in pl. ἴστε.

Ἱστέον, *ſciendum*, verbale, pro εἰστέον, ab εἴδω, *ſcio:* p. paſſ. εἶσμαι, εἶσαι, εἶσται.

Ἵστη, *ſiſte*, pro ἵσταθι. Att. imperat. fit à 3. ſing. imperf. ab ἵστην, ης, η. eſt itaque etiam in 3. ſing. imperf. ab ἵστημι, *ſtatuo.* Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. ſing. imperf. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *ſtatuo.* Vel cum ι ſubſcripto eſt 2. ſing. præſ. paſſ. Att. pro ἵστασαι. ſed.

Ἱστῇ, dicitur pro ἱστᾷ, 3. ſing. præſ. ſub. ab

ἽΣΤΗΜΙ, *ſtatuo, erigo, colloco, exhibeo, SISTO; appendo;* [*fœneror*, δανείζειν, Heſych. Salm. de uſur. c. xv. &c.] q. à στάω, f. στήσω, p. ἕστακα. perf. part. ἑστακὼς, & per Syncop.

Digitized by Google

Syncop. ἑςαὼς, per Craſin ἑςῶς, ῶτος, ὁ, *qui ſtetit.* Sic perf. inf. ἑςάναι, pro ἑςαμέναι, (ſed ἱςάναι eſt præſ. inf. ab ἵςημι, pro ἱςάω) a. 2. ἔςην, ης, η perf. paſſ. ἕςαμαι. a. 1. paſſ. ἐςάθην, ης, η. a. 1. inf. ςαθῆναι. a. 1. part. ςαθεὶς. f. 1. paſſ. ςαθήσομαι, ῃ, εται.

Ἱςίην, Ion. pro ἑςίαν, acc. ſing. ab ἑςία, *Veſta, focus, domus.*

Ἱςιητόριον, ου, τὸ, Ion. pro ἑςιατόριον, *cœnaculum.* ab eod. th.

Ἱςίον, ου, τὸ, *navis velum:* in pl. τὰ ἱςία. ab ἱςὸς, *malus navis.* Th. ἵςημι, *ſto.*

Ἱςοβοῆι, *temoni:* dat. ſing. Att. ab ἱςοβοεὺς, έως, ὁ, *temo, ſtiva,* Heſ. Op. 431. ab ἱςὸς, *tela,* (quod ab ἵςημι, *ſto*) & βῦς, *bos.*

Ἱςοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali:* ab ἱςὸς, *malus navis,* & δέχομαι, *capio.*

Ἵςορα, acc. ſing. ab ἵςωρ, ορος, ὁ, *ſciens.*

Ἱςορέω, f. ήσω, p. ηκα, *inquiro, ſciſcitor, luſtro, memoriæ trado:* à præced.

Ἱςορία, ας, ἡ, *cognoſcendi ſtudium, luſtratio locorum, inquiſitio, rerum geſtarum expoſitio, HISTORIA,* gen. pl. ἱςοριῶν. &

Ἱςορικὸς, ῦ, ὁ, *HISTORICUS:* à th. ἵςωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *ſciens.*

Ἱςοροῦσι, 3. pl. præſ ind. verbi ἱςορέω, *cognoſco, memoriæ trado:* perf. ἱςόρηκα. præſ. part. paſſ. ἱςορούμενος, η, ον. Th. ἵςωρ.

Ἱςὸς, ῶ, ὁ, *malus navis,* [* *inſtrumentum textorium,* è quo ſtamina ducuntur; Heſ. Op. 779.] ab ἵςασθαι, quia *erigitur.* Th. ἵςημι, *ſiſto.*

Ἴςρον, acc. ſing. ab Ἴςρος, ου, ὁ, nom. fluvii Germanici, *Danubius, Iſter.*

Ἴςω, *ſcito ille,* per Sync. pro ἰσάτω, præſ. imperat. ſic ἴςων, pro ἰσάτων, ibid. Th. ἴςημι, *ſcio:* ſed

Ἵςω; contractè pro ἵςαο, quod Ion. pro ἵςασο, 2. ſing. imperf. paſſ. vel præſ. imperat. paſſ. verbi ἵςημι, *ſto.*

Ἵςων. *ſtabam,* imperf. act. pro ἵςην, q. ab ἱςάω, pro ἵςημι, *ſto.*

Ἴςων per Sync. pro ἰσάτων, 3. dual. imperf. vel pro ἰσάτωσαν, 3. pl. imperat. verbi ἴσημι, *ſcio.*

ἼΣΤΩΡ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *ſciens, peritus, teſtis, arbiter:* q. à ἴσημι, *ſcio.*

Ἴσχ', pro ἴσχε, vel præſ. imperat. vel 3. ſing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *habeo.*

Ἰσχανάᾳ, Poët. pro ἰσχανᾷ, *cupit,* 3. ſing. præſ. ind. ab

Ἰσχανάω, *appeto, detineo:* ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo.*

Ἰσχάνει, *detinet,* 3. ſing. præſ. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *cohibeo, reprimo:* quod ab ἔχω, *habeo.*

Ἰσχανόωσα, pro ἰσχανῶσα, præſ. part. f. g. verbi ἰσχανάω, *cohibeo,* quod ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo.*

Ἰσχανόωσιν, Poët. pro ἰσχανῶσιν, *reprimunt,* 3. pl. ſub. præſ. ejuſd.

Ἰσχάνω, *comprimo, cohibeo:* vide in ἰσχάνει.

Ἰσχὰς, *carica:* quia ἰσχνὴ, ſiccando *gracilis* facta. Th. ἰσχνὸς.

Ἴσχει, *cohibet:* 3. ſing. ind. &

Ἴσχειν, præſ. inf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *cohibere.*

Ἰσχέμεν & ἰσχέμεναι, Ion. & Dor. pro præcedente.

Ἴσχεο Ion. pro ἴσχου, *contine,* præſ. imperat. verb. ἴσχομαι. Th. ἔχω, *habeo.*

Ἴσχευ, Dor. pro ἴσχου, ejuſdem temporis & verbi.

Ἰσχίον, ου, τὸ, vel ἴσχιον, *coxa, coxendix:* τὰ ἰσχία, *clunes:* ab

ἸΣΧΙΣ, ιος, ἡ, *lumbus:* q. ab ἰσχὺς, in lumbis enim eſt *robur.* Vel lumbis nos ἴσχομεν, *ſuſtinemus.*

ἸΣΧΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *macer, gracilis;* q. ab ἴσχω, *inhibeo.*

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, *macies, gracilitas:* à præcedente.

Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ, *qui gracilem & exilem vocem habet:* ex φωνὴ, *vox,* & ἰσχνὸς, *gracilis.*

Ἴσχονται. *cohibent,* 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *contineo.*

Ἰσχυρίζομαι, *contendo viribus, nitor;* item *aſſevero, affirmo:* ab

Ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *robuſtus, a, um:* in compar. ἰσχυρότερος, ſuperl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, *robur.*

Ἰσχυρόω, -ῶ, *firmo, corroboro,* f. ώσω, p. ἰσχύρωκα. imperf. ἰσχυρόον, -ουν, -οες, -ους, -οε, -ου.

Ἰσχυρῶς, adv. *validè, vehementèr, enixè;* à præced.

ἸΣΧΥ'Σ, ύος, ἡ, *robur, vires:* dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχὺν, q. ab ἲς, *vis,* & ἔχω.

Ἰσχύσει, *poterit,* 3. ſing. f. 1. act. ab

Ἰσχύω, *poſſum:* f. ύσω. p. ἴσχυκα. Th. ἰσχὺς.

Ἴσχω, εις, ει, *retineo, detineo.* Th. ἔχω, *habeo, contineo.*

Ἴσχωσ' pro ἴσχωσι, 3. pl. præſ. ſubj. à præced.

Ἰσώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἐπώνυμος, *qui idem nomen habet, cognominis:* ab ἴσος, *par, æqualis,* & ὄνομα, *nomen.*

Ἴσως, adv. *æqualitèr, fortaſſis.*

Ἴσωσι, *norunt,* 3. pl. a. 1. ſub. ab εἴδω, *ſcio:* f. εἴσω, vel ἴσω. Sed vide an non legend. ἴσασι, 3. pl. præſ. ind. verbi ἴσημι, *ſcio.*

Ἴτ' pro ἴτε, quod vide.

Ἰταλία, ας, ἡ, *ITALIA,* nomen peninſulæ nobiliſſ. ab Italo rege ſic dictæ.

Ἰταλικὸς, ἡ, ὸν, [* Ἰταλιώτης,] ῦ, ὁ, *Italicus, Latinus.*

Ἰταλὸς, ου, ὁ, *vitulus, Italus.*

Ἰταλὸς ου, ὁ, *taurus, bos:* q. ab ἴτης, quia *animoſus.*

Ἰταμία, ίας, ἡ, *temeritas, imprudentia.*

Ἰταμὸς, οῦ, *temerarius, audax, animoſus, magnanimus.* Th. ἴτης, ου, ὁ, idem.

Ἴτε, *accedite:* 2. pl. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω, ab εἶμι, *eo.*

ἸΤΕ'Α, ας & ἰτέη, ης, ἡ, *ſalix, baſſa ſaligna,* q. ab ἵεμαι, quia celeritèr in altum excreſcit.

Ἰτέον, *eundum,* verbale ab εἶμι, *vado.*

Ἴτην, *iverunt,* 3. dual. imperf. verbi εἶμι, *eo.*

Digitized by Google

ἼΤΗΣ, ου, ὁ, *temerarius, audax, animoſus*: ἰταμὸς, idem: q. παρὰ τὸ ἵεσθαι τὸ ὁρμᾶν.

Ἴτον, dual. præſ. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, *eo*.

Ἰτουραία, ας, ἡ, nomen regionis; *Iturea*, Syr. interpret. Lat. *montoſa*.

ἸΤΡΙ'Α, ων, τὰ, *ima pars ventris*: reperitur ſub.

Ἴτριον, ου, τὸ, *placentæ genus tenue*. Eſt etiam

Ἴτριον, *iterùm, iteratum*, Lat. Gr. barbar.

Ἰτρὺς, *virus*. Gl. Cyr. Leg. ἴτυς.

Ἴτζω, apud Ariſtophan. pro ἴσω, *ſciát*, q. v.

Ἴτυν, acc. ſing. ab

ἼΤΥΣ, υος, ἡ, *circumferentia & curvatura rotæ*: q. ab ἰέναι, quia currui eſt cauſa eundi. Homerus ἴτυν vocat, quæ ἀψὶς. Tum ἴτυς eſt *omnis extremitas rotundæ rei*.

Ἴτω, *ito ille*, 3. ſing. præſ. imperat. ἴθι, ἴτε, verbi εἶμι, *eo*.

Ἰϋγὴ, ῆς, ἡ, *ſibilus, clamor*: &

Ἰϋγμὸς, ῦ, ὁ, *clamor*: ab ἰὺ, adv. exultantis.

Ἴϋγξ, γγος, ἡ, *torquilla*, aviculæ nomen ſic dictæ, quia collum torquet. Alii appellant *frutillam*. *Frutis* autem eſt *Venus*. Ad philtra & incantationes in uſu erat. Propterea etiam ἴϋγξ, *illecebra quævis*. Th. ἰὼ, *heu*.

Ἰΰζω, *ſibilum edo*, item *fiſtulâ cano, clamo*: ab eod. th.

Ἰϋκτὰ, Macedonicè, pro

Ἰϋκτὴς, ῦ, ὁ, *ſibilator*: ab ἰΰζω, *clamo*. Th. ἰῦ, adv. exultantis.

Ἶφα, *læſi*, perf. act. verbi ἴπτω ſeu ἴπω, *noceo*: f. ψω.

Ἴφθιμος, ου, ὁ, *robuſtus, animoſus*, dat. ſing. ἰφθίμῳ· ab ἶφι, *fortitèr*. Th. ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*. Alii derivari malunt ab ἶφι, *fortitèr*, & θυμὸς, *animus*. Hinc ἰφθίμη, ης, ἡ, *potens*.

Ἶφι, *fortitèr*, adv. ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*.

Ἴφια μῆλα, *pingues & vegetæ oves*: ab eod. th. Iliad. ε. verſ. 556.

Ἰφιάνασσα, ης, ἡ, *IPHIANASSA*: nomen mulieris.

Ἰφικλείδην, nom. viri in acc. ſing.

Ἰφικλῆα, acc. ſing. ab Ἰφικλέης, Ἰφικλῆς, nomen viri, q. d. *valdè honoratus*.

Ἶφις, ἡ, *IPHIS*, nom. propr. mulieris.

Ἰχθυάοντες, *piſcibus inhiantes*, nom. pl. part. præſ. ab

Ἰχθυάω, *piſcor*. Th. ἰχθὺς, *piſcis*.

Ἰχθύδιον, ου, τὸ, *piſciculus*, diminut. ab ἰχθύς.

Ἰχθυηρὸς, θυηρῦ, ἡ, *aptus ad piſces captandos, piſcarius*.

Ἰχθυϊκὴ πύλη, *piſcaria porta*, ex 2 Paralip. xxxiii. 14.

Ἰχθυόεις, vide ſeq.

Ἰχθυόεντα, acc. ſing. ab ἰχθυόεις, εντος, ὁ, *piſcoſus*, in f. g. ἰχθυόεσσα.

Ἰχθυρὸς, id. q. ἰχθυηρὸς, q. ab

ἸΧΘΥ'Σ, ύος, ὁ, *piſcis*; [* *locus ubi piſces veneunt*. Ariſtoph. in Veſp. vid. plura in Græv. ad Heſ. Scut. Herc. ver. 312.]

Ἴχνεσι, dat. pl. ab ἴχνος, εος. τὸ, q. v.

Ἰχνεύμων, *ICHNEUMON*: qui & ἰχνευτὴς, tanq *veſtigator* crocodili: ab

Ἰχνευτὴς, ου, ὁ, *indagator*: &

Ἰχνεύω, f. σω, *veſtigo, per veſtigia ſequor*: &

Ἰχνέω, -ῶ, Poët. pro ἔρχομαι, εἶμι, *eo, accedo*: ab ἴχνος, *veſtigium*.

Ἴχνη, nom. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνηλατέω, f. ήσω, *indago, inveſtigo*: ex ἴχνος, *veſtigium*, & ἐλαύνω, *perſequor*.

Ἴχνιον, ου, τὸ, *veſtigium*: ab

ἼΧΝΟΣ, εος, τὸ, *veſtigium, ima pedis pars greſſus*.

ἸΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *ſanguis crudus, ſanies, tabum*. Sumitur & pro *ſero*, & pro *humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit*.

Ἴψ, ἰπὸς, *vermis quæ ligna* vel *cornua corrodit*. Th. ἴπτω, *noceo*.

Ἴψαο, *læſiſti*, Ion. pro ἴψω, 2. ſing. a. 1. m. ἰψάμην, verbi ἴπτω ſeu ἴπω, *noceo*.

ἼΨΟΣ, *ſuber*, arbor ἴψος verò *hedera*: nam arbores quibus adhæret ἴπτει, id eſt, *lædit*.

ἸΩ, *heu, eheu*, adv. dolentis & exclamantis: ſed

Ἰῷ, dat. ſing. ab ἰὸς, ῦ, ὁ, *ſagitta*: item adject. *unus*: ut ἰῷ ἤματι, *uno die*: vide ἴος. at

Ἰῶ, ἰῇς, *mittam, -as*, præſ. ſub. verbi ἵημι, *mitto*: &

Ἰὼ pro ἐγὼ, Scholiaſt. Ariſtoph.

Ἰωάθαμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *à Deo perfectus*.

Ἰωακείμ, nomen viri indecl. Hebr. q. d. Lat. *Dominus excitabit ipſum*.

Ἰωὰν, nomen viri indecl. Alii Ἰωνάν.

Ἰωάννα, ης, ἡ, Hebr. *gratioſa*.

Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, id. Vel Ἰωαννᾶ eſt indecl.

Ἰωάννης, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *gratioſus*.

Ἰωὲς, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *ejulans*.

Ἰώγα, Poët. pro ἐγω, *ego*.

ἸΩΓΗ', ῆς, ἡ, *tegmen, diverſorium, littus, clamor*.

Ἰωγμὸς, per Aphæreſ. τῦ δ', pro διωγμὸς, *perſecutio, tumultus bellicus*. Th. διώκω, *perſequor*.

ἸΩΗ', ῆς, ἡ, *clamor, vox, flatus*. q. ab ἵημι, *mitto*.

Ἰωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Heb. *acquieſcit*.

Ἰωκὰς, acc. pl. ab

Ἰωκὴ, per Aphæreſin, pro διωκὴ, idem quod δίωξις, *perſecutio*. Th. διώκω, *perſequor*.

Ἰωλκὸς, ῦ, ἡ, *urbs Theſſaliæ*.

Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. verbi εἶμι, *eo*.

ἼΩΝ, ωνος, ὁ, *ION*, à quo Iones dicti: ſed

Ἰὼν, *eho, heus*, ex ἰώ. Eſt &

Ἰὼν, *iens, profectus, -a, prodiens, iturus*, part. verbi εἶμι, *eo*.

* Ἰὼν pro ἐγὼν, Bœot. dicebant, non ut putabat Tryphon Grammaticus apud Apollodorum, ſubtractione τῦ γ, et mutatione τῦ ε in ι: ſed detractione τῦ ε, ut in pronom. κεῖνος, pro ἐκεῖνος; Ita γὼν pro ἐγὼν,

Digitized by Google

ἐγὼν, ut γὰ pro ἐγὼ, deindè γάμμα in ἰῶτα mutârunt, ſic ἰὼν fecere pro ἐγών. Ideo & aſpirârunt, quia γ plerumque vice denſi ſpiritus. Salm. de Helen. p. 376.

Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *columbus.*

Ἰωνιά, *violetum*, ubi ἴα naſcuntur. Th. ἴον, *viola*: ſed

Ἰωνία, ας, ἡ, *IONIA*, *regio*. Th. Ἴων, *Ion.*

Ἰωνικὸς, ῦ, *IONICUS*, *Ionum proprius*: ab eodem th.

Ἰωνικῶς, adv. *Ionicè*: item *molliter & delicatè*: à præced.

Ἰωξ, ἰωκὸς, ὁ, apud Homer. idem quod ἰωκὴ, quod vide.

Ἰωράμ, ὁ, nomen regis indecl. Hebr. interpret. Lat. *ex Domino excelſus.*

Ἰωρείμ, ὁ, nomen viri indecl.

Ἰωσαφάτ, ὁ, nomen pii regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. *Dominus judicabit.*

Ἰωσῆ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *ſenex.*

Ἰωσήφ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *addat.*

Ἰωσίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. q. interpret. Lat. *qui eſt à Domino.*

Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos indecl.

Ἰωχμοῖο, *tumultûs*, gen. Ion. ex ἰωχμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἰωγμός. Th. διώκω.

ἸΩΨ, ἰωπος, ὁ, piſcis nomen.

K

K, Decimæ literæ Græcæ ſignum, viginti denotat, & ϗ pro καὶ, ponitur: κὰ, Dor. pro καὶ vel κὶν, com. ἄν.

ΚΑΒΑ'ΛΛΗΣ, ου, ὁ, *CABALLUS*, *equus clitellarius.*

Κάββαλ' & κάββαλε, *proſtravit*: Dor. ſeu Poët. pro κατέβαλε, a. 2. ind. act. Sic

Καββαλεῖν pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act. &

Καββάλετ', 3. ſing. a. 2. m. pro κατεβάλετο, à καταβάλλω, *dejicio*. Th. βάλλω, *jacio*: f. λῶ, p. βέβληκα. a. 2, ἔβαλον. p. m. βέβολα.

Καββὰς, άντος, ὁ, *deſcendens*, Poët. Sync. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, quod vide.

Κάβα, ας, ἡ, *cibus*: q. à κάπτω, *edo*: à

ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ *frumentaceæ menſuræ genus.*

Καγγόνυ pro κατὰ γόνυ.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, *lacryma Arabici ligni.*

Κάγκανος ſeu κάγχανος, ου, ὁ, *aridus*, *ſiccus*: à καγκαίνω, *calefacio.*

ΚΑΓΚΑ'ΖΩ, f. άσω. p. ακα, *CACHINNOR*, *convitior*: indè καγχασμὸς, *cachinnus.*

ΚΑΓΚΑΙ'ΝΩ, *calefacio*, *areſacio.*

Καγχαλάω, *cachinnor*, *rideo*: vide ſeq.

Καγχαλόωσι, Poët. pro καγχαλῶσι, 3. pl. præſ. ſub. verbi καγχαλάω, *exulto*, *rideo*. Th. χαλάω, *laxo*, *dimitto.*

Καγχλάζω, f. άσω, *triſtor*, *laboro*, *infelicitèr ago.*

Κἀγὼ pro ἐγὼ, & *ergo.*

Κάδδ' pro κατὰ δὲ. κάδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.

Κάδδ' ἔβαλε pr. κατέβαλε δὲ. Sic κάδδ' ἔθορε pro κατέθορε δέ.

Καδδὲ, Poët. pro κατὰ δὲ.

Καδδέπεσε, Poët. pro κατέπεσε δὲ, a. 2. ind. à καταπίπτω.

Καδδραθέτην, Dor. & Æol. pro καταδραθέτην, 3. dual. a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, ſeu καταδαρθέω, *dormio*. Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδαρθον, & per Metath. ἔδραθον, f. δαρθήσομαι.

Καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν, *pro virili*: à δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. Th. δύναμαι, *poſſum.*

Καδδῦσαι pro καταδῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, *ſubeo*, *penitus ingredior*. Th. δύνω & δύω, idem.

Καδίον, ου, τὸ, *pera parvus cadus.*

Καδμεῖος, ου, ὁ, *CADMÆUS*: dat. pl. Ion. Καδμείοισι à Κάδμος, quod vide.

Καδμείωνας, acc. pl. à Καδμείων, ωνος, ὁ, *Cadmienſis*: &

Καδμηΐαν ἀπὸ Θηβᾶν, Dor. pro Καδμηΐων ἀπὸ Θηβῶν, *Cadmæis à Thebis*: &

Καδμηΐς, ΐδος, ἡ, *Cadmæa*: à

Κάδμος, ου, ὁ, *CADMUS*: nomen viri.

Κᾶδος, εος, τὸ, Poët. pro κῆδος, εος, τὸ, *funus & ipſa cadaveris elatio*, *funeriſque pompa*, *affinitas*: at

ΚΑ'ΔΟΣ vel κάδδος, ου, ὁ, *CADUS*, *vas vinarium*: & *ſitula pro ſuffragiis colligendis.*

ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula quædam Syriaca.

Καεὶς, έντος, ὁ, *deuſtus*, *crematus*: a. 2. part. paſſ. à καίω, *uro*, f. καύσω. a. 2. paſſ. ἐκάην.

ΚΑ'ΖΩ, *orno*, f. σω, verbi Poët. p. paſſ κέκασμαι. hinc ἐκέκαστο, 3. ſing. pluſq. p.

Καῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. &

Καῆναι, a. 2. inf. paſſ. à καίω, *uro*, f. καύσω. a. 2. ἔκαον. a. 2. paſſ. ἐκάην, & Ion. κάην.

Καήσομαι, *ardebo*, f. 2. paſſ. verbi καίω, *uro*: vide præced.

Καθὰ, adv. *ſicut*: ex κατὰ & ἃ, *ſecundum quæ.*

Καθαγίζω, *conſecro*; item *ſolvo juſta*, *perago exequias*, *adoleo*, *cremo*: ex κατὰ & ἁγίζω, *conſecro*. Th. ἄγος, τὸ, *veneratio*: item *purificatio*, *luſtratio.*

Καθαγισμὸς, ῦ, ὁ, *conſecratio*; item *parentatio*, *parentalia*: à præced.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, *deſtructio*, *ſubverſio*, *cædes*: à

Καθαιρέω, *detraho*, *everto*, *deſtruo*: [* *de imperio dejicio*: vid. Spon. ad Julian. p. 212, Freinſh. ad Curtium iii. 1. 20.] f. ήσω. f. 2. καθελῶ. p. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, ες, ε. a. 2. part. act. καθελών, όντος. comp. ex κατὰ & αἱρέω, *eligo*. a. 2. εἷλον, ex ἕλω, inuſitat. [* Voce media non reperitur, inquit Budæus, ſed occurrit paſſive *deſtrui*, Act. xix. 27. et cum accuſ. Eurip. Supplic. 748.]

Digitized by Google

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, *purgo, mundo, luſtro, flagris cædo*, f. καθαρῶ. p. κεκάθαρκα. p. paſſ. κεκάθαρμαι. perf. part. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*: καθαρὸς, ῦ, *purus*; καθάριος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.

Καθάλλομαι, *deſilio*. Th. ἄλλομαι, *ſalio*, f. ἁλῦμαι.

Καθάπαξ, *omninò*, adv. ex κατὰ & ἅπαξ, *ſemel*.

Καθάπερ, *ſicut*: ex κατὰ & ἅπερ, quod ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Καθαπτέσθαι, *demulce*, inf. præſ. pro imperat. more Att. à

Καθάπτομαι, f. ψομαι, *demulceo, perſtringo, laceſſo, inceſſo*: καθαπτόμενος, præſ. part. hinc καθαπτικοὶ λόγοι, *mordacia dicta*: ex κατὰ & ἅπτομαι, *tango*. f. ψομαι.

Καθάπτω, *contingo, alligo, invado*: cum. gen. f. ψω. p. κατῆφα. a. 1. καθῆψα. ex κατὰ & ἅπτω, *tango*

Καθάρειος, ſeu καθάριος, ε, ὁ, *mundus*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρεύω, *purgo, purus ſum*: ab eod.

Καθάρθαι, *purum factum eſſe*. Ion. pro κεκαθάρθαι, perf. inf. paſſ. &

Καθαρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi καθαίρω, *purgo*, f. αρῶ. p. paſſ. κεκάθαρμαι.

Καθαρίζω, *purgo*, f. ίσω. a. 1. ind. ἐκαθάρισα. a. 1. imperat. καθάρισον, άτω. a. 1. ſub. καθαρίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καθαρίσαι. perf. act. κεκαθάρικα. perf. paſſ. κεκαθάρισμαι. a. 1. paſſ. ἐκαθαρίσθην. a. 1. imperat. paſſ. καθαρίσθητι. [* ἐκαθαρίσθη αὐτῦ ἡ λέπρα, Mar. viii. 3. *expurgata eſt ejus lepra*, de Joan. xv. 2. quod damnat Heumannus in Com. immeritò: vid. Hom. Od. Z. 93.] Th. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρισμὸς, ῦ, ὁ, *purgatio*. ab eod.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*: hinc

Καθάρματα, τὰ, *dicuntur homines viles & abjecti*; item *ſacri* vel *piaculares*, ſcil. quia ad avertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, *purgo*.

* Καθαρμὸς, ῦ, ὁ, *purgatio, vibex*, ut καθαίρω, *flagris cædo*. Λάμβανε ϗ βυλὴν παρ' οἰκέτυ εὐφρονέοντος Ἀγνοίας ψυχῆς, τῦ σώματος ὄντι καθαρμοῖ, *Noli conſilium rejicere ſervi, cujus quamvis corpus flagro ſubjectum ſit, mens tamen pura eſſe poteſt*. Phocyl. vid. D. Heinſ. in Lect. Th. c. x.

Καθαρὸς, ὰ, ὸν, *purus, a, um*: undè καθαρῶς, *purè*, adv. à καθαίρω, *purgo*.

Καθαρότης, ητος, ἡ, *puritas*: ab eod.

Καθάρσιον, ε, τὸ, *purgatio, expiatio*: à

Καθάρσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *expiatorius, purgatorius*: καθάρσιον ὕδωρ, *aqua luſtralis*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Κάθαρσις, εως, ἡ, *purgatio, expiatio*: ab eod.

Καθαρῶ, Dor. pro καθαρῦ, gen. à καθαρὸς, *purus*: item. f. 1. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρῶς, adv. *purè, manifeſtè*: à καθαρὸς.

Καθαρώτερος, *purior*, compar. à καθαρὸς.

Καθεδῦμαι, ῆ, εῖται, *ſedebo*, f. 2. m. verbi καθέζομαι, *ſedeo*. Th. ἕζω, ſeu ἕω, *colloco*.

Καθέδρα, ας, ἡ, *ſuggeſtum*, CATHEDRA, *ſella, ſeſſio*: à

Καθέζομαι, *ſedeo*, præſ. part. καθεζόμενος. imperf. ἐκαθεζόμην. f. 2. m. καθεδῦμαι. ex κατὰ & ἕζω, ſeu *colloco*.

Καθέζω, *ſedere facio*.

Καθεικέναι, perf. inf. act. à καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*, p. εἷκα.

* Καθεῖλεν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *deſtruo*, pro quo καθείλοσαν, Joſh. viii. 29.

Καθειμένος, *demiſſus*, perf. part. paſſ. verbi καθίημι *demitto*. Th. ἕω, *mitto*.

Καθεῖναι, a. 2. inf. act. à καθίημι, *demitto*, quod vide.

Καθεῖντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. à καθίημι, *demitto*. perf. paſſ. καθεῖμαι. ex κατα & ἵημι, *mitto*, f. ἥσω. a. 1. ἧκα. εἷκα.

Καθείργνυμι, idem quod καθείργω, vide in ſeq.

Καθεῖρκται & καθεῖρκτο, 3. ſing. perf. & pluſq. p. paſſ. verbi καθείργω, *concludo, coerceo*: quod ex κατὰ & εἴργω, *includo*: f. ξω.

Καθεὶς, ἕντος, ὁ, a. 2. part. act. à καθίημι, *demitto*: a. 2. κάθην. Th. ἵημι, *mitto*: ſed

* Καθεῖς, vel potiùs καθ' εἷς, *unuſquiſque*, Marc. xiv. 19. Joan. viii. 9. pro καθ' ἕνα, non pro accuſ. ut Lucian. Dial. Mar. et Merc. καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων, & 1 Cor. xiv. 21. Vid. Græv. in Luc. Solon. lv.

Καθεῖσεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi καθίζω, *ſedere facio*, ex κατὰ & ἵζω. a. 1. εἶσα.

Καθεστήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. verbi καθίστημι, *conſtituo*.

Καθεῖτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. à καθίημι, vide καθεῖντο.

* Καθέκαστον, vox unica, quæ coaluit ex κατὰ & ἕκαστον, ſcil. τόπον, *in unoquoque loco*.

Καθέκαστος, ε, *unuſquiſque*: ex ϗ vel κατὰ & ἕκαστος, *quiſque*.

Καθεκούσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *voluntarius*: ex κατὰ & ἑκούσιος, idem quod ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*.

Καθεκτὸς, ῦ, ὁ, *qui detineri poteſt, qui poteſt ferri*: à κατέχω, *detineo*. Th. ἔχω, *habeo*. f. ἕξω.

Καθέλης, 2. ſing. a. 2. ſub. act. à καθαιρέω, quod vide.

* Καθέλκειν τὴν ὁλκάδα, *ſubducere* navem in portum. Iſoc. Trapez. p. m. 471. Th. ἕλκω, *traho*, f. ξω.

Καθελῶ, εῖς, εῖ, f. 2. ind. act. verbi καθαιρέω. *deſtruo*.

Κάθεμα, ατος, τὸ, *monile* ex variis gemmis in pectora mulierum *deſcendens, ornamentum collare*, Iſa. iii. 18. Ezech. xvi. 11. à καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*.

Καθέμενος, a. 2. part. m. verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*. a. 2. m. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Καθεξῆς, adv. *ordine, deinceps*: ex κατὰ & ἑξῆς, idem.

Καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω. *detineo, retineo*. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω.

Κάθεο, *demittito*: Ion. pro κάθεσο, vel κάθου, a. 2. imperat. m. verbi καθίημι. Th. ἵημι, *mitto*. a. 1. ἧκα. a. 2. m. ἕμην.

Καθες, *demitte*, a. 2. imperat. act. ejuſd. verbi & th.

Digitized by Google

Κάθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. κάθην, verbi καθίημι, *demitto*.

Καθεσσαντο, Ion. & Poët. pro καθείσαντο, *collocarunt*: 3. pl. a. 1. m. ind. verbi καθίζω, *colloco*: ex κατὰ & ἵζω: a. 1. εἷσα.

Καθεςαμένος, p. part. paſſ. verbi καθίςημι, *conſtituo*, *ſtatuo*: p. paſſ. καθέςαμαι. Ex κατὰ & ἵςημι, *ſto*.

Καθέςηκα, ας, ε, perf. ind. act. & in 3. pl. καθεςήκασι· & hinc

Καθεςηκὼς, perf. part. à καθίςημι, *conſtituo*, quod vide.

Καθεςὼς, ῶτος, per Sync. pro καθεςηκὼς, p. part. ejuſd. verbi.

Κάθετος, ου, ἡ, *perpendiculum*, *linea perpendicularis*: à καθίεμαι quia *deorſum mittitur*.

Κάθευδε, *dormivit*, pro ἐκάθευδε, 3. ſing. imperf. Ion. vel præſ. imperat. act. verbi καθεύδω. καθεύδοντα, acc. ſing. part. præſ. καθεύδωμεν, *dormiamus*, 1. pl. præſ. ſub. th. εὕδω, f. ήσω, *dormio*.

Καθεύδω, *dormio*.

Καθεύρεμα, vel -ρημα, ατος, τὸ, *lucrum*, *inventum*: ex κατὰ & εὑρίσκω, *invenio*.

* **Καθέψησις τῶν μελῶν**. Diod. Sic. *membrorum elixatio*, ex κατὰ & ἕψω, *coquo*.

Καθεώρων, *deſpiciebant*, 3. pl. imperf. Att. à καθοράω· eſt & 1. ſing. Th. ὁράω, *video*.

Κάθη, *ſedes*, Att. pro κάθησαι, & Ion. κάθηαι, 2. ſing. præſ. verbi κάθημαι, idem quod ἧμαι, *ſedeo*.

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, *dux viæ*, *ſuaſor*, *præceptor*: à

Καθηγέομαι, -οῦμαι, *dux ſum viæ*, *duco*, *præeo*: vide ſeq.

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, *dux viæ*; item *inſtitutor*, *præceptor*: à καθηγέομαι, -οῦμαι, *præeo*, *præceptor ſum*: ex κατὰ & ἡγέομαι, *duco*.

Καθηδυπαθέω, *per luxum & voluptatem abſumo*: ex κατὰ & ἡδὺς, *ſuavis*, & πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

Καθῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καθίημι, *demitto*.

Καθῆκον, οντος, τὸ, *decorum*, *officium*, *quod decet* vel *convenit alicui*.

Καθήκω, *convenio*, *pertineo*: καθήκει, *convenit*, cum dat. Hinc

Καθηκὼν, ουσα, ῆκον, *officioſus*: ἀκαθήκων, *inofficioſus*.

Καθηλόω, *clavo defigo*, vel *configo*: ab ἧλος, *clavus*.

Καθήλωσις, εως, ἡ, *confixio*.

Κάθημαι, *ſedeo*: imperat. κάθησο. imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, *inſidens*, præſ. part. à præced. [* οὗ ἦσαν καθήμενοι, Act. ii. 1. *ubi commorabantur*. Inter Hebraiſmos recenſent Voſtius et Heumannus ad Luc. xxiv. 49. At hic Xenoph. l. iv. p. 74. ed Baſil. et l. 1. p. 177. ubi cum διατρίβειν jungitur.]

Καθημέραν, *quotidiè*: ponitur adverbialitèr: & ſæpè præponitur το. &

Καθημερινὸς, ἡ, ὸν, *quotidianus*: ex κατὰ & ἡμέρα, *dies*.

Κάθηρε, *abſterſit*, Ion. 3. ſing. a. 1. act. verbi καθαίρω, *purgo*: αρῶ.

Καθηρέθην, per Syſtolen pro καθηρέθην, a. 1. ind. paſſ. verbi καθαιρέω, *deſtruo*, q. v.

Καθῄρητο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ejuſd.

Καθῆσθαι, *ſediſſe*, præſ. inf. à κάθημαι, *ſedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Κάθησο, *ſede*, præſ. imperat. ejuſd.

Καθήσομαι, *ſedebo*, f. 1. m. à κάθημαι, *ſedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Καθῆςο, *ſedebat*, Poët. pro κάθητο, penultimâ circumflexâ, Ion pro ἐκάθητο, 3. ſing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt eſſe 3. ſing. pluſq. ab ἕζω. p. paſſ. ἧμαι. pluſq. p ἥσμην, ἧςο, [illegible]

Καθῆψεν, *annexuit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi καθάπτω. Th. ἅπτω, *necto*: f. ψω. p. ῆφα.

Κάθιδρος, ου, ὁ, *laſſus & feſſus ad ſudorem uſque*: ex κατὰ & ἱδρὼς, *ſudor*. Eſt & θῦρος ἕως τῶ ἱδρῶν.

Καθιδρυνθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. à

Καθιδρύνω pro καθιδρύω, *ſedeo*, *colloco*. Th. ἱδρύω, *ſedere facio*.

Καθιδρύω, f. ύσω, p. υκα, *colloco*, *conſtruo*: ab eod. th.

Καθίει, *dimittebat*, 3. ſing. imperf. q. à καθιέω, verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι ſeu ἕω, *mitto*.

Καθιερόω, -ῶ, *conſecro*, *dedico*, *demoveo*. Th. ἱερὸς, *ſacer*.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. καθίειν, à καθίημι, quod vide.

Καθιζάνω, *ſedeo*. *inſideo*: ex κατὰ & ἱζάνω, idem quod ἵζω, *ſedere facio*, *ſedeo*.

Καθίζευ, *ſede*, Dor. pro καθίζου, præſ. imperat. paſſ. à καθίζω.

Καθίζουσαν, acc. ſing. præſ. part. f. g. à

Καθίζω, -εις, ει, *ſedeo*, *colloco*: f. ίσω. a. 1. ἐκάθισα. Hinc a. 1, imperat. κάθισον, άτω, & in pl. καθίσατε. a. 1. part. act. καθίσας, a. 1. ſub. καθίσω, ης, η. a. 1. inf. καθίσαι. perf. act. κεκάθικα. præſ. med. καθίζομαι. a. 1. m. ἐκαθισάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. m. καθίσωμαι, η, ηται, & in 2. pl. καθίσησθε. [* elegentur cum participio vel adjectivo *efficio*: ut, κλαίοντα καθίζειν, *efficere ut aliquis fleat*. Plato in Ione. Iſ. Caſaub. Lect. Theoc. i. ver. 50.] Ex κατὰ & ἵζω, *ſedere facio*.

Καθίημι, *demitto*. [* per Metaph. *exploro*: γνώμας καθιέναι τῆς πόλεως, Ariſtoph. Concion. *ſententiam civitatis tentare & explorare*, ut nautæ demiſſa bolide maris altitudinem tentant.] f. ήσω. a. 1. ind. καθῆκα. a. 1. κάθην, præſ. paſſ. καθίημαι, *demittor*. præſ. part. καθιέμενος, η, ον. Ex κατὰ & ἵημι, *mitto*.

Καθίκεο, Ion. pro καθίκου, 2. ſing. a. 2. m. verbi καθικνέομαι, *contingo*, *percutio*, *aſſequor*. Ex κατὰ & ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

Καθικέτευε, 3. ſing. imperf. act. à

Καθικετεύω, f. εύσω, p. ευκα, idem quod ἱκετεύω, *ſupplico*. Th. ἱκέτης, *ſupplex*.

Καθικνέομαι, *contingo*, *aſſequor*: ab ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Καθίξας,

Digitized by Google

Καθίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας, a καθίζω, f. ίσω, *ſedeo.*

Καθίξῃ, forte ſcribendum καθίξη, Dor. pro καθίσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καθίζω, *ſedeo:* vel legend. καθιξεῖ, 3. ſing. fut. 1. Dor. καθιξῶ, εις, ει, pro καθίσω, εῖς, ει. Vel lege καθίξω, ut in Criſpini codice.

Καθίξω, Dor. pro καθίσω, f. 1. verbi καθίζω, quod vide.

Καθιοῦμαι, *ſedebo,* Att. pro καθίσομαι. f. 1. m. ejuſd. verbi.

* Καθιππεύω, *obequito,* ex κατὰ & ἵππος.

Καθίπταμαι, *devole,* f. πτήσομαι: a. 1. ſub. κατάπτω, *devolavero:* a. 1. part. καθαπτὰς, *devolans:* a. 1. med. καθιπτάμην.

Καθίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. &

Καθίσατε, *conſidite:* 2. pl. a. 1. imperat. act. &

Καθίσει, 3. ſing. f. 1. act. &

Καθίσεσθε, 2. pl. f. 1. m. &

Καθίσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. & in 3. pl. καθίσωσι, à καθίζω, quod vide.

Κάθισις, εως, ἡ, *ſedes.* Et

Κάθισμα, ατος, τὸ, *ſeſſio;* ex καθίζω.

Καθίστα, *appone:* per Apocopen pro καθίσταθι, præſ. imperat. verbi καθίστημι.

Καθίσταμαι, *conſtituo:* item *inſtituo:* & paſſ. *conſtituor, colloco, componor;* item *venio, ſum, fio.* Th. ἵσταμαι, *ſtatuo, ſiſto.*

Καθιστάναι, præſ. infin. verbi καθίστημι, q. v.

Καθίστη, 3. ſing. imperf. act. à

Καθίστημι, vel καθιστάω, *conſtituo:* f. καταστήσω. p. καθέστηκα. pluſq. p. καθεστήκειν. a. 1. κατέστησα. a. 2. κατέστην, ης, η, præſ. paſſ. καθίσταμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. κατεστάθην, ης, η. [* καθίσταμαι πόλεμον, voc. Med. rara locutione, pro *inſtituo* vel *committo bellum,* Eurip. Suppl. 523.] Ex κατὰ & ἵστημι, *ſtatuo.*

Καθίστησι, 3. ſing. præſ. ind. act. à præcedenti verbo.

Καθιστῶσα, Att. pro καθιστᾶσα, præſ. part. f. g. q. à καθιστάω, ab eod. verbo.

Καθὸ, *ſicut, quòd, in quantum, in hoc:* adv. ex κατὰ & ὅ, *quod.*

Καθοδηγέω, -ῶ, *in viam reduco:* f. ήσω, p. καθωδήγηκα: ex κατὰ & ὁδηγὸς, *dux viæ.*

Κάθοδος, ου, ἡ, *reditus, regreſſus.* Th. ὁδός.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, *generalis:* ex κατὰ & ὁλικὸς, *univerſalis.* Th. ὅλος, *totus.*

Καθόλου, adv. *prorſus, in univerſum, in ſumma, in genere:* ab eod. th.

Καθομαλίζω, f. ίσω, *complano:* & Metaph. *à ferociâ in manſuetudinem redigo.* Th. ὁμαλὸς, *planus.*

Καθομολογέω, *confiteor:* item *paciſcor, deſpondeo:* præſ. paſſ. καθομολογοῦμαι, *deſpondeo;* item paſſ. *deſponſor, promittor:* ex κατὰ, ὁμοῦ, *ſimul,* & th. λέγω, *dico.*

Καθοπλίζω, f. ίσω, *armo:* præſ. paſſ. καθοπλίζομαι, *armor:* præſ. inf. καθοπλίζεσθαι. perf. paſſ. καθώπλισμαι. perf. part. καθωπλισμένος, η, ον. Ex κατὰ & ὁπλίζω, *armo.* Th. ὅπλον, *arma.*

Καθορᾷ, *intuetur:* 3. ſing. ind. act.

Καθοράω, f. άσω. p. καθώρακα, Att. καθεώρακα. Th. ὁράω, *video.*

Καθορμίζω, f. ίσω, *ſtationem ſubeo, in portum appello.* Th. ὅρμος, *ſtatio navium.*

Καθόρμιον, ου, τὸ, *monile:* Hoſ. ii. 13. ex κατὰ & ὅρμος, idem.

* Καθοσιόω, ώσω, *ſum addictus alicui.*

Καθόσον & καθ' ὅσον, [* *quantum, quemadmodum,* pro καθὼς. Heb. ix. 27.] ex κατὰ & ὅσος, *quantus.*

Καθότι, *eo quòd;* ex κατὰ & ὅ, τι.

Κάθου, *demitte:* a. 2. imperat. m. κάθεσο, κάθεο, & κάθου, verbi καθίημι, q. vide. Item.

Κάθου, *ſede:* pro κάθησο, undè κάθηο. & per Syſtol. κάθεο, ſublato σ, & Craſi facta κάθου, à κάθημαι *ſedeo:* quod ex κατὰ & ἧμαι. idem.

Καθυβρίζω, f. ίσω, *inſolentèr afficio injuriis, injuriâ laceſſo, dedecore afficio:* ex κατὰ & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις. *injuria.*

Κάθυγρος, ου, *aquoſus;* ex κατὰ & ὑγρὸς, *humidus.*

Καθυμνέω, -ῶ, *hymnum cano, laudo:* f. ήσω.

Καθυπνόω, -ῶ, *obdormio:* ex ὑπνόω, *dormio.*

Καθυστερέω, -ῶ, f. ήσω, p. καθυστέρηκα, *ſum poſterior, tardiùs advenio.*

Καθυφαίνω, f. φανῶ, p. καθύφαγκα, *contexo.*

Καθύπερθεν, *in ſummo loco, ſuprà:* adv. ex κατὰ & ὕπερθεν, *ſuprà.* Th. ὑπὲρ, *ſuper.*

* Καθυποκρίνομαι, *aſſimulo.* Diod. Sic.

Καθυφεὶς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι, *ſubtraho.* Hinc

Καθυφέσθαι, a. 2. inf. m. ejuſd. verbi. Th. ἵημι ſeu ἕω, *mitto,* a. 2. ἧν.

Καθὼς, *ſicut, quum:* ex κατὰ & ὡς, idem.

ΚΑΙ', *&, etiam, æquè, nam, igitur, aut:* conj. copul. καίπερ, *quamvis,* [* *cum,* ἤγγισε καὶ παραβαλοῦσι, Luc. xix. 43. Grot. ad Matt. xv. 25. et Beza ad Mar. xv. 38. Hebraiſmum fingunt. Sic tamen Hom. Odyſſ. E. 262. Τέτρατον ἦμαρ ἔην καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα, *quartus dies erat, cum illi omnia abſoluta ſunt. Sed,* καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις, 1 Cor. v. 10. Joan. viii. 2. καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδὲν ποιῶ, καὶ ὁ μὴ ποιήσῃ τὸν πατέρα, Matt. xv. 5. *redundat,* & Matt. xxviii. 9. Mar. xiii. 54. Act. xiv. 22. Rom. v. 22. Jac. ii. 4. *etſi,* καὶ μέγα δοίη, *etſi multum dederit,* Heſ. Op 375. καί τοι σμικρὸν ἐόν, *etſi ſit exiguum,* ibid. 360. exponendi vim habet, *hoc eſt,* κακῶς ἔπρηξεν καὶ πένης ἦν, *malè egit, hoc eſt, pauper erat.* Ariſt. Plut. v. Giæv. ad Heſ. Op. 328.]

ΚΑΙΑ'ΔΑΣ, ου, ὁ, *carcer ſubterraneus, in quem ſontes conjiciebant Spartani; barathrum ſeu foſſa, in quam cadavera eorum, qui publico ſupplicio fuerant affecti, projiciebantur.* Lacon. vox. Alitèr καιάτας, Heſych.

Καϊάφας, α, ὁ, nomen Pontificis. Hebr. q. d. *circuitor* vel *blaſphemans.*

Καίγε, *& quidem:* ex καὶ, et, & γε, dictione enclitica.

Καῖε, pro ἔκαιε, *adolebat:* 3. ſing. imperf. Ion. verbi καίω, *uro:* f. καύσω. a. 2. ἔκαον.

Digitized by Google

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ,

ΚΑΙΚΙ´ΑΣ, ου, ὁ, *CÆCIAS*, *ventus ab ortu æſtivo ſpirans*: à Caico, fl. Myſiæ, ſic dictus.

Καὶν, *Kain*, vel *Cain*, nomen primi fratricidæ, indecl. Heb. *acquiſitus*.

Καϊνὰν, ὁ, nomen Viri, indecl. Heb. *poſſeſſor*.

Καινέα, acc. ſing. à

Καινεὺς, έος, ὁ, nom. propr. regis.

Καινὶς. Vide in καίνω.

ΚΑΙΝΟ´Σ, ἡ, ὸν, *novus*, *a*, *um*: quaſi à καὶ νῦν. compar. καινότερος, α, ον, ſuperl. καινότατος.

Καινοτέραις, *novis*: dat. pl. compar. grad. à præced. quod vide.

Καινότης, ητος, ἡ, *novitas*. Th. καινὸς, *novus*.

Καινοτομέω, f. ήσω, *innovo*, *res novas molior*; ex καινὸς, *novus*, & τέμνω, *ſeco*: præt. med. τέτομα.

* Καινολογία, ας, ἡ, *novitas*.

Καινουργέω, *rebus novis ſtudeo*, *res novas molior*: ex καινὸς & ἔργον, *opus*.

Καινοφωνία, ας, ἡ, *novitas vocum*: ex καινὸς, *novus*, & φωνὴ, *vox*.

Καίνυμαι, *vinco*: undè καινία, ας, ἡ, *victoria*: Heſych. à

ΚΑΙ´ΝΩ, *perimo*, *occido*: q. à κίω, *fundo*, vel à κνάω, *ſeco*: indè καινὶς, ίδος, ἡ, *mors*.

Καιομένησι, *incenſis*: dat. pl. Ion. f. gen. præſ. part. paſſ. à καίω, *uro*: f. καύσω. a. 2. paſſ. ἐκάην.

Καίοντο, *incendebantur*: Ion. pro ἐκαίοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ejuſd. verbi.

Καίουσ', pro καίουσα, præſ. part. f. g. ab eod. th.

Καίπερ, *etſi quamvis*: ex καὶ & περ, particula expletiva.

Καίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tempeſtivus*, *opportunus*, *lethalis*: à

ΚΑΙΡΟ´Σ, οῦ, ὁ, *occaſio*, *opportunitas*, *tempus*: εἰς καιρὸν, ἐν καιρῷ, *in tempore*, *opportunè*: q. à κυρεῖν, *accidere*: at

ΚΑΙ˜ΡΟΣ, ου. ὁ, *licium*: q. à κείρω, *tondeo*. Hinc καιρόω, *ſtamen connecto*.

* Καιροτηρέω, f. ήσω, *temporis opportunitatem obſervare*. D. S.

Καιροσέων, gen. pl. f. g. pro καιροεσσῶν, per Metath. à καιρόεις, *benè textus*: f. καιρόεσσα· à præced.

Καίρω, τρέχω, Etymol. an propter verbum καιρόω, -ῶ, ut ſit *percurrere pectine telas*.

Καῖσαρ, αρος, ὁ, *CÆSAR*, nomen primi imperatoris inter Romanos. Latinè *à cædendo*.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *CÆSAREA*.

* Καίτοι, *imo vero*. H. Steph. ad Philoct. Soph. ver. 1280.

Καίτοιγε, *quanquam*, conjunct. cum indic. ex καὶ, τοι, & γε.

ΚΑΙ´Ω, *uro*, *accendo*, *cremo*: f. καύσω. p. κέκαυκα. perf. paſſ. κέκαυμαι. a. 1. paſſ. ἐκαύθην. a. 2. paſſ. ἐκάην. f. 1. paſſ. καυθήσομαι. a. 1. ſub. paſſ. καυθήσωμαι, η, ηται. 1 Cor. xiii. 3. [* Pro *accendo* Marc. v. 15, ex Hebraiſmo promit Beza. At minus rectè. Plut. in præcept. de ger. rep. p. 803. citat. Demoſth. Lucian. de aſino, τοὺς ἐν λόχνα καίεσθαι λαμπτῆρσι, *lucernas intra laternas accendi oportet*.]

Κὰκ', pro κακὰ, nom. vel acc. pl. n. g. & κακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, *improba*: à κακὸς, *malus*.

Κακάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *malus nuntius*, *mala nuntians*: ex κακὸς, & ἄγγελος. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Κακαγορία, ας, ἁ, Dor. pro κακηγορία ἡ, *maledicentia*. Vide in κακηγορέω. Sic & κακάγορος, Dor. pro κακήγορος.

Κακανεῖν, *excitare*, *acuere*: Lacon. ab ἀκονᾶν, idem.

Κακεῖ, & *illic*: ex καὶ & ἐκεῖ. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Κακεῖθεν, & *illinc*: ex καὶ & ἐκεῖθεν. ab eod. th.

Κακεῖνος, & *ille*: ex καὶ & ἐκεῖνος.

Κακεῖσε, ex καὶ & ἐκεῖσε, *illuc eò*: ab eod. th.

Κακέμφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *de quo κακῶς φασίν*, *inglorius*, *ignobilis*: τὸ κακέμφατον, apud Heſych. eſt figura, quæ cum junctura vocum inſuavitèr ſonat. quod & κακέμφατον.

Κακηγορέω, *maledico* ο κακήγορος, *maledicus*: κακηγορία, *maledicentia*: ex κακὸς, *malus*, & ἀγορεύω, *dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Κακηπελέω, *malè affectus ſum*, *malè valeo*, κακῶς πέλω.

Κακῇς, dat. pl. f. g. Ion. pro κακαῖς, à κακὸς, ἡ, ὸν, *malus*, *a*, *um*.

Κακία, ας, ἡ, *malitia*, *vitium*, *ignavia*, *moleſtia*. Th. κακὸς, *malus*.

Κακίζω. Vide in κακίσαι.

Κάκιον, *pejus*, n. g. & κακίων, *pejor*, ὁ καὶ ἡ, compar. à κακὸς, *malus*.

Κακίσαι, a. 1. infin. act. verbi κακίζω, *vitupero*, *labefacto*, *improbo*: præſ. paſſ. κακίζομαι, *vituperor*; item *ignavè me gero*, *ignavus fio*: præſ. part. paſſ. κακιζόμενος. Th. κακός.

Κάκιστος, ου, ὁ, *peſſimus*: ſuperl. ab eod.

Κακίων, ίονος, ὁ καὶ ἡ, *deterior*. Vide κάκιον.

ΚΑΚΚΑ´ΒΑ, ης, ἡ, *perdix*: κακκαβὶς, ίδος, ἡ, idem; à *ſono*.

ΚΑΚΚΑ´ΒΗ, ης, ἡ, *CACABUS*, *olla teſtacea*.

Κακκείειν, Æol. Sync. pro κατακείειν, *dormiturire*: &

Κακκείοντες, pro κατακείοντες, præſ. part. à κατακείω, *dormiturio*: quod ex κατὰ & κείω, *cubare cupio*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Κακκεφαλῆς, compoſ. ex κατὰ & κεφαλῆς, *capitis*: κὰκ κεφαλᾶς, Dor. & Æol. pro καὶ ἐκ κεφαλῆς, *& ex capite*.

Κακκῆαι, a. 1. inf. Æol. per Sync. pro κατακῆαι, ſeu κατακαῦσαι· nam καίω, *uro*, facit. à 1. ἔκαυσα & ἔκηα.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, *in galeam*: à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*: in acc. κόρυθα & κόρυν.

Κακκορυφὴν, id eſt, κατὰ κορυφὴν, *in vertice*.

Κακκρύπτοντ, pro κατακρύπτοντα, præſ. part. verbi κατακρύπτω, *occulto*, *diſſimulo*. Th. κρύπτω, *abſcondo*: f. κρύψω. a. 2. ἔκρυβον.

　　Κακοδοξέω,

Digitized by Google

Κακοδοξέω, -ῶ, *ſum pravæ opinionis*; item *infamia laboro*: &

Κακόδοξος, ου, ὁ & ἡ, *ignobilis*: à κακὸς, *malus*, & δόξα, *opinio*, *fama*. Th. δοκέω, *videor*.

Κακοεργὸς, ῦ, *maleficus*: ex κακὸς & ἔργον, *opus*.

Κακόζηλος, *malus & infelix æmulator*.

Κακοζηλία, *mala & infelix æmulatio*.

Κακοζωΐα, ας, ἡ, *miſera vita*, Poët. pro κακὴ ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, *prava conſuetudo*, *malignitas*: à

Κακοήθης, εος, ὁ & ἡ, *malignus, a, um*: ex κακὸς, *malus*, & ἦθος, τὸ, *mos*, *conſuetudo*: in pl. ἤθεα.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, *ignavia*: ex κακὸς, *malus*, & θήμων, ονος, ὁ, *acervus rerum ſimul congeſtarum*. Th. τίθημι, *pono*.

Κακοίλιον, *infelix Ilium*: ex κακὸς & Ἴλιον.

Κακοῖο, gen. Ion. & κακοῖσι, dat. pl. Vide κακός.

Κακοκερδείῃσιν, dat. pl. Ion. pro κακοκερδείαις, à κακοκέρδεια, ας, ἡ, *turpis quæſtus*: à κακὸς, *malus*, & κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κακόκναμος, Dor. pro κακόκνημος, ου, ὁ & ἡ, *qui crura habet exilia*: ex κακὸς & κνήμη, *tibia*.

Κακολογέω, -ῶ, *maledico*: cum acc. à κακολόγος, ου, ὁ & ἡ, *maledicus*: f. ήσω. p. κεκακολόγηκα. a. 1. ἐκακολόγησα. a. 1. inf. act. κακολογῆσαι. ex κακὸς, *malus*, & λέγω, *dico*. p. m. λέλογα.

Κακομήχανος, ου, ὁ & ἡ, *malorum machinator*: ex κακὸς & μηχανή, *machina*.

* Κακομιλία, ας, ἡ, *mala converſatio*. Diod. Sic.

Κακὸν, ου, τὸ, *detrimentum*, *malum*.

Κακόνομος, ου, ὁ & ἡ, *qui malis legibus utitur*; à νόμος, *lex*.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, *vexatio*, *moleſtia*: à κακοπαθὴς, έος, ὁ & ἡ, *ærumnoſus*: quod ex κακὸς & πάθος, τὸ, *paſſio*. Th. πάσχω, *patior*. a. 2. ἔπαθον.

Κακοπαθέω, *patior mala*, *æger ſum animo*, *tolero adverſa*: f. ήσω. p. κεκακοπάθηκα. a. 1. ἐκακοπάθησα a. 1. imperat. κακοπάθησον, άτω. ex iiſd.

Κακόπατρις, *malo patre ortus*: in acc. κακόπατριν. ex κακὸς & πατὴρ, *pater*.

Κακοποιΐα, ας, ἡ, *maleficium*: ex κακὸς & ποιέω, *facio*.

Κακοποιέω, *maleficio*: f. ήσω. p. κεκακοποίηκα. a. 1. ἐκακοποίησα. a. 1. inf. act. κακοποιῆσαι, ex iiſd.

Κακοποίησις, εως, ἡ, *maleficium*.

Κακοποιὸς, ῦ, ὁ & ἡ, *maleficus, a, um*: ex iiſd.

Κακόπους, οδος, ὁ & ἡ, *qui infirmis eſt pedibus*: ex κακὸς & πούς, *pes*.

Κακοπραγέω, -ῶ, *conflictor malis*, *infelix ſum*: ex κακὸς & πράσσω, *facio*: f. ξω. p. m. πέπραγα.

Κακοπραγία, ίας, ἡ, *jactura*, *infelicitas*.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ, *maleficus*: ex iiſd. th.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, *malorum machinatio*, *inſidiæ*: ex κακὸς & ῥάπτω, *conſuo*: f. ψω. p. ἔῤῥαφα. a. 2. paſſ. ἐῤῥάφην.

ΚΑΚΟ'Σ, ῦ & Ion. οῖο, ὁ, *malus*, *improbus*, *ignobilis*, *imperitus*, *ignavus*, *timidus*: q. à χάζω, *recedo*, utpote qui à certamine *pedem refert* ignavè, aut quem omnes *fugiunt*. Hinc ἐπιχαιρέκακος, ου, ὁ & ἡ, *qui gaudet malis alienis*.

Κακότας, ατος, ἁ Dor. pro κακότης, ητος, ἡ, *calamitas*, *malum*: à præced.

Κακοτεχνέω, *malis artibus utor & maleficio*, *malis artibus depravo*: &

Κακοτεχνία, ας, ἡ, *mala ars*, *maleficium*: &

Κακότεχνος, ου, ὁ & ἡ, *malis artibus deditus*, *malignus*: ex κακὸς & τέχνη, *ars*.

Κακότητι, dat. ſing. κακότητα, acc. ſing. à

Κακότης, ητος, ἡ, *improbitas*, *malitia*, *vitium*. Th. κακὸς, *malus*.

Κακουργέω, -ῶ, *maleficus ſum & fraudulentus*, *damno afficio*: &

Κακουργία, ας, ἡ, *improbitas*: à

Κακοῦργος, ου, ὁ & ἡ, contractè pro κακοεργὸς, *maleficus*, *improbus*; ex κακὸς, *malus*, & ἔργον, *opus*.

Κακουχέω, -ῶ, *malè tracto*, *malè habeo aliquem*: f. ήσω. p. κεκακούχηκα. ex κακῶς & ἔχω, *habeo*: Hinc κακουχοῦμαι, *malè vexor*.

Κακοφραδὴς, έος, ὁ & ἡ, *malum cogitans* aut *machinans*: ex κακὸς & φράζω, *dico*, *meditor*, a. 2. ἔφραδον.

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, *mala cogitatio*, *inſania*.

Κακόφρων, φρονος, ὁ & ἡ, *inſanus*: ex κακὸς & φρήν.

Κακόχαρτος, ου, ὁ & ἡ, *alienis malis gaudens*: eſt κακὸν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo*.

Κακοχρήσμων, *improbus*; ex κακὸς & χρέομαι, *utor*. Th. χράω, *do mutuò*.

Κακοχυμία, ας, ἡ, *redundantia vitioſorum humorum*: ex κακὸς & χυμὸς, *ſuccus*. Th. χέω, *fundo*.

Κακόψογος, ου, ὁ & ἡ, *maledicus*: ex κακὸς & ψέγω, f. ξω, *reprehendo*, *vitupero*: p. m. ἔψογα.

Κακόω, -ῶ, *malè accipio*, *affligo*, *vexo*, *malè affectum reddo*. [* καὶ ἐπήγειραν, καὶ ἐκάκωσαν, κτλ τῶν ἀδελφῶν, Act. xiv. 2.—*malè affectos reddiderunt animos contra fratres*: ἅπαξ λεγόμενον, inquit Beza. ἐκάκωσε δὲ κατὰ πάντα ἐπίστευε, Joſ. Ant. xvi, 1, 2. *exaſperabantur*, —*omnibus credebant*. At κακοῦν τινα κατά τινος forſan non reperitur, & accuſ. Act. xiv. 2, cum remotiori verbo ἐπήγειραν in conſtructione fortè jungendum.]

Κακτάμεναι, *occidere*: Dor. pro κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτεῖναι. a. 1. inf. act. à κατάκτημι, pro κατακτείνω, *occido*. Th. κτείνω, idem. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Κάκτανε, Sync. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. Alii volunt eſſe pro κατέκτανε, 3. ſing. a. 2. Ind. act. à κατακτείνω. Vide præced.

Κάκτεινε, per Sync. pro κατέκτεινε, 3. ſing. imperf. vel a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ου, ἡ, *ſpinoſa quædam planta*, *carduus*: q. à καίω, quia urit.

Κἀκ τότε, Dor. pro καὶ ἐκ τότε, ſcil. χρόνου, ex *hoc tempore*.

Digitized by Google

Καχχεῦσαι, *effudiſſe:* per Sync. Æol., pro καταχεῦσαι. a. 1. inf. verbi καταχέω. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Κακῶς, *malè, improbè, perperam;* [* *infeliciter.* κακῶς πράσσοντας, Eurip. Oreſt. 1501. *qui ſunt in rebus adverſis.* At κακῶς ποιεῖν τινα Dem. Phil. 1. 8. *aliquem malè afficere,* κακῶς εἰδότες ὡς, Iſocr. Panath. *ignari quod,* Angl. ill aware that:] adv. à κακὸς, *malus.*

* Κάκωσις, εως, ἡ, *clades.*

Κακώσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi κακόω. Vide in κακὸς.

Κακώτερος. Poët. pro κακίων, *pejor.*

Κακωτικος, *infeſtus, noxius:* à κακὸς.

Κᾶλα, *ligna:* à nom. τὸ κᾶλον, ου, *lignum:* ſed

Καλὰ, *opportunè:* adv. à καλὸς, *pulcher.*

Καλαβὰς & Καλαβάτης, ου, ὁ, *piſcis lacerto ſimilis.*

Καλαβρίζω, *Calabros imitor.* Heſych.

ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ. *CALATHUS, quaſillum:* q. à καλὸν & θέειν, quòd in ejus ſtructurâ *ligna* in orbem *currant.*

ΚΑ'ΛΑΙΣ, nomen *lapidis cujuſdam;* item *velum.* Heſych. q. à κάλως, *funis nauticus,* eo enim & *velum* tenditur.

Καλαμαία, ας, ἡ, alii καλαμαῖον, *cicada minima:* ἀπὸ τῆς καλάμης, quia inter *calamos* ſtipulaſque verſatur.

Καλαμάομαι, -ῶμαι, *ſtipulas lego;* item *ſpicas colligo poſt meſſores;* item *racemos,* inuſ. & Metaph. *ſpolio poſt alium.* Th. κάλαμος, *arundo.*

Καλαμευτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Καλαμευτὴς, οῦ, ὁ, *meſſor:* à καλαμεύειν, *metere:* ab eod. th.

Καλάμη, ης, & Dor. καλάμα, ας, ἡ, *ſtipula;* item Metaph. *corpus ſenectute confectum, & quaſi areſcens:* expon. etiam *cadaver hominis interempti:* à th. præced.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, *CALAMINTHA, nepeta:* ſimilis menthæ agreſti. Th. μίνθα, *mentha.*

Καλαμίνθιος, *nomen ranæ:* à καλαμίνθη, quod vide: vel à κάλαμος.

Καλάμινος, η, ον, *arundineus.*

Καλαμίσκος, *parva arundo.*

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, & Dor. καλάμως, ὁ, *CALAMUS, CULMUS, arundo, virga geometrica.* Hinc

Καλαμὶς, ἴδος, ἡ, *arundo piſcatoria;* item *calamaria theca.*

Καλαμοστεφέων, gen. pl. à

Καλαμοστεφὴς, έος, ὁ & ἡ, *calamis circumdatus:* ex κάλαμος & στέφω, *corono.*

Καλαμώτης, ου, ὁ, *ſtellio.*

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, *veſtis linea ad talos demiſſa,* Ægyptiis & Perſis in uſu: q. à χαλάω, *demitto:* aut à καλὸν & σύρω, quod *elegans ſyrmate,* eſt enim fimbriata.

ΚΑΛΑΥΡΙ'ΤΙΣ, *ſpuma argenti:* à Calabriâ.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ, *pedum in ſummo repandum:* q. κᾶλον τὸ ῥίπον, à ῥίπτω, *vergo, propendeo.*

Καλέεσκον, ες, ε, Ion. Epenth. τοῦ ισκ, pro ἐκάλεον, εες, εε, imperf. act. verbi καλέω, *voco.*

Καλέμεναι, *vocare:* inf. Poët. pro καλέμεναι, quod Ion. pro

Καλεῖν, *vocare:* præſ. inf. à καλέω, quod vide.

Καλεοίμην, præſ. opt. paſſ. &

Καλέοισι. Dor. pro καλέουσι, *vocant:* 3. pl. præſ. ind. act. ab eod. th.

Κάλεον, Ion. pro ἐκάλεον, imperf. act. ejuſd. verbi.

Καλέοντες, οντων, οἱ, ſic dicti ἀπὸ τῶν κάλων: κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. Pollux κέλοντας appellat, & οἱ ἱστόποδες καλοῦνται, *recta ligna quæ telas ſuſtinent, telæ jugum.*

Καλέοντι, Dor. pro καλέουσι, -οῦσι, *vocant,* 3. pl. præſ. act. &

Καλέσαντο, *vocârunt:* Ion. pro ἐκαλέσαντο, 3. pl. a. 1. m. &

Καλέσασ' pro καλέσασα, a. 1. part. act. fœm. gen. &

Καλέσσατο, *vocavit:* 3. ſing. a. 1. m. gem. σ, & Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m gem. σ. &

Καλεῦνται, *dicuntur:* Dor. pro καλοῦνται, 3. pl. præſ. paſſ. &

Καλεῦντο, Dor. pro ἐκαλοῦντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi καλέω. Sic καλεῦμαι, Dor. pro καλοῦμαι; καλεῦσα, Dor. pro καλοῦσα. à

ΚΑΛΕ'Ω, *voco, accerſo, imploro, nomino:* f. έσω & ήσω. p. κέκληκα. a. 1. ἐκάλεσα. a. 1. imperat. κάλεσον, άτω. a. 1. inf. καλέσαι. a. 1. part. καλέσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. κέκλημαι. a. 1. paſſ. ἐκλήθην. f. 1. paſſ. κληθήσομαι, η, εται. Hinc fort. Angl. to call.

Καλήμεναι, Dor. & Poët. pro καλῆναι, præſ. inf. act. quod à κάλημι, idem quod καλέω, *voco.*

Καλήμενος, Æol. pro καλούμενος, q. eſt præſ. part. paſſ. à καλέω, vel præſ. part. paſſ. à κάλημι.

Καλήτωρ, ορος, ὁ, *vocalis, canorus:* Epithet. præconis, à Th. eod.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus:* acc. Ion. καλιὴν, hinc καλιαὶ, *horrea.* Th. κᾶλον, *lignum.*

Καλιὰς, ἄδος, ἡ, *tugurium, domuncula, ſacellum:* à præced.

Καλιῆς, gen. ſing. Ion. καλιὴν, acc. ſing. à καλιὰ, *nidus:* quod vide.

Καλινδέω, *volvo, verſo:* à κυλίω, idem.

Κάλλαιον, τὸ, *barba galli gallinacei.* Heſych.

Κάλλεα, nom. pl. à κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo.* Th. καλὸς *pulcher.*

Καλλείπω, Poët. pro καταλείπω, *relinquo:* fut. καλλείψω pro καταλείψω. ex κατὰ & λείπω, *linquo:* f. ψω.

Καλλια, ας, η, nom. propr.

Καλλιβόας, ου, ὁ, *qui pulchram & ſuavem vocem habet,* ὁ καλὴν βοὴν, εἴτε φωνὴν ἔχων· ex καλος, *pulcher,* & βοάω, *clamo.*

Καλλιγύναικα, acc. ſing à

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ & ἡ, *pulchris mulieribus abundans:* ex καλος, *pulcher,* & γύνη, *mulier.*

Καλλιελαιος, ου, ὁ, *frugifera, olea:* q. καλὴ ἐλαία, *pulchra olea.* Ei opponitur ἀγριέλαιος, *oleaſter.*

Καλλιεπέω, f. ήσω, *ornatè & elegantèr dico:* ex

Digitized by Google

ex κάλλος, τὸ, *pulcbritudo*, vel καλὸς, *pulcber*, & ἔπω, ...

* Καλλιεργέω, f. ήσω, *pulcbrè fabricor*: ex καλὸς & ἔργον, *opus*.

Καλλιερέω, *lito*, qu. *felici eventu ſacrifico*, καλῶς ἱερεύω, καλλιερεῖσθαι, idem. Th. ἱερὸς, *ſacer*.

Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ ϗ ὁ, *pulcbrè fundata*: ex καλὸς, *pulcber*, & θέμεθλον, idem quod θέμηλον, ου, τὸ *fundamentum*.

Καλλίθριξ, καλλίτριχος, *babens pulcbros capillos*: ex καλὸς & θρὶξ, τριχός.

Καλλίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fr ſtu ſus*, *bonum fructum ferens*: ex καλὸς & καρπός.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, *l cus quid m mœniſſimus*, propriè *pulcber collis* aut *tumulus*: ex καλὸς & κολωνὸς, *tumulus*.

Καλλικόμοιο, *pulcbricomæ*: gen. ſing. Ion. à καλλίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ. *pulcbram comam babens*: ex καλὸς, *pulcber*, & κόμη, *coma*.

Κάλλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, apud Poët. pro καλὸς, *pulcber*.

Καλλίνικον, ου, τὸ, Poët. *præclara victoria*, ἡ καλὴ νίκη. Et inter *ſaltationum* genera ponit Pollux: item *carminis genus*. *quod ob victoriæ præſtantiam cani ſolebat*: ex καλὸς & νικάω, *vinco*.

Καλλίνικος, *victor egregius*: ex iiſd.

Κάλλιον, *melius*: compar. n. g. vel adv. à καλὸς, *pulcber*.

Καλλιόπη, ης & Dor. Καλλιόπα, ας, ἡ, *CALLIOPE*, nomen Muſæ: ex κάλλος, τὸ, *pulcbritudo*, quod à καλὸς, *pulcber*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Καλλιόω, -ῶ, f. ώσω, *venuſto*, *pulcbrum facio* vel *reddo*.

Καλλιπάρηος, Æol. pro καλλιπάρειος, *pulcbras genas babens*: ex καλὸς, *pulcber*, & παρειὰ, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala*, *gena*.

Καλλίπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pulcbrum peplum* vel *veſtem babet*: ὁ ἔχων καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulcbricomus*, *pulcbras comas* vel *cincinnos babens*: ex καλὸς & πλόκαμος, *cincinnus*. Th. πλέκω, *necto*.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui præclaras opes babet*: ex καλὸς & πλοῦτος, *divitiæ*.

Κάλλιπον, Æol. Sync. pro κατέλιπον, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*: fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pulcbros equos babet*: ex καλὸς & πῶλος, *pullus equinus*.

Καλλιρέεθρον, *pulcbrifluum*; ex καλὸς, *pulcber*, & ῥέεθρον, Poët. *fluentum*: q. à ῥέω, *fluo*; f. ῥεύσω. p. ἔῤῥυκα.

Καλλιρόη, ης, ἡ, *CALLIRHOE*; nomen mulieris.

Καλλιρόῳ, *pulcbrifluo*: dat. ſing. à καλλίροος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex καλὸς, *pulcber*, & ῥέω, ῥεύσω, *fluo*. hinc *fluentum*.

Καλλίῤῥοον, acc. ſing. à καλλίῤῥοος, *limpidus*.

Καλλίστα, ας, ἁ, Dor. pro καλλίστη, *pulcberrima*. Sed κάλλιστα, adv. ſuperl. *pulcberrimè*, *optimè*, καλλίστη νῆσος, ſic dicta *Thera* inſula: à καλὸς, *pulcber*, καλλίων, κάλλιστος.

Καλλιστεύειν, *pulcbritudine excellere*: *fortiſſimè rem gerere*, idem quod ἀριστεύειν. Th. καλὸς.

* Καλλίστευμα, ατος, τὸ, *præmium pulcbritudinis*. Eurip. Oreſt. 1677.

Κάλλιστος, η, ον, ſuperl. à καλὸς, *pulcber*, compar. καλλίων.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulcbros talos babens*: ex καλὸς & σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφῦρα, *malleus*.

Καλλίτριχας, *pulcbricomas*, acc. pl. à καλλίθριξ, τριχὸς, *pulcbros crines babens*: ex καλὸς & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Καλλιφ', ob ſequentem aſpiratam, pro κάλλιπε, Æol. Sync. pro κατέλιπε, 3. ſing. a. 2. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*, f. ψω, a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Καλλίχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro καλλίχωρος, *qui pulcbram regionem* aut *locum babet*: ὁ καλὴν χώραν ἔχων.

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, Ecclus xxii. 22, 23, idem quod .

Κάλλος, εος, τὸ, & contractè κάλλους, τὸ *pulcbritudo*. Th. καλὸς, *pulcber*.

Κάλλυντρον, ου, τὸ, *id quo aliquid ornatur*: *ſcopæ*: à

Καλλύνω, f. υνῶ, *pulcbrum reddo*, *como*, *orno*: item *verro*. præſ. paſſ. καλλύνομαι, *ornor*, *pulcber reddor*; item *elegantèr me babeo*, *glorior*, *mibique ipſi placeo*: à κάλλος, τὸ, *pulcbritudo*. Th. καλὸς, *pulcber*.

Καλλωπίζω, *decoro*: propriè *pulcbros oculos facio*: præſ. paſſ. καλλωπίζομαι, *efferor*: à καλὸς, *pulcber*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

* Καλλώπισμα, ατος, τὸ, *ornamentum*.

Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, *nimis pulcbritudini & elegantiæ addictus*: ex iiſd.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *boneſtatis magiſter*, *boneſta docens*: ex καλὸς, *pulcber*, & διδάσκαλος. *magiſter*: quod à διδάσκω, *doceo*.

Καλοκαγαθία, ας, ἡ, *probitas*: ex καλὸς & ἀγαθὸς, *bonus*.

Καλοκάγαθος, *probus*, *integer*: ab iiſd.

ΚΑ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum*. Sed

Καλὸν, Poët. *pulcbrè* à καλὸς, quod vide.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ, *ligneæ compedes*: τὰ ἐκ κάλων τουτέστι ξύλων πέδιλα. Th. πέδιλον, τὸ, *calceus*.

Καλοποιέω, *benefacio*: ex καλὸς & ποιέω, *facio*.

Καλόπους, *pulcbros pedes babens*, *pulcber*: à καλὸς & πούς, ποδὸς, *pes*: item *ligneum pedem babens*: *ipſe pes ligneus*; à κᾶλον, *lignum*. Eſt & nomen animalis Indici.

Κάλος, ου, ὁ, *funis*, *rudens*.

ΚΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *pulcber*, *boneſtus*, *bonus*, *decens*: καλὼς, Dor. pro καλοὺς, acc. pl. compar. καλλίων, ſuperl κάλλιστος. Sed τὸ καλὸν, ſubſtantivè, *decus*, *commodum*, *boneſtas*. [* Pro πρέπει, elegantèr. Theocr. Idyll. xxvii. 7. Gal. iv. 18.]

Καλοῦμαι, præſ. ind. paſſ. καλούμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. καλοῦμεν, 1. pl. præſ. act. καλοῦσι,

Digitized by Google

καλοῦσι, 3. pl. præſ. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλπάζειν, vide in κάλπις.

ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, & κάλπις, *urna*, *ſitula*, *hydria*: q. à κόλπος, quòd ſit *ſinuoſa*: aut à καλύπτω, quòd *occultet liquorem*.

Κάλπις, ιδος, & ιος, ἡ, *urna*: à præced. Item *equus tolutarius*, *tolutim currens*, *curſor*, *curſûs ſpecies*. Heſych. hinc καλπάζειν, *equum ad greſſum exultantem urgere*. Hinc fortè Angl. to gallop.

Καλύβη, ης, ἡ, *tugurium*: à καλύπτω, *abſcondo*.

Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, *CALYDON*, nomen urbis.

Καλύκων, gen. pl. à κάλυξ, υκος, ἡ, *theca*.

Κάλυμμα, ατος, τό, *velamen*: à καλύπτω.

Κάλυξ, υκος, ἡ, *roſa*, *clauſa*, *theca*. *CALIX*: *id quo aliquid includitur*, ut *folliculus*, *putamen*, &c. numeratur etiam in *mundo muliebri*, à καλύπτω, *tego*.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, *tegmen*, *operculum*: ab eod.

Καλυπτήριον, ου, τὸ, *operimentum*.

Καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*.

Καλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*: à

ΚΑΛΥ'ΠΤΩ, *tego*, *velo*, *operior*, f. ψω. a. 1. ἐκάλυψα. a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, & in 2. pl. καλύψατε. perf. act. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον. p. paſſ. κεκάλυμμαι, ψαι, πται. perf. part. κεκαλυμμένος, η, ον.

Καλύστρω, nomen Judicum.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, *tegens*, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. m. καλύψῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à καλύπτω, *tego*.

Καλυψοῖ, dat. ſing. à

Καλυψὼ, όος, -οῦς, ἡ, *CALYPSO*, Dea, quæ καλύπτει τὸ διανοούμενον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis proprium, à καλχαίνω, *altâ mente cogito*, quod à

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, *flos* vel *animal*, *quo tingitur purpura*.

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. Att. pro καλέσω, verbi καλέω, *voco*.

Καλῴδιον, ου, τὸ, *funiculus nauticus*; à

ΚΑ'ΛΩΣ, -ω, vel -ωος, ὁ, *rudens*, *funis nauticus*.

Καλῶς, adv. *pulchrè*, *rectè*: à καλός.

ΚΑ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *vitis pedamentum*, *palus*, *pertica*: dat. pl. κάμαξι. q. à κάμνω, quia velut *laborat* geſtando onere.

ΚΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CAMERA*, *fornix*, *teſtudo*: quia pondere quaſi κάμνει, *laborat*.

ΚΑΜΑΣΗΝΕΣ, οἱ, *piſces marini*. Alii καμασῆνες.

Καμάσσω, *moveo*. Heſych.

Καματηρὸς, ᾶ, ὁ, *laborioſus*, *defeſſus*, *ærumnarum plenus*. Th. κάμνω, *laſſeſco*.

Κάματος, ου, ὁ, *labor*: καμάτους, pro καμάτους, acc. pl. Th. κάμνω.

Καματώδης, εος, ὁ & ἡ, *gravis*, *laborioſus*: vide præced.

Καμβαίνω, *ceſſo*: an pro καταβαίνω, *deſcendo*?

Κάμβαλον, *depoſui*, pro Sync. pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi καταμβάλλω, ex κατὰ, ἐν, & βάλλω, *jacio*: f. λῶ, p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Καμβρίζω, *ceſſator ſum*: Æol. Sync. pro καταβρίζω. Heſych.

Καμβύσης, ου, ὁ, *CAMBYSES*, nomen proprium.

Κάμε, vel κάμεν, *elaboravit*, *afflictabatur*: 3. ſing. a. 2. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor*: f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. ſing. f. 2. m. καμοῦμαι· καμεῖσθε, 2. pl. ejuſd. temporis. Ab eod.

Καμηλαύκιον, vel καμελαύκιον, ου, τὸ, *pileus*, quia καῦμα ἐλαύνει, *æſtum cohibet*.

Καμηλίτης, ου, ὁ, *cameli agitator* vel *curator*: à κάμηλος, *camelus*.

Καμηλοπάρδαλις, εος, ἡ, *CAMELOPARDALIS*, animal de genere Camelorum: à κάμηλος & πάρδαλις, Th. πάρδος.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ & ἡ, *CAMELUS*, Angl. camel: παρὰ τὸ κάμνειν, quòd ſit animal ferendis *laboribus* idoneum.

Κάμητε. 2. pl. a. 2. ſub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Κάμιλος, ου, ὁ, *funis craſſus*.

Καμιναῖος, αία, αῖον, *caminarius*, *ad caminum pertinens*: &

Καμινεὺς, έως, ὁ, *Caminarius*. D. S. à

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ & ἡ, *CAMINUS*, *fornax*, *ignis*, *flamma*, *ardor*: q. καύμινος, ab inuſit. καύω, pro καίω, *uro*.

Καμινὼ, οῦς, ἡ, ut γρηῦς καμινὼ, *anus*, *camini fuligine oppleta*: dat. καμινοῖ. à præced.

Καμμάρψαι, per Sync. pro καταμάρψαι. Heſych.

Καμμὲν, pro κατὰ μὲν, *utique*.

Καμμένειν, per Sync. pro καταμένειν. præſ. inf. à μένω, *maneo*.

Κάμμες, Æol. pro ὁ & ἡ ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.

Καμμονὴ, Ion. per Sync. pro καταμονὴ, *perſeverantia*, *victoria*: à καταμένω, *conſtantèr permaneo*. Th. μένω, *maneo*.

Κάμμορος, ου, ὁ & ἡ, *infelix*: Poët. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος, *malum fatum*. Th. μείρω, *divido*.

Καμμύω, per Sync. pro καταμύω, *conniveo*, *claudo*, *oculos*: f. ύσω. a. 1. ἐκάμμυσα. p. κεκάμμυκα, pro καταμέμυκα. Ex κατὰ & μύω, *claudo*: f. σω. p. μέμυκα.

Κάμνε, *elaborabat*, 3. ſing. imperf. Ion. à

ΚΑ'ΜΝΩ, *laſſeſco*, *fatigor*, *deficio*, *laboro*, *ægroto*: f. καμῶ, vel καμοῦμαι, p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον, a. 2. ſub. κάμω, ῃς, ῃ, & in 2. pl. κάμητε.

Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. ind. &

Καμόντες, *mortui*, nom. pl. a. 2. part. à κάμνω, *ægroto*.

Καμοῦσα, *laborans*, a. 2. part. f. g. ejuſd. verbi.

Καμπανὸς, *ſtatera*, Gl. Cyr.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura*; item *articulus*: à κάμπτω, *flecto*: ſed

Κάμπη, ης, ἡ, *eruca*. Gl. Cyr. Sub. eod. th.

Καμπτὸς, ὴ, ὁ & ἡ, *flexibilis*, *flexilis*.

Κάμπτρα, ας, ἡ, *capſa*, quæ fiebat ex lignis flexis; à

ΚΑ'ΜΠΤΩ.

Digitized by Google

ΚΑ'ΜΠΤΩ, flecto, inflecto: f. ψω. p. κέκαμφα. [* κάμψαι κακὰ, declinare mala. Eurip. Suppl. 748.] Hinc fort. Angl. ham hock.

Καμπύλος, ου, ὁ, curvus, inflexus. Th. κάμπτω.

Καμφιςειλαμένα, Dor. pro καὶ ἀμφιςειλαμένη, superinduta. Th. ςέλλω, orno.

Κάμψα, ας, ἡ, theca, CAPSA: καμψάκης, ου, ὁ, vas olearium. Th. κάμπτω.

Καμὼν, ῶσα, ὸν, fatigatus, a, um, mortuus: a. 2. part. act. à κάμνω, fatigor: f. μῶ, a. 2. ἔκαμον.

Κἂν, etsi, quamvis, [* saltem, tantùm non, ac si. Anacr. vii. 8. pro καὶ ἂν.]

* Κὰν, sine accentu, pro καὶ ἐν.

Κανᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. possessio; at

Κανᾶ, canistra, Gen. xl. 16. pro κάνεα, vide κάνεον.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, lignum tenue, cui pictores ceram vel limum circumlinunt: q. à κάννη, arundo. Κάναβοι, οἱ, fontes rivo multiplici sparsi.

Κάναθρον, ου, τὸ, currus ex storeâ: à κάννη, storea.

Κανανίτης, ου, ὁ, Cananita, nomen gentile. Hebr. q. interpret. Lat. æmulator.

Κάναςρον, ου, τὸ, CANISTRUM; scribitur & κάνιςρον. Th. κάνης, idem.

Καναφόρος, ου, ἁ, Dor. pro κανηφόρος, canifera, puella: ex κάνης, ητος, ὁ, canistrum, & φέρω, fero.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, sonitus: καναχῆσι, dat. pl. Ion. Hinc

Καναχηδὰ & καναχηδὸν, adv. cum strepitu. Th. ἦχος, sonus.

Κανάχιζε, substrepebat, 3. sing. imperf. act. Ion. à

Καναχίζω, f. ίσω, idem quod καναχέω, resono, ἀπὸ τοῦ κενὸν ἠχεῖν. Th. ἦχος, sonus.

ΚΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, nomen commune omnibus Æthiopum reginis.

Κανδαύλας, ου, ὁ, CANDAULES, nomen propr.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, edulii genus, ex amylo, caseo, lacte, mollo.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Persicum.

Κανεῖν, a. 2. inf. act. à καίνω, perimo: a. 2. part. κανών.

Κανέου gen. Ion. pro κανέου, à κάνεον, contractè κανοῦν, τὸ, canistrum. Th. κάνης, ητος, ὁ, idem.

Κάνεον, ου, τὸ, canistrum, ejusd. th.

Κανῆν, Dor. & Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, perimo: f. κανῶ. a. 2. ἔκανον.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, CANISTRUM, calathus, q. ex κάννη, canna, ex quâ plectitur: vide κάναςρον.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, scarabæus; in acc. pl. κανθάρως, Dor. sic dict. quia nascitur ex stercore κάνθωνος, id est, asini. Est & κάνθαρος, poculum, CANTHARUS; item navigii cujusdam genus.

Κανθήλιος, ου, ὁ, asinus: à κάνθων: inde κανθήλια, clitellæ.

ΚΑΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, oculi, angulus, hirquus. CANTHUS, ferrum quo rotæ vinciuntur.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, asinus. κανθήλιος, ου, ὁ, idem. κανθήλια, ων, τὰ, clitellæ.

ΚΑ'ΝΝΑ, seu κάννη, ης, ἡ, storea, CANNA. Hinc Angl. a cane, a can.

Καννάβινος, ου, ὁ, ex cannabe factus.

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ, & κάναβις, CANNABIS.

Κανεύσας, pro κατανεύσας, annuens, a. 1. part. act. th. νεύω, annuo.

Κάννη, vide κάννα.

Κἄννομος, ου, ὁ καὶ ἡ, per Crasin. pro καὶ ἔννομος, eoque legitima: ab ἐν, & νόμος, q. v.

Κανονικὸς, οῦ, ὁ, regularis: à κανών.

Κανοῦν, vide κανέον.

Καννόω, f. ώσω, fumo denigro. Eurip. Suppl. 497. Troad. 565.

Κανυπόδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro καὶ ἀνυπόδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, discalceatus, & nudis pedibus: ex α priv. & ὑποδέω, subligo. Th. δέω, ligo.

ΚΑ'ΝΩΝ όνος. ὁ, CANON, regula, in librâ mensurâ & aliis. qu. à κάννη.

ΚΑΝΩΠΙΟΝ, ου, τὸ, sambuci flos.

Κάξ, Dor. & per Crasin pro καὶ ἐξ.

Κἀξήγειρε, excitavit quoque. Dor. & Att. per Crasin pro καὶ ἐξήγειρε. Th. ἐγείρω, excito.

Καπανηϊάδης, patronymic. qu. à κάπτω, comedo.

Καπανῆος, Ion. pro Καπανεῖος, & hoc pro Καπανέος, gen. à Καπανεὺς, CAPANEUS, gen. Ion. item Καπανῆος.

Κἄπειτα, pro καὶ ἔπειτα, & deinde.

Καπερναούμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. vicus consolationis.

Κάπετος, ου, ὁ καὶ ἡ, fossa, per Aphæresin pro σκάπετος· à σκάπτω, fodio.

* Κἀνταῦθα, pro καὶ ἐνταῦθα, et hic quoque.

Κάπη, ης, ἡ, præsepe; item pabulum equis in præsepi appositum; à κάπτω, avidè comedo.

* Καπηλεία, ας, ἡ, omnis negotiatio, quæ non navigat, ars institoria.

Καπηλεύω, f. σω, cauponor, cauponariam exerceo: sæpè etiam ponitur Metaph. 2. Cor. ii. καπηλεύοντες, i. e. calidè, avarè, fraudulenter tractantes: à κάπηλος. [* Moras nectere. Æschyl. de Parthenopæo. Vid. Sal. de usur. c. xii. p. 346.]

Καπηλεῖον, ου, τὸ, caupona.

ΚΑΠΗΛΟΣ, ου, ὁ, CAUPO, institor: qu. κακύνων πηλὸν, id est, οἶνον, vinum, corrumpens.

Κἀπὶ, pro καὶ ἐπί.

Κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium: &

Καπνία, ας, ἡ, fuligo: à καπνός.

Καπνιζόμενος, fumans, præs. part. pass. à

Καπνίζω, f. ίσω, fumo denigro, fumum excito. Apud. Hom. ignem succendo convivii gratiâ. Th. καπνὸς, fumus.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, vel καπνοδόκη, Ion. fumarium, caminum: παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.

ΚΑΠΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, fumus, & pro igne Poët. q. à κάπτω, spiro.

Καπνοῦχος, ου, ὁ, tubulus, per quem fumus exit: à καπνὸν ἔχειν.

Καπνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fumosus, fumidus.

Digitized by Google

Κάπρος

Κᾶπος, ω, ὁ, Dor. pro κῆπος, ȣ, *hortus.*
Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis ab amne Cappadoce.
ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, ιος, ἡ, *CAPPARIS, frutex ſpinoſus.*
Καππαύει, per Sync. pro καταπαύει, *ſedat:* vide καταπαύω.
Καππεδίον, pro κατὰ πεδίον, *per campum.* Th. πέδον, *ſolum, terra.*
Κάππεσε, *decidit,* Æol. Sync. pro κατέπεσε; 3. ſing. a. 2. act. in 3. dual. καππεσέτην.
Κάππεσον pro κατέπεσον, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. verbi καταπίπτω. Th. πίπτω, *cado:* f. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Καπποφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Lucian. equi Epith. *ferens κάππα literam,* quæ erat nota generoſi equi. Th. φέρω.
Καππυρίσασα, Dor. & Poët. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, *inflammo:* f. σω. a. 1. κατεπύρισα. Ex κατὰ & πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*
Κάπριος, *aper;* item *qui apri inſtar roſtrum habet;* & pro *navi roſtratâ:* à
ΚΑ'ΠΡΟΣ, ȣ, ὁ, *APER, verres:* qu. à
ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avidè, ſpiro, flo:* f. ψω, p. φα.
Καπυρίζειν, *gulæ indulgere, & torrefacere:* à
Καπυρὸς, ὰ, ὸν, *torridus, adustus:* q. à κάω & πῦρ. Gl. Cyr. κάπυρον, *cruſtum,* ἐκ τȣ̃ καταπύρου.
Καπύω, *flo, expiro:* fut. σω. a. 1. ἐκάπυσα, ας, ε. Th. κάπτω, idem.
Καπφάλαρ' pro κατὰ φάλαρα. Æol. & Poët. Sync. quæ ſunt *ornamenta equorum.* Th. φαλὸς, *ſplendidus.*
Κάπω, *ſpiro,* pro κάπτω.
Κάπων, *capo, gallus caſtratus.*
ΚΑ'Ρ, *CAR,* gentile nomen, *homo nihili:* Nam Cares ſerviles & barbari: at
Κὰρ pro κάρη, τὸ, per Apoc. id. q. κάρηνον, *caput.* Sumitur etiam pro κὴρ, *mors.*
Κάρα, τὸ, & κάρη, *caput, vertex:* q. à κείρω, *tondeo:* vel à κραίνω, *impero,* quia eſt *princeps* pars corporis. Th. κάρηνον, idem: hinc Angl. garret.
ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, *CARABUS, animal marinum è cancrorum genere:* q. τῷ κάρα βαίνει, *capite incedit.* Hinc Angl. crab.
Καραδοκέω, f. ήσω. p. ηκα, *expecto:* q. capite exſerto ad videndum: à κάρα & δοκέω, *video.*
Καρακάλλιον, *cucullo:* q τȣ̃ κάρα κάλλος.
• Καρατομέω, -ῶ, f. ήσω, *caput amputo,* Eur. Rheſ. 585.
ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vile & ruſticum calceamentum.*
Κάρδα, *virile & bellicoſum* eſt Perſis: qu. à καρδία, *cor.*
ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, ȣ, τὸ, *naſturtium,* herba: & καρδάμη, à δαμάω, quia calore & acrimoniâ ſuâ caput tentet.
Καρδαμίλη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Καρδαμύσσω pro συγκαρδαμύσσω, Etymol.

2

Καρδάμωμον, *CARDAMOMUM:* à κάρδαμον & ἄμωμον, habens cum *cardamo & amomo* ſimilitudinem.
ΚΑΡΔΙ'Α, ας, ἡ, *cor, animus, os ventriculi:* qu. à κέαρ· indè
Καρδιακὸς, *cardiacus.* Hinc fort. Angl. heartp, hardp.
Καρδιογνώστης, ȣ, ὁ, *cordium cognitor:* ex καρδία & γνώστης, *cognitor.* Th. γινώσκω, *cognoſco.*
Καρδιουλκέω. f. ήσω, *cor revello:* ex καρδία & ἕλκω, *traho.*
Καρδιώσσω, *cordis dolorem ſentio.* Th. καρδία.
ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ȣ, ἡ, *mactra, alveus, in quo farina ſubigitur:* qu. à κεράω & δέφω, quia ibi aqua & farina *miſcetur & ſubigitur.*
Κάρη, τὸ, indecl. *caput:* per Apoc. pro th. κάρηνον· & κάρηαρ, ατος, τὸ, per Sync. κάρητος, idem.
Καρῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à κείρω, fut. κερῶ, *tondeo:* a. 2. act. ἔκαρον. a. 2. paſſ. ἐκάρην.
Καρήατι, dat. ſing. à κάρηαρ, *caput:* vide κάρη.
Καρηκομόωντες, *comati:* Poët. pro καρηκομῶντες, nom. pl. præſ. part. à καρηκομάω, f. ήσω. ex κάρη vel κάρηνον, *caput,* & κόμη, *coma.*
Καρῆναι, *detonſum eſſe:* a. 2. inf. paſſ. verbi κείρω, *tondeo:* a. 2. ἔκαρον. f. 2. καρῶ. a. 2. paſſ. ἐκάρην.
ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ȣ, τὸ, *caput, vertex.* κάρη, τὸ, indeclinab. item κράνιον, ȣ, τὸ, *cranium,* ſedes cerebri: ἡμικράνιον, ȣ, τὸ, *dimidia capitis pars.*
Κάρητος, per Sync. pro καρήατος, gen. ſing. à κάρηαρ, ατος, τὸ, *caput:* idem quod κάρηνον.
Καρικοὶ, *Carici:* nom. pl. à
Καρικὸς, ȣ̃, ὁ, *CARICUS.* Th. Κὰρ, *Car,* gentile nomen.
Καρῖναι, αἱ, *præficæ:* à κὴρ, *mors,* vel quòd è Cariâ eſſe ſolent.
Καρὶς, ίδος, ἡ, *ſquilla,* piſcis genus: q. à κάρα, quia maxima pars corporis ejus *caput* eſt. Th. κάρηνον, *caput.*
ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, *reſono, tremo.*
ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, ſeu καρκῖνος, ȣ, ὁ, *CANCER:* piſcis, ſignum cœleſte, & morbus, à κάρα κινεῖν, *caput movere.*
Καρκινόω, *quaſi cancro aſſimilo, obliquè moveo:* καρκινοῦσθαι, dicuntur plantarum radices, quæ cancri inſtar divaricatis, & *in latera diſperſis fibris, terram apprehendunt:* à th. præced.
Καρκίνωμα, ατος, τὸ, *CARCINOMA, cancer morbus.* Th. καρκίνος, idem.
Κάρμηλον, ȣ, τὸ, *mons Carmelus.*
Κάρνος, τὸ, *pediculus, ovis, pecus.* Heſych.
ΚΑ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *ſopor cum gravedine, marcor:* q. à κάρα, *caput,* cui accidit. Sed
Καρὸς pro κηρὸς, gen. ὁ, Dor. à κὴρ, *parca, mors:* vel καρὸς, ȣ̃. Dor. pro κηρὸς, ȣ̃, ὁ, *cera.*
Κάρουχον, ȣ, τὸ, *rheda.* Angl. caroche.

Καρόω,

Digitized by Google

Καρόω, -ῶ, f. ώσω, p. κεκαρώκα, *perturbo*: paſſ. -οῦμαι. Th. καρός.

ΚΑΡΠΑΙ' ὂν, αἱ, vel κάμπαι, *vermes, qui oleis iraſcuntur*: q. à κάμπτω, *flecto*.

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, *ſaltationis quoddam genus*: ὄρχησις ἐν τοῖς ὅπλοις; an à καρπῷ, *manus*, quâ ſe complecterentur.

Καρπάλιμος, ου, ὁ, *celer*: quaſi ἀρπάλιμος, hinc

Καρπαλίμως, *cito, raptim*: qu. ἀρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, *rapio*.

Καρπάσινος, *carbaſinus*.

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ὁ, *venenatum quoddam medicamentum*.

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARPESIUM*, feſtuca tenuis: q. à κάρφος, *feſtuca*.

Καρπίζομαι, *fructum colligo*.

* Καρπίζομαι, *in libertatem aſſero*, à κάρφος, *virgula*. Salm. de modo uſur. c. ult. p. 880.

Καρπίζω, *irrigo*: à κάρπος, *fructus*.

Καρπὶς, *vindicta, aſſertio*.

Καρπιστὴς, *aſſertor, vindex*.

Καρπιστία, *aſſertio*: quòd manûs brachiale caperetur, qui *carpus* dicitur, apud Gellium lib. 20. cap. 9.

Κάρπιμος, ου, ὁ, *frugifer*. Th. καρπὸς, *fructus*.

Καρπόβρωτος, & ον, idem undè καρπὸν βρώσκειν licet.

Καρποῖσιν, dat. pl. Ion. à καρπός.

Καρπόομαι, -οῦμαι, *fructum percipio, fruor, conſequor*; item *exhaurio, conſumo*: vide καρπόω.

ΚΑΡΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fructus, ſemen, fœtus, utilitas*: καρπὸς φρενῶν, *fructus mentis*, i. e. *prudentia*. Eſt & *pars manûs ubi pulſum explorant, CARPUS.* Hinc ἄκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infructuoſus*; εὔκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fructibus abundans*. Eſt &

Καρπὸς, οῦ, ὁ, nomen viri.

Καρποφορέω, *fructum fero*, f. ήσω. p. κεκαρποφόρηκα. a. 1. ἐκαρποφόρησα. à

Καρποφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *frugifer, a*: ex καρπὸς & φέρω, *fero*.

Καρπόω, *fructum colligo, CARPO* ad fruendum, *ſacrifico*: a. 1. ἐκάρπωσα. Th. καρπός.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, *fructus, quæſtus*; item *victima, oblatio, hoſtia*: &

Κάρπωσις, εως, ἡ, *fruitio, uſus rei fructuoſus*: à præced.

Καρπωτὸς, ἡ, ὸν, q. *fructibus, affectus*, vel *variorum fructuum figuras habens intextas*: vel ut H. Steph. exponit, *manuleatus*: Epith. veſtis: ab eod. th.

Κάῤῥα, *Carrba*, urbs Arabiæ.

Καῤῥέζειν, Æol. Sync. pro καταῤῥέζειν, præſ. inf. &

Καῤῥέζουσα, *demulcens*: præſ. part. fœm. gen. pro καταῤῥέζουσα· ex κατὰ & ῥέζω.

Κάῤῥον, ου, τὸ, *rheda, carrus*. Angl. a car or cart.

Κάῤῥων, Dor. pro κρείσσων, *fortior, melior*: q. κάρτων, à κάρτος pro κράτος, *robur*.

Κάῤῥυλος, ου, ὁ, quis iſte fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ου, *obliquus*, πλάγιος· undè ἐγκάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Κάρτα, *valdè*: à κάρτος pro κράτος, *robur* & ἡ κάρτα, *maximè*, affirmandi modus.

Καρταλάμιον, *parvus*.

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, *cophinus*, ſeu *corbis in anguſtum deſinens*: Ducamus à καρτὸς, *tonſus, ſciſſus*: quia ex *ſciſſis* virgulis contexti ſolet.

Κάρτει, dat. ſing. è κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, *robur*.

Καρτεραίχμας, α, Poët. & Dor. pro

Καρτεραίχμης, ου, ὁ, *boſtipotens, qui bellicis armis eſt potens*. Ex καρτερὸς, *robuſtus*, quod vide & αἰχμὴ, *cuſpis*.

Καρτερέω, -ῶ, *forti animo ſum*: fut. ήσω. perf. κεκαρτέρηκα. a. 1. ἐκαρτέρησα. a. 1. opt. Æol. καρτερήσεια, ας, ε. à καρτερὸς, *validus*, quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Καρτερία, ας, ἡ, *tolerantia, patientia*: &

Καρτερικὸς, οῦ, *qui patientiâ præditus eſt*: à καρτερὸς, quod vide.

Καρτεροθύμω, dat. ſing. à καρτερόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pertinax, qui toleranti animo eſt*: ex κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur*, & θυμὸς, *animus*.

Καρτερὸν εἶναι τινὸς, pro κρατεῖν τινὸς, *vincere aliquem*: à καρτερός.

Καρτερὸν pro καρτερῶς, *fortitèr*.

* Καρτεροπλῆγες, *validos ictus inferentes*. D. S.

Καρτερος, οῦ, *robuſtus, potens, vehemens*: à κάρτος, quod per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Καρτερόφρονα, acc. ſing. à

Καρτερόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *præfractus, magnanimus*: à καρτερὸς, quod vide, & φρὴν, *mens*.

Κάρτιστος, οῦ, *præſtantiſſimus*, per Metath. pro κράτιστος, ſuperl. ab ἀγαθὸς, *bonus*: comp. κρείσσων. Th. κράτος, *robur*.

Κάρτος, εος, τὸ, per Metaph. pro κράτος, τὸ, *vires, robur*.

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. à

Καρτύνω pro κρατύνω, *firmum reddo, corroboro*. Th. κράτος, *robur*.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, *nux juglans*, arbor: κάρυον, ου, τὸ, *nux juglans*, fructus: q. à κάρα, quia eſt fructus rotundus, inſtar capitis.

Καρυίνη, *amygdalina*: à καρύα.

Καρυίσκος, ου, ὁ, *ſpeciem nucis* vel *amygdalæ referens*.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *intritum quoddam ſeu condimentum Lydorum*.

Κάρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κήρυξ, ὁ, *præco*.

Καρύξαισα, Æol. pro κηρύξασα, *quum præconio promulgaſſet*: a. 1. part. act. f. g. verbi κηρύσσω, *prædico*. Th. κήρυξ, *præco*.

Κάρυξε, Dor. pro κήρυξε, quod Ion. pro ἐκήρυξε. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Κάρυον, ου, τὸ, *nux juglans*. Vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, quod vide.

Καρυωτὰ, τὰ, Exod. xxxviii. *ſcyphi in nucis modum facti*: à καρύα, quod vide.

Καρφαλέος, ου, *ſiccus aridus*. Th. κάρφω, *ſicco*.

Κάρφος, εος, τὸ, *palea*: à

Digitized by Google

KA'ΡΦΩ, *ſiccoſ arefacio* : f. ψω. p. κέκαρφα. hinc κάρφος, τὸ, *palea*.

Καρχαλέος, ου, apud Homerum pro καρφαλέος, quod vide.

Καρχαρόδοντα, *dentibus aſperum* : acc. ſing. à

Καρχαρόδους, δοντος, ὁ καὶ ἡ, ex κάρχαρος, *aſper* ; quod à χαράσσω, *ſculpo* ; & ὀδοὺς ὄντος, ὁ, *dens*.

Κάρχαρος, ου, ὁ, *aſper*. Th. χαράσσω, *ſculpo*.

Καρχάσιον, Dor. pro καρχήσιον, quod vide.

Καρχηδόνιος, ου, *Carthaginienſis* : à

Καρχηδὼν, όνος, *CARTHAGO*.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARCHESIUM*, *ſumma pars mali nautici* ; *navis* ; *poculum quoddam oblongum*.

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. ſing. à κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera*.

ΚΑΣΑ'ΒΗ, ης, ἡ, & κασαλβὰς, άδος, ἡ, *meretrix*, *ſcortum* : qu. ἀπὸ τοῦ καλεῖν καὶ σοβεῖν. Sed & κάσσα eſt πόρνη, finem vocis velim à λώβη, *injuria*.

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, *tapes*, *utrâque parte villoſus*.

Κασαύρα, & κασωρὶς πόρνη, Heſych. ex κάσσα & ὥρα, *cura*.

Κάσθλοῖσιν, & *in bonis* : dat. pl. Ion. à κάσθλὸς, pro καὶ ἐσθλὸς, & *bonus*.

Κασία, ας, ἡ, *CASIA*, *frutex lauro ſimilis*, cujus cortex abraditur. Κασία μέλαινα, *caſia fiſtularis*. Vide κάσσια.

Κασίγνητ', pro κασίγνητε, voc. à κασίγνητος, ου, & Ion. οιο, ὁ, *frater* : &

Κασιγνήτη, ης, ἡ, *ſoror* : ex κάσις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *frater*, *ſoror*, & γίνομαι, *naſcor*.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, *frater* vel *ſoror* : *coætaneus* : qu. κάσις, à γάω, *genero*.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, *meretrix* : quæ ſe illecebroſè κάζει, id eſt, *ornat & fucat* ; aut κάει ἆσσον, *propè urit*.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, *CASSIA*, *frutex aromaticus*. Vide κασία.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, & Att. καττίτερος, *ſtannum* : q. à κάσσα, *meretrix*, videtur enim argentum, nec eſt.

ΚΑΣΣΥ'Ω, & Att. καττύω, f. ύσω, *ſuppingo*, *conſuo* : ut ea, quæ ſubtus ſuuntur, uſu conterenda : undè κάττυμα, *ſolea*.

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, *CASTANA*, urbs Theſſaliæ & Ponti : undè & καςαναϊκὸν κάρυον, *nux caſtanea* : Angl. caſtan-nut or cheſt-nut : quæ &

Κάςανον, ου, τὸ, *CASTANEA* : à præcedente.

Καςόρειον μέλος, Καςόρειος, ὕμνος, vide Pindar. Iſthmior. Od. i. p. 437. 5. erat cantilena, quâ utebantur in prœliis Spartani, ut fortitèr agerent, mortemque contemnerent.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, *CASTOR*, *fiber*, animal ventricoſum : ideò ducunt à γαςὴρ, *venter*.

Κάσχεθε, *detinebat* : 3. ſing. imperf. Æol. Sync. pro κατέσχεθε, verbi κατασχέθω, pro κατέχω, *inhibeo*. Sic &

Κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi κατασχέω, vel κατέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo* : f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

ΚΑΤΑ', [* Præp. cum. gen. *adverſus*, εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν, Rom. viii. 31. *ſi Deus eſt pro nobis, quis contra nos*. *De* : ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, 1 Cor. xv. 15. *quoniam de Deo teſtificati ſumus*. *Super* : κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς, Marc. xiv. 3, *effudit ſuper caput ejus*. *Per* : ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, Matt. xxvi. 63. *adjuro te per Deum*. *In*, ἐν : ἡ κατὰ βάθους πτωχεία, 2 Cor. viii. 2. *profunda paupertas*. *In*, εἰς : οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ, Joan. xix. 11. *non haberes poteſtatem in me*.

Κατὰ, cum. accuſ. *ſecundum* : κατ' εἰκόνα ἡμῶν, Gen. i. 26. *ſecundum imaginem noſtri*. *In* : κατ' ὄναρ, Mat. i. 20, *in ſomnio*. κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, Luc. xv. 14. *in illa regione*. *Ad* : ἦλθε κατ' αὐτὸν, Luc. x. 33, *venit ad eum*. *Verſus* : κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. xvi. 7. *Bithyniam verſus proficiſci*. *Juxta* κατ' Ἄργος, Eurip. Supplic. 366. *circa Argos ſita*. Beza ad Act. Apoſt. xxvii. 5. *Ob* : οἷς, κατ' ὀφθαλμοὺς προεγράφη, Gal. iii. 3, *quibus ob oculos prius fuerat depictus*. *Cum* : κατὰ σεαυτὸν ἔχε, Rom. xiv. 22. *tecum habe*. *Inter* : τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας, Act. xxi. 21, *omnes qui ſunt inter gentes*. *Apud* : πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν, Act. xxvi. 3, *omnium qui apud Judæos ſunt rituum*. *Ex* vel *propter* : κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, Mat. xix. 3. *quavis ex cauſa*. κατὰ χάριν, Rom. iv. 4. *ex gratiâ*. *Uſque ad* : ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, Joan. xxi. 25, *quæ ſi ſcribantur uſque ad unum* : hoc eſt ſingula. *Diſtributivum* : ὑμεῖς καθ' ἕνα Eph. v. 33, *vos ſinguli*. Inſervit Periphraſi Nominum : οἱ κατὰ πόλιν, Luc. viii. 4, *civitatum incolæ*. κατὰ λόγον, Act. xix. 14, *quatenus æquum eſt*. κατὰ κράτος ver. 20, *fortiter*. οἱ τῆς καθ' ἡμᾶς, *qui noſtra ætate vel memoria vixerunt*. ὁ καθ' ἡμᾶς λόγος, *noſtra doctrina aut ſecta*. Κατὰ per ellipſin omittitur, καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2. Pet. i. 5. *in hoc omni ſtudio incumbite*. Eurip. in Androm. 906. τὰ αὐτὰ καὶ νοσοῦμεν, *hac ipſa in re languemus*. Et cum gen. κατὰ πέτρων σπείρειν, *ſeminare ſuper petras*, κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ κεφαλῆς, *effudit ſuper caput ejus*, Marc. xiv. 3. ὀμνύειν κατ' ἐξωλείας, *cum devotione capitis ſui jurare*. Dem. Mid. 5. 20.] In compoſ. valet *contra*, *de*, *ad*, *valdè*, & *deorſum*.

Κατάβα, *deſcende* : per Apoc. pro κατάβηθι, vel κατάβαθι, a. 2. imperat. act. Att. à

Καταβαίνω, *deſcendo* : imperf. κατέβαινον. f. καταβήσομαι. p. καταβέβηκα. a. 2. κατέβην, ης, η. a. 2. imperat. κατάβηθι & κατάβαθι, & καταβάτω, & per Apoc. κατάβα. a. 2. ſub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. καταβῆναι. a. 2. part. καταβὰς, άντος· ex κατὰ in compoſ. *deorſum*, & βαίνω, *eo*.

Καταβάλλω, *dejicio*, *everto*, *conjicio*, *proſterno* ; f. αλῶ. p. καταβέβληκα. pręſ. m. καταβάλλομαι, *fundamentum jacio* : perf. paſſ. καταβέβλημαι. a. 1. paſſ. κατεβλήθην. præt. med. καταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Καταβαπτίζομαι, *immergor* : f. ίσομαι. p. καταβεβάπτισμαι. a. 1. paſſ. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, *intingo*.

Καταβαρέω, *degravo*, *onero* : f. ήσω. p. καταβεβάρηκα.

Digitized by Google

-ταβέβηκα. a. 1. κατέβαρησα. Th. βάρος, τὸ, *pondus*.

Καταβαινω, idem, & ab eod.

Καταβὰς, ἄντος, & in f. g. καταβᾶσα. a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, *deſcendo*, quod vide.

Καταβάσιος, ὁ, *deſcenſivus*.

Καταβάσις, εως, ἡ, *deſcenſus*: ab eod. verbo.

Καταβάτω, *deſcendat*: 3. ſing. a. 2. Imperat. act. κατάβαθι. ab eod. th.

Καταβαυκαλάω, *jucundâ cantillatione ſopio*, ut ſolent nutrices; idem quod βαυκαλάω, à βαυκὸς, *jucundus*, vel βαυβάω, *dormio*.

Καταβεβαιόομαι, -οῦμαι, *affirmo, aſſevero*. Th. βέβαιος, *firmus, ſtabilis*.

Καταβεβλημένας, acc. pl. perf. part. paſſ. f. g. à καταβάλλω, quod vide.

Καταβεβρίθασι, *onuſtæ ſunt*: 3. pl. perf. m. ex κατὰ & βρίθω, *onero, gravis ſum*: f. σω, p. κα.

Καταβῇ, *deſcenderit*: 3. ſing. a. 2. ſub. act. à καταβαίνω, quod vide.

Κατάβηθι, a. 2. imperat. act. ejuſd.

Καταβήσεο, *deſcende*: Ion. pro καταβήσου, præſ. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à f. 1. m. verbi καταβαίνω, *deſcendo*. Th. βαίνω, *eo*.

Καταβήσεται, 3. ſing. f. 1. m. verbi ejuſd. & ab eod. th.

Καταβιβάζομαι, *ſupero, urgeor, opprimor*: f. σομαι, p. βίασμαι. a. 1. κατεβιάσθην.

Καταβιβάζω, *facio deſcendere, deturbo, dejicio, deprimo*: f. άσω. a. 1. act. κατεβίβασα. a. 1. paſſ. κατεβιβάσθην. f. 1. paſſ. καταβιβασθήσομαι, ῃ, εται. ex κατὰ & βιβάζω, *admiſſario, admoveo*: ab eod. th.

Καταβιβρώσκω, *comedo*: præſ. inf. paſſ. καταβιβρώσκεσθαι ex κατὰ & βιβρώσκω, idem quod βρώσκω, *comedo*: f. βρώσω.

Καταβίου, *vive*: præſ. imperat. &

Καταβιώσας, *vitâ defunctus*: a. 1. part. à καταβιόω, f. ώσω. Th. βίος, *vita*.

Καταβίωσις, εως, ἡ, *victus*. D. S.

Καταβλέπω, *deſpicio*, q. d. *deorſum aſpicio*, f. ψω. p. βέβλεφα.

Καταβληχᾶσθαι, *balare*. Th. βληχάομαι, idem.

Καταβοάω, -ῶ, f. ήσω, *vociferor, reclamo, clamore perſequor*: καταβοᾶσθαι, præſ. inf. med. *magnis clamoribus invehi in aliquem*. Th. βοάω, *clamo*.

Καταβόησις, εως, ἡ, *clamor, vociferatio*.

Καταβολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, *fundamentum*: à καταβάλλω.

Καταβόσκειν, *depaſcere*. Th. βόσκω, *paſco*.

Καταβοσκομενάων, *depaſcentium*: gen. pl. Æol. pro καταβοσκομένων, præſ. part. paſſ. à κατὰ & βόσκω, f. ήσω, *paſco*. Th. βόω, idem.

Καταβραβεύω, *debito præmio privo imperioſè ago*: f. εύσω. a. 1. κατεβράβευσα ex κατὰ & βραβεῖον, *præmium*. To. βραβεὺς, έως, ὁ, *qui dat præmium certaminis*.

Καταβραχὺ, adv. *paulatim non longè poſt*.

Καταβρέχειν, *irrigare*. Metaph. *laudare*: καταβρέχειν σιγῇ, *rigare ſilentio*, pro *ſilentio premere tegere*. Th. βρέχω, *irrigo*.

Καταβρίθειν, Att. *gravari*: Poët. *longè ſuperare*. Th. βρίθω, *gravis ſum*.

Καταβροχὴ, ῆς, ἡ, *irrigatio, madefactio*.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, *eſca, cibus*.

Καταβρώξας, Dor. pro καταβρώσας. a. 1. part. act. à καταβρώσκω, *devoro*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Κατάβρωσις, εως, ἡ, *cibatio, deroſio*: à

Καταβρώσκω. Th. βρώσκω.

Καταβυθίζω, *demergo*: f. ίσω. p. καταβεβύθικα, ex βυθίζω.

Καταβώσομαι, Ion. pro καταβοήσομαι, f. 1. m. καταβοᾶσθαι τινος, *magnis clamoribus in aliquem invehi*. Th. βοάω.

Καταγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. Att. à κατάγω, *deduco*, quod vide.

Καταγαιος, -ου, ὁ & ἡ, & καταγειος, α, ον, *ſubterraneus*. Th. γαῖα, *terra*.

Καταγγελεὺς, έως, ὁ, *annuntiator*: à

Καταγγέλλω, *annuntio, celebro*: f. ελῶ. p. κατήγγελκα. a. 1. κατήγγειλα. a. 2. κατήγγελον. Hinc a. 2. paſſ. κατηγγέλην. ης, η. p. m. κατήγγελα. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Κατάγειν, *deducere*: præſ. inf. à κατάγω, quod vide.

Καταγελασθήσῃ, *irrideberis*: 2. ſing. f. 1. paſſ. &

Καταγέλαστος, ου, *ridiculus*: adj. verbale à

Καταγελάω, ῶ, *derideo*: cum gen. imperf. κατεγέλαον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α. f. άσω, p. καταγεγέλακα. a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω, *rideo*.

Κατάγελως, ωτος, ὁ, *irriſio, riſio*: à præcedente.

Καταγηράσκουσι, 3. pl. præſ. ind. à

Καταγηράσκω, *ſeneſco*: f. άσω. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *ſenectus*.

Καταγίζω, *conſecro*: Ion. pro καθαγίζω ab ἁγίζω, idem. Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio*.

Καταγινέειν, Ion. pro κατάγειν, *deducere, reducere*.

Καταγινώσκω, *decerno adverſus aliquem, condemno*: f. καταγνώσομαι. p. κατέγνωκα. a. 2. κατέγνων, ῶς, ω. perf. paſſ. κατέγνωσμαι. perf. part. paſſ. κατεγνωσμένος, *damnandus*, pro καταγνωστέος. Th. γινώσκω, *noſco*.

* Καταγνάπτω, ψω, *flecto*: μήτηρ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίου, Eurip. Troad. 1252. γνάπτω verò rariùs in compoſitione occurrit.

Καταγνοίην, ης, ἡ, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, *damno*. quod vide. a. 2. ſub. καταγνῶ, a. 2. imperat. κατάγνωθι.

Καταγνύω, *frango*: vide κατάγω.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. ejuſd. verbi.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, *damnatio*.

Καταγογγύζω, *obmurmuro*: f. ύσω, p. καταγεγόγγυκα.

Καταγοητεύω, *præſtigiis decipio*. Th. γόης.

* Καταγορασμὸς τοῦ σίτου, *coëmptio frumenti*. D. S.

Καταγορεύειν, *accuſare*, vel *exponere*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, *expoſitio*: à præced.

Καταγράφω,

Digitized by Google

Καταγράφω, *deſcribo, delineo*: ab Herodoto pro *dilaniare*. Th. γράφω, *ſcribo*: f. ψω.

Κατάγω, κατάγνυμι, vel καταγνύω, *confrango*, f. κατάξω. legitur etiam Att. κατεάξω. a. 1. Att. κατέαξα. præſ. paſſ. κατάγνυμαι, *confringor*: a. 2. paſſ. κατεάγην, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. κατεαγῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. κατεαγῶσιν. Ex κατὰ & ἄγω, ſeu ἄγνυμι, *frango*.

Κατάγω, *deduco*, [* *reſtituo*, τὸν υἱὸν, Iſocr. Panath. *filium in regnum reſtituere*. ἀνάγεσθαι dicuntur nautæ, quando *oram ſolvunt*; κατάγεσθαι, *quando portum ſubeunt*, Act. xxvii. 2, 3.] f. κατάξω, p. καταγήοχα, Att. a. 2. κατήγαγον. Att. a. 2. ſub. act. καταγάγω, ης, η. a. 2. inf. καταγαγεῖν. a. 2. part. act. καταγαγών, οῦσα, όν. perf. act. κατῆχα. perf. paſſ. κατῆγμαι, ῆξαι, ῆκται. a. 1. paſſ. κατήχθην, ης, η, *devectus fui*: ex κατὰ, *deorſum*, & ἄγω, *duco*.

Καταγωγὴ & καταγώγιον, *diverſorium*: à κατάγομαι, *diverſor*. Th. ἄγω. *duco*.

Καταγωνίζομαι, *debello*: fut. ίσομαι, perf. paſſ. κατηγώνισμαι a. 1. m. κατηγωνισάμην, ω, ατο. ex κατὰ & ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγών, *certamen*.

Καταδαίομαι, *devoro, comedo*: à δαίω, *epulum præbeo*.

Καταδάκνω, *mordeo*: præſ. ind. ex κατὰ & δάκνω, idem: f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον.

Καταδαμάζω, *domo, perdomo*: f. άσω. p. -δεδάμακα. perf. paſſ. -δεδάμασμαι.

Καταδαπανάω, -ῶ, *conſumo*. Th. δαπανάω.

Καταδεέστερος, α, ον, *minor, inferior*: comparat. à

Καταδεὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *cui aliquid deeſt, non expletus omnibus numeris, imperfectus*. Th. δέω, vel δέομαι, *egeo*.

Καταδεῖ, pro δεῖ, *indiget*: ab eod. th.

Καταδείκνυμι, -ύω, *oſtendo, demonſtro*.

* Καταδειλιάω, *expaveſco*.

Καταδέξαι, Ion. pro καταδεῖξαι, *oſtendere*: a. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, *oſtendo*. f. δείξω.

Καταδέομαι, *deprecor*, f. m. -δεήσομαι. p. -δεδέημαι a. 1. κατεδεήθην. Th. δέομαι.

Καταδεσμεύω, *alligo*, f. εύσω. p. καταδεδέσμευκα.

Καταδεσμὴ, ῆς, ἡ, *faſciculus*: ex δέσμη.

Καταδεύῃ, ſcil. ὁ ὑετὸς, apud Heſiod. 3. ſing. præſ. ſub. à

Καταδεύω, *madefacio*: Th. δεύω, *rigo*.

Καταδέχομαι, *recipio*, it. *patior*.

Καταδέω, *obligo*: f. ήσω. a. 1. κατέδησα. p. καταδέδεκα & -ηκα. Th. δέω, *ligo*.

Κατάδηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *valdè manifeſtus*: ex κατὰ & δῆλος, *manifeſtus*.

Καταδημαγωγέω, f. ήσω, *blandè & populariter loquor, populum demulceo*: ex κατὰ & δημαγωγέω, idem: quod ex δῆμος, *populus*: & ἄγω, *duco*.

Καταδημοβορέω, *populum devoro, quæ ſunt Reip. devoro*: ex δῆμος & βορά, *eſca*.

Καταδιαιρέω, -ῶ, *divido*: f. ήσω. p. καταδιῄρηκα. a. 2. καταδιεῖλον. Th. αἱρέω.

Καταδιαιτάω, *condemno*. Th. δίαιτα, *vivendi mos*.

Καταδιδοῦν, Ion. pro καταδιδόναι, *influere*, præſ. inf. à

Καταδίδωμι, f. καταδώσω, *diſtribuo*; item *influo*: Th. δίδωμι, *do*.

Καταδικάζω, *judico contra aliquem, condemno*: f. άσω. a. 1. paſſ. κατεδικάσθην. f. 1. paſſ. καταδικασθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ & δικάζω, *judico*. Th. δίκη, *jus*.

Καταδίκη, ης, ἡ, *mulcta, condemnatio*.

Καταδιώκω, *proſequor*: f. ξω. a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, idem.

Καταδοκεῖν, *opinari*. Th. δοκέω. *video*.

Καταδολεσχέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor*.

Κατάδομαι, *cantu aures meæ feriuntur & perſonant*: ab ᾄδω, *cano*. Th. ἀείδω, idem.

Καταδουλόω, *in ſervitutem adigo*: f. ώσω. p. καταδεδούλωκα. a. 1. m. κατεδουλωσάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. m. καταδουλώσωμαι, ῃ, εται, & in 3. pl. καταδουλώσωνται. præſ. part. paſſ. καταδουλούμενος. Ex κατὰ & δοῦλος, *ſervus*.

Καταδράω & -διδράσκω, *defugio, decurro*. f. καταδιδράσω, vel καταδράσω.

Καταδρέπω, idem quod δρέπω, *decerpo*.

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, *incurſio* vel *incurſus, decurſus*: à καταδρέχω, quod à τρέχω, *curro*. a. 2. ἔδραμον.

Καταδρύπτομαι, *dilanio*. Th. δρύπτω, *lanio*.

Καταδῦναι, Dor. vel Att. pro ☛

Καταδῦναι, *ingredi*: aor. 2. inf. act. verbi καταδύνω, vel καταδύμι, *demergo*: a. 2. act. κατέδυν. Th. δύνω & δύω, vel δῦμι, *ſubeo*.

Καταδυναστεία, ας ἡ, *oppreſſio*.

Καταδυναστεύω, *ſub poteſtatem redigo, tyrannidem in aliquem exerceo*: f. εύσω. p. καταδεδυνάστευκα. Ex κατὰ & δυναστεύω, *ſum princeps*. Th. δύναμαι, *poſſum*.

Καταδύνειν, præſ. inf. vide καταδῦναι.

Καταδύντα, *occidentem*: acc. ſing. a. 2. part. act. à καταδὺς, ύντος, à κατάδυμι. aor. 2. κατέδυν. Th. δύνω, *ſubeo*.

Καταδύσω. Vide καταδῦναι.

Καταδὺς, ύντος, a. 2. part. Vide præced. καταδύντα.

Καταδύσεο, Ion. pro καταδύσου, præſ. imperat. paſſ. à καταδύσομαι, *ſubmergor, abdo me*. quod ex futuro in præſens abiit: ex κατὰ & δύσομαι, Poët. δύσσομαι, *mergor*. Th. δύνω, *ſubeo*.

Κατάδυσις, εως, ἡ, q. *demerſio, latibulum, ſpecus*, à

Καταδύω, *demergo, deprimo*, f. ύσω. a. 2. κατέδυν, υς, υ.

Καταείδειν, idem quod κατᾴδειν, *incantare*. Th. ἀείδω, *cano*.

Καταειμένος, *tectus, denſus*: Poët. pro καθειμένος, perf. part. paſſ. verbi καθέννυμι, ſeu καθέω, quod ex κατὰ & ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα. perf. paſſ. εἷμαι.

Καταείνυον, *tegebant*: 3. pl. imperf. act. ex καταεινύω, quod ex κατὰ & εἰνύω, idem quod ἕω, *induo*.

Καταείσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi καταέμαι, pro κάτειμι, *deſcendo, proficiſcor*. Th. εἶμι, ſeu ἴω, *eo*.

Καταθαμβέω, vel καταθαμβέομαι, *demiror cum ſtupore*: ex κατὰ & θαμβέω, *admiratione attonitus ſtupeo*. Th. θάμβος, τὸ, *ſtupor*.

Digitized by Google

* Καταθάπτω, *ſepelio.*

Καταθαρσέω, -ῶ, f. ήσω, *confido.* Th. θαῤῥέω.

Καταθεῖναι, *deponere, perſolvere:* a. 2. inf. act. &

Καταθεῖο, *poneres:* 2. ſing. a. 2. m. opt. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην a. 2. m. ἐθέμην. a. 2. opt. m. θείμην. θεῖο.

* [Καταθεματίζω, ίσω, *mihi anathema imprecor,* Matt. xxvi. 74. Iren. i. 13, 2 Juſt. M. et Oecumen. ad Act. xxiii. 12. In Matt. apud quoſdam codd. malè legitur, καταναθεματίζειν, quæ vox nuſquam aliàs occurrit. Beng. in Gnom.

Καταθέσθαι, *reponere,* a. 2. inf. m. &

Κατάθησο, *reconde:* Poët. κάτθεο, a. 2. imperat. m. ejuſd. verbi.

Κατάθηαι, *depoſueris:* Ion. pro καταθῇ, 2. ſing. a. 2. ſub. m à κατατίθημι. a. 2. κατέθην, ab eod. th.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσῃ, *repones:* 2. ſing. f. 1. ejuſd. verbi.

Καταθλάω, -ῶ, fut. άσω, *confringo.* Th. θλάω, *frango.*

Καταθλέω, f. ήσω, *athleticis exercitationibus operam do;* item *vinco:* ex κατὰ & ἀθλέω, *certo.* Th. ἆθλος, *certamen.*

Καταθνητος, ῦ, *mortalis:* dat. pl. καταθνητοῖς· ex κατὰ & θνητὸς, quod à θνήσκω, *morior.*

Καταθραύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Καταθραύω, *effringo.* Th. θραύω, *frango:* f. σω.

* Καταθρηνέω, *multis lacrymis deploro.* D. S.

Καταθύμιον, ου, τὸ, *deſiderium,* &

Καταθύμιος, α, ον, *gratus, a, um,* ex κατὰ & θυμὸς, *animus.*

Καταθυμοβορήσῃς, *animi affectibus devores,* 2. ſing. a. 1. ſub. ex κατὰ & θυμοβορέω, *animum exedo triſtitiâ:* quod à θυμὸς, *animus,* & βορὰ, *pabulum, eſca.*

Καταθῦσαι, a. 1. inf. act. à

Καταθύω, *occido.* Th. θύω, *macto:* f. θύσω.

Καταθώμεθα, *deponamus:* 1. pl. a. 2. ſub. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Καταιγίζομαι, *tumultuor, ſum impetuoſus:* f. ίσομαι. p. κατῄγισμαι.

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, *procella:* ex κατὰ & αἰγὶς, idem; quod ab ἀΐσσω, *ruo.*

Καταιδεῖσθαι, *revereri:* ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, ἡ, *pudor.*

Καταιθύσσειν, Poët. *cum ſplendore emittere:* ab αἰθύσσω, *ſplendeo.* Th. αἴθω, *uro, fulgeo.*

Καταίθω, Poët. *comburo.* Th. αἴθω, *accendo.*

Καταινεῖν, Ion. *comprobare, collaudare; annuere:* ab αἰνέω, *laudo.* Th. αἶνος, *laus.*

Καταιρεθεῖσα, *everſa,* a. 1. part. paſſ. &

Καταιρεόμενος, Ion. pro καθαιρεόμενος, præſ. part. paſſ. à

Καταιρέω, Ion. pro καθαιρέω, *everto, feliciter conficio.* Th. αἱρέω, *capio.*

Καταίρω (de navigantibus) *appello, applico, deferor, deſcendo, advenio.* Th. αἴρω, *tollo:* f. ἀρῶ. p. ἦρα.

Καταισχύναι, a. 1. inf. act. à

Καταισχύνω, *pudefacio, dedecoro:* fut. καταισχυνῶ. p. κατῄσχυγκα. aor. 1. κατῄσχυνα. præſ. paſſ. καταισχύνομαι, *pudeſio:* imperf. κατῃσχυνόμην, ου, ετο. a. 1. ind. paſſ. κατῃσχύνθην, ης, η. a. 1. imperat. καταισχύνθητι. a. 1. opt. καταισχυνθείην. a. 1. ſub. paſſ. καταισχυνθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. καταισχυνθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ & αἰσχύνω, *pudefacio.* Th. αἶσχος, τὸ, *turpitudo.*

Καταιτιᾷ, 3. ſing. præſ. à

Καταιτιάω, fut. άσω, *accuſo, criminor.* Th. αἰτία, *crimen, cauſa.*

ΚΑΤΑΙ´ΤΥΞ, υγος, ἡ, *caſſis, galea ſine criſtâ.* & *depreſſa,* παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

Καταιωρέομαι, -οῦμαι, *dependeo.* Th. αἰωρέω f. ήσω, *in ſublime tollo.*

Κατακαεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. paſſ. &

Κατακαήσομαι, ῃ, εται, fut. 2. paſſ. à κατακαίω, *exuro,* quod vide.

* Κατακαίνω, *occido, perimo.*

Κατακαίριος, ου, ὁ ἡ ἡ, *lethalis, lethifer:* à καιρὸς, *occaſio.*

Κατακαίω, *exuro:* imperf. κατέκαιον. f. κατακαύσω. a. 1. κατέκαυσα. a. 1. inf. κατακαῦσαι. a. 2. κατέκαον. perf. κατακέκαυκα. a. 1. ind. paſſ. κατεκαύθην, *exuſtus fui:* f. 1. paſſ. κατακαυθήσομαι. a. 2. ind. paſſ. κατεκάην, ης, η. f. 2. paſſ. κατακαήσομαι. Ex κατὰ & καίω, *uro.*

Κατακαλέω, f. ήσω, *advoco, accerſo, exquiro, invoco, imploro,* κατακαλέομαι, -οῦμαι, idem. Th. καλέω, -ῶ, *voco.*

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen:* à

Κατακαλύπτω, *obtego:* f. ψω. p. κατακεκάλυφα. a. 2. κατεκάλυβον. Th. καλύπτω, *tego.*

Κατακάμπτω, *deflecto, detorqueo.*

* Κατακάρδιος, *in cor adactis (vulneribus).*

Κατακαρπὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *dives.* Th. καρπὸς.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, *aduſtio:* &

Κατακαύσει, *exuret,* fut. 1. ind. act. verbi κατακαίω, quod vide.

Κατακαυχάομαι, -ῶμαι, *glorior adverſus aliquem.* Th. καυχάομαι, *glorior:* f. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, *jaceo, decumbo, accumbo:* imperf. κατεκείμην, σο, το. præſ. inf. κατακεῖσθαι. præſ. part. κατακείμενος, η, ον. f. κατακείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Κατακείρω, *detondeo:* Metaph. *abſumo.* Th. κείρω, f. κερῶ, *tondeo.*

Κατάκεισ', pro κατάκεισο, *recumbe,* præſ. imperat. verbi κατάκειμαι, quod vide.

Κατακεκλιμένος, perf. part. paſſ. verbi κατακλίνομαι, *inclinor.* Th. κλίνω, *inclino:* f. νῶ. p. κέκλικα.

Κατακέκριται, *condemnatus eſt,* 3. ſing. perf. paſſ. à κατακρίνω, *condemno judicio:* f. νῶ, a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, *judico.*

Κατακενόω, -ῶ, ώσω, *evacuo, effundo.*

Κατακεντέω, f. ήσω, *pungo, vulnero.*

* Κατακεντρόω, *ſtimulis pungo, perforo.* D. S.

Κατακερτομεῖν, *verbis mordacibus inſectari:* vide in κέρτομα.

Κατακεχύαται, Ion. pro κατακέχυνται. Vide in κέχυνται.

Κατακηλέμεν

Digitized by Google

Κατακηέμεν, Iliad η. ver. 408. *cremare*, Ion. pro κατακῆαι. a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, *cremo*: quod à καίω, idem: fut. καύσω. a. 1. ἔκαυσα & ἔκηα.

Κατακήομεν, Iliad η. ver. 333. *comburemus*.

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, *cerâ tego*: ex κατὰ & κηρὸς, *cera*.

Κατακλάω, *frango*: f. άσω. a. 1. κατέκλασα, ας, ε. Th. κλάω, *frango*.

Κατακλειςὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *occluſus, incarceratus*: à

Κατακλείω, *includo*: f. είσω. a. 1. κατέκλεισα, ας, ε. Th. κλείω, *claudo*.

Κατακληροδοτέω, *ſorte diſtribuo*, à κληροδότης, ῦ, ὁ; *teſtator*; quod ex κλῆρος, *ſors*, & δότης, *dator*. Th. δίδωμι, *do*.

Κατακληρονομέω, f. ήσω, *hæreditatem adeo, hæres fio*: item *hæredem facio*, & *ſorte diſtribuo*: à κληρόνομος, *hæres*, quod à κλῆρος, *ſors*, & νέμω, *diſtribuo*.

Κατακληρῦμαι, *ſortitò accipio, ſortior*: ex κατὰ & κληρόω, *ſorte lego*. Th. κλῆρος, *ſors*.

Κατακλιθῆναι, a. 1. inf. paſſ. &

Κατακλῖναι, *dejicere*: a. 1. inf. act. à

Κατακλίνω, *facio diſcumbere, diſcumbo*: fut. νῶ. p. κατακέκλικα. aor. 1. κατέκλινα. aor. 1. imperat. κατάκλινον, άτω, aor. 1. ind. paſſ. κατεκλίθην. a. 1. ſub. paſſ. κατακλιθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. paſſ. κατακλιθῆναι. Ex κατὰ & κλίνω, *reclino*.

Κατακλύζω, *inundo, ſubmergo*; f. ύσω. p. κατακέκλυκα. perf. paſſ. κατακέκλυσμαι. a. 1. paſſ. κατεκλύσθην. a. 1. part. paſſ. κατακλυσθεὶς, *ſubmerſus*: ex κατὰ & κλύζω, *lavo*.

Κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ, *diluvium*: à præced.

Κατακλώθω, *fila deduco, deduco ſtamina*; peculiaritèr *fatalia ſtamina duco*. Th. κλώθω, *neo*.

Κατακνίζω, *concido*; item *carpo, obtrecto*; item *titillo, pruritum excito*; ex κατὰ & κνίζω, *rado*. Th. κνάω, idem.

Κατακοιμάω, *edormio*: vide in ſequent.

Κατακοιμηθήτω, *cubet*: a. 1. imperat. paſſ. verbi κατακοιμάω, f. ήσω. Th. κοιμάω, *cubare facio*.

Κατακοιμίζω, idem quod κατακοιμάω. Vide præced.

• Κατακοιμιςὴς, ῦ, ὁ, *cubicularius*.

Κατακοιρανέουσι, *adminiſtrant*, 3. plur. ind. præſ. act. ex κατὰ & κοιρανέω, *impero*. Th. κοίρανος, *princeps*.

Κατάκοιτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui in cubili eſt, jacet, aut dormit*: ex κατὰ & κοίτη, *cubile*.

Κατακολυθέω, -ῶ, *ſubſequor*; cum dat. f. ήσω. a. 1. κατηκολύθησα. a. 1. part. act. κατακολυθήσας, αντος, in f. g. ασα. perf. act. κατηκολύθηκα. Th. ἀκόλυθος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *comes*.

Κατακολύω, *mutilo*. Th. κολύω, id.

• Κατακομίζω, *defero, comporto*.

Κατακονδυλίζω, f. ίσω, *pugnis percutio*. Th. κόνδυλος.

Κατακοντίζειν, *telis confodere*. Th. ἄκων, οντος, ὁ, *jaculum*.

Κατακοπεὶς, εῖσα, ὲν, *conciſus, a, um*: à κόπτω, *ſcindo*. a. 2. ἔκοπον. p. m. κέκοπα.

Κατάκοπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *furioſus, inſanus*; item *defeſſus, labore confectus*: ab eod. th.

Κατακόπτω, *concido*. f. ψω. p. κατακέκοφα. præſ. part. f. g. κατακόπτουσα. Th. κόπτω.

Κατακόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *ſatur*: &

Κατακόρως, adv. *abundè, crebriùs*. Th. κορέω.

Κατακοσμέω, f. ήσω, *compono, orno, digero in ordinem, colo*: ex κατὰ & κοσμέω, *orno, ordino*. Th. κόσμος, *ordo, ornatus*.

Κατακύειν pro ὑπακύειν, *obtemperare*. Th. ἀκύω, *audio*.

Κατακρατέω, f. ήσω, *vinco, ſupero*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Κατακράτος νικᾷν, *per vim vincere*: legitur etiam disjunctè κατὰ κράτος.

Κατακρεουργεῖν, *laniorum more concidere*. Ex κρέας, ατος, τὸ, *caro*, & ἔργον, *opus*.

Κατακρῆθεν, Iliad. π. ver. 548. id. q. κατὰ κρατὸς, *ex capite, prorſus, funditus*.

Κατακρημνίζω, *præcipitem deorſum ago, præcipito*: f. ίσω. a. 1. κατεκρήμνισα. a. 1. inf. κατακρημνίσαι. p. act. κατακεκρήμνικα. p. paſſ. κατακεκρήμνισμαι· ex κατὰ & κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατάκρημνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *præceps*: à κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατακριδεύω, *loquacitate obtundo*, f. σω. p. κα. à κατὰ & ἀκρὶς, *locuſta*: garrula nempè illa eſt, undè à *locutione* Latinè dicta, non (ut nonnulli volunt) à *locis uſtis*.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, *condemnatio*: à

Κατακρίνω, *judico, fero ſententiam contra aliquem, condemno*. f. νῶ. a. 1. κατέκρινα, ας, ε. p. act. κατακέκρικα. p. paſſ. κατακέκριμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. κατεκρίθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. κατακριθῶ, ῇς, ῇ, & in pl. ῶμεν, ῆτε, ῶσι. f. 1. paſſ. κατακριθήσομαι, ῃ, εται. Th. κρίνω, *judico, ſecerno*.

Κατάκρισις, εως, ἡ, *condemnatio*: à præced.

Κατακροτέω, -ῶ, *valdè laudo, celebro, applaudo*. f. ήσω. p. κεκρότηκα. Th. κρέω.

Κατακρύπτω, *occulto, tego*. Th. κρύπτω, *abſcondo*. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Κατακρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. &

Κατακρύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κατακρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω, *abſcondo*. f. ψω. p. φα.

Κατακτάμεναι, *interficere*, a. 1. inf. Dor. pro κατακτεῖναι, quod ex κατὰ & κτείνω, *occido*. f. νῶ. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

Κατακτανέεσθαι, Ion. pro κατακτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. à f. 2. m. κατακτανῦμαι, verbi κτείνω, *occido*, f. 2. κτανῶ, perf. ἔκτακα, & Poët. ἔκταγκα.

Κατακτὰς, άντος, *qui interfecit*, a. 2. part. act. à κατάκτημι pro κατακτείνω. a. 2. κατέκτην. Th. κτείνω, *occido*.

Κατακυκλόω, -ῶ, *circumludo, circumcingo*, f. ώσω. p. κεκύκλωκα.

Κατακυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

Κατακυλίω, *devolvo*, f. ίσω. Th. κυλίω.

Κατακύπτυσαν, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. à

Κατακύπτω, *incurvo me, decumbo*. Th. κύπτω, *pronus ſum*, f. ψω.

Κατακυριεύω, *dominor*, cum gen. f. εύσω. a. 1. κατεκυρίευσα. a. 1. part. κατακυριεύσας,

Digitized by Google

ἄντος,

αὐτος, ὁ κύριος, *dominus*. Th. κῦρος, εος, τὸ, *authoritas*.

Καταλαϐέσθαι, a. 2. inf. m. κατέλαϐε, 2. pl. a. 2. sub. act. καταλαϐόμενος. a. 2. part. m. verbi καταλαμϐάνω, *deprehendo*, q. v.

Καταλαϐέω, pro καταλαμϐάνω, infra.

Καταλαϐόμενος, a. 2. part. m. καταλαϐοῦσα, ης, a. 2. part. act. f. g. à καταλαμϐάνω, quod vide.

Καταλαζονεύομαι, f. εύσομαι, *jactabundè aliquid dico vel facio: arrogantèr & vanè commemoro*: ex κατὰ & ἀλαζονεύομαι, *me vendito, glorior*. Th. ἀλαζὼν, *oſtentator*.

Καταλαλέω, *obloquor, loquacitate obruo, certo, detrabo*, cum gen. f. ήσω. p. καταλελάληκα. Th. λαλέω, *loquor*.

Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, *obtrectatio, obloquutio*: &

Κατάλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obloquutor, maledicus*: ab eod. th.

Καταλαμϐάνω, *deprehendo*, [* *offendo, comprehendo, aſſequor, comperio, invado, occupo, præſidia impono*: paſſ. dicitur etiam de iis qui ἔνθεοι vocantur, & à Deo quodam incitantur.] f. καταλήψομαι, p. κατείληφα. perf. inf. κατειληφέναι. a. 2. a. κατέλαϐον. a. 2. part. καταλαϐὼν, οῦσα, όν. p. paſſ. κατείλημμαι. perf. part. paſſ. κατειλημμένος, η, ον. a. 1. paſſ. κατελήφθην, ης, η, a. 2. m. κατελαϐόμην, ου, ετο, *aſſecutus ſum*. a. 2. inf. m. καταλαϐέσθαι. a. 2. part. m. καταλαϐόμενος· ex κατὰ & λαμϐάνω, *capio*.

Καταλαμπτέος, Ion. pro καταληπτέος, *deprehendendus*: à præced.

Καταλάμπω, f. ψω, *illuſtro, ſplendere facio*.

Καταλέγω, *deligo, allego*, [* *accuſo*, Deut. xix. 16.] f. ξω. p. καταλέλεχα. præſ. paſſ. καταλέγομαι, *allegor*. Th. λέγω, *lego, colligo*.

Καταλείϐομαι, ου, εται, *deſtillo*: f. ψομαι. p. λέλειμμαι. Th. λείϐω, *libo*: f. ψω.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ*: à

Καταλείπω, εις, ει, *relinquo*, f. ψω, p. καταλέλειφα. a. 1. κατέλειψα. a. 2. κατέλιπον. a. 2. part. act. καταλιπών, όντος. perf. paſſ. καταλέλειμμαι. perf. part. paſſ. καταλελειμμένος. p. m. καταλέλοιπα. ex κατὰ & λείπω, *linquo*.

Κατάλειψις, εως, ἡ, *reliquiæ*: &

Καταλελειμμένος, perf. part. paſſ. à præced.

Καταλέλοιπα, p. m. verbi καταλείπω, q. v.

Καταλέξεται, *cubat*, f. 1. m. 3. ſing. à λέχομαι, *cubare facio*.

Καταλεξῶ, Dor. pro καταλέξω, *recenſebo*, f. 1. verbi καταλέγω.

Καταλεύειν pro καταλιθοῦν, *lapidibus obruere*. a. 1. κατέλευσα· ex κατὰ & λεύω, *lapido*. Th. λᾶας, λάαος, ὁ, *lapis*.

Καταλέω, ex κατὰ & ἀλέω, *molo*: f. έσω & ήσω.

Καταλήγω, f. ήξω, *termino, deſino*.

Κατάληψις, εως, ἡ, *deprehenſio, occupatio*.

Καταλιθάζω, *lapido*, cum acc. f. άσω. perf. καταλελίθακα. a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lapis*.

Καταλιθοϐολέω, -ῶ, f. ήσω, *lapido*, p. -λελιθοϐόληκα.

Καταλιμπάνειν, Ion. pro καταλείπειν, *delinquere*.

Καταλιπαρέω, -ῶ, f. ήσω, *impenſè rogo, obteſtor*: ex κατὰ & λιπαρέω, *aſſiduus ſum, aſſiduè rogo, efflagito, oro*. Th. λιπαρὴς, *aſſiduus*.

Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, οις, οι, a. 2. opt. καταλιπὼν, οῦσα, όν. a. 2. part. act. à καταλείπω, *relinquo*.

Καταλιπὼν, vide in καταλιπεῖν.

Καταλλαγεὶς, έντος, a. 2. part. paſſ. καταλλάγηθι, ήτω, & in pl. καταλλάγητε, a. 2. imperat. à καταλλάσσω, quod vide.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, *reconciliatio*: à

Καταλλάσσω, *reconcilio*, f. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. καταλλάξας, αντος· a. 2. ind. paſſ. κατηλλάγην, ης, η. Th. ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.

Καταλοάω, -ῶ, *obtero*: ex κατὰ & ἀλοάω.

Καταλογάδην, adv. *proſâ oratione*: à καταλέγω, *ſigillatim enarro*. Th. λέγω, *dico*.

Καταλογὴ, ας, ἡ, *recenſio*.

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, *computo, annumero, aſcribo*: &

Καταλογισμὸς, οῦ, ὁ, *computus, numeratus*: à

Κατάλογος, ου, ὁ, *CATALOGUS, enumeratio*: à καταλέγω, *conſcribo*. Th. λέγω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reliquus*, à καταλείπω.

Καταλοφάδια, adv. *ſupra cervicem, ſuper humeros*. Th. λόφος, *cervix*.

Καταλοχίζω, *decurio, in decurias vel cobortes diſtribuo, diſtribuo in claſſes*. Th. λόχος, *cobors*.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, *diverſorium*: à καταλύω, *diverto, hoſpitium capio*. Th. λύω, *ſolvo*.

Καταλύουσι, 3. pl. præſ. ind. à καταλύω, q. v.

Κατάλυσις, εως, ἡ, *deſtructio*: à

Καταλύω, *diſſolvo, deſtruo*; item *diverſor*: f. ύσω. a. 1. κατέλυσα. a. 1. ſub. καταλύσω, ης, η. a. 1. inf. καταλῦσαι. a. 1. ind. paſſ. κατελύθην. a. 1. ſub. paſſ. καταλυθῶ. f. 1. paſſ. καταλυθήσομαι. Th. λύω, *ſolvo*.

Καταμάθετε, *diſcite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. κατάμαθε· à

Καταμανθάνω, *diſco, conſidero*, [* Matt. vi. 28. nuſquam aliàs in N. T.] f. καταμαθήσω. p. καταμεμάθηκα. a. 2. κατέμαθον. a. 2. imperat. act. κατάμαθε, & in 2. pl. καταμάθετε. a. 2. inf. καταμαθεῖν. part. καταμαθών. ex κατὰ & μανθάνω, *diſco*.

Καταμαρπτέειν pro καταμάρπτειν, *comprehendere, manu tangere*. Th. μάρπτω, *capio*: f. ψω.

Καταμαρτυρέω, *teſtor contra aliquem*, f. ήσω, p. καταμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυς, υρος, ὁ καὶ ἡ, *teſtis*.

Καταμάρψαισα, Dor. pro καταμάρψασα, *corripiens*, a. 1. act. f. g. à καταμάρπτω.

Καταμάρψας, αντος, a. 1. part. act. &

Καταμάρψῃ, *opprimat*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. à καταμάρπτω, *comprehendo*. Th. μάρπτω, *capio*, f. ψω.

Καταμάω, *accumulo*, ſic ut ſolent facere ii ἀμῶντες, qui metunt. [* καταμησάμενος τῆς κεφαλῆς

Digitized by Google

κεφαλῆς κόνιν, Joſ. B. Jud. II. xv. 4. *capita pulvere conſperſa.*] Th. ἀμάω, *meto.*

* **Καταμεθύω**, καταμεθύσκω, vide μέθυσκω, *ebrium reddo.*

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, *commoror.* Th. μένω, *maneo.* a. 1. ἔμεινα.

Καταμελέω, f. ήσω, *negligo.* Vide in

Καταμελοῦσιν, 3. pl. præſ. ind. verbi καταμελέω, *negligo:* ex κατὰ & μέλει, *curæ eſt*, imperſonale.

Καταμέμφομαι, *increpo, conqueror.* Vide in

Καταμεμφόμεθα, 1. pl. præſ. ind. à καταμέμφομαι, *conqueror.* Th. μέμφομαι, *expoſtulor*, f. μέμψομαι, perf. μέμεμμαι. a. 1. m. ἐμεμψάμην.

Καταμένω, *commoror*, f. νῶ. p. καταμεμένηκα. a. 1. κατέμεινα. a. 1. imperat. κατάμεινον. Th. μένω, *maneo.*

Καταμερίζω, f. ίσω, *diſtribuo, diſpertior*, à μερίζω.

Καταμετρέω, idem quod μετρέω.

Καταμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *longus.* Th. μῆκος, τὸ, *longitudo.*

Καταμιαίνεσθαι, *luctu fœdari.* Th. μιαίνω, *inquino.*

Καταμιάναις, *polluens*, Æol. pro καταμιάνας, a. 1. part. act. à καταμιαίνω, f. ανῶ. a. 1. κατεμίανα. Th. μιαίνω, *polluo.*

Καταμίγνυμι, *immiſceo*, f. μίξω. p. μέμιχα· à μίγνυμι.

Καταμιμνήσκω, *in memoriam revoco:* f. μνήσω. p. μέμνηκα· à μιμνήσκω.

Καταμόνας, adv. *privatim:* ex κατὰ & μόνος, *unus, ſolus.*

Καταμονομαχέω, f. ήσω, *ſingulari certamine devinco:* ex κατὰ, μόνος, *ſolus*, & μάχομαι, *pugno.*

Καταμύξατο, *laceravit*, 3. ſing. a. 1. m. Ion. verbi καταμύσσω. Th. ἀμύσσω, *lacero*, f. ξω. p. ἤμυχα.

Καταμῦσαι, *nictare*, a. 1. inf. act. verbi καταμύω. Th. μύω, *claudo*, f. σω.

Καταμύσσειν, vide in καταμύξατο.

Καταμύω, f. μύσω, *nicto.* Th. μύω.

Καταμωκάομαι, -ῶμαι, *derideo*, f. m. ήσομαι. Vide μωκάω.

Καταναγκάζω, εις, ει, *cogo, adigo*, idem quod ἀναγκάζω, f. σω. Th. ἀνάγκη, *neceſſitas.*

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, *anathema adverſus quempiam:* ex κατὰ & ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, *ſepono:* undè &

Καταναθεματίζω, *devoveo:* f. ίσω.

Καταναλείχω, *lambendo conſumo*, ut *ignis*; Sap. xvi. 16.

Καταναλίσκω, *conſumo:* f. καταναλώσω. a. 1. κατανήλωσα. p. κατανήλωκα. Ex κατὰ & ἀναλίσκω, *abſumo:* quod ex ἀνὰ & ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω, p. ἥλωκα. a. 2. ἥλων.

Καταναρκάω, -ῶ, *obtorpeo, torpidum reddo:* f. ήσω. a. 1. κατενάρκησα, cum gen. ex κατὰ & ναρκάω, *torpore afficio.* Th. νάρκη, *torpor, veternus.*

Κατανάω, inuſitat. undè a. 1. κατένασσα, *habitare feci, habitandum dedi:* ex κατὰ & νάω, quod pro ναίω, *habito.*

Κατανέμω, *diſtribuo, partior*; item *centurio, decurio, in numeros militares refero.* Th. νέμω, f. μῶ. a. 1. ἔνειμα, p. νενέμηκα.

Κατανεῦσαι, a. 1. inf. act. &

Κατάνευσον, *annue:* a. 1. imperat. act. à

Κατανεύω, *annuo:* a. 1. κατένευσα, p. καταννένευκα. Th. νεύω, *annuo.*

* **Κατανθίζω**, *floribus exorno.* D. S.

Κατανίστημι, *contra aliquem inſurgo:* ex κατὰ, ἀνὰ, & ἵστημι. a. 2. κατανέστην.

Κατανοεῖν, præſ. inf. κατανοήσας, a. 1. part. act. à

Κατανοέω, *animadverto, conſidero:* imperf. κατενόεον, ουν. f. ήσω. p. κατανενόηκα. a. 1. κατενόησα. a. 1. imperat. act. κατανόησον, άτω. a. 1. inf. κατανοῆσαι. a. 1. part. act. κατανοήσας, αντος. Ex κατὰ & νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*

Κάτανος, *CATINUS.*

Κάταντα, τὰ, *declivia*, Poët. pro κατάντη, à κατάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, *declivis*, Iliad. ψ, ver. 116. Eſt & κάταντα, adv. *ſurſum, deorſum:* ex κατὰ & ἀντὶ, *pro, contrà.*

Καταντάω, *pervenio:* f. ήσω. p. κατήντηκα. Ex κατὰ & ἀντάω, *obviam venio.* Th. ἀντὶ, *contrà.*

Κατάντημα, ατος, τὸ, *circuitus:* à præced.

Καταντικρὺ, Ion. *è regione.* Th. ἀντὶ, *contra.*

Κατανυγῆς, 2. ſing. a. 2. ſub. paſſ. κατενύγησαν, 3. plur. a. 2. ſub. paſſ. verbi κατανύσσω.

Κατανύγητε, 2. pl. a. 2. imperat. paſſ. ejuſd.

Κατάνυξις, εως, ἡ, *compunctio, moleſtia, dolor*, quo quis qu. lancinatur: item *ſopor, ſtupor:* à

Κατανύσσω, *compungo:* f. ξω. a. 1. κατένυξα. a. 2. act. κατένυγον. a. 2. paſſ. κατενύγην, ης, η, *compunctus fui*, & in 3. pl. κατενύγησαν. a. 2. inf. paſſ. κατανυχῆναι. perf. paſſ. κατανένυγμαι, ξαι, κται. Ex κατὰ & νύσσω, *pungo.*

Κατανυχθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. præced.

Κατανύω, *conficio, perago*, [* *conſequor, obtineo*, φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν. Soph. Electra, 1478, *amicâ enim potiti ſunt hoſpitâ.*] Th. ἀνύω, f. σω.

Καταξαίνω, *lacero, percutio*, f. -ξανῶ. p. κατέξαγκα.

Καταξέμεν, Ion. pro κατάξειν, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, *deduco, reduco.* Th. ἄγω, *duco:* f. ἄξω.

Καταξέω, *derado, radendo & ſcalpendo polio.* Th. ξέω, f. ξέσω.

Κατάξηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peraridus, ſiccus.* Th. ξηρὸς.

Καταξιόω, -ῶ, *dignum judico:* f. ώσω, p. κατηξίωκα. a. 1. paſſ. κατηξιώθην, ης, η, *dignus habitus fui:* a. 1. ſub. paſſ. καταξιωθῶ. a. 1. inf. paſſ. καταξιωθῆναι. a. 1. part. καταξιωθεὶς, έντος. Ex κατὰ & ἄξιος, *dignus.*

Καταξύω, *derado, abrado*; item *incido*, & *ſcarifico:* ex κατὰ & ξύω, f. ύσω, quod pro ξέω, *rado.*

Καταπαίζω, *illudo*, f. ξω, p. καταπέπαιχα.

Καταπαικτὴς,

Digitized by Google

Καταπακτὸς, Ion. pro καταπηκτὸς, *compactus*: à πηγνύω, *compingo*.
Καταπάομαι, *conſpergo*.
Καταπάσσω, f. ξω, p. χα. *ſpargo*, *conſpergo*.
Καταπατέω, *conculco*: f. ήσω, p. καταπεπάτηκα. a. 1. κατεπάτησα. a. 1. part. καταπατήσας, αντος. a. 1. ind. paſſ. κατεπατήθην, ης, η. Th. πατέω, *calco*.
Καταπάτημα, ατος, τὸ, *conculcatio*: ab eod.
Καταπάτησις, εως, ἡ, idem.
Κατάπαυμα, ατος, τὸ, idem quod
Κατάπαυσις, εως, ἡ, *requies*: à καταπαύω.
Καταπαύσομεν, 1. pl. f. 1. act. à
Καταπαύω, *compeſco*, *requieſco*: f. αύσω. a. 1. κατέπαυσα a. 2. κατέπαυον. p. καταπέπαυκα. p. paſſ. καταπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, *ceſſo*.
Καταπειράζω, f. σω, *tento*, *conor*, à πειράζω.
Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, *nauticum inſtrumentum*, quo nautæ maris altitudinem explorant: à καταπειράω, *tento*. Th. πεῖρα.
Καταπελματόω, -ῶ, *pittaciis conſuo*, *reſarcio*, f. ώσω, p. -πεπελμάτωκα. Th. πέλμα, *planta pedis*.
Καταπέλτης, ου, ὁ, *CATAPULTA*, machina bellica: ex κατὰ & πέλτη, *ſcutum*. Vel ut alii à πάλλω, *vibro*.
* Καταπέμπω, *mitto literas*.
Καταπενθέω, -ῶ, f. ήσω, *defleo*, *lugeo*. Th. πένθος.
Καταπεπληγυῖα, *exterrita*, p. part. act. f. g. per Sync. pro καταπεπληκυῖα, verbi καταπλάω, idem quod καταπλήσσω, *perterrefio*. Th. πτοέω, *exterreo*. Alii volunt per Sync. dici pro καταπεπληχυῖα, à καταπλήσσω. f. ξω, p. καταπέπληχα· ejuſd. th.
Κατάπερ, Ion. pro καθάπερ, *quemadmodum*.
Καταπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. à καταπίπτω, *decido*.
Καταπετάζω, καταπετάννυμι, vel καταπετάννυμι, f. άσω, *expando*, *explico*, *extendo*: item *obtego*, *velo*. Th. πετάω, *pando*.
Καταπέτασμα, ατος, τὸ, *aulæum*, *velum quod rei cuipiam obtenditur*: à καταπετάννυμι, *expando*: quod à πετάω ſeu πετάννυμι, *pando*: f. άσω.
Καταπέτομαι, *pervolvo*, *devolvo*. Vide πέτομαι.
* Καταπετροκοπέω, *ad petras alliſa confringo*. D. S.
Καταπεφεύγασι, 3. pl. perf. m. verbi καταφεύγω, *fugio*. Th. φεύγω, idem: f. ξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφευγα pro πέφυγα.
Καταπέφνω, *occido*: ex κατὰ & πέφνω, idem: quod eſt verbum Poët. Th. φένω, *occido*.
* Καταπεφρονηκότως, *contemptim*. D. S.
Καταπέψῃ, Iliad. α. ver. 81. 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καταπέπτω, idem quod πέπτω, *coquo*: f. πέψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, *conquere magnam felicitatem*, id eſt, *frui magnâ felicitate ita ut in officio contineantur*.
Καταπήγνυμι, -γνύω, *defigo*: f. πήξω vel πηγνύσω, p. πεπήγνυκα.
Καταπηδάω, -δῶ, *deſilio*: ex πηδάω, *ſalio*, f. ήσω, p. καταπεπήδηκα.
Καταπημήνειε, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. καταπημήναι, ας, ε, verbi καταπημαίνω, idem quod πημαίνω, *noceo*. Th. πῆμα, τὸ, *damnum*.
Κατάπικρος, α, ον, *amarus*: ex πικρός.
Καταπίμπρημι, f. ήσω, *incendo*, *inflammo*, *comburo*: ex κατὰ & πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.
Κατάπινε, *deglutiebat*, 3. ſing. imp. Ion. act. à
Καταπίνω, *deglutio*. f. m. καταπίομαι, pro -πιοῦμαι. a. 2. act. κατέπιον. a. 2. ſub. act. καταπίω, ῃς, ῃ. perf. act. καταπέπωκα. a. 1. paſſ. κατεπόθην, ης. a. 1. ſub. paſſ. καταποθῶ. a. 1. inf. καταποθῆναι· ex κατὰ & πίνω, *bibo*.
Καταπίομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejuſd.
Καταπίπτω, *decido*: inf. præſ. καταπίπτειν. a. 2. act. κατέπεσον. a. 2. part. καταπεσών. Th. πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι, p. act. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Καταπιστεύω, f. εύσω, *committo*, *trado*: ex πιστεύω.
Καταπλαγεὶς, έντος, a. 2. part. paſſ. verbi καταπλήσσω, *percello*. Th. πλήσσω, *percutio*, f. πλήξω. a. 2. ἔπληγον & ἔπλαγον. p. m. πέπληγα.
Καταπλάσσω, -ττω, *cataplaſmate curo*, *medeor*, f. άσω. a. 1. κατέπλασα, p. καταπέπλακα· ex πλάσσω, *fingo*.
Καταπλέκειν τὴν ζωὴν, *vitam finire*. Th. πλέκω, *complico*. Sic καταπλέκειν ῥῆσιν, *concionem habere*.
Καταπλέω, *navigo*: f. εύσω. a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.
Καταπληκτικὸς, ου, *formidabilis*: &
Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ & ἡ, *perculſus*, *conſternatus*, *pavidus*, *attonitus*, *ſtolidus*: à καταπλήσσω.
Καταπλῆξαι, a. 1. inf. à
Καταπλήσσω, *percello*, *obſtupefacio*: f. ξω. Th. πλήσσω, quod vide.
* Κατάπλοος, οῦς, *tutus navis reditus*. χρήματα χρηννύειν ἐπὶ πλοῦν καθ ἑτερόπλουν ἢ κατάπλουν, *pecuniam mutuam dare ſub uſuris, ea conditione ut navis portum deſtinatum peregrè tangat, vel ut tutò commeat & redeat*. Lex Rhodia. Salm. de uſur. c. 9. p. 356. ἐπειδὴ Σικελικὸς κατάπλους ἐγίνετο, Dem. c. Dionyſ. *cum naves ex Sicilia redirent onuſtæ frumento*.
* Καταπλουτομαχέω, ήσω, *opibus vinco*.
Καταπλώειν, Ion. pro καταπλέειν, *navigare*.
Καταπνοὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*. Th. πνέω, *ſpiro*.
Καταπόδας, Xen. *comminùs*, adv. αἱρεῖν, i. e. *veſtigia in ſequendo capere*.
Καταποθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à καταπίνω, *deglutio*.
Καταπονέω, *labore conficio*, *fatigo*: f. ήσω. p. καταπεπόνηκα. præſ. ind. paſſ. καταπονοῦμαι, *opprimor*: ex κατὰ & πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*. p. m. πέπονα.
Καταποντίζω, *demergo*: f. ίσω, p. καταπεπόντικα. præſ. paſſ. καταποντίζομαι, *demergor*: a. 1. paſſ. κατεποντίσθην. a. 1. ſub. paſſ. καταποντισθῶ, ῇς, ῇ. Th. πόντος.
Καταποντισμὸς, οῦ, ὁ, *demerſio*: à præced.
Καταπορεύομαι, *redeo*, f. εύσομαι, p. paſſ. πεπόρευμαι. a. 1. paſſ. καταπορεύθην· ex πορεύομαι, *eo*.

Digitized by Google

Καταπορεύειν,

Καταπορνεύειν, proſtituere: à πορνεύω, ſcortor.
Κατάποσις, εως, ἡ, devoratio, vorago: ex καταπίνω.
Καταπότιον, ου, τὸ, CATAPOTIUM, medicamentum quod deglutiendo ſumitur: à καταπίνω, deglutio.
* Καταπρίειν, ίσω, ſerrâ deſeco.
Καταπραΰνω, mitigo, lenio, demulceo, compeſco: ex κατὰ & πραΰνω, mitigo. Th. πρᾶος, lenis.
Καταπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pronus.
Καταπρησθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à καταπρήθω, comburo, incendo. Th. πρήθω, f. ήσω.
Καταπροδοῦναι, prodere, præſ. inf. ex κατὰ & προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.
Καταπροήσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi καταπροΐημι, projicio, elabi ſino: a. 2. infin. m. καταπροέσθαι· ex κατὰ, πρὸ, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.
* Καταπροΐκομαι, progredior longiùs, ex κατὰ, πρὸ, & ἵκομαι.
Καταπροΐξάμενος, ου, ατο, a. 1. m. à καταπροΐζομαι, impunè relinquo: f. ίξομαι. ex κατὰ & προῖξ, κος, ἡ, dos.
Καταπρονομεύω, in partem prædæ abduco.
Καταπτὰς, άντος, a. 2. part. act. καταπτῆναι, a. 2. infin. act. verbi καθίπτημι, devolo. Th. ἵπταμαι, volo.
Καταπτάσθαι, Ion. pro καθάπτεσθαι, perſtringere, leviter attingere: ex κατὰ & ἅπτομαι, tango.
Καταπτήσσω, -ῶ, terreo, conſterno: f. πτήσω, p. κατέπτηκα.
Καταπτήξας, Iliad. χ. ver. 191. metu perculſus: à πτήσσω.
Καταπτήσομαι, devolabo: f. verbi καθίπταμαι. Vide in
Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à κατέπτην, verbi καθίπτημι, ſeu καθίπταμαι, devolo; quod ex κατὰ & ἵπτημι, ſeu ἵπταμαι, volo, -ασαι f. πτήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἐπτάμην.
Καταπτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſinuoſus & multas plicas habens: ex κατὰ & πτύσσω, plico.
Καταπτύω, deſpuo, reſpuo, rejicio. Th. πτύω.
Κατάπτωμα, ατος, τὸ, ruina, lapſus: ex καταπίπτω.
Καταπτώσσειν, timere, præſ. inf. act. καταπτώσσουσι, 3. pl. præſ. act. à πτώσσω, expaveſco. Th. πτόω, terrefacio.
Καταπύγων, obſcœnus, ex κατὰ & πυγὴ, nates.
* Καταπώγων, barbatus. D. S.
Κατάρα, ας, ἡ, execratio; ex κατὰ & ἀρὰ, diræ, preces.
Καταράκτης, ου, ὁ, CATARACTA, locus abruptus & preceps in flumine, unde aqua ruit potiùs quàm fluit: item vectis, porta. Eſt etiam nomen avis cujuſdam: à καταῤῥάσσω, impetuosè deturbo. Th. ῥάσσω, f. ξω, allido, dejicio.
Καταράομαι, -ῶμαι, execror, devoveo: p. paſſ. κατήραμαι. p. part. κατηραμένος. a. 1. m. κατηρασάμην, ω, ατο. καταρᾶσθαι, præſ. infin. paſſ. Th. ἀρὰ, preces, diræ.
Κατάρασις, εως, ἡ, execratio.
Καταράσσω, vel -ττω, vel καταῤῥάσσω, frango, rumpo, impetuosè deturbo, erumpo, deſluo. Th. ῥάσσω, f. ξω, allido.

Κατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, maledictus.
Καταργέω, inanem & inutilem reddo, aboleo, facio ceſſare: f. ήσω. p. κατήργηκα. a. 1. act. κατήργησα, præſ. ind. paſſ. καταργέομαι, deſtruor, aboleor: p paſſ. κατήργημαι. a. 1. paſſ. κατηργήθην, evanui, liberatus ſum: f. 1. paſſ. καταργηθήσομαι, ῃ, εται· ex κατὰ & ἀργέω, ceſſo: hoc ab ἀργὸς, per Craſin pro ἀεργὸς, otioſus: quod ab α priv. & ἔργον, opus. [* Non facilè apud alium Scriptorem invenias præter ſacros, inquit Beza, ad Rom. iii. 31. At apud Eurip. in Phœniſſ. ii. 760. Αλλ' εἶμ' ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα, ſed vado ne otioſam faciamus manum.]
Καταργυροῦν, inargentare: ab ἀργυρόω, argento obduco. Th. ἄργυρος, argentum.
Καταρέζω, demulceo, manibus tracto: f. ξω. pro quo & καῤῥέζω. Th. ῥέζω, facio.
Καταρθεὶς, Ion. pro καθαρθεὶς, εντος, purgatus: a. 1. part. paſſ. à καθαίρω, purgo.
Καταριθμέω, annumera: f. ήσω. p. κατηρίθμηκα. p. paſſ. κατηρίθμημαι. p. part. κατηριθμημένος, η, ον, annumeratus: a. 1. m. κατηριθμησάμην. a. 1. opt. m. καταριθμησαίμην, & in 1. pl. καταριθμησαίμεθα. Th. ἀριθμὸς, numerus.
Καταρκέω, idem quod ἀρκέω, ſufficio.
Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi καταῤῥήγνυμι, cum impetu deſero. Th. ῥήσσω, frango: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥωγα.
Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, vide καταράκτης.
Καταῤῥεῖν, defluens: præſ. part. n. g. &
Καταῤῥεῦσαν, defluens: a. 1. part. act. n. g. à καταῤῥέω, defluo. Th. ῥέω, fluo.
Καταῤῥεμβεύω, circumduco vago errore.
Καταῤῥήγνυμι, decido, delabor, ruo cum impetu: ex κατὰ & ῥήγνυμι, idem quod ῥήσσω, frango.
Καταῤῥιπτέω, projicio: f. ψω. a. 1. κατέῤῥιψα. p. κατέῤῥιφα. p. paſſ. κατέῤῥιμμαι, ψαι. Th. ῥίπτω.
Κατάῤῥοος, ου, ὁ, contractè κατάῤῥους, defluxus, diſtillatio, CATARRHUS: &
Καταῤῥυέω, -ῶ, defluo, f. ῥυήσω, p. κατεῤῥύηκα. Th. ῥέω, fluo.
Κατάῤῥυον, ου, τὸ, locus in quem defluit humor; copia, affluentia.
Κατάῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, irriguus: à καταῤῥέω, defluo. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.
Καταῤῥωδέω, non metuo: ex κατὰ & ἀῤῥωδέω, idem; cum α priv. vel pro ὀῤῥωδέω, metuo. Th. ὄῤῥος, linea quæ ſcrotum interſecat.
Καταρτᾶν, aptare: ab ἀρτάω, appendo.
Καταρτίζω, propriè, luxata membra in locum ſuum repono; item perficio, ſarcio, coagmento: f. ίσω. a. 1. ind. act. κατήρτισα, ας, ε. a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι. a. 1. inf. καταρτίσαι. perf. paſſ. κατήρτισμαι. perf. inf. paſſ. κατηρτίσθαι. perf. part. κατηρτισμένος, η, ον, coagmentatus: a. 1. m. κατηρτισάμην, ω, ατο, aptavi. Th. ἄρτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, par, de numero.
Κατάρτισις, εως, ἡ, inſtauratio: &
Καταρτισμὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, coagmentatio: à καταρτίζω.
Καταρτιστὴς, ῆρος, ὁ, compoſitor, moderator, ab eod.

Digitized by Google

Κατάρχυσα, præſ. part. f. g. à

Κατάρχω, primus facio, imperito: f. ξω. Th. ἀρχὴ, principatus, initium.

Καταρώμενος, ου, execrans: præſ. part. &

Καταρῶνται, imprecantur: 3. pl. ind. paſſ. à καταράομαι.

Κατασβεννύω, -βέννυμι, extinguo, compeſco, f. σβέσω· ex σβέννυμι, id.

Κατασείω, propriè, deorſum moveo, manu ſilentium facio, ſignum de manu: f. σείσω. p. κατασέσεικα. a. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε. a. 1. part. act. κατασείσας, αντος. Th. σείω, quatio.

Κατασημαίνω, annoto, obſervo; item obſigno ſigillo: ex κατὰ & σημαίνω. fut. ανῶ, ſignifico. Th. σῆμα, τὸ, ſignum.

Κατασιγάω, -ῶ, conticeſco, f. ήσω, p. -σεσίγηκα· ex σιγάω, ſileo.

* Κατασιδηρόω, ferro abduco. D. S.

Κατασιωπᾶτε, 2. pl. præſ. ind. vel imperat. act. à

Κατασιωπάω, conticeſco. Th. σιωπάω, ſileo.

Κατασκαμμένα, τὰ, pl. ruinæ: Th. σκάπτω.

Κατασκάπτω, diruo: fut. ψω. a. 1. κατέσκαψα. perf. κατέσκαφα. perf. paſſ. κατέσκαμμαι. perf. part. paſſ. κατεσκαμμένος, dirutus. Th. σκάπτω, fodio.

Κατασκαφὰς, acc. pl. à

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, everſio: à κατασκάπτω.

Κατασκεδάζω, f. άσω, diſpergo, diſſipo: à σκεδάζω, idem.

Κατασκελετεύω, exſicco; paſſ. -τεύομαι, aridus ſum; κατασκελέω, id. Th. σκέλλω.

Κατασκέπτομαι, fut. ψομαι, ſpeculor, provideo. Th. σκέπτομαι, video.

Κατασκευάζω, præparo: f. άσω. p. κατεσκεύακα. a. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε. a. 1. inf. act. κατασκευάσαι. a. 1. part. κατασκευάσας, αντος. perf paſſ. κατεσκεύασμαι. perf. part. paſſ. κατεσκευασμένος. a. 1. ind. paſſ. κατασκευάσθην, ης, η. Th. σκεῦος, τὸ, vas.

Κατασκευαῖς, dat. pl. à κατασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, apparatus: præced. verbi & th.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, præparatio: ab eod.

Κατασκευαστικὰ, τὰ, ad aſſertionem facientia: n. pl. n. g. à

Κατασκευαστικὸς, ου, aſtruendi vim habens: &

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, apparatus, deſcriptio; gen. pl. κατασκευῶν· à κατασκευάζω, q. v.

Κατασκηνόω, nidulor, nidum ſtruo, habito: f. ώσω. a. 1. κατεσκήνωσα. &

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, nidus. Th. σκηνὴ, tabernaculum.

Κατασκήπτειν, ingruere, graſſari. Th. σκήπτω, ruo: f. ψω.

Κατασκιάζω, obumbro: f. άσω. p. κατεσκίακα. hinc

Κατάσκιος, ου, ὁ & ἡ, opacus, obſcurus. Th. σκιά.

Κατασκοπέω, ῶ, & κατασκοπεύω, exploro: f. ήσω. præt. κατεσκόπηκα. a. 1. inf. act. κατασκοπῆσαι. Ex κατὰ & σκέπτομαι, circumſpicio: fut. ψομαι. perf. paſſ. ἔσκεμμαι. præt. med. ἔσκοπα.

Κατάσκοπος, ου, ὁ & ἡ, explorator: à κατασκέπτομαι, ſpeculor: vide κατασκοπέω.

* Κατασκορπίζω, diſſipo, disjicio. D. S.

Κατασκώπτω, cavillor: à σκώπτω.

Κατασμικρύνω, imminuo, deprimo, f. υνῶ, p. κατεσμίκρυγκα· ex σμικρύνω.

Κατασμύξαι, Iliad. ι. ver. 649. 3. ſing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à

Κατασμύχω, comburo: fut. ξω. Th. σμύχω, attero.

Κατασοφίζομαι, ſophiſmatis & argutiis fallaciis utor adverſus aliquem: fut. ίσομαι. perf. κατασεσόφισμαι. præſ. part. paſſ. κατασοφιζόμενος. a. 1. m. κατεσοφισάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. κατασοφισάμενος· ex κατὰ & σοφὸς, ſapiens.

Κατασπαταλάω, -ῶ, delicior, delicatè vivo, f. ήσω. p. κα.

Κατασπάω, -ῶ, diſtraho, divello, f. άσω. p. κατέσπακα: ex σπάω, traho.

Κατασπείρω, ſpargo: ex κατὰ & σπείρω.

Κατασπεύδω, accelero, urgeo. Th. σπεύδω.

Κατάσπευσις, εως, ἡ, feſtinatio, acceleratio.

Κατασπουδάζειν, rebus ſeriis operam dare: à σπουδάζω, ſeduſò ago, ab eodem. th.

Καταστάζω, diſtillo, inſtillo. Th. στάζω, f. ξω.

Κατασταθεὶς, a. 1. part. paſſ. &

Κατασταθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. verbi καθίστημι, conſtituo; quod vide.

Καταστάντος, gen. ſing. à

Καταστὰς, a. 2. part. m. g. καταστᾶσα. n. g. -ὰν: à καθίστημι, conſtituo: f. καταστήσω. a. 1. inf. act. καταστῆσαι. a. 2. inf. act. καταστῆναι. Th. ἵστημι, ſto.

Καταστασιάζω, f. άσω, ſeditione opprimo & affligo, ſeditione circumvenio: præſ. paſſ. καταστασιάζομαι, factione vincor, ſeditionibus premor: à στάσις, factio; quod ab ἵστημι, ſto.

Κατάστασιν, acc. ſing. à

Κατάστασις, εως, ἡ, conſtitutio: à καθίστημι. Vide in καταστάς.

Καταστεγάζω, idem quod th. στέγω, tego.

Καταστεῖλαι, a. 1. inf. act. et

Καταστείλας, quum repreſſiſſet: a. 1. part. act. à

Καταστέλλω, reprimo, ſedo, compono, orno: cum acc. f. 1. καταστελῶ. f. 2. καταστελῶ. a. 1. κατέστειλα. a. 1. part. καταστείλας. p. κατέσταλκα. perf. paſſ. κατέσταλμαι. perf. part. paſſ. κατεσταλμένος, ſedatus: p. m. κατέστολα, demiſi, ornavi. Th. στέλλω.

Καταστενάζω, ingemiſco, f. άξω, p. -εστέναχα. ex στενάζω, id.

Κατάστημα, ατος, τὸ, habitus, ſtatus, conſtitutio: à καθίστημι, conſtituo, quod vide.

Καταστῆναι, evadere, exitum habere, fieri, a. 2. inf. act. καταστῆσαι, a. 1. inf. act. ejuſd. verbi.

Καταστηρίζω, confirmo, f. ίξω, p. κατεστήριχα. ex στηρίζω, firmo.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, veſtis promiſſa: propriè verò actus τοῦ καταστέλλειν, id eſt, demittendi, ſedandi, cohibendi. Tum modeſtia in veſtitu: à καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, amicio: præt. m. κατέστολα.

Κατασ[illegible]

Καλαςολίζω, εις, ει, *veſtio, induo*: ex κατὰ & ςολὴ, *veſtitus*. Plut. diſ. adul. etiam.

Καταςορέω, *ſterno humi*; item *obſirmo*: a. 1. κατεςόρεσα. Th. ςορέω, *ſterno*: f. έσω & ήσω.

Καταςραγγίζω, *diſtillare facio, guttatim perfluo*, f. ίσω, p. ικα, ex ςραγγίζω.

Καταςρατηγέω, fut. ήσω, *ſtratagemate ſupero, bellicâ, aſtutiâ decipio*: ex κατὰ, ςρατὸς, *exercitus*, & ἄγω, *duco*.

Καταςρατοπεδεύομαι vel δεύω, *caſtra meto*. a. 1. m. κατεςρατοπεδευσάμην, ω, ατο. ex ςρατοπεδεύω.

Καταςρέφω, *ſubverto*: fut. ψω, p. κατέςρεφα. a. 1. κατέςρεψα. p. m. κατέςροφα. Th. ςρέφω, *verto*.

Καταςρεψάμενος, a. 1. part. m. &

Καταςρέψασθαι, a. 1. inf. m. à καταςρέφω.

Καταςρέψαντι, Dor. pro καταςρέψουσι, 3. pl. f. 1. ejuſd. verbi.

Καταςρηνιάζω, *laſcivio*: f. άσω. p. κατεςρηνίακα. a. 1. ſub. act. καταςρηνιάσω, ης, η. Th. ςρῆνος, τὸ, *luxus, deliciæ*: indè ςρηνιάω, *luxurior*.

Καταςροφὴ, ῆς, ἡ, *CATASTROPHE, ſubverſio*: à καταςρέφω, quod vide.

Καταςρώννυμι, *proſterno*: f. ςρώσω. p. κατέςρωκα. a. 1. paſſ. κατεςρώθην, ης, η. Th. ςορέω, *ſterno*.

Καταςυγέω, *averſor, odio proſequor*: a. 2. κατέςυγον. Th. ςυγέω, *odi*: f. ξω. q. à ςύγω.

Καταςύφελος, *valdè durus*: à ςυφελὸς, *durus, aſper*. Th. ςύφω, *adſtringo*: f. ψω.

Κατασύρω, *pertraho*: f. συρῶ. p. κατασέσυρκα. Th. σύρω, *traho*.

Κατασφαλίζω, *munio, roboro*: f. ίσω. p. κατεσφάλικα. p. paſſ. -εσφάλισμαι. part. -εσφαλισμένος.

Κατασφάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Κατασφάττω, *jugulo*: f. ξω. a. 1. κατέσφαξα. a. 1. imperat. act. κατάσφαξον, άτω. Th. σφάζω, ſeu σφάττω, *jugulo, macto*.

Κατασφραγίζω, *obſigno*: f. ίσω. p. κατεσφράγικα. perf. paſſ. κατεσφράγισμαι. perf. part. paſſ. κατεσφραγισμένος, *obſignatus*. Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *ſigillum*.

Κατασχεθήτω, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſ. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχεῖν, *occupare, appellere*: a. 2. inf. verbi κατέχω, quod vide. Alii volunt eſſe præſ. inf. verbi καλασχέω. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, *poſſeſſio, occupatio*: ab eod.

Κατάσχῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. κατάσχω, ης, η. &

Κατασχοῖσα, ας, ἁ. Dor. pro καλασχοῦσα, ης, ἡ, *quæ cohibuit & retinuit*: a. 2. part. act. f. g. &

Κατασχόμενος, Poët. pro θελγόμενος, *delinitus*: a. 2. part. m. &

Κατάσχωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. &

Κατασχὼν, a. 2. part. act. omnia à κατέχω.

Κατατάξεις, Dor. pro κατατήξεις, *contabeſacies*: 2. ſing. f. 1. act. verbi κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio*.

Κατατάττω, *in ordinem refero, colloco, deligo, comparo, inſtruo*. Th. τάττω, *ordino*: f. ξω. a. 2. ἔταγον.

Κατατείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*: f. νῶ.

Κατατέμνω, *concido, ſeco*. Th. τέμνω, id.

Κατατέρπω, *gaudio afficio*.

Κατατίθεσθαι κλέος, *gloriam adipiſci*: Herodot. à

Κατατίθημι, *depono*: f. θήσω. p. κατατέθεικα. a. 1. κατέθηκα. a. 1. m. κατηθέμην, σο, τὸ. a. 2. inf. m. καλαθέσθαι. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

Κατατολμάω, -ῶ, *audeo, aggredior*: f. ήσω, p. τετόλμηκα.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, *conciſio*: à p. m. κατατέτομα. verbi κατατέμνω, *cocido*. Th. τέμνω, *ſeco*.

Κατατοξεύω, *ſagittâ trajicio, telo configo*: f. εύσω. p. κατατετόξευκα. f. 1. paſſ. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, *arcus*.

Κατατρέχω, *incurro, inſector*: a. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. p. δέδρομα.

Κατατρίβω, *tero, attero, conſumo*: vide

Κατατρίψεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi κατατρίβω, *contero*: Th. τρίβω, *tero*: f. ψω. p. φα.

Κατατρύχω, *exhaurio, affligo*. Th. τρύχω, idem quod τρύω, *tero, attero*.

Καταυλέω, f. ήσω, *tibiâ modulor*: ex κατὰ & αὐλέω, idem: th. αὐλὸς, *tibia*.

Καταυτίκα pro αὐτίκα, *ſtatim*.

Καταφάγω, *devoro*: f. 2. m. καταφάγομαι pro καταφαγοῦμαι, a. 2. act. κατέφαγον. a. 2. part. act. καταφαγὼν, όντος. Th. φάγω, *comedo*.

Καταφαίνομαι, ῃ, ſlai. *video eſſe*: καταφανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. Th. φαίνω, *oſtendo*.

Καταφαμίζω & καταφαμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, *divulgo, celebro*: f ίσω & ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανῆ, acc. ſing. à καταφανὴς, *conſpicuus*: vel ι ſubſcripto, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à καταφαίνομαι, quod vide.

Καταφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *conſpicuus, apertus*: in nom. pl. καταφανεῖς· ex κατὰ & φαίνω.

Καταφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *proclivis, declivis*: ex

Καταφέρω, f. 1. κατοίσω. a. 1. κατήνεγκα, *tuli*: præſ. paſſ. καταφέρομαι, *deorſum feror, mergor*: a. 1. ind. paſſ. κατηνέχθην. a. 1. part. paſſ. κατηνεχθεὶς. Th. φέρω, *fero*.

Καταφεύγω, *perfugio, aufugio, perfugium habeo ad aliquem*: f. φεύξομαι. a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio*.

Κατάφευξις, εως, ἡ, *perfugium*: ab eod.

Καταφθάνω, *prævenio*: f. -φθάσω, p. κατέφθακα, ex φθάω.

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 2. paſſ. à ſeq.

Καταφθείρω, *corrumpo, depravo*: f. καταφθερῶ. p. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον, perf. paſſ.

Digitized by Google

paſſ. κατεφθάρμαι. a. 2. paſſ. κατεφθάρην. f. 2. paſſ. καταφθαρήσομαι, η, εἶαι, corrumpar: καlαφθεῖραι, a. 1. inf. act. compoſ. ex κατὰ & φθείρω, corrumpo. Th φθίω, idem.

Καταφθιμένοισιν, mortuis: dat. pl. perf. part. paſſ. Ion. verbi φθίω, corrumpo: f. ίσω p. ἔφθικα. perf. paſſ. ἔφθιμαι. hinc perf. part. φθίμενος pro ἐφθιμένος. Vel per Sync. dicitur in præſ. part. paſſ. pro φθιόμενος. Sic φθίσθαι, perf. inf. paſſ. pro ἐφθίσθαι, Ion. vel per Sync. pro φθίεσθαι, à φθίω, ab eod. th.

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio: ex καταφθείρω, p. m. κατέφθορα.

Καταφιλέω, deoſculor: imperf. κaleφίλεον, ων, εες, εις, præſ. part. καταφιλέων, -ῶν, έυσα, ῦσα. f. καταφιλήσω. a. 1. ind. act. κατεφίλησα. perf. act. καταπεφίληκα, quod à φιλέω, id. Th. φίλος, amicus.

Καταφλέγω, f. έξω. p. εχα. comburo: ex κατὰ & φλέγω, uro.

Καταφλέξαι, combuſſiſſet: 3. ſing. a. 1. opt. act. &

Κατάφλεξις, εως, ἡ, conflagratio: à perf. paſſ. eiuſd. th.

Καταφλογίζω, f. ίσω. a. 1. κατεφλογίσα: comburo: a φλογίζω, uſtulo. Th. φλέγω.

Κατάφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, timidus, formidoloſus. Th. φόβος.

Καταφοιτέειν, εῖν, Ion. pro καταφοιτᾷν, venire, diſcedere: ex κατὰ & φοιτάω, ventito.

Καταφονεύω, trucido: idem cum φονεύω. Th. φένω, occido.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, lapſus, ictus, gravis ſomnolentia; invectiva: ex κατὰ & φέρω.

Καταφορεῖν, Ion. pro καταφέρειν, deferre: q. v.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præſ. imperat. paſſ. à

Καταφράζομαι, conſidero. Th. φράζω, dico: f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

• Κατάφρακτος, ὁ ϗ ἡ, cataphractus.

Καταφράσσω, vel -ττω, munio, tego, operior: f. ξω, p. πέφραχα. p. paſſ. πέφραγμαι, ξαι, κται.

Καταφρονέω, propriè, ſentio contra aliquem: item deſpicio, ſperno: [• inſidias ſtruo, Gen. xxvii. 1 & doloſè affect, Herodot. de Piſiſtrato] cum gen. præſ. imperat. καταφρόνει, ει, & in 3. pl εἰτωσαν, είτωσαν. f. ήσω. a. 1. act. κατεφρόνησα. a. 1. ſub. καταφρονήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καταφρονῆσαι. perf. act. καταπεφρόνηκα. Th. φρὴν, mens.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus: &

Καταφρονητὴς, ȣ, ὁ, contemptor: &

Καταφρονῆντας, acc. pl. præſ. part. act. à καταφρονέω, quod vide.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Th. φεύγω, fugio.

Καταφυγῦσαν, acc. ſing. f. g. part. a. 2. act. verbi καταφεύγω, perfugio: quod vide.

Καταφυλλοροεῖν vel καταφυλλορροεῖν, propriè de arboribus quarum folia humi fluunt, i. e. cadunt, & delapſa marceſcunt; ex κατὰ & φύλλον, folium, & ῥέω, fluo.

Καταφυτεύω, planta, tranſplanto, f. εύσω, p. -πεφύτευκα.

Καlαχαλάζω, idem quod.

Καlαχαλάω, f. άσω, demitto per funem. Th. χαλάω, laxo.

Καlάχαλκος, ærotus: &

Καlαχαλκῦν, ære vel ferro tegere: præſ. inf. à χαλκὸς, æs.

• Καlαχαλκόω, ώσω, ære obduco, ex κατὰ & χαλκὸς, æs.

Καlάχαρμα, αἶος, τὸ, ludibrium: à χάρμα, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Καταχεύατ' pro καταχεύαἶο, 3. ſing. imperf. Ion. à

Καταχεύομαι, effundo. Th. χέω, fundo.

Καταχέω, effundo: f. εύσω, a. 1. act. κατέχεα, ας, ε, ab eod. th.

Καταχήνῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καlαχαίνω, hiſco, derideo. Th. χαίνω, hiſco ȝ. f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα.

Καlαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, reſonans: ex κατὰ & ἦχος, ſonus.

Κατάχθομαι, rei alicujus moleſtiâ afficior: quod ab ἄχθομαι, ægrè fero. Th. ἄχθος, pondus.

Καταχθόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus, infernus: à χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.

Καταχορδεύω, reſcindo, lanio. Th. χορδὴ, inteſtinum chorda.

Καταχῶν, præſ. inf. καταχῶσαι, a. 1. inf. humo congeſtâ tegere: verbi χέω ſeu χώννυμι. f. χώσω. Vide in χῶσαι.

Κάταχρᾶν, ſatis eſſe alicui. Vide ἀποχρᾶν.

Καταχράομαι, -ῶμαι, abutor: f. ήσομαι, a. 1. m. κατεχρησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. καταχρήσασθαι, abuti, cum dat. Th. χράομαι ſeu χράω, commodo.

Καταχρῆσθαι, interficere: præſ. inf. Sic καταχρήσασθαι, interfeciſſe: a. 1. inf. m. à καταχράομαι, q. v. καlαχρησθῆναι, a. 1. infin. paſſ.

Κατάχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus: item CATACHRESIS, figura: &

Καταχρηστικὸς, ȣ, abuſivus: &

Καταχρηστικῶς, adv. abuſivè: à καlαχράομαι, quod vide.

Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio: &

Κατάχρισμα, ατος, τὸ, unguentum.

Κατάχριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inunctus: &

Καταχρίω, inungo, illino. Th. χρίω, ungo.

Κατάχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inauratus: &

Καταχρυσῦν, inaurare: præſ. inf. à χρυσόω. Th. χρυσὸς, aurum.

Κατάχυσις, εως, ἡ, effuſio, diffuſio.

Καταχωρίζω, divido, diſpono.

Καταχῶσαι. Vide in χῶσαι.

Καταψᾶν, attrectare. Th. ψάω, leniter tango.

Καταψεύδομαι, η, εἶαι, mentior: f. σομαι, p. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, fallo.

Καταψευσμὸς, ȣ, ὁ, mendacium.

Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, damno, cenſeo, ſententiam fero negativam: ex κατὰ & ψηφίζομαι. Th. ψῆφος, lapillus.

Καταψύξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. καταψύξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Digitized by Google

Καταψύχω, refrigero: f. ύξω, p. κατέψυχα. a. 1. κατέψυξα. a. 1. ſub. καταψύξω, ης, η. Th. ψύχω, frigefacio.

Κατεαγεὶς a. 2. part. paſſ. &

Κατεαγῆναι; perf. ind. m. à κατάγνυμι, frango. Th. ἄγνυμι vel ἄγω, idem. f. ἄξω. p. m. ἦγα, & per ſolut. ἔαγα. Sic a. 1. ἦξα & ἔαξα. a. 2. paſſ. ἤγην & ἐάγην. hinc κατεαγεὶς part.

Κατεαγὼς, υῖα, -ὸς, -ότος, fractus: part. præt. m. ſuper. verbi.

Κατέαξα, ας, ε, a. 1. ind. &

Κατεάξω, εις, ει, f. 1. ind. act. Att. ſolut. pro κατάξω, à κατάγω, quod vide; vel in κατεαγῆναι.

Κατέαται, ſedent: Ion. pro κάθηνται, 3. pl. à κάθημαι, ſedeo.

Κατέβα, Dor. pro κατέβη, 3. ſing. a. 2. act. verbi καταβαίνω, deſcendo, quod vide.

Κατεβάλλευ, Dor. pro κατεβάλλου, conjiciebaris: 2. ſing. imperf. paſſ. à βάλλω, jacio, quod vide.

Κατέβην, ης, η, deſcendi: a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, deſcendo: f. βήσομαι, p. βέβηκα. a. 2. imperat. κατάβηθι. a. 2. part. act. καταβὰς, ἄντος· ex κατὰ pro κάτω, deorſum, & βαίνω, eo.

Κατεβιάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi βιάζω.

Κατεβλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταβάλλω, dejicio: f. αλῶ. p. βέβληκα. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Κατεγγυάω, -ῶ; f. ήσω, vadimonio, vel ſponſione, vel ſatiſdatione obſtringo. [* Quidvis in manus trado, τὴν ναῦν κατεγγύων καὶ τοὺς παῖδας, Dem. c. Apaturium, pueros tradidi ut venderentur. malè in edd. ſponſione obſtrinxi. Salm. de m. uſur. p. 712.] Th. ἐγγύη, ſponſio.

Κατεγέλων, præſ. part. imperat. act. κατεγέλασον, -ον, -ασ, -ας. à καταγελάω, derideo, f. άσω, quod vide.

Κατέγνωσαν. 3. pl. a. 2. act. &

Κατεγνώσθην, ης, η, damnatus ſum: a. 1. ind. paſſ. κατεγνῶσθαι, perf. inf. paſſ. à καταγινώσκω, condemno. Th. γινώσκω, cognoſco: f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. paſſ. ἔγνωσμαι.

Κατεδάσθην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. à κατὰ & δαίω, divido, diſco.

Κατεδαίσατο, 3. ſing. a. 1. m. à καταδαίομαι, quod vide.

Κατέδαρθον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, obdormio. Th. δαρθάνω, dormio.

Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à δείκνυμι, oſtendo: f. δείξω, p. δέδειχα.

Κατέδευσας, irrigaſti: 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταδεύω. Th. δεύω, rigo: f. δεύσω.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Att. pro κατέδηκα, perf. act. Hinc

Κατεδηδοκὼς, ότος, part. act. &

Κατεδηδεσμένος, part. paſſ. ejuſd. Th. ἔδω, edo.

Κατεδιώκετο, 3. ſing. imperf. paſſ. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, perſequor.

Κατεδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi καταδιώκω, perſequor. ab eod. th.

Κατεδόκεον, imperf. verbi δοκέω, videor.

Κατέδομαι, comedo, conſumo, f. ήσω. p. κατήδηκα vel κατέδηκα, & per Epenth. κατεδήδοκα.

Κατεδουλοῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. à καταδουλόω, idem quod δουλόω, in ſervitutem redigo. Th. δοῦλος, ſervus.

Κατέδραθες, 2. ſing. a. 2. act. per Metath. pro κατέδαρθες. Vide κατέδαρθον.

Κατέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, decurro: quod vide.

Κατέδυ, occidit, 3. ſing. a. 2. act. κατέδυνεν, 3. ſing. imperf. verbi καταδύνω, δύμι vel δύω, ſubeo: f. δύσω. a. 2. ἔδυν, υς, υ.

Κατεηγὼς, ότος, factus: Ion. pro κατεαγὼς, perf. part. m. Vide in κατεαγῆναι.

Κατεθάῤῥησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταθαῤῥέω, fidenti animo ſum: f. ήσω. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Κατέθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi κατατίθημι, depono, quod vide.

Κατεθοινήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi καταθοινάω, abſumo, comedo. Th. θοίνη, epulum.

Κατείβω, Æol. & Ion. pro καταλείβω, effundo. Th. λείβω, libo, fundo: f. ψω.

Κατεῖδε, vidit: 3. ſing. a. 2. ind. act. ab εἴδω, video: f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Κατείδωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idolis refertus: ab εἴδωλον, idolum. quod ab εἶδος, εος, τὸ, ſpecies. Th. εἴδω, video.

Κατεῖεν, deſcendebat: 3. ſing. perf. m. κατεῖα, ας, ε à κάτειμι, quod ex κατὰ pro κάτω, deorſum, & εἶμι, εις: a. 2. ion. p. m. εἶα.

Κατεικάζειν, idem quod εἰκάζειν, conjecturis aſſequi. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Κατειλέω, idem ferè quod εἰλέω, involvo.

Κατειλημμένος, η, ον, deprehenſus: perf. part. Att. à καταλαμβάνω, deprehendo: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. p. εἴληφα. indè κατειληφέναι, perf. infin.

Κατειλίσσω, Ion. & Æol. pro καθειλίσσω, involvo: ab εἱλίσσω vel -ίω, idem ac εἱλέω.

Κατειλίχατο, Ion. pro καθειλίχατο, vide in εἱλίχατο.

Κατείλοχε, recenſuit: Att. pro καταλέλεχε, 3. ſing. perf. act. ex κατὰ & λέγω, dico.

Κάτειμι, deſcendo reverter. Th. εἶμι, eo.

Κατεῖναι, demiſiſſe: Ion. pro καθεῖναι, a. 2. infin. verbi καθίημι, quod vide.

Κατεῖπαι, accuſare: a. 1. inf. κατειπεῖν, denuntiare: a. 2. infin. ex κατὰ & εἴπω, dico.

Κατειπὼν, όντος, ὁ, refragator; Heſych.

Κατειργάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi κατεργάζομαι, operor: f. άσομαι. a. 1. ind. paſſ. κατειργάσθην, perf. paſſ. κατείργασμαι. Th. ἔργον, opus.

Κατειργνῦναι, coercere, concludere: præſ. inf. ab εἴργνυμαι. Th. εἴργω, arceo.

Κατέρειπον, reſcindebant: imperf. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, frango.

Κατείρυσε, deduxit: a. 1. ind. &

Κατειρύσθαι, deduci: à κατερύω, deduco. Th. ἐρύω, traho.

* Κατειρωνεύομαι, εύσομαι, deludo, cum. gen. κατειρωνεύετο τοῦ πατρὸς, Joſ. B. Jud. ii. 3. vid. & ii. 12. vii. 30, &c.

Κάτεισι,

Digitized by Google

Κάτειτιν, 3. ſing. vel pl. ind. præſ. à κάτειμι, *accedo.* Th. εἶμι, *eo.*

Κατεκάην, ης, η, *exuſtus fui:* a. 2. paſſ. verbi κατακαίω, *exuro.* Th. καίω, *uro.*

Κατέκανε, 3. ſing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, *perimo, occido.*

Κατέκαυσα, ας, ε, *exuſſi:* a. 1. ind. act. verbi κατακαίω, *exuro.* Th. καίω, *uro.*

Κατεκείμην, *jacebam:* imperf. ex κατὰ & κεῖμαι, *jaceo.*

Κατέκηε, 3. ſing. a. 1. act. à κατακαίω, *exuro.* Th. καίω, *uro:* f. καύσω. a. 1. ἔκηα.

Κατέκηλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κατακηλέω, idem quod κηλέω, *permulceo:* f. ήσω.

Κατεκλάξατο, *concluſit:* Dor. pro κατεκλείσατο. a. 1. m. &

Κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, 2. ſing. a. 1. paſſ. &

Κατεκλασθῆς, Dor. pro κατεκλεισθῆς, *incluſus eras:* 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à κατακλείομαι. Th. κλείω, *claudo,* quod vide.

Κατεκόπησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. &

Κατέκοψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω. *amputo, concido.* Th. κόπτω.

Κατεκρίθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi κατακρίνω, *condemno.* Th. κρίνω, *judico.*

Κατέκρινα, ας, ε, a. 1. act. ejuſd. verbi.

Κατεκρύβην, ης, η, *abſconditus eſt:* a. 2. paſſ. à κατακρύπτω. Th. κρύπτω, *abſcondo:* a. 2. ἔκρυβον.

Κατέκτα, 3. ſing. a. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, ſeu κατακτείνω, *interficio:* à κτῆμι. a. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α. a. 2. m. ἐκτάμην. part. κτάμενος. Th. κτείνω, *interficio.* Alii dicunt per Apoc. dici pro απέκτανε, 3. ſing. a. 2. ejuſd. verbi.

Κατέκταθεν, Iliad. ε. ver 558. *interfecti ſunt:* Ion. ſeu Bœot. pro κατεκτάθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, *occido:* f. νῶ. p. ἔκτακα, & Poët. ἔκταγκα. a. 2. ἔκτανον.

Κατέκτανθεν, Bœot. Sync. pro κατεκτάνθησαν, 3. pl. aor. 1. paſſ. ex κατὰ & κτείνω, *occido:* fut. νῶ. perf. ἔκτακα. & Poët. ἔκταγχα. hinc perf. paſſ. ἔκταμμαι, αισαι, αιται. a. 1. paſſ. ἐκτάνθην.

Κατέκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejuſd.

Κατέλαβον. ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo.* Th. λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. p. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Κατελάλεις, 3. ſing. imperf. act. à καταλαλέω, *obloquor:* imperf. -εον, -ευ, &c. Th. λαλέω, *loquor.*

Κατελαύνω, *depello, comminuo.* Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito.*

Κατελεγχέτω, *redarguat:* 3. ſing. imperat. act. à

Κατελέγχω, *redarguo, convinco.* Th. ἐλέγχω, *arguo:* f. ξω.

* Κατελεέω, ήσω, *miſereor.*

Κατελεῖν, *demoliri:* Ion. pro καθελεῖν, a. 2. infin. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, *capio:* a. 2. εἶλον.

Κατελείφθην, ης, η, *relictus ſum:* a. 1. ind. paſſ. verbi καταλείπω. Th. λείπω, *linquo.*

Κατέλεκτο, Ion. pro κατελέλεκτο, 3. ſing. plusq. p. paſſ. verbi λέγομαι, *cubare facio.* Th. λέγω.

Κατελέλειπτο, 3. ſing. plusq. p. paſſ. verbi καταλείπω, *relinquo.* Th. λείπω, *linquo:* f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Κατελεξάμην, ω, ατο, *cubui:* a. 1. m. à λέγομαι, *cubare facio.* κατέλεξας, 2. ſing. a. 1. act. Th. λέγω, *dico.*

Κατέλεξε, *recenſuit:* 3. ſing. a. 1. act. à καταλέγω. ab eod. th.

Κατελήφθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. καταλαμβάνω, *deprehendo:* quod vide.

Κάτελθε, *deſcende:* a. 2. imperat. &

Κατελθέμεν, *deſcendere:* a. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. &

Κατελθὼν, a. 2. part. act. ejuſd. verbi.

Κατέλιπε, 3. ſing. a. 2. act. [* κατελίποσαν pro κατέλιπον, 3. pl. a. 2. Exod. xvi. 24.] verbi καταλείπω, *relinquo:* f. ψω. Th. λείπω, *linquo:* a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Κατελίσσω, idem quod κατειλίσσω, quod vide.

Κατελόμενος, Ion. pro καθελόμενος, *qui detraxit:* a. 2. part. m. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, *capio:* a. 2. εἶλον.

Κατελοῦσι, Ion. pro καθελοῦσι, dat. pl. aor. 2. part. ejuſd. verbi.

Κατελπίζω, id. q. ἐλπίζω, *ſpero:* q. v.

Κατέλυεν, 3. ſing. imperf. κατέλυσε, *diſſolvit.* 3. ſing. a. 1. act. Th. λύω, *ſolvo.*

Κατελύθησαν, *corruerunt:* 3. pl. a. 1. paſſ. ejuſd. verbi.

Κατεμάνθανον, ες, ε, imperf. act. à μανθάνω, *diſco.*

Κατέμαρπτε, *cepit:* 3. ſing. imperf. κατέμαρψε, 3. ſing. a. 1. ind. ex κατὰ & μάρπτω, *capio:* f. ψω. a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, *excogitavit:* 3. ſing. a. 1. med. verbi καταμήδομαι, fut. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura.* Alii exponunt pro *accumulabat:* & volunt eſſe a. 1. m. verbi καταμάομαι, *accumulo.* Th. ἀμάω, fut. ήσω, *meto.*

Κατεμματίω, *manum immitto in guttur, vomitus ciendi cauſâ;* tanquam ab ἐμέω, *vomo.*

Κατέναντι, κατεναντία, & κατεναντίον, vel κατ' ἐναντίον, adv. cum gen. *ex adverſo, è regione, coram, in conſpectu, adverſus:* ex κατὰ, ἐν & ἀντὶ, necnon ab ἐναντίος, pro ἄντιος, *oppoſitus.* Th. ἀντὶ, *pro.*

Κατένασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. pro κατένασε. ab inuſit. verbo κατανάω, *habitandum do.* Th. ναίω, *habito.*

Κατένεικε, *detulit:* 3. ſing. aoriſt. 1. activ. Poët. & Ion. pro κατήνεγκα, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένευσε, *annuit:* 3. ſing. a. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, *innuo:* f. νεύσω.

Κατενεχθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. paſſ. verbi καταφέρω.

Κατενήνεκται

Digitized by Google

Κατηνέχαται, 3. perf. ſing. perf. paſſ. per Att. reduplicationem pro κατήνεκται ab eodem.

Κατηνήνοθεν, conſtraverat: 3. ſing. præt. m. à κατενθέω, quod ab ἐνθέω, per Metath. pro ἐνέθω, præt. m. ἦνοθα, & per redupl. Att. ἐνήνοθα. Alii dicunt κατενήνοθα eſſe præt. m. & carere præſenti. Scotus dicit, quòd ἀνέθω, per Metath. fiat ex ἀνθέω, floreo: quamvis ſit triſyllabum, tamen mutet penultimam ε in ο, ἦνοθα.

Κατηνήρατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, f. αρῶ, occido.

Κατελθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, deſcendere: a. 2. infin. à κατέρχομαι.

Κατήγορος, ῦ, ὁ, oblocutor, accuſator.

Κατενύγην, ης, η, compunctus eſt: & in pl.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. paſſ. verbi κατανύσσω, compungo: fut. ξω. Th. νύσσω, pungo: a. 2. ἔνυγον.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, per Sync. pro κατενώπια, à

Κατενώπιον, idem quod ἐνώπιον, in conſpectu, coram: ex κατὰ, ἐν, & ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Κατεξουσιάζω, cum. gen. poteſtatem exerceo in aliquem: quod ab ἐξουσία, poteſtas: hoc ab ἔξεστι, licet. Th. εἰμὶ, ſum.

Κατεπαγγέλλομαι, promitto: ex κατὰ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio: f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Κατεπαίρομαι, inſurgo, extollor. a. 1. m. -επῆρμην. p. paſſ. -επῆρμαι. a. 1. -επήρθην. ex ἐπαίρω. Th. αἴρω.

Κατεπάλμενος, inſiliens: ex κατὰ & ἐπάλμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ & ἅλλομαι, ſalio.

Κατεπατήθην, ης, η, conculcatus eſt: a. 1. paſſ. &

Κατεπάτησεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταπατέω, conculco: f. ήσω. Th. πατέω, calco.

Κατέπαυσε, diremit, ſedavit: 3. ſing. a. 1. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, ceſſo, f. σω, a. 2. ἔπαον.

Κατεπείγοντα, τὰ, negotia urgentia: &

Κατεπείγοντος, gen. ſing. part. præſ. à

Κατεπείγω, f. ξω, urgeo, incito feſtino. Th. ἐπείγω, urgeo.

Κατέπεσεν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, decido. Th. πίπτω, cado: fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Κατεπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κατεφίστημι, inſurgo: ex κατὰ, ἐπὶ, & ἵστημι, ſto: fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνεν, occidit: per Syncop. pro κατεπέφονε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ex κατὰ & ἐπέφνεν. Alii formant à φῶ, τὸ κτείνω, fit φένω, per redupl. πεφένω, & per Sync. πέφνω, inde a. 2. ἔπεφνον. Vel à φένω, eſt aor. 2. ἔφενον, & per Syncop. ἔφνον, per Anadiplaſiaſm. ἔπεφνον. Vel eſt imperf. à πέφνω, idem quod φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πηδάω, ſalio.

Κατέπηξεν, defixit: 3. ſing. a. 1. act. verbi καταπήγνυμι, f. ξω, p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo, ſtruo.

Κατεπιάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταπιαίνω, id. quod πιαίνω, pinguefacio: f. ανῶ. Th. πίων, ονος, pinguis.

Κατεπίθυμος, ῦ, ὁ, ἡ, concupiſcens: & ἐπιθυμέω.

Κατεπιλαμβάνω, accipio: a. 2. κατεπέλαβον ex λαμβάνω, capio.

* Κατεπιφεύγω, confugio. D. S.

Κατέπλευσα, ας, ε, & in 3. pl. κατέπλευσαν. a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, navigo: f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπλήγη, perculſus eſt: Iliad. γ. ver. 31.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταπίνω, deglutio: perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, demulceo. Th. πρᾶος, mitis.

* Κατέπω, detego.

Κατεράσαι, defundere, decapulare: ab ἐράω, depleo. Th. ἔρα, terra.

Κατεργάζομαι, efficio, operor, confero, interficio: f. άσομαι. a. 1. m. κατειργασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. κατεργάσασθαι. a. 1. part. m. κατεργασάμενος, qui confecit, ſuperavit: a. 1. ind. paſſ. κατειργάσθην, ης, η. ex κατὰ & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Κατεργασία, ας, ἡ, confectio, opificium, cultura, concoctio: à ſuper. verbo & th.

Κατεργασμένος, η, ον, Ion. pro κατειργασμένος, confectus, paratus: perf. part. paſſ. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργειν, Ion. pro καθείργειν, coercere, concludere. Th. εἴργω, includo.

Κάτεργον, ῦ, τὸ, opus, affectum: &

Κάτεργος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, excultus: ab ἔργον, opus.

* Κατερειπόω, ώσω, everto, diruo. D. S.

* Κατερείπω, diruo.

Κατέρεξεν, Iliad. α. ver. 36. demulcebat: a. 1. ind. act. verbi καταρέζω, fut. ξω. Th. ῥέζω, facio, præt. ἔρρεχα.

Κατερέφω, idem quod th. ἐρέφω, tego: f. ψω.

Κατερέω, -ῶ, obloquor, accuſo, dico: ab ἐρέω, quod ab εἴρω, necto, dico.

Κατερήτυον, 3. pl. imperf. à

Κατερητύω, detineo. Th. ἐρητύω, inhibeo.

Κατερρύω, pro κατερύω, detraho. Th. ἐρύω, traho, f. ύσω.

Κατερρωγώς, ότος, ruptus: part. præt. med. à καταρρήγνυμι, confringo: p. m. κατέρρωγα. Th. ῥήσσω, frango.

Κατέρυκε, 3. ſing. imperf. act. Ion. vel præſ. imperat. act. ex κατὰ & ἐρύκω, inhibeo, contineo: f. ξω.

Κατέρχομαι, deſcendo: fut. κατελεύσομαι. a. 2. κατῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, venio.

Κατέσβη, 3. ſing. a. 2. verbi κατασβέννυμι, extinguor. Th. σβέννυμι, idem. f. σβήσω. a. 2. ἔσβην, tanq. à σβῆμι.

Κατέσεισε, 3. ſing. imperf. act. verbi κατασείω, decutio. Th. σείω, moveo.

Κατεσθίω, devoro: imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεσθίοντα, acc. ſing. præſ. part. Th. ἐσθίω, edo.

Κατεσκαμμένα, ruinæ: perf. part. paſſ. neut. gen. pl. &

Κατέσκαψα,

Digitized by Google

Κατέσκαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω, f. ψω, diruo. Th. σκάπτω, fodio.

Καθεσκεύασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. &

Καθεσκευασμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi κατασκευάζω, inſtruo, efficio: f. άσω, p. κατεσκεύακα. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Κατέσταθεν, oppoſiti ſunt, pro κατεστάθησαν, Æol 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καθίστημι, conſtituo. Th. ἵστημι, ſto: f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 1. ind. paſſ. ἐστάθην.

Καθεστάθησαν, vide in κατέσταθεν.

Κατέστασαν, Ion. pro κατέστησαν, 3. pl. a. 2. vide κατέστην.

Κατεστεὼς, ῶτος, Ion. pro καθεστηκὼς, conſtitutus: perf. part. act. verbi καθίστημι, q. v.

Κατεστήκει, Ion. pro καθεστήκει, inſtitutum eſt, 3. ſing. pluſq. perf. act. &

Κατεστηκέναι, Ion. pro καθεστηκέναι, conſtituiſſe: perf. inf. &

Κατέστην, ης, η, & in 3. pl. κατέστησαν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, conſtituo. Th. ἵστημι.

Κατεστόρεσαν, Iliad. ω. ver. 798. ſtraverunt: 3. pl. a. 1. act. à καταστορέω.

Κατεστράφατο, Ion. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi καταστρέφω, ſubigo. Th. στρέφω, verto.

Κατεστρέφετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſd. verb. & ab eod. th.

Κατέστρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Κατεστρώθησαν, proſtrati fuerunt: 3. pl. a. 1. paſſ. verbi καταστρώννυμι, proſterno: f. ώσω. p. κατέστρωκα. a. 1. paſſ. κατεστρώθην, ης, η, ex κατὰ & στρώννυμι, ſterno. Th. στορέω.

Κατέστυγε, Iliad. ρ. ver. 694. 3. ſing. a. 2. act. verbi καταστυγέω, idem quod στυγέω, horreſco, odio proſequor: f. ήσω & ξω, tanq. à στύγω.

Κατεσχέθε, tenebat, 3. ſing. imperf. verbi κατασχέθω, pro κατέχω, quod vide. &

Κάτεσχεν, 3. ſing. a. 2. act. verbi κατέχω, retineo. Th. ἔχω, teneo: f. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

* Κατέσχοσαν pro κάτεσχον, 3. pl. a. 2. ſe retinuerunt, Nehem. iii. 5.

Κατετάκετο, contabeſcebat: Dor. pro κατετήκετο, 3. ſing. imperf. à κατατήκομαι. Th. τήκω, liquefacio.

Κατετόξευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, ſagittâ trajicio: f. εύσω. p. κατατετόξευκα. Th. τόξον, arcus.

Κατετρίβον, atterebant: 3. pl. imperf. act. verbi κατατρίβω. Th. τρίβω, tero: fut. ψω. p. τέτριφα.

Κατέτριζε, ſtridebat: imperf. à κατατρίζω, Th. τρίζω, ſtrideo.

Κατέτρωξαν, comederunt: 3. pl. a. 1. act. à τρώγω, comedo: f. ξομαι, a. 2. ἔτραγον.

Κατετρώσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi κατατιτρώσκω, vulnero. Th. τιτρώσκω, idem. fut. τρώσω.

* Κατευδοκιμέω, ήσω, præclare rem adminiſtro. D S.

Κατευθικτέω, -ῶ, certo ictu vulnus infero.

Κατευθὺ, vel κατ᾽ εὐθὺ, adv. rectà.

Κατευθύνω, dirigo, rego, conſtituo, [illegible] a. 1. κατεύθυνα. a. 1. opt. act. κατευθύναιμι. a. 1. inf. act. κατευθῦναι ex κατὰ & εὐθύνω, dirigo, corrigo. Th. εὐθὺς, rectus.

Κατευλογέω, -ῶ, prædico, extollo: f. ήσω, p. -γηκα. paſſ. -γημαι. Ex εὐλογέω.

Κατευοδοῖ, proſperè ſuccedet: præſ. opt. act. &

Κατευοδόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, proſperor: ex κατὰ & εὐ ὁδόομαι, quod ab εὐ & ὁδοῦμαι. Th. ὁδὸς, via.

* Κατευπορέω, ήσω, copiâ abundo. D. S.

Κατευτρεπίζω, compono: ex κατα, & εὐτρεπίζω.

* Κατευτυχέω, ήσω, feliciter expedio. D. S.

Κατεύχομαι, imprecor, precor, opto, inſulto. Th. εὔχομαι, quod vide.

Κατευωχεῖσθαι, epulari: præt. inf. ab εὐωχέομαι. Th. εὐωχία, convivium.

Κατέφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, devoro: quod vide.

Κατεφαίνετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi καταφαίνομαι, videor: a. 2. ind. paſſ. κατεφάνην, ης, η, ex κατὰ & φαίνω, oſtendo.

Κατεφάμιξεν, Dor. pro κατεφημίξεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταφημίζω, quod vide.

Κατεφάνην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. Vide κατεφαίνετο.

Κατεφθαρμένος, perf. part. paſſ. à καταφθείρω, corrumpo: f. ερῶ, p. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. paſſ. κατέφθαρμαι ex κατὰ & φθείρω. Th. φθίω, corrumpo.

Κατέφθειρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab eod.

Κατεφίστημι, inſurgo: f. καταπιστήσω. p. κατεπιέστηκα. a. 2. act. κατεπέστην, ης, η, quod ex κατὰ, ἐπὶ & ἵστημι, ſto.

Κατεφόνευσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταφονεύω, trucido: f. εύσω, p. καταπεφόνευκα. Th. φόνω, occido.

Κατέφυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, perfugio: f. εύξομαι. a. 2. part. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, fugio.

Κάτεχε, 3. ſing. imperf. act. Ion. verbi κατέχω, detineo. hinc κατέχω, 3. ſing. præſ. ſub. Th. ἔχω, habeo.

Κατέχεεν, 3. ſing. a. 1. act. κατέχευα, verbi καταχέω, effundo. Th. χέω, fundo: fut. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Κατέχευα, ας, ε, αι 1. act. Vide ſuper.

Κατεχεύσατ, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſdem

Κατεχόμενος, η, præſ. part. paſſ. à

Κατέχω, retineo, obſto, detineo: imperf. κατεῖχον. f. καθέξω. p. κατέσχηκα. a. 2. act. κατέσχον, ες, ε. a. 2. ſub. κατάσχω, & in 1. plur. κατάσχωμεν. imperf. part. κατεχόμενον, η, ετο. Th. ἔχω, habeo.

Κατήγαγον. a. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, reduco. Th. ἄγω, duco: f. ξω, a. 2. ἦγον, & Att. ἤγαγον.

Κατηγεμὼν, όνος, ὁ & ἡ, dux viæ, autor, præceptor: Ion. pro καθηγεμών. à

Κατηγέομαι, Ion. pro καθηγέομαι, viæ dux ſum, narro. Th. ἡγέομαι, duco.

Κατηγορεῖν, præſ. inf. act. κατηγορεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. à

Κατηγορέω, -ῶ, accuſo, reprehendo: cum gen. item indico, arguo, dico vel prædico: f. ήσω. præt. κατηγόρηκα. imper. ſ. act. κατηγόρει,

γορέειν, -εῖν, a. 1. inf. κατηγορῆσαι· ex κατὰ, contrà, & ἀγορέω, ſeu ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορὰ, forum.

Κατηγορηθὲν, a. 1. part. paſſ. n. g. ab eodem verbo & th.

Κατηγόρημα, ατος, τὸ, accuſatio, prædicatum: à 1. perſ. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Κατηγορία, ας, ἡ, accuſatio, prædicamentum: gen. pl. κατηγοριῶν. ab eod. verbo.

Κατηγορικὸς, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, accuſatorius; item delator: &

Κατήγορος, ου, ὁ ἡ ἡ, accuſator: à κατηγορέω

Κατηγορούμενος, præſ. part. paſſ. ejuſd.

Κατηγωνίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi καταγωνίζομαι, debello: f. ίσομαι. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Κατῄδεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταιδέω, erubeſcere facio: ex κατὰ & αἰδὼς, pudor.

Κατηθαλωμένη, perf. part. paſſ. f. g. à καταιθαλόω, idem quod αἰθαλόω, uro: fut. ώσω. Th. αἴθω, incendo.

Κατήϊεν, deſcendit: 3. ſing. præt. med. Att. pro κατῇει. ab εἶμι, eo: p. m. εἶα, ας, ε.

Κατήκει, Ion. pro καθήκει, convenit: à καθήκω, pertineo: &

Κατῆκον, οντος, Ion. pro καθῆκον, id quod ad nos pertinet; ex κατὰ & ἥκω, venio: fut. ξω.

Κατῄκιζον, imperf. act. verbi καταικίζω, contumelioſè fœdo. Th. αἰκία, indigna verbera, injuria.

Κατήκοος, ὁ, morigerus, attentus; explorator; ſubditus: ex κατὰ & ἀκούω, audio: p. m. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.

Κατήκω, pertingo: Ion. pro καθήκω· ab ἥκω.

Κατήλασα, ſubegi, percuſſi: a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, f. άσω. Th. ἐλαύνω, agito.

Κατῆλθον, ες, ε, a. 2. act. verbi κατέρχομαι, deſcendo. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι.

ΚΑΤΗ'ΛΙΨ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs ſcalæ.

Κατηλλάγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi καταλλάσσω, reconcilio: f. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος· ex κατὰ & ἀλλάσσω, ſeu -ττω, muto.

Κατηλογέω, contemno, nihili facio: in compoſ. α in η vertitur, ut in κατηγορέω· ex κατὰ & ἀλογέω, contemno.

Κατηλονίζω, f. ίσω idem quod ἀλονίζω, ſeu αὐλακίζω, ſulco. Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus.

Κατηλόκισται, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Κατηλωκυῖα, Ion. pro καθηλωκυῖα, perf. part. act. f. g. à καθάλωμι, quod ex κατὰ & ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω. p. ἥλωκα. a. 2. ἥλων. q. ab ἅλωμι.

Κατημύχθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi καταμύσσω, lacero. Th. μύσσω, f. ξω. mungo.

* Κατηναγκασμένως, adv. coactè, fatali quadam neceſſitate. D. S.

Κατηναλωμένα, perf. part. paſſ. n. g. pl. à καταναλίσκω, abſumo: ex κατὰ & ἀναλίσκω, idem. f. αναλώσω. p. ἀνάλωκα & ἠνάλωκα. hinc perf. paſſ. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω.

Κατήναρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταναίρω, idem quod ἐναίρω, interficio: f. ἐναρῶ. p. ἤναρκα.

Κατήνεγκα, ας, ε, detuli: a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. præt. m. Att. ἐνήνοχα.

Κατενήνοχα, præt. m. verbi καταφέρω. vide præced.

Κατήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταντάω, pervenio: f. ήσω. ex κατὰ & ἀντάω, obviam venio. Th ἀντὶ, contrà.

Κατηξιώθησαν, digni ſunt habiti: 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καταξιόω, f. ώσω. p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, dignus.

Κατηόνων, imperf. act. verbi καταιονάω, idem quod th. αἰονάω, aſpergo, perfundo.

Κατηπιάω, mitigo, placo: f. άσω, vel ήσω. Th. ἤπιος, ου, ὁ ἡ ἡ, clemens, mitis.

Κατηπιόωντο, 3. pl. imperf. ejuſd. verbi, Poët. pro κατηπιῶντο.

Κατηρασάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Κατηρᾶτο, imprecatus eſt: 3. ſing. imperf. verbi καταράομαι.

Κατήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταργέω, inanem reddo, aboleo: f. ήσω. p. κατήργηκα· ab ἀργὸς, idem quod ἀεργὸς, otioſus. Th. ἔργον, opus.

Κατῆρε, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταίρω, appello, advenio. Th. αἴρω, tollo: f. ἀρῶ, p. ἦρκα.

Κατήρει, Ionicè pro καθῄρει, 3. ſing. imperf. verbi καθαιρέω, dejicio, everto. Th. αἱρέω, capio: f. ήσω, præt. ᾕρηκα, aorist. 2. εἷλον.

Κατηρέθετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi κατερέθω. Th. ἐρέθω, irrito, laceſſo.

Κατηρεφῆ, pro κατηρεφέα, acc. ſing. κατηρεφέεσσι, dat. pl. Ion. à

Κατηρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, tectus. Th. ἐρέφω, fut. ψω, tego.

* Κατήρης, inſtructus, ex κατὰ & ἄρω, apto, vel ἐρέσσω, remigo. Eurip. in Suppl. ver. 110. ed Markl.

Κατήρειπε, diruit: 3. ſing. a. 2. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, everto: f. ψω.

Κατήῤῥαξεν, compulerunt: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταῤῥάσσω, impetuoſè dejicio: ex κατὰ & ῥάσσω, ſeu ἀράσσω, dejicio: f. ξω.

Κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. m. &

Κατηρτίσθαι, perf. inf. paſſ. verbi καταρτίζω, luxata membra in ſuum locum repono, perficio: f. ίσω, perf. paſſ. κατήρτισμαι. Th. ἄρτιος, ου, ὁ, ἡ ἡ, par: propriè de numero.

Κατηρτισμένος, η, ον, part. perf. paſſ. ſuperioris verbi.

Κατήρτισω, 2. ſing. aor. 1. m. verbi καταρτίζω· vide κατηρτίσθαι.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, comedo. Th. ἔσθω, edo. hinc ἐσθίω, idem. fut. ἔσω.

Κατησχύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταισχύνω, pudefacio: f. υνῶ, p. κατῄσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Κατῄσχυνον, ες, ε, imperf. act. ejuſd. verbi.

Κατηφεία, ας, ἡ, & Ion. κατηφείη, vultus demiſſus ſeu pudor cum mœrore: à

Digitized by Google

Κάτηφὴς, ἐος, ὁ ϰ̀ ἡ, *ſubtriſtis, qui eſt vultu demiſſo ex pudore*, ἀπὸ τῦ, κάτω τὰ φάη βάλλειν. Th. φάω, *luceo*.

Καληφέεας, Iliad. χ. ver. 293. *mæſtus* : a. 1. part. act. à καληφέω, *ſum vultu demiſſo* : à καληφὴς, quod vide.

Καληφόνας, *infames*, Iliad. ω. ver. 253. à verbo καλαφέω, *increpo*, *taxo*.

Καληχέω, *inſtituo*, *ſono*, *inſono* : fut. ήσω. præt. καλήχηκα. perf. paſſ. καλήχημαι, σαι, ται, cum accuſat. ex καλὰ & ἦχος, *ſonus*. [* Apud profanos vox rara : occurrit in Plut. de fluminibus.]

Καληχέων, -ῶν, -ῦνλος, -ῦνλος, *qui tradit elementa religionis* : καληχέόμενος, -ούμενος, *qui ea diſcit*, CATECHUMENUS : part. præſ. ſuperioris verbi.

Καλήχησις, εως, ἡ CATECHESIS, *inſtitutio, quâ prima rudimenta alicujus ſcientiæ traduntur* : à 2. perſ. perf. paſſ. verbi καληχέω, *inſtituo*.

Καλήχθην, ης, η, & in 1. pl. καλήχθημεν, a. 1. ind. paſſ. verbi καλάγω, *deduco* : f. ξω. p. καλῆχα. a. 2. ind. act. καλήγαγον. a. 2. inf. καλαγαγεῖν. perf. paſſ. καλῆγμαι, ξαι, κλαι. Th. ἄγω, *duco*.

Καληχίζω, idem quod καληχέω, & ab iiſdem. fut. ίσω. perf. paſſ. καλήχισμαι. Angl. to catechize.

Καληχισμὸς, ῦ, ὁ, CATECHISMUS : id. q. καλήχησις, Angl. catechiſm.

Καληχιςὴς, ῦ, ὁ, CATECHISTA : idem quod καληχέων à perfect. paſſ. ſuperioris verbi.

Καληχέμενος, ῦ, ὁ, *qui prima elementa diſcit*.

Καληωρεῦνλο, *ſuſpenſi erant* : 3. pl. imperf. paſſ. Dor. pro καληωρεῦνλο. verbi καλαιωρέομαι, *dependeo* : ex κατὰ & αἰωρέω, *in ſublime tollo* : f. ήσω.

Κάτθαν, & κάτθανε, *mortuus eſt* : per Sync. Æol. pro καλέθανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καλαθνήσκω. Th. θνήσκω, *morior* : fut. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Καλθέμεν, per Æol. Syncop. pro καλαθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro καλαθεῖναι, verbi καλαλίθημι, *depono*. Th. τίθημι, *pono* : f. θήσω. præt. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Κάτθεο, *depone* : itidem pro καλάθεο, Ion. pro καλάθεσο, vel καλάθε, a. 2. imperat. m. ejuſd. verbi.

Καλίασι, *deſcendunt*, 3. pl. ind. præſ. verbi κάτειμι. Th. εἶμι, *eo* : at καθιᾶσι, *dimittunt* : 3. pl. ind. à καθίημι ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω.

Καλιδεῖν, a. 2. inf. act. à καλείδω, *perſpicio*. Th. εἴδω, *ſcio* : fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Καλιδόνιες, nom. pl. a. 2. part. καλιδὼν, όνιος, ab eod. verbo.

Καλιέναι, *redire* : præſ. inf. ex καλὰ & ἵημι, pro εἶμι, *eo*.

Καλίζειν, Ion. pro καθίζειν, *collocare*. Th. ἵζω, *ſedere facio*. hinc κάτισεν, *collocavit* : a. 1. ind. act. Ion.

Καλιθυ, *rectà*, *è regione*. Th. ἰθὺς, *rectus*, q. ab εὐθὺς, εῖα, ὺ, idem.

Καλικετεύειν, Ion. pro καθικετεύειν, idem quod ἱκετεύω, *ſupplico*. Th. ἱκέτης, *ſupplex*.

* Καλιλλώπλω, *contortis oculis intueor*. Comicus ap. Clem. Alex. Pæd. iii. c. xi.

Καλιόνλα, acc. ſing. vel pl. n. g. part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo* : a. 2. ἴον.

Καλιόω, *rubigine & vitio conſumo* : f. ώσω, p. καλίωκα. perf. paſſ. καλίωμαι, σαι, ται. Th. ἰὸς, ῦ, ὁ, *rubigo*.

Καλιππάζεσθαι, Ion. pro καθιππάζεσθαι, *perequitare*. Th. ἵππος, *equus*.

Καλιρῦν, Ion. pro καθιερῦν, *conſecrare* : ab ἱερόω, idem. Th. ἱερὸς, *ſacer*.

Καλίςασθαι, Ion. pro καθίςασθαι, *conſtitui eſſe*. Th. ἵςημι, *ſtatuo*.

Καλίςαλο, Ion. pro καθίςανλο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi καθίςημαι.

Καλίσχειν, Ion. pro καλασχεῖν, *appellere*, q. v.

Καλισχύσεσι, 3 pl. f. 1. act. à

Καλισχύω, *invaleſco*, *prævaleo*, [* *opprimo*, Sap. Sol. x. 11.] imperf. καλίσχυον, ες, ε. f. ύσω. p. καλίσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*.

Καλιὼν, όνλος, *deſcendens*, *revertens*, part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo* : a. 2. ἴον.

Καλίωλαι, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi καλιόω, quod vide.

Κάτοδος, ῦ, ἡ, Ion. pro κάθοδος, *reditus*. Th. ὁδὸς, ἡ, *via*.

Καλοικεσία, ίας, ἡ, *habitatio* : ex

Καλοικέω, *habito*, *commoror* : f. ήσω. p. κατῴκηκα. a. 1. καλῴκησα. a. 1. inf. act. καλοικῆσαι, cum. acc. vel ſeq. ἐν, ἐπὶ. καλοικησάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus*.

Καλοικῆν, Dor. pro καλοικεῖν, *incolere*, ejuſd. præſ. inf.

Καλοίκησις, εως, ἡ, *domicilium* : à καλοικέω.

Καλοικητήριον, ῦ, τὸ, idem : &

Καλοικία, ας, ἡ, *habitatio* : ab eod.

Καλοικίδιος, *domeſticus* : ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, *habitare facio* : ab οἰκίζω, idem. Th. οἶκος, *domus*.

Κάτοικος, ῦ, ὁ ϰ̀ ἡ, *incola* : ab eod.

Κατοικλείρω, idem quod οἰκλείρω, *miſereor* : Th. οἶκλος, *miſericordia*.

Κατοικλίζω, idem quod καλοικλείρω, & ab eod. th.

Κατοίκλισις, εως, ἡ, *miſericordia*.

Κατοίομαι, *arrogantèr de me ſentio*. Th. οἴω.

Κατοίχομαι, *morior*. Th. οἴχομαι, *abeo* : f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Κατοιχόμενος, ῦ, *mortuus* : ejuſd. præſ. part.

Κατόκνει, præſ. imperat. act. à

Κατοκνέω, *tergiverſor*, *piget me*, *timeo*. Th. ὄκνος, *pigritia*.

Κατόμνυμι, *dejuro*. Th. ὄμνυμι, *juro*.

Κατοπάζω, *perſequor*, *expello*, [* *vinco*, Heſ. Op. 324.] καλοπάζη, 3. ſing. ſub. ab ὀπάζω, *perſequor* : f. σω.

Κατόπιν, adv. *in poſterum*, *à tergo*, *poſt*. Th. ὄπισθεν, *retrorſum*.

Κατόπισθεν, & -ισθε Poëtis etiam, *à tergo*, *poſt*, ab eod. th.

Κατοπλεύω, *aſpicio*, *animadverto* : &

Κατόπλης, ῦ, ὁ, *ſpeculator*, *explorator* : ab ὄπλομαι, *video*.

Digitized by Google

Κάτοπτος, conſpicuus: ab eod. th. ſed perſpectus. ab ὀπτὸς, aſſus, cujus th. ὀπτάω, torreo.

Κατοπτρίζω, imagines ſeu reflectiones facio in modum ſpeculi: f. ίσω. p. κατώπτρικα. præt. m. κατοπτρίζομαι, intueor tanquam in ſpeculo, cum acc. [* 2 Cor. iii. 18.] &

Κατοπτρικὸς, ῦ, ſpecularis: κατοπτρικὴ, (ſcil. τέχνη) CATOPTRICA, pars optices, quæ reflectiones deprehendit: à

Κάτοπτρον, ȣ, τὸ, ſpeculum. Th. ὄπτομαι, video.

Κατορθῦσαν, acc. ſing. f. g. part. præſ. act. κατορθῶν, præſ. inf. act. κατορθῦσιν, 3. pl. præſ. ind. act. à

Κατορθόω, erigo, cum virtute aliquid gero corrigo: f. ώσω. p. κατώρθωκα. Th. ὀρθός.

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, officium præclarum, aliquod facinus, in dat. pl. κατορθώμασι, quod &

Κατόρθωσις, εως, ἡ, recta effectio, correctio: à p. paſſ. verbi κατορθόω.

Κατορρωδέω, vehementer timeo: ab ὀῤῥωδέω, metuo. Th. ὀῤῥὸς, ferum lactis.

Κατορύττω, perfodio, defodio, obruo. Th. ὀρύσσω, fodio, f. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.

Κατορωρύχθαι, ejuſd. pluſq. p. inf. paſſ. Att.

Κατοχεύω fanaticus ſum, numine ſum afflatus, f. εύσω, p. ώχευκα.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio: à κατέχω.

Κατόχιμος, ȣ, ὁ, numine afflatus.

Κάτοχος, ȣ, ὁ. id. retentus.

Καττίτερος, ȣ, ὁ, Att. pro κασσίτερος, & κασσιτέροιο, Iliad. χ. ver. 25. ſtannum: à κάσσα, meretrix, argentum enim videtur & non eſt.

Κατύψασθαι, plangere, & præ mœrore corpus percutere, Poët. per Sync. pro κατατύπτεσθαι. Th. τύπτω, verbero, pulſo.

Κατῦ, Dor. pro κατὰ τῦ, contra, &c.

Κατύπερθε, Ion. pro καθύπερθε, ſuper, ſupra, quod vide. hinc κατυπέρτερος, Ion. pro καθυπέρτερος, ſuperior.

Κατυπνῶσαι, obdormiviſſe, a. 1. inf. verbi κατυπνόω, Ion. pro καθυπνόω. Th. ὕπνος.

ΚΑ'ΤΩ, adv. infra, deorſum, inferne: cum articulo per nomen exponitur, ut ὁ κάτω, inferior: compar κατωτέρω, inferiùs.

Κατωδυνάω, -ῶ, dolore, vel triſtitiâ afficio, f ήσω.

Κατώδυνος, ȣ, ὁ ἡ, dolore affectus, triſtis. Th. ὀδύνη, dolor.

Κάτωθεν, ab imo. Th. κάτω.

Κατώκαρα, adv. in caput.

Κατῴκει, 3. ſing. imperf. κατῴκησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. κατῴκȣν, 3. pl. imperf. act. verbi κατοικέω, habito, quod vide &

Κατῴκισθεν, Bœot. Sync. pro κατῳκίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi κατοικίζω, condo. f. σω. p. ῴκικα. Th. οἶκος, domus.

Κατῳκοδομημέναις, dat. pl. fœm. g. perf. part. paſſ. verbi κατοικοδομέω· vide οἰκοδομέω.

Κατωμαδὸν, Iliad. ο. ver. 352. adv. humeris. q. κατὰ τὸν ὦμον· ab ὦμος, humerus.

Κατώμνυσθαι, vel κατόμνυσθαι, dejurare: ab ὄμνυμι, juro.

Κατωμοσία, ἡ, juſjurandum: ab eod.

Κατωνάκη, ης, ἡς, vel κατωνάκης, ȣ, ὁ, veſtis ſervilis, cui aſſutus erat limbus è pelle ovillâ: à κάτω & νάκος, ovilla pellis.

Κατώνοντο, 3. pl. imperf. verbi ὄνομαι, vitupero, carpo. Th. ὄνημι, juvo, &c. q. v.

Κατώρα, aſpiciebat 3. ſing. imperf. act. Ion. pro καθώρα, verbi ὁράω, video.

Κατώρυξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi κατορύσσω, terrâ obruo: f. ξω. p. χα. Th. ὀρύσσω, fodio.

Κατωρχεῦντο, ſaltabant, 3. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, ſalto.

Κατώτατος, ȣ, infimus: ſuperl. à

Κατώτερος, ȣ, inferior: &

Κατωτέρω, adv. inferiùs, comparat. à κάτω, quod vide.

Καύαξ vel καύηξ, larix. Eſt & κάβηξ.

Καυάξαις, confregeris, 2. ſing. a. 1. op. act. pro κατάξαις, ſublato τ, & adjecto υ, Æol. (ut in αὐὴρ pro ἀὴρ) verbi κατάγνυμι, f. άξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, frango. Alii à καυάζω, contero, formant.

Καυθήσομαι, η, εται, f. 1. paſſ. verbi καίω, uro. f. καύσω. perf. paſſ. κέκαυμαι. a. 1. paſſ. ἐκαύθην. a. 2. paſſ. ἐκάην. f. 1. paſſ. καυθήσομαι.

Καυκάλιον, vas quoddam: q. à καυκίον.

ΚΑΥΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, CAUCALIS, herba quædam, daucus ſylveſtris. An ergò quaſi δαυκαλίς;

Καυκίον, ȣ, τὸ, calix.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, calceamenti genus, alitèr βαυκίς.

ΚΑΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, CAULIS, ſcapus in herbâ: haſtæ extremitas, quæ cuſpidi immittitur, Iliad. ν. ver. 162. & enſis pars quæ manubrio inditur, Iliad. π. ver. 338. item penis.

Καῦμα, ατος, τὸ, æſtus, incendium: à καίω, f. καύσω, uro.

Καυματίζω, torrefacio, f. ίσω. a. 1. ἐκαυμάτισα. a. 1. inf. act. καυματίσαι. a. 1. ind. paſſ. ἐκαυματίσθην, ης, η, torrefactus ſum. Th. καίω, uro.

Καυνάκη, ης, ἡ, veſtis ſtragula, vel veſtimentum ab alterâ parte villoſum. Alii leg. καυδίκη. Th. νάκος, pellis cum ſuo villo.

ΚΑΥ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, ſors: κλῆρος· ſed

Καυνὸς, malus: q. à κενὸς, vanus.

Καυρὸς, ῦ, ὁ, malus: q. à καυνος.

Καυσία, ας, ἡ, CAUSIA, pileus latos margines habens ad prohibendum ſolis æſtum: &

Καῦσις, εως, ἡ, exuſtio. Th. καίω, uro, f. καύσω.

Καῦσος, ȣ, ὁ, æſtus, febris ardens: & indè

Καυσόω, -ῶ, inflammo: f. ώσω. perf. κεκαύσωκα. præſ. paſſ. καυσόομαι, -ῦμαι. Th. καίω, uro.

Καυστειρὴς, ardens, fervens: ab eod. Iliad. δ. ver. 342.

Καυστικὸς, ῦ, urendi vim habens, CAUSTICUS, Plin. &

Καυστὸς, ῦ, cremabilis, crematus: ab eod.

Καύσω, incendam, f. 1. act. à καίω, uro.

Καύσων, ωνος, ὁ, æſtus: ab eod.

Digitized by Google

Καύτας, α, ὁ, Dor. pro καύτης, ου, ὁ, *combuſter* : ab eod. th.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, *CAUTER*, *cremator* : ab eod.

Καυτηριάζω, *cauterio amputo, reſeco* : f. άσω. p. κεκαυτηρίακα. p. paſſ. κεκαυτηρίασμαι. perf. part. paſſ. κεκαυτηριασμένος, *cauterio reſectus* : à

Καυτήριον, ου, τὸ, *CAUTERIUM*, quod urendi vim habet. Th. καίω, f. καύσω, *uro*.

Κἀυτὸς pro καὶ αὐτὸς, *& ipſe*.

Καύχα, ας, ἡ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, *jactantia, gloriatio*. Th. καυχάομαι.

Καυχάσαι, ᾶσαι, *glorieris*, pro καυχᾷ, καυχᾷ, 2. ſing. præſ. paſſ. ſeq.

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *glorior* : καυχᾶσαι, 2. ſing. præſ. ad formam ἵσαμαι, σαι. f. καυχήσομαι. a. 1. m. ἐκαυχησάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. m. καυχήσωμαι, η, ηται.

Καυχᾶσαι, *glorieris*, 2. ſing. præſ. præced.

Καυχέομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Κἀυχένα, *cervicem*, acc. ſing. pro καὶ αὐχένα ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Καύχημα, ατος, τὸ, *gloriatio*; item *id de quo gloriatur quiſpiam* : &

Καύχησις, εως, ἡ, *gloriatio, oſtentatio* : à perf. paſſ. verbi καυχάομαι.

Καφέω, *ſpiro* : f. ήσω. à κάπτω, *ſpiro* : f. ψω. p. κέκαφα, indè καφέω. perf. part. κεκαφηκὼς, & per Craſin κεκαφηὼς, ότος, *ſpirans*, Iliad. ε. ver. 698. Indè Angl. to gape.

Καφήσιος, ου, ὁ, Dor. pro Κηφίσιος, ὁ, *CEPHESIUS* : à Κηφισὸς, τῆς Ὀρχομενοῦ ποταμός.

Καφισὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro Κηφισὸς, ου, ὁ, *Bœotiæ fluvius*.

Κάφουρα, ας, ἡ, *CAPHURA* : quæ vulgò *camfora* : ab Heb. כפר idem.

Καχάζω, f. σω. & Dor. ξω, *CACHINNOR* : idem quod καγχάζω, extrito γ, per onomatopœiam factum.

Καχαξῶ, Dor. pro καχάξω, *cachinnos edam* : f. 1. ejuſd.

Καχεκτέω, *male corporis habitu laboro* : &

Καχέκτης, ου, ὁ, & κάχεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *malè habitus, tabidus* : &

Καχεξία, ας, ἡ, *mala corporis habitudo* : à κακὸς, *malus*, & ἕξις, *habitus*, cujus th. ἔχω, *habeo*.

Καχεταιρεία, ας, ἡ, *malum conſortium* : ex κακὸς, *malus*, & ἑταιρία, *ſodalitas*. Th. ἑταῖρος, *ſodalis*.

Καχεταιρείης, ejuſd. ſing. gen. Ion.

Καχλάζουσα, ας, ἡ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, *bulliens*, præſ. part. f. g. à

Καχλάζω, *ſtrepito, reſono*, undè Angl. to cackle : à

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, *lapillus, calculus*.

ΚΑ'ΧΡΥΣ, ſeu κάγχρυς, υος, ἡ, *hordeum in furno toſtum*; item *roriſmarini ſemen* : quaſi à κάω & χροὰ, *ob uſtum colorem*. Eſt & κάχρυς, quod *pilulæ ferè forma, in quibuſdam naſcitur arboribus* : ut robore, nuce, abiete, &c.

Κάψα, ης, ἡ, *capſa*, quod Græci poſteriores à Latinis acceperunt : q. κάμψα, à κάμπτω, quod ex lignis flexis fiat.

Καψάκη, ης, ἡ, idem.

Κάω, (undè a. 1. ἔκηα, & a. 2. paſſ. ἐκάην, & f. 2. καήσομαι) idem quod καίω, *uro*.

ΚΕ', & ſequente conſon. κὲν, in carmine idem valet quod in proſâ ἂν potentiale.

Κεάζω, *findo* : f. άσω. hinc κέασσε, 3. ſing. a. 1. Ion. & Poët. pro ἐκέασε. Th. κέω, *findo*.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, *ſpina quædam* : an quia κέει ἄνωθεν, ſuprema parte pungit?

ΚΕ'ΑΡ, αρος, τὸ, *cor, animus* : contractè κῆρ, quaſi à καίω. quia cor fons caloris.

Κέασσε, Iliad. π. ver. 347. Ion. pro ἐκέασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κεάζω, *findo* : hinc κεάσσας, a. 1. part. act. gem. σ. Th. κέω, idem.

Κέαται, ſeu κείαται, *jacent* : Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præſ. κεῖμαι, undè κέατο pro ἔκειντο, 3. pl. imperf.

Κέατο, *jacebant, erant*, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. à κεῖμαι, *jaceo* : ſic κέαται, Ion. pro κεῖται, *jacet* : 3. ſing. præſ.

Κεβλὴ, ης, ἡ, *caput* : Maced. pro κεφαλή.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, avis nomen. Eſt & nomen gigantis.

Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portûs Corinthiaci, Gr. κέγχρος, *milium*.

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, *milium* : dat. pl. Ion. κέγχροισι. κεγχρεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *milio ſimilis* : q. à κέγχρον, *ſiccum*.

Κεδασθέντες, a. 1. part. paſſ. à κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, *diſpergo*.

Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, *diuturna ex defluxione affectus*.

Κεδνὴ, *caſtæ, prudenti*, dat. ſing. à κεδνὸς, ὴ, ὸν, *dignus cujus cura habeatur*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Κεδνὸς, ὴ, ὸν, *venerandus, inclytus* : ſuperl. κεδνότατος. Iliad. ι ver. 582. Th. κῆδος.

Κέδρινος, ου, *CEDRINUS* : à

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, *CEDRUS* : qu. à κέω, *uro*, & ἱδρῶς, *ſudo* : quod inter urendum ſudet.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis, indecl. Hebr. Lat. *opacus*.

Κέδρωσις, εως, ἡ, *vitis alba*, quæ *bryonia*.

Κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*.

Κέηται, 3. ſing. præſ. ſub. κέωμαι, κέῃ, à κέομαι inuſ. pro κεῖμαι, *jaceo*.

Κείαντες, a. 1. part. act. pro καύσαντες, dici volunt : ut & κηάμενος pro καυσάμενος, a. 1. part. m. à καίω, *uro*.

Κείαται, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. ind. præſ. κείατο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. verbi κεῖμαι, *jaceo*.

Κεῖν, Dor. pro καὶ εἶν.

Κεῖθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc*.

Κεῖθι, Iliad. γ. ver. 402. *illic*. & κεῖσε, *illuc*, adv. Th. ἐκεῖνος.

ΚΕΙ'ΜΑΙ, σαι, ται, *jaceo, poſitus ſum, pendeo, deſideo* : [* pro ὑπόκειμαι, *pignori obligari*, Dem. c. Euergum ap. Salm. de mod. uſ. p. 501. κεῖται ἔχων, Eurip. Suppl. *eſt habens*, i. e. *habet* : nam verba geſtûs ſæpe nihil volunt præter *eſſe*, vel *exiſtere*.] f. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, σο, το, præſ.

præſ. part. κείμενος, η, ον

Κείμενος, η, ον, præſ. part. κείμενα, τὰ, pl. n. g. à præced.

Κειμηλιάρχιον, locus in quo res pretioſæ recunduntur: à

Κειμήλιον, ου, τὸ, Iliad. ζ. ver. 47. ſuppellex depoſita, pretioſa ſuppellex. Th. κεῖμαι.

Κείνῃ, Poët. adv. illo modo, pro ἐκεῖ, illic.

Κείνοις, contract. Ion. pro ἐκείνοις, ille, in dat. pl. κείνοισι. Sic κείνῳ pro ἐκείνῳ, dat. ſing.

Κεινὸς, ῦ, Poët. pro κενὸς, vacuus.

Κείνῳ, illi, pro ἐκείνῳ, dat. ſing. à κεῖνος.

Κείνως, Ion. pro ἐκείνως, illo modo.

Κειράδας, acc. pl. ex κειρὰς, tonſus.

Κειράμεναι, detonſæ, nom. pl. f. g. a. 1. part. m. à κείρω, tondeo: f. κερῶ, p. κέκαρκα. a. 1. ἔκειρα.

Κειρὰς, ἀδος, Jerem. xlviii. 36. ed. Cant. ἄνδρας κειράδας, viros tonſos. Sed meliores editiones habent, Κεὶρ ἀρὰς.

Κεῖρε, tonde: præſ. imperat. act. κείρω, Dor. pro κείρειν, tondere, præſ. inf. κείρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. à κείρω, tondeo.

Κειρία, ας, ἡ, faſcia, quâ mortuus involvitur; faſcia ſepulcbralis. Eſt & κηρία, à κὴρ, mors, fatum.

ΚΕΙ΄ΡΩ, tondeo, abſcindo, vaſto. præſ. poſt. κείρων, tondens, tonſor: f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα, hinc a. 1. inf. act. κεῖραι. a. 1. m. ἐκειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. κεῖραι, άσθω. a. 1. inf. m. κείρασθαι, tonderi: κεκάρθαι, perf. inf. paſſ.

Κεῖς, Dor. pro ϗ εἰς.

Κεῖσε, illuc, adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖνος.

Κεῖσθαι, præſ. inf. à κεῖμαι, jaceo.

Κειτοῦμαι & κεισεῦμαι, Dor. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.

Κεῖτ' & κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. ſing. imperf. κεῖται, jacet: 3. ſing. præſ. ejuſd.

Κείω, jacere cupio: ex κέω, unde κεῖμαι. Iliad. ξ. ver. 340.

Κεκαδήσομαι, & in 1. pl. κεκαδησόμεθα, Iliad. θ. ver. 353, f. 2. paſſ. à κεκάδω, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi χάζω, concedo, capio, animi ſolicitus ſum: f. σω. a. 2. ἔχαδον, Poët. κέχαδον, & Ion. κέκαδον, privavi. a. 2. part. κεκαδὼν, privans, Iliad. λ. ver. 334. a. 2. m. κεκαδόμην. Alii dici volunt: κεκαδήσομαι pro κεκηδήσομαι, curabo, paulo poſt fut. verbi κήδομαι, curo. Sunt qui per reduplicat. pro κηδήσομαι poſitam dicunt, & correptâ primâ ſyllabâ κεκαδήσομαι, q. à κεκάδω, verbo facto ex ἔκαδον. a. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, exornatum, Dor. pro κεκασμένον, perf. paſſ. à κάζω, orno: f. σω.

Κεκαδεῖν, privari, a. 2. Ion. pro ἐχαδεῖν. &

Κεκάδοντο pro ἐχάδοντο, 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi χάζω, recedo, Iliad. δ. ver. 497.

Κεκαθαρισμένος, η, ον, part. perf. paſſ. à καθαρίζω, purgo: &

Κεκαθαρμένος, part. perf. paſſ. à th. καθαίρω, purgo.

Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, colloco, quod vide. Th. ἵζω, ſedere facio.

Κεκάλυμμαι, tectus ſum, perf. paſſ. ind. & κεκαλυμμένος, η, ον, ejuſd. perf. paſſ. part. verbi καλύπτω, operio, tego: f. ψω, p. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυφον.

Κεκάμω, laboraverim. Iliad. α. ver. 168. per redupl. pro κάμω, a. 2. ſub. act. verbi κάμνω, f. μῶ, p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. à κείρω, tondeo.

Κέκαρκα, totondi, p. act. κεκάρκει, Ion. pro ἐκεκάρκει, 3. ſing. pluſq. p. à κείρω, f. κερῶ, p. paſſ. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων, gen. pl. perf. part. paſſ. verbi καρόω, veternum induco: f. ώσω. Th. κάρος, ſopor profundus.

Κεκάσθαι, Iliad. ω. ver. 546. perf. inf. paſſ. à κάζω, orno: f. σω. perf. paſſ. κέκασμαι. perf. part. paſſ. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦθαι, præſ. inf. paſſ. verbi καίω, uro: f. καύσω, p. κέκαυκα. a. 2. ἔκαον.

Κεκαυμένῳ, dat. ſing. perf. part. paſſ. ejuſd.

Κεκαφηὼς, ότος, Iliad. ε. ver. 698. qui expiravit, Ion. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. qu. à καφέω. Th. κάπτω, ſpiro, f. ψω, p. κέκαφα.

Κεκέρακα, miſcui: &

Κεκερασμένος, mixtus: part. perf. paſſ. à κεράννυμι, miſceo.

Κέκευθα, ας, ε, Iliad. χ. ver. 118. texi, perf. m. Sic κεκεύθει, occultabat, 3. ſing. pluſq. m. Ion. verbi κεύθω, occulto, f. σω. perf. κέκευκα. Sunt qui κέκευθε, a. 2. eſſe velint pro ἔκευθε, Ion. redupl.

Κέκηα, accendi, p. m. verbi καίω, uro, f. καύσω. a. 2. ἔκαον.

Κεκήρυκται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κηρύσσω, prædico. f. ξω. p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, facinus cum periculo, perf. part. paſſ. à κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.

Κεκινέαται, moti ſunt, Ion. pro κεκίνηνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi κινέω, moveo, f. ήσω, p. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poët. reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, clamo. a. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκληγα.

Κέκλαμμαι, furto ſum ablatus, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, furor, f. ψω, p. φα.

Κεκλαμμένων, Varin. affert pro κεκλασμένων, gen. pl. perf. part. paſſ. verbi κλάω, frango.

Κέκλαστο, fracti erant, Ion. pro ἐκέκλαστο, 3. ſing. pluſq. p. ejuſd.

Κεκλῃμένος, clauſus, pro κεκλεισμένος, perf. part. paſſ. verbi κλείω, claudo, f. σω. p. κε. perf. paſſ. κέκλειμαι & κέκλεισμαι. Malim à κλείω, celebro, formare: unde & κλειτός.

Κεκλεμμένον, furto ablatum, perf. part. paſſ. à κλέπτω, furor, & ψω.

Κέκλεο, Ion. pro κέκλεσο, præſ. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod κέλομαι, hortor.

Κεκλήαται & κεκλήατο, Ion. pro κέκληνται & κέκληντο, quorum illud 3. pl. perf. paſſ. hoc

Digitized by Google

hoc pluſq. p. verbi καλέω, *voco*, p. κέκληκα. p. paſſ. κέκλημαι.

Κέκλαγξα, *clanxi*, p. m. verbi κλάζω, *clango*, f. γξω. a. 2. ἔκλαγον. hinc κεκληγυῖα, perf. part. m. f. g.

Κεκληγόντες, *clamantes*. Sunt qui velint Æol. poni pro κεκληγότες, nom. pl. part. p. m. verbi κλάζω, *clamo*. Alii verò ſtatuunt eſſe præſ. part. act. à

Κεκλήγω, *clango*, *fremo*, ex præt. m. κέκληγα, verbi κλάζω, *clamo*. Sed κεκληγὼς, ότος, *vociferans*, part. præt. m. à κέκληγα.

Κέκληκα, *vocavi*, perf. act. κεκληκὼς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. paſſ. & hinc

Κεκλημένος, η, ον, *vocatus*, perf. part. paſſ. &

Κεκλῆσθαι, *vocari*, perf. inf. paſſ. à καλέω.

Κεκλήσομαι, paulo poſt fut. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Κεκλίαται, *inclinati ſunt*, Ion. pro κέκλινται, 3. pl. perf. paſſ. verbi κλίνω, *inclino*. Sic κεκλίατο, Ion. pro ἐκέκλιντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi. Sunt qui velint κεκλίαται per Syſtol. dici pro κεκλείαται, *incluſi ſunt*, idque Ion. pro κεκλεῖνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi κλείω, *claudo*. Sic & κεκλιμένος, pro κεκλειμένος, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. p. paſſ. f. g. à κλίνω, *inclino*, f. νῶ, p. κέκλικα.

Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor*: indè κεκλόμενος, præſ. part.

Κέκλοφα, *furatus ſum* (undè κεκλοφὼς, part. *furatus*:) Att. pro κέκλεφα, perf. act. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω. perf. paſſ. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Dor. vel Poët. pro κλῦθι, *audi*, præſ. imperat. act. à κλῦμι, ſeu κλύω, *audio*. Sunt qui velint perf. imperat. eſſe pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένος, ο, *collutus*, *oblitus*, perf. part. paſſ. à κλύζω, *eluo*.

Κέκλυτε, *audite*, Poët. redupl. pro κλῦτε, 2. pl. præſ. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, ſeu κλύω, *audio*.

Κέκλωσμαι, *fatatus ſum*, *fato deſtinatus*, perf. paſſ. verbi κλώθω, *neo*, f. σω.

Κεκμακὼς, Dor. pro κεκμηκὼς, *defeſſus*, *defunctus*, perf. part. act. verbi κάμνω, *laboro*, *ægroto*, f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκμηῶτι, *laſſo*, Poët. metri gratiâ pro κεκμηότι, dat. ſing. Ion. perf. part. κεκμηκὼς, & ſublato κ. Ion. κεκμηὼς ότος, verbi κάμνω, *laboro*.

Κέκναισμαι, *excitatus ſum*, perf. paſſ. verbi κναίω, idem quod κνάω, *ſcindo*.

Κεκοίμηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κοιμάω, *ſopio*; f. ήσω, p. κεκοίμηκα.

Κεκολάσθαι, perf. inf. paſſ. verbi κολάζω, *punio*, f. άσω, p. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. paſſ. verbi κόπτω, *ſcindo*, f. ψω, p. κέκοφα. p. m. κέκοπα.

Κέκονα, *occidi*, Poët. pro ἔκτονα, præt. m. ſublato primùm τ, & præpoſitio κ, à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ. p. m. ἔκτονα, ἔκονα, & κέκονα.

Κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*, perf. part. paſſ. à κονιάω, *dealbo*, f. άσω. à κονία, *calx*. Th. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*.

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, Att. pro κεκονισμένος, perf. part. paſſ. à κονίζω, *pulvere impleo*: ab eod. th.

Κεκονισμένος, per Sync. pro κεκονιασμένος, quod vide, vel κεκονιμένος.

Κεκόπακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπάζω, *quieſco*.

Κεκοπανισμένος, *tuſus*, perf. act. paſſ. Vide κοπανίζω.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, *laboro*, f. άσω. Th. κόπτω, *ſcindo*.

Κεκοφὼς, perf. part. m. verbi κόπτω, *tundo*, *ſcindo*, f. ψω. p. κέκοφα, præt. m. κέκοπα.

Κεκορεσμένος, perf. part. paſſ. à κορέννυμι, *ſatio*, f. έσω. Th. κορέω, idem.

Κεκορημένος, *ſatiatus*, perf. part. paſſ. à κορέω, *ſatio*, f. έσω & ήσω, p. κεκόρηκα.

Κεκορηὼς, Ion. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. ejuſd.

Κεκορυθμένος, *galeâ armatus*, per Sync. pro κεκορυθωμένος, verbi κορυθόω. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eod. th.

Κεκοτηότα, *iratum*, acc. ſing. perf. part. act. Ion. verbi κοτέω, *iraſcor*, f. ήσω. p. κεκότηκα. hinc p. part. κεκοτηκὼς, ότος, & Ion. κεκοτηὼς. Th. κότος, *ſimultas*, *ira vetus*.

Κεκόφθαι, *ſciſſum eſſe*, perf. inf. paſſ. à κόπτω, *ſcindo*, f. ψω. p. paſſ. κέκομμαι.

Κεκράαντο, *abſoluti fuerunt*, Poët. & Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi κραίνω, *efficio*. f. ανῶ. p. κέκρακα. perf. paſſ. κέκραμαι.

Κέκραγα, ας, ε, *clamavi*, perf. m. verbi κράζω, f. ξω, *clamo*.

Κεκράγω, *clamo*, f. ξω. a. 1. ἐκέκραξα, quod formant à κέκραγα, p. m. verbi κράζω.

Κέκρακα, *miſcui*, per Sync. pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, *miſceo*, f. κεράσω, & per Sync. κράσω. p. paſſ. κέκραμαι. perf. part. paſſ. κεκραμένος, a. 1. part. paſſ. κραθείς.

Κεκράξομαι, *mox clamabo*, paulo poſt fut. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω, p. m. κέκραγα.

Κεκράχαται, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. ejuſd.

Κέκραχθι, *clamato*, per Sync. pro κεκράγεθι, imperat. verbi κεκράγομαι, idem quod κράζω, *clamo*. Alii pro κέκραχε dici volunt.

Κέκρηγα, pro κέκραγα, præt. m. verbi κράζω, *clamo*.

Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. ſing. pluſq. p. verbi κεράω, *miſceo*, f. κεράσω, & per Sync. κράσω, p. κέκρακα.

Κεκριγότες, *incertè loquentes*, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, *ſtrido*, f. ξω. p. m. κέκριγα, hinc κεκριγυῖαι, p. m. part. pl. num. f. g. & in a. 2. act. ἔκριγον pro ἔκριγον.

Κεκριμένον, *diverſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. à κρίνω, *ſecerno*, f. νῶ. p. κέκρικα.

Κέκριται, *judicatum eſt*, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſd.

Digitized by Google

Κεκροτημένος, Dor. pro κεκροτημένος, p. part. paſſ. verbi κροτέω, *pulſo*, f. ήσω. Th. κρότος, *pulſus*.

Κέκροψ, οπος, ὁ, *impoſtor*; aut *ſimia*, per Metath. à κέρκωψ, quod vide.

Κέκρυφα, p. m. verbi κρύπτω, *occulto*: f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, *occultus*, perf. part. paſſ. ejuſd.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, *reticulum, quo mulieres crines compeſcunt*, aut ſimile quid, à κρύπτω, cujus præt. κέκρυφα.

Κεκρύφαται, *latent*, Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. verbi κρύπτω, *abſcondo*.

Κέκρωψ, οπος, ὁ, *impoſtor*.

Κέκτημαι, *poſſedi*, perf. paſſ. κεκτῆσθαι, perf. inf. &

Κεκτημένος, perf. part. paſſ. à κτάομαι, *acquiro*: f. ήσομαι, a. 1. m. ἐκτησάμην.

Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.

Κεκύθωσι, Ion. & Poët. reduplic. pro κύθωσι, 3. pl. a. 2. ſub. verbi κεύθω, *occulto*, f. σω.

Κελαδεῖν, Poët. pro ὑμνεῖν, *celebrare, carminibus cantare*: κελαδεῖσθαι, idem. Att. Th. κέλαδος, quod vide.

Κελαδεινός, ή, όν, *obſtreperus, tumultuoſus*. Th. κέλαδος, *ſtrepitus*.

Κελαδεινός, ῦ, *canorus, clarus*: Poët. pro præced. Hinc gen. pl. κελαδεινᾶν, Dor. pro κελαδεινῶν.

Κελαδέοντι, *reſonant*, Dor. pro κελαδέουσι, 3. pl. præſ. act. à

Κελαδέω, *ſtrepo, clamo, reſono*: f. ήσω. Th. κέλαδος, *ſtrepitus*.

Κελαδῆτις, ήτιδος, ἡ, *decantatrix, celebratrix*: ab eod. th.

Κελάδοιο, gen. Ion. pro κελάδου. à

ΚΕ'ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, *ſtrepitus, tumultus, clamor*: q. à καλέω, vel κέλω ᾄδειν.

Κελάδων, οντος, Poët. idem ac κελαδέων, præſ. particip. à κελαδέω, *ſtrepo*: quod à præced.

Κελαινέγχης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *qui nigram ac funeſtam haſtam habet*: Epith. Martis, qui, propter cædes quas facit, homines *atratos* incedere cogit. Ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας & ἔγχος, τὸ, *haſta*.

Κελαινεφεῖ, dat. ſing. à

Κελαινεφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *nubium obfuſcator*: ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας & νέφος, τὸ, *nubes*.

Κελαινῇ, *nigræ*, dat. ſing. f. g. à

Κελαινὸς, ή, όν, *niger*: qu. μελαινὸς, ή, όν. Th. μέλας, *niger*.

Κελαινότης, ητος, ἡ, *nigredo*: à præced.

Κελαινώψ, ωπος, ὁ, *qui nigrum vultum* vel *corpus habet*, vel *formidabilem aſpectum*. Ex κελαινὸς, *niger*, & ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΕΛΑΡΥ'ΖΩ, *cum ſtrepitu fluo*: f. σω. p. κα. q. à κέλαδος, *ſtrepitus*, & ῥύω, ſeu ῥέω, *fluo*: hinc

Κελάρυξις, εως, ἡ, *murmur, ſtrepitatio*.

Κελαρύσδεν, Dor. pro κελαρύζειν, *murmurare*, præſ. ind. præced.

Κέλεαι, *jubes*, Ion. pro κέλῃ, 2. ſing. præſ. à κέλομαι, *hortor*: f. ήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, & Dor. κελέβα, *poculum*: [illegible] χέειν λοιβὴν, id eſt, *libamen fundere*?

ΚΕΛΕΟ'Σ, ȣ, ὁ, *avis perniciſſima, galgulus*: q. à κέλλω, *celeritèr curro*.

Κέλεσθε, *jubete*, 2. pl. præſ. imperat. verbi κέλομαι.

Κέλευ', pro κέλευε, *jube*, præſ. imperat. act. vel 3. ſing. imperf. Ion. verbi κελεύω, quod vide.

Κέλευθα, in pl. pro κέλευθοι, *viæ*, Poët. per Metaplaſm. à

ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, *via*: qu. ab ἐλεύθω.

Κέλευσε, 3. ſing. a. 1. act. Ion. à κελεύω.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, CELEUSMA, *clamor adhortatorius nautarum, mandatum*, &

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, *mandatum*: à κελεύω, quod vide.

Κελευστὴς, ȣ, ὁ, *hortator*; peculiaritèr *qui κέλευσμα, canit*: ab eod. verbo.

Κελευτιάω. Poët. pro κελευστιάω, idem quod

Κελεύω, *jubeo, hortor*: f. εύσω, p. κεκέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα. a. 1. imperat. κέλευσον, άτω. a. 1. part. act. κελεύσας, αντος. Th. κέλω, *hortor*.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, (ſcil. ἵππος;) CELES, *equus deſultorius*. Eſt & *navis minoris generi* quam CELOCEM vocant: utrumque qu. à κέλλω, *celeritèr moveo*.

Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi inuſ. κελέομαι, idem quod κέλομαι.

Κελήσομαι, η, εται, f. 1. m. ejuſd.

Κελητίζω, *equito, celete equo vehor, equum deſultorium ago*. Th. κέλης, ητος, ὁ.

ΚΕ'ΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω, *appello, pervenio ad portum*: a. 1. ἔκελσα, Æol. pro ἔκειλα, ſic. in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κεῖλαι.

Κελοίμην, *hortarer*, præſ. opt. &

Κελόμην, imperf. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, *hortor*.

Κέλοντ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. ejuſd. verbi.

Κέλσαι, *appuliſſe*, a. 1. inf. act. Æol. verbi κέλλω, quod vide.

Κελύφη, τὰ, nom. pl. à

Κέλυφος, εος, τὸ, *putamen, cortex*. Th. καλύπτω, *tego*.

ΚΕ'ΛΩ, ſeu κέλομαι, *jubeo, hortor*: f. κελήσομαι, ab inuſ. κελέομαι. q. à καλῶ, *voco*.

Κεμὰς, άδος, ὁ, *hinnulus cervi*: qu. ἀπὸ τοῦ κοιμᾶσθαι, *quòd adhuc in ſpeluncâ dormiat*.

ΚΕ'ΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, *incurva ſecuris ad naves fabricandas*: qu. à κείω, *ſecare*.

Κενεαυχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *vana jactans*: à κενὸς, *vacuus*, & αὐχέω, *glorior*.

Κενεὴν, Poët. pro κενὴν, acc. ſing. f. g. à

Κενεὸς, Poët. & Dor. pro κενὸς, οῦ, *inanis*: κενὰ πνεῖν, *inania ſpirare*; id eſt, *inanem & gloriâ vacuam vitam degere*.

Κενεόφρονι, dat. ſing. à

Κενεόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *ſtultus*: à κενὸς, *inanis*, & φρὴν, *mens*.

Κενεῶνα, acc. ſing. à κενεὼν, ῶνος, ὁ, *venter*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Κενεώτερον, *vaniùs*, compar. à κενὸς, *vanus*.

Κενοδοξία, ας, ἡ, *vana gloria*: & Κενόδοξος,

Digitized by Google

Κενόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inanis gloriæ cupidus*: ex κενὸς, *inanis*, & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω.
Κενολογέω, -ῶ, *garrio, inanitèr loquor*, f. ήσω. p. κεκενολόγηκα.
ΚΕΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *vacuus, inanis*: εἰς κενὸν, *fruſtra*: qu. ab ἐνέω.
Κενοτάφιον, ου, τὸ, *CENOTAPHIUM, inane* ſive *honorarium ſepulchrum*: expon. etiam *ſimulachrum* ſeu *imago*, 1 Reg. xix. 13. Ex κενὸς, *inanis*, & τάφος, *ſepulchrum*. Th. θάπτω, *ſepelio*: f. ψω. a. 2. ἔταφον.
Κενότης, ητος, ἡ, *vanitas*: fœm. à κενός.
Κενόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *vana cogitans*, ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, *mens*.
Κενοφωνία, ας, ἡ, *clamor de rebus inanibus*: à κενὸς, *vanus*, & φωνὴ, *vox*.
Κενόω, -ῶ, *exinanio*: f. ώσω. a. 1. ἐκένωσα. perf. paſſ. κεκένωμαι. a. 1. paſſ. ἐκενώθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, *inanis*.
Κένσαι, *ſtimula*, per Sync. pro κέντησαι, a. 1. imperat. m. verbi κεντέω. Sic & κένσαι, *ſtimulare*, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κέντισαι poni, a. 1. imperat. m. à κεντίζω, idem quod κεντέω. Alii à κέντω formant: f. κένσω. a. 1. ἔκενσα, idem quod κεντέω.
Κένταςε, Dor. & Ion. pro ἐκέντησε, *punxit*. Th. κεντέω, *pungo*: f. ήσω.
Κένταυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *CENTAURUS*; item *ſignum cœleſte*: ex κεντέω & ταῦρος, *taurus*.
ΚΕΝΤΕ'Ω, *pungo, ſtimulo*: f. ήσω, p. κεκέντηκα. Dicitur & κεντέω q. à κέω, *findo*, & ἐντὸς, *intus*.
Κέντορες, *ſtimulatores*: à κέντωρ, ορος, ὁ, à præced.
Κεντρηνεκέας, acc. pl. à
Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſtimulis agitatus*: ex κέντρον, *ſtimulus*, quod à κεντέω, *pungo*, & εἴκω, *cedo*.
Κέντρον, ου, τὸ, *ſtimulus, calcar*: item *CENTRUM*. Th. κεντέω, *pungo*.
Κέντρων, ωνος, ὁ, *CENTO*, *veſtis è variis panniculis ac diverſis coloribus conſarcinata*: ab eod. th.
Κεντυρίων, ωνος, ὁ, *centurio*, vox origine Lat. à *centum* ducta.
Κεντῶν, *pungens*, præſ. part. act. à κεντέω.
Κένωμα, ατος, τὸ, *evacuatio, exinanitio*.
Κέονται, *jacent*, Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præſ. Sic κέοντο, Ion. pro ἐκεῖντο, 3. pl. imperf. & κέοιτο, 3. ſing. opt. q. à κέομαι pro κεῖμαι, *jaceo*.
ΚΕ'ΠΦΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam marina leviſſima*; item *homo levis, ſtolidus*.
Κεπφωθεὶς, Prov. vii. 22. *ſubitò & levitèr allectus*.
Κεράατα, τὰ, Ion. pro κέρατα, *cornua*. Th. κέρας.
Κεράεσσιν, *cornibus*, dat. pl. Ion. pro κέρασι. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu*.
Κεραία, ας, ἡ, *cornu, antenna*; item *virgula inflexa*: tum *punctulum ſuprà literam*: κεραῖαι etiam ſunt *apices eminentes in aliquâ re*. Th. κέρας, *cornu*.
Κεραΐζετον, *ſcindebant*, 2. dual. imperf. Ion. à

Κεραΐζω, f. ίσω, *cornibus diſſipo*; item *vaſto*; *exſcindo, deleo*. Th. κέρας, quod vide.
Κέραιρε, *miſce*, præſ. imperat. à
Κεραίρω, idem quod κεράννυμι, quod vide.
Κεραΐς, ΐδος, ἡ, *perditrix, vaſtatrix*: peculiarìtèr verò *vermis cornua infeſtans*: à κεραΐζω.
Κεραμεῖ, dat. ſing. à κεραμεὺς, quod vide.
Κεραμεία, ας, ἡ, ſubintell. τέχνη, *ars figuli, figlina*. Th. κέραμος, quod vide.
Κεραμεῖον, ου, τὸ, *figuli officina*: &
Κεράμειος, *figulinus*: &
Κεραμεὺς, έος, & Att. έως, ὁ, *figulus*. Th. κέραμος.
Κεραμεύω, *fingo*: ab eod.
Κεραμήϊος, Ion. pro κεράμειος, *figulinus*: ab eod.
Κεραμικὸς, ἡ, ὸν, *fictilis, e*: &
Κεράμιον, ου, τὸ, *amphora, urceus fictilis*: &
Κεραμὶς, ίδος, ἡ, *tegula*: à
ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, *terra figularis*; *teſta, tegula*; *vas fictile vel aliud*; *crater lapideus*: qu. à κέω, *uro*, & ἔρα, *terra*.
Κεράμῳ, dat. ſing. à præced.
ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, ſeu κεραννύω & κεράω, *miſceo*: f. άσω. præſ. part. κεραννὺς, ύντος. p. κεκέρακα. a. 1. ἐκέρασα. a. 1. imperat. act. κέρασον, άτω. p. paſſ. κεκέρασμαι per Sync. κέκραμαι. a. 1. paſſ. ἐκεράσθην & ἐκράθην. f. 1. paſſ. κεκερασθήσομαι, & κραθήσομαι. Hinc ἄκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *purus impermixtus*: εὐκρασία, ας, ἡ, *bona temperies*. Euſt. à κέρας derivat.
Κεραοὶ, *cornuti*, & *æ*, nom. pl. à
Κεραὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *cornutus*: è
ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *cornu*: qu. à κάρα, *caput*, cujus eſt ornamentum. Hinc βούκερως, -ω, ϗ -ωτος, ὁ ϗ ἡ, *bubulis cornibus præditus*.
Κέρασμα, ατος, τὸ, *mixtura*. Th. κεράννυμι, *miſceo*.
ΚΕ'ΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, *CERASUS*, *arbor*, à Ceraſunte urbe: τὰ κεράσια, *fructus ceraſi*. Hinc Angl. cherries.
Κεράστης, ου, ὁ, *CERASTES*, *ſerpentis* genus: à *cornibus* dictum: item *vermiculus*, *ficus infeſtans*. Th. κέρας, *contra*.
• Κερασφόρος, *corniger*, à κέρας, *cornu*, & φέρω, *fero*.
Κεράσω, *miſcebo*, & per Sync. κράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, *miſceo*.
Κερατίζω, *cornu peto*, f. ίσω, p. κεκεράτικα.
Κερατίνη, ης, ἡ, *buccina*.
Κεράτιον, ου, τὸ, *ſiliqua, corniculum*: à κέρας, quia eſt *corniculata*. Sic κεράτια, ων, τὰ, *ſiliquæ*, ſeu *folliculi fabarum*, &c.
Κεράτινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *corneus, ex cornu factus*.
Κερατιοῦμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, *cornu peto*: f. ίσω. Th. κέρας, *cornu*.
Κερατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *cornutus*.
Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu*.
• Κεραύνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fulmineus*, ex κεραυνὸς, *fulmen*.
• Κεραυνίας, ου, ὁ, *fulmine ictus*. Heſ. & ut legi debet Sap. Salom. xix. 13. τῇ βίᾳ τῶν κεραυνῶν

Digitized by Google

Κεραυνόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fulmine ictus* : à κεραυνὸς, *fulmen*, & βλητὸς, quod à βάλλω.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *fulmen* : q. à κείρειν ϗ αὔειν, quia *ſcindit & urit*.

Κεραυνόω, f. ώσω, *fulmino*.

Κεραυνωθέντος, gen. ſing. ejuſd. a. 1. part. paſſ.

* Κεραυνοσκοπία, ίας, ἡ, *fulminum conſideratio*. D. S.

Κεράω, *miſceo*, Poët. vide κεράννυμι.

Κέρβερος, ȣ, ὁ, *CERBERUS*, *canis infernus* : q. κρεοβόρος, à κρέας, *caro*, & βορὸς, *vorax*.

Κερδαίνω, *lucror*, *quæſtum facio*, *lucrifacio*, [* *to SAVE a loſs*, Act. xxvii. 21. i. e. *evitare*.] præſ. part. κερδαίνων, οντος. f. κερδανῶ & κερδήσομαι. perf. κεκέρδηκα. a. 1. ἐκέρδησα. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. a. 1. ind. paſſ. ἐκερδήθην, ης, η. f. 1. paſſ. κερδηθήσομαι. [* Perquam inſolenti ſignificatu; Joſ. Ant. vii. 8. 1. ἐξ ἧς ὄνειδος ϗ κακοδοξίαν ὁ οἶκος ἡμῶν κερδαινεῖ, *ex quâ opprobrium & infamia in noſtram familiam redundabit*.] Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδαλέη, ης, η, *vulpina pellis* : à κερδὼν, *vulpes*, quod vide : ſed

Κερδαλέος, ȣ, *lucroſus*, *quæſtuoſus*, *utilis*. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *vulpinâ mente præditus* : à κερδαλέος, *aſtutus*, & φρὴν. Vel à κερδὼ, ȣ̃ς, ἡ, *vulpes*, & λέων, *leo*, & φρὴν, *mens*.

Κερδαλεώτερον, *quæſtuoſius*, *utilius*, compar. à κερδαλέος.

Κερδανέομεν, Ion. pro κερδανȣ̃μεν, *quæſtum faciemus*, 1. pl. f. 1. verbi κερδαίνω, *lucror* : f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. &

Κερδήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi κερδαίνω. *lucror*, quod vide.

Κέρδιον, *utilius* : à

Κερδίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quæſtuoſior*, *utilior* ; item *verſutior* : &

Κέρδιςος, ȣ, ſuperlat. *utiliſſimus* ; item *verſutiſſimus* : à

ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, *lucrum* : q. κέαρ ἥδει, *cor oblectat* : item *aſtutia*, *verſutia*.

Κερδοσύνη, ης, ἡ, *aſtutia*, *callidatis*, *dolus* : &

Κερδὼ, ȣ̃ς, ἡ, *vulpes* : à κέρδος.

Κέρεα, Ion. pro κέρατα, vel κέραα, *cornua* : &

Κέρεος, Ion. pro κέραος, gen. à κέρας, ατος, -άος, -ως, τὸ, *cornu*.

Κερθεὶς, ἐντος, a. 1. part. paſſ. à κείρω, *tondeo* : f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα.

Κερκηΐς, nomen mulieris.

ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *radius textorius*, vel *tela* ; quia ad *pulſandum* idonea : q. à κρέκω.

Κερκοπίθηκος, ȣ, ὁ, *CERCOPITHECUS*, *ſimia caudata* : πίθηκος κέρκον ἔχων, *caudam habens ſimia* : à clunibus tritis ſic dicta.

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ȣ, ἡ, *cauda* ; it. *membrum virile*.

Κερκυραῖος, ȣ, *CORCYRÆUS*.

Κέρκυρος, ȣ, ὁ, *genus navigii brevioris* ; dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας, à *Corcyrâ* inſulâ : vel pro κέρκουρος, ut potiùs ſcribitur : q. d. *caudata navis* ; ex κέρκος & οὐρὰ, *cauda*.

Κέρκω, idem quod κρέκω.

Κέρκωψ, ὁ, *caudatus*, *verſutus*. Κέρκωπας improbos enim homines fuiſſe aiunt. Th. κέρκος, *cauda*.

Κέρμα, ατος, τὸ, *ſegmentum æris*, *nummulus* : à κείρω, *ſeco*.

* Κερματιςὴς, ȣ̃, ὁ, *nummularius*, *collybiſta* : à præced.

Κέρνος. *vas fictile* : multos cotyliſcos in ſe continens, quos feſto de fructibus omne genus implebant, & ex religionis avitæ ritibus ad ſacra deferebant : quoſque ob id *cernophoros* vocabant. Ergo κέρνος, dici potuit à κεραννύω, quod varia in eo *miſcerentur*.

Κεροίαξ, ακος, ὁ, *antennæ extremitas*, *antennæ cornu* : ex κέρας, *cornu*, & οἴαξ, *temo navis*.

Κερȣχὶς, ἴδος, ἡ, *cornigera* ; ἡ κέρασα ἔχουσα.

Κερόωντο, *miſcebant*, Ion. & Poët. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, ſeu κεράννυμι, *miſceo* : f. άσω.

Κέρσαι, *totondiſſe* : a. 1. inf. Æol. à κείρω, *tondeo* : f. κερῶ, & Æol. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, & Æol. ἔκερσα. p. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. ſing. a. 1. Ion. pro ἔκερσε. Vide præced.

Κέρτομα, *convitia*, nom. pl. n. g. à κέρτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mordax*, *cavillatorius* : &

Κερτομέω, f. ήσω, *convitior* : ex κείρω, *tondeo*, vel potiùs κέαρ, *cor*, & τέμνω, *ſcindo* : p. m. τέτομα.

Κερτομίῃσι, dat. pl. Ion. à

Κερτόμιος, ȣ, *cor ſcindens*, *mordax* : vide κερτομέω.

Κέρχνος, ȣ, ὁ, *aſperitas quædam gutturis quæ inſtar granorum milii ſentitur* ; item apud Ion. *millium* : vide κέγχρος. At

Κερχνὸς, ȣ̃, ὁ, *durus*, *aſper* : qu. à

ΚΕ'ΡΧΩ, *exaſpero* ; κέρχνος, ȣ, ὁ, *aſperitas gutturis* ; item *millium* : κερχνη, *pulte milio*.

Κερῶ, *tondebo*, f. verbi κείρω· unde inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κέρσαι.

Κέσκετο, Ion. & Poët. pro ἔκειτο, 3. ſing. imperf. à κέσκομαι, pro κεῖμαι, *jaceo*.

Κεςὸς, ȣ̃, *acu pictus* : à κεντέω, *pungo*.

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, eſt *genus teli militaris*, *ſudes* : qu. à κέω, *uro* ; item *ſudes* piſcis. Sunt qui exponunt *malleum*.

Κεςρεὺς, *mugil* : quod teli modo intret adulteros : q. à κέςρα. Juvenal. Sat. x.

ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *herba quædam*, *betonica*.

Κεςρωτὸν ξύλον, *lignum urendo acuminatum ſine ferreâ cuſpide* : an à κέω, *uro*? Th. κέςρα, *teli genus*.

Κευθάνω, idem quod κεύθω, *occulto*, *tego* : in imperf. ἐκεύθανον.

Κεῦθε, præſ. imperat. κεύθει, 3. ſing. præſ. à κεύθω, *occulto*.

Κεύθεα, acc. pl. κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, *caverna*, *profunda*, *penetrale* : ab eod.

Κεύθῃς, 2. ſing. præſ. ſub. à κεύθω, *occulto*.

Κεύθμασι, *latebris*, dat. pl. à

Κεῦθμα, ατος, τὸ, ejuſd. th.

Κευθμὸς, ὁ, Iliad. ν. ver. 28. *latebra*, *latibulum*.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat* ; *latibulum*, *latebra* : &

Κεῦθος, τὸ, *latebra*, *latibulum* : à

ΚΕΥ'ΘΩ, *occulto*, *abſcondo* : f. σω. p. κέκευθα. q. à κέω, *jaceo*.

Digitized by Google

Κεφάλαιον, ου, τὸ, [* propriè ſumma in re arithmeticâ. Theoph. Charact. c. xiv. 2. Summa pecuniæ creditæ, ſors. 3. Quælibet ſumma pecuniæ πολλοῦ κεφαλλαίου, Act. xxii. 8. Num. v. 7, &c. Novè, inquit Beza. At ſic Lyſias, Or. xviii. p. 310. ed. Hanov. 8. Dem. in Euerg. p. 617. ed. Wolf. 4. Summa libri ſeu ſermonis, κεφάλαιον ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, Heb. viii. 1.] Th. κεφαλὴ, caput.

Κεφαλαιόω, -ῶ, in ſummam redigo, ſummatim repeto vel attingo: item caput ferio, vulnero: f. ώσω. p. κεκεφαλαίωκα. a. 1. ἐκεφαλαίωσα.

Κεφαλαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſummarius, capitalis.

Κεφαλαιωδῶς, ſummatim. Th. κεφαλὴ.

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, ſumma: à

ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, caput: gen. pl. Ion. κεφαλέων, dat. pl. κεφαλῆφι. Hinc Βουκέφαλος, ου, ὁ, equus Alexandri Magni.

* Κεφαλικῶς, adv. capitaliter.

Κεφαλὶς, ίδος, idem quod εἴλημα, ατος, τὸ, volumen: à præced.

Κέφαλος, ου, ὁ, CEPHALUS piſcis, à capitis magnitudine. Th. κεφαλὴ, caput.

Κεφαλῷ, dat. ſing. à κέφαλος, ου, ὁ, nom. viri.

Κέχαδα, ας, ε, p. m. ver. χάζω recedo: item bis, capax ſum: a. 2. ἔχαδον. f. 2. χαδῶ.

Κεχάδοντο, Ion. Diaplaſiaſm. pro ἐχάδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejuſd.

Κεχανδότα, biantem, capientem; acc. ſing. præt. part. m. Poët. Pleonaſm. à κέχανδα, p. m. pro κέχαδα. p. m. part. κεχανδὼς, pro κεχαδὼς, verbi χάζω, quod vide.

Κέχαρα, gaviſus ſum: præt. m. verbi χαίρω, gaudeo: f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, ου, infenſus, perf. part. paſſ. à χαράσσω, ſculpo: f. ξω. p. χα.

Κεχάρηκα, gaviſus ſum, perf. act. nam. à χαίρω. f. χαρῶ, ſit præſens χαρέω, f. ήσω, perf. part. paſſ. κεχαρημένος, lætus.

Κεχαρηότα, gaviſum: qu. à χαρέω, f. ήσω, p. κεχάρηκα: unde fit part. κεχαρηκὼς. & per Craſin Ion. κεχαρηὼς, ότος, refertur ad χαίρω.

Κεχαρησέμεν, Ion. Diaplaſiaſm. pro χαρήσειν, f. 1. inf. act. à χαρέω, pro χαίρω, gaudeo.

Κεχάρητο, lætatus eſt, 3. ſing. pluſq. p. Ion. ab ἐκεχαρήμην, σο, το, ab eod.

Κεχαρηὼς, ότος, gaviſus. Vide κεχαρηότα.

Κεχαρισμένος, ου, perf. part. paſſ. unde κεχαρισμένε, chariſſime: voc. ſing. à χαρίζομαι, gratificor: f. ίσομαι, perf. paſſ. κεχάρισμαι. Th. χάρις, gratia.

Κεχαρισμένως, adv. gratè, acceptè, jucundè, vel ad gratiam, vel ad voluptatem: à præced.

Κεχάρισται, 3. ſing. perf. paſſ. Vide κεχαρισμένος.

Κεχαριτωμένος, η, ον, gratiâ donatus, gratiâ ornatus: à χαριτόομαι, gratiâ afficior, gratiam accipio. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Κεχάροιατο, gaviſi fuiſſent, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro χάροιντο. Tum Poëtæ etiam perfecti augmentum aoriſtis ſecundis præcipuè tribuunt: & formant Iones 3. pl. à 3 ſing. ante το, vel ται, α inſerentes. Eſtque à χαίρω, gaudeo: f. αρῶ. a. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ἐχαρόμην.

K E

Κεχαρόμην, gaviſus ſum, a. 2. m. Ion. pro ἐχαιρόμην. Vide præced.

Κεχειμάνται, fluctuant, 3. pl. perf. paſſ. verbi χειμαίνω, fluctibus agito, jacto: f. ανῶ. p. κεχείμαγκα. perf. paſſ. κεχείμασμαι, νσαι, νται.

Κέχηνα, biavi, p. m. ind. & hinc

Κεχηνὼς, ότος, part. præt. med. bians, biſcens, os aperiens: in nom. pl. κεχηνότες, biantes, ſive ſtulti, qui frequentèr biare ſolent: à χαίνω, biſco, quod vide.

Κέχλαδα præt. m. &

Κεχλαδὼν, ότος, a. 2. part. act. à χλάζω, ſibilo: f. σω. a. 2. ἔχλαδον, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίαγκα, perf. act. ind. verbi χλιαίνω, tepefacio: f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, ότος, deliciis abundans: perf. part. m. verbi χλιδάω, luxui deditus ſum. Th. χλίω, deliciis frango. Angl. to cloy.

Κεχολωμένος, iratus: perf. part. paſſ. Vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, mox ſuccenſebis: Ion. pro κεχολώσῃ, 2. ſing. paulo poſt fut. &

Κεχολώσεται, mox ſuccenſebit: 3. ſing. paulò poſt fut. verbi χολόω, iraſcor: f. ώσω. p. κεχόλωκα. perf. paſſ. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολὴ, bilis.

Κεχολῶσθαι, iratum eſſe, perf. inf. paſſ. ejuſd.

* Κέχρηκα, perf. act. utendum dedi, à χράω, do utendum.

* Κέχρημαι, perf. κεχρημένος, indigens, à χρήζω, egeo, non à χράω, quæ diſtinctio multos feſellit, ut notat Salm. de modo uſur. p. 191. At

Κέχρημαι, σαι, ται, mutuatus ſum, perf. ind. paſſ. χράομαι.

Κεχρηματισμένος, η, ον, divinitùs promiſſus: p. part. paſſ. à χρηματίζω, Dei nomine loquor divinitùs admoneo: f. ίσω. a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, nominatus fui: a. 1. inf. act. χρηματίσαι. perf. paſſ. κεχρημάτισμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. ἐχρηματίσθην, ης, η. a. 1. part. χρηματισθεὶς, έντος. Th. χρῆμα, τὸ, res, negotium, oraculum.

Κεχρημένος, ου, perf. part. paſſ. ab oraculo, prædictus; egens: à χράομαι, -ῶμαι, f. χρήσομαι, utor, oraculum conſulo. Th. χράω, commodo, oraculum edo.

Κεχρήσεται, 3. ſing. paulò poſt fut. à χρήζω, indigeo: f. σω. perf. paſſ. κέχρημαι, σαι. Th. χρεία, indigentia.

Κέχρησθε, 2. pl. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Κέχρισμαι, perf. paſſ. à χρίω, ungo: f. ίσω, p. κέχρικα.

Κέχυμαι, 1. ſing. & κέχυνται, confunduntur: 3. pl. perf. paſſ. κέχυντο, Ion. pro ἐκέχυντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. κεχυμένος, ου, effuſus: perf. part. paſſ. à χύνω vel χύω, fundo. Th. χέω, idem.

Κέχυτ' pro ἐκέχυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. vel pro

Κέχυται, 3. ſing. perf. Vide κέχυμαι.

Κεχωρήκεσαν, ceſſerant: Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. verbi χωρέω, cedo, eo: f. ήσω, p. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, ſejuncti ſunt: Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. à κεχώρισμαι.

verbi

Digitized by Google

verbi χωρίζω, ſeparo. Th. χωρὶς ſeorſum.

Κεχωρισμένος, η, ον, ſeparatus, diſtans: perf. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Κεχωσμένος, η, ον, aggeſtus, defeſſus: part. præt. paſſ. verbi χώννυμι.

ΚΕ'Ω, & per Epenth. κείω, findo, jacere cupio: unde & κεῖμαι, jaceo: eſt & κέω, uro: vide καίω.

Κῆ, Ion. pro πῆ, quo.

Κῆαι, accendiſſe: a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, uro, quod vide.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. m. κήας, a. 1. part. act. κηάμενος, a. 1. part. m. ejuſd. verbi.

ΚΗ'ΒΟΣ, ου, ὁ, animal è ſimiarum genere.

Κἠγὼ, ut & κἠγὼν, Dor. pro καὶ ἐγώ.

Κηδὰρ, locus in Arabiâ deſertâ, ubi Cedar Iſmaëlis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, torquebat: 3. ſing. imperf. Ion. verbi κήδω, quod vide.

Κῆδε, pro κήδεα, κήδη, nom. pl. à κῆδος, cura.

Κήδει, lædit: 3. ſing. præſ. act. à κήδω, ango: præſ. inf. κήδειν. Th. κῆδος, τὸ, cura.

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, parentatio, ſepultura. Th. κῆδος, exequiæ, cura.

Κήδειος, ου, cujus curam gerimus, charus, amicus: ab eod. th.

Κηδεμόνας, acc. pl. à

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, ſollicitus: ab eodem.

Κήδεος, ου, idem quod κήδειος, quod vide.

Κήδεσθε, 2. pl. præſ. à κήδομαι, curam gero. κήδετο pro ἐκήδετο, 3. ſing. imperf. ejuſd.

Κήδεσι, dat. pl. à κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεστὴς & κηδευτὴς, οῦ, ὁ, qui curam alicujus gerit; item gener, ſocer, frater uxoris: ab eod.

Κηδεύω, f. εύσω, curo, funero, &

Κηδέω, curam gero, [* ſolicito, Heſ. Op. 364.] f. έσω & ήσω. Th. κῆδος, curâ, exequiæ.

Κήδιστος, ου, familiariſſimus: ſuperl. ab eodem.

Κήδομαι, f. ήσομαι, curo, ſollicitus ſum de aliquâ re, ſatago; item mœreo, moleſtiâ afficior: item exequias alicujus curo. &

Κηδομένη, curans: præſ. part. f. g. verbi præced. à

ΚΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, ſolicitudo, affinitas. hinc κηδωλὸς, ῦ, ſolicitus, anxius.

Κήδω, mœrore afficio, ango, lædo. indè κήδων, affligens: præſ. part. à præced.

Κ'ἤδωκ', & dedit: pro καὶ ἔδωκε.

Κηδωλὸς, ου, ſolicitus, anxius.

Κήδων, affligens: præſ. part. à κήδω.

ΚΗ'ΘΙΟΝ & κηθάριον, ου, τὸ, vaſculum in quod ſuffragia ſeu ſortes conjiciebantur: Ion. pro χήτιον, à χεῖσθαι, ſic κιθὼν, Herodot. pro χιτὼν, &c. Eſt ergo à χῶ, capio.

Κἠκ', Dor. pro καὶ ἐκ.

Κἠκ' ἀμαποθάνω, Dor. pro καὶ εἴκε μὴ ἀποθάνω, etſi non moriar.

Κήκιε, Poët. Anadiplaſiaſmo, pro κίκιε, & hoc pro ἔκιε, verbi κιέω vel κίω. a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt eſſe imperf. à κηκίω, ſalio. Th. κίω, ω, vado.

Κηκὶς, ῖδος, ἡ, nidor, in altum velut ſaliens; item galla, quæ è quercu ſubitò κηκίει, i. e. proſilit: ab eod. th.

Κῆλα, nom. pl. à κῆλον, ου, τὸ, telum: Ion. pro κᾶλον, lignum.

Κηλὰς, byberna dies, nubes, capra, vulpes.

ΚΗ'ΛΑΣΤΟΣ, arbor, ex iis quæ tardiſſimè ſuos fructus perficiunt, ut Juniperus, Ilex, &c. κηλάστροι. arbores quædam agreſtes; item vaſa paſtoralia.

Κήλεος & κήλαος, urens ſplendens: q. à καίω.

ΚΗΛΕ'Ω, mulceo, decipio: f. ήσω· ſed

Κηλέω, dat. ſing. à κήλεος, ου, calidus. Th. præced.

ΚΗ'ΛΗ, ης, ἡ, tumor ſcroti, ramex.

Κηλιδόω, -ῶ, f. ώσω, maculo, conſpurco. à

ΚΗΛΙ'Σ, ῖδος, ἡ, macula, nævus, ulcus: quaſi uſtione facta macula, à καίω, uro.

Κῆλον, ου, τὸ, jaculum è ligno: Ion. pro κᾶλον. ſed

Κηλὸν, ſiccum: à κάω, uro.

Κηλόω, precor; puto Poëticum eſſe pro κηλέω, ut ſit Deum mulcere precibus.

Κηλώνιον, ου, τὸ, inſtrumentum quo aqua è puteis bauritur.

Κημαυτὸν, Doricè ponitur pro καὶ ἐμαυτὸν, & meipſum.

Κἠμὲ, Dor. pro καὶ ἐμέ.

ΚΗΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, CAMUS, fræni genus, fiſcella è viminibus plexa. Haud malè à κάμπτω, quia eſt flexilis.

Κἤν, Dor. pro καὶ ἐν. [* ſed κ' ἤν, Dor. pro καὶ ἦν, etſi.]

Κῆνσος, ου, ὁ, cenſus, hoc eſt, æſtimatio bonorum: vox origine Lat.

ΚΗ'Ξ vel κῆυξ, avis quædam, larus: quidam κέπφον exponunt.

Κηξαπίνης, Ion. & Dor. ex καὶ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, repentè.

Κἤπε, Dor. pro καὶ εἶπε.

Κἤπει, Dor. pro καὶ ἐπεὶ, & poſtquam.

Κἤπειτα, Dor. pro καὶ ἔπειτα, & poſtea.

* Κηπεύματα, idem quod κῆποι, horti, fructus hortenſes. D. S.

ΚΗ'ΠΟΣ, ου, hortus, pecten, pubes muliebris. Eſt & animal ſimile ſimiæ. hinc

Κηπουρέω, hortum colo: &

Κηπουρὸς, hortulanus, ex οὖρος, cuſtos, & κῆπος, hortus.

ΚΗ'Ρ, ρὸς, ἡ, ſors, fatum, mors fatalis. at

Κῆρ, contractè pro κέαρ, αρος, τὸ, COR.

Κῆρα, acc. ſing. à

Κῆρας, acc. pl. à κὴρ, ſors.

Κηρεία, ας, ἡ, faſcia propriè, ſepulchralis, quam & κειρία & κηρία. Th. κὴρ, mors.

Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatis agitatus vel advectus: à φορέω, agito, fero, & κὴρ, ſors.

Κήρινος, , cereus: &

Κηρίον, ου, τὸ, favus: à κηρὸς, cera.

Κηριτρεφέων, gen. pl. à

Κηριτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, morti obnoxius: q. d. fato nutritus: à κὴρ, fatum, & τρέφω, alo.

Κηρόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, cerâ ligatus & compactus: ex κηρὸς, cera, & δέω, ligo.

Κηροδομοῦσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. à κηροδομέω, cellas cereas ſtruo. quaſi κηρὸς, cera,

Digitized by Google

cera, & ... idem quod th. ..., *ſtruo*:

Κηρόθι, *ex corde*: ἀδν. à κέαρ, contractè κῆρ.

ΚΗΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *CERA*: quia καιόμενος ῥεῖ. hinc

Κηρόω, *cerâ obduco*.

ΚΗΡΥΒΙ'Α, ων, τὰ, *folliculi fabarum*, q. à κείρω, quia *reſecantur*.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, *prædicatio*: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi κηρύσσω. Th. κήρυξ, *præco*.

Κήρυκε, nom. dual. κηρυκέσσι, dat. pl. Ion. &

Κηρύκειος, ȣ, *ad præconem pertinens*. Th. κήρυξ, *præco*.

Κηρυκηΐη, ἡ, Ion. pro κηρυκεία, ἡ, *præconis munus*: à præced.

Κήρυνθος *CERYNTHUS*: nom. propr.

Κῆρυς, & vid. Markl. Eurip. Mul. 398.

ΚΗ'ΡΥΞ, υκος, ὁ, *præco*: q. à κράζω, *clamo*, vel à γῆρυς, *vox*. hinc

Κηρύσσω, *prædico*, *publico*, *celebro*: imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε. f. ύξω. p. κεκήρυχα. a. 1. ἐκήρυξα. perf. paſſ. κεκήρυγμαι, ξαι, κται. a. 1. paſſ. ἐκηρύχθην. a. 1. part. paſſ. κηρυχθεὶς, ἐντος, f. 1. paſſ. κηρυχθήσομαι, η, εται. Th. κήρυξ.

Κηρυχθῆ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. &

Κηρυχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à κηρύσσω, q. v.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηρȣ̃ à κηρὸς, ὁ, *cera*.

Κηρωτὸς, ȣ̃, *ceratus*.

Κητεῖος, α, *cetaceus*: exponitur & *magnus*: qu. à

ΚΗ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *CETUS*, *balæna*: qu. à κεῖμαι, quia *jacet* ut moles. κητεία, *locus ubi tales piſces capiebantur*.

Κητὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

* Κητώδη ζῶα, *magnæ molis belluæ ex quadrupedum genere*. D. S.

Κεῦ, Dor. pro καὶ εὖ, & *benè*.

Κήϋκα, acc. ſing. à

Κῆϋξ, υκος, ὁ, nomen regis.

Κῆφ' ὅτι, Dor. pro καὶ εἶφ' ὅτι, & εἶφ' pro εἶπε, *dixit*.

Κῆφα, Dor. pro καὶ ἔφη, vel εἶπα.

Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apoſtoli. Syr. *Petrus*.

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *fucus*: ex apum genere, dat. pl. κηφήνεσσι pro κηφῆσι.

Κῆφθα, Dor. Ion. & Æol. pro καὶ ἥφθη, *accenſa eſt*: 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi ἅπτω, *accendo*; quod vide.

Κηφισσίδι, dat. ſing. à Κηφισσὶς, ίδος, ἡ, *Cephiſis*, lacus.

Κῆχος, Dor. pro πῆχος, à πῆ, *quo?*

Κηώδης εος, ὁ καὶ ἡ, &

Κηώεις, ἐντος, *fragrans*: à καίεσθαι, quia odoris cauſâ *accenduntur*.

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *cui ſcoria immixta eſt*, Metap. *non ſincerus*, *fucatus*: q. à κίβδης, quod vide ſuper. κιβδηλότατος, ἀκίβδηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *purus*, *ſincerus*.

Κίβδης, *lutum*, nempe *metallorum ſcoria*; item *improbus*.

ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, ιος, ἡ, *pera*, *ſacculus*; q. à κεῖται βορὰ, ubi *victus reconditur*: hinc & κίβος, ...

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, *fructus fabæ Ægyptiacæ* & *genus poculi*, quod ex illo fructus fieri ſolitum.

ΚΙΒΩΤΟ'Σ, ȣ̃, ἡ, *arca*, *ciſta*, *capſa*: q. à κίβος: vide in κίβισις.

Κιγκλίζευ, 2. ſing. imperf. Dor. pro ἐκιγκλίζȣ, *movebaris*: à

Κιγκλίζω, *agito*: Dor. pro κινέω: à κίγκλος.

Κιγκλὶς, ἴδος, ἡ, *cancelli*, vel *foramen per quod immittitur clavis*. Th. κλείω, *claudo*.

ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ȣ, ὁ, *avis quædam*, quæ & κίγκαλος, quia crebrò caudam κινεῖ, *movet*.

ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *pileus regius*: [* propriè *faſcia*, quâ tiara cingebatur, undè *tiara* ſive *pileus*;] ſcribitur & κίταρις.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, *vulpes*: alitèr κίδαφος & κίναδος.

Κίε, Ion. pro ἴκε, imperf. vel a. 2. verbi κίω, εω, *accurro*: per Metath. pro ἴκω.

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CITHARA*: κίθαρις, εως, ȣ̃, idem, *lyra*: κιθαρίζω, *citharâ ludo*: κιθαριστὴς, ȣ̃, ὁ, *citbariſta*, & hinc Angl. gittern & cittern.

Κιθάριζεν, *perſonabat*: 3. ſing. imperf. Ion. &

Κιθαρίζω, *citharâ cano*: f. ίσω. a. 1. imperat. κιθάρισον. Th. κιθάρα, *cithara*.

Κίθαρις, &

Κιθαριστὴς, ȣ̃, ὁ, *CITHARISTA*: in pl. οἱ κιθαρισταί. &

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, *ars pulſandi citharam*: &

Κίθαρος, ȣ, ὁ, *piſcis citharus*, Apollini ſacer: omnia à κιθάρα, quod vide.

Κιθαρωδὸς, ȣ, ὁ, *CITHAROEDUS*: quod ex κιθάρα & ᾠδὸς, *cantor*. Th. ἀείδω, *cano*.

Κιθάω, *citharœdum facio*: comicè ficta vox, à κιθάρα.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, ῶνος, q. v.

ΚΙ'ΚΙ, εως, τὸ, *CICI*: plantæ nomen: Lat. *ricinus*.

ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *CINCINNUS*, *cirrus*: qu. à κυκᾶν, *confundere*.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ', *vox noctuarum*.

Κικκαβὴ, κόραξ, *noctua*, *CICUMA*: à præcedenti.

Κικκὸς, ȣ̃, ὁ, *gallus*: videtur à ſono ita dici, & Angl. chick.

Κικλήσκουσ' pro κικλήσκουσα, *vocans*: præſ. part. f. g. à

Κικλήσκω, Poët. pro καλέω, *voco*.

ΚΙ'ΚΥΣ, ύος, ἡ, *vires*, *robur*: quod à κίω, *moveo*.

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis à *Cilice*, filio Phœnicis: à

Κιλίκιον, ȣ, τὸ, *CILICIUM*, *veſtis ex hircis Ciliciæ villoſioribus*: à

ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ καὶ ἡ, *Ciliciâ oriundus*.

Κίλλα, ης, ἡ, nom. propr. regionis.

ΚΙΛΛΙΒΑ'ΝΤΕΣ, *ligna quibus defeſſi clypeos ſuſtentabant*: à κιλλὸς, quod vide, & βάσις, *aſinina baſis*, quæ aliquid ſuſtinet inſtar aſini.

ΚΙΛΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *aſinus*: apud Dores.

Κίλιφος, εος, τὸ, *cortex*.

ΚΙΜΒΕ'ΡΙΟΝ,

Digitized by Google

ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, vel ut alii κιμβερικὸν & κιμβερικὸν, veſtimenti pretioſi genus: an à Cimbriâ vel Cimmerio, oppido Aſiæ?

ΚΙ'ΜΒΗΞ ſeu κίμβιξ, κος, ὁ, animalculum è veſparum vel apum genere: item parcus, ſordidus.

ΚΙΜΩΛΙ'Α, ας, ἡ, *CIMOLIA*, terra, ex inſulâ Cimole.

ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, *canum cibus*; item *fœtor quem caprarum alæ reddunt*, & generalitèr *fœtor*, q. κυνῶν βρῶσις.

Κιναβράω, *oleo, fœteo*: à præced.

ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, & -ου, ὁ, *vulpes*: apud Siculos: *aſtutus*: qu. à κινεῖσθαι ἄδην. Eſt & κίνδαφος, *vulpes*: & κινδάφη & κίδαφος.

Κινάμωμον, ου, τὸ, *cinnamomum*: vide κιννάμωμον.

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, *clavus, paxillus*, qu. à κινεῖν, quoniam *mobilis*.

Κίνδαξ, *agilis, mobilis*: à κινέω, *moveo*.

Κινδύνευμα, ατος, τὸ, *periculum, facinus audax*; à perf. paſſ. ſeq.

Κινδυνεύω, *periclitor*: f. εύσω. p. κεκινδύνευκα. à

ΚΙΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, *periculum*: quod à κινῶ & δέος, vel δύω, *movet* enim *metum* & *mergi* facit: vel ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰς ὀδύνας, *dolores*, ſc. *excitans*.

Κινδυνώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *periculoſus*.

Κινείσθω, *moveatur*: 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. &

Κινεῦ, Dor. & Æol. pro κινοῦ, *move*: præſ. imperat. paſſ. à

ΚΙΝΕ'Ω, *moveo*: f. ήσω, p. κεκίνηκα. a. 1. ἐκίνησα. a. 1. paſſ. ἐκινήθην, ης, η. Hinc

Κινῶν, οῦσα, οῦν, *movens*: præſ. part. &

Κινηθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ.

Κινηθμὸς, οῦ, ὁ, *motus*: Poët. pro κίνησις. ab eod. th.

Κίνημα, ατος, τὸ, *motus*. Th. κινέω.

Κινήσας, αντος, a. 1. part. act. ejuſd.

Κίνησις, εως, ἡ, *motus*: à κινέω.

Κινητὴρ γαίης, *quaſſator terræ*: Periphraſis Neptuni.

Κινητὴς, οῦ, ὁ, *motor*: à κινέω, undè &

Κινητικὸς, οῦ, *movendi vi præditus*.

Κινητικώτατα, pl. num. neut. gen. ſuperl. grad. à κινητικὸς, οῦ. Th. κινέω.

ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *genus graminis in Ciliciâ*.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, *CINNABARI*; item *coloris genus*, vulgò κόκκινον, *rubia*.

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *exemplar, quod plaſtes ſibi proponit, proplaſma recens editum*.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *CINNAMOMUM*.

Κινούσης, gen. ſing. f. g. à κινέω.

Κίνυμαι, idem quod κινέω, *moveo, agito*: in præſ. paſſ. κίνυμαι, *moveor*: undè κίνυντο, in 3. pl. imperf. Ion.

Κινύρα, ας, ἡ, *cithara*: qu. ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα. à

ΚΙΝΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor, lugubri voce queror*.

Κινυρὸς, ὰ, ὸν, *lamentabilis, querulus, funeſtus*: à præced.

Κιοίτην, *irent*: 2. dual. opt. à κίω, *vado*.

Κίον' pro κίονα, acc. ſing. &

Κίοσιν, *columnis*: dat. pl. à κίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *columna*.

Κιοῦσαι, *euntes*: nom. pl. præſ. part. f. g. à κίω, *eo*. Sunt qui a. 2. eſſe velint pro ἰὼν, ἰοῦσα, ab εἶμι, *eo*.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, & Dor. Κίρκα, *CIRCE*: nomen ſagæ.

ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *CIRCUS, CIRCULUS, locus in orbem rediens*. Eſt & *ſpecies accipitrum*. undè fort. Angl. quirk.

Κίρνα, Ion. pro ἐκίρνα, 3. ſing. imperf. à

Κιρνάω, *miſceo*: f. ήσω. Th. κεράννυμι ſeu κεράω, idem.

Κίρνη pro ἐκίρνη, 3. ſing. imperf. à κίρνημι, quanquam nonnulli Doricum eſſe malint pro ἐκίρνα, verbi præced.

Κίρνων, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. verbi κιρνάω, quod vide.

Κιρράθεν, ἐκ τῆς Κίρρας, è *Cirrhâ*.

Κίρρις, *ſpecies accipitris & piſcis*: à κιρρῷ, *colore*.

ΚΙΡ'ΡΟ'Σ, οῦ, *fulvus* ſeu *gilvus*: q. à καίω, *uro*.

ΚΙΡΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *varix*, cùm vena à multo ſanguine dilatatur: qu. à κιρρῷ, *colore* dicitur & κιρσσός.

ΚΙ'Σ, κιος, ὁ, *vermis, qui in ligno frumentove naſcitur*. Hinc ἄκιος, *non corroſus à vermibus*. Eſt &

Κὶς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *durus*.

ΚΙ'ΣΣΑ, & Att. κίττα, ης, ἡ, *pica, avis garrula, guloſa*, &c. Et ſumitur pro *faſtidio ciborum & appetitu abſurdorum*, & pro *malacia*.

Κισσάω, f. ήσω, *picâ laboro, cupio, concipio*: à præced.

Κισσήρης, *hederâ redimitus*.

Κίσσηρις, εως, ἡ, *pumex*, lapis tanquam à verme perroſus. Th. κὶς, *vermis*.

ΚΙΣΣΟ'Σ, & Att. -ττὸς, οῦ, ὁ, *hedera*.

Κισσοφορὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui capite geſtat hederam*.

Κισσύβιον, ου, τὸ, *poculum è ligno hederaceo*: ab eod. th.

* Κισσηρώδης, εος, *pumicoſus*. D. S.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, *CISTA, capſa ex vimine* propriè: q. à κεῖσθαι.

ΚΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, vel κίσθος, *fruticis genus*.

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, *CITRIA arbor*, ſeu *malus Medica*.

Κίτριον, ſc. μῆλον, *pomum citrium*: à præced.

Κιττὸς, *hedera*: vide κισσός at

Κιττὸς, ἡ, ὸν, *bonus, a, um*, Laconicè.

Κιτῶνα, acc. ſing. Dor. pro χιτῶνα, à χιτὼν, quod vide.

Κιχάνω, idem quod κιχέω, *invenio, aſſequor*.

Κιχείη, *deprehendat*: 3. ſing. præſ. opt. à κίχημι, ut τιθείη, à τίθημι, undè & κιχεῖς. Sunt qui velint eſſe 3. ſing. ſub. à κιχείω, Poët. pro κιχέω, *deprehendo*: ſed tum ι deberet ſubſcribi.

Κιχεῖμεν, εῖτε, εῖεν, in pl. præſ. opt. per Sync. Att. pro κιχείημεν, είητε, είησαν, verbi κίχημι, *aſſequor*.

ΚΙΧΕ'Ω, κιχάνω, & κίχημι, *invenio, aſſequor, comprehendo*: q. à χῶ, *capio*, & κίω, *eo*: f. ήσω. p. ηκα. a. 2. ἔκιχον. a. 2. inf. κιχεῖν. hinc

Digitized by Google

Κίχῃ, *apprehendat*: 3. ſing. a. 2. ſub. ejuſd.
Κιχήμεναι, a. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio*: f. ήσω. a. 2. ἔκιχον. a. 2. inf. κιχεῖν. Dor. κιχέμεναι, & by ectaſi Poët κιχήμεναι.
Κιχήμενος, η, ον, *aſſecutus*: præſ. part. paſſ. verbi κίχημαι, idem quod κιχέω.
Κιχήσας, *aſſecutus*: a. 1. part. act. &
Κιχήσατο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. verbi κιχέω, *aſſequor*.
Κιχήσομαι, *aſſequar*, *deprehendam*: f. à κιχέομαι, idem quod κιχέω.
Κιχήτην, per Sync. & Ion. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi κιχέω.
ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, *turdus*. *avis*: Dor. κιχῆλα.
Κιχλίζω, *pinguibus* κίχλαις ſeu *turdis veſcor*: hinc *delicior*, *immoderatè rideo*: affine eſt καχλάζω.
Κίχράω, & κίχρημι, *commodo*, *utendum do*: a χράω, idem.
Κιχών, *aſſecutus*, *nactus*: a. 2. part. act. à κιχέω, *aſſequor*, *deprehendo*: a. 2. ἔκιχον.
ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vel
Κιχώριον, ου, τὸ, *intubum*, CICHORIUM: q. à κίειν & χωρίον, quòd *per agros ſerpit*.
ΚΙ'Ω, *vado*, *eo*: qu. ab ἴω, quod ex ἴω, ſeu εἶμι, *eo*.
ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ & ἡ, *columna*, *columella*: dict. quòd in altum κίει. at
Κιών, ῦσα, *vadens*: dicitur præſ. part. licèt in ultimâ accuatur: à κίω. vel a. 2. pro ἰών, ab εἶμι, *eo*.
Κλαγγεῦντι, Dor. & Æol. pro κλαγγοῦσι, 3. pl. præſ. q. à κλαγγέω, -ῶ. Th. κλάζω, *clamo*: fut. κλάγξω.
Κλαγγή, ῆς, ἡ, CLANGOR: ab eod. th.
Κλάγξω, f. 1. ejuſd. verbi.
Κλάδα, & Æol. κλάδα, CLAVA.
Κλάδας, Dor. pro κλεῖδας.
Κλαδὶ, per Metaplaſmum pro κλάδῳ, dat. ſing. à
ΚΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, *ramus tener*: qu. à κλάω, *frango*: hinc CLADES. Metaph.
Κλάειν, Att. & Dor. pro κλαίειν, à κλαίω, *ploro*: f. κλαύσω.
Κλάζοντε, dual. num. part. præſ. à
ΚΛΑ'ΖΩ, CLAMO, *clango*, de anſeribus, gruibus, &c. f. κλάγξω. a. 2. ἔκλαγον. p. κέκληγα. hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor*. Dicitur &
Κλάζω, pro κλάω, *frango*, &
Κλᾳζω, *claudo*: Dor. pro κλῄζω, à κλαὶς, i. e. κλεὶς, *clavis*.
Κλαῖ', pro κλαῖε, quod Ion. pro ἔκλαε, 3. ſing. imperf. &
Κλαίεσκε, 3. ſing. imperf. Ion. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, *ploro*: fut. κλαύσω, præt. κέκλαυκα.
Κλαίοισθα, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. ſing. opt. act. ejuſd. verbi.
Κλαίοντα, *flentem*: acc. ſing. præt. præſ. &
Κλαίουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi κλαίω.
Κλαὶς, ΐδος, ἁ, Dor. pro κλεὶς, CLAVIS: nam hinc Ion. κληΐς, unde κλαίς.
Κλαῖθρον, ου, τὸ, Dor. & Æol. pro κλεῖθρον, ου. τὸ, CLAUSTRUM. Th. κλείω, *claudo*.
ΚΛΑΙ'Ω, *lacrymor*, *ploro*, *fleo*: imperf. ἔκλαιον. f. κλαύσω, p. κέκλαυκα, qu. κλάω, *frango*: luctu enim & lacrymis *frangitur* animus, [* ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, Luc. xix. 41. Jac. v. 1. κλαίειν ἐπί τινα, cum acc. Luc. xxiii. 28. & lxx. Num. xi. 13. Jud. xi. 37, 38. xiv. 7. Joſh. vii. 87. Ceteri vero rarò poſteriori conſtructione.]
ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ῦ, *mutilatus*: q à κλάω.
Κλάνιον, βραχιόλιον γυναικὸς, *armilla*.
Κλᾶξ, ἁ, Dor. pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *clavis*.
Κλάξω, vel ut alii κλᾳξω, f. 1. Dor. pro κλείσω ex κλῄζω, *claudo*. Th. κλείω, *claudo*: f. κλείσω. & Dor. κλαξῶ, ει verſo in α. hinc a. 1. ἔκλαξα. Sic κλᾶξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.
Κλάοισα, Dor. pro κλαίουσα, præſ. part. f. g. verbi κλαίω, *fleo*.
Κλαπεὶς, ένιος, a. 2. part. paſſ. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. a. 2. ἔκλαπον.
Κλαρονόμως, acc. pl. Dor. pro κληρονόμους, *hæredes*.
Κλᾶρος, Dor. pro κλῆρος, ου, ὁ, *ſors*, *hæreditas*.
Κλάρωσε, *conciliavit*: Ion. & Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. verbi κλαρόω pro κληρόω. Th. κλῆρος, *ſors*.
Κλάσας, αντος, a. 1. part. act. & κλᾶσαι, a. 1. inf. &.
Κλασθείσης, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. fœm. gen. à κλάω, *frango*: f. άσω. a. 1. paſſ. ἐκλάσθην.
Κλάσις, εως, ἡ, *fractio*: &
Κλάσμα, ατος, τὸ, *fragmentum*: à perf. paſſ. verbi κλάω, *frango*.
Κλασῶ, *claudam*: Dor. pro κλείσω, f. 1. à κλείω, *claudo*.
Κλαύδη, ης, ἡ, nomen inſulæ: Græcè vox *fracta*.
Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mulieris: Latinè quaſi *clauda*.
Κλαυθμὸς, ῦ, ὁ, *fletus*: *ploratus*: à κλαίω, *fleo*: f. κλαύσω.
Κλαυθμυρίζω, f. ίσω, *fleo*, *vagio*, & *in fletum adduco*: ab eod. th.
Κλαυθμυρισμὸς, ῦ, *ejulatus*: à præced.
Κλαυθμὼν, *fletus*, *locus fletûs*. Th. κλαίω, *fleo*: f. κλαύσω.
Κλαυσεῖται, 3. ſing. f. 1. m. Dor. verbi κλαίω, *fleo*: f. κλαύσω, Dor. κλαυσῶ. f. 1. m. κλαυσῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.
Κλαύσετε, 2. pl. f. act. verbi preced.
Κλαυσῶ, f. 1. Dor. pro κλαύσω, vide κλαυσεῖται.
ΚΛΑ'Ω, *frango*, *mutilo*: f. 1. κλάσω. p. κέκλακα. a. 1. ἔκλασα. a. 1. inf. κλᾶσαι. a. 1. part. κλάσας, αντος. perf. paſſ. κέκλασμαι. a. 1. paſſ. ἐκλάσθην. præſ. part. paſſ. κλαόμενος, η, ον. Hinc Angl. clash & craſh, (l in r liqueſcente) & to claw.
Κλεάριστε, voc. ſing. à
Κλεάριστος, ου, ὁ, nomen proprium.
Κλεεινος, ῦ, *inclytus*, *glorioſus*. Th. κλείω, *celebro*.
Κλεηδὼν, όνος, ἡ, vide in κληδών.
Κλεθήσεται. f. 1. verbi καλέω, Gen. xxxii. 28. mel. edit. κληθήσεται.

Κλείας

Digitized by Google

Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, *res præclarè geſtæ*, à κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλειδόω, *CLAUDO*, *obſero*, à κλεὶς, -δὸς, ἡ, *clavis*. Th. κλείω, *claudo*.

Κλεΐετε, *celebrate*: 2. pl. præſ. imperat. act. verbi κλείω, *celebro*.

Κλειθρία, ας, ἡ, *rima*: &

Κλεῖθρον, ου, τὸ, *clauſtrum*, *ſera*; *CLATHRUM*: à κλείω, *claudo*.

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, Poët. *celebris*: à κλείω, *celebro*.

Κλεῖξαι, Dor. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. à κλείω, *celebro*, *glorifico*. Vel à κλείζω, f. ίσω. Dor. κλείξω. Sic κλεΐξειν, f. 1, inf. Dor. pro κλεΐσειν.

Κλείουσαι, *celebres*: nom. pl. part. præſ. f. g. à κλείω, *celebro*. Sunt qui velint Ion. & Poët. dici pro κλέουσαι, à κλέω, pro κλείω.

Κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *CLAVIS*: accſ. pl. κλεῖδας, & per Sync. κλεῖς. Th. κλείω, *claudo*.

Κλεῖσαι, a. 1. inf. act &

Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. à κλείω.

Κλειτὰς, acc. pl. κλειτὴν, acc. ſing. f. g. à

Κλειτὸς, οῦ, *celebris*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, *myrtus* in natura muliebri. à κλείω, *claudo*.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, *celebris*, *inclytus*: à

ΚΛΕΙ'Ω, *claudo*; item *celebro*, *memoro*: f. σω. p. κέκλεικα. a. 1. ἔκλεισα. a. 1. ſub. κλείσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κλεῖσαι perf. paſſ. κέκλεισμαι, & κέκλειμαι. perf. part. paſſ. κεκλεισμένος, η, ον. a. 1. ind. paſſ. ἐκλείσθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. κλεισθῶ, ῇς, ῇ. Hinc ἐπικλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *glorioſus*, *celeber*: at

Κλειὼ, όος, ἡ, nomen mul. & Muſæ.

Κλέμμα, ατος, τὸ, *furtum*: à κλέπτω, *furor*: perf. paſſ. κέκλεμμαι.

Κλεμμὺς, χελώνη, *teſtudo*: quia ſe ſub teſtâ velúti κλέπτει, i. e. *occultat*.

Κλεόβις, nom. propr. acc. ſing. Κλέοβιν.

Κλέομαι, Poët. pro κλείομαι, *celebror*. Th. κλείω, idem.

Κλέοπας, α, ὁ, *CLEOPAS*, nom. viri Gr. qu. interpret. *omnis gloria*.

Κλεοπάτρῃ, dat. ſing. Ion. à Κλεοπάτρα, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κλέος & κλεῖος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλέπτας, α, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, *fur*.

Κλέπτε, *falle*: præſ. imperat. act. &

Κλέπτειν, præſ. inf. à κλέπτω, quod vide.

Κλέπτης, ου, ὁ, *fur*: ab eod. th.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, *ars furandi*. Th. κλέπτω, *furor*, quod vide.

Κλέπτοισα, Dor. pro κλέπτουσα, *celans*, *occultans*: præſ. part. f. g. ab eod.

Κλεπτόμενος, præſ. part. paſſ. à κλέπτω.

Κλεπτεία, ας, ἡ, *fur*. Th. κλέπτω.

ΚΛΕ'ΠΤΩ, *furor*, *CLEPO*, *occulo*, *clam facio*: f. ψω. p. κέκλεφα. a. 1. ἔκλεψα. a. 1. ſub. κλέψω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. κλέψωσι. a. 2. ἔκλαπον. perf. paſſ. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοφα. Quidam à καλύπτω, κλέπτω, deſt. volunt. Hinc Angl. to clip, i. e. *numiſmata*, &c. quidpiam præcidendo *ſuffurari*.

Κλέτας, τὸ, *rupes*: quod à κλίνω, quia ſcil. acclivis.

Κλευνίκος, ου, Dor. pro κλεόνικος ex κλέος, *gloria*, & νίκη, *victoria*. Th. νικάω, *vinco*.

Κλέψας, *furatus*: a. 1. part. act. &

Κλέψεις, 2. ſing. f. 1. κλέψωσι, 3. pl. a. 1. ſub. verbi κλέπτω, *furor*; quod vide.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, *CLEPYSDRA*, inſtrumentum horologicum: ex κλέπτω, *furor*, & ὕδωρ, *aqua*.

Κλέων, ωνος, ὁ, *CLEON*, nomen propr.

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *belenium*, herba.

Κλῄδην, *nominatim*: adv. à καλέω, *voco*.

Κληδονίζομαι, *vaticinor*, *vates conſulo*: f. ίσομαι peculiaritèr κληδονίζεσθαι, *de augurio* dicitur, *bariolari*; hinc

Κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, *vaticinium*.

Κλῆδος, εος, τὸ, *ſepes*; à κλείω, quia horti iis *clauduntur*.

Κληδὼν, όνος, ἡ, *fama bona*, *gloria*, *omen bonum*: Poët. κληηδὼν, ex κλείζω. Th. κλείω, *celebro*: at

Κληδὼν, 2. Reg. 1. 10. exponitur *armilla*. Sed pro τὴν κληδόνα, rectiùs legitur χλιδῶνα.

Κλήειν, Ion. pro κλείειν, *claudere*.

Κληΐζω, pro κληΐζω, *claudo*.

Κληθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. &

Κληθήσομαι, η, εται, f. 1. paſſ. &

Κλήθητε, 2. pl. a. 1. ſub. paſſ. à καλέω, *voco*.

Κλήθρα & κλῆθρος, ου, ἡ, *alnus*: qu. à κλάω, *frango*.

Κληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. verbi καλέω, *voco*.

Κληΐζω, f. ίσω, *claudo*; item *celebro*. Th. κλείω, idem

Κληὶς, ίδος, ἡ, *clavis*, ut κλεὶς vel *aliquid clavi ſimile*, *ſedes nautica*, *tranſtrum*, ab eodem th.

Κληῖσαι, Ion. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. verbi κληΐζω, vel

Κληίω, pro κλείω, *claudo*, *celebro*.

ΚΛΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *palmes*, *virga vitea*, quia fragilis. à κλάω, *frango*. Et κλῆμα eſt ὑπόδημα, Heſych. Hinc

Κληματὶς, ίδος, ἡ, &

Κληματίον, τὸ, pro *vite*, & pro *ſarmentis aridis*.

Κληματόομαι, *pampinis* & *ſarmentis opacor* & *ſylveſco*.

Κλήμης, εντος, ὁ, nomen viri Lat. *clemens*.

Κληροδοσία, ας, ἡ, *hereditatis diviſio*.

Κληροδοτέω, f. ήσω, *ſorte divido*.

Κληροδότης, ου, ὁ, *qui per ſortem dat*, q. d. διδόναι ἐν κλήρῳ.

Κληρονομέω, -ῶ, *hæreditatem adeo*, *hæreditatis jure obtineo*, *poſſideo*: f. ήσω, p. κεκληρονόμηκα. a. 1. ſub. act. κληρονομήσω, ῃς. a. 1. inf. act. κληρονομῆσαι. ex κλῆρος, *ſors*, & νέμω, *tribuo*.

Κληρονομησάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἡ, *hæreditas*: actio κληρονόμου, ab eod.

Κληρονόμος, ου, ὁ, *hæres*: qui [illegible] *dividit*.

Digitized by Google

ΚΛΗ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *ſors, patrimonium, ſortitio :* [* quia olim hæreditas ſorte dividebatur : mox omnia bona quacunque ratione parta: φθείρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους, Herodot. Melpomene, *Syrorum agros vaſtans.* Sic & Heſ. Op. 341. vid. ibi Græv.] Eſt & κλῆρος, *vermiculus qui in favo naſcitur.* Plin. lib. ii. 11. 16.

Κληρουχία, *hæreditatis aditio :* à

Κληροῦχος, ου, ὁ, qui κλῆρον ἔχει, *qui aliquid ſorte ſibi attributum tenet.*

Κληρόω, *ſorte lego, ſorte deligo :* f. ώσω. p. κεκλήρωκα. præſ. paſſ. κληρόομαι, -οῦμαι, *in ſortem adſciſcor :* a. 1. paſſ. ἐκληρώθην, *in ſortem adſcitus ſum.* Th. κλῆρος, *ſors.*

Κληρώσομαι, *ſortiar :* f. 1. m. præced.

Κληρωτὶ, *ſortitò, in ſorte,* adverb. Th. κλῆρος, *ſors.*

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio, officium.* Th. καλέω, *voco.*

Κλῆσον pro κλήϊσον, per Synær. a. 1. imperat. act. verbi κλήζω, *claudo, celebro.* Th. κλείω, idem. at

Κλῆσον, ſine ι ſubſcripto, per Sync. pro κάλεσον, a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco :* a. 1. ἐκάλεσα.

Κλητέος, ου, adj. verbal. *vocandus :* à 3. ſing. præt. paſſ. verbi ejuſd.

Κλητεύω, *in jus voco :* ab eod.

Κλητικῆς, gen. ſing. f. g. à

Κλητικὸς, ὴ, ὸν, *appellativus, a, um ;* à καλέω.

Κλητὸς, ὴ, ὸν, *vocatus, a, um ; inclytus :* ab eodem th.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus.*

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *CLIBANUS :* qui & κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κρῖθη, *hordeum,* & βαῦνος, *fornax.*

Κλίμα, ατος, τὸ, *regio, plaga, tractus, CLIMA :* à κλίνω, *clino.*

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *ſcalæ gradus ; annus ſcanſilis :* à

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *ſcala, gradus, CLIMAX :* qu. à κλίνω. Hinc Angl. to climb.

Κλιματὶς, ίδος, ἡ, *vitis.* Th. κλῆμα.

Κλίνη, ης, ἡ, & Dor. κλίνα, *lectus :* à κλίνω, *reclino.*

Κλινθήτην, Ion. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ου, τὸ, *lectulus :* ab eod. th.

Κλινικὸς, οῦ, *CLINICUS, in lecto decumbens, ægrotus, lecto affixus :* &

Κλίνομεν, 1. pl. præſ. ind. act. &

Κλινόμενος, *inclinans :* præſ. part. paſſ. à κλίνω.

Κλινοποιὸς, *lectorum faber ;* à κλίνη, *lectus.*

Κλινοῦμεν, 1 pl. f. 2. ind. act. à κλίνω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, *lectus, lectica, currus clauſus :* à

ΚΛΙ'ΝΩ, *inclino, reclino :* fut. νῶ. præt. κέκλικα. aor. 1. ἔκλινα. perf. paſſ. κέκλιμαι σαι, ται· unde eſt κλίμα, ατος, τὸ, *regio, cœli inclinatio, tractus :* præt. med. κέκλινα, undè κλίνη, ης, ἡ, *lectus.* Hinc &

Κλισία, ας, ἡ, locus ubi *diſcumbitur, diſcubitus, tabernaculum, tentorium, caſa :* &

Κλισιάδες, αἱ, *januæ biſores.* Th. κλίνω.

Κλισίη, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide. &

Κλισίηθεν, *ex tentorio :* adv. de loco κλισίηνδε, *ad tentorium :* à præced.

Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία, vel *ovile, caula, ſtabulum.* Th. κλίνω, *reclino.*

Κλίσις, εως, ἡ, *flexio :* acc. κλίσιν· ab eod.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, *torus diſcubitorius, ſella recubitoria,* dat. pl. Ion. κλισμοῖσι. &

Κλισμῷ, *ſolio :* dat. ſing.

Κλίτος, εος, τὸ, *devexitas :* latus in quod res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω, quod vide.

Κλίτυς, υος, ἡ, *vallis, montis declivitas :* à præced. th.

Κλοιὸς, *collare, vinculum,* quo collum κλείεται. Th. κλείω, *claudo.*

Κλονέοντο, *turbabantur :* 3. pl. imperf. Ion. à

Κλονέομαι, *turbor, concutior.* Th. κλόνος.

Κλονέω, -ῶ, f. ήσω, *commoveo, concutio :* qu. à κλᾶν, *frango.* Undè

Κλόνησις, εως, ἡ, *motus, agitatio, ira.*

Κλονιςὴς, *gladiolus ad femora ſuſpenſus ;* à κλόνιον, *ſpina dorſi, coxendix,* q. à

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, ſtrepitus, perturbatio.* Hinc Angl. a clown.

* Κλοπεύω, f. εύσω, *furor,* Xenoph. Exp. Cyri, l. vi. p. 1.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum :* à p. m. κέκλοπα, verbi κλέπτω, *furor.*

Κλόπιμος, ου, ον, *furtivus, a, um,* ab eodem th.

Κλοπίμως, adv. *furtivus :* à præced.

Κλοτοπεύειν, *verba dare, decipere :* q. κλύειν ἔπεα λέγειν, *elegantia verba dicere :* i. e. *tempus inanitèr producere.* Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.*

Κλῦβον, *ſigillum.* Hinc περικλυβίζω.

Κλύβατις, *herba quæ* ἐλξίνη, Latinis *parietaria.*

Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, unda, æſtus.* Th. κλύζω, *abluo.*

Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor, fluctuo :* f. ίσομαι. a. 1. paſſ. ἐκλυδωνίσθην, ης, η. ab eod.

Κλύεν, *audivit :* 3. ſing. imperf. Ion. à κλύω, *audio.*

Κλύζεσκεν, *abluebat :* 3. ſing. imperf. Ion. pro ἔκλυζε. &

Κλυζομένῳ, *inundanti ;* dat. ſing. part. præſ. paſſ. à

ΚΛΥ'ΖΩ, *abluo, eluo, purgo :* hinc κατάκλυσις, εως, ἡ, *diluvium, inundatio.*

Κλῦθι, *audi :* præſ. imperat. à κλῦμι. vel ut alii volunt, pro κλύε, à κλύω, *audio.*

Κλυμένη, ης, ἡ, nomen mulieris. à

Κλύμενος, ου, *clarus.*

Κλύοιμι, *audirem :* præſ. opt. à κλύω, q. v.

Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audiverunt :* 3. pl. impert. ejuſd. verbi.

Κλυςὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER, id quo alvus eluitur,* item *ipſum inſtrumentum quo medicamentum injicitur.* Th. κλύζω, *abluo.*

Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus.* Th. κλύω, *audio.*

Digitized by Google

Κλυταιμνήστρα, ης, ἡ, *CLYTÆMNESTRA*, nomen mulieris.

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ κ ἡ, *qui fert inclytum fructum*: ex κλυτὸς, *inclytus*, & καρπὸς, *fructus*.

Κλυτοπώλῳ, dat. ſing. à κλυτόπωλος, ου, ὁ κ ἡ, *inclytus equis*: à κλυτὸς, *inclytus*, & πῶλος, *pullus equinus*.

Κλυτὸς, ὴ, ὸ, *qui auditur, inclytus*: κλυτὴ, *alma*: à κλύω, *audio*.

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, *inclytus artifex*: ex κλυτὸς, *inclytus*, & τέχνη, *artificium*.

ΚΛΥ'Ω, *audio, morem gero*. Hinc ἐπικλυτὸς, ὂ, *celebris*.

ΚΛΩΒΟ'Σ, οῦ, ἡ, *cavea avium*.

ΚΛΩ'ΖΩ, f. ξω, *clamo more graculorum*; item *explodo è theatro*. Hinc Angl. to cluck, ſive clock, gallinarum vox.

ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, *neo, torqueo, glomero*; & *fataliter deſtineo*: undè κεκλωσμένα dicuntur *fata deſtinata* à κλωστὴρ, *fuſus*. Hinc Angl. to clothe, &c.

Κλωθὼ, όος, ἡ, *CLOTHO*, una è Parcis.

Κλωμακόεις, εντος, *aſper*: locus in quo ſunt κλώμακες, quod à κλίμαξ, quaſi κλιμακόεις, *ſcalâ egens, aſcenſu difficilis*: vel ut alii à κλάω, *frango*.

ΚΛΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *ramus*, vel *ſurculus*, qui deputari ſolet: accuſ. ſingul. κλῶνα. accuſ. plur. κλῶνας. Hinc

Κλωνίον, *ramulus*: qu. à κλάω, *frango*.

Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri contract. ex Κλεόπας, *gloria patris*.

Κλῶπες, *fures*, nom. pl. à κλώψ, ωπὸς, ὁ, *fur*. Th. κλέπτω, *furor*.

Κλωπεύω, f. εύσω, *furor*, ab eod.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, *ex fure patre natus*: ex κλώψ, *fur*, & πατὴρ, *pater*.

Κλῶσμα, ατος, τὸ, *filum*: à κλώθω, *neo*.

Κλωστὴρ, ῆρος, ὁ, *fuſus*: ab eod.

Κλώψ, ωπὸς, ὁ, *fur*: vide κλῶπες.

Κμέλεθρα, τὰ, *trabes*: αἱ δοκοί.

Κμητὸς, ὴ, ὸν, *elaboratus factus*: à κάμνω, *laboro, facio*.

Κνακὸς, Dor. pro κνηκὸς, *flavus, albus*. Th. κνῆκος, ου, ἡ, *ſpecies ſeminis*.

Κνάκων, *caper*: à colore κνακῷ.

Κνάμα, ας, ἁ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, *crus*.

Κνάμπτω, id. q. κάμπτω, *flecto*.

Κναμὼς, acc. pl. Dor. pro κνημοὺς, *colles*: vide κνημός.

ΚΝΑ'ΠΤΩ ſeu γνάπτω, f. ψω. p. φα. *carmino, carpo*: proprium fullonum, undè κνάφος ſeu γνάφος, ου, ὁ, *carduus fullonius*. κναφεὺς ſeu γναφεὺς, έος, ὁ, *fullo*. Angl. the nap of cloth, & to knap, id eſt, arrodere.

Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi κνάω, *ſcindo, rado*.

Κναφεὺς, έος, ὁ, *fullo*.

Κναφήϊον, ου, τὸ, Ion. pro κναφεῖον, *officina fullonica*. Th. κνάπτω, quod vide.

ΚΝΑ'Ω, κνέω, item κνῆμι, *ſcindo, rado, ſcalpo, pruritum excito*. Hinc Angl. gnaw & gnash.

ΚΝΕ'ΦΑΣ, αος, τὸ, *caligo, tenebræ, crepuſculum*: κνεφαῖος, ου, *tenebroſus, obſcurus*.

Κνέωρον, herba quædam, quæ & κνεῶρον, Plin. lib. 13. 21. qu. à κνέω, *rado*: quòd linguam mordet.

Κνῆ, *ſcalpſit*: Ion. pro ἔκνη, 3. ſing. aor. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, *ſcindo*.

Κνήθω, *ſcalpo, frico, titillo, uro, pruritum moveo*: f. κνήσω, p. κέκνηκα. præſ. paſſ. κνήθομαι, *prurio*: [* κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν, 2 Tim. iv. 3. *auribus prurientibus*.] Th. κνάω, *ſcindo*.

Κνηκίας, *lupus*: à κνηκὸς, *flavus*: quia tali colore ſunt lupi.

Κνηκὶς, ίδος, ἡ, *parva nubecula*: quia κνηκὴ, vide κνηκός.

ΚΝΗ͂ΚΟΣ, ου, ἡ, *ſpecies quædam ſeminis*, vel *herba croco ſimilis*. Hinc

Κνηκὸς, ὴν, ὸν, *flavus, inclinans in candidum*.

Κνῆμα, ατος, τὸ, *ramentum*: item *pruritus*. Th. κνάω, *rado*.

Κνήμαργος, ου, ὁ κ ἡ, *cruribus albis præditus*: ex κνήμη, *tibia*, & ἀργὸς, *albus*.

ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *tibia, crus*. Hinc Angl. knee. Ejus prior pars ἀντικνήμιον, poſterior γαστροκνήμιον, qu. à κινεῖν, *movere*, quia eſt motûs cauſa. Et *rotæ radius*.

Κνήμῃσι, dat. plur. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, *tibia*.

Κνημία, ας, ἡ, *radius rotæ*. Th. κνήμη.

Κνημῖδας, acc. plur. à κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocreæ*: ab eod. th.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ κ ἡ, *ocreis armatus*: ex κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*: qu. à κνήμη & φέρω, *fero*.

Κνημὶς, ῖδος, ἡ, *tibiale, ocrea*, &c.

Κνημὸς, ῦ, ὁ, *pars montis, quæ à pede ipſius aſcendit*. Th. præced.

Κνησία, ας, ἡ, *pannus rarus, per quem aliquid colatur*, & qu. raditur; à κνάω, *rado*.

Κνησθείην, a. 1. opt. paſſ. verbi κνήθω, *ſcalpo, frico*: f. σω. p. κα. Th. κνάω, *ſcindo*.

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui radit, occiſor*; *radula*: ab eod. th.

Κνηστήριον & κνῆστρον, *inſtrumentum quo raditur, radula*, à præced.

Κνηστος, εως, ἡ, *culter*. Th. κνάω, *ſcindo*.

Κνίφη, ης, ἡ, *urtica*: quia κνᾶ. Vide κνίδη.

Κνίδειος κόκκος, *granum CNIDIUM*: fructus thymelææ, Theophraſt. l. 9. c. 22. Th. κνίδιον, ου, τὸ, idem.

Κνίδη, ης, ἡ, *urtica*: quia κνίζει, *cum pruritu*, qu. *mordet*. Th. κνάω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *grani ſpecies*.

Κνίδος, *quædam regio in Doride*, & nomen fluvii.

Κνιζομένα, ας, ἁ, part. præſ. paſſ. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, *puncta, dolore affecta*: à

Κνίζω, *ſeco, rado, pruritum excito, perdo*. Th. κνάω, *rado*.

Κνιπολόγος, avis quæ κνῖπας λέγει, id eſt, *legit & edit vermes qui ligna erodunt*. Alii ſcribunt κνιπολόχος, quòd κνιψὶν *inſidietur*: à λοχεύειν, *inſidiari*.

Κνιπὸς, *parcus*: qui de neceſſariis quoque aliquid κνάει, &

Κνιπότης, *pruritus*: à κνάω.

Κνὶς, κνιδὸς, *urtica*: pro κνίδη, quod vide.

Digitized by Google

Κνισᾶντι, Dor. per Craſin ex κνισάεντι, pro κνισήεντι, à κνισήεις, εντος, *nidore plenus*. Th. κνίσσα ſeu κνίσα, *nidor*.

Κνίσδειν, Doricè pro κνίζειν, *pungere*: vide κνίζω.

Κνισμὸς, ῦ, ὁ, *pruritus, prurigo*: à κνίζω, *pruritum excito*. Th. κνάω, idem.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, ſeu κνίσα, ης, ἡ, *nidor, pinguedinis intenſæ fumus*: quia nares κνίζει, i. e. *pruritum excitat*. Hinc κνισσὸς, οῦ, ὁ, *catillo*, qui κνίσσαν ſectatur.

Κνίσσαι, *pupugiſſe*: Poët. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, *ſcalpo*. fut. ίσω. Th. κνάω, *ſcindo*.

Κνισσάω, f. ήσω, *nidore inficio*, ſeu *repleo*; item *vaporo, ſuffio*. Th. κνίσσα. *nidor*.

Κνισσοδιώκτης, υ, ὁ, *nomen muris*: ex κνίσσα, *nidor*, & διώκω, *perſequor*.

Κνισσὸς, ῦ, ὁ *catillo*, qui κνίσσαν ſectatur.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, *culex, vermiculus ex iis qui lignum vorant*, quia illud κνᾶ.

Κνοῦς, *gemitus axis in rotâ*: quùm ſcil. κνᾶται.

Κνόφος, idem quod γνόφος & κνέφας, quæ v.

Κνῦ, *res minima*: q. κενόν τι.

Κνύζα, ης, ἡ, *ſcabies, prurigo*: à κνύζω, idem q. κνάω, *ſcabo, ſcalpo, rado*.

Κνυζάομαι, ῶμαι, *gannio*: à κνύω, idem quod th. κνάω, *rado*.

Κνυζεῦνται, Dor. pro κνυζῶνται, 3. plur. præſ. paſſ. à

Κνυζέω & κυζέω, *gannio*: f. ήσω. dict. de canibus. Th. κνάω, *ſcindo*.

Κνύζω & κνύω, *rado, ſcalpo*: ab eod. th.

ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, υ, τὸ, *beſtia, animans*: Pind. Pyth. χ. à κνεῖσθαι ἐν ἁλὶ, ſi intelligas *marina*: vel à κνώσσειν ἐν θαλοῖς, ſi *aves*: vel à κνισὶν ἀλίσκεσθαι, ſi *terreſtria*.

Κνώδαξ, ακος, *fibula ferrea capitibus axium affixa*.

Κνώδων, οντος, vel κνώδους, ὁ, *mucro*, ſeu *acies gladii*. παρὰ τὸ καίνειν ὡς ὀδοὺς. Th. ὀδοὺς, *dens*.

Κνώσσω, *profundè dormio, ſterto*: qu. à κενὰ & ὄσσε, *quum vacui ſunt oculi, nec occupati videndi*: derivatur ex ὄσσομαι pro ὄπτομαι, *video*.

Κνώψ, *cæcus*: qu. κενὸς ὠπὶ, *vacuus viſu*: ponitur per Pleonaſm. τοῦ ϗ, pro νώψ, quod ex νὴ particula negativa, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, υ, *ſtolidus, amens*.

ΚΟ'ΑΞ, *rana*: à ſono κοὰξ, *quæ vox ranæ*.

Κοάω, *audio*: quod ex ἀκούω aut à κοέω, quod vide.

ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, υ, *vafer, maledicus, loquax, adulator*: qu. à κακόβουλος.

Κόβειρος, υ, *ridiculus*.

ΚΟ'ΒΥΑΙΣ, εως, ἡ, *radula, quâ caſeus raditur*.

ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, *CONCHA*, κόγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. κογχύλιον, υ, τὸ, idem. κογχύλη, ης, ἡ, *oſtreum, purpura*.

Κογχίτης, *lapis albus & mollis*, in quo κόγχοι, à præced.

Κόγχος, υ, ὁ ϗ ἡ, *concha*, propriè *turbinata*: item quod κόγχῳ ſimile ſit: ut *umbo clypei*, *cavitas oculi*, &c.

Κογχύλη, ης, ἡ, *oſtreum, purpura*: &

Κογχύλιον, υ, τὸ, *CONCHYLIUM, conchylii cruor, qui expeditur ad infecturas*: & *ipſa lana aut veſtis eo cruore infecta*. Th. κόγχη.

Κόδαλον, *piſcis mugil*, κεςρεύς. Puto à κόπω, *ſeco*.

ΚΟΔΟΜΕΥ'Ω, *hordeum frigo*, ſeu *torreo*: qu. à κοῶ, *uro*.

Κοδράντης, à *quadrante* Latino factum eſt, *quarta pars aſſis*.

Κοέω, *intelligo, ſentio*, pro νοέω· aut ex κοάω, pro καίω, quod vide.

ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, υ, ὁ, *COTHURNUS, calceus utrique pedi aptus & altus*.

Κοθοῦρις, *vulpes*; &

Κόθουρος, *fucus, fur, iners*: παρὰ τὸ κεύθειν τὴν οὐρὰν, *quod occulat caudam*, nec aculeum exerat, ut aliæ apes.

ΚΟΙ', κοί, *vox procellorum*.

Κοίη, Ion. pro ποία, ſcil. ὁδῷ, *quâ viâ, quâ ratione?* Sic & κοῖος, η, ον, Ion. pro ποῖος, *qualis?*

Κοικύλλω, *circumſpicio*, ut ſit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλάδος, gen. ſing. à κοιλὰς, quod vide.

Κοιλαίνω, vide in ſequent.

Κοιλᾶναι, a. 1. inf. act. verbi κοιλαίνω, *cavo, exentero, detraho*: a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus*.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, *vallis*, quia cavi valles inter montes: ab eod. th.

Κοίλη, ης, ἡ, *concavum, pars navis*: à præced. Hinc Angl. a keel.

Κοιλήναντα, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, *cavo*. Vide in κοιλᾶναι.

Κοίλης & κοίλησιν, dat. pl. Ion. pro κοίλαις, à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, *venter, uterus*: qu. à κοῖλος, *cavus*. Tum & *canalis, per quem aqua ducitur*.

Κοιλιακὸς, *laborans morbo fluidæ* κοιλίας, *COELIACUS*: à præced.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *paraſitus*, qui κοιλίᾳ ſervit, ut δαίμονι, cujus *venter Deus* eſt.

Κοιλιόδεσμος, υ, ὁ, *ventrale*: qu. *vinculum ventris*: quod ſupra κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος, υ, ὁ ϗ ἡ, Epithetum loci *qui cavam planitiem habet*: ὁ κοῖλον πεδίον ἔχων.

ΚΟΙ'ΛΟΣ, υ, ὁ, *cavus, concavus, depreſſus*: κοῖλος ἄργυρος, *argentum vivum*, quia tangenti ſe aperit & *cavum* exhibet: niſi potiùs ſit *argentum excavatum ſive cœlatum*: κοῖλον, *vola, cavum pedis*. Hinc *COELUM*, apud Lat. à concavitate: & hinc Angl. to coil up, i. e. ita convolvere, ut in medio relinquatur κοιλότης. Id quod in funibus nauticis & anguibus convolutis videre eſt.

Κοιλοςαθμέω, *facio*: κοιλόςαθμον *fornico, camero*: f. ήσω. a. 1. ἐκοιλοςάθμησα, ας, ε. Ex κοῖλον, *cavus*, & ςαθμὸς, *ſtabulum, manſio*. Th. ἵςημι, *ſto*. Hinc

Κοιλόςαθμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *laqueatus, contignatus*.

Κοιλοςομία, ας, ἡ, *vitium illud quo vox in ore quaſi in ſpecu obſcuratur, & velut in receſſu*

receſſu auditur, Quint. *l.* 1. *c.* 9. Ex κοῖλος, *concavus*, & ςόμα, τὸ, *os*.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, *COELOSYRIA*, regio ſic dicta, Syriæ pars.

Κοιλότης, ητος, ἡ, &

Κοίλωμα, ατος, τὸ, *cavitas*.

Κοιμᾶθ', pro ἐκοιμᾶτο, *dormiebat*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à

ΚΟΙΜΑ'Ω, -ῶ, *facio dormire*, *ſopio*: f. ήσω. p. κεκοίμηκα. præſ. paſſ. κοιμάομαι, *dormio*: præſ. part. κοιμαόμενος, -ώμενος. perf. part. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, η, ον, *qui obdormiit*: a. 1. paſſ. ἐκοιμήθην, ης, η. f. 1. paſſ. κοιμηθήσομαι. Hinc

Κοιμηθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. &

Κοιμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. &

Κοιμηθήτω, a. 1. imperat. paſſ. verbi κοιμάω.

Κοιμήσαντο, 3. pl. paſſ. Ion. a. 1. m. &

Κοιμήσασθε, *cubate*, 2. pl. a. 1. imperat. m. ejuſd.

Κοίμησις, εως, ἡ, *dormitio*: &

Κοιμητήριον, ου, τὸ, *COEMETERIUM*, *locus in quo dormitur* vel *ſepelitur*: à κοιμάω, *dormire facio*.

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω, quod vide.

Κοινάομαι, -ῶμαι, Pind. pro κοινόομαι. Th. κοινὸς, *communis*.

* **Κοινὰ Ασίας**, *certamina communiter Aſiæ* pro conſularis, urbium impenſis et communi earum concurſu celebrata, modo Smyrnæ, Epheſi, Pergami, &c. habitæ. Quæ inter regiones Ioniam, Lydiam, Cariam, Phrygiam, Myſiam, Æoliam, continebantur, iis præſidebat Aſiarcha, et victores civicâ coronabantur, ut ex eorum ſuperſtitibus nummis patet. Vid. Vaill. de Num. Græcis, p. 337. Spanh. de Præſt. Num. Diſſ. ix. l. iv. p. 610. Ed. fol.

* **Κοινὸν Ασίας**, *commune Aſiæ*, ſic dictum corpus fœderatum civitatum, quæ ſupradictam ſocietatem inibant. V. [illegible]neſ. Inſc. v. 22.

Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii: nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινέω, vel κοινόω, *communico*: f. ώσω, ab eod. th.

Κοινῇ, *communiter*: adv. à κοινός.

Κοινοῖ, dicitur in 3. ſing. præſ. ind. act. & in 3 ſing. præſ. opt. & ſub. act. Et in 2. ſing. præſ. ind. paſſ. & in 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi κοινόω, quod vide.

Κοινολογεῖσθαι, *aliquid cum aliquo communicare*: ex κοινὸς & λέγω, *dico*.

Κοινολογία, ας, ἡ, *collocutio*: expon. & *conjuratio*: ex iiſd.

Κοινολογίζομαι, *colloquor*.

* **Κοινόμυια**, ας, ἡ, *cœnomya*, Hieron. *omne genus muſcarum*. Exod. viii. 21, in lxx. Pſ. lxxviii. 45. idem quod παμμυιὰ apud Aquilam, à κοινὸς, μυῖα. Rectius tamen forſan ut in Editt. legitur κυνόμυια, quam quide.

ΚΟΙΝΟ'Σ, ῦ, *communis*; *pollutus*, *impurus*.

Κοινότης, ητος, ἡ, *communitas*, *participatio*: à præced.

Κοινόω, -ῶ, *communico*, *commune reddo*; item *polluo*, *inquino*, *pro impuro habeo*: f. ώσω. p. κεκοίνωκα. a. 1. ἐκοίνωσα. a. 1. inf. act. κοινῶσαι. ab eod. th.

Κοινῷ, dat. ſing. à κοινός.

Κοινὼν, ᾶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνὸς, *ſocius*, quod vide.

Κοινωνέω, -ῶ, *communico*, *imperito*, *particeps ſum*: f. ήσω. p. κεκοινώνηκα. a. 1. ἐκοινώνησα. Th. κοινὸς, *communis*.

Κοινωνήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, verbi præced.

Κοινωνία, ας, ἡ, *communio*; *beneficentia*; *eleemoſyna*. Th. κοινὸς.

Κοινωνικὸς, ὴ, ὸν, *ſociabilis*, *non difficilis*, *non faſtuoſus*, *qui eſt facilis convictus*: à

Κοινωνὸς, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ſocius*, *particeps*: in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινὸς.

Κοινωνοῦσιν, 3. pl. præſ. ind. verbi κοινωνέω.

Κοινῶς, adv. *communitèr*, *uno animo*.

Κοινότερος, α, compar. grad. à κοινὸς.

* **Κοινωφέλεια**, ας, ἡ, *publicâ utilitas*, ex κοινὸς & ὠφελέω, *proſum*. D. S.

ΚΟΙ'ΞΕ, ῖκος, ὁ, *palmæ arboris quædam ſpecies*.

Κοιόλης, *ſacerdos*, qui & κοίης.

Κοῖος, *qualis*, Æol. pro ποῖος. Eſt &

Κοῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κοιοφόρος, *gravida*: quia κοῖος, id eſt, κύος φέρει.

Κοιρανέοντα, acc. ſing. part. præſ. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέοντι, Dor. pro κοιρανέουσι, *regunt*, *gubernant*: à

Κοιρανέω, *impero*, *princeps ſum*: f. ήσω. p. κεκοιράνηκα. à

ΚΟΙ'ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *princeps*, *dominus*: qu. à κῦρος, *auctoritas*, quam dominator habet in ſubditos: hinc κοιρανέω, *dominor*, *impero*. Eſt &

Κοίρανος, ου, ὁ, nom. propr.

ΚΟΙΣΥ'ΡΑ, *uxor Alcmæonis Athenienſis*, *nobilis ea & opulenta*, *ſed luxurioſa*.

Κοιταῖος, α, *qui it cubitum*, *qui lectum petit*: κοιταῖον γίνεσθαι, *cubare*, *noctu jacere*. Th. κοίτη, *lectus*.

Κοιτάζω, *colloco*, f. άσω, & præſ. m. κοιτάζομαι, *jaceo*, *in lecto cubo*.

Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, *dormio*: f. σω, & Doric. ξω. Hinc. a. 1. ἐκοίταξα. à

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *cubile*, *lectus*, *proles*: κοῖται, ῶν, αἱ, *libidines*: qu. à κεῖμαι, *cubo*. Hinc

Κοιτίον, ου, τὸ, *dormitorium*, *cubiculum*.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, *parva κοίτη*, *lectulus*; ſpecialiter *capſula in quâ mundus muliebris ſervatur*: à præced.

Κοῖτον, acc. ſing. à

Κοῖτος, ου, ὁ, *cubile*; *ſomnus in cubili*. Th. κοίτη· item

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, *cubiculum*: &

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, *cubicularius*: ab eod.

Κόκαλον, ου. Corona pretioſa κόκαλα ὄργια.

Κόκκινος, η, ον, *COCCINUS*, *cocco tinctus*: à

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, *granum*, *bacca*, *COCCUS*, *color* ex cocco factus *puniceus* undè etiam pro *purpura* ſumitur.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, & κοκύαι, ῶν, ὁ ᾗ ἡ, αἱ, *majores*.

Κοκκύζω,

Digitized by Google

Κοκκύζει, *canit*. 3. ſing. præſ. ind. à

Κοκκύζω, COCCYZO; *canto ut cuculus vel gallus*: à κόκκυξ, quod vide.

Κοκκύμηλον, *prunum præcox, malum quod coccygis vocant*; ex κόκκυξ, quod vide, & μῆλον, *malum*. Th. μηλέα, *malus* arbor.

ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, CUCULUS, à ſono; unde & κῦκκος, Angl. cuckow, vel quòd ſit κόκκινος, colore: hinc κοκκύζειν, *cucurire*.

Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν, *cucurire*. Th. præced.

Κόκυ, *celeritèr*, Att. unde fort. Angl. quick.

Κόλα, ἡ, *venter*. Suid. ſive quia κόλον, id eſt, *eſcam* capit: ſive quia κοίλη.

Κόλαβος, *offula bucca parva*: à κόλον, *cibus*.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, *laſcivè ſalto*. Inde genus ſaltationis petulantis & laſcivæ κολαβρισμὸς eſt dictus. Sic Job. v. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur κατεκλάσθησαν, à Sym. ταπεινωθήτωσαν.

Κόλαβρος, *obſcœna cantio*.

ΚΟΛΑ'ΖΩ, *punio, caſtigo*, [* *reprimo*; ἄρχει τοῦ ἅρματος, καὶ κολάζει τὰς τῶν ἵππων ὁρμὰς, *currum regit, & impetum reprimit equorum*.] f. σω. p. κεκόλακα. præſ. paſſ. κολάζομαι, *punior, pœnas do*: a. 1. m. ἐκολασάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. m. κολάσωμαι, η, ηται. p. paſſ. κεκόλασμαι, σαι, σται.

Κόλακας, acc. pl. à κόλαξ, ακος, ὁ, *adulator*.

Κολακεία, ας, ἡ, *adulatio, aſſentatio*: à κολακεύω, *adulor*. Th. κόλαξ.

Κολακεύσῃ, 3. ſing. a 1. ſub. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτικὸς, adj. verbale: à

Κολακεύω, *adulor, aſſentor*: f. εύσω, p. κεκολάκευκα. a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ.

Κολακὶς, ίδος, ἡ, *aſſentatrix*.

Κολακρέται, vel κολαγρέται, & κωλακρέται, *civilium pecuniarum quæſtores*.

ΚΟ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, *adulator, paraſitus*, à κόλον, *cibus*, quem quærit.

ΚΟΛΑΠΤΩ, *tundo, tundendo excavo*: qu. à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, *animal ululæ inimicum*.

Κόλασις, εως, ἡ, *ſupplicium, cruciatus, punitio*, [* *amputatio arborum luxuriantium, obſtaculum*, 1 Joan. iv. 18. ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, *timor habet obſtaculum*, ubi Grot. legi vult κώλυσιν, Male. Ὁ δὲ Ἄππιος ἀδημονῶν ἐπὶ τῇ παρ᾽ ἐλπίδας τῆς κολάσεως, Halic. Ant. l xi. p. 479. *Appius inſperatò iſto obſtaculo perturbatus*. Sylburgius contra fidem Codd. legi vult κωλύσεως. V. Bos. Exerc. Phil.] à κολάζω, *punio*.

Κόλασμα, ατος, τὸ, *animadverſio, cruciatus, pœna*: &

Κολασμὸς, οῦ, ὁ. *pœna, punitio*: &

Κολαστήριον, ου, τὸ, *carcer, locus ſupplicii, tormentum*: à κολάζω, *punio*.

Κολάσωνται, 3. pl. a. 1. ſub. m. verbi κολάζω, *punio*.

Κολαφίζω, *alapam alicui infringo, colaphum infligo*: f. ίσω. p. κεκολάφικα. Hinc præſ. paſſ. κολαφίζομαι, *colaphis cædor*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Κόλαφος, ου, ὁ, COLAPHUS, *alapa*. Th. κολάπτω, quod vide.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν, à κολεὸς, οῦ, ὁ, *vagina*.

Κολεοῖο, gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, & Ion. κουλεὸς, *vagina*, CULEUS: q. κοιλεὸς, à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟΛΕΡΟ'Σ, οῦ, *glaber*: Hinc

Κολεραὶ, ῶν, αἱ, *glabræ*.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, *proculco*.

Κολία, *ſaltatio quædam*. Puto à ventris circumactu: vide κοιλία.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *piſcis quidam*: ſic dictus quòd κοιλίαν habeat nobilem.

Κολιάω, *ſalto*: Heſych.

ΚΟ'ΛΛΑ, & κόλλη, ης, ἡ, *gluten*. quaſi à κλείω, *claudo*. Hinc κολλητὴς, *glutinator*.

Κόλλαβος, ου, ὁ, *epitonium chordarum*: *verticillus citharæ, lyræ*, &c. qui eſt clavicula, quâ fides vertuntur & intenduntur. Eſt &

Κόλλαβος, ου, ὁ, *panis genus*. Th. κόλλοψ.

Κολλάω, *glutino*: f. ήσω. p. κεκόλληκα. præſ. paſſ. κολλάομαι, -ῶμαι, *agglutinor, adhæreo*, cum dat. a. 1. paſſ. ἐκολλήθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. κολληθεὶς, έντος. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλέψης, qui κόλλαν ἑψεῖ, *glutinum coquit*.

Κόλλη, ης, ἡ, *gluten*: vide κόλλα.

Κολλήεντα, *ferruminata*, nom. pl. n. g. à κολλήεις, εσσα, εν, *glutinatus*. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλήθητι, *adjunge*, a. 1. imperat. paſſ. verbi κολλάω, quod vide.

Κόλλησις, εως, *ferruminatio*: à κόλλα.

Κόλλησος, *panis Ægyptius*.

Κολλητὴς, ου, *glutinator*.

Κολλητὸς, οῦ, *conglutinatus, benè compactus*: acc. pl. f. g. κολλητὰς, à κόλλα, *gluten*.

Κόλλιξ, quod & κόλιξ, *panis rotundus, paſtillus*: à κόλον, *eſca*.

Κολλούριον, ου, τὸ, *collyrium*, idem quod κολλύριον.

ΚΟΛΛΟΨ, οπος. ὁ, *corium durius, in cervicibus & dorſis boum*, &c. quia inde κόλλα ἑψεῖται. in pl. κόλλοπες dicuntur *verticilli citharæ*, quibus chordæ intenduntur. Hinc Anglicè forſan collops.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, *nummularius, trapezita*: à

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ου, ὁ, COLLYBUS; *ſpecies numiſmatis*; bos in numiſmate parvo ſculptus quaſi κολλώμενος βοῦς. Sumitur & pro *permutatione*: hinc vox præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ης, ἡ, *panis parvus, cruſtum*, COLLYRA.

Κολλυρίζειν, *opus piſtorium facere*. Reg. xiii. è præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, ſive κολλούριον, ου, τὸ, COLLYRIUM, *genus medicamenti*: q. à κωλύειν τὸ ῥεῖν, quòd oculorum *fluxum ſiſtat*. Sed vox generalis & nomen à figura inditum: qu. κολοβούριον, h. e. κολοβὸν τὴν οὐρὰν, quia ſit inſtar *caudæ mutilatæ*.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, *avis nomen*.

Κολόβιον, ου, τὸ, COLOBIUM, *ſubucula*: quia κολοβὸν, *ſine manicis*.

Κολοβόκερκος, *caudâ truncatus*: ex κολοβὸς, *mutilus*, & κέρκος, ου, ἡ, *cauda*.

Google

Κολοβὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *mutilus*: hinc κολοβόω, *mutilo*, *brevio*. Th. κολύω, *amputo*.

Κολοβόω, -ῶ, *contraho*, *decurto*; f. ώσω. p. κεκολόβωκα, a. 1. paſſ. ἐκολοβώθης, ης, η. f. 1. paſſ. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται, à κολοβὸς, *mutilus*. Th. κολούω, *amputo*.

Κολοβωθήσονται, 3. pl. f. 1. paſſ. verbi præced.

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *graculus*, *monedula*: hinc κολοιάω, *graculorum modo vocem edo*, à κολῳὸς, *tumultus*.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, &

Κολοκάσιον, ου, τὸ, *fabæ Ægyptiæ radix*.

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, ſive κολοκύντη, ης, ἡ, *cucurbita*.

Κολοκυθὶς, *cucurbita caprina*, vel *Alexandrina*, vel *cucumer amarus*: à præced.

Κολοκύντη, ης, idem quod κολοκύνθη.

ΚΟ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *cibus*. Hinc βουκολεῖον, ου, τὸ, *locus* ſeu *ſedes boum*.

Κόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutilus*, *truncatus*: à κολύω, *amputo*. Eſt et am κόλος Athenæo *facilis*: undè εὔκολος & δύσκολος.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, nomen civitatis. Gr. *Coloſſus*: &

* Κολοσσιαῖος, *Coloſſo magnitudine æqualis*. D. S. à

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ῦ, *COLOSSUS*, *ſtatua immenſæ magnitudinis*.

Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, *ſtrepitus ſarmentorum quum trahuntur*: ex σύρω, *traho*, & κᾶλον, *lignum*, ſeu potiùs κόλος, *mutilus*. Eſt enim ſarmentum lignum *defractum*.

Κόλουροι, οἱ, *COLURI*, ſic in ſphæricâ doctrinâ vocantur *duo circuli majores*, *quorum alter tranſit puncta Æquinoctiorum*, *alter Solſtitiorum*, *mutuò ſe ſecantes in polis mundi ad angulos rectos ſphæricos*: ita dicti quod ſemper altera eorum pars ſub horizonte lateat: à

Κόλουρος, *caudâ mutilus*, *truncus*; qu. κόλος οὐρὰν.

ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *COLUTEA arbor*. Si quis eam *mutilet*, ipſa moritur: ergo à

ΚΟΛΟΥ'Ω, *amputo*, *decurto*: f. σω. p. κα. Hinc κόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutilus*: κολοβὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem, κολοβόω, *mutilo*: κολόβιον, ου, τὸ, *tunica*.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *faſtigium*, *ſumma manus*, *finis*. Hinc κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, *COLOPHONEM*, ſeu *ultimam manum imponere*.

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, *ſinus*, *gremium*: à κοῖλος, quia *cavus*: hinc ἐγκολπίζω, *in ſinum recipio*: & Angl. **gulf**, de maris *ſinu*.

Κόλπω, Dor. pro κόλπου, gen. ſing. à præced.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, *loculus*, *ſinuſus*, *veſtis ſinuoſa*.

* Κόλπωσις, εως, ἡ, *ſinuatio*.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, -ῶ, *nato*, *aquas ſubeo*: f. ήσω. p. κεκολύμβηκα. qu. κολυμφάω, à κολὸς, *mutilus*, & φάω, *appareo*: nantes enim *mutili apparent*. Hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piſcina*, *locus ubi natare poſſumus*: à præced.

ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa*, diverſa à κολουτεα, de quâ ſuprà.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *COLCHICUM*, *herba quædam venenata*, à regione *Colchorum*.

Κόλχοι, ῶν, οἱ, *Colchi*, Aſiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nom. urbis, Lat. *Colonia*.

* Κολωνία, ας, ἡ, *colonia*, Act. xvi. 12. quâ voce & Ptolemæus utitur.

Κολώνη, ης, ἡ, idem quod

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *tumulus*, *collis*: qu. κολυωνὸς, à κωλύω, qui celeriorem progreſſum itinerantium *impedit*.

Κολῳὸς, ῦ, ὁ, *ſtrepitus*, *tumultus*. Th. κολοιὸς, *parva cornix*.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *arbutus*. Eſt & κόμαρος, vel κόμμαρος, pro κάμαρος, *piſcis*.

Κομάσαι, Dor. pro κομήσαι, *comam ferat*, 3. ſing. a. 1. opt. act. à

Κομάω, -ῶ, *comatus ſum*, *comam alo*: f. ήσω. p. κεκόμηκα. Hinc κομᾷν ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem affectare*: Herod. Th. κόμη.

Κομβέω, *ſonum edo*, puto crepitu malarum.

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *nodus*: hinc

Κομβόω, *nodum necto*: à præced.

Κομεῖν, præſ. inf. verbi κομέω.

Κομείτην, Ion. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. à

ΚΟΜΕ'Ω, *curam gero*; *nutrio*, *alo*: κομίζω, idem: & *porto*, *fero*, eo.

ΚΟ'ΜΗ, ης, & Dor. κόμα, ἡ, *COMA*, *cæſaries culta*: quod à κόπτω, *ſeco*: ut *cæſaries* dicitur à *cædendo*: vel à κομέω, *curam gero*, *alo*, *orno*: [* κόμη τριχῶν, *coma capilli*, Epicharm. de Monachis crinitis: et Num. vi. 6, ut debuit legi, non τρέφων κόμην τρίχα, Salm. de Cæſarie, p. 243.] Hinc Angl. **a comb, to comb**, &c.

Κόμης, *comes*, *præfectus*: à Lat. *comes*.

Κομήτης, ῦ, ὁ, *comatus*, *crinitus*: dicitur κομήτης, ſub. ἀστὴρ, *ſtella crinita*, *COMETA*. Th. κόμη, *coma*.

* Κομιδῇ, *admodùm*, *vehementèr*.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, *actio τοῦ κομίζοντος*, *cura*, *diligentia*, *advectio*; *receptio*: à κομίζω, q. v.

Κομιεύμεθα, Ion. & Dor. pro κομιούμεθα, 1. pl. f. 1. m. Att. verbi.

Κομίζω, *curo*, *fero*, *repeto*: præſ. imperat. κόμιζε. f. ίσω. κομίζειν τινὰ ἐκ θανάτου, *aliquem à morte reducere*: p. κεκόμικα. a. 1. ἐκόμισα: præſ. m. κομίζομαι, *reporto*, *proficiſcor*: imperf. ind. paſſ. ἐκομιζόμην, ου, -ετο, *ferebar*, -*aris*, -*atur*: f. 1. m. κομίσομαι, & Att. κομιοῦμαι. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, *alo*, *obtinui*: a. 1. m. imperat. κόμισαι. Th. κομέω, *curo*.

Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, *reducere*: a. 1. inf. act. &

Κομίξας, αντος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω.

Κομιοῦμαι, ῇ, εῖται, f. 1. m. Att. pro κομίσομαι, & κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi ejuſd.

Κόμισαι, κομισάσθω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομισάσθωσαν. &

Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. &

Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω, q. v.

Κομίσηται, 3. ſing. a. 1. ſub. m. ejuſd.

Digitized by Google

Κομισθῆναι, *allatum fuiſſe:* a. 1. paſſ. inf. ab eod.

Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejuſd.

Κόμμα, ατος, τὸ, *par minima & orationis fragmentum*; accipitur & pro *moneta:* à κέκομμαι, perf. paſſ. verbi κόπτω, *ſcindo.*

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, *GUMMI, lacryma arborum quarandam ſiccata.*

ΚΟΜΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ornatus accuratior & fucatior:* q. à κομίζω, *orno.* Hinc κομμόω, *fuco:* κομμωτὴς, ῦ, ὁ, *comptor, mango:* & fortè Angl. comely.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, *planctus:* ſed κόμμος, *dens molaris:* utrumque à κόπτω, quia præcipuè *cædit*, & mollit cibum.

Κομμόω, *fuco.* Th. κομμὸς, *ornatus, fucatus.*

Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, *comptor, mango.*

Κομόωντι, *comam habent:* Dor. pro κομῶσι, 3. pl. præſ. verbi κομάω.

Κομπάζω, *crepito, glorior, jactito:* &

Κομπασμὸς, ῦ, ὁ, *jactantia:* &

Κομπαςὴς, οῦ, ὁ, *jactator:* à κομπάζω, &

Κομπέω, *crepito, glorior, jactito:* &

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ε, ὁ, *crepitus*, propriè *apri dentes acuentis, ſonitus, jactantia.*

Κόμψευμα, ατος, τὸ, *ſcitamentum, ſpecioſus ſermo:* à

Κομψεύω, ſeu potiùs κομψεύομαι, *ſcitè dico* aut *facio, ſcitè cavillor:* à

ΚΟΜΨΟ'Σ, [* ἡ, ὸν, undè Lat. COMIS, quæ vox ab origine fuit COMS. Markl. Q. Gram. p. 134. ed. 2.] *ſcitus; elegans; loquaculus; vafer:* compar. κομψότερος, α, ον, *elegantior.* Hinc

Κομψότης, ητος, ἡ, *elegantia:* quod à κομίζω, *orno.*

Κοναβέω & κοναβίζω, *ſtrepitum facio.* Th. κόναβος, *ſonitus.*

Κονάβησε, *edidit fragorem:* a. 1. ind. act. Ion. verbi κοναβέω, *reſono:* à

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ε, ὁ, *ſonitus, ſtrepitus:* παρὰ τὸ βοὴν κινεῖν.

Κονδὸς, *curtus, parvus.* Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, *poculum Perſicum*, vel *Aſiaticum.*

Κονδύλη, ης, ἡ, *ictus.*

Κονδυλίζω, *cædo pugno*, vel *nodo digiti percutio.* Th. κόνδυλος, undè &

Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, *ictus pugni* vel *nodus digiti*, à κεκονδυλισμαι, perf. paſſ. verbi κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ε, ὁ, *digiti articulus & junctura, pugnus.*

Κονδύλω, *cædo.*

ΚΟΝΕ'Ω, *feſtino, curro; miniſtro, famulor:* q. à κόνις, *pulverem*, ſc. *excitans currendo.*

Κονία, ας, ἡ, *pulvis, calx.* Hinc κονιάω, *dealbo:* f. άσω. p. κεκονίακα. p. paſſ. κεκονίαμαι. p. part. paſſ. κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus.* Th. κόνις, *pulvis.*

Κονία, ας, ἡ, adjectivè poſitum Att. & Poët. pro κονιακη, ῆς, ἡ, pro κονιώδης, εος, ἡ, *pulverulentia:* ab eod. th.

Κονιάω, *dealbo, pulvere impleo* vel *aſpergo:* vide in κονία, *pulvis.*

Κονίησι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονία, ab eod.

Κονίζω, ſeu κονίω, *pulvere impleo:* ab eod.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *CULINA berba, thymbra.*

Κονίοντες, *pulverem excitantes:* præſ. part. act. à κονίω. Th. κόνις.

Κονίοπυς, οδος, ὁ ᾗ ἡ, *calceamentum multifidum:* quod totum pedem non tegit, ſed à pulvere aſpergitur. ex κόνις & πούς.

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, *pulvis:* ex κόνις, idem, & ὄρω, *excito.*

Κονιορτώδης, ὁ ᾗ ἡ, *pulverulentus.* Th. κόνις.

Κονίπους, idem quod κονίοπυς.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, *pulvis, cinis:* ſed

Κόνις, ιδος, ἡ, *lens* aut *furfur capitis.*

Κονίσσαλος, ε, ὁ, *pulvis motus:* κόνις σαλευομένη· vel ab ἅλλομαι, *ſalio.*

* Κονίςρα, ας, ἡ, *arena in quâ exercebant athletæ exercitium in pulvere.* Æl. de Animal. l. vi. c. 14.

Κονίω, *pulvere impleo, pulvere fœdo, pulverem moveo* vel *excito.* Th. κόνις, *pulvis.* Undè &

Κονιώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *pulverulenta.*

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ε, ὁ, *arbor apud Alexandrinos.* Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, *CONNIS*, nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ε, ὁ, *barba:* hinc

Κοννοφορὼν, qui *villoſam barbam* φέρει. Sic

Κοννόφρων, *qui barbâ ſapiens eſt.*

ΚΟΝΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *CONTUS, nautica haſta longa & robuſta:* qu. à κεντέω, *pungo.* [* Hinc fit diminutivæ formæ κόνταξ, undè Lat. *condex*, poſtea *codex*, propriè idem quod *truncus rami* vel *arboris*; dein tranſlatum ad librum ſive volumen inſtar rami. Salm. ad Vopiſci Firmum, c. 3. inter Hiſt. Auguſt. Script. vol. ii.]

Κόνυζα & κνύζα, *berba quædam coronaria.* Plin. lib. 21. cap. 9, 10.

Κόνωνα, acc. ſing. à Κόνων, ωνος, ὁ, *CONON*, Athenienſis.

Κοπάζω, *deſino, quieſco:* f. άσω. p. κεκόπακα· à κόπος, *labor, laſſitudo.* Th. κόπτω, *ſcindo*, &c. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Κοπανίζω, *tundo*, f. ίσω. p. paſſ. κεκοπάνισμαι. part. -πανισμένος, *tuſus.*

Κόπανον, ε, τὸ, *piſtillum*, quo aliquid κόπτομεν, id eſt, *tundimus* in mortario. Th. κόπτω, *pulſo.*

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. à κόπτω, *ſcindo:* f. ψω. a. 2. ἔκοπον. a. 2. part. paſſ. κοπεὶς, *cæſus:* p. m. κέκοπα.

Κόπειον vel κόπαιον, ε, τὸ, *fruſtum ab aliquo integro deſectum:* &

Κοπετὸς, οῦ, ὁ, *planctus:* à κόπτομαι, *plango:* &

Κοπεὺς, έος, ὁ, *cælum, quo lapides, &c. cælamus:* &

Κοπὴ, ῆς, ἡ, *ſectio, inciſio, cædes, ſtrages:* à p. m. κέκοπα· omnia à κόπτω, *cædo.*

Κοπῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κόπτω, q. v.

Κοπιάω, *laboro:* f. άσω, p. κεκοπίακα. perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, *defatigatus:* à κόπος, *labor:* ab eod. th.

Digitized by Google

Κοπὶς, ἴδος, ἡ, *gladius*, ſeu *culter aptus ad cædendum*; item *ſecuris*, ab eod.

Κοπιῶντες, præſ. part. act. pl. num. κοπιάντων, in gen. pl. ex κοπιάω.

Κόπος, ου, ὁ, *labor*, *negotium*, *moleſtia*. Th. κόπτω.

Κοπόω, *laſſo*: hinc κόπωσις. ab eod.

Κοπρεύω, *ſtercoro*: hinc *planto*, quia id fit *lætamine* adhibito.

Κοπρία, ας, ἡ, *ſtercus*. Th. κόπρος, ἡ, idem.

Κοπρίζω, *ſtercoro*, *ſtercore ſaturo*.

Κοπρικὸς, ου, ὁ, *ſtercoreus*.

Κόπριος, ου, ὁ, id. *vilis*: undè κόπριος, ἀνὴρ, *plebeius homo*.

Κόπρισις, εως, ἡ, &

Κοπρισμὸς, οῦ, ὁ, *ſtercoratio*.

Κοπριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ſtercoroſus*.

Κοπρίων, ῶνος, ὁ, *ſcarabæus quidam*: ita dictus quòd ſtercoreas pilas provolvat. à

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ου, ἡ, *ſtercus*, *fimus*: hinc

Κοπρόω, -ῶ, & κοπρίζω, *ſtercoro*.

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, *ſterquilinium*.

Κοπρώνης, ους, ὁ καὶ ἡ, *plebeius ultimæ ſortis*, qu. *ſterquilinarius*.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, *COPTA*, *placenta*, tundendo facta. &

Κόπτοισα, Dor. pro κόπτουσα, *cædens*, *tundens*: &

Κοπτομένη, *excitata*: præſ. part. paſſ. f. g. à

ΚΟ'ΠΤΩ, *cædo*, *ſcindo*; *pulſo*, *plango*; imperf. ἔκοπτον, ες, ε. f. κόψω. p. κέκοφα. præſ. m. κόπτομαι, *plango*: cum acc. a. 1. m. ἐκοψάμην, ω, ατο. p. m. κέκοπα. hinc Angl. a copſe, id eſt, *ſylva cædua*.

Κόπωσις, εως, ἡ, *laſſitudo*, *defatigatio*: à κοπόω.

Κόρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, *puella*.

Κοράκεσσι, dat. pl. Ion. pro κόραξι, à κόραξ, ακος, ὁ, *corvus*.

Κόρακι, dat. ſing. ab eod.

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, ſeu κυράλιον, τὸ, *CORALLIUM* ſeu *CURALIUM*, lapis marinus rubens.

Κοράμβλη, ης, ἡ, *braſſica*: quia κόρας ἀμβλύνει, *pupills hebetat*.

ΚΟ'ΡΑΞ, κος, ὁ, *CORVUS*: dat. pl. κόραξι, & Ion. κοράκεσσι. Sic dictus, quia κόρος, *ater* colore. Hinc Angl. a crow, to croak, &c.

Κοράξαι, *efflagitâſſe*: a. 1. inf. act. verbi κοράσσω, vel -ττω, *precibus inſto*: f. ξω. à præcedente.

Κοράσιον, ου, τὸ, *puella*: à κόρος, *juvenculus*. [* Matt. ix. 24. vocem non bonæ notæ damnant Phrynicus, et Tho. Magiſter, & Jul. Pollux. l. ii. p. 83. Τὸ κοράσιον occurrit apud Luc. in Aſino. et Diog. Laert. l. vi. c. 2. τὸ κορασίδιον ap. Arrian. Diſſ. Epiſt. ſeries.] Th. κορέω, *verro*, *purgo*.

Κορβᾶν, Hebraicè, *oblatio*, *donum*. Syriacè κορβανᾶν.

ΚΟ'ΡΔΑΞ, κος, ὁ, *ſaltatio quædam ridicula*, q. à χορεύω, *ſalio*.

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *clavæ caput*, quæ craſſior pars, *ipſa clava*, & quicquid ſimile, *tuber*: κόρδυλος, piſcis nomen.

Κορὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *Calvus*.

Κορέει pro κορέσει, per Sync. κορέεις pro κορέσεις, f. 1. Th. κορέω, *ſatio*.

Κορέννυμι, f. κορέσω, *ſaturo*: idem quod κορέω, *ſatio*.

Κορέσασθαι, *ſaturato*: a. 1. inf. m. pro imperat. κορέσαιτο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. à præcedente verbo.

Κορέσειεν, *ſaturaverit*: 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ab eod.

Κορεσθεὶς, *ſatiatus*: a. 1. part. paſſ. &

Κορεσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab a. 1. indic. paſſ. ἐκορέσθην, à

ΚΟΡΕ'Ω, *verro*, *purgo*; item *ſatio*: f. έσω & ήσω, hinc

Κόρη, ης, ἡ, *pupa*, *pupilla oculi*, *puella*, *pulchra mulier*.

Κόρηθρον, ου, τὸ, *ſcopæ*: ab eod.

Κορθύεται, *faſtigiatur*: 3. ſing. præſ. κορθύομαι, *in acervum colligor*. Th. κόρθυς, υος, ἡ, *acervus*.

Κόρθυνεν, *collegit*: 3. perſ. ſing. imperf. act. Ion. à

Κορθύνω, vel κορθύω, *coacervo*, *colligo*: à

ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, *acervus*, *agger*, *tumulus*: hinc verbum præced.

Κορθύω, *accumulo*, *elevo*, vide κορθύνω.

Κορίαννον, ου, τὸ, *CORIANDRUM*. Idem & κο[illegible]ον & κόριον. Th. κόρις, *cimex*.

Κορίζομαι, *blandior*, *blandè appello* κόρον aut κόρην. Th. κορέω, *purgo*.

Κορινναῖος, ου, *è clanculario concubitu conceptus*: ex eâ ſcilicet quæ κόρη ſeu *virgo* eſſe putabatur.

Κορίνθιοι, ων, οἱ, *CORINTHI*: à

Κόρινθος, ου, ἡ, *CORINTHUS*: urbs Achaiæ.

Κόριον, ου, τὸ, *parva* κόρη, *puellula*: item *ſacrificium* pro κόροις, *pueris*: &

Κόριον, ου, τὸ, eſt *Coriandrum*. Vide κορίαννον.

ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ καὶ ἡ, *cimex*: q. à κείρω, *ſcindo*.

Κορμὸς, οῦ, ὁ, *truncus*: κορμὸς ξύλου, *caudex*. ab eod. th.

Κορνήλιος, ου, ὁ; nomen viri. Latinè à *cornu* dictus.

Κόροιβος, ου, ὁ, *ſtultus*: à quodam *Corœbo*, *ſtulto* viro.

Κόροιο, *ſatietatis*: gen. Ion. à κόρος, q. vide.

Κοροπλάθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pupas effingit*: ex κόρος & πλάσσω, *fingo*.

Κόρος, ου, ὁ, [* idem quod κοῦρος, *infans nondum editus*, Callim. Hymn. in Del. ver. 212. et 214. atque ita forſan intelligendus Hom. Il. vi. 57.] *puer*, *pullus*: *ſcopæ*, *ſatietas*, & pro *inſolentia* & *petulantia*, quæ à ſatietate: item *CORUS*, *menſura*, *aridorum*. Th. κορέω, *purgo*, *curo*, & *ſatio*.

Κόῤῥα, & κόρσα, ας, α, Dor. pro

Κόρση, & Att. κόῤῥη, ης, η, *crinis*; item *caput*. Th. κείρω, *tundeo*.

Κορυβαντιάω, *inſanio more Corybantum*: vide in ſequent.

ΚΟΡΥ'ΒΑΞ,

Digitized by Google

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *CORYBAS*, *ſacerdos Rheæ ſeu Veſtæ*: ἀπὸ τοῦ κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς. hinc

Κορυβαντισμὸς, οῦ, *luſtratio*, ſeu *expiatio*, *quæ fit à Corybante ære canoro: inſanus furor.*

Κορυδαλλὶς, *herba*, *fumaria bulboſa*; *alauda*. Th. κόρυς, *galea*; item *galerita*.

Κορυδαλλῶ, Dor. pro κορυδαλλοῦ, gen. à κορυδαλλὸς, *alauda*, ab eod. th.

Κορυδὸς & κορυδαλὶς, *alauda*, avis *galerita*, *caſſita*: à κόρυς, *galea*; item *galerita*.

ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravedo*, *humor à capite fluens*; [* *ſuperbia*, *faſtus*, Luc. Dial. Menip. & Æaci] *mucus*: qu. ex κάρα & ζέω, quia velut è *capite ebullit*.

Κορυθαΐξ, *qui κόρυθα ἀΐσσει*, *galeam movet*; *bellator*.

Κορυθαίολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui habet galeam variegatam*: lege κορυθαιόλος, ex κόρυς, υθος, ἡ, *galea*, & αἰόλος, *varius*.

Κόρυθος, gen. ſing. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Eſt &

Κόρυθος, *fruſtum maſſæ*: qu. à κορεῖν, *ſatiare*.

Κόρυκος, ου, ὁ, vide in κώρυκος.

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, & κόρυμβον, ου, τὸ, *vertex*, *cacumen*, *cincinnus*: & hinc κόρυμβα, *roſtra*.

ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *clava*, quia *capitatus* fuſtis: à κάρα, *caput*.

Κορυνήτης, ου, ὁ, *qui clavâ pugnat*: à præcedente.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſatelles clavam geſtans*: ex κορύνη & φέρω, *fero*.

Κορυπτίλος, ου, *cornupeta*: à

Κορύπτω, *caput jacto*, *cornu ferio*. Th. κέρας.

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, *galea*, *caſſis*: acc. ſing. κόρυθα & κόρυν, quod à κάρα· quia *capiti* tuendo imponitur. Eſt &

Κόρυς, *alauda*, *galerita*.

Κορυσσέμεν, Ion. & Dor. pro κορύσσειν, præſ. inf. à

Κορύσσω, *galeâ armo*; *armo*, *orno*, *urgeo*, *augeo*: præſ. inf. κορύσσειν. præſ. part. f. g. κορύσσουσα. Th. κόρυς, *galea*.

Κορυστὴς, οῦ, ὁ, *armiger*.

Κορυστὸς, ἡ, ὸν, *auctus*: à præced.

Κορυφαῖος, ου, ὁ, *verticalis*, *ſupremus*, *præcipuus*, *CORYPHÆUS*.

ΚΟΡΥΦΗ, ῆς, ἡ, *vertex*, *ſummum in quâvis re*: dat. pl. Ion. κορυφῇσιν. hinc

Κορυφόω, *erigo*, *attollo*, *impleo*.

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, *olus quoddam ſylveſtre vile*: Scribitur & κόρκορος.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *CORNIX*: Angl. a crow, item *malleus ferreus quo fores pulſantur*, vel *annulus quo fores attrahuntur*: item *ſummitas in curvamine arcûs*, & generaliter quævis *ſummitas*. Hinc

Κορωνίζω, *cornicis ſtipem colligo*: à κορώνη.

Κορωνιάω, vide in

Κορωνιόωντα pro κορωνιῶντα, acc. ſing. part. præſ. Poët. verbi κορωνιάω, *incurvus & lunatus ſum*. Th. κορώνη, quod vide.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, *navis roſtrata*: dat. pl. κορωνίσι· item *faſtigium*, *ſummitas & apex in re aliquâ*, *finis*.

Κορωνόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *herba*: quæ & κορωνόπους, à *cornicis pede* ſic dicta. Th. πούς, *pes*.

Κορωνὸς, οῦ, *altus*, *cervicem attollens*, *elatus*. Th. κορώνη, *ſummitas*.

Κόσιοι, αι, α, eſt μετάληξις, ſeu *finis numeri poſt centum uſque ad mille*: ut διακόσιοι, αι, α, i. e. δὶς ἑκατὸν, &c. & videtur κόσιοι dici, qu. ἑκατόσιοι.

Κοσκινόμαντις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum*. Ex κόσκινον, *cribrum*, & μάντις, εως, ὁ, *vates*.

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, *cribrum*: κοσκινοποιὸς, -οῦ, *cribrarius*.

ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, τὰ, *corii minuta præſegmina*, quæ abjiciuntur. An à κώας, *pellis*, & κολοβόω, *mutilo*?

Κοσμέω, *orno*, *ordino*, *compono*, *inſtruo*: f. ήσω. p. κεκόσμηκα. a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, & Ion. κόσμησα, ας, ε. a. 1. part. κοσμήσας, αντος. perf. paſſ. κεκόσμημαι. a. 1. paſſ. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, *ordo*.

Κόσμηθεν, *ornati ſunt*: Bœot. per Sync. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Ion. verbi præced.

Κόσμημα, ατος, τὸ, *ornamentum*: à κοσμέω.

Κοσμῆν, Dor. pro κοσμεῖν, *ornare*, *inſtruere*: vide κοσμέω.

Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντος, a. 1. part. act. ejuſd. verbi.

Κοσμήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. &

Κόσμησε, 3. ſing. a. 1. Ion. ejuſd. verbi.

Κοσμήτορε, *principes*: nom. dual. à κοσμήτωρ.

Κοσμητὴς, οῦ, ὁ, *ornator*, *moderator*, *ordinator*.

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, *dux*, *princeps*. Th. κόσμος.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, *mundanus*, *a*, *um*, ab eod.

Κόσμιος, ου, *benè compoſitus*, *moderatus*, *modeſtus*: undè

Κόσμιον, ου τὸ, *dignitas*, *æquitas*, *modeſtia*, &

Κοσμιότης, ητος, ἡ, *moderatio*, *modeſtia*, *venuſtas*. Th. κόσμος, *ordo*, *ornatus*.

Κοσμίως, adv. *compoſitè*, *decentèr*, *ritè*: *modeſtè*; à κόσμιος, *ornatus*. Th. κόσμος, *ornamentum*.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, *princeps mundi*, pro Satana. Ex κόσμος, *mundus*, & κρατέω, *imperium obtineo*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Κόσμον, *jumentum*, Græcis barbaris.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ου, ὁ, *ordo*; item *mundus*, *ornatus*, *pulchritudo*; [* *imperium Romanum*; terra Judaica, licet non uni ſubjecta. Matt. iv. 8; populus Judaicus, Coloſſ. ii. 20. Gal. iv. 3.]

Κόσμῳ φέρειν τι, Poët. loquendi genus pro κοσμίως ϗ μετρίως φέρειν τι, *aliquid moderatè ferre*.

Κόσος, *quantus*, pro πόσος, Ionicè.

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, & Att. κόττυφος, ου, ὁ, *merula*.

Κόση ἀκόση, *hordeum*.

ΚΟ'ΣΤΟΣ, οῦ, ὁ, *COSTUS*, *planta aromatica*, cujus radix eximio odore.

Κόσυμβος

Digitized by Google

Κόσυμβος, ου, ὁ, *nodus*: qu. à κόμβος. Legitur & κοσύμβη & κοσσύμβη.

Κοσυμβωτὸς, ῶ, ὁ, *fimbriatus*, *nodatus*.

Κοτὲ, Ion. pro ποτὲ, *quondam*, *interdum*: κότερα, Ion. pro πότερα.

Κοτέει, *infeſtus eſt*, 3. ſing. præſ. à κοτέω, -τῶ, *iraſcor*. Th. κότος, *ira vetus*.

Κοτέσσαιτο, *iraſcetur*, f. 1. m. gem. σ. à

Κοτέω. *iraſcor*: f. έσω & ήσω. p. κεκότηκα. [illegible]-ηκα. præſ. part. f. g. κοτέουσα. κοτέοντε, nom. dual. part. præſ. κοτέων, οντος. Th. κότος, *ira vetus*.

Κοτήεις, εντος, *iratus*: ab eod. th.

Κοτινηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fert oleaſtros*: ex κότινος & φέρω, *fero*.

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *oleaſter*: & corona ex *oleaſtro*.

Κοτὶς, ίδος, ἡ, *occiput*: à κότλη, *caput*.

ΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, & κότον, τὸ, *vetus ira*, qu. à κεῖμαι, *jacio*.

Κοτλαβισις, εος, ἡ, *luſus cottabi*, *actio ludendi cottabo*: à

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, & κόσσαβος, ου, ὁ, *genus luſûs convivalis*, reliquiarum ſc. vini elegans cum ſonitu effuſio: à κοτλεῖν, quod vide.

Κοτλεῖν, *vehementèr verberare*, pro κόπτειν.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, *caput*.

Κότλος, *alea*, fortè à κοτλεῖν, *jacere*: κοτλίζω, *aleâ ludo*: κοτλιστὴς, *aleator*. Eſt & κότλος, *gallus*: item *nomen viri* ſeu *gigantis*.

ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *cavitas*; *acetabulum*; *cavitas coxæ*, *in quâ femoris cavitas vertitur*: *hemina*.

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem quod κοτύλη· hinc κοτυληδονόφιν, idem: indeclinab.

Κοτυληρύτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in poculum fluens*: à κοτύλη, *poculum*, & ῥέω, *fluo*.

Κότυλος, ου, ὁ, *poculum capiens quantum* κοτύλη, menſura unicarum quatuor.

Κότυς, υος, ἡ. *COTYS*, *dæmon*, *turpitudinis præſes*. Hinc *ſacra turpia*, κοτύτια.

Κοῦ, Ion. pro ποῦ.

Κούαρτος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Quartus*. Sic κουαίστωρ, ορος, ὁ, *quæſtor*.

Κουβαρὶς, *aſellus*, *qui ſub aquariis vaſis ſtabulatur*, *cutio*: animalculi genus.

Κοὺκ pro οὐκ, *& non*.

Κοὐκέτ' pro ϗ οὐκέτι, *nec jam*. Th. ἔτι, *adhuc*.

Κοῦκι, *fructus arboris*.

Κουλεὸς, *vagina*, Ion. pro κολεὸς, quod vide.

Κοῦμι, eſt verbum Hebræum. Marc. v. 41. *ſurge*.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, *tonſura*: q. à κείρω, *tondeo*. Hinc

Κουρεὺς, έως, ὁ, *tonſor*: &

Κουρεύτρια, ας, ἡ, *tonſtrix*.

Κούρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κόρη, dat. pl. Ion. κούρησι. Th. κορέω, *verro*.

Κουρῆτες ων, ες, *CURETES*, *Corybantes*: dat. pl. Ion. κουρήτεσσιν.

Κουρίας, ου, ὁ, *tonſus*. Th. κείρω, *tondeo*.

Κουριδία, ας, ἡ, *quæ virum duxit*, ſeu *quæ virgo nupſit*: à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, *verro*.

Κουριδίης, gen. ſing. Ion. à κουριδία.

Κουρίδιος, ου, *qui juvenili ætate uxorem duxit*.

Κουρίζουσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præſ. act. à

Κουρίζω, *juvenilem ætatem ago*, *juvenilia ſapio*; item *à puerili ætate educo*: à κοῦρος, quod vide.

Κουρὶξ, adv. *per comam*, *comâ*. Th. κείρω, *tondeo*.

Κούριον, *tonſtrina*: ab eod. verbo.

ΚΟΥ'ΡΜΙ, *CURMI*, *potionis genus*, ut *cereviſia*. Ducamu à κεράω, *miſceo*.

Κοῦρος, Ion. pro κόρος, *juvenculus*: ut & κούρη pro κόρη, *juvencula*. Th. κορέω, *verro*.

Κουρότερος, *junior*: à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, *verro*.

Κουροτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *juvencularum nutrix*: à κούρη pro κόρη, *juvencula*, quod à κορέω & τρέφω, *alo*.

Κουστωδία, ας, ἡ, *cuſtodia*: vox origine Latina.

Κοῦφα pro κούφως, *leviter*, adv. à κοῦφος, *levis*.

Κουφίζουσαν, acc. ſing. f. g. præſ. part. act. à

Κουφίζω, *levo*, *allevo*, *ſublevo*. imperf. ἐκούφιζον. f. ίσω. p. κεκούφικα. a. 1. ἐκούφισα. à

ΚΟΥ'ΦΟΣ, ου, *levis*, *facilis*, *inanis*.

Κουφότερος, compar. *levior*.

* Κουφότης, τητος, *levitas*.

Κουφόω, & κουφίζω, q. v. *levo*, *ſubvo*.

Κούφως, *leviter*; adv.

ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, *COPHINUS*, *corbis*, *vas vimineum*. Hinc fortè Angl. coffin.

ΚΟ'ΧΛΑΞ, ακος, ὁ, *calculus*, *lapillus*.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, *COCHLEARE*: à κοχλόω, *gyro*.

Κοχλίας, ου, ὁ, *COCHLEA*, gen. pl. κοχλιῶν. ab eod. th.

Κόχλος, ου, ὁ, *concha*. hinc Angl. a cockle. à

ΚΟ'ΧΛΟΩ, *gyro*, *roto*.

ΚΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *humor abundè fluens*.

Κοχύδεσκον, Ion. pro ἐκοχύδουν. imperf. verbi κοχυδέω, *ſuperfundo*, à præced.

Κοχύεσκεν, *ſtillabat*: 3. ſing. imperf. Ion. pro ἐκόχυε, per Epenth. τοῦ εσκ· verbi κοχύω, *magnâ cum copiâ defluo*. Th. κόχος, quod vide.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, &

Κόχωνον, ου, τὸ, *coxendicis commiſſura*.

Κόψας, αντος, a. 1. part. &

Κόψεν, Ion. pro ἔκοψεν, 3. ſing. a. 1. act. à κόπτω, *ſcindo*: f. ψω. κόψασθαι, a. 1. inf. m.

ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ου, ἡ, *arbor meſpilo ſimilis*.

ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, ſeu κόψυχος, ου, ὁ, *avis quædam*, *merula*: idem quod κόσσυφος.

Κράανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, a. 1. imperat. verbi κραίνω, *perficio*: f. κρανῶ. a. 1. act. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα: hinc a. 1. imperat. κρῆνον & κρήνατον.

Κράατ' pro κράατα, nom. pl. à κράας, ατος, τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, ſeu κράββατος, ου, ὁ, *GRABATUS*, *lectus humilis*: q. à χάμα & βάω.

Digitized by Google

Κράγγη, κράγγην, vel κράγγων, *piſcis è ſquillatum genere.*
Κραγεὶς, *clamatus*: a. 2. part. paſſ. κραγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κράζω, *clamo*: f. ξω. a. 2. act. ἔκραγον. a. 2. paſſ. ἐκράγην.
Κραγέτης, ου, ὁ, *vociferator, clamator.* Th. κράζω, *clamo*: p. m. κέκραγα.
Κραδαίνω, ſeu κραδάω, *vibro, quatio*: à
ΚΡΑ΄ΔΗ, ης, ἡ, *ramus ficulnus, folium*; *ficus, ſylveſtris*: q. à κλάδος, λ in ρ mutatâ.
Κραδηφορία, ας, ἡ, *geſtatio ramorum*, propriè *ficulnorum*: à κράδη & φέρω, *fero.*
Κραδία, ας, ἡ, *cor*: pro καρδία, per Metath. ſic
Κραδίη, ης, ἡ, *cor*: Ion. pro præced.
Κραδίην, acc. præced.
Κράδος, ου, ἡ, *ramus, ficulnus, ficus ſylveſtris.*
ΚΡΑ΄ΖΩ, *clamo, CROCITO*: imperf. ἔκραζον. f. 1. κράξω. a. 1. ἔκραξα, & per redupl. ἐκέκραξα. paulo poſt f. κεκράξομαι. p. m. κέκραγα. hinc Angl. crack & craſh.
Κραθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi κεράννυμι, *miſceo*: f. κεράσω, & per Sync. κράσω. perf. paſſ. κέκραμαι. a. 1. paſſ. ἐκράθην.
Κραθῆναι, *vinci*: per Sync. pro κρατηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κρατέω, f. ήσω, *vinco.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*
ΚΡΑΙ΄ΝΩ, *perficio, affectum reddo*; *CREO*: f. ανῶ.
* Κραιπαλάω, ήσω, *ebrius ſum.*
ΚΡΑΙΠΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, *CRAPULA, commeſſatio*: q. ex κάρα, τὸ, *caput*, & πάλος, *agitatio*: q. à πάλλω, *vibro*: p. m. πέπαλα.
Κραιπαλίζω, f. ίσω, *crapulor*: à præced.
Κραιπνὰ, *velocitèr*: adv. pro κραιπνῶς. à
ΚΡΑΙΠΝΟ΄Σ, οῦ, *velox, celer.*
ΚΡΑΙ͂ΡΑ, ας, ἡ, *caput*: q. à κάρα, & aliquando idem eſt quod κέραια, *antenna.*
Κράλης, *rex*: κράλαινα, *regina.*
Κρᾶμα, ατος, τὸ, *mixtura, mixtum*: peculiariter *vinum aquâ mixtum.* Th. κεράννυμι, *miſceo.*
ΚΡΑ΄ΜΒΗ, ης, ἡ, *braſſica, caulis, CRAMBE.* gen. pl. κραμβῶν, q. à κάρα, quia *capitata*, vel per Sync. pro κοράμβλη, vel κοράμβη, quod vide.
Κράμβος, ου, *aridus, torridus*; & Subſt. *vitium in uvis ex aduſtione*: ex καίω, *uro.*
Κραμβοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, nom. ranæ: ex κράμβη, *braſſica*, & φάγω, *comedo.*
Κράνα, ας, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, *fons*: hinc κρανιάδες, ων, ται, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, *fontium Deæ*, quæ & *Naiades*, & *Nymphæ* vocantur; etiam κρανίδες, dictæ pro κρηνίδες.
Κραναὸς, οῦ, *aſper, ſterilis, montanus*: à κάρηνον, *vertex, caput.*
Κρανέεσθαι, *abſolutum iri*: pro κρανεῖσθαι, verbi κραίνω, *perficio*: f. κρανῶ. f. 2. m. κρανοῦμαι. f. 2. inf. m. κρανεῖσθαι, & Dialyſi Poët. ſeu Ion. κρανέεσθαι.

ΚΡΑΝΕΙ΄Α, ας, ἡ, *CORNUS, arbor*: à κράνον, quia *capitatum* fructum fert.
Κρανιάδαν, gen. pl. Dor. pro κρανιάδων. Νύμφαι κρηνίδες. Th. κρήνη, *fons.*
Κράνειον, ου, τὸ, *galea*: à κράνον, quia *capitis* tegumentum.
Κρανίον, ου, τὸ, *CRANIUM, calvaria, caput*, item *poculi genus.* Th. κάρηνον, *caput.*
Κράνον, ου, τὸ, *caput*: &
Κράνος, εος, τὸ, *galea*: ab eod. th.
Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, *effector*: &
Κράντωρ, ορος, ὁ, *rex, princeps.* Th. κραίνω.
Κράξας, αντος, a. 1. part. act. à κράζω, *clamo*: f. κράξω. p. m. κέκραγα.
Κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, vel κράας, κράατος, ὁ, vel τὸ, *caput.* Th. κάρηνον, idem.
Κρᾶσις, εως, ἡ, *CRASIS, mixtura, temperamentum.* Th. κεράννυμι, *miſceo.*
Κράσπεδον, ου, τὸ, *fimbria*: qu. à κράσει πέδου, quia *miſcetur* velut *ſolo*, deorſum pendens: vel à κρέμαμαι, *pendeo*, & τὸ πέδον, *ſolum.* Hinc ducamus Angl. to graſp, i. e. circuire ut *fimbria*: à præced.
ΚΡΑ΄ΣΤΙΣ, εως, ἡ, *gramen fœnum*; idem quod γράστις. Hinc Angl. graſs.
ΚΡΑ΄ΤΑΙΓΟΣ, οῦ, ὁ, ſeu κραταιγὼν, ῶνος, ὁ, *arboris ſpecies.*
Κραταιγύαλος, pro κραταιογύαλος, *firmus, fortis*: ex κραταιὸς, *fortis*, & γύαλον, *cavitas, vola.*
Κραταιὸς, ὰ, ὸν, *potens, fortis, robuſtus.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*
Κραταιότης, ητος, ἡ, *vis, robur, fortitudo*: à præced.
Κραταιόω, -ῶ, *corroboro*: f. ώσω. præt. κεκραταίωκα. imperf. paſſ. ἐκραταιούμην, -όμην, -όυ, -οῦ, -όετο, -οῦτο. præſ. imperat. paſſ. 2. pl. κραταιοῦσθε, *fortes eſtote*: a. 1. ind. paſſ. ἐκραταιώθην. inf. κραταιωθῆναι. Th. κράτος, *robur.*
Κραταίποδες, ων, οἱ, *qui pedes robuſtos habent*, nom. pl. à
Κραταίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro κραταιόπους, Epithet. *tauri*, qui *validos & firmos pedes habet*: qu. ex κραταιὸς, *validus*, & πούς, *pes.*
Κραταίωμα, ατος, τὸ, *firmamentum*: à κραταιὸς, *firmus.* Th. κράτος, *robur.*
Κραταιῶς, adv. *potentèr, fortitèr.*
Κραταίωσις, εως, ἡ, *fundatio, corroboratio.*
Κρατεῖ, *dominatur*: 3. ſing. præſ. ind. verbi κρατέω, quod vide.
Κράτει, *imperio*: dat. ſing. à κράτος, εος, τὸ, *robur.*
Κράτει, 2. ſing. præſ. imperat. ſed
Κρατεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi κρατέω.
Κρατεράων, pro κρατερῶν, gen. pl. Æol. f. g. à
Κρατερὸς, ὰ, ὸν, *fortis, validus*: in dual. κρατερώ. Th. κράτος, *robur.*
Κρατερόφρον', dat. vel acc. ſing. à
Κρατερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *infracto animo ſum*: ex κρατερὸς, *validus*, & φρὴν, *animus.*

Κρατερώνυχας,

Digitized by Google

Κρατερώνυχας, *ſolidas ungulas habentes*, acc. pl. à κρατερώνυξ, υχος. Ex κρατερὸς, *fortis*, (quod à κράτος) & ὄνυξ, *unguis*.

Κρατερῶς, adv. *validè, fortitèr, ſtrenuè, totis viribus*: à κρατερὸς, *validus*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Κρατευτάων, gen. pl. Æol. pro ῶν, à κρατευταὶ, αἱ, *verubum fulcra ac baſes*: ab eod. th.

Κρατέω, ῶ, *teneo, apprehendo; fortitèr impero*: f. ήσω. a. 1. ἐκράτησα. a. 1. imperat. κράτησον, άτω. a. 1. ſub. κρατήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κρατῆσαι. a. 1. part. κρατήσας, αντος perf. act. κεκράτηκα. perf. inf. act. κεκρατηκέναι, cum gen. *fieri compotem*: imperf. paſſ. ἐκρατεόμην, ούμην. 3. pl. έοντο, οῦντο. perf. paſſ. κεκράτημαι, & in 3. pl. κεκράτηνται. Th. κράτος, *robur*.

Κρατηθεὶς, a. 1. part. paſſ. præced.

Κρατὴρ, & Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, *CRATER*: à κεράννυμι, *miſceo*.

Κρατῇς, κρατῇ, 2. & 3. ſing. præſ. ſub. κρατήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. κρατήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi κρατέω, q. vide.

Κρατῆσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.

Κρατησίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui victoriam in prœliis obtinet*: ex κρατέω & μάχομαι, *pugno*.

Κρατησίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *qui pedibus curſuque pedum vicit*: ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατήσιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vicit equis*: ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κράτησις, εως, ἡ, *retentio, captio*: [* vox Alexandrina, quæ occurrit in Ægyptiis ſeu Alexandrinis nummis Galbæ & Othonis, ut notat Spanhem. de Uſu Num. Diſſ. III. p. 146, ed. fol. quo interprete ſignificatur VIRTUS: ſed Moyſeus poſt Harduinum interpretatur IMPERIUM, ut Chron. Alex. ὁ Κόμμοδος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κρατήσεως παύει τὸν διωγμὸν, *Commodus imperium adeptus, perſecutioni finem impoſuit*. Vid. Moyſ. Op. vol. ii. p. 264.] à κρατέω.

Κρατὶ, *capiti*, dat. ſing. à κρὰς κρατος, ὁ, vel τὸ. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιστα, adv. *optimè*: à

Κράτιστος, η, ον, *validiſſimus, a, um, præſtantiſſimus*, ſuperl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, & per Metath. κάρτος, *robur, potentia, imperium*.

Κρατὸς, *capitis*, gen. ſing. à κρὰς, κρατὸς, ὁ vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Κρατοῦντες, nom. pl. part. præſ. v. Κρατέω. [* Abſque articulo Iphig. Taur. 1301, quod rarum. Uſitatiùs cum articulo, ut Cic. ad Attic. ii. 25. Τὰς τῶν κρατούντων, ex Phœniſſ. 406; *qui rerum potiuntur*, non *victores*, prout vertitur. vid. Markl. ad Eurip. Supplic. Mul. 18. Κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, Marc. vii. 3, *memoriâ tenentes*. Ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο, Luc. xxiv. 16, *oculi eorum cobibiti ſunt*, per Hebraiſmum, ut cenſet Heumannus. Sic tamen Eurip. in Helena, 1403. σιγητέον μοι, καὶ σε προσποιούμεθα εὔνουν κρατεῖν τε τοῦ, στόματος, *tacendum eſt mihi, & te etiam præſumimus benevolum, os cohibiturum eſſe*.] Th. κρατέω.

Κρατύνω, *confirmo, munio*: à

Κρατὺς, έος, *fortis*: à κράτος, *robur*.

Κραυγάζω, *vociferor; vagio*: f. άσω. p. κεκραύγακα. à κραυγὴ, *clamor*. Th. κράζω, *clamo*: f. ξω.

Κραυγάνομαι, pro κραυγάζομαι, &

Κραυγάνω, pro κραυγάζω, q. v.

Κραυγασίδης, ου, ὁ, nomen ranæ: à

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. κράζω, præt. m. κέκραγα· undè per Pleonaſm. τοῦ υ fit κραυγή.

ΚΡΑΥ'ΡΟΣ, ου, *aridus, ſiccus*: qu. καύαρος, à καίω, *uro*.

Κρέα, nom. vel acc. pl. contractè pro κρέατα· à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, *fuſcina, harpago*: ex κρέας & ἄγρα, *captura*.

Κρεανομέω, -ῶ, *carnes diſtribuo*, f. ήσω. ex νέμω, & κρέας.

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, (Ion. κρέαος, & Att. κρέως,) τὸ, *CARO*: in pl. κρέατα, κρέαα, κρέα. gen. pl. κρεάτων & κρεῶν.

Κρείωσα, Dor. pro κρείουσα, *regina*, præſ. part. à κρείω, *impero*: Poët. κρείω.

Κρεῖον, ου, τὸ, *vas carnarium, ahenum*: à κρέας, *caro*. Eſt & κρεῖον, acc. ſing. à

Κρεῖος, ου, ὁ, nom. viri.

Κρείοντα, acc. ſing. à Κρείων, οντος, ὁ, nom. viri: q. à κραίνω, *impero*.

Κρείσσονα, nom. pl. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. & f. g. &

Κρείσσοσιν, *præſtantioribus*, dat. pl. à

Κρείσσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ ϗ ἡ, *præſtantior, potentior, melior*, & τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, *bonus*. [* Κατ' ἐξοχὴν, *Dii*. ἐδεξιοῦντο ὥν τινα τῶν κρειττόνων, *ut Deorum quempiam exceperunt*, Luc. Epiſt. Saturnal. & paſſim Ælian. V. H. iii. 1.] Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Κρείττοσιν, dat. pl. à

Κρείττων, ονος. Vide κρείσσων.

Κρείω, Poët. pro κρέω, *impero*: hinc

Κρείων, οντος, ὁ, *regnator*; à κραίνω, *impero*. Eſt &

Κρείων, οντος, ὁ, nom. propr.

Κρειῶν, Poët. pro κρεῶν, gen. pl. à κρέας, ατος, τὸ, *caro*.

ΚΡΕ'ΚΩ, *pectine ſeu radio pulſo; pulſo*; item *ſtrepitum*, ſeu *ſtridulum edo ſonum*: f. ξω. p. χα, qu. à κρέω, *pulſo*: vel a ſono factum. κρέκειν ἱστὸν, *texere telam*: hinc Angl. to creak, ſcreak, & a creek; ibi quippe aquæ ſtrepitum faciunt.

Κρεμάσασθαι, a. 1. inf. m. à κρέμαμαι. Th. κρεμάω, *ſuſpendo*: a. 1. part. κρεμάσας, αντος.

Κρεμασθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. κρεμασθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à κρεμάω.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui ſuſpendit*: &

Κρεμαστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *penſilis*: &

Κρεμαστὸς, οῦ, idem: omnia à ſequenti

Digitized by Google

ΚΡΕΜΑ'Ω, -ῶ, κρεμαννύω & κρεμάννυμι, ſuſpendo : f. άσω. a. 1. ἐκρέμασα. præſ. paſſ. κρέμαμαι, σαι, ται, pendeo, ſuſpendor : part. κρεμάμενος, pendens : a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην. a. 1. ſub. paſſ. κρεμασθῶ. a. 1. part. κρεμασθείς.

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, CREMBALUM, crepitaculum.

ΚΡΕ'ΜΥΣ, quidam piſcis : vide Athen. lib. vii. cap. 15.

Κρέξ, κος, ἡ, CREX, avis pugnax : eadem ac κρέκας, à κρέκω, ſono : eſt & κρέξ, capillus.

Κρέουσα, ας, ἁ, Dor. pro κρέουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium : CREUSA vel Regina.

Κρεουργηδὸν, adv. in parva fruſta diſſectum : à κρεουργὸς, lanius : quod à κρέας, caro, & ἔργον, opus.

Κρέσσονες, præſtantiores, nom. plur. gen. pl. κρεσσόνων. à

Κρέσσων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, præſtantior. Th. κράτος, robur.

Κρέω, impero, regno ; Poët. κρείω.

* Κρεωβορέω, ήσω, carnibus veſcor. D. S.

Κρέων, οντος, ὁ, Rex : à κρέω, impero, hinc κρέουσα, Regina.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, lanio, macellarius : &

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, macellum, laniena : à κρέας, caro : & πωλέω, vendo.

Κρεωφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui carnes edit : ex κρέας, caro, & φάγω, edo.

ΚΡΗ'ΓΥΟΣ, ου, bonus, placidus, jucundus : q. κῆρι ἡδὺ, cordi jucundum, undè κρήδυον, & per Sync. κρήδυον, & δ in γ mutato κρήγυον.

ΚΡΗ'ΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, capitis ligamentum, vitta ; item pinnæ murorum ; item vaſis operculum, q. καρήδεμνον ex κάρα, caput, & δέω, ligo.

Κρήηνατε, perficite, 2 pl. &

Κρήηνον, perfice : 2. ſing. a. 1. imperat. act. κρηῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, perficio. f. κρανῶ. a. 1. ἔκρηνα, à quo a. 1. imperat. κρῆνον, Poët. Pleonaſm. tanq. à κρααίνω.

Κρηθείδας, α, ὁ, Dor. pro Κρηθείδης, ου, ὁ, τοῦ Κρηθέως παῖς Αἴσων, Crethei filius, Æſon.

Κρῆθεν, adv. à capite : ex κρὰς, ατος, caput. Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΗ'ΘΜΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus.

Κρήθων, ὁ, CRETHON, nom. propr.

Κρήϊον, placenta, quæ carnes immiſtas habet : à κρέας vel κρῆς.

Κρημνάω & κρήμνημι, præcipito : præſ. inf. κρημνᾶναι· part. κρημνὰς, ανῖος. &

Κρήμνη, præcipita, per Apoc. pro κρήμνηθι, præſ. imperat. verbi κρήμνημι. imperf. ἐκρήμνην, ης, η, ita ut κρήμνη poſſit eſſe imperf. Ion. Th. κρημνὸς, præcipitium.

Κρημνίζω, præcipito : à

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, præcipitium. qu. κρεμάμενος, id eſt, pendens locus, à κρεμάω, ſuſpendo.

Κρημνότης, ου, ὁ, fons.

Κρημνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, præruptus, arduus : à κρημνος.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, perfice, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω, quod vide.

Κρηνάων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν· à

ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, fons : qu. à κεράω, κερῶ, miſceo. & per Sync. κρῶ.

Κρηπιδόω, -ῶ, propriè crepidas ſeu calceos induo ; item fundo, f. ώσω. Hinc

Κρηπίδωμα, ατος, τὸ, propriè crepidarum indutus ; item effuſio. Th.

ΚΡΗΠΙ'Σ, ῖδος, ἡ, CREPIDA, baſis, fundamentum, qu. à κρεμῶ & ποῦς, ut ſit pes, qui aliquid ſuſtinet ſuprà ſe pendens.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρὴς, ητὸς, ὁ, CRES, Cretenſis, οἱ Κρῆτες, Cretenſes : &

Κρῆσσα, ης, ἡ, Cretenſis fœm.

ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, cribrum ſeu lineus ſacculus per quem aliquid colatur. Dicamus à κρίνω, ſecerno.

Κρήσκης, εντος, ὁ, nom. viri, Lat. Creſcens.

Κρησφύγετον, ου, τὸ, aſylum, refugium. q. à Κρὴς, Cretenſis, ſc. Minois, & φεύγω.

Κρήτη, ης, CRETA, nomen inſulæ. Indè Κρῆτες.

Κρητῆρος, gen. ſing. κρητῆρσι, dat. plur. à κρητὴρ, Ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. Th. κεράννυμι, f. άσω, miſceo.

Κρητίζειν, cretiſſare, Cretenſes imitari.

Κρῖ, contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, bordeum. Alii per Apoc. pro κρίμνον dici volunt.

Κριαδίω, RIDEO, Heſych. q. κῆρι ἀδεῖν, cordi placere.

Κρίγε, Ion. pro ἔκριγε, 3. ſing. a. 2. verbi κρίζω, ſtridet.

Κριγμὸς, οῦ, ὁ, & κριγὴ, ῆς, ἡ, ſtridor : à

ΚΡΙ'ΖΩ, ſtrideo, ſtridorem edo : f. ξω. p. χα. p. m. κέκριγα, à ſono fictitium.

Κρίθεν, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, alii ab aliis ſeparati ſunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi κρίνω, ſecerno.

ΚΡΙΘΗ', ῆς, ἡ, bordeum, κρίθινος, ου, bordeaceus. κριθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Κριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. κριθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. à κρίνω, judico, decerno.

Κρίθινος, ου, bordeaceus : à κριθὴ, bordeum.

Κριθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. & ab eod. th.

Κριθῶν, gen. pl. à κριθὴ, quod vide.

Κρίκεν, reſonuit, ſtridebat, vel eſt perf. Ion. pro κέκριγε, verbi κρίζω, ſtrideo, f. σω & ξω. vel eſt a. 2. Ion. & Poët. pro ἔκριζον, ες, ε. Si cum ſenſu conveniret, poſſet etiam eſſe perf. Ion. verbi κρίνω, diſcerno.

Κρίκος, idem quod κίρκος, circus, annulus.

Κρίμα vel κρῖμα, ατος, τὸ, judicium pœna, damnatio, vindicta : τὰ κρίματα, lites. indè Lat. CRIMEN, & Angl. a crime. quia ob crimen aliquis judicatur & damnatur. Th. κρίνω, judico.

ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, farina craſſior, mica.

Κρῖναι, a. 1. inf. κρίνας, a. 1. part. act. à κρίνω.

Κρινάμενος, qui delegit, a. 1. part. m. κρίναντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω, quod vide.

Κρῖνε, 3. ſing. imperf. Ion. pro ἔκρινε· κρίνατε, 2. pl. imperat. præſ. ejuſd. verbi.

Κρίνομαι,

Digitized by Google

Κρινῶσι, Poët. pro κρίνωσι, 3. pl. præſ. ſub. verbi κρίνω.

ΚΡΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *lilium*. Dicitur &

Κρίνος, εος, τὸ, *lilium*. Eſt &

Κρῖνον, *judicavi*, imperf. vel a. 2. Ion. κρῖνον, a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, *judico*.

ΚΡΙ'ΝΩ, *judico*, *CERNO*, *diſcerno*, *ſentio*, *accuſo*, *examino*, *punio*, *culpo*, *condemno*. [* κρίνεσθαι τιμάων, *certare de honoribus*. ſub. ἕνεκα, Theogon. 882.] f. κρινῶ. a. 1. ἔκρινα, [* ἐκρίνοσαν, 3. pl. a. 2. pro ἔκρινον. Exod. xviii. 26.] a. 1. imperat. κρῖνον, άτω. a. 1. inf. act. κρῖναι. a. 1. part. κρίνας, αντος, præt. act. κέκρικα. præſ. paſſ. κρίνομαι, *in judicium vocer*. perf. paſſ. κέκριμαι. a. 1. paſſ. ἐκρίθην. a. 1. ſub. paſſ. κριθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. κριθήσομαι. Hinc κατάκριτος, *damnatus*.

ΚΡΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *aries*, q. à κέρας, quia *cornutus*.

Κριοπρόσωπος, *arietis vultu præditus*.

Κρισίη, ἡ, nomen mulieris.

* Κρίσιμος, *judicabilis*, dies ſic dictus, in quo judicatur de ægro vel de morbo, Salm. de annis clim. p. 7, 8.

Κρίσις, εως, ἡ, *judicium*, *damnatio*, *accuſatio*, *diſceptatio*. [* βλασφημίας κρίσις, 2. Pet. ii. 11. *maledictionis judicium*. κατὰ κρίσιν, 1 Par. vi. 32. *juxta ordinem ſuum*, & ib. xxiv. 19. Th. κρίνω.

Κρίσκερατα, ων, τὰ, *regis ſcrinia*, Cteſias.

Κρίσπος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. origine *Criſpus*.

Κριτήριον, ου, τὸ, *vis & inſtrumentum judicandi*; *tribunal*, *controverſia*; *nota ex quâ judicium facimus*: à κρίνω, *judico*.

Κριτὴς, οῦ, ὁ, *judex*: &

Κριτικὸς, οῦ, ὁ, *CRITICUS*, *aptus ad dijudicandum*; item *qui dijudicat*, hinc Angl. critick.

Κριτὸς, οῦ, Poët pro ἔκκριτος, *eximius*: 3. perſ. perf. paſſ. Th. κρίνω, *ſecerno*.

Κρίω, ὡ, nomen mulieris.

Κρoαίνω, f. ανῶ. p. αγκα, *pulſo pedibus*, *cum ſtrepitu cano*. q. κρουαίνω. Th. κρούω, *pulſo*.

Κρόβυλος, idem quod κρώβυλος.

Κροῖσος, ου, ὁ, *CROESUS*, Lydorum rex.

Κρόκα, *tramam*, per Syncop. pro κροκίδα, acc. ſing. à κροκὶς, ίδος, ἡ, vel tanq. à κρόξ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*.

ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, *trama*, *ſubtegmen*, id quod ſtamini inſeritur τῷ κρέκειν, *pulſando*. Eſt & κρόκη, *littus*, quod κρέκει vel κρούει *fluctus*.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, idem quod κρόκη, *trama*.

ΚΡΟΚΟ'ΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, *CROCODILUS*, qui κρόκον δειλιᾷ, *crocum metuit*. Vel quia eſt animal timidum, δειλὸν, & colore κρόκον imitatur. Hinc Angl. crocodile.

Κροκόεις, όεσσα, εν, *croceus*, *a*, *um*: à κρόκος.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *croceo peplo*: à κρόκος, ου, ὁ, *crocus*, & πέπλον, ου, τὸ, *veſtis muliebris*.

ΚΡΟ'ΚΟΣ, ου, ὁ, & τὸ κρόκον, *CROCUS* &

Κρόμμυον & Poët. κρόμυον, ου, τὸ, *cepa*: q. à κάρα, *caput*.

Κρονίδης, ου, ὁ, filius τοῦ Κρόνου, ſeu *Saturni Jupiter*. gen. Ion. Κρονίδεω, voc. ὦ Κρονίδη.

Κρονικὸς, οῦ, *Saturnius*, *præ ſenio delirus* &

Κρόνιος, ου, idem: à Κρόνος.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης. à

ΚΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *Saturnus*, qu. χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo ſuo orbe: vel quòd author ſit temporis.

Κροσσαὶ, *ſunt pinnæ murorum & turrium*. Alii κρόσσας legunt, & pro *ſcalis* accipiunt. Th. κροσσὸς, *fimbria*.

ΚΡΟΣΣΟ'Σ, ου, ὁ, *extrema veſtis ora*, *fimbria*, *limbus*, *villus*.

Κροσσωτὸς, οῦ, (ſub. χιτὼν) *tunica fimbriata*, ſeu *villis prætexta*: à præced.

ΚΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, *cuſpis ferrea*, *pilum*: vide γρόσφος.

Κροταλίζω, f. ίσω, *pulſo*, *crepitare facio*: à κρόταλον, quod à κροτέω, *pulſo*. Th. κρότος, *pulſus*.

Κρόταλον, ου, τὸ, *CROTALUM*, *crepitaculum*, quod &

Κρόταλος, ου, ὁ, *homo garrulus*: ab eod.

ΚΡΟ'ΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, *tempus*, *pars capitis*, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφὴν, *quòd ibi evidens ſit venarum pulſus*. dat. pl. κροτάφοισι. κροτάφως, acc. pl. Dor.

Κροτέω, *pulſo*, *verbero*, *plaudo*, f. ήσω. p. ηκα. à ſeq.

ΚΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *pulſus*, *plauſus*: q. à κρούω.

ΚΡΟ'ΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus*, *muſca canina*.

ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *vitium in oleâ arbore*. tanq. κρότων.

Κροῦμα, ατος, τὸ, *ſonitus ex pulſatione inſtrumentorum*. Th. κρούω.

Κρουνηδὸν, *inſtar torrentis*: à

ΚΡΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ſcatebra*, *ſaliens fons*, qu. à κρήνη.

Κρούπαλα, *lignei calcei*, quaſi à κρούω & πάλλω, quòd *vibrent* quæ illis *pulſantur* calcata. Eadem ac κρούπεζα, tanq. κρούουσα πέζα.

Κρούσας, a. 1. part. act. à κρούω, *pulſo*.

Κροῦσις, εως, ἡ, *pulſatio*, à 2. perſ. perf. paſſ. ſeq.

ΚΡΟΥ'Ω, *pulſo*, f. κρούσω, p. κέκρουκα, a. 1. ἔκρουσα.

Κρύβδα & κρύβδην, & Dor. κρύβδαν, *clàm* adv. à κρύπτω, *occulto*.

Κρυβεὶς, ἐντος, *abſconditus*, a. 2. part. paſſ. κρυβῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κρύπτω, *abſcondo*. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον. f. 2. paſſ. κρυβήσομαι. a. 2. paſſ. ἐκρύβην.

Κρυερὸς, οῦ, & Ion. κρυόεντος, *frigidus*. Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus*.

Κρυμὸς, οῦ, ὁ, *frigus*, *glacies*. Th. κρύος.

Κρυόεις, εντος, Poëtis idem, & ab eodem th. ac ſeq.

Κρυόεσσα, ης, ἡ, *horribilis*, fœm. gen. à κρυόεις, εντος, *formidandus*, à

ΚΡΥ'ΟΣ, εος, τὸ, *frigus*, *algor*.

Κρυπτάδης, gen. ſing. f. g. à

Κρυπτάδιος, ου, apud Poëtis idem quod κρυπτὸς, *clandeſtinus*. à κρύπτω, *abſcondo*.

* Κρυπτάζω, -σω, *cooperio*, *occulto*. D. S. Κρυπτάσπω,

Digitized by Google

Κρυπλάσιω, ecoterio : à κρύπλω, idem.
Κρύπ'ε, imper. Ion. vel præſ. imperat. verbi κρύπλω, abſcondo.
Κρυπλικὸς, ῦ, CRYPTICUS, occultativus, ce andi peritus : &
Κρυπλὸς, ὴ, ὸν, occultus, & abditus. a, um : ἐν κρυπλῷ, in occulto. Th. κρύπλω.
Κρύπλυσ pro κρύπλυσι, occultant, 3. pl. ind. præſ. verbi κρύπλω.
ΚΡΥ'ΠΤΩ, abſcondo : occulo, tego ; celo : q. à καλύπλω. [* ſemper cum duplici accuſativo. Vid. Markl. Eurip. Supplic. 296.] f. ψω. a. 1. ἔκρυψα hinc κρύψης, 2. ſing. a. 1. ſub. κρύψας, αντος, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. perf. paſſ. κέκρυμμαι. a. 1. paſſ. ἐκρύφθην. a. 2. paſſ. ἐκρύβην. a. 2. inf. paſſ. κρυβῆναι, a. 2. part. κρυβείς. Hinc
Κρυπλῶς, adv. occultè, clam, abditè.
Κρυςαλλίζω, inſtar cryſtalli ſplendeo : à κρύςαλλος.
Κρυςάλλινος, ε, CRYSTALLINUS : à
ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ε, ὁ & ἡ, glacies, gelu : item CRYSTALLUS lapis, qu. κρύει ςέλλεται, frigore contrahitur.
Κρυφᾶ, latentèr, clam : Dor. pro κρύφα, à κρύπλω. abſcondo : f. ψω. p. κέκρυφα.
Κρυφαῖος, αία, αῖον, Poët. idem ac κρύφιος, -ία, -ιον, occultus, a, um, ab eod.
Κρυφῆ, occultè, adv. à κρύφος, occultus. Th. κρύπλω, occulto.
Κρυφηδὸν, idem, & ab eod.
Κρύφιος, ε, occultus : dat. pl. Ion. κρυφίοισι. κρύφιον, κρυφίως, occultè clam. Th. κρύπλω, abſcondo : f. ψω.
Κρύφος, ε, ὁ, Poët. pro κρύψις, εως, ἡ, occultatio, tenebræ : ab eod.
Κρύψαι, celare : a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. &
Κρύψε, 3. ſing. a. 1. act. Ion. pro ἔκρυψε. κρύψης, ῃ, 2. & 3. ſing. a. 1. act. ſub. verbi κρύπλω, occulto.
Κρύψις, εως, ἡ, occultatio : à 2. perſ. perf. paſſ. verbi ejuſd.
ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ, ε, ὁ, crinis, retortus, cincinni puerorum. Scribitur & κρόβυλος.
Κρωγμὸς, ῦ, ὁ, crocitatio : à
ΚΡΩ'ΖΩ, crocito, garrio : κρώζῃ, 3. ſing. præſ. ſub. qu. à κράζω. vel à ſono corvi factum ; ut plerumque aliarum avium propria.
ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, acervus lapidus : alitèr κλώμαξ.
ΚΡΩΠΙΟΝ, ε, τὸ, falx.
ΚΡΩΣΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, hydria, urceus.
Κτὰ, Ion. pro ἔκτα, quod per Apoc. pro ἔκλανε. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτην, τροπῇ τῦ η, (ut ἔβα pro ἔβη) verbi κτείνω, occido, vel κλῆμι.
Κτάμεν, Ion. & Dor. κτάμεναι pro κτεῖναι. a. 1. inf. act. à κτείνω, occido : vel κτάμεν, Ion. & Dor. κτάμεναι pro κτᾶναι, à κτῆμι, idem cum κτείνω.
Κταμένοιο, gen. Ion. à
Κτάμενος, qui interemit, aut interemptus eſt : a. 2. part. m. verbi inuſit. κτῆμι, idem quod κτείνω, interficio : a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος, dici pro κτεινάμενος· ſic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.
Κτὰν, poſſederunt : 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, poſſideo : a. 2. ἔκτην. & in 3. pl. ἔκτησαν, & per Sync. ἔκταν, & depoſito augmento, κτάν. Th. κτάομαι. Poſſet etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτείνω, occido : a. 2. ἔκτην.
Κτάνε, Ion. pro ἔκτανε, interfeciſſet : 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω, f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.
Κτανέεσθαι, per Dialyſin pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, interficio, f. 2. m. κτανοῦμαι.
Κτανέοντες, Ion. Dialyſi pro κτανοῦντες, nom. pl. fut. 2. part. act. ejuſd.
Κτανέουσι, pro κτανοῦσι, 3. pl. f. 2. act. ejuſd. verbi.
Κτάνθεν, Bœot. Syncop. & ſimul Ion. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi κτείνω, interficio.
Κτάντας, α, ὁ, Dor. pro κτάντης, ὁ, interfector. Th κτείνω.
ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, -ῶμαι, acquiro, comparo, poſſideo. [* gigno, Soph. Oedip. Tyr. 1512.] fut. κτήσομαι. præt. κέκτημαι, (pro quo & ἔκτημαι) part. κεκτημένος, poſſeſſor, dominus ; & -μένη, domina ; a. 1. ἐκτήθην, ης, η, a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο. Hinc
Κτᾶσθαι, præſ. inf. verbi præced. At
Κτάσθαι, a. 2. inf. m. verbi κτῆμι pro κτείνω, interficio : a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην.
Κτᾶτο, Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi κτάομαι, poſſideo : ſed
Κτάτο, Ion. pro ἐκτάτο, 3. ſing. a. 2. m. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, interficio.
Κτάω, cædo, occido : ſic & κτάω, pro κτάομαι, poſſideo.
Κτέανον, ου, τὸ, poſſeſſio ; Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, & ab eod.
Κτεάνων & κτεάνοις, ejuſd. gen. & dat. pl.
Κτέαρ, ατος, τὸ, idem, & ab eod.
Κτεάτεσσι, poſſeſſionibus : dat. pl. Ion. & Poët. pro κτεασσιν & κτέασιν, à κτεαρ, ατος, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, poſſideo.
Κτεατίζω, acquiro, poſſideo : fut. ίσω. Poeticum : à κτέατος, genit. à κτέαρ· ab eod. th.
Κτεάτισσε, Ion. & Poët. pro ἐκτεάτισε, 3. ſing. a. 1. act. ejuſd.
Κτεῖναι, a. 1. inf. act. &
Κτείνας, ασα, αν, -αντος, & in acc. κτείναντα, a. 1. part. act. verbi κτείνω, occido : f. κτενῶ. a. 1. ἔκτεινα. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.
Κτεῖνε, præſ. imperat. act. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præſ. inf. κτείνεσθαι. præſ. inf. paſſ. ejuſd.
Κτεινόμενος, ου, occiſus : præſ. part. paſſ. ejuſd. verbi.
Κτείνοντ' pro κτείνοντα, acc. ſing. præſ. part. act. κτείνουσι, 3. pl. præſ. verbi ſeq.

Digitized by Google

ΚΤΕΙ'ΝΩ, *interficio, occido*: f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. p. paſſ. ἔκταμαι. a. 1. paſſ. ἐκτάνθην. f. 1. paſſ. κτανθήσομαι. præt. m. ἔκτονα. Ἀποκτείνω, idem: ἀνθρωποκτόνος, ὁ ϗ ἡ, *homicida*: πατροκτόνος, ὁ ϗ ἡ, *parricida*. Legitur & κτείνω & κτίννυμι.

ΚΤΕΙ'Σ, ενὸς, ὁ, *pecten*. hinc

Κτενίζω, *pecto*: f. ίσω. à κτείς.

Κτενῶ, f. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρας, ατος, τὸ, *res poſſeſſa, donum*. Th. κτάομαι, *poſſideo*.

ΚΤΕ'ΡΕΑ, ων, τὰ, *exequiæ, inferiæ, juſta*; q. à κτάω, *occido*. hinc

Κτερείζω, & κτερίζω, *exequias celebro*.

Κτερίσειαν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. &

Κτερεῶσι, pro κτερίσουσι, Att. 3. pl. f. 1. verbi κτερίζω, à κτέρεα, quod vide.

Κτέω, idem quod κτάω, *occido*. Hinc

Κτέωμεν, *poſſideamus*: Ion. pro κτῶμεν. 1. plur. a. 2. ſub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτῆμι pro κτείνω, *occido*, eodem tempore & modo.

Κτηδὼν, όνος, ἡ, *venarum curſus in arboribus, quaſi pectines*. Th. κτεὶς, *pecten*.

Κτῆμα, ατος, τὸ, *poſſeſſio*.

Κτήματα, των, τὰ, *bona, facultates, opes*: dat. pl. κτήμασ' pro κτήμασι. Th. κτάομαι, *poſſideo*.

Κτῆμι, *occido*: inuſ. cujus fut. κτήσω. perf. ἔκτηκα. a. 2. ἔκτην. a. 2. part. κτάς. Th. κτείνω, idem.

Κτήνη, κτηνῶν, nom. & gen. pl. à

ΚΤΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *jumentum, pecus*: qu. poſſeſſio, à κτάομαι· hinc κτηνηδὸν, *pecudum more*, adv. & Angl. neat. de *pecore*.

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ, *jumentorum paſtor*: à κτῆνος & τρέφω, *alo*.

Κτηνώδης, εος. ὁ ϗ ἡ, *belluinus*: ab εἶδος, *ſpecies*, & κτῆνος.

Κτήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. m. κτήσασθαι, a. 1. inf. κτήσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. ſed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. ſub. med. verbi κτάομαι.

Κτησίας, ου, ὁ, *CTESIAS*, nom. propr.

Κτῆσις, εως, ἡ, *poſſeſſio*, [* κατ' ἔρον κτῆσιν. *pro rerum naturâ, prout ſe res habet*, Soph. Trach. 234.]

Κτήσομαι, η, εται, f. 1. m. &

Κτητὰ, n. g. nom. pl. à κτητὸς, οῦ, *acquiſibilis*. Th. κτάομαι.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, *famula*: à κτητὸς, ab eod. th.

Κτητικὸς, οῦ, ὁ, *acquirendi peritus*; *poſſeſſivus*: &

Κτητὸς, οῦ, *acquiſibilis, acquiſitus*: &

Κτήτωρ, ορος, ὁ, *poſſeſſor*: à 3. perſ. perf. paſſ. verbi κτάομαι.

Κτίδεος, ὁ, per Apær. pro ἰκτίδεος, *è muſtelâ confectus*: à κτὶς, ἰδος, ἡ, *muſtela*.

ΚΤΙ'ΖΩ, *condo, creo, fabricor*: f. κτίσω. a. 1. ἔκτισα. a. 1. imperat. κτίσον, άτω. a. 1. inf. κτίσαι. a. 1. part. κτίσας, αντος. p. ἔκτικα. perf. paſſ. ἔκτισμαι. a. 1. paſſ. ἐκτίσθην. & part. κτισθεὶς, εντος, *conditus*.

ΚΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *aries*: qu. à κτίλλω, *vello*, & pro *familiari*, & *cum quo quis nutritus* *eſt*. [* *quivis dux, princeps*: ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτης, *principem, ſacerdotem Veneris*: Pind. Od. ii. ver. 211.] Hinc

Κτιλόω, *demulceo*.

Κτίμενος, Poët. pro ἐκτισμένος, perſ. part. paſſ. à κτίζω, *condo, creo*.

Κτὶς, idem quod ἰκτὶς, *viverra*; quæ eſt ex muſtelis ſylveſtribus.

Κτισάσθων. Dor. & Ion. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. m. verbi κτίζω, *condo*: f. ίσω.

Κτίσις, εως, ἡ, *creatio, creatura, ſtructura, res conditæ*, & pro *quovis opere*; *magiſtratus, homo*: quod &

Κτίσμα, ατος, τὸ, *creatura, opus, ſtructura*: à perf. paſſ. verbi κτίζω, *condo*.

Κτίσον, *crea*: a. 1. imperat. ejuſd. verbi.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, *creator*: [* *incola*, Eurip. Oreſt. 1659.] & κτίστης, ου, ὁ, idem, extrito σ, & retracto accentu: quod &

Κτιστὸς, οῦ, *creatus, conditus*: &

Κτιστὺς, ύος, ἡ, *ædificatio*: à 3. perſ. perf. paſſ. verbi κτίζω, *creo*.

Κτυπέω, *ſtrepo, ſtrepito*. [* *tundo*, cum gem. accuſ. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγὰν, Eurip. Oreſt. 1486. *inflixit capiti triſtem plagam*.] f. ήσω. Th. τύπτω, *pulſo*.

Κτύπημα, ατος, τὸ, &

Κτύπος, ου, ὁ, *ſonitus, ſtrepitus*: à κτυπέω, cujus th. τύπτω.

ΚΥ'ΑΘΟΣ, *CYATHUS, cotula*: quod à χύω, *fundo*.

Κυαμευτὴς, οῦ, ὁ, *qui fabis eligit*; *ſortilegus*: &

Κυαμευτὸς, οῦ, *fabis* vel *ſorte electus*: à perf. paſſ. ſeq.

Κυαμεύω, *fabis eligo, ſortior*: à Th. κύαμος.

Κυαμοβόλος, *judex*: à

ΚΥ'ΑΜΟΣ, ου, ὁ, *faba*; *calculus*: hinc

Κυαμοτρὼξ, quia κυάμους τρώγει, *judex*.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, Poët. *nigram ac formidabilem ægidem geſtans*: ex κύανος, *cæruleus*, & αἰγίς. Th. αἶξ, ἡ, *capra*.

Κυανεᾶν, Dor. pro κυανεῶν, ſc. νήσων, *CYANEÆ inſulæ*.

Κυανέη, ης, ἡ, *nigra*: dat. pl. Ion. κυανέῃσι. gen. pl. Æol. κυανεάων. à

Κυάνεος, ου, idem (exempto ι) quod

Κυάνειος, ου, *CYANEUS, cæruleus, niger*. Th. κύανος, ſeu κυανὸς, *color cæruleus*.

Κυανόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, *cæruleos habens pilos*: equi Epithet. ex κύανος & θρὶξ.

Κυανόπεζα, de menſâ: & κυανόπεζος, *nigros pedes habens*: ex κύανος, *niger*, & πούς, *pes*.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cæruleo peplo utens*; à κύανος, *cæruleus*, & πέπλον, *peplum*.

Κυανόπρωρος, *cæruleam habens proram*: ex κύανος & πρῶρα, ας, ἡ, *anterior pars navis*.

ΚΥ'ΑΝΟΣ, ου, ὁ, & κυανὸς, οῦ, ὁ, *color cæruleus*: hinc

Κυανόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *nigrum habens ſupercilium*: ex κύανος & ὀφρύς, ύος, ἡ, *ſupercilium*.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, *qui eſt nigricantibus ſetis*: ex κύανος & χαίτη, *juba, coma*.

Digitized by Google

Κυανῶπιν, *nigroculam*: acc. ſing. à

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, *cærulea aſpectu*: ex κυάνος & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπλομαι, *video*: p. m. ὦπα.

ΚΥΑΡ, αἶος, τὸ, *foramen acûs*; item, *pars auris interna*: q. à κίω, *findo*.

Κύϐϐα, *poculum*, *CUPPA*, quia κυφὸν, hinc Angl. cup.

Κύϐδα, *inclinato capite*: à κύπῖω.

Κυϐεία, ας, ἡ, *luſus aleæ*: item *aſtutia* & *fraus*: à κύϐος, *teſſera*. hinc κυϐεύω, *aleâ luſito*.

Κυϐέλη, ης, ἡ, *CYBELE*, mater Deûm.

Κυϐέρνασις, ἡ, Dores legunt pro κυϐέρνησις.

Κυϐερνάτας, α, ὁ, Dor. pro κυϐερνήτης, quod vide ſic.

Κυϐερνατὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυϐερνάτωρ, & comm. κυϐερνήτωρ, *GUBERNATOR*.

ΚΥΒΕΡΝΑ'Ω, -ῶ, -ᾷς, -ᾷ, -αῖς, -ᾶ, *GUBERNO*: propriè *navem rego*: f. ήσω, quaſi κῦμα ἐρευνῶ, *fluctus ſcrutor*. vel à גבר, *prævalere*, *gubernare*. Hinc Angl. to govern.

Κυϐέρνησις, ἑως, ἡ, *gubernatio*. Th. κυϐερνάω.

Κυϐερνήσαντος, gen. ſing. f. 1. part. act. ejuſd. verbi.

Κυϐερνήτειρα, ας, ἡ, *gubernatrix*: &

Κυϐερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Κυϐερνήτης, ȣ, ὁ, *gubernator*: quod &

Κυϐερνητικὸς, ȣ, *ad gubernatorem pertinens*: κυϐερνητικὴ (ſub. τέχνη) *gubernandi facultas*: à perf. paſſ. verbi κυϐερνάω.

Κυϐερνισμὸς, ȣ, ὁ, *gubernatio*.

Κυϐευτὴς, ȣ, ὁ, *aleator*: &

Κυϐευτικὸς, ȣ, *aleatorius*, *peritus aleator*: à perf. paſſ. ſeq.

Κυϐεύω, f. εύσω, *aleâ* ſeu *teſſeris ludo*, *periclitor*. Th. κύϐος, *teſſera*.

ΚΥ'ΒΗ, ης, ἡ, *caput*: quia κυφὴ, *curva*; à κυπῖω. Hinc κυϐιςάω, *in caput me dejicio*.

Κυϐήϐη, ης, ἡ, *Cybele*, quæ ſuos miniſtros facit κυϐήϐειν, id eſt, κύπῖειν, vel κυϐιςᾶν.

ΚΥ'ΒΗΛΙΣ, ίδος, ἡ, *ſecuris*: hinc

Κυϐηλίσαι, *ſecuri percutere*.

Κυϐικὸς, ȣ, *CUBICUS*: à κύϐος.

Κυϐιςάω, f. ήσω, *in caput me conjicio*, *in caput ſalto*: à κύϐη, *caput*.

Κυϐίςημα, ατος, τὸ, & κυϐίςησις, εως, ἡ, *ſaltatio in caput*: &

Κυϐιςὴρ, ῆρος, ὁ, *ſaltator*, *qui ſe in caput dejicit*: à κυϐιςάω.

ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, ȣ, τὸ, *CUBITUS*, *nodus brachii*: κύϐαλον, ου, τὸ, idem. q. à κυρῶ, *converto*. Vel ut alii volunt à κύπῖω, *inclino*.

ΚΥ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, *CUBUS*, *teſſera*; vel *aliquid habens figuram quadratam*.

ΚΥΓΧΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *crater magnus*. Martinius ex Galeno probat eſſe *parvum calicem & doliolum medicum*.

ΚΥ'ΓΧΡΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, *CYNCHRAMUS*, *dux coturnicum*.

Κυδάζω, f. άσω, *convitior*, *maledico*: à κύδος, ὁ, *convitium*.

Κυδαίνω, *celebro*, *decoro*, *laudo*: imperf. Ion. κυδαίνον. f. ανῶ. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*, *decus*.

Κυδάλιμος, ου, *glorioſus*: ab eod. th.

Κύδαρις, *CYDARIS*, *corona*.

Κυδῆεις, εντος, *glorioſus*.

Κυδηθῆναι, *decoratum eſſe*: a. 1. inf. paſſ. ab ἐκυδήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κυδάω, à præced. th.

Κυδιάνειρος, α, ον, *beneſtans viros*, *claros viros continens*: à κῦδος & ἀνὴρ, *vir*.

Κυδιάω, *glorior*, *jactito*. Th. κῦδος, *gloria*.

Κύδιμος, ου, *glorioſus*: ab eod.

Κυδιόων, *exultans*: Poët. pro κυδιῶν, præſ. part. à κυδιάω, quod vide.

Κύδιςος, η, ον, *glorioſiſſimus*, *a*, *um*: ſuperl. &

Κυδίων & κυδότερος, *glorioſior*: compar. à κῦδος, *gloria*.

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, *inclytus*, [* *vox nihili*: lege κυδρὸς ubique Græv. ad Heſ. Op. 257.]

Κυδοιδοπᾶν, *tumultuari*: qu. à κυδοιμὸς & δουπεῖν.

Κυδοιμέω, -ῶ, *turbas excito*: à

ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *turba*: *tumultus*: quod [* κύει τὸ οἶδμα, *fluctus parit*, ut Lat. *tumultus* quod *tumor mutus*.]

ΚΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *gloria*, *decus*. At

Κύδος, ου, ὁ, *convitium*, *probrum*:

Κυδρὸς, ȣ, *glorioſus*: [* Hom. Il. Σ. 184.] Od. Λ. 579. Heſ. Op. 257.] à κῦδος τὸ.

Κύδων, ωνος, ἡ, *CYDON*, urbs Cretæ.

ΚΥΔΩ'ΝΙΟΣ μηλέα vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, *cotonea malus*. κυδώνιον, μῆλον, ου, τὸ, *cotoneum* ſeu *CYDONEUM malum*. à Κύδων, unde iſtiuſmodi mala.

Κύει, *in utero fert*: 3. ſing. præſ. verbi κύω.

Κυεὶς, *conceptus*: a. 2. part. paſſ. ab ἐκύην, a. 2. ind. paſſ. verbi κύω, f. σω, *in utero geſto*.

Κυέω, idem quod κύω, quod vide.

Κύημα, ατος, τὸ, *quod in utero geſtatur*, *fœtus*: &

Κύησις, εως, ἡ, *graviditas*, *prægnatio*, *conceptus*: à perf. paſſ. verbi κυέω, idem quod κύω, *in utero geſto*.

Κυθέρεια, *CYTHEREA*, *Venus*: ὅτι κεύθει τοὺς ἔρωτας, *occultat amores* venereos. [* Κυθέρεια Ἀφροδίτη, junctim, ap. Muſæum 38. & Poët. Antiq. ap. Fabr. Bibl. Gr. iii. c. 26. § 9. Κύθρῃ Ἀφροδίτη, Hymn. Hom. in Ven. ver. 1. contra Bent. Hor. Lib. I. Od. iv. 5. Meric. ad Tryphiod. ver. 500.]

Κυθήροισι, dat. pl. Ion. à κύθηρος, ου, ὁ. Th. κυθήρα, urbs Cypri.

ΚΥ'ΙΞ, κος, *CYIX*, *bulboſa quædam planta*. Theophr. lib. vii. 13.

ΚΥ'ΚΑΣ, *Æthiopicum palmarum genus*. Theophraſt. lib. ii. 8.

ΚΥΚΑ'Ω, f. ήσω, *miſceo*: propriè de liquoribus: *perturbo*, hinc

Κυκεία, ας, ἡ, κύκημα, ατος, τὸ, *permixtio*: *confuſio*: à præced.

Κυκεῶ, per Apoc. pro κυκεῶνα, acc. ſing. à

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, *miſcellanea potio*; *cinnus*. Th. κυκάω.

Κυκηθήτην, Ion. pro ἐκυκηθήτην, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. verbi κυκάω, *miſceo*.

Κύκλος,

Digitized by Google

Κύκλα, per Metaplaſm. pro κύκλοι, *rotæ*: à κύκλος, quod vide.
Κυκλὰς, άδος, ἡ, *CYCLAS*, veſtis genus vel *limbus*: item adj. *orbiculata*. Th. κύκλος.
Κυκλεύω, idem quod κυκλέω.
Κυκλέω, *verſo*, *duco*; vel *rotâ veho*: à Κύκλος, *circulus*.
Κυκληδὸν, adv. *inſtar circuli*; *undequaque*: &
Κυκλικὸς, ῦ, & κύκλιος & κυκλωτὸς, item
Κυκλόεις, εντος, *orbiculatus*: &
Κυκλόθεν, adv. *in circuitu*: omnia à
ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, *circulus*, *orbis*: item *corona hominum*: κύκλῳ pro ἐν κύκλῳ, *in circuitu*.
Κυκλόσε, adv. *circulatim*: à præced.
Κυκλοτερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *tornando rotundus factus*; ex κύκλος, *circulus*, & τερέω, *terebro*.
Κυκλόω, *cingo*, *circumdo*; *in orbem ago*: f. ώσω. p. κεκύκλωκα. a. 1. paſſ. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος.
Κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, *circum*, *in orbem*, *in circuitu*.
Κύκλωψ, ωπος, ὁ, & οἱ Κύκλωπες, *CYCLOPES*: ex κύκλος, *orbis*, *circulus*, & ὤψ. Th. ὄπτομαι, *video*.
ΚΥ'ΚΝΟΣ, ου, ὁ, *CYCNUS*, *olor*: eſt & nom. propr.
Κυκόωντι, Poët. pro κυκῶντι, *miſcenti*: dat. ſing. part. præſ. à κυκάω, f. ήσω, *miſceo*.
ΚΥΛΑ, ων, τὰ, *cavitates oculorum*.
Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἡ, *calix*. Th. κυλίω, *volvo*.
Κυλίνδεται, 3. ſing. præſ. paſſ. κυλίνδετο, 3. ſing. imperf paſſ. Ion. à κυλίνδω, idem quod κυλίω, *volvo*.
Κύλινδρος, ου, ὁ, *CYLINDRUS*: lapis teres in modum columnæ: à
Κυλίνδω, idem ac th. κυλίω, *volvo*.
Κύλιξ, ικος, ἡ, *CALIX*: ab eod. th.
Κύλισις, εως, ἡ, *volutatio*: &
Κύλισμα, ατος, τὸ, *volutabrum*: à perf. paſſ. verbi κυλίω.
Κυλισμὸς, ῦ, ὁ, *volutatio*: à κυλίω.
Κυλίχναι, αἱ, *caliculi*, ſeu *parva vaſa potatoria oris compreſſioris*; item *cucurbitulæ*: à κύλιξ.
ΚΥΛΙ'Ω, *volvo*, *voluto*: f. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω & καλινδέω, idem.
Κυλλοποδίων, *qui diſtortis pedibus eſt*, *loripes*: Vulcani Epithet. à κυλλὸς, *claudus*, & πῦς.
ΚΥΛΛΟ'Σ, ῦ, *claudus curvus*: qu. à κόλος, *mutilus*.
Κυλοιδιάω, *ſum oculis tumentibus*: à κῦλον, pro κοῖλον, *cavitas oculi*, & οἰδάω, *tumeo*.
Κυλοιδιῶντες, nom. pl. part. præſ. à κυλοιδιάω, quod vide.
Κύλων, ωνος, ὁ, *CYLO*.
Κυλώνειον, *CYLONIUM*.
ΚΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, *fluctus*, *unda*; *magna lues*: qu. κύημα, à κυάω, *miſceo*. Eſt & κῦμα pro κύημα, τὸ, *fœtus*: à κύω, *in utero geſto*: Hinc

Κυμαίνοντος, gen. ſing. part. præſ. act. κυμαίνων, & in f. g. κυμαίνουσα· à
Κυμαίνω, *fluctuo*, *ferveo*, *turgeo*: f. ανῶ. p. γκα. Th. κῦμα.
Κύματ' pro κύματα, nom. pl. κύμασι, dat. pl. à κῦμα, quod vide.
Κυματίη, ης, ἡ, *tempeſtas*.
Κυματίης, ου, Ion. pro κυματίας, ου, ὁ, *undoſus*: ab eod. th. Hinc κυματίης ἄνεμος, *ventus impetuoſus*.
Κυματίζω, f. ίσω. *undis agito*, *fluctuare facio*. Th. præced.
Κυμάτιον, ου, τὸ *modicus fluctus*.
Κυματόω, -ῶ, idem ac κυματίζω.
Κυματολήγη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Κυματώγη, ης, ἡ, & legitur κυματωγὴ, *littus*: ad quod undæ feruntur ac franguntur: ex κῦμα & ἄγω, ſeu ἄγνυμι, *frango*.
Κυματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *fluctuoſus*: ab eod. th.
Κυματωθεῖσα, ης, η, a. 1. part. paſſ. fœm. g. à κυματόομαι, *reſtagno*. Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*.
Κυμβαλίζω, *cymbalum pulſo*: à
Κύμβαλον, ου, τὸ, *CYMBALUM*: &
Κύμβαχος, ου, ὁ, *pronus in caput*: à
Κύμβη, ης, ἡ, *CYMBA*; item *poculi genus*, & *caput*: à κύμβος.
Κυμβίον, ου, τὸ, &
Κύμβον, ου, τὸ, *acetabulum*: à
ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *cavus*, *receſſus*; item *ollæ fundum*: qu. à κυφὸς, *curvus*.
Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis.
ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, εως, vel ιδος, ἡ, *avis quædam nocturna*.
ΚΥ'ΜΙΝΟΣ, ου, τὸ, *CYMINUM*: herba & ſemen.
Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.
Κυμὼ, nomen mulieris.
Κυναγέτας, α, ὁ, Dor. pro κυνηγέτης, q. v.
Κυνάγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἄγχος, *canum ſuffocatio*; *angina*.
* Κυναγχικὸν πάθος, ipſum eſt κύναγχον vel κυνάγχη, morbi inflammantis, ſpecies, de quo vide Steph. in Theſ. D. S.
Κυναγὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro κυνηγὸς, οῦ, *venator*: ex κύων, *canis*, & ἄγω, *duco*.
Κυνάδες, ων, αἱ, *canum pili*: quod à κύων, *canis*,
Κυνάμυια, vide κυνόμυια.
Κυνάνθρωπος, *verſipellis*, *impudens*: qu. canis: ex κυων, *canis*, &c.
Κυνάριον, ου, τὸ, *catellus*: diminut. ab eod. th.
Κύνας, acc. pl. κύνες, nom. pl. à præced. th.
Κυνέη, ης, ἡ, *galea*: &
Κύνεος, ου, *caninus*: ab eod. th.
Κυνέον, Ion. & Poët. Pleonaſm. τοῦ ε, pro ἐκύνουν. imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κύω, *oſculor*.
Κύνες, nom. pl. κύνεσσιν, *canibus*, dat. pl. Ion. pro κυσὶν, à κύων κυνὸς, *canis*.
Κυνέω, *oſculor*, *blandior*, *adoro*: προσκυνέω, idem. Th. κύω.
Κυνηγέσιον, ου, τὸ, *canes venatores*, & *inſtrumenta venationis*: ex κύων & ἄγω.

Digitized by Google

Κυνηγέτης, ου, *venator* : &
Κυνηγέω, *venor* : f. ήσω. &
Κυνηγὸς, ῦ, ὁ, *venator* : à præced. th.
Κυνίδιον, ου, τὸ, *catellus*. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ϗ ἡ, *canis*.
Κυνικὸς, ῦ, ὁ, *CYNICUS* : ab eod. th.
Κυνόδυς, οντος, ὁ, *dens caninus* : à κύων, κυνὸς, *canis*, & ὀδοὺς, *dens*.
Κυνοθαρσὺς, έος, *impudens* : ex κύων, *canis*, & θάρσος, *fiducia*.
Κυνόμυια, ας, ἡ, *muſca canina*, [* Exod. viii. 21. Pſ. lxxvii. 45. & Philo Vit. Moſ. i. p. 401. ed. Mang. qui diſertè ducit ex μυίας ϗ κυνὸς. Hinc de imprudente dicitur, Athen. Deipnoſ. iii. 37. et, ut ſcribi debet, iv. 14.] Alii legunt κυνάμυια.
Κυνοπρόσωπος, ου, *qui canina facie eſt* : ex κύων, *canis*, & πρόσωπον, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Κυνόσουρα, *CYNOSURA* : qu. κυνὸς οὐρὰ, *cauda canis*, pro *aſtro* ſumitur.
Κύντερος, ου, *impudentior* : ſuperl. κύντατος. Th. κύων, *canis*.
Κυνῶπα, voc. ſing. à
Κυνώπης, ου, ὁ ϗ ἡ, *habens canis vultum* ; item *impudens*, quod ex κύων, *canis*, & ὢψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Κυνώπιδος, gen. ſing. à
Κυνῶπις, ιδος, ἡ, *inverecunda* : à κυνώπης.
Κύος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. κύω, *in utero geſto*.
Κυόμενα, nom. pl. n. g. part. præſ. paſſ. à κυέω, idem quod κύω, quod vide.
Κυοφορέω, f. ήσω, *in utero fero*, *prægnans ſum* : à κύος, *fœtus*, & φορέω, idem quod φέρω, *fero*.
Κυπαρίσσινος, ου, ὁ, *cypreſſinus*, *ex cupreſſo factus* : à
ΚΥΠΑ'ΡΙΣΣΟΣ, ου, ἡ, *CYPRESSUS*, arbor.
ΚΥ'ΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, *vas magnum concavum & capax*.
ΚΥΠΑ'Σ, άδος, ἡ, & Κυπασσὶς, *pallium & lecti ſtragulum* ; [* *veſtis* ποδήρης, quam delicatiores tum viri, tum fœminæ geſtabant. Anthol. Reiſkii, p. 22. V. Toup. ii. p. 121.]
ΚΥ'ΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *Cyperus*, herba ex juncorum genere.
ΚΥ'ΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ *poculi genus* : deflexum à κύφελλον, quia *cavum*.
Κυπριάρχης, ου, ὁ, *CYPRI præfectus*.
Κύπριδα, acc. ſing. à Κύπρις, *Venus*.
Κυπρίζω, *germino venuſtè floreo*. Th. Κύπρος.
Κύπρινον, ου, τὸ *unguentum Cyprinum* : &
Κυπρῖνος, *CYPRINUS* : &
Κύπριος, ου, *CYPRIUS* : ab eod. th.
Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus* : acc. Κύπριδα & Κύπριν. Th. Κύπρος, *Cyprus*.
Κυπρισμὸς, ῦ, ὁ, *efflореſcentia* : à κυπρίζω.
Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epithet *Veneris*, quæ *nata* dicitur in inſulâ *Cypro*. Dicitur &
Κυπρογενὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, idem : à Κύπρος & γείνομαι, *naſcor*.
ΚΥ'ΠΡΟΣ, *CYPRUS*, arbor & inſula.
Κυπτάζω, f. άσω, *immoror*, *cunctor*, *tempus tero* : à κύπτω.
Κυπτὸς, ῦ, *inclinatus* ; *ſupplex*. Th.
ΚΥ'ΠΤΩ, *pronus ſum*, *incurvo me ad videndum* : f. ψω. a. 1. ἔκυψα. a. 1. part. κύψας, -αντος· ἐγκύπτω, *incline ad videndum aliquid*,

Κυράνα, ας, ἁ, Dor. pro Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. ver. 298, &c.
Κυρβαῖος, αία, ον, *ſublimis*, -ος à κύρβεις, quod vide.
ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, *criſta gallinacei* ; *tiara* : à κάρα & βαίνω.
ΚΥ'ΡΒΙΣ, εως, ἡ, *tabula triangula*, *cui leges inſcribebantur*.
Κῦρε, Ion. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, *incido*, *nanciſcor*.
Κυρεία, ας, ἡ, (per Syncop. pro κυρεῖα) *donatio*.
Κυρέω, f. ήσω, *incido*, *aſſequor*. Th. κύρω, idem.
Κύρη, ἡ, *Ceres* : ſic dicta, quia κυρία τῦ ζῆν, *domina vitæ*.
ΚΥΡΗΒΑ'Ω, *cornibus pugno* : f. άσω. qu. à κέρας, *cornu*.
ΚΥΡΗ'ΒΙΑ, ων, τὰ, *acera & glumæ hordei*. Vide κυρύβια.
Κύρημα, & per Sync. κύρμα, ατος, τὸ, *id in quod aliquis incidit*, *præda*. Th. κυρέω, *incido*.
Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*, urbs. Hebr. *murus*.
Κυρήνιος, ου, ὁ, *Quirinus*, nomen viri.
Κυρῆσαι, a. 1. inf. &
Κυρήσας, αντος, a. 1. part. act. à κυρέω, idem quod κύρω, *incido*.
Κυρθεὶς, *adeptus*, a. 1. part. paſſ. verbi κύρω. a. 1. ind. paſſ. ἐκύρθην.
Κυρία, ας, ἡ, *domina* : &
Κυριακὸς, ἡ, ὸν, *dominicus*, *a*, *um*, Th. κῦρος, τὸ, *auctoritas*.
Κυριεύω, *dominor*, cum gen. f. εύσω, p. κεκυρίευκα. à κύριος, *dominus*. Th. κῦρος.
Κυρίζω, vel κυρίσσω, *cornibus peto* : qu. à κέρας, *cornu*.
Κύριος, ου, ὁ, *dominus*, *herus*, *qui auctoritate valet*, *præſtans* ; item *proprius*. Th. κῦρος, *auctoritas*.
Κυριότης, ητος, ἡ, *dominatio* : à κῦρος.
Κυρίσσω, vide κυρίζω.
Κυρκανᾶν, *miſcere* : qu. à κυκᾶν, ρ interjecto.
Κύρμα, ατος, τὸ, per Sync. pro κύρημα *id in quod aliquis incidit*, *præda* : à κυρέω, vel κύρω, quod vide.
Κύρν' pro Κύρνε, vocat. à
Κύρνος, ου, ὁ, *CYRNUS*, nom. propr.
ΚΥ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *auctoritas*, *edictum*, *cardo rei*. Eſt &
Κύρος, ου, ὁ, *CYRUS*, Perſarum rex.
Κυρῦν, præſ. inf. act. &
Κυρῦσα, præſ. part. f. g. à
Κυρόω, -ῶ, *ſancio*, *auctoritatem do*, *ratum facio* : f. ώσω. p. κεκύρωκα. perf. paſſ. κεκύρωμαι. Th. κῦρος, εος, τὸ, *authoritas*.
Κύρσαι, *incidere* : a. 1. inf. &
Κύρσας, a. 1, part. act. à κύρω, *incido* : f. Æol. κύρσω.
Κύρσω, *adipiſcar* ; vide in præced.
ΚΥΡΤΟ'Σ, ῦ, Æol. κυρτὸς, *CURVUS*, *gibboſus* : ἀμφίκυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utrinque incurvus* : At
Κύρτος, ου, ὁ, *ſagena*, *naſſa* : dicitur & κύρτη, & κυρτὶς, quia *cava* ſeu *gibboſa* : Th. præced.
Κυρτόω, -ῶ, *curvo*, *incurvum reddo*. Th. κυρτός,

Κύρτωμα,

Digitized by Google

Κύρτωμα, ατος, τὸ, *quod eſt incurvatum, gibbus:* item *tumor omnis præter naturam.* Th. κυρτὸς, *curvus.*

ΚΥ'ΡΩ, *ſum, incido, conſequor:* f. 1. Æol. κύρσω. κύρσω, idem quod κύρω.

Κύσας, αντος, *oſculatus:* a. 1. part. act. à κύω, *oſculor.*

Κῦσε, ſeu κῦσεν, Ion. pro ἔκυσεν, 3. ſing. a. 1. act. κῦσον, a. 1. imperat. act. ejuſd. verbi inf. κύσαι. undè Angl. to kiſs.

ΚΥ'ΣΘΟΣ, & κύσος, ου, ὁ, & κυσὸς, ου, ὁ, *nates, podex;* item *pro muliebri pudendo.*

Κυσὶ, dat. pl. à κύων, *canis,* quod vide.

Κυσσαμένη, a. 1. part. m. f. g. pro κυσαμένη, *quæ concepit,* verbi κύω, quod vide.

Κύσσε, Ion. & Poët. pro ἔκυσε, 3. ſing. a. 1. ejuſd. verbi.

ΚΥ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, *veſica:* acc. κύστιν.

ΚΥ'ΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali Punici.*

ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, *CYTICUS,* nomen herbæ.

ΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *cavitas, ſinus;* ubi aliquid κεῖται.

Κύτραν, Dor. pro χύτραν, acc. ſing. à κύτρα, *olla:* idem quod χύτρος, quod vide.

Κύτταρος, ου, ὁ, *loculamentum apum & veſparum:* à κύτος, *cavitas.*

Κύφελλα, τὰ, *nubes, & omnia cava:* q. à κυφὸς, *incurvus.*

ΚΥ'ΦΙ, *ſuffimenti genus.*

Κυφὸς, ῦ, *incurvus, GIBBOSUS:* q. à κύπτω, *flecto.*

Κύφος, εος, τὸ, *gibbus.* Th. κύπτω.

Κύφων, ωνος, ὁ, *locus teſtudinatus, baculus incurvus, ſtiva:* item *inſtrumentum quo vinciebantur nocentes* aut *torquebantur: cataſta, numella:* à κυφὸς, *curvus.* Th. κύπτω, *pronus ſum.*

Κύφων' pro κύφωνα, acc. ſing. præced.

Κύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κύπτω, f. ψω, *incurvo me:* κύψαι, a. 1. inf.

ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *alveare apum:* hinc κυψελὶς, ίδος, ἡ, *alveus.* Eſt & κυψέλη, *auris foramen, ejuſque ſordes.*

Κυψέλλιζον, nom. propr.

Κύψελος, ου, ὁ, *CYPSELUS:* hirundinum ſpecies, ſic dicta ἀπὸ τῶν κυψελίδων, *ab alveolis,* quos è luto ſibi conſtruit. Item nom. propr. Eëtionis filii ἀπὸ τῆς κυψέλης, in quâ latens ex periculo mortis evaſerat.

ΚΥ'Ω, *in utero geſto, oſculor:* f. σω. p. κεκύκα, idem.

ΚΥ'ΩΝ, κυνὸς, ὁ ϗ ἡ, *CANIS:* acc. κύνα, dat. pl. κυσὶ. Hinc κύνεος & κύνειος & κυνικὸς, *caninus.*

Κῶας, an κῶας, τὸ, *pellis ovilla.* Vide κώς.

ΚΟΒΙΟΣ, ῦ, ὁ, *GOBIUS* ſeu *GOBIO* piſcis & Angl. gudgeon.

ΚΩ'ΔΕΙΑ, & κωδία, ας, ἡ, *caput papaveris, globulus:* κώδη, *fructus pavaveris.*

Κῴδιον, ου, τὸ, *CORIUM, ovium vellus:* contract. pro κωίδιον, Th. κώς, τὸ, *pellis ovina villoſa.*

ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, *tintinnabulum, nola.*

Κῶεα, nom. pl. à κῶς, εος, τὸ, *pellis agnina, ſtragulum.*

ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *poculum quoddam; compotatio; ebrioſus.*

Κωθωνίζω, *poto, compoto:* à præced.

* Κωθωνιστήριον, τὸ, verbale τῦ κωθωνίζεσθαι, quod eſtat 3. Eſdr. iv. 63, *taberna compotatoria.* D. S.

ΚΩΚΑ'ΛΙΑ, ων, τα, *animalia quædam teſtis tecta.* Antiq κογχάλια.

Κώκαλος, ῦ, ὁ, Rex Sicanorum.

ΚΩΚΥ'Ω, f. ύσω, *fleo, ploro:* hinc κώκυμα, ατος, τὸ, & κωκυτὸς, ῦ, ὁ, *fletus, ululatus.*

ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα. *quæ ex ſacrificiis ſupererant, ſacerdotibus diſtribuebant: quæſtores.*

Κωλεὰ, ᾶς, ἡ, *fœni faſciculus:* item *perna.*

Κώλεος, idem quod κῶλον, quod vide.

Κώληψ, ηπος, ἡ, *talus, ſura.* Th. κῶλον.

Κωλικὸς, ῦ, *COLICUS, ad coli dolorem pertinens:* à

ΚΩ͂ΛΟΝ, ου, τὸ, *membrum, periodi pars: inteſtinum craſſum, COLON,* ſeu *COLUM.*

Κωλυέτω, *caſtiget,* 3. ſing. imperat. act. à κωλύω, quod vide.

Κώλυμα, ατος, τὸ, [* & κωλύμη, ης, ἡ,] *impedimentum, prohibitio:* &

Κώλυσις, εως, ἡ, idem: &

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui impedit:* &

ΚΩΛΥ'Ω, *prohibeo, impedio: arceo:* f. ύσω. p. κεκώλυκα. a. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. paſſ. ἐκωλύθην.

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *ſtellio.*

ΚΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *ſomnus profundus: veternus:* qu. à κῶ pro κέω, *jaceo.*

Κώμαζον, imperf. Ion. &

Κωμάζοντα, acc. ſing. part. præſ. à

Κωμάζω, *COMESSOR, hymnis celebro:* item *ſalto, choreas ago:* κωμάζειν εἴς τινα, *hymnum in alicujus laudem canere.* Th. κῶμος, *commeſſatio.*

ΚΩΜΑΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *fructus quidam aromaticus.*

Κώμαξ, ακος, ὁ, *petulans nugator.*

Κωμάξατε, Dor. pro κωμάσατε, *hymno celebrate,* a. 1. imperat. act. à κωμάζω, quod vide.

Κωμάρχης, ου, ὁ, *vici præfectus:* à κώμη & ἄρχω.

Κωμάσδειν, Dor. pro κωμάζειν, *commeſſari,* inf. ejuſd. verbi.

Κωμασία, ας, ἡ, à κῶμος, *commeſſatio.*

ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, *pagus, vicus.* Hinc

Κωμηδὸν, *vicatim.*

Κωμήτης, ου, ὁ, *paganus.*

Κωμόπολις, εως, ἡ, *oppidulum:* qu. ex κώμη & πόλις, *urbs.* [* Mar. i. 38. nuſquam alibi reperta.]

ΚΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *COMMESSATIO, laſcivum convivium, laſcivia:* q. *luxuria ſoporifera,* à κῶμα, *ſomnus:* item *Genius, comeſſationum præſes.* [* *cœtus Baccho miniſtrantium, cœtus virorum qualiſcunque,* ſed in iſto ſenſu rarò Eurip. Hippol. 44. & Ion. 1156.] Κώμου δεσπότης appellatur is, *in cujus laudem hymnus eſt ab aliquo ſcriptus.*

ΚΩ'ΜΥΣ, υθος, ἡ, *laurus quæ ante fores ſtatuitur; faſciculus fœni.*

Κώμῳ, dat. ſing. à κῶμος.

Digitized by Google

Κωμῳδία, *COMOEDIA*, &

* Κωμῳδιογράφος, *comicus*, à κῶμος & γράφω. D. S.

Κωμῳδὸς, ȣ, ὁ, *COMOEDUS*, qui διὰ τὰς κώμας ᾄδει, *per vices canit*: ex κώμη, *pagus*, & ἀείδω, *cano*.

Κώνειον, ȣ, τὸ, *cicuta venenata potio*: à

ΚΩ͂ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *CONUS*, *turbo*, *involucrum nucis pineæ*.

Κωνωπεῖον, ȣ, ὁ, *CONOPEUM ad culices arcendos*, *velum tentorii militaris*. Th. κώνωψ, *culex*: vel Κῶνος, ob ſimilitudinem figuræ. Angl. canopy.

Κώνωπες, nom. pl. à

ΚΩ΄ΝΩΨ, ωπος, ὁ ϰ̀ ἡ, *culex*.

Κωπῆες, οἱ, *remiges*, nom. pl. à

Κωπεύς, έως, ὁ, *remex*: à

ΚΩ΄ΠΗ, ης, ἡ, *remus*, *manubrium*: q. à κόπτω, quia *tundit* aquam. Hinc

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *ſcalmus*, *cui alligantur remi*.

Κωπίον, ȣ, τὸ, *remulus*.

Κώρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, ſive κούρη, *puella*, *oculi pupilla*.

Κῶρον, Dor. pro κοῦρον, quod vide.

Κωροσύνα, ας, ἁ, Dor. pro κορoσύνη, ης, ἡ, *pueritia*: à κόρος, in κορέω.

Κωρύκιον, ȣ, τὸ, *crumenula*, *ſacculus*, *folliculus*: diminutiv. à

ΚΩΡΥΚΟΣ, ȣ, ὁ, *pera*, *ſaccus coriaceus*.

ΚΩ͂Σ, ῳὸς, τὸ, *ovium vellus*, *ſtragulum*.

Κῶος, εος, τὸ, idem. q. à κέω, *jaceo*. Eſt &

Κῶς, ῶς, ἡ, *COS*, nomen inſulæ.

Κωσὰμ, ὁ, nomen viri, Hebr. *divinans*.

Κώταλις, hodiè κοτύλη, *tudicula*, *cochleare majus*. An & κοτύλη, quia *cava*?

ΚΩΤΙ΄ΛΛΩ, f. ιλῶ, p. ιλκα, *fabulor*, *garrio*: hinc κωτίλλοισα, acc. ſing. part. præſ. κωτίλλυσα, præſ. part. f. g.

Κωτίλος, ȣ, *loquax*, *garrulus*: à κωτίλλω.

Κυφεύω, (pro κυφεύω) *allevo*: item *quieſco*.

ΚΩΦΟ΄Σ, ȣ͂, *ſurdus*; item *fatuus*, *mutus*: {* κωφὸν βέλος, *telum obtuſum*. κωφὸν κῦμα, *fluctus qui non exauditur*} hine

Κωφόω, -άω, & έω, *exſurdo*, *ſurdum reddo*, *ſurdeſco*.

Κὠχεθ' pro ϰ̀ ᾤχετο, & *abiit*, 3. ſing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo*.

Κωχεύω, *ſuſtollo*. Heſych.

Λ.

Λ, Undecima litera Græcorum, in numeris *triginta* deſignat.

Λα, particula, *per ſe* nihil ſignificans verùm in *compoſitione* auget ſignificationem.

ΛΑ͂ΑΣ, λάαος, ὁ, *LAPIS*, *ſaxum*: qu. ex λα & ἄζω, *ſicco*: λᾶς, λαὸς, idem quod λᾶας.

Λάβα, Dor. pro Λάβη, gen. à Λάβας pro Λάβης, viri nomen.

Λάβε, Ion. pro ἔλαβε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Att.

Λαβὲ, *cape*, & in pl. λάβετε, eſt a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον, a. 2. inf. λαβεῖν. perf. λέλαφα, Att. εἴληφα. a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Λαβὶν, Dor. pro λαβεῖν, vide in præced.

Λάβη, ης, ἡ, *prehenſio*, *anſa*, *manubrium*, *occaſio*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Λαβῆν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf. act. vide in λαβὲ.

Λάβῃσι, 2. ſing. & λάβῃσι, Ion. Paragoge pro λάβῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. à λαμβάνω, *capio*; a. 2. ἔλαβον.

Λάβιρος, *fovea*. Heſych.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, *anſa*, *manubrium*; diminut. à λαβή.

Λάβοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, verbi λαμβάνω. a. 2. ἔλαβον.

Λαβοῖσα, Dor. pro λαβοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod. verbo.

Λαβόμην, Ion. pro ἐλαβόμην, ȣ, ετο, a. 2. m. λαβόμενος, a. 2. part. m. à λαμβάνω, *capio*: a. 2. ἔλαβον.

Λάβον, Dor. pro λαβὲ, a. 2. imperat. act. &

Λαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejuſd. verbi.

Λάβρα, *lupus piſcis*: à λάβρος, q. v.

Λαβραγόρης, ȣ, ὁ, *procacitèr loquax*; à λάβρος, *vorax*, & ἀγορεύω *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Λαβρεύομαι, *præceps ſum in loquendo*: à

ΛΑ΄ΒΡΟΣ, ȣ, *valdè vorax*, *avidus*: q. ex λα vel λίαν, & βορὸς, *vorax*. Hinc

Λαβρότης, *voracitas*.

Λαβρώνιον, *poculum quoddam latum*: q. à λάβρος.

ΛΑΒΥ΄ΡΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *LABYRINTHUS*, *locus multis viarum ambagibus inflexus*.

Λαβυρινθώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, *labyrinthus*, *tortuoſus flexuoſus*: à præced.

ΛΑ΄ΓΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, *LAGANUM*, *placentæ genus*.

Λαγαρὸς ὰ, ὸν, *laxus*, *non diſtentus*, *non plenus*; in quo ſc. eſt λαγὼν ſeu κενότης. hinc λαγαροὶ, *homines graciles*, *non ventricoſi*.

Λαγγεύω, *fugio*: ἀπὸ φεύγειν.

Λαγγάζω, *pigror* ex fatigatione. Hinc Latinè *LANGUEO*, Angl. to lag or tire.

Λαγέτας, α, ὁ, Dor. pro

Λαγέτης, *dux & ductor populi*: q. λαῦ ἡγέτης.

ΛΑ΄ΓΗΝΟΣ, ȣ, ἡ, *LAGENA*, poculi genus, à cavitate, quæ λαγὼν. Scribitur & λάγυνος. Angl. flagon.

Λαγίδης, *cuniculus*: à λαγωός.

Λαγνεία, ας. Ion. ης, ἡ, *ſalacitas*. Th. λάγνης, *libidinoſus*.

ΛΑ΄ΓΝΗΣ ſive λάγνος, ȣ, ὁ, *libidinoſus*, *laſcivus*: ſuperl. λαγνίστατος qui λάγνος, *valdè mulieroſus*, ex λα & γυνή: vel à λέγω, *cubo*.

Λαγόνεσσιν, *ilibus*, dat. pl. Ion. à λαγὼν, όνος, ἡ, *ilia*.

Λάγος, ȣ, ὁ, *LAGUS*, nom. propr.

Digitized by Google

Λαγῶς, acc. pl. Dor. pro λαγὼς, *leporis*: &
Λαγῖς, ῦ, ὁ, Ion. pro λαγῶς à λαγωὸς, ῦ, ὁ, *lepus*, Atticè λαγὼς, ὠ. Ex λα & οὖς, *auris*.
Λάξις & λῆξις, εως, *ſortitio*.
ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, *ſortior*, *ſorte accipio*, *conſequor*, *tribuo*; cùm. gen. & acc. f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. p. εἴληχα, pro λέλογχα. part. εἰληχὼς & λελογχώς. a. 2. ἔλαχον. a. 2. ſub. λάχω, ῃς, ῃ. a. 2. part. λαχὼν, όντος. p. m. λέλογχα. a. 2. méd. inf. λήξασθαι. p. paſſ. εἴληγμαι. part. εἰληγμένος.
Λαγὼ, *leporem*, acc. ſing. à λαγώς.
ΛΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, *ilia lateris cavitas laxior & concava*. Hinc λαγαρὸς, ῦ, *laxus*, *vacans*.
ΛΑΓΩΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lepus*. Vide λαγώς.
Λαγῷος, *leporinus*: à præced.
Λαγὼς, ὠ, ὁ, *lepus*, qu. ex λα & οὖς, *auris*: alii ex λα & γάω, *multùm gemere*.
Λαγὼς, *lepus*, [* acc. facit τὸν λαγὼ, ut ſcribit Gaza Gram. l. ii.]
Λάδων, ωνος, ὁ, *pater Daphnes*: acc. Λάδωνα. Eſt & nom. fluvii.
Λαέρτης, ου, ὁ, *LAERTES*, pater Ulyſſis.
Λαερτιάδης, ου, ὁ, *LAERTIADES*, nomen proprium, filius vel nepos Laërtis.
Λᾶες, ων, οἱ, *lapides*: à λᾶς, λᾶος, idem quod λᾶας, ὁ, *lapis*.
Λάζαρος, ου, ὁ, per Aphær. pro Ἐλεάζαρ.
Λάζεο, Ion. & λάζευ, Dor. pro λάζου præſ. imperat. paſſ. λάζετο, 3. ſing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, *capio*.
Λάζεῦ, Dor. pro λάζευ, vide λάζεο.
Λαζοίατο, Ion. pro λάζοιντο, 3. pl. opt. paſſ. ejuſd.
ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, *capio*, *prehendo*: (Poëticum eſt, idem quod in proſâ λαμβάνω) q. à λάω aut λαζάζομαι. Dicitur & λάζυμαι.
Λαζὼν, abjecto α, pro ἀλαζὼν, *mendax*, *vanus*, *ſuperbus*.
Λαήμεναι, Dor. pro λάειν. Heſych. exponit φθέγγεσθαι. Sic λάε, Ion. pro ἔλαε verbi λάω, quod tamen & alias habet ſignificationes.
Λάθα, ας, ἡ Dor. pro λήθη, ης, ἡ. *oblivio*.
Λαθάργος, q. λαθάδων ſeu λήθει ἀργὸς, *clam mutus & mordens*, *clandeſtinus*.
Λάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. ſing. a. 2. ind. Ion. λάθετε, 2. pl. a. 2. imp. m. verbi λανθάνω, *obliviſcor*, ſeu λήθω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον. a. 2. inf. λαθεῖν. perf. paſſ. λέλασμαι. p. m. λέληθα.
Λαθέμεν, Ion. & Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. vide λάθε.
Λάθετ' ſeu λάθετο, 3. ſing. a. 2. m. Ion. ejuſd.
Λαθέβης, ου, ὁ, *immemor juventæ*, *ſenex*: ex λήθω, cujus a. 2. ἔλαθον, & ἥβη, *juventus*.
Λάθητε, 2. pl. a. 2. ſub. act. verbi λήθω ſeu λανθάνω, *obliviſcor*. a. 2. ἔλαθον.
Λαθικηδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *curas oblivione tegens*: à λήθω & κῆδος, εος, τὸ, *cura*.
Λαθιφθόγγοιο, gen. Ion. à
Λαθίφθογγος, ου, *vocis oblivionem inducens*: ex λήθω, *lateo*, & φθόγγος, *ſonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.
Λαθόμεσθα, *obliviſcimur*, Dor. pro λαθόμεθα, 1. pl. præſ. à λάθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod à λήθω, *lateo*.

Λᾶθος, εος, Dor. pro λῆθος, εος, τὸ, idem quod λήθη, *oblivio*.
Λάθρα, adv. *clam*, *latentèr*: &
Λαθραῖος, ου, *clandeſtinus*: &
Λαθραίως, *clam*, adv. à λήθω, Dor. λάθω, *lateo*.
Λάθρη, Ion. pro λάθρα, *clam*, quod vide.
Λαθριδίοισιν, dat. pl. Ion. à
Λαθρίδιος, ου, *occultus*. Poëticum. Th. λάθω, *lateo*.
Λάθριος, *occultus*: ab eod.
Λαθυρὶς, *herba è genere tithymallorum*. Plin. 27. 11.
ΛΑΘΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *cicerula*, genus leguminis.
Λαθὼν, *qui latuit*, a. 2. part. act. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, *lateo*, *obliviſcor*. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.
Λαιὰ, ᾶς, ἡ *LÆVA*; à λαιὸς, quod vide.
Λάϊγξ, ϊγγος, *lapillus*, *calculus*: à λᾶας, *lapis*.
ΛΑΙΔΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ſiniſter*, *impudens*, *procax*.
Λαικάζω, *decipio*, *ſcortor*. Puto ex λαὶ, vel λαιῶς, *ſiniſtrè*, & κάζω, *orno*.
Λαιλαπίω, -ῶ, & λαιλαπίζω, f. ίσω, *per procellam auferο*: ex
ΛΑΙ'ΛΑΨ, απος, ἡ, *LÆLAPS*, *turbo*, *ventus*, *procelloſus*, à λαι, vel λα, & λάπτω, *lambendo bibo*.
Λαίμαργος, *glutto*, *guloſus*: ex λαὶ & μάργος.
Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω, Suidas. à λαιμός.
ΛΑΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *guttur*, *gula*. q. à λαύω, *fruor*. Sic & *frumen* tractus gulæ, à *fruor*. undè Metaph. *LAMA* & *LAMIÆ*, i. e. puerorum voratrices.
Λαιμοτομέω, *jugulo*: à λαιμὸς, *jugulus*, & τέμνω, *ſcindo*.
Λαιμόσχαλον, præmium ob λαιμοῦ σχάσιν, *merces athletici homicidii*.
Λαΐνεος & λάϊνος, ου, *lapideus*. Th. λᾶας, *lapis*.
Λαῖον, ου, τὸ, *ſeges*, quâ frui poſſumus, à λαύω. ſic *fruges*, à fruendo. Vide λεῖον & λήϊον.
ΛΑΙΟ'Σ ὁ, *LÆVUS*, *ſiniſter*.
Λαιοτμεῖν, *ſegetem ſecare*: à λαῖον, ου, τὸ, *ſeges*, & τέμνω, *ſeco*.
Λαῖπος, *impudicus*. An ex λαὶ & πίος.
Λαισήϊον, ου, τὸ, *breve ſcutum*, *parmula*: à λάσιος, *hirſutus*, quia ex crudo corio: Vel à λαιὸς, *ſiniſter*, quia in ſiniſtrâ geſtabatur.
Λαίσθη, ης, ἡ, *turpitudo*. q. à λάζω.
Λαιστὸν, *oneroſum*, *moleſtum*: an à λα & οἰστὸν, quòd in eo ferendo valdè laborandum?
Λαῖτμα, ατος, τὸ, *trajectus*, *latitudo*, *æquor*, Poëticum à λα & ἰέναι, *quod in amplum eat*, ſeu *extendatur*: vel qu. λαίτμημα, i. e. λαιὸν τμῆμα.
ΛΑΙ'ΦΟΣ. εος, τὸ, *veſtis*, *velum*. Dicitur & λαίφα, q. λεῖον ὕφος.
Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ ϰ ἡ, *rapidus*: ex λαιψηρὸς & κέλευθος, ου, ἡ, *via*.
Λαιψηρὸς, ου, *velox*: ex λα & αἰψηρὸς, *celer*, *rapidus*, *velox*. Th. αἶψα, *ſtatim*.
ΛΑΚΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *LACATHA*, arbor *campeſtris*.

Λάκαινα,

Digitized by Google

Λάκαινα, *LACÆNA*, nom. propr.

ΛΑ'ΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, *ſpecies, quædam aromatis.*

Λάκε, *crepitabat*, 3. ſing. a. 2. act. Ion. pro ἔλακε, verbi ληκέω, *crepitum cieo.* a. 1. ἔλακον. p. m. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, *LACEDÆMON*, nom. propr. Hinc

Λακεδαιμόνιοι, ων, οἱ, *LACEDÆMONII.*

ΛΑΚΕ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *loquax, garrula:* hinc

Λακερύζομαι, *garrio.* q. ex λα & κράζω, *clamo.*

Λακέω [* apud Tragicos, Eurip. Oreſt. 162, ἄδυ κ ποτ' ἀρ' ἔλακεν:] vide in λακέω, inde *LOQUOR.*

Λακὶς, ἴδος, ἡ, *fiſſura*, propriè cum crepitu facta à ληκέω, *crepo.* hinc λακίζω, *findo.*

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, *foſſa, fovea, LACUS.*

* Λάκλη, ης, ἡ, χλαῖνα, ap. Heſych. οὐχ ὑπὸ λάκλας παχεῖας πλῶμες, Prov. ap. Plut. *non ſub lænâ craſſa navigamus.* Weſſ. Prob. I. c. x.

Λακτίζοισα, Dor. pro λακτίζουσα κ πλήττουσα, præſ. part. f. g. à

Λακτίζω, *calcitro*, f. ίσω. p. λελάκτικα. præſ. paſſ. λακτίζομαι, *calcibus petor.* Th. λὰξ, adv. *calce:* hinc

Λακτιστὴς, οῦ, ὁ, *calcitro, calcitroſus.*

ΛΑ'ΚΩΝ, *LACON*, *qui è Laconiâ.* unde

Λακωνικὴ, *regio Peloponneſi.*

Λακωνικῶς, adv. *Laconicè, breviter,* &

Λακωνισμὸς, ου, ὁ, *LACONISMUS, breviloquentia:* à præced.

Λάλα, *LALA*, unde *lallare* dicuntur infantes, quos nutrix carmine ſopit.

Λαλαγεῦντες, *canentes*, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγεῦντι pro λαλαγοῦσι, *garriunt*, 3. pl. præſ. à

Λαλαγέω, *vociferor, cano, tumultuor verbis:* à λάλαξ, αγος. Th. λαλέω, *loquor, narro.*

Λαλάζω, *vociferor:* à λαλέω.

Λάλαξ, αγος, *clamor, ſonitus*, λαλαγή. Th. λαλέω, *loquor.*

Λαλέοντι, Dor. pro λαλοῦσι, *loquuntur:* à λαλέω.

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. pl. ab eod.

Λαλεῦνται, Dor. pro λαλοῦνται, 3. pl. præſ. ab eod.

ΛΑΛΕ'Ω, ῶ, *loquor*, f. ήσω. p λελάληκα. a. 1. ἐλάλησα. a. 1. ſub. act. λαλήσω. perf. paſſ. λελάλημαι, *dictus fui.* aor. 1. paſſ. ἐλαλήθην. f. 1. paſſ. λαληθήσομαι. Hinc compar. λαλίστερος.

Λάλημα, ατος, τὸ, *ſermo loquacitas:* à 1. perſ. perſ. paſſ. præced.

Λάλησον, a. 1. imperat. act. verbi λαλέω, quod vide.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, *loquela, ipſa, pronunciatio.* Th. λαλέω.

Λαλίστερος, compar. *loquacior*; à λάλος.

Λαλίστατος, ου, *loquaciſſimus*, ſuperl. à

Λάλος, ου, ὁ κ ἡ, *loquax, vocalis:* à λαλέω.

Λάμα, adv. interrogandi. Hebr. vertitur Græcè ἱνατί; Lat. *quare?*

ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, *capio, conſequor, conniveo, damno.* [* ἐλαμβάνειν μεταμέλλειαν, *pœnitere*, Eurip. Iphig. Taur. 366. αἰδῶ, *vereri*, Soph. Aj. 348.] f. λήψομαι. perf. λέληφα. Att. εἴληφα, cujus, inf. εἰληφέναι, & part. perf. λεληφὼς, υῖα, ὸς, & Att. εἰληφώς. a. 2. ind. ἔλαβον. aor. 2. imperat. λάβε, & Att. λαβὲ, & in 2. pl. λάβετε. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι. a. 2. ſub. λάβω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. λαβεῖν. a. 2. part. λαβὼν, όντος, perf. paſſ. Att. εἴλημμαι, ψαι, πται, & part. εἰλημμένος, pro quo apud Poët. λελημμένος. a. 1. paſſ. ἐλήφθην, ης, η. inf. ληφθῆναι, & part. ληφθείς. [* ἐλαμβάνοσαν, pro ἐλάμβανον, *acceperunt*, 3. pl. imperf. Ezek. xxii. 12. ἐλάβοσαν pro ἔλαβον, 3. pl. a. 2. Deut. i. 25.]

Λάμεχ, ὁ, nom. viri. indecl. Hebr. *pauper.*

ΛΑ'ΜΙΑ, ſeu λαμία, ας, ἡ, *piſcis quidam galeorum maximus:* dictus à λαιμοῦ, id eſt, *gulæ amplitudine.* ſignificat & *dæmonium alios vorare exiſtimatum.*

Λάμνα, *lamella.* Ex Lat. *lamina.*

Λαμνιὰς, άδος, Dor. pro Λημνιὰς, ἡ, *Lemniaca.* Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν, ex *Lemno.* Vel ἀντὶ τοῦ Λημνόσε.

Λαμπαδηφορία, ας, & Ion. ίη, ίης, ἡ, *lampadum geſtatio:* ex λαμπὰς, *fax*, (quod à λάμπω, *luceo*) & φέρω, *fero.*

Λαμπάδιον, ου, τὸ, *facula*, dimin. à

Λαμπὰς, άδος, ἡ, *LAMPAS, fax:* à λάμπω, *luceo.* Angl. a lamp.

Λάμπεν, *collucebat*, imperf. Ion. act. λάμπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi λάμπω, *luceo.*

Λαμπετάω, ῶ, idem quod th. λάμπω, *luceo.*

Λαμπετόωντα, *fulgentia*, pro λαμπετῶντα, Poët. acc. ſing. præſ. part. Sic λαμπετόωντι. Poët. pro λαμπετῶντι, dat. ſing. part. præced.

Λαμπήνη, ης, ἡ, *vehiculi genus regium & περιφανὲς*, qu. à λάμπω, *ſplendeo.*

Λαμπηνικὸς, οῦ, ὁ κ ἡ, *ad currum aut lecticam pertinens.*

Λαμπομένοισι, dat. pl. Ion. part. præſ. paſſ. à λάμπω, *luceo.*

Λαμπριάδα, gen. Dor. à Λαμπριάδης, ου, ὁ, nom. propr.

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *ſplendidus, a, um, clarus:* compar. λαμπρότερος. ſuperl. λαμπρότατος. Th. λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, *ſplendor.* ab eod.

Λαμπρύνω, f. υνῶ, *clarum reddo.* Th. λάμπω, *luceo.*

Λαμπρῶς, *ſplendidè, clarè*, adv. à λαμπρὸς, quod vide.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fax, fulgens:* à 3. perſ. perf. paſſ. verbi.

ΛΑ'ΜΠΩ, *luceo, ſplendeo:* q. à λίαν φῶ. fut. λάμψω. p. φα. a. 1. ἔλαμψα. a. 1. imperat. λάμψον, άτω. a. 2. inf. λάμψαι.

Λαμυρία, ας, ἡ, *facundia, lepores; loquacitas, impudentia; limpiditas:* à

ΛΑΜΥΡΟ'Σ, vel λάμυρος, *diſertus, facetus, ſcurrilis*; q. ex λα & μύρος, *cui valdè fluit oratio.* Vel à λαιμῷ, *qui valet gutture.*

Λαμφθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. Ion. pro ληφθείην. Sic λαμφθῆναι, pro ληφθῆναι, a. 1. inf. λαμφθεὶς pro ληφθεὶς, a. 1. part. paſſ. Ion.

Digitized by Google

Λ Α

[illegible] φυ. à λάμβω, pro λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι.

Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi λάμπω, *luceo*.

Λάμψακον, *LAMPSACUM*, nom. urbis.

Λάμψις, εως, ἡ, *ſplendor :* à 2. perſ. perf. paſſ. verbi λάμπω, *luceo*.

Λάμψομαι, ῃ, εται. Ion. & Dor. λαμψῦμαι, pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, *capio*.

Λανθάνεμος ὥρα, *anni tempeſtas tranquilla, quâ latet ſiletque ventus.* Ex ſeq. & ἄνεμος, *ventus*.

Λανθάνω, ſeu λήθω, Dor. λάθω, *LATEO*, *ignotus ſum :* [* cum participio junctum redditur *imprudenter inſcius ;* participium autem convertendum in ſuum verbum ejuſdem temporis et modi, cujus eſt λανθάνω, ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους, Heb. xiii. 22. *inſcii quidem angelos hoſpitio exceperunt.* et Ariſtoph. Nub. 137.] f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. perfecto activ. caret : ſed format. paſſ. λέλησμαι. a. 1. paſſ. ἐλήσθην & ἐλήθην. p. m. λήληθα. videas th. λήθω.

Λανὸς, ῶ, ὁ, Dorice pro ληνὸς, ῦ, ὁ, *torcular*.

ΛΑ'Ξ, adv. *calce* ſeu *calcibus*. Hinc Lat. *CALX*, addendo *c*.

Λάξασθαι, Dor. pro λήξασθαι, a. 1. inf. m. ab inuſit. λήχω pro λαγχάνω, *ſortior*. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λαξευτήριον, ȣ, τὸ, *aſcia, cælum*.

Λαξευτὴς, *lapicida :* &

Λαξευτὸς, ὴ, ὸν, *in ſaxo inciſus :* à

Λαξεύω, *lapides polio :* ex λᾶς, λαὸς, *lapis*, & ξέω, *polio, ſculpo*.

* Λαξίωσις, εως, ἡ, *lapidis poliendi ars*. D. S.

Λᾶξις, ιος, ἡ, *ſors, portio*, pro λῆξις, vel à λάχεσις, per Sync. λῆξις, vide in λαγχάνω, *ſortior*.

Λαοδίκεια, ας, ἡ, *LAODICEA*, nomen urbis. Gr. *jus populi*. Hinc

Λαοδικεὺς, εὸς, ὁ. *Laodicenſis :* à præced.

Λαοδίκη, ης, ἡ, *Laodice*, nomen virginis.

Λαοὶ, nom. pl. à λαὸς, quod vide.

Λαοκατάρατος, *maledictus à populo, inviſus populo*.

Λαομέδεια, nom. propr. mulieris.

Λαομεδοντιάδης, ȣ, ὁ, *filius Laomedontis*.

Λαομέδων, οντος, ὁ, *LAOMEDON*, nomen propr.

ΛΑΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, Att. λεὼς, ὼ. ὁ, *populus turba*.

Λαοσέβης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, *à populo cultus*. Ex λαὸς, *populus*, & σέβομαι, *colo*.

Λαοσσόος, *populorum defenſor* vel *agitator*. Ex λαὸς, *populus*, & σόω, *ſervo*. Th. σόος, *ſalvus*. Vel à σείω, *moveo*.

Λαοτρόφος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *qui populum alit*. Et

Λαότροφος, ȣ, *à populo nutritus :* ex λαὸς & τρέφω, *alo :* f. ψω. p. m. τέτροφα.

Λαοφθόρος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *populi corruptor :* ex λαος, *populus*, & φθείρω, *corrumpo*. p. m. ἔφθορα.

Λαοφόνος, ȣ, ὁ, Poët. pro λαοκτόνος, *populum cædens :* ex λαὸς & φένω, *occido*.

ΛΑΠΑ'ΖΩ & λαπάσσω, ſive -άττω, f. ξω, *evacuo, mollio ;* hinc

Λάπαθος, ȣ, ἡ, & λάπαθον, ȣ, τὸ, *foſſa terræ ſulcus :* item *LAPATHUM* herba, à præced.

Λαπάρη & λαπαρον, *pars inter coſtas nothas & oſſa quæ ad ilia pertinent*, quia λαπαρὰ, i. e. *inania :* &

Λαπαρὸς, οῦ, *vacuus, inanis*. Th. λαπάζω, *evacuo*.

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, *pituita :* quæ λαπάζεται, è corpore.

Λαπῆναι, a. 2. inf. paſſ. à λάπτω, f. ψω, *lambendo bibo*.

ΛΑΠΙ'ΖΩ, f. ίσω, *inſolentiùs me effero, jacto me*. q. ex λα & ἵππος. Hinc λαπίςης, ȣ, ὁ, *jactator, nugax*.

Λαπιθάων, gen. pl. Dor. pro Λαπιθῶν. à

Λαπίθης, ȣ, ὁ, *LAPITHA :* qui cum Centauris congreſſi.

Λάπισμα, ατος, τὸ, *jactantia :* à 1. perſ. perf. paſſ. verbi λαπίζω.

Λαπιςὴς, ȣ̃, ὁ, *temerarius, mendax, voluptuoſus ; jactator, nugax :* à λαπίζω, vel

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, p. φα, *lambendo bibo, more canum : ingurgito me* undè per Apocopen fit Angl. to lap.

Λάρδος, *lardus*. Gl. Cyr. Vide *laridum*.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ȣ̃, *ſaginatus :* à λαρινεύω, *ſagino*.

ΛΑΡΚΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *corbis è vimine plexus*.

Λαρνακόγυιος, ȣ, ὁ quid ſignificet, & ut Pani tribuatur, vide notas in Theocr.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ἡ, *capſa loculus*, in qua λαρινὰ ſeu *pinguia* reponuntur.

ΛΑ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *LARUS*, avis vorax, qu. à λάω, *appeto*. Sed

Λαρὸς, ȣ̃, *jucundus, gratus*, compar. λαρώτερος. ſuperl. λαρώτατος, παρὰ τὸ ἱλαρόν.

Λαρυγγίζω, f. ίσω. & Att. ιῶ, *vocem dilato :* à

ΛΑ'ΡΥΞ, ὁ, *guttur, gula*.

Λαρύζω, *clamo :* à λάρυγξ, quod clamoris organum.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, contractè à λᾶας.

Λασαία, ας, ἡ, nom. urbis Gr. *hirſuta, herbida*.

Λασάμενος, Dor. pro λησάμενος, η, ον, *oblitus, a, um*, a. 1. part. m. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, *lateo*. f. λήσω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, *LASANUM, vaſculum, olla ;* item *cloaca, ſella familiaris*.

Λάσδεο, *accipe*, Dor. pro λάζȣ, præſ. imperat. λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio*, quod vide.

Λασεύμεθ', Dor. pro λησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi λανθαίνω, *obliviſcor :* f. 1. λήσομαι, & Dor. λασῦμαι, & λασεῦμαι, ῇ, εῖται.

Λασθῆμεν, a. 1. inf. paſſ. Dor. pro λασθῆναι, verbi λήθω, & Dor. λάθω, *lateo :* p. paſſ. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι, a. 1. paſſ. ἐλάσθην.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *ſanna, contumelia, ſubſannatio, irriſio*.

Λασιόκωφος, *qui ſurdus ex hirſutiâ*, κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, *hirſutus, hiſpidus, calidus, animoſus*. q. ex λα & σείω, pro ὁρμῶ.

ΛΑ'ΣΚΩ,

Digitized by Google

ΛΑ΄ΣΚΩ, *loquor*; q. à λαλῶ.

Λάσαυρος, *hirſutus in parte virili*: cujus ταῦρος eſt λάσιος.

Λασῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. à λήθω, *lateo*.

ΛΑ΄ΤΑΞ, αγος, ὁ, *humor excidens è poculo, & ſtrepitus ille.* Eſt & *nomen animalis quadrupedis.*

Λατῖνος, ὁ, *LATINUS*, nomen viri.

Λατωΐδας, α, ὁ, Dor. Λητοΐδης, ου, ὁ, *LATOIDES, Apollo, Latonæ filius*: à Λητώ.

Λατομέω, *exſcindo, excido*, cum acc. f. ήσω. a. 1. ἐλατόμησα. perf. λελατόμηκα, perf. paſſ. λελατόμημαι. perf. part. λελατομημένος, η, ον. à λατόμος.

* Λατόμημα, *lapis exciſus.* D. S.

Λατομητὸς, ῦ, ὁ, *exciſus, excavatus ex lapide*: à

Λατόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lapicida*: quod ex λᾶας, λαὸς, ὁ, *lapis*, & τέμος, *fruſtum abſciſſum.* ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, *ſcindo.*

ΛΑ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, *LATUS*, nom. piſcis delicati Athen. l. vi. 17.

Λατρεία, ας, ἡ, *ſervitus, cultus*; item *cultus religioſus.* Et pro δούλη, *ſerva.* Th. λάτρις.

Λατρευτὴς, ῦ, ὁ, *cultor*: à 3. perſ. perf. paſſ. ſeq.

Λατρεύω, *ſervio, famulor, religioſè colo, ſacrifico*, cum dat. f. σω. p. λελάτρευκα. a. 1. ἐλάτρευσα, à λάτρις. αἰ ἱ à λα partic. intenſ. & τρέω, *tremo.*

Λάτριν, acc. ſing. λάτρισι, dat. pl. à λάτρις, ιος, *ſervus.*

Λάτριος, α, ον, *famularis.* Th.

ΛΑ΄ΤΡΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, *ſervus famula.* [* quos uxor ſecum afferebat, cum in viri ſui poteſtatem ſe dedit. Vox à λαὸς, *populus, plebs inferior.* Hinc nata diſtinctio inter *duliam*, cultum miniſterialem; et *latriam*, cultum divinum.]

Λάτρον, ου, τὸ, *merces*, quæ ſervienti datur, quaſi à λαύω, *fruor.* Eſt enim id quo quis fruitur pro labore.

Λάτυμιον, ου, τὸ, nomen montis.

ΛΑΥΚΑΝΙ΄Α, vel λευκανία, ας, ἡ, *guttur, gula*: q. à λαύω, *fruor.*

Λαῦρα, ας, ἡ, *platea lata, vicus*: q. λαῦρα ὁδός. à

ΛΑΥ΄ΡΟΣ, ου, *LARGUS, latus, multus, copioſus*: q. à λα & εὐρὺς, *latus.*

Λαύρως, adv. *latè, abundè*: à præced.

Λαύω, *fruor*: undè uſitatum ἀπολαύω: vid. λάω, *volo.*

Λάφυρα, τὰ, *ſpolia quæ vivis detrahuntur.* Th. λαφύσσω.

Λαφυρέω, -ῶ, f. ήσω, *ſpolio.*

ΛΑΦΥ΄ΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, *avidè deglutio, helluor, evacuo*: qu. à λάπτω.

ΛΑΧΑΙ΄ΝΩ, *fodio*: f. ανῶ. p. αγκα.

Λαχανεία, ας, ἡ, *olerum collectio*: à

Λαχανεύομαι, f. εύσομαι, *olera produco.* à

Λάχανον, ου, τὸ, *olus*: à λαχαίνω.

Λάχεια, ας, ἡ, *foſſu facilis*: it. nomen inſulæ: à λαχαίνω, *fodio.*

Λαχεῖν, *ſortiri*, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, *ſortior*: f. λήξω. p. λέλαχα, & Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα. λαχεῖν ἄιδαν, *mori.* Pindar.

Λάχεσις, εως, ἡ, *LACHESIS*: nom. Parcæ. à λαγχάνω, *ſortior.*

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λάχος, εος, τὸ, *ſors*: ex eod.

Λαχήνας, α. 1. part. act. à λαχαίνω, *fodio*: f. ανῶ. a. 1 ἐλάχηνα.

Λαχμὸς, ῦ, ὁ, *micatio, ſors*: à λαγχάνω, *ſortior, mico digitis.*

Λαχνάεις, εντος, Dor. pro λαχνήεις, *villoſus, hiſpidus*: à

ΛΑ΄ΧΝΗ, ης, ἡ, *lanugo*: ex λα & χνοῦς. hinc

Λαχνήεις, εντος, *piloſus*: à præced.

Λαχοίην, ης, η, *ſortiar*, Att. pro λάχοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. à λαγχάνω, *ſortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λάχος, εος, τὸ, *ſors*: à λαγχάνω, *ſortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, *ſortita*, a. 2. part. act. f. g. à

Λαχὼν, οῦσα, ὸν, *ſortitus, ſortis particeps*: a. 2. part. verbi λαγχάνω, *ſortior*, quod vide. a. 2. ἔλαχον.

Λαψάνη, ης, ἡ, *LAPSANA*, ſylveſtris braſſicæ genus; à λάπτω.

Λαψεῦμαι. ſeu λαψοῦμαι, ῆ, εῖται. Dor. pro λήψομαι, η, εται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, *cupio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, *ſumes*, Dor. pro λήψῃ, 2. ſing. f. 1. m. vide λαψεῦμαι.

Λαψοῦμαι, vide in λαψεῦμαι.

ΛΑ΄Ω, *video, fruor, volo.* [* λῶ, Doricè Markl. Eurip. Supl. 221.] Hinc λαύω, Pleonaſmo τῦ υ, unde uſitatum ἀπολαύω, idem; quod vide.

Λαώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *popularis*; à λαὸς, *populus.*

Λέα, *lapis quem textor ſtamini inter texendum appendit*: à λᾶας, contractè pro λᾶας, ὁ, *lapis.*

Λέαινα, ας, ἡ, *LEÆNA*: à λέων, *leo.*

Λεαίνω, idem quod λειαίνω, *lævigo*; item *comminuo*: f. ανῶ. a. 1. ἀλέηνα. Th. λεῖος, *lævis non aſper.*

Λεᾶναι, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Λέανδρος, ου, ὁ, *LEANDER*, nomen proprium.

Λεββαῖος, ου, ὁ, nom. Apoſtoli. Hebr. *cordatus.*

ΛΕΒΗΡΙ΄Σ, ίδος, ἡ, *exuviæ, pellis depoſita*: qu. à λέπω, *exuo.*

ΛΕ΄ΒΗΣ, ητος, ὁ, *LEBES, pelvis*: qu. à λείβω, *fundo, libo.*

Λεβωνὰ, nom. oppidi. *Jud.* xxi. 19.

Λέγειν, præſ. inf. à λέγω, *dico.*

Λεγεὼν, ὁ, *legio*: à Latinis ſumpta vox.

ΛΕ΄ΓΝΟΝ, ου, τὸ, ſeu λέγνη, ης, ἡ, *fimbria, quæ aſſuitur extremæ veſtis oræ.*

Λεγόμεσθεν, *dicimur*, Æol. pro λεγόμεθα, 1. pl. præſ. paſſ. verbi λέγω, *dico.*

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, *dicimus*: &

Λέγοντι, *dicunt*, Dor. pro λέγουσι, à

ΛΕ΄ΓΩ, *LEGO, colligo*: *numero*; *dico, loquor*; *cubare facio*: [* λέγειν τὰν ἐμὰν χάριν

Digitized by Google

χάριν, Eurip. Oreſt. 1547. *dicere in meam gratiam*, ſub. εἰς: ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν, Joan. vi. 71. *loquebatur de Juda.* Sic Theocr. Idyl. xv.] f. λέξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. a. 2. ἔλεγον, perf. paſſ. λέλεγμαι. p. m. λέλογα.

Ληλασία, ας, ἡ, *prædatio*: actio ejus qui ληλατεῖ, id eſt, *prædam agit*, qu. λείαν ἐλαύνει.

Ληλατέω, f. ήσω, *depopulor, prædor*: q. λαολατέω· à λεώς pro λαὸς & ἄτω, *noceo*.

ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, *præda*: qu. à λάω, *cupio*. Sed λεία, *lævigata*: vide in λεῖος.

Λειαγόρη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris: *ſuaviloqua*, ex λεῖος, *lævis*, & ἀγοράομαι, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Λειαίνω, *LINO, lævigo, polio*: f. ανῶ. a. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, *lævis*.

Λείβεται, *ſtillat*: 3. ſing. præſ. paſſ. à

ΛΕΙ'ΒΩ, *LIBO, fundo*: f. ψω. λέλειφα. Dicitur & εἴβω, Ion. & Æol.

Λειεῦμαι, Dor. pro λειοῦμαι, præſ. paſſ. verbi λειόω, f. ώσω, *lævigo*. Th. λεῖος, *lævis*.

Λείηναν, *explanârunt*, 3. pl. Ion. a. 1. act. verbi λειαίνω, quod vide.

Λεῖκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, *ventilabrum*: hinc λεικνίζω, *vanno*.

Λεῖμμα, ατος, τὸ, *reſervatio, reliquiæ*: idem quod λείψανον, ου, τὸ. Th. λείπω, *linquo*.

ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ῶνι, ὁ, *pratum*: quaſi λείβω, quia *rigatur*: hinc

Λειμώνιος, ου, *pratenſis*: &

Λειμωνόθεν, *ex prato*: à λειμών.

Λειογένειος, ου, ὁ & ἡ, *læves malas habens*: ex λεῖος, *lævis*, & γένειον, *mentum*.

Λειόγλωσσος, *lævis linguâ, ſubdolè blandiens*: à λεῖος, *lævis*, & γλῶσσα, *lingua*.

ΛΕΙ'ΟΣ, εία, εῖον, *LÆVIS, non aſper*; item *planus, a, um, lubricus*; *lenis, perfectus*. Duci poſſit à λα & ἴσος, *æqualis*: hinc

Λειότης, ητος, ἡ, *lævitas*: à præced.

Λειόω, f. ώσω, *lævigo*. Th. λεῖος.

Λείουσιν, *leonibus*, pro λέουσιν, per Ectaſin. Poët. dat. pl. à λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Λεῖπ' & λεῖπε, Ion. pro ἔλειπε, 3. ſing. imperf. act. vel præſ. imperat. Λείπεσθ' pro λείπεσθαι, præſ. inf. paſſ. λείπεθ' pro ἐλείπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi λείπω, *linquo*.

Λείπεθ', vide in præced.

* Λειποθυμία, ας, ἡ, *animi deliquium repentè ſuperveniens*.

Λείπομαι, ῃ, εται, præſ. ind. paſſ. λειπόμενος, præſ. part. paſſ. ejuſd.

Λειποςρατία, ας, ἡ, *militiæ deſertio*: ex λείπω & ςρατὸς, *exercitus*.

Λειποψυχέω, *animam linquo*: f. ήσω. ex λείπω & ψυχὴ, ἡ, *anima*.

Λειποψυχοῦντα, acc. ſing. part. præſ. præc. verbi.

ΛΕΙ'ΠΩ, *LINQUO, relinquo*; *deſum, deficio*: f. ψω. p. λέλειφα. a. 1. ἔλειψα. a. 2. ἔλιπον. perf. paſſ. λέλειμμαι. præt. med. λέλοιπα. Hinc Angl. to leave. [* Cum gen. ſignificat *minus quàm*, ut, ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν μυρίων ἢ ἑπτακισχιλίων. Diod. Sic l. i. *anni paulo minus quàm* xvii *millia*. Defectus ſi exprimitur, ponitur in dativo: ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυοῖ λείποντα τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα, Diod. Sic. l. i. p. 4 *duobus minus quàm* CCCXXX *annis*. οὐκ ἐλείποντο των πόλεων αἱ ἐπὶ θύραις εἰσὶ τῆς Πίσης, Philoſtr. l. viii. c. 15. *tamen non ſeciùs adventabant quàm civitates quæ propinquæ ſunt Piſæ*.]

Λείπωσα, Dor. pro λείπουσα, præſ. part. f. g. à λείπω, *linquo*.

Λείρινος, necnon λίρινος, idem quod ſequens.

Λειριόεις, ἐντος, & in f. g. λειριόεσσα, ης, *liliaceus*; *ſuavis*; *florida*. Th. λείριον, *lilium*.

Λειριόεσσῃ, dat. ſing. f. g. à λειριόεις, quod vide.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *LILIUM*, pro quo & λίριον. Eſt folio λεῖον.

Λειρὸς, *gracilis, pallidus*: q. à λεῖος, *minùtus*.

Λεϊςὸς, ἡ, ὸν, *prædabilis, prædativus, a, um*; à λεία, ας, ἡ, *præda*.

Λειτὸς, ἡ, ὸν, *publicus, a, um*: à λαὸς, Att. λεὼς, *populus*. Ion. reſolut. λήϊτος, pro λειτός.

Λειτουργέω, ῶ, *miniſtro, munus publicum obeo*: f. ήσω. p. λελειτούργηκα. a. 1. ἐλειτούργησα, a. 1. inf. act. λειτουργῆσαι. Ex λήϊτος, *publicus*, & ἔργον, *opus*.

Λειτουργία, ας, ἡ, *ſervitus, miniſterium publicum, LITURGIA*: & hinc Angl. liturgy: &

Λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, *miniſtratorius, a, um*: ab iiſd.

Λειτουργὸς, ου, ὁ, pro ληϊτουργὸς, & hoc pro ληϊτοεργὸς, *miniſter publicus*: ab iiſd.

ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *LICHEN, ſummæ cutis aſperitas*. Eſt etiam herbæ ſpecies.

Λειχήνωρ, nom. muris: à λείχω & ἀνήρ.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen propr. muris: ex λείχω, *lambo*, & μύλη, *mola frumentaria*.

Λειχοπίναξ, nomen muris: à λείχω, *lambo*, & πίναξ, *tabula*.

ΛΕΙ'ΧΩ, *lambo LINGO*: f. ξω. p. χα.

Λεῖψαν, Ion. pro ἔλειψαν. 3. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω.

Λείψαν' pro λείψανα, τὰ, *reliquiæ*: nom. pl. à

Λείψανον, ου, τὸ, *reliquiæ*. Th. λείπω, *linquo*.

Λείφω, f. 1. act. ejuſd.

Λείων, Poët. pro λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Λείωσις, εως, ἡ, *lævigatio*: à 2. perſ. perf. paſſ. verbi λειόω. Th. λεῖος, *lævis*.

ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *pelvis, catinus, patina*: Att. pro λακάνη. Ex λα & χαίνω, quod valdè pateat.

Λεκάνιον, ου, τὸ, *parva pelvis*: dim. à præced.

ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ἡ, *vitellus, ovi luteum*: at m. g. *piſum*.

Λεκὸς, *ſcutella*: indè λεκὶς, & dimin. λεκίσκος.

Λεκτέον, *legendum*: adj. verbale: à λέγω, *lego*.

Λεκτικὸς, *eloquens*: undè

Λεκτικώτατος, ſuperlat.

Digitized by Google

Λέκτο, Poët. pro λέλεκτο, Ion. pro ἐλέλεκτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi λέγω.
Λεκτὸς, ȣ, *dicendus, dictus, ſelectus*: à 3. perſ. perf. paſſ. ejuſd.
Λέκτρον, ȣ, τὸ. *LECTUS*. Th. λέγω, *cubare facio*.
Λέκυθος, idem ac λήκυθος, quod vide.
Λελαβέσθαι, Poët. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Λελάβησι, Ion. Anadiplaſiaſmo & Paragoge τῦ σι, pro λάβῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ejuſd. verbi.
Λελαβόμην, Poët. pro ἐλαβόμην, a. 2. m. ejuſd.
Λέλαθα, Dor. pro λέληθα. præt. med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, *lateo*; f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.
Λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. m. &
Λελάθῃ, pro λάθῃ, 2. perſ. a. 2. ſub. m. &
Λέλαθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind. act. &
Λελαθόμην, Anadiplaſ. Ion. pro ἐλαθόμην, a. 2. m. ejuſd.
Λέλακα, ας, ε, *ſtrepo*, præt. m. ſed præſentis ſignificationem habet: hinc λελακυῖα, præt. part. m. f. g. verbi ληκέω, *reſono, crepo*; a. 2. ἔλακον.
Λελακυῖα, vide in λέλακα. Alii formant à λαλέω, *vociferor*: perf. part. λελαληκὼς, υῖα, & per Sync. λελακὼς, λελακυῖα.
Λελάληκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi λαλέω, *loquor*.
Λελάμπρυνται, *reſplenduit*: 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi λαμπρύνω, f. υνῶ. p. λελάμπρυγκα. p. paſſ. λελάμπρυμμαι. à λαμπρὸς, *ſplendidus*. Th. λάμπω, *luceo*.
Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα. 1. pl. perf. paſſ. Sic
Λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. verbi λανθάνω, ſeu λήθω, *lateo*.
Λέλασται, *oblitus eſt*, Dor. pro λέλησται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi λανθάνω, ſeu λήθω.
Λελάχοιμι, pro λάχοιμι. a. 2. opt. &
Λελάχωσι, *ſortiti fuerint*. Ion. Anadiplaſiaſm. pro λάχωσι. 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi λαγχάνω, *ſortior*. a. 2. ἔλαχον.
Λελειμμένος, perf. part. paſſ. verbi λείπω.
Λέλειπται, *relicta eſt*, 3. ſing. perf. paſſ. λέλειμμαι, ψαι, πται· à λείπω, *linquo*, f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Λελειχότες, *lambentes*, perf. part. act. per Sync. & Epenth. τῦ ε, pro λελιχμηκότες, verbi λιχμάω. Th. λείχω, *lingo*, f. ξω. p. λέλιχα. vide Heſiodi Theogon.
Λελέχθαι, perf. inf. paſſ. à λέγω, *dico*. a. 1. paſſ. ἐλέχθην.
Λέληθα, ας, ε, *latui*, præt. m. verbi λανθάνω, ſeu λήθω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.
Λεληθότως, adv. *furtim, latentèr*.
Λέληκα, *locutus ſum*, perf. act. verbi λαλέω, f. ήσω. p. λελάληκα, & per Sync. λέληκα. An potiùs dicendum eſſet p. m. verbi ληκέω, pro βοάω; undè p. m. λέληκα, ας, ε. &
Λεληκὼς, ότος, ejuſd. præt. part.
Λέλημμαι, *captus ſum*, perf. paſſ. verbi λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.
Λελημμένος, ejuſd. perf. part.
Λελῆσθαι, *oblitum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, *lateo*, perf. paſſ. λέλησμαι· ſed
Λελῇσθαι, cum ι ſubſcripto, eſt à verbo ληΐζομαι ſeu λῄζομαι, *prædor*. Th. λεία, *præda*.
Λέλησμαι, perf. ind. paſſ. λελησμένος, perf. part. verbi λήθω, ſeu λανθάνω.
Λέληφα, *cepi*, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*; quod vide.
Λελιημένος, *charus, promptus*, perf. part. paſſ. verbi λιλέω, ·ῶ, *volo*, perf. λελίληκα. perf. paſſ. λελίλημαι, & Euphoniæ gratiâ λελίημμαι.
Λέλοχα, p. m. verbi λέγω, *dico*, f. ξω, p. λέλεχα.
Λελογίσμεθα, *reputati ſumus*, 1. pl. perf. paſſ. verbi λογίζομαι, quod vide.
Λελογισμένως, *prudentèr*, adv. ab eod.
Λέλογχα, ας, ε, *ſortitus ſum*, p. m. &
Λελογχὼς, p. part. m. verbi λαγχάνω, *ſortior*, f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον.
Λέλοιπα, ας, ε, *reliqui*: p. m. &
Λελοιπὼς, ότος, p. m. part. verbi λείπω, *linquo*.
Λελουμένος, *lotus*, perf. part. paſſ. verbi λούω, *lavo*: f. λούσω. p. λέλουκα.
Λέλοχα, vel εἴλοχα, perf. ind. act. Att. pro λέλεχα. Hinc
Λελοχυῖα, *enixa*, p. part. f. g. verbi λέγω, *dico*, quod tamen à λέχομαι, *peperi*, derivatum volunt.
Λέλυκα, ας, ε, *ſolvi*, præt. ind. act. verbi λύω.
Λελύμασμαι, perf. paſſ. Att. pro λελύμαμμαι. & hinc
Λελυμασμένος, *labefactus*: p. part. paſſ. Att. verbi λυμαίνω, *corrumpo*: f. ανῶ. p. λελύμαγκα. Th. λύμη, *lues, noxa*.
Λελυμένος, ȣ, *ſolutus*: p. part. paſſ. &
Λέλυται, 3. ſing. perf. paſſ. λελύντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. Ion. verbi λύω, *ſolvo*: f. σω, p. λέλυκα. p. paſſ. λέλυμαι. p. inf. paſſ. λελύσθαι.
ΛΕ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, *LEMBUS*, *parvum navigium*.
Λέμμα, ατος, τὸ, *cortex*. Th. λέπω.
Λέμφος, *mucus concretus*. Sed
Λέμφος, adj. *mucoſus, ſtultus*.
Λέντιον, ȣ, τὸ, *linteum*: vox Lat. Gr. ὀθόνιον, ȣ, τὸ.
Λέξατο, *recenſuit, numeravit*: Ion. pro ἐλέξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi λέγω, *dico*.
Λέξεο, *cubato*, Ion. pro λέξῃ, præſ. imperat. paſſ. verbi λέξομαι, quod formatur à fut. verbi λέγω, *dico*: f. ξω.
Λεξίδιον, ȣ, τὸ, *dictiuncula*: dim. à λέξις. Th. λέγω.
Λεξικὸν, ῦ, τὸ, (ſub. βιβλίον) *LEXICON*, *dictionarium*: ab eod. nom. & th.
Λέξις, εως, ἡ, *dictio*: acc. λέξιν. Th. λέγω, *dico*.
Λεξοῦντι, *dicunt*: Dor. pro λέξουσι, 3. pl. f. 1. act. ejuſd.
Λέοντα, acc. ſing. à λέων, οντος, ὁ, *leo*, in pl. λέοντες. dat. pl. λέουσι.
Λεοντέη & λεοντῆ, ῆς, ἡ, *pellis leonis*: à λέων.
Λεοντηδὸν, adv. *leonum more*.
Λέπαδνον, ȣ, τὸ, *lorum latum jumentarium, capiſtrum*: in pl. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, *decortico*.

Digitized by Google

Λέπαργος,

Λεύκαργος, ου, ὁ ϰ ἡ, *albus.* Euſtath. q. ex λευκὸς & ἀργὸς, *albus.*

Λέπας, τὸ, *rupes, promontorium.* Th. λέπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, *LEPAS, concha petræ adhærens:* à præced. quod vide.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, *LEPISTA, genus calicis inſtar conchæ:* à præced.

Λεπίδιον, parva λέπις.

Λεπίζω, f. ίσω, *decortico:* à λέπος, *cortex.* Th. λέπω.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, *ſquama, cortex:* &

Λέπισμα, ατος, τὸ, idem; & *decorticatio:* &

Λέπος, εος, τὸ, *cortex, ſquama.* Th. λέπω, *decortico.*

Λέπρα, ας, ἡ, *LEPRA, vitiligo.* Th. λεπρὸς, *ſcaber.*

Λεπρὰς, άδος, ἡ, *aſpera:* petræ Epithet. &

Λεπρὰς, acc. pl. f. g. à λεπρὸς, *ſcaber.*

Λεπράω, -ῶ, f. ήσω, *ſcaber,* ſeu *leproſus fio:* ab eod.

Λεπρὸν, ῦ, τὸ, *lepra.*

Λεπρόομαι, ῦμαι, *leproſus ſum.*

ΛΕΠΡΟ'Σ, οῦ, *ſcaber;* item *leproſus.* Hinc λέπρα, ας, ἡ, *lepra.*

Λεπταλέος, idem quod λεπτὸς.

Λεπτῇ, *macilentæ,* dat. ſing. f. g. à λεπτὸς.

Λεπτολογία, ας, ἡ, *tenuis & inanis ſermo:* à λεπτὸς, *tenuis,* & λόγος.

Λεπτὸν, οῦ, τὸ, *minutum quoddam nummi genus:* n. g. à

ΛΕΠΤΟ'Σ, οῦ, *tenuis, gracilis, rarus:* in f. g. λεπτή.

Λεπτότης, ητος, ἡ, *tenuitas:* à λεπτὸς.

Λεπτύνω, f. υνῶ, *attenuo, extenuo:* à λεπτὸς.

Λεπύριον, *parvus cortex.*

Λεπυρὸν, οῦ, τὸ, *putamen ovi, teſta:* dimin. à λέπος, *cortex.* Th. λέπω.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, *corticoſus, ſquamâ tectus.*

ΛΕ'ΠΩ, f. ψω, *decortico, exuo.*

Λερία, *LERIA,* inſula: cujus incolæ Λέριοι, ii male audiebant ob malitiam.

Λερναίη, ης, ἡ, nomen *hydræ,* à Λέρνη, *palude,* in quâ verſata fuerat.

ΛΕ'ΡΝΗ, ης, ἡ, *palus Argivorum,* ubi ſordium confluges. Hinc

Λέρνη κακῶν, *LERNA, malorum.*

Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβὶς, ίδος, ὁ, *Leſbis.*

Λεσβίζειν & Λεσβιάζειν, *Leſbios imitari,* obſcœnis moribus: &

Λεσβὶς, *Leſbia, fœm.* &

Λεσβόθεν, *adv.* è *Leſbo.* à

ΛΕ'ΣΒΟΣ, *LESBUS,* inſula.

Λεσχάζοντες, *garrientes,* nom. pl. præſ. part. verbi λεσχάζω, quod à

ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, *ſermocinatio, confabulatio.* Hinc

Λεσχηνεύειν, *celebrare.*

Λευγαλέῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλέαις. &

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. m. g. pro λευγαλέοις· à

Λευγαλέος, ου, *pernicioſus gravis, triſtis:* q. λοιγαλέος, à Th. λοιγὸς, *pernicies.*

Λευὶ, & Λευὶς. ὁ *Levi:* nomen viri, gen. ejuſ Λευὶ, acc. Λευὶν Heb. *additus.*

Λευίτης, ου, ὁ, *Levita:* &

Λευϊτικὸς, ἡ, ὸν, *Leviticus:* à Λευΐ.

Λεύκ', pro Λευκὰ, *alba:* à λευκὸς.

Λευκαίνω, *dealbo:* f. ανῶ. a. 1. ἐλεύκηνα. a. 1. inf. λευκᾶναι. a. 1. ind. paſſ. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, *albus.*

Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. &

Λευκάνας, a. 1. part. à λευκαίνω, *dealbo:* quod vide.

Λευκανθέα, legitur apud Pindarum *candore florentem:* an λευκανθέϊ legend. an à λευκαίνω. Th. λευκὸς, *albus,* an etiam ab ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Λευκανθεὶς, a. 1. part. paſſ. à λευκαίνω, q. v.

Λευκανθίζω, *albico, candidus ſum.* Th. λευκὸς, *albus.*

* Λευχειμονέω, ήσω, *induo albas veſtes.*

Λεύκη, ης, ἡ, *populus alba;* item *vitiligo alba.* ab eod. th.

Λεύκιππος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui candidos equos habet:* qu. λεύχιππος· ex λευκὸς, *albus,* & ἵππος, *equus.*

Λευκίτας, α, ὁ, Dor. pro λευκίτης, idem quod λευκὸς, *candidus,*

Λευκίτη, *creta,* ejuſd. th.

Λευκόγειος, *ꙋ creta, cretifodina:* ex λευκὸς, *albus,* & γῆ, *terra.*

Λευκοθέα, *LEUCOTHEA, Albunea mater, Matuta:* q. λευκὴ θεὰ, lux enim eſt alba.

Λευκόϊον, *caltha, viola:* q. λευκὸν ἴον, *viola alba.*

Λευκοῖσιν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, *albus.*

Λευκόλινον, ου, τὸ, *album linum:* ex λευκὸς & λίνον, *linum.*

Λευκομέτωπος, ου, ὁ ϰ ἡ, *candidus, habens frontem albam:* ex λευκὸς & μέτωπον, *frons.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Λευκοπάρειος, ου, ὁ ϰ ἡ, *candidas habens genas:* ex λευκὸς, *albus,* & παρειὰ, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *gena.*

Λευκόπωλος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui albis equis utitur & vehitur:* ex λευκὸς, *albus,* & πῶλος, *pullus equinus.*

ΛΕΥΚΟ'Σ, ῦ, *albus, candidus, ſerenus:* qu. à λεύσσω, *video:* Hinc

Λευκότης, ητος, ἡ, *albedo:* &

Λευκόω & λευκαίνω, *dealbo.*

Λευκότερος, έρα, ον, *candidior:* comp. à λευκὸς, *albus.*

Λεύκοφρυς ἀγορὴ, *cana furi facies* ex λευκὸς & ὀφρὺς, *ſupercilium.*

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ ϰ ἡ, *candidam tunicam gerens:* ex λευκὸς & χιτὼν, *tunica.*

Λευκόχροος, *albicans, albus colore:* ex λευκὸς & χρόα, *color.*

Λευκόχρως, ωτος, *candido corpore decorus:* ex λευκὸς & χρὼς, χρωτὸς, ὁ, *corpus.* Th. χρόα, *color.*

Λευκόω, idem ac λευκαίνω.

Λεῦκτρα, pl. tantùm *LEUCTRA,* urbs Bœotiæ.

Λευκώλενος, ου, ὁ ϰ ἡ, *pulchris ulnis,* ſeu *brachiis:* ex λευκὸς & ὠλένη, *ulna.*

Λεύκωμα, ατος, τὸ, *tabula albo colore inducta, album.* Th. λευκὸς.

Λευρὸς, ῦ, Poët. pro ὁμαλὸς, *æqualis, planus.*

Digitized by Google

Λεύσσω,

Λευσσεῖς, *videtis*: 2. pl. præſ. ind. act. à
ΛΕΥ'ΣΣΩ, *video*: Poët. pro βλέπω, in 3. pl. λεύσσουσιν.
Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, *dignus, qui lapidibus obruatur*: [* λευστῆρα δήμου μόρον, Æſch. i. 78. *mors ex lapidatione illata*] à λεύω, *lapido*, quod vide.
Λευχείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *candidatus*: qui λευκὸν εἷμα geſtat.
Λεύω, *lapido*: à λᾶας, *lapis*.
Λεχέεσσιν, dat. pl. Ion. à λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod vide.
Λεχέποιης, ου, ὁ, *herboſus*: à πόα, Ioni ποίη, *herba*, & λέχος, εος, τὸ, *lectus*. Th. λέγω, *cubo*.
Λεχθὲν, *dictum*: a. 1. part. paſſ. n. g. à λέγω, *dico*: f. ξω. a. 1. paſſ. ἐλέχθην.
Λέχος, εος, τὸ, *lectus*: [* *deſponſatus*, ἢ μὴν γὰρ εὐνῆς ἧψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος, Eurip. Phœn. 563. *quamvis enim non maritus eſt tamen eſt deſponſatus.*] gen. pl. λεχέων, dat. pl. λέχεσι. Th. λέγω, vel λέγομαι, *cubo, cubare facio*.
Λεχόωντο, Ion. & Poët. pro ἐλεχῶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi λεχάομαι. apud Heſych.
ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ου, *obliquus*.
Λεχὼ, ἡ, *puerpera*: à λέχος, εος, τὸ, *lectus*: quo decumbit. Th. λέγω, *cubare facio*.
Λεώδαμας, αντος, ὁ, *LEODAMAS*, nomen Philoſophi.
Λεῷμι, *vellem*: præſ. opt. act. à λεάω, -ῶ, pro θέλω.
ΛΕ'ΩΝ, οντος, ὁ, *LEO*: λέαινα, ης, ἡ, *LEÆNA*. q. à λάω, quia viſu valet.
Λεωπέτρα, an λειοπέτρα, *lævis*, ſeu *plana petra*.
Λεωπετρία, ας, ἡ, Suidas, *locus arduus petræ*: Ezek. xxiv. 7.
Λεωργὸς, ου, *audax, temerarius*.
Λεωσφέτερος, ου, *quem ſuæ civitatis jure donant, civemque faciunt*: ex λαὸς & λεὼς, ὁ, Att. *populus*, & σφέτερος, *ſuus*. Th. ἓ, *ſe*.
Λεωφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ὁδὸς, Ion. & Att. pro λαοφόρος, *via publica*. ex λεὼς, pro λαὸς, *populus*, & φέρω, *fero*.
Λῇ, *velit*: Dor. pro θέλῃ, 3. ſing. præſ. ſub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicunt λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt à λάω, deducere, in ſubj. λάω, λάῃς, λάῃ, Craſi λῶ, λῷς, λᾷ, & Dor. λῶ, λῇς, λῇ, *velim, -is, it*.
Λήβω, inuſit. pro λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι.
Λῆγ' pro Λῆγε, *quieſce*: præſ. imp. &
Ληγέμεναι, Dor. pro λήγειν, præſ. inf. verbi λήγω, *ceſſo*.
Λήγοιμεν, 1. pl. præſ. opt. à
ΛΗ'ΓΩ, εις, ει, *ceſſo, deſino, quieſco*.
ΛΗ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *frutex*, ciſti ſpecies.
ΛΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *veſtis ex panno raro ac detrito*.
Ληθαῖος, & λήθαιος, *LETHÆUS*, adject. à λήθη, *oblivio*. Th. λήθω, *lateo*.
Λήθαργος ου, ὁ, *LETHARGUS*, *veternus morbus, marcor, & inexpugnabilis pene dormiendi neceſſitas*: ex λήθη, *oblivio*, & ἀργὸς, *ignavus*, item *velox*. Th. ἐργάζομαι, *operor*.

Λήθεαι, *obliviſceris*: Ion. pro λήθῃ, 2. ſing. præſ. verbi λήθομαι, ſeu λήθω, quod vide.
Λήθει, *latet*: 3. ſing. præſ. act. verbi λήθω, qu. vide.
Λῆθετ' & λήθετο, *oblita eſt*: 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἐλήθετο, ejuſd. verbi.
Λήθη, ης, ἡ, *oblivio*: hinc Lat. *LETHUM*. Th. λήθω, *lateo*.
Λήθουσα, præſ. part. f. g. à
ΛΗ'ΘΩ, ſeu λανθάνω, quod vide, Dor. λάθω, *LATEO, celo*: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα. [* Med. *latere ſeipſum, obliviſcor*, Il. l. 153.]
Ληΐδ' pro ληΐδα, acc. ſing. à ληΐς, ΐδος, ἡ, *pecus*. Th. λεία, *præda*.
Ληΐζετ' pro ληΐζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi ληΐζομαι, *ſortior, nanciſcor*: f. ίσομαι· p. paſſ. λελήϊσμαι. Th. λεία, *præda*.
Ληΐζομαι, *prædor*: vide in ληΐζετ'.
Ληΐζω, idem.
Ληΐη, Ion. Dialyſi pro λεία, ας, ἡ, *præda*.
ΛΗΊΟΝ, ου, τὸ, *ſeges*: in pl. τὰ λήϊα.
Ληΐς, ΐδος, ἡ, idem quod λεία, *præda*.
Ληΐσαντο, Poët. & Ion. pro ἐληΐσαντο, 3. ſing. a. 1. m. &
Ληΐσσεται, 3. ſing. f. 1. m. verbi ληΐζομαι, *nanciſcor*: f. ίσομαι. &
Ληϊστὸς, ου, *bello captus, prædativus*: à ληΐη, Ion. pro λεία, ας, ἡ, *præda*.
Ληΐστωρ, ορος, ὁ, *prædator, prædo furtivus*: à ληΐζομαι, *prædor*: ab eod. th.
Ληῗτις, *prædatrix*, Epithet. Minervæ: à præced. th.
Λήϊτος, *publicus*: Ion. Dialyſi pro λεῖτος, hinc λήϊτον, ου, τὸ, *curia*.
ΛΗΚΕ'Ω, vel Dor. λακέω, *ſono, crepo, LACERO, LOQUOR*: f. ήσω. a. 1. ἐλάκησα. a. 2. ἔλακον, ες, ε. p. m. λέλακα & λέληκα. hinc λακὶς, ίδος, ἡ, *fiſſura* ſeu *ſciſſura cum crepitu*, λακίζω, *lacero*.
ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, *LECYTHUS*, *ampulla olearia*.
Λήλαντος, ου, ὁ, nomen propr.
ΛΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *propoſitum animi, virilis fortiſque animus*: q. à λάω, *volo*.
Λημαλέος, ου, *gramioſus, lippus*. Th. λήμη, *gramia, lippientes oculi*.
Λημάω, -ῶ, *lippio, gramioſos oculos habeo*: à
ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *lippientes occuli, ſordes oculorum*: idem quod γλήμη, quod à λα & μύω, *claudo*.
Λῆμμα, ατος, τὸ, *res quæ accipitur*; item *munus quo aliquis corrumpitur, lucrum, reditus, ſumptio, aſſumptio, argumentum*. Th. λαμβάνω, *ſumo*.
Λήμνια ἔργα, *Lemnia facinora*: &
Λημνιᾶν, Dor. pro Λημνιῶν, *Lemniarum*: vide in λήμνω.
ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *LEMNISCUS*, *faſciola è coronis dependens*.
Λήμνω, dat. ſing. à Λῆμνος, *LEMNUS*, inſula.
Ληναὶ, ῶν, αἱ, Poët. pro βάκχαι. Alii ſcribunt Λῆναι, quas dicunt eſſe *Nymphas torcularium*. Vide ληνός.
Ληναῖος, ου, *LENÆUS*, cognomen *Bacchi*: ab eod. th.
Ληναιῶνα, acc. ſing. à Ληναιών,

Digitized by Google

Ληναίων, ῶνος, ὁ, *Januarius*, quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνός, *lacus torcularii preli*.

ΛΗΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lacus preli torcularii*, ubi uvæ prelo exprimuntur: qu. à λεαίνω, *comminuo*: ſed

Λῆνος, εος, τὸ, *lana*: quia λεῖον, i. e. *molle*.

Λῆξαν. Ion. pro ἔληξαν, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι, *deſiiſſe*: a. 1. inf. λήξασθαι. a. 1. inf. med. &

Λήξεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi λήγω, *ceſſo*: f. ξω.

Λῆξις, εως, ἡ, *ceſſatio*. Th. λήγω.

Ληρέω, *nugo*: quod à λα & ῥέω.

ΛΗ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, *nugæ*, *ineptiæ*, *tricæ*. hinc

Ληρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *nugator*.

Λῆς, Dor. pro θέλεις, *velis*, vide in λῶ.

Λήσεις, 2. ſing. f. 1. act. &

Λήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi λήθω ſeu λανθάνω, *lateo*: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui ludi oblivionem inducit*: Epithet. *Bacchi*, ex λήθω, *lateo*, & παῖγμα. Sunt qui legunt λυσιπαίγμων, à λύω, *ſolvo*, & τὸ παῖγμα, *ludus*.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*: &

Λήσομαι, *obliviſcar*: f. 1. m. &

Λήσομεν, 1. pl. f. 1. act. à λήθω ſeu λανθάνω, *lateo*: f. λήσω.

Ληστεύω, f. εύσω, *latrocinor*: &

Ληστήριον, ȣ, τὸ, *agmen latronum*: à

Ληστὴς, ῦ, ὁ, pro ληϊστὴς, *latro*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

Ληστικὸς, &

Ληστρικὸς, ῦ, *prædatorius*, *ex prædâ vivens*.

Ληστρὶς, ἴδος, ἡ. *prædatrix*.

Λήστρον, *latrina*: puto, ubi latent λῃσταί.

Λησῶ, Dor. pro λήσω. f. 1. act. à λάω, -ῶ, *volo*; vel à λήθω, *lateo*.

Λητοΐδης, ȣ, ὁ, *Latonæ filius*: à

ΛΗΤΩ', όος, -ῦς, ἡ, *LATONA* mater Apollinis, acc. Λητόα, ώ.

Ληφθεὶς, εῖσα, ἐν, *captus*: a. 1. part. paſſ. ληφθέντα, acc. ſing. m. g. &

Ληφθῆναι. a. 1. inf. paſſ. à λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 1. ind. paſſ. ἐλήφθην. a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Ληφθήτω, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſ. ab eod. verbo.

Λήχω, inuſit. pro λαγχάνω, *ſortior*.

Λῆψις, εως, ἡ, *acceptum*, *acceptio*. &

Λήψομαι, η, εται, & in 1. pl. ληψόμεθα, f. 1. m. verbi λαμβάνω, quod vide f. 1. m. inf. λήψεσθαι.

Λία pro λεία, *præda*, Gl. Cyr.

ΛΙΑ'ΖΩ, *agito*, *jacto*, *ſeparo*, *turbo*: f. σω. p. κα. q. à λίαν. vid. ἀλίαζος.

ΛΙ'ΑΝ, *valdè*, *admodùm*: q. à λάω, *volo*.

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus*: pro χλιαρός.

ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, *LIBANUS*, nom. montis in Syriâ: *thus*.

Λιβανωτὸς, ῦ, ὁ, & λιβανωτὸν, ῦ, τὸ, *thus*, *thuribulum*: à præced.

Λιβὰς, άδος, ἡ, *gutta*. Th. λείβω, *fundo*.

Λιβερτῖνος, ȣ, ὁ, *Libertinus*, nomen ſectæ.

Λιβόνοτος, ȣ, ὁ, *LIBONOTUS*, ventus qui ſpirat inter Africum & Auſtrum: ex λίψ, -βὸς, ὁ, *libs*, q. à λείβω, *ſundo*, & νότος, *auſter*.

Λιβύαθεν, adv. ἀπὸ τῆς Λιβύης, Dor. pro Λιβύηθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, *LIBYA*. Λίβυσσα, *LIBYSSA*.

Λιβυρνὸν, ȣ, τὸ, *Liburnum*, ſpecies *navigioli*: à *Liburnis*, Illyridis populo.

Λίβυς, ἀνὴρ, *vir ex Libyâ*, *Afer*, *Pœnus*.

Λίγα, *ſtridulè*, *argutè*: pro λιγέα, Heſych.

Λιγαίνω, *obſtrepo*, propriè arguto ſono. *vocis acutum edo ſonum*. Th. λίγυς.

ΛΙ'ΓΓΩ, *ſtrideo*, *ſtridorem edo*: f. ξω.

Λίγδα, εος; *pulvis*, q. à λεῖος, *glaber*.

ΛΙ'ΓΔΗΝ, *ſtrictim*: adv. à λίσχω.

ΛΙ'ΓΔΟΣ, *pila*, *mortarium*; item *fornacula*, *in quâ conflantur metalla*.

Λιγέα, acc. pl. n. g. à λιγὺς, εῖα, ὺ.

Λιγεῶν, Dor. pro λιγειῶν, gen. pl. &

Λιγείῃ, *canoræ*: dat. ſing. f. g. à λιγὺς, εῖα, ὺ, *ſtridulus*, *a*, *um*. Th. præced.

Λιγέως, *ſtridulè*: adv. ab eod.

ΛΙΓΝΥ'Σ, ύος, ἡ, *fuligo*, *fumus*, *flamma*.

ΛΙΓΝΩΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *pingui ſimilis*.

Λίγξε, *ſonuit*: pro ἔλιγξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi λίγγω, *ſtrideo*: f. ξω.

Λιγυρ' pro λιγυρῇ, *ſuavi*: dat. ſing. f. g. &

Λιγυρῇσι, dat. pl. f. g. Ion. à λιγυρός.

Λιγύριον & λίγυρον, ȣ, τὸ, *lapis ligurius* aut *lyncurius*.

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λιγὺς, *ſtridulus*. Th. λίγγω, *ſtrideo*.

ΛΙ'ΓΥΣ, υος, ὁ ϗ ἡ, *Ligur*, *qui ex Liguriâ*: ſed

Λιγὺς, εῖα, ὺ, *ſtridulus*, *a*, *um*, *ſonorus*, *ſuavis*. Th. λίγγω, *ſtrideo*.

Λιγυστικὸς, ῦ, *Liguſticus*: à Λίγυς, *Ligur*.

Λιγυφθόγγοισι, *ſonorâ*, *voce præditis*, dat. pl. Ion. à

Λιγύφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ſtridulam* vel *ſuavem vocem habens*, *argutus*: ex λιγὺς, *ſtridulus*: quod ex λίγγω, *ſtrideo*, & φθόγγος, *ſonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*: p. m. ἔφθογγα.

Λιγύφωνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *argutus*: ex λιγὺς & φωνὴ, *vox*.

Λίην, Ion. pro λίαν, *valdè*, adv.

Λιθάζω, cum acc. *lapido*: f. άσω. a. 1. ἐλίθασα. a. 1. ſub. λιθάσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. λιθάσαι. perf. act. λελίθακα perf. paſſ. λελίθασμαι. a. 1. paſſ. ἐλιθάσθην. Th. λίθος, *lapis*.

Λίθαξ, ακος, ὁ, *lapillus*, *petra aſpera*: item adj. *lapidoſus*.

Λιθὰς, άδος, ἡ, *lapillus*, *lapis*. Th. λίθος.

Λιθάσας, αντος, a. 1. part. act. &

Λιθασθῶσιν, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi λιθάζω, quod vide.

Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. ſub. act. ejuſd. verbi.

Λιθεία vel λιθία, *maſſa auri*, *precioſitas auri*: &

Λίθεια, *luxus*, *luxuries*, *ubertas*: q. ex λίαν & θὶς, *acervus*.

Λίθινος, η, ον, *lapideus*, *a*, *um*. Th. λίθος, *lapis*.

Λιθοβολέω, *lapido*: cum. acc. imperf. ἐλιθοβόλεον, ȣν. f. ήσω. a. 1. ἐλιθοβόλησα. a. 1. inf. λιθοβολῆσαι. a. 1. part. act. λιθοβολήσας,

Digitized by Google

σας, αντος, perf. act. λελιθοβόληκα. f. 1. paſſ. λιθοβοληθήσομαι· ex λίθος, *lapis*, & βάλλω, *jacio*: p. m. βέβολα.

Λιθοβολία, ας, ἡ, *lapidum jactus*. D. S.

Λιθοβόλος, ου, τὸ, *tormentum ad jaciendos lapides*.

Λιθόλευστος, ου, ὁ & ἡ, *lapidibus obrutus*: ex λίθος & λεύω, *lapido*. Th. λᾶας, *lapis*.

Λιθοξόος, ου, ὁ, *lapicida*, *ſtatuarius*, *qui lapides polit*: ex λίθος & ξέω, *rado*, *polio*.

Λίθος, ου, ὁ & ἡ, *lapis*, *ſaxum*: dat. pl. Ion. λίθοισι. hinc λίθιος, *lapideus*. λιθάζω, *lapido*.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ & ἡ, *lapidibus ſtratus*: ex λίθος, *lapis*, & στρωτὸς, *ſtratus*: quod à στρώννυμι. Th. στορέω, *ſterno*.

Λιθοτομίαι, αἱ, *lapicidinæ*: ex λίθος & τέμνω, *ſeco*: p. m. τέτομα.

Λιθουργίζω, f. ίσω, *lapidem ſcindo*, *incido*.

Λιθώδης, εος, ὁ & ἡ, *lapidoſus*.

Λιθωμότης, ου, ὁ, *qui ad lapidem jurat*; ex λίθος & ὄμνυμι, ſeu ὀμόω, *juro*.

Λίθωσις, εως, ἡ, *mutatio in naturam ſaxeam*: ex λιθόω, *in lapidem verto*. Th. λίθος.

Λικερτίζω, *ſalto immodeſtè*: ex λίαν & σκιρτῶ.

ΛΙΚΓΓ, *minima & exiliſſima avis vox*: q. ex λίγξω, *ſtrideo*.

Λικμάω, *ventilo*, *diſſipo*: f. ήσω. p. λελίκμηκα. Th. λικμὸς, *ventilabrum*.

Λικμήσει, 3. ſing. f. 1. verbi præced.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, & λικμητὴς, οῦ, ὁ, *ventilator*: ab eod.

ΛΙΚΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ventilabrum*, *vannus*.

Λικμώντων, gen. pl. præſ. part. act. verbi λικμάω, quod vide.

Λίκνον, ου, τὸ, idem quod λικμὸς, *vannus*: qu. λεῖον κανοῦν, *plana corbis*: vel à λίαν κινεῖν, *quia valdè agitatur*.

Λικριφὶς, adv. *obliquè*: à λέχριος, *obliquus*.

Λικροὶ, οἱ, *rami cervinorum cornuum*; qu. ex λὶξ & κέρας.

Λίκτης, *lictor*: qu. λελίχης, à λείχω, *lingo*.

ΛΙΛΑΙ'ΟΜΑΙ, Poët. *cupio*, *feſtino*: λιλαίεαι, Ion. pro λιλαίῃ.

Λιμαγχονάω & έω, *fame neco*, *ango & affligo fame*: ex λιμὸς *fames*, & ἀγχονάω. Th. ἄγχω, *ſtrangulo*.

Λιμαίνω, f. ανῶ, *fame laboro*. Th. λιμὸς, *fames*.

ΛΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *portus*: acc. λιμένα, quaſi λίαν μένει, quòd ibi naves tutæ *conquieſcant*: hinc λιμενάρχης, *portitor*, *qui portui præeſt*.

Λιμηρὸς, οῦ, *famelicus*. Th. λιμὸς, *fames*.

Λιμνὰς, άδος, ἡ, & λιμνῆτις, ιδος, ἡ, *lacuſtris*, *paluſtris*. Th. λίμνη, *palus*.

Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις, vide præced.

ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *ſtagnum palus*: qu. à λίαν μένει, ſcil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua *manet*, & non movetur.

Λιμνήσιος, ου, ὁ, nomen ranæ: à λίμνη, *lacus*.

Λιμνόχαρις, nomen ranæ: ex λίμνη & χαίρω, *gaudeo*.

Λιμοκτονέω, *fame neco*; ex κτείνω, *occido*, & ſeq.

ΛΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, & Dor. ἡ, *fames*; *homo ſordidus*: q. à λείπω, *deficio*. hinc βούλιμος, ου, ὁ, & βουλιμία, ας, ἡ, *ingens fames*.

Λιμπάνω, *linquo*: à λείπω, idem.

Λιμφεύειν, *decipere*: à

Λιμφὸς, *ſycophanta*.

Λιμώττω, f. ώξω, p. ωχα, *eſurio*. Th. λιμός.

Λιμώττων, οντος, præſ. part. præced.

Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ & ἡ, *thoracem habens lineum*: ex λίνον & θώρηξ, Ion. pro θώραξ.

Λινοκαλάμη, *lini ſtipula*, λίνου καλάμη, Joſ. ii. 6.

ΛΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *LINUM*, *chorda*: q. λεῖον. hinc λίνεος, ῦς, λινέη, ῆ, λίνεον, οῦν, *LINEUS*, a, um. λινοῦφος, *lini textor*. & hinc Angl. line & linen.

Λῖνος, ου, ὁ, *LINUS*, nomen viri.

Λὶξ, *obliquus*: Heſych. à λέγω.

Λίπ' pro λίπα, indeclinabile. Alii ex λιπαρῷ per Apoc. factum tradunt. Sunt qui pro λίπα indecl. ponant, & hoc pro λιπαρόν. Th. λίπος, *adeps*. Ponitur &

Λίπ' pro λίπε, 3. ſing. a. 2. ind. Ion. vel 2. ſing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*: a. 2. ἔλιπον.

Λιπαίνω. f. ανῶ, *pinguefacio*: a. 1. ἐλίπανα, & apud LXXII. ἐλίπανα, ας, ε. Th. λίπος, *pinguedo*.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ & ἡ, *qui ſplendidis vittis eſt ornatus*: qu. à λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.

Λιπαρὰς, *abundantes*: acc. pl. f. g. à λιπαρὸς, ὰ, ὸν, quod vide.

Λιπαρέω, f. ήσω, *aſſiduus ſum*, *præſto*, *perſevero*; item *aſſiduè rogo*, & *inſtantèr rogo*. vide in λιπαρής.

Λιπαρῇ, Ion. pro λιπαρᾷ, *ſplendida*: λιπαρῇσι, dat. pl. Ion. à λιπαρὸς, *pinguis*: quod vide.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ & ἡ, *aſſiduus*, *ſedulus*. λιπαρῶς & -έως, *aſſiduè*, *jugitèr*. λιπαρία, *aſſiduitas*, λιπαρέω, *aſſiduus ſum*: q. à λίαν παρεῖναι, *valdè adeſſe*.

Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ & ἡ, *pulchram habens vittam*: ex λιπαρὸς, *ſplendidus* & κρήδεμνον, *vitta*.

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *pinguis*, *obeſus*, *nitidus*. Th. λίπος, τὸ, *pinguedo*. Hinc ἀλιπὴς, έος, ὁ & ἡ, *macilentus*.

Λιπαρόχροος, -ως, -όυ, -οῦ, ὁ & ἡ, *nitido corpore præditus*. λιπαρόχροον, acc. Dor. à λιπαρόχροος pro λιπαρόχροος, quod ex λιπαρὸς, *pinguis*, & χρόος, *corpus*. Th. χρόα, *color*.

Λίπασμα, ατος, τὸ, *pinguefactio*, *ſaginatio*: ex λιπαίνω.

Λιπάω, *pinguis ſum*. Th. λίπος.

Λίπε pro ἔλιπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. vel 2. ſing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*: f. λείψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Λιπέειν, Dialyſi Poët. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejuſd. verbi.

Λιπερνὴς, έος, ὁ & ἡ, *qui ex agro in urbem fugit*: ὁ λιπὼν τὰ ἔργα.

Λιπεσάνορας, κούρας. Steſichorus vocat τὰς νεογάμους παῖδας, τὰς λιπούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, id eſt, *puellas recens nuptas*, *quæ ſuos maritos deſeruerant*.

Digitized by Google

Λιπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λίποι, 3. ſing. a. 2. opt. act. λιποίμην, a. 2. opt. m. λιποῖσα, Dor. pro λιποῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejuſd. verbi.

Λίποιεν. 3. pl. a. 2. opt. act. λίποιμι, ejuſd. verbi.

Λίπον pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ab eodem verbo.

Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ου, ὁ, *navis deſertor*: ex λείπω, *linquo*, & ναῦς, *navis*.

ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, *pinguedo, adeps*.

Λιποφεγγία, acc. ſing. à

Λιποφεγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *linquens lucem*: ex λείπω & φέγγος, τὸ, *lumen*.

Λιπόων, Poët. pro λιπῶν, præſ. part. verbi λιπάω, *pinguis ſum*. Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*.

Λιπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi λείπω, f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

ΛΙ'ΠΤΩ, *cupio, deſidero*. Th. λάω, *volo*.

ΛΙ'ΡΟΣ, ſeu λιρὸς, οῦ, *impudens, audax*: qu. à λίαν ὁρᾷν, *valdè videre*.

ΛΙ'Σ, λιτὸς, ὁ, *tenue & ſubtile linteum*. Eſt etiam

Λῖς, *leo*: Poët. cujus acc. λῖν. Th. λέων, *leo*. Eſt &

Λὶς, per Apoc. pro λισσὴ, *lævis*.

Λίσαι, *precare*: a. 1. imperat. m. verbi λίσσομαι, *ſupplico*: f λίσομαι.

ΛΙ'ΣΠΗ, ης, ἡ, *animalculum quoddam gracile*: q. à λὶς pro λισσή.

Λίσπος, ου, *attritus uſu, gracilis*. Th. λίσπη.

Λίσσεσθαι, præſ. inf. &

Λισσέσκετο, *ſupplicabant*: 3. ſing. imperf. Ion. pro ἐλίσσετο. &

Λισσέσκεσθαι, præſ. infin. verbi λίσσομαι, quod vide.

Λίσσομ' pro λίσσομαι, *precor*; præſ. ind. vel f. 1. Poët. pro λίσομαι, omnia à

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, *ſupplico, precor, oro*: part. λισσόμενος, ου. Dicitur etiam λίτομαι.

ΛΙΣΣΟ'Σ, οῦ, *lævis, glaber*: q. à λίαν ἴσος.

* Λιστραίνω, *complano, fodio*, à λίστρον.

* Λιστρεύω, f. εύσω, Odyſſ. Ω. 231.

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *ſcaphula ſeu ventilabrum ferreum ad complanandum ſolum*.

Λιτὰ, acc. ſing. a λὶς, λιτὸς, ὁ, *tenue linteum*. Alii volunt eſſe pl. à ſing. λίτον, τὸ.

Λιταὶ, αἱ, *preces, Deæ præſides ſupplicationum*. Th. λίσσομαι, *precor*.

Λιταῖσι, *frugalibus*: dat. pl. f. g. à λιτὸς, οῦ, *vilis, tenuis*.

Λιτανεία, ας, ἡ, *ſupplicatio, ſupplices preces*; *preces*: à λίτομαι pro λίσσομαι, *precor*. Hinc Angl. litany.

Λιτάνευε, 3. ſing. imperf. Ion. &

Λιτάνευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à

Λιτανεύω, f. εύσω, idem quod λίσσομαι, *precor, oro*.

Λιτάων, *precum*: pen. pl. Æol. pro λιτῶν à

Λιτὴ, *preces*, ab eod. th.

Λιτοίμην, 1. ſing. præſ. opt. à

Λίτομαι, idem quod λίσσομαι, *oro*.

ΛΙΤΟ'Σ, οῦ, *ſimplex, nudus, vilis*: &

Λιτὸς, ἡ, ὸν, *ſimplex*: qu. à λίσσομαι, *ſupplico*.

ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *LIBRA, menſuræ & ponderis nomen*: [* numiſmatis Siculi genus, exigui pretii, æſtimatum vulgò obolo Æginetico, decima pars Δεκαλίτρου, ſive Denarii. Vid. Salm. de m. uſur. c. vi. p. 245.]

* Λιτρισμὸς, ap. Epiphan. *pondus centenarium mercatorium*.

Λίτρον pro νίτρον. Att.

ΛΙΧΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *index digitus*: q. à λίαν χαίνειν, nam inter hunc & pollicem *magnus* eſt *hiatus*, ſive intervallum: vel à λείχω, *lingo*: hinc λιχὰς, menſura interſtitii inter pollicem & indicem diſtentos. λίχνος, ου, ὁ, *liguritor*. λιχνεύω, *ligurio*: f. σω.

Λίχμαζον, imperf. Ion. à

Λιχμάζω, *lingo, lambo*. Th. λείχω, idem: f. ξω.

Λιχμάομαι, -ῶμαι, *lingo*. ab eod. th.

Λιχνεία, ας, ἡ, *liguritio, guloſitas*. Th. λιχανὸς, quod vide.

Λὶψ, λιβὸς, ἡ, *petra*, undè aqua ſtillat: à λείβω, *ſtillo*. Eſt & *venti* nomen, maſc. gen. *LIBS*.

Λίω, *promptus ſum, cupio*.

ΛΟΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ima auris pars*, quæ *prehendi poteſt*, *LOBUS*; q. à λήβω pro λαμβάνω.

Λογὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, *electus*; οἱ λογάδες, *delecti*: à λέγω, *eligo*. Eſt & *album in oculo*.

Λογεῖον, ου, τὸ, *oraculum*; à λόγος.

Λογία, ας, ἡ, *collectio, collecta*: [* 1. Cor. xvi. 1, 2. nova vox.] à λέγω, *colligo*: p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præſ. inf. à

Λογίζομαι, *colligo, ſtatuo, cogito*: imperf. ἐλογιζόμην. fut. ίσομαι. p. λελόγισμαι. a. 1. paſſ. ἐλογίσθην. f. 1. paſſ. λογισθήσομαι. Th. λέγω, *dico*.

Λογικὸς, ἡ, ὸν, *rationalis verbalis*, dat. pl. f. g. λογικαῖς. ab eod. th.

Λόγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod λόγιος.

Λόγιοι, *ſcriptores hiſtorici*.

Λόγιον, ου, τὸ, *oraculum, reſponſum divinum*. τὰ λόγια, *eloquia*. à λέγω, *dico*.

Λόγιος, ου, *diſertus, facundus, eloquens*, & *orationis ſolutæ ſcriptor*: à λόγος, quod vide.

Λόγισαι, *conſulta*: a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι, *rationem ineo*. Th. λέγω, *dico*.

Λογισμὸς, οῦ, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio*: ab eod. verb. & th.

Λογογραφέω, f. ήσω, *ſcribo orationes forenſes, ſcribo hiſtoriam*: ex λόγος & γράφω.

Λογογράφος, ου, ὁ, *qui orationes conſcribit, orator*; item *rabula*, ex iiſd.

Λόγοισι, dat. pl. Ion. à λόγος, *verbum*, quod vide.

Λογομαχέω, *verbis pugno*: f. ήσω. p. λελογομάχηκα· ex λόγος, *verbum* (quod à λέγω) & μάχομαι, *pugno*.

Λογομαχία, ας, ἡ, *verborum pugna*: à

Λογομάχος, *qui verbis pugnat*: ex iiſd.

Λόγον ἑαυτῷ διδόναι, *ſecum aliquid reputare*.

Λογοποιέω,

Digitized by Google

Λογοποιέω, f. ήσω, *fabulas condo.* &

Λογοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *fabularum & hiſtoriarum conditor*: ex λόγος & ποιέω, *facio.*

Λόγος, ε, ὁ, *verbum, ratio, juſſum, negotium, rumor, verſus, carmen,* &c. [* *ſpecies,* λόγον ἔχοντα σοφίας, Col. ii. 23. *habentia ſpeciem ſapientiæ: cauſa,* ἐκ τίνι λόγῳ, Act. x. 29. *quam ob cauſam:* quod non ſatis Græcum eſſe aſſerit Heumannus. At ſic Eurip. Androm. 548. ἐκ τίνος λόγυ νοσεῖ δόμος, *quam ob cauſam laborat domus.* Idem in Iphig. in Taur. 1358. ἐν τίνι λόγῳ πορθμεύετε; *quam ob cauſam mare trajeciſtis?*] &c. κατὰ λόγον, *quantum æquum eſt,* à p. m. λέλογα, verbi λέγω, *dico.*

Λόγχαισι, dat. pl. Ion. à

Λόγχη, ης, ἡ, *ſors, LANCEA:* à λαγχάνω, *ſortior, & aſſequor:* aor. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λογχωτὰ ἔγχεα, *haſtæ cuſpidem habentes:* à λογχόω, *cuſpide munio:* q. à λόγχη.

Λόγω, Dor. pro λόγυ.

Λοεσσάμενος, η, ον, *lotus:* a. 1. part. m. Poët. pro λυσάμενος. qu. à λοέω pro λούω, Dialyſi υ in εο. hinc λόεσσαν, a. 1. ind. act. Ion. abjecto augmento, & Poët. gem. σ. a. 1. inf. act. λοέσσαι, & ſic porrò.

Λοετρον pro λουτρόν, ε, τὸ, *lavacrum; balneum:* à λούω, *lavo.*

Λοετροχόος, οῦς, -ὸυ, -οῦ, ὁ ϗ ἡ, *aptus ad lavacrum:* ex præced. & χέω, *fundo.*

Λοέω, Poët. pro λούω, *lavo.*

Λοιβῇ, *libationi:* dat. ſing. à

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, *libatio.* Th. λείβω, *libo, ſtillo.*

Λοίγια, *exitialia:* nom. pl. n. g. à

Λοίγιος, *pernicioſus,* quod à

ΛΟΙΓΟ'Σ, οῦ, ὁ *pernicies, exitium:* q. à λήγω, *deſino.* hinc λοίγιος, λοιγήεις & λοιγαῖος, *pernicioſus.*

Λοιδορέω, -ῶ, *convitior, maledico:* f. ήσω. p. λελοιδόρηκα. præſ. inf. paſſ. λοιδορεῖσθαι. aor. 1. part. paſſ. λοιδορηθεὶς, έντος. præſ. part. paſſ. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, *convitiator.*

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, *probrum, convitium:* à præced.

Λοιδόρησις, εως, ἡ, idem.

Λοιδορία, ας, ἡ, *convitium:* à

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ε, ὁ, *convitiator, maledicus:* qu. λαὸν δέρων.

Λοιμοῖο, gen. Ion. à

ΛΟΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *peſtis, contagium:* per Metaph. de re aut homine peſtilente & exitiali dicitur.

Λοιμάττω, *peſte laborare peſte infeſtari:* à præced.

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, *reliquus, a, um,* τὸ λοιπὸν, *quod ſupereſt.* λοιπὸν, *alioquin* τοῦ λοιποῦ, *de cætero.* Th. λείπω, *linquo:* p. m. λέλοιπα.

ΛΟΙ'ΣΘΙΟΣ & λοῖσθος, ε, *ultimus, poſtremus:* quod à λείπω, *relinquo.* Hinc λοισθήϊα, *præmia quæ ultimò dantur.* τὰ λοίσθια, *poſtremò, tandem.*

Λοισθοτάτην, *poſtremam:* acc. ſing. f. g. ſuperl. à λοῖσθος, *poſtremus.*

Λοκροὶ, *LOCRI,* nomen nationis.

Λοξὰ, *oblique:* adv. à λοξός.

Λοξίης, Ion. pro Λοξίας, ε, ὁ, *APOLLO,* ab eod. th.

Λοξοβάται, *obliquè ingredientes:* nom. pl. à

Λοξοβάτης, ε, ὁ. *obliquè incedens:* ex λοξὸς, *obliquus:* & βαίνω, *eo.*

ΛΟΞΟ'Σ, οῦ, *obliquus.*

Λοξότης, ητος, ἡ, *obliquitas:* à præced.

Λοπὰς, άδος, ἡ, *patella, patina:* q. à λέπω.

Λόπιμος, η, ον, quod poteſt λέπεσθαι, id eſt, *decorticari.*

Λοπὸς, ῦ, ὁ, *cortex:* à λέπω, *decortico.*

ΛΟΡΔΟ'Σ, ε, *curvus, cernuus.* [* Hinc vox ludicra, a LORD.]

Λουγὸς, *corvus,* Celtis.

Λουδοτρόφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *laniſta:* q. λοῦδον τρέφων, *ludum alens.*

Λουκᾶς, ᾶ, *LUCAS,* nomen viri, &

Λούκιος, ε, ὁ, *Lucius,* nomen Prophetæ, à luce ſic dictum.

Λοῦμαι, Att. Sync. pro λούομαι, *lavor:* imperf. ἐλούμην pro ἐλουόμην, præſ. paſſ. λοῦσθαι pro λούεσθαι. Th. λούω.

Λουνὸς, ἡ, ὸν, *ſplendidus, a, um.* Heſych.

Λοῦσεν pro ἔλυσεν, 3. ſing. a. 1. act. Ion. verbi λούω, *lavo,* f. σω.

ΛΟΥ'ΣΣΟΝ, *LUSSUM, album quoddam in abiete naſcens:* an à λεύσσω, *video?*

Λουσῶ, *lavabo:* Dor. pro λούσω, fut. 1. à λούω.

Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, vas ad lavandum.* ab eod. th.

Λουτρὸν, οῦ, τὸ, *balneum, lavacrum.* ſed

Λούτρον, ε, τὸ, *aqua ſordida, quâ nos lavimus.* à præced. th. λούω, *lavo.*

Λουτρῷ, dat. ſing. à λουτρὸν, *balneum.*

Λουτρὼν, ῶνος, ὁ, *balneum:* à

ΛΟΥ'Ω, *LAVO;* f. σω. p. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. a. 1. part. act. λούσας, αντος. perf. part. paſſ. λελυμένος, η, ον. a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, αλο. hinc λουτρὸν, *lavacrum.* ἀπολούω, *abluo.*

Λοφιῇ, *dorſo:* Ion. pro λοφιᾷ, dat. ſing. à λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *cervix, juba leonum,* &c. Th. λόφος, idem.

Λοφνία, ας, ἡ, & λοφνὶς, ίδος, ἡ, *fax monoxyla,* tanq. ſit *fax ex arboreo cacumine,* à

ΛΟ'ΦΟΣ, ε, ὁ, *cervix in jumentis;* item *criſta galeæ:* item λόφοι, *colles, tumuli:* hinc Angl. loft.

Λόφουρα, τὰ, *animalia, quæ habent ſetas in cervice erectas in modum criſtæ:* à λόφος & οὐρὰ, *cauda.*

Λόφυρος, *criſta inſignis, ſuperbus.* Th. λόφος.

Λοχαγωγὸς, ῦ, ὁ, *ductor* λόχυ, i. e. *turmæ.* Th. ἄγω, *duco.*

Λοχᾶν & λοχᾶσθαι, *inſidias collocare.* hinc ἐλοχήσαντο, 3. pl. a. 1. m. th. λόχος.

Λοχεοῖο, gen. Ion. à

Λοχεὸς, οῦ, ὁ, idem quod λόχος, *inſidiæ.*

Λοχεύομαι ſeu λοχεύω, *parturio.* Th. λοχὸς, ἡ, *gravida.*

Λοχηγετεῖν pro λοχαγεῖν, *cohortis ducem eſſe:* ex λόχος, *cohors,* & ἄγω, *duco.*

Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάομαι, *inſidias peto, inſidias pono.* Th. λόχος, *inſidiæ.*

Λοχίζειν pro εἰς λόχους διαιρεῖν, *in cohortes diſtribuere;* item pro *dividere.* à λόχος.

● *Λόχμη, ης, locus virgultis plenus; (aptus ad inſidias.)*

ΛΟ΄ΧΟΣ, ου, ὁ, *cohors, agmen*; item *inſidiæ*: qu. à λέγομαι, *cubo, inſideo*. hinc λοχάω & λοχάζω, *inſidior*.

Λοχὸς, οῦ, ἡ, *puerpera, gravida*: ſub præcedente.

Λύα, Dor. vel λύη, ης, ἡ, *ſeditio, LUES*: à λύω, *ſolvo*.

Λυγγάνω, *ſingultio*: à λύζω.

Λυγγῆος, genit. Ion. à λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis.

Λύγδινος, ου, *lævis, politus, candiduſque marmoris Parii inſtar*: à

ΛΥ΄ΓΔΟΣ, ου, ἡ, lapidis genus, candoris eximii.

ΛΥ΄ΓΗ, ης, ἡ, *obſcuritas tenebræ*: q. à λύκη. hinc λυγαῖος, *obſcurus, tenebroſus*. ἠλυγαῖος, ου, *umbroſus, opacus*, ab ἠλυγάζω & ἠλυγίζω, *obumbro*.

Λυγίζω, f. ίσω, *flecto, torqueo, circumago*; item *ſupero, vinco*. Th. λύγος.

Λυγιξεῖν, Dor. pro λυγίσειν, f. 1. inf. act. verbi præced.

Λυγκεὺς, έως, ὁ, *LYNCEUS*. Hic fertur acutiſſimâ oculorum acie præditus fuiſſe à

ΛΥ΄ΓΞ, λυγκὸς, ὁ καὶ ἡ, *LYNX, acutiſſimi viſûs*: ſed

Λὺγξ, λυγγὸς, ἡ, *ſingultus*: λυγμὸς, οῦ, ὁ, idem. à λύζω.

ΛΥ΄ΓΟΣ, ου, ἡ, *vitex, virga, bacillus*. Hinc λυγόω & λυγίζω, *flecto*: ſed

Λυγὸς *prælum quoddam*: quia λυγίζεσθαι, ſeu *torqueri* poteſt.

Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro λυγρὰ, *triſtis, odioſa*: à

ΛΥΓΡΟ΄Σ, οῦ, *gravis, difficilis, funeſtus*.

Λυγρῶς, adv. *graviter*: à præced.

Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.

Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris è Lydiâ regione. Λυδία μίτρα, *præclarus hymnus*, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.

Λυδοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui Lydorum more deliciis & voluptatibus indulget*: qu. ἡδυπαθής.

Λυδὸς, ου, ὁ, *LYDUS*, pl. Λυδοί.

Λύειν, *ſolvere*: præſ. infin. à λύω.

ΛΥ΄ΖΩ, *ſingultio*: f. ξω. hinc λυγμὸς, *ſingultus*: λὺγξ, γγὸς, ἡ, idem.

Λύθεν, *ſoluti ſunt*: Bœot. Sync. & Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi λύω, *ſolvo*: f. λύσω. a. 1. paſſ. ἐλύθην.

Λύθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. vide λύθεν.

ΛΥ΄ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *cruor, ſanguis pulverulentus*: quod à λύω, quia indiget purgatione.

Λυθρόω, f. ώσω. p. ωκα, *cruento, ſanguine cum pulvere permiſto fœdo*. à præced.

Λυθρώδης, *ſanioſus*.

ΛΥΚΑ΄ΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus*; à λύκου, id eſt, *ſolis*, & βάσει, id eſt, *progreſſu*.

Λυκαίου Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara*.

Λυκαονία, ας, ἡ, nomen regionis in Aſia. Lat. interpreta *lupina*.

Λυκαυγὲς, τὸ, *crepuſculum matutinum*. Th. αὐγὴ, *ſplendor*.

Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON*, nom. propr.

Λύκη, ης, ὁ, *LUX*, quia *lux* λευκὴ, id eſt, *alba*. hinc λυκόφως, *crepuſculum*.

Λυκιδεῖς, οἱ, *luporum catuli*. Th. λύκος, *lupus*.

Λυκίηθεν, adv. *ex Lyciâ*. à Λυκία, *Lycia*.

Λύκιοι, *LYCII*, acc. pl, Λυκίους· ab eod. th.

Λυκοεργὴς, έος, παρὰ τοὺς λύκους ἔργειν ſeu εἴργειν, à lupis arcendis.

Λυκομήδεα, acc. ſing. à Λυκομήδης, εος, ὁ, *LYCOMEDES*, nomen viri.

ΛΥ΄ΚΟΣ, ου, ὁ, *LUPUS*, eſt & λύκος, acc. pl. Dor. hinc λύκειος, *lupinus*. Eſt & λύκος, *Sol*, à λύκη, *lux*.

Λυκοῦργος, ου, ὁ, *LYCURGUS*, nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, *qui eſt lupini animi*: ex λύκος, *lupus*, & φρὴν, *animus*.

Λύκτος, ου, ἡ, nomen urbis in Cretâ.

ΛΥ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *purgamentum, ſordes*: q. à λύω, *eluo*.

Λυμαίνω, *purgo*: à λῦμα: item *perniciem affero, vaſto, corrumpo*: f. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. præſ. paſſ. λυμαίνομαι, idem. f. λυμανοῦμαι. a. 1. m. ἐλυμηνάμην, ω, ατο, cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, *exitium*.

Λύματ᾽ pro λύματα. nom. pl. à λῦμα, quod vide.

ΛΥ΄ΜΗ, ης, ἡ, *lues, noxa, exitium*: q. à λύω.

Λύμην, λῦο, λῦτο, *redimerer*: Poët. pro λελυμένος εἴην, pluſq. p. opt. paſſ. à λύω. Alii volunt eſſe a. 2. opt. m. à λῦμι.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. m. verbi λυμαίνω, *purgo, vaſto*, quod vide.

Λῦντο, Ion. & Poët. pro ἐλέλυντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi λύω, *ſolvo*.

Λύομαι, *ſolvor*. præſ. paſſ. à λύω.

Λυπέω, *triſtem reddo, dolore afficio*: f. ήσω. p. λελύπηκα. a. 1. ἐλύπησα. præſ. paſſ. λυπέομαι, *contriſtor*: a. 1. paſſ. ἐλυπήθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. λυπηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. infin. λυπηθῆναι. a. 1. part. paſſ. λυπηθεὶς, έντος. Th. λύπη, *dolor*.

ΛΥ΄ΠΗ, ης, ἡ, *dolor, ægritudo*.

Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.

Λυπηρὸς, οῦ, *moleſtus, triſtis*: compar. λυπηρότερος, & ſuperl. λυπηρότατος· & inde

Λυπηρῶς, adv. *moleſtè*. à λύπη.

Λυπῇς, *moleſtus ſis*: 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi λυπέω, quod vide: f. λυπήσω, εις, ει.

Λυποῦ, *luge*: præſ. imperat. paſſ. λυπουμένοις, dat. plur. præſ. paſſ. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor*.

Λυπρὸς, ἡ, ὸν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit.) *moleſtus, a, um*. Eſt & *gracilis, jejunus, aſper*. ab eod. th.

ΛΥ΄ΡΑ, ας, & Ion. ης, ἡ, *LYRA*, inde.

Λυρίζω, f. ίσω, *lyrâ cano & ludo*: & λυριστής· item.

Λυρικὸς, οῦ, ὁ, *LYRICUS*: à λύρα.

Λυροκτυπὴς, ου, ὁ, *Lyricus, qui lyram pulſat*. λυρόκτυπος, ὁ, uſitatius. eſt ex λύρα, *lyra*. & τύπτω, *pulſo*.

 Digitized by Google

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσαο' pro λυσασα, a. 1. part. act. f. g. λύσαν pro ἔλυσαν 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσαιτο, 3. ſing. aor. 1. m. Ion. verbi λύω, *ſolvo*: undè forte. Ang. to looſe.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui ſolvit, liberavit*: a. 1. part. act. maſc. g. ab eod. th.

Λυσανίας, ου, ὁ, *qui ſolvit dolores*: à λύω & ἀνία, ας, ἡ, *mœror*. Eſt & nomen Præfecti Romani.

Λῦσε pro ἔλυσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Ion. λύσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω.

Λύσει, dat. ſing. à λύσις, quod vide.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὁ, *LYSIAS*, nomen viri, Gr. *diſſolvens*: à λύω.

Λυσίζωνος, ου, ὁ & ἡ, *qui* vel *quæ ſolvit zonam*: ex λύω, *ſolvo*, & ζώνη, *zona*. Th. ζωννύω, *cingo*.

Λυσίκακος, *ſedator malorum*: ex λύω, *ſolvo*, & κακὸν, *malum*.

Λυσιμελὴς, έος, ὁ & ἡ, *ſolvens membra*, ſomni Epith. eſt. Hinc Λυσιμέλεια, fuit palus in Ciliciâ: à λύω, *ſolvo*, & μέλος, εος, τὸ, *membrum*.

Λύσιν, *ſolutionem*: acc. ſing. à λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, *ſolvo*.

Λύσιος, ου, *ſolvendi vim habens*: Epith. Bacchi qui ſolvit curas: ab eodem.

* Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, *jocos tribuens*. Epith. Bacchi, Anacr. xxix. 9.

Λυσίπονος, ου, ὁ & ἡ, *ſolvens labores*. λυσίπονοι θεράποντες, *famuli, qui labores dominorum abſolvunt, biſque dominos liberant*: ex λύω, & πόνος, *labor*: quod à πένομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.

Λύσις, εως, ἡ, *ſolutio, diſſolutio*: acc. λύσιν. Th. λύω, *ſolvo*.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, *utilitas*.

Λυσιτελέω, f. ήσω, *utilis ſum, proſum*: cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit*: à λύω, *ſolvo*, & τέλος, *vectigal*.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ & ἡ, *utilis frugifer*: in compar. λυσιτελέστερος, ſuperlat. λυσιτέλεστατος, ab iiſd. th.

* Λυσιτελῶς, adv. *utiliter*.

Λῦσον, άτω, aor. 1. imperat. act. λύσονται, 3. pl. fut. 1. m. λυσόμενος, fut. 1. part. med. verbi λύω.

ΛΥ'ΣΣΑ, ſive λύτλα, ης, ἡ, *rabies*, propriè canum: q. à λύω. hinc

Λυσσάω, ſeu -τλάω, *furo*: λυσσόω, Poët. *in rabiem ago*: à λύσσα.

Λυσσῆν, Dor. pro λυσσᾷν, præſ. inf. act. verbi λυσσάω, *furo*. ab eod. th.

Λυσσητὴς, ῆρος, ὁ, *rabidus, rabioſus*. à præced. th.

Λυσσόων, Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præſ. part. act. verbi λυσσάω, quod vide.

Λυσσώδης, εος, ὁ & ἡ, *rabidus, rabioſus*. Th. λύσσα.

Λυσσωθείης, *rabioſus fias*: 2. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi λυσσόω, quod vide in λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. plur. præſ. ind. vel ſub. act. verbi λυσσάω, *furo*. Th. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ, *LYSTRA*, nomen urbis.

Λύστρα, ων, τὰ, idem. hinc

Λύστρος, *Lyſtrenſis*.

Λυτήριον, ου, *remedium, quod aliquo malo nos liberat*: n. g. à

Λυτήριος, ου, *liberatorius, expiatorius*: à λύω, *ſolvo*.

Λύτο, Ion. & Poët. pro ἐλέλυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ejuſd.

Λυτὸν, *juſtitium*: quum λύεται, dictio juris.

Λύτρον, ου, τὸ, *redemptionis* ſeu *ſolutionis pretium*. Angl. ranſom. Th. λύω.

Λυτρόω, *redimo*: f. ώσω. p. λελύτρωκα. p. paſſ. λελύτρωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. m. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. m. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται. ab eod. th.

Λυτρώδης, vide λυθρώδης, *ſanioſus*.

Λύτρωτις, εως, ἡ, *redemptio*, &

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio*: à perf. paſſ. verbi λυτρόω.

Λυτλάω, vide λυσσάω.

Λυχνεῖον, ου, τὸ, & λύχνιον, necnon.

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum*: à λύχνος.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, *lucernula*: à λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem ab eod. th.

Λυχνοκαΐα, *dies feſtus, in quo noctu lampades accenduntur*: ex λύχνος & καίω, *uro*.

ΛΥ'ΧΝΟΣ, ου, ὁ, *LYCHNUS*, *lucerna*: q. à λύειν νύχος, *ſolvere noctem*. Hinc Angl. a link.

ΛΥ'Ω, *SOLVO*, [* *dimitto*. paſſ. *dimittor*. Med. *redimo*. οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφὴ, Joan. xi. 7. *non poteſt irrita reddi Scriptura*. Heumannus ait nuſquam alibi hoc ſenſu reperiri: At ſic Eurip. Iphig. in Aulide, 1268, θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς, *ſi oracula Dei falſa deprehendi effecero*. λύειν νόμον, *abrogare legem*. ἐπιλύειν, Matt. v. 19. *violare legem*; at non apud exteros. λύειν pro ἐπιλύειν, Joſ. Ant. viii. 6. *explicare difficultatem*, αἴνιγμα, *ænigma*, χρησμὸν, *oraculum*, Plut. Symp.] imperf. ἔλυον, ες, ε. f. λύσω. p. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. a. 1. ſub. λύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. λῦσαι. imperf. paſſ. ἐλυόμην ου, ετο. p. paſſ. λέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐλύθην, ης, η. f. 1. paſſ. λυθήσομαι. Hinc λύσις, *ſolutio*. λύτρον, *redemptionis pretium*. λυτρόω, *redimo*. ἀπολυτρόω, *redimo*. ἀπολύτρωσις, *redemptio*. παραλύω, *reſolvo*. παράλυσις, *reſolutio*, peculiaritèr *reſolutio membrorum*.

ΛΩ῀, λῇς, *volo*: Dor. pro ἐθέλω. hinc λωΐον, *melior*, quem magis volumus. λωΐτερος, & λῷστος, ου, *optimus*. Indè forſan. Angl. I liſt.

Λωβάομαι, *injuriam infero, contumeliâ afficio*: f. λωβήσομαι. indè λωβάσησθε, Dor. pro λωβήσησθε, 2. plur. a. 1. ſub. m. ἐλωβήθην, a. 1. paſſ. Th. λώβη, *injuria*.

Λωβεύω, f. εύσω, idem & ab eod. th.

ΛΩ'ΒΗ, ης, ἡ, *injuria, contumelia, dedecus*.

Λωβηθεὶς, *læſus*: a. 1. part. paſſ. verbi λωβάομαι, quod vide.

Λωβήσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. m. λώβησον, a. 1. imperat. act. verbi λωβάω vel λωβάομαι, *injuriam affero*. Th. λώβη.

Λωβητὴς, ῦ, ὁ, & λωβητὴρ, ῆρος, & λωβητωρ, ορος, ὁ, *contumelioſus*, &

Digitized by Google

Λωβητὶς,

Λωβητὸς, ῶ, *infamiâ notatus*: à 3. perſ. perſ. paſſ. ejuſd. verbi, & ab eod. th.

Λῷον, *melius*: compar. n. g. à λωΐων & contract. λῴων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *melior*: comp. & λώϊςος vel λῷςος ſuperl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. λῶ, *volo*.

Λωΐς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. *melior*.

Λώϊςος & contractè λῷςος, *optimus*: vide in λώϊον.

Λωΐτερος, idem ac λωΐων, & ab eod. th.

Λωλὸς, *ſtultus*: Græcis barbarus.

ΛΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *fimbria*, *inſtita*. An qu. κλῶμα, à κλώθω, *glomero*.

Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. pl. præſ. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, *volo*: præſ. part. f. g. λῶσα.

Λώονα, acc. plur. à λώων, contractè pro λωΐονα, quod vide.

ΛΩ͂ΟΣ, vel λῷος, *menſis Auguſtus*.

Λωποδυτέω, f. ήσω, *furor*, *veſte exuo*: &

Λωποδύτης, ου, ὁ, *fur veſtium*, *graſſator*: qu. à λῶπος & δύω, *induo*.

Λῶπος, εος, τὸ, & λώπη, ης, ἡ, & λωπὰς, άδος, ἡ, *veſtimentum tenue*: à λοπὸς, *cortex*, quod per Ectaſin factum vult Euſtath. Th. λέπω, *decortico*.

Λῷςα, *optima*: ſuperl. n. g. plur. num. vide in λώϊον.

Λωτ, ὁ, nomen viri, indecl. *abſconditus*.

Λωτεῦντα, acc. ſing. Dor. pro λωτόεντα, Att. λωτοῦντα, à λωτόεις, εντος, *loto abundans*: Th. λωτὸς, *lotus*.

Λωτίζω, *lotum carpo*, *decerpo*. à

ΛΩΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *LOTUS*: arbor, cujus fructus adeò dulcis, ut externi eo deguſtato patriæ ſuæ obliviſcantur: undè proverb. λωτὸν φαγεῖν, de iis dicitur *qui regionem externam præponunt ſuæ*. Eſt etiam herbæ genus λωτῷ, Dor. pro λωτῦ, gen.

Λώφαρ, λώφημα, *laxamentum*, à

ΛΩΦΑ'Ω, *reſpiro*, *interquieſco*, *ceſſo*; item tranſitivè *ſedo*: f. ήσω. q. à λόφος, *collum*: propriè de jumentis, è quorum collo jugum deponitur.

Λώφησις, εως, ἡ, *quies*, *reſpiratio*: à perſ. paſſ. ſuper. verbi.

Λώων, ονος, ὁ ϗ ἡ, contractè pro λωΐων, *melior*, quod vide in λώϊον.

M.

M eſt duodecima litera, μῦ dicta, & in numeris quadraginta denotat. Et pro μὲ vel ἐμέ· ab ἐγὼ, *ego*.

ΜΑ', *jurandi* adv. ferè negare ſolet: nonnunquam affirmat: undè ϗ & οὐ, adv. jungitur.

Μααθ', ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *vacillans*.

Μάγαδις, ἡ, & μάγαδος, ου, ὁ, *inſtrumentum muſicum quoddam*. à

ΜΑΓΑ'Σ, άδος, ἡ, *tabulatum citharæ vel teſtudinis chordas ſuſtinens*: hinc μαγάζω, *fides pulſo*.

Μαγγανεία, ας, ἡ, *veneficium*: &

Μαγγανεύω, f. εύσω, *præſtigiis utor*: à

ΜΑ'ΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *machinamentum*, *peſſulus ſeræ*; *venenum*, quo quis mortem machinatur. à μηχανὴ vel μάγος quatenus veneficus.

Μαγδαλὰ, nomen loci; Hebr. *turris*.

Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris. Syr. *magnifica*.

Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, è *Magdalâ*, *Magdalenſis*.

Μαγεία, ας, ἡ, *MAGIA*, *ars magica*; *incantatrix*: à Μάγος, ου, ὁ.

Μαγειρεῖον, ου, τὸ, *culina*. à μάγειρος, quod vide.

Μαγειρεύω, *coquo*, *artem coquinariam exerceo*: f. εύσω.

Μαγείρισσα, ης, *coqua*.

ΜΑ'ΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, *coquus*: qui cibos μάσσει. [* *lanius*. Vid. Davis et. Markl. ad Max. Tyr. xxv. 2.]

Μαγεύω, *artem magicam exerceo*, *ſum magus*: f. εύσω. p. μεμάγευκα. Th. μάγος.

Μαγικὸς, ῦ, *MAGICUS*, *veneficus*: ab eod. th.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, *vas ſubigendæ farinæ*, *lanx*: à μάσσω, *ſubigo*.

ΜΑ'ΓΝΗΣ, ητος, ἡ, *MAGNES*. Eſt & *Magnes*, *Magneſiæ habitator*, quæ eſt urbs Aſiæ ad Mæandrum. Hinc

Μαγνησία, ας, ἡ, *Magneſia*.

Μάγνητας, acc. pl. à μάγνης, quod vide.

ΜΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *Magus*, *ſapiens*, *præſtigiator*: vocabulum Perſicum.

ΜΑΓΥ'ΔΑΡΙΣ, εος, ἡ, *radix laſerpitii*.

Μαγὼγ, ὁ, nomen proprium. Hebr. *munimentum*.

Μαδαρόω, -ῶ, *glabrum & calvum facio*: f. ώσω, p. ωκα.

Μαδάω, -ῶ, *debilem reddo*, *glaber ſum*: f. ήσω.

Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis, indecl. Hebr. *judicium*.

Μαδίζω, *glabrum reddo*, *vello*: f. ίσω.

Μαδμαρίτις, *ad deſertum*: Joſ. xviii. 12. alii legunt Μαβδαρίτις.

ΜΑΔΟ'Σ, ῶ, *lævis*, *glaber*: μαδαρὸς, ῶ, idem. Hinc μαδάω & μαδίζω, *depilem reddo*.

Μαελὶθ, *inſtrumentum pneumaticum*. Pſal. lii. 1.

ΜΑ'ΖΑ, ης, ἡ, *MAZA*, *libum*: [* polenta farina conſperſa, et ſubacta aquâ vel oleo. Heſ. Op. 590.] q. à Μάσσω, *ſubigo*: hinc Lat. *maſſa*.

ΜΑΖΟ'Σ, ῦ, ὁ, *mamma*, *nutrix*: μαςὸς, ῶ, ὁ, *mamma*, *tumulus*.

Μαζουρὼθ, *ſigna cœleſtia*, Job. xxxviii. 32.

Μάθε, ίτω, *ſcias*, 2. ſing. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. inf. verbi μανθάνω, *diſco*. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Μαθεῦμαι, f. 2. m. Dor. pro μαθοῦμαι, verbi μανθάνω.

Μάθημα, ατος, τὸ, *diſciplina*, *documentum*; τὰ μαθήματα, *doctrinæ*: &

Μαθηματικὸς, ῦ, (q. d. *diſciplinarius*) *ad diſciplinas pertinens*, ſeu *aptus*; *MATHEMATICUS*; item

Digitized by Google

Μάθησις, εως, ἡ, ipſa diſcendi actio, cognitio; à perf. paſſ. verbi μανθάνω, diſco.
Μαθήσεαι, diſces: Ion. pro μαθήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi μανθάνω, f. 1. m. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Μαθητεύω, doceo, cum acc. ſum diſcipulus: f. εύσω. p. μεμαθήτευκα, a. 1. part. paſſ. μαθητευθεὶς, έντος· à
Μαθητὴς, οῦ, ὁ, diſcipulus. Th. μανθάνω, diſco.
Μαθοῖσα, Dor. pro μαθοῦσα, quæ didicit, a. 2. part. act. verbi μανθάνω. a. 2. ἔμαθον.
Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, indecl. Hebr. mortem pellens.
Μάθυια, ας, ἡ, maxilla. Heſych. μάθυιας legendum cenſet pro μαλαίας, Pſal. iii. ſub. finem.
Μαθὼν, όντος, & in nom. pl. μαθόντες, a. 2. part. act. verbi μανθάνω, diſco: a. 2. ἔμαθον [* τί μαθὼν, pro ſimplici τί, ut notat Caſaub. ad Athen. xiii. 9.]
ΜΑΙ'Α, ας, ἡ, obſtetrix, nutrix, avia; hinc μαιεύω, obſtetricem, ago: μαιόομαι, idem.
ΜΑΙ'ΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, MÆANDER, vel MÆANDRUS, Phrygiæ fluvius ſinuoſus; flexus.
Μαίη, Ion. pro Μαῖα, quod vide. Eſt & ſoror Atlantis.
Μαιμάζω, cupio, ſalio, ſtrepo, f. άσω.
Μαιμάσσω, cupio, pinſo, abſtergo, f. ξω, p. χα.
Μαιμάω, vehementèr cupio; f. ήσω, pro quo Poët. μαιμώω. Th. μάω, idem.
Μαίμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ejuſd. verbi.
Μαιμώωσα, prompta, præſ. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poët. pro μαιμάω, quod vide.
Μαϊνὰν, nom. viri. indecl. Hebr. præparatus.
Μαινὰς, άδος, ἡ, furioſa, inſana. Vel quæ facit alios inſanire. Th. μαίνομαι.
Μαινόλης, q. ὁ μαινόμενος ὅλος, qui totus inſanit ac furit.
ΜΑΙ'ΝΟΜΑΙ, inſanio, furo, f. μανοῦμαι. præſ. part. μαινόμενος, ου, præt. m. μέμηνα. hinc μανία, ας, ἡ, furor. ἱππομανὲς, έος, τὸ, equina cupido coitûs.
Μαίομαι, cupio, quæro: præſ. part. μαιόμενος, inquirens: ex μάω, idem.
Μαῖρα, canicula, ſidus; æſtus intentiſſimus: à Μαίρω, luceo.
ΜΑ'ΚΑΡ, αρος, ὁ καὶ ἡ, & μάκαιρα, Poët. beatus, felix: in nom. pl. μάκαρες. dat. pl. μάκαρσι, & Ion. μακάρεσσι. Hinc μακάριος, idem. μακαρίτης, ου, ὁ, ἐν τοῖς ἁγίοις· μακαριότης, ητος, ἡ, beatitudo.
Μακαρίζω, beatum prædico: f. ίσω, & Att. μακαριῶ, p. μεμακάρικα. perf. paſſ. μεμακάρισμαι. undè μακαρισμὸς, beatitudo. Th. μάκαρ.
Μακάριος, α, ον, beatus, a, um: comp. μακαριώτερος, α, ον. Th. μάκαρ, beatus.
Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitudo: ab eod. th.
Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, beatitudo: &
Μακαριστὸς, οῦ, beatus: à perf. paſſ. verbi μακαρίζω. Th. μάκαρ.
Μακαρίτης, ου, ὁ, & ἡ μακαρῖτις, felix, de vitâ functis, qu. beatis: ab eod.
Μακαριῶ, Att. pro μακαρίσω, f. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. Th. μάκαρ, beatus.
Μακαρτάτη, ης, ἡ, feliciſſima, f. g. à
Μακάρτατος, beatiſſimus, ſuperlat. à μάκαρ, felix: comparat. μακαριώτερος & μακάρτερος.
Μακεδονιά, ας, ἡ, nom. regionis, Macedonia.
Μακεδονικὸς, ἡ, ὸν, MACEDONICUS: à
Μακεδὼν, όνος, ὁ, MACEDO: in pl. Μακεδόνες. q. ex μᾶκος, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, longitudo, & ἕδος, εος, -ους, τὸ, ſedes: quod regio illa fuerit oblonga.
Μακέλη, ης, ἡ, ligo, Poët. & Ion. pro μάκελλα, ſeu μάκελλα, quod vide.
Μάκελλα, ης, ἡ, ligo: à μία & κέλλω, moveo.
Μάκελλον, ου, τὸ, macellum: vox Lat. Græcè κρεωπώλιον, ου, τὸ.
ΜΑ'ΚΕΡ, cortex, qui ex Indiâ advehitur.
ΜΑΚΚΟΑ͂Ν, deſipere, fatuè & ſtultè ſe gerere: q. μὴ κοεῖν, non ſapere.
Μᾶκος, Dor. pro μῆκος· adverbialitèr poſitum, pro in longitudinem, longè, procul.
Μακραγορία, ας, ἡ, Dor. pro μακρηγορία, ἡ, prolixitas orationis: à μακρὸς, longus, (quod à μῆκος, longitudo) & ἀγορὰ, forum, concio.
Μακρὰν, adv. longè, procul: à μακρὸς. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo.
* Μακρηγορέω, multis verbis uti, à μακρὸς, longus, & ἀγορέω, dico.
Μακρὴν, acc. Ion. pro μακρὰν. μακρῇσι, dat. pl. Ion. pro μακραῖς. à μακρὸς.
Μακρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, longævus, vivax: ex μακρὸς, longus, & βίος, vita.
Μακροβιότης, ητος, ἡ, vivacitas, longævitas, vita longa.
* Μακροβίωσις, εως, ἡ, vitæ longævitas. Baruc. iii. 14.
Μακροημέρευσις, εως, ἡ, diei prolongatio; ex ἡμερεύομαι, diem duco.
Μακρόθεν, adv. eminùs, procul. à μακρὸς, cujus th. μῆκος, ἀπὸ μακρόθεν, è longinquo, Apoc. xviii. 17. & apud LXX. Pſal. xxxvii. 12. vel xxxviii. 11. Ita vix reperiatur apud profanos antiquiores, præter Conſtantini Porphyrogen. Tacticis, p. 3. 4. 6. bis. 16. 17.
Μακροθυμέω, -ῶ, iram differo, patientèr fero: f. ήσω, p. μεμακροθύμηκα. a. 1. ἐμακροθύμησα. a. 1. imperat. act. μακροθύμησον. Ex μακρὸς, longus, (quod à μῆκος, longitudo) & θυμὸς, animus.
Μακροθυμία, ας, ἡ, lenitas: à
Μακρόθυμος, ου, longanimis: & indè
Μακροθύμως, adv. patientèr: ab iiſd. th.
Μακρολογέω, f. ήσω, prolixè loquor: hinc μακρολογῶμεν, 1. pl. præſ. ſub. ex μακρὸς, quod vide, & λέγω, dico.
Μακρολογία, ας, ἡ, ſermonis prolixitas: &
Μακρολόγος prolixus in ſermonibus: ab iiſd. th.
Μακροπτόλεμος, ου, ὁ, idem ac Τηλέμαχος, ου, ὁ, Telemachus, Uliſſis filius.

Digitized by Google

Μακρὸς, ὰ, ὸν, *longus, a, um.* Sed μακρὸν & μακρῷ, dat. & μακρὰ, n. g. pl. num. ſæpè ſumuntur adverbialitèr pro *longè, multò:* comp. μακρότερος, α, ον. [* ὐ διὰ μακροῦ, *brevi, cito,* ſubint. χρόνου, Polyæn. i. 17.] Th. μῆκος, & Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μακρονίζω, maximè *inveteraſco, in longum tempus differo.*

Μακρότης, ητος, ἡ, *longitudo.*

Μακροχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longævus:* ex μακρὸς, *longus,* (Th. μῆκος) & χρόνος, *tempus.*

Μακρύμμα, τος, τὸ, *elongatio:* à

Μακρύνω, f. υνῶ, p. κα, *longè ſummoveo:* à μακρὸς, *longus;* quod à μῆκος, *longitudo.*

Μακρῷ, *longè,* vide in μακρός.

Μακρῶς, adv. *longè, prolixè:* à μακρὸς, quod vide.

Μακύνω, Dor. pro μηκύνω, *produco:* à μῆκος, quod vide.

Μακὼν, *in longum protenſus, vociferatus,* a. 2. part. act. à μηκάω, vel μηκέω. Th. μῆκος, Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μάκων, ωνος, ἁ, Dor. pro μήκων, ἡ, *papaver.*

ΜΑ'ΛΑ, adv. *valdè, multùm, admodùm,* comp. μᾶλλον, ſuperl. μάλιϛα.

Μάλαγμα, ατος, vide in μαλάσσω.

Μαλακαίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *molles & teneros pedes habens.* Metri cauſâ pro μαλακόπους· ex μαλακὸς, *mollis* (quod à μαλάσσω, *mollio*) & πούς, *pes.*

Μαλακῇ, dat. ſing. μαλακῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à μαλακὸς, ἡ, ὸν, *mollis.* Th. μαλάσσω, *mollio.*

Μαλακία, ας, ἡ, *mollities languor corporis.* Sumitur & pro κίττα, ης, ἡ, *pica,* ſtomachi ignavia: &

Μαλακίζω, f. ίσω, *mollio:* à μαλακὸς, quod à μαλάσσω.

Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ejuſd.

Μαλακος, ἡ, ὸν, *MOLLIS:* comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω, *mollio.*

Μαλακότης, ητος, ἡ, *mollities:* ab eod.

Μαλακόχειρ, ρος, Poët. *qui mollem habet. vel admovet manum:* à μαλακὸς, *mollis,* (Th. μαλάσσω, *mollio*) & χεὶρ, ἡ, *manus.*

Μαλακύνω, *emollio, molle facio:* f. υνῶ.

Μαλακῶν, gen. Dor. pro μαλακοῦ.

Μαλακῶς, adv. *languidè, incommodè.*

Μάλαπερ, adv. *quantumlibet.* Th. μάλα, *valdè.*

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, ſeu μαλάττω, *mollio:* f. άξω, p. χα. perf. paſſ. μεμάλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, *quod ad molliendum adhibetur,* μαλακὸς, *mollis.* μαλακία, *mollities:* &

Μαλάχη, ης, ἡ, *MALVA,* quia alvum mollit, gen. pl. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri. Hebr. *laudans Deum.*

Μαλερὸς, οῦ, *nocivus, pernicioſus,* dat. ſing. μαλερῷ. Th. μαλὸς, *tener:* id. quod ἀμαλός.

ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla:* vide μασχάλη.

Μάλθα, ης, ἡ, *cera emollita.* Th. μαλάσσω.

Μαλθακὸς, οῦ, *mollis:* à μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui mollem & ſuavem habet vocem:* ex μαλθακὸς, quod vide & φωνὴ, *vox.*

Μάλιμνον, ου, τὸ, proprium loci nomen videtur: vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum cenſet, ϛομάλιμνον· ex ϛόμα & λίμνη.

ΜΑ'ΛΙΣ & μαλὶς, *morbus jumentorum.*

Μαλὶς, ἴδος, ἁ, Dor. pro μηλὶς, ἴδος, ἡ, quod & μηλέα, ας, *MALUS, arbor:* Eſt &

Μαλὶς, ἴδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιϛα, *maximè:* adv. ſuperl. grad. à μάλα, *valdè:* comp. μᾶλλον. [* ἐν τοῖς μάλιϛα, *cum primis, maximè;* νόμος ἐν τοῖς μάλιϛα φυλαττόμενος, Ælian. V. H. ii. 38, *apud Romanos hæc lex maximè valebat.* μάλιϛα τρία τάλαντα, Dem. i. c. Aphobum, *tria talenta et quod excurrit.* τὸ δὲ ὕψος ἡμίσυ μάλιϛα ἐτελέσθη, ὃ διενοεῖτο, Thuc. l. i. *Ea altitudine* [maris] *quæ duplo major eſſet quàm ille in animo habuerat.* ὅμοια τὰ μάλιϛα, Herodot. paſsìm, pro ἐν τοῖς μάλιϛα. ἀνὴρ δόκιμος ὅμοια τὰ μάλιϛα, *vir quam maxime probatus,* l. vii. 118. et 141.

Μαλκίω, -ῶ, & μαλκιάω, Ion. & Poët. *frigore contrahor:* à

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, *manuum pedumve contractio, & ſtupor ex frigore.*

Μαλλοῖς, *velleribus,* dat. pl. à μαλλὸς, *vellus.*

Μᾶλλον, *magis,* comp. à μάλα, *valdè:* ſuperl. μάλιϛα, [* μαλλοι ϗ μᾶλλον, Phil. i. 9. Eurip. Iphig. in Taurid. 1406]

ΜΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *vellus, lana promiſſa.*

Μαλλωτὸς, οῦ, *villoſus:* à præced.

Μᾶλον, ω, τὸ, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, *ovis:* &

Μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, *MALUM, pomum.*

Μαλοπάρηος, ου, ὁ ϗ ἡ, *teneras ac molliculas genas habens.* Ex μαλὸς, οῦ, *tener,* & παρειὰ, *gena.* Vel derives ex μᾶλον pro μῆλον, τὸ, *pomum,* (quod à μηλέα, *malus arbor*) & παρειὰ, *gena,* quod de rotunditate & de colore pomorum intelligendum.

ΜΑΛΟ'Σ, οῦ, *tener,* q. ἀμαλὸς. & pro μαλλωτὸς, *villoſus.*

Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, *poma fero:* ex μῆλον, *malum,* & φέρω, *fero.*

Μάλχος, ου, ὁ, nomen ſervi. Hebr. *regius.*

ΜΑΜΗΡΑ', ſeu μαμιρὰ aut μαμιρὰς, *medicamenti genus.*

Μαμία, ας, ἡ, *mater & avia:* à

ΜΑ'ΜΜΑ & μάμμη, ης, ἡ, & μαμμαία, ας, ἡ, *voces puerulorum ad matrem: avia.*

Μαμμάκυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſtultus:* q. à μάμμη, *avia,* & κεύθω, *occulto.*

ΜΑΜΜΑ'Ν, vox eſt puerilis, ſignificans *panem:* hinc μαμμάω, *panem peto.*

Μαμμωνᾶ, *Mammona,* τὸ, indecl. vox Syr. *ſubſtantiæ, divitiæ.*

Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis:* &

Μὰν pro μάννα, *manna;* &

Digitized by Google

Μὰν, Dor. pro μὴν, *tamen*, *certè* : ut ἀλλὰ-μὴν, &c.
Μαναὴν, ὁ, nom. viri indecl. Syr.
Μανασσῆς, filius primogenitus Joſephi. Hebr. *faciens oblivisci.*
ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *corium*, *pellis.*
ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, *oſculi genus immodeſtum.*
ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *ſtabulum*, *caula.*
ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ου, ὁ, *planta, cui ineſt vis ſomnifica.*
Μανδύη, ἡ, aut μανδύας, ὁ, *veſtimenti militaris genus apud Perſas.*
Μανεῖσα, *furore percita*, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi μαίνομαι, *inſanio* : f. μανοῦμαι. a. 2. paſſ. ἐμάνην. Hinc μανεὶς.
ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, *diſco*, *intelligo* : f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον. a. 2. imperat. μάθε, ἐτω, & 2. pl. μάθετε. a. 2. part. act. μαθὼν, όντος. perf. ind. act. μεμάθηκα. perf. paſſ. μεμάθημαι. indè μάθημα, *diſciplinà* : μαθητὴς, *diſcipulus* : μάθησις, *cognitio*, *diſcendi actio* : ἀμαθὴς, *indoctus* : ὀψιμαθὴς, *qui ſerò diſcere cœpit* : φιλομαθὴς, *diſcendi cupidus.*
Μανία, ας, & Ion. μανίη, ης, ἡ, *furor.* Th. μαίνομαι, *inſanio.*
Μανιάκης, ου, ὁ, *torques.* Gl. Cyr. μανίαξ, *tortile*, *circulus*, Dan. v. 7, 29. qu. à μήνη, *Luna*, Dor. μάνα.
Μᾶνις, ιδος, ἁ, Dor. pro μῆνις, ιος, ἡ, *ira permanens & diuturna.*
ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ, *manna*, indecl. vox Hebr. q. d. *cibus paratus.*
ΜΑ'ΝΝΟΣ ſeu μάνος, ου, ὁ, *ornamentum colli vel manuum.* q. à μήνη, Dor. μάνα, *Luna.*
ΜΑΝΟ'Σ, οῦ, *rarus*, *laxus.* hinc μανάκις, *rarò.*
Μανότης, ητος, ἡ, *raritas*, *laxitas* : à præced.
Μανοῦμαι, f. verbi μαίνομαι, *inſanio.*
Μαντεία, ας, ἡ, *divinatio*, *vaticinium* : &
Μαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium* : *locus ubi editur oraculum* : &
Μαντεῖος, α, ον, *vaticinans*, *fatidicus* : à th. μάντις. *vates.*
Μαντεσιν, *vatibus*, dat. pl. à μάντις, εως, ὁ, *hariolus.*
Μαντεύομαι, *vaticinor*, *auguror* ; *conjicio* ; *oraculum conſulo* : præſ. inf. μαντεύεσθαι. f. μαντεύσομαι. a. 1. m. ἐμαντευσάμην, ω, ατο. Th. μάντις, *vates.*
Μαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro μαντεῖον, τὸ, *oraculum.* Sic μαντήϊος, pro μαντεῖος. Th. μάντις.
Μαντικὴ, ῆς, ἡ, (ſub. τέχνη) *ars divinandi* : ab eod. them.
ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, *vates*, *hariolus.* q. à μαίνομαι. [* vel fortè à μανύειν, i. e. μηνύειν, *interpretari.* Iſ. Voſ.] hinc μαντεύομαι, *vaticinor.* μαντεία, *vaticinatio.* θεόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, *qui Dei inſtinctu vaticinatur.* νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinium evocatis mortuis.*
Μαντοσύνη, ης, ἡ, *vaticinium.* Th. μάντις.
Μάνυε, Ion. & Dor. pro ἐμήνυε, 3. ſing. imperf. ſic μανύει, Dor. pro μηνύει, *indicat* : verbi μηνύω, *indico.*

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, *indico* : f. υσω.
Μανυτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, οῦ, ὁ, *index*, *qui rem aliquam indicat.* Th. μηνύω, *indico.*
Μαπέειν, *apprehendere*, per Syncop. τοῦ ρ, pro μαρπεῖν, & Poët μαπεῖν, Ionicaque Diæreſi μαπέειν, & Poët. redupl. μεμαρπέειν, a. 2. verbi μάρπτω, *capio.* p. m. μεμαρπα.
Μὰ 'ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω. præſtaret ſcribere μ' ἀποθάνω.
ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ου, ὁ, *gemma*, quæ & σμάραγδος appellatur.
ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, *flagellum*, *ſcutica.*
ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *MARATHRUM*, *fœniculum.*
Μαραθὼν, ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὰ, *MARATHON opulenta.*
ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, *marceſcere facio*, *flaccidum reddo.* p. αγκα. μαραίνομαι, *marceſco.* perf. paſſ. μεμάραμμαι, νσαι, νται, Att. μεμάρασμαι. (undè μαρασμὸς, οῦ, ὁ, *marcor*, *tabefactio.*) a. 1. paſſ. ἐμαράνθην. f. 1. μαρανθήσομαι. Hinc ἀμάραντος & ἀμαράντινος, ὁ ϗ ἡ, *immarceſſibilis.*
Μαρὰν ἀθὰ, hæc ſunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλεύσεται, *Dominus venit ad* judicium.
Μαρανθῆναι, *tabefactum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. μαρανθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. paſſ. verbi μαραίνω, quod vide.
Μάρανσις, εως, ἡ, &
Μαρασμὸς, οῦ, ὁ, *tabes*, *MARASMUS*, *ſenium* : vide in μαραίνω. Angl. murrain.
Μαργαίνω, f. ανῶ, *inſanio.* Th. μάργος, *inſanus.*
Μαργαρίτης, ου, ὁ, *MARGARITA*, *unio* : à
ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, *unio* : pl. τὰ μάργαρα.
Μαργέλλη, *coralium*, ſpecies anagallidis, *lapis corallium.*
ΜΑ'ΡΓΟΣ, ου, *inſanus*, *ſtolidus*, *vecors* : q. ab ἀργὸς, *otioſus.* Hinc μαργαίνω. &
Μαργοσύνη, ης, ἡ, *inſania* : à præced.
Μαρδόνιος, ου, ὁ, *Mardonius*, *Perſa.*
Μαρδοχαικὴ ἡμέρα, *dies Mardochæi.*
ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, vel pl. μάραι, antiquâ voce *manus* : quibus dividimus & componimus : q. à μείρω. hinc δυσμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis.* εὐμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis.*
Μάρθα, ης, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *magiſtra.*
Μαρία, ας, ἡ, *MARIA*, B. V. nomen : &
Μαριὰμ, ἡ, nomen indecl. Hebr. *amara.*
Μαριανδυνοὶ, *mancipia*, à gente ſubactâ.
ΜΑΡΙ'ΛΑ ſeu μαρίλη, ης, ἡ, *pulvis carbonum*, *favilla* : q. à μαραίνω.
ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ὁ, *MARIS*, *menſura quædam cotylarum ſex capax.*
Μάρκος, ου, ὁ, nomen viri.
ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, *rutilo*, *ſplendeo* : μαρμαίρουσα, præſ. part. f. g. q. à μαίρω.
Μαρμάρεαι, *ſplendidæ*, f. g. pl. num. à
Μαρμάρεος, necnon μαρμάρειος, ου, *MARMOREUS* : & *marmoris more candens* : item Μαρμάρινος,

Digitized by Google

Μαρμάρινος, ου, & μαρμαρόεις, εντος, idem: à μαρμαίρω.

Μάρμαρον, ου, τὸ, &

Μάρμαρος, ου, ὁ, ſubſtantivè pro μάρμαρος λίθος, *MARMOR*; item

Μάρμαρος, ου, *albus, candidus*; à μαρμαίρω.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, *ſplendor*: ejuſd. Th.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, *pugno*, Poët. & in 1. pl. μαρνάμεθα. q. à μάρη, *manus*, quia manu fit pugna.

Μαρναμένοιϊν, *depugnantium*, Ion. pro μαρναμένοιν, gen. dual. part. præſ. μαρναμένων, verbi μάρναμαι.

Μάρναθ', Ion. pro ἐμάρναντο, 3. pl. imperf. μάρνασθαι, præſ. inf. ejuſd.

Μαρνώμεσθ' ſeu μαρνώμεσθα, Ion. pro μαρνώμεθα. 1. pl. præſ. ſub. verbi μάρναμαι, *pugno*.

Μάρον, *MARUM*, herba: ab Hebr. מר *amarus*.

Μαρπτέειν, Ion. reſol. pro μαρπτεῖν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *prehendo*.

Μαρπίσση, ης, ἡ, nom. mulieris.

ΜΑ'ΡΠΤΩ, *capio, prehendo, aſſequor, attingo ſcopum*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα, q. μάρη ἅπτομαι, *manu tango*. μάρπτειν σθένος, *vires aſſumere*.

Μαρσίππιον, ου, τὸ, &

ΜΑ'ΡΣΥΠΟΣ, μαρσιπος, & μάρσιππος. ου, ὁ, item μαρσύπιον & -ιον, ου, τὸ, *MARSUPIUM, crumena*: q. μάρης σιπύη, *manus arcula*.

Μαρτιχόρα, nomen Indicum, animal eſſe ex Cteſiâ videtur.

ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ & ἡ, *teſtis*, *MARTYR*: hinc μαρτυρία, *teſtimonium*: μαρτυρέω, *teſtor*.

Μάρτυρα, præcedentis acc. ſing.

Μαρτυρέω, -ῶ, *teſtor*; imperf. ἐμαρτύρεον, -ουν. f. ήσω. p. μεμαρτύρηκα. perf. paſſ. μεμαρτύρημαι; *teſtimonium obtinui*. Th. μάρτυρ, *teſtis*.

Μαρτυρία, ας, ἡ, *teſtimonium*: ejuſd. th.

Μαρτυρίησι, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, & Ion. μαρτυρίη, ης, ἡ, *teſtimonium*.

Μαρτύριον, ου, τὸ, *teſtimonium*, *MARTYRIUM*. Th. μάρτυρ.

Μαρτύρομαι, *teſtor, obteſtor*, ejuſd. th.

Μάρτυρος, ου, ὁ, Poëticum idem ac th. μάρτυρ, *teſtis*.

Μάρτυς, υος, ὁ, idem cum præced. (ex quo per Sync. fit.) acc. μάρτυν, dat. pl. μάρτυσι.

Μαρύεται, Dor. pro μηρύεται, *innectitur*, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi μηρύω, *revolvo, glomero*: hinc inf. Dor. μαρύεσθαι, *volvi*.

Μαρυκᾶται, *ruminat*, Dor. pro μηρυκᾶται, 3. ſing. à μηρυκάομαι. Vide. μηρύκω.

Μάρψαις, *corripiens*, a. 1. part. act. pro μάρψας, verbi μάρπτω, quod vide.

Μάρψῃς, *corripueris*, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi μάρπτω, quod vide.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ ſeu μασσάομαι, -ῶμαι, *mando, manduco*: imperf. ἐμασσαόμην, -ώμην, & in 3. pl. -άοντο, -ῶντο. q. à μάσσω, *ſubigo*: hinc μάσαξ, ακος, ἡ, *mandibula*, *os*.

Μάσδα, ας, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, *placenta*.

Μασδὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamma, ſinus*.

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, *lorum emollitum, pellis*: q à μάσσω, *ſubigo*.

ΜΑ'ΣΠΕΤΑ, ων, τὰ, *prima ſilphii folia*.

Μασσαγέτις, *Maſſagetis*, nom. propr.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, p. χα, *pinſo, ſubigo, abſtergo*; item *tango*, in quâ ſignif. format. f. in σω. hinc μάκτρα, ας, ἡ, *vas in quâ ſubigitur*: *farina*: μαγὶς, ίδος, ἡ, idem: μαγεὺς, έος, ὁ, *piſtor*.

Μάσσων, -ονος, ὁ & ἡ, idem ac μακρότερος, *longior, major*: (& μᾶσσον, plus, Heſych.) q. à μακρὸς, *longus*, compar. μακρότερος, μακίων & μάσσων, ſuperl. μακρότατος & μάκιστος, hinc μήκιστος. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Μάσακ' pro μάσακα, *eſcam*, acc. ſing. à

Μάσαξ, ακος, ἡ *mandibula, os*; *eſca*. Th. μασάομαι, *mando*.

Μαστεύῃς, vide in

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω, *quæro, indago*: à μάω, *quæro*: hinc μαστευτὴς, ῦ, ὁ, *inquiſitor*: &

Μαστὴρ, ῆρος, & μάστωρ, ορος, ὁ, idem.

Μάστιγα, acc. ſing. à μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum*.

Μαστιγεῦν, Ion. pro μαστιγοῦν, præſ. inf. vide μαστιγοῦσθαι.

Μαστιγεὺς, έος, ὁ, *flagellator*: vide in μάστιξ.

Μαστιγίας, ου, ὁ, *MASTIGIA, flagrio*. Th. μάστιξ.

Μαστιγούσθω, *flagellatur*, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. à

Μαστιγόω, *flagello*, f. ώσω, p. μεμαστίγωκα. a. 1. ἐμαστίγωσα. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ.

Μαστίετην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion, verbi μαστίω, Poët. pro μαστιγόω, *flagello*: hinc μαστίων, per Sync. pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, *flagellum*.

Μαστίζω, *flagello*: f. ξω. p. μεμάστιχα. hinc μαστίζοντες, nom. pl. part. præſ. à

ΜΑ'ΣΤΙΞ, ιγος, ἡ, *flagrum, ſcutica*, & per Metaph. *morbus*: hinc μαστιγίας, *flagrio*: μαστιγόω, *flagello*: μαστιγεὺς, έος, ὁ, *flagellator*. Ὁμηρομάστιξ, *ſic dictus fuit* Zoilus, *quòd Homeri carmina reprehenderet*.

Μάστιξεν, *flagellavit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi μαστίζω, f. ξω, quod vide.

Μαστίσδειν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσδοιεν, Dor. pro μαστίζοιεν, 3. pl. præſ. opt. ejuſd. verbi & th.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, *MASTICHE*, lentiſcina reſina.

Μαστιχόωντι, *mandenti*, Poët. pro μαστιχῶντι, dat. ſing. part. præſ. verbi μαστιχάω, -ῶ, [vox μονήρης, ap Heſiod. in Scuto, 387.]

Μαστὸς, οῦ, ὁ, vel μασθὸς, *uber, mamma*. Eam fœtus μάει & μάσσει. Th. μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamma*.

Μαστρωπεία, ας, ἡ, *lenocinium*: &

Μαστρωπεύω ſeu -οπεύω, f. εύσω, *perduco* ſeu *produco*, *proſtituo*: à

ΜΑΣΤΡΩΠΗΣ ſeu μαστρωπὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *leno, lena*, q. μαστρὸς ὤψ, habens blandiendo,

Digitized by Google

endo. indè fortaſſe per Metath. Angl. ſtrumpet.
ΜΑΣΧΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla.*
Μασχαλὶς, ἴδος, ἡ, idem.
Μάταια, *vana*, n. g. à μάταιος, qu. v.
Ματαιοβυλία, ας, ἡ, *inane conſilium:* ex μάταιος, *vanus*, & βυλὴ, *conſilium.*
Ματαιολογία, ας, ἡ, *vaniloquentia:* à
Ματαιολογὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *vaniloquus:* ex μάταιος, *vanus* (quod à μάτην, *fruſtrà*) & λέγω, *dico:* p. m. λέλογα.
Μάταιος, αία, αιον, & μάταιος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *vanus, a, um.* Th. μάτην.
Ματαιοτάτη, ἡ, *vaniſſima*, ſuperl. à μάταιος, *vanus*, compar. ματαιότερος, ſuperl. ματαιότατος, ejuſd. th.
Ματαιότης, ητος, ἡ, *vanitas:* ab eod. th.
Ματαιόω, *vanum reddo:* f. ώσω, p. μεματαίωκα. præſ. paſſ. ματαιόομαι, ῦμαι, *vanus ſio:* a. 1. paſſ. ἐματαιώθην. Th. μάτην, *fruſtrà.*
Μάταν, Dor. pro μάτην, *fruſtrà.*
Ματάω, *torpeſco, vanè tempus contero:* f. ματήσω. Th. μάτην.
Ματεύω, f. εύσω. *quæro, indago;* per Ellipſin pro μαςεύω, idem.
ΜΑ΄ΤΗΝ, adv. *fruſtrà, incaſſum: hinc* μάταιος, ὑ, *vanus, inanis:* ματαιότης, ητος, ἡ, *vanitas.*
Μάτηρ, έρος, ἁ, Dor. pro μήτηρ.
Ματῆς, Æol. & Dor. pro ματεῖς, 2. ſing. verbi ματέω, undè Poët. inſerto υ, ματεύω, & inſerto σ, μαςεύω, *quæro, inveſtigo:* quod vide.
Ματῆτον, *inertes ſunt:* dual. f. 1. verbi ματάω, quod vide.
Ματθαῖος, ὑ, ὁ, nomen Apoſtoli Hebr. quod interpret. Lat. *à Deo datus.*
Ματθὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *donum.*
Ματθίας, ὑ, ὁ, nomen Apoſtoli, Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei.*
Ματία, ας, ἡ, *vanitas.* Th. μάτην.
Μάτος, *inquiſitio.* Th. μαω, *quæro.*
Ματραδελφεὸς, ῦ, ὁ, Poët. & Dor. pro μητράδελφος, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *matris frater, avunculus.*
Ματροδόχος, ὑ, ὁ, & ἁ, Poët. & Dor. pro μητροδόχος, pro *ſemine quod mater à viro in matricem recipit.* Vel *qui matrem ſuam recipit ac fovet:* ex μήτηρ & δέχομαι, *accipio.*
Ματρομάτωρ, ορος, Dor. pro μητρομήτωρ, ἡ, μητρὸς μήτηρ, *mater matris, avia.*
Ματρόπολις, εος, ἁ, Dor. pro μητρόπολις, *Metropolis*, i. e. *mater urbs.* Th. πόλις, *urbs.*
Ματροπόλος, ὑ, ἁ, Dor. pro μητροπόλος, *quæ cum matribus verſatur,* ἡ σὺν ταῖς μητράσι πολῦσα.
ΜΑΤΡΥ΄ΛΛΗ, ης, ἡ, *lena*, quæ ſe *matrem* fingit: à μήτηρ. hinc ματρυλλεῖον, *lupanar.* & Angl. per Aphær. trull.
Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μήτρωες, *matris fratres avunculi:* item *majores:* nom. pl. à
Μάτρως, ωος, ὁ, Dor. pro μήτρως, *maternus avunculus, maternus avus.*
Ματίβοος, ὑ, *ſtultus, fatuus:* ex μάτην & βοᾶν, *inaniter clamare.*

Ματταθὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *domum Dei.*
Ματταθίας, ὑ, ὁ, idem.
Ματτύα, vel η, ἡ, *lautitiæ.* Th. μάσσω, *pinſo.*
Μάττω, *pinſo, ſubigo:* id. q. μάσσω, q. v.
Μαυλίας, ὑ, ὁ, pro μάχαιρα, *gladius.* Th. αὐλὴ, *ſtabulum.*
Μαυλὶς, ίδος, ἡ, *culter:* q. à μαυλίας. item *quæ mercede aliquid facit.* μαυλίζω, *mercede proſtituo.*
Μαυρῦσι, *obſcurant*, 3. pl. præſ. ind. act. per Aphæreſ. pro ἀμαυρῦσι. Sic μαυρῦσθαι, præſ. inf. ab ἀμαυρόω, *obſcuro.* Th. ἀμαυρὸς, *obſcurus.*
Μάχαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, *pugna.* Th. μάχομαι.
Μάχαιρα, ας, ἡ, *MACHÆRA, gladius, ſica, culter.* &
Μαχαιρίδιον, ὑ, τὸ, *gladiolus.*
Μάχαιρὶς, ίδος, ἡ. *novacula, culter tonſorius:* ab eod. th.
Μαχανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μηχανὴ, ἡ, *MACHINA, molimen; res, opus; facultas, vires.*
Μαχατὰς, ᾶ, ἁ, Dor. pro μαχητὴς, ῦ, *pugnax, bellicoſus.* Th. μάχομαι.
Μαχειόμενος, ὑ, præſ. part. verbi.
Μαχειόμαι, Poët. Epentheſi pro μαχέομαι, idem quod μάχομαι, *pugno.*
Μαχέοιτο, præſ. opt. in 3. pl. μαχέοιατο, verbi μαχέομαι, Poët. pro μάχομαι, *pugno.*
* Μαχέομαι τινὶ, *pugno alicui*, i. e. *adverſus aliquem.* Ariſtoph. in Ranis, 348.
Μαχεσαίμην, a. 1. opt. m. &
Μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μάχομαι ſeu μαχέομαι. f. 1. μαχέσομαι & ήσομαι.
Μάχεσθαι, præſ. inf. μαχέσθων, 3. dual. imperf. Ion. μάχεσθε, 2. pl. præſ. imperat. verbi μάχομαι, *pugno.*
Μαχέσομαι & ήσομαι, f. 1. m. vide in μαχέσασθαι.
Μαχέσσασθαι, *pugnare:* a. 1. inf. m. gem. σ. Sic μαχεσσαμένω, nom. dual. a. 1. part. m. ejuſd. verbi.
Μάχη, ης, ἡ, *pugna:* in pl. μάχαι. Th. μαχομαι, *pugno*, indè forte: Angl. match.
Μαχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pugnax:* ab eod. th.
Μαχήσομαι, fut. 1. m. in 1. pl. μαχησόμεθ' pro μαχησόμεθα, &
Μαχησόμενος, fut. 1. part. m. verbi μάχομαι, *pugno:* f. μαχήσομαι vel έσομαι, tanquam ex μαχέομαι.
Μαχητὴς, ῦ, ὁ, *pugnax, bellator;* acc. pl. μαχητὰς. Th. μάχομαι.
Μαχιμος, ὑ, *pugnax*, ab eod. th.
ΜΑ΄ΧΛΟΣ, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *incontinens, libidinoſus.*
Μαχλοσύνη, ης, ἡ, *laſcivia.* à præced.
Μαχλόταται, *ſalaciſſimæ:* nom. pl. f. g. ſuperl. à μάχλος.
Μάχοιτο. 3. ſing. præſ. opt. à
ΜΑ΄ΧΟΜΑΙ, *pugno, rixor, litigo:* f. 1. μαχήσομαι & έσομαι. f. 2. m. μαχῦμαι. imperf. ἐμαχόμην, ὑ, ετο. perf. μεμάχημαι. a. 1. m. ἐμαχεσάμην, ω, ατο, hinc

Digitized by Google
Μαχόμενος

Μαχόμην pro ἐμαχόμην, imperf. Ion. μαχόμεσθαι, Poët. pro μαχόμεθα, 1. pl. præſ. ind. verbi præced.
Μάχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος, & hoc pro μηχανὴ, machina.
Μαχῦμαι, f. 2. m. verbi μάχομαι.
ΜΑ'Ψ, fruſtrà: Poët. pro μάτην.
Μαψαῦραι, αἱ, leves venti, auræ leves: ex μὰψ & αὖρα, aura. Heſ. Theogon. 872.
Μαψίδιος, ſtultus: &
Μαψιδίως, incaſsùm, ſtultè: Th. μὰψ.
Μαψιλάκας, α, ὁ, ſeu μαψυλάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ȣ, ὁ, garrulus, qui nugas effutit qui fruſtrà garrit: ex μαψιδίως, ſtultè (qui ex μὰψ) & λακέω, Dor. pro ληκέω, ſono, crepo.
ΜΑ'Ω, ῶ, vehementèr cupio, quæro.
Μὲ & μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego.
Μέγα, vel. n. g. à μέγας, magnus: vel Ion. adv. valdè, vehementèr, magnoperè, multùm, pro μεγάλως.
Μεγαθαρσὴς, έος, εἰ, ὁ ᾗ ἡ, magnâ fiduciâ præditus: ex μέγας & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Μεγάθεος, Ion. pro μεγάλοι, magni.
Μέγαθος, Ion. pro μέγεθος, quod vide.
Μεγάθυμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, magnanimus: gen. pl. μεγαθύμων· ex μέγας & θυμὸς, animus.
Μέγαιρα, ας, ἡ, MEGÆRA, una ex Furiis, ex
ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, invideo; item curo, reſpecto: quaſi: παρὰ τὸ μέγα, quia magnis invideri ſolet.
Μεγακήτης, εος, ὁ ᾗ ἡ, magnus, inſtar ceti, acc. ſing. μεγακήτεα· ex μέγας & κῆτος, τὸ, cetus vel cete.
Μεγάλα, adverbialitèr, abundè, valdè; vel magna, nom. pl. n. g. à μέγας, μεγάλη, μέγα,
Μεγάλαν, Dor. pro μεγάλην· ab eod.
Μεγαλανορία, ας, ἁ, Dor. pro μεγαληνορία, ſuberbia. &
Μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ, magnâ fortitudine præditus: ex μέγας, magnus, & ἀνὴρ, vir.
Μεγαλαυχέω, -ῶ, magnificè me effero, jactito me: ex
Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, vel μεγάλαυχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui valdè gloriatur; oſtentator: ex μέγα, in pl. μεγάλα, & αὐχέω, glorior.
Μεγαλεῖα, τὰ, magnifica. &
Μεγαλεῖος, ȣ, magnificus. &
Μεγαλειότης, ητος, ἡ, majeſtas, magnifica Dei virtus. &
Μεγαλεῖσμα, ατος, τὸ, magnificentia: ex μέγας.
* Μεγαλεπίβολος, qui magna molitur, ut Hercules, ex ἐπιβολὴ, impetus. D. S.
* Μεγαληγορέω, magnificis verbis extollo.
Μεγαληγορίῃ, dat. Ion. μεγαληγορία, magniloquentia: ex μέγα & ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορὰ, forum.
Μεγαληγόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, grandiloquus, jactabundus: ab iiſdem.
Μεγαλήτορα, acc. ſing. ex
Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, magnanimus, ſuperbus: ex μέγα & ἦτορ, cor, animus.
Μεγαλίζεο pro -ȣ, præſ. imperat. paſſ. Ion. verbi
Μεγαλίζω, f. ίσω, magnificè effero. Th. μέγας, magnus.
Μεγαλόδοξος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, magnum habens vel afferens gloriam: ex μέγας, άλȣ, α, magnus, a, um, & δόξα, gloria. Th. δοκέω, videor.
Μεγαλοδωρεὰ, ᾶς, ἡ, magnifica donatio, largitio: ex μέγας & δωρεὰ, donum. Th. δῶρον, idem.
* Μεγαλόδωρος, magnificum (præmium.)
Μεγαλόθυμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, magnanimus. Th. θυμὸς, animus.
Μεγαλοίζος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, valdè miſer, infelix: ex μέγας & οἶζος, ærumna.
Μεγαλοκευθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui magna penetralia ſeu latibula habet: ex μέγας & κεῦθος, τὸ, latibulum. Th. κεύθω, occulto.
Μεγαλόμισθος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, magnâ conductus mercede: ex μέγας & μισθὸς, merces.
Μεγαλόμματος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, magnos oculos habens: ex μέγας & ὄμμα, oculus.
Μεγαλόνοια, ας, ἡ, ingens animus, ſuperbia: ex μέγας & νόος, νῦς, animus.
Μεγαλώνυμος, ὁ, celebris, magni nominis: ex ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, nomen.
Μεγαλοποιέω, -ῶ, magnifico, magni facio: f. ήσω, p. μεμεγαλοποίηκα.
Μεγαλοπόλιες Συράκυσαι, grandiurbes Syracuſæ: ex μέγας & πόλις, urbs.
Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, magnificus. hinc
Μεγαλοπρέπεια, magnificentia: ex μέγας & πρέπω, convenio.
Μεγαλοπρεπῶς, adv. magnificè.
Μεγαλοπτέρυγος, magnis alis præditus.
Μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, magniloquus: ex μέγας & ῥέω, loquor.
Μεγαλοῤῥημονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, magna loquor, jacto.
Μεγαλόσαρκος, corpulentus, carnoſus.
Μεγάλυς, acc. pl. m. g. à μέγας, magnus: gen. μεγάλυ.
Μεγαλοφρόνως, adv. fortitèr, magnanimitèr.
Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, animi magnitudo: à
Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, magnanimus: acc. pl. μεγαλόφρονας. ex μέγας & φρὴν, mens.
Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas: &
Μεγαλόψυχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, magnanimus: ex μέγας & ψυχὴ, anima.
Μεγαλυνθῆτε, vide in ſeq.
Μεγαλύνω, prædico, verbis extollo, magnifico: imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε. f. μεγαλυνῶ. a. 1. ἐμεγάλυνα. p. μεμεγάλυγκα. p. paſſ. μεμεγάλυμμαι. a. 1. paſſ. ἐμεγαλύνθην, & imperat. μεγαλύνθητι, ήτω. f. 1. paſſ. μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.
Μεγάλως, magnoperè: adv. &
Μεγαλωστὶ, Ion. pro μεγάλως, valdè: ab eod. th.
Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, majeſtas: ab eod.
Μεγάνωρ, ορος, ὁ, ſuperbus: ex μέγα & ἀνὴρ, vir.
Μεγάρεσσιν pro Μεγάροισιν, dat. pl. à
Μέγαρα, ων, τὰ, Megara urbs.
Μεγαρεὺς, Megarenſis.
Μεγάροισιν, domibus: dat. pl. à
Μέγαρον, ȣ, τὸ, domus, domicilium, ædificium magnum, tanquam invidiæ obnoxium: ex μεγαίρω vel μέγας, magnus.
ΜΕ'ΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, MAGNUS, a, um: gen. μεγάλȣ, acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα.

Digitized by Google

μέγα. in pl. οἱ μεγάλοι, *magnates*: in compar. μείζων & μάσσων, *major*: in ſuperl. μέγιστος, *maximus*; [* *natu grandiuſculus*, Odyſſ. ii. 313. μέγας πνέων, *vehementèr ſpirans*, Eurip. fab. Rheſi. 322.]

Μεγασθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui magnam potentiam habet, præpotens*: ex μέγα & σθένος, τὸ, *robur, potentia*. Th. σθένω, *valeo*.

Μεγαφρονέω ſeu μεγαλοφρονέω, *magnificè de me ſentio*: ex μέγας & φρὴν, *mens*.

Μέγεθος, εος, ους, τὸ, *magnitudo*: dat. ſing. μεγέθει. Th. μέγας.

Μεγέρα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, *Megara*, Creontis filia.

Μεγήρατα τέκνα, *perquam amabiles liberi*: ex μέγα, *valdè*, & ἐράω, *amo*. Sunt qui legunt μεγήριτα.

Μέγης, *MEGES*, nomen proprium.

Μεγιστὰν, ᾶνος, ὁ, *magnas, -atis*: &

Μεγιστᾶνες, ων, οἱ, *proceres*: dat. pl. μεγιστᾶσι. à μέγιστος, quod vide.

Μεγιστόπολις ἡσυχία, *pax, quæ reddit urbes maximas*. Concordiâ enim res parvæ creſcunt, &c.

Μέγιστος, η, ον, *maximus, a, um*: ſuperl. ex μέγας, quod vide.

Μεδέουσα, præſ. part. f. g. verbi μεδέω pro μέδω, *impero*: hinc μεδέων, Poët. cum dat.

Μεδέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi μέδω, *curam gero, impero*.

Μεδέω, *rego, curo*: vide in μεδέουσα.

Μεδήσομαι, *curabo*: f. 1. m. verbi μεδέομαι ſeu μέδομαι. Th. præced.

ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, *MEDIMNUS*, menſuræ genus.

Μεδοίατο, Ion. pro

Μέδοιντο, *curarent*: 3. pl. præſ. opt. m. verbi μέδομαι, *curo, impero*.

Μέδωσα, ας, ἁ, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, *Medusa*.

Μέδοντες, *principes*: pl. part. præſ. act. à μέδω, *impedo*.

Μέδουσα, ης, ἡ, *MEDUSA*, nomen mulieris: ab eod. th.

Μεδώμεθα, *curemus*: 1. pl. præſ. ſub. paſſ. à

ΜΕ'ΔΩ, *impero, curam gero*: μεδέω, idem: ut & μέδομαι.

Μέζεα, τὰ, *genitalia*: à μέσον, quia in *medio* corpore.

Μειζόνως, *prolixiùs, majorem in modum*: à

Μέζων, Ion. pro μείζων, *major*: quod vide.

Μεθ' ſequente aſpiratâ, & μετ' ſequente leni pro μετὰ, *trans, cum, poſt*.

Μεθαρμόζω vel μεθαρμόττω, f. σω, *transmuto adaptando aliter, apto, accommodo, commuto, transfero*; item *emendo*: ex μετὰ & ἁρμόζω vel -ττω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto*.

Μεθέηκεν, Ion. pro μεθῆκεν, 3. ſing. a. 1. verbi μεθίημι, *dimitto*: vide μεθεὶς.

Μεθεῖλε, 3. ſing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω, quod ex μετὰ & αἱρέω, *capio*: f. ήσω, p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Μεθειμένος, perf. part. paſſ. verbi μεθίημι, *dimitto*: perf. paſſ. μεθεῖμαι. Th. ἵημι ſeu ἕω, *mitto*.

Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. ejuſd. verbi.

Μεθεὶς, *relinquens*: a. 2. part. act. verbi μεθίημι ab iiſdem.

Μεθεῖτε, per Sync. pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Μεθείω, Ion. vel Poët. pro μεθῶ, a. 2. ſub. act. ejuſd. verbi.

Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, inuſitat. quod ex μετὰ & αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Μεθέμεν, *prætermiſiſſe*: a. 2. inf. act. Ion. pro μεθεῖναι, Dor. μεθέμεναι, verbi μεθίημι. Th. ἵημι ſeu ἕω, *mitto*.

Μεθέξομαι, *partem capiam*: f. 1 m. verbi μετέχω, *particeps ſum*: f. μεθέξω. Th. ἔχω, *habeo*.

Μέθεπε, *inveſtigabat*: 3. ſing. imperf. Ion. pro μεθεῖπε. à

Μεθέπω, *inveſtigo*: ex μετὰ & ἕπω ſeu ἕπομαι, *ſequor*.

Μεθερμηνεύω, *interpretor*: f. εύσω. p. μεθηρμήνευκα. ex μετὰ & ἑρμηνεύω, quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Μέθες, *dimitte*: & in 2. pl. μέθετε, a. 2. imperat. act. verbi μεθίημι, *prætermitto*: ex μετὰ & ἵημι ſeu ἕω, *mitto*.

Μεθεστάναι, per Sync. pro μεθεστηκέναι, perf. inf. act. verbi μεθίστημι, *amoveo*: ex μετὰ & ἵστημι, *ſto*.

Μεθέστηκα, perf. ind. act. &

Μεθεστηκὼς, ότος, per Craſin μεθεστὼς, perf. part. act. ab. eod. verbo & th.

Μέθη, ης, ἡ, *ebrietas, vinolentia*. Th. μέθυ, τὸ, *vinum*.

Μεθῆκα, *dimiſi*: a. 1. ind. act. verbi μεθίημι, f. μεθήσω. Th. ἵημι ſeu ἕω, *mitto*.

Μεθημερινὸς, ῦ, *diurnus*: ex μετὰ & ἡμέρα, *dies*.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, *ceſſatio negligentia*: ex

Μεθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *remiſſus, negligens*: à μεθίημι, *prætermitto*. Th. ἵημι ſeu ἕω, *mitto*.

Μεθηρινῶν, *diurnis*: gen. pl. à μεθηρινὸς pro μεθημερινὸς, ex μετὰ & ἡμέρα, *dies*.

Μεθῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. μεθῶ, ῇς, ῇ, *dimittam*: f. 1. ind. act. verbi μεθίημι. quod ab ἵημι ſeu ἕω, *mitto*.

Μεθήσεμεν, Ion. pro μεθήσειν, f. 1. inf. act. ejuſd. verbi.

Μεθίει pro μεθίη, 3. ſing. imperf. (q. à μεθιέω.) verbi μεθίημι, quod vide.

Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præſ. inf. act. ejuſd. verbi.

Μεθίεν, *prætermittebant*: Bœot. Sync. pro μεθίεσαν, 3. pl. imperf. μεθίημι à

Μεθίημι, *ceſſo negligens ſum, dimitto*: f. μεθήσω [* activè cum accuſ. μεθίεμαι, cum gen. In activo accuſativus aliquando ſubintelligitur, κρύος μέθηκε, *frigus ſe remittit*, Anacr. iii. 23.] ex μετὰ & ἵημι ſeu ἕω, *mitto*: p. εἷκα. a. 2. ἧν.

Μεθιστάνω, *transfero, loco moveo, traduco*: f. μεταστήσω. p. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. a. 1. paſſ. μετεστάθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. μεταςαθῶ. ab ἱστάνω, idem quod ἵστημι, *ſto*.

Μεθίστημι, *amoveo*: f. μεταστήσω. p. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. a. 2. μετέστην. a. 1. ind. paſſ. μετεστάθην, *amotus fui*: ex μετὰ & ἵστημι, *ſto*.

Digitized by Google

Μεθοδεία, ας, ἡ, *fraudulenta circumventio, inſidiæ* : à

Μεθοδεύω, *machinor* : f. ευσω. p. μεθώδευκα. Hinc μεθοδεύοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. deriv. à

Μέθοδος, ε, ἡ, *METHODUS, via, compendium, ratio & via docendi & diſcendi, ratio tractandi de re aliquâ* : ex μετὰ & ὁδὸς, ῦ, ἡ, *via*.

Μεθωμίλεον, ῦν, *converſabar* : imperf. act. Ion. à

Μεθομιλέω, f. ήσω, *converſor, commercium habeo cum* : ex μετὰ & ὅμιλος, *turba*.

Μεθόριος, ε, ὁ ϗ ἡ, *conterminus* : μεθόριον, ε, τὸ, *confinium* : & in pl. μεθόρια, ων, τὰ, *confinia* : ex μετὰ & ὅρος, *terminus*.

ΜΕ'ΘΥ, τὸ, *vinum*, à μεθίημι, quod nos μεθιέμενας. i. e. *negligentes* reddat : hinc μέθη, ης, ἡ, *ebrietas* : μεθύω, *ebrius ſum* : μεθύσκω, *ebrium reddo, inebrio*.

Μεθυδότας, α, ὁ, Dor. pro μεθυδότης, ε, ὁ, *vini dator* : Bacchi Epithet. Ex μέθυ, τὸ, *vinum*, & δίδωμι, *do*.

Μεθύοντα, acc. ſing. part præſ. &

Μεθύουσι, 3. pl. præſ. ind. vel dat. pl. part. præſ. verbi μεθύω, *ebrius ſum*. Th. μέθυ, *vinum*.

Μεθυσθεὶς, a. 1. part. paſſ. à

Μεθύσκω, vel μεθύω, *ebrium reddo* : f. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα, præſ. paſſ. μεθύσκομαι, *inebrior* : a. 1. paſſ. ἐμεθύσθην. a. 1. ſub. paſſ. μεθυσθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τὸ, *vinum*.

Μέθυσος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ebrius* : [* Attici dicunt, ἡ μέθυσος vel ἡ μεθύση. Barbari verò de viro etiam utuntur μεθύσης. V. Græv. not. in Luc. Solœc. c. xvii.] μέθυσις, *inebriatio* : ab eod. th.

Μεθύω, *ebrius ſum* : ab eod.

ΜΕΙΔΑ'Ω ſeu μειδιάω, *rideo, ſubrideo* : ήσω. a. 1. ἐμείδησα p. μεμείδηκα. hinc μειδιάω ſeu μειδιόω, Poët. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, & in pl. μειδήματα, *riſus*. Th. μειδάω.

Μείδησα, ας, ε, & in 3. pl. μείδησαν, a. 1. ind. act. Ion. &

Μειδήσας, in f. g. μειδήσασα, a. 1. part. act. verbi μειδάω, *rideo*.

Μειδιάω, -ῶ, f. άσω ſeu μειδιόω, Poët. *rideo, ſubrideo*. Th. μειδάω.

Μεῖζον, n. g. à μείζων, *major*, quod vide : dicitur &

Μειζότερος, ε, idem quod μείζων, 3 Ep. Joh. 4.

Μείζω, nom. vel acc. pl. n. g. μείζονα, μείζοα, μείζω.

Μείζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, & τὸ μεῖζον, *MAJOR & majus* : comparat. à poſitivo μέγας, *magnus* : ſuperl. μέγιςος.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nom. propr.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, *lenimentum, placamentum*. Th. μειλίσσω, *verbis demulceo*.

Μείλινος, ε, *fraxineus*, Poët. pro μέλινος· à μελία, *fraxinus*.

Μειλισσέμεν, præſ. inf. Ion. pro μειλίσσειν. &

Μειλίσσεο, præſ. imperat. paſſ. Ion. pro μειλίσσου. à

ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ, f. ξω, *mellitum reddo, gratificor, verbis demulceo* : qu ex μέλι, *mel*.

Μειλιχίοισιν, dat. pl. Ion. à

Μειλίχιος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem cum μείλιχος, ε, ὁ ϗ ἡ, *blandus, mellifluus, ſuavis, jucundus*. à verbo præced.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. &

Μείνας, αντος, in pl. μείναντες, a. 1. part. act. verbi μένω, *maneo* : f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. &

Μεινάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. à μένω, *maneo* : f. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μείνῃς, ῃ, *maneas, eat* : 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ejuſd.

Μείονα, acc. ex μείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *minor* : & τὸ μεῖον, comparat. irregularis à μικρὸς, *parvus*.

Μειονεκτέω, f. ήσω, *minus habeo, deterior ſum conditione, inferior ſum* : ex μεῖον, *minus* : qu. à μείων & ἔχω, *habeo*.

Μειονεξία, ίας, ἡ, *diminutio, deterior conditio, contemptus, injuria*.

Μείους, pro μείονες, aut μείονας, pl. ex μείων, *minor*.

Μειοῦσθαι, *minus fieri*, inf. paſſ. ex μειόω, *minuo* : f. ώσω, p. κα, paſſ. μεμείωμαι.

Μειόω, -ῶ, f. ώσω, *minuo*. Th. μείων.

Μειράκιον, ε, τὸ, *adoleſcens* : à

ΜΕΙ'ΡΑΞ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *adoleſcens, puer, puella* : q. ab ἱμείρω, quia eâ ætate *concupiſcit*.

Μείρεο, *partire* : præſ. imperat. paſſ. Ion. pro μείρε, verbi μείρω, ſeu -ομαι.

Μείρεται, *partitur* : 3. ſing. præſ. verbi μείρομαι, idem quod μείρω. dicitur &

Μείρεται, *deſideratur* : per Aphær. pro ἱμείρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ἱμείρω, *deſidero*.

Μειρόμεναι, pl. num. fœm. gen. part. præſ. paſſ. à

ΜΕΙ'ΡΩ, vel potiùs μείρομαι, *diviſo, partior, privor* : perf. paſſ. μεμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. præt. med. ἔμμορα.

Μείς, μηνὸς, ὁ, *menſis* : Æol. pro μὴν, idem.

ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *MINOR*. comparat. irregularis à μικρὸς, *parvus*. Hinc Angl. mean.

Μείωσις, εως, ἡ, *imminutio, extenuatio* : ab eod. th.

Μελάγγειος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui nigram habet terram* : ex μέλας, *niger*, & γαῖα ſeu γῆ, *terra*.

Μελαγχαίτην, acc. ſing. à

Μελαγχαίτης, ε, ὁ ϗ ἡ, *nigram cæſariem habens* : ex μέλας, μέλαινα, *niger, -gra*, & χαίτη, *juba, cæſaries*.

Μελαγχολία, ας, ἡ, *MELANCHOLIA, atra bilis* : ex μέλας, αινα, αν, *niger, a, um*, & χολὴ, *bilis, fel*.

Μελάγχροος, ες, ου, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui nigri coloris eſt* : ex μέλας & χρόα, *color*.

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ε, τὸ, *domus*, Poët. & *medium tecti lignum*.

Μέλαινα, ης, ἡ, *nigra* ; gen. pl. Æol. μελαινάων. dat. pl. μελαίνῃσι, Ion. in m. g. μέλας, quod vide.

Digitized by Google

Μελαίνετο, 3. ſing. imperf. Ion. verbi μελαίνομαι, *nigreſco.* à
Μελαίνω, *nigrum reddo.* Th. μέλας, *niger.*
Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, *niger,* & ſumitur pro *atramento.*
Μέλαμπος, οδος, ὁ, Poët. pro Μελάμπους, οδος, ὁ, nom. propr. viri.
* Μελαμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *atri & fœdi aſpectûs.* D. S.
Μελάμφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nigra folia habet:* ex μέλας & φύλλον, *folium.*
Μελάνδετον, ου, τὸ, *vaginâ incluſum nigrâ:* ex μέλας & δέω, *ligo.*
Μελάνθησαν, *nigreſcebant:* 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Ion. verbi μελαίνω, *denigro,* f. ανῶ. Th. μέλας.
Μελάνθιον, ου, τὸ, *papaver nigrum:* ex μέλας, *niger,* & ἄνθος, *flos.*
Μελανόχρως, ωτος, vel μελανοχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, *nigrum habens corpus,* vel potiùs *fuſco colore præditus; niger:* ex μέλας & χρὼς, ὁ, *corpus.* Th. χρόα, *color.*
Μελανότης, ητος, ἡ, *nigredo:* &
Μελανόω, ῶ, *denigro:* à μέλας, ανος.
Μελαντειχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui nigrum murum habet:* ex μέλας & τεῖχος, τὸ, *murus.*
Μελάνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profundus:* ex μέλας & ὕδωρ, τὸ, *aqua.*
ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ, *niger, ater;* Metaph. *MALUS:* in f. g. μέλαινα. n. g. μέλαν.
Μελδόμενος, *tabeſcens:* præſ. part. paſſ. à
ΜΕ'ΛΔΩ, *liquefacio:* qu. μέλη ἔδω, *membra edo:* unde Angl. to melt.
Μελεὰ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *plenus.*
ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, *MELEAGRIDES, gallinarum Africanarum genus.*
Μελέαγρος, ου, ὁ, *MELEAGER,* nomen propr. viri.
ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, εις, ει, *curo, deſidero:* quod ex μέλει. Undè
Μελέδημα, ατος, τὸ, *cura:* &
Μελεδὼν, όνος, ἡ, *curator:* &
Μελεδώνη, ης, ἡ, *cura.*
Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, *membris:* dat. pl. Ion. & Poët. à μέλος, εος, τὸ, *membrum.*
ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *pedica, funis:* an à ſuperiori th.
ΜΕ'ΛΕΙ, (Imperſon.) *curæ eſt:* imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε. præſ. imperat. μελέτω. f. μελήσει. perf. act. μεμέληκε. perf. m. μέμηλε. Hinc μέλομαι, *curo:* ἀμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *negligens.*
Μελεϊστὶ, *membratim:* adv. à μέλος, τὸ, *membrum.*
ΜΕ'ΛΕΟΣ, ου, *inanis, ſtultus; infelix:* dat. pl. μελέοισι. q. μὴ λάων, id eſt, ἔχων.
Μέλεται, *oneri eſt:* à μέλομαι, *curo.* Th. μέλει, *curæ eſt.*
Μελετᾶς, 2. ſing. præſ. ind. à
Μελετάω, *MEDITOR, curo:* præſ. imperat. μελέτα, α. [* ήσομαι. (rarius enim apud Atticos uſurpatur futurus activæ vocis) Græv. ad Luc. Solœc.] p. μεμελέτηκα. a. 1. ἐμελέτησα. Th. μέλει.
Μελέτη, ης, ἡ, *meditatio, cura:* ab eod.
Μελέτημα, ατος, τὸ, *meditatio:* à μελετάω.
Μελετικὸς, ῆ, ὁ ϗ ἡ, *meditativus,*

Μελέτω, 3. ſing. præſ. imperat. verbi μέλει, *curæ eſt.*
Μελετῶσαι, *curantes,* nom. pl. fœm. præſ. part. à μελετάω.
Μέλημα, ατος, τὸ, *cura, ſolicitudo:* à th. μέλει.
Μελήσει, *curæ erit:* f. 1. imperſ. ab eod.
Μελήσεται, f. 1. m. μελήσουσι, *curæ erunt,* 3. pl. f. 1. act. ejuſd.
Μελησίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui curæ eſt mortalibus:* à f. μελήσει, verbi μέλει, *curæ eſt,* & βροτὸς, *mortalis,* quod vide.
Μέληται, *curæ eſt,* Poët. pro μέλει, vel eſt 3. ſub. à μέλομαι, ῃ, ηται· vel eſt 3. præſ. à μέλημαι.
ΜΕ'ΛΙ, ιτος, τὸ, *MEL:* hinc μελιτόεις, εντος, ὁ, *mellitus.*
ΜΕΛΙ'Α, ας, ἡ, *fraxinus; haſta fraxinea:* hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores converſis.
Μελιαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro μεληδὴς, q. v.
Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, *fraxinus.*
Μελίγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, Poët. & Dor. *ſuaviloquus, qui mellis inſtar vocem fundit:* ex μέλι, *mel,* & γῆρυς, υος, ἡ, *vox:* Dor. γᾶρυς. Hinc μελιγάρυες ὕμνοι, *ſuaviloqui hymni.*
Μελίγδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *dulciſtrepus:* ex μέλι, *mel* & δοῦπος, *ſtrepitus.*
Μελίγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *ſuaviloquus:* vide μελίγαρυς.
Μελιδὼν, όνος, ἡ, Poët. pro μελεδὼν, q. v.
Μελιζέμεν. Ion. & Dor. pro μελίζειν, *modulari, celebrare, canere:* præſ. inf. vide μελίσδεις.
Μελίζω, *modulor, mellitum facio:* f. ίσω, p. μεμέλικα. Th. μέλι, *mel.*
Μελιηδέα, *dulcem,* acc. ſing. &
Μελιηδεῖ, dat. ſing. à
Μελιηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *dulcis inſtar mellis:* ex μέλι, *mel,* & ἡδὺς, *ſuavis.*
Μελίκηρον, ου, τὸ, & in pl. μελίκηρα, *favus:* à μέλι, *mel,* & κηρὸς, *cera.*
Μελίκομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui mellis inſtar ſuavem vocem habet:* vel *qui voce mellis inſtar dulci gloriatur:* ex μέλι, τὸ, *mel,* & κόμπος, *crepitus, jactantia.*
Μελικὸς, οῦ, *qui cantilenas ſcribit:* Epithet Poët. præſertim Lyrici. Th. μέλος, τὸ, *carmen.*
Μελικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro
Μελικτὴς, οῦ, ὁ, *ſuavis cantor.* Th. μέλος, τὸ, *carmen.*
Μελίνη, ης, ἡ, *panicum:* à μέλι, *mel.*
Μελίπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſuaviter ſpirans:* ex μέλι, *mel,* & πνέω, *ſpiro.*
Μελίσδεις, 2. ſing. præſ. ind. Dor. pro μελίζεις. μελίσδεο, 2. ſing. imperf. Dor. & Ion. pro ἐμελίζου. μελίσδεται, *modulatur,* pro μελίζεται, à μελίζω, *modulor.* Th. μέλος, τὸ, *carmen.*
Μέλισμα, ατος, τὸ, *cantus:* à μελίζω.
ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, ſeu μέλιττα, ης, ἡ, *apis,* gen. pl. μελισσάων, Æol. μελισσᾶν, Dor. pro μελισσῶν, q. à μέλι, cujus effectrix.
Μελίσσιος, ου, ὁ, *apiarius:* à præced.

Digitized by Google

Μελιστὴς, ῦ, ὁ, Poët. pro Ἀοιδὸς vel Λυρικὸς, *Cantor*, vel *Lyricus Poëta*, à μελίζω, *modulor*.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen inſulæ & mulieris. Lat. interpr. *melliflua*.

Μελιτόεσσα, ης, ἡ, *mellea*, & *mellita*, & Ion. per contract. μελιτοῦττα, *placentæ genus melle conditæ*, à μελιτόεις, εσσα, *melleus, a*. Th. μέλι.

Μέλιτος, gen. ſing. à μέλι, ιτος, τὸ, *mel*. hinc μελιτώδης, *dulcis, gratus*.

Μελιτουργεῖον, ῦ, τὸ, *alveare*: ab ἔργον & μέλι, *mel*.

Μελιτουργὸς, ῦ, ὁ, *mellarius*: ex iiſd.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, *dulciarium*. Th. μέλι.

Μελίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *melliſonus, dulcia verba fundens*: ex μελι, *mel*, & φθόγγος, *ſonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. ſing. à

Μελίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui melleâ dulcedine animum perfundit*: à μέλι, *mel*, & φρὴν, *animus*.

Μελίχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pallidula inſtar mellis*: ex μέλι & χλωρὸς, *viridis, in pallorem vergens*.

Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *mellis inſtar flavus*: ex μέλι, *mel*, & χρόα, *color*.

Μέλκα, *lac*, q. ab ἀμέλγω, *mulgeo*. Hinc fort. Angl. milk.

Μέλλησα, a. 1. ind. Ion. an potiùs legend. μέλλουσα. præſ. part. f. g. à μέλλω, f. μελλήσω, *futurus ſum*.

* Μέλλησις, εως, ἡ, *mora*.

Μελλέσω, f. 1. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vel quæ brevi nuptias contrahet*: ex μέλλω & γαμέω, *uxorem duco*.

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

ΜΕ'ΛΛΩ, *futurus ſum cunctor*, imperf. ἔμελλον. f. μελλήσω vel σομαι. præſ. part. μέλλων, ουσα, ον. τὰ μέλλοντα, *futura*. μελλόντων, g. pl. [* poſt μελλω ſæpè ſubintelligendum verbum quod præceſſerat: ὧν τοὺς μὲν ἀνῄρηκε, τοὺς δὲ ἐμέλλησεν, Julian. Orat. i. *quorum nonnullos occidit, nonnullos interfecturus erat*. σεαυτὸν ἐφόνευσας, ἐμέλλησας δέ ϗ ἡμᾶς, ſcil. φονεύειν, Luc. Dial. Ajacis et Agamemn. ubi fruſtrà emendat Græv.]

Μέλομαι, *curo*. Th. μέλει.

Μελόντων, *curæ ſint*, Att. pro μελέτωσαν, 3. pl. præſ. imperat. verbi μέλει, *curæ eſt*.

ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τό, *membrum*; item *MELOS*, *carmen*, ſuis membris conſtans.

Μέλουσι, *curæ ſunt*, 3. pl. præſ. ind. verbi μέλει.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, *ludibrium*: à μέλπω, *ludo, tripudio*.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen muſæ. Hinc Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. pl. à μέλπομαι, *cano*.

Μέλποντι, dat. ſing. part. præſ. à μέλπω, *canto*. hinc part μέλπων, οντος. Sed &

Μέλποντι, Dor. pro μέλπουσι, *canunt*, præſ. ind. act.

ΜΕ'ΛΠΩ, *canto, cantu celebro*. f. ψω. p. φα. p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, *cantus*, q. μέλος ἔπω, *carmen dico*.

Μελύδριον, ου, τὸ, diminut. à μέλος, *carmen*.

Μέλχι, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *rex meus*.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nomen filii Dei, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *rex juſtitiæ*.

Μελῳδία, ας, ἡ, *MELODIA, harmonia, modulatio*: ex μέλος, *carmen*, & ᾠδὴ, *cantilena*. Th. ἀείδω, *cano*, Angl. melody.

Μελῳδὸς, ῦ, ὁ, *modulator*: ex iiſd.

Μέμαα, *promptus fui*, perf. act. Ion. Sync. pro μέμηκα. Siquidem Iones è præteritis ſubtrahunt, κ, & penultimam corripiunt. Sic μέμαμεν pro μεμήκαμεν, 1. pl. perf. act. & in 3. pl. μεμάασι, verbi μάω, *cupio*.

Μεμάθηκα, *didici*, perf. act. verbi μανθάνω, *diſco*, f. μαθήσω. a 2. ἔμαθον.

Μεμακυῖα, Dor. pro μεμηκυῖα, part. perf. m. f. g. à μηκάομαι. vide μέμηκα.

Μέμαλως, ότος, Dor. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμαλε, Dor pro μέμηλε.

Μέμαμεν, *cupimus*, 1. pl. perf. act. per Sync. pro μεμήκαμεν, verbi μάω, *cupio*. vide μέμαα.

Μεμάνημαι, perf. paſſ. à μανέομαι, *inſanio*, f. ήσομαι. Th. μαίνομαι, idem.

Μεμάποιεν, *corripuiſſent*, 3. pl. a. 2. opt. act. Poët. redupl. pro μάποιεν, & hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω, *apprendo*, f. ψω. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα. vide & μαρπέειν.

Μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι, perf. paſſ. verbi μείρω, *divido*.

Μέμαρπον, Ion. pro ἔμαρπον, a. 1. act. &

Μεμαρπὼς, ότος, p. m. part. verbi μάρπτω, *corripio*. vide in μεμάποιεν.

Μέμασαν, per Sync. Ion. pro μεμάκεισαν, 3. pl. pluſq. p. act. Ion. verbi μάω, *cupio*. vide μέμαα.

Μεμαυῖ, pro μεμαυῖα, ας, ἡ, & in m. g. μεμαὼς, ότος, & ῶτος, præſ. part. act. Ion. pro μεμηκὼς, υῖα, verbi μάω, *incito*. vide & μέμαα.

Μεμαὼς, ότος, Poët. ῶτος. & in dual. μεμαῶτε, *prompti*. vide in præced.

Μέματον, per Sync. pro μεμήκατον, dual. perf. act. μέμηκα. verbi μάω *promptus ſum*.

Μέμβλεται pro μεμέληται. &

Μέμβλετο pro μεμέλητο, per Sync. & Pleonaſm, τῦ β. aut ex μέμβλομαι, idem quod μέλομαι, *curo*.

Μέμβλωκα, ας, ε, *veni, cucurri, curavi*, per Sync. pro μεμόληκα, perf. act. à μολέω. vel pro μεμέληκα· à μελέω, id quod μέλω, *curo*.

Μεμβράνα, ης, ἡ, *membrana*: ex Lat.

Μεμβρὰς, άδος, ἡ, *apuæ ſpecies quædam*.

Μεμέληκε, *curæ fuit*: 3. ſing. præt. act. à μέλει, *curæ eſt*: q. à μελέω, inuſit.

Μεμένηκα, *manſi*: perf. act. &

Μεμενήκεισαν, 3. pl. pluſq. p. Ion. verbi μένω, *maneo*. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μεμεστωμένοι, *pleni ſunt*, perf. part. paſſ. verbi μεστόω, *impleo*. Th. μεστὸς, *plenus*,

Μεμεθιμένος, ου, Ion. pro. μεθειμένος, *dimiſſus*: à μεθίεμαι, Ion. pro μεθίεμαι, *dimittor*.

Digitized by Google

mittor. vel à μετίω pro μεθίω, *dimitto.* Th. ἵημι vel ἕω, *mitto.*

Μεμετρέαται, *menſurati ſunt*, 3. pl. perf. paſſ. Ion. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω, f. ήσω. p. μεμέτρηκα. Th.. μέτρον, *menſura.*

Μέμηκα, ας, ε, perf. m. verbi μηκάομαι, *balo*, parſ. part. m. μεμηκὼς & μεμακώς.

Μέμηλε vel μέμηλεν, *curæ eſt*, perf. act. per Sync. pro μεμέληκε. Alii volunt eſſe præt. m. Hinc μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότα; pro μεμεληκὼς, perf. part. à μέλει, *curæ eſt.*

Μεμήλῃ, *curæ fuerit*, perf. ſub. act. &

Μεμηλὼς, ότος, per Sync. pro μεμεληκώς. Vide μέμηλε.

Μέμηνα, ας, ε, præt. m. verbi μαίνομαι, *inſanio.*

Μεμηχανημένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi μηχανάω, *molior*, *ſtruo.* f. ήσω. Th. μηχανὴ, *artificium.*

Μεμίασμαι, *conſpurcatus ſum*, perf. paſſ. verbi μιαίνω, *conſpurco*, *fædo.* f. ανῶ, perf. part. paſſ. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, *mixtus ſum*, perf. ind. paſſ. &

Μεμιγμένος, ου, perf. part. paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo.* f. μίξω. p. χα.

Μεμιμημένος, *effictus ſum*, perf. part. paſſ. verbi μιμέομαι, *imitor.* f. ήσομαι. p. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. ſing. paulo poſt f. verbi μίγνυμι, *miſceo.* f. ξω. p. paſſ. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. paſſ. verbi μισθόω, *mercede loco.* hinc μεμισθωμένος, perf. part. Th. μισθὸς, *merces.*

Μεμισημένος, ου, *inviſus*, *exoſus*: part. præt. paſſ. à μισέω, *odi.* f. ήσω.

Μεμῖχθαι, perf. ind. paſſ. à μίγνυμι, *miſceo.* f. ξω. p. χα.

Μέμναμαι, Dor. pro μέμνημαι, perf. paſſ. à μνάομαι, *recordor.* f. μνήσομαι. perf. μέμνημαι.

Μεμναμένος, *memor*, Dor. pro μεμνημένος, ου, part. præced. præt. paſſ. μεμναμένω, gen. Dor.

Μέμνανται, *meminerunt*, Dor. pro μέμνηνται, 3. pl. perf. vide μέμναμαι.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. ſing. perf. ejuſd.

Μεμνεώτο, *memor eſſet*, pro μεμνέοιτο, per Ectaſin: hoc autem per Dialyſin pro μεμνῶτο, quod pro μεμνῆτο, 3. ſing. perf. opt. paſſ. pro quo etiam legitur μεμνῷτο, & Dor. μεμναίατο, verbi μνάομαι, *recordor.* f. μνήσομαι. p. paſſ. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνήμην, μεμνῇο μεμνῆτο.

Μέμνῃ, *memeniſti*, 2. ſing. perf. paſſ. Att. pro μέμνησαι, & Ion. μέμνηαι & μέμνεαι, à μνάομαι, *recordor*, f. μνήσομαι. p. μέμνημαι. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην.

Μέμνηκα, *manſi*, per Sync. pro μεμένηκα, perf. act. verbi μένω, *maneo.* f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. paſſ. hinc μέμνησο, perf. imperat. paſſ. μεμνημένος, perf. part. verbi μνάομαι. vide μέμνῃ.

Μεμνῇο, ῇτο, *memor eſſes*, *eſſet*: 2. & 3. ſing. p. opt. paſſ. μεμνῄμην, verbi ejuſd.

Μέμνησο, *recordare*, perf. imperat. paſſ. vine μέμνημαι, perf. inf. paſſ. μεμνῆσθαι.

Μεμνηστευμένῃ, perf. part. paſſ. f. g. dat. caſ. à μνηστεύω, quod vide.

Μέμνονα, acc. ſing. à Μέμνων, nomen viri. Eſt & μέμνων, *alnus*, q. à μίμνω, *maneo.*

Μέμνω, Ion. pro μέμνησο, quod vide.

Μέμνων, vide in Μέμνονα,

Μεμνῷτο, Att. pro μεμνῇτο, *memor eſſet*, perf. opt. paſſ. vide μεμνῇο.

Μεμοίραται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi μοιράομαι, *ſortitò partem capio.* hinc perf. part. μεμοιραμένος· à μοῖρα, *portio.* Th. μείρω, *divido.*

Μέμονα pro μέμονα, *manſi*, *cupio*, *volo*, p. m. verbi μέμνω vel μένω, *maneo.* f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, *partitus ſum*, p. m. verbi μείρω, *divido*, f. ρῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμαρμαι, σαι, ται, *ſortitus ſum*, perf. ind. paſſ. verbi μείρω, *partior*, f. ρῶ.

Μεμπτὸς, ῦ, *incuſandus*; pl. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, *accuſo*, f. ψομαι. p. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκασιν, 3. pl. perf. act. verbi μυθολογέω, *fabulor*, f. ήσω· ex μῦθος, *fabula*, & λέγω, *dico.*

Μέμυκα, ας, ε, *mugii*, p. m. verbi μυκάω, -ῶ, *mugio*: a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, *accuſas*, 2. ſing. Ion. pro μέμφῃ, verbi ſeq.

ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, *conqueror*, *expoſtulo*, *incuſo*, *vitupero*, cum dat. f. μεμψομαι. perf. paſſ. μέμεμμαι, ψαι, πται. a. 1. m. ἐμεμψάμην, ω, ατο. Hinc

Μεμφωλὴ, *quæſtus*, *querimonia.*

Μεμψάμενος. ου, a. 1. part. m. &

Μέμψῃ, 2. ſing. a. 1. ſub. m. verbi μέμφομαι.

Μεμψιμοιρέω, f. ήσω, *conqueror*: &

Μεμψίμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *querulus.* Ex

Μέμψις, εως, ἡ, *querela*, & μοῖρα, *fatum.* Th. μείρω, *ſortior.*

Μεμαὼς, ῶτος, *incitatus*, per Sync. pro μεμηκὼς, & Ion. μεμαὼς, perf. part. act. verbi μάω, *promptus ſum.*

ΜΕ'Ν, *quidem*, conjunct. diſcret. Solet hanc particulam excipere, δὲ. [* idem quod δὴ, cum præceſſerit μὲν. δι' ἃς μὲν προφάσεις ἕκαστος, ἀφίστασθαι τοῦ βοηθεῖν αὐτῷ πάντας ὑμᾶς εἰδέναι νομίζω—προσήκειν μέντοι τούτῳ μὴ ταῦτα λέγειν ἡγοῦμαι νῦν, Dem. c. Mid. § 24. *Ego quidem quibus de cauſis—non dicere* VETO *arbitror*, *iſtum talia nunc afferre.* V. not. Markl.] μὲν νῦν, *tamen.*

Μένανδρος, ου, ὁ, *MENANDER*, nomen Poëtæ.

Μένγαρ, *enim.* Ex μὲν, *quidem*, & γὰρ, *enim.*

ΜΕ'ΝΔΗΣ, *hircus*, ſeu *caper*, Ægyptiorum linguâ. Et *capripes Pan.*

Μενεαινέμεν, Ion. pro μενεαίνειν, præſ. inf. à

Μενεαίνω, *cupio*, *iratus ſum*: f. ανῶ. a. 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, τὸ, *animus.*

Digitized by Google

Μενεδήϊος

Μενεδήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *audax, bellicoſus:* qu. μένων ἐν τῇ δηΐδι, *in pugnâ perſeverans.* Vel à μένος, εος, τὸ, *animus,* & δήϊος, *hoſtilis:* à δαίω, *vaſto.*

Μενέηνα, vel μενέηνα, & in 1. pl. μενεήναμεν, a. 1. ind. act. Ion. verbi μενεαίνω, q. v.

Μένει, 3. ſing. ind. præſ. μένειν, præſ. inf. μένῃ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi μένω, *maneo:* f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μενέλας, α, ὁ, Dor. pro Μενέλαος, ȣ, ὁ, *Menelaus.*

Μενέμεν, Ion. pro μένειν, præſ. inf. verbi μένω.

Μένεος, gen. ſing. à μένος, τὸ, *animus, ira.*

Μενεπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. *conſtans in bello, fortis:* à μένος, εος, τὸ, *animus,* & πόλεμος, *bellum.*

Μενέσθην, acc. ſing. à

Μενέσθης, ȣ, ὁ, nom. propr.

Μενεσθὼ, ίος, ὸς, ἡ, nom. mulieris.

Μενεχάρμαι, *pugnaces,* nom. pl. à

Μενεχάρμης, ȣ, ὁ, & μενέχαρμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *promptus in bello.* Ex μένος, εος, τὸ, *animus,* & χαίρω, *gaudeo:* f. αρῶ, perf. paſſ. κέχαρμαι, undè χάρμα, *gaudium.*

Μενέω, Ion. Dialyſi pro μενῶ, f. verbi μένω, *maneo.*

Μενίππη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Μενοεικέα, acc. ſing. à

Μενοεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *animo gratus:* à μένος, εος, τὸ, *animus,* & εἴκω, *cedo.*

Μενοινάω, -ῶ, -άεις, -ᾷς, -άει, -ᾷ, *impetu quodam animi concitatus cupio:* μενοίνα, præſ. imperat. act. Dicitur & μενοινέω & -όω. à

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, *impetus animi.* Th. μένος, εος, τὸ, *animus.*

Μενοιτιάδης, ȣ, ὁ, *MENOETIADES:* à

Μενοίτιος, ȣ, ὁ, nom. propr.

Μένοντε, nom. dual. part. præſ. à μένω, *maneo:* præſ. part. μένων, οντος.

Μένοντι, Dor. pro μένουσι, 3. pl. præſ. ind. act. vel dat. ſing. part. præſ. verbi μένω, *expecto.*

Μενοπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nom. propr. Eſt & *bellicoſus, conſtans in bello;* ex μένος & πόλεμος, *bellum.*

ΜΕ΄ΝΟΣ, εος, τὸ, *animus, ardor animi, ira;* item *vis, robur:* undè Angl. man. qu. à μένω, *maneo.*

Μενοῦν, *imò, verò* [* *ceterùm, certè quidem:*] ex μὲν, *quidem,* & οὖν, *igitur.*

Μενοῦνγε, *imò, verò:* ex iiſd.

Μένουσα, præſ. part. f. g. à μένω, *maneo:* in 3. pl. præſ. ind. μένουσι.

Μέντοι, *tamen.*

ΜΕ΄ΝΩ, *MANEO, habito, expecto,* [* *ſuperſtes ſum;* ἐὰν αὐτὸν μένειν ἕως ἔρχομαι, Joan. xxi. 22. D. Heinſius Syriaciſmum voci ineſſe cenſet. At Sophoc. in Triclin. εἰ μὲ χρὴ μένειν, πάντων ἀρίστȣ φωτὸς ἐστερημένην, *ſi me oporteat ſuperſtitem eſſe, omnium præſtantiſſimo viro orbatam,* et Xenoph. Cyrop. l. viii.] imperf. ἔμενον, ες, ε. f. μενῶ. p. μεμένηκα. pluſq. p. ἐμεμενήκειν, & in 3. pl. Ion. μεμενήκεισαν. a. 1. ἔμεινα, ας, ε. a. 1. imperat. μεῖνον, άτω. a. 1. ſub. μείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. μεῖναι. a. 1. part. μείνας, αντος. p. m. μέμονα.

Μεράρχης, ȣ, ὁ, *qui parti imperat:* μέρȣς ἄρχει.

ΜΕ΄ΡΔΩ, f. σω, *privo;* item *intueor, video.*

Μερίδα, acc. ſing. à μερὶς, quod vide,

Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ ϗ ἡ, nomen muris: à μερὶς, ίδος, ἡ, *pars,* vel μερίδες, *ferculæ,* quod à μείρω, *divido,* & ἅρπαξ, *rapax.* Th. ἁρπάζω, *rapio.*

Μεριδάρχης, ȣ, ὁ, *qui particeps eſt principatûs:* à μερὶς, ίδος, ἡ, *pars,* & ἀρχὴ, *imperium.*

Μεριδαρχία, ας, ἡ, *participatio principatûs.*

Μερίζεν, Dor. pro μερίζειν; à

Μερίζω, *partior, divido,* f. ίσω. p. μεμέρικα, a. 1. ἐμέρισα. præſ. paſſ. μερίζομαι, *diſſideo:* perf. paſſ. μεμέρισμαι. a. 1. paſſ. ἐμερίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. μερισθεὶς, εῖσα, έν. a. 1. m. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, *divido.*

ΜΕΡΙ΄ΜΝΑ, ης, ἡ, *cura, ſolicitudo:* quia μερίζει νοῦν. gen. pl. Æol. μεριμνάων.

Μεριμνάω, *curo. ſolicitè cogito, ſolicitus ſum:* f. ήσω, p. μεμερίμνηκα. a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε. a. 1. ſub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ. à præced.

Μεριμνήσητε, 2. pl. a. 1. ſub. act. verbi μεριμνάω.

Μερὶς, ίδος, ἡ, *pars, portiuncula:* acc. μερίδα. Th. μείρω, *divido.*

Μερίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μερίζω, *divido,* quod vide.

Μερισμὸς, ȣ, ὁ, *diviſio, diſtributio:* à μερίζω, f. ίσω. perf. paſſ. μεμέρισμαι. Th. μείρω, *divido.*

Μεριστὴς, ȣ, ὁ, *partitor:* ab eod. verbo & th.

ΜΕΡΜΑΙ΄ΡΩ, μερμαίρω & μερμηρίζω, *anxiè cogito, curo.* Hinc

Μέρμερα, *ſolicita,* acc. pl. à

Μέρμερος, ȣ, *anxius.* Th. μερμαίρω, *curo.*

Μέρμηρα, ἡ, *ſolicitudo, cura ſolicita & anxia;* it. *ſomnus levis,* qui occupat hominem ſub Auroram: Schol. Ariſtoph.

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ας, ἡ, *cura.* Th. μερμαίρω.

Μερμηρίζω, *cogito,* vide in ſeq.

Μερμήριζεν, *cogitavit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi μερμηρίζω, f. ξω, idem quod μερμαίρω, *curo.*

ΜΕ΄ΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, *funiculus, filum,*

Μερόπεσσιν, *hominibus,* dat. pl. Ion. pro μέροψι, à μέροψ οπος, *diviſam, vocem, habens:* gen. pl. μερόπων. ex μέρος, *pars.* Th. μείρω, *divido,* & ὄψ, *vox.*

Μερόπων, vide in præced.

Μέρος, εος, τὸ, *pars* [* pro κατὰ μέρος, *partim,* Eurip. Iphig. Taur. 1299. Suppl. Mul. 1077, ubi vide Markl. ἐν μέρει, *viciſſim,* BY TURNS Gronov. ad Arrian. l. iii. 26. Οὐκοῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰπάτω, Luc. Dial. Mort. *ergo viciſſim uterque dicat.* Hemſterhuſius. ἀπὸ μέρȣς, *ex parte.*] ἐκ μέρȣς, 1 Cor. xii. 27. *ſingulatim, aliquatenus;* ἀπὸ μέρȣς, *partim,* 2 Cor. ii. 5. Th. μείρω, *divido.*

Μέροψ, οπος, ὁ, *homo:* à μείρω, *divido,* & ὄψ, *vox,* quia *vocem* habet in diverſos articulatos & ſignificantes ſonos *diviſam.*

Digitized by Google

Μεσάβον, ου, τὸ, [* *lorum quo boves alligantur temoni*:] dat. ſing. μεσάβῳ· ex μέσος, *medius*, & βοῦς, *bos*.

* Μεσάζω, *medio exiſto*.

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ſemicanus, qui medium canæ ætatis attigit*: ex μέσος, *medius*, & πολιὸς, *canus*.

Μεσαίτατος, η, ον, *maximè medius*, ſuperl. pro inuſitato μεσώτατος. Th. μέσος, ου.

Μεσαμβρινος, Dor. pro μεσημβρινὸς, q v.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος & hoc pro μεσημβρινὸς, *meridianus*: quod vide.

Μεσάραιον, ου, τὸ, *meſenterium*: à μέση, *media*, & ἀραιὰ, *venter*.

Μέσατος, η, ον, Poët. per Sync. pro μεσώτατος, ſuperl. à μέσος, *medius*.

Μέσαυλος, ου, ὁ, vel μέσαυλον, ου, τὸ, *locus in medio ſtabulo* vel *caulâ*, *locus in mediâ caſâ*: aliis *janua media inter duas aulas*: ex μέσος & αὐλὴ, *aula, ſtabulum*.

Μεσεγγυάομαι, -ῶμαι, *apud ſequeſtrem pecuniam deponendam ſtipulor*, *vel contendo*: item paſſ. *apud ſequeſtrem deponor*: ex μέσος & ἐγγύη, *ſponſio*.

Μεσηγὺς & μεσηγὺ, adv. *in medio, inter*: à μέσος, *medius*.

Μεσήεις, εντος, Poët. *mediocris*: ab eod. th.

Μεσημβρία, ας, ἡ, *meridies*: q. medius dies. à μέση & ἡμέρα.

Μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, *meridianus*: à præced.

Μεσιτεύω, *ſum mediator, intervenio, fide jubeo*: f. εύσω. p. μεμεσίτευκα. à

Μεσίτης, ου, ὁ, *mediator, internuntius*. Th. μέσος, *medius*.

Μεσόγαια, ας, ἡ, *loca mediterranea*: ex μέσος & γαῖα, *terra*.

Μεσόγειος, α, ον, *mediterraneus, a, um*: μεσόγειον, *mediterraneum mare*: 2 Mac. viii. 35. mendosè legitur μεσόδειον: ex iiſdem cum præcedente.

Μεσόδμη, ης, ἡ, *trabs per mediam domum trajecta*: accipitur etiam pro *foramine in mediâ navi, cui malus inſeritur*, aut potiùs *trabs tranſverſa pertuſa, per quam demittitur, & à quâ retinetur*: à μέσος & δόμος, *domus*, quod à δέμω, *ſtruo*.

Μεσόμφαλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *umbilicum in medio habens*: ex μέσος, *medius*, & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Μεσονύκτιον, ου, τὸ, *media nox*: q. d. μέση νύξ.

Μεσοπορεῖν, *medium iter tenere*: ex μέσος, *medius*, & πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo*: p. m. πέπορα.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, *MESOPOTAMIA*, nomen regionis. Gr. *interamnis*.

ΜΕ'ΣΟΣ, ου, *MEDIUS*: in f. g. μέση. Sed μέσον, ου, τὸ, ſubſtantivè, *medietas, dimidium*. Hinc

Μεσότης, ητος, ἡ, *medietas, medium*: μεσόω, *ſum in medio*.

Μεσότοιχον, ου, τὸ, *intergerinus paries*: ex μέσος, *medius*, & τοῖχος *paries*.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, *medium cœli*: μεσουρανέω, *ſum in medio cœli*: ex μέσος & οὐρανὸς, *cœlum*.

Μεσούσης, gen. ſing. præſ. part. f. g. à

Μεσόω, *ſum medius*: præſ. part. μεσόων, -ῶν, -όωσα, -ῶσα, -όον, -ῶν. Th. μέσος.

ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *MESPILUS, arbor*.

Μέσπιλον, ου, τὸ, *MESPILUM, fructus meſpili*: à præced.

Μεσσάνιος, α, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ου, ὁ, *Meſſenius*.

Μέσσατος, pro μέσατος, Poët. idem quod μέσος, *medius*.

Μεσσηγὺς vel μεσσηγὺ, *inter*. Th. μέσος.

Μεσσίας, ου, ὁ, *Meſſias*: vox Hebr. q. interpret. Lat. *unctus*. Gr. Χριςὸς. Angl. Chriſt.

Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. & Poët. à

Μέσσος, Poët. pro μέσος, ου, *medius*: dat. μέσσῳ pro μέσῳ.

Μεςῆ, dat. ſing. f. g. à

ΜΕΣΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *plenus, a, um, refertus*, cum gen.

Μεςόω, -ῶ, *repleo, refercio*: f. ώσω, p. μεμέςωκα. præſ. paſſ. μεςόομαι, -οῦμαι, *plenus ſum, impleor*: p. paſſ. μεμέςωμαι. perf. part. paſſ. μεμεςωμένος. Th. μεςὸς, *plenus*.

ΜΕ'ΣΦΑ, Poët. pro μέχρι, *dum, donec*.

Μέσως, adv. *mediocritèr, intra modum*. Th. μέσως, *medius*.

Μετ' pro μετὰ, quod vide.

ΜΕΤΑ', cum gen. *cum, per, inter*, cum acc. *poſt, ſecundum, in, propter*: [* Poëticè cum dativo, Heſiod. Op. 685. Hom. Il. E. 536.] cum acc. Poët. pro πρὸς vel ἐπὶ. Μετὰ ſine caſu apud Poëtas eſt *poſtea. deinde*: [* οὐκ ἀκολουθεῖ μετ' ἡμᾶς, Luc. ix. 49. Apoc. xiv. 13, non *comitatur nos*. Iſocco de Permut. μετ' ἐκείνων ἐφ' ἡμᾶς. ἀκολουθοῦσιν, *illum contra nos ſequuntur*. Æolicum eſt κατὰ uſurpare pro μετὰ. In compoſitione ſignificat mutationem: interdum otioſum eſt. Notetur Metatheſis, [* μετὰ νῶτα βαλὼν, Il. Θ. 94. pro μεταβαλὼν τὰ νῶτα, *tergo obverſo*.] Luc. xv. 13. μετ' οὐ pro οὐ μετά, at

Μέτα, retracto accentu, eſt μέτεςι, *ſimul eſt*.

Μεταβαίνω, *digredior*: f. μεταβήσομαι. perf. μεταβέβηκα. a. 2. μετέβην, ης, η. a. 2. imperat. μετάβηθι. a. 2. ſub. μεταβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. μεταβὰς, άντος, *digreſſus*: ex μετὰ & βαίνω, *eo*.

Μεταβάλλειν, a. 2. inf. act. à

Μεταβάλλω, *muto*: f. μεταβαλῶ. p. μεταβέβληκα. a. 2. μετέβαλον. p. m. μεταβέβολα, undè μεταβολὴ, *mutatio*: εὐμετάβολος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *facilis mutatu*. Th. βάλλω, *jacio*.

Μεταβὰς, άντος, *digreſſus*, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*: quod vide.

Μεταβᾶσαι, Dor. pro μεταβῆσαι. a. 1. inf. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*: f. ήσω. à βαίνω, *eo*: vel Poët. à μεταβιβάζω, *transfero*: f. άσω.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*: quod vide.

Μεταβῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. &

Μετάβηθι. a. 2. imperat. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*: quod vide.

Μεταβήσεται, 3. ſing. f. 1. m. ejuſd.

Digitized by Google

Μεταβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *damnoſus* : à βλάπτω, *noceo* : f. ψω.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi μεταβάλλω, quod vide.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, *mutatio* : à μεταβάλλω, *muto* : p. m. μεταβέβολα. Th. βάλλω, *jaceo*.

Μεταβολία, ας, ἡ, *trajectio*, *permutatio*, &

Μετάβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutabilis* : &

Μεταβουλεύεσθαι, *conſilium* vel *ſententiam mutare* : ex μετὰ & βουλεύω, *conſulto*. Th. βουλή.

Μετάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *internuntius*, *nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, *menſis ſecundus Athenienſium*, in quo Apollini μεταγειτνίων, ſacrificabant. γειτνία eſt *vicinia*.

Μεταγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *poſterior* : à

Μεταγίνομαι, *poſterior ſum* : ex γίνομαι.

Μεταγινώσκειν, *pœnitentiâ duci* : & *ſententiam mutare* : ex μετὰ & γινώσκω, *cognoſco* : f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, *pœnitentia* : à præced.

Μεταγράφω, *muto ſcriptum* : *exſcribo*, *tranſcribo* ; ex μετὰ & γράφω, *ſcribo*. f. ψω. p. φα.

Μετάγω, *circumago* : f. μετάξω, præſ. paſſ. μετάγομαι, η, εται. Th. ἄγω, *duco*.

Μεταδήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in populo verſatur*, *præſens in populo*. Th. δῆμος, *populus*.

Μεταδίδωμι, *impertio* : f. μεταδώσω. p. μεταδέδωκα. a. 2. μετέδων, ως, ω. a. 2. imperat. μετάδος, ότω. a. 2. ſub. act. μεταδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. μεταδοῦναι. a. 2. part. μεταδοὺς, όντος. præſ. inf. μεταδιδόναι. præſ. part. act. μεταδιδοὺς, όντος. Th. δίδωμι, *do*.

Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. præced. verbi.

Μεταδοκεῖν, *ſententiam mutare*. Th. δοκέω, *cenſeo*.

Μεταδοῦν' pro μεταδοῦναι, *participem facere* : a. 1. inf. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μετάδουπα, *intermediæ incertæ* : nom. pl. à

Μετάδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intercidens*, i. e. inter alios medios cadens : ex μετὰ & δοῦπος, *ſonus aquarum*.

Μεταδρομάδην, *curſim*, adv. &

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, *diſcurſio*, *tranſcurſus* : à μετατρέχω, *tranſcurro*. Th. τρέχω, *curro* : f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μεταείσεσθαι, Poët pro μετείσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi μέτειμι, *interſum* : quod vide.

Μεταθεῖν, *currere poſt*, inf. à μεταθέω.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. μεταθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, *transfero*, quod vide.

Μετάθεσις, εως, ἡ, *mutatio*, *tranſlatio*, *amotio*, *METATHESIS*, ſeu *tranſpoſitio*, figura : ab eod.

Μεταθέω, -ῶ, *tranſcurro*, *curſu inſequor*.

Μεταΐξας, a. 1. part. act. à μεταΐσσω, *irruo*. Th. ἀΐσσω, *ruo*.

Μεταίρω, *ſolvo*, *navi proficiſcor* : f. μεταρῶ. a. 1. act. μετῆρα, ας, ε. ex μετὰ & αἴρω, *tollo*.

Μεταιτέω, *aliquid affecto*, *und cum alio vel aliis peto*. Th. αἰτέω, f. ήσω, *peto*.

Μεταίτιος, *ejuſdem cauſæ*, *culpæve particeps*, vel *actor*. Th. αἰτία, *cauſa*.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, *campus*, ſeu *ſpatium inter duas acies*. Th. αἰχμὴ, *cuſpis*, *bellum*.

Μετακαλέομαι, -οῦμαι, *acceſſo* : cum acc. f. 1. m. -καλέσομαι, ῃ, εται. a. 1. m. μετακαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. μετακάλεσαι, *accerſe* : ex μετὰ & καλέω, *voco*.

Μετακιάθω, *abeo illuc ad*, *tranſeo* : imperf. μετεκίαθον, ες, ε. ex μετὰ & κίω, *eo*.

Μετακινέω, *dimoveo* : f. ήσω. p. μετακεκίνηκα. a. 1. μετεκίνησα. ex μετὰ & κινέω, *moveo*.

Μετακίνησις, εως, ἡ, *dimotio*, *tranſpoſitio*.

Μετακιρνάομαι, -ῶμαι, *mixtione temperor*.

Μετακλαίω, *lacrymis & fletu proſequor* : f. 1. inf. m. μετακλαύσεσθαι. Th. κλαίω, *fleo*; f. κλαύσω.

Μετακλαύσεσθαι, in præced.

Μετακομίζω, f. ίσω, *trajicio*, *transfero* : ex κομίζω.

Μετακυλινδεῖν, *inflectere* : præſ. inf. act. ex μετὰ & κυλινδέω. Th. κυλίω, *volvo*.

Μεταλαβεῖν, a. 2. inf. act. μεταλάβῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ſeq.

Μεταλαμβάνω, *capio*, *percipio*, *particeps ſum*, *commuto*, cum gen. imperf. μετελάμβανον, ες, ε. f. 1. μεταλήψομαι. a. 2. μετέλαβον, ες, ε, *nactus ſum*, cum acc. Th. λαμβάνω, *capio*.

Μεταλήξαντι, *ceſſanti*, dat. ſing. a. 1. part. act. verbi μεταλήγω. Th. λήγω, *ceſſo*, f. ξω.

Μετάληψις, εως, ἡ, *participatio*, *commutatio*, *tranſumptio*; item *METALEPSIS* figura : ex μεταλαμβάνω, quod vide.

Μετάλλα, *perſcrutare*, præſ. imperat. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, &

Μετάλλαξις, εως, ἡ, *mutatio*, *immutatio* : à μεταλλάττω, quod vide.

Μεταλλάσαντας, Dor. pro μεταλλήσαντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλατὸς, οῦ, Dor. pro μεταλλητὸς, *qui indagari poteſt* : à μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλάττω, *tranſmuto* : f. ξω. p. μετήλλαχα. a. 1. μετήλλαξα, ας, ε. Th. ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto* : f. ξω.

Μεταλλάω, *ſcrutor*, *diligenter inquiro* : f. ήσω; μετάλλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.

Μεταλλευτικὸς, ῦ, *metallicus* : à

Μεταλλεύω, f. εύσω, *metalla*, *eruo* : & per Metaph. *ſcrutor*. Th. μέταλλον.

Μεταλλικὸς, οῦ, *METALLICUS* : à

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, *METALLUM* : *fodina* : ex μετὰ & ἄλλα, *quia aliud poſt aliud eruitur*.

Digitized by Google

Μετάλμενος, *tranſiliens*, per Syncop. pro μεθαλλόμενος, præſ. part. ex μετὰ & ἄλλομαι, *ſalio*.
Μεταμάζιος, ου, *quod medium eſt inter mamillas*: μεταμάζιον, n. g. *pectus*: ex μετὰ, *inter*, ex μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamilla*.
Μεταμαίεσθαι, Poët pro μεταζητεῖν. Vide ſimplex μαίομαι, *quæro*, *veſtigo*.
Μεταμανθάνω, *addiſco*, vel *relicto priore aliud diſco*; *dediſco*: præſ. part. μεταμανθάνων, οντος. Th. μανθάνω, *diſco*: f. μαθήσω, p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.
Μεταμέλει, *pœnitet*, imperſ. à μέλει, *curæ eſt*.
Μεταμέλεια, ας, ἡ, *pœnitentia*, *mutatio conſilii*: à præced.
Μεταμεληθεὶς, έντος, *pœnitentiâ ductus*, a. 1. part. paſſ. μεταμελῆσαι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι, quod vide.
Μεταμελίη, Ion. pro μεταμέλεια, *pœnitentia*.
Μεταμέλομαι & -έομαι, -οῦμαι, *pœnitentiâ ducor*, *pœnitet me*: imperf. μετεμελόμην, & -εόμην, ούμην. perf. paſſ. μεταμεμέλημαι. a. 1. paſſ. μετεμελήθην. a. 1. part. paſſ. μεταμεληθεὶς. f. 1. paſſ. μεταμεληθήσομαι, ῃ, εἶται. *pœnitebit me*: ex μετὰ, *poſt*, & μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ eſt*.
Μετάμελος, ου, ὁ, *pœnitens*: item *pœnitentia*.
Μεταμορφόω, *transformo*: f. ώσω. p. μεταμεμόρφωκα. a. 1. paſſ. μετεμορφώθην, ης, η. Ex μετά, *trans*, & μορφὴ, *forma*.
Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, *METAMORPHOSIS*, *transformatio*: à 2. perſ. p. paſſ. præced.
* Μεταμφιέννυμαι, *aſſumo cultum*.
Μεταμώλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, Att. pro
Μεταμώνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vanus irritus*: q. ab ἄνεμος, *ventus*: vel à μετὰ, particula negativa μὴ, & ὄνω, *juvo*.
Μεταναιέτας, *cohabitatores*, acc. pl. à
Μεταναιέτης, ου, ὁ, *incola*: & idem quod μετανάστης. Th. ναίω, *habito*.
Μεταναστεύω, f. εύσω, *migro*, *migrare facio*: à
Μετανάστης, ου, ὁ, quod & μετανάστιος, *pulſus patriâ*, *exul*, *peregrinus*: μετὰ & νάω, ſeu ναίω, *habito*.
Μετανίσσομαι, *mutato loco vado*, *tranſeo*: à νίσσομαι ſeu νίσσομαι, idem quod νέομαι, *eo*, *redeo*. Th. νέω, idem.
Μετανεύμενος, Dor. pro μετανούμενος, *accedens*: perf. part. verbi μετανέομαι· à νέομαι ſeu νέω, *eo*, *redeo*.
Μετανίσσεαι, Ion. pro μετανίσσῃ, *adis*, *perſequeris*, *exerces*, 2. ſing. præſ. ind. à μετανίσσομαι. Vide μετανίσσομαι.
Μετανίστημι, *ſedibus pello*, *migrare facio*: ex μετὰ, ἀνὰ, & ἵημι.
Μετανοέω, *poſt factum ſapio*, *reſipiſco*: f. ήσω. p. μετανενόηκα. a. 1. μετανόησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. μετανοησάτω, ατων a. 1. ſub. μετανοήσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. μετανοήσωσι. ex μετὰ & νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
Μετάνοια, ας, ἡ, *reſipiſcentia*, *pœnitentia*: ab ind. themat.

Μετανοῦντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi μετανοέω, quod vide.
ΜΕΤΑΞΑ, ας, ἡ, *ſericum*.
Μεταξὺ, *inter*; *poſt*; cum gen. [* *interea*: ἢ μεταξὺ οἱ μὲν προσιστᾶσιν, οἱ δὲ ἀπίασι, *atqui alii interea partim accedunt*, *partim abeunt*: Theoph. Char.] Th. μετὰ, præpoſ.
Μεταξυλογία, ας, ἡ, *interlocutio*: à μεταξὺ, *inter*. Th. μετὰ & λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.
Μεταπεισθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. per Sync. pro μεταπεισθείησαν, verbi μεταπείθομαι, *in diverſam ſententiam traducor*. Th. πείθω, *perſuadeo*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπιθον. p. paſſ. πέπεισμαι. p. m. πέποιθα.
Μεταπέμπομαι, *acerſo*: cum acc. f. ψομαι. a. 1. m. μετεπεμψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. μετάπεμψαι. a. 1. ſub. m. μεταπέμψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. μεταπέμψασθαι. a. 1. ind. paſſ. μετεπέμφθην. a. 1. part. paſſ. μεταπεμφθεὶς, έντος, *accerſitus*: ex μετὰ & πέμπω, *mitto*.
Μετάπεμπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *accerſitus*: à μεταπέμπομαι.
Μεταπηδάω, f. ήσω, *tranſilio*: à πηδάω, *ſalio*.
Μεταπίπτω, *recido*; *dilabor*; *tranſeo*. Th. πίπτω. f. m. πεσοῦμαι, *cado*.
Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, *transformatio*, *METAPLASMUS*, figura: à 2. perſ. perf. paſſ. ſeq.
Μεταπλάσσω, *transformo*: præſ. part. μεταπλάσσων, οντος. Th. πλάσσω, ſeu -ττω, *fingo*: f. ξω. p. χα.
Μεταπρέπει, *eminet*: 3. ſing. præſ. à
Μεταπρέπω, *decorus ſum inter*: μετέπρεπον, imperf. Th. πρέπω, *decorus ſum*.
Μεταρρυθμίζω, f. ίσω, *apto*, *corrigo*. Th. ῥυθμὸς, *rythmus*.
* Μεταρσία, *ſublatio*, *elevatio*. D. S.
Μετάρσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſublimis*, *in alto ſtans*: & hinc
Μεταρσιόω, *in altum elevo*: à μεταίρω, *transfero*. Th. αἴρω, *tollo*.
Μετασκευάζω, *tranſmuto*, f. άσω. p. μετεσκεύακα. Th. σκεῦος, τὸ, *vas*.
* Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, *transformatio*; *orationis ornatus*. Dionyſ. de ſtructurâ orat. § ix.
* Μετασκηνόω, *tabernacula aliò transfero*. D. S.
Μετάστασις, εως, ἡ, *tranſmutatio*, *migratio*, *exilium*, *mors*: μεταστῆναι, q. v.
Μεταστένω, f. νῶ, *ingemiſco ob*: ex μετὰ & στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *anguſtus*.
Μεταστῆναι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, a. 1. inf. act. μεταστήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amovo*: f. μεταστήσω. Th. ἵστημι, *ſto*.
Μεταστοναχίζετ', *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. m. à
Μεταστοναχίζομαι, idem quod μεταστένω, *ingemiſco*. Th. στενὸς, *anguſtus*.
Μεταστραφεὶς, *converſus*, a. 2. part. paſſ. verbi
Μεταστρέφω, *converto*, *muto*: f. ψω. p. μετέστροφα. a. 1. μετέστρεψα. a. 2. μετεστράφην. a. 2. paſſ. μετεστράφην, ης, η. a. 2. imperat.

Digitized by Google

[illegible]. paſſ. μεταγράφηθι, ήτω. f. 2. paſſ. μεταγραφήσομαι. Ex μετὰ & γράφω, verto. Undè

Μεταγροφὴ, ῆς, ἡ, converſio, mutatio.

Μετασχεῖν. a. 2. inf. act. verbi μετέχω, particeps ſum: f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον. Th. ἔχω, habeo.

Μετασχηματίζω, transfiguro: f. ίσω. a. 1. μετεσχημάτισα. p. μετεσχημάτικα. Ex μετὰ & σχηματίζω, effingo, quod à σχῆμα, ατος, τὸ, figura. Th. ἔχω, habeo.

Μετασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, transfiguratio: à præced.

Μετατίθημι, transfero: præſ. part. μετατιθεὶς, εῖσα. f. 1. μεταθήσω. p. μετατέθεικα. a. 1. μετέθηκα. a. 1. paſſ. μετετέθην, ης, ἡ, tranſlatus fui. Th. τίθημι.

Μετατρέπεται, commovetur, 2. & 3. ſing. præſ. paſſ. à

Μετατρέπω, converto: [* μετατρέπομαι, convertor, moveor. Heſ. Op. 416.] Th. τρέπω, verto: f. ψω.

Μετατροπαλίζω, idem quod præced.

Μετατροπία, ας, ἡ, mutatio: vide μετάτροπος.

Μετάτροπος, ου, ὁ & ἡ, qui poteſt converti, mutabilis: hinc μετάτροπα, ἔργα τελοῦσι, res in integrum reſtituunt. Th. τρέπω, verto.

Μεταυδάω, f. ήσω, interloquor, alloquor: ex μετὰ & αὐδὴ, vox.

Μεταύριον, adv. perendie. Th. αὔριον, cras.

Μεταυτίκα. idem quod αὐτίκα, ſtatim; poſt. Th αὐτὸς.

Μεταῦτις, Ion. pro μετὰ ταῦτα, poſtea.

Μεταφερόμενος, tranſpoſitus, præſ. part. à

Μεταφέρω, εις, ει, transfero, traduco: f. μετοίσω. a. 1. μετήνεγκα. Th. φέρω, fero.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, tranſlatio, METAPHORA, tropus Rhetor. & inde

Μεταφορικὸς, ου, METAPHORICUS, tralatitius: & inde

Μεταφορικῶς, adv. METAPHORICE: omnia à præced. μεταφέρω.

Μεταφράζομαι, poſt delibero: &

Μεταφράζω, f, άσω, transfero, interpretor. Th, φράζω, dico.

Μετάφρασις, εως, ἡ METAPHRASIS, tranſlatio, interpretatio: à 2. perſ. perf. paſſ. præced.

Μεταφρασόμεσθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζομαι, poſt delibero: vel à μεταφράζω, interpretor. Th. φράζω, dico: a. 2. ἔφραδον.

Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, interpres: &

Μεταφραστικὸς, οῦ, qui habet metaphraſin: à 3. perſ. p. paſſ. verbi μεταφράζω.

Μετάφρενον, ου, τὸ, tergum, interſtitium quod eſt inter lumbos & ſcapulas: in dat. μεταφρένῳ. Ex μετὰ, poſt, & φρὴν, ἡ, mens.

Μεταφυτεύω, f. εύσω, tranſplanto.

Μεταφωνέω, interloquor, compello: quod ex μετὰ & φωνέω, loquor. Th. φωνὴ, vox.

Μεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, adminiſtro, gero, rego: ex μετὰ & χειρίζω, tracto. Th. χεὶρ, manus.

Μεταχθόνιοι, in cœlo degentes; à

Μεταχθόνιος, [* ſublimis.] quod à μετὰ, trans, & χθόνος, cœlum, tempus.

Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, muto: f. μεταβαλῶ, p. μεταβέβληκα. Th. βάλλω, jacio.

Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, digredior; f. μεταβήσομαι. Th. βαίνω, eo.

Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπε, interlocutus eſt, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. verbi μετέπω. Ex μετὰ, inter, & ἔπω, dico: a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Μετέησι, Ion. & Poët. pro μετῇσι, interfuerit, Poët. Paragoge pro μετῇ, 3. ſing. ſub. præſ. verbi μέτειμι, quod ex μετὰ & εἰμὶ, ſum.

Μετέθηκα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, tranſpono. Th. τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Μετείην, ης, η, intereſſem, præſ. vel a, 2. opt. verbi μέτειμι. Th. εἰμὶ, ſum.

Μετείληφα, accepi, perf. verbi μεταλαμβάνω

Μέτειμι, eo poſt; perſequor; medior; tranſeo; redeo: ex μετὰ & εἶμι, eo.

Μέτειμι, interſum: ex μετὰ & εἰμὶ, ſum.

Μετεῖναι, intereſſe, præſ. inf. cum dat. μέτεστι, adeſt, 3. ſing. verbi præced.

Μετεὶς, Ion. pro μεθεὶς, a. 2. part. à μεθίημι.

Μετεῖχες, adeptus, es, 2. ſing. imperf. act. verbi μετέχω, quod vide.

Μετεκίαθεν, adibat, 3. ſing. imperf. verbi μετακιάθω. Ex μετὰ & κίω, vado.

Μετελάμβανεν, 3. ſing. imperf. act. verbi μεταλαμβάνω, particeps ſum; f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, capio.

Μετέλθε, perſequere, a. 2. imperat. act. μετελθὼν, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, accedo. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον. ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. μετεμελήθην, verbi μεταμέλομαι, ſeu -έομαι, pœnitet me: imperf. μετεμελόμην, quod ex μετὰ & μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ eſt.

Μετέμμεναι, Ion. & Dor. pro μετεῖναι, converſari, præſ. inf. ab εἰμὶ, ſum.

Μετεμόρφωσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, transformo; f. ώσω. Th. μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Μετεμψυχόω, f. ώσω, animam ex uno corpore in aliud traduco: ex μετὰ, ἐν, & ψυχόω, anim[...]. Th. ψυχὴ.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, animæ ex uno corpore in aliud tranſmigratio: à præced.

Μετενήνοχα, ας, ε, perf. m. verbi μεταφέρω, traduco. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. Att. ἐνήνοχα.

Μετεξέτεροι, Ion. pro ἔνιοι, nonnulli: à μετὰ, ἐξ, & ἕτερος, alter.

Μετεὸν, Ion. pro μετὸν, όντος, τὸ, τὸ ἐξὸν, q. v.

Μετέπειτ' & μετέπειτα, poſteà, adv. ex μετὰ, ἐπὶ, & εἶτα, deindè.

Μετέρχεο, exerce, præſ. imperat. Ion. pro μετέρχου· à

Μετέρχομαι, adeo; tranſeo; accerſo; obſecro, alloquor; ulciſcor; conſector. Th. ἔρχομαι,

ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Μεϛεῶσης, *converſæ*, Ion. pro μεθεϛώσης, gen. ſing. p. part. act. f. g. per Craſin ab ἵϛημι, *ſto:* f. ϛήσω. p. part. ἑϛακώς.

Μέτεϛι, *adeſt:* 3. ſing. à μέτειμι. [* μέτεϛί μοι τοῦδε vel τοῦδε, ut notat. Thom. Magiſter, undè Eurip. Suppl. 432. pro ϗ τόδ' οὐκέτ' ἐϛι σοι, legendum ϗ τόδ' οὐ ΜΕΤΕΣΤΙ σοι, *et nulla pars tecum communis eſt.* Toup. in Suid. voc. Τομίαις.] Th. εἰμὶ, *ſum.*

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, *particeps ſum,* cum gen. f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo.*

Μετετέθην, ης, η, & in 3. pl. μετετέθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi μετατίθημι, *transfero.* Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Μετετίθει, 3. ſing. imperf. qu. à τιθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, *transfero.*

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, *interloquor:* ex μετὰ & φημὶ, ſeu φάω, *dico.*

Μετεφώνεεν, *allocutus eſt,* 3. ſing. imperf. act. verbi μεταφωνέω. Th. φωνὴ, *vox.*

Μέτεχε, præſ. imperat. μετέχειν, præſ. inf. à

Μετέχω, *particeps ſum,* cum gen. f. μεθέξω. p. μετέσχηκα. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo.*

Μετέωρα, ων, τὰ, *METEORA, quæ in aëre fiunt:* à μετέωρος.

* Μετεωρίζομαι, *animi tumore et præſidentiâ efferri,* Luc. xii. 29, nuſquam alibi in ſacris literis.

Μετεωρίζω, *in ſublime tollo:* f. ίσω. p. μεμετεώρικα. Th. μετέωρος, *ſublimis.*

Μετεωρισμὸς, ῦ, ὁ, *elevatio in ſublime; ſublimitas:* à 1. perf. p. paſſ. præced.

ΜΕΤΕΩΡΟΣ, ου, ὁ, ϗ ἡ, *ſublimis, editus, erectus.* Hinc

Μετεωρότερος, *ſublimior.*

Μετεωρότατος, *altiſſimus:* μετέωρα, ων, τὰ *METEORA, quæ in aëre fiunt:* qu. ex μετὰ & ἀείρω, *tollo:* q. d. εἰς ἀέρα αἴρω, *in aërem tollo.*

Μετήϊσαν, Ion. pro μετῇσαν, *proſecuti ſunt:* 3. pl. a. 1. act. ex μετὰ & εἶμι, *eo:* a. 1. εἶσα, Att. ἦσα. Ion. ἤισα.

Μετῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, quod vide.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, *transmuto:* quod vide.

Μετήλυθεν, *advenit,* 3. ſing. a. 2. verbi ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poët. pro μετέωρος, idem quod μετέωρος.

Μετῆρεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi μεταίρω, *ſolvo, navi proficiſcor:* f. αρῶ. Ex μετὰ & αἴρω, *tollo.*

Μετήσεσθαι, Ion. pro μεθήσεσθαι. f. 1. inf. m. à μεθίημι, *dimitto.*

Μετηύδα, 3. ſing. imperf. verbi μεταυδάω, f. ήσω, quod vide.

Μετιεῖν, Ion. pro μεθιεῖν & μεθιέναι, *remittere, emittere, relinquere,* præſ. inf. à μεθίημι, *ſino.*

Μετιέναι, Ion. pro μεθιέναι, præſ. inf. ut & μετίεσθαι pro μεθίεσθαι & μεθιέναι, *remittere:* à

Μετίημι pro μεθίημι, *dimitto, permitto; emitto:* ex μετὰ & ἵημι, ſeu ἵω, *mitto.*

Μέτιθι, præſ. imperat. à μέτειμι, *perſequor, tranſeo:* quod ex μετὰ & εἶμι, *eo,* præſ. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίσχειν pro μετέχειν, quod vide.

Μετοικεσία, ας, ἡ, *deportatio, transmigratio:* [* vox biblica, Jud. xviii. 30. 1. Par. v. 22. Mat. i. ii. 17.] ex μετὰ & οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Μετοικέω, -ῶ, f. ήσω, *incolo, ſum inquilinus;* ab iiſd.

Μετοίκησις, εως, ἡ, *incolatus, migratio:* à p. paſſ. præced.

Μετοικία, ας, ἡ, *colonia:* &

Μετοικίζω, *transfero:* f. ίσω, & Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα. p. μετῴκικα. Ex μετὰ & οἰκίζω, *coloniam in aliquem locum mitto;* item *ſirmo.* Th. οἶκος, *domus.*

Μέτοικος, ου, ὁ, *inquilinus:* ab eod.

Μετοκλάζω, *flexis genibus ſuccumbo:* ex μετὰ & ὀκλάζω, *in genua procumbo.*

Μετονομάζεσθαι, *mutato nomine priori, alio nomine nominari,* præſ. inf. ab ὄνομα, *nomen.*

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, *ultio.*

Μετόπισθε & -σθεν, *poſteà, ponè, poſt,* adv. ex μετὰ & ὀπίσω, *retrorſum.*

Μετοπωρινὸν adv. *in autumno:* &

Μετοπωρινὸς, ῦ, *autumnalis:* &

Μετόπωρον, ου, τὸ, *ultima pars autumni:* ex μετὰ & ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus.*

Μετουσία, *communicatio, conſortium.*

* Μετοχετεύω, *averto.* D. S.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, *communio, conſortium;* & *participium,* apud Grammat. à μέτοχος, *particeps,* quod à μετέχω.

Μετοχλίζω, *refero, transmoveo, transfero.* Th. ὀχλεύω, *moveo.*

Μέτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſocius, conſors:* à μετέχω, *particeps ſum,* quod vide.

Μέτρα, τὰ, nom. pl. à μέτρον.

Μετρεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. μετρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. à

Μετρέω, -ῶ, *METIOR:* [* *commodo:* in med. *utendum accipio*] f. ήσω. p. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα. a. 1. imperat. act. μέτρησον, άτω, *metire:* perf. paſſ. μεμέτρημαι. a. 1. paſſ. ἐμετρήθην, ης, η, f. 1. paſſ. μετρηθήσομαι. Th. μέτρον, *menſura.*

Μέτρημα, ατος, τὸ, *dimenſum:* &

Μέτρησις, εως, ἡ, *menſio:* &

Μετρητὴ, ῆς, ἡ, *menſura,* [* *penſitatio;* ἵνα ἀπολύσῃ τῆς μετρήσεως αὐτοὺς Ariſt. Pol. l. i. 6. *ut moleſtiâ appendendi liberarentur.*] à

Μετρητὴς, οῦ, ὁ, *menſor;* item *amphora Attica,* continens tres urnas: urnæ viginti conſtituunt culeum. à perf. paſſ. verbi μετρέω.

Μετριάζω, *ſum* μέτριος. Th. μέτρον.

Μετρικὸς, ῦ, *METRICUS:* ab eod. th.

Digitized by Google

Μετριοπαθέω, -ῶ, idem quod συμπαθέω, condoleo; vel condoleo quantum ſatis eſt: f. ήσω. p. μεμετριοπάθηκα. à.

Μετριοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, modum tenens in affectibus, moderatus: ex μέτριος, modicus; quod à μέτρον, menſura, & πάθος, εος, τὸ, affectus. Th. πάσχω, patior.

Μέτριος, ου, mediocris, moderatus: μετρίαις, dat. pl. f. g. [* μέτρια ἔργα, opera decentia, Heſ. Op. 306.] indè μετρίως, mediocriter, moderatè: adv. Th. μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modeſtia, mediocritas: ab eod. th.

Μετριοφρονέω, modeſtè ſentio: ex μέτρον, modus, & φρονέω, ſentio. Th. φρὴν, mens.

Μετρίως, modicè; à μέτριος.

ΜΕ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, menſura, modus, METRUM: [* ἥβης μέτρον, Poët. pro ἥβη, Heſ. Op. 131. μέτρον σοφίης, ſapientia ſumma. κατὰ μέτρον, multùm, Phocyl. 133. μέτρον ἡλικίας, adulta ætas, Eph. iv 13. forte ab Hebr. מדה, menſura: vel ex uſu Chald. מדה, dimenſio, vel menſura. Hinc Angl. metre.

Μετονομάζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi μετονομάζομαι, vocor: f. άσομαι, ex μετὰ & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Μετονυμία, ας, ἡ, tranſnominatio, METONYMIA, Tropus Rhetor. & indè

Μετωνυμικὸς, ad Metonymiam pertinens: &

Μετωνυμικῶς, adv. METONYMICE: ex μετὰ & ὄνομα, nomen.

Μετωπηδὸν, adv. adverſâ fronte: ex μετὰ & ὄπτομαι, video.

Μέτωπον ſeu μετώπιον, ου, τὸ, frons, pars faciei quæ poſt, ſeu ſuprà oculos: μετώπω, gen. ſing. Dor. ex μετὰ & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, frontis inſpector, indéque futura augurans, METOPOSCOPUS: ex μέτωπον & σκοπὸς, q. a. σκέπτομαι, video: p. m. ἔσκοπα,

Μετῴχετο, curſu petebat: 3. ſing. imperf. μετοιχόμην, ου, ετο· ex μετὰ & οἴχομαι, abeo: f. οἰχήσομαι.

Μεῦ pro μοῦ, mei: gen. Dor. ab ἐγώ.

ΜΕ'ΧΡΙ ſeu μέχρις, ſequente vocali, uſque ad, adv. cum gen. Aliquando ſine caſu donec. Ἄχρι ſeu ἄχρις, idem.

ΜΗ', adv. prohibendi; ne, non, niſi, numquid? οὐ μὴ, nequaquam: εἰ μὴ, niſi: μὴ δῆτα, abſit. [* ὅπως μὴ πίσῃς, cum aor. 1. ſubjunct. Soph. Aj. 1108. cum fut. ind. ὅπως τοῦτο μὴ ποιησόμεθα, Dem. c. Leptin. p. 28. Hæc contra Dawes, p. 222. 223. ὅπως καλῶς λήψεται, Iſocr. ad Evag. p. 81. ed. Battie, ubi malè Wolfius corrigit λήψηται. Μὴ pro οὐ in rectâ enunciatione rariùs ponitur, ut Ariſt. de Avibus: μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκυσα. Interrogat: μη ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Rom. ix. 14. num injuſtitia eſt apud Deum? ὅσον μὴ, tantum non: ὅτι μὴ, præterquam: μὴ οὐ, μὴ οὐκ, ne non: μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, abſit enim: εἰ δὲ μήγε, cæteroquin, ſin minus.]

Μήγε, alioquin: ex μὴ, non, & γὲ quidem εἰδὲ μήγε, cæteroquin.

Μηδαμᾶ, Ion. & μηδαμῆ, nuſquam: & indè μηδαμήγε, idem. item

Μηδαμόθεν, adv. nulla ex parte: &

Μηδαμόθι & μηδαμόσε, nuſquam: à ſeq.

Μηδαμὸς, nullus: ex μὴ, non, δὲ & ἀμὸς, aliquis.

Μηδαμοῦ, adv. nuſquam, nullo modo: &

Μηδαμῶς, adv. nequaquam, nullatenus: à μηδαμός.

Μηδὲ, μηδέ, neque, ne quidem, conjunct. Th. μὴ, non.

Μήδεα, conſilia, genitalia: à μῆδος, εος, τὸ.

Μηδεία, ας, ἡ, MEDEA, nomen proprium mulieris.

Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, MEDI.

Μήδειος, ου, ὁ, MEDEUS, filius Jaſonis & Medeæ.

Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, nullus, nemo: μηδεμία, ᾶς, ἡ, nulla: μηδὲν, ενὸς, τὸ, nullum, nihil: q. μηδὲ εἷς, ex μὴ, δὲ, & εἷς, unus.

Μηδεμία, ᾶς, & Ion. -ῆς, ἡ, nulla: vide in μηδείς.

Μηδὲν, n. g. a. μηδεὶς, quod vide: μηδὲν ἀλλὰ, duntaxat: μηδὲν ἧττον, nihilo minus: μηδὲν μᾶλλον, nihilo magis: μηδὲν ὅτι, nihil niſi.

Μήδεο, Ion. pro μήδου, præſ. imperat. verbi μήδομαι, curam gero.

Μηδέποτ' & μηδέποτε, nunquam: adv. ex μηδὲ, neque, & ποτὲ, aliquando, Th. ὅτε, quando.

Μηδέπω, necdum, nondum: ex μὴ, non, & πω, enclitic. aliquatenus. Th. ὃς, qui.

Μηδέτερος, ρα, ρον, neuter, a, um, q. μηδὲ ἕτερος. ex μὴ, δὲ, & ἕτερος, alter.

Μήδετο pro ἐμήδετο, 3. ſing. imperf. Ion. verbi μήδομαι, curo: f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Μηδόλως, μηδὲ ὅλως, haudquaquam. Th. ὅλος.

Μήδομαι, curam gero, delibero, meditor, conſulo: f. μήσομαι. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poët. provideo, proſpicio: à

ΜΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, conſilium, pudenda.

Μῆδος, ου, ὁ, MEDUS, nomen gentile. Hebr. dimenſio.

Μηδοτιοῦν, adv. nullo pacto: ex μηδὲ, ὅτις, & οὖν.

Μήθ' pro μήτε, neque. Th. μὴ.

Μηθεὶς, nullus: ex μήτε & εἷς, unus.

ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, balo: μηκάζω, idem: propriè eſt caprarum; à ſono.

Μηκὰς, άδος, ἡ, capra: à præced.

Μηκέτι, non amplius: ne poſthac: ex μὴ, non, & ἔτι, adhuc.

Μήκιστα, longiſſimè, tandem: à

Μήκιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, longiſſimus, proceriſſimus: ſuperl. à μῆκος.

ΜΗ'ΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas, proceritas: qu. à μέγα, magnum. Et μῆκος, Ion. pro μῆχος, remedium. Hinc

Μηκύνω, prolongo, produco: f. υνῶ. a. 1. ἐμήκυνα. præſ. paſſ. μηκύνομαι, prolongor, ſuccreſco. Th. μῆκος.

Digitized by Google

ΜΗ'ΚΩΝ, ωνος, ἡ, *papaver:* fort. à capitis μήκει.

Μῆλα, *oves, mala:* nom. pl. à μῆλον, ου, τὸ. Sic & μῆλον, Dor. μᾶλον, τὸ, *pomum.* item *malæ*, ſeu *genæ*. Th. μηλέα, *malus* arbor.

ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, *malus* arbor. μῆλον, ου, τὸ, *pomum*; *pecus:* χρυσόμηλον, τὸ, *malum aureum.*

ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *ſpecillum*, inſtrumentum chirurgicum: hinc μηλόω, *ſpecillum demitto, ſpecilli demiſſione pertento.* Puto à μάω, *quæro:* quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ου, ὁ, *MELIUS:* qui eſt ex inſulâ quæ Μῆλος dicitur, quod vide: & Ion. pro προβάτειος, *ovillus.*

Μηλόβοσις, ἡ, nomen mulieris, q. d. *ovium cuſtos.*

Μηλοβότας, α, ὁ, Dor. pro

Μηλοβότης, ου, ὁ. & μαλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, *ovium paſtor, opilio:* ex μῆλον, *ovis* & βόσκω, *paſco.*

Μηλόβοτος χώρα, *regio quæ pecudes alit:* ab iiſdem.

Μηλοδόχος, ου, ὁ & ἡ, *qui oves recipit:* ex μῆλον, *pecus*, & δέχομαι, *copio.*

Μῆλον, ου, τὸ Dor. μᾶλον. *MALUM, pomum;* item *ovis, pecus.* [* *opes, facultates*, quæ apud veteres erant *oves*, Heſ. Op. 162.] Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.

ΜΗ̃ΛΟΣ, ου, ἡ, *MELUS, inſula una ex Cycladibus.*

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, ſcil. *ovina pellis:* à μῆλον. *ovis.*

Μηλωτρὶς, *auriſcalpia:* Gl. Cyr.

Μήλωψ, *pomacei coloris:* à μῆλον, *pomum:* quod vide.

ΜΗ'Ν, *tamen, quidem;* aliis particulis jungitur.

ΜΗ'Ν, μηνὸς, ὁ, *menſis:* à μήνη, quæ menſem deſcribit curſu ſuo: acc. pl. μῆνας.

Μήνατο, Ion. pro ἐμήνατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi μαίνομαι, *inſanio:* f. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *Luna:* Dor. μάνα. Hinc νεομηνία, *nova Luna*, vel *novus menſis:* διχομηνία, *plenilunium*, & forte Angl. moon, month, &c.

Μηνι' pro μήνιε, *iraſcere:* præſ. imperf. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, *ira.*

ΜΗ'ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *membrana, maximè quæ cerebrum ambit*, dicta *pia mater.*

Μηνιθμὸς, ου, ὁ, *ira divina, ira.* Th. μῆνις, idem.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem, à

ΜΗ̃ΝΙΣ, ιος, ἡ, *ira permanens:* acc. ſing. μῆνιν, q. à μένω, *maneo.*

Μηνίσας, αντος, a. 1. part. act. à μηνίω, *iraſcor.* Th. μῆνις.

Μηνίσκος, *lunula*, ornamentum, à μήνη, *luna.*

Μηνίω, *iraſcor, iram exerceo:* f. ίσω. p. κα. Th. μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ, *lunatus:* ex μήνη, *luna*, & εἶδος, *ſpecies.* Th. εἴδω, *video.*

ΜΗΝΥ'Ω, *indico, ſignifico:* f. ύσω. p. μεμήνυκα. a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. ſub. act. μηνύσω, ης, η. a. 1. part. μηνύσας, αντος. a. 1. paſſ. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. μηνυθεὶς, εῖσα, έν. hinc μήνυσις, εως, ἡ, *ſignificatio.*

Μὴ 'πιβάλης pro μὴ ἐπιβάλης.

Μὴ 'πιτάμης pro μὴ ἐπιτάμης, *ne incidas:* a. 2. ſub. act. à τέμνω, *ſeco.*

Μήποτε, *ne quando, ſi fortè, fortaſſe:* ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando.* Th. ὅτε.

Μήπω, *nondum:* μήπως, *ne quando*, [* *non, ἀλλὰ μήπω τοῦτο*, Dem. c. Mid. 17, *ſed pone non ita fuiſſe*, ſcil. Midiam. ſtatuta reverà ignoraſſe, qui locus fefellit Wolfium. Vid. Markl.] ex μὴ, *ne*, & πῶς, *quomodo?*

Μηρ' pro μηρὰ, nom. pl. à μηρὸς, quod vide.

Μηρί' pro μηρία, nom. pl. à μηρίον, *fcmur.* Th. μηρὸς, idem.

ΜΗ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, *funiculus:* qu. à μηρύω, *glomero.*

Μηρίον, ου, τὸ, idem quod th. μηρὸς.

Μηριόνης, ου, ὁ, *MERIONES*, nom. propr.

ΜΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *femur, crus, coxa:* in pl. μηροὶ & τὰ μηρὰ.

Μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ, *ruminatio.*

Μηρύκω, μηρυκάζω & μηρυκάομαι, *rumino:* qu. μηρύω, quia *ruminare* eſt revolvere cibum: aut à μείρω, *divido, ſeco.*

Μήρυμα, ατος, τὸ, *filum agglomeratum.* Th. μηρύω.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μηρύω, quod vide.

ΜΗΡΥ'Ω, *revolvo, glomero:* f. ύσω, p. κα.

Μήσαο, Ion. pro μήσω, 2. ſing. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, & Ion. μῆσαο, μήσατο, verbi μήδομαι, *ſtruo, curo:* f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Μήσεαι, Ion. pro μήση, 2. ſing. f. 1. med. verbi μήδομαι, vide in μήσαο.

Μῆτι, Dor. pro μή ἐστι.

Μήστο, Ion. pro μέμνητο, ſeu ἐμέμνητο, 3. ſing. pluſq. p. verbi μήδομαι.

Μήστωρ, ωρος, ὁ, *conſultor, conſiliarius:* *peritus.* Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura.* Hinc Ang. maſter.

Μήστωρε, ejuſd. nom. dual.

Μήτ' & μήτε, *neque:* conjunct. ex μὴ, *non*, & τε, *que.*

ΜΗ'ΤΗΡ, & Dor. μάτηρ, ἡ, *MATER:* gen. έρος, & per Sync. -τρὸς. acc. μητέρα tantùm. dat. pl. μητράσι, voc. ſing. ὦ μῆτερ.

Μήτι, *num? nequid*, [* *nedum, multo minus, non modo, multo magis*, pro ratione argumenti. ἀλλ' οὐδὲ καθ' ἑαυτὸν, στρατιώτης ὢν ὁ τοιοῦτος ἐστ' ἄξιος μήτι γε τῶν ἄλλων ἡγεμών, Demoſt. *ſi per ſe miles quidem non habendus eſt, multo minus dignus qui aliis imperet.* Ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μήτι δὴ ὑπό γε τῶν φίλων, Plato Dionyſio, *video luctatores in palæſtra à pueris excitatos, non modo* [vel *multo magis*] *ab amicis.* In μήτι tranſponuntur particulæ: τοὺς τῶν δεόντων τι μὴ ποιοῦντας, *quæ conveniunt neutiquam faciunt*, pro μηδὲν τῶν δεόντων, Iſocr. ad Nicolem, p. 75. μήτιγεν, *non ſolùm.* Æl. V. H. xii. 2. μήτιγε, *quanto magis, nedum, multo magis*, 1 Cor. vi. 3.] à μὴ, *non*, & τὶς, *aliquis.*

Digitized by Google

Μητιάασθε

Μητιάασθε pro μητιᾶσθε, 2. pl. imperat. paſſ. à ſeq.
Μητιάω, *conſulto, delibero:* verb. Poët. Th. μῆτις, ἡ, *conſilium.*
Μητίετα, voc. ſing. à
Μητιέτης, ου, ὁ, *conſiliarius, prudens, conſultor:* à th. præced.
Μητίζομαι & μητιόωμαι, *machinor, concito:* ab eod. th.
Μῆτιν, acc. ſing. à μῆτις, *conſilium.* Eſt & nomen mulieris.
Μητιόεις, εντος, *conſultus.* Th. μῆτις.
Μητιόωσι, Poët. pro μητιῶσι, 3. pl. præſ. act. verbi μητιάω, *conſulto, delibero.* ab eod. th.
ΜΗ΄ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *conſilium, prudentia:* hinc ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, & -ις, -ιος, ὁ & ἡ, *verſutus.*
Μήτρα, ας, ἡ, *matrix, uterus, vulva.* Th. μήτηρ, *mater.*
Μητραλώης, ου, ὁ, Att. pro μητραλοίας, ου, ὁ, *matricida:* ex μήτηρ, *mater,* & ἀλοάω, -ῶ, *percutio.* Sic πατραλοίας, *patris percuſſor,* dicitur.
Μητρόθεν, adv. *materno genere.* Th. μήτηρ.
Μητροκτονέω, -ῶ, *matrem occido:* &
Μητροκτονία, ας, ἡ, *matris cædes:* &
Μητροκτόνος, ου, ὁ & ἡ, *matricida:* à μήτηρ & κτείνω, *occido:* p. m. ἔκτονα.
Μητροπάτωρ, *matris pater, avus maternus:* ex πατὴρ & μήτηρ.
Μητρόπολις, εως, ἡ, *METROPOLIS:* q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, *mater urbium:* quia ſic ſe habet ad coloniam ex eâ deductam, ut mater ad filiam.
Μητροπολίτης, ου, ὁ, *qui ex matrice urbe eſt:* & *METROPOLITANUS:* à præced.
Μητρόῤῥιπτος, ου, ἡ, *à matre abjectus,* de Paride dicitur: ex μήτηρ & ῥίπτω, *projicio.*
Μητρυιὰ, ᾶς, & Ion. μητρυιῆς, ἡ, *noverca.* Th. μήτηρ.
Μητρῷος, ου, *maternus:* &
Μήτρως, ω, -ωος, ὁ, *avunculus maternus:* ab eod. th.
Μηχανάαται, Poët. pro μηχανᾶται, *machinatur:* 3. ſing. ind. paſſ. à μηχανάω.
Μηχανόῤῥαφος, ου, ὁ, *dolorum conſutor.* Eurip. ex μηχάνη & ῥαπτω, ſuo.
Μηχανάω, f. ήσω, *machinor:* à μηχανὴ, qu. vide.
Μηχανεύομαι, idem: *excogito, cominiſcor.* f. 1. m. εύσομαι. p. paſſ. μεμηχάνευσμαι, Th. μηχανὴ.
ΜΗΧΑΝΗ΄, ῆς, ἡ, *artificium, ſolertia, MACHINA:* [* *dubium:* μηχανὴ οὐδεμία ἐςι τὸ μὴ καίνειν ἐπιβουλεύειν ἐμοὶ, *nulla dubitatio quin is nobis inſidietur,* Herod. Clio, c. 209. ἢ τέχνῃ ἢ μηχανῇ, *aut dolo aut machinâ,* Inſc. Teiorum Diræ, p. 48. Marm. Oxon. d. 12. Thucyd. l. v. c. 18. Xenoph. Exped. Cyri, l. vi. p. 504. 8vo. ed. Huch. Demoſth. in Mid.] hinc μηχανάω, & Ion. μηχανέω, *machinor, molior:* ἀμήχανος, ου, ὁ & ἡ, *ſimplex, minimè ſolers.*
Μηχάνημα, ατος, τὸ, *machinamentum, fraus:* &
Μηχανικὸς, ου, *MECHANICUS, opifex:* &
Μηχανικῶς, adv. *mechanicâ arte.* D. S.
Μηχανοίατο. Ion. pro μηχανῷντο, 3. pl. præſ. opt. à μηχανάομαι pro μηχανάομαι. Th. μηχανή.
Μηχανώμενος, præſ. part. paſſ. verbi μηχανάομαι, *machinor,* ab eod. th.
Μῆχος, εος, τὸ, *conſilium, remedium, commentum:* à præced. th.
Μήων, ονος, ὁ & ἡ, Dor. & Æol. pro μείων, *minor:* quod vide.
Μήων, ονος, ὁ, nom. propr. viri.
Μία, ᾶς, ἡ, *una:* dat. μιᾷ. & Ion. μιῇ, à maſc. εἷς, *unus.*
ΜΙΑΙ΄ΝΩ, *inquino, polluo, conſpurco:* f. ανῶ. a. 1. ἐμίηνα. p. μεμίαγκα. p. paſſ. μεμίαμμαι, & Att. μεμίασμαι. p. part. paſſ. μεμιασμένος. a. 1. paſſ. ἐμιάνθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. μιανθῶ, ῇς, ῇ.
Μιαιφονέω, *cæde me polluo:* f. ήσω. à
Μιαιφόνος, ου, ὁ, *homicida;* qui cæde ſe polluit; in voc. ὦ μιαίφονε· ex μιαίνω, *polluo,* & φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido,* p. m. πέφονα.
Μιάνθην, Poët. pro ἐμιάνθεν, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Vel per Sync. pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. paſſ. verbi μιαίνω, *polluo:* hinc a. 1. ſub. paſſ. μιανθῶ, & in 3. pl. μιανθῶσι.
Μίανσις, εως, ἡ, *pollutio:* à μιαίνω.
Μιανῶ, f. 1. act. ejuſd. verbi.
Μιαρὸς, ᾶ, *pollutus, ſceleſtus:* ab eod. th.
Μίασμα, ατος, τὸ, *inquinamentum, ſcelus:* &
Μιασμὸς, ῦ, ὁ, *impuritas:* &
Μιάστωρ, ορος, ὁ, *contaminator,* à p. paſſ. verbi μιαίνω.
Μιγὰς, άδος, ὁ & ἡ, *miſtus.*
Μίγδα, *mixtim, promiſcuè:* adv. pro
Μίγδην, idem. à μίγνυμι, *miſceo.*
Μιγείην, ης η, a. 2. opt. paſſ. & μιγεὶς, ἐῖσα, in fœm. gen. μιγεῖσα, a. 2. part. paſſ. ab ἐμίγην, a. 2. paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo:* f. μίξω.
Μίγεν, Bœot. Sync. pro ἐμίγησαν, 3. pl. a 2. ind. paſſ. verbi ejuſd.
Μιγέωσι, per Ectaſin. Ion. pro μιγῶσι, 3. pl. a. 2. ſub. paſſ. &
Μίγη pro ἐμίγη, 3. ſing. a. 2. paſſ. Ion. &
Μιγήμεναι. Att. & Dor. pro μιγῆναι, *congreſſum fuiſſe:* a. 2. inf. paſſ. &
Μιγήσομαι, f. 2. paſſ. &
Μίγμα, ατος, τὸ, *mixtura:* à 1. perſ. perf. paſſ. omnia à
ΜΙ΄ΓΝΥΜΙ, ſeu μιγνύω, *miſceo:* f. ξω. p. μέμιχα, a. 1. ἔμιξα. perf. paſſ. μέμιγμαι, ξαι, κται. p. part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2. paſſ. ἐμίγην. a. 2. inf μιγῆναι, Dor. μιγήμεναι. a. 1. paſſ. ἐμίχθην. paulò poſt f. μεμίξομαι. Hinc ἄμικτος, ου, & ἀμιγὴς, έος, ὁ & ἡ, *immixtus.*
Μιγνῦναι, præſ. inf. act. à præced.
Μίδας, *beſtiola, quæ fabas peredit:* q. à μίω, *edo:* Eſt & *jactus teſſerarii.* Fuit & rex Phrygiæ ditiſſ. iſtius nominis.
Μιζραμὰθ, *crater,* Jer. lii. 19. μασμαρὼθ, legend. ex nonnullis editionibus.
Μιθριδάτης, ου, ὁ, *MITHRIDATES,* Ponti & Bithiniæ rex: à quo excogitatum eſt, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur mithridate.
Μικκὸς, ά, όν, Dor. pro μικρὸς, ά, όν. hinc μικκύλος, diminut. à μικκὸς, *parvulus.*
Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à μικρός.
Μικροθυμέω, f. ήσω, *animo ſum puſillo:* & Μικροθυμία,

Digitized by Google

Μικροθυμία, ᾶς, ἡ, *puſillanimitas*: &

Μικρόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *puſillanimus*: à μικρὸς & θυμὸς, *animus*.

* Μικρολογία, ίας, ἡ, *avaritia*, Luc. Merc. Con.

Μικρολόγος, ου, ὁ, *reſtrictus*, *ſordidus*: à μικρὸς & λόγος, *verbum*, *ratio*.

ΜΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, & Att. σμικρὸς, *parvus*: compar. μικρότερος, ſuperlat. μικρότατος: vel irreg. ἐλάσσων, ἐλάχιστος· μετὰ μικρὸν, *paulò poſto*: μικρὸν, *parum*: μικρῦ, *ferè*.

* Μικρόσοφος, *ſciolus*. D. S.

Μικρότης vel σμικρότης, ητος, ἡ, *pravitas*: à præced.

Μικρόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *puſillanimis*. Th. ψυχή.

Μικρῶς, adv. *tenuiter*.

Μίκτο. Ion. vel Poët. pro ἐμέμικτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi μίγνυμι, *miſceo*.

Μικτὸς, ῦ, *mixtus*: in pl. n. g. τὰ μικτὰ, ab eod. th.

Μίλητον, ου, τὸ, & -ος, ἡ, nomen urbis. interp. Lat. *coccinea*: à μίλτος, *minium*.

ΜΙ'ΛΗΔΟΣ, ου, ὁ, *inſtrumentum quoddam artis plaſticæ*.

Μίλιον, ου, τὸ, *milliare*: ſpatium mille paſſuum: vox Lat. Matt. v. 41.

Μιλτηλεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *minio tinctus*, *miniatus*: quod ex μίλτος, ου, ὁ, *minium*, & ἀλείφω, *ungo*.

Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rubras habens proras*: ex μίλτος, *minium*, & παρῄα pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena*. Poët. *prora navis*.

ΜΙ'ΛΤΟΣ, ου, ἡ, *minium*. An à *mullo*, piſce, qui iſtius coloris?

Μιλτόω, -ῶ, *minio inficio*: à præced.

ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, & μίλφωσις, *deſluvium pilorum palpebræ*.

Μίλω, Dor. per Apocopen pro Μίλωνι, *Miloni*.

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, *fructus arbuti*.

Μίμαντα, acc. ſing. à Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

ΜΙΜΑΡΚΙΣ, *farciminis genus*.

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, -ῦμαι, *imitor*: cum acc. præſ. inf. paſſ. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. p. μεμίμημαι, σαι, ται. hinc

Μιμήσαιντο, *imitentur*: 3. pl. a. 1. opt. m. μιμήσασθαι. a. 1. inf. m. verbi μιμέομαι. f. 1. μιμήσομαι. & in pl. μιμησόμεθα.

Μίμημα, ατος τὸ, *imitamentum*: &

Μίμησις, εως, ἡ, *imitatio*: &

Μιμητὴς, ῦ, ὁ, *imitator*: &

Μιμητικὸς, ῦ, *imitandi peritus*: &

Μιμητὸς, ῦ, *imitabilis*: omnia à p. paſſ. verbi μιμέομαι.

Μιμνάζω, idem cum μίμνω ſeu μένω, *maneo*.

Μιμνάσκετο, Dor. Ion. pro ἐμιμνήσκετο, *recordabatur*: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi μιμνήσκω, quod vide.

Μίμνει, *manet*: 3. ſing. præſ. ind. μίμνω, Poët. pro μένω, *maneo*.

Μιμνήσκω, *facio recordari*, *moneo*: præſ. imperat. μίμνησκε: mutuatur ſua tempora à th. μνάομαι, f. μνήσω. p. μέμνηκα. præſ. paſſ. μιμνήσκομαι, *recordor*: perf. paſſ. μέμνημαι, *memini*: a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, & in 1. pl. ἐμνήσθημεν. a. 1. m. ἐμνησάμην, ω, ατο. Hinc ἀναμιμνήσκομαι, *recordor*: ἀνάμνησις, εως, ἡ, *recordatio*.

Μίμνον, *manebant*: 3. pl. imperf. act. Ion. μίμνοντι, Dor. pro μίμνουσι, 3. pl. præſ. verbi μίμνω, idem quod μένω, *maneo*: præſ. part. μίμνων.

Μιμνόντεσσι, dat. pl. Poët. & Ion. pro μίμνουσι· præſ. part. μίμνων, οντος, à

Μίμνω, idem quod μένω, *maneo*.

Μῖμος, ου, ὁ, *MIMUS*, *imitator*, *hiſtrio*. Th. μιμέομαι, *imitor*. Angl. mimick.

Μιμὼ, ῦς, ἡ, *ſimia*: quia μιμεῖται actiones hominum.

ΜΙ'Ν, *ipſum*, *am*: acc. Dor. pro αὐτὸν, αὐτὴν, vel ἑαυτὸν. Sic αὐτὸν μὶν pro ἑαυτὸν, *ſeipſum*. interdum ſignificat. αὐτῦ vel αὐτῆς.

ΜΙ'ΝΘΑ ſeu μίνθη, ης, ἡ, *MENTHA*, herba. An quia ἐν μίνθῃ, in *ſtercore* naſcitur? at

Μίνθος & μίνθη, *ſtercus*.

Μινυᾶν, gen. Dor. pro Μινυῶν, à Μινύα, nom. propr. *urbis Theſſaliæ*. Et *Minyæ* Argonautæ dicuntur.

Μινύεια, ας, ἡ, eadem quæ & Μινύα· vide præced.

Μινύθει, *minuit*: 3. ſing. ind. præſ. &

Μινύθῃ, 3. ſing. ſub. præſ. à

Μινύθω, *minuo*, *mareſco*. Th. μινυὸς, ῦ, *parvus*: Angl. to mince.

Μίνυνθα, adv. *paulalùm*: & hinc

Μινυνθάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *brevi tempore durans*: ex

ΜΙΝΥΟ'Σ, ῦ, Euſtath. Att. dici vult pro μικρὸς, *parvus*, *exilis*; hinc μινύθω, *minuo*.

Μινύριζε, præſ. imperat. act. à

Μινυρίζω, *exili voce lamentor*: à μινυρὸς, idem quod th. μινυὸς, *parvus*.

Μινύρομαι, *querulâ voce cantillo*: qu. ab eod.

Μινυώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui brevis eſt temporis fluxus*; ex μινυὸς & ὥρα, *tempus*.

Μίνως, ωος, ὁ, *MINOS*, nomen viri.

Μῖξις, εως, ἡ, *concubitus*, *miſtio*. Th. μίγνυμι, *miſceo*.

* Μιξοβάρβαρος, ου, *ſemibarbarus*.

Μιξοπάρθενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *naturam habens virginis & animalis*: à μίγνυμι, *miſceo*, & παρθένος, ἡ, *virgo*.

Μίξω, *miſcebo*: f. 1. act. verbi μίγνυμι, q. v.

Μισάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *oſor hominum*, *inhumanus*: ex μισέω, *odi*, & ἄνθρωπος, *homo*.

* Μισαργυρία, ας, ἡ, *odium atque contemptus pecuniæ*.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, *locus in convalle, in quâ fit miſtio aquarum*: ex μίσγω ſeu μίγνυμι & ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*.

Μίσγεαι, Ion. pro μίσγῃ, 2. ſing. præſ. ſub paſſ. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, *miſceo*.

Μίσγειν, preſ. inf. à μίσγω, *tempora*. Th. μίγνυμι.

Μίσγετο, *miſcebatur*: 3. ſing. imperf. Ion. verbi μίσγομαι, ῃ, εται, ad eod. th.

Digitized by Google

Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγουσαι, *miſcentes*: præſ. part. f. g. à μίσγω, idem quod μίσγνυμι, *miſceo*.

Μισγόμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ejuſd. verbi & th.

Μίσγω, *miſceo, tempero*: f. ξω. p. μέμιχα. (tanquam à μίγω.)

Μισει, 3. ſing. præſ. act. ſed

Μίσει, præſ. imperat. act. à

Μισέω, -ῶ, *odi, minùs amo*: imperf. ἐμίσεον, ουν. f. ήσω. p. μεμίσηκα. a. 1. act. ἐμίσησα. a. 1 ſub. μισήσω, ης. η, & in 3. pl. μισήσωσι. præſ. paſſ. μισέομαι, *odio haber*: perf. paſſ. μεμίσημαι. perf. part. μεμισημένος, η, ον, *exoſus, a, um*. Th. μῖσος, εος, τὸ, *odium*.

Μισηθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. præced.

Μισήσῃ, *oderit*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. à μισέω, quod vide.

Μισητὴ, ῆς, ἡ, *odioſa, libidinoſa, ſalax*: à

Μισητὸς, οῦ, *odioſus, libidinoſus*. Th. μῖσος, τὸ, *odium*.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, *mercedis perſolutio, præmii retributio, pœna*: ex μισθὸς, *merces*, & ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι, *do*.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, *qui mercedem perſolvit, præmiorum largitor*: ab iiſd.

Μισθαρνέω, -ῶ, *quæſtum facio*: ab ἄρνυμαι, *capio*, & μισθὸς.

Μίσθιος, ου, *mercenarius*. Th. μισθὸς.

Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro

Μισθοδότης, ου, ὁ, *mercedis dator*: ex μισθὸς & δίδωμι, *do*.

Μισθοδοτῶ, f. ήσω, *do mercedem*; ex iiſd. th.

ΜΙΣΘΟ'Σ, οῦ, ὁ. *merces, præmium laborum*; [* *pœna*, Callim. Viciſſim, ποίνη pro μισθὸς, Salm. de uſur. c. ii. p. 22.] hinc

Μισθοῦμαι, *mercede conducor*.

Μισθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *miles*: ex μισθὸς & φέρω, *fero*.

Μισθόω, f. ώσω, *mercede loco*. μισθόομαι, med. *locatum accipio*. Paſſ. *mercede conducor*.] Th. μισθὸς, *merces*.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, *merces, ſumptus*: ab eod. th.

Μισθωτὸς, οῦ, *mercede conductus, mercenarius*. Th. μισθὸς.

Μίσκελος, ου, ὁ, ſc. οἶνος, *vile & nigrum vinum*: &

Μίσκελος, ου, *ſordidus, præparcus, qui fruſta etiam colligit*: à

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, *fruſta & rejectamenta cœnarum, quæ, everri ſolent*.

Μισολογέω, *bonas literas odi*, per conſequens, *imperitus ſum*: ex μῖσος, τὸ, *odium*, & λόγος, in pl. λόγοι, *ſtudia literarum*. Th. λέγω.

Μισολογία, ας, ἡ, *odium literarum*: ex iiſd.

Μισοξενία, ίας, ἡ, *inhoſpitalitas*: ex

Μισόξενος, ου, ὁ, *inhoſpitalis*: à ξένος & μῖσος.

Μισοποιέω, -ῶ, *inimica ſeu hoſtilia facio*; *quæ alius odit facio*: hinc

Μισοποιὸς, οῦ, ὁ, *inimicus, infeſtus, hoſtilia faciens*.

Μισοπονηρέω, -ῶ, *malos odi & deteſtor*, f. ήσω. &

Μισοπονηρία, ίας, ἡ, *odium in ſceleratos*: à πονηρὸς, *improbus*, &

ΜΙ'ΣΟΣ, εος, ου, τὸ, *odium*: qu. à μὴ ἴσον, quia *odium* eſt quædam *inconvenientia*.

Μίσυλλον, ες, ε, imperf. Ion. à

ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, *in minutas partes ſeco*.

ΜΙ'ΣΥ, *ſuccus in metallis concretus*.

ΜΙΣΧΟΣ, ου, ὁ, *pediculus, cui fructus & folia plantæ appenduntur*: qu. ab ἴσχω, *teneo*.

ΜΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *licium, filum quod ſtamini implicatur*.

ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *MITRA, cingulum, balteus*: acc. Ion. μίτρην.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *mitra tunicam cingens*: ex μίτρα & χίτων, *tunica*.

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ & μύτιλος, ου, ὁ, *MUTILUS, cornibus carens*: qu. cui μείων τύλος.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen inſulæ. Gr. μίτυλος, *mutilus*.

ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *purgamentum ceræ*: vox rei apiariæ.

Μιχαὴλ, nomen proprium angeli, ἄκλιτον, item viri.

Μιχθεὶς, a. 1. part. paſſ. à μίγνυμι, *miſceo*: qu. vide.

ΜΝΑ῀, ᾶς, ἡ, *MINA, libra*: varii ponderis, apud diverſos.

Μνάα, *ſpondes*: Poët. Pleonaſm. τῶ, α, pro μνᾶ, 2. perſ. ſing. ind. verbi μνάομαι, *memoro, recordor*.

Μναμεῖον, ου, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.

Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi μνημονεύω, *memini*. Th. μνάομαι.

Μναμοσύνα, ας, ἁ, Dor. pro μνημοσύνη, ης, ἡ, quod vide.

ΜΝΑ'ΟΜΑΙ, *memoro, mentionem facio, recordor, memor ſum*: f. 1. μνήσομαι. a. 1. ἐμνησάμην, ω, ατο. perf. μέμνημαι. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, ης, η. Hinc μιμνήσκομαι, *recordor*: ἀναμιμνήσκομαι, idem.

Μνάσειεν, *in memoriam reduceret*: 3. ſing. a. 1. opt. Æol. & Dor. pro μνήσειεν, & hoc pro μνήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω ſeu μνάομαι, *recordor*.

Μνάσῃς, *memores*: 2. ſing. a. 1. ſub. Dor. pro μνήσῃς, à μιμνήσκω, f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, *ambire*: præſ. inf. Ion. à μνάομαι.

Μνάςειρα, ας, ἁ, Dor. pro μνήςειρα, ἡ, *monitrix*: à μνηςὴρ, *monitor*. Th. μνάομαι, *memor ſum*. Sic & μναςὴρ pro μνηςὴρ, *qui memor eſt alicujus rei, ſtudioſus*.

Μναςεύω, Dor. pro μνηςεύω, quod pro μνηςεύω, quod vide.

Μναςήσας, αντος, a. 1. part. Dor. pro μνηςήσας· à μναςεύω.

Μνᾶςις, ιος, ἁ, Dor. pro μνῆςις, quod pro μνήμη, *memoria*.

Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Μνάω, *meminiſſe facio*: vide μνάομαι.

Μνέσθαι, Ion. pro μνάεσθαι, *commemorare*: μνεώμενος, *ambiens*: præſ. part. Ion. ab eod. th.

Μνεία, ας, ἡ, *mentio, memoria*: à præced. th.

Μνῆμα, ατος, τὸ, *monumentum, ſepulchrum*: à perf. paſſ. præced. verbi.

Μνημεῖον, ου, τὸ, idem quod μνῆμα, q. v.

Μνήμη, ης, ἡ, *mentio*: à perf. μέμνημαι. verbi μνάομαι.

Digitized by Google

Μνημονεύω, *memoriâ teneo*, *memini* : f. *εύσω*. *μνημονεύῃς*, 2. ſing. præſ. ſub. *μνημονεύομαι*, *memoror* : &

Μνημονικὸς, ῦ, *memoriâ volens* : it. *ad memoriam pertinens* : à *μνάομαι*.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, *memoria*. Eſt & nom. Deæ : &

Μνημόσυνον, ȣ, τὸ, *quod nobis alicujus rei memoriam renovat*, *monimentum*, *recordatio*, *memoria* : &

Μνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *memor* : &

Μνησαίατο, Ion. pro *μνήσαιντο*, 3. pl. a. 1. opt. m. &

Μνήσασα, *recordata* : a. 1. part. act. f. g. &

Μνησάσκετο, Ion. pro *ἐμνήσατο*, 3. ſing. a. 1. m. omnia à *μνάομαι*.

Μνήσαι, *memineris* : Ion. pro *μνήσῃ*, 2. ſing. f. 1. m. verbi *μνάομαι*.

Μνησθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab *ἐμνήσθην*, verbi præced.

Μνησθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. *μνήσθητι*, & in 2. pl. *μνήσθητε*, a. 1. imperat. *μνησθῆναι*, a. 1. inf. *μνησθήσομαι*, f. 1. paſſ. verbi ejuſd.

Μνησικακεῖν, *mali* vel *injuriarum acceptarum memorem eſſe* : ex *μνάομαι*, f. *μνήσω* & *μνήσομαι* m. & *κακὸς*, *malus*.

Μνησικακία, ας, ἡ, *injuriarum memoriâ* : ex iiſdem.

Μνήσομαι, *memor ero* : f. 1. m. &

Μνησόμεθ' pro *μνησόμεθα*, 1. pl. f. 1. m. verbi *μνάομαι*.

Μνηστεύω, *nuptias ambio*, *ſum procus* : f. *εύσω*. p. *μεμνήστευκα*. præſ. paſſ. *μνηστεύομαι*, *deſpondeor*, quod eſt mulieris, cum dat. perf. paſſ. *μεμνήστευμαι*. perf. part. f. g. *μεμνηστευμένη*, ης, ἡ, *deſponſata*, a. 1. paſſ. *ἐμνηστεύθην*. a. 1. part. paſſ. *μνηστευθεὶς*, *εῖσα*, *έν*. à *μνηστὸς*, *ſponſus*.

Μνηστέω, idem ac *μνηστεύω*, q. v.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, *ſponſa* : in dat. *μνηστῇ* : &

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *procus* : acc. pl. *μνηστῆρας*. Th. *μνάομαι*, *ambio*.

Μνῆστις, εος, & ιος, ἡ, Ion. pro *μνήμη*, *memoria*, qu. vide.

Μνηστὸς, οῦ, *deſponſatus*, &

Μνηστὺς, ύος, ἡ, *petitio mulieris in uxorem*. Th. *μνάομαι*, *ambio*.

* *Μνιαρὸς*, ρὰ, ρὸν, *muſcoſus*, *μνιάρω τάπητος*, *taperis muſci inſtar molliuſculi*. Epig. ap. Suid.

ΜΝΙ'ΟΝ, ȣ. τὸ, *muſcus*, *alga*.

Μνίω vel *μνίω*, *edo*.

ΜΝΟΥ'Σ, *μνῦ*, *prima lanugo*, *pilus tener* : à *μνίον*, quia eſt ut *muſcus*.

Μνώεο, Ion. pro *μνώου*, præſ. imperat. paſſ. ex

Μνώομαι, Poët. pro *μνάομαι*, *recordor*.

Μνώοντο, Ion. & Poët. pro *ἐμνῶντο*, 3. pl. imperf verbi præced.

ΜΟΓΓΟ'Σ, ῦ, *qui obtuſâ eſt voce*.

Μογερὸς. ῦ, *laborioſus*, *ærumnoſus*.

Μογεῦμες, Dor. pro *μογοῦμεν*, *laboramus* : 1. pl. præſ. à

Μογεύω & *Μογέω*, *ærumnas patior* : fut. *ήσω*. Th. *μόγος*, *labor*.

Μογήσας, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

Μογιλαλία, ας, ἡ, *hæſitantia in verbis*, *difficultas loquendi*. &

Μογιλάλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *difficultèr loquens*, *balbus*, *cui eſt lingua impedita* : ex *μόγις*, *ægrè*, & *λαλέω*, *loquor*.

Μόγις, adv. *vix*, *ægrè* : à

ΜΟ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, *labor*, *ærumna*, Poët.

Μογοστόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *partûs laborem ſuſcipiens*, *circa partum laborans* : Epith. Lucinæ, circa *τίκτȣς μογοῦσα*, *ut quæ parturientibus adſit* : à *μόγος* & *τίκτω*, *pario*.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ȣ, ὁ, *modius* : menſura aridorum : [* Matt. v. 15. Dinarchus orat. cum Demoſth. Joſ. l. xiv. c. 3. et ix. c. 2. Migravit vox à Græciâ in Latium.

ΜΟ'ΘΑΞ, *ακος*, ὁ, *verna* : *μόθων*, *ωνος*, ὁ, idem; quia ad *μόθον*, adhibetur.

ΜΟ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, *labor* ; item *bellum pugna*, *tumultus*.

Μόθων, *ωνος*, ὁ, *verna* : vide in *μόθαξ*.

Μοθωνικὸς, ῦ, *inſolens*, *ſuperbus* : à præced.

Μοὶ pro *ἐμοὶ*. *mihi* : dat. ſing. ab *ἐγὼ*, *ego*.

Μοιμυᾶν & *μοιμύλλειν*, *contrahere labia* : à *μύω*.

Μοῖρ' pro *μοῖρα*, ας, & Ion. ης, ἡ, *pars*, *portio*, *fatum* : gen. pl. Æol. *μοιρᾶν*. Th. *μείρω*, *divido*, *ſortior* : p. m. *μέμορα*.

Μοιράω, fut. *ήσω*, *diſtribuo*, *partior* : à præcedente.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *felici fato natus* : à *μοῖρα*, *fatum*, *felicitas*, & *γίνομαι*, *naſcor*.

Μοιρίδιος, ία, ιον, Poët. pro *εἱμαρμένος*, pro quo & *πεπρωμένος*, *fatalis* : à *μοῖρα*, quod vide.

Μοῖσα, ας, ἁ, Dor pro *μοῦσα*, ης, ἡ, *Muſa*.

Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro *Μουσῶν*.

Μοισαῖος, α, ον, Poët. & Dor. pro *Μουσαῖος*, *à Muſis factus & paratus* : Hinc *Μοισαίαισι*, dat. pl. f. g. Dor.

Μοιχάγρια, τὰ, *quæ perſolvit qui in adulterio comprehenſus eſt*, vel *quæ in comprehenſione mœchorum perſolvuntur* : ex *μοιχὸς* & *ἄγρα*, *captura*.

* *Μοιχαλία*, ας, ἡ, *adulterium*. 2 Pet. ii. 14. ut quidam Cod. et Vulg. et Grot. pro quo vulgò legitur *μοιχαλίδος*.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, *adultera*, *adulterium*. Th. *μοιχὸς*.

Μοιχᾶσθαι, ῶμαι, *ſum adulter*, *adulterium committo* : [* *μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν*, Mar. x. 11, *adulterium committit in illam*, ut J. C. Latini loquuntur.] f. *ήσομαι*. p. *μεμοίχημαι*. ab eod. th.

Μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera* : à *μοιχὸς*.

Μοιχεία, ας, ἡ, *adulterium* : ab eod. th.

Μοιχευθεὶς, [illegible], *adulteratus* : a. 1. part. paſſ. ex

Μοιχεύω, *ſtupro*, *vitio*, *adulter ſum*, *mœchor* : f. *εύσω*. p. *μεμοίχευκα*. a. 1. *ἐμοίχευσα*. à th. præced.

Μοιχίδιος, ȣ, *adulterinus*, *ſpurius* : &

Μοιχικὸς, οῦ, *adulterinus*. à

ΜΟΙΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, *MOECHUS*, *adulter* : q. à *μὴ* & *εἴκω*. Hinc *μοιχὰς*, άδος, ἡ, *adultera*.

ΜΟΛΓΟ'Σ, ῦ, ὁ, Æol. *βολγὸς*, *BULGA*, *ſaccus coriaceus*.

Digitized by Google

ΜΟΛΕ'Ω ſeu μόλω, *venio, vado, curro:* hinc μολὼν, a. 2. part. act.

Μολίβδαινα ſeu μολύβδαινα, ης, ἡ, *pila* ſeu *maſſa plumbea:* à

Μολίβδιος & μολίβδινος ſeu μολύβδινος, ου, *plumbeus:* à

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ ſeu μόλυβδος, ου, ὁ, *plumbum,* q. à μολεῖν εἰς βάθος.

Μόλιβος ſeu μόλυβος, ου, ὁ, idem quod μόλυβδος, Hom. Il. Λ 237.

Μόλις, adv. *vix:* idem quod μόγις. Th. μόλος, *labor.*

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, οῦ, *vorax, guloſus:* qu. μολὼν ἐπὶ βορὰν.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, herbæ nomen.

Μολοῖσα, *profecta:* Dor. pro μολοῦσα, a. 2. part. f. g. à μολέω, quod vide.

ΜΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *labor, pugna, fremitus.*

ΜΟΛΟΣΣΟΣ, ου, *MOLOSSUS:* pes metricus, tribus ſyllabis longis conſtans.

Μολὸχ, ὁ, nomen Idoli, ἄκλιτον. Heb. *regnans.*

Μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantilena:* dat. ſing. μολπῇ, à μέλπω, *cano:* p. m. μέμολπα.

Μολύβδαινα & μόλυβδος, vide in μολίβδαινα.

ΜΟΛΥ'ΝΩ, *inquino, contamino, polluo:* f. υνῶ. a. 1. ἐμόλυνα. p. μεμόλυγκα. p. paſſ. μεμόλυμμαι, & Att. μεμόλυσμαι. a. 1. paſſ. ἐμολύνθην, ης, η.

Μόλυνσις, ἡ, &

Μολυσμὸς, οῦ, ὁ, *contaminatio:* à μολύνω.

Μόλω, *venio,* &

Μολὼν, a. 2. part. act. à μολέω.

Μομφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querula, reprehenſio:* à p. m. μέμομφα, verbi μέμφομαι, *incuſo.*

Μοναμπυχία, ας, ἡ, Poët. *unicum equi frænum:* ex μόνος, *ſolus,* & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ϗ ἡ, *reticulum muliebre.*

Μοναρχέω, *monarchiam obtineo, regno:* &

Μονάρχης, ου, ὁ, *monarcha, rex,* &

Μοναρχία, ας, ἡ, *MONARCHIA, unius dominatus:* ex μόνος, *ſolus,* & ἀρχὴ, *imperium.*

Μόναρχος, ου, ὁ, Poët. pro Μοναρχικὸς, *MONARCHICUS, ad monarchiam pertinens:* ex iiſdem.

Μονὰς, αδος, ἡ, *unitas.*

Μοναστήριον, ου, τὸ, *monaſterium:* Angl. monaſtery.

Μοναχὸς ἡ, ὸν, *ſolitarius, unicus: MONACHUS:* Angl. contractè monk. Th. μόνος, *ſolus.*

Μονὴ, ῆς, ἡ, et Dor. μόνα, *manſio, habitatio:* Th. μένω. ſed

Μόνη, ης, ου, *ſola:* à μόνος.

Μόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſtabilis:* à μένω, *maneo:* p. m. μέμονα.

Μονιὸς, οῦ, *ſolitarius, ſolitudines captans:* & ſumitur pro *porco agreſti.* Th. μόνος, *ſolus.*

Μονοβάμων, ονος, Dor. pro μονοβήμων, ὁ ϗ ἡ, *qui ſingularem habet inceſſum:* ex μόνος & βαίνω, *eo.*

Μονογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *unigenitus:* ex μόνος, *ſolus,* & γένος, *familia.* Th. γείνομαι, *naſcor.*

Μονόδρεπον φυτὸν, *planta unicum habens truncum:* ex μόνος & δρέπω, *decerpo.*

Μονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *uniformis, uniuſmodi:* ex μόνος & εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Μονόζωνος, ου, ὁ, *excellens bello, turmarius.*

Μονοήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *uno die durans:* ex μόνος & ἡμέρα, *dies.*

Μονοκέρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, *unicornis, animal unius cornu.*

Μονοκρηπὶς, ῖδος, ὁ ϗ ἡ, *qui unicam crepidam* ſeu *calceum habet:* ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων. à κρηπὶς, ἡ, *baſis, pes,* &c.

Μονομαχέω, fut. ήσω, *ſingulari certamine pugno:* &

Μονομαχία, ας, ἡ, *ſingulare certamen, duellum, gladiatoris cum gladiatore congreſſus.* à

Μονομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſingulare certamine pugnans, gladiator:* ex μόνος & μάχομαι, *pugno.*

Μόνον, adv. [* antè verbum *attamen:*] *ſolùm, ſolummodo,* à

ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, *ſolus, a, um:* quod à μένω.

Μονότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vitam ſolitariam degit:* ex μόνος & τρέπω, *verto.*

Μονόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *luſcus, altero oculo captus:* ex μόνος & ὀφθαλμὸς, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

* Μονοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *unam tunicam habens.* D. S.

Μονόψαφος, Dor. pro μονόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ſolus ſuum ſuffragium cum aliorum ſuffragiis conſentiens non habet.* Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus, ſuffragium.*

Μονόω, *ſolum relinquo, deſtituo:* f. ώσω, p. μεμόνωκα, perf. part. paſſ. f. g. μεμονωμένη, *ſola relicta.* a. 1. paſſ. ἐμονώθην. Th. μόνος.

Μονωθεὶς, έντος, *ſolus relictus:* a. 1. part. paſſ. &

Μονωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi μονόω.

Μονώνυξ, χος, ſive μώνυξ, ὁ ϗ ἡ, *ſolidas habens ungulas:* ex μόνος, *ſolus,* & ὄνυξ, *unguis, ungula.*

Μονώτατος, ου, *maximè ſolus:* ſuperlat. à μόνος, *ſolus.*

ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, *MORUS, arbor.*

Μορέω, f. ήσω, Poët. pro *interficio:* μόρος, *mors:* quod vide.

Μόριμος, idem quod μόρσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fatalis,* quod vide.

Μόριον, ου, τὸ, *particula, portiuncula;* item *membrum genitale;* ſeu *pars quæpiam corporis:* à μόρος, *portio.* Th. μείρω, *divido:* præt. m. μέμορα.

Μορμολύκειον, vel -εῖον, ου, τὸ, *larva.* Th. μορμὼ, οῦς, ἡ, *mulier horrenda.*

Μορμολύττομαι, *terreo:* à μορμώ.

Μορμὸς, *terrificus, terror inanis.* Heſ.

Μορμύρονλα, *ferveſcentem:* acc. ſing. part. præſ. ex

ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, *MURMURO, inundo:* qu. à μύρω, *fluo.*

ΜΟΡΜΩ' οῦς, ἡ, *ſtrix, mulier horrendâ facie, larva.* Eſt etiam

Μορμὼ, adv. pro φεῦ.

Μόρξαι, a. 1. inf. act. &

Digitized by Google

Μόρξω, *abſtergam*: f. 1. act. verbi μοργνύω ſeu μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, *abſtergo*.
Μορόεις, εντος, *fatalis*, *exitioſus*. à μόρος.
Μόρον, ου, ὁ, *morum*, fructus quidam.
Μόρος, ου, ὁ, *portio*, *fatum*, *morbus*, *MORS*. Th. μείρω, *divido*, *ſortior*: p. m. ἔμμορα. Μόρον διδόναι τινὶ, *necem alicui inferre*.
ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, *lapis quidam Ægyptius ad veſtes dealbandas*.
Μόρσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fatalis*: legitur & μόριμος· à μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *ſortior*.
ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, *inquino*, *fœdo*: f. ξω. p. χα. qu. à μολύνω.
Μορφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μορφή. &
Μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, *formoſus*.
ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, & Dor. μορφὰ, ᾶς, ἁ, *FORMA*, *ſpecies*, *ſtatura corporis*.
Μορφνοῖο, gen. Ion. à
Μορφνὸς, οῦ, idem quod ὀρφνὸς, *obſcurus*, *tenebroſus*. Th. ὄρφνη, *tenebræ*, *obſcuritas*.
Μορφόω, -ῶ, *FORMO*: fut. ώσω. præt. μεμόρφωκα. perf. paſſ. μεμόρφωμαι. a. 1. paſſ. ἐμορφώθην. a. 1. ſub. paſſ. μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφή.
Μόρφωμα, ατος, τὸ, *figura*, *formatio*: &
Μόρφωσις, εως, ἡ, *informatio*, *formatio*, *ſpecies*: ab eod. th.
ΜΟ'ΣΣΥΝ, υνος, ὁ, *turris*, *propugnaculum*.
Μοσχάριον, ου, τὸ, *vitulus*, &
Μόσχειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitulinus*, &
Μόσχευμα, ατος, τὸ, *vitulus*; it. *planta*, *ſurculus*. &
Μοσχίον, ου, τὸ, diminut. à μόσχος, *vitulus*.
Μοσχοποιέω, -ῶ, *vitulum conflo*: f. ήσω, p. μεμοσχοποίηκα. a. 1. ἐμοσχοποίησα. ex μόσχος & ποιέω, *facio*.
ΜΟ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitulus*; item *ramus novellus*: item *MOSCHUS*, vel *MUSCUS*, odoramenti genus. μόσχω, Dor. pro μόσχου. & μόσχως, Dor. pro μόσχος. Eſt &
Μόσχος, ου, ὁ, *MOSCHUS*, nom. propr.
ΜΟΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *linteum quod vulneribus inditur*.
Μοτόω, *indo linamentum vulnerarium*: à præced.
Μότωσις, εως, ἡ, *linamentum vulneri inditum*.
Μουνὰξ, adv. *ſeorſùm*, *ſingulatim*, *ſolùm*: ex μοῦνος pro μόνος, *ſolus*.
Μούναρχος pro μόναρχος, *qui ſolus imperat*: hinc
Μουναρχία, & Ion. -ιη, *monarchia*: ex μόνος, *ſolus*, & ἄρχω, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*.
Μουνογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *unicus*, *unigenitus*: à μοῦνος pro μόνος & γείνομαι, *naſcor*.
Μουνόκωλον οἴκημα, *domus unius contignationis*: ex μοῦνος & κῶλον, *membrum*.
Μουνόλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex unico ſaxo factus*. Th. λίθος, *lapis*.
Μουνομαχέω, *ſingulari prælio dimico*. Th. μάχομαι, *pugno*.
Μοῦνος, ου, Poët. pro μόνος, *ſolus*: nom. pl. μοῦνοι.
Μουνοφυὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *qui unius eſt naturæ*, *ſimplex*: ex μοῦνος, quod vide, & φύω, *naſcor*.
Μουνόω, -ῶ, *ad unum ſolum redigo*: à μοῦνος, quod vide.
ΜΟΥΝΥΧΙ'Α, ας, ἡ, *MUNYCHIA*, *portus Athenienſium*: à Munychiâ, quod Dianæ cognomen.
Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, *menſis primus vernus Athenienſibus*; quia in eo ſacra fiebant Dianæ: à præced.
ΜΟΥ͂ΣΑ, ης, ἡ, *MUSA*: qu. à μάω, *inquiro*. μουσάων. gen. pl. Æol. & μουσᾶν, Dor. pro μουσῶν. Hinc
Μουσεῖον, ου, τὸ, *MUSÆUM*, *locus Muſis & ſtudiis deſtinatus*: à præced.
Μουσικὴ, ῆς, ἡ, *MUSICA*, ſc. τέχνη, *ars*. à
Μουσικὸς, οῦ, *MUSICUS*. Th. μοῦσα.
Μουσικῶς, *muſicè*, *eleganter*: à præced.
Μουσίσδειν, Poët. & Dor. pro μουσίζειν, *canere*. Th. μοῦσα.
Μούστιν, Attici dicunt. pro μοῦ ἐςίν.
Μοχθεῦντας, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. pl. part. præſ. à
Μοχθέω, *laboro*: f. ήσω. præſ. infin. μοχθεῖν. Th. μόχθος, *labor*.
Μοχθηρὰ, plur. num. n. g. à μοχθηρὸν, ῦ.
Μοχθηρία, ας, ἡ, *malitia*, *improbitas*. Th. μόχθος.
Μοχθηρόομαι, οῦμαι, *laboro*, &
Μοχθηρὸς, οῦ, *laborioſus*, *calamitoſus*, *malus*, *improbus*: ab eod. th.
Μοχθήσαντι, dat. ſing. a. 1. part. act. verbi μοχθέω, *laboro*.
Μοχθίζοντι, *laborant*: Dor. pro μοχθίζουσι, 3 pl. præſ. ind. à
Μοχθίζω, idem quod μοχθέω, *laboro*: à
ΜΟ'ΧΘΟΣ, ου, ὁ, *labor*, *moleſtia*.
Μοχλεύω, μοχλέω & -ίω, *vectibus avello*, vel *moveo*: à
Μοχλὸς, ῦ, ὁ, *vectis*: idem quod ὀχλεύς. Th. ὀχλεύω, *moveo*.
Μόψος, ου, ὁ, nomen viri.
ΜΥ', *flebilis vocula*.
Μύαξ, ακος, *mytilus*. Th. μῦς, μυὸς, ὁ, *mus*.
Μύας, acc. pl. à μῦς.
Μυγαλεη, vel μυγαλῆ, vel μυογάλη, ἡ, *mus araneus*: qui ex μυὸς ϗ γαλῆς, γίνεται. Th. γαλέη vel γαλῆ, *felis*, item *muſtela*.
Μυγμὸς, οῦ, ὁ, *ſonus qui labris occluſis è naribus emittitur*. Th. μύζω.
ΜΥΔΑ'ΖΟΜΑΙ, *averſor*, *abhorreo*; qu. claudendo oculos: à μύω.
Μυδαλέος, ου, *madidus*: à
ΜΥΔΑ'Ω, *MADEO*, *nimio madore & uligine*, *vitior*, *putreſco*; f. ήσω. p. κα. Hinc per Apocopen fit. Angl. mud.
Μύδησις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore*. à præced.
Μυδὸς, *MUTUS*: à μύω, *labra*, *claudo*.
Μυδόωσαν, Poët. pro μυδῶσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. verbi μυδάω, quod vide.
ΜΥΔΡΙ'ΑΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vitium*: ducamus à μυδᾶν.
ΜΥ'ΔΡΟΣ, ου, ὁ, *ferrum ignitum*.
ΜΥΔΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *caro fungoſa in ulcere fiſtuloſo*: à μυδᾶν, *putreſcere*: ſed

Digitized by Google

Μύδων, ωνος, ὁ, *MYDON*, nomen propr. acc. Μύδωνα.

ΜΥΕΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *MEDULLA*: hinc

Μυελόεις, *medulloſus.*

Μυελόω, -ῶ, f. ώσω, *medullâ impleo.*

Μύες, nom. pl. à μῦς, -ὸς, ὁ, *mus.* voc. ὦ μῦ. gen. pl. μυῶν. dat. pl. μύεσσι.

* Μυέομαι, *doceor, inſtituor.* Philip. iv. 12. Diod. Sic. p. 150. ed. Rhodom.

ΜΥΕ'Ω, *inſtituo in ſacris, initio*: f. ήσω. p. κα.

Μυζάω & μυζέω, *ſugo*, à μύζω:

ΜΥ'ΖΩ, f. ύσω, *MUSCO, clauſis labris ſonum à naribus emitto*: item *ſugo.*

Μυθεαι, Ion. pro μύθῃ, 2. ſing. præſ. ſub. verbi μύθομαι pro μυθέομαι, *dico.* Th. μῦθος, *verbum.*

Μυθεῖσθε, 2. pl. μυθεῖται, 3. ſing. præſ. m. μυθεῖσθαι, præſ. inf. à

Μυθέομαι, *loquor.* Th. μῦθος, *ſermo.*

Μυθεύω, f. εύσω, *fabuloſè narro, fingo*, ab eod. th.

Μυθησαίμην, *dixero*: a. 1. opt. m. &

Μυθήσασθαι, a. 1. infin. m. &

Μυθήσατο, 3. ſing. a. 1. med. Ion. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi μυθέομαι, *loquor*, quod vide.

Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζουσα, *dicens*: præſ. part. f. g à

Μυθίζω, *dico*: item *muſſito.* Th. μῦθος, *verbum.*

Μυθικὸς, ὴ, ὸν, *fabuloſus, a, um*: ab eodem th.

Μυθογράφος, ου, ὁ ϰ ἡ, *fabulæ auctor*: ex μῦθος & γράφω, *ſcribo.*

Μυθολογεύω, *fabulor, loquor*: &

Μυθολογέω, f. ήσω, *fabulas narro, fabuloſè narro.* &

Μυθολογία, ας, ἡ, *fabula*: ex μῦθος, *verbum, fabula*, & λόγος, *ſermo*, quod a λέγω, *dico*: p. m. λέλομαι. Hinc Angl. mythology.

Μυθοποιὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, *fabulæ conditor*: ex μῦθος, *fabula*, & ποιέω, *facio.*

ΜΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *verbum, oratio, ſermo*: *fabula, ſeditio*: qu. à μυέω. Hinc Angl. mouth.

Μυθωδέστατος, ου, ſuperl. à

Μυθώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *fabuloſus.* à μῦθος.

ΜΥΙ'Α, ας, ἡ, *MUSCA*: q. à μύζω, *murmuro.* gen. pl. μυιάων, Dor. pro μυιῶν.

ΜΥΚΑ'Ω, *MUGIO, boo*: f. ήσω & ήσω. a. 2. ἔμυκον & Ion. μύκον· à ſono boum factum, qui eſt μῦ.

Μύκε pro ἔμυκε, Ion. 3. ſing. a. 2. &

Μύκημα, ατος, τὸ, *mugitus*: à μυκάω, *mugio.*

Μυκήνηθεν, adv. *ex Mycenis.*

Μυκηθμὸς, *mugitus*: à μυκάω.

Μύκηρος, vel μούκηρος, *amygdala.*

ΜΥ'ΚΗΣ, ητος, vel ου, ὁ, *fungus*; item *ſumma gladii pars, quæ eſt in ipſo manubrio.*

Μύκησις, ἡ, *mugitus*: à μυκάω.

Μυκητᾶν, *mugientium*: gen. Dor. pro μυκητῶν· vel à μυκητὴς, οῦ, ὁ, vel à μυκηθὸς, οῦ. Th. μυκάω.

ΜΥ'ΚΛΑΙ, ῶν, αἱ, ſeu μύκλοι, οἱ, *lineæ nigræ, quæ in aſinorum collis & pedibus ſunt.*

Μύκον, Ion. pro ἔμυκον, *crepuerunt*, 3. pl. a. 2. act. verbi μυκάω, quod vide.

ΜΥΚΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *naris, naſus, proboſcis.* q. à. μύσσω, *emungo*: hinc

Μυκτηρισμὸς, οῦ, ὁ, *ſubſannatio.*

Μυκτηριστὴς, οῦ, ὁ, *ſubſannator.*

Μυκτηρίζω, *nares attraho, irrideo*: f. ίσω. p. μεμυκτήρικα. a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτὴρ, *naſus.*

Μύλαξ, ακος, ὁ, *lapis molaris.* Th. μύλη.

ΜΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *MOLA*: μύλος, ου, ὁ, idem. q. à μειοῦν λίαν, *quòd valde minuat*: hinc μύλων, ωνος, ὁ, *piſtrinum*: μυλωθρὸς, οῦ, ὁ, *molitor, piſtor*; & Angl. mill.

Μυλιάω, *dentes concutio præ frigore, ſtrido dentibus*: à præced.

Μυλικὸς, ὴ, ὸν, *molaris, -e.* Th. μύλη, *mola.*

Μυλιόωντες, Poët. pro μυλιῶντες, nom. pl. præſ. part. act. verbi μυλιάω, quod vide.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, *meretrix*: qu. à μύλλω, *permolo.*

ΜΥΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *curvus, tortuoſus*: q. à κυλλὸς. Eſt verò.

Μύλλος, ου, ὁ, *MULLUS*, piſcis, qui & τρίγλα.

Μύλλω, *ore aliquid ſignifico & velut innuo*: & Poët. pro *molo* & *ſubagito* ſumitur. Th. μύλη.

Μυλοειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *ſimilis lapidi molari*: à μύλος, vel μύλη, *mola*, & εἶδος, τὸ, *ſpecies.* Th. εἴδω, *video.*

Μύλος, ου, ὁ, idem quod μύλη, *mola.* in pl. μύλοι, *dentes molares.*

Μύλων, ωνος, & μυλὼν, ῶνος, ὁ, *piſtrinum.* Th. μύλη.

Μῦμα, ατος, τὸ, *edulium ex carnibus & ſanguine.*

Μῦν, *murem*, accuſ. ſing. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus.*

Μυνδὸς, ου, *mutus.* ὁ μὴ αὐδῶν. Etym. malim à μύω.

Μύνη, ης, ἡ, πρόφασις, *excuſatio, prætextus, mora*: à

ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, *prætexto, prætendo.*

ΜΥ'ΞΑ, ης, ἡ, *MUCUS, MUCOR*: nom. pl. αἱ μύξαι, quia μύσσεται, è naribus.

Μυξωτὴρ, ῆρος, ὁ, *naſus.*

Μυοκτόνος, ου, ὁ ϰ ἡ, *murium occiſor*; ex *mus*, & κτείνω, *interficio.*

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. *fundens*: à μύρω, *ſtillo, fundo.*

Μύραινα, ης, ἡ, *MURÆNA*, piſcis. Th. μύρος, quod vide.

Μύρετο, *lugebat*: 3. ſing. imperf. Ion. verbi μύρομαι, *lugeo.* Th. μύρω, *fluo.*

Μυρεψικὸς, οῦ, ὁ, *unguentarius, aromatorius.*

Μυρεψὸς, ῦ, ὁ, idem.

Μυρί, pro μυρία, nom. vel accuſ. pl. n. g. à μυρίος, ου, *innumerus, infinitus.*

Μυριάδες, nom. pl. à

Μυριὰς, άδος, ἡ, *decem millium numerus.* Hinc

Μυριάκις, *ſæpius.* Th. μυρίος.

Μυρίζω, *ungo.* f. ίσω. p. μεμύρικα. a. 1. ἐμύρισα. a. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον.

ΜΥΡΙ'ΚΗ, ης, ἡ, *MYRICA* arbor.

Μυρίκινος, ου, *MYRCINUS*, à præced.

Digitized by Google

ΜΥΡΙ'ΟΣ, ȣ, *infinitus, ingens, extremus*: in pl. μυρίοι, *innumerabiles.* Sed

Μύριοι, αι, α, *decem mille*: qu. à μείρω, *divido.*

Μυριοπλάσιος, ȣ, ὁ, *infinitè multiplicatus.*

* Μυριόπλεθρος ἀγρὸς, *ager decem millium plethorum.* D. S.

Μυριόντα, acc. sing. à μυριόντης, ντος, ἡ, *infinitus numerus.* Th. μυρίος. Quidam hic, sed malè, legunt μυριότητα.

Μυρισμὸς, οῦ, ὁ, *aspersio unguentorum, unguentorum illitus*: à μυρίζω.

Μύρμαξ, Dor. pro

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μῦρμος & Æol. βύρμαξ: undè *FORMICA.*

Μυρμιδόνεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à

Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, undè plur. Μυρμιδόνες, *MYRMIDONES*, nomen propr. militum Achill. fortaſſ. gen. pl. Μυρμιδόνων. q. à

ΜΥ'ΡΜΟΣ, ȣ, ὁ, & μύρμηξ, ηκος, ὁ, *formica*: μυρμηδὼν, όνος, ὁ, *formicarum contubernium.*

Μῦρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. pl. imperf. verbi μύρω, *fluo, ſtillo.*

ΜΥ'ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *unguentum liquidum*: q. à μύρω, *fluo.* hinc μυρίζω, *inungo.* μυρόω, idem. & Angl. mire, ſmear, &c.

ΜΥ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, vel μύραινος, *MURUS*, piſcis: μύραινα, *muræna.*

Μύῤῥα, ας, ἡ, *MYRRHA.* Th. μύρον, *unguentum.*

Μυρσίνη, ης, ἡ, idem quod

ΜΥ'ΡΤΟΣ, ȣ, ἡ, *MYRTUS.*

ΜΥ'ΡΩ, *fluo, ſtillo, fundo*: μύρομαι, *fluo, ploro.*

ΜΥ͂Σ, μυὸς, ὁ, *MUS.* voc. ὦ μῦ. dat. pl. Ion. μύεσσι.

Μῦσαν, *clauſerunt*, Ion. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, *clau*[illegible].

* Μυσάρχης, ȣ, ὁ, *deteſtabilis præfectus*: 2. Macchab. v. 24.

Μυσαρὸς, οῦ, ὁ, *ſceleſtus* &

Μυσάττομαι, *abominor, averſor*: f. ξομαι, p. μεμύσαγμαι· à μύσος.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. à

ΜΥ'ΣΟΣ, εος, τὸ, *ſcelus.*

Μυσὸς, οῦ, ὁ, *deteſtandus, abominandus.*

ΜΥ'ΣΣΩ, vel -ττω, Att. *MUNGO, emungo.*

Μύσταξ, ακος, ἡ, *MYSTAX, ſuperius labrum, & in eo nati pili.* Angl. muſtaches. pro μάσταξ, *mandibula*, &c. quod à μαστάομαι, *manduco.*

Μυστήριον, ȣ, τὸ, *MYSTERIUM, res arcana*: à

Μύστης, ȣ, ὁ, *ſacris initiatus, MYSTA.* Th. μυέω, *inſtituo in ſacris.*

Μυστικὸς, οῦ, *myſticus, cui ſubeſt myſticum.*

ΜΥΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *buccea panis excavata, quâ pulmentum aut jus hauritur; cochlear.*

Μυστίλλω, *in parva ſeco*: q. εἰς μεῖον τίλλω. vide μιστύλλω.

Μύστρον, ȣ, τὸ, *cochlear*: à μυστίλη.

ΜΥ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *naſus*, propriè de magnis piſcibus.

Μύτλος, οῦ, quod & μύτης, *mutus*: q. à μύω, quia *os ei clauſum.*

Μύτλω, idem quod μύσσω.

Μυττωτὸν, οῦ, τὸ, *edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum.*

Μύχαλος, ȣ, Poët. idem quod μύχιος, *abſtruſus.* Th. μυχὸς, *penetrale.*

Μυχθίζω, *ſuſpiro, ingemiſco*: à μύζω.

Μυχοίτατος, ȣ, *penitiſſimus*, ſuperl. à

ΜΥΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, *penetrale, locus intimus*: ἐνδόμυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *abditus, occultus.*

ΜΥ'Ω, *claudo, occludo; conniveo oculis*: f. σω. a. 1. ἔμυσα. [* pr. μέμυκε γαῖα, Heſ. Op. 508, *terra conſtringitur.*]

Μυὼν, ῶνος, ὁ, *muſculus*; item *pars quæ præcipuè habet muſculos.* Th. μῦς, *mus.*

Μυωπάζω, f. άσω, *nihil procul cerno*: à

Μύωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *connivens*: q. d. μύων ὦπας, *claudens oculos, luſci ſus.*

Μωκάομαι & -έομαι, *irrideo, illudo.* Th. μῶκος.

Μωκάω &c, μωκίζω, idem: à

ΜΩ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *fatuus, irriſor*: q. à μῶ, *quæro*, quòd in aliena ſemper inquirat. Hinc Angl. mock.

ΜΩ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *bellum, pugna, tumultus*; hinc μωλέω, *pugno*: & Angl. moil.

ΜΩ͂ΛΥ, υος, τὸ, *MOLY*, herbæ nomen.

ΜΩ'ΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput alii.*

ΜΩ'ΛΥΣ, υος, ſeu μώλυξ, υκος, *indoctus.*

Μωλύνω, ſeu μωλύνω, *hebeto*: à μώλυς.

ΜΩ'ΛΩΨ, ωπος, ὁ, *vibex*, verberum in cute veſtigium.

Μωμάσατο, Dor. Ion. pro ἐμωμήσατο, 3. ſing. a. 1. m. ſeq.

Μωμέομαι, vel μωμάομαι, *vitupero, reprehendo, derideo*: f. ήσομαι. a. 1. m. ἐμωμησάμην. a. 1. infin. m. μωμήσασθαι. a. 1. paſſ. ἐμωμήθην. a. 1. ſub. μωμηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται. Th. μῶμος, *dedecus.*

Μωμεύμενος, *invidus*, præſ. part. paſſ. Dor. pro μωμούμενος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμοῦνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi μωμέομαι, quod vide.

Μωμεύω, f. εύσω, *carpo, reprehendo*: idem cum μωμέομαι, & ab eod. th.

Μώμημα, ατος, τὸ, *dictum quo reprehendimus* ſeu *irridemus*; *reprehenſio, irriſio*: à 3. perſ. p. paſſ. verbi μωμέομαι.

Μωμήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. m. μωμήσασθαι, a. 1. infin. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται. a. 1. ſub. m. ejuſd. verbi.

Μωμητὴς, οῦ, ὁ, *vituperator, reprehenſor, irriſor*: &

Μωμητὸς, οῦ, *vituperabilis*: à 3. perſ. p. paſſ. ejuſd.

ΜΩ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia.* Item *MOMUS*, deus quidam, reliquorum deorum irriſor: & pro *homine cavillatore.*

ΜΩ'Ν, *num, nunquid, an, utrum*: & ſequente μὴ vel οὐ, *nonne, annon.*

Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, *ſolus.*

Μώνυξ, υχος, per Sync. pro μονώνυξ, *ſolidas ungulas habens*: ex μόνος, *ſolus*, & ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguia.*

Μώνυχας, ejuſd. acc. pl.

Μωραίνω, *infatuo, ſtultè ago*: f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα. Att. ἐμώρηνα. p. μεμώραγκα. præſ. paſſ. μωραίνομαι, *infatuor, ſtultus fio*: p. paſſ. μεμώραμμαι. a. 1. paſſ. ἐμωράνθην, ης, η, & in ſub. μωρανθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. paſſ. μωρανθεὶς.

Digitized by Google

Μωρανθεὶς, α. 1. part. paſſ. μωρανθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. præced.

Μωρία, ας, ἡ, *ſtultitia.* Th. μωρὸς, *ſtultus.*

Μωρολογία, ας, ἡ, *ſtultiloquium:* à

Μωρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ſtulta loquens:* ex μωρὸς, & λόγος, *ſermo.* Th. λέγω, *dico.*

Μωρὸν, τὸ, ſubſtantivè, *ſtultitia:* à

ΜΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, vel μῶρος, Att. *ſtultus, fatuus:* q. μὴ ὁρῶν, *nihil videns.*

* Μωρὲ, Mat. v. 22. *contumax,* vox Syriaca, ut Deut. xviii. 23, & ſæpe in V. T. quæ male *ſtultè* in Novo redditur.

Μωρῶς, adv. *ſtultè:* à præced.

Μῶσα, ας, ἁ, Dor. pro Μοῦσα, ης, ἡ, *Muſa.*

Μωσῆς, οῦ, ὁ, & Μωσεὺς, έως, ὁ, dat. μωσῇ & μωσεῖ, acc. μωσῆν. nom. Prophetæ.

Μῶσθαι, per Sync. pro μάεσθαι, dicitur eſſe Laconicum pro ζητεῖν: à μάω, *quæro.*

Μῶυ, τὸ, ὕδωρ, Heſych.

Μωϋσῆς, οῦ, & Μωϋσεὺς, έως, ὁ, idem quod.

Μωσῆς, *Moſes,* nomen Prophetæ.

N.

N Litera decima tertia apud Græcos; in numeris eſt quinquaginta.

Νααςὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illuſtrans.*

Ναβὶν, *cubiculum, thalamus:* indecl.

ΝΑ'ΒΛΑ, ων, τὰ, *NABLIA,* inſtrumentum muſicum.

Ναβλὴ, ῆς, ἡ, idem.

Ναγγαὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illuſtrans.*

Νᾶες. Dor. & Ion. pro νῆες, nom. pl. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis.*

Ναίτης, ſeu ναιέτης, ȣ, ὁ, *incola.* Th. ναίω, *habito.*

Ναζαραῖος, ȣ, & Ναζαρηνὸς, οῦ, *NAZARENUS;* item Ναζωραῖος, ȣ, Act. xxvi. 9.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *ſurculus.*

Ναζιραῖος, *NAZARÆUS.*

Ναθὰν, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *dedit.*

Ναθαναὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *Deus dedit.*

ΝΑΙ', adv. *NÆ, profectò, imò, etiam:* [* adv. concedentis, Mat. xv. 27. contra Caſaubonum. Xen. Oeconom. Ναὶ μὰ Δί' ἔφην ἐγὼ, *Rectè, per Jovem.*] ναὶ μὰ τὸν, &c. *certè per,* &c.

Ναῖε. pro ἔναιε, Ion. 3. ſing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*

Ναίει, *incolit,* 3. ſing. ind. præſ. verbi ναίω, quod vide.

Ναίεσκε, *habitabat,* Poët. vel Ion. Epenth. pro ἔναιε, 3. ſing. imperf. act. verbi ναίω, *ha*[illegible]

[illegible] ε, per Epenth. Ion. pro ἐναιέταον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*

Ναιετάουσα, præſ. part. f. g. ejuſd. verbi & th. ſic ναιετάω' pro ναιετάουσι, 3. pl. ind. præſ. act.

Ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*

Ναιετάωσι. Poët. vel Ion. pro ναιετῶσι, 3. pl. præſ. ind. vel, ut alii, Dor. pro ναιετάουσι, ejuſd. verbi.

Ναὶν, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. *amœni,* ſc. *agri.*

Ναίοισα, Dor. pro ναίουσα, *habitans,* præſ. part. à ναίω: ναίοισι, Dor. & Æol. pro ναίουσι, *habitant,* 3. pl. præſ.

Ναῖον, Ion. pro ἔναιον, *habitabant,* 3. pl. imperf. act. verbi ναίω.

ΝΑΙ'ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *odoramentum quoddam,* quod immiſcent unguentis: an à ναίω, *fluo?*

ΝΑΙ'Ω, *habito, incolo, fluo:* ναιετάω, -ῶ, idem.

Νάκη, ης, ἡ, idem cum

ΝΑ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *pellis cum ſuo villo, vellus:* qu. à νάσσω, quia eſt aliquid ναστὸν, id eſt, *densè compactum.*

Νᾶμα, ατος, τὸ, *fluentum, latex:* dat. pl. νάμασι· à νάω, ſeu ναίω, *fluo.*

Νᾶν, Dor. pro ναῦν, *navem.*

ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, *patris matriſve ſoror.* Angl. naunt pro aunt.

ΝΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *NANUS, pumilio:* qu. à νὴ & ἄνω, *ſurſum non crevit:* hinc

Νανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pumilionis formam habens:* à præced.

Ναοὶ, nom. pl. à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum.*

ΝΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, & Att. νεὼς, ὁ, *templum:* q. à ναίω, *habito:* hinc πρόναος, ȣ, ὁ, *templi veſtibulum.*

Ναοὺμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *verbum majeſtatis.*

ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, ſeu νάπη, ης, ἡ, *ſaltus, clivus montis, locus cavernoſus:* q. ex νὴ & φάος, quòd *locus tenebricoſus ſit.* Vel à νάω, *fluo.*

ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, *ſinapi:* q. à νὴ & πάω, quod *parum p*[illegible]*t.*

ΝΑ'ΡΔΟΣ, ȣ, ἡ, *NARDUS,* frutex.

Νάρη. *ſtulta:* ἡ ἄφρων ϗ μωρά.

Ναρθήκιον, ȣ, τὸ, *NARTHECIUM, liber medicamentarius, vas medicamentarium:* à νάρθηξ.

Ναρθηκοφόροι, ων, οἱ, *feruligeri:* à φέρω, &

ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, *arbor quædam, ferula, bacillus:* dat. ſing. νάρθηκι.

ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, *odoramenti genus,* q. à νάρδος & καίω.

Ναρκάω, & -έω, f. ήσω, *torpeo, obtorpeſco:* à

ΝΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo.* piſcis genus: item *torpor, veternus.*

Νάρκημα, ατος, τὸ, &

Νάρκησις, εως, ἡ, *torpor:* à p. paſſ. verbi ναρκάω, quod videas.

Νάρκισσος, ȣ, ὁ, nom. viri. Gr. *NARCISSUS:* & in f. g. pro *flore* fumitur: à νάρκη, i. e. *torpore,* quem ſuo odore affert.

Ναρκόω, f. ώσω, *torpore afficio.* Th. νάρκη, *torpor.*

Ναρκώδης,

Digitized by Google

Ναρκώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *torpidus*: ab eod.
Νάρκωσις, ιος, ἡ, *torpeſactio*: &
Ναρκωτικὸς, οῦ, *torpefaciendi vim habens*: à p. paſſ. verbi ναρκάω, quod vide.
ΝΑ'ΡΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vaſis genus*.
ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, *NARTA*, *planta odorata*: an à νάρδῳ?
Νάσσατο, Ion. & νάσσατο, Poët. 3. ſing. a. 1. m. pro ἐνάσατο, verbi νάω, *habit*.. a. 1. infin. m. νάσασθαι Th. ναίω, idem.
Νάσθην, ης, η, Ion. pro ἐνάσθην, &c. a. 1. ind. paſſ. verbi νάω, pro ναίω, *habito*.
Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, *inſulanus*, *inſulæ incola*. Th. νῆσος, ου, ἡ, *inſula*.
Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, *inſula*.
Νάσσα, Ion. & Poët. pro ἔνασα, a. 1. ind. act. verbi νάω pro ναίω, *habito*.
Νάσσατο, vide in νάσατο.
ΝΑ'ΣΣΩ, f. ναξω & νάξω, *æquo*, *complano*, *premo*. [* *farcio*, Joſ. B. Jud. i. 13. ut legi debet.]
Ναστὸς, οῦ, *confertus*, *denſus*: à præced.
Ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγω, *navem frango*: f. ήσω. p. νεναυάγηκα. a. 1. ἐναυάγησα.
Ναυαγήσασι, *naufragis*: dat. pl. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, verbi ναυαγέω.
Ναυαγία, ας, ἡ, *naufragium*: &
Ναυάγιον, ου, τὸ, idem, & *fragmentum navis*, *tabulæ ex naufragio*: quod ex
Ναυαγὸς, οῦ, *naufragus*: ex ναῦς, *navis*, & ἄγω, *frango*.
Ναυαρχέειν, *claſſi præeſſe*: ex ναῦς, *navis*, & ἀρχὴ, *imperium*.
Ναυαρχία, ας, ἡ, *præfectura claſſis*: &
Ναύαρχος, ου, ὁ, *NAVARCHUS*: ex iiſd. th.
Ναυάτης, ου, ὁ, *NAVITA*, vide in ναύτης & ſeq.
Ναυβάτης, Ion. & Poët. pro quo & ναύατης, &
Ναύτης, *nauta*, *vector*: q. ex ναῦς & βαίνω, *eo*.
Ναυηγεῖν, Ion. pro ναυαγεῖν, &
Ναυηγίη, Ion. pro ναυαγία, *naufragium*, *calamitas*: &
Ναυήγιον, Ion. pro ναυάγιον, &
Ναυηγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, *naufragus*.
* Ναυκληρία, ας, ἡ, *navicularia*, ſive *navis locatio ad merces vehendas*. Vide Salm. de uſur. c. 17. p. 516.
Ναύκληρος, ου, ὁ, *NAUCLERUS*, *navis dominus*: ex ναῦς, *navis*, & κλῆρος, *ſors*, *hæreditas*.
Ναυκράρων, gen. pl. à Ναύκραροι, *Reipub. principes & magiſtratus*: q. d. οἱ, τὴν κάραν ᾗ τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ νηῒ αἴροντες.
Ναυκράτης, εος, ὁ ᾗ ἡ, & ναυκράτωρ, idem; *qui* ſcil. *claſſe pollens maris imperium obtinet*, ᾗ ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν.
Ναύλη, idem quod νάβλα.
Ναῦλον, ου, τὸ, *NAULUM*, *merces quæ pro navigatione perſolvitur*. Th. ναῦς.
Ναυλοχέω, f. ήσω, *in portu maneo*: à
Ναύλοχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *portuoſus*, *naves continens*: ex ναῦς, *navis*, & λέχος, *lectus*: (quod à λέγω, *cubo*:) vel λόχος, *inſidiæ*.

Ναυμαχέω, *navale prælium committo*: &
Ναυμαχία, ας, ἡ, *navale prælium*: &
Ναύμαχος, ου, ὁ, *navali prælio aptus*: ex ναῦς & μάχομαι, *pugno*.
Ναῦν, *navem*, acc. ſing. & Poët. νηῦν, νῆα vel νέα, à ναῦς, *navis*.
Ναύπακτος, ου, ἡ, *NAUPACTUS*, urbis nomen.
Ναυπηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, præſ. part. paſſ. à
Ναυπηγέω, f. ήσω, *naves fabricor*: &
Ναυπηγήσιμος, ου, *fabricandis navibus aptus*: &
Ναυπηγία, ας, ἡ, *navium fabricatio*: item
Ναυπηγικὸς, οῦ, *ad navium fabricationem pertinens*: &
Ναυπήγιον, ου, τὸ, *locus ubi naves compinguntur*: à
Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, *navium fabricator*: ex ναῦς, *navis*, & πηγνύω ſeu πήγνυμι, *compingo*, p. m. πέπηγα.
ΝΑΥ~Σ, ναὸς, ἡ, *NAVIS*, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. νηΐ. q. à νάω, *fluo*.
Ναυσίθοος, ου, ὁ, nom. viri, q. *qui navi currit*: ex ναῦς, & θέω, *curro*.
Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri, q. *cujus animus eſt in navibus*: ex νόος, *mens*, & ναῦς, *navis*.
* Ναυσίπορος, *navigabilis*.
Ναυσίστονος, ὕβρις, *ignominia quæ propter cladem acceptam claſſis gemitum & luctum adfert*: à ναῦς, *navis*, & στόνος, *gemitus*. Th. στένος, *arctus*.
Ναυσιφόρητος, ου, ὁ, Pind. *qui navibus vehitur*: ex ναῦς & φέρω, *fero*.
Ναύσταθμον, ου, τὸ, necnon
Ναύσταθμος, ου, ὁ, *navium ſtatio*, *navale*; *navales copiæ*: à ναῦς, *navis*, & σταθμὸς, *ſtatio*, quod ab ἵστημι, *ſtatuo*.
Ναυστολεῖν, *navem mittere*, *ducere*, *ferre*, q. τὸ ναῦ στέλλειν, à στέλλω, *mitto*.
Ναύτης, ου, ὁ, *NAUTA*; pro quo Poëtæ, præſertìm Tragici, ναυάτης, οῦ, ὁ, *NAVITA*. Th. ναῦς, ἡ, *navis*.
Ναυτία, & Ion. ναυσία, ας, ἡ, *NAUSEA*: ναυτίασις & ναυσίασις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, *navis*.
Ναυτιάω, & ναυσιάω, & -έω, *NAUSEO*: à præced.
Ναυτικὸς, οῦ, *NAUTICUS*: *rei nauticæ peritus*: τὸ ναυτικὸν, *res nautica*; *claſſis*: [* *abſolutè*, *pecunia ſub uſuris nauticis credita*: ναυτικὰ δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς ἔκδοσιν παρὰ Ξούθῳ, Dem. c. i. c. Aphob. *ſub uſuris maritimis* LXX. *minas Xouthο datas*. Salm. de modo uſur. c. 5. p. 191.] Th. ναῦς, *navis*.
Ναυτιλία, ας, & Ion. ης, ἡ, *navigatio*: ab eod. th.
Ναυτίλλεσθαι, Ion. & Poët. pro πλεῖν, *navigare*.
Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, οῦ, ὁ, *nauticus* vel *nauta*: item *NAUTILUS*, piſcis. Th. ναῦς, *navis*.
Ναυτιώδης, εος, ἡ, *nauſeam faciens*, *faſtidioſus*. Th. ναῦς.
ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, *NAPHTA*, *oleum Medeæ*, *bitumen*.

Digitized by Google

Νάω pro ναίω, *habito*; a. 1. ἔνασα, & Poët. ἔνασσα. a. 1. paſſ. ἐνάσθην. a. 1. m. ἐνασσάμην, Poët. Eſt & νάω, *fluo*.

Ναῦν μάχη, ἡ, Poët. pro ναυμαχία, ἡ, *navalis pugna*.

Νὲ, in compoſitione negat. *NE* brevis Lat.

Νέα & νῆα, Ion. & Poët. pro ναῦν, acc. ſing. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis*. Eſt etiam

Νέα, f. g. à νέος, quod vide.

Νεάζει, *juvenis eſt*, 3. ſing. ind. præſ. à

Νεάζω, f. άσω, *juveneſco*. Th. νέος, *novus*, *juvenis*.

Νεὰν, ᾶνος, ὁ: item

Νεανίας, ου, ὁ, *adoleſcens*, *audax*, *validus*. Th. νέος, *novus*, *juvenis*.

Νεανικὸς, ῦ, *juvenilis*; *ſtrenuus*; *audax*; *vehemens*: comp. νεανικώτερος, ſuperl. -ώτατος· & indè

Νεανικῶς, adv. *juveniliter*; *ſtrenuè*; *lautè*. Th. νεὸς, *juvenis*.

Νεανισκεύω, *juveneſco*: à νεανίσκος. Th. νέος, *juvenis*.

Νεανὶς ſeu νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula*: &

Νεανίσκος, ου, ὁ, *juvenis*, *adoleſcentulus*: ab eod.

Νεάπολις, εως, ἡ, nom. urbis; Gr. quod interpret. Lat. *nova urbs*.

Νεαρὸς, ῦ, *juvenis*, *juvenilis*. Th. νέος, *novus*.

Νέας, *naves*, pro νῆας, accuſativ. pl. Ion. à ναῦς.

Νέαται, *habitantur*, *ſtructa ſunt*, detracto augmento pro νενέαται, Ion. pro νένηται, 3. pl. perf. paſſ. verbi νέω, *ſtruo*: vel à νέω, Ion. pro νάω vel ναίω, *habito*.

Νέατος, Ion. Sync. pro νεώτατος, *noviſſimus*. Th. νέος, *novus*.

Νεβαλ, *uter*, *amphora*. Vox Hebræa, retenta à LXX. 1. Sam. i. 24.

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, *NEBRIS*, *binnuli* aut *cervi pellis*: & indè

Νεβρισσα, ſerpentis genus à maculis ſic dictum: à præced. them.

Νεβρὸς, ῦ, ὁ, *binnulus*, *pullus cervi*: νεβρῶ, Dor. pro νεβρῦ, & νεβρῶς pro νεβροὺς.

Νεέλασσα, *exultat*, *læta eſt*: vox Hebr. Job xxxix. 13.

Νεεμὰν, nomen viri, indecl. Syriac. q. interpret. Lat. *amœnus*.

Νέεσθαι, *redire*, præſ. inf. à νέομαι vel νέω, *eo*, *redeo*.

Νέηαι, Ion. pro νέῃ, *eas*, 2. ſing. præſ. ſub. verbi νέομαι vel νέω, *eo*, *redeo*.

Νεήκεσσι, dat. pl. Poët. à

Νεήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *recentèr acutus*: à νέος, *novus*, & ἀκὴ, *cuſpis*.

Νεήλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, *qui nuper advenit*: à νέος, *novus*, & ἐλεύθω ſeu ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον.

Νεηνίας, Ion. pro νεανίας, *juvenis*: &

Νεῆνις, Ion. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula*. Th. νέος, *novus*.

Νεῖ, *net*: 3. ſing. ind. præſ. verbi νέω, *neo*: f. νήσω.

Νειαίρη, ης, ἡ, *pars extrema ventris*, *venter inferior*: à

Νειαρὸς vel νεαρὸς, *novus*, *ultimus*. Th. νέος, *idem*.

Νείατος, *infimus*, *ultimus*: per Syncopen pro νειότατος, ſuperl. à νεῖος pro νέος, *novus*, *recens*.

Νείκεα, ut & νείκε', acc. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *rixa*.

Νεικεῖ, *contendit*: 3. ſing. præſ. ind. à νεικέω. Th. νεῖκος.

Νεικείεσκεν, Ion. Paragoge pro ἐνείκει, 3. ſing imperf. act. verbi νεικείω, Poët. pro νεικέω, *rixor*: ab eod. th.

Νεικείῃ, & Ion. Paragoge νεικείῃσι, *vincat*, *probris affecerit*: 3. ſing. præſ. ſub. act. ejuſd. verbi & th.

Νεικεστὴρ, ῆρος, ὁ, *objurgator*, *convitiator*: à 3. perſ. perf. paſſ. verbi.

Νεικέω, & Poët. νεικείω, *rixor*, *objurgo*: f. ήσω & έσω. Th. νεῖκος.

Νείκησεν & νείκεσεν, Ion. pro ἐνείκησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi præced.

ΝΕΙ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *rixa*, *jurgium*, *contentio*; *bellum*: q. à νὲ & εἴκειν.

Νειλομέτριον, ου, τὸ, *Strabo*, & Νειλοσκοπεῖον, ου, τὸ, *Nili ſpecula*, *eum in finem prope Memphim extructa*, *ut incrementa & decrementa fluvii obſerventur*, *incoliſque maturè ſignificentur*. D. S.

Νεῖλος, ου, ὁ, *NILUS*, Ægypti fluvius.

Νείμας, αντος, *qui tribuit*: a. 1. part. act. νείμαντο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. verbi νέμω, *tribuo*: a. 1. ἔνειμα.

Νεῖμεν vel νεῖμε, *tribuit*: 3. ſing. a. 1. Ion. pro ἔνειμεν, ejuſd. verbi.

Νειόθεν, per Sync. pro νειατόθεν, adv. *ex imo*: &

Νειόθι, adv. per Sync. pro νειατόθι, *in imo fundo*: à νειὸς· &

Νεῖον, ου, τὸ, Ion. pro νέον, ου, τὸ, *navale*; item adv. pro *nuper*: &

Νεῖος, ου, ὁ, & νειὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro νέος, (ſubin. ἀγρὸς) & νεὸς, *ager renovatus*: &

Νεῖος, ου, Ion. pro νέος, *recens*, *novellus*: ſuperl. νειότατος, *noviſſimus*, *infimus*: omnia à th. νέος, *novus*.

Νείσσεαι, Ion. pro νίσσῃ, 2. ſing. præſ. ſub. νίσσεο, Ion. pro νίσσου, præſ. imperat. à

Νείσσομαι, *eo*, *navigo*. Th. νέω, *eo*.

Νείσσονται, 3. pl. præſ. ind. præced. verbi.

Νεῖται, *redit*: 3. ſing. præſ. verbi νέομαι. Th. νέω, *eo*, *redeo*.

Νείφω, *ningo*, perf. med. νένοφα.

Νειχθεὶς *reverſus*: a. 1. part. paſſ. à νείσσομαι, *redeo*. Th. νέω. Verùm vix veriſimilè indè derivari poſſe, & potiùs ad ἐνείκω vel φέρω, referendum. Vide Scoti Gramm. Gr.

Νεκάδεσσιν, dat. pl. Ion. à

Νεκὰς, άδος, ἡ, *cadaverum acervus*. Th. νεκρὸς, *mortuus*.

Νεκρικὸς, ῦ, *mortualis*, *funebris*: ab eodem th.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinatio quæ fit evocatis mortuis*, *NECROMANTIA*, barbarè *nigromantia*, quo vocabulo nos perindè ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus black art. à νεκρὸς, *mortuus*, & μάντις, *vates*.

Digitized by Google

Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium ex evocatis mortuis*: ab iiſd. th.

ΝΕΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mortuus, cadaver ipſum*: indè νεκρόω, *eneco*, νέκυς, υος, ὁ, *mortuus, defunctus*: undè Lat. *NEX, NECO*.

Νεκρόω, *mortifico, interimo*: f. ώσω. p. νενέκρωκα. a. 1. ἐνέκρωσα. a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω. p. paſſ. νενεκρωμαι, perf. part. paſſ. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρὸς.

Νεκρωθεὶς, έντος, *neci datus*: a. 1. part. paſſ. ab ἐνεκρώθην. a. 1. paſſ. verbi νεκρόω, q. v.

Νέκρωσις, εως, ἡ, *mortificatio*: à 2. perſ. perf. paſſ. verbi ejuſd.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, *NECTAR, potus Deorum*.

Νεκτάρεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *NECTAREUS, nectaris ſuavitatem referens*: ab eod. th.

ΝΕΚΥ'ΔΑΛΟΣ, *inſectum quoddam*.

Νέκυες, *defuncti, manes*: νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, υος, idem cum νεκρὸς, *mortuus*.

Νεκυμαντεία, ας, ἡ, id. ac νεκρομαντεία, &

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, &

Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro νεκυομαντεῖον, idem ac νεκρομαντεῖον, *oraculum, in quo mortui de re aliquâ conſuluntur*: ex νέκυς & μάντις, *vates*.

Νέκυς, υος, *defunctus*: gen. pl. νεκύων. Th. νεκρὸς.

Νεμεὰς, άδος, ἡ, quod Poët. pro Νεμεαία, *NEMEÆA*.

Νέμει, *tribuit*: 3. ſing. præſ. νέμειν, præſ. inf. à νέμω, quod vide.

Νεμεαῖος, ου, *NEMÆUS*: à Νεμεῖα. ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμείη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμεῖα, ἡ, nomen regionis à νέμος, εος, τὸ, *nemus*. Th. νέμω. *paſco*.

Νέμειον ἄγαλμα, *Nemæum ornamentum*.

Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσῆσαι, 3. ſing. aor. 1. opt. act. à

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, ῶ, *indignor, iraſcor, invideo*: f. ήσω. p. νενεμέσηκα. a. 1. ind. paſſ. ἐνεμεσήθην.

Νεμεσητικὸς, *ad indignationem propenſus*: &

Νεμεσσητὸς, ῦ, *reprehenſibilis*: Poët. νεμεσσητὸς à νεμεσάω, *iraſcor*.

Νέμεσθαι, præſ. inf. paſſ. à νέμω, *paſco*.

Νεμεσίζῃ, *vitio vertes*: 2. ſing. præſ. ſubj. paſſ. à

Νεμεσίζω vel -ομαι, *indignor, revereor*. Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio, reprehenſio, cum quadam invidiâ ultio*: item *NEMESIS*, nomen Deæ inſolentiam hominum reprimentis. Th. præced.

Νεμεσσᾷ, Poët. pro νεμεσᾷ, *indignè fert*: 3. ſing. præſ. ind. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσατὸς, Dor. pro νεμεσσητὸς, qu. vide.

Νεμέσσηθεν pro νεμεσσήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Sic νεμεσσήθην, Ion. pro ἐνεμεσσήθην, a. 1. paſſ. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσητὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *reprehendendus, a, um*: ab eod. th.

Νεμηθεὶς, *tributus*: a. 1. part. paſſ. verbi νέμω, *tribuo*: f. νεμῶ, perf. paſſ. νενέμημαι, a 1. paſſ. ἐνεμήθην.

Νέμονται, *fruuntur*: 3. pl. præſ. ind. paſſ. νέμομαι. Them. νέμω, *poſſideo, tribuo*.

Νέμος, εος, τὸ, *NEMUS, locus arboribus denſus*: à

ΝΕ'ΜΩ, *tribuo, diſtribuo*; *colo, habito*; *paſco*; *rego, guberno*: f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα. p. m. νένομα.

Νένασαι, Dor. pro νένησαι, perf. ind. paſſ. verbi νάω, *ſcaturio*: qu. à νέω.

Νενέαται, Ion. pro νένηνται, *collecti ſunt*: 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi νέω vel νάω, *ſtruo, habito*: fut. νήσω. p. νένηκα. perf. paſſ. νένημαι, σαι, ται.

Νενέμηκα, *diſtribui*: perf. act. verbi νέμω, qu. vide.

Νένηκα, *nevi*: perf. act. verbi νήθω, *neo*: f. νήσω. perf. paſſ. νένημαι & νένησμαι. p. part. paſſ. νενημένος & νενησμένος. Th. νέω, *neo*.

ΝΕΝΙ'ΗΛΟΣ, *cæcus, attonitus, vecors*: qu. à νέννος.

Νενίκανται, Dor. pro νενίκηνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi νικάω, *vinco*.

Νενίκημαι, perf. paſſ. νενικημένος, perf. part. paſſ. ejuſd. verbi.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *patruus, avunculus*.

Νεννὸς, ἡ, ὸν, *ſtolidus*: quod à νὴ & νόος, *mens*.

Νενόμισμαι, perf. ind. paſſ. &

Νενομισμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi νομίζω, *puto, moribus inſtituo*. Th. νόμος, *lex*.

Νεοσσευμένα, legendum νενεοσσευμένα, perf. part. paſſ. à νεοσσεύω, *nidifico*. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νένοηται, per Sync. pro νενόηται *excogitatum eſt*: 3. ſing. perf. paſſ. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, *mens*.

Νένοφα, perf. m. verbi νέφω.

Νενώμεθα, per Synæreſin Ion. pro νενοήμεθα. Et νένωται pro νενόηται, 1. pl. & 3. ſingul. perf. paſſ. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper irrigatus*: ex νέος, *novus*, & ἄρδω, *irrigo*: f. σω.

Νεόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui recens uxorem duxit*, vel *recens nupta*. Th. γαμέω, *uxorem duco*.

Νεογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, &

Νεογιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, &

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, *recens natus*: q. νεογενὸς. ex νέος & γίνομαι, *naſcor*.

Νεόγραπτος, *nuper pictus*. Th. γράφω, *ſcribo*.

Νεόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui juvenilia membra habet, juvenis*: ex νέος, *juvenis*, & γυῖον, ου, τὸ, *membrum*.

Νεόδματος, ου, ὁ, Dor. pro

Νεόδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens ſtructus*: item *nuper domitus, recens nupta*, i. e. νεοδάμαστος· ex νέος, *novus*, & δέμω, *ſtruo*: fut. μῶ. perf. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται· item à δαμάω, *domo*.

Digitized by Google

Νεόδρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens deceptus.* Th. νέος & δρέπω, *decerpo:* f. ψω.

Νεοθαλὴς & νεοθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper virens & pullulans*; item *recens:* ex νέος & θάλλω, *floreo.*

Νεοίη, ης, ἡ, *juvenilis ætas:* à νέος, *juvenis.*

Νέοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens conditus & habitatus:* ex νέος & οἶκος, *domus.*

Νεοκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *recentem dolorem habens:* dat. ſing. νεοκηδεῖ, ex νέος, *novus,* & κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Νεόκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens contextus:* ex νέος & κλώθω, *neo.*

Νεόκτιστος, ου, *recens conditus:* νεοκτίστα, Dor. pro νεοκτίστη, ης, ἡ· ex νεος & κτίζω, *condo, creo.*

Νεόκτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *recens interfectus:* ex νέος, *novus,* & κτείνω, *interficio:* præt. med. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, *juvenum cœtus:* idem cum νεότης. Th. νέος, *juvenis.*

Νέομαι, *neo, nato, vado.* Th. νέω, idem.

Νεομηνία, & contractè νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna,* vel *novus menſis,* aut *prima dies menſis, calendæ:* ex νέος, *novus,* & μήνη, *luna*; item à μὴν, *menſis.*

Νέον, *nuper,* adv. νεωστὶ, Att. idem. Th. νέος, *novus.*

Νεόπηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuper preſſus:* ex νέος & πήγνυμι, *compingo.*

Νεόπλυτος & νεόπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens lotus:* ex νέος, *novus* & πλύνω, *lavo.*

ΝΕ΄ΟΣ, νέα, νέον, NOVUS, *juvenis:* qu. à νῦν, *nunc:* comp. νεώτερος, α, ον, *junior:* pl. num. αἱ νεώτεραι, *juvenculæ, minores natu.* Hinc Angl. new.

Νεοσίγαλος, ω, ὁ, Dor. pro νεοσίγηλος, ὁ, *modus propter rei novitatem & excellentiam admirandus:* adeò ut eum audienti ſilentium præ admiratione pariat. Homerus σιγαλόεν appellaret. ex νέος & σιγάω, *ſileo.*

Νεόσμηκτος, ου, *nuper terſus* vel *politus:* ex νέος & σμάω vel σμήχω, *abſtergo, purgo.*

Νεοσσεύω & Att. νεοττεύω, *nidifico.* Th. νεοσσὸς, ῦ, ὁ, *pullus.*

Νεοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus avium:* gen. pl. Ion. νεοσσιέων, à νεοσσός.

Νεοσσίον, ου, τὸ, *parvus pullus*; dimin. à

ΝΕΟΣΣΟ'Σ, & Att. νεοττὸς, ῦ, ὁ, *pullus, avicula, vitellus:* dat. pl. νεοσσοῖσι.

Νεοσσὼς, Dor. pro νεοσσὸς.

Νεότας, ατος, ἁ, Dor. leg. pro νεότης, q. v.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper factus:* ex νέος & τεύχω, *fabrico.*

Νεότης, ητος, ἡ, *juventus*; acc. ſing. νεότητ' pro νεότητα. Th. νέος, *juvenis.*

Νεοτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *juvenilis:* ab eod. th.

Νεότμαλος, Dor. pro νεότμηλος, ου, *recens ſectus:* ex νέος & τέμνω, *ſeco:* perf. paſſ. τέτμημαι.

Νεοτριβὲς, έος, τὸ, *recens extritum:* ex νέος & τρίβω, *tero.*

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσιά.

Νεοττίον, ου, τὸ, id. qu. νεοσσίον, q. v.

Νεοττοποιέομαι, ῦμαι, *pullos gigno:* f. ήσομαι. Hinc a. 1. part. med. νεοττοποιησάμενος, ου. Ex νεοσσὸς ſeu -ττὸς, ὁ, *pullus,* & ποιέω, *facio.*

Νεοττὸς, ῦ, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, *pullus.*

Νευρέω, *ſecundo vento utor:* ex ναῦς & οὖρος, *ventus ſecundus.*

Νεούτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens vulneratus:* ex νέος & οὐτάω, f. ήσω, *vulnero.*

Νεόφυτος, *nuper conſitus* ſeu *plantatus*; q. d. νέον φυτὸς, *nova planta,* per Metaphor. pro *novitio.*

Νεοχμὸς, ῦ, *novus, qui integris eſt viribus.* & hinc

Νεοχμόω, *res novas molior:* qu. ex th. νέος, *novus.*

* Νεόχριστος, οἶκος, *domus nuper incruſtata, nuper calce arenâque perpolita,* ex νεὸς & χρίω, *ungo.* D. S.

Νεόω, -ῶ, fut. ώσω, *novo, innovo:* ab eod. th.

Νῆξις, εως, ἡ, *natatio:* à νέω, *nato.*

Νέπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *progenies,* NEPOS. [* Hom. Od. Δ: 404. Apollon. Argon. iv. Theoc. Idyll. xvi. 25. ubi legendum θεῶν pro θεοὶ, Palmerius.] item *pedibus carens, piſcis,* ex νὴ & ποῦς, *pes.*

Νέρθε & νέρθεν, per Aphær. pro ἔνερθεν, *infra:* adv. & hinc

Νέρτερος, *inferior:* pro ἐνέρτερος· ab ἔρα, ας, ἡ, *terra.*

Νέστορα, acc. ſing. à Νέστωρ.

Νεστορίδης, ου, ὁ, NESTORIDES: patronym. à

Νέστωρ, ορος, ὁ, NESTOR, nomen propr.

Νεῦμα, ατος, τὸ, *nutus, greſſus:* dat. pl. νεύμασι. Th. νεύω, *innuo,* vel à νέω, νεύσω, *nato.*

Νεῦμαι, Dor. pro νέομαι, -οῦμαι, vel Ion. pro fut. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, *redibimus:* à νέω, *redeo.*

Νεύοιεν, *nutabunt, vergent:* 3. pl. opt. præſ. à νεύω, *innuo:* præſ. part. νεύων, ουσα, ον.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, & Ion. ῆς, *nervus arcûs.* Th. νεῦρον, ου, τὸ, *nervus.*

Νευρειὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro præced.

Νευρῆς, gen. Ion. ab eodem.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, idem cum νεῦρον, *nervus.*

Νευροκοπέω, -ῶ, *enervo, nervis præcido:* ex νεῦρον & κόπτω, *ſcindo.*

ΝΕΥ΄ΡΟΝ, ου, τὸ, NERVUS, *robur:* νευρὰ, ᾶς, ἡ, idem.

Νευρόσπαστα ἀγάλματα, *ſimulacbra quæ nervis occultis trabuntur:* ex νεῦρον, *nervus,* & σπάω, *trabo.*

Νεῦσ' & νεῦσε, Ion. pro ἔνευσε, *annuit:* 3. ſing. a. 1. act. verbi νεύω, *innuo:* f. σω. p. νένευκα, a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νεῦσις, εως, ἡ, *nutus:* à 2. perſ. perf. paſſ. verbi præced.

Νευστάζω, fut. άσω, *nuto, caput concutio:* ab eodem th.

Νευστικὸς, οῦ, idem cum

Νευστος, οῦ, *natalis.* Th. νέω, f. νεύσω, *nc.*

 ΝΕΥ΄Ω,

Digitized by Google

ΝΕΥ´Ω, *NUO*, *innuo*, *annuo*; *promitto*; *vergo*: f. σω. p. κα.

Νέφεα, nom. pl. νεφέεσσι, dat. pl. Ion. à νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Νεφέλη, ης, ἡ, & Dor. νεφέλα, *NEBULA*, *nubes*: à th. eod.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. à

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, *nubicogus*: Jovis Epithet. voc. ὦ νεφεληγερέτα· ex νέφος & ἐγείρω, *excito*.

Νεφέλιον, ου, τὸ, *nubecula*: dimin. à νεφέλη. Th. νέφος.

Νεφέλησιν, dat. pl. à νεφέλη, *nubes*.

Νεφθαλείμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *luctæ*.

ΝΕ´ΦΟΣ, εος, τὸ, *NUBES*, *nebula*: per Metaph. *magna multitudo*: νεφέλη, ης, ἡ, idem.

Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus* ſeu *affectus renum*: à ſequente.

ΝΕΦΡΟ´Σ, ου, ὁ, *ren*: qu. à νάω, *fluo*, & φέρω, renes enim deferunt humores quoſdam.

ΝΕ´Ω, fut. νήσω & νεύσω, *no*, *nato*; item *eo*, *redeo*; & *neo*.

Νεωκόρος, ου, ὁ, *æditiuus*: ex νεώς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, *templum*, & κορέω, *ſcopis purgo*.

Νεώμεθ' pro νεώμεθα, *redeamus*: 1. pl. ſub. paſſ. νέομαι, ſeu νέω, *redeo*.

Νεωμένη, *iterata*: ſcil. γῆ, præſ. part. f. g. à νεάω, *renovo*. Th. νέος, *novus*.

Νέως, adv. *nuper*: ab eod. th.

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*; hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, *navalia*, q. d. *navium ædes*: ex ναῦς, *navis*, gen. Ion. νηὸς, Att. νεὼς, & οἶκος, ου, *domus*.

Νεωστὶ, adv. *nuper*. Th. νέος, *novus*.

Νεωτερίζεσθαι, *renovari*, *inſtaurari*, *refici*: præſ. inf. à

Νεωτερίζω, *res novas molior*. Th. νέος.

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis*: [* 2 Tim. ii. 22, vox nuſquam aliàs occurrens in N. T. vel apud LXX. Occurrit tamen Joſ. Ant. l. xvi. c. xi. 7. *Juvenilis arrogantia*: τὴν μὲν ἀπὸ τῶν παίδων μέμψασθαι ἄντις αἰτίαν, ὑπό τε αὐθαδείας νεωτερικῆς καὶ βασιλικῆς οἰήσεως, *accuſare quis poſſet eorum juvenilem arrogantiam, et faſtum regium*. Sequioribus ſeculis ſignificare videtur *juniorum mores ſequor*. Vid. Bos, c. Salm. de Primatie Papæ] à præced. th.

Νεώτερος, ου, *junior*, *minor natu*: ſuperl. νεώτατος. ab eod. th.

ΝΗ´, *per*: adv. affirmantis & jurandi, cum acc. νὴ Δία, *per Jovem*. [* ut plerumque cum Deorum nominibus junctum reperitur: undè verò 1 Cor. xv. 31. Arrian. Diſſ. Epict. iv. c. 1.] in compoſ. privativa eſt particula; interdum intenſiva.

Νῆ pro νῆα acc. Poët. pro ναῦν, *navem*: à nom. ναῦς, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. pl. νήεσσι.

Νήαιθος, ου, ὁ, *NEÆTHUS*: nom. fluvii.

ΝΗΓΑ´ΤΕΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *novus*, *nuper factus*: q. à νέον & γάω, *fio*.

Νήγρετος, ου, ὁ, *ex quo quis excitari nequit*: ex νὴ & ἐγείρω, *excito*.

Νηδύια, τὰ, *inteſtina*: à νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

Νήδυμος, ου, ὁ, *ſuavis*: per Pleonaſm. τοῦ ν, pro ἥδυμος. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Νηδυόφιν, Poët. adv. *ex utero*. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

ΝΗΔΥ´Σ, ύος, ἡ, *venter*, *uterus*.

Νήεσσ' pro νήεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à ναῦς, & Ion. νηῦς, *navis*.

Νηέω, *congrego*, *accumulo*: fut. ήσω. hinc νηησάσθω, a. 1. imp. m. Th. νέω, *glomero*, *neo*: f. νήσω. a. 1. part. νήσας, & Pleonaſm. τοῦ ν, νήσας.

Νήσας, *onerans*: a. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. νηησάσθω, a. 1. imperat. med. Sic νήησαν pro ἐνήησαν, a. 1. Ion. ſuperior verbi νηέω.

Νήθω, *neo*, *filium è colu duco*: f. νήσω. p. νένηκα. perf. paſſ. νένησμαι. Th. νέω, *neo*, *glomero*.

Νηΐ, dat. ſing. à ναῦς, Ion. νηῦς, *navis*.

Νήϊα, τὰ, *navalia*: à

Νήϊος, ου, *navalis*: à præced. th.

Νῆϊς, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *inſcius*, *rudis*, *timidus*: ex νὴ, priv. & εἴδω, *ſcio*.

* Νηῒς, *Naïs una Nympharum Naïdum*: Κυλλήνην Νηΐδα νύμφην, Dion. Hal. Ant. i. 13. Vid. Drakenb. ad Sil. Ital. v. 21.

Νήκεστον, *inſanabiliter*; adv. ex νὴ, negandi particulâ, & ἀκέω, *ſano*.

Νηκουστέω pro ἀνηκουστέω, *non audio*: ex νὴ & ἀκούω, *audio*.

Νηκτὸς, οῦ, ὁ, *natatilis*, *natans*: à νέω, *nato*.

Νηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſævus*: q. ex νὴ & ἀλέγω, *curo*.

Νηλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ νηλεὲς, *crudelis*, *-le*, *ſævus*, *immiſericors*: *firmus*. Dicitur & νηλειὴς & νηλὴς, έος· dat. ſingul. νηλεῖ. ex νὴ, priv. & ἐλεέω, *miſereor*. Alii ab ἴλαος, *propitius*.

Νηλεῖ, *immitti*: dat. ſing. à νηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *immitis*: vel per Sync. pro νηλεέϊ, dat. à νηλεὴς, quod vide.

Νηλειὴς, idem quod νηλεὴς, quod vide.

Νηλεόποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immitis crudeli ſupplicio puniens*: ex νηλεὴς, *immitis*, & ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*.

Νηλευστὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, pro νήλευστος, *inviſibilis*: ex νὴ & λεύσσω, *video*.

Νηλήϊος, poſſeſſivum à Νηλεύς. Vide Πηληϊάδης.

Νηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νήλιπος, *diſcalceatus*: q. ex νὴ & ἦλιψ, *calceus*.

Νηλιτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *peccati expers*: ex νὴ & ἀλιτέω, *pecco*.

Νῆμα, ατος, τὸ, *filum*: nom. pl. νήματ' pro νήματα. Th. νέω, *neo*.

Νημερτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *verus*: ex νὴ & ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ήσω. a. 2. ἥμαρτον. Eſt &

Νημερτὴς, nomen propr. mulieris.

Νηνεμία, ας, ἡ, *tranquillitas ventorum*: à

Νήνεμος, *ventos non habens*: ex νὴ & ἄνεμος, *ventus*.

Νηνεμίης, gen. Ion. à præced.

Νήξεις,

Digitized by Google

Νῆξει, dat. ſing. νῆξις, acc. pl. à

Νῆξις, εως, ἡ, *natatio*. Th. νέω vel νήχω, *nato*.

Νήξομαι, *navigabo*: f. 1. m. verbi νήχομαι. ab eodem th.

Νηοῖς, *templis*: Ion. pro ναοῖς, à ναὸς, ῦ, ὁ, *templum*. Sic νηὸν pro ναὸν.

Νηοπόλος, ῦ, ὁ, *æditus*, *qui circa templum verſatur*: à præcedente th. & πολέω, *verſor*.

Νηὸς, *navis*: gen. Ion. pro ναὸς, à ναῦς, ἡ, dat. pl. νηῦσι. &

Νηὸς, Ion. pro ναὸς, ὁ, *templum*.

Νηπεδανὸς, ῦ, *firmus*: à νὴ & ἠπεδανὸς, *debilis*, *infirmus*: q. ἀπεδανὸς· ex α priv. & πέδον, ῦ, τὸ, *ſolum*, *terra*.

● Νηπευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non ſciſcitandus*, Orpheus apud Macrob. Saturn. i. 18. à νὴ & πεύθω, *ſciſcito*.

Νηπιέα, ας, ἡ, *infantia*, *ſtultitia*: &

Νηπιάζω, *infantiliter ago*, *infans ſum*: f. άσω. p. νενηπίακα. a. 1. ἐνηπίασα. Th. νήπιος, *infans*.

Νηπιαχεύω, *pueriliter me gero*, *inſtar vagientis doleo*: ex νήπιος & ἀχεύω, *doleo*. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*.

Νηπίαχος, ῦ, ὁ, idem quod νήπιος, *infans*.

Νήπιε, voc. ſing. à νήπιος.

Νηπιέη, ης, ἡ, *infantia*: dat. ſing. νηπιέη. &

Νήπιον, ῦ, τὸ, *infans*, *infantia*: à

ΝΗ'ΠΙΟΣ, ῦ, *infans*, per Metaph. *imprudens*, *ſtultus*: ex νὴ priv. & ἔπος, *verbum*.

Νηπιότης, ητος, ἡ, *infantia*, à præced.

Νήπλεκτος, *incomptus*, *inornatus*: ex νὴ & πλέκω, *plico*.

Νήποινος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *impunitus*: interdum ἀμοιβος, ἀτιμώρητος· ex νὴ, ςερητικὴ particula, & ποινὴ, *pœna*.

Νηπύτιος, ῦ, *ſtultus*, *infans*. Th. νήπιος, idem.

Νηρεὺς, ῆος & έος, ὁ, nomen viri. Gr. νηρος, *humilis*.

Νηρὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *lucerna*.

Νήριθμος, ῦ, *innumerabilis*: ex νὴ & ἀριθμὸς, ῦ, ὁ, *numerus*.

ΝΗ'ΡΙΟΝ, ῦ, τὸ, *fruticis ſpecies*: circa amnes naſcens, q. à νηρὸς, *humidus*.

Νηρίτης, ὁ, *NERITA*, *concha quædam natatilis*: à νέω, *no*. Vid. Ἀνηρίτης.

Νήριτος, vel νήριςος, ῦ, *de quo non eſt contentio*: quod ex νὴ & ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*.

ΝΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus*, *cavus*: quod à νέω, *no*. Eſt &

Νηρὸς, pro ναρὸς, *recens*: à νέος, *novus*.

Νῆσαι, *cumulare*: a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi νήθω, ſeu νέω, *glomero*, *neo*.

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mulieris: à νῆσος, *inſula*.

Νησίον, ῦ, τὸ, *parva inſula*: ab eod.

ΝΗ'ΣΟΣ, ῦ, ἡ, *inſula*: dat. pl. νήσοισι. à νέω, *no*.

● Νησοφύλακες, *inſulæ cuſtodes*, ex νῆσος & φύλαξ, *cuſtos*. D. S.

ΝΗ'ΣΣΑ, ſeu νῆττα, ας, ἡ, *ANAS*: q. à νέω; *quia* natare amat.

Νηστεία, ας, ἡ, *jejunium*, *inedia*: à νῆστις, *jejunus*.

Νηστεύω, *jejuno*: f. εύσω. p. νενήστευκα. aor. 1. ἐνήστευσα. a. 1. part. νηστεύσας, αντος. Th. νῆστις.

ΝΗ'ΣΤΙΣ, εως, ὁ ϗ ἡ, *jejunus*: qu. ex νὴ priv. & ἐσθίω, *edo*.

Νησὼ, ἡ, nomen mulieris.

Νήτην, adv. *fruſtrà*, *inutiliter*: à

Νήτος, *ultimus*: contracte à νέατος, ῦ, *noviſſimus*. Th. νέος, *novus*.

Νητρεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *verus*, *certus*: ex νὴ, *valdè*, & ἀτρεκὴς, *verus*.

Νηῦν, acc. ſing. Ion. pro ναῦν, *navem*, à ναῦς, ἡ, *navis*.

Νηυσὶ, dat. pl. Ion. ab eod.

Νήυτμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *animæ expers*: ex νὴ priv. & ἀϋτμὴ, *ſpiritus*.

Νηφαίνω, *ſobrius ſum*. Th. νήφω.

Νηφάλιος, & νηφάλαιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *ſobrius*. Th. νήφω.

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, *ſobrietas*. Th. νήφω.

Νήφωσι, dat. pl. part. præſ. act. vel 3. pl. præſ. ind. à

ΝΗ'ΦΩ, *ſobrius ſum*, *vigilo*: f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 1. imperat. νῆψον, άτω, & in 2. pl. νήψατε, q. ex νὴ & πίω, *non bibo*.

Νήχετο, *natabat*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi νήχομαι, ſeu νήχω. Th. νέω, *nato*.

Νῆχον, *natabant*, 3. pl. imperf. act. Ion. verbi νήχω, *nato*. νηχόμενος, præſ. part. m. Th. νέω, *nato*.

Νήχυτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *latè fluens*, *effuſus*: à νὴ & χύω, ſeu χέω, *fundo*.

Νήχω, *nato*, f. νήξω, idem cum νέω.

Νήω, *accumulo*. Th. νέω, idem.

Νηοὺς, Dor. & Ion. νηοὺς pro ναοὺς, acc. pl. à ναὸς, *templum*.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. *niger*.

ΝΙΓΛΑΡΟ'Σ, *muſici modulaminis genus*; *muſicus*.

Νίζω, Tarentinorum linguâ pro νίπτω, *lavo*, propriè de manibus.

Νικᾷ, 2. ſing. præſ. ſed

Νίκα, *vince*, præſ. imperat. act. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶν, præſ. inf. ab eod.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. *vir victoriæ*.

Νικαξῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro νικασῶ, & hoc pro νικήσω, *vincam*, f. 1. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. &

Νικάσαις, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit*, *victor*. Sic &

Νικάσας, Dor. pro νικήσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco*.

Νικασεῖν, f. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejuſd.

Νικάτω, *vincat*, 3. ſing. præſ. imperat. act. à νικάω, quod vide.

Νικαφορία, ας, ᾶ, Dor. pro νικηφορία, ἡ, *victoriæ reportatio* vel *adeptio*. Sic

Νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *victor*. Ex νικάω, *vinco*, & φέρω, *fero*.

ΝΙΚΑ'Ω, *VINCO*, *ſupero*: q. ex νὴ & εἴκω, *cedo*: f. ήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. a. 1.

Digitized by Google

a. 1. ſub. νικήσω. ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. νικῆσαι.

Νίκη, ης. ἡ, *victoria:* à præced.

Νικῇ, Dor. pro νικᾷ, *vincit:* 3. ſing. præſ. act. verbi νικάω.

Νικηθεὶς, ἐντος, *victus,* a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Νίκημα, ατος, τὸ, *victoria.*

Νίκημι, pro νικάω, *vinco.*

Νικήσας, νικήσασα, *ſuperans,* a. 1. part. act. m. & f. g. a νικάω.

Νικητήριον, ου, τὸ, *victoriæ præmium, palma:* &

Νικητὴς, ῦ, ὁ *victor:* &

Νικητικὸς, ῦ, *vincendi peritus; cui ſæpè contingit vincere; qui magni eſt ad victoriam momenti.* Th. νικάω, *vinco.*

Νικηφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *triumphans,* ex νίκη & φέρω. *fero.*

Νικόδημος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *populi domitor.*

Νικόκλης, εος, nom. propr.

Νικολαΐτης, ου, ὁ, *NICOLAITA,* aſſecla Nicolai: à

Νικόλαος, ου, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri. Gr. *populi victor.*

Νικοποιέω, -ῶ, *victoriam facio.*

Νικοποιὸς, ῦ, ὁ, *victoriam faciens.*

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. *civitas victrix.*

Νῖκος, εος, τὸ, *victoria: æternitas:* εἰς νῖκος, *in perpetuum.* Th. νικάω, *vinco.*

Νικῷεν, Att. contract. pro νικάοιεν, 3. pl. præſ. opt. à νικάω, *vinco.*

Νὶν, Poët. & Dor. *ipſum, am, um,* pro ἓ vel αὐτὸν, ut μὶν, quod vide. Alii νὶν ſumunt pro αὐτῷ.

Νινευὶ, ἡ, *Nineve,* nom. urbis, indecl. Heb. *amœna habitatio.*

Νινευΐτης, ου, ὁ, & in pl. Νινευῖται, οἱ, *Ninevitæ:* à præced.

Νιόβη, ης, ἡ, *NIOBE,* nom. mul.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, malluvium:* à

ΝΙΠΤΩ, act. *lavo,* [* ut poculum; at med. *lavo manus meas,* Il. ω. 229. ω. 205.] f. ψω. p. νένιφα. a. 1. ἔνιψα. a. 1. ſub. νίψω, ῃς, ῃ. præſ. m. νίπτομαι, *abluo.* f. 1. m. νίψομαι. a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ατο a. 1. imperat. m. νίψαι, άσθω. a. 1. ſub. m. νίψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι. a. 1. part. m. νιψάμενος.

Νίσσομαι, vel νίσομαι, *eo, vado.* Th. νέω, *eo.*

Νισσομένης, gen. ſing. part. præſ. f. g. à præced.

Νίσσοντ' pro νίσσοντο, *revertebantur,* 3. pl. imperf. Ion. verb. νίσσομαι, quod vide.

ΝΙ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, *NITRUM,* ſali ſimile.

Νίφα, per Apocopen pro νιφάδα, acc. ſing. &

Νιφάδεσσι, dat. pl. Ion. pro νιφάσι, à

Νιφὰς, άδος, ἡ, *nix acervatim & cum vehementi impetu decidens,* [* ab obſoleto νὶψ, νίφος, undè Lat. *nix,* & νίφω, *ningo,* Græv. ad Heſ. Op. 535]

Νιφετὸς, ῦ, ὁ, idem quod præced.

Νιφόεις, εντος, *nivoſus:* à

ΝΙ'ΦΩ, & νείφω, *NINGO, madefacio.*

Νίψαι, a. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo:* f. ψω.

Νιψάμενος, ου, *lotus,* a. 1. part. m. ejuſd. verbi.

Νιψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo.*

Νοέῃ, νοῇ, *ſapit,* 3. ſing. præſ. ſub. à νοέω, *cogito.* Th. νόος.

Νόει, *cogita,* præſ. imperat. act. à νοέω.

Νόεις, præſ. part. pro νοεὶς, Æolicè retracto accentu à νόημι, pro νοέω, *cogito.*

Νοέοντι, Dor. pro νοέουσι, *cogitant:* vide νοέω.

Νοέυσ', pro νοέουσι, 3. pl. præſ. ind. act. à νοέω, *cogito.*

Νοεύσῃ, dat. ſing. part. præſ. f. g. à νοέω, *cogito.* præſ. part. νοέων, ῶν, νοέουσα, οῦσα. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens.*

Νοερὸς, ῦ, ὁ, *intelligens, rationis capax.*

Νοεῦντες, Dor. pro νοοῦντες, *cogitantes,* nom. pl. præſ. part. act. à

Νοέω, *cogito, intelligo:* præſ. imperat. νόεε, νόει; νοείτω, νοείτω. f. νοήσω. p. νενόηκα. a. 1. ἐνόησα, a. 1. ſub. νοήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. νοῆσαι. p. paſſ. νενόημαι. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens.*

Νοηθὲν, έντος, τὸ, a. 1. part. paſſ. n. g. à præced.

Νόημ' pro νόημα, ατος, τὸ, *intellectus, cogitatio:* à νοέω. Th. νόος.

Νοήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *mentis compos, prudens:* Poët. item nom. propr. acc. ſing. Νοήμονα.

Νοήσας, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω. Th. νόος.

Νόησε, Ion. pro ἐνόησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. &

Νοήσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à νοέω, f. ήσω.

Νόησις, εως, ἡ, *cogitatio, intelligentia.* Th. νόος.

Νοητικὸς, ῦ, *intelligendi facultate,* ſeu *vi, præditus:* à νοέω, *intelligo.* Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens.*

Νοητὸς, ῦ, *intelligibilis.*

Νοητῶς, adv. *intelligibiliter.*

Νοθεία, ας, ἡ, *ſpuritas:* &

Νοθεύω, *nothum reddo, adultero:* à

ΝΟΘΟΣ, ου, ὁ, *NOTHUS, ſpurius, non legitimus.*

Νομαδικὸς, ῦ, *paſcuis vivens, paſtoralis.* Th. νέμω, *paſco.*

Νόμαιον, ου, τὸ, Ion. pro νόμος, *mos, ritus.*

Νομαῖος, *in paſcuis degens.*

Νομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus:* ex νομὸς. *præfectura,* quod à νέμω, *regno, adminiſtro,* & ἄρχω, *impero.* Th. ἀρχή.

Νομὰς, άδος, *in paſcuis degens.*

Νομέες, έων, οἱ, pro *navium coſtis:* Herodot.

Νομέεσθαι, pro νέμεσθαι, *dilaniare.*

Νομεὺς, έως, ὁ, *paſtor, dator, tributor.* Th. νέμω. p. m. νένομα, *paſco, tribuo.*

Νομευσῶ, Dor. pro νομεύσω, *paſcam,* f. 1. ind. act. verbi νομεύω, *paſco.* Th. νέμω.

Νεμέω, *poſſideo, acquiro.*

Νομὴ, ῆς, ἡ, *pabulum; diſtributio; poſſeſſio;* à νέμω, *paſco, tribuo.*

Digitized by Google

Νομίζω,

Νομίζω, *lege ſancio*; item *exiſtimo*. [* *habeo in uſu*; Act. xvi. 23.] imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. f. ίσω. perf. νενόμικα. a. 1. ἐνόμισα. a. 1. ſub. νομίσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. act. νομίσας, αντος. imperf. m. ἐνομιζόμην, ου, ετο, *putabar*; *ſolebam*: à νόμος, *lex*. Th. νέμω, *tribuo*.

Νομικὸς, οῦ, *legis interpres*, *juriſconſultus*, *legalis*: &

Νόμιμον, ου, τὸ, *conſuetum jus*: &

Νόμιμος, ου, ὁ & ἡ, *legitimus*: à νόμος, *lex*.

Νομίμως, adv. *legitimè*: à præced.

Νομιοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. Vide νομιῶ.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. &

Νομίσας, αντος, a. 1. part. &

Νομίσητε, 2. pl. a. 1. ſub. act. verbi νομίζω, *exiſtimo*, quod vide.

Νόμισμα, ατος, τὸ, *NUMISMA*, *nummus legitimus*, cujus valor ν ενόμισαι, hoc eſt, *lege ſancitus eſt*. [* νόμισμα ἐν τοῖς μέτροις, *recepta ad uſitatam menſuram*, τὸ νομιζόμενον μέτρον. Salm. de uſur. c. xv. p. 437. Sub imperatoribus Byzantinis, *ſolidus aureus*; ſi de nummo argenteo dicitur, addunt ἀργυροῦν. Gul. Clarke de Nummis, p. 180.] Th. νόμος, *lex*.

Νομιστέος, *exiſtimandus*, verb. ex νομίζω, *puto*. Th. νόμος, *lex*.

Νομιῶ, *exiſtimabo*, f. Att. pro νομίσω, verbi νομίζω, *puto*. Th. νόμος, *lex*.

* Νομογραφεῖα, *leges ſcribere*, *condere*. D. S.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *legis doctor*, *profeſſor juris*: à διδάσκω, *doceo*, & νόμος, *lex*.

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis conſtitutio*: *legiſlatio*: &

Νομοθέσμως, adv. *legitimè*: ex νόμος & τίθημι, *pono*.

Νομοθετέω, *legem fero*, *ſancio*, *inſtruo*: f. ήσω. p. νενομοθέτηκα. a. 1. ἐνομοθέτησα. perf. paſſ. νενομοθέτημαι, *ſancitus*, *fui*: pluſq. p. ind. paſſ. ἐνενομοθετήμην, σο, τὸ, & Att. abjecto ε, νενομοθετήμην, *leges acceperam*: ex νόμος & τίθημι, *pono*.

Νομοθέτης, ου, ὁ, *legiſlator*: ex iiſd.

Νομοθετήσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi νομοθετέω, *leges ſancio*, quod vide.

ΝΟ´ΜΟΣ, ου, ὁ, *lex*, quia ſuum cuique νέμει: *conſuetudo*, *cantilena*: at

Νομὸς, ῦ, ὁ, idem quod νομὴ, *pabulum*; *regio*, *præfectura*, *provincia*.

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ & ἡ, *legum cuſtos*; in pl. νομοφύλακες, *legum cuſtodes*, ſeu *præſides*: à νόμος, *lex*, & φύλαξ, *cuſtos*. Th. φυλάσσω, *cuſtodio*.

ΝΟ´ΟΣ, νῦς, ὁ, *mens cogitatio*, *prudentia*: gen. νόυ, νῦ. dat. νόῳ, νῳ, acc. νόον, νῦν. voc. νόε, νῦ. nom. Att. νῦς. gen. νοὸς, dat. νοΐ.

Νοσέοντι, *laborant*, *ægrotant*, Dor. pro νοσοῦσι, 3. pl. à νοσέω.

Νοσερὸς, ῦ, ὁ, *morbidus*, *morboſus*. Th. νόσος.

Νοσέω, *ægroto*, *inſanio*: præſ. inf. νοσεῖν. f. ήσω. p. νενόσηκα. a. 1. part. νοσήσας, αντος. Th. νόσος.

Νοσηλεύω, f. εύσω, *ægrotantem curo*: à νοσηλεία, ας, ἡ, *ægrotatio*, *morbus*: à νόσος, *morbus*.

Νόσημα, ατος, τὸ, *ægritudo*: &

Νοσηματικὸς, οῦ, *valetudinarius*, *morboſus*: à νοσέω, *ægroto*: quod à νόσος.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ægroti curantur*: &

Νοσοκομέω, ῶ, *ægrotus curo*: &

Νοσοκόμος, ου, ὁ & ἡ, *qui vel quæ ægrotos curat*: à νόσος & κομέω.

ΝΟ´ΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus*, *vitium*, *peſtis*: qu. νὴ & σόος, *ſanus*.

Νοσσάδας ὄρνις, pro νοσσάδας ὄρνιθας. Vide νοσσὸς, *pullus*.

Νοσσεύω, f. εύσω, *nidulor*.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *pullities*, *manſiuncula*, per Sync. pro νοσσιά. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullulus*: à νοσσὸς, per Sync. pro νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσοποιέω, ῶν, *nidum ſtruo*.

Νοσσὸς, pro νεοσσος, *pullus*.

ΝΟΣΤΕ´Ω, *redeo*, *eo*, *proficiſcor*: hinc ἀνόστητος, *unde redire nequit*.

Νοςήσω, *redibo*, f. 1. à νοςέω, *redeo*, hinc νοςήσας, a. 1. part. act.

Νόςιμος, ου, ὁ & ἡ, *rediturus*, vel *qui redire poteſt*: *ſuavis*, *dulcis*. [* νοςιμώτερον ὕδωρ, aqua dulcior Joſ. B. J.]

Νόςιμον ἦμαρ, *dies reditûs*. Th. νοςέω, *redeo*.

Νόςος ου, ὁ, *reditus*; item *dulcedo*: ab eod. th. [* νόςος πάλιν, *retrorſum reditus*, Eurip. Supplic. 1209.]

ΝΟ´ΣΦΙ, *ſeorſùm*, *ſine*: νόσφι θεῶν, *exceptis Diis*. hinc

Νοσφίζομαι, *interverto*, *ſurripio*: f. ίσομαι. a. 1. m. ἐνοσφισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι. &

Νοσφίζω, *ſeparo*, *ſegrego*.

Νοσφισθεὶς, έντος, *ſeparatus*, a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi & th.

Νοσῶν, *ægrotans*, præſ. part. act. à νοσέω. Th. νόσος, *morbus*.

Νοτερὸς, οῦ, ὁ, *humidus*: à νοτὶς.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτὶς, ἴδος.

Νοτίζω, *humecto*, item *humore madeo*: à νοτὶς, *humor*.

Νότιος, οῦ, *humidus*: à νοτὶς, *humiditas*: item *auſtralis*, *auſtrinus*: à νότος, *auſter*.

ΝΟΤΙ´Σ, ἴδος, ἡ, *humor*, *humiditas*: qu. à νέω, *no*, *fluo*.

Νότοιο, gen. Ion. à

ΝΟ´ΤΟΣ, ου, ὁ, *NOTUS*, *auſter*: qu. à νέω, *fluo*.

Νεβυστικος, ἡ, ὸν, *prudens*, *mentis plenus*; vox jocularis: à νοῦς, *mens*, & θύω, *impleo*.

Νυθεσία, ας, ἡ, *admonitio*: ex νόος, νοῦς, ὁ, *mens*, & τίθημι, *pono*: f. θήσω.

Νυθετέω, *admoneo*, *commonefacio*: f. ήσω. p. νενυθέτηκα. a. 1. ἐνυθέτησα. a. 1. inf. act. νυθετῆσαι. ab iiſd. th.

Νουθέτημα, τος, τὸ, *admonitio*, *commonefactio*.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, *admonitorius*, *a*, *um*: à νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, *novilunium*, qu. νεομηνία. Ex νέος, *novus*, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis*.

Νοῦμμος, ου, ὁ, *nummus*: Lat.

Νουνεχὴς, *cordatus*, *intelligens*: qui νοῦν ἔχει.

Digitized by Google

Νουνεχῶς, adv. cordatè, ſapientèr : νουνεχόντως, idem : à præced.
Νοῦς, vide νόος.
Νοῦσος, Poët. pro νόσος, ου, ἡ, morbus, peſtis.
Νὺ, expletiva particula, Poët.
Νυγεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi νύσσω, pungo : f. ξω. a. 1. ἔνυξα. a. 2. paſſ. ἐνύγην.
Νυγμὴ &
Νυγμὸς, punctus ; ſtimulus.
Νύκτ' pro νύκτα, noctem, acc. ſing. à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.
Νυκτερινὸς, οῦ, nocturnus : &
Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, veſpertilio. Th. νὺξ, nox.
Νύκτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, nocturnus : à νύξ.
Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, nycticorax, corvus nocturnus.
Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui noctu lucet ; ex νὺξ, nox, & λάμπω, luceo.
Νυκτίνομος & νυκτινόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui noctu paſcitur : ex νὺξ & νόμος, à νέμω, paſco.
Νυκτομαχία, ας, ἡ, prœlium nocturnum : ex νὺξ & μάχομαι, pugno.
Νύκτωρ, adv. noctu. Th. νύξ.
Νυμφαγωγὸς, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, dux ſponſæ : ex νύμφη, ſponſa, & ἄγω, duco.
Νυμφαῖος, ου, ad nymphas pertinens.
Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Gr. ſponſus.
Νυμφεῖος, α, ον, ſponſalis, ad ſponſam pertinens. Th. νύμφη.
Νυμφεύειν τινὶ τὴν θυγατέρα τινὸς, alicujus filiam alicui deſpondere ; ſponſam dare ; ab eod. th.
Νύμφευσις, εως, ἡ, deſponſatio.
Νυμφεύω, f. σω, nuptum do.
ΝΥ'ΜΦΗ, ης, ἡ, ſponſa, nova nupta, NYMPHA : gen. pl. νυμφέων, Ion. pro νυμφῶν.
Νυμφίδιος, ία, ον, Poët. ſponſalis, ad ſponſam pertinens.
Νυμφικὸς, ου, &
Νύμφιος, ου, ſponſalis : ſed
Νυμφίος, ου, ὁ, ſponſus. Th. νύμφη.
Νυμφοκόμοιο, gen. Ion. à
Νυμφοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſponſam ornans : ex νύμφη, ſponſa, & κομέω, orno, curam gero.
Νυμφόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lymphatus, nympharum ſpiritu correptus, fanaticus ; qu. qui ſpeciem nymphæ in fonte viderit : ex νύμφη & λαμβάνω, capio : f. λήψομαι.
Νυμφοστόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſponſam ornans : à νύμφη, ſponſa, & στέλλω, orno.
Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, thalamus, cubile ſponſi. Th. νύμφη.
ΝΥ'Ν, vel Att. νυνὶ, NUNC ; ὁ, ἡ, τὸ νῦν, ſc. ὢν, οὖσα, ὄν, præſens : ἄχρι τοῦ νῦν, ſc. καιροῦ, ad hoc uſque tempus : ἀπὸ τοῦ νῦν, ſc. χρόνου, ad hoc tempore, poſt hoc tempus. hinc Angl. now. at
Νὺν, igitur, enclit. idem quod νὺ.
ΝΥ'Ξ, νυκτὸς, ἡ, NOX ; acc. νύκτα. Et Metaph. pro tempore ignorantiæ. Hinc Angl. night. at
Νύξ' pro νύξε, Ion. pro ἔνυξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi νύσσω, pungo, vulnero, f. ξω. p. νένυχα. a. 1. inf. νύξαι. part. νύξας.
Νύξω, pugnam, f. 1. act. ejuſd.
ΝΥΟ'Σ, οῦ, ἡ, NURUS, ſponſa ; à νέος, quæ nova filia.
Νύσος, claudus, χωλὸς, Syracuſ.
Νύσσα, ης, ἡ, meta, ad quam νύσσονται equi.
Νύσσοντες, nom. pl. præſ. part. act. à
ΝΥ'ΣΣΩ, ſeu -ττω, pungo, fodico : f. ξω. p. νένυχα. a. 1. ἔνυξα. perf. paſſ. νένυγμαι. Hinc κατανύττω, compungo.
Νύσταγμα, ατος, τὸ, &
Νυσταγμὸς, οῦ, ὁ, dormitatio : à
ΝΥΣΤΑ'ΖΩ, dormito, præ ſomno capite nuto : f. ξω. p. νενύσταχα, a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυστάζω, pro νευστάζω, & νευστάω, à νεύω, nuo.
Νύττω, vide in νύσσω, pungo.
Νύχα, adv. noctu. Th. νύξ.
Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.
Νυχθήμερον, ſpatium 24 horarum, ex die & nocte : ex νὺξ, nox, & ἡμέρα, dies : κτ mutantur in χθ, ob ſequentem aſpirationem.
Νύχιος, α, ον, [* & νύχυλος, Callim.] nocturnus, a, um. Th. νύξ.
Νύχος, εος, τὸ, nox, tenebræ. Th. νύξ.
ΝΩ'ΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia ſuavia & delicata ; qu. νέον γάλα.
Νωδὸς, οῦ, edentulus : ex νὴ & ὀδοὺς, dens.
Νώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers doloris : ex νὴ & ὀδύνη, dolor. Hinc νωδυνία, indolentia.
Νῶε, ὁ, nomen viri, ind. Hebr. requieſcere.
Νῶθ' pro νῶτα, ob ſeq. aſpirat. nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, dorſum ; in pl. τὰ νῶτα.
Νωθεία, ας, ἡ, & Ion. νωθείη, tarditas, ſegnities : à
ΝΩΘΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, tardus, piger : νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities : ex νω part. priv. & θέω, curro.
Νώθητι, Synæreſi Ion. pro νοήθητι, a. 1. imperat. paſſ. à νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.
Νωθροκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, excors, ſtupidus : ex νωθρὸς & καρδία, cor.
Νωθρὸς, οῦ, tardus, piger. Th. νωθής.
Νῶϊ, νῶ, NOS : & νῶϊν, νῷν, nom. & dat. dual. ab ἐγὼ, ego.
Νῶκαρ, torpor : à νω pro νὴ & σκαίρω, ſalto.
Νωλεμέως, indeſinentèr, adv. à
ΝΩΛΕΜΗ'Σ, έος ὁ καὶ ἡ, & τὸ νωλεμὲς, indeſinens, aſſiduus : qu. ex νὴ λείπω, ſeu λεῖμμαι.
Νωμᾶν, Poët. regere gubernare, præſ. inf. act. à νωμάω. Hinc
Νωμάσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. &
Νωμάσοισιν, Dor. pro νωμήσουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ejuſd.
Νωμάω, diſtribuo, moveo, vibro ; conſidero. Th. νέμω, divido, paſco.
Νώμησαν, diſtribuerant, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. &
Νωμήσας, αντος, vibrans, a. 1. part. act. à νωμάω, quod vide.
Νωμῶ, Dor. pro νέμω.

Digitized by Google

Νώνυμος & νώνυμνος, Poët. pro ἀνώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obſcurus*, *ignobilis*, *nomine carens*: ex νὴ & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Νώροψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *ſplendidus*: ex νω, pro νὴ, & ὄψις, εως, *viſus*, hoc ab ὄπτομαι, *video*, quòd *obſcuret viſum*.

Νῶσαι, Synæreſi Ion. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. &

Νώσατο, *excogitavit*, pro νοήσατο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. m. & ſic in aliis: à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Νῶτ' pro νῶτα, nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorſum*.

Νωτάκμονες, nom. pl. à

Νωτάκμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *incudem gerens in tergo*: ex νῶτος, *tergum*, & ἄκμων, ονος, ὁ, *incus*, qu. ἀκάμων, *quod nullis ictibus fatigetur*: ex α priv. & κάμνω, *laceſſo*.

Νωτοκοπέω, ῶ, *terga ferio*.

ΝΩ͂ΤΟΣ, ου, ὁ, *dorſum*, *tergum*: in pl. τὰ νῶτα, dat. pl. νώτοισι. gen. pl. νώτων, q. à νεύω, *moveo*. Hinc

* Νωτοφορέω, *onera fero*; dicitur de camelis. D. S.

Νωτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humeris* ſeu *tergo gerens*: ex φέρω, *porto*.

Νωχελεύομαι, *piger & tardus ſum in opere*.

Νωχελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, -ὲς, *tardus*, *ſegnis*: ex νὴ & κέλλω, *moveo*, *curro*.

Νωχελία, ας, ἡ, *ignavia*: à præced.

Ξ.

Ξ Decima quarta litera apud Græcos; in numeris ſexaginta denotat. ξ pro σ, Dor. in fut. & a. 1.

ΞΑΙΝΩ, *carmino*, *carpo*, *cædo*, *percutio*: f. ξανῶ. p. ἔξαγκα. Hinc ξάνιον, τὸ, *pecten*.

Ξάνθη, ης, ἡ, nom. mul.

Ξανθῇσιν, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθίζω, f. ίσω, *flavum reddo*, ſeu *fulvum*: item *flaveo*, *flavus ſum*. Th. ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, *flavicomus*: ex ξανθὸς & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ξανθοκομᾶν, gen. pl. Dor. à

Ξανθοκόμης, ου, ὁ καὶ ἡ, *flavicomus*. &

Ξανθοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ex ξανθὸς & κόμη, *coma*.

ΞΑΝΘΟ'Σ, ὴ, ὸν, *flavus*, *a*, *um*; *luteus*; q. ab ἄνθος, εος, τὸ, *flos*. Eſt &

Ξάνθος, ου, ὁ, nom. prop. fluvii.

Ξανθόχροος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui flavam cutem habet*: ex ξανθὸς & χρόος, *cutis*. Th. χρόα, *color*.

Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθοῦ, à ξανθὸς.

Ξανῶ, f. 1. act. verbi ξαίνω, quod vide.

Ξεινήϊα, *hoſpitalia*: nom. pl. à

Ξεινήϊον vel ξείνιον, Poët. pro ξένιον, ου, τὸ, *munus quod datur hoſpiti*. Th. ξένος, *hoſpes*.

Ξεινίζω, *hoſpitem excipio*: à ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hoſpes*.

Ξεινικὸς, *peregrinus*: Ion. pro ξενικὸς, οῦ, ab eod. th.

Ξείνιος, pro ξένιος, ου, *hoſpitalis*, *ad hoſpites pertinens*: ab eod. th.

Ξεινοδόκος, & ξεινοδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hoſpitium præbens*: dat. ξεινοδόκῳ, *hoſpiti*: at

Ξεινόδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui hoſpitium præbetur*: à ξεῖνος pro ξένος, *hoſpes*, & δέχομαι, *accipio*.

Ξεινοκτονέω, Ion. pro ξενοκτονέω, *peregrinos interficio*: ex ξένος & κτείνω, *interficio*.

Ξεῖνος, Ion. pro ξένος, *hoſpes*

Ξεναγέτης, ου, ὁ, *qui eſt hoſpitum dux & acceptor*: ex ξένος & ἄγω, *duco*.

Ξεναγέω, f. ήσω, *duco hoſpites ad ea quæ viſenda ſunt*: ex iiſd.

Ξεναγωγέω, -ῶ, *duco hoſpites ad ea quæ viſenda ſunt*; item *hoſpitio ſuſcipio*; ex iiſdem.

Ξεναπάτας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro

Ξεναπάτης, ου, ὁ, *hoſpitum deceptor*: ex ξένος & ἀπατάω, *decipio*.

Ξεναρχὴς δίκη, *hoſpitalium jus*. Sed ita vocatur ἡ δίκη, ἡ τοῖς ξένοις ἀρχοῦσα καὶ βοηθοῦσα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθοῦσα, id eſt, *juſtitia*, *quæ peregrinis & hoſpitibus opem fert*, *&c.*

Ξενία, ας, & Ion. ης, ἡ, *hoſpitium*. Th. ξένος, *hoſpes*.

Ξενίζω, *hoſpitio accipio*; item *novitate quaſi peregrinâ turbo*: hinc part. præſ. pl. neut. τὰ ξενίζοντα, *peregrina*, *à vulgi ſententiâ abhorrentia*: f. ίσω. p. ἐξένικα. a. 1. ἐξένισα. præſ. paſſ. ξενίζομαι, ῃ, εται, *diverſor*; item *re peregrinâ percellor*: a. 1. paſſ. ἐξενίσθην. a. 1. ſub. paſſ. ξενισθῶ. à præced. th.

Ξενικὸς, οῦ, *peregrinus*, *externus*, item *hoſpitalis*: ab eod. th.

Ξένιον, ου, τὸ, *munus quod hoſpiti datur*, *xenium*, *quodlibet munus*.

Ξένιος, ου, ὁ, *hoſpitalis*, *hoſpitio accipiens*.

Ξενισθεὶς, *hoſpitio ſuſceptus*: a. 1. part. paſſ. &

Ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. ſub. paſſ. à ξενίζω, quod vide.

Ξενισμὸς, οῦ, ὁ, *novitas cibi & pabuli*.

Ξενιτεία, ας, ἡ, *peregrinatio*, *hoſpitium*.

Ξενιτεύω, f. εύσω, *peregrè*, *dego*, *peregrinor*: præſ. med. ξενιτεύομαι, idem: exponitur & *in alieno ſolo mercede milito*. Th. ξένος, *hoſpes*.

Ξενοδοχέω, -ῶ, *hoſpitalis ſum*: *hoſpitio alios accipio*: ex ξένος & δέχομαι, *recipio*: p. med. δέδοχα. undè δοχὴ, ῆς, ἡ, *convivium*.

Ξενολογέω, -ῶ, *externos colligo*: f. ήσω. p. ἐξενολόγηκα.

Ξενόλογος, ου, ὁ, *Xenologus*: nom. propr.

ΞΕ'ΝΟΣ, & Poët. ξεῖνος, ου, *hoſpes*, *peregrinus*. hinc πρόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *publicus hoſpes*: προξενέω, *ſum publicus hoſpes*, *hoſpitio accipio nomine civitatis*: προξενητὴς, οῦ, ὁ, *proxoneta*, *pararius conciliator*.

Digitized by Google

Ξενοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *peregrinos & hoſpites alo*: ex τρέφω, *nutrio*.
Ξενόομαι, & Ξενοῦμαι, *hoſpitio* ſive *hoſpitii neceſſitudine jungor*: à præced.
Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, *XENOPHON*
Ξενόω, id. ac ξενίζω, q. v.
Ξένως, adv. *peregrinè, peregrinorum more*: à ξένος, *peregrinus*.
Ξέρξης, *Xerxes*: Perſicum eſt nomen, Gr. Ἀρήϊος, *Martius*.
Ξεσθεὶς, *raſus*: a. 1. part. paſſ. à ξέω, *rado*, quod vide.
Ξέσις, εως, ἡ, *raſura*.
Ξέστης, ου, ὁ, *ſextarius*. nomen menſuræ: gen. pl. ξεστῶν: ex Latinâ voce *ſextus*.
Ξεστὸς, οῦ, & Ion. ξεστοῖο, *raſus, ſcalptus, dolando politus*: in pl. ξεστοί.
* Ξεστουργία, ας, ἡ, *ſculptura*. D. S.
ΞΕ'Ω, *rado, polio, ſcalpo, dolo*: f. έσω. p. paſſ. ἔξεσμαι. a. 1. paſſ. ἐξέσθην.
Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, *terra*: à ξηρὸς, *aridus*.
Ξηραίνω, *areſacio, ſicco*: f. ανῶ. p. ἐξήρασκα. a. 1. ἐξήρανα. perf. paſſ. ἐξήραμμαι. perf. part. paſſ. ἐξηραμμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἐξηράνθην, ης, η. f. 1. paſſ. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, *aridus*.
Ξηρανθεὶς, *ſiccatus*: a. 1. part. paſſ. &
Ξηρανθῶ, a. 1. ſub. paſſ. a ξηραίνω, quod vide.
Ξηρασία, ας, ἡ, *ariditas, ſiccitas*.
Ξήρασις, εως, ἡ, idem.
ΞΗΡΟ'Σ, οῦ, *aridus, ſiccus, tabidus*: qu. à ξέω. Hinc
Ξηρότης, ητος, ἡ, *ſiccitas*.
ΞΙ'ΡΙΣ, ſeu ξύρις, *herba quædam*.
* Ξιφηρὴς, εος, ὁ, ϗ ἡ, *enſem tenens*.
* Ξιφηφορέω, *gladium gero*.
* Ξιφηφόρος, ου, ὁ, ϗ ἡ, *gladium geſtans*.
Ξιφίας, ου, ὁ, piſcis nomen: the ſword-fiſh: à ξίφος, *gladius*.
Ξιφίδιον, ου, τὸ, *gladiolus, pugio*: dimin. à ξίφος.
Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, *balteus*; item *vagina*: à
ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *enſis, gladius*: dat. τῷ ξίφει. hinc Angl. knife.
Ξουθὸς, οῦ, *flavus, albus, rufus, celer, ſuavis*.
Ξυγκάτθανε, Poët. Sync. pro συγκατέθανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ex συν, κατὰ & θνήσκω, *morior*. a. 2. ἔθανον, ες, ε.
Ξυήλη, ης, ἡ, *dolabra, radula*, à ξέω.
Ξύλα, τὰ, *ligna*: pl. à ξύλον.
Ξυλάριον, ου, τὸ, *ſurculus, parvum lignum*.
* Ξυλεία, *lignatio*.
Ξυλεύομαι, *lignor, ligna conveho*.
Ξύλινος, η, ον, *ligneus, a, um*: ab eod.
* Ξυλίφιον, ου, τὸ, *parvum lignum, tabella*. D. S.
Ξυλλαμβάνω, *corripio*: item *opem fero*: pro συλλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*.
Ξυλοκόπος, ου, ὁ, *lignarius & lignator*: ex κόπτω, *ſcindo*, &
ΞΥ'ΛΟΝ, τὸ, ὁ, *lignum*: [* *fuſtis*, Matt. xxvi. 41. App. B. C. p. 613. Joſ. B. Jud. v. 3. 1; *judicum ſubſellium*, licet eſſet ex lapide confectum, Ariſt. Equit. et in Veſpis.] qu. à ξύω, *rado*. Hinc
Ξυλεύομαι, *lignor, ligna conveho*.
Ξυλουργέω, *artem fabrilem exerceo*: ex ξύλον & ἔργον, *opus*.
Ξυλουργικὰ, τὰ, *fabrilia*: ex iiſd.
* Ξυλοφανὶς, τὸ, τοῦ κατασκευάσματος, *detecta opera ligna*. D. S.
Ξυλοφορία, ας, ἡ, *portatio ligni*: &
Ξυλοφόρος, ου, ὁ, *lignifer, calo*: ex φέρω, *porto*, & ξύλον, *lignum*.
Ξυλοχίσδεσθαι, Dor. & Poët. pro ξυλοχίζεσθαι, idem ferè quod ξυλεύεσθαι, *ligna ſecare & findere*, vel *colligere*, &c. à
Ξύλοχος, ου, ὁ, *locus arboribus conſitus, ſylva*: à ξύλον, *lignum, materia*, & ἔχω, *habeo*.
Ξυμβαίη, *contingat*: Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.
Ξυμβάλλειν, *obviam ire*: præſ. inf. &
Ξυμβέβλητο, Ion. & Att. pro συνεβέβλητο, *occurrebat*: 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi συμβάλλω, *conjicio, committo*: quod ex σὺν & βάλλω, *jacio*.
Ξύμπαντας, *univerſos*: accuſ. plur. maſc. gen. Att. &
Ξύμπασα, f. g. Att. à ξύμπας Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e*.
Ξὺν, Att. & Ion. pro σὺν, *cum*: præpoſit. regens dat.
Ξύναγον, *coegerunt*: 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. & Att. à
Ξυνάγω, *congrego, committo, ineo*: Att. pro συνάγω, ξυνάγοντες, nom. pl. part. præſ. à σὺν & ἄγω, *duco*.
Ξυνάειδε, *concine*: præſ. imperat. act. Att. à συναείδω. Th. ἀείδω, *cano*.
Ξυνᾶν πανηγυρίαν, Dor. pro ξυνῶν, εἴτε κοινῶν πανηγυρίων.
Ξυνάων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro κοινωνὸς, q. d. ξυνὸν, ἐόντος, *qui cum aliquo eſt & verſatur, ſocius alicujus, particeps*.
Ξυνδέδετο, Ion & Att. pro συνδέδεντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi συνδέω, *conſtringo*, Th. δέω, *ligo*.
Ξυνδῆσαι, *colligare*: a. 1. inf. Att. ejuſdem verbi & th.
Ξυνεείκοσι, *ſimul viginti*: à ξὺν pro σὺν, Att. & ἐείκοσι, Poët. per Pleonaſm. pro εἴκοσι, *viginti*.
Ξυνέηκα, ας, ε, Ion. diſſolutione & Att. pro συνῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συνίημι, *committo*; item *intelligo*: ex σὺν & ἵημι, ſeu ἱέω, *mitto*: imperf. ἵην. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. imperat. ἕς. fut. ἥσω.
Ξυνεεργε, *contrahebat*: 3. ſing. imperf. Ion. & Att. pro συνεῖργε, verbi συνείργω· ex σὺν & εἴργω, *includo*: f. ξω.
Ξύνες, *intellige*: a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξυνίει, 3. ſing. a. 2. m. Att. vide ξυνέηκα.
Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. à
Ξυνετὸς, οῦ, *intelligibilis*: Att. à præcedente verbo.
Ξυνεῦνα, ης, ἡ, σὺν τινι εὐνωμένη, *quæ cum aliquo dormit*. ἡ συνεύνετις, ιδος, ἡ ἄκοιτις, ἄλοχος, *ejuſdem cubilis & lecti conſors, uxor*.

Digitized by Google

Ξυνήϊος, α, ὸ ϗ ἡ, *communis*, &

Ξυνήονας, acc. pl. à

Ξυνήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *particeps*. Th. ξυνὸς, *communis*.

Ξυνίασι. 3. pl. præſ. ind. à ξύνειμι. Att. *convenio*, *congredior*: ex σὺν & εἶμι: *eo*.

Ξύνιον pro ξυνίεσαν, quod pro ξυνίησαν, 3. pl. imperf. Att. verbi συνιέω, vel συνίημι, *intelligo*. Vide ξυνίημι.

Ξυνιόντων, *confligentium*: gen. pl. a. 2. part. act. à ξυνίημι, vel ξύνειμι, *congredior*: ex σὺν & ἵημι vel εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον, ες, ε.

Ξυννενεφυῖαν, acc. ſing. perf. part. act. f. g. Att. verbi ξυννέφω, quod in perf. Att. ξυννένεφα, Atticâ mutatione ε in ο. Th. νέφος, τὸ, *nubes*.

Ξυνοίσεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi ξυμφέρω, *ſimul fero*, *confero*: ex σὺν & φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ξυνομήλικι, *æquali*: dat. ſing. à

Ξυνομήλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, *coætaneus*: ex ξὺν, Att. pro σὺν & ὁμήλιξ, idem; quod & ὁμὸς *ſimilis*, & ἡλικία, *ſtatura*.

Ξυνὸς, ὖ, *communis*: Att. pro κοινὸς.

* Ξυνοτάφιον, ου, τὸ, *commune ſepulchrum*, ut legi debet pro ξινοτάφιον: ap. Suid. voce Πολυάνδριον. Toup.

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, *coarctatio*, *in anguſtiam contractio*: a συνέχω, *conſtringo*. Th. ἔχω.

Ξυνόω, -ῶ, *conjugo*, *conſocio*: à ξυνὸς.

Ξυνὼν, præſ. part. act. pro συνὼν, όντος, à σύνειμι, *ſum cum alio*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Ξυνὸς, ῦ, *communis*: Att. pro κοινὸς.

Ξυνωρὶς, Att. pro συνωρὶς, ίδος, ἡ, *biga*; [* *par*, *gemini*, ξυνωρὶς τέκνοιν, *par filiorum*, Soph. Oed. Col. 448.] à συνείρω, *connecto*.

Ξυομένη, ης, ἡ, preſ. part. paſſ. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, *rado*, *ſcalpo*.

Ξυράω, ſeu ἐω, *rado*, *tondeo ad cutem*: præſ. paſſ. ξυράομαι, -ῶμαι, *tondeor*: præſ. inf. ξυρᾶσθαι. perf. paſſ. ἐξύρημαι· unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, *tonſus*, *a*, *um*. a. 1. m. ἐξυρησάμην, ω, ατο. a. 1. m. ſub. ξυρήσωμαι η, ηται, & in 3. pl. ξυρήσωνται· à ξυρὸς, *novacula*, qu. à ξύω, pro ξέω, *rado*.

Ξύρησις, εως, ἡ, *raſura*, *tonſura*.

Ξύρομαι, *rador*, vel *me rado*: propriè *novaculâ*, &

Ξυρὸν, οῦ, τὸ, &

Ξυρὸς, οῦ, ὁ, *novacula*: à ξύω.

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, *acutus*, *a*, *um*. Subſtantivè pro *novacula*: à th. præced.

Ξυσθεὶς, *raſus*: a. 1. part. paſſ. ab a. 1. ind. paſſ. ἐξύσθην, verbi ξύω, *rado novaculâ*; ab eod. th.

Ξυστὸς, ῦ, ὁ, *raſus ſculptus*. ξυστὰ, τὰ, *haſtilia radendo polita*, et &

Ξυστὸς, ῦ, ὁ, ſeu ξυστὸν, ῦ, τὸ, *locus ubi athletæ exercentur*: à ξύω, quia *raſus & planus*. Th. præced.

Ξύστρα, vel

Ξυστρὸν, *pala ferrea ad radendum*: qu. à

Ξύω, idem quod ξέω, *rado*, *polio*: f. ύσω, p. ἔξυκα, p. paſſ. ἔξυσμαι.

Ο.

O Decima quinta apud Græcos litera, in numeris eſt ſeptuaginta. Veteres autem ω pro ο dicebant. Doricè vertitur in ε, Æolicè in υ, ut Ἀπόλλων pro Ἀπέλλων, ὄνυμα pro ὄνομα.

Ὁ, ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*, articuli præpoſitivi: ſic dicti quòd nominibus præponantur. Sed ὃ, neutrum ex ὅς. [* τὸ δ' ἐστιν οὐ μόνον τὸ, μὴ προκαταλύσασθαι μηδὲν, ἀλλὰ τὸ, &c. Dem. de coronâ; *in quo et illud continetur*, *eadem ratione utrumque eſſe audiendum*. *Quæ verba non hoc modo volunt*; *nullum præjudicium eſſe afferendum*. μηδὲν εὐέλπιστον τὸ πᾶς κολάζωνται, Act. iv. 21. Ariſtot. Pol. iv. 3.]

* Ὁ pro τὶς *indefinito*. οἱ δὲ ἐδίστασαν, Matt. xxviii. 17. τοὺς δὲ τῶν ἀνδρῶν ἀπέλιπον, Æl. V. H. vi. 1. *quoſdam relinquerunt ex viris*. τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, Mat. xxi. 21. *quod factum eſt ſicut*. ἀναμνησθῆναι τὸ τῶν ἁλιέων, Xen. Oeconom. *recordor quod piſcatores faciant*; Pro τούτο Poëticè, τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν, Act. xvii. 28. τὸ, *ſcilicet* εἴπεν αὐτῷ, τὸ, εἰ δύνασαι, Marc. ix. 23. Luc. ix. 43. ἐν ᾧ καὶ τοῦτο γίγνεσθαι, τὸ, ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. τοῦ ἐν τοῖς μάλιστα, *cum primis*, *maximè*, ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκιμος, Luc. in Somn. *celebris inter eos qui ſunt maximè celebres*.

* Ὁ ἐν παντί ὤν, ſcil. ἀνθρώπῳ, *in omni homine*, I. M. At ἐν τῷ παντὶ ὤν, cum articulo, *in rerum univerſitate*.

* Οἱ πολλοὶ, *omnes*, Luc. vii. 47. Rom. v. 15. xii. 5. 2 Cor. xi. 17. Apoc. xvii. 1. Apud Dem. οἱ πολλοὶ ὑμῶν ſemper deſignat *populum Athenienſem*, ſive *civitatem univerſam*, idem quod τοὺς ἅπαντας. Vid. Taylor contra Mid. § 25. p. 102, 8vo.

Ὄα, *pellis ovilla*: ab ὄϊς, *ovis*. Eſt &

Ὄα, *ſorbus*, & ὄον, *ſorbum*: q. ab ἐάω, *linquo*, quòd ob inſuavitatem *relinquatur*.

ὈΑΡ, αρος, ἡ, *uxor*: in pl. ὄαρες, & contract. ὦρες gen. pl. ὀάρων, dat. pl. ὤρεσσι, Poët. pro ὤρσι. Dictum ὄαρ, q. ὁμόαρ, ab ὁμοῦ ἄρω, quod *conveniat* viro. Hinc

Ὀαρίζω, *colloquor familiaritèr*, *ſicut cum conjuge*.

Ὀαριστής, *confabulator*, *familiaris*.

Ὀαριστὺς, ἡ, *confabulatio*, *commercium*.

Ὀαρισμὸς, οῦ, ὁ, *confabulatio*, *colloquium*: ab eodem.

Ὀάρους, *confabulationes*: accuſat. plur. ὀάρων, genit. plural. ab. ὄαρος pro ὄαρες, ex ὄαρ, αρος, ἡ, *uxor*.

Ὀβελίζω, *obelo noto*. Th. ὀβελὸς.

Ὀβελίσκος, ου, ὁ, OBELISCUS, *lapis pyramidis formâ*, *veruculum*. Th. ὀβελὸς.

Ὀβελοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

ὈΒΕΛΟ'Σ, οῦ, *veru*; item *nota*, *certis ſcriptorum locis apponi ſolita*: q. βέλος, *telum*.

Digitized by Google

ΟΒΟΛΟ'Σ, ῦ, *OBOLUS*, *ſexta pars drachmæ.* hinc τριώβολον, ῦ, τὸ, *tres oboli.*

* 'Οβολοςατέω, ῶ, *fœneror.* Lyſias.

* 'Οβολοςάτης, ῦ, ὁ, *fœnerator*, ex ὀβολὸς & ἱςάναι.

* 'Οβολοςατικὴ, ῆς, ἡ, *ars fœneratoria*, quia nummus non ſignatus appendi ſolebat.

'Οβρια & ὀβρίκαλα, *leonum*, *luporum*, *&c. catuli*: fort. quia ὄβριμα, ex ὀβρίμοις nata, i. e. *fortibus.*

'Οβριμοεργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *fortium facinorum patrator*, *ardua patrans*: ex ὄβριμος, *robuſtus*, *potens*, & ἔργον, *opus.*

'Οβριμόθυμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *forti animo præditus*: ab ὄβριμος, *fortis.* Th. βριάω, *robuſtum reddo*, & θυμὸς, *animus.*

'Οβριμοπάτρη, ης, ἡ, *forti patre genita*: ab ὄβριμος, *fortis.* Th. βριάω, *robuſtum redd.*, & πατὴρ, *pater.*

'Οβριμος, ῦ, ὁ, *fortis*, *potens.* Th. βριάω, *robuſtum reddo.*

ΟΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ῦ, τὸ, *aurum OBRYZUM*, *purum.*

'Ογδοὰς, άδος, ἡ, *numerus octonarius.* Th. ὀκτὼ, *octo.*

'Ογδοάτη, dat. ſing. f. g. ab

'Ογδόατος, ῦ, Poët. pro

'Ογδοος, ῦ, *OCTAVUS.* Th. ὀκτὼ, *octo.* Undè

'Ογδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *octoginta*: &

'Ογδοηκοςὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *octogeſimus*: &

'Ογδώκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, *OCTOGINTA*, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. omnia ab ὄγδοος.

'Ογι, maſc. gen. ab ὁ, ἡ, τὸ.

'ΟΓΚΑ'ΟΜΑΙ, *rudo*: propriè de aſinis. ὀγκωμένυ, gen. ſing. præſ. part. Hinc

'Ογκηθμὸς, ῦ, ὁ, *ruditus.*

'Ογκηρὸς, ῦ, *tumidus*: ab ὄγκος,

* 'Ογκησις, εως, ἡ, idem quod ὀγκηθμὸς, Ælian. de Animal. v. 51.

'Ογκίον, ὄγκαιον, ῦ, τὸ, *vas in quo aliqua ponuntur.* ab

'ΟΓΚΟΣ, ῦ, ὁ, *tumor*, *faſtus*: item *gravitas*, *pondus*, *moles*, *eminentia.* Hinc

'Ογκόω, *tumidum reddo*: f. ώσω. p. ὤγκωκα.

* 'Ογμεύω, εύσω, *ſulcum duco*, et per metaph. *ordine procedo.* ὤγμευον αὐτῷ, *ante ipſum ordine procedebant*, Xenoph. Cyropæd. Soph. Philoct.

'ΟΓΜΟΣ, ῦ, ὁ, *ſulcus*, *via.*

'Ογχήςιος, α, ον, nomen abject. à Subſtantivo 'Ογχηςὸς, ῦ, ὁ, *Onchesti urbis incola.* Apud Pindar. Iſthm. Od. 1. 439. 3. vitioſè legitur 'Ορχηςίαις pro 'Ογχηςίαις.

'ΟΓΧΝΗ vel ὄχνη, *pyrum ſylveſtre.*

'Οδ' pro ὅδε, *hic*, *hæc*, *hoc*, quod vide.

'Οδαῖος, ῦ, *venalis*: item *ad iter conficiendum idoneus.* Th. ὁδὸς, *via.*

* 'Οδαγμος, ῦ, ὁ, *morſus tenax*, ab ὀδάξω.

'Οδὰξ, adv. *mordicùs.* Th. ὀδοὺς, *dens.*

* 'Οδαξᾶσθαι, &

* 'Οδαξεῖσθαι, vid. ὀδαξέω.

* 'Οδαξέω, ῶ, & ὀδαξάω, *doleo*: *ex morſu dentium.*

* 'Οδάω, ὀδήσω, *viatico inſtruo.*

'ΟΔΕ, ἥδε, τόδε, *hic*, *hæc*, *hoc.* hinc ὧδε, adv. *hoc modo*: ex ὁ & δὲ.

'Οδελὸς, Dor. pro ὀβελὸς.

'Οδεύω, *iter facio*, *eo*: præſ. part. ὁδεύων, οντος. fut. εύσω. præt. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, *via.*

'Οδηγει, *in viam duc*: præſ. imperat. act. ab

'Οδηγέω, *ſum dux itineris*: f. ήσω, p. ὡδήγηκα· ex ὁδὸς, *via*, & ἄγω, *duco.*

* 'Οδηγητὴρ, ῆρος, idem quod 'Οδηγὸς, Inſcript. Jovis Urii.

'Οδηγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ*: ab iiſd.

'Οδῖος, ῦ, ὁ, nomen propr. viri.

'Οδίτας, α, ὁ, Dor. pro

'Οδίτης, ῦ, ὁ, *viator.* Th. ὁδὸς.

'Οδμὴ, ῆς, ἡ, *odor.* Th. ὄζω, *oleo.*

'Οδοιπορέω, ῶ, *iter facio*, *viam emetior*: ex ὁδὸς, *via*, & πείρω, *tranſeo*: præt. med. πέπορα.

'Οδοιπορία, ας, ἡ, *iter.*

* 'Οδοιπορικὸς, *itinerarium* (*veſtimentum.*)

'Οδοιπόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *viator*: ab iiſdem.

'Οδόντα, *dentem*: acc. ſing. ab ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens.*

'Οδοποιέω, f. ήσω, *viam facio* ſeu *munio*; *viam* ſeu *aditum patefacio*; item *ad methodum redigo*: ex ὁδὸς & ποιέω.

'Οδοποιὸς, ῦ, ὁ, *qui facit viam*: ab iiſd.

'ΟΔΟ'Σ, ῦ, ἡ, *via*, *auxilium*, *inſidiæ.*

'Οδοῦν, *viam oſtendere*, *ducere*; præſ. inf. verbi ὀδόω. Th. ὁδὸς.

'ΟΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, *DENS*, accuſ. ſing. ὀδόντα. dat. pl. ὀδοῦσι.

'Οδοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vel ὁδοφύλακος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *viarum cuſtos*: ab ὁδὸς & φυλάσσω, *cuſtodio.*

'Οδυνάομαι, -ῶμαι. *crucior.* Th. ὀδύνη.

'Οδυναρὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro ὀδυνηρὸς, ῦ, *dolorificus*, *dolorem adferens*, ὁ ὀδύνην & λύπην φέρων,

'Οδυνᾶσαι, *cruciaris*: contractum pro ὀδυνάεσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾷ, 2. perſ. ſing. ind. paſſ. verbi ὀδυνάομαι, *crucior.* Th. ὀδύνη, *dolor.*

'Οδυνάων, gen. pl. Æol. pro ὀδυνῶν, ab

'ΟΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *dolor*: gen. pl. Æol. ὀδυνάων, dat. pl. Ion. ὀδύνῃσιν, q. ab ἔδω, *rodo.*

'Οδυνηρὸς, ῦ, ὁ, *dolorem afferens.*

'Οδυνήφατος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *dolorem mitigans*: in pl. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ab ὀδύνη, *dolor*, & φάω, *occido.*

'Οδύρεο, *luge*: Ion. pro ὀδύρυ, præſ. imperat. ab ὀδύρομαι.

'Οδυρμὸς, ῦ, ὁ, *ejulatus*, *lamentatio*: &

'Οδυρμα, ατος, τὸ, *luctus*, *lamentum*: Angl. a Dirge. &

'Οδυρμος, ῦ, ὁ. *ejulatus*, *lamentatio*: ab

'ΟΔΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor*, *ploro*: ὀδύρωνται, 3. pl. præſ. ſub. ὀδυρόμενος, præſ. part. f. ὀδυρῦμαι. p. ὠδυρμαι.

'Οδυσῆι, dat. ſing. Ion. ab ὀδυσσεὺς, έως, ὁ, *Ulyſſes.*

'Οδυσσάμενος, ῦ, *iratus*: a. 1. m. part. &

'Οδύσσαιο,

Digitized by Google

'Οδύσσατο, *iratus fuit:* 3. ſing. a. 1. m. verbi ὀδύζομαι, f. -ύσομαι. a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *iraſcor.*

'Οδυσσεία, ας, ἡ, *ODYSSEA:* ab

'Οδυσσεύς, εος, ὁ, & Æol. 'Υδύσσης, *ULYSSES,* acc. ſing. 'Οδυσσέα vel -ῆα.

'ΟΔΥ'ΣΣΩ, *iraſcor, ſuccenſeo:* qu. ab ὀδύνη, *dolore.*

'Οδωδα, Att. pro ὦδα, *olui:* perf. m. verbi ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω. p. m. inf. ὀδωδέναι, perf. part. m. ὀδωδώς.

'Οδώδει, *oluerat:* Att. & Ion. pro ὠδώδει, 3. ſing. pluſq. p. m. verbi ejuſd.

'Οδώδυσται, Att. redupl. pro ὤδυσται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὀδύσσω, *iraſcor:* f. ύσω.

'Οιεσσι, Ion. & Æol. pro οἶσι, ab ὄϊς, contractè οἶς, *ovis:* gen. οἰός, vel ὄϊος.

'Οζειν, *olere:* præſ. inf. ab ὄζω.

'Οζη, ης, ἡ, *fœtor pedis.*

'Οζήσω, *oleo:* f. 1. verbi ὄζω.

'Οζίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. quod interpret. Lat. *robur à Domino.*

'ΟΖΟΣ, ου, ὁ, *nodus arboris, ramus.* Metaph. *homo bellicoſus.*

'ΟΖΩ, *OLEO:* f. ὀζήσω & -έσω. p. ὤζηκα. p. m. ὦδα & Att. ὄδωδα. hinc

'Οζώδης, εος, ὁ & ἡ, *olidus, fœtidus:* εὐοσμέω, *benè oleo:* εὔοσμος, ου, ὁ & ἡ, *benè olens:* εὐοσμία, *bonus odor.*

'Οθ' pro ὅτε, *quando, quum.*

'Οθεν, *unde, ex quâ cauſâ:* pro ὅπου, *ubi,* Matt. xxiv. 24. adverb ab ὅς, *qui.*

* 'Οθ' ἕνεκα, *eo quod,* Eurip. Alceſt. 806. Soph. Elect. 86.

'Οθετ' pro ὤθετο, *curabat:* 3. ſing. imperf. m. Ion. verbi ὄθομαι. ab

'ΟΘΗ, ης, ἡ, *cura, ratio:* q. cura conſueta: ab ἔθω, *conſuevi.*

'Οθι, *ubi:* adv. ex ὅς.

'Οθνεῖος, *peregrinus:* pro νοθεῖος. hinc gen. pl. ὀθνείων. Th. νόθος, *ſpurius.*

'Οθομαι, *curo.* Th. ὄθη, *cura.*

'ΟΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *linteum;* item *velum nauticum.*

'Οθόνιον, ου, τὸ, *linteolum:* diminutiv. à præcedente.

'Οθόννα, ης, ἡ, *herba quædam & ſuccus oculis conveniens.*

'Οθριξ, ὄτριχος, ὁ & ἡ, per Sync. pro ὁμόθριξ, *qui eſt ejuſdem capilli:* ex ὁμὸς, *ſimilis,* & θρὶξ.

'Οθρυς, υος, ἡ, nomen montis: q. ab ἀθρέω, *conſpicor.*

'Οθω, *moveo:* vide ὠθέω.

* Οἱ, particula expletiva, ornatui inſerviens; μή οἱ ὁ πάππος ἀποθάνοι, Xenoph. Cyrop. p. 26. *ne moreretur avus.*

Οἴ, *hei, heu,* lamentandi vocula. hinc οἰμώζω, f. ξω, *ploro, ejulo.*

Οἱ, *hi;* artic. præpoſit. Vide ὁ, at

Οἵ, *qui:* vide in ὅς.

Οἷ, adv. *quò, ubi:* ab eod. th.

Οἷ, pronomen, dat. caſ. Vide οὗ, *ſui, ei* pro ἑαυτῷ.

Οἷ, pro οἷα, *qualia:* ab οἷος, ου, *qualis:* &

Οἷα, adv. *ceu, tanquam:* ab eod.

Οἰακίζω, f. ίσω, *guberno, rego,* propriè *navem:* ab

ΟἸΑΞ, *gubernaculum, clavus navis:* q. ab οἴω, *fero.*

Οἶγε, *aperi:* præſ. imperat. act. ab οἴγω, quod vide.

Οἰγήσομαι, *aperiar:* f. 2. paſſ. ab

ΟἼΓΩ, ſeu οἰγνύω & οἴγνυμι, *aperio:* f. οἴξω, p. ᾦχα & ἔῳχα, p. m. ἔῳγα.

Οἶδ' pro οἶδα vel οἶδε, vide ſeq.

Οἶδα, ας, ε, *novi:* & in pl. οἴδαμεν, -δατε, -δασι, p. m. verbi εἴδω, *ſcio.*

Οἰδαίνω, ſeu οἰδάνω & οἰδάω, *tumefacio:* præſ. paſſ. οἰδάνομαι, η, εται, *tumeſio.* Th. οἰδέω.

Οἶδασθα, *noſti:* Æol. Paragoge & per Sync. οἶσθα pro οἶδας, 2. ſing. p. m. verbi εἴδω, vel εἴδημι, *ſcio.*

'ΟΙΔΕ'Ω & οἰδάω, *tumeo, inflatus ſum:* an ab εἴδω, *video,* quia *tumidi* depreſſis *viſibiliora?*

Οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor:* &

Οἴδησις, εως, ἡ, *tumor, inflatio:* à præced.

Οἰδιπόδας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰδιπόδης, ου, ὁ, *OEDIPUS, Thebarum rex.* Dicimus & Οἰδίπους, οδος, ὁ, & Οἰδίπος, ου, ὁ.

Οἰδίσκω, *tumefacio, intumeſco:* ab οἰδέω.

Οἶδμα, ατος, τὸ, per Sync. pro οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor.* Th. οἰδέω, *tumeo.*

Οἴεαι, Ion. pro οἴῃ, *putas:* 2. ſing. præſ. verbi οἴομαι, *puto:* f. οἰήσομαι, p. ᾤημαι. Th. οἴω ſeu ὀΐω, *puto.*

Οἴει, *putas:* Att. pro οἴῃ, 2. ſing. præſ. ind. &

Οἴεσθαι, præſ. inf. verbi ejuſd.

'Οἴεσσι, dat. pl. Ion. ab οἶς, οἰὸς vel ὄϊς ὄϊος, ἡ, *ovis.*

'Οἰέτης, έος, ὁ & ἡ, *ejuſdem ætatis:* pro ὁμοιέτης, ex ὅμοιος, *ſimilis,* & ἔτος, *annus.*

'Οϊζυος, ου, ὁ & ἡ, *miſer, calamitoſus.* Th. ὀϊζύς.

'Οϊζυρῇ, dat. ſing. Ion. f. g. ab

'Οϊζυρός, ὰ, ὸν, *calamitoſus:* ab

'ΟΪΖΥ'Σ, ύος, ἡ, *ærumna, miſeria:* acc. ſing. ὀϊζὺν. q. ab οἶ, *hei.*

'Οϊζύω, f. ύσω, *ærumnas & miſerias perpetior:* à præced.

Οἴῃ, *ſoli:* dat. ſing. fœm. gen. ab οἶος, ου, *ſolus.*

'Οἰηθῆναι, *putâſſe:* a. 1. inf. paſſ. ab οἴω ſeu οἴομαι, *puto:* f. οἰήσομαι. perf. paſſ. ᾤημαι. a. 1. paſſ. ᾠήθην.

Οἰήϊον, ου, τὸ, *gubernaculum, clavus navis:* ab οἴαξ, idem.

Οἴηκες, vide οἴηξ.

Οἰηκίζειν, Ion. pro οἰακίζειν, *regere gubernaculum, regere:* ab

Οἴηξ, Ion. pro οἴαξ, ακος, ὁ, *gubernaculum:* οἴηκες etiam dicuntur *annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.*

Οἴησις, εως, ἡ, *opinio.* Th. οἴω.

Οἰήσομαι, *putabo:* f. 1. m. verbi οἴομαι ſeu οἶμαι. Th. οἴω, *puto.*

Οἶϊδα, acc. ſing. ab ὄϊς, ιδος, ἡ, vel οἶς, οἶδος, *ovicula.* Th. ὄϊς, *ovis.*

Οἶκα,

Digitized by Google

Οἶκα, præt. m. verbi εἴκω, *cedo, ſimilis ſum*: ſed frequentiùs pro eo uſurpatur ἔοικα.

Οἴκαδ' pro οἴκαδε, & Dor. οἴκαδες, *domum*: adv. ad locum; ab οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Οἴκασι, & Atticè ἐοίκασι, *videntur*: 3. pl. perf. m. Sic οἴκατε, Att. ἐοίκατε, verbi εἴκω, *ſimilis ſum*.

Οἴκει, & Att. ἐῴκει, *videbatur*, 3. ſing. perf. m. ejuſd. verbi.

Οἰκεῖν, *vivere*: præſ. inf. act. verbi οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, *domeſticus, a, um*: item *proprius*: οἱ οἰκεῖοι, *domeſtici*: in ſuperl. οἰκειότατος, *familiariſſimus*: ab eod.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, *domeſticus uſus & conſuetudo*; *familiaritas, amicitia*: item *propinquitas, cognatio*. à præced.

Οἰκειοφώνως, *ſuâ voce*: ex οἰκεῖος, *proprius*, & φωνὴ, *vox*.

Οἰκειόω, *mihi vendico*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκείτωσαν, 3. pl. præſ. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito*.

Οἰκέων, *habitans*: Poët. pro οἰκῶν, præſ. part. act. verbi ejuſd.

Οἰκείως, adv. *domeſticè propriè*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκεῖτι, *habitant*: Æol. pro οἰκοῦσι, 3. pl. præſ. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, *habito*: qu. ab eod. th.

Οἰκέοισι, Dor. & Æol. pro οἰκοῦσι, *habitant*: 3. pl. præſ. ind. act. ab eod. verbo & th.

Οἰκέοιτο, Ion. pro οἰκοῖτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. ejuſd. verbi.

Οἰκέτης, ου, ὁ, *domeſticus*; item *ſervus*: gen. pl. οἰκετῶν, in nom. pl. οἰκέται. &

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, *domeſtica*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκεῦντες, *habitantes*: Dor. pro οἰκοῦντες, præſ. part. verbi οἰκέω.

Οἰκεύς, εος, ὁ, *domeſticus ſervus*: acc. pl. Ion. οἰκῆας. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκέω, -ῶ, *habito*; [* *adminiſtro*, τὴν πόλιν, Iſocr. *res urbis adminiſtro*; abſolutè, ἀσφαλῶς οἰκεῖν, *ſecurè regere*, Dem in Ariſtoc. p. 223. ed. Taylor. Eurip. Sup. 1231.] f. ήσω. præt. ᾤκηκα. a. 1. ᾤκησα. præſ. part. οἰκέομαι, -οῦμαι, *incolor*: præſ. part. paſſ. οἰκεόμενος, -ούμενος, οἰκεομένη, -ουμένη, ης, ἡ, *orbis terrarum habitabilis*: οἰκουμένη, ſc. γῆ, *terra quæ incolitur*. Th. οἶκος.

Οἰκῆας, acc. pl. ab οἰκεύς, quod vide.

Οἰκήϊα, τὰ, *res domeſticæ*: ab

Οἰκηΐη, ης, ἡ, *familia*: &

Οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, ου, *domeſticus*. Th. οἶκος.

Οἰκηιοῦσθαι, Ion. pro οἰκειοῦσθαι, *ſuum facere*: ab οἰκειόω, quod vide.

Οἴκημα, ατος, τὸ, *habitaculum, carcer*: ab οἰκέω, *habito*: &

Οἰκημένος, Ion. pro ᾠκημένος, ου, *qui habitat*: perf. part. paſſ. &

Οἰκῆσαι, *habitaſſe*: a. 1. inf. act. οἴκησον, a. 1. imperat. verbi οἰκέω, f. ήσω. a. 1. ᾤκησα. &

Οἴκησις, εως, ἡ, *ſedes, habitatio*; ab οἰκέω, *habito*: quod &

Οἰκητήριον, ου, τὸ, *domicilium*: &

Οἰκητὸς, οῦ, ὁ, *habitabilis*: &

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, *habitator*: omnia ab οἶκος, *domus*.

Οἰκία, ας, ἡ, *domus*: ab eod. th.

Οἰκιακὸς, ὴ, ὸν, *domeſticus, a, um*; à præced. th.

Οἰκίδιον, ου. τὸ, *ædicula*: ab eod.

Οἰκίζω, vide in οἰκίσαι.

Οἰκίον, ου, τὸ, idem quod οἶκος.

Οἰκίσαι, *habitari feciſſe*: a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω, f. ίσω. a. 1 ᾤκισα. Th. οἶκος.

Οἰκίσκος, ου, ὁ, *domuncula, cellula, avium cavea*.

Οἰκισταὶ, nom. pl. ab οἰκιστὴς, quod vide.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator, conditor, coloniæ deductor*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκογενεῖς, nom. vel acc. pl. ab

Οἰκογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vernaculus*: ab οἶκος, *domus*, & γίνομαι, *naſcor*.

Οἰκοδεσποτέω, *domum adminiſtro*: f. ήσω. p. ᾠκοδεσπότηκα· ab οἶκος, *domus*: & δεσπότης, *dominus*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ. *herus, paterfamilias*: οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, *hera, materfamilias*: ex iiſd. th.

Οἰκοδομέω, -ῶ, *ædifico*; *doceo, emendo*: f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. a. 1. ᾠκοδόμησα, perf. paſſ. ᾠκοδόμημαι. pluſq. p. paſſ. ᾠκοδομήμην, σο, το. a. 1. paſſ. ᾠκοδομήθην, ης, η. f. 1. paſſ. οἰκοδομηθήσομαι, *inſtruor*: ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *ſtruo*. p. m. δέδομα.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, ſtructura*: item *emendatio*: &

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, idem: ab οἶκος & δέμω, *ſtruo*.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, *ædificatio*; *incrementum in cognitione Dei*: &

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, *ædificator*: ab iiſd. th.

Οἴκοθεν οἴκαδε, *de domo in domum*.

Οἴκοθι, *domi*: οἴκοι, idem. Th. οἶκος.

Οἴκοισιν, dat. pl. Ion. ab οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Οἰκόνδε, *domùm*, adv. ab οἶκος.

Οἰκονομέω, *ſum diſpenſator, rem familiarem miniſtro*: f. ήσω. p. ᾠκονόμηκα· ex οἶκος, *domus*, & νέμω, *tribuo, rego, paſco*. p. m. νένομα.

Οἰκονομητικὸς, *ad privatam adminiſtrationem pertinens*: ab οἶκος, *domus*, & νέμω, *diſtribuo*.

Οἰκονομητικώτερος, τέρα, τερον, Xenoph. p. 28, 40. *ad privatam adminiſtrationem magis idoneus*: comparat. ab οἰκονομητικός.

Οἰκονομία, ας, ἡ, *diſpenſatio rei familiaris*: &

Οἰκονόμος, ου, ὁ, *diſpenſator rei familiaris*: ab iiſd. th.

ΟἾΚΟΣ, ου, ὁ, *domus, familia*: οἰκία, ας, ἡ, idem. [* μηδὲν ἐν οἴκοις βαρὺ, Soph. Tyran. 743. *cui nihil in animo ſuo grave eſt*. Vid. Markl. in Suppl. Eurip. 183. οἱ οἶκοι πόλις, *patria*, Soph. Oed. Colon.

I

Digitized by Google

792. Vid. Caſaub. ad Suet. Vitell. c. 2.]

Οἰκόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ſuo cibo veſcitur, & ex ſuis facultatibus vivit*: ab οἶκος, *domus*, & σῖτος, *frumentum*.

Οἰκότριβος, ου, ὁ, *verna, ſervus vernaculus, diu domi noſtræ verſatus, aut ex parentibus ſervis natus*: ex οἶκος & τρίβω, *tero*.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, (ſubaudi γῆ) *terra habitabilis*.

Οἰκουρέω, f. ήσω, *domum cuſtodio. domi me contineo*; item *domi latito, vel deſideo*: ex οἶκος, *domus*, & οὖρος, *cuſtos*.

Οἰκουριῶν, gen. pl. 2. declin. pro οἰκουρίων, ab

Οἰκούριος, ία, ιον, ὁ τοῦ οἴκου οὖρος ϗ φύλαξ, *domûs cuſtos, domeſticus*.

Οἰκουρὸς, οῦ, ὁ, *domi manens, domûs cuſtos*: q. d. οὖρος τοῦ οἴκου. Th. οὖρος, *cuſtos*.

Οἰκοφθορεῖν, *rem familiarem perdere*: ab οἶκος & φθείρω, *corrumpo*.

Οἰκοφυλακέω, *domum cuſtodio*: ex οἶκος & φυλάσσω, *cuſtodio*: f. ξω.

Οἰκτείρας, αντος, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, *miſeror*, quod vide.

Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, *miſeratio, commiſeratio*.

Οἰκτειρήσω, f. 1. ind. act. ab

Οἰκτείρω, *miſeror, commiſeror*: f. οἰκτερῶ & οἰκτειρήσω. a. 1. ᾤκτειρα. a. 1. imperat. act. οἴκτειρον, *miſerere*. Th. οἶκτος, *miſericordia*.

Οἰκτιρίζω, *miſereor*.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, *commiſeratio*: ab eod.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *miſericors*: ſed

Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμὸς, οῦ. Th. οἶκτος.

Οἴκτιστος, ου, ſuperl. *valdè miſerabilis, miſerrimus*. Vide οἰκτρός.

Οἰκτιῶ, *miſerebor*: f. 1. Att. pro οἰκτίσω, verbi οἰκτίζω, & -ξω. Th. οἶκτος.

ΟἾΚΤΟΣ, ου, ὁ, *miſericordia, commiſeratio*.

Οἰκτρότερος, Ion. pro οἰκτρότερος, *miſerabilior*, compar. ab

Οἰκτρὸς, οῦ, *miſerabilis*: in ſuperl.

Οἰκτρότατος & οἴκτιστος. Th. οἶκτος.

Οἰκῶ, præſ. ind. contractè pro οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκὼς, ότος, & Att. & ἐοικὼς, *ſimilis*: perf. part. m. ab εἴκω.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui domum & rem domeſticam juvat*: ex οἶκος, *domus*, & ὠφελέω, *juvo*.

Οἰκωφελία, ας, ἡ, Ion. οἰκωφελίη, *frugalitas, rei familiæ utilitatem afferens*: ex iiſd.

Οἶμα, ατος, τὸ, *impetus*: per Sync. pro οἴμημα, ab οἰμάω, *impetu feror*. Th. οἴμη, *via*.

Οἶμαι, *puto*, contract. ex οἴομαι. f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι.

Οἰμάω, f. ήσω, *impetum do, irruo*: propriè *recta via*. Th. οἴμη, *via*.

Οἰμεῖν, Ion. pro ἐλθεῖν, *venire*.

ΟἼΜΗ, ης, ἡ, *via, ſemita*; *cantus, vox*: οἶμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem οἰμάω, *impetum do*: παροιμία, ας, ἡ, *proverbium*: προοίμιον, ου, τὸ, *exordium*: οἴμη, *pergo*, q. ab οἴω, *fero*: quia via *fert* euntes.

Οἴμοι & ὤμοι, *heu mihi*, adv. dolentis.

Οἶμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſemita, virga*. Th. οἴμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus*: ab

Οἰμώζω, *ploro, ejulo*: f. ξω. Th. οἴ, *heu heu*, adv. ægrè ferentium.

Οἰμώξας, *plorans*, a. 1. part. act. à præcedente.

Οἰμωχθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ab eod. verbo.

Οἶν, *ovem*, acc. ſing. ab οἷς, ἡ, *ovis*.

Οἰνάνθα, ας, α, Poët. & Dor. pro οἰνάνθη, ης, ἡ, *vitis florens*. Sic οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάνθη, οἴνη ἡ ἀνθοῦσα, *vitis*. Apud priſcos οἴνη, ης, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος. Th. ἄνθος, *flos*.

Οἰνάριον, ου, τὸ, idem ac οἴναρον, pro quo & οἰναρὶς, ίδος, ἡ, *vitis, pampinus*. Th. οἶνος.

Οἰνάρεος, ου, *pampineus*, ab eod.

Οἰνεΐδαο, gen. Ion. pro Οἰνεΐδου, ab

Οἰνεΐδης, ου, ὁ, nomen propr. Patronymic. ab

Οἰνεὺς, έος, ὁ, *Oeneus*.

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν. ab

Οἴνη, ης, ἡ. *vitis*. Th. οἶνος, *vinum*.

Οἰνηραὶ φιάλαι, *vinariæ phialæ*: ab eod.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, *trulla vinaria*: ab οἶνος & ἀρύω, *haurio*.

Οἰνεῖδαι, ῶν, οἱ, *Oenidæ*: τουτέστιν οἱ τοῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς, Οἰνείδης & inſerto ι, Οἰνιείδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, *vinum emo*, vel *vinoſum ſaporem refero*: ab οἶνος, *vinum*.

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vino gravis*, in vocat. ſing. οἰνοβαρὲς, ab οἶνος, *vinum*, & βαρὺς, *gravis*.

Οἰνοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vini exceptrix*, Ion. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, ά, ὁ, Dor. pro

Οἰνοδότης, ου, ὁ, *vini dator*. Bacchi Epithet. ab οἶνος, *vinum*, & δίδωμι, *do*.

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Οἶνοπα, acc. ſing. οἴνοπι, dat. ſing. ab οἶνοψ, quod vide.

Οἰνοπίδαο, gen. Ion. pro ου, ab

Οἰνόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vinifer*: ab οἶνος & πέδον, *ſolum, terra*.

Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nom. propr.

Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vino plenus, vini ferax*: ex οἶνος & πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

* **Οἰνοποιέω**, *vinum facio*.

* **Οἰνοποιΐα**, ας, ἡ, *vini confectio*.

* **Οἰνοποιὸς**, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui vinum conficit*.

* **Οἰνοποσία**, ας, ἡ, *vini potio*.

Οἰνοποτάζω, idem quod

Οἰνοποτέω, *vinum bibo*: ex οἶνος, *vinum*, & πίνω, *bibo*.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, *vini potor*: ex iiſd.

ΟἾΝΟΣ, ου, ὁ, *VINUM*: q. ab ὀνῶ, *juvo*.

Οἰνοφλυγέω, -ῶ, *vinoſus ſum, vino me ingurgito, inebrior*: &

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, *vinolentia, compotatio*, ab

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, *vinoſus*: qu. οἴνῳ φλύζων

Digitized by Google

ζω, *vinco fervet*, vel à φλύζω, *eructo*, f. ξω. Th. φλέω, *nugor*.

* Οἰνοφόρος, *vas quo vinum importatur*.

Οἰνοχοείτω, *miſceat*, 3. ſing. præſ. imperat. act. ab

Οἰνοχοέω ſeu οἰνοχοεύω, *infundo vinum, potum miniſtro*: ab

Οἰνοχόος, *pincerna, pocillator*: quod ab οἶνος, *vinum*, & χέω, *fundo*.

Οἰνοχόη, ης, ἡ, *patina libatoria*: ex οἶνος & χέω, *fundo*.

Οἰνοχοεῦν, ῶνος, ὁ, *pocillator, pincerna*.

Οἴνοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *niger, vinei coloris*, dat. pl. οἴνοψι· ab οἶνος, *vinum*, & ὄψις, *viſus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Οἰνόω, -ῶ, *ebrio, inebrio*.

Οἰνώνη, ης, ἡ, ἡ Αἴγινα πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

Οἴξασα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, *aperio*. f. ξω.

Οἴοθεν, adv. *ſeorſum*, οἴοθεν οἶος, *cum ſolo ſolus*. Th. οἶος, *ſolus*.

Οἴομαι vel οἶμαι, *opinor, exiſtimo*: præſ. imperat. οἴου, οἰέσθω, f. οἰήσομαι. p. paſſ. ᾤημαι. a. 1. paſſ. ᾠήθην. q. ab οἰέομαι, Th. οἴω, *puto*.

Οἶον. adv. *ſolùm*: vide in οἶος.

Οἷον, adv. *ſicut, ferme*: ab οἷος.

Οἰονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ οἶος καὶ μόνος νεμόμενος, *qui ſolus paſcitur*. Vel ὁ τὰς ὄϊας νέμων, τουτέστιν ὁ ποιμὴν, id eſt, *qui oves paſcit*.

Οἷόν τε, cum infinitivo idem quod δυνατὸν, *poſſibile*: ab οἷος, quod vide.

Οἰοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ οἶος καὶ μόνος πολῶν, εἴτε πολούμενος ἔν τινι τόπῳ, *qui ſolus vagatur, & in aliquo loco verſatur*; item *qui circa oves verſatur*: ab ὄϊς, *ovis*. Th. πολέω, *verſo*.

ΟἸΟΣ, ου, *ſolus*, in f. g. οἴη, neut. οἶον, *ſolum*, quod & adverbialitèr ſumitur.

ΟἹΟΣ, ου, *qualis*; item pro ὅμοιος, *ſimilis*; [* cum antecedenti concordat. χαριζόμενον οἵῳ ἀνδρὶ, Xen. pro χαριζόμενον τοιούτῳ ἀνδρὶ οἷος σύ. vid. plura ap. Græv. in Heſ. Op. 314. οὐκ οἷόν τε infinitivo ſequente, *impoſſibile eſt*. at οὐχ οἷον ἀλλὰ, vel οὐχ' οἷον ὅτι. Rom. ix. 6. *tantùm abeſt ut promiſſum Dei exciderit, ut*, &c. vel *non tantùm non, ſed*. ut Diod. Sic. p. 198. ed. Rhod. p. 116. D. p. 581. A. *Munthe*.]

Οἰὸς vel ὄϊος, gen. ſing. ab οἶς vel ὄϊς, ἡ, *ovis*.

Οἰοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *indutus unicâ tunicâ*, vel *qui tunicam ex ovis lanâ geſtat*: ex οἶος, *ſolus*, vel οἶς, οἰὸς, ἡ, *ovis*, & χιτὼν, *tunica*.

Οἰόω, *deſolo, vaſto*; *ſolum facio*. Th. οἶος, *ſolus*.

ΟἮΣ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *OVIS*, vel ὁ, *aries*.

Ὀΐς, ιδος, ἡ, *ovicula*: à præced.

Οἴσατο & ὀΐσσατο, *putavit*: 3. ſing. a. 1. m. Poët. pro ᾠήσατο, factâ Syncope & rejecto augmento verbi οἴομαι vel οἶμαι, *puto*, f. οἰήσομαι. a. 1. m. ᾠησάμην, ω, ατο.

Οἶσε, *ferto*, præſ. imperat. verbi οἴσω, factum ex f. verbi οἴω pro φέρω, *fero*. f. οἴσω. hinc οἰσέτω, *ferant*, dual. f. 1. act. οἴσει, 3. ſing. f.

Οἴσεσθαι, f. 1. inf. m. ab οἴω pro φέρω, *fero*, f. οἴσομαι, η, εται.

* Οἰσπάτη, ης, ἡ, *ſordes ovium*, ut legend. ap. Dion. Caſſium, c. xlvi. p. 337.

Οἰσῦμες. *feremus*, Dor. & Æol pro οἴσομεν, 1. pl. f. 1. act. verb. φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Οἰσῆ, Dor. pro οἴσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσομαι.

Οἶσθα, *noſti*, per Sync. pro οἶδασθα, 2. ſing. præt. m. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, *ſcio*. p. m. οἶδα, ας, ε.

Ὀϊσθεὶς, *ſuſpicatus, indignatus*, a. 1. part. paſſ. Poët. verbi ὀΐομαι, a. 1. paſſ. ὠΐσθην. Alii volunt eſſe a. 1. part. paſſ. ab οἴω, *fero*, f. οἴσω.

Οἰσία, ας, ἡ, *ſalix*: q. ab εἶω, *eo*, quia it celeritèr creſcendo.

Οἴσομαι, & Dor. οἰσῦμαι, f. 1. m. verbi φέρω, *fero*. f. οἴσω. [* undè οἰσθήσομαι. ἡ ψῆφος οἰσθήσεται, *feretur*. In Comp. ἐξοισθήσεται, *efferetur*, Eurip. Supplic. 561.] a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. Vide οἴσομαι.

Οἶσον, ου, τὸ, *funis*, q. ab οἴω, quæ fit ad *ferendum* aliquid.

Οἴσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi φέρω, *fero*.

Ὀϊσσάμενος, ου. *ratus*: a. 1. part. m. &

Ὀΐσσατο, 3. ſing. a. 1. m. gem. σ. & Poët. verbi ὀΐομαι, *puto*, pro οἴομαι. f. οἰήσομαι, p. οἰήσομαι. Th. οἴω

Οἰστέον, *ferendum*; verbale ab οἴω pro φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Ὀϊστεύω, *ſagittâ peto*: ab

Ὀϊστὸς, ου, ὁ, *ſagitta*; in pl. ὀϊστοὶ, οἱ, ab οἴω, *fero*, f. οἴσω.

Οἰστράω & -έω, *aſtro agitor*: &

Οἰστρηθεὶς, *furore percitus*: a. 1. part. paſſ. verbi οἰστρέω, f. ήσω. *œſtro agitor*: a. 1. paſſ. ὠστρήθην, ab οἶστρος.

Οἴστρημα, ατος, τὸ, *ſtimulus*: &

Οἰστρήεις, εντος, *furioſus, œſtro percitus*: ab

ΟἾΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, *OESTRUS, tabanus, ſtimulus*. hinc Angl. to ſtir.

ΟἸΣΥ'Α, ας, ἡ, *ſalix*. vide οἰσία. hinc Angl. oſier.

Οἴσυπος, ου, ὁ, *ſordes ovium*: q. ab οἶς, *ovis*, & σήπω, *putreſacio*.

Οἴσω, *feram*, f. 1. act. verbi φέρω, *fero*, a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσῶ, *feram*, Dor. pro præced.

Οἰσῶν. Dor. pro οἴσων, *allaturus* [* *alteri s* οἰσόμενος, *ſibi relaturus*.] f. 1. part. verbi φέρω.

Οἵτ' pro οἵτε, *qui*, nom. pl. ab ὃς & τε.

Οἴτη, ης, ἡ *OETA*, *mons Theſſaliæ*.

Οἵτινες, *quicunque*, nom. pl. ab ὅστις, genit. οὕτινος, & in f. g. ἥτις, neut. ὅ, τι.

ΟἾΤΟΣ, ου, ὁ, *ærumna, calamitas*: q. ab ὦ.

Οἰτόσυρος, Scythicè vocatur *Apollo*.

ΟἸΦΕ'Ω ſeu -ίω, *coeo*.

Οἰφὶ, *Ephi menſura*.

Οἰχ[illegible]

Οἰχέοντι, Dor. pro οἰχέουσι, ὦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi οἰχέω, *vebo*, *fero*: pro uſitat. οἴχομαι. Alii formant ab ὄχος, ου, ὁ, vel ὄχος, εος, τὸ, *currus*.

Οἴχεσθαι, *abi e*: præſ. inf. ab. οἴχομαι, η, εται. f. οἰχήσομαι. p. paſſ. ᾤχημαι.

Οἴχηνται, Ion. pro ᾤχηνται, 3. pl. p. paſſ. &

Οἰχήσομαι, *abibo*, f. 1. m. verbi οἴχομαι.

Οἰχθεὶς, *apertus*, a. 1. part. paſſ. verbi οἴγω, *aperio*, f. ξω. a. 1. paſſ. ᾤχθην.

Οἴχνεσκον, Ion. inierto σκ pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*. Alii ab οἰχνέσκω pro οἰχνέω, derivari malunt.

Οἰχνεῦσι, Dor. pro οἰχνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. ab

Οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*.

Οἰχοίατο, Ion. pro οἴχοιντο, 3. pl. præſ. opt. ab

ΟἼΧΟΜΑΙ, η, εται, *abeo*, *diſcedo*, *proficiſcor*, *pereo*: f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι. a. 1 paſſ. ᾠχήθην, præſ. part. οἰχόμενος.

Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾤχωκα, Attic. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, *abeo*.

Οἰχώκει, *ivit*, Ion. Dialyſi & Att. pro ᾠχώκει, 3. ſing. pluſq. p. act. &

Οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. Attic. verbi οἴχομαι, *abeo*: vide οἴχωκα.

ΟἼΩ ſeu οἴω, *puto*, *exiſtimo*; f. οἴσω. Sic οἴομαι & οἶμαι, *puto*.

* Οἴω, *fero*, *alteri*: οἴομαι, med. *affero mihi*. Il. γ. 168.

Οἰῶν, *ovium*, gen. pl. ab ὄϊς, οἰὸς, ἡ, *ovis*.

Οἰωνίζομαι, *auguror*, f. ίσομαι, a. 1. οἰωνισάμην. Th. οἰωνὸς, *avis*.

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. m. verbi οἰωνίζομαι, *auguror*. Th. οἰωνὸς, *avis*.

Οἰώνισμα, ατος, τὸ, *augurium*, &

Οἰωνισμὸς, ȣ, ὁ, *auſpicium*, &

Οἰωνιστὴς, ȣ, ὁ, *augur*: ab οἰωνὸς, *avis*; item *augurium*.

Οἰωνοπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vates per cantum avium*: ab οἰωνὸς, *avis*, & πολέω, *verſor*.

ΟἸΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *avis*, *volucris*; propriè *vultur*, vel *avis carnivora*; item *augurium*, *omen*.

Οἷος, adv. *qualitèr*, *quemadmodùm*, *quomodo*. Th. οἷος, *qualis*.

Ὄκα, Dor. pro ὅτε, *quando*.

Ὀκείλαντες, *appellantes*, nom. pl. a. 1. part. act. ab

Ὀκέλλω, *appello*, *accedo*: f. ελῶ. a. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω, idem.

Ὄκκα, Dor. pro ὅτε, *quando*, &

Ὄκκα pro ὁπότε, Dor.

Ὄκκος, *OCULUS*, Dor. ab ὄπτομαι.

ὈΚΛΑ'ΖΩ, *in genua ſuccumbo*, *labaſco*, *deficio*: q. à κλάω, genua *frango*.

Ὀκναλέως, *pigrè*, adv. ab ὄκνος, *pigritia*.

Ὀκνείω, idem quod ὀκνέω, *pigreſco*.

Ὀκνέω, *piger & ſegnis ſum*, *cunctor*, *tergiverſor*: f. ήσω. p. ὤκνηκα, a. 1. ὤκνησα. a. 1. inf. ὀκνῆσαι. f. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος.

Ὀκνηρία, ας, ἡ, *pigritia*: &

Ὀκνηρὸς, οῦ, *cunctator*, *timidus*: in neutr. gen. ὀκνηρὸν, *moleſtum*, *tædioſum*: ab

ὈΚΝΟΣ, ȣ, ὁ, *pigritia*, *metus*, *ignavia*: q. ab οὐ κινεῖν, *non movere*.

Ὀκνοῦσιν, *tergiverſantur*, 3. plur. præſ. indic. &

Ὀκνῶσιν, 3. pl. præſ. ſub. verbi ὀκνέω, quod vide.

Ὀκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, *qualia*, *qualitèr*: vide ὁποῖος.

Ὄκριας, *ſumma cacumina*: acc. plur. à nom. ὄκρις, quod vide.

ὈΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *pulpitum*, *ſcala*: q. ab ἄκρον & βάω.

Ὀκριόεις, εντος, *longas prominentias habens*: ab

Ὄκρις, ιος, ἡ, idem quod ἄκρις, *ſummitas montis*, *cacumen*. Th. ἄκρος, *ſummus*.

Ὀκρυόεις, εντος, *horrendus*, *dirus*: pro κρυόεις, Poët. idem quod κρυερὸς, ȣ, *frigidus*, *horrendus*. Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus*.

Ὀκρυοέσσης, gen. ſing. f. g. ab adject. præced. nom. f. ὀκρυόεσσα.

Ὀκτάβλωμος, ȣ, ὁ, *octo morſus*, *ex octo quadris*: ex ὀκτὼ, *octo*, & βλωμὸς, *buccella*.

Ὀκταήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *octo dies natus*, *qui fit octavo die*: ex ὀκτὼ & ἡμέρα, *dies*.

Ὀκτάκις, *octies*, adv. ab ὀκτὼ, undè &

Ὀκτακισχίλιοι, λιαι, λια, *octo millia*.

Ὀκτάκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *octo radios habens*, proprium rotæ: ex ὀκτὼ & κνήμη, *radius rotæ*.

Ὀκτακόσιοι, σιαι, σια, *octingenti*.

* Ὀκταμηνιαῖος, αία, αῖον, *octavum menſem agens*.

Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *octo cubitorum*: ab ὀκτὼ & πῆχυς, *cubitus*.

Ὀκταπόδην, *octopedalem*, acc. ſing. ab

Ὀκταπόδης, ȣ, ὁ, idem quod ὀκτάπους, *octipes*: ex ὀκτὼ, *octo*, & πούς, *pes*.

ὈΚΤΩ', *OCTO*, οἱ, αἱ, τὰ, indecl.

Ὀκτωκαίδεκα, *octodecim*.

Ὀκτωκαιδέκατος, ȣ, ὁ, *decimus octavus*.

Ὄκχ', ά, Dor. pro ὅτε, ἡ, *quum*, &c. ὄκχ' pro ὄκκα, quod vide.

Ὄκχος, ȣ, ὁ, Poët. metri gratiâ pro ὄχος, *vehiculum*, *currus*.

Ὄκως, *ut*, *poſtquam*, pro ὅπως, Ion.

Ὀλβιοδαίμων, -ονος, ὁ ϗ ἡ, *felix*: ab *felix*, *dives*. Th. ὄλβος, *felicitas*, & δαίμων, *felix*.

Ὄλβιος, ȣ, *beatus*, *dives*, *locuples*: ab

ὌΛΒΟΣ, ȣ, ὁ, *felicitas*, *opes*: ὄλβω, gen. Dor. qu. ὅλος βίος.

Ὀλέσκον, pro ὄλεσκον, Pleonaſmo τοῦ ο imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, *perdo*. Th. ὄλλυμι, idem.

Ὀλέθριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *exitialis*, *pernicioſus*, *lethalis*.

* Ὀλεθρίως, *pernicioſè*.

Ὄλεθρος, ȣ, ὁ, *pernicies*, *interitus*, *peſtis*, *mors*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλεῖται, *peribit*: 3. ſing. f. 2. m. verbi ὄλλυμι. f. 2. m. ὀλοῦμαι, ὀλῇ, ὀλεῖται.

Ὄλεκον, *peribam*, imperf. act. Ion. &

Ὀλέκοντας, acc. pl. part. præſ. act. &

 Digitized by Google Ὀλέκοντο,

Ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab
Ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, *perdo.*
Ὀλέσειε, *perdat*, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω.
Ὀλεσήνορας, acc. pl. ab
Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *viros perdens*: ab ὄλλυμι, *perdo*, & ἀνὴρ, *vir.*
Ὀλέσῃς, *perdas*, 2 ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.
Ὀλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejuſd.
Ὄλεσσα, ας, ε, *perdidi*, a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro ὤλεσα· &
Ὀλέσσαι, a. 1. inf. Poët. &
Ὀλέσσας, αντος, *qui deſtruxit*: a. 1. part. act. Poët. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.
Ὀλέσσῃ, *perdat*, Poët. pro ὀλέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſd.
Ὀλέσσω, f. 1. ind. act. vel a. 1. ſub. Poët. ab ὄλλυμι.
Ὀλέτειρα, ας, ἡ, *perditrix*: &
Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, *perditor, interſector*: ab ὄλλυμι, *perdo.*
Ὄληαι, *pereas*, Ion. pro ὄλῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὄλωλα.
Ὀλίγα, pl. n. g. &
Ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, *paucus.*
Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, *paucitas, raritaſque, hominum, hominum infrequentia*: &
Ὀλιγάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *paucos homines habens, non frequens hominibus*: ex ὀλίγος, *paucus*, & ἄνθρωπος.
Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, *OLIGARCHIA, paucorum potentia*: gen. pl. ὀλιγαρχιῶν. ab ὀλίγος, *paucus*, & ἀρχὴ, *imperium.*
Ὀλιγαρχούμενος, η, ον, *paucorum dominatui ſubditus*: ab ὀλίγος, *paucos*, & ἄρχομαι, *impero.* Th. ἀρχὴ.
Ὀλιγαχόθεν, adv. *ex paucis locis, alicunde*: q. ἐξ ὀλίγων τόπων.
Ὀλιγηπελέω, idem quod ὀλιγοπελέω, quod vide.
Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *virium defectus, imbecillitas*, Poët. pro ὀλιγοπελία· ex ὀλίγος, *parvus*, & πέλω, *ſum.*
Ὀλίγιστος, ου, *pauciſſimus*, ſuperl. ab ὀλίγος, *paucus.*
Ὀλιγοβίος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parumper vivens, minùs durabilis.*
Ὀλιγόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui parùm eſt fœtuoſus*: ex ὀλίγος, *paucus*, & γόνος, *ſoboles.* Th. γίνομαι, *naſcor.* p. m. γέγονα.
Ὀλιγοδρανέω, *langueo*: ab
Ὀλιγοδρανὴς, idem quod ἀδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *faciendi facultate deſtitutus*: ab ὀλίγος & δράω, *facio.*
Ὀλίγον, adv. *parum, propemodum.* Th. ὀλίγος.
Ὀλιγοπελέω & ὀλιγηπελέω, *parva res ſum, infirmus ſum & ferè mortuus*: ex ὀλίγος & πέλω, *ſum.*
Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exiguâ fide præditus*: ex ὀλίγος & πίστις, *fides.* Th. πείθω, *perſuadeo.*
Ὀλιγοποιέω, -ῶ, *ad paucitatem redigo*: à ποιέω, &
ΟΛΙΓΟΣ, ου, *paucus, parvus*: [* ἐν ὀλίγῳ, *propemodùm*, Plat. in Apologet. Act. xxvi. 28. quod nuſquam ap. LXX.] ὀλίγον, *pauxillum*, adv. in ſuperl. ὀλίγιστος.
Ὀλιγότητι, dat. ſing. ab ὀλιγότης, ητος, ἡ, *paucitas.* Th. ὀλίγος.
Ὀλίγου, adverbialitèr, *ferè, propemodum*: ab eod. th.
Ὀλιγοχρόνιος, ου, *brevis temporis, exiguo temporis ſpatio durans*: ex ὀλίγος & χρόνος, *tempus.*
Ὀλιγοψυχέω, -ῶ, f. ήσω, *puſillanimis ſum*: &
Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, *puſillanimitas*: &
Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *puſillanimis*: ex ὀλίγος, *exiguus*, & ψυχὴ, *anima.*
Ὀλιγωρέω, *parvi pendo, negligo*: cum gen. præſ. inf. ὀλιγωρεῖν· ab
Ὀλίγωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *negligens*: ab ὀλίγῃ ὥρα, id eſt, *parva cura.*
Ὀλιγώρως, adv. *negligentèr, contemptim*: à præced.
Ὀλίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *minor*: ab ὀλίγος.
ΟΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, *penis coriaceus.*
Ὀλισθαίνει, *delabitur*, 3. ſing. præſ. ind. act. ab
Ὀλισθάνω vel -αίνω, *labor, prolabor, cado.* Th. ὄλισθος, *lapſus.*
Ὀλισθέω, *cado, labor.* Hinc ὀλισθεῖν, præſ. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, & Ion. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapſus, caſus.*
Ὀλίσθημα, τος, τὸ, *caſus, lapſus.*
Ὀλισθηρᾶς, gen. ſing. f. g. ab
Ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν, *labilis, lubricus*: ab eod. th.
Ὀλισθήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, quod vide.
ΟΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, *lapſus, caſus*: q. ab ὀλέω, *perdo*, & θέω, *curro.*
Ὁλκὰς, ἀδος, ἡ, *navis oneraria*: Angl. *hulk.* ab
Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, *tractio, tracti inclinatio, pondus inclinatum.* Th. ἕλκω, *traho, pendeo.*
Ὁλκεῖον, ου, τὸ, *pelvis, vas æneum.*
Ὁλκοὶ, οἱ, *inſtrumenta, quibus naves in terram ex mari ſubducuntur, & ex terrâ in mare deducuntur*: ab ἕλκω, *traho.*
Ὁλκὸς, οῦ, ὁ, *tractus, SULCUS*: ab eod. th.
Ὄλληαι, Ion. pro ὄλλῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. ὄλλωμαι· ab ὄλλω pro ὄλλυμι, *perdo.* Sic ὄληαι, Ion. pro ὄλῃ, a. 2. ſub. m. ab ὄλλυμι, quod vide.
Ὀλλυμένοιο, *pereuntis*: gen. ſingul. Ion. part. præſ. paſſ. ab
ΟΛΛΥΜΙ, ſeu ὀλλύω, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὄλωλα, & Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. inf. m. ὀλέσθαι.
Ὁλμειὸς, οῦ, ὁ, *fluvius in Helicone Bœotiæ*: ab *Holmeio* Siſyphi filio ſic dictus.
ΟΛΜΟΣ, ου, ὁ, *mortarium*; *tripus*; *truncus corporis.*
Ὁλογραφέω, f. ήσω, *integrum ſcribo*: ex ὅλος & γράφω, *ſcribo.*
Ὀλοὴ, ῆς, ἡ, *pernicioſa*: dat. pl. ὀλοῇσι. ab ὀλοὸς, ὴ, ὸν. Hinc & ὀλώϊος, idem. Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Digitized by Google

ΟΛΟΘΟΥ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *ſpecies marinorum piſcium.*

Ὀλόθρευσις, εως, ἡ, *exterminatio:* &

Ὀλοθρευτὴς, ῦ, ὁ. *exterminator:* ab

Ὀλοθρεύω pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, qu. vide: f. εύσω, *exitium affero. vaſto, perdo:* p. ὠλόθρευκα. perf. paſſ. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλοίατο, *pereant:* Ion. pro ὄλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο. p. m. ὤλα, & Att. ὀλωλα.

Ὀλοίτροχος, *omni ex parte rotundus:* ab ὅλος & τροχὸς, *rota.* Th. τρέχω, *curro.*

Ὀλοκαρπόω, *totum adoleo:* &

Ὀλοκάρπωμα, ατος, τὸ, *ſacrificium, holocauſtum:* id. q.

Ὀλοκάρπωσις, εως, ἡ, *holocauſtum:* ex ὅλος, *totus,* & καρπὸς, *fructus.*

Ὀλόκαυστον, ου, τὸ, *holocauſtum,* genus ſacrificii ubi tota victima cremabatur. Hinc

Ὀλόκαυτος pro ὁλόκαυστος, *totus combuſtus,* ſeu ſacrificii genus quo toto victima cremabatur, &

Ὀλοκαυτόω pro ὁλοκαυστόω, -ῶ, *totum comburo, cremo:* f. ώσω, p. ὠλοκαύτωκα, perf. paſſ. ὠλοκαύτωμαι· unde

Ὀλοκαύτωμα, ατος, τὸ, *victima* ſeu *hoſtia quæ tota comburebatur, holocauſtum:* ex ὅλος & καυστὸν, *combuſtum.* Th. καίω, *uro, comburo:* f. καύσω. p. paſſ. κέκαυμαι, σαι, ται.

Ὀλοκαύτωσις, εως, ἡ, idem.

Ὀλοκληρία, ας, ἡ, *integritas, ſanitas:* ab

Ὀλόκληρος, ου, ὁ & ἡ, propriè, *hæres ex aſſe, qui omnia poſſidet, quæ ſortitò ei obtigerunt;* item *integer, totus:* ex ὅλος, *totus,* & κλῆρος, *ſors, ſortitio.*

ΟΛΟΚΩΝΙ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *olus quoddam ſylveſtre.*

Ὀλολυγὴ, ῆς, ῆς, *ejulatus.* &

Ὀλολυγμὸς, ῦ, ὁ idem. ab

ΟΛΟΛΥ'ΖΩ, *ULULO, ejulo, ploro:* f. ξω. a. 1. ὠλόλυξα. a. 1. imperat. ὀλόλυξον, -άτω. perf. ὠλόλυχα. p. paſſ. ὠλόλυγμαι.

* Ὀλομερὴς, *qui integra membra habet.* D. S.

Ὀλοντο, *perierunt:* 3. pl. a. 2. m. Ion. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω, p. ὤλεκα. a. 2. m. ὠλόμην

Ὀλοοίτροχος, Poët. pro ὀλοίτροχος, *omni ex parte rotundus:* ab ὅλος & τρόχος, *rota.* Th. τρέχω, *curro:* aut ὀλοοίτροχος, *pernicioſus currens:* ab ὀλοὸς, quod ab ὄλλυμι.

Ὀλοὸς, ἡ, ὸν, *pernicioſus, a, um:* ab eodem th.

Ὀλοόφρονα, *pernicioſum:* acc. ſing. ab

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ & ἡ, *cui mens eſt pernicioſa, pernicioſus:* ab ὀλοὸς & φρὴν, *mens.*

Ὀλοπόρφυρος, ου, ὁ & ἡ, *totus purpureus:* ex ὅλος, *totus,* & πορφύρα, *purpura.*

ΟΛΟ'ΠΤΩ, *vello, decortico:* qu. à λέπω, idem. Hinc fort. Angl. to lop.

Ὀλόῤῥιζος, ου, ὁ & ἡ, *cum toto radice:* ex ὅλος & ῥίζα, *radix.*

ΟΛΟΣ, ου, *totus, ſolidus, univerſus:* Angl. whole.

Ὀλος, ου, ὁ, idem quod θόλος, *atramentum ſepiæ.*

* Ὀλοσίδηρος, *qui totus ex ferro eſt.* D. S.

Ὀλοσφύρατος, ου, ὁ & ἡ, *ſolidus, non conflatus.*

Ὀλοσχερὴς, εος, ὁ & ἡ, *integer, perfectus:* q. ὅλῃ χειρὶ, *manu factus:* quod ex ὅλος & χεὶρ, ἡ, *manus.*

Ὀλοσχερῶς, adv. *planè, integrè.*

ΟΛΟΣΧΟΙ *pediculi pomorum:* quia ab ὄσχῳ ὄλλυνται, quum decerpuntur.

Ὀλοτελὴς, έος, ὁ & ἡ, *totus, perfectus:* ex ὅλος, *totus,* & τελέω, *abſolvo.* Th. τέλος, τὸ, *finis.*

Ὀλοῦμαι, f. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo:* q. v.

Ὀλοφλυγδὼν, όνος, ἡ, *puſtula:* à φλύω, *ferveo.* Th. φλέω, *nugor.*

Ὀλοφυδνὸς, ῦ, *luctuoſus. lugubris,* &

ΟΛΟΦΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor, ejulo:* q. ὀλοῶς φέρομαι. præſ. part. ὀλοφυρόμενος, η, ον. Hinc

Ὀλοφυρμὸς, ῦ, ὁ, &

Ὀλόφυρσις, εως, ἡ, *lamentatio, ejulatus, luctus.*

Ὀλοφώϊος, *exitialis:* q. ὀλλύων φῶτας.

ΟΛΠΗ, ης, ἡ, & Dor. ὄλπα, *lecythus, ampulla olearia, vas:* q. ab ἐλαίυ ὀπὸς, *olei ſucco.* ὄλπις, ιδος, ἡ, idem.

Ὀλπις, Dor. idem quod ἁλιεύς.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *cæleſtis.*

Ὀλυμπία, ας, ἡ, *OLYMPIA,* urbs *Achaiæ:* at

Ὀλύμπια, τὰ, *Olympiaca certamina in honorem* Jovis *celebrari ſolita:* ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, *Muſæ, tanquam Olympias domos inhabitantes:* ab eod. th. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, *Olympiacas oleas.*

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, *OLYMPIAS, quadriennium, quatuor annorum ſpatium,* vel *Olympici certaminis victoria:* in plur. Ὀλυμπιάδες. Ὀλυμπιάδι πρώτῃ & ἐν Ὀλυμπιάδι, qu. pro ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι. ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπικὸς, ῦ, *OLYMPICUS.* Th. Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, *victor in Olympicis ludis,* &

Ὀλυμπιόνικος, ου, ὁ, idem: ex νικάω, *vinco,* & Ὀλύμπια.

ΟΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, *OLYMPUS, Theſſaliæ* vel *Macedoniæ mons altiſſimus:* item *cælum:* q. ab ὅλος & λάμπω, *luceo.*

ΟΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, *groſſus, ficus immatura.*

ΟΛΥΡΑ, ας, ἡ, *ſpecies frumenti, affinis zeæ.*

Ὀλυρίτης, ου, ὁ, *panis ex olyrâ.*

Ὀλώϊος, *pernicioſus, exitialis, noxius.* Th. ὄλλυμι.

Ὀλωλα, ας, ε, *perdidi:* Att. pro ὦλα, p. m. Hinc

 Ὀλώλη,

Digitized by Google

Ὀλῶλη, 3. ſing. ſub. p. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. a. 2. m. ὀλόμην.

Ὅλως, adv. *omninò, in ſummâ*: item *ſanè*. Th. ὅλος.

Ὁμὰ, *ſimilia*: nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, οῦ, *ſimilis*.

Ὁμάγυρις, ιος, ἁ, Dor. pro ὁμήγυρις, *congregatio, concilium*: quod vide.

Ὁμαδέω, *congrego*: &

Ὁμαδέω, f. ήσω, *tumultuor*: ab

Ὅμαδος, ου, ὁ. *multitudo*. Th. ὁμὸς. *ſimilis*.

Ὁμαίμιος ſeu ὅμαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, &

Ὅμαιμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt ejuſdem ſanguinis, conſanguineus*: ex ὁμὸς ϗ αἷμα, τὸ, *ſanguis*.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, *belli ſocietas*: ab ὁμὸς & αἰχμὴ, *cuſpis*.

Ὁμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id. acc. ὁμαλὸς, quod vide.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, *planum reddo, ad æqualitatem redigo, adæquo*. ὁμαλίζομαι, *ad æqualitatem redigor*. ab

ΟΜΑΛΟ'Σ, ῦ, *planus, lævis*; item *SIMILIS, æqualis, æquabilis*. ἀνώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aſper, inæqualis*. ἀνωμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὁμάρτει, *ſequere*: præſ. imperat. act. ab

Ὁμαρτέω, *ſequor*: f. ήσω ab

ΟΜΑΡΤΗ, Poët. idem quod ὁμοῦ, *ſimul, unà*.

Ὁμαρτήσας, αντος, *ſecutus*: a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, *ſequor*, quod vide.

Ὁμὰς, ἁδος, ἡ, *univerſitas, multitudo*. Th. ὁμὸς, *ſimilis, par*.

Ὀμβρέω, *pluo*: vide in ὄμβρος.

Ὄμβρημα, ατος, τὸ, *imber*: &

Ὀμβρηρὸς, ῦ, ſeu

Ὀμβρηρὸς, ῦ, *pluvioſus*: &

Ὀμβρήσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. ab ὀμβρέω, *pluo*. Th. ὄμβρος, *imber*.

Ὀμβριμοπάτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *forti patre genitus*: ex ὄμβριμος, pro ὄβριμος, *robuſtus* (quod vide) & πατὴρ, *pater*.

Ὄμβριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *robuſtus*: ex ὄβριμος, idem. Th. βριάω, *robuſtus ſum, impetuoſus, vehemens*. Th. ὄμβρος.

Ὄμβριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pluvius, pluvialis*: ab

ΟΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, *IMBER, pluvia*: qu. ab ὁμοῦ ῥεῖν, *ſimul fluere*. Hinc ὀμβρέω, *pluo*: a. 1. part. ὀμβρήσας, αντος.

Ὀμεῖται, *jurabit*: 3. ſing. f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. f. 2. m. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται.

Ὁμευνέτης, ου, ὁ, *maritus*: &

Ὁμευνέτις, ιδος, ἡ, *uxor*: &

Ὅμευνος & ὁμευναῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conjux, eodem cubili utens*: ex ὁμὸς & εὐνὴ.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſimul congregatus*: in nom. pl. ὁμηγερέες. ab ὁμοῦ, *ſimul*. Th. ὁμὸς, *ſimilis* & ἀγείρω, *congrego*.

Ὁμηγυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. & Æol. pro præcedent.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, *cœtus, multitudo hominum congregatorum*: ab ὁμοῦ, *ſimul*, & ἄγυρις, εως, ἡ, *cœtus*.

Ὁμήλικας, *coætaneos*: acc. pl. ab ὁμῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ex ὁμὸς, *ſimilis*, & ἡλικία, *ætas*.

Ὁμηλικία, ας, & Ion. ης, ἡ, *ætatis æqualitas*: ex iiſdem.

Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, *pignus, obſes*. Th. ὅμηρος, *obſes*.

Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρούσαι, nom. pl. præſ. part. f. g.

Ὁμηρέω, *in unum convenio*: f. ήσω, à præced. th.

Ὁμηρίδαι, ῶν, οἱ, *HOMERIDÆ*. Quinam dicerentur conſule Græca ſcholia Pind. Nem. Od. 2. 341. 1.

Ὁμήριον, ου, τὸ, *pignus quod eſt obſidis vice*.

ΟΜΗΡΟΣ, ου, ὁ, *obſes*: qu. ab ὁμοῦ εἴρειν, *ſimul nectere*. Eſt &

Ὅμηρος, ου, ὁ, *HOMERUS*, nomen Poëtæ celeberrimi Græci.

Ὁμίλει, *converſare*: præſ. imperat. act. &

Ὁμιλεῖν, *converſari*: ὁμιλεῖν τισι τύχαις, *in aliquas cujus incidere, variam fortunam experiri*; præſ. inf. act. ab

Ὁμιλέω, ῶ, *colloquor, converſor*: cum dat. imperf. ὡμίλεον, ουν. 3. ſing. opt. præſ. ὁμιλέοι. f. ήσω. p. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος. præſ. part. act. ὁμιλῶν. ab ὅμιλος, *turba, cœtus*.

Ὁμιλαδὸν, adv. *turmatim*: ab eod. th.

Ὁμιλητικὸς, οῦ, *qui benè ſcit converſari*: à præcedent.

Ὁμιλία, ας, ἡ, *commercium, converſatio, colloquium*. Hinc Angl. homily. ab

ΟΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, *cœtus, turba*: qu. ab ὁμοῦ εἰλεῖσθαι, *quod unà cogatur*.

ΟΜΙΧΕ'Ω, *meio, mingo*: qu. ὁμοῦ χέω, *ſimul fundo*.

ΟΜΙ'ΧΛΗ, & Ion. ὀμίχλη, ης, ἡ, *nebula, ſuffitus*: ab ὁμοῦ & ἀχλὺς, *caligo*.

Ὄμμα, ατος, τὸ, *oculus, aſpectus, facies*: nom. pl. ὄμματα. dat. pl. ὄμμασι. ab ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι, præt. ὦμμαι.

Ὄμματ' pro ὄμματα. vide præced.

* Ὀμματόω, *oculatum & vigilem reddo*.

Ὄμνυ, *jura*: præſ. imperat. act. pro ὄμνυθι. &

Ὀμνύεις, 2. ſing. præſ. ind. ab

ΟΜΝΥΜΙ ſeu ὀμνύω, *juro*: f. ὀμόσω, præt. ὤμοκα. & Att. ὀμώμοκα. a. 1. ὤμοσα. a. 1. ſub. ὀμόσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. ὀμόσας, αντος.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ, *frater qui ex eodem ventre prodiit, uterinus*: ab ὁμοῦ, *ſimul*, (th. ὁμὸς) & γαστὴρ, *uterus*.

Ὁμογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vide ὁμόγονος.

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur*: ex ὁμὸς & γλῶσσα, *lingua*.

Ὁμογνωμονέω, *ejuſdem ſum ſententiæ*: ab ὁμὸς & γνώμη, *ſententia*. Th. γινώσκω, *cognoſco*.

* Ὁμογνωμόνως, adv. *concorditer, unanimi conſenſu*. D. S.

Ὁμόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ὁμογενὴς, *conſanguineus, cognatus*: ab ὁμὸς, *ſimilis*, & γείνομαι, *naſcor*.

Ὁμόδαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Ὁμόδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου ὤν, *qui eſt ex eodem populo*: ex ὁμὸς & δῆμος, *populus*.

Digitized by Google

*Ὁμοδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui eodem victu, ſeu vitæ genere utitur*; item *convictor, contubernalis, ſodalis*: ex ὁμὸς & δίαιτα, *vivendi mos*.

*Ὁμοδρομέω, ῶ, *ſimul curro, concurro*: ex ὁμοῦ, *ſimul*: (quod ab ὁμὸς, *ſimilis*) & τρέχω, *curro*: a. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα.

*Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gentilis, popularis*: ex ἔθνος, *gens*, & ὁμὸς, *ſimilis*.

* Ὁμοεθνέω, *ejuſdem gentis ſum*. D. S.

*Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁμοῦ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, *qui ſimul & in eodem thalamo habitat*.

*Ὁμόθεν, *ſimul*: ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, *ſimilis*.

*Ὁμόθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui eidem ſolio inſidet, & ejuſdem particeps eſt*: ab ὁμὸς & θρόνος, *thronus*: quod vide.

*Ὁμοθυμαδὸν, adv. *concorditer, uno animo*: ab

*Ὁμόθυμος, ου ὁ καὶ ἡ, *unanimus, concors*: ab ὁμὸς & θυμὸς, *animus*.

*Ὅμοια, pl. num. n. g. ὁμοίας, gen. ſing. f. g. ab ὅμοιος.

*Ὁμοιάζω, *ſimilis ſum*: f. άσω. p. ὡμοίακα. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς.

*Ὁμοίην, acc. ſing. Ion. f. g. ab eod.

*Ὁμοῖος, Poët. pro ὅμοιος, *ſimilis*. Th. ὁμὸς, idem.

* Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, *adfectuum ſimilitudo*. D. S.

*Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *iiſdem affectibus obnoxius*: ab ὅμοιος & πάθος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω, *patior*.

*Ὅμοιος, οία, ον, *ſimilis, e*. [* *tantundem eſt, nil refert*, σὺ δ᾽ αἰνεῖν, εἴτε με ψέγειν θέλεις, ὅμοιον, *tu verò ſive me laudare, ſeu vituperare velis, tantundem eſt*. Æſch. Agamemn. 143. Vid. Markl ad Eurip. Sup. 1060] Th. ὁμὸς, idem: hinc ὁμοίως, *ſimiliter*, adv.

*Ὁμοιότης, ητος, ἡ, *ſimilitudo*: à præced.

*Ὁμοιόω, ῶ, *aſſimilo, comparo*: f. ώσω perf. ὡμοίωκα. a. 1. ὡμοίωσα. a. 1. ſub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, & in 1. pl. ὁμοιώσωμεν. p. paſſ. ὡμοίωμαι. a. 1. paſſ. ὡμοιώθην. a. 1. ſub. paſſ. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. ὁμοιωθῆναι. a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, έντος ab ὅμοιος, *ſimilis*. Th. ὁμὸς, idem.

*Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. paſſ. &

*Ὁμοιωθησόμεθα, 1. pl. f. 1. paſſ. ab ὁμοιόω, *aſſimilo*: quod vide.

*Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, *ſimilitudo, ſimulacrum*: &

*Ὁμοίως, adv. *ſimiliter, perinde*; ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς.

*Ὁμοίωσις, εως, ἡ, *ipſa aſſimilatio, ſimilitudo*: ab eod. th.

*Ὁμόκλαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, *qui ejuſdem ſortis cum aliquo eſt particeps, conſors*: ex ὁμοῦ & κλῆρος.

*Ὁμοκλάω, ſeu -έω, *hortor vociferando, increpo*: ab ὁμοκλὴ, *increpatio*: quod ab ὁμοῦ, *ſimul*, & κέλλομαι, idem quod κέλομαι, ſeu κέλω, *hortor*.

*Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, *hortamentum, comminatio*. hinc

*Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, *increpator, objurgator*.

*Ὁμοκλήσας, αντος, *minans*: a. 1. part. act. ab eod. verbo.

*Ὁμοκλίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui eſt in eodem lecto*, vel *toro*: ex ὁμὸς & κλίνη. Th. κλίνω, *reclino*.

*Ὁμολογέω, ῶ, *conſentio, aſſentior, confiteor, profiteor, ſpondeo*, [* *gratias ago*:] in Hebraiſmis cenſet Vorſtius, Philol. S. P. c. 5. p. 137.] f. ήσω. perf. ὡμολόγηκα. a. 1 ὡμολόγησα. ex ὁμὸς, *ſimilis*, & λόγος, *verbum*. Th. λέγω, *dico*: præt. med. λέλογα.

*Ὁμολογηθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. &

*Ὁμολογήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, quod vide.

* Ὁμολόγησις, *confeſſio, conceſſio*. D. S.

*Ὁμολογητέον, *confitendum eſt*: nomen verbale ab eod.

*Ὁμολογία, ας, ἡ, *confeſſio, conſenſus, aſſenſus*: item *convenientia, pactum, pactio, compoſitio*: ab

*Ὁμολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *iiſdem verbis utens, conſentiens*: ab ὁμὸς & λέγω.

*Ὁμολογουμένως, adv. *ex confeſſo, ſine controverſiâ*, à præſ. part. paſſ. ὁμολογούμενος, ὑμενος, verbi ὁμολογέω· quod vide. [* τοῦτο, δὲ οὐκ ὁμολογούμενον ἔπραξεν, Dion. Caſſ. *non ex concilii ſive ſenatûs ſententiâ id fecit*.]

*Ὁμολόγως, adv. *congruenter*, item *apertè, ſine ullâ dubitatione*: ab ὁμολόγος, quod vide.

*Ὁμομήτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui eſt ex eâdem matre natus*: ex ὁμὸς & μήτηρ, *mater*.

*Ὁμὸν, *eundem, ſimilem*: acc. ſing. ab ὁμὸς.

*Ὁμονοέω, -ῶ, f. ήσω. p. ὡμονόηκα, *conſentio*: ex ὁμὸς, *ſimilis*, & νόος, *mens*.

*Ὁμόνοια, ας, ἡ, *concordia, unanimitas*: ab ὁμὸς & νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

*Ὁμοούσιος, ſeu ὁμούσιος, *ejuſdem eſſentiæ, conſubſtantialis*: ab ὁμὸς & οὐσία, *eſſentia*: ab ὤν, οὖσα, ὄν, verbi εἰμὶ, *ſum*.

*Ὁμοπάτριος, ου, ὁ, *eodem patre genitus*, vel *eundem patrem habens*.

*Ὁμόργνυ, *abſterſit*, 3. ſing. imperf. act. Ion. ab

*ΟΜΟ'ΡΓΝΥΜΙ & μόργνυμι, *abſtergo, imprimo, inuro*: f. ὀμόρξω. a. 1. ind. act. ὤμορξα. a. 1. ind. med. ὠμορξάμην. præt. ὤμορχα.

*Ὁμορέω, -ῶ, f. ήσω, *confinis ſum*: ab ὅμορος.

*Ὀμόρξω, *tergam*; f. 1. act. verbi ὀμόργνυμι.

*Ὅμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *finitimus, confinis*; *adfinis, amicus*: gen. pl. ὁμόρων. &

*Ὁμορῶ, *confinis ſum*; ex ὁμὸς & ὅρος, *terminus*.

*ΟΜ'ΟΣ, οῦ, *ſimilis, par*: hinc

*Ὁμόσε, adv. *eundem in locum, eòdem*. à præced. at

*Ὄμοσε, 3. ſing. a. 1. Ion. ab ὀμόω, unde f. ὀμόσω. Th. ὀμὸς.

*Ὀμόσαι, *jurare*: a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*; f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

* Ὁμόσε χωρήσας πράγμασι, *afferens ſe periculo*.

Digitized by Google

Ὀμόσῃς, ῃ, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄμνυμι.

Ὁμοσιτέω, *ſimul edo*: &

Ὁμόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cum aliquo edit*: ex ὁμὸς & σῖτος, *frumentum*.

Ὁμοσκηνία, ίας, ἡ, *contubernium*, item *tentorium*: &

Ὁμοσκηνέω, -ῶ, *in eodem ſum tabernaculo*: ex σκήνη, ῆς, ἡ, *tabernaculum*, & ὁμὸς.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt ex eodem ſemine & genere*: ex ὁμὸς & σπείρω, *ſemino*.

Ὀμόσσῃ, *juraverit*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. Poët. gem. σ, ut & ὀμόσσας pro ὀμόσας. a. 1. part. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὄμοσσον, *jurato*, a. 1. imperat. act. gem. σ, ejuſd. verbi.

Ὁμοστιχάω, ſeu έω, *ſimul procedo*, *unà eo*, *comitor*: ex ὁμὸς & στιχάω, *eo*.

Ὁμόστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in eodem verſu* ſeu *ordine locatus*, *comes*: ex ὁμὸς & στοῖχος, *ordo*, *verſus*. Th. στείχω, *eo*, *vado*.

Ὀμόσω, *jurabo*: f. 1. ind. act. verbi ὀμόω, ſeu ὄμνυμι. a. 1. ὤμοσα.

* Ὁμοτέλευτον, pro ὁμοιοτέλευτον, *quod ſimilem habet finem*. D. S.

Ὁμότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ejuſdem eſt artificii*: ex ὁμὸς & τέχνη, *ars*.

Ὁμότιμοι, *qui ſunt in pari honore*: ex ὁμὸς & τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, *commenſalis*: ab ὁμὸς & τράπεζα, *menſa*.

Ὁμότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſimilis*, tam de ingenio quàm moribus; item *conſentaneus*: ex ὁμὸς & τρόπος, *mores*, *ingenium*. Th. τρέπω, *verto*.

Ὁμοῦ, *ſimul* [* *prope*, ὁμοῦ πεντήκοντα ἔτων, Dion. Hal. *annos circiter quinquaginta*, ἤδη γάρ ἐστιν τοῦ τίκτειν ὁμοῦ, Dem. 1. c. Aphobum. *jam illa prope partum eſt*.] ab ὁμὸς.

Ὀμοῦμαι, *jurabo*: f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὁμουρέω, *finitimus ſum*: ab ὅμουρος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus*, quod vide.

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comes*, *qui cum aliquo it*: ex ὁμοῦ & φοιτάω, *eo*.

Ὁμόφρονα & ὁμόφρονας, acc. ſing. & pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

Ὁμοφρονέω, *conſentio*, *concors ſum*: &

Ὁμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *concors*: ex ὁμὸς & φρὴν, *mens*, *animus*.

Ὁμόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Xen. *ejuſdem ſpeciei*, *ejuſdem generis*, *contribulis*, *ex eâdem tribu*: ex ὁμὸς & φυλὴ, *tribus*.

Ὁμοφωνέω, *eâdem voce* vel *linguâ utor*: ab ὁμὸς & φωνὴ, *vox*.

Ὁμόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur*, *cujus eadem vox eſt* ſeu *idem ſonus*, *conſonus*, *conſentiens*: ex iiſd.

Ὁμοχροίη, Ion. pro ὁμοχροία, *coloris ſimilitudo*: ab ὁμὸς & χρόα, *color*.

Ὁμόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſuffragii ferendi ſocius*: ab ὁμὸς & ψῆφος, *calculus*.

Ὁμόω, *unio*, *coire facio*: ab ὁμὸς, *ſimilis*, *par*: ſed

Ὀμόω, idem quod ὄμνυμι, *juro*.

Ὄμφακες, nom. pl. ab ὄμφαξ, quod vide.

Ὀμφακίας, ου, ὁ, *acerbus*, *acerbitate ſuâ uvas immaturas referens*, ſeu *ex uvis immaturis confectus*: ab eod. th.

Ὀμφακίζω, *ſum acerbus*, f. ίσω, p. ὠμφάκικα. ab eod.

Ὀμφάκιον, ου, τὸ, *omphacium*, *ſuccus uvæ acerbæ*.

Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, *umbilicatus*, *a*, *um*. Epith. *ſcuti*: ab

ὈΜΦΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *UMBILICUS*, *umbo*, *media pars agminis*: quod ab ἀμφιελίσσω, *circumvolvo*.

ὈΜΦΑΞ, ακος, ἡ, *uva acerba*, *necdum matura*, [* vel *quivis fructus immaturus*,] quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, *crudus ad veſcendum*.

ὈΜΦΗ', ῆς, ἡ, *vox divina*, *reſponſum à Deo datum*.

Ὁμωθῆναι, *ſimilem factum eſſe* vel *unitum*: a. 1. inf. paſſ. ab ὁμόω, *unio*. Alii volunt per Sync. dici pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ὁμοιόω, *ſimilem facio*: quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *ſimilis*.

Ὀμώμοκα, Att. pro ὤμοκα, *juravi*: perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*.

Ὁμώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *idem nomen habens*, *cognominis*: ex ὁμῶς & ὄνομα, *nomen*.

Ὅμως, *tamen*, *ſimilitèr*, *æquè*, *paritèr*, conjunct. diſcret. ὅμως μὲν τὸ, *veruntamen*: ſed

Ὁμῶς, *ſimul*; Poët. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, *ſimilis*.

Ὅν, ὄντα, *quem*; acc. ſing. ab ὅς, *qui*.

Ὄν, præſ. part. neut. g. ab ὤν, οὖσα, ὄν, ab εἰμὶ, *ſum*.

Ὄναγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὄνος ἄγριος, *ONAGER*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

Ὀναίμην, αιο, αιτο, *adjutus fuerim*; per Sync. pro ὀνησαίμην, a. 1. opt. m. verbi ὄνημι, *juvo*, *proſum*: f. ὀνήσω. a. 1. med. ὠνησάμην.

Ὄναμαι, *vitupero*; *fruor*: ab eod. th.

Ὀνάμενος, ου, *qui fructum percepit*; per Sync. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. m verbi ὄνημι, *juvo*. Alii volunt eſſe præſ. part. ab ὄναμαι, præced.

ὌΝΑΡ, τὸ, *ſomnium*: indecl. κατ' ὄναρ, *in ſomnis*: [* Matt. i. 20. Attici omittunt præpoſitionem, uti notat Phrynicus.] hinc ὄνειρος, ου, ὁ, idem.

Ὀνάριον, ου, τὸ, *aſellus*, dimin. ab ὄνος, *aſinus*.

Ὀνασεῖ, *jurabit*: Dor. ſeu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνασῶ· deinde ὀνασῶ, verbi ὄνημι, *prorſum*.

Ὄνασθαι, *frui*; præſ. inf. ab ὄναμαι, quod vide vel a. 1. inf. m. per Sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, *juvo*.

Ὄνασις, ιος, ἡ, Dor. pro ὄνησις, *uſus*, *utilitas*; ab eod.

Ὀνάσσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſd. verbi.

Ὀνείαθ' quod pro ὀνείατα, τὰ, *cibaria*, *commoda*: ab

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, *utilitas*, *emolumentum*: th. præced.

Ὀνείδεα, & contractè ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

Ὀνείδειος, ου, *probroſus*, *contumelioſus*: ab eod. th.

Digitized by Google

Ὀνειδίζω,

Ὀνειδίζω, *exprobro, convitior*; imperf. ὠνείδι-ζον. f. 1. ίσω. p. ὠνείδικα. a. 1. ὠνείδισα. a. 1. ſub. ὀνειδίσω, ῃς, ῃ. præt. paſſ. ὀνειδί-ζομαι, *conviitiis laceror*; præt. paſſ. ὠνείδισ-μαι. Th. præced.
Ὀνειδίσαν, αυλος, a. 1. part. act. at
Ὀνείδισας, 2. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ὀνεί-δισον, a. 1. imperat. act. ab ὀνειδίζω, quod vide.
Ὀνειδίσεις, 2. ſing. f. 1. act. ejuſd. verbi.
Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, *contumelia, probrum*: &
Ὀνειδισμὸς, ῦ, ὁ, *convitium*; ab ὀνειδίζω, *ex-probro*. Th. ὄνειδος, τὸ, *probrum*.
Ὀνειδίσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. &
Ὀνειδιῶ, f. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδί-ζω, *exprobro*: f. ίσω. ab
ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, *probrum, dedecus*.
Ὀνειος, ῦ, *utilis*: ab ὄνημι.
Ὀνείρατα, ων, τὰ, *inſomnia*: in proſâ pro ὄνειρα, ab ὄνειρον, idem quod ὄναρ, *ſom-nium*.
Ὀνείρειος, ῦ, ut ὀνείρειαι πύλαι, *ſomni* vel *in-ſomniorum portæ*; ab ὄνειρος, quod vide.
Ὀνειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro
Ὀνειροκρίτης, ῦ, ὁ, *ſomniorum interpres*: ab ὄνειρος, *ſomnium*, & κρίνω, *judico*.
Ὀνειροπόλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *ſomniorum interpres*: ab ὄνειρος, *ſomnus*. Th. ὄναρ, *ſomnium*, & πολέω, *verſor*.
Ὄνειρος, ῦ, ὁ, *ſomnium*. Th. ὄναρ, idem.
Ὀνείρω, dat. ſing. ὀνείρων, gen. pl. præced.
Ὀνῆσαι, a. 1. inf. paſſ. verbi
Ὄνημαι, idem quod ὄναμαι.
Ὀνημένος, ῦ, præſ. part. paſſ. ab ὄνημαι, quod ab
ΟΝΗΜΙ, ſive ὀνίνημι, *juvo, proſum*; item *vitupero*, cum acc. f. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. p. ὤνηκα. præſ. paſſ. ὄνημαι, ſeu ὄναμαι, *juvor, fruor*: cum. gen. f. 1. ὀνήσομαι. a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο. a. 1. m. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, & contract. ὀναίμην. [* σῦ ὀναίμην, Elliptice pro ἀπέσω, Phil. ver. 20. ut Plut. de auditione, *fac ut te fruar*.] Hinc
Ὄνησα, Ion. pro ὤνησα, a. 1. ind. act. &
Ὄνησαι, *fruere*, a. 1. imperat. m. verbi ὄνημι.
Ὀνήσεαι, *juvaberis*, Ion. pro ὀνήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. ὀνήσομαι. verbi ejuſdem.
Ὀνήσει, *erit emolumento*, 3. ſing. f. 1. act. Sunt qui exponunt per *reficiaris*, & volunt Att. dici pro ὀνήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. ab ὄνημαι. Th. ὄνημι.
Ὀνήσιμος, ῦ, ὁ, prop. nom. Gr. *utilis*: ab ὄνημι.
Ὄνησις, εως, ἡ, *fructus, utilitas*. Th. ὄνημι, *juvo*.
Ὀνησιφόρος, ῦ, ὁ, nomen propr. Lat. *ferens opem, opitulator*.
Ὄνησο, præſ. imp. paſſ. ab ὄνημαι, *fruor*.
Ὀνητὸς, ῦ, *vituperabilis*: ab ὄνημι.
Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, *ONETOR*, nom. propr.
Ὀνθυλεύω, *ſtercore bovino inquino, ſimo ju-mentorum aſpergo*: ab
ΟΝΘΟΣ, ῦ, ὁ, *ſtercus*, ſeu *ſimus jumento-rum*. Hinc
Ὀνθυλεύω, *cibos condio exquiſitè, inde impen-ſam* ſive *farctum*, à colore ὄνθῳ.
Ὀνικὸς, ἡ, ὸν, *aſinarius, a, um*: ab ὄνος, *aſinus*.
Ὀνίνησιν, *juvat*: 3. ſing. præſ. ind. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι, f. ὀνήσω.
Ὄνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verb. ὄνομαι, quod vide: vel ut alii volunt a. 2. opt. m. verbi ὀνόομαι, *vitupero, carpo*. Th. ὄνημι, *vi-tupero*.
Ὀνοκένταυρος, ῦ, ὁ, *onocentaurus*.
Ὄνομ', pro ὄνομα, quod vide.
ΟΝΟΜΑ, Poët. οὔνομα, Æol. ὄνυμα, ατος, τὸ, *NOMEN, fama, celebritas, prætex-tus*; κατ' ὄνομα, *nominatim*, adv. τοὔνομα, *nomine*.
Ὀνόμαζε, *nominabat*, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. ſing. imperf. act. ab
Ὀνομάζω, *nomino*: 3. ſing. præſ. opt. ὀνο-μάζοι. præſ. inf. ὀνομάζειν. f. άσω. p. ὠνό-μακα. præſ. paſſ. ὀνομάζομαι, *nominor*. p. paſſ. ὠνόμασμαι. a. 1. paſſ. ὠνομάσθην, ης, η. præſ. part. paſſ. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνο-μα, ατος, τὸ, *nomen*.
Ὄνομαι, *vitupero*: ὀνόσομαι. a. 1. ὠνοσά-μην. ab ὄνημι, idem.
Ὀνομαίνω, *nomino*: f. ανῶ. a. 1. ὠνόμηνα. a. 1. ſub. act. ὀνομήνω, quod quidam Att. dici credunt pro ὀνομάνω. Th. ὄνομα, *nomen*.
Ὀνομάκριτος, ῦ, ὁ, nomen propr.
Ὀνόμασθεν, Æol. & Bœot. pro ὠνομάσθη-σαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ab ὀνομάζω, quod vide.
Ὀνόμασι, dat. pl. ab ὄνομα, quod vide.
Ὀνομασία, ας, ἡ, *nominatio, appellatio*.
Ὀνομαστὶ, adv. vide in ὀνομαστός.
Ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, *nominativus*: &
Ὀνομαστὸς, οῦ, *celebris, clarus*: in pl. ὀνο-μαστοί. ὀνομαστὶ, Poët. adv. *nominatim*. Th. ὄνομα, *nomen*.
Ὀνόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion. &
Ὀνομήνω, a. 1. ſub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.
ΟΝΟΣ, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *aſinus, a*: q. ab ὄνημι, *juvo*: item beſtiola multipes, dicta *mul-tipeda, porcellio*, item *ſuperior molæ la-pis*.
Ὀνόσσεται, *vituperabit*, 3. ſing. f. 1. med. gem. σ, verbi ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vi-tupero*.
Ὀνοστὸς, οῦ, *vituperandus*: in pl. n. g. ὀνο-στὰ, ab ὄνημι, *vitupero*.
Ὀνοτάζω, *carpo, convitior*: ab ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.
Ὀνοτὸς, οῦ, Poët. *vituperabilis, contempti-bilis*, ab eod.
Ὀνοφορβὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui aſinos paſcit ac nutrit*: ab ὄνος & φέρβω, *paſco*: p. m. πέφορβα.
Ὀνόω, f. όσω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.
Ὄντα, *exiſtentem*, acc. ſing. part. præſ. ὤν, ὄντος· ab εἰμὶ, *ſum*.
Ὅντινα, *quemcunque*, acc. ſing. ab ὅστις, ᾧ-τινος, ᾧτινι. ab ὃς & τὶς, *quis*.
Ὄντως, *vere*, adv. ab ὤν, ὄντος, præſ. part. verbi εἰμὶ, *ſum*.
* Ὄντων, 3. pl. imperf. Atticè pro ἔστωσαν, ab εἰμὶ. δικασταὶ τε ὄντων, Plat. ix. de leg. pro

Digitized by Google

pro quo Ionicè dicitur, ὀΐλον, Herodot. p. 364, 67.

Ὄνυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, nomen.

Ὀνύμαξα, ας, ε, Æol. & Poët. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, nomino, quod vide.

Ὀνυμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.

ΟΝΥΞ, υχος, ὁ, UNGUIS, uncus: ONYX gemma; in dat. pl. ὄνυξι. Hinc

Ὄνυχες, ungues, nom. pl. &

Ὀνύχεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis.

Ὀνυχίζω, ungues facio, divido ungulam penitùs, ungues reſeco; f. ίσω, p. ὠνύχικα· ab ὄνυξ, unguis.

Ὀνύχιον, ου, τὸ, unguiculus; item pro lapide onychite. Th. ὄνυξ.

Ὀνυχισμὸς, fiſſura ungularum.

ΟΝΩΝΙΣ, ιδος, ἡ, herbæ genus.

Ὀξάλμη, ης, ἡ, muria acida, ὀξεῖα ἅλμη.

Ὀξεῖα, ας, ἡ, acuta, nom. f. g. ab ὀξὺς. at

Ὀξεία, exponitur per acutum, in pl. n. g. pro ὀξέα, metri gratiâ, quod pro ὀξέως, ab eod.

Ὀξέϊ, dat. ſing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, acutus.

Ὀξειᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξειῶν· &

Ὀξείῃσι, dat. pl. Ion. pro ὀξείαις, ab ὀξεῖα, f. g. ab ὀξὺς, acutus.

Ὀξέως, adv. celeritèr, velociter: ab eod.

Ὄξος, εος, τὸ, acetum: & pro viro iracundo, Th. ὀξὺς, acutus.

Ὀξὺ, ſubſtantivè acumen, mucro, acies; item celeritas: adv. etiam acutè, celeritèr. Th. ὀξύς.

Ὀξυβελικὸς, adjectivum nominis ὀξυβελὴς, acutum habens, vel emittens, jaculum. ab ὀξὺς & βέλος. D. S.

Ὀξυβελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acutam cuſpidem habens, acutus, celeritèr emiſſus: ab ὀξὺς, acutus, & βέλος, τὸ, telum.

Ὀξύγαρον, ου, τὸ, garum aceto conditum: ex ὀξὺς & γάρον.

Ὀξύγγιον, ου, τὸ, axungia, arvina, Græc. à Lat.

Ὀξυγράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeritèr ſcribens: ex ὀξὺς & γράφω, ſcribo.

Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, auditûs acumen: ex ὀξὺς, acutus, & ἀκοὴ, auditus. Th. ἀκούω, audio.

Ὀξύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui acerbo eſt animo, iracundus. Hinc ὀξυθυμία, animi acerbitas; ſordes: ab ὀξὺς & θυμὸς, animus.

Ὀξυκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad motum ſubitus & præceps, qui ſubitò vel celeritèr movetur; item ὀργίλος, qui ſubitò irâ commovetur: ab ὀξὺς & κινέω, moveo.

Ὀξυπαγεῖς, in acutum deſinentia ferramenta.

Ὀξύνω, acuo; item acidum reddo: f. υνῶ. p. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξύς.

Ὀξυόεντι, dat. ſing. ab ὀξυόεις, εντος, acutus, ſpinoſus. Th. ὀξύς.

Ὀξυρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vel ὀξυῤῥεπὴς, &

Ὀξύῤῥοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui celeritèr repit ac movetur; celer, velox: ab ὀξὺς, velox, & ῥέπω, repo, vergo.

ΟΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, acutus, a, um, velox: gen. ὀξέος.

Ὀξύσχοινος, ου, ὁ, acutus, juncus: ex ὀξὺς, acutus, & σχοῖνος, ου, ὁ καὶ ἡ, juncus.

Ὀξύτερος, ου. & in f. g. Ion. ὀξυτέρη, acutior. comparat. ab ὀξὺς, acutus.

Ὀξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies; acrimonia; item celeritas. Th. ὀξύς.

Ὀξύτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutè ſecans, acutus: ab ὀξὺς & τέμνω, ſeco: p. m. τέτομα.

Οὗ, Poët. pro οὗ, cujus: ab ὃς, quis.

Ὄπ', pro ὄπα, vocem, ſonum: acc. ſing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ὅπα, Dor. pro ὅπη, vel ὅπως, ubi: quod vide.

Ὀπαδέω, pro quo Hom. ὀπηδέω, ſequor; adſum, procedo, opitulor: &

Ὀπαδὸς, οῦ, ὁ, aſſecla, comes: quod & ὀπηδὸς. ab ὀπάζω.

Ὀπαζόμενος, ου, auctus, præſ. part. paſſ. ab

ΟΠΑ'ΖΩ, perſequor, ſequi jubeo, comitem do; præbeo: q. ab ἕπομαι, ſequor: ὀπάζομαι, med. comitem accipio, [* Il. Τ. 238.]

Ὀπαῖον, ου, τὸ, foramen ollæ; item foramen per quod fumus è furno aut camino exit. Th. ὀπὴ, foramen.

Ὀπανίκα, Dor. pro ὁπηνίκα, quod vide.

Ὄπασα, ας, ε, Ion. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. &

Ὀπάσαι, a. 1. inf. act. &

Ὀπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. ab ὀπάζω, præbeo.

Ὀπάσσαις, præbeas, a. 1. opt. act. gem. σ, ſic ὀπάσσει, 3. ſing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. ſing. a. 1 m. Ion. verbi ὀπάζω.

Ὀπάτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, per Syncop. pro ὁμοπάτριος, eodem patre genitus: ab ὁμὸς, ſimilis, & πατὴρ.

Ὀπάων, ονος, ὁ καὶ ἡ, miniſter, aſſectator, comes. Th. ὀπάζω, ſequi jubeo. Alii ὀπάων legunt qu. ab ἕπω, ſequor.

Ὅπερ, quod: ex ὃ & περ.

Ὀπέων, ωνος, ὁ, Ion. pro ὀπάων, quod vide.

ΟΠΗ', ῆς, ἡ, foramen, per quod videri poteſt: q. ab ὄπτομαι, video.

ΟΠΗ, ubi? quo? quomodo? q. ab ὃς, qui.

Ὀπηδεῖ, comitatur. 3. ſing. præſ. act. ab

Ὀπηδέω, comitor, comes ſum, aſſector. Th. ὀπάζω, comitem do.

Ὁπηνίκα, quando: ex ὅπη & ἡνίκα, quum, quando.

Ὀπήτιον, ου, τὸ, ſubula. Th. ὀπή.

Ὀπὶ, voci, dat. ſing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ὀπιδνὸς, reverendus. Th. ὄπις.

Ὀπίζετο, curabat: 3. ſing. imperf. Ion. ab

Ὀπίζομαι, curo, revereor; item caveo: rependo. Hinc

Ὀπιζόμενος, præſ. part. Th. ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura.

Ὄπιθεν, retrò, poſt, Ion. & Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, retrorsùm.

Ὄπιν, acc. ſing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, ultio.

Ὄπιον, ου, τὸ, OPIUM, ſuccus lacteus qui papaveris ſcapo inciſo emanat. Th. ὀπὸς, ſuccus.

Ὀπιπτεύοντ' pro ὀπιπτεύοντα, ſpectantem, acc. ſing. part. præſ. ab

Ὀπιπτεύω.

Digitized by Google

Ὀπιπτεύω, *circumſpicio*, per reduplic. ab inuſitat. ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΟΠΙΣ, ιδος, ἡ, *ultio*, *vindicta divina*, *cura*: q. ab ἕπομαι, *ſequor*.

Ὀπισαμβώ, *itio retrograda*: ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id eſt, ἀναβαίνειν.

Ὄπισθεν, *ponè*, *à tergo*: adv. Th. ὀπίσω, *retrò*.

Ὀπίσθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *poſterior*, *à tergò ſequens*.

Ὀπισθίως, adv. *poſt*, *retrorſùm*.

Ὀπισθόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à tergò revinctus*: ex ὄπισθεν & δέω, *ligo*.

Ὀπισθόμβροτον αὔχημα δόξας, *retrò mortales ſequens gloriatio laudis*. Poſt mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud poſteros.

Ὀπισθονόμοι βόες, *boves præpoſterè paſcentes*: ab ὄπισθεν & νέμω, *paſco*.

Ὀπισθότονος, ου, ὁ, *in adverſum tendens*.

Ὀπισθοφανῶς, *retrorſùm*, adv. ex ὀπίσω & φαίνω.

Ὀπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrò*.

Ὀπίστερος, ου, *poſterior*: ὀπίσταλος, *poſtremus*: ab

ΟΠΙ'ΣΩ, *retrorſùm*, *retrò*, *poſt*. adv. cum gen. item ſine caſu τὰ ὀπίσω, ſcil. ὄντα, *quæ retrò ſunt*.

Ὅπλα, τὰ, *inſtrumenta*: ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma*.

Ὁπλέα, acc. ſing. ab Ὁπλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.

Ὅπλεσθαι, præſ. inf. ab ὅπλομαι, *armor*. Th. ὅπλον, *arma*.

Ὁπλέω, vide ὁπλίζω, q. idem eſt.

Ὁπλέων, Ion. pro ὅπλων, gen. pl. ab

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, *ungula*. Th. ὅπλον.

Ὁπλίζω, *armo*: f. ίσω. p. ὥπλικα. præſ. paſſ. ὁπλίζομαι, *armor*; item activè *inſtruo*, *paro*: præſ. inf. ὁπλίζεσθαι. a. 1. m. ὡπλισάμην, ω, *ατο*. a. 1. imperativ. m. ὅπλισαι, άσθω, & in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον.

Ὅπλισμα, ατος, τὸ, *armatura*: &

Ὁπλισμὸς, ου, ὁ, id.

Ὁπλισόμεθα, *armabimur*, 1. pl. f. 1. m. Poët. à præced.

Ὁπλιστὴς & ὁπλίτης, ου, ὁ, Poët. pro ὁπλιτικὸς, ου, vel ὡπλισμένος, *armatus*. Th. ὅπλον.

Ὁπλοδοτέω, ῶ, *arma diſtribuo*.

Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, *armamentarium*: ex ὅπλον, *arma*, & θήκη, *vagina*.

Ὁπλολογέω, ῶ, *arma lego*, *colligo*.

Ὁπλομαχέω, f. ήσω, *armis decerto* vel *pugno*: &

Ὁπλομαχία, ας, ἡ, *pugna* ſeu *certamen quo armis decertatur*: &

Ὁπλομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui armis pugnat*: ex ὅπλον & μάχομαι, *pugno*.

ΟΠΛΟΝ, ου, τὸ, vel τὰ ὅπλα, *arma*, *inſtrumenta quævis*.

Ὁπλοτεράων, *juvenum*, gen. plur. f. g. Æol. pro ὁπλοτέρων.

Ὁπλότερος, ου, *junior*, *unus è poſteris*: ὁπλότατος, *minimus natu*. Dicitur de iis qui *arma* ferre poſſunt. Th. ὅπλον, *arma*.

Ὁπλοφορέω, *arma geſto*; item *armatus ſtipo alicujus latus*: in paſſ. ὁπλοφορέομαι, *ab armatis ſtipor*: &

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui arma geſtat*, *armiger*: ex ὅπλον & φέρω.

Ὁποδαπὸς, οῦ, *cujas*, *ex quâ regione*: ex ὅπου, *ubi*, & δάπεδον, *ſolum*.

Ὁπόθεν, & Poët. ὁππόθεν, *unde?* à πόθεν, idem. Th. ὅς, *qui*.

Ὅποι, *quo*: vide ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, *qualis*, *e*: idem quod οἷος, citra interrogationem.

ΟΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ſuccus*, *humor*; *coagulum*: qu. ab ὀπῆ, unde fluit. Eſt autem ὀπὸς, *ſuccus ſponte manans*: χυλὸς: *expreſſus ſuccus*.

Ὁπόσην, acc. ſing. f. g. ὁπόσα, plur. n. g. ab ὁπόσος.

Ὁποσονοῦν, adv. *aliquantulum*, *quantumcunque*: ex ὁπόσος & οὖν.

Ὁπόσος, & Poët. ὁππόσος, ου, *quantus*: à πόσος, & hoc ab ὅσος, *quantus*.

Ὁπόταν, *quum*, pro ὁπότε & ἂν, *ubi*.

Ὁπότε, & Poët. ὁππότε, *quando*, citra interrogationem, adv. idem quod ὅτε.

Ὁπότερος, ου, *uter*, indefinitè: ut πότερος, *uter*, interrogativè: à πῶς, *quomodo?* Hoc ab ὡς, quod ab ὅς, *qui*.

Ὅπου, *ubi*, indefinitè, idem quod οὗ, *ubi quo*, *quum*: ab eod.

Ὅππα, Dor. pro ὅππη, & hoc pro ὁπόθεν, *unde*. Th. ὅτε, *quando*.

Ὅππη, Poët. pro ὅπη καὶ ὅπου, *quo*. Vide præced.

Ὁππόκα, Dor. pro ὁππότε, *quando*, quod vide.

Ὁππόσε, adv. *quocunque*.

Ὁππότ', pro ὁππότε, vide ὁπότε.

Ὁπποτέρην, *utram*, acc. ſing. f. g. Ion. &

Ὁπποτέροισι, dat. pl. Ion. & Poët. ab

Ὁππότερος, ου, *uter*; Poët. pro ὁπότερος. Th. πότερος, *uter*.

Ὀπτάζομαι, *videor*, *conſpicior*.

Ὀπτάζω, *video*.

Ὄπταλεος, ου, *aſſatus*. Th. ὀπτάω, *aſſo*.

Ὀπτανόμενος, ου, *viſus*, *verſans in conſpectu*, part. præſ. paſſ. ab

Ὀπτάνω, *video*: ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, *apparitio*, *viſio*: quæ fit καθ' ὕπαρ, vigilanti: à præced.

ΟΠΤΑ'Ω, *torreo*, *aſſo*: f. ήσω. p. ὤπτηκα. p. paſſ. ὤπτημαι, *σαι*.

Ὀπτεύμενος, Dor. pro ὀπτώμενος. q. ab ὀπτέομαι pro ὀπτάομαι, præſ. part. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτῇ, Dor. pro ὀπτᾷ, 3. ſing. præſ. ind. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτηθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, *ſpeculator*, Th. ὄπτομαι.

Ὄπτησις, εως, ἡ, *ipſa torrendi actio*: ab ὀπτάω.

Ὀπτήσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act. verbi ὀπτάω, quod vide.

Ὀπτικὸς, οῦ, *viſorius*. Th. ὄπτομαι. Hinc Angl. optick.

Ὄπτιλος, ου, ὁ, *oculus*: ab

ὈΠΤΟΜΑΙ, *video:* f. ὄψομαι p. ὦμμαι, ψαι, ται. a. 1. paſſ. ὤφθην, ης, η. f. 1. paſſ. ὀφθήσομαι. a. 1. m. ὀψάμην. a. 1. ſub. m. ὄψωμαι.

Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, *aſſus, a, um*; *toſtus.* Th. ὀπτάω, *aſſo.*

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. ſing. ab ὀπτός.

Ὀπυίω, *ineo, coëo, uxorem habeo, nubo.* imperfect. ὤπυιον, ες, ε. præſ. paſſ. ὀπυίομαι, *ineor, in matrimonio habeor.*

Ὄπωπα, *vidi,* p. m. Att. pro ὦπα. Hinc ὀπώπειν, εις, ει, pluſq. p. m. ab ὄπτομαι, *video.*

Ὀπώπει, Ion. pro ὀπώπει, 3. ſing. pluſq. p. m. Vide præced.

Ὀπώπεσαν, Ion. pro ὀπώπεισαν, 3. pl. pluſq. p. m. ὀπώπειν. Vide in ὄπωπα.

Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, *conſpectus, aſpectus, viſus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *ſpeculator:* à præced. quod vide.

ὈΠΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *autumnus, fructus autumnalis*; *ætas maturior:* qu. ὀπὸς ὥρα, ſeu

Ὀπώρα, *tempus & cura fructuum.*

Ὀπωριεῖ, Att. pro ὀπωρίσει, 3. ſing. f. 1. act. ab ὀπωρίζω, *fructus autumnales* ſeu *poma colligo.* Th. ὀπώρα.

Ὀπωριεῦντες, Dor. ſeu Æol. pro ὀπωριοῦντες, quod Atticum eſt pro ὀπωρίσοντες, nom. pl. f. 1. part. act. ejuſd. verbi

Ὀπωρίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, *fructus autumnales,* ſeu *poma decerpo & colligo: pomis veſcor* ſeu *fructibus autumnalibus.* Th. ὀπώρα, *fructus autumnales, autumnus.*

Ὀπωρινὸς, ῦ, *autumnalis:* ab ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus.*

Ὅπως, *ut quomodo:* conjunct. ex themate πῶς, adv. *quomodo?*

Ὅπως, ἂν, *ut, adeò ut,* Mat. iii. 19. vi. 5 Luc. ii. 35. ὅπως ἀλλὰ, *non ſolùm, non ſed, tantum abeſt ut.*

Ὁπωσοῦν, *quomodocunque:* à præced.

Ὁρᾷ, *videt,* 3. ſing. præſ. ab ὁράω. ſed

Ὅρα, præſ. imperat. act. ὁρᾷν, præſ. infin.

Ὁρᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. ab eod.

Ὅραμα, ατος, τὸ, *viſio, viſus:* quæ fieri ſolet κατ' ὄναρ: *ſpectaculum:* ab ὁράω, *video.*

Ὁραματισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ὀραμνὸς, *frons,* RAMUS: qu. contractè pro ὀρόδαμνος. Th. ῥάμνος, υ, ἡ, *ſpinoſus frutex.*

Ὁρᾶν ἀλκὰν, Dor. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἤγουν βλέπειν ἀνδρείαν, *ſpectare fortitudinem.* Pro quo in proſâ diceretur πρόσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν, *bellicum robur adſpectu præ ſe ferre, oculis vultuque Martem ſpirare.*

Ὀρανὸς, ῶ, ὁ, Æol. pro οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum.*

Ὁρᾶται, *ſpectat,* 3. ſing. præſ. m. &

Ὁρᾶτο, 3. ſing. imperf. m. Ion. pro ὁρᾶτο, verbi ὁράω, *video.*

Ὁρατὴς, οῦ, ὁ, *ſpectator:* &

Ὁρατικὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *videndi potentiâ præditus:* &

Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, *viſibilis, e,* ab

ὉΡΑ'Ω, *video, cerno, intelligo,* præſ. imperat. ὅραε, ὅρα. imperf. Att. ἑώραον, ἑώρων. f. ἀσω. p. ὤρακα, & Att. ἑώρακα. perf. inf. ἑωρακέναι. pluſq. p. ind. act. ἑωράκειν, εις, ει. perf. paſſ. ἑώραμαι, σαι, ται.

Ὀργὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ὀργὴ, quod vide.

Ὀργάζω, vide in ὀργάω.

Ὀργάνη, ης, ἡ, *Minerva,* quæ & ἐργάνη, ab ἔργον, *opus,* quia *textrix.*

Ὀργανικὸς, ῦ, *inſtrumentalis:* ab

ὌΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *inſtrumentum,* vel *opus,* ORGANUM: qu. ἔργανον, ab ἔργον, *opus,* ſeu ab ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, *facio* Hinc Angl. organ.

ὈΡΓΑΣ, ἄδος, ἡ, *locus,* vel *lucus Deo ſacer, vinea.*

ὈΡΓΑ'Ω, *appeto impatientèr:* f. ήσω, qu. ab ὀργὴ, *impetus.* Hinc ὀργάζω, *inſtigo, incito*; item *ſubigo, mollio.*

ὈΡΓΗ', ῆς, ἡ, *ira, pœna, animi inclinatio, ſtudium*; qu. ab ὄρω, *incito,* & ἄγω, *impello,* quia eſt *impulſus* quidam animi. Hinc & ὀργίζομαι, *iraſcor:* &

Ὀργὴ, etiam Ionibus ſignificat *piceam.*

ὌΡΓΙΑ, ων, τὰ, *ſacra Liberi,* & *cujuſvis Dei,* ORGIA, qu. ab ὀργὴ, *impetus.*

Ὀργιάζω, *orgia celebro:* à præced.

Ὀργίζομαι, paſſ. ab

Ὀργίζω, *ad iram incito, laceſſo, facio iraſci:* f. ίσω, p. ὤργικα. præſ. paſſ. ὀργίζομαι, *iraſcor,* cum dat. præſ. inf. ὀργίζεσθαι. a. 1. paſſ. ὠργίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. ὀργισθεὶς, έντος. f. 1. paſſ. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, *ira.*

Ὀργιζώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. à præced.

Ὀργίλος, υ, *iracundus,* &

Ὀργιλότης, ητος, ἡ, *iracundia.* Th. ὀργὴ.

Ὀργισθῇς, *iratus fueris*; 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ab ὀργίζομαι, *iraſcor:* p. ὤργισμαι, ab eod. th.

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, *menſura ſex pedum, paſſus, ulna:* qu. ab ὀρέγω, *extendo,* & γυῖον, *pes.* Eſt etiam *extenſorum pedum* menſura: præt. med. ὤρογα.

Ὀρέγεσθαι, præſ. inf. paſſ. ὀρεγόμενος, præſ. part. paſſ. ab ὀρέγω, *extendo.*

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur*; item *paſſus:* ab eod.

Ὀρεγνὺς, ύντος, *porrigens:* præſ. part. act. ab ὀρέγνυμι, ſeu ὀρέγω, *porrigo.*

ὈΡΕ'ΓΩ, ſeu ὀρέγνυμι, *porrigo, extendo:* f. ξω. p. ὤρεχα. a. 1. ὤρεξα. præſ. m. ὀρέγομαι, *appeto:* cum gen. f. 1. m. ὀρέξομαι. a. 1. paſſ. ὠρέχθην, ης, η. a. 1. m. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc Angl. to reach, ſtretch.

Ὀρειᾶν, Dor. pro ὀρειῶν, gen. pl. ab ὄρειος, -εία, -ειον, vel ab ὀρεῖος, -εία, -εῖον, *montanus:* ab ὄρος, εος, τὸ, *mons.*

Ὀρειβατέω, *montes ſcando,* vel *pererro.* &

Ὀρειβάτης, ου, ὁ, *montes ſcandens:* ex ὄρος, εος, τὸ, *mons,* & βαίνω, *eo.*

ὈΡΕΙ'ΓΑΝΟΝ, ſeu ὀρίγανον, ου, τὸ, ORIGANUM, herbæ nomen. quod ab ὄρος, *mons,* & γάνος, *gaudium.*

Ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, *montanus, a, um:* hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, ſc. χώρα, *montana regio.* Th. ὄρος, εος, τὸ, *mons.*

Digitized by Google

Ὀρεῖται,

Ὀρῦται, 3. ſing. f. 2. m. ὀρῦμαι, ῆ, εῖται· ab ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ. & Æol. ὄρσω.

Ὀρειχάλκοιο, gen. Ion. ab

Ὀρείχαλκος, ου, ὁ, ORICHALCUM, *æs montanum*: interdum adjectivè ſignificat, *confectus ex orichalco*; ὁ ϗ ἡ, q. ab ὄρος, *mons*, & χάλκος, *æs*.

Ὀρεκτὸς, ῦ, *porrectus*, &

Ὀρέξαι, *porrigere*: a. 1. inf. act. &

Ὀρέξασθαι, a. 1. inf. m. ὀρεξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. &

Ὀρέξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. omnia ab ὀρέγω, *porrigo*.

Ὄρεξις, εως, ἡ, *libido, appetentia, appetitus*, OREXIS. Th. ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγω, quod vide.

Ὀρέοντο, *ruebant*, Ion. & Poët. Pleonaſm. τοῦ ε, pro ὤροντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ὄρω, *excito*.

Ὀρεοπολέω, -ῶ, *in montibus verſor* vel *erro*: ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & πολέω, *verſo*.

Ὄρεος, gen. ſing. ab ὄρος.

Ὀρεσκώοισι, *montanis*: dat. pl. ab

Ὀρεσκῷος, per Sync. pro ὀρεσίκοιος, ου, *in montibus degens*: ab ὄρος & κίω, ſeu κεῖμαι, *jaceo*.

Ὄρεσσι, *montibus*: dat. pl. Poët. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

Ὀρεσσίνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in montibus paſcens, monticola*: ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & νέμω, *paſco*: p. m. νένομα.

Ὀρέστης, ου, ὁ, ORESTES: nomen propr. acc. ſing. Ὀρέστην.

Ὀρεστιὰς, άδος, ἡ, *montana, monticola*. Th. ὄρος, *mons*.

Ὀρεὺς, Ion. ὀρεὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mulus, mula*: ab ὄρος, *mons*, quòd ad opera montana ſit idoneus. ſed

Ὀρεῦς, Dor. pro ὄρους, τοῦ, gen. ſing. ab ὄρος, *mons*.

Ὀρεχθέω, ῶ, f. ήσω, *cupio, commoveor*, Ariſtoph. Nub. *ad littus allido*, Theoc. xi. 43. *extendor*, Il. ψ. 23.

Ὀρέω, Ion. pro ὁράω, *video*: ſic ὀρέει pro ὁρᾷ, 3. ſing. ind. præſ.

Ὅρη, Dor. pro ὅρα, *vide*: præſ. imperat. ab ὁράω.

Ὄρηαι, *movearis*: Ion. pro ὄρῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi ὄρομαι. in ſub. ἐὰν ὄρωμαι, ῃ. Th. ὄρω, *excito*.

Ὁρῇς, Dor. pro ὁρᾷς, ſic ὁρῆτε pro ὁρᾶτε, 2. perſ. ſing. & pl. præſ. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

Ὄρηται, *orta fuerit*: 3. ſing. ſub. paſſ. vel ut alii a. 2. ſub. m. verbi ὄρομαι. Th. ὄρω, *excito*.

Ὁρῆτε, *videtis*: Dor. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præſ. ind. verbi ὁράω, *video*.

Ὄρθαι, *motum eſſe*: per Syſtolen Ion. pro ὦρθαι, perf. inf. paſſ. verbi ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ. p. paſſ. ὦρμαι, σαι, ται. at

Ὀρθαὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ὴ, ὸν, *rectus, a, um*.

Ὀρθοῦν, Dor. ſeu Æol. pro ὀρθοῖν, præſ. inf. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Ὀρθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, [illegible] gen. pl. ab

Ὄρθιος, ου, *arduus, in altum tendens*: hinc ὄρθιον φωνεῖν, *altum clamare*: ὄρθιον αὐ-σασθαι, *vehementèr vociferari*. Th. ὀρθός.

Ὀρθόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rectum conſilium ſuppeditat*: ab ὀρθὸς & βουλὴ, *conſilium*.

Ὀρθογραφέω, -ῶ, *rectè ſcribo*. &

Ὀρθογραφία, ας, ἡ, ORTHOGRAPHIA, *recta ſcriptura*, ſeu *rectè ſcribendi ſcientia*: ex ὀρθὸς & γράφω, *ſcribo*.

Ὀρθογώνιος, *rectangulus*.

Ὀρθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro

Ὀρθοδίκης, ου, ὁ, *recta judicia dans, veridicus*: ab ὀρθὸς & δίκη, *jus*.

Ὀρθόθριξ, ὁ ϗ ἡ, gen. ὀρθότριχος, *qui erectos habet crines*: ab ὀρθὸς & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Ὀρθοκραιράων, gen. pl. fœm. gen. Dor. pro ῶν, ab

Ὀρθόκραιρος, α, ον, *cornua erecta habens*: ab ὀρθὸς, *rectus*, & κραῖρα, ας, ἡ, *caput, antenna, cornu*.

Ὀρθολογέω, ῶ, *rectè loquor & propriè*: ex ὀρθὸς & λέγω.

Ὀρθόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, *qui vera vaticinatur, veridicus vates*: ab ὀρθὸς & μάντις, *vates*.

Ὀρθοποδέω, ῶ, *recto pede incedo, non claudico*: ab ὀρθόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *recto pede progrediens*: ex ὀρθὸς & πούς, *pes*.

Ὀρθόπολις, ιος, ὁ, *erigens urbes*, vel *erectas incolumesque conſervans*: Epithet. boni Principis, *quia ſuâ ſapientiâ ſervat civitates*: ab ὀρθὸς & πόλις, *civitas*.

ΟΡΘΟΣ, ὴ, ὸν, *rectus, a, um, erectus*: q. ab ὄρω, *excito*.

Ὀρθοτομέω, ῶ, *rectè ſeco, divido, diſtribuo*: f. ήσω, p. ὠρθοτόμηκα. ab

Ὀρθοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rectè ſecans*: ab ὀρθὸς & τέμνω, *ſeco*: p. m. τέτομα.

Ὀρθοτριχέω, -ῶ, *crines erectos habeo*: &

Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, *affectio qua quis erectos habet crines*: ab ὀρθὸς & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ὀρθοῦν ὕμνον, *erigere hymnum*: pro carmen in alicujus laudem componere, quòd altâ voce canatur.

Ὀρθόω, f. ώσω, *erigo, dirigo*; *rectum, facio*. Th. ὀρθός.

Ὀρθρεύω, *mane ſurgo*: ab ὄρθρος, *diluculum*: ὀρθρευοίσᾳ, Dor. pro ὀρθρευούσῃ, *mane vigilanti*: dat. ſing. part. præſ. f. g.

Ὀρθρίζω, *diluculo venio*: imperf. ὤρθριζον. f. ίσω, p. ὤρθρικα. a. 1. ὤρθρισα. a. 1. imperat. ὄρθρισον, *ſurge mane*. Th. ὄρθρος.

Ὀρθρινὸς, ὴ, ὸ, *matutinus, a, um*. Th. ὄρθρος.

Ὄρθριος, α, ον, *matutinus, ſummo mane veniens*: ejuſd. th.

Ὀρθρίσαντες, a. 1. part. verbi ὀρθρίζω, quod vide.

Ὀρθριῶ, *vigilabo*: Att. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, *mane lugens*: ab ὄρθρος, *tempus matutinum*, & γοάω, f. ήσω, *gemo*.

ΟΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, *diluculum*: quia nos ad opera ὀρθοῖ, *erigit*.

Digitized by Google

Ὀρθῳ, dat. ſing. ab Ὀρθος, ου, ὁ, nomen viri.

Ὀρθωθῃ, *feliciter ſuccedat* : 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ὀρθόω, quod vide.

Ὀρθῶς, adv. *recte, ut par eſt & decet.* Th. ὀρθὸς, *rectus.*

Ὀρθώσαις, Æol. pro

Ὀρθώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, *erigo.* Th. præced.

Ὀρθωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *erector* : qui jacentem erigit : ab ὀρθόω, *erigo*, ejuſd. th.

Ὀριγνάομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγομαι, *deſidero* ; item *pugno, decerto.* Th. ὀρέγω, *porrigo.*

Ὀρίζω, *definio* : f. ὁρίσω, & Att. ὁριῶ, a. 1. ὥρισα, *conſtitui* : præſ. paſſ. ὁρίζομαι. p. paſſ. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, *definitus, decretus.* a. 1. paſſ. ὡρίσθην. a. 1. part. paſſ. ὁρισθεὶς, έντος, *declaratus.* Th. ὅρος, *terminus.*

Ὀρίκτιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, pro ὀρείκτιτος, *in monte conſtructus* ; ſive ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, *in montibus enutritus* : ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, & κτίζω, *condo.*

Ὀριμαλίδες, ων, αἱ, *montana poma* : ab ὄρος & μᾶλα, Dor. pro μῆλα, *poma.* Th. μηλέα, *malus.*

Ὀρίναις, *moveres* : 2. ſing. a. 1. opt. act. &

Ὀρίνετον, *commovent* : dual. præſ. ind. act. ab

Ὀρίνω, *excito, commoveo* : f. νῶ. præſ. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, *excito* : f. ὀρῶ & ὄρσω, Æol.

Ὅριον, ου, τὸ, *finis, terminus* : in pl. τὰ ὅρια, ων, *fines.* Th. ὅρος, *terminus.*

Ὅριος, ου, *terminalis* : ab eod. th.

Ὀρίσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, *definio*, quod vide.

Ὁρισμὸς, ῦ, ὁ, *finitio, definitio* : &

Ὁριστὴς, ῦ, ὁ, *finitor, conſtituor juris & arbiter conditionum* ; ab ὁρίζω, *termino, definio.* Th. ὅρος.

Ὀριχάομαι, *appeto* : ab ὀρέγομαι.

Ὁριῶ, *definiam* : Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω, quod vide.

Ὁρίων, gen. pl. ab ὅριον, *finis*, quod vide.

Ὀρκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, *ſeptum* : ab εἵργω, *includo.*

Ὄρκη, ης, ἡ, *vas olearium* : ab eod.

Ὀρκήσομεν, Gen. xxiv. ver. 16. leg. ὀρκήσομεν : vide ὀρκέω, an οἰκήσομεν, 1. pl. f. 1. ab οἰκέω, *habito.*

Ὀρκίζω, *jurejurando obſtringo* : f. ίσω. p. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, *juramentum.*

Ὅρκιον, ου, τὸ, *fœdus juramento ſancitum* : ab ὅρκος.

Ὀρκισμὸς, ῦ, ὁ, *juramentum* : ab ὀρκίζω.

ΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, *jusjurandum* : [* *Deus inferorum perjurii vindex*, Heſ. Op. 804. Theogon. 231. *ſepulchrum*, Menand. ap. Varronem Græv. ad Heſ. Op. 804.] ab εἵργω, *coerceo* : hinc ἐπιορκία, ας, ἡ, *perjurium.*

Ὀρκόω, f. ώσω, p. ωκα, *ad jusjurandum adigere, jusjurandum exigo.* Th. ὅρκος.

Ὀρκομοσία, ας, ἡ, *jusjurandum* : quaſi de ὅρκου ὁμοσις, *juramenti juratio.* Th. ὄμνυμι, *juro.*

Ὀρκωμότης, ου, ὁ, *jurejurando adſtrictus* : vide præced.

Ὀρκωτὴς, οῦ, ὁ, *qui jurejurando alium adſtringit* : ὀρκωταὶ, dicebantur *legati qui ad exigendum jusjurandum miſſi ſunt* : à præced.

ΟΡΜΑΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ordo, ſeries, catena, latibulum* : ab ἁρμόζω, *apto.*

Ὁρμαίνω, *in animo cogito, impetu feror, ruo* : f. ανῶ. p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμὴ, *impetus.*

Ὁρμᾶν ποτὶ πελώριον κλέος, Θεοῦ σὺν παλάμᾳ, *eniti ad ingens decus, Dei cum auxilio.* Pindari loquendi genus.

Ὁρμάομαι, idem fere quod ὁρμάω, & ſignificat *proficiſcor.*

Ὅρμασαι, *adaptatum eſt* : 3. ſing. p. paſſ. per Metath. pro ἅρμοσαι, Ion. pro ἥρμοσαι, verbi ἁρμόζω, f. σω, *quadro, convenio, apto* : perf. ἥρμοκα. p. paſſ. ἥρμοσμαι, σαι, σται. Th. ἄρω, *apto.*

Ὁρμάω, ῶ, *ruo, irruo, impetu feror, prorumpo* : f. ήσω, p. ὥρμηκα. a. 1. ὥρμησα, p. paſſ. ὥρμημαι. Th. ὁρμή.

Ὁρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ὁρμάω, quod vide.

Ὁρμενίδαο, gen. Æol. pro -ου. ab

Ὁρμενίδης, ου, ὁ, nomen viri.

Ὄρμενος, per Sync. pro ὀρόμενος, *qui citato impetu fertur, concitatus* : præſ. part. paſſ. verbi ὄρω, *excito* : item *caulis braſſicæ.*

Ὁρμέω, -ῶ, *ſtationem habeo* : it. *appello.* Th. ὅρμος.

Ὁρμεώμενος, *ruens*, Ion. pro ὁρμώμενος, præſ. part. paſſ. ab ὁρμάω.

ΟΡΜΗ', ῆς, ἡ, *impetus, appetitus animi* : q. ab ὄρομαι, *cum impetu feror.*

Ὁρμηθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. paſſ. Ion. &

Ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. præcedentis verbi.

Ὅρμημα, ατος, τὸ, *impetus.* Th. ὁρμή.

Ὁρμήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi ὁρμάω, *impetu feror* : f. ήσω. ejuſd. th.

Ὁρμητήριον, ου, τὸ, *incitamentum, ſuſcitabulum* ; item *locus è quo prodimus ad bellum inferendum & quem pro perfugio habemus* : *ſedes belli.* Th. ὁρμή, *motus bellicus.*

ΟΡΜΙΑ', ᾶς, ἡ, *tenuis funiculus* : *linum, hamus, arundo piſcatoria.*

Ὁρμίζω, *naves in ſtationem ſubduco* : ab ὅρμος, *ſtatio navium* ; *monile.*

ΟΡΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *herba marrubio ſimilis.*

Ὅρμισις, εως, ἡ, *quies in portu.* Vide in ὁρμίζω.

Ὁρμίσκος, ου, ὁ, *parvum monile* : ab

ΟΡΜΟΣ, ου, ὁ, *monile, colli ornamentum* ; item *ſtatio navium* : q. ab εἵρω, *necto* vel ab ἔρμα, *ſtabilimentum.*

Ὀρνεον, ου, τὸ, *volucris, avicula*, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ ἡ ἡ.

* Ὀρνιθάριον, ου, τὸ, *avicula.*

Ὄρνιθας, acc. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ ἡ ἡ, *avis* : acc. ſing. ὄρνιθα.

Ὀρνίθιον, ου, τὸ, *avicula.*

Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, *aucupium, venatio avium* : ab ὄρνις & θήρα, *venatio.* Th. θὴρ, *fera.*

Ὀρνιθοσκοπέω, -ῶ, *auſpicor, ex avibus auguror* : f. ήσω, p. ὠρνιθοσκόπηκα.

Digitized by Google

Ὄρνιξ,

Ὄρνιξ, χος, ὁ ϰ̓ ἡ, Dor pro

ΟΡΝΙΣ, ιθος, ὁ ϰ̓ ἡ, *avis, ales, gallina*; item *augurium*.

Ὄρνισι, dat. pl. à ſuper.

Ὄρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. ſing. ab ὄρνιξ, qu. vide.

Ὀρνιχολόχος, ου, ὁ ϰ̓ ἡ, Poët. & Dor. pro ὀρνιθολόχος, *qui avibus inſidias ſtruit*. ὁ ταῖς ὄρνισι λόχον ἵζων. ab ὄρνις, & λόχος, *inſidiæ*.

Ὄρνυμαι, *excitor, ſurgo*: ab ὄρνυμι, id. quod ὄρω, *excito*.

Ὀρνύμεν & ὀρνύμεναι, *movere*: Dor. pro ὀρνύναι, præſ. inf. act. &

Ὀρνυμένοιο pro -ου, gen. Ion. part. præſ. paſſ. verbi ejuſd.

Ὄρνυσθε, *concitamini*: 2. pl. præſ. imperat. paſſ. ὄρνυσο, verbi præced.

Ὀρνύω, Poët. *moveo, incito*: idem quod ὄρω.

ΟΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, *ERVUM, leguminis genus*, q. ab ἐρέπτω, *edo*.

Ὀρογυῖα, *quæ porrexit*: perf. part. m. f. g. verbi ὀρέγω, *porrigo*: præt. med. ὤρογα. perf. part. med. ὀρεγὼς, υῖα, & per Syncop. Ion. ὀργυῖα.

ΟΡΟΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *ſurculus, ramuſculus*, hinc

Ὀροδαμνὶς, ἴδος, idem.

Ὀροδεμνιάδες, *nymphæ & apes*: quia ἐν ὄρει δέμνιον habent: aut ab ὀρόδαμνος.

Ὀροθεσία, ας, ἡ, *terminus poſitus*: q. d. θέσις τοῦ ὄρου, *poſitio termini*.

Ὀροθύνω, idem quod ὄρω.

Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὀρειὰ μῆλα.

ΟΡΟΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, herbæ nomen. an quod amet ὄρη, *montes*?

ΟΡΟΣ, εος, τὸ, *mons*: ab ὄρω, *excito, erigo*: eſt enim *erecta* in tumorem terra. at

ΟΡΟΣ, ου, ὁ, *terminus, limes, meta*; *titulus*: ab ὁρῶ, *video*. Termini enim ſignari ſolent, ut ſint ὁρατοί.

Ὀροσάγγαι, Perſarum linguâ vocantur *homines de rege benè meriti*.

Ὄρουσαν, *irruerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ὤρουσαν. Sed ὀροῦσα, *præcipitans*, pro ὀρούσασα. a. 1. part. act. f. g. ab

Ὀρούω, *IRRUO, gradu concitatu feror*: f. ούσω, p. ὤρουκα, Th. ὄρω, *concito*.

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, *faſtigium, culmen, lacunar, contignatio, tectum*. Hinc Angl. roof, &c.

Ὄροφος, ου, ὁ, *tectum*. Th. ἐρέφω, *tego*, f. ψω.

Ὀροφόω, ῶ, *concamero, tego*, f. ώσω, p. ωκα.

Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, *tectum*.

Ὀρόων, Poët. pro ὁρῶν, & in pl. ὁρόωντες pro ὁρῶντες, præſ. part. act. verbi ὁράω, *video*: f. άσω, p. ὥρακα, & Att. ἑώρακα.

Ὀρόωντι, Dor pro ὁρόωσι ſeu ὁρῶσι, *vident*: 3. pl. præſ. ind. act. ejuſd. verbi.

Ὀρόωτε, *videretis*: Poët. pro ὁρῷτε, 2. pl. præſ. opt. act. verbi præced.

Ὀρπίγον, ου, τὸ, idem ac ὄρνεον, *avis*.

Ὀρπακα, *ſtimulum*: acc. ſing. ab

ΟΡΠΗΞ, ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, *ſtolo, ramus, ſurculus ex radice arboris enatus*: qu. ab ἕρπω, quia ex arbore *proſerpit*.

Ὀῤῥ' οἱ, Poët. pro ὄρα αὐτῷ.

Ὀῤῥοπύγιον, vel ὀρσοπύγιον, vel οὐροπύγιον, ου, τὸ, *ultima pars ſpinæ*. ex ὄῤῥος, qu. vide, & πυγὴ, *nates*.

ΟΡΡΟΣ, οῦ, *ſerum lactis*. Dicitur & ὀρὸς, οῦ, ὁ, q. ab ἐῤῥοίω ſeu ῥέω, *fluo*. Sed

Ὄῤῥος, ου, ὁ, *linea, quæ ſcrotum medium interſecat*: & *ſacri oſſis extremum*: ſcribitur & ὄρος.

Ὀῤῥωδέω, *metuo*: ſumpta Metaph. ab animalibus, quæ in metu caudam ſubter femora contrahunt. Th. ὄῤῥος, quod vide. ſcribitur & ὀρωδέω.

Ὀῤῥωδία, ας, ἡ, *timor, metus*: vide in præcedente.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄραι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, *concito*.

Ὄρσεο, *ſurge*: Ion. pro ὄρσου, præſ. imperat. verbi ὄρσομαι, quod Poëtæ finxerunt à f. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, *excito*.

Ὄρσῃς, *provoces*: 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ejuſd.

Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ ϰ̓ ἡ, Poët. *horriſonus*, vel *qui ſtrepitum excitat*, ὁ ὄρων κτύπον· ab ὄρω & κτύπος, *ſonitus*. Th. τύπτω.

Ὀρσίλοχος, ου, ὁ, *ORSILOCHUS*: nomen proprium.

Ὀρσινεφὴς, έος, ὁ ϰ̓ ἡ, *excitator nubium*: Jovis Epithet. ab ὄρω, *excito*: f. Æol. ὄρσω, & νέφος, *nubes*.

Ὀρσίπεδος, ου, ὁ ϰ̓ ἡ, *quatiens ſolum*: ab ὄρω & πέδον, *ſolum*.

Ὄρσο, per Sync. pro ὄρσεο, & hoc Ion. pro ὄρσου, præſ. imperat. paſſ. à præſ. act. verbi ὄρσω, quod à fut. 1. formatum verbi ὄρω, *excito*.

Ὀρσοθύρα, ας, ἡ, & Ion. ὀρσοθύρη, *magna & alta janua*: ex ὄρω, f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, & θύρα, *janua*.

Ὀρσοτρίαινα, nom. Æol. pro comm. ὀρσοτριαίνης, & Dor. ὀρσοτριαίνας, gen. ὀρσοτρίαινα, pro comm. ὀρσοτριαίνας, *agitator tridentis*. Epithet. Neptuni. ab ὄρω & τρίαινα, ας, ἡ, *tridens*. Th. τρεῖς.

Ὀρσῶ, *concitabo*: fut. Æol. verbi ὄρω, fut. ὀρῶ.

Ὀρτάζω, Ion. pro ἑορτάζω, *diem feſtum celebro*. Th. ἑορτή.

Ὀρταλίζω, *incipio alas quatere & volatum tentare*: ab

ΟΡΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, *pullaſtra, gallina*: qu. ab ὄρω, *in altum erigo*. Hinc

Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, *avis pullus*.

Ὀρτὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἑορτὴ, *dies feſtus*.

* [Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, *coturnix, coturnicum mater*, ut LXX. apud Exod. x. 13. xvi. 13. Numb. xi. 31. & alibi, pro שליו Heb. Sed. Sap. Sol. xvi. verti debet. ἀκρίδες, *locuſtæ, cicadarum ſpecies*, quæ nota eſt ob εἰδέχθειαν, *deformitatem*, Chronol. Epiſc. Clogher, p. 375, Shaw, p. 189, 4to.]

Ὀρτυγία, ας, ἡ, olim inſula, poſtea facta continens.

ΟΡΤΥΞ, υγος, ὁ, *COTURNIX*: qu. ab ὄρω, quod facilè ad pugnam *concitetur*.

Ὄρυγμα, ατος, τὸ, *foſſa, fovea*: ab ὀρύσσω.

ΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, *ORYZA*, Angl. rice.

Ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, *defoſſus, a, um*: ab ὀρύσσω, *fodio*.

Digitized by Google

'ΟΡΥΜΑΓΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ſtrepitus, fragor, tumultus.*

"Ορυξ, *capra quædam ſylveſtris:* ab ὀρύσσω, *fodio,* quia pedibus prioribus terram *effodit.*

"Ορυξις, εως, ἡ, *foſſio, foſſura:* ab

'ΟΡΥ'ΣΣΩ ſeu ὀρύττω, *fodio:* fut. ξω, perf. ὤρυχα. a. 1. ὤρυξα. a. 2. ὤρυγον. perf. paſſ. ὤρυγμαι, ξαι. Hinc

'Ορυχὴ, ῆς, ἡ, *foſſio, fiſſura:* &

'Ορυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *foſſor.*

'Ορφανὰ τέκνα, *orphani:* quod ab ὀρφανὸς, *pupillus.*

'Ορφανία, ας, *orbitas liberorum:* &

'Ορφανίζω, *orbo, privo:* cum gen. ὀρφανίζεσθαι, *parentibus orbari, orbum eſſe.* Th. ὀρφανὸς, *pupillus.*

'Ορφανικὸς, οῦ, *pupillaris:* ab

'ΟΡΦΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ORPHANUS, pupillus, orbus parentibus, deſertus, privatus:* qu. ab ὀρφνὸς, *obſcurus:* negligitur enim & veluti in tenebris verſatur. Hinc Angl. *orphan.*

'Ορφεὺς, έως, ὁ, *ORPHEUS.* Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. iv. 253.

'Ορφναία ſeu αἰη, ſubſtantivè pro ὄρφνη, f. g. à ſeq.

'Ορφναῖος, α, ον, item ὀρφνινος, ε, & ὀρφνὸς, ῦ, *tenebroſus, a, um, obſcurus, ater:* à ſeq. th.

'ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, *tenebræ, obſcuritas:* qu. ab

'ΟΡΦΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lucis expers: orbus aliis quoque rebus.* Eſt &

'Ορφὸς, vel Att. ὀρφῶς, ὁ, *ORPHUS,* piſcis.

'Ορχαμος, *princeps:* pro ἀρχὸς, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, *principatus.*

'Ορχάλος, ε, idem quod ὄρχος, ε, ὁ.

'ΟΡΧΕ'ΟΜΑΙ, *ſalto, tripudio:* f. ήσομαι. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. ὀρχησάμενος, η, ον, qu. ab ἔρχομαι, *incedo.*

'Ορχεῦνται, *tripudiant:* Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. pl. præſ. ind. ſub. verbi.

'Ορχηδὸν vel ὀρχειδὸν, *viritim:* adv. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, *teſticulus.*

'Ορχηθμὸς, ῦ, ὁ, *ſaltatio:* gen. Ion. ὀρχηθμοῖο. &

'Ορχησις, εως, ἡ, idem. &

'Ορχήσομαι, f. 1. m. &

'Ορχηςὴρ, ῆρος, ὁ. &

'Ορχηςὴς, ῦ, ὁ, *ſaltator.* &

'Ορχηςικὸς, ῦ, *ſaltatorius:* &

'Ορχήςρα, ας, ἡ, *ORCHESTRA, locus in theatro ubi chorus ſaltabat,* vel *ſenatorum erant ſubſellia:* quod &

'Ορχηςὺς, ύος, ἡ, *ſaltandi ars:* omnia ab ὀρχέομαι, *ſalto:* quod vide.

'ΟΡΧΙΣ, εως, ὁ, *teſtis, teſticulus:* item nomen herbæ, & piſcis: q. ab. ὀρέγομαι, *appeto.* hinc τριόρχης, ε, ὁ, *habens tres teſticulos.*

'Ορχόμενος, ε, ὁ, nomen propr. viri.

'ΟΡΧΟΣ, ε, ὁ, *plantarum ſeries, vitium ordo, hortus:* hinc ὄρχως, acc. pl. Dor. ex quo componi videtur, unà cum part. Angl. orchard.

'ΟΡΩ, *excito, concito:* f. ὀρῶ & ὄρσω, p. ὦρκα, p. m. Att. ὄρωρα. hinc ὀρώρω, *excito:* κονιορτὸς, *pulvis excitatus.*

'Ορῶ, contract. ex ὁράω, *video.*

'Ορῷατο, Ion. pro ὁρῷντο, 3. pl. opt. ab ὁράομαι, *video.*

'Ορῴην, -ῴης, ῴη, *videam:* præſ. opt. Att. pro ὁράοιμι, -ῷμι, verbi ὁράω, quod vide.

'Ορῶμαι, contractè ab ὁράομαι· ſic in pl. ὁρώμεθα, præſ. ind. paſſ. ὁρῶντες, pl. part. præſ. act.

'Ορῶμεν, 1. perſ. pl. ind. act. verbi ὁράω, *video.*

'Ορῶν, gen. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons.* Sed

'Ορῶν, præſ. part. ab ὁράω.

'Ορωρα, Att. pro ὦρα, p. m. verbi ὄρω, *excito:* pluſq. p. m. ὀρώρειν & ὠρώρειν, εις, ει.

'Ορωρέχατο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. Ion. pro

'Ορωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, *porrigo, extendo:* f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

'Ορώρη, *moveatur:* 3. ſing. præt. ſub. m. vide ὄρωρα.

'Ορώρηκα, perf. act. Att. redupl. pro ὤρηκα, verbi ὀρέω, -ῶ, f. ήσω. undè p. paſſ. ὀρώρημαι. Niſi malis eſſe præſ. ſub. paſſ. in 3. ſing. verbi ὀρώρω, quod factum ex p. m. ὄρωρα, verbi ὄρω, *excito,* quod vide.

'Ορωρον, *extuli:* Att. pro ὦρον, a. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω.

'Ορώρυχα, *fodi:* Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, *fodio:* f. ξω.

'Ορῶσαι, *videntes,* præſ. part. f. g. pl. n. contract. verbi ὁράω, *video.*

"Ος, ἡ, ὃ, *qui, quæ, quod:* Artic. poſtpoſ. variis partic. jungitur, ut ὅςδε, ὅσπερ, ὅςε, ὅςις. interdum uſurpatur pro τὶς, *quis?* & pro τὶς, *aliquis;* item pro ὗτος, vel ἐκεῖνος, *hic* vel *ille.* Hinc οὗ, *ubi?* ποῦ, *ubi, ubinam?* ὅθεν, *unde?* πόθεν, idem.

"Οσα, *quanta:* nom. pl. n. g. ab ὅσος, *quantus,* adverbialitèr *quantum.*

'Οσάκις & ὁσάκι, *quoties:* adv. citra interrog. Th. ὅσος.

'Οσαπλάσιος, ε, & ὁσαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quantuplus, quotuplex,* (indefin.) ab eod. th.

'Οσαχοῦ, adv. *ubicunque:* à præced. th.

"Οσγε, ἥγε, ὅγε, *qui quidem, quæ quidem,* &c. ab ὃς, *qui,* & γε.

'Οσδοῦσι, *olent:* Dor. pro ὄζουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi ὄζω, *oleo:* f. ήσω. Sic ὄσδω pro ὄζω.

'Οσημέραι, *quotidiè:* pro ὅσαι ἡμέραι.

"Οσια, ων, τὰ, *juſta, parentalia;* item *beneficentiæ:* &

'Οσία, ας, Ion. ὁσίη, ης, ἡ, *fas, expiatio, juſta, funebria:* &

'Οσίην, acc. ſing. Ion. f. g. ab

'ΟΣΙΟΣ, ία, ιον, *ſanctus, a, um, juſtus,* dat. pl. ὁσίοισι. hinc

'Οσιότης, ητος, ἡ, *ſanctitas, pietas:* &

'Οσιόω, -ῶ, f. ώσω, *ſanctum reddo;* item *pio, expio:* ab ὅσιος, *ſanctus.*

'Οσίως, adv. *ſanctè:* ab eod. th.

'Οσμὴ,

Digitized by Google

Ὅσκεν, *quicunque:* Poët. pro ὃς ἄν.

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, *odor:* ab ὄζω, Dor. ὀσδω, *oleo.*

Ὅσον, adverbialitèr, *quantum, quatenus:* [* ὅσον μὴ, *tantum non.* ὅσον οὐδέπω, & ὅσον οὐκ ἤδη, *parum eſt.* οὐδ' ὅσον, & μηδ' ὅσον, *ne minimum quidem.* μικρὸν ὅσον ὅσον, *brevi tempore,* Heb. x. 37. Eſa. xxvi. 20.]

Ὀσονπερ, idem ac ὅσον, *circitèr, firmè:* quod &

Ὀσσονῦν, Ion. pro ὁσονοῦν, *quantulumcunque:* ab

ΟΣΟΣ, η, ον, & Poët. ὅσσος, *quantus, a, um,* citrà interrog. in pl. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *quicunque,* &c. ἐφ' ὅσον, *quamdiu,* καθ' ὅσον, *quatenus.*

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod.* Th. ὅς.

ΟΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, *legumen:* quod à σπείρω, *ſemino.*

Ὄσσ', *oculos:* dual. num. pro ὄσσε vel ὄσσει, ab ὄσσος, εος, τὸ, *oculos.* Th. ὄπλομαι, *video.*

Ὅσσ' pro ὅσσα, *quæcunque;* ab ὅσος & Poët. ὅσσος, *quantus.*

ΟΣΣΑ, ης, ἡ, *vox, fama, rumor, omen:* qu. ab ὄψ, *vox.*

Ὅσσα, Poët. pro ὁσάκις, *quoties.* &

Ὅσσαι, Poët. pro ὅσαι, *quotquot:* pl. num. f. g. ab ὅσος, & Poët. ὅσσος, *quantus.*

Ὀσσάτιον pro ὅσον, *quantum.*

Ὄσσε, τὼ, *oculos,* dual. num. pro ὄσσεε, per Apocopen τοῦ ε, vel per Metaplaſm. pro ὄσσω, ab ὄσσος, ου, ὁ, vel ὄσσος, εος, τὸ, *oculus:* ab ὄσσομαι, quod pro ὄπλομαι, *video.*

Ὀσσέσκε, *prævidebat,* 3. ſing. imperf. Ion. verbi ὄσσομαι, *video,* Æol. pro ὄπλομαι. f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

Ὄσση, ας, ἡ, *OSSA,* mons Theſſaliæ.

Ὀσσίχον, Dor. pro ὅσον, *quantum.*

Ὅσσοι, Poët. pro ὅσοι, *quicunque:* ab ὅσος.

Ὄσσομαι, *video,* Æol. pro ὄπλομαι. hinc ὀσσόμενος, præſ. part. Eſt & ὄσσομαι, *prædico, auguror, vaticinor:* ab ὄσσα, *omen.*

Ὅσσον & ὅσσον' pro ὅσον, *quantum.*

Ὄσσος, ου, ὁ, & ὄσσος, εος, τὸ, *oculus:* in dual. τὼ ὄσσε, per Apoc. pro ὄσσεε, vel per Mataplaſm. pro ὄσσω, in dat. pl. ὄσσοις. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπλομαι, *video.*

Ὀστᾶ pl. ab ὀστὸς, ὃ, τὸ *teſta.* Sed ὀστᾶ, contractè pro ὀστέα, *oſſa,* pl. num. ab ὀστέον, -οῦν, *os.*

Ὀσταχὸς, idem quod ἀσταχὸς, quod vide.

Ὀστέα, -ᾶ, *OSSA,* pl. num. ab ὀστέον, *os, oſſis.*

Ὀστεῖνος & ὄστινος, item ὀστώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *oſſeus:* ab

ΟΣΤΕ'ΟΝ, -οῦν, gen. -έου, -οῦ, τὸ, *os, oſſis:* q. ab ἑστάναι, quia *ſtabilis* corpus: undè *coſta.*

Ὅστις, ἥτις, ὅτι, gen. οὗτινος, ἧστινος, &c. *quis, quinam, quicunque;* [* Matt. xxv. 1. pro ὅς, Joan. viii. 53. Act. xiii. 43. et p ſſim.] ab ὅς *qui,* & τίς.

ΟΣΤΑΙΓΞ, γος, ἡ, *ſcintilla;* item *circum cincinnus.*

* Ὀστολογία, *oſſium inveſtigatio vel collectio.*

Ὀστοῦν, οῦ, τὸ, *os, oſſis.*

Ὀστοφυεῖς, nom. vel acc. pl. ab

Ὀστοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *oſſeus naturâ;* ab ὀστέον, -οῦν, τὸ, *os,* & φύσις, *natura.* Th. φύω, *naſcor.*

Ὀστρακίζειν, inf. ab

Ὀστρακίζω, *teſtulis in urnam conjectis damno, relego:* ab ὄστρακον.

Ὀστράκινος, η, ον, *teſtaceus, a, um:* ab ὄστρακον, ου, τὸ, *teſta.*

Ὀστρακισμὸς, ῦ, ὁ, *OSTRACISMUS, relegatio per teſtulas in urnam miſſas:* ab eod. th.

Ὀστρακόδερμος, ου, ὁ, *oſtripellis:* ab ὄστρακον, ου, τὸ, *teſta,* & δέρμα, ατος, τὸ, *pellis,* quod à δέρω, *excorio.* Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis.*

ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, *teſta,* etiam *ea, quæ de piſce dicitur:* qu. ab ὀστέον, *os.*

ΟΣΤΡΕΟΝ ſeu ὄστρειον, ου, τὸ, *OSTREUM;* & *OSTRUM,* color oſtrinus: qu. ab ὀστέον, *os.*

ΟΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, *OSTRYA* vel *OSTRYS,* arbor.

ΟΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. ανοῦμαι, *odoror, olfacio:* ὀσφρήσομαι, idem. f. ὀσφρήσομαι, perf. paſſ. ὤσφρημαι, σαι, ται.

Ὀσφρασία, ας, ἡ, *odor:* &

Ὄσφρησις, εως, ἡ, *odoratus:* à præced. ὀσφραίνομαι.

Ὀσφρόμενος, *qui odoratur,* per Syncop. pro ὀσφραινόμενος, præſ. part. ab ὀσφραίνομαι, quod vide.

ΟΣΦΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus, ilia:* accuſ. ὀσφύν. Alii ὀσφῦος, ὀσφῦν.

Ὄσχος, ου, & ὄσχεος, ου, ὁ, & ὄσχιον, ου, τὸ, item ὀσχία, ας, ἡ, necnon ὄσχη & ὤσχη, ης, ἡ, *ramus, novellus, palmes:* & pro *ſcroto* ſumitur. Th. μόσχος, *vitulus, ramulus.*

Ὅτ' ut ὅθ pro ὅτε, *quando.*

Ὅταν ſeu ὅτ', ἂν, *quum* conjunct. [* ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, Marc. iii. 11. cum indicativo vix alibi repertum.] item *quamdiù;* ex ὅτε & ἄν.

ΟΤΕ, *quando, quum;* *quandoque;* *quoniam.* Poët. ὅτε, Dor. ὅκκα. Sed πότε, *quando?* τότε, *tunc,* ὅτε οὖν, *quando quidem.*

Ὅτεο, Ion. & Dor. pro ὅτευ pro οὗτινος, quod vide.

Ὅτεῳ τρόπῳ, Ion. pro ᾧτινι τρόπῳ, *quomodo.*

Ὁτεῳδὴ, Ion. pro ᾡτινιδὴ, *cuicunque.* Sed ὅτεων pro ὧν τινῶν, *quorum.*

ΟΤΙ, & Poët. ὅττι, *quòd, quia,* conjunctio. [* μιμνήσκω Matt. ix. 18. Marc. v. 35. vi. 15. Ariſtoph. Plut. p. 97. Xen. Cyrop. iii. 51. εἰδυῖα· ὅτι ἔσται τελείωσις, Luc. 1. 45, THAT *there ſhall be a performance,* FOR *there ſhall be,* (quod tamen fit Luc. xxii. 20.) Ita Matt. ix. 28. Marc. xi. 23, 24. Luc. iv. 36. 1 Pet. iv. 1. 2.—Pro διότι ὅ, τι, *cur, quare.* Marc. ix. 28. Luc. ii. 49. John. iv. 27. Εἴποι. ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, Il. A. 64, *dicat cur tantopere iratus ſit Phœbus Apollo.* & Odyſſ. T. 464, ἦν μὴ φράσῃς ὅ, τι τρὶς ἀκολουθήμην πότε, Ariſtoph. Plut. i. 19,

Digitized by Google

i. 19. *niſi dicas tandem cur hanc ſequatur.* Non igitur Hebraiſmus eſt, ut Grotius cenſet ad Marc. ix. 11. Verba loquentis inchoans, abundat; Marc. ii. 11, &c. &c. Theoph. Charac. c. 3. Ὅτι ἴσα λάβε τὴν γυναῖκα, Marc. xii. 19, *ut ducat uxorem*: rara locutio. Cum infinitivo, Θεωρῶ ὅτι τὰ θηρία τοὺς πολίτας διαφθεῖραι, Polyb. Θεωρῶ, ὅτι μετὰ ὕβρεως μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν, Act. xxvii. 10. Sed ὅ,τι. *quicquid*, pronom. n. g. ab ὅστις.]

*Ὁτιοῦν, *quis igitur?* ab ὅς, *quis*, & οὖν, *ergo*. [* μηδ᾽ ὁτιοῦν vel οὐδ᾽ ὁπωστιοῦν, Xenoph. Cyrop. l. i. c. 23, *nullo modo*.]

*Ὀτλέω, f. ήσω & ὀτλεύω, f. εύσω, *ærumnas fero*; *ſuſtineo*: à ſeq. ὄτλος. Inde nonnulli Angl. toil ortum ducunt.

*Ὄτλος, ου, ὁ, *ærumna*: à τλάω, per Pleonaſm. τοῦ ὁ, quod à ταλάω, *ſuffero*: ex quo per Syncop. fit τλάω.

*Ὀτοβέω & ὀτοβεύω, -ῶ, *ſtrepito*: ab

*ΟΤΟΒΟΣ & ὄτοβος, ου, ὁ, *ſtrepitus*, *tumultus*, *ſonitus*: qu. ab ὠθέω, *moveo*, & βοὴ, *clamor*.

*Ὅτου, Att. pro οὗτινος, gen. ſing. ab ὅστις, *qui*: quod ab ὅς & τίς.

*Ὀτραλέως, *celeriter*; *ocyſſimè*, *accuratè*: adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*.

*Ὀτρηρὸς, οῦ, *celer*, *citatus*, *impiger*, *diligens*: in nom. dual. ὀτρηρὼ, ab ὀτρύνω, *incito*, *hortor*.

*Ὄτριχες pro ὁμότριχες, *ejuſdem pili*: nam ὅμοιος patitur hanc Syncopen, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

*Ὀτρύνομεν, 1. pl. præſ. ind. act. verbi ὀτρύνω, quod vide.

*Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, *hortatio*, *inſtigatio*. Th. ὀτρύνω.

*ΟΤΡΥ΄ΝΩ, *incito*, *inſtigo*, *adhortor*: fut. υνῶ, & Ion. ὀτρυνέω, in paſſ. ὀτρύνομαι, *incitor*.

*Ὄττα, vide ὄσσα.

*Ὅττι, *quia*, *quoniam*, Poët. pro ὅτι, *quod*.

*Ὅττικεν, Poët. pro ὅ,τι, & κὲν, *quicunque*.

*Ὄττοβος, vide in ὄτοβος.

*Ὀττοτοῖ, *hei*, *heu*, *ah!* hinc

*Ὀτοτύζω, *lamentor*.

*Ὅτῳ, Att. pro ᾧτινι, *cui*: ab ὅστις, *quicunque*. ex ὅς & τίς, *quis*.

*ΟΥ᾽, ſeq. conſon. οὐκ, ſeq. vocali tenui, & οὐχ, ſeq. vocal. aſpirat. adv. Att. οὐχὶ, *non*. Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, & vertitur *nequaquam*. [* pro οὐ μόνον. οὐχ ὅτι τοῦ Μωσέως ἐστὶν, ἀλλ᾽ ἐκ πατέρων, Joan. vii. 22. τυφλὸς, οὐχ᾽ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος, ἀλλὰ καὶ ὀφθάλμισας Ἔρως. Thuc. v. 12.]

Οὗ pro ὅπου, *ubi*, adv. Sed ποῦ, *ubi?*

Οὗ, *ſui*, gen. ab ἕς, εὗ, *quis*, *cujus?* [* οὗ, οἱ, ἕ, *ſui*, *ſibi*, *ſe*: aliquando, ſed rariùs *illi*, *illum*. Ἀλλά οἱ αὐτῷ Ζεὺς ὀλέσειε βίην, Od. Δ. 667, *Sed illi ipſi* [Telemacho] *Jupiter perdiderit vires*. Εὐρύαλος δέ ἑαυτὸν ἀρεσάσθω ἐπέεσσι, Od. Θ. 396. et Il. Α. 510. et Il. Σ. 119. Od. Δ. Herodot. iv. 83. Theocr. in Adonim mortuum. Pyth. Iſth. Θ. 109.] &

Οὗ pro οἷ, *quo*, Joſ. i. 9, 16.

Οὗ, *miſiſti*, pro ἵεσο vel ἵεο, contract. οὗ, 2. ſing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Οὐὰ, *vah!* adv. Marc. xv. 29.

Οὐαὶ, *VÆ*, adv. cum dat. ἡ οὐαὶ, *miſeria*.

ΟΥ῎ΑΣ, ατος, τὸ, *auris*: Poët. pro οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem: dat. pl. οὔασιν.

Οὔατα, *aures*, *vaſorum anſæ*: nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, *auris*, ὃ contractè οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem.

Οὐγγία vel οὐγκία, *UNCIA*, *pars una aſſis*: q. ab ἑνὸς, vocab. Siculum.

Οὐδαμῆ, & Dor. οὐδαμᾶ, *nuſquam*, *nullatenus*: adv. ab οὐδαμός.

Οὐδαῖος, ου, *humilis*, *terreſtris*: ab οὖδας, *ſolum*.

Οὐδαμινὸς, *nihili*, *nugatorius*, *gerro*: ab

Οὐδαμὸς, *nullus*: quod ex οὐδὲ, *neque*, & ἀμὸς, *unus*, *aliquis*, Dor. *noſter*; q. d. οὐδ᾽ ἀμὸς, *ne unus quidem*.

Οὐδαμῶς, *nequaquam*, adv. à præced.

Οὖδας, ατος, τὸ, *pavimentum*, idem quod οὖδος, εος, τὸ, *ſolum*.

Οὐδὲ, *neque*, conjunct. ex οὐ, *non*, & δὲ, *verò*.

Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*. οὐδεμία, ᾶς, ἡ, *nulla*. οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*: ex οὐδὲ, *neque*, & εἷς, *unus*.

Οὐδέκοτε, Ion. pro οὐδέποτε.

Οὐδεμιᾷ, dat. ſing. f. g. ab οὐδεμία. Vide in οὐδεὶς.

Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*, *nihil*: οὐδὲν ἧττον, *nihilominus*: οὐδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*. Vide οὐδεὶς. Sic οὐδένες, *nulli*, nom. pl. m. g.

Οὐδενόσωρος, *nullâ curâ dignus*, *contemnendus*: ab οὐδεὶς & ὤρα, *cura*. Vel *qui ne quidem momento durat*: quod ab ὥρα, *tempus*.

Οὐδέποτ᾽ pro οὐδέποτε, *nunquam*, adv. ex οὐδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*.

Οὐδέπω, *nondum*, *nunquam*, adv.

Οὐδέτερος, ου, *neuter*: ex οὐδὲ & ἕτερος, *alter*.

Οὐδετέρωθεν, adv. *neutrâ ex parte*: &

Οὐδετέρωσε, *neutram in partem*: ab

Οὐδετέρως, *neutro modo*: quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, *neuter*, *neque alter*.

Οὐδέτι, *neque ullum*: ex οὐ, *non*, & τὶ, *quid*.

ΟΥ῎ΔΟΣ, εος, τὸ, *ſolum*, *pavimentum*: q. ab ὁδὸς, ἡ, *via*. Sed

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, *limen*. Eſt &

Οὐδὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro ὁδὸς, *iter*.

Οὐδεὶς οὖν, *nemo igitur*; item *nequaquam*: ex οὐδεὶς, *nullus*, & οὖν, *igitur*.

ΟΥ῏ΘΑΡ, ατος, τὸ, *UBER*, *mamma*; *abundantia*, *ubertas*: hinc Angl. udder.

Οὐθεὶς, οὐθεμία, οὐθὲν, *nullus*, *a*, *um*: ex οὔτε & εἷς, *unus*.

Οὔθην, *non quidem*. Th. οὐ, *non*.

Οὐκ᾽ *non*, ſequente tenui. Vide οὐ.

Οὐκέτι, *non ampliùs*: ex οὐκ, *non*, & ἔτι, *adhuc*.

Οὐκὶ, Poët. pro οὐχὶ, hoc autem pro οὐκ.

Οὐκοῦν, *nonne igitur?* ex οὐκ & οὖν, *ergo*.

Οὔκω, Ion. pro οὔπω, *nondum*: ſic οὐκῶν, Ion. pro οὐκ vel οὐκοῦν, *non igitur*.

Οὔκως, Ion. pro οὔπως, *nullo modo*.

Digitized by Google

Οὐλαὶ

Οὐλαὶ, *bordeum*; [* undè Iſlandicum ΟΙ, GEOL, et YULE, *convivium ex cereviſia et mulis alſis.* Gul. Bowyer, Præf. ad Conject. in Nov. Teſt. p. xliv. Ed. 1772.]

Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, *confertum agmen, cohors*: q. ab οὖλος, *integer*: vel ex ὁμοῦ & εἰλεῖσθαι, *ſimul cogi.*

Οὔλαφος, *mortuus*: ab οὖλω, ſeu ὀλοὸν ἀφῇ, *quem res mortifera tetigit.*

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, *cicatrix*: q. ex οὔλω, *valeo.* Th. οὖλος, *integer.*

Οὔλιος, οὔλιμος, & οὐλοὸς, idem quod ὀλοὸς, *pernicioſus.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Οὐλίας, α, ὁ, Dor. pro Οὐλίας, ου, ὁ, nomen viri proprium.

Οὐλοδέτης, *merges, faſciculus bordei collecti*: ab οὖλος, *faſcis,* & δέω, *ligo*: vel ab οὐλαὶ, *bordea.* Hinc

Οὐλόδετον, *funis,* quo οὖλος δεῖται, id eſt, *faſciculus colligatur.*

Οὐλόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, τὸ, *qui criſpos babet capillos*; ex οὖλος, *criſpus,* & θρὶξ, *capillus.*

Οὐλοθυτέω, *immolo,* q. οὐλὰς θύω.

Οὐλοκάρηνος, *criſpo capite*: ex οὖλος, *contortus,* (q. ab εἴλω, *contorqueo*) & κάρηνον, *caput.*

Οὐλομένη, ης, *pernicioſa,* Poët. pro ὀλομένη, a. 2. part. m. f. g. &

Οὐλομένοιο, gen. Ion. m. g. ejuſd. temporis & modi, verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. m. ὄλα, Att. ὄλωλα. a. 2. m. ὠλόμην. hinc a. 2. part. m. ὀλόμενος, η, ον.

Οὖλον, ου, τὸ, *gingiva*; ab οὖλος, *tener.*

Οὐλόπους, *integer pedibus*: ab οὖλος, *integer,* & πoῦς, ποδὸς, ὁ, *pes,*

ΟΥ'ΛΟΣ, ου, *integer, ſanus, perfectus, mollis, tener, criſpus*; item *manipulorum collectorum faſcis.* Tum etiam οὖλος pro ὀλοὸς, *pernicioſus,* quod vide in ὄλλυμι. Ab οὖλος, *tener,* eſt οὖλον, *gingiva.* Ἴουλος, *prima lanugo ex puberum genis efflorescens*: οὖλος, per Epenth. Ion. τοῦ υ, pro ὅλος, undè Angl. *whole,* pro integro & ſano manâſſe videatur.

Οὐλοχύτας, acc. pl. ab

Οὐλοχύτης, ου, ὁ, *mola,* [* Il. A. 249.] q. ab οὐλαὶ, *bordeum*: hoc ab οὖλος pro ὅλος, *integer,* & χέω, ſeu χύω, *fundo.*

Οὐλύμπιος, ου, Poët. pro ὀλύμπιος, *OLYMPIUS*; *cœleſtis.* à ſeq.

Οὔλυμπος, ου, & gen. Ion. οὐλύμποιο, ὁ, Poët. pro ὄλυμπος, *OLYMPUS*, q. ὁλόλαμπος, *totus lucens.* Ὀλυμπόνδε, *ad Olympum.* qu. εἰς οὔλυμπον.

Οὔλω, *VALEO, ſum ſanus.* Th. οὖλος, *integer.* Indè Angl. *to avail.*

* Οὔμενουν, *nibil equidem, veruntamen.*

* Οὐ μὴ, cum ſubj. οὐ μὴ τελέσητε ἐπιθυμίαν σαρκὸς, Gal. v. 16. cum Indic. οὐ μὴ πιστεύσητε, Joan. iv. 48.

* Οὐ μὴν ἀλλὰ, *verùm,* Iſoc. Panath.

Οὑμὸς, per Synæreſin, pro ὁ ἐμὸς, *meus,* Sic τ' ὑμὸν pro τὸ ἐμόν.

ΟΥ'Ν, *igitur, itaque, ergo,* conjunct. [* ἀλλ' οὖν, *at certè,* Bos Anim. c. xi. μηδ' ἔτι οὖν vel ὁπωσοῦν, *nullo modo.*]

Οὕνεκα & οὕνεκ', ὧ ἕνεκα, *cujus rei gratiâ, propter, quoniam.* Sic τοὔνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poët. pro ὄνεσθε, 2. plur. ind. paſſ. verbi ὄνομαι, idem quod ὀνόω, *vitupero.* Th. ὄνημι, idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poët pro ὄνομα, *nomen*: &

Οὐνομάζω pro ὀνομάζω, itidem.

Οὐνομαίνειν, Ion. pro ὀνομαίνειν, *nominare.*

Οὐνομάκλυτος, ου, Poë. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, *nomine clarus, inclytus.*

Οὐνομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*: Ion. pro ὁ νομάρχης ex νόμος (à νέμω, *rego*) & ἀρχὴ, *imperium.*

Οὐνομαστὸς, *celebris,* Ion. pro ὀνομαστὸς, q. v.

Οὖξ, Dor pro ὁ ἐξ.

Οὗπερ, gen. ſing. ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod.*

Οὔποτε, *nunquam*: ex οὐ & ποτὲ, & hoc ab ὅτε, *quando.*

Οὔπω, *nondum*: ex οὐ & πω, (enclit.) *quodammodo*; hoc ab δεῖ

ΟΥΡΑ', ᾶς, ἡ, *cauda, extremum agmen, prora*: q. ab ὄρος, *terminus.* hinc οὐραῖος, *ad caudam pertinens.* αἴλουρος, *catus, felis.* ἀρκτοῦρος, *ſtella poſt caudam majoris urſæ*: *Arcturus.* μείουρος ſeu μύουρος, *cui cauda truncata eſt, mutilus.* μελάνουρος. *nigram caudam babens.* σκίουρος, *ſciurus*; cui cauda loco umbræ eſt.

Οὐραγία, ας, ἡ, *extremum agmen*: &

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, *extremi agminis dux*: ab οὐρὰ & ἄγω, *duco.*

Οὐραῖος, ου, *caudatus, ad caudam pertinens*; *poſtremus*: ab οὐρά.

Οὐράνη, ης, ἡ, & οὐρήθρα, ας, ἡ, *meatus, per quem urina defertur è renibus in veſicam*; ab οὖρον, *urina.*

Οὐρανία, ας, ἡ, & Ion. οὐρανίη, ης, ἡ, *URANIA*, una ex Muſis.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Dor. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ οὐρανοῦ παῖς, *Cœli filius.*

Οὐρανίδης, ου, ὁ ἡ ἡ. *cœleſtis*: in nom. pl. οὐρανίδαι. Th. οὐρανὸς, *cœlum.*

Οὐράνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *cœleſtis*: ab eod.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, *cœlicola. cœleſtis*: in nom. pl. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανιώνων. Th. οὐρανὸς, ου, ὁ, *cœlum.*

Οὐρανόθεν, adv. *è cœlo, cœlitùs*: &

Οὐρανόθι, adv. *in cœlo.* Th. οὐρανὸς, *cœlum.*

Οὐρανομήκης, εος, ὁ ἡ ἡ, *altiſſimus*: ab οὐρανὸς, *cœlum,* & μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

'ΟΥΡΑΝΟ'Σ, ῦ, & Dor. ὠρανὸς, ῦ, ὁ, *cœlum, aër, palatum*: q. ab ὅρος, *terminus,* vel ὁράω, *video.* Hinc οὐράνιος, *cœleſtis,* οὐρανόθεν, *cœlitùs.*

Οὐρανόσε, *in cœlum*: adv. à præced. th:

Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ, *cœli contemplator*; item piſcis ſic dictus ab oculo in capite, quem dum natat, ſurſum tollit. Ab οὐρανὸς & σκοπὸς, quod à p. m. verbi σκέπτομαι.

Οὐρανῶ, gen. Dor. & Æol. pro οὐρανοῦ, ab οὐρανὸς, *cœlum.*

Οὐρὰς, acc. pl. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Οὐρβανὸς. οῦ, ὁ, *Urbanus,* nomen viri Lat.

Οὔρεα, Ion. pro ὄρεα, vide οὖρος.

Οὐρεῖν, præſ. inf. pro imperat. ab οὐρέω, *urinam reddo.* Th. οὖρον, *urina.*

Digitized by Google

Οὔρεος, Poët. pro ὄρεος, *montis*, gen. ſing. Sic οὔρεα pro ὄρεα, nom. pl. οὔρεσι, dat. pl. ab ὄρος, εος, *mons*.

Οὐρεὺς, έος, ὁ, Ion. pro ὀρεὺς, *mulus*. q. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Eſt &

Ουρεὺς, *cuſtos*, ab οὖρος.

Οὐρέω, f. ήσω, *urinam reddo*, *meio*. Th. οὖρον, *urina*.

Οὐρῇ, Ion. pro οὐρᾷ, dat. ſing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl. Ion. ab οὐρεὺς, έος, & Ion. ῆος, ὁ, *mulus*.

Οὐρήθρα, vide in οὐρέω.

Οὔρημα, ατος, τὸ, *urina*: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi οὐρέω, *meio*.

Οὐρὴν, acc. ſing. Ion. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρήσῃς, *meias*, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi οὐρέω, *meio*, f. ήσω. Th. οὖρον, *urina*.

Οὔρησις, εως, ἡ, *mingendi actus*; *urina*: &

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, *URETER*, *meatus urinarius*: Hinc Angl. ureter. &

Οὐρητικὸς, οῦ, *urinarius*, *urinam ciens*; *meiendi facultatem habens*; omnia à perſ. paſſ. verbi οὐρέω, *meio*.

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. *lux Domini*.

Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, *conterminus ſum*, *finio*. Sic οὐρισμαι, Ion. pro ὁρισμαι

Οὐρία (ſub. ἀγὼν) f. g. ab

Οὐρίας, ου, *ſecundus*, *proſper*: ab οὖρος.

Οὔριος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ΟΥ̓ΡΟΝ, ου, τὸ, *URINA*, quia ὀρούει, ex veſicâ. Hinc οὐρέω, *urinam reddo*: δυσουρία, ας, ἡ, *urinæ difficilis excretio*.

ΟΥ̓ΡΟΣ, ου, ὁ, *ventus ſecundus*, *proſper ſucceſſus*; item *cuſtos*, *inſpector*: q. ab ὄρω, *incito*, vel ὁράω, *video*. (Eſt & οὖρος, Ion. pro ὅρος, *finis terminus*, & pro ὄρος, *mons*.) Hinc Angl. a ward, warden, &c.

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, *alveus ſeu foſſa per quam deducitur navis in mare*: à præced. Eſt & οὐρὸς, *ſerum lactis & ſanguinis*: ex ὀῤῥός.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, in pl. τὰ ὦτα, *aures*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Οὖς, *quos*, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ. Att. οὕς *ſuos*, ab ὅς, ἥ, ὅν.

Οὖσαν, acc. ſing. ab οὖσα, ης, præſ. part. ab εἰμί, *ſum*.

Οὐσία, ας, ἡ, *eſſentia*, *natura*, *ſubſtantia*, *facultates*: ab ὤν, οὖσα, ὄν, præſ. part. ab εἰμί, *ſum*.

Οὐσιωδῶς, adv. *ſubſtantialitèr*, *eſſentialitèr*: à præced.

Οὔτ' ἄρ' pro οὔτε ἄρα, *neque*.

Οὖτα, *vulneravit*, per Apoc. pro οὔτασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, *vulnero*. f. άσω. Alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. act. verbi οὐτάω, imperf. οὔταον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α.

Οὐτάζω, f. άσω, idem cum thy. οὐτάω, *vulnero*. [* cum gen. accuſ. ἕλκος ὅ με βρότος οὔτασεν ἀνὴρ, Il. Ε. 361. *vulnus*, *quod mihi inflixit*.]

Οὐτάμεν, Ion. pro οὐτᾶναι, Dor. οὐτάμεναι præſ. inf. act. verbi οὔτημι, idem quod οὐτάω, *vulnero*.

Οὐτάμενος, *vulneratus*, præſ. part. paſſ. ab οὔταμαι, quod ab οὔτημι pro οὐτάω, vel per Sync. pro οὐτασάμενος, a. 1. part. m. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.

Οὔτασ' pro οὔτασε, *vulneravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, *vulnero*.

ΟΥ̓ΤΑ'Ω, *vulnero*, *vulnus infligo*: f. ήσω, p. ηκα. Hinc οὐτάζω, οὐτάσκω, & οὔτημι, idem.

Οὔτε & οὔτ', ut & οὐδ', *neque*; ex οὐ & τέ, *que*. [* οὔτε τι, *non omnino*, Il. Α. 115.]

Οὕτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, *alter*.

Οὔτησις, εως, ἡ, *vulneratio*: à 2. perſ. perf. paſſ. verbi οὐτάω.

* Οὔτιγε, *minimè*, *nequâm*.

Οὐτιδανὸς, οῦ, *vilis*, *nullius pretii*: q. οὔτινος, gen. ab οὔτις, per Pleonaſm. δα, vel ab οὔτις, *nullus*, & δάνος, εος, τὸ, *munus*.

Οὔτιν' pro οὔτινα, acc. ſing. ab οὔτις, *nullus*; gen. οὔτινος. ex οὐ, *non*, & τὶς, *quis*.

Οὗτινος, gen. ſing. ab ὅστις, *quicunque*: pro οὗτινος. Attici dicunt ὅτου, Ion. ὅτεο, Dor. ὅτευ, Æol. & Poët. ὅττεο & ὅττευ. Pro ᾧτινι, Atticè ὅτῳ, Ion. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Atticè ὅτων, Ion. ὁτέων. Pro οἷστισι, Atticè ὅτοις, Ion. ὅτεοις & ὁτέοισι. Ex ὅς & τὶς, *quis*.

Οὐτιπω, Dor. pro οὐδαμῶς, *nullo modo*.

Οὔτις, *nullus*, gen. οὔτινος, acc. οὔτιν' & οὔτινα· ex οὐ, *non*, & τὶς, *quis*.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*. gen. τούτου, ταύτης. nom. pl. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. gen. τούτων· qu. ex ὁ & αὐτός. Sic οὗτος, in voc. caſu pro *heus tu*, [* τοῦτο μὲν—τοῦτο δὲ, Heb. x. 33. *partim vero*, *partim autem*.—τοῦτο μὲν πόλεις ἐξεπολιόρκει, τοῦτο δὲ πᾶσαν τὴν χώραν κατέτρεχε, Diod. Sic. Ecl. i. l. 36. *primum urbes expugnabat*; *partim totam regionem impune vaſtabat*. Εἰ ταῦτα, *et quod magis eſt*, formula quæ auget conditionem. Jamblich. v. p. 131 pro καίπερ, *tametſi*, *quamquam*. Μένωνα δὲ οὐκ ἐζήτει, καὶ ταῦτα παρὰ Ἀριαίου ὄντα, Xenoph. Anab. ii. p. 147. 8vo. ed. Hutch. *Menonem non quærebat*, *quanquam ab Ariæo miſſum*.]

Οὑτοσὶ, Att. pro οὗτος.

Οὕτω & οὕτως, ſ. q. vocali, *ſic*, *itane?* *tantoperè*: Att. οὑτωσί. [* οὑτωσὶ ἀκούσαντι, *ſimplicitèr audienti*, Max. Tyr. xxviii. 2. vid. Markl. ad xvi. § 2.]

Οὐχ', ante aſperam; οὐκ, ante vocalem; οὐ, ante conſonantem, *non*.

Οὐχὶ, *nonne?* adv. interrogandi: item Atticè, *non*, adv. negandi. Th. οὐ.

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, *debitor*, acc. pl. ὀφειλέτας ab ὀφείλω, *debeo*.

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, &

Ὀφείλημα, ατος, τὸ, *debitum*: ab

ὈΦΕΙ'ΛΩ, *debeo*, *reus ſum*: [* *fœnero*, οὔτ' ὠφέλησα, οὔτε ὠφέλησέ με, Jer. xv. 10. *non fœneravi*,

Digitized by Google

fœneravi, non fœneravit me quiſquam.] imperf. ὤφειλον, f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα. a. 2. ὄφελον præt. paſſ. ὀφείλομαι. præſ. part. paſſ. ὀφειλόμενος, η, ον, *debitus, a, um.* perf. paſſ. ὠφείλημαι.

Ὄφελες, vide in ὄφελον, *utinam.*

Ὄφελλεν, Poët. pro ὄφελεν quod Ion. pro ὤφειλε. 3. ſing. a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.*

ὈΦΕ'ΛΛΩ, εις, ει, *augeo, adjuvo* (uſurpatur & pro ὀφείλω, *debeo*) f. ὀφελῶ, p. ὤφελκα, a 2. ὤφελον.

Ὀφέλλωσιν, *augeant*, 3. pl. præſ. ſub. verbi ὀφέλλω, *augeo.*

Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.* Et uſurpatur ut adverb. optandi *utinam*, in prima, ſecundâ, & tertiâ perſonâ; [* vel cum præterito aut infinit vo, Thom. Mag. et. vid. Luc. Solæc. nup. Græc. iii.] ut αἴθ' ὄφελες ἔμεναι, *utinam ſederes:* αἴθ' ὄφελον ἄγαμός τε μένειν, *utinam calebs eſſem:* ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν, *utinam mihi mors placuiſſet.*

Ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas, uſus:* ab ὀφέλλω, *juvo, mulcto, perſolvo.*

Ὄφεως, gen. Ion. ab ὄφις, ιος, ὁ, *anguis.*

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, *oculorum morbus:* & inde

Ὀφθαλμιάω, *oculorum morbo laboro:* ab ὀφθαλμὸς, quod vide.

Ὀφθαλμιαμένοις ἄνθραξι, *inoculatos carbunculis*, Suid. voce ὀφθαλμιωμένους.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, *obſequium* (vel *ſervitus*) *ad oculos heri præſentis exhibitum.* ab

Ὀφθαλμόδουλος, ε, ὁ καὶ ἡ, *ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum præſtat:* ab ὀφθαλμὸς, *oculus*, (quod ab ὄπτομαι, *video*) & δοῦλος, *ſervus.*

Ὀφθαλμὸς, ὢ, ὁ, *oculus*, per Metaph. *vir illuſtris*, vel *qui res futuras ſuâ prudentiâ prævidere poteſt:* dat. pl. Ion. ὀφθαλμοῖσιν. ὀφθαλμὼς, Dor. pro ὀφθαλμοὺς. Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὀφθαλμοφανῶς, adv. *ad oculum, liquidè.*

Ὀφθεὶς, ἐντος, *viſus*, a. 1. part. paſſ. ὀφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὀφθήσῃ, 2. ſing. f. 1 paſſ. verbi ὄπτομαι, *video.*

Ὀφθῆναι, ὀφθήσῃ, vide in præced.

Ὄφιν, acc. ſing ab ὄφις.

Ὀφιόδηκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *à ſerpente morſus:* ab ὄφις & δηκτὸς, quod à 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δάκνω.

Ὀφιομάχης, ε, ὁ, *lacerta, locuſtæ ſpecies:* ex μάχομαι, *pugno*, & ὄφις, *ſerpens.*

Ὄφιος, gen. ſing. ab ὄφις, ὁ, *ſerpens:* acc. ὄφιν.

Ὀφὶρ, indecl. *Ophir*, nomen regionis.

ὌΦΙΣ, ιος, & εως, ὁ, *ſerpens*, nom. pl. ὄφιες, ὄφεις, ὄφις, q. ab ὄπτω pro βλέπω, *video.* Hinc Angl. a Fiend.

Ὀφιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ſerpentinus, anguinus:* à præced.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφειλεῖν, verbi ὀφείλω, *debeo*, & per Syncop. ὄφλω, f. ὀφλήσω. & per Syncop. ὀφλήσω, p. ὤφληκα. a. 2. ὦφλον.

Ὄφλημα, ατος, τὸ, *mulcta impoſita; debitum.*

Ὀφλησις, εως, ἡ, *debitum, quod publico ærario debetur.*

Ὀφλήσω, per Syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. vide ὀφλεῖν.

Ὄφλω, f. ήσω, idem quod ὀφείλω, (ex quo per Syncop. fit) *mulctor.*

ὌΦΡΑ & ὄφρ', *ut, quo*, adv. Poët. pro ἵνα, ὅπως, ei reſpondet τόφρα, *tunc.*

Ὀφρύη, id. quod ὀφρύς.

Ὀφρυόεις, εντος, & in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, *excelſus, a, ſupercilioſus:* à ſeq. ſn.

ὈΦΡΥ'Σ, ύος, ἡ, *ſupercilium, faſtus, tumulus.* dat. pl. ὀφρύσι. [* ὀφρῦν συνάγειν, *contrahere ſupercilia.*]

Ὄχ' pro ὄχα, *valdè, præ cæteris, longè*, ponitur pro ſuperl. ab ἔχω, *habeo.* uſitatius eſt ἔξοχον & ἔξοχα, ab ἐξέχω, *emineo.*

Ὀχάνη, ης, ἡ, &

Ὄχανον. ε, τὸ, *anſa clypei*, quâ ille tenetur. f ab ἔχω, *teneo.*

Ὀχεία, ας, ἡ, *coitus.*

Ὀχέεσκεν, Ion. pro ὤχεεν, imperf. act. verbi ὀχέω, *veho, porto.* f. ήσω.

Ὀχέεσφιν, *curribus*, dat. pl. Ion. pro ὄχεσιν; dic tur & ὀχέεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄχος, εος, τὸ, *currus.*

Ὀχετηγὸς, ῦ, ὁ, *aquæ ductor:* ab ὀχετὸς, *canalis.*

Ὀχετεύω, f. εύσω, *rivos duco, diduco:* ab

ὈΧΕΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *canalis, aquæ ductus;* item *cloaca:* q. ab ὀχέω, *veho.* ὀχετὸς ἄτης, *canalis calamitatis pro perpetuâ calamitate.*

Ὀχεὺς, έως, ὁ, *retinaculum, ambitus*, in pl. ὀχῆες. ab ἔχω, *teneo.*

ὈΧΕΥ'Ω, *admiſſarium admitto.* f. εύσω. p. ὤχευκα. hinc ὀχεία, ας, ἡ, *coitus.* q. ab ὀχέω, *veho.*

Ὀχέω, f. ήσω, *veho, porto*, paſſ. part. ὀχῶν. *moderans.* [* ἄτην ὀχέειν, Il. ω. 300. *culpam luens.*] Th. ὄχος, *currus.*

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, *cibus:* ab ἔχω, *ſuſtento.*

Ὄχημα, ατος, τὸ, *vehiculum:* à 3. perſ. perf. paſſ. verbi ὀχέω, *veho.*

Ὀχήσιος, ε, ὁ, *OCHESIUS*, nom. propr.

Ὀχθέομαι, *ingemo.* Heſych.

Ὄχθαις, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, *ripa:* dat. pl. ὄχθαις, & Ion. ὄχθῃσιν, & ὄχθαισι, Poët.

ὈΧΘΕ'Ω, fut. ήσω, *indignor, graviter fero:* qu. ab ἄχθομαι.

ὈΧΘΗ, ης, ἡ, *ripa:* intra quam ἴσχεται, ſeu ὀχεῖται, *aqua.* ὄχθος, ε, ὁ, *ripa, tumulus, labor.*

Ὀχθήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθέω, *gravatè fero.*

Ὄχθῃσιν, dat. pl. Ion. &

Ὀχθοιβος, *limbus, fimbria:* Suidæ eſt ὄχθοιβος. &

Ὄχθος, ab ὄχθη, quod vide

Ὀχλαγωγία, -ῶ. *turbam ſeu plebem duco*, f. ήσω, perf. ὠχλαγώγηκα.

Ὀχλεῦνται, *turbantur*; Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ὀχλέω, *turbo.* Th. ὄχλος, *turba.*

ὈΧΛΕΥ'Ω, *moveo*; f. ευσω. ὀχλεὺς, έως, ὁ, *vectis.* μοχλὸς, ῦ, ὁ, idem. μοχλεύω, *vecte moveo.*

Ὀχλέω, *turbo, commoveo; moleſtiâ afficio:* fut. ήσω. p. ὠχληκα. præſ. paſſ. ὀχλέομαι, -ῦμαι, *vexor.*

Digitized by Google

Ὀχληρία, ας, ἡ, *moleſtia, turbulentia.*
Ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, *turbulentus, a, um, moleſtus:* &
Ὄχλησις, εως, ἡ, *moleſtia. perturbatio:* ab ὀχλέω. Th. ὄχλος, *turba.*
Ὀχλικὸς, ῦ, *popularis, turbulentus:* ab eod.
Ὀχλοποιέω, -ῶ, *cogo turbam:* f. ήσω. p. ὠχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα. ab ὄχλος & ποιέω, *facio.*
ΟΧΛΟΣ, ῦ, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus: moleſtia.* [* Æol. Fόλχος, literis trajectis et Digamma præpoſito, aliàs φολγὸς, VULGUS; Cretenſes, Πόλχος. Anglicè folk, ut notant Salm. de linguâ Hellen. p. 66. & Chiſhull. Antiq. Aſiat. p. 127.]
Ὄχμα, ατος, τὸ, & ἔχμα, *retinaculum, ἀγκῦμα*: ab ἔχω, *retineo.* hinc
Ὀχμάζω, *inbibeo:* f. άσω. à præced.
Ὄχμος, *ſeries, ordo:* ubi una res ἔχεται ἄλλης, id eſt, *adhæret alii.*
Ὀχοῖσα, ας, ἁ, Poët. & Dor. pro ὀχοῦσα, ἡ, *vehens, ferens:* præſ. part. f. g. ab ὀχέω, *veho, ſuſtineo.* Th. ὄχος, *currus.*
ΟΧΟΣ, ῦ, ὁ, & εος, τὸ, *currus, vehiculum:* ab ἔχω, *contineo,* vel ἄγω, *impello.* Hinc ὀχέω, *veho, porto.* ἐποχέω, *inveho.* παράοχος, ῦ, ὁ, *qui à latere alterius vehitur.*
Ὀχυρὸς, idem quod ἐχυρὸς, *munitus, firmus,* ἐχυρόω, *munio, fulcio.*
Ὀχυρόω, f. ώσω, *munio:* ab ὀχυρὸς, *munitus.* Th. ἔχυρος, idem.
Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, *munitio:* à 1. perſ. p. paſſ. verbi præced.
Ὀχυρωμάτιον, ῦ, τὸ, *munimentum.*
Ὀχύρωσις, εως, ἡ, *munitio.*
ΟΨ, ὀπὸς, ἡ, *vox, cantus:* ab ἔπω, *loquor.* Sed ὄψ, *oculus,* ab ὄπτομαι, *video.* Ab ὄψ, *vox,* eſt ἔλλοψ, οπος, *mutus;* item *piſcis accipenſer.* ἠπεροπεύω, *decipio.* μέροψ, οπος, *diviſam ſeu articulatam vocem habens.* Epithet. *hominis.* Eſt & *avis* nomen σκὼψ, ωπὸς, ὁ, *avis nomen ex genere noctuarum.*
Ὀψαμήτης, ῦ, ὁ, *qui ſerò metit:* ex ὀψὲ, *ſerò,* & ἀμάω, *meto.*
Ὀψάομαι, *obſonor, veſcor cum pane:* ab ὄψον, q. v.
Ὀψάριον, ῦ, τὸ, *piſciculus.* Th. ὄψον, ῦ, τὸ, *quicquid cum pane comeditur,* per Synecdoch. generis, *piſcis.*
Ὀψαρότης, ῦ, ὁ, *qui ſerò arat:* ab ὀψὲ, *ſerò,* & ἀρόω, *aro.*
ΟΨΕ, *ſerò; veſperi, poſt:* [* Matt. xxviii. 1. ὀψὲ τῶν Τρωικῶν, *poſt bellum Trojanum,* Philoſtrat.] ab ὀπίσω, *poſt:* in compoſitione ε in ι mutatur. Hinc ὄψιμος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *ſerus, ſerotinus.* ὀψίζω, *ſerò aliquid facio.* ὀψίγονοι, *poſteri.*
Ὄψεαι, *videbis:* Ion. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video,* f. ὄψομαι, perf. paſſ. ὦμμαι. a. 1. ὤφθην.
Ὄψει, *videbis:* Atticè pro ὄψῃ. 2. ſing. fut. 1. med. ejuſdem verbi. Eſt & ὄψει, dat. ſing. ab ὄψις, εως, ἡ, vultus. Th. ὄπτομαι, *video.*
Ὀψείω, *videre cupio, deſidero:* ab eod. th.
Ὄψεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi ejuſd.
Ὄψεαι, *videbis,* Ion. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video,* f. ὄψομαι, perf. paſſ. ὦμμαι. a. 1. ὤφθην.

Ὀψία, ας, ἡ, *veſpera, ſerum diei.* Them ὀψὲ.
Ὀψίγονος, ῦ, *ſerò natus,* ὀψίγονοι, *poſteri;* ab ὀψὲ & γίνομαι, *naſcor:* p. m. γέγονα.
Ὀψίζω. f. ίσω, *ſerò aliquid facio,* vel *ſub veſperam facio.* Th. ὀψὲ.
Ὀψιμαθῆ, acc. ſing. ab
Ὀψιμαθὴς, έος. ὁ ἢ ἡ, *ſerò doctus:* ab ὀψὲ & μανθάνω, *diſco.*
Ὄψιμος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *ſerotinus, ſerus.* Th. ὀψέ.
Ὀψίνοος, ῦ, *qui ſerò ſapit:* ab ὀψὲ & νόος *mens.*
Ὄψις, εως, ἡ, *vultus, facies, ſpecies, viſus:* ex 2. perſ. ſing. perf. paſſ. ὦψαι, verbi ὄπτομαι, *video.*
Ὀψίσῃ, *adveſperaſcit:* 3. ſing. a. 1. ſub. act. ὀψίζω. Th. ὀψὲ
Ὀψιτέλεστος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *imperfectus:* ab ὀψὲ & τελέω, *perficio.*
Ὄψομαι, η, εἶται, fut. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video,* quod vide.
ΟΨΟΝ, ῦ, τὸ, *obſonium, quicquid cum pane comedimus piſcis.* Hinc ὀψάομαι, *opſonor, veſcor, cum pane.* Alii dicunt ab ἕψω, *coquo,* ut *ſit coctum quid cum pane.* Alii ab ὀπτάω, *aſſo.* Alii ab ὀψὲ, *ſerò,* quod non mane ſed veſperi ea alimenta ſumerent.
Ὀψοποιὸς, οῦ, *opſonium.*
Ὀψοφάγος, ῦ, *guloſus, edax:* ab ὄψον & φάγω, *comedo.*
Ὀψώνης, ῦ, ὁ, *obſonator:* quod ab ὠνέομαι, ῦμαι, *emo,* & ὄψον, ῦ, τὸ, *quicquid cum pane comeditur.*
Ὀψώνιον, ῦ. τὸ, *OPSONIUM, ſtipendium:* ab ὀψώνης.

Π.

Π, Seu π, decima ſexta Græcorum litera, octoginta denotat: majuſculum verò Π ſignificat *quinque.*
Πα, nullo accentu notata, Enclitica eſt.
Πᾶ, Dor. pro πῆ, & ſæpè πῦ, quod & πόθι dicitur, *ubi?* & πᾶ, pro ποι, *quonam? quem in locum?*
Παγὰν, Dor. pro πηγὴν, acc. ſing. ſed παγᾶν, gen. pl. Dor. pro πηγῶν· à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons;* παγαῖσι, Dor. dat pl.
Παγασαίω, gen. ſing. Dor. pro Πηγασαίου à
Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ῦ, ὁ, *PEGASUS, alatus Perſei equus.* Th. πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons.*
Παγγλωσσία, ας, ἡ, pro λαλία, *nimia loquacitas,* παρὰ τὸ πᾶν ἢ τὴν γλῶσσαν.
Παγεὶς, έντος, *concretus:* a. 2. part. paſſ. πάγνυμι, a. 2. opt. paſſ. à πήγνυμι ſeu πηγνύω, *compingo, concreſcere facio:* f. ξω. p. πέπηχα. a. 2. paſſ. ἐπάγην. f. 2. paſſ. παγήσομαι. præt. m. πέπηγα.
Πάγεν, Ion. pro ἔπαγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, *compingo.*
Παγετὸς, οῦ, ὁ, *glacies,* compacta aqua. Th. πηγνύω, *compingo.*
Πάγη, *defixum eſt:* Ion. pro ἐπάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. hinc παγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi præced.
Πάγη, ης, ἡ, *laqueus, decipulum:* ab eodem th.

Digitized by Google

Παγιδεύω,

Παγιδεύω, illaqueo, irretio: f. εύσω, p. πεπαγίδευκα· à παγὶς, quod vide.
Πάγιος, ε, firmus, ſtabilis: à πηγνύω, compingo.
Παγὶς, ίδος, ἡ, laqueus in terram depactus, decipulum: acc. ſing. παγίδα. ab eod.
Πάγκακος, ε, omninò malus, infauſtiſſimus: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, è, & κακὸς, malus.
Πάγκαλος, ε, perpulcher, honeſtiſſimus: & inde
Παγκάλως, pulchrè, honeſtiſſimè: adv. à πᾶς, & καλὸς, bonus, pulcher.
Πάγκαρπος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui fructum omne genus fert: à πᾶς, & καρπὸς, fructus.
Πάγκοινος, ε, omnibus communis: à πᾶς, & κοινὸς, communis.
Παγκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnipotens: ut παγκρατὴς πῦρ, ignis omnia vincens & abſumens: ex πᾶν, & κρατέω, vinco. Th. κράτος, robur.
Παγκράτιον ε, τὸ, athletici certaminis genus, ad quod πᾶν κράτος, adhibendum erat: pugilatus & lucta.
Πάγος, ε, ὁ, tumulus, collis; glacies, ſal. Th. πηγνύω.
Παγχάλκεος, ε, ex ſolido ære: ex πᾶς, & χαλκὸς, æs.
Παγχρύσεα, prorſus aurea: q. πάντως χρύσεα. à χρυσὸς, aurum.
Πάγχυ, penitus: adv. Poët. pro πάνυ. à πᾶς, omnis.
Παδεῖτε, ſaltatis: Dor. pro πηδᾶτε, 2. pl. præſ. verbi πηδάω, ſalio.
Πάθα, ας, ἁ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poët. caſus, clades: à πάθος, τὸ, paſſio. Th. πάσχω, patior.
Παθαίνομαι, afficior vehementer & concitor; item afficior morbis animi: à πάθος, quod vide.
Πάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. ſing. a. 2. ind. Ion. pro ἔπαθε, &
Παθέειν, Ion. reſolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, patior, f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Πάθει, dat. ſing. à πάθος, εος, τὸ, affectus, paſſio. Th. præced.
Παθεῖν. a. 2. inf. act. vide παθέειν.
Πάθεσι, dat. pl. à πάθος, εος, τὸ, affectus. Th. πάσχω.
Πάθη, paſſiones: nom. pl. ejuſd. at
Πάθῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. med. vel 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi πάσχω, patior: a. 2. ἔπαθον.
Πάθημα, ατος, τὸ, afflictio vitioſus affectus: in pl. τὰ παθήματα, paſſiones, &c.
Παθητικὸς, ἡ, ὸν, paſſivus, a, um: à πάθος, Th. πάσχω, patior. Angl. pathetical.
Παθητὸς, ῦ, paſſibilis, qui pati poteſt: ab eod. th.
Πάθοιτε, 2. pl. a. 2. opt. &
Πάθον, paſſus ſum: Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. &
Παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, patior. [* τί παθόντες, Attica loquendi formula, quare, idem quod τί [illegible] Caſaub. ad Athen. viii. 6. & Boſ. Animadv. c. xxxv.] a. [illegible]

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio affectuum: ex πάθος, εος, τὸ, affectus (quod vide) & ποιέω, facio.
Πάθος, εος, ες, τὸ, affectus, paſſio, morbus, mollities; dat. pl. πάθεσι· à πάσχω, patior: a. 2. ἔπαθον.
Παθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. à
Παθὼν, όντος, aor. 2. part. act. à præcedente th.
Παῖ, voc. ſing. à παῖς, puer.
ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, PÆAN, hymnus in laudem Apollinis; pes metricus; Apollo ipſe, ſic dictus à παύω, quia mala ſedat; vel à παίω, ferio. Hinc
Παιανιεὺς δῆμος, Pæanienſis populus.
Παιανίζω, fut. ίσω, pæanem ſeu pæanas cano: à præced.
Παιάνων, gen. pl. à παιὰν, quod vide.
Παιγμοσύνη, ης, ἡ, luſus oblectatio. Th. παίζω, ludo.
Παιγνιήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vir qui jocis delectatur, jocoſus: &
Παίγνιον, ε, τὸ, & παιγνίη, ης, ἡ, Ionicè gen. plur. παιγνιάων, ludus, res ludicra: à παίζω, ludo.
Παῖδ' pro παῖδα, acc. ſing. à παῖς, παιδὸς, παιδὶ, puer.
Παιδαγωγεῖον, ε, τὸ, ſchola, ludus literarius: &
Παιδαγωγέω, f. ήσω, inſtituo pueros, vel tanquam puerum; moderor, rego. &
Παιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, PÆDAGOGUS, puerorum cuſtos & informator: à παῖς, & ἀγωγὸς, dux. Th. αγω. Angl. pedagogue.
Παιδάριον, ε, τὸ, puerulus: dimin. à παῖς, puer.
* Παιδαριώδης, puerulus.
Παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio, caſtigatio: à παιδεύω, erudio. Th. παῖς, puer.
Παίδειος ὕμνος, hymnus pueris conveniens, vel qui inter pueros canitur: ab eod.
Παιδεραςὴς, ῦ, ὁ, amator puerorum.
Παιδέρως, ἄκανθος, acanthus ſativus: q. παίδων ἔρως. Th. ἐράω, amo.
Παιδεύετε, 2. pl. præſ. ind. act. verbi παιδεύω, quod vide.
Παίδευμα, ατος, τὸ, Xen. &
Παίδευσις, εως, ἡ, inſtitutio, diſciplina, ipſa actio docendi.
Παιδευτὴς, ῦ, ὁ, eruditor, præceptor, magiſter, caſtigator: à
Παιδεύω, erudio, doceo, caſtigo: imperf. ἐπαίδευον. f. εύσω. perf. πεπαίδευκα. a. 1. ἐπαίδευσα. p. paſſ. πεπαίδευμαι, hinc p. part. πεπαιδευμένος, ε, inſtitutus, a. 1. paſſ. ἐπαιδεύθην, ης, ε. a. 1. ſub. paſſ. παιδευθῶ, ῇς, ῇ. Th. παῖς.
Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, luſus; item jocus. Th. παίζω, ludo. at
Παιδία, ας, ἡ, pueritia, puerilis ætas. Th. παῖς.
* Παιδικὸς, ὸν, maſculum ſcortum.
Παιδιόθεν, adv. ab incunabulis, ab ineunte ætate, vel à pueritia: ab eod. th.
Παιδίον, ε, τὸ, infans, puerulus: diminut. à præced. th.
Παιδίσκη, ης, ἡ, ancilla, [* Marc. xxvi. 69. Damnat

Digitized by Google

Damnat Phrynicus ut non ſatis Atticum. At ita Lyſias Orat. I. et Orat. II. c. Agorat.] &

Παιδίσκος, ου, ὁ, *puellus*: diminut. ab eod. th.

* Παιδισκεία, *natalia filii.*

Παιδογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *liberorum procreator*: ex παῖς & γίνομαι, *fio.*

Παιδόθεν, adv. ἀπὸ τοῦ vel ἐκ παιδὸς *à puero, à pueritiâ.* Th. παῖς.

Παιδοποιέω, *liberos procreo*: hinc παιδοποιητέον, verbale, ex παῖς & ποιέω, *facio.*

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: ex iiſd. th.

Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *liberos procreans*: vide παιδοποιέω.

Παιδὸς, gen. ſing. à παῖς, *puer*: dat. pl. παισί.

Παιδοτριβέω, *pueros exerceo* vel *inſtituo, educo*: &

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, *ludimagiſter*: ex παῖς & τρίβω, *tero.*

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. plur. παῖς, παιδός.

ΠΑΙ'ΖΩ, contractè pro παιδίζω, *more puerorum luſito, ludo; ſalto*: [* Odyſſ. Ψ. 147. Heſ. Scut. Herc. 277.] f. ξω, & σω, p. πέπαιχα. a. 1. ἔπαιξα.

Παιήονα, *hymnum*: acc. ſing. à

Παιήων, ονος, ὁ, idem cum παιάν, ᾶνος, ὁ, quod vide.

Παίονες, οἱ, *Macedones.*

ΠΑΙΠΑΛΑ, ων, τὰ, *loca prærupta & ſalebroſa*: ob παιπάλην, h. e. *pulverem*, euntium remoram. Hinc παιπαλόεις, *præruptus.*

Παιπάλη, ης, ἡ, *farina tenuiſſima*; *pulvis*: q. ex παιπάλλω, *concutio.* Th. πάλη, ης, ἡ, idem.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem, & ab eodem th.

Παιπάλλω, fut. αλῶ, *quatio*: idem quod παίω, quod vide.

Παιπαλόεις, εντος, ὁ, in f. g. παιπαλόεσσα, *præruptus, ſalebroſus, aſper*: à παίπαλα, τὰ, quod vide: expon. & *pulverulentus*: à παιπάλη, *pulvis, flos farinæ.* Th. πάλη, *lucta*; item *tenuiſſima farina, cinis.*

Παιπαλόεσσης, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλοέσσαις, à præced.

ΠΑΙ'Σ, παιδὸς, ὁ καὶ ἡ, *puer*, vel *puella*; *ſervus, filius*: [* & ſenſu inhoneſto, Ariſtoph. Plut. 154. & puro, Eurip. Supplic. 1088. Παίδων ἐραστὴς, pro τέκνων, *cupiens liberos*, & pro *inſciente*, Bentleius in Phal. p. 420.] quod à πάομαι, *acquiro*: vel παίω, *expeditè facio*: pro παῖς, Cret. & Lacon. legunt πόϊς, undè *PUER.*

Παίσας, αντος, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi παίω, *percutio*: f. παίσω, p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, *ludo*: fut. ξω & σω. a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, *puer.*

Παισδῶ, Dor. pro παιδὶ, accuſ. ſing. ejuſd. th.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi

Παίσδω, pro παίζω, *ludo.*

Παίσῃς, vide in παίσας.

Παίονος, οῦ, ἡ, dat. Παιονῷ, nomen proprium regionis.

Παιφάσσω, *oculos circumquaque verto*: q. à παίω φάη, *quatio ſeu vibro oculos.*

Παιχθεὶς, ένος, *illuſus*, a. 1. part. paſſ. παίζω, *ludo*: fut. ξω, p. paſſ. πέπαισμαι. a. 1. paſſ. ἐπαίχθην.

ΠΑΙ'Ω, f. αισω, p. αικα, *percutio, ferio, pulſo*: hinc Angl. to pay, id eſt, *ferire.*

Παιών, ῶνος, ὁ, *Deus medicinæ, hymnus.* Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, *hymnus.*

Παιωνὶς, vide in

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, οῦ, *compactus*: πακτὶς, ίδος, ἡ, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, *pectis*: muſicum inſtrumentum: hinc πακτόω, *compingo.* Th. πήγνυμι, idem.

ΠΑΛΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *maſſa ficorum* aut *caricarum.*

ΠΑ'ΛΑΙ, adv. *olim, quondam, pridem.*

Παλαιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ſenex, annoſus, vetulus, olim genitus*: gen. pl. παλαιγενέων ex πάλαι, & γίνομαι, *naſcor.*

Παλαίγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ac παλαιγενής in pl. παλαίγονοι, *majores.* Παλαίγονον ergo accipe pro eo, *qui aliquem olim genuit & procreavit.* Παλαίγονον verò eſt pro eo, *qui olim eſt genitus, & qui eſt antiquus*: ex πάλαι & γίνομαι, *naſcor.*

Παλαίει, *luctatur*: 3. ſing. præſ. ind. act. à παλαίω, *luctor.* Sic παλαίειν φίλῳ, *cum eodem luctari.* Th. πάλη, *lucta.*

Παλαιμονεῖν, Poët. pro παλαίειν, *luctari, certare*: vide præced.

Παλαίμων, *PALÆMON, Portumnus.*

Παλαμναῖος, *veterator, verbero.*

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, *antiquus, a, um; vetus*: in compar.

Παλαιότερος, α, ον, *antiquior.* Th. πάλαι, *olim*, adv.

Παλαιοτέρα, ας, ἡ, *vetuſtior*: compar. fœm. gen. &c.

Παλαιότης, ητος, ἡ, *vetuſtas, antiquitas*: à παλαιὸς, *antiquus.*

Παλαιόω, ῶ, *antiquo, obleo*: f. ώσω, p. πεπαλαίωκα. præſ. paſſ. παλαιόομαι, οῦμαι, *veteraſco*: fut. 1. paſſ. παλαιωθήσομαι, ῃ, εται, ab eod. th.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, *lucta, artificioſa luctatio.* Th. πάλη, *lucta.*

Παλαισμάτεσσι, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præced.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, *lucta.*

ΠΑΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, *palmus, menſura quatuor digitorum*: q. à παλαίω, *luctor*: opus enim eſt παλαιστῇ, in lucta; aut à πάλλω, *vibro, quatio*: unde & παλάμη, *palma, manûs.*

Παλαιστὴς, οῦ, ὁ, *luctator.*

Παλαιστιαῖος, α, ον, *unius palmi longitudinem*, vel *craſſitiem habens*: à præced.

Παλαίστρα, ας, ἡ, *PALÆSTRA, luctandi locus.* Th. πάλη, *lucta.*

Παλαίτερος, Ion. & Att. pro παλαιότερος, α, ον, *antiquior*, vide παλαιός. [* nuſquam παλαιότερος, Toup. in Suid. I. p. 106.]

Παλαίφατος, Poët. pro παλαιφάτως, *ſecundùm priſcam famam.* Ex πάλαι, *olim* & φάτις,

Digitized by Google

φάτις, ſeu φάτις, ἡ, rumor. Th. φάω, vel φημὶ, dico.

Παλαίφατος, ου, ὁ, *PALÆPHATUS*, Peripateticus: in dat. ſing. Παλαιφάτῳ. Significat & *antiquitùs celebratus, priſcus, antiquus*. Vide ſeq.

Παλαίω, *luctor*: à πάλη, *lucta*.

Παλαίσμα, ατος, τὸ, &

Παλαίωσις, εως, ἡ, *vetuſtas*: à παλαιόω.

Παλάμαις, *manibus*. dat. pl. παλαμάων, gen. pl. Æol. pro παλαμῶν. &

Παλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *manu tracto, ſtruo, molior*: à

ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, ἡ, & Dor. παλάμα, ἁ, *manus*, *PALMA*; *ars*; quia palmâ *exercetur*. q. à πάλλω, *vibro, agito*. παλάμῃσι, dat. pl. Ion. pro παλάμαις.

Παλαμήδης, ου, ὁ, *PALAMEDES*, filius Nauphi.

Παλαξέμεν, Ion. ſeu Æol. pro παλάξειν, f. 1. inf. &

Παλάσσετο, *pollutus erat*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à

Παλάσσω, *ſpargo*, item *inquino, ſordo, contamino*; *conſpergo*: f. ξω. p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro, quatio*.

ΠΑΛΕΥ'Ω, *allicio, fallo, pertraho in retia*: f. σω. hinc παλεύτρια, *illex columba*: qu. ab eod. th.

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *lucta*, quæ fit τῷ πάλλειν, *movendo manus*, & *POLLEN*.

Παλήσειε, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. à παλέω, pro παλαίω, *luctor*. Sed verbum de mendo ſuſpectum. Vide Æ. Porti Dictionar. Æol.

Πάλι pro πάλιν, *rurſus*, adv.

Παλία, *ſecundus nuptiarum dies, repotia*: qu. à πάλιν ἰέναι, quod tunc *redeant* ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, *regeneratio*: ex πάλιν & γένεσις, *generatio*. Th. γείνομαι, *naſcor*.

Παλίγγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *diverſilinguis*. παλιγγλώσσος πόλις, *urbs quæ linguâ contrariâ utitur*, ex πάλιν, *rurſus, è diverſo, è contrario*, & γλῶσσα, *lingua*.

Παλίγκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui viciſſim alicui iraſcitur, iracundus*: &

Παλιγκότως, *animo viciſſim irato, iracundè*: adv. ex πάλιν, *iterùm*, & κότος, *ira vetus*.

Παλιλλογέω, *iterùm narro*: ex πάλιν, & λέγω, *colligo*: præt. med. λέλογα.

Παλίλλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rurſùs numeratus*, vel *collectus*.

Παλίμβαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro παλίμβημος, *retrogradus, reciprocus*. ὁδὸς παλίμβαμος, ἡ πάλιν βαινομένη καὶ πορευομένη. Eſt *itus reditusque namque & textorii inſtrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur*: ex πάλιν, & βαίνω, *eo*.

Παλιμπετές, adv. *retrò*: &

Παλιμπετής, έος, ὁ καὶ ἡ, *relapſus*: ex πάλιν, & πίπτω, *cado*.

Παλίμπηγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *iterùm compactus*.

Παλιμπλαγχθεὶς, ένος, *errans*: a. 1. part. paſſ. à

Παλιμπλάζομαι, *aberro, vagis erroribus retrò agor*: ex πάλιν, & πλάζω, *errare facio, ſeducó*. f. γξω.

ΠΑ'ΛΙΝ, adv. *iterùm, rurſùs, è contrario*, [* πάλιν αὖθις, *rurſus*, paſſim] q. à πάλλω, *moveo*.

Παλινάγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro παλιναγείρετος, *revocabilis, rurſùs congregatus*: ex πάλιν, & ἀγείρω, *congrego*.

* Παλινδικία, ας, *defendendi iterum poteſtas*.

Παλινδρομεῖν, *recurrere*: ex πάλιν, *rurſùs*, & τρέχω, *curro*: f. θρέξω. perf. med. δέδρομα.

Παλινόρσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reſiliens*: ex πάλιν, *rurſùs*, & ὄρω, *excito*: fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Παλίντιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui rependitur, viciſſim punitus*: ex πάλιν, & τίω, *punio*.

Παλίντονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reflexus*: ex πάλιν, & τείνω, *tendo*.

Παλινῳδέω, -ῶ, *recanto, retracto*: &

Παλινῳδία, ας, ἡ, *retractatio, recantatio*, *PALINODIA*: ex πάλιν, & ᾠδὴ, *cantus*. Th. ἀείδω, *cano*.

Πάλιον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, *Theſſaliæ mons*.

Παλιρρόθιος, ου, *refluentes* ſeu *reciprocantes habens fluctus*. Κῦμα παλιρρόθιον, *unda reflua*: ex πάλιν, *rurſùs viciſſim*, & ῥόθος, *undarum ſtrepitus*.

Παλίουρος, *PALIURUS*, frutex ſpinoſus.

* Παλισσυτέω, *retrogradus feror*.

Παλίωξις, legitur pro παλίωξις, ιος, ἡ, *inſecutio*: ex πάλιν, *rurſùs*, & διώκω, *perſequor*.

Πάλλα, *PILA*, idem quod σφαῖρα. Hinc fort. Angl. a ball.

Παλλάδ' pro Παλλάδα, acc. ſing. à Παλλάς, άδος, ἡ, *Pallas, Minerva*.

Παλλάθη, idem quod παλάθη, quod vide.

Παλλακεύεσθαι, *pellicem habere*: &

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, *PELLEX*; *puella, concubina*. Th. πάλλαξ, quod vide.

Παλλακίδεσσι, dat. pl. Ion. à

Παλλάκιον, ου, τὸ, *adoleſcentulus*: à præced. th.

Παλλακίς, ίδος, ἡ, idem quod παλλακή.

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, *juvenis, adoleſcens*: q. jam idoneus ad τὸ πάλλειν haſtam. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακίς, ίδος, ἡ, *puella, pellex, concubina*.

Παλλάς, άδος, ἡ, *PALLAS*, ſapientiæ Dea, quæ & *Minerva* dicitur: à πάλλω, quòd ſcil. haſtam *vibret* ut bellicoſa.

Πάλλε, *jactabat*: Ion. pro ἔπαλλε, 3. ſing. imperf. act. &c.

Πάλλεν', pro ἐπάλλοντο, 3. ſing. imperfect. paſſ. Ion. verbi πάλλω, *vibro*.

Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE*, nomen propr.

Παλλομένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. à πάλλομαι, *ſortior, moveo ſortes*: quod à

ΠΑ'ΛΛΩ, *vibro, agito, quatio*, *PELLO*, *PALPITO*, *ſortior*: f. αλῶ. p. [illegible] perf. paſſ. πέπαλμαι, σαι, ται. Hinc fort. Angl. to pelt.

Παλμιχόδης,

Digitized by Google

Παλμώδης, *palpitans.*

Πάλος, *concuſſio: ſors:* à πάλλω, *ſortior.*

Παλτὸν, οῦ, τὸ, *telum,* quod πάλλεται.

Πάλτο, *impactus fuerat:* 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἐπεπάλμην, σο, το, & Ion. ſublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, *agito:* f. αλῶ. p. αλκα. perf. paſſ. πέπαλμαι.

Παλυντὴ, & Æol. πολυντὰ, ῆς, ἡ, *POLENTA:* à

Παλύνω, *aſpergo, albefacio:* propriè de *farina:* à πάλη, *tenuiſſima farina.*

Παμβασιλεὺς, έως, ὁ, *omnium rex:* ex πᾶς, *omnis,* & βασιλεὺς, *rex.*

Πάμβιος, ὁ, Poët. *qui vim adverſus omnia habet, adverſus omnia violentus.* Ex πᾶς, *omnis,* & βία, *vis.*

Παμβότανον τοῦ ἀγροῦ, expon. *herba agri:* ex πᾶς, & βοτάνη, *herba.* Th. βόω, *paſco.*

Πάμμα, ατος, τὸ, *poſſeſſio:* à πάω, *poſſideo.*

Παμμεγέθης, εος, ὁ ϰ ἡ, *omninò magnus,* in pl. n. g. παμμεγέθη, ex πᾶν, *omne,* & μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo.* Th. μέγας, μεγάλυ, *magnus.*

Παμμιγὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *mixtus, ex omnibus compoſitus.* Th. μίγνυμι, *miſceo.*

Παμμυῖα, ας, ἡ, Exod. viii. 21. *omne genus muſcarum.* ex πᾶς & μυῖα, Aquilæ verſio Exod. viii. 21. Pſ. lxxviii. 47.

Πάμπαν, adv. *prorſùs:* q. d. πάντως. Th. πᾶς, *omnis,* gen. παντός.

Παμπειθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *qui omnia perſuadet.* Ex πᾶν, *omne,* & πείθω, *perſuadeo.*

Παμπήδην, *funditùs, omninò.* Poët. adv. &

Παμπησία, ας, ἡ, *univerſa poſſeſſio.* Ex πᾶς, *omnis,* & πάω, ſeu πάομαι, *poſſideo:* perf. πέπαμαι.

Πάμπληϑος, *(numerus) quamplurimus.*

Παμπληθεὶ, adv. quod fit *à toto populo:* ex πᾶς, *omnis,* & πλῆθος, τὸ, *multitudo.* Th. πλέος, *plenus.*

Παμπληθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *permultus.*

Παμποίκιλος, ου, ὁ ϰ ἡ, *variè pictus:* ex πᾶς, *omnis,* & ποικίλος, *varius.*

Πάμπολλα, pl. n. g. &

Πάμπολλοι, pl. m. g. παμπόλλων, gen. pl. à

Πάμπολυς, gen. παμπόλλυ, *omninò multus, permultus:* ex πᾶς, *omnis,* & πολὺς, *multus.*

Παμπόρφυρος, υ, ὁ ϰ ἡ, Poët. παντελῶς πορφύρεος, *omninò purpureus:* ex πᾶς, *omnis,* & πορφύρα, *purpura.*

Πάμπρωτος, ου, *omnium primus:* ex πᾶς, *omnis,* & πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Παμφαίνῃσι, *totus ſplendeat,* 3. ſing. præſ. ſub. act. Ion. à

Παμφαίνω, id. quod ſeq.

Παμφανάω, *undecunque appareo, totus luceo:* hinc παμφανόωντα, pro παμφανῶντα, pl. n. g. præſ. part. act. ut & παμφανόωσαν, pro παμφανῶσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. Ex πᾶς, *omnis,* & φαίνω, *appareo:* f. ανῶ. p. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Παμφανόωντα, & παμφανόωσαν, vide in præced.

Παμφάρμακος, υ, ὁ ϰ ἡ, πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, *omnium venenorum peritus.* Ex πᾶς, & φάρμακον, *venenum.*

Παμφόρος, υ, ὁ ϰ ἡ, *omnia rapiens* ac *trahens.* Ex πᾶς, *omnis,* & φέρω, *fero.*

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. *cujuſlibet gentis,* ſeu *nationis:* ex πᾶν, & φῦλον, *gens, natio.*

Πάμφυλοι, ων, οἱ, *populi ex quibuſcunque tribubus:* ab eod.

ΠΑ'Ν, πανὸς, ὁ, *PAN, Paſtorum Deus.* q. à πάω, *paſco:* hinc πάνικος φόβος, vel δεῖμα, *panicus terror:* at

Πᾶν, παντὸς, n. g. à πᾶς, πᾶσα, quod vide: & τὸ πᾶν, *vulgus.*

Πανάγριος, υ, ὁ ϰ ἡ, *ferox:* ex πάνυ, *omninò,* quod à πᾶς, *omnis,* & ἄγριος, *ferus.* Th. ἀγρὸς, *rus.*

Πάναγρον, υ, τὸ, *rete,* quòd *omnia capiat:* ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, e,* & ἄγρα, *præda.*

Πανάγυρις, εος, ἡ, Dor. pro πανήγυρις, quod vide.

Πανάθλιος, υ, *omninò miſer, miſerrimus:* ex πᾶς, *omnis,* & ἄθλιος, *miſer.* Th. ἆθλος, *certamen.*

Πάναιθος, υ, ὁ ϰ ἡ, *totus lucidus, ſplendidus:* ex πᾶς, *omnis,* & αἴθω, *luceo, uro.*

Παναίολος, υ, ὁ ϰ ἡ, *omninò varius:* ex πᾶς, & αἰόλος, *varius.*

Πανάκεια, ας, ἡ, *omnium morborum curatio:* item *PANACEA,* herba ſic dicta qu. *omnia ſanans:* à πᾶς, in n. g. πᾶν, & ἀκέομαι, *ſano.*

Πανάκης, έος, ὁ ϰ ἡ, *omnia ſanans, omnibus morbis medens:* ex iiſd.

Πανάπαλος, *totus tener:* ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & ἀπαλὸς, *tener.*

Παναπήμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *prorſus, innoxius* vel *-ia:* ex πᾶς, & ἀπήμων, *illæſus.* Th. πῆμα, τὸ, *damnum.*

Πανάποτμος, υ, ὁ ϰ ἡ, *miſerrimus:* ex πᾶς, *omnis,* & ἄποτμος, *miſer:* quod ab α, & πότμος, *ſors, fatum.*

Πανάριςος, υ, *longè præſtantiſſimus:* ex πᾶς, & ἄριςος, *optimus,* ſuperl. ab ἀγαθὸς, *bonus.* Th. Ἄρης, *Mars.*

Παναφῆλιξ, ικος, ὁ ϰ ἡ, *qui caret æqualibus & ſociis:* ex πᾶν, & ἀφῆλιξ, *impuber,* quod ab ἧλιξ, *coætaneus.* Th. ἡλικία, *ſtatura.*

Πανάωρος, υ, ὁ ϰ ἡ, *omninò intempeſtivus; qui immaturâ morte moriturus eſt.* Ex πᾶς, & ἀώριος, idem quod ἄωρος, *intempeſtivus, præcox:* quod ab α priv. & ὥρα, *hora.*

Πανδαισία, ας, ἡ, *lautum convivium:* ex πᾶς, & δαὶς, ὶ, *epulum.* Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ ϰ ἡ, *omnidomitor:* ex πᾶς, & δαμάω, *domo.*

Πάνδαρος, υ, ὁ, *PANDARUS,* nomen prop.

Πάνδεινος, υ, *omninò* ſive *omnibus modis gravis, graviſſimus:* ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & δεινὸς, *gravis.*

ΠΑΝΔΕΛΕΤΕΙΟΣ, υ, *improbus, veteratorius:* à Pandeleto deceptore quodam.

Digitized by Google

Πανδημεὶ, adv. *cum omni populi totius frequentiâ.* Th. δῆμος, *populus.*

Πανδήμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *popularis, publicus:* ex πᾶς, *omnis,* & δῆμος, *populus, plebs.*

Πάνδημος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ad universum populum pertinens, publicus:* ex iiſd.

Πανδιονὶς, *fabula de filiâ Pandionis.*

Πανδοκεύω, *cauponor:* q. d. *omnes excipio:* à πανδοκεύς, Ion. pro πανδοχεὺς, *caupo:* &

Πάνδοκος, ſeu πανδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. ὁ πάντας δεχόμενος, *omnes excipiens:* ex πᾶς, & δέχομαι, *cupio.*

ΠΑΝΔΟΥ͂ΡΑ, ας ἡ, ſeu πανδουρὶς, ίδος, ἡ, *PANDURA,* muſicum inſtrumentum. Hinc Angl. a bandore.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, *diverſorium, publicum hoſpitium:* ex πᾶς, *omnis,* & δέχομαι, *excipio:* præt m. δέδοχα: (quod tamen inuſitat.) undè δοχεῖον, *receptaculum.*

Πανδοχεὺς, έως, ὁ, *publicus hoſpes:* ab iiſd.

Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris: videtur etiam Epitheton telluris: *quæ omnis generis fruges profert:* ex πᾶν, & δῶρον.

Πανέλλανες, Dor. pro πανέλληνες· &

Πανελλήνεσσι, *omnibus ad unum Græcis,* dat. pl. Ion. à πανέλληνες, quod ex πᾶς, & Ἕλλην, ηνος, ὁ, *Græcus.*

Πανεπίσκοπος, ου, ὁ, *omnia luſtrans.*

Πανέστιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *cum totâ domo* ſeu *familiâ:* ex πᾶς, & ἑστία, *focus.*

Πάνετες, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, *per totum annum.*

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, *omni ex parte beatus, feliciſſimus:* ex πᾶς, n. g. πᾶν, & εὐδαίμων, *felix* Th. δαίμων, *Deus.*

Πανέφθου, gen. ſing. à πάνεφθος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omni ex parte coctus.* [* πάνεφθος κασσίτερος, *plumbum bene purgatum.* Herodot.] Th. ἕψω, *coquo, elixo:* f. ἑψήσω.

Πανηγυρέω, -ῶ, *exulto, panegyrim celebro.*

* Πανηγυρίζω, *habeo celebritatem.*

Πανηγυρικὸς, οῦ, *PANEGYRICUS, celebris, feſtus:* & inde

Πανηγυρικῶς, adv. *panegyricè, pompeè, ſplendidè:* à

Πανήγυρις, εως, ἡ, *conventus univerſalis; ſolemnitas; cœtus:* ex πᾶς, & ἄγυρις, *cœtus.*

Πανηγυρισμὸς, οῦ, ὁ, *feſti panegyrici celebratio; panegyrica pompa;* à præced.

Πανημέριος, ου, ὁ ἡ ἡ, *per totam diem, toto die:* ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & ἡμέρα, *dies.*

Πανημαρὸν, ſeu πανήμερον, idem quod τὸ πανῆμαρ, *toto die:* ex iiſd.

Πάνθηρ, ηρος, ὁ, *panthera.*

Πανίσδεται, Dor. pro πηνίζεται, *conglomerat,* 3. ſing. fut. 1. m. verbi πηνίζω. Th. πῆνος, ſeu πήνη, *tela.*

Πανιώνιον, τὸ, *locus erat, in quem omnes Iones communitèr de rebus communibus conſultaturi conveniebant, PANIONIUM.* Fanum erat à 12 Ioniæ civitat. exſtructum & denominatum: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & Ἴων nomen propr. viri, à quo Ἴωνες dicti.

Παννυχίζω, *lucubro, pernocto:* &

Παννύχιος, & πάννυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *per totam noctem; pernox:* ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e,* & νὺξ, *nox.*

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, *feſtum quod per totam noctem celebratur; vigiliæ;* qu. διὰ πᾶσαν νύκτα· ex iiſd.

Πανοικὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, *cum totâ domo.* Scribitur & πανοικεῖ.

Πανοικία, ας, ἡ, *tota familia, tota domus.*

* Πανοίκιος, adjectivum ex πάνοικος, *cum omni familiâ, omni familiâ comitatus.*

Πανόλβιος, ου, *ex omni parte beatus:* ex πᾶς, *omnis,* & ὄλβιος, *beatus.* Th. ὄλβος, *beatitudo.*

Πανόλεθρος, *prorſus exitialis.*

Πανομφαῖος, ου, ὁ, *PANOMPHÆUS,* epithet. Jovis: à πᾶς, *omnis,* & ὀμφὴ, *divina vox, reſponſum à Deo datum:* vel ſic dictus, quod *omni voce* & linguâ colatur.

Πανόπη, ης, ἡ, nomen mulieris: q. d. *pro omnibus loquens.*

Πανοπλία, ας, ἡ, *univerſa armatura, totum corpus tegens:* ex πᾶν, *omne,* & ὅπλον, *arma.*

Πάνοπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omni ex parte armatus.*

Πανὸς, *PANIS,* Meſſapiis: qu. à πάω, *paſco.* Eſt &

Πανὸς, οῦ, ὁ, *lucerna,* pro φανὸς, à φαίνω· &

Πᾶνος, *FAUNUS,* pro πᾶν, Æol.

Πανούργευμα, ατος, τὸ, *calliditas:* à

Πανουργεύομαι, *doloſus ſum, callidè ago:*

Πανουργέω, -ῶ, *callidè ago:* &

Πανούργημα, ατος, τὸ, *calliditas:* &

Πανουργία, ας, ἡ, *calliditas:* à

Πανοῦργος, ου, ὁ ἡ ἡ, *callidus, aſtutus:* q. d. παντοεργὸς, per Sync. τοῦ τ, πανόεργος, & factâ Craſi πανοῦργον, ex πᾶν, *omne,* & ἔργον, *opus.*

Πανούργως, adv. *verſutè, doloſè, callidè:* à præced.

Πανόψιος, ου, *qui omnium oculis cernitur:* ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & ὄψις, *aſpectus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Πανσέληνος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſub σελήνη· q. d. *plenilunis luna, cum eſt in plenilunio:* ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & σελήνη, *luna.* Th. σέλας, *lumen.*

Πανσπερμία, ας, ἡ, *omnifaria ſeminum mixtio, ſemina omnis generis permixta:* ex πᾶς, n. g. πᾶν, & σπέρμα, *ſemen.* Th. σπείρω, *ſemino.*

Πανστρατιῇ, Ion. *cum frequentibus copiis:* ex πᾶς, *omnis,* & στρατὸς, *exercitus.*

Πανσυδίῃ, & πανσυδεῖ, *omni impetu, feſtinantiſſimè;* vel *cum toto exercitu:* ex παν, & σύδην, *celeriter:* quod à σεύω, *concito, impello.* Th. σείω, *quatio.*

Πάντ', pro πάντα acc. ſing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis: e:* gen. παντὸς.

Παντᾷ, Dor. pro πανταχόθεν, vel παντῇ, *quoquoverſum, in omnes partes, ubique.* Th. πᾶς, *omnis.*

Πανταχῆ, Ion. pro πανταχῇ, adv. *quoquoverſus.* Th. πᾶς.

Digitized by Google

* Παν̃λάπασι, *omninò, planè.*

Πανλάπασιν, dat. pl. à πάνταπας, *univerſus.* Th. πᾶς, *omnis.*

Πανταχῆ, adv. *ubique.*

Πανταχόθεν, adv. *undique:* &

Πανταχόσε, idem: &

Πανταχοῦ, *ubique, ubivis terrarum,* adv. Th. πᾶς, *omnis.*

Παντελὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *plenus, ad finem perductus.* εἰς τὸ παντελὲς, *in perpetuum, prorſus:* q. d. πᾶς τέλος ἔχων, *omnem adeptus finem.*

Παντελῶς, & παντελέως, Ion. *totalitèr,* adv. à præced.

Πάντεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, *omnis,* gen. παντὸς.

Πάντη, adv. *prorſùs, ſemper:* à πᾶς, *omnis:* at I

Παντῆ, πανταχοῦ, *ubique:* ab eod.

Παντοδαπὴ, ἡ, *omnis generis,* num. ſing. fœm. gen. &

Παντοδαποῖσι, *omnigenis,* dat. pl. m. g. à

Παντοδαπὸς, οῦ, *quod eſt ex omni ſolo, omnigenus:* ex πᾶς, & δάπεδον, *ſolum.*

Παντοδαπῶς, adv. *omnifariàm.*

Παντοδύναμος, ου, ὁ, *omnipotens.*

Πάντοθεν, *ubique, undiquaque,* adv. à πᾶς, *omnis.*

Παντοίην, acc. ſing. f. g. Ion. à

Παντοῖος, ου, *omnigenus, varius.* Th. πᾶς, *omnis.*

* Παντοίως, *omnibus modis.*

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *omnipotens:* ex πᾶς, παντὸς, *omnis,* & κράτος, τὸ, *robur, potentia.*

Παντορέκτης, ου, ὁ, Poët. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, *omnium appetens, qui res omnes concupiſcit;* ex πᾶς, *omnis,* & ὀρέγω, *porrigo.*

Παντὸς, παντὶ, gen. & dat. à πᾶς, *omnis.*

Πάντοσ' pro πάντοσε, *undique,* adv. &

Πάντοτε, adv. *ſemper.* [*Luc. xviii. 1. Nuſquam apud LXX. rariſſimè apud Profanos occurrit. Occurrit tamen apud Achil. Tat. l. i. Dion. Hal. Ant. xi. Diog. Laert. l. iv. c. 3. 84. Joſ. Bel. Jud. l. viii. c. 2.] Th. πᾶς. *omnis.*

Παντοτρόφος, ου, ὁ, *omnes nutriens:* à τροφὸς, ου, ὁ, ἡ, *nutritor* & *-ix.*

Παντᾶν, Dor. pro πάντων gen. pl. à πᾶς, *omnis.*

Πάντως, adv. *omnino:* &

Πάνυ, adv. *omninò:* ejuſd. th.

Πανυσσα, *nutrix,* Heyſch. Puto à πάω, *paſco.*

Πανώδυνος, ου ὁ καὶ ἡ, *omninò dolorem adferens:* ex πᾶν, & ὀδύνη, *dolor.*

Πανωλεθρία, ας, ἡ, *internecio, exitium, quo res aliqua prorſus perit:* à

Πανώλεθρος, ου, ὁ, καὶ, ἡ, *planè perditus, prorſus exitialis & pernicioſus:* ex πᾶν, & ὄλεθρον, *exitium.*

Πανωλέθρως, *omnino, prorſus;* q. dicas, *penitùs cum pernicie:* idem cum παντελῶς. Ex πας, in n. g. πᾶν, & ὄλεθρος, *pernicies.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Πανώλης, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui prorſus periit, omninò pernicioſus:* ex πᾶν, & ὄλλυμι, *perdo.*

Πανόπτης, *omnibus conſpicuus:* ex πᾶν, & ὤψ, *oculus.*

Πάνωρος, ου, ὁ, *omni tempore creſcens:* ex πᾶν, & ὥρα, *tempus.*

Πάξ, *mirantis & interpellantis,* adv.

Πάξαι, Dor. pro πῆξαι. *premere,* a. 1. inf. Sic πάξαιμι, pro πήξαιμι, a. 1 opt. act. πάξε, Dor. & Ion. pro ἔπηξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν. Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, *figo:* f. ξω.

Πάξαιθ', Dor. pro πήξαιθ, 3. ſing. a. 1. opt. m. Vide præced.

Πάομαι, ſeu πάω. *poſſideo, guſto, veſcor.*

Παὸς, οῦ, ὁ, *affinis, acquiſitus affinitate;* à πάομαι, *acquiro.*

Παπαὶ, *PAPÆ, atat:* an à πόνοι.

Παπαῖος, Scythicè *Jupiter* appellatur.

Πάποχ' ὅλως, pro πάποκα ὅλως, Dor. pro πώποτε ὅλως, *nullibi unquam omninò.*

Παππάζουσιν, *patrem appellant,* 3. pl. præſ. ind. à

Παππάζω, *adblandior patri vocando pappam.* Th. πάππας, ου. ὁ, *pater.*

ΠΑ'ΠΠΑΣ, *vox imitans crepitantem alvum.*

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ου, ὁ, *PAPPA, pater;* vox liberorum.

Πάππος, ου, ὁ, *avus;* item *flos lanuginoſus:* à præced.

Παπποφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *avi interfector:* ex πάππος, *avus,* quod vide, & φόνος, *cædes,* Th. φένω, *occido.*

Παππῷος, ου, *avitus:* à πάππος, *avus.* Th. πάππας, *pater.*

Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνουσα, præſ. part. f. g. à

ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, *circumſpicio, oculis luſtro:* f. ανῶ, a. 1. ἐπάπτηνα. a. 1. part. act. παπτήνας.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *PAPYRUS, charta,* res & vox Ægyptiaca.

Παρ', per Apoc. Poët. pro παρὰ, *à, ab, juxtà, propè,* &c. ſed

Πάρ' pro πάρα, ſeu πάρεστι, *adeſt:* ex παρὰ, & εἰμὶ, *ſum,* &

Πὰρ, Dor pro παρὰ, cum gen. *à, ab, ante:* cum acc. *juxtà, propè.*

ΠΑΡΑ', præpoſit. cum gen. *à, ab:* cum dat. *apud:* cum acc. *præter, contra, ſupra, juxta.* In compoſitione valet *trans, præter, apud.* Et ſæpè in malam partem accipitur, & vertitur *perperam, vitiosè male:* [* οἱ παρ' αὐτοῦ. Marc. iii. 21, *ſui ipſius propinqui.* Polyb. v. 85.]

Πάρα, pro πάρεστι vel πάρεισιν, *adeſt,* vel *adſunt:* à πάρειμι. Th. εἰμὶ, *ſum.*

Παραβαίνω, *tranſgredior, tranſcendo, violo:* præſ. part. act. παραβαίνων, ουσα. f. παραβήσομαι. p. παραβέβηκα. a. 2. παρέβην. perf. paſſ. παραβέβαμαι, σαι, ται. Ex παρα & βαίνω, *eo.*

Παραβαλεῖ, 3. ſing. f. 1. act. verbi παραβάλλω, quod vide.

Παραβαλλόμενος, *trajiciens, conferens,* præſ. part. paſſ. à

Digitized by Google

Παραβάλλω, *conſero*, *adjicio*, *abjicio* : f. παραβαλῶ. p. παραβέβληκα. a. 2. παρέβαλον, *appuli* : a. 2. ſub. παραβάλω, ῃς, ῃ. p. m. παραβέβολα. Ex παρὰ & βάλλω, *jacio*.

Παραβαλόμενος, ȣ, a. 2. part. m. à præcedente.

Παράβασις, εως, ἡ, *tranſgreſſio* : à παραβαίνω, q. v.

Παραβάσκω, *pugno ex curru*, pro παραβάτης εἰμὶ. Ex παρὰ & βάσκω, idem quod βαίνω, *eo*.

Παραβάτης, ȣ, ὁ, *tranſgreſſor*, *violator legis* ; item *qui è curru pugnat* : pro quo legitur & παραιβάτης. Ex παραβαίνω, quod vide.

Παραβῇς, *tranſilias*, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſd.

Παραβιάζομαι, *adigo*, *cogo* : f. άσομαι. a. 1. m. παρεβιασάμην, ω, ατο. Ex παρά & βιάζω, *vim affero*. Th. βία, *vis*.

Παραβιβάζω, *abire facio*, *aufero*.

Παραβλέπω, *limis oculis intueor*, ſtraborum more ; item *negligentèr aſpicio* : ex παρὰ & βλέπω, *video*.

Παραβλήδην, adv. *comparatè*, *ſimulatè* ; à παραβάλλω, *comparo*, quod vide.

Παράβλημα, ατος, τὸ, *quod comedendum objicitur*, *pabulum* : ab eod. verbo.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ ϗ ἡ, *ſtrabus* : in pl. παραβλῶπες, à παραβλέπω, *oculis obliquis aſpicio*. Th. βλέπω, *video*.

* **Παραβολεύομαι**, *periculum facere* τῇ ψυχῇ, Philip. ii. 30. quod Attici dicunt παραβάλλεσθαι τῇ ψυχῇ, *capitis et vitæ periclitari*.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, *PARABOLA*, *obſcura ſententia*, *typus*, *exemplar*, *adagium* ; *ſimilitudo*. Hinc Ang. parable.

Παράβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui temerè cuivis periculo caput objicit*, *præceps*, *incautus* : ex παραβάλλω, quod vide.

Παραβουλεύομαι, *perperam conſulo* : a. 1. m. part. παραβουλευσάμενος, ȣ, *non habitâ ratione* : ex παρὰ & βουλεύω, *delibero*. Th. βουλὴ, *conſilium*.

Παραβώμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui apud aram eſt*, *qui à latere aræ eſt* : ex παρὰ, & βωμὸς, *ara*.

Παραγαγεῖν, *producere*, a. 2. inf. Att. &

Παραγαγοῦσα, Att. a. 2. part. f. g. à

Παραγαγὼν, όντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, *traduco*, quod vide.

Παραγγελία, ας, ἡ. *mandatum* : à

Παραγγέλλω, *præcipio*, *denuntio*, *accerſo* ; imperf. παρήγγελλον. f. παραγγελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. ind. act. παρήγγειλα. a. 1. part. παραγγείλας, αντος. p. m. παρήγγελα. ex παρὰ & ἀγγέλλω, *nuntio*.

Παράγγελμα, ατος, τὸ, *præceptum* : à præced.

Παράγγελσις, εως, ἡ, *præceptum*, *mandatum*, *præceptio* : ab eod.

Παραγέγονα, ας, ε, p. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παράγει, *protulit* : 3. ſing. præſ. ind. verbi παράγω, quod vide.

Παραγενόμενος, ȣ, a. 2. part. m. &

Παραγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. ſub. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παραγεύω, *guſtum aliquem præbeo*, *obitèr guſtare facio* : ex παρά, & γεύω, *guſtum præbeo*.

Παραγηράω, *deliro præ ſenectute*, παραγήραμα, *deliramentum*, *ſiliceinium* : ex παρὰ & γῆρας, αος, τὸ, *ſenectus*.

Παραγίνομαι, ῃ, εται, *advenio*, *adſum* : imperf. παρεγινόμην, ȣ, ετο. f. 2. paſſ. παραγενήσομαι a. 2 m. παρεγενόμην, ȣ, ετο. a. 2. m. ſub. παραγένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. part. m. παραγενόμενος, η, ον ex παρὰ & γίνομαι, *ſum*, *fio*. Th. γείνομαι, *naſcor*.

Παραγινώσκω, *præter jus & æquum ſtatuo*, *perperam judico* : ex παρὰ, & γινώσκω, *cognoſco*.

* **Παραγκιστρόω** ; παρηγκιστρωμένοι, τριόδοντες, *tridentes hamati*, *hami formam referentes*. D. S.

Παράγοισα, ας, ἁ, Dor. pro παράγουσα, ης, ἡ, *abducens* : præſ. part. f. g. à παράγω, quod vide.

Παραγορεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, *conſolabatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi παρηγορέω, quod vide.

* **Παραγραφὴ**, ῆς, ἡ, *exceptio litis*, Iſocr. c. Callimach. *adſcriptio in margine*.

Παραγράφω, f. ψω, *adſcribo*, *juxtà ſcribo* : ex παρὰ & γράφω, *ſcribo*.

Παραγυμνόω, *denudo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Παράγω, *produco*, *profero*, *in medium adduco* ; *deduco* ; item *differendo fallo*, *à propoſito ſubdolâ oratione abduco*, *traduco*, *progredior*, *prætereo*. [* Matt. xx. 30. ix. 10.] f. παράξω, p. παρῆχα, a. 2. act. παρήγον, ες, ε, & Att. παρήγαγον, cujus part. παραγαγὼν, οῦσα. præſ. m. παράγομαι, idem ; ex παρὰ & ἄγω, *duco*.

Παραγωνίσκος, ȣ, ὁ, *angularis*.

Παραδαρθάνω, *concumbo* ; à δαρθάνω, *dormio* : a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον unde fut. 2. δραθῶ, per Metatheſ. lit. q. ſ. à δαρθέω.

Παραδεδώκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. &

Παραδεδώκειν, pluſq. p. act. &

Παραδεδῶμαι, perf. ſub. paſſ. à παραδίδωμι, *trado*, quod vide.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, *exemplar* : in dat. pl. παραδείγμασι, à παραδείκνυμι, *juxtà oſtendo*, *confero* ; ex παρά & δείκνυμι, *oſtendo*. f. ξω. p. χα.

Παραδειγματίζω, *ignominiæ expono* : f. ίσω. p. παραδεδειγμάτικα. Ex παρὰ & δειγματίζω, *oſtendo in exemplum*. Th. δείκνυμι, *oſtendo*.

Παραδείκνυμι, *manifeſto*, *oſtendo*.

ΠΑΡΑ'ΔΕΙΣΟΣ, ȣ, ὁ, *hortus*, *viridarium* : *PARADISUS* ; *locus beatorum* : à פרדס *pomarium*, *hortus irriguus*. Angl. paradiſe.

Παραδέχομαι, *excipio*, *recipio*, [* *comprobo*, Juſtin. M. Apol. I. i.] f. παραδέξομαι. p. paſſ. παραδέδεγμαι· ex παρὰ & δέχομαι, *capio*.

* **Παραδιατριβαὶ**, 1 Tim. vi. 5. in opt. codd. ubi vulgò διατριβαί.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, *perverſa exercitatio*, *perverſa*

 Digitized by Google

verſa litigia, [* acris intentio,] in quibus tempus præpoſterè teritur: ex παρὰ, perperam, & διατριβὴ, opera, quæ alicui rei impenditur; à διατρίβω, verſor. Th. τρίβω, tero.

Παραδίδοσθαι, præſ. inf. paſſ. &

Παραδιδοὺς, όντος, præſ. part. act. à

Παραδίδωμι, *trado*: imperf. παρεδίδουν, tanq. à παραδιδόω. f. παραδώσω. f. 1. part. act. παραδώσων. a. 1. ind. act. παρέδωκα, a. 2. παρέδων, ως, ω. a. 2. ſub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. παραδοῦναι. a. 2. part. παραδοὺς, όντος, perf. act. παραδέδωκα. plu q. p. παραδεδώκειν, εις, ει, pro παρεδεδώκειν, Att. Marc. xv. 10. præſ. paſſ. παραδίδομαι, *prodor*. p. paſſ. παραδέδομαι, *traditus ſum ac commendatus*. a. 1. paſſ. παρεδόθην, ης, η. f. 1. paſſ. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. παραδοὺς, όντος verbi præced.

Παραδοξάζω, fut. άσω, *dehoneſto, deſamo*; item contr. *valdè honoro, illuſtro, mirabile reddo*.

* Παραδοξολογέω, *paradoxa loquor*.

Παράδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod eſt παρὰ δόξαν, *præter opinionem, inopinatus*; item *admirabilis, incredebilis*. Th. δοκέω, *videor*.

Παράδοσις, εως, ἡ, *traditio*; à παραδίδωμι, quod vide.

Παραδοῦναι, a. 2. inf. act. &

Παραδοὺς, όντος, a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραδράω, *adminiſtro*; ex παρὰ & δράω, *famulor*.

Παραδύω, & παραδύομαι, *irrepo, obrepo*: ex παρὰ & δύω, *ſubeo*.

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. &

Παραδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραείδω, *cano propè* vel *apud aliquem*. Th. ἀείδω, *cano*.

* Παραζάω, ῶ, *vivo ſecus quam licet*. ὅςις πένης ὢν ζῇ, παρὰ ζῆν βύλεται. Menand. Reliq. 293. *quicunque in egeſtate vivit, vitâ abuti ad res malas vult*.

Παραζεύγνυμι, *adjungo, adnecto*.

Παραζηλόω, ῶ, *ad æmulationem provoco*: f. ώσω. p. παραζήλωκα. ex παρὰ & ζῆλος, *æmulatio*.

Παραζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio*.

Παραζώνη, ης, ἡ, *balteus*; à ζώνη, *cingulum*. Th. ζωννύω, *cingo*.

Παραθαλάσσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *maritimus*, & ἡ παραθαλασσία· ex παρὰ & θάλασσα, vel -ττα, *mare*.

Παραθαῤῥύνω & παραθαρσύνω, *fiduciam addo, confirmo*: ex παρὰ & θαῤῥύνω, vel θαρσύνω, *animum addo*. Th. θάρσος, τὸ, *fiducia*.

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Παράθεμα, ατος, τὸ, *depoſitorium, repoſitorium*: quod ex παρατίθημι, *appono*: ab eod. th.

Παραθέμενος, ου, ον, a. 2. part. m. à παρατίθημι.

Παραθερμαίνω, *calefacio*, f. ανῶ, p. παρατεθέρμαγκα.

Παραθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παράθεσις, εως, ἡ, *appoſitio*: &

Παραθέτης, ου, ὁ, *ſtructor, inſertor*: quia dapes apponit: ex præcedentibus.

Παραθέω, *juxtà curro, cominùs ſequor*; item *prætercurro*: ex παρὰ & θέω, *curro*: f. θεύσομαι.

Παραθεωρέω, ῶ, *deſpicio*: fut. ήσω. perf. παρατεθεώρηκα. imperf. paſſ. παρεθεωρούμην, -οῦμην· ex παρὰ & θεωρέω, *ſpecto*. Th. θεωρὸς, *ſpectator*.

Παραθήγειν, *incitare, movere*; præſ. inf. ex παρὰ & θήγω, *inſtigo*.

Παραθήκη, ης, ἡ, *depoſitum*: à παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Παραθήσει, 3. ſing. f. 1. act. &

Παραθήσομαι, f. 1. m. &

Παραθησόμενος, ου, f. 1. part. m. à παρατίθημι, *appono*, quod vide.

Παραθλίβω, *premo, opprimo*, f. ψω, p. τέθλιφα.

Παράθου ἢ παράθεσο, a. 2. imperat. m. verbi ejuſd.

* Παραθρασύνω, *adhortor, fiduciam & alacritatem addo*.

Παραθύρα, ας, ἡ, *poſticum*, qu. *falſa* θύρα, *janua*; ita ut παρὰ notet *perverſionem*.

Παραὶ, per Ectaſin Poët. pro παρὰ, quod vide.

Παραιβασία, ας, ἡ, *delictum, tranſgreſſio*: idem quod παράβασις· ex παραβαίνω, *tranſgredior*. Th. βαίνω, *eo*.

Παραιβάτης, ου, ὁ, pro παραβάτης, *tranſgreſſor legis*. Tum *qui è curru pugnat*: in pl. παραιβάται· ex παρὰ & βαίνω, *eo*.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, *mulier mercede conducta*: ex iiſd.

Παραιθύσσειν, præſ. inf. à παραιθύσσω, *excito, incendo, moveo, prorumpo*: ex παρὰ & αἰθύσσω, *moveo, quaſſo*. Th. αἴθω, *uro*.

Παραίνεσις, εως, ἡ, *admonitio*: acc. ſing. παραίνεσιν, &

Παραινετικὸς, ῦ, *admonitorius, adhortatorius, ſuaſorius*: à

Παραινέω, ῶ, *admoneo*: imperf. παρῄνεον, ουν, εις, εις. f. έσω p. παρῄνεκα. a. 1. παρῄνεσα. ex παρὰ & αἰνέω, *laudo*. Th. αἶνος, *laus*.

Παραινοῦντος, gen. ſing. παραινοῦντας, acc. pl. part. præſ. verbi præced.

Παραιρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. à

Παραιρέομαι, *adimo, auſero*: ex παρὰ & αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Παραισθάνομαι, *in ſenſu fallor, non ſum ſatis compos exacti ſenſus*; item *percipio*: ex παρὰ, *perperam*, & αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Παραίσιος, α, ον, *dirus, a, um, infauſtus*: ex παρὰ & αἶσα, *fatum, ſors*.

Παραίσσω, *prætereo, proripio me raptim*: ex παρὰ, & ἀίσσω, *ruo*: f. ξω, p. ἦιχα.

Παραιτεῖσθαι, præſ. inf. m. à

Παραιτέομαι, οῦμαι, *recuſo, excuſo*: præſ. imperat. παραιτέου, -οῦ, *averſare*: f. ήσομαι. a. 1. m. παρῃτησάμην, ω, ατο, *deprecatus ſum*: a. 1. part. m. παραιτησάμενος, *averſatus*: perf. paſſ. παρῄτημαι, unde

Digitized by Google

unde part. παρῃτημένος, ε, *excuſatus*: ex παρὰ & αἰτέομαι ſeu αἰτέω, *peto*.

Παραίτησις, εως, ἡ, *deprecatio*, *veniæ petitio*, *venia*, *excuſatio*; à præced.

Παραιτητέον. *fugiendum*: verbale ab eod.

Παραιτητὸς, ε, ὁ, *auctor*.

Παραιτώμεθα, 1. pl. præſ. ind. m. verbi παραιτέομαι, quod vide.

Παραιφάμενος, ε, *admonens*, *appellans*: a. 2. part. med. per Epenth. Poët. à παράφημι, *hortor*. Th. φημὶ ſeu φάω, *dico*.

Παραίφασις, εως ἡ, *admonitio*, *conſilium*, *adhortatio*, *conſolatio*: ab eod. verbo & th.

Παραιφρονέειν, *exanimatum eſſe*, *dementem eſſe*: vide in παραφρονέω.

Παραιωρεύμενος. Ion. pro παραιωρούμενος, ε, *juxta pendens*: præſ. part. à

Παραιωρῦμαι, *juxta* [illegible]*eo*: ex παρὰ & αἰωρέω, *ſurſum tollo*.

Παρακαθεύδω, *dormio apud*, *accubo*.

Παρακαθίζω, *ſedeo*, *aſſideo*: præſ. part. παρακαθίζων, εσα, ον. f. ίσω. p. παρακεκάθικα. ex παρὰ & καθίζω, *ſedere facio*: q. ex κατὰ & ἵζω, idem. f. ἵσω.

Παρακαθίστημι, *juxtà colloco*: *altrinſecùs colloco*: ex παρὰ, κατὰ, & ἵστημι, *colloco*.

Παρακαίριος, ſeu παράκαιρος, ε, ὁ & ἡ, *intempeſtivus*: ex παρὰ & καιρὸς, *opportunitas temporis*, *occaſio*.

Παρακαίρως, adv. *intempeſtive*: vide præced.

Παρακαλέω, ῶ, *rogo*, *precor*, *hortor*, *conſolor*, *advoco*; [* παρακαλεῖς εἰς φόβον, Eurip. Oreſt. 1621. *incutis mihi terrorem*.] imperf. παρεκάλεον, ων, εες, εις, εε, ει. f. έσω. p. παρακέκληκα. a. 1. ind. act. παρεκάλεσα. præſ. paſſ. παρακαλέομαι, ῦμαι, *conſolatione erigor*, *fruor*. a. 1. paſſ. παρεκλήθην, *rogatus ſum*. a. 1. inf. paſſ. παρακληθῆναι, *conſolationem admittere*: f. 1. paſſ. παρακληθήσομαι, η, εται, *conſolatione reficiar*: ex παρὰ & καλέω, *voco*.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, *quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam*; *velum*, *aulæum*: item Metaph. *obtentus*, *prætextus*: à

Παρακαλύπτω, *occulto*: f. ψω. p. παρακεκάλυφα. p. paſſ. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται. Th. καλύπτω, idem.

* Παρακαταβαίνω, *exſcendo*.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, *depoſitum*: ex παρὰ, κατὰ, & τίθημι, *pono*.

Παρακατακλίνομαι, *adcubo*, *cubo*: ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, *cubo*.

Παρακατατίθημι, vide in ſeq.

Παρακαταθώμεθα, *committamus*: 1. pl. præſ. ſub. paſſ. verbi παρακατατίθημι, *depono apud*, *fidei alicujus committo*, *cuſtodiendum trado*, *depono tanquam apud ſequeſtrem*: ex παρὰ, κατὰ, & τίθημι, *pono*.

Παρακατελέλεκτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod vide.

* Παρακατέχω, *retineo*.

Παράκειμαι, σαι, ται, *adjaceo*: f. είσομαι, ex παρὰ & κεῖμαι, *jaceo*.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, p. paſſ. verbi παρακαλέω, *hortor*, quod vide.

Παρακεκριμένος, ε, *diſpoſitus*: p. part. paſſ. verbi παρακρίνω, *comparo*; item *perperam judico*: ex παρὰ & κρίνω, *judico*.

Παρακεκρόαται, *inſaniverunt*: 3. pl. p. paſſ. Ion. pro παρακεκρουσμένοι εἰσὶ, verbi παρακρούομαι, *decipio*. Th. κρούω, *pulſo*.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, *adhortatio*: acc. ſing. παρακέλευσιν· à

Παρακελεύω, *adhortor*: f. εύσω. παρακελεύομαι, idem. ex παρὰ & κελεύω, *jubeo*, *hortor*. Th. κέλω, idem.

Παρακεχειμακότι, dat. ſing. p. part. act. verbi παραχειμάζω, idem quod χειμάζω, *hyberno*; f. άσω. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems*.

Παρακείμεθα, 1. pl. præſ. ſub. verbi παράκειμαι, *adjaceo*, *accubo*: ex παρὰ & κεῖμαι. pro κεῖμαι, *jaceo*.

Παρακλαίοντι, *juxtà flenti*: dat. ſing. part. præſ. à

Παρακλαίω, *ſine cauſâ fleo*, *juxtà fleo*: ex παρὰ & κλαίω, *ploro*.

Παρακλείω, *excludo*. f. είσω. p. κέκλεικα. q. ex παρὰ & κλείω, *claudo*.

Παρακληίειν, *excludere*: Ion. pro παρακλείειν. præſ. inf. verbi παρακλείω, quod ex παρὰ & κλείω, *claudo*: f. κλαύσω.

Παρακληθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. à παρακαλέω.

Παράκλησις, εως, ἡ, *conſolatio*, *exhortatio*: à παρακαλέω, quod vide.

Παρακλητικὸς, ῦ, ὁ & ἡ, *conſolatorius*, *adhortatorius*: &

Παράκλητος, ε, ὁ & ἡ, *advocatus*; item *conſolator*: ſic vocatur *Chriſtus* & *Spiritus Sanctus*: [* Joan. xiv. 16. deeſt apud LXX.] &

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, *exhortator*, *deprecator*, *conſolator*: ab eod. th.

Παρακλῶν, præſ. part. act. verbi παρακλάω, *confringo*: ex παρὰ & κλάω, *frango*.

Παρακμάζω *ſeneſco*, *florere deſino*. f. άσω, p. παρήκμακα· ex παρὰ & ἀκμάζω, *floreo*.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, *contemptus*, *inobedientia*: à παρακούω, quod vide.

Παρακοίτης, ε, ὁ, *maritus*: &

Παράκοιτις, ιδος, ἡ, *uxor*: ex παρὰ, *juxta*, & κοίτη, *cubile*, *lectus*.

Παρακολουθέω, -ῶ, έεις, εῖς, *ſequor*, *comitor*: cum dat. fut. ήσω. perf. παρηκολούθηκα, ας, ε, *ſectatus ſum*, *perſcrutatus ſum*: ex παρὰ & ἀκολουθέω, *ſequor*. Th. ἀκόλουθος, *pediſſequus*, *comes*.

Παρακολουθηκότι, *aſſecuto*, dat. perf. part. Ex παρὰ & ἀκολουθέω, *ſequor*. Th. ἀκόλουθος, *pediſſequus*, *comes*.

Παρακομίζω, *affero*, *impello*: f. ίσω, p. παρακεκόμικα· ex κομίζω, *fero*.

Παρακονάω, -ῶ, *acuo*: ex ἀκονάω, idem. Th. ἀκόνη, *cos*.

Παρακούσας, αντος, a. 1. part. act. à

Παρακούω, *negligo audire*, *perperam audio*, *oſcitanter ſeu negligentèr audio*; qu. *non audiverim*; item *dicto audiens non ſum*, & *clam audio*: f. ύσω. p. παρακήκοα. a. 1. παρήκουσα. a. 1 ſub. act. παρακούσω, ῃς, ῃ. p. m.

Digitized by Google

-ρι m. παρήκοα· ex παρὰ & ἀκούω, audio.

Παρακρόω, vacillo, ſeduco, errare facio: f. -όσω, p. -κέκρουκα.

Παρακλάσθαι. abſciſcere; præſ. inf. verbi παρακλάομαι, quod ex παρὰ, & κλάομαι, poſſideo.

Παρακύπτω, incurvo me ut videam: f. ψω. p. παρακέκυφα. a. 1. παρέκυψα. a. 1. inf. act. παρακύψαι, introſpicere: a. 1. part. act. παρακύψας, αντος· ex παρὰ & κύπτω, pronus ſum, inclino me.

Παρακύψας, αντος, a. 1. part. à παρακύπτω, quod vide.

Παράλαβε, a. 2. imperat. act. παραλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, aſſumo, quod vide.

Παραλαβὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi.

Παραλαμβάνω. accipio, aſſumo, [* jure hæreditario poſſideo, Plat. Pol. B. I.] adduco: f. παραλήψομαι, p. παρείληφα. a. 2. παρέλαβον, ες, ε. accepi: a. 2. part. act. παραλαβὼν, όντος. a. 1. ind. paſſ. παρελήφθην. f. 1. paſſ. παραληφθήσομαι; aſſumor: ex παρὰ & λαμβάνω, capio.

* Παραλανθάνω, lateo.

Παραλέγεσθαι, Poët. pro παρακοιμᾶσθαι, juxtà dormire, concumbere.

Παραλέγομαι, prætérlego, præternavigo: imperf. παρελεγόμην, ου, ετο· ex παρὰ & λέγω, lego, colligo.

Παραλείπω, prætermitto, omitto, ſilentio prætereo: cum acc. Hinc τὰ παραλειπόμενα, prætermiſſa: ex παρὰ, & λείπω, linquo: f. ψω. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Παραλελειμμένος, η, ον, p. part. paſſ. παραλέλειπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. παραλελεῖφθαι. p. inf. paſſ. verbi ſup.

Παραλία, ίας, ἡ, regio maritima: ex

Παράλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, maritimus: ex παρὰ, apud, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. παραλίπῃ, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi παραλείπω, q. v.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, tranſmutatio: &

Παραλλὰξ, viciſſim, alternatim: &

Παράλλαξις, εως, ἡ, differentia: à

Παραλλάττω, f. ξω, tranſmuto, differo, prætereo: p. med. παρήλλαγα· ex παρὰ & ἀλλάττω, muto.

Παράλληλα, inter ſe ex adverſo poſita: n. g. pl. num. à

Παράλληλος, æquidiſtans: ex παρὰ, & ἀλλήλων, invicem. Th. ἄλλος, alius.

Παραλογίζομαι, argumentando ſubdolâ ſupputatione fallo: fut. ίσομαι. aor. 1. med. παρελογισάμην, ω, ατο· perf. paſſ. παραλελόγισμαι· ex παρὰ, perperam, & λογίζομαι. Th. λέγω, dico: p. m. λέλογα.

Παραλογισμὸς, ῦ, falſa ratiocinatio; &

Παραλογιστὴς, ῦ, ὁ, fallax ratiocinator, deceptor; &

Παραλογιστικὸς, ῦ, fallacibus rationibus decipiendi peritus, captioſus: à perf. paſſ. verbi παραλογίζομαι.

Παράλογος, ου, inopinatus, inexpectatus, abſurdus: ex παρὰ & λόγος. Th. λέγω. p. m. λέλογα.

Πάραλοι, οἱ, qui maritimam incolunt oram: à

Πάραλος, ὁ ἡ ἡ, marinus: ex παρὰ & ἅλς, mare.

Παραλύειν δυσφρόνων, Poët. & Pindar. pro δυσκόλων, φροντίδων ἀπολύειν, moleſtis curis liberare. Vide παραλύω.

Παράλυσις, εως, ἡ. reſolutio; luxatio; PARALYSIS; ſeu reſolutio nervorum: &

Παραλυτικὸς, ῦ, PARALYTICUS: à p. paſſ. v. παραλύω. Hinc Angl. paralytick.

* Παράλυτος, nervorum motu ſenſuſque debilitatus, enervatus. D S.

Παραλύω, reſolvo; diſſuo; debilito: f. ύσω. p. παραλέλυκα. p. paſſ. παραλέλυμαι. unde p. part. paſſ. παραλελυμένος, η, ον, propriè reſolutus: item laborans paralyſi: à λύω.

Παραμείβηται, prætereat: 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. à

Παραμείβω, prætereo, permuto. Th. ἀμείβω, f. ψω, commuto.

Παραμείψηται, tranſierit: 3. ſing. f. 1. m. præced. verbi.

Παραμελέω, negligo, contemno: ex παρὰ, & ἀμελέω, curæ non habeo: quod ex α priv. & μέλει, curæ eſt.

Παραμεμίμνημαι, vide in μέμνημαι.

Παραμένω, permaneo: [* παραμένειν ἀγωνιζομένων, adſidere dimicantibus, ita ut præſto ſint ſuis laborantibus ſuccurrere, Herodot. l. 1. § 33.] fut. -μενῶ. perf. -μεμένηκα. a. 1. παρέμεινα· quod ex παρὰ, & μένω, maneo.

Παράμερος, ου, ὁ, Dor. pro παρήμερος, quotidianus; ut τὰ παράμερα πράγματα, res quæ ſingulis diebus geruntur: ex παρὰ & ἡμέρα, dies.

Παραμεύομαι, Poët. pro παραμείβομαι, prætereo, ſupero. Th. ἀμεύω, vado, vinco.

Παραμικρὸν, propemodum, ferè: ex παρὰ & μικρός.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, conſolor, hortor: f. ήσομαι a. 1. m. παρεμυθησάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. m. παραμυθήσωμαι, η, ηται, & in 3. pl. παραμυθήσωνται· ex παρὰ & μυθέομαι, dico. Th. μῦθος, verbum.

Παραμυθέω, hortor, commoneſacio; item conſolor.

Παραμυθησαίμην, conſolatus fuero: a. 1. opt. m. παραμυθήσασθαι, aor. 1. infin. med. à παραμυθέομαι, conſolor.

Παραμυθητικὸς, ἡ, ὸν, conſolationem adferens: à παραμυθέομαι, quod vide.

Παραμυθία, ας, ἡ, conſolatio, exhortatio: ex παρὰ & μῦθος, ſermo.

Παραμύθιον, ου, τὸ, conſolatio: quod ex iiſdem.

Παραμυθουμένοις, dat. pl. part. præſ. paſſ. παραμυθοῦνται, 3. pl. præſ. ind. verbi παραμυθέομαι, quod vide.

Παραναγκλίνω, reclinare facio ad.

Παραναλίσκω, obitèr impendo, perperam conſumo: f. αλώσω, p. -λωκα. Th. ἀλίσκω.

Παρανομέω, -ῶ, legem tranſgredior: f. ήσω. p. παρα-

Digitized by Google

p. παρηνόμηκα. ex παρὰ & νόμος, lex.

Παρανομία, ας, ἡ, tranſgreſſio : à

Παράνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, impius, violator legis: & hinc

Παρανόμως, adv. impiè : à παρὰ, contra, & νόμος, lex.

Παρανοχλέω, obturbo, moleſtiam adhibeo.

Παράνυμφος, ου, ὁ, pronubus.

Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, pugio, ſica.

Παραπειρᾶσθαι τινὸς, periculum alicujus rei facere, explorare aliquid. Th. πεῖρα, conatus, experientia.

Παραπέμπω, f. ψω, prætermitto; tranſmitto; deduco; comitor; importo; ſperno. Th. πέμπω, mitto.

Παραπεπήχασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι, configo : f. ξω. ex παρὰ & πήγνυμι, figo.

Παραπεσόντας. acc. pl. aor. 2. part. act. verbi παραπίπτω, prolabor : quod vide.

Παραπικραίνω, exacerbo : fut. ανῶ. a. 1. παρεπίκρανα· ex παρὰ & πικραίνω, amarum reddo, exacerbo. Th. πικρὸς, ᾶ ὁ, amarus.

Παραπικρασμὸς, οῦ, ὁ, exacerbatio : à 1. perſ. perf. paſſ. ſup. verbi.

Παραπίπτω, prolabor; incido; accido; pecco; interſero; fut. παραπτώσω. præt. παραπέπτωκα. a. 2. παρέπεσον. a. 2. part. παραπεσὼν, όντος, prolapſus : ex παρὰ & πίπτω, cado.

Παραπλάζω, ſeduco : hinc a. 1. part. act. παραπλάγξας. in 3. ſing. opt. præſ. paſſ. παραπλάζοιτο· ex παρὰ & πλάζω, errare facio : f. πλάγξω.

Παραπλέοντες, & in acc. pl. παραπλέοντας, præſ. part. act. verbi.

Παραπλέω, præternavigo : f. πλεύσω a. 1. παρέπλευσα. a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι. ex παρὰ & πλέω, navigo : f. πλεύσω.

Παράπληκτος, ου, ὁ, vecors, ſtupidus, inſanus.

Παραπληξία, ας, ἡ, inſania.

Παραπλήσιον, adverbialiter, proximè, tantundem : à ſeq.

Παραπλήσιος, ου, proximè ad aliquem accedens, affinis, ſimilis ; in pl. n. g. παραπλήσια, ſimilia : & hinc

Παραπλησίως, adv. ſimiliter : ex παρὰ & πλησίος, propinquus. Th. πέλας, propè.

Παραποιέω, falsò aſſimulo, adultero : ex παρὰ & ποιέω.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, importatio, advectio, pompa.

Παραπορεύομαι, tranſeo, prætereo, ad latus incedo : imperf. παρεπορευόμην, ου, ετο. f. εύσομαι· quod ex παρὰ & πορεύομαι, eo, proficiſcor. Th. πείρω, tranſeo : p. m. πέπορα.

* Παραπόρφυρος, purpuratus. D. S.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, malè geſta legatio; ex παρὰ, perperam, & πρεσβεία· quod à πρέσβυς, υος, ὁ, legatus, ſenex.

Παραπρεσβεύω, & εύεσθαι, falſam legationem obire : ab iiſd.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, diſſimulatio : à 2. perſ. perf. paſſ. verbi

Παραπροσποιοῦμαι, diſſimulo, cohibeo : ex παρὰ, πρὸς, & ποιέω, facio.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, offenſio, delictum : à παραπίπτω, offendo : quod vide.

Παραπύλιον, ου, τὸ, portella : q. portula juxtà portam, à πύλη, porta.

* Παραραθυμεῖν τῆς φυλακῆς, excubias negligentèr agere. D. S.

Παράρες, ου, qui non eſt mentis compos; inutilis; ex παρὰ, quæ & vim privationis habet, & ἄρω pro ἁρμόζω, apto.

Παραρρέοντος, gen. ſing. præſ. part. act. à

Παραρρέω, præterfluo. Th. ῥέω, fluo : fut. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα.

Παραρρητὸς, οῦ, qui verbis flecti poteſt, adhortatorius; ex παρὰ & ῥέω, dico : fut. ῥήσω, perf. εἴρηκα.

Παραρρύω vel παραρρέω, præterfluo : [* μὴ παραρρυῇς, Prov. iii. 22. ne præterlaberis, Heb. ii. 1. aor. 2 paſſ. neutra ſignificatione.] a. 2. act. παρέρρυον, & hinc a. 2. paſſ. παρερρύην, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. παραρρυῶ, ῇς, ῇ, & in 1. pl. παραρρυῶμεν, quod ex παρὰ & ῥύω. Th. ῥέω, fluo.

Παραρτέειν, εῖν, Ion. pro παραρτᾷν, parare, inſtruere. Th. ἀρτάω, ſuſpendo, vel ἀρτέομαι, paro.

Παράρτημα, ατος, τὸ, amuletum, appendix quælibet.

Παράρυμα, ατος, τὸ, funis.

ΠΑΡΑΣΑ´ΓΓΑΣ ſeu παρασάγγης, ου, ὁ, PARASANGA, apud Perſas menſura eſt viarum, triginta ſtadia continens.

* Παρασείω, ellipticè dicitur pro παρασείω τὰς χεῖρας, manibus demiſſis curro, hoc eſt, concitatè. Ariſt. iv. Nicomach. c. 3.

Παρασημαίνω, fut. ανῶ. obſigno, adnoto, adſcribo : item

Παράσημον, ου, τὸ, inſigne : &

Παράσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſigniter notatus : ex παρὰ & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Παράσιτος, ου, ὁ, PARASITUS. Th. σῖτος, frumentum. Angl. paraſite.

Παρασιωπάω, fut. ήσω, reticeo. Th. σιωπάω, ſileo.

Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia : à 2. perſ. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Παρασκευάζω, præparo, apparo, compono : f. άσω. perf. παρεσκεύακα. p. paſſ. παρεσκεύασμαι, paratus ſum : f. 1. m. παρασκευάσομαι· ex παρὰ & σκευάζω, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

* Παρασκεύασις pro παρασκευὴ, apparatus. D. S.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio, PARASCEVE : ab eod. th.

Παρασπονδέω, fœdus frango : fut. ήσω. præt. παρεσπόνδηκα, ex παρὰ, contrà, & σπονδαὶ, fœdera. Th. σπένδω, libo : fut. σπείσω. p. paſſ. ἔσπεισμαι. a. 1. paſſ. ἐσπείσθην. præt. med. ἔσπονδα.

Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. a. 1. part. paſſ. παρασπονδοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. verbi ſuper.

Παραστάδην, adſtando : verbale à παρίστημι, ſiſto propè : quod ex παρὰ & ἵστημι, ſto.

Παρασταθμίζω, perpendo, interrado, præponderc :

Digitized by Google

ἄτρο: quod ex παρὰ & ςαθμὸς, ῦ, ὁ, *ſtatera*, *libra*. Th. ἵςημι, *appendo*, *ſto*.

Παραςὰς, ἄδος, ἡ, *poſtis*, *porticus*: &

Παράςασις, εως, ἡ, *repræſentatio*, *animi præſentia*; *exilium & fuga*, ex'orris: à παρίςημι, quod ex παρὰ & ἵςημι, *ſtatuo*.

Παραςατέω, f. ήσω, *adſiſto*, *adjuvo*, *auxilior*: &

Παραςάτης, ου, ὁ, *qui à latere ſtat*, *auxiliarius*; *opitulator*, *ſocius*: ab iiſd.

* Παράςημα, ατος, τὸ, *animi præſentia*, *præſtanſtia*. Joſ. B. Jud. iv. 4. 1. 2, ii. 17. 34.

Παραςῆναι, *adeſſe*, *opem ferre*, *ſe dedere*: a. 2. inf. à παρίςημι.

Παραςῆσαι, a. 1. inf. act. &

Παραςησάμενος, a. 1. part. m. &

Παραςήσεται, 3. ſing. f. 1. m. verbi παρίςημι, *adſto*: quod vide.

Παραςήσασθαι, *adſtare*, *opitulari*, *adſtipulari*: a. 1. inf. m. à παρίςημι, quod vide.

Παραςῆτε, 2. pl. a. 2. ſub. act. παραςῶ, ῇς, ῇ, ejuſdem verbi.

Παραςρέφω, *perverto*, *reddo*: f. ψω. Ex παρὰ & ςρέφω, *verto*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔςραφον.

Παρασυμβάλλω, *aſſimilo*, *comparo*.

Παρασύνθετον, (ſc. ὄνομα) *decompoſitum*, ex παρὰ, σὺν, & τίθημι.

Παρασύρω, f. υρῶ, *dirrabo*, *diſtorqueo*. Th. σύρω, *traho*.

Παρασφαλίζω, *munio*, *firmiter lego*: f. ίσω, p. παρεσφάλικα.

Παρασφάλλω, *errare facio*, *diverto*: ex παρὰ, & σφάλλω, *everto*, *ſupplanto*: f. αλῶ. p. ἔσφαλκα.

Παρασφραγίζω, *præſigno*: *adulterino ſigno noto*: ex παρὰ & σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *ſignum*.

Παρασχεῖν, *effeciſſe*, *præſtitiſſe*, *exhibuiſſe*, *præbuiſſe*: a. 2. inf. à παρέχω. παρεῖχον, imperf. act. ex παρὰ & ἔχω, *habeo*, f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Παράσχοις. *præbueris*, 2. ſing. a. 2. opt. act. παράσχου, *exhibe*, a. 2. imperat. m. ab eod. verbo & th.

Παράσχου, vide in παράσχοις.

Παρασχὼν, όντος, *qui præbuit*, vel *præſtitit*, part. a. 2. verbi παρέχω, quod vide.

Παράτασις, εως, ἡ, *inſtructio aciei*; *inſtructa acies*: à παρατάσσω, *aciem inſtruo*: ex παρὰ & τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. χα.

Παράτασις, εως, ἡ, *extenſio*, *productio*; à παρατείνω, *protendo*. Th. τείνω, *tendo*, f. τενῶ. p. τέτακα, a. 1. ἔτεινα.

Παρατατικὸς, *extenſivus*; παρατατικὸς, ſc. χρόνος, *imperfectum tempus*, quod adhuc παρατείνεται, *protenditur* in futurum. Th. τείνω, *tendo*.

Παρατατικῶς, adv. *extenſivè*; *laxè*; *ſolutè*; à præced.

Παρατάττω vel -άσσω, *in acie colloco*, *aciem inſtruo*: ex παρὰ & τάσσω vel -ττω, *ordino*.

Παρατείνω, *produco*, *extendo*, *prorogo*, *detineo*, *conficio*: f. τενῶ. p. παρατέτακα. a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, *tendo*.

Παρατηρέω, -ῶ, *obſervo*. imperf. παρετήρουν. f. ήσω. παρατετήρηκα. a. 1. παρετήρησα. a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, & in f. g. παρατηρήσασα, præſ. m. παρατηρέομαι, idem. Th. τηρέω, *ſervo*.

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Παρατήρησις, εως, ἡ, *obſervatio*: ab eodem verbo.

* Παρατηρητὴς, *obſervator*.

Παρατίθημι, *appono*, *propono*, *commendo*, *confero*: f. παραθήσω a. 1. παρέθηκα. a. 2. act. παρέθην, ης, η. a. 2. ſub. παραθῶ. ῇς, ῇ. a. inf. παραθεῖναι. perf. παρατέθεικα. præſ. paſſ. παρατίθεμαι, *apponor*; item in mediâ formâ, *ob oculos pono*, *demonſtro*, *commendo*: f. 1. m. παραθήσομαι, a. 2. m. παραθέμην, σο, το, *commendavi*: a. 2. imperat. m. παράθου pro παράθεσο, *committe*: ex παρὰ & τίθημι, *pono*.

Παρατίλλω, *depilo*, *volſellâ pilos extraho*: παρατίλτρια, *tricula*, quæ τρίχας evellit.

Παρατράγῳδος, ου, ὁ & ἡ, *tragicus*: ex παρὰ & τράγῳδος, quod idem ſignificat.

Παρατρέπω, *diverto*, *deflecto*. Th. τρέπω, f. ψω, *verto*.

Παρατρέχω, *à latere curro*; *prætercurro*; *prætereo*, *prælabor*. Th. τρέχω, *curro*, a. 2. ἔδραμον.

Παρατρίβομαι, *atteror*, præſ. ind. paſſ. ex παρὰ & τρίβω, *tero*, f. ψω, p. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio*: &

Παράτροπος, ου, ὁ & ἡ, *qui à rectâ viâ eſt averſus*: Metaph. pro *illicito*: ex παρὰ & τρόπος, *mores*, *ratio*. Th. τρέπω, *verto*.

Παρατρωπάω, *diverto*, *deflecto*: ex παρὰ & τρωπάω, quod à τρέπω, *verto*.

Παρατρωπῶσ' pro παρατρωπῶσι, *convertunt*, 3 pl. præſ. ind. vel ſub. ſuperior. verbi.

* Παρατιθέμενος τοῖς βαρβάροις, cum dat. *aciem inſtruens contra Barbaros*, Plut. ap. Reg. πρὸς οὓς παρετατλόμεθα, *contra quos inſtruebamur*. Dem.

Παρατυγχάνω, *obvius fio*; *adſum*, *intervenio*: f. παρατεύξομαι. a. 2. παρέτυχον. a. 2. part. act. παρατυχὼν, όντος, *obvius quilibet*. Th. τυγχάνω, *ſum*.

Παρατυχὸν, *oblatuum*, *quum liceat*: n. g. part. a. 2. act. præced. verbi.

Παρατυχόντα, acc. ſing. m. g. a. 2. part. act. à παρατυγχάνω, *obvius fio*, quod vide.

Πάραυλος, ου, *malè ſonans ad tibiam*: ex παρὰ, *malè*, & αὐλὸς, *tibia*.

Παραυτίκα, adv. *confeſtim*, *in præſentia*: ex παρὰ & αὐτίκα, *ſtatim*.

Παραφέρω, *transfero*, *profero*, *prætereo*: f. παροίσω. a. 2. παρήνεγκον. a. 2. imperat. act. παρένεγκε. a. 2. inf. παρενεγκεῖν. [* σημαίνει ὅτι τὰς ὥρας παρήνεγκαν τῆς θυσίας, Dem. c. Midiam. l. 12. *oraculum ſignificat ſacrum non tempore eſſe factum.*] ex παρὰ & φέρω, *fero*.

Παράφημι, *perſuadeo*, *hortor*. Th. φημὶ ſeu φάω, *dico*.

Digitized by Google

Παραφθαίησι, *ſuperet*, *prævertat*, 3. ſing. a. 2. opt. act. per Paragogen, σι, pro παραφθαίη, à

Παραφθάνω, *præcurro*, *prævenio*, *vinco*: f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. q. a. φθῆμι. Th. φθάνω, *prævenio*.

* Παραφθέγγομαι, *ſono*.

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, *tranſlatio*, *fraus*, *error*.

Παραφορέω, Ion. & Poët. pro προσφέρω, *afſero*.

Παραφράζω, *interpretor*: quod ex παρὰ & φράζω, *dico*. f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Παράφρασις, εως, ἡ, *PARAPHRASIS*, *circumlocutio*: dat. παραφράσει, ab eodem verbo & th. Angl. paraphraſe.

Παραφραστὴς, ῦ, ὁ, *PARAPHRASTES*: *interpres*: &

Παραφραστικὸς, ῦ, *expoſitorius*: à παραφράζω, quod vide.

* Παραφράττω, *obſepio*.

Παραφρονέω, -ῶ, *demens ſum*, *deficio*: f. ήσω. p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, *contra*, & φρὴν, ενος, ἡ, *mens*.

Παραφρονία, ας, ἡ, *dementia*. à

Παράφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *amens*. q. d. παρὰ τὴν φρένα, *contra mentem*.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, *propago*, *ſtirps*: nom. pl. παραφυάδες· à παράφυμι. Th. φύω.

Παραφυλακτέον, *cavendum*: verbale à

Παραφυλάττω, idem quod th. φυλάσσω, *cuſtodio*, *obſervo*: f. ξω. p. χα.

* Παραχαί. *tumultus*, *turbæ*. D. S.

Παραχειμάζω, *hyberno*. f. άσω. p. παρακεχείμακα. a. 1. παρεχείμασα. a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems*.

Παραχειμασία, ας, ἡ, *hybernatio*, *hyematio*: à παραχειμάζω, quod vide.

Παραχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. ſing. f. 1. act. à ſeq.

Παραχορδίζω, *à chordâ aberro*. Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, *chorda*, *fides*.

Παραχρῆμα, adv. *actutùm*, *extempore*, *illicò*. q. d. *in ipsâ re*: à παρὰ & χρῆμα, ατος, τὸ, *res*.

Παραχρῆσθαι, *abuti*, *contemnere*: cum dat. gen. & acc. Th. χράω vel χράομαι, *utor*.

Παραχύτης, ου, ὁ, *mediaſtinus*, *perfuſor*. Hic eſt ſervus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit. à χέω, *fundo*.

Παραχωρέω, f. ήσω, *cedo*, *concedo*. Th. χωρέω, *eo*.

* Παραχώρησις, ἡ, *ceſſio*.

Παραψυχᾶσθαι, Poët. pro παραμυθεῖσθαι, *conſolari*. Th. ψυχὴ. *anima*.

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ῦ, *humidus*, *uvidus*: q. ab ἄρδω, *irrigo*, aut potiùs à παρὰ & δεύω.

Παρδαλέη, & Dor. παρδαλία, ſcil. δορὰ, *pantherina pellis*. à

Παρδάλεος, quod & παρδάλειος, *pantherinus*, quod à πάρδαλις, *pardalis* ſeu *panthera*. Th. πάρδος, *pardus*, fera.

Πάρδαλις, vide in πάρδος.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ, *PARDUS*, fera, mas. Sed. πάρδαλις, εως, ἡ, *PARDALIS*, fœmina πανθὴρ, *PANTHERA*.

Παρέασι, *adſunt*, Ion. pro πάρεισι, 3. plur. præſ. ind. πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παρεβάλομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παραβάλλω, *confero*, *adjicio*. Th. βάλλω, *jacio*, f. αλῶ p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρέβασκον, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, *tranſgredior*: ex παρὰ & βάσκω, Poët. pro βαίνω, *eo*.

Παρέβην, *tranſgreſſus ſum*, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, *tranſgredior*. f. βήσομαι. Th. βαίνω, *eo*. a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi παραβιάζομαι, *vi adigo*. f. άσομαι. Ex παρὰ & βάζω, *vim adfero*. Th. βία, *vis*.

Παρεγγεγραμμένος, παρέγγραπτος, & παρέγγραφος, ου, *adſcriptitius*. Th. γράφω, *ſcribo*.

Παρεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, *per manus trado*, *adhortor*; *jubeo*; *nuntio*: ab ἐγγυάω, *in manus trado*. Th. ἐγγύη, *ſponſio*.

* Παρεγκλίνω, *aliquâ ex parte inclino*.

Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. &

Παρέδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*, quod vide.

Παρέδραμον, ες, ε, a. 2. act. à παρατρέχω, *prætereo*, quod vide.

Παρεδρεύω, εις, ει, *aſſideo*, *aſſiduus ſum in aliquâ re*: ex παρὰ & ἕδρα, *ſedes*. Th. ἕζομαι, *ſedeo*: f. ἑδοῦμαι.

Πάρεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aſſeſſor*: vide in παρεδρεύω.

Παρέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*: a. 2. παρέδων. Th. δίδωμι, *do*: f. δώσω.

Παρέζεσθαι, *ſedere*, præſ. inf. &

Παρέζεο, *aſſide*, Ion. pro παρέζου, præſ. imperat. &

Παρέζετο, 3. ſing. imperf. à ſeq.

Παρέζομαι, *aſſideo*: ex παρὰ & ἕζομαι, *ſedeo*: f. ἑδοῦμαι.

Παρεζόμενος, præſ. part. ejuſd. verbi.

Παρεθέμεν, σο, το, & in 3. pl. παρέθεντο, a. 2. ind. m. verbi παρατίθημι, *appono*; quod vide.

Παρεθεὶς, έντος, *labefactus*; a. 1. part. paſſ. à παρέθην ſeu παρείθην, a. 1. paſſ. verbi παρίημι. Th. ἵημι ſeu ἕω, *mitto*.

Παρεθεωροῦντο, *deſpiciebantur*, 3. pl. imperf. à παραθεωρέομαι, -οῦμαι, *deſpicior*: quod ex παρὰ & θεωρέω, *ſpecto*. Th. θεωρὸς, *ſpectator*.

Παρέθην, vel a. 2. ind. act. à παρατίθημι, *appono*: vel a. 1. paſſ. à παρίημι. Vide in παρεθείς.

Παρέθερισαν, per Sync. pro παρεθέρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, *demeto*, *amputo*: ex παρὰ & θέρος, εος, τὸ, *æſtas*, *meſſis*.

Πάρει. *ades*, præſ. imperat. Eſt & πάρει, 2. ſing. ind. verbi πάρειμι. Th. εἰμὶ, *ſum*: præſ. imperat. -ισθι, pro quo & -ει, invenitur.

ΠΑΡΕΙΑ', & Æol. παρηΐα, ᾶς, ἡ, *gena*, *maxilla*: gen. pl. παρειῶν. Hinc παρειὸς, ου, *genis laxioribus præditus*.

Digitized by Google

Παρείατο, *aſſidebant*, Ion. pro παρεῖντο, 3. pl. pluſq. p. ex præt. παρεῖμαι. Th. ἕω, *ſedeo, induo:* perf. paſſ. εἷμαι.

Παρείδω, *negligo:* qu. *videndo prætereo.*

Παρείθην, ης, η, *dimiſſus ſum:* a. 1. ind. paſſ. à παρίημι, quod vide in παρεθείς.

Παρεῖκα, *dimiſi*, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι ſeu ἕω, *mitto.*

Παρείκω, *cedo, concedo:* ab εἴκω, *cedo.*

Παρεῖλον, ες, ε, a. 2. act. &

Παρείλετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi παραιρέω, *diruo, adimo.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. a. 2. εἷλον. p. ᾕρηκα.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. act. verbi παραλαμβάνω, id. quod λαμβάνω, *accipio:* f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Παρειληφώς, ότος, part. perf. act. ejuſdem verbi.

Παρεῖμαι, perf. paſſ. *diſſolutus ſum:* à παρίημι. item pro παρεῖκα, *admiſi*, f. παρήσομαι. Th. ἵημι, *mitto.*

Παρειμένος, η, ον, *remiſſus, dimiſſus:* perf. part. paſſ. Hinc παρειμένας, acc. pl. f. g. ejuſd. temporis, verbi παρίημι, quod vide.

Πάρειμι, *adſum*, πάρει, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι. præſ. inf. παρεῖναι. part. παρὼν, όντος, *præſens:* imperf. παρῆν, *aderam:* f. παρέσομαι, ῃ, εται, & πάρεσται. Ex παρὰ & εἰμὶ, *ſum.*

Πάρειμι, *advenio, prodeo, progredior:* in 2. & 3. ſing. πάρεις, πάρεισι. a. 2. act. παρῆν, ῆς, ῆ. a. 2. part. παρὼν, όντος, quod ex παρὰ & εἶμι ſeu ἵημι, *vado, eo.*

Παρεῖναι, præſ. inf. à πάρειμι, *adſum;* quod vide.

Παρείπῃ, *perſuadeat, ſeducat:* 3. ſing. a. 2. vel a. 1. ſub. act. à παρέπω, *moveo, ſeduco.* Th. ἔπω, *dico;* quod videas.

Παρεὶς, έντος, a. 2. part. act. verbi παρίημι, *omitto;* quod vide.

* Παρεὶς, a. 2. part. à παρίημι, *projicio.* ἀπὸ λύπης παρεὶς ἑαυτὸν, Dion. Hal. Ant. i. § 87. *præ mærore humi ſe projiciens.*

Παρεισάγω, *introduco:* f. -άξω. p. παρεισῆχα. perf. paſſ. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. Ex παρὰ, εἰς & ἄγω, *duco.*

Παρεισαγωγὴ ῆς, ἡ, *introductio:* à παρεισάγω, quod vide.

Παρεῖσαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi παρίημι, quod vide.

Παρείσακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irreptitius, clam ſe inſinuans:* à παρεισάγω, quod vide.

Παρεισδύω, *ſubrepo:* f. ύσω. a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς vel ἐς, & δύνω, vel δύω, *ſubeo:* f. δύσω.

Παρεισενέγκαντες, *conferentes:* a. 1. part. à παρεισφέρω, quod vide.

Παρεισέρχομαι, *irrepo, prætereo, introeo:* f. παρεισελεύσομαι. a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, & ἔρχομαι, *venio.*

Παρείσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. πάρεισο, σθω, verbi παρίημι, *omitto;* quod vide.

Πάρεισι, 3. ſing. à πάρειμι, *advenio;* quod ab εἶμι, *eo:* & 3. plur. à πάρειμι, *adſum:* quod ab εἰμὶ, *ſum.*

* Παρεισπίπτω, *irrumpo*, ex παρὰ & εἰσπίπτω, *ingruo.*

Παρεισπορεύομαι, *clanculùm ingredior.*

Παρεισφέρω, *confero:* f. παρεισοίσω. a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα. a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος, quod ex παρὰ, εἰς & φέρω, *fero:* f. οἴσω.

* Παρεισφθείρομαι, *perniciosè obrepo*, Joſ. B. J. iv. c. 8. vid. Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329. Bos, Animadv. c. xxiii.

Παρεῖχε, 3. ſing. imperf. act. verbi παρέχω, *exhibeo.* Th. ἔχω, *habeo:* imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον. f. ἕξω & σχήσω.

Παρὲκ vel παρὲξ, *extrà, foris:* à παρὰ & ἐκ vel ἐξ. regit gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. verbi παρακάθημαι, *aſſideo:* ex παρὰ & κάθημαι, *ſedeo.* Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, *hortor, conſolor:* f. έσω, p. κέκληκα. Th. καλέω, *voco.*

Παρεκάλουν, contractè pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejuſd.

Παρεκβαίνουσι, *exorbitant*, 3. plur. præſ. ind. à

Παρεκβαίνω, *digredior, tranſgredior, degenero:* ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, & βαίνω, *eo:* f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Παρέκβασις, εως, ἡ, *digreſſio, tranſgreſſio:* dat. plural. παρεκβάσεσι. à παρεκβαίνω, quod vide.

Παρεκελεύετο, *admonebat*, 3. ſing. imperf. m. Ex παρὰ & κελεύω, *jubeo.* Th. κέλω, idem.

Παρεκλείπω, *deficio.* Th. λείπω.

Παρεκλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi παρακαλέω, *rogo, hortor, conſolor.* Th. καλέω, *voco:* f. έσω. p. κέκληκα. perf. paſſ. κέκλημαι. a. 1. paſſ. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi παρακρίνω, *diſcerno.*

Παρεκρούσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi παρακρούω, *decipio.* Th. κρούω, *pulſo.*

Παρεκτείνω, *extendo, produco:* f. -τενῶ, p. -τέτακα. a. 1. παρεξέτεινα. ex τείνω, παρὰ, & ἐκ.

Παρεκτέον, *exhibendum*, verbale: à παρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, *ſuppeditans*, adj. verbale, à παρέχω, *præbeo:* quod ex παρὰ & ἔχω, *habeo.*

Παρέκτοπος, *devius:* à παρὲκ & τόπος, *locus.*

Παρεκτὸς, *extra excepto, extrinſecus:* cum genit. ex παρὰ & ἐκτὸς, *extra.* Th. ἐκ vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, *incurvo me.* Th. κύπτω, *pronus ſum, inclino me:* f. ψω. p. κέκυφα.

* Παρεκχύω, *effundo, ſtagno.* D. S.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, *aſſumo.* Th. λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, *aveho, prætervehor.* Th. ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω. p. ἤλακα.

Παρελεγχέω, -ῶ, *arguo, probo, argumentor:* f. -ήσω, p. -ηλέγχηκα. Th. ἐλέγχω, *arguo.*

Παρεμβάλλεται

Digitized by Google

Παρελέξατο, *concubuit*, 3. ſing. a. 1. m. Ex παρὰ & λέγομαι, *cubo*: f. λέξομαι.

Παρελεύσεαι, *præteribis*, Ion. reſolut. pro παρελεύσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi παρέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 1. ἦλθον. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Παρεληλυθέναι, infin. præt. m. &

Παρεληλυθὼς, ότος, & in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. m. Att. Hinc παρεληλυθότα, accuſ. ſingul. m. g. ejuſd. temporis, verbi παρέρχομαι, *prætereo*: vide in παρελεύσεαι.

Παρελθεῖν, a. 2. infin. act. &

Παρελθέτω, a. 2. imperat. ejuſd. verbi.

Παρελθόντας, acc. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθοῦσαν, accuſ. ſingul. f. g. ejuſdem temp. à

Παρελθὼν, όντος, part. a. 2. à παρέρχομαι, *tranſeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, acc. ſing. part. præſ. à παρέλκω, *attraho*. Th. ἕλκω, *traho*: f. ξω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, *protractio*: &

Παρελκυστὴς, ῦ, ὁ, *procraſtinator*: & in f. g. παρελκύστρια. à

Παρελκύω, *remoror*. Th. ἕλκω, *traho*.

Παρέλκω, *protraho*; & freq. pro *abundare*, *ſupervacuum eſſe*. Th. ἕλκω, f. ξω, *traho*.

Παρελογίσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.

Παρεμβάλλω, *immitto*, *clàm immiſceo*; *ordine colloco*: *caſtra loco*. Hinc

Παρεμβάλλωμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. perf. παρεμβέβληκα. a. 2. παρενέβαλον. p. m. παρεμβέβολα. Ex παρὰ, ἐν, & βάλλω, *jacio*: p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβεβληκυῖαν. acc. ſing. f. g. perf. part. act. παρεμβάλλω, *immitto*: quod vide.

Παρέμβλησις, εως, ἡ, &

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, *interjectio*; *caſtra*; item *exercitus*: à παρεμβάλλω, quod vide.

Παρεμπίπτω, *intercido*, *interlabor*: f. 1. m. παρεμπεσοῦμαι. Th. πίπτω.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, quod vide.

Παρένεγκε, a. 2. imperat. &

Παρενεγκεῖν, a. 2. infin. à παραφέρω, *tranſfero*. Th. φέρω, f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον.

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, a. 2. infin. & παρένθῃς. Dor. pro παρέλθῃς, *prætereas*, a. 2. ſub. act. à παρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, *inſertio*: *PARENTHESIS*: &

Παρενθήκη, ης, ἡ, *interjectio*; *additamentum*; à παρεντίθημι, *interjero*: ex παρὰ, ἐν, & τίθημι, *pono*.

Παρενοχλέω, *obturbo*: cum dat. f. ήσω. p. παρενώχληκα. Ex παρὰ, ἐν & ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

Παρεντίθημι, *interſero*: ex παρὰ, ἐν, & τίθημι.

Παρέξ vel παρὲκ, *extrà*, *foris*; *præter*; ex παρὰ, & ἐξ vel ἐκ.

* Παρέξῃ, Luc. vii. 4. ut cenſent Beza, Piſcator, Caſtel. Vulg. Lat. Markl. Quæſt. Gram. fut. 1. med. Attic. pro παρέξῃ, *præſtes*.

Παρέξειν, f. 1. infin. act. à παρέχω, *præbeo*: f. ξω. Ex παρὰ & ἔχω.

Παρεξεληλάκει, Ion. pro παρεξηλάκει, & Att. παρεξεληλάκει, 3. ſing. pluſq. p. act. verbi παρεξελαύνω, *prætereo*. Th. ἐλαύνω.

Παρεξῄει, 3. ſing. perf. m. Ion. verbi παρέξειμι, *prætereo*. Th. εἶμι, *eo*.

Παρεξῆκε, *ſuperſedit*: 3. ſing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι, quod ex παρὰ, ἐξ, & ἵημι, *mitto*.

Παρεξιέναι, *præterire*: præſ. infin. Ex ἴημι pro εἶμι, *eo*.

Παρεξίστημι, *degenero*, *corrumpo*, *immuto*: f. παρεκστήσω. a. 2. παρεξέστην. p. -εξέστηκα.

Παρέξομεν, *dabimus*, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Παρεοῖσα, Dor. pro παρεοῦσα, Ion. pro παροῦσα, *præſens*: quod ex παρὰ & εἰμὶ, *ſum*.

Παρεόντα, acc. ſing. part. præſ. à παρεὼν, όντος, Ion. pro παρὼν, verbi πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παρεοῦσι, *præſentibus*, dat. pl. part. præſ. pro παροῦσι, Ion. à παρεών. Vide παρεόντα.

Παρέπεισεν, *perſuaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, *perſuadeo*: f. σω. p. κα. a. 2. ἔπιθον.

* Παρεπιβοηθέω, *auxilium fero*, *opitulor*. D. S.

Παρεπιδείκνυμι, *oſtendo*, *demonſtro*: f. ξω. p. παρεπιδέδειχα. Th. δείκνυμι, idem.

Παρεπίδημος, ου, ὁ, *advena*, *hoſpes*: ex παρὰ & ἐπίδημος, ου, ὁ, *verſans in populo*: quod ex ἐπὶ & δῆμος, *populus*.

Παρεπίκραναν, a. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω, *exacerbo*: f. ανῶ. Ex παρὰ & πικραίνω, idem quod πικρόω, *exacerbo*, *amarum reddo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

* Παρεπινοέω, *nova excogito*. D. S.

Παρέπλαξαν, Dor. pro παρέπληξαν, *in errorem impulerunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi παραπλήττω, f. ξω. Vide πλήττω, *percutio*.

* Παρέπομαι, *conſequor*, *aſſequor*.

Παρέπτην, ης, η, a. 2. act. verbi παρίπτημι, *prætervolo*: ex παρὰ & ἵπταμαι, *volo*: f. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτάμην.

* Παρεργάτης λόγων, qui præter, ἔργον (*miniſterium* ſuum) etiam oratoriam et facundiam ἐν παρέργῳ, *obitèr exercet*, Eurip. Suppl. 426, et Markl. ibid.

Πάρεργον, ου, τὸ, *acceſſio*, *appendix*; *perfunctoriè factum*: ex παρὰ & ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Πάρεργος, ου, ὁ, *otioſus*: ab iiſd.

Παρερεθίζομαι, *male irritor*, *ad invidiam accendor*: ex act. παρερεθίζω.

Παρέρπειν, *doloſè ſubire*. Th. ἕρπω, *ſerpo*.

Παρέῤῥευκα, ας, ε, perf. ind. act. à ſeq.

Παρεῤῥέω, *præterfluo*: ex παρὰ & ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω. p. ἔῤῥευκα.

Παρέρχομαι, *prætereo*, *prodeo*; *progredior*; f. παρελεύσομαι. a. 2. παρῆλθον. a. 2. imperat. πάρελθε. a. 2. ſub. παρέλθω, ῃς, ῃ, & in

Digitized by Google

in 3. pl. παρέλθωσι. a. 2. infin. act. παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθών, όντος, adveniens: præt. m. παρελήλυθα. Hinc παρεληλυθὼς χρόνος, tempus præterlapſum.

Πάρες, remitte, dimitte, permitte: a. 2. imperat. à παρίημι. Th. ἵημι, mitto.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi παρασημειόομαι, annoto: ex παρὰ & σημειόω, noto: f. ώσω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum, nota.

Πάρεσις, εως, ἡ, remiſſio: à παρίημι prætermitto: ex παρὰ & ἵημι ſeu ἵω, mitto.

Παρεσιώπα, 3. ſing. imperf. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, ſileo.

Παρεσκευάδατο, Ion. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. &

Παρεσκευάζοντο, 3. pl. imperf. paſſ. à παρασκευάζω, præparo: f. άσω. a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε. Ex παρὰ & σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Παρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eod. verbo & th.

Παρέσπαρται, 3. ſing. perf. paſſ. à παρασπείρω, ſemino juxta. Th. σπείρω, ſero, ſemino: f. ερῶ. a. 1. ἔσπειρα. p. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπορα.

Παρέσσῃ, aderis, Poët. pro παρέσῃ, 2. ſing. f. 1. Sic παρέσσεται pro παρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ & εἰμὶ, ſum: f. ἔσομαι, ῃ, εται, & per Sync. ἔσται.

Παρέσται, aderit, 3. ſing. f. ejuſd. verbi. Vide præced.

Παρεστάμεν, adeſſe, adſtare, Ion. pro παρεστάναι, præſ. infin. act. à παρέστημι pro παρίστημι. Ex παρὰ & ἔστημι ſeu ἵστημι, f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Παρέσταν, adſtiterunt, Poët. Sync. pro παρέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, adſto. Th. ἵστημι, ſto.

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, ſiſto, quod vide.

Παρεστήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd.

Πάρεστιν, adeſt; & cum infin. licet, 3. ſing. à πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Παρεστὼς, ῶτος, adſtans, qui præſto eſt, part. perf. act. contractè pro παρεστηκὼς, ότος, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεστῶτες, adſtantes, ejuſd. nom. pl.

Παρέσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παρέσχω, obtineo.

Παρέσχεθεν, appoſuit, 3. ſing. imperf. act. à παρασχέθω, idem quod παρέχω, præbeo. Th. ἔχω, habeo: imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi παρατάσσω, aciem inſtruo. Th. τάσσω, ordino.

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, produco: f. τενῶ. p. παρατέτακα. Th. τείνω, tendo.

Παρέτραπε, deflexit, 3. ſing. a. 2. ind. act. à παρατρέπω, diverto: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραπον, præt. med. τέτροπα. Th. τρέπω, verto.

Παρέτρεσσαν, trepidârunt: 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, verbi παρατρέω. Th. τρέω, tremo, fut. τρέσω.

Παρευρίσκειν, excogitare. Th. εὑρίσκω, invenio.

Παρεύσας, Dor. pro παρούσης, gen. ſing. præſ. part. f. g. à πάρειμι, adſum.

Παρεχάλκευσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, ago fabrum ferrarium, cudo: quod à χαλκεύω, ærariam artem tracto. Th. χαλκὸς, æs.

Παρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, præſ. inf. verbi παρέχω, exhibeo, quod vide.

Παρέχοντι, Dor. pro παρέχουσι, permittunt, præbent: 3. pl. præſ. verbi ejuſd.

Παρέχου, præbe: præſ. imperat. paſſ. à verbo ſequenti.

Παρέχω, exhibeo, præbeo: Imperat. παρεῖχον. f. παρέξω. p. παρέσχηκα. a. 2. παρέσχον. a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος. præſ. m. παρέχομαι, præbeo: imperf. παρειχόμην, ου, ετο. ex παρὰ & ἔχω, habeo.

Παρεὼν, præſens: Poët. vel Ion. pro παρὼν, præſ. part. à πάρειμι, adſum. Th. εἰμι, ſum.

Παρῇ, 3. ſing. præſ. ſub. ab eodem verbo & th.

Παρήγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, præcipio: fut. ελῶ. perf. παρήγγελκα. a. 1. παρήγγειλα, ας, ε. a. 2. παρήγγελον, ες, ε. p. m. παρήγγελα· ex παρὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Παρηγορεῖσκε, conciliabat, 3. ſing. imperf. Ion. pro παρηγόρει. à

Παρηγορέω, conſolor; hortor; lenio; præſ. part. παρηγορέων. παρηγορεῦμεν, 1. pl. præſ. ind. παρηγορέατο, Ion. pro παρηγόρηντο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ex παρὰ, & ἀγορέω, f. ήσω, idem cum ἀγορεύω, verba facio pro concione. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηγορία, ας, ἡ, ſolatium: &

Παρήγορος, ου, ὁ & ἡ, conſolator, conſolatorius: à παρηγορέω.

Παρηέρθη, ſuſpenſum eſt: 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. à παραείρομαι· ex παρὰ & ἀείρω, attollo: f. ἀερῶ. p. ἤερκα. a. 1. paſſ. ἠέρθην, a. 1. ſub. paſſ. ἀερθῶ.

Παρήϊξε, perrexit: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, prætereo. Th. ἀΐσσω, ruo: fut. ξω.

Παρήϊον, ου, τὸ, Poët. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena: &

Παρήϊον, ου, τὸ, ornamentum equorum, maxillis apponi ſolitum: à

Παρήϊος, ad genam pertinens: à præcedente th.

Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, omitto, quod vide.

Παρηκολούθηκα, ας, ε, ſectatus ſum: perf. ind. act. verbi παρακολουθέω, f. ήσω, ſequor. Th. ἀκόλουθος, pediſſequus.

Παρήκω, f. ήξω, p. ἧχα, pertineo, pertranſeo, pervenio. Th. ἥκω, venio.

Παρῆλθον, a. 2. verbi παρέρχομαι, quod vide. &

Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, prætereo; quod vide.

Παρήλιος, ου, ὁ, ſol geminatus, gemini ſoles. Th. ἥλιος, ſol.

* Παρηλλαγμένως, inſolenter, inuſitato more. D. S.

Πάρημαι, aſſideo: ex παρὰ, & ἧμαι, ſedeo.

Digitized by Google

Παρημελήκει, Ion. pro παρημελήκει, neglexit: 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi παραμελω, quod vide.

Παρῆμεν, Dor. pro παρεῖναι, adeſſe: præſ. inf. à πάρειμι, adſum.

Παρήμενος, aſſidens: ejuſd. præſ. part.

Παρῄνει, 3. ſing. imperf. act. verbi παραινέω, admoneo: p. ᾔνηκα, f. ήσω & έσω. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Παρηορία, ας, ἡ, lorum exterius: παρηορίαι, habenæ. à

Παρήορος, protenſus, extenſus: ad jugum devinctus: ex παρὰ, & αἴρω, lego, vel ἀείρω, attollo. Item ſtolidus: ex παρὰ, malè & ἄρω, congruo.

Παρήπαφες, a. 2. ind. act. à παραπάφω, decipio: ex παρὰ, & ἀπάφω, Poët. idem quod ἀπατάω.

Παρηρημένα, nom. pl. perf. part. paſſ. neut. g. verbi παραιροῦμαι, adimo, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Παρήρτηλο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἀρτάω, ſuſpendo; vel ἀρτέομαι, apparo.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμί.

Παρῄσθευ, ſenſiſti, Dor. pro παρῄσθου, 2. ſing. a. 2. m. ex παρὰ, & αἰσθάνομαι, ſentio: f. αἰσθήσομαι. a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ελο.

Παρήσονlαι, 3. pl. fut. 1. m. verbi παρίημι, omitto. Alii legunt παρέσονται, aderunt: à πάρειμι, adſum.

Παρῆσωσι, ſi codex mendo caret, eſt 3. pl. a. 1. ſub. verbi παρίημι, permitto ut intrent: f. παρήσω. Fortè legendum παρήσουσι, 3. pl. fut. ejuſd.

Παρῃτημένος, excuſatus: p. part. paſſ. à παραιτέομαι, οῦμαι, excuſo: quod à Th. αἰτέω, peto.

Παρθέμενος, apponens: Poët. ſeu Ion. Sync. pro παραθέμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, appono: f. παραθήσω. a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, pono.

Παρθενεῖα, τὰ, ſtatus virginitatis. Th. παρθένος, virgo.

* Παρθενεύομαι, virginitatem perpetuò ſervo.

Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro παρθενὼν, conclave virginum: &

Παρθένια, τὰ, ſigna virginitatis: &

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas, à παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενικάων, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. Ion. παρθενικῇσιν. à

Παρθενικὸς, ἡ, ὸν, virgineus, a, um. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενιὼν, ῶνος, vel παρθενεὼν, Ion. pro παρθενὼν, ῶνος, ὁ, conclave virginum: ab eod. th.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inſpectator, aut obſervator: à παρθένος, ου, ἡ, virgo, & ὀπιπεύω, quod ab inuſit. ὀπτεύω, inſpicio, obſervo. Th. ὄπλομαι, video.

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, ου, ἡ, virgo: interdum adject. ὁ ϗ ἡ, & παρθένος, acc. pl. Dor. pro παρθένους· hinc παρθένειος, ſeu παρθένιος, & παρθενικὸς, virgineus.

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, vide παρθενεών.

Πάρθος, ου, ὁ, Parthus: nomen gentile.

Παριαύων, fruens, juxtà dormiens: præſ. part. à παριαύω. Th. ἰαύω, commoror, diverſor.

Παριέναι, tranſire, introire, permittere, exporrigere: præſ. inf. ex παρὰ & ἵημι, pro εἶμι, eo: vel ab ἵημι, mitto.

Παριέσαν, præteribant: 3. pl. imperf. à παρίημι, quod ab ἵημι, pro εἶμι: eo: imperf. ἵην, ης, η.

Παρίζειν, Ion. & Poët. pro παρίζεσθαι, aſſidere: ex παρὰ, & ἵζω, ſedere facio.

Παρίημι, omitto, prætermitto, admitto, permitto, dimitto, remitto, laxo, languidum reddo: f. παρήσω, p. παρεῖκα. præſ. paſſ. παρίεμαι, remiſſus fio: [* et med. obſecro, Plat. Apol. Socr. τοῦτο ὑμῶν δέομαι ϗ παρίεμαι, hoc oro et obteſtor, & Id. i. de Rep.] perf. paſſ. παρεῖμαι, σαι, ται. p. part. παρειμένος, η, ον, remiſſus: qu. ex παρὰ, & ἵημι, ſeu ἵω, mitto.

Πάρινος, ου, ὁ, id. quod

ΠΑ'ΡΙΟΣ, & πάριος, ου, PARIUS, lapis: à Paro inſulâ.

* Παριππεύω, præter equito. D. S.

Πάρις Σιμιχίδας, PARIS, Simichi filius.

Παρισόω, adæquo, æquiparo: ex & παρὰ, & ἰσόω, æquo. Th. ἴσος, par, æqualis.

Παριςάνω, ſeu παρίςημι, ſiſto: f. παραςήσω. Th. ἵςημι, ſto.

Παριςὰς, ἄντος, præſ. part. act. &

Παρίςασο, præſ. imperat. paſſ. à

Παρίςαlο, 3. ſing. imperf. paſſ. à

Παρίςημι, ſiſto, in medium produco, exhibeo, inbibeo; confero res inter ſe: fut. παραςήσω, p. παρέςηκα. perf. part. act. παρεςηκὼς, ότος, & contractè παρεςὼς, ῶτος, adſtans: pluſq. perf. ind. act. παρειςήκειν. a. 1. act. παρέςησα, ſtiti: a. 1. imperat. act. παράςησον, & in 2. pl. παραςήσαlε, ſiſtite: a. 1. inf. act. παραςῆσαι, probare: a. 1. παρέςην, ης, η, adſtiti: f. 1. m. παραςήσομαι, ſiſtar: ex παρὰ, & ἵςημι, ſto.

Παρίσχειν, præſ. inf. pro παρέχειν, &

Παρίσχομεν, 1. pl. præſ. ind. à παρίσχω, præbeo: idem quod παρέχω, q. ex παρὰ, & ἴσχω, habeo.

Παριὼν, όντος, & in acc. pl. παριόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, prætereo, pervenio: ex παρὰ, & εἶμι, eo. a. 2. ἴον, ες, ε. a. 2. part. ἰών.

Παρκατέλεκlο, accubabat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. per Sync. pro παρακαlαλέλεκlο, verbi παρακαlαλέγομαι· qu. ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, ſeu λέγω, cubare facio.

Παρκείμενος, per Sync. Poët. pro παρακείμενος, adjacens, vicinus: vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, deflectunt: per Sync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi παρακλίνω. Th. κλίνω, reclino: f. νῶ. p. κα.

Παρκύπlοισα, procumbens: Dor. & Poët. pro παρακύπlουσα, præſ. part. f. g. à παρακύπlω. Th. κύπlω, incurvo me.

Παρμέμβλωκε, Æol. per Sync. pro παραμέμβλωκε, curavit, advenit, adſtitit: 3. ſing. perf. act. ex παρὰ, & μέμβλωκα, factum

Digitized by Google

factum ex μεμόλκας, 3. ſing. perf. per Sync. τοῦ ο, & euphoniæ gratiâ inſerto β, & η, verſo in ω. à Th. μολέω, *venio*, *advenio*: f. ήσω. p. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμινᾶς, α, ὁ, nomen Diaconi, apud Paul.

Παρμονώτερος, ε, Poët. Sync. pro παραμονιμώτερος, *durabilior* & *conſtantior*: quod à poſitivo παραμόνιμος, deductum; hoc à παραμένω, *perſevero*, *conſtans ſum*. Th. μένω, *maneo*.

Παρνήσσοιο, gen. Ion. & Poët. à

Πάρνησσος, ὁ, nomen montis in Delphis.

ΠΑ´ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, *genus locuſtarum*.

Παροδεύω, fut. εύσω, *prætereo*, *prætergredior*: qu. à

Πάροδος, ε, ἡ, *aditus*, *ingreſſus*, *tranſitus*: ὡς ἐν παρόδῳ, *velut in tranſitu*: proverb. ex παρὰ, & ὁδὸς, ῦ, ἡ, *via*.

Πάροιθε & πάροιθεν, *ante*, *antea*, *coram*: cum gen. Th. πάρος, Poët. *ante*.

Παροικεσία, ας, ἡ, *incolatus*: à

Παροικέω, -ῶ, *commoror*, *habito*; f. ήσω. p. παρῴκηκα. a. 1. παρῴκησα. a. 1. inf. act. παροικῆσαι· ex παρὰ, & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Παροικία, ας, ἡ, *commoratio*, *cohabitatio*: &

Παροικίζω, *habitationis cauſâ migro*: f. ίσω. p. ῴκικα· &

Πάροικος, ε, ὁ ἢ ἡ, *accola*, *advena*: ex iiſd.

Παροιμία, ας, ἡ, *proverbium*: ex παρὰ, & οἴμη, ſeu οἶμος, ε, ὁ ἢ ἡ, *via*.

Παροιμιάζω, *ſimilis ſum*, f. -άσω, p. -ῳμίακα.

Παροιμιώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *proverbialis*: à præcedente.

Παροινέω, vide in παροινώμενος.

Παροινία, ας, ἡ, *abuſus vini*, *petulantia quæ abuſum vini comitatur*; &

Πάροινος, ε, ὁ ἢ ἡ, *vinoſus*, *ebrius*: ex παρὰ, & οἶνος, *vinum*.

Παροινούμενος, ε, præſ. part. paſſ. à παροινοῦμαι, *inebrior*: quod à παροινέω, *pecco per vinolentiam*: ex iiſd.

Παροισθεὶς, dat. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi παραφέρω, *transfero*: fut. 1. παροίσω. Th. οἴω, inuſ. *fero*.

Παροιστρέω, *inſanio*, *erro*, f. ήσω a. 1. παρῴστρησα, p. ῴστρηκα. Th. οἶστρος, *ſtimulus*.

Παροίτερος, ε, *prior*, ratione *temporis* vel *loci*: à πάρος, *ante*.

Παροίχομαι, *prætereo*: imperf. παρῳχόμην, ε, ετο. f. παροιχήσομαι. p. paſſ. παρῴχημαι, *præterivi*: p. part. paſſ. παρῳχημένος, η, ον, *præteritus*: ex παρὰ, *præter*, & οἴχομαι, *eo*, *abeo*: f. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοισι, *præteritis*: dat. pl. part. præſ. &

Παρῳχώκει, Ion. & Poët. pro παρῳχήκει, *præterierat*: 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παρολισθάνω, *prælabor*, *lubricè aberro*: ex παρὰ, & ὀλισθάνω, *labor*. Th. ὄλισθος, *lapſus*.

Παρομαρτέω, *comitor*, *aſſequor*: ex παρὰ, & ὁμαρτέω, *unà eo cum*, *ſequor*. Th. ὁμαρτῆ, adv. *ſimul*.

Παρομαρτοῦντα, acc. ſing. part. præſ. à præced.

Παρομοιάζω, *ſimilis ſum*, *aſſimilo*: f. άσω. p. παρωμοίακα. à

Παρόμοιος, α, ον, *ſimilis*: ex παρὰ, & ὅμοιος, *ſimilis*. Th. ὁμὸς, idem.

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. &

Παροξυνθείην, ης, η. a. 1. opt. paſſ. à

Παροξύνω, εις, ει, *acuo*, *ad iram concito*, *exacerbo*: f. υνῶ. a. 1. παρώξυνα. p. παρώξυγκα. imperf. paſſ. παρωξυνόμην, ε, ετο. p. paſſ. παρώξυμμαι, & Att. παρώξυσμαι· ex παρὰ, & ὀξύνω, *acuo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.

Παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, *exacerbatio*, *incitamentum*: à præced.

* Παροπτάω, *aſſo*, *torreo*. D. S.

Παρόρασις, εως, ἡ, *deſpectio*: ex verbo.

Παροράω, *limis oculis aſpicio*, *tranſverſim intueor*: item *videre me diſſimulo*, *negligo*, *condemno*, *perperam video*: ex παρὰ, *perperam* & ὁράω, *video*: fut. med. ὄψομαι. perf. act. Att. ἑώρακα.

Παροργίζω, *ad iram provoco*: f. ίσω, & Att. ιῶ. p. παρώργικα. p. paſſ. παρώργισμαι· ex παρὰ, & ὀργὴ, *ira*.

Παρόργισμα, ατος, τὸ, &

Παροργισμὸς, ῦ, ὁ, *irritatio ad iram*, *iracundia*: à παροργίζω, quod vide.

* Παρορμάω, *vehementer adhortor*.

ΠΑ´ΡΟΣ, *antè*: adv cum gen. Hinc πάροιθε & προπάροιθε, idem.

Παροτρύνω, *extimulo*: f. υνῶ. p. παρώτρυγκα. a. 1. παρώτρυνα· ex παρὰ, & ὀτρύνω, *inſtigo*, *incito*.

Παρούσης, gen. ſing. à παροῦσα, præſ. part. f. g. à πάρειμι, *adſum*: q. ex παρὰ, & εἰμὶ, *ſum*: præſ. part. ὢν, οὖσα, ὄν.

Παροῦσι vel παροῦσιν, *præſentibus*: dat. pl. præſ. part. παρὼν, ὄντος, ejuſd. verbi & th.

Παρουσία, ας, ἡ, *adventus*, *præſentia*: à πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παροχετεύω, *per alios canales deduco*, *mutatis canalibus derivo*: ex παρὰ, & ὀχετεύω, *derivo*. Th. ὀχετὸς, *canalis*.

Πάροχος, ε, ὁ, *qui à latere alterius labitur*.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, PAROPSIS, *patina* in quâ *opſonia ponuntur*: ex παρὰ, & ὄψον, *opſonium*.

Παρπεπιθεῖν, & παρπεπιθὼν, per Sync. pro παραπεπιθεῖν & παραπεπιθὼν, quæ Anadiplaſiaſmo Ion. dicuntur pro παραπιθεῖν, & παραπιθὼν, a. 2. inf. part. verbi παραπείθω, *arte pellicio*, *fallo*. Th. πείθω, *perſuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδιος, ία, ιον, *ante pedes exiſtens*: Poët. pro ὁ παρὰ ποδῶν.

Παῤῥησία, ας, ἡ, *libertas*, *loquendi fiducia*: hinc παῤῥησίᾳ, *apertè*, *palam*: ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, *celebrem eſſe*, & *in omnium ore verſari*: q. d. πανρησία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, *dico*.

Παῤῥησιάζομαι, *liberè loquor*: imperf. ἐπαῤῥησιαζόμην, ε, ετο, f. άσομαι. f. inf. m. παῤῥησιάσεσθαι. a. 1. m. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο, à præced.

* Παῤῥησιαστὴς, ῦ, ὁ, *qui liber loquitur*.

Digitized by Google

Παρτιθεῖ, *apponit*: Sync. Æol. pro παρατίθεῖ, 3. ſing. præſ. qu. à παρατιθέω pro παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παρτιθέτω, Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. ſing. præſ. imperat. verbi ejuſd. & th.

Παρυφαίνω, *attexo*: ex παρὰ & ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

Παρυφάω, *attexto*: ex παρὰ, & ὑφαίνω, *texo*.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, *præclava, prætexta*; qu. à præcedente.

Παρφάμεν, Æol. Sync. pro παραφάμεν, quod Ion. pro παραφάναι, a. 2. inf. act. &

Παρφάμενος, ου, *malè ſuadens*: pro παραφάμενος. a. 2. part. m. παρφαμένα, Dor. pro παρφαμένη, *adhortans*: &

Παρφάσθαι, a. 2. inf. m. verbi παράφημι, *ſuadeo hortor*: ex παρὰ, & φημὶ, *dico*. a. 2. act. ἔφην. a. 2. m. ἐφάμην.

Πάρφασις, εως, ἡ, Sync. pro παράφασις, *oratio quâ quis decipitur, impoſtura, fraus*, ab eod. verbo & th.

Πάρφυκτον, ου, τὸ, Poët. Sync. pro παράφευκτον, *quod vitari poteſt*: ex παρὰ & φεύγω, *fugio*.

* Παρῳδέω, ῶ, *canticum ad alterius imitationem compono*, τὴν ἐν πλαταιαῖς νίκην παρῳδοῦντες, *victoriam ad Platæas occidentes*.

Παρωθέω, *expello, ejicio, domo expello*; item *rejicio, aſpernor, negligo*; *procraſtino*, ex παρὰ, & ὠθέω, *pello*.

* Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, *ora, Oceani*.

Παρῴκησα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi παροικέω, *commoror*: fut. ήσω. perf. παρῴκηκα· ex παρὰ, οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Παρῴκισμαι, p. ind. paſſ. verbi παροικίζω, *juxtà habitare facio*: f. ίσω, ex παρὰ, & οἰκίζω, *condo, loco*: ab eod. th.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi παροικοδομέω, *ædifico juxtà*: ex παρὰ, & οἰκοδομέω, *ædifico*: fut. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *ſtruo*: præt. med. δέδομα.

Παρώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab alio denominationem habens*.

Πάρωπος, ου, *præditus colore inter cinereum & rufum medio*: à πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Παρῶπτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi παρόπτομαι, *negligo*. Th. ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι, p. paſſ. ὦμμαι.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, *tumor glandularum ſub auribus*: quia παρὰ ὠτί.

Παρώτρυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, *extimulo*: f. υνῶ. p. παρώτρυγκα. ex παρὰ, & ὀτρύνω, *inſtigo*.

Παρῴχηκε, *præteriit*: præt. ind. act. &

Παρῳχηκὼς, ότος, *præteritus*: part. perf. act. &

Παρῳχημένος, ου, p. part. paſſ. verbi παροίχομαι, *prætereo*: f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo*: p. act. ᾤχηκα.

ΠΑ͂Σ, πᾶσα, πᾶν, gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, *omnis, e*: *quivis, totus*, [* *merus, nil niſi*, τὸ πᾶν λίθος, *ô puella tota ſaxea*, Theocr. Idyl. xv. 20. Sophocl. Philoct. 631.] in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. gen. pl. f. gen. Ion. πασέων, pro πασῶν. dat. pl. πᾶσι, & Ion. πάντεσσι, & in ſi g. Ion. πάσῃσιν, pro πάσαις. Eſt &

Πᾶς, *pater*: *vocula infantium*; qu. à πάω, *paſco*.

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, *omnium*: gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, *guſtâſſe*: a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo, guſto*: hinc πασσάμενος, a. 1. part. m. Poët.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πασιθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *quæ ad omnes currit*.

Πάσσακα, acc. ſing. à

Πάσσαξ, κος, ὁ, *paxillus*: diminut. à

ΠΑ'ΣΣΑΛΟΣ, & Att. πάτταλος, ου, ὁ, *PESSULUS, clavus ligneus, PAXILLUS*: à Dor. πάσσω, pro πήσσω, *figo, infigo*.

Πασσάμενος, ου, *adeptus*: a. 1. part. m. gem. σ; à πάομαι, *poſſideo*: perf. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσε, Ion. pro ἔπασσε, *conſpergebat*: 3. ſing. imperf. act. verbi πάσσω· eſt & præſ. imperat.

Πασσυδὶη, idem quod πανσυδὶη, *omni impetu, catervatim*: adv. invenitur & πασσυδεί, *funditùs*: ex πᾶς, *omnis*, & σεύομαι, muſ. idem quod. Th. σείω, *quatio*.

ΠΑ'ΣΣΩ, vel πάττω, *inſpergo, conſpergor*; *ſuperinjicio*; item *variego*; f. άσω. p. κα. Dicitur &

Πάσσω, pro πήσσω, Dor. *infigo*.

Παστὰς, άδος, ἡ, *thalamus*: à πάσσω, *variego*, quia *variegatus*, & artificiosè factus: exponitur etiam *porticus, atrium, locus convivii*, qu. à πάομαι, *edo*.

Παστὸς, οῦ, *conſperſus*; item ſubſt. *thalamus*: Pſal. xix. 5. à πάσσω, *conſpergo*.

Παστοφόριον, ου, τὸ, *locus ubi eſt thalamus*.

Πάσχα, τὸ, indecl. *paſcha*: vox origine Hebræa, Lat. *tranſitus*.

Πασχέμεν, Ion. pro πάσχειν, præſ. inf. à

ΠΑ'ΣΧΩ, εις, ει, *PATIOR, afficior*: [* vel addito εὖ, vel abſque εὖ, ὅσα παθόντες ἐξ αὐτοῦ, Joſ. Ant. iii. 13. *quantis bonis ab ipſo adſcitis*: et ſic forte intelligendus Gal. iii. 4.] f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. a. 2. inf. παθεῖν. a. 2. part. παθών. p. act. πέπηθα, p. m. πέπονθα. hinc πάθημα, ατος, τὸ, *caſus, afflictio*. πάθος, εος, τὸ, *animi perturbatio, affectus concitatus*. ἀντιπάθεια, ας, ἡ, *repugnantia, contraria affectio*. συμπάθεια, ας, ἡ, *convenientia affectuum*; item *commiſeratio*.

Πατα, Scythicè, quod Græcè κλίνειν, *interficere*.

Παταγέω, -ῶ, f. ήσω, *ſtrepo, ſtrepito, fragorem edo*: à

Πάταγος, ου, ὁ, *ſtridor, fragor*: à πατάσσω, quod vide.

Πάταικοι, *ſimulacra Deorum in puppibus navium, Phœnicibus*.

Πατάνη, ης, ἡ *PATINA, patella*: à πετάω, *pando, aperio*.

Πατάξαι, a. 1. inf. act. &

Πατάξας, αντος, *percutiens*: aor. 1. part. act. &

Πατάξεις, 2. ſing. fut. 1. act. verbi πατάσσω,

Digitized by Google

σω, *percutio*: πατάξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act.

Πάταρα, ων, τὰ, *nomen urbis Lyciæ in Aſiâ*: à *Pataro* conditore ſic nominata.

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, *cum ſtrepitu palpito*: *percutio*: f. ξω. p. πεπάταχα. a. 1. ἐπάταξα· hinc πάταγος, *fragor*, *ſtrepitus*.

Πατεῖσθαι, idem quod πάσασθαι, *guſtâſſe*. Herodot. à πάομαι, *guſto*.

Πατέοντι, Dor. pro πατοῦσι, *calcant*, 3. pl. præſ. ind. à πατέω.

Πάτερ, vocat. ſing. ſed

Πατέρ', pro πατέρα, acc. ſing. à πατὴρ, quod vide.

ΠΑΤΕ'Ω, *calco*, *conculco*, *protero*: f. ήσω. p. πεπάτηκα. a. 1. paſſ. ἐπατήθην. Hinc περιπατέω, *obambulo*.

ΠΑΤΗ'Ρ έρος, ρὸς ὁ, *PATER*, *tutor*, *curator*; πατέρι, πατρὶ· acc. πατέρα, tantum, voc. ὦ πάτερ qu. à πάω, *paſco*. Angl. father.

Πατήσας, αντος, a. 1. part. act. &

Πατασεῦς, Dor. pro πατήσεις, 2. ſing. fut. 1. à πατέω, *calco*.

Πάτμος, ου, ἡ, nomen inſulæ in Ægeo mari.

Πάτος, ου, ὁ, *calcata* ſeu *trita via*, *callis*. Angl. a path. à πατέω, *calco*.

Πάτρα, ας, & Ion. πάτρη, ης, ἡ, *familia*, & idem quod πατρὶς, *patria*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατραδελφιδὸς, οῦ, ὁ, Poët. pro

Πατραδελφὸς, οῦ, ὁ, *patris frater*, *patruus*: ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός.

Πάτραθε, *ex familiâ*: ἐκ τῆς πάτρας καὶ φρατρίας. Vide πάτρα.

Πατραλοίας, ου, ὁ, vel

Πατραλώης, ου, ὁ, *parricida*: ex πατὴρ, & ἀλοάω, ſeu ἀλοιάω, -ῶ, *trituro*, *multis ictibus contundo*, *verbero*.

Πατράσι, dat. pl. à πατήρ.

Πατριὰ, ας, ἡ, *familia*, *parentela*, *tribus*. Th. πατὴρ.

Πατριάρχης, ου, ὁ, *PATRIARCHA*: q. τῆς πατριᾶς ἄρχων, *familiæ princeps*. Hinc Angl. patriarch.

Πατρικὸς, ἡ, ὸν, *paternus*, *a*, *um*: &

Πάτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *PATRIUS*, *hæreditarius*, *à patre* vel *patribus traditus*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, *PATRIA*: in acc. πατρίδα· [* Poëtice uſurpatur pro πόλις, ſive *urbs patria*, Pind. Od. v. 112. et alibi.] ab eod. th.

Πατριώτης, ου, ὁ, *qui ejuſdem eſt patriæ*, *conterraneus*, *popularis*. Hinc Angl. patriot. &

Πατριῶτις, in f. gen. idem. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατροβίας, α, ὁ, nomen viri.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, *patruus*: ex πατὴρ, & κασίγνητος, *frater*: quod ex κάσις, idem, & γίνομαι, *naſcor*.

Πατροκλέης, -ῆς, gen. έεος, έος, οῦς, dat. έεϊ, εῖ, accuſ. έεα, έα, ῆ, voc. εες, ες. Dicitur &

Πάτροκλος, ου, ὁ, *PATROCLUS*: ex πατὴρ, & κλέος, εος, τὸ, *gloria*; quod à κλείω, *celebro*.

Πατροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parricida*, *patris interfector*: ex πατὴρ & κτείνω, *neco*.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à parentibus traditus*: ex πατὴρ, *pater*, παρὰ, & δίδωμι, *do*.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, *pater patris*, *paternus avus*.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, *qui patrem verberat*: ex πατὴρ & τύπτω, *verbero*.

Πατροῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *patris bona poſſidens*: ut πατροῦχος παρθένος, *virgo pupilla*, *ad quam ſolam patris hæreditas pertinet*: à πατὴρ & ἔχω, *habeo*.

Πατροφονεὺς, έως, ὁ, *parricida*; item, *qui alterius patrem occidit*: ex πατὴρ & φονεὺς, *homicida*. Th. φένω, *interficio*.

Πατρῴα, ας, ἡ, *paterna*. Th. πατρῷος.

Πατρωΐος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeu

Πατρῷος, ῴα, ῷον, *patrius*, *a*, *um*. Th. πατὴρ, *pater*.

* Πατρίζω, *paternis veſtigiis inſiſto*.

Πάτταλος, ου, ὁ, vide in πάσσαλος.

Πάττω, Atticè pro πάσσω, *infigo*.

Παῦε, *ceſſa*, *deſiſte*: præſ. imperat. act. &

Παύθη, *remiſit*: 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἐπαύθη, ης, η, verbi παύω, *ceſſo*: quod vide.

Παῦλος, ου, ὁ, nomen propr. Apoſtoli Gentilium, & interpret. Lat. *puſillus*.

Παυρίδιος, ου, *pauxillus*, *pauculus*: &

Παῦρον, adv. *PARUM*: &

Παυρόνπερ, *PARUMPER*: à

Παῦρος, ου, Poët. *paucus*, *non multus*; *PARVUS*, in compar. παυρότερος. Th. παύω, *ceſſo*.

Παῦσαι, a. 1. inf. act. &

Παυσάμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m. παύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. &

Παύσασαι, a. 1. part. act. f. g. pl. à παύω, *ceſſo*: f. σω.

Παύσειεν, *ſedaret*: 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ejuſd. verbi.

Παῦσις, εως, ἡ, *ceſſatio*, *quies*: à παύω.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *ceſſatio*: &

Παυσώμεσθα, Poët. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. ſub. m. à

ΠΑΥ'Ω, *facio ceſſare*, *finio*, *coerceo*, *ceſſo*: Angl. to pauſe. fut. σω. p. πέπαυκα. a. 1. ἔπαυσα. a. 1. imperat. παῦσον, άτω. a. 2. ἔπαον. a. 2. paſſ. ἐπάην, præſ. med. παύομαι, *ceſſo*, *deſiſto*. imperf. ἐπαυόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐπαύοντο. a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο, p. paſſ. πέπαυμαι, *deſtiti*.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon*: nom. propr. gent. Παφλαγόνων. gen. pl.

Πάφλαζε, *fervebat*: 3. perſ. ſing. imperf. Ion. &

Παφλάζοιτο, 3. ſing. opt. præſ. à

Παφλάζω, *ferveo*, *æſtuo*: ex th. φλάζω, *ferveo*.

Πάφος, ου, ἡ, nomen urbis, Gr. vocata à *Papho* conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, *denſa*: nom. ſing. f. g. &

Παχείῃ, dat. f. g. Ion. à παχὺς, έος, ὁ, *craſſus*. παχέες, εῖς, *craſſi*, *locupletes*.

Παχθεῖς

Digitized by Google

Παχθῆ, Dor. pro πηχθῆ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à πήγνυμαι, compingo, quod vide.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, ros glaciatus: ab eod. th.

Παχνήεντος, gen. ſing. à παχνήεις, εντος, pruinoſus. Th. πάχνη.

Πάχνος, εος, τὸ, craſſities, pinguedo.

Παχνόω, congelo, gelu conſtringo, expon. & contriſto.

Παχύδερμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, craſſipellis, craſſam cutem habens; item fatuus, rudis: ex παχὺς, craſſus, & δέρμα, cutis. Th. δέρας, αος, τὸ, pellis.

Παχυνθεὶς, ένθος, pinguefactus: a. 1. part. paſſ. à

Παχύνω, pinguefacio: f. υνῶ. p. πεπάχυγκα. p. paſſ. πεπάχυμμαι. a. 1. paſſ. ἐπαχύνθην, pinguefactus ſum: à

ΠΑΧΥ'Σ, έος, ὁ, craſſus, ſpiſſus, denſus, PINGUIS, dives: in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, & in n. g. παχὺ quod à πήσσω, compingo.

Παχύτης, ητος, ἡ, craſſities: à præced.

ΠΑ'Ω, vel πάομαι, guſtare facio, veſcor, PASCO; item poſſideo, acquiro: f. ἄσομαι. p. πέπαμαι· hinc παὸς, affinis, propinquus.

Πέδα, præpoſ. Æol. pro μετὰ, poſt: acc. regit qu. à πούς. hinc πεδαμείβομαι pro μεταμείβομαι.

Πεδάα, Ion. Pleonaſmo pro πεδᾷ 3. ſing. præſ. ind. act. &

Πεδάαν pro πεδᾶν, inf. act. Ion. verbi πεδάω, irretio, compedibus adſtringo. Th. πέδη, pedica.

Πεδάασκον, impediebant: Ion. pro ἐπέδαον, -ων, 3. pl. imperf. act. verbi ejuſd.

Πεδάγρετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, reprehenſus ex fugâ, à perſequentibus, qu. à πέδα q. v. pro μετὰ, & ἀγρέω, venor, vel ἀγείρω, congrego.

Πεδαίρω, è ſolo in ſublime tollo: à πέδα, Æol. pro μετὰ & αἴρω, tollo.

Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν· ex πέδα pro μετὰ & ἀμείβειν, mutare.

Πεδανὸς, ῆ, firmus, humilis. Th. πέδον, ſolum, terra.

Πεδάρσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, Poët. pro μετάρσιος, ſublimis, quod vide. & Æol. πεδά, pro μετα.

Πέδας, acc. pl. a πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδᾶσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act. &

Πεδασον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act. à πεδάω, impedio, vincio pedicis. Th. πέδη, pedica.

Πεδάφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, mentem victam habens, mente captus, ſtultus: à πέδη, pedicâ, & φρὴν, mens.

Πεδάω, pedicis vincio. Th. πέδη, pedica.

Πεδέρχομαι, Æol. pro μετέρχομαι· ex πέδα Æol. pro μετὰ, & ἔρχομαι, accedo.

Πεδέω, -ῶ, pedicis vincio: f. ήσω, p. πεπέδηκα. Th. πέδη.

ΠΕ'ΔΗ, ης, ἡ, pedica, compes: quod à πὸς, pes. hinc πεδάω, quod vide.

Πέδησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ejuſd. verbi.

ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, calceus, talare: qu. à πούς & εἱλέω, quia circa pedem volvitur.

Πεδιὰς, ἡ, ὸν, campeſtris, -e, Th. πέδον, ſolum, terra.

Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities: gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed

Πέδιον, ου, τὸ, parvum vinculum. Th. πέδη, pedica.

Πέδοθεν, adv. ex fundo è terrâ: à

ΠΕ'ΔΟΝ, ου, τὸ, ſolum, terra, humus: qu. à πὸς, quia pede calcatur.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, malleolus, ſeu planta pedis, fimbria: qu. à ποὺς, quia pars pedis.

Πεζεύω, pedibus iter facio; f. εύσω. p. πεπέζευκα. Th. πέζα.

Πεζῇ, pedibus: πεζῇ, ſc. ὁδῷ, pedeſtri itinere. [* Demoſth. in Phil. ſub. fin. Thucyd. l. i. in fin.] ab eod. th.

Πεζικὸν, ῦ, τὸ, peditatus, exercitus terreſtris: qu. à

Πεζικὸς, ου, pedeſtris, πεζικὴ δύναμις, peditatus, pedeſtris exercitus. Th. πέζα, planta pedis.

Πεζοβόας, ου, ὁ, qui pedeſtrem pugnam committit; pedes: Poët. ex πεζὸς, pedeſtris, & βοὴ, clamor, bellum.

Πεζομάχας, α, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ου, ὁ, vel πεζόμαχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui pedeſtre prælium committit: &

Πεζομαχέω, pedeſtre prælium committo: &

Πεζομαχία, ας, ἡ, pedeſtre prælium: ex πέζα, planta pedis, & μάχομαι, pugno.

Πεζὸς, ῦ, ὁ, pedes: item adjectivè pedeſtris, vel pedibus iter faciens. Th. πέζα, planta pedis.

Πεῖ, Dor. pro πῦ, ubi.

Πεῖθ' pro ἔπειθε, perſuaſit, 3. ſing. imperf. act. Ion. verbi πείθω, perſuadeo.

Πειθαρχέω, principi obedio, obtempero, pareo: f. ήσω. p. πεπειθάρχηκα. a. 1. ἐπειθάρχησα, q. d. πείθομαι ἄρχοντι. Th. ἄρχω, impero.

Πειθαρχία, ας, ἡ, obtemperatio magiſtratui: à præced.

Πεῖθε, fortè legend. πρῆθε.

Πειθέμεν, perſuadere, Ion. & Dor. pro πείθειν, præſ. inf. act. verbi πείθω, quod vide.

Πείθεο, obtempera, Ion. pro πείθου, præſ. imperat. paſſ. &

Πείθεσθαι, præſ. inf. paſſ, πείθηται, 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. à πείθω, perſuadeo.

Πειθέω, -ῶ, Poët. & Att. pro quo & πιθέω, pro πείθομαι, q. v.

* Πειθήνιος, ὁ ᾗ ἡ, obſequens, ex πείθομαι & ἡνία.

Πείθομαι, pareo, morem gero: quod &

Πειθόμενος, ου, præſ. part. paſſ. à πείθω.

Πείθοντο, 3. pl. imperf. paſſ. Ion. à πείθω, perſuadeo.

Πειθὸς, ἡ, ὸν, pro πιθανὸς, perſuaſorius: [* πειθοῖς λόγοις, 1 Cor. ii. 4. quæ vox nuſquam alias occurrit adjectivè ſumpta.] Th. πείθω, perſuadeo.

Πείθου, præ. imperat. paſſ. à πείθω.

Πειθοῦς, perſuaſionis, gen. ſing. à

Πειθὼ, όος, -οῦς, ἡ, ſuada, ſuadela: à

ΠΕΙ'ΘΩ, perſuadeo. [* cum accuſ. perſonæ, concilio gratiam alicujus, 2 Mac. iv. 45. Matt. xxviii. 14. Act. xii. 20. 2 Cor. v. 11.

Digitized by Google

Gal. i. 10. τοὺς ἀνθεστηκότας αὐτῷ οὐδαμῶς πεῖσαι δύναιται, Dem. pro corona, *eos qui principio reſtiterunt, nequaquam conciliare poteſt.*] imperf. ἔπειθον. f. πείσω, *ſecurum reddam.* a. 1. ἔπεισα. a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικα. præſ. m. πείθομαι, *perſuadeo, aſſentior:* it. cum dat. *obedio, pareo, credo.* imperf. ἐπειθόμην, ου, ετο perf. paſſ. πέπεισμαι, *perſuaſus ſum.* perf. part. πεπεισμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἐπείσθην, ης, η, *aſſenſus ſum, credidi.* f. 1. paſſ. πεισθήσομαι. p. m. πέποιθα, *confidi.* præt. inf. m. πεποιθέναι, *confidere.* perf. part. m. πεποιθὼς, ότος, *fretus.* pluſq. p. m. ἐπεποίθειν, εις, ει. Hinc πίστις, εως, ἡ, *fides.* πιστεύω, *fidem habeo, credo.* πιστὸς, οῦ, *fidus, fidelis,* ἀπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *inobediens.* εὐπειθὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui facilè paret.* ἀξιόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fide dignus,* ἄπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incredulus;* item *infidus.* ἀπιστία, ας, ἡ, *infirmitas fidei.*

Πειθώμεθα, *pareamus,* 1. pl. præſ. ſub. m. à πείθω.

ΠΕΙ'ΚΩ, vel πέκω, *PECTO, carmino, carpo:* f. ξω. p. πέπεχα. a. 1. paſſ. ἐπέχθην. p. m. πέποκα. Hinc πόκος, ου, ὁ, *vellus.*

ΠΕΙ'ΝΑ, & Ion. πείνη, ης, ἡ, *fames, eſuritio.* q. à πένομαι, *pauper ſum.* Hinc πεινάω, vel πεινέω, f. άσω, vel ήσω. p. πεπείνακα, *eſurio, fame premor.* Hinc Angl. to pine. [* τὴν δικαιοσύνην, Matt. v. 6. Nunquam apud profanos ſic conſtrui aſſerit Gat. de Stylo N. T. c. xx. At Joſ. B. J. l. i. c. 20. οὐδεὶς διψήσει τοὐμὸν αἷμα. Stobæus Serm. V. de tempor. p. 69. profert Thaletis philoſophi ἢ πεινᾷ τις πλακοῦντα, ἢ διψᾷ χιόνα, *eſurire placentam, aut ſitire nivem.*]

Πειναλέος, ου, *famelicus.* Th. πεῖνα.

Πεινᾶντι, *eſurienti,* Dor. pro πεινῶντι, dat. ſing. part. præſ. &

Πεινᾶσαι, a. 1. inf. act. à

Πεινάω, vide in πεῖνα.

Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, inf. à πεινάω, *eſurio;* & πεινήμεναι, Dor. & Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινῆναι. qu. ex πείνημι, idem quod πεινάω, quod vide.

ΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *conatus, inceptum, tentatio, experientia, dolus:* qu. à πείρω, *tranſeo.* Hinc πειράω. f. άσω, & ήσω, *conor, nitor;* item *tento.* πείρασις, εως, ἡ, *tentatio.* πειρασμὸς, οῦ, ὁ, idem. πειραστὴς, οῦ, ὁ, *tentator.* πρωτόπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *primum ſeſe exercens.*

Πειράζω, *tento, exploro.* f. άσω. p. πεπείρακα. a. 1. ἐπείρασα· a. 1. inf. πειρᾶσαι. præſ. paſſ. πειράζομαι, *tentor, ad peccandum ſolicitor.* perf. paſſ. πεπείρασμαι a. 1. paſſ. ἐπειράσθην. a. 1. ſub. paſſ. πειρασθῶ. a. 1. inf. paſſ. πειρασθῆναι, *tentari.* Th. πεῖρα.

Πειρασθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. &

Πειρασθῶ, in 3. pl. πειρασθῶσιν, a. 1. ſub. paſſ. verbi πειράζω, quod vide.

Περαίνειν δίκας τισί, *lites aliquibus finire, jus aliquibus dicere.* Περαίνω, ductum à περαίνω, quod à περάω, *ſupero.*

Πεῖραρ, ſeu πεῖρας, ατος, τὸ, *finis.* Th. πέρας, ατος, τὸ, idem.

Πείρας, αντος, *qui figit,* a. 1. part. act. à πείρω, *tranſadigo, transfigo:* f. περῶ. a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. &

Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. &

Πείρασαι, a. 1. imperat. m. verbi πειράζω, *tento.* Th. πεῖρα.

Πειρασθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ejuſd. verbi.

Πείρασις, εως, ἡ, *tentatio, ſolicitatio:* &

Πειρασμὸς, οῦ, ὁ, *tentatio:* à πειράζω, quod vide.

Πειραστὴς, οῦ, ὁ, *tentator.* Th. πεῖρα.

Πειραστικὸς, οῦ, *tentandi peritus;* item *qui inani conatu utitur:* à πειράζω.

Πείρατ', pro πείρατα, nom. plur. à πεῖραρ, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis.*

Πειρατέον, nomen verbale à πειράω, *conor.* Th. πεῖρα.

Πειρατεύω, f. εύσω, *piraticum exerceo.* Gen. xlix. expon. *apprehendo:* à πειρατὴς, q. v.

Πειρατήριον, ου, τὸ, *ſedes piratarum, locus piratis infeſtus:* à

Πειρατής, οῦ, ὁ, *prædo marinus, PIRATA:* Angl. pirate, dat. pl. πειραταῖς. Th. πεῖρα, *dolus.*

Πειράτω, *tentet,* 3. ſingul. præſ. imperativ. act. à

Πειράω, -ῶ, *conor, nitor:* item *tento:* f. άσω, vel ήσω. p. πεπείρακα. imperf. m. ἐπειραόμην, -ώμην, -ου, -ῶ, -άετο, -ᾶτο. 3. pl. -άοντο, -ῶντο. Th. πεῖρα, *experientia, conatus.*

Πειρηθῆναι, *periculum feciſſe,* a. 1. inf. paſſ. &

Πείρησαι, *experire,* a. 1. imperat. m. verbi πειράω, quod vide.

Πειρητίζω, *experior, periculum facio:* à πειρά, idem. Th. πεῖρα.

Πειρίθοος, ου, ὁ, nomen viri.

Πείρινς, θος, ἡ, *crates,* vel *alveus ex viminibus in curru.*

ΠΕΙ'ΡΩ, *tranſadigo, transfodio:* item *tranſeo.* f. περῶ. p. κα. a. 1. ἔπειρα. a. 2. ἔπαρον. perf. paſſ. πέπαρμαι. a. 1. paſſ. ἐπάρθην. p. m. πέπορα.

Πειρῶ, *tenta,* præſ. imperat. paſſ. πειράου, -ῶ, &

Πειρῴατο, Ion. pro πειρῷντο, 3. pl. opt. paſſ. à πειράω, *conor.* Th. πεῖρα, *conatus.*

Πειρώμεθα, *experimur,* 1. plur. præſ. indic. m. &

Πειρώμενος, ου, præſ. part. verbi πειράομαι, *conor, periculum facio;* it. paſſiv. *tentor, exerceor.* Th. πεῖρα, *conatus, tentatio.*

Πεῖσαι, pro πίσαι, *irrigare,* a. 1. inf. act. à πίω, *potum do,* inuſit.

Πεισαις, Æol. pro πείσας, αντος, quod vide. &

Πείσαισα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. à πείθω, vide præced.

Πείσας, αντος, *perſuadens,* a. 1. part. act. à πείθω, *perſuadeo:* f. σω.

Πεισαχάλινα ἅρματα, *currus habenis obedientes:* τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virg. *Fertur equis auriga, neque audit currus habenas:*

Digitized by Google

habenas: ex πείθω, & χαλινὸς, ῦ, ὁ, *frænum.*

Πείσεαι, *obedies*, Ion. pro πείσῃ, 2. ſing. f. 1. m. &

Πείσῃς, 2. ſing. f. 1. act. &

Πεισέμεν, *perſuaſurum eſſe*, Ion. pro πείσειν, f. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, *perſuadeo.*

Πείσεσθαι, f. 1. inf. m. &

Πείσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. vel 2. ſing. f. 1. m. à πείθω, *perſuadeo*, f. σω.

Πεισθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. à πεισθεὶς, έντος, έντι, ab eod. verbo.

Πεισθῆναι, a. 1. infin. paſſ. &

Πεισθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. à πείθω, quod vide.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, *perſuaſio.* [* Gal. v. 8. & Euſtath. ad Od. x. vix alibi.] ab eod. th.

Πείσομαι, *patiar*, vel *parebo:* f. 1. m. à πάσχω, *patior*, vel πείθω, *pareo.*

Πεῖσος, vel πῖσος, εος, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum:* qu. qui poſſit πίσαι, i. e. *potum præbere:* à πιπίσκω, *potum præbeo*, f. πίσω. Th. πίνω, *bibo.*

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, *obediens, perſuaſor:* à πείθω.

Πέκω, idem quod πείκω, quod vide.

Πελάγεσσιν, dat. pl. Ion. à πέλαγος.

Πελαγίζω, *inundo, reſtagno:* à

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, *PELAGUS, mare*, in nom. plural. πελάγη, qu. πλεῖα ἄγον, *naves ducens.*

Πελάγων, *Pelagon*, nomen viri.

Πελάζω, *appropinquo, accedo*; item *appropinquare facio, admoveo, pertingo:* f. άσω. p. κα. præſ. infin. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, *admovere victoriæ, dare victoriam.* Sic κράτει πέλασσον, *victoriam mihi largire*, a. 1. imperat. act. Poët. Th. πέλας, *propè.*

ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, *libum è polline farinæ*, q. à. πάλη, *farina tenuis*, vel παλύνω, *miſceo.*

* Πελασγοὶ, Iones dicti ſunt *Pelaſgi Ægialenſes*, Πελασγοὶ Αἰγιαλέες, antequam Danaus & Xuthus in Peloponneſum tranſierunt. Herodot. vii. 94. ſic dicti ab Ægialeo rege.

ΠΕΛΑΡΓΟΣ, ῦ, ὁ, *ciconia*; q. à πελὸς, & ἀργὸς, quia *nigris* & *albis* pennis. Hinc ἀντιπελαργέω, *gratiam refero, beneficium rependo.* ἀντιπελαργία, ας, ἡ, *mutua gratiarum actio.*

ΠΕ'ΛΑΣ, adv. *propè*, q. à πέλω, *appropinquare facio.* Hinc πελάω, & πελάζω, *propinquo.* πλησίος, ου, *propinquus, proximus.* πλησίον, adv. *propè.* πλησιάζω, *propinquo.* ἐμπελάζω, *pervenio ad aliquem locum.* ἐρυσίπελας, ατος, τὸ, *ignis ſacer.*

Πέλασαν, *applicarunt*, Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. a. 1. act. &

Πελάσας, αντος, *accedens*, a. 1. part. act. πελάσαι, a. 1. infin. à πελάζω, *admoveo*, f. σω, p. πεπέλακα. Th. πέλας, *propè.*

Πελασθεὶς, έντος, *accedens*, a. 1. part. paſſ. &

Πελάσθη, *infixa eſt*, Ion. pro ἐπελάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab eod. verbo & th.

Πελάσσαις, Æol. pro πελάσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σ, verbi πελάζω, quod vide.

Πελάτης, ου, ὁ, *qui appropinquat*; item *incola, cliens:* [* *vicinus, mercenarius*, qui Θὴς Atticis, πενέστης Theſſalis, πελάτης reliquis Græcis, Salm. de m. uſur. p. 871.] &

Πελάτις, ιδος, ἡ, *cliens, famula.* Th. πέλας, *propè.*

Πελάω, idem quod πελάζω, quod vide.

Πέλεθος, vide in σπέλεθος.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ου, τὸ, *jugerum.*

Πέλει, *eſt, contigit*, [* ab inuſit. πέλω, *ſum.* In Stobæo vox poetica habetur: ſed ſæpe ea utuntur Tragici in Iambis Markl. in Eurip. Suppl. 178.]

Πέλεια, ας, ἡ, &

Πελειὰς, άδος, ἡ, *columba*, in ſeq.

Πελειάσιν, *columbis*, dat. pl. à πελειὰς, άδος, ἡ, vel πέλεια, *columbarum quædam ſpecies:* à πελὸς, *niger*, quia *nigro* erant colore.

Πελεκὰν, *PELECANUS*, Gl. πελεκανος, θαλάσσιον ὄρνεον. Dicitur πελεκὰν, ᾶνος, & -αντος, & πελεκᾶς, ᾶ. à πελεκάω, *ſeco*, quòd roſtrum habeat magnum & latum, *dolationi* aptum. Th. πέλεκυς, *ſecuris.*

Πελεκάω, *ſeco, ſecuri incido:* &

Πελέκημα, ατος, τὸ, *fomes, id quod inter dolandum excidit, ſcobs, ramentum*, quod pro fomite eſſe poteſt. Th. πέλεκυς.

Πελεκίζω, *ſecuri ferio.* f. ίσω. p. πεπελέκικα, perf. paſſ. πεπελέκισμαι. pr. f. part. paſſ. πελεκισμένος, η, ον, *ſecuri percuſſus:* Th. πέλεκυς, *ſecuris.*

Πελεκῖνος, *ſecuridaca*, herba, cujus ſemen eſt ut πέλεκυς, *ſecuris.*

Πελέκκησεν, Ion. & Poët. pro ἐπελέκησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, *ſeco*, quod vide.

Πέλεκκον, ου, τὸ, *manubrium* ſeu *capulus bipennis:* à

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, *ſecuris, bipennis.* In acc. πέλεκυν.

Πελεμίζετ', Ion. pro ἐπελεμίζετο, *contremuit, quaſſatus fuit:* 3. ſing. imperfect. paſſ. à

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, *moveo, commoveo:* f. ξω. p. πεπελέμιχα. perf. paſſ. πεπελέμιγμαι. a. 1. paſſ. ἐπελεμίχθην, ης, η.

Πελεμίχθη, *reverſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. à πελεμίζω, quod vide.

Πέλεν, Ion. pro ἔπελεν, *exſtabat*, 3. ſingul. imperf. &

Πέλεσκε, Ion. pro ἔπελε, 3. ſing. imperf. verbi Poët. πέλω, *ſum.*

Πέλευ, Dor. pro πέλου, præſ. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, *ſum.*

Πελιδνὸς, ῦ, vel πελιτνὸς, *nigrorem plumbeum habens. ſanguine ſuffuſus, lividus:* &

Πελιδνόω, -ῶ, *lividum reddo, ſugillo.* Th. πελὸς, *niger.*

Πέλιος, ου, *niger*, ab eod. th.

Πέλοντο, *erant*, 3. pl. imperf. Ion. verbi πέλομαι, *ſum:* à πέλω, idem.

ΠΕ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *mulctra*, πελλὶς, ίδος, ἡ, idem. q. à πλέος, *plenus*, quòd ſæpè lacte *impleri* ſoleat. Indè Angl. *a pail*, i. e. mulctrale.

Digitized by Google

Πέλλα, ας, ἡ, *PELLA*, urbs Macedoniæ; unde Alexander Magnus, *Pellæus* dictus.

Πέλλος, ου, ſive πελλὸς, idem quod πελὸς, *niger*.

ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, *planta pedis*; item *ſolea*; qu. à πελὸς, quia *nigra*; aut à πηλὸς, *lutum*, quod eâ calcamus.

Πέλομαι, *ſum*: idem quod πέλω.

Πελόμεσθα, Dor. pro πελόμεθα, 1. plur. præſ. ind. præced. verbi.

Πελοπηϊάδαι, Ion. Dor. & Poët. pro Πελοπίδαι, οι, nom. pl. à

Πελοπίδης, ου, ὁ, *Pelopis filius*: à Πέλοψ, πος, nom. propr.

Πελοποννησιακὸς, ῦ, *Peloponneſiacus*: &

Πελοποννησιακῶς, adv. *Peloponneſiacè*: à

Πελοπόννησος, ου, ἡ, *Peloponneſus*, regio Græciæ, infra mare Ionium & Ægæum.

Πέλοπος, gen. ſing. à Πέλοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, nom. propr.

ΠΕΛΟ'Σ, ῦ, *niger*, πέλειος, ου, idem.

Πελταςὴς, ῦ, ὁ, *PELTASTA*, *peltatus*, *cetratus*: &

Πελταςικὸς, ῦ, *ad peltaſtam pertinens*; item *qui peltâ ſe tueri in pugnâ novit*: à

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, *PELTA*, *ſcutum brevius*: q. παλτὸν, quod *vibrari* poſſit.

Πέλυξ, υκος, ὁ, vel πέλυς, εως, ἡ, *PELVIS*, propriè *lignea*; facta τῳ πελεκᾷν.

ΠΕ'ΛΩ, & πέλομαι, *ſum*, *venio*, *verto*, *admoveo*, *appropinquare facio*.

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, *monſtrum*.

Πελώρη, *vaſta*, f. g. à πέλωρος, ου, *monſtroſus*, *portentoſus*; item *ingens*, *immanis*: &

Πελώριος, ου, *monſtroſus*; item *admirandus*, *ſuſpiciendus*, *mirus*; & *immanis*, *ingens*: q. à πέλας ὄρυς, *propè accedens* ad magnitudinem *montis*. Th. πέλωρ.

Πέμμα, ατος, τὸ, *coctura*; *coctum aliquid*, peculiaritèr *genus quoddam placentæ*: à πέπτω, *coquo*.

Πεμπάδαρχος, *quincurio*; idem quod πεντάδαρχος.

Πεμπάζω, ſeu πεμπάζομαι, f. άσω, & άσομαι, perf. πεμπάδα: *numero*: à

Πεμπὰς, άδος, ἡ, idem quod πεντὰς, άδος, *numerus quinarius*, *quinque*: à

Πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*. Eſt &

Πέμπε, pro ἔπεμπε, Ion. 3. ſing. imperf. verbi πέμπω, *mitto*.

Πέμπελος, ου, ὁ, *ſenex*; q. jam *mittendus* in ſepulchrum à πέμπω.

Πέμπυσα, ας, ἁ, Dor. pro πέμπουσα, ης, ἡ, *mittens*, præſ. part. f. g. à πέμπω, *mitto*. f. ψω.

Πέμπων, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejuſd. verbi.

Πεμπταῖον βρέφος, *infans quinque dies natus*: à πέμπτος, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*.

Πεμπτάμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. & Dor. pro πεμφθήμερος, vel πενθήμερος, *quinque dies durans*, ſeu *à quinque diebus*: ex πέμπτος, ου, *quintus*, vel πέντε, *quinque*, & ἡμέρα, *dies*.

Πέμπτης, η, gen. & dat. ſing. f. g. à

Πέμπτος, ου, ον, *quintus*, *a*, *um*, dat. plural. πέμπτοισι, à πέμπτε, Æol. pro πέντε, *quinque*: à

Πεμπτὸς, ή, ὸν, *miſſus*, *a*, *um*: è

ΠΕ'ΜΠΩ, *mitto*, *amando*, *dimitto*, *veho*, *trajicio*: [* πέμπειν μαντεῖα σεμνὰ, Eurip. in Phœniſſ. 223; *mittere ad oraculum venerandum*.] f. ψω. p. πέπεμφα. a. 1. ἔπεμψα. a. 1. imperat. act. πέμψον, άτω. a. 1. ſub. πέμψω, ῃς, ῃ. a. 1. infin. πέμψαι. a. 1. part. πέμψας, αντος. præſ. paſſ. πέμπομαι. *mittor*. a. 1. paſſ. ἐπέμφθην. f. 1. paſſ. πεμφθήσομαι. præt. m. πέπομπα. [* πέμπομαι. med. *curo aliquem deducendum*. Eurip. Hecub. 372. Oreſt. 107, 111.] Hinc πομπὴ, ῆς, ἡ, *miſſio*; item *pompa*. ἀποπέμπω, *dimitto*. προπέμπω, *mitto antè*; item *proſequor*, *comitor*.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, *veru cum quinque cuſpidibus*: à πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*, & ὀβελὸς, *veru*.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, *flatus*: item *gutta*, *nubes*, *bulla*: qu. à πέμπω, ut ſit quod *emittitur* è re aliquâ.

ΠΕΜΦΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *inſectum è veſparum genere*.

Πέμψαν, Ion. pro ἔπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. &

Πέμψας, αντος, a. 1. part. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέμψει, 3. ſing. &

Πέμψουσι, 3. pl. f. 1. act. ejuſd. verbi.

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, fut. 1. verbi πέμπω, quod vide.

Πέμψωμεν, *mittamus*, 1. plur. a. 1. ſub. act. ejuſd. verbi.

Πένεσθαι, præſ. infin. à πένομαι, *laboro*, *ago*, quod vide.

Πενέςης, ου, ὁ, *ſervus*, *famulus*: à πένομαι, *laboro*. [* idem qui Θῆς Atticorum.]

Πένηαι, Ion. pro πένῃ, 2. ſing. ſub. verbi πένομαι, *laboro*, *pauper ſum*.

Πένης, ητος, ὁ, *qui labore victum quærit*, *pauper*; dat. pl. πένησι, à πένομαι, *laboro*, *egeo*.

Πένθει, *luge*, præſ. imperat. à πενθέω, *lugeo*: ſed

Πένθει, dat. ſing. à πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ſocer*, *uxoris pater*: ἡ πενθερὰ, ᾶς, ἡ, *ſocrus*, *uxoris mater*: ut ἑκυρὸς, & -ρὰ, *ſocer*, & *ſocrus*, mariti pater & mater.

Πενθέω, -ῶ, *lugeo*: f. ήσω. p. πεπένθηκα. a. 1. ἐπένθησα. a. 1. infin. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πενθήμεναι, Dor. pro πενθῆσαι, præſ. infin. à πένθημι, pro πενθέω. Alii pro πενθεῖν, præſ. infin. verbi πενθέω, *lugeo*. Th. πένθος.

Πένθιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lugubris*: à

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, *luctus*, *mœror*: q. πένθος, à præt. m. πέπονθα, verbi πάσχω, *patior*. Hinc πενθέω, *lugeo*.

Πενία, ας, ἡ, & Ion. -η, ης, *paupertas*: à πένης, *pauper*. Th. πένομαι, *laboro*, *inops ſum*.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *pauperculus*, *a*, *um*: à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, *facio*, *efficio*; *pauper ſum*: πενόμενος.

Digitized by Google

πενόμενος, præſ. part. πέπονα, præt. m. Hinc πένης, ητος, ὁ, *pauper*. πενία, *paupertas*. πόνος, *labor*. πονέω, *laboro*. πονηρὸς, *improbus*, *ſceleſtus*, φιλόπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amans*, *laborum*, *gnavus*. μισόπονος, *fugiens laborem*.

Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. verbi præced.

Πεντάδαρχος, ου, ὁ, *quincurio*: ex πέντε, *quinque*, & ἀρχὴ, *principium*.

Πεντάεθλον, ου, τὸ, *quinquertium*: &

Πεντάεθλος, ἀνὴρ, *quinquertio*: ex πέντε, *quinque*, & ἄεθλος, *certamen*.

Πενταετηρικὴ, *quinquennalis*.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, *quinquennium luſtrum*; vide πενταετήριος. Sed Att. πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo, πενταετηρικὴ.

Πενταέτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quinquennis*, *quinquennalis*: &

Πενταέτης ſive πεντέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem. à πέντε, *quinque*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πένταθλον, ου, τὸ, *quinquertium*, *quinque certamina*: &

Πένταθλος, ου, ὁ, *quinquertio*, *qui quinque certaminibus victor evaſit*: ex πέντε, *quinque*, & ἆθλος, *certamen*. Th. ἄεθλος, idem.

Πεντάκις, *quinquies*, adv. à πέντε.

Πεντακισχίλιοι, αι, α, *quinquies mille*.

Πεντακόσιοι, αι, α, *quingenti*, *æ*, *a*; ex πέντε, *quinque*, & κόσιοι.

Πεντάπηχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, *qui eſt quinque cubitorum*: ex πῆχυς.

Πενταπλασίως, adv. *quintuplicitèr*, *quinque modis*: à

Πενταπλήσιος, Ion. pro πενταπλάσιος, ου, *quinquies major*. Th. πέντε, *quinque*.

Πενταπλοῦς, όος, ὁ, *quintuplex*.

Πένταχα, & πενταχῆ, *quinquefariàm*, *quinque modis*: à

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, *quinque*. Hinc πεντάκις, *quinquies*.

Πεντεκαίδεκα, *quindecim*.

Πεντεκαιδέκατος, η, ον, *decimus quintus*, *a*, *um*: ex πέντε, & δέκατος, *decimus*. Th. δέκα *decem*.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quinquaginta*: ex πέντε, *quinque*.

Πεντηκονταετὴς, έος, ἡ, *quinquaginta annos habens*.

Πεντηκονταετία, ας, ὁ, *quinquaginta annorum*: ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

* Πεντηκοντάλιτρον, *nummus Siculus*, ita à pondere dictus, quia ſcil. quinquaginta libras valebat. D. S.

Πεντηκόνταρχος, ου, ὁ, *princeps quinquagenarius*.

Πεντηκόντορος, ἡ, *navis quæ quinquaginta remis agitur*: πεντηκοντόρος, ἡ, idem.

Πεντηκοντόγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui quinquaginta jugerum eſt*: ex πεντήκοντα, quod vide, & γύα, ſeu γυία, *arvum*, *jugerum*.

Πεντηκοντακάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui habet quinquaginta capita*: ex πεντήκοντα, quod vide, & κάρηνον, ου, τὸ, *caput*.

Πεντηκοστὸς, ἡ, ὸν, *quinquageſimus*, *a*, *um*. Hinc πεντηκοστὴ, ſcil. ἡμέρα, *dies quinquageſimus*, à reſurrectione Domini. Angl. Pentecoſt. Th. πέντε.

Πεντόζοιο, gen. Ion. à

Πέντοζος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in quinos ramos diſpergitur*. Sic vocatur etiam *manus*: ex πέντε, & ὄζος, *ramus*. Digiti ſunt veluti *quinque* ramuſculi.

Πέξαιτ' pro πέξαιτο, *tondeatur*: 3. ſing. a. 1 opt. med. verbi πέκω, ſeu πείκω, *pecto*. f. ξω.

Πεξῶ, Dor. pro πέξω, f. 1. verbi ejuſd.

ΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *penis*.

Πεπάγασι, Dor. pro πεπήγασι, 3. plural. perf. m. verbi πήγνυμι, *compingo*: f. ξω. a. 2. ἔπαγον. p. m. πέπηγα.

Πεπαθυῖα, *paſſa*: per Sync. pro πεπαθηκυῖα. p. part. act. f. g. verbi παθέω, f. ήσω, pro πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

Πεπαίδευνται, 3. pl. p. paſſ. &

Πεπαίδευται, 3. ſing. Vide παιδεύω.

Πεπαίνω, *maturo*, *coquo*. [* ἡ ὀργὴ πεπανθήσεται, *ira hæc mitigabitur*, Xen.] Th. πέπων, idem.

Πεπαισμένος, ου, p. part. paſſ. à παίζω, *ludo*, *illudo*: vel à παίω, *percutio*: fut. αίσω. p. paſſ. πέπαισμαι. Sunt qui à πεπαίνω derivari dicunt.

Πεπαίτερος, ου, *maturior*, *mitior*: compar. à πέπων, *maturus*, quod vide.

Πεπαλαγμένος, ου, *pollutus*: perf. part. paſſ. à παλάσσω, *inquino*, *fœdo*: f. ξω. p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro*: f. αλῶ. Alii à πηλὸς, *lutum*.

Πεπάλακτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. ab eod. th.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. paſſ. à παλάσσω, *ſortior*: quod à πάλος, *ſors*: item *agitatio*. Th. πάλλω, *agito*.

Πεπαλὼν, *qui vibravit*: Ion. redupl. pro παλὼν. a. 2. part. act. verbi πάλλω, *vibro*: f. αλῶ. a 2. ἔπαλον.

Πέπαμαι, perf. verbi πάομαι. f. άσομαι, *poſſideo*.

Πεπᾶναι, a. 1. infin. act. verbi πεπαίνω, *coquo*: a. 1. part. paſſ. πεπανθεὶς, εῖσα, ἐν, *coctus*: nom. pl. πεπανθέντες.

Πεπαρεῖν, per Anadiplaſ. pro παρεῖν, a. 2. infin. verbi πείρω, *tranſeo*; f. περῶ, a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. infin. pro πορεῖν, verbi πορῶ, vel πορέω, *do*, *præbeo*.

Πεπάρθαι, perf. infin. paſſ. à

Πέπαρμαι, perf. ind. paſſ. &

Πεπαρμένος, η, ον, *trajectus*, *a*, *um*, *confixus*: p. part. paſſ. verbi πείρω, *tranſadigo*: f. περῶ. p. πέπαρκα. p. m. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, *debacchatus ſum*: p. act. Att. pro πεπαρῴνηκα. &

Πεπαρῳνημένος, ου, *ludibrio habitus*; p. part. paſſ. Att. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, *pecco per vinolentiam*. Th. οἶνος, *vinum*.

Πέπασαι, *acquiſivit*: Poët. pro

Πέπαται, 3. ſing. p. paſſ. verbi πάομαι, *poſſideo*: f. άσομαι, p. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, *deſii*; p. ind. paſſ. &

Πεπαυμένοις, dat. pl. perf. part. paſſ. &

Πεπαυσο,

Digitized by Google

Πέπαυσο, 2. ſing. perf. imperat. paſſ. verbi παύω, ceſſo: fut. παύσω. præt. πέπαυκα. a. 2. ἔπαον.

Πεπείθαται, perſuaſi ſunt; Ion. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi πείθω, perſuadeo: fut. σω. a. 2. ἔπιθον, perf. paſſ. πέπεισμαι.

Πεπίθοντο, paruerunt: Ion. redupl. pro ἐπείθοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ejuſd. verbi.

Πεπείραμαι, expertus ſum: Dor. pro πεπείρημαι, p. ind. paſſ. indè a. 1. paſſ. ἐπειράσθην, à πειράω, tento: f. άσω & ήσω. Th. πεῖρα, conatus, experientia.

Πέπειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, maturus, mitis: à πεπαίνω, coquo. Th. πέπτω, idem.

Πεπείσθω, perſuaſum habeat: 3. ſing. perf. imperf. paſſ. &

Πέπεισμαι, p. ind. paſſ. verbi πείθω, perſuadeo: f. σω.

Πεπελεκισμένος, ου, decollatus, ſecuri percuſſus: p. part. paſſ. verbi πελεκίζω, ſecuri ferio. Th. πέλεκυς, ſecuris.

Πεπεραγκέναι, p. infin. act. verbi περαίνω, f. ανῶ, p. πεπέραγκα, idem quod περατόω, finio. Th. πέρας, τὸ, finis.

Πεπερημένος, ου, advectus & venditus: à περάω, vendo: f. άσω & ήσω, p. πεπέρηκα. p. paſſ. πεπέρημαι.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, ιος, vel εως, τὸ, PIPER: Angl. pepper. à πέπειρος, quòd calore ſuo coctionem juvet.

Πέπηγα, ας, ε, concrevi: p. m. &

Πεπηγὼς, ότος, infixus: p. part. m. verbi πήγνυμι, ſeu πήγω, compingo.

Πεπηδηκέναι, perf. infin. act. verbi πηδάω, ſalio.

Πεπιεσμένος, η, ον, preſſus: p. part. paſſ. verbi πιέζω, premo: f. σω, p. κα. p. paſſ. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, inducere: Ion. redupl. pro πιθεῖν, a. 2. infin. verbi πείθω, perſuadeo: f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθημένος, ου, p. part. paſſ. &

Πεπιθήσω, perſuadebo: Ion. redupl. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, perſuadeo: a. 2. ἔπιθον, undè πιθέω.

Πέπιθμεν, per Sync. pro πεπίθομεν, Ion. redupl. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi præced.

Πεπίθοιμεν, ſuaſiſſemus; & in 3. pl. πεπίθοιεν, Ion. redupl. pro πίθοιμεν, & πίθοιεν, a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Πέπιθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. &

Πεπιθὼν, a. 2. part. act. Ion. pro πιθὼν, όντος, verbi πείθω, perſuadeo: a. 2. ἔπιθον.

Πεπιστεύκαμεν, 1. pl. p. ind. act. verbi πιστεύω, credo: f. εύσω· à πίστις, εως, ἡ, fides: ex præced. th.

Πεπιστεύκεισαν, crediderant: 3. pl. pluſq. p. Att. pro ἐπεπιστεύκεισαν, ab eod. th.

Πεπιστευμένην, acc. ſing. f. g. part. paſſ. verbi πιστεύω: vide in πεπιστεύκαμεν.

Πεπλανημένως, adv. vagabundè: à πλανάομαι, erro. Th. πλάνη, error.

Πέπλασαι, 3. ſing. perf. paſſ. πεπλάσθαι, p. inf. paſſ. πεπλασμένος, ου, perf. part. paſſ. verbi πλάσσω, fingo: f. σω. p. κα.

Πεπλάτυνται, 3. ſing. p. paſſ. verbi πλατύνω, dilato; f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα. Th. πλατὺς, έος, latus, amplus.

Πέπληγα, percuſſi: p. m. verbi πλήσσω, f. ξω, a. 2. ἔπληγον.

Πεπληγέμεν, & πεπληγέμεναι, Ion. & Dor. pro πεπλήγειν, verbi πεπλήγω, percutio: quod ex p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, in præſens abiit: undè & imperf. πέπληγον, Ion. pro ἐπέπληγον. niſi malis eſſe a. 2. act. verbi πλήσσω, a. 2. πέπληγον. Anadiplaſ. Ion. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, percuſſi: vide in præced.

Πεπλήθυνται, 3. ſing. p. paſſ. verbi πληθύνω, quod vide.

Πεπληθὼς, υῖα, ὸν, plenus, a, um: perf. part. m. verbi πλήθω, impleo: f. πλήσω, p. m. πέπληθα.

Πέπληντο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, impleo: f. πλήσω. p. paſſ. πέπλημαι.

Πεπληροφορημένων, eorum quæ impleta ſunt: gen. pl. perf. part. paſſ. à πληροφορέω.

Πεπλήρωμαι, & in 3. pl. πεπλήρωνται, p. ind. paſſ. verbi πληρόω, impleo: f. ώσω, p. πεπλήρωκα. Th. πλέος, plenus.

Πεπλησιακὼς, ότος, p. part. act. verbi πλησιάζω, appropinquo, ſector, accedo familiaritèr ad aliquem: f. άσω. p. κα. à πλησίον, propè. Th. πέλας, idem.

ΠΕ'ΠΛΟΣ, ου, & Ion. πέπλοιο, ὁ, & πέπλον, ου, τὸ, PEPLUS, -UM, veſtis muliebris.

Πεπλύσθαι, Poët. p. infin. paſſ. verbi inuſ. πλύω, lavo: f. ύσω. p. paſſ. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλως, vide in ἐπέπλων, ας, ω, &

Πεπλως, acc. pl. Dor. pro πέπλους. Th. πέπλος.

Πεπνυμένος, η, ον, prudens, ſapiens: perf. part. paſſ. & in dual. πεπνυμένω, à perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνύμι, ſeu πνύω, f. σω, ſpiro: in paſſ. πνύμαι, ſapio. Th. πνέω, ſpiro.

Πέπνυσο, ſapito: p. imperat. paſſ. verbi πνῦμαι, ſapio: à πνύμι, vel πνύω, idem quod præced. Th. πνέω, ſpiro.

Πεποίηκα, ας, ε, & in 3. pl. πεποίηκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, p. ind. act. &

Πεποίημαι, & in 3. pl. πεποίηνται, p. ind. paſſ. πεποιῆσθαι, p. inf. paſſ. &

Πεποιημένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi ποιέω, f. ήσω, facio.

Πέποιθ' pro πέποιθε, confidit: 3. ſing. p. m. πέποιθα, ας, ε. hinc πεποίθῃς, 2. ſing. p. m. ſub. &

Πεποιθέναι, p. inf. m. πεποιθὼς, ότος, in pl. πεποιθότες, p. part. m. verbi πείθω, perſuadeo: f. σω, a. 2. ἔπιθον. πεποίθει, 3. ſing. pluſq. p. m. Ion.

Πεποίθησις, εως, ἡ, fiducia: à p. m. πέποιθα, verbi ejuſd.

Πεποίθομεν, 1. pl. præſ. ind. verbi πεποίθω, qu. Siculo more factum ex p. m. πέποιθα, verbi præced.

Πεποιθότως, adv. confidentèr.

Digitized by Google

Πεποιθὼς, ότος, *fretus, confiſus*: vide in πεποιθέναι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus, a, um*: perf. part. paſſ. verbi ποικίλλω, f. λῶ, *variego*. Th. ποικίλος, *varii coloris*.

Πέπομφα, *miſi*: Att. pro πέπεμφα, p. ind. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέπον, ῶ, *mollis, ignave*, [* *amice*, Il. λ. 322. [voc. à nom. πέπων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mitis, maturus*. Th. πέπτω, *coquo*: f. ψω. p. paſſ. πέπεμμαι.

Πέπονα, p. m. à πονέομαι, *laboro*.

Πεπονᾱμένος, Dor. pro πεπονημένος, η, *elaboratus*: quod vide.

Πέπονες, όνων, οἱ ϗ αἱ, *pepones*, nom. pl. à πέπων.

Πεπονημένος, η, *elaboratus*: p. part. paſſ. verbi πονέω, *excolo, inſtruo*. Th. πόνομαι, *laboro*.

Πεπονηρευμένος, η, p. part. paſſ. verbi πονηρεύω, *improbus ſum, improbè ago*: à πονηρὸς, *malus*: ab eod. th.

Πέπονθα, *paſſus ſum*: p. m. ind. &

Πεπονθὼς, ότος, p. m. part. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδα, *pepedi*: præt. med. verbi πέρδω, *pedo*.

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplaſ. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, fut. ρῶ, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω, *transadigo*: p. m. πέπορα.

Πεπόρευσο, præſ. imperat. paſſ. verbi πορεύομαι, *eo*.

Πεπόσθαι, p. inf. paſſ. à πῶμι vel πίνω, *bibo*: f. πώσω. p. πέπωκα. p. paſſ. πέπωμαι, a. 1. paſſ. ἐπόθην. a. 1. part. ποθείς.

Πέποσθε, *laboráſtis*: per Sync. pro πεπόνησθε, 2. pl. p. ind. paſſ. verbi πονέω, *laboro*: f. ήσω, p. πεπόνηκα. p. paſſ. πεπόνημαι. Th. πόνομαι, idem. p. med. πέπονα. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonaſm. inſerto σ, p. m. verbi πάσχω, *patior*: fut. πείσομαι.

Πεποτήαται, *volárunt*: Ion. pro

Πεπότηνται, 3. pl. p. paſſ. verbi ποτάομαι, *volo*: f. ήσομαι, p. πεπότημαι. Th. πέτομαι vel πετάομαι, idem.

Πεποτῆτο, *volabat*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. ab eod.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi πράσσω, vide πέπραχα.

Πέπρακα, *terminavi*: per Sync. pro πεπέρακα, p. ind. act. verbi περάω, *tranſeo*: f. άσω & ήσω. Alii à πράσσω formant, quod vide. Eſt &

Πέπρακα, perf. verbi πιπράσκω, *vendo*: fut. πράσω.

Πεπρᾶσθαι, p. inf. paſſ. verbi πιπράσκω, *vendo*: f. πράσω. f. 1. paſſ. πραθήσομαι. a. 1. paſſ. ἐπράθην, ης, η. Th. περάω, *vendo*.

Πέπραχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, *facio*: fut. ξω, perf. inf. act. πεπραχέναι. perf ind. paſſ. πέπραγμαι. a. 1. paſſ. ἐπράχθην.

Πέπραγμαι, vide in præced.

Πεπρῆσθαι, Ion. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, η, *incenſus*: perf. part. paſſ. verbi πρήθω, *incendo*: perf. paſſ. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, *fato deſtinatus ſum*: per Sync. pro πεπεράτωμαι, p. ind. paſſ. &

Πεπρωμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi. περατόω, per Sync. πρόω & πρόω, *deſtino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis*.

Πέπρωται, per Sync. pro πεπεράτωται, 3. ſing. p. paſſ. &

Πέπρωτο, per Sync. pro πεπεράτωτο, 3. ſing. pluſq. p. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπταμαι, per Sync. pro πεπέτασμαι, ſic in 3. pl. πέπτανται, *expanſa ſunt*: pro πεπέτανται, p. paſſ. verbi πετάζω, vel πετάομαι, *expando*. Sunt qui πέπταμαι exponant *volavi*, & pro ἔπταμαι poni credunt p. paſſ. verbi πτῆμι.

Πεπτεῶτα, *lapſum*: acc. ſing. p. part. act. à πεπτεὼς, quod Pleonaſm. τοῦ ε, pro πεπτὼς, & hoc per Sync. pro πεπτωκὼς, gen. -ῶτος vel -ότος, p. part. act. à πίπτω, *cado*: f. πτώσω, p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ῶτος, *terrefactus*: p. part. act. verbi πτήσσω, *metu contraho*: f. ξω, p. πέπτηχα, & ſublato χ, Ion. πέπτηα. Hinc part. πεπτηὼς, & in acc. πεπτηῶτα· quod tamen per Ectaſin dici pro πεπτεῶτα, quidam credunt, quod vide.

ΠΕ´ΠΤΩ, *coquo, maturo, pinſo*: f. ψω, p. πέπεφα. Æol. πέσσω, Att. πέττω.

Πέπτωκα, *cecidi*: p. act. &

Πεπτωκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*: fut. πτώσω. a. 2. ἔπεσον. f. 2. m. πεσοῦμαι.

Πεπτῶτα, per Sync. pro πεπτωκότα, acc. ſing. perf. part. act. verbi ejuſd. Vide πεπτεῶτα.

Πεπύθοιτο, *audiat, intelligat*: 3. ſing. a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. &

Πεπύθοιντο, Ion. Anadiplaſ. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. ſub. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*: fut. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, η, perf. p. paſſ. verbi πυκάζω, *denſo*. [* πεπυκασμένος νόον, *animo, ſapiens*, eâdem ratione quâ Latinis *callidus*, cujus animus rerum uſu occalluit. Græv. in Heſ. Op. 793.] Th. πύκα, adv. *denſè*.

Πεπυρωμένος, η, perf. part. paſſ. verbi πυρόω, *inflammo*: f. ώσω, p. πεπύρωκα. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

Πεπύσθην, Ion. pro ἐπεπύσθην, 3. dual. pluſq. perf. paſſ. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθοιντο.

Πέπυσμαι, *interrogavi*: p. paſſ. &

Πέπυστο, Ion. pro ἐπέπυστο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ejuſd.

Πέπωκα, *bibi*: p. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *coctus à ſole, maturus*, de *fructibus* dicitur; item PEPO, & *mollis, ignavus*: à πέπτω, *coquo*.

ΠΕ´Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti ſolet; & plerumque ſignificat *quanquam, tametſi*: interdum reſpondet particulæ *cunque*. Sæpe etiam vacat. Æolibus πὲρ eſt περί.

Digitized by Google

ΠΕ´ΡΑ, *ultrà.* πέρας, idem. περαίτερος & περαῖος, ου, *ulterior,* quaſi à περάω, *tranſeo.*
Περάαν, *penetrare:* Ion. pro περᾶν, præſ. inf. verbi ejuſd.
Περαίη, ης, ἡ, Ion. pro περαία, ſcil. γῆ vel χώρα, *terra quæ eſt ultra mare.* Th. πέρα, *ultrà.*
Περαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *finio, perficio, efficio*; item *ex conceſſis aliquid efficio,* i. e. *infero,* vel *concludo ſyllogiſticè*; *prædico.* Th. πέρας, *finis.*
Περαιόομαι, ῦμαι, *in ulteriorem partem trajicior, trajicio, tranſeo.* Th. πέρα, *ultrà.*
Περαιτέρω & περαίτερον, *ulteriùs, amplius*: à περαίτερος, ου, *tranſitu facilior*: ab eod. th.
Πέραν, adv. *trans*: cum gen. item *cis, ſecus*: idem quod πέρα, *ultrà.* Sed
Περᾶν, præſ. inf. à περάω, *tranſeo.*
ΠΕ´ΡΑΣ, ατος, τὸ, & πεῖρας, τὸ, *finis, terminus*; item adv. *denique.*
Περάσαις, Æol. pro
Περάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi περάω, *tranſeo.*
Πέρασις, εως, ἡ, &
Περασμὸς, ῦ, τὸ, *tranſitus*: à περάω.
Πέρατα, τὰ, *fines*: nom. vel acc. pl. à πέρας, ατος, τὸ, *finis.* [* ἐκ περάτων τῆς γῆς, Mat. xii. 42. pro *è regione longè remotâ.* Vorſtius, c. xxiii. hic Hebraïſmum quærit. Sic tamen Themiſtius, xiii. Joſ. l. vi. c. 1. l. iv. 8. Philo Legat. ad Caium.]
Περάτη, ης, ἡ, *finis*; expon. etiam *extremitas horizontis orientem verſus.* Th. πέρας.
Περατόω, *finio, termino*: f. ώσω, p. κα. præſ. paſſ. περατῦμαι, *finior, terminor*: p. ind. πεπεράτωμαι, per Sync. πέπρωμαι, *fato deſtinatus ſum*: cujus part. πεπρωμένος, η, ον, *fatalis, fato deſtinatus*: à præced. th.
ΠΕΡΑ´Ω, *tranſeo, ſupero, tranſporto, vendo*: f. άσω & ήσω.
Περγαμία, ας, ἡ, Poët. pro
Πέργαμος, ου, ἡ, *urbs Aſiæ inſignis*; *Troja,* ita dicta, quod *editâ in rupe* ſit ſita. *Pergama* enim omnia *loca editiora* olim appellabantur.
Περγασίδην, *Pergaſidem,* acc. ſing. nom. patronym.
Πέργη, ης, ἡ, *Perga*: nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. *velum.*
ΠΕ´ΡΔΙΞ, ικος, ὁ ϗ ἡ, *PERDIX,* avis; Metaph. *aſtutus, libidinoſus*: quod à περιέδω, *circumedo.*
ΠΕ´ΡΔΩ, *PEDO, crepitum ventris edo*: f. σω, p. κα. a. 2. ἔπαρδον. p. med. πέπορδα. hinc Angl. to fart.
Πέρην, Ion. pro πέραν, *ultra*: idem quod πέρα.
Περῆσαι, a. 1. inf. act. &
Περήσεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi περάω, f. ήσω vel άσω, *tranſeo.*
Περητὸς, Ion. pro περατὸς, ῦ, *qui tranſiri poteſt*: ab eod. verbo.
Πέρθαι, Ion. pro πεπέρθαι, p. inf. paſſ. à
ΠΕ´ΡΘΩ, *privo, vaſto, perimo*; *PERDO, trucido*: f. σω. p. κα. a. 2. ἔπραθον, p. med. πέπορθα.
ΠΕΡΙ´, præpoſ. cum gen. *de, pro, propter, contrà*: [* περὶ καλῦ ἔργυ ὐ λιθάζομέν σε, Joan. x. 33; inuſitatiùs, inquit Camerar. At ſic τὺς Ἕλληνας ἀμύνασθαι περὶ ὧν Ἡρακλῆς ςρατεύσα διεργάσατο, Diod. Sic. p. 103. B. *Græcos ob damna per Herculem illata ulciſci properant.* ἐξυσίαν ἔχει περὶ τῦ ἰδίυ θελήματος, 1. Cor. v. 37, *in poteſtate babet propriam voluntatem.* περὶ μὲν θέειν ταχὺν, Il. Π. 186. i. e. περὶ ἄλλων, *ſupra alios celeritate.* Cum dat. περὶ ςήθεσσι χιτῶνα, Il. Ω. 423. confer cum Odyſſ. Δ. 201. *circa pectora tunicam.*] cum. acc. *circa, circum, per, ex, de,* ut τὰ περὶ ἐμὲ, *res meæ.* In compoſitione ſæpe auget ſignificationem, ut περίεργος, *nimis occupatus.*
Περὶ δείματι φεύγειν, Poët. pro ἀπὸ φόβυ φεύγειν, *præ metu fugere.*
Περὶ pro περίεςι, ſicut ἔνι pro ἔνεςι. Vide περιεῖναι.
Περιάγω, *circumeo, circumago, circumduco*: in 3. pl. ſub. περιάγωσιν. imperf. act. περιῆγον. f. περιάξω. a. 2. περιήγαγον, Att. pro περιῆγον· ex περὶ, *circum,* & ἄγω, *duco.*
Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, *circumactus, circumductio, converſio*: ex præced.
Περιαιρέω, -ῶ, *aufero, amputo, circumcido*: f. ήσω, p. περιῄρηκα. a. 2. περιεῖλον, ες, ε. a. 2. inf. περιελεῖν, præſ. paſſ. περιαιρέομαι, ῦμαι, *tollor*: imperf. περιηρεόμην, -ῦμην, -έυ, -ῦ, -έετο, -εῖτο. Th. αἱρέω, *capio.*
Περιαιρῦσα, præſ. part. f. g. verbi præcedentis.
Περίαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aliis præſtans, eximius*: περίαλλα vel περιάλλως, *eximiè, ſuprà modum*: περὶ, *ſuprà,* & ἄλλος, *alius.*
Περιάπτω, f. άψω, *circumnecto, circumappendo, pro amuleto appendo*; item *comparo, acquiro, impono, injungo*: ex περὶ & ἅπτω, *necto.*
Περιάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auro obductus, deauratus*: ex περὶ & ἄργυρος, *argentum.* hinc
Περιαργυρέω, -ῶ, *deauro,* f. ώσω, p. -ηργύρωκα.
Περιαςράπτω, *circumfulgeo*: f. ψω. p. περιήςραφα. a. 1. περιήςραψα, ex περὶ *circum* & ἀςράπτω, *fulguro.*
Περιαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *circumquaque ſplendens, pellucidus.* Th. αὐγὴ, *ſplendor.*
Περίαυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *undequaque ſplendidus*: ab eod. th.
Περιαυτολογέω, -ῶ, *de me ipſo loquor jactabundus, oſtento me*: &
Περιαυτολογία, ας, ἡ, *ſui ipſius prædicatio, oſtentatio*: ex περὶ, αὐτὸς, & λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.
Περιαύω, *pernocto.* Th. ἰαύω, *commoror*: f. σω.
Περιαύων, *dormiens*: præſ. part. act. à præcedente.
Περίαχε, *inſonuit*: 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Dor. περιαχέω, *circumſono*: f. ήσω. Th. ἦχος, *ſonus.*

Digitized by Google

Περιβαίνω, *circumeo*; item. *circumeundo protego, defendo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην, a. 2. inf. act. βῆναι· ex περὶ & βαίνω, *eo*.

Περιβάλεσθαι, a. 2. inf. m. à

Περιβάλλω, *circumdo, cingo, amicio*: f. βαλῶ. a. 2. -έβαλον, *amicui*: perf. βέβληκα. præſ. paſſ. περιβάλλομαι, *veſtior*, perf. paſſ. βέβλημαι, perf. part. paſſ. βεβλημένος, η, ον, *amictus, a, um*. fut. 2. med. βαλοῦμαι. a. 2. m. ἐβαλόμην, ου, ετο, *veſtitus ſui*. a. 2. imperat. m. βαλοῦ, έσθω. p. m. βέβολα. ex περὶ, *circum*, & βάλλω, *jaceo*.

Περίβαρα, *genus calceamenti*. Suid. περίβαλλα, an à περιβάλλω, quod pedi *circumjiciatur?*

Περιβῆναι, *protegere*: a. 2. infin. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

Περιβιόω, *ſupervivo, ſuperſtes ſum*: f. ώσω, p. -βεβίωκα.

Περίβλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conſpicuus, qui eſt admirationi, ſpectabilis*: à περιβλέπω.

* Περιβλέπτως, ἀγωνίζεσθαι, *ita pugnare, ut omnibus ſit ſpectaculo*, id eſt, *egregiè pugnare*. D. S.

Περιβλέπω, *circumſpicio*: item *aſpecto, admiror*: f. ψω, p. -βέβλεφα. præſ. m. περιβλέπομαι, idem. imperf. m. -εβλεπόμην, ου, ετο. a. 1. m. -εβλεψάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. βλεψάμενος, η, ον. Th. βλέπω, *video*.

Περίβλημα, ατος, τὸ, *pallium*.

Περιβόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clarus, celebris*: à βοάω, *clamo*.

Περιβόλαιον, ου, τὸ, *amictus, velamen*: &

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, *veſtitus*: à p. m. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, *circumdo, amicio*.

Περιβραχιόνιον, ου, τὸ, *brachiale*: ex περὶ & βραχίων, ονος.

Περιβώμιον, ου, τὸ, *ſimulachrum, ſtatua*: ex περὶ & βωμὸς, *ara*.

Περίβωτος, *celebris, famoſus*: pro περιβόητος, quod vide.

Περιγίγνομαι, *ſuperſum, ſupero, vinco, ſolvus evado*; *contingo*: præſ. part. περιγιγνόμενος, ου, *ſuperſtes*: à γίγνομαι ſeu γίνομαι, *ſum, ſio, naſcor*.

Περιγίνομαι, η, εται, *conſequor*. a. 2. m. περιεγενόμην. a. 2. part. m. -γενόμενος. a. 2. infin. -γενέσθαι, ab eodem th.

Περιγλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *lacte plenus, lacte abundans*: ex περὶ & γλάγος, Poët. pro γάλα, ακτος, τὸ, *lac*.

Περιγληνάομαι, ῶμαι, *oculorum pupillis luſtro, circumſpicio*. Th. γλήνη, *pupilla oculi*.

Περιγληνώμενος, ου, *colluſtrans oculis, circumſpiciens*: à præced.

Περίγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, *qui linguâ eſt eximius, diſertus, eloquens*. Περὶ præpoſitio in compoſitione *excellentiam* denotat.

Περιγογγύζωσι, *murmurent*: 3. pl. præſ. ſub. verbi περιγογγύζω· quod ex περὶ & γογγύζω, *murmuro*.

Περίγυρα, ας, ἡ, *circinus*, quo rotarum περίγυρις, id eſt *circumferentia* perficitur; qu. à περιάγω, *circumago*, dict. παρὰ τὸ περιξ γράφειν ἢ γλάφειν ϗ ξέειν τὰ ξύλα. Th. γράω.

Περιγράφω, f. ψω, *circumſcribo*.

Περιδδείσασα, *verita*: Ectaſi Poët. pro περιδείσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi περιδείδω, *undiquaque metuo, pertimeſco*: ex περὶ & δείδω, *timeo*: f. δείσω. a. 1. έδεισα. a. 1. part. δείσας, δείσασα, p. m. δέδοικα.

Περιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *meticuloſus*: ex περὶ & δέος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Περιδείδια, p. m. à

Περιδείδω, *pertimeſco*. Vide in περιδδείσασα, *verita*.

Περιδέξια, τὰ, *dextralia, armillæ*: à

Περιδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ambidexter*: ex περὶ & δεξιὸς, *dexter*. Th. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, *dextra*.

Περιδειπνέω, -ῶ, ήσω, *epulum funebre celebro*.

Περίδειπνον, ου, τὸ, *epulum funebre, parentalia*: ex δεῖπνον, *convivium*.

Περιδέραιον, ου, τὸ, *collare, armilla*; frequentiùs verò pro *ornatu collari* ſeu *monili*: &

Περιδέραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumcollaris*: ex περὶ, *circum*, & δέραιον, *collare*. Th. δέρη, *cervix, collum*.

Περιδέω, *circumligo*: fut. ήσω, p. περιδέδεκα. præſ. paſſ. περιδέομαι, *obvincior*. p. paſſ. -δέδεμαι. pluſq. p. paſſ. -εδεδέμην, σο, το: ex περὶ, *circum*, & δέω, *ligo*.

Περιδιπλόω, ῶ, *circumduplico*.

Περιδραμόντες nom. pl. a. 2. part. act. à περιτρέχω, *circumcurro, percurro*: f. θρέξω. a. 2. -έδραμον, ες, ε. a. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος. p. ind. act. περιδεδράμηκα. ex περὶ & τρέχω, *curro*.

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, *circuitus, ambitus*.

Περίδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumdatus, rotundus, velox*. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα, undè δρόμος, ου, ὁ, *curſus*.

Περιδύω, *circumveſtio*. Apud Hom. περίδυσε exponitur *ſpoliavit*; pro ἀπέδυσε. Th. δύνω vel δύω, *ſubeo, induco*.

Περιδώσομαι, f. 1. m. verbi περιδίδωμαι, *depono*, ſeu *depoſito pignore certo, paciſcor*: ex περὶ & δίδωμι, *do*.

Περιεβάλετε, 2. pl. a. 2. ind. act. &

Περιεβάλετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi περιβάλλω, *amicio*, quod vide.

Περιεγένετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi περιγίνομαι, *conſequor*. Th. γείνομαι ſeu γίνομαι, *ſum, ſio*.

Περιέδραμον, ες ε, vide in περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, ου, *præcinctus*, perf. part. paſſ. verbi περιζώννυμι, *præcingo*, quod vide.

Περιέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*: f. -θήσω. a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, *pono*.

Περιείδω, *negligo*. Th. εἴδω.

Περιειληθεὶς, έντος, *involutus, indutus*: a. 1. part. paſſ. à περιειλέομαι· ex περὶ & εἰλέω, *involvo*.

Περιείλησις, εως, ἡ, *circumvolutio*: qu. ex illd.

Περιειλήφασι, 3. pl. perf. act. Att. verbi περιλαμβάνω, *complector*: quod ex περὶ & λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι, perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Digitized by Google

Περιει-

Περιελίξαντες, *circumvolventes:* nom. pl. a. 1. part. act. à περὶ & εἱλίσσω vel -ττω, *volvo.* Th. εἱλέω, idem.

Περίειμι, *ſuperior ſum, ſupero, antecello.* [* τοὺς γονεῖς ἔχοντες περιόντας, Zoſim. l. ii. *qui ambos parentes habent eminentiores.* Malè Leuncl. *ſuperſtites.*] item *ſuperſum, abundo, reſto:* ex περὶ & εἰμὶ, *ſum.* Th. ἔω, idem.

Περιεῖναι, præſ. infin. à præced.

Περιείχετο, *circuibat:* 3. ſing. imperf. paſſ. à περιέχω, quod vide.

Περιέκρυβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, *occulto:* f. ψω, p. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, *abſcondo.*

Περίελαι, apud Heſych. pro ἀφελοῦ, quaſi eſſet a. 1. imperat. m. verbi περιαιρέω, *aufero:* qu. vide. f. 1. ελῶ. ex inuſ. Th. περιέλω, undè a. 1. -εῖλα.

Περιέλασις, εως, ἡ, *circumactio.* Th. ἐλαύνω, *agito:* f. ἄσω.

Περιέλειχε, 3. ſing. imperf. act. verbi περιλείχω, *circumlingo.* Th. λείχω, *lambo.*

Περιελθὼν, ὄντος, a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo.* Th. ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. περιελεῖν, a. 2. infin. act. &

Περιελόντες, nom. pl. a. 2. part. act. περιελὼν, ὄντος, in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω, *diſſeco.* Act. xxvii. 40. Th. αἱρέω, *capio:* f. ἥσω, p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιέπειν, *curare, officiosè tractare:* ab ἕπω, *tracto, ſequor.*

Περιέπεσον, ες, a. 2. ind. act. verbi περιπίπτω, *incido,* cum dat. f. περιπεσοῦμαι, præt. περιπέπτωκα· ex περὶ & πίπτω, *cado:* a. 2. ἔπεσον.

Περιέπλεκε, 3. ſing. imperf. act. verbi περιπλέκω, f. ξω, *circumplector;* item *ſenſum animi verbis obumbro* vel *contego:* ex περὶ & πλέκω, *necto.*

Περιεργάζομαι. *inanitèr ſatago, & laboro:* f. άσομαι. a. 1. m. περιειργασάμην, ω. ατο. Ex περὶ & ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*

Περιεργία, ας, ἡ, *curioſitas, nimis accurata diligentia:* &

Περίεργος, ου, ὁ & ἡ, *curioſus;* item *nimis exquiſitus, ſupervacaneus:* Th. ἔργον, *opus.*

Περιέρχομαι, *circumeo,* cum acc. f. περιελεύσομαι. a. 2. περιῆλθον, *oberravi.* Th. ἔρχομαι, *venio.*

Περιέσπακα, ας, ε, *diſtraxi,* præt. ind. act. &

Περιεσπᾶτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi περισπάω, -ῶ, *diſtrabo,* quod vide.

Περίεσπε, 3. ſing. a. 2. Ion. verbi περισπάω, *avello, diſtrabo.* a. 2. περίεσπον. Th. σπάω, *trabo.* Alii à περιέπω, *obeo, proſequor,* deductum volunt; quod ex περὶ & ἕπω, *ſequor:* a. 2. ἔσπον, ες, ε. Poët.

Περιέσσασθαι, a. 1. infin. m. gem. σ, verbi περιέννυμι, *circuminduo.* Th. ἕω, *induo.* f. ἕσω. a. 1. εἷσα. a. 1. m. ἑσσάμην, Ion. & Poet. pro εἱσάμην.

Περιεσταλμένος, ου, *obvolutus, circumcirca indutus:* part. præt. paſſ. verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, *orno,* f. λῶ. p. ἔσταλκα. perf. paſſ. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιΐστημι, *circumſto.* Th. ἵστημι, *ſto:* f. στήσω, p. ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιΐστημι, quod vide.

Περίεστιν, 3. ſing. præſ. ind. verbi περίειμι, *ſuperior ſum, abundo.* Th. εἰμὶ, *ſum.*

Περιέστραψεν pro περιήστραψεν, Act. ix. 3. *circumfulſit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Th. ἀστράπτω, *fulguro.*

Περιεστῶτα, acc. ſing. perf. part. act. περιεστὼς, ῶτος, contractè pro περιεστηκὼς, verbi περιΐστημι, *circumſto,* quod vide.

Περιέσχατος, ου, *extremus.* Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέχω, *occupo, contineo, circumdo.* Th. ἔχω, *babeo,* f. ἕξω & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Περιέτεμον, ες, ε. vel περιέταμον, a. 2. ind. act. verbi περιτέμνω, *circumcido,* f. περιτεμῶ, præt. περιτέτμηκα. perf. m. περιτέτομα. Th. τέμνω, *ſeco.*

Περιετέτμητο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ejuſd.

Περιέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, *adipiſcor.* Th. τυγχάνω, *ſum.* f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιεφθησαν, *circumventi ſunt,* Ion. pro περιεφθησαν, 3. pl. a. ind. paſſ. verbi περιέπω, *proſequor.* Th. ἕπω, *ſequor.*

Περιέχω, *occupo, contineo, circumdo, cingo:* περιέχει pro περιέχεται, *continetur,* 1 Pet. ii. 6. et Joſ. xi. 4. a. 2. περιέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *babeo.*

Περιεώρα, 3. ſing. imperf. act. verbi περιοράω, *circumſpicio.* Th. ὁράω, *video,* imperf. Att. ἑώραον· & perf. ἑώρακα.

Περίζωμα, ατος, τὸ, *cingulum, ventrale, lumbare, pallium,* Ruth. iii. 15. à

Περιζώννυμι, *præcingo.* f. περιζώσω. p. περιέζωκα. a. 1. περιέζωσα. perf. paſſ. περιέζωσμαι. perf. part. paſſ. περιεζωσμένος, *præcinctus.* a. 1. m. περιεζωσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. περίζωσαι, άσθω, a. 1. part. m. περιζωσάμενος. Ex περὶ & ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo,* f. ζώσω.

Περίζωσαι, *præcingere,* a. 1. imperat. m. verbi præced.

Περιζώστρα, ας, ἡ, *faſcia, cingulum:* à περιζώννυμι, quod vide.

Περιηγέομαι, -οῦμαι, *circumduco:* ex περὶ, *circum,* & ἡγέομαι, *duco.* f. ήσομαι.

Περιηγηματικὸς, οῦ. *circumductus,* adject. verbale, à præced.

* Περιηγὴς, *in orbem jacens,* κυκλάδας περιηγέας, Callim. Hymn. in Del. 198. *cycladas in orbem jacentes,* ut legi debet.

Περιήγησις, εως, ἡ, *circumductio;* item *expoſitio* vel *commemoratio rei alicujus quæ fit ſigillatim & quaſi per ſingula ducendo:* à περιηγέομαι.

Περίηγον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, *circumduco.* Th. ἄγω, *duco,* f. ἄξω. p. ἦχα. a. 2. ἦγον, & Att. ἤγαγον.

Digitized by Google

Περιῄειν, εις, ει, pluſq. p. m. verbi περίειμι, circuïdo. Th. εἶμι, eo. p. m. εἶα. pluſq. p. ᾔειν, in pl. ᾔεσαν, & Att. ᾖσαν.

Περιήκω, de illis dicitur, qui ob virtutes ſuas ad ſummum laudis gradum pervenerunt. Th. ἥκω, venio.

Περιῆλθον, ες, ε. a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, circumeo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncopen ἦλθον.

Περιηλυθέω, hinc 2. pl. præſ. imperat. m. περιηλυθεῖσθε, circuite: ex περὶ & ἐλεύθω pro ἔρχομαι, venio.

Περιημεκτέω, iniquo animo fero. Th. ἠμεκτέω, idem.

Περιῆν, 3. ſing. imperf. verbi περίειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Περιήνεικα, circumtuli, Ion. pro περιήνεγκα, a. 1. ind. act. verbi περιφέρω, quod vide.

Περιηργυρωμένος, ου, perf. part. paſſ. verbi περιαργυρόω, argento tingo: ex περὶ & ἄργυρος, argentum.

Περιῃρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi περιαιρέομαι, auferor. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιήστραφα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, circumfulgeo. Th. ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. p. ἤστραφα.

Περιθάλπω, circumfoveo: ex περὶ & θάλπω, foveo, calefacio. f. ψω.

Περιθεὶς, έντος, a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono: f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Περίθεμα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium: à περιτίθεμαι.

Περίθεσις, εως, ἡ, circumpoſitio: à περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono.

* Περιθέω, curſum continuo.

Περιθρηνεῖσθαι, lamentis circumſonare: ex περὶ & θρηνέω, lugeo. Th. θρῆνος, ου, ὁ, luctus.

Περιθριγκόω, -ῶ, circummunio loricâ aut ſepto: ex περὶ & θριγκόω, loricâ aut ſepto munio, aut vallo. Th. θριγκὸς, pinna murorum.

Περίθυμος, ου, ὁ & ἡ, irâ valde accenſus. Th. θυμὸς, ira.

Περιιδέμεναι, & per Syncop. περιίδμεναι, Dor. & Att. pro περιιδεῖν, a. 2. inf. verbi περιείδω, ſcire ſuprà, excellere, circumſpicere; item contemnere, negligere: ex περὶ & εἴδω, video, ſcio. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Περιίδῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi περιείδω. Vide præced.

Περιιέναι, circumire, devenire, præſ. inf. &

Περιιοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιιστάμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. à

Περιΐστημι, circumſto, circumpono, circumdo, cingo, redigo. f. περιστήσω. p. περιέστηκα. a. 1. περιέστησα. perf. part. act. περιεστηκὼς, ότος, & contractè περιεστὼς, ῶτος, circumſtans. præſ. paſſ. περιΐσταμαι, cohibeo. [* med. fugio, vito, 2 Tim. ii. 16. Tit. iii. 9. Lucian. in fine Hermotimi. Græv. not. in Luc. Solœc. § xxv. Cat. ad Antonin. l. iii. 4. 92.] περιΐστασο, abſiſte, cohibe, præſ. imperat. paſſ. cum acc. ex περὶ & ἵστημι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. inf. act. στῆναι. part. στάς.

Περικαθαίρω, f. αρῶ, circumquaque purgo, perpurgo: exponitur etiam circumcido: ex περὶ & καθαίρω, purgo.

Περικαθαριεῖ, 3. ſing. f. 1. à

Περικαθαρίζω, f. ίσω, & Att. -ιῶ, circumcirca purifico: ex περὶ & καθαρίζω, purifico. Th. καθαίρω, purgo.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes undique collectæ: à περικαθαίρω, quod vide.

Περικάθημα, ατος, τὸ, obſeſſio: &

Περικάθημαι, obſideo: quod à

Περικαθίζω, hoſtiliter circumſideo, obſideo: ex περὶ & καθίζω, colloco, ſedeo. Th. ἵζω, idem. f. ἵσω.

Περικαλλέα, acc. ſing. à

Περικαλλὴς, έος, ὁ & ἡ, perpulcher, in nom. pl. περικαλλέες. Ex περὶ & καλὸς, pulcher.

Περικαλύπτω, obvolvo, circumtego. f. ψω. a. 1. περιεκάλυψα. p. περικεκάλυφα. perf. paſſ. περικεκάλυμμαι. perf. part. paſſ. περικεκαλυμμένος, η, ον, circumtectus, a, um: ex περὶ & καλύπτω, abſcondo.

Περικαρφισμὸς, ῦ, ὁ, q. d. feſtucatio, quum gallina ovo edito ſe feſtucâ aliquâ purificat; purificatio: ex περὶ & κάρφος, εος, τὸ, feſtuca, palea. Th. κάρφω, ſicco.

Περικατάληπτος, ου, ὁ & ἡ, comprehenſus, occupatus. Th. λαμβάνω.

Περικαταῤῥήγνυμι, dilacero. Th. ῥήσσω.

Περικατεῤῥήξατο, 3. ſing. a. 1. m. ejuſd.

Περικάτησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, præſ. infin. Sic περικατημένῳ, Ion. pro περικαθημένῳ, dat. ſing. part. præſ. verbi περικάθημαι, ſedeo circùm, obſideo: ex περὶ & κάθημαι, ſedeo, quod vide.

Περίκειμαι, circumjaceo, circumponor, circundor, cum acc. περίκειται, 3. ſing. ſupereſt, reſtat. imperf. περικείμην, σο, το. Th. κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι.

Περικεντέω, -ῶ, circumpingo.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, qu. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη. Th. κεφαλὴ, caput.

Περικήδεο, Ion. pro περικήδου, præſ. imperat. paſſ. à

Περικήδομαι, idem quod κήδομαι, curam gero. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Περίκηλος, ου, valdè aridus, ambuſtus; item circumquaque fiſſus: ex περὶ & κήλεος, calidus. Th. καίω, uro.

* Περίκηπος, hortus vicinus. D. S.

Περικλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. περικλασθεὶς. à

Περικλάω, undique frango. Th. κλάω, frango.

Περικλειόμενος, ου, circumcluſus, præſ. part. paſſ. à

Περικλείω, circumcludo. Th. κλείω, claudo.

Περικλῄειν, Ion. pro περικλείειν, infin. præced.

Digitized by Google

Περικλῆς, έος, ὁ, *PERICLES*, nomen proprium.

Περικλύζω, f. ύσω, *circumluo.*

Περικλυτὸς, ῦ, *celebris :* ex περὶ & κλυτὸς. Th. κλύω, *audio.*

Περικνημὶς, ἴδος, ἡ, *ocrea, tibialia :* ex περὶ & κνήμη, *tibia.*

Περικνίδιον, ου, τὸ, *particula, quæ libando ambedi poteſt :* à

Περικνίζειν, *circumcarpere :* ex περὶ & κνίζω, idem quod th. κνάω, *rado.*

Περικομπέω, -ῶ, f. ήσω, *increpo, circumſtrepo :* ex κομπέω, *ſtrepo.*

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, *circumciſio, circumciſura ;* item quævis *mutilatio, & lineamentum,* ſeu *corporis deſcriptio :* à

Περικόπτω, *circumcido ;* item Metaph. *accîdo,* i. e *vires alicujus & potentiam imminuo :* ex περὶ, *circum,* & κόπτω, f. ψω, *ſeco.*

Περικοσμέω, -ῶ, f. ήσω, *exorno.*

Περικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *compos,* cum gen. Ex περὶ & κρατέω, *teneo.* Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Περικρύπτω, *occulto,* f. ψω. p. περικέκρυφα. a. 2. περιέκρυβον, ες, ε. Th. κρύπτω, *abſcondo.*

Περικτίονες, vide in περικτύονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, *circumvicinus, finitimus,* in plur. περικτῖται. Ex περὶ & κτίζω, *ædifico, ſtruo.*

Περικτίων, ίονος, ὁ, *finitimus habitator,* vide in ſeq.

Περικτύονες, ων, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίων, ίονος, *qui circum aliquem locum ædificia extruit :* ex περὶ, *circum,* & κτίζω, *ædifico.*

Περικυκλόω, -ῶ, *circumcingo :* f. ώσω, perf. περικεκύκλωκα. a. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, *circulus.*

Περικύκλω, adv. *circùm, circumcirca.*

Περικωνέω, *circumcirca illino,* propriè *pice :* ex περὶ & κῶνος, *conus, turbo.*

Περιλαμβάνω, *complector, comprehendo :* ex περὶ & λαμβάνω, *capio.* f. λήψομαι.

Περιλάμπω, *circumfulgeo, colluſtro :* f. ψω. a. 1. περιέλαμψα. a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος. Th. λάμπω, *luceo.*

Περιλείπω, *reliquum facio,* f. ψω. præt. περιλέλειφα. præſ. paſſ. περιλείπομαι, *reliquus ſum.* perf. part. paſſ. περιλελειμμένος, η, ον, *relictus, reſiduus, a, um.* Ex περὶ & λείπω, *linquo.* a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Περιλείχω, *circumlambo, circumcirca lingo :* ex περὶ, *circum,* & λείχω, *lingo.* f. ξω.

Περιλέπειν, *deliberare, decorticare.* Th. λέπω, *decortico.*

Περιλέσχηνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celebris :* ex περὶ & λεσχηνεύω, *ſermocinor.* Th. λέσχη, *ſermocinatio.*

Περιλήμμα, ατος, τὸ, *captio, res capta :* ex περὶ & λαμβάνω.

Περιληπτὸς, ῦ, *qui comprehendi poteſt : qui percipi poteſt :* à περιλαμβάνω, *comprehendo.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Περιλιχμάζω & περιλιχμάω vel -άομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.

Περίλοιπος, ου, ὁ, *relictus, reſiduus.*

Περιλύω, f. ύσω, *abluo.*

Περίλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè triſtis.* περὶ in compoſ. intendit. Th. λύπη, *dolor.*

Περιμαίνομαι, *valdè furo :* ex περὶ & μαίνομαι, *furo, inſanio :* f. μανῦμαι.

Περιμένῃς, 3. ſing. præſ. ſub. à

Περιμένω, *exſpecto,* cum acc. f. περιμενῶ. perf. περιμεμένηκα. a. 1. περιέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo.*

* Περίμεστος, ου, ὁ, *valdè plenus.* Plut. in Cæſ. 7. 7. 9. D.

Περίμετρον, ου, τὸ, *ambitus, circumferentia :* à

Περίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *orbiculari rotunditate dimenſus.* ἡ περίμετρος, ſc. γραμμὴ, *linea, quâ in orbem ductâ aliquid metimur.* PERIMETER. Th. μέτρον, *menſura.*

Περιμήδεα, acc. ſing. à

Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.

Περιμήκεες, nom. pl. à

Περιμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *prælongus :* ex περὶ intenſ. & μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Περιναιετάωσι, 3. pl. præſ. ſub. verbi περιναιετάω, *circumhabito, accolo.* item paſſ. *circumhabitor :* ex περὶ & ναιετάω, idem quod th. ναίω, *habito.*

* Περιναύτιος, ἀπὸ τῦ περὶ & ναυτία, *nauſeabundus, nauſeâ plenus.*

Περίνεος vel περίναιον, ου, τὸ, *PERINÆUM,* pars inter περινεὸν ϗ αἰδοῖον, puto, quod humore ſoleat, qu. περινεῖν, id eſt, *circumnatare.*

Περίνεος, ου, *ſuperfluus in navi vector :* à περὶ, *ſupra,* & ναῦς, *navis.*

Περινισσομενάων, gen. pl. Æol. part. præſ. περινίσσομαι, *circumeo :* ex περὶ & νίσσομαι, idem quod th. νέω, *eo, redeo.*

Περινοέω, -ῶ, *maximè cognoſco :* f. ήσω, p. -νενόηκα.

* Περινοστέω, *obeo.*

Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. & f. g. à περινοστέω, *redeo.* Th. νοστέω, *redeo.*

Περίξ. *circumcirca.* Th. περὶ, *circum.*

Περιξύω, *circumrado, circumtondeo :* f. ύσω. p. -έξυκα.

Περιοδεύω, & -εύσω. *circumeo, luſtro, periodum facio,* p. -ώδευκα.

Περίοδος, ου, ἡ, *circuitus, ambitus, PERIODUS :* ex περὶ & ὁδὸς, ἡ, *via.*

Περιοικέω, -ῶ, *accola ſum :* f. ήσω. perf. περιῴκηκα. Ex περὶ & οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Περιοικὶς, ἴδος, ἡ, *circa urbem ſita, vicina :* ex iiſd. th.

Περιοικοδομέω, -ῶ, *domi includo,* f. ήσω, p. -ῳκοδόμηκα.

Περίοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *accola, qui circa nos habitat, qui nobis eſt vicinus :* ex περὶ & οἰκέω, *habito.*

Περιοπτέος, ου, *negligendus,* adj. verbale : à

Περιόπτομαι, *circumſpicio ;* item *contemno.* Th. ὄπτομαι, *video.*

* Περίοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conſpicuus, negligens,* à περιόπτομαι.

Περιορᾶν, præſ. inf. act. à

Περιοράω, *circumſpicio, negligo.* Th. ὁράω, *video.*

Digitized by Google

* Περιόρθρος,

* Περιόρθον, *circa diluculum*, hinc

* Περιορθρονίω, idem.

* Περιουσιάζω, άσω, *abundo opibus*.

Περιορίζω, f. ίσω, *ſuis finibus limitibuſque circumſcribo*; item *extermino*: ex περὶ & ὁρίζω, *termino*. Th. ὅρος, *termino*.

Περιορισμὸς, ȣ, ὁ, *circumſcriptio quæ fit limitibus*; item *ipſi limites agrorum*; & *exilium*: à præced.

Περιουσία, ας, ἡ, *abundantia, præſtantia*: à περίειμι, *abundo*. Th. εἰμί, *ſum*: part. ὤν, οὖσα.

Περιουσιασμὸς, ȣ, ὁ, *poſſeſſio opum*, Eccleſ. ii. 8. & qu. actus τοῦ περιουσιάζοντος, ab eod. th.

Περιούσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *peculiaris, abundans, eximius*: à περιὼν, οὖσα, verbi περίειμι, *excello*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, *argumentum, complexio*: à περιέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Περιπαρῆναι, a. 2. inf. paſſ. περιπαρεὶς, ἐντος, *trajectus*, a. 2. part. paſſ. verbi περιπείρω, *circumcirca transfigo*: ex περὶ, *circum*, & πείρω, *transfigo*: f. περῶ. aor. 1. ἔπειρα. a. 2. paſſ. ἐπάρην.

Περιπατέω, *obambulo, deambulo*. Metaph. *vitam dego, vivo*: f. ήσω, p. περιπεπάτηκα. Ex περὶ, *circum*, & πατέω, *calco*.

Περιπατητικὸς, ȣ, *PERIPATETICUS*, qui profitetur ſectam Ariſtotelis: Hinc Angl. peripatetick: à præced.

Περιπατοίην, Attic. pro περιπατοῖμι, præſ. opt. act. à περιπατέω, quod vide.

Περίπατος, ȣ, ὁ, *ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus*: it. *diſputatio Philoſophica quæ fit inter ambulandum, diſputatio ambulatoria*; item: *locus in quo Philoſophi ambulantes diſputabant*, peculiaritèr *ſchola, ſeu ſecta Ariſtotelis*: à περιπατέω, quod vide.

Περιπεδινὸς, ȣ, ὁ, *circumcampeſtris*.

Περιπείρω, *transfigo*: f. περιπερῶ. a. 1. περιέπειρα, ας, ε, in paſſ. περιπείρομαι, η, εται, *transfigor*: ex περὶ & πείρω, *transfigo*.

Περιπέπταμαι, vide πέπταμαι.

Περιπεπτωκέναι, p. inf. act. verbi περιπίπτω, *incido, cado ſuper*: ex περὶ & πίπτω, *cado*, f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Περιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. περιπεσεῖν, a. 2. infin. περιπέσητε, 2. plur. a. 2. ſub. act. ejuſd. verbi.

Περιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui incidit*. Res verò περιπετεῖς dicuntur, *quæ in contrarium ſtatum ſunt lapſæ*: ex περὶ & πέτω, inuſ. pro quo fit πίπτω, *cado*.

Περιπεφλευσμένων, gen. pl. perf. part. paſſ. à περιφλεύω, pro περιφλύω, *amburo*. quod à φλύω, *ferveo*. Th. φλέω, *nugor*, &c.

Περιπίπτω, *incido*, cum dat. f. περιπέσω, p. περιπέπτωκα. a. 2. περιέπεσον. a. 2. inf. περιπεσεῖν. à περὶ & πίπτω, *cado*.

Περίπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *implicitus, connexus*: verbale à

Περιπλέκω, *circumligo, circumplector*; item *involvo orationem verbis & ſenſum obumbro*: ex περὶ & πλέκω, f. ξω, *necto*.

Περιπλόμενος, ȣ, per Syncop. pro περιπελόμενος, *circumvolutus*. in gen. pl. περιπλομένων. hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, *vertens annus*: à περιπέλω, *circumverto*. Th. πέλω, *ſum & verto*.

Περίπλοος, -ȣς, -όȣ, -ȣ̃, ὁ, *circumvectio, circumnavigatio*; item adject. *qui circumnavigari poteſt*; ex περὶ, *circum*, & πλέω, *navigo*. undè πλόος, -οῦς, ὁ, *navigatio*.

* Περιπνιγὴς, *præfocatus*. D. S.

Περιποιέω, *ſervo, comparo*. f. ήσω. p. περιπεποίηκα, præſ. m. περιποιέομαι, οῦμαι, *acquiro*. a. 1. m. περιεποιησάμην, ω, ατο. hinc περιποιησώμεθα, 1. pl. a. 1. ſub. m. ex περὶ & ποιέω, *facio*.

Περιποίησις, εως, ἡ, *acquiſitio*, à præced.

Περιπολέω, *in orbem ago* ſeu *verſor, obeo, circumeo*: ex περὶ, *circum*, & πολέω, *verſor*.

Περιπόλια, ων, τὰ, *civitates vicinæ*.

Περιπόρφυρον, ȣ, τὸ, *prætexta, veſtis purpurea*.

Περιπρὸ, *ultrà*, qu. *circum & antè*; à περὶ & πρὸ.

* Περιπταίω, *incido* cum Dat. ὀλέθρῳ, Tryph. 383. Vid. not. Merric.

Περίπτερος, ȣ, ὁ, *pinnatus, circumalatus*.

Περιπτύξασα, *complexa*: a. 1. part. f. g. à

Περιπτύσσω, *complector*: f. ξω. Ex περὶ, *circum*, & πτύσσω, *plico*.

Περίπτωμα, ατος, τὸ, *caſus, prolapſus*.

Περίπυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *celebris, famâ notus*; ex περὶ & πυνθάνομαι, *audio, cognoſco*. f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι.

Περιῤῥάπτω, idem quod ῥάπτω, *ſuo*. f. ψω. p. ἔῤῥαφα.

Περιῤῥαίνω, *circumaſpergo*; f. ῥανῶ, p. περιέῤῥαγκα. ex περὶ & ῥαίνω, *aſpergo*.

Περιῤῥαντήριον, ȣ, τὸ, *aſpergillum, aquiminale*: à περιῤῥαίνω, *circumaſpergo*: ex περὶ & ῥαίνω, *aſpergo*.

Περιῤῥαντίζω, idem quod περιῤῥαίνω, q. v. f. ίσω, p. περιεῤῥάντικα.

Περιῤῥέω, *circumfluo, alluo*: ex περὶ, *circum*, & ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*.

Περιῤῥήγνυμι, *dirumpo*: f. περιῤῥήξω, perf. περιέῤῥηχα. a. 1. περιέῤῥηξα. a. 1. part. act. περιῤῥήξας, αντος, Ex περὶ & ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω. *frango*.

Περίῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus*: &

Περίῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus*: à περιῤῥέω, quod vide.

Περιςιαλόω, -ῶ, *includo*, f. ώσω, p. περιεςιάλωκα.

* Περισίδηρος, *ferro obductus*. D. S.

Περισκελὲς, έος, τὸ, &

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, *feminale, caligo, bracca, faſciola*. Th. σκέλος, εος, τὸ, *crus*.

Περίσκεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *excelſus, altus*: à περισκέπτομαι, *circumſpicio*. Th. σκέπτομαι, *video*. f. ψομαι.

Περισκυλακίζω, *luſtro* per σκύλακα. Veteres ſe luſtrare & expiare ſolebant, *catulo* circa corpus ducto: quam luſtrationem vocabant περισκυλακισμὸν, σκύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *canis, catulus*. Th. ὑλάω, *latro*.

Περισκυτίζω, *cutem, detraho, excorio*; fut. ίσω, p. -εσκύτικα.

Digitized by Google

Περισπασμὸς, οῦ, ὁ, *diſtractio, circumductio*.

Περισπάω, -ῶ, *diſtraho*, f. άσω. p. περιέσπακα. imperf. paſſ. περιεσπαόμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, -ᾶτο. [* vox à Tho. Magiſtro improbata, ſed à Diod. Sic. uſurpatur p. 47. D. περὶ πολλὰ τῇ διανοίᾳ περισπώμενα. et Joſ. Ant. v. 1. 15, περὶ πολλά.] Th. σπάω, *traho*. f. άσω, p. ἔσπακα.

Περισπέρχω, & Att. vel Ion. περισπερχέω, *ſtudioſè propero, graviter fero*, vel *infenſus ſum*. Th. σπέρχω, *urgeo*.

Περισπόριον, ου, τὸ, *ſuburbium*.

Περισπούδαστος, ου, *ſtudioſè expetitus*: ex περὶ & σπουδάζω, *ſedulò ago, enitor*. Th. σπεύδω, *feſtino*.

Περισπωμένη, ης, (ſc. προσῳδία) *circumflexus* accentus, part. præſ. f. g. à περισπάω, -ῶ, quod vide ſupra.

Περισσὰ, *eximia*, nom. pl. n. g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, quod vide.

Περισσεία, ας, ἡ, *redundantia*, quod à περισσὸς, *excellens*. Th. περὶ.

Περίσσευμα, ατος, τό, *abundantia*: ab eod. th.

Περισσεύω, vel περιττεύω, *abundo, ſuperſum, excello*. f. εύσω. a. 1. ἐπερίσσευσα, *feci exuberare*. [* 2. Cor. ix. 8. 12. Eph. i. 8. 1. Theſſ. iii. 12.] περισσεύσαιμι, a. 1. opt. act. περισσεῦον, οντος, τὸ, *quod ſupereſt, reliquiæ*, præſ. part. n. g. Sic τὸ περισσεῦσαν, αντος, a. 1. part. act. n. g. quod à περισσὸς, *eximius*. Th. περὶ, *ſuprà*.

Περισσὸν, οῦ, τὸ, ſubſtantiv. *præſtantia, excellentia, copia*: n. g. ſequentis.

Περισσὸς, & Att. περιττὸς, ἡ, ὸν, *excellens*; item *redundans*; q. d. περὶ ἄλλων ὢν, *aliis præſtans*: ἐκ περισσοῦ, *multò magis*. Th. περὶ, *ſuprà*.

Περισσότερος, ου, *præcellentior*: & indè

Περισσοτέρως, adv. *vehementiùs, magis*: compar. à περισσῶς.

Περισσῶς, adv. *ampliùs*: ab eod. th. quod vide.

Περισταδὸν, adv. *circumſtando, circumcirca*: &

Περισταίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi περιΐστημι, *circumſto*. &

Περιστάντας, acc. pl. à

Περιστὰς, αντος, *circumſtans*: part. aor. 2. ejuſd. verbi, quod ex περὶ & ἵστημι, *ſto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, *ſtatio, circumſtantia, circumſtantium corona, neceſſitas, viciſſitudo, occaſio*: acc. περίστασιν, ab iiſd.

Περίσταλος, ου, *coronâ circumſtantium cinctus*: item *locus altus*: ab iiſd.

Περιστείωσι. *circumſtent*: Poët. pro περιστέωσι, & hoc. Ion. pro περιστῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi περιΐστημι, *circumſto*. Th. ἵστημι, *ſto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. opt. σταίην.

Περιστέλλω, f. ελῶ, p. αλκα, *protego, diligenter obſervo, orno*, περιστέλλειν ἀοιδὰν, *carmen concinnare & componere*. Th. στέλλω, *orno*.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', ᾶς, ἡ, *columba*: q. à περισσῶς ἐρᾶν. Sæpiùs enim parit anno: ideo Veneri ſacrabant eam. Vel à περισσῶς τρεῖν, est enim *pavida valdè*.

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, *columbarium*; item herba ſic dicta: à ſuper.

Περιστερίδιον, ου, τὸ, dimin. *pullus columbinus*.

Περιστεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *columbinæ ſpeciei*.

Περιστεφανόω, *coronâ cingo*: vide στεφανόω.

Περιστέφεται, *coronatur*: 3. ſing. præſ. ind. paſſ. qu. à

Περιστέφω, *coronâ, cingo*. Th. στέφω, *corono*: f. ψω.

Περιστήθιον, ου, τὸ, *pectorale*: ex περὶ, & στῆθος, *pectus*.

Περιστόμιον, ου, τὸ, *capitium*. Th. στόμα, ος.

Περιστονάχιζε, *circumquaque ingemiſcebat*: 3. ſing. imperf. act. Ion. à

Περιστοναχίζω, idem quod περιστένω, *circumcirca gemo*. Th. στενὸς, ῦ, ὁ, *anguſtus*.

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, *circumfulgeo*: a. 1. περιέστραψα, ας, ε, Act. ix. 3. th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιστρέφομαι, ῃ, εται, *circumvertor*. &

Περιστρέφοντα, acc. ſingular. præſ. part. act. verbi.

Περιστρέφω, *converto*. Th. στρέφω, *verto*. fut. ψω.

Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, *vertigo, converſio*.

Περίστρωμα, ατος, τὸ, *tapes, aulæum*; qu. *circumſtratum*: ex

Περιστρώννυμι, *proſterno*: f. στρώσω, p. περιέστρωκα.

Περιστρωφᾶσθαι, Ion. pro περιστρέφεσθαι.

Περιστύλιον, ου, τὸ, & περίστυλον, &

Περίστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *locus columnis cinctus*. Th. στῦλος, *columna*.

Περισύρω, *circumcirca traho, diſtraho, divello*. Th. σύρω, f. ρῶ, *traho*.

Περισφύριον, ου, τὸ, *fimbria, talaria, faſcia circa talos*: ex περὶ & σφῦρα, *malleus*.

Περίσχεο, *auxiliare*: Ion. pro περίσχου, a. 2. imp. m. ex περὶ & ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον a. 2. m. ἐσχόμην. a. 2. imperat. m. σχοῦ.

Περισχίζω, *circumcido*; *dirimo*: ex περὶ, & σχίζω, *findo*.

Περιταμέμεν, *incidere*: Ion pro περιτάμνειν, præſ. infin. act. à

Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, *ſeco*: f. τεμῶ, p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα. hinc perf. infin. med. περιτετομέναι.

Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιτίθημι, *attribuo*. Th. τίθημι, *pono*: fut. θήσω a. 2. ἔθην.

Περιτειχίζω, *circumvallo, muro includo*: f. ίσω. Th. τεῖχος, *murus*.

Περιτείχισις, εως, ἡ, item

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, &

Περιτειχισμὸς, ῦ, ὁ, *circumvallatio*: ex περὶ, *circum*, & τειχίζω, *murum ſtruo*. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, *orior, exorior*.

Περιτέλλω, f. ελῶ, *circumvolvo, perficio*: ex περὶ & τέλλω, Poët. *ſum, impero*.

Περιτεμεῖν, a. 2. infin. act. à

Περιτέμνω, *circumcido, amputo*: f. τεμῶ. p. περιτέτμηκα. a. 2. περιέτεμον & -έταμον. a. 2. inf. act. περιτεμεῖν. p. paſſ. περιτέτμημαι.

τμημαι. p. part. paſſ. περιτετμημένος. a. 1. paſſ. περιτετμήθην. p. m. περιτέτομα, unde περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumciſio: quod ex περὶ & τέμνω, ſeco.
Περιτέτμηνται, 3. pl. p. paſſ. verbi περιτέμνω, quod vide.
Περιτίθημι, *circumpono*: 3. pl. περιτιθέασιν, Ion. pro περιτιθεῖσι. f. περιθήσω. p. περιτέθεικα. a. 1. περιέθηκα. a. 2. περιέθην, ης. n. a. 2. part. act. περιθεὶς, έντος. Th. τίθημι, *pono*.
Περιτμηθῆναι, a. 1. infin. paſſ. &
Περιτμηθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. paſſ. verbi περιτέμνω, quod vide.
Περίτμητος, *circumciſus*. unde ἀπερίτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incircumciſus*; à 3. perſ.. perf. paſſ. verbi περιτέμνω, quod vide.
Περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumciſio*: à p. m. verbi ejuſd.
Περιτραπείσης, gen. ſing. f. g. aor. 2. part. paſſ. verbi.
Περιτρέπω, *circumago, converto, redigo, impello*: f. ψω. p. περιτέτρεφα. a. 1. περιέτρεψα. a. 2. περιέτραπον· ex περὶ & τρέπω, *verto*. f. ψω. p. m. τέτροφα.
Περιτρέχω, *circumcurro, percurro*: f. περιθρέξω. a. 2. περιέδραμον, ες, &. aor. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος. p. περιδεδράμηκα· quaſi à δραμέω. Th. τρέχω. *curro*: fut. ξω. p. m. δέδρομα.
Περιτροπέων, *revertens*: Ion. pro περιτροπῶν. à περιτροπάω, *circumeo*. Th. τρέπω, *verto*.
Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, *viciſſitudo, quâ aliquid per vices* fit & *in orbem*: à περιτροπάω, *circumeo*. ab eod. th.
Περιττεύω, vide in περισσεύω.
Περιττὸς, ῦ, &c. vide in περισσός.
Περιτυγχάνω, *incido, fortè reperio*. Th. τυγχάνω, *ſum*, f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Περιτυχὼν, όντος, & in f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. verbi præced.
Περιφαίνομαι, *circumquaque conſpicior*. Th. φαίνω, *in lucem profero, oſtendo*: fut. ανῶ, p. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.
Περιφάνεια, ας, ἡ, *proſpectus, ſplendor*: &
Περιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *conſpicuus, ſplendidus*; &
Περιφανῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à περιφαίνομαι, quod vide.
Περιφανῶς, adv. *ſplendidè*: à περιφανὴς, quod à præced. verbo & th.
Περίφαντα, acc. ſing. à Περίφας, αντος, ὁ, *PERIPHAS*, nom. prop.
Περιφέρεια, ας, ἡ, *circumferentia*; item *hallucinatio*: &
Περιφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *rotundus, teres*. à
Περιφέρω, *circumfero*: f. περιοίσω. a. 2. περιήνεγκον. præſ. paſſ. περιφέρομαι, *circumferor*. præſ. part. paſſ. περιφερόμενος η, ον, *circumactus*. Th. φέρω, *fero*; fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Περιφθὰς, a. 2. part act. à περίφθημι, pro quo uſurpatur περιφθάνω. Th. φθάνω, *prævenio, anteverto*: fut. φθάσω. aor. 2. ἔφθην, tanquam à φθῆμι.
Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, *circumlatio, circumactio*; *ferculorum miſſus*; *erratio*: à περιφέρω, quod vide.

Περιφοράριος, *regula*. An quia περιφέρεται, *circumfertur?* fertur circa rem metiendam. Alioqui & περιφοράριος, *circumforaneus*.
Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, *quoquoverſus verſatilis*: à περιφέρω, quod vide.
Περίφραγμα, ατος, τὸ, *circumſeptio, obex*: ex περιφράσσω.
Περιφραδέως, adv. *accuratè, peritè*: &
Περιφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſciens, peritus*: à
Περιφράζω, *circumloquor, conſidero*. Th. φράζω, *dico*: fut. σω, a. 2. ἔφραδον. præt. med. πέφραδα.
Περίφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circummunitus*.
Περίφρασις, εως, ἡ, *circumlocutio*, *PERIPHRASIS* figura. Th. φράζω, *dico*.
Περιφράσσω, -ττω, *circumſepio, circumvallo*, f. άξω, p. πέφραχα. perf. paſſ. πέφραγμαι· ex φράσσω.
Περιφρονέω, *deſpicio*: f. ήσω, p. περιπεφρόνηκα. quod à περίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *valdè prudens*: ex περὶ, & φρὴν, *mens*.
Περίφρονος, gen. ſing. à
Περίφρων, ονος, vide in περιφρονέω.
Περιφύομαι, *adnaſcor, adhæreo*: f. ύσομαι. p. paſſ. περιπέφυμαι.
Περιχαίρω, *ſummoperè lætor*. Th. χαίρω, *lætor*: f. χαρῶ & χαιρήσω. a. 2. ἐχάρην. perf. paſſ. κέχαρμαι.
Περιχαλκόω. -ῶ. f. ώσω, *ære obduco*.
Περιχαρακόω, -ῶ, *vallo, circummunio*: f. ώσω, p. περικεχαράκωκα. Th. χάραξ, *ſulcus*.
Περιχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſuprà modum lætus*: à περιχαίρω.
Περίχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumjacens regio*: ex περὶ, & χώρα, ας, ἡ, *regio*. Th. χῶρος, ου, ὁ, *locus*.
Περιψάω, *circumquaque abſtergo, defrico*: ex περὶ, & ψάω, *tergo*: f. ψήσω, p. ἔψηκα.
Περίψημα, ατος, τὸ, *ſordes*: à 1. perſ. perf. paſſ. præced. verbi.
* Περίψησις τῦ μύλυ, *molæ contritio*. Suid.
Περιψιλοῦν, *circumcirca nudare, ſpoliare*: ex περὶ, & ψιλόω, *nudo*. Th. ψιλὸς, ῦ, *nudus*.
Περιωθέω, -ῶ, *indignè trudo, pulſo*, aut *vexo*. Th. ὠθέω, f. ήσω, & ώσω, *trudo*.
Περιωπὴ, ῆς, ἡ, *ſpecula*; *ipſa circumſpiciendi actio*: ex περὶ, & ὢψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Περιώσιον, adv. *magnoperè, ſuprà modum*; *ſupra cætera*: ex
Περιώσιος, *admodùm ſanctus*; *eximius, nimius*: ex περὶ, & ὅσιος, ου, *ſanctus*. Vel quaſi περιαύσιος, *qui facilè exaudiri poteſt*: quod à περιαύω, *admodùm clamo*.
Περκάζω, *vario*, f. άσω, p. πεπέρκακα. Th. πέρκος.
ΠΕΡΚΟΣ, ου, ſeu περκνὸς, ῦ, *niger, nigris maculis variegatus*.
Περμησσὸς, ῦ, & Ion. σῦ, ὁ, *fluvius Bœotiæ ex Helicone*, Phœbo & Muſis ſacer.
Πέρνα, ης, ἡ, *PERNA*. πτέρνα, ης, ἡ, *calx*; *pes ſuis, ſale maceratus & infumatus*: ex quo per ejectionem τ fit πέρνα.
Περνὰς, præſ. part. act. à πέρνημι, *vendo*. περνάσθαι, *vendi*. Th. περάω, idem.
Περνάσκω,

Digitized by Google

Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, *vendo* : à περάω, idem.

Περόναμα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, *opus* : ſed propriè *opus acu factum*. Th. περόνη, *fibula*, &c.

Περονᾶσθαι, Att. pro περονᾷν, *fibulâ nectere* : ab eod. th.

Περονατρὶς, ίδος, ἡ, *peplum*, *veſtis quæ fibulâ ſuccingebatur*. Th. περόνη.

Περονάω, vide in

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *fibula*, *ſura* : q. à πείρω, *tranſadigo*, *figo*. hinc περονάω, fut. ήσω, *fibulâ ſubnecto*, *fibulo*.

Περπερεύομαι, *perperàm ago*, *temerè ago*, *præceps ſum* : f. εύσομαι. Th. πέρπερος, *vanus*.

Περπερία, ας, ἡ, *temeritas* : à

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ου, *PERPERUS*, *levis*, *vanus*, *temerarius* : qu. περφέρος, ἀπὸ τοῦ περιφέρεσθαι, *circumferri*.

Περρεθήκατο, metri gratiâ, pro περιεθήκατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi περιτίθημι. *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Περρέχειν, pro περιέχειν, ὑπερέχειν. hinc verbale περίοχος, & per Sync. Poët. πέρροχος.

Πέρροχος, ου, ὁ, *excellens*, *eminens* : vidè præced.

Πέρσαι, a. 1. infin. act. verbi πέρθω, *vaſto* : f. σω. Eſt & Πέρσαι, nom. plur. à Πέρσης, ου, ὁ, *PERSA*.

Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, *PERSEUS*, nomen viri.

Περσεφόνεια, ας, ἡ, ſeu Περσεφόνη, ης, ἡ, *PROSERPINA*, filia *Jovis* & *Cereris*, quod à πέρθω, *vaſto*, & φένω, *occido* : vel quaſi φέρουσα φόνον.

Περσήϊος, ου, Poët. pro Περσεῖος, *PERSEIUS*, *ex Perſeo natus* : quod à Περσεὺς, έος, ὁ, *Perſeus*.

Περσηὶς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ου, ὁ, *PERSA* : nom. pl. οἱ Πέρσαι. Fuit & frater Heſiodi ita appellatus. ὦ Πέρση, voc. caſus.

Περσὶς, ίδος, ἡ, nomen fœminæ. Heb. q. d. *ungula*.

ΠΕ'ΡΥΣΙ, *anno præterito* : quod. à περάω, *tranſeo*.

Περυσινὸς, *qui eſt anni ſuperioris* : à præced.

Περῶ, f. verbi πείρω, *transfigo* : p. πέπαρκα. a. 1. ἔπειρα. a. 2. ἔπαρον. p. m. πέπορα. hinc πόρος, *meatus*.

Περῶν, *tranſiens* : præſ. part. act. à περάω, *tranſeo* : f. άσω & ήσω.

Πέσε, ſeu πέσεν, *cecidit* : Ion. pro ἔπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado* : f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον. hinc a. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. act. πεσών, οῦσα, όν, & in accuſ. m. g. πεσόντα.

Πεσέεσθαι, *caſurum* : diphthongi diſſolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi πίπτω, *cado* : vide πεσε.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. &

Πεσεῖται, 3. ſing. f. 2. m. πεσεῖσθαι, f. 2. infin. m. ejuſd. verbi.

Πεσέμεν, Ion. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Πετέτωσαν, *decidant* : 3. pl. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, *cado* : a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.

Πεσεύμαι, *cadam* : Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. m. verbi ejuſd.

Πέσῃσι, Ion. Paragoge pro πέσῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi præced.

Πέσκος, idem quod πόκος, *pellis tondenda*, *vellus* : à πέκω, *tondeo*.

Πέσον, Ion. pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, acc. ſing. πεσόντες, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, *cado*.

Πέσος, εος, τὸ, *cadaver*, &

Πεσοῦμαι, f. 2. m. in 3. pl. πεσοῦνται, verbi ejuſd.

Πεσσέμεν, Ion. pro πέσσειν, præſ. inf. act. à πέσσω, Æol. pro πέπτω, *concoquo*, *digero*.

ΠΕΣΣΟ'Σ, ſeu πεττὸς, οῦ, ὁ, *calculus*, vel *ſcrupulus luſorius* ; *ipſe ludus* : quod à πεσεῖν, *cadere*. Eſt &

Πεσσὸς, *medicamentum molli lanâ compoſitum*, *quod fœminis ſubjicitur inter naturalia* : an à πέσσω, *mollio* ? an à πέσκος, *pellis lanata* ?

Πέσσω, Æol. pro πέπτω, *coquo* : hinc præſ. part. πέσσων, *demulcens*.

Πεσὼν, όντος, *qui cecidit* : a. 2. part. act. verbi πίπτω, *cado* : f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πετάζω, *extendo*, *explico* : idem quod πετάω.

Πέταλ' pro πέταλα, *folia* : nom. pl. à πέταλον, quod vide.

* Πεταλισμὸς, οῦ, *oſtraciſmus per folia*.

Πέταλοι, *vituli* : qui cornua habent inſtar πετάλων, id eſt, *foliorum* ſeu *ramorum*.

Πέταλον, & Ion. πέτηλον, ου, τὸ, *folium* : item *lamina*, *bractea* ; dat. pl. πετάλοισι. Th. πετάω, *extendo*.

Πέταμαι, vide πέτομαι.

Πετάννυμι, idem quod πετάω, *pando*.

Πετανὸς, ὰ, ὸν, Poët. & Dor. pro πετεινὸς, *volatilis*, *volucris*. Th. πέτομαι, *volo*, -as.

Πετάομαι, id. q. πέτομαι, q. v.

Πέτασαν, & gem. σ, πέτασσαν, Ion. pro ἐπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω, vel -άζω, f. άσω, *expando*.

Πετασθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. paſſ. à πετάομαι, idem quod πέτομαι, *volo* : ubi videas.

Πέτασος, ου, ὁ, *PETASUS*, *pileus*, *latior*, *galerus* : à πετάω, *expando*.

Πετάσω, *extendam*, f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, *explico*.

Πετασὼν, *PETASO*, *coxa cum coſtis* : à πετάω, *extendo*.

Πέταυρον, *pertica*, *in quâ gallinæ dormiunt* ; *gallinarium*. παρὰ τὸ ἐν αὔραις πετάσθαι.

Πέταχνον, vel πέδαχνον, ου, τὸ, *poculum amplum in modum folii expreſſum* : à

ΠΕΤΑ'Ω, πετάννυμι, -ύω, *pando*, *explico* : *aperio* : f. άσω.

Πετεεινοῖς, *volucribus* : per Epenth. Poët. pro πετεινοῖς, dat. pl. à πετεινὸς, οῦ, ὁ, *volucris*. &

Πετεηνὸς, etiam dicitur pro πετεινὸς. *volatilis* : nam Poëtæ ſæpiſſimè ει in duplex ε mu-

Digitized by Google

tant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετεινὸν, ῦ, τὸ, *volatile, avis*: πετεινὰ, τὰ, *volucres*: &

Πετεινὸς, *volucris*: ab eod. th.

Πετέσθην, *volabant*: Ion. pro ἐπετέσθην, 3. dual. imperf. verbi πέτομαι, *volo, as.*

Πέτευ, Dor. pro πέτε, præſ. imperat. ab eod. th.

Πέτευρον, ε, τὸ, *trabs, lignum*; *ſcandula*; *locus ubi gallinæ, aut aliæ aves, dormire ſolent*: Dictum quaſi πέτευδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quòd volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur & πέταυρον, q. v.

Πετεῶο, Att. pro πετεῶ, gen. ſing. à πετεὼς, ὁ, nom. propr.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3 ſing. præſ. ſub. verbi

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, -ᾶμαι, & πετάομαι, *volo, -as*: q. à πετάω, volatus enim fit expanſis alis: præſ. part. med. πετάόμενος, -ώμενος, præſ. ſub. πέτωμαι, ῃ, ηται. a. 1. paſſ. ἐπετάσθην, ης, η, *volavi*. hinc πετεινὸς, ῦ, ὁ, *volucris.*

Πετόντεσσιν, Ion. & Poët. pro πέτουσιν, dat. pl. part. præſ. act. vel, ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, *cado.*

Πετοῦν, præſ. inf. act. idem valet ac ἐμπίπτειν, ἐπιτυγχάνειν, *incidere in aliquid, nanciſci*: à verbo

Πετόω, f. ώσω, *incido in aliquid, nanciſcor*: à πέτω, inuſ. pro πίπτω, *cado.*

Πέτρα, ας, ἡ, *PETRA, ſaxum grande. rupes.* [* *antrum in rupe.* Il. B. et paſſim. Vid. Græv. ad Heſiod. Op. 589.] Th. πέτρος, ε, ὁ, *lapis, ſaxum.*

Πετράεσσα, ας, ἁ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, *ſaxoſa.* vide πετρήεις.

Πετρέη, ης, ἡ, *ſaxatilis*: &

Πετραῖος, ε, *ſaxatilis, petroſus.* Th. πέτρος, *lapis.* item

Πετραῖος, Ποσειδῶν. Cur & apud quos Neptunus *PETRÆUS* vocaretur & coleretur, conſule Græca Scholia in Pindar. Pythior. Od. iv. 248. 12.

Πετράκης, ὁ, gemma quædam, à πέτρα.

Πέτρῃ, ης, ἡ, Ion. pro πέτρᾳ, dat. pl. Ion. πέτρῃσι.

Πετρήεις, εντος, *ſaxoſus*: f. g. πετρήεσσα. & in n. g. πετρῆεν. Th. πέτρος.

Πετρήεσσῃ, dat. ſing. f. g. πετρήεις, εντος, ὁ, & ἡ πετρήεσσα, *petroſus, ſaxoſus.* ejuſd. th.

* Πετροβατέω, *petras ſcando.*

ΠΕ'ΤΡΟΣ, ε, ὁ, *lapis, ſaxum*, undè *PETRUS*, nomen Apoſtoli: hinc etiam

Πετρόω, *in ſaxum verto.*

Πετροφυὴς, έος, ὁ & ἡ, *ſaxis adhærens*: ex πέτρος, & φύω, *naſcor.*

Πετρώδης, εος, ὁ & ἡ, *petroſus, lapidoſus*: à πέτρος, *lapis.*

Πεττὸς, *calculus*: vide in πεσσὸς.

Πετώμενος, ε, contract. à πετάόμενος, verbi πετάομαι, ſeu πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτω, *cado*: inuſ. pro πίπτω, idem qu. à πέδον, *ſolum.* Eſt enim *ad ſolum moveor.*

Πευθέσκε, 3. ſing. imperf. Ion. verbi πεύθομαι, quod vide,

Πευθοίατο, *audirent*: Ion. pro πεύθοιντο, 3. pl. opt. præſ. à

Πεύθομαι, idem ac πυνθάνομαι, *audio, intelligo*: f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, *abietes*: nom. pl. à πεύκη, ης, ἡ, *abies.*

Πευκάλιμος, ε, ὁ & ἡ, *amarus*; *prudens, cautus.* Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea*, vel *larix* arbor. Vel qu. à πύκα, nam & πυκνὸς eſt συνετός.

Πευκεδανὸς, ῦ, *amarus.* Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea*; cujus lacryma amara.

Πευκείδας, acc. ſing. à Πευκείδης, ε, ὁ, nomen gentile.

ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *picea, larix*: an à πευκὸς, *amarus?*

Πεύκινος, ε, *piceus*: à præced.

Πευσεῖσθε, *audietis*: Dor. pro πεύσεσθε, 2. pl. f. 1. verbi πεύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, *audio.*

Πευσόμενος, part. f. verbi ejuſd.

Πέφαμαι, *interii*: p. paſſ. pro πέφημαι à φάω, *occido.* Alii volunt eſſe præſ. paſſ. verbi πέφημι, idem quod φάω. Hinc 3. ſing. perf. πέφαται, & in 3. pl. πέφανται. infin. πέφασθαι. pauló poſt f. πεφήσομαι.

Πέφασμαι, *apparui*: & in 3. pl. πέφανται. p. paſſ. verbi φαίνω, *appareo*: f. φανῶ, p. πέφαγκα.

Πεφαργμένος, *obſtructus*: per Metatheſin pro πεφραγμένος, perf. part. paſſ. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, *ſepio*: f. ξω, p. χα.

Πεφασμαι, *apparui*: perf. Att. pro πέφαμμαι, quod vide.

Πεφιδήσεαι *parces*: Ion. pro πεφιδήσῃ, 2. ſing. paulo poſt f. verbi φείδομαι, *parco, remitto pœnam*: f. φείσομαι & φειδήσομαι, p. paſſ. πεφίδημαι.

Πεφίσεται, 3. ſing. paulo poſt f. verbi præced.

Πεφισμένος, perf. part. paſſ. ab eod verbo.

Πεφευγέναι, p. infin. m. à φεύγω, *fugio*: f. ξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφευγα.

Πεφυγοίην, Att. Metaplaſm. pro πεφεύγοιμι, præſ. opt. m. verbi ejuſd.

Πέφηνα, *viſus ſum*: p. m. verbi φαίνω, *video, oſtendo*: f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Πεφήσεαι, Ion. pro πεφήσῃ, 2. ſing. paulo poſt f. verbi φάω, *occido*: f. φήσω, paulo poſt f. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, *apparebit*: 3. ſing. paulo poſt f. verbi φάω, quod eſt idem cum φαίνω, *appareo.*

Πεφιδέσθαι, Ion. per Anadiplaſiaſm. pro φιδέσθαι, a. 2. infin. m. verbi φείδομαι, *parco.*

Πεφιδήσεται, *parcet*: 3. ſing. paulo poſt f. verbi φιδέω. f. ήσω, perf. paſſ. πεφίδημαι, σαι. Vel eſt f. med. verbi πεφιδέω, factum ex præt. med. πέφιδα, quod à præced. verbo.

Πεφίδοιτο, *parcat*: Ion. Anadiplaſ. pro φίδοιτο, 3. ſing. a. 2. opt. m. verbi φείδω vel φείδομαι, *parco*: a. 2. ἔφιδον, & Ion. Anadiplaſ πέφιδον.

Digitized by Google

Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, *amatus* perf. part. paſſ. verbi φιλέω, quod vide.

Πέφίμωσο, ώσθω, *obmuteſce*: perf. imperat. paſſ. verbi φιμόω, *os occludo, ad ſilentium adigo*: f. ώσω, p. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, ῦ, vel φίμος, ῦ, ὁ, *camus, fiſcella.*

Πέφνε, *interemit*: vide ἔπεφνεν, imperf. Ion. à πέφνω pro φένω, vel a. 2. quod à præt. med. πέφωνα.

Πεφοβήατο, *territi erant*: Ectaſi Poët. pro πεφοβήατο, quod Ion. dicitur pro ἐπεφόβηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi φοβέω, *terrefacio*: f. ήσω, p. πεφόβηκα. pluſq. p. paſſ. ἐπεφοβήμην, σο, το. Th. φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.

Πεφόρητο, *ferebatur*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. verbi φορέω, *fero*: f. ήσω, p. πεφόρηκα. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω.

Πεφορτισμένος, ῦ, *oneratus ſum*: p. part. paſſ. verbi φορτίζω, *onero*: f. ίσω, p. πεφόρτικα. ab eod. th.

Πέφραδα, p. m. verbi φράζω, *loquor*: f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. perf. paſſ. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, *locuti ſunt*: Ion. pro πεφρασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. verbi φράζω, *loquor*.

Πεφράδατο, itidem Ion. pro πεφρασμένοι ἦσαν. 3. pl. pluſq. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Πέφραδε, Ion. Anadiplaſiaſmo pro ἔφραδε, 3. ſing. a. 2. act. Hinc

Πεφραδέμεν, a. 2. infin. act. pro πεφραδεῖν, per Anadiplaſm. pro φραδεῖν. Th. φράζω.

Πεφράδετην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro ἐφραδέτην· ab eod.

Πέφραδμαι, Dor. pro πέφρασμαι, p. paſſ. verbi φράζω, *loquor*: f. σω. p. πέφρακα.

Πεφρηδὼ, όος, ἡ, nomen mulieris: à πέφραδα. p. m. verbi præced.

Πέφρικα, *horrui*: perf. act. Ion. pro -χα. vel perf. med. verbi φρίσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα. Hinc

Πέφρικαν, Chalcidicè dici volunt pro πεφρίκασι, 3. pl. perf. act. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, *fluctuum fremitus.*

Πεφρικὼν, οτος, præſ. part. à πεφρίκω, *horreo*. Quod præſ. à perf. formatum, ut & alia multa verba. Vide πέφρικα.

Πεφροντισμένως, *prudenter*. D. S.

Πέφυα, *natus ſum*: p. m. verbi φύω, *naſcor*: a. 2. ἔφυον. vel ἔφυν· vel imperf. act. dicitur pro πέφυκα, Poët. Hinc

Πεφύσι pro πεφύκασι, 3. pl. perf. act. ejuſd. verbi.

Πεφυγμένος, *qui fugit*: perf. part. paſſ. à

Πεφύγω, *fugio*, [* Il. Z. 488.] præſ. à p. m. πέφυγα, factum more Syracuſano. Alioquin eſt p. med. ſub. verbi φεύγω, idem.

Πέφυζα, Ion. pro πέφυγα, p. m. & πεφυζότες, itidem pro πεφυγότες; πεφυζότες, *fugitivi*, pro πεφυγότες, p. part. m. verbi φεύγω, *fugio*. Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυζηκότες, ut & πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζάω, -ῶ, f. ήσω, ejuſd. verbi.

Πέφυκα, ας, ε, *extiti, naturâ comparatus ſum*: & in 3. pl. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, *ſum, naſcor*: f. φύσω.

Πεφύκει, *nata eſt*: 3. ſing. pluſq. p. act. Ion. ab eod. verbo.

Πεφύκειν, 3. ſing. p. act. πεφυκέναι, p. infin. act. ejuſd. verbi.

Πεφυκὼς, *innatus*: p. part. act. verbi ejuſd.

Πεφυλαγμένος, *obſervans*: p. part. paſſ. verbi φυλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *cuſtodio, ſervo*: p. πεφύλακα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. paſſ. ejuſd. verbi.

Πεφωρακὼς, ότος, *in furto deprehenſus*: p. part. act. verbi φωράω, *in furto deprehendo*: f. άσω. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur.*

Πεφώρημαι, perf. paſſ. &

Πεφωρημένος, p. part. paſſ. à φωράω, *in furto deprehendo*: f. άσω, præt. πεφώρακα, & Ion. πεφώρηκα.

Πεφωτισμένος, p. part. paſſ. à φωτίζω, *illumino*: f. ίσω, p. πεφώτικα· à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*.

Πέψις, εως, ἡ, *coctio*: à πέπτω.

Πη, ſine accentu, encliticum eſt, pro πῶς. εἴ πη, *ſi ubi*. δή πη, *utique igitur*: at

Πῆ, extra interrog. *ullo modo, interdum*. πῆ; interrog. pro πῦ; *quâ, quonam modo?* ab ᾗ, *quatenus, quomodo*. Th. ὅς, *qui*.

Πηγάζω, f. άσω, *ſcaturio*. Th. πηγὴ, *fons*.

Πηγαὶ, pl. num. ejuſd.

Πηγαῖος, ῦ, *fontanus*: ab eod th.

Πηγανίζω, f. ίσω, *rutam imitor*: à

Πήγανον, ῦ, τὸ, *ruta* herba, quia σπέρμα πηγνυει, ſuo calore & ſiccitate. Ideò caſtitatis herba. Th. πηγνύω, *compingo, concreſcere facio*.

Πηγὰς, άδος, ἡ, *glacies*; quia concreta aqua: acc. pl. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πήγασος, ῦ, ὁ, *PEGASUS*, equus Perſei alatus. Th. πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ῦ, *villoſus*; vel *habens vellus nigrum*, vel *album*: à πηγὸς, *compactus, albus, niger*, à πήγνυμι, *compingo* & μαλλὸς, *vellus*. Th. μῆλον, *ovis*.

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, *fons, ſcatebra*: quia πηδᾷ ἐκ γῆς.

Πῆγμα, ατος, τὸ, *aliquid compactum, PEGMA*: &

ΠΗΓΝΥ'Ω, -υμι, & πήσσω, ſeu -ττω, *compingo, cogo, concreſcere facio, figo*. f. ξω. deſinentiâ in γνύω, vel γνυμι, formant ſua tempora à finitis in γω. Hinc πῆξις, *coagmentatio*, πηκτὸς, *compactus*. πάγη, *laqueus*. παγὶς, ίδος, ἡ, idem. παγιδεύω, *illaqueo*. ναυπηγὸς, *navium fabricator*. σκηνοπηγία, *tabernaculorum compactio*: feſtum apud Hebræos.

Πηγὸς, ῦ, *benè compactus, pinguis*: *albus*: ab eod. th.

Πηγριόω, -ῶ, *ſylveſtrem reddo, exaſpero*, f. ώσω, p. πεπηγρίωκα.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, *glacialis, glacies*: ex p. m. πέπηγε, *compactum eſt*. Th. πηγνύω.

Πηδαῖος, ῦ, ὁ, *PEDÆUS*: nomen propr.

Πηδάλιον, ῦ, ὁ, *gubernaculum, clavus navis*. Th. πηδὸν, ῦ, τὸ, *remus*; vel πηδὸς, ῦ, ὁ, *ligni ſpecies*.

Digitized by Google

Πήδασος, ου, *locus uliginoſus*, unde aqua πηδᾷ. item *PEDASUS*, nomen propr. regionis; eſt & equus Achillis ſic dictus.

ΠΗΔΑ'Ω, *ſalio*, *ſalto*: f. ήσω, p. πεπήδηκα. hinc

Πήδημα, ατος, τὸ, *ſaltus*: &

Πηδήσας, αντος, a. 1. part. act. &

Πηδήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. verbi πηδάω, *ſalto*.

ΠΗ'ΔΟΝ, ου, ὁ, *ligni ſpecies*: τὸ πηδὸν, ῦ, *remus*, præſertim ex eo ligno.

Πηδύω, f. ύσω, *aquis ſcateo*, *aquas ſalire facio*. πηδυλὶς πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥεῖ, apud Heſych.

Πήθω, inuſit. *patior*. Th. πάσχω.

Πηκτὶς, exponitur *gelu ſactitium*: à πήγω, *compingo*: 2. *culter ad ſcindendas carnes*; qu. à πέκω, *vello*, *carpo*: 3 *inſtrumentum muſicum*, *magadis*, quia è lignis πηκτόν.

Πηκτίδες, αἱ, *fides*, -*ium*: vel muſicum inſtrumentum.

Πηκτὸς, ῦ, *compactus*, *concretus*, *congelatus*. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πηλακίζω, f. ίσω, *probro afficio*: & hinc

Πηλακισμὸς, ῦ, ὁ, *contumelioſa injuria*. Th. πηλὸς, ῦ, ὁ, *lutum*.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, *PELAMIS*, genus piſcis: quia ἐν πηλῷ μύει. Th. πηλὸς, *lutum*.

Πήλας, *qui vibravit*, a. 1. part. act. &

Πῆλε, *vibravit*, Ion. pro ἔπηλε, a. 1. ind. verbi πάλλω, *vibro*: f. αλῶ, a. 1. infin. πῆλαι: & πῆλε, quoque pro ἔπηλε, a. 2. ind. act. Ion. à πάλλω. a. 2. ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. ſing. à Πηλεὺς, έος, ὁ, *PELEUS*, nomen viri.

Πηλείων, ωνος, ὁ, *Pelida*, nom. propr. Eſt & ranæ nomen, à luto ſic dicta.

Πηληϊάδεω, gen. Ion. per diſſolut. ηϊ, pro ει, & εω pro ου, à

Πηληϊάδης, ου, ὁ, pro Πηλείδης, & per Craſin Πηλείδης, patronymicum à Πηλεὺς, έος, & Ionicè ῆος, ὁ, *Peleus*. Hinc Πηλεΐδης.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ἡ, *galea*, *caſſis*: q. à πάλλεσθαι, id eſt κινεῖσθαι, quòd *vibrari* ſoleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus*, *a*, *um*? Th. ἡλίκος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ὅσος, πόσος, οἷος, ποῖος, *qualis*? ὅτε, πότε, *quando*? οὗ, πῦ, *ubi*? ὅθεν, πόθεν, *unde*? ὡς, πῶς, *quomodo*? &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, *quantitas*: à præcedentibus.

Πήλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *luteus*.

Πήλιον, ου, τὸ, *PELION*, mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen ranæ: ex πηλὸς, *lutum*, & βαίνω, *eo*.

Πῆλον, *vibravi*, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπηλον. verbi πάλλω, *vibro*.

ΠΗΛΟΣ, ῦ, ὁ. *lutum*, *cænum*, item *mortarium*: qu. à πηλὸς, *niger*. Eſt &

Πηλὸς, *vinum*, Ion proprie *fæculentum*, vel *vinum rubrum*, quod turbidum videtur.

Πηλούσιος, ου, ὁ, nomen ranæ: à πηλὸς, *lutum*.

ΠΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *damnum*, *exitium*, *clades*. Hinc ἀπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *illæſus*: &

Πημαίνω, *noceo*, *lædo*, *pecco*: f. ανῶ, a. 1. ἐπήμηνα, Att. ἐπήμηνα. a. 1. paſſ. ἐπημάνθην. a. 1. infin. paſſ. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, *oblæſum eſſe*, a. 1. infin. paſſ. verbi πημαίνω, quod vide.

Πημήνειε, ας, ε a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejuſd.

Πήμος, Dor. pro πηνίκα, *quando*? ab ἦμος, *quando*?

Πήνα, pro ἀπήνη, *rheda*.

Πηνειὸς, ῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius *PENEUS*.

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor Ulyſſis.

Πήνη, ης, ἡ, *tela*: vide in πῆνος.

Πηνίκη, vel πηνίκη, *fucus*: à φενάκη.

Πηνίκα, *quando*? ab ἡνίκα, idem.

* Πηνικαῖτα, idem ac πηνικεῖτα, *quando igitur*. Sic enim legend. ap. Ariſtoph. Av. 1513. Toup. in Suid. Par. ii. p. 52.

Πήνιον, ου, τὸ, *ſtamen*, ſeu *filum quod è colu deducitur*: item inſectum ex erucarum genere. Th. πῆνος, *tela*.

ΠΗ'ΝΟΣ, ου, ὁ, & πήνη, ης, ἡ, *tela*, *textum*: qu. à πένομαι, *operor*.

Πηξάμενος, ου, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω, f. πήξω. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. act. πήξας. a. 1. infin. m. πήξασθαι.

Πῆξεν, *infixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejuſd.

Πῆξις, εως, ἡ, *coagmentatio*, *congelatio*: à πηγνύω, *compingo*.

Πήξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel -υμι, *compingo*.

Πηὸς, ῦ, Ion. pro παὸς, ῦ, *affinis*, *cognatus*: in pl. πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, *poſſideo*.

ΠΗ'ΡΑ, ας, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA*, *ſaccus*: qu. à φέρω, *fero*. Malim à πάω, *paſco*, ut ſit eſcaria pera.

Πηρίδιον, ου, τὸ *perula*, dim. præced.

Πηρὶν, ῖνος, *teſticulus*: quia ἔοικεν, eſt, ceu πήρα.

ΠΗΡΟ'Σ, ου, *mutilus*, *mancus*, *mutus*, *cæcus*: hinc

Πηρόω, f. ώσω, *mutilo*: à præced.

Πήρωσις, εως, ἡ, *mutilatio*: à perf. paſſ. præced. verbi.

Πησόμενος, η, ον, *paſſurus*: an à πήθω, f. πήσω, *patior*? a. 2. ἔπαθον, pro quo magis uſitat. πάσχω.

Πήσσω, idem quod πηγνύω, *cogo*, *coagulo*.

Πητύα, ας, ἡ, *coagulum*: ab eod.

Πήχει, *lacertos*, nom. dual. à πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Πῆχθεν, Bœot. Sync. & Ion. pro ἐπήχθησαν, *fixi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi πηγνύω, vel -υμι, f. πήξω, p. πέπηχα. perf. paſſ. πέπηγμαι. a. 1. paſſ. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, & πήχυος ου, *cubitalis*, *qui unius cubiti eſt*: à

ΠΗ'ΧΥΣ, εως, ὁ, *cubitus*, *ulna*; *norma fabrilis*: acc. πῆχυν. gen. pl. πηχέων, -ῶν.

Πιάζω, qu. Dor. pro πιέζω, *capio*, *prehendo*: f. άσω, p. πεπίακα. a. 1. ἐπίασα, & in 2.

Digitized by Google

pl. ἐπιάσατε. a. 2. ſub. πιάσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. πιάσαι. a. 1. part. πιάσας, αντος. a. 1. ind. paſſ. ἐπιάσθην, ης, η, *captus fui.* f. 1. paſſ. πιασθήσομαι, *capiar.*

Πιαίνω, *pinguefacio:* f. ανῶ. a. 1. ἐπίανα. a. 1. ſub. πιάνω, ῃς, ῃ. Hinc πιαίνειν. πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes ſuas augere.* Th. πίων, ονος, ὁ & ἡ, *pinguis.*

Πιανάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio.*

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πῖαρ, αρος, τὸ, *pinguedo,* pro πιότης, ητος, ἡ, idem. Th. πίων, ονος, ὁ & ἡ, *pinguis.*

Πιάσαι, a. 2. infin. act. &

Πιάσας, αντος, part. a. 1. act. &

Πιάσωσιν, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πικέρνης, *pocillator.* Gl. Cyr.

* Πιδάκιον, ου, τὸ, *fons,* à πίδαξ, idem. Suidas. vid. Toup. in voce.

Πιδακόεις, εντος, *aquis ſcatens:* à ſeq.

ΠΙ'ΔΑΞ, ακος, ὁ & ἡ, *fons, ſcatebra:* qu. à πίω, *bibo;* vel πηδάω, *ſalio.*

Πιδηέσσης, *ſcatebris abundantis,* gen. ſing. à πιδήεσσα, ης, f. g. adject. à πιδήεις, εντος. per Syncop. pro πιδακόεις, εντος, *irriguus.* Th. πίδαξ, ακος, ὁ, *fons.*

Πίε, *bibe,* a. 2. imperat. ut & πίθι, à πίνω, *bibo:* f. πώσω, p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Hinc πίεν, pro ἔπιεν, 3. ſing. Ion.

Πιέειν, *bibere,* Ion. Dialyſi pro πιεῖν, a. 2. infin. verbi ejuſd.

Πιέζευν, *premebant,* Ion. ſeu Dor. pro ἐπίεζον, 3. pl. imperf. act. verbi πιεζέω, idem quod πιέζω, *premo.*

ΠΙΕΖΩ, *premo, ſtringo;* item *crucio:* fut. έσω, p. πεπίεκα. perf. paſſ. πεπίεσμαι. Dicitur & πιάζω, pro πιέζω.

Πιεῖν, a. 2. infin. act. verbi πίνω, *bibo:* f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πίειρα, ας, ἡ, & ἡ, πίειρα, *pinguis, opulentus.* Th. πίων, idem.

Πιερία, ας, & Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *PIERIA,* regio Macedoniæ: quæ credita fuit Muſarum ſedes: hinc

Πιερίηθεν, *ex Pieriâ.* adv. è loco: &

Πιερὶς, ίδος, ἡ, & in pl. Πιερίδες, *PIERIDES,* Muſæ, à Πιερία.

Πίεσαι, pro πίῃ, *bibes,* Luc. xvii. 8. 2. ſing. f. 1. m. à πίνω, quod adi.

Πίετε, 2. pl. a. 2. imperat. πίε, *bibe,* verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, *abſorbeat,* 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Πίησθα, Æol. Paragoge pro πίῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi πίνω, *bibo:* f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, *doliolum,* & *poculum* inſtar dolii. Th. πίθος, ου, ὁ, *dolium.*

Πιθανολογέω, f. ήσω, *dico ad perſuadendum:* &

Πιθανολογία, ας, ἡ, *probabilitas ſermonis:* ex πιθανὸς, *perſuaſorius,* pro πιθανὸς, (quod à πείθω, *perſuadeo*) & λόγος, *ſermo.* Th. λέγω, *dico.*

Πιθανὸς, ἡ, ὸν, *probabilis, perſuaſorius:* in compar. πιθανώτερος, ſuperl. πιθανώτατος & inde

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas, perſuaſio.* Th. πείθω, *perſuadeo:* f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ' pro πίθεσθε, *perſuadeamini,* 2. pl. a. 2. imperat. m. πίθω, verbi πείθω, fut. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, *obediant,* 3. dual. a. 2. imperat, m. ejuſd. verbi.

Πιθέω, f. ήσω, *confido, obſequor.* Th. πείθω.

* Πιθεὼν, *cella vinaria.* D. S.

Πίθηαι, *perſuaſus ſis,* Ion. Paragog. pro πίθῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. à πείθω.

Πίθηκος, ου, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ.

Πιθηκοφαγέω, *ſimiis veſcor:* ex πίθηξ, *ſimia,* & φάγω, *edo.*

ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, & πίθηκος, ου, ὁ, *ſimia,* item *pumilio.*

Πιθήσας, *fretus,* a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, *perſuadeo:* f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται. *paruerit,* 3. ſing. a. 2. ſub. m. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejuſd.

Πίθι, *bibe,* pro πίε, ex quo fit per adjectionem ſyllabæ θι, undè πίεθι, & per Craſin πίθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo;* f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, *credant,* Ion. pro πιθοίντο, 3. pl. a. 2. opt. m. πιθοίμην, οιο, οιτο. Th. πείθω, *perſuadeo.*

Πίθοιο, Ion. pro πίθου, gen. ſing. à πίθος, ου ὁ, *dolium.*

Πιθόμην, *obedivi,* a. 2. ind. m. Ion. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Ion. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω, *perſuadeo.*

ΠΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *dolium:* qu. ubi τοῦ πιεῖν θέσις. Hinc πιθεὼν, *torcular, cella vinaria.*

Πίθω, Dor. pro πίθου, gen. ſing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium.*

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *ſimia.*

Πιθὼν, part. a. 2. à πείθω. a. 2. ἔπιθον.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *butyrum:* an πῖος κηρὸς?

Πικραίνομαι, *exacerbo, ſum amarulentus:* a. 1. paſſ. ἐπικράνθην ης, η. &

Πικραίνω, *amaritudinem affero:* f. ανῶ, a. 1. ἐπίκρανα. a. 1. infin. πικρᾶναι. Th. πικρὸς, *amarus.*

Πικρὰν, acc. ſing. f. g. πικρὸς, ὰ, ὸν, *amarus, a, um.*

Πικρία, ας, ἡ, *amarulentia, amaritudo.* Th. πικρὸς.

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, idem: à πικραίνω. Th. πικρός.

ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *amarus, a, um:* hinc γλυκύπικρος, *dulcedinem amarori permixtam habens.*

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaritudo:* à præced.

Πικρόω, ῶ, *amarum reddo, exacerbo.* Th. πικρός.

Πικρῶς, adv. *amarè,* [* *truculentâ oratione.*] à πικρός.

Πιλάτος

Digitized by Google

Πιλάτος, ου, ὁ, nomen præſidis Romani: interpret. Lat. *telo armatus*. Hinc Angl. Pilate.

Πιλέω, -ῶ, & πιλόω, -ῶ, *cogo*, *coarcto*, *conſtipo*. Th. πῖλος. Hinc Angl. to pile.

Πίλημα, ατος, τὸ, *lana coacta*: à præced.

Πιλνᾷ, *dejicit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi πιλνάω, idem quod πελάω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *propè*.

Πιλναμαι, paſſ. à πίλνημι, *appropinquo*, id. quod πιλνάω. Vide πιλνᾶ.

Πίλναῖο, Ion. pro ἐπίλναῖο, 3. ſing. imperf. paſſ. à πίλναμαι, quod vide.

Πιλνάω, -ῶ, idem quod πελάω ſeu πελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.

ΠΙ͂ΛΟΣ, ου, ὁ. [* *faſciæ pedum ex lanâ confectæ*, Heſ. Op. 542. PILEUS ſeu *pileum* indumentum capitis: *tegumentum ex lanâ coactum*, ſub quibus hyeme habitabant Scythæ. Juſtin. Herodot. iv. 23. *PILA*, ſtrues: Angl. a pile: hinc

Πιλόω, -ῶ, f. ώσω, & πιλέω, *cogo*, *coarcto*: à præced.

ΠΙΜΕΛΗ῀, ῆς, ἡ, *pinguedo*: & hinc

Πιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pinguis*, *obeſus*: qu. à πῖος, *pinguedo*, & μέλος, *membrum*.

Πιμπλάνται, *impletur*, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi πιμπλάνομαι. perf. πέπλημαι. a. 1. paſſ. ἐπλήθην. Th. πλέος, *plenus*.

Πίμπλαντ', *plena erant*, Ion. pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πιμπλεῦσαι, *replentes*, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. pl. part. præſ. f. g. à πιμπλᾶς, ᾶσα, verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem cum πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πίμπλημι, *imple*, Att. pro πίμπλαθι, præſ. imperat. à

Πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος.

Πιμπρὰς, ᾶσα, άν, præſ. part. act. à πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.

Πίμπρημι ſeu πρήθω, *incendo*: f. πιμπρήσω, & πρήσω, p. πέπρηκα. a. 1. ἔπρησα. præſ. paſſ. πίμπραμαι, *incendor*, *intumeſco*: præſ. infin. paſſ. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.

Πιμπρήσω, *incendam*, fut. 1. à πίμπρημι, quod vide.

Πῖν' pro πῖνε, præſ. imperat. à πίνω, *bibo*.

Πινακίδιον, ου, τὸ, *tabella*. Th. πίναξ.

Πινάκιον, ου, τὸ, *tabella*: &

Πινακὶς, ίδος, ἡ, idem à ſeq.

ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *tabula*, *aſſer*; *libellus*, *index*. Eſt & πίναξ, *diſcus*, *quadra*.

Πινδόθεν, adv. ἐπ' Πίνδου. *Pindus* autem *mons erat agri Pyrrhebæi*: vel ut alii etiam *urbs*.

Πίνεθ' pro πίνεται, ob ſeq. aſpirat. 3. ſing. præſ. paſſ. verbi πίνω, *bibo*: præſ. imperat. act. πῖνε, *bibe*.

Πινέμεν, Ion. & πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præſ. infin. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πίνετο, *bibebatur*, Ion. pro ἐπίνετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſd.

ΠΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *PINNA*, genus conchæ. Scribitur & πίνα. Hinc

Πίνιον, *marinum*, propriè ad πίναν, pertinens.

Πίνον, ου, τὸ, *vinum hordaceum*: à πίνω. Th. πίνος.

Πίνοντ' pro πίνοντα, *bibentem*, acc. ſing. part. præſ. verbi πίνω.

ΠΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *ſordes*. Sed

Πῖνος, ου. ἡ, *pinus*: qu. à πίων, *pinguis*, quia abundat reſinâ.

Πίνουσ' pro πίνουσι, *bibunt*, 3. pl. præſ. ind. act. verbi πίνω, f. πώσω.

Πινύσκω ſeu πινύσσω, *moneo*, *ſapere facio*: à πνεῦμαι, *ſapio*: quod à πνέω, *ſpiro*.

Πινυτὴ, aliquandò ſubſtantivè ſumitur pro πινυτότης, *ſapientia*, *prudentia*; quod à πινυτὸς, *prudens*, *conſultus*: hoc à πινύω, vel πινύσσω, *moveo*, & *ad ſanam mentem reduco*: quod à πνῦμαι, *ſapio*. Th. πνέω, *ſpiro*.

Πινυτὸς, vide in πινυτή.

Πινυτῶς, adv. *prudentèr*: à præced.

ΠΙ'ΝΩ, *bibo*: imperf. ἔπινον. f. πώσω, p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. a. 2. imperat. πίε, & πῖθι. a. 2. ſub. πίω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. a. 2 part. πιὼν, οῦσα, όν. f. 1. m. πίομαι, εσαι, pro πιοῦμαι, ῇ, εῖται. Hinc πόσις, εως, ἡ, *potio*. πότης, ου, ὁ, *potor*, *potator*. ποτίζω, *potum præbeo*. συμπόσιον, ου, τὸ, *compotatio*.

Πίνωσιν, 3. pl. præſ. ſub. verbi præced.

Πίνωσις, εως, ἡ, *potio*.

Πίομαι, *bibam*, f 1. vel 2. m. pro πιοῦμαι. Sunt qui velint eſſe præſens à πίω, f. πίσω, pro πίνω, *bibo*.

Πίονος, gen. ſing. à πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *pinguis*; acc. πίονα, *pinguem*: hinc compar. πιότερος, ſuperl. πιότατος.

Πῖος, εος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *pinguis*.

Πιότερος & πιότατος, compar. & ſuperl. à πίων, *pinguis*.

Πιότης, ητος, ἡ, *pinguedo*. Th. πίων.

Πιοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω. a. 2. ἔπιον. a. 2. part. πιὼν, οῦσα, όν.

Πιπίσκω, *potum præbeo*: à πίω pro πίνω, *bibo*.

Πίπλημι & πίμπλημι, *impleo*, idem quod πλήθω. Th. πλέος, *plenus*.

Πίπος, ου, ὁ, *PIPUS*, *avis marina*: qu. à πίω, quòd frequentiùs *bibat*.

Πίππος, ου, ὁ, *PIPIO*, *pullus avis*: à ſono πιππίζειν, *pipire*.

Πιπράσκω, *vendo*, *venundo*: imperf. ἐπιπρασκον, ες, ε. f. πράσω, (qu. à πράω pro περάω) p. πέπρακα perf. paſſ. πέπραμαι. perf. part. πεπραμένος, *venditus*: a. 1. paſſ. ἐπράθην. a. 1. inf. paſſ. πραθῆναι. a. 1. part. πραθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. paſſ. πραθήσομαι, *vendar*. Th. περάω, *vendo*.

Πίπρημι, f. πρήσω, vide πίμπρημι.

Πίπτε, *cadebat*, imperf. Ion. verbi πίπτω.

Digitized by Google

Πίτλωσαι,

Πίπlοvτι, *incidentes*, pl. num. f. g. part. præſ. ſeq. verbi.

ΠΙ'ΠΤΩ, *cado*, *procido*: f. πέσω, & Dor. πεσῶ. f. m. πεσῦμαι, Dor. pro πέσομαι. præt. act. πέπlωκα. a. 1. ἔπεσα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, & in 2. pl. πέσεlε. a. 2. ſub. πέσω, ῃς, ῃ. a. in inf. πεσεῖν. a 2. part. πεσών. ῦσα, όν.

Πίπlωσι, 3. pl. præſ. ſub. à πίπlω.

Πίσαγας α, ὁ, nomen Perſicum, quod *leproſum* ſignificat.

Πίσαι, *potum præbeo*, a. 1. inf. act. verbi πιπίσκω, f. πίσω. quod à πίω pro πίνω, *bibo*.

Πισιδία, ας, ἡ, *PISIDIA*, nomen regionis.

Πίσον, ȣ, τὸ, *PISUM*: à πlίσσω, *tundo*.

Πῖσος, & πεῖσος, εος, τὸ, *locus humectus*, *hortus*, *pratum*: qu. à πίσαι, *irrigare*, quod vide.

ΠΙ'ΣΣΑ ſeu πίτlα, ης, ἡ, *PIX*: Angl. pitch. qu. à πῖος, quia *pinguis*: aut à πίτυς, *pinus*.

Πισσόω ſeu πιτlόω, -ῶ, *pice oblino*: à præced.

Πιςὴ, *pignora*, *beneficentiæ*, nom. pl. n. g. à πιςὸς, ἡ, ὸν, *fidus*, *a*, *um*: quod à πίςις, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ων, τὰ, *PISTACIA*, *nuculæ pineis nucibus ſimiles*.

Πίςεις, nom. pl. à πίςις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πιςευθένlες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. à ſeq.

Πιςεύω, *credo*: fut. εύσω, p. πεπίςευκα. pluſ. p. πεπιςεύκειν, Att. pro ἐπεπιςεύκειν, part. præt. act. πεπιςευκὼς, υῖα, ὸς, a. 1. ind. act. ἐπίςευσα. a 1. imperat. πίςευσον, άτω, & in 2. pl. πιςεύσαlε. a. 1. ſub. πιςεύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. πιςεῦσαι. a. 1. part. πιςεύσας, ασα, αν. præſ. paſſ. πιςεύομαι, *credor*. perf. paſſ. πεπίςευμαι, *concreditur mihi*. a. 1. paſſ. ἐπιςεύθην, ης, η, à πίςις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πιςικὸς, ἡ, ὸν, *fidelis*, *ſalubris*: à πίςις, *fides*. Eſt &

Πιςικὸς, ἡ, ὸν, *potabilis*: [* ut Beza, Marc. xiv. 3. nullo autore et contra analogiam; undè enim πιςικὴ, à πιεῖν.] potiùs ponitur.

Πιςικὸς pro ὀπιςικὸς, per Aphær. τȣ̃ ο, ab Ὄπις, ιςος, ἡ, nomen urbis propè Babylonem, undè optima nardus.

Πίςις, εως, ἡ, *fides*, *fidelitas*, *perſuaſio*, *probatio*: qu. πείςις, παρὰ τὸ πεπεῖσθαι, *perſuaſum eſſe*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πιςὸν, adverbialitèr pro πιςῶς, 3. Epiſt. Joh. ver. 5. & τὸ πιςὸν, idem ac πίςις. à

Πιςὸς, ἡ, ὸν, *fidelis*; *fide dignus*. Eſt &

Πιςὸς, *Chriſtianus*, *credens in Chriſtum*: οἱ πιςοὶ, *credentes*: à πείθω. at

Πιςὸς, ἡ, ὸν, *potabilis*, *liquidus*: à πίω, *poto*. Th. πίνω, *bibo*.

Πιςότερος, compar. & πιςόταlος, ſuperl. à πιςὸς, *fidelis*.

Πιςῦται, 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi.

Πιςόω, *fidem facio*, & *exigo*, *confirmo*, *ſtabilio*: f. ώσω, p. πεπίςωκα. p. paſſ. πεπίςωμαι. a. 1. paſſ. ἐπιςώθην· à πίςις, *fides*. Th. πείθω, *perſuadeo*.

Πιςωθεὶς, έντος, *cui fides habita eſt*; a. 1. part. paſſ. πιςώθηlον, dual. num. a. 1. imperat. paſſ. πιςώθηlι, verbi πιςόω, *fidem facio*.

Πιςῶς, adv. *fideliter*: à πιςὸς, q. à πίςις. Th. πείθω, *perſuadeo*.

ΠΙ'ΣΥΓΓΟΣ, ȣ, ὁ, *ſutor*, *cerdo*. Referamus ad πίσσα ὑγρὰ, *quia picem humidam tractat*.

Πίσυνος, *fretus*, *fidens*. Th. πείθω, *perſuadeo*: f. σω, p. κα. a. 2. ἔπιθον.

Πίσυρες & πίσσαρες, Æol. pro τέσσαρες, *quatuor*.

Πίσω, *potabo*: f. 1. Poët. verbi πίω. Vide πίσαι.

ΠΙ'ΤΑΝΑ, ης, ἡ, *turma*, *cohors*; *tribus quædam*: ab urbe Æolidis Πιτάνη· indè

Πιτανήτης λόχος, *cohors Pitanetes*.

Πίτνα, *cadebat*: imperf. Ion. pro ἐπίτνα, verbi πιlνάω, vel à πίτνημι, τροπῇ τȣ̃ η εἰς α, ut ἔςα pro ἔςη· hinc πιτνὰς, præſ. part. Th. πίπlω, *cado*.

Πίτνασι, 3. pl. imperf. act. pro ἐπίτνασαι. Vide πίτνα.

Πίτνω, *cadere facio*, *jacio*: Att. πιlνέω. hinc πιlνεῖν. Th. πίπlω.

Πιτlάκιον, ȣ, τὸ, *tabula*, *pugillares*; *PITTACIUM*. Th. πίτlα vel πίσσα, *pix*.

Πιτlακὸς Μιlυληναῖος, ὁ, *PITTACUS MITYLENÆUS*: unus è ſeptem Græciæ ſapientibus.

Πιτlόω, vide in πισσόω.

ΠΙ'ΤΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, *ſtrepitus aquæ remo percuſſæ*.

ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, ȣ, τὸ, *furfur*: q. à πίτνω. Eſt enim id quod πίτνει, id eſt, excidit à frumento cum molitur.

ΠΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *picea*, *PINUS*: qu. à πῖος, quia pingui abundat. hinc πιlυόεις, εντος, ὁ, *pinis abundans*. πιlυώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, idem. πίlυïνος, ȣ, ὁ, *pineus*.

Πιφάσκαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris*: 2. ſing. præſ. ſub. à

Πιφάσκομαι pro φάσκω, *jactito*, *dico*. Th. φάω vel φημὶ, *dico*.

Πιφαύσκευ, Ion. pro πιφαύσκου, præſ. imperat. paſſ. à

Πιφαύσκω, inſerto υ, pro πιφάσκω, qu. per redupl. pro φάσκω, idem quod φημὶ, *dico*, *loquor*. Th. φάω, idem. Eſt etiam πιφαύσκω, *in lucem profero*: à φάω, idem.

Πίω, inuſit. pro πίνω, *BIBO*. Eſt & a. 2. ſub. act. à πίνω, f. πόσω. a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ἡ ἡ, *pinguis*, *obeſus*: hinc πῖος, τὸ, *pinguedo*. πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιὼν, *qui bibit*: a. 2. part. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πόσω. a. 2. ἔπιον.

Πλαγὰ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro πλήγη, ῆς, ῆ, *PLAGA*, quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, *icuncula cerea*, *quaſillus*: à πλάσσω, *fingo*. Sunt qui πλαγγὼν exponunt *vagus*, voluntque eſſe a. 2. part. verbi πλάζω, f. 2. πλαγῶ. a. 2. ἔπλαγον, & Pleonaſmo τȣ̃ γ, ἔπλαγγον. undè a. 2. part.

Digitized by Google

part. πλαſγών, όντος, ὁ. Verùm contrà morem participiorum flectitur per όνος, ut apud Heſych. πλαſγόνες κεκρύφαλοι, *reticula muliebria.*

Πλαγιάζω, *obliquo, decipio, obliquè nuntio:* F. άσω, p. πεπλαγίακα.

Πλαγιάριος, ου, ὁ, *plagiarius, fragana.* Gloſſ. Cyr.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, *obliqua tibia:* ex πλάγιος, *obliquus,* & αὐλὸς, οῦ, ὁ, *tibia.*

Πλαſίην, adv. *obliquè.*

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *obliquus, tranſverſus:* q. à πλάζομαι, *erro.*

* Πλαſιοφύλαξ, ακος, ὁ, *qui obliqua, ſeu latera aciei, cuſtodit.*

* Πλαγίως, adv. *obliquè.*

Πλαγχθεῖσες, *errantes:* nom. pl. a. 1. part. paſſ. ab a. 1. ind. paſſ. ἐπλάχθην, euphoniæ gratiâ, interpoſito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, *erravi:* verbi πλάζω, *errare facio:* f. πλαγξω.

Πλάγχθην, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. paſſ. Vide πλαγχθεῖσες.

Πλάδαρος, ου, *præhumidus, uvidus; flaccidus:* &

Πλαδάω, ῶ, & -δέω, ῶ, *humore nimio abundo:* qu. à

ΠΛΑ'ΔΟΝ, ου, τὸ, & πλάδος, ου, ὁ, *humor ſuperfluus.*

Πλάζομαι, *vagabundus, jactor, erro:* hinc part. præſ. πλαζόμενος. Th. πλάζω, *errare facio.*

ΠΛΑ'ΖΩ, *errare facio; amoveo; diſturbo:* fut. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα. p. χα. a. 1. paſſ. ἐπλάγχθην, ης, η. Ponitur & πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo.* Th. πέλας, *propè.*

Πλαθαῖ, ῶν, αἱ, *ſtatuæ.*

Πλάθανον, ſeu πλαθανὸν, οῦ, τὸ, *orbis ſuper quo panes formant:* quod, ut puto, à πλάσσω, *formo.*

Πλάθω, f. άσω, *appropinquo, admoveo:* à πελάω. Th. πέλας, *propè.*

Πλαίσιον, ου, τὸ, *lateris forma,* vel *forma in quâ lateres formantur:* qu. à πλάσσω, *formo.*

Πλάκα, acc. ſing. à πλὰξ, ἡ, *tabula lata,* &c. quod vide.

Πλακεὶς, *involutus:* a. 1. part. paſſ. à πλέκω, *plecto, necto;* f. ξω. a. 2. paſſ. ἐπλάκην. a. 2. inf. paſſ. πλακῆναι.

Πλακία, ας, ἡ, *error:* à πλάω. *erro,* ἀμπλακία, *error, peccatum:* quod ab ἀνὰ & πλακία.

Πλακόεις, εσσα, εν, *latus & tenuis:* ut πλὰξ. ἄρτος πλακοῦς, *placenta.* Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus.*

Πλακοῦς, οῦντος, *PLACENTA:* contract. à πλακόεις, εντος, ὁ, *panis latus & tenuis cruſtæ ſpeciem referens.* Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus, amplus, ſpatioſus.*

Πλᾶκτρον, ου, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, *plectrum, inſtrumentum quo citharæ fides pulſantur:* à πλήσσω, *percutio.*

Πλακῶ, *plicatus ſum:* aor. 3. ſub. paſſ. verbi πλέκω, *plecto:* quod vide.

Πλὰν, Dor. pro πλὴν, *niſi præterquam quod;* & *præter, ſeorſum.*

Πλανάω, *facio errare, fallo, ſeduco:* f. ήσω, p. πεπλάνηκα. a. 1. ἐπλάνησα. præſ. paſſ. πλανάομαι, *ſeducor, erro:* perf. paſſ. πεπλάνημαι. perf. part. πεπλανημένος, η, ον, *ſeductus, a, um:* a. 1. paſſ. ἐπλανήθην, ης, η, *ſeductus fui:* à

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *error:* [* neutialitèr, Rom. i. 27. Juan. v. 23. 1. Juan. iv. 6. Heb. ii. 10. v. 2. *impoſtura, fallacia:* activè, παράκλησις, οὐκ ἐκ πλάνης, 1. Theſſ. ii. 3. ἐνέργεια πλάνης, *ſeductio prævalida,* 2. Theſ. ii. 11. 1 Joan. iv. 6. Jud. ver. 11. Hinc intellige ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης, Matt. xxvii. 94. *ultima fallacia priore pejor,* contra omnes ferè interpretes.] qu. à πλάζω.

Πλάνης, ητος, ὁ, *erro, vagabundus:* à præcedente.

Πλανήσας, αντος, *decipiens:* a. 1. part. act. à πλανάω, quod vide.

Πλανήτης, ου, ὁ, *erro,* -τὴς, *erraticus;* & ſubaudito ἀςὴρ, *ſtella, erraticà, PLANETA:* Angl. a planet. Th. πλάνη.

Πλανητικὸς, οῦ, *erraticus, vagabundus:* à præcedente.

Πλανῆτις, ιδος, ἡ, *vagabunda, erratica.*

Πλάνος, ου, ὁ, *ſeductor, impoſtor;* item *error.* Sed

Πλάνος, η, ον, *fallax, fraudulentus, BLANDUS.* Th. πλάνη, *error.*

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula lata, æquor, planities, cruſta.* Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus.*

Πλάξεν, Dor. & Ion. pro ἔπληξεν, *percuſſit:* 3. ſing. a. 1. verbi πλήττω vel πλήσσω, *percutio:* f. ξω.

Πλάξιππος, ου, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro Πλήξιππος, *equorum agitator:* παρὰ τὸ πλήττειν τοὺς ἵππους.

Πλάσαντι, dat. ſing. à

Πλάσας, αντος, a. 1. part. act. à πλάσσω, *fingo:* f. σω.

* Πλάσις, εως, ἡ, *fictio,* à πλάσσω, *fingo.*

Πλάσμα, ατος, τὸ, *figmentum:* ab eodem th.

Πλασματίας, ου, ὁ, *fictus, fictitius:* item *fictor, fabulator:* à præced.

Πλάσσε, *finxit:* Ion. & Poët. pro ἔπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à

ΠΛΑ'ΣΣΩ, & Att. -ττω, *fingo, comminiſcor, ſimulo:* f. πλάσω, p. πέπλακα. p. paſſ. πέπλασμαι, hinc

Πλάςης, ου, ὁ, *fictor.*

Πλάςιγξ, ιγγος, ἡ, *lanx è jugo ſuſpenſa, cui pondus imponitur; tum tabula, in quâ cottabis ludebatur.* Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus.* Eſt &

Πλάςιγξ. Dor. pro πλήςιγξ, ιγγος, ἡ, *ferula, flagellum:* à πλήσσω, *percutio.*

Πλαςικὴ, ſub. τέχνη, *fingendi,* ſeu *fictorum ars, PLASTICE.* à

Πλαςικὸς, ἡ, ὸν, *ad fingendi artem aptus;* item *fingendi arte valens.* Th. πλάσσω, *fingo.*

Πλαςὸς, ὴ, ὸν, *fictus, a, um:* ab eod.

Πλαταγέω, f. ήσω, *crepito, crepitaculo ſonitum edo:* à

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, *crepitaculum.* Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus.*

Digitized by Google

Πλατάγημα, ατος, τὸ, *ſtrepitus, ſonus*: à πλαταγέω, quod vide.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω, quod vide.

Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, *PLATÆÆ*: hinc

Πλαταιεὺς, ἔως, ὁ, *Platæenſis*: dat. plur. Πλαταιεῦσι.

Πλατάνιςος, ȣ, ἡ, idem quod

Πλάτανος, ȣ, ἡ, *PLATANUS* arbor, quia *latè diffuſa ramis*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατεῖ pro πλατεία, acc. ſing. m. & nom. vel acc. pl. n. g. πλατέων, gen. plur. ab eodem th.

Πλατεῖα, ας, ἡ, ſubaud. ὁδὸς, *PLATEA*: ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, *palmula*, extrema & latior pars remi, vel ipſe *remus* [* *ipſa navigatio*, ὑγίῳ πλάτη κατηγόμην, Soph. Philoct. 358. *Sigeum curſu ſecundo appuli.*] Th. πλατύς.

Πλατίον, Dor. leg. pro πλησίον, *propè*, quod vide.

Πλάτος, εος, τὸ, *latitudo*. Th. πλατύς.

Πλάττω, *fingo*, Att. pro πλάσσω, idem; quod vide.

Πλαταγάσδοισαι, Dor. pro πλαταγάζουσαι, *ore diducto pronuntiantes*: nom. pl. part. præſ. fœm. gen. à πλαταγάζω. Alii πλατειάσδοισαι legunt, à πλατειάσδω, Dor. pro πλατειάζω, *ore in latum diducto loquor*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλάτυγξ, ſive potiùs πλάτιγξ, γγος, ἡ, *ſumma & lata pars remi, quâ percutitur aqua*. Th. præced.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ, *qui latis cornibus eſt*: nom. propr. *animalis, quod cervorum generi* annumeratur. Gall. *Chamois*. Ex πλατὺς & κέρας, τὸ, *cornu*.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. paſſ. à

Πλατύνω, *dilato*: f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα. a. 1. ἐπλάτυνα. p. paſſ. πεπλάτυμμαι. aor. 1. paſſ. ἐπλατύνθην. a. 1. imperat. paſſ. πλατύνθητι, ήτω. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατύνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *latum dorſum habens*: quod ex πλατὺς, *latus*, & νῶτος, ȣ, ὁ, *tergum*.

ΠΛΑΤΥ'Σ, έος, ὁ, *LATUS*, *amplus*: in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ: in n. g. πλατύ. Hinc Angl. plate, plat, platter.

Πλατυσμὸς, ȣ, ὁ, *latitudo*.

Πλατύψυχος, *latus animo*, *inſatiabilis*, *avarus*.

Πλάτων, ωνος, ὁ, *PLATO*, magiſter Ariſtotelis.

Πλάω, per Sync. pro πελάω, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.

Πλέας, per Sync. pro πλέονας, acc. pl. & ſic πλέες pro πλέονες, nom. pl. compar. à πολὺς, *multus*: compar. πλέων & πλείων. ſuperlat. πλεῖςος.

Πλέγμα, ατος, τὸ, & in pl. τὰ πλέγματα, *cincinni*, *crines intorti*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλέθρα, τὰ, *humida & herboſa loca*: an quia πλαδαρά.

Πλεθριαῖος, ȣ, *plethrum* ſeu *jugerum æquans*. à

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, [* *plethrum*, teſte Suida, *ſpatium centum pedum*; *jugerum*, 240 pedum. Vid. Hutch. in Xen. Cyri inſt. l. vii.] apud Poët. πέλεθρον· fortè è πολεῖν, *vertere*, *arare*.

Πλεῖ, *naviga*: pro πλέε, præſ. imperat. act. vel 3. ſing. præſ. ind. à πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, *PLEIAS*, Sydus pluribus ſtellis conſtans, qu. à πλέω, *navigo*: quia utilis *navigantibus*, vel à πλείονες, quòd *plures* ſtellas habet. Th. πολὺς, *multus*; in compar. πλείων.

Πλείειν, Ion. ſeu Poët. Epentheſi pro πλέειν, præſ. inf. verbi πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω.

Πλεῖθι, per Pleonaſmum ſyllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præſ. imperat. act. ejuſd. verbi.

Πλείη, Ion. pro πλεία, ας, ἡ, *plena*: à maſculino πλέος, *plenus*: Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præſ. infin. à πλέω, *navigo*: futur. πλεύσω.

Πλεῖον, vel πλέον, *plus*: comparat. n. g. gen. ſing. πλείονος: gen. pl. πλειόνων: nom. vel acc. pl. n. g. πλείονα, πλείοα, πλείω, *plura*. Th. πολὺς, *multus*: comp. πλείων & πλέων, ſup. πλεῖςος.

Πλεῖος, Poët. pro πλέος, ȣ, *plenus*.

Πλείους, *plures*, acc. pl. m. g. pro πλείονας, compar. à πολὺς.

Πλεῖςα, adv. Vide πλεῖςον.

Πλείςη, *plurima*: nom. ſing. f. g. & πλείςαις, dat. pl. f. g. à πλεῖςος, quod vide.

Πλειςηριάζω, *plurimi licitor*: à πλεῖςος, ſuperl. à πολὺς, *multus*.

Πλειςηριασμὸς, ȣ, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quàm cæteri*; à præced.

Πλειςόμβροτος, ἑορτὴ, *celebritas*, *ad quam plurimi mortales conveniunt*: πρὸς ἣν πλεῖςοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖςον & πλεῖςα, adv. *plurimùm*, *maximè*, *longiſſimè*. τὸ πλεῖςον, *maximâ ex parte*, *ad ſummum*, *et plurimum*. à

Πλεῖςος, η, ον, *plurimus*, *a*, *um*: ſuperl. à πολὺς, *multus*. comp. πλείων & πλέων.

Πλείω. [* omnis caſûs eſt, ſive adverbii more uſurpatur. Παραγινομένην δυναςείαν πλείω τῶν τετταράκοντα. D. Sic. i. 92. Εικῶπες οὖν, μὴ, πληγὰς ἔτι πλείω λάβῃς, Lucian. in Aſino, 510. Πλείων cum gen. Ὁμήρου, πλείονα τῇ κοινωνίᾳ συνεβάλετο Πρίαμος, Arr. Epict. p. 353. *Priamus plus communi vitæ profuit quàm Homerus*. Adverbialiter pro πλέον. Ῥώμη ἄνευ φρονήσεως πλείω τοὺς ἔχοντας ἔβλαψε, Iſocr. Pareanes. *Robur ſine prudentiâ ipſis poſſidentibus magis* vel *plerumque nocuit*. Πλέον ποιεῖν & ἤχειν εἶναι, *proficere*: Τί δὴ ποιεῖς πλέον; οὐδέν; *Quid autem proficis* (lacrymando?) *Nihil* Menan. CCLXXIV.]

Πλείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *major*, *amplior*: n. g. πλεῖον, *plus*. compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus*, *a*, *um*.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus*: ſic dictus quaſi à πλέος, Poët. πλεῖος, quòd eo *complea*ntur *tempora*,

Digitized by Google

tempora, vel ἀπὸ τῶν πλειάδων, quia *Pleiades* ſuâ revolutione annum complent: ab eod. th.

Πλεκόω, *implicor coco*: à πλέκω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, *undoſus flammarum vertex*.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*: dat. pl. Ion. à

Πλεκτὸς, ῦ, *PLEXUS*: à

ΠΛΕΚ'Ω, *PLICO*, *PLECTO*, *necto*, *texo*: f. ξω. p. πέπλεχα. a. 2. ἔπλαγον. p. paſſ. πέπλεγμαι. a. 1. paſſ. ἐπλέχθην. p. m. πέπλοκα.

Πλέννα, ſeu βλέννα, *mucus*.

Πλέξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω, quod vide.

Πλέξῃς, 2. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.

Πλέον, ονος, τὸ, Poët. pro πλεῖον, *PLUS*: &

Πλέονα pro πλείονα, vide πλεῖον.

Πλεονάζον, *abundans*: præſ. part. n. g. &

Πλεονάζουσι, 3. pl. ind. præſ. à

Πλεονάζω, *plus habeo*, *abundo*; item *facio abundare*: fut. άσω. a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, quod vide.

Πλεονάκις, adverb. *ſæpiùs*: à πλέον, quod vide.

Πλεονάσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à πλεονάζω, quod vide.

Πλεονασμὸς, ῦ, ὁ, *abundantia*: quod ab eod. th.

Πλεονεκτέω, -ῶ, *quæſtui*, vel *plus habeo*; *ſuperior ſum*: fut. ήσω. a. 1. ἐπλεονέκτησα. perf. πεπλεονέκτηκα. aor. 1. paſſ. ἐπλεονεκτήθην. aor. 1. ſub. paſſ. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ, & in 1. pl. πλεονεκτηθῶμεν, *ſuperemur*: ex πλέον pro πλεῖον, *plus*, & ἔχω, *habeo*: [* qui ex alicujus injuriâ, aut ad alicujus injuriam πλέον ἔχει, tum πλεονεκτεῖν ἐκεῖνον dicitur; at ſi ſimpliciter ſine cujuſquam damno ſuperior ſum illo, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνου dicor. Qui aliquem circumvenit, ut ei ſua auferat, πλεονεκτεῖν ἐκεῖνον, non ἐκείνου· ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ἀπὸ τῦ Σατανᾶ, *ut non circumveniamur à diabolo*, non vero, *ne expugnemur violentèr à Satana*. Salm. de Trapezit. fœnore, p. 168, & ſeq.]

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, *melior conditio*, *partes ſuperiores*, *prærogativa*: à præced.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, *avarus*: qu. πλέον ἔχειν βουλόμενος, *qui vult plus habere*.

Πλεονεξία, ας, ἡ, *avaritia*. [* *libido præternaturalis*, Rom. i. 29. Eph. iv. 9. v. 5. ut [illegible], *avaritia*: & μιασμὸς, Ezek. xxxiii. 31.] ex πλέον & ἔχω, f. ἕξω, *habeo*.

Πλέονες, *plures*: nom. pl. &

Πλεόνεσσι pro πλεόνεσσι, *pluribus*: dat. pl. Ion. à πλέων, Poët. pro πλείων, *major*: compar. m. gen. à πολὺς, *multus*, ſuperlat. πλεῖστος, *plurimus*.

ΠΛΕ'ΟΣ, υ, *PLENUS*: Poët. πλεῖος, & Att. πλέως· qu. à πολὺς, *multus*.

Πλεύσαντες, *navigantes*: acc. pl. part. præſ. act. f. g. verbi πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλέτο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncopen pro ἐπέλετο, 3. ſing. imperf. verbi πέλομαι, *ſum*.

Πλεῦν pro πλέον, *plus*, &

Πλεῦνα pro πλέονα, acc. ſing. m. g. &

Πλεῦνας pro πλέονας, acc. pl. m. &

Πλεῦνες, οἱ, pro πλέονες, *plures*. &

Πλεύνων pro πλεόνων. &

Πλεύνως pro πλεόνως, *plus*: Ion. hæc omnia à πλέων pro πλείων, quod vide.

ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, *membrana ſuccingens coſtas & latus*, *coſta*.

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus lateris*, *PLEURITIS*, Angl. pleuriſy. à præced.

Πλευρὸν, τὸ, idem quod πλευρά.

Πλεύσεαι, Ion. pro [illegible]

Πλεύσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλευσοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor pro πλεύσομαι, f. 1. m. ejuſd. verbi.

Πλεύσω, *navigabo*: f. 1. act. à

ΠΛΕ'Ω, *navigo*: f. πλεύσω. p. πέπλευκα. quod à πελάω, *propinquo*.

Πλέω, *plura*: per Sync. & Craſin pro πλέονα, οα, nom. vel acc. pl. n. g. Poët. pro πλείονα, compar. à πολὺς, *multus*. compar. πλείων, & Poët. πλέων. in neut. gen. πλέον, ονος, τὸ.

Πλέῳ, *pleno*: dat. ſingul. à πλέος, υ, *plenus*: eſt &

Πλέῳ, Att. pro πλέοι, nom. pl. m. à πλέως, quod vide.

Πλέων, Poët. pro πλείων, quod vide.

Πλέως, Att. pro πλέος, υ, *plenus*.

Πληγεὶς, έντος, *percuſſus*: & in fœm. gen. πληγεῖσα, a. 2. part. paſſ. à πλήσσω, vel -ττω, *percutio*: fut. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, & Dor. πλαγὰ, *PLAGA*, *ictus*, *vulnus*: à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληγῆναι, *percuſſum eſſe*: a. 2. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Πληγῶν, gen. pl. à πληγὴ, quod vide.

Πλήθει, dat. ſing. à πλῆθος, εος, τὸ, quod vide.

Πλῆθεν, *impleti erant*: Bœot. per Sync. pro ἐπλήθησαν. 3. pl. a. 1. paſſ. ἐπλήθην, ης, η, à verbo πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω, ab inuſit. πλάω.

Πλήθοντι, dat. ſing. part. præſ. act. à πλήθω, quod vide.

Πλήθοντος ὄχλυ ἐν ἀγορᾷ, *cum frequens eſſet turba in foro*. Quod alias dicitur πληθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, εος τὸ, *multitudo vulgus*, *PLEBS*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλήθουσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi πλήθω, quod vide.

Πληθὺν, *multitudinem*: acc. ſing. à πληθὺς, quod vide.

Πληθυνθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. &

Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à

Πληθύνω, *multiplico*, *creſco*: f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα. præſ. paſſ. πληθύνομαι, *creſco*. p. paſſ. πεπλήθυμμαι, υσαι, υται. a. 1. ἐπληθύνθην. Th. πλέος, *plenus*.

 Πληθὺς

Digitized by Google

Πληθὺς, ύος, ἡ, *multitudo*: accuſ. πληθὺν idem quod πλῆθος, εος, τό. ab eodem th.

Πληθύω, *plenus ſum, abundo, frequens ſum*: præſ. paſſ. πληθύομαι, idem: à ſuper. th.

Πλήθω, *impleo, inundo*: f. πλήσω. a. 1. ἔπλησα. p. act. πέπληκα. a. 1. paſſ. ἐπλήσθην, ης, η, *impletus fui*. a. 1. ſub. paſſ. πλησθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. paſſ. πλησθεὶς, ἐντος, à præced. th.

Πληθώρα, ας, ἡ, & Ion. πληθώρη, *omnium humorum æquabilis redundantia*. Ex *pro maximâ hominum frequentiâ*: ab eod.

Πλήθωσι, 3. perſ. pl. præſ. ſub. act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poet. pro πλειάδες *vergiliæ*; *ſidus in dorſo tauri*: à πλειὰς, άδος, quod vide.

Πλήκτης, ου, ὁ, *percuſſor*; item *pugnax*: à perf. paſſ. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληκτίζομαι, *pugno, uſque ad plagas digladior*: ab eod. th.

Πληκτικώτερα, nom. vel acc. pl. n. g. à

Πληκτικώτερος, ου, *vehementior*: comparat. grad. à πληκτικός, *qui percutiendi*, vel *pungendi vim habet*; *mordax*: à præced. Th.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, PLECTRUM, *ſcutica, flagellum quo fides pulſantur*: item *calcar galli gallinacei*: ab eod. th.

Πλήμη, ης, ἡ, vel πλήμμη, *æſtus maris*: à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆμι, *appropinquo*: à πλάω. per Sync. pro πιλάω, idem. Th. πέλας, *propè*.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitioſitas, improbitas, peccatum, erratum*, &

Πλημμελέω, -ῶ, *incompoſitè me gero*, ſive *improbè delinquo*. &

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, *peccatum, delictum*. item *quod pro peccato penditur*. à

Πλημμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *inconcinnus, immoderatus, vitioſus*: à πλὴν, & μέλος, qu. *ſine modulatione*: aut à πλέον μέλος, *cum membrum abundat*.

Πλημμέλησις, εως, ἡ, *delictum*.

Πλημμύρα, ας, ἡ, *maris æſtuantis acceſſus, inundatio*: à πλήμη, vel πλήμμη, *æſtus maris*, quod vide & μύρω, *fluo*: cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, *maris æſtuantis receſſus*: pro ἄμπωσις, ex ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, *reſorbeo*.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

Πλήμνη, ης, ἡ, *modiolus rotæ*: πλῆμναι ſunt *fiſtulæ, quæ axi inſeruntur, & circa eum volvuntur*: quod à πολῦμαι, *verſo*, vel ἀπὸ τῦ πληρῦσθαι ὑπὸ τῦ ἄξονος. Th. πλέος, *plenus*.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, *ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur*: à πλήμνη, præced. & δέω, *ligo*.

Πλημοχόη, ης, ἡ, *vas quoddam*: à πλήθω, *impleo*, & χέω, *fundo*.

ΠΛΗ'Ν, adv. *præterquam præter*, cum. gen. *ſed, ſed tantùm, tamen, quinetiam, cæterùm; itaque, tantùm, maximè*. [* πλὴν τῶν ἀποςόλων, Act. viii. 1. *præter apoſtolos*.]

Πλῆντο, *implebantur*: 3. pl. imperf. paſſ. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆξ', Ion. pro ἔπληξε 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *percutio*: f. ξω.

Πλήξας, αντος, & in nominat. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejuſd. verbi.

Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. *quæ multiloquio aërem verberat*.

Πλῆξεν, *deterruit*, Ion. pro ἔπληξεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi præced.

Πλήξιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, *equorum domitor, & ſtimulator*: ex πλήσσω, f. ξω, *percutio*, & ἵππος, *equus*.

Πλῆξις, εως, ἡ, *percuſſio, conſternatio*. Th. πλήσσω.

Πλήρεις, n. g. à πλήρης, quod vide.

Πλήρην, acc. ſing. à

Πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, & πλῆρες, τὸ, *plenus, a, um*, cum gen. Th. πλέος, idem.

Πληροῖ, 3. ſing. præſ. ind. & opt. act. verbi πληρόω, *impleo*, ab eod. th.

Πληρῶσθε, *impleamini*, imperat. paſſ.

Πληρόομαι, -ῦμαι, *impleor*: vid. πληρόω.

Πληροφορέω, -ῶ, *plenam fidem facio, plenum affero*: f. ήσω. p. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα. a. 1. imperat. πληροφόρησον. præſ. paſſ. πληροφορέομαι, -ῦμαι, *certus ſum, perſuaſiſſimum habeo*. Res enim πληροφορεῖσθαι dicitur, *quæ nobis plenè notificatur, ad plenum perſuadetur*. p. paſſ. πεπληροφόρημαι. p. part. πεπληροφορημένος, ου. a. 1. ind. paſſ. ἐπληροφορήθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. πληροφορηθεὶς, *plenè certioratus*: ex πλήρης, *plenus*, & φορέω, ſeu φέρω, *fero*.

Πληροφορία, ας, ἡ, *plena aſſenſio, certioratio, plena perſuaſio, certa fides*: à præced.

Πληρόω, -ῶ, *impleo*; item *abſolvo, finio*: f. ώσω, *ſupplebo*: p. πεπλήρωκα. a. 1. ἐπλήρωσα. a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι. a. 1. ſub. act. πληρώσω, ῃς, ῃ. [* πληρόομαι, paſſ. *ſatisfio*, et cum accuſ. πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν, Col. i. 1. *ut cognitione impleamini*.] p. paſſ. πεπλήρωμαι. aor. 1. paſſ. ἐπληρώθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. πληρωθῶ, ῇς, ῇ. p. part. paſſ. πεπληρωμένος, *impletus, conſummatus*: à πλήρης, idem quod th. πλέος, *plenus*.

Πληρώσωσι, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. ejuſd. verbi.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, *ſupplementum, plenitudo, impletio*. [* πληρώματα, *claſſiarii, remiges & milites navales*. Ælian. de anim.] à præced. verbo.

Πληρώσας, αντος, aor. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Πλήρωσις, εως, ἡ, *impletio*: [* ἐράνου πλήρωσις, *ſtipis menſtruæ penſitatio. in collegio eraniſtarum debitæ*, Salm. de uſur. p. 48. et in jus Attic. p. 56.] à præced. πληρόω.

Πλησάμενος, ου, *cùm impleviſſet*: a. 1. part. m. &

Πλήσας, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, *impleo*: f. σω. a. 1. ἔπλησα. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi & th.

Digitized by Google

Πλησίαζε, *appropinqua*: præſ. imperat. act. à

Πλησιάζω, *converſor, appropinquo, ſectior*: [* οἱ πλησιάζοντες, *diſcipuli alicujus*, Iſocr.] f. άσω. acc. pl. part. præſ. πλησιάζοντας: à πλησίον, quod vide.

Πλησιαίτερος, ου, *propinquior, proprior*: compar. à πλησίος, quod vide.

Πλησιαιτέρω, Ion. adv. pro ἐγγύτερον, *propius*: à præced.

Πλησιέστερος, ου, idem quod πλησιαίτερος, quod vide.

Πλησίον, adv. *propè*, ſed ὁ πλησίον, *propinquus*. [* quod et abſque articulo Luc. x. 29. 36. Vix uſquam alibi, ut notat Markl. Eurip. Suppl. ver. 110.]

Πλησίος, α, ον, *propinquus, proximus, a, um*. Th. πέλας, *propè*.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alicujus agro vicinus*: ex πλησίος, & χῶρος, *ager, locus*.

Πλησίστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *velum implens*; item paſſ. *qui proſpero curſu navigat vento implente velum*: ex πλήθω, & ἱστίον, ου, τὸ, *velum*. Th. ἵστημι, *ſtatuo*.

Πλήσμιος, ου, *implens, replens*, de cibo dicitur; item *delicatus, faſtidioſus*. τὸ πλήσμιον, *faſtidium, ſatietas*: à πλήθω, f. σω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, *ſatietas, ſecuritas*: acc. pl. πλησμονάς, ab eod. th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, ſeu ττω, *percutio, frango, percello, terreo*: f. ξω. p. πέπληχα. a. 1. ἔπληξα. a. 1. part. πλήξας, αντος. a. 2. ἔπληγον, quod ad ictum corporis pertinet; & ἔπλαγον, quod ad conſternationem animi: ſic & in a. 2. paſſ. ἐπλήγην & ἐπλάγην. perf. paſſ. πέπληγμαι, ξαι, ται, Compoſ. ἀποπλήσσω, *percutio*. ἀποπληξία, ας, ἡ, *ſtupor, corporis mentiſque morbus*. ἀπόπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ἀποπληκτικὸς, ῦ, *qui laborat apoplexia*. ἐκπλήττω, *percello, perterrefacio*.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*, f. ήσω. Sunt qui velint eſſe pluſq. p. paſſ. & Poët. ſeu Ion. poni pro ἐπέπληστο. Th. πλέος, *plenus*.

Πλήττει, 3. ſing. præſ. ind. act. &

Πλήττετε, 2. pl. præſ. ind. vel imperat. à πλήττω, idem quod πλήσσω, quod vide.

Πλήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dor. & Æol. pro πλείων, quod vide.

Πλινθεία, ας, ἡ, *laterum fictio, lateritium opus*, item *agmen militare ſic diſpoſitum ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræſentet*. Th. πλίνθος.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act. à

Πλινθεύω, f. εύσω, *lateres fingo*; item *ex lateribus ædifico*: à πλίνθος.

Πλίνθινος, ου, *lateritius*: à πλίνθος.

Πλινθίον, ου, τὸ, *latereulus*, dimin. à

ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ου, ἡ, *later*.

Πλινθουργία, ας, ἡ, *confectio laterum, eorumque aſſervatio*.

Πλὶξ, *gradus, greſſus, paſſus*; item *ſpatium inter pollicem & medium digitum*: à

ΠΛΙ'ΣΣΩ, ſeu σσομαι, *tolutim incedo, greſſus glomero, gradior*: tanq. terram πλήσσων pedibus.

Πλιχὰς, άδος, ἡ, *cutis quæ pudendis ſubeſt, inter utrumque femur*: à præced.

Πλοιάριον, τὸ, *navigiolum*, dim. à

Πλοῖον, ου, τὸ, *navigium*, à præt. m. inuſ. πέπλοα, verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ῖδος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma*: &

Πλόκαμος, ου, ὁ, *cincinni*, vel *cirri, crines plexi & intorti*; *complicatio, connectio*: à πλοκὴ, quod vide.

Πλοκερὸς, ὰ, ὸν, pro πλόκιμος, *textilis*. Th. πλέκω, *plico*.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, *flexus, implicatio, contextus, compoſitio*; item *dolus*: &

Πλόκιον, ου, τὸ, *inauris*: &

Πλόκιος, ου, *nexilis*; *textilis*, item *perplexus, intricatus*: à πλέκω, *necto*.

Πλόκος, ου, ὁ, Poët. *cirrus, flexus capillus, coma plexilis*: ab eod.

Πλόος, ῦς, ὁ, gen. όου, ῦ, *navigatio, curſus navis*. Item πλοῦς, πλοός, πλοΐ. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω. a. 2. ἔπλεον. p. m. πέπλοα.

Πλῦ, gen. contract. à πλόος, πλῦς, q. v.

Πλυμάκιον, ου, τὸ, *plumacium*. Gloſſ. Eſt *cervical*, à pluma.

Πλυτιάζω, idem ac πλουτίζω, q. v.

Πλούσιος, ου, *dives, locuples*. πλουσία πόλις, *urbs opulenta*. in comparat. πλουσιώτερος, α, ον. Th. πλοῦτος, *divitiæ*, quod vide.

Πλῦτε, voc. ſing. à Πλῦτος, ου, ὁ, *Plutus*, Deus divitiarum præſes.

Πλουτεῖν, præſ. inf. act à πλουτέω, q. v.

Πλουτεῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. ſing. præſ. part. act. à

Πλουτέω, -ῶ, *dives ſum, divitias poſſideo*: f. ήσω, p. πεπλούτηκα. a. 1. ἐπλούτησα. Th. πλοῦτος.

Πλουτίζω, *dito, locupleto, divitem reddo*. f. ίσω, p. πεπλούτικα. a. 1. ἐπλούτισα. a. 1. paſſ. ἐπλουτίσθην. ab eod. th.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, *divitiarum datrix*: ex πλοῦτος, & δότειρα, *datrix*: &

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *divitiarum dator*: ex πλοῦτος, *divitiæ*, & δοτὴρ, *dator*. Th. δίδωμι.

Πλούτοιο, gen. Ion. pro πλούτου, à

ΠΛΟΥ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *divitiæ, PLUTUS*: qu. à πολὺ & εἶναι, undè ἐτόν. Ergò πλοῦτος ſunt πολλὰ ἐτὰ, & πλούσιος, cui πολλὴ οὐσία.

Πλουτοῦντι, dat. ſing. præſ. part. act. &

Πλουτοῦσι, dat. pl. part. præſ. vel 3. plur. ind. præſ. verbi πλουτέω, *dives ſum*, q. v.

Πλουτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, q. d. *opulenta*. Th. πλοῦτος.

Πλούτων, ωνος, ὁ, *PLUTO*. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

Πλοχμὸς, ῦ, ὁ, *crinis plexus, & intortus*, per Syncop. pro πλόκαμος, *crines plexi*. Th. πλέκω, *necto*.

Digitized by Google

Πλυθεὶς, ένος, *lotus*. a. 1. part. paſſ. verbi πλύνω, *lavo*. perf. paſſ. πέπλυμαι, qu. à πλύνω.

Πλύνεσκε, *lavabat*. Ion. pro ἔπλυνε, 3. ſing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo*.

Πλυνὸς, ῦ, ὁ, *labrum ubi lavatur*. Th. πλύω, *lavo*.

Πλύντης, ου, ὁ, *qui veſtimenta lavat*, *fullo*: à

ΠΛΥ'ΝΩ, *lavo*, propriè *veſtimenta*: ut λύω, *corpus* νίπτω, *manus* & *pedes*. Significat & *maledictis proſcindo*, *objurgo*, *contamino*: f. πλυνῶ. a. 1. ἔπλυνα. a. 1. imperat. πλῦνον, άτω. p. πέπλυγκα. Quidni hinc Angl. to plunge. Gall. *plonger*.

Πλῶε, *navigabat*: 3. ſing. imperat. act. Ion. Sic πλώεσκε, 3. ſing. imperf. Ion. &

Πλώειν, præſ. inf. act. verbi πλώω, ſeu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo*.

Πλωεύσας pro πλωούσας, acc. pl. f. g. part. præſ. Ion. pro πλεούσας, à πλωέω, quod à πλώω pro πλέω, *navigo*.

Πλωΐζεσκε, 3. ſing. imperf. Ion. vel Poët. à

Πλωΐζω, *navigo*. Th. πλέω, idem.

Πλῶμι ſeu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλώουσα, *natans*, præſ. part. f. g. à πλώω. Vide præced.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτωρ, ορος, ὁ, *natator*, *navigator*: à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo*.

Πλωτικὸς, ῦ, *navigationi* vel *natationi aptus*, *qui nauticæ rei dat operam*; item *mercator*: &

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, *navigabilis*, *natatilis*, *natans in aquis*; à πλῶμι, quod vide.

Πλώτωρ, ορος, ὁ. vide in πλωτήρ.

Πλώω, vide in πλῶμι.

Πνείοντες, *anhelantes*, nom. pl. paſſ. præſ. act. à

Πνείω, Poët. pro πνέω, *ſpiro*, fut. πνεύσω.

Πνέοισα, ας, ἁ, Dor. pro

Πνέουσα, ας, ἡ, *ſpirans*, præſ. part. f. g. à πνέω, *ſpiro*, quod vide.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, *ventus*, *ſpiritus*. [* apud auctorem lib. Sap. Salom. At πνεύματα, apud eundem auctorem nuſquam in eâ ſignificatione. Markl. ad vii. 18.] Th. πνέω, *ſpiro*,

Πνευματικὸς, ὴ, ὸν, *ſpiritualis*, *-e*: τὰ πνευματικὰ, *res ſpirituales*: Hinc Angl. pneumatick. &

Πνευματικῶς, adv. *ſpiritualitèr*: à πνεῦμα, quod vide.

Πνευματοφορέομαι, -οῦμαι. *ſpiritu portor*, *ducor*: præt. πεπνευματοφόρημαι hinc

Πνευματοφόρος, ου, ὁ, *ſpiritu ductus*, *afflatus*.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, *PULMO*, reſpirationis inſtrumentum: à πνεῦμα.

Πνεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *ſpiro*. f. πνεύσω. a. 1. ἔπνευσα. a. 1. part. πνεύσας, αντος.

Πνεύσειεν, *ſpiraret*, 3. ſingul. a. 1. opt. act. Æol. ejuſd. verbi.

Πνεύσω, *ſpirabo*: f. 1. act. à

ΠΝΕ'Ω, *flo*, *ſpiro*: f. πνεύσω. p. πέπνευκα. perf. paſſ. πέπνευμαι. Hinc ἀναπνέω, *reſpiro*.

Πνιγεὶς, -έντος, *ſuffocatus*: a. 2. part. paſſ. &

Πνιγήσομαι, *ſuffocabor*: f. 2. paſſ. à πνίγω.

Πνιγμὸς, ῦ, ὁ, *ſuffocatio*: &

Πνῖγος, εος, τὸ, idem: à

ΠΝΙ'ΓΩ. *ſuffoco*, *ſtrangulo*: f. ξω. imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. paſſ. ἐπνιγόμην, ου, ετο. perf. paſſ. πέπνιγμαι, ξαι, κται. a. 2. ind. paſſ. ἐπνίγην. f. 2. paſſ. πνιγήσομαι.

* Πνιγώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *æſtuoſus*.

Πνικτὸς, ὴ, ὸν, *ſuffocatus*, *a*, *um*: à th. πνίγω.

Πνίξαντες, *ſuffocantes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω, quod vide.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*, *ſpiritus*: à πνέω, *ſpiro*; p. m. πέπνοα.

Πνοιὰς, *flatus*: acc. plur. πνοιῇσιν, dat. pl. Ion. à

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, per Epentheſ. τοῦ ι, Dor. pro πνοὴ, quod vide.

Πνῦμαι, *ſpiro*, *ſapio*, *intelligo*: perf. πέπνυμαι. Th. πνέω, *ſpiro*: f. πνεύσω.

Πνὺξ, υκὸς, ὁ, *locus Athenis*, *ubi concio habebatur*: q. à πνύω, *moneo*: aut ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι ἐκεῖ τοὺς ἐκκλησιάζοντας, vel ἀπὸ τοῦ πεπυκνῶσθαι ταῖς καθέδραις. Th. πύκα, *denſè*.

Πνυτό, *ſpirabat*: *intelligebat*: 3. ſing. imperf. Ion. verbi πνύμαι, quod vide

ΠΟ'Α, ας, ἡ, Ion. ποίη, *herba*, *pabulum*: q. à πάω vel πάομαι, *guſto*, *edo*.

Πόδα, acc. ſing. πόδας, acc. pl. à πούς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδαβρὸς, οῦ, *pedibus mollibus præditus*: ex πούς, *pes*, & ἁβρὸς, *mollis*.

Ποδάγρα, ας, ἡ, *pedicula*, *tendicula*; item *articularis morbus*, *PODAGRA*, q. d. πόδες ἀγροῦνται, *pedes capiuntur*. Ex πούς, ποδὸς, ὁ, *pes*, & ἄγρα, ας, ἡ, *captura*.

Ποδαγρικὸς, οῦ, vel ποδαγρὸς, *PODAGER*, *qui podagrâ tentatur*, *PODAGRICUS*: τὰ ποδαγρικὰ, ſubintel. πάθη, *podagrici dolores*: à præced.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis*: ex πούς, *pes*, & νίπτω, *lavo*.

Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, vel ποδόνιπτρον, *aqua*, *quâ pedes abluuntur*: ex iiſd. th.

Ποδαπὸς, ὴ, ὸν, *cujas*: q. ποίου δαπέδου.

Ποδαργε, voc. ſing. à

Πόδαργος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *albos* vel *celeres pedes habens*: ex πούς, *pes*, & ἀργὸς, οῦ, *albus*, *celer*.

Ποδαρκεῖν, Poët. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν, *pedibus valere*, *pedum velocitate præditum eſſe*. Vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *pedibus celer*: ex πούς, *pes*, & ἀρκέω, *ſufficio*, *par ſum*.

Ποδεκμάγιον, ου, τὸ, *pedale*: in quo πόδες ἐκμάσσονται, *pedes abſterguntur*. Th. μάσσω, *abſtergo*.

Πόδες, nom. pl. &

Πόδεσσιν, dat. pl. Ion. pro ποσί, à πούς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Digitized by Google

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, *in utribus vocatur pediculus, è pellibus dependens:* & accipitur pro *rei alicujus figurâ in anguſtum deſinente, idque ad humani pedis ſimilitudinem*; necnon *calceamenti ruſtici genus.* Th. πῦς, *pes.*

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *uſque ad pedes dependens:* ex πῦς, *pes*, & ἠνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *porrectus in longitudinem*; item *perpetuus.*

Ποδήνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pedibus velox, ventipes:* ex πῦς, *pes*, & ἄνεμος, *ventus.*

Ποδήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, (ſcil. ἐσθὴς) *veſtis talaris*, ſive *ad pedes uſque dependens:* ex πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, & ἄρω, *apto.*

Ποδίζω, vide in ποδιῶ.

Ποδίσκος, ȣ, ὁ μικρὸς πῦς, *pediculus, parvus pes.*

Ποδιςῆρες, expon. *lebetes, caccabi.* Th. πῦς.

Ποδιῶ, *compede vinciam:* Att. pro ποδίσω. f. 1. ind. act. verbi ποδίζω, *metior pede*; item *pede ligo, pedicis obligo*; f. ίσω. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδοῖιν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen. & dat. dual. à ποῦς. ποδὸς. ὁ, *pes.*

Ποδόκοιλον, ȣ, τὸ, *vola pedis*, ποδὸς κοῖλον.

Ποδόργιον, ȣ, τὸ, *veſtis ad pedes demiſſa.* Ex ποῦς, & ἄρω, vel ὀρίζω, vel ὄρω.

Ποδὸς, gen. ſing. ποδῶν, gen. plur. à ποῦς, *pes.*

Ποδοςράβη, ης, ἡ, *inſtrumentum tortorium*, quo torquetur aliquis manibus ligatis & pedibus: διὰ τὸ ςρέφειν τὰς πόδας. Item *inſtrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur: & tendicula, quâ cervi capiuntur.*

Ποδόψελον, *pediculum.* Gl. Cyr. puto ποδῶν ψέλλιον, *pedicula.*

Ποδόψοφοι, ſunt qui *pede ſtrepitum excitant*, ποδὶ ψοφῦσι.

Ποδώκεα, acc. ſing. à

Ποδώκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus celer:* ex πῦς, ποδὸς, *pes*, & ὠκὺς, *celer.*

Πόδωμα, *pulpitum.* tanquam res *pedata*, pedibus fulta. qu. à πῦς, ποδὸς.

Πόει, Att. pro ποίει, præſ. imperat. act. à

Ποέω, Att. pro ποιέω, *facio.*

Ποθ', ſequente aſpirat. pro ποτὲ, *aliquando*, vide, πότε, *quando?*

Ποθέεσκε, *deſiderabat*, Ion. pro ἐπόθει, ει, 3. ſing. imperf. verbi ποθέω, *deſidero.* Th. πόθος, *deſiderium.*

Ποθεινὸς, ῦ, *deſiderabilis.* Th. πόθος, *deſiderium.*

Πόθεν, *unde?* interrogativum ab ὅθεν, *unde*, indefinit. Th. ὃς, *qui.*

Ποθεῦσαι, Dor. pro ποθέυσαι, *deſiderantes*, nom. pl. part. præſ. f. g. &

Ποθέοντε, *deſiderantes*, nominativ. dual. præſ. part. à ποθέω, *deſidero.* præſ. part. ποθέων, ῦσα. Th. πόθος, *deſiderium.* ποθεῦντι, Dor. pro ποθέυσι, 3. pl. præſ. ind. act. ejuſd. verbi.

Ποθέρπειν, Dor. pro προσέρπειν, *ſerpendo accedere:* ex πρὸς & ἕρπω, *ſerpo.*

Πόθεσαν, Ion. pro ἐπόθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, *deſidero:* quod vide.

Ποθέσπερα, *veſper*, Dor. pro προσέσπερα. Th. ἕσπερος, *veſper.*

Ποθεῦντες, *amantes*, Dor. pro ποθῦντες, nom. pl. part. præſ. &

Ποθεῦντι, Dor. pro ποθῦσι, 3. pl. præſ. ind.

Ποθέω, *deſidero, expeto, amo:* f. ήσω & έσω. a. 1. ἐπόθεσα. Th. πόθος, ȣ, ὁ, *deſiderium.*

Ποθὴ, ῆς, ἡ, *deſiderium:* ab eod. th.

Ποθήμεναι, per Ectaſin. pro ποθέμεναι, *deſiderare*, Dor. ſeu Ion. pro ποθεῖν, præſ. inf. à ποθέω, quod vide.

Πόθι, *ubi? quo?* ſed

Ποθὶ, *alicubi, aliquando:* ab ὅθι, *ubi*, indefin. Th. ὃς, *qui.*

Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορῶσα. *aſpiciens:* præſ. part. f. g. &

Ποθορῆ, Dor. pro προσορᾶ, *aſpicit:* 3. ſing. præſ. ind. verbi ποθοράω, Dor. pro προσοράω, *aſpicio:* ex ποτὶ pro πρὸς, & ὁράω, *video.*

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poët. pro προσορῶ, *aſpicio.*

Ποθορῆσθα, Dor. & Æol. pro προσορᾶς, *aſpicis*, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi ποθοράω, quod vide in ποθορῆ.

Ποθορῶσα, ας, ἁ, Dor. pro προσορῶσα, ης, ἡ, *aſpiciens:* præſ. part. f. g. ejuſd. verbi.

ΠΟ´ΘΟΣ, ȣ, ὁ, *deſiderium:* q. à πόθω, *deſidero*, inuſit. alii à p. m. πέποιθα, verbi πείθω, *perſuadeo.*

Ποθῦμεν, *deſideramus:* 1. pl. præſ. ind. verbi ποθέω, quod vide.

Ποῖ, *quo, quorſùm?* ab indefinit. οἷ, *quò.* [* ἔρπε ποῖ δὲ θάσσ, Soph. Phil. 855. *vide quò vadis.*] Th. ὃς, *qui.*

Ποία, ας, ἡ, *qualis:* in m. g. ποῖος, quod vide.

Ποιάεις, άεσσα, ᾶεν, *herboſus, a, um*, Dor. pro ποιήεις, quod vide.

Ποιανλογιυιὸς, pro *Philoctete.*

Ποιεῖ, *facit:* 3. ſing. præſ. ind. ſed

Ποίει, 3. ſing. imperat. præſ. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεῦ, *fac*, Dor. pro ποιῦ, præſ. imperat. paſſ. ποιεῦντι, *facienti*, Dor. pro ποιῦντι, dat. ſing. part. præſ. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεύμην, Dor. & Ion. pro ἐποιούμην, 1. ſing. imperf. paſſ. ſic ποιεῦμεν, Dor. & Ion. pro ἐποιῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ´Ω, *facio, factito, fabricor:* *carmina facio, pono.* f. ήσω. p. πεποίηκα. perf. part. πεποιηκὼς. a. 1. ἐποίησα, *conſtitui, lucrifeci, commoratus ſum.* a. 1. part. ποιήσας, αντος. præſ. paſſ. ποιέομαι, ῦμαι, *fio.* perf. paſſ. πεποίημαι. a. 1. paſſ. ἐποιήθην. a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, ατο. Helleniſmus eſt εὖ ποιεῖν τινα, *alicui benefacere*, ποιεῖν τὴν ἀλήθειαν, *veritati operam dare.* [* in cenſum Latiniſmorum refert Iſ. Caſaub. At. Dion. Hal. Ant. l. vi. p. 344. ed. Sylb. μὴ ποιεῖν διὰ μέσυ χρόνον, *non multas interim moras nectere.* χρόνον, Act. xv. 33. *in cenſum.* πρὸ πολλῦ, *magnopere velle*, Iſoc. Panath. ποιεῖσθαι μεταμελείας πολλὰς, Iſocr. Panath. *pœnitentiam ſæpius agere.* ποιεῖ καρπὺς, Marc. vii. 17. *producit fructus*, Vorſtius pro Hebraiſmo habet. At. Ariſt. Problem. § 18. ποιεῖ ὕπνον, et ibid. § 26.] Hinc θαυματοποιὸς, ῦ, ὁ, præ-

Digitized by Google

præſtigiator, circulator. ὀνομαλοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *vocabulorum fictor.* Hinc Æol. ποίω, *undè POEMA,* &c.

Ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba.*

Ποιήεις, εντος, ὁ, *herboſus,* in f. g. ποιήεσσα, à præced.

Ποιήεσσα, ας, ἡ, vide præced.

Ποιηθεὶς, ἐντος, a. 1. part. paſſ. verbi ποιέω, *facio.*

Ποίημα, ἀτος, τὸ, *POEMA,* opus Poëtæ, *opus.* ποιήματα, ων, *res conditæ.* Th. ποιέω, *facio, verſus facio.*

Ποιήμενος, Ion. pro πεποιημένος, ου, *factus.* perf. part. paſſ. à ποιέω, *facio.*

Ποίησ' pro ποίησε, quod vide.

Ποιήσατο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. &

Ποίησε, *fecit,* Ion. pro ἐποίησε; 3. ſing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio.*

Ποιῆσι, Ion. Paragoge pro ποιῇ, 3. ſing. præſ. ſub. act. ejuſd. verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, *actio;* item *POESIS;* Angl. poeſy: à ποιέω, *facio; carmina compono.*

Ποιήσομ', *faciam,* pro ποιήσομαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ποιητέον, *faciendum,* nom. verbale: à ποιέω.

Ποιητὴς, ῦ, ὁ, *POETA;* item *effector, conditor, factor:* dat. pl. ποιηταῖς, fit à 3. ſing. perf. paſſ. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, ſcil. τέχνη, *ars faciendi carmina, POETICA.*

Ποιητικὸς, ῦ, *POETICUS:* Angl. poetick. in pl. n. g. ποιητικὰ, à 3. ſing. perf. paſſ. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ἡς, ὸν, *factus, a, um,* adject. verbal. à ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, *POETRIA:* Angl. poetry. ab eod. verbo.

Ποιηφαγεῖν, *herbas comedere:* ex ποίη ſeu πόα, *herba,* & φάγω, *edo.*

Ποικιλάνιος, ω, Dor. pro

Ποικιλήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui variegatas habenas habet.* ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas:* à ποικίλος, *varius.*

Ποικίλλω, *variego, variè fingo.* λῶ. præſ. infin. ποικίλλειν. præſ. part. ποικίλλων, οντος. Th. ποικίλος, *varius.*

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, *ornatus verſicolor:* ab eod. th.

Ποικιλόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *verſutus, qui animo ſuo agitat varia conſilia:* ex ποικίλος, *varius,* & βυλὴ, *conſilium.*

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *variam vocem ſonumque habens.* ὁ ποικίλην γῆρυν ϗ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *varium habens collum;* *verſicolor.* expon. & *canorus, varians vocem:* ex ποικίλος, *varius,* & δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum,* & per Metonym. cauſæ, *vox.*

Ποικιλομήτης, ου, ὁ, &

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *varia & multiplicia habens conſilia;* *verſipellis:* ex ποικίλος, *varius,* & μῆτις, *conſilium.*

Ποικιλόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui tergum variis maculis diſtinctum habet:* ex ποικίλος, *varius,* & νῶτος, *dorſum.*

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, ου, *varius, maculoſus:* item *qui varias artes callet, verſutus:* qu. à πύκα λίαν, *valdè prudentèr.*

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, Epith. carminis *quod vario citharæ ſono canitur:* ex ποικίλος, *varius,* & φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara.*

Ποικιλτὴς, ῦ, ὁ, *qui variat, qui verſicolori ornatu veſtimenta elaborat:* à ποικίλλω, quod vide.

Ποικίλως, *variè, multis modis.* à ποικίλος.

Ποιμαίνονθ', pro ποιμαίνοντα, acc. ſing. part. præſ. act. &

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, *paſcunt,* 3. pl. præſ. ind. à

Ποιμαίνω, *paſco, rego, curo, doceo.* f. ανῶ. a. 1 ἐποίμανα. a. 1. imperat. ποίμανον, ἀτω, & in 2. pl. ποιμάνατε. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, *paſtor.*

Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν, quod vide.

Ποιμάνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *paſco,* quod vide.

Ποιμαντέον, *paſcendum,* verbale à ποιμαίνω.

Ποιμαντικὸς, ῦ, *paſtorius,* à ποιμὴν.

Ποιμανῶ, *paſcam,* f. 1. verbi ποιμαίνω.

Ποιμένι, dat. ſing. à ποιμήν.

Ποιμενικὸς, ῦ, ὁ, *paſtoralis:* à

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *paſtor,* q. à πάω, *paſco,* vel qu. in ποίη μένων, *in herbâ manens.* Hinc

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex,* Dor. ποίμνα· &

Ποιμνήιος, ου, *ad ovium gregem pertinens.*

Ποίμνιον, ου, τὸ, *grex.* dimin. à ποίμνη, quod vide.

Ποινάω, -ῶ, *PUNIO, pœnas exigo:* à

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, *POENA, ultio,* & pro *præmio* etiam accipitur, tum pro *liberatione* & *ſolutione.* qu. à πόνος, *moleſtia.* [* *pretium,* δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, Il. E. 266. *dedit* [equos] *pretium Ganymedis.* Ab antiq. ποῖνος fit Lat. FOENUS. Salm. de uſur. p. 22.]

Ποιοίην, ης, η, Att. vel Æol. pro

Ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præſ. opt. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογοῦσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. à

Ποιολογέω, -ῶ, *ſpicas lego:* ex ποίη, *herba,* pro πόα, Ion. & λέγω, *colligo.*

Ποῖος, οία, οῖον, *qualis, -e.* [* ſemper interrogativum, ὁποῖος, nunquam.] Th. ποιὸς, *qualis,* citra interrog.

Ποιότητα, *qualitatem,* acc. ſing. à

Ποιότης, ητος, ἡ, *qualitas;* à ποῖος, quod vide.

Ποιοῦ, præſ. imperat. paſſ. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιοῦμες, Dor. pro ποιοῦμεν, 1. pl. præſ. act. ejuſdem verbi.

Ποιούντων, *faciant,* Att. pro ποιείτωσαν. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt ſimilem genitivo pl. part. ejuſd. temporis. Th. ποιέω, *facio.*

Ποιπνυὸς, οῦ, ὁ, *ſedulus miniſter:* à

Digitized by Google

Ποιπνύω, ſeu ποιπνύω, *aliquid ſedulò ago, ſatago, expeto, miniſtro.* ἀπὸ τοῦ ποιεῖν & πνεῖν, ſeu πνέειν. *ſpirare.* nam qui *ſatagit,* & properantèr opus *facit, anhelat.*

Ποιρὶν, *ſcrotum, mentula.* Etym. à σπείρω. Vide πηρὶν.

Ποίτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *remunerator, qui gratiam refert.* per Syncop. ἐκ τοῦ ποινήτινος, ἢ ποινὴν τίνουσα. τουτέστιν ἡ ἀνταμοιβὴν ἀποτίνουσα, καὶ χάριν ἀντιδοῦσα.

Ποιῴην, Att. pro ποιοῖμι, præſ. opt. act. verbi ποιέω, *facio.*

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, *quando,* quod vide.

Ποκίζω, vide in ſeq.

Ποκίξατο, Dor. & Ion. pro ἐποκίσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ποκίζω, *vello, tondeo,* f. ίσω. à

Πόκος, ου, ὁ, *vellus.* Th. πείκω, vel πέκω, *tondeo.*

Πόκως, Dor. pro πόκους, acc. pl. à πόκος.

Πολέας, Poet. pro πολλοὺς, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus:* ſed

Πόλεας, *urbes,* acc. pl. à πόλις, εως, ἡ, *urbs.*

Πολέες, Ion. ſeu Poët. pro πολλοὶ, &

Πολέεσσ', pro πολέεσσι, dat. pl. Poët. & Ion. pro πολλοῖς· à πολὺς, *multus,* quod vide.

Πόλει, dat. ſing. à πόλις, εως, ἡ, *urbs.*

Πολεῖν, præſ. infin. act. à πολέω, *verto.*

Πολέμαρχος, ου, ὁ, *dux belli:* ex πόλεμος, *bellum,* & ἀρχὸς, *dux.* Th. ἀρχὴ, *principium,* item *principatus.*

Πολεμέω, -ῶ, *bello, prælior,* f. ήσω. p. πεπολέμηκα. a. 1. ἐπολέμησα. a. 1. infin. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, *bellum.*

Πολεμήϊος, Ion. Dialyſi pro πολέμιος, ου, *bellicus,* ad eod.

Πολεμήσει, *præliabitur:* 3. ſing. f. 1. act. verbi πολεμέω, quod vide.

Πολεμία, ας, ἡ, (ſc. χώρα) *hoſtilis regio.*

Πολεμιζέμεν, & πολεμιζέμεναι, *pugnare:* præſ. inf. Ion. & Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, quod vide.

Πολέμιζον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. à

Πολεμίζω, *pugno, belligero.* f. ίσω. perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος. *bellum.*

Πολεμικὸς, οῦ, *bellicus, bellicoſus.* hinc polemick. &

Πολεμικῶς, adv. *bellicosè.* Th. πόλεμος, *bellum.*

Πολέμιος, ου, *hoſtis inimicus.* ejuſd. th.

Πολεμιστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bellicoſus:* &

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ. *bellicoſus, bellator,* acc. ſing. πολεμιστήν· à πόλεμος. *bellum.*

Πολεμοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *bellum excipiens,* ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολέμοισι, dat. pl. Ion. à πόλεμος, *bellum.*

Πολεμόκλονος. ου, ὁ καὶ ἡ, *tumultuoſus:* ex πόλεμος & κλόνος, *tumultus.*

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, & Ion. οιο, ὁ, *bellum:* q. πολύαιμος· ex πολὺ, & αἷμα, *ſanguis.* Vel qu. πολόλεμος, ex πολὺς, & ὄλλυμι, *perdo.* Vel qu. πόλεις μειῶν, *civitates minuens.* Alii à πολέω, *everto.*

Πολεμοτροφέω, -ῶ, *belligero, bellum nutrio:* &

Πολεμόω, -ῶ, *ad bellum excito.*

Πολῆος, gen. ſing. Poët. pro πολλοῦ. ſic in gen. pl. πολέων pro πολλῶν· à πολὺς, *multus,* quod vide.

Πολέσκετο, Ion. pro ἐπολεῖτο, -εῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πολέω, *verto.* Niſi ex πολέσκω derivare malis, idem quod πολέω.

Πόλευς, gen. ſing. Dor. pro πόλιος, à πόλις, ἡ, *urbs.*

ΠΟΛΕ'Ω, *verto, verſo:* f. ήσω, p. πεπόληκα· undè forte. Angl. to plough.

Πόλεως, & Poët. πόληος, gen. ſing. à πόλις, ἡ, *urbs.*

Πολήων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, *urbium:* ab eod.

Πολιανομέω, -ῶ, f. ήσω, *præfectus urbis ſum:* à

Πολιανόμος, ου, ὁ, *ædilis, præfectus urbis:* ex πόλις & νέμω, *rego.*

Πολιάοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, & per Craſin πολιοῦχος, *urbium conſervator,* vel *præſes.* παρὰ τὸ τὰς πόλιας, εἴτε, πόλεις ἔχειν καὶ φυλάσσειν.

Πολίαρχος, ου, ὁ, *patriæ princeps.* τῆς πόλεως ἀρχὸς, εἴτε ἄρχων καὶ ἡγέμων.

Πολιὰς, άδος, ἡ, *urbana:* Palladis Epithet. quæ urbis præſes tutatrixque credebatur. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιατᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. à πολιήτης, quod vide.

Πολίζω, *urbem condo, urbem ſtatuo:* f. ίσω. perf. πεπόλικα. a. 1. ἐπόλισα. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιῆς, gen. ſing. f. g. à πολιὸς, ὰ, ὸν, *canus, a, um.*

Πολιήταις, dat. pl. πολιητᾶν, gen. pl. à

Πολιήτης, ου, ὁ, Poët. pro πολίτης, *civis:* à πόλις.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cana habens tempora:* ex πολιὸς, & κρόταφος, *tempus.*

Πολιορκέω, *urbem obſideo,* & *cingo obſidione:* præſ. part. paſſ. πολιορκούμενος. ex πόλις, & ἕρκος, εος, τὸ, *ſeptum.* Th. εἴργω, fut. ξω, *includo.*

Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, *urbium obſeſſor:* ab eod.

Πολιορκία, ας, ἡ, *obſeſſio, obſidio:* ab eod.

ΠΟΛΙΟ'Σ, οῦ, *canus, albus:* qu. à παλαιὸς, *vetuſta* enim ſolent eſſe *cana.*

Πολιοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide πολιάοχος.

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, *urbs, civitas:* [* pro πατρὶς, Luc. ii. 3, 4. ἕκαστος εἰς ἰδίαν πόλιν. Joan. i. 45.] ubi homines πολοῦσιν, id eſt, *verſantur.* vel potiùs à πολὺς, quòd ſint πολλοὶ certis legibus juncti.

Πόλισμα, ατος, τὸ, *urbs.* à præced.

Πολισμάτιον, ου, τὸ, *oppidulum:* dimin. à præced.

Πολίσσαμεν, Ion. & Poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, quod vide.

Πολῖται, nom. pl. πολίτης, ου, ὁ, *civis.* Th. πόλις, *urbs.*

Πολιτάρχης, ου, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν πολιτῶν, *gubernator civium, urbis præfectus.* Th. ἀρχὴ, *principatus.*

Πολιτεία, ας, ἡ, & Ion. πολιτείη, *civitas, reſpubl. jus civitatis, reipublicæ ſtatus* & *admi-*

Digitized by Google

adminiſtratio: Angl. polity. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιτεύεσθαι, præſ. infin. paſſ. à πολιτεύω, quod vide.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, *vita civilis*: item idem ac πολιτεία· in pl. τὰ πολιτεύματα. &

Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, *magiſtratus*: à

Πολιτεύω, *rempubl. adminiſtro*: f. εύσω, p. πεπολίτευκα· præſ. m. πολιτεύομαι, idem. item *me gero*: p. paſſ. πεπολίτευμαι, *ſervivi*. cum dat. à

Πολίτης, ου, ὁ, *civis*: in nom. pl. πολῖται, in gen. pl. πολιτῶν. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *POLITICUS*, *civilis*. Hinc Angl. politick. & comparat.

Πολιτικώτερος, α, ον, & ſuperlat. πολιτικώτατος, α, à præcedente πολιτικός.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, *civis* fœmina: à πολίτης, quod vide.

* Πολιτογραφία, *novus civium cenſus*: à πόλις et γράφω, *ſcribo*. D. S.

Πολίχνη, ης, ἡ, *oppidulum*. Th. πόλις.

Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multùm*: aliquando pro πολλάκις, *ſæpe*. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλάκι, Poët. pro

Πολλάκις, adv. *ſæpè*, *multoties*: &

Πολλαπλάσιος, ου, &

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ & ἡ, *multiplex*; item *multo copioſior*. [* Luc. xviii. 30. quemadmodum πολλαπλάσιος habet comparativi vim. ap. Diod. Sic. p. 48. B. σύνταξις τῶν ἀναγκαίων παρὰ τοῦ βασιλέως τοῖς μὲν δικασταῖς ἱκανὸν πρὸς διατροφὴν ἐχορηγεῖτο. τῷ δὲ Ἀρχιδικάστῃ πολλαπλάσιον, *Stipendia in victum quidem judicibus à rege præbebantur. Prætori autem multo ampliora*. Et p. 248. D.] acc. ſing. πολλαπλασίονα· ab eod. th.

Πολλαχοῦ, & πολλαχοῦς, & πολλαχῆ, *ſæpe*, *variis modis*: ab eod.

Πολλαχῶς, adv. *multifariàm*: à præced.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, *multa*: f. g. ejuſd. th.

Πολληπλήσιος, Ion. pro πολλαπλάσιος, quod vide.

Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, *multum*, *longè*: quod à

Πολλὸς, ου, Poët. pro πολὺς, *multus*, quod vide.

Πολλοστημόριον, ου, τὸ, *pars multeſima*, *minima pars*: à

Πολλοστημόριος, ου, *multeſimus*, *unum ex multis partibus habens*; item *minimus*: ex πολλοστὸς, quod vide, & μόριον, *particula*. Th. μείρω, *divido*.

Πολλοστὸς, οῦ, *multeſimus*, *unus è multis*. Th. πολὺς, *multis*.

Πολλοῦ, πολλῷ, gen. & dat. ſing. πολλοῖς, dat. pl. ejuſd. th.

Πόλος, ου, ὁ, *POLUS*, *vertex ſeu cardo mundi*, *cœlum*. Angl. pole. à πολέω, *verto*.

ΠΟ´ΛΤΟΣ, ου, ὁ, *PULS*, *pulmentum*. Angl. pulſe. ab eod.

Πολὺ, *multùm*: n. g. vel adv. ſumitur & vertitur *valdè*. ἐπὶ πολὺ, *diu*. Sic in pl. τὰ πολλὰ, *multùm*, *valdè*, à πολὺς.

Πολυάϊκος, gen. ſing. à πολυάϊξ, quod vide.

Πολύαινε pro πολύαινε, voc. à

Πολύαινος, ου, ὁ & ἡ, *multùm laudatus*, *laudatiſſimus*: ex πολὺς & αἶνος, *laus*. eſt & nomen propr.

Πολυάϊξ, κος, ὁ, *impetuoſus*: ex πολὺς & ἀΐσσω, *ruo*, *cum impetu feror*.

Πολυάνδριον, ου, τὸ, *cœmeterium*, quod multos *viros* capiat, & eo ferantur: ex πολὺς, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*.

Πολυάνθεμος, ου, ὁ & ἡ, Poët. idem ac

Πολυανθὴς, έος, ὁ & ἡ, *multos habens flores*, *floribus abundans*; ex πολὺς & ἄνθος, εος, τὸ, *flos*. hinc πολυανθέες αὖραι.

* Πολυάνθρωπος, *fœcundiſſima hominum (urbs.)*

Πολυάρητος, ου, ὁ & ἡ, *multis votis expetitus*: ex πολὺ & ἀρητὸς, *precibus expetitus*. Th. ἀρὰ, *preces*.

* Πολυάριθμος, *infinitus*, *innumerabilis*. D. S.

Πολυαρκέστατος, ου, *copioſiſſimus*, *longè ſufficientiſſimus*: ſuperl. à

Πολυαρκὴς, έος, ὁ & ἡ, *ad multa ſufficiens*, vel *multùm ſufficiens*; item *diu durans*: ex πολὺς & ἀρκέω, *ſufficio*.

Πολύαρς, ενος, ὁ & ἡ, *multos agnos habens*, & per conſeq. *dives*: ex πολὺς, & ἄρς, ἀρὸς, ὁ & ἡ, *agnus* & *agna*.

Πολύαρχος, ου, ὁ, *multorum princeps*, ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολίαρχος, quod vide.

Πολυβενθὴς, έος, ὁ & ἡ, *valdè profundus*: ex πολὺ & βένθος, εος, τὸ, quod à βάθος, εος, τὸ, *profunditas*.

Πολύβοσκος, ου, ὁ & ἡ, Epith. telluris, *quæ multos paſcit*: ex πολὺς & βόσκω, *paſco*. Th. βόω idem.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, & Poët. πουλυβότειρα, *multorum altrix*, *quæ multos paſcit*: ex πολὺς, & βόω, *paſco*.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ & ἡ, *multas habens uvas*: ex πολὺς & βότρυς, *uva*.

Πολύβουλος, ου, ὁ & ἡ, *valdè prudens*; à πολὺς & βουλὴ, *conſilium*.

Πολυβοῦται, nom. pl. à

Πολυβούτης, ου, ὁ, *multos boves habens*: à πολὺς & βοῦς, *bos*.

Πολυβούτα, Dor. pro πολυβούτου, à præced.

Πολυγαθὴς, έος, ὁ & ά, Dor. pro

Πολυγηθὴς, έος, ὁ & ἡ, *multum lætitiæ adferens*: ex πολὺ & γηθέω, *lætor*.

Πολύγναμπτος, ου, ὁ & ἡ, *qui variis modis flectitur*, *qui multos habet flexus*: ex πολὺς & γναμπτὸς, *inflexus*: qu. à γνάμπτω pro κάμπτω, *flecto*.

Πολύγνωτος, ου, ὁ & ἡ, *valdè notus*, *celeberrimus*: ex πολὺ & γνωτὸς, *cognitus*. Th. γινώσκω, *cognoſco*.

Πολύγομφος, ου, ὁ & ἡ, *multos clavos habens*: ex πολὺς & γόμφος, *cuneus*, *clavus*.

Πολύγονος, ου, ὁ & ἡ, *abundans fœtu*, *fœcundus*: ex πολὺ & γονὸς, *fertilis*. Th. γίνομαι, *naſcor*.

Πολυδαίδαλος, ου, ὁ & ἡ, *multo artificio elaboratus*: ex πολὺς & Δαίδαλος, *Dædalus*, ingenioſus ille artifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ & ἡ, *multùm lacrymans*, *lacrymoſus*: acc. ſing. πολύδακρυν· ex πολὺς, & δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*.

Digitized by Google

● Πολυδαπάνως, *ſumptuoſiſſimè, multis impenſis.* D. S.

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *cacuminoſus:* ex πολὺς, & δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis.* Th. δέρη & δειρὴ, *cervix, jugum montis.*

Πολυδένδρεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui multas arbores habet:* ex πολὺς, & δένδρον, *arbor.*

Πολυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multos intuens:* ex πολὺς, & δέρκω, *video:* a. 2. ἔδρακον.

Πολυδεύκης, *POLLUX:* nomen propr.

Πολυδίψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm ſiticuloſus:* expon. & *multùm deſideratus:* [* φ. legendum Il. Δ. 171. πολυφίψιον Αργος, *Argos multis modis læſum*, ab ἴπτω, *lædo.* Upton not. in Shakeſp. § vi.] ex πολὺς, & δίψα, *ſitis.*

Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mulier.

Πολύδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multa donans;* & *qui ingentem dotem attulit:* ex πολὺ, & δῶρον, *donum.* Eſt &

Πολύδωρος, ου, ὁ, nomen propr.

Πολυειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multiplex; diverſas habens ſpecies;* ex πολὺ, & εἶδος, εος, τὸ, *ſpecies.* Th. εἴδω, *video.*

Πολύειδος, ου, ὁ, nom. propr.

Πολυέλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multus miſericordiâ.*

* Πολυέραστος, η, ον, *valdè amabilis.*

Πολυεργὸς, vel πολύεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multi operis homo, operoſus:* ex πολὺ, & ἔργον, *opus.*

Πολυετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *annoſus.* Ex ἔτος, *annus.*

Πολύευκτος, *multis votis expetitus:* ex εὔχομαι, *opto.*

Πολύζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *habens multa tranſtra:* ex πολὺς, & ζυγὸς, *jugum:* in pl. ζυγὰ, *tranſtra.* Th. ζευγνύω, *jungo.*

Πολυήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos dies habens:* ex ἡμέρα, *dies.*

Πολυήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peroptabilis:* ex πολὺ, & ἐράω, -ῶ. *amo.* f. άσω.

Πολυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multiſonus:* acc. ſing. πολυηχέα· ex πολὺς, & ἦχος, *ſonus.*

Πολυθρύλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm celebratus.* Th. θρύλλος, *ſuſurrus.*

Πολύθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. quod & convivio tribuitur & epulo, *multis victimis mactatis inſtructo:* ex πολὺς, & θύω, *macto.*

Πολυΐδριν, *multiſcium:* acc. ſing. à

Πολυΐδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, *multiſcius, percallidus:* ex πολὺ, & ἴδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, *ſciens.* Th. ἴσημι, *ſcio.*

Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *multiplici doctrinâ præditus.*

Πολυκαγκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multùm aridus:* ex πολὺ, & κάγκανος. Th. καγκαίνω, *areſacio.*

● Πολυκάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multicalamus.*

Πολυκάρανος, ου, ὁ, Dor. pro πολυκάρηνος, *multiceps, qui multa capita habet:* ex πολὺ, & κάρηνον, ου, τὸ, *caput.*

Πολύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fructuoſus.* &

Πολυκαρπότατος, ου, *fructibus abundantiſſimus:* ex πολὺς, & καρπὸς, *fructus.*

Πολυκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quæſtuoſus:* *aſtutus.* Th. κέρδος, *lucrum.*

Πολύκεστος, ου, *multùm acu pictus & ornatus:* ex πολὺ, & κεστὸς, *acu pictus.* Th. κεντέω, *pungo.*

Πολυκήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *magnis piſcibus abundans:* ex πολυ, & κῆτος, εος, τὸ, *cete, balæna.*

Πολυκλαύτοιο, gen. Ion. à

Πολύκλαυτος, ſeu πολύκλαυστος, ου, *multùm defletus:* ex πολὺ, & κλαίω, *fleo:* fut. κλαύσω.

Πολύκλειστος, ου, *bene clauſus:* ex πολὺ, & κλείω, *claudo.*

Πολυκληΐδα, acc. ſing. à

Πολυκληΐς, ῖδος, ὁ ϗ ἡ, *multis tranſtris instructa,* vel *multâ compage juncta:* ex πολὺ, & κληῒς *ſedes nautica:* vel à κληῒς pro κλεὶς, δὸς, *clavis.* Th. præced.

Πολύκλητος, ου, *è multis locis evocatus:* ex πολὺ, & καλέω, *voco.*

Πολύκλυστος, ου, *undis agitatus:* ex πολὺ, & κλύζω, *abluo:* f. σω.

Πολύκμητος, ου, *multùm elaboratus:* ex πολὺ, & κάματος, *labor.* Th. κάμνω, *laboro.*

Πολύκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos habens colles, ſaltuoſus:* ex πολὺ, & κνημὸς, *pars montis,* &c. Th. κνήμη, *tibia.*

Πολυκοιρανία, ας, ἡ, & Ion. ίη, ης, ἡ, *multorum imperium:* à

Πολυκοίρανος, ου, *multorum dominus & rex:* ex πολὺς, & κοίρανος, ου, ὁ, *rex, princeps.*

Πολυκτέανος, ου, ὁ, *multarum poſſeſſionum dominus:* in gen. pl. πολυκτεάνων· ex πολὺ, & κτέανον, ου, τὸ Poëtis idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *res, poſſeſſio.* &

Πολυκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *dives:* ex πολὺ, & κτάομαι, *poſſideo:* fut. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Πολυκώκυτος, ου. *luctuoſus:* ex πολὺ, *multùm;* & κωκυτὸς, *fletus.* Th. κωκύω, *fleo.*

Πολύλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *garrulus, multiloquus, loquax:* ex λαλέω, -ῶ, *loquor.*

Πολυλήϊος, ου, *habens multas ſegetes; locuples:* ex πολὺ, multùm, & λήϊον, ου, τὸ, *campus, ſeges.*

Πολυλογία, ας, ἡ, *multiloquium, loquacitas:* quod ex

Πολυλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multiloquus:* ex πολὺ, & λόγος, *ſermo.* Th. λέγω, *dico:* præt. med. λέλογα.

Πολυμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui multa didicit, multiſcius, eruditus:* ex πολὺ, & μανθάνω, *diſco.* fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Πολυμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multiparitus, multifarius:* & indè

Πολυμερῶς, adv. *multifariàm; multis vicibus:* ex πολὺ, & μέρος, εος, τὸ, *pars.* Th. μείρω, *divido.*

Πολύμηλος, ου, *pecoroſus:* ex πολὺ, & μῆλον, *ovis.* Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor.*

Πολυμῆτις, ιος, & πολυμήτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè prudens:* ex πολυ, & μῆτις, ιος, ἡ, *conſilium.*

Πολυμήχαν', pro πολυμήχανε, voc. à

Πολυμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè artificioſus, induſtrius, acutus:* ex πολὺ, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium.*

Digitized by Google

Πολυμόρφως, *multiformitèr.* D. S.

Πολύμοχθος, *laborioſus, ærumnoſus:* πολυμόχθυ, gen. Dor. pro -ου· ex πολὺς, & μόχθος, ου, ὁ, *labor.*

Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης. ου, ὁ, *qui multas habet nubes:* ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.

Πολύξεινος, ου, *multorum hoſpes:* ex πολὺς, & ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hoſpes.*

Πολυξένα, ας, ἁ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro quo dicitur aliàs πολύξενος, ὁ, *qui, quæve multos habet hoſpites:* ex πολὺς, *multus,* & ξένος, *hoſpes.*

Πολυοδία, ας, ἡ, *multa itinera:* ex ὁδὸς, ῦ.

Πολυολβος, ου, *perbeatus:* ex πολὺς, & ὄλβος, *beatitudo.*

Πολύορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm jurans.* Th. ὅρκος, *juramentum.*

Πολυοχλία, ας, ἡ, *multitudo turbulenta, multa turba:* ex ὄχλος, *turba.*

Πολυπαίδης, ου, ὁ, *POLIPÆDA,* nomen proprium.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *dives:* ex πολὺ & πάμμα, ατος, τὸ, *poſſeſſio.* Th. πάω, *poſſideo.*

Πολυπειρία, ίας, ἡ, *multa experientia:* ex

Πολύπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multa expertus:* ex πεῖρα. *experientia.*

Πολυπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *luctuoſus:* ex πολὺ, & πένθος, εος, τὸ, *luctus.*

Πολυπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui multa mala & damna dat, qui multas clades infert,* ὁ πολλὰ πήματα φέρων. Th. πῆμα, ατος, τὸ, *damnum.*

Πολυπίδαξ, ακος, *fontibus ſcatens:* ex πολὺς, *multus,* & πίδαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *fons, ſcatebra.*

Πολύπλαγκτος, ου, *multivagus:* gen. pl. πολυπλάγκτων· ex πολὺ, & πλάζω, fut. πλάγξω, *errare facio.*

Πολυπλανέων, gen. pl. à

Πολυπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multigavus.* πολυπλάνητος, *qui multùm vagatur:* quod ab iisd. th.

Πολυπλασιάζω, *multiplico,* f. άσω, p. πεπολυπλασίακα.

Πολυπλάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, &

Πολυπλασίων, ονος, *multiplex.*

Πολύπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui multorum jugerum eſt:* ex πολὺς, & πλέθρον, *jugerum.*

Πολυπληθέω, -ῶ, *multus numero ſum, creſco numero.* &

Πολυπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multus numero.* &

Πολυπλήθεια, & πολυπληθία, ας, ἡ, *magna multitudo, frequentia;* item *copia;* omnia ex πολὺς, & πλῆθος, *multitudo.* Th. πλέος, *plenus.*

Πολυπληθύνω, *ſummoperè multiplico:* ex πληθύνω, *multiplico.*

Πολυπλήθω, f. πλήσω, *largitèr impleo.*

Πολυπλοκία, ας, ἡ, *varietas.* &

Πολύπλοκος, *implicitus:* in quo multæ ſunt πλοκαὶ, ſeu *nexus:* πολύπλοκον, *multiplex:* ex πολὺ, & πλέκω, *necto.*

Πολυποίκιλος ου, ὁ ϗ ἡ, *multiformis:* ex πολὺς, & ποικίλος, *varius.*

Πολύπους, οδος, *multipes:* item *POLYPUS* piſcis, à multitudine pedum dictus: ex πολὺς, & ποῦς, ποδὸς, *pes.*

Πολυπραγμονέω, *curioſè perſcrutor:* præſ. inf. πολυπραγμονεῖν· ex πολὺ, & πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res:* quod à πράσσω, ſeu πράττω, *facio:* f. ξω, p. paſſ. πέπραγμαι.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, *curioſitas, ſolicitudo inanis:* à

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *negotioſus, curioſus:* ab iiſd.

Πολυπρόβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pecoris abundans:* ex πολὺ, & πρόβατον, ου, τὸ, *pecus.*

* Πολυπρόσωπος, ου ὁ ϗ ἡ, *multiformis.* πολυπρόσωπος γενεὰ, Joſ. B. J. i. 17. *numeroſa progenies.*

Πολύπτυχος, ου, *multiplicitèr duplicatus:* ex πολὺ & πτύσσω, *duplico:* f. ξω.

* Πολύπτολις, εως, ἡ, *multarum urbium potens.* Call. Hymn. in Delum, 166.

Πολύπτωτον, ου, τὸ, *POLYPTOTON,* figura: à

Πολύπτωτος, *multos habens caſus:* à πολὺς, & πτωτὸς, quod à πτόω, inuſ. idem ac th. πίπτω, *cado.*

Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ, *multiloquus, loquax:* à ῥέω, *dico.*

Πολυῤῥηνες, nom. pl. à

Πολύῤῥην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, *multos agnos habens, dives:* quod pro πολύαρς, αρνος, ὁ ϗ ἡ, idem; quod ex πολὺ, & ἀρς, ἀρνὸς, ὁ ϗ ἡ, *agnus,* vel *agna.*

ΠΟΛΥ'Σ, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um, frequens, amplus, præſtans, vehemens:* [* οἱ πολλοὶ, cum Articulo paſſim in N. T. *omnes* vel maxima pars, non *multi:* Luc. vii. 47. Rom. v. 15, 18, 19. xii. 5. 2 Cor. ii. 17. Heb. ix. 28. xii. 15. Rev. xvii. 1. R. Bentleius, Concio coram Acad. Cant.—Gen. xvii. 4, 5.—Rom. iv. 16, 17. Matt. xxi. 14.—Marc. xiii. 10. R. Parry de Regno Meſſiæ contra Michaelem, p. 92. ὁ πολὺς ὄχλος, Marc. xii. 37. ὡς οἱ πολλοὶ, ÆL V. H. ix. 20.] gen. πολλοῦ, ῆς, οῦ, acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ. hinc in comparat. πλέων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amplior, copioſior:* ſuperlat. πλεῖστος, ου, *plurimus.*

Πολύσκαρθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm agilis in ſaltu:* ex πολὺ, *multùm* & σκαίρω, *ſalio.*

Πολυσπερέες, *diſperſæ,* nom. pl. à

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multùm ſparſus.* Th. σπείρω, *diſſemino.*

Πολύσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intimâ miſericordiâ abundans:* ex πολὺ, & σπλάγχνον, ου, τὸ, *viſcus.*

Πολυσπέρχων, ὁ, *Polyſperchon,* nomen proprium.

Πολυστάφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *uvis abundans:* ex πολὺ, & σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva.* Th. σταφὶς, ίδος, ἡ *uva paſſa.*

Πολύστονος, ου, *multùm gemens;* item *luctuoſus:* ex πολὺ, & στένω, *gemo.*

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ἡ, *multarum vertiginum:* ex πολὺ, & στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, *converſio, vortex.* Th. στρέφω, *verto.*

Digitized by Google

Πολυσύνδετον, figura apud Grammat. ἀσυνδέτῳ contraria, quæ fit per conjunctionum multiplicationem: à πολὺς, & σύνδετος, colligatus: quod à σὺν, & δέω, ligo.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas pullorum, vel liberorum: ex πολὺ, & τέκνον, fœtus, proles. Th. τίκτω, pario: f. τέξω. a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, magnificentia: πολυτελειῶν, gen. pl. à

Πολυτελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſumptuoſus, pretioſus, exquiſitus: ex πολὺ, multùm, & τέλος, εος, τὸ, impenſa, ſumptus.

Πολυτελῶς, adv. magnificè: à πολυτελὴς, quod vide.

Πολυτίμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, præclarus, pretioſus: &

Πολύτιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, valdè pretioſus: ex πολὺ, & τιμὴ, ῆς, ἡ, pretium, honor. Th. τίω. æſtimo, honoro.

Πολύτλας, αντος, ὁ ἡ ἡ, multa, paſſus, nobilis: ex πολὺ, & τλάω, ſeu ταλάω, tolero.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, multùm patiens; multùm miſer: ab iisd. th.

Πολύτοκος, ου, ὁ ἡ ἡ, partu fœcundus. Th. τίκτω, pario: p. m. τέτοκα.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, columbis abundans: ex πολὺ, & τρήρων, ωνος, ἡ, columba. Th. τρέω, tremo.

Πολυτροπία, ας, ἡ, pro quo

Πολυτροπίη, ης, ἡ, Ion. verſutia, &

Πολύτροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, varius, cujus ſunt multi modi, verſutus: à πολὺς, & τρόπος, modus. Th. τρέπω, verto, f. ψω, præt. m. τέτροφα.

Πολυτρόπως, adv. multis modis: à præced.

Πολυΰμνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, valdè celebratus. Ex πολὺς, multus, & ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, carmen. Th. ὕδω, celebro.

Πολυυμνία, ας, ἡ, nomen Muſæ: ex πολὺς, & ὕμνος, hymnus, cantus. Th. ὕδω, celebro, canto.

Πολυφάρμακος, ου, ὁ ἡ ἡ, multorum venenorum peritus. Ex πολὺ, & φάρμακον, venenum medicamentum.

Πολύφημος, ου, ὁ ἡ ἡ, celebris: ex πολὺ, multùm, & φημὶ, ſeu φάω, dico: &

Πολύφημος, ου, ὁ, nomen proprium.

Πολύφθορος, ου, qui multos perdit, & auctor eſt multorum interituum: ὁ πολλοὺς φθείρων. Th. φθείω, corrumpo.

Πολύφιλος, multos habens amicos. Th. φίλος.

Πολύφιλτρος, ου, valdè amans: ex πολὺς, & φίλτρον, ου, τὸ, amoris illecebra. Th. φίλος, amicus.

Πολυφλοισβοιο, gen. Ion. pro -ου, à

Πολύφλοισβος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnum ſtrepitum faciens: ex πολὺς, & φλοῖσβος, fremitus undarum.

Πολύφοιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, profuſus, vagus: ex πολὺ, & φοιτάω, venio, ventito.

Πολυφόρβη, ης, multos paſcens: f. g. à

Πολύφορβος, ου. ον, multos nutriens: ex πολὺς, & φέρβω, paſco: f. ψω, præt. m. πέφορβα.

Πολύφορτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui multos habet ſarcinas; onuſtus: ex πολὺς, & φόρτος, ου, ὁ, onus.

Πολυφραδέεσσι, aſtutis, dat. pl. à

Πολυφραδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, valdè conſultus. Th. φράζω, dico: a. 2. ἔφραδον.

Πολυφρόντιδες βουλαί. conſilia multarum curarum plena: à φροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, multiplex peritia, prudentia: in dat. pl. πολυφροσύναις. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Πολύφωνος, ου, nomen ranæ, à multo clamore ſic dictæ.

Πολύχαλκος, multum habens æris, ſolidus, firmus. Ex πολὺ, & χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Πολυχορδία, ας, ἡ, in fidibus chordarum multitudo. à

Πολύχορδος, multas habens chordas: à χορδὴ, ἡ, chorda, fides.

Πολυχρόνιος, ου, diuturnus. Ex πολὺς, & χρόνος, tempus.

Πολυχρονιώτερος, έρα, ον, diuturnior, -us: comparat. & πολυχρονιώτατος, ſuperlat. à præced.

Πολύχρυσος, ου, ὁ ἡ ἡ, affluens auro. Th. χρυσὸς, aurum.

Πολυψήφις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, multis calculis ſeu lapillis abundans. Th. ψῆφος, ου, ἡ, lapillus.

Πολυώδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui multos dolores affert. Th. ὀδύνη, dolor.

Πολυώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, multa habens nomina, celebris. Ex πολὺ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Πολυωρέω, -ῶ, f. ήσω, magnam curam gero; bene ro; lautè & accuratè accipio: à πολὺ, multum, & ὠρέω, curo, quod ab ὤρα, cura.

Πόμα, ατος, τὸ, potus. Th. πίνω, bibo.

Πομπαὶ, idem etiam ac ἀποαὶ τὰς ναῦς πρὸς τὸν λιμένα πέμπουσαι.

Πομπαῖος οὖρος, ventus ſecundus, qui naves deducit, quò nautæ pervenire cupiunt. Sic πόμπιμον τέλος, ſecundus ac proſper finis. Th. πέμπω, mitto.

Πομπευέμεν, Dor. pro πομπεύειν, in pompâ duci: quod à πομπὴ, pompa. Th. πέμπω, mitto.

Πομπεὺς, dux, in pl. πομπῆες, pomparum ductores: &

Πομπεύω, f. εύσω, tranſmitto, tranſveho, pompam duco: à ſeq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, miſſio; POMPA, impulſus ac afflatus divinus; ſolenne ſpectaculum in modum triumphi. Th. πέμπω, mitto.

* Πομπικὸς, (veſtis) ad pompam pertinens.

Πομπὸς, οῦ, ὁ, comes, dux viæ: ab eodem th.

Πομφόλυξ, γος, ἡ, bulla: à πομφὸς, quod videas.

Πομφολύσσω, f. ξω, bullarum inſtar eo, mano. Hinc πομφολύξαν, 3. pl. a. 1. act. Ion. Vide πομφός.

Πομφὸς, οῦ, ὁ, eminentia cutis tumida, & ſimul humore abundans: quaſi miſſum aliquid, à πέμπω, aut à πέμφιξ, flatus. hinc & πομφόλυξ, bulla.

Digitized by Google

Ποναθῇ, Dor. pro πονηθῇ, 3. ſing. a. 2. ſubj. paſſ. verbi πονέω, laboro. Th. πένομαι, *facio*. p. m. πέπονα.

Πονεῖν, præſ. inf. act. à πονέω, *laboro*; *vexo*, *fatigo*: f. ήσω. Th. πένομαι, *facio* p. m. πέπονα.

Πονεῖτο, *laborabat*: Ion. pro ἐπονεῖτο, 3. ſing. imperf. verbi πονέομαι. Th. πένομαι.

Πονέοντο, Ion. pro ἐπονέοντο, *laborabant*, 3. pl. imperf. ejuſd. verbi & th.

Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præſ. part. paſſ. ejuſd. verbi & th.

Πονεῦμες, *laboramus*, Dor. pro πονοῦμεν, 1. pl. à πονέω, quod vide.

Πονεῦντας, *tractantes*, Dor. pro πονοῦντας, acc. pl. part. præſ. act. à ſeq.

Πονέω, -ῶ, *laboro*, *tolero*; *fatigo*; *laſſeſco*. [* *dolere facio*, Εἰ τὸ κέντρον πονεῖ τὸ τᾶς μελίσσας, Anacr. XL. 14. *Apis ſi acumen tantum facit dolorem*:] f. ήσω, cùm ad animum refertur: & έσω, cùm ad corpus, ut volunt nonnulli. Th. πένομαι, *facio*. p. m. πέπονα.

Πονηρεύομαι, η, εῖται, præſ. ind. præſ. πονηρεύωμαι, præſ. ſub. paſſ. à

Πονηρεύω, *improbè ago*: f. εύσω, à πονηρὸς, *improbus*, quod à πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *ago*. p. m. πέπονα.

Πονηρία, ας, *malitia*, *vitium*, *defectus*: &

Πονηρὸς, ὰ, ὸν, *de induſtriâ malus*, *malignus*, *improbus*, *ſceleſtus*, *vitioſus*, *malus*, i. e. malè ſe habens: πονηρὸς, ὁ, *diabolus*, κατ' ἐξοχὴν, in compar. πονηρότερος, α, ον, ſuperl. πονηρότατος. &

Πόνηρος, *laborioſus*, *miſer*, *infelix*, *improbus*, *ſceleſtus*, à πονέω, *laboro*, quod à πόνος. Th. πένομαι, *efficio*: p. m. πέπονα.

Πονηρότατος, ſuperl. à πονηρὸς, ῦ, *malignus*, *ſceleſtus*: ab eod. th.

Πονηρῶς, adv. *improbè*, *ſceleſtè*: à πονηρὸς, &

Πονήρως, adv. *miſerè*: à πόνηρος, quod videas.

Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, *laboro*.

Πονησάμενος, *laborans*: a. 1. part. m. &

Πονήσατο, 3 ſing. a. 1. m. Ion. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, *laboro*: f. ήσω. Th. πένομαι, *ago*. p. m. πέπονα.

Πονητέον, *laborandum eſt*, verbale: &

Πονητικὸς, ῦ, *laborioſus*: ab eod. verbo & th.

Πόνοιο, gen. Ion. pro πόνου, à ſeq.

Πόνος, ου, ὁ, *labor*, *dolor*, *moleſtia*. [* *injuſtitia*, *iniquitas*, LXX Pſ. x. 7. 14. cxxxix, 24. iv. 10. &c.] gen. pl. πόνων, à præt. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro*.

Ποντοπορεύω, *mare trajicio*: f. εύσω, p. πεποντοπόρευκα.

Ποντιᾶν, Dor. gen. pl. f. g. à πόντιος, ία, ον, *marinus*: ut ποντιᾶν Νηρηίδων. Th. πόντος.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, Poët. pro ποντία, *marina*. Th. πόντος, *mare*.

Ποντικὸς, ῦ, *PONTICUS*, *marinus*: Angl. pontic: idem *PONTICUS*, incola Ponti: &

Πόντιος, ία, ον, *marinus*: item prænomen præſidis Romani, Πιλάτος dictus: &

Ποντόθεν, *ex mari*: adv. è loco: à πόντος. [* Hinc Καταποντιστὴς, ῦ, ὁ, Iſocr. in Paneg. *qui in ponti aquas demergit*. Item, *pirata*. Luc. Merc. Cond. p. 464.]

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epith. Neptuni, *qui maris eſt rex*, *ſeu dominator*. Ex πόντος, *mare*, & μέδω, *impero*.

Ποντοπόρεια, ας, ἡ, nomen multitud. Vide in ποντοπόρος.

Ποντοπορέω, *per pontum gradior*, *mare pervado*, ſeu *pererro*: &

Ποντοπορεύω, idem: à ποντοπόρος, quod vide.

Ποντοπόροιο, gen. Ion. à

Ποντοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mare ſulcans*. Ex πόντος, *mare*, & πορεία, *iter*: quod à πορεύω, *duco*, *ago*. Th. πείρω, *tranſeo*, p. m. πέπορα.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, ου, ὁ, *PONTUS*, *mare*: hinc ποντικὸς, ῦ, *marinus*, & πόντιος, idem. Eſt &

Πόντος, nomen regionis, Aſiæ minoris.

Πόπανον, ου, τὸ, *POPANUM*, *placenta lata*, *tenui*, & *rotunda*: à πέπλω, *coquo*. Gl. Cyr. πόπανα, *liba*.

Πόπλιος, ου, ὁ, Lat *Publicus*.

ΠΟ'ΠΟΙ, *proh Dii!* Dryopum enim linguâ *Dii* dicebantur, quaſi πάντα ὀπτεύοντες. Eſt & *vox admirantis*, vel *indignantis*.

ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, f. ύσω, *ſibilo*, *blandè contrecto*, à ſono.

Ποππυλιάσδειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν, *ſibilare*.

Ποππύσδειν, Dor. pro ποππύζειν.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, *ſibilus*: &

Ποππυσμὸς, ῦ, ὁ, idem. à ποππύζω.

Πόρδαλις, idem quod πάρδαλις, εως, ἡ, *pardalis*. à πάρδος, ὁ, *pardus*.

Πόρε, *præbuit*, 3. ſing. a. 2. act. Ion. pro ἔπορε, &

Πόρε, *da*, a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poët. pro πορίζω, *ſuppedito*: & πόρειν pro ἐπόρειν, & πόροι, 3. ſingul. a. 2. opt. act. ejuſd. verbi: πόρειν θανάτῳ, *dare morti*: Th. πείρω, *tranſadigo*. f. περῶ, præt. m. πέπορα.

Πορεία, ας, ἡ, *via*, *iter*, quod à πορεύω, *trajicio*; & hoc a πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo*. p. m. πέπορα.

Πορεῖον, ου, τὸ, *quod legatis datur pro libertate commeandi*.

Πορευθῆναι, a. 1. inf. paſſ. &

Πορευθῶ, a. 1 ſub. ſeq. verbi πορεύομαι.

Πορεύομαι, *proficiſcor*. [* de iis dicitur qui equo vel curru vehuntur, Act. viii. 36. 39. αὐτὸς εἰώθει πορεύεσθαι. *equo vehi*, Xen. Cyrop. p. 7. navigationi opponitur, Exp. Cyri, v. p. 273.] item in ſacrâ paginâ *verſor*. imperf. ἐπορευόμην, ου, ετο. præſ. inf. πορεύεσθαι. fut. m. πορεύσομαι. perf. paſſ. πεπόρευμαι, *verſatus ſum*. a. 1. paſſ. ἐπορεύθην, ης, η, *abivi*. a. 1. imperat. paſſ. πορεύθητι. a. 1. ſubj. πορευθῶ: à πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo*, præt. πέπορα.

Digitized by Google

Πορεύσῃ, *ibis*, 2. ſing. f. 1. m. verbi ejuſd. & th.

Πόρευσις, εως, ἡ, *iter, via:* &

Πορευτὸς, ῦ, ὁ, *greſſilis, ambulatilis:* à πορεύομαι, *proficiſcor.*

Πορεύω, *trajicio, traduco, ire jubeo; facio ire: mitto:* f. εύσω. p. πεπόρευκα, à πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω, *tranſeo.* p. m. πέπορα.

Πορέω, ſeu πόρω, *do, præbeo,* Poët. pro πορίζω, *aditum facio, comparo:* item *do.* Th. πείρω, *tranſadigo.*

Πορθέω, *vaſto,* imperf. ἐπόρθεον, -ουν. f. ήσω. p. πεπόρθηκα. a. 1. ἐπόρθησα. a. 1. part. act. πορθήσας, αντος. Th. πέρθω, *diruo, depopulor:* f. σω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πορθήσειν, *depopulaturum,* f. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.

Πόρθησις, εως, ἡ, *vaſtatio, depopulatio:* à 2. perſ. perf. paſſ. verbi πορθέω, quod vide.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, *fretum,* & *navis quâ fretum trajicitur:* à πορθμός.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, *portitor, qui aliquem lintre per fretum tranſportat:* &

Πορθμεύω, f. εύσω, *transfreto, trajicio fretum, moveo, fero:* à πορθμὸς, quod vide.

Πορθμήϊον, Ion. pro πορθμεῖον.

Πορθμὸς, ῦ, ὁ, *fretum, trajectus:* à πείρω, *tranſeo:* hinc & πορθμεὺς, *portitor* in pl. πορθμῆες, & Ion. πορθμέες.

Πορθυμένη, ης, ἡ, *devaſtata:* præſ. part. paſſ. f. g. verbi πορθέω, quod vide.

Πορίζεσθαι, præſ. inf. paſſ. à ſeq.

Πορίζω, *tranſitum patefacio; paro, invenio, ſuppedito:* f. ίσω. p. πεπόρικα. perf. paſſ. πεπόρισμαι· quod à πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω, *tranſeo.* p. m. πέπορα.

Πόριμα, *pervia,* nom. pl. n. g. à

Πόριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pervius; tranſiens; abundans, quæſtuoſus:* à πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω.

Πόρις, *vitulus,* vide πόρτις.

Πόρισμα, ατος, τὸ, *corollarium, theorema à demonſtratis obiter reſultans:* item

Πορισμὸς, ῦ, ὁ, *ſuppeditatio, reditus:* &

Ποριςὴς, ῦ, ὁ, *ſuppeditator, quæſtor,* omnia à perſ. paſſ. verbi πορίζω, quod vide.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, *annulus,* ſeu *fibula, cujus complexu haſtæ ferrum cum ligno coërcetur.*

Πόρκιος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. *piſcator.*

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *rete piſcatorium, circulus quivis:* à πείρω.

Πορνεία, ας, ἡ, *ſcortatio:* [* Matt. xv. 19. Mar. vii. 21. *adulterium,* Matt xix. 9. *inceſtus,* 1. Cor. v. 1.] à πόρνη, *meretrix,* quod vide.

Πορνεύω, *ſcortor,* f. εύσω. a. 1. ἐπόρνευσα. p. πεπόρνευκα. Th. περάω, *vendo.*

Πόρνη, ης, ἡ, *meretrix,* quæ corpus ſuum περνᾷ, id eſt, *vendit,* ac *proſtituit,* quod à περνάω ſeu πέρνημι, *vendo,* p. m. πέπορνα. Th. περάω, idem.

Πορνικὸς, ῦ, ὁ, *meretricius:* à πόρνη.

Πορνοκόπος, ου, ὁ, *lenocinator, fornicarius.*

Πόρνος, ου, ὁ, *ſcortator.* [* propriè, *virile ſcortum,* publicè ſe proſtituens, *fornicarius.* 1. Cor. v. 9, 10.] Vide πόρνη.

Πόρος, ου, ὁ, *tranſitus, meatus, via; ora maritima; via & ratio aliquid efficiendi:* unde πορίζω, *acquiro.* Th. πείρω, *tranſadigo.* p. m. πέπορα. [* Hinc fortè Angl. a pore.]

Πόρπαξ, κος, ὁ, idem ac ejus th. πόρπη.

Πορπάω, vel -πέω, *fibulis aſtringo:* à

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, *fibula, annulus, clypei,* à πείρω, *figo,* qui infigitur, ut affigat.

Πόῤῥω, adv. *PORRO, procul, longè, antè, in anteriorem partem.* Th. πρὸ, *antè.* Eſt autem idem πρόσω, πόρσω, & πόῤῥω, & his opponitur ὀπίσω. πρόσω ϗ ὀπίσω. *antè & retrò.* Hinc comparat. πορρώτερος, ſuperl. πορρώτατος.

Πόῤῥωθεν, adv. *eminùs, procùl:* à πόῤῥω, quod vide.

Πορρώτατος, ſuperl. *longiſſimè diſtans, maximè procùl diſſitus:* &

Πορρωτάτω, adv. ſuperl. *longiſſimè:* &

Πορρώτερον, adv. *longiùs:* &

Πορρώτερος, *longiùs diſſitus, magis procùl remotus:* &

Πορρωτέρω, adv. compar. *longiùs:* à πόῤῥω, quod vide.

Πορσαίνω vel πορσύνω, *præbeo, paro, curo, molior,* &c. quod à πόρω, f. πόρσω, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo.* Th. πείρω, *tranſadigo.* p. m. πέπορα.

Πόρσιον, Poët. adv. pro πορρώτερον, *longiùs, remotiùs.* Quod à πρόσω, adv. *longè,* &c. & per Metath. litt. πόρσω, hinc comparat. πόρσιον, & ſuperl. πόρσιςα, *longiſſimè.* Th. πρὸ, *antè.*

Πόρσιςα, vide in πόρσιον.

Πορσυνέυσα, Ion. pro πορσυνῦσα, fut. part. f. g. verbi πορσύνω. Vide in πορσαίνω, *augeo, amplifico.*

Πορσύνω, *augeo, in pretio habeo, honoro.* Vide πορσαίνω.

Πόρσω, *longè,* compar. πόρσιον, *longiùs.* Vide πόῤῥω.

Πόρταξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſeq. ejus Th.

ΠΟ'ΡΤΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, *vitulus, juvencus,* aut *vitula, juvenca:* idem & πόρις, quæ jam cæpit πορεύεσθαι.

ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *PURPURA, genus conchæ nobilis;* item *pannus purpuræ liquore tinctus, veſtis purpurea.* hinc πορφυρεὺς, ὁ, *qui purpurâ tingit.*

Πορφύρεος, -ους, gen. ἐυ, ῦ, *PURPUREUS.* Th. πορφυρα.

* Πορφυρὶς βασίλειος. *purpura imperatoria.*

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, *Porphyrio,* nomen avis aquaticæ, ſic dictæ à colore roſtri & pedum.

Πορφυρόεις, εσσα, εν, idem ac πορφύρεος.

Πορφυροπωλις, ιδος, ἡ, *quæ purpuram vendit:* à πορφυρα & πωλέω, *vendo.*

Πορφύρω, f. υρῶ, *purpureo colore perfundo, rubeo.* Et *mare fluctuans,* πορφύρειν dicitur. Hinc & *animus* dicitur πορφύρειν, *cum æſtuat, ſed leniter.* Th. πέφυρα.

Πόρω, f. ρῶ, *ſuppedito, præbeo, do,* Poët. idem

Digitized by Google

Idem quod πορίζω. Th. πείρω, *tranſadigo.*

Πόσ' pro ποσὶ, *pedibus*, ſic & ποσσ' pro ποσσὶ, Poët. dat. pl. à ποῦς, *pes.*

Ποσάκις, *quoties:* adv. interrogandi, quod à πόσος, *quantus?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog.

Ποσαπλάσιος, ου, & ποσαπλασίων, *quotuplex?* &

Ποσαπλῶς, adv. *multis modis:* à πόσος. Th. ὅσος.

Ποσαχῶς, adv. *quotupliciter.*

Πόσε, *quò? quem in locum?* à πόσος.

Πόσει, dat. ſing. à πόσις, εως, ὁ *maritus.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro ποσειδῶν, *Neptunus.* Hinc

Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος, *Neptunius, a, um,* &

Ποσιδήϊον, per Sync. pro Ποσειδώνιον, ου, τὸ, *Neptuni templum:* à Ποσειδῶν, *Neptunus.*

ΠΟΣΕΙΔΩ͂Ν, gen. ῶνος, & Ion. Ποσειδέων, ὁ, *Neptunus, Deus maris.* Dicimus &

Ποσειδάων, άωνος, & -άονος, ὁ, Poët. & per Craſin pro Ποσειδᾶν, ὁ, accuſ. Ποσειδάωνα, Dor. ut & in vocat. Ποσείδαον, qu. πόσιν δοῦναι, *potum dare.*

Πόσεως, gen. ſing. à πόσις, ἡ, *potus.* idem quod πόμα. Th. πίνω, *bibo.*

Πόσθη, ης, ἡ, *pellis, quâ glans virilis tegitur,* qu. πρόσθη, à προτίθεσθαι. [* Hinc Lat. *PRÆPUTIUM,* quaſi προπόσθιον, extrito σ.]

Πόσις, εως, ἡ, *potus*, idem quod πόμα, ατος, τὸ. &

Πόσις, ιος, vel εως, ὁ, *maritus.* Th. πίνω, *bibo.*

Πόσος, η, ον, *quantus, a, um? quotus?* πόσου, *quanti?* πόσοι, *quot?* Th. ὅσος, *quantus*, citrà interrog.

Ποσὸς, *aliquantus; quidam:* τὸ ποσὸν, *quantitas:* &

Ποσότης, ητος, ἡ, *quantitas.* ab eod. th.

Ποσσίκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Terræ* Epithet. quod *pedibus pulſatur:* ex ποῦς, *pes*, & κρότος, *pulſus.*

Ποσσὶν, *pedibus*, dat. plur. Poët. pro ποσὶν, à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, voc. ὦ πούς.

Πόσσω, Dor. pro πόσου, *quanti pretii?* à πόσος, & gem. σ, πόσσος.

Πόστος, ου, *quotus*, qui ποσταῖος. Ex πόσος. Th. ὅσος, *quantus.*

Ποσῶς, *aliquantulùm, leviter:* ab iiſd.

Ποτ' & ποθ' pro ποτὲ, *aliquando.* [* τίσι ποτὲ λόγοις ἔπεισαν, Xen. Apoll. Socr. l. 1. *quibus tandem argumentis perſuaſerint.*]

Πόταγε, *admove*, Dores dicunt pro πρόσαγε, *age*, præſ. imperat. act. à Dorico, verbo ποτάγω, pro προσάγω. Th. ἄγω *duco.*

Ποτάγχυμεν, *appropinquamus*, Dor. pro προσάγχυμεν, 1. pl. præſ. indic. verbi προσάγχυμι, à πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, & ἄγχυμι. Th. ἄγχι, adv. *propè, juxtà.*

Ποταείδω, *accino*, Dor. pro προσαείδω, f. ποταείσομαι.

Ποταινὶ, *nuper:* &

Ποταίνιος, *recens, novus, peregrinus, primus.* à Dor. ποτὶ, *ad, propè.* Th. πρός.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, *reſpondere.*

Ποταμέλξομαι, ῃ, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, futur. 1. med. verbi ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ποτάμειος, &

Ποτάμιος, ία, ιον, *fluvialis.* Th. ποταμός.

Ποταμοῖο, gen. Ion. pro ποταμοῦ à

ΠΟΤΑΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fluvius.* q. à πότος. quia potulentam aquam continet, non ſalſam ut mare.

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui* vel *quæ à flumine abripitur:* ex ποταμὸς, *fluvius*, & φορητὸς, *qui geſtari poteſt.* quod à φορέω, idem quod φέρω, f. οἴσω. [* Apoc. xii. 15. nuſquam alibi, niſi apud Heſychium.]

* Ποταμόχωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *limo arenâve à fluvio devectâ opertus.*

Ποτανὸς, ᾶ, ὁ, *volucer, qui volat, volatilis;* Dor. pro πετηνὸς, οῦ, ὁ, à ποτάομαι, *volo*, quod vide.

Ποτάομαι, *volo*, f. ποτήσομαι, p. πεπότημαι. hinc 3. pl. Ion. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, *qualis, -e?* à th. δάπεδον, ου, τὸ, *ſolum, pavimentum.* Hinc ποδαπὸς *cujas?* inde ποταπὸς, mutato δ in τ.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν, τουτέστι προσορᾶν, *aſpicere, intueri.* quod ex Dor. præpoſit. ποτὶ pro πρὸς, & αὐγάζομαι, *video.* Th. αὐγὴ, ἡ, *ſplendor, lux.*

Ποταύλει, *accinebat*, Dor. pro προσηύλει, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐλέω, *tibiâ cano.* Th. αὐλὸς, οῦ, *tibia.*

Ποταῷος, Dor. pro προσηῷος, *orientalis.* Th. ἠώς.

Πότε, *quando?* adv. interrogandi ἕως πότε, *quouſque?* Sed

Ποτὲ, *aliquando*, eſt dictio enclitica, quæ particulis δὴ, μὴ, μηδὲ, οὐδὲ, &c. annectitur, ut οὐδὲ ποτὲ. μηδὲ, ποτὲ, *nunquam.* Th. ὅτε, *quando*, citrà interrog.

Ποτέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, a. 2. à τρέχω, *curro.*

Ποτεκλεπτόμην, Doricè pro προσεκλεπτόμην, imperf. paſſ. verbi προσκλέπτομαι, *furtim ad aliquem ducor.* Th. κλέπτω, *furor.*

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. m. à προσμάττομαι.

Ποτέομαι, f. ποτήσομαι, idem quod πέτομαι, *volo, -as.*

Ποτέοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. Ion. præced. verbi.

Ποτερίζειν, Dor. pro προσερίζειν, *cum aliquo certare.* Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.*

Ποτέροισι, dat. pl. à πότερος, quod vide.

Πότερον & ποτέρα, adv. *utrum, an*, à

ΠΟ'ΤΕΡΟΣ, πότερα, πότερον, *uter, utra, utrum*, & interrogativè, ut πόσος.

Ποτέρχευ, Dor. & Æol. pro προσέρχου, *accede*, præſ. imperat. ab ἔρχομαι, *venio.*

Ποτε-

Digitized by Google

Ποτεφύετο, *adhærebat*, Dor. pro προσεφύετο, 3. ſing. imperf. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, *naſcor*.

Πότιχ' & πότιχε, *adbibe*, Dor. pro πρόσεχε, præſ. imperat. act. à προσέχω, quod vide.

Πότημα, ατος, τὸ, *potus*.

Ποτῆμεν, Dor. pro προσεῖναι, præſ. infin. verbi πρόσειμι.

* Ποτηρίδιον, ου, τὸ, *pocillum*.

Ποτήριον, ου, τὸ, *poculum*, *calix*: à 3. perſ. perf. paſſ. verbi πίνω, *bibo*. Hinc quidam Angl. pot deductum volunt.

* Ποτηροθήκη, ης, ἡ, *caliclarium*.

* Ποτηροπλύτης, ου, ὁ, *cratera*, à πίνω, & πλύνω, *lavo*.

Πότης, ου, ὁ, *potor*, *bibax*: &

Ποτής, ῆτος, ἡ, *potus*, *potio*. ab eod. th.

* Ποτητὸς, ἡ, ὸν, *volucris*.

Ποτὶ & ποτὶν, Dor. pro πρὸς, *ad*. ποτὶ χρόνος ἕρποι, *tempus adveniat*, per Tmeſin & Dor. pro προσέρποι.

* Ποτιάπτω, *alligo*.

Ποτιβλέπειν, Dor. pro προσβλέπειν, *aſpicere*, præſ. infin. Th. βλέπω.

Ποτίδαια, ας, ἡ, *POTIDÆA*, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præſ. part. paſſ. vel potiùs pro προσδεδεγμέναι, nom. pl. perf. part. paſſ. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, *expecto*: &

Ποτιδέγμενος, Dor. pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος· ex πρὸς, ad, & δέχομαι, *capio*: f. δέξομαι. p. δέδεγμαι.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, *adſpexiſſe*: a. 2. infin. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται. 3. ſing. præſ. ind. verbi προσδέρχομαι, *aſpicio*. Th. δέρκω, *video*.

Ποτιδεύομαι, *indigeo*: Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. ſing. a. 2. opt. ab εἴδω, *video*. Sic etiam ποτιδών pro προσιδών.

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ & ἡ, *ad cœnam utilis*: Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, *cœna*.

Ποτίδω, Dor. pro προσίδω, a. 2. ſub. act. verbi προσείδω. Th. εἴδω, *video*.

Ποτίζω, *do potum*, *duco*, *aquatum*, *rigo*: imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε, f. ίσω, & Att. -ιῶ. p. πεπότικα. a. 1. ἐπότισα. a. 1. ſub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ, a. 2. ind. act. ἐπότιδον. præſ. paſſ. ποτίζομαι. a. 1. ind. paſſ. ἐποτίσθην, ης, η, *potionatus ſum*. ποτιζομένη, *irrigua*. Th. πίνω, *bibo*.

Ποτίθει, Dor. per Sync. pro ποτιτίθει, pro Attico προσίθει, *appone*: & hoc pro προσίθετι, præſ. imperat. à προσίθημι.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, *qui in corde hæret*. Th. καρδία.

Ποτικεκλιμένος, ου, ὁ, Dor. pro προσκεκλιμένος, ου, ὁ, *inclinatus*: quod ex πρὸς, & κλίνω, *inclino*.

* Ποτικὸς, ἡ, ὸν, *bibax*.

Ποτίκρανον, ου, τὸ, Dor. *pulvinarium*: ex ποτὶ pro πρὸς, & κάρηνον, *caput*.

Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, *alloqui*: hinc

Ποτιλέξατο pro προσελέξατο, 3. perſ. ſing. a. 1. m.

Ποτιμάξατο, Dor. & Ion. pro προσεμάξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi προσμάττω, *attingo*: ex πρὸς, & μάσσω, *tango*: f. ξω.

Πότιμος, ου, *potabilis*. Th. πίνω, *bibo*.

Ποτιμυθεῖσθαι, *alloqui*: Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος, *verbum*.

Ποτινίσσομαι, η, εται, *advehor*: Dor. pro προσνίσσομαι, *advenio*: Il. ix. 381. præſ. ind. à ποτὶ, Dor. pro πρὸς, & νίσσομαι, *eo*, *venio*. Th. νέω, *eo*.

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Latin. *puteus*. hod. *Puteoli*.

Ποτιόσσεται, *aſpicit*: 3. ſing. præſ. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, *video*: Æol. pro ὄπτομαι, idem perf. ὦμμαι, p. m. ὦπα, Att. ὄπωπα.

Ποτιῤῥίπτειν, Dor. pro προσριπτεῖν, quod Att. formatum à gravitono, προσρίπτειν, *projicere*. Th. ῥίπτω, idem.

* Πότις, ιδος, ἡ, *potrix*.

Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, *potum præbere*: quod vide, in ποτίζω.

Ποτίσῃ, *bibendum dederit*: 3. ſing. a. 1. ſub. act. & in 1. pl. ποτίσωμεν. πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, quod vide.

* Πότισις, *adaquatio*.

Ποτισμὸς, οῦ, ὁ, *potio*: à ποτίζω.

Ποτιστάζω, Dor. pro προστάζω, *adſtillo*, *inſtillo*: ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, *ad*, & στάζω, *ſtillo*: f. ξω.

Ποτιστήριον, ου, τὸ, *canalis*: à 3. perſ. perf. paſſ. verbi ποτίζω, quod vide.

* Ποτίστρα, ας, ἡ, *ubi animalia aquantur*.

Ποτίφορος, ου, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, *accommodatus*, *conveniens*, *aptus*.

Ποτιῶ, fut. 1. Att. & in 1. pl. ποτιοῦμεν, verbi ποτίζω, quod vide.

ΠΟ'ΤΜΟΣ, ου, ὁ, *ſors*, *fatum*, *mors*: quod à πέτω, *cado*. πότμω, Doricè genit. pro πότμου.

Πότνα, ας, α, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότνος pro πότνιος.

Πότν', pro

Πότνια, ας, ἡ, & contractè πότνα, *veneranda*: à πότνιος, quod vide.

Ποτνιάνακτος, ου, ὁ & ἡ, *dominatu venerandus*: ex πότνιος, & ἄναξ, *rex*.

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, ία, ιον, *venerandus*, *honorandus*: qu. à πέτω, *cado*: quod coram iis, quibus veneratio debetur, ſoleat procidi.

Ποτοῖο, gen. Ion. à

Ποτὸν, οῦ, τὸ, *potio*, *potus*: quod bibitur: quod &

Πότος, ου, ὁ, *potatio*, *compotatio*; *POTUS*. &

Ποτὸς, οῦ, *potulentus*. Th. πίνω, *bibo*.

Ποτόσδον, præſ. part. n. g. à ποτόσδω, quod vide.

Ποτόσδω, Dor. pro προσόζω, idem quod ſimplex ὄζω, *oleo*: f. ὀζήσω, & -έσω, p. ὤζηκα. p. m. ὦδα & ὄδωδα, Att.

Ποτοῦ, gen. ſing. à ποτὸν, quod vide.

Ποττὰν, vel ποτ' τὰν, pro ποτὶ τὰν, Dor. pro πρὸς τὴν. Sic ποττὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, & hoc pro πρὸς τὸν.

Digitized by Google

Ποτῶ,

Ποτῶ, Dor. pro ποτὶ τῷ, vel ποτ' τῷ, & hoc pro πρὸς τῷ.

Πῦ, *ubi?* [* *quò, ad quem locum.* Heb. xi. 8.] adv. Eſt & dictio enclitica: aliquando vacat, ut in δήπου, δήπουθεν: ab ὗ. Th. ὅς, *qui.*

* Πυ, encliticum, *ferè, circiter,* ἑκατονταέτης πυ ὑπάρχων, Rom. iv. 19. *nonaginta ferè novem annis,* ἐτεσί πυ εἴκοσι, Plut. *viginti circiter annis,* Idem in Numa.

Πυγγι, πυγγίον, *ſacculus.*

Πυγγία, τὰ, vincula ex ſericis filis contexta, quæ ad ſuperſtitionem uſurpantur.

Πύδης, εντος, ὁ, nomen viri, quod interpret. Lat. *pudens.*

Πυλυβότειρα, ας, ἡ, *multorum alumna:* Epit. terræ: ex πουλύς, Poët. pro πολὺς, & βόσκω, *paſco.* Th. βόω, idem.

Πυλὺς, Poët. pro πολὺς, *multus:* quod vid. acc. πυλὺν.

ΠΟΥ'Σ, ποδὸς, ὁ, *PES:* voc. ὦ ποὺς, dat. pl. ποσὶ. ποὺς νεὼς, pro ipſo *gubernaculo.* κατὰ πόδα, *lentè.* πρὸς τοῖς ποσὶν, *inter* vel *ante pedes.* hinc ποδώτης, ȣ, ὁ, *pedilus prœditus.* [* πῦς, *adventum* vel *perfectionem* ſignificat, ſive equo, ſeu navi, ſivè carpento, ſeu pedibus. Vid. Markl. Supplic. ver. 90. Jortin vit. Eraſmi, vol. ii. p. 412.]

Ποχ' ἁ, Dor. pro ποτὲ ἡ, & hoc leg pro πόκα.

Πόω, inuſit. *bibo:* quod ex πίω, vel πίνω, idem.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, *negotium, res, opus, adminiſtratio reipubl.* à πέπραγμαι, p. paſſ. verbi πράσσω, vel -ττω. *facio.* f. ξω.

Πραγματεία, ας, ἡ, *negotium; ſtudium: tractatus; moleſtia,* αἱ πραγματεῖαι, ῶν, *negotia.* ab eod. th.

Πραγματεύομαι, η, εται, *negotior:* f. εύσομαι. a. 1. m. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. πραγμάτευσαι, ασθω, & in plur. πραγματεύσασθε. Th. πράσσω, *facio.*

Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, *ſerius, a, um, ſolers in rebus tractandis.* Hinc Angl. pragmatick. ab eod. th.

Πραέσι, dat. pl. à πραΰς, έος, idem qu. πρᾶος, *lenis, mitis, manſuetus.*

Πραθέειν, Ion. diphthongi reduplicatione pro πραθεῖν, *vaſtare:* a. 2. inf. act. verbi πέρθω, *vaſto.* f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, & per Metath. πραθῶ. hinc a. 2. ἔπραθον.

Πραθεὶς, ένος, *venditus:* a. 1. part. paſſ. &

Πραθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi πιπράσκω, *vendo:* f. πράσω. Ex περάω, per Sync. pro περάω, ut ſuo locum dictum.

Πράθον, ες, ε, Ion. pro ἔπραθον, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vaſto:* fut. σω. aor. 2. ἔπαρθον, & per Metath. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα.

Πραιτώριον, ȣ, τὸ, *prætorium:* [* caſtrenſe; ubi tendebat prætoria cohors: ædes habitationi præſidum in provinciis deſtinata, Mar. xiv. 10. Regum aulæ à provincialibus imperio Romano ſubjectis, Act. xxiii. 35. Villa voluptati Cæſaris deſtinata, prætorium Palatinum, ſeu Cæſareum, Suet. Tib. 39, coll. cum Tacit. Annal. iv. 59. Cohors prætoria in urbe, Phil. i. 13. Perizon.] à nomine Latino *prætor,* ſic dictus quaſi *præitor:* à præeundo.

Πρακτέον, verbale à πράσσω, *facio.*

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, & Ion. πρήκτης, *exactor, coactor tributorum.* ab eod.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, *tractabilis, opere pollens, efficax.* ejuſd. th.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, *exactor, perpetrator:* à præced. th.

Πραμνεῖος, ſeu πράμνιος οἶνος, *vini genus:* ſic dictum à Pramniâ rupe, vel vite.

Πρὰν, Dor. pro πρίν, *nuper:* quod vide.

Πρανὴς, έος, ὁ & ἡ, idem quod Th. πρηνὴς, *pronus.*

Πρανιχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi πρανίζω. Dor. pro πρηνίζω, *præcipito.* quod ex præced. th.

Πρᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, quod vide.

Πράξαντας, acc. plur. a. 1. part. act. πράξας, αντος, & in n. g. πρᾶξαν, ab eod. th.

Πρᾶξις, εως, ἡ, *factum, actio, ſucceſſus, rerum:* acc. ſing. πρᾶξιν. nom. pl. πράξεις. dat. pl. πράξεσι. à præced. th.

Πράξωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi πράσσω.

Πρᾶον, adv. *leniter, manſuetè:* item *lene, manſuetum.* n. g. ex

ΠΡΑ'ΟΣ, & πρᾶος, ȣ, *lenis, mitis, manſuetus:* comparat. πραότερος, *mitior.* ſuperl. πραότατος, *mitiſſimus.* quod à περάω, *tranſeo;* ut ſit εὐπρόσιτος, qui & facilè ad alios tranſit, & ad quem facilè tranſitur. Aut ſimplicitèr à παρὰ, *adeſt.*

Πραότης, & πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas, & manſuetudo,* à præced.

ΠΡΑΠΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordia:* dat. pl. πραπίδεσσι· ex πρὸ, & ἰδεῖν.

ΠΡΑΣΙΑ, ᾶς, ἡ, *areola in horto.* Fortè primò ſic dicta eſt, areola porrorum: quod à πράσον.

Πράσινος, ȣ, *porraceus, viridis:* à πράσον, ȣ, τὸ, *porrum.*

Πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio:* à πιπράσκω, *vendo.* Th. περάω, idem.

ΠΡΑ'ΣΟΝ, ȣ, τὸ, *porrum:* à πράω, *incendo.* eſt enim calidum.

Πρασσαῖος, ȣ, ὁ, nomen ranæ; à πράσον, *porrum,* in quo verſatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præſ. &

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, *exigunt:* 3. pl. præſ. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασοφάγος, ȣ, ὁ, nomen ranæ: ex πράσον *porrum,* & φάγω, *comedo.*

ΠΡΑ'ΣΣΩ & -ττω, *facio, ago; adminiſtro, abluo:* πράττομαι, *paciſcor, ſtipulor, exigo:* f. ξω, præt. χα. perf. paſſ. πέπραγμαι. πράττειν κλέος, *gloriam ſibi parare* [* Negat Phrynicus Atticos dicere τὰ ἴδια πράττειν. Sed τὰ ἐμαυτῦ πράττειν. At 1 Theſſ. iv. 11. πράσσειν τα ἴδια, et ſic Demoſth. Orat. de Cherſoneſ. ed. Wolf. bis Lyſias Or. xviii. p. 301. ed. Hanau. Aliquando, ſed rarius,

πράττω

πράτῖειν in eâdem ſignificatione, ut Luc. iii. 13. xix. 23. Theoph. Charac. p. 474. quo ſenſu uſitatius πράτ7ομαι, in med. Ita tamen ipſe Theoph. Charac. x. δεινὸς ὑπερημερίαν πρᾶξαι, *moræ pretium exigere.* Item. Plut. in Ariſtide, p. 335. εὖ πράξετε, Act. xv. 29. *felices eritis.* πράσσει εὐδαίμονα, Joſ. et εὖ ποιήσετε, *benè agetis.*] Hinc δικαιοπραγία, ας, ἡ, *juſta actio.*

Πράσσω, *vendo:* quod & πιπράσκω, à περάω, *tranſeo,* ſeu *circumeo,* vendendi aut emendi ergô. Hinc πράτης, *venditor.*

Πρασω, *vendam:* f. 1. verbi πιπράσκω.

Πράτιςος, ω. ὁ, Dor. pro πρώτιςος, *primus:* ſuperl. à πρῶτος.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρωτος, *primus.* Th. πρό. Et πρᾶτον pro πρῶτον, *primum.*

Πράτ7ω, *facio:* vide πράσσω.

Πραΰθυμος, ꙋ, ὁ ϗ ἡ, *mitis, lenis animo:* ex θυμὸς, *animus,* & πραΰς.

Πραΰμητις, ιος, ἡ, *quæ mite conſilium habet, mitis:* ex πραΰς, idem quod πρᾶος, *lenis,* & μῆτις, ιδος, ἡ, *conſilium.*

Πραΰνω, *mitigo, lenio,* f. υνῶ, p. πεπράϋγκα. ex

Πραΰς, εῖα, ὺ, idem quod th. πρᾶος, *mitis:* gen. πραέος. hinc

Πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas:* à præced.

Πράω, inuſit. pro *uro,* vel *vendo:* vide πιπράσκω. Th. περάω, *vendo.*

Πράως, *leniter:* adv. à πρᾶος, *lenis.*

ΠΡΕ'ΜΝΟΝ, ꙋ, τὸ, *ſtipes, ſtirps:* αὐτόπρεμνος, *radicatus per ſe.* πρεμνίζω, *unà cum radice evello.*

Πρέπει, *decet;* imperſ. &

Πρέπει, *decet:* cum dat. imperſ. ἔπρεπε part. præſ. τὸ πρέπον, *decorum:* præſ. inf. πρέπειν. à πρέπω.

Πρεπέμεν, Ion. pro πρέπειν, præſ. infin. à πρέπω vel πρέπει, *decet.*

Πρέποι, 3. ſing. opt. præſ. πρέπουσι, 3. pl. præſ. ind. πρέποντος, gen. ſing. part. præſ. à πρέπω.

Πρέπον, τὸ, *decens, decorum, congruum:* & Att. adv. *decentèr:* part. præſ. n. gen. &

Πρεπόντως, adv. *decentèr:* à

ΠΡΕ'ΠΩ, *decorus ſum, conſpicuus ſum, excello.*

Πρέσβα, *antiqua, veneranda:* per Sync. pro πρέσβειρα, f. g. à πρέσβυς, υος, ὁ, *ſenex:* & in n. g. πρέσβυ

Πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio, honos auguſtior.* ab eod. th.

Πρεσβεῖον, ꙋ, τὸ, vide in πρεσβήϊον.

Πρέσβεις, nom. & acc. pl. contract. à πρέσβυς, εως, ὁ, *legatus.*

Πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem ac th. πρέσβυς, quod vide.

Πρεσβευτὴς, ꙋ̃, ὁ, *legatus, orator:* à πρεσβεύω.

* Πρεσβευτικὸς λόγος, *ſermo à legato habitus,* vel *qualis in legatum convenit.*

Πρεσβεύω, *legatione fungor;* item *ſenior ſum; in honore ut ſenex ſum; honore afficio ut grandævum:* f. εύσω. p. πεπρέσβευκα. a. 1. ἐπρέσβευσα, à πρέσβυς, *ſenex, legatus.*

Πρέσβηες, *ſeniores:* nom. pl. Ion. à πρέσβευς, ἦος, ὁ, idem quod πρέσβυς.

Πρεσβήϊον, Ion. pro πρεσβεῖον, ꙋ, τὸ, *honorarium: quod defertur is qui maximus eſt natu:* vel in genere, *quo aliquis honoratur, veluti major natu.* Th. πρέσβυς, υος, vel Att. -εως, ὁ, *legatus, ſenex.*

Πρεσβηΐς, ΐδος, ἡ, *antiqua;* acc. ſing. πρεσβηΐδα. Th. Πρέσβυς.

Πρέσβις, εως, ὁ, *legatus;* quod à πρέσβυς, *ſenex:* quia ſenes & prudentes ad legationem expetuntur.

Πρέσβισος, & πρεσβύτατος, ſuperl. à πρέσβυς, *ſenex,* compar. πρεσβύτερος.

Πρεσβυγενίη, Ion. pro πρεσβυγένεια, *primogenitura.* vide in

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *maximus natu:* ex πρέσβυς, & γίνομαι, *naſcor.*

Πρέσβυν, acc. ſing. m. g. à

ΠΡΕ'ΣΒΥΣ, εια, υ, gen. υος, & Att. εως, &c. *ſenex;* item *legatus:* Æol. dicitur πρεσγὺς, *PRISCUS:* quòd quia πέρας βίου, *terminum vitæ* attigit. Hinc

Πρεσβύτας, acc. pl. à πρεσβύτης, ꙋ, ὁ, *ſenex.*

Πρεσβύτατος, ꙋ, *maximus natu, antiquiſſimus:* ſuperl. à πρέσβυς, *ſenex:* comp. πρεσβύτερος.

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, *natu grandior:* f. g. à πρεσβύτερος, ab eod. th.

Πρεσβυτέριον, ꙋ, τὸ [* Luc. xxii. 6. Act. xxiii 5. *Synedrium magnum Judaicum,* quæ vox nuſquam apud LXX, præter in Hiſt. Suſannæ quæ à Theodoreto dicitur verſa, et Deuteron. xxxi. 2. De cœtu Chriſtiano uſurpatur 1 Tim. iv. 14. nuſquam alibi in N. T. *Selden. de Synedr.* l. i. c. 14. p. 1093, 4. ed. fol.] à

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, PRESBYTER. Hinc Angl. presbyter: *ſenior; antiquior;* οἱ πρεσβύτεροι, *ſeniores,* ſpecialiter, *qui Eccleſiæ præſunt;* item *legati:* à præced. th.

Πρεσβύτης, ꙋ, ὁ, *ſenex,* quod à th. πρέσβυς, idem.

Πρεσβυτικὸς, ꙋ̃, *ſenilis, antiquus:* ab eod. th.

Πρεσβύτιν, acc. ſing. à

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, *anus:* acc. ſing. πρεσβύτιδα, & -ύτιν. Th. πρέσβυς. *ſenex.*

Πρευμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *placidus:* à πρᾶος, & εὐμενὴς, *benevolus.*

Πρέψας, αντος, *qui convenit:* a. 1. part. act. verbi πρέπω, f. ψω, *decorus ſum.*

Πρῆγμ' pro πρῆγμα, Ion. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res, negotium, pretium.* πρήγματα ἔχειν, *moleſtias habere.* dat. plur πρήγμασι. Th. πράσσω, *facio,* f. ξω.

Πρηγορεὼν, pro προηγορεὼν, *gula, guttur.*

Πρηθῆναι, Ion. pro πραθῆναι, *venditum fuiſſe.* vide πραθείς.

ΠΡΗ'ΘΩ, *incendo, inflammo:* f. σω. p. πέπρηκα. qu. à πράω.

Πρηκτῆρα, acc. ſing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor.* Th. πρήσσω, *facio.*

Πρημαίνω, *furenti impetu ſpiro.* à πρῆναι, *ſpirare,* & μαίνεσθαι, *furere.*

Digitized by Google

πρηνηδὸν, adv. deorſum. à

ΠΡΗΝΗ'Σ, ἑος, ὁ ἢ ἡ, *PRONUS*, *præceps*: ex πρὸ, & νύω, *nuo*.

Πρῆξαι, *egiſſe*: a. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*: f. ξω.

Πρήξεις, *facies*: 2. ſing. f. 1. ind. act. πρήξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω.

Πρήξιες, nom. pl. à πρῆξις, Ion. pro πρᾶξις, εως, ἡ, *utilitas res*: acc. ſing. πρῆξιν ab eod. th.

Πρῆσαι, *incendiſſe*: a. 1. inf. act. verbi πρήθω, *incendo*. f. σω.

Πρῆσε, *incendit*: Ion. pro ἔπρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Πρῆσις, *venditio*: Ion. pro πρᾶσις, quod vide.

Πρῆσσε, præſ. imperat. act. Ion. à πρήσσω, pro πράσσω, *facio*: f. ξω.

Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*: fut. ξω. Eſt &

Πρήσσω, f. 1. à περάω, *tranſeo*: f. περήσω, & per Sync. πρήσω.

Πρηςὴρ, ῆρος, ὁ, in gen. plur. πρηςήρων, & acc. πρηςῆρας, *valdè ſpirans*; item ſerpentis genus ab *ardore* dictum; à πέπρηςαι. 3. perſ. ſing. perf. ind. paſſ. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Πρήσω, f. 1. act. ejuſd. verbi.

Πρήτην, *agnus*, vel *hædus*, *agniculus*.

Πρητήριον, ου, τὸ, *mercatus*: locus in quo res venduntur: à πρῆσις, *venditio*, Ion. pro πρᾶσις, quod vide.

Πρηΰνει, *mitigat*: Ion. pro πραΰνει, 3. ſing. præſ. ind. verbi πραΰνω. Th. πραῢς, vel πρᾶος, *lenis*, *mitis*.

ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis*. Dicimus & πρὼν & πρεὼν ex πρὸ, & εἰμί.

Πρίαιτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. à πρίαμαι, *emo*.

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, *emo*, *redimo*: ſeu *opus faciendum conduco*: qu. à περάω hinc

Πριάμενος, præſ. part. πρίασθαι, præſ. inf.

Πριαμίδης, ου, ὁ, *PRIAMIDES*: voc. ὦ Πριαμίδη. à

Πρίαμος, ου, ὁ, *PRIAMUS*: nomen proprium.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, ου, ὁ, & Ion. πρίηπος, *PRIAPUS*, *hortorum cuſtos*, *dictum hortorum*: item *membrum virile*.

Πρίατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. ſing. imperf. à πρίαμαι, quod vide.

Πρίζω, idem quod πρίω, *ſerrâ ſeco*: quod vide.

ΠΡΙ'Ν, *priuſquàm*: & pro πρὸ, cum. gen. *antè*, adv. regit. inf. & ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τοῦ φωνῆσαι, *antequàm cecinerit*. Eleganter poſtponitur ἢ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, *antequam habitaret*. Cum aliis etiam articulis, ἂν, δὲ, γὲ, μὴ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, *priſtinus*, *anteactus*.

Πρινὴ, *priuſquàm*: pro quo ſæpius πρὶν ἢ.

Πρίνινος, *ilignus*: n. g. à

ΠΡΙ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *ilex* arbor: quod à πρίω, *ſerrâ ſeco*: quia ſerrâ ob duritiem ſuerit ſecanda. Vel quia folia ei ſunt ſpinoſa tanq. ſerrata & dentata.

Πρίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πρίω, vel πρίζω, *ſerrâ ſeco*: f. σω, p. πέπρικα. p. paſſ. πέπρισμαι.

Πρισθεὶς, *ſectus*: a. 1. part. paſſ. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Πρίσκας, α, ὁ, nomen viri origine Latinum, q. d. *Priſcus*.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum, qu. d. *Priſca*.

Πριςηροειδὴς, *habens formam ſerræ ſimilem*.

Πρίςης, ου, ὁ, *qui ſerrâ aliquid ſecat & ſcindit*: item *PRISTIS* piſcis: & *genus poculi & navigii*. &

Πριςὸς, οῦ, *ſerrâ diſſectus*: à 3. perſ. ſing. perf. paſſ. à

ΠΡΙ'Ω, ſeu πρίζω, *ſerro*, *ſerrâ ſeco*; *ſtringo*, *alligo*: f. σω, p. πέπρικα. perf. paſſ. πέπρισμαι, σαι, ςαι, a. 1. paſſ. ἐπρίσθην. Eſt &

Πρίω, Att. & Ion. pro ἐπρίασο, 2. ſing. imperf. vel eſt πρίω, *eme*: præſ. imperat. ut ἵςω, pro ἵςασο, verbi πρίαμαι, *emo*.

Πρίων, ονος, ὁ, *ſerra*. à πρίω, *ſerro*.

ΠΡΟ', *ante*, *coram*, *PRO*, *præ*, *propter*: gen. regit. In compoſitis *præ*, modo *tempus* notans, modò *ordinem*: item *pro*, *antè*, *ex*, *ad*, & *augmentum*: interdum, pro παρὰ ponitur. πρόσθεν & ἔμπροσθεν, idem.

Προάγῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, *prænuntia*: nom. pl. n. g. à προάγγελος, *prænuntius*: ex πρὸ, & ἄγγελος, *nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

* Προαγόρευσις, εως, ἡ, Harpocr. *denunciatio*, *quando illa quæ arcebat finibus Atticæ homicidii reos*. Salm. de m. uſur. p. 771.

Προαγορεύω, f. εύσω, *prædico*, *prænuntio*, *præcipio*, *denuntio*, *teſtor*: ex πρὸ, & ἀγορεύω, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προάγω, [* τινὰ, *præire alicui*; προάγειν εἴς τι, *præcedere ad aliquid*; εἰς κρίσιν, 1 Tim. v. 24. *præcedere in via ad judicium*, h. e. ut judicium de iis homines ferre poſſint. προάγειν αὐτοὺς, Matt. ii. 19, *deduxit eos*.] *incito*, *produco*. f. άξω. a. 2. προήγαγον, ες, ε, *produxi*, a. 2. part. προαγαγὼν, όντος ex πρὸ, & ἄγω, *duco*.

Προαγωγεύσῃς, *proſtituas*: 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi.

Προαγωγεύω, *produco proſtituo*: à προαγωγὸς, *productor*. Th. præced.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, *promotio*, *inſtitutio*: à προάγω, quod ab eod. th.

* Προαγωνίζομαι, *pugno*.

Προαδικέω, -ῶ, *antè lædo*, *læſo*, f. ήσω. p. προηδίκηκα.

Προαδικέομαι, -οῦμαι, *laceſſor*: p. part. paſſ. προηδικημένος, *laceſſitus*.

Προαιδεῖσθαί τινα, *alicui reverentiam antè aliam debere*, quod ab αἰδέομαι, *revereor*. Th. αἰδὼς, *pudor*.

Προαιρέομαι, -οῦμαι, *præopto*, *præfero*, *conſtituo*: f. ήσομαι. a. 2. m. προειλόμην, ου, ετο. perf. paſſ. προῄρημαι, σαι, ται. Th. αἱρέω, *eligo*: f. ήσω, a. 2. εἷλον. Hinc

Προαίρεσις,

Digitized by Google

Προαίρεσις, εως, ἡ, *propoſitum, voluntas, conſilium* : ἐκ προαιρέσεως, *conſultò*. &

Προαιρετικὸς, ῦ, &

Προαίρετος, ῦ, *arbitrarius* : à perſ. paſſ. verbi προαιρέομαι.

Προαιρημένοις, dat. pl. part. præſ. paſſ. ejuſdem verbi.

Προαιτιάομαι, -ῶμαι, *antè criminor* : fut. ασομαι. a. 1. med. προητιασάμην ω, ατο, *antè evici & demonſtravi* : quod ab αἰτιάομαι, verbum forenſe, id eſt, *cauſari*. Th. αἰτία, ας, ἡ, *cauſa*.

Προακηκουῖα, perf. part. m. f. g. à

Προακούω, *prior audio, antè audio* : f. ύσω. p. προήκυκα. a. 1. προήκυσα. p. m. προήκοα, & Att. προακήκοα· hinc perf. part. m. προακηκοὼς, υῖα. Th. ἀκύω, *audio*.

Προαλὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *promptus, declivis* : à προάλλομαι, *proſilio*. Th. ἅλλομαι, *ſalio*.

Προαμαρτάνω, *antè pecco* : f. προαμαρτήσω, p. προημάρτηκα. perf. part. act. προημαρτηκὼς, ότος. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*, fut. ήσω. a. 2. ἥμαρτον.

* Προαναλίσκω, *conſumo*.

Προαναμέλπω, *præcino, antè præcento* : f. ψω, p. προαναμέμελφα. Th. μέλπω, *cano*.

* Προανάσεισις, *priùs concutio*. D. S.

Προανατάττω, *prætexto*. Th. τάττω.

Προανατέλλω, *priùs orior*. Th. τέλλω, *orior*.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προαπαγγέλλω, *prænuntio, palàm nuntio*. Ex πρὸ, ἀπὸ, & ἀγγέλλω.

Προαπελθεῖν, a. 2. infin. act. verbi

Προαπέρχομαι, *præbeo, diſcedo* : ex πρὸ, ἀπὸ, & ἔρχομαι, *venio*. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον. aor. 2. infin. ἐλθεῖν.

Προαπῆλθον, a. 2. act. præced.

Προαποδείκνυμι, *priùs demonſtro* : ex πρὸ, ἀπὸ, & δείκνυμι, *oſtendo* : f. ξω, p. δέδειχα. perf. paſſ. δέδειγμαι, aor. 1. paſſ. ἐδείχθην. a. 1. part. paſſ. δειχθεὶς, έντος.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi.

* Προαπόλλυμι, *priùs perdo*.

* Προασπίζω, *propugno*.

Προάστειον, ῦ, τὸ, vel ut alii leg. προάστιον, *ſuburbium* : quod ex πρὸ, & ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*.

Προαύλιον, & πρόαυλον, ῦ, τὸ, *aulæ veſtibulum*. πρὸ τῆς αὐλῆς, *ante aulam*. Th. αὐλὴ, *aula*. &

Προαύλιον ῦ, τὸ, *præludium tibiarium cantu*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Πρόβα, *progredere* : a. 2. imperat. à προβαίνω, ex πρὸ, & βαίνω. a. 2. ἔβην. a. 2. imperat. βῆθι. pro quo βᾶ, & βάθι.

Προβάδην, adv. *in progrediendo* : à προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, ω : f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Πρόβαινε, *progredere* : præſ. imperat. act. à

Προβαίνω, *progredior, præcedo, præſum* ; *antegredior*, ſeu *antecello* : f. προβήσομαι, p. προβέβηκα. p. part. act. προβεβηκὼς, υῖα, ὸς. a. 2. ind. act. προέβην, ης, η. a. 2. part. προβὰς, ἄντος. Th. βαίνω, ω : f. βήσομαι.

Προβάλλω, *projicio, emitto, profero, propello, propono* : f. προβαλῶ. p. προβέβληκα. aor. 2. προὔβαλον. a. 2. ſub. act. προβάλω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. προβάλωσι. præſ. part. paſſ. προβαλλόμενος. p. m. προβέβολα. Th. βάλλω, *mitto, jacio*.

Προβάλοιτο, *proponat* : 3. ſing. a. 2. opt. m. verbi ſuper.

Προβάλοντο, Ion. pro προεβάλοντο, *projecerunt* : 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejuſd.

Προβάλωσι, 3. pl. aor. 2. ſub. act. ejuſd. verbi.

Προβὰς, ἄντος, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβάσει, Dor. pro προβήσει, hoc verò pro προβιβάσει. a προβαίνειν, *promovere*.

Πρόβασις, εως, ἡ, *progreſſio*, actio τῦ προβαίνοντος· tum *ipſa res quæ* προβαίνει, *id eſt, pecus, proventus ex pecudibus* : a προβαίνω, quod vide.

Προβατικὸς, ὴ, ὸν, propriè *ovillus*, per Synech. ſpeciei, *pecuarius, a, um*. προβατικὴ, ſc. πύλη, *pecuaria porta*. à

ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ, ῦ, τὸ, *ovis, pecus* : in plur. πρόβατα, dat. pl. προβάτεσι, quia προβαίνειν, *procedere*, ſolet paſcendo.

Προβέβηκε, *antiſtat* : 3. ſing. ind. perf. act. & hinc

Προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi προβαίνω, *anteëo, ſupero*, quod vide.

Προβεβλημένος, ῦ, p. part. paſſ. verbi προβάλλω, quod videas.

Προβέβυλα, *prætuli, malui* : perf. med. verbi προβύλομαι, Inuſit. à βύλομαι, *volo* : f. βυλήσομαι.

Προβήσεται, *progredietur* : 3. ſing. f. 1. m. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβιβάζω, *produco* : item *priùs edoceo, informo* : [* Matt. xiv. 8. Act. xix. 33. Deut. vi. 7.] f. άσω. a. 1. προεβίβασα. aor. 1. ind. paſſ. προεβιβάσθην. a. 1. part. paſſ. προβιβασθεὶς, εῖσα, *antè edocta, priùs monita*. Th. βαίνω ω.

* Προβιόομαι, *antè vivo*

Προβλέπομαι, *provideo* : f. ψομαι. a. 1. m. προεβλεψάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. προβλεψάμενος, ῦ. à

Προβλέπω, *provideo, proſpicio*. Th. βλέπω, *video* : f. ψω. p. φα.

Προβλεψάμενος, ῦ, a. 1. part. m. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, *propoſitio*, *PROBLEMA*, unde Angl. problem, *propugnaculum, ſcutum* : à προβάλλω, *propono*, f. λῶ. perf. paſſ. προβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio*.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, *projectus, prominens* : dat. ſing. προβλῆτι· à προβάλλω, *projicio* : ab eod. verbo.

Προβλητὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, idem : ab eodem.

Προβοηθεῖν, *priùs opem ferre* : à βοηθέω, *auxilior*.

Προβόλαιον, ῦ, τὸ, ſeu πρόβολος, ῦ, ὁ, *propugnaculum*, vel *ſcopulus eminens qui æſtum maris frangit*. &

Digitized by Google

Προβόλαιος, α, ον, *objectus, a, um*: à προβάλλω. Th. βάλλω.

Προβολὴ, *objectus, actio quæ intenditur, propugnaculum, tutela, prætextus, ictus, plaga.* ab iiſdem.

Πρόβολος, vide προβόλαιον.

Πρόβοσκος, ου, ὁ, qu. d. *vicarius paſtoris*, à βόσκω, *paſco*, quod vide.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, *ſenatûs conſultum*: ex p. paſſ. verbi.

Προβουλεύω, f. εύσω, *conſulo, proſpicio, provideo; deliberatione populum prævenio*, i. e. *prædelibero*: à πρὸ, & βουλεύω, *conſulto*. Th. βουλὴ, *conſilium*.

Πρόβουλος, ου, ὁ, *ſenator, princeps*: ab eod. th.

Προγεγεννημένος, p. part. paſſ. verbi προγεννάω, *antegenero*, à γεννάω, f. ήσω, *genero*. Th. γείνομαι, *naſcor*.

Προγεγονότων, gen. pl. à

Προγεγονὼς, ότος. p. part. m. verbi προγίνομαι, *antecedo*, quod vide.

Προγένειος, ου, *qui barbam habet promiſſam*: à γένειον, ου, τὸ, *mentum, barba*, quod vide.

Προγενέστερος, ου, *major natu, antiquior*: comp. à προγενὴς, quod à προγίγνομαι, *ſum antè, præcedo*. Th. γείνομαι, *naſcor*.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. m. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγίνοντ', pro προγίνοντο, *procedebant*: Ion. pro προεγίνοντο. 3. pl. a. 2. m. verbi

Προγίνομαι, *antecedo, ſum antè*; f. προγενήσομαι. p. paſſ. προγεγένημαι. a. 2. m. προεγενόμην. a. 2. part. m. προγενόμενος. p. m. προγέγονα. Th. γείνομαι, *naſcor*; quod vide.

Προγινώσκω, *antè decerno*: f. προγνώσομαι. p. προέγνωκα. a. 2. πρόεγνων, ως, ω. perf. paſſ. προέγνωσμαι, p. part. paſſ. προεγνωσμένος, *prædecretus*. Th. γνώσκω, *cognoſco*: fut. γνώσομαι.

Πρόγνωσις, ιος, ἡ, *antè decretum*. à προγινώσκω, quod vide.

Προγνώστης, ου, ὁ, *futurorum præſcius, vates*. &

Προγνωστικὸν, ῦ, τὸ, *PROGNOSTICUM. rei futuræ ſignum*: undè Angl. prognoſtick: à 3. ſing. p. paſſ. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προγονικὸς, ῦ, ὁ, *avitus, primitivus*: & ſeq.

Πρόγονοι, ων, οἱ, *majores*, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι· οἱ ἔκγονοι, *poſteri*. à

Πρόγονος, ου, ὁ, *ante genitus, progenitor, author*; item adject. *avitus*. Eſt & πρόγονος, *privignus*, quòd ſit loco filii, ubi πρὸ uſurpatur pro ἀντί. Ex πρὸ, & γόνος, ου, ὁ, *generatio*. à p. m. γέγονα. Th. γείνομαι, *naſcor*.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, *PROGRAMMA, ſcriptum publicè propoſitum; edictum*: à p. paſſ. verbi

Προγράφω, *anteſcribo, publicè propono*: f. ψω. p. προγέγραφα. a. 1. προέγραψα. a. 2. paſſ. προεγράφην, ης, η, *coram depictus fui*: p. paſſ. προγέγραμμαι. p. part. paſſ. προγεγραμμένος, η, ον, *prius deſcriptus, prædecretus*. Th. γράφω, *ſcribo, decerno*.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, *præexercitatio, exercitium*: dat. pl. προγυμνάσμασι. qu. à γυμνάζω, *exerceo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Προδαῆναι, vide in

Προδέδαε, 3. ſing. p. m. verbi προδαίω, *prænoſco*. Th. δαίω, *diſco*: f. δαήσομαι a. 2. ἐδάην, indè δαῆναι, & δαήμεναι. p. m. δέδαα, pro δέδηα, *novi*.

Προδεδομένος, η, ον. p. part. paſſ. &

Προδεδωκέναι, p. inf. act. &

Προδεδωκὼς, ότος, p. part. act. verbi προδίδωμι, *prius do*. quod vide.

Προδείελος, *ante veſperam*. Th. δείλη, *pomeridianum tempus*.

Προδέκτωρ, ορος, *protector, patronus*. Th. δέχομαι, *capio*.

Προδηλεῖσθαι, *antè lædere, auctorem eſſe cladis*. an à δῆλος?

Πρόδηλος, ου, idem quod δῆλος, *manifeſtus, perſpicuus*. πρὸ, augmentum ſignificans.

Προδήλως, adv. *perſpicuè*: à præced.

* Προδιαβάλλω, *antè criminor*.

Προδιδοὺς, όντος, præſ. part. act. &

Προδιδοῦσιν, *produnt*, 3. plur. præſ. ind. à

Προδίδωμι, *do prior*, [* *antedo*, intellige cum gen. ante τῦ λόγυ, in Supplic. 350. ex Xenophonte, Demoſthene, & Ariſtotelis Oeconomic. II. Beza Rom. xi. 35. ut Boylius Diſſ. in Ep. Phalarid. p. 61. Supplic. ver. 350, 351.] *prodo*. f. δώσω. p. προδέδωκα. a. 1. προέδωκα. a. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, *do*.

Προδικαστὴς, ῦ, ὁ, *præjudex*. Gl. Cyr. προδικάζειν. *præjudicare*. Th. δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Προδοκάζω, f. άσω, *expecto, obſervo*: & hinc

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, *locus inſidiis aptus, inſidiæ*. Th. δοκάζω, *obſervo*.

Πρόδομος, ου, ὁ, *veſtibulum, anterior domûs pars*. à πρὸ, & δόμος, *domus*. Th. δέμω, *ſtruo*.

Προδοσία, ας, ἡ, *proditio*: à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προδότης, ου, ὁ, *proditor*. dat. προδότῃ, accuſ. pl. προδότας. ab eod. verbo & th.

Προδοῦναι, a. 2. infin. act. προδίδωμι, quod vide.

Προδραμέω, -ῶ, *procurro, præcurro*: f. ήσω. p. προδεδράμηκα.

Πρόδρομος, ου, *PRODROMUS, præcurſor, anteambulo*: ex πρὸ, & τρέχω, *curro*: f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προδύντος, ἡλίυ, *ante Solis occaſum*. Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. ſing. a. 2. part. à δύνω, *ſubeo*. a. 2. ἔδυν.

* Προέγκειμαι, *antepoſitus ſum alicubi*.

Προέγνω, 3. ſing. a. 2. ind. act. &

Προεγνωσμένος, ου, *prædecretus*, perf. part. paſſ. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προεγράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi προγράφω. *anteſcribo*, quod vide.

Προέγραψα, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, *præcurro*. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα. præt. m. δέδρομα.

Προεδρία, ας, ἡ, &

Προεδρίη, ης, ἡ, Ion. *princeps locus, in ſedendo prærogativa*. Vide ἕδρα, *ſella*.

Προέηκε, *præmiſit*, 3. ſing. a. 1. Att. pro προῆκε, verbi προίημι, *præmitto*. Th. ἵημι,

Digitized by Google

ἵημι, *mitto*. f. ἥσω, p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Προειδέναι, *expertum eſſe*, perf. infin. act. per Sync. pro προειδηκέναι, verbi εἰδέω, *ſcio*. f. ήσω. Th. εἴδω, *ſcio*, *video*.

Προείδω, *proſpicio*, *provideo*, *præſcio*: f. εἴσομαι. a 2. προεῖδον, ες, ε. a. 2. part. προϊδὼν, ῦσα, όν. Th εἴδω, *ſcio*.

Προειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. m. verbi προαιρέομαι, *præripio*. Th. αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. infin. act. ἑλεῖν.

Πρόειμι, *procedo*, *proficiſcor*. Th. εἶμι, *eo*.

Προεῖπα, ας, ε, a 1. ind. act. &

Προειπεῖν, a. 2. infin. &

Προεῖπον, ες, ε. & in 1. pl. προείπομεν, a. 2. ind. act. verbi προείπω, *prædico*, quod vide.

Προείρηκα, ας, ε, *prædixi*, perf. act. Sic in perf. paſſ. προείρημαι, σαι, ται, perf. part. paſſ. προειρημένος, η, ον, *prædictus*, *a*, *um*. verbi προειρέω, f. ήσω. p. προείρηκα, & Att. προειρηκα. Th. ῥέω, *dico*.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. paſſ. à προερέω, -ῶ, *prædico*, quod ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Πρόεισιν, 3. pl. præſ. verbi πρόειμι, *progredior*. Th. εἶμι, *eo*.

Προεισπέμψας, a. 1. part. act. à

Προεισπέμπω, *præmitto*. Th. πέμπω.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, *prætendo*, *prætexto*, *promineo*, *præſto*. Th. ἔχω, *habeo*. f. ἕξω & σχήσω. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκβάλλω, *priùs emitto*, *antè ejicio*: ex πρὸ & ἐκβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*.

Προεκμανθάνω, *antè ediſco*. Ex πρὸ, ἐκ, & μανθάνω, *diſco*: f. μαθήσομαι. aor. 2. ἔμαθον.

Προεκπέμπω, *priùs emitto*.

Προέκρινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, *antefero*. Th. κρίνω, *ſecerno*, *judico*. f. νῶ. p. κέκρικα.

Προεκφέρω, *præfero*, f. προεξοίσω. Th. φέρω, *fero*.

Προέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, quod vide.

Προελήλατο, *proceſſiſſet*, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. & Att. à προελαύνω. f. άσω, p. προήλακα, & Att. προελήλακα, & in perf. paſſ. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Προελεύσομαι, *præcedam*. f. 1. &

Προεληλύθειν, 3. ſing. p. m. ind. Att. &

Προελθεῖν, a. 2. infin. &

Προέλθῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi προέρχομαι, *prævenio*. Th. ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον. & per Syncop ἦλθον. p. m. ἤλυθα, & Atticè ἐλήλυθα.

Προελθὼν, ῦσα, ὸν, *prodiens*, *progreſſus*, part. a. 2. præced. verbi.

Προελοίμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi προαιρέομαι, *præfero*, *conſtituo*. Th. αἱρέω, *capio*, f. ήσω. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, *prior ſpero*, *antè ſpero*: f. ίσω. p. προήλπικα. Ex πρὸ & ἐλπίζω, *ſpero*. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *ſpes*.

Προεμαντεύου, 2. ſing. imperf. paſſ. verbi προμαντεύομαι, *antè vaticinor*, quod à μαντεύομαι, *vaticinor*. Th. μάντις, εως, ὁ, *vates*.

Προέμεν, *præmiſiſſe*, Ion. ſeu Dor. pro προεῖναι. a. 2. infin. act. verbi προΐημι. Th. ἵημι, *mitto*. a. 2. ἧν.

* Προεμπίπτω, *antè incido*.

Προενάρχομαι, *antè incipio*. f. ξομαι. a. 1. m. προενηρξάμην, ω, ατο, quod ex πρὸ, ἐν, & ἄρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Προενεγκεῖν, a. 2. infin. act. verbi προφέρω, *propono exhibeo*. Th. φέρω, *fero*, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. paſſ. ἠνεγμαι. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. a. 1. part. paſſ. ἐνεχθείς.

Προενεγκὼν, part. a. 2. ejuſd. verbi.

Προενέχεσθαι, *jam antè implicatum teneri*: ex πρὸ & ἐνέχομαι. Th. ἔχω, *habeo*.

Προεξαίσσειν, *proruere*. Ex πρὸ, ἐξ, & ἀίσσω, *ruo*.

Προεξέδρα, *ſedes prominens*. Th. ἕδρα, *ſella*.

Προεξανίστασθαι, *antè alios ſurgere*: à πρὸ, ἐξ, & ἵστημι. *ſto*.

* Προεορτάζω, *priùs celebro*.

Προεπαγγέλλομαι, *antè promitto*, aor. 1. m. προεπηγγειλάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, *nuncio*.

* Προέπω, *ante dico*.

Προερέω, -ῶ, *prædico* vel *prænuntio*: ab ἐρέω, idem ac th. εἴρω, f. ἐρῶ, *dico*.

Προερύσσοι, *deduxit*, Ion. & Poët. gem. σ, pro προείρυσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi προερύω, *traho*. Th. ἐρύω, *traho*.

Προερύσσω, *deduxero*, a. 1. ſub. act. Poët. gem. σ, ab eod. verbo & th.

Προέρχομαι, *prævenio*, *progredior*, *egredior*, cum gen. imperf. προηρχόμην, ου, ετο, f. προελεύσομαι, *præcedam*. a. 2. προῆλθον, ες, ε. a. 2. ſub. προέλθω, ῃς, ῃ, *prior veniam*, a. 2. part. προελθὼν, όντος, *progreſſus*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Πρόες, έτω, *præmitte*, a. 2. imperat. act. verbi προΐημι, *præmitto*. Th. ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. & in 3. pl. ἕσαν.

Πρόεσαν, *præmiſerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi προΐημι. Vide πρόες.

Προεσάξαντο, Ion. pro ἐσηξαντο. 3. pl. a. 1. m. verbi προεσάγω, *priùs importo*. Th. ἄγω, f. ξω, *duco*.

* Προέσθαι, a. 2. inf. med. à προΐεμαι, *projicio*, frequentèr ap. Demoſth.

Προεστάναι, *præeſſe*, præſ. infin. ab ἕστημι pro ἵστημι.

Προέστατε, *præeſtis*, per Syncop. Ion. pro προεστήκατε, 2. plur. perfect. activ. Vide προεστῶτες.

Προεστὼς, ῶτος, *præſes*, part. perf. per Sync. pro προεστηκώς &

Προεστῶτες, *præfecti*, ejuſdem nom. pl. perf. part. Att. pro προεστηκότες, verbi προΐσταμαι, *præſum*. Th. ἵστημι, *ſtatuo ſiſto*, f. στήσω, p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Προέσχον, ες, ε. a. 2. verbi προέχω, *antecello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Digitized by Google

Προετοιμάζω, antè præparo. f. άσω. a. 1. προετοίμασα. quod ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, promptus, paratus.

Προευαγγελίζομαι, antè evangelizo: a. 1. m. προευηγγελισάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, εὖ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφητεύω, propheto, propheticas expono, quod à πρόφημι, prædico. Th. φημὶ seu φάω, dico.

Προέφθασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, prævenio: f. προφθάσω, p. προέφθακα. Th. φθάω, prævenio: a. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει, & in 3. pl. προέχουσι, præcello, prætendo. f. προέξω. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, pervenerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, procedo. Th. χωρέω, ω, accedo, f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. ind. act. verbi προάγω, præcedo, produco. f. ξω. a. 2. προῆγον. Th. ἄγω, duco.

Προῆγεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προηγέομαι, ῦμαι, praeeo, arbitror. cum acc. & in 3. sing. προηγεῖται, f. προηγήσομαι. p. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, duco.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, gula, vesica eminentior in avibus, qui esca προαγείρεται, id est, præcolligitur.

Προήγορος, ου, ὁ, prædicator: à προαγορεύω, prædico. quod ab ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορὰ, forum.

Προηγούμενος, η, ον, antecedens: part. præs. verbi προηγέομαι. προηγουμένη (sc. αἰτία) causa interna, ut προκαταρκτικὴ, externa dicitur, unde

Προηγουμένως, adv. præcedentèr, præcipuè, ex professo.

Προηδυνθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi

Προηδύνω, delecto antè; quod ex ἡδύνω, lætitiâ afficio. Th. ἡδὺς, έως, suavis.

Προῄειν, εις, ει, progrediebar, plusq. p. m. à πρόειμι. Th εἶμι, eo: perf. m. εἶα, plusq. p. m. ἤειν.

Προῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. &

Προήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προΐημι, præmitto. Vide προΐει.

Προήκω, procedo, progredior, antecello: προήκων, part. provectus. Th. ἥκω, fut. ξω, venio.

Προῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, ες, ε, & per Sync. ἦλθον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προηλπικότας, acc. pl. perf. part. act. verbi προελπίζω, prior spero. f. ίσω, p. προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπὶς, spes.

Προήμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, antè diem.

Προημαρτηκόσι, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, f. ήσω, pecco.

Προῆν, processi, a. 2. ind. verbi προΐημι. Th. ἵημι seu ἕω, mitto.

Προήνεγκα, ας, ε, excellui, a. 1. ind. act. verbi προφέρω, excello. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προηρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo, tollor. Th. αἱρέω, capio, eligo, f. ήσω, p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προηρόσιος, ία, ιον, arationem præcedens. Unde προηροσία Δημήτης, Ceres ante arationem invocata: ex πρὸ & ἀρόω, aro.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. verbi προέρχομαι, prævenio, cum gen. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. Th. ἔρχομαι, venio.

Προησκήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προασκέω, antè exerceo. Th. ἀσκέω, exerceo: f. ήσω.

Προήσομαι, ῃ, εται, profundam, f. 1. m. verbi προΐημι, projicio. Th. ἵημι seu ἕω, mitto: f. ἥσω.

Προητιασάμεθα, antè demonstravimus, aor. 1. ind. m. verbi προαιτιάομαι, antè criminor. f. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προήχθην, ης, η, adductus sum, processi, a. 1. pass. verbi προάγω. Th. ἄγω, duco.

Προθέλυμνα, funditùs radicitùs, adv. à

Προθέλυμνος, ου, ὁ & ἡ, è radice erutus, qui radicitùs extirpatur. Aliquando idem quod ἐπ' ἀλλήλοις. Ex πρὸ & θέλυμνον, τὸ, fundamentum. Th. θέμεθλον, idem.

Προθέντα, acc. sing. a. 2. part. m. g. verbi προτίθημι, propono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. part. θεὶς, έντος.

Προθέουσιν, permittunt, 3. pl. ind. præs. verbi προθέω. Th. τίθημι. pono.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propositum, propositio: à προτίθημι. Th τίθημι, pono.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, tempus præfinitum: ab adject. seq.

Προθέσμιος, antè constitutus: à προτίθημι, antè constituo. Th. τίθημι, pono.

Προθήκη, ης, ἡ, propositio: res proposita, πρόθεμα. ab eod. verbo & th.

Προθορὼν, prosiliens, a. 2. part. act. verbi προθορέω. Th. θόρω seu θορέω, salio, insilio.

Προθυμέομαι, -ῦμαι, alacri sum animo, promptus sum. unde

Προθυμηθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. Th. θυμὸς, animus.

Προθυμία, ας, ἡ, alacritas, animi promptitudo. Th. θυμὸς, animus.

Πρόθυμος, ου, ὁ & ἡ, promptus, a, um: & hinc

Προθύμως, adv. promptè, alacri animo. Th. θυμὸς, animus.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem quod προθύραιον, vestibulum quod est ante januam. Th. θύρα, ας, ἡ, janua, ostium.

Προΐαπτω, præmitto, procul mitto: f. ψω. a. 1. προΐαψα, ας, ε. a. 1. infin. προϊάψαι. Th. ἰάπτω, mitto, f. ψω. unde

Προΐαψε, 3. sing a. 1. verbi προϊάπτω.

Προϊδεῖν, a. 2. infin. act. &

Προϊδέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi προείδω, prævideo. Th. εἴδω, video: f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον & ἴδον.

Προϊδὼν, ῦσα, όν, a. 2. part. act. præced. verbi.

Προΐει, contract. ex προΐεε, Att. pro προΐη, 3. sing. imperf. act. verbi προΐεω seu προΐημι, præmitto, largior. Th. ἵημι seu ἕω, mitto, imperf. ἵειν. a. 2. ἦν.

Digitized by Google

Πϱοΐεμεν, Ion. & πϱοϊέμεναι, Att. ſeu Dor. pro πϱοϊέναι, præſ. inf. act. verbi πϱοΐημι, præmitto, negligo. Th. ἵημι ſeu ἵω, mitto.

Πϱοϊέμενος, emittens, præſ. part. paſſ. πϱοΐεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi ejuſd.

Πϱοϊέναι pro καθιέναι, projicere, dejicere: & pro ἐφιέναι, permittere ſinere.

Πϱοΐζεσθαι, antè alios ſedere: ex πϱὸ & ἵζομαι. Th. ἵζω, ſedere facio.

Πϱοέηκε, permiſit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi πϱοϊάλλω. Th. ἰάλλω, mitto, fut. ἰαλῶ.

Πϱοΐημι, præmitto; dimitto; immitto; projicio: [* concedo arbitrio alicujus. τήνδε Θεῷ πϱοΐες, Il. Α. 127. hanc Deo pe mitte, i. e. Dei arbitrio trade.] & interdum ut th. ἵημι, mitto.

Πϱοΐητι, emittat minſtrat, Dor. pro πϱοΐησι, 3. ſing. præſ. ind. à πϱοΐημι. Th. ἵημι, mitto.

Πϱοῖκα, adv. gratìs, gratuitò. Th. πϱοὶξ, donum.

Πϱοΐκτης, ου, ὁ, mendicus, à πϱὸ & ἱκετεύω, ſupplico: vel quia πϱοῖκα petit.

ΠΡΟΙ'Ξ, & πϱοὶξ, κος, ἡ, donum, dos, gratia, acc. πϱοῖκα, ſed adverbialitèr etiam uſurpatur pro gratìs, ſine mercede, [* πϱοικὸς δίκη, actio quâ dos repetitur. Dem. c. Neæram.] qu. à πϱὸ & ἵκω, venio, quia eſt donum quo quis alium prævenit ultrò. Aut à πϱόεσις, largitio, quod à πϱοΐεμαι, effundo largiter.

Πϱοΐξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi πϱοϊκνέομαι, advenio. quod ex πϱὸ & ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι.

Πϱοϊππεύω, equito antè: ex πϱὸ & ἱππεύω, equito. Th. ἵππος, equus.

* Πϱοΐσσομαι, ſtipem peto, manum ſcil. extendendo. Archilocus ap. Suidam, voc. Καταπϱοΐξεται. Th. ἵκομαι, venio.

Πϱοΐστημι, præficio, f. πϱοστήσω. præſ. med. πϱοΐσταμαι, σαι, ται, propono, prœpono, præ me fero, præficio; item præſum, cum gen. [* πϱοΐστασθαι καλῶν ἔργων, Tit. iii. 8. bona opera tueri. Col. v. 12. Joſ. Ant. iv. 2. 4. v. 1. 24. vii. 3. 12. viii. 5. 14. Antioch. Soteris Inſcript. l. 3, 4, uſu ſat s obvio, licet negante Chiſhullio.] Th. ἵστημι, ſto.

Πϱοΐσχειν & πϱοΐσχεσθαι, Ion. pro πϱοτείνειν, prætendere. Th. ἴσχω, vel ἔχω. habeo.

Πϱοΐτος, ſordidus, quia ſolet πϱοΐεσθαι, projici.

Πϱοϊὼν, όντος, in f. g. πϱοϊοῦσα, aor. 2. part. verbi πϱόειμι, procedo. Th. εἶμι, eo, a. 2. ἴον.

Πϱοίωξις, εως, ἡ, perſecutio, per Sync. pro πϱοδίωξις, à πϱοδιώκω. Th. διώκω, perſequor: f. ξω, p. χα.

ΠΡΟ'ΚΑ, adv. ſubitò, ſtatim: ut puto, more πϱοκὸς, i. e. hinnuli, qui velox.

Πϱοκαθεστηκυίας gen. ſing. f. g. perf. part. act. à πϱοκαθίστημι, antè conſtituo.

Πϱοκαθηγοῦμαι, ducem me præbeo, ducatum præſto, f. ήσομαι, p. πϱοκαθήγημαι. Th. ἡγέομαι, -οῦμαι, dux ſum.

Πϱοκάθημαι, præſideo, antè ſedeo; imperf. πϱοεκαθήμην· ex κάθημαι, ſedeo.

* Πϱοκαθίζω, præſideo.

Πϱοκαθίστημι, antè conſtituo: ex πϱὸ κατὰ, & ἵστημι, ſtatuo: f. στήσω, p. ἕστηκα, ſeu ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Πϱοκαλέομαι, provoco, laceſſo; in jus voco; item hortor. Th. καλέω, voco: f. έσω. p. κέκληκα.

Πϱοκαλίζετο, 3. ſing. imperf. Ion. à

Πϱοκαλίζομαι, provoco. Th. καλέω, voco.

Πϱοκαμὼν, όντος, a 2 part. act. à πϱοκάμνω, prælaboro. Th. κάμνω, ſuboro: fut. καμῶ, p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Πϱοκάϱηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, præceps. Th. κάϱηνον, caput.

Πϱοκαταγγέλλω, prænuntio, antè denuncio: f. ελῶ, p. πϱοκατήγγελκα. a. 1. πϱοκατήγγειλα. perf. part. paſſ. πϱοκατηγγελμένος. Ex πϱὸ, κατὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Πϱοκαταλαβεῖν, a. 2. infin. act. à

Πϱοκαταλαμβάνω, præoccupo, anticipo, anteverto: ex πϱὸ, κατὰ, & λαμβάνω, capio: f. λήψομαι, p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον. perf. paſſ. εἴλημμαι.

Πϱοκαταλύω, antè diſſolvo, antè everto, antè finio: ex πϱὸ, κατὰ, & λύω, ſolvo.

Πϱοκαταϱκτικὸς, ῦ, principalis, primarius: ex πϱὸ, κατὰ, & ἄϱχομαι, incipio. Th. ἀϱχὴ, initium.

Πϱοκαταϱτίζω, priùs abſolvo: f. ίσω. a. 1. πϱοκατήϱτισα. a. 1. ſub. act. πϱοκαταϱτίσω, ης, η, & in 3. pl. πϱοκαταϱτίσωσι. Ex πϱὸ, κατὰ, & ἀϱτίζω, perficio. Th. ἄϱτιος, perfectus.

Πϱοκατασκευάζω, præparo: ex πϱὸ & κατασκευάζω, ſtruo, paro.

Πϱοκατειλημμένη, ης, ἡ, perf. part. paſſ. f. g. verbi πϱοκαταλαμβάνω; quod vide.

* Πϱοκατέϱχομαι, priùs ſequor.

Πϱοκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Πϱοκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi πϱοκαταγγέλλω, quod vide.

Πϱοκατήμενος, Ion. pro πϱοκαθήμενος, antè ſedens, præſ. part. verbi πϱοκάθημαι, quod à κάθημαι, ſedeo; quod vide.

Πϱοκατίζειν, Ion. pro πϱοκαθίζειν, propalàm ſedere; quod ex πϱὸ & καθίζω, ſedeo. Th. ἵζω, idem.

Πϱοκατοψόμεναι, νῆες, naves quæ exploratum præmittuntur, f. 1. part. m. pl. num. f. g. Th. ὄπτομαι, video.

Πϱόκειμαι, σαι, ται, proponor; exponor; projicior: Hinc part. præſ. πϱοκείμενος, η, ον, propoſitus: f. πϱοκείσομαι. præſ. inf. πϱόκεισθαι. Ex πϱὸ & κεῖμαι, jaceo. [* πϱόκειται dicitur vel de verſione quæ originali adjacet; idem quod παϱάκειται, Heſych. vel de libro quæ omnibus oculis exponitur. Iſ. Voſ. adv. et P. S. Obſ. reſp. p. 364.]

Πϱοκεκηϱυγμένον, prænuntiatum, perf. part. paſſ. à πϱοκηϱύσσω, quod vide.

* Πϱοκενόω, exhaurio.

Πϱοκεχειϱοτονημένοις, priùs deſignatis, dat. pl. perf. part. paſſ. à πϱοχειϱοτονέω, quod ex πϱὸ & χειϱοτονέω, decerno, creo, elatis manibus; ex χεὶϱ & τείνω, tendo.

Digitized by Google

Προκηρύσσω, vel Att. ύττω, antè prædico, f. ξω. a. 1. προεκήρυξα. perf. προκεκήρυχα. perf. paſſ. προκεκήρυγμαι. à κηρύσσω, prædico. Th. κήρυξ, præco.

Προκινδυνεύω, f. εύσω, periclitor pro; propugno periclitando: ex πρὸ & κινδυνεύω, periclitor. Th. κίνδυνος, periculum.

Προκλῆς, έους, ὁ, PROCLES, nom. propr.

Προκληθεὶς, έντος, provocatus, aor. 1. part. paſſ. à προκαλέομαι. Th. καλέω, voco.

Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio; item conditio lata: ab eod. verbo & th.

Προκλυτὸς, ȣ, præauditus, præcognitus. Th. κλύω, audio.

Προκοπὴ, vide in ſeq.

Προκόπτω, proficio, procedo: imperf. προέκοπτον. f. ψω. perf. act. προκέκοφα. perf. m. προκέκοπα· undè προκοπὴ, ῆς, ἡ, profectus [* Phil. i. 12. Luc. ii. ult. In Solœciſmis numerat Luc. Solœc. Refutat Græv. § 33. & Xenoph. Rerum Græc. l. vii. ȣδὲν προέκοπτον εἰς τὸ ἀπολέσαι ἡμᾶς, nihil profecerunt ad perdendos nos. In malo ſenſu: ἐπὶ πλεῖον προκόψȣσιν ἀσεβείας, 2. Tim. ii. 16, ad ulteriorem prolabentur impietatem. ἐν παιδείᾳ προκόπτειν, Diod. Sic. p. 599. A. 240. Δ. 287. B. Quanquam Lucianus in Solœciſtâ inter vocabula barbara proſcribit.] Th. κόπτω, ſcindo.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propriè prælatio, quia alii alium anteponimus: à

Προκρίνω, εις, ει, antefero, antepono: præſ. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, ante, & κρίνω, judico.

* Πρόκρισις, prælatio.

Πρόκροσσαι νῆες, diduntur naves aliæ poſt alias, ſeu ſuper alias in continuâ ſerie: à κροσσὸς, ȣ, ὁ. fimbria; vel κροσσαὶ, ſcalæ. Vide Euſtath. & Suidam.

Προκυρόω, -ῶ, antè ſancio: f. ώσω, perf. προκεκύρωκα. perf. part. paſſ. προκεκυρωμένος, η, ον, priùs ſancitus: à κυρόω, ratum habeo, auctoritatem do. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Προκύων, PROCYON, ſive antecanis; ſidus quod ante majorem canem oritur: ex πρὸ & κύων, κυνὸς, ὁ ἢ ἡ, canis.

* Προκωμάζω, profero.

Προκώμιον, ȣ, τὸ, Pindar pro προοίμιον, τὸ τȣ κώμȣ γραφόμενον, quod antè κῶμον, hymnumque ſcribitur aut canitur, hymni prooemium.

Πρόκωπος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, remex, qui eſt ad remum. Th. κώπη, remus.

* Προλαλέω, garrio, Epigr. Stratonicis ap. D'Orville ad Chariton. p. 348.

Προλαμβάνω, occupo, anteverto: f. προλήψομαι, p. προείληφα. a. 2. προέλαβον, ες, ε, præoccupavi. Th. λαμβάνω, capio.

Προλέγω, prædico: imperf. προέλεγον. Th. λέγω, dico: f. ξω, p. χα.

Προλείπω, relinquo. Vide in προλελοιπότες.

Προλελεγμένος, ȣ, antè delectus, perf. part. paſſ. verbi προλέγω, quod vide.

Προλελοίποτες, relicti. nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, relinquo: f. ψω. a. 2. προέλιπον. a. 2. m. προελιπόμην. p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Προλεσχηνεύω. Vide λεσχηνεύω.

Προλήνιον, ȣ, τὸ, antetorcular: ex πρὸ & ληνὸς, torcular.

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio; occupatio; anticipata opinio; præſumptio: à προλαμβάνω, quod vide.

Προλιπόνθ' & προλιπόντ' pro προλιπόντα, acc. ſing. vel pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω, relinquo; quod vide in προλελοιπότες.

Προλιπὼν, relinquens; in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Πρόλοχος, ȣ, ὁ, nomen viri, qu. d. primus inſidiator.

Προμάθεια, ας, ἁ, Dor. pro προμήθεια, quod vide.

Προμαθεῖν, prædidiciſſe, a. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμαθεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, quod vide.

Πρόμαλος, plantæ ſpecies. Th. μαλὸς, idem quod ἁμαλὸς, tener.

Προμανθάνω, antè diſco: ex πρὸ & μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προμαρτύρομαι, antè teſtor, prænuntio. f. ȣμαι. a. 1. m. προεμαρτυράμην, -ω, -ατο à μαρτύρομαι, teſtor. Th. μάρτυρ, teſtis.

Προμαχέω, -ῶ, propugno, f. ησω, p. προμεμάχηκα.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν. q. v.

Προμαχίζω, in primâ acie pugno: f. ίσω. Th. μάχομαι, pugno: f. μαχήσομαι.

Προμάχοις, & Ion. προμάχοισι, propugnatoribus, dat. pl. à πρόμαχος.

* Προμάχομαι, propugno.

Πρόμαχος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, antesignanus, propugnator: contráct. πρόμος. Th. μάχομαι, pugno.

Προμάχων, gen. pl. præced. at

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum. Th. μάχομαι, pugno.

Προμελετάω, præmeditor. f. ήσω. perf. προμεμελέτηκα. a. 1. προεμελέτησα. à μελετάω, curo, meditor. Th. μέλει, cura eſt.

Προμεριμνάω, -ῶ, antè ſum ſollicitus: f. ήσω. p. προμεμερίμνηκα. à μεριμνάω, anxiè cogito. Th. μέριμνα, ης, ἡ, cura.

Προμετωπίδιον, ȣ, τὸ, frontale: ex πρὸ & μέτωπον, frons. Th. ὄπτομαι, video.

Προμήθεια, ας, ἡ, vel προμηθία, providentia, prudentia, cautio: à προμηθὴς, quod vide.

Προμηθείη & -ίη, Ion. pro præced.

Προμηθέομαι, curam alicujus gero: ex πρὸ & μῆδος, εος, τὸ, cura.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, PROMETHEUS, nomen viri: qu. à

Προμηθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, providus, circumſpectus: ex πρὸ, antè, & μῆδος, εος, τὸ, cura.

Προμηνύω, præſignifico, f. ύσω, p. προμεμήνυκα. ex μηνύω.

Προμιγῆναι, miſceri, a. 2. inf. paſſ. verbi προμίγνυμι. Th. μίγνυμι, miſceo: f. ξω. p. χα.

Digitized by Google

p. χα. a. 1. paſſ. ἐμίχθην. a. 2. paſſ. ἐμίγην.

Προμολέω, *progredior*: ex πρὸ, & μολέω, ſeu μολῶ, *venio*, *eo*: præt. μέμβλωκα, pro μεμόληκα.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, *veſtibulum*: quia προμολοῦμεν, id eſt, *prodimus* per illud.

Πρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *anteſignanus*, contract. ex πρόμαχος. Th. μάχομαι, *pugno*. Niſi ex πρὸ, & μάω, ut ſit *qui antè ruit* in hoſtem.

Προναυμαχεῖν, *prælio navali dimicare*: ex πρὸ, & ναυμαχέω, *navale prælium ineo*: ex ναῦς, & μάχομαι, *pugno*.

Προνέμω, ſeu προσνέμω, *tribuo*. Th. νέμω, idem.

Προνήϊον, ου, τὸ, Ion. pro πρόναον, *templi veſtibulum*. Th. ναὸς, *templum*.

Προνοέω, ῶ, & ἔομαι, -οῦμαι, *antè mente percipio*; *provideo*; *procuro*: f. ήσω, perf. προνενόηκα, cum acc. præſ. inf. act. προνοεῖν. præſ. inf. paſſ. προνοεῖσθαι. à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Προνόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσας, αντος, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.

Προνοητικὸς, οῦ, *providendi ſolertiam habens*, *providus*; ab eod. verbo.

Πρόνοια, ας, ἡ, & Ion. προνοίη, *cura*, *prudentia*; ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, *pabulatum egredior*, *prædationibus infeſto*, *captivum abduco*: præſ. paſſ. προνομεύομαι, *captivus abducor ab iis qui pabulatum egreſſi ſunt*. à

Προνομὴ, ῆς, ἡ, *pabulatio*; item *direptio*: à νομὴ, *paſtus*. Th. νέμω, *diſtribuo*, *paſco*.

Προνοοῦντι, 3. pl. præſ. ind. προνοοῦντος, gen. ſing. part. præſ. verbi προνοέω, quod vide.

Προνουμηνία, ας, ἡ, *dies præcedens neomeniam*.

Προνὺξ, Poët. adv. idem valet ac πρὸ νυκτὸς, *ante noctem*.

ΠΡΟ´Ξ, προκὸς, ὁ, *hinnulus*; quod à πρὸ, & ἀΐσσω.

Πρόξεινος, &

Πρόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hoſpes publicus civitatis*. Th. ξένος, *hoſpes*.

Προξενέω, -ῶ, *ſum hoſpes publicus*, *hoſpitio excipio nomine civitatis*. Vide præced.

Προξενητὴς, οῦ, ὁ, *proxeneta*, *pararius*, *conciliator*: à præced. verbo.

Προοδηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux viæ*: ex πρὸ, & ὁδηγὸς, idem, quod vide.

Προοδοποιέω, *viam præſterno*, *viam patefacio*, *præparo*; item *propenſus ſum*: ex πρὸ, ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*, & ποιέω.

* Πρόοδος, *progreſſus*.

Προοιμιάσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, *exordior*. f. άσομαι. præſ. part. m. προοιμιαζόμενος, η, ον, à

Προοίμιον, ου, τὸ, *exordium*, *prooemium*. Th. οἴμη, *via*, *ſemita*.

Προοπτέον, *proſpiciendum*. &

Πρόοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prævīſus*, *manifeſtus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προοράω, -ῶ, *antè me' video*, *proſpicio*: imperf. m. προωρώμην, -ώμην. p. act. προεόρακα. p. part. act. προεορακὼς, ότος, *qui anteà vidit*. Th. ὁράω, *video*.

Προορίζω, *priùs definio*: f. ίσω, p. προώρικα. a. 1. προώρισα, *prædeſtinavi*, *decrevi exſequi*: a. 1. part. act. προορίσας, αντος, *qui prædeſtinavit*: ab ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Πρόου, *projice*: a. 2. imperat. m. πρόεσο, πρόσο, καὶ πρόου, verbi προΐημι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*.

Προοφειλόμενος, η, ον, *antè debitus*. præſ. part. paſſ. à

Προοφείλω, *prior debeo*; item *debeo*. Th. ὀφείλω, *debeo*.

Πρόπαν. n. g. & πρόπας, m. g. *univerſus*, *a*, *um* Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *-e*.

* Πρόπαππος, *proavus*.

Πρόπας, per Apoc. pro

Προπάροιθε, *antè*, *è regione*. à πάροιθε, idem quod Th. πάρος, *antè*, adv.

Προπάσχω, *ante patior*. a. 2. προέπαθον. a. 2. part. act. προπαθὼν, όντος. Th πάσχω, *patior*: f. πείσομαι, p. m. πέπονθα. a. 2. m. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ορος, ὁ, *ſecundus auctor*, qui *vice patris* ſeu *auctoris* eſt: propriè *avus*, *progenitor*, *generis auctor*: ex πρὸ, & πατὴρ, *pater*.

Πρόπειρα, ας, ἡ, *periculum*: quod de re aliquâ fit, antequam aliquid aggrediamur, *prætentamentum*: ex πρὸ, *antè*, & Th. πεῖρα, *conatus*.

Προπέμπω, *deduco*, *mitto antè*: item *proſequor*, *comitor*: f. ψω. a. 1. προέπεμψα. a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω, *deducendum cura*. a. 1. ſub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, *proſequar*: a. 1. paſſ προεπέμφθην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. προπεμφθῆναι. a. 1. part. paſſ. προπεμφθεὶς, *deductus*: quod ex th. πέμπω, *mitto*.

Προπεπυσμένος, vel προπεπυσμένος, ου, *qui ante aliquid intellexit*: p. part. paſſ. verbi προπυνθάνομαι, *præſentiſco*: quod à πυνθάνομαι, *audio*: f. πεύσομαι.

Προπεπωκὼς, ότος, *qui propinavit*: p. part. act. verbi προπίνω, quod vide.

Προπεσόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. à προπίπτω, *procido*. Th. πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Προπέτεια, ας, ἡ, *petulantia*, *præcipitantia*, *temeritas*; *protervia*; item *propenſio*: à προπετὴς, quod vide.

Προπετῆ, acc. ſing. à

Προπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *præceps*, *pronus*; *petulans*, *protervus*, *procax*. προπετὲς, *præcipitantèr*, adverbialitèr. Ex πρὸ, & πέτω, pro quo in uſu eſt πίπτω, *cado*.

Προπετῶς, adv. *præcipitantèr*, *temerè*. à præced.

Προπεφραδμένα, [* *per præcones indicata*, *prædicta*. Heſ. Op. 655.] *prædeliberata*: Dor. pro προπεφρασμένα, nom. vel acc. pl. n. g. perf. part. paſſ. verbi προφράζομαι, *prædicor*, *prænuntior*. Th. φράζω, *dico*: f. σω. a. 2. ἔφραδον. p. paſſ. πέφρασμαι. p. m. πέφραδα.

* Προπηδάω, *exilio proſilio*.

Προπηλακίζω, vide in ſeq.

Προπηλακισθεὶς έντος, a. 1. part. paſſ. verbi προπηλακίζω, *proluo*, & *ignominiâ afficio*

Digitized by Google

inde præſ. part. paſſ. προπηλακιζόμενος, ου, quod à th. πηλὸς, *lutum* : unde πηλακίζω, *contumeliâ afficio*; propriè per aſperſionem *luti*.

Προπίνω, *PROPINO* : item *poculo provoco* : *propinando offero*; per Metaph. *in gratiam alicujus alium prodo* ac *porrigo perdendum* : ex πρὸ, & πίνω, *bibo* : f. πώσω, p. πέπωκα. à 2. ἔπιον.

Προπίπτοντες, *incidentes* : nom. pl. præſ. part. à

Προπίπτω, *procido* : f. πέσω, p. πέπτωκα à. πίπτω.

Προποδίζω, *procedo*, *progredior* : à ποδίζω, *gradior* : f. ίσω. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Προποιέω, qu. πρότερον ποιέω.

Πρόπολος, ου, ὁ κ ἡ, ὁ ἀμφὶ τὸν ἑαυτοῦ κύριον πολῶν, *qui circa dominum ſuum verſatur*, *miniſter*, *ſervus*. Th. πολέω.

* Προπομπεύω, *procedo*.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, *præmiſſio*, *deductio* : à

Προπομπὸς, οῦ, ὁ κ ἡ, *anteambulo*, *prævius*, *deductor*. à προπέμπω, quod vide.

Προπορεύομαι, *præcedo*, *præeo*. f. εύσομαι, p. προπεπόρευμαι· ex πορεύομαι.

Προπράττω, *antè facio* : ex πράττω.

Προπρεὼν όνος, ὁ, *promptus* : qu. πρόθυμος. Videtur compoſ. ex πρὸ, & πρηὼν, ὁ, *cacumen montis* : & per Syſtol. πρεὼν, idemque valet ac

Προπρηνὴς, έος, ὁ κ ἡ, *præceps*, *pronus*, *proclivis*, *paratus*, *propenſus*. Th. πρηνὴς, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaſeos gratiâ pro προκυλίνδομαι, *provolvor ad pedes alicujus more ſupplicis*. à κυλίνδω, idem quod th. κυλίω, *volvo*.

Προπτύω, *ante me exſpuo* : ex πτύω, *exſpuo*.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, *procidentia*, *prolapſio* : ex προπίπτω.

Προπύλαιον, & πρόπυλον, ου, τὸ, *veſtibulum*. Th. πύλη, *porta*.

Προπώλης, ου, ὁ, *PROPOLA*; *venditor primarius*. Th. πωλέω, *vendo*.

Προρέει, *profluit* : 3. ſing. præſ. ind. &

Προρέοντι, *profluenti* : dat ſing. præſ. part. à

Προρέω, vel προῤῥέω, *profluo*, ex πρὸ, & ῥέω, *fluo*. f. ῥεύσω. p. ἐῤῥευκα. at

Προῤῥέω, *prædico* : f. ήσω. p. προεῤῥηκα, & Att. προείρηκα. Th. ῥέω, *dico*, Heſych.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, *vaticinium*, [* *oraculi ſeptum*. Luc. de Sacrif. p. 368.] dat. pl. προῤῥήσεσι. à præced.

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ κ ἡ, vel πρόῤῥιζος, *unà cum radice*, *radicitùs*. Th. ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

ΠΡΟ'Σ, cum gen. *à*, *ab*, *ex*, *erga*, *cum* : cum dat. *ad*, *apud*, *uſque*; cum acc. *in*, *apud*, *inter*, *ad*, *contra*, *propter*, *juxta*, *circiter*, [* *de*. πρὸς ἀγγέλους λέγει, Heb. i. 7. xi. 18. Luc. xviii. 1. xix. 9. xx. 41. Act. xxviii. 15. Rom. x. 21. λέγειν τοὺς θεοὺς πρὸς αὐτόν. Ælian. V. H. xii. 64. *Deos declarare de ipſo* (Alexandro); ubi vid. Perizon.] Abſolutè πρὸς, eſt πρόσεστι, *præterea*. πρὸς δὲ, *ad hæc verò*.

Προσαββάτον, ου, τὸ, *dies qui ſabbatum antecedit*.

Προσάγαγε, a. 2. imperat. act. &

Προσαγάγω, ης, η, a. 2. ſub. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσαγγέλλω, *annuntio*, f. -γελῶ, p. προσήγγελκα. Th. ἀγγέλλω, idem.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, *compellativus*, *ſalutatorius*. à

Προσαγορεύω, *compello*, *ſaluto*, *cognomino* : f. εύσω. p. προσηγόρευκα. præſ. paſſ. προσαγορεύομαι, ῃ, εται, *cognominor* : a. 1. ind. paſſ. προσηγορεύθην, ης, η. ab ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προσάγω, *adduco*; item *accedo*, *appropinquo* : [* Act. xxvii. 27.] f. ξω. p. προσῆχα. a. 2. προσήγαγον. a. 2. ſub. προσαγάγω. ης, η. a. 2. part. προσαγαγὼν, όντος, *qui pertraxit*. Th. ἄγω, *duco*.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *aditus*, *acceſſus*, à præcedente.

Προσαιτέω, -ῶ, *mendico* : f. ήσω. p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, *peto*.

Προσαίτης, ου, ὁ, *mendicus*. Vide præced.

Προσακτέον, *adducendum* : verbale à προσάγω.

Προσαλείφω, *allino*, *illino* : ex πρὸς, & ἀλείφω, *ungo*.

Προσαμύνει, *tutatur* : 3. ſing. præſ. ind. act. verbi

Προσαμύνω, *inſuper auxilior*. Th. ἀμύνω, *auxilior*. f. υνῶ. p. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, *aſcendo* : a. 2. προσανέβην, ης, η. a. 2. imperat. προσανάβηθι, & Atticè προσανάβαθι, per Apoc. προσανάβα. Ex πρὸς, ἀνὰ, & βαίνω, *eo*, *vado*. f. βήσομαι. p. βέβηκα.

Προσανάβασις, εως, ἡ, *aſcenſio*.

* Προσαναιρέω, *contrucido*.

Προσαναλέγομαι, *prætereà commemoro*.

Προσαναλίσκω, *impendo* : fut. προσαναλώσω, perf. προσανήλωκα. a. 1. act. προσανήλωσα. a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν· ex πρὸς, & ἀναλίσκω, *conſumo*. Th. ἁλίσκω, *capio* : f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων. a. 2. part. ἁλούς.

Προσαναπαύομαι, *requieſco*, f. -αύσομαι, p. paſſ. πέπαυμαι.

* Προσαναπίμπλημι, *inficio*, λοιμὸς τοὺς πλησιάζοντας τοῖς θεραπευομένοις προσαναπίμπλησι, Ariſt. Probl. § 2.

Προσαναπληρόω, ῶ, *ſuppleo* : f. ώσω. a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα. ex πρὸς, ἀνὰ, & πληρόω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Προσανατίθεμαι, *confero* : præſ. ind. paſſ. προσανεθέμην, ου, το. a. 2. ind. m. cum dat. ex πρὸς, ἀνὰ, & τίθημι, *pono*.

Προσανατρέπω, *prætereà ſubverto*.

Προσαναφέρω, *offero*, *adnuntio*.

Προσανέρπω, *adrepo*, *irrepo*, *perrepo* : à πρὸς, ἀνὰ, & ἕρπω, *ſerpo*.

Προσανεσπάσθησαν, *convulſi fuerunt* : 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi προσανασπάω. ex πρὸς, ἀνὰ, & σπάω, *traho* : f. άσω. perf. paſſ. ἔσπασμαι.

Προσανὴς, έος, ὁ κ ἀ, Dor. pro προσηνὴς, quod vide. dat. προσανεῖ.

Digitized by Google

Προσανοίγω, adaperio.
Προσαντοικοδομέω, -ῶ, in adverſum ædifico: ex οἰκοδομέω.
Προσάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, acclivis. κατάντης, declivis, ab ἄντα, coram. Th. ἀντὶ, pro.
Προσάπαξ, ſemel, duntaxat. Th. ἅπαξ, ſemel, omninò.
Προσαπειλέομαι, -οῦμαι, addo minas: f. ήσομαι. a. 1. m. προσηπειλησάμην, ω, ατο, addidi minas. aor. 1. part. m. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, minor, minitor.
Προσαπέκτεινα, interfeci, a. 1. verbi προσαποκτείνω.
Προσαποθνήσκω, prætereà morior, etiam morior. Th. θνήσκω.
Προσαποκταίνω, occido, interficio: ex ἀπὸ, & κτείνω, idem.
Προσαπολοῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi προσαπόλλυμι, prætereà pereo, vel perdo. Sunt qui velint eſſe nom. pl. præſ. part. act. verbi προσαπολέω. ex πρὸς, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo f. ὀλέσω. qu. ab ὀλέω. p. ὤλεκα. & Att. ὀλώλεκα. f. 2. ὀλῶ, inde f. 2. part. act. ὀλῶν. οῦντος.
Προσαποςέλλω, prætereà ablego.
Προσάπτω, alligo, appendo, affigo, attribuo. Th. ἅπτω, necto, f. ψω.
* Προσαράττω, impingo.
Προσαρήρεται, adjungit, aptat: 3. ſing. præſ. ind. paſſ. à προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præſens, ſignificàns idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, apto, congruo: f. ἀρῶ. p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα, undè præſens hoc ἀρήρομαι.
Προσαρηρότα, adaptata: nom. pl. n. g. vel acc. ſing. m. g. p. part. à προσάρω, apto. Th. ἄρω, apto: fut. ἀρῶ. ἦρκα. p. m. ἦρα, & Att. redupl. ἄρηρα. inde p. m. part. ἀρηρὼς, ότος.
Προσαρμόζω, ττω, adapto, accommodo: ab ἁρμόζω, congruo. Th. ἄρω, apto.
Προσαρτάω, appendo. Th. ἀρτάω, fut. ήσω, idem.
Προσάρω, adapto: vide in προσαρηρότα.
Προσαυδάω, -ῶ, alloquor, compellor: ex πρὸς, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, vox.
Προσαφοδεύω, alvi profluvium rejicio.
Προσβαίνω, aſcendo, conſcendo; item accedo. Th. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. ἔβην.
Προσβαλλόντων, gen. pl. præſ. part. act. à
Προσβάλλω, adjicio. Th. βάλλω, jacio, mitto: quod vide.
Προσβὰς, άντος, adiens: a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, quod vide.
Πρόσβασις, εως, ἡ, acceſſus: ejuſd. verbi & th.
Προσβιβάζω, promoveo, impello: f. άσω, p. βεβίβακα.
Προσβλέπω, obtueor, intueor. Th. βλέπω, fut. ψω, idem.
Προσβολὴ, ῆς, ἡ, oppugnatio: à προσβάλλω, adjicio: p. m. βέβολα.
Προσβόλωσις, εως, ἡ, impetus, vis.
Προσγελάω, arrideo. Th. γελάω, rideo.
Προσγίνεσθαι, accedere ad aliquem; à γίνομαι, ſum: f. γενήσομαι. a. 2. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, naſcor.
Προσδαπανάω, ῶ, prætereà inſumo: f. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. ſub. act. προσδαπανήσασα, ης, η. Th. δαπανάω, conſumo.
Πρὸς δὲ, Ion. pro πρὸς δὲ τούτοις, præterea.
Προσδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui inſuper eget, indigus. &
Προσδεῖ, inſuper opus eſt. Th. δέω, undè δεῖ, opus eſt.
Προσδείκνυμι, commonſtro: f. δείξω. p. δέδειχα. Vide δείκνυμι.
Προσδέκομαι, Ion. pro προσδέχομαι, quod vide.
Προσδεκτὸς, οῦ, acceptus, gratus: à προσδέχομαι.
Προσδέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi προσδέχομαι. quod vide.
Προσδέομαι, egeo: cum gen. -δεῖσθαι, præſ. inf. δεόμενος, præſ. part. vide προσδεῖ.
Προσδέχομαι, expecto, excipio: προσδέχου præſ. imperat. f. ξομαι, p. προσδέδεγμαι. a. 1. m. προσεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. πρόσδεξαι, άσθω, & in pl. προσδέξασθε. a. 1. med. part. προσδεξάμενος. Th. δέχομαι, capio.
Προσδίδωμι, addo, communico: f. δώσω, a. 1. ἔδωκα. Vide δίδωμι, do.
Προσδοκάω, -ῶ, expecto; imp. προσεδόκαον, -ων, fut. ήσω. a. 1. προσεδόκησα: quod à δοκάω, idem quod th. δοκάζω, obſervo, expecto.
Προσδοκέω, Ion. pro præced.
Προσδοκία, ας, ἡ, expectatio. &
Προσδόκιμος, ὁ καὶ ἡ, qui expectatur: à προσδοκάω, quod vide.
Προσδοκώμενος, ου, præſ. part. paſſ. ab eod. th.
Προσδοσία, ας, ἡ proditio: à προσδίδομαι, prodo. Th. δίδωμι, do.
Προσδραμέω, accurro, f. ήσω. a. 1. -εδράμησα. p. προσδεδράμηκα.
Προσδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προστρέχω, accurro. Th. τρέχω, curro: fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. præt. m. δέδρομα.
Προσεάω, -ῶ, permitto: f. άσω, aor. 1. προσείασα. Th. ἐάω, ſino, permitto: f. ἐάσω, p. εἴακα.
Προσεβήσατο, acceſſit: 3. ſing. a. 1. m. verbi προσβαίνω, quod vide.
Προσεγγελῶσιν, 3. pl. præſ. act. verbi προσεγγελάω, arrideo: quod à πρὸς, ἐν, & γελάω, fut. άσω, rideo.
Προσεγγίζω, appropinquo: fut. ίσω, p. προσήγγικα. aor. 1. προσήγγισα. aor. 1. inf. act. προσεγγίσαι. ab ἐγγίζω, appropinquo. Th. ἐγγὺς, propè.
Προσεδεχόμεθα, 1. pl. imperf. verbi προσδέχομαι, expecto, quod vide.
Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, quod vide.
Προσεδόκων, imperf. act. προσεδόκαον, -ων, verbi ejuſd.
Προσέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. verbi προστρέχω, quod vide.
Προσεδρεύω, aſſideo: f. εύσω, à

Digitized by Google

Πρόσεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aſſeſſor*: ab ἕδρα, ας, ἡ, *ſella*. Th. ἕζομαι, *ſedeo*.

Προσέειπε, *alloquebatur*: Att. vel Poët. Pleonaſmo pro προσεῖπε, 3. ſing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσέπω. Th. ἔπω, *dico*, quod vide.

Προσέθηκα, ας, ε, *admovi*: a. 1. ind. act. προσετιθέμην, σο, το. a. 2. ind. m. à προςίθημι, *appono*.

Προσεθίζω, *aſſuefacio*: ex ἐθίζω, idem.

Προσέθου, 2. ſing. a. 2. ind. m. à προςίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, ἔθετο. Ion. ἔθεο, & per Craſin Att. ἔθου.

Προσείδω, *video*, *aſpicio*. f. 1. m. προσείσομαι· vide εἴδω, idem.

Προσεικάζω, *aſſimilo*, *comparo*: ab εἰκάζω, f. σω, idem. Th. εἴκω, *ſimilis ſum*.

Προσείκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aſſimilis*: ab εἴκελος, *ſimilis*, Poët. ab eod. th.

Προσειλήφει, 3. ſing. pluſq. p. act. Att. verbi προσλαμβάνω, *aſſumo*. Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προσείλου, 3. ſing. a. 2. m. verbi προσαιρέομαι, -οῦμαι, *allego*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. m. εἱλόμην, ου, ετο.

Πρόσειμι, *accedo*: ab εἶμι, *eo*; item *inſum*, *adſum*: ab εἰμὶ, *ſum*. Th. ἔω.

Προσεῖναι, *adeſſe*, *juvare*: præſ. infinit. à πρόσειμι. vide præced.

Προσειπεῖν, *alloqui*, *affari*, a. 2. infin. act. verbi προσέπω. Th. ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. ſing. præſ. ind. à πρόσειμι, *adeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, *animum adverto*, *caveo*: f. προσέξω. Th. ἔχω, *habeo*: a. 2. ἔσχον.

Προσεκέατο, Ion. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. &

Προσέκειτο, *inſtabat*: 3. ſing. imperf. verbi πρόσκειμαι. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Προσεκκαίω, *accendo*, *inſuper exuro*: fut. -καύσω. a. 1. -εξέκαυσα. p. -εκκέκαυκα. Vide ἐκκαίω.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi προσκολλάω, *agglutino*: f. ήσω. p. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten*.

Προσέκοψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à προσκόπτω, *offendo*, *impingo*; f. ψω. p. προσκέκοφα. a. 1. ſub. προσκόψω, ῃς, ῃ. p. paſſ. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, *ſcindo*.

Προσεκτήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, *acquiro*. Th. κτάομαι, *poſſideo*: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, *advolvo*. Th. κυλίω, *volvo*: fut. ίσω. p. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. ſing. imperf. act. verbi προσκυνέω, *oſculor*, *adoro*: f. ήσω. p. προσκεκύνηκα. a. 2. προσέκυνσα· ex πρὸς & κυνέω, idem quod κύω, *oſculor*.

Προσέκυρσε, *appulit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, *appropinquo*. Th. κύρω, *incido*: f. Æol. κύρσω.

Προσεξεχέω, *effundo*, *inſuper effundo*: f. -χεύσω. a. 1. -εξέχευσα p. -εκκέχυκα. Th. χέω, *fundo*.

Προσελαύνω, *advehor*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

* Προσελεῖν, *contumeliâ afficere*. προσελοῦμεν. Ariſtoph Ran. 742. ubi, ut verius conſtet, lege προσηλοῦμεν, undè *Veliæ* n men inditum loco cuidam paludoſo, et hinc verbum prædictum, *cæno conſpergo*. Dawes, Miſc. Crit. p. 164.

Προσελέλεκτο, *alloquebatur*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Poët. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγομαι. Th. λέγω, *dico*: f ξω. p χα.

Προσελέξατο, *verſavit*: 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd. & th.

Προσελεύσεται, 3. ſing. f. 1. m. &

Προσελήλυθα, 1. ſing. p. m. &

Προσελθὼν όντος, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, per Sync. ἦλθον. p. m ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, ου, *attrahens*: præſ. part. verbi προσέλκομαι. Th. ἕλκω, *traho*: f. ξω.

Προσεμβαίνω, *ingredior*; *inſulto*: ex πρὸς, ἐν, & βαίνω, *eo*, *vado*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Προσεμβριμάομαι, -ῶμαι, *prætereà infremo*.

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, *permaneo*. Th. μένω, *maneo*: fut. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, *admiſcuit*: 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, quod vide.

Προσεμπικραίνομαι, *inſupèr acerbor in aliquâ re*: ex πρὸς, ἐν, & πικραίνω, *exacerbo*. Th. πικρὸς. ὰ, *amarus*.

Προσεμπρήθω, *adaccendo*. *prætereà accendo*.

Προσεμφερὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐμφερὴς, *ſimilis*. Th. φέρω, *fero*.

Προσένηχε, Dor. pro προσένηχε, 3. ſing. imperf. à προσνήχω, *adnato*: f. ξω· à νήχω, idem quod. th. νέω, *nato*.

Προσενεγκάτω, 3. ſing. aor. 1. imperat. act. προσένεγκον, άτω. προσενέγκας, a. 1. part. act. &

Προσενεχθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. à προσφέρω, *affero*, *offero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα, ας, ε, p. m. Att. verbi προσφέρω· vide præced.

Προσενθυμεῖται, 3. ſing. ind. præſ. paſſ. à

Προσενθυμέω, *intelligo*: f. ήσω. p. προσεντεθύμηκα· ex πρὸς, ἐν, & θυμὸς, *animus*.

Προσεντείνω, *inſuper intendo*. προσεντείνειν πληγὰς, *verbera inſupèr infligere*: ex πρὸς, ἐν, & τείνω, *tendo*, quod vide.

Προσεξαποστέλλω, *prætereà dimitto*, *exire jubeo*: à πρὸς, ἐξ, ἀπὸ, & στέλλω, *mitto*.

Προσεξηγέομαι, *prætereà enarro*. Th. ἡγέομαι.

Προσέοικα, *aſſimilis ſum*, *videor*: ab εἴκω.

Προσεοικότα, acc. ſing. à

Προσεοικὼς, ότος, *aſſimilis*, *decens*: præt. part. med. ex πρὸς & εἴκω, *ſimilis ſum*: præt. m. ἔοικα.

Digitized by Google

Προσέξεσθαι,

Προσέπαισε, Att. pro προσέπαιξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, *jocor*. Th. παίζω, *ludo, jocor*; ξω & σω.

Προσέπεσεν, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, *accido ad pedes*: f. προσπέσω. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, *inſupèr oſtendo*; ex πρὸς, ἐπὶ, & δείκνυμι, ſeu δεικνύω, fut. ξω, *monſtro*, perf. δέδειχα.

Προσεπιμετρέω, *ultra juſtum ſubindè admetior, ad cumulum addo*: ex πρὸς, ἐπὶ, & μετρέω, *metior*. Th. μέτρον, *menſura*.

Προσεπιτιμάω, *adobjurgo*.

Προσεπιφύομαι, *inſupèr adnaſcor*: à πρὸς, ἐπὶ, & φύομαι. Vide ἐπιφύμι.

Προσεπλάκη. 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi προσπλέκω, *annecto*. Th. πλέκω, *necto*: f. ξω. a. 2. ἔπλακην.

Προσεποιεῖτο. 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προσποιέομαι, *fingo, ſimulo*. Th. ποιέω, *facio*.

Προσέπταισεν, 3. ſing. a. 1. ind act. verbi προσπταίω, *impingo*. Th. πταίω, idem: fut. σω. p. ἔπταικα.

Προσεπτύκτο, 3. ſing. plusq. p. paſſ. à προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor*; item *amicè ſaluto*: f. ξομαι. p. paſſ. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, *circumvolutus*, vel *adplicitus ſui*: ex πρὸς & πτύσσω, *plico*.

* Προσέπω, *ſaluto*.

Προσεργάζομαι, *aliquid operis addo, præterea efficio, lucrifacio*: f. άσομαι. a. 1. m. προσεργασάμην, ω, ατο· ab ἐργάζομαι, *operor*: p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Προσερεῖ, 3. ſing. præſ ind. verbi προσερέω, *alloquor*: quod ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Προσερείσεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi προσερείδω, *affigo, alligo*. Th. ἐρείδω, *figo, firmo*: f. σω.

Προσερεύγω, *adructo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Προσέρχομαι, *accedo*: cum dat. imperf. προσηρχόμην, ου, ετο. f. προσελεύσομαι. a. 2. προσῆλθον, ες, ε. aor. 2. imperat. πρόσελθε. aor. 2. part. act. προσελθὼν, οῦσα, όν. p. m. προσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Προσέσθε, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προσίημι, *admitto*: qu. ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα. a. 2. m. ἧν. a. 2. ἕμην. Th. ἕω, *mitto*.

Πρόσεστι, *adeſt, additur, accedit*: 3. ſing. præſ. verbi πρόσειμι· ab εἰμὶ, *ſum*.

Προσέσχηκα, ας, ε, p. ind. act. verbi προσέχω, *adhibeo*: quod vide.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινὰ, *aliquem ſibi ſocium adjungere*: præſ. infin. à

Προσεταιρίζομαι, *ſodalem adjicio*: ab ἑταιρίζω, *ſodalis fio*: fut. ίσω. Th. ἑταῖρος, *ſodalis*.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel ττω, *mando, præcipio, ordino*: f. ξω. p. προστέταχα. perf. paſſ. προστέταγμαι. p. part. paſſ. προστεταγμένος, η, ον. Th. τάσσω, *ordino*.

Προσετέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi προστίθημι, *appono*, quod vide.

Προσέτι, adv. *adhùc, inſupèr, præterea*. Th. ἔτι, idem.

Προσετίθει, 3. ſing. imperf. act. quod à προστιθέω pro προστίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσετίθετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προστίθημι, quod vide.

Προσεύξομαι, f. 1. m. verbi προσεύχομαι, quod vide.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, *precatio, petitio*; item *locus precationis*, Luc. v. 12. Act. xvi. 13, 16, extra urbem: *Synagoga*, intra p. 66.

Προσεύχομαι, *precor*: imperf. προσηυχόμην, ου, ετο. Att. fut. προσεύξομαι. a 1. m. προσευξάμην, ω, ατο, Att. a. 1. imperat. m. πρόσευξαι, άσθω. a. 1. ſub. m. προσεύξωμαι, η, ηται. a. 1. infin. m. προσεύξασθαι. Th. εὔχομαι, *precor*.

Προσέφερεν, 3. ſing. imperf. act. verbi προσφέρω, *adfero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, ſeu φάω, *dico*.

Προσεφώνουν, *alloquebantur*: 3. pl. imperf. act. à προσφωνέω. Th. φωνὴ, *vox*.

Προσεχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *attentus*; item *contiguus, cohærens, proximus, vicinus*: à προσέχω, quod vide.

Προσέχοντος, gen. ſing. præſ. part. act. verbi προσέχω, quod vide.

Προσεχόντως, adv. *attentè*: à

Προσέχω, *adhibeo*: ſcil. τὸν νοῦν, *animum adverto, caveo*: item *auſculto, obtempero*; *applico, appellor*; *permaneo*. imperf. προσεῖχον, ες, ε. præſ. infin. προσέχειν. f. προσέξω. præt. προσέσχηκα. a. 1. ſub. act. προσέξω, ης, η. [μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντα, 1 Tim. iii. 8. *non nimis vino addictus*, quæ ſignificatio ratior.] Th. ἔχω, *habeo*.

Προσεῶντος, gen. part. præſ. verbi προσεάω, *permitto*. Th. ἐάω, *ſino*; fut. άσω. p. εἴακα. a. 1. εἴασα.

Προσέωξα, ας, ε, *occluſi*: a. 1. ind. act. Att. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, *aperio*.

Προσῇ, 3. ſing. ſub. verbi πρόσειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ.

Προσήγγισα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω, quod vide.

Προσῆγε *accerſivit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. & προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi προσαγορεύω, *cognomino*, quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, *appellatio*: ab eod. verbo.

Προσῄκται, *ſimilis eſt*, 3. ſing. perf. paſſ. Ion. dialyſi pro προσῇκται, verbi προσεΐκω vel προσεΐσκω, *ſimilis ſum*: in perf. paſſ. προσῇγμαι, ξαι, κται, & ſolutâ diphthongo, mutatoque augmenti gratiâ ε in η, προσήϊγμαι, ηΐξαι, ηΐκται. Th. εἴκω, *ſimilis ſum*, p. m. ἔοικα.

Digitized by Google

Προσήκατο, *admisit*: 3. sing. a. 1. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*. a. 1. ἧκα.

Προσήκει, *pertinet*, *decet*: 3. sing. præs. vel impersonale, à

Προσήκω, *pertineo*, *convenio*: f. ήξω. p. m. προσῆκα. Th. ἥκω, *venio*.

Προσήκων, οντος, & τὸ προσῆκον, *pertinens*: κατὰ τὸ προσῆκον, *ut decet*: τὰ προσήκοντα, in pl. a præced.

Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, *accedo*, quod vide.

Προσηλόω, -ῶ, *clavis affigo*: f. ώσω. p. προσήλωκα. a. 1. προσήλωσα. ab ἡλόω, *clavis affigo*. Th. ἧλος, *clavus*.

* Πρόσηλος, *soli expositus*, Arist. Thesm. & Æsch. in Eumolp. citante Schol. At quâ analogiâ, ab ἥλιος. Lege πρόσειλος, ab εἵλη. Dawes, Misc. Crit. p. 273.

Προσηλύθευσις, εως, ἡ, *habitatio in gente cui insitus sis*: ex

Προσηλυθεύω, *in gente cui insitus sum habito*.

Προσήλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *PROSELYTUS*, Angl. proselyte: [* Matt. xxiii. 15. Act. ii. 10. vi. 5. xiii. 43. sic dictus adventitius ad religionem Judaicam, quique distinguitur à Judæo nato; nam proselyti, quasi dicantur *accessorii*] à προσέρχομαι, *accedo*, in præt. m. προσελήλυθα.

Προσημαίνειν, *antè significare*: vide σημαίνω.

Προσῆν, imperf. act. verbi πρόσειμι, *adsum*, ab εἰμὶ, *sum*.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. infin. pass. verbi προσανδραποδίζομαι, *insuper in servitutem redigo*: vide ἀνδραποδίζομαι.

Προσήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, *affero*, quod vide.

Προσήνεπε, vide simplex ἤνεπον, *dixi*.

Προσηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, *affero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. perf. pass. ἤνεγμαι.

Προσηνής, έος, ὁ ἡ ἡ, *benignus*: ex πρὸς & ἐΰς, *bonus*. Th. ἐΰς, idem.

Προσηρτημένος, ου, *appensus*, perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι. Th. ἀρτάω, *appendo*.

Προσηύδα, *alloquebatur*: 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω, f. ήσω, ab αὐδάω, *loquor*. imperf. ηὔδαον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α. Th. αὐδή, *vox*.

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. m. Att. verbi προσεύχομαι, *precor*, quod vide.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*. Th. ἄγω, f. ξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, *antè*: à πρὸ. πρόσθε βαλὼν, *superans*.

Προσθεῖναι, a. 2. infin. act. &

Προσθεὶς, έντος, a. 2. part. act. &

Προσθείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. act. verbi προστίθημι, *addo*, quod vide.

Πρόσθεμα, ατος, τὸ, *additamentum*, *appositum*: ab eod.

Προσθέμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Πρόσθεν, *antea*, & Poët. πρόσθε. Th. πρὸ, *ante*.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, *additio*: à προστίθημι, quod vide.

Πρόσθετος, ου, ὁ, *appositus*, *appositiitius*: scrib. & προσθετός. ab eod. verbo.

Προσθήκη, ης, ἡ, *additamentum*: à προστίθημι, *addo*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd. & th.

Προσθλίβω, *attero*, f. ψω. p. -τέθλιφα. Th. θλίβω.

Προσιέναι, præs. infin. act. à

Προσίημι, *aggredior*, *admitto*, ab ἵημι, seu εἶμι. Th. ἴω, εω, seu ἕω, *mitto*.

Προσίεσαν, per Ectasin Poët. pro προσῄεσαν, 3. pl. imperf. verbi προσίημι, *accedo*: qu. ab ἴημι, *eo*. Th. ἴω.

Προσιόντι, dat. sing. à προσιὼν, όντος, a. 2. part. verbi πρόσειμι, *accedo*. a. 2. πρόσιον, ες, ε, *adivi*: ab εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον. Th. ἴω, εω.

* Προσίσταμαι, *obsisto*, *adversor*, εἰ μὴν καθ' ἡμέραν προσίσταντο μᾶλλον, Jos. Bell. Jud. i. 17. *in dies singulos magis magisque adversati sunt*.

Προσίστημι, *sisto*, *inhibeo*, *obicem oppono*. Th. ἵστημι, *sisto*: f. στήσω.

Προσίσχειν, *appellere*, *admovere*. Th. ἴσχω, vel ἔχω, *habeo*.

Προσιὼν, όντος, *accedens*: vide προσιόντι.

Προσκαθήκω, *pertineo*, *advenio*: f. ήξω, a. 1. -κάθηξα. p. -καθῆχα· ex πρὸς, κατὰ, & ἥκω, *venio*.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *temporarius*: q. d. *ad tempus durans*. Th. καιρὸς, *opportunitas*.

* Προσκαιρῶς, *in tempore*.

Προσκαίω, *aduro*, f. καύσω. p. -κέκαυκα. Th. καίω.

Προσκαλεσάμενος, ου, a. 1. part. m. verbi προσκαλέομαι, οῦμαι, *advoco*: f. έσομαι. a. 1. m. προσεκαλεσάμην. a. 1. imperat. m. πρόσκαλεσαι, άσθω. a. 1. sub. m. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται. perf. pass. προσκέκλημαι. Hæc à

Προσκαλέω, -ῶ, *advoco*, *accerso*, *advoco in auxilium*; item *in jus voco*. Th. καλέω, *voco*. f. έσω. p. κέκληκα.

Προσκαρτερέω, -ῶ, cum dat. *semper sum præsto*, *perduro*: f. ήσω. a. 1. προσεκαρτέρησα, à καρτερέω, *tolero*: hoc à καρτὸς, idem quod κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, *perseverantia*: à præcedente.

Προσκαταλείπω, *dimitto*, *cesso*: f. λείψω, p. λέλειφα. Th. λείπω, *linquo*.

Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, *adustio*: ex πρὸς, & καίω.

Προσκέεται, Ion. pro πρόσκειται. à

Πρόσκειμαι, *adjaceo*: præs. part. προσκείμενος, η, ον. hinc προσκεῖσθαί τινι, *aliquem urgere*: *assentiri*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Προσκελευσάμενος, ου, a. 1. part. m. à

Προσκέλομαι, *adhortor*. Th. κέλω, seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor*: f. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, *cervical*, *pulvinar*: ex πρὸς, & κεφάλαιον, *caput*. Th. κεφαλὴ, idem.

Προσκεφαλὶς, ῖδος, ἡ, idem.

Digitized by Google

Προσκηδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *qui eſt affinis alicui:* à κῆδος, εος, τὸ, *affinitas, cura.*
Προσκήνιον, ου, τὸ, *proſcenium, veſtibulum & aulæum ſcenæ:* à σκηνὴ, *tabernaculum.*
* Προσκηρύττω, *edico.*
Προσκληρόομαι, -οῦμαι, *conſocior:* cum dat. a. 1. paſſ. προσεκληρώθην, ης, η. à
Προσκληρόω, -ῶ, *ſorte allego,* ſeu *ſorte lectum adjungo:* f. ώσω. præt. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, *ſors.*
* Πρόσκλησις, *citatio,* in jus *vocatio,* ex πρὸς & καλέω, *voco.*
Πρόσκλισις, εως, ἡ, *inclinatio in alteram partem.* Metaph. à librâ. Ex πρὸς, & κλίνω, *reclino.*
Προσκολλάω, -ῶ, *agglutino:* f. ήσω. præt. προσκεκόλληκα. a. 1. paſſ. προσεκολλήθην, ης, η. f. 1. paſſ. προσκολληθήσομαι, *adhærebo;* cum dat. ſeq. πρὸς. Ex πρὸς, & κολλάω, *glutino.* Th. κόλλη, *gluten.*
Προσκομίζω, *apporto, affero, advebo:* ex πρὸς, & κομίζω, *porto:* f. ίσω. Th. κομέω, *curo.*
Πρόσκομμα, ατος, τὸ, *offendiculum:* à προσκόπτω, *offendo,* quod vide.
Προσκοπέω, -ῶ, *provideo proſpicio.*
Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, *offenſio:* à p. m. verbi προσκόπτω.
Προσκόπησις, εως, ἡ, *contemplatio, proſpectio:* à verbo προσκοπέω.
Προσκόπτω, *offendo, impingo.* cum dat. vel ſeq. πρὸς, cum acc. f. ψω. præt. προσκέκοφα. a. 1. προσέκοψα. a. 2. ſub. προσκόψω, ῃς, ῃ, perf. paſſ. προσκέκομμαι. præt. m. προσκέκοπα. Th. κόπτω, *ſcindo, ferio.*
Προσκρουσάσης, gen. ſing. f. g. a. 1. part. act. à
Προσκρούω, *impingo, offendo;* [* *infenſus ſum alicui,* Dem. c. Mid. § 13.] Th. κρούω, *pulſo.* f. σω. a. 1. ἔκρουσα.
Πρόσκρουσις, εως, ἡ, *vallum, obex.*
Προσκτάομαι, *acquiro, adjungo:* à κτάομαι, *poſſideo:* f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.
* Πρόσκτητος, *acquiſitus.* D. S.
Προσκυλίσας, αντος. a. 1 part. act. à
Προσκυλίω, *advolvo:* f. ίσω. p. προσκεκύλικα. a. 1. προσεκύλισα. Th. κυλίω, *volvo.*
Προσκυνέω, propriè, *oſculor, adoro, veneror:* cum acc. & ſæpè dat. f. ήσω. a. 1. προσεκύνησα. præt. προσκεκύνηκα. [* Cum dat. Vorſtius pro Hebraiſmo habet Phil. par. ii. p. c. 36. Matt. ii. 8. Defendit Boſius: adde Hippocr. in *præceptionibus* § i. ver. 469. Joſ. Ant. l. vi. c. 5.] Ex πρὸς, & κυνέω, idem quod Th. κύω, *oſculor.*
Προσκύνημα, ατος, τὸ, &
Προσκύνησις, εως, ἡ, *adoratio, oſculatio:* &
Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, *adorator:* à præced.
Προσκύπτω, *inclino me admovendo alii.* Th. κύπτω, f. ψω, *inclino me.*
Πρόσκωπος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui eſt ad remum, remex.* Th. κώπη, *remus.*
Προσλαβόμενος, ου, a. 2. part. m. &
Προσλαβὼν, όντος, *addens,* a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλαλέω, *alloquor,* cum dat. f. ήσω. p. προσλελάληκα. a. 1. προσελάλησα. a. 1. infin. act. προσλαλῆσαι· ex πρὸς, & λαλέω, *loquor.*
Προσλαμβάνω, *accipio præterea, aſſumo, excipio, accipio,* cum acc. f. προσλήψομαι. a. 2. προσέλαβον. a. 2. infin. act. προσλαβεῖν. Sed προσλαβεῖν τροφῆς, *aſſumere aliquid cibi,* tanquam verbum deſiderii, cum gen. act. xxvii. 34. a. 2. m. προσελαβόμην, ου, ετο. a. 2. imperat. m. προσλαβοῦ, ἐσθω, *recipe.* a. 2. part. m. προσλαβόμενος. Th. λαμβάνω, *capio.*
Προσλέγω, *inſuper dico.* f. ξω. præſ. med. προσλέγομαι, *alloquor,* [* *animo verſo, cogito.* Heſ. Op.] Th. λέγω, *dico.*
Πρόσληψις, εως, ἡ, *aſſumptio:* à προσλαμβάνω.
Προσλογίζομαι, *adnumero, computo, recenſeo:* f. 1. ίσομαι, p. paſſ. -λελόγισμαι, σαι, ται.
Προσλογιστέος, ου, *adnumerandus,* à λογίζομαι, *computo.* Th. λέγω.
Προσμεῖναι, a. 1. infin. &
Προσμείνας, αντος, a. 1. part. act. &
Προσμενέτω, *expectet,* 3. ſing. imperat. præſ. act. à
Προσμένω, *permaneo, ſuſtineo, expecto, perſevero:* cum dat. f. προσμενῶ. a. 1. ind. act. προσέμεινα. Th. μένω, *maneo.*
Προσμίγνυμι, vel προσμίγνυμι, *admiſceo, confligo:* προσμίξαι, *appellere aliquò.* a. 1. infin. προσμιγνύναι τινα κράτει, *aliquem victoriæ compotem efficere.* præ. infin. act. Th. μίγνυμι.
Προσνέμω, *tribuo, attribuo,* προσνέμω ἐμαυτὸν, *permitto me, adjungo me,* cum dat. præſ. paſſ. προσνέμομαι, *tribuor, attribuor;* item *adſcribor.* Th. νέμω, *tribuo:* f. μῶ. p. νενέμηκα.
Πρόσοδοι, *ſupplicationes ad Deorum templa:* &
Πρόσοδος, ου, ἡ, *acceſſus, aditus,* [* προσόδοι, *ſupplicationes,* Callim. Hymn. in Jovem.] Th. ὁδὸς, ἡ, *via.*
Προσοδύρομαι, *fleo ad:* cum dat. ex ὀδύρομαι, *lugeo.*
Προσόζω, *oleo:* Theocrit. προσόσδω. Th. ὄζω, idem.
Προσοίγω, *adaperio,* f. οίξω, p. προσέῳχα, Atticè.
Προσοίσειν, f. 1. infin. act. verbi προσφέρω, *adfero.* Th. φέρω, *fero.* f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα.
Προσοίσησθε, 2. pl. aor. 1. ſub. m. verbi ejuſd.
Προσοίχομαι, *accedo, adeo.* Th. οἴχομαι, *abeo.* f. οἰχήσομαι.
Προσοκέλλω, *appello, applico;* it. *impingo,* cum dat. ab ὀκέλλω, idem quod κέλλω, *appello.*
Προσομαρτέω, vide ſeq.
Προσομαρτῇ, *comitetur,* 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi προσομαρτέω, -ῶ, *comitor,* quod ex πρὸς, & ὁμαρτέω, f. ήσω, *ſequor.* Th. ὁμαρτῇ, idem quod ὁμοῦ, *ſimul.*

Προσομιλέω,

Digitized by Google

Προσομίλει, *converſare:* præſ. imperat. act. à

Προσομιλέω, f. ήσω; *converſor.* Th. ὅμιλος, *turba.*

Προσομολογέω, *inſupèr fateor* vel *ſpondeo; fateor.* ab ὁμολογέω, *conſentio, ſpondeo.* Th. λέγω, *dico.*

Προσόμουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vicinus, confinis:* ex πρὸς, ὁμὸς & οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus.*

Προσὸν, όντος, τὸ, *quod ſupereſt.* præſ. part. n. g. verbi πρόσειμι, *adſum.* Th. εἰμὶ, *ſum.*

Προσονομάζω, *cognomino,* f. άσω. p. -ωνόμακα. ex ὀνομάζω, *nomino.*

Προσορμίζομαι, *appello,* vel *pervenio in portum:* f. ίσομαι. p. paſſ. προσώρμισμαι. a. 1. paſſ. προσωρμίσθην, ης, η· ab ὁρμίζω, *navem in ſtationem ſubduco.* Th. ὅρμος, *ſtatio navium.*

Πρόσετε pro πρόσεσθε, *admitte,* p. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι ſeu ἕω, *mitto.* f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. imperat. m. ἕσο. ἕο & οὗ.

Προσουδίζω, *humi allido.* Th. οὖδας, εος, τὸ, *ſolum.*

Πρόσουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vicinus:* ab οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus.*

Προσοῦσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. à πρόσειμι, *adſum.* Th. εἰμὶ ſeu ἔω, *ſum.* præſ. part. ὢν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, *inſuper debeo.* f. ήσω. p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, *debeo.* f. ήσω.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, *attentio, conſideratio.*

Προσοχθέω. idem quod ſeq.

Προσοχθίζω, *infenſus ſum,* cum dat. f. ίσω. p. προσώχθικα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε. ab ὀχθίζω, idem cum th. ὀχθέω, *indignor.*

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, &

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, *offendiculum, offenſio:* à præced. verbo.

Προστεχυρόω, -ῶ. *muniendo adjungo.*

Πρόσοψις, εως, ἡ. *facies; vultus;* item *color, ſpecies;* ab ὄψις, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προσπαίζω, ut προσπαίζω σοι, *jocor tecum.* Th. παίζω, *jocor, ludo,* f. ξω & σω.

ΠΡΟ΄ΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens, ſubitus:* idem quod πρόσφατος.

Προσπαρακαλέω, -ῶ, *adhortor,* f. έσω, p. -κέκληκα. Th. καλέω, *voco.*

Προσπασσαλεύω, *paxillis affigo.* Th. πάσσαλος, *paxillus, clavus ligneus.*

Προσπάσσω, *inſpergo, adſpergo,* f. άσω, p. προσπέπακα. Th. πάσσω vel -ττω.

Πρόσπεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui valdè eſurit, famelicus:* à πεῖνα, ης, ἡ, *fames.*

* Προσπελάζω, *ſuccedo.*

Προσπέμπω, *acceſſitim mitto, inſupèr mitto.* f. ψω. p. προσπέπεμφα. perf. paſſ. προσπέπεμμαι.

Προσπεριβάλλομαι, *circundo, circumplector:* item *ultrà modum amplector:* ex πρὸς, περὶ, & βάλλω, *jacio.*

* Προσπερονάω, *fibulâ adnecto.* Xen. Cyrop.

Προσπεσοῦσαν, acc. ſing. f. g. à

Προσπεσὼν, ὄντος, *qui irruit, adortus.* a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνυμι. *affigo.* f. ήξω, p. προσπέπηχα. a. 1. προσέπηξα. a. 1. part. act. προσπήξας, αντος. Th. πηγνύω ſeu πήγνυμι, *compingo.* f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.

Προσπιλνάομαι, *appellor, admoveor.* à πιλνάω, vel πίλνημι, *admoveo.* Th. πέλας, *propè,* adv.

Προσπίπτουσι, 3. pl. ind. præſ. à

Προσπίπτω, *accido ad pedes, incido,* cum dat. imperf. προσέπιπτον, ες, ε. f. προσπεσοῦμαι. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, *cado.*

Προσπλάζω, per Sync. pro προσπελάζω, id. quod ſimplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo.* Th. πέλας.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, *navigabilis.* -e. à πλώω, idem ac πλέω, *navigo.*

Προσποιέομαι, -οῦμαι, *ſimulo, præ me fero, acquiro, ſuborno.* imperf. προσεποιεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -εῖτο, -εῖτο. Th. ποιέω, *facio.*

* Προσποιέω, *facio ut alteri aliquid accedat;* Καὶ ὅσα ἐξ αὐτῶν περιεγίνετο, ταῦτα προσποιεῖν, Dem. c. Aphob. i. p. 155. A. *reditus ex bonis pupillorum ſuperantes, illorum patrimonio adjicere.* At προσποιοῦμαι, in med. *facio ut mihi aliquid accedat, mihi vendico:* Ἑκάτεροι τὴν νίκην προσεποιήσαντο, Thucyd. i. c. 44. *utrique victoriam ſibi reportabant.* Τὸν δῆμον αἰεὶ προσποιοῦ, Ariſtoph. Eccl. 186, *populum tibi ſemper concilies.* Th. ποιέω, *facio.*

Προσποιῇ, 2. ſing. præſ. ind. vel ſub. paſſ. verbi præced.

Προσποίησις, εως, ἡ, *vindicatio, ſimulatio.*

* Προσποίητος, *ſimulatus.*

Πρόσπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *famulus, -a.* Th. πολέω, *verſo.*

Προσπορεύομαι, *accedo,* cum dat. f. εύσομαι. p. προσπεπόρευμαι. à πορεύομαι, *eo, proficiſcor:* hoc à πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω, *tranſeo.* f. ρῶ. p. κα. p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω, idem quod th. πταίω, *offendo.*

Προσπτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi προσίπτημι, *advolo,* quod ab ἵπτημι *volo,* -as. f. πτήσω. a. 2 ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην & ἐπτόμην.

Προσπτύσσω, f. ξω, *applico;* item *complector.* in paſſ. προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor;* item *amicè ſaluto, blandè, compello amicè excipio & amplector.* Th. πτύσσω, *plico.*

Προσπυρόω, -ῶ, *magis accendo:* à πρὸς & πυρόω.

Προσραίνω, *adſpergo, inſpergo, adjicio,* f. ρανῶ. a. 1. -έρρανα. p. προσέρραγκα· ex ῥαίνω.

Προσρεῖν, *affluere.* Th. ῥέω, *fluo.*

Προσρήγνυμι, *allido, illido,* f. ήξω. p. προσέρρηχα. a. 1. προσέρρηξα, ας, ε. Th. ῥήσσω ſeu ῥήγνυμι, *frango.*

Πρόσσω καὶ ὀπίσσω, *in anteriorem & poſteriorem*

Digitized by Google

orem partem. Poët. gem. σ, pro πρόσω. Th. πρό, ante.

Προςαγμάτων, gen. pl. à πρόςαγμα, ατος, τὸ, mandatum. à προςάσσω, quod vide.

Προςάξαι, a. 1. infin. act. &

Προςάξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. vel 2. ſing. a. 1. ſub. m. verbi προςάσσω, quod vide.

Πρόςαξις, εως, ἡ, ordinatio, mandatum. ab eod. verbo.

Προςάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προςάσσω, quod vide.

Προςαράττω, prætereà turbo. Th. ταράσσω, vel -ττω.

Προςὰς, άδος, ἡ, porticus, poſtes oſtii, antæ.

Προςασία, ας, ἡ, præfecturæ dignitas; item cura, tutela, patrocinium, auxilium: à προΐςημι, præficio. Th. ἵςημι.

Προςάσσω, vel -ττω, mando, præcipio. f. ξω. p. προςέταχα, a. 1. προςέταξα, ας, ε. perf. paſſ. προςέταγμαι. perf. part. paſſ. προςτεταγμένος, η, ον. in pl. n. g. τὰ προςτεταγμένα, quæ præcepta ſunt. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.

Προςατεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio: item patrocinium, defenſio: &

Προςατεύω, f. εύσω. vel

Προςατέω, f. ήσω, præſum, præſideo; item patrocinor, defendo: à

Προςάτης, ου. ὁ, patronus, dux. in acc. ſing. προςάτην, à προΐςημι, præpono, præficio. Th. ἵςημι, ſtatuo.

Προςάτις, ιδος, ἡ, hoſpita: ſic vocatur Phœbe, Rom. xvi. 2. quæ Chriſtianos hoſpitio excipere ſolita fuit. à præced.

Προςατοῦντι, dat. ſing. part. præſ. à προςατέω, præſum, quod vide.

Προςάττω, vide προςάσσω.

Προςεθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. &

Προςεθήσομαι, ῃ, εται, apponar. fut. 1. ind. paſſ. verbi προςίθημι. quod vide.

Προςεταγμένος, η, perf. part. paſſ. verbi προςάσσω, mando, quod vide.

Προςήκω, f. ξω, liquefactum affundo. hinc Metaph. adhæreo, inſideo. Th. τήκω, liquefacio.

Προςῆναι, a. 1. infin. act. à προΐςημι, præpono, præficio. Th. ἵςημι, ſtatuo. f. ςήσω. a. 2. ἔςην.

Προςιθεὶς, έντος, præſ. part. act. προςιθέναι, præſ. infin. act. &

Προςίθεμεν, 1. pl. præſ. ind. act. &

Προςιθέμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. à

Προςίθημι, appono, pergo, [* propono: ἀνθύπατον ἐξουσίαν πρός τε τὸ τέλος τῶν ἀπογραφῶν ϗ πρὸς τὴν τῦ καθαρσίυ ποίησιν προςέθηκε, Dio. l. v. p. 557. proconſulare imperium ad finem cenſus & ad ſacrum faciendum propoſuit] imperf. act. προςετίθην, & in 3. ſing. προςετίθη, & προςετίθει, tanquam à προςτιθέω. f. προςθήσω. p. προςτέθεικα. a. 1. προςέθηκα, adjeci. a. 2. προςέθην, ης, η. a. 2. imperat. act. πρόσθες auge. a. 2. inf. προσθεῖναι. a. 2. part. act. προσθεὶς, έντος, pergens. præſ. paſſ. προςτίθεμαι adjungor. imperf. προςετιθέμην, σο, το. a. 1. ind. paſſ. προςετέθην, ης, η. f. 1. paſſ. προςτεθήσομαι, ῃ, εται, apponar. a. 2. m. προςεθέμην, σο, το, perrexi. Th. τίθημι, pono.

Προςιμάω, -ῶ, f. ήσω, mulcto. Undè

Προςίμημα, ατος, τὸ, &

Πρόςιμον, -ου, τὸ, mulcta, pœna.

Προςρεπτὴς, τῦ, qui evertit aliquid, & in ſuam poteſtatem redegit, a. 2. part. act. à

Προςρέπω, oro, obſecro, ad genua provolutus precor. expon. & everto. Th. τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον. pl. m. τέτροφα.

Προςρέχω, accurro, [* idem quod προςτρέχω, ulterius quam decebat, excurro; Reiſk. ad Plut. de tarda numinis irâ.] in 3. pl. προςεδέχησαν. f. δρέξω. perf. προςδεδράμηκα. a. 2. προςέδραμον, ες, ε. a. 2. part. act. προςδραμὼν, όντος. præt. m. προςδέδρομα. Th. τρέχω, curro.

Προςρίβω, attero, affrico, infrico: præſ. paſſ. προςρίβομαι mihi affricatur vel infricatur; item affrico, imprimo, infligo, impingo. Th. τρίβω, tero, f. ψω.

Προςυγχάνοντες, nom. pl. præſ. parti ex

Προςυγχάνω, accedo.

Προςυπεδείξαμεν 1. pl. a. 1. ind. act. à

Προςυποδείκνυμι, oſtendo. à πρὸς, ὑπὸ, & δείκνυμι, monſtro.

Προςυπομιμνήσκω, prætereà in memoriam revoco; admoneo, ex ὑπὸ, & μιμνήσκω.

Προςυψόω, -ῶ, attollo, inſuper extollo. f. -υψώσω. ex ὑψόω.

Προςφάγιον, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον) quicquid cum pane comeditur: ex πρὸς, & φάγω, edo.

Προςφάτος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè recens dictus, vel occiſus, & in genere recens, πρόσφατον, adv. pro νεωςὶ, modò nuper, recenter. Th. φάω, loquor, vel occido, p. paſſ. πέφαμαι, σαι, ται.

Προςφάτως, adv. nuper, ex præced.

Προςφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis: idem quod ἐμφερὴς, inde προςφέρειν ſimilem eſſe. Th. φέρω, fero.

Προςφέρω, offero: præſ. imperat. act. πρόςφερε, έτω. imperf. προςέφερον. f. προςοίσω. a. 1. προςήνεγκα. a. 2. προςήνεγκον. a. 1. paſſ. προςηνέχθην, ης, η, oblatus, ſeu adductus fui [* προςφέρομαι, med. tracto, affero, τῇ δὲ τῦ προςφερομένυ ἐπιθυμίᾳ ὑπηρετῶν, Sap. Sal. xvi. 21. manna ſerviens appetitui cujuſque eam ſumentis, ὡς υἱοῖς, ὑμῖν προςφέρεται ὁ Θεὸς, Heb. xii. 7. ſic affert vobis tractat vos, ut filios. ... μοι προςενηνεγμένων, Luc. in ..., p. 128, eorum qui aſſerit me tractaverit] præt. med. προςενήνοχα, ας, ε, obtuli, Att. pro προςήνοχα. Th. φέρω, fero.

Προςφεύγω, fugio ad, confugio, transfugio. Th. φεύγω, fugio. f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον.

* Προςφθείρω & προςφθείρομαι, adrepo. à φθείρω, ſerpens, Taylor ad Lycurg. § iii. p. 329.

Προςφιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amabilis, gratus. Th. φίλος, amicus.

Προςφιλῶς, adv. amicè, benevolè, ex præced.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio*. &

Πρόσφορος, ε, ὁ ϗ ἡ, nomen pro participio προσφερόμενος, *allatus*, *advectus*; item *accommodatus*, *aptus*, *conveniens*: à προσφέρω.

Προσφυῆ, ac. ſing. à

Προσφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *accommodatus*, *adhærens*. (hinc προσφυέως, Ion. *aptè*, *ſcitè*) ex προσφύω.

Προσφυλακὴ, ῆς, ἡ, *cautio*, *excubiæ*, *munitio*.

* Πρόσφυξ, *profugus*.

Προσφὺς, ῦσα, *adhærens*, a. 2. part. act. verbi πρόσφυμι, quod ex

Προσφύω, *agnaſci facio*. f. σω. p. προσπέφυκα, *agnatus ſum*; item *annexus ſum*, *adhæreo*. Th. φύω, *naſcor*. a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φὺς, ad inuſit. φῦμι.

Προσφωνέω, -ῶ, *acclamo*, *alloquor*. cum dat. imperf. προσεφώνεον, -ουν, εες, -εῖς, -εε, εῖ, f. ήσω. p. προσπεφώνηκα. a. 1. ind. act. προσεφώνησα. à φωνέω, *vocem emitto*. Th. φωνὴ, *vox*.

Προσχέθομαι, *prætendo*, idem quod προέχομαι. Th. ἔχω, *habeo*.

Πρόσχειρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ad manum ſitus*: ex πρὸς, *ad*, & χεὶρ, χειρὸς, *manus*.

Προσχέω, *offundo*, *perfundo*. Th. χέω, *fundo*. f. χεύσω.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, *prætextus*, *color*, *ſpecies*: ex σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus*, *forma*. Th. ἔχω.

Πρόσχης, 2. ſing. a. 2. ſub. act. προσχεῖν, a. 2. infin. act. προσχέσθαι, a. 2. infin. m. προσχὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προέχω, *obtendo*, *objicio*. Th. ἔχω, *habeo*. fut. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προσχόντες, nom. pl. à προσχὼν, όντος, quod vide in præced.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, *affuſio*: ex

Προσχύω, *offundo*. f. ύσω. p. προσκέχυκα. perf. paſſ. προσκέχυμαι, σαι, ται· ex χύω, idem quod χέω, *fundo*.

Προσχωμα, ατος, τὸ, *locus in quem aquæ confluunt*.

Προσχωρέω, *concedo*, ſive *me confero*: item *dedo me*, *venio in fidem*, & *attribuo*. Th. χωρέω, f. ήσω, *accedo*.

Πρόσχωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *vicinus*, *finitimus*. Th. χῶρος, *locus*.

Προσψαύω, *attingo*, cum dat. f. αύσω, præt. προσέψαυκα· ex πρὸς, & ψαύω, idem quod ψάω, *contingo*.

Πρόσω, adv. *in anteriorem partem*, *ultrà*, *longè*, *procul*. Th. πρὸ, *antè*.

Προσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fœtidus*: ab ὄζω, *oleo*. f. ὀζήσω. p. m. ὦδα. ſed

Προσῴδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *inflatus*: ab οἰδέω, *tumeo*.

Προσῳδία, ας, ἡ, *accentus*, *PROSODIA*: hinc Angl. proſody: ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus*. Th. ἀείδω, *cano*.

Προσωθέω, *attero*, *collido*, f. ήσω, p. -ώθηκα. a. 1. -ώθησα. ab ὤθεω, *pello*.

Προσώπασι, per Metaplaſm. pro προσώποις, da. pl. à πρόσωπον, τὸ, *vultus*, quod vide.

* Προσωπεῖον, *perſona*.

Προσωποληπτέω, -ῶ, *faciem reſpicio*, *perſonam reſpicio*: f. ήσω. &

Προσωπολήπτης, ε, ὁ, *qui accipit faciem*, id eſt movetur rebus externis, *qui reſpectum habet perſonarum*. à πρόσωπον, & λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι.

Προσωποληψία, ας, ἡ, *faciei acceptio*, *perſonæ reſpectus*. Vide προσωποληπτέω.

Πρόσωπον, ε, τὸ, *facies*. q. d. quod eſt circa oculos; item *perſona*. Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, *reſpicere faciem*: πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, *à facie ad faciem*, hoc eſt, *coram*, 1. Cor. xiii. 12, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων. 2. Cor. i. 11. *à multis perſonis*, i. e. hominibus. πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, Act. xiii. 24, *ante faciem ingreſſûs ejus*, i. e. ante ingreſſum ejus. Hebraiſmus. At. Diod. Sic. l. xxxi. de virtut. & vit. p. 58. πάνυ γὰρ εὐφυὲς ἐγένετο ϗ τοῦτο τὸ πρόσωπον εἰς ὠμότητα ϗ παρανομίαν πλείονα ἢ κατὰ γυναῖκα, *fuit enim hæc mulier crudelitate ac nequitiâ pluſquam muliebri*. Et ſumitur pro *frontiſpicio domûs*. Ex ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, *fictio perſonæ*, *PROSOPOPEIA*, figura. à πρόσωπον, *perſona*, *facies*, quod vide, & ποιέω, *facio*.

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi προσορμίζομαι, *appello in portum*. f. ίσομαι. p. paſſ. προσώρμισμαι. a. 1. paſſ. προσωρμίσθην, ης, η. quod ab ὁρμίζω, *navem in ſtatione ſubduco*. Th. ὅρμος, *ſtatio navium*.

Προσώτατα, adverbialiter, *longiſſimè*. ſuperl. &

Προσώτατος, ε, *longiſſimè progreſſus*: ſuperl. à πρόσω, *ante ſe*. Th. πρὸ *antè*.

Προσωτάτω, adv. *longiſſimè*, vide præced.

Προσώτερος, ε, *qui longiùs antè eſt*: &

Προσωτέρω, adv. *longiùs antè*, *ulteriùs*, comp. à πρόσω, *ante ſe*, *longè*. Th. πρὸ, *antè*.

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω, *infenſus ſum*: f. ίσω. p. προσώχθικα. Th. ὀχθέω, *indignor*.

Προταμοίμην, a. 2. opt. m. verbi προτέμνω, *præſcindo*. Th. τέμνω, *ſeco*, *ſcindo*. f. 2. τεμῶ. a. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα.

Προταμὼν, *præcidens*, a. 2. part. act. ejuſd.

Πρότασις, εως, ἡ, *propoſitio*, *initium dramatis*. à προτείνω, *prætendo*, *præpono*. Th. τείνω, *tendo*.

Προτάσσω, vel -ττω. *præſtituo*: f. ξω. p. προτέταχα. p. paſſ. προτέταγμαι. p. part. paſſ. προτεταγμένος, ε. Th. τάσσω, *ordino*: f. ξω.

Προτεθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi προτίθημι, *propono*. προτέθηκα pro προτέθεικα, p. act. th. τίθημι, *pono*.

Προτείνω, *prætendo*, *diſtendo*, *prœpono*: [* τοῖς ἱμᾶσι, Act. xxii. 25. *expono loris*, idem quod προβάλλω.] f. ενῶ. a. 1. προέτεινα. a. 1. part. προτείνας, αντος. p. προτέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, *antemurale*, *propugnaculum*, *præmunitio*: à perf. paſſ. verbi.

Digitized by Google

Προτειχίζω, *præmunio*, f. ίσω. p. paſſ. προτετείχισμαι.

• Προτελευτάω, *priùs morior*.

Προτεραία, (ſc. ἡμέρα) *pridie*: à πρότερος.

Προτεραῖος, Ion. pro πρότερος, *prior*.

Προτερεῖ, 3. ſing. præſ. ind. à

Προτερέω, *prior ſum*, *præeo*: quod à præced.

Προτέρημα, ατος, τὸ, *privilegium*, *prærogativa*.

Προτέροισιν, dat. pl. Ion. quod ab eod.

Πρότερον, adv. *priùs*, *potiùs*: quod ab

Πρότερος, α, *prior*: dat. pl. Ion. προτέροισι. Th. πρό, *antè*.

Προτέρω, -ως, & -ωσε, adv. *antè*, *ulteriùs*: à præced.

Πρότι, idem quod πρός, Dor.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, *alligo*, *appello*, *affigo*; item *attribuo*, *dejero*: à πρὸς, & ἅπτω, *necto*.

Προτιβάλλεαι, *coërces*: Dor. & Ion. pro προσβάλλῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi προσβάλλω, *aggredior*, *coërceo*: quod ex πρὸς, & βάλλω, *jacio*: f. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.

Προτιδέγμενος, Dor. & Æol. pro προσδεδεγμένος, p. part. paſſ. verbi προσδέχομαι, *admitto*, *expecto*. Th. δέχομαι, *capio*: f. ξομαι. Vide & ſimplex δέγμενος.

Προτιειδεῖν, Dor. pro προσειδεῖν, *aſpicere*, præſ. infin. act. verbi εἴδω, *video*.

Προτιειλεῖν, *propellite*: præſ. infin. pro imperat. Dor. verbi προτιειλέω pro προσειλέω. Th. εἰλέω, *verto*.

Προτιελεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προτίθημι, *propono*, *objicio*, *præfero*: f. προθήσω. p. προτέθεικα. a. 2. m. προεθέμην, σο, το, *propoſui*. Th. τίθημι, *pono*.

Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, *attingo*. Th. μάσσω, vel -ττω, *pinſo*, *ſubigo*, *tango*: f. ξω.

Προτιμάω, -ῶ, f. ήσω, *pluris facio*, *præfero*, *curo*: quod à τιμή, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Προτιμῶν, præſ. part. act. verbi præced.

Προτίομαι, *antè honoror*: ex προτίω, *antè honoro*: à τίω.

Προτιόσσομαι, *aſpicio*, *præſagio*; Dor. pro προσόσσομαι, quod Æol. eſſe ferunt pro προσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, *video*: f. ψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσσομαι, *auguror*. Th. ὄσσα, ης, ἡ, *vox*, *omen*.

Πρότμησις, εως, ἡ, *ipſa actio præſcindendi id quod præſcinditur*: undè & *umbilicus* aſpidis πρότμησις dicitur, Hom. Iliad. λ, quoniam ab ipſo ſtatim partu umbilicus infantibus præſcindi ſolet: aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius homo. quod ex πρὸ, & τέμνω, *ſeco*: p. τέτμηκα. p. paſſ. τέτμημαι, σαι, ται.

• Προτολμάω, *antea audacter ſio*.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, *ulcus*; item *ſumma* aut *prior pars*.

Προτόνοισι, dat. pl. à

Πρότονος, α, ὁ, vel -ον, τὸ, *funis ille qui deducitur à malo ad proram*. Th. τείνω, *tendo*: p. m. τέτονα undè τόνος, *tenſio*.

Προτοῦ, *priùs*, *antè*: q. d. πρὸ τούτου τοῦ χρόνου.

Προτρέποντο, *revertebantur*: 3. pl. imperf. paſſ. Ion. Ex πρὸ, & τρέπω, *verto*.

Προτρεπτικὸς, ῦ, *adhortatorius*: à

Προτρέπω, *ante me verto*, *ſubſiſtentem & cunctantem urgeo*, *adhortor*: f. ψω. p. -τέτρεφα. a. 1. m. -ετρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέπω, *verto*. p. m. τέτροπα.

Προτρέχω, *præcurro*: f. 1. m. -θρέξομαι. f. 2. m. -δραμοῦμαι. a. 2. -έδραμον p act. δεδράμηκα. p. m. -δέδρομα. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω.

Προτροπάδην φοβεῖσθαι, dicuntur, *qui cum maximâ celeritate fugiunt*, *hoſtibus terga vertentes*: à προτρέπω, quod vide.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio*: à προτρέπω, *adhortor*. Th. τρέπω, *verto*, *verſo*. præt. m. τέτροπα.

Προτύχον, όντος, τὸ, pro παρατυχὸν, *quicquid ſe nobis fortuitò offert*, vel *obvium eſt*. Th. τυγχάνω, *ſum*; &c. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. indè a. 2. part. τυχὼν, όντος.

Προὔβαλεν, *projecit*: Atticâ Synæreſi pro προέβαλεν, 3. ſing. a. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Προὔβη, itidem pro προέβη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo*; f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Προὔγραφε, Att. Synær. pro προέγραφε, 3. ſing. imperf. act. verbi προγράφω, *antè ſcribo*. Th. γράφω, *ſcribo*: f. ψω.

Προυδιδάξατο, pro προεδιδάξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi προδιδάσκω, *priùs doceo*. Th. διδάσκω, *doceo*: f. ξω.

Προὔδωκας, itidem pro προέδωκας, 2. ſing. a. 1. ind. act. à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προὔθετο, itidem pro προέθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi προτίθημι. Vide in

Προὔθηκεν, itidem pro προέθηκεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Προὔκειτο, *propoſitus erat*: Att. pro προέκειτο, 3. ſing. imperf. Ex πρὸ, & κεῖμαι, *jaceo*: f. κείσομαι.

Προὐνεχωρήκεσαν, Att. pro προανεχωρήκεισαν, 3. pl. pluſq. Th. ἀναχωρέω, *abeo*.

Προὐκινδύνευεν, itidem pro προεκινδύνευεν, 3. ſing. imperf. verbi προκινδυνεύω, *periculis me objicio pro aliquo*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

ΠΡΟΥ´ΝΗ, ης, ἡ, *PRUNUS* arbor.

Προὔνικος, α, ὁ, *mercenarius*; *homo turbulentus*: ex πρὸ, & ἐνέγκω, *fero*: vel à νεῖκος, *rixa*.

Προὐξένησεν, *conciliavit*: Att. pro προεξένησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, *ſum hoſpes publicus*, *comparare cogor*. Th. ξένος, *peregrinus*, *hoſpes*.

Προὔπαρξις, εως, ἡ, *præ-exiſtentia*: à

Digitized by Google

Προϋπάρχω, *ante exiſto*; item *liberalitate prævenio*; item *incipio*: imperf. act. προϋπῆρχον. ες. ε. f. ξω. p. προϋπῆρχα. quod ex πρὸ, & ὑπάρχω *ſum. exiſto*: quod ab ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Προειλήφασιν, 3. pl. perſ. ind. Att. Ex πρὸ, ἐπὶ, & λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προὔπεμψαν, Att. Synæreſ. pro προέπεμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προπέμπω, *mitto ante, deduco*. Th. πέμπω, *mitto*.

Προϋπηργμένα, τὰ, *beneficia in quempiam collata*: &

Προϋπῆρκται, 3. ſing. p. ind. paſſ. à προϋπάρχω, *prævenio*: ex πρὸ, & ὑπάρχω, *autor ſum, exiſto*. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*.

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. act. verbi προϋπάρχω, quod vide.

Προὔπτον, *evidens*: pro πρόοπτον, ου, τὸ, quod ex πρὸ, & ὄπτομαι, *video*.

Προυργιαίτερον *melius, utilius, antiquius*: quaſi πρὸ ἔργου εἶναι ἀξιώτερον. quod à προὔργου, pro πρὸ ἔργου, *quod operæ pretium eſt & prætendum*. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Προὔργου, vide præced.

Προὐτίθει, Att. pro προετίθει, 3. ſing. imperf. act. verbi προτιθέω, *propono*, pro προτίθημι. imperf. ἐτίθην, ης, η. Th. τίθημι, *pono*.

Προὐτρέπετο, Att. Synæreſ. pro προετρέπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προτρέπω, *impello, adhortor*. Th. τρέπω, *verto*.

Προὔτυψαν, Att. itidem pro προέτυψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, *verbero*; f. ψω.

Προὔφειλες, Att. pro προώφειλες, *debebas*: Ion. pro προόφειλες, 2. ſing. imperf. quod à πρὸ, & ὀφείλω, *debeo*: f. ήσω.

Προϋφίσταμαι, idem ac

Προϋφίστημι, *antecedo, prior ſum*, f. προϋποστήσω· ex ὑπὸ, & ἵστημι, *ſto*.

Προὔχειν, itidem pro προέχειν, præſ. infin. verbi προέχω, *emineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προὔχοντο, ſimilitèr pro προείχοντο, a

Προὔχω, contractè pro προέχω, *præcello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προφαγεῖν, *præcomedere*: ex πρὸ, & φαγεῖν, *edere*.

Προφαίνω, *præluceo, præmonſtro, oſtento*. Th. φαίνω, *appareo*: f. ανῶ, a. 1. ἔφηνα.

Προφανῇ, 3. perſ. ſing. a. 2. ſub. paſſ. præced.

Προφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perſpicuus*: in τῷ προφανῶς, *manifeſtè*; ex πρὸ, & φαίνω, *appareo*.

Προφάνεια, ας, ἡ, *conſpicuitas*: à προφανὴς, *perſpicuus*.

Πρόφαντον, ου, τὸ, *oraculum*. πρόφαντον γίνεσθαι, *declarare*: ab iiſd.

Πρόφαντος, ου, idem quod προφανὴς, *manifeſtus, eximius, conſpicuus*: ab iiſd. πρὸ, & φαίνω, *oſtendo*.

Προφανῶς, adv. *apertè, perſpicuè*.

Προφασίζομαι, *cauſificor, excuſo*: f. ίσομαι, à πρόφασις, εως, ἡ, *prætextus*: hoc à πρὸ & φημί. Th. φάω, *dico*.

Προφασίζω, *cauſas fingo, capio occaſionem*.

Πρόφασις, εως, ἡ, *prætextus, occaſio*. Vide præced.

Προφαστικὸς, ου, ὁ, *occaſionalis, cauſarius, excuſatorius*.

Προφάτας, α, Dor. pro Προφήτης, ου, ὁ, *Propheta*. Th. φάω, *dico*.

Πρόφερε, præſ. imperat. προφέρου, *promove*: 3. ſing. præſ. Ind. act. verbi προφέρω, quod vide.

Προφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *præſtans*: in compar. προφερέστερος, in ſuperl. προφερέστατος· quod à προφέρω, *præſto*. Th. φέρω, *fero*: fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προφέρησι, *adferat*: 3. perſ. ſing. præſ. ſub. act. pro προφέρῃ, per Paragogen τῦ σι, quod ex

Προφέρω, *PROFERO, exprobro, objicio, excello*: [* *mando, impero*. Herodot. p. 269. 301. 527.] à præced.

Πρόφημι, *prædico, -cis*: a. 2. προεῖπον. ex πρὸ & φημὶ, *dico*.

Προφητεία, ας, ἡ, *PROPHETIA, vaticinium*: à præced.

Προφητεύω, *PROPHETO, prophetas expono*: imperf. προεφήτευον, ες, ε. f. εύσω. a. 1. προεφήτευσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. προφήτευσον, άτω. quod à Th. φημὶ vel φάω, *dico*.

Προφήτης, ου, ὁ, *PROPHETA*: Angl. prophet: *prophetiarum interpres*. à præced.

Προφητικὸς, ή, ὸν, *PROPHETICUS*, Angl. prophetick: ab eod.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, *PROPHETISSA*: à præced.

Προφθάνω, *prævenio*: f. προφθάσω. perf. προέφθακα. a. 1. προέφθασα, *prævenit*: cum acc. th. φθάνω, *prævenio*: fut. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Προφορά, ᾶς, ἡ, *prolatio*: à προφέρω, *profero*, quod vide.

Προφορικὸς, ῦ, *enunciativus*: quod à præced.

Προφράζειν, *prædicere*. Th. φράζω, *dico*.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, *propenſa, benevolens*: à πρόφρων, *propenſus*. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Προφρόνως, Poët. idem ac προφρονέως, *animo prompto, lubentèr*. ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *prudens, propenſus, promptus*: hinc adv. προφρονέως. à præced.

Προφυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφεύγω, *effugio*. Th. φεύγω, *fugio*: f. φεύξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφευγα.

Προφύγοις, 2. ſing. a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, *primus excubitor, procubitor*.

Προφυλάσσειν, *ante aliquem locum excubias agere*. Vide φυλάσσω.

Προφυλάττω, *caveo, proſpicio, cuſtodio, præſervo*, f. ξω. p. προπεφύλαχα· ex φυλάττω, *cuſtodio*.

Προχέειν, *infundere*: præſ. inf. act. à προχέω, *infundo*. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα & ἔχεα.

Προχειρίζομαι

Digitized by Google

Προχειρίζομαι, propriè manum admoveo operi antequam fiat, deligo, deſigno: f. ἰσομαι. a. 1. m. προεχειρισάμην, ω, αἰο. a. 1. inf. m. προχειρίσασθαι ex πρὸ & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus. hinc χειρίζω, manu tracto.

Πρόχειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui eſt in promptu, expeditus.

Προχειροτονέω, priùs deſigno, præ cæteris deſigno: fut. ήσω. præt. προκεχειροτόνηκα. perf. paſſ. προκεχειροτόνημαι. perf. part. paſſ. προκεχειροτονημένος, η, ον, priùs deſignatus, a, um, quod ex πρὸ, & χειροτονέω, manum protendo: hoc ex χεὶρ, manus, & τείνω, tendo: f. τενῶ, p. τέτακα. p. m. τέτονα.

Προχείρως, adv. facillimè: à πρόχειρος.

Προχέουσι, Dor. pro προχέουσι, profundunt: 3. pl. præſ. ind. act. Th. χέω, fundo: f. χεύσω.

Πρόχυσις, εως, ἡ, profuſio. Th. χέω, fundo.

Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo.

Πρόχνυ, in genua: adv. quod per Sync. pro προγόνυ, ἐπὶ γόνυ, geniculatim. Th. γόνυ, γόνατος, τὸ, genu.

Προχοῇ, alveo, gutturnio, dat. ſing. à προχοή, ῆς, ἡ, quod ex πρὸ, & χέω, fut. χεύσω, fundo.

Πρόχορος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. præiens in choro.

Προχόῳ, alveo: dat. ſing. à πρόχοος, ου, ὁ, gutturnium. ab eod.

Προχωρέω, f. ήσω, procedo, ſuccedo: ſæpè etiam impersonalitèr uſurpatur. Th. χωρέω. Hinc

Προχώρημα, ατος, τὸ, ſtercus.

Προῶμαι, vel πρόωμαι, deſeram, remittam: & in 1. pl. προώμεθα, a. 2. ſub. m. verbi προΐημι. Th. ἵημι, ſeu ἵω, mitto.

Προώρισα, ας, ε, prædeſtinavi, decrevi, a. 1. ind. act. verbi προορίζω, priùs definio: f. ίσω. p. προώρικα. perf. paſſ. προώρισμαι. a. 1. paſſ. προωρίσθην. Quod ex πρὸ, & ὅρος, terminus.

Προωρώμην, imperf. m. verbi προοράω, -ῶ, proſpicio: imperf. m. προεωρώμην, -ώμην. Th. ὁράω, video.

ΠΡΥΛΕΕΣ, ων, οἱ, propugnatores, pedites; multitudo in unum congregrata: dat. pl. Ion. πρυλέεσσ' pro πρυλέεσσι.

Πρύλις, ἡ, ſaltatio armata, quam pedites ſaltant. Th. πρυλέες.

Πρύμνα, Ion. -η, ης, ἡ, puppis, poſterior pars navis. Th. πρυμνός, extremus.

Πρυμνήσι', pro πρυμνήσια, retinacula, nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, ου, τὸ, funis, quo navis religatur ad terram; quod à πρύμνη, ης, ἡ, puppis. Th. πρυμνός, extremus.

Πρυμνήσιος, ία, ιον, ad πρύμνην pertinens: à

ΠΡΥΜΝΟΣ, ἡ, ὀν, extremus, ultimus: qu. à πέρας, finis, extremitas. Eſtque quod ad πέρας μένει.

Πρυμνώ, όος, ἡ, nom. mulier. qu. ultima.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema pars montis. qu. à πρυμνὸς, extremus, & ὄρος, εος, τὸ, mons.

Πρυτανεῖα, τὰ, pecunia quam actor & reus diſceptaturi reponebant: &

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis ubi alebantur publicè benè de republ. meriti; item ampla & magnifica domus: &

Πρυτανεύω, rego, moderor, adminiſtro: à

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, præfectus, adminiſtrator: cuſtos: in nom. pl. πρυτάνεις: acc. ſing. πρύτανιν; & eſt nomen propr. qu. πυρότομις, ut ſit propriè frumentorum præfectus; vel à πρῶτος.

Πρώαν, Dor. pro πρώην, quod vide.

Πρώην, adv. paulò antè, nuper, quondam: à πρωΐ, manè.

Πρωθήβας, ου, ὁ, & Πρώθηβος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui primos pubertatis annos agit, puber: ex πρῶτος & ἥβη, puber.

Πρωθύστερος, ου, præpoſterus, & πρωθύστερον, figura, quæ ὑστερολογία, ſive ὕστερον πρότερον appellatur.

ΠΡΩΐ, manè, adv. temporis, cui opponitur ὀψὲ, veſperi. ἅμα πρωΐ, ſummo diluculo. Hinc Poët. pro πρωΐ, πρώϊζα, & πρωΐζα, nudiuſtertius: vel, ut alii volunt, hodiè, manè.

Πρωΐα, ας, ἡ, ſubaudi ὥρα, matutinum tempus. Th. πρωΐ, manè.

Πρωΐζα, prematurè: adv. à πρωΐ.

Πρωΐθεν, adv. de mane: ab eod.

Πρώϊμος, ου, ὁ ἡ ἡ, matutinus, a, um. Th. πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, matutinus, a, um: ejuſd.

Πρώϊος, α, ον, matutinus, a, um. Th. πρωΐ.

ΠΡΩΚΤΟΣ, ου, ὁ, podex, nates.

Πρὼν, ωνὸς, & πρώων, ονος, ὁ, pro πρηὼν, ῶνος, ὁ, cacumen montis.

Πρώονες, οἱ, montium vertices: à πρώων. Vide πρὼν.

Πρὼξ, κὸς, ὁ, gutta. Th. πρωΐ.

ΠΡΩΡΑ, ας, ἡ, PRORA, frons navis: qu. à πρὸ & ῥέω, fluo: vel, ut alii volunt, ab ὁράω, video.

Πρώραθεν, adv. è prorâ. Th. πρῶρα, prora.

Πρωραθέω, proreta ſum: à

Πρωράτης, ου, ὁ, & πρωρεὺς, έως, ὁ, PRORETA. Th. πρῶρα.

Πρῶτα, primùm, adv. à τὰ πρῶτα, vel πρωτεῖα, primæ partes: à πρῶτος, primus. Th. πρό.

* Πρῶται, vulgo Græcis dictæ, quæ Romanis metropoles, ſeu Gentis Capita. Sic ΕΦΕCΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC in nummo Gallieni et el Spanh. Τὰ πρῶτα pro οἱ πρῶτοι. Ἐφεσίων τὰ πρῶτα γεγονότες, Hellodor. l. i. p. 24. εὐγενείας τὰ πρῶτα ὄντες, Idem viii. 350.

Πρωταγωνιστὴς, ου, ὁ, qui primas partes agit.

Πρώταρχος, ου, ὁ, militiæ princeps: ex πρῶτος, & ἀρχή.

Πρωτεῖον, ου, τὸ, principatus, primatus. τὰ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, primæ partes: à πρῶτος, primus. Th. πρὸ, antè.

Πρωτεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ου, ὁ, PROTESILAUS.

Πρωτεὺς, έος, ὁ, PROTEUS, deus marinus.

Πρωτεύω, primas teneo, ſum primus: f. εύσω. p. πεπρώτευκα. quod à πρῶτος, primus. Th. πρὸ, antè.

Digitized by Google

Πρώτη, ης, ἡ, *prima*, f. g. à πρῶτος, quod vide.

Πρωτηρότῃ, dat. ſing. à

Πρωτηρότης, ου, ὁ, *qui primus arat* : ex πρῶτος, *qui primus*, & ἀρόω, *aro* : f. όσω.

Πρώτις', pro πρώτιςα. quod & πρώτιςον, *primùm, in primis*, adv. ſuperl. à πρῶτον. Sic

Πρώτιςος, ου, ſuperl. à, πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *antè*.

Πρωτοςαθρέω, -ῶ, *ponere ſolium ſuum ſuprà* : fut. ήσω. a. 1. ἐπρωτοςάθρησα. p. πεπρωτοςάθρηκα. imperf. ἐπρωτοςάθρεον, -ουν.

Πρωτοβολέω, -ῶ, *primò emitto* : f. ήσω, a. 1. ἐπρωτοβόλησα. p. πεπρωτοβόληκα.

Πρωτογεννήματα, τὰ, *primitiæ* : vide πρωτόγονος.

Πρωτογένης, εος, -ους, ὁ, *PROTOGENES*, nom. propr. Sed

Πρωτογενής, έος. ὁ & ἡ, *primigenius* : &

Πρωτόγονος, ου, ὁ & ἡ, *primogenitus* : Sed

Πρωτογόνος, *primùm pariens* : ex πρῶτος, *primus*, & γείνομαι, *naſcor*. p. m. γέγονα.

Πρωτογόνων, gen. pl. à πρωτογόνος, vidè præced.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, *primus conſeſſus*, q. d. ἡ πρώτη καθέδρα, quod ab ἕδρα, *ſella*. Th. ἕζομαι, *ſedeo*.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, *primus accubitus* : ex πρώτη, & κλισία, ας, *locus in quo accumbitur*. Th. κλίνω, *reclino*.

Πρωτοκουρία, ας, ἡ, *prima tonſura*, quâ ſacrorum ordinum Candidati primò initiantur, & vocantur *Clerici* more Romano.

Πρωτολογία, ας, ἡ, *primus ſermo, primæ partes agendi* : ex λόγος, *ſermo*, & πρῶτος.

Πρωτομέδεια, ας, ἡ, nomen mulieris, *quæ prior curat*.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. *primùm*. Th. πρὸ, *antè*.

Πρωτοπαγεῖς, nom. pl. à

Πρωτοπαγής, έος, -ῦς, ὁ & ἡ, *recens compactus*. Ex πρῶτος & πηγνυμι, *compingo*. f. ξω.

Πρωτόπειρος, ου, ὁ & ἡ, *primùm ſeſe exercens*.

Πρωτοπλάςης, ου, ὁ, *primus fictor* : &

Πρωτόπλαςος, ου, ὁ, *qui primus formatus eſt*, ut Adam : ex πρῶτος. & πλάσσω ſeu -ττω, *fingo*. hinc πλαςός, *fictus*.

Πρῶτος, ου, *primus* ; item pro comp. *prior. ſuperior*. πρῶτοι, *majores*. τὴν πρώτην, *primùm*. [* cum gen. plurali vel nomine multitudinis nonnunquam ſignificat *princeps* ſeu *primarius*, quod tamen non fit cum gen. ſingulari, τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, Mar. xii. 21. τῆς νήσου, Act. xxviii. 7. Citat Grotius, ad Luc. ii. 2. ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόνα δεῖ ἐτυράννει, ἦρχε τε Περσῶν πρῶτον Δαρείου, ἢ Μεγαβύζου, Ariſtoph. de Avibus, 484. *Galius imperavit Perſis antè Darium et Megabyzum*. At in melioribus libr. rectè legitur, ἦρχε τε Περσῶν πρῶτον ΠΑΝΤΩΝ, Δαρείου ἢ Μεγαβύζου, *oſtendam gallum fuiſſe tyrannum, imperaſſeque Perſis primò omnibus, Dario & Megabyzo*. Probabiliùs aves priùs quàm Deos hominibus imperaſſe : ait igitur, Gallum avem, ſc. Perſicum habuiſſe imperium Perſarum omnium, etiam Darii regis & Megabyzi ſub eo rem gerentis. J. Reynolds, de cenſu habito Chriſti, App. p. 128. πρῶτός μου, Joan. i. 15, *prior me*; ſeu dignitate, ſeu tempore, novè dictum, ut ab eo ſolo. dictum.] contractè ex πρόατος pro προάτατος ſuperl. à πρὸ, *antè*.

Πρωτοςασία, ας, ἡ, *principatus* : ex πρῶτος & ςάσις, *ſtatio*.

Πρωτοςάτης, ου, ὁ, *qui primus ſtat in acie*; item *princeps, author* : ex πρῶτος, *primus*, & ἵςημι *ſto*.

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, *jura primogeniti*, Hebr. xii. 16. à

Πρωτοτόκος, ου, *primipara*. Sed

Πρωτότοκος, ου, ὁ & ἡ, *primogenitus*, q. d. πρῶτον τόκος, *prima proles* : à τίκτω, *pario* : f. τέξομαι. p. m. τέτοκα, *peperi*.

Πρωτοτοκεύω, *primogenitum edo* : f. εύσω. p. πεπρωτοτόκευκα· à τίκτω, *pario*.

Πρωτοτοκέω, -ῶ, *primùm pario*, f. ήσω. p. πεπρωτοτόκηκα.

Πρωτώ, όος, ἡ, nom. mulieris, à, πρωτεύουσα.

Πρώτως, adv. *primò, primariè* : à πρῶτος. Th. πρὸ, *antè*.

Πταίην, *volem* : a. 1. opt. act. verbi πέτομαι, *volo*, -as. a. 2. ἔπτην. Th. πέταμαι, idem.

Πταίοισα, *offendens* : Dor. pro πταίουσα, præſ. part. f. g. à πταίω.

ΠΤΑΙ'ΡΩ & πταίρω, *ſternuto* : a. 2. ἔπταρον. Eſt *aliquid cadere facio, ſterno* : ut poſſit eſſe à πτόω.

Πταίσειν, f. 1. inf. act. πταίσαντες, a. pl. a. 1. ſub. act. verbi πταίω, *impingo*.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, *offenſio, lapſus*, à p. paſſ. ſeq.

ΠΤΑΙ'Ω, *impingo, offendo*; *labor* : (q. à πίπτω, *cado*,) f. πταίσω. p. ἔπταικα. a. 1. ἔπταισα. a. 1. ſub. act. πταίσω, ῃς, p. p. paſſ. ἔπταισμαι.

Πταμενός, ἡ, ὸν, *volans* : præſ. part. paſſ. verbi πτῆμι, & in paſſ. πτάμαι. Alii malunt eſſe, a. 2. part. m. verbi ἐπτάμην *volo* : f. πτήσομαι. a. 1. m. ἐπτάμην.

Πταρμὸς, ῦ, ὁ, *ſternutamentum* : ex πταίρω, *ſternuto*.

Πτάτο, *volabat* : Ion. pro ἔπτατο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πτάμαι, vel a. 2. m. ut dict. in πτάμενος.

Πτὲ, particula Poët. ex περί.

ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, *ulmus* : qu. πεταλία, à πέταλον, *folium*. Eſt ab imo ramoſa & folioſa.

Πτερὰ, nom. vel acc. pl. à πτερόν, ῦ, τὸ, *ala*, -πτερὰ νίκας, *alæ victoriæ*, id eſt, *victoria, quàm quis celeritèr adipiſcitur*.

Πτέρις, ιδος, ἡ, *filix*, à πτερόν, *ala*, quia folia habet inciſa & explicata.

ΠΤΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, *calx, calcaneum, cujuſvis res extremitas*; *dolus*, qu. à πατεῖν τὴν ἔραν, *à calcandâ terrâ*. Hinc

Πτερνίζω

Digitized by Google

Πτερνίζω, f. ίσω, *calce peto, calcitro, ferio, ſupplanto.* à præced.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, *calx pedis*; item *fundum & baſis pelvis*: à πτέρνα, *calx*.

Πτερνισμὸς, ῦ, ὁ, *calcitratio*; *dolus.*

Πτερνο-γλύφος, ου, ὁ, nomen muris; à πτέρνα, & γλύφω, *ſcalpo.* Th. γλάφω, *cavo.*

Πτερνοτρώκτης, gen. ſing. à πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, nomen muris: à πτέρνα & τρώγω, *rodo, comedo.* f. τρώξομαι. a. 2. ἔτραγον.

Πτερνοφάγος, ου, ὁ, nomen muris; à πτέρναν & φάγω, *comedo*: a. 2. ἔφαγον.

Πτερόεις, εντος, *alatus, celer*: acc. ſing. πτερόεντα, *velocem.* Aliquandò *ſagittis* tribuitur: aliquando etiam *verbis*, quòd emiſſa ex ore revocari nequeant: à

ΠΤΕΡΟ'Ν, ῦ, τὸ, *ala*; item *penna, pinna*: qu. per Sync. pro πετερὸν, à, πέτομαι, *volo.* Hinc πτερόεις, *alatus, celer*, πτέρυξ, *ala.* δίπτερος, *bipennis.* πτερύσσομαι, *alarum plauſu latera ferio*, ut galli gallinacei ante cantum; item *geſtio.*

Πτεροφύω, *alas gigno.*

Πτερόω, -ῶ, f, ώσω, *alatum facio, alas addo.* Th. πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala.*

Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι. à πτέρυξ, υγός, ἡ, *ala*: dat. ſing. πτέρυγι, à præced.

Πτερύγιον, ου, τὸ, *alula pinna*, in piſcibus: & *pinna* ædificii diminut. à πτέρυξ, υγος, *ala.* ab eodem.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*; item *pinna* ſive *penna.* ab eod.

Πτερύσσομαι, *alarum plauſu latera ferio*; ut galli gallinacei ante cantum: item *geſtio*: f. ύξομαι. Th. πτερόν.

Πτερωτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *alatus, pennatus.*

Πτέσθαι, *volaſſe*: pro πτάσθαι, a. 2. inf. m. à πτάω pro ἵπταμαι, *volo, -as*: f. πτήσομαι. a. 2. act. ἔπτην. a. 2. med. ἐπτάμην. a. 2. inf. m. πτάσθαι.

Πτῆμα, ατος, τὸ, *volatus.*

Πτῆμι (pro πτάω) *volare*, f. πτήσω, a. 2. ἔπτην. p. πέπτηκα.

Πτηνὰ, ῶν, τὰ, *aves.*

Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, *volo, -as*, quòd vide.

Πτηνὸν, ου, τὸ, *volatile avis*: ab eod.

Πτηνὸς, ἡ, ὸν, *volucris.*

Πτῆξαι, *conſternare*: a. 1. inf. act. à

Πτήσσω, *metu contrahor, expaveſco*; *fugio*; *me abſcondo*; item activè *perterrefacio.* Th. πτοέω, *terrefacio.*

Πτήσω, *volabo*, f. 1. act. verbi πτῆμι ſeu ἵπτημι, *volo, -as.* Th. ἵπταμαι, idem: f. πτήσομαι.

Πτίλον, ου, τὸ, *penna mollis, pinna, lanugo*, à ſeq.

ΠΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *cui ex ciliis pili periere*; *calvus.*

ΠΤΙΣΣΩ ſeu -πτω, f. ίσω, *PISO, PINSO, tundo, decortico*; convenit cum πατάσσω, *percutio.* Hinc πτίσον, ου, τὸ, *piſum.*

ΠΤΟΕ'Ω, *terrefacio, terreo*; item *obſtupefacio*: f. ήσω. præt. ἐπτόηκα. a. 1. paſſ. ἐπτοήθην. a. 1. ſub. paſſ. πτοηθῶ, ῆς, ῆ. & in 2. pl. πτοηθῆτε. a. 1. part. paſſ. πτοηθεὶς, έντος, *conſternatus, attonitus.* Hinc.

Πτοηθῆτε, 2. plur, a. 1. ſub. paſſ. verbi πτοέω.

Πτοιήμενος, *attonitus, admirans*, Ion. pro ἐπτοημένος, perf. part paſſ ejuſd.

Πτόησις, εως, ἡ, *conſternatio.* ab eod.

Πτοίμην, οῖο, οῖτο, *volem, es, et*, pro πταίμην, αῖο, αῖτο, a. 2. opt. m. verbi ἵπταμαι, *volo.* f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην.

Πτοιῦμαι, *conſternor*: præſ. paſſ. à πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *exterreo.*

Πτολεμαῒς, ΐδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *bellatrix.*

Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præſ. inf. à πολεμίζω, *bello, belligero.* Th. πόλεμος, *bellum.*

Πτόλεμος, ου, ὁ, Poët. pro πόλεμος, *bellum.*

Πτολίεθρον, ου. τὸ, *oppidulum*, dimin. a πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs.*

Πτολίεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à πτόλις, εως, ἡ, *urbs*, Poët. pro πόλις, idem.

Πτολίπορθος, ου, ὁ. *urbium everſor*: quod à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs*, & πέρθω, *vaſto.* p. m. πέπορθα.

Πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs.*

Πτόρθου, gen. Ion. à

Πτόρθος, ου, ὁ, *ramus.* Th. ὀρθὸς, *rectus.*

Πτύγμ' pro πτύγμα, ατος, τὸ, *plicatura, ſinus.* à 1. perſ. perf. paſſ. verbi πτύσσω, *plico*, f. ξω.

ΠΤΥ'ΓΞ, γὸς, ὁ, *avis genus.* Eadem cenſetur quæ ὕβρις.

Πτύελον, ου, τὸ, *ſaliva.* à πτύω, *ſpuo.*

Πτυκτὸς, ῦ, *plicatus, complicatus*: quod à πτύσσω, *complico*, f. ξω.

Πτὺξ, υχος, ἡ, *plica, cacumen montis*, [* *plagula lamina*, Il. Θ. 241. Vid. Græv. ad Heſiod. Scut. 143.] Th. πτύσσω.

Πτύξας, αντος, a. 1. part. act. à πτύσσω, *complico*: f. ξω.

Πτύξις, εως, ἡ, *plica, plicatura.*

Πτύον, ου, ὁ, *ventilabrum*, quo ſordes à frumentis veluti πτύονται, ſeu ἐκβάλλονται. Th. πτύω, *expuo.*

Πτυόφι, Poët. abject. v. à πτύον, *ventilabrum*, quod vide.

Πτύρω, *terreo*: f. πτυρῶ. p. ἔπτυρκα. præſ. paſſ πτύρομαι, *præterrefis*, propriè de equis. Th. πτοέω, *terreo.*

Πτύσμα, ατος, τὸ, *ſputum*: à πτύω, *ſpuo.*

ΠΤΥ'ΣΣΩ, *complico, plico*: f. ξω. p. πέπτυχα. a. 1. ἔπτυξα, q. à πετάω, *pando.* Hinc πτυκτὸς, *plicatus.* δίπτυχος, *duplex, duplicatus*: &

Πτύχες, *plicæ*: nom. pl. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, *plica.* Th. πτύσσω, *plico.* f. ξω.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, idem ac πτὺξ, *plica.* ab eod.

Πτυχθεὶς, έντος, *plicatus*, a. 1. part. paſſ. verbi πτύσσω, *plico*: f. ξω. a. 1. paſſ. ἐπτύχθην.

ΠΤΥ'Ω, f. ύσω, *SPUO, expuo, contemno*: q. à πέτω, *cado.* Hinc πτύελον, ου, τὸ, *ſputum.* πτύσμα, ατος, τὸ, idem.

Πτωκαζέμεν, Ion. ſeu Dor. pro πτωκάζειν, præſ. inf. act. verbi πτωκάζω, idem cum πτώσσω, *trepido.* Th. πτοέω, *terrefacio.*

Digitized by Google

Πτῶμα, ατος, τὸ, *cadaver*, Matt. xxiv. 28. [* non probum admittit Phrynicus, niſi addatur νεκρῦ. Et. Diod. Sic. p. 486. D. τότε συνδρομῆς γενομένης περὶ τῦ πλώματος νεκρῦ πλῆθος ἐσωρεύθη, *concurſu circa cadaver facto acervatim defenſores ſternebantur*;] item *caſus, lapſus*. Th. πίπλω, *cado*: f. πλώσω.

Πτὼξ, κὸς, *timidus*; item ſubſtantivè pro *lepore*: quod à πλώσσω, *trepido*. Th. πλοέω, *terrefacio*.

Πτῶσις, εως, ἡ, *caſus, ruina, plaga*: à πίπλω, *cado*: f. πεσέομαι, quaſi à πλόω. f. 2. m. πεσοῦμαι. præt. πέπλωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πτώσσῃς, 2. ſing. præſ. ſub. à πλώσσω, *mendico, trepido*. præſ. inf. πλώσσειν. Th. πλοέω, *terrefacio*.

Πτώσσοντι, Dor. pro πλώσσουσι, *trepidant, formidant*, 3. pl. præſ. act. à

Πτώσσω, *trepido, trepidè oberro mendicans*: fut. ξω. hinc πλὼξ, *trepidus*. Th. πλοέω, *terrefacio*.

Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπλω, *cado*, qu. à πλόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, *mendicitas, inopia*: quod à πλωχὸς, *mendicus*: hoc à πλώσσω, *trepido*. Th. πλοέω.

Πτωχεύω, *pauper ſum, mendico*: f. εύσω. p. πεπλώχευκα. a. 1. ἐπλώχευσα. &

Πτωχίζω, *pauperem facio, depaupero*, f. ίσω. p. πεπλώχικα.

Πτωχὸς, ῦ, *mendicus, pauper*. χήρα πλωχὴ, *vidua pauper*. à πλώσσω, *trepido*. Th. πλοέω, *terrefacio*.

Πυανέψια, ας, ἡ, *feſtum quoddam Athenis*: à πυάνεα ἕψησις.

Πύανον, ῦ, τὸ, *faba*: aliter πύαμος & πύανος.

Πύος, *coagulum*, fortè quia eſt craſſum, ut πύον.

Πυγαῖα, τὰ, dicuntur *clunes*. Th. πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates, clunes*.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, & πὺξ πυγὸς, ἡ, *nates, clunes*, qu. à πύκα, quia denſa ibi caro. Hinc ὀρθοπύγιον, ῦ, τὸ, *pars ſupra clunes elata*.

Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt: alii, ut ſit *ferire nates alicujus*. hinc

Πύγισμα, ατος, τὸ, pro *præpoſterâ Venere*. Vel pro *plagis, quas quis natibus alicujus infligit*. Th. πυγὴ, *clunes*.

Πυγμαῖος, ῦ, ὁ, *PYGMÆUS*: Anglic, pygmy. à πυγμὴ, *menſura, ſpatium continens quod eſt à cubito ad digitos clauſos*. Th. πὺξ, adv. *pugno* vel *pugnis*.

Πύγμαλος, ἔσχατος. Heſych. pro πύμαλος.

Πυγμαχέω, -ῶ, *pugilatu decerto*: &

Πυγμαχία, ας, ἡ, Poët. pro πυγμὴ, ἡ, *pugilatus, pugilum certamen*: à

Πύγμαχος, ῦ, ὁ, *pugil, luctator*, ex πυγμὴ, *pugnus*, & μάχομαι, *pugno*.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, *pugnus, pugilatus*. πατάσσειν πυγμῇ, *pugno percutere*. πυγμῇ, adverbialiter, *crebrò enixè*. Sumitur & pro *menſura cubiti*, undè dicti ſunt *Pygmæi*, πυγμαῖοι, q. d. *cubitales*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυγοςόλος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *qui* vel *quæ nates veſtibus ornat*: à πυγὴ, *nates*, & ςέλλω, *orno*. p. m. ἔςολα.

Πυγὼν, όνος, ἡ, *menſura à cubito ad extremam partem manûs, digitis inflexis*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυδαρίζω, *ægrè fero reſilio*: qu. à πηδάω, *ſalio*.

ΠΥ'ΕΛΟΣ, ῦ, ὁ, *ſolium balneorum, ſeu ſolla, alveus*: qu. à πῦς & λούω, *lavo*. Dicitur & πύαλος.

Πυθαγόρας, ὁ, *PYTHAGORAS*, philoſophus.

Πυθαγορεῖος, ὁ, ον, *PYTHAGOREUS*. &

Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHAGORICUS*. &

Πυθαγοριςὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγοριςὴς, ῦ, ὁ, *Pythagoricus*.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, *putredo*: à πύθω.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo, quæro*, f, πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. perf. paſſ. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. ſing. præſ. ind. m. verbi πύθομαι, *putreſco*. Th. πύθω, f. πύσω, *putrefacio*.

Πύθευ, Dor. pro πύθου, a. 2. imperat. med. verbi πυνθάνομαι. Vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi πύθω, *putrefacio*. Eſt & 2. ſing. a. 2. ſub. m. verbi πυνθάνομαι. Vide in

Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. verbi πυνθάνομαι, *audio, intelligo, quæro*: f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πύθια, ων, *PYTHIA*, orum, i. e. *Pythii ludi*. vel tempus ipſum τῶν Πυθίων· à Πύθιος.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poët. idem.

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHICUS*: à Πύθιος.

Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Πυθιονίκος, ῦ, ὁ, *in ludis Pythiis victor*: ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας. &

Πυθιόνικος, ῦ, ὁ, idem. Hinc Πυθιόνικον ὕμνων θησαυρὸν vocat Pind. *theſaurum hymnorum de victoriâ Pythica*, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici: à

Πύθιος, ῦ, ὁ, *PYTHIUS*, cognomen Apollinis.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars*: [* *propago, palmes, vimen, ramus*; Gen. xl. 10. 12. et ſic intelligendus eſt δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν, Il xi. 634, *duo erant ſubtus palmites*, non *fundi*; cui ſenſui reſpexit Virgilius, Eclog. iii. 37, *Lenta quibus torno facili ſuperaddita vitis, Diffuſos hederâ veſtit pallente corymbos*, vel fortaſſe *columbos*. Clarke, Num. Rom. Sax. et Angl. Connexio, p. 218.] dat. ſing. πυθμένι, acc. πυθμένα, qu. à πέδον, *ſolum*. Th. πύθω, *putrefacio*.

Πυθώθεν, *ex Pythone*, per Syncop. pro ἐκ τῦ Πυθωνόθεν. quod à Πυθὼ, όος, undè factum Πυθώοθεν, & per Sync. Πυθῶθεν. i. e. ἐκ τῆς Πυθῶνος.

Πυθοῖ. *in Pytho*, dat. ſing. à Πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖ δὲ, *Pythum verſus*. Hic δὲ poſtponitur dativo; poſtponi quoque ſolet accuſativo, ut οἶκόνδε, &c.

Πυθοίατο, *rogaviſſent*, Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro, audio*,

Digitized by Google

[illegible] f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. a. 2. opt. m. πυθοίμην, & in 1. pl. πυθοίμεθα.

Πυθόμενος, a. 2. part. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro.* Vide πυθοίατο.

Πύθοντο, *audiverunt*, Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejuſd.

Πυθῶ, όος, ἡ, *PYTHO*, urbs Phocidis.

Πύθων, ωνος, ἡ, idem: at

ΠΥ´ΘΩ, *putrefacio:* f. πύσω, qu. in πύον, *pus* redigo: & πύθομαι, *putreſco:* at

Πύθων, ῶνος, ἡ, *PYTHO, draco*, vel *ſerpens quem Apollo interemit: divinator* vel *dæmonium, cujus afflatu futura prædicebant.* Et ſic dictus *Apollo*, δαιμόνιον μαντικὸν παρὰ τὸ πυθέσθαι. Th. πύθω, *putrefacio*, vel πυνθάνομαι, *interrogo.*

Πυθῶνά δε, Poët. pro εἰς Πυθῶνα, *in* vel *ad Pythonem.*

Πυθωνόθεν, ἐκ τῆς Πυθῶνος, *ex Pythone.*

ΠΥ´ΚΑ, *denſè, ſpiſsè, accuratè, prudentèr.* qu. à πήγω, *compingo, cogo.* Hinc πυκάζω, *denſo, ſtipo*, πυκνὸς, ῦ, *denſus, ſpiſſus.* πυκνότης, ητος, ἡ, *denſitas, ſpiſſitudo.* πυκνόω, *denſo, ſpiſſo.* πύξος, ου, ἡ, *buxus.* πυξὶς, ίδος, ἡ, *pyxis.*

Πυκάζω, *denſo, ſtipo*, f. άσω. Th. πύκα, *denſè.*

Πυκάσαι, a. 1. inf. act. verbi πυκάζω, *munio, fulcio, condenſo*, f. άσω. Th. πύκα, *denſè.*

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, *ornare.* Sic πυκάσδῃ, Dor. pro πυκάζῃ, *ornaris.* Th. πύκα, *denſè, accuratè.*

Πυκινῆς, gen. ſing. f. g. à ſeq.

Πυκινὸς, ἡ, ὸν, idem quod πυκνὸς, *creber, denſus, ſpiſſus, prudens.* Th. πύκα, *denſè*, adv.

Πυκνά, *crebrò, prudentèr.* &

Πυκνὸν, adverbialitèr, idem, è ſeq.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, *creber, a, um; denſus, a, um*, per Sync. pro πυκινός. Th. πύκα, *denſè.*

* Πυκνότης, *crebritas.*

Πυκνῶς, *ſæpe, crebrò*, adv. in compar. πυκνότερον, *ſæpiùs.* ab eod. th.

Πύκτας, ἁ, ὁ, Dor. pro πύκτης, quod vide.

Πυκτεύω, *pugil ſum, pugilem ago.* f. εύσω. p. πεπύκτευκα. à

Πύκτης, ου, ὁ, *pugil, qui pugno certat.* Th. πὺξ, adv. *pugno.*

* Πυκτὸς, *(tabella) plicata.*

Πυλαγόραι, ων, οἱ, & Πυλαγόροι, dicebantur *legati*, qui à ſingulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de republ. acturi, mittebantur. ex πύλη, *porta*, in pl. πύλαι, quod vide, & ἀγορά, *forum, cœtus.* Vide πυλαία, apud Suidam & alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. *portæ*; item πύλαι ſive πύλαι Κιλίκιαι vel Θερμόπυλαι, *PYLÆ*; locus in Tauri montis parte, ſic dict. quòd ibi *portæ*, & fauces eſſent è Ciliciâ Syriam petentibus: gen. pl. Æol. πυλάων pro πυλῶν, à πύλη, ης, ἡ, *porta.*

Πυλαίη, Ion. pro πυλαία, ας, ἡ, *Amphictyonum concilium, quod ad Pylas*, ſive *Thermopylas haberi ſolebat.* vide præced.

Πυλάρτης, ου, ὁ, *habens portas validas vel benè compactas:* à πύλη, *porta*, & ἄρω, *apto.*

Πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν, à

ΠΥ´ΛΗ, ης, ἡ, vel πυλὶς, ίδος, ἡ, *porta*, qu. πόλη, à πόλις, quam claudit; vel à πολέω.

Πύλησ' pro πύλησι, dat. pl. Ion.

Πυλίγγες, *pili qui in ſede corporis naſcuntur*, ubi πύλη περιττωμάτων.

Πυλίων, gen. pl. à Πύλιος, ου, ὁ, *PYLIUS* nom. propr. à

Πύλος, ου, ἡ, *PYLUS*, nomen oppidi in Peloponneſo. Eſt &

Πύλος, ου, ὁ, idem quod πύλη, *porta.*

Πυλωρὸς, πυλωρὸς, & πυλαωρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *cuſtos, urbis portarum cuſtodiæ præfectus*; à πύλη, *porta*, & οὖρος, *cuſtos.* Vel ab ὤρα, *cura.*

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium veſtibulum*; item *ipſa porta, janua.* Th. πυλὴ, *porta.*

Πυλωρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *janitor.* Vide πυλωρός.

Πυμάτῃ, *ultimæ*; dat. ſing. f. g. à

Πύματος, ου, Poët. *extremus, ultimus.* à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum.* Th. πύθω, *putrefacio.*

ΠΥ´ΝΔΑΞ, ακος, ὁ *fundum, manubrium gladii.*

ΠΥΝΘΑ´ΝΟΜΑΙ, ſeu πεύθομαι, *audio, cognoſco, percontor, quæro*, præſ. part. πυνθανόμενος, ου, f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην, ου, ετο. a. 2. inf. m. πυθέσθαι. a. 2. part. m. πυθόμενος, ου, *quùm cognoviſſet.*

ΠΥ´Ξ, adv. *pugno* vel *pugnis.* Eſt &

Πὺξ, *aſſiduè, frequentèr*, qu. contractè à πύκα.

Πύξινος, ου, *buxeus*, &

Πυξίον, ου, τὸ, *tabella ſcriptoria*, quæ olim è *buxo* fuit; item *tabula ſcriptoris:* &

Πυξὶς, ίδος, ἡ, *PYXIS, vaſculum è buxo*, aut etiam *è quavis materiâ:* à

Πύξος, ου, ἡ, *BUXUS*, Angl. box: à πυκάζω, *denſo: denſum* enim eſt ejus lignum.

Πύον, ου, τὸ, *pus, ſanguis corruptus.* Th. πύθω, *putrefacio.*

Πύος, ου, ὁ, & πύος, εος, τὸ, *coloſtrum*; item *PUS*, ab eod.

ΠΥ´ΠΠΑΞ, *vox poppyſmatis.*

ΠΥ´Ρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.* qu. à πράω, inuſit. *uro*, vel πρήθω, *incendo.*

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, *rogus, PYRA*, à præced.

Πυράγρα, ας, ἡ, *forceps*, quo πῦρ ἀγρεύομεν ab ἀγρεύω, *capto.* Th. ἄγρα, *captura.*

Πυραίθουσα, præſ. part. f. g. à

Πυραίθω, *ignem facio:* ex πῦρ & αἴθω, *uro.*

Πυράκινος, ου, *rufus*, idem quod πυῤῥάκης, quod vide. qu. ex πῦρ, *ignis*, & ἄγω, Gen. xxv. v. 25. mel. edit. πυῤῥάκης.

Πυρακτέω & όω, *in igne verſo, candefacio:* à πῦρ & ἄγω.

Πυράμη, ης, ἡ, *falx*, quâ πυρὸς demetitur: ex πυρὸς, *triticum*, & ἄμη, *falx.* Th. ἀμάω, *meto.*

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, *PYRAMIS, figura in conum attenuata:* Angl. a pyramid. Πυραμίδες,

Digitized by Google

ραμίδες, apud Ægyptios dicuntur *regia granaria*, tanq. à πυρὸς, *triticum*. Th. πῦρ, *ignis*.
Πύραυνον, ου, τὸ, *igniarium*, vas quo prunæ ardentes in menſam inferuntur: à πῦρ & αὔω, *accendo*.
Πυργηδὸν, *in modum turris*: à πύργος.
Πυργόβαρις, εως, ἡ, *turris munita, propugnaculum*: à πυργὸς, & βάρις, *domus turrita*.
ΠΥ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, *turris*: q. πέρας γῆς, quòd ad fines territoriorum ſoleret fieri: aut à πῦρ, quia flammæ inſtar in acutum tendit.
Πυργόω, *turris inſtar erigo, turri inſtruo & munio*: à præced.
Πυρεία, ας, ἡ, *fornax, caminus*.
Πυρεῖον, ου, τὸ, *igniarium, thuribulum*: quia in id πῦρ imponitur. Ion πυρήϊον.
Πυρέσσω, vel -ττω, *febricito, febri laboro*: præſ. part. πυρέσσων. f. ξω. p. πεπύρεχα. a. 1. ἐπύρεξα. à
Πυρετὸς, οῦ, ὁ, *febris, igneus calor*. [* πυρετοῖς συνεχόμενον, in pl. Act. xxviii. 8. ἐκ τούτου κατ' ὀλίγον ἠκολούθει πυρετοί. Diod. Sic. p. 434. B. et Eccl. i. 32.] Th. πῦρ, *ignis*.
ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *nucleus*: à πῦρ, quia *ignea vis* ſeminis in eo eſt.
Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ferens triticum*: ex πυρὸς & φέρω, *fero*.
Πυρία, ας, ἡ, *fotus, ſudatio ſicca*, quia πυρὶ elicitur: tum *ipſum vas in quo πυρία peragitur, caldarium*. &
Πυριατήριον, ου, τὸ, *locus in quo ſudantes foventur, hypocauſtum*. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυρίεφθος, & πύρεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *igni coctus*: à πῦρ & ἕψω, *coquo*.
Πυρινὸς, ἡ, ὸν, *igneus, a, um*. Th. πῦρ, *ignis*. at
Πύρινος, ου, *triticeus, a, um*. Th. πυρός.
* Πύριον, ου, τὸ, *fax, tæda*, Æl. de Anim. xii. c. 43.
Πυριπνείοντας, *ignitas*: acc. pl. part. præſ. act. à
Πυριπνείω, metri gratiâ pro πυριπνέω, *ignem ſpiro*: ex πῦρ & πνέω, *flo*.
Πυριπνεύστοισι, dat. pl. à
Πυρίπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ardens*: ex iiſd.
Πυρισφάραγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ignis inſtar cum quodam ſtrepitu lacerat & abſumit*: ex πῦρ *ignis*, & σφάραγος, *ſonus*.
Πυρίτης, ου, ὁ, *lapis ignem emittens*.
* Πυριτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *igni nutritus*.
* Πυριφεγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *igni fulgens*.
* Πυριφλεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, *igneo ardore afflictus*.
Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*: quod ex πῦρ & καίω, *incendo*.
Πυρναῖος, ου, *maturus edulis*: quod à πυρὸς, *triticum*.
Πύρνος, ου, per Sync. pro πύρινος, *triticeus*; item ſubſt. *fragmentum panis*. ab eod.
* Πυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *igni ſimilis*.
Πυρόεις, εντος, *igneus*, à πῦρ.
Πυρίπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignem ſpirans*: ex πνέω.
Πυροῖο, gen. Ion. pro πυροῦ, à
ΠΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *triticum frumentum*: qu. σπυρὸς pro σπορὸς. à σπείρω, *ſemino*: p. m. ἔσπορα.
Πυροφλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *igni uſtus*: ex φλέγω, *uro*, & πῦρ, *ignis*.
Πυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignem ferens*: pro quo & πυρφόρος· à πῦρ & φέρω. &
Πυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *triticum ferens*: ex πυρὸς, *triticum*, & φέρω.
Πυρόω, -ῶ, *igne injecto uro*: fut. ώσω. præt. πεπύρωκα. præt. paſſ. πυρόομαι, οῦμαι, *uror*: præſ. inf. paſſ. πυρόεσθαι, οῦσθαι. perf. paſſ. πεπύρωμαι. perf. part. paſſ. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus, a, um*; item *igni exploratus*. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυρπάλαμον βέλος, *fulmen*, à Pindaro dicitur quòd Jovis *manu* tractetur. à
Πυρπάλαμος, ου, *verſutus ignem protendens*: quod ex πῦρ & παλαμάομαι. qu. qui *ignem poſſit tractare manu*. Th. παλάμη, *manus*.
Πυρπολέειν & ἐέσθαι, *incendere, flammis vaſtare*: inf. πυρπολῶν, οντος, *incendiis depopulans*: præſ. part. act. ex πῦρ & πολέω, *impello*.
Πυῤῥάζω, *rubeo*: f. άσω. p. πεπύῤῥακα· à πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυῤῥάκης, ου, ὁ, *rufus*: idem quod πυῤῥός. ab eod.
Πυῤῥίχη, ſub ὄρχησις, *PYRRHICA, ſaltatio in armis*: à Πύῤῥος, *Pyrrhus*, hujus ſaltationis auctor.
Πυῤῥιχίζω, *Pyrrhicam ſalto*, ſeu *armatus ſalto*.
* Πυῤῥίχιος, *ſpecies ſaltationis, ita dicta à Pyrrho, autore ejus*.
Πυῤῥιχιστὴς, οῦ, ὁ, *Pyrrhicæ ſaltator*: à præced.
Πύῤῥιχος, Dor. idem quod πυῤῥὸς, *rufus*.
Πυῤῥόομαι, -οῦμαι, *rufeſco*: ex
Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *rufus, a, um*: colorem τοῦ πυρὸς, *habens*. Sed
Πύῤῥος, ου, ὁ, *PYRRHUS*, fuit rex Epirotarum.
Πυῤῥότριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rufis capillis præditus*: ex πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.
Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥου. à Πύῤῥος, *Pyrrhus*.
Πυρσεύω, *ignem excito, præluceo*: f. εύσω, p. πεπύρσευκα.
Πυρσὸς, οῦ, ὁ, *fax*. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυρφόρος, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui ignem fert, ſacrificulus*: à πῦρ & φέρω.
Πυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ignitus*.
Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. verbi πυρόω, *incendo*, quod vide.
Πύρωσις, εως, ἡ, *exploratio quæ fit per ignem*, ab eod.
Πυρώτης, ου, ὁ, *aurifex*.
Πύσει, 3. ſing. f. 1. act. verbi πύθω, *putrefacio*: f. πύσω. a. 1. paſſ. ἐπύσθην.
Πυσθεὶς, έντος, *putrefactus*. a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi.
Πύσμα, ατος, τὸ, *quæſtio, ſciſcitatio*: &
Πυσματικὸς, ἡ, ὸν, *rationalis*, -e: à πύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, *quæro, interrogo*: f. πύσομαι.

Digitized by Google

Πύσω, *putrefaciam:* f. 1. act. à verbo πύθω.

ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lagena vimine obducta; vas vinarium,* ſeu πίθος, quidam.

Πῶ, *quomodo?* Dor. pro πῦ, *ubi?* &

Πω, enclit. *quodammodò,* Dor. *alicundè.* Th. ὡς, *qui.*

Πῶ, *bibe:* præſ. imperat. verbi πῶμι: in imperat. πῶθι, & per Ectaſin πῶθι. hinc per Apoc πῶ. Th. πίνω, *bibo.*

ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba:* qu. πὸα γενείω, *herba fruticans in mento.*

Πωγωνίας, ε, ὁ, *barbatus;* à præced.

Πωγωνοτροφέω, -ῶ, *barbam nutrio* ſeu *alo:* ex πώγων, ωνος, ὁ, & τρέφω, *alo.*

Πώεα, acc. pl. à πῶϋ, εος, τὸ, *grex:* quod vide.

Πώλεαι, Ion. pro πωλῇ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ.

Πωλέεσκε, Ion. pro ἐπώλει, 3. ſing. imperf. act. verbi πωλέω, *vendo.*

Πωλέσκετο, *verſabatur,* 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἐπωλεῖτο, & ο verſo in ω: quod à πολέω, *verſor, dego:* nam πωλέω, cum ω, eſt *vendo.* Vel eſt imperf. paſſ. verbi πωλέσκομαι, idem quod πωλέω, Poët. pro πολέω, *verſo.*

Πωλεύμην, Ion. & Dor. pro ἐπωλεύμην, imperf. paſſ. à

ΠΩΛΕ'Ω, *vendo:* imperf. ἐπώλεον, -ουν. f. ήσω. p. πεπώληκα. An à πῶλος, quòd olim eſſet *venditio pullorum?* An à πολέω, quòd vendere ſit *vertere* dominium rei? Hinc προπωλέω, *inſtitoris munere fungor.*

Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. &

Πωλήσας, αντος, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, a. 1. imperat. act. &

Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. vel a. 1. ſub. m. verbi πωλέομαι, *vendor.* Th. πωλέω, *vendo.*

Πωλικὸς, ἡ, *pullinus:* à

ΠΩ'ΛΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, *PULLUS,* plerumque *equinus.* qu. à πολεῖν, *verſare,* quod ſit agilis ad ſe *verſandum.*

Πωλυψ, υπος, ἡ, *polypus:* à πολλοῖς ποσὶ, *multis pedibus.*

Πῶμ', pro .

ΠΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, *operculum;* item *potus, poculum:* tanq. à πόω, *bibo.*

Πωμαλα, *haudquaquam.* * Ariſtoph. Plut. 66.] Sonat πῶ μάλα, *quomodò valdè?*

Πωμενικὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *paſtoralis.* Th. ποιμὴν, *paſtor.*

Πώποτε pro πότε, *unquam,* adv. ab ὅτε, *quandò.*

ΠΩ'ΡΟΣ, ε, ὁ, *luctus.* Eſt &

Πῶρος, ε, ὁ, *callus.* at

Πωρὸς, ȣ̃, *cæcus.*

Πωρόω, *facio occaleſcere, obduco:* f. ώσω. p. πεπώρωκα, *obduravi;* præſ. paſſ. πωρόομαι, ῶμαι, *occaleſco:* p. paſſ. πεπώρωμαι. a. 1. paſſ. ἐπωρώθην, ης, η, *ex callo obdurui occalui.* Th. πῶρος, *callus.*

Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio:* à præced.

ΠΩ'Σ. [* *quamobrem, quare?* ἦλθον δὲ πῶς, *quare venerunt,* Eurip. Suppl. 247. et paſſim. πῶς & πῶ ἂν, interrogantis eſt, ita tamen ut optet. Οὐ εὔχεσθαι, Πῶς κοιμήθω μετ' ἐκείνης, *utinam cum illa concumbam,* Antonius Imp. ix. 40. Vid. Markl. Eurip. Suppl. 706. Poſt οὕτως quodammodò redundat, οὕτως πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν, Marc. iv. 40. *adeone caretis fiducia?* indefinitè, *quemadmodum;* διηγήσαντο πῶς ἐγένετο, Marc. v. 16. xi. 18, &c.]

Πῶς, extra interrog.) enclitic. *quodammodo.* cum particulis εἰ, μὴ; ut εἴπως, εἴπερ πως, *ſi fortè.* μήπως, *ne fortè.* [* πῶς δὲ οὐ, *nonne:* Abſque negatione interrogat. ſed negationem indicans, Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας, Il. A. 123. *quomodo munus tibi dabunt?* ὅτω πως, *adeone?*

Πώσω, *bibam:* f. 1. act. verbi πίνω, *bibo:* a. 2. ἔπιον. p. πέπωκα. à πόω.

Πωτάομαι, Poët. pro πετάομαι, *volo, volito:* quod à πέτομαι, idem.

Πωλήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. vel a. 1. ſub. m. verbi præced.

Πώτω, Dor. pro πίτω.

Πῶϋ, εος, τὸ, *grex:* in nom. pl. πώεα. Th. πάω, vel πάομαι, *poſſideo.*

ΠΩ'ΥΓΞ, γος, ἡ, *mergus quidam.* Scribitur & πῶϋξ.

P.

P, Litera decima ſeptima apud Græcos in numerorum notis *centum* deſignat. Attici, dictiones habentes communiter ρ, σ, efferunt per duplex, ρ, e. g. pro ἄρσην, legunt ἄῤῥην, &c.

P' pro ῥα. vide.

'Pα, (enclitica Partic. apud Poëtas expletiva, ſicut ἄρ, ex quâ facta eſt per Metatheſin) *certè, utique.* Cum accentu etiam invenitur, ut ἦ ῥά, *dixit quidem,* ut diſcernatur ab ἦρα, *aut profectò* & ἦ ῥα, *certè quidem.*

'Pᾶ, vel potiùs ῥᾶ, pro ῥᾴδιον, *facilè.*

'Pᾶ, τὸ, apud Medicos uſit. *genus eſt radicis, RHA.*

'Pαὰβ, vel 'Pαχὰβ, nomen hoſpitæ, indecl. Hebr. *latitudo.*

'Pαβάττω, *ſurſum* ac *deorſum eo:* an à ῥὰ & βάω.

'Pαββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רב, *rab, multus;* item *magiſter:* ſic dictus à *multiplici* eruditione quâ præditus eſſe debet, ῥαββονὶ, & ῥαββουνὶ, eodem ſenſu dicuntur.

'Pαβδίζω, *virgis cædo:* f. ίσω. p. ἐῤῥάβδικα. a. 1. ἐῤῥάβδισα. perf. paſſ. ἐῤῥάβδισμαι. a. 1. paſſ. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η, ἐῤῥάβδιζε pro

Digitized by Google

pro ἐῤῥάβδιζε, 3. perſ. ſing. imperf. act. Jud. vii. 11. à

ʿΡΑ'ΒΔΟΣ, ου, ἡ, *virga, bacillus, ſceptrum, vena metallica:* qu. à ῥᾷα βάδιιν. hinc Lat. *RUDIS, RADIUS,* & Angl. à rod.

ʿΡαβδουχέω, ῶ, *virgas geſto* ſeu *faſces, ante eo geſtans faſces:* exp. *anteeo.* &

ʿΡαβδουχία, ας, ἡ, *munus geſtandi faſces:* à

ʿΡαβδοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vergas geſtat,* aut *faſces; lictor, viator.* παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, *quòd geſtaret bacillum:* iis magiſtratus utebatur vocandi & nuntiandi causâ.

ʿΡαβδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lictor, viator:* ex ῥάβδος, *virga, faſces,* & φέρω, *fero.*

ʿΡάγα, *virgor, vis, impetus:* q. à ῥαῖα.

ʿΡαγὰς, άδος, ἡ, *ruptura:* à ῥηγνύω, *rumpo.* Th. ῥήσσω, idem.

ʿΡαγαῦ, nom. viri indecl. Hebr. *proximus.*

ʿΡαγδαῖος, ου, *impetuoſus, vi perrumpens:* à

ʿΡάγδην, adv. *abruptè.* &

ʿΡαγεὶς, έντος, *ruptus:* a. 2. part. paſſ. verbi ῥήσσω vel ῥηγνύω, *frango:* f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. a. 2. paſſ. ἐῤῥάγην. fut. 2. paſſ. ῥαγήσομαι.

ʿΡαγήσεσθαι, *rupturum eſſe:* f. 2. inf. paſſ. ejuſd.

ʿΡαγίζειν, *uvæ grana,* vel *uvas, legere:* hinc ῥαγίζοντι, Dor. pro ῥαγίζουσι, *comedunt.* Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus.*

ʿΡαδαλὸς, οῦ, *tener, mollis, delicatus:* à ῥάδιος, *facilis, tener.*

ʿΡαδάμανθυς, υος, ὁ, *RHADAMANTHUS,* judex inferorum: in acc. Dor. ʿΡαδάμανθα, pro -υν.

ʿΡάδαμνος, ου, ὁ, *germen, ramus tener.*

ʿΡαδίαι, *calcei quidam,* quòd ῥαδίως, *induantur, ſandalia.*

ʿΡαδινάκην, οἱ Πέρσαι καλοῦσι τὸν ἔλαιον.

ʿΡαδινῇς, *agilibus:* dat. pl. Ion. pro ῥαδιναῖς. à

ʿΡαδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis, tenuis, mollis:* ἀπὸ τοῦ ῥᾷον δινεῖσθαι, qu. à δινέομαι, *verſor, circumagor.* Th. δίνη, *vortex.*

ʿΡΑΔΙΞ, ικος, ἡ, *ramus.* Hinc Lat. *RADIX,* Angl. radiſh.

ʿΡΑ'ΔΙΟΣ, ου, *facilis, proclivis:* in comparat. ῥάων, *facilior:* in ſuperl. ῥᾷστος, *facillimus*· ῥηΐδιος, apud Poëtas idem quod ῥάδιος, Angl. ready.

ʿΡαδιουργέω, -ῶ. in ſeq.

ʿΡαδιούργημα, ατος, τὸ, *veteratorium facinus:* à ῥαδιουργέω, -ῶ, *facilè ad ſcelus perpetrandum prorumpo:* f. ήσω. p. ἐῤῥαδιούργηκα. quod &

ʿΡαδιουργία, ας, ἡ, *ſcelus, maleficentia:* à

ʿΡαδιουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *maleficus, falſarius, cui non eſt religio turpe quid patrare:* ex ῥάδιος, & ἔργον, *opus.*

ʿΡαδίως, adv. *facilè:* à ῥάδιος.

ʿΡάζω, idem quod ῥαίνω, *adſpergo.* Eſt &

ʿΡάζω, *latro;* puto *fractâ voce:* qu. à ῥήσσω, *frango.*

ʿΡΑ'ΘΑΓΟΣ, ου, ὁ, *ſtrepitus:* qu. à ῥάθος, & ἄγω.

ʿΡΑΘΑ'ΜΙΓΞ, γος, ὁ, Poët. *gutta:* in pl. ῥαθάμιγγες. quod à ῥαίνω.

ʿΡαθεὶς, *inſperſus:* a. 1. part. paſſ. ejuſd.

ʿΡαθυμέω, -ῶ, *remiſſo ſum animo, dejes ſum;* item *quieſco, otio & quieti me trado.* &

ʿΡαθυμία, ας, ἡ, *remiſſio, animi, deſidia, negligentia:* à

ʿΡάθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *remiſſus, piger, negligens:* cujus θυμὸς τὸ ῥᾷα, ſeu ῥᾳδίως, conſectatur: *piger* enim *difficilia fugit.*

ʿΡαθυμοῦντες, *ſegnitèr agentes:* nom. pl. præſ. paſſ. à ῥαθυμέω, quod ex ῥάδιος *facilis,* & θυμὸς, *animus.*

ʿΡαθύμως, adv. *ſegnitèr:* à ῥάθυμος, quod vide.

ʿΡαΐα, *ſanitas:* à ῥώω, *roboro,* vel ῥέω, *Sanitas* eſt quædam *facilitas* virium.

ʿΡΑΙΒΟ'Σ, *incurvus, intortus:* qu. ex ῥαίειν βάσιν, *corrumpere greſſum.*

ʿΡαικάνη, ης, ἡ, *flagellum:* à ῥαίω, *diſperdo.*

ʿΡΑΙ'ΝΩ, *perfundo, aſpergo:* f. ανῶ. p. ἔῤῥαγκα. quod ex ῥέω. ʿΡαίνειν τινὰ ὕμνῳ, Poët. *conſpergere aliquem hymno,* pro *laudare.* Sic & ῥαινέμεν εὐλογίαις τινὰ, *laudibus ornare.* Hinc Angl. to rain.

ʿΡαῖστα, Poët. pro ῥᾷστα, *facillima:* quod vide.

ʿΡαιστὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus:* à ῥαίω, *deſtruo.*

ʿΡαΐτερον, Poët. pro ῥᾷον, *facilius:* comp. ex ῥάδιος, *facilis.*

ʿΡΑΙ'Ω, *profligo, corrumpo, deſtruo:* fut. σω. p. κα. Hinc Angl. to raſe.

ʿΡΑΚΑ', vox convitii, Syr. ſed Lat. *vanus, cerebro vacuus, ſtultus.* Evangel.

ʿΡακὶς, ίδος, ἡ, *ſurculus, ramus,* quia facilè ῥήγνυται.

ʿΡακόεις, εσσα, εν, *pannoſus, a, um:* à

ʿΡάκος, εος, τὸ, *lacera veſtis, panniculus, linteolum;* indè Angl. rag. Th. ῥήσσω, *frango,* f. ξω.

ʿΡάκλος, *vallis, petra:* ab eod. th. Sic *rupes,* à *ruptura.*

ʿΡακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fractus, attritus.*

ʿΡαμᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *celſa.*

ʿΡάμμα, ατος, τὸ, *ſuturo,* à ῥάπτω, *ſuo:* futur. ψω, perfect. ἔῤῥαφα. perfect. paſſ. ἔῤῥαμμαι.

ʿΡΑ'ΜΝΑΣ, ου, ὁ, *ſpina alba:* ſpinoſus frutex: qu. ῥαῖον μένος, *corrumpens robur.*

ʿΡαμνουσία, ας, ἡ, *RAMNUSIA, Nemeſis:* à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi ſepulchrum habuit.

ʿΡΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ *roſtrum avium.* ῥαμφὴ, *culter, gladius:* qu. à ῥαίω, *deſtruo.*

ʿΡανθεὶς, εισα, ὲν, *rigatus:* a. 1. part. paſſ. verbi ῥαίνω, *perfundo,* quod vide.

ʿΡανθος, οῦ, *aſperſus.* &

ʿΡανὶς, ίδος, ἡ, *ſtilla, gutta.* Angl. rain. &

ʿΡαντίζω, *aſpergo:* f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. p. ἐῤῥάντικα. a. 1. ἐῤῥάντισα. p. paſſ. ἐῤῥάντισμαι. p. part. paſſ. ἐῤῥαντισμένος, *conſperſus:* quod à ῥαντὸς, *aſperſus,* Angl. to rant. &

ʿΡαντισμὸς, οῦ, ὁ, *aſperſio.* Th. ῥαίνω, *perfundo.*

ʿΡὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus:* qu. à ῥήσσω.

ʿΡᾷον, *facilius:* compar. n. g. à ῥάδιος, quod vide.

ʿΡαπά-

Digitized by Google

* Ῥαπάταυλος, -ου, ὁ καὶ ἡ, & ῥαπαταύλης, ου, ὁ, vel ῥαπταύλης, calamum vel tibiam compingens aut inflans: à ῥαπάτη, calamus, ſtipula: vel à ῥάπτω, ſuo: & αὐλὸς, tibia.

Ῥαπίζω, bacilla cædo, [* palmis cædo, Matt. v. 39. per Helleniſmum inquiunt D. Heinſ. Ariſt. Sar. & Gat. de Stylo N. T. c. 32.] percutio. Angl. to rap. f. ίσω. p. ἐῤῥάπικα. a. 1. ἐῤῥάπισα, bacillo cecidi. perf. paſſ. ἐῤῥάπισμαι quod à

ῬΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, virga: idem quod ῥάβδος.

Ῥαπίσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω.

Ῥάπισμα, ατος, τὸ, alapa, & ictus qui virgâ incutitur: ab eod.

Ῥαπιστὸς, ῦ, ὁ, alapâ percuſſus: ab eod.

Ῥάπτης, ου, ὁ, ſutor, conſarcinator.

Ῥαπτὸς, ῦ, ὁ, lacer fructus.

ῬΑ'ΠΤΩ, ſuo, conſuo, ſarcino, machinor: f. ψω. p. ἔῤῥαφα. qu. ῥᾷον ἅπτω, facilè necto.

Ῥάπυς, & ῥάφυς, υος, ἡ, RAPA, Angl. rape. inter radices.

Ῥαριὰς, άδος, ἡ, Ceres: quia alimoniâ roborat mortales à ῥώω.

Ῥάριον, τὸ, infans, cui ſolus venter adhuc curatur. à

ῬΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, venter; robuſtus. à ῥάω.

Ῥάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω pro ῥαίνω, aſpergo, quod vide.

Ῥασὶμ, Rhaſim: vox Hebræa, quæ interpretatur. Lat. curſores, ſatellites.

ῬΑ'ΣΣΩ, allido, dejicio; idem quod ἀράσσω, f. ξω. p. χα. Angl. to raſe.

Ῥᾶσα, adv. facillimè: vel nom. pl. neut. g. & ſuperl. gr. à ῥάδιος, ου, facilis: compar. n. g. ῥᾷον.

Ῥαστώνη, ης, ἡ, facilitas, res ſecundæ, deſidia: à ῥᾷστος, facillimus. Th. ῥάδιος.

Ῥάσωρ, poculum, crater: à ῥάζω, irrigo.

ῬΑ'ΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, radix, ſeu radicula, RAPHANUS: dicitur & ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, & ῥαφάνη, ης, ἡ, quod à ῥάπυς ſeu ῥάφυς.

Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, ſutura. Th. ῥάπτω, ſuo. f. ψω. p. φα.

Ῥαφιδεὺς, ſutor. &

Ῥαφιδευτὴς, ῦ, ὁ, idem. &

Ῥαφιδευτὸς, ου, ſutus, conſutus; item acu pictus: quod à

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus: à ῥάπτω, ſuo, conſuo: f. ψω. p. ἔῤῥαφα.

Ῥαχαὶ, flagella in vitibus, quia fragilia: à ῥήσσω, frango.

Ῥαχὴλ, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. ovis, qu. quæ inſtar oviculæ tenella.

Ῥαχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ῥάσσω, allido, dejicio, f. ψω.

Ῥαχία, ας, ἡ, rupes in mare procurrens. Angl. a crag, quia ibi fluctus ῥήσσονται & inundatio.

Ῥάχις, εως, ἡ, ſpina dorſi: acc. ῥάχιν, lumbum: à ῥήσσω, frango: qu. rupta multis vertebris hinc

Ῥαχίζω, diſſeco ſpinam dorſi.

* Ῥαχίτης, quod & Ῥαχιστὴς, ῦ, ὁ, jactator, Theopompus apud Suid. in voce Ῥαχίζειν, & Schol. ad Soph. Aj. 56. & Polybius ut ſcribi debet l. xiii. p. 938. ubi vulgo παραβχίται, Malè Toupius, ad hunc locum Suidæ.

Ῥαψῳδέω, -ῶ, verſus contexto, carminibus decanto, rhapſodias recito: &

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præſertim heroicorum: Angl. rhapſody. ex ῥάπτω, texto, & ᾠδὴ, canticum. Th. ἀείδω, cano.

Ῥαψῳδὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, carminum, contextor, & quaſi conſutor. ex iiſd.

Ῥᾴων, facilior; compar. ex ῥάδιος, facilis.

Ῥέα, facilè: qu. ῥέδα, à ῥέζω. ut facilè, à facio. ab eod.

Ῥεβέκκα, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. ſaginata, craſſa.

ῬΕ'ΓΧΩ, vel ῥέγκω, ſterto, ronchiſſo: f. ξω, qu. ῥινὶ ἠχῶ.

Ῥέδη, ης, ἡ, rheda, Apoc. xviii. 13. [* quam vocem apud neminem qui Græcè ante Joannem, ſcripſerit, reperias.]

Ῥέδω, facio: à ῥέζω, idem.

Ῥέε, & ῥέεν, fluebat: 3. ſing. imperf. Ion. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, fluo: f. ῥεύσω.

Ῥέεθρα, fluenta: nom. pl. à

Ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum: à præced. th. Dicitur & ῥεῖθρον.

Ῥέει, ῥεῖ, 3. ſing. ind. præſ. ejuſd. th.

Ῥέζεσκε, ſacrificabat: Ion. pro ἔῤῥεζε, 3. ſing. imperf. act. &

Ῥέζοντα, facientem: acc. ſing. part. præſ. act. f. g. à

ῬΕ'ΖΩ, facio, ſacrifico: in 3. pl. ῥέζουσι, fut. ῥέξω, & ἔρξω. p. χα. hinc paſſ. ῥέζομαι, fio: p. m. ἔοργα, & per Metath. ἔοργα. Dicitur & ἔρδω pro ῥέζω.

Ῥέη, ης, ἡ, Rhea, nom. propr. mulieris: acc. Ῥέην.

Ῥεθομαλίδαι, qui delicatâ ſunt cute: quibus ῥέθη μαλά.

ῬΕ'ΘΟΣ, εος, τὸ, membrum, corporis pars: à ῥέζω.

Ῥεῖα, Poët. pro ῥέα, facilè; quod vide.

Ῥεία, ας, ἡ, Rhea, nom. mulier. Vide Ῥέη.

Ῥεῖη, 3. ſing. ſub. præſ. act. verbi ῥείω, Poët. pro ῥέω, fluo.

* Ῥεῖθρον, fluctus.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, actor: à ῥέζω, facio: f. ξω.

Ῥεμβασμὸς, ῦ, ὁ, circumagitatio, inconſtantia: Sap. iv. 12.

Ῥεμβεύω, circumdo; fluctuo, vagor: f. εύσω, p. ἐῤῥέμβευκα.

ῬΕ'ΜΒΩ, in gyrum ago: an qu. ῥέα ἀμείβω, facilè verto?

Ῥεμβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, animo vagabundo factus, qualis eſt ejus cujus animus vagatur: à præcedente.

Ῥεμφὰν, ὁ, nomen Idoli, indecl. qu. interpr. Lat. Saturnus. Gr. Κρόνος, Act. vii. 43.

Ῥέξ', ſacrificaverat, pro ῥέξε, quod Ion. pro ἔῤῥεξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio: f. ξω.

Ῥέξαι, facere, a. 1. inf. act. &

Ῥέξας

Digitized by Google

Ῥέξας, αντος, a. 1. part. act. &

Ῥέξεις, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω.

Ῥέξω, f. 1. verbi ejuſd.

Ῥέον, pro ἔῤῥεον, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ῥέω, *fluo*: f. εύσω, præſ. part. ῥέων.

Ῥέοντε, *fluentes*, dual. num. præſ. part. act. &

Ῥέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi ῥέω. Vide ῥέον.

Ῥεόμενοι, *fluentes*: nom. plur. part. præſ. paſſ. ejuſd. verbi.

ῬΕ´ΠΩ, f. ψω, *vergo*, *propendeo*, *inclino*, *propenſus ſum*, *pertineo*.

Ῥέριφα, pro ἔῤῥιφα, perf. act. ῥέριμμαι, pro ἔῤῥιμμαι, *projectus ſum*, perf. paſſ. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*, *fluctus*: expon. & *fluvius*, *fluvii impetus*: apud. Medic. *fluxio*, *fluxus*: Angl. rheum: in dat. pl. ῥεύμασιν. Th. ῥέω, *fluo*.

Ῥεύσεται, *fluet*: 3. ſing. f. 1. m. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ῥεύσῃς, *diffluas*: 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſd.

Ῥεύσω, *fluam*, in 3. pl. ῥεύσουσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, *fluo*.

Ῥεχθὲν ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥέχθην. a. 1. part. ῥεχθείς.

ῬΕ´Ω, *fluo*, *fundo*, *evaneſco*, [* *manare facio*. Eurip. Hecub. 528.] f. ῥεύσω. a. 1. ἔῤῥευσα. p. ἐῤῥευκα. perf. paſſ. ἐῤῥευμαι. Hinc ῥεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*. ῥέεθρον, ου, τὸ, & ῥοὴ, ῆς, ἡ, idem: διαῤῥέω, *per medium fluo*; item *diffluo*. διάῤῥοια, ας, ἡ, *fluxus*; item *profluvium ventris*. Eſt &

Ῥέω, *dico*: ab ἐρέω· niſi à ῥέω, *fluo*: quòd ſermo fit veluti *fluentum* è pulmonibus per os. f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, & Att. εἴρηκα. perf. part. act. εἰρηκὼς, ότος, pluſq. p. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει. perf. paſſ. εἴρημαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. εἰρημένος, η, ον· κατὰ τὸ εἰρημένον, *ſecundùm quod dictum erat*. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥέθην, ης, η. ſcribitur & ἐῤῥήθην, ſed rariùs a. 1. part. paſſ. ῥηθεὶς εῖσα, ὲν, nunquam ῥεθείς. f. 1. ind. paſſ. ῥηθήσομαι, *dicar*.

Ῥηγῆναι, pro ῥαγῆναι, *ruptum eſſe*: a. 2. inf. paſſ. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, *frango*. f. ξω. a. 2. ind. paſſ. ἐῤῥάγην.

Ῥήγιον, ου, τὸ, nomen urbis, terræ motu ab Italiâ avulſæ. Gr. *ruptura*.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, *ruptio*, *ruina*. Th. ῥήσσω.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, *littus*, quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frando*.

Ῥήγνυνται, *refringuntur*, 3. pl. ind. paſſ. à

Ῥηγνύω, ῥήγνυμι. ſeu ῥήσσω, *frango*, f. ῥήξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. imperat. act. ῥῆξον, άτω. a. 1. ſub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. ῥήξωσιν. a. 2. ind. act. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥηγα. præſ. paſſ. ῥήγνυμαι, σαι, ται, & in 3. pl. ῥήγνυνται, perf. paſſ. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. Vide ῥήσσω.

Ῥῆγος, εος, τὸ, *culcitra*, *ſtragulum*. à ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, *frango*.

Ῥηδίη, pro ῥηιδίη, *facilis*: f. g. à ῥηΐδιος, quod vide.

Ῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, *declaratus*, *a*, *um*, a. 1. part. paſſ. verbi ῥέω, *dico*, quod vide.

Ῥηθέον, verbale, à ῥέω, *dico*.

Ῥηιδίη, ης, ἡ, *facilis*: f. g. à

Ῥηΐδιος, ου, Ionic. vel Poët. pro ῥᾴδιος, *facilis*.

Ῥηϊδίως, *facilè*: adv. à præced.

Ῥήϊστος, ου, *facillimus*, in ſeq.

Ῥηΐτερος, ου, *facilior*. ῥήϊστος, *facillimus*. compar. & ſuperl. à ῥηΐδιος, quod vide.

Ῥῆμα, ατος, τὸ, *verbum*, *res*, [* Act. x. 22. 37.] *factum*, *carmen*, *mandatum*, *ſermo*. Th. ῥέω, *dico*.

Ῥήμασι, dat. pl. à præced.

Ῥῦμος, ου, ὁ, *inſtrumentum*; *quo panes in furnum immittuntur*; *pala*; [* Angl. peel.]

Ῥὴν, ηνὸς, ὁ, *ovis*: ab ἀρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. &

Ῥήξας, αντος, in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. &

Ῥηξάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, *frango*. f. ξω. p. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα.

Ῥῆξε, *abrupit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥηξε, ejuſd.

Ῥηξήνορα, acc. ſing. à ῥηξήνωρ, quod vide.

Ῥηξηνορία, ας, ἡ, & Ion. ῥηξηνορίη, *fortitudo in perrumpendis hoſtium copiis*: à

Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, *qui virum frangere poteſt*; *ſtrenuus*, *bellicoſus*; à ῥήσσω, *frango*, f. ξω, & ἀνὴρ, *vir*.

Ῥήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. &

Ῥήξωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi ῥήσσω, f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

ῬΗΠΑΙ`, ῶν, αἱ, *ſublicæ*, *tigilla ad ſubſtructiones apta*.

Ῥησὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Syr. quod interpret. Lat. *aſperſus*.

Ῥήσαντο, *dixerunt*: Ion. pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, *dico*; f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, Att. εἴρηκα.

Ῥησείδιον, ου, τὸ, idem ac

Ῥησίδιον, ου, τὸ, βραχὺς λόγος, *breve dictum*: à

Ῥῆσις, εως, ἡ, *dictio*, *mandatum*: à ῥέω, *dico*.

Ῥῆσος, ου, nomen fluvii.

ῬΗ´ΣΣΩ, ῥηγνύω, ſeu ῥήγνυμι, *frango*, *rumpo*: f. ξω, p. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα, a. 2. ἔῤῥαγον.

Ῥητῆρ', pro ῥητῆρα, acc ſing. à

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, *rhetor*, *orator*: à ῥέω, *dico*.

Ῥητίνη, ης, ἡ, *retina*.

Ῥητοὶ, *clari*; ἄῤῥητοι, *ignobiles*: à ῥέω, *dico*.

Ῥητορεία, ας, ἡ, *actio dicendi*: &

Ῥητορεύω, *rhetorem ago*: f. εύσω, à ῥήτωρ.

Ῥητορικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, *ars*, *RHETORICA*: ab eod. th.

Ῥητορσι. dat. pl. ejuſd. th.

Ῥητὸς, ὴ, ὸν, *dictus*, *certus*, *ratus*, *celebris*: à ῥέω, *dico*.

Ῥήτρα, ας, ἡ, *dicendi vices* ſeu *locus*; item *pactum*, *pactio*; [Æl. V. H. ii. 7. De Animal. xv. 24.] *decretum*, *lex*, propriè Lycurgi, ab eod. th.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, *orator*, *RHETOR*: à præced.

Digitized by Google

'Ρητῶς, adv. *deſertè, palàm*: à ῥητός.

'Ρηχὸς, ῦ, ὁ, *vallum*. Th. ῥήσσω, *frango*.

'Ριγεδανὸς, ῦ, *horribilis, quem omnes exhorrent*. Th. ῥίγος, εος, τὸ, *rigor*.

'Ριγέω, *RIGEO, FRIGEO, horreo, obſtupeſco*. [* ad animum refertur: ut ῥιγόω, *frigeo* ad corpus. Euſtath. ad Il. Γ.] &

'Ριγηλὸς, ῦ, *horrendus, horrificus*: à præcedente th.

'Ριγήσειν, f. 1. inf. act. verbi ῥιγέω, quod vide.

'Ρίγιον, vide in

'Ρίγιςα, *maximè horrenda*: ſuperl. n. g. pl. compar. ῥίγιον, *magis horrendum, acerbius, deterius, duriùs*. à

'ΡΙ'ΓΟΣ, εος, τὸ, *RIGOR, FRIGUS vehemens*. quod à ῥήγνυμι, *frango*. Hinc rigour, rigid.

'Ριγόω, -ῶ, *rigeo, frigeo*: à præced.

'ΡΙ'ΖΑ, ης, ἡ, *radix*, qu. per quam ῥεῖ τὸ ζῆν, *fluit vita*.

'Ρίζῃσι, Ion. pro ῥίζαις, dat. pl. à præced.

'Ριζόω, ῶ, *radico, radicibus munio, ſtabilio*: f. ώσω. perf. ἐῤῥίζωκα. a. 1. ἐῤῥίζωσα. p. paſſ. ῥιζόομαι, ῦμαι, *radicor*. p. paſſ. ἐῤῥίζωμαι, σαι, ται. p. part. paſſ. ἐῤῥιζωμένος, η, ον, *radicatus*. Hinc

'Ρίζωμα, ατος, τὸ, *radix*.

'Ρικάω, *decipio*; quod fit inanitate propoſitâ pro veritate.

'ΡΙΚΝΟ'Σ, ῦ, *rugoſus, curvus*.

'Ρικνώσεαι, Ion. pro

'Ρικνώσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ῥικνόομαι, *indecentèr me flecto*. Th. ῥικνός, *curvus*.

'Ρίμφα, adv. *celeritèr, facilè*. Th. ῥίπτω, *projicio*.

'Ριμφάρματος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui celeritèr curru fertur*: ex ῥίμφα, *celeritèr*, quod vide, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

'ΡΙ'Ν, & ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, *naſus*: qu. à ῥεῖν, quia per eum *fluit* humorè capite. Hinc fortè Angl. to grin.

'Ρῖνα, acc. ſing. à ſuper.

'Ρινάω, *decipio*, propriè *nares*, ut cum canes falluntur *olfactu*. ab eod. [* *limo*, τὴν ἕξιν ῥινᾷ. Ælian. H. Anim. vi. 3. *habitum corporis extenuat*.]

'ΡΙΝΗ, ης, ἡ, *lima*: q. à ῥαίω, quia *limâ* ῥαίνομεν, *tundimus* & radimus. Eſt & ῥίνη, *ſquatina* piſcis: ſquatinæ enim cutis pro *limâ* eſſe poteſt. Hinc ῥινέω, *polio*.

* 'Ρίνημα, τος, τὸ, *ramentum*.

'Ρινοπύλη, ης, ἡ, *portula, poſticum*: q. à ῥινάω, & πύλη, *oſtiolum*, pro quis elapſus *fefellit nares* inſequentium.

'ΡΙΝΟ'Σ, ῦ. ὁ καὶ ἡ, *pellis, cutis*, per quam ſudores ῥέουσι.

'Ρινοτόρῳ, *clypeos diſſecanti*: dat. ſing. à ῥινότορος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *pellem perforans, tranſverberans*. Eſt & Martis Epithet. quod ex ῥινὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *pellis*, & per Synecd. *clypeus*, & τορέω, *perforo, terebro*.

'Ρινῶν, *narium*: gen. pl. ex ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, *naſus*.

'ΡΙ'ΟΝ, ῦ, τὸ, *montis cacumen, promontorium*.

'Ριπαῖς, ἀνέμων κλονέεσθαι, *impetuoſis ventis agitari, turbari*. Vide

'Ριπὴ, ῆς, ἡ, *impetus ejus quod projicitur; ictus*, vel *jactus teli miſſi ſicut fulminis*. Th. ῥίπτω, *projicio*.

'Ριπίζω, *flabello, ventilo*: à

'Ριπὶς, ίδος, ἡ, *flabellum*: à ῥίπτω.

'Ριπισμὸς, ῦ, ὁ, *perflatus, vento expoſitus*: à ῥιπίζω.

'Ρῖπος, εος, τὸ, & ῦ, ὁ, *crates*; *reſegmina*: idem quod ῥὶψ. &

'Ριπτάσκον, ες, ε, imperf. Ion. verbi ῥιπτάσκω. quod Poët. pro ῥιπτάζω, *jacto, projicio, præcipitem do*: f. άσω, vel Ionicè dicitur pro ἐῤῥίπταζον, *adjiciebant*: 3. pl. imperf. verbi ῥιπτάζω. Th. ῥίπτω, *projicio*.

'Ρίπτει, 3. ſing. præſ. verbi ejuſd. at

'Ριπτεῖ, 3. ſing. præſ. verbi ῥιπτέω, Att. pro ῥίπτω.

'Ριπτῦμαι, Atticè pro ῥίπτομαι, vel à præced. th.

'ΡΙ'ΠΤΩ, fut. ψω, & ῥιπτέω, fut. ήσω, *projicio, præcipito*.

'Ρίσκος, ῦ, ὁ, *RISCUS, ciſta pelle contecta*: à ῥύσκω, *cuſtodio*.

'Ριφθεὶς, έντος, aor. 1. perf. paſſ. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον. a. 1. paſſ. ἐῤῥίφθην.

'Ρὶψ, ῥιπὸς, ὁ, *vimen flexile, ramus ſalignus*. Ducamus à ῥέπω, quia *inclinari* & *flecti* poteſt. Th. ῥίπτω, *projicio*.

'Ρίψαι, a. 1. inf. act. &

'Ρίψαις, Æol. pro

'Ρίψας, αντος, a. 1. part. act. à ῥίπτω, *projicio*, f. ψω.

'Ρίψε, Ion. pro ἔῤῥιψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd.

'Ριψοκίνδυνος, ὁ καὶ ἡ, *qui ſe in pericula præcipitat*, ſeu *ad audendum projectus*: ex ῥίπτω, *præcipito*, & κίνδυνος, *periculum*.

'Ριψοκινδύνως, adv. *more eorum qui ſe in pericula præcipitant, projectâ quâdam audaciâ, audacter*, ex iiſd.

'Ρίψω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. act. verbi ῥίπτω.

'ΡΟΑ', vel ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, *malus Punica*, vel *malum Punicum*.

'Ροαῖσι, dat. pl. &

'Ροὰς, acc. pl. à ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum*. Th. ῥέω, *fluo*.

'Ροβοὰμ, ὁ, nomen filii Salomonis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *anguſtus*.

'Ρογέω, *floreo*: à ῥηγὴ, ut puto. Flos *erumpit* è germine.

'Ρογὸς, *horreum, granarium*, σιτοβόλιον, puto ab eod.

'Ρόγχος, ῦ, ὁ, *ronchus*. Th. ῥέγχω.

'Ρόδα, *roſæ*; nom. pl. à ῥόδον. quod vide.

'Ρόδαμνος, *germen*. Vide ῥάδαμνος.

'Ροδάνη, ης, ἡ, *trama, ſubtemen*: an quia ῥαδάνη;

'Ροδανὸς, ῦ, ὁ, *RHODANUS*, fluvius in Galliâ; ſic dictus ob velocitatem motûs; quod à ῥέω, *fluo*.

'Ροδαρὸς, ἡ, ὸν, *roſeus, ſpecioſus*, τὸ ῥοδαρὸν, τῦ σώματος, *coloris bonitas in corpore*. Th. ῥόδον, *roſa*.

Digitized by Google

'Ῥόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. *roſa.*

'Ῥόδιος, ου, ὁ, nomen fluvii, à ῥόδον, *roſa.*

'Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *habens roſeos digitos:* ex ῥόδον & δάκτυλος, *digitus.*

'Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, aboreſcens ſtirps, quam Apuleius *roſam lauream* appellat.

'Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *roſeus:* ex ῥόδον, *roſa,* & εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

'Ῥοδόεις, έντος, *roſaceus.* Th. ῥόδον, *roſa.*

'Ῥοδόμαλον, Dor. pro

'Ῥοδόμηλον, ου, τὸ, *roſea gena:* ex ῥόδον, & μῆλον, *gena.* Th. μέλεα, ἡ, *malus arbor.*

'ΡΟ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *roſa.* Angl. a roſe, qu. ex ῥέω & ὀδμὴ, quia ex eâ *fluit odor.*

'Ῥοδόπαχυς, Dor. pro

'Ῥοδόπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui,* vel *quæ habet roſeos cubites:* ex ῥόδον, *roſa,* & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*

'Ῥόδος, ου, ἡ, *RHODUS,* nomen Nymphæ, & Inſulæ; olim dicta videtur Ῥόθος, ου, ἡ, ab *undarum ſtrepitu.*

'Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ῥοδόχρους, *roſei coloris:* ex ῥόδον, τὸ, *roſa,* & χρόα, ἡ, *color.*

'Ῥόζω, *latro, ſterto,* potiùs ῥοιζῶ & ῥυζῶ. à ῥοῖζος, *ſtridor.*

'Ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum, fluctus:* à ῥέω, *fluo.*

'Ῥόθιον, ου, τὸ, *impetus undarum:* à

'ΡΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *undarum ſtrepitus, tumultus:* [* *aſpera ſemita,* τῆς δίκης ῥόθος, Heſ. Op. 219. *juſtitiæ aſpera ſemita,* ut interpr. Schol.] quod à ῥέω, & θέω. Eſt ex *fluentis* aquæ *curſu.*

'Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, vide ῥοά.

'Ῥοίζασχ' pro ῥοίζασκε, *ſtridebat:* ob ſeq. aſpirat. 3. ſing. imperf. act. verbi ῥοιζέω, *ſtrideo:* imperf. ἐρροίζεον, & Poët. ἐρροίζεσκον, & pro ε, α. Th. ῥοῖζος, *ſtridor.*

'Ῥοιζέω, vide ῥοῖζος.

'Ῥοιζηδὸν, adv. *cum ſtridore,* 2. Pet. iii. 13. à

'ΡΟΙ'ΖΟΣ, ου, ὁ, *ſtridor, impetus:* à ῥέω, quia propriè aquæ *fluentis.* hinc ῥοιζέω, ῶ, *ſtridorem edo, ſtrido, latro.*

'Ῥοίη, η, ἡ, Ion. pro ῥοιὰ, *malum granatum.*

'Ῥοικὸς ου, *incurvus:* à ῥικνός.

'Ῥοΐσκος, qu. parva ῥοά. figura referens *malum Punicum.*

'Ῥομάσσα, ας, ἡ, *haſta.*

'Ῥόμβος, ου, ὁ, *RHOMBUS, turbo, -inis, impetus:* à ῥέμβω, *circumago.*

'Ῥόμυξ, *vermis ligna corrodens.*

'Ῥομφαία, ας, ἡ, *ROMPHÆA, gladius, framea:* à ῥέμβω, *in gyrum circumago:* vel à ῥέπω, *vergo, propendeo:* undè

'Ῥομφεῖς, *loræ,* quibus conſuuntur calcei: an quia ῥέμβονlαι;

'Ῥόον, acc. ſing. à

'Ῥόος, ῦς, ὁ, *fluxus:* à p. m. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo,* f. ῥεύσω.

'Ῥοπαία, id. ac. ῥομφαία, q. v.

'Ῥόπαλον, ου, τὸ, *clava; ſceptrum; virga, baculus:* à ῥέπω, *flecto.*

* 'Ῥοπαλωτὸς, *ex bacillis ligneis confectus.* κύλιξ ῥοπαλωτὴ, apud. Suid. ex Dione in Commodo, *poculum ex bacillis ligneis confectum,* A CAN, Toup. III. p. 121.

'Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, *inclinamentum, inclinatio lancis, momentum:* qu. ab eod. th.

'Ῥοβὴν, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *filius viſionis.*

'Ῥοῦθ', ἡ, nomen piæ mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *tremor.*

'Ῥούσιος, color, qualis eſt rubricæ Sinopicæ. *Ruſſus* Lat. eſt: aut à ῥοὰ, cujus granum rubet.

'Ῥουφὸς, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Rufus.*

'ΡΟΦΕ'Ω & -αώ, *ſorbeo, exhaurio:* f. ήσω. p. ἐῤῥόφηκα.

'Ῥοχθέω, *ſonum edo:* f. ήσω· qu. à ῥέω ὄχθην, *quatio ripam.*

'Ῥόω, *moveo, ruo:* à ῥέω.

'Ῥύαξ, ακος, ὁ, *rivus, fluctus;* à ῥύω, *fluo.*

'ΡΥ'ΓΧΟΣ, εος, τὸ, *roſtrum, rictus.*

'Ῥυδὸν, adv. *fusè, affatim, abundè;* à ῥύω, idem quod ῥέω, *fluo.*

'Ῥυεὶς, έντος, *qui fluit;* a. 2. part. paſſ. verbi ejuſd.

'Ῥύευ, *libera,* Ionicè pro ῥύου, eſt præſ. imperat. &

'Ῥύεται, *tuetur:* 3. ſing. præſ. ind. verbi ῥύομαι, *ſervo,* fut. ῥύσομαι. in 1. pl. ῥυσόμεθα. Th. ῥύω.

'Ῥυέω, -ῶ, *fluo:* f. ήσω. p. ἐῤῥύηκα.

'Ῥύζην, adv. *fluentèr, affluentèr.*

'Ῥύηθι, a. 2. imperat. paſſ. ex verbo præced.

'Ῥυήσομαι, ῃ, εἶται, *fluam:* fut. 2. paſſ. ejuſd.

'Ῥυθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, *libero.*

'Ῥυθμίζω, *concinno, ad numeros aptos redigo, tempero, moderor:* f. ίσω, p. ἐῤῥύθμικα. à

'ΡΥΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *RYTHMUS,* Angl. time ſeu rhythm; *concinnitas; quicquid certo modo & ratione fit;* à ῥύω, *traho;* ut ſit *tractus* æquabilis.

'Ῥῆμα, ατος, τὸ, *fluentum:* pro ῥεῦμα. Th. ῥέω. Eſt &

'Ῥῦμα, ατος, τὸ, *tractus:* à ῥύω, *traho.*

'Ῥῦμαι, *liberavi:* Ion. dempto augmento pro ἔῤῥυμαι. p. ind. paſſ. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, *libero.*

'Ῥύματα, nom. pl. à ῥῦμα, quod vide.

'Ῥύμβος, *turbo:* à ῥεμβω, *circumago.*

'Ῥύμη, ης, ἡ, *vicus, tractus in urbe:* à ῥύω, *traho.*

'Ῥυμνὸς, 2 Macch. xi. 5. ἐν ῥυμνῷ χωρίῳ, al. & rectè. ἐρυμνῷ, i. e. *forti, munito:* vet. interp. *anguſto:* qu. ad. ῥύμην, *plateam,* retulerit.

'Ῥυμὸς, ου, ὁ, *temo currûs, lignum inter equos, quo currus* ῥύεται, i. e. *trahitur.* Th. ῥύω, *traho.*

'Ῥύονlαι, *tuentur:* 3. pl. ind. præſ. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, *cuſtodio.*

'Ῥύοντο, *ſervabant,* Ion. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf. ejuſd. verbi.

'Ῥυππαπαὶ, *nautica quædam acclamatio:* an qu. ῥύε πάπαι.

'Ῥυπαρευθήτω, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſ. à

'Ῥυπαρεύω, *ſum ſordidus:* f. εύσω. Th. ῥύπος, *ſordes.*

Digitized by Google

'Ῥυπαρία,

Ῥυπαρία, ας, ἡ, *ſordes*, &

Ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, *ſordidus, a, um.* à

ῬΥ´ΠΟΣ, ου, ὁ, *ſordes:* per Metath. *avaritia.*

Ῥυπόω, ῶ, *ſordeſco:* præſ. part. ῥυπόων, -ῶν. f. ώσω. p. ἐῤῥύπωκα. a. 1. ἐῤῥύπωσα. a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Th. ῥύπος.

Ῥύπτω, *ſordes eluo, purgo.* Th. ῥύπος.

Ῥυσὰ, ἡ, γῆρας, *ſenectus;* quum quis ſit *rugoſus* ob *ſenectam.* ῥυσὸς, & ῥυσσὸς, *rugoſus;* cum cutis veluti in ſulcos ῥύεται, id eſt, *trahitur.* *Ruga* enim eſt cutis in plicas contractio. Th. ῥύω, *traho.*

Ῥυσαὶ, nom. pl. à ῥυσὰ, quod vide.

Ῥυσαι, άσθω, pro φύλαξαι, a. 1. imperat. m. &

Ῥύσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. m. &

Ῥύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ῥύομαι, *tueor:* f. ῥύσομαι. a. 1. ἐῤῥυσάμην, ω, ατο. Th. ῥύω.

Ῥυσάσθω, 3. ſing. a. 1. imperat. m. verbi ejuſd.

Ῥῦσθαι, Ion. pro ἐῤῥύσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ῥύομαι, *libero.* Vel, ut alii volunt, ῥῦσθαι, per Sync. vel Synæreſin dici pro ῥύεσθαι, præſ. inf. verbi ῥύομαι.

Ῥυσθῶ, *liberer,* & in 1. pl. ῥυσθῶμεν, a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſd.

Ῥυσίδιφρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epithet. aurigæ, *qui trahit, ac trahendo currum regit:* ex ῥύω, *traho,* & δίφρος, *currus.*

Ῥύσιμον, ου, τὸ, *ruta;* quod à venenis ῥύεται, *liberet.* Vide ῥυτή.

Ῥύσιον, ου, τὸ, *quod pro* ῥύσει, *liberatione* datur; item *pignus, ſpolium.* [* *ſacrificium* ut quidam exponunt, Il. xi. 673, ap. Maſſon. Hiſt. Crit. tom. i. p. 212. unde ἀναῤῥύω, *ſacrifico.* Th. ῥύω, *traho.*

Ῥύσις, εως, ἡ, *liberatio.* Th. ῥύω, vel ῥύομαι, *libero.* Eſt &

Ῥύσις, εως, ἡ, *fluxio, fluxus:* à ῥύω, pro Th. ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω, Luc. viii. 44.

Ῥύσκω, ſeu ῥύσκομαι, *cuſtodio, tueor:* idem quod ῥύω.

Ῥυσμὸς, ου, ὁ, Poët. *rerum aliquarum ſeries, tractus.* Th. ῥύω, *traho.*

Ῥυσὸς, vel ῥυσσὸς, ου, *rugoſus:* à ῥυτὶς, ίδος, ἡ, *ruga.* Th. ῥύω, *traho.*

Ῥυσσότης, ητος, ἡ, *rugoſitas:* à præced.

Ῥυστάζω, *trahendo rapto.* Th. ῥύω, *traho.*

Ῥύστης, ου, ὁ, *liberator:* à ῥύω, *libero.*

Ῥυτὰ, τὰ, *fræna:* à ῥύω, *traho.*

Ῥυταίνω, *convitior, detraho:* ab eod.

Ῥυτὴ, ῆς, ἡ, *RUTA:* Angl. rue: ſcrib. & ῥύτη. à ῥύω, *conſervo:* quia valetudinem contra venena, &c. *conſervat.*

Ῥυτίνη, ἡ, *reſina.* Geneſ. xxxvii. 25.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuſtos,* [* *habena:* σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, *effuſis habenis currere,* Oedip. Col. 893, al. 955.] à ῥύομαι, *cuſtodio.* Eſt & *tractor,* à ῥύω, *traho.*

Ῥυτιδόω, f. ώσω, *corrugo, in rugas contraho:* præſ. paſſ. ῥυτιδόομαι, *in rugas contrahor.* à

Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, *RUGA:* à ῥύω, *traho.* Vide ῥυσά.

Ῥύτο, Ion. ſeu Poët. pro ἔῤῥυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ῥύω, ſeu ῥύομαι, *libero, tueor.*

Ῥυτὸς, ου, τὸ, *RYTHUM, poculum corneum,* è quo potus tenuiſſimè fluit, & velut *trahendo* bibitur. Eſt & ῥυτὸν, *habena,* quia eâ equus ῥύεται, *trahitur.*

Ῥυτὸς, ου, *tractus.* Th. ῥύω, *traho.*

Ῥυφὸς, ου, *incurvus,* Æol. à ῥέπω, *inclino, curvo.*

ῬΥ´Ω, vel potiùs ῥύομαι, *trahor, tueor; libero:* ut ἐρύω. Eſt &

Ῥύω, *fluo:* à ῥέω, idem.

Ῥωβικώτερος, qui vix literam ῥῶ pronunciare poteſt.

Ῥωγαλέος, ου, *fiſſus, fractus.* &

Ῥωγὴ, ῆς, ἡ, *fiſſura.* Th. ῥήσσω, *frango.*

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, *rima,* ab eod.

ῬΩ´ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *naris,* frequentiùs plur. ῥώθωνες, *nares:* quaſi à ῥὶς. vel ῥέω, *fluo.*

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, *Romanus, a, um:* à Ῥώμη, *Roma.*

Ῥωμαλέος, ου, ὁ, *fortis, robuſtus:* à Ῥώμη.

Ῥωμαλέως, adv. *fortiter:* ex eod.

Ῥώμη, ης, ἡ, *robur, vires.* à ῥωννύω. Eſt &

Ῥώμη, ης, ἡ, *ROMA,* Gr. *robur.*

Ῥώννυσι, 3. ſing. præſ. ind. à

ῬΩΝΝΥ´Ω, ſeu ῥώννυμι, *confirmo, corroboro:* f. ῥώσω qu. à ῥόω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα. præſ. paſſ. ῥώννυμαι. σαι, ται, *roboror, valeo:* perf. paſſ. ἔῤῥωμαι, σαι, ται, *valeo:* pluſq. p. ἐῤῥώμην, σο, το, *valebam:* perf. imperat. paſſ. ἔῤῥωσο, ώσθω, *vale;* & in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete.*

Ῥὼξ, ωγὸς, ἡ, *RUPES, fiſſura:* à ῥήσσω, *frango,* f. ξω. Hinc Angl. a rock.

Ῥώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. paſſ. Ion. ab inuſit. ῥώομαι, *quatior, cum impetu feror:* à ῥωννύω, *confirmo.*

Ῥωπήϊον, ου, τὸ, *locus virgultis plenus:* à ῥὼψ, *virgultum.* Th. ῥέπω, *vergeo, propendeo.*

* Ῥῶπος, & Ῥῶπον, *merx parvi momenti,* à ῥὼψ, idem.

Ῥωποπώλης, ου, ὁ, *venditor rerum frivolarum:* qu. dicas, ῥῶπον πωλῶν, *viles & minutas merces vendens.*

Ῥωρὸς, ου, *vehemens:* à ῥόω, ſeu ῥώννυμι, *roboro.*

Ῥὼς, *caput, vertex,* 2 Sam. xvi. 16.

Ῥωσθεὶς, vide in ῥώσω.

Ῥώσω, *roborabo:* f. 1. act. verbi ῥωννύω, a. 1. paſſ. ἐῤῥώσθην. a. 1. part. ῥωσθεὶς.

Ῥωτάζω, *literam* ῥῶ, *ſæpè itero.*

Ῥωχμὸς, ου, ὁ, *ſciſſura, rima, hiatus:* à ῥωγὴ, *fiſſura;* quod à ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, *frango.*

Ῥώχω, *dentibus fremo:* qu. eos inter ſe ῥάσσων.

Ῥὼψ, ωπὸς, ὁ, *merx non magni momenti; virgultum:* ex ῥῶπες, Æol. addendo β, fit βρῶπες, *VESPRES:* à ῥέπω, *vergeo, propendeo.*

Ῥώω, *ROBORO:* qu. ex ῥύω, *tueor:* pro eo inuſitat. ῥωννύω, *roboro,* quod vide.

Digitized by Google

Σ.

Σ Decima octava Græcorum litera, (Attici interdum pro eo habent ξ, item τ, & Dor. & Æol. in δ mutatur) in numeris denotat 200. Multarum vocum initio impunè σ, adeſt, etiam abeſt; ut, σμικρὸς, μικρὸς, &c.

Σὰ, *tua*: ex σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*. Th. συ, ſed

Σᾶ, *ſalva*, contract. ex σάα, quod à σάος, idem quod σῶος, -ῶ, *ſalvus*.

Σαβάζιος, ου, ὁ, *Bacchus*: à σαβάζειν, εὐάζειν.

Σάβανον, ου, τὸ, *pannus aſperior deſiccandis corporibus*.

Σαβάχθανι, Syr. ἐγκατέλιπές με, *deſeruiſti me*.

Σαβαὼθ, *exercitus*. Legitur & Σαββαὼθ.

Σαββατισμὸς, οῦ, ὁ, SABBATISMUS; à σαββατίζω, *quieſco*. f. ίσω, & Att. ιῶ. a. 1. ἐσαββάτισα. quod à

Σάββατον, ου, τὸ, SABBATUM, *quies*. Synecd. *hebdomada*. in pl. n. eſt quintæ declin. ſimplicium, σάββατα, ων, σάββασι.

Σαββαὼθ, idem quod Σαβαὼθ.

ΣΑΒΟΙ, *vox Bacchantium*: at

Σαβοὶ, ῶν, οἱ, *Baccho initiati*: à præced.

ΣΑΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, *ſecuris Amazonum, gladius Perſicus*.

Σαγγάριος, ου, ὁ, nomen viri.

Σάγη, ης, ἡ, *tegmen, ſtratum*.

Σαγηνεύω, *capio, diripio*, à

Σαγήνη, ης, ἡ, SAGENA, *verriculum*, genus retis piſcatorii. qu. à σάττω, *onero*. *Oneratur* piſcibus.

Σάγμα, ατος, τὸ, *onus jumenti ſarcinarii*. Th. σάττω, *onero*.

Σάγος, εος, τὸ, SAGUM. An à σάττω, quòd eo qu. aliæ veſtes *onerentur*?

Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, SADDUCÆUS: ſic dictus, à ſectæ illius autore, *Zadoko*, qu. d. *juſtitiarius*.

Σαδημὼθ, *campeſtria*, 4 Reg. xxiii. 4.

Σαδὼκ, nomen viri, indecl. Hebr. *juſtus*.

ΣΑΘΕΡΙΟΝ, ου, τὸ, *animal quadrupes, ex mari victum quærens*.

ΣΑ΄ΘΗ, ης, ἡ, *pudendum virile*.

Σαθρὸς, οῦ, id. quod σαπρὸς, *flaccidus, marcidus, putris*; item *debilis, futilis*; à σήπω, *putrefacio*.

Σαθρόω, f. ώσω, *debilito, marcidum* ſeu *flaccidum reddo*: à præced.

Σαΐν, acc. ſing. à Σαΐς, ΐος, ἡ, *Sais*, urbs Ægypti.

Σαίνει, *adulatur*, 3. ſing. ind. præſ. à σαίνω.

Σαίνουρος, *caudâ blandiens*. Ex σαίνω, & οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Σαίνω, idem quod σείω, *moveo, caudam moveo* (propriè de canibus, qui caudâ adblandiuntur) f. σανῶ. a. 1. ἔσηνα. præſ. paſſ. σαίνομαι, *commoveor*.

ΣΑΙ΄ΡΩ, *ſcopis purgo, verro*; *ere ſum hiavi*, f. αρῶ. p. σέσαρκα. p. paſſ. σέσαρμαι.

Σακέσπαλος, ου, ὁ, *ſcuti vibrator*: à σάκος, εος, τὸ, *ſcutum* (quod à σάττω, *onero*) & πάλλω, *vibro*.

Σακεσφόρος, *ſcutifer*: à σάκος, & φέρω.

Σακίταν, *ſtabularium*, acc. ſing. à σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ου, ὁ. Th. σηκὸς, οῦ, ὁ, *ſtabulum*.

Σάκκος, ου, ὁ, SACCUS, *cilicium* indè σακκίω, σακκίζω, vel σακκελίζω, *per ſaccum tranſmitto*. ab Hebr. שק quod à nobis Anglis a ſack etiam appellatur.

Σάκος, εος, τὸ, *ſcutum, clypeus*. σάκευς, Dor. pro σάκους, ex σάκεος. Dores enim mutant gen. ου in ευ. Th. σάττω, *onero*. f. ξω. ſed

Σακὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro σηκὸς, quod vide.

ΣΑ΄ΚΚΑΡ, αρος, vel σακχάριον, ου, τὸ, SACCHARUM.

Σακῶν, gen. pl. à Σακαὶ, *Sacæ*, Scythiæ populi.

Σαλὰ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *jaculum*.

Σαλαθιὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *petitio à Deo*.

Σαλαΐζω, *lamentor*. à mentis turbatione σάλος.

ΣΑΛΑ΄ΚΩΝ, ωνος, ὁ, *pauper qui opulentiam ſimulat, jactabundus*: qu. à σαλεύω, *jacto*.

ΣΑΛΑΜΑ΄ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *animal, lacerti figurâ*.

Σαλάμβη, foramen per quod σέλας; βάσις, Heſych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen inſulæ, σάλου ἀμὶς, *matula ſali*.

Σαλάττω, *moveo, concutio*, ut modium, *impleo largitèr*, ut diffluat.

Σαλεὶμ, τὸ, nomen loci, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pupillus*. Job. iii. 23.

Σαλεύω, *agito, fluctuo*: propriè de mari, ventorum vi agitato: per Synecd. *concutio, commoveo, concito*. f. εύσω. p. σεσάλευκα. a. 1. ἐσάλευσα. a. 1. inf. act. σαλεῦσαι. præſ. part. paſſ. σαλευόμενος, *qui agitatur*. τὰ σαλευόμενα, *res inſtabiles*. p. paſſ. σεσάλευμαι. perf. part. paſſ. σεσαλευμένος, *agitatus*. a. 1. paſſ. ἐσαλεύθην, ης, η, *concuſſus fui*. a. 1. inf. paſſ. σαλευθῆναι. f. 1. ind. paſſ. σαλευθήσομαι, ῃ, εται, *queſſabor*. Th. σάλος, ου, ὁ, *ſalum*.

Σαλὴμ, ἡ, nom. urbis indecl. Hebr. quod interpet. Lat. *pax*. Pſal. lxxii. 3. Hebr. vii. 1.

Σαλμὼν, ὁ, nomen abavi Davidis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pacificus*.

Σαλμώνη, ης, ἡ, nom. mulieris, Hebr. quod interpret. Lat. *perfecta, pacifica*.

ΣΑ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, SALUM, *maris ora*; item *jactatio ejus qui navigat*. ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*: hinc σαλεύω, *fluctuo, fluo*.

ΣΑ΄ΛΠΗ, ης, ἡ, SALPA, piſcis. qu. à σέλας, *ſplendor*, & φάω, *appareo*.

Σαλπίζω, f. ξω, *tubâ cano, buccino, reſono*: à

ΣΑ΄ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *tuba, buccina*. acc. pl. σάλπιγγας. Hinc

Σαλπιγκτὴς, οῦ, *tubicen, buccinator*.

Σαλπίζω,

Digitized by Google

Σαλπίζω, *tubâ cano, buccino*. f. ίσω, & Att. ιῶ. a. 1. ἐσάλπισα. a. 1. ſub. act. σαλπίσω. ης, η, a. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπίσῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi σαλπίζω. Th. σάλπιγξ.

Σαλπιγκτὴς, ῦ, ὁ, *tubicen*. ab iiſd.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, *ſignum, monumentum*, quod vide: etiam pro σῶμα, *corpus*.

Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi σημαίνω, *ſignifico*. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum*.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nom. urbis, montis, & regionis. Hinc à viro *Schemer*. Lat. *fæx*. Hinc

Σαμαρείτης, ου, ὁ, *Samaritanus*. à

Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, *Samaritana*: à Σαμάρεια.

Σάμβαλον, ου, τὸ, idem quod σάνδαλον· indè ἀσάμβαλος, *qui ſandalis caret*.

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *SAMBUCA*, inſtrumentum muſicum; item *machina bellica*.

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, *hodiè*, Att. τήμερον. Vide σήμερον.

Σάμη, ης, η, inſula ſic dicta.

Σαμοθράκη, ης, ἡ, nomen inſulæ, ſic dictæ à *Samiis*, tractum illum occupantibus.

Σᾶμος, urbis & inſulæ nomen.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *exauditus à Deo*.

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id eſt, literam ſigma, ut equus cui impreſſum erat Σ.

ΣΑΜΨΥ'ΚΙΟΝ, *majorana herba*, vel *amaracus*.

Σαμψὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *Sol*.

Σὰν, nom. lit. σ, ex Phœnicio, *ſchin*, factum.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, *SANDALIUM*, *calceamentum muliebre*: dicitur & σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, *ſuccus concretus, SANDARACHA*.

Σάνδυξ, υκος, ἡ, *ceruſſa uſta & rufa*: à præced.

Σανίδες, αἱ, *tabulæ, in quibus leges, aut ad judicium ſpectantia inſcribebantur*, [* *aut quæ domibus oppigneratis affigebantur*. Salm. de m. uſur. c. cxv.] item *valvæ*: &

Σανίδιον, ου, τὸ, *tabella*: &

Σανίδωτος, ου, ὁ, *aſſeribus tectus*: à

ΣΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *tabula, aſſer*. qu. τανὶς, à τείνω, *extendo*.

Σάννας, vel σάννιος, ου, ὁ, *fatuus*.

Σάνταλον, ου, τὸ, *SANTALUM*, arbor.

Σάοι, *ſervet*, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi σάω, Poët. pro σώζω, *ſervo*. Th. σόος, *ſalvus*.

Σάος, *SANUS*, idem quod σόος, *ſalvus*. & contract. σῶς, compar. σαώτερος.

Σαοὺλ, ὁ, nomen regis, item Apoſtoli, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *petitus*. Flectitur etiam Græcè Σαῦλος, ου, ὁ, Act. viii. 2.

Σαόφροσιν, *prudentibus*, dat. pl. à σαόφρων, quod vide.

Σαόφρων, & σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cui mens ſalva eſt*; item *prudens*: ex σάος, ſeu σόος, *ſalvus*, & φρὴν, *mens*.

Σέραξ, *tinea*, quia σήπει veſtes. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σαπείσης, *putrefactæ*, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. verbi σήπω, *putrefacio*. f. ψω. a. 2. ἐσάπην.

Σαπεὶς, έντος, *putrefactus*, a. 2. part. paſſ. præc. verbi.

ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ου, ὁ, *SAPERDA*, piſcis; accipitur etiam pro *homine ſapienti & aſtuto*. Varro *Saperdam* pro *ſapiente* ponit; ſed Lipſius *ſcurram* exponit.

Σαπρία, ας, ἡ, *caries, putredo*.

Σαπρίζω, *putreſco*, f. ίσω, p. σεσάπρικα.

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, *putris, e*; à σήπω, *putrefacio*.

Σάπφειρα, ας, ἡ, nom. mulieris. Gr. *Sapphirus*, gemma.

ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *SAPPHIRUS*, gemma.

Σάπφικον, *SAPPHICUM*: à

Σάπφω, όος, ἡ, *poetriâ lyrica*.

Σαπφὼθ, *pelvis, limen*. Jerem. iii. 19. legend. puto ἀπφὼθ.

Σαπὼν, όντος, *qui putrefecit*, a. 2. part. act. verbi σήπω, *putrefacio*. a. 2. ἔσαπον. See σάπων, *ſapo*.

Σαράβαρα, *SARABARA, bracca*.

Σάραβος, αἰδοῖον γυναικεῖον, *generatio, familia*.

Σαργάνη, ης, ἡ, *ſporta, ciſta, vinculum*: idem quod σπυρὶς, ίδος, ἡ.

ΣΑ'ΡΓΟΣ, *SARGUS, piſcis è mugilum genere*.

Σάρδεις, αἱ, nomen urbis, pl. num. tantùm. Syr. *clypeus*.

Σάρδινος, ου, ὁ, & σάρδιος, ου, ὁ, ſubaudi λίθος, *SARDUS*, nomen *gemmæ*, ſic dictæ à Sardiniâ inſulâ, ubi laudatiſſ. naſcitur. Rabbini *rubinum*, F. J. *pyropum* vocat.

Σάρδιον, ου, ὁ, &

Σάρδιος, ου, τὸ, idem ac σάρδινος.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, *SARDONYX*, nomen gemmæ, compoſ. ex σάρδιος, ου, ὁ, *ſardius*, & ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*; quòd colore ſuo unguem humanum imitetur.

ΣΑΡΔΩ', & Σαρδὼν, όνος, ἡ, *Sardinia*, inſula.

Σαρεῖ, *verret*, 3. ſing. f. 1. act. verbi σαίρω, *verro, ſcopis purgo*: f. αρῶ. Sed σαροῖ, eſt 3. ſing. optat. præſ. paſſ. verbi σαρόω, idem quod σαίρω, *verro*.

Σάρεπτα, τὰ, nom. urbis. Hebr. *officina aurifabri*. Vel eſt ſing. n. g. indecl. Vel f. ἡ.

ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, *SARISSA, Macedonica haſta*.

Σαρκάζω, *carnes detraho*; it. *diducto rictu irrideo*: à σάρξ.

Σαρκασμὸς, οῦ, ὁ, *SARCASMUS, irriſio amarulenta*: Hinc Angl. ſarcaſm: à p. paſſ. præced.

Σαρκίζειν, ſeu σαρκάζειν, inf. à σαρκάζω, quod vide. *carnes carpere ac vellere*; irrideo. Th. σάρξ, *caro*.

Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, *carnalis, e*, à præced.

Digitized by Google

Σάρκινος, ου, ὁ, *carptus, a, um*; ab eod. th.
Σαρκοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *carnivorus*; it ſubſt. *ſepulchrum*: inde
Σαρκοφαγία, ας, ἡ, *carnium eſus*: ex σὰρξ & φάγω.
Σαρκόω, -ώσω, *carneum reddo, incarno*: inde
Σάρκωσις, εως, ἡ, *carnis generatio*: à præced. Th. σὰρξ, *caro*.
Σάρμα, ατος, τὸ, *ſordes pugnando collectæ*.
ΣΑ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *caro*, [* *homo*. ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, Joan. i. 14. Matt. xiii. 20. xxiv. 22. Luc. iii. 6. Joan. xvii. 2. Act. ii. 17. Rom. iii. 20. 1. Pet. i. 24.]
Σαροῦχι, ὁ, nom. viri. indecl. Hebr. *palmes*.
Σαρπηδὼν, *SARPEDON*, nomen propr. viri.
Σάρπος, *arca, domus lignea*.
Σαρὸς, οῦ, ὁ, *ſcopæ*.
Σαρόω, *verro*: f. ώσω. p. part. paſſ. σεσαρωμένος· à σαίρω, idem.
Σάῤῥα, ας, ἡ, nomen mulieris, uxoris Abrahami. Hebr. *princeps*.
Σάρωθρον, ου, ὁ, *ſcopæ*.
Σάρων, ωνος, ὁ, nomen regionis, Act. ix. 35. Hebr. *lorica*. Eſt &
Σάρων, *natura muliebris*.
Σάρωνος, *quercus cava*; quia σέσηρε.
Σὰς, *tuas*: acc. pl. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, *tu*.
Σατᾶν, ὁ, nom. principis malorum Angelorum, indecl. Hebr. *adverſarius*.
Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem, 2 Cor. xi. 14.
Σατίνη, ης, ἡ, & σάτινον, ου, τὸ, *plauſtrum, vehiculum*: à σάττω, *onero*.
Σάτον, ου, τὸ, *frumenti menſura, tertia pars ephæ, & reſpondet ſequimodio*: Et *ſequimodius* continet 6 cabos, *cabus* verò 24. ova. Vox Syr.
Σατραπεία, ας, & Ion. -ηΐη, -ης, ἡ, *Satrapia principatus*. à
ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ου, ὁ, *SATRAPA, provinciæ præſes*, vox Perſica.
ΣΑ'ΤΤΩ, *onero, onus impono, refercio, conſtipo, ſubigo*: f. ξω. p. σέσαχα. p. paſſ. σέσαγμαι.
Σατυρικὸν, *Satyricum*, ſcil. ſubintelligitur, δρᾶμα, Æl. ii. 8.
Σατυρικὸς, οῦ, *SATYRICUS*.
Σατύριον, ου, τὸ, *herba ad Venerem incitans*: à
ΣΑ'ΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SATYRUS*: qu. à σάθη. [* σατυροὶ, *fabula Satyrica*. Athen. x. p. 420. Ἀντιφάνης γράψας Σατυρὸς, Μενέδημον, *qui ſcripſit fabulam, cui tit. Menedemum*.]
Σαυκὸς, οῦ, *ſiccus, aridus*.
Σαυλὰ, adverbialitèr, *tardè*. à
ΣΑΥΛΟ'Σ, οῦ, *delicatus, mollis, fluxus, levis*: at
Σαῦλος, ου, ὁ, nom. propr.
Σαυνάζω, *ſaunio percutio*: σαυνίον, *haſta, penis*: à σαίνω, *quatio*.
Σαυνὸς, ἁπαλὸς, *mollis, tener*: puto ab eod. th.
ΣΑΥ'ΡΑ, vel σαύρα, ας, ἡ, *lacerta*. ſed
Σαῦρος, ου, ὁ, *lacertus*. Eſt & nom. piſcis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuſpis, in imo haſtæ ferro transverſa*; ſeu *ferramentum concavum, mucronatum, cui extrema haſtæ pars inſerta, efficit ut erigatur, & ſolo depangatur*: qu. σαυρωτὴρ, à σαυρόω, *paulum depango*.
ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *linguæ hæſitatio*.
Σαυσαρὸς, οῦ, ὁ, *SUSURRUS*: Vox fictitia.
Σαυτῆς, per Craſin pro σεαυτῆς· ſic σαυτῷ pro σεαυτῷ, & σαυτὸν, pro σεαυτὸν, *te ipſum*: ex σὺ & αὐτὸς, *ipſe*.
Σάφα, adv. *perſpicuè, certò, verè*: à σαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *manifeſtus*.
Σαφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro σαφηνὴς, *perſpicuus, clarus, certus*. ab eod. th.
Σαφὲς, Poët. n. g. loco adv. σαφῶς, *apertè, perſpicuè*, quod vide.
Σαφέστατος, ου, ſuperl. &
Σαφέστερος, έρα, ον, comp. à σαφὴς, *manifeſtus*.
Σαφέως, & σαφηνέως, Ion. pro σαφῶς, *apertè, palam*, quod vide.
Σαφῆ, acc. ſing. à σαφὴς, quod vide.
Σαφήνεια, ας, ἡ, *perſpicuitas*: ab eod.
Σαφηνίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, *manifeſto*: id. cum σαφέω. Th. σαφὴς, *manifeſtus*.
Σαφηνιῶ, Att. pro σαφηνίσω, f. 1. verbi præced.
Σαφηνῶς, idem quod σαφῶς, quod vide.
ΣΑΦΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *manifeſtus, apertus, perſpicuus, certus*.
Σαφῶς, adv. *manifeſtè, perſpicuè*: à præced.
Σαχθεὶς, έντος, *conſtipatus*: a. 1. part. paſſ. à σάττω, *onero*: f. ξω. a. 1. paſſ. ἐσάχθην.
Σάω, όος, -οῦς, ἡ, nom. mulier. *ſalva*.
Σάω, *ſervavit, ſervabat*: pro ἐσάωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. rejecto augmento & Apocope Poët. σάω. Sumitur & pro σάωσον, *ſerva*: a. 1. imperat. act. per eand. Apoc. Alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. pro ἐσάωζε, vel præſ. imperat. pro σάωζε, verbi σαόω. Sunt qui σάω, Doricè dici docent pro σάου, verbi σάομαι, vel σάω, Poët. *ſervo*: quod à σάος, Poët. pro σῶς, *ſalvus*.
Σαώζω, Poët. pro σώζω, *ſervo*. ab eod. th.
Σάωσε, *ſervavit*: Ion. pro ἐσάωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poët. pro σώζω, *ſervo*, ab eod. th.
Σαώσει, *ſervabit*: 3. ſing. f. 1. ejuſd. ver. & th.
Σαώσεμεν, *ſervaturam eſſe*: Ion. pro σαώσειν, f. 1. infin. verbi σαώζω, vid. σάωσε.
Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejuſd.
Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. verbi ejuſd.
Σαώτερος, *magis ſalvus*: comp. à σάος, idem quod σόος, *ſalvus*.
Σβεννυμενάων, Æol. pro σβεννυμένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. verbi σβέννυμι, *ſupprimor*: à
ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, & σβεννύω, *extinguo, reſtinguo, comprimo*: præſ. imperat. σβέννυθι, ύτω, & in 2. pl. σβέννυτε. f. σβέσω, & σβήσομαι, ab inuſ. σβέω. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. inf. act. σβέσαι. p. ἔσβεκα & -κας, à σβέω, inuſ. præſ. paſſ. σβέννυμαι, σαι, ται, & in 3. pl. σβεννύνται. perf. paſſ. ἔσβεσμαι

Digitized by Google

-ϐεσμαι. a. 1. paſſ. ἐσϐέσθην. & in infin. σϐεσθῆναι. f. 1. paſſ. σϐεσθήσομαι, ῃ, ſεται.
Σϐέσα, ας, ε, Ion. pro ἔσϐεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ſuper. &
Σϐέσις, εως, ἡ, *extinctio*: à 2. perſ. p. paſſ.
Σϐέσσαι, gem. σ, Poët. pro σϐέσαι, a. 1. infin. act. verbi σϐέννυμι.
Σϐεστικὸς, ἡ, ὸν, *habens vim extinguendi*: à σϐέννυμι.
Σϐέσω, εις, ει, *extinguam*: f. 1. act. ejuſd.
Σὲ, *te*: acc. ſing. à σὺ, *tu*. σε φρένας, Att. pro σοῦ φρένας, vel potiùs pro κατὰ φρένας, per Synecd.
Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, & contractè σαυτοῦ, ῆς, οῦ, *tui ipſius*, caret nom. compoſitum ex σέο pro σοῦ, *tui*, & αὐτοῦ.
Σεϐάζομαι, idem quod σέϐομαι, *colo*, *veneror*; item *vereor*. f. άσομαι. p. paſſ. σεσέϐασμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐσεϐάσθην. Th. σέϐω, *colo*.
Σέϐας, τὸ, indecl. *reverentia*, *veneratio*, *pudor*: ab eod. th.
Σεϐάσθηται *coluerunt*: Ion. pro ἐσεϐάσθησαν. 3. pl. a. 1. ind. paſſ. σεϐάζομαι, quod vide.
Σέϐασμα, ατος, τὸ, *numen*, [* *dæmon*, Sap. Sol. xiv. 2.] σεϐάσματα, ων, τὰ, *ſacra*: ab eod.
Σεϐασμὸς, οῦ, ὁ, *veneratio*: ab iiſd.
Σεϐάσμιος, ου, id. quod σεϐαστὸς. ab iiſd.
Σεϐάσσατο, Ion. & Poët. gem. σ pro ἐσεϐάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd. & ab eod. th.
Σεϐαστὸς, οῦ, *Auguſtus*. q. d. *veneratione dignus*, *venerandus*: & plerumque cognomen Rom. Imperatorum. Lat. *Auguſtus*. Σεϐαστὴ, ῆς, ἡ, *Auguſta*, Cæſaris uxor. à p. paſſ. verbi σεϐάζομαι, idem acc. th. σέϐω, *colo*.
Σέϐε, *cole*: præſ. imperat. act. ab eod.
ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *palmæ involucrum*, qu. σάϐανον.
Σεϐίζω, Poët. idem quod σεϐάζομαι, *colo*, *veneror*.
Σέϐομαι, *colo*, *veneror*: cum acc. item paſſ. *color*: præſ. imperat. σέϐου. præſ. infin σέϐεσθαι. part. præſ. σεϐόμενος, ου, ὁ. [* *proſelytus*, ſic dictus *circumciſus*, nam incircumciſi nulli erant, Act. xiii. 43. aliàs φοϐούμενοι τὸν Θεὸν, ver. 16 26.] σεϐομένη, ης, ἡ, *religioſa*, *religionem Judaicam amplexa*. Act. xiii. 15. Th. σέϐω, *colo*.
Σέϐοντι, Dor. pro σέϐουσι, 3. pl. præſ. act. ejuſd. th.
ΣΕ'ΒΩ, *veneror*, *adoro*. *colo*.
Σέθεν, per Sync. pro σέοθεν, Poët. Dor. ſeu Ion. pro σοῦ, gen. ſing. à σὺ, *tu*. Vel etiam acc. ſing. pro σέ.
Σεῖο & σέο, Ion. pro σοῦ, gen. ſing. à σὺ, *tu*.
Σειόμενος, ου, præſ. part. paſſ. à σείω, *moveo*, *ago*. f. σω. p. σέσεικα.
Σείοντες, nom. pl. præſ. part. act. ejuſd.
Σεῖος, Laconicè pro Θεῖος, ου, *divinus*. Th. Θεὸς, *Deus*.
Σείρ, ρὸς, ὁ, *Sol*. à σείρω, *deſicco*.
ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, *catena*, *funis*, *linea*, *SERA* & *obex*. σειραὶ quoque *bulborum* & *olerum faſciculi*: ab εἴρω, *necto*.
Σειρὴν, ῆνος, ἡ, *SIREN*, monſtri marini genus, item *inſectum api haud diſſimile*. [* *Scarabæus*, genus crabronum vivens in eremo, Ariſtot. & LXX. Vid. Voſſ. de Sibyllis, p. 262.] Alii ab εἴρω, *necto*: alii à σύρω, *traho*. Alii autem à σειρὰ, quod audientes Sirenum voce capti, ab eâ tanquam fune penderent, & veluti alligati traherentur.
Σειριάω, f. άσω, *inflammatione capitis laboro*: à σείρω, *deſicco*.
Σείριον, ου, τὸ, *aſtrum*, &
Σείριος, ου, ὁ, *SIRIUS*, nomen ſtellæ, quæ etiam *canicula* dicitur. à σαίρω, *hio*: vel, ut alii, à præced. th.
Σειρομάστης, ου, ὁ, *haſta*, II. Reg.
Σειρόω, -ῶ, *evacuo*, *inanio*. f. ώσω, p. σεσείρωκα.
Σείρω, *deſicco*. hinc σεὶρ, *ſol*.
* Σεισάχθεια, *onerum*, *revelatio*, Diog. Laert. in Solone, ex σείω & ἄχθος.
Σεισαμένας, Dor. pro σεισαμένης, a. 1. part. m. f. g. à σείω.
Σεισθεὶς, έντος, *commotus*: a. 1. part. paſſ. verbi σείω, *moveo*; f. σείσω. a. 1. paſſ. ἐσείσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐσείσθησαν.
Σεῖσμα, ατος, τὸ, *concuſſio*, *ſuccuſſio*: &
Σεισμὸς, οῦ, ὁ, *agitatio*, *concuſſio*; *terræ motus*: à 1. perſ. p. paſſ. verbi.
ΣΕΙ'Ω, *concutio*, *quatio*, *moveo*, *agito*: fut. σείσω, p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα, p. paſſ. σέσεισμαι.
Σεκοῦνδος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *Secundus*.
Σέλα, *jubari*: dat. ſing. à σέλας, ατος, τὸ, *fulgor*, dat. σέλαϊ, α.
Σελαγέω, f. ήσω, *ſplendeo*, *fulgeo*: qu. σέλας ἄγω. Th. σέλας.
Σέλαγος, ου, ὁ, nomen proprium.
Σελαναία, ας, Doricè & σεληναίη, ης, ἡ, Ion. *Luna*.
Σελάναν, Dor. pro σελήνην, acc. ſing. à σελήνη, *Luna*.
ΣΕ'ΛΑΣ, αος, τὸ, *fulgur*, *lumen*; qu. à σείω & ἕλη, *ſplendor*.
ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, *genus piſcium cartilaginoſum*. an à σέλας, cutis ſcil. ſplendore?
Σελεύκεια, ας, ἡ, nomen urbis à *Seleuco Nicanore* ſic dictæ.
ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *poculi*, *navis*, & *veſtis quoddam genus*.
Σεληναῖος, ου, *lunaris*: & in f. g. σεληναία, & Ion. -αίη, *luna*: à
Σελήνη, ης, ἡ, *luna*: q. d. σέλας νέον, *lumen novum*. Sic dictum quòd ſubinde novas accipiat phaſes. & hinc σεληναῖος, *lunaris*, *clarus*.
Σεληνιάζομαι. σεληνιακὸς εἰμι, *lunaticus ſum*; *conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte*. f. άσομαι. a. 1. m. ἐσεληνιασάμην, ω, ατο. præſ. part. m. σεληνιαζόμενος, η, ον, *lunaticus*, *a*, *um*. Th. σέλας, αος, τὸ, *fulgor*.
Σεληνιακὸς, οῦ, *lunaris*, *lunaticus*, *morbo comitiali laborans*. à σελήνη, quod vide.
ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, *apium*, *herba*, àb ἕλος, *palus*.

Digitized by Google

ΣΕΛΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *ſpatium inter lineas, pagina.*

Σέλλα, *ſella*: ex Latino. Tamen ex Lacon. ἕλλα, qu. ab ἕζω, *ſedeo.*

Σελλάςερνιςις, *ſelliſternium*: Gl. Cyr. σελλῶν ςρῶσις.

ΣΕΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *SELLUS, pauper qui dives haberi volebat, jactator.*

Σέλμα, *ſpatium inter tabulata navis, tranſtrum*: à σελίς.

Σεμεὶ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *attonitus.*

Σεμέλη, ης, ἡ, *SEMELE*, mater Liberi, Cadmi filia. Dicunt à σέλας & μέλειν, quòd Jovi voluit jungi cum fulgure & tonitru, καὶ ἐσείσθη τὰ μέλη.

Σεμιάμιθος, *exiguus lacertus*, Itali *tarantola* appellant: veteribus *Chalcidica lacerta* dicta.

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, *SIMILA, ſimilago, flos farinæ triticeæ.*

Σεμίραμις, ἡ, *Semiramis*, Nini uxor.

Σεμνολογέω, -ῶ, f. ήσω, *ſpecioſè & graviter loquor, glorior, jactito*: à

Σεμνολόγος, *qui graviter* de re quâpiam *diſſerit, oſtentator*: à σεμνὸς & λόγος. qu. à λέγω, *dico.* p. m. λέλογα.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *honeſtus, venerandus, auguſtus, gravis*; qu. à σέβω, *veneror.* Hinc compar.

Σεμνότερος, *præſtantior.*

Σεμνόω, *illuſtro, exorno.*

Σεμνότης, ητος, ἡ, *gravitas, majeſtas; reverentia, honeſtas*; [* *pudicitia*, Joſ. B. J. ii. 12.] Th. σεμνός.

Σεμνύνομαι, *gravitatem præ me fero, jactito me.*

Σεμνυνῶ, fut. υνῶ, *honeſto, orno, extollo.* à præced. th.

Σεμνῶς, adv. *honeſtè, decentèr, gravitèr.* ab eod.

Σένα, *ſena*: planta inter purgantes maximè excellens.

Σέο, Ion. pro σῦ, gen. ſing. à σὺ, *tu.*

Σεοὶ, *Dii*: Dor. melius σιοί.

Σεπτὸς, ῶ, *venerabilis*: à σέβω, *colo.*

ΣΕΡΑΙΠΑ'Σ, άδος, ἡ, herbæ nomen.

Σεραφεὶμ, *Seraphim*, indecl.

Σέργιος, ε, ὁ, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *cichorii genus.*

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel σέριφον, ε, τὸ, *abſinthium marinum.*

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ, γραῦς, ἡ, *anus, quæ in virginitate conſenuit.*

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ε, ὁ, inſecti genus, *culex.*

Σέσαγμαι, *inſtratus ſum*: p. paſſ. verbi σάττω, *onero*: f. ξω, p. σέσαχα. p. paſſ. infin. σεσάχθαι. p. part. σεσαγμένος.

Σεσαρυῖα, *ridens, dentes ſtridens*: f. g. à σεσαρὼς, part. præt. m. verbi σαίρω, *ſum ore hiante* ſeu *diducto*, prout illi faciunt qui cachinnantur. undè pro *ridente* accipitur. f. αρῶ, perf. σέσαρκα. præt. m. σέσηρα & σέσαρα.

Σεσεῖσθαι, perf. infin. paſſ. verbi σείω, *quatio, moveo.*

ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, & σέσελις, ὁ, herbæ nomen.

Σέσηπα, *putrefactus ſum*; p. m. verbi σήπω, *putrefacio*; f. ψω.

Σέσηρα, *ſum ore operto*: p. m. à σαίρω, id. ac *verro.*

Σεσηρὼς, υῖα, ὸς, ejuſd. part.

Σέθεν & σέθεν, Poët. pro σοῦ, gen. ſing. vel acc. ſing. à σὺ, *tu.*

Σεσιγαμένος; Dor. pro σεσιγημένος, *qui ſilentio præteritur*: perf. part. paſſ. à σιγάω, *ſileo*: f. ήσω.

Σεσιωπαμένος, α, ον, *tacitus, qui ſilentio premitur.* Dor. pro σεσιωπημένος, p. part. paſſ. verbi σιωπάω, *ſileo.*

Σεσοφισμένος, ε, *peritus*: p. part. paſſ. verbi σοφίζω, *reddo ſapientem*: f. ίσω. p. σεσόφικα. Th. σοφὸς, *ſapiens.*

Σεσοφισμένως, adv. *ſcitè, callidè*: qu. à præced.

Σεῦ, Dor. pro σοῦ, gen. à σὺ, *tu.*

Σεῦα, *fugavi*: a. 1. Ion. pro ἔσευα, verbi σεύω, *cieo, agito.* Th. σείω, *quatio.*

Σεύατο, Ion. pro ἐσεύατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd. [* σευάμενος, *ruens* Il. χ. 22.]

Σεύθω, *concitetur*: per Sync. pro σευάσθω, 3. ſing. a. 1. imperat. m. σεῦαι, ἀσθω. verbi ejuſd.

Σευλλαῖος, ε, ὁ, nomen ranæ. à

Σεῦτλον vel τεῦτλον, *beta* in quâ verſatur.

Σεύω, f. εύσω, *agito, concito, perſequor, fugo.* Th. σείω, *quatio.*

Σεφθῆναι, a. 1. infin. paſſ. verbi σέβω, *veneror, colo.*

Σέψασθαι, a. 1. infin. m. ejuſd.

Σεωυτῦ, Ion. pro σεαυτῦ, *tui ipſius.*

Σηθ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *repoſitus.*

Σήθω, *excutio, cribro*: quod à σείω, *moveo.*

Σηκάζω, f. άσω, *ſtabulo, includo.* Th. σηκὸς, *ſtabulum.*

Σήκασθεν, Bæot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. præced. verbi.

Σηκὶς, ἴδος, ἡ, *ancilla.* à

ΣΗΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ſtabulum*, propriè *ovium & caprarum templum.* Eſt etiam *pondus* vel *ſtatera*: undè

Σηκόω, -ῶ, *pondero*: à præced. th.

Σήκωμα, ατος, τὸ, *æquipondium*; item *fœnum*, à σηκόω. Th. σηκός.

Σὴμ, ὁ. nom. viri, indecl. Hebr. ὀνομαςός.

Σῆμ, pro σῆμα, quod vide.

ΣΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *ſignum, nota, vexillum, inſigne* nobilitatis, *monumentum, ſepulchrum*; σημεῖον, ε, τὸ, idem. Hinc

Σημαία, ας, ἡ, *vexillum, inſigne* familiæ.

Σήμαιν' pro σήμαινε, præſ. imperat. à σημαίνω, quod vide.

Σημαίνοισα, Dor. pro σημαίνουσα, *ſignificans*: præſ. part. f. g. ejuſd. verbi.

Σημαίνω, *ſignum do, ſignifico, præcipio, impero*: f. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα & ἐσήμηνα. a. 1. infin. act. σημῆναι. p. σεσήμαγκα. præſ. paſſ. σημαίνομαι. perf. paſſ. σεσήμαμμαι, & Att. σεσήμασμαι. Hinc p. part. σεσημασμένος, η, ον, *obſignatus ſum.* Th. σῆμα, *ſignum.*

Σημᾶναι, a. 2. infin. act. verbi σημαίνω.

Σημανέω, *indicabo*: Ion. pro σημανῶ, f. 1. ind. act. verbi σημαίνω, *ſignifico.* Th. idem.

Digitized by Google

Σημανlέον, *ſignificandum:* verbale à σημαίνω.
Σημανlικὸς, ῦ, *ſignificativus:* quod ab eod.
Σημάκlωρ, ορος, ὁ, *præfectus, dux, qui ſignum dat claſſicum canendo:* à præced.
Σημαcία, ας, ἡ, *ſignificatio.*
Σήμαlα, *litteræ:* n. pl. à σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum.*
Σημεῖον, ȣ, τὸ, *ſignum, miraculum, indicium, argumentum, vexillum, ſimulacbrum.* ab eod.
Σημειόομαι, οῦμαι, *noto, inſignio, annoto:* præſ. imperat. σημιόȣ, -ῦ, -όεσθω, -ȣ́σθω, & in 2. pl. -όεσθε, -ȣ̃σθε. f. ώσομαι. perf. paſſ. σεσημείωμαι à σημεῖον. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum.*
Σημειόω, ῶ, *noto, ſigno:* ab iiſd.
Σημείωσις, εως, ἡ, *notatio, deſignatio, obſervatio:* à 2. perſ. perf. paſſ. præced.
Σήμερον & Att. τήμερον, *bodiè:* adv. qu. dicatur τῇδε ἡμέρα, *hac die.* ἡ σήμερον, ſcil. ἡμέρα, *bodiernus dies,* σημερινὸς, *bodiernus.*
Σημήϊον pro σημεῖον, ȣ, τὸ, *ſignum,* quod vide.
Σημήνῃ, *ſignificaverit:* 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi σημαίνω, *ſignifico:* f. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum.*
Σημικίνθιον & σιμικίνθιον, ȣ, τὸ, ſunt Lat. origine *ſemicinctium,* quod & *ſuccinctorium* aut *ſubligaculum* dicitur. Græcè περίζωμα, ατος, τὸ.
Σὴν, acc. ſing. σῆς, gen. Sed σῆς, σῆσι, & σῄσιν, Ion. pro σαῖς, dat. pl. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um.* Th. σὺ, *tu.*
Σηπεδὼν, όνος, ἡ, *marcedo, putredo, caries:* à σήπω, *putrefacio.*
Σηπία, ας, ἡ, *SEPIA,* nomen piſcis atrum liquorem emittentis; accipitur & pro *atramento.* Athen. lib. 7. Th. σήπω, *putrefacio.*
Σηπlικὸν, ῦ, τὸ, *unguentum putrefactivum:* à
Σηπlικὸς, ῦ, *putrefactivus:* quod &
Σηπlὸς, ῦ, idem. it. *putridus:* à ſequente.
ΣΗ'ΠΩ, *putrefacio:* f. ψω. a. 1. ἔσηψα. p. act. σέσηφα. præt. m. σέσηπα, & Dor. σέσαπα· undè σαπρὸς, *putris.* σήπομαι, *putreſco, computreſco.* a. 2. paſſ. ἐσάπην, ης, η, *computrui.* Hinc deriv. σαπρότης, ηlος, & σαπρία, ας, ἡ, *putredo; marcor.*
Σήραγξ, γγος, ἡ, *rima & fiſſura terræ.* à σεσηρέναι, verbi σαίρω, *apertus ſum.*
ΣΗ'ΡΕΣ, ων, οἱ, *SERES,* populus: ſing. eſt σὴρ, ρὸς, ὁ, quod eſt etiam *bombyx, vermiculus qui net ſericum.* Seres quippe arbores habent undè ſericum conficiunt.
Σηρικὸς, ἡ, ὸν, *SERICUS, a, um;* à σὴς, ρὸς, ὁ, *bombyx.*
Σὴς, τὸς, ὁ, *tinea:* à σήπω, *putrefacio:* naſcitur enim ex putredine.
Σῇς & σῇσι, Ion. pro σαῖς, dat. pl. Vid. σήν.
ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, ſeu σήσαμον, ȣ, τὸ, *SESAMA,* vel *SESAMUM,* frumenti Indici genus.
Σηςιὰς, άδος, ἡ, *Seſta puella:* à
Σηςὸς, ῦ, nomen inſulæ.
ΣΗ'ΤΕΣ, adv. *hoc anno:* Att. τῆτες, quaſi τῷ ἔτει τούτῳ. [* Sed, inquit, Dup. in Theophr. Charac. c. iii. p. 249, exemplum deſidero ubi σῆτες hoc ſenſu legatur.] Hinc
Σήτινος, ȣ, ὁ, *hornus.*
Σηlόβρωlος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *à tineis conſumptus:* ex σὴς, *tinea,* & βρωτὸς, *voratus.* Th. βρώσκω, *comedo.*
Σηlόκοπος, *à tineis cæſus,* ſeu *pertuſus:* quod à σὴς, τὸς, ὁ, *tinea,* & κόπlω, *ſcindo:* p. m. κέκοπα.
Σὴψ, πὸς, ὁ ϰ ἡ, ſerpentis nomen, à putrefaciendo ſic dicti. Th. σήπω.
Σῆψις, εως, ἡ, *putrefacio, putredo:* ab eod.
Σθενιὼ, όος, ἡ, nom. mulieris, *robuſta,* qu. à σθένος, *robur.*
Σθεναρὸς, ῦ, *robuſtus, validus.* à præced.
Σθενελαΐδης, *Sthenelaides.*
Σθένελος, ȣ, ὁ, nom. propr. viri.
Σθένος, εος, τὸ, *robur, vis, potentia.* Th. σθένω.
Σθενόω, -ῶ, *roboro, confirmo:* f. ώσω. p. ἐσθένωκα. a. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι. 1. Pet. v. 10. ab eod. th.
ΣΘΕ'ΝΩ, *valeo, poſſum:* à ςάω, *ſto.*
Σιαγόνιον, ȣ, τὸ, *pars maxillaris.* Deut. xviii. 3. à
ΣΙΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, *mala, maxilla.*
Σιαίνομαι, *tædio afficior,* Gloſſ. Syr.
ΣΙ'ΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, ſeu σίαλος, ȣ, ὁ, *SALIVA.* Dicitur & σίελον, quod à σείω, quia in ore movetur.
Σίαλος, ȣ, ὁ, eſt etiam *porcus ſaginatus,* gen. Ion. σιάλοιο, qu. à σιτεύω, & ἅλις. quia admodùm paſtus.
ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, *SIBYLLA, vaticinatrix.* q. d. σιῦ βȣλή. σιὸς pro Θεὸς, Æol. vel Dor.
Σιβύνη, ης, ἡ, *venabulum,* propriè quo ſues figuntur. Dicitur & συβήνη. à σῦς, *ſus.*
Σῖγα, adv. *tacitè,* ut σιγῇ. vide σιγή. at.
Σίγα, *tace,* præſ. imperat. à σιγάω.
Σιγαλέος, ȣ, *tacitus:* à σιγάω, *ſileo.*
Σιγαλόεις, ένlος, *variegatus, ſplendidus elegans:* in acc. ſing. σιγαλόενlα, [* pro σιϝαλόϝενlα, Il. E. 226. σιϝαλόϝω, *orno, variego.* Σιϝαλῶσαι, ποικίλαι, Heſych. Taylor. Lect. Lyſ. p. 704.] Th. σιγάω, *admiror, ſileo.*
Σιγαλὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro σιγηλὸς, *tacitus, taciturnus.* Th. σιγάω, *taceo.*
Σιγᾷν, *tacere,* præſ. infin. act. à σιγάω, quod vide.
ΣΙΓΑ'Ω, -ῶ, *taceo, ſileo.* f. ήσω. p. σεσίγηκα.
* Σιγεὺς, έος, *Sigeenſis,* Dion. Hal. i. p. 58. ed. Sylb.
Σιγὴ, ῆς, ἡ, *ſilentium, taciturnitas.* σιγῇ, dat. *tacitè, clam:* adverbialitèr ſumitur. Th. σιγάω, *ſileo.*
Σιγηθεὶς, ένlος, *ſilentio præteritus:* a. 1. part. paſſ. verbi σιγάω, *ſileo.* a. 1. paſſ. ἐσιγήθην.
Σιγῆν, Dor. pro σιγᾷν, *ſilere,* præſ. infin. ejuſd. verbi.
ΣΙ'ΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, *inaures.* Sed
Σιγλαὶ, *ciſræ, notæ compendiariæ in ſcribendo;* quòd per eas aliquid σιγῶμεν.

Digitized by Google

Σιγνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *manipularius, ſignifer.* Ex σίγνον, *ſignum*, quod Lat. & φέρω, *fero.*
Σιγύνης, ου, ὁ, *jaculum è ferro:* ut σιϐύνη, Oppian. 1.
Σιγῶντι. Dor. pro σιγῶσι, *ſilent*, 3. pl. præſ. à σιγάω.
Σιδάρειος, Dor. pro σιδήρεος.
Σιδαρόδετος, ου, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος.
Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum.*
Σιδαροχάρμας, α, ὁ, Dor. *qui ferro*, vel *ferreis armis gaudet, bellicoſus.* ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμᾶν, Dor. pro σιδηροχαρμῶν, gen. pl. à σιδηροχάρμης, ου, ὁ. Ex σίδηρος, *ferrum*, & χαίρω, *gaudeo.*
ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica*, & *fructus:* à Sida Bœotiæ oppido.
Σιδήρεος, -οῦς· -έη, -ῆ, (& Dor. -έα, -ᾶ) εον, -οῦν, *ferreus, a, um.* Th. σίδηρος, *ferrum.*
* Σιδηρικὸς, ἡ, ὸν, idem.
Σιδηρεύω, f. εύσω, *ferrum tracto:* &
Σιδήριον, ου, τὸ, *ferramentum:* à σιδηρόω.
Σιδηρίτας, & σιδαρίτας, α, ὁ, Dor. pro
Σιδηρίτης, ου, ὁ, *ferrarius:* it. *magnes.* &
Σιδηρῖτιν, fœm. *ferraria*; item herba ſic dicta.
Σιδηρόδετος, *ferro ligatus*; à σίδηρος, *ferrum*, & δέω, *ligo.*
ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ὁ, *ferrum, enſis.* qu. à σίζω, *ſtrideo*, quod dicitur de ferro candente, cum in aquâ reſtinguitur. Hinc σιδήρεος, *ferreus.* σιδηρίτης, *magnes*; σιδήριον, *ferramentum.*
Σιδηρόω, -ῶ, *ferro munio.* Th. σίδηρος, *ferrum.*
Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nomen, urbis Phœniciæ, *SIDON.* Hebr. *venatio.* Hinc
Σιδώνιος, ου, *SIDONIUS*, nom. gentile.
Σίελον, ου, τὸ, & σίελος, ου, ὁ, *ſaliva.*
Σίζειν, *ſtridere*, dicitur de ferro cadente, quum in aquâ reſtinguitur, à ſono.
Σικανοὶ, ῶν, οἱ, *SICANI*, gens.
Σικάριος, ου, ὁ, *ſicarius*, [* Act. xxi. 38.] vox origine Lat. à *ſica*, qu. *ſeca*, à ſecando, eſt *gladiolus.* Gr. δόλων, ωνος, ὁ, *pugio.*
Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.
Σικελὸς, ἡ, ὸν, *Siculus, a, um*, in pl. Σικελοί.
Σίκερα, τὸ. *SICERA*, indecl. & ſumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut eſt *cereviſia*, &c.
Σίκιμα, ων, τὰ, *Sichem*, urbs & regio urbis circumvicina.
Σίκιννις, *ſaltatio quædam militaris:* [* Schol. Ariſtoph. in Nubibus, 540.] à σείω & κινέω. Exercent eam σειόμενοι καὶ κινούμενοι.
Σίκλος, vide *Siclus*, Lat.
Σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*, κολοκύνθη· qui ſimilis eſt τῷ σικυῷ. Th. σίκυος, *cucumis.*
Σικυήρατον, ου, τὸ, *cucumerarium*, Eſai. i. 8. Alitèr σικυήλατον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται. Vel σικυήρατον, quod σίκυας κερατεῖα
ΣΙ'ΚΥΟΣ, ου, vel σικυὸς, οῦ, ὁ, & veteres Græci κικυὸς, *CUCUMIS.* qu. à σύεσθαι & κίειν. hinc σικύα, ας, ἡ, *cucurbita.*
Σικυωνόθεν, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, *ex urbe Sicyone.*

Σικχαίνω, *faſtidio:* f. ανῶ, p. σεσίκχαγκα. præſ. part. σικχαίνομαι, *tædeſco.* præt. σεσίκχαμμαι· à
ΣΙΚΧΟ'Σ, οῦ, *injucundus, moleſtus, deriſor*; *imbecillus.* σικχασία, *tædium*, σικχαίνω, *faſtidio.* Hinc Angl. ſick.
Σίλας, α, ὁ, nom. viri, Lat. *taciturnus.*
ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, *ſiligo.* Gr. à Lat.
Σιλλικύπριον, ου, τὸ, *planta quædam.*
Σίλλοι, ων, οἱ, *dicacitates, convitia.* q. à σείειν ἴλλους, *movere oculos.* Heſych. σιλλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, κακολογία. Eſt & σιλλὸς, ἀναφάλαντος, id eſt, *recalvaſter.*
Σίλλυϐον, ἀκάνθιόν τι ἁδρὸν καὶ ἐδώδιμον, Dioſc. l. 4. *Eſt ſpina lata, foliis chamæleontis.* Eſt &
Σίλλυϐον τῶν βιϐλίων τὸ δέρμα· qu. à συλλαμϐάνειν, quia pellis, in quâ liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.
Σιλουανὸς, οῦ, ὁ, *Silvanus*; nom. viri Lat.
Σίλουρος, ου, ὁ, *SILURUS, piſcis.* quia σείει τὴν οὐράν.
ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, *blatta.*
ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ου, τὸ, *laſerpitium*, frutex.
Σιλωάμ, ὁ, nom. *piſcinæ*, indecl. Hebr. *miſſus.*
Σίμαι, *citharæ partes ſummæ*, & in quibus quædam ponuntur continenda. Sed
Σιμαὶ ſunt *apes*, qu. à σιμὸς.
ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ου, τὸ, vel σίμϐλος, ου, ὁ, & σίμϐλη, ης, ἡ, *alveare.* qu. σιμόϐολον· nempè ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλι.
Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *exauditus.*
Σιμὴ, ῆς, ἡ, & in nom. pl. σιμαὶ, αἱ *apes.*
Σιμικίνθιον· vide σημικίνθιον.
Σιμόεις, εντος, *SIMOIS*, nom. fluv. & viri.
ΣΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *SIMUS, preſſis naribus.* Eſt & σιμὸς, τυφλός.
Σιμότης, ητος, ἡ, *ſimitas:* à præced.
Σιμοῦντα pro Σιμόεντα, acc. ſing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nom. viri vel fluv.
Σίμων, ωνος, ὁ, nom. propr.
Σιμωνίδης, ου, ὁ. *Simonides.*
Σινᾶ, τὸ, nom. montis, indecl. Hebr. *robur.*
Σιναμωρέω, *vaſto corrumpo:* à
Σινάμωρος, *ad alios lædendos natus:* à σίνω & μόρος, *fatum*, tanquam cui fatale ſit nocere.
Σιναπίζω, *vultum adduco*, ut qui ſinapi edunt.
Σίναπι, vide in σίνηπι, *ſinapi.*
Σιναρὸς, *noxius:* à σίνω.
ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *SINDON, amictus ex lino, linteum tenue.*
Σίνεται, 3. ſing. ind. præſ. verbi σίνομαι, *lædo, noceo.*
ΣΙ'ΝΗΠΙ, & σίναπι, εως, τὸ, *SINAPI*, quia σίνει ὦπας, *lædit oculos.*
Σινιάζω, *ventilo, vanno, cribro, concutio*, [* Luc. xxii. 31. vox rara apud auctores Græcos: Iſ. Caſ.] f. άσω, p. σεσινίακα. a. 1. ἐσινίασα. a. 1. inf. act. σινιάσαι. qu. à σείω, *concutio.*
Σινώπη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti.*

Σινὼς,

Digitized by Google

Σίνος, εος, τὸ, *noxa, damnum, clades:* à σίνω; *noceo.*
Σίντης, ε, ὁ, *noxius.* Hinc Lemni incolæ.
Σίντιες, dicti, quod piraticam exercuerint.
ΣΙ'ΝΩ, & σίνομαι, *noceo, lædo.*
Σινωπίζειν, *laſcivire more ſcorti:* à *Sinope,* impudicâ muliere.
ΣΙ'ΟΝ, ε, τὸ, *SIUM,* ſeu *laver,* herba aquatica.
Σιὸς. *Deus,* Dor. quia omnia σείει, vel à θεός.
ΣΙΠΑΛΟ'Σ, ε, *deformis, impurus.* σιφλὸς, οῦ, idem.
Σιπταχόρα, nom. Indicum fluvii.
ΣΙΠΥ'Η, ης, ἡ, *arca,* propriè *panaria.* Suidæ quaſi σιτοβύη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Reſpicit, opinor, ad σῖτος, & βύω, *impleo.*
Σιρὰ, vide σειρὰ, & in Lat. Etymol. *ſira.*
ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ε, τὸ, *defrutum, ſapa.*
Σιρὸς, vel σειρὸς, οῦ, ὁ, *SIRUS, fovea in uſum granarii cavata.* qu. σωρός.
Σισαμὶς, ίδος, ἡ, *ſeſamum,* ſpecies frugum. Vide σησάμη.
ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ε, τὸ, *SISER,* olus.
Σισόη, ης, ἡ, Suidas: σισόης τὸ πλέξιδιον. [* *cincinnus in vertice intonſus relictus.*] Levit. xix. 27. An à σεῖσις, ut indicetur coma contorta in diverſos cincinnos, quibus caput velut in angulos frangatur, quia cincinni concuti poſſint? an à σίσυς, ut ſit capillus, velut caprini villi.]
Σισύβος, *fimbria,* quaſi à σείσει & βοῇ, quòd concuti queat & reſonare.
ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ε, τὸ, *ſerpyllum ſylveſtre, SISYMBRIUM.*
ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *ſagum pelliceum, veſtis è pellibus, caprinis, penula.*
Σίσυς βαίτη, *pellis capræ, vile veſtimentum:* quod à σίσυρα.
Σίσυφος, ε, ὁ, *SISYPHUS,* nom. propr.
ΣΙ'ΣΩΝ, vel σίσων, ωνος, ὁ, *ſemen, apio ſimile.*
Σιτάθην, Dor. & Ion. pro ἐσιτήθην, *comedi,* a. 1. paſſ. à σιτέω. Th. σῖτος, *frumentum.*
Σιτανίας, ε, ὁ, ſpecies σίτε.
Σιτέομαι, -οῦμαι, *comedo, veſcor.* Th. σῖτος.
Σιτευτὸς, ἡ, ὸν, *ſaginatus, a, um.* à
Σιτεύω, *frugibus ſagino.* f. εύσω. p. σεσίτευκα. Th. σῖτος, *frumentum.*
Σιτέω, -ῶ, *alo, nutrio, paſco, ſagino:* &
Σιτηγὸς, *frumentarius:* à σῖτος.
Σιτηρέσιον, ε, τὸ, *demenſum frumentum,* quod quis à σιτοδότη aufert; à σῖτος, *frumentum,* & αἱρέω, *aufero.*
Σιτίζω, *nutrio, pinguefacio:* & in 3. pl. σιτίζεσιν. f. ίσω, p. σεσίτικα. p. paſſ. σεσίτισμαι, σαι, ται. Th. σῖτος, *frumentum.*
Σιτίον, ε, τὸ, *cibus,* dat. σιτίω. Th. σῖτος, *frumentum.*
Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, & σίτισις, *ipſa actio præbendi cibum:* à 1. perſ. perf. paſſ. verbi σιτίζω, *nutrio.*
Σιτιςὸς, *ſaginatus, altilis.* à σιτίζω.
Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum:* ex σῖτος, *frumentum,* & βάλλω, *jacio.*
Σιτοβολῶνας, *horrea,* acc. pl. præced.
Σιτοδεία, ας, Ion. σιτοδηίη, ης, ἡ, *annonæ caritas.* Ex σῖτος, *frumentum,* & δέομαι, *indigeo.*
Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio:* à σῖτος & δίδωμι.
Σιτομετρέω, -ῶ, *frumentum metior,* f. ήσω. p. σεσιτομέτρηκα· à σῖτος, *frumentum* & μετρέω, *metior.*
* Σιτομετρία, ας, ἡ, *frumenti dimenſio,* D. S. p. 89. A. ed. Rhodom.
Σιτομέτριον, ε, τὸ vel σιτόμετρον, *demenſum,* q. d. μέτρον τοῦ σίτε, menſura cibi.
Σῖτον, ε, τὸ, *panis ex frumento.* Th. σῖτος.
Σιτοποιεῖσθαι, *frumentum victûs causâ comparare,* infin. verbi
Σιτοποιέομαι, (ex σῖτος, & ποιέω) *frumentum victûs causâ comparo.*
Σιτοποιὸς, οῦ, *piſtor.* Ex σῖτος, & ποιέω, *facio.*
Σιτοπώλης, ε, ὁ, *frumenti venditor.* à σῖτος & πωλέω, *vendo.*
ΣΙ'ΤΟΣ, ε, ὁ, *frumentum, panis, annona, commeatus.* [* δίκη σίτε, actio de alimentis, ſcil. ut ſit dotem vir non redderet cum uxorem dimitteret, alimenta præſtaret, ſcil. uſuras, ἐπ' ἐννέα ὀβολῶ, ſive xii. *per Cent.* v. Salm. de m. uſur.] in pl. σῖτα etiam; quaſi à σίω, *cribro,* quòd ſit propriè purum jam, elaboratum & vannatum.
Σιτοφάγος, ε, ὁ, nomen muris: quod à σῖτος, *frumentum,* & φάγω, *comedo.*
Σιτοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui frumentum portat:* à σῖτος, & φέρω.
ΣΙ'ΤΤΑ, *vox paſtorum, ut ſiſtinet grex:* à σοῦ, *curre,* et hoc ex σόω, *concito.*
Σιτύνη, ης, ἡ, *veſtis pellicea.*
Σιτύβος, ε, ὁ, *genus vaſis.* an quod in eo σῖτος ponitur?
Σιτώνης, qui σῖτον ὠνεῖται.
Σιφλὸς, οῦ, *deformis, debilis,* per Sync. ex σιπαλὸς, π in φ mutato: hinc
Σιφλόω, f. ώσω, *deformem reddo, ignominiam affero, debilito:* à præcedente.
ΣΙΦΝΟ'Σ, οῦ, *vacuus.*
ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, *SIPHON, tubus, canalis.* quod à præced.
Σιὼν, τὸ, nomen montis, indec. Heb. *ariditas.*
Σιώπα, præſ. imperat. à σιωπάω.
ΣΙΩΠΑ'Ω, *ſileo:* imperf. ἐσιώπαον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α. præſ. imperat. act. σιώπαε, -α, *ſile.* f. ήσω. p. σεσιώπηκα. a. 1. ἐσιώπησα. a. 2. ſub. act. σιωπήσω, ης, η, hinc
Σιωπὴ, ῆς, ἡ, *ſilentium:* σιωπῇ. dat. adverbialiter uſurpatur, *ſilentio, tacitè.* à σιωπάω.
Σιώπησις, εως, ἡ. *ſilentium:* à 2. perſ. perf. paſſ. verbi σιωπάω. [* apud LXX. Can. iv. 1. 3. vi. 6. vox ferè Symmacho propria, ut notat Caſtell. ad Eſa. xlvii. et. Bos, Præf. ad LXX.]
ΣΚΑ'ΖΩ, *claudico.* f. άσω. p. ἔσκακα.
Σκαιὰς πύλας, *Scævas portas,* quod in ſiniſtrâ parte urbis: acc. pl. Vide σκαιός.
Σκαιῇ, dat. ſing. à
Σκαιὸς, ἡ, ὸν, *ſiniſter, SCÆVUS, rudis, ineptus.* Th. σκάζω, *claudico.*

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, &
Σκαιότης, ητος, ἡ, *ruſticitas, moroſitas*: à σκαιός. Th. σκάζω.
ΣΚΑΙ'ΡΩ, *ſalio, tripudio*. f. αρῶ.
Σκαιῶς, adv. à *ſiniſtrè*: à σκαιός.
Σκαλαβώτης, ου, ὁ, *ſtellio*. Vide ἀσκάλαβος.
Σκαληνὸν τρίγωνον, *cujus tria latera ſunt inter ſe inæqualia*; à σκάζω, *claudico*, ſeu σκολιός.
Σκαλεύω, f. εύσω, &
Σκαλίζω, f. ίσω, id. acc. Th. σκάλλω, *fodio*.
Σκαλὶς, ίδος, ἡ, & Σκαλιστήριον, ου, τὸ, *inſtrumentum τοῦ σκάλλειν*: *ſarculum*.
ΣΚΑ'ΛΛΩ, *fodio, ſarrio, findo*. Hinc σκαλεύω, & σκαλίζω, idem.
Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, *SCALMUS*, *paxillus, ad quem alligatur remus*: quia eo σκάλλεται pars navis dum incutitur. Accipitur etiam pro *navi*. Vide σκαίρω.
Σκάλοψ, οπος, ὁ, *talpa*; quia σκάλλει ὀπὰς, *fodit foramina*: vel à καλύπτω, quia tectos oculos habet.
Σκαμάνδριος, ου, à ſeq.
Σκάμανδρος, ου, ὁ, *SCAMANDER*, fluv.
Σκαμβὸς, οῦ, *qui obliquus in latus procedit*; *incurvus, diſtortus*; à σκάζειν, vel σκαιῶς βαίνειν.
ΣΚΑΜΜΩ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, vel -ία, ας, ἡ, *SCAMMONIUM*, herba.
Σκανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro σκηνὴ, ῆς, ἡ, *taberna, tentorium*.
Σκανδαλίζω, *SCANDALIZO*. [* Vox non extra Biblia occurrens] f. ίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα, *feci ut offenderet*. a. 1. ſub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ, & in 1. pl. -ωμεν. perf. act. ἐσκανδάλικα. a. 1. ind. paſſ. ἐσκανδαλίσθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. pl. σκανδαλισθῆτε. f. 1. paſſ. σκανδαλισθήσομαι, ῃ, εται, quod à σκάνδαλον, ου, τὸ, *offendiculum*. Th. σκάζω, *claudico*.
Σκάνδαλον, ου, τὸ, *SCANDALUM*, *offendiculum*, in viâ poſitum. Th. σκάζω, *claudico*.
ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, *genus oleris ſylveſtris*.
Σκανθαρίζω, vel potiùs σκινθαρίζω, *medio digito naſum ferio*. σκαρίζω, pro eodem apud Heſych.
Σκάνθης, κράββατον, *grabbatum*. Vide ἀσκάντης.
Σκάνος, αἰτία, κώλυμα. Heſych. *culpa, impedimentum*: tanquam aliquid σκαιῶς factum.
Σκαπάνη, & Dor. -α, ἡ, *foſſio*; *ligo*: à σκάπτω, *fodio*.
Σκαπέρδα, *ludi genus*. Poll. l. ix. c. 7.
Σκάπετος, ου, ὁ, *foſſa*. Th. σκάπτω, *fodio*.
Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, *foſſor*, à σκάπτω.
Σκαπτησύλη, ης, ἡ, urbs Thraciæ.
Σκάπτοιτο, 3. ſing. opt. paſſ. verbi σκάπτω.
Σκᾶπτρον, ου, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, *ſceptrum*. Th. σκήπτω, *innitor*.
ΣΚΑ'ΠΤΩ, *fodio, excavo*. f. ψω. a. 1. ἔσκαψα. a. 1. ſub. act. σκάψω, ῃς, ῃ. perf. ἔσκαφα.
Σκαρδαμύττω, *oculis ſalientibus crebrò connivео*: à σκαίρω, *ſalio*, & μύω, *conniveo*.
Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, *ſaltus*: à σκαίρω, *ſalio*: inde εὐσκαρθμὸς, *benè ſultans, agilis*.

Σκαρίζω, *ſalio, palpito, bullio*: à σκαίρω
Σκαρὶς, ίδος, ἡ, idem ac σκάρος, quod vide.
Σκαριφεύειν, *radiis delineare*, *SCARIFICARE*; Angl. to ſcarify: à
ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *ſtylus, penicillus*: item *ſtipula, feſtuca*: qu. à κάρφος, *feſtuca*.
Σκάρος, ου, ὁ, *SCARUS*, *piſcis*. Th. σκαίρω, *ſaltuo*.
Σκαῦρος, *SCAURUS*, quia difficulter σκαίρει, i. e. *ſalit*; *qui talos tumentes ac porrectos habet*.
Σκαφεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi σκάπτω, *fodio*.
Σκάφη, ης, ἡ, *SCAPHA*, *vas oblongum*; & *ſpecies navium*, Act. xxvii. 31. Angl. ſkiff: à σκάπτω, quia *excavatum* lignum: ſed
Σκαφὴ, ῆς, ἡ, *foſſa*. Th. σκάπτω.
Σκαφθῆναι, *effoſſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi σκάπτω, *fodio*: f. ψω. a. 1. paſſ. ἐσκάφθην. a. 2. paſſ. ἐσκάφην.
Σκαφίον, ου, τὸ, *ligo*, quo σκάπτεται.
Σκαφὶς, ίδος, ἡ, *mulctra*, *vas melli ſervando deſtinatum*. Th. σκάπτω.
Σκάφος, εος, τὸ, *foſſa, foſſio*. Th. idem.
Σκεδᾷ, *diſſipabis*, Bœot. pro σκεδάσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi σκεδάω, ſeu -άζω. f. 1. m. σκεδάσομαι, σκεδάσῃ, & ſublato σ, σκεδάῃ, undè per Craſin σκεδᾷ.
Σκεδάζω, vide in σκεδάω, *diſſipo*.
Σκεδάσεις, 2. ſing. f. 1. act. à
ΣΚΕΔΑ'Ω, άζω, & σκεδάννυμι, *diſſipo, diſpergo*: f. άσω, p. ἐσκέδακα. Hinc fortè Angl. to ſcatter.
ΣΚΕΙΘΡΟ'Σ, οῦ, *exactus, exquiſitus*: qu. à σχέω, *habeo*, ut ſit qu. *habilis*.
ΣΚΕ'ΙΡΩΝ, ωνος, ὁ, *Caurus*, ventus è Scironiis ſaxis ſpirans, à *Scirone* latrone habitatis.
Σκέλετον, τὸ, ſcil. σῶμα, *cadaver aridum*: Angl. ſkeleton: à
Σκελετὸς, ὑ, *aridus*. Th. σκέλλω, *exſicco*.
Σκελέω, idem quod σκέλλω, quod vide.
Σκέλη, nom. pl. à σκέλος, εος, τὸ, *crus*.
Σκελιαγὲς, *crucis fractio*: à σκέλος, & ἄγω, *frango*.
Σκελίζω, *debilito*: qu. *crura ſuccido*: f. ίσω, p. ἐσκέλικα· à σκέλος, *crus*.
Σκελὶς, ίδος, ἡ, *perna*: ab eod. th.
Σκελλὸς, οῦ, *aridus*; item *diſtortus*: quod à
ΣΚΕ'ΛΛΩ, *exſicco, areſacio, attenuo*: hinc σκελετὸς, οῦ, *exſiccatus*; item *defunctus*. σκληρὸς, οῦ, *durus*.
ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *crus, pes*: qu. à σκέλλω, quia *aridum*, ἄσαρκον.
Σκέπα, *tecta*: acc. pl. per Apoc. pro σκεπάσματα. Vide σκέπασμα.
Σκεπάζω, *tego, operio*: f. άσω. Th. σκέπω.
ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, *aſcia, dolabra*: quod à σκήπτω, *cum impetu immitto*.
Σκεπάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω.
Σκέπασις, εως, ἡ, *protectio, operimentum*: &
Σκέπασμα, ατος, τὸ, *tegumentum*: ab eod.
Σκεπαστὴς, οῦ, ὁ, *protector*: &
Σκεπαστὸς, ἡ, ὸν, *tectus*: &
Σκέπαστρον, ου, τὸ, *opertorium*; à σκεπάζω.
Σκεπάω, idem cum σκεπάζω, quod vide.

Digitized by Google

Σκέπη, ης, ἡ, *tegmen, prætextus*, à σκέπω, *tego*.
Σκεπινὸς, ἡ, ὸν, *munitus, textus*: à σκέπω.
Σκέπτεο, *ſpeculare*: Ion. pro σκέπτου, præſ. imp. verbi σκέπτομαι, *conſidero*: f. σκέψομαι.
Σκεπτέον, *conſiderandum*: adj. verbale, à σκέπτομαι.
ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, *circumſpicio, inviſo, video, ſpeculor, delibero*: præſ. part. σκεπτόμενος. f. ψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι. Hinc σκέψις, εως, ἡ, *contemplatio, inſpectio*. p. m. ἔσκοπα. Hinc οἰωνοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auſpex*. ὡροσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui horas obſervat*; item *ea pars cœli, quæ geniluræ tempore ab Orientali parte emergit in hemiſphærium noſtrum*.
ΣΚΕ'ΠΩ, *tego, velo, operio*.
Σκερβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conviciator*: qu. à κέαρ, ϗ βάλλω, ut ſit cor *petens verbis*.
Σκευαγωγέω, -ῶ, *vaſa & utenſilia caſtrenſia bajulo, ſarcinas & impedimenta veho*. &
Σκευαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *vaſa* ſeu *inſtrumenta vehens, qui vaſa caſtrenſia bajulat*; *lixa, calo*: ex σκεῦος, τὸ, & ἄγω.
Σκευάζω, f. άσω, *inſtruo, paro, orno, molior, ſtruo*. ab eod.
Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nomen pontificis. Hebr. *æquator*. Act. xix. 14.
Σκευασία, ας, ἡ, *compoſitio, conditura*: &
Σκεύασμα, ατος, τὸ, *apparatus*: *ciborum*: &
Σκευαστὸς, ἡ, ὸν, *factitius, compoſititius*: à σκευάζω.
Σκευὴ, ῆς, ἡ, *armamenta navis, apparatus, ornatus*: à
ΣΚΕΥ'ΟΣ, εος, τὸ, *vas, vaſis*; *utenſile, inſtrumentum*, Act. ix. 15. & xxvii. 27. [* *velum*, rarius, Act. xxvii. 17.]
Σκευοφορέω, -ῶ, *vaſa & inſtrumenta fero*, ſeu *bajulo*: ex σκεῦος, & φέρω.
Σκευοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ſarcinas fert, lixa, calo*: ex iiſd.
Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *armarii* ſeu *vaſorum cuſtos*: ex φυλάσσω, *cuſtodio*.
Σκευωρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui τὸ σκεῦος, ὡρεῖ, vaſorum cuſtos*. σκευωρέω, *utenſilia cuſtodio, ſatago*.
Σκέψασθαι, a. 1. infin. m. σκεψόμενος, f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι, *circumſpecto*: f. ψομαι. a. 1. imperat. m. σκέψαι.
Σκέψις, εως, ἡ, *contemplatio, circumſpectio*: ab eod. verbo.
Σκήλῃ, *areſaceret*: 3. ſing. a. 1. ſub. verbi σκέλλω, *areſacio*: vel σκάλλω, *fodio, findo*: f. σκαλῶ. a. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλεια, ας, ε. a. 1. ſub. act. σκήλω, ῃς, ῃ, *areſecerim*. a. 1. inf. σκῆλαι.
ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, SCENA: Angl. a ſcene: *tabernaculum, tentorium, compotatio, actio ſcenica*. Hinc σκῆνος, εος, τὸ, idem. σκηνίτης & σκηνίτης, ου, ὁ, *in tentoriis habitans*. σκηνάω ſeu σκηνέω, *tentorium figo*.
Σκηνικὸς, ῦ, SCENICUS: à præced.
Σκηνίπτω, idem quod σκορπίζω, qu. σκῆνος ἰάπτειν, id eſt, *corpus lædere*: σκῆνος, *corpus* eſt, in quo σκηνεῖ amima.
Σκηνοπηγία, ας, ἡ, *tentoriorum fixio*: ſic vocatur *feſtum apud Hebræos à figendis tentoriis dictum*, quòd ab ipſis agebatur in memoriam priſtinæ vitæ, quam in tabernaculis egerant. Zech. xiv. 16. Joh. vii. 2. Dicitur & σκηνοπήγια, τὰ, quod à σκηνὴ, *tentorium*, & πήγνυμι, *figo, compingo*.
* Σκηνοποιέω, *tabernaculum ædifico*.
Σκηνοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *tabernaculorum confector*: à σκηνὴ, & ποιέω, *facio*.
Σκῆνος, εος, τὸ, *tabernac'lum*. hinc ὁμόσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, & σύσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contubernalis*. Th. σκηνή.
Σκηνόω, *habito, commoror*: f. ώσω, εις, οι, p. ἐσκήνωκα. a. 1. ἐσκήνωσα, *habitavi*: ab eod.
Σκήνωμα, ατος, τὸ, *tabernaculum*: quod Metaph. pro *corpore humano*. 2. Pet. i. 13. 14. a. 1. perſ. perf. paſſ. σκηνόω, quod vide.
Σκηπάνιον, ου, τὸ, & Ion. σκηπτήνιον, & Dor. σκαπάνιον, *ſceptrum*; à σκήπτω, *innitor*.
Σκήπτεσθαι, *prætexere ſpecioſam aliquam cauſam*; *ſimulare*. Th. σκήπτω.
Σκηπτὸς, ου, ὁ, *fulmen*: in pl. σκηπτοὶ, *procellæ*. Th. σκήπτω, *cum impetu cado*.
Σκηπτοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſceptrifer*: à σκῆπτρον, & ἔχω, *teneo, habeo*.
Σκῆπτρον, ου, τὸ, SCEPTRUM: Angl. a ſcepter: *ſcipio, baculus*; ſuper quo quis σκήπτεται. à
ΣΚΗ'ΠΤΩ, *innitor, incumbo, cado, ruo*.
Σκήπων, *ſcipio*. Th. σκήπτω.
Σκηρίπτω, *fulcio*: ab eod. th.
Σκῆψις, εως, ἡ, *ſpecioſa cauſa, prætextus, ſimulatio*. Th. σκήπτω, *innitor*.
ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, *umbra*; item *ſcius, conviva*; dict. qu. κία, à κίω, quia nos *comitatur*.
Σκιαγραφέω, *adumbro*: &
Σκιαγραφία, ας, ἡ, *adumbrata deſcriptio*: ex σκιὰ, & γράφω, *ſcribo*.
Σκιάδιον, ου, τὸ, *umbella, umbraculum*.
Σκιάζω, *obumbro, umbrâ tego*, f. άσω, p. ἐσκίακα.
Σκιαμαχέω, -ῶ, *pugno cum umbrâ*, per conſeq. *inaniter laboro*: &
Σκιαμαχία, ας, ἡ, *dimicatio cum umbrâ*, ſive *non repugnante adverſario*: ex σκιὰ, & μάχομαι, *pugno*.
Σκιαρᾶν παγᾶν, Dor. pro σκιαρῶν πηγῶν, *umbroſorum fontium*. vide ſeq.
Σκιαρὸς, & σκιερὸς, οῦ, ὁ, *umbroſus, opacus*. Th. σκιὰ.
Σκιὰς, άδος, ἡ, *umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium*: &
Σκιάω, f. άσω, *obumbro, umbrâ opaca obtego*: Th. σκιὰ, *umbra*.
ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ου, ὁ, *crocodilus terreſtris*, SCINCUS.
Σκιδναμένη, *diſperſa*: præſ. part. paſſ. f. g. à
Σκίδνημι, & σκιδνάω. *diſpergo, diſſipo*: in paſſ. σκίδναμαι, & in 3. pl. imperf. paſſ. ἐσκίδναντο. Th. σκεδάω, *diſſipo*.
Σκιδρὸς, vide in σκιαρός.
Σκιῇ, dat. Ion. à σκιὰ, ας, ἡ, *umbra*.
Σκιητροφεῖν, Ion. pro σκιατροφεῖν, *in umbrâ vitam degere*; ex σκιὰ, & τρέφω, *alo*.
ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, SQUILLA, herba bulbum inſignem *habens*: Angl. ſquill.

Digitized by Google

ΣΚΙΜΑΛΙ'ΣΩ, *pertento an gallina ovum conceperit*: qu. σκιὰν μαλεύειν, *locum tenebroſum explorare.*

Σκιμβὸς, ῦ, *claudus*: qui σκίμπτει in fulcro: vel à σκαμβὸς.

● Σκιμπόδιον, ῦ, τὸ, *lectulus diſcubitorius.*

● Σκίμπους, οδος, ὁ, idem, ex σκίμπτω, & πούς.

Σκίμπτω, & σκήμπτω, *nitor, incumbo.* Hinc σκίμφθη, *fixa eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκίμφθη, Ion. pro ἐσκίμφθη, vide præced.

Σκίναξ, ακος, ὁ. *agilis ad ſubſiliendum*: qu. à κινεῖν. vel à σκιρτάω, *ſalio*, ponitur ſubſt. Th. σκαίρω.

Σκίναρ, αρος, τὸ, *fœtus*: qu. à σκιρτάω. Vide præced.

Σκινδάλαμος, *ſcrupulum*, & -us: vide σχινδαλμός.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, οῦ, ὁ, *planta quædam hederæ ſimilis*; item *muſicum inſtrumentum.*

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *naufragus, urinator.*

Σκιόεις, εντος, ὁ, *umbroſus*: in acc. σκιόεντα. Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκίουρος, *SCIURUS*, animalculum caudâ ſibi umbram faciens: Angl. ſquirrel: à σκιὰ, *umbra*, & οὐρὰ, *cauda.*

Σκιογράφος, ου, ὁ ἢ ἡ, *umbræ pictor.*

Σκιόωντο, Ion. & Poët. pro ἐσκιῶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi σκιάω, *obumbro*: f. άσω. Th. σκιά.

Σκιπωναῖος, ου, *tardus, lentus, qui baculo innitens incedit.* Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκίρον, ου, τὸ, *umbraculum*: à σκιά. Sed σκίρα, τὰ, *feſtum* quoddam *Athenis*; undè σκιροφοριών.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *marmoris fragmentum, cæmentum, gypſus*: puto à σκίω, pro ξέω, *ſcalpo*: & hinc

Σκίῤῥος, ου, ὁ, *SCHIRRUS*, *tumor quidam durus*: ut in hepate, liene, quia ſimilis σκίρῳ, vide præced.

Σκιρτασῆτε, *ſaltetis*: an legendum σκιρτάσητε, 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε; à

Σκιρτάω, *ſalio, exulto*: f. ήσω. p. ἐσκίρτηκα. a. 1. imperat. σκίρτησον, άτω, & in 2. pl. σκιρτήσατε. Th. σκαίρω, *ſalio.*

Σκιρτῆσαι, a. 1. infin. act. verbi præced.

Σκιρτοποιέω, -ῶ, *exultare facio*: à

Σκιρτόω, -ῶ, idem.

Σκιρτῶσιν, 3. pl. præſ. ind. act. verbi σκιρτάω.

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, *homines viles & improbi*: à Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *umbroſus, opacus, obſcurus.* Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκλέω, & σκλῆμι, *durus ſum ex nimiâ ariditate*: per Syncop. pro σκελέω. Th. σκέλλω, *exſicco.*

Σκλῆναι, *aruiſſe*: a. 2. infin. verbi σκλῆμι (quod ex σκλέω, quod vide) p. ἔσκληκα. a. 2. ἔσκλην. Th. σκέλλω. *arefacio.*

Σκληραγωγέω, ῶ. *durè tracto, minimè indulgentèr educo*: ex σκληρὸς, quod vide, & ἄγω, *duco.*

Σκληρία, ας, ἡ, *durities, rigor.*

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, *duritia cordis*: quaſi dicas σκληρὰ καρδία, *durum cor.* Matth. xix. 8.

Σκληροκάρδιος, ου, ὁ, *qui durus eſt corde.*

Σκληροπρόσωπος, ου, ὁ, *qui durâ eſt facie, impudens*: ex πρόσωπον, *facies*, &

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, *durus, a, um.* Th. σκέλλω, *exſicco.*

Σκληρότης, ητος, ἡ, *durities*: à præced.

Σκληροτράχηλος, ου, *duræ cervicis homo, pertinax*: eſt Metaph. ab equo indomito: ex σκληρὸς, *durus*, quod vide, & τράχηλος, ου, ὁ, *collum.*

Σκληρύνω, *induro*: f. υνῶ. a. 1. ἐσκλήρυνα. a. 1. ſub. act. σκληρύνω, ῃς, ῃ. imperf. paſſ. ἐσκληρυνόμην, ου, ετο. a. 1. ind. paſſ. ἐσκληρύνθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ. à σκληρὸς. Th. σκέλλω, *arefacio.*

Σκληρῶ Dor. pro σκληροῦ, gen. à σκληρὸς, quod vide.

Σκληρῶς, adv. *duritèr*: à σκληρὸς.

Σκνιπὸς, ὴ, ὸν, *parcus, a, um.* qu. à σκνὶψ, *culex.* quod ſit μικρόδοξος, *parvi cibi.*

Σκνιφὸς, ὴ, ὸν, *hebes viſu.* Att. eſt σκότος, nempè κνέφας.

Σκνὶψ, idem quod κνίψ.

Σκοιὸς, οῦ, *validus.*

Σκολιάζω, *ago perversè, & tortuosè*: à σκολιὸς.

Σκολιῆσι, dat. pl. Ion. f. g. pro σκολιαῖς, quod à

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ ὸν, *tortuoſus, a, um, obliquus*, & per Metaph. *parvus, aſper, difficilis.*

Σκολιότης, ητος, ἡ, *tortuoſitas.*

Σκολιόω, *tortuoſum reddo.* à σκολιὸς.

Σκολιῶς, adv. *tortuosè, obliquè.*

Σκόλλυς, ὁ. *vellus*: quia σκολιὸς, *intortus*,

ΣΚΟΛΟ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, *gallinago avis*; vel *piſcis quidam*, à roſtro extenſo, inſtar σκόλοπος.

Σκόλοπας, *palos*, acc. pl. à σκόλοψ, οπος, ὁ.

ΣΚΟΛΟΠΕ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SCOLOPENDRA*, animal ex genere multipedum.

Σκόλος, *ſpinæ ſpecies*: quia σκύλλει, id eſt, *offendit.*

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, *palus, præacutus, vallus, ſurculus*: veluti σκόλου ὄψ, *ſpineæ facies.*

Σκόλυθρος, ου, *humilis, parcus*: an à σκελλὸς, *aridus*? quia parci ſe aridos gerunt.

ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, *SCOLYMUS*, *cardui ſpecies*: qu. à σκόλος· aut à

ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, *lacero, evello.*

Σκόλυφος, *tetricus*: qu. σκολιὸν φέρων.

ΣΚΟΜΒΡΟΣ, οῦ, ὁ, *SCOMBRUS*, piſcis marinus.

Σκοπαῖος, vel potiùs σκωπαῖος, ου, ὁ, *nanus.*

Σκοπεῖ, 3. ſing. præſ. ind. &

Σκόπει, præſ. imperat. &

Σκοπεῖν, præſ. infin. verbi σκοπέω, quod vide.

Σκοπεῖν, *licet* ſpectare, à σκόπελος.

Σκόπελον, ου, τὸ, *ſcopulus, ſtatua, ſignum*: 4 Reg. xxiii. 17.

Σκόπελος, ου, ὁ, *SCOPULUS*, *locus altus*: undè σκοπεῖν licet. Th. σκέπτομαι, *circumſpicio.*

Σκοπὶς,

Digitized by Google

Σκοπέω, -ῶ, & Ion. σκοπεύω, *ſpeculor, conſidero*: præſ. imperat. σκόπεε, ει, & in 1. pl. σκοπέετε, εῖτε. præſ. part. σκοπέων, -ῶν. f. ήσω. præt. ἐσκόπηκα. Th. σκέπτομαι, *circumſpicio*: f. σκέψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι, πται. præt. m. ἔσκοπα.

Σκοπῆ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi præced.

Σκοπὴ, ῆς, ἡ, *ſpecula*: &

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, idem ab eodem verbo.

Σκοπιαζέμεν, Ion. ſeu Dor. pro σκοπιάζειν, præſ. infin. act. à

Σκοπιάζω, *ſpeculor*: à σκοπιὰ, quod vide.

Σκοπιῆ, ῆς, dat. & gen. Ion. à σκοπιά.

Σκοπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ſpeculator, inſpector, cuſtos, princeps*: qui σκοπεῖ, ſeu σκέπτεται. Eſt &

Σκοπὸς, ȣ, ὁ, *SCOPUS, finis*: id quod acturus σκοπεῖ, Angl. ſcope. Th. σκέπτομαι, quod vide.

Σκοποῦντα, acc. ſing. m. g. &

Σκοποῦντες, nom. pl. præſ. part. verbi σκοπέω, quod vide.

Σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo*: à κόραξ. tum *maledictis perſequor, contumelioſè repello*. Undè

Σκορακισμὸς, *contumelia*.

Σκορδινάομαι, *pandiculor*; quod eſt *extendere membra cum oſcitatione*, ut faciunt qui à ſomno ſurgunt. An à κόρος, & δινεῖσθαι; accedit enim ille *motus ex ſatietate* & faſtidio. Th. σκόροδον, *allium*.

Σκόρδιον, *SCORDIUM*; herba quæ *allii* odorem *exhalat*, in malignis morbis efficax. quod ex

Σκοροδίζω, *alliis paſco*: à

ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ȣ, τὸ, *allium*: qu. σκαιὸς ὄζειν, quod *fœdè olet*. Hinc

Σκοροδών, ῶνος, ὁ, *plantarium allii*.

Σκορπίδιον, ȣ, τὸ, *machina bellica, parvus ſcorpio*.

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, *diſſipo, ſpargo*: f. ίσω, p. ἐσκόρπικα. a. 1. paſſ. ἐσκορπίσθην. a. 1. ſub. paſſ. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ, qu. à σκαίρω.

ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ȣ, ὁ, *SCORPIUS, ſerpens*. Angl. ſcorpion. παρὰ τὸ, σκορπίζειν τὸν ἰὸν, *à ſpargendo veneno*.

Σκορπισθῆτε, 2. pl. aor. 1. ſub. paſſ. verbi σκορπίζω.

Σκοτάζω, *obſcuro*: f. άσω, p. ἐσκόταχα: &

Σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, *tenebroſus, a, um*: nom. pl. neut. gen. σκοτεινά. Th. σκότος, εος, τὸ, *caligo*.

Σκοτίζω, *tenebras alicui offundi, obſcuro*: fut. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. paſſ. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμένος, η, ον, *obtenebratus*. aor. 1. paſſ. ἐσκοτίσθην, ης, η. a. 1. imperat. paſſ. σκοτίσθητι, ήτω, & in 3. pl. σκοτισθήτωσαν. a. 1 ſub. paſſ. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ, fut. 1. paſſ. σκοτισθήσομαι, *obſcurabor*. Th. σκότος, *tenebræ*.

Σκότιος, ȣ, *tenebroſus, tenebricoſus*; item *obſcuris natalibus ortus, ſpurius*. ab eod. th.

Σκοτοδινιάσαι. a. 1. infin. act. à

Σκοτοδινιάω, *tenebricoſâ vertigine laboro*: ex σκότος, & δίνη, *vortex*.

Σκοτόεις, ωλος, ὁ, *tenebroſus, tenebricoſus*. Th. σκότος, *tenebræ*.

Σκοτομήνη, ης, ἡ, *tenebroſa* vel *illunis nox*: &

Σκοτομηνία, ας, ἡ, *lunæ obtenebratio*. &

Σκοτομήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *illunis*. Epith. noctis: ex σκότος, & μήνη, *luna*.

ΣΚΟ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, *tenebræ, caligo*: quod à σκιὰ, *umbra*.

Σκοτόω, *obſcuro, tenebras induco*: fut. ώσω. p. ἐσκότωκα. præſ. paſſ. σκοτόομαι, ȣμαι, *tenebroſus fio*: p. paſſ. ἐσκότωμαι. p. part. ἐσκοτωμένος, η, ον, à præced.

Σκότωμα, ατος, τὸ, *vertigo*: à σκότος.

Σκυτάριον, *cetra*, Gl. Cyr. ex Lat. qu. *parvum ſcutum*.

Σκυβαλίζω, *rejicio, vilipendo*, f. ίσω, p. ἐσκυβάλικα. præſ. paſſ. σκυβαλίζομαι, *contemnor*. a. 1. m. ἐσκυβαλισάμην. &

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, *rejectamentum*. Th. σκύβαλον.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, *ſtercus, fimus, quiſquiliæ*, qu. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον.

ΣΚΥΔΜΑΙ'ΝΩ, *iraſcor, triſti vultu ſum*: quod à σκύζω, *ad iram concito*.

Σκυζάω, *catulio*: de canibus appetentibus catellos. Th. κύων, *canis*.

Σκυζομένω, *irato*: dat. ſing. præſ. part. paſſ. verbi ſeq.

Σκύζω, *placidè admurmuro*, ut canis; item *irrito*: præſ. paſſ. σκύζομαι, *placidè admurmuro*; item *ad iram provocor, iraſcor*. à præced. th.

Σκύθα, voc. ſing. à

Σκύθαι, nom. pl. à

ΣΚΥ'ΘΗΣ, ȣ, ὁ, *SCYTHA, qui eſt è Scythiâ*. Accipitur & pro *fero*. Hinc

Σκυθικὸς, *Scythicus*.

Σκυθιςὶ, adv. *Scythicè*. à σκυθρὸς, q. v.

Σκυθοπολῖται, ων, οἱ, *cives urbis Scythopolis*.

Σκυθρὸς, ȣ, *vultum præferens iratum & tetricum*. Th. σκυδμαίνω, *iraſcor*.

Σκυθρωπάζω, fut. άσω, *contriſtor, mæſtus ſum*, &

Σκυθρωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt vultu tetrico, mæſto, torvo*: [* Xen. Cyropæd. l. v. p. 233. ed. Hutch. Matt. xxiv. 17.] ex σκυθρὸς, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Σκύλακας, acc. pl. &

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, quod v.

Σκυλάκιον, ȣ, τὸ, *catellus*, dimin. &

Σκύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *catulus*, propriè *canis*. Th. ὑλάω, *latro*.

Σκυλάω, -ῶ, *ſpolio*: legitur pro συλάω, q. v.

Σκυλεία, ας, ἡ, *prædatio*.

Σκυλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à σκυλεύω.

Σκύλευσις, εως, ἡ, *prædatio*. &

Σκυλευτὴς, ȣ, ὁ, *ſpoliator, prædo*: à

Σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, -ῶ, *ſpolio*: f. εύσω. Th. σύλη, ης, ἡ, *ſpolium*.

Σκυλῆναι, a. 2. infin. paſſ. &

Σκύλλȣ, *vexator*: præſ. imperat. paſſ. à

ΣΚΥ'ΛΛΩ, *vexo, moleſtiam exhibeo*: fut. υλῶ. præſ. paſſ. σκύλλομαι, *vexor*.

Digitized by Google

Σκυλμαντῖς, 2. ſing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, iraſcor: f. ανῶ, idem quod σκυδμαίνω.

Σκῦλον, ου, τὸ, præda, SPOLIUM: Angl. ſpoil. eſt idem quod σύλον, ου, τὸ. Th. σύλη, i m.

Σκύμνος, ου, ὁ, catulus leonis; item catulus in genere. Th. κύων, canis.

Σκύμνως, accuſ. pl. Dor. pro σκύμνους. à præced.

ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, ſumma palpebra, cilium: qu. à σκηνοῦς quòd oculos tegat.

Σκῦρον, SCYRUM, nomen urbis.

Σκυρωτὴ, ὁδὸς, quænam fuerit vide apud Pindar. Pythior. Odyſſ. ver. 277. 9. in Græcis Scholiis.

Σκυτάλη, ης, ἡ, & Dor. α, & Poët. σκύταλον, τὸ, ſcutica, fuſtis, clava. σκυτάλαι, vocantur etiam vectes, ſeu phalangæ. Th. σκύτος, corium.

Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Σκυτεὺς, έος, ὁ, cerdo, qui artem ſutoriam exercet, accuſ. plur. σκυτέας, quod à th. præced.

Σκυτεύω, f. εύσω, artem coriariam, ſeu ſutoriam exerceo; cerdo ſum. ab eod. th.

Σκύτινος, ίνη, ον, coriaceus:

ΣΚΥ'ΤΟΣ, έος, τὸ, corium, pellis, CUTIS, SCUTICA: qu. a ξύω, quod olim ſcribebant σκύω, ſeco. Corium enim καίρεται ab animali.

Σκυτοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui coria in ſuum uſum ſcindit ad lora, calceos, &c. ſutor: à σκῦτος, quod vide, & τέμνω, ſcindo, ſeco: præt. med. τέτομα.

ΣΚΥ'ΦΟΣ, ου, ὁ, & εος, τὸ, SCYPHUS, quia κυφὸν, aut à σκάπτω, quia excavatum.

Σκωληκόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui phthiriaſi periit, à vermibus arroſus: ex σκώληξ & βρωτὸς, quod à βρώσκω, comedo.

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, vermis: quia non habet κῶλον.

Σκῶλον, ου, τὸ, offendiculum. An à σκάζω, quia claudicare facit? Vide ſeq.

ΣΚΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, ſpinæ genus, palus præacutus & præuſtus.

Σκωλύπτω, pro σκολύπτω, Poët. lacero.

Σκῶμμα, ατος, τὸ, cavillum, ſales, dicterium. Th. σκώπτω, quod vide.

Σκῶπες, ων, οἱ, ululæ, bubones: à σκὼψ, ωπὸς, ὁ. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Σκώπτης, ου, ὁ, cavillator: à

ΣΚΩ'ΠΤΩ, cavillor, contumelioſo geſtu ſubſanno: qu. σκαιῶς ἔπω, vel ὄπτομαι. Angl. to ſcoff: fut. σκώψω. perf. ἔσκωφα. perf. paſſ. ἔσκωμμαι.

ΣΚΩ'Ρ, gen. σκατὸς, τὸ, ſtercus, oletum.

Σκωρία, ας, ἡ, SCORIA, fæx, ſeu ſordes metalli, ſtercus: à præced.

Σμᾶνος, εος, τὸ, Dor. pro σμῆνος, quod vide.

Σμαράγδινος, η, ον, ſmaragdinus, a, um. &

Σμαραγδίτης, ου, ὁ, lapis ſmaragdinus: à

Σμάραγδος, ου, ὁ, SMARAGDUS, gemma, idem quod μάραγδος.

ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, reſono, ſtrepo, f. ήσω, qu. μάρας ἄγειν, manus movere.

Σμαραγίζω, f. ίσω, reſono: à præced.

Σμαράγνα, quæ & μαράγνα, flagellum.

Σμαράσσω, quod & μαράσσω, ſplendeo; à μαίρω, luceo.

ΣΜΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, piſcis quidam puſillus, mæna candida. qu. à μαίρω, ſplendeo.

ΣΜΑ'Ω, & σμέω, abſtergo, detergo, purgo. Hinc fortè Angl. to ſmooth.

Σμερδαλέα, & έον, adv. terribiliter, propriè viſu: à

Σμερδαλέος, ου, terribilis viſu: idem cum σμερδνὸς, quod à σμέρδω, intueor. Th. μέρδω, privo; item intueor.

Σμερδνὸς, ὴ, ὸν, terribilis. Vide in præced.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, SMEGMA, quo in abſtergendo aliquid utimur. à σμήχω, idem quod. th. σμάω, abſtergo.

Σμήνεσι, & σμήνεσσι, dat. plur. Ion. & Poët. à

ΣΜΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, examen apum, alveare, ſermonis ſuavitas.

Σμῆξις, εως, ἡ, abſterſio: à

Σμήχω, idem quod σμάω, abſtergo.

Σμικρὸς, ὰ, ὸν, parvus, a, um: Ion. idem quod μικρὸς.

Σμικρύνω, (pro μικρύνω) imminuo, f. υνῶ, p. ἐσμίκρυγκα· à præced.

ΣΜΙ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, taxus, arbor feralis & venenata.

Σμιλεύω, ſcapello, reſeco.

ΣΜΙ'ΛΗ, ης, ἡ, ſcalprum.

Σμίλιον, ου, τὸ, ſcapellum.

Σμίλος, ου, ἡ, taxus, arbor feralis & venenata.

Σμίνθα, mus domeſticus, quia vaſa eſcaria σμᾷ.

Σμινθεῦ, voc. ſing. à

Σμινθεὺς, Apollo, Sic dictus, quia cum Smintham urbem mures infeſtarent, iſta animalia infeſta confecit; cujus memores beneficii, templum & ſimulacbrum Apollini Sminthæo poſuerunt, & figuram muris ad ſtatuæ pedes expreſſam. Vide σμίνθα.

Σμυγεὶς, exuſtus: a. 2. part. paſſ. verbi σμύχω, abſumo: fut. ξω. perf. ἔσμυχα, a. 2. paſſ. ἐσμύγην.

Σμυγερὸς, οῦ, ærumnoſus: qui σμύχεται, atteritur malis. Th. σμύχω.

Σμύξαι, incendere: a. 1. inf. act. ejuſd. verbi.

ΣΜΥ'ΡΙΣ, & σμίρις, SMYRIS: lapis quo annularii gemmas exterunt.

Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha. Eſt & nomen urbis, ſic dicta à Smyrnâ Amazone.

Σμυρνίζω, myrrhâ imbuo: f. ίσω, p. ἐσμύρνικα. perf. paſſ. ἐσμύρνισμαι. perf. part. paſſ. ἐσμυρνισμένος, myrrhâ imbutus: à præced.

ΣΜΥ'ΧΩ, attero, conſumo, inflammo: f. ξω. quod a σμάω. hinc fortè Angl. to ſmoke.

ΣΜΩ'ΔΙΞ, ιγος, & σμῶδιγξ, γγος, ἡ, vibex, livor ex percuſſione: quod à σμάω, aut à ſequent.

ΣΜΩ'ΧΩ, mando, -ere, & convitior: Ion. & percutio: à σμάω.

Σοβαρὸν, Poët. pro σοβαρῶς.

Σοβαρὸς, οῦ, concitatus, mobilis, petulans: à σοβέω.

Digitized by Google

Σοβαρῶς, adv. *inſolentèr, ſuperbè*: à σοβαρός.
Σόβας, άδος, ἡ, *inſolens*, ut meretrix: à
ΣΟΒΕ΄Ω, *abigo, expello, ago*: f. ήσω. p. σεσόβηκα. [* σοβέονται πάρεξ Τιβερῆνιδα γαῖαν, Apoll. Rhod. *acti ſunt præter Tiberinida terram.*]
Σόβη, ης, ἡ, *muſcarium*.
ΣΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, *cucurbita, lactuca leporina*.
Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis; Hebr. qu. interpret. Lat. *ſecretum*.
Σόεις, σοῖς, σόει, σοῖ, 2. & 3. ſing. præſ. act. ind. verbi σόω. Poët. pro σώζω, *ſervo*. Th. σόος, *ſalvus*.
Σόῃ, σοῖ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi ejuſd.
Σοὶ *tibi*: dat. ſing. à σὺ, *tu*.
Σοῖο, gen. Ion. pro σοῦ, vel à σὺ, *tu*, vel σὸς, *tuus*.
Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, *tuis*: à σὸς, *tuus*. Th. σὺ, *tu*.
Σολοικίζω, f. ίσω, *refero Solæcos in loquendo, non loquor ut probatus loquendi mos fert*. à Σόλοικοι, quod vide.
Σολοικισμὸς, ῦ, ὁ, *SOLOECISMUS*; Angl. a ſolecism: *quicquid non rectè, ſed perperam fit*: à præced.
Σόλοικοι, οἱ, *qui Solis (in Ciliciæ urbe) habitârunt*; peculiaritèr ſic appellati ſunt ii, *qui cum Solis habitarent, Attici tamen eſſent, aliquantum ab elegantiâ & venuſtate ſermonis Attici dieſſerant & linguâ ex Atticâ & Solicâ mixtâ loquebantur*: generalitèr *barbari omnes*, i. e. *barbarè & vitiosè loquentes*. Th. οἶκος, *domus*.
Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nom. regis, Hebr. qu. interpret. Dat. *pacificus*.
Σόλος, ου, ὁ, *diſcus*.
ΣΟΜΦΟ'Σ, ῦ, *inanis, fungoſus, ſpongioſus*.
Σόοις, *ſerves*: 2. ſing. præſ. opt. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω, quod à
ΣΟ'ΟΣ, ου, *ſalvus, incolumis, perfectus*. Sed
Σόος, σοος, eſt *motus corporum, quæ ſurſùm feruntur*, Ariſtot. l. iv. de Cœlo, cap. ult. à σόομαι, σοῦμαι, ὁρμῶ. Th. σείω.
Σορδισμὸς, ῦ, ὁ, *ſolæciſmus in Græco ſermone*. An à Lat. *ſordes?*
ΣΟΡΟ'Σ, ῦ, ἡ, *loculus, ſepulchrum, capulum, ſcandapila*.
Σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*: à σὺ, *tu*.
Σῦ, gen. ſing. à σὺ, *tu*. Eſt &
Σοῦ, contract. ex σόου, præſ. imperat. paſſ. à σόομαι, vel σόω, *ſervo, vado, irruo*. Eſt & vox abigentis aves, *curre*. à σόω, *in fugam conjicio*. Th. σείω, *agito*.
Σουβλίον, *ſubula*. Gl. Cyr.
Σοῦβος, *animal terreſtre marinis infeſtum*. Oppian. lib. ii Cyneg.
Σουδάριον, ου, τὸ, *ſudarium*: nomen origine Lat. à *ſudor*. qu. à Gr. ὕδωρ.
Σουσάννα, ας, ἡ, *Suſanna*: nomen fœm. Heb. interpret Lat. *lilium*.
Σούσθω, & σοῦσθε, *vadat; ruite, ite*: 3. ſing. & 2. pl. præſ. imperat. paſſ. verbi σόω, *vado, irruo*. Th. σείω, *quatio*.
ΣΟΥ΄ΣΟΝ, ου, τό, *lilium*: linguâ Phœnicum.
Σαυτῦ pro σεαυτῦ, *ſui ipſius*: ex σὺ & αὐτὸς, *ipſe*.

Σοφία, ας, & Ion. ης, ἡ, *ſapientia*. Th. σοφὸς, *ſapiens*.
Σοφιζομένῳ, dat. ſing. part. præſ. paſſ. à
Σοφίζω, *ſapientem reddo, doceo ſapientiam*: fut. ίσω, præt. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα. præſ paſſ. σοφίζομαι, ῃ, εται, *doceor ſapientiam, percipio ſapientiam; doceor*, i. e. *intelligo*; item *argutè aliquid comminiſcor*; in malam partem *vafrè comminiſcor*: perf. paſſ. σεσόφισμαι. perf. part. paſſ. σεσοφισμένος, ου. Th. σοφὸς, *ſapiens*.
Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.
Σόφισμα, ατος, τὸ, *commentum*, à σοφίζω: hinc Angl. ſophiſm.
Σοφιςὴς, ῦ, ὁ, *SOPHISTA, artifex callidus*: Angl. ſophiſter. gen. pl. σοφιςῶν, acc. pl. σοφιςὰς. ab eod. verbo.
Σοφοκλεῖ, dat. ſing. à
Σοφοκλῆς, έος, ὁ, *SOPHOCLES*: nomen proprium.
ΣΟΦΟ'Σ, ῦ, ὁ & ἡ, *ſapiens*: cui eſt σόον φάος, ſcil. mentis. Eſt & σοφὸς, Dor. pro σοφοὺς, acc. pl. Hinc
Σοφόω, -ῶ, *ſapientem reddo*; it. *illumino*: f. ώσω, p. σεσόφωκα. &
Σοφῶς, *ſapientèr*: adv.
Σοφωτέρῳ, *ſapientiori*: dat. ſing. à σοφώτερος, ου, compar. à σοφὸς, ῦ, *ſapiens*: in ſuperlat. σοφώτατος.
Σόω, Poët. pro σώζω. σόω, vel σαόω, *ſervo*, f. όσω, in 3. pl. ſub. σόωσι. à σόος, *ſalvus*. Sed
Σόω, *in fugam conjicio, abeo*: quod à σείω, *agito*.
Σπαδίζω, *detraho*: f. ίσω, Dor. ίξω. Th. σπάω, *traho*.
Σπάδων, ωνος, & οντος, ὁ, *SPADO, cui nervus, quo genitale membrum erigitur, avulſus eſt*. Th. σπάω, *traho, evello*.
* Σπαδωνίζω, ίσω, *caſtro*. Dionyſ. Hal.
Σπαθαλάω, quod à σπαθάω, *prodigo*: quod vide.
Σπαθάριςκος, Gen. cap. xxviii. 14. θέριςρον Scholiaſtes exponit. Puto qu. textum σπάθη.
Σπαθάω, *licium inculco*, τῇ σπάθῃ, vel ſimpl. *texto*. expon. & *prodigè licia telæ addo*. Hinc per Metaph. *profuſè conſumo, prodigo, luxurior*: à
ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *rudis* ſeu *rudicula, SPATHA, gladius, inſtrumentum textorium, palma*.
Σπαθῶσι, *diſſipant*: 3. pl. præſ. ind. act. verbi σπαθάω, quod vide.
ΣΠΑΙ'ΡΩ, *palpito, vibro, tremo*. Idem & ἀσπαίρω, Eſt & σπαίρω, ἐκπνέω, *SPIRO*, nempe *exſpiro animam*, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.
Σπάλαξ, ακος, ὁ, *TALPA*, quæ & ἀσπάλαξ. Th. σπάω, *trabo*.
Σπαλεὶς, Æol. pro ςαλεὶς, a. 2. part. paſſ. à ςέλλω, *mitto*: f. ῶ. ςαλῶ.
Σπαλύσσομαι, *laceror, turbor*: qu. à σπαράσσω, *turbo*.
Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανιότης, ητος, ἡ, *raritas, penuria*: à σπανὸς, *rarus*.
Σπανία, ας, ἡ, *Hiſpania*.
Σπανίζω. Vide in σπανισθῆναι.

Digitized by Google

Σπάνιος, ὁ, ὡς, rarus: à

Σπάνις, εως, ἡ, raritas, penuria. Th. σπανὸς, rarus.

Σπανισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi σπανίζω, penuriâ laboro: f. ίσω. p. ἐσπάνικα. p. paſſ. ἐσπάνισμαι. a. 1. paſſ. ἐσπανίσθην. à σπανὸς.

* Σπανίως, raró.

ΣΠΑΝΟ'Σ, ῦ, rarus, infrequens: qu. à πένω, laboro.

Σπὰξ, σπανὸς, ὁ ἢ ἡ, canis.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, fruſtum rei dilaceratæ: &

Σπαραγμὸς, ῦ, ὁ, laceratio: à

ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel ττω, lacero, lanio, vellico: (qu. à σπάω, traho, & ἀράσσω, ſeco) f. ξω, p. χα. a. 1. ἐσπάραξα. a. 1. part. σπαράξας, άσα, αν, perf. paſſ. ἐσπάραγμαι.

Σπαργανίσασα, faſciis involuta, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω. faſciis involvo. f. ίσω, p. ἐσπαργάνικα. à

ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, faſcia, quâ infans involvitur, pannus oblongus: (qu. à σπαράσσω, quia diviſi panniculi & vincula).

Σπαργανόω, faſciis involvo, f. ώσω, præt. ἐσπαργάνωκα. a. 1. ἐσπαργάνωσα. perf. paſſ. ἐσπαργάνωμαι. perf. part. paſſ. ἐσπαργανωμένος, faſciis involutus. Th. σπάργανον.

ΣΠΑΡΓΑ'Ω, tumeo, diſtentus ſum: ut quum ubera lactis plena ſunt. Hinc

Σπάργη, appetitus ille exinaniendi, quod plenum eſt.

Σπαρέδρα, ας, ἡ, Sparedra, Amogi Sacorum regis uxor.

Σπαρεὶς, ſatus, a. 2. part. paſſ. verbi σπείρω, ſemino, ſero. f. 2. σπαρῶ, præt. ἔσπαρκα. a. 2. paſſ. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, palpito: à σπαίρω.

Σπαρνὸς, ῦ, infrequens, rarus, paucus; à σπανὸς.

Σπάρος, ἰχθὺς, cammarus, SPARUS. Gl. Cyr.

Σπάρτη, ης, ἡ, SPARTA, Laconiæ urbs primaria.

Σπαρτίον, vel σπάρτιον, ου, τὸ, funiculus ſparteus, funiculus; à

Σπάρτον, ου, τὸ, SPARTUM, vitile, funis ſparteus. Etiam ὁ σπάρτος, à σπάω, quia flecti & trahi poteſt, vel potiùs à σπείρω.

Σπαρτοπόλιος, ου, incanus, ſemicanus, cui ſparſi ſunt per tempora cani: ex σπαρτὸς, ſeminatus. Th. σπείρω & πολιὸς, canus.

Σπαρτῶν γένος, Satorum genus, Thebani ſic dicti, quod ex draconis dentibus à Cadmo ſatis nati credantur. Th. σπείρω, ſemino.

Σπασάμενος, ου, a. 1. part. m. à σπάω, traho.

Σπάσε, traxit, Ion. pro ἔσπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Σπάσμα, ατος, τὸ, in gladio acies nuda, mucro; in corpore humano, quod convulſum eſt, diſtenſio, convulſio, SPASMA. Th. σπάω, traho.

Σπασμὸς, ῦ, ὁ, SPASMUS, idem quod præced.

ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, SPATANGUS, echinorum ſpecies.

Σπαταλάω, -ῶ, laſcivio: præſ. part. σπαταλάων, -ων, -άουσα, -ῶσα. -άον, ῶν, f. ήσω, perf. ἐσπατάληκα. a. 1. ἐσπατάλησα. à

Σπατάλη, ης, ἡ, luxus, deliciæ; à σπαθάω, prodigo. Th. σπάθη, radicula.

Σπάτειος, coriaceus: &

Σπατίλη, ης, ἡ, ſtercus humanum humidum. Alii expon. coriorum præſegmina: à

ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, Bœot. qui à σπάω, quia contrahi poteſt, vel quia detrahitur. Hinc

Σπατόω, opus ex corio facio.

ΣΠΑ'Ω, traho, extraho, vello. [* Undè ἀποσπάω, abſtraho, & neutralitèr, recedo, provehor. Luc. Jud. Dearum, vid. ibì Grævium.] f. σπάσω, perf. ἔσπακα. præſ. m. σπάομαι, diſtringo, ſtringo. a. 1. m. ἐσπασάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. σπασάμενος.

Σπεῖο, ſequere, per Ectaſin Poët. pro σπέο, quod Ion. pro σπῦ, præſ. imperat. verbi ἕσπομαι, Poët. pro ἕπομαι, ſequor; ſed ε amittitur. Sic in inf. σπέσθαι pro ἕπεσθαι, in part. σπόμενος pro ἑπόμενος. Th. ἕπω, ſequor.

Σπεῖος, Poët. pro σπέος, εος, τὸ, ſpecus.

ΣΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, SPIRA, funis; item cohors, legio. Hinc Angl. ſpire.

Σπεῖρε, ſerito: præſ. infin. pro imperat. Ion. verbi σπείρω, quod vide.

Σπεῖρον, ου, τὸ, funis nauticus in orbem convolutus. à σπεῖρα.

ΣΠΕΙ'ΡΩ, SERO, ſemino, SPARGO, f. 1. σπερῶ, f. 2. σπαρῶ, perf. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. a. 1. inf. act. σπεῖραι. a. 1. part. act. σπείρας, ασα, αν. a. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε. præſ. paſſ. σπείρομαι, ſeror. perf. paſſ. ἔσπαρμαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. ἐσπαρμένος, η, ον. a. 2. ind. paſſ. ἐσπάρην, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. σπαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. paſſ. σπαρεὶς, έντος. præt. m. ἔσπορα.

Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, a. 1. part. act. σπείσασθαι, a. 1. inf. m. σπεισάμενος, a. 1. part. m. verbi σπένδω, libo: f. σπείσω.

Σπείσαντ' libaverunt: Ion. pro ἔσπεισαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejuſd.

Σπείσασκε, Poët. pro ἔσπεισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, libo: f. σπείσω.

Σπείσω, libabo. Vide præced.

Σπεώ, όος, ἡ, SPEO, nomen mulier. q. d. ſpecu latitans.

Σπέκλον, ſpeculum. Gloſſ. Cyr. ex Lat.

Σπεκλοποιὸς, ſpecularius.

Σπεκουλάτωρ, ωρος, ὁ, ſpiculator, vox Lat. ſic dictus à ſpiculo quod geſtabat δορυφόρος, ſeu δεξιολάβος, ſatelles. Alii tamen ſpeculatorem à ſpeculando dictum volunt, ideoque per e ſcribi debere.

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, & σπέλεθος, ου, ὁ, ſtercus, excrementum; quod à σπίλος, ſordes.

Σπένδεσκε, libabat, Ion. pro ἔσπενδε, 3. ſing. imperf. act. verbi σπένδω, quod vide.

Σπενδόμενος, ου, præſ. part. paſſ. à

ΣΠΕ'ΝΔΩ, libo, fœdus ineo: (qu. à σπάω, pro trabo, haurio.) f. σπείσω, a. 1. ἔσπεισα,

Digitized by Google

ἔω. præſ. paſſ. σπένδομαι, libor: p. m. ἔσπενδα· undè Angl. to ſpend.

ΣΠΕΟΣ, εος, τὸ, *SPECUS*, *ſpelunca*, Poët. σπεῖος, Ion. σπῆος, dat. pl. σπέεσσι, Poët. & Ion. σπήεσσι.

Σπέρματος, εος, τὸ, *ſemen*: à σπείρω, *ſemino*.

Σπέρμα, ατος, τὸ, *ſemen*, *SPERMA*: in plur. σπέρματα, dat. pl. σπέρμασι. Th. σπείρω, *ſemino*.

Σπερμαίνω, idem quod σπείρω, *ſemino*.

Σπερματίζω, *ſemento*, *ſemen ſero*: &

Σπερματικὸς, ῦ, *ſeminalis*. Th. σπείρω, *ſemino*. Hinc Angl. ſpermatick.

Σπερμολόγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *garrulus*, *nugator*; *blaterator*. ex σπέρμα, ατος, τὸ, *ſemen*, & λόγος, *ſermo*: qu. *qui ſuas nugas diſſeminat*. Th. λέγω, *dico*.

Σπερχθεὶς, εῖσα, ἐν, *irritatus*: a. 1. part. paſſ. verbi σπέρχω, *urgeo*. a. 1. paſſ. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ῦ, *celer*, *feſtinus*: à σπέρχω, idem quod σπέρχω, *urgeo*, *feſtinare cogo*.

ΣΠΕ'ΡΧΩ, *urgeo*, *propello*, *iraſcor*, *feſtino*: a. 1. paſſ. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, *ſeminabo*: f. 1. act. verbi σπείρω, *ſemino*, quod vide.

Σπὲς, *dic*, pro σπὲ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι, à σπέω, vel ἐπῶ, *dico*: f. σπήσω: a. 2. ἔσπον. Quod σπέω ponitur pro ἔσπω. Poët. pro ἔπω, *dico*. Vel ἕσπω, pro ἕπω, vel ἕπομαι, *ſequor*.

Σπέσθαι, *ſequi*. Vide in σπεῖο.

Σπέτε, 2. pl. a. 2. imperat. σπὲς, quod vide.

Σπεύδει, *feſtinat*, 3. ſing. præſ. ind. verbi σπεύδω, *feſtino*.

Σπεύδοι, 3. ſing. præſ. opt. act. ejuſd. verbi.

Σπεύδοντ' pro σπεύδοντα, acc. ſing. &

Σπεύδοντες, nom. pl. part. præſ. &

Σπεύδοντι, Dor. pro σπεύδουσι, *properant*, 3. pl. præſ. à

ΣΠΕΥ'ΔΩ, *feſtino*: σπεύδειν βίον ἀθάνατον, Poëticum loquendi genus, *immortalem vitam affectare*: præſ. imperat. σπεῦδε, έτω. imperf. ἔσπευδον. f. σπεύσω. a. 1. ἔσπευσα. a. 1. imperat. σπεῦσον, άτω. a. 1. part. act. σπεύσας, αντος, præt. m. ἔσπευδα. qu. σπῶ ὁδὸν.

Σπεύδωμες, *properemus*: Dor. pro σπεύδωμεν, 1. pl. præſ. ſub. &

Σπεύσας, αντος, a. 1. part. act. verbi σπεύδω, f. σω, *feſtino*.

Σπεῦσον, a. 1. imperat. ejuſd. verbi.

Σπῆϊ, alii legunt σπῆϊ, idque meliùs, dat. ſing. à σπεῖος, pro σπέος, εος, τὸ, *antrum*, Ion. σπῆος.

Σπήλαιον, ῦ, τὸ, *ſpelunca*, *SPELÆUM*. Th. σπέος, εος, τὸ, *ſpecus*, *antrum*.

Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, *SPELUNCA*: ab eod. th.

Σπίλαδες, *lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco*: à σπιλὰς, *ſaxum*. Th. σπίλος, idem.

Σπιδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *paſſus*, *amplus*, *ſpiſſus*. à σπίζω, *extendo*.

Σπιδνὸς, ῦ, *denſus*, *SPISSUS*: ab eod. th.

Σπίζα, ης, ἡ, *avis*, à ſono ſimilis eſt *paſſeri*, à σπίζω, *pipilo*.

ΣΠΙ'ΖΩ, *extendo*, *expando*, qu. à σπάω, *traho*; etiam *pipilo*, ſonus quarundum avium.

Σπιθαμαῖος, ῦ, vide σπιθαμώδης, quod idem ſignificat.

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, *SPITHAMA*, *ſpatium inter pollicem & minimum digitum expaſſum*: *palmus major*, *dodrans*: dicta vox παρὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τοὺς δακτύλους, *à digitis extenſis*.

Σπιθαμιαῖος ῦ, idem ac

Σπιθαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ſpithamæ* ſeu *dodrantis longitudinem æquans*, *dodrantalis*.

Σπιλάδεσσιν, *procellis*, dat. pl. Ion. à

Σπιλὰς, άδος, ἡ, *rupes*, *ſcopulus maris*: qui ceu σπίλος, maris. Eſt & σπιλὰς, *procella*: à

ΣΠΙ'ΛΟΣ, ῦ, ὁ, *macula*, *labes*, *vitiligo*; item *ſaxum*. undè

Σπιλόω, *maculo*. f. ώσω. p. ἐσπίλωκα· &

Σπίλωμα, ατος, τὸ, *macula*, *labes*.

ΣΠΙ'ΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, *avis peregrina*, *avis incendiaria*. Plin. an à σπινθὴρ. q. v.

Σπινθαρίδες, *ſcintillæ*. Th. σπινθήρ.

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *SCINTILLA*: qu. à σπάω & αἴθος, *ignis*.

Σπινθηρίδες, ων, αἱ, *flammæ*.

Σπίνος, *fringilla*, avis à σπίζειν.

Σπλαγχνίζομαι, *miſericordiâ* (ex ipſo corde profectâ) *moveor*: a. 1. paſſ. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. σπλαγχνισθεὶς, ένῖος &

Σπλαγχνισμὸς, ῦ, ὁ, *miſericordia*, *commiſeratio*: à

ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, ῦ, τὸ, *viſcus*. τὰ σπλάγχνα, *viſcera*, *cor*, *jecur*, *pulmones*, *affectus maternus*, *commiſeratio*. Σπλάγχνον frequentèr de corde dicitur, ut liquet etiam in compoſitis: ἄσπλαγχνος, *non habens cor*, & εὔσπλαγχνος, *animoſus*, *miſericors*. Euſtath. ducit à Dor. σπλὰν pro σπλὴν, *ſplen*, unum ex viſceribus.

Σπλαγχνοφάγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *viſcera edens*: ex σπλάγχνον & φάγω.

Σπληδὸς, *cinis*: à σποδὸς, ῦ, ἡ, idem.

ΣΠΛΗ'Ν, σπληνὸς, ὁ, *SPLEN*, *lien*. Angl. ſpleen.

Σπογγιὰ, ας, ἡ, *SPONGIA*: Angl. a ſponge: à

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ῦ, ὁ, *ſpongia*: qu. σπῶ ὑγρά. Hinc

Σπογγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ſpongioſus*.

Σποδεύνας, ᾶ, ὁ, Dor. pro σποδεύνης, ῦ, ὁ, *qui in cinere jacet ac dormit*. Ex σποδὸς, & εὐνὴ, ἡ, *cubile*.

Σποδέω, *ferventi cinere obruo*, *percutio*, *purgo*, item *ſubagito*. Th. σποδὸς, ῦ, ἡ, *cinis*.

Σποδιὰ, ας, ἡ, *cinis*: à

Σποδίζω, f. ίσω, *ſub cinere coquo*, *comburo velut in cinere*, *cineritius ſum*. Th. σποδὸς.

Σποδοειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *cinereus*: ex σποδὸς, ῦ, ἡ, *cinis*, & εἶδος, *ſpecies*. Th. εἴδω, *video*.

ΣΠΟΔΟ'Σ, ῦ, ἡ, *cinis*: qu. à σβέω, σβεδὸς, quia extinctis & conſumptis lignis remanet. κόνις, εως, ἡ, & τέφρα, ας, ἡ, idem.

Digitized by Google

Σποδόω, -ῶ, *cinere obruo, percutio, purgo*, f. ώσω. p. ἐσπόδωκα.

ΣΠΟΛΑ'Σ, άδος, ἡ, *veſtis, coriacea.*

Σπολὴ, *ſtola.* Heſychius pro ϛολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, *lanæ,* quæ ex ovium cruribus evelluntur: à σπάω, *trabo, evello.*

Σπόμενος pro ἑσπόμενος, ſic σπομένα, Dor. pro σπομένη, ης, ἡ. Vide in σπεῖο.

Σπονδαρχίαι, ῶν, *immolatorum libamina.*

• Σπονδὰς, acc. pl. à σπονδὴ, quod vide.

Σπονδεῖον, ου, τὸ, *calix, cratér, vas ad libandùm vinum:* à

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, *libatio, libamen:* σπονδῇσι, dat. pl. Ion. pro σπονδαῖς. Peculiaritèr σπονδαὶ dicuntur *libationes quæ in ſanciendis fœderibus adhibentur:* & ſæpè etiam *ipſa fœdera:* à σπένδω, *libo.* f. σπείσω, p. m. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui libationes fert, ſacerdos.* Ex σπονδὴ, *libatio* (quod à σπένδω, *libo*) & φέρω, *fero.* præt. med. πέφορα.

ΣΠΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, *SPONDYLUS, vertebra ſpinæ dorſi.*

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, & σπόρος, ου, ὁ, *ſemen, ſatio.* à præt. m. ἔσπορα, verbi σπείρω, *ſemino.*

Σποράς, άδος, ὁ vel ἡ, *ſparſus, diſperſus:* &

Σπορεὺς, έως, ὁ, *ſator, ſeminator:* ab eod.

Σπόριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ſeminari poteſt.* σπόριμα. ων, τὰ, *ſata:* ab eod. th.

Σπόρος. Vide in σπορά.

Σπόρω, gen. Dor. pro σπόρου. Vide in σπορά.

Σποῦ pro ἕσπου, pro quo & σπεῖο, Ion. & Poët. præſ. imperat. m. verbi ἕσπομαι, Poët. pro ἕπομαι, *ſequor:* in cujus temporibus ſæpè amittitur ε. Vide in σπεῖο. Et

Σποῦ, Scythicè *oculum* ſignificat.

Σπουδάζω, *ſedulò ago, contendo, feriò ago:* fut. άσω. præſ. part. σπουδάζων, οντος, in acc. pl. σπουδάζοντας. perf. ἐσπούδακα. a. 1. imperat. act. σπούδασον, άτω. à σπουδὴ, *diligentia.* Th. σπεύδω.

Σπουδαῖος, αία, αῖον, *diligens, probus, honeſtus, ſerius:* comp. σπουδαιότερος, & Att. σπουδαιέστερος, *majori ſtudio utens:* à σπουδὴ, *ſtudium.* Th. σπεύδω, *feſtino.*

Σπουδαιότατοι, nom. plur. ſuperlat. grad. à σπουδαῖος, quod vide.

Σπουδαιέστερον, & σπουδαιότερον, *diligentiùs*, adv. compar. grad. à σπουδαῖος, *ſtudioſus.* Th. σπεύδω, *feſtino.*

Σπουδαίως, adv. *ſtudioſè, diligentèr, feriò:* à σπουδαῖος, quod vide.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, & Dor. σπουδὰ, *feſtinatio,* per Metaph. *animi intentio, deſiderium, STUDIUM, diligentia.* Th. σπεύδω, *feſtino:* p. m. ἔσπουδα.

Σπουδῇ, dat. præced. adverbialiter, *diligentèr, feſtinantèr, cùm labore,* à præc.

ΣΠΥΡΑΘΟ'Σ, ου, ἡ, & σπύραθος, ου, ὁ καὶ ἡ: tum σπυρὰς, άδος, ἡ, *caprarum ſtercus.*

Σπυρίς, ίδος, ἡ, *SPORTA, corbis, fiſcella,* ſeu *vas vimineum* aut *junceum.* Th. πυρὸς, οῦ, ὁ, *triticum, frumentum.*

Σταγετὸς, οῦ, ὁ, *ſtilla:* à ϛάζω.

Στάγιον, ἑξάγιον, ϛ', *nota ſenarii.*

Σταγὼν, ονος, ἡ, *ſtilla, gutta:* à ϛάζω.

Σταδιοδρομέω, *curſu contendo:* f. ήσω. à

Σταδιοδρόμος, *qui in ſtadio curſu certat:* quod ex ϛάδιος, ſeu -ον, *ſtadium:* (quod ab ἵϛημι, *ſto*) & δρόμος, *curſus.* præt. med. δέδρομα, verbi τρέχω, *curro:* fut. θρέξω. a. 2. ἔδραμον.

Στάδιον, *STADIUM, curriculum,* ſeu campus ubi equeſtria vigent exercitia; continens ſex jugera. Æol. σπάδιον, *SPATIUM.* à ϛάδιος.

Στάδιος, ου, ὁ, idem. Et

Στάδιος, ία, ιον, *firmus, a, um, ſtabilis:* ab ἵϛαμαι, *ſto.*

Στάζοντα, *ſtillantem,* acc. ſing. præſ. part. à ϛάζω, *ſtillo.*

ΣΤΑ'ΖΩ, *ſtillo:* f. ξω.

Σταθεὶς, έντος, *ſtatus, poſitus;* a. 1. part. paſſ. verbi ἵϛημι, *ſto:* f. ϛάσω. aor. 1. paſſ. ἐϛάθην.

Στάθεν, Bœot. Sync. pro ἐϛάθησαν, *ſteterunt.* 3. pl. a. 1. paſſ. verbi ἵϛημι, *ſto.*

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, *ſtabilis, -e:* à ϛάω, ſeu ἵϛημι, *ſto.*

Σταθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ.

Σταθῆναι, a. 1. infin. paſſ. &

Σταθήσομαι, ῃ, εἶται, f. 1. paſſ. verbi ἵϛημι.

Στᾶθι, Dor. pro ϛῆθι, a. 2. imperat. act. ejuſd. verbi.

Στάθμα, ας, ἁ, Dor. pro ϛάθμη, ἡ, *meta,* quod vide.

Σταθμάω, f. ήσω, *ad amuſſim exigo, pondero, æſtimo.*

Σταθμάομαι, *conjicio:* à ϛάθμη, *amuſſis.* Th. ἵϛημι, *ſto.*

Σταθμεύμενος, Ion. pro ϛαθμώμενος, *conjiciens:* à ϛαθμέομαι, vel -όομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, *amuſſis, regula ad quam aliquid exæquatur, meta:* & indè

Σταθμίζω, f. ίσω, *expendo, pondero.* Th. ἵϛημι, *ſto, pondero.*

Στάθμιον, ου, τὸ, *pondus:* à

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, *ſtabulum, ſtatio, poſtis, ſtatera, pondus:* dat. ſing. ϛαθμῷ. dat. pl. Ion. ϛαθμοῖσι. ab eod. th.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro ϛῆθος, εος, τὸ, *pectus.*

Σταῖμεν, ϛαῖτε, ϛαῖεν, Att. Sync. pro ϛαίημεν, ητε, ησαν, 1. pl. a. 2. opt. act. verbi ἵϛημι.

ΣΤΑΙ'Σ, & ϛαὶς, αιτὸς, τὸ, *farina triticea, aquâ ſubacta.*

Σταλάγμη, ῆς, ἡ, *gutta, lixivia, aloë:* à

Σταλακτὸς, οῦ, *ſtillatitius.* Th. ϛάζω, fut. ξω, *ſtillo.*

Στάλα, ας, ἁ, Dor. pro ϛήλη, ἡ, *columna.*

Σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, *diſtillatio.*

Σταλάζω, fut. ξω. *STILLO.* Th. ϛάζω, idem.

Σταλάω, idem ac præced.

Σταλῆναι, *miſſum eſſe,* a. 2. infin. paſſ. verbi ϛέλλω, *mitto.* a. 2. paſſ. ἐϛάλην.

Στάλιξ, ικος, *varrus, paxillus,* qui facit impoſita ϛάσιν.

Στάμεν, Poët. pro ϛῆναι, a. 2. infin. act. verbi ἵϛημι. Alii ſcribendum cenſent ϛάμεν, à ϛῆναι, Dor. ϛᾶναι. hinc Att. Ion. ϛάμεναι, & per Apocopen, ϛάμεν.

Στάμιν, ινος, *lignum in navi erectum:* à ϛάω, ſeu ἵϛημι, quia ſtat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *urna, hydria, amphoram*: ut puto, à στάω, quòd erecta ſtet.

Στὰν, Ion. pro ἔσταν, hoc verò Bœot. Sync. pro ἔστασαν, *ſteterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *ſto*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στάξευμες, Dor. & Æol. pro στάξομεν, *ſtillabimus*, 1. pl. f. 1. verbi στάζω, *ſtillo*.

Σταξεῦντ., Æol. & Dor. pro στάξουσι, 3. perſ. pl. f. 1. verbi στάζω, *ſtillo*: f. ξω.

Σταότα, Ion. pro ἑσταότα, n. g pl. num. perf. part. act. ab ἵστημι, *ſto*. perf. part. ἑστακὼς, ότος, & Ion. Craſi ἑστὼς, ότος, & per Aphæreſin σαότες, &c.

Στὰς, *qui ſtetit*, a. 2. part. act. Sed στᾶσ' pro στᾶσα, a. 2. part. f. g. ab ἵστημι, *ſto*.

Στάσῃ, *conſiſtat*, 2. ſing. a. 1. ſub. m. Dor. pro στήσῃ, ab ἵστημι, *ſto*.

Στασιάζω, f. άσω, *ſeditionem excito, diſſideo*: vide in στάσις.

Στασιασμὸς, ῦ, ὁ, *diſſenſio*: à præced.

Στάσιμος, ω, ὁ ϗ ἡ, *ſtativus, ſtabilis*: Gl. Cyr. [* ἀργύριον στάσιμον εἶναι, Leg. Solon. ap. Lyſiam, *pecuniam fœnori dari licere*.] ab ἵστημι, *ſto*.

Στάσις, εως, ἡ, propriè *ſtatio*, ipſe ſtandi actus: deindè *factio, ſeditio*: & hinc

Στασιώδης, εος, & στασιώτης, ȣ, ὁ, *ſeditioſus*. Th. ἵστημι, *ſto, erigo*; cum multitudo ſe erigit adversùs præſites.

Στάσκεν, Ion. & Poët. pro ἔστη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *ſto*.

Στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, fut. 1. med. verbi ejuſd.

Στάσω, Dor. pro στήσω, f. 1. ejuſd.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, *STATER*, [* nummus quatuor drachmas valens, Matt. xvii. 27.] Sub Athenienſium republicâ nummus aureus unciæ ponderis: ſub Byzantinis Imperatoribus nummus ſexta pars unciæ. Debitor qui pecuniam mutuatur. πολλοὶ στατῆρες, ἀποδοτῆρες δ' ὐδ' εἷς, Epicharmus: *multi ſunt qui pecunias fœnore accipiunt, ne unus quidem qui reddat.*]

Στατὸς, ῦ, *ſtans, qui diù ſtat*. Sic στατὸς ἵππος, *equus qui in ſtabulo continetur*: hinc στατίζομαι, *ſto*. Th. ἵστημι, idem.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *vallus, palus ligneus, crux*.

Σταυρόω, ῶ, *palo, cruciſigo*, per Metaph. *impetum carnis, ne in me regnet, frango*: virtute ſcil. Spiritûs. S. precibus, &c. f. ώσω. p. ἐσταύρωκα. a. 1. ἐσταύρωσα. aor. 1. imperat. act. σταύρωσον, ατω, & in 3. pl. σταυρωσάτ. a. 1. ſub. act. σταυρώσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. σταυρώσωσι. a. 1. infin. act. σταυρῶσαι. a. 1. part. act. σταυρώσας, αντος. perf. paſſ. ἐσταύρωμαι, σαι, ται, *ſum contemptui & horrori*: p. part. paſſ. ἐσταυρωμένος, η, ον, *cruciſixus*: a. 1. paſſ. ἐσταυρώθην, ης, η. aor. 1. imperat. paſſ. σταυρώθητι, ήτω. a. 1. ſub. paſſ. σταυρωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. infin. paſſ. σταυρωθῆναι. Th. σταυρὸς, *crux*.

Σταυρώσιμος, *furcifer*: à σταυρὸς.

Σταύρωσις, εως, ἡ, *cruciſixio*: à 3. perſ. ſing. perf. paſſ. verbi σταυρόω.

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, *uva paſſa*. Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*: qu. à στάζω, qui ſtillat liquorem; hinc & σταφυλὴ ἄνθεμον, *columella uvæ*: ſed σταφύλη, ης, eſt *perpendiculum*.

Σταφυλὴ, & σταφύλη. vide in σταφίς. σταφυλῇσι, dat. pl. Ion. à σταφυλὴ, *uva*.

Σταχάνη, ης, ἡ, *trutina*, Dor. ab ἵστημι, *pondero*.

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, *ſpica*: in nom. pl. στάχυες, qu. à στὶξ, *ordo*; quia certos habet ordines granorum; item *ſtella quæ ſpica virginis dicitur*: & *herba*, marrubio ſimilis. Eſt &

Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri.

Στάω, στῶ, *STO, maneo*: ab hoc inuſitat. eſt ἵστημι, *ſtatuo*.

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *ſebum* ſeu *ſevum*; item *farina aquâ ſubacta*.

Στεαθόομαι, ῦμαι, *pingueſco, pinguefio*: f. ώσομαι.

Στεγάζω, *tego, ſuſtineo, fulcio*, f. άσω, p. ἐστέγακα.

Στεγανὸς, & per Sync. στεγνὸς, ȣ, *opertus, ſolidus*: à στέγω, *tego, ſuſtineo*.

Στεγαστρίδες, *ad aliquid tegendum aptæ*. Th. στέγω, *tego*.

Στέγη, ης, ἡ, *tectum, ædificium, contignatio*: undè Angl. ſtage. Th. στέγω.

Στέγος, vel τέγος, εος, τὸ, idem, & ab eod. th.

ΣΤΕ'ΓΩ, *TEGO, operio*; item *tolero, ſuſtineo, impedio, propulſo*. [* *contineo*: οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι, Eurip. ap. Plut. de Garrul. p. 504. *Implere te nequeo continentem nihil.*] f. ξω. p. ἔστεχα. p. m. ἔστεγα.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, *STIBO, calco, conſtipo*: qu. ex στάω, & βάω, quod enim calcat, *ſtat*, & *it*, quodammodo; quia ſtando movet pedes. Hinc στίβος, ȣ, ὁ, *via, ſemita*.

Στείλαντο, *collegerunt*, Ion. pro ἐστείλαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi στέλλω, *mitto, contraho*, quod vide.

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, *foramen ſecuris, in quod* στέλλεται, id eſt, *immittitur* lignum: &

Στειλεὸν, & Poët. στειλειὸν, ȣ, τὸ, & στειλεὸς, vel στελεὸς, ȣ, ὁ, *ſecuris manubrium*; quod στειλειᾷ immittitur.

Στεινομένη, *arctata*, Ion. pro στενομένη, præſ. part. paſſ. f. g. verbi στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *anguſtus, arctus*: Ion. στεινὸς. idem.

Στείνοντο, Ion. pro ἐστένοντο, *reſonabant*, 3. pl. imperf. à στένομαι, *ſuſpir.* Vid. præced.

Στεινὸς, ȣ, Ion. idem quod στενὸς, ȣ, *anguſtus*: ſed

Στεῖνος, εος, τὸ, *via anguſta, anxietas*. Th. στενὸς.

Στεινύω, Ion. pro στενύω &

Στείνω, Ion. pro στένω. Th. στενὸς.

Στεινωπὸς, Ion. pro στενωπὸς, hoc autem Poët. pro στενωπὸς, *arcta*, ſeu *anguſta via*: à στενὸς, *anguſtus*, & ὀπὴ, *foramen*.

Στείομεν, *ſteterimus*, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. ω in ει reſoluto, στέωμεν, & Ectaſi Poët. στείομεν, verbi ἵστημι, *ſto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην a. 2. ſub. στῶ.

Στεῖρα, ας, & Ion. στείρη, ης, ἡ, *carina navis*, quaſi στερρὰ, *firma*: à στερρὸς, *ſolidus*, pro στερεὸς, idem; *quod carina ſit ſolidiſſima aſſerum, quippe in quam, tanquam fundamentum*

mentum quoddam, ad quod nectuntur cæteræ partes navis. Eſt etiam

Στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis. καὶ στῆρα, ſterilis: à στερέω, privo: f. ήσω, & ώσω, p. ἐστέρηκα.

Στεῖρος, ου, ὁ, ſterilis vir. στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis fœmina: tamen & στεῖρος, de fœminâ. Th. στερέω, privo.

Στειρόω, -ῶ, ſterilis fio. f. ώσω, p. ἐστείρωκα.

Στεῖχον, Ion. pro ἔστειχον, incedebant, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, ω, vado.

ΣΤΕΙ'ΧΩ, vado, ordine incedo, [* στείχειν κῦμα, χθόνα, &c. ſuperambulo ap. Poët. Græc. frequenter. v. Salm. de m. uſur. p. 518.] f. ξω, p. ἔστειχα. a. 2. ἔστιχον.

Στελγὶς, ίδος, ἡ, &

Στέλεγγις, ἡ, ſtrigilis; item coronamenti genus, lamina: à στέλλειν γυῖα, ornare membra. Vide στλεγγίς.

Στελεὸν, & -ὸς, vide in στειλειόν.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, truncus, caudex: qui qu. ex radice στέλλεται.

ΣΤΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, viſcum, quod arbori innaſcitur: materiâ qu. aliundè miſſa, à στέλλω. q. v.

Στέλλεν, ornare, Dor. pro στέλλειν, præſ. inf. act. Vide στέλλω.

ΣΤΕ'ΛΛΩ, mitto, inſtruo, apparo, orno, amicio: [* contraho, στεῖλαι ὀθόνην, Il. Α. 433, velum contrahere. στέλλεσθαι ὑμᾶς, 2. Theſ. iii. 6. ſubducatis vos ⁊c.] f. στελῶ. f. 2. σταλῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. præſ m. στέλλομαι, devito, ſubduco, p. m. ἔστολα.

Στελμονίαι, faſciæ quibus canum latera præmuniuntur à στέλλω, inſtruo.

Στελῶ, mittam, f. 1. verbi στέλλω, mitto.

ΣΤΕ'ΜΒΩ, contumeliâ, ſeu injuriâ afficio: qu. à στόμα, ατος, τὸ, ut ſit ore lædo. Eſt &

Στέμβω, aſſiduè moveo; vide στέμφω.

Στέμμα, ατος, τὸ. ſertum, corona; vitta; lana; STEMMA nobilitatis: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi στέφω, corono: f. ψω. p. ἔστεφα. perf. paſſ. ἔστεμμαι. Angl. a ſtem.

Στέμφυλα, τὰ, vinacea; floces, fraces. Sunt folliculi σταφυλῆς.

Στέμφω, f. ψω, moveo: undè ἀστεμβὴς, & ἀστεμφὴς, immotus. Vide in στέμβω. Martin. refert. ad στείβω, calco.

Στέναγμα, ατος, τὸ, &

Στεναγμὸς, ου, ὁ, ſuſpirium, gemitus: à στενάζω, ingemiſco. Th. στενὸς, anguſtus.

Στενάζω, ingemiſco: præſ. imperat. act. στέναζε, έτω. & in 1. pl. στενάζετε, f. αξω. a. 1. ἐστέναξα, ingemui: à στένω, gemo. Th. στενὸς, anguſtus, gemitus enim fit anguſto corde.

Στενακτὸς, ου, gemebundus, lamentabilis: à præced.

Στενάχιζε, ingemiſcebat, 3. ſing. imperf. Ion. à

Στεναχίζω, f. ίσω, gemo: Poët. à

Στενάχω, f. ξω, Poët. & στεναχέω, idem ac στενάζω, & ab iiſd.

Στονόεις, εσσα, gemebundus. Th. στενὸς, arctus.

Στονόεντα, præced. acc. ſing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεσχεῖν, anxium eſſe ſeu torqueri in rebus frivolis & nugatoriis: à στενὸς, anxius, & λέσχη, ſermocinatio.

ΣΤΕΝΟ'Σ. anguſtus, arctus.

Στενόσημον, anguſticlavium: ex στενὸς, anguſtus, & σῆμα, ατος. τὸ, ſignum: ita πλατύσημον, laticlavium.

Στενότης, ητος, ἡ, anguſtia: à στενὸς.

Στενοχωρέω, -ῶ, coarcto: f. ήσω. p. ἐστενοχώρηκα. præſ. paſſ. στενοχωρέομαι, -οῦμαι, coarctor: qu. ex στενὸς χῶρος, anguſtus locus.

Στενοχωρία, ας, ἡ, anguſtiæ: ex iiſd.

Στενόω, f. ώσω, anguſto, coarcto. Th. στενὸς anguſtus.

Στέντωρ, ορος, ὁ STENTOR, præco, qui tantùm vociferabatur, quantùm alii quinquaginta: dat. ſing. Στέντορι.

Στένω, f. νῶ, gemo, deploro, reſono: ex anguſto corde. Th. στενὸς, anguſtus.

Στεινωπὸς, Poët. pro στενωπὸς, anguſtus, in quo viſus contrahitur, arcta ſeu anguſta via: à στενὸς, anguſtus, & ὀπὴ, foramen.

Στενῶς, adv. contractè, anguſtè: à στενὸς.

Στένωσις, εως, ἡ, coarctatio: à στενόω.

Στέωμεν, ſtetiſſemus, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵστημι, ſto.

Στέργοισα, Dor. pro στέργουσα. præſ. part. f. g. à στέργω, diligo.

ΣΤΕ'ΡΓΩ, naturali charitate complector; item acquieſco, ſum contentus, oro, deſidero: qu. à στέγω, ut ſit protego, naturali propenſione: f. ξω. p. ἔστερχα. p. m. ἔστοργα.

Στέργωσιν, 3. pl. præſ. ſub. verbi præced.

Στερηθεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. paſſ. à στερέω.

Στερεοκάρδιος, ου, ὁ & ἡ, firmus & conſtans animo: ex καρδία, cor: &

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, ὰ, ſolidus, integer, perfectus, rigidus, firmus (qu. à στάω) firmiter ſtans. Hinc

Στερεόω, -ῶ, confirmo, ſolidum reddo, corroboro: f. ώσω. p. ἐστερέωκα. imperf. paſſ. ἐστερεούμην, -ούμην, & in 3. pl. ἐστερεοῦντο, -οῦντο. p. paſſ. ἐστερέωμαι. a. 1. paſſ. ἐστερεώθην, &c. Th. στερεός.

Στερῆσαι, a. 1. infin. act. verbi στερέω, privo.

Στέρεται, privatur, 3. ſing. præſ. paſſ. à στέρομαι, idem ac στερέομαι, -οῦμαι.

ΣΤΕΡΕ'Ω, privo, orbo: f. ήσω, & έσω, perf. ηκα, & εκα. a. 1. paſſ. ἐστερέθην.

Στερέωμα, ατος, τὸ, firmamentum, ſoliditas: à στερεόω, ſolido. Th. στερεὸς, ſolidus.

Στερεῶς, adv. ſolidè, firmiter, conſtanter: à στερεὸς, quod vide.

Στερέωσις, εως, ἡ, confirmatio, conſolidatio.

Στερήσας, αντος, ὁ. 1. part. act. στερέω, privo.

Στέρησις, εως, ἡ, privatio. [* commiſſio vel amiſſio mercimonii. Ariſtot. Oecon. l. ii. v. Salm. de m. uſur. p. 616.] &

Στερητικὸς, ου, privativus: à perſ. paſſ. verbi στερέω, privo.

Στερηθῆμεν. privatum eſſe, per Sync. pro στερηθήμεν, ſeu στερηθήμεναι, Ion. & Dor. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi στερέω, privo: f. ήσω, & έσω. a. 1. paſſ. ἐστερήθην.

Στερίσκονται, privantur: 3. pl. ind. paſſ. à

Στερίσκω, idem quod στερέω, privo.

Στέρφος

Digitized by Google

Στέῤῥιφος, εος, τὸ, *pectus*, quia ςεῤῥὸν. *ſolidum*. Et ςέριφος, ου, *ſterilis*: qu. à ςεῖρος. Th. ςερέω, *privo*: vel vide ςερεὸς, *ſolidus*.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ου, τὸ, *pectus*: quia ςερεὸν, oſſibus firmitèr munitum.

* Στερνοῦχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *campeſtris*; *lata habens pectora*. Oedip. Colon. 723.

Στέρξαι, *amaviſſe*, a. 1. infin. act. verbi ςέργω, *naturali charitate complector*: f. ξω. a. 1. ind. paſſ. ἐςέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac ςερέομαι, -οῦμαι, *privor*.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ. *fulgor*, *ſplendor*: per Aphæreſin pro ἀςεροπὴ, Poët. pro ἀςραπὴ, ab ἀςράπτω, *fulguro*. f. ψω. Eſt &

Στεροπὴς, nomen proprium Cyclopis.

Στεροπηγερέτα, voc. ſing. à

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, *qui fulgur ſuſcitat*, Jovis Epithet. à ςεροπὴ, & ἀγείρω, *excito*.

Στέροψ, οπος, ἡ, idem quod ςεροπὴ.

Στεῤῥὸς, ὰ, ὸν, idem ac ςερεὸς, *ſolidus*: &

Στεῤῥότης, ητος, ἡ, idem quod ςερεότης, *ſoliditas*.

Στέρφος, εος, τὸ, *pellis*: à ςέφω, *tego*, per Pleonaſm. τοῦ ρ. Dicitur etiam ἔρφος, & Dor. ςέρφος, qu. à ςέφω.

Στερχθεὶς, ἔντος, *dilectus*, a. 1. part. paſſ. verbi ςέργω, f. ξω. Vide in ςέρξαι.

Στεῦτ', vide in ςεῦτο, vide in

Στεῦται, *firmatur*, per Sync. pro ςεύεται, 3. ſing. præſ. verbi ςεύομαι, & ςεομαι, *promitto*, *firmo*, *præ me fero*. ſic ςεῦτ', pro ςεῦτο, *firmabatur*, Ion. & per Sync. pro ἐςεύετο, 3. ſing imperf. ejuſd.

Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *ſertum*.

Στεφάνη, ης, ἡ, *corona*, *vertex*, *orbis*, *cribri ambitus*, *montis culmen*, *galeæ ſpecies*, *ungula*. Th. ςέφω, *corono*.

Στεφανηφορέω, -ῶ, *coronam fero*. f. ήσω. p. ἐςεφανηφόρηκα. &

Στεφανηφόρος ἀγὼν, *certamen*, *in quo victori corona datur ferenda*. [* Στεφανηφόρος, ου, ὁ, fuit is qui eligebatur quolibet anno à ſacerdotibus, ut curam haberet ſacrorum, quæ ad Deos ſpectabant; tanquam ſummi pontifices in aliis urbibus. Apud Athenæum, Stephanephorus Tarſi tunicam purpuream indutus, albo diſtinctam, coronam lauream ferebat, quam Plato de Legg. ſemper gerere ait, cum alii ſacerdotes non niſi inter ſacra illam portarent. *Vaill. de Num. Græc.* p. 318.] Ex ςεφανὴ, quod à ςέφω, *corono*, & φέρω, *fero*.

Στεφανίζω, f. ξω, *corono*, à ςέφανος, quod à ςέφω.

Στέφανος, ου, ὁ, *corona*: ςεφάνοις, Dor. pro ςεφάνης. Th. ςέφω.

Στεφανοῦνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ςεφανόω, quod v. de.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem ac ςεφανηφορία, ἡ, *coronæ geſtatio*. Ex ςεφάνη, *corona* (quod à ςέφω, *corono*) & φέρω, *fero*.

Στεφανοφόρος, *coronatus*, *coronam geſtans*: ab iiſd.

Στεφανόω, -ῶ, *corono*; item *honoro*, *orno*, *decoro*: f. ώσω. p. ἐςεφάνωκα. præſ. paſſ. ςεφανόομαι, -οῦμαι, -όῃ, -οῖ, -όεται, -οῦται. p. paſſ. ἐςεφάνωμαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. ἐςεφανωμένος, *coronatus*. à ςέφανος. Th. ςέφω, *corono*.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, *corona*. & Metaph. pro *ornamento*. à 1. perſ. ſing. p. paſſ. præced.

Στέφον, *coronârunt*, Ion. pro ἔςεφον, 3. pl. imperf. verbi ςέφω.

Στέφος, εος, τὸ, *corona* ſeu *corolla*: à ſeq.

ΣΤΕ'ΦΩ, *corono*, *redimio*, f. ψω. p. φα. perf. paſſ. ἔςεμμαι.

Στέψας, αντος, *qui coronavit*, aor. 1. part. act. verbi præced.

Στέωμεν, Ion. pro ςῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵςημι, *ſto*: a. 2. ἔςην.

Στῆ, *ſtetit*, Ion. pro ἔςη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. &

Στῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἵςημι, *ſto*: f. ςήσω. a. 2. ἔςην.

Στήῃ, vel ςήῃ, & ςτήῃ, Poët. pro ςείῃ, & hoc pro ςῇ, quod Ion. pro ςῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. Vel ςήῃ, Pleonaſmo τοῦ η, pro ςῇ, verbi ἵςημι, *ſto*. a. 2. ἔςην.

Στήθεσσιν, dat. pl. Ion. pro ςήθεσι, à ςῆθος, εος, τὸ, *pectus*.

Στήθεσφιν, φ additur per Paragog. dat. plur. ejuſd.

Στῆθι, *ſta*, a. 2. imperat. act. verbi ἵςημι, *ſto*. f. ςήσω. a. 2. ἔςην.

Στηθιςὴρ, *antilena*. ςηθόδεσμον, *pectorale*.

Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, *faſcia pectoralis*: à δέω, *ligo*: &

ΣΤΗ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *pectus*: qu. à ςῆναι, *ſtare*, quia ſtat quaſi immotum.

Στήκετε, 2. pl. præſ. à

Στήκω (ab ἕςηκα) *firmitèr ſto*. legitur verò in præſenti ſolo. [* Phil. i. 27. 2. pl. ſubj. Mar. xi. 25. 1 Theſſ. iii. 8. imp. Gal. v. 1.] dicitur vero ςήκω pro ἑςήκω, per Aphæreſin. ἑςήκω, f. ξω, *perſto*, *conſtantèr ſto*. Formatur à præt. ἕςηκα, verbi ἵςημι.

ΣΤΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *lapis è terrâ extans*, *munitionis vel ſigni gratiâ*, ſæpè pro *cippo*, vel *columna*, qu. ab ἵςημι, *ſtatuo*.

Στηλίδιον, ου, τὸ, &

Στηλὶς, ίδος, ἡ, *parvus cippus*, ſeu *columella*. acc. pl. ςηλίδας. Th. ςήλη.

Στηλίτας, acc. pl. à ςηλίτης, ου, ὁ, *notatus infamiâ*, & *qui notavit alterum*: *in cippum inſcriptus*: ab eod. th.

Στηλογραφία, ας, ἡ, *tituli inſcriptio*: à γράφω, *ſcribo*, & ςήλη, *titulus*.

Στηλόω, f. ώσω, *erigo ut cippum*, & *ſtabilio ut cippum*, *ſtatuo*. Th. ςήλη, *cippus*.

Στήλωμα, ατος, τὸ, *columna*, *cippus*.

Στῆμα, ατος, τὸ, *ſtamen*, in herbis, ubi ſtat.

Στήμονα, acc. ſing. à

Στήμων, ονος, ὁ, *ſtamen*, dat. ςήμονι. Th. ἵςημι, *ſto*.

Στῆναι, *poſuiſſe*, a. 2. inf. act. ab eod. th.

Στηνία, ας, ἡ, *feſtum erat Athenis*, *quo ſe mutuò dicteriis perſtringebant*.

Στήνιον, ου, τὸ, *pectus*: à ςῆναι, *firmum ſtare*.

Στηνιῶσαι, *conviciis inceſſere*: à ςηνία.

Στήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum*, *ſtabilimentum*; item *timo*, vel *furca currûs*: &

Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, *ipſa actio ſtabiliendi*, *firmitas*; à 1. perſ. p. paſſ. ſeq.

Digitized by Google

ΣΤΗΡΙ'ΖΩ, *firmitèr, ſtatuo, confirmo, ſtabilio, figo, ſto, conſtituo,* (quod à ϛεῤῥὸς, *firmus*) f. ξω. a. 1. ἐϛήριξα. a. 1. imperat. act. ϛήριξον, άτω. a. 1. opt. ϛηρίξαιμι, αις, αι. p. ἐϛήριχα. p. paſſ. ἐϛήριγμαι, ξαι, κται. perſ. part. paſſ. [* Vorſtius Philolol. par. ii. c. 39. dicit Scriptoribus præter Sacros locutionem eſſe ignotam; at Dionyſ. Perieg. 495.] ἐϛηριγμένος, η, ον, *ſtabilitus.* a. 1. paſſ. ἐϛηρίχθην. aor. 1. infin. paſſ. ϛηριχθῆναι, *confirmari.*

Στήριξε, *firmitèr fixit*: Ion. pro ἐϛήριξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi præced.

Στῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. ab ἵϛημι, *ſto.*

Στῆσαι, *ſtatuiſſe*, a. 1. infin. act. &

Στήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. m. verbi ἵϛημι, f. ϛήσω.

Στήσαντ' pro ϛήσαντο, *erexerunt*, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐϛήσαντο, verbi ejuſd.

Στήσας, & in f. g. ϛήσασα, a. 1. part. act. &

Στήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. &

Στήσομεν, *conſtituemus*, 1. pl. f. 1. act. verbi ἵϛημι, quod vide.

Στῆτε, ϛήτωσαν, 2. & 3. pl. a. 2. imperat. act. ϛῆθι, ϛήτω, verbi ejuſd.

ΣΤΗ'ΤΗ, vel ϛήτα, ης, ἡ, *fœmina, mulier,* qu. à ϛῆθη, *mamma.*

Στήτην, Ion. pro ἐϛήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵϛημι.

Στήωσιν, *ſteterint*, 3. pl. a. 2. ſub. act. Poët. pro ϛῶσιν, verbi ἵϛημι. a. 2. ſub. ϛῶ, & Pleonaſmo ϛέω, deinde Ectaſi ϛείω, & Att. η pro ει, ϛήω, & in 3. pl. ϛήωσι.

ΣΤΙ'Α, ας, & ϛτία, ας, ἡ, & ϛίον, ου, τὸ, *lapillus, calculus*: à ϛάω, quia immobilis.

Στιβαρὸς, ου, *denſus, craſſus, firmus.* dat. pl. Ion. ϛιβαρῇσι. à ϛείβω, *calco, denſo.*

Στιβαρῶς, adv. *densè, firmitèr*: à præced.

Στιβὰς, άδος, ἡ, *ſtratum calcatum, torus ex herbis* aut *foliis humi ſtratis.* Στοιβὰς, idem, & ab eod. th.

Στιβεύω, *veſtigo, indago*: Gl. Cyr. propriè eſt *calco*, ut ϛιβέω, à ϛείβω.

Στίβη, ης, ἡ, *pruina*: ϛείβω, *condenſo.*

Στίβος, ου, ὁ, *iter tritum, trames.*

Στίγμα, ατος, τὸ, STIGMA, *ſignum alicui inuſtum*, aut *impreſſum.* pl. τὰ ϛίγματα, etiam *maculæ.* &

Στιγματίας, ου, ὁ, *ſtigmate notatus.* à ϛίζω.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, *punctum.* ϛιγμὴ χρόνου, *punctum temporis, momentum.* a. 1. perſ. p. paſſ. verbi.

ΣΤΙ'ΖΩ, *pungo, ſtigmata inuro.* Metaph. *inceſſo, infamo.* f. ξω. p. ἔϛιχα. perf. paſſ. ἔϛιγμαι: hinc

Στικτὸς, οῦ, *ſignatus, punctus, punctis ſignatus* vel *diſtinctus*: à 3. perſ. p. paſſ. præced.

Στίλβη, ης, ἡ, *nitor, ſplendor*: &

Στιλβὸς, οῦ, *fulgidus, lucidus*: & indè

Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, *ſplendidum reddo*: à

ΣΤΙ'ΛΒΩ, *ſplendeo, luceo, coruſco, illuſtro.* f. ϛίλψω. p. ἔϛιλφα.

Στίλβωσις, εως, ἡ, *nitor, ſplendor.*

ΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *nummulus minimi pretii, minimum quid*, qu. *punctum* à ϛίζω, *pungo.*

Στιλπνὸς, οῦ, *lucens*: à ϛίλβω, *ſplendeo.*

ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, *ſtibium.* Eſt quo aliquid ϛείβεται, *denſatur.*

* Στίμμισμα, τος, τὸ, *pigmentum.*

Στὶξ, ϛιχὸς, ἡ, *ordo, verſus.* in pl. αἱ ϛίχες, acc. pl. ϛίχας. Th. ϛείχω, *ordine eo, vado.*

* Στίξις, εως, ἡ, *compunctio.*

* Στίον, ου, τὸ, *lapillus.*

Στιππύϊνος, ου, ὁ, *ſtuppâ confectus*: ex

Στίππυον, ου, τὸ, *ſtuppa*, id. quod ϛυππεῖον.

Στίφος, εος, τὸ, *turma, globus militum*: à ϛείβω, *denſo.*

Στιφράω, *ſum* ϛιφρός.

Στιφρὸς, οῦ, *denſus, firmus, rigidus, aridus, contractus*, qu. calcatus, ϛείβω, *condenſo.*

* Στιχαοιδὸς, ου, ὁ, *poëta.*

* Στιχάριον, ου, τὸ, *tunica, veſtis epiſcoporum undulata.*

Στίχας, acc. pl. à ϛὶξ, ϛιχὸς, ἡ, *ordo, turma.* Th. ϛείχω, *ordine eo*: ſed

Στιχὰς, άδος, ἡ, herbæ nomen: ab eod.

Στιχάω, & -άομαι, *ordine eo, vado.* Th. ϛείχω, *eo, vado*: a. 2. ἔϛιχον.

Στίχε, *diſcede*, a. 2. imperat. act. verbi ejuſd.

* Στιχηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *per verſus ſcriptus.*

* Στιχηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem. à ϛίχος, *ordo, verſus.*

Στιχθεὶς, έντος, *notatus*, a. 1. part. paſſ. verb ϛίζω, *pungo*, f. ξω. a. 1. paſſ. ἐϛίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, *verſus, ordo*, idem quod ϛίξ. Th. ϛείχω, *eo, vado.*

* Στιφρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *durus, aſper.*

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ſtrigil*, idem quod ϛελεγγὶς, & ϛελγίς. *Balnearis ſtrigilis* erat incurvo cum manubrio. Tum ab ejus ſimilitudine ϛλεγγὶς, *pellis deaurata, capiti aptari ſolita, faſcicla quædam taeniae, lamina, quâ pro coronâ utebantur.* Hinc

Στλεγγίζω, f. ίσω, *deſtringo, ſtrigili rado.*

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, *porticus*, quod à ϛάω, ſeu ἵϛημι, quia ibi ſtari poteſt, & eſt ſtatio quædam.

Στόβος, *convicium*: à ϛέμβω, *contumeliâ afficio.* qu. ϛόματος βοή.

Στοιβάζω, *comprimo, ſtruo.* ϛοιβάσιμος, *ſtipabilis.* ϛοιβάϛης, *ſtipator.* ϛοιβὴ, *ſtipatio.*

Στοιβὰς, άδος, ἡ, *frons, -dis*, idem quod ϛοιβὴ, ϛίβαδιον, ου, τὸ. Vide ſupra, à ϛείβω, *calco.* f. ψω. p. ἔϛειφα. p. m. ἔϛοιβα.

Στοιβὴ, ῆς, ἡ, *ſtipatio*; *herba quædam*; *compoſitio.* ϛοίβη, idem.

Στοιχεῖον, ου, τὸ. [* (1) *prima diſciplinarum rudimenta*, Gal. iv. 3. Heb. v. 12. vi. 1. (2) *literæ ex quibus ſermo componitur.* vid. Dionyſ. de collocat. verborum. Priſcian. de accentibus, p. 832. (3) *Umbra Solaris* ex quâ ſignum capiebatur temporis ad cœnam eundi, teſtante Jul. Polluce Onomaſt. l. vi. c. 8. (4) *Imagines ſignorum Zodiaci* lapidulis annuliſque inſculptæ ad averruncanda quæ nocitura eſſent, ut docet Salmaſ. de Annis climactericis. (5) *Signa Zodiaci*, ut occurrit apud Epiphanium & Euſebium, notante Menagio ad Laertii Menedemum, l. vi. § 102. (6) *Elementum* quo quid componitur,

Digitized by Google

nitur, aut in quod reſolvitur; definiente Zenone apud Laertium, l. vii. § 136.] quod à ϛοῖχος, *ordo*. Th. ϛείχω, *ordine eo*. f. ξω. p. ἔϛειχα, p. m. ἔϛιχα, & ἔϛοιχα.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, *prima elementorum inſtitutio*.

Στοιχέω, -ῶ, *incedo*. fut. ήσω. p. ἐϛοίχηκα. ab eod. th.

Στοιχηδὸν, adv. *ordine, ordinatim*. ab eod. th.

* Στοίχημα, ατος, τὸ, *conventio, pactum conventum*. Artemid. Oneir. c. xxxii.

Στοῖχος, ου, ὁ, *ordo, verſus*. Th. ϛείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, *STOLA, veſtis oblonga*. [* Marc. xii. 38. Xen. Cyropæd. l. p. 16. 8vo. & Diod. Sic. p. 81. A. & apertè diſtinguitur inter ϛολὰς ἀνδρείας ϗ γυναικείας, p. 599. B. Non igitur vox Helleniſtica, ut autumavit Grotius] Th. ϛέλλω, *orno, amicio*.

Στολιϛὴς, οῦ, ὁ, *veſtiarius, veſtiarii præſes*, 2 Reg. x.

Στολίζω, f. ίσω, *veſtio, apparo*: à ϛολὴ, quod vide.

Στολίσας, αντος, *ornatè præparans*: aor. 1. part. act. ϛόλισον, *orna*, a. 1. imperat. act. Poët. verbi ϛολίζω, *amicio, apparo*. Th. idem.

Στολισμὸς, οῦ, ὁ, *veſtitus, ornamentum*.

Στολιϛὴς, οῦ, ὁ, *veſtiarius*: à 3. perſ. ſing. perf. paſſ. verbi ϛολίζω.

Στόλος, ου, ὁ, *militaris expeditio, claſſis, copiæ quæ aliquò mittuntur*: à ϛέλλω, *mitto*.

ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τὸ, *os oris*; *ſermo*; *acies gladii*. ϛόμα πρὸς ϛόμα λαλῆσαι, *loqui cum præſentibus*.

Στόμαργος, ου, ὁ, *rabula*. Gl. Cyr.

Στομάτεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à ϛόμα, ατος, τὸ, *os, oris*.

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, *STOMACHUS, ventriculus*. quod à ϛόμα. Hinc Angl. ſtomach.

Στόμβος, *qui ore dilatato ſonum edit*: à ϛόμα, & βόω.

Στόμος, *garrulitas, convitium*: à ϛόμα.

Στομόω, ϛόμα ἔχειν ποιῶ, *ore afficio, os facio, acuo, diſertum reddo*, & *os claudo*. Th. ϛόμα, *os, oris*.

Στόμωμα, ατος, τὸ, *chalybs*; item *vis, robur*: &

Στόμωσις, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum*: item *acies, acumen, robur*: à perf. paſſ. verbi ϛομόω.

Στομφάζω, f. άσω, *utor grandibus verbis*: à ϛόμφος.

Στοναχεῦντι, Dor. & Æol. pro ϛοναχοῦντι, 3. pl. ind. præſ. vel Dor. pro ϛοναχοῦντι, dat. ſing. part. præſ. à

Στοναχέω, f. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro*, à ϛένω, *gemo*. Th. ϛενὸς, *anguſtus*.

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, *gemitus*.

Στοναχίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à

Στοναχίζω, ſeu -ομαι, f. σομαι. idem quod ϛένω, *gemo, ingemiſco*. Th. ϛενὸς, *anguſtus*.

Στονόεις, εντος, ὁ, & in f. g. ϛονόεσσα, ης, ἡ, *ſuſpirioſus, gemebundus, -a*: quod à ϛόνος, *gemitus*. Th. ϛενὸς, *arctus*.

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis*, Oppian.

Στοργὴ, actus τοῦ ϛεργοντος, *amor ingenitus*; *affectus naturalis*, quo Parentes & Liberi ſe mutuò proſequuntur. Th. ϛέργω, *amo*.

Στορέννυμι. Vide in ϛορέω, *ſterno*.

Στορέσαι, *ſternere*: a. 1. inf. act. ϛόρεσαν, Ion. pro ἐϛόρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ϛορέσας, ϛορέσασα. a. 1. part. act. verbi ϛορέω, *ſterno*, f. εσω.

Στορεσεῦντι, Dor. & Æol. pro ϛορέσουσι, *ſternent*: 3. pl. f. 1. act. à

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. έσω, vel ήσω. & hinc ϛορεννύω, ſeu ϛορέννυμι, & ϛρωννύω, ſeu ϛρώννυμι, *STERNO*.

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γγος, ἡ, *cuſpis haſtæ*; idem ϛόρθη, qu. à ϛορέω, quòd eâ aliquid ſternere poſſimus. Στόρθυγγες, συνεϛραμμένας τρίχας μετὰ ῥύτου, Pollux, lib. 3. 4. Heſych. legit ϛπόρθυγγες.

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collineo, ad ſcopum tendo, conjecto*: f. άσομαι p. ἐϛόχασμαι. quod à ϛείχω. Hinc ϛοχασμὸς, οῦ, ὁ, *conjectura*. ϛοχαϛέον, eſt verbale. ϛοχαϛικῶς, *conjecturaliter*.

Στοχασάμενος, a. 1. part. m. verbi ejuſd.

Στοχασμὸς, οῦ, ὁ, *conjectura*: &

Στοχαϛὴς, οῦ, ὁ, *interpres, conjector*: &

Στοχαϛικὸς, οῦ, *conjecturalis*: à p. paſſ. verbi ϛοχάζομαι.

Στοχαϛικῶς, *conjecturaliter*: adv. à ϛοχαϛικὸς. ab eod. th.

Στράβαλος, *qui eſt tereti corpore, tortuoſus*, qu. à

Στραβὸς, οῦ, *qui eſt oculis diſtortis, luſcus*: à ϛρεβλὸς, *tortus*. Th. ϛρέφω, *verto, diſtorqueo*.

Στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus*; *ſtrangulatio*. &

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, &c.

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, *tortuoſus, laqueus, doloſum conſilium*. Th. ϛραγγὸς, *tortus*.

Στραγγαλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *tortuoſus*.

Στραγγαλόω, -ῶ, f. ώσω, *STRANGULO, torqueo, ſtringo*. ab eod. Th. idem: Angl. to ſtrangle.

Στραγγεύομαι, *cunctor, tempus tero*.

Στραγγεύω, *torqueo, STRINGO*: à ϛραγγὸς ϗ item *guttatim exprimo*. Metaph. *premo*. [* ϛραγγεύεσθαι (ut apud Heſych. legendum, non ϛραϊεύεσθαι) διαλέγειν, Salm. de Fœn. Trapez. p. 778. & Herodot. l. iv. c. 28. ἐπὶ τοῦ κρυϛάλλου Σκύθαι ϛραϊεύονται, pro quo legi debet ϛραγγεύονται, *ſuper glaciem Scythæ otiantur*. Toup. ad Suid. par. iii. p. 161.] à ϛράγξ. ἡ, *gutta, ſtilla*: quod à ϛάζω, *ſtillo*; f. ϛάξω, unde Pleonaſmo τοῦ γ & ρ fit ϛράγξ.

Στραγγίας, *ſpecies tritici*: an à rotunditate guttæ?

Στραγγίζω, *guttatim exprimo, colo, torqueo*:

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, οῦ, *tortuoſus, obliquus*, qu. à ϛρέφω, *verto*.

Στραγγουρία, ας, ἡ, *urinæ ſtillicidium*: Angl. the ſtrangury. à ϛράγξ, γγὸς, ἡ, *gutta*, & οὖρον, ου, τὸ, *urina*.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγὸς, ἡ, *gutta, ſtilla*.

Στράπτω, pro ἀϛράπτω, *ſplendeo, fulguro*.

Στρατάομαι, *exercitum colloco, caſtra pono*. hinc ϛρατόωντο, Ion. & Poët. pro ἐϛρατῶντο, 3. pl. imperf. Th. ϛρατὸς, *exercitus*.

Στρατάρχης, ου, ὁ, idem quod ϛρατηγὸς, *dux*: à ϛρατὸς, & ἀρχὴ.

Στρατάρχης,

Digitized by Google

Στράταρχος, ου, ὁ, Poët. idem ac στρατάρχης, *exercitûs dux, imperator.* ab iiſdem.

Στρατεία, ας, ἡ, *militia, expeditio.* [* ἐποιοῦντο τὴν στρατείαν. Iſocr. Archid. *expeditionem ſuſceperunt.*] Th. στρατός.

Στράτευμα, ατος, τὸ, *exercitus.* quod à στρατεύω. Th. idem.

Στρατεύω, *milito:* f. εύσω. p. ἐστράτευκα. a. 1. ἐστράτευσα. præſ. m. στρατεύομαι, idem. Th. στρατὸς, qu. à στορέω, *ſterno.*

Στρατηγέω, *præſum exercitui,* [* *conſulatum gero,*] ex στρατὸς, *exercitus,* & ἄγω, *duco.*

Στρατήγημα, ατος, τὸ, *STRATAGEMA, geſtum militare, conſilium militare.* Angl. ſtratagem. Th. Στρατηγέω.

Στρατηγία, ας, ἡ, *prætura; imperium rei militaris.*

Στρατηγικὸς, οῦ, *rei militaris peritus:* οἱ στρατηγικοὶ, [* *milites prætoriani,* δωρεὰν ὑπέσχετο τοῖς αὐλικοῖς καὶ στρατηγικοῖς προσαγορευομένοις, Plut. in Galba. *Donativum promiſit militibus aulicis, qui Prætorii appellantur.* Vid. plura ap. Periſonium de Prætorio, p. 124, 125, &c.] à

* Στρατήγιον, ου, τὸ, *prætorium, cohors prætoria,* in urbe ſub Auguſto, Dio, l. liii. vix alibi repertum, niſi apud Suidam. Vid. Perizon. de Prætorio, p. 224, &c. 624. 628.

* Στρατηγὶς, ίδος, ἡ, *imperatoria, prætoria,* App. V. B. Civ. p. 672. στρατηγίδα σπεῖραν, *cohortem prætoriam* dicit idem Ap. l. iv. p. 656.

Στρατηγὸς, οῦ, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor:* [* στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὅπλων, *præfectus armorum,* Marm. Oxon. xxv. στρατηγοὶ τοῦ ἱεροῦ, Luc. xxii. 4. 52. Act. iv. 1, &c. ὕπατος, στρατηγὸς, conjunctim, *duumviri in provinciis,* ſic dicti, ut duumviri Philippi, Act. xvi. 19. 35. et Reineſ. Inſc. cl. l. xxx. p. 430.] ex στρατὸς, *exercitus,* & ἄγω, *duco.*

Στρατιῆ, Ion. pro στρατεία, ἡ, *militaris expeditio.*

Στρατηλασίη, ἡ, pro στρατεία. Th. στρατός.

Στρατηλατέω, idem quod στρατηγέω, quod vide.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac Th. στρατὸς, *exercitus.*

Στρατιώτης, ου, ὁ, & Dor. στρατιώτας, *miles.* στρατιῶται, ῶν, οἱ, *milites.* ab eod. th.

Στρατιωτικὸς, οῦ, *militaris:* à præced.

Στρατιωτικῶς, adv. *militaritèr:* à præced.

Στρατοκήρυξ, κος, ὁ, *belli præco:* qu. d. στρατοῦ κήρυξ, *exercitûs præco.*

Στρατολογέω, -ῶ, *militem deligo:* qu. d. στρατὸν συλλέγω, *exercitum conſcribo.*

Στρατολογία, ας, ἡ, *delectus exercitûs:* &

Στρατολόγος, *qui exercitum colligit.* ab iiſd.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ καὶ ἡ, *exercituum præfectus, imperator belli;* qu. d. ἄρχων τοῦ στρατοπέδου, *princeps caſtrorum:* [* *præfectus prætorio,* Act. xxviii. 16. Dio, Paſſim. Vid. Periz. de Præt.] Th. ἀρχὴ, *imperium,* & στρατόπεδον, quod vide.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, *caſtrametatio,* & idem cum ſeq.

Στρατοπεδεύω, f. εύσω, p. ἐστρατοπέδευκα, *caſtra metor.* à

Στρατόπεδον, ου, τὸ, [* *prætoria,* Herodot. iv. 4.] propriè *caſtra* hoc eſt, *locus, ubi imperator cum ſuo exercitu commoratur;* tum per Metonym. *exercitus,* ex στρατὸς, & πέδον, *ſolum; campus.*

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *exercitus.* qu. à στορεῖν, *ſternere hoſtiliter dejicere.*

Στρατόωντο, Ion. & Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. verbi στρατάομαι, quod vide.

Στραφθεὶς, έντος, & στρεφθεὶς, *converſus:* a. 1. part. paſſ. à στρέφω, *verto.*

Στραφῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi στρέφω, *verto.* f. ψω. a. 2. ἔστραφον.

Στρέβλευμα, ατος, τὸ, *tormentum; clavus navis.*

Στρεβλὴ, ῆς, ἡ, *tormentum, prælum.*

Στρεβλοκάρδιος, *cordis perverſi homo:* ex καρδία, *cor,* &

Στρεβλὸς, οῦ, *tortuoſus; callidus, perverſus.* Th. στρέφω, *verto.*

Στρεβλόω, -ῶ, *detorqueo, perverto.* f. ώσω. p. ἐστρέβλωκα. ab eod. th.

Στρέμμα, ατος, τὸ, *luxatio;* item *ſcribllina:* &

Στρεπτὸν, οῦ, τὸ, *torques:* &

Στρεπτοῖο, gen. Ion. à στρεπτὸς, οῦ, ὁ, *torques:* ab eod. th.

Στρεπτὸς, οῦ, *flexibilis, exorabilis; verſatilis, tortus:* ſed

Στρεπτὸς, ſubſtant. *torques:* à στρέφω, *verto.*

Στρεπτοφόρος, ου, *torquatus:* ex φέρω & στρεπτὸς, *torques.*

Στρεύγω, *dolore afficio, tardo, caſſo.* στρεύγομαι, *paulatim deficio, tabeſco:* qu. στραγγεύομαι. Th. στράγξ, γος, ἡ, *gutta.*

Στρεφεδινέω, *in gyrum verto;* oculi dicuntur alicui στρεφεδινεῖσθαι, *cum vertigine corripiuntur:* ex στρέφω & δινέω, *gyro, circumago:* Th. δίνη, ης, ἡ, *vertex.*

Στρεφθὲν, έντος, a. 1. part. paſſ. n. g. Vide

Στρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντι, dat. ſing. à στρεφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi στρέφω, *verto.* f. ψω. a. 1. paſſ. ἐστρέφθην.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, *verto, torqueo flecto.* quod à τρέπω, *verto:* f. στρέψω. p. ἔστροφα. a. 1. imperat. act. στρέψον, άτω, *obverte.* a. 2. ἔστραφον. præſ. paſſ. στρέφομαι, *convertor, converto me.* perf. paſſ. ἔστραμμαι. a. 1. paſſ. ἐστρέφθην. a. 2. paſſ. ἐστράφην, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. στραφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. paſſ. στραφεὶς, εῖσα, ὲν, *converſus, a, um.* a. 1. part. paſſ. στρεφθεὶς, έντος. p. m. ἔστροφα. Hinc ἀντιστρέφω, *in contrariam partem verto.* ἀντιστροφὴ, *inverſio, reciprocratio.*

Στρηνὲς, adv. *aſperè, horribilitèr:* à στρηνὴς, *aſper.* Eſt &

Στρηνὲς, pro σαφὲς, *manifeſtè.*

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *aſper, indomitus moribus.*

Στρηνιάω, *luxurior, diſſolutè vivo, laſcivio:* [* Apoc. xviii. 9. Vocem damnat Phrynichus: ſed uſus eſt Sophilus Athen. l. iii. et al. ut oſtendit Hœſchel. apud Albert.] f. άσω. p. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, εος, τὸ, *luxus.*

ΣΤΡΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *luxus, deliciæ; aſperitas morum, faſtus;* à στρηνὴς, *aſper,* quaſi à στερεῖν ἡνίας, *ab ablatis habenis.* [ἄσωλα ...

Digitized by Google

nullis legum habenis coerceri queunt.) q. d. *effrænatus*.

ΣΤΡΙΒΟΣ, *exilis & tenuis vox avis* : à ςρίζω pro τρίζω, *ſtrideo*.

Στριγμὸς, ῦ, ὁ, *ſtridor quidam* : à ςρίζω pro τρίζω.

Στριμλὸς, *ſtrigoſus*. Gloſſ. Cyr.

Στρὶξ, *columnarum canaliculus*. *Stria*.

Στριφνὸς, ῦ, *ſtrigoſus* : à ςρίφω, *ſtringo*.

Στροβέω, f. ήσω, *circumago, torqueo, perturbo*. Th. ςρέφω, *verto*.

Στρόβιλος. Vide in ςρόβος.

Στρόβος, ε, ὁ, *vortex, vertigo, gyrus* : à ςροβέω, undè & ςροβεὺς, *inſtrumentum quoddam fullonium*. ςρόβιλος, *vortex, procella, turbo, trochus*. Item *cochlea & murex marinus*, qui & ςράβηλος.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, ε, *rotundus, contractus : teres inſtar cylindri* : qu. à ςραγγὸς, *tortuoſus*. γογγύλος, idem quod ςρογγύλος.

Στρογγυλόω, -ῶ, *rotundo*, f. ώσω, p. ἐςρογγύλωκα.

Στρογγύλωσις, εως, ἡ, *rotundatio*, item *acies exercitûs*.

Στρομβιχίδης, *Strombichides*, nom. propr.

Στρόμβος, ε, ὁ, *turbo, trochus*, idem quod ςρόβιλος· à ςροβέω, *torqueo*. Th. ςρέφω, *verto*.

Στρυβίζω, f. ίσω, *ſtrideo*.

Στρυθίον, ε, τὸ, *paſſerculus*. diminut. à ςρυθὸς, quod vide

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *paſſer, parva avis*, *STRUTHIO*.

Στρεὺς, *paſſer*. Heſych. contractum ex ςρυθὸς.

Στροφάλιγξ, ἡ, *converſio, vertigo, gyrus, rotula, orbis*. à

Στροφαλίζω, idem quod ςρέφω, *verto, verſo*.

Στροφάω, *verſo* : Ion. hinc ςροφώμενοι, *verſantes*. à ςρέφω, *verto*.

Στροφεὺς, έως, ὁ, *cardo oſtii* : ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, *verſio, flexus*, *STROPHA* : *callida tergiverſatio* : undè Angl. ſtrife. à p. m. ἔςροφα. verbi ςρέφω.

Στρόφιγξ, ιγγος, ὁ, *vertebra, cardo* : quia ejus vi aliquid vertitur : ut, *collum, porta* : ab eod.

Στροφίοιο, gen. Ion. à Στρόφιος, ε, ὁ, nomen propr.

Στρόφις, *homo verſatilis* : qui ſe novit ςρέφειν.

Στρόφος, ε, ὁ, *aliquid tortum & torquens* : *funis, faſcia*. Eſt & *tormen* morbus. ςροφοποιὸς, *reſtio*, qui ςρόφες ποιεῖ, id eſt, funes. hinc Angl. a rope. à ςρέφω, *verto* : p. m. ἔςροφα.

Στροφωτὸς, ῦ, ὁ, *verſatilis* : ab eod.

Στρύμαργος, *furioſè libidinoſus*. Refer ad ςρεὺς, quia ὀχευτικός.

Στρυμόνα, acc. ſing. à

Στρυμὼν, ονος, ὁ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, ῦ, *acerbus* : idem quod ςυφνὸς, undè & factum aiunt interpoſito ρ. Alii referunt ad ςρέφω, *conſtringo*.

ΣΤΡΥΧΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ſolanum* herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, *ſtratum, ſtragulum* : à ςρώννυμι, *ſterno*, quod vide. ab inuſ. ςρόω.

Στρωματεὺς, εως, ὁ, *pulvinar, veſtis aliqua ſutilis*. Th. ςορέω, *ſterno*.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, idem. à

Στρώννυμι, vel ςρωννύω, *ſterno* : imperf. ἐςρώννυον. f. ςρώσω. a. 1. ἔςρωσα. a. 1. imperat. act. ςρῶσον, άτω. p. ἔςρωκα. p. paſſ. ἔςρωμαι, σαι, ται. p. part. paſſ. ἐςρωμένος, η, ον, *ſtratus*. hinc Angl. to ſtrow. Th. ςορέω, idem.

Στρῶσις, εως, ἡ, *ſtratio, ſtratura* ; item *lecti ſtructura* : à 2. perſ. ſing. p. paſſ. præced. verbi.

Στρῶσον, *ſterne* : a. 1. imperat. act. &

Στρώσω, *ſternam* : f. 1. act. verbi ςρώννυμι, *ſterno*. Th. ςορέω, idem.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *ſtrator* ; *trabs parva, crates* : &

Στρωτῆρες, *aſſeres*, ut quibus pavimentum ſternitur : &

Στρωτὸς, ῦ, *ſtratus* : à præcedentibus.

Στρωφᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. à

Στρωφάω, idem quod ςροφάω, *verſor, circumago* : f. 1. m. ςρωφήσομαι. quod à ςροφὴ, *verſio, flexus*. Th. ςρέφω, *verto* : f. ψω. p. m. ἔςροφα. a. 2. m. ἐςραφόμην.

Στρωφῶ, Dor. pro ςρέφω, *verto*.

Στρωφώμενος, præſ. part. paſſ. verbi ςρωφάω, quod vide.

Στρώω, inuſit. à ςορέω, *ſterno*.

Στυγέει, *odit* : 3. ſing. ind. præſ. ςυγέῃ, *timeat* : 3. ſing. præſ. ſub. verbi ςυγέω, *odio perſequor* : quod vide.

Στυγερὴ, Ion. pro ςυγερὰ, ᾶς, ἡ, *horribilis, odioſa* : dat. pl. ςυγεραῖς. à

Στυγερὸς, ῦ, *terribilis, triſtis, gravis*. Th. ςυγέω.

Στυγερώπης, ὁς, ὁ ϗ ἡ, *inviſus* : ex ςυγερὸς, *horribilis* : & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Στυγερῶς, adv. *horribiliter* : à ςυγερὸς.

ΣΤΥΓΕ'Ω, *odio perſequor, reformido* : fut. -ήσω, & ςύξω, ab inuſit. ςύγω. a. 1. ἔςυξα. a. 2. ἔςυγον.

Στύγημα, ατος, τὸ, *odium*. &

Στυγητὸς, ἡ, ὸν, *odioſus, a, um*. Th. ςυγέω.

Στυγνάζω, *triſtis ſum, contriſtor* : f. άσω. a. 1. ἐςύγνασα. a. 1. part. act. ςυγνάσας, αντος. à ςυγνὸς, quod vide.

Στυγνάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ſuper.

Στυγνὸς, ἡ, ὸν, *odioſus, inviſus, triſtis* : à

Στύγος, εος, τὸ, *odium*. Th. ςυγέω, *odio proſequor*.

ΣΤΥ'ΛΟΣ, ε, ὁ, *columna* : item *graphium*, *STYLUS* : Angl. ſtyle.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *STYX* : nomen fluvii infernalis : à ςυγέω, *exhorreſco*.

Στύξαιμι, *odiſſem* : a. 1. opt. act. verbi ςυγέω.

Στύππινος, η, ον, *ſtupis confectus* : à

Στυππεῖον, ε, τὸ, Ion. pro ςυππίον. q. v.

ΣΤΥ'ΠΗ, & ςύππη, ης, ἡ, *STUPA*. Eſt &

Στύπη, *ſtipes, ſtips* : qu. à ςύφω, quia eâ utimur ad ſtipandum.

Στύπος, εος, τὸ, idem quod ςύπη.

Στύππη. Vide ςύπη, indè Angl. a ſtupe.

Στυπτηρία, ης, ἡ, *alumen* : quia valde ςύφει, id eſt, *adſtringit*.

Digitized by Google

Στυπτικὸς, ῦ, *adſtrictorius.* Hinc Angl. ſtyptick. Th. ςύφω.

Στυρακίνη, *populea.* Gen. xxx. 37.

ΣΤΥ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *cuſpis haſtæ;* item *STYRAX* arbor, quaſi ςερεὸς, *firmus.*

Στυφελίζω, *aſperè tracto, everto, quatio:* f. ξω.

Στυφελίξαι, *quatere:* a. 1. inf. act. verbi ςυφελίζω. Th. ςύφω, *adſtringo.*

Στυφελὸς, ὴ, ὸν, *durus aſper:* &

Στυφνὸς, *adſtringendi vim habens.* Th. ςύφω.

Στυφρὸς, ὰ, ὸν, *durus rigidus:* qu. ab eod. th.

ΣΤΥ'ΦΩ, *adſtringo,* de iis quæ guſtantur, *ſpiſſo:* f. ψω. Hinc

Στύψις, εως, ἡ, *adſtrictio, ſpiſſatio.*

ΣΤΥ'Ω, f. ύσω, *tentigine laboro, priapum extendo:* qu. à ςάω, undè ἵςημι, *erigo.*

Στωϊκὸς, ὴ, ὸν, *STOICUS, a, um.* Angl. ſtoick. ἀπὸ τῆς ςοᾶς, à porticu ſic dicti, ubi diſputabant. Et Zeno ejus ſectæ author traditur.

Στωμυλέω, -ῶ, *loquax ſum, garrio.* Th. ςόμα.

Στωμυλία, ας, ἡ, *loquacitas, nugæ:* à ςωμύλος.

Στωμύλλω. idem ac ςωμυλέω.

Στώμυλμα, ατος, τὸ, *loquacitas, nugæ:* quod à

Στωμύλος, ȣ, *garrulus, lepidus, dicax.* Th. ςόμα, ος, *oris.*

ΣΥ', & Dor. τὺ, *TU,* & additâ ſyllabâ νη, τύνη, pronomen omnis gen. in genit. σȣ͂, &c. hinc σὸς, σȣ͂, *tuus.*

Σύαγρος, ȣ, ὁ, *aper:* σῦς ἄγριος.

ΣΥ'ΒΑΡΙΣ, ιδος, & ιος, ἡ, *SYBARIS, urbs magnæ Græciæ,* &, ut alii volunt, *Italiæ:* item quia *luxus,* ob luxum ab ὕβρει dici meretur: hinc

Συβαρίτης, ȣ, ὁ, *SYBARITA, qui eſt è Sybari.* &

Συβαριτικὸς, ῦ, *SYBARITICUS, mollis.* Th. Σύβαρις.

Συβαρῖτις, ίτιδος, ἡ, *mulier Sybaritica.*

Συβήνη, vel συβίνη, ης, ἡ, *theca ex corio:* ut ſuillo, à σῦς, & etiam *venabulum.*

Συβόσιον, ȣ, τὸ, *grex ſuum qui paſcuntur:* à σῦς, & βόσις, ἡ, *paſtus.* Th. βόω, *paſco.*

Συβώτης, ȣ, ὁ, *ſubulcus:* qui σύας βόσει, *paſcit.*

Συγγεγραφότες, ῶν, οἱ, nom. pl. à

Συγγεγραφὼς, ότος, p. part. act. verbi συγγράφω, *conſcribo.* Th. γράφω, *ſcribo:* f. ψω. p. γέγραφα.

Συγγελάω, -ῶ, *unà rideo.*

Συγγένεια, ας, ἡ, *cognatio, generis & ſanguinis communio:* ex σὺν, & γένος, εος, τὸ, *genus, proſapia.* Th. γείνομαι, *naſcor, ſum:* a. 2. m. ἐγενόμην.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συγγίγνομαι, *ſimul ſum, converſor:* ab eod. th.

Συγγενέσιν, *cognatis:* dat. pl. à

Συγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *conſanguineus:* ab eod.

Συγγενώμεθα, 1. pl. a. 2. ſub. m. à συγγίγνομαι. Vide συγγενέσθαι.

Συγγηράσκω, εις, ει, *conſeneſco:* à γηράσκω, f. άσω, *ſeneſco.* Th. γῆρας, ατος, τὸ, *ſenectus.*

Συγγίνεσθαι, præſ. infin. à

Συγγίνομαι, *converſor, convenio, coëo.* Th. γείνομαι.

Συγγινώσκειν, *cognoſcere, ſibi conſcium eſſe, conſiderare, ignoſcere:* &

Συγγνώμη, ης, ἡ, *ignoſcentia, venia, permiſſio:* à συγγινώσκω, *ignoſco.* hoc ex σὺν, & γνώμη, ης, *ſententia.* Th. γινώσκω, *cognoſco:* f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνωμικὸς, ῦ, *proclivis ad ignoſcendum, indulgens, veniâ dignus:* &

Συγγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *facilis in dandâ veniâ, mitis, conſentiens.* Vide συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, *veniam conſequi:* a. 1. infin. paſſ. verbi συγγινώσκω, *ignoſco:* f. συγγνώσομαι. a. 2. συνέγνων. Th. γινώσκω, *cognoſco.*

Συγγνωςὸς, ῦ, ὁ, *ignoſcendus, cui danda venia eſſet.*

Σύγγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cognatus:* Poët. idem quod συγγενὴς, quod vide.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, *ſcriptum, liber, opus:* dat. pl. συγγράμμασι. Th. γράφω, *ſcribo.*

Συγγραφεὺς, έος, ὁ, *ſcriptor, auctor:* ab eod. th.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, *monumentum, deſcriptio, SYNGRAPHA:* ab eod. th.

Συγγράφω, *conſcribo, ſtipulor:* f. ψω. hinc συγγράψαι. a. 1. inf. act. ab eod. th.

Συγγυμνασία, ας, ἡ, *coexercitamentum:* ex σὺν, *cum,* & γυμνασία, *exercitatio.*

Συγκαθαιρέω, -ῶ, *unà everto, tollendi ſimul auxilior, juvo:* ex σὺν, & καθαιρέω, quod ex κατὰ, & αἱρέω, *capio.*

* Συγκαθείργω, *unà cum alio concludo.*

* Συγκαθέλκω, Συγκαθελκύω, *deorſum traho.*

* Συγκαθευδήτις, εως, ἡ, *concubitus.*

* Συγκαθεύδω, *ſimul dormio, concumbo.*

* Συγκαθεψέω, -ῶ, *ſimul decoquo.*

Συγκάθημαι, *conſideo:* ex σὺν, & κάθημαι, *ſedeo.* Th. ἧμαι, idem.

Συγκαθίζω, *unà colloco:* item *unà ſedeo:* a. 1. ind. act. συνεκάθισα, a. 1. part. act. συγκαθίσας, αντος, ex σὺν, & καθίζω, *ſedere facio.* Th. ἵζω, idem.

Συγκαθυφαίνω, *unà intexo.*

Συγκαίω, *aduro comburo,* f. καύσω, p. συγκέκαυκα. Th. καίω, *uro.*

Συγκακοπαθέω, ῶ, *ſum particeps afflictionum, unà patior:* f. ήσω. p. συγκεκακοπάθηκα ex σὺν, & κακοπαθέω, *malis afflictor.* quod ex κακὸς, *malus,* & πάσχω, *patior:* a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συγκακȣχέω, -ῶ, *unà malè vexo:* f. ήσω. p. συγκεκακούχηκα. præſ. paſſ. συγκακȣχέομαι, -ȣ͂μαι, *unà malè vexor:* quod ex σὺν, & κακȣχέω, *malè tracto.* hoc eſt κακὸς, & ἔχω, *habeo:* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Συγκαλέω, -ῶ, ſeu -έομαι, -ȣ͂μαι, *convoco:* f. έσω. perf. act. συγκέκληκα. a. 1. συνεκάλεσα. a. 1. m. συνεκαλεσάμην, ω, ato. Th. καλέω, *voco.*

Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, qu. *cooperimentum, tegumentum, operculum:* à præt. paſſ. verbi ſeq.

Συγκαλύπτω, *cooperio, occulto:* f. ψω. p. συγκεκάλυφα. p. paſſ. συγκεκάλυμμαι. a. 1. paſſ.

Digitized by Google

paſſ. συνεκαλύφθην. a. 2. paſſ. συνεκαλύβην. perf. part. paſſ. συγκεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus. Th. καλύπτω, occulto, tego: f. ψω. a. 2. ἐκάλυβον.

Συγκαλύψειν, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, quod vide.

Συγκάμπτω, incurvo: f. ψω. p. συγκέκαμφα. a. 1 συνέκαμψα. a. 1. imperat. act. σύγκαμψον, άτω, incurva: quod ex σὺν, & κάμπτω, flecto: f. ψω.

Συγκαταβαίνω, unà deſcendo: a. 2. ind. act. συγκατέβην, ης, η. a. 2. part. act. συγκαταβὰς, άντος. quod ex σὺν, κατὰ, & βαίνω, eo: f. βήσομαι. a 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω, quod vide.

Συγκαταγηράω, -ῶ, unà conſeneſco.

Συγκατάγω, unà reduco, in reducendo adjuvo: ex σὺν, κατὰ, & ἄγω, duco.

Συγκαταζεύγνυμι, conjungo. Th. ζεύγνυμι.

Συγκαταθέσθαι, a. 2. infin. m. verbi συγκατατίθημι, unà depono, idem ſentio: quod ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Συγκατάθεσις, εως. ἡ, conſenſio, comprobatio, ſuffragium: ab iiſd.

Συγκατακαλύπτω, unà tego.

Συγκατακληρονομέω, ῶ, ſimul poſſideo.

Συγκαταμίγνυμι, commiſceo: ex σὺν, κατὰ, & μίγνυμι.

* Συγκατασήπω, putrefacio.

* Συγκατασκάπτης, ου, ὁ, vaſtator, à

* Συγκατασκάπτω, diruo, perdo.

Συγκατασκευάζω, f. άσω, unà inſtruo & adorno. ex σὺν, κατὰ, & σκευάζω, inſtruo, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Συγκατασκευάσας, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

Συγκατασκηνόω, in eodem tabernaculo verſor; f. ώσω ex σκηνόω.

Συγκατασπάω, convello: f. άσω ex σπάω.

Συγκαταστρεψαμένων, gen. pl. a. 1. part. m. verbi.

Συγκαταστρέφω, ſimul everto: ex στρέφω.

Συγκατατάττω, unà cum aliis colloco.

Συγκατατίθεμαι, aſſentior, conſentio, comprobo, [* ſubaudi ψῆφον, ut apud. Lat. poſt concedo. Bos de Ellipſi, voce ψῆφος.] p. paſſ. συγκατατεθειμαι. p. part. paſſ. συγκατατεθειμένος, aſſenſus fuerat; ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Συγκαταφαγόντα, acc. ſing. a. 1. part. act. à

Συγκαταφάγω, unà comedo: ex σὺν, κατὰ, & φάγω, edo: a. 2. ἔφαγον. a. 1. infin. φαγεῖν.

* Συγκαταφλέγω, comburo.

Συγκαταψηφίζω, unà damno; item unà eligo. f. ίσω. p συγκατεψήφικα. præſ. paſſ. συγκαταψηφίζομαι, communibus calculis allegor: a. 1. paſſ. συγκατεψηφίσθην, ης, η. communibus calculis allectus fui: quod ex σὺν, κατὰ, & ψηφίζω, calculis computo; item decerno, ſtatuo. Th. ψῆφος, ου, η, calculus.

Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi συγκατέρχομαι, infrà accedo. ex σὺν, & κατέρχομαι, deſcendo; hoc ex κατὰ, & ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 1. ἦλθον.

Συγκατεργάζεσθαι, τι, τινὶ, aliquem in re aliquâ comparandâ juvare: ab ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Συγκατορύξαι, a. 1. infin. act. à

Συγκατορύσσω, vel -ττω, confodio unà: ex σὺν, κατὰ, & ὀρύσσω, vel -ττω, fodio: f. ξω. p. χα.

Σύγκειμαι, ſimùl poſitus ſum. Undè

Συγκείμενον, ου, τὸ, pactum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Σύγκειται, certum eſt, conſtat. Vide præced.

Συγκεκομμένος, præt. part. paſſ. verbi συγκόπτω, quod vide.

Συγκεντέω, -ῶ, compungo, conficio.

Συγκεράννυμι, contempero, commiſceo: f. συγκεράσω. a. 1. συνεκέρασα, ας, ε. p. συγκέκρακα. p. paſſ. per Sync. συγκέκραμμαι, p. part. act. συγκεκραμμένος, η, ον contemperatus, unà permiſtus: ex σὺν, & κεράννυμι, miſceo: f. κεράσω.

Συγκερατίζω, -ίζομαι, cornibus confligo cum aliquo.

Συγκεφαλαιόω, ſummatim recenſeo: & -όομαι, -οῦμαι, in ſummam colligo vel colligor, conſummo: ex σὺν, & κεφαλαιόω. Th. κεφαλὴ, caput.

Συγκεχυμένος, η, ον, confuſus, a, um: p. part. paſſ. verbi συγχύνω, vel -ύω, f. ύσω, confundo, quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. ſing. pluſq. p. imperat. paſſ. verbi συγχωρέω, concedo, indulgeo: quod ex χωρέω, eo, accedo, capio: f. ήσω, p. κεχώρηκα.

Συγκεχωσμένα, humo congeſtâ tecta: p. part. paſſ. a συγχόω, quod vide.

Συγκινέω, -ῶ, commoveo: f. ήσω. p. συγκεκίνηκα. a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, moveo.

Συγκίνησις, εως, ἡ, commotio: à præced.

Σύγκλασις, εως, ἡ, confractio: &

Συγκλασμὸς, οῦ, ὁ, comminutio: à verbo

Συγκλάω, confringo, f. άσω. Vide κλάω.

Σύγκλεισις, εως, ἡ, &

Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, &

Συγκλεισμὸς, οῦ, ὁ, concluſio: à p. paſſ. ſeq.

Συγκλείω, concludo: f. είσω. p. συγκέκλεικα, a. 1. συνέκλεισα. p. paſſ. συγκέκλεισμαι, σαι, σται. p. part. paſſ. συγκεκλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, claudo: f. σω.

Συγκληρονομέω, -ῶ, cohæres ſum, f. ήσω. p. συγκεκληρονόμηκα. à

Συγκληρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cohæres: τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, gentes cohæredes, tanquam adjectivè accipitur, Epheſ. iii. 6. Componitur ex σὺν, & κληρονόμος, hæres: hoc eſt, κλῆρος, ου, ὁ, ſors, & νέμω, tribuo, poſſideo: f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα. p. νενέμηκα. p. m. νένομα.

Σύγκλητος, ου, ὁ, ſenatûs concio: à συγκαλέω.

Συγκλύζω, inundo, f. ύσω. p. υκα.

Σύγκλυς, υδος, ὁ, collectitius, convena: à συγκαλέω, convoco.

Συγκοιμάομαι, -ῶμαι, condormio, f. ήσομαι ex κοιμάω.

Συγκοινωνέω, unà ſum particeps, unà communico, commercium habeo: cum dat. Nom. pl. part. præſ. συγκοινωνοῦντες, f. ήσω. p. συγκεκοινώνηκα. a. 1. συνεκοινώνησα. a. 1. part.

Digitized by Google

part. act. *συγκεκοινωνήσας, αντος.* ex *σὺν,* & *κοινωνέω, particeps ſum,* hoc à *κοινωνὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, conſors, particeps.* Th. *κοινὸς, communis.*

Συγκοινωνὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *particeps, conſors:* ex iiſd.

Σύγκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cum aliquo in eodem cubili cubat & dormit:* ex *σὺν, cum,* & *κοίτη, cubile.*

Συγκολλάω, -ῶ, *conglutino,* f. *ήσω.* p. *συγκεκόλληκα.* Th. *κολλάω.*

Συγκολυμβήσει, 3. ſing. f. 1. act. verbi *συγκολυμβάω, ſimùl nato.* Th. *κολυμβάω, nato:* f. *ήσω.*

* Συγκομιδὴ, *(biſtoriæ) collectio.*

Συγκομίζω, *unà affero:* f. *ίσω.* p. *συγκεκόμικα.* a. 1. *συνεκόμισα.* ex *σὺν,* & *κομίζω, fero.* Th. *κομέω, curo.*

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, *præceps lapſus omnium facultatum* ſeu *virium in corpore humano:* item *SYNCOPE,* fig. Gram. à

Σύγκόπτω, f. *ψω, concido;* item *verberibus cædo, diſcindo:* ex *σὺν* & *κόπτω, ſcindo.*

Συγκοσμέω, -ῶ, *ſimùl orno,* f. *ήσω,* f. 1. infin. *συγκοσμήσειν* à *κοσμέω.*

* Συγκράομαι, ῶμαι, cum præp. *commodato accipio. συγκρησάμενοι παρὰ Λόκρων τριήρεις,* Polyb. i. 20. *à Locris triremes commodato accipientes.* Cum dativo abſque præpoſitione uſurpatur Ellipticè: Οὐδὲν *συγχρῶνται* Ἰυδαῖοι Σαμαρείταις, Joan. iv. 9. *Judæi non utuntur cum Samaritanis cibo et potu:* voces enim, quæ ad victum pertinent, ſubintelliguntur, ut Luc. ix. 52. xxii. 12. Mar. xiv. 15. Ὑμῖν δὲ πρέπει μὴ *συγκρᾶσθαι τῇ ἡλικίᾳ τῦ ἐπισκόπυ.* Ep. ad Magneſios inter Ignatianas: verte, quod viri docti parum intellexere, *Vos decet non uti iiſdem quibus utitur juventus epiſcopi* (h. e. juvenis epiſcopus veſter) ſcil. muniis ac prærogativis quibus ille gaudet. Vide plura de hac voce, Joſ. Andr. Boſſum, Diſſ. ad. 2 Tim. ii. 22. c. vi.

Σύγκρασις, εως, ἡ, *commixtio.* Th. *κεράννυμι.*

* Σύγκρησις, εως, ἡ, vox rara. *κατὰ σύγκρησιν δὲ τύτων γὰρ τὸ εὐδαιμόνως ζῆν,* Clem. Alex. Ser. i. p. 318. ed. Par. 1642. *per conjunctum earum uſum ſit beatè vivere.*

Συγκριμα, ατος, τὸ, *coagmentum, concretum.*

Συγκρῖναι, a. 1. infin. act. &

Συκρίνας, αντος, a. 1. part. act. à

Συγκρίνω, *comparo, coagmento, conjungo:* f. *νῶ.* a. 1. *συνέκρινα.* a. 1. infin. act. *συγκρῖναι.* Th. *κρίνω, judico.*

Σύγκρισις, εως, ἡ, *comparatio,* [* *ritus, κατὰ την σύγκρισιν αὐτῶν,* Num. xxix. 6, 36, *ritè, juxta ritum*] dat. pl. *συγκρίσεσι·* à præced.

Συγκροτέω, *complodo, collido, compono, apparo, colligo, indico:* ex *σὺν* & *κροτέω, pulſo.* Th. *κρότος, pulſus.*

Συγκρουσμὸς, ῦ, ὁ, *colliſio:* à

Συγκρύω, *collido, committo.* Th. *κρύω, pulſo.*

Συγκρύπτω, idem fere quod *κρύπτω, celo, abſcondo:* f. *ψω.* p. *κέκρυφα.* a. 2. *ἔκρυβον.*

Συγκρύψαι, a. 1. infin. act. verbi præced.

Συγκτίζω, *ſimul condo, concreo,* f. *ίσω.* p. *συνέκτικα.*

Συγκτίστης, ου, ὁ, *ejuſdem coloniæ deducendæ ſocius:* à *κτίζω, condo.*

Συγκύπτω, *deorsùm aſpicio, ſimul inclinor, conſentio:* f. *ψω.* p. *συγκέκυφα.* a. 1. *συνέκυψα.* Th. *κύπτω, pronus ſum, demitto oculos, incurvo me deorsùm.*

Συγκυρέω, *invenio, contingo, occurro alicui.*

Συγκυρία, ας, ἡ, *caſus,* [* *κατὰ συγκυρίαν, forte fortuna*] à

Συγκύρω, *concido:* quod apud Hom. ponitur pro *προσκρύω, collido:* ex *σὺν,* & *κύρω, incido:* f. *κύρσω.* a. 1. *ἔκυρσα.* vel à *συγκυρέω.*

Συγκυφω, *contraho.*

Συγκωμάζατε, Dor. pro *συγκωμάσατε, chorea unà inſtituite,* a. 1. imperat. verbi

Συγκωμάζω, (quod ex *σὺν,* & *κωμάζω*) *unà comeſſor,* f. *άσω.* Th. *κῶμος, hymnus, commeſſatio.*

Συγχαίρω, *gratulor:* cum dat. imperf. *συνέχαιρον, ες, ε.* f. 2. m. *συγχαρῦμαι.* a. 2. paſſ. *συνεχάρην, ης, η, gratulatus ſum.* a. 2. imperat. paſſ. *συγχάρηθι, ήτω.* & in pl. *συγχάρητε.* Th. *χαίρω, gaudeo;* f. *αρῶ.* p. *κέχαρκα.*

Συγχαρεῖται, 3. ſing. f. 2. m. &

Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. paſſ. verbi *συγχαίρω, gratulor.*

Σύγχει, *turba,* præſ. imperat. act. à

Συγχέω, *confundo, conſterno:* item *concito turbam,* ubi omnis generis homines promiſcuè *confluunt;* f. *συγχεύσω.* a. 1. *συνέχεα.* a. 2. *συνέχεον, ες, ε,* Act. xxi. 27. Th. *χέω,* & *χείω, fundo:* f. *χέσω, χείσω,* & *χεύσω.* a. 1. *ἔχευσα, ἔχευα* & *ἔχεα.*

* Συγχορεύω, *εύσω, una canto,* Anacr. LVI. 33. 59. Pauw.

Συγχόω, *humo congeſtâ tego:* f. *ώσω.* à *χόω, aggerem duco.* Th. *χέω.*

Συγχράομαι, -ῶμαι, *commercium habeo cum aliquo:* cum dat. f. *ήσομαι.* p. *συγκέχρημαι.* Th. *χράω, commodo.*

Συγχρονίζω, *temporaneus ſum;* item *commoror,* f. *ίσω.* p. *συγκεχρόνικα·* ex *χρονίζω, tardo.* Th. *χρόνος, tempus.*

Συγχύνω, & *συγχύω, confundo:* f. *ύσω.* p. *συγκέχυκα.* a. 2. vel imperf. *συνέχυνον, ες, ε, diſputando pudefeci, ſuperavi:* p. paſſ. *συγκέχυμαι, σαι, ται, conturbatus ſui:* p. part. paſſ. *συγκεχυμένος, η, ον, confuſus, a, um:* a. 1. paſſ. *συνεχύθην, ης, η.* Ex *σὺν* & *χύω,* vel *χύνω, fundo.* Th. *χέω,* idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, *confuſio:* à præced.

Σύγχω, vide *συγχύνω.*

* Συγχωνεύω, *conflo.*

* Συγχώννυμι, vel *συγχωννύω, aggere communio.*

Σύγχωρα, ας, ἡ, *ejuſdem regionis:* ex *σὺν,* & *χώρα, locus.* Th. *χῶρος,* idem.

Συγχωρέω, *concedo, aſſentior, indulgeo:* f. *ήσω.* præſ. part. paſſ. *συγχωρούμενος.* Ex *σὺν,* & *χωρέω, εω, accedo.*

Συγχωρητέον, *concedendum eſt,* adj. verbale, à præced.

Συγχῶσαι, a. 1. infin. verbi *συγχόω.*

Σύγ

Σύθην, adv. *celeritèr*; à σύω, *concito*. Th. σείω, *agito*.

Σύες, *ſues*, nom. pl. à σῦς, σύος, ὁ ϰ ἡ, *ſus*, pro quo uſitatiùs ὗς, ὑός, ὁ ϰ ἡ.

Σύετο, *concitatus eſt*, 3. ſing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἐσύετο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, *concito*. Th. σείω, *agito*.

Συζάω, -ῶ, *unà vivo*: præſ. infin. συζῆν, pro συζᾶν, Dor. f. συζήσω. p. συνέζηκα. Ex σὺν & ζάω, *vivo*.

Συζευγνύω, vel συζεύγνυμι, *conjungo*: f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα. perf. συνέζευχα. p. paſſ. συνέζευγμαι. p. part. paſſ. συνεζευγμένος, η, ον. Ex σὺν & ζευγνύω, *jungo*.

Συζῆν, Dor. pro συζᾶν, à συζάω, quod vide.

Συζητέω, ῶ, *mutuò quæro, diſcepto, diſputo*. imperf. συνεζήτεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, ει. f. ήσω. p. συνεζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα. Ex σὺν & ζητέω, *quæro*.

Συζήτησις, εως, ἡ, *diſputatio, diſceptatio*: &

Συζητητὴς, οῦ, ὁ, *diſquiſitor, diſputator*: à συζητέω.

Συζυγία, ας, ἡ, *conjunctio, copulatio*: à

Σύζυγος, ου, ὁ ϰ ἡ, *conjunctus, copulatus*: à ζυγὸς, *jugum*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Συζῶν, ῶντος, præſ. part. act. à συζάω, *unà vivo*: quod vide.

Συζωννύω, *unà cingo*.

Συζωοποιέω, *una vivifico*: f. ήσω. p. συνεζωοποίηκα. a. 1. συνεζωοποίησα. Ex σὺν & ζωὸς, ῦ, *vivus*: quod à ζάω, Poët. pro ζάω, *vivo*, & ποιέω, *facio*.

Συηνὸς, ῦ, *qui porcinis eſt moribus, ſtupidus, inſulſus*: hinc συηνία, *porcini mores*. Th. σῦς, *ſus*.

Συθεὶς, *concitatus*, a. 1. part. paſſ. verbi σεύω vel σύω, *concito*, perf. paſſ. σέσυμαι, & ἔσσυμαι, per Epentheſin. a. 1. paſſ. ἐσύθην. Th. σείω, *agito*.

Σύθεν, *impetum fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Ion. & Bœot. Sync. pro ἐσύθησαν, verbi ejuſd. & th.

Σῦθι, per Sync. pro σύθητι, *feſtina*, a. 1. imperat. paſſ. verbi σύω, vide συθείς. Vel eſt præſens, vel a. 2. imperat. act. verbi σῦμι, pro σύω, *concito*. Th. σείω.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, *ficedula*; quia *ficu* pingueſcit. Th. συκῆ.

Συκάμινος, ου, ἡ, *SYCAMINUS, ſycomorus*, nomen arboris. Pro fructu eſt συκάμινον. volunt dici quod fructum ferat σύκων ἀμείνων, *qui ficubus meliùs ſapiat*.

ΣΥΚΕ'Η, -ῆ, -έης, -ῆς, ἡ, *ficus*, arbor. σῦκον, ου, τὸ, *ficus*, fructus.

Σύκινος, ου, ὁ ϰ ἡ, *ficulnus*: à præced.

Συκομορέα, ας, ἡ, *ficus Ægyptia*, arbor *ſycomorus*: ex συκῆ, *ficus*, & μορέα, ας, ἡ, *morus*.

Συκόμορος, *SYCOMORUS*; Angl. ſycamore. ex iiſd.

Σῦκον, ου, τὸ, *ficus*. Vide συκῆ.

Συκοφαντέω, -ῶ, propriè, *indico illos, qui ficus Athenis aliò exportabant abſque vectigali expenſo*: per Synec. ſpeciei, *calumnior*; f. ήσω. p. σεσυκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα. à

Συκοφάντης, ου, ὁ, *SYCOPHANTA, calumnioſus delator*; Angl. ſycophant. Ex σῦκον, ου, τὸ, *ficus*, (Th. συκῆ) & φαίνω, *in lucem profero, indico*.

Συκοφαντία, *odii calumnia, calumnioſa delatio*: &

Συκοφαντικὸς, οῦ, *ad calumniandum propenſus*: à præced.

Σύκχοι, *calceamenta Phrygia*.

Συκὼν, ῶνος, ὁ, *ficetum*.

Συλαγωγέω, -ῶ, *prædas ago & abduco, deprædor*: ex σύλη, *præda*, & ἄγω, *duco*.

Συλαθεὶς, έντος, Dor. pro συληθεὶς, quod vide.

Συλάσκε, *vi ſpoliabat*, 3. ſing. imperf. act. Ion. pro ἐσύλα· à

Συλάω, vel -έω, *ſpolio*: f. ήσω. p. σεσύληκα. a. 1 ἐσύλησα. Th. σύλη, *præda*.

Συλεύμενος, ω. Dor. pro συλούμενος, ου, *prædans*: præſ. part. paſſ. verbi συλέω. Th. σύλη, *præda*.

Συλεύω *ſpolio, deprædor*: à

ΣΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *præda, ſpolium*, [* pro σύλησις, εως, ἡ, *direptio*, ἐξελόμενοι ὅπου ἂν μὴ σύλαι ὦσιν τοῖς Ἀθηναίοις, Dem. pro Chryſippo, ut ibi legi debet, *navi exonerata eo loci ubi Athenienſium direptiones non ſunt conceſſæ*, vel *Athenienſes non habent jus prædationis*. Ἀνδρολήψίαι ϰ σύλαι, Dem. περὶ στεφ. τῆς τριηραρχ' *jus hominum capiendorum & diripiendorum*. Salm. d. uſur. p. 212, 213.]

Συληθεὶς έντος, a. 1. part. paſſ. &

Συλήσαντες, nom. pl. a 1. part. act. verbi συλάω, *deprædor*, quod vide.

Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. &

Συλλαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, *SYLLABA*, qu. quæ literas *comprehendit*: Angl. ſyllable: à συλλαμβάνω, *comprehendo*: a. 2. συνέλαβον. Th. λαμβάνω.

Συλλαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαλέω, -ῶ, *colloquor*: cum. dat. f. ήσω. p. συλλελάληκα. a. 1. ind. act. συνελάλησα. a. 1. part. συλλαλήσας, αντος. Ex σὺν & λαλέω, *loquor*.

Συλλαμβάνω, *comprehendo*: [* ϰ συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ, Luc. Dial. Alexandri, Annib. Min. Scip. *ei ad mortem duxit* συνέλαβεν Ἀντιγόνῳ τῷ Ἀριστοβούλου, Joſ. B. J. vii. 12, *Antigono Ariſtobuli filio opem ferebat*, cum Dat.] f. συλλήψομαι, *concipiam*. p. Att. συνείληφα. perf. part. act. συνειληφὼς, υῖα, ός. a. 2. ind. act. συνέλαβον, *concepi*: præſ. m. συλλαμβάνομαι, *opitulor, auxilior*, cum. dat. a. 1. paſſ. συνελήφθην, *conceptus fui*: a. 2. m. συνελαβόμην, ου, ετο, *adjuvi*, cum. dat. *comprehendi*, cum. acc. Th. λαμβάνω, *capio*.

Συλλέγω, *colligo*: f. συλλέξω. p. συλλέλεχα. a. 1. συνέλεξα. a. 1. imperat. act. σύλλεξον, άτω. a. 1. ſub. συλλέξω, ῃς, ῃ & in 3. pl. συλλέξωσι. præſ. paſſ. συλλέγομαι, *colligor*, [* *convenio*: ὅσοις δ' ἐράνοις συνείλεκται, τὰς μὲν ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθησιν. Lyſ. de Æſch. apud. Athen. l. xiii. *quibuſcunque conviviis ex eraniſtarum collaticia ſtipe inſtructis interfuit, penſiones quibus reliquatus eſt, non dependit*. Salm. de uſuris, c. iii. p. 59. non, ut Caſaub. *pecuniam*

Digitized by Google

pecuniam omnem, quam ab amicis poteſt corradere. Th. λέγω, *lego:* f. ξω.

Συλλέξαλε, 2. pl. a. 1. imperat. act. præced.

Συλλήδδην, *comprehenſim*, adv. à συλλαμβάνω.

Συλληφθεὶς, a. 1. part paſſ. συλλήφθηλι a. 1. imperat. paſſ. συλληφθῆναι. a. 1. inf. paſſ. verbi συλλαμβάνω.

Συλλάψη, *concipies*, 2. ſing. f. 1. m. ejuſd.

Σύλληψις, εως, ἡ, *comprehenſio, auxilium:* ab eod.

Συλλογίζομαι, *ratiocinor; ratiocinando colligo:* f. 1. m. ίσομαι, & Att. ιῦμαι. a. 1. m. συνελογισάμην, ω, alo. perf. paſſ. συλλελόγισμαι. Ex σὺν, & λογίζομαι, *rationem ineo:* quod à λόγος, *ratio.* Th. λέγω, *dico:* f. ξω. p. m. λέλογα.

Συλλογισμὸς, ῦ, ὁ, *collectio quæ ratiocinando fit*, SYLLOGISMUS: Angl. ſyllogiſm: à præced.

Σύλλογος, υ, ὁ, *concio, conventus, cœtus, concilium, collegium:* à συλλέγω, quod vide.

Συλλοιδορέω, -ῶ, *unà convitior*, f. ήσω. p. συλλελοιδόρηκα· ex λοιδορέω.

Συλλοχάω, -ῶ, *copias congrego.*

Συλλοχίτης, υ, ὁ, *ejuſdem cohortis ſocius.* Th. λόχος, *cohors.*

Συλλυπέομαι, -ῦμαι, *condoleo, condoleſco:* ex σὺν, & λυπέω, *dolore afficio, contriſto.* Th. λύπη, *dolor.*

Συλλύω, *lites dirimo, conſentio, reconcilio*, f. ύσω. a. 1. paſſ. συνελύθην· ex σὺν, & λύω.

Συλούμενος, præſ. part. paſſ. verbi συλέω, idem quod συλάω, *deprædor:* f. ήσω. Th. σύλη, *præda.*

Συλῶν, præſ. part. act. verbi συλάω, vel -έω, *ſpolio:* præſ. part. paſſ. συλώμενος. Th. συλη, *præda.*

Συμβαίη, *eveniat*, 3. ſing. a. 2. opt. act. à

Συμβαίνω, εις, ει *evenio*, [* *numero afficio*, τὸ μέγεθος ἐθαύμαζον ὑπὲρ πέντε, πήχεις συμβαίνειν, Arrian. Exp. Alex. v. c. 19. *Staturam mirabantur, quæ erat ſupra quinque cubitos.* συνέβη, βαςάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν—Act. xxii. 35. *evenit ut portaretur à militibus*, ut exotici Scriptores uſitatiùs pro quo Sacri & Helleniſtæ ἐγένετο βαςάζεσθαι vel ἐγένετο καὶ ἐβαςάζετο, utrumque pro ἐβαςάζετο:] imperf. act. συνέβαινον. f. συμβήσομαι. p. συμβέβηκα, perf. part. act. συμβεβηκὼς, ότος. a. 2. ind. act. συνέβην, ης, η. a. 2. ſub. συμβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. act. συμβὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo.*

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω.

Συμβαλλεόμενος, *conjiciens*, Ion. & Att. pro συμβαλλόμενος, præſ. part. paſſ. Sic συμβαλεόμενος, pro συμβαλόμενος, a. 2. part. m. ejuſd. verbi.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro συνεβάλλετον. à

Συμβάλλω, *conſidero, conjicio, confero; congredior cum aliquo; paciſcor;* [* συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, Luc. xiv. 32. *certamen committo*, raro dicitur; at μάχην ſæpè, ut Joſ. Ant. vi. 5. 3. xii. 4. 9. & § 4. συμβαλεῖν εἰς μάχην, Dion. Hal. x. p. 648. *negotior, paciſcor*, v. Salm. de uſur. p. 496.] f. συμβαλῶ, a. 2. συνέβαλον. a. 2. inf. act. συμβαλεῖν, *conſligere:* perf. συμβέβληκα. a. 2. m. συνεβαλόμην, ω, ετο, *contuli*, cum. dat. præt. m. συμβέβολα. Th. βάλλω, *jacio.*

Συμβάμεν, Dor. pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, quod vide.

Συμβάντα, acc. ſing. à

Συμβὰς, άντος, a. 2. part. act. gen. plur. συμβάντων, verbi συμβαίνω.

Συμβασιλεύω, *unà regno:* f. εύσω. p. συμβεβασίλευκα. a. 1. συνεβασίλευσα. a. 1. ſub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Ex σὺν & βασιλεύω, *regno.* Th. βασιλεὺς, *rex.*

Σύμβασις, εως, ἡ, *comparatio, conventio:* à συμβαίνω, quod vide.

Συμβαςάζω, f. άσω, *confero, comparo:* ex σὺν, & βαςάζω.

Συμβεβάναι, Ion. pro συμβεβηκέναι, p. infin. act. &

Συμβέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. &

Συμβῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. &

Συμβήσομαι, f. 1. m. verbi συμβαίνω, *evenio*, quod vide.

Συμβιβάζω, *inſtruo, collatis ſcripturæ locis probo;* f. άσω, εις, ει. a. 1. ind. act. συνεβίβασα. præſ. paſſ. συμβιβάζομαι, *compingor:* a. 1. ind. paſſ. συνεβιβάσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. συμβιβασθεὶς, έντος, *compactus:* ex σὺν, & βιβάζω, *facio aſcendere.* Th. βαίνω, *ſcando, eo.*

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. verbi præced.

Συμβιβῶ, *inſtruam*, Pſal. xxxii. 8. contract. pro -άσω, Att. pro συμβιβάσω, f. 1. verbi συμβιβάζω, quod vide.

Συμβιόω, f. ώσω, *convivo:* ex σὺν, & βιόω, *vivo.* Th. βίος, *vita.*

Συμβίωσις, εως, ἡ, *convictus.*

Συμβιωτὴς, ῦ, ὁ, *convictor, contubernalis:* à præced.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, *commiſſura:* à συμβάλλω.

Σύμβλησις, εως, ἡ, *compago:* ab eod.

Συμβλήτ', ἐςι, *conferenda ſunt:* verbale ab eod.

Συμβοηθὸς, ῦ, ὁ, *auxiliator:* ex βοηθὸς idem.

* Συμβολαιεύω, idem quod συμβάλλω, *contraho.* Epicharm. ap. Athæneum (ut fortè legi debet, niſi συμβολαιεύειν) —καὶ ταῦτα δή με συμβολαιεύων ἔφα. Salm. de m. uſur. p. 425.

Συμβόλαιον, υ, τὸ, *ſignum, argumentum:* &

Συμβολὴ, ῆς ἡ, *conjectura, congreſſus, conflictus, commiſſura:* à συμβάλλω, quod vide.

Συμβολικὸς, ῦ, *conjecturalis: ænigmaticus:* &

Συμβολικῶς, adv. *conjecturaliter:* à συμβάλλω, *jacio.*

Συμβολοκοπέω, -ῶ, *vaco comeſſationibus & ſympoſiis:* ex σύμβολον, & κόπος, *labor.*

Σύμβολον, υ, τὸ, *ſignum teſſera militaris, quâ ſocii ab hoſtibus dignoſcuntur.* Th. βάλλω.

Συμβουλευτικὸς, λόγος, *oratio ſuaſoria:* à συμβουλεύω.

Συμ-

Digitized by Google

Συμβυλευτὴς, ȣ͂, ὁ, *ſenator, conſultator.*

Συμβυλεύω, *conſilium do :* [* συμβυλεύομαι, med. *conſulere aliquem.*] f. εύσω. p. συμβεβύλευκα. a. 1. συνεβύλευσα, ας, ε. a. part. act. συμβυλεύσας, αντος. a. 1. m. συμβυλευσάμενος, ȣ, ἀτο. Ex σὺν & βυλεύω, *conſulto.* Th. βυλὴ, *conſilium.*

Συμβυλὴ, ῆς, ἡ, *conſilium, conſultatio :* &

Συμβυλία, ας, & Ion. ης, ἡ, *conſilium :* &

Συμβύλιον, ȣ, τὸ, *conſilium*; item *ſenatores.* [* συμβύλιον, ἔλαβον, Matt. xii. 14, peculiari ſermonis figurâ dictum, ait Camerarius. Vocem plebeiam pronunciat. Salm. de ling. Hellen. p. 291. Utitur ſanè, Diod. Sic. p. 337. A. τῶν εἰς τὸ συμβύλιον παρειλημμένων οἱ μὲν Δημοσθένει συγκατέθεντο, *qui in Senatum adbibiti fuerant, alii Demoſthenis conſilium probarunt.*] Th. βυλὴ, *conſilium.*

Σύμβυλος, ȣ, ὁ, *qui eſt à conſilio, conſiliarius.* [* σύμβυλος δήμȣ, *rhetor qui populo quid faciendum ſit ſuadet* Fragm. Menandri ut notat Boe, Anim. c. iii. quod malè intellexit. Bentl. p. 34.]

Συμβραβεύω, *unà operor.*

Συμβράζομαι, *unà trudor, pellor.*

Συμμαθητὴς, ȣ͂, ὁ, *condiſcipulus :* à

Συμμανθάνω, *unà diſco.* Th. μανθάνω, *diſco.* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, -ῶ, *unà teſtimonium reddo, unà teſtor.* f. ήσω. p. συμμεμαρτύρηκα. a. 1. συνεμαρτύρησα. Ex σὺν & μαρτυρέω, *teſtor.* Th. μάρτυρ, υρος, ὁ ϗ ἡ, *teſtis.*

Συμμαχέω, -ῶ, *in bello ſum ſocius, ſum ſocius pugnæ :* ex σὺν & μάχομαι, *pugno :* f. ήσομαι, vel έσομαι.

Συμμαχία, ας, & Ion. ης, ἡ, *ſocietas in bello :* à præced.

Συμμαχίδα, acc. ſing. à συμμαχὶς.

Συμμαχικὸν, ȣ͂, τὸ, *ſociale :* à σύμμαχος.

Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, *ſocia :* à σύμμαχος.

Συμμάχομαι, *ſimul pugno :* à

Σύμμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *commilito, ſocius pugnæ.* Th. μάχομαι, *pugno.*

Συμμένειν, *conſiſtere, permanere, durare.* Th. μένω, *maneo.*

Συμμερίζομαι, *unà partem capio :* cum dat. Ex σὺν & μερίζω, *partior, diſtribuo :* f. ίσω. p. paſſ. μεμέρισμαι. Th. μέρος, *divido.*

Συμμετασχηματίζω, *transfiguro.* Hinc præſ. part. paſſ. συμμετασχηματιζόμενος· à μετασχηματίζω, *transformo.* Hoc ex μετὰ, *trans,* & σχῆμα, ατος, τὸ, *babitus.* Th. ἔχω, *babeo :* f. ἕξω, & σχήσω. p. paſſ. ἔσχημαι.

Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. act. à

Συμμετέχω, *unà particeps ſum :* ex σὺν & μετέχω, *particeps ſum :* f. μεθέξω. Hoc ex μετὰ & ἔχω, *babeo,* imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conſors, unà particeps :* à præced.

Συμμετρία, *apta compoſitio membrorum modus,* ſeu *proportio.* Angl. ſymmetry.

Σύμμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *modicè temperatus.* [* *æqualis,* ἄνδρα Λακωνικῆς ἀγωγῆς μετεσχηκότα, ϗ τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς, ἔχοντα σύμμετρον, Polyb. l. i. p. 32. *vir diſciplinâ Laconicâ imbutus, & qui rei militaris uſum æqualem babebat,* ubi Caſaub. malè, *meliorem.*] Hinc

Συμμέτρως, *moderatè.* Th. μέτρον, *menſura.*

Συμμηχανᾶσθαι, *unà conquirere :* præſ. infin. verbi.

Συμμηχανάομαι, -ῶμαι, ex σὺν & μηχανάομαι.

Σύμμιγα, *promiſcuè ſum, ſimùl cum :* à

Συμμίγνυμαι, *commiſceor,* præſ. part. συμμιγνύμενος. Th. μίγνυμι, *miſceo :* f. μίξω. p. μέμιχα. a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omigenus, permixtus :* à præced.

Συμμιμητὴς, ȣ͂, ὁ, *ſimùl imitator.* Ex σὺν & μιμητὴς, *imitator.* Th. μιμέομαι, -ȣ͂μαι, *imitor :* f. ήσομαι.

Συμμίξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. συμμίξαι, a. 1. infin. act. verbi συμμίγνυμι, *commiſceo :* f. ξω. Th. μίγνυμι, *miſceo.*

Σύμμιξις, εως, ἡ, *commixtio, conſortium :* ab eod.

Σύμμισγε, præſ. imperat. act. à

Συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι, quod vide in συμμίξῃς.

Συμμισοπονηρέω, -ῶ, *unà improbitatem odi :* ex σὺν & μισοπονηρέω.

Συμμιχθῇς, *commiſcearis,* 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συμμίγνυμι, quod vide.

Σύμμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conformis.* σύμμορφα, nom. pl. n. g. Ex σὺν & μορφὴ, *forma.*

Συμμορφόω, -ῶ, *conformo :* f. ώσω. p. συμμεμόρφωκα. præſ. paſſ. συμμορφόομαι, -ȣ͂μαι, *conformor :* à præced.

Συμπάθεια, ας, ἡ, *conſenſus in affectibus, convenientia & conjunctio naturæ, SYMPATHIA,* Angl. ſympathy : ex iiſd. cum ſeq.

Συμπαθέω, -ῶ, *condoleo, unà patior :* f. ήσω. a. 1. συνεπάθησα. a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω. a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι· ex σὺν & πάσχω, *patior :* f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συμπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *compatiens, condolens :* ab iiſd. th.

Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, *colluſor :* ex συμπαίζω.

Συμπαίσδειν, Dor. pro συμπαίζειν, *colludere.* Th. παίζω, *ludo.*

Συμπαίζειν, *colludere,* inf. ex

Συμπαίζω, *ſimùl ludo* (Th. παίζω) f. ξω. p. συμπέπαικα.

* Συμπανηγυρίζω, *unà feſtum celebro.*

Συμπάντων. Vide σύμπας.

Συμπαραγίνομαι, *unà accedo, adſum :* fut. συμπαραγενήσομαι. a. 2. m. συμπαρεγενόμην, ȣ, ετο· ex σὺν, παρὰ, & γίνομαι, ſeu γίνομαι, *ſum.*

Συμπαράγω, *ſimùl prætereo, unà tranſeo :* f. άξω, p. συμπάρηχα.

Συμπαρακαλέομαι -ȣ͂μαι, *communem conſolationem percipio :* a. 1. ind. paſſ. συμπαρεκλήθην, ης. η. a. 1. inf. paſſ. συμπαρακληθῆναι, *mutuâ erigi conſolatione :* ex σὺν, παρὰ, & καλέω, *voco.*

Συμπαρακληθῆναι, vide in præced.

Συμπαραλαμβάνω, *ſimùl aſſumo :* f. συμπαραλήψομαι. a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον,

Digitized by Google

ἐῖν, ας, ε. a. 2. inf. act. συμπαραλαϐεῖν. a. 2. part. συμπαραλαϐών, όντος· ex σὺν, παρὰ, & λαμϐάνω, capio: p. paſſ. εἴλημμαι. a. 1. paſſ. ἐλήφθην.

Συμπαραληφθῆς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi præced.

Συμπαραμένω, unà permaneo: f. νῶ. p. συμπαραμεμένηκα. a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα· ex σὺν, παρὰ, & μένω, maneo: f. νῶ a. 1. ἔμεινα.

Συμπάρειμι, unà ſum, quod ex σὺν, παρὰ, & εἰμὶ, ſum. præſ. part. ὤν, Poët. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρείποντο, 3. pl. imperf. συμπαρέπομαι, unà conſequor.

Συμπαρέπομαι, unà conſequor. Th. ἕπομαι, ſequor.

Συμπαρεόντες, qui cum iis ſunt, nom. pl. præſ. part. Poët. pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι, unà adſum: quod ex σὺν, παρὰ, & εἰμὶ, ſum, præſ. part. ὤν, Poët. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρέςασι, Dor. pro

Συμπαρέςησεν, adſtare fecit, vel juſſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. à

Συμπαρίςημι, ſimul aſto. Ex σὺν, παρὰ, & ἵςημι, ſto, ſtatuo.

Συμπαρομαρτέω, -ῶ, unà comitor: ab ὁμαρτέω. Th. ὁμαρτῆ, ſimul.

Σύμπας, αντος, univerſus, totus: gen. plur. συμπάντων· ex σὺν, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, -e.

Συμπάσχω, ſimul patior: a. 2. συνέπαθον. p. m. συμπέπονθα. ex σὺν & πάσχω, patior: f. πείσομαι.

Συμπατέω, -ῶ, conculco, utroque pede calco: f. ήσω. ex πατέω, calco.

Συμπείθω, una perſuadeo, perſuadeo. Th. πείθω, f. σω, perſuadeo.

Σύμπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ex σὺν & πεῖρα, ας, ἡ, inceptum.

Συμπέμπω, unà mitto: f. ψω. a. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.

Συμπεραίνω, concludo, termino: f. -περανῶ, p. συμπεπέραγκα· ex περαίνω.

Συμπεριαιρετέον, undique tollendum, verbale à

Συμπεριαιρέω, undique tollo: ex σὺν, περὶ, & αἱρέω, capio: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Συμπεριλαμϐάνω, amplector; f. συμπεριλήψομαι. a. 2. συμπεριέλαϐον. a. 2. part. act. συμπεριλαϐὼν ὄντος, complexus: ex σὺν, περὶ, & λαμϐάνω, capio: p. λέληφα, & Att. εἴληφα.

Συμπεριφέρω, convolvo, circumfero.

Συμπήγνυμι, συμπηγνύω, vel συμπήσσω, compingo, coagmento, coaleſcere facio. Th. πηγνύω, compingo: f. ξω.

* Σύμπηξις, compactio (lignorum.)

Συμπίνω, bibo cum aliquo, cum dat. f. συμπίσω, p. συμπέπωκα. a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, bibo.

Συμπίπτοντα, acc. ſing. part. præſ. à

Συμπίπτω, incido, incurro, contingo, &c. Th. πίπτω, cado, f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, η, εται. vide in συμπλέκω.

Συμπλάσας, ασα, αν, a. 1. part. act. &

Συμπλάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi συμπλάσσω, fingo, accommodo: f. συμπλάσω, ex σὺν & πλάσσω, vel -ττω, fingo: f. πλάσω.

Συμπλασσε, conformavit: Ion. & Poët. pro συνέπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à

Συμπλάσσω, fingo. Vide in συμπλάσασθαι.

Συμπλαταγέω, manibus complosis ſtrepitum edo: à πλαταγὴ, crepitaculum: quod à πλατάσσω, ex ictu ſonitum excito. Th. πλατὺς, latus.

Συμπλεκτικὸς, έος, ὁ ϗ ἡ, connexus: à

Συμπλέκω, connecto: f. ξω. a. 2. συνέπλακον. f. 2. ind. paſſ. συμπλακήσομαι. a. 2. inf. paſſ. συμπλακῆναι. a. 2. part. paſſ. συμπλακεὶς, έντος· ex σὺν & πλέκω, necto: f. ξω.

Συμπλήγδην, adv. colliſim: à συμπλήττω, f. ξω, collido, concutio. Th. πλήσσω, vel -ττω, percutio.

Συμπληθύω, impleo: à πληθύω vel ύνω.

Συμπληροῦνται, 3. plur. ind. paſſ. à

Συμπληρόω, -ῶ, compleo, [* Act. iii. 1, Beza per Hebraiſmum putat. At pari modo Homerus Od. Ε. 391, ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠὼς, ſed quando jam tertium diem pulchricoma implevit aurora, & Od. I. 76.] f. ώσω. p. συμπεπλήρωκα. præſ. paſſ. συμπληροῦμαι, οῦμαι. imperf. paſſ. συνεπληρούμην, -ούμην, -όυ, -οῦ, όντο, οῦντο, & in 3. pl. -όοντο, -οῦντο, præſ. inf. paſſ. συμπληροῦσθαι· ex σὺν & πληρόω, impleo, quod à πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, plenus. Th. πλέος, idem.

Συμπλήρωσις, εως, ἡ, complementum, perfectio: ab eod.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, connexio: à συμπλέκω.

Σύμπλοος, & -ους, ὁ, navigationis ſocius. Th. πλέω, navigo.

Συμπνέω, -ῶ, conſpiro. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, ſpiro.

Συμπνίγω, ſuffoco, imperf. act. συνέπνιγον, coarctabam: f. ίξω. p. συμπέπνιχα. a. 1. συνέπνιξα· ex σὺν & πνίγω, ſuffoco.

* Σύμπνοια, conſenſus.

Συμποδίζω, f. ίσω, a. 1. συνεπόδισα, ας, ε, Pſal. xviii. 39. pedes obligo, impedio: ex σὺν & ποδίζω, pedes ligo. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Συμποδίσας, quum ligaſſet: a. 1. part. act. præced. Gen. xxii. 8.

Συμποθὲν, abſorptum, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi συμπίνω, unà bibo: a. 1. paſſ. συνεπόθην. Th. πίνω, bibo.

Συμποιέω, -ῶ, compono, ſimul ago: fut. ήσω. ex ποιέω, facio.

Συμπολεμέω, ῶ, ſimul bellum gero: fut. ήσω. p. συμπεπολέμηκα· ex πολεμέω.

* Συμπολιτεία, ας, ἡ, jus unà reip. adminiſtrandi.

Συμπολιτεύομαι, in eâdem republ. cum aliis verſor: ex σὺν & πολιτεύω, rempub. adminiſtro: hoc à πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, urbs.

Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis. [* Eph. ii. 19. vox barbara. Vid. Bezam. Græv. in Luc. Solœcis. & Raphel. Annot. Phil. ex Polyb. At Euripidem dixiſſe συμπολίτην in Theſeo & Heraclidis teſtantur Pollux, quod eſt Ariſtophanes Scholiaſtes in Pace, 692. Occurrit & apud Ælian. V. H. iii.

Digitized by Google

H. iii. 4. Joſ. Ant. l. xix. Stolb. Solœc. N. T. c. xvi.] Vide præced.

● Συμπονέω, *unà laboro.*

● Συμπονηρεύομαι, *ſimùl cum alio malè ago.*

Συμπορεύομαι, *unà proficiſcor:* cum dat. item *convenio:* imperf. m. συνεπορευόμην, ου, ετο. f. συμπορεύσομαι. a. 1. ind. paſſ. συνεπορεύθην, ης, η. συμπορευθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ex σὺν, & πορεύομαι, *eo, proficiſcor.* Th. πείρω, *tranſeo:* p. m. πέπορα. indè πόρος, *tranſitus,* &c.

Συμποσία, ας, ἡ, Poët. idem quod

Συμπόσιον, ου, τὸ, *convivium compotatio, diſtinctio ordinum eorum qui accubuerant:* dat. ſing. συμποσίῳ. Ex σὺν & πίνω, *bibo;* f. πώσω p. πέπωκα. a. 1. ἔπιον.

Συμπότης, ου, ὁ, *compotator, combibo:* ex iiſd.

Συμποτικὸς, οῦ, *compotatorius, convivialis:* à præced.

Συμπράσσω, vel -ττω, *ſocius ſum & adjutor; adjuvo, opitulor:* ex σὺν. & πράσσω, vel -ττω, *facio:* f. ξω.

Συμπρεσβύτερος, ου, *unà presbyter.* Ex σὺν, & πρέσβυς, υος, & Att. εως, ὁ, *ſenex.* comparat. πρεσβύτερος, *ſenior.*

Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ. Ion. *adjutor;* à συμπράσσω, quod vide.

● Συμπρόειμι. *ſimùl procedo.*

Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act. verbi συμπροπέμπω, *unà deduco.* Ex σὺν, πρὸ, & πέμπω, *mitto.*

Συμπρόσειμι, *adhæreo.* f. συμπροσέσομαι. a. 2. συμπροσῆν. Vide εἰμί.

Σύμπτωμα, ατος, τὸ, *caſus, accidens:* Hinc Angl. ſymptom: à συμπέπτωμαι, præt. paſſ. verbi συμπίπτω.

Συμφάγω, *comedo,* f. 2. m. συμφάγομαι, pro -φαγοῦμαι. a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, *edo.*

Συμφέρει, *conducit,* 3. ſing. ind. præſ. verbi συμφέρω, q. v.

Συμφέρον, τὸ, *commodum utilitas:* &

Συμφερτὸς, οῦ, *collatus, congeſtus:* ex σὺν, & φέρω, *fero.*

Συμφέρω, εις, ει, *conduco, proſum.* συμφέρον, οντος, τὸ, *commodum,* præſ. part. n. g. f. συνοίσω. a. 1. συνήνεγκα, *comportavi.* a. 1. part. act. συνενέγκας, αντος· ex σὺν, & φέρω, *fero,* f. οἴσω.

Συμφεύγω, *confugio:* f. 1. m. -φεύξομαι. a. 2. act. συνέφυγον. Th φεύγω.

Σύμφημι, propriè *unà loquor,* & per Metonym. *conſentio,* cum dat. a. 2. συνέφην, ης, η. Th. φημὶ, ſeu φάω, *dico.*

Συμφλέγω, *comburo,* f. ξω, p. m. -πέφλογα. ex φλέγω, *uro.*

Συμφλογίζω, *ſimùl inflammo:* f. ίσω, p. -πεφλόγικα· ex φλογίζω, *inflammo.*

● Συμφοιτητὴς, *condiſcipulus.*

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio, congeſtio;* item *caſus, eventus.* Pleruinque *fortuna adverſa, calamitas.* Vide συμφορή.

Συμφοραίνω, *calamitatem alicujus deploro:* à præced.

Συμφοράω, -ῶ, *condoleo:* à συμφορά.

Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, *comporto.* Hinc συμφορήσαντες, a. 1. part. act. pl.

Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *calamitas, caſus, collatio:* & τὰ συμφορὰ, idem. Ex σὺν & φέρω, *fero.*

Σύμφορος, ου, ὁ & ἡ, *utilis, aptus;* item *comes:* ex iiſd.

Συμφόρως, adv. *commodè, utilitèr;* à præc.

Συμφράδμων, ονος, ὁ & ἡ, *qui unà conſilia agitat, conſiliator;* item *unanimis.* à

Συμφράζομαι, *ſimùl delibero.* Vide in συμφράσσατο.

Συμφράσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. &

Συμφράσσατο, *conſiderat,* 3. ſing. a. 1. m. Ion. & Poët. pro συνεφράσατο verbi συμφράζομαι, *unà delibero.* f. άσομαι, & Poët. συμφράσσομαι. Th. φράζω, *dico,* f. σω. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Συμφράσσω, vel

Συμφράττω, *concludo, obturo:* f. ξω. p. -πέφραχα· ex σὺν & φράσσω, *ſepio.*

Συμφρονέω, *eâdem ſum mente, conſentio, aſſentior, communi conſilio delibero;* item *intelligo, concipio:* ex σὺν & φρονέω, fut. ήσω, *ſapio.* Th. φρὴν, *mens.*

Συμφρύγω, vel -ύττω, *contorrefacio, unà frigo:* f. ξω, p. -πέφρυκα

Συμφυεῖσαι. nom. pl. f. g. a. 2. part. paſſ. verb συμφύομαι quod vide.

Συμφυλέτης. ου, ὁ, *contribulis, qui eſt ex eâdem tribu:* [* 1 Theſſ. ii. 14. quæ vox occurrit apud Iſocr. Panathen.] ex σὺν & φυλέτης, *tribulis.* Th. φυλὴ, *tribus.*

Συμφύομαι, *unà enaſcor.* a. 2. paſſ. συνεφύην, ης, η. a. 2. part. paſſ. συμφυεὶς, εῖσα, ἐν. Th. φύω. *naſcor.*

Συμφυρμὸς, οῦ, ὁ, *miſtura, commixtio:* ex præt. paſſ. verbi.

Συμφύρω, *commiſceo,* f. φυρῶ, p. -πέφυρκα. perf paſſ. πέφυρμαι

Σύμφυτος, ου, ὁ & ἡ, *unà plantatus, ſimùl genitus, cognatus:* ab eod. th.

Συμφύω, f. ύσω. *conglutino, unà planto:* vide ſuprà συμφύομαι.

Συμφωνέω, qu. ex *diverſis vocibus unum efficio concentum; concino.* Per Metath. *conſentio, communi conſenſu paciſcor.* f. ήσω, p. συμπεφώνηκα. a. 1. συνεφώνησα. ας ε, *pactus ſum.* a. 1. paſſ. συνεφωνήθην, ης, η. συνεφωνήθη ὑμῖν, *convenit inter vos.* Ex σὺν & φωνέω, *vocem emitto.* Th. φωνή.

Συμφωνηθεὶς, ένος, a 1. part. paſſ. præced.

Συμφώνησις, εως, ἡ, *concordia:* à συμφωνέω.

Συμφωνία, ας, ἡ, *concentus:* &

● Σύμφωνον, ου, τὸ, *pactum conventum,* Arrian. Epict. l. i. c. 19.

Σύμφωνος, ου, ὁ & ἡ, *conſonus:* per Metaph. *concors:* ex σὺν & φωνὴ, *vox.*

● Συμφωρὰ, it. συμφωρὴ, *collatio, congeſtio; caſus, eventus.* πᾶν ἐστὶν ἄνθρωπος συμφορὴ Solon. ap. Herod. i. 42. *homo omnis eſt talis quoivis cum fingit caſus.*

Συμψάω. -ῶ, *contero, conturbo:* a. 1. part. συμψήσας. Th. ψάω, *comminuo.*

Συμψηφίζω, *computo:* f. ίσω. a. 1. συνεψήφισα. ας, ε, perf. συνεψήφικα. ex σὺν & ψηφίζω, *calculis computo.* Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus.*

● Σύμψηφος, ου, ὁ & ἡ, *cujus idem eſt ſuffragium.*

Digitized by Google

Σύμψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unanimis:* ex σὺν & ψυχὴ, *anima.*

ΣΥ'Ν, *CUM*, præpoſ. regens dat. σὺν Χριςῷ εἶναι, *cum Chriſto eſſe:* [* cum acc. contra morem Græcorum LXX. Eccleſ. vii. 30. viii. 15. 17. σὺν abundat, σύν γῆρα βαρεῖς ἴσθι, *omnis graves*, Soph. Oed. Tyr. 17. et vid. in Ajace, 308. Eurip. in Ione, 1582.]

Σῦν, *ſuem*, acc. à σῦς, συὸς, *ſus.*

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. &

Συναγάγετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. &

Συνάγαγον, pro συνήγαγον, a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *legationis ſocius.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Συναγείρω, *colligo me.* Th. ἀγείρω, *colligo.*

Συναγερθεν, Bœot. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi præced.

Συναγορεύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Συναγορεύω, *colloquor.* f. εύσω. ex σὺν & ἀγορεύω, idem quod ἀγοράομαι. *concionor, dico.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Συναγρόμενος, præſ. part. verbi συνάγρομαι, *congregor:* quod ex σὺν, & ἄγρομαι, per Sync. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, *congrego.*

* Συναγυρμὸς, ῦ, ὁ, *collectio.* εἰς συναγυρμὸν φρονήσεως, Plat. in Polit. ii. tom. p. 272. *ad colligendam prudentiam.* ab ἀγύρω, *congrego.* undè & Συνάγυρτος, *ſimùl collectus.*

Συνάγω, εις, ει, *colligo, congrego.* [* de uno dicitur, Matt. xxv. 35, ξένος ἤμην, ϗ συνηγάγετέ με. & LXX. apud Jud. xix. 18. ὐκ ἔςιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν· et 2 Sam. ii. 27. Grotius inter Hebraiſmos refert, nec dum ſuppetit quicquam quo illum confutem. Kypke.] f. συνάξω. a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον: in 2. pl. συνηγάγετε, *hoſpitio excepiſtis.* a. 2. imperat. σύναγαγε, *collige*, in 2. pl. συναγάγετε. a. 2. ſub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. part. act. συναγαγὼν, ῦσα, όν. p. ind. act. συνῆχα. p. paſſ. συνῆγμαι, ξαι, κται. p. part. paſſ. συνηγμένος, η, ον, *congregatus.* a. 1. ind. paſſ. συνήχθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. συναχθεὶς, έντος. f. 1. ind. paſſ. συναχθήσομαι, *congregabor.* p. m. συνῆγα. ex σὺν & ἄγω, *duco.*

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, *SYNAGOGA*, *conventus, collectio, ſchola.* Hinc Angl. ſynagogue, à præced.

Συναγωνίζομαι, *unà certo.* f. ίσομαι. p. paſſ. συνηγώνισμαι. a. 1. m. συνηγωνισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. συναγωνίσασθαι· ex σὺν & ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, *certamen.*

Συναγωνιςὴς, ῦ, ὁ, *qui unà certat* in acc. pl. συναγωνιςὰς. Ex σὺν & ἀγωνιςὴς, ῦ, ὁ, *certator, athleta.* quod ab ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, *certamen.*

Συνάδουσι. 3. pl. præſ. à

Συνάδω, *conſono, conſentio.* Th. ἀείδω, & contr. ᾄδω, *cano.* f. ᾄσω. p. ῆκα.

Συναθλέω, -ῶ, *unà certo.* f. ήσω. p. συνήθληκα. a. 1. συνήθλησα, ας, ε. ex ἀθλέω, pro ἀεθλέω, *certo.* Th. ἄεθλος, *certamen.*

Συναθροίζω, *congrego*, f. ίσω. p. συνήθροικα. a. 1. συνήθροισα, a. 1. part. act. συναθροίσας, αντος. perf. paſſ. συνήθροισμαι. perſ. part. paſſ. συνηθροισμένος, η, ον, *congregatus.* ex ἀθροίζω, *colligo.* Th. ἀθρόος, *confertus, in unum collectus.*

Συναΐγδην, adv. *ſimùl, uno impetu.* Th. ἀΐσσω. *cum impetu ruo.*

Συναΐκτην, *impetum pariter faciebat*, Ion. pro συνηΐχθην, 3. dual. pluſq. p. paſſ. verbi συναΐσσω, *impetu feror.* f. 1. m. συναΐξομαι. p paſſ συνήϊγμαι pluſq. p. συνηΐγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror.* f. ξω.

Συναίμοις, dat. pl. à

Σύναιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conſanguineus:* ex σὺν & αἷμα, ατος, τὸ, *ſanguis.*

Συναίρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi συναίρω, quod vide.

Συναιρέω, *ſimùl profligo;* item *ſimùl complector, contraho in unum:* ex σὺν & αἱρέω, *capio*, f. ήσω. p ηκα, quod vide.

Συναίρω, *ſimùl tollo, confero, opitulor:* fut. συναρῶ. p συνῆρκα. a. 1. συνῆρα. a. 1. inf. act. συνᾶραι. Th αἴρω, *tollo.*

Συναΐσσω. Vide in συναΐκτην.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *concaptivus:* ab αἰχμάλωτος, ου ὁ ϗ ἡ, *captivus.* hoc ab ἁλωτὸς, ῦ, *qui poteſt capi.* Th. ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2 ἥλων.

Συνακολουθέω, ῶ, *unà ſequor.* f. ήσω. p. συνηκολούθηκα: a. 1. συνηκολούθησα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comes*

Συναλγέω *unà doleo*, f. ήσω, p. συνήλγηκα. Th ἄλγος, εος, τὸ, *dolor.*

Συναλίζω, *congrego.* f. σω, p. συνήλικα, præſ. part. paſſ συναλιζόμενος, *conveniens, coëuniens in cœtum.* a. 1. part. paſſ. συναλισθεὶς. ab ἁλίζω, *congrego.* Th. ἅλις, *ſatis*, ad ...

* Συναλίσκω. *unà conſumo.*

Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, *commutatio:* à præt. paſſ. verbi.

Συναλλάττω, *paciſcor cum aliquo;* item *congredior cum aliquo conſilio;* ab ἀλλάττω, *muto*, f. ξω. p. χα.

Συνάμ' pro συνάμα, adv. *ſimùl cum, unà:* ab ἅμα, *ſimul.*

Συνάμωρος, vel συνάμωρος, ου ὁ ϗ ἡ, *vaſtator, maleficus.* Vide συναμωρέω.

Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, *utrumque.* Th. ἄμφω, *ambo* vel *ambæ.*

Συναμωρέω, *lædo, vaſto.* Alii malunt σιναμωρέω legere; quod à σινάμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui in fatis eſt nocere aliis; qui ad id natus eſt ut aliis lædat.* Scribitur & σινάμωρος à σίνω, *lædo*, & μόρος, *fatum.* Th. μείρω, *divido.*

Συναναβαίνω, *unà aſcendo.* f βήσομαι. a. 2. συνανέβην. ης η. a. 2. part. act. συναναβὰς in f. g. συναναβᾶσα, ης, ἡ, & in pl. συναναβᾶσαι. *quæ ſimul aſcenderant:* ex σὺν, ἀνὰ. & βαίνω, *eo.*

Συναναβᾶσι, dat pl. a. 2. part. act. συναναβᾶσα ης, η, a. 2. part. f. g. à præced.

Συναναιρέομαι, *ſimùl tollor.* præſ. inf. συναναιρεῖσθαι. ex σὺν, ἀνὰ, & αἱρέω, *capio* f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Συνανάκειμαι, *ſimùl accumbo.* imperf. συνανεκείμην, σο, τὸ, & in 3. pl. συνανέκειντο. præſ. part. συνανακείμενος, ης, ον. ex σὺν, ἀνὰ, & κεῖμαι, *jaceo:* f. κείσομαι.

Συναναμίγνυμι, *ſimùl commiſceo.* f. συναναμίξω. a. 1. συνανέμιξα. præſ. inf. paſſ. συναναμίγνυσθαι, cum dat. ex σὺν, ἀνὰ, & μίγνυμι, *miſceo:* f. μίξω, p. μέμιχα. Hinc

Συναναμιξις, εως, ἡ, *commixtio, commercium.*

Συναναπαύομαι, *ſimùl refocillor:* f. αύσομαι. ex σὺν, ἀνὰ, & παύω, *ceſſo:* a. 2. ἔπαυν.

Συνανα πλέκω, *impleo,* p. πλέξω, p. πέπλεχα· ex πλέκω, *necto.*

Συνανεςράφην, a. 2. ind. paſſ. verbi συναναςρέφομαι *converſor cum aliquo,* quod ex σὺν, ἀνὰ, & ςρέφω, f. ψω, *verto.*

Συνανας ρέφομαι, *converſor cum aliquo,* quod ex σὺν, ἀνὰ, & ςρέφω, *verto,* f. ψω. Hinc

Συναναςροφὴ, ῆς, ἡ, *converſatio.*

Συναναφέρω, *ſimùl evebo.* f. συνανοίσω. p. συνανήνεγκα. Vide φέρω.

● Συναναφορὰ, ᾶς, ἡ, *relatio* vel *reſpectus ad aliquid.* ἐπὶ τὰ θεῖα, *ad res divinas.* Antonin. iii. § 13. ex σὺν, ἀνὰ, & φέρω.

Συναντάω, -ῶ, *occurro:* cum dat. f. ήσω: f. 1. part. act. συναντήσων, οντος, a. 1. ind. act. συνήντησα. a. 1. part. συναντήσας, αντος· ex σὺν & ἀντάω, *obvius fio.* Th. ἀντὶ.

Συνάντημα, ατος, τὸ, *occurſus, eventus, exitus:* à præced.

Συνάντησις, εως, ἡ, *occurſus:* ab eod.

Συναντιλαμβάνω, *viciſſim juvo, opem fero:* cum dat. a. 2. m. συναντελαβόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. m. συναντιλάβωμαι, ῃ, ηται. ex σὺν, ἀντὶ, & λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Συνάντομαι, *occurro, obviam eo:* Poët. pro συναντάω; quod vide.

Συναντώντων, gen. pl. part. præſ. præced.

Συναντῶσιν, *occurrerint* ξ 3. pl. præſ. ſub. verbi ejuſd.

Συνάξει, 3. ſing. f. 1. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conjunctus, ſocius, comes:* παρὰ τὸ συναείρειν, vel τὸ συναίρειν, *in altum ſimùl tollere,* vel *conjungere.* Th. ἀείρω, *erigo,* f. ἀερῶ, p. m. ἤορα, & Ion. ἄορα.

Συναπάγω, *ſimùl abripio:* f. ξω, p. συναπῆχα. præſ. part. m. συναπαγόμενος, ου, *obſecundans, obtemperans:* a. 1. ind. paſſ. συναπήχθην, ης, η, *ſimùl abreptus fui.* a. 1. part. paſſ. συναπαχθεὶς, έντος, *ſimùl abreptus:* ex σὺν, ἀπὸ, & ἄγω, *duco.*

Συνάπας, αντος, *ſimùl omnis:* ab ἅπας, *univerſus.* Th. πᾶς, *omnis.*

Συναπέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναποκρύπτω, *occulto:* ex σὺν, ἀπὸ, & κρύπτω, *abſcondo:* f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

● Συναπέρχομαι, *unà cum aliquo abeo.*

Συναπεςίατο, Ion. pro συναφίςαντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi συναφίςημι. vide. ἀφίςημι. Alii legend. cenſent συναπεςαίατο.

● Συναποδράω, -ῶ, *unà aufugio.*

Συναποθνήσκω, *ſimùl morior:* cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε. a. 2. inf. συναποθανεῖν· ex σὺν, ἀπὸ, & θνήσκω, *morior:* f. 2. m. θανοῦμαι. p. act. τέθνηκα.

Συναποκρύπτω, vide in συναπέκρυψα.

Συναπολέσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. &

Συναπόλῃ, *ſimul pereas:* 2. ſing. a. 2. ſub. med. à

Συναπόλλυμι, *unà perdo.* συναπόλλυμαι, *unà pereo:* a. 2. m. συναπωλόμην, ου, ετο· ex σὺν, ἀπὸ, & ὄλλυμι *perdo:* f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὄλα, & Att. ὄλωλα.

Συναποςέλλω, *ſimùl mitto, ablego:* f. συναποςελῶ, p. συναπέςαλκα. a. 1. συναπέςειλα. ex σὺν, ἀπὸ, & ςέλλω, *mitto.*

Συνάπτω, *agglutino:* f. ψω. p. συνῆφα. συνάπτει ὥρα, *tempus inſtat & urget.* Th. ἅπτω, *necto:* f. ψω, p. ἧφα.

Συνᾶραι, a. 1. inf. act. verbi συναίρω, *confero.* Th. αἴρω, *tollo:* f. ἀρῶ, p. ἦρκα. a. 1. ἦρα.

Συνάρασθαι, a. 1. inf. m. ejuſd.

Συναρήρακται, Att. redupl. pro συνήρακται, 3. ſing. p. paſſ. à

Συναράσσω, *collido, confligo.* Th. ἀράσσω, *pulſo.*

Συναριθμέω, -ῶ, *connumero, computo:* f. ήσω, p. -ηρίθμηκα· ex ἀριθμέω, *numero.*

● Συναρκέομαι, cum dat. *patienter aliquem fero,* Theoph. Charact. c. iii. à σὺν & ἀρκέομαι, *contentus ſum.*

Συναρμόζω, *adapto.* Vide in συνάρμοξεν.

Συναρμολογέω, -ῶ, *congruenter, coagmento, congruenti proportione conſtruo:* f. ήσω p. συνηρμολόγηκα. part. præſ. paſſ. συναρμολογούμενος, -ουμένη, -ούμενον, *congruenter coagmentatus, -a:* ex σὺν, & ἁρμολογέω, -ῶ, *aptè concinno, compingo,* & hoc ab ἁρμὸς, pro ἁρμὸς, οῦ, ὁ, *compages:* ab ἄρω, *apto.* f. ἀρῶ. p. ἦρκα. p. paſſ. ἦρμαι, & λέγω, *dico.*

Συνάρμοξεν, Dor. & Ion. pro συνήρμοξεν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω, *adapto:* f. σω & ξω. Ex σὺν & ἁρμόζω, *apto.* Th. ἄρω, idem.

Συναρμοσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ejuſd.

Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, *abreptio, correptio, ira:* à

Συναρπάζω, *ſimùl abripio:* f. άσω, p. συνήρπακα. pluſq. p. συνηρπάκειν, εις, ει. a. 1. ind. act. συνήρπασα. a. 1. part. συναρπάσας, αντος. a. 1. paſſ. ind. συνηρπάσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. συναρπασθεὶς, έντος, *abreptus.* Th. ἁρπάζω, *rapio:* f. σω, & Dor. ξω.

Συναρπάσας, αντος, vide in præced.

Συνασπίζω, *confertis clypeis pugno, teſtudine factâ pugno:* ab ἀσπίζω *clypeo protego.* Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus.*

Συνασπισμὸς, οῦ, ὁ, *mutua defenſio, cum milites mutua ſcuta & haſtas obtendunt capiti:* à præcedente.

● Συνάφεια, ας, ἡ, *conjunctio.*

Συναυλίζομαι, *commoror, converſor,* f. ίσομαι. p. paſſ. συνηύλισμαι. Th. αὐλὴ, *ſtabulum.*

Συναυξάνω, *ſimùl augeo, facio creſcere:* f. συναυξήσω, p. συνηύξηκα. præſ. paſſ. συναυξάνομαι, *ſimùl creſco:* præſ infin. paſſ. συναυξάνεσθαι. ex σὺν & αὐξάνω, ſeu αὔξω, *augeo:* f. ήσω. Th. αὔξω, idem.

Συναυξηθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. præced.

Digitized by Google

Συναχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi *συνάγω*, *congrego*: f. άξω. p. συνῆχα. Th. ἄγω, *duco*.

Συναχθήσομαι, ῃ, εἶται, f. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Συνάχθομαι, *condoleſco*: in 3. pl *συνάχθονται*. ab ἄχθομαι, *gravor*, *ægrè feror*: f. έσομαι vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*, *onus*.

Σύναψις, εως, ἡ, *conjunctio*: ex *συνάπτω*.

Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi *συνάπτω*, *connecto*. Th. ἅπτω, *necto*: f. ψω.

Συνδάκνω, *commordeo*, *compungo*. Vide δάκνω, *mordeo*.

Συνδειπνέω, *concœno*, quod à δειπνέω, *cœno*. Th. δεῖπνον, *cœna*.

Συνδείπνησον, άτω, a. 1. imperat. m. verbi *συνδειπνέω*, *concœno*: quod à δειπνέω, *cœno*. Th. δεῖπνον.

Σύνδεσμος, ου, ὁ, *nexus*, *vinculum*: à *συνδέω*, quod vide.

Συνδεύμενος, Ion. pro *συνδεόμενος*, -ούμενος, *qui vinctus eſt qui cum aliquo*: à

Συνδέω, *ſimul vincio*: f. ήσω, p. *συνδέδεκα*. p. paſſ. *συνδέδεμαι*. p. part. paſſ. *συνδεδεμένος*, *ſimul vinctus*; ex σὺν, & δέω, *ligo*.

Συνδιακινδυνεύω, *cum aliquo periculum ſubeo*: ex σὺν, διὰ, & κινδυνεύω, *periclitor*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

Συνδιατρίβω, *verſor*, *in operam & ſtudium pono*: imperf. *συνδιέτριβον*, ες, ε. ex σὺν, διὰ, & τρίβω, *tero*: f. ψω. p. τέτριφα. p. paſſ. τέτριμμαι.

Συνδιαφέρειν τι τινὶ, *aliquem in re aliquâ tolerandâ juvare*.

Συνδιαχειρίζειν, *contrucidare*. Vide in διαχειρίζω.

Συνδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi *συνδιατρίβω*.

Συνδιῃτᾶτο, 3. ſing. imperf. m. verbi *συνδιαιτάομαι*, -ῶμαι, *cohabito*, *contubernalis ſum*: qu. à διαιτάομαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα, ης, ἡ, *vivendi mos*.

Σύνδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *teſtis*, *comes*, *adjutor*; propriè *σύνδικοι* vocantur *plures patroni*, *qui ſimul unam eandemque cauſam in judiciis defendunt*. Th. δίκη, *jus*.

Συνδιώκω, *unà perſequor*.

Συνδοκεῖν, quod dicitur *de quo inter multos convenit*, *quod communitèr placet*. Th. δοκέω, *cenſeo*.

Συνδοκιμάσοντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi *συνδοκιμάζω*, *ſimùl exploro*, quod à δοκιμάζω, *probo*, *exploro*: ab eod. th.

Συνδοξάζω, *ſimùl glorifico*: f. άσω. p. συνδεδόξακα. a. 1. ind. paſſ. *συνεδοξάσθην*, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. *συνδοξασθῶ*, ῇς, ῇ, & in 1. pl. *συνδοξασθῶμεν*. à δοξάζω, *opinor*, *ſentio*; & hoc. à δόξα, ης, ἡ, *opinio*: Th. δοκέω, *videor*.

Σύνδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conſervus*, *a*. Th. δοῦλος, *ſervus*.

Συνδραμέω, -ῶ, *concurro*, f. ήσω, p. m. -δέδρομα.

Συνδραμόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi *συντρέχω*, *concurro*. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Συνδρομάδες, ων, *concurrentes*: Epithet. inſularum, quæ & *συμπληγάδες* appellantur. Vide præced.

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, *concurſus*: à *συντρέχω*: vide in *συνδραμόντων*.

Σύνδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro *συντρέχων*, *concurrens*: vide præced.

Συνδυάζω, *copulor*, *communico*, *conjungor*: f. άσω, p. -δεδύακα.

Σύνδυο, Poët. *duo ſimùl conjuncti*, *bini*: ex σὺν, & δύω, *duo*.

Συνέβαλεν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi *συμβάλλω*.

Συνέβη, & Dor. *συνέβα*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi *συμβαίνω*, *evenio*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι a. 2. ἔβην.

Συνεβόσκετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi *συμβόσκω*, *unà paſco*: quod à βόσκω, *paſco*: f. ήσω. Th. βόω, *paſco*: f. όσω & ώσω.

Συνεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi *συμβουλεύω*, *conſulto*, *hortor*: quod à βουλεύω, idem. Th. βουλὴ, *conſilium*.

Συνεβουλεύσατο & *συνεβουλεύσαντο*, 3. ſing. & pl. a. 1. m. verbi ejuſd.

Συνέγειρον, *alleva*: a. 1. imperat. act. à

Συνεγείρω, *ſimùl excito*. Th. ἐγείρω, *excito*: f. -ερῶ. a. 1. ἤγειρα. a. 1. part. ἐγέρθεις, ης, η.

Συνεδρευόντων gen. pl. part. præſ. act. à

Συνεδρεύω, *conſideo*: f. εύσω. ab ἕδρα, *ſedes*. Th. ἕζομαι, *ſedeo*: f. ἐδοῦμαι.

* **Συνεδρία**, ἡ, *aſſeſſio*.

Συνέδριον, τὸ, *conſeſſus*, ſc. *judicium*: à

Σύνεδρος, ου, ὁ, *conſeſſor*, *aſſeſſor*, *conſiliarius*; ab iiſd.

Συνεέργω, Poët. pro *συνέργω*, quod pro *συνείργω*, *ſimùl includo*, *colligo*, *conſtringo*. Th. εἴργω, *includo*.

Συνεζευγμένος, η, ον, *conjunctus*, *a*, *um*, perf. part. paſſ. verbi *συζευγνύω*, vel -υμι, *conjungo*: quod ex σὺν, & ζευγνύω, ſeu -υμι, *jungo*: f. ζεύξω.

Συνεζευγμένως, *conjunctim*: adv. à præced.

Συνέζευξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi *συζευγνύω*, *conjungo*, quod vide.

Συνεζήτει, 3. ſing. imperf. act. verbi *συζητέω*, *diſquiro*, quod vide.

Συνεζωοποίησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi *συζωοποιέω*, quod vide.

Συνέηκα, ας, ε, Ion. pro *συνῆκα*, a. 1. ind. act. verbi *συνίημι*, *intelligo*: f. *συνήσω* ex σὺν & ἵημι, ſeu ἵω, *mitto*.

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi *συντίθημι*, *conſtituo*: f. *συνθήσω*, p. *συντέθεικα*. a. 2. m. *συνεθέμην*, σο, τὸ, *pactus ſum*. Th. τίθημι, *pono*.

Συνέθεντο, *componebant*: 3. pl. a. 2. ind. m. ejuſd. verbi & th.

Συνέθευ, *pacta es*: Dor. pro *συνέθεσο*, -θου, vel -θῃ, 2. ſing. a. 2. ind. m. verbi *συντίθημι*, *paciſcor*: a. 2. m. *συνεθέμην*. Th. τίθημι, *pono*.

Συνεθίζω, f. ίσω. vide in

Συνεθισθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi *συνεθίζω*, *conſueſcio*: quod ab ἐθίζω, idem. Th. ἔθος, τὸ, *mos*, *conſuetudo*.

Συνειδέω, f. ήσω, *ſum conſcius*: ab εἰδέω, *ſcio*. Th. εἴδω, idem.

Digitized by Google

Συνείδησις, εως, ἡ, *conſcientia:* in pl. συνειδήσεις. à præced.

Συνεῖδον, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω, *perſpicio:* a. 2. infin. συνιδεῖν. a. 2. part. συνιδὼν, όντος, p. m. σύνοιδα, *conſcius mihi ſum.* Th. εἴδω, *ſcio: video:* f. εἴσομαι.

Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. & in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, *conſcius:* & contractè pro συνειδηκὼς, υῖα, ός, p. part. act. verbi συνειδέω, quod vide.

Συνείδω, vide in συνεῖδον.

Συνειδὼς, ότος, vide in συνειδυῖα.

Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, p. part. paſſ. verbi συλλέγω, *colligo.*

Συνειλέω, *convolvo, cogo, impello, includo:* vide εἰλέω.

Συνείληφα, perf. ind. Act. Att. undè συνειληφὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo,* quod vide.

Συνειληφυῖα, & συνειληφὼς, quod vide in συνείληφα.

Συνείληχα, ας, ε, Att. pro συλλέληχα, ας, ε, p. ind. act. verbi συλλαγχάνω, *ſimùl ſortior.* Th. λαγχάνω, *ſortior:* a. 2. ἔλαχον, tanquam à λήχω. inuſitat. p. m. λέλογχα.

Συνειλοχέναι, *collegiſſe;* p. infin. Att. &

Συνειλοχὼς, ότος, p. part. Att. verbi συλλέγω, *colligo.* Th. λέγω, *lego:* f. ξω. p. λέλεχα, & Att. εἴλοχα.

Σύνειμι, *ſum cum alio:* cum dat. imperf. συνῆν, f. ἔσομαι. præſ. infin. συνεῖναι. præſ. part. συνὼν, όντος· ex σὺν & εἰμὶ, *ſum.*

Συνειπεῖν, *alicui aſſentire, alicui patrocinari.* Th. εἴπω, *dico.*

Συνείπετο, 3. ſing. imperf. m. verbi συνέπομαι, *comitor.* Th. ἕπω, *ſequor.*

Συνείρω, *connecto, perpetuâ oratione declamo,* item *cohæreo.* Th. εἴρω, *necto.*

Συνεὶς, *conſcius:* a. 2. part. act. verbi συνίημι, *intelligo,* quod vide.

Συνεισελθεῖν, a. 2. infin. act. à

Συνεισέρχομαι, *unà introeo:* cum dat. a. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε. ex σὺν, εἰς, & ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συνεισέφρησε, Att. Sync pro συνεισεφόρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω, *ſimùl induco:* quod à φορέω, *geſto.* Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφέρω, derivari, *intus admitto.* Th. φέρω, & φρημὶ, *emitto:* f. ήσω.

Συνεισῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Vide in συνεισέρχομαι.

Συνεῖχε, *continebat:* 3. ſing. imperf. act. verbi συνέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo:* imperf. εἶχον. f. σχήσω.

Συνείχετο, *angebatur:* 3. ſing. imperf. paſſ. συνέχω, *coſtringo.* Vide præced.

Συνεκάθισα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *unà colloco & ſedeo,* quod vide.

Συνεκαίετο, *coardebat:* 3. ſing. imperf. paſſ. verbi συγκαίω, quod ex σὺν & καίω, *uro:* f. καύσω. a. 1. ἔκαυσα. a. 2. paſſ. ἐκάην.

• Συνεκβοάω, *unà cum aliis proclamo.*

Συνέκδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſocius peregrinationis:* ab ἔκδημος, *abſens à popularibus ſuis.* Th. δῆμος, *populus.*

Συνεκέκρατο, (Syncop. pro συνεκεκέρατο) 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. à

Συνεκέρασα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, *contempero:* f. συγκεράσω, p. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, *miſceo.*

Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συγκινέω, -ῶ, *commoveo:* f. ήσω. quod ex σὺν, & κινέω, *moveo.*

Συνεκκεντέω, -ῶ, *unà confodio, occido:* ex σὺν & ἐκκεντέω, *effodio.*

Συνέκλεισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo,* quod vide.

Συνέκλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà electus:* ex σὺν, & ἐκλέγω, *eligo.* Th. λέγω, *lego,* f. ξω.

Συνεκπολεμέω, -ῶ, *unà debello, ſimùl vinco,* f. ήσω. Vide πολεμέω.

Συνεκρότησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συγκροτέω, *complodo.*

Συνεκτάττω, *ſimul inſtruo:* à verbo τάττω, ſeu -σσω, *ordino.*

Συνεκτικὸς, ῦ, ὁ, *capax.*

Συνεκτρέφω, *una enutrio, ſimul alo;* f. ψω. à verbo τρέφω, *nutrio.*

• Συνεκτρέχω, *unà excurro.*

Συνεκτρίβω, f. ψω, *contero.* Th. τρίβω.

Συνέκτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſimul nutriens.*

Συνέλαβεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo,* quod vide.

Συνελαβόμην, ου, το, a. 2. m. ab eod.

Συνελάλουν 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συλλαλέω, -ῶ, *colloquor,* quod vide.

Συνελαύνω, *compello,* -is: f. συνελάσω. a. 1. συνήλασα, *compuli.* Th. ἐλαύνω. *agito.*

Συνέλεξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

Συνέλευσις, εως, ἡ, *conventus:* à συνέρχομαι, *convenio.*

Συνεληλυθότας, acc. pl. præt. part. m. verbi συνέρχομαι, *convenio,* q. v.

Συνελήφθην, ης, η, *conceptus fui:* & in 3. pl. συνελήφθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo,* quod vide.

Συνελθεῖν, a. 2. infin. act. &

Συνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, quod vide.

Συνελκύω, *contraho:* ex σὺν & ἑλκύω, f. ύσω *traho.* Th. ἕλκω, idem.

Συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi συλλογίζομαι, *ratiocinor,* quod vide.

Συνελόντι, dat. ſing. a. 2. part. act. verbi συναιρέω, *ſimul everto, contraho in unum.* Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. part. ἑλὼν, όντος.

Συνεμάχησας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, *pugnæ ſum ſocius, ſto à partibus alicujus:* f. ήσω. Th. μάχομαι, *pugno.*

Συνεμεν, a. 1. infin. act. Dor. & Æol. pro συνεῖναι, verbi συνίημι, *percipio, intelligo:* quod vide.

Συνενείκειεν, Ion. & Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, *confero.* Vide ἐνείκεις.

Συνενείκεται, *confertur:* 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab ἐνείκω, Poët. pro ἐνέγκω. Th. φέρω, *fero.*

• Συνενήνοχα, ας, ε. p. m. οὐδὲ τοῦτο συνενήνοχεν αὐτῷ, Dem. de Rhod. lib. *nihil hoc ei profuit.*

2

Συνεξαιρέω,

Digitized by Google

Συνεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω. unà diripio.
Συνεξαμαρτάνω, εις, ει, unà erro: in 3. pl. συνεξαμαρτάνουσι· ex σὺν, & ἁμαρτάνω, pecco: f. ἁμαρτήσω. a. 2. ἥμαρτον.
Συνεξεπρήξαντο, 3. pl a. 1. m. à πρήσσω, Ion. pro πράττω, facio: f. ξω.
Συνεξέρχομαι, convenio, unà exeo: f. 1. m. -ελεύσομαι, p. m. -ελήλυθα. Th. ἔρχομαι.
Συνεξετάζονται, 3. pl. ind. paſſ. à
Συνεξετάζω, exquiro: ex σὺν, ἐξ, & ἐτάζω, examino: f. σω.
Συνεξέταττον, imperf. verbi συνεξτάττω, ſimul ordino.
Συνεξομοιοῦσθαι, præſ. infin. paſſ. verbi συνεξομοιοῦμαι, aſſimilor: quod ex σὺν, ἐξ, & ὁμοιόω, aſſimilo: & hoc ab ὅμοιος, ου, ſimilis. Th. ὁμὸς, idem.
Συνεξορμάω, unà irrumpo: ex σὺν, ἐξ, & ὁρμάω, irruo. Th. ὁρμὴ, impetus.
Συνεξώκειλεν, pertraxit, devenit: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω, pertraho: quod ex σὺν, ἐξ, & ὀκέλλω, appello: f. λω. Th. κέλλω, f. σω. idem.
* Συνεορτάζω, unà feſtum celebro.
Συνεοχμὸς, Att. pro συνοχμὸς, idem quod συνοχὴ, ῆς, ἡ, junctura, commiſſura: à συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.
Συνεπαθήσατε, 2. pl. a. 1 ind. act. verbi συμπαθέω, condoleo: quod vide.
Συνέπαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſentiens, comprobans: ex σὺν, ἐπὶ, & αἶνος, laus.
Συνεπακολουθέω, -ῶ, f. ήσω, unà ſubſequor, ſimul ſector: ex σὺν & ἐπακολουθέω, ſequor.
Συνέπαξα, Dor. pro συνέπηξα, quod vide in συνέπηξεν.
Συνεπάψασθαι, Ion. pro συνεφάψασθαι, ſimul attingere & aggredi: a. 1. infin. m. verbi συνεφάπτομαι. ex σὺν, ἐπὶ, & ἅπτομαι, tango.
Συνεπελαφρύνω, ſimul allevo: ex σὺν, ἐπὶ, & ἐλαφρύνω, allevo. Th. ἐλαφρὸς, οῦ, levis, celer.
Συνέπεμψα. a. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, unà mitto. Th. πέμπω, mitto: f. ψω. p. πέπεμφα.
Συνεπέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι, unà præficio: ex σὺν, ἐπὶ, & ἵστημι, ſto: f. στήσω.
Συνέπηξεν, condenſavit: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι, compingo. Th. πηγνύω ſeu πήγνυμι, idem: f. ξω. p. χα. p. m. πέπηγα.
Συνεπιθέσθαι, a. 2. infin. m. verbi.
Συνεπιτίθημι, inſidior: à τίθημι.
Συνεπιμέλομαι, unà curo. Th. μέλει, curæ eſt.
Συνεπιμαρτυρέω, -ῶ, teſtimonium inſuper præbeo, adſtipulor: f. ήσω. p. συνεπιμεμαρτύρηκα. ex σὺν, ἐπὶ, & μαρτυρέω, teſtor. Th. μάρτυς, υρος, ὁ ϗ ἡ, teſtis.
Συνεπίομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi συμπίνω, bibo cum aliquo: cum dat. fut. συμπώσω. p συμπέπωκα. a. 1. ind. act. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, bibo.
Συνεπιπονέω, unà laboro: ex πονέω, laboro.
Συνεπισκέπτομαι, unà conſidero, f. 1. m. -ψομαι, à σκέπτομαι, conſidero.
Συνεπισπᾶσθαι, præſ. infin. verbi.
Συνεπισπάω, -ῶ, ſimul attrabo.
Συνεπισπόμενος, ſimul ſequens. Vide in σπέω, ſequere.

Συνεπίσταμαι, conſcius ſum mihi, conſcio, ſimul ſcio. Th. ἵστημι.
Συνεπισχύω, coadjuvo, adminiſter ſum: f. ύσω. p. συνεπίσχυκα.
Συνέπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, ſuffoco: f. ξω. p. συμπέπνιχα. a. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.
Συνέπνιξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi & th.
Συνεπόδισα, ας, ε. a. 1. act. à συμποδίζω.
Συνέπομαι, conſequor, comitor: cum dat. imperf. m. συνεπόμην, ου, ετο. quod ex σὺν, & ἕπω, ſequor.
Συνεπτώκει, inciderat: Ion. legitur pro συμπεπτώκει, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi συμπίπτω, incido. Th. πίπτω, cado q. v.
* Συνερανίζω, f. ίσω, colligo in faſciculum. Iſoc. ad Philippum, ex σὺν & ἔρανος.
* Συνεράω, -ῶ, ſimul amo, Moſch. ult. ex σὺν & ἐράω. Item confero aliquid, contribuo, ἐρανοὶ δὲ εἰσιν ἀπὸ τῶ συνερᾷν ϗ συμφέρειν ἕκαστον. Athen. l. viii.
Συνεργέω, ῶ, unà operor, adjuvo: imperf. συνήργεον, -ουν, -εες, εις, -εε, ει. f. ήσω. p. συνήργηκα. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.
Συνεργήσεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi συνεργέω, quod vide.
Συνεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, adjutor, adminiſter, collega: ab eod.
Συνερείδω, confirmo, ſtabilio, f. είσω, ab ἐρείδω, inſigno.
Συνέριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, adminiſtra; propriè qui vel quæ laniſicium exercet: ex σὺν, & ἔριθος, quod fit ab ἔριος, εος, τὸ, lana.
Συνέρχομαι, convenio, unà venio, conſueſco: imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. f. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. act. συνελθεῖν, conſueſcere: a. 2. part. συνελθὼν, οῦσα, ὸν. p. med. συνελήλυθα, ας, ε, conveni: p. part. med. συνεληλυθὼς, ότος. pluſq. p. ind. med. συνεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, venio.
Σύνες, intellige: & in 2. pl. σύνετε, a. 2. imperat. act. verbi συνίημι, intelligo: Th. ἵημι ſeu ἵω, mitto.
Συνέσει, dat. ſing. à σύνεσις, εως, ἡ, intelligentia; acc. σύνεσιν, verbi συνίημι, intelligo. quod vide.
Συνεσθίω, veſcor cum aliquo: imperf. συνήσθιον, ες, ε, quod ab ἐσθίω, f. ίσω, idem quod ἔσθω, edo, comedo.
Σύνεσις, εως, ἡ, intelligentia: à συνίημι.
Συνεσκυθρωπάσαμεν, 1. pl. a. 1. verbi συσκυθρωπάζω, ſimul contriſtor: f. άσω.
Συνεσπάραξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. à συσπαράσσω, vel ττω, diſcerpo: f. ξω. p. συνεσπάραχα. Th. σπαράσσω, lacero.
Συνεσταλμένος, contractus: p. part. paſſ. à συστέλλω, contraho, quod vide.
Συνέστασαν, conſtituti erant: Poët. pro συνέστησαν, 3. pl. a. 2. act. verbi συνίστημι q. v.
Συνεσταυρώθην, ης, η, ſimul crucifixus ſum; a. 1. ind. paſſ. &
Συνεσταυρωμένος, ου, p. part. paſſ. verbi συσταυρόω, unà crucifigo: f. ώσω. p. συνεσταύρωκα. Th. σταυρὸς, οῦ, ὁ, crux, ſeu palus erectus.

Digitized by Google

Συνέςειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συςέλλω, compono ad ſepulturam, ſubtraho: f. συςελῶ, p. συνέςαλκα. a. 1. συνέςειλα. Th. ςέλλω, contraho.

Συνεςῶσα μάχη, prælium quod adhuc committitur: perf. part. act. fœm. gen. per Epenth. τȣ̃ ε pro συνεςῶσα, quod per Craſin dicitur pro συνεςακῦσα, verbi συνίςημι. Sic συνεςεῶτες λιμῷ, qui in fame ſunt conſtituti; fame enecti: perf. part. maſc. gen. ab eod. verbo.

Συνίςη, 3. ſing. a. 2. ind. act. &

Συνέςηκε, 3. perf. p. ind. act. verbi συνίςημι.

Συνεςήκει, Ion. pro συνεςήκει, perſtitit, duravit: 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi συνίςημι, quod vide.

Συνεςηκυίας, firmæ: nom. pl. p. part. f. g. verbi ejuſd.

Συνεςήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίςημι, conſtituo: f. συςήσω. p. συνέςηκα. p. part. συνεςακὼς, & per Craſin συνεςὼς, ῶτος. Th. ἵςημι, ſtatuo.

* Συνεςιάω vel συνεςιάομαι, convivio ſeu epulo excipio.

Συνεςίη, ης, ἡ, convivium. Th. ἑςία, focus.

Συνεςῶτας, acc. pl. p. part. act. verbi συνίςημι, quod vide.

Συνέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, ſocia, ſcortum, concubina.

Συνεταῖρος, ȣ, ὁ, ſodalis, adjutor.

Συνέταξα, ας, ε, præcepi: a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, conſtituo: f. ξω. Th. τάσσω, ττω, ordino: p. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi συνθάπτω, una ſepelio. Th. θάπτω, ſepelio: fut. ψω. p. τέθαφα. a. 2. ἔταφον.

Σύνετε, intelligite: 2. pl. a. 2. imperat. à συνίημι, intelligo.

Συνετίθεντο, conſtituerant: 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi συντίθεμαι, conſtituo, quod vide.

Συνετέλεσα, ας, ε, finii: a. 1. ind. act. à συντελέω, quod vide.

Συνετήρει, 3. ſing. imperf. act. verbi συντηρέω, obſervo, quod vide.

Συνετίζω, intelligentem reddo; à συνετὸς, & hoc à συνίημι, intelligo. quod ab ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Συνετιῶ, f. 1. Att. pro ίσω, præced. verbi.

Σύνετο, intellexit: 3. ſing. a. 2. ind. m. verbi συνίημι. Th. ἵημι mitto: f. ἥσω a. 2. med. ἕμην, ἕσο, το.

Συνετὸς, ȣ̃, prudens, intelligens: dat. pl. συνετοῖς: à συνίημι, intelligo: ab eodem th.

Συνετρίβη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi συντρίβω, contero. Th. τρίβω, tero: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτριβον.

Συνετῶς, adv. intelligentèr: à συνίημι.

Συνεύαδον, complacuerunt: 3. pl. imperf. vel a. 2. Pleonaſmo Æol. pro ἕαδον, & hoc pro ἧδον, quod & detracto augmento dicitur ἅδον, ες, ε. ab ἅδω, placeo. Vel ut alii volunt ab ἀνδάνω, p. m. ἧδα, & ἕαδα.

Συνευδοκέω, conſentio, applaudo; [* Diod. Sic. p. 161. B. 271. C. Sed apud exteros rariùs.] cum dat. f. ήσω. perf. συνευδόκηκα. ex σὺν, εὖ, & δοκέω, videor.

Συνευνάσθεν, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi συνευνάζω, conſopio, cum aliquo ſopio συνευνάζεσθαι εἰδ concumbere, cubare cum aliquo: quod ab εὐνάζω, ſopio. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Σύνευνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. maritus, vel uxor: quòd alter cum altero in eodem lecto cubet: ex σὺν, & εὐνὴ, ῆς, ἡ, lectus.

Συνευπορέω, -ῶ, unà comparo, operam ſuppedito: ex σὺν, εὖ, & πείρω, tranſadigo.

* Συνευφραίνομαι, collætor.

Συνευωχέομαι, ȣ̃μαι, unà epulor; cum dat. ex σὺν, & εὐωχέω, convivio excipio. Th. εὐωχία, ας, ἡ, convivium, epulum: qu. ab εὖ, & ἔχειν, benè habere, lætum eſſe.

Συνεφίςημι, unà præficio: a. 2. ind. act. συνεπέςην. p. part. act. συνεφεςὼς, ῶσα, ὸς, unà præfectus. præſ. paſſ. συνεφίςαμαι, unà inſurgo, quod ex σὺν, ἐπὶ, & ἵςημι, ſto, ſtatuo: f. ςήσω.

Συνεφώνησας, pactus es: 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi συμφωνέω, conſentio: f. ήσω. p. συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, vox.

Συνέχεον, εες, εε, imperf. vel a. 2 verbi συγχέω, confundo, concito: f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. Th. χέω, fundo.

* Συνέχεια, ας, ἡ, continuitas.

Συνεχέως, Ion. pro συνεχῶς, aſſiduè, frequenter. &

Συνεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, continuus, conjunctus. &

Συνέχουσα, ης, ἡ, præſ. part. act f g ex

Συνέχω, conſtringo, unà teneo: f συνέξω. p. συνέσχηκα. a. 2. συνέσχον, ες, ε, compreſſi: præſ. paſſ. συνέχομαι, conſtringor: imperf. paſſ. συνειχόμην, -ȣ, ετο, angebar, numine afflabar. Th. ἔχω, habeo.

Συνεχῶς, adv. continentèr: à συνέχω.

Συνεψήφισα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω, computo: f. ίσω. p. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ȣ, ἡ, calculus.

Συνηγάγετε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi συνάγω, congrego: f. ξω. a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον, ες, ε. Th. ἄγω.

Συνῆγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd. & th.

Συνήγειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, unà excito: f. συνεγερῶ, a. 1. paſſ. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito: a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd. & th.

Συνηγμένος, η, ον, congregatus: perf. part. paſſ. gen. pl. συνηγμένων, verbi συνάγω, quod vide.

Συνηγόρει, 3. ſing. imperf. act. à

Συνηγορέω, patrocinor: ab ἀγορέω, ſeu ἀγορεύω, loquor, dico. Th ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Συνηγορία, ας, ἡ, patrocinium, ab eod. verbo & th.

Συνήγορος, ȣ, ὁ, advocatus, patronus: ab eod. th.

Συνηγορȣ̃μεν, 1. pl. imperf. act. verbi συναγορεύω, aſſentior: ex iiſd.

Συνήδεται, cognovit, 3. ſing. p. paſſ. verbi συνειδέω, f. ήσω. p. paſſ. συνήδημαι, σαι, ται, & Att. συνήδηται, & Ion. diſſolut. συνηδέαται. Th. εἰδέω, vel εἴδω, ſcio.

Digitized by Google

Συνῄδει, *conſcius erat*: 3. ſing. pluſq. p. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, *ſcio*: f. ήσω. p. ἧκα. pluſq. p. εἰδήκειν, & per Syncop. εἴδειν, Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, f. ήσομαι, *delector*, *gratulor*: ab ἥδομαι, idem. Th. ἡδὺς, *ſuavis*.

Συνήθεας, acc. pl. à συνήθης, εος, ὁ ἡ ἡ, *conſuetus*. &

Συνήθεια, ας, ἡ, *conſuetudo*. &

Συνήθη, nom. pl. n. g. à

Συνήθης, εος, ὁ ἡ ἡ, *conſuetus*, *familiaris*: ex συν, & ἦθος, εος, τὸ, *conſuetudo*.

Συνήθλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, -ῶ, *unà certo*: f. ήσω. p. συνήθληκα, quod à σὺν, & ἄεθλος, ſeu ἆθλος, ὁ, ὁ, *certamen*.

Συνήθους, gen. ſing. à συνήθης, -εος, -ους, ὁ ἡ ἡ, *conſuetus*. Th. ἦθος, εος, τὸ, *mos*.

Συνηθροισμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi συναθροίζω, *congrego*, quod vide.

Συνηθῶν, gen. plur. à συνήθης, εος. Th. ἦθος.

Συνήθως, *pro more*: adv. ex iiſd.

Συνῆκα, ας, ε, *intellexi*: & in 3. pl. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.

Συνήλασα, ας, ε, *compuli*: a. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, *compello*, is. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. p. ἤλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέρχομαι, *convenio*, quod vide.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ ἡ ἡ, *coætaneus*, *coævus*: [* Gal. i. 14. Epichar. tom. 1. p. 131 Attici dicunt ἡλικιώτης, ut notat Tho. Magiſter.] ex σὺν & ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem quod ἧλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, *coætaneus*. Th. ἡλικία, ας, ἡ, *ſtatura*.

Συνήλικος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem, Dan. 1. 10.

Συνηλοίησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi συναλοιάω, -ῶ, *contundo*: f. ήσω. Th. ἀλοάω, *comminuo*: dicitur & ἀλοιάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, *pactum*: à συνίημι, *committo*: Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*.

Συνήμων, *ſocius*: ex iiſd.

Συνηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. à συμφέρω, *conduco*: p. paſſ. συνήνεγμαι, &, interto ι, συνηνειγμαι. hinc ἠνέχθην, a. 1. paſſ. Th. φέρω, *fero*: f οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναντάω, *occurro*: f. ήσω. ab ἀντάω, *obvius fio*: p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *pro contrà*.

Συνήργει, 3. ſing. imperf. act. verbi συνεργέω, -ῶ, *unà operor*: imperf. συνήργεον, -ουν, -εες, -εις, -ει, ει. f. ήσω. Th. ἔργον, *opus*.

Συνηρεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *tectus umbrâ*, *umbroſus*. Th. ἐρέφω, *tego*.

Συνήρχετο, 3. ſing. imperf. m. verbi συνέρχομαι, *convenio*: imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. f. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι *venio*.

Συνήσθιον, imperf. act. verbi συνεσθίω, *veſcor cum aliquo*: f. ἔδω. Th. ἔσθω, *edo*.

Συνῆτε, *intelligatis*; 2. pl. a. 2. ſub. act. verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.

Συνήφθην, a. 1. ind. paſſ. Vide in συνῆψα.

Συνήχθην, ης, η, & in 3. pl. συνήχθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi συνάγω, *congrego*. Th. ἄγω, *duco*: f. ἄξω. p. paſſ. ἦγμαι. a. 1. paſſ. ἤχθην. f. 1. paſſ. ἀχθήσομαι.

Συνῆψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συνάπτω, *coniungo*: f. ψω. a. 1. paſſ. συνήφθην. Th. ἅπτω, *necto*.

Συνθάπτω, *unà ſepelio*: f. ψω. p. συντέθαφα. a. 2. ἔταφον. a 2. ind. paſſ ἐτάφην, ης, η, *conſepultus ſui*: a. 2. part. paſſ. -ταφεὶς, εντος. Th. θάπτω, *ſepelio*.

Συνθέλω, *ſimul volo*, *conſentio*: ex σὺν, & θέλω, f. ήσω, *volo*.

Σύνθεμα, ατος, τὸ, *pactum*, *fœdus*.

Συνθέμενος, ου, *conjungens*, *ruminans*, *perpendens*: a. 2. part. m. verbi συντίθημι, *conjungo*. Th. τίθημι *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. aor. 2. imperat. m θέσο, θοῦ ἡ θοῦ, θέσθω.

Σύνθεο, & σύνθου, *compone*, *animadverte*: a. 2. imperat. m. ex iiſd.

Συνθεσία, ας, ἡ, *pactum*: gen. pl. Æol. συνθεσιάων à συντίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

Σύνθεσις, εως, ἡ, *compoſitio*, *factum*; *SYNTHESIS*, figura: acc. ſing. σύνθεσιν, ejuſd. verbi & th.

Σύνθετο, Ion. pro συνέθετο, 3. ſing. aor. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *accumulatim colligo*. Th. præced.

Σύνθετος, ου, *compoſitus*: dat. pl. συνθέτοις. &

Συνθέτως, *conjunctim*: adv. à σύνθετος. quod ex σὺν & τίθημι.

* Συνθέω, *concurro*.

Συνθῆκαι, nom. pl. à

Συνθήκη, ης, ἡ, *compoſitio*, *pactum*, *fœdus*, *conſenſus*: acc. pl. συνθήκας· à συντίθημι, *compono*. Th. τίθημι, *pono*.

Σύνθημα, τος, τὸ, *compoſitum*, *conſtitutum*, *ſignum*; ex iiſd.

Συνθηρευτὴς, οῦ, ὁ *venationis ſocius*: ex σὺν & θηρευτὴς, *venator*.

Συνθήσει, *componet*: 3. ſing. fut. 1. ind. act. ex iiſdem.

Συνθλάσαι, a. 1. inf. act. verbi συνθλάω, quod vide.

Συνθλασθήσεται, 3. ſing. f. 1. paſſ. verbi ſequentis.

Συνθλάω, *conquaſſo*, *confringo*; f. άσω. a. 1. -θλασα. p. -τέθλακα. p. paſſ. -τέθλασμαι. a. 1. ind. paſſ. -εθλάσθην. fut. 1. paſſ. -θλασθήσομαι, η, εται, *conquaſſabor*. quod à th. θλάω, *frango*.

Συνθλίβω, *comprimo*: f. ψω. imperf. -έθλιβον, ες, ε perf. -τέθλιφα. Th. θλίβω, *premo*: f. ψω.

Συνθνήσκουσι, 3. pl. præſ. ind. act. à

Συνθνήσκω, *commori r*. Th. θνήσκω, *morior*: fut. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, propriè *deliciis frango*, *effœmino*, *enervo*, *affligo*; item *comminuo*, *confringo*: f. ψω. a. 1. ἔθρυψα. p. -τέτρυφα. Th. θρύπτω. f. ψω, *frango*.

Συνιδεῖν, *perſpicere*, *conſiderare*; a. 2. infin. act. verbi συνίδω, p. m. σύνοιδα, *conſcius mihi ſum*. Th. εἴδω, *video*: f. εἴσομαι, a. 2 εἶδον & ἴδον.

Συνιεῖν, præſ. infin. pro συνιέναι· à συνίω, pro συνίημι, *intelligo*: a. 2. σύνες. Th. ἵω, *mitto*.

Συνιεὶς, έντος, *intelligens*: acc. συνιέντα, dat. pl. συνιεῖσι, præſ. part. act. verbi præced.

Συνίημι

Συνίεμαι, *paciſcor, convenio:* præſ. med. & in infin. συνιέναι. &

Συνίεμεν, Ion. pro συνιέναι, præſ. infin. act. &

Συνίετε, *intelligite:* 2. plur. imperat. præſ. act. συνίεθι, ίτω, verb. συνίημι, *intelligo*. Th. ἵω, *mitto*.

Συνίζειν, *conſidere:* Ion. pro συνίζεσθαι, quod à th. ἕζομαι, *ſedeo:* vel ἵζω, *ſedere facio*.

Συνίημι, propriè *committo*; item *intelligo:* 3. pl. συνιῦσι .(pro εἴσι, *intelligunt:* quod à συνιέω, -ῶ). Sic ad Rom. iii. 11, συνιῶν, pro συνιεὶς, έντος, præſ. part. ad formam ποιῶν. à συνιέω. præſ. imperat. act. συνίεθι, ίτω, & in 2. pl. συνίετε, *intelligite:* præſ. ſub. συνιῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. ῶσι. præſ. inf. συνιέναι. f. συνήσω, εις, ει, & in 3. pl. συνήσουσι. perf. συνεῖκα. a. 1. συνῆκα. a. 2. σύνην, ης, η. a. 2. imperat. σύνες, συνέτω, & in 2. perſ. pl. σύνετε. a. 2. ſub. συνῶ, ῇς, ῇ, & in 2. pl. συνῆτε. a. 2. part. συνιῶν, Math. xiii. 23. à συνιέω. & hoc ex σὺν, & ἵημι vel ἵω, *mitto*.

Συνίμεν, Ion. Æol. & Dor. pro συνιέναι, quod idem valet ac τὸ συνέρχεσθαι, *convenire:* præſ. infin. act. à σὺν, & ἵημι· hinc ἰέναι, in infin. Th. ἴω, *eo, vado*.

Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. verbi σύνειμι, *ſimul eo*, ab εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, όντος. Th. ἴω, *eo*.

Συνίων, pro συνίεσαν, *intelligebant:* 3. pl. imperf. act. quod à συνιέω, pro συνίημι, q. v.

Συνιῦσι, *intelligunt:* 3. pl. ind. præſ. ab eod. th.

Συνίσαν, *concurrerunt, unà iverunt:* 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, *unà eo:* quod ab εἶμι, *eo:* imperf. εἶν, εἶς, εἶ, in dual. ἴτον, &c. Th. ἴω, *eo*.

Συνίσασι, *ſciunt:* 3. pl. ind. præſ. verbi ἴσημι, *ſcio*.

Συνιςάμενος, ου, præſ. part. paſſ. συνίςασθαι· præſ. infin. paſſ. verbi συνίςημι, *conſtituo*, quod vide.

Συνίςαται, 3. perſ. ſing. præſ. paſſ. verbi συνίςαμαι, *conſtituo:* inf. συνιςάναι, *conciliare, congregare*. [* *tam de re, quam perſonâ:* ut bellum συνιςάμενον, *conſtatum* dicitur à Polyb. p. 124. Xen. 8vo. Hutch l. i. p. 46. γῆ συνεςῶσα ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος, 2. Pet. iii. 5, *ex aquâ & in aquis conſtituta*, alitèr quam autumavit Stephanus.] Th. ἵςημι, *ſtatuo:* f. ςήσω. a. 2. ἔςην.

Συνιςάντος, gen. part. præſ. act. verbi ejuſd.

Συνιςάνω, vel συνιςάω, *commendo*; idem quod συνίςημι, 2. Cor. iii. 1.

Συνίςημι, *conſtituo, commendo:* [* Πασίωνα αὐτῷ συνέςησα, Iſocr. Trap. p. 468. *Paſionem ſponſorem ei dedi*. Τὴν παρασκευὴν αὐτῶν συνεςαμένην ᾐσθάνετο, Xen. Cyrop. p. 46. 8vo. Hutch. *Cum apparatum adverſus ſe conſtatum videret*. τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιςῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν, 2. Cor. iv. 2. ubi πρὸς πᾶσαν συνείδησιν non referenda ſunt ad τὸ συνιςῶντες, ſed ad τῇ φανερώσει, *commendantes noſmetipſos manifeſtationi veritatis ad quamcunque conſcientiam hominum*. συνιςάνειν enim ſemper cum dat. aut expreſſo aut ſubintellecto conſtruitur, ut Eph. v. 12. & iii. 1. vi. 4. quâ in re errant inter noſtrates, Bos, Exerc. Græc. Θεοῦ δικαιοσύνην συνίςησι, Rom. iii. 5, *oſtendit Dei judicium*. ἅμα συνιςᾷ δεινὸν εἶναι περιορᾷν τὰς Ἑλληνίδας πόλεις καταδυλουμένας, Diod. Sic. p. 421. A. *ſimul oſtendebat periniquum fore Græcas civitates à Barbaris premi*.] præſ. part. συνιςῶν, ῶντος, contractè à συνιςάω, -ῶ, idem quod συνίςημι, f. συςήσω. p. συνέςακα, ſeu συνέςηκα. p. part. act. συνεςηκὼς, & per Craſin, συνεςὼς, ῶσα, *conſiſtens:* & per Epenth. συνεςηκὼς, κυῖα. a. 1. ind. act. συνέςησα, *teſtatum feci:* præſ. inf. paſſ. συνίςασθαι. Th. ἵςημι.

Συνιςῶν, & in nom. pl. συνιςῶντες, præſ. part. act. à συνιςάω, *commendo*, idem quod συνίςημι, quod vide.

Συνίςωρ, ορος, ὁ, *cognitor, teſtis:* à σὺν & ἵςωρ, *ſciens*.

Συνισχυριεῖν, f. 1. infin. verbi

Συνισχυρίζω, *corroboro*, f. ίσω & ιῶ (nam polyſyllaba in ίζω habent fut. in ίσω, vel ιῶ) ex ἰσχυρίζω.

Συνιῶν (pro συνιεὶς) præſ. part. act. verbi συνιέω, idem quod συνίημι, *intelligo, committo*. Sed

Συνιὼν, όντος, (pro συνεὶς) a. 2. part. act. ejuſd. verbi.

Συνιῶσι, 3. perſ. plur. ſub. præſ. act. ab eod. verbo.

Συγκωμάξατε, Dor. pro συγκωμάσατε, *choream unà inſtituite:* a. 1. imperat. act. verbi συγκωμάζω· ex σὺν & κωμάζω, *comeſſor*. Th. κῶμος, ου, ὁ, *hymnus, comeſſatio*.

Συνναίεσκε, Ion. pro συνέναιε, 3. ſing. imperf. act. verbi συνναίω, *cohabito*. Th. ναίω, *habito*; f. άσω.

Συννενέαται, *in acervum congeſti ſunt:* Ion. pro συννένηνται, 3. pl. p. paſſ. verbi συννέω, vel συννήω, *in unum acervum congero:* ex σὺν & νέω, *glomero*.

Συννέφεια, ας, ἡ, *congregatio nubium*.

Συννεφέω, *nubes, cogo*. Th. νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Συννεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *nubiloſus, nube obductus, obſcurus:* ab eod.

Συνεχὲς, adv. *aſſiduè, continentèr:* à συνέχω.

Συννῆσαι, *coacervare*, a. 1. infin. act. à νέω, *glomero*.

Συννοέω, f. ήσω, *cogito, intelligo:* ex σὺν & νοέω, *mente agito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Σύννοια, ας, ἡ, *profunda cogitatio, mæror:* ex σὺν & νόος, νυς, ὁ, *mens*.

Συννοίη, ης, ἡ, Ion. præced.

Σύννομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui cum aliquo paſcitur*; Metaph. *conjunctus, cognatus:* ex σὺν & νομὴ, *pabulum*. Th. νέμω, *paſco:* p. m. νένομα.

Σύνουν, *gravem:* ex σὺν & νόος, *mens*.

* **Συννυμφοκόμος**, ου, ὁ, *qui cum aliquo ſponſam comitatur & curat*, Eurip. Iphig. in Aul.

 Σύννυμφος,

Digitized by Google

Σύννυμφος, ου, ἡ, *mulier frater alterius mulieris nupta:* Ruth. i. 15.

Συνοδεύω, *iter facio cum aliquo:* f, εύσω. p. συνώδευκα· ex σὺν & ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via.*

Συνοδία, ας, ἡ, *comitatus, iter commune:* ab eod.

Συνόδιον, οῦ, τὸ, *coitus lunæ cum ſole, interlunium.*

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comes in itinere:* ex σὺν, ὁδὸς, & πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω, *tranſeo:* p. m. πέπορα.

Σύνοδος, ου, ἡ, *congreſſus, concio, conventus,* ſeu *SYNODUS;* item *conjunctio, coitus;* etiam *proventus, reddiius:* ex σὺν & ὁδὸς, *via.*

Συνοδυνάομαι, -ῶμαι, *condoleo.*

Σύνοιδα, *conſcius mibi ſum,* p. m. συνειδέναι, p. infin. m. à συνείδω. Th. εἴδω, *ſcio.*

Συνοικέω, *unà verſor, unà babito, matrimonium contrabo:* f. ήσω, p. συνῴκηκα. Th. οἶκος.

Συνοίκησις, εως, ἡ, *cobabitatio, contubernium, conſortium, connubium,* &c.

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. συνοικῶν τινι, *qui cum aliquo babitat, contubernalis:* à συνοικέω, quod vide.

Συνοικία, ας, ἡ, *contubernium, civitas; cœnacularia domus.* &c.

Συνοικίζω, f, ίσω, *unà babitare facio, connubio jungo.* &c.

Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, *qui cum aliquo ædificat, ſocius alicujus in condendo ædificio, urbe;* &c. ex σὺν & οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator.* Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus.*

Συνοικοδομέω, -ῶ, *unà ædifico,* f. ήσω. p. συνῳκοδόμηκα. præſ. paſſ. συνοικοδομέομαι, -οῦμαι, *unà ædificor:* ex σὺν, οἶκος, & δέμω, *ſtruo.*

Σύνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſimul babitans, conſors, contubernalis.* Th. οἶκος, *domus.*

Συνοισόμεθα, *congrediamur:* 1. pl. f. 1. m. verbi συμφέρω. Th. φέρω, f. οἴσομαι. a. 1. ἤνεγκα, *fero.*

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, *contractio, titillatio:* ab ὁλκὴ, *tractio.*

Σύνολον, adv. *omninò, in univerſum:* à

Σύνολος, *integer, univerſus.* Th. ὅλος.

Συνολοφύρομαι, *unà lamentor.* Th. ὀλοφύρομαι, *lamentor, ejulo:* f. οῦμαι.

Συνόλως, adv. *prorsùs, omnino:* ex σὺν & ὅλος.

Συνομάλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro συνομήλιξ, *ætate par, æqualis.* Vide ὁμήλικας.

Συνομιλέω, -ῶ, *unà colloquor:* cum dat. f. ήσω, p. συνωμίληκα. Th. ὅμιλος, *cœtus, turba.*

Συνόμνυμι, *conjuro.* Vide ὄμνυμι, *juro.*

Συνομολογέομαι, -οῦμαι, *aſſentior:* &c.

Συνομολογῶ, *aſſentior, conſentio, comprobo:* ex σὺν, ὁμὸς, & λόγος. Th. λέγω, *dico.*

Συνομορέω, -ῶ, *conſinis ſum:* f. ήσω, p. συνωμόρηκα. ex σὺν & ὅμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conterminus:* ab ὁμοῦ, *unà,* adv. (Th. ὁμὸς, *ſimilis*) & ὅρος, *terminus.*

Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio:* ex συνόμνυμι, *conjuro.*

Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *comes:* ex σὺν & ὀπάζω, *perſequor, comitando:* f. ασω.

Συνοράω, -ῶ, *perſpicio, intelligo:* f. άσω. p. συνώρακα, & -εώρακα. Th. ὁράω, *video.*

Συνούλωσις, εως, ἡ, *obductio cicatricis:* ab οὐλὴ, *cicatrix.*

Συνουσία, ας, ἡ, *conſuetudo, converſatio, concubitus:* à σύνειμι, *unà ſum, converſor.* Th. εἰμὶ, ſeu ἔω, *ſum.*

Συνουσιασμὸς, οῦ, ὁ, *congreſſus:* à συνουσιάζω, *coëo:* f. άσω.

Σύνοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *juncta ſupercilia babens.* Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, *ſupercilium.*

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, *coarctatio, anxietas,* [* *ambitus,* quo aliquid undique circumdatur, Joſ. Ant. viii. 8. 2.] à συνέχω, *conſtringo.* Th. ἔχω, *babeo.*

Συνοχωκότε, *coarctati, in anguſtum coëuntes:* nom. dual. perf. part. act. Atticè pro συνοχηκότε? Atticorum enim eſt η vertere in ω, & Ion. rejicitur augmentum, à verbo συνοχέω, f. ήσω, p. συνώχηκα· quod à συνοχὴ, *coarctatio, anguſtia.* hoc à συνέχω, *conſtringo.* Th. ἔχω, *babeo.* Heſychius verò à συνοίχω derivari innuit: nam ex οἴχω fit præt. med. ᾦχα, & Atticè reduplicatis initialibus præſentis ὄχωκα.

Σύνοψις, εως, ἡ, *conſpectus, compendium,* ſeu *SYNOPSIS:* ex σὺν & ὄπτομαι, *video.*

Συνταγὴ, ῆς, ἡ, *præceptum:* &c.

Σύνταγμα, ατος, τὸ, *res ordinata;* ſeu *ordinatio, agmen, exercitus: volumen,* ſeu *SYNTAGMA:* ex συντάσσω, vel -ττω, q. v.

Συντάμνειν, Ion. pro συντέμνειν, *concidere; itineris compendio uti.* Th. τέμνω, *ſeco.*

Συντανύσαις, Æol. pro συντανύσας, aor. 1. part. act. verbi συντανύω, idem quod συντείνω. *tendo, vergo.* Th. τείνω, idem.

Σύνταξις, εως, ἡ, *conſtructio,* ſeu *SYNTAXIS,* hinc Angl. ſyntax. apud Gramm. item *ordo, claſſis, tributum:* acc. ſing. σύνταξιν à συντάσσω, *conſtruo.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.* f. ξω.

Συνταράσσω, *conturbo,* f. άξω, p. συντετάραχα· ex ταράσσω, *turbo.*

Συντάσσω, vel -ττω, *unà cum aliis ordino, colloco, conſtituo:* [* præſ. paſſ. συντάσσομαι, vel συντάττομαι, *accingor, paratus ſum,* οὐ συντέταγμαι, Dem. *non ſum paratus, inſtructus.* Luc. in Aſin. Vid. Grævii not. in Luc. Solœc. xxiv.] f. ξω. a. 1. συνέταξα, ας, ε, *præcepi:* p. συντέταχα. perf. paſſ. συντέταγμαι, ξαι, κται. Th. τάσσω.

Συνταττόμενος, præſ. part. paſſ. à συντάττομαι. Vide συντάσσω.

Συνταχύνω, *propero, accelero.* Th. ταχὺς.

Συντεθραμμένος, *ſimul educatus,* præt. part. paſſ. à συντρέφω.

Συντείνω, *contendo, incito, pertineo.* Th. τείνω.

Συντελεθέειν, præſ. inf. Poët. pro συντελεῖν, *conficere, efficere, parare.* Vide τελέθω.

Συντέλεια, ας, ἡ, *conſummatio, finis, perfectio:* à συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus.* Th. τέλος.

Συντέλεσμα, ατος, τὸ, *conſummatio, perfectio:* ex præt. paſſ. verbi

Συντελέω, -ῶ, *finio:* f. έσω. a. 1. συνετέλεσα, ας, ε. p. συντετέλεκα. præſ. inf. paſſ. συντελέεσθαι, εῖσθαι. *conſummari.* p. paſſ. συντετέλεσμαι. a. 1. ind. paſſ. συνετελέσθην

Digitized by Google

ης, η. a. 1. part. συντελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *exactus, ad finem perductus*: ab eod. th.

Συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis, qui tributum confert*. Th, τέλος, *vectigal*.

Συντελοῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. verbi συντελέω, quod vide.

Συντέμνω, *concido*: f. τεμῶ. p. συντέτμηκα. p. paſſ. συντέτμημαι. p. part. paſſ. συντετμημένος, η, ον, *conciſus, a, um*. p. m. συντέτομα. Th. τέμνω, *ſeco*.

Συντέτακται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi συντάσσω, *conſtituo*. Th. τάσσω, vel -ττω. *ordino*; f. ξω.

• Συντεθρυμμένος, η, ον, *contritus, a, um*, perf. part. paſſ. verbi συντρίβω, *contero*, q. v.

Συντηρέω, *conſervo, obſervo, revereor*. imperf. συνετήρεον, ουν, -εες, εις, -εε, -ει. f. ήσω. p. συντετήρηκα. præſ. paſſ. συντηρέομαι, -οῦμαι, *conſervor*. Th. τηρέω, *ſervo*.

Συντήρησις, εως, ἡ, *conſervatio, obſervatio*, & *SYNTERESIS* conſcientiæ: à 2. perſ. ſing. p. paſſ. verbi præced.

• Συντήρειος, ἰυ, ὁ, idem.

Συντιθέναι, præſ. inf. act. συντίθενται, 3. perſ. pl. præſ. indic. paſſ. verbi..

Συντίθημι, *conſtituo, compono*: f. συνθήσω, p. συντέθεικα. a. 2. συνέθην. præſ. med. συντίθεμαι, *paciſcor, conſentio*. p. paſſ. συντέθειμαι. pluſq. p. paſſ. συνετεθείμην, σο, το, & in 3. pl. συντέθειντο, *conſtituerant*: a. 2. m. συνεθέμην, σο, το, *pactus ſum*. Th. τίθημι, *pono*.

Συντίμησις, εως, ἡ, *exiſtimatio pretii, pretium*. à συντιμάω, quod ex σὺν & τιμή. Th. τίω, *honoro*.

Συντομία, ας, ἡ, *brevitas*: quod à συντέμνω, *concido*. Th. τέμνω, *ſeco*: præt. m. τέτομα.

Σύντομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conciſus*: ab eod. th.

Συντόμως, *conciſè, breviter*: adv. &

Συντομώτατα, *breviſſimè*: ſuperl. à σύντομος.

Σύντονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contentus, concitatus*: à συντείνω, *condendo*. Th. τείνω, *tendo*: fut. τενῶ. p. τέτακα. p. m. τέτονα. Unde

Συντόνως, adv. *vehementer, confeſtim*.

Σύντρεις, *tres ſimul, terni*. Th. τρεῖς, *tres*.

Συντρέφω, *ſimul educo, alo*: f. -θρέψω. p. paſſ. -τέθραμμαι· ex τρέφω, q. v.

Συντρέχω, *concurro, convenio, conſentio*: fut. m. συνθρέξομαι. a. 2. συνέδραμον. p. m. συνδέδρομα. Th. τρέχω, *curro*.

Συντριβὴ, ῆς, ἡ, *contritio*: à

Συντρίβω, *contero, comminuo, quaſſo*: præſ. part. συντρίβων, ουσα, ον, f. ψω. p. συντέτριφα. a. 1. συνέτριψα. a. 1. part. act. συντρίψας, ασα, αν. a. 2. ind. act. συνέτριβον. præſ. paſſ. συντρίβομαι, *contero*. p. paſſ. συντέτριμμαι· p. infin. paſſ. συντετρίφθαι. p. part. paſſ. συντετριμμένος, η, ον, *quaſſatus, a, um*. a. 2. ind. paſſ. συνετρίβην, ης, η f. 2. paſſ. συντριβήσομαι, η, εται, *confringar*. Th. τρίβω, *tero*. Hinc

Σύντριμμα, ατος, τὸ, *contritio*: &

Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem: à 1. perſ. p. paſſ. verbi præced.

Συντρίψαι, a. 1. infin. ejuſd.

Σύντριψις, εως, ἡ, *contritio*: ab eod.

Σύντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà educatus*: à συντρέφω, *ſimul educo*. Th. τρέφω, *nutrio, alo*: f. ψω. p. m. τέτροφα.

Συντροχάζειν, Poët. pro συντρέχειν, *concurrere, ſimul currere*: ex σὺν & τροχάζω, *curro*. Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, *convenio, incido in aliquem, contingo*: cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε. a. 2. infin. συντυχεῖν. Th. τυγχάνω, *ſum*, f. τεύξομαι.

Συντύχη, ης, ἡ, nomen mulier. Gr. *affabilis*.

Συντυχία, ας, ἡ, *ſucceſſus, caſus*; quod ex σὺν & τυγχάνω, *ſum*.

Συντυχίην, præcedentis acc ſing. Ion.

Συνυμνέω, -ῶ, *concano*: ex σὺν & ὑμνέω, *celebro*.

Συνυπακούσεσθαι, præſ. infin. paſſ. à

Συνυπακούω, *unà ſubauſculto*: quod ex σὺν, ὑπὸ, & ἀκούω, *audio*: f. σω. p. ἤκουκα.

Συνυποκρίνομαι, *unà ſimulo*. a. 1. ind. paſſ. συνυπεκρίθην, ης, η, quod ex σὺν, ὑπὸ, & κρίνω, *ſecerno*.

Συνυπουργέω, -ῶ, *unà operam confero*, f. ήσω, p. συνυπούργηκα. quod ex σὺν & ὑπουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *adjutor*. quod ex ὑπὸ & ἔργον, *opus*.

Συνυφαίνω, vide ὑφάω, *texo*.

Συνυφὴ, ῆς, ἡ, *tela*: ex σὺν & ὑφὴ, *textura*.

Συνυψόω, -ῶ. *ſimul extollo*, f. ώσω, p. -ύψωκα· ab ὑψόω, *extollo*.

Συνωδίνω, *unà inſtar puerperæ doloribus afficior, crucior*. Ex σὺν & ὠδίνω, *parturio*. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor*.

Συνῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *conſonus, conſentiens*, pro συναόδων· ex σὺν & ἀείδω, *cano*.

• Συνωθέω, *ſimul detrudo*.

Συνῳκηκυῖα, *maritata*, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, *unà verſor*. Th. οἶκος.

Συνώμεθα, 1. pl. a. 2. ſub. m. verbi συνίεμαι, *paciſcor, convenio*.

Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio*: &

Συνωμότης, ου, ὁ, *conjuratus, confœderatus*: à συνόμνυμι, *conjuro*. f. συνομόσω, p. συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, *juro*.

Συνωνέομαι, vide ὠνέομαι, *emo*.

Συνωνυμία, ας, ἡ, *nominis cum alio in ſignificatione communio*: &

Συνώνυμος, *nomen commune habens*: ex σὺν, & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Συνωρὶς, ίδος, ἡ, *par equorum* aut *mulorum currum trahentium, bigæ*; item *compar*: qu. συναορὶς, à συναείρω, *connecto*. Th. εἴρω.

Συνώχαδον, *confertim, continenter*: adv. à συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συὸς, *ſuis*, gen. ſing. à σῦς, Dor. pro ὗς, *ſus*.

ΣΥ'ΡΑΙ, ῶν, αἱ, *parvæ vileſque lacernæ*. Vide σισύρα.

Συράκοσσαι, ῶν, αἱ, Dor. & Poët. pro

Συρακοῦσαι, ῶν, αἱ, & Συράκουσαι, *SYRACUSÆ*, nom. urbis. Gr. *trahentes invitum*.

ΣΥ'ΡΒΗ, ης, ἡ, *tumultus*; Att. τύρβη, ης, ἡ, idem. Hinc τυρβάζω, *turbas* ſeu *tumultum excito*: qu. à σείω, *moveo, turbo*.

Σύργαστρος, *ſerpens*, in Theocr. à σύρω, & γαστὴρ, *qui ventrem trahit*.

Digitized by Google

Συρέντες, tracti, nom. pl. a. 2. part. paſſ. à σύρω, traho. f. ρῶ. a. 2. paſſ. ἐσύρην.
Συρία, ας, ἡ, pinguis tunica: item herbæ nomen.
Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex Aſſyria, per Aphær. ab Aſſur, hoc eſt, progreſſus, qui fuit filius Semi.
Σύριγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, tibia. Th. συρίσσω, ſibilo.
Συριγμὸς, ῦ, ὁ, ſibilus, ſtridor: ab eod.
Σύριγξ, γγος, ἡ, fiſtula, caverna. Th. συρίσσω, ſibilo.
Συρίζω, fiſtulâ cano, ſibilo, f. ίσω. p. σεσύρικα. perf. paſſ. σεσύριγμαι.
Συριηγενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, genere Syrius.
Συρικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Συρικτὴς, ῦ, ὁ, fiſtulator.
Συρίξας, αντος, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, f. ξω, ſibilo, fiſtulo.
Συρίσδειν, & συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, fiſtulâ ludere, &
Συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, ſibilare. συρίσδες pro συρίζεις, verbi συρίζω, idem quod Th. συρίσσω, ſibilo.
Συρισμὸς, ῦ, ὁ, ſibilus: à συρίζω.
ΣΥΡΙ΄ΣΣΩ, vel -ττω, f. ξω, ſibilo, fiſtulo: hinc σύριγξ, γγος, ἡ, fiſtula.
Συριστὶ, adv. Syriacè, linguâ Syriacâ.
Σύρμα, SYRMA, quod trahitur, & veſtis caudata mulierum.
Συρμαΐζειν, purgare portione ex aquâ & ſale.
Συρμὸς, ῦ, ὁ, tractus: à σύρω.
Σύρουσα, trahens, Dor. pro σύρουσα, præſ. part. f. g. à σύρω, traho.
Συροφοίνισσα, ης, ἡ, SYROPHOENISSA, ex Syriâ, Phœnicibus conterminâ, oriunda mulier.
Συῤῥάπτω, conſuo; ex σὺν & ῥάπτω, ſuo: f. ψω. p. ἔῤῥιφα.
Συῤῥάσσω, f. ξω, p. συνέῤῥαχα. a. 1. συνέῤῥαξα, id. q.
Συῤῥάττω, f. ξω, confligo. Th. ῥάσσω, vel -ττω, allido.
Συῤῥέμβομαι, unà vagor: ex σὺν & ῥέμβω, in gyrum ago.
Συῤῥέουσι, 3. pl. præſ. ind. à
Συῤῥέω, confluo: ex σὺν & ῥέω, fluo: fut. ῥεύσω.
Συῤῥήγνυναι, confluere impetuosè. Th. ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango: f. ξω.
Σύρτης, ου, ὁ, tractor: à σύρω.
Σύρτις, εως, ἡ, SYRTIS, lacus periculoſus in mari: in pl. αἱ σύρτεις, ſunt duo ſinus in mediterraneo periculoſiſſimi: à σύρω, traho, quòd naves attractas mergant.
Σύρφαξ, ακος, incompoſitus: item vilis multitudo undecunque tracta: à σύρω, traho.
Συρφετὸς, ῦ, ὁ, ſordes corraſæ, qu. contractæ, vilis plebecula, ſeu fæx plebis. vide in σύρω.
ΣΥ΄ΡΩ, traho, per pavimentum; f. συρῶ. p. σέσυρκα. p. paſſ. σέσυρμαι. Undè διασυρτικὸς, ῦ, ὁ, convitiator.
ΣΥ῀Σ, συὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, SUS, porcus, aper: dat. pl. συσὶ. ὗς, idem. ὑὰς, ἄδος, ἡ, ſucula. ὕαινα, ης, ἡ, idem. Eſt etiam nomen feræ, qu. à σεύω, quia violentèr ruit eundo. vel ab ὕω, pluo: unde ὑγρὸς, humidus.

* Συσκέπτομαι, conſulto cum alio.
Συσκευάζω, f. άσω, convaſo, in faſciculum colligo, compilo, apparo, ſubdolè ſtruo: ex σὺν & σκευάζω. Th. σκεῦος, vas.
* Συσκευὴ, ῆς, ἡ, conſilium.
Συσκηνέω, -ῶ, contubernalis ſum, in eodem ſum tabernaculo.
Συσκηνοῖεν, 3. pl. præſ. opt. à σὺν & σκηνὴ, tabernaculum.
Σύσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, contubernalis: &
Συσκηνόω, -ῶ, contubernalis ſum: à σκῆνος, εος, τὸ, idem quod σκηνή.
Συσκιάζω, obumbro, occulto: f. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.
Συσκιάσαι, a. 1. infin. act. præced.
Σύσκιος, ου, ὁ, umbroſus, opacus.
Συσκοτάζω, obnubilo, -άζει, contenebraſcit, adveſperaſcit: ex σὺν & σκοτάζω. Th. σκότος.
Συσκυθρωπάζω, ſimul contriſtor, condoleo, f. άσω: ex σκυθρωπὸς, mæſtus, vultu tetrico; quod ex σκυθρὸς, tetricus, & ὤψ, vultus. Th. σκυδμαίνω, iraſcor.
Συσπαράσσω, vel -ττω, diſcerpo, lacero: f. ξω. p. συνεσπάραχα. a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, lacero.
Συσπεύδω, ſtudioſè & impensè alicui faveo. Th. σπεύδω, feſtino.
Συσσεισμὸς, ῦ, ὁ, concuſſio: à perf. paſſ. verbi
Συσσείω, concutio, f. είσω, p. συσσέσεικα. p. paſſ. συσσέσεισμαι. Th. σείω.
Σύσσημον, ου, τὸ, communè ſignum: &
Σύσσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſignificans: [* Marc. xiv. 44. vocem non eſſe Atticam reputant Phrynichus et Salm. de Ling. Hellen. p. 101. quamvis occurrat ap Diod. Sic. l. xx. c. 52.] ex σὺν & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.
Συσσίτοισιν, ſodalibus, dat. pl. Ion. à
Σύσσιτος, ου, ὁ, ſodalis: ex σὺν & σῖτος, ου, ὁ, frumentum.
Συσσύρω, unà violentèr traho: à σύρω.
Σύσσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem corporis particeps: ex σὺν & σῶμα, corpus.
* Συστάδες, ων, αἱ, ut συστάδες ἄμπελοι, vites ordine non plantatæ: à συνίστημι.
* Συσταδὶν, adv. cominùs.
* Συσταδὸν, idem.
Συσταθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi συνίστημι, quod vide.
Συστᾶσαν, acc. ſing. fœm. a. 2. part. verbi συνίστημι, inſurgo. a. 2. συνέστην, & part. συστὰς, -άντος, -ᾶσα, -ᾶς, -ᾶν.
Συστάσεις, nom. pl. à
Σύστασις, εως, ἡ, conſtitutio, aſſertio, coitio, conſpiratio; item cœtus. à συνίστημι. fut. συστήσω, conſtituo. Th. ἵστημι, ſtatuo. a. 2. ἔστην.
Συστασιαστὴς, ῦ, ὁ ſocius ſeditionis: ex σὺν & στασιάζω, factionibus contendo. Th. ἵστημι, ſto.
Συστασιώτης, ου, ὁ, qui ejuſdem eſt factionis.
Συστατικὸς, ἡ, ὸν, commendatitius, a, um: à συνίστημι, commendo: ejuſd. th.
Συσταυρόω, -ῶ, unà crucifigo: f. ώσω. p. συνεσταύρωκα. perf. paſſ. συνεσταύρωμαι. a. 1. inf. paſſ. συσταυρωθῆναι, ης, a. a. 1. part. paſſ.

Digitized by Google

paſſ. συςαυρωθεὶς, ἔντος. Th. σαυρὸς, *crux*, ſeu *palus erectus*.

Συςεγάζω, *unà contego*: à σὺν, & σέγω, *tego*, p. m. ἔςεγα.

Συςέλλω, propriè, *contraho*; item *compono ad ſepulturam, veſtibus ſepulchralibus obvolvo*. Alii vertunt *ſubtraho, amoveo, corripio*: f. συςελῶ. f. 2. συςαλῶ. p. συνέςαλκα. a. 1. ind. act. συνέςειλα. præt. infin. paſſ. συςέλλεσθαι, perf. part. paſſ. συνεςαλμένος, η, ον, *contractus, a, um*: ex σὺν & σέλλω, *mitto, contraho*.

Συςενάζω, *unà ſuſpiro*, f. ξω, quod ex σὺν, & σενάω, idem quod σένω, *gemo*. Th. σενὸς, *anguſtus*.

Σύςημα, ατος, τὸ, *compages, collectio, SYSTEMA*, Angl. ſyſtem; *acervus, conventus, turma, multitudo, conſtitutio*: à συνίςημι.

Συςῆναι, a. 2. infin. act. συςήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνίςημι, *conſtituo, in unum congrego*. Th. ἵςημι, *ſto*.

Συςοιχέω, -ῶ, *eâdem ſerie reſpondeo*: fut. ήσω. p. συνεςοίχηκα. quod ex σὺν & ςοιχέω, *ordine procedo*. hoc à ςοῖχος, ου, ὁ, *ordo*.

Συςοιχία, ας, ἡ, *ordo, rerum convenientia*: &

Σύςοιχος, ου, ὁ & ἡ, *ejuſdem ordinis*: σύςοιχα dicuntur *quæ intèr ſe ſunt affinia*: à ςοῖχος.

Συςολὴ, ῆς, ἡ, *contractio*; item *SYSTOLE*, figura. à συςέλλω, *contraho*. Th. σέλλω, idem. f. λῶ. p. ἔςαλκα. p. m. ἔςολα.

Συςρατιώτης, ου, ὁ, *commilito*: ex σὺν & ςρατιώτης, ου, ὁ, *miles*. Th. ςρατὸς, *exercitus*.

Σύςρεμμα, ατος, τὸ, *tumultus*; item *collectio*: à

Συςρέφω, *convolvo in faſcem, contorqueo, colligo*; *ſubeo*: f. ψω. a. 1. συνέςρεψα. a. 1. part. act. συςρέψας, αντος. perf. m. συνέςροφα. quod ex σὺν & ςρέφω, *verto, torqueo*.

Συςροφὴ, ῆς, ἡ, *tumultus*; *& ſeditioſa concio, concurſus*: [* Act. xxii. 12.] à præt. m. συνέςροφα, verbi συςρέφω, quod vide.

Συςῶ, ῇς, ῇ, *conſtituerim*, a. 2. ſub. act. verbi συνίςημι, *conſtituo*. a. 2. συνέςην.

Συσφίγγω, *conſtringo, confirmo*, f. ξω. a. 1. συνέσφιγξα. à σφίγγω, *ſtringo*. Hinc

Σύσφιγξις, εως, ἡ, *coactio, conſtrictio*.

Συσχεθεὶς, εῖσα, ὲν, *conſtrictus*: part. a. 1. paſſ. &

Συσχεθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συνέχω, *contineo*: f. συσχήσω. perf. paſſ. συνέσχημαι. a. 1. paſſ. συνεσχέθην. quod ex σὺν, & ἔχω, *habeo*.

Συσχηματίζω, *configuro*, f. ίσω, p. συνεσχημάτικα. præſ. paſſ. συσχηματίζομαι, *configuror*, cum dat. [* Rom. xii. 2. 1 Pet. i. 14.] quod ex σὺν, & σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*. Th. ἔχω, *habeo*.

Σύτο, *concitatus eſt, proruit*: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Ion. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσυτο, verbi σεύω, vel σύω, *concito*: vel eſt 3. ſing. a. 2. m. ἐσυόμην, ου, ετο, & per Sync. & Ion. σύτο, ejuſd. verbi.

ΣΥ'ΦΑΡ, *exuvium anguis & cicadæ*; *pellicula rugoſa*; *ſenectus*.

Συφορβὸς, ῦ, ὁ, *ſubulcus*, pro συοφορβός· à σῦς & φορβὴ, *pabulum*. Th. φέρβω.

Συφὸς, vel συφεὸς, ῦ, & συφεὼν, ῶνος, ὁ, *hara, ſuile*, ubi *ſues*.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *mercenaria*.

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *humerus*.

Συχνὰ, & συχνὸν, adverbialitèr, *aſſiduè*: à

Συχνὸς, ῦ, *frequens, creber, multus*: idem quod πυκνός. (Th. πύκα, *densè*) & hinc

Συχνῶς, *crebrò, aſſiduè*: qu. à συνεχὴς, *continuus*: vel à præced.

Σύω, *quatio, concutio, moveo*: ut σείω.

Συῶν, *aprorum*, gen. pl. à σῦς, συὸς, ὁ & ἡ.

Σφ', pro σφὲ, nom. & acc. dual. ab ῦ, οἷ, ἕ.

Σφάγανον, ου, τὸ, *enſis*: à σφάζω, *jugulo*.

Σφαγεὶς, ἕντος, *trucidatus*, a. 2. part. paſſ. verbi σφάζω, ſeu σφάττω, *jugulo*; f. ξω. a. 2. ind. paſſ. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, *occiſor, jugulator*; item *gladius*. Th. σφάζω, *jugulo*.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, *mactatio, epulum, jugulatio, jugulum*: ejuſd. th.

Σφαγιάζεσθαι, *hoſtiis mactare*: à

Σφάγιον, ου, τὸ, *victima*: à σφαγή.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, f. σω. *pedes agito, cum tractu quodam ſalio*: & hinc

Σφαδασμὸς, ῦ, ὁ, *cùm quis pedes jactat*: qu. à σπάω, *traho, palpito*, aut σφάζω, *jugulo*.

ΣΦΑ'ΖΩ, ſeu σφάττω *jugulo, macto*: fut. άξω. p. χα. a. 2. ἔσφαγον.

ΣΦΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *SPHÆRA, globus, pila*: qu. à σπεῖρα. Hinc σφαιριςήριον, ου, τὸ, *locus in quo pilâ luditur*. σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio*.

Σφαιρηδὸν, *in modum pilæ, inſtar globi*: &

Σφαιρίζω, f. ίσω, *pilâ ludo*: &

Σφαιρικὸς, ῦ, *ad ſphæram pertinens, globoſus*; &

Σφαιρίον, & -ίδιον, ου, τὸ, *globulus, pilula*: &

Σφαίρισις, εως, ἡ, *ludus pilæ*. Th. σφαῖρα.

Σφαιριςήριον, ου, τὸ, *SPHÆRISTERIUM, locus in quo pilâ luditur*. Th. σφαῖρα.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ & ἡ, *globoſus*: ex σφαῖρα, *ſphæra*, & εἶδος, εος, τὸ, *forma, ſpecies*. Th. εἴδω, *video*.

Σφαιρόω, *in globi vel pilæ modum rotundum facio*: à Th. σφαῖρα.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum, corrigia calceamenti*: ab eod.

Σφακελίζω, f. ίσω, *ſphacelo laboro*, f. ίσω, p. ἐσφακέλικα. à

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, *gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ*; puto à σφάζω, quia necata ferè & mortua eſt pars illa affecta. Eſt &

Σφάκελος, *medius digitus*.

ΣΦΑ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *ſalvia*, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, *ſphacteria*.

Σφαλερὸς, ῦ, ὁ & ἡ, *lubricus, inſtabilis*: à σφάλλω.

Σφαλῆναι, *lapſum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi σφάλλω, *everto*. f. λῶ. p. ἔσφαλκα. a. 2. ἔσφαλον. Hinc Angl. to fall.

Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. plur. præſ. act. à

ΣΦΑ'ΛΛΩ, *ſupplanto, everto, FALLO, circumvenio*: f. αλῶ.

Σφάλμα, ατος, τὸ, *lapſus, error, delictum, infortunium*. Th. σφάλλω.

Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, *veſpa*.

Digitized by Google

Σφάξαι, *trucidâſſe*; a. 1. infin. act. &

Σφάξας, αντος. a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, *jugulo*, f. ξω.

Σφάξωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. ejuſd.

Σφαραγεῦντο, Dor. & Ion. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. pl. imperf. paſſ. à

Σφαραγέω, -ῶ, f. ήσω, *gutture ſonum edo*. Th. σφάραγος.

Σφαραγίζω, f. ίσω, *cum ſtrepitu excito*: à

ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, & σφάραγγος, ου, ὁ, *ſonus qui gutture emittitur*: item *guttur*.

Σφᾶς, acc. pl. ab οὗ, *ſui*, [* σφᾶς αὐτὰς, *nos ipſos* in primâ perſonâ non dicitur ſine Solœciſmo. Vid. Luc. Solæc & Græ-vium.]

Σφάττω, ſeu σφάζω, quod vide.

Σφὲ & σφωὲ, nom. dual. ab οὗ, *ſui*, & σφὲν, Dor. pro αὐτὰ, *ipſá*, & pro αὐτόν.

Σφέας, *illos*, Ion. pro σφᾶς, quod vide.

Σφεδανὸς, ἡ, ὸν, *vehemens intenſus*. *acer*, *durus*, *feſtinus*: qu. à σπεύδω, *feſtino*.

Σφεῖς, nom. pl. ab οὗ, *ſui*, & pro αὐτοί.

Σφείων, Ion. & Poët. pro σφῶν, gen. pl. ab οὗ.

Σφέλας, αος, τὸ, *ſcabellum*, *lignum cavum*. Th. σφάλλω.

Σφέλμα, ατος, τὸ, *flos lentiſci*, vel *ilicis*.

Σφενδάμνινος, ου, *acernus*; item *durus*, *firmus*: à

ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, *acer*, arbor.

Σφενδονάω, & -έω, *fundam torqueo*: à

ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *FUNDA*; quâ lapides violentèr jaci queunt. Eſt & *ornamentum muliebre*: qu. à σφεδανός.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω. Th. σφενδόνη.

Σφενδονίτης, & σφενδονήτης, ου, ὁ, *funditor*: ab eod. th.

Σφερωτῆρος, Gen. xiv. 23. pro quo mel. editt. σφυρωτῆρος.

Σφέτερ', pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετεράων, gen. pl. Æol. pro σφετερῶν. Th. ἕ, *ſe*, acc. ſing. ab οὗ, *ſui*.

Σφετέρην, acc. ſing. Ion. f. g. à σφέτερος, ρα, ον, *ſuus*, *a*, *um*. dat. pl. σφετέροισι. Th. ejuſd. & Ion. f. g. σφετέρῃσι.

Σφετερίζω, *meum facio*, *intervenio*: & indè

Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, *uſurpatio*: ab eod. th.

Σφέτερος, α, ον, *ſuus*, *a*, *um*; *proprius*: item pro ὑμέτερος, *veſter*: à σὺ, *tu*: vel ab ἕ, *ſe*.

Σφέων, Ion pro αὐτῶν, *ipſorum*.

Σφηκόω, -ῶ, f. ώσω, *in anguſtum ex lato contraho*, *revincio*. ἐσφηκῶντο, Dor. & Æol. pro ἐσφηκοῦντο, 3. pl. imperf. paſſ. Th. σφὴξ, ὁ, *veſpa*.

Σφῆλε, pro ἔσφηλε, *feſelli*: a. 1. ind. &

Σφῆλαι, *movere*: a. 2. inf. act. &

Σφήλας, *falſus*, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, *everto*: f. λῶ. a. 1. ἔσφηλα.

Σφηλὸς, οῦ, *facilè mobilis*, *obliquus*, *denſus*: à σφάλλω, *ſupplanto*.

ΣΦΗ'Ν, ηνὸς, ὁ, *cuneus*: qu. à σπάω, *traho*, *vello*: vel qu. à σφὴξ.

Σφηνόω, -ῶ, *obſtruo*, f. ώσω, p. ἐσφήνωκα. à σφὴν, *cuneus*.

ΣΦΗ'Ξ, ηκὸς, ὁ, *veſpa*, qu. à σφίγγω, *ſtringo*, *gracilem facio*. Eſt enim gracile animal.

ΣΦΗ'ΤΤΙΟΣ, ου, *acer*.

Σφὶ, & σφὶν, pro σφίσι, & pro αὐτοῖς, *ipſis*. Nam Poëtæ pro σφίσι, dat. pl. utuntur. dual. σφῶϊν, per Apoc. σφὶ, & per Aphæreſin. φίν. Th. ἕ, *ſe*.

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. ſing. à σφίγξ, γγὸς, ἡ, *nomen vatis cujuſdam alatæ*, *virgineâ facie*, *reliquo corpore leoni ſimilis*, *quæ reſponſa conſulentibus intellectu difficilia reddebat*. Th. σφίγγω, *ſtringo*.

Σφιγγία, ας, ἡ, *parſimonia*: à verbo

ΣΦΙΓΓΩ, *ſtringo*, *conſtringo*, f. ξω. Hinc σφιγγία, ας, ἡ, *parſimonia*. Angl. to pinch.

Σφίγξ, γγὸς, ἡ, *SPHINX*: item *qui ænigmaticè loquitur*; à præced.

Σφίγξαι, *conſtringiſſe*: a. 1. infin. act. verbi σφίγγω, f. γξω. a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, *ipſis*: dual. vel dat. pl. pro σφίσι, ab οὗ, *ſui*. Th. ἕ, *ſe*.

Σφόδρα, *valdè*, *vehementèr*: adv. à

ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *vehemens*, *validus*.

Σφοδρῶς, *vehementèr*: adv. à præced.

Σφονδύλη, ης, ſeu σπονδύλη, ης, ἡ, *radix ſilphio ſimilis*: item *inſectum quoddam de blattarum genere*. Th. σπόνδυλος.

Σφόνδυλος, ου, ὁ, *vertebra*, *ſpina dorſi*.

Σφὸς, οῦ, Dor. pro σφέτερος, *ſuus*: quod ab οὗ, *ſui*. Th. ἕ, *ſe*.

Σφοῦ, gen. ſing. à præced.

Σφραγίζω, *obſigno ſigillo*, *conſigno*: f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα. a. 1. imperat. act. σφράγισον, άτω. a. 1. ſub. act. σφραγίσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐσφραγίσθην, ης. η. a. 1. m. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. ſeq.

ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *ſigillum*, *ſignum*. Hinc σφραγίζω, *ſigno*, *obſigno*: f. ίσω.

Σφραγίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. &

Σφραγίσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi σφραγίζω, *obſigno*, quod vide.

Σφράγισμα, ατος, τὸ, *ſignum*, *ſigillum*: à 1. perſ. perf. paſſ. verbi σφραγίζω. Th. σφραγίς.

Σφρηγὶς, Ion. pro σφραγὶς, quod vide.

ΣΦΡΙΓΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *turgeo*, *ſum vegetus & corpore benè habito*; *laſcivio*: qu. à σπαργάω.

Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, *pulſus*: à ſeq.

ΣΦΥ'ΖΩ, f. ύξω, *ſalio*, *pulſo*, *mico*, *palpito*, *deſiderio æſtuo*: quaſi à φυσᾶν, *inflare*.

Σφύξις, εως, ἡ, *pulſus*: à præced.

ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus*. σφυρὸν, ου, τὸ, *malleolus*, *pedis extremitas*: & pro *imis montium partibus*: in pl. τὰ σφυρά.

Σφυροκοπία, ας, ἡ, *opificium fabrile*; *ars fabrilis*: &

Σφυροκόπος, ου, ὁ, *malleator*: à σφύρα, *malleus*, & κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *ſeco*: fut. ψω. p. m. κέκοπα.

Σφυρόν. Vide in σφύρα.

Σφυρωτὴρ (ὑποδήματος), *corrigia* calceamenti. Th. σφύρα.

Σφύσδειν, Dor. pro σφύζειν, quod vide.

Σφῶ, nom. & acc. dual. à σὺ.

Σφωὲ, ἕ, nom. & acc. dual. ab οὗ, *ſui*. Th. ἕ, *ſe*.

Σφῶϊ, nom. & acc. dual. σφῶϊν, gen. & dat. dual. à σὺ, *tu*. Sed σφωΐν, gen. dual. ab οὗ, *ſui*.

Σφωΐτερος, *ſuus*; aliquandò *tuus* & *veſter*: à σφῶϊ, vel σφῶϊν, quod vide.

Digitized by Google

ΣΧΑΔΩ'Ν, ὄνος, ὁ, *animal pennis & pedibus carens*; *cella*, vel *ſoboles apum*. σχαδόνες; οἱ, *favi*.

Σχάζω, f. άσω. Vide in σχάω.

ΣΧΑΛΙ'Σ, ιδος, ἡ, *varus*, *paxillus*, *furcula attollendis retibus*. idem quod ςάλιξ.

Σχάσαις, Æol. pro σχάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω, *cobibeo*, *inbibeo*, f. άσω. a. 1. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.

Σχασθείην, *impellerer*: a. 1. opt. paſſ. verbi σχάω vel σχάζω, *impello*: fut. άσω. a. 1. paſſ. ἐσχάσθην.

ΣΧΑ'Ω, -ῶ, fut. άσω, *ſacrifico*, *ſcalpo*, *aperio*, *laxo*, *demitto*, *deduco*, *transfero*, *cobibeo*. Eſt & σχάζω, idem.

Σχὲ, *babe*, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, *babeo*. a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, *SCHEDA*, *tabula* in quâ ſcribimus, propriè ex tempore; à σχεδὸν, *illicò*. [* Hinc Angl. a ſheet.]

Σχέδην, *propè ſenſim*: qu. retento greſſu. ab ἔχω, *retineo*: vel à σχεδόν.

Σχεδία, ας, ἡ, (ſc. ναῦς, *navis*) *ratis*, *navis ſubitò facta*: à σχεδόν.

Σχεδιάζω, fut. άσω, *extempore*, vel *tumultuariè facio*, *inconſideratè ago*: à σχέδιος, q. v.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, *opus extempore factum*: à præced. verbo.

Σχεδίην, adv. *cominùs*, à σχέδιος.

Σχέδιον, ου, τὸ, *aſſula*. Th. σχίζω.

Σχέδιος, α, ον, *ſubitò factus*; qu. brevi tempore. vide σχεδόν. Th. σχεδόν.

Σχεδόθεν, adv. *propè*, à σχεδόν.

ΣΧΕΔΟ'Ν, adv. *propè propemodùm*, *juxtà*, cum dat. & cum gen. *fortaſſè*.

Σχέθε, *babe*, præſ. imperat. vel eſt 3. ſing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, *babeo*: à σχέω. Th. ἔχω, idem.

Σχεθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi ἔχω, *babeo*: f. ἕξω & σχήσω. a. 1. paſſ. ἐσχέθην.

Σχεθέμεν, Ion. & Dor. pro σχέθειν, *babere*, præſ. infin. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, *babeo*: à σχέω, pro ἔχω.

Σχελίδες, αἱ, *laterum carnes*, & *pulpæ oblongæ*: qu. à σκέλος.

Σχέμεν, Ion. ſeu Dor. pro σχεῖν, a. 2. infin. act. verbi ἔχω, *babeo*.

Σχέο, Ion. pro σχοῦ, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἔχω, *babeo*. a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχερῷ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps*, *ordine*, *propè*, *juxtà*. Formant à σχέδιος, quod vide. Hinc in dat. σχεδίῳ, & per Sync. σχέδῳ, & κατὰ τρόπην τοῦ δ εἰς ρ, & accentu mutato, factum σχερῷ.

Σχὲς, *babeto*, *mane*: per Pleonaſm. τοῦ σ, pro σχὲ, a. 2. imperat. act. ab ἔχω, *babeo*.

Σχέσις, εως, ἡ, *babitudo*, *diſpoſitio*, *affectio dubia*. Vide σχέω.

Σχετλιάζω, f. άσω, *conqueror*: à

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ου, *infelix*, *miſerabilis*; item *durus*, *ſævus*, *nefarius*: qu. à σχέω, & τάλας, *qui miſeriam babet*.

Σχέτο, *tenebatur*: Ion. pro ἔσχετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi ἔχω.

Σχέω, fut. ήσω; p. ἔσχηκα, *babeo*, inuſit. ab ἔχω. Hinc σχέσις, *babitudo*: &

Σχῆμα, ατος, τὸ, *forma*, *ſpecies*, *babitus*, *geſtus*, *SCHEMA*, ſeu *figura*. Hinc

Σχηματίζω, *formo*, *figuro*, *aſſimilo*.

Σχηματισμὸς, οῦ, ὁ, *cultus*, *corporis*, vel *ſermonis faſtus*: à præced. perf. paſſ.

Σχήσειν, fut. 1. inf. act. σχήσεσθαι, fut. 1. inf. m. verbi σχέω, inuſit. pro ἔχω, *babeo*: f. ἕξω, & σχήσω.

Σχίδαξ, ακος, ὁ, *fragmentum*, *aſſula*: ά

Σχίδος, *aſſula*: à σχίζω, *findo*.

Σχίζα, & σχίζη, *fiſſura*: &

Σχίζης, dat. pl. Ion. à σχίζη, ης, ἡ, *ſciſſura*. Th. σχίζω, *findo*.

ΣΧΙ'ΖΩ, *findo*, *SCINDO*, *diſſeco*: fut. ίσω. p. ἔσχικα, perf. paſſ. ἔσχισμαι.

Σχινδαλμὸς, οῦ, ὁ, *aſſula*: fruſtum τῷ σχίζειν ablatum.

Σχῖνος, ου, ἡ, *lentiſcus*, arbor. Th. σχίζω, *findo*.

Σχίσας, αντος, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo*. f. σω. p. ἔσχικα.

Σχισθῆναι, *ſciſſum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi σχίζω, *ſcindo*: f. ίσω. a. 1. paſſ. ἐσχίσθην.

Σχίσμα, ατος, τὸ, *fiſſura*, *diſſidium*, *SCHISMA*, à σχίζω.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, *ſciſſura*, *fiſſura*: ejuſd.

Σχίσσας, *conſcindens*, gem. σ, pro σχίσας, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo*, f. ίσω.

Σχιστὸς, οῦ, *fiſſus*, *fiſſilis*: à 3. perſ. perf. paſſ. verbi σχίζω.

Σχοίατο, *continerent*, Ion. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *babeo*, f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Σχοίην, *baberem*: Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejuſd.

Σχοινίζω, *fune metior*, *circumſcribo*, & *finio*: à Th. σχοῖνος.

Σχοινίον, ου, τὸ, *funiculus è junco plexus*. à σχοῖνος.

* Σχοινὶς, *colum junceum*, ſive *fragmentum in modum coli juncei formatum*. Monumentum Mileſii Seleuci Callinici, p. 73. ap. Chiſhul. Toup. ep. ad Ep. Gloc. 1767, p. 142.

ΣΧΟΙ'ΝΟΣ, ὁ, ἡ, *juncus*, *funis è junco*: eſt idoneus ad τὸ σχεῖν, id eſt, *retinendum*, *ligandum*.

Σχοῖνος, *pro menſurâ* 60 *ſtadiorum*. Eſt vox Ægyptiaca; nempe *duplex paraſanga*.

Σχοινοτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *funibus extenſus*, *longus*. Ex σχοῖνος, & τείνω, *tendo*.

Σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *babeo*: f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχολάζοι, *otioſus eſſet*: 3. ſing. præſ. opt. verbi.

Σχολάζω, *otior*, *vaco*, cum dat. f. άσω. p. ἐσχόλακα. perf. paſſ. ἐσχόλασμαι, σαι, σται. Th. σχολὴ, *otium*.

* Σχολαῖος, αία, αῖον, *lentus*.

* Σχολαιότης, ητος, ἡ, *tarditas*.

Σχολαίτερα, ſeu -ον, adv. *tardiùs*, *ſegniùs*. ab eod. th.

* Σχολαίως, adv. *tardè*.

* Σχολαρχέω, ῶ, *ſcholæ præſum*.

Σχολαςὴς, οῦ, ὁ, *otioſus*: Exod. v.

ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *otium*, *vacatio*, *lucubratio*; *SCHOLA*; Angl. a ſchool. Hinc

Σχόλιον,

Digitized by Google

Σχόλιον, ου, τὸ, *gloſſema* : à præcéd.
Σχόμενος, *qui tenuit* : a. 2. part. m. verbi ἔχω, *habeo*. a. 2. m. ἐσχόμην.
Σχῶ, *habe* : a. 2. imperat. m. verbi ejuſd.
Σχῶ, a. 2. ſub. act. alii volunt eſſe fut. 2. ind. act. ejuſd. verbi.
Σῶον, acc. ſing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς, idem quod th. σόος, ου, *ſalvus*.
Σωγένης, εος, ὁ, nomen propr. *Sogenes*.
Σώεσκε, Ion. pro ἔσωε, *ſervabat* : 3. ſing. imperf. act. verbi σώω, idem quod σώζω, *ſervo*. Th. σόος, *ſalvus*.
Σώζει, 3. ſing. ind. act σώζω, *ſervet*, 3. ſing. opt. præſ. verbi σώζω, quod vide.
Σωζόμενος, ου, in dat. pl. Ion. σωζομένοισι, præſ. part. paſſ. ejuſd. verbi.
Σώζω, *ſervo* : f. ώσω. p. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα. a. 1. imperat. act. σῶσον, *ſerva*. a. 1. ſub. σώσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. σέσωσμαι aor. 1. paſſ. ἐσώθην. præſ. part. paſſ. σωζόμενος, *ſervandus* : & in dat. plur. Ion. σωζομένοισι. [* σωθεὶς εἰς Σόλους τῆς Κιλικίας, Iſoc. Evag. p. 82. Batt. *in Solos Ciliciæ urbem incolumis receptus*. Et in activo cum εἰς juncta occurrit, ut σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, 2. Tim. iv. 18, *incolumem producet in regnum ſuum* Σώσει' εἰς Ἑλλάδ', Eurip. Iphig. in Tauris 1068, *ſalvam te producet in Græciam*. Εἰς πάτριδα σῶσαι, Soph. Philoct. 381. *Incolumem in patriam producere* σέσωκέ σε. Luc. xx. 18. *ſanitatem tibi reſtituit*. Sic Matt. xiv. 16. Mar. v. 28. &c.] Th. σόος, *ſalvus*.
Σωθεὶς, έντος, *ſervatus* : a. 1. part. paſſ. verbi præced.
Σωθῆναι, a. 1. infin. paſſ. &
Σωθησόμεθα, 1. pl. &
Σωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.
Σωκέω, *poſſum, valeo* : à σῶς, *ſanus*. Th. σόος, idem.
Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro
Σωκλείδης, ου, ὁ, Eſt autem πατρωνυμικὸν, ἀντὶ, τοῦ Κυρίου Σωκλῆς, έος, ὁ.
Σῶκος, *ſervator* : Epith. Mercurii pro σωσίοικος. à σόω, *ſervo*, & οἶκος, *domus*.
Σωκράτης, εος, -ους, ὁ, *SOCRATES* : voc. ὦ Σώκρατες.
Σωκρατικὸς, οῦ, *SOCRATICUS* : à præced.
ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *canalis, tubus*.
Σῶμ', pro
ΣΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *corpus*, [* *corpus vivum, pecus* λέων ἐπὶ σώματι κύρσας, Hom. Il. Γ. 23. Heſ. Scut. 420. *ut leo, qui magnum in corpus inciderit* ; *quævis perſona*. σώματα ἄδικα, Eurip. ſuppl. 223. *perſonæ ſontes*.] dat. σώματι, n. pl. σώματα, *corpora, ſervi* : q. σῶον αἷμα, *ſanus ſanguis*. Hinc
Σωμασκέω, -ῶ, *corpus exerceo* : ab eod. Xenoph.
Σωματικὸς, ὴ, ὸν, *corporeus, a, um* : &
Σωματικῶς, adv. *corporaliter* : &
Σωμάτιον, ου, τὸ, *corpuſculum* : à σῶμα.
Σωματοποιέω, ῶ, *in unum corpus redigo, corroboro*, f. ήσω, p. σεσωματοποίηκα. Th.
,σωμα
Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ *cuſtos corporis*.

Σῶς vel σῶος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſalvus, ſoſpes* : à σόος.
Σώπατρος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *ſalvus pater*.
Σώρακος, *vaſis genus* : à σωρὸς, quia in id quædam σωρεύονται, *acervantur*.
Σωρεύσασα, a. 1. part. act. f. g. à
Σωρεύω, *coacervo* : f. εύσω. p. σεσώρευκα. p. paſſ. σεσώρευμαι. p. part. paſſ. σεσωρευμένος, η, ον, *cumulatus, a, um*. Th. σωρός.
Σωρηδὸν, *acervatim cumulatim* : adv. à
ΣΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *acervus, cumulus*.
Σῶς, *integer, ſalvus* : ex σάος, idem quod σόος, & contracte σῶς, ὁ καὶ ἡ, & n. σῶν.
Σῶσαι, *ſervare* : a. 1. infin. act. &
Σώσασα, a. 1. part. act. f. g. à
Σώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σώζω, quod vid.
Σώσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.
Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri, Gr. quod interpret. Lat. *cui vires ſunt integræ*.
Σῶσι, *ſervant* : per Craſin pro σώζουσι, vel σώουσι, à σώζω, vel σόω. Th. σόος, *ſalvus*.
Σωσίπατρος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. *conſervatio patris*.
Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σωσάτω, fut. 1. part. act. verbi σώζω, quod vide.
Σῶστρον, ου, τὸ, *merces* ; quæ datur Medico ob ſanationem ; [* *donarium* Deo alicui oblatum ob valetudinem recuperatam.] à σώζω, *ſervo* : &
Σώτειρα, ας, ἡ, Poët. pro σώτειρα, ας, ἡ, *ſervatrix, liberatrix* : &
Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, *ſervator, ſalvator* : &
Σωτηρία, ας, ἡ, *conſervatio, ſalus* : [* σωτήρια, *donaria* quæ ſuſpenduntur in honorem alicujus deorum hoſpitalium] &
Σωτήριον, ου, τὸ, idem : [* σωτήριον δὲ τοῖς κεκτημένοις, Eurip. Oreſt. *Salutare bonum iis qui recte poſſident*. *Salutare*, Pſal. xiv. 7. Luc. iii. 6. *Salus æterna*, Act. xiii. 47. Rom. x. 10, &c.] &
Σωτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſalutifer*. Th. σόος, *ſalvus*.
Σῶτρον, ου, τὸ, *lignum orbiculare rotæ* : quod radios in ſe σώζει. qu. à σείω, *agito*.
Σώφρον', pro σώφρονα, acc. ſing. à σώφρων. quod vide.
Σωφρονέω, -ῶ, *ſum ſobrius, ſanâ mente ſum præditus* : f. ήσω. p. σεσωφρόνηκα. a. 1. ἐσωφρόνησα. a. 1. imperat. σωφρόνησον, άτω. à σώφρων, *ſobrius*, quod vide.
Σωφρόνη, ης, ἡ, *SOPHRONE*, nom. propr.
Σωφρονίζω, *doceo ſapere, bonis moribus imbuo* : f. ίσω. perf. σεσωφρόνικα. perf. paſſ. σεσωφρόνισμαι, undè σωφρονισμὸς, οῦ, *ſanatæ animæ caſtigatio, emendatio* : ex σώφρων, *ſobrius*, quod vide.
Σωφρόνισκος, ου, ὁ, *SOPHRONISCUS*.
Σωφρόνως, adv. *temperanter* : ex σώφρων.
Σώφροσι, *temperantibus* : dat. pl. à σώφρων.
Σωφροσύνη, ης, ἡ, *temperantia, ſobrietas* ; item *mentis ſanitas* : à ſeq.
Σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *temperans* : gen. pl. σωφρόνων ex σῶος, contracte σῶς, *ſanus* & φρὴν, *mens*.
Σώχω, *tero* : à σείω, *quatio*.

T, Eſt

Digitized by Google

T.

T Eſt decima nona litera apud Græcos; & numeris *trecentorum* ſignum eſt. Attici eâ pro σ utuntur: & τ, Ion. pro θ, Dor. pro κ.

Τά, *hæc*: τάδε, τάδ', τάγε, cum Enclitic. nom. pl. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*. Et τὰ, Dor. pro τί. Tum τᾷ, Dor. pro τῇ: τᾷδε, pro τῇδε.

Ταβιθὰ, ἡ, nom. mulier. Syr. *capra*, *dama*.

Ταβιτὶ, Sythicè, *Veſta* nominatur.

ΤΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, *rancor*: cùm vigor naturalis perit, & res τήκεται, *molleſcit*. Hinc

Ταγγίζω, *rancidus fio*: &

Ταγγὸς, οῦ, *rancidus*. Eſt etiam Angl. Tang.

Ταγεὶς, *conſtitutus*: a. 2. part. paſſ. à τάσσω, *ordino*: f. ξω, a. 2. paſſ. ἐτάγην.

Ταγηνίζω, Att. & Dor. pro τοῦ ἀγηνίζω.

Τάγμα, ατος, τὸ, *ordo*; [* *legio*, δέκα τάγματα, ἐξ ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἕκαστον, Dion. Halic. l. vi. *decem legiones quater mille viris ſingulæ*: ϛρατιὰν ἔχοντι ἀξιόλογον τριῶν τῶν ταγμάτων, Strab. l. iii. *qui exercitum habet non contemnendum trium circiter legionum*; malè ibi Caſaub. *cobortium*. (2) *cobors*, vid. Joſ. B. J. iii. 6. 2. et Schel. 4to. in Hyginum, p. 90.] à τάσσω.

Ταγὸς, οῦ, ὁ, *dux*. Th. idem

Τάζω, *extendo*: ab inuſit. τάω, *capio*: a. 2. ἔταγον. undè a. 2. part. ταγών. & Poët. τεταγών. Th. τείνω, *tendo*: f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. paſſ. ἐτάθην.

Ταθεὶς, *extenſus*: a. 1. part. paſſ. verbi ejuſdem.

Ταθῶσι, *intendantur*: 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi præced.

Ταὶ, Ion. pro αἱ, & Dor. pro αἱ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ου, ὁ, Stephanus περὶ πόλεων docet, & *urbem*, & *promontorium*, & *portum* ita vocari.

Ταινία, ας, ἡ, *TÆNIA*; *faſcia*, *vitta*, *corona*; item *agger arenæ ſub aquis latens*, *pulvinus*, *dorſum*. Th. τείνω, *tendo*.

Τάκεαι, Dor. pro τήκεαι, & hoc Ion. pro τήκῃ, 2. ſing. præſ. paſſ. verbi τάκω, Dor. pro τήκω, *liquefacio*, f. ξω.

Τακεὶς, έντος, *liquefactus*: a. 2. part. paſſ. verbi τήκω, *liquefacio*: f. ξω. aor. 2. ἔτακον.

Τακερὸς, ὰ, ὸν, *quod liqueſcit*, *molle eſt*: à verbo præced.

Τακήσομαι, f. 2. paſſ. verbi ejuſd.

Τακτὰ, *demenſum*: à τακτὸς, quod vide.

Τακτικὸς, οῦ, *peritus ordinandi milites & aciei inſtruendi*. τὰ τακτικὰ, *quæ ad rem militarem pertinent*, *ſcientia militaris*. Th. τάσσω, *ordino*.

Τακτὸς, ὴ, ὸν, *ſtatutus*, *a*, *um*. ab eod. th.

Ταλαεργὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *qui patientèr opus facit*, *laborioſus*: gen. pl. ταλαεργῶν à τάλας, ανος, ὁ, *miſer*, (Th. ταλάω, *ſuffero*), & ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Τάλαθος, ου, ὁ, *Talathus*: nom. proprium.

Τάλαινα, ης, ἡ, *miſera*. Th. ταλάω.

Ταλαϊωνίδας, ου, ὁ, Dor. pro

Ταλαϊωνίδης, ου, ὁ, Ταλαοῦ παῖς, i. e. *Adraſtus*, *Talai filius*.

Ταλαιπωρέω, f. ήσω, *miſer ſum*: & tranſitivè *in ærumnas conjicio*. ταλαιπωρήσας, αντος. a. 1. part. act. ταλαιπωρούμενος, præſ. part. paſſ. V de ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, *miſeria*, *moleſtia*: à

Ταλαίπωρος, ου, *miſer*, *ærumnoſus*: ex τάλάω, & πῶρος, ου, ὁ, *luctus*. Hinc

Ταλαιπώρως, adv. *miſerè*, *difficultèr*.

Ταλακάρδιος, ου, ὁ, καὶ, ἡ, *magnanimus*: ex ταλάω, *ſuffero*, et καρδία, ας, ἡ, *cor*.

Τάλαν, *miſer*; vocat. ſing. à τάλας, q. v.

Ταλαντεύω, *libro*, *pondero*; Metaph. *ſuſpenſum teneo*; præſ. paſſ. ταλαντεύομαι, *ponderor*; item *vergo*, *inclino*: &

Ταλανταῖος, & -ιαῖος, αία, αῖον, *talentarius*, *a*, *um*; *talentum ſuo pondere æquans*: à

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, [* origine *lanx*, Hom. Il. Θ. 69. deîn *pondus* præcipuum quod in penſitatione lancibus ponderabatur. Nummularium Talentum, ex mina XII unciarum, erat LX ſeu quinquies duodecim minæ: Commerciale Talentum, ex mina XVI unciarum, erat LXXX ſeu quinquies ſedecim minæ: Talentum magnum ſeu Alexandrinum, ex mina XX unciarum, erat C ſeu quinquies viginti minæ: quod patet ex Plaut. Moſtell. Act. iii. Scen. i. ver. 102, 114, et Priſcian. Gram. Vet. vol. I. 134. *Clarke*, Num. Rom. Saxon. et Anglic. Connexio, p. 395. Ægyptium idem quod Commerciale, *Idem*, p. 483. Euboïcum idem quod Atticum ſeu Nummularium. p. 395. Sex millia drachmæ,] *TALENTUM*: Angl. a talent. qu. à ταλάω, *fero*; ſtatera enim *fert* ſeu *ſuſtinet* pondus.

Ταλαπείριος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ærumnas expertus*: ex τάλας, & πεῖρα, *experientia*.

Ταλαπενθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *luctum ferens*, *fortitèr mœrorem ferens*: ex ταλάω, *perpetior*, & πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Τάλαρος, ου, ὁ, *qualus*, in quo lana & fuſi. in acc. pl. ταλάρους, & Dor. ταλάρως, *ciſtus*. Th. ταλάω, *ſuffero*.

Τάλας, ανος, ὁ, *miſer*; f. g. τάλαινα; n. g. τάλαν. voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω.

Ταλασία, *lanificium*: forte quo τάλας ſe ſuſtinet. Nam

Ταλάσιον, *lana*; id circa quod ταλασία occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *ærumnoſus*, *cujus pectus omnia tolerat*: quod ex ταλάω, *ſuffero*, & φρὴν, *mens*.

Ταλαύρινος, ου, *audax*, *fortis*. ταλαύρινον, adv. *audactèr*. à

ΤΑΛΑ'Ω, *TOLERO*, *ſuffero*, *perpetior*, *ſuſtineo*, *audeo*.

Ταλθύβιος, ου, ὁ, nom. propr.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen indecl. Syriacè, quod interpret. Lat. *puella*, Marc. v. 51.

Τάλις, ιδος, ἡ, *virgo nubilis*: qu. à ταλαν ἄνδρα, *viri potens*.

Τἆλλα, pro τὰ ἄλλα, pl. neut. g. ab ἄλλος, *alius*.

Digitized by Google

Ταμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea:* nom. pl. n. g. ab ἐμὸς, *meus.* Th. ἐγὼ, *ego.*

Ταμάλιϛα, Ion. *maximè:* adv. idem quod μάλιϛα.

Τάματα, Poët. Att. & Dor. pro τὰ ἤματα, *dies.*

Τάμε, *ſcidit:* Ion. pro ἔταμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, & Dor τάμνω, *ſcindo:* f. μῶ. a. 2. ἔταμον. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ταμεει, Ion. pro ταμεῖ, 3. ſing. f. 2. act. &

Ταμέειν, pro

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, *ſeco,* quod vide.

Ταμεῖον, ου, τὸ, *conclave, promptuarium:* pro ταμιεῖον. Th. ταμίας, ου, ὁ, *promus condus.*

Ταμέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τέμνω, *ſcindo.*

Ταμεσίχρως, οος, ὁ ᾗ ἡ, *incidens corpus:* τέμνων τὸν χρόα· à τέμνω, & χρόος, ου, ὁ, & contractè χρῶς, χρ ὸς, χροΐ, &c. *cutis cum carne ſubjecta.* Th. χρόα, ας, ἡ, *color.*

Ταμία, vel ταμίαινα. Vide ταμίη.

ΤΑΜΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *promus, condus, diſpenſator. quæſtor, qui ærario præeſt, arbiter:* qu. à τέμνω, *ſcindo.* Hinc ταμιεύω, *ſum promus condus, quæſtoris munus obeo.*

Ταμιεῖον, ου, τὸ· Vide in ταμεῖον.

Ταμιεύομαι, &

Ταμιεύω, *ſum promus condus, quæſtoris munus obeo;* item *utor, conſervo:* f. εύσω. p. paſſ. τεταμίευμαι. Th. ταμίας.

Ταμίη, ης, ἡ, *promta, diſpenſatrix:* à ταμίας.

Ταμίης, ου, ὁ, Ion. pro ταμίας, quod vide.

Τάμισος, *coagulum,* πιτύα, apud Heſych. vel *pellis hirco recens detracta:* à τέμνω, q. v.

Τάμνε, *dividebat:* Ion. pro ἔταμνε, 3. ſing. imperf. à

Τάμνω, Dor. & Ion. pro τέμνω, q. v.

Ταμῶ, *incidam:* f. 2. ind. act. à τέμνω. a. 2. ἔταμον. a. 2. part. ταμών.

Τὰν, Dor. pro τὴν vel ἣν· ſed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, *quarum.*

Τανάγρα, *vas æreum, in quo condiebant carnes:* à τανύειν κρέας.

Ταναήκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *protenſam habens aciem, protenſus, longus:* ſive à τανύω, *extendo,* quod vide, per Paragogen: aut inſuper ab ἀκὴ, *acies.*

Τἀναντία, pro τὰ ἐναντία· ab ἐναντίος, *contrarius, adverſus.* Th. ἀντὶ, *contra.*

● Ταναόδειρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *exterſum collum habens,* Ariſtoph. Av. 255. ex ταναὸς & δειρη, *collum.*

Ταναὸς, ου. *patens, extentus, tenuis;* à τανύω. Th. τείνω. *tendo.*

Τανηλεγὴς, έος. ὁ ᾗ ἡ, *longum ſomnum afferens, faciens τὸ ταναὸν λέγεσθαι, in longum cubare:* ex ταναὸς, *longus,* q. v. & λέγω, *cubare facio.*

Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, *tunc:* quod ab ἡνίκα, *quum.*

Τάνταλος, ου, ὁ, *TANTALUS:* nomen proprium.

Τανύγλωσσος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *linguam extenſam habens:* ex τανύω, q. v. & γλῶσσα, *lingua.*

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ ᾗ ἡ, *extenſas habens cuſpides:* ex τανύω, q. v. & γλώχιν, ῖνος, ἡ, *cuſpis.*

Τανύθειρα, ας, ἡ, Poët. Epith. mulieris *p ſſus habentis crines:* ex τανύω pro τείνω, *extendo;* & θεῖρα, ἡ, *coma.*

Τανυήκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *longam habens cuſpidem;* ex τανύω, idem quod τείνω, *extendo;* & ἀκὴ, *cuſpis:* ſcrib. & ταναήκης, q. v.

Τανῦν, *nunc:* adv. alias τὰ νῦν.

Τανύοντο, *extendebantur:* 3. pl. imperf. paſſ. verbi τανύω, idem quod τείνω, *extendo;* & pro *ago, impello.*

Τανύπεπλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *longum habens peplum:* à τανύω, idem quod τείνω, *extendo,* & πέπλος, *veſtis muliebris.*

● Τανύπους, οδος, *pedes habens tenues,* dicitur de ovibus; *celer.* Hom. Od. I. 464. Æolicè pro quo Iones et Attici ταναόπους, *o* pro *υ,* à ταναὸς, et ποῦς, *pes.*

Τανύπτερος, Poët. per Sync. idem quod τανυσίπτερος, quod vide.

Τανυπτερύγεσσι, *velocibus:* dat. plur. Ion. & Poët. à

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ ᾗ ἡ, ᾗ τὸ, idem quod τανύπτερος, *cui alæ ſunt extentæ:* à τανύω pro τείνω, & πτέρυξ, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala.*

Τανύῤῥιζος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *expandens radices:* Epithet. arboris: à τανύω, pro τείνω, & ῥίζα, ης, ἡ, *radix.*

Τανυσθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi τανύω, *extendo:* f. ύσω. a. 2. paſſ. ἐτανύσθην. Th. τείνω, idem.

Τανυσίπτερος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *expandens alas:* ex τανύω, pro τείνω, & πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala.*

Τάνυσσαν, 3. pl. τάνυσσε, 3. ſing. Ion. a. 1. ind. act. verbi τανύω, id. quod τείνω, *extendo.*

Τανυσὸς, ύος, ἡ, *extenſio:* ab eod. verbo.

Τανύσφυρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *latis paſſibus progrediens inter eundum.* [● *pulchros et teneros talos habens; formoſus,* Heſ. in Scuto, ver. 35.] à τανύω pro τείνω, & σφυρὸς, *malleolus pedis.* Th. σφῦρα, *malleus.*

Τανύτριχα, *hirſutam:* acc. ſing. à τανύθριξ, *qui laxo capillo eſt:* à τανύω pro τείνω, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus.*

Τανύω. Vide in τανυσθεὶς.

Τάξις, εως, ἡ, *ordo;* (indè ταξιόω, *in acie colloco*) [● *ſimilitudo,* κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, Heb. v. 6, *juxta ſimilitudinem Melchiſedec,* ut ipſe Paulus vii. 15. πέλαγος λίμνης ἔχει τάξιν, Diod. Sic. p. 223. A. ed. Rothom.] Th. τάσσω, vel ττω, *ordino.*

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *humilis, -e;* non multùm à terrâ ſurgens: qu. à θάπτω, *ſepelio:* Euſtath. à πατεῖσθαι, i. e. *calcari.*

Ταπεινότης, ητος, ἡ, *humilitas:* à præced.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, *humilitas, modeſtia, animi demiſſio:* à

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *cujus animus eſt humilis:* à ταπεινὸς, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.*

Ταπεινόω, ῶ, *humilio, humile reddo:* f. ώσω. p. τεταπείνωκα. a. 1. ἐταπείνωσα. a. 1. ſub. act. ταπεινώσω, ῃς, ῃ. præſ. paſſ. ταπεινόομαι, -οῦμαι, *humilior.* p. paſſ τεταπείνωμαι, σαι, ται. a. 1. ind paſſ. ἐταπεινώθην. a. 1. imperat. paſſ. ταπεινώθητι, ήτω, &

Digitized by Google

2. pl. ταπεινώθητε. f. 1. ind. paſſ. ταπεινωθήσομαι, η, εται. Th. ταπεινός.
Ταπεινῶς, humiliter: adv. à ταπεινός.
Ταπείνωσις, εως, ἡ, humiliatio, humilitas, abjecta ſors: à ταπεινόω, quod vide.
ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, TAPES: qu. τάπης, à πατεῖσθαι, quia tapetibus pavimentum ſternebant: dat. pl. τάπησιν. Angl. tapeſtry.
Ταπρῶτ' pro τὰ πρῶτα, ut primùm. Th. πρό.
Ταράξῃ, turbet: 3. ſing. a. 1. ſub. act. &
Ταρασσομένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. à
ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, turbo, commoveo: f. ξω. p. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἐτάραξαν. præſ. imperat. paſſ. ταράσσου, έσθω. perf. paſſ. τετάραγμαι, ξαι, κται. p. part. paſſ. τεταραγμένος, η, ον; turbatus. a. 1. ind. paſſ. ἐταράχθην.
Ταράττεσθαι, præſ. inf paſſ. verbi præced.
Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turbatio, turba. ab eod.
Τάραχος, ου, ὁ, tumultus: ejuſd. th.
Ταραχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, turbulentus. ab eod.
Ταρβέω, timeo, tremo: f. ήσω. Th. τάρβος, εος, τὸ, terror, metus.
Ταρβήσαντε, perterriti, nom. dual. a. 1. part. act. verbi præced.
ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, ſtupor, timor, metus: quod per Sync. pro τάραβος, à ταράσσω, turbo.
Ταργαίνω, turbo: puto à ταράσσω.
Ταργάνη, ης, ἡ, nexus, colligatio, pedica: ubi unum cum alio ταργαίνεται.
Ταριχεύω, ſale condio, f. εύσω. à
ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, ſalſamentum piſcium; caro ſale condita & exſiccata: qu. à τείρω, vel τέρσω, exſicco.
Ταρμύσσω, terreo: qu. ταρβύσσω. à ταρβέω.
Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.
Ταρὸς, velox: qu. à τάω, extendo, ſeu πλάω, volo, -as.
Τάρπημεν, Ion. pro ἐτάρπημεν, 1. pl. a. 2. ind. paſſ. &
Τάρπησαν, oblectati ſunt: Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi τέρπω, delecto: f. ψω. a. 2. ἔταρπον.
Ταῤῥοθὸς, auxiliator; qu. à θαρρὸς, & θέω, quia celeritèr ſubvenit.
Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, οῦ, ὁ, crates: in quâ aliquid τέρσεται, id eſt, ſiccatur; vel aliquid ταρσῷ, ſimile; ut ala avium, cum pennis ei inſertis, palmula remi, palmula manûs vel pedis. Eſt &
Ταρσὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis, Syr. quod interp. Lat. marmoris exploratio. [*Urbs Ciliciæ, S. Pauli patria, ut nonnulli vocem ſcribunt.]
ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, & in pl. τὰ τάρταρα, inferi, TARTARUS: qu. à ταράσσω, turbo, terreo.
Ταρταρόω, -ῶ, in tartarum detrudo, [* ſemel occurrit, ταρταρώσας σειραῖς ζόφου, 2. Pet. ii. 4. ad catenas dehinc ſubeundas. Mede, Diſ. iv. p. 24.] f. ώσω. p. τεταρτάρωκα. a. 1. ἐταρτάρωσα. a. 1. part. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.
Ταρφέα, vehementèr: adverbial. à ταρφὺς, q. v.
Ταρφέες, nom. pl. à ταρφὴς, ſeu ταρφὺς, έος, ὁ καὶ ἡ, denſus creber. Th. τάρφος.
Ταρφειὸς, οῦ, & ταρφὴς, ὁ καὶ ἡ, denſus, frequens: ab eod. th.

Ταρφέσιν, dat. pl. ab eod.
Ταρφή, ης, ἡ, urbs Locrorum, ſic dicta ob ſylvæ denſitatem.
Ταρφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, denſus. Th. τάρφος.
Ταρφθήμεναι, Dor. pro ταρφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τέρπω, f. ψω.
ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, denſitas, peculiariter ſylvæ: qu. τράφος, à τρέφω, nutrio, eo quod animalia nutrit. Hinc
Ταρφὺς, ύος, ὁ καὶ ἡ, denſus, creber, frequens.
Τάρφω, ſicco: qu. à τείρω, idem.
ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, & τάρχαι, ῶν, αἱ, inferiæ, juſta, parentalia: an à ταραχῇ, turbatione, quæ eſt ob mortuos?
Ταρχύω, ταρχεύω, & -ύω, exequias facio: à præced.
Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε pro τῆσδε, καὶ ταύτης· & τᾶς pro ἧς.
ΤΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, ordino, colloco, conſtituo; f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα, ας, ε, ſtatui. præſ. paſſ. τάσσομαι, conſtituor. p. paſſ. τέταγμαι, ξαι, κται. p. part. paſſ. τεταγμένος, η, ον, ordinatus, prædeſtinatus. [* ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν, Act. xiii. 48, quotquot ſeipſos paraverant ad vitam; reciproco ſenſu, ut, τεταγμένος, αὐτὸς ἐπὶ μέσης τῆς φάλαγγος, Diod. Sic. p. 551. D. ipſe [ſummus dux] medium phalangis obtinens. Ὁ Δαρεῖος κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τεταγμένος, ibid. p. 593. A. Ipſe Darius adverſum Alexandrum cornu tenens.] a. 1. m. ἐταξάμην, ω, ατο, conſtitui. a. 1. part. m. ταξάμενος.
Τάτωμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. verbi præced.
Ταλώμενος, Dor. pro τηλώμενος, ου, privatus re aliqua: præſ. part. paſſ. verbi τηλάω, privo.
Ταυγέταο, gen. Ion. à
Ταΰγετος, ου, ὁ, nomen propr. montis.
Ταῦθ', ſequente aſpiratione pro ταῦτα, hæc, nom. pl. n. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc.
Ταύλιον, ου, τὸ, Att. & Dor. pro τὸ αὔλιον, ſtabulum. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula.
Ταύρειος, & ταύρεος, ου, taurinus. Th. ταῦρος, taurus.
Ταυρηδὸν, adv. in modum tauri, torvè: ab eod.
* Ταυροκαθαψία, ας, ἡ, taurorum quædam venatio à Theſſalis primùm inſtituta, tandem imperante Julio Cæſare in Circo Romano, et deinde etiam per alias civitates in ſpectaculum dabatur. Vid. Plin. N. H. l. viii. c. 45. et Mart. Occon. xxxvii.
Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ex tauro progenitus: à ταῦρος, & πατὴρ, pater.
ΤΑΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, TAURUS: dat. pl. ταύροις. ταύρως, Dor. pro ταύρους, acc. pl.
Ταυροφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, tauricida: à ταῦρος, & φένω, occido: p. m. πέφονα.
Ταῦτ', pro ταῦτα, hæc: nom. vel. acc. pl. Att. Ion. & Dor. pro διὰ ταῦτα, ob hæc: ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. Accipitur & ταῦτα, adverbial. pro quod magis eſt, imprimis, præſertim. καὶ ταῦτα, eaque. ταὐτᾷ, Dor. Æol. & Poet. pro τῇ αὐτῇ,

Ταυτὰ, *eadem*: pro τὰ αὐτὰ. ταύτῃ, pro οὕτω, *hoc modo*.

Ταύτην, Dor. pro ταύτην, *hanc ipſam*: ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*.

Ταυτολόγος, ου, ὁ ἡ, *qui idem dicit*. ταὐτὸ λέγει. Hinc ταυτολογία, ας, ἡ, *ejuſdem repetitio*. Ang. tautology.

Ταυτόματος, ου, pro αὐτόματος, ου, ὁ, *ſpontaneus*, *ultroneus*. ταυτόματον, *forte fortuna*.

Τάφε, Ion. pro ἔταφε, *obſtupuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. &

Ταφεὶς, *ſepultus*: a. 2. part. paſſ. verbi θάπτω, *ſepelio*; item *ſtupens*: f. ψω. a. 2. ind. paſſ. ἐτάφην.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, *ſepultura*: ab eod. verbo.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam ſic dicti.

Τάφος, ου, ὁ, *epulum funebre*, *ſepulchrum*. Th. θάπτω, *ſepelio*.

Τάφρος, ου, ὁ, *foſſa*, *fovea*, *ſepulchrum*. Th. θάπτω. Eſt &

Τάφρος, *vallum*: à præced. th.

Ταφὼν, a. 2. part. act. Et notandum duplicem habere ſignificationem: nonnunquam enim declarat idem quod θάψας, *qui ſepelivit*; tùm eſt à θάπτω, *ſepelio*: nonnunquam idem quod θαμβήσας, *obſtupefactus*, & tum eſt à θήπω, *obſtupeo*: a. 2. ἔταφον. p. m. τέθηπα.

Τάχ', pro

Τάχα, adv. *brevi*, *citò*, *velociter*, *forſitan*, *utique*. Th. ταχὺς, έος, *celer*.

Ταχεῖς, nom. pl. à ταχὺς.

Τάχει, dat. ſing. [* ἐν τάχει, Act. xii. 7. xxii. 18. Apoc. xxii. 6.] à τάχος, εος, τὸ, *celeritas*: ejuſd. th.

Ταχεῖα, ας, ἡ, f. g. à ταχὺς, έος, *celer*.

Ταχέων, gen. pl. ab eod.

Ταχέως, adv. *celeriter*: ab eod. th.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τάσσω, *conſtituo*: f. ξω.

Ταχινὸς, ὴ, ὸν, *pernix*, *celer*. ταχινὰ, Poët. pro ταχινῶς, & hoc pro ταχέως, *celeriter*. Th. ταχὺς.

Τάχιον, adv. *citius*: ab eod. th.

Τάχιστα, *citiſſimè*, τὴν ταχίστην, *celerrimè*. Th. ταχύς.

Τάχος, εος, τὸ, *celeritas*. Vide τάχει.

Ταχὺ, *celeriter*, adv. Th. ταχύς.

Ταχυάλωτος, ου, ὁ ἡ, *qui citò capi poteſt*: ex ταχὺς, & ἁλίσκω, *capio*.

Ταχυδρόμος, ου, ὁ ἡ, *qui velociter currit*: à ταχὺς, *celer*, & τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. inde δρόμος, *curſus*.

Ταχυνεῖ, 3. ſing. f. 1. act. à

Ταχύνω, f. υνῶ, *accelero propero*. Th. ταχύς.

Ταχυπειθὴς, έος, ὁ ἡ, *facilè credulus*: ex ταχὺς, & πείθω, *perſuadeo*.

Ταχύποτμος, ου, ὁ ἡ, pro ὁ τῷ ταχέως πότμῳ ἐντεταγμένος, *qui citæ morti eſt obnoxius*: ex ταχὺς, *celer*, & πότμος, *mors*.

Ταχύπωλος, *celeres equuleos habens*: *vel equeſtris peritus*: ex ταχὺς, *celer*, & πῶλος, ου, ὁ, *pullus equinus*.

ΤΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *celer*, *velox*, *præceps*: qu. à τάζω, *extendo*, vel τάσσω, *ordino*: comparat. ταχύτερος, *celerior*; pro quo uſitatius ταχίων: item θάσσων, & ... ſuperl. ταχύτατος, ſeu τάχιστος.

Ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, *celeritas*, *velocitas*: alias ταχύτης. Th. ταχύς.

Ταχυτῆτ', pro ταχυτῆτα, acc. ſing. præced.

Τάω, τῶ, *capio*. Indè format. Euſtath. τάξω.

Ταῶν, Æol. pro τῶν, gen. pl. g. ab ἁ, *hæc*.

Ταὼς, & ταῶς, ω, & ταῶν, ῶνος, ὁ, PAVO: qu. à τάσει, id eſt *extenſione pennarum*. Th. τείνω, *extendo*.

ΤΕ, conjunctio copulativa; valet idem quod Latinorum *que*, ET. Eſt dictio enclitica, & ſemper poſtponi ſolet, εἰσί τε, *ſuntque*: τὶ, & ἄρα, aliquandò apoſtrophantur; ut, τ' ἄρ', & expletivæ particulæ ſunt. Et

Τε, Dor. pro σὲ, *te*.

ΤΕ'ΓΓΩ, TINGO, *humecto*, *mollio*: f. ξω. τέγξειν ψευδεῖ λόγῳ, *tingere mendacio orationem*, pro *mendacia dicere*: qu. à τείνω, *extendo*: nam *mador* facit ut *corpora poſſint extendi*. Hinc Angl. to tinge.

Τέγεα, Ion. τεγέη, eſt oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τέγεος, *ſub tecto*, *ſublimis*, *altus*; à τέγος, quod vide.

Τεγκτὸς, οῦ, *tinctus*. Th. τέγγω.

Τέγος, εος, τὸ, *tectum*, *domus*; pro στέγος, ab idem: Poet. pro λόφος, vel ὄρος, *collis*, *mons*. Th. στέγω, *tego*.

Τεὶν, *tuam*: Poët. & Dor. pro σὴν, acc. ſing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*. Th. σὺ, *tu*.

Τεθαλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. m. acc. ſing. à θάλλω, *floreo*. Vide τεθαλυῖα.

Τεθαλυῖα, *abundans*, perf. part. m. f. g. verbi θάλλω, *floreo*: f. αλῶ. p. m. τέθαλα, & τεθαλα. p. part. m. τεθαλώς.

Τεθάῤῥηκα, *auſus ſum*, perf. ind. act. verbi θαῤῥέω, *fiduciam habeo*: à θάῤῥος, εος, τὸ, idem quod θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Τεθαῤῥήκασι, 3. pl. perf. act. verbi θαῤῥέω, *fiduciam habeo*. Th. θάρσος.

Τεθάφαται, Ion. pro τεθαμμέναι εἰσὶ, *ſepultæ ſunt*: 3. pl. perf. paſſ. verbi θάπτω, *ſepelio*.

Τεθέαμαι, perf. paſſ. verbi θεάομαι, *ſpecto*: f. άσομαι.

Τεθεῖεν, Att. Sync. pro τεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην.

Τέθεικα. perf. act. &

Τέθειμαι, perf. paſſ. verbi τίθημι, *pono*.

Τεθεμελίωτο, *fundata fuerat*, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Att. & Ion. verbi θεμελιόω, *fundamentum jacio*: f. ώσω. p. τεθεμελίωκα. à θεμέλιος, ου, ὁ, *fundamentum*. Th. θέμεθλον, ου, τὸ, idem.

Τέθηλα, ας, ε, *florui*, p. m. &

Τεθήλει, 3. ſing. pluſq. p. m. Ion. verbi θάλλω, *floreo*.

Τεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. paſſ. ἐτέθην.

Τέθηπα, p. m. verbi θάπτω, *ſepelio*, *ſtupeo*: a. 2. ἔταφον. perf. inf. m. τεθηπέναι. perf. part. m. τεθηπὼς, ότος.

Τεθλάσ

Digitized by Google

Τεθέαται, Ion. Pleonaſm. pro ἐθέαται, 3. ſing. a. 1. m. verbi θάομαι. Significat autem ἐθηλάσατο.
Τεθλασμένος, p. part. paſſ. à θλάω, *frango*: f. άσω.
Τεθλιμμένος, η, ον, *preſſus, a, um*: perf. part. paſſ. verbi θλίβω, *premo, affligo*; f. ψω. p. τέθλιφα.
Τέθμιον, Poët. idem quod
Τεθμός, *lex, mos*: à Τίθημι.
Τέθναα, p. m. qu. à θνάω. τεθνάναι, contracté pro τεθνάναι, p. inf. m. verbi θνήσκω, *morior*. [* Sed vide mox τεθνάναι.
Τέθναθι, præſ. imperat. τεθναίην, præſ. opt. τεθνάναι præſ. inf. τεθνὰς, præſ. part. à τέθνημι, *morior*: hoc à θνάω, ſeu θνήσκω, *morior*; f. 2. m. θανοῦμαι p. act. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.
Τεθναίην, *moriar*, præſ. opt. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sunt qui Anadiplaſiaſmo Ion. poni volunt pro θαίην, a. 2. opt. act. verbi τίθημι.
Τεθναῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync. pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν, plur. num. præced.
Τεθνάκαμεν, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl perf. act. verbi θνήσκω, *morior*: p. τέθνηκα.
Τεθνακώς, ότος, *mortuus*: Dor. pro τεθνηκώς, p. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: p. act. τέθνηκα.
Τεθνάναι, [* malè τεθνᾶναι, quæ ſua naturâ brevis. Bentl. in Cic. Tuſ. i. c. 8.] præſ. inf. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. perf. med. τέθνεα, qu. à θνάω.
Τεθνάμεν, Ion. & τεθνάμεναι, Dor. pro
Τεθνᾶσι. *mortui ſunt*, per Synæreſin pro τεθνάασι, 3. pl. perf. m. verbi θνήσκω, *morior*: p. m. τέθνεα.
Τεθνάτω, *interficiatur*, 3. ſing. imperat. præſ. τέθναθι, verbi τίθημι pro θνήσκω.
Τέθνεα, Bœot. Sync. pro τέθνηκα, perf. ind. act. Hinc τεθνειώς, ῶτος, per Sync. pro τεθνηκώς, ότος, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα, & Bœot. τέθνεικα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθνεα.
Τεθνειῶτος, gen. ſing. perf. part. Vide in præced.
Τεθνεώς, ῶτος, & Poët. τεθνεώς, per Craſin pro τεθνηκώς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: p. act. τέθνηκα.
Τέθνηκα, ας, ε, & in 3. pl. τεθνήκασι, perf. act. &
Τεθνηκέτω, 3. ſing. perf. imperat. act. à θνήσκω, quod vide.
Τεθνήξω, f. 1. verbi τεθνήκω, Syracuſano more fact. ex perf. τέθνηκα. verbi θνήσκω.
Τεθνηώς, Poët. pro τεθνεώς, quod vide.
Τεθνεώς, per Sync. pro τεθνηκώς, p. part. m. verbi θνήσκω, *morior*: p. m. τέθνεα.
Τεθόλωται, *turbatus eſt*, 3. ſing. perf. paſſ. à θολόω, *turbo, inquino*. Th. θολός, οῦ, ὁ, *ſordes turbidæ*.
Τεθορεῖν, Ion. Anadiplaſ. pro θορεῖν, præſ. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, *ſalio*.
Τεθραμμένην, acc. ſing. p. part. paſſ. f. g. verbi τρέφω, *alo*: f. ψω. a. 2. ἔτραφον. p. paſſ. τέθραμμαι.
Τεθρᾶσθαι, Dor. pro τετρῆσθαι, perf. infin. perf. verbi τετράω, ſeu τίτρημι, *perforo*: f. τρήσω. p. paſſ. τέτρημαι.
Τεθραυσμένος, *confractus, vulneratus*: perf. part. paſſ. à θραύω, *frango*.
Τεθριπποβάτης, ὁ, *qui quadrigis vehitur*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga* (quod ex τετρὰς, *quaternio*: hoc à τέσσαρες, *quatuor*) & ἵππος, *equus*, & βαίνω, *aſcendo*.
Τέθριππον ἅρμα, *currus quadrijugus, quadrigæ*. Vide in
Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ & ἡ, *qui equos quadrijugos alit*: & τεθριπποτροφέω, *equos quadrijugos alo*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, (quod à τετρὰς, άδος, *quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & ἵππος, *equus*) & τρέφω, *alo*: p. m, τέτροφα.
Τεθυμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi θύω, *ſacrifico, immolo*. f. σω. p. τέθυκα.
Τεθυμῶσθαι, *iratum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi θυμόω, *ad iram provoco*: f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus, ira*.
Τεθυωμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi θυόω, *od re jucundum reddo*. Th. θύω, *macto*.
Τεΐν, & τίν, Ion. Poët. & Dor. pro σοὶ, *tibi*, dat. ſing. à σὺ, *tu*.
Τείνας, αντος a. 1 part. act. à
ΤΕΙΝΩ, *TENDO, extendo, porrigo me*, ſeu *pertineo*: f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα. p. m. τέτονα.
Τείρεα τὰ, *aſtra*: ob *ſiccandi* virtutem: à τείρω.
Τειρεσίας, ου, ὁ, *TIRESIAS*, vates Thebanus præſtantiſſimus.
Τείρετο, Ion. pro ἐτείρετο, *affligebatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi τείρομαι, *vexor*. Th. τείρω.
Τειρέω, -ῶ, *domo, contero*: f. ήσω, p. τετείρηκα.
Τειρήσω, εις, ει, f. 1: à τειρέω, idem quod τείρω, *affligo, vexo, domo*. Gen. iii. 15.
Τειρομένοισιν, *vexatis*, dat. pl. part. præſ. paſſ. verbi τείρω.
Τείροντι. Dor. pro τείρουσι, 3. pl. præſ. ind. à
ΤΕΙ'ΡΩ, *vexo, affligo, ſubjugo, TERO, ſicco*: f. τερῶ. a. 2. ἔταρον.
Τειχεσιπλῆτα, voc. ſing. à
Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, *mœnium quaſſator*: ex τεῖχος & πλήσσω, *percutio*.
Τειχέω, pro τειχίζω, *muris cingo*. Th. τεῖχος.
Τειχέων, gen. pl. à τεῖχος.
Τειχήρης, εος, ὁ & ἡ, *mœnibus concluſus*: ex τεῖχος & ἄρω, *apto*.
Τειχίζω, vide in τειχισθῆναι.
Τειχιόεις, *muris cinctus*: à τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.
* Τειχίον, ου, τὸ, *murus parvus*.
Τειχίσαι, a. 1. infin. act. &
Τειχισθῆναι, a. 1. infin. paſſ. verbi τειχίζω, *muris munio*: f. ίσω. p. τετείχικα. a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.
Τειχιστὴς, οῦ, ὁ, *murarius, cæmentarius*: ab eod. th.
Τειχομαχέω, *muros oppugno*: hinc
Τειχομαχία, & Ion. -ίη, *murorum oppugnatio*: ex τεῖχος & μάχομαι, *pugno*.

ΤΕΙΧΟΣ, εος, τὸ, *murus, mœnia*, [* *caſtrum, arx*. Γοεδίω τεῖχος, Spanh. de præſt. num. Num. iv. p. 213. fol.] τεῖχος ξύλινον, *lignorum ſtrues, rogus*: qu. à τεύχω, *ſtruo*.
Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *murorum cuſtos*: ex τεῖχος, & φύλαξ, ὁ ϗ ἡ, *cuſtos*. Th. φυλάσσω.
Τέκ' pro τέκε, Ion. pro ἔτεκε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Eſt & τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξω, p. m. τέτοκα.
Τεκέσθαι, a. 2. infin. m. verbi ejuſd.
Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro γένεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*.
Τέκετ' pro τέκετο, Ion. pro ἐτέκετο, *peperit*, 3. ſing. a. 2. m. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξω, & m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.
Τεκμαίρομαι, ῃ, εται, *deſtineo ad finem perduco, ſtruo, denuntio*: a. 1. m. ἐτεκμηράμην. à τεκμαίρω, *indico, demonſtro*. Th. τέκμαρ, τὸ, *finis*.
Τεκμαίρω, *certis ſignis oſtendo*: à
ΤΕ'ΚΜΑΡ, ατος, τὸ, *finis, exitus rei*; item *ſignum*: qu. à τέκω, *pario, efficio*.
Τεκμήριον, ου, τὸ, *certum ſignum*: à τέκμαρ.
Τέκμωρ, τὸ, idem quod τέκμαρ, *ſignum*.
Τέκνα, τὰ, *pulli, filii*, nom. pl. à τέκνον, q. v.
Τεκνίον, ου, τὸ, *filiolus*. τεκνία, ων, τὰ, *filioli*: ab eod.
Τεκνογονέω, *liberos pario*: f. ήσω. p. τετεκνογόνηκα. a. 1. ἐτεκνογόνησα. à τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*, & γίνομαι, *naſcor*: p. m. γέγονα.
Τεκνογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: ex iiſd.
Τέκνον, ου, τὸ, *filius*, [* τοῖς τέκνοις, ως, 2. Joan. 1. Eurip. Suppl. 4.] Et pro *autore generis*. Pindar. τέκνα, ων, τὰ, *liberi*: à τίκτω, *pario*.
Τεκνοπαίγνιον, ου, τὸ, *artificium ludicrum*.
Τεκνοποιηθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*: quod ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario* & ποιέω, *facio*.
Τεκνοποιός, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *liberorum procreator*: ex iiſd. th.
Τεκνοτροφέω, -ῶ, *liberos educo*: f. ήσω, p. τετεκνοτρόφηκα. a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*, & τροφέω, *nutrio*, quod à τρέφω, *alo*.
Τεκνοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vel quæ liberos alit*: &
Τεκνότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vel quæ à liberis alitur*. Vide τεκνοτροφέω.
Τεκνόθι, adv. *per filium, operâ filii*. διὰ τοῦ τέκνου, Simonid.
Τεκνοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberos interficiens*.
Τεκνόω, *liberos procreo, genero*; item *liberos habeo peperi*: præſ. paſſ. τεκνόομαι, *gignor, naſcor*: à τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *procreo*.
Τέκνωσις, εως, ἡ, *liberorum procreatio*: à præcedente.
Τεκον, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον, a. 2. infin. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. a. 2. part. τεκὼν, όντος, gen. pl. τεκόντων.
Τέκος, εος, τὸ, *fœtus, proles*: à τίκτω, *pario*.
Τεκοῦσα, *pariens*: a. 2. part. act. f. g. à τεκὼν. όντος, quod vide.
Τεκταίνω, *fabricor*, f. ανῶ. Th. τεύχω.
Τεκταίνεται, *fabreſit*: Ion. pro τεκταίνεται, 3. ſing. a. 1. m. verbi τεκταίνω, *fabricor*, f. ανῶ. quod à τέκτων, ονος, ὁ, *faber*. Th. τεύχω, *fabricor*.
Τεκτονικὸς, ἡ, ὸν, *fabrilis*: à τέκτων.
Τέκτονος, gen. ſing. à
Τέκτων, ονος, ὁ, *faber*: qu. τεύκτων, à τεύχω, *fabricor*: f. ξω. p. τέτευχα. p. paſſ. τέτευγμαι, ξαι, κται, (ubi ε abjici ſolet.)
Τεκὼν, οῦσα, ὸν, aor. 2 part. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.
Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *faſcia, lorum clypei aut enſis*: à ταλάω, *juſſero, ſuſtineo*.
Τελαμωνίαι, *baltea coriacea quibus armantur canes adverſus feras*: à præced.
Τελαμώνιος Αἴας, *Ajax Telamonius*, nomen propr. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.
Τελέεσθαι, præſ. infin. paſſ. verbi τελέω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.
Τελέῃς, *perficias*, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi ejuſd. & th.
Τελέθοντι, *ſunt*, Dor. pro
Τελέθουσι, 3. pl. præſ. verbi τελέθω.
Τελέθω, εις, ει, *ſum, fio, crior*: Poët. τελέθομαι, idem: in 3. pl. τελέθονται, τελέθωσι, 3. pl. præſ. ſub. act. Th. τέλλω, *ſum, fio*.
Τέλει, dat. ſing. à τέλος, εος, τὸ, *finis*.
Τελεία, *perfecta*: f. g. à τέλειος.
Τελείετο, *perficiebatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος.
Τέλειος, τελεία, ον, *perfectus, a, um*. in comparat. τελειότερος, έρα, ερον. hinc adv. τελείως, *perfectè*. Th. τέλος, *finis*.
Τελειότης, ητος, ἡ, *perfectio*: à præced.
Τελειόω, -ῶ, *perficio*: [* Tim. iv. 7. *perfectum reddo*, Heb. vii. 9. ix. 9. x. 1. *conſecro ad officium*, Heb. vii. 8. utroviſ ſenſu. Heb. ii. 10.] f. ώσω, p. τετελείωκα. a. 1. ἐτελείωσα, a. 1. ſub. τελειώσω. a. 1. infin. τελειῶσαι. præſ. paſſ. τελειόομαι, οῦμαι, *perficior, conſummatus ero*. p. paſſ. τετελείωμαι, σαι, ται, *perfectus ſum*. p. part. paſſ. τετελειωμένος, η, ον, *perfectè regeneratus*. a. 1. paſſ. ἐτελειώθην, ης, η, *conſummatus ſum*. a. 1. ſub. paſſ. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, *conſecror*, & in 3. pl. τελειωθῶσι. Th. τέλος.
Τελείσθω, *perficitor*, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi τελέω, ab eod. th.
Τελεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ejuſd.
Τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.
Τελειωθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi τελειόω.
Τελείως, *integrè*, adv. a τέλειος, *perfectus*. Th. τέλος.
Τελείωσις, εως, ἡ, *perfectio, conſummatio*: à τελειόω, *perficio*. Th. τέλος.
Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, *conſummator*: ex iiſd.
Τελέοις, 2. ſing. præſ. opt. act. verbi τελέω, *finio*. Th. τέλος.
Τέλεος, idem quod τέλειος, *perfectus*: &
Τελεόω, idem quod τελειόω, *perficio*: hinc præſ. infin. τελεοῦν. Th. τέλος.
Τελέσαι, a. 1. infin. act. &
Τελέσαιμι, a. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi τελέω, quod vide.

Digitized by Google

Τελέσας

Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, quod vide in præced.

Τέλεσαν, Ion. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελέσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejuſd.

Τελεσεῖν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. ſing. a. 1. act. &

Τελέσητε, 2. pl. a. 1. ſub. act. verbi τελέω.

Τελεσθέντων, Att. pro τελεσθεισῶν, m. pro f. g. a. 1. part. paſſ. à τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελεσθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſd.

Τελεσθήσεται, 3. ſing. f. 1. paſſ. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro

Τελεσιάδης, ου, ὁ, πατρωνυμικὸν, pro Τελεσίας, ου, ὁ.

Τελέσιος, ου, *perfectus*, *ultimus*. Th. τέλος.

Τελεσιουργέω, *perficio*; item *initio*: à

Τελεσιουργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ. *perfector*, qui τελέσιον ἔργον producit. Th. τέλος.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, *vectigal*. Th. τέλος, *tributum*.

Τέλεσον, άτω, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio*. ab eod. th.

Τέλεσσα, Ion. & Poët. gem. σ, pro ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσσῃ, gem. σ, Poët. pro τελέσῃ, *perfecerit*, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ejuſd.

Τελεσσιγάμοισιν, *perficientibus nuptias*: dat. pl. à

Τελεσσίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ perficit nuptias*: ex τελέω, *perficio*. (Th. τέλος, *finis*) & γάμος, ου, ὁ, *nuptiæ*. Th. quoque γαμέω, *uxorem duco*.

Τελέσσω, *perficiam*, Poët. pro τελέσω, f. 1. ind. vel a. 1. ſub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεσφορέω, *ad finem perduco*, *perficio*: à

Τελεσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad finem perducens*; & qui τελέσιον φέρει, tum *qui perfectum fructum fert*, *fructifer*. [* *mulier*, quæ tributum pro corpore exigit, *meretrix* Deut. xxiii. 17. At. Iſ. Voſ. de LXX. c. 17. interpretatur *initia ferens*, mulier quæ ſacris gentium operatur. Idololatria enim et ſcortatio paſſim in S. S. junguntur. τελεσφόρος δίκη, ap. Soph. *justitia summa*. Jenſius, Ferc. literar. p. 45.] ex τέλος, *finis*, & φέρω, *fero*.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, *finis*, *exitus*; item *initiatio*, *expiatio*, *sacerdotium*, *ceremonia*. Th. τέλος.

Τελεῦντι, & Τελεῦσι, Dor. pro τελέουσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος.

Τελευτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro τελευτὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Τελευταῖος, αία, αῖον, *ultimus*, *postremus*: à τελευτὴ, idem quod τέλος.

Τελευτᾶν Att. pro τελευτάεσθαι, præſ. infin. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελευτάσει, *perficiet*: 3. ſing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει. &

Τελεύτασεν, *finivit*: Dor. & Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. à ſeq.

Τελευτάω, *morior*, *ad finem perduco*. præſ. imperf. τελεύτας, α, αίτω, άτω, *moriatur*. f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα. a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος. perf. ind. act. τετελεύτηκα. præſ. paſſ. τελευτάομαι, *evenio*: à

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis*, *mors*. Th. τέλος, *finis*.

Τελευτῆσαι, a. 1. infin. act. τελευτήσασι, dat. pl. τελευτήσαντες, acc. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελέω, -ῶ, *impleo*, *ſolvo*, *perficio*: [* *perago*. ὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις, Matt. x. 23, ſcil. ὁδὸν διὰ τὰ πόλεις, *non conficietis iter per urbes*. πρὸς ὕδωρ διατελέσαι ἢ πρὸς χιλὸν, Xen. Cyr. Exped. l. i. p. 202, *ad aquam aut pabulum pervenire*.] f. έσω. p. τετέλεκα, *abſolvi*. a. 1. ἐτέλεσα, *ad finem perduxi*. a. 1. ſub. act. τελέσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. τετέλεσμαι, σαι, *conſummatus ſum*. a. 1. paſſ. ἐτελέσθην, ης, η. f. 1. paſſ. τελεσθήσομαι, ῃ, ἡται. a. 1. ſub. paſſ. τελεσθῶ, ῇς, ῇ, *impletus fuerim*. Th. τέλος, *finis*.

Τελέως, *plenè*, *planè*, *perfectè*, adv. à τέλος.

Τελείωσις, εως, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio*, *conſummatio*. Th. τέλος.

Τελειοτέρων, gen. pl. comparat. grad. à τέλεος, *perfectus*. Th. τέλος.

Τελήεις, εντος, *perfectus*: in f. g. à τελήεσσα, ης, ἡ, ab eod. th.

Τελήεσσας, *perfectas*: acc. pl. f. g. à τελήεις.

Τελίσκομαι, *compleor*, *perficior*, *initior*: Heſych. [* τελισκόμενος, *ſcortum virile*, cui pro flore corporis merces perſolvitur, Deut. xxiii. 17, ut quidam interpretantur: *initiatus*, ut Iſ. Voſſius de LXX. Interpret. c. xvii.] Th. τέλος.

Τέλλειν ὁδὸν, *iter facere*, *proficiſci*: Dor. pro ὁδὸν τελεῖν.

ΤΕΛΛΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, piſcis nomen, quia celeritèr τέλλει, *creſcit*, ut fit τελεία.

Τελλὶς, *totum*. Heſych. nempe τέλλιον, ex partibus, quæ illud τελοῦσι.

Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, *ſum*, *exiſto*: à

ΤΕ΄ΛΛΩ, inuſit. *facio*, *fio*, *orior*. Hinc ἀνατέλλω, *oriri facio*, ἐντέλλω, *injungo*.

ΤΕ΄ΛΜΑ, ατος, τὸ, *lacuna*, *lacus paluſtris*: &

Τελμὶς, ῖνος, ὁ, *lutum*: à præced.

ΤΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, *finis*, *exitus*; *victoria*, *vectigal*, *impenſa*, *myſterium*; *dignitas magiſtratuum*; *legio*, *turma*, *cohors*: Ion. ſcribentibus ſæpe eſt χρῆμα, *res*. [* ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὅμως ἀγαθῶν τε κακῶν τε, Hes. Op. 699, *penes hoc enim poteſtas eſt ſimul bonorumque et malorum*: πολλὰ γὰρ τῶν ἐν τέλει, Joſ. B. l. i. c. 13. *multi eorum qui in honore ſunt*, ἐννεακαίδεκα ὁπλιτῶν τέλη, Appian. de B. C. l. iv. p. 652, *undeviginti militum legiones*, ſcribens de numero legionum in pugnâ Philippicâ. *Planè prorſus*, Juan. xiii. 1. Ap. ii. 26; *merces*. τέλος ἐκείνων θάνατος, Rom. vi. 29. 1. Pet. i. 9. Med.]

Τελοῦσι, *perficiunt*: 3. pl. præſ. ind. act. verbi τελέω.

Τέλσον, ου, τὸ, *finis*, *extremitas*: ab eod. per Metath.

Τελχὶν, *faſcinator*: qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet*.

Τελῶν,

Digitized by Google

Τελῶν, *perficiens*: præſ. part. verbi τελέω.

Τελωνέω, -ῶ, *portorium exigo*, *vectigalia conduco*.

Τελώνης, ȣ, ὁ, [* *publicanus*: propriè qui portoriis exigendis præficiebatur ab ipſis *publicanis*, melioris conditionis hominibus. Illi in odia hominum incurrebant, ut notat Cic. de Offic. l. 1. et Salm. de Fœn. Trap. 243.] ex τέλος, εος, τὸ, *vectigal*, & ὠνέομαι, οῦμαι, *emo*.

Τελώνιον, ȣ, τὸ, *TELONIUM*: locus ubi Publicani ſedebant & vectigal exigebant. ex iiſd.

Τέμαχος, εος, τὸ, *fruſtum ſectione alicunde ablatum*: à τέμνω, *ſeco*.

Τεμένει, dat. ſing. à

Τέμενος, εος, τὸ, *nemus*, *portio agri à cæteris rejecti*. Th. τέμνω, *ſeco*.

Τέμνασαι, *ſecantes*: Dor. pro

Τέμνουσαι, nom. pl. f. g. præſ. part. à

ΤΕ΄ΜΝΩ, *ſeco*, *ſcindo*: f. τεμῶ p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα.

Τέμπεα, -η, τὰ, *TEMPE*, locus amœniſſimus in Theſſaliâ

Τεμῶ, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τέναγος, εος, τὸ, *locus humidus*, *maris illuvies*, *limus*: à τέγγω, *humecto*.

Τένθει, *arrodit*: 3. ſing. præſ. quod à

ΤΕ΄ΝΘΩ, ſeu τένθω, *comedo*, *rodo*: quod à τείνω, & ἔδω, ut ſit *diſtenſo ore edo*. Hinc

Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, nom. propr. inſulæ.

Τένθης, ȣ, ὁ, *vorator*, *liguritor*. à τένθω.

Τενθρηδὼν, & τενθρήνη, ης, ἡ, *inſectum aculeatum*, ut veſpa: quia delectatur τενθεία, id eſt, *liguritione*. Th. τένθω.

Τένοντα, acc. ſing. &

Τένοντε, nom. dual. à

Τένων, οντος, ὁ, *tendo*, *finis muſculi*: pars nervoſa, cujus actio præcipuè in τάσει, id eſt, *tenſione* conſiſtit: à τείνω. [* Hinc Angl. tendon.]

Τενοντόω, ῶ, *cervices abſcindo*.

Τέξεσθαι. f. 1. inf. m. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι, ῃ, εῖται. a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Τέο, Ion. pro τοῦ, id eſt, τίνος, Poet. ſubintellige ἕνεκα.

Τέοισ' & τέοισι, dat. pl. à

Τεός, ὰ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*, Dor. pro σός, ἡ, ὸν. Th. σὺ, *tu*.

Τέραμνος, η, ον, *coctu facilis*: &

Τέραμον, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mollis*, *tener*: à τέρην, idem. Th. τείρω, *vexo*, *tero*.

ΤΕ΄ΡΑΣ, ατος, τὸ, *ſignum*, *portentum*, quod facit τρέειν, quia *terret*. τέρατα, ων, τὰ, *oſtenta*, *miracula*. τερθρεία, ας, ἡ, *præſtigiæ*, *incantamentum*.

Τερασκόπος, Poët. Sync. pro τερατοσκόπος, q. v.

Τερατεύομαι, &

Τερατεύω, *monſtra loquor*. Th. τέρας.

Τερατοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *prodigiorum inſpector & obſervator*, *vates*: ex τέρας, τὸ, *portentum*, & σκόπος, quod à σκέπτομαι, *inſpicio*, *video*. p. m. ἔσκοπα.

Τερατοποιός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *faciens prodigia*. Th. τέρας.

Τερατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *portentoſus*. Th. τέρας.

ΤΕΡΕ΄ΒΙΝΘΟΣ, ȣ, ἡ, *TERREBINTHUS*: arbor.

Τέρεινα. & Ion. τερείνη. ης, ἡ, *tenera*: à maſc. ὁ τέρην, ενος, quod vide.

Τερέμινθος, & τέρμινθος, ȣ, ἡ, idem ac τερέβινθος.

Τέρενα, acc ſing à τέρην.

Τερετίζειν, *Muſicum pulſum edere*: à ſono.

ΤΕΡΕ΄Ω, f. ήσω, *terebro*, *torno*, *vulnero*: qu. à τείρω, *tero*. Hinc

Τέρετρον, ȣ, τὸ, *terebra*.

Τερέτριον, ȣ, τὸ, *terebella*.

Τερηδὼν, όνος, ὁ, *TEREDO*: à τερέω.

Τέρην, ενος, ὁ, f. g. τέρεινα. n. τέρεν, *TENER*, *mollis*. Angl. tender. à τείρω, *tero*, quia facilè *teritur*.

Τερθρεία, ας, ἡ, *præſtigiæ*, *incantamentum*.

Τερθρευὴς, έως, ὁ, *præſtigiator*: à τέρας, quia *portenta* edit.

Τέρθρον, ȣ, τὸ, *artemon*, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ ſummum jugum. Etymol. qu. τέρετρον, quia per *foramen* ducitur. Th. τερέω, *terebro*.

Τέρμ' pro τέρμα, quod vide.

ΤΕ΄ΡΜΑ, ατος, τὸ, *terminus*, *meta*, *finis*; adv. *tandem*, *ad extremum*. hinc τέρμις, & τέρμων, idem: Angl. term. à τείρω.

Τέρμινθος, idem quod τερέβινθος.

Τερμιόεις, εντος, *ad pedes uſque demiſſus*, in acc. τερμιόεντα, *talaris*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus*.

Τέρμις, &

Τέρμων, idem ac τέρμα, quod vide.

Τέρπει, *delectat*: 3. ſing. præſ. act. τέρπεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi τέρπω.

Τέρπεο, *delectare*, Ion. pro τέρπου, præſ. imperat. paſſ. ejuſd. verbi.

Τερπέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. &

Τέρπετ', Ion. pro ἐτέρπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi præced.

Τερπικέραυνος, ȣ, *fulmine gaudens*: à τέρπομαι, *delector*, & κεραυνός, ȣ, ὁ, *fulmen*.

Τερπνός, ὴ, *jucundus*, *venuſtus*: τερπνὸν, ȣ, τὸ, *delectatio*, *voluptas*: à τέρπω, *delecto*.

Τερπνότατος, ȣ, *jucundiſſimus*: ſuperl. à τερπνός, *jucundus*, hinc τερπνότης, adv. ab eod. th.

Τερπνότης, ητος, ἡ, *jucunditas*: ab iiſd.

Τερπνῶς, adv. à τέρπω, *delecto*.

Τερποίμην, præſ. opt. paſſ. &

Τερπόμενος, præſ. part. paſſ. &

Τέρποντο, *delectabantur*: Ion. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. paſſ. &

Τέρπου, τέρπε, *oblectare*: præſ. imperat. omnia ex

ΤΕ΄ΡΠΩ, *delecto*, *exhilaro*, *mulceo*: τερπώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. f. 1. ind. act. τέρψω. p. φα. Hinc

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod τέρψις, *delectatio*.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσει, 3. ſing. f. 1. Æol. verbi τείρω, *vexo*: f. τερῶ, & Æol. τέρσω: [niſi fortè τείρω, *vexo*, careat f. 1. Vid. If. Voſſ. contra Simonium, p. 393.]

Τέρσετο, eſt 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi τέρσω, quod vide. At τερσῆναι, eſt dual. fut. 1. Æol. verbi τείρω, *tero*.

Digitized by Google

Τέρσαινε, *ſiccabat*; 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod

ΤΕ'ΡΣΩ. *areſacio, ſicco*, [* *uro*; & ab Æolico τέῤῥω fit Lat. TORREO,] à τείρω. hinc τερσαίνω, idem. ταρσὸς, & Att. ταῤῥὸς, ῦ, ὁ, *crates, ſuper quâ caſei & alia ſolent ſiccari*; item *ala avium*, & *ordo remorum*.

Τέρτιος. ου. ὁ, nom. viri. Lat. *Tertius*.

Τέρτυλλος, ου, ὁ, nomen Oratoris, ſeu *rabula forenſis*: à præced.

Τέρυς, υος, *invalidus, imbecillus*; item *vorax*. qu. *tritus*. &

Τερύσκω, *affligo*: à τείρω, *vexo, tero*.

Τερφθῇ, *delectetur*: 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. &

Τέρψας, *oblectans*: a. 1. part. act. verbi τέρπω.

Τερψιμβρότος, ου, *delectans homines*. Epith. ſolis. à τέρψις, & βροτὸς, *mortalis*.

Τέρψις, εως, ἡ. *delectatio*, in pl. τέρψεις. Th. τέρπω, *delecto*.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen muſæ, tripudiis ſe oblectantis: à τέρπω, & χορὸς, *chorus, tripudium*.

Τέσσαρα. Vide in τέσσαρες.

Τεσσαράκοντα, οἱ ἡ αἱ καὶ τὰ, *quadraginta*. Th. idem.

Τεσσαρακονταετὴς, ἔος, ὁ ἡ ἡ, *quadraginta annorum*. ex τεσσαράκοντα, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Τεσσαρακοστὸς, οῦ, *quadrogeſimus*: à

ΤΕ'ΣΣΑΡΕΣ, & Att. τέτταρες, ων. οἱ ἡ αἱ, ἡ τὰ τέσσαρα, *quatuor*. dat. τέσσαρσι. acc. τέσσαρας, & [illegible]

Τεσσαρεσκαίδεκα, *quatuordecim*.

Τεσσαρεσκαιδέκατος, *decimus quartus*.

Τέσσερες, Ion. pro τέσσαρες: [* MS. Al. quod Grabius immeritò mutavit in Τέσσαρες. Hinc *Teſſera*.]

Τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*: perſ. part. paſſ. verbi τάσσω, *ordino*: f. ξω. p. χα.

Τεταγμένως, *ordinatè, ſtato tempore*: adv. à præced.

Τεταγὼν, όντος: *qui tetendit*: Ion. redupl. pro ταγὼν, a. 2. part. act. verbi τάγω, *prehendo, capio, tendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Τετακα, *extendi*: p. act. à τείνω, *tendo*: τενῶ. a. 1. paſſ. ἐτάθην.

Τέτακται, 3. ſing. p. ind. paſſ. verbi τάσσω, *ordino*: f. ξω. p. χα.

Τέταλμαι. p. ind. paſſ. verbi τέλλω, *orior*: f. τελῶ. p. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Τετανὸς, ῦ, & τετανὸς, *extentus*. à τιταίνω. Th. τείνω. *tendo*.

Τετάνται, *exporrectæ ſunt*: 3. pl. p. paſſ. ejuſdem verbi.

Τεταπεινωμένος, η, ον, p. part. paſſ. à ταπεινόω. *humilio*, quod vide.

Τετάραγμαι, ξαι, κται. p. paſſ. verbi ταράσσω, *turbo, commoveo*: f. ξω. p. χα.

Τεταραγμένως. *perturbate, inordinate*; adv. à part. præced.

Τεταρπόμενος. Ion. redupl. pro ταρπόμενος, a. 2. part. m. verbi τέρπω, *delecto*.

Τεταρπώμεσθα. Ion. & Poët. redupl. pro ταρπώμεσθα, 1. pl. a. 2. ſub. m. ejuſd. verb.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, *quartiduanus, a, um*: à τέταρτος, η, ον. *quartus, a, um*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετάρτῳ, dat. ſing. f. g. à

Τέταρτος, η, ον, & Poët. τέτρατος, *quartus*. à th. præced.

Τέταται, Pind. *poſuit*, pro *contendit, in iſtam curam incubuit*: 3. ſing. p. paſſ. Vide in

Τέτατο, Ion. pro ἐτέτατο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi τείνω, *extendo*: f. τενῶ, p. τέτακα. perſ. paſſ. τέταμαι, σαι, ται.

Τετάχαται, *ordinati ſunt*: Ion. pro τεταγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. paſſ. verbi τάσσω. f. ξω. p. χα. p. paſſ. τέταγμαι, ξαι, κται.

Τετειχισμένος η ον, p. part. paſſ. verbi τειχίζω, *murum ædifico*: f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τέτελκα, *perfeci*: p. m. verbi τελέω, f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τετέλεκα, p. act. τετέλεσται, 3. ſing. p. paſſ. τετέλεσμαι verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τετελεσμένον, *peractum*: p. part. paſſ. verbi præced.

Τετευγμένος, pro τετυγμένος, *conſecutus*: p. part. paſſ. verbi τυγχάνω, *aſſequor*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. p. paſſ. τέτυγμαι.

Τετεύχαται, *fabricati ſunt*: Ion. pro τετευγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. paſſ. &

Τετεύχατο, pro τετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perſ. Ion. verbi τεύχω, f. ξω. *fabricor*.

Τέτευχα, ας, ε, p. ind. act. à τυγχάνω. f. τεύξομαι, *adipiſcor*.

Τέτηκα, p. m. indè τετηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. verbi τήκω, *liquefacio*.

Τετιημένε, *afflicte*: voc. ſing. à

Τετιημένος, ου, p. part. paſſ. verbi τιέω, *crucio, dolore afficio*: f. ήσω. p. τετίηκα. Hinc p. part. act. τετιηὼς, per Craſin. pro τετιηκὼς. Th. τίω, *punio*.

Τετίησθον, 2. dual. p. paſſ. τετίημαι. ab eod. verbo & th.

Τετιηὼς, ότος, per Craſin pro τετιηκὼς, ότος, *mœrens, triſtatus, cruciatus*, p. part. ex iiſd.

Τετιμένος, η, ον, *honoratus*: per Sync. pro τετιμημένος. perſ. part. paſſ. verbi τιμάω, *honoro*. Alii volunt eſſe p. part. paſſ. verbi τίω, *punio*: f. τίσω, p. paſſ. τέτιμαι.

Τετίμηκε, *honore affecit*: 3. ſing. perſ. ind. act. verbi τιμάω.

Τετιμημένος, *æſtimatus*: p. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Τετιμῆσθαι, *honoratum eſſe*: perſ. infin. paſſ. ejuſd. verbi.

Τετίμηται, *honorata eſt*: 3. ſing. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Τέτλα, *patere*: per Apoc. pro τέτλαθι, vel præſ. Imperat. act. verbi τέτλημι, *tolero*. Vel τέτλαθι, per redupl. Ion. dicitur pro τλᾶθι, a. 2. imperat. act. verbi τλῆμι. *patior*: a. 2. ἔτλην. a. 2. imperat. τλῆθι, & Dor. τλᾶθι. Th. ταλάω, ſeu τλάω, *perfero*.

Τέτλακα, p. m ejuſd. verbi. Sunt qui velint eſſe perſ. ind. act. & per Syncop. dici pro τέτληκα.

Τέτλαθ' pro τέτλαθι, *ſuſtineas*. Vide τέτλα.

Digitized by Google

Τέτλαίην, ης, η, præſ. opt. act. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, perfero.

Τέτλαμεν, Ion. & τετλάμεναι, Æol. pro τετλάναι, præſ. inf. verbi τέτλημι. ab eod. th.

Τέτληκε, ſuſtinuit: 3. ſing. p. act. verbi τλάω ſuſtineo, f. ήσω. Th. ταλάω, idem.

Τετληώς, ότος, paſſus: per Sync. pro τετληκώς, p. part. act. ejuſd. verbi & th.

Τέτμην, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi τέτμω, inveni. Th. τέμνω, ſeco: indè τμῶ, & per redupl. τέτμω.

Τέτμηκα, incidi: p. act. verbi τέμνω, ſeco: ſut. μῶ. p. paſſ. τέτμημαι. p. part. paſſ. τετμημένος.

Τετμημένος, inciſus: p. part. paſſ. ab eod. verbo.

Τέτοκα, ας, ε, peperi: p. m. verbi τίκτω, pario: f. τέξομαι. a. 2. έτεκον. p. part. m. τετοκῶς υῖα, ὸς.

Τετοκυΐης, enixæ: gen. ſing. f. g. à τετοκώς, p. part. m. à τέτοκα, quod vide.

Τετολμηκέναι, p. inf. act. verbi τολμάω, audeo: f. ήσω. p. τετόλμηκα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τέτομα, incidi: p. m. verbi τέμνω, ſeco: f. τεμῶ. p. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορε, dual. à τέτορες, quatuor: Ion. & Poët. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τὰ, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτρα. in compoſitione eſt contractè pro τέτταρα, vel τετράκις, id eſt quater. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραγωνοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadratâ facie præditus. Ex τετράγωνος, quod vide, & πρόσωπον, ου, τὸ, facies. Th. ὄπτομαι, video.

Τετράγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrangularis, quadratus. Ex τετρὰς, άδος, ἡ, numerus quaternarius, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Τετράδ', acc. pro τετράδα. à τετράς, q. v.

Τετράδιον, ου, τὸ, quaternio [* militum quatuor enim per vices excubias egerunt, Act. xii. 4. Idem quod Latinis tabula, folium nempè quadratum. Salm. de modo uſur. p. 461.] dimin. à τετρὰς, άδος, ἡ, idem.

Τετράδραχμον, τὸ, ſpecies nummi.

Τετράετες, Dor. pro τετραετές.

Τετραετής, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ, τετραετές, έος, quadrimus, quatuor annos habens: qu. ὁ τέτταρας ἔνος. τουτέστι τέσσαρας ἐνιαυτοὺς ἔχων.

Τετραέτης, εος, ὁ ζ ϗ, idem. Th. ἔτος, annus.

Τετραετία, ας, ἡ, quadriennium: ab eod.

Τετραθέλυμνος, quatuor habens fundamenta, quadruplex: ex τετρὰς, άδος, ἡ, ϗ θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. Th. θέμηλον, idem.

Τετραίνω pro τιτραίνω, undè a. 1. τέτρηνα. Th. τιτράω, perforo.

Τετράκις, quater: à τέσσαρες, quatuor.

Τετρακισμύριοι, αι, α, quadraginta millia: à τετράκις, ϗ μύριοι, decies mille. Th. μύριος.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quater mille. Matt. xv. 38, à τετράκις, (quod à τέσσαρες) quater, & χίλιοι, mille.

Τετράκναμος, ου, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, qui quatuor habet radios. Epith. rotæ. E τέσσαρες, quatuor, & κνήμη, ης, tibia.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a, quaſi ex τέτρα, vel τετράκις, quater ex τέσσαρες, quatuor, & κόσιοι, quod vide.

Τετρακοσιοστὸς, οῦ, quadringenteſimus ab iiſd.

Τετρακτὺς, ύος, ἡ, idem quod, τετρὰς, άδος, ἡ, quaternio. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραμερὶς, ίος, τὸ, quarta pars.

Τετράμηνον, ου, τὸ, quadrimeſtre ſpatium. à

Τετράμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrimeſtris. quod ex τετρὰς, άδος, ἡ, quaternarius numerus, & μὴν, μηνὸς, menſis.

Τετραμμαι, ψαι, πται, perf. paſſ. à τρέπω, verto. f. ψω. p. φα. perf. part. paſſ. τετραμμένος, verſatus: p. m. τέτροφα.

Τετραμμένος. Vide in τέτραμμαι.

Τετραορία, ας, ἡ, Poët. pro τεθριππος, vel ον: quùm adjectivum eſt ſubauditur ἅρμα, ατος, τὸ, quadrigæ, vel quadrigarum currus. τετράορον ἅρμα, Poët. etiam pro ἅρμα τέθριππον, quadrigæ. Ex τέτρα. Dor. pro Att. τέτταρα, & per Syncop. τέτρα, quatuor, & ἀείρω, conjungo, p. m. ἤορα, & Ion. ἄορα, ας, ε.

Τετράπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadratus.

* Τετραπλασιάζω, quadruplico.

Τετραπλάσιον, adv. quadrupliciter: à τετραπλάσιος.

Τετραπλάσιος, ου, &

Τετραπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quadruplo major. Th. τέσσαρες.

Τετραπλῆ, quadrupliciter, adv. à

Τετραπλόος, -οῦς, -όη, -ῆ, -όον, -οῦν, quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραπλῶς, adv. quadrupliciter.

Τετράπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epithet. ſoli quater aratro verſi: à τετρὰς, quod à τέσσαρες quatuor, & πολέω, verſo.

Τετράπους, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ τετράπουν, quadrupes, in gen. τετράποδος, dat. τετράποδι, acc. τετράποδα. & τὸ τετράπουν; in pl. οἱ ϗ αἱ τετράποδες, ϗ τὰ τετράποδα, gen. τετραπόδων, dat. τετράποσι: compoſ. ex τετρὰς, άδος, ὁ, numerus quaternarius, & πούς, pes.

Τετράπτερος, ου, quadripennis: &

Τετραπτερυλλίς, ίδος, ἡ, locuſta; quod τέσσαρα πτερὰ habeat.

Τετράρυμον ἅρμα, completus currus: ex quatuor, ſcil. ῥυμοῖς, id eſt, temonibus, ſeu jugis: is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, -ῶ, ſum tetrarcha: f. ήσω. p. τετράρχηκα. &

Τετράρχης, ου, ὁ, TETRARCHA, qui τετράδα regionis pleno jure regit: qu. τετραάρχης, per Sync. à τέτταρα, Att. pro τέσσαρα. & ἀρχὴ, imperium.

* Τετραρχία. ας, ἡ, tetrarchæ munus, ita tamen ut ſæpè remanſerit nomen, re ipsâ in aliam formam mutatâ.

Τετρὰς, άδος, ἡ, quaternarius numerus, quaternio, dat ſing. τετράδι, acc. τετράδα, & in pl. τετράσι. Th. τέτρασι, quatuor.

Digitized by Google

Τέτρασι, Poët. metri gratiâ, pro τέτταρσι, *quatuor*, Att. pro τέσσαρσιν. Vide τέσσαρες.

Τετράςιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quaternis verſibus conſtans*: ex τέτρα & ςίχος, *verſus*.

Τέτρατος, per Metath. pro τέταρτος, *quartus*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράθρυπτον. *qui in quatuor partes finditur*: quod ex τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio*, (à τέσσαρες, *quatuor*) & θρύπτω, *frango*: f. ψω.

Τετραφάληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, *habens quatuor conos, vel clavos eminentes*, ſeu *phaleras*: quod à τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio*, (Th. τέσσαρες, *quatuor*) & φαλὸς, οῦ, ὁ, *conus galeæ ſplendidus*. Vel à φάληρα, τὰ, pro φάλαρα, *phaleræ, ornamenta equorum, equitum & nobilium*.

Τετράφαται, *verſi ſunt*, Ion. pro τετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. verbi τρέπω, *verto*, f. ψω, p. τέτροφα. perf. paſſ. τέτραμμαι, ψαι, πται p. m. τέτροπα.

Τετράφατο, Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſd.

Τέτραχα, χῆ, χῶς, &

Τετραχθὰ, *quadrifariam*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετρέψομαι, paulo poſt fut. verbi τρέπω.

Τέτρηχα, *turbatus ſum*, perf. m. &

Τετρήχειν, *turbatus eram*, pluſq. p. m. Ion. per Syncop. perf. τετάραχα, & Ion. mutatione α in η, τέτρηχα, & in pluſq p. m. ἐτετρήχειν, verbi ταράσσω, *turbo*, f ξω. p. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Ion. pro ἐτέτρηνα. ας, ε, a. 1. ind. act. verbi τετραίνω, idem quod τιτραίνω, ſeu τετράω, *perforo*, f. ήσω

Τέτρηται per Syncop. pro τετέρηται, 3. ſing perf. paſſ. verbi τερέω, *perforo*. Th. τερέω, *terebro*, f. έσω.

Τέτρηχα, ας, ε, perf. ind. act. &

Τετρήχει, pro ἐτετρήχει, 3. ſing. pluſq. p. Ion. verbi Poët. τρήχω, pro τραχύνω, *aſper & ſalebroſus ſum*. Hinc perf. part. τετρηχὼς, υῖα, ὸς. Th. τραχὺς, έος, *aſper*. Ion. τρηχύς.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. Vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Syncop. dici pro τεταραχυῖα, & α in η converſo, verbi ταράσσω, *turbo*, f. ξω. p. τετάραχα, & per Syncop. τέτρηχα.

Τετρίγει, 3. ſing pluſq. p. m. Ion. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, *ſtrido*, f. σω. p. m. τέτριγα. Hinc

Τετριγὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. præced.

Τετριγῶτας, Poët. pro τετριγότας, acc. plur. præced.

Τέτροφα, *nutrivi*, perf. m. verbi τρέφω, *alo*. f. ψω. p. τέθρεφα. a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, *verti*, Att. dicitur pro τέτροπα, verbi τρέπω, *verto*, f. ψω. præt. m. τέτροπα.

Τέτρυμαι, perf. paſſ. &

Τετρυμένος, *attritus, defatigatus*: ejuſd. part. à τρύω, *tero*.

Τέτρωκα, *vulneravi*, perf. act. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. hinc perf. paſſ. τέτρωμαι. perf. part. paſſ. τετρωμένος.

Τέτρωμαι, τετρωμένος. Vide in τέτρωκα.

Τέττα, adv. *benevolentiæ aut honoris, quo ſeniorem junior compellat*: qu. à τίω, *honoro*, τέττα, *ergo eſt, amici*. ἄττα, *nutritii*. πάππα, *patris*, ἠθεῖε, *fratris*.

Τέτταρες, Att. pro τέσσαρες, quod vide.

ΤΕ´ΤΤΙΞ, ιγος, ὁ, *cicada*, in pl. τέττιγες.

Τέτυγμαι, perf. ind. paſſ. &

Τετυγμένος. ου, *fabricatus*; perf. part. paſſ. verbi τεύχω, *fabricor*: fut. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τέτυκον, *paraverunt*, 3. pl. a. 2. m. verbi τεύχω, *fabricor*, fut. ξω a, 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. m. ἐτυχόμην, & Ion. ἐτυκόμην, & Poët. Anadiplaſiaſmo τετυκόμην, ου, ετο.

Τέτυκται, *fabricatus eſt*: 3. ſing. perf. part. τετύκτο, Ion. pro ἐτέτυκτο, 3. ſing. pluſq. p. verbi τεύχω, *fabricor*, perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται

Τετύφωται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi τυφόω, *fumo infeſto*; item *inſolentem reddo*: fut. ώσω. p. τετύφωκα· à τῦφος, *fumus*. Th. τύφω.

Τετύχηκα, *nactus ſum*: perf. act. verbi τυγχάνω, *nanciſcor*: fut. τεύξομαι, & τυχήσω, tanq à τυχέω: a. 2. ἔτυχον.

Τετύχησι, Ion. & Poët. reduplic. pro τύχη, 3 ſing. a. 2. ſub. act. verbi τυγχάνω, *ſum, nanciſcor*: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον

Τετύχθαι, perf. inf. paſſ. verbi τεύχω. *fabricor*: f. ξω. perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. pro σεῦ, & hoc pro σοῦ, *tui*. Th. σὺ, *tu*. Sed τευ ſine accentu, pro τινός.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, *monumentum, opus*. Th. τεύχω *paro*.

Τευθὴν, ῆνος, ὁ, *explorator*: à τάω. *quæro*, vel pro πευθήν.

ΤΕΥ´ΘΟΣ. ου, ὁ, *piſcis ex ſepiarum genere*: τευθὶς, ίδος, ἡ, *loligo, minor*.

Τεύθραν, acc. ſing. nom. propr.

Τεῦκρος, ου, ὁ, *fabricator*. Eſt & nom. propr. à quo Trojani dicti ſunt *Teucri*. Th. τεύχω, *fabricor*.

Τευμάομαι, *ſtruo, fabricor*: à τεύχω, idem.

Τεῦξ', Ion. pro ἔτευξε, *fecit*: 3. ſing. aor. 1. ind. act. &

Τεῦξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τεύχω, *fabricor*: fut. τεύξομαι. f. inſin. med. τεύξεσθαι.

Τεύξεαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi ejuſd.

Τεύξεσθαι, inſin f. m. &

Τεύξομαι, f. 1. m. verbi τεύχω, *fabricor*, & τυγχάνω, *aſſequor*.

Τευξόμενος, *conjecturus*, part. præced.

ΤΕΥΤΑ´ΖΩ, f. άσω, *ſatago, ſedulò rem curo, milito*: qu. à τεύχω vel τάω.

ΤΕΥ´ΤΛΟΝ, ου, τὸ, *beta*: Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel eſt 3. ſing imperf act. Ion. vel præſ. imperat. a verbo τεύχω, *fabricor*, fut. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τεῦχε', pro

Τεύχεα, ων, τὰ, *arma*, dat. pl. τεύχεσι. Th. τεῦχος.

Τεύχοισα, Dor. pro τεύχουσα, *faciens*, præſ. part. f. g. à τεύχω, *fabricor*.

Digitized by Google

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. paſſ. Ion. verbi τεύχω, *fabricor.*
Τεῦχος, εος, τὸ, *vas: alveus; liber; inſtrumentum:* & τὰ τεύχεα, *inſtrumenta bellica, arma.* Th. τεύχω,
Τεύχου *para:* præſ. imperat. paſſ. à
ΤΕΥΧΩ, *fabricor, ſtruo, paro:* (qu. à τεύχω, *pareo.*) f. ξω. p. τέτευχα. a. 2. ἔτυχον. perf. paſſ. τέτευγμαι, pro quo τέτυγμαι, ξαι, ται. a. paſſ. ἐτεύχθην, & ἐτύχθην. Sic τεύχειν γέρας τινὶ Poet. *honorarium munus alicui parare.* Gal. *Faire un preſent.* τεύχειν τιμήν τινι, *honorem alicui habere.* [* τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς ἄλσος, Pind. Olymp. Od. vii. ver. 85, 87. *dum inſtruunt ſacrificiis igni carentibus aram.*]
ΤΕΦΡΑ, ας, ἡ, & Ion. τέφρη, *cinis,* qu. à τύφω, *uro,* hinc
Τεφρὸς, ῦ, ὁ, *cinereus:* &
Τεφρόω. ῶ, *in cinerem redigo:* f. ώσω. p. τετέφρωκα. a. 1 ἐτέφρωσα. a. 1. part. act. τεφρώσας, αντος. Th. τέφρα, *cinis.*
Τεφρώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod τεφρός. Th. τέφρα.
Τεχθεὶς, εῖσα, ἕν, ένος, a. 1. part. paſſ. τεχθῆναι, *natum eſſe;* a. 1. infin. paſſ. verbi τίκτω, *pario;* f. τέξομαι. a. 1. paſſ. ἐτέχθην.
Τεχθεῖσα, ας. f. g. ejuſd.
Τεχθῆναι, a. 1. infin. paſſ. Vide τεχθείς.
Τεχθήσομαι, *natus ero:* f. 1. ind. paſſ. verbi τίκτω, *pario:* quod vide.
Τεχνάζομαι, *fabricor, aſtutè ædifico, machinor:* f. m. άσομαι.
Τεχνάζω, f. άσω, *arte conficio; exerceo; dolis utor.* Th. τέχνη.
Τέχνασμα, ατος, τὸ, *dolus, artificium:* quod à τεχνάζω, *arte conficio.* Th. τέχνη, *dolus.*
Τεχνάω, f. ήσω, *arte paro & conficio, artificiosè fabricor:* à ſeq. th.
ΤΕΧΝΗ, ης, ἡ, *ars, dolus, fallacia, TECHNA:* quaſi à τεύχω, vel τίκω, *pario.*
Τεχνήεις, εντος, *artificioſus:* &
Τεχνηέντως, adv. *artificiosè:* à præced. th.
Τέχνημα, ατος, τὸ, *opus arte confectum, artificioſum inventum:* &
Τεχνήμων, ονος, ὁ & ἡ, *artificioſus:* à 1. perf. perf. paſſ. verbi τεχνάω. Th. τέχνη.
Τεχνικὸς, ῦ, *ad artem pertinens;* item *artificioſus.* Th. τέχνη.
Τεχνικῶς, adv. *artificiosè, ſcitè:* à præced.
Τεχνικώτερον, *artificioſius:* compar. à τεχνικὸς, *artificioſus.* Th. τέχνη, *ars.*
Τεχνίτης, ου, ὁ, *artifex,* in acc. pl. τεχνίτας, ejuſd. th.
Τεχνῖτις, ιδος, ἡ, *magiſtra.* ab eod. th.
Τεχνολογία, ας, ἡ, *oratio ex arte facta.*
Τέῳ, dat. Ion. pro τινὶ, *cui:* ſed
Τεῷ, dat. ſing. à τεὸς, *tuus:* &
Τεὼ nom. dual. à τεὸς, ὰ, ὸν, *tuus, a, um:* &
Τέων, Ion, pro τινων, *aliquorum.*
Τέως, *tamdiu, antea, interea,* quod ab ἕως, *donec.* Th. ὡς, *ſicut.*
Τῇ, dat. f. g. adverbialitèr ſumpt. *hac, ea parte; hic, huc.* Sic & τῇδε, τῇ, μῇ, per Synær. pro τῇ ἐμῇ. Th. ὁ, ἡ, τό.

Τῆ, Dor. pro τάε. *carpe,* præſ. imperat. verbi τάω. Vel pro τίθει, per Apoc. à τῆμι, *capio.*
ΤΗΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, & τήβεννος, ου, ὁ, *toga, veſtis Romana:* à quodam *Tebenno* Arcade, invento.e.
Τηγανίζω, *frigo, in ſartagine coquo:* f. ίσω, p. τετηγάνικα.
Τήγανον, ου, τὸ, *ſartago:* qu. τήκανον. à τήκω, *liquo.*
Τῇδε, *huc; iſtic.* τῇδε κἀκεῖσε, *huc, illuc.* adv. à ὅδε, ἥδε, τόδε. *hic, hæc, hoc.*
Τηθὴ vel τιθὴ, *nutrix* Eſt & τιθὴ, idem. Th. τιθὸς, *mamma.*
Τῆθος, εος, τὸ, *oſtreum quoddam:* à τηθὺς, quia *terreum.*
Τηθὺς, ύος, ἡ, *terra* qu. à τίθη, *nutrix,* quia terra omnia nutrit. Eſt &
Τηθὺς, ύος ἡ, *TETHYS,* nomen mulieris. occ. Τηθυν.
Τηκεδόνι. dat. ſing. à
Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως, ἡ, *tabes, tabefactio.* Th. τήκω, *liquefactio:* f. ξω.
Τήκεται, *liqueſcit,* 3. ſing. præſ. paſſ. verbi τήκω.
Τηκτικὸς, ῦ, *vim liquefaciendi habens:* &
Τηκτὸς, ῦ, *liquefactus, liquabilis:* à perf. paſſ. ſeq.
ΤΗΚΩ, *liquefacio, macero;* [illegible] f. ξω, p. τέτηχα. præſ. paſſ. τήκομαι, *liqueſco, liqueſco:* a. 2. paſſ. ἐτάκην ης, a. fut. 2. paſſ. τακήσομαι.
Τηλαυγὴς, έος, ὁ & ἡ, *eminus ſplendens:* [* *dilucidus,* Lev. xiii. 2.] hinc compar. τηλαυγέστερος. Ex τῆλε, vel τηλοῦ, *procul,* & αὐγὴ, ῆς, ἡ, *ſplendor.*
Τηλαύγησις, εως, ἡ, *ſplendor longè diſperſus:* à τηλαυγέω, quod à τῆλε, *procul,* & αὐγὴ, *ſplendor.*
Τηλαυγῶς, adv. *perſpicuè,* [* Mar. viii. 25.] à præced.
ΤΗΛΕ, adv. *procul, longè.* τηλοῦ & τηλόθι, id.
Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis.
Τηλεβόλος, ου, ὁ, *eminus,* vel *è remoto loco jactus.* Ex τῆλε, *procul,* & βάλλω, *jacio.* p. m. βέβολα. Sed
Τηλεβόλος *qui longè jaculatur.* Vide præced.
Τηλεθόωντες, *florentes,* nom. pl. part. præſ. à τηλεθάω. Th. θάλλω, *floreo,* præt. m. τέθηλα. & per Metath. τέλεθα. unde
Τηλεθάω, *germino.*
Τηλεκλείτοιο. gen Ion. à
Τηλεκλειτὸς, ῦ, *inclytus.* Eſt & nomen viri, à τῆλε *procul,* & κλείω, *celebro.*
Τηλεκλητὸς, ῦ, ὁ & ἡ, *è longinquo evocatus.* Ex τῆλε, *procul,* & καλέω, *voco.* perf. paſſ. κέκλημαι, σαι, ται.
Τηλεκλυτὸς, ῦ, *clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit.* Ex τῆλε, *procul,* & κλύω, *audio.*
Τηλέμαχος, ου, ὁ. nom. propr. ex Hom. Od.
Τηλέσκοπος, ου, ὁ & ἡ, *eminus apparens.* Ex τῆλε. *procul,* & σκέπτομαι, *video,* fut. ψομαι. p. m. ἔσκοπα. Sed
Τηλεσκόπος, *longè aſpiciens.* Vide præced.
ΤΗΛΕΦΙΟΝ, ου, τὸ, *portulaca agreſtis.*
Τήλεφος, ου, ὁ, nomen viri.

ΤΗΛΙΑ,

Digitized by Google

Τηλία, ας, ἡ, & σηλία, vas, fiſtulæ figurâ, in quâ farina ſubigitur: qu. à σείω, moveo. Quid ſi quaſi longè extenſum, à τῆλε?

Τηλικαῦτα, pl. n. g. à τηλικοῦτος, q. v.

Τηλίκος, η, tantus, tantæ ætatis: ab ἡλίκος, quantus: de magnitudine corporis.

Τηλικοῦτος, τηλικούτη, τηλικοῦτο, tantus, a, um, & de magnitudine, & de ætate. Ex τηλίκος, tantus, (quod ab ἡλίκος, quantus) & οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc.

Τήλινος, η, fœnogræco factus: à

ΤΗ'ΛΙΣ, εως, & ιδος, ἡ, fœnum græcum: qu. à τῆλε, quia herba eſt caule & ſiliquis longè extenſis.

Τηλόθεν, Poët. pro τηλόσε, eminùs, longè; &

Τηλόθι, adv. regit gen. idem quod th. τῆλε, procul.

Τηλοῦ, adv. idem cum th. τῆλε, procul.

Τηλουρὸς, οῦ, longinquus, longè ſemotus: à τῆλε, & ὅρος, terminus.

Τηλυγέτης, η, ὁ, per Sync. pro τηλυγενέτης, in ſenectute genitus, natu minimus, charus, abſente patre genitus, unicus: à τῆλε, procul, & γίνομαι, naſcor.

Τηλύγετος, ετη, idem ferè quod τηλυγέτης, quem vide.

Τημελὴς, ιος, ὁ & ἡ, diligens: & hinc

Τημελῶ, curo. Ducamus à τάω, capio & μέλειν, curæ eſſe, ut fit ſuſcipio curam.

Τήμερον, & ρα, Att. pro σήμερον, adv. hodiè, extemporè: ab ἡμέρα, dies.

Τῆμος, & τημόσδε, idem, Poëticum, reſpondet ἦμος, quùm, à quo derivatur.

Τημοῦτος, pro τῆμος, quod vide.

Τὴν, hanc, τήνδε ταύτην, acc. ſing. ab ἡ, hæc.

Τῆνα, iſta, Dor. à τῆνος, α, ο, pro ἐκεῖνος, quod vide.

Τηνάλλως, obiter, leviter, adv. qu. τὴν ἄλλως, hoc fruſtrà.

Τήνελλα, & -ος, ὁ, lyræ harmonia & pulſatiuncula, quæ in victoria edebatur. An à τὸ νάβλον.

Τηνεῖ, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi, illuc.

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ας, ἡ, & τήνελλος, η, ὁ, lyræ harmonia.

Τηνεσμὸς, οῦ, TENESMUS: item τεινεσμὸς, à τείνω, tendo.

Τηνίκα, tunc, adv. &

Τηνικάδε, & τηνικαῦτα, pro eodem. [* τηνικαῦτα, tam ſera nocte, Lyſ. p. 14. Plat. Apoph. Lac. p. 21. tum demum, Lyſ. p. 79.] Th. ἡνίκα. quùm; extra interrog.

Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi.

Τῆνος, vel τῆνος, η, ο, hic. Dor. τηνεῖ, illic. τηνῶδε, illinc.

Τήνω, Dor. pro ἐκείνου, illius: à τῆνος, hic: hinc τηνῶθε, adv. pro ἐκεῖθεν, illinc, ex eo loco.

Τῆπερ, Ion. & Poët. pro ὥσπερ, ut, veluti: & pro ἧπερ, illic.

Τήρει, ſerva, præſ. imperat. act. &

Τηρεῖσθαι, ſervari: præſ. inf. paſſ. à τηρέω.

Τηρεῦντι, Dor. pro τηροῦσι, cuſtodiunt: 3. pl. præſ. ind. ſeq. verbi τηρέω.

ΤΗΡΕ'Ω, ῶ, εῖς, εῖς, εῖ, ſervo, aſſervo, tueor, cuſtodio: [* τὰς ἐντολὰς, Matt. xix. 17. τηρεῖν τὰ κατὰ συνθήκας τέλη, Polyb. i. 83. cum dat. acquiſitivè poſito, σειραῖς, τετηρημένους 2 Pet. ii. 4. δεσμοῖς, Jud. 4. ὅσα, μὲν πρὸ ἐμοῦ προσῆκε φυλαχθῆναι. πάντα δικαίως ὑμῖν τετήρηται, Dem. c. Mid. § 11. 8.0. quæ quidem in me ſita erant, ea omnia vobis integra præſtiti. E tibi ſervo. Virg.] imperf. ἐτήρειν, -ουν. f. ήσω. p. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. τήρησον, άτω. & in 2. p. τηρήσατε, ſervate. a. 1. ſub. act. τηρήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. τηρῆσαι. aor. 1. part. act. τηρήσας, αντος. præſ. paſſ. τηροῦμαι, aſſervor, præſ. inf. paſſ. τηρεῖσθαι. imperf. paſſ. ἐτηρούμην, -όμην, -έου, οῦ, -εῖτο, -εῖτο. perf. paſſ. τετήρημαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. τετηρημένος, η, ον, ſervatus, a, um. a. 1. paſſ. ind. ἐτηρήθην, ης, η. aor. 1. optat. paſſ. τηρηθείην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. τηρηθῆναι, reſervari.

Τηρήσατε, 2. pl. a. 1. ſub. act. verbi τηρέω.

Τήρησις, εως, ἡ, obſervatio; item cuſtodia, carcer. [* Act. v. 18. καὶ ἔθεντο αὐτοὺς εἰς τήρησιν. 1 Mac. v. 18, reliquit præſidio.] Th. τηρέω, ſervo.

Τῇσι, Ion. pro ταῖς, his, dat. pl. f. g. ab ἡ, hæc.

Τητᾷ, quæras, careas, 2. ſing. præſ. med. verbi τητάομαι, ωμαι, -άῃ, -ᾷ. Th. τητάω, privo, quæro: f. ήσω.

ΤΗΤΑ'Ω, privo: hinc τῆτα, ἡ, privatio. Eſt & τητάω quæro. f. ήσω qu. à τάω. quæro. [* τητάομαι, careo, deſtituor. Heſ. Op. 408.]

Τῆτες, Att. idem quod σῆτες, τῷ ἔτει, hoc anno.

Τήτη, ης, ἡ, penuria. Th. τητάω, privo.

ΤΗΥ'ΣΙΟΣ, η, inanis. [Od. Γ. 316. O. 13. Heb. Tohu, תהו, Mer. Caſaub. ad Nup. Hom. Edit. p. 48.] hinc

Τηϋσίως, temerè, fruſtrà: à τῆτη.

Τί, cur? quid? Poët. τίη, à τίς, quis: interrog. gen. τίνος· τὶ, indefinite aliquid: τινὸς, gen.

ΤΙΑ'ΡΑ, ας, & Ion. -η, -ης, capitis geſtamen apud Perſas, TIARA. An à τίω, quod honoratorum eſſet geſtamen.

Τιβεριὰς, άδος, ἡ, nomen urbis; à Tiberio Cæſare ſic denominata.

Τιβέριος, η, ὁ, nomen Cæſaris, quo nomine & appellabantur qui ad Tiberim naſcebantur.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, tripus; qu. quia τρεῖς βάσεις habet.

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, & εως, ἡ, TIGRIS, fera.

Τίγω, Xenoph. idem quod θίγω, tango.

Τίει, honorat, 3. ſing. præſ. a τίω.

Τίεν, honorabat, 3. ſing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν verbi ejuſd.

Τίεσκεν, honorabat, Poët. & Ion. pro ἔτιε, 3. ſing. imperf. act. à τίω, honoro, f. τίσω.

Τίεται, 3. ſing. ind. præſ. paſſ. verbi τίομαι, honoror. Th. τίω.

Τίζω, punio: idem quod τίω.

* Τίη, διαλλ. Heſych. Hom. Il. M. 310. Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα.

Τιὴ, vel τίη, Poët. pro τί, quid.

Digitized by Google

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, vel τιθαιβώσσω, mel conficio; qu. à τιθέναι βόσιν, ponere eſcam: Mel, eſca apum.

Τιθασσεύω, f. εύσω, cicuro, manſuefacio à

Τιθασσὸς, ȣ̃, ὁ ϰ̀ ἡ, & τιθασός, cicur, manſuetus, cicuro . qu. à τιθήνη.

Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi τίθημι pono: t. θήσω.

Τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι, 3. pl. præſ. ind. act. &

Τιθέαται, Ion. pro τίθενται, 3. plur. præſ. paſſ. ejuſd verbi.

Τιθέησι, Ion. pro τιθῇς. 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi τίθημι. τιθῶ, ῇς, ῇ. Ion. τιθέω, ῃς, &c. & σι, adjunctum per Paragogen.

Τίθει, ponebat, Ion. pro ἐτίθει, vel ἐτίθη, 3. ſing. imperf. act. ejuſ. à τιθέω, vel à τίθημι, pono. Sed τίθει pone, præſ. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejuſd. at

Τιθεῖ, 3. ſing. præſ. ind. ex τιθέω, &

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθείημεν, ητε, ησαν, pl. præſ. opt. act. verbi τίθημι, pono: præſ. opt. act. τιθείην, ης, η.

Τιθεὶς, εῖσα, præſ. part. verbi ejuſd.

Τιθέμεν, Ion & τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præſ. inf. act. &

Τίθεμμαι, Æol. pro τίθεμαι.

Τίθεν, poſuerunt, Poët. & Dor. pro ἐτίθησαν, 3. plur. imperf. act. verbi ejuſd.

Τιθέναι, præſ. inf. act. ex τίθημι. Hinc Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, ponere aliquem in cædibus, pro interficere.

Τιθεύω, nutrio: ex

Τιθέω, ῶ, pono uſitatius τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, nutrix: à τιτθὸς, mamma.

Τιθήμεναι, Poët. Ectaſi pro τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præſ. inf. act. &

Τιθήμενος, Poët. Ectaſi pro τιθέμενος, præſ. part. paſſ. verbi.

ΤΙ'ΘΗΜΙ, pono, colloco, ſuppono, facio ità eſſe; tribuo, aſſigno: (qu. ab inuſit. θέω, pono) præſ. imperat τίθετι, έτω. præſ. inf. τιθέναι. præſ. part. τιθεὶς, έντος. imperf. ἐτίθην, ης, η, & ἐτίθει, tanq. à τιθέω, & ἐτίθεν pro ἐτίθησαν. fut. θήσω, p. τέθεικα, Bœot. pro τέθηκα a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην, ης, η. a. 2. ſub. act. θῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. θεὶς, έντος. perf. paſſ. τέθειμαι. pluſq. perf. ἐτεθείμην, σο, το. a. 1. paſſ. ἐτέθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. τεθῶ ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. τεθῆναι. a. 1. m ἐθηκάμην. ω, ατο. a. 2. ind. med. ἐθέμην, σο, & ἔθȣ, ἔθετο. a. 2. imperat. m. θέσο, & θȣ̃, θέσθω, & in 2. pl. θέσθε a 2. part. m. θέμενος, η, ον, qui poſuit. [* θεῖναι ὑποθήκην, act pignus dare; θέσθαι ὑποθήκην, med. pignus accipere. ὅπλα θέσθαι, armis inducias dare, Decanus Ceſtrienſis, verſ. Angl. Xen. de rebus Græcis, l. ii. p. 70. ante Chriſt. 403. Poſito ſenſu τίθημι] θεὶ ὑμᾶς ἐξηπατηκότας, ὑπ' ἐλȣ̃, Xen. Cyr, l. v. pono vos à me deceptos. Dem. adv. Leptinem p. 354, quo ſenſu falſò plebeium cenſet Grotius ad Matt. xii. 33. Νόμον τιθέναι dicitur legiſlator. θέσθαι, populus cui fertur et qui accipit, Salm. de modo uſur. p. 502. c. 12. Kuſter. de verbis med. ἔθετο ἐν τῷ πνεύματι, Act. xix. 21, pro εἰς, in animum induxit Paulus. Cui t. et alii inter locutiones Hebraicas referunt. Sic fere Plut. in Ag. & Cleom. τίθεσθαι ψυχὴν, [an. xii. deponit animam, rariſſimè occurrit, teſte Heumanno. Sepelio, ἔθηκαν τὸ πτῶμα, Mar. xv. 1.. Luc. xxiii. 65. Joan. xix. 41.]

Τιθηνέομαι, ȣ̃μαι, nutrio, more nutricis ablacto: f. ήσομαι, p. ind. τεθήνημαι ex

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνη, Dor. & τιθήνη, ἡ, nutrix: à τιθὴ, mamma. Th. τιθὸς, mamma.

Τιθῆτι, Dor. pro τίθησι, 3. ſing. præſ. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, ȣ̃, ὁ. filius Laomedontis, ab Aurora amatus, dat. ſing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Ion. pro ἔτικτε, 3. ſing. imperf. act. &

Τίκτῃς, 2. ſing. præſ. ſub. à

ΤΙ'ΚΤΩ, pario, gigno, creo: f. τέξομαι, τέξεαι. a. 2. ἔτεκον, ες, ε. a. 2. ſub τέκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf act. τεκεῖν. a 1. ind. paſſ. ἐτέχθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. τεχθεὶς, έντος. f. 1. paſſ. ind. τεχθήσομαι, η, εται. præt. med. τέτοκα, ας, ε. perf. paſſ. m. τετοκὼς, ότος, ὁ, & f. g. τετοκυῖα, ας, ἡ.

Τίλαι, pennæ; quia ſolent τίλλεσθαι.

Τιλαὶ, quiſquilia; aut illæ quæ à panno vulſæ evolant. Sed τίλαι, a 1. inf. act. &

Τίλλε, imperf. Ion. pro ἔτιλλε, &

Τίλλοισα, vellens: Dor. pro τίλλουσα, præſ. part. f. g. omnia à

ΤΙ'ΛΛΩ, VELLO, vellico, vexo, diſcerpo: imperf. ἔτιλλον, ες, ε. f. λῶ, p. τέτιλκα. a. 1 ἔτιλα. p. paſſ. τέτιλμαι. p. part. τετιλμένος. depilatus.

ΤΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ. ſtercus.

Τιμᾷ, honorat, 3. ſing. præſ. ind. act. ſed

Τίμα, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Ion. vel eſt præſ. imperat. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Τιμάγορας, ȣ, ὁ, nomen. propr.

Τιμάεις, εσσα, εν, Dor. pro τιμήεις, honoratus. Vide τιμῆντα.

Τιμαῖς, dat. pl. à τιμὴ, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

Τιμαίω, dat. ſing. à Τίμαιος, ȣ, ὁ, Timæus: nom. propr. Syr. contaminatus.

Τιμαλφέω, f. ήσω, ob ingenioſa inventa honoro. τιμαλφῆ, &

Τιμαλφὴς εος, ὁ ϰ̀ ἡ, qui honorem invenit; qui habetur in pretio; pretioſus; qui facilè emptorem reperit; à τιμάω, honoro, & ἀλφέω, invenio, excogito.

Τιμὰν. Dor. pro τιμὴν.

Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῆντα, quod vide.

Τιμάορος, ȣ, ὁ. laudum alicujus celebrator: παρὰ τὸ τιμὰν ἀείρειν, honorem afferre: à p. m. ἦορα, & Ion. ἄορα

Τίμαρχος, ȣ, ὁ, TIMARCHUS, nomen propr.

Τιμάσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, honoro; quod vide.

Τιμασεῦντι, honorabunt: Dor. & Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. act. à *

Τιμάω, honoro, æſtimo: f. ήσω. p. τετίμηκα. p. paſſ. τετίμημαι, σαι, ται, a. 1. med. ἐτιμησάμην,

Digitized by Google

ἐτιμησάμην, ω, ατο. à τιμὴ, *honor.* Th. τίω, idem.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor, laus, pretium, pœna:* [* *ſtatua,* Reineſ. Inſcript. v. 43; temp. Adriani vel Antonini Pii, *præmium,* 1. Tim. vi. 17. Sic Polyb. l. ix c. 29. τίνος ἢ πηλίκης. τιμῆς δεῖ ἀξιοῦσθαι Μακεδόνας, *quenam et quanto præmio adficiendi ſunt Macedones:* vid. plura apud Kypke.] dat. pl. τιμαῖς, à τίω, *honoro,* f. τίσω. p. τέτικα. p. paſſ. τέτιμαι.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, in gen. εντος, *pretioſus, honoratus:* à τιμὴ, ab eod. th.

Τιμήεσσα, ης, *pretioſa.* f. g. præced.

Τίμημα, ατος, τὸ, *pretium, æſtimatio, mulcta, cenſus:* à 1. perſ. perf. paſſ. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμῆντα, per Craſin, pro τιμήεντα, accuſ. ſing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τιμήορος, *ultor:* Poët. Pindar. τιμάορος, etiam *laudum celebrator,* qu. τιμὴν ἀείρων. Oratoribus τιμωρὸς eſt *ultor:* qu. à τιμὴ, *pœna,* & ἀείρω, *tollo, ſumo,* vel ὡρέω, *curo.*

Τίμησας, *honoraſti:* 2. ſing. a. 1. ind. act. Ion. &

Τιμήσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à τίμησον, verbi τιμάω, *honoro.* Th. τίω, idem.

Τιμήσῃς, ῃ, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. ex iiſd.

Τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. ex iiſd.

Τιμητέος, adj. verbale, ex iiſd.

* Τιμητικὸν πινάκιον, *tabula damnatoria,* Ariſtoph. Veſp. 166. καταδικαστικὸν, Schol. *Sed quorſum tabellam damnatoriam popoſciſſet domi concluſus.* Legend. forſan. πινακίον τι τμητικὸν, *date tabulæ ligneæ fruſtum aliquod quo cerebrum hominis diminuam.* Dawes, Miſc. Crit. 263.

Τίμησις, εως, ἡ, *honoratio, litis æſtimatio:* à 2. perſ. perf. paſſ. ex iiſd.

Τίμιος, *pretioſus, carus, honorabilis:* comp. τιμιώτερος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſuperl. τιμιώτατος, η, ον. Th. τίω, *honoro.*

Τιμιότης, ητος, ἡ, *opulentia, excellentia, pretium:* à τιμὴ, *pretium.* Th. τίω.

Τιμιουλκῶν, part. verbi τιμιουλκῶ, *peto, pretium augeo:* q. d. τιμὴν ἕλκω

Τιμιώτατος, η, ον, ſuperl. à τίμιος, quod à τιμὴ. Th. τίω.

Τιμογραφέω. ῶ, *cenſeo,* 2. Reg. xxiii. 28.

Τιμοδημίδαι, ων, οἱ, *Timodemidæ:* Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ὅθεν οἱ πρόγονοι τοῦ Τιμοδήμου.

Τιμόθεος, ου, ὁ, nomen miniſtri verbi divini. Gr. quod interpret. Lat. *colens Deum.*

Τιμῶμαι, *color:* præſ. paſſ. à τιμάομαι, -ῶμαι, idem. Th. τίω.

Τίμων, ωνος, ὁ, nom. viri. Gr. *honorans.* at

Τιμῶν, ῶντος, *honorans:* part. præſ. à τιμάω, quod vide.

Τιμωρέω, -ῶ, *punio, ulciſcor; auxilior, defendo:* f. ήσω p. τετιμώρηκα. a. 1. paſſ. ἐτιμωρήθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. τιμωρηθῶσι, *puniantur,* à τιμωρὸς, οῦ, *ultor,* contractè ex τιμάορος, quod ex τιμὴ, *ultio,* & ὁράω, *video, obſervo,* παρὰ τὸ ὁρᾶν καιρὸν τῆς τιμῆς, *ob obſervato tempore vindictæ.*

Τιμωρηθῶσι, *puniantur:* 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. à præced.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, *ultio, vindicta.*

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejuſd.

Τιμώρησις, εως, ἡ, *Vindicta,* &

Τιμωρητὴρ ῆρος, ὁ, &

Τιμωρητὴς, οῦ. ὁ, *vindex:* omnia à p. paſſ. verbi τιμωρέω, quod vide.

Τιμωρία, ας, ἡ, *pœna, ſupplicium, ultio; auxilium;* à τιμωρὸς, *ultor:* ab eod. verbo.

Τιμωρὸς, οῦ, *ultor, punitor.* ejuſd. th.

Τιμωρῶν, præſ. part. act. n. g. ab eod. verbo.

. Τὶν Dor. pro σοὶ, *tibi:* à σὺ, *tu.*

Τίν', pro τίνα, acc. ſing. à τίς, *quis?*

Τίναγμα, ατος, τὸ, *quaſſatio, vibratio:* à verbo.

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, *quatio, concutio, vibro:* f. ξω. p. χα, qu. σειάσσω. à σείω, *quatio.*

Τίνεσθαι, Ion. pro τίνυσθαι, *ulciſci.* Vide τίνυμαι.

Τίνεσκε, Ion. pro ἔτιε, 3. ſing. imperf. act. verbi τίνω, *luo.* Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, ου, *calidus, tepidus.*

Τινύω, *luo pœnas.* τίνυσθαι, in Med. *exigo pœnas,* paſſ. *puniri, ulciſci.* præſ. inf. τινυμένας, *vindicantes,* acc. pl. part. præſ. f. g. Th. τίω, *punio.*

Τίνυμαι, & τίνω, id. quod th. præc.

Τίνω, *luo, perſolvo.* Th. τίω.

Τίον, *honorârunt:* 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἔτιον. Sed τῖον, 3. pl. imperf. verbi præced.

Τίποτε, *cur?* & per Sync. τίπτε· à πότε, *quando?* Th. ὅτι, idem.

Τίπτ' pro τίπτε Poët. pro τίποτε, q. v.

Τίρυνθ' pro Τίρυνθον, acc. ſing. à Τίρυνθος, nomen oppidi.

ΤΙ'Σ, τίνος, ὁ ἢ ἡ, & in n. g. τί, *QUIS? quid?* Sed τὶς, τινὸς, indefinitum *aliquis, quidam.* [* Τί ὅτι, *quare?* ſubauditur, Matt. xxiii. 24. Joan. xvi. 29. et paſſim.] Hinc ὅστις, οὗτινος, & in f. g. ἥτις, *quis, quæ,* vel *quisnam, quænam?* [* *ferè,* cum adjectivo qualitatis, γραφὴ τοιάδε τίς ἦν, Xen. Mem. i. 1. *accuſatio hujuſmodi ferè erat.* Per ſe vices gerit τοῦ πᾶς vel τοῦ ἕκαστος. Τῶν κέν τις κείνων γε ἢ ἐκλελάθοιτο γάμοιο, Hom. Od. Γ. 224, *tum unuſquiſque illorum utique obliviſceretur nuptiarum.* Βαλλόντων κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τὸν τίς ἄρῃ. Marc. xv. 24, *quid quiſque auferat.* Adhibetur cum quis ſe *officiu* aliquo commotum ſenſit: κἀμὲ γὰρ διῆλθέ τι, Eurip. Suppl. 288, *nam me quoque aliquid tetigit.* vid. Markl. in loc. οὔτέ τι, *non omnino.* Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι ἔργα, Il. A. 115, *neque corpore, neque oris habitu, neque mente, neque omnino operibus.* Τί γάρ μοι ἢ τοὺς ἔξω κρίνειν *quid enim ad me judicare,* 1 Cor. v. 12. conſtructio quam nemo intellexit, inquit J. Clericus. At ſic certe Ælian. Hiſt. Anim. l. iv. c. xi. τί γάρ μοι κωφοῖς συμβουλεύειν. et Tatian. Orat. ad Græcos ſub. διαφέρει, προσήκει.]

* Τί ἡμῖν, ἢ σοί, *quid nobis tecum?* Matt. viii. 29. Mar. v. 6. Joan. ii. 3. 2 Sam. xvi. 10. Anacr. Od. xvii. 4. et 10. τί γὰρ μάχαισι κἀμοί; *quid ad me pugnæ?* Τί Πληϊάδεσσι κἀμοί,

Digitized by Google

πᾶμαι, *quid Pleiades ad me*: Apud exteros Græcos et Latinos videtur contemptum indicare. At apud LXX. et ſacros ſcriptores ſignificat cur mihi moleſtiam adhibes, ut 1 Reg. xvii. 18, 42. Tho. Edwards, II. *Diſſertat.* 1766.

• Τί pro ὃ, Hebræi. ex inſcitiâ linguæ Græcæ, Matt. x. 19. xv. 32. Luc. xvi. 8. ἀ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σὺ, Mar. xiv. 36.

Τῖσαι, a. 1. inf. act. &

Τισαίατο, Ion. pro τίσαιντο, pl. aor. 1. opt. m. τίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi τίομαι, *ulciſcor*, *punio*. &

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. opt. m. &

Τίσασθαι, a. 1. inf. m. &

Τῖσε, a. 1. Ion. pro ἔτισε. &

Τίσειαν, *luiſſent*: 3. pl. a. 1. act. Æol. τίσειας, ας, ε, &

Τίσεις, 2. ſing. f. 2. ind. act. omnia à τίω, *luo*, *ſolvo*.

Τίσιν, *ultionem*: acc. ſing. à

Τίσις, εως, ἡ, *ultio*, *pœna*: à th. præced.

Τισιφόνη, ης, ἡ, nom. propr. unius Furiarum, qu. *cædis ultrix*: à τίω, & φόνος, quod à φένω, *occido*.

Τῖσον, ἄτω, a. 1. imperat. act. &

Τίσουσιν, 3. pl. f. 1. act. &

Τίσωσ' pro τίσωσι, *honorent*: 3. pl. aor. 1. ſub. act. verbi τίω.

Τίταινεν, 3. ſing. imperf. Ion. &

Τιταίνοντας, *nocentes*: acc. pl. part. præſ. act. verbi.

Τιταίνω, *punio*, *ulciſcor*: quod à τίω, idem. Sed

Τιταίνω, *tendo*, *intendo*; à τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, *Titan*: dat. pl. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, *regina*: puto quia τιτὴ, *honorata*. Th. τίω.

Τιτανοκτόνος, ε, ὁ, *qui Titanes ſuſtulit*: à τιτῆνες, ſeu τιτᾶνες, *Titanes*, (Th. τιταίνω, *ulciſcor*) & κτείνω, *occido*.

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ε, ἡ, *calx*: à τιταίνω, quia extenditur illinendo, dat. ſing. τιτάνῳ.

Τιτῆνες, *Titanes*: poſteri Saturni: dat. pl. τιτῆσι, & Poët. ſeu Ion. τιτήνεσσι, à τιταίνω, *ulciſcor*. Th. τίω, *punio*.

Τίτθη, & τιτθὴ, ῆς, ἡ, &

Τιτθίον, ε, τὸ, *nutrix*: & idem cum τιτθός.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, *avia*, *matertera*.

ΤΙΤΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *mamma*, *mamilla*. Angl. a teat.

Τίτλος, ε, ὁ, *titulus*: per Sync. ex Lat. ſed Græcè eſt ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inſcriptio*.

Τίτος, ε, ὁ, nomen miniſtri verbi divini Gr. quod interpret. Lat. *honoratus*.

ΤΙΤΡΑ'Ω, τίτρημι, & τιτραίνω, f. τρήσω, qu. à τράω) *perfero*, *terebro*: p. paſſ. τέτρημαι.

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, f. τρώσω, *vulnero*, *lædo*: à τιτράω.

Τιτυὸς, ῦ, ὁ, *TITYUS*, gigas per novem jugera ſparſus, cujuſque jecur ſemper repaſcens à vulture exeditur.

Τιτύσκετο, 3. ſing. imperf. Ion. à

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, *collimo*, ſeu *collineo dirigo ad ſcopum*, *ſtruo*. quod à τάω, *tendo*.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus*: puto à τῖφος, quod ſic triticum degener, ut in tiphis.

Τίφθ', pro τίπτε, *cur*, Poët. pro τί ποτε, *quid tandem?* Th. ὅτε, *quando?*

ΤΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *palus*, *locus uliginoſus*.

ΤΙ'Ω, *honoro*, *æſtimo*; med. *pœnas*, *ſumo*, *ulciſcor*. f. ίσω. p. τέτικα. p. paſſ. τέτιμαι. [* τίσασθαι, a. med. *exigere pœnas*, *ſumere*.]

Τλᾶθι, *tolera*: Dor. pro τλῆθι. præſ. imperat. act. à τλῆμι, *tolero*, quod à τλάω, pro ταλάω, idem.

Τλάθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ærumnarum patiens*: ex ταλάω, ſeu τλάω, *tolero*, & θυμὸς, *animus*.

Τλαίην, *tolerarem*. præſ. opt. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro τλήμων, q. v.

Τλὰς, άντος, part. præſ. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάω, per Sync. pro ταλάω, *ſuffero*.

Τλῇ, *toleret*, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ſed

Τλῆ, ſine Iota ſubſcripto, Ion. pro ἔτλη, 3. ſing. a. 2. ind. act. &

Τλῆμεν, *pertulimus*: Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à

Τλῆμι, *perfero*, *patior*: f. τλήσω, p. τέτληκα. a. 2. ἔτλην, à τλάω, pro ταλάω, *ſuffero*.

Τλήμονες, *miſeri*; nom. pl. in acc. ſingul. τλήμονα, à

Τλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *patiens*, *ærumnoſus*, *miſer*, *audax*, *fortis*: à th. præced.

Τλῆναι, *poſſum eſſe*: a. 2. inf. verbi τλῆμι, q. v.

Τληπόλεμος, ε, ὁ, *TLEPOLEMUS*: nomen. propr.

Τλῆσις, εως, ἡ, *patientia*. Th. ταλάω.

Τλήσω, *tolerabo*: f. 1. ind. act. à τλῆμι, ſeu τλάω, pro ταλάω, *perfero*.

Τμάγεν, *ſecti ſunt*: Ion. & Bœot. per Syncop. pro ἐτμάγησαν. 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi τμήσσω, idem cum τμάω, *ſeco*, *ſcindo*: f. τμήξω. a. 2. ἔτμηγον, & ἔτμαγον. Sic τμάγεν poteſt eſſe 3. ſing. a. 2. ind. act. Ion. Th. τέμνω, idem.

Τμάω, *ſeco*: undè τμήσσω, ab eod. th.

Τμηγεὶς, ſeu τμαγεὶς, *ſciſſus*: a. 2. part. paſſ. verbi τμήσσω. à th. præced.

Τμήδην, adv. idem quod τμητικῶς, *incidendo*, *ſecando*: à τμάω, inuſit. pro τέμνω, *ſeco*.

Τμηθεὶς, *ſectus*: a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd. p. paſſ. τέτμημαι. a. 1. paſſ. ἐτμήθην.

Τμήσω, *ſecabo*: f. 1. act. verbi inuſit. τμάω, pro τέμνω. *ſeco*.

Τμῶλος, ε, ὁ, *TMOLUS*, nom. propr.

Τὸ, *hoc*; aliquando *quapropter*: & tunc ſubauditur κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, *ob id*. τόγ', τόδ', pro τόγε, τόδε. τὸ ἐόν, *id quod eſt*. [* τὸ articulus quibuſdam adverbiis præponitur ſubaudito κατὰ, ut τὸ μεταξὺ, pro κατὰ τὸ μεταξὺ, τὸ πάμπαλαι, τὸ πάλαι, τὸ παράπαν.]

Τοαρχαῖον, Ion. pro πάλαι, *olim*.

Τόγε ἐμὸν, Ion. pro *quantum in me*.

Τοδεύτερον, *iterùm ſecundùm*.

Τοπαράπαν, Ion. pro παντελῶς, adv. *omnino*, *penitùs*.

Digitized by Google

Τόθι, *ubi*, *ibi* : ab ὄθι. τόθ᾽, pro τότε, & τόθεν, *tunc* ; & pro ἐκεῖ, *illic*.

TOI᾽, *quidem*, particula eſt enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur. Interdum ornatûs tantùm gratiâ additur, à τὸς, inuſit. pro ὅς.

Τοὶ, *tibi*, Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu*, vel Dor. pro οἱ.

Τοιαῦτ᾽ pro τοιαῦτα, *talia* ; &

Τοιαύτην, *talem*, acc. ſing. f. g. à τοιοῦτος, q. v.

Τοιγὰρ, *equidem*, *itaque*. τοιγαροῦν, idem. Ex τοὶ, γὰρ, *enim*, & οὖν, *ergo*.

Τοίη, ης, ἡ, *talis*, Ion. à τοῖος, quod vide.

Τοίνυν, *igitur*, [* Hebr. xiii, 13. ſententiam inchoat ; quod nuſquam alibi legiſſe meminit. Camerar.] ex τοὶ, & νῦν, *nunc*.

Τοῖο, Ion. pro τοῦ, ab ὁ, *hic*, artic. præpoſ.

Τοῖον, *ſic*, *ita*, adv. à

Τοῖος, α, ον, *talis*, -*e*. Th. οἷος, *qualis*.

Τοιόσδε. τοιάδε, τοιόνδε, *talis*, -*e*. Ex τοῖος, & δε, ſyllabicâ adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *talis*, -*e*. Ex τοῖος, quod vide, & οὗτος, *hic*.

Τοῖς, *ipſis*, dat. pl. ſic & τοῖσι & τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic*, *hoc*.

Τοῖσδε, & τοῖσδεσσι, Poët. dat. pl. ab ὅδε, *hic*. Hic retinetur circumflexus in antepenultimâ, non ex lege, ſed quia particula δεσσι, articulo τοῖς, quaſi enclitica, adjungitur.

Τ᾽ οισία, legend. δὲ, τοι σία, *ſia paluſtris*. Vide in Σίον.

TOI͂XOΣ, ου, ὁ, *paries*, *murus*. quod à τεύχω, *ſtruo*. Hinc

Τοιχόω, *murum ſtruo*.

Τοίω, *tales*, dual. num. à τοῖος, *talis*.

Τοίως, Poët. pro οὕτω, *ſic*, *ita*, q. d. *tali modo*. ab eod.

Τόκα, Dor. pro τότε, *tunc* : ab ὄκα, pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ, Poët. idem ac ἡ τεἱοκυῖα, *quæ peperit*. Non ſolùm autem mulieribus, ſed & pecudibus tribuitur. à Th. τίκτω, *pario*, quod vide.

Τοκέεσσι, Ion. & Poët. pro τοκεῦσι, dat. pl. à

Τοκεὺς, έος, ὁ, *parens*, gen. Ion. -ῆος, acc. pl. τοκῆας. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Τοκεῖ, dat. Ion. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Ion. gen. pl. τοκήων à præced.

Τόκος, ου, ὁ, *uſura*, *fœnus* ; *partus* : à τίκτω, *pario* : f. τέξομαι. p. m. τέτοκα. [* *Pecunia quæ pro uſurâ ſolvebatur* ; καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν, Theoph. Char. c. vi. *obolos ex uſurâ provenientes in buccam condere*.—Τόκος ἐπιδέκατος, uſura quæ decimam partem ſortis ſinguli annis reddit. Latinè dixeris *dextantes uſuræ*, quod minimum erat apud Atticos fœnus. — Τόκος ἐπίτριτος, uſura quæ tertiam partem ſortis annuatim reddit, Latinè, *tertianæ uſuræ*, vel *ternæ centeſimæ*, quod fœnus maximum apud Atticos. In hac locutione *ſortis* pars, quæcunque ſit, intelligitur *annuatim* ſolvenda, q. d. *the tenth penny*. At τόκος ἐπὶ δραχμῇ eſt cum drachma per menſem ſolvitur pro minâ. Τόκος ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς, uſura quæ tres drachmas reddit pro minâ ſingulis menſibus. In his locutionibus Mina ſemper ſubintelligitur, q. d. *one per cent. monthly*, ſive XII *per cent. yearly*. Et *three per cent. monthly*, ſive XXXVI *per cent. yearly*. Ἐπὶ ἐννέα ὀβολοῖς uſura quæ dat. XVIII drachmas in annum, h. e. IX obolos in ſingulis menſibus pro minâ. Vid. Salm. de uſuris, c. xix. p. 581. & de Fœn. Trap. XLIII.

Τόκος ἑκατοστὴ, ſcil. δραχμὴ, vel ἑκατοστιαῖος τόκος, cum ἑκατοστὴ δραχμὴ ex *minâ*, (quæ centum drachmis valebat) hoc eſt, ut centeſima drachma ſingulis menſibus præſtaretur : *uſuræ centeſimæ* ; XII *per cent.*

—— ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς καὶ ἡμιωβολίῳ, Atticis ; ἐνδέκας τόκος, Sicul. ; δίμοιρος τέταρτος ἑκατοστῆς Græcis recentioribus ; *deunces* XI *per cent.*

—— ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς, Att. δέκαντες τόκοι, Sicul. ; δίμοιρος ἕκτη ἑκατοστῆς, Græcis ; *dextantes uſuræ*, X *per cent.*

—— ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς καὶ ἡμιωβολίῳ, vel ἐπὶ πέμπτῳ ἡμιωβολίῳ, Att. ; ἐννίαντες, Sicul. ; δίμοιρος δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis : *dodrantes*, IX *per cent.*

—— ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς Atticis ; ὀκτὰς τόκος, Siculis ; δίμοιρος vel διμοιραῖος Græcis ; *beſſes uſuræ*, VIII *per cent.*

—— ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς καὶ ἡμιωβολίῳ, vel ἐπὶ τετάρτῳ ἡμιωβολίῳ. Atticis ; ἑπτάντες τόκοι, Sicul. ; ἥμισυ δωδέκατον ἑκατοστῆς, Græcis ; *ſeptunces uſuræ*, VII *per cent.*

—— ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς, Atticis ; ἡμιεκατοστιαῖοι τόκοι, Græcis ; ὁμιλίτροι, Sicul. ; *ſemiſſes uſuræ*, VI *per cent.*

—— ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς καὶ τεταρτημορίῳ, Atticis ; πεντόγκιοι & πένταντες, Sicul. ; τρίτη δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis ; *quincunces uſuræ*, V *per cent.*

—— ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς, Atticis ; τετραντας τόκος, Sicul. ; τρίτη ἑκατοστῆς, Græcis ; *trientes uſuræ*, IV *per cent.*

—— ἐπὶ ὀβολῷ καὶ ἡμιωβολίῳ, vel ἐπὶ τρισὶν ἡμιωβολοῖς. Atticis ; τριαντίας, Sicul. ; τετάρτη ἑκατοστῆς, Græcis ; *quadrantes uſuræ*, III *per cent.*

—— ἐπὶ ὀβολῷ, Atticis ; διξοντίας τόκος, Sicul. ; ἕκτη ἑκατοστῆς, Græcis ; *ſextantes*, II *per cent.*

—— ἐπὶ ἡμιωβολίῳ, Atticis ; οὐγκιαῖος τόκος, Sicul. ; δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis ; *unciæ uſuræ*, I *per cent.*

Vide plura apud Salmaſ. de modo uſuræ, c. VI, VII, &c.]

TO´ΛΜΑ, ης, ἡ, *audacia*, *fiducia*. Sed τόλμα, *fortis ſis*, pr. ſ. imperat. act. à τολμάω. Hinc

Τολμᾶ, 3. ſing. præſ. ind. τολμᾶν, præſ. inf. act. verbi τολμάω.

Τολμάεις, άεσσα, âεν, Dor. pro τολμήεις. *audax*, quod vide.

Τολμασεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2. ſing. f. 1. à

Τολμάω, ῶ, *audeo*, *ſuſtineo* : imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας. f. ήσω, p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα. a. 1. inf. act. τολμῆσαι. a. 1. part. act. τολμήσας, αντος. Th. τόλμα.

Τολμήεις

Digitized by Google

Τολμήεις, εντος, *audax, intrepidus, tolerans.* Th. τόλμα, *audacia.*

* Τόλμημα, τος, τὸ, *facinus.*

Τολμηρὸς, ὰ, ὸν, *audax:* comparat. τολμηρότερος, *audacior:* hinc

Τολμηρότερον, adv. *liberiùs.* Th. τόλμα.

Τολμῆς, Dor. pro τολμᾷς, 2. ſing. præſ. à τολμάω.

Τολμητὴς, οῦ, ὁ, *homo audax,* à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia.*

Τολμῷεν, *auſint,* 3. pl. præſ. opt. act. τολμάοιεν, ῷεν, verbi τολμάω. Th τόλμα.

Τολμῶσι, *audent,* 3. pl. præſ. act. verbi τολμάω, *audeo.* præſ. part. act. τολμων. Th. τόλμα.

Τολυπεύω, *glomero, machinor, ad finem perduco:* à

ΤΟΛΥ΄ΠΗ, ης, ἡ, *lana carpta & pexa.*

Τομὴ, ης, ἡ, Dor. τομὰ, *ſectio, amputatio:* à τέμνω, *ſeco.* f. μῶ. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

* Τομίας, ου, ὁ, *caſtratus.*

Τομὸς, ἡ, ὸν, *acutus, penetrans, ſcindens:* compar. τομώτερος, α, ον, *penetrantior, -tius:* ſed

Τόμος, ου, ὁ, *fruſtum ſectione ablatum, TOMUS,* Angl. a tome. Th. τέμνω, *ſeco.*

Τόμυρις, ἡ, *Scytharum regina.*

Τομώτερον, *penetrantius,* compar. n. g. à τομὸς, quod vide.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, *quem.* acc. ſing. ab ὅς.

ΤΑΝΘΟΡΥ΄ΖΩ, & τονθορίζω, *murmuro, muſſo, ſubmiſſè loquor:* f. ύσω, p. υκα, qu. à τόνος, & θρόος.

Τονθρύζω, idem ac τονθορύζω. Hinc

Τονθρυστὴς, οῦ, ὁ, *murmurator.*

Τόνος, ου, ὁ, *TONUS, accentus, intentio:* quod à τείνω, *tendo,* p. m. τέτονα. Hinc Angl. tone, & tune.

Τόξ' pro τόξα, nom. pl. à τόξον, ου, τὸ, *arcus.*

Τόξευμα, ατος, τὸ, *ſagitta:* &

Τοξευτὴς, ῦ, ὁ, *ſagittarius:* à τοξεύω, *jaculor.*

Τοξεύω, *jaculor,* à Th. τόξον, ου.

Τοξικώτατοι, *peritiſſimi ſagittarii;* ſup. à

Τοξικὸς, *ſagittarius.* Th.

ΤΟ΄ΞΟΝ, ου, τὸ, *arcus,* vel *ars ipſa ſagittandi,* (qu. à τάζω, *tendo.*) Hinc

Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro

Τοξότης, ου, ὁ, *ſagittarius.* Th. τόξον, *arcus.*

Τοξότις, Epithet. Dianæ.

Τοξοφόρος, ου, ὁ & ἡ, *arcitenens.* τοξοφόροι Κρῆτες, *ſagittarii Cretenſes:* à τόξον, ου, τὸ, *arcus,* & φέρω, *fero.*

Τοπάζιον, ου, τὸ, *TOPAZIUS,* Angl. topaz. nomen gemmæ. Fortè à τοπάζω, *quæro, inveſtigo.*

Τοπάζω, *ſtatuo, colloco,* qu. in loco; à τόπος. expon. & *conjicio, ſuſpicor:* item *quæro, inveſtigo.*

Τοπάλαι, idem quod πάλαι, *olim.*

Τοπαλαιὸν, *antiquitùs.*

Τοπαράπαν, *omninò, prorſùs.*

Τοπαραυτίκα, *ſtatim, in præſentiâ.*

Τοπάρος, & τὸ παρόσπερ, idem quod πάρος, Poet. pro πρὸ, *ante.*

Τοπάρχης, ου, ὁ, *præfectus, loci præſes:* ex τόπος, *locus,* & ἀρχὴ, *principatus.*

Τοπαρχία, ας, ἡ, *territorium, regio præfecturæ,* vel *regionis præfectura:* ex iiſd.

ΤΟ΄ΠΟΣ, ου, ὁ, *locus, tractatus, argumentum:* qu. à τῶ, *capio.*

Τόπριν, Ion. pro πρότερον, *priùs, olim.*

Τοπρῶτον, *primum,* à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

ΤΟΡΔΥ΄ΛΙΟΝ, ſeu τόρδυλον, ου, τὸ, *ſeſeli Creticum,* herbæ nomen. Valdè diureticum eſt.

Τόρευμα, ατος, τὸ, *opus torno factum:* &

Τορευτὸς, ἡ, ὸν, *tornatus:* &

Τορεύω, * *cælo, ſculpo* Vid. de voce, Salmaſ. in Plinianis Exerc.] Th. τορέω.

Τορέω, *perforo:* à τερέω, idem.

ΤΟ΄ΡΜΟΣ, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, *modiolus rotæ in quem axis inſeritur:* quia τορεῖται *lignum meta, carceres & repagula.*

* Τορνεύω, *torno, rotundo.*

Τόρνος, ου, ὁ, *TORNUS,* inſtrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τερέω, *terebro.*

Τορνόω, *TORNO, cælo, circulo circumſcribo.* Hinc Angl. to turn. à præced.

Τόρος, ου, ὁ, *furis,* & idem quod τέρμος, ſed

Τορὸς, ἡ, ὸν, *penetrans, acutus:* à τορέω, *perforo.* Th. τερέω, idem.

Τορύνη, ης, ἡ, *id quo aliquid inter coquendum agitatur & teritur:* à τείρω, *tero.*

Τὸς, inuſit. pro ὁ, unde τῶ, *hujus,* pl. Poet. τοὶ pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τούς.

Τοσαύτη, ης, ἡ, *tanta,* f. g. a τοσοῦτος, q. v.

Τόσος, & Poet. τόσσος, *tantus.* τὸ ον, ὅσον, *tantum quantum.* Th ὅσος, *quantus.*

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tantus, a, um:* in pl τοσοῦτοι, *tot.* Ex τόσος, *tantus,* & οὗτος, *hic* τοσοῦτο. Ion pro ἀεὶ, *ita.* [* ἐν τοσούτῳ, *interea:* ἐκέλευσέ με ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος, Luc. Dial. Panop. et Galen. et paſſim, *juſſit me interea tranquillum ſervare pelagus.*]

Τόσσα, pro τόσα, *tanta,* nom. pl. n. g. à τόσσος, pro τόσος, quod vide.

Τοσσῆνον, Dor. pro τόσον, *tantum.*

Τότε, *tunc,* τοτὲ, *aliquando:* ab ὅτε, [* ἐκ τότε ἀποθνήσκειν, *ex tunc.* Ariſt. de Hiſt. Anim. l. iii. εἰς τότε, Xenoph. Hellenic. l. vii. quod notatur contra Luc. Solœc. et Grævium ibid XLI. ἀφ' οὗ τότε pro ἀπὸ τοῦ τότε, Theocr. Idyl. xiv. 24. " cujus " mihi aliud exemplum non occurrit," inquit Iſ. Caſaub. Theocrit. Lect. c. XIV. Adverbia temporis ſæpe habent præpoſitiones ſibi præfixas, et (quod amplius eſt) etiam ſine mediante articulo, quod in aliis adverbiis vix aut nè vix videre eſt; ut ἀπὸ πέρυσι, ἐκ τότε, &c. Dup. in Theph. Char. c. 3. p. 249.]

Τοτρίτον, adv. *tertium.*

Τοῦ, & τοῦδε, *hujus,* gen. gen. ab ὁ, & τὸ, *hic, hoc.*

Τοῦθ', ſeq. aſpirat. pro τοῦτο, *hoc.*

Τοὔλασσον, *deterius,* pro τὸ ἔλασσον. comparat. n. g. à μικρὸς, *parvus,* comparat. ἐλάσσων. ſuperl. ἐλάχιστος.

Τοὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, *meum,* acc. ſing. ab ἐμὸς, οῦ, *meus.* Th. ἐγὼ, *ego.*

Τοὔμπροσθεν,

Digitized by Google

Τοὔμπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. *ante*, *anterior pars*, idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, *ante*.

Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, *contrà*, *è contrario*. Th. ἀντὶ, *pro*, *contrà*.

Τοὔνεκ' ſeu τοὔνεκα, *quocirca*, pro τοῦ ἕνεκα, *cujus gratiâ*.

Τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomine*. Ellipſis præpoſit. κατά.

Τοὺς, *hoc*, acc. pl. ab ὁ, *hic*.

Τοῦτ', pro τοῦτο, *hoc*, quod vide.

Τοτάκι, & τοτάκις, *tunc*, adv. à τοῦτο.

Τοὔτερον, Ion. pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, *alterum*.

Τουτέστι, *hoc eſt*, legitur & τοῦτ' ἐστὶ, ex τοῦτο, & ἐστί.

Τουτέων, Ion. pro τούτων, *horum*, *harum*, gen. pl. ab οὗτος, *hic*.

Τοῦτὶ, Dor. adv. ab. Att. τουτοί, *hîc*, & hoc pro τοῦτο.

Τοῦτο, *hoc*, vide in οὗτος.

Τουτόθι, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*, adv.

Τουτονί, Att. pro τοῦτον, *hunc*, ab οὗτος.

Τούτῳ, Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, *in hoc loco*. Sed

Τούτω, Dor. pro τούτου.

Τουτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*.

Τοφέθ, 2. Reg. xxiii. 10. alitèr ταφὲθ, ſed corruptè, ut Jer. vii. 31, 32.

Τόφρα, *tunc*, *interea*: ab ὄφρα, *ut*.

Τράχανον, *callſum*, Gl. Cyr.

Τραγάω, & τραγίζω, *hircum refero*: *birquitallio*. Dicitur de adoleſcentibus qui incipiunt libidine tentari, quod hircis imprimis accidit.

Τραγέα, ας, ἡ, ſc. δορὰ, *hircina pellis*: à τράγειος, *hircinus*. Th. τράγος, *hircus*.

Τραγεῖν, *comediſſe*, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, *comedo*, *rodo*, f. τρώξομαι. a. 2. ἔτραγον.

Τραγέλαφος, ου, ὁ, *hirco-cervus*, animal hirco & cervo ſimile: ex τράγος, & ἔλαφος, *cervus*.

Τράγημα, ατος, τὸ, *TRAGEMA*, id quod in ſecundâ menſâ apponitur: idem quod τρωγάλιον, à τρώγω, *comedo*: a. 2. ἔτραγον.

Τραγικὸς, *tragicus*: à

ΤΡΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *hircus*, *caper*. à τραγεῖν, quia arbores *rodit*. Vel à τραχὺς, quod *hirſutâ* pelle.

Τραγῳδία, ας, ἡ, *TRAGOEDIA*. Angl. tragedy. &

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *TRAGOEDUS*: à τράγος, & ᾠδὴ, *cantus*: utpote, qui *cantando caprum* meretur.

Τρακτεύω, *negotior*: &

Τρακτὸς, κηρὸς, *cera*, *quæ tractando inalbuit*: à Latino.

Τράμη, vel τράμις, *linea*, *quæ medium ſcrotum dividit*, & qu. τορεῖ.

Τράμπις, *navicula*, *quâ trajicitur*, puto quia facilè τρέπεται.

Τρανόω, f. ώσω, *manifeſtum reddo*. Th. τιτράω, *perforo*.

Τρανὸς, οῦ, & τρανὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, *manifeſtus*, *apertus*, q. d. perforatus.

Τράπε, 3. ſing. a. 2. Ion. pro ἔτραπε, verbi τρέπω, *verto*.

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, *menſa*, qu. per Aphæreſ. pro τετράπεζα. Ex τετρὰς, άδος, ἡ. *numerus quaternarius*, & πέζα, ης, ἡ, *pes*.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, *menſarius nummularius*, *collybiſta*: in pl. οἱ τραπεζῖται. à præced.

Τραπεζόκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *menſipeta*, *qui ſatiatur menſis appoſitis*: à τράπεζα, & κορέω, *ſatio*.

Τραπεζόφορον, *caliculare*, ubi calices reponuntur.

Τράπειν, Ion. pro τρέπειν, *vertere*.

Τραπείομεν, *vertamus*, Ion. & Poët. pro τραπῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. vel paſſ. ω reſolut. in εω, deinde ο pro ω, per Syſtolen, & ι inſerto metri gratiâ, verbi τρέπω, *verto*, a. 2. ἔτραπον.

Τραπελὸς, ἡ, ὸν, *mutabilis*, *e*. à τρέπω, *muto*.

Τράπεν, Ion. pro ἔτραπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam poteſt Ion. & Bœot. Sync. pro ἐτράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi τρέπω, *verto*. fut. ψω. aor. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.

Τραπέντα, *obverſum*, acc. ſing. part. a. 2. paſſ. verbi τρέπω, *verto*, a. 2. ἔτραπον.

Τράπεσδα, ας, ἁ, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, *menſa*.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τρέπω, q. d.

Τραπέω, *uvas calco*: à τρέπω, *verto*, *calcando* enim *vertuntur*.

Τράπηξ, *haſta*, quia poteſt τρέπεσθαι, *vibrari*.

Τράπωμαι, a. 2. ſub. m. verbi τρέπω, *verto*. vide τράπεν.

Τρασία, ᾶς, ἡ, *locus ubi ſiccantur ficus*. à τέρσω, *ſicco*.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, οῦ, *balbus*, *blæſus*, *TRAULUS*. τραυλίζω, *balbutio*. quod à τραύω, quaſi ſit ejus ſermo *vulneratus*.

Τραῦμα, ατος, (pro τρῶμα) τὸ, *vulnus*, quod à τραύω, pro quo uſitatum eſt τιτρώσκω, *vulnero*, f. τρώσω, p. paſſ. τέτρωμαι.

Τραυματίας, ου, ὁ, *vulneratus*, *ſaucius*: à præced.

Τραυματίζω, *vulnero*: f. ίσω. p. τετραυμάτικα. p. paſſ. τετραυμάτισμαι. p. part. paſſ. τετραυματισμένος, η, ον. à τραῦμα, *vulnus*. Th. τιτρώσκω, *vulnero*.

Τραύξανα (qu. τρώξανα) *reliquiæ pabuli quæ de præſepi cadunt*. qu. à τρώγειν, *edere*.

Τράφ' pro τράφε, Ion. pro ἔτραφε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, *alo*, f. θρέψω.

Τράφαλλος, *coagulum*: à τρέφω, i. e. πήσσω, *cogo*.

Τραφέειν, Ion. & Dor. pro τρέφειν, *educare*: vel *educâſſe*, pro a. 2. inf. τραφεῖν, à τρέφω, *alo*. Vel Att. pro τρέφεσθαι.

Τραφεὶς, *nutritus*, *educatus*, a. 2. part. paſſ. verbi τρέφω, *alo*, a. 2. ἔτραφον.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. ejuſd.

Τράφεν, Ion. & Bœot. Sync. pro ἐτράφησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. Sed

Τραφὲν, eſt a. 2. inf. Dor. & Æol. pro τραφεῖν, vel Att. pro τραφῆναι, a. 2. infin. paſſ. verbi τρέφω, *alo*.

Τραφερὸς, tam de mari quam de terrâ dicitur: *quòd utraque animalia nutriat*. τραφερὴ, *terra arida*, *continens*. Th. τρέφω, *alo*.

 Τράφη,

Digitized by Google

Τράφη, *nutritus eſt*, 3. ſing. a. 2. paſſ. Ion. verbi τρέφω, *alo*, a. 2. paſſ. ἐτράφην.

Τράφηξ, *pars navis*, ſeu labrum, *ubi ſcalmi ponuntur*, quia, ut puto, pars ea τραφερὰ, *ſicca*.

Τραφήσομαι, f. 2. ind. paſſ. τραφήσεσθαι, f. 2. infin. paſſ. verbi τρέφω, *alo*.

Τραφθέντες, Ion. pro τρεφθέντες, a. 1. part. paſſ. à τρέπω, *verto*.

Τράφουσα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro

Τραφοῦσα, ης, ἡ, *quæ aluit*, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω.

Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. à τραχύς.

Τραχίων, *aſperè*, compar. τραχύτερον, *aſperius*, ſuperl. τραχύτατα, *aſperrimè*. Th. τραχύς.

Τραχηλιάω, -ῶ, *cervicem attollo*, f. άσω, p. τετραχηλίακα.

Τραχηλίζω, *in cervicem reſupino*; item *patefacio*, [* Heb. iv. 13. novâ et incognitâ Græcis ſignificatione.] f. ίσω. p. τετραχήλικα. p. paſſ. τετραχήλισμαι. p. part. paſſ. τετραχηλισμένος, η, ον. Th. τράχηλος.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ε, ὁ, *collum*, *cervix*: in pl. τὰ τράχηλα. qu. à τραχὺς, & ἧλος, quòd oſſa ſint in eo tanquam *aſperi clavi*.

Τραχύνω, *aſpero*, *exaſpero*: &

ΤΡΑΧΥ'Σ, έος, *aſper*, *ſcaber*, *agreſtis*. Hinc

Τραχύτης, ητος, ἡ, *aſperitas*.

Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, nomen regionis Græc. Latinè *ſalebroſa*.

Τράω, inuſit. undè τιτράω, *perforo*.

Τρείτην, *timebant*: 3. dual. imperf. act. Ion. pro ἐτρεέτην, verbi τρέω, *timeo*, f. σω.

Τρεῖν. præſ. inf. à τρέω, *tremo*. Sunt qui velint τρέω, Dor. dici pro τρέμω.

ΤΡΕΙ͂Σ, οἱ, αἱ, & τὰ τρία, *TRES*, *TRIA*, Angl. three, gen. τριῶν, dat. pl. τρισί.

Τρεῖς ταβέρναι, ῶν, αἱ, nom. hoſpitii. Lat. *tres tabernæ*, Act. xxviii. 15.

Τρέμω, *TREMO*, *horreo*, *præ metu trepido*. f. μῶ. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, idem.

Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω, *tremo*.

Τρέπον, οντος, n. g. part. præſ. à

ΤΡΕ'ΠΩ, *verto*, *converto*, *muto*. *conſidero*: f. ψω. τέτρεφα. a. 2. ἔτραπον. p. paſſ. τέτραμμαι. p. m. τέτροπα.

Τρέσσαν *tremuerunt*, Ion. & Poët. pro ἔτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ſic

Τρέσσε, pro ἔτρεσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. verbi τρέω. *tremo*.

Τρέσης, ε, ὁ, *timidus*: à τρέω.

Τρέφοιν, *alerem*, per Sync. pro τρέφοιμι, præſ. opt. Att. pro τρέφοιμι, verbi ſeq.

ΤΡΕ'ΦΩ, *nutrio*: item *compingo*: f. θρέψω. p. τέτρεφα. a. 1. ἔθρεψα. p. paſſ. τέθραμμαι, ψαι, πται. p. part. paſſ. τεθραμμένος, *educatus*. p. m. τέτροφα. Hinc θρέψις, εως, ἡ, *nutritio*. θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, *nutritor*.

ΤΡΕ'ΧΩ, *curro*: f. 2. m. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. qu. à τρέμω.

Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, αντος, a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, *verto*: f. ψω.

Τρέψας, *convertens*, in acc. ſing. τρέψαντα. a. 1. part. act. verbi τρέπω, *verto*: fut. ψω p. m. τέτροπα.

Τρέψειε, *vertat*, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejuſd.

ΤΡΕ'Ω, *tremo*, *trepido*, f. τρέσω. p. τέτρεκα.

Τρῆμα, *foramen*. tanq. à τράω, ex τιτράω, *perforo*.

Τρηματίζω, *aleâ ludo*, qu. à τρῆμα, quia ſunt punctis *cavis inſignitæ*.

Τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*, dat. pl. τρήρωσι, à τρέω, quia timida.

Τρητοῖο, *cavernoſæ*, gen. Ion. à

Τρητὸς, ῦ, *perforatus*. Th. τιτράω, *perforo*, f. τρήσω.

Τρηχῖνος, gen. ſing. à τρηχὶν, ῖνος, ὁ, nomen mulieris.

Τρῆχος, ε, ὁ, *TRECHUS*, nomen viri.

Τρηχὺς, *aſper*, Ion. pro τραχὺς, έος. hinc

Τρηχὼ, οῦς, ἡ, *locus aſper*: ſed

Τρηχεῖν, Poët. pro τραχύνω, *aſper ſum*. Th. τραχὺς, *aſper*.

Τρία, *tria*, pl. n. g. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, *tridens*, *fuſcina*: à τρία, quia *tres* habet cuſpides.

Τριακὰς, άδος, ἡ, *dies trigeſimus*.

Τριάκις, adv. *ter*. Th. τρεῖς.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *TRIGINTA*. Th. τρεῖς.

Τριακοντάζυγος, ε, ὁ & ἡ. *quæ habet triginta tranſtra*. navis Epithet. ex Τριάκοντα & ζυγὰ, *tranſtra*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Τριακόσιοι, αι, α, *trecenti*, *æ*, *a*. Th. τρεῖς.

Τριακοστὸς, ἡ, ὸν, *trigeſimus*.

Τριὰς, άδος, ἡ, [* *tertia pars cujuſvis totius*. Apud Siculos tertia pars litræ, h. e. *quatuor unciæ*. Litra verò tertia pars ...λίτρα, ſive Denarii. Errant Poll. & Heſych. qui interpretantur *tres chalcos*; rectius *quatuor*.]

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τριάσσω, *vinco*, *ſupero*: f. ξω. ab Athletis, quorum victoria in *triplici* certamine ſita erat: à τριὰς, άδος, ἡ, *tertia pars*. Th. τρεῖς *tres*.

Τριβακὸς, *homo diuturno uſu velut tritus*: à τρίβω, *tero*.

Τριβαλλὸς, *ſycophanta*, *menſarum aſſecla*. Nam *Triballis* populis ſordes vitæ objiciebant.

Τριβὰς, *tritorium*, *mutoniam*; *fricatrix*: à τρίβω.

Τριβεὺς, *piſtillum*, quo τρίβεται.

Τριβὴ ῆς, ἡ, *tritura*. Th. τρίβω.

Τρίβολος, ε, ὁ, *TRIBULUS*, herba ſic dicta, quia habet τρεῖς βολὰς, *tres cuſpides*. Etiam *tribulum* quo paleæ teruntur.

Τριβόμενος, præſ. part. paſſ. à τρίβω, *tero*.

Τρίβος, ε, ἡ, *via trita*, *ſemita*: à p. m. τέτριβα, verbi τρίβω, *tero*.

Τρίβου, præſ. imperat. paſſ. &

Τρίβουσι, 3. ſing. præſ. ind. act. à

ΤΡΙ'ΒΩ, *tero*, *tundo*, *quotidianis laboribus exerceo*: f. ψω. p. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι. præt. m. τέτριβα.

Τρίβωμες, *teramus*, Dor. pro τρίβωμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. à τρίβω.

Τρίβων, ωνος, ὁ, *pallium tritum*, *homo uſu rerum tritus*: à τρίβω, *tero*.

Digitized by Google

Τρίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, tam de viro, quam de fœmina dicitur, *quæ ter nupſit*: à γαμέω, *uxorem duco*, & τρὶς, quod vide.

Τριγκὸς, idem quod θριγκὸς, quod vide.

Τρίγλα, *TRIGLA piſcis*. qu. τρίγνα, quia τρὶς γίνα, id eſt, *ter anno parit*.

Τρίγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tres habens pupillas*, vel *habens in modum trium pupillarum*. Th. γλήνη, *pupilla*, & τρεῖς, *tres*.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, *tricuſpis*. in dat. τριγλώχινι, à τρεῖς, *tres*, & γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuſpis*, *acies*.

* Τριγονέω, ῶ, *tertiò genero vel pario*.

* Τριγονία, ας, ἡ, *tertium genus, ut nepos*.

* Τρίγονος, ὁ καὶ ἡ, *tertio generans vel pariens*.

Τριγχὸς, *maceria*. vide θριγκός.

Τριγωνὸς, *triangulus*: ex τρὶς & γωνία, *angulus*.

Τριέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, *trimus, triennis*. Ex τρία, & ἔτεα, -η, τὰ, *anni*. Th. ἔτος.

Τριετία, ας, ἡ, *triennium*: à præced.

Τριετίζω, *triennis ſum*: præſ. part. τριετίζων, *trimus*: ex illo.

ΤΡΙ'ΖΩ, & τρύζω, *STRIDO, murmuro*.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, *triceſima pars*: Poët. pro τριακὰς, acc. ſing. τριηκάδα. Th. τρεῖς.

Τριήκοντα, *triginta*, Poët. vel Ion. pro τριάκοντα. [* et pro τριηκόντων ἐτέων, Heſiod. Oper. 696, ubi legendum τριήκοντα, ultima productâ ope *Vau* pro Digamma præponendæ voci ἐτέων, unde ν in fine τριηκόντων nata. Sic et τριήκοντα ἐτεων reſtingenda interpretatio *triginta annis*, ut barbaris barbara reſpondeant. Dawes, p. 178, 179.] Th.

Τριηκονταέτιδες, σπονδαὶ, *triginta annorum fœdus*.

Τριηκόντερος, ου, ἡ, *navis quæ triginta remis agitur*. ex τριήκοντα, & ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηκοσίας, *trecentas*, acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριημερία, ας, ἡ, *triduum, ſpatium trium dierum*.

Τριηρὴς, έος, ἡ, *triremis, navis bellica*. Th. ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηρίτης, ου, ὁ, *qui trireme vehitur*. à præc.

Τρικάνη, ης, ἡ, *tribula*, quâ ſcil. *teritur* frumentum, qu. à τρίβω, *tero*.

Τρικάρηνον, *triceps*. qu. τρία κάρηνα, *tria capita* habens. Ex τρεῖς, & κάρηνον.

Τρικλίνιον, ου, τὸ, *triclinium, conclave diſcubitorium tribus lectis inſtructum*.

Τρίλιστος, & τρίλλιστος, ου, *multùm cupitus*; propriè *ter petitus votis, preoptatus*. Ex τρὶς, *ter*, quod vide, & λίσσομαι, *precor*.

Τριμερίζω, f. ίσω, *in tres partes divido*.

Τρίμηνον, ου, τὸ, *trimeſtre ſpatium, anni quadrans*: à

Τρίμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *trium menſium, trimeſtris*. Ex τρεῖς, *tres*, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis*.

Τριξίλλας, *gryllus*. Vide τρώξαλλις.

Τριξὸς, *triplex*, pro τρισσὸς, à τρὶς, quod à τρεῖς, *tres*.

Τριόδοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίοδος, ου, ἡ, *trivium*, dat. ſing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, *tres*, & ὁδὸς, *via*.

Τριόδους, όντος, ὁ, *tridens*. Ex τρεῖς, *tres*, & ὀδοὺς, ὁ, *dens*.

Τρίοπος, ſeu Τριόπιον, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, *tricubitalis*, acc. ſing. τρίπηχυν. Ex τρεῖς, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Τριπλάσιος, ὁ καὶ ἡ, *triplo major*. Hinc

Τριπλασίως, adv. *tripliciter*.

Τρίπλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui trium jugerum eſt*: ex τρὶς, & πλέθρον.

Τριπλῆ, adv. *triplicitèr*: à

Τριπλόος, οῦς, *TRIPLUS*. quod à τρεῖς, *tres*, & πέλω, *ſum*.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. ſing. à τρίπους, οδος, ὁ, quod et

Τριπόδης, ου, ὁ, *tripedalis*: ex τρεῖς, *tres*, & πούς, ποδὸς, *pes*.

Τριποδοφορεῖν, τρίποδας φορεῖν, εἴτε φέρειν, *tripodas ferre*.

Τριπόθατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro

Τριπόθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tèr optatus*. ex τρὶς, *tèr*, & ποθητὸς, à ποθέω. Th. πόθος, *deſiderium*.

Τρίπολις, εος, ὁ καὶ ἡ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epithet. loci *tres urbes habentis*.

Τριπόλῳ, dat. ſing. à

Τρίπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tèr aratus*. à τρὶς, *tèr*, & πολέω, *verto, aro*.

Τρίπορθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui tèr captus* ac *direptus fuit*: ex τρὶς, *ter*, & πέρθω, *vaſto*.

Τρίπος, ου, ὁ, Æol. pro

Τρίπους, vide in τρίποδ'.

Τρίπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *triplex* à τρὶς & πτυχὴ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.

Τρὶς, *tèr*: ἐπὶ τρὶς, idem. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριςαλιτήριος, ου, ὁ, *facinoroſiſſimus peccator*: ab ἀλίτης, *peccator*. Th. ἀλιτέω, *pecco*.

Τριςεννάδα, acc. ſing. à

Τριςεννὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies menſis*; hoc eſt, vigeſimus ſeptimus. Ex τρὶς & ἐννέα, *novem*. Hinc ἐννὰς, & ἐνὰς, άδος, ἡ, *nonus dies*.

Τριςκαίδεκα, *tredecim*. Ex τρεῖς, *tres*, & δέκα, *decem*.

Τριςκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui eſt tredecim cubitorum*; ex τρεῖς, δέκα, & πῆχυς, εως, ἡ, *cubitus*.

Τριςκαιδέκατος, ου, *decimus tertius*: ex τρεῖς & δέκατος. Th. δέκα, *decem*.

Τριςκελεῖς, (ſc. τράπεζαι) *menſæ trepidaneæ*, ſeu *tribus fulcris*.

Τριςκοπάνιςος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tèr piſtus*: ex τρὶς, *tèr*, quod à τρεῖς, & κόπανον, ου, τὸ, *piſtillum*. Th. κόπτω, *ſcindo*.

Τριςμύριοι, *triginta millia*: ex μύριοι.

Τρισολυμπιονίκας, ου, ὁ, Dor. ὁ τρὶς ὀλύμπια νικήσας, *qui tèr Olympicis ludis victor fuit*.

Τρισπίθαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tres ſpithamas longus*; à τρὶς, *tèr*. Th. τρεῖς, *tres*, & σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *ſpithama*.

Τρισσεύω, f. εύσω, *tertius ſum*.

Τρισσὸς, οῦ, ὁ, *tertius*: item *genus ſerpentis*.

Τρισσόω, *triplico, in tres partes divido, tertium facio*: &

Τρισσῶς, adv. *tripliciter, trifariàm*; item *tertiâ vice*, 2. Reg. xx. 12. Th. τρεῖς.

Τριςάτης, ου, ὁ, *tribunus*, 2. Reg. vii. 12.

Τρίςεγον, ου, τὸ, q. d. τρίτη ςέγη, *tertia contignatio*: &

Τρίςεγος, ου, ὁ, *tres contignationes habens*: ex τρὶς, *tèr*: quod à τρεῖς, & ςέγη, ης, ἡ, *tectum*. Th. ςέγω, *tego*.

Digitized by Google

Τριστοιχεὶ, adv. *triplici ſeriè*: ex τρὶς, & στοίχω, *ordine eo.*

Τριςχίλιοι, αι, α, *ter mille*: ex τρὶς, & χίλιοι, *mille.*

Τρίσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tricorpor*: ex σῶμα.

Τριταῖος, α, ον, *triduarius*: τριταῖος ἄνεμος, *ventus poſt triduum oriens.* Th. τρεῖς, *tres.*

Τριτάτοισιν, dat. pl. Ion. à

Τριτατος, ȣ, *tertius*: dat. ſing. τριτάτῳ, à τρίτος. *tertius.* Th. τρεῖς, *tres.*

Τριτάτῳ, vide in præced.

Τρίτη, ης, ἡ, *tertia*: f. g. à τρίτος, quod vide.

Τριτημόριον, pro τὸ τρίτον μέρος, *tertia pars.* Th μείρω, *divido.*

Τριτημορὶς, ίδος, idem, & ab eod.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. à τριτὼ, όος, ἡ, Bœot. *caput*, & γείνομαι, *naſcor.* Poëtæ enim fingunt illam è Jovis *capite* eſſe *genitam.* Vel ex τρίτος, *tertius*, quod nata eſt *tertia* menſis diè; aut quia eadem cum Lunâ eſt, quæ tertia à coitu die apparet.

Τριτογενεὺς, έος, ὁ, *Tritogenius.*

Τριτομῆ, ex τρεῖς & τέμνω, *ſeco.* Gen. xvii. 12.

Τρίτος, η, ον, *tertius, a, um*: pro quo & τρίταλος. Th. τρεῖς, *tres.* τὸ, τρίτον, ſcil. μέρος, *tertia pars.* τὸ τρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. *tertiò.* ἐκ τρίτȣ, *tertiâ vice.* ἐς τρίτην, *perindiè.*

Τρίτων, *TRITON*, nom. propr.

Τριτωνὶς λίμνη, Conſule Græca Scholia Pindar. Pyth. Od. iv. 234.

Τριφάσιος, Ion. pro τριπλȣ̃ς, *triplex.*

Τριφίλατος, ω, ὁ, Dor. pro

Τριφίλητος, *maximè amabilis.* Th. φίλος.

Τριφῶσα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *valdè lucens.*

Τρίχα, & Dor. τριχθὰ, *trifariàm*: adv. à τρεῖς.

Τρίχοπλεον, ȣ, τὸ, *ex crinibus contextum*: ex θρίξ, *crinis.*

Τρίχες, *pili*; nom. pl. à θρίξ, τριχὸς, ἡ.

Τριχθὰ, adv. *tripliciter*: Poët. pro τρίχα.

Τριχίας. * Κάτω τριχίας, *nullos in vertice capillos gerens, ſed in circuitu*, qualis induebatur vetulus in Comediis ſervus. Salm. de Cæſarie, p. 238.

Τρίχινος, ίνη, ινον, *cilicinus, a, um*; *confectus ex crinibus ſeu pilis.* Th. θρίξ.

Τριχιῶν, ῶντος, ὁ, *hirſutus.*

Τρίχωμα, ατος, τὸ, *coma, capillitium.*

Τρίψας, αντος, a. 1. part. act. verbi τρίβω, *tero*: f. ψω.

Τρίψις, εως, ἡ, *tritura.*

Τριώβολον, ȣ, τὸ, *tres oboli.* Th ὀβολὸς.

Τριώροφον, ȣ, τὸ, *tertium tabulatum.* Vide διώροφον, ab ἐρέφω, *tego.*

Τροία, ας, & Ion. ης, ἡ *TROJA*: in acc. Ion. Τροίην. Th. Τρῶς, Τρωὸς, ὁ, *Trojanus.*

Τρομεοίατο, Ion. pro

Τρομέοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. verbi τρομέω.

Τρομεοντι, Dor. pro τρομέουσι, -ȣ̃σι, *metuunt*; 3. pl. præſ. ind. à

Τρομέω, *tremo*: præſ. part. f. g. τρομέουσα, a τρόμος, *tremor*: Th. τρέω, *tremo.*

Τρόμος, ȣ, ὁ, [* Æol. ΤΡΟ'ΜΟΡ, undè Angl. tremor,] *tremor*, à τρέμω.

Τρόπα, *luſus, quum pueri talos aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt.* Pollux l. vii. 7. qu. ex τρύπα, *foramen.*

Τρόπαιον, ſeu τροπαῖον, ȣ, τὸ, *TROPHÆUM*, monumentum poſt τροπὴ hoſtium. Angl. a trophy. Th. τρέπω, *verto.*

Τροπέομαι, -ȣ̃μαι, *retrocedo, retroverto*: f. ήσομαι, p paſſ. τετρόπημαι.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, *converſio*: acc. pl. τροπάς. ab eod. th.

Τροπηλὶς, vel τρόπαλλις, *alliorum manipulus*: à præced. th.

Τρόπηξ, *manubrium remi*, quod inter remigandum τρίβεται.

* Τροπίας, ȣ, ὁ, ut οἶνος, μὴ τροπίας, Ariſtoph. *vinum non evanidum, vinum firmiſſimum*, Toup. in Suid. P. III. p. 228.

Τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, *tropici circuli*, quos quando Sol attingit, *convertit* curſum ſuum.

Τροπικὸς, ἡ, ὸν, *figurativus, a, um.* Hinc

Τροπικȣ̃ς, *figuratè*, adv. à Τρέπω, *verto.*

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, *carina.* Fit ex lignis *verſis.* ab eod. th.

Τρόπος, ȣ, ὁ, *modus, mores, ratio*: ſed

Τροπὸς, ȣ̃, ὁ, *lorum, contortum, quo remus ſcalmo alligatur, rudens*: à præced th.

Τροποφορέω, -ῶ, *mores alicujus tolero, morem gero, indulgenter tracto*: f. ήσω, p. τετροποφόρηκα. a. 1. ἐτροποφόρησα· ex τρόπος, ȣ, ὁ, *mos*, & φέρω, *fero.*

Τροπόω, -ȣ̃, f. ώσω, *in fugam verto.*

Τροφεῖον, ȣ, τὸ, *præmium nutritionis.*

Τροφεὺς, έος, ὁ, *altor, nutritor*: &

Τροφὴ, ῆς, ἡ, *alimonium, alimonia, nutritio.* Th. τρέφω, *alo.*

Τρόφιες, οἱ, *qui jam ſunt adulti.* Vide τρόφις.

Τρόφιμος, ȣ, ὁ, nomen viri, Gr. qu. interpret. Lat. *alumnus.*

Τρόφις, ιος, ὁ, *benè nutritus, craſſus, pinguis.* &

Τροφόεις, εντος, idem. à τροφὴ, *alimentum.* Th. τρέφω, *alo.*

Τροφὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *altor, & altrix, nutrix*: ab eodem. th.

Τροφοφορέω, legitur 2. Macc. vii. 27. τροφοφορήσασα σε, *educavi te*: ex τροφὴ & φέρω. ſed Martinus legendum cenſet τροποφορήσασα, *leniter tuli tuos mores.* ex τροποφορέω.

Τροχάειν, ᾶν, Poët. pro τρέχειν.

Τροχαλία, *rota quæ circumagitur ad aquam educendam, TROCHLEA.* à

Τροχαλὸς, *velox, loquax, incurvus, volubilis*: ut τροχός. Th. τρέχω.

Τροχὰς, *gallicula*: Gloſſar. in quâ ſcil. poſſis τρέχειν.

Τροχάω, *curro, feſtino, rotor.* Th. τρέχω.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, *orbita*: ab eod.

Τροχιλία, *torquilla*: Gl. Cyr. avis eſt. Lego

Τροχιλέα, *tortula*, id eſt, *trochlea.*

Τρόχιλος, *TROCHILUS*, *regulus*, aviculæ nomen, ex τρέχω.

Τρόχμαλα, *ſepta & lapilli*; quorum uſus eſt ad macerias, ad cingendum agros. Th. id.

Τροχοειδεῖ, dat. ſing. à

Digitized by Google

Τροχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *rotæ ſpeciem habens, rotundus* : à τροχὸς, ῦ, ὁ, *rota*, quod à τρέχω, *curro*, & εἶδος, εος, τὸ, *forma ſimilitudo*. Th. εἴδω, *video*.

Τροχὸς, ῦ, ὁ, *rota*. ſed

Τρόχος, ου, ὁ, *curſus, curſor*. Th. τρέχω.

Τροχόωσαι, Poët. pro τροχῶσαι. nom. plur. præſ. part. act. f. g. a τροχάω, quod vide.

ΤΡΥ´ΒΛΙΟΝ, ſeu ίον, ου, τὸ, *catinus, paropſis, patina*.

Τρυγάω, ῶ, *fruges colligo*; item *vindemio, uvas decerpo, fruor* : f. ήσω p. τετρύγηκα. a. 1. ἐτρύγησα. a 1. imperat act. τρύγησον, άτω. Th. τρύγη, ης, ἡ, *triticum*.

Τρυγέω, *ſicco* : refer hoc ad τρίζω *ſicco*, ſi vis, & ἄγω, *frango*.

ΤΡΥ´ΓΗ, ης, ἡ, *triticum, frumentum, fructus* : item *ariditas* in Nicandro, quia tempus vindemiarum eſt tempus aridum.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, gen. pl. τρυγητήρων, *vindemiator* : &

Τρυγητὴς, ῦ, ὁ, idem : &

Τρυγητὸς, ῦ, ὁ, *frugum collectio, vindemia*. Th. τρυγή.

Τρυγίας, ου, ὁ, *fæx* : à τρύξ.

Τρυγῷεν, Poët. pro τρυγάοιεν, 3. pl. præſ. opt. act. verbi τρυγάω, quod vide.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, *turtur*. à τρύζω, *murmuro*, idem quod τρίζω.

● Τρυγόνιον, ου, τὸ, *palumbula*, in Epig. ap. Suid. in voce

Τρυζόντων, gen. pl. part. præſ. act. à

Τρύζω, idem quod τρίζω, *murmuro* : vox per Onomatop. ſed propriè *turturis*. Hinc *turtur* dicitur τρυγών.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, *foramen* : à τρύω, pro τράω, *foro*. [* Ariſtoph. in Nub. ver. 447. Vid. Toup. Suid. in voce.]

Τρυμαλία, ας, ἡ, idem quod τρύμα.

Τρὺξ, γὸς, ἡ, *fæx vini, vinum recens, muſtum*. Expon. etiam *de granis recens à Sole duratis*. Th. τρύγη.

ΤΡΥ´ΠΑ, ης, ἡ, *foramen* : à τρύω, *pertundo*. hinc

Τρύπανον, ου, τὸ, *terebra*, &

Τρυπάω, *terebro, perforo*.

Τρύπημα, ατος, τὸ. *foramen* : à τρυπάω, *terebro*. Th. τρύπα, ης, ἡ, *foramen*.

Τρυσσὸς, ῦ, *afflictus, æger*. Th. τρύω, *vexo*.

Τρυτάνη, ης, ἡ, *TRUTINA* : à τρύω pro τράω.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *delicatula*.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, *galea tres conos habens* : qu. τρίφαλον, dat. ſing. Ion. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, & φαλὸς, ῦ, ὁ, *conus galeæ*.

Τρυφαλὶς, ίδος, ἡ, *caſeus lacteus, ex lacte concretus*.

Τρυφάω, *in deliciis*, vel *delicatè vivo* : fut. ήσω, p. τετρύφηκα. a. 1. ἐτρύφησα· nom. ſing. part. præſ. f. g. τρυφῶσα, à τρυφὴ, quod vide.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, *delicatè* : à

Τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *delicatus, mollis*, undè

Τρυφερώτερος, *delicatior*.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, *luxus, deliciæ* : à τέθρυφα, præt. verbi θρύπτω, *frango*.

Τρύφημα, ατος, τὸ, *deliciæ* : à τρυφάω.

Τρύφος, εος, τὸ, *fragmentum* : à θρύπτω.

Τρυφῶσα, ης, ἡ. nomen mulieris. Gr. *delicatè vivens* : à τρυφάω, quod vide.

Τρόχμαλα, *aſpera loca* : à τραχὺς, *aſper*. Vide τρόχμαλα.

Τρύχνος, idem quod στρύχνος, *mollis* : qu. *tritus* : à τρύχω, pro τρύω.

Τρύχονται, *affliguntur* : 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi τρύχω.

Τρύχος, ος, τὸ, *pannus tritus*. Th. τρύω.

Τρύχουσι, 3. pl. præſ. act. à

* Τρυχόω, -ῶ, *altero* : à τρύω, *tero*.

* Τρύχω, f. ξω, *adflicto*.

ΤΡΥ´Ω, *tero, attero, vexo, TRUDO* : (qu. à τρίβω, vel pro τράω, *foro*, undè τρύμα.) Hinc τρύσκω, τρύχω, & τρυχόω, idem.

Τρωάνδε, Poët. & Dor. pro Τροίηνδε, *ad Trojam*.

Τρωὰς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *penetratrix*.

Τρώγαλα, *bellaria* : pro

Τρωγάλια, *bellaria in genere*, quæ ſaturi voluptatis gratiâ velut *rodebant*. Th. τρώγω, *rodo*.

Τρώγλη, ης. ἡ, *foramen, caverna*, propriè *roſione factâ*. acc. pl. τρώγλας, ab eod.

Τρωγλοδύνοντα, acc. ſing. part. præſ. à

Τρωγλοδυνω. *latebram ſubeo* : ex τρώγλη & δύνω, *ſubeo*.

Τρωγλοδύτης, ου. ὁ, nomen muris : ex iiſd.

Τρώγοντας, Dor. pro τρώγοντας, *rodentes*, acc. pl. f. g. part. præſ. a τρώγω, *rodo*.

Τρώγοντι, pro τρώγουσι, Dor. 3. pl. præſ. ejuſd. verbi.

Τρωγύλλιον, ου, τὸ, nom. urbis. Gr. *cella penuaria*.

ΤΡΩ´ΓΩ *RODO, comedo* : f. ξομαι, p. τέτρωχα. a. 2 ἔτραγον· à τείρω, *tero*.

Τρώεσσι. dat. pl. Ion. & Poët. pro Τρωσὶν, à Τρὼς *Trojanus*. hinc Τρωϊάδες, *Trojanæ*.

Τρωθῇ, *vulneretur* : 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. τρωθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω, p. τέτρωκα. a. 1. paſſ. ἐτρώθην.

Τρωΐα. ας, ἡ Poët. pro Τροία, ας, ἡ. *Troja*. &

Τρωϊαθεν, Poët adv. pro Τροίαθεν, & Ion. Τροίηθεν, *ex urbe Trojâ*.

Τρωΐπεσι, *Troï*, dat. ſing. à Τρὼς, nom. propr.

Τρώκτης, ου, ὁ, *comeſtor, vorator* : expon. *aſtutus. vorator*. Th. τρώγω, *comedo*.

Τρώμα, ας, ἁ, Dor. pro τρώμη, ης, ἡ, *foramen*. à τορέω, *perforo*. Th. τερέω, idem.

Τρῶμα, ατος, τὸ, *vulnus, plaga* : Ion. pro τραῦμα. Th. τιτρώσκω, *vulnero*.

Τρωματίζειν, *vulnerare*. à præced.

Τρὼξ, γὸς, ὁ, *vermiculus, qui legumina rodit* : &

Τρώξαλλις, *gryllus* : à τρώγω.

Τρωξάρταο, gen. Æol. ex

Τρωξάρτης, ου, ὁ, nom. muris. ἀπὸ τῦ τρῶξαι ἄρτον, *panem vorando*.

Τρώξιμος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *edulis maturus*. ex τρώγω, *comedo*.

Τρωπάω, *verto* : à τρέπω, idem.

Τρῶσεν, *vulneravit* : 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω.

Τρώσας,

Τρώσω, *vulnerabo.* vide præced.

Τρῶϋμα, ατος, Ion. pro τραῦμα, *vulnus,* quod vide.

Τρωχάω, Poët. pro τροχάω, idem quod τρέχω, *curro.*

Τρώων, & Τρωῶν, Dor. gen. pl. à Τρὼς, Τρωὸς, *Trojanus:* dat. pl. Τρωσίν.

* Τυὰ, pro τινα, apud Comicos ſæpè ſubjecta vocabulis in vocalem brevem exeuntibus, ut Ποσάτλα, Ariſtoph. Ran. 174. et foſſan apud Atticos ſemper poni debet pro ατλα. Dawes p. 302.

Τὺ. Dor. pro σύ, *TU:* vel pro σέ. τύγα, Dor. pro σύγε, *tu.*

ΤΥΓΧΑ'ΝΩ, εις, ει, *ſum, compos fio, aſſequor:* cum. gen. & cum acc. Pind. τυγχάνει, *contigit, evenit:* f. τεύξομαι. (à τεύχω, *paro*) a. 2. ἔτυχον, ες, ε. a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι. a. 2. ſub. τύχω, ης, η, & in 3. pl. τύχωσι. a. 2. part. act. τυχὼν, οῦσα, ὸν, *vulgaris,* -e. p. ind. act τέτυχα, ας, ε, & τετύχηκα, qu. à τυχέω. [* δυνάμεις οὐ τὰς τυχούσας, Act. xix. 11. *virtutes non vulgares.* οὐχ οἱ τυχόντες τῶν συγγραφέων, Diod. Sic. p. 3. C. *ſcriptorum celeberrimi quique.* ἐπικουρίας τυχὼν, Act. xxvi. 22. *ſubſidium nactus.* εἰ τύχοι, 1 Cor. xiv. 10. *ſi ita res ferat, fortaſſe.*]

* Τύδαι, pro ἐνταῦθα, Heſych.

Τυδείδαο, & Τυδείδεω, gen. Ion. à

Τυδείδης, ου, ὁ, *TYDIDES,* nom. propr.

* Τυίδ', per Æol. pro ὧδε. *hîc.* Sappho.

Τυκάνη, ης, ἡ, *tribula:* ᾗ ἀλοῶσιν, Euſtath. à τύκω, *paro.*

Τυκίζω, *ſcalpo, polio:* à

Τύκος, ου, ὁ, & τύχος, *inſtrumentum quo fabricantur;* nimirum *lapides ſcalpunt:* à τεύχω, *fabricor.*

Τυκτὰ, Perſicè, nomen *cœnæ.*

Τυκτὸς, ῦ, *factus:* &

Τύκω, *paro:* tanq. τίκω. Vide τεύχω.

Τύλη, ης, η, *callus, culcitra:* à τύλος, idem.

Τύλιμος, *crumena pellicea,* quia ibi aliquid τυλίττεται.

Τυλίσσω, vel -ττω, *involvo, perſcrutor:* ex τύλη, *lodix, culcitra:* à

ΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *callus,* ſeu *callum;* item *clavus ligneus:* à ξύλον.

Τυλόω, f. ώσω, *calloſum reddo:* p. paſſ. τετύλωμαι. à præced.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, *venefica, quæ circa τύμβους verſatur, & mortuos mutilat,* ἀκρωτηριάζει.

ΤΥ'ΜΒΟΣ, ου, & Dor. τύμβω, ὁ, *buſtum, ſepulcrum, tumulus:* à τύφω, *uro,* cadavera quippe olim cremabantur. hinc Angl. a tomb.

Τυμβοχόη, *tumulus:* à τυμβοχοέω, *tumulum ſtruo, ſepelio:* à [illegible]ος, & χοέω, ſeu χέω, *terrâ aggeſtâ exſtr*[illegible]

Τύμμα, ατος, τὸ, Poët. pro πληγὴ, ἡ, *ictus, vulnus, plaga:* à τύπτω, *verbero.*

Τυμπανίζω, *TYMPANIZO: diſtendo, fuſtigo, flagello, tympanum, pulſo:* f. ίσω, p. τετυμπάνικα. p. paſſ. τετυμπάνισμαι. a. 1. paſſ. ἐτυμπανίσθην, ης, η. à τύμπανον.

Τυμπανίστρια, ας, ἡ, *tympaniſtria:* à

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, *TYMPANUM, inſtrumentum quod bacillis percutitur;* item *fuſtis.* Th. τύπτω, *verbero.*

Τύνη, τυ: Dor. pro τὺ, & hoc pro σύ, *tu.* Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.

ΤΥ'ΝΝΟΣ, vel τύννος, ου, *parvus.* [* Callim. apud Apollon. Dyſc. in Excerptis, p. 433. Μῶσαί νιν ἴσως, ἐπίτυννον ἴθειλε Quæ ita reformanda ſunt—ἐπὶ ΤΥ'ΝΝΟΝ ἄεισε Γένατι. Toup. in Suid. voce Τύτον.]

Τυννῦτος, & Att. τυννουτοσί, *parvulus, tantillus:* à præced.

Τυντλάζω, f. άσω, *lutum calco, luto aſpergo, linio:* à

ΤΥ'ΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *lutum, tumultus.*

Τύπανον, ου, τὸ idem ac τύμπανον, quod vide.

Τυπεὶς, *percuſſus:* a. 2. part. paſſ. à τύπτω, *verbero.*

Τυπὴ, ῆς, ἡ, *percuſſio, ictus:* dat. pl. Ion. τυπῆσι, ab a. 2. verbi ejuſd.

Τυπικὸς, *TYPICUS, figuratus:* & indè

Τυπικῶς, *typicè:* à

Τύπος, ου, ὁ, *nota.* [* *formula,* 3. Macc. iii. 30. Act. xxiii. 13.] *ſimulachrum,* ſeu *effigies, ſignum percuſſione factum; TYPUS, exemplar:* à τύπτω.

Τυπόω, -ῶ, f. ώσω, *informo, figuro, ſignum imprimo:* à præced.

Τυπτήσεις, *verberabis:* Att. pro τύψεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi τύπτω, f. ψω, tanq. à τυπτέω.

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. pl. præſ. ind. act. Sic τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα, 1. pl. pr. ind. paſſ. &

Τυπτόντων, *verberent:* Att. pro τυπτέτωσαν, nam. gen. pl. part. præſ. act. uſurpant pro 3. pl. imperat. præſ. verbi.

ΤΥ'ΠΤΩ, *verbero, pulſo, tundo:* [* ἔκοψε μ' ἔτυψε, Anacr. xl. 10. *ſerpens me vulneravit.*] imperf. ἔτυπτον. f. ψω. p. τέτυφα. a. 1. ἔτυψα. a. 2. ἔτυπον. præſ. paſſ. τύπτομαι, *cædor, vapulo.* p. m. τέτυπα, ας, ε.

Τύπῳ, dat. ſing. à τύπος, quod vide.

Τυπωθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi τυπόω, *figuram paro:* f. ώσω. &

Τύπωμα, ατος, τὸ, idem ac τύπος, à τυπόω. [* ὁρῶ μορφῆς τύπωμα, Eurip. Oreſt. 1166. *video ſimulacrum formæ ipſius.*] Th. τυπόω.

Τυραννευόντων, gen. pl. part. præſ. à

Τυραννεύω, *regno; impero:* f. εύσω. Th. τύραννος, *rex.*

Τυραννέω, idem quod præced.

Τυραννία, ας, ἡ, *TYRANNIS, dominatio.* &

Τυραννίδας, acc. pl. à τυραννὶς, ίδος, ἡ, *tyrannis.* &

Τυραννικὸς, ῦ, *TYRANNICUS, dominandi peritus:* à τύραννος.

Τυραννικῶς, *tyrannicè:* adv. à præced.

Τυραννικώτατος, ſuperl. à τυραννικός.

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, *TYRANNIS, imperium.* Angl. tyranny. à τύραννος.

Τυραννοκτόνος, ου, ὁ, *tyrannicida:* à τύραννος & κτείνω, *occido:* p. m. ἔκτονα.

ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ῦ, ὁ & ἡ, *TYRANNUS, rex, princeps:* Angl. a tyrant. Eſt & nomen viri & avis; item adj. pro τυραννικός.

Digitized by Google

Τυρβάζομαι, *ſatago, perſtrepo, turbor* : &
Τυρβάζω, *turbas do, tumultuor* : f. άσω. p. τετύρβακα· à τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, *tumultus, turba.*
Τύρβη, ης, ἡ, *TURBA, vita voluptuariorum* : Att. dicitur pro σύρβη, vel à θόρυβος.
Τυρία, ας, ἡ, pro *Europa.*
Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris, ex τυρὸς, *caſeus,* & γλύφω, *cavo,* ex *cavo.* Th. φλάφω, idem.
Τυρόεις, εντος, vide in
ΤΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *caſeus* : qu. à τείρω, *ſicco* : eſt enim lac ſiccatum. hinc τυρώδης, *caſeoſus* : & τυρόεις, idem.
Τύρος, ου, ἡ, nomen urbis. Syr. *rupes.*
Τυρσηνοῖσιν, *Tyrrhenis* : dat. pl. num. populi.
ΤΥ'ΡΣΙΣ, ιος, ἡ, *TURRIS, propugnaculum* : ab Heb. טור.
Τυρχὴ, ῆς, ἡ, *FURCA* : quæ & ὑρχή.
Τυρῶ, Dor. pro τυρῦ, *caſei* : gen. ex τυρὸς.
Τύσσω, *ſupplico* : Heſych. puto pro πλύσσω, ut ſit *plicare manus,* ſeu *genua.*
Τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel ὁ ϗ ἡ, τυτθὸς, *parvus.* τυτθὸν, adv. *paululum.* τυτθὸν ὅσσον, *valdè parum* : ex τιτθὸς, *mamma,* ι in υ mutato.
Τυφάονα, acc. ſing. ex
Τυφάων, ονος, ὁ, nom. propr. viri. hinc Τυφαόνιον, nomen propr. loci.
Τυφερὴς, ex τύφω· λυχνὸς τυφερὴς, *lucerna ex herbâ paluſtri facta, quæ à vento viris inſerviebat.* Epigr. Antipatris ap. Anthol. l. vi. 561.
Τύφη, idem quod τίφη.
Τυφθείημεν, εῖτε, εῖεν, *verberati eſſemus* : per Sync. pro τυφθείημεν, είητε, είησαν, 1. pl. a. 1. opt. paſſ. verbi τύπτω.
ΤΥΦΛΟ'Σ, ῦ, *cæcus.*
Τυφλότης, ητος, ἡ, *cæcitas* : ex præced.
Τυφλῦται, *cæcutit* : 3. ſing. præſ. paſſ. ex τυφλόω, quod vide.
Τυφλοφόρος, *peram geſtans.* Th. φέρω.
Τυφλόω, *excæco* : f. ώσω, p. τετύφλωκα, ας, ε. a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε. &
Τυφλώττω, *cæcus ſum, cæcutio* : ex τυφλὸς, *cæcus.*
Τύφος, ſeu τῦφος, ου, ὁ, *fumus* ; *res inanis fumo ſimilis* ; *fumoſa arrogantia, oſtentatio.* Th. τύφω.
Τυφόω, *fumo infeſto* ; item *effero, inſolentem reddo* : f. ώσω, p. τετύφωκα. præſ. paſſ. τυφόομαι, -οῦμαι, *inflor, turgeo* : p. paſſ. τετύφωμαι, σαι, ται. p. part. τετυφωμένος, η, ον, *inflatus, a, um* : a. 1. ind. paſſ. ἐτυφώθην, ης, η. aor. a. 1. part. paſſ. τυφωθεὶς, έντος, *tumefactus,* à τῦφος, *fumus, faſtus* : à
ΤΥ΄ΦΩ, *fumum excito, inflammo* : f. θύψω, p. τέθυφα. a. 1. ἔθυψα. præſ. paſſ. τύφομαι, *fumigo, fumum edo.*
Τυφωέος, gen. ſing. & τυφωεῖ, dat. à τυφωεὺς, nomen gigantis : &
Τυφῶν, ῶνος, *TYPHON,* nomen gigantis, qui & Typhœus dicitur ; item *turbo, procella.* à τύφω.
Τυφωνικὸς, ὴ, ὸν, *turbulentus, a, um.* à τυφών.
Τυφῶς, ῶ, ὁ, pro Τυφών, ῶνος, *Typhoeus centiceps.*
Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ *fortuna, gratia, favor.*

Τύχαις, dat. pl. à τύχη, ης, ἡ, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *ſum, contingo* ; f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Τύχε, Ion. pro ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. verbi præced.
Τυχέειν, Poët. pro τυχεῖν, aor. 2. infin. act. ejuſdem verbi.
Τυχεῖν, a. 2. infin. act. ab eod.
Τύχη, ης, ἡ, *fortuna, eventus* : acc. pl. τύχας. Eſt & τυχὴ, ῆς, ἡ, nomen propr. mulieris. à τυγχάνω, *contingo.*
Τυχηρὸς, ὰ, ὸν, *fortuitus, a, um* : à τύχη, quod à præced. th.
Τυχηρῶν. gen. pl. à τυχηρὸς.
Τυχῆς, *aſſecutus eris* : a. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſd.
Τυχήσω, f. 1. qu. à τυχέω, idem quod τυγχάνω, *aſſequor* : hinc τυχήσας, αντος, a. 1. part. act.
Τυχθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi τεύχω, *fabricor* : p. paſſ. τέτυγμαι. a. 1. paſſ. ἐτύχθην.
Τυχικὸς, οῦ, ὁ, nomen viri. Gr. quod interpret. Lat. *fortunatus.* à τύχη, *fortuna.*
Τύχοιμι, *aſſequi poſſem* : a. 2. opt. verbi τυγχάνω, f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, *adepta,* a. 2. part. act. f. g. à τυγχάνω, q. v.
Τυχὸν, *forſitan, fortuitò* : adv. à τυχὼν, a. 2. part. &
Τυχόντι, *ei qui obviam fuerit* : dat. ſing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον.
Τυχὼν, όντος, *conſecutus* ; item *obvius, vulgaris* : a. 2. part. verbi ejuſd.
Τύχωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi præced.
Τύψαις, Æol. pro τυψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.
Τυψάντων, *verberant* : Att. pro τυψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejuſd.
Τυψέλη, *ſordes in auribus* : Heſych. Sed aliter eſt κυψέλη.
Τύψεν, *percuſſit* : Ion. pro ἔτυψεν, 3. ſing. a. 1. ind. &
Τύψον, ατω, a. 1. imperat. act. &
Τυψῶντι, Dor. pro τύψουσι, 3. pl. f. 1. act. à τύπτω.
Τῳ, ſine accentu, pro τινὶ, *alicui* : [* et τῷ, pro τίνι, interrogativo. ἐν τῷ λόγῳ τῶν εἰρημένων ; Soph. Elect. 1192, *quibus ex dictis meis noviſti ea ?*]
Τῳ, [* ſine ἰῶτα ſubj.] Dor. pro τοῦ. ſed
Τὼ, dualis eſt num. &
Τῷ, *huic* : dat. ſing. ab ὁ, & pro ᾧ, *cui.* τῷ τρόπῳ, *quomodo ?* Exponitur etiam, *quare, idcirco* ; pro διὰ τοῦτο. [* Τῷ ϗ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον, *quocirca mirabantur qui illum tunc ſermonem audiebant.* Theocr. Idyll. xxv. 186.]
Τώγ', ſeu τώγε, *hi* : dual. num. ab ὁ, *hic.*
Τὤγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, *ſimulacbrum.*
Τὤγκιστρα, Dor. pro τὰ ἄγκιστρα, *hami.*
ΤΩΘΑ'ΖΩ, *dicteriis inceſſo, irrideo, mordeo* : f. άσω.
Τωθάσδοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, *convitiis inſectantes* : part. præſ. pl. num. f. g. à τωθάζω, quod vide.

Digitized by Google

Ψάθασμὸς, οῦ, ὁ, *irriſio* : &

Ψαθαςὴς, ῦ, ὁ, *irriſor* : à p. paſſ. verbi præced.

Ψἄλγεος, Dor. pro τῦ ἄλγεος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*.

Ψάμπέχονον, Dor. pro τὸ ἀμπέχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ἡ, *veſtitus* : ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, *circumdo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Τῶ μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, *mei*.

Τῶν, τῶνγε & τῶνδε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ.

Τὤντρω, Dor. pro τῶ ἄντρω, *antro*.

Τὤρνιον, Dor. pro τὸ ὄρνεον, *avis*. Th. ὄρνις.

Τὼ πὸ τοῦτω, pro τὸ ἀπὸ τούτω, *poſtea*.

Τὠργείω, Dor. pro τῦ Ἀργείω, *Argivi viri*.

Τὤροτρον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, *aratrum*.

Τὠρχαῖον, Ion. pro τὸ ἀρχαῖον, *antiquitùs*, *olim*.

Τὼς, *ſic*, pro οὕτως, per Aphæreſ. vel Dor. pro ὡς. Th. οὗτος, *hic*. Vel τὼς, *ſimiliter*, à τὸς, inuſit. pro quo ὁ, in uſu. τῶς, ὡς, *tantum*, *quantum*. & τὼς, Dor. pro τιὼς.

Τὠςέα, Dor. pro τὰ ὀςέα, *oſſa*.

Τὠυτ' ἐπὶ χρέος, Dor. & Poet. dictum pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, *ad idem miniſterium*.

Τωὐτέω, τωὐτῶ, & τωὐτὸ, pro τοῦ αὐτοῦ, τῷ αὐτῷ & τὸ αὐτό.

Τωὐτοῦ, Dor. pro τοῦ αὐτοῦ.

Υ.

Υ, Litera vigeſima apud Græcos, in numeris eſt CCCC. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα. υ in ι, Dor. & Æol, mutatum ut in Μῦσα, pro Μοῦσα, &c.

Ὗ, *olfacientis ſonus* : adv. à ſpiritu naribus attracto fictum, quum quis odoratu aliquid ſe probare oſtendit.

Ὑάδες, αἱ, *ſuculæ* : *ſtellæ ſeptem in cornibus tauri, quæ, quùm criuntur aut occidunt, pluvias excitant* : ab ὕω, *pluo*.

Ὕαινα, ης, ἡ, *bellua* : nomen quadrupedis, dict. à ſetis *ſuillis* in dorſo, item *ſucula*, & *HYÆNA* piſcis : ab ὗς, *ſus*.

Ὑακίζω, f. ίσω. *pluo*. Th. ὕω, *idem*.

Ὑακίνθια, *feſtum in honorem Hyacinthi* pueri : &

Ὑακίνθινος, η, ον, *HYACINTHINUS*, *a*, *um*, ab

ὙΆΚΙΝΘΟΣ ȣ, ὁ ϗ ἡ, *HYACINTHUS* *puer*; *flos*, & *gemma*; item *lana* aut *fila hyacinthino colore imbuta*; etiam nomen viri.

Ὑάλινος, ίνη, ινον, *vitreus*, *a*, *um* : ab

ὙΑΛΟΣ, ſeu ὕελος, ȣ, ἡ, *vitrum*, *cryſtallus*.

Ὑαλουργεῖον, ȣ, τὸ, *vitrarium*, &

Ὑαλουργὸς, ȣ, ὁ, *vitrarius* : ab ὕαλος, *vitrum*, & ἔργον, *opus*.

Ὑὰς, ἄδος, ἡ, *HYAS*. Vide ὑάδες.

Ὑββάλλειν, *ſubvertere* : Dor. ſeu Æol. Sync. pro ὑποβάλλειν, præſ. inf. act. ab ὑπὸ, & βάλλω.

Ὑβὸν, Dor. pro κυφὸν *gibboſum*.

Ὑβὸς, οῦ, *curvus*, *inflectus* : à κυφὸς.

Ὑβούλεω, Dor. pro Εὐβούλεω, *Eubuli*.

Ὑβρίζω, *contumeliâ afficio*, *injurius ſum*, *inſoleſco* : f. ίσω, & Att. ιῶ. p. ὕβρικα. a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. p. paſſ. ὕβρισμαι, σαι, ςαι. a. 1. paſſ. ὑβρίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. ὑβρισθεὶς, ένος, *contumeliâ affectus*. f. 1. paſſ. ὑβρισθήσομαι, η, εται. Th. ὕβρις.

ὙΒΡΙΣ, εως, ἡ, *injuria*, *contumelia*, *ſuperbia* : acc. ὕβριν.

Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. ὑβρίσωσι, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, *contumeliâ affic.* Th. ὕβρις.

Ὑβρίσδειν, Dor. pro ὑβρίζειν.

Ὑβρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ὑβρίζω, quod vide.

Ὑβρισθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. ab eod.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, idem quod ὕβρις.

* Ὑβρισμένος, ȣ, *ambitiosè ornatus*. Ἐν ςολὴν τι ὑβρισμένη, Xen. Cyrop. i. 22, *ſtolam habens haud valdè pretioſam*. Eurip. Phœniſſ. 1119. vid. Bos. Obſ. Miſcell. c. 4. & Hutchinſon in Cyri Exp. l. i. p. 117. 8vo.

Ὑβριςὴς, ῆρος &

Ὑβριςὴς, ȣ, *contumelioſus*, *injurioſus* : &

Ὑβριςικὸς, ȣ, idem. &

Ὑβριςικῶς, adv. *injurioſè*, *contumelioſè* : item

Ὑβρίςρια, ας ἡ, *contumelioſa*, *ſuperba* : omnia à p. paſſ. verbi ὑβρίζω. Th. ὕβρις.

Ὕβωμα, ατος, τὸ, *curvamen* : &

Ὕβωσις, idem tanquam ab ὑβόω, *curvo*.

Ὑγιάζω, *ſano*, *curo*, f. άσω, p. ὑγίακα.

Ὑγιαίνῃς, 2. ſing. præſ. ſub. ab

Ὑγιαίνω, *ſanus ſum* : f. ανῶ. Th. ὑγιὴς, ὁ ϗ ἡ, *ſanus*.

Ὑγιέα, acc. ſing. ab ὑγιὴς, q. v.

Ὑγίεια, ας, ἡ, *ſanitas*, ab eod.

Ὑγιέϊος, gen. ſing. Ion. à præced.

Ὑγιεινὸς, ȣ, *ſanus ſaluber*. Th. ὑγιὴς, idem.

Ὑγιεινότατος, ȣ, *ſaniſſimus* : ſuperl. à præc.

Ὑγιηρὸς, οῦ, idem quod

ὙΓΙΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſanus*, *incolumis*, *integer*.

Ὑγρὰ, ſeu Ion. ὑγρὴ, f. g. ab ὑγρὸς, interdum ſumitur ſubſt. pro ὑγρὸς *elementum*, *mare*, *pelagus*. Th. ὑγρός.

Ὑγραίνω, f. ανῶ, *humecto*. ab

ὙΓΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus*, *a*, *um*; *viridis*; *tener*, *mollis*, *lubricus*; *laxatus*, *remiſſus* ab ὕω, *pluo*.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, *humiditas*, *humor* : à præced.

* Ὑγρῶς βλέπειν, dicitur de Venere et fœminis luxurioſis, quibus eſt *oculorum mobilis petulantia*. E . Philoſ. xxiv. Anacr. Od. xxviii. Bos Adimadv. c. x.

Ὕδατι, dat. & ὕδατος, gen. ſing. ὕδασι, dat. pl. ab inuſit. ὕδας, pro quo ὕδωρ, *aqua*. Hinc ὑδατόεις, εντος, *aquoſus*.

Ὑδαλὶς, ίδος, ἡ, *veſicula*, *ſtilla* : Gl. Cyr. &

Digitized by Google

Ὕδει, *aquæ, limo:* dat. ſing. ab ὕδος, εος, τὸ, Poët. pro ὕδωρ, *aqua.*

Ὕδερος, ου, ὁ, *hydrops.* ab ὕδωρ.

Ὕδης, *qui peritè canit, ſapiens, prudens:* ab ὕδω, *cano.*

Ὑδέω, idem ac ὕδω, *cano.*

Ὕδναι, ἔγγονοι, σύλλεροι. Heſych.

Ὑδέω, *nutrio,* an ab ὕειν?

Ὕδνον, ου, τὸ, *tuber,* ὕδνα, *tubera:* quia aqueæ naturæ id φυτὸν, poſſit eſſe ab ὕω, *pluo.* Sed ὕδνον, idem eſt quod οἴδνον, & ex hoc illud, nempe ab οἰδέω.

Ὕδρα, ας, ἡ, *HYDRA, aquatilis ſerpens:* ut & ὕδρος, *hydrus.* Th. ὕδωρ, ατος, τὸ.

Ὑδραγωγὸς, *aquæductor, aquæductus.* ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, *aquæductio, aquagium.* ab ὕδωρ & ἄγειν.

Ὑδραίνω, f. ανῶ, *lavo, humecto, irrigo, effundo.* Th. ὕδωρ, *aqua.*

Ὑδραλέτης, *mola aquaria;* vel quia ὕδατι ἀλεῖ, ab ἀλέω, *molo.*

Ὑδράλμη, *aqua ſalſa:* ab ὕδωρ, & ἅλμη.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, *organarius:* &

Ὕδραυλις, εως, ἡ, ſive ὑδραυλικὸν, (ſcil. ὄργανον) *HYDRAULA,* cui ſimile *organum,* ſcil. muſicum, quo αὐλοῦσι per ὕδωρ.

Ὑδρεία, ας, ἡ, *aquatio, irrigatio.* Th. ὕδωρ.

Ὑδρεύω, *rigo, aquam poto, fero, haurio:* ὑδρεύομαι, *aquor, aquam haurio, irrigor;* f. εύσομαι. ab eod. th.

Ὑδρήϊον, τὸ, Ion. pro ὑδρεία, *urna.*

Ὑδρην, Ion. pro ὕδραν, acc. ſing. ab ὕδρα, ας, ἡ, quod vide.

Ὑδρία, *HYDRIA, cadus, urna, aquatio.* Th. ὕδωρ.

Ὑδρίσκη, ης, ἡ, idem.

Ὑδρομεδούσα, nomen ranæ, ab ὕδωρ, & μέδω, *impero.*

Ὑδροποτέω, -ῶ, *aquam bibo, ſum abſtemius;* f. ήσω. p. -πότηκα. ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, *aquæ potor:* pro ὑδατοπότης, quod ab ὕδωρ, & πίνω, *bibo.*

Ὕδρος, ου, ὁ, *HYDRUS, ſerpens aquaticus.* Vide ὕδρα.

Ὑδροφόρος, ου, ὁ, *qui aquam portat:* ex ὕδωρ, & φέρω, *fero.*

Ὑδρόχαρις, nomen ranæ, ab ὕδωρ, & χαίρω, *gaudeo.*

Ὑδρόχοος, *aquarius:* qui ὕδωρ χεῖ.

Ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, *HYDROPICUS, a, um, qui laborat aquâ intercute:* ab

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, *HYDROPS, aqua intercus:* à facie aquæ; nempe ex ὕδωρ, & ὤψ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video.*

ὙΔΩ, *celebro, cano, dico:* qu. ab ᾄδω.

ὝΔΩΡ, ατος, τὸ, *aqua.* Poët. eſt ὕδας, & ὕδος, ab ὕω, *pluo.*

Ὑὲ, vox minitantis, *hui.*

Ὕει, *pluit:* 3. ſing. præſ. verbi ὕω, f. ὕσω.

Ὕειος, α, ον, *ſuillus:* ab ὗς, *ſus.*

Ὕελος, *vitrum:* pro ὕαλος, quod vide.

Ὕεσθαι, *pluviis irrigari:* ab ὕω, *pluo.*

Ὑετίζω, *pluo,* f. ίσω, p. ὑέτικα.

Ὑέτιος, ου, *pluvioſus:* ab

Ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia:* ab eod. th.

Ὑετώταλος, ἄνεμος, *ventus maximè pluvius:* ſuperl. à præced.

Ὑηνία, & ὑηνεία, ας, ἡ, *mores ſuilli: inſulſitas:* ab ὗς, *ſus.*

Ὕης, ου, ὁ & ἡ, *pluvius:* Jovis & Bacchi Epithet. ab ὕω.

Ὑθλέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor:* ab

ὝΘΛΟΣ, ου, ὁ, *nugæ, loquacitas.*

Υἱᾶσι, dat. pl. pro υἱέσι, ab υἱς *filius,* gen. υἱός, & contractè υἷος, dat. υἱῖ, υἷι. Th. υἱὸς, οῦ, ὁ, *filius.*

Υἷε, *filii:* nom. dual. ab υἱς. Vide υἱᾶσι.

Υἷα, acc. ſing. & υἷας, acc. pl. &

Υἷες, nom. pl. ab

Υἱεύς, inuſ. gen. έως, & έος, ὁ, *filius.* Th. υἱὸς, idem.

Υἷι, dat. ſing. contract. ab

Υἷς, Vide in υἱᾶσι.

Υἱοθεσία, ας, ἡ, *adoptio:* q. d. θέσις υἱοῦ, quùm pro filio recipitur qui naturâ filius non eſt.

Υἷος, gen. contract. ab υἷς, at dictum in υἱᾶσι.

ΥἹΟΣ, οῦ, ὁ, *filius:* de brutis animalibus dicitur perindè ac hominibus, ut υἱὸς κριῶν, & υἱὸς μονοκερώτων, Pſal. xxviii. 6, qu. κυὸς, à κυέω, *pario, gigno:* aut à φύω. nam. ὁ φὺς, *filius,* Eurip. [* Vorſtius Phil. Sacr. Par. I. c. 15. p. 318. Hebraiſmum eſſe cenſet. Plut. in Conviv. vii. Sap. συμφρονήσας ὡς ὄνου υἱὸς εἴη, *recordatus ſe filium eſſe aſini. Nepos.* Apud S. Matt. υἱὸς Δαβὶδ, Ἀβραὰμ. pro aliquo ex ſeriei nepotibus ponitur. υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, *filius hominis,* ſcil. Meſſiah. regni præſes, ſolummodo apud 2. Dan. vii. 13. Apoc. i. 13. xiv. 14.]

Υἱότης, ητος, ἡ, *filiatio.* Th. υἱός.

Υἱόω, *adopto:* f. ώσω. a. 1. υἵωσα. a. 1. m. υἱωσάμην, ῶ, ατο, à præced. th.

Υἱιδοῦς, οῦ, ὁ, *nepos, filius filii:* ab eod.

Υἱώσατο, *in filium adoptavit:* 3. ſing. a. 1. m. verbi υἱόω, quod vide.

ὙΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, & ὕκη, ης, ἡ, *piſcis quidam.*

Ὕλα, ας, ἁ, Dor. pro ὕλη, *ſylva.*

Ὕλαγμα, ατος, τὸ, &

Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, *latratus:* ab ὑλάω, *latro.*

Ὑλαῖος, *ſylveſtris.* ab ὕλα, *ſylva.*

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.

Ὑλακτέω, -ῶ, f. ήσω, idem quod

ὙΛΑΏ, *latro:* f. άσω. ὑλάζω, idem ὑλακὴ, ῆς, ἡ, *latratus.* σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus.*

ὝΛΗ, ης, ἡ, *SYLVA, materia, ligna; alimenta, fæces ſive decocti.* Hinc

Ὑλήεις, εντος, & ὑλήεσσα, ης, ἡ, *ſylvoſus, arboribus opacus.* Th. ὕλη.

Ὑληκοῖται, nom. pl. ab

Ὑληκοίτης, ου, ὁ, *qui in ſylvâ dormit:* ex ὕλη, & κοίτη, *lectus.*

Ὑλητόμος, ου, ὁ, *ſylvicida, lignator:* ex ὕλη, & τέμνω, *ſeco:* p. m. τέτομα.

Ὑλίαι, *præſegmina coriorum, res fæculentæ:* ab ὕλη, *fæx.*

Ὑλλὶς στάθμη, *Dorica libra:* Vide Scholiaſt. Pindar. Pythior. p. 195.

Ὑλοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna in ſylvis cædit,* ab

Digitized by Google

Ὑλοτόμος,

Ὑλοτόμος, ου, ὁ, *lignorum cæſor, lignator.* Th. ὕλη, & τέμνω, *ſeco.*

Ὑλοφάγοιο, gen. Ion. ab

Ὑλοφάγος, ου, *qui ſylvas depaſcitur:* ab ὕλη, & φάγω, *edo.*

Ὑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ſylvoſus.* Th. ὕλη.

Ὑμέας, Ion. pro ὑμᾶς, *vos.* ὑμές. Dor. pro

Ὑμεῖς, *vos:* qu. συμεῖς, à σύ, *tu.* inde ὑμέτερος, *veſter.* Poët. ὑμός.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, *HYMENÆUS, nuptiarum præſes, genius, & nuptiale carmen:* eſt & nom. Hæretici cujuſdam. Th. ὑμήν.

Ὑμεναιόω, Poët. pro γαμέω, *uxorem duco:* à præced.

Ὑμέτερος, α, ον, *veſter, a, um:* ab ὑμεῖς, *vos.* Th. συ, *tu.*

ΥΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *membrana, pellicula:* dat. pl. ὑμέσι. quod ab ὕω, quia ex humore naſcitur. Vel *HYMEN, carmen nuptiale:* ab ὕω, ſeu ὕδω, *cano.* Ponitur & ὑμὴν pro ὑμετέραν, acc. ſing. f. g. à συ, *tu.*

Ὕμμας, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. &

Ὕμμες & ὔμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. &

Ὕμμι & ὔμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σύ.

Ὑμνᾶσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare:* a. 1. infin act. &

Ὑμνείοισαι, *cantantes:* nom. pl. part. præſ. f. g. Poët. pro ὑμνέουσαι. &

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus:* 1. pl. præſ. &

Ὑμνεῦσαι, Dor. pro ὑμνοῦσαι, nom. pl. part. præſ. f. g. &

Ὑμνεῦσι, Dor. pro ὑμνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. omnia ab

Ὑμνέω, *celebro, hymnum cano:* imperf. ὕμνεον. ουν. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ησα. a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος· ab ὕμνος, *carmen.* Th. ὕδω. *celebro.*

Ὑμνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. Ex præced.

Ὑμνησις, εως, ἡ, *hymni cantus, laudatio.*

Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, &

Ὑμνήτης, ου, ὁ, *laudator:* propriè carminibus. &

Ὑμνητὸς, οῦ, *celebratus, celebris:* à 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὑμνέω, *celebro.*

Ὑμνολογία, ας, ἡ, *hymnorum decantatio.*

Ὕμνος, ου, ὁ, *HYMNUS, carmen in honorem Dei ſcriptum.* Th. ὕδω, *celebro.*

Ὕμνουν, imperf. act. &

Ὑμνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Ὕμνῳ, *carmini:* dat. ſing. ab ὕμνος.

Ὑμνῳδέω, -ῶ, *hymnos cano.*

Ὑν, & εἶν, & ἶν, pro Hebræo, *HIN, menſuræ genus.*

Ὕνις, & ὕννις ἡ, *vomer:* qu. ab ὗς, *ſus,* quia ut hæc roſtro, ita & ille fodit terram.

ΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, *equuleus, mannus.* Puto ab υἱὸς, tanq. equi filius.

Ὑὸς, gen. ſing. ὗς, *ſus.* Th. σῦς, συὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, *HYOSCYAMUS, herba caliculaгis;* vel *ſucularis,* à ſucula: undè ὑὸς κύαμος, qu. *ſuilla faba.* Sues enim ejus paſto convelluntur; ſopit enim, undè ad ἀνώδυνα adhibetur.

Ὑοφορβὸς, qui ὗας φέρβει, *ſubulcus,* ὑοφόρβιον, *porcinarium, hara:* ab ὗς.

* Ὑπαγανακτέω, *ſubindignor.*

Ὑπαγγελέουσα, Ion. pro ὑπαγγελοῦσα, *innuens:* f. 2. part. act. f. g. Iones enim ε in ευ reſolvunt. ab

Ὑπαγγέλλω, *clam nuntio:* ex ὑπὸ & ἀγγέλλω, f. ελῶ. a. 1. ἤγγειλα.

Ὑπάγεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ὑπάγω, quod vide.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, *cervical;* quod ſub ἀγκῶνα ponimus.

Ὑπαγορευτέον, *viciſſim dicendum:* adj. verbale; ab ὑπαγορεύω, *viciſſim reſpondeo, dicto:* ex ὑπὸ, & ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum.*

Ὑπαγορεύω, *viciſſim, reſpondeo, dicto, interdenuntio.* f. εύσω. p. ὑπηγόρευκα, ex ὑπὸ & ἀγορὰ, ᾶς, *forum.*

Ὑπάγω *ſubduco, abeo, progredior, ſubjicio, dego, in judicium adduco,* [* *b-ſtem al'tum,* Dion. Hal. Ant. i. 79. et Caſaub. in loc. *morior, mortem obeo,* Matt. xxvi. 24. Marc. xiv. 21. at nuſquam hoc ſignificatum apud exteros. Contra ὑπάγω φρένα τέρψας, *vitam dego,* Theog. 917.] præſ. imperat. ὕπαγε, *proripe te,* hinc imperf. ὑπῆγον, ες, f. ὑπάξω. p. ὑπῆχα. a. 2. ὑπήγαγον, ες, ε ex ὑπὸ & ἄγω, *duco.*

Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *ſubductio, ſubmiſſio:* à præced.

Ὑπαὶ, Poët. pro ὑπὸ, *à præ, ſub,* &c.

ΥΠΑΙΘΑ, *coram, recta:* ex ὑπαὶ & ἰθύ.

Ὕπαιθρος, ου, ὁ, *locus ſubdialis,* q. d. ὑπ' αἰθέρι. *ſub æthere.*

Ὑπαιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι, *ſubripio.* Vide ὑφαιρούμενος.

Ὑπαΐσσω, f. ξω, *clam proſilio, ſubrepo:* a. 1. part. ὑπαΐξας, αντος· ab ὑπὸ & ἀΐσσω, f. ξω, *ruo.*

Ὑπαίτιον, ου, τὸ, *culpa, noxa:* ab

Ὑπαίτιος, ου, *obnoxius crimini:* ex ὑπὸ & αἰτία, ας, ἡ, *cauſa.*

Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, *obedientia:* à p. m. ὑπάκοα, & Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, *audio.*

Ὑπάκουσον, *audi:* Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. &

Ὑπακούσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. ſub. ab

Ὑπακούω, *obedio, auſculto, reſpondeo, ſubaudio:* [* *audio pulſantem oſtium et ſciſcitando cognoſco quis ſit,* Act. xii. 13. vid. exempla apud Camerar. Raph. Xenoph et Geſner.] imperf. ὑπήκουον. f. ούσω p. ὑπήκουκα. a. 1. ὑπήκουσα. a. 1. inf. ὑπακοῦσαι, *obedire,* cum. dat. Ex ὑπὸ & ἀκούω, *audio.*

Ὑπαλεύασθαι, *ſubterfugere;* a. 1. inf. m. ab ὑπαλεύομαι.

Ὑπαλεύεο, Ion. pro -ου, præſ. imperat. verbi.

Ὑπαλεύομαι, *fugio, elabor:* ex ὑπὸ & ἀλεύω, Poët. pro ἀλέω, *vito.* Vide in ἀλέασθαι.

Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *immutatio,* & *HYPALLAGE* figura. ab

Ὑπαλλάττω, *ſubmuto, immuto, commuto:* ab ὑπὸ & ἀλλάσσω, vel ττω, *muto.*

Ὑπαλύξαι,

Digitized by Google

Ὑπαλύξαι, *effugere*: a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσκω, vel ὑπαλύζω, f. ξω. Th. ἀλύω, *vito*.

Ὑπάλυξις, εως. ἡ, *effugium*: ab ἀλύσκω, idem quod præced. à th.

* Ὑπαναχωρέω, *clam retrò abeo*.

Ὕπανδρος, ου, ὁ vel ἡ, *viro* [* *ſubjectus* vel] *ſubjecta*, qu. d. ἡ ὑπὸ τὸν ἄνδρα, ſcil. οὖσα, *quæ eſt in poteſtate viri*.

Ὑπανίσταμαι, *exurgo*: ex ὑπὸ, ἀνὰ, & ἵστημι, *ſto*.

Ὑπανίστασο, *ſurge*, præſ. imperat. paſſ. præced.

Ὑπαντάω -ῶ. *occurro*: f. ήσω. p. ὑπήντηκα. a. 1. ὑπήντησα· ex ὑπὸ & ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντί.

Ὑπάντησις, εως. ἡ. & ὑπαντὴ, ῆς, ἡ, *obviatio*, *occurſus*: ex illd.

Ὑπαντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω, q. vide.

Ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέτην, *benefactori occurrere*, i. e. *viro de nobis benè merito gratiam referre*: ab

Ὑπαντιάω & -άζω, f. άσω, *obviam prodeo*, *incurro*, *incido*: ab ὑπὸ, & ἀντιάω, ſeu ἀντάω, *in occurſum eo*. Th. ἀντί.

Ὑπάντρος, ου ὁ ἡ, ἡ, *qui in antris eſt* vel *degit*: ex ὑπὸ & ἄντρον.

Ὑπάπτειν, Ion. pro ὑφάπτειν, *ſuccendere*. Th ἅπτω.

ΥΠΑΡ, τὸ, indecl. *viſio vera*: qu. ὕπνου ἄρσις, & ei ὄναρ opponitur.

Ὑπαργμένα. τὰ, Ion. pro ὑπηργμένα, *quæ jam facta ſunt*: ab ὑπάρχω.

Ὑπάργυρος φωνὴ, *vox pecuniâ venalis*. Hoc de illis dicitur, *qui linguam & vocem pretio venalem habent*: ab ἄργυρος.

Ὕπαρνος, & ὑπάῤῥηνος, ου, ἡ. *ovis ſub ſe* vel *in ſe agnum habens*: ex ὑπὸ, & ἀρς, ἀρνὸς, ὁ ἡ ἡ, *agnus* vel *agna*.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, *ſum*: ab ἄρχω. Th. ἀρχή.

Ὕπαρξις, εως, ἡ, *ſubſtantia*, *res*, *facultates*: ex illd

Ὑπαρπάζειν, Ion. pro ὑφαρπάζειν, *ſurripere*. Vide ἁρπάζω, *rapio*.

Ὑπᾶρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, *erat*: 3. ſing. imperf. act. ab ὑπάρχω, *ſum*.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*, *ortus*. Th. ἀρχή.

Ὑπάρχοντα, τὰ, *facultates*, *quæ quis habet*. Vide ὑπάρχω.

Ὕπαρχος, ου, ὁ, *princeps*, *proprætor*; item nomen Indicum fluvii, ex ὑπὸ & ἄρχος.

Ὑπαρχούσης. gen. ſing. part. præſ. f. g. &

Ὑπάρχουσι, 3. pl. præſ. ind. act. ab

Ὑπάρχω, εις, ει. *ſum*, *adſum*, *initium do*, *ſuppeto*: [* οὐδ' ἀμυνόμενος, ἀλλ' ὑπάρχων, ἠδίκεις αὐτοὺς, Iſoc. p. 443, *nec ultor*, *ſed auctor*, *eos injuriis affeciſti*. καὶ ὑπάρξει ὑμῖν ἡ ἐμὴ πόλις, Xen. de Cyri Exped. l. v. p. 394. ed. Hutch. 8vo. *à parte veſtrâ ſtabit mea civitas*, *præſto erit vobis*.] & in 3. pl. ὑπάρχουσι. τὰ ὑπάρχοντα, *quæ quis habet*. f. ὑπάρξω. p. ὑπῆρχα. a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*, *imperium*, &c.

Ὑπασπίδια, adv. ab

Ὑπασπίδιος, ου, ὁ, *clypeo tectus*: ex ὑπὸ & ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Ὑπασπίζειν, *ſub clypeo latentèr incedere*, *pugnare*. Metaph. *Sub alicujus patrocinio & tutelâ eſſe*. Et pro *armigerum eſſe alicujus*: ex ὑπὸ & ἀσπὶς, *clypeus*.

* Ὑπατεία, ας, ἡ, *conſulatus*.

Ὑπατεύω, *conſulatum gero*: ab ὕπατος.

* Ὑπατικος, ου, ον, *conſularis*.

Ὕπατος, ου, ον, *ſummus*, *a*, *um*: contractè ex ὑπέρτατος. Eſt & ὕπατος, *conſul*, quia penes illos erat ſumma poteſtas. Aliquando *honoratus*, *imus*, & *profundus*. Th. ὑπέρ.

Ὑπέασι, *ſubſunt*, Ion. pro ὕπεισι, 3. pl. præſ. ind. verbi ὕπειμι, quod ex ὑπὸ, & εἰμὶ, *ſum*.

Ὑπέατι, *cultro*; ſed vocabulum hoc de mendo ſuſpectum.

Ὑπέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ὑποβάλλω, *ſubjicio*, *ſuborno*. Th. βάλλω, *jacio*, f. βαλῶ.

Ὑπεβλέποντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ὑποβλέπομαι, *torvè intueor*. Th. βλέπω, *video*, f. ψω.

Ὑπέγγυος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui ſponſioni eſt obnoxius*: vide in ἔγγυος, *ſponſor*.

Ὑπέδδεισαν, *timuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. Poet. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*: f. σω.

Ὑπεδείδισαν, *timuerunt*, per Sync. pro ὑποδεδιείσαν, 3. pl. pluſq. p. m. ἐδεδίειν, quod ab ὑπὸ & δείδω. *timeo*: f. δείσω, p. m. δέδια, pluſq. p. ἐδεδίειν.

Ὑπέδειξα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, *præmonſtro*: f. ξω. p. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, *oſtendo*.

Ὑπέδεκτο, *excepit*, Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. ſing pluſq. p. paſſ. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*: fut. δέξομαι, p. paſſ. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Ὑπεδέξατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi ὑποδέχομαι, *ſuſcipio*: perf. paſſ. ὑποδέδεγμαι. Th δέχομαι, *capio*.

Ὑπεθήκατο, *inſtruxit*: 3. ſing. a. 1. med. verbi ὑποτίθημι, *ſuppono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Ὑπείκω, *obſecundo*, *obedio*, *ſuccumbo*, *cedo*: Poët. dicitur ὑποείκω, f. ὑπείξω. Ex ὑπὸ & εἴκω, *cedo*.

Ὕπειμι, *ſubſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Ὑπεῖναι, *remittere*, Ion. pro ἀφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι, & ὑπεῖναι, *adeſſe*, præſ. inf. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ὑπείξομαι, *ceſſore*, f. 1. m. verbi ὑπείκω, quod vide.

Ὑπείρεχον, *ſuperabant*, per Metath. pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. &

Ὑπειρέχοι, *teneat*, 3. ſing. opt. præſ. &

Ὑπείροχος, ου, ὁ ἡ ἡ, Ion. & Poët. pro ὑπέροχος, *eximius*, *excellens*, *excellentior*: ab ὑπερέχω, *excello*: quod ab ὑπὲρ, *ſuprà*, & ἔχω, *habeo*, *teneo*.

Ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. ab ὑπείω, Ion. pro ὑφίημι, *ſubmitto*.

Ὑπεκθέωνται, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3. pl. a. 2. ſub. m. verbi ὑπεκτίθημι, *ſubduco*. Th. τίθημι, *pono*.

Ὑπεκκεῖσθαι, *clam aliquo exportatum eſſe*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ὑπεκκομίζεσθαι, *clam exportare*. Hinc ὑπεξεκομίσαντο,

Digitized by Google

-κομίσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ὑπὸ, ἐκ, & κομίζω, *fero*. Th. κομέω, *curo*.

Ὑπεκπέμπω, *clam emitto, ſubmitto*. Th. πέμπω, *mitto*.

Ὑπεκπροθεῖ, *longè præcurrit*, 3. ſing. præſ. ind. ab

Ὑπεκπροθέω, f. ήσω, *præcurro, vinco*: quod ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, & θέω, *curro*.

Ὑπεκπροφεύγω, *clam profugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, & φεύγω, *fugio*: a. 2. ἔφυγον.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. præc.

Ὑπεκτίθημι, *clam expono*. Th. τίθημι.

Ὑπεκφέρω, *clam effero*. Ex ὑπὸ, ἐκ, & φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεκφεύγοντι, Dor. pro ὑπεκφεύγουσι, *clam fugiunt*: &

Ὑπέκφυγε, *effugiſſet*: Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab

Ὑπεκφεύγω, *clam fugio, ſubterfugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, & φεύγω, *fugio*.

Ὑπεκχωρέω, -ῶ, *ex aliquo loco me ſubduco*: ex ὑπὸ, ἐκ, & χωρέω, *eo*.

Ὑπέλαβον, ες, ε, *ſuſcepi*, a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, *exiſtimo, præſumo*. Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελείφθην, *relictus ſum*: a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπολείπω, *relinquo*: f. ψω. Th. λείπω, *linquo*. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Ὑπελήφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπολαμβάνω, *exiſtimo*. Th. λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι, p. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελύσαο, *ſolviſti*, Ion. pro ὑπελύσω. 2. ſing. a. 1. m. verbi ὑπολύω. Th. λύω, *ſolvo*, f. σω. a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

Ὑπέμειναν, *expectabant*, vel *ſuſtinuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, *ſuſtineo*. a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo*; f. νῶ. p. μεμένηκα.

Ὑπέμενεν, 3. ſing. imperf. act. ejuſd.

Ὑπεμνήμυκε, *deflexit, triſtatus eſt*: 3. ſing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω. quod ab ὑπὸ & ἠμύω, *cado, inclino*: f. ύσω. p. ἤμυκα, & Att. redupl. ἐμήμυκα, mutato η in ε, Pleonaſmo Poët. τῦ ν, ἐμνήμυκα.

Ὑπεμνήσθην, ης, η, *recordatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco*, quod vide.

Ὑπεναντίος, α, ον, [* *contrarius*, nuſquam *ſubcontrarius*, ut contendit J. Albert. ad Coll. ii. 14.] *adverſarius*. Ex ὑπὸ, & ἐναντίος, pro ἀντίος, *adverſus*. Th. ἀντί, *pro* Hinc

Ὑπεναντίως, *variè, è, contrario*: adv.

Ὑπένερθε, Poët. *ſub, ſubtus*: ex ὑπὸ & ἔνερθε, *infra*: item ἔνερθε, pro ἐνέρθε, ab ἔνερος, *mortuus*. Hinc ἐνέρτερος pro ἐνερώτερος, ab ἐν & ἔρα, *terra*.

Ὑπενόει, imperf. act. verbi ὑπονοέω, -ῶ, *ſuſpicor*, f. ήσω. p. ὑπονενόηκα· ex ὑπὸ & νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, *ſubtractio*: ab

Ὑπεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *ſubtraho*: ab ὑπὸ, ἐξ, & αἱρέω, *capio*.

Ὑπεξαίρω, idem, f. αρῶ. p. ὑπεξῆρκα· ab αἴρω, *tollo*.

Ὑπεξαναδὺς, *emerſus*, vel *fallens emergendo* præſ. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, & δύω, vel δῦμι, *ſubeo*.

Ὑπέξειμι, *relinquo, excedo*, [* *in alicujus conſpectum aggredior*, Diod. Sic. p. 616. D. ed. Rhodoman. ὑπεξιόντες, *prodeuntes*, a. 2. part. Herod. l. 1. c. 176. *ſubterfugientes*, l. iv. c. 120.] ab ὑπὸ & ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, ſeu ἴω, *eo*.

Ὑπεξερύω, *ſubtraho*: ab ὑπὸ, ἐξ, & ἐρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho*.

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, *clam egredior*: ex ὑπὸ, ἐξ, & ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέρχεσθαι, *clam exire*: ab

Ὑπεξέρχομαι, *clam egredior, me ſubduco*: vide in ὑπεξελθεῖν.

Ὑπεξέσχε, *effugit*, pro quo commun. ὑπεξέφυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω, *clam me ſubduco*. Th. ἔχω.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, *ſubduco*. Quod ex ὑπὸ, ἐξ, & φέρω, *fero*, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεξῆσαν, *ſe ſubduxerunt*. Vide ἦσαν.

Ὑπεξήλυξε, *evitavit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσσω, f. ξω, quod ab ὑπὸ, ἐξ, & ἀλύσσω, f. ξω, *evito*. a. 1. ἤλυξα. Th. ἀλέω, idem.

Ὑπεξούσιος, ε, ὁ, *filius familias*, propriè qui eſt ὑπ' ἐξουσίᾳ, *ſub poteſtate*, ſcil. patris, nondum emancipatus.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. a. ind. act. verbi ὑποπλέω, *ſubnavigo, ſublego*. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω. a. 1. ἔπλευσα.

ὙΠΕ'Ρ, Poët. ὑπεὶρ, cum gen. *SUPER*. [* *pro, in commodum* vel *defenſivè*, ut Rom. viii. 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; vel *votivè*, προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, Matt. v. 44, *et orate pro perſequentibus & calumniantibus vos* (2) *Juxta*, Ὁ Θεὸς, ἐνεργῶν, ἐν ὑμῖν — ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας, Phil. ii. 13, *juxta beneplacitum*. (3) *Vice*, *loco*, συμφέρει ἵνα εἷς ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῦ λαῦ, Joan. xi. 50. *loco totius populi*. ἵνα ὑπὲρ σῦ διακονῇ μοι, Philem. 13. (4) *De*, τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέυς δοξάσαι τὸν Θεὸν, Rom. xv. 9. *de miſericordiâ Deum glorificent*. (5.) *Quod attinet ad*, ὑπὲρ τῆς παρυσίας τῦ Κυρίυ, 2. Theſſ. ii. 1. *quod attinet ad adventum Domini*, ut Lat. *ſuper*, κράζει ὑπὲρ Ἰσραὴλ, Heb. vi. 27.] [* *de* pro διὰ, *per*, ὑπὲρ ἧς ἔθνησκε, Soph. Trachin. ver. 721, *per quam moriebatur*. *Per*, in formula adjurandi, λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γάνων, Hom. Il. Χ. *precor per animum et genua*. καί μιν ὑπὲρ πατρὸς λίσσεο, Il. Ω. *per patrem ſupplica*. Vid. plura L. Bos. Miſcel. cxxxii. *Propter*, ὑπὲρ πάθεων. Eurip. Hippol. 159, *ob mala*. ἔριδος ὑπὲρ, Androm. 90, *ob diſcordiam*, uſitatiùs ὑπὸ. vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1125.] *contra, ſupra* cum acc. *ultra, præter, trans, per, ſupra, poſt*, cum dat. rarò *ſuper*. In compoſitione *ſuper, ſupra, pro, præ, trans, præter, ex*, & *incrementum* ſignificat.

Ὑπέρα, ας, ἡ, *funis, quo antennarum cornua tenduntur & laxantur*: ab ὑπὲρ & εἴω.

Digitized by Google

Ὑπεράγαν, adv. *valdè, maximè.*
Ὑπεραγαπάω, -ῶ, f. ήσω, *deamo.* Th. ἀγαπάω, *diligo.*
Ὑπεραγάνως, *valdè*, adv. 2. Macch. vii. 20, ab
Ὑπεράγω, f. ξω, *excello.* Th. ἄγω, *duco.*
Ὑπεραεῖ, per Dialyſ. pro ὑπεραεῖ, dat. ſing. ab
Ὑπεραής, έος, ὁ ϗ ἡ, *deſuper flans:* ab ὑπὲρ & ἄω, *flo, ſpiro.*
Ὑπεραίνετος, ἡ, ὄν, *maximè laudabilis:* ex ὑπὲρ, & αἰνετὸς, *laudabilis.*
Ὑπεραίρω, *extollo, ſupra modum me effero;* item *antecello:* f. ὑπεραρῶ. p. ὑπερῆρκα. a. 1. ὑπερῆρα. præſ. paſſ. ὑπεραίρομαι, *ſupra modum efferor*, vel *effero meipſum:* a. 1. paſſ. ὑπερήρθην. a. 1. inf. paſſ. ὑπεραρθῆναι.
Ὑπεραίσχρος, ου, *valdè deformis.* Th. αἰσχρὸς, *turpis.*
Ὑπέρακμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *florem ætatis excedens:* ex ὑπὲρ, *ſuper*, & ἀκμὴ, *cuſpis;* item *flos ætatis.*
Ὑπεράκριοι, *qui loca montana incolunt.* Th. ἄκρος, *ſummus.*
Ὑπεράλλομαι, *tranſilio:* ex ἅλλομαι, *ſalio.*
Ὑπέραλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro ἔξοχος, *eximius, præſtans:* ex ὑπὲρ, & ἄλλος, *alius.*
Ὑπεράλμενον, *tranſilientem*, per Sync. pro ὑπεραλλόμενον, acc. ſing. part. præſ. verbi ἅλλομαι, *ſalio.*
Ὑπεράνω & ὑπεράνωθεν, adv. cum gen. *longè ſupra.* Ex ὑπὲρ, & ἄνω, *furſum.*
Ὑπεραπολογεῖσθαι τινος, pro ὑπέρ τινος ἀπολογεῖσθαι, *pro aliquo cauſam agere.*
Ὑπεραρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὑπεραίρω, quod vide.
Ὑπεραῤῥωδέω, *ſupra modum metuo:* ex ὑπὲρ & ἀῤῥωδέω, *non metuo*, qu. ex α priv. & ὀῤῥωδέω, *metuo.* Th. ὀῤῥος.
Ὑπερασπίζω, *clypeo, protego, propugno.* Ex ὑπὲρ & ἀσπίζω, *clypeo defendo.* Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus.*
Ὑπερασπισμὸς, ῦ, ὁ, *defenſio, propugnatio:* &
Ὑπερασπιστὴς, ῆς, ὁ, idem quod
Ὑπερασπιςης, ῦ, ὁ, *propugnator, protector:* à perf. paſſ. verbi ὑπερασπίζω.
Ὑπερασπιῶ, f. 1. Att. verbi ὑπερασπίζω, q. v.
Ὑπεραυξάνω, *vehementèr augeſco:* f. ὑπεραυξήσω. a. 1. ὑπερηύξησα· quod ex ὑπὲρ & αὐξάνω, *creſco.* Th. αὔξω, *augeo.*
Ὑπεράφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ὑπερήφανος, *ſupertu* , -α, quod vide.
Ὑπεραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ſupra modum gravatus & onuſtus.* &
Ὑπεραχθομαι, *iniquiſſimo animo fero, valdè doleo.* Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus.*
Ὑπερβαίνω, *ſupergredior, tranſgredior, ſcando ſuper reliquos, opprimo:* f. ὑπερβήσομαι, p. ὑπερβέβηκα. a. 2. ὑπερβὰν, ντος ὁ, quod ex ὑπὲρ & βαίνω, eo.
Ὑπερβάλλῃ, *prætererit:* 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi ὑπερβάλλω, quod vide.
Ὑπερβαλλόντως, adv. *ſupra quam, valdè:* ab
Ὑπερβάλλω, *excello, ſupero:* f. αλῶ. p. ηκα. p. m. ὑπερβέβολα. Th. βάλλω, *jacio:* f. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ὑπερβασία, ας, & Ion. -ιη, ἡ, *tranſgreſſio contemptus*, Poët. pro ὑπέρβασις, εως, ἡ, ab ὑπερβαίνω, *tranſgredior.* Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Ὑπέρβασις, εως, ἡ, vide præced.
Ὑπερβατὸν, ῦ, τὸ, *HYPERBATON*, figura, i. e. trajectus verborum ordo: &
Ὑπέρβατος, ου, *excellens, præſtantiſſimus:* ab ὑπερβαίνω, *tranſgredior*, quod vide.
Ὑπερβῶμ, Att. pro ὑπερβῇ, *tranſgreſſus, fuerit*, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω, f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. ſub. βῶ, ῇς, ῇ.
Ὑπερβῆναι, *ſuperare*, a. 2. inf. act. &
Ὑπερβῇς, *tranſeas*, a. 1. ſub. act. verbi ejuſd. & th.
Ὑπέρβιος, ου, *violentus, omnem vim excedens, SUPERBUS.* Hinc
Ὑπέρβιον, *ſupra vires.* &
Ὑπερβίως, idem. Ex ὑπὲρ, *ſupra*, & βία, ας, ἡ, *vis, robur.*
Ὑπερβολάδην, adv. *ſupra modum:* ab ὑπερβολία, ας, ἡ, *exceſſus:* ab ὑπὲρ & βάλλω, *facio*, p. m. βέβολα.
Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, *exuberantia, exceſſus, excellentia, HYPERBOLE*, figura: &
Ὑπερβολικὸς, ῦ, *excedens, nimius, ſuperans fidem:* ab ὑπερβάλλω, quod vide.
Ὑπερβόρεοι, ων, οἱ, *populi qui ultra Aquilonem habitant.* Th. Βορέας, *Boreas.*
Ὑπέρδασυν, acc. ſing. ab
Ὑπέρδασυς, δασεῖα, -δασυ, *valdè hirſutus:* à δασὺς, *hirſutus.*
Ὑπερδέα, per Sync. pro ὑπερδεέα, accuſ. ſing. ab
Ὑπερδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *metus ſuperior, qui nullo metu ſuperatur aut frangitur*, quod ab ὑπὲρ & δέος, εος, τὸ, *metus.* Th. δείδω, *timeo.*
Ὑπερδείδω, *ſupra modum timeo.* Th. δείδω, *timeo.*
Ὑπερδικέω, f. ήσω, *cauſam ago pro:* ab ὑπὲρ & δίκη, *jus.*
Ὑπέρδικον Νέμεσιν φυγεῖν, *Nemeſin ultricem evitare.* Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. x. 314. 4. ab
Ὑπέρδικος, *ſupra modum juſtus.* Th. δίκη, *jus.*
Ὑπερεδράμομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, *prætercurro.* Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
Ὑπερδυναμόω, f. ώσω. a. 1. ὑπερεδυνάμωσα, *prævalui*, Pſalm. lxv. 3. ab ὑπὲρ & δύναμαι. *poſſum*, a. 1. paſſ. ἐδυνήθην.
Ὑπερεθέμην, σο, το, a. 2. m. verbi ὑπερτίθημι, *ſupra pono.* Th. τίθημι, *pono*, fut. θήσω. a. 2. ἔθην.
Ὑπερείδω, *conniventiâ diſſimulo:* f. εἴσομαι. a. 2. ὑπερεῖδον. a. 2. part. act. ὑπεριδὼν, όντος· ab ὑπὲρ, & εἴδω, *video.* a. 2. εἶδον, & ἴδον. item *confirmo, ſuffulcio:* ab ὑπὸ & ἐρείδω, *fulcio.*
Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, *ſuffulcio*, pro *fulcimine ſuppono:* ab ὑπὸ, *ſub*, & ἐρείδω, *fulcio.*
Ὑπερέκεινα, adv. *trans*, cum genit. 2 Cor. x. ver. 16. Idem quod ἐκεῖνα, pro ἐπὶ ἐκεῖνα, ἀδυ.

Digitized by Google

adv. loci. Interdum *illic, ultrà, antè*. Th. ἐκεῖνος, *ille*.
Ὑπερεκτείνω, *extendo me ultrà quàm fas eſt*, f. ὑπερεκτενῶ. ſ. 1. ὑπερεξέτεινα· quod ab ὑπὲρ, ἐκ, & τείνω, *tendo*.
Ὑπερεκτίνω, *ſolvo pro*: & hinc
Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, *depenſio, depenſus*; ab ὑπὲρ, ἐκ, & τείνω, ſeu τίω, *ſolvo*.
Ὑπερεκχέω, *ſuper effundo*: ex ὑπὲρ, ἐκ, & χέω, *fundo*: f. χεύσω.
Ὑπερεκχύνω, *nimiùm effundo*: f. ὑπερεκχύσω, p. ὑπερεκκέχυκα: ſed ὑπερεκχύνομαι, *ſuperfluo*: quod ex ὑπὲρ, ἐκ, & χύνω, f. χύσω. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.
Ὑπερελθὼν, *qui ſuperavit, qui vicit*: a. 2. part. act. ab ὑπὲρ, & ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον
Ὑπερεντυγχάνω, *interpello, intercedo*: ex ὑπὲρ, & ἐντυγχάνω, quod vide.
Ὑπερέξει, 3. ſing. f. 1. ab ὑπερέχω, quod vide.
Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab
Ὑπερεξέρχομαι, *digredior*: ex ὑπὲρ, ἐξ, & ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncop. ἦλθον.
Ὑπερεπιθυμέω, *admodùm effero*: a. 1. ind. paſſ. ὑπερεπήρθην, ης, η. Quod ex ὑπὲρ, ἐπὶ, & αἴρω, *tollo*.
Ὑπερεπιθυμέω, *admodùm deſidero*: quod ex ὑπὲρ & ἐπιθυμέω, *deſidero*, quod vide.
Ὑπερεπλεόνασα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi ὑπερπλεονάζω, *ſuperabundo*. f. άσω· ex ὑπὲρ & πλεονάζω, *plus habeo*: quod à πλέων, ſeu πλείων, *amplior*, compar. à πολὺς, *multus*.
Ὑπερέσχε, *protexit*, 3. ſing. a 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, *emineo, præſto*: ex ὑπὲρ, & ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε.
● Ὑπερευφραίνω, *mirum in modum lætitiâ adficio*.
Ὑπερεφανὴς, ſeu ὑπερήφανος, quod vide.
Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὃς ὑπὲρ τῦ πατρὸς, ἔφθιτο, τυθέντι, ἐφονεύθη, ἢ ἔθανεν, *qui pro patre periit, ac cæſus eſt*. Vide ἔφθιτο.
Ὑπερέχω, *ſupereminèo, præſtantior ſum, ſupero*: τὸ ὑπερέχον, *eminens*, præſ. part. n. g. & in pl. τὰ ὑπερέχοντα, *ſublimia*: f. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον· quod ex ὑπὲρ, & ἔχω, *habeo*.
Ὑπερήδομαι, *ſupra modum delector*: ab ἡδὺς, έος, ὁ ἢ ἡ, *ſuavis, lætus*.
Ὑπερημερία, ας, ἡ, *dilatio ultrà præſcriptum diem*, &
Ὑπερήμερος, ε, *præteriens diem promiſſum, vel condictum* [* *qui intra diem non perſolvit debitum: lentum nomen* in hoc ſignificatione abſolute ſine caſu. At (2) cum gen. ad alios transfertur, ut ὑπερήμερος τῶν γάμων, *quæ florem ætatis exceſſit*, Luc. Phil. in Ep. μηδὲ σεαυτὸν νόμιζε ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκροάσεως, *ne putes te ætatem exceſſiſſe quâ audiendi ſunt pœtæ*. At ὑπερήμερον εἰσπράττειν τινα. apud Dem. et paſſim. *tardos nomina acerbe compellare. et moræ pretium exigere*. Dup. in Theophr. Ch. p. 361.] ab ὑπὲρ & ἡμέρα, *dies*.
Ὑπερημίσεις, τῶν ἀςῶν, *ultra dimidium civium partem*. Th. ἥμισυς, εος, *dimidius*.

Ὑπερηνορέω, *ultra virum poſſum, ſuperbio*: &
Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, *ſuperbus, ſupra modum virilis, fortis*: ab ὑπὲρ & ἀνήρ.
Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, *extollo, excedo, ſupero*; quod ex ὑπὲρ & αἴρω, *tollo*, f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.
Ὑπερήφανα τέκνα, *ſuperba proles*. Vide ὑπερήφανος.
Ὑπερηφανία, ας, ἡ, *ſuperbia, faſtus*. &
Ὑπερήφανος, ε, ὁ ἢ ἡ, *ſuperbus, qui ſupra alios vult videri*. &
Ὑπερηφανῶ, *ſuperbio*: ex ὑπὲρ, *ſuper*, & φαίνω, *appareo, oſtendo*. Hinc
Ὑπερηφανῶς, adv. *arrogantèr, ſuperbè*.
Ὑπερθε, ſeu ὕπερθεν, *deſupèr, ſuprà*. ὑπερθε βαλλειν, Poët. pro ὑψῶν, *extollere, in altum evehere*. Th. ὑπὲρ, *ſuper*.
Ὑπερθεματίζω, *liciter, licior, pretium augeo*. tanq. ab ὑπέρθεμα, *pretium ſuperadditum*. Th. τίθημι.
Ὑπερθεματισμὸς, *licitatio, adjectio*: &
Ὑπερθεματιςὴς, *licitator*. ab ὑπερθεματίζω.
Ὑπέρθεσις, εως. ἡ, *dilatio, mora. procraſtinatio*: ab ὑπερτίθημι, *differo*. Th. τίθημι, *pono*.
Ὑπερθορέονται, 3. pl. præſ. m. &
Ὑπέρθορον, a. 2. ind. act. verbi ὑπερθορέω, *tranſilio*. Th. θόρω, vel θορέω, *ſalio*.
Ὑπέρθυμος, ε, ὁ ἢ ἡ, *magnanimus*: ex ὑπὲρ & θυμὸς, ῦ, ὁ, *animus*.
Ὑπερθύριον, *ſuperliminare*: &
Ὑπέρθυρον, idem. Ex ὑπὲρ, *ſuper*, & θύρα, *janua*.
Ὑπερίδης, ε, ὁ, *HYPERIDES*, nomen proprium.
Ὑπεριδὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑπεροράω, *conniventiâ diſſimulo*, quod vide.
ΥΠΕ'ΡΙΚΟΝ, vel -ὸν, ῦ, τὸ, *HYPERICUM*, herba.
Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro -ε· ab
Ὑπεριονίδης, ε, ὁ, nom. Patron. ab ὑπερίων.
Ὑπερίονος, gen. ſing. ab
Ὑπερίων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *ſupergrediens*. Epith. Solis qu. ὑπὲρ ἰὼν, *ſuper iens*, item nom. propr.
Ὑπερισχύω, *vigeo, prævaleo*; f. ύσω. p. κα. ab ἰσχύω, *poſſum*.
Ὑπέρκειμαι, *ſuperjaceo, præcedo, immineo*.
Ὑπερκεράννυμι, *ſuperinfundo*, f. κεράσω, p. -κεκέρακα· ex κεράννυμι, *miſceo*.
● Ὑπερκαταφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, Luc. Necyom. *pudibundus, ſubtriſtis*, ex ὑπὸ, κατὰ & φάω, *luceo*.
Ὑπερκεράω, *cornu circumvenio, alterum cornu hoſtis ſupero*: ex ὑπὲρ & κέρας, *cornu*.
Ὑπερκορέσαις, *exſaturaveris*, -α. ſing. a. 1. opt. act. verbi ὑπερκορέννυμι, f. έσω. Quod ex ὑπὲρ & κορέννυμι, idem quod κορέω *ſatio*, f. έσω.
Ὑπερκρατέω, -ῶ, *ſuperior ſum*: ex κρατέω, *teneo*.
Ὑπερκρέμαμαι, σαι, ται, *impedeo*. Th. κρεμάω, ſeu κρεμάννυμι, *ſuſpendo*, f. κρεμάσω.
Ὑπερκύδαντα, acc. ſing. ab
Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloriâ ſupereminens*. Ex ὑπὲρ, & κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.
● Ὑπερκύπτω, f. ψω, *caput proferre ad proſpiciendum*: cum acc. Plut. in Lycurg. ὃς ὑπερκύψας τὸ Ταΰγετον. Et cum gen. Ἀν-

Digitized by Google

ὅρος ἐν ὅπλοις λυγρωοῖς ὑπερκύψαντες, Heliod. l. 1.

Ὑπερμάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης.

Ὑπερμαχέω, f. ήσω, propugno. Th. μάχομαι, pugno.

Ὑπερμεγάθης, Ion. pro

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum magnus. Ex ὑπὲρ & μέγεθος, quod à μέγας, magnus.

Ὑπερμενέος, gen. ſing. ab

Ὑπερμενής, έος, ὁ ϗ ἡ, præpotens, dat. ſing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, præceſſus, prælongus, ingens: à μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Ὑπέρμορον, & ὑπέρμορα, præter fatum, contra quod in fatis erat; à μοῖρα, vel μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.

* Ὑπερνεφής, έος, ὁ ϗ ἡ, nubes excedens.

Ὑπερνικάω, -ῶ, plus quam victor ſum: fut. ήσω. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, vinco.

Ὑπερνότιοι, ων, οἱ, populi qui ſupra Auſtrum habitant. Th. νότος, ου, ὁ, Notus, Auſter.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ ϗ ἡ, prætumidus, ſuperbus: ex ὑπὲρ, ſuper, id eſt, nimis: & ὄγκος, ου, ὁ, tumor, faſtus.

Ὑπεροικέω, ſuprà habito. Vide οἰκέω. Hinc

Ὑπέροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ſuperiori parte domûs domicilium ſeu ſedes habet: ex ὑπὲρ, & οἶκος.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, ſuperbia, dat. pl. Ion. ὑπεροπλίῃσι· ab

Ὑπέροπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſolens, audax, cujus robur arma ſuperat: ex ὑπὲρ, ſuper, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, ſuperbus: &

Ὑπεροπτικὸς, ῦ, qui contemnere & ſuperbè deſpicari ſolet; ſuperbus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπεροπτικῶς, more eorum qui ſuperbè contemnunt: à præced.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, deſpectio, contemptus.

Ὑπεροράω, contemno, negligo: f. άσω, p. ὑπερεώρακα· ex Th. ὁράω, video.

Ὑπερορῶντας, acc. pl. part. præſ. act. verbi præced.

ὙΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, piſtillum. Veteris mortario uſi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia: ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους, ingentes, immanes, acc. pl. ab ὑπέροχος. Hinc

Ὑπεροχώτατα, ας, ἁ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ης, ἡ, excellentiſſima, ab ὑπερέχω, q. v.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, deſpectus, contemptus: item ſuperbia. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπαδῆτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, tranſilitis, 2. pl. præſ. ind. verbi ὑπερπηδάω, quod à πηδάω, ſalto.

Ὑπερπερισσεύω, ſuperabundo: f. εύσω. a. 1. ὑπερεπερίσσευσα. præſ. paſſ. ὑπερπερισσεύομαι, vehementer exundo: cum dat. ab ὑπὲρ, & περισσὸς, eximius, præſtans. Th. περὶ.

Ὑπερπερισσῶς, adv. ſupra modum, ab iiſd.

Ὑπερπίμπλαμαι, ſuper impleo: ab ὑπὲρ, ſuper, & πίμπλημι, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερπίπτειν, prærlabi. Th. πίπτω, cado.

Ὑπερπλεονάζω, ſuperabundo, exubero: fut. άσω. a. 1. ὑπερεπλεόνασα, ab ὑπὲρ, & πλεονάζω, plus habeo: hoc à πλέον, ſeu πλεῖον, amplius. Th. πολὺς, multus.

Ὑπερπλημμυρέω, -ῶ, -εῖς, εῖ. exundo, ab ὑπὲρ, & πλημμύρα, idem quod πλήμμη, æſtus maris accedens. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. tranſmarinus, -a, ex ὑπὲρ, & πόντος, ου, ὁ, mare.

Ὑπερράγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ὑπορρήγνυμι, ſubtus rumpo, quod ex ὑπὸ, & ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango, f. ῥήξω, a. 2. ἔῤῥαγον. a. 2. paſſ. ἐῤῥάγην. p. m. ἔῤῥωγα, pro ἔῤῥηγα.

Ὑπερσυντελικὸς, ῦ, plus quàm perfectus: ab ὑπὲρ, & συντελέω, perficio. Th. τέλος.

* Ὑπερσχῃ χεῖρα, protegat, ab ὑπὲρ & σχῶ pro ἔχω. Il. Hom. Δ. 249.

Ὑπερτάζω, ſuperficiarium ſulcum duco: ab ὑπέρτατος, ſuperl. ab ὑπὲρ, ſuper: comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, ſuprema, nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, ου, ſuperlat. ſummus, altiſſimus: item maximus: in comp. ὑπέρτερος, ſuperior. Th. ὑπὲρ, ſuper.

Ὑπερτερίης, gen. ſing. I. n. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, ſtorea ſuperior, ab eod. th.

Ὑπέρτερος, ſuperior, compar. ab ὑπὲρ, ſuper, in ſuperlat. ὑπέρτατος, ſupremus.

Ὑπερτιθέμεν, & ὑπερτιθέμεναι, Ion. & Dor. pro ὑπερτιθέναι, ſuperponere, præſ. inf. vide τίθημι.

Ὑπερτιθέναι τι τινὶ, aliquid alicui committere.

* Ὑπερτρέχω, ſupercurro.

Ὑπερυμνητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſuperlaudabilis, admodùm laudabilis.

Ὑπερυψόω, -ῶ, in ſummam effero ſublimitatem, f. ώσω, p. ὑπερύψωκα, a. 1. ὑπερύψωσα: ab ὑπὲρ, ſuper, & ὑψόω, in altum tollo. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitud.

Ὑπερφέρειν, excellere, ſuperare. Th. φέρω.

Ὑπερφερής, έος, ὁ ϗ ἡ, præcellens: ab eod.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœdifragus, qui tranſgreditur jusjurandum quod per phialas factum eſt: ab ὑπὲρ, ſupra, & φιάλη, phiala, vas ex quo libamina fundebantur. Exponitur etiam vinoſus, ſuperbus.

Ὑπερφιάλως, adv. fœdifragè, ſuperbè, arrogantèr: à præced.

Ὑπερφρονέω, -ῶ, ſuprà modum de me ſentio, inſoleſco: item ſupra ſapio, Rom. xii. 3. à φρονέω, ſapio. Th. φρὴν, mens.

Ὑπερφυᾶ, & -ῆ, acc. ſing. ab

Ὑπερφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, naturæ modum excedens, valdè admirandus, infinitus: ab ὑπὲρ, & φυὴ, ῆς, ἡ, natura. Th φύω, gigno.

* Ὑπερφυῶς, adv. mirificè.

Ὑπερφωνέω, -ῶ. adv. valdè clamo.

Ὑπερχαρὴς, έος ὁ ϗ ἡ, valdè gaudens.

Ὑπερχέω, effundo, ſuperfundo: f. χεύσω. præſ. paſſ. ὑπερχέομαι, exubero, ſuperfundor: ex χέω, fundo.

Ὑπέρχομαι, ſubeo: [* cum accuſ. circumvenio, deludo, εἶδες, οἷ' ὑπέρχεται· Ὥσπερεὶ γέροντας ὑμᾶς, Ariſtoph. in Equis, vides quomodo vos tanquam ſenes circumveniat & deludat: in mentem venit, οὐδὲν ὑπέρχεταί μοι τοῦτο, Iſocr. Panath. p. 208.] obſequioſè colo. Th. ἔρχομαι, venio.

Digitized by Google

Ὑπερχέω, *diffundo, ſuperfundo:* fut. -χύσω, p. κέχυκα.

Ὑπερῴα, ας, ἡ, Ion. ὑπερῴη, *palatum*, quod *ſummum* in ore locum poſſidet. Th. ᾠὸν, ου, τὸ, *ſuperior pars domûs.*

Ὑπερώησαν, *retroceſſerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ὑπερωέω, *retrocedo:* quod ab ὑπὸ, & ἐρωέω, ρω, *fluo, recedo.*

Ὑπερῷος, idem quod ὑπερῷος, quod vide.

Ὑπερῷον, ου, τὸ, *cœnaculum:* [* ſubaudi οἴκημα.]

Ὑπερῷος, ου, *in ſuperiori ædium parte exiſtens.* [* contractè ab ὑπερώϊος, ut πατρῷος, à πατρώϊος. Bos.

Ὑπέρτατος, ου, *ſupremus*, ſuperlat. ab ὑπὲρ, *ſuper*, compar. ὑπέρτερος, *ſuperior.*

Ὑπεσσεῖται, Dor. pro ὑπέσεται, *ſuberit*, 3. ſing. f. 1. m. verbi ὕπειμι, ab εἰμὶ, *ſum.*

Ὑπέσταν, Dor. pro ὑπέστην, *ſuſcepi*, vel Bœot. Sync. pro ὑπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίστημι, *ſuppono, ſubjicio.* Th. ἵστημι, *ſtatuo*, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Ὑπεστειλάμην, *ſubterfugerim:* a. 1. ind. m. verbi ὑποστέλλω, *ſubduco.* Th. στέλλω, *contraho*, f. ελῶ. a. 1. ἔστειλα.

Ὑπέστη, *pollicetur:* & in 1. pl. ὑπέστημεν, a. 2. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, *ſto.*

Ὕπεστι, *ſubeſt:* 3. ſing. præſ. ind. verbi ὕπειμι, *ſubſum.* Th. εἰμὶ, *ſum.*

Ὑπέστρεφε, *avertebat:* 3. ſing. imperf. act. verbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, *verto:* fut. ψω. a. 1. ἔστρεψα. a. 2. ἔστραφον.

Ὑπέστρεψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab eod. verbo & th.

Ὑπέσχε, *ſuſtinuit:* 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὑπέχω, *ſuſtineo.* Th. ἔχω, *habeo:* f. ἕξω. a. 1. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπέσχετο, *promiſit:* 3. ſing. a. 2. m. verbi ὑπισχνέομαι, -οῦμαι, *promitto:* fut. ὑποσχήσομαι, p. ὑπέσχημαι. a. 2. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπίσχομαι, *polliceor:* hoc ab ὑπέχω, *ſuppono*, à Th. præced.

Ὑπέσχημαι, *pollicitus ſum:* perf. paſſ. verbi ὑπισχνέομαι. vide ſuper.

Ὑπετάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi ὑποτάσσω, *ſubjicio*, quod vide.

Ὑπέταξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obnoxius reddendæ rationi; reus, nocens:* qui ſcil. ὑπ' εὐθύνη, ut regatur ab alio, cui rationem reddere cogatur, quod ab ὑπὸ, & εὐθύνη, *inquiſitio in eos à quibus magiſtratus geſti rationem depoſcit.* Th. εὐθὺς, *rectus.*

Ὑπευνηθεῖσ', *congreſſa:* pro ὑπευνηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. ab ὑπευνάω, quod ab εὐνάω, *ſopio:* f. ήσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile.*

Ὑπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, *prævenio.* Th. φθάνω, idem, f. φθάσω. a. 2. ἔφθην: à φθῆμι. a. 2. part. m. φθάμενος.

Ὑπέχω, *ſuſtineo:* cum acc. f. ὑφέξω. a. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε, præſ. part. ὑπέχων, οντα, ον. Th. ἔχω, *habeo.*

Ὑπήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obediens:* ab ὑπακούω, *obedio.* Th. ἀκούω, *audio:* f. σω, p. ἤκουκα. p. m. ἤκοα & Att. ἀκήκοα.

Ὑπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, *obedio*, f. σω. a. 1. ὑπήκουσα, ας, ε, & in 2. pl. ὑπηκούσατε, ab eod. verbo.

Ὑπηκούσατε, 2. pl. ὑπήκουσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ὑπήνεικαν, *ſubduxerunt:* Poët. pro ὑπήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, *ſubduco.* Th. φέρω, *fero:* a. 1. ἤνεικα, pro ἤνεγκα.

Ὑπηνέμιος, ου, *qui eſt ſub vento poſitus.* Th. ἄνεμος, *ventus.* Poët. ἤνεμος.

ὙΠΗΝΗ, ης, ἡ, *barba, pili circa labia.*

Ὑπηνήτης, ου, ὁ, *juvenis, pubeſcens:* à præc.

Ὑπήντησα, ας, ε, & in 3. pl. ὑπήντησαν, a. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, *occurro*, fut. ήσω. p. ὑπήντηκα, quod vide.

Ὑπηντίασε, *obviam preceſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω.

Ὑπηργμένος, ου, *qui fuit:* p. part. paſſ. verbi ὑπάρχω, *ſum:* f. ξω. p. paſſ. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium.*

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, *miniſterium:* ab ἐρεσία, ſeu εἰρεσία, *remigatio.* Th. ἐρέσσω, vel ττω, *remigo:* f. ἐρέσω, p. ἤρεκα, p. paſſ. ἤρεμαι, σαι, ται.

Ὑπηρετεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab

Ὑπηρετέω, -ῶ, *ſervio, miniſtro:* cum dat. f. ήσω, p. ὑπηρέτηκα, a. 1. ὑπηρέτησα, ab ὑπηρέτης.

Ὑπηρέτημα, & ὑπηρέτησις, *miniſterium*, à præced.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, *remex*, propriè, ſed per Synec. ſpeciei, quilibet *miniſter, famulus:* ab ὑπὸ, & ἐρέτης, ου, ὁ, *remex.* Th. ἐρέσσω, vel -ττω.

Ὑπηρετησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑπηρετέω, quod vide.

Ὑπηρετικὸς, *ſervilis, miniſterialis.*

Ὑπῆρμαι, p. paſſ. verbi ὑπαίρω, *attollo:* quod ex ὑπὸ, & αἴρω, *tollo:* f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα. a. 1. paſſ. ἤρθην.

Ὑπῆρξα, *exſtiti:* a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, *ſum:* f. ξω. p. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, *initium.*

Ὑπῆρχα, ας, ε, *exſtiti:* p. ind. act. &

Ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω. Vide in ὑπῆρξα.

Ὑπῆσαν, *prominebant:* 3. pl. imperf. verbi ὕπειμι, *ſubſum.* Th. εἰμὶ, *ſum.*

Ὑπήσειν, Ion. pro ὑφήσειν, f. 1. ind. ab ὑφίημι, *ſubmitto.* Th. ἵημι, *mitto:* f. ἥσω.

Ὑπίεσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, *remittere:* ab eod. th.

Ὑπίλλω, *claudo:* ab ἴλλω. *claudo, ſtringo oculis conniveo.* Th. ἴλλος, ὁ, *oculus.*

Ὑπίσταισθαι, Ion. pro ὑφίστασθαι, *ſubſidere, ſubeſſe.* Th. ἵστημι, *ſto.*

Ὑπισχνέομαι, -οῦμαι, *polliceor, promitto:* f. ὑποσχήσομαι, p. paſſ. ὑπέσχημαι. a. 1. ὑπεσχέθην. a. 2. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπίσχομαι, & hoc ex ὑπὸ, & ἴσχω, pro ἔχω, *teneo.*

Ὑπίσχομαι, Ion. pro præced. quod vide.

Ὑπναλέος, ου, *ſomno gravatus, ſomnolentus.* Th. ὕπνος.

Ὑπνάω, *dormio, ſomnum capio.* ab ὕπνος.

* Ὑπνομαχέω, -ῶ, *cum ſomno pugno.* Xen. Cyropæd. II. ex ὕπνος, & μάχομαι.

ὙΠΝΟΣ, ου, ὁ, *SOMNUS:* qu. ab ὑποπνέειν, *leniter ſpirare.*

Ὑπνοῦντα, acc. ſing. præſ. part. act. verbi ὑπνόω, *ſopio.* à præced.

Ὑπνόω, *dormio;* item *ſomnum affero, ſomnum concilio*, ab eod. th.

Digitized by Google

*Ὕπνω, Dor. pro ὕπνου, *ſomni.* ab ὕπνος.

*Ὑπνώοντας, Ion. & Poët. pro ὑπνοῦντας, acc. pl. part. præſ. verbi ὑπνόω. *dormio.* ab eod. th.

*ὙΠΟ', (Poët. ὑπαὶ) cum. gen. junctum verbis paſſivis & neutris, *à, ab, ex.* Cum dat. & acc. *SUB, ſubter.* In compoſitione etiam *ſubmiſſionem & diminutionem* ſignificat. ὑπὸ κέρδει βάλλειν ἑαυτὸν, *ſe quæſtui ſubjicere, lucro ſervire.*

*Ὑποβάλλω, *ſubjicio,* ſeu *ſuborno:* [* Act. vi. 12. *dicto alicui;* πρὶν ὑπέβαλον τῷ παιδὶ τὸν λόγον, Iſocr. Panath. p. 300. ed. Batt. *priuſquam puero orationem dictarem.*] f. βαλῶ, p. ὑποβέβληκα. a. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω.

*Ὑποβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω, *progredior.* Th. βαίνω, *eo:* fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

* Ὑπόβασις, εως, *decrementum.*

*Ὑποβλέπω, *dejectis oculis aſpicio, limis intueor, ſuſpicor.* Th. βλέπω, *video:* f. ψω.

* Ὑπόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſubornatus,* Joſ. Bell. Jud. v. 10. 4.

*Ὑποβλήδην, adv. *ſubjiciendo,* vel *interpellato ſermone excipiendo verba dicentis nondum finita:* ab ὑποβάλλω, quod vide.

*Ὑποβρυχία, acc. ſing. ab ὑποβρυχὴς, *aquis ſubmerſus:* Alii legunt ὑπὸ βρυχία, Th. βρύχω, f. ξω, *ſtrideo:* vel potius à βρέχω, *madefacio.*

*Ὑπόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſubterraneus.* Th. γαῖα.

* Ὑπογάμιος, η, ον, *ſub nuptiis jam inſecuturis:* ἀδίκημα ὑπογάμιον. Philo de certis legg. ad Decal. pertinent. p. 787. *injuſtitia ſponſæ ante nuptias ab alio vitiatæ.*

*Ὑπογάστριον, *ſubventrale.* Th. γαστὴρ, *venter.*

*Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, *exemplar:* 1. Pet. ii. 21. ab ὑπὸ, & γράφω, *ſcribo:* fut. ψω. p. paſſ. γέγραμμαι.

* Ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, *deſcriptio.*

*Ὑπογράφω, *ſubſcribo, aſſentior, deſcribo ruditer.* f. ψω. p. paſſ. ὑπογέγραμμαι.

*Ὑπόγυιον, & ὑπόγυον, adv. *nuper, ex tempore:* ἐξ ὑπογυίου, *ſubito.* ὑπογυίως, *nuper.* Th. γυῖον, ου, τὸ, *membrum:* pl. γυῖα, *pedes.*

*Ὑπόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ὑπόγυος, *qui jam quaſi in manibus eſt, inſtans:* item *recens.* Vide præced.

*Ὑποδδείσας, *ſubveritus:* a. 1. part. act. gem. δ, verbi ὑποδείδω, quod vide.

*Ὑποδέδεκται, 3. ſing. p. paſſ. verbi ὑποδέχομαι, *excipio,* quod vide.

*Ὑποδεδεμένους, acc. pl. p. paſſ. verbi ὑποδέω, *ſubligo,* quod vide.

*Ὑποδεής, *ſubtimidus, ſubnixus. humilis:* ὑποδεέστερος. ου, *inferior:* ex ὑπὸ, & δέος, εος, τὸ, *metus.* Th. δείδω, *timeo.*

*Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, *exemplum, exemplar,* [* Perperam damnatur à Phrynicho. Dem. Orat. vii. in Phil. p. 49. ed. Fran. ὑπόδειγμα ϗ παραδείγματα. Joſ. Bell. Jud. ii. 28, εἰς ὑπόδειγμα τῶν ἄλλων ἐθνῶν.] ab ὑποδείκνυμι, *indico,* quod vide.

*Ὑποδείδω, *ſubvereor, aliquantulum metuo:* item ſimpl. *metuo.* Th. δείδω, f. σω, *timeo.*

*Ὑποδείκνυ, per Apoc. pro ὑποδείκνυσι, 3. ſing. præſ. ind. act. Sunt qui velint eſſe præſ. imperat. ab —

*Ὑποδείκνυμι, *præmonſtro, indico:* f. δείξω. a. 1. ὑπέδειξα. præt. χα. perf. paſſ. -δέδειγμαι, ξαι, κται. Th. δείκνυμι, ſeu δεικνύω, *oſtendo.* f. ξω.

Ὑποδειμαίνω. Vide δειμαίνω, *timeo.* Th. δείδω, idem.

Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. &

Ὑποδείξας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, quod vide.

Ὑποδείξω, f. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ὑποδέκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, *ſuſcipere.* Vide ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξαι, Ion. pro ὑποδεῖξαι, quod vide. Sic ὑποδέξω pro -δείξω.

Ὑποδεξία, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur; commoditas excipiendi:* ab ὑποδέχομαι, *excipio.* Th. δέχομαι, *capio:* f. ξομαι.

Ὑποδεξίη, ης, ἡ, *ſuſceptio,* Ion. pro præced.

Ὑποδέξιος, ου, *ſuſceptor, capax, opportunus:* ab

Ὑποδέχομαι, *excipio;* f. δέξομαι, p. paſſ. δέδεγμαι, *excepi:* a. 1. m. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, *capio.*

Ὑποδέω, *ſubligo, ſub pedibus talaria ligo, calceo:* f. ήσω, p. δέδεκα, & -ηκα. præſ. paſſ. ὑποδέομαι, *calceor,* vel *calceo me:* p. paſſ. -δέδεμαι. perf. part. -δεδεμένος, η, ον. a. 1. m. ὑπεδησάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ὑπόδησαι· ex ὑπὸ, & δέω, *ligo.*

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, *calceamentum, ſolea:* à præced. verbo.

Ὑπὸ δ' ᾕρεον, pro ὑφῄρεόν δε, imperf. ab ὑφαιρέω, *ſubduco.* Th. αἱρέω, *capio:* fut. ήσω, p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

* Ὑπόδημα, τος, τὸ, *calceus.*

Ὑπόδησαι, a. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *ſubligo,* quod vide.

* Ὑποδιαφθείρω, *corrumpo,*

Ὑποδιδάσκω, *ſubdoceo,* f. -δάξω, p. ὑποδεδίδαχα. Th. διδάσκω, *doceo.*

Ὑπόδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obnoxius, -a:* cum dat. qu. ὁ ὑπὸ δίκην, ſcil. ὤν, *qui ſubeſt pœnæ.*

Ὑποδμηθεῖσα, *ſubjugata:* a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ὑποδμάομαι, f. ήσομαι, p. δέδμημαι. a. 1. paſſ. ὑπεδμήθην· ex ὑπὸ, & δαμάω, *domo.* per Syncop. δμάω.

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, *convivium:* ab ὑποδέχομαι, *excipio convivio.* Th. δέχομαι, *capio.*

Ὑπόδρα, adv. *torvè,* qu. ὑπόρα, ab ὑποράω, *torvè aſpicio,* per Pleonaſm. τοῦ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, δέρκω, *video.*

Ὑποδραμὼν ἕλοι, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω, *curſu comprehendo, ſuffugio.* Th. τρέχω, *curro:* f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον.

Ὑποδρηστεῖν, *adminiſtrare:* f. 1. infin. act. verbi ὑποδράω. Th. δράω, -ῶ, *facio.*

Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *famulus, miniſter:* à δρηστὴρ, idem, Ion. pro δραστὴρ, quod à δράω, *famulor.*

Ὑπόδροσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſubroſcidus.* Th. δρόσος, ου, ἡ, *ros.*

Ὑποδρώωσι, *inſerviunt:* Poët. pro ὑποδρῶσι, 3. pl. præſ. ind. verbi ὑποδράω. Th. δράω.

Ὑποδῦναι, *ſuſcipere,* a. 1. inf. act. verbi ὑποδύω, *ſubeo.*

Ὑποδύτης, ου, ὁ, *ſubucula, veſtis interior:* ab

Digitized by Google

Ὑποδύω, ſubeo. Th. δύω, ſubeo.

Ὑποείκω, Poët. pro ὑπείκω, aſſimulo, morem gero, cedo. Th. εἴκω, cedo.

Ὑποεργὸς, Poët. pro ὑπουργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, adjutor, miniſter. Th. ἔργον, ȣ, τὸ, opus.

Ὑποζάκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, miniſter: ex ὑπὸ, & ζα, intenſiva partic. & κορέω, verro, purgo.

Ὑποζεύγνυμι, vel -ύω, ſubjugo, ſubjicio. Th. ζεύγνυμι, jungo. f. ξω.

Ὑπόζυγος, & ὑπόζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubjugis: &

Ὑποζύγιον, τὸ, jumentum ſubjuge, aſina ſubjugis: ex ὑπὸ, & ζυγὸς, jugum: ab eod. th.

Ὑποζώννυμι, ſuccingo: p. aſ. part. ὑποζωννὺς, ύντος, in f. g. ῦσα. in neut. ὺν, ύντος. f. ζώσω, p. ἔζωκα. ex ὑπὸ, & ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, fundamentum, ſuppoſitum: ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, ſubcalefacio, & ὑποθερμαίνομαι, incaleſco: à θερμαίνω, idem quod Th. θέρω, calefacio.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ὑποτίθεμαι, ſuppono. Th. τίθημι, pono: a. 2. m ἐθέμην, σο, το.

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, ſuppoſitio, quæſtio propoſita, legis caſus, argumentum caput cauſæ: dat pl. ὑποθέσεσι, ex iiſd.

Ὑπόθευ, ſuggere, da conſilium: a. 2. imperat. m. Dor. pro ὑπόθεσο, Ion. -εο, Att. -ȣ, quod ex iiſd.

Ὑποθεύσομαι, f. 1. m. verbi ὑποθέω, curſu ſubeo. Vide θέω, curro.

Ὑποθῆκαι, αἱ, præcepta admonitiones: ab

Ὑποθήκη, ης, ἡ, ſuppoſitio, argumentum, [* pignus; quod tam de rebus immobilibus quam mobilibus dicitur. Salm. de modo uſur. p. 595.] ab ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, admonitio: ex iiſd.

Ὑποθήσομαι, præcepta dabo: f. 1. m. à præced.

Ὑποθραύω, occulte ſaucio. Vide θραύω, ferio.

Ὑποθυμιάδες, ων, αἱ, Alcæus 145. 2. Scribitur & ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

Ὑποθυμιάομαι, -ῶμαι, præſ. paſſ. & ὑποθυμιώμενος, ȣ, ον, ſuffitus, part. præſ. paſſ. ab

Ὑποθυμιάω, ſuffio, odores incendo: ex ὑπὸ, & θυμιάω, ſuffio.

Ὑποθυμίδες vel ὑποθυμιάδες, coronæ de cervice perſiles: à præced.

Ὑποθωπεύω, adulor, ſubblandior: ex ὑπὸ, & θωπεύω, idem quod θώπτω, aſſentor.

Ὑποῖσον, ferre, [illegible], jucundum: verbale ab ὑποφέρω, ſuffero. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

* Ὑποκαθίημι, demitto.

* Ὑποκαθίστημι, ſubſtituo.

Ὑποκαίω, ſuccendo. Th. καίω, uro, fut. καύσω.

Ὑποκάρδιος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub corde. Th. καρδία, cor.

Ὑποκάτω, ſub: præp. ex ὑπὸ & κάτω, deorſum.

Ὑποκάτωθεν, adv. inferne.

Ὑπόκειμαι, σαι, ται, ſubjaceo, ſubjectus ſum, conſtituor: præſ. part. ὑποκείμενος, ȣ, ον, ſubjectus, ſubſtratus: f. 1. m. ὑποκείσομαι, ῃ, εται. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ὑποκεντέω, ſuppungo, pungo. Th. κεντέω, pungo.

Ὑποκινέω, commoveo. Th. κινέω, moveo.

Ὑποκλέπτουσα, abſcondens: præſ. part. f. g. ab

Ὑποκλέπτω, ſuffuror: item occulto, prætereo, fallo, diſſimulo. Th. κλέπτω, furor: f. ψω. a. 2. ἔκλαπον. p. m. κέκλοφα.

Ὑποκλιθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi ὑποκλίνω, inclino. Th. κλίνω, reclino: f. νῶ. p. κέκλικα.

Ὑποκλινόμενος, præſ. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ὑποκλοπέω, -ῶ, idem quod ὑποκλέπτω, q. v.

Ὑπόκλυσις, ſubluvies, id eſt, ſordes quæ intus ex fundo luuntur: ὑποκλύζω, ſubluo, proluo. Th. κλύζω, abluo.

Ὑποκοίλιον, ȣ, τὸ, ſumen ſubventrale: quod ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, venter.

Ὑποκόλπιος, ȣ, ὁ, qui eſt in ſinu. Th. κόλπος, ſinus.

Ὑποκορίζομαι, [* rem odioſam ſpecioſo nomine appellare, vel minus invidioſo. Xenoph. vero, Memorab. ii. 1. Sect. 26, contrario ſenſu uſus videtur Ἡ δὲ, οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν· οἱ δὲ μισοῦντές με, ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσί με Κακίαν, Illa vero, & amici mei, ait, Felicitatem me appellant; at qui oderunt obtrectandi vice me Ignaviam. Ubi tamen ΜΗ ὑποκοριζόμενοι legendum: Illi vero qui oderant, NEUTIQUAM blandientes Infelicitatem me vocant. (Geminatio μὴ & με, exulavit mox altera) Locum reſpexit tum Damaſcius apud Phot. p. 1032. tum Ariſtides, vol. II. p. 112. Ille: πολλοῖς προσήκουσιν οὐκ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι, [illegible] eſt offendit quod vitia eorum verbis extenuare non poſſet. Hic: Οὔτε τὰς κακίας ὑποκορίζεσθαί τῳ τῆς ἀρετῆς ὀνόμασι, nec vitiis virtutis titulo blandiri. Toup. in Suid. in voce.] puto fere ut κόρον, vel κόρην, puerilem ætatem blandis verbis ſolemus tractare; item extenuo innuo. Th. κορέω.

Ὑποκρέκειν, Poët. pro συμφωνεῖν, congruere, convenire, ſimile eſſe: [* procedo, proxime accedo; ut μανίαισιν ὑποκρέκει, Pind. Od. ix. 40. ad inſaniam accedit, ubi Schol. Suid. Ὑποχρεμέτιζον, κρούοντων, ἐγγίζοντων. Toup. in Suid. in voce.] ex ὑπὸ, & κρέκω, ſtrepitum edo radio pulſo.

Ὑποκρητηρίδιον, ȣ, τὸ, τὰ. [* ſuſtinendo crateri fulcrum. Herodot. i. 46. Athen. v. 13] à κρατήρ.

Ὑποκρίνομαι, ſimulo, in malam fere partem, reſpondeo: f. κρινοῦμαι. perf. paſſ. κέκριμαι, σαι, ται. a. 1 paſſ. ὑπεκρίθην, ης, ῃ. a. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, judico.

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, ſimulatio: HYPOCRISIS: Angl. hypocriſy. ab ὑποκρίνομαι, quod vide.

* Ὑποκρητήριον, ȣ, τὸ, Crateris baſis, Inſ. Sig. p. 45

Ὑποκριτὴς, ȣ̃, ὁ, proprie hiſtrio, perſonam aliquam fabulâ ſuſtinens; HYPOCRITA, ſimulator, cujus cor non eſt rectum coram Domino. Angl. hypocrite. In voc. a ὑποκριτὰ. ab ὑποκρίνομαι, ſimulo.

Digitized by Google

Ὑποκρύπτω, occultè condo, clanculum repono; item diſſimulo, celo, ſubticeo. Th. κρύπτω, abſcondo, f. ψω.

Ὑπόκρυφα, Poët. pro ὑποκρύφως, ἢ λαθραίως, clam, occultè: à præced.

* Ὑποκυμαίνω, fluctuo, λόγος ὑποκυμαίνων, oratio turgida: Philoſt. de vita Sophiſt. in Aſpaſio, ut legi debet, pro λόγων, ὑπομενοῦντα. Toup. in Suid. p. 101.

Ὑπόκυκλος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſubtus rotundus, aliquantulum rotundus. Th. κύκλος, circulus.

Ὑποκύπτω, ſuccumbo, ſubmitto me alicui. Th. κύπτω.

Ὑποκυσσαμένη, ης, ἡ, prægnans, gravida facta: a. 1. part. m. (gem. σ, metri gratiâ) verbi ὑποκύομαι, fio gravida. Th. κύω in utero geſto: f. σω.

Ὑπολάβῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. &

Ὑπολαβὼν, όντος, in f. g. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολαΐς, ſeu ὑπολαΐς, curruca, avis quæ ὑπὸ τοῖς λάαις, id eſt, ſub lapidibus, vermiculos inquirens.

Ὑπολαμβάνω, exiſtimo, præſumo: f. λήψομαι, p. ὑπείληφα. a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, ſuſcepi. a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, excipiens, ſeu reſpondens. Th. λαμβάνω, capio.

Ὑπολαμπὲς, n. g. ab

Ὑπολαμπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, ſublucidus: ab

Ὑπολάμπω, illuceſco, luceo: Th. λάμπω, luceo: f. ψω.

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, reſiduum, reliquiæ, à p. paſſ. verbi.

Ὑπολείπω, relinquo, reliquum facio: f. ψω. perf. ὑπολέλειφα. perf. paſſ. ὑπολέλειμμαι. a. 1. paſſ. ὑπελείφθην relictus ſum: præt. med. ὑπολέλοιπα. a. 2. m. ὑπελιπόμην. Th. λείπω, linquo.

Ὑπολειφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὑπολειφθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi præced.

Ὑπολέλειπτο, an legend. ὑπελέλειπτο, 3. ſing. p. pluſq. paſſ. verbi ὑπολείπω, relinquo, quod vide. Gen. xxvii. 36.

Ὑπολευκαίνω, album reddo. ὑπολευκαίνομαι, albeſco: in 3. pl. ὑπολευκαίνονται, a λευκαίνω, dealbo. Th. λευκὸς, ῦ, albus.

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, vas, quod τῷ ληνῷ, i. e. torculari ſubjacet, & in quod muſtum expreſſum defluit; item lacus in torculari: quod ex ὑπὸ, ſub, & ληνὸς, ῦ, ὁ, lacus torcularii pi ali.

Ὑπόληψις, εως. ἡ, reſponſio, ſuſpicio, opinio: ab ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολίζων, compar. aliquanto minor: ab ὀλίζων ονος. ὁ ἢ ἡ, parvus. Th. ὀλίγος, id.

Ὑπολιμπάνω, relinquo: idem cum ὑπολείπω.

Ὑπόλοιπον. n. g. ab

Ὑπόλοιπος, ου, ὁ ἢ ἡ, reliquus, reſtans: ab ὑπολείπω, quod vide.

Ὑπόλυσις, εως ἡ, ſolutio:

Ὑπολύω, ſubter ſolvo, de calceis dict. item ſolvo, libero. Th. λύω, ſolvo: f. σω.

ΥΠΟΛΑΙ'Σ, & ὑπολαΐς, curruca, avis. Vide ὑπολαΐς.

Ὑπομαζοὶ, ῶν, οἱ, loca quæ ſunt ſub mammis: à μαζὸς, ῦ, ὁ, mamma.

Ὑπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομάσσω, vel -ττω, ſubigo, agito: f. ξω. p. χα. Th. μάσσω, idem.

Ὑπομαργότερος, ου, ſubinſanus. Th. μάργος, ου, inſanus.

Ὑπομάσχαλον, lateralium, Gloſſ. puto laterale tegumentum ſub μασχάλῃ.

Ὑπόμαυρος, obſcurus, ſublucidus: à μαυρὸς, per Aphær. pro ἀμαυρὸς, ῦ, obſcurus, qui non benè videtur.

Ὑπομείνας, αντος, a. 1. part. act. &

Ὑπομεμενηκότα, acc. ſing. p. part. act. ab ὑπομένω.

* Ὑπονέμομαι, defraudo, decipio. ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάντιες αἵθ' ὑπονέμονται γυναῖκας μωράς. Epicharmus Siculus apud Poll. ix. 82. idem quod ὑπέρχομαι.

Ὑπομένω, ſuſtineo, tolero, exſpecto, perfero: cum acc. ſine caſu, perſevero. f. μενῶ. p. μεμένηκα. p. part. act. μεμενηκὼς, ότος. a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, remanſi; item cum acc. ſuſtinui, p. m. ὑπομέμονα. Th. μένω, maneo.

Ὑπομιμνάσκω, Dor. pro

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco: præſ. imperat. μίμνησκε, -ετω, ſuggere, 2. ſing. præſ. ſub. μιμνήσκῃς. f. μνήσω, memoriam refricabo. a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε. a. 1. inf. act. μνῆσαι. perf. ind. act. μέμνηκα. perf. paſſ. μέμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. ὑπεμνήσθην ex ὑπὸ, & μιμνήσκω, idem quod th. μνάομαι, recordor, commemoro: f. μνήσομαι.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, admonitio, monumentum: ex præced.

Ὑπομνηματίζω, monumentis mando: commentor: f. ίσω, p. -τικα. paſſ. -μάτισμαι unde

Ὑπομνηματισμὸς, ῦ, ὁ, decretum, commentum, commentarium.

Ὑπομνηματογράφος, ου, ὁ, commentariorum ſcriptor.

Ὑπομνῆσαι, in mentem revocare: a. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, recordatio, commonefactio: ab eod. verbo.

Ὑπομνήσω, f. 1. ind. act. à verbo præced.

Ὑπομονὴ, ῆς ἡ, patientia, tolerantia, exſpectatio: ab ὑπομένω, quod vide.

Ὑπόμυξις, τὸ μέσον τῶν μυκτήρων, cartilago, Gl. quia ὑπὸ μύξῃ.

Ὑπονοέω, -ῶ, ſuſpicor. imperf. act. ὑπενόεον, -οῦν p. νενόηκα. ex ὑπὸ & νοέω, intelligo. Th. νόος, -οῦς, ὁ, mens, animus.

Ὑπονόημα, ατος, τὸ, conceptus, ſuſpicio.

Ὑπονοθεύω, adultero, decipio.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio. Th. νόος.

Ὑπόνομος, amara; cloaca, cuniculus, ἀμάρα, paſſim exponitur cloaca, apud Joſeph. ὑπόνομος, propriè occultè depaſcens: ex ὑπὸ & νέμω, depaſco: ut ἕλκος ὑπόνομον.

Ὑπονύσσω, pungo, conficio, f. ξω, p. ὑπονένυχα.

Ὑποπεπληῶτες, perculſi: p. part. act. nom. pl. verbi ὑποπλήσσω, quod à πλήσσω, expaveſco: f. ξω. p. πέπληχα. p. part. act. πεπληχὼς, & per Craſin Ion. πεπληὼς, ότος. & in pl. οἱ πεπληότες, & Ectaſi Poëticâ πεπληῶτες. Th. πλήσσω, terrefacio.

Ὑπόπετρος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſaxoſus. Th. πέτρα.

Ὑποπιάζω, *ſupprimo:* Dor. pro πιέζω, *digitis premo, premo.*

* Ὑποπίνω, *temerariè bibo: largiùs bibo.* καλοῖς ὑπὸ πίνοντες ἐν ὕμνοις, Anacr. LVII. 11.

Ὑποπίπτω, *decido, me ſubmitto.* Th. πίπτω, *cado:* f. 2. m. πεσοῦμαι. p. act. πέπτωκα. a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑπόπλακος, & ὑποπλάκιος, *planitiei ſubjacens*, id eſt, *planus, campeſtris:* à πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula, planities.* Th. πλατὺς, *latus.*

Ὑποπλέω, *ſubnavigo, ſublego:* f. εύσω. a. 1. ὑπέπλευσα. Th. πλέω, *navigo:* f. εύσω.

Ὑποπνεύσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. ab

Ὑποπνέω, *aliquantùm ſpiro, adſpiro:* fut. εύσω. perf. ὑποπέπνευκα. a. 1. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, *ſpiro.*

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, *ſcabellum:* q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, *ſub pedibus.* Th. ποῦς, *pes.*

* Ὑποποιέω, *occupo.*

Ὑπόπορτις, *quæ liberos habet:* à πόρτις, ιος, ἡ, *vitula.*

Ὑποπρήθω, *ſuccendo.* Th. πρήθω, *incendo.*

Ὑπόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alatus.* Th. πτέρον, *ala.*

Ὑποπτεύησι, Dor. pro ὑποπτεύει, *ſuſpicatur*, 3. ſing. præſ. &

Ὑποπτεύοντες, nom. pl. part. præſ. ab

Ὑποπτεύω, *ſuſpicor;* ex ὑπὸ, & inuſitat. ὀπτεύω, *inſpicio.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὕποπτος, *ſuſpectus:* ab eod.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, *humiliatio*, ab ὑποπίπτω, *humilio*, quod vide.

Ὑποῤῥάπτω, *conſuo, compono*, f. ψω, p. ὑπέῤῥαφα.

Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, *barba, quæ ſub naribus naſcitur:* Lat. *muſtax.* Th. ῥὶν, ἡ, *naſus.*

* Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, *cantilena, quæ ſaltantibus accinitur.* Hymni Apollinares ſic dicti. Spanh. de Nummis, vol. ii p. 523.

Ὑποσεισθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ab

Ὑποσείω, *ſuccutio, concutio.* Th. σείω, *quatio, moveo.*

Ὑποσευόμενος, ου, *irruens:* præſ. part. paſſ. ab

Ὑποσεύω, *irruo:* à σεύω, *agito.* Th. σείω, idem.

Ὑποσημαίνω, *ſubſignifico, indico: præſignifico*, f. ανῶ, p. σεσήμαγκα.

* Ὑποσημειόω, ῶ, fut. ώσω, *notis excipio*, καὶ πρῶτος, ὑποσημειωσάμενος τὰ λεγόμενα εἰς ἀνθρώπους, ἤγαγεν, Diog. Laërt. vit. Xenophontis, *primus omnium quæ dicebantur notis excepta in publicum edidit.* Malè confudit vocem hanc cum ἀποσημειοῦν, D. Heinſ. ad Hor. l. ii. Sat. iv. Ex ὑπὸ & σημειόω, *inſignio.*

* Ὑποσημείωσις, ἡ, *præcepta per notas ex ore docentis excerpta.* Jamblich. 1. 23.

Ὑποσκάπτω, *ſuffodio*, f. ψω. p. ὑπόσκαφα.

Ὑποσκιάζω, *adſpiro.*

Ὑποσκελίζω, *ſupplanto*, f. ίσω. Hinc

Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, *ruina, lapſus.*

Ὑποσκελισμὸς, οῦ ὁ, *ſupplantatio.*

Ὑποσπάω, *divello, ſubtraho*, f. άσω· ex σπάω, *traho.*

Ὑποσταίην, ης, η, *permitterem:* a. 2. opt. act. &

Ὑποστὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίστημι, *ſubjicio, ſubſtituo.* Th. ἵστημι, *ſto:* f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ὑποστάσαντες, *ſupponentes:* Dor. pro ὑποστήσαντες, nom. pl. a. 1. part. ab ὑφίστημι, *ſubjicio:* quod ab ὑπὸ & ἵστημι, *ſto:* f. στήσω.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, *perſona.* hoc eſt, ὑφιστάμενον νοερὸν, *res per ſe ſubſiſtens, intelligens: confidentia, ſubſiſtentia:* [* *ſedimentum, fæces*, Menander. *præſentia animi, inſidiæ.* Sophocl. *ſtatio militum; fiducia.* ἐὰν τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως κατάσχωμεν, Heb. iii. 14, *ſi retineamus fiduciam quam à principio habuimus. Subſtantia*, Heb. i. 3. unico in N. T. loco, ut notat Hammond. ad Heb. xi. 1.] ab ὑφίσταμαι, *ſubſiſto;* ex eod. th.

Ὑποστέλλω, *ſubterfugio, ſubticeo; aliquid ex parte diſſimulo;* item *ſubduco me, contraho:* imperf. ὑπέστελλον, ες, ε. fut. στελῶ. perf. ὑπέσταλκα. a. 1. ὑπέστειλα. a. 1. m. ὑπεστειλάμην, ω, ατο, *ſuppreſſi, detrectavi.* a. 1. ſub. m. ὑποστείλωμαι, ῃ, ηται, *ſubducam.* p. m. ὑπέστολα. Th. στέλλω, *mitto.*

Ὑπόστημα, ατος, τὸ, *fulcrum:* &

Ὑποστῆναι, a. 2. infin. act. &

Ὑποστήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ὑφίστημι, *excello, ſubjicio.* Th. ἵστημι, *ſtatuo:* f. στήσω.

Ὑποστήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum:* ab

Ὑποστηρίζω, *ſuffulcio*, f. ίσω· ex στηρίζω, *ſtatuo.*

Ὑποστήτω, *ſubjiciatur:* 3. ſing. a. 2. imperat. act. verbi ὑφίστημι.

Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, *ſubductio:* ab ὑποστέλλω, quod vide.

Ὑποστοναχίζω, *ſubingemiſco:* à στοναχίζω, idem quod στένω, *ingemiſco:* qu. ex th. στενὸς, *anguſtus.*

Ὑποστράτηγος, ου, ὁ, *dux ſecundarum partium.*

Ὑποστρέφω, *reverto:* præſ. imperat. ὑπόστρεφε, -έτω. imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε. fut. ψω. a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε. a. 1. infin. act. ὑποστρέψαι. a. 1. part. act. ὑποστρέψας, ασα, αν. Th. στρέφω, *verto.*

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, *reditus, converſio:* ab ὑποστρέφω, quod vide.

Ὑποστρωννύω, vel -υμι. *ſubſterno:* imperf. ὑπεστρώννυον, ες, ε. f. ώσω. p. ὑπέστρωκα. a. 1. ὑπέστρωσα. part. præſ. paſſ. ὑποστρωννύμενος, η, ον, *ſubſtratus:* ex ὑπὸ, & στρωννύω, idem quod th. στορέω, *ſterno:* f. έσω.

Ὑποστρώσας, άντος. a. 1. part. act. verbi præced.

Ὑποσχάζω, *ſubverto:* ex ὑπὸ & σχάζω.

Ὑποσχέθω, idem quod ὑπέχω, *porrigo, ſubtus teneo*, &c. Th. ἔχω. *habeo.*

Ὑπόσχεο, *promitte:* Ion. pro ὑπόσχου, a. 2. imperat. m. verbi ὑπισχνέομαι, *promitto:* f. ὑποσχήσομαι. p. ὑπέσχημαι. a. 2. m. ὑπεσχόμην. quod ab ὑπίσχομαι, idem: hoc ab ὑπέχω, *ſuppono, ſuſtineo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, *promiſſio:* ab ὑπίσχομαι. Vide præced.

Ὑποσχήσομαι, f. 1. m. verbi ὑπισχνέομαι. Vide in eod.

Digitized by Google

*Ὑποσχόμενος, *pollicitus*: a. 2. part. med. verbi ejuſd.

*Ὑποσχὼν, *ſubmittens*: a. 2. part. act. verbi ὑπισχω, quod vide. Th. ἔχω, *habeo*: a. 2. ἔσχον.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, *ſubjectio*: ab ὑποτάσσω, quod vide: ſed

Ὑποταγῆ. 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. &

Ὑποτάγηθι. a. 2. imperat. paſſ. &

Ὑποταγήσομαι, f. 2. paſſ. ab ὑποτάσσω, quod vide.

Ὑποτάμνειν, Ion. pro ὑποτέμνειν, *ſuccidere*. Th. τέμνω.

Ὑποταρτάριοι, *ſub Tartarum detruſi*. Th. Τάρταρος, ου, ὁ, *Tartarus*.

Ὑποτάσσω, vel -ττω, *ſubordino, certo ordine ſubjicio*: f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ὑπέταξα. a. 1. inf. act. τάξαι. a. 1. part. act. τάξας, αντος. præſ. paſſ. -τάσσομαι, vel -ττομαι, *ſubordinor, certo loco & ordine ſubjicior, pareo*. perf. paſſ. τέταγμαι, ξαι, κται, *ſubjectus ſum*: a. 2. ind. paſſ. ὑπετάγην, ης, η. a. 2. imperat. paſſ. τάγηθι, ήτω. & in 2. pl. τάγητε, *parete*. a. 2. ſub. paſſ. ταγῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. paſſ. ταγεὶς, έντος, *ſubjectus*. f. 2. paſſ. ταγήσομαι, ῃ, εται, *ſubjiciar*. p. m. τέταγα. unde ὑποταγὴ, *ſubjectio*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Ὑποτείνειν, Poët. pro προτείνειν, *protendere*. Th. τείνω.

Ὑποτελέω, *perſolvo tributum*. Th. τέλος, *vectigal*.

Ὑποτέμνω, *ſuccido, ſubtus ſeco, præcido*. Th. τέμνω, *ſeco*: f. μῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα.

Ὑποτίθημι, *ſuppono*: f. θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε. & in 3. pl. ὑπέθηκαν. præſ. m. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, *ſubjicio*. [* *pignori obligor*, Med. *pignori accipio*. Salm. de m. uſur. p. 499.] præſ. part. τιθέμενος, η, ον. a. 2. part. m. θέμενος. Th. τίθημι, *pono*.

Ὑποτιμάω, *ſupra modum honoro*: item *litem mihi æſtimo contra actorem*: ex ὑπὸ & τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Ὑποτίτθιον, ου, τὸ, *infans, lactens*.

Ὑποτοπέω, Ion. pro ὑποπτεύω, *ſuſpicor*, q. v.

Ὑποτρέχω, *infra curſu deferor*. f. θρέξω. a. 2. ὑπέδραμον, ες, ε. a. 2. part. δραμὼν όντος. Th. τρέχω, *curro*.

Ὑποτρέω, *perterrefacio*. Th. τρέω, *tremo*.

Ὑποτρομέω, *tremore ſuccutior*: à τρομέω, *tremo*. ex τρέμω & τρέω, idem.

Ὑπότροπος, ου, ὁ κ ἡ, *rediens, redux*. Th. τρέπω, *verto*: f. ψω. p. m. τέτροφα.

Ὑποτρόχαλα κείρειν, *in rotundum tondere*. vide ὑποτροχάω.

Ὑποτροχάω, Poët. pro ὑποτρέχω, *infra curro*. Th. τρέχω.

Ὑποτυγχάνω. vide in ὑποτυχοῦσα.

Ὑποτυπόω, vide in ὑποτύπωσις.

Ὑποτύπτω, *ſuffringo*. Th. τύπτω.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, *exemplar*: ab ὑποτυπόω, *delineo*: hoc ab ὑπὸ, & τυπόω, *figuro*, quod à τύπος, ου, ὁ, *figura*. Th. τύπτω, *verbero*; f. ψω. p. φα. p m. τέτυπα.

Ὑποτυχοῦσα, *quæ ſcitè reſpondit*: aor. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, *appoſitè reſpondeo*. Th. τυγχάνω, *ſum*: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ὕπουλος, ου, ὁ κ ἡ, *ſubdolus*, qu. *ſub cicatrice latens*: ab ὑπὸ & οὐλὴ, *cicatrix*. Th. οὖλος, *ſanus*.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ κ ἡ, *qui ſuprà cœlos eſt*: item *cœleſtis*. Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum*.

Ὑπουργέω, -ῶ, *operam navo, adjuvo, inſervio*. Th. ἔργον, *opus*.

Ὑπούργημα, ατος, τὸ, *miniſterium*: à præced.

Ὑπουργὸς, οῦ, ὁ κ ἡ *miniſter*: cujus ὑπ' ἄλλῳ ἔργον.

Ὑποφαίνεσθαι, præſ. infin. paſſ. ab

Ὑποφαίνομαι, *declaro, ſuboſtendo*. Th. φαίνω, *oſtendo*: f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Ὑποφῆτις, ιος, ὁ, Poët. & Dor. pro ὑποφήτης, *ſubvates, vatis alicujus miniſter*. vide in ὑποφητης.

Ὑπόφαυσις, ιος, ἡ, (alii ſeparatim leg. ὑπὸ φαῦσιν) *ſub diluculum*. Th. φάω, *luceo*.

Ὑποφέρω, *ſuffero*: f. -οίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero*.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, *propheta*, vel *prophetæ miniſter*: à φημὶ, ſeu φάω, *dico*.

Ὑποφθάμενος, *præveniens*: a. 2. part. m. &

Ὑποφθὰς, a. 2. part. act. verbi ὑποφθάνω, *prævenio*. Th. φθάνω, idem f. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

* Ὑποφόνιον, ου, τὸ, *mulcta pro cæde*, Ariſtid. vol. II. p. 436. et apud Suidam.

Ὑπόφορος, ου, ὁ, *tributarius*: ab ὑποφέρω.

* Ὑποχαίρω, *ſupra modum gaudeo*.

Ὑποχείριος, ου, ὁ κ ἡ, *in poteſtatem redactus*: ex ὑπὸ, & χεὶρ, ἡ, *manus*.

Ὑπόχευμα, ατος, τὸ, *liquor, humor*: idem ac χυμός. Th. χέω, *fundo*.

* Ὕποχος, *ſubjectus*. πάντα τοῖς Θεοῖς ὕποχα, *omnia Diis ſubjecta ſunt*. Xenoph. de Cyri Exped. l. ii. p. 153. Hutch. 8vo. ab ὑπὸ & ἔχω.

Ὑπόχρεως ω, ὁ, *debitor*. Th. χρέος.

Ὑποχρίεσθαι, inf. paſſ. verbi

Ὑποχρίω, *lino, pingo*: ex χρίω, idem.

Ὑποχύτης, ῆρος, ὁ, *vas quo lychno oleum adfunditur*: ex χύω, *fundo*.

Ὑποχωρέω, *ſeceao, clam me ſubduco*. fut. ήσω. p. -κεχώρηκα. a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, εω, *accedo*.

Ὑπόψαμμος, ου, ὁ κ ἡ, *ſubarenaceus*. Th. ψάμμος, *arena*.

Ὑποψία, ας, ἡ, *ſuſcipio*: gen. pl. ψιῶν. ab ὑπὸ & ὄπτομαι, *video*.

Ὕποψιος, *ſuſpectus*: ab iiſd.

Ὑπτιάζω, *reſupino* ex

ΥΠΤΙΟΣ, ου, *ſupinus, reſupinus*: qu. ab ὑπὸ,

Ὑπωλένιος, ου, *qui ſub ulnis geſtari ſolet*. Th. ὠλένη, ἡ, *ulna*.

Ὑπώπια, ſcil. κάθ', ab ὑπώπιον, *aſpectus*: q. d. *ſuboculare, pars quæ ſubjacet oculis*; item *ſuggillatio ſub oculo orta ex ictu*: [* per metaph. *infamia*. Auli filius ita ſe geſſit, ut ejus conſulatus non conſulatus ſit, ſed Magni noſtri ὑπώπιον. Cic. ad Att. i. 20.] ab ὢψ, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑπωπιάζω, *ſugillo contundo, domo, validis ictibus*

Digitized by Google

ſtilibus ſubjicio vehementem: f. ἀσω. p. ὑπώπιακα. ab

Ὑπώπιον, ου, τὸ, vide ὑπώπια.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, *ima montis pars, pes montis:* ex ὑπὸ, & ὄρος, εος, τὸ, *mons*, Dor. ὦρος.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui ſub tecto*, ſeu *camera eſt, domeſticus:* ab ὑπὸ & ὀροφὴ, *contignatio*. Th. ἐρέφω, *tego, tectum impono*.

Ὗραξ, *SOREX*, *mus:* Æol. à *ſuill.* roſtro. ab ὗς, *ſus, porcus*. Th. σῦς, idem.

Ὑρεῖον, *favus; examinis opus:* ab

Ὑρον, *examen*. Puto ab εἴρω, *necto:* eſt *nexus* apum.

Ὑρὶς, *ſporta:* ab εἴρω, quia aliquid à viminibus *nexum* ſeu *plexum*.

Ὑρισὸς, *vas vimineum:* à præced.

Ὑρλὰξ, *ollæ operculum:* quia ollæ ἐνείρεται, *inſeritur:* ab εἴρω, *inſero*.

ὙΡΧΗ, ης, ἡ, *inſtrumentum, in quo nautæ onera bajulant; vas fictile*.

Ὗς, ὑὸς, ὁ ἡ ἡ, *ſus, porcus, -a*. Th. σῦς, idem.

ὙΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, *plantæ ſpecies*.

[* Ὕσδος, pro ὄζος, *ramus*, Sapph. ad Commelin. p. 43. et Hermogen. περὶ ἰδ. τομ. B. C. περὶ γλυκυτ. Nam υ apud Deos recentiores pro ο, ut ὄνυμα pro ὄνομα. Loco υ, Iones vetuſtiſſimi utebantur ο. Reynolds, Hiſt. Græc. et Lat. lit. c. xvi.

Ὕσδω, pro ὄσδω, id eſt, ὄζω, *oleo:* Æol. In Sapphûs carminib. pag. 23. leg. ὕσδων μαλίνων· vel legitur ὄσδων, Dor. pro ὄζειν, vel ὄσδων.]

Ὑσθῆναι, *pluviâ madefactum eſſe:* a. 1. inf. paſſ. ab ὕω, *pluo:* f. ὕσω. a. 1. paſſ. ὕσθην.

Ὕσιον, ου, τὸ, *vimen*. ὑσιοπλόκος, *vietor:* qu. ab ὕω, *pluo*.

Ὕσκα, *lignum quo quid accenditur:* qu. fomes ignis.

Ὑσμίνη, ης, ἡ, *pugna:* ab ὑπομένω, *ſuſtineo*. Th. μένω, *maneo*.

Ὑσμῖνι, Il. Γ. ver. 163. pro ὑσμίνῃ, per Metaplaſmi. dat. ſing. præced.

Ὕσπλαγξ, Dor. pro

Ὕσπληγξ, *ſcutica;* quâ ὕες πλήσσονται, & quâ alia animalia pulſantur; *ſonus ſcuticæ vibratæ:* & nominatim *id, quo curſoribus in ſtadio ſignum curſûs datur*. Tum *carceres*, unde dimiſſi incipiunt: item *paxillus terræ infixus*, qui ſit pro notâ incipiendi curſûs.

Υσσακος, ὕσακος, vel ὕραξ, *paxillus corneus*. Heſych. an ab

ὙΣΣΟ'Σ, ου, ὁ, *verutum, pilum*. [* *Romanarum legionum jaculum*.]

Ὕσσωπος, ου, ἡ, *HYSSOPUS*, Angl. hyſſop: & *libanotis arboreſcens*, Matt. xxvii. 48. dicitur & ὕσσωπον, ου, τὸ. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὕςατα, *poſtremò:* nom. pl. n. g. à ὕςατον, ου, τὸ, *ultimum:* ſuperl. ab ὕςερος, *poſterior*.

Ὑςάτιον, adv. *tandem, poſtremò:* ab

Ὑςάτιος, ου, idem quod

Ὕςατος, ου, *poſtremus, ultimus:* ab ὕςερος.

Ὑςερα, pro ὕςατα, quod vide.

Ὑςεραῖος, α, ον, idem quod ὕςερος, *poſterior*. [* cum gen. τῇ ὑςεραίᾳ τῶν Πανδίων, *poſtridie primi Jovialium*, vel τῇ ὑςεραίᾳ, ἐν Πανδίοις, *die ſecundo in Jovialibus*, quod idem eſt, ut in quo variant Codd. ap. Dem. c. Midiam § 3. vid. not. Taylor. Sin verbum ſequatur, interponitur ᾗ, ὑςεραίᾳ, ᾗ ἂν ἔλθοι τὸ πλοῖον, *poſtridie ejus diei quo navis redierit*. Plat. Crito § 2.]

Ὑςερέω, -ῶ, *ſum poſterior; careo, deſum:* in 3. pl. ὑςεροῦσι. f. 1, ήσω. p. ὑςέρηκα. a. 1. ὑςέρησα, *defeci, inferior fui:* a. 1. part. f. g. ὑςερήσασα, ης, ἡ. præſ. paſſ. ὑςερέομαι, -οῦμαι, *deficior, deſtituor:* perf. paſſ. ὑςέρημαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑςερήθην, *egui*.] [* παιδὸς ὑςερήσομαι, Eurip. Iph. in Aul. 1203, *privabor filiâ mea*. At verò Attici dicunt ςερήσομαι, vel ἀποςερήσομαι, quod ferè hic reſtituendum. Ὑςερεῖσθαι τῆς δόξης, *defici gloriâ*. Rom. iii. 23, propriè dicitur de iis qui in curſûs certamine, deficientibus viribus, relinquuntur à tergo. Markl. ad locum Euripidis.] Th. ὕςερος, *poſterior*. undè &

Ὑςέρημα, ατος, τὸ, *penuria, defectus, inopia:* in pl. ὑςερήματα, ων, τὰ, *reliquiæ*.

Ὑςέρησις, εως, ἡ, *inopia, egeſtas:* ab eod.

Ὑςερίζω, f. ίσω, idem cum ὑςερέω, *ſum poſterior;* item *tardo, cunctor, deſtituor, deficior, ſuperor, vincor:* ab ὕςερος.

Ὕςερον, adv. *poſteà, poſtremò, tandem*, [* *poſtquam*. οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἀπέςειλεν Ἱερεμίας εἰς Βαβυλῶνα——ὕςερον ἐξελθόντος Ἰεχονίου ἐξ Ἱερουσαλὴμ, Jerem. xxix. 2. *verba quæ ſcripſit Jeremias poſtquam exiit Jechonias ex Ieroſolymis:* ſubintellige ἀπὸ, ut πρὸ pro πρῶτον. Vid. Perizon. orbis terrarum deſcriptio. p. 965. Vid. ἐχάτη.

ὝΣΤΕΡΟΣ, ου, *poſterior*. [* *ſerior, qui priorem ſequitur*. Cyropæd. ii. p. 113. 8vo.] Dici putatur idem quod ὑπέτερος. ab ὑπὸ, *ſub*.

Ὕςριγξ, χος, ἡ, *HYSTRIX*, *ſuis pilos*, aut *porcinas ſetas habens;* erinacei genus eſt, & *flagrum ex corio adhuc ſetis ſuis munito:* ex ὗς & θρὶξ.

Ὕτιον, *tuber*. vide ſuprà, ὕδνον.

Ὑφ', pro ὑπὸ, *ſub*, &c.

Ὑφάγεο, Dor. pro ὑφηγοῦ, *clam duc*, præſ. imperat. ab ὑφηγέομαι. Th. ἡγέομαι, *duco*.

Ὑφαίνω, *texo;* imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. ανῶ. a. 1. ὕφηνα, perf. act. ὕφαγκα. perf. paſſ. ὕφασμαι, & Att. ὕφασμαι. Th. ὑφάω.

* Ὑφαιρέω, *ſubtraho*.

Ὑφαιρούμενος, præſ. part. paſſ. verbi ὑφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὕφαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſub mari latens, qui eſt intra mare*. Metaph. *ſubdolus*. ὕφαλος, ſc. πέτρα, *petra*, vel *ſaxum latens*, nempè ὑφ' ἁλὶ, *ſub mari*.

Ὑφάντης, ου, ὁ, *textor:* &

Ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, *textus, a, um:* ab ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

Ὑφάπτω, *accendo, ſuccendo:* f. ψω. p. ὕφηφα. Th. ἅπτω, *accendo*.

* Ὑφαρπάζω, *ſurripio*.

Ὕφασμα, ατος, τὸ, *textura, tela, pannus:* ab ὑφαίνω, *texo*.

ὙΦΑ'Ω, & -άω, *texo*.

Digitized by Google

Ὑ'ΦΕΑΡ, ἔαρος, τὸ, *viſcus*, ex abiete; quia poteſt ſalvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, *tolli*.

Ὑφεῖμαι, perf. paſſ. verbi ὑφίημι, *remitto*. Hinc

Ὑφειμένος, perf. part. paſſ. ejuſd. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*.

Ὑφείς, εῖσα, ἐν, α. 2. part. act. ab ὑφίημι.

Ὑφελοίατο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὑφαιρέω, *auſero*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑφελοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro ὑφελοῦσα, ης, ἡ, *quæ ſubtraxit ac evulſit*, a. 2. part. act. f. g. præced.

Ὑφελόμενος, a. 2. part. m. ejuſd.

Ὑφέν, *unio*: ὑπὸ, ἕν. Gloſſ.

Ὑφέντες, *demittentes*: nom. pl. a. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, *demitto*. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*.

Ὑφέξει, 3. ſing. f. 1. act. verbi ὑπέχω, *ſuſtineo*: f. ὑφέξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑφεσθε, 2. pl. a. 2. m. verbi ὑφίημι, *demitto*. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*: a. 2. m. ἕμην.

Ὑφὴ, ῆς, ἡ, *textura*. Th. ὑφάω.

Ὑφηγέομαι, οῦμαι, *præeo*; item *hortor*, *ſuadeo*, *dicto*, *doceo*. Th. ἡγέομαι, *duco*: f. ήσομαι. p. ἥγημαι.

Ὑφῆκα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi ὑφίημι.

Ὕφηνα, *texui*: a. 1. ind. act. &

Ὑφῆναι, a. 1. inf. act. &

Ὑφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, *texo*.

Ὑφηνίοχος, ου, ὁ, *adminiſter aurigæ*; *auriga*; ex ὑπὸ, & ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: quod ex ἡνία, ας, ἡ, *habena*, & ἔχω, *habeo*.

Ὑφῃρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὑφαιρέω, *auſero*: f. ήσω. p. ὑφῄρηκα. a. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, *capio*.

Ὑφήσσων, *aliquantò minor & junior*: ab ὑπὸ, & ἧττον, vel ἥσσων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *minor*.

Ὑφήφασαι, *ſubtexta eſt*, 3. ſing. perf. paſſ. Att. redupl. verbi ὑφάω, *texo*: perf. act. ὕφακα. perf. paſſ. ὕφασμαι, & Att. redupl. ὑφήφασμαι, ſubſtituto η pro υ.

Ὑφίητι, Dor. pro ὑφίησι, 3. ſing. præſ. ind. verbi ὑφίημι, *ſubmitto*. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*.

Ὑφίσαμαι, σαι, ται, *ſubſiſtuor*, *ſubeo*: præſ. part. ὑφιστάμενος. ὑφιστάναι, præſ. infin. act. Th. ἵστημι, *ſto*.

Ὑφίστημι, *ſuppono*.

Ὑφορᾶσθαι, *ſuſpicari*: præſ. infin. paſſ. verbi ὑφορῶμαι, *ſuſpectum habeo*: quod ex ὑπὸ, & ὁράω, *video*.

Ὑφορβὸς, οῦ, ὁ, idem quod συφορβὸς, *ſubulcus*, *qui ſues paſcit*: ex ὗς, *ſus*, & φέρβω, *paſco*.

Ὕφος, εος, τὸ, *tela*, *textura*. Th. ὑφάω.

Ὑφόωσιν, *texunt*, 3. pl. præſ. ind. Poët. Pleonaſmo pro ὑφῶσιν, verbi ὑφάω, *texo*.

Ὑφύφασαι, vide ὑφήφασαι.

Ὑψαγόρας, ου, ὁ, Poët. pro ὑψηγόρης, *altiloquus*, *grandiloquus*: ex ὕψος, τὸ, *ſublimitas*, & ἀγορὰ, ἡ, *oratio*.

Ὑψαυχεῖ, *inflat*: 3. ſing. ind. præſ. ab ὑψαυχέω.

Ὑψαυχενὴν, ένος, ὁ, *ſuperbicus*, *ſuperbus*.

Ὑψαυχέω, *cervicem tollo*, *inflo*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & αὐχέω, *glorior*.

Ὑψερεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, & ὑψηρεφὴς, & ὑψιρεφὴς, *altum tectum habens*; *altus*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ἐρέφω, *tego*.

Ὑψηλῇσι, *altis*: dat. pl. Ion. f. g. pro ὑψηλαῖς. ab ὑψηλός.

Ὑψηλοκάρδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *arrogans*: q. d. ὑψηλῆς καρδίας ὤν, *qui eſt alto corde*.

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *altus*, *a*, *um*; *ſublimis*, *e*: hinc

Ὑψηλότερος, ου, compar. in dat. ὑψηλοτέρῳ. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψηλοφρονέω, -ῶ, *animo efferor*: præſ. imperat. ὑψηλοφρόνει, -ει, εῖτο, είτω, fut. ήσω. p. ὑψηλοφρόνηκα. ab

Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *qui eſt mente elatâ*. ab ὑψηλὸς, *altus*, & φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψηλῶς, *ſublimè*: adv. ab ὑψηλὸς, q. v.

Ὑψήνωρ, ορος, *HYPSENOR*: nom. propr.

Ὑψηρεφὴς, vide in ὑψερεφής.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *altè ſonans*: in plur. ὑψηχέες, ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ἦχος, ου, ὁ, *ſonus*.

Ὕψι, *altè*: adv. ab ὕψος, *altitudo*.

Ὑψίβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *altigradus*, *excelſus*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & βαίνω, *eo*.

Ὑψιβόας, nom. ranæ, ab *altâ voce* ſic dictæ.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans*: ex ὕψι, *altè*, (Th. ὕψος, *altitudo*) & βρέμω, *reſono*.

Ὑψίγυιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *alta membra habens*, *altus*: ab ὕψος, & γυῖον, τὸ, *membrum*.

Ὑψίδι, Poët. adv. pro ὑψοῦ & ὑψόθι, *in alto*, *in ſublimi*. Th. ὕψος, *altitudo*.

Ὑψίζυγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *altijugus*; *ſummus trutinator rerum humanarum*; *altus*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ζυγὸς, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, ſeu ζευγνύω, *jungo*.

Ὑψίθρονος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui in alto ſolio ſedet*: ab ὕψος & θρόνος, ὁ, *ſolium*.

Ὑψίκομος, *altè comatus*: Epith. quercûs: ex ὕψι, *altè*, (quod ab ὕψος) & κόμη, ης, ἡ, *coma*.

Ὑψίλοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, Epith. *loci ſublimis*: q. d. *qui criſtam*, vel *verticem* aut *cacumen in alto habet*. Th. λόφος, *criſta*, &c.

Ὑψιμέδοντος, gen. ſing. ab

Ὑψιμέδων, οντος, *in alto regnans*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & μέδω, *impero*.

Ὑψινεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui eſt in altis nubibus*: Epith. Jovis: ex ὕψος, & νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Ὑψίπεδος, ου, ὁ ἡ ἡ, *altum ſolum habens*: ab ὕψος, *altitudo*, & πέδον, τὸ, *ſolum*.

Ὑψιπετᾶν ἀνέμων, Dor. pro ὑψιπετῶν, *altivolantium ventorum*: ab ὑψιπέτης, *altivolans*, quòd à πέτομαι, *volo*: vel ab ὑψιπετὴς, *altè cadens*: quod à πίπτω, *cado*: & ὕψος.

Ὑψιπέτηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *folia in cacumine gerens*; *altus*, *excelſus*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*: & πέτηλον, Ion. pro πέταλον, *folium*: quod à πετάω, *pando*.

Ὑψιπέτης, *altivolans*; ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & πέτομαι, *volo*, -αι. Vide in ὑψιπετᾶν.

Ὑψιρεφῆ, n. g. ab

Ὑψιρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, vide in ὑψερεφής.

Ὕψιστος, ου, *altiſſimus*: de Deo dicitur: ab ὕψι, adv. *in alto*: comp. ὑψίων, & ὑψίτερος, α, ον, ſuperl. ὕψιστος. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψίθροντας, acc. pl. ab

Digitized by Google

Ὑψαύχην, qui altâ cervice eſt: ex ὕψι, altè, (Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo) & τείνω, tendo.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui altum & elatum animum habet, ſuperbus: ab ὕψι, altè, & φρὴν, ἡ, mens.

Ὑψιχαίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, altè comatus: ab ὕψι, altè, & χαίτη, ἡ, coma.

Ὑψόθεν, ὑψόθι, & ὑψοῦ, altè, ex alto, ſupernè, adv. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo.

Ὑψόροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, altum tectum habens: ab ὕψος, εος, τὸ, & ὄροφος, ου, ὁ, tectum. Th. ἐρέφω, tego.

ΥΨΟΣ, εος, τὸ, altitudo, ſublimitas, cacumen: ἐξ ὕψους, ex alto.

Ὑψοῦ, adv. altè. &

Ὑψόω, extollo, in altum tollo: f. ώσω. p. ὕψωκα. a. 1. ὕψωσα. a. 2. ſub. ὑψώσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ὕψωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑψώθην, ης, η, & in 2. pl. ὑψώθητε. a. 1. ſub. paſſ. ὑψωθῶ, ῇς ῇ. a. 1. infin. paſſ. ὑψωθῆναι. a. 1. part. paſſ. ὑψωθεὶς, εῖσα, ἐν. f. 1. paſſ. ind. ὑψωθήσομαι, ῃ, ηται. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.

Ὑψώθην, vide in præced.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, altitudo, ſublimitas; dat. pl. ὑψώμασι. ab ὑψόω, quod vide.

Ὑψώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, elevo, exalto. Th. ὕψος.

Ὕψωσις, εως, ἡ, elatio, exaltatio. Th. ὕψος.

ὝΩ, pluo: præſ. part. ὕων. f. ind. ὕσω. p. ὗκα. (qu. à χύω, fundo) hinc ὑάδες, ων. αἱ, hyades, ſtellæ in cornibus Tauri. ὑετὸς, οῦ, ὁ, pluvia.

Ὑώδης, ſuillus, immundus; ſtupidus: ab ὗς, ſus. Th. ὗς.

Φ.

Φ, Vigeſima prima litera apud Græcos, in numeris 500 ſignificat. Æoles pro Θ utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες, dicentes.

Φᾶ, dixit, Dor. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, dico.

Φάανθεν, viſi ſunt, Poët. Pleonaſm. pro φάνθεν, quod Ion. & Bœot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω, appareo, videor: f. φανῶ. p. πέφαγκα. p. paſſ. πέφασμαι. a. 1. paſſ. ἐφάνθην. a. 2. paſſ. ἐφάνην.

Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2. infin. act. ſic φαγέοις, Ion. pro φάγοις, a. 2. opt. act. verbi φάγω, comedo.

Φάγανα & φαγέδαινα, ης, ἡ, immodicus cibi appetitus.

Φαγεῖν, a. 2. infin. act. verbi φάγω.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. m. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. ſumitur, verbi φάγω, quod vide.

Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. m. verbi ejuſd.

Φάγος, ου, ὁ, edax, vorax: à φάγω. ſed

Φαγὸς, Dor. pro φηγὸς, οῦ, ἡ, FAGUS, arbor.

ΦΑ'ΓΩ, ſeu φαγῶ, edo, comedo: f. 2. m. φάγομαι, εσαι, εται, edam; pro φαγοῦμαι, ῇ, εῖται. a. 2. act. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imperat. act. φάγε, έτω. a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. ſub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. infin. φαγεῖν. a. 2. part. φαγὼν, όντος.

Φάγωντι, Dor. pro

Φάγωσι, vorent, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi φάγω, edo. a. 2. ἔφαγον.

Φάε, lucebat. Ion. pro ἔφαε, 3. ſing. imperf. act. verbi φάω, luceo.

Φαέθων, οντος, ſplendidus, præſ. part. à φαέθω, idem quod φάω, ſplendeo.

Φαείνει, lucet, 3. ſing. præſ. verbi φαείνω, idem quod Th. φάω, luceo.

Φαεινόμενος, præſ. part. m. verbi ejuſd. & Th.

Φαεινὸς, οῦ, ſplendidus: dat. ſing. φαεινῷ. Th. φάω, ſplendeo.

Φαείνω, idem quod φάω, luceo.

Φαεννὰ νᾶσος, Dor. pro φαεννὴ νῆσος, lucida inſula. Nam φαεννὸς, οῦ, Poët. & Argivâ dialecto, pro φαεινὸς, quod vide. Hinc in compar. φαεννότερος, ſuperl. φαεννότατος, ſplendidior, ſplendidiſſimus.

Φαεννὸς, οῦ, Poët. lucidus; vide præced.

Φαεσίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lucem hominibus afferens: à φάω, luceo. & βροτὸς, mortalis.

Φαεσφορία, ας, ἡ, lux: &

Φαεσφόρος, ου, ὁ, Lucifer: à φάος, εος, τὸ, lumen, (Th. φάω, luceo) & φέρω, fero: p. m. πέφορα.

Φαζάλη, ης, ἡ, morbus quidam, qui mare Rubrum navigantibus accidit.

Φάζω, loquor: à φάω. undè φημὶ, dico. Eſt &

Φάζω, interficio, ut σφάζω, etiam à φάω, idem; undè φόνος.

Φάθι, dic, præſ. imperat. à φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φαίακες, οἱ, Phæaces, populi.

Φαιάξιν, dat. pl. à præced.

Φαίδιμ' pro φαίδιμε, voc. ſing. à φαίδιμος.

Φαιδιμόεις, εντος, idem quod

Φαίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, illuſtris: à Th.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, οῦ, hilaris, alacer, qu. à φάω, luceo.

Φαῖδρος, ου, ὁ, PHÆDRUS, fabularum ſcriptor: diſcipulus quoque Platonis.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas. &

Φαιδρόω & φαιδρύνω, exhilaro.

Φαιδρύνεσθαι, præſ. infin. paſſ. à

Φαιδρύνω, nitidum reddo. Th. φαιδρὸς, alacer.

Φαίδων, ωνος, ὁ, PHÆDON, nomen viri.

Φαίην, ης, præſ. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, dico: a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίκανον, πήγανον, ruta.

[ΦΑΙ'ΚΑΣ & ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ου, ὁ, calceamenti genus, quia φαικὸν, id eſt, leve: Vox prior citatur à Suidâ, ex epigrammate quodam quod ap. Reiſk. exſtat; poſterior apud App. B. Civ. l. v. & alibi. Vid. Toup. in voce.]

Φαίκλη, vel φαίκλον, ης, ἡ, fæx vini cocta. Ex Lat. fæcula.

Φαικὸς, ſplendidus, efficax; levis: à φάω, luceo.

Φαιλόνης, vide φενόλης.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, pl. a. 2. opt. act. per Syncop. Att. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, dico: a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαιναρέτης, ου, ὁ, PHÆNARETES, nomen proprium.

Digitized by Google

Φαίνεσκε, Ion. pro ἐφαίνετο, apparebat, 3. ſing. imperf. m. verbi φαίνω, appareo: f. ανῶ. p. πέφαγκα.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, indicare denunciare, præſ. infin. à φαίνω, quod vide.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ejuſd. Niſi à φαινέσκομαι derivari malis.

Φαίνεται, apparet, 3. ſing. & in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, ſeu φαίνω, appareo.

Φαίνετο, apparebat, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi ejuſd.

Φαίνοισα, oſtendens: Dor. pro φαίνουσα, præſ. part. f. g. à φαίνω, appareo.

Φαίνοιτ', appareat, pro φαίνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. verbi ejuſd.

Φαινόλη, ης, ἡ, PENULA: quia φαίνεται ὅλας. Alii deducunt Græcam vocem à Lat. Vide in φαινόλης.

Φαινομένην, apparentem: acc. ſing. f. g. part. præſ. m. verbi φαίνω.

Φαινομένηφι, per Paragogen. τοῦ φι, pro φαινομένῃ, dat. ſing. f. g. part. præſ. m. verbi ejuſd.

Φαίνοπος, gen. ſing. à φαίνωψ.

ΦΑΙΝΩ, in lucem do, oſtendo: [* defero ad magiſtratum, Iſocr. c. Callim. p. 494. ed. Battie] item luceo, ſplendeo: fut. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον, ες, ε. præſ. m. φαίνομαι, appareo, videor, luceo. f. m. φανοῦμαι. perf. paſſ. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι. a. 2. ind. paſſ. φανῶ, ῇς, ῇ. fut. 2. paſſ. φανήσομαι, ῃ, εἶται. [* ἐφαίνοσαν pro ἔφαινον, 3. ſimpl. pl. lucebant, à φαίνω, lucem do, 1. Mac. iv. 50.]

Φαίνωψ, οπος, ὁ, PHÆNOPS, nom. propr.

ΦΑΙΟ'Σ, οῦ, fuſcus, ſubniger, Hinc Latinè, FOEDUS, a, um.

Φαῖστος, ου, ὁ, nomen propr.

ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, φάκελος vel σφάκελλος, ου, ὁ, faſciculus, FASCIS.

ΦΑΚΗ', vel φακῆ, ῆς, ἡ, lens, lenticula.

Φακός, οῦ, ὁ, lens cruda: à φακῆ. Eſt & nigra quædam oculi macula.

Φάλα, vel φαλὰ, ornamentum galeæ: quia aliquid φαλὸν, ſplendidum, Angl. a falal.

Φάλαγγες, nom. plur. & in acc. pl. φάλαγγας. à

ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, PHALANX, genus aciei apud Macedonas: acies quævis; aranea quædam.

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, quæ noctu lucernis advolat. qu. à φαλύνω, quod eſt λαμπρύνω. Eſt & φάλαινα, BALÆNA.

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, οῦ, calvus, qu. à φαλὸν, id eſt, λευκὸν κάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον.

Φαλακρόω, calvum facio: à præced. qu. v.

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, calvitium: à præcedente.

Φαλανθὸς, canus: qu. à φαλὸς, albus.

Φάλαρα, τὰ, PHALERÆ: à φαλὸς, quia ſplendent.

Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Od. prima. pag. 200. ver. 4. in voce Καυλὸς.

Φάλαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro φαληρὸς, qu. v.

Φαλεκ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. rivus.

Φαληριάω, albeſco ſpumâ: quod à φαληρὸς, album, Th. φαλὸς.

Φαληρίς, idem quod φαλαρίς.

Φαληρὸς, οῦ, albus, ſpumeus; item ferrum galeæ: Φάληρος, nom. propr. viri. Th. φαλὸς, οῦ, ſplendidus.

Φαλίζω, deſipio, qu. ἀφαλὸς, cavus. Senectus extrema μωρά.

Φαλίσσομαι, ſpumo. Th. φαλός.

ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, penis ligneus vel coriaceus.

ΦΑΛΟ'Σ, οῦ, ſplendidus, albus: qu. à φάος, εος, τὸ, lux: ſed

Φάλος, ου, ὁ, conus, apex galeæ.

Φαλύνω, ſplendidum reddo: à φαλός.

Φαλύσσομαι, Heſych. καταῤῥήσσω, περιέχομαι.

Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ἡ, fama.

Φαμὲς, dicimus, 1. plur. præſ. ind. à φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φάμενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, dico: a. 2. m. ἐφάμην. Th. φάω.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, dico.

Φὰν, dicebant, Bœot. Syncop. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φάναι, dicere, præſ. infin. à φημὶ, ſed

Φᾶναι, apparuiſſe, pro φῆναι. a. 1. inf. act. verbi φαίνω, appareo: f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Φανείην, ης, η, apparuerim, a. 2. opt. paſſ. &

Φανεὶς, έντος, in f. g. φανεῖσα, ης, ἡ. a. 2. part. paſſ. verbi φαίνω, appareo: f. ανῶ. p. πέφαγκα. perf. paſſ. πέφασμαι. a. 2. paſſ. ἐφάνην, p m. πέφηνα.

Φάνεν, apparuerunt, Æol. vel Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. pl. a. 2. paſſ. verbi ejuſd.

Φανερὸς, οῦ, apparatus, manifeſtus. Th. φαίνω, appareo.

Φανερόω, manifeſto, f. ώσω. p. πεφανέρωκα. a. 1. imperat. φανέρωσον, άτω. præſ. paſſ. φανερόομαι, οῦμαι. perf. paſſ. πεφανέρωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐφανερώθην· à φανερὸς, quod vide.

Φανερῶς, adv. manifeſtè, à φανερός.

Φανέρωσις, εως, ἡ, manifeſtatio. à præced.

Φανερώτερα, clariora, nom. pl. n. g. comparat. grad. à φανερὸς, quod vide.

Φάνεσκε, Ion. pro ἐφάνη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.

Φάνη, Ion. pro ἐφάνη, apparuit: 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ſed

Φανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, appareo.

Φανήῃ, videatur, Pleonaſmo τοῦ η, pro φανῇ.

Φανήμεναι, apparere, Dor. pro φανῆναι, a. 2. infin. paſſ. verbi φαίνω, quod vide.

Φανῆναι. Vide in φανήμεναι.

Φανῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, quod vide.

Φανήσεται, 3. ſing. f. 2. paſſ. verbi ejuſd.

Φανήτω, 3. ſing. a. 2. imperat. paſſ. &

Φανθεὶς, a. 1. part. paſſ. à φαίνω, appareo. a. 1. paſſ. ἐφάνθην.

Φανοπεύς, έως, ὁ, pro Πανοπεύς, quod ab urbe Πανόπη deductum.

Φανὸς, οῦ, ὁ, laterna, lucerna, fax. [* Joan. xviii. 3.] Th. φαίνω, luceo. a. 2. ἔφανον.

Φαντάζω, apparere facio: f. άσω. p. πεφάντακα. præſ. paſſ. φαντάζομαι, appareo, videor; item imaginor: præſ. part. paſſ. n. g. φανταζόμενον, viſum, quod apparet: perf. ind.

Digitized by Google

ind. paſſ. πεφάντασμαι, σαι. Th. φαίνω, *oſtendo.*

Φαντασία, ας, ἡ, *viſum, viſio.* PHANTASIA, [° (2) *perceptio, cognitio æſtimatio, ſpecies:* ὅπως εἰς φαντασίαν ἐρχόμεθα, ὅτι. Arrian. Epict. l. iii. 21. *ita ad notitiam pervenimus quod,* &c. (3) διὸ φαντασίας ἀγρίων θηρίων, *quare ſpeciem animalium ferarum præbent,* Polyb. l. v. p. 911. Vid. Raph. Polyb. in Act. xxv. 23.] à φαντάζω, quod vide.

Φαντασιοκοπέω, ῶ, *inſanè ſævio,* [° ἐν τοῖς οἰκέταις, Siracid. iv. 33. *excogito crimina adverſùs ſervos.*]

Φάντασμα, ατος, τὸ, *ſpectrum:* à perf. paſſ. verbi φαντάζω.

Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, *dicunt:* 3. pl. præſ. ind. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, *appareo,* quod vide.

Φάο, Ion. & Poët. pro ἔφασο, 2. ſing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico:* à. 2. ἔφην, ά. 2. m. ἐφάμην.

Φάος, εος, τὸ, *lumen:* à φάω, *luceo.*

ΦΑ'ΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum, præcipitium, hiatus, vallis:* quia in eâ φαίνεται ῥηγμὴ, *apparet ruptura.*

Φαραὼ, nomen regis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *vindex.*

Φαρέεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. &

Φαρεῖ, dat. ſing. à φᾶρος, εος, τὸ, quod vide.

Φαρὲς, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *ruptura.*

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, PHARETRA: à φέρω, & τρώω, quia *fert vulnifica* tela.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro φαρέτρα, q. v.

Φαρέτρην, acc. ſing. Ion. à præced.

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, ῶ, τὸ, *genus veneni.*

Φαρισαῖος, ου, ὁ *Phariſæus,* hoc eſt, *interpretans.* Hebr. Erant enim ſcripturæ interpretes.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ruga.* Eſt quaſi ruptura cutis, in quâ facit valles: à φάραγξ, *vallis,* quod vide.

Φαρμακεία, ας, ἡ, *veneficium:* à φαρμακεύω, *veneficiis utor.* Th. φάρμακον.

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, *veneficus, magus,* &

Φαρμακεύω, *veneficio aut veneno utor, veneficio officio:* item *conficio medicamenta, condio, tingo,* &

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, *venefica.* &

Φαρμακόεις, όεντος, *venenatus.* omnia à

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, *medicamentum, venenum,* PHARMACUM: qu. φέρον ἄκος, vel ἄχος, *remedium,* vel *dolorem auferens.*

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, *pharmacopola, medicamentorum venditor.* &

Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, *veneficus, magus.* &

Φαρμακόω, f. ώσω, Poët. *pharmaca,* ſeu *medicamenta miſceo,* à præced.

Φαρμάσσω & -ττω, *veneno officio, tingo, immergo ferrum in aquam frigidam:* ab eodem Th.

ΦΑ'ΡΟΣ, vel ΦΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *palla, pallium, veſtis exterior, velum capitis:* qu. à φέρω.

Φαρόω, ſeu ἀροτριάω, *aro.* Heſych. φάρσαι, ἀρόσαι: φαρόω, ἀροτριῶ.

Φάρσος, εος, τὸ, *volumen, involucrum, tractus, regio, pars,* [° *fragmentum, fruſtum* *alicujus:* φάρσος, βότρυος, *pars quadam racemi.* Phanes in Epigr. ap. Reiſkium. (2.) *pinna,* ſive *penna;* quicquid in modum alæ formatur. (3.) *Securis,* ut Lat. *bipennis* de Securi dicitur, utrinque pinnoſa. Toup. in Suid. in voce.] Puto à φάρος, hinc

Φαρσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſignifer, vexillarius:* à φάρσος, τὸ, quod vide, & φέρω.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ καὶ ἡ, *guttur, fauces:* per quas φέρεται, cibus & ſpiritus. An potiùs à φάω, *loquor,* & ῥέω, *fluo?*

Φὰς, *dicens:* ᾶσα. part. act. à φημὶ, idem quod φάω, *dico.*

Φάσγανον, ου, τὸ, *culter, enſis:* qu. σφάγανον, à σφάζω, *interficio.*

Φᾶσι, *dixit:* Dor. & Ion. pro ἔφασε, 3. ſing. à. 1. act. à φημὶ, *dico.*

Φασεῖς, *dices:* Dor. pro φήσεις, 2. ſing. f. 1. verbi ejuſd.

Φάσθαι, *dixiſſe:* aor. 2. infin. med. ab eod. verbo.

Φάσηλος, à Lat. *phaſelus, actuarium,* à Phaſelide Pamphyliæ oppido, ubi hoc navigii genus primò inventum fuiſſe traditur.

Φασὶ, *inquiunt:* 3. pl. præſ. ind. Sed

Φᾶσι, *dicentibus:* dat. pl. á. 2. part. act. φάς, άντος, verbi φημὶ. *dico.* Th. φάω.

ΦΑΣΙΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, PHASIANUS, avis; Angl. a pheaſant.

Φασὶν, *aiunt:* 3. pl. præſ. ind. à φημὶ, *dico,* Sed

Φάσιν, acc. ſing. à

Φάσις, εως, ἡ, *dictio, rumor,* [° Act. xxi. 31. *ſententia, viſum, delatio, accuſatio,* φάσιν τῶν χρημάτων ποιεῖν πρὸς τινὰ, Iſocr. c. Callim. p. 485. *ut de pecuniis decernatur referre:*] à φάω, *dico.* Eſt & φάσις, *apparitio:* ſic Luna habet multas *phaſes* ſeu apparitiones, modò *falcata,* modò *gibboſa,* &c. à φαίνω, *appareo.* Eſt & Φάσις, nomen fluvii.

Φάσκε, *dictitabat:* 3. ſing. imperf. Ion. verbi φάσκω, Poët. pro φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. pl. præſ. paſſ. à

Φάσκω, *dictito,* Vide in φάσκε.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, *dicam:* f. 1. m. à φημὶ, *dico.*

Φάσσα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, *avis columbini generis, palumbes.*

Φασσοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *occiſor columbarum:* à φάσσα, *columba,* & φόνος, *occido.* p. m. πέφονα.

Φασῶ, εῖς, εῖ. Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. act. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φατιῶν, gen. pl. ab φατιὸς, *enarrabilis,* ab eod. th.

Φατὶ, Dor. pro φησὶ, quod vide.

Φατίζω, *rumorem ſpargo.* à

Φάτις, idem quod φάσις, quod vide.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, *præſepe, ſtabulum;* à φάγω, vel πάω, ibi enim *paſcitur* jumentum; undè fortè Angl. fat.

Φατνόω, -ῶ, *ad præſepis modum fabricor:* f. ώσω. p. paſſ. πεφάτνωμαι. Hinc

Φάτνωμα, ατος, τὸ, *lacunar.*

Φάτο, *dixit:* Ion. pro ἔφατο, 3. ſing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico:* a. 2. ἔφην, &c.

Digitized by Google

Φαῦλος

Φατὸς, ἡ, ὸν, *dicendus, celebris*: à φάω, vel φημὶ, *dico*.

Φαύζω, *frigo*. Heſych.

Φαυλίζω, *pro vili habeo, flocci-facio*: f. ίσω. p. paſſ. πεφαύλισμαι. Th. φαῦλος. Undè

Φαύλισμα, ατος, τὸ, idem ac ſeq.

Φαυλισμὸς, ῦ, ὁ, *ſubſannatio, irriſio, contemptus*. &

Φαυλιςρία, ας, ἡ, *ſubſannatrix, contemptrix*.

ΦΑΥ'ΛΟΣ, ε, & φαῦρος, Dor. φλαῦρος, Att. *VILIS, pravus, ſimplex: vitioſus, nugatorius*: qu. φλύαρος à φλύω, *nugor*. Hinc

Φαυλότης, ητος, ἡ, *vilitas*.

Φαυλοτάτης, gen. ſing. f. g. ſuperl. gr. à

Φαῦλος, ε, *pravus*: compar. φαυλότερος, ſuperl. φαυλότατος, *praviſſimus*.

Φαύλως, adv. *pravè*: à præced. th.

Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, quod vide.

Φαυσίμβροτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *Solis* Epith. παρὰ τὸ φαῦσιν, τυτέςι φῶς τοῖς βροτοῖς φέρειν, *quod lucem mortalibus ferat*. Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγεν φαίνειν καὶ λάμπειν, τοῖς βροτοῖς, *quod lucem mortalibus*. Idem quod et φαεσίμβροτος ab Homero vocatur.

Φαύσιγγες, vel φαύςιγγες, *matulæ in tibiis ex igne contractæ*: quia à φαύσει ignis.

Φαῦσις, εως, ἡ, *lux, ſplendor, ipſa lucendi actio*; à φάω, *luceo*.

Φαύω, *luceo*: à φάω, idem.

Φὰψ, φαβὸς, ἡ, *avis è columbino genere*: à φέβομαι, quia *timida*.

ΦΑ'Ω, Poët. *luceo, ſplendeo*: item *dico*; *interficio*.

Φέβεσθαι, *fugere*: præſ. infin. à

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, *fugio*: item *timeo, metuo*: p. m. πέφοβα.

Φεβώμεθα, *fugiamus*: 1. pl. præſ. ſub. verbi φέβομαι, quod vide.

ΦΕΓΓΟΣ, εος, τὸ, *ſplendor, lux, lumen*: à φάω.

Φέγγω, f. ξω, *ſplendorem præbeo, illumino*: à præced.

Φείδεο, *parcas*; præſ. imperat. act. Ion. pro φείδε, verbi.

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, *parco, ignoſco, parcè utor, abſtineo*: cum gen. præſ. inf. φείδεσθαι. f. m. φείσομαι, η, εται. a. 1. m. ἐφεισάμην, ω, ατο, *peperci*. a. 1. ſub. m. φείσωμαι, ῃ, ηται. præſ. part. m. φειδόμενος.

Φειδομένως, *parcè*: adv. &

Φειδὼ, όος, ἡ, *parſimonia*. &

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, idem ac *parco*. Th. φείδομαι.

Φειδωλὸς, ἡ, ὸν, *parcus*: ab eod.

Φείσεται, 3. ſing. f. 1. m. verbi ejuſd.

Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, *parſimonia*: ex eod.

Φισὼν, *Phiſon*, ita fluvius *Ganges* nominatur Hebr. ut aliqui volunt.

Φελγύνω, *nugor, deſipio*: Puto à φαῦλος. Heſych.

ΦΕΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *cortex, ſuber*: [* et φελλεὺς, έως, idem: φελλία δὲ χωρία ἄτινα ἐπίπεδα ὄντα, Iſæus de Cironis hæreditate, 72; ſic enim legi debet, non φελλάδα, *prædia vero quædam ſalebroſa illi dedit*. Pet. Weſſ. Obſerv. var. p. 40.] à φλοιὸς, *cortex*.

Φεναχίζω, *decipio, fallo*: à

ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *impoſtor, deriſor*: à φενάκη, quæ & πηνίκη, *coma aſcititia, falſa*.

Φαινόλης, ε, ὁ, *penula*: [* 2 Tim. iv. 13, ut in multis codd. legitur: in aliis φαιλόνης, f. à φελλὸς, *pergamentum*, q. d. *tunica pellicea* (2.) *Librorum theca*, ut teſtatur Etymologicon magnum è Suida. Vid. Morelli Hieron. Quæſt. ii. Damaſum.] vox origine Lat.

ΦΕ'ΝΩ, *occido, interficio*: (qu. à φάω) p. m. πέφονα.

Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Theſſaliæ.

Φερέμεν, *paſcere*: præſ. infin. Ion. pro φέρβειν. &

Φέρβεσθαι, *alere, nutrire*: Att. paſſ. pro act. φέρβειν. &

ΦΕ'ΡΒΩ, *paſco*: *alo*: fut. ψω. p. φα. p. m. πέφορβα. qu. ex φέρω & βίος.

Φέρε, *fer*: præſ. imperat. act. à φέρω.

Φερέγγυος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *ſponſor, fide dignus*: ex φέρω, & ἐγγύη, ἡ, *ſponſio*.

Φέρεις, ει, 2. & 3. ſing. præſ. ind. verbi φέρω, *fero*.

Φερεκλος, ε, ὁ, nomen proprium.

Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, præſ. infin. verbi præced.

Φερέοικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *domiporta*. Epith. cochleæ. ex φέρω & οἶκος, *domus*.

Φερέπονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, Poët. *laborum tolerans, ærumnas ſuſtinens*: ex φέρω, & πόνος, ε, ὁ, *labor*. Th. πονέομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.

Φερέσβιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *almus*: ex φέρω, & βίος, ε, ὁ, *vita*.

Φερέσκον, imperf. act. Ion. pro ἔφερον, verbi φέρω, *fero*.

Φερεσσακέας, acc. pl. à

Φερεσσακὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *ſcutifer, ſcutum ferens*: ex φέρω, & σάκος, εος, τὸ, *ſcutum*. Th. σάττω, *onero*.

Φέρετ', Ion. pro ἐφέρετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. &

Φέρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi φέρω, quod vide.

Φέρετρον, ε, τὸ, *FERETRUM, capulum*: ab eodem.

Φέρῃ, *ferat*, 3. perſ. ſingul. præſ. ſub. act. verbi præced.

Φέριςος, φέρτιςος, & φέρτατος, *optimus*. ſuperl. φέρτερος, *validior*: comp. à φέρω, *fero*.

ΦΕΡΝΗ, ῆς, ἡ, *dos quam uxor affert*: [* VERNA, quia dotes antiquitus ex *vernis* conſtabant, & ſecum ſponſæ in matrimonio attulerunt, quæ παράφερνα dictæ. Vid. Eurip. in Andr. Act. iii. 870. et iv. 868, 869. Phil. Ep.] qu. à φέρω.

Φερνίζω, *doto*, f. ίσω. a. 1. ἐφέρνισα à præced.

Φέροιεν, *gererent*: 3. pl. præſ. opt. act. &

Φέροισα, ας, ἁ, Dor. pro φέρουσα, *ferens*: præſ. part. f. g. &

Φερόμεθον, 1. dual. vel Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. præſ. ind. paſſ. &

Φερόμεσθα, Poët. pro φερόμεθα, 1. plur. præſ. paſſ. &

Φέροντε, nom. dual. [illegible] acc. pl. præſ. part. act. &

Φέροντι, *ferent*: Dor. pro φέρουσι, 3. plur. præſ. omnia à φέρω [illegible]

Φέρουσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. ejuſd. verbi Eſt & nomen nymphæ.

Φέρουσιν,

Digitized by Google

Φέρεσιν, 3. pl. præſ. ind. verbi φέρω.

Φερσεφόνα, ας, ἡ, *Proſerpina*; Dor. & Æol. pro Περσεφόνη. Eadem & Περσεφόνεια dicitur, & Περσέφασσα. Th. φένω, q. v.

Φέρτατος, & φέρτιστος, *præſtantiſſimus*, ſup. φέρτερος, *præſtantior*, comparat.

Φέρτε, per Sync. pro φέρετε, *forte*: 2. pl. act. imperat. verbi φέρω.

Φέρτερος, α, ον, *præſtantior*: propriè *qui plus portare poteſt*: compar. à φέρω, *fero*. φέρτατος, ſuperl.

Φέρτιστος. Vide in φέρτατος.

ΦΕ'ΡΩ, *FERO*, *porto*, *obtineo*, *conſequor*, *perſolvo*, *profero*, *aufero*, *confero*: [* *tendo*, *ſpecto*: φέρει εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, Herodot. viii. 142, *pertinet ad totam Græciam*; εἰς αἰσχύνην, *tendit ad probrum*; ubi Gronovius notat locutionem eſſe Herodoteam. Imo verò eſt & Euripidea, et totius Græciæ; vid. Eurip. in Iphig. in Aulide, 562. Helen. 1070. Sophocl. Oedip. Tyran. 527, 1010. Plut. in Lucullo, 506. E. οὐκ εἶχε συμβαλεῖν εἰς ὅ, τι φέρει. Vide. Markl. in Eurip. Supplic. 295.] imperf. ἔφερον, ες, ε. f. οἴσω. (tanq. ab οἴω) aor. 1. ἤνεγκα, ας, ε. qu. ab ἐνέγκω. a. 1. imperat. act. ἔνεγκον; ἀττικ. & in 2. pl. ἐνέγκατε, a. 1. inf. act. ἐνέγκαι. a. 2. ind. ἤνεγκον. cujus part. ἐνεγκών, ὄντα, ὤν. præſ. paſſ. φέρομαι, *feror*, *agor*. præſ. ſub. φέρωμαι, ῃ, ηται. præſ. inf. φέρεσθαι. imperf. paſſ. ἐφερόμην, ου, ετο. perf. paſſ. ἐνήνεγμαι. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. Ion. ἠνείχθην. cujus part. ἐνεχθείς, Ion. ἐνειχθείς, εῖσα, έν. [* præſ. med. *refero*, *reporto mihi*.] pr. med. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα. a. 1. inf. med. ἐνέγκασθαι. Hinc forsàn Angl. to bear.

Φέρων, φέρουσα, *ferens*: præſ. part. verbi præc.

ΦΕΥ͂, *HEV*, *eheu*, *papæ*: qu. à φέβω, *terreo*. Eſt interjectio *rejicientis*, *lamentantis*, & *admirantis*.

Φεῦγον, Ion. pro ἔφευγον. imperf. act. verbi φεύγω, *fugio*, quod vide.

Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, *fugiunt*: 3. pl. præſ. &

Φευγέτων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. act. &

Φεύγουσαι, nom. pl. & φευγούσης, gen. ſing. præſ. part. act. f. g. &

Φεύγουσι, 3. pl. præſ. ind. omnia à

ΦΕΥ'ΓΩ, *FUGIO*, *evado*, *declino*, *reus ſum*, *accuſor*: (forte à φέβω, quaſi φέγω) fut. ξω. fut. 1. med. φεύξομαι. a. 2. ind. act. ἔφυγον. præt. m. πέφευγα, pro πέφυγα. ας, ε. [* φεύγειν ἀσεβείας ὑπὸ Μελήτου, Plat. Apol. Socr. § 24, *impietatis à Melito accuſari*. φεύγω, ἀπὸ τῆς κρίσεως, Matt. xxiii. 33, *abſolvor*, vel *elabor ex judicio*.]

Φευκτέον, *fugiendum*: adj. verbale n. g. à præced.

Φευκτῶν, gen. plur. à φευκτός, οῦ, *vitabilis*; ab eodem.

Φεύξομαι, f. 1. m. &

Φευξῇ, *fugies*: 2. ſing. fut. med. Dor. verbi φεύγω.

ΦΕ'ΨΑΛΟΣ, ου, ὁ, *ſcintilla*: qu. φάος ψάλω, id eſt, *lux flammæ*.

Φεψαλόω, *comburo*, à præced.

Φῆ, *dixit*: Ion. pro ἔφη, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. act. ſed.

Φῇ, eſt 3. perſ. ſingul. a. 2. ſub. act. verbi φημί, quod à φάω, *dico*.

Φηγαῖος, *Phegeus*, nomen viri.

Φήγινος, *faginus*: adj. à

ΦΗΓΟ'Σ, οῦ, ἡ, Dor. φαγός, *FAGUS*: à τοῦ φαγεῖν· quòd glandes fuerint veterum cibus.

Φήγω, inuſit. *edo*: undè a. 2. ἔφαγον.

Φῆις, *dicas*: per Pleonaſm. τοῦ ι, pro φῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. verbi φημί, *dico*. Th. φάω, idem.

Φηλόω, & -έω, *decipio*, *fallo*. Th. φηλός.

Φήληξ, ηκος, ὁ, *impoſtor*: à φῆλος.

Φηλήτῃσι, *furibus*: (alii legunt φιλήτῃσι) dat. pl. Ion. à

Φηλήτης, ου, ὁ, *impoſtor*, à φῆλος, ου, ὁ, idem. Sed φιλήτης, ου, ὁ, *fur*: à φίλος, *amicus*.

Φῆλιξ, ὁ, nomen viri. Lat. *Felix*.

ΦΗ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, *impoſtor*, *fallax*: qu. à σφάλλω, *fallo*.

Φῆμαι, *rumores*: nom. pl. à

Φήμη, ης, ἡ, & Dor. φάμα, ας, ἡ, *FAMA*, *rumor*: Angl. fame. [* *omen*, *prædictio*, Iſocr. Evag. 79. ed. Batt. Xen. Memorab. i. § 3.] à

Φημὶ, *dico*: a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φημίζω, *divulgo*, *dico*: f. ίσω & ίξω. à

Φῆμις, ἡ, idem quod φήμη, *fama*. quod vide.

Φῆν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημί, *dico*.

Φῆναι, a. 2. infin. ejuſd. verbi. Sed

Φῆναι, Att. pro φᾶναι, a. 1. infin. verbi φαίνω, *appareo*.

ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *aquila*, quæ *major oſſifraga* dicitur.

Φὴρ, φηρός, ὁ, *FERA*: Æol. ſeu Ion. pro θήρ.

ΦΗ'ΡΕΑ, ων, τὰ, *nervorum tumores & tuſiones*.

Φηρὴ, ῆς, ἡ, *PHERE*: nomen proprium regionis.

Φῆρος, *antiquorum Deorum cibus*. Heſych.

Φηρσὶν, dat. pl. à φὴρ, *fera*, quod vide.

Φῆς, *inquis*: 2. ſing. præſ. ind. ſed.

Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel a. 2. Att. &

Φῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. &

Φήσαι, *dixerit*: Æol. pro φήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. &

Φήσεις, *dices*: 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi φημί, *dico*.

Φῆσθα, *dicebas*: Ion. & Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel a. 2. ind. præced. verbi.

Φησὶ, *dicit*: 3. ſing. præſ. ind. ſed

Φῆσι, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi ejuſd.

Φῆστος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Feſtus*.

Φήσω, *dicam*: f. 1. à φάω, vel φημί, *dico*.

Φήτρη, ης, ἡ, Ion. pro φυλὴ, ἡ, *tribus*.

Φθαίην, *anticipaverim*: a. 2. opt. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, *prævenio*: f. φθήσω. a. 1. ἔφθην. a. 2. m. ἐφθάμην.

Φθάμενος, *præveniens*: a. 2. part. m. ejuſd. verbi.

Digitized by Google

Φθάν

φθᾶν, Bœot. pro φθάσαν, Ion. pro ἔφθησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω.

φθᾶναι, vel præſ. infin. à φθᾶμι; vel pro φθῆναι, a. 2. infin. à

ΦΘΑ'ΝΩ, prævenio, anteverto: f. φθάσω. p. ἔφθακα, a. 1. ἔφθασα. a. 1. ſub. φθάσω, ῃς, ῃ, a. 2. ἔφθην· à φθῆμι. a. 2. m. ἐφθάμην. hinc. a. 2. part. m. φθάμενος. [* ὁ φθάνω ——καὶ, ſimulac, ſtatim. Οὐ φθάνει ἐξαγόμενος ὁ ἵππος, καὶ εὐθὺς ὅμοιός ἐςι τοῖς ἀκαθάρτοις. Xenoph. de re equeſtri, ſimulac educitur equus, ſtatim ſimilis ſit immundis. Vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1219.]

φθαρεὶς, εῖσα, corruptus; a. 2. part. paſſ. verbi φθείρω, corrumpo: f. φθερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρον. a. 2. paſſ. ἐφθάρην. Th. φθέω, idem.

φθάρθ., pereas: per Syncop. pro φθάρηθι, a. 1. imperat. paſſ. verbi φθείρω, corrumpo: f. ερῶ. p. paſſ. ἔφθαρμαι, ται, ται. a. 1. paſſ. ἐφθάρθην.

φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio: à φθείρω.

φθαρτὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis, e: à 3. ſing. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

φθὰς, qui præoccupavit: a. 2. part. act. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, quod vide.

φθάσας, αντος, & in acc. φθάσαντα, a. 1. part. act. ejuſd.

φθάσω, f. 1. ind. act. &

φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. verbi φθάνω, quod vide.

φθέγγετ', Ion. pro ἐφθέγγετο, 3. ſing. imperf. &

φθέγγοιθ', Ion. pro φθέγγοιτο, 3. ſing. opt. à

ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, ſonum edo; item loquor, clamo: f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.

φθέγγονθ', ſonabant: Ion. pro ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, quod vide.

φθέγμα, ατος, τὸ, vox, ſermo: à φθέγγομαι.

φθεγξαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. verbi ejuſd.

φθεγξεῖται, dicet: Dor. pro

φθέγξεται, 3. ſing. f. 1. m. verbi ejuſd.

φθεγξῇ, loqueris: Dor. pro φθέγξῃ, 2. ſing. ejuſd. temporis & verbi.

φθείμην, εῖο, εῖτο, deſeciſſem preteriiſſem: præſ. opt. paſſ. &

φθέωμεν, anticipemus: 1. plur. a. 2. ſub. act. à φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio: a. 2. ἔφθην. a. 2. ſub. φθῶ, ῇς, ῇ, & Ion. φθέω, έῃς, έῃ. Poët. φθείω, ῃς, ῃ. 1. pl. φθέωμεν, & Poët. Syſtole φθέομεν.

φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus: [* ſerpens.] à φθείρω, corrumpo: quia naſcitur ex corporis φθορᾷ, corruptione. Th. φθέω, corrumpo.

φθείρῃ, corrumpat: 3. ſing. præſ. ſub. act. vel a. 1. ſub. ejuſd. verbi.

φθειρίασις, εως, ἡ, pedicularis morbus. Th. φθέω, corrumpo.

φθειρίζεσθαι, pediculos venari: à φθεὶρ, quod vide.

φθείρουσι, 3. pl. præſ. ind. φθείρωσι, 3. plur. præſ. ſub. verbi φθείρω.

φθειροφαγέω, pediculis veſcor: quod ex φάγω, & φθείρ·

φθείρω, corrumpo, vitio, perdo: f. ερῶ, εῖς, εῖ, p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα, ας, ε. a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. [præſ. paſſ. φθείρομαι, ου, vel venio cum pernicie. Ἀτὰρ, ὦ πονηρὰ, κακὰ τὸ δεῦρ' ἂν ἐφθάρης, ſed quam ob cauſam, o peſſima huc cum tuo malo veniſti, Ariſtoph. Avibus. Bos. Animal. c. xxiii.] a. 2. ind. paſſ. ἐφθάρην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. φθαρῶ, ῇς, ῇ. p. paſſ. ἔφθαρμαι, σαι, ται. p. m. ἔφθορα. Th. φθέω.

φθεῖται, 3 ſing. præſ. paſſ. verbi φθέω, q. v.

φθερεῖ, 3. perſ. ſing. f. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.

φθέῤῥω, Æol. pro φθείρω, quod vide; unde f. φθέρσω.

φθέρσει, vaſtabit, 3. ſing. f. 1. act. verbi præcedentis.

ΦΘΕ'Ω, corrumpo, labefacto, vitio, perdo: fut. φθήσω.

φθέωμεν, Ion. pro φθῶμεν, quod vide in φθείομεν.

φθῆ, Ion. pro ἔφθη, præoccupavit: 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio: f. άσω. a. 2. ἔφθην. ſed

φθῇ, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. ejuſd.

φθήῃ, ut Euſtath. vult pro φθαίη, 3. ſing. a. 2. opt. Alii dici volunt pro φθῇ, per Pleonaſm. τοῦ η. Eſtque a. 2. ſub. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio.

φθῆσε, præoccupavit: Ion. pro ἔφθασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φθῆμι, ſeu φθέω, f. ήσω. Th. φθάνω.

φθῇσι, Ion. Paragoge pro φθῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. ex iiſd.

φθήσομαι, & in 3. pl. φθήσονται, f. 1. m. ex iiſd.

Φθία, ας, & Ion. -ίη, ης, ἡ, PITHIA, oppidum Theſſaliæ, Achillis patria.

φθιμένοισι, mortuis: dat. pl. à

φθίμενος, ου, corruptus, perditus, interfectus: vel pro ἐφθιμένος, p. part. Ion. detracto augmento, & mutato accentu: vel per Sync. pro φθιόμενος, præſ. part. paſſ. à φθίομαι, corrumpor: p. ἔφθιμαι. Th. φθέω.

φθινόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. qui fructum non amplius fert: ex φθίνω, (quod à φθίω) & καρπὸς, ου, ὁ, fructus.

φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, emarcidus, a, um, &

φθινοπωρὶς, fructibus exitialis: quod ex φθίνω, labefacto, deficio, contabeſco. (Th. φθίω, corrumpo.) & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus; item fructus autumnalis.

φθινόπωρον, autumnus: [* que incepit juxta Cæſaris rationes xi die Auguſti. Plin. N. H. xviii. 28: juxta Heſychium, xv vel xxii Auguſti. Vid. Maſſon. vit. Plin. jun. ad ann. DCCCCXXXII.] ex iiſd.

φθινύθεσκε, conſumebat: 2. ſing. imperf. act. Ion. & per Epentheſin τῆς σκε, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt eſſe imperf. verbi φθινυθέσκω· à φθίνω, idem cum th φθίω, corrumpo.

φθινύθω, perdo, profligo; item corrumpo, conſumo, contabeſco. à

φθίνω, ſeu φθίω, idem quod φθίω, quod vide. φθίνοντος μηνὸς expon. menſe deficiente.

φθινάδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui jam phthiſi correptus eſt.

φθισήνορα, acc. ſing. à

φθισήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, perdens viros. Epithet. belli,

Digitized by Google

belli, quod à φθίω, ſeu φθίω, corrumpo, & ἀνὴρ, vir.
Φθίσθαι, periiſſe: per Sync. pro φθίεσθαι, præſ. inf. paſſ. à φθίω, vel potiùs, abjecto augmento pro ἐφθίσθαι, perf. infin. paſſ. verbi φθίομαι. Th. φθίω.
Φθίσθω, per Syncop. pro φθιέσθω, 3. ſing. imperat. præſ. paſſ. verbi φθίομαι. Th. φθίω.
Φθισίμβροτος, pernicioſus, quod à φθίω, ſeu φθίω, corrumpo, & βροτὸς, mortalis.
Φθίσις, εως, ἡ, corruptio, conſumptio; *PHTHISIS*, ſeu tabes, præſertim pulmonum, necnon oculorum: à 2. perſ. p. paſſ. verbi φθίω.
Φθίσω, tabefaciam, f. 1. ind. act. à
Φθίω, f. ίσω. Hinc f. 1. inf. m. φθίσεσθαι, idem ac. th. φθίω, corrumpo, conſumo.
Φθόγγος, ου, ὁ, ſonus; quod à φθέγγομαι, loquor, f. γξομαι. p. paſſ. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα. Hinc Angl. a tongue, lingua quippe ſoni vociſque eſt inſtrumentum.
Φθόη, ης, ἡ, ſeu φθίσις, diminutio corporis & macies; corruptio. Th. φθίω, corrumpo.
ΦΘΟΪ́Σ, ίδος, ἡ, & per contract. φθοῖς, ὁ, quoddam placentæ genus.
Φθονερὸς, ᾶ, invidus: à φθόνος, invidia.
Φθονέω, -ῶ, invideo; item denego propter invidiam, cum dat. f. ήσω. p. ἐφθόνηκα. a. 1. ἐφθόνησα. Th. φθόνος, invidia.
Φθονήσας, φθονήσασα, αν, in gen. αντος, άσης, &c. a. 1. part. act. verbi φθονέω.
ΦΘΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, invidia, reprehenſio: qu. à φθίω, nam invidia facit marceſcere ſuos poſſeſſores.
Φθονοῦμεν, 1. pl. præſ. ind. act. &
Φθονοῦντας, acc. pl. præſ. part. &
Φθονοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.
Φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, labes, vitium: &
Φθόρος, ου, ὁ, pernicies; item adjectivè pernicioſus; à φθείρω, corrumpo: f. ερῶ. p. m. ἔφθορα. Th. φθίω, idem.
Φὶ & φὶν, particulæ Paragog. Poët.
ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *PHIALA*, poculum planum & repandum: quod à πιεῖν.
Φιαλίσκη, ης, ἡ, &
Φιαλὶς, ίδος, ἡ, parva phiala: à φιάλη.
Φιαρὸς, lucidus, magis ſplendens: quod à φάος & pinguis, qu. à πίος.
ΦΙΒΑΛΕ'Η, ης, ἡ, carica, ficus arida, myrtus.
Φίβλα, fibula. Ex Lat.
Φιδάκνη, ης, ἡ, pro πιθάκνη, doliolum: à πίθος.
Φιδόμαι, Poët. pro φείδομαι, parco.
Φίκιος, ου, ὁ, montis nomen. Ex ἶφι, fortiter, & κίω, incedo, quia ardui montes ſummis viribus ſuperandi ſunt.
Φίλ', pro φίλε, voc. ſing. à φίλος, amicus. &
Φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g. ejuſd.
Φίλα φρονέειν τινὶ, amicus alicui.
Φιλάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans bonorum. Ex φίλος, amicus, & ἀγαθὸς, bonus.
Φιλάγλαος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. amicus ſplendoris: ex φίλος, amicus, & ἀγλαὸς, ſplendidus.
Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. amor fraternus.

I

Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna charitas: &
Φιλάδελφος, ου, ὁ ϗ ἡ, fratris ſeu fratrum amans: ex φίλος, amicus, & ἀδελφὸς, ᾶ, ὁ, frater.
Φιλαθεὶς, έντος, amatus, Dor. pro φιληθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi φιλέω.
Φιλαίτατος, Ion. & Dor. pro φιλαίτατος, ſuperl. à φίλος, amicus.
Φιλαίτιος, ου, contentioſus. Ex φίλος, amicus, & αἰτία, ας, ἡ, cauſa.
Φίλαμα, ατος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, oſculum.
Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, peccandi avidus: q. d. φιλῶν ἁμάρτημα, amans peccatum.
Φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti: &
Φίλανδρος, ου, ἡ, amans mariti. Epith. probæ uxoris: ex φίλος, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, maritus.
Φιλανθρωπέω, -ῶ, humanus ſum, f. ήσω. p. πεφιλανθρώπηκα.
Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas: à
Φιλάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, humanus: ex φίλος, amicus, & ἄνθρωπος. Undè
Φιλανθρώπως, adv. humanitèr.
Φιλαργυρέω, -ῶ, avarus ſum, f. ήσω. p. πεφιλαργύρηκα, &
Φιλαργυρία, ας, ἡ, avaritia: &
Φιλάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, avarus, a. Ex φίλος, amicus, & ἄργυρος, argentum.
Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, oſculari, a. 1. infin. act. verbi φιλέω.
Φίλασε, Dor. & Ion. pro ἐφίλησε, 3. ſing. a. 1. ind. ejuſd.
Φιλάσει, Dor. pro φιλήσει, 3. perſ. f. 1. &
Φιλάσεις, 2. perſ. f. 1. Dor. pro φιλήσεις. &
Φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. act. &
Φιλάσω, Dor. pro φιλήσω, f. 1. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.
Φίλατο, amabat, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Niſi mavis Syncopen eſſe pro φιλήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi φιλέω, amo, f. ήσω. Th. φίλος, amicus.
Φιλαυτία, ας, ἡ, amor ſui ipſius: à
Φίλαυτος, ου, qui nimis ſibi placet, amans ſui ipſius: ex φίλος & αὐτὸς, ipſe.
Φίλε, dilige, pro φίλεε, præſ. imperat. act. verbi φιλέω, amo, f. ήσω. Th. φίλος.
Φιλέειν, præſ. infin. verbi ejuſd. & th.
Φιλέεσκε, diligebat: 3. ſing. imperf. act. Ion. pro ἐφίλει, ει, verbi ejuſd.
Φιλεῖ, ſolet, amat, 3. ſing. præſ. ind. ejuſd. verbi.
Φιλέοισιν, Dor. & Æol. pro φιλέουσι, ſolent. 3. pl. præſ. verbi ejuſd.
Φίλεον, diligebam, imperf. Ion. pro ἐφίλουν, à φιλέω.
Φιλέοντι, amant, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præſ. ind. ejuſd.
Φιλέορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui amat feſta.
Φιλεπιτιμητὴς, amicorum objurgator, vel amator reprehenſionum: à φίλος, amicus, & ἐπιτιμάω, reprehendo, objurgo: hoc à τιμὴ, honor, Th. τίω, honoro, punio.
Φιλεργία, ας, ἡ, ſedulitas: &

Φιλεργὸς

Digitized by Google

Φιλεργὸς, ȣ̃, ὁ, *operis amans, ſedulus* : ex φίλος & ἔργον, *opus*.
Φιλέρημος, ȣ, ὁ, *deſertum diligens* : ex φίλος, & ἔρημος, ȣ, ἡ, *deſertum*.
Φιλέριθος, ȣ, ὁ, vel ἡ, *lanificii amicus* : ex φίλος, & ἔριθος. ȣ, ἡ, *lanifica*, quod vide.
Φιλεῦνται, Dor. pro φιλȣ̃νται, 3. pl. præſ. paſſ. &
Φιλεῦντες, Dor. pro φιλȣ̃ντες, nom. pl. præſ. part. act. verbi φιλέω, *amo*.
Φιλεῦντι, Dor. pro φιλȣ̃σι, *amant*.
Φιλεῦσα, Dor. pro φιλȣ̃σα, *oſculans*, præſ. part. act. f. g. à φιλέω.
Φιλεῦσι, *amant*, Dor. pro φιλȣ̃σι, 3. pl. præſ. ind. act. ejuſd.
Φιλεχθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *odioſus*, & *amans inimicitiarum* ; ex φίλος & ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.
Φίλεχθρος, ὁ ᾗ ἡ, idem, & ab iiſd.
Φιλεχθρέω, -θρῶ, *odioſus ſum*, *inimico ſum animo*. f. ήσω. p. πεφιλέχθρηκα.
Φιλέω, -ῶ, *amo*, *diligo*, *oſculor* : in 3. pl. φιλȣ̃σι, *ſolent*, *expetunt* : imperf. ἐφίλεον, -ȣν f. ήσω. p. πεφίληκα. a. 1. ἐφίλησα, *oſculatus ſum*, a. 1. ſub. φιλήσω. a. 1. infin. act. φιλῆσαι, *oſculari* : p. paſſ. πεφίλημαι. p. m. πέφιλα. Th. φίλος, *amicus*.
Φίλη, ης, ἡ, *amica* : f. g. à φίλος, *amicus*.
Φιλήδονος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *voluptatibus deditus* : ex φίλος, *amicus*, & ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*.
Φιληκοΐα, ας, ἡ, *audiendi cupiditas* : à
Φιλήκοος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *audiendi cupidus* : ex φίλος, *amicus*, & ἀκȣ́ω, *audio* : p. m. ἤκοα.
Φίλημα, ατος, τὸ, *oſculum*, ἀσπασμὸς, à φιλέω, *oſculor*. Th. φίλος, *amicus*.
Φιλήμεναι, *dilexiſſe*, a. 2. inf. Ion. ſeu Dor. pro φιλῆναι ab inuſit. φίλημι. Sunt qui per Ectaſin dici volunt pro φιλέμεναι, Doricè itidem pro φιλεῖν, præſ. inf. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.
Φιλήμων, ονος, ὁ, nom. viri. Gr. *deoſculans*.
Φιλήνωρ, ορος, *perblandus* : ex φίλος, *amicus*, & ἀνὴρ, *vir*.
Φίλησ', Dor. pro ἐφίλησε, *amavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, *amo*.
Φιλῆσαι, *amare*, a. 1. inf. act. &
Φιλήσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ejuſd.
Φιλησίμολπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Poët. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, *qui amat cantionem* ; *amans hymnorum* : quod ex φίλος, & μέλπω, *canto* : p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, *cantus*.
Φίλησις, εως, ἡ, *dilectio* : à φιλέω. Th. φίλος.
Φιλήτης, ȣ, ὁ, *fur* : qu. πιλήτης. [* quod *pilo* ſeu capitis tegumento fures ſe velarent. Græv. ad Heſ. Op. 572. Alii, qui amicitiam ſimulans, furatur. Cleric.] ſed
Φιλητὴς, ȣ̃, ὁ, *amator* : à φιλέω.
Φιλητὸς, ȣ̃, ὁ, *amabilis* ; item proprium nomen viri. Gr. *dilectus* : à φιλέω. Th. φίλος.
Φιλία, ας, ἡ, *amicitia*, *amor* : &
Φιλιάζω, *amicitiam ineo*, *amicitiâ jungor*, f. άσω. p. πεφιλίακα· &
* Φιλικὸς, ἡ, ὸν, *amicitiæ conveniens*.
Φίλιος, ώτερος, ώτατος, Ion. *amicus*. [* *fœderatus*.] Th. φίλος, idem.
Φιλιππήσιος, ȣ, ὁ, *Philippenſis* : à φίλιπποι, urbs : &
Φιλιππικὸς, ἡ, ὸν, idem.
Φίλιππος, ȣ, ὁ, *Philippus*, nom viri : vel *quidelectatur equis*, *bellicoſus*, ὁ φίλος τῶν ἵππων : at
Φίλιπποι, *PHILIPPI*, urbs Macedoniæ, à Philippo condita.
ΦΙΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *canna*.
Φιλίστος, ȣ, ὁ, *Philiſtus* : dat. ſing. φιλίστῳ : item pro φίλτατος, *chariſſimus* : &
Φιλίων, pro φίλτερος, *charior*, *amicior* : à φίλος.
Φιλλύρα, ας, ἡ, propr. nomen matris Chironis.
Φιλλυρέα, ας, ἡ, *arbor quædam liguſtro ſimilis* : qu. à φύλλοις.
Φιλλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro φιλλυρίδης, ȣ, ὁ, Patronymic. ὁ τῆς φιλλύρας παῖς, χείρων.
Φιλλυρίδης, nom. Patronym. Vide præced.
Φιλοβολήτης, ȣ, ὁ, *qui ſuper amicum ſe conjicit officii gratiâ* : ut qui ſui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet : à φίλος & βολέω. Th. βάλλω, *jacio*.
Φιλογέωργος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *amato. agriculturæ*.
Φιλογυναῖος, ȣ, ὁ, *uxorius*, *uxori deditus* : ex γυνὴ, *mulier*, & φίλος, *amicus*.
Φιλοδέσποτος, ȣ, ὁ, *domini amans*, ſeu *domini amator* ; ex φίλος & δεσπότης, *dominus*. Th. δεσπόζω, *dominor*.
Φιλόδημος, *amans populi*. Th. δῆμος.
Φιλόδοξος, *gloriæ cupidus*, *ambitioſus* ; item *qui opinionem ſectatur* : à φίλος, & δόξα, *opinio*, *gloria*. Th. δοκέω.
* Φιλόδυπος, *multùm ſonans*, à φίλος & δυπέω, *ſono*. Suidas voce Φίλος citat ex epigrammate quod apud Reiſkium extat, Anth. p. 58. quæ vox reſtituenda eſt Orpheo, Hymn. 64. pro φιλόδυπε. Toup. in voce Suid.
Φιλόζωος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *vitæ cupidus* : ex φίλος & ζωή. Th. ζάω, ſeu ζώω, *vivo*.
Φιλόθεος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *Dei amans*. Th. Θεός.
Φιλοθηρία, ας, ἡ, *venandi ſtudium*. Th. θὴρ, *fera*.
Φιλοθηρὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem ac
Φιλόθρηνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *amans luctûs* : ex φίλος & θρῆνος, *luctus*.
Φιλοῖ, *amet*, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.
Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. pro φιλοιφος, *homo libidinoſus* : ex φίλος & οἰφέω, *coeo*.
Φιλόκαλος, *pulchritudinis amans*, *honeſtatis ſtudioſus* ; *elegans* : ex φίλος & καλὸς, *pulcher*.
Φιλοκάλως, adv. *cultè*, *ornatè* : à præced.
Φιλοκέρδεια, ας, ἡ. *amor lucri*, *avaritia* : &
Φιλοκερδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *lucri cupidus*, *avarus* : ex φίλος, & κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.
Φιλοκέρτομος, ȣ. ὁ ᾗ ἡ, *conviciorum amans* : ex φίλος, & κέρτομος, quod à κέαρ, *cor*, (vel κείρω, *tondeo*) & τομὴ, ῆς, ἡ, *ſectio*. Th. τέμνω, *ſeco* : p. m. τέτομα.
Φιλόκοσμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *ornatus*, *modeſtus*.
Φιλοκτέανος, *avarus*, *poſſeſſionum cupidus* : in comp. φιλοκτεανώτερος, ſuperl. φιλοκτεανώτατος. *avariſſimus* : quod ex φίλος, *amicus*, & κτέανον, Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *poſſeſſio*. Th. κτάομαι, *acquiro*.
Φιλοκτήταο, gen. Poët. pro Dor. φιλοκτήτα· quod pro φιλοκτήτȣ à φιλοκτήτης, ȣ, ὁ, Pindar. Pythior. Od. i. p. 193. ver. 17.
Φιλόλογος, ȣ, ὁ, nom. viri ; item *PHILOLOGUS*, *eloquentiæ deditus*. Ex φίλος, & λόγος, quod à λέγω, *dico*.
Φιλομαθέω, -ῶ, *diſcere cupio*, fut. ήσω. p. πεφιλομάθηκα.

Digitized by Google

Φιλομαθὴς, ἔος, ὁ ϗ ἡ, *diſcendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, & μανθάνω, *diſco*: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

* φίλομαι, unde φίλαι, ἐφίλαλο, φι ſemper longa; at quæ φιλέω, ſemper brevis. Clarke in Il. E. 61. 117. K. 280. Υ. 204.

Φιλομμειδὴς, έος, ἡ, pro φιλομειδὴς, (Poët. μ metri gratiâ geminato) *amans riſûs*. Veneris Epith. ex φίλος & μειδάω, *rideo*.

Φιλομμηδὴς, έος, ἡ, *quæ amat genitalia*, in acc. φιλομμηδέα. Ex φίλος, & μῆδος, εος, τὸ, *cura*. in pl. μήδεα, τὰ, *pudenda*.

Φιλόμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cantum amat*: ex φίλος, *amicus*, & μολπὴ, *cantus*, quod à μέλπω, *canto*. p. m. μέμολπα.

Φιλόμουσος, v. in φιλόμωσος.

Φιλόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fabularum amans*: ex φίλος, *amicus*, & μῦθος, *fabula*.

Φιλόμωσος, ου, ὁ, Dor. pro φιλόμουσος, *Muſarum* vel *muſicæ ſtudioſus*: ex φίλος, & Μῶσα, ἡ, *Muſa*.

Φιλονεικέω, f. ήσω, *rixor, contendo, enitor*: *æmulor*: &

Φιλονεικία, ας, ἡ, *contentio, rixarum, amor, æmulatio*: &

Φιλόνεικος, ου, ὁ & ἡ, *contentioſus*. Ex φίλος, & νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium, contentio*.

Φιλονεικούντων, gen. pl. part. præſ. verbi φιλονεικέω, *rixor, contendo*: ex iiſd. th.

* Φιλονείκως, adv. *rixosè*.

Φιλοξενία, ας, ἡ, *hoſpitalitas*: à

Φιλόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *hoſpitalis*: à φίλος, & ξένος, ου, ὁ *hoſpes*.

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amator ludorum* vel *jocorum*: *facetus, feſtivus*: ex φίλος & παίζω, *ludo*. Th. παῖς, *puer*.

Φιλοπάρθενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amator virginum*; item *virginitatis ſtudioſa*: ex φίλος, & παρθένος, ου, ἡ, *virgo*.

Φιλοποίμνιος, ου, *amans gregis*: ex φίλος, & ποίμνιον, τὸ, *grex*. Th. ποιμὴν, ὁ, *paſtor*.

Φιλόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, *amans civitatis*; ex φίλος, & πόλις, ἡ, *urbs*.

Φιλοπολίτης, ου, ὁ, *amans patriæ, ſtudioſus civium*: ex iiſd.

Φιλοπονέω, -ῶ. f. ήσω & έσω, *laborem diligo*: à

Φιλόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *laboris amans, induſtrius*: comparat. φιλοπονώτερος. Hinc

Φιλοπονία, ας, ἡ, *diligentia*: ex φίλος & πόνος, ου, ὁ, *labor*, quod à πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.

Φιλοπονοῦσι, 3. pl. præſ. ind. verbi φιλοπονέω, *laborem diligo*: ex iiſd. th.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas*: à

Φιλοπροσήγορος, *ſalutandi ſtudioſus*: ex φίλος, & προσηγορέω, *compello, ſaluto*: quod ex πρὸς, & ἀγορέω, ſeu εύω, *verba facio*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Φιλοπρωτεύω, *primatum amo*, vel *ambio, cupio eſſe primus*: &

Φιλόπρωτος, *cupiens eſſe primus*: ex φίλος, *amicus*: & πρῶτος, *primus*. Th. πρό.

ΦΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *amicus*: φίλη, ης, ἡ, *amica*. Hinc, transpoſitis prioribus literis, Belg. *Lief*, & Ang. love.

* Φιλοσκώμμων, ονος, ὁ, *cavillator*.

Φιλοσοφέω, -ῶ, f. ήσω, *ſapientiam amo, philoſophiæ ſtudeo*; PHILOSOPHER: a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, αντος, & in acc. ſing. φιλοσοφήσαντα: &

Φιλοσοφία, ας, ἡ, *PHILOSOPHIA*; item *ſophiſtica*, quæ eſt veræ Philoſophiæ abuſus. Ang. philoſophy.

Φιλοσοφικὸς, *PHILOSOPHICUS*: à

Φιλόσοφος, ου, ὁ, *PHILOSOPHUS*, *ſtudio ſapientiæ deditus*. qu. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, οῦ, *ſapiens*. Angl. philoſopher.

Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præſ. act. verbi φιλοσοφέω.

Φιλοστοργία, ας, ἡ, *propenſio in amorem parentium & liberorum*.

Φιλόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad amandum propenſus*: ex φίλος, *amicus*, & στοργὴ, *amor inter parentes & liberos reciprocus*: quod à præt. m. ἔστοργα, verbi στέργω, *amore naturali complector, diligo, acquieſco*; f. ξω. p. ἔστεργα.

Φιλοστόργως, adv. *benevolè, indulgentèr*.

* Φιλοσώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *moderatus*.

Φιλότας, ατος, ἁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, *amor*.

* Φιλοτεκνία, ας, ἡ, *amor liberorum*.

Φιλότεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ. *amans liberorum*. Ex φίλος & τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *pario*.

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia, amor*, in acc. pl. φιλότητας. Th. φίλος, ὁ, *amicus*.

* Φιλοτησία, ας, ἡ, *propinatio*.

Φιλοτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad amicitiam pertinens*. Th. φίλος.

Φιλότητις, ιος, ἡ, *amicitia*; ejuſd. th.

Φιλοτιμεῖσθαι, præſ. infin. m. à

Φιλοτιμέομαι, -οῦμαι, f. ήσομαι, *ambio honorem, contendo*: &

Φιλοτιμία, ας ἡ, *ambitio, æmulatio, contentio, libido*: à

Φιλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *honoris cupidus, ambitioſus, contentioſus, liberalis*: ex φίλος, & τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

* Φιλοτίμως, adv. *ſtudio honoris*.

* Φιλότμητος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *inciſione gaudens*, ut Judæus. ex φίλος & τέμνω.

Φίλου, gen. ſing. à φίλος, *amicus*.

Φιλοφρονέω, -ῶ, *comis*, ſeu *benevolus ſum, gratum me præbeo*, f. ήσω, p. πεφιλοφρόνηκα.

Φιλοφρόνως, adv. *comitèr, peramicè*: à φιλόφρων, quod vide.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, *amicitia, comitas, benevolentia*: ex φίλος & φρὴν, *mens*.

Φιλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *comis, benevolus*: ex iiſd. th.

* Φιλοχρηματία, ας, ἡ, *avaritia*.

Φιλοχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pecuniæ cupidus, avarus*. Ex φίλος & χρῆμα, ατος, τὸ, *res, pecunia*.

Φιλοχρηματοσύνη, ης, ἡ, *avaritia, opulentia*: ex iiſd. th.

Φιλοψυχία, ας, & Ion. -η, ης, ἡ, *vitæ deſiderium*. Ex φίλος & ψυχὴ, *anima, vita*.

Φιλόψυχος, ου, ὁ, *animarum amans*.

Φίλτατος. *amiciſſimus*, ſuperl. à φίλος, *amicus*. comparat. φίλτερος. ſuperl. φίλτατος, per Sync. pro φιλώτερος, φιλώτατος.

Φίλτερος. vide præced.

Φίλτρον, ου, τὸ, *PHILTRUM, amoris illecebra*: item *amatorium poculum*. Th. φίλος, *amicus*.

ΦΙΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *PHILYCA*, arbor ſemper virens: an quia φιλεῖ ὑγρά?

[illegible]

Digitized by Google

Φιλόϋπνος, *amans ſomni*: ex φίλος & ὕπνος, *ſomnus*.

ΦΙ´ΛΥΡΑ, ας, ἡ, *tilia*; quæ commendabilis cortice. An à φλοιὸς, *cortex?*

Φιλώνδα, Dor. pro φιλώνδου, τοῦ, *Philondæ*.

ΦΙΜΟ´Σ, οῦ, & φίμος, ου, ὁ, *fiſcella*, *camus*, *capiſtrum*.

Φιμόω, -ῶ, *os capiſtro obturo*, *occludo*; *os obligo*: & per Metaph. *ad ſilentium adigo*: f. ώσω. p. πεφίμωκα. a. 1. ἐφίμωσα. perf. paſſ. πεφίμωμαι, *obmutui*. perf. imperat. paſſ. πεφίμωσο, ώσθω, *obmuteſce*. a. 1. paſſ. ind. ἐφιμώθην, ης, η, *prorſus obmutui*, qu. capiſtro injecto: a. 1. imperat. paſſ. φιμώθητι. Th. φιμὸς, *capiſtrum*.

Φιμωθεὶς, *obturatus*, a. 1. part. paſſ. verbi φιμόω, quod vide.

Φὶν, pro σφὶν, quod pro σφίσι, *ſibi*, dat. pl. ab οὗ, *ſui*.

ΦΙ´ΝΤΙΣ, Dor. pro φίλτις, ὁ, *auriga*; *animus*, humani corporis auriga & rector: à φίλατος, Dor. pro φίλτατος.

Φὶξ, κὸς, Bœot. pro σφίγξ.

Φιτρὸς, οῦ, ὁ, *ſtipes*, *truncus*, *caulis*: qu. φιτυρὸς· nam φίτυ eſt τὸ φυτόν.

Φιτύω, *genero*: à φυτεύω.

ΦΛΑ´ΖΩ, *ſtultè & inarticulatè loquor*; item *ferveo*: qu. à φλέω.

Φλᾶν, Att. pro θλᾶν, *frangere*, *percutere*.

Φλανύσσω, *garrio*, *ineptio*, *deliro*: à φλέω, *nugor*.

Φλάσαν, Ion. pro ἔφλασαν, a. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro θλάω, -ῶ, *frango*, *comminuo*, *tundo*.

Φλασῶ, f. 1. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, *vilis*, *malus*: ex φλύαρος, per Metath.

Φλαύρως, *malè*, adv. ex φλαῦρος.

ΦΛΑ´Ω, -ῶ, f. άσω, *frango*, *contundo*, *mollio*, *avidè*, *comedo*, Att. pro θλάω.

Φλεβοτομεῖν, *ſanguinem mittere*: &

Φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ*, *ſectio*: ex φλὲψ, βὸς, ἡ, *vena*, & τομὴ, *ſectio*: quod à τέμνω, *ſeco*. p. m. τέτομα.

Φλεγεθοίατο, Ion. pro φλεγέθοιντο, 3. plur. præſ. opt. paſſ. &

Φλεγέθοντος, *ardentis*, m g. ſing. part. præſ. ex

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, *uro*: quod ex φλέγω, *incendo*, & θέω, *curro*.

Φλεγεὶς, ένος, *combuſtus*, a. 2. part. paſſ. verbi φλέγω, *uro*, f ξω. a. 2. paſſ. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ατος, ατι, τὸ, *inflammatio*; item *PHLEGMA* ſeu *pituita*; *humor albidus & frigidus*: Angl. phlegm. Th. φλέγω, *uro*.

Φλεγμαίνω, *ardeo*, *intumeſco*, *ſuperbio*: f. ανῶ. a. 1. ἐφλέγμηνα· à φλέγμα. Th. φλέγω.

Φλεγμῆναι, *intumuiſſe*, a. 1. inf. act. præc. ver.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, *inflammatio*. Th. φλέγω.

Φλεγοίατο, *comburantur*, Ion. pro φλέγοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. verbi φλέγω, *uro*.

Φλέγοντι, Dor. pro φλέγουσι, 3. pl. præſ. ind. φλέγεσθαι, Poët. pro λάμπειν, *ſplendere*, *refulgere*: ex φλέγω.

Φλέγρα, ας, ἡ, *urbs Macedoniæ*.

Φλεγύαο, gen. Æol. à

Φλεγύας, ου, ὁ, *aquila*, ἀπὸ τοῦ φλέγειν.

ΦΛΕ´ΓΩ, *uro*, *incendo*, *illuſtro*, *illumino*, *FULGEO*; *FLAGRO*, *ango*, *ardeo*: f. φλέξω, p. πέφλεχα. perf. paſſ. πέφλεγμαι.

Φλέγων, οντος, ὁ, nomen viri. Gr. *urens*.

Φληδονεία, ας, ἡ, *nugacitas*, *ineptiæ*: &

Φληδονεύω, & φληδονέω, *nugor*, *garrio*: &

Φλήδων, ονος, *nugator*, *nugax*; à φλέω.

Φλέξας, αντος, *qui combuſſit*, a. 1. part. act. verbi φλέγω, *uro*. f. ξω. a. 1. paſſ. ἐφλέχθην.

Φλεχθεὶς, έντος, *combuſtus*: a. 1. part. &

Φλεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi φλέγω, fut. ξω, *uro*.

ΦΛΕ´Ψ, φλεβὸς, ἡ, *vena*: qu. à φλέω, *abundo*: hinc φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ ſectio*.

ΦΛΕ´Ω, *nugor*, *plenus*, *ſum*, *abundo*.

Φλήναφος, ου, ὁ, *nugator*; *nugæ*: qu. à φληνάω, & ἅπτεσθαι, ut ſit *nugis adhærens*.

Φληνύω, *nugor*: ex φλέω, idem.

ΦΛΙΑ´, ᾶς, ἡ, *portæ antepagmentum*, *veſtibulum*, *limen*: qu. à φλάω, pro θλάω, *percutio*, quia pulſatur frequentèr.

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, *premo*, *affligo*.

ΦΛΙΔΑ´Ω, -ῶ, *putreſco*, *putreſio*, *rumpor*, *lanior*: qu. à φλάω, *contundo*.

Φλόγεος, ου, ὁ, *flammeus*, *ſplendidus*: ex φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλογερὴν, *flammeam*, acc. ſing. f. g. ex

Φλογερὸς, idem quod φλόγεος, & ab iiſd.

Φλογίζω, *inflammo*. præſ. part. φλογίζων, ουσα, ον, *inflammans*. f. ίσω. p. πεφλόγικα. a. 1. ἐφλόγισα. præſ. paſſ. φλογίζομαι. part. φλογιζόμενος, *inflammatus*. aor. 1. ind. paſſ. ἐφλογίσθην, ης, η. ex φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλόγινος, η, ον. &

Φλογόεις, εντος, *flammeus*: ab iiſd.

Φλογὸς, gen. ſing. à φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω. *uro*.

Φλοίζω, *decortico*: ex

ΦΛΟΙΟ´Σ, οῦ, ὁ, *cortex*: qu. à φλάω, quia fragilis.

Φλοίσβοιο, gen. Ion. à

ΦΛΟΙ˜ΣΒΟΣ, ου, ὁ, *ſonitus aquæ*, *murmur*, *tumultus*.

Φλοίω, *decortico*; undè Angl. to flap. Th. φλοιός.

ΦΛΟ´ΜΟΣ, ου, ὁ, *verbaſcum*, herba.

ΦΛΟ´Ξ, γὸς, ἡ, *flamma*: à φλέγω, *uro*, f. ξω.

Φλοὸς, -οῦς, ὁ, *teges*, *ſtorea*; & idem ac th. φλοιὸς, οῦ, ὁ, *cortex*. undè

Φλοῦν, acc. ſing.

Φλυαρέω, *nugor*, *garrio*: f. ήσω. p. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα· à φλύαρος, *nugator*, *nugæ*. Th. φλέω, *nugor*.

Φλυδαρὸς, οῦ, *humidus*.

Φλυαρία, ας, ἡ, *nugæ*, *garrulitas*: &

Φλύαρος, ου, ὁ, *garrulus*, *nugax*: ex φλύω, vel φλέω, *nugor*.

Φλυδάω, *humeſco*. *flacceſco*: ex φλύω, *tumeſco*. Th. φλέω.

Φλύζω, vel φλύω, id. quod φλέω, *ferveo*, *nugor*.

Φλυκρέω, Ion. pro φλυαρέω, quod vide.

Φλύκταινα, ης, ἡ, *puſtula ex fervore*: &

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, idem: ex φλύω, *ferveo*. Th. φλέω.

Φλύος, *nugæ*. Th. φλέω, *nugor*.

Φλύω, vide φλύζω ſuprà.

Φοβαθῇς. Dor. pro φοβηθῇς, *metuas*, 2 ſing. a. 1. ſub. paſſ. à φοβέομαι.

Φοβέεσκον, Poët. pro ἐφόβουν, 3. pl. imperf. act. verbi φοβέω, *timorem injicio*, *terreo*.

Φοβεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. ex φοβέω.

Φοβέομαι, -ῦμαι, *timeo.* Th. φέβομαι, idem.
Φοβερίζω, *terreo*, f. ίσω. p. paſſ. πεφοβερισμαι. Hinc
Φοβερισμὸς, ῦ, ὁ, *terror.*
Φοβερὸς, ὰ, ὸν, *formidabilis, -e; horrendus, a, um:* in comp. φοβερώτερος. in ſuperlat. φοβερώτατος. ex φόβος, *timor.* Th. φέβομαι, *timeo.* p. m. πέφοβα. Hinc
Φοβερῶς, adv. *horrendè.*
Φοβεύμενος, Dor. pro φοβέμενος, præſ. part. paſſ. verbi φοβέω, quod vide.
Φοβέω, -ῶ, *timorem injicio, terreo:* fut. ήσω. p. πεφόβηκα. præſ. paſſ. φοβέομαι, ῦμαι. *metuo*, cum acc. præſ. imperat. paſſ. φοβέο, -ῦ, -είσθω, -είσθω, -έεσθε, -εῖσθε. imperf. ἐφοβεόμην, -ύμην, -έυ, -ῦ, -έετο, -εῖτο. a. 1. paſſ. ἐφοβήθην, ης, *ẟ. timui*; & in 3. pl. ἐφόβηθεν. a. 1. imperat. paſſ. φοβήθητι, ήτω, & in 2. pl. φοβήθητε. a. 1. ſub. paſſ. φοβηθῶ, ῆς, ῆ, *metuam*, & in 2. pl. φοβηθῆτε. a. 1. part. paſſ. φοβηθεὶς, εῖσα, ὲν, *metuens*: f. 1. paſſ. φοβηθήσομαι. à φόβος, *timor.* Th. φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.
Φόβη, ης, ἡ, *coma, juba*: à φοβέω, quia terrifica. Sed
Φοβῇ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi φοβέω, q. v.
Φοβηθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. ſ. g. &
Φοβηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. &
Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. paſſ. &
Φοβηθῶ, ῆς, ῆ, a. 1. ſub. paſſ. verbi φοβέω, *terrefacio*: à φόβος. Th. φέβομαι.
Φόβητρον, ȣ, τὸ, *terriculamentum.* ex φοβέω, quod à
Φόβος, ȣ, ὁ, *timor, metus, fuga*: ex p. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *timeo*
Φοβοῦ, præſ. imperat. paſſ. à φοβέω. ſed
Φόβȣ, gen. ſing. à φόβος, *timor.*
Φοβοῦμαι, φοβούμενος, præſ. ind. & part paſſ. à φοβέω.
Φοιβάζω, f. άσω, *vaticinor*: ac
Φοιβάω, -ῶ, f. ήσω, Poët. pro καθαίρω, *purgo, luſtro.* Th. φοῖβος, *purus.*
Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Luna.*
Φοιβόλαπτος, ὁ ᾗ ἡ, Ion. pro
Φοιβόληπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *Phœbi numine afflatus*: ex Φοῖβος, *Phœbus*, & λαμβάνω, *capio.*
ΦΟΙ͂ΒΟΣ, ȣ, ὁ, *PHOEBUS, Apollo, Sol*: qui φάος βία. Sed
Φοῖβος, η, ον, *purus, ſplendidus.*
Φοινήεις, εντος, id. quod φοινικόεις, *purpureus.* Th. φοῖνιξ, ικος. ὁ, *palma* arbor, *color ruber.*
Φοινικάνθεμον ῆρ, *ver purpureos flores habens*; ex φοῖνιξ & ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*
Φοινίκεος, *phœniceus, puniceus.* Th. φοῖνιξ.
Φοινικὲς, ȣος, τὸ, *purpureum.*
Φοινίκη, ης, ἡ, *PHOENICE*, vel *PHOENICIA*, nomen regionis, quæ & *Syria* dicitur. Gr. *palma.*
Φοινίκιος, ας, ον, *purpureus, a, um.* Th. φοῖνιξ.
Φοινικὶς, ίδος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amiculus, puniceus pannus.* à Th. præced. unde &
Φοινικόεις, εντος, *puniceus, purpureus.*
Φοινικόκροκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ὁ φοινικὴν κρόκην ἔχων, *puniceam tramam habens*: à κρόκη, *trama, filum, ſubtegmen.*
Φοινικόλοφος, *rubram criſtam habens*: Epithet. galli gallinacei: ex φοῖνιξ, & λόφος, ὁ, *criſta galeæ.*
Φοινικόπεζα, *quæ rubrum pedem habet*: ex φοινίκεος, -ῦς, *puniceus, ruber*, (quod ex φοῖνιξ) & πέζα, ης, ἡ, *malleolus pedis.*
Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόπης, ȣ, ὁ, Epithet. Jovis, *rubra* ſeu *rutila fulmina jaculantis*: ex φοῖνιξ, & στεροπὴ, ἡ, *fulgur.* Th. ἀστράπτω, *fulguro.*
Φοινικόστολος, ȣ, ὁ, *Phœnicum more inſtructus* aut *armatus*: ex φοῖνιξ, & στολὴ, ῆς, *ſtola, veſtis oblonga.* Th. στέλλω, *orno*: p. med. ἔστολα.
Φοινικὼν ῶνος, ὁ, *palmetum.* &
Φοινίκων, gen. pl. ex
ΦΟΙ͂ΝΙΞ, ικος, ὁ *palma* arbor, & *palmæ* fructus; *PHOENIX*, nomen avis, & viri, & portûs; *purpura, puniceus color*; & adject. *ruber, rufus*: qu. à φόνος, *cædes, ſanguis.*
Φοίνιος, [illegible] *cruentus*: à φόνος, *cædes.*
Φοίνισσα, ης, ἡ, *PHOENISSA*: &
Φοίνισσα, ἐμπολὰ, *Phœnicia mercatura.* φοίνισσα φλὸξ, *rutila flamma*: à φοῖνιξ.
Φοινίσσετο, 3 ſing. imperf. paſſ. Ion. à
Φοινίσσω, f. ξω. *rubefacio.* Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *color ruber.*
Φοινίχθη, a. 1. ind. paſſ. Ion. à φοινίσσω. *rubifacio, cruento*: ab eod. th.
Φοῖτα, *ibat*: 3. ſing. imperf. act. pro ἐφοίτα. ex φοιτάω, quod vide.
Φοιτὰς ἀδὸς, ἡ, *inſana, furioſa.* Th. φοιτάω.
ΦΟΙΤΑ΄Ω, -ῶ, *ito, ventito frequenter.* [* more *diſſentium*, non *docentium*, quæ res decepit Valeſium ap. Euſebium: vid. Pearſonii op. poſth. p. 35.] *inſanio.* f. ήσω. p. πεφοίτηκα.
Φοιτέω, Ion. pro præced.
Φοιτῇ, Dor. pro φοιτᾷ, *it*: 3. ſing. præſ. ind. verbi φοιτάω.
Φοίτης, ȣ, ὁ, *præco.* Th. φοιτάω.
Φοιτῇς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. ſing. præſ. &
Φοίτησις, εως, ἡ, *itatio, ventitatio, frequentatio*, à 2. ſing. p. paſſ. &
Φοιτίζω, idem quod φοιτάω, undè omnia.
Φοιτῶν, præſ. part. act. &
Φοιτῶσι, 3. plur. præſ. ind. act. vel ſub. verbi φοιτάω.
ΦΟΛΙ͂Σ, ίδος, ἡ, *ſquama*, ut piſcium aut ſerpentum qu. à φλύω, ſquamæ velut bulliunt ex animantibus.
Φολκὸς, ῦ, ὁ, *ſtrabus, qui oculos diſtortos habet*: quaſi φάολκος, à φάος, & ἕλκω, *traho.*
Φονεὺς, έος, ὁ, *homicida*: à φόνος, quod vide.
Φονεύω, *occido*: f. εύσω, & in 1. pl. φονεύσομεν. p. πεφόνευκα. a. 1. ἐφόνευσα, à φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido.*
Φονέως, gen. ſing Att. à φονεύς.
Φονικὸς, οῦ, *ad cædem pertinens, mortifer*: &
Φόνιος, ȣ, *ſanguinarius, truculentus, lethalis*: à φόνος, quod vide.
Φονοκτονέω, ῶ, f. ήσω, *interficio*: &
Φονοκτονία, ας, ἡ, *cædes*: à
Φονοκτόνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *occiſor*: à φόνος, & κτείνω, *occido*: p. m. ἔκτονα.
Φόνος, ȣ, ὁ, *cædes, homicidium, clades*: à p. m. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω, *occido.*
ΦΟ΄ΞΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, nomen piſcis.
ΦΟΞΟ΄Σ, ȣ, ὁ, *cujus caput eſt acutum & velut turbinatum*: qu. à φάος, & ὀξὺς.
Φορὰ, ᾶς, ἡ, *latio*: ſpecies motûs, & ferendi actio; *impetus*; *penſio, tributum*; *proventus*;

Digitized by Google

tus; & *bajulationis* ſeu *vecturæ merces*, *portorium*; quo in ſenſu & nos Angli. fare: à φέρω, *porto*: f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα. p. m. inuſit. πέφορα.

* Φοράδην, adv. *portabundè*.

* Φοράς, ἄδος, idem quod φορβὰς, Heſych. & Suid.

Φορβαιὰ, ᾶς, ἡ, *capiſtrum*. Th. φέρβω.

Φορβὰς, ἄδος, ἡ, *equa*, quia foris φέρβεται, *gregalis*, *non domeſtica*. Eſt autem φορβὰς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, *alumnus*, φορβὴν, ſuppeditans: ut φορβὰς, γῆ, *alma terra*: quæ alit: & paſſivè φορβὰς, qui aliter in grege cum aliis: cui opponitur τροφίας, qui domi τρέφεται. φορβὰς γυνὴ, quæ ſe φέρβει, proſtitutione corporis. Th. φέρβω, *paſco*.

Φορβειὰ, ᾶς. ἡ, *eſca*, φορβή. Et uſurpatur pro *capiſtro*: à præced.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, *pabulum*, *eſca*: à φέρβω, *alo*: qu. φέρω βίον.

Φορεῖον, ου, τὸ, *feretrum*, *lectica*: à φορεύς.

Φορείτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. verbi φορέω, *fero*, *porto*. Th. φέρω, idem.

Φορέοισι, Dor. pro φορέουσι, *geſtiunt*: 3. pl. præſ. ind. à φορέω, pro φέρω. Sic & φορέεσθαι, pro φέρεσθαι.

Φορέοισα, acc. ſing. part præſ. verbi φορέω.

Φορεύμενος, Dor. pro φορούμενος, præſ. part. paſſ. verbi ejuſd.

Φορεῦντος, *ferentis*: Dor. pro φοροῦντος, gen. ſing. præſ. part. act. à φορέω.

Φορεὺς, έως, ὁ, *bajulus*: à

Φορέω, -ῶ, *fero*, *geſto*: f. έσω, & ήσω, perf. πεφόρηκα, & -εκα. a. 1. ἐφόρεσα. à φόρος, *ferens*: quod à p. m. πέφορα, verbi φέρω, *fero*.

Φορῆναι, *tuliſſe*: a. 1. inf. act. verbi φοραίνω, *fero*: fut. ανῶ: a. 1. ἐφόρηνα. ab eod. th.

Φέριον, ου, τὸ, *merces*.

Φόρκυν, υνος, ὁ, *portus*: quia naves in eum φέρονται. Eſt & φόρκυν, υνος, ὁ, & φόρκυος, nomen monſtri marini: dat. φόρκυϊ, pro φόρκυνι, in acc. φόρκυν.

* Φορμία, *ſportula*, *corbula*.

* Φορμια, τῶν φρυγάνων, Diog. Laert. in Speuſippo, *faſcia lignorum in uſum foci*. Toup. in Suid. voce φορμηδὸν.

Φόρμιγγ', pro φόρμιγγι, dat. ſing. à

ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, γγος, ἡ, *citbara*, *teſtudo*.

Φορμίζω, f. ίσω, *citbaram pulſo*, ex præc.

Φορμικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Φορμικτὴς, οῦ, ὁ, *citbarœdus*: (φορμιγκτὴς etiam dicitur) quod à φορμίζω, & ab eod. Th.

ΦΟΡΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ſporta*, *corbis*, *calathus*: quo aliquid φέρεται.

Φοροῖσαι, *ferentes*: Dor. pro φοροῦσαι, nom. pl. part. act. fœm. contract. à φορέω.

Φορολογέω, -ῶ, f. ήσω, *tributum exigo*, ſeu *colligo*: à φορολόγος, quod vide.

Φορολέγηντος, *tributarius*: à 3. ſing. perf. paſſ. præced.

Φορολογία, ας, ἡ, *exactio tributi*.

Φορολόγος, *tributi collector* ſeu *exactor*: à φόρος, & λέγω, *colligo*: p. m. λέλογα.

Φόρον, ου, τὸ, & φόρος, ὁ, *forum*: citeriores Græci à Romanis receperunt. φόρον Ἀππίου, nomen oppidi in Latio. *Forum Appii*.

Φόρος, ου, ὁ, *tributum*: quod φέρεται. ſed

Φορὸς, οῦ, *ferax*, *ferens*. Th. φέρω.

Φοροῦνται, acc. ſing. part. præſ. act. verbi φορέω, *geſto*, *habeo*, quod vide.

Φορτηγὸς, οῦ, *bajulus*: ex φόρτος, ου, *onus*, & ἄγω, *duco*.

Φορτι', pro φορτία, *onera*: nom. pl. à φορτίον, ου, τὸ, idem quod φόρτος, ου, ὁ, *onus*.

Φορτίζεσθαι, *imponito*, præſ. inf. paſſ. pro imperat. à ſequente.

Φορτίζω, *onero*: cum acc. f. ίσω, p. πεφόρτικα. perf. paſſ. πεφόρτισμαι. perf. part. πεφορτισμένος, η, ον, *oneratus*, *onuſtus*. Th. φόρτος, ου, ὁ, *onus*.

Φορτικὸς, ὴ, ὸν, *onerarius*, *a*, *um*; item Metaph. *moleſtus*, *faſtuoſus*, *inſultus*: &

Φορτίον, ου, τὸ, *onus*, *ſarcina*: τὰ φορτία, *merces*: ex

ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *onus*, *res moleſta & odioſa*: qu. φέρτος, à φέρω.

Φορτουνάτος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *Fortunatus*.

Φορύνω, f. ξω. Vide in φορύω.

Φόρυς, *podex*: à φορύω, *inquino*.

Φορυτὸς, οῦ, ὁ, *quiſquiliæ*, *congeries*: à

ΦΟΡΥ'Ω, φορύνω, & -ύσσω, *pinſo*, *miſceo*, *fœdo*: qu. à φύρω.

Φόως, idem quod φῶς, Metaph. pro *ſalute*, *auxilio* & *victoriâ*: à φάος, εος, τὸ, *lux*, *ſalus*. Th. φάω, *luceo*.

Φραγέλλιον, ου, τὸ, *flagellum*; ex Lat. & eſt diminut. à *flagrum*, quod eſt ſcutica, quâ ſervi cædebantur: ſic dicta, quòd pars corporis ea percuſſa quaſi *flagret*, hoc eſt *ardeat*.

Φραγελλόω, -ῶ, *flagello*: f. ώσω, p. πεφραγέλλωκα. a. 1. ἐφραγέλλωσα. a. 1. part. act. φραγελλώσας, αντος. Vide in φραγέλλιον.

Φραγῇ, *obſtruatur*: 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. &

Φραγήσομαι, η, εται, f. 2. ind. paſſ. verbi φράσσω, quod vide.

Φράγμα, ατος, τὸ, *ſeptum*, *vallum*, *munimentum*: &

Φραγμὸς, οῦ, ὁ, *ſeptum*: à 1. ſing. p. paſſ. verbi ejuſd.

Φραδάω, *indico*, *declaro*: à φράδη, *cognitio*. Th. φράζω, *memoro*, *dico*: a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα. Hinc fortè Angl. to prate.

Φράδεν, *dixit*: Ion. pro ἔφραδεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Φράδη, ης, ἡ, *cognitio*, *prudentia*: φράδαι, αἱ, *mentes*, apud Pindar. item verbum pro *dic*. Heſych. & hinc.

Φραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *conſultus*, *prudens*: à φράζω, *dico*.

Φραδμοσύνησιν, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύναις, à

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, *conſilium*, *prudentia*, *peritia*: à ſeq.

Φράδμων, ſeu φράσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *prudens*, *ſolers*, *conſultus*, *peritus*: &

Φράζεαι, Ion. pro φράζῃ, *deliberat*: 2 ſing. præſ. paſſ. &

Φράζεο, Ion. pro φράζου, præſ. imperat. paſſ. &

Φράζεσθαι, præſ. infin. paſſ. φραζέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. &

Φράζεσκε, Ion. pro ἔφραζε, 3. ſing. imperf. act. &

Φράζετο, Ion. pro ἐφράζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. &

Φράζευ, Dor. pro φράζου, *cogitato*: præſ. imperat. paſſ. omnia à

ΦΡΑ'ΖΩ, *dico*, *memoro*, *ediſſero*, *jubeo*, *indico*, *cognoſco*: fut. άσω. præt. πέφρακα. a. 1. ἔφρασα.

Digitized by Google

ἔφρασα. a. 1. imperat. act. φράσον, άτω, *ediſſere*. a. 2. ἔφραδον, & Ion. Anadiplaſ. πέφραδον. præſ. m. φράζομαι, [* *dico mecum*, i. e. *delibero*, *conſulto*:] perf. paſſ. πέφρασμαι, σαι, ται. præt. med. πέφραδα.

Φρακτὸς, ἡ, ὸν, *ſeptus*, *munitus*: à φράσσω.

Φραξάμενος, ου, *munitus*: a. 1. part. m. verbi præced.

Φρασαίατο, *dicantur*, Ion. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi φράζω, *dico*: fut. φράσω. a. 1. m. ἐφρασάμην.

Φράσασαν, acc. ſing. a. 1. part. act. f. g. ejuſd. verbi.

Φράσδειν, *dicere*: Dor. pro φράζειν, præſ. inf. ab eod.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, *mentibus*: dat. pl. à φρὴν, *mens*.

Φράσις, εως, ἡ, *PHRASIS*, *loquutio*, *dictio*, *genus loquendi*: &

Φραζόμεσθα, Poët. pro φραζόμεθα, *conſultabimus*: 1. pl. f. m. verbi φράζομαι, vel φράζω,

Φράσον, άτω, *ediſſere*: a. 1. imperat. act. verbi ejuſd.

Φρασσόμεθα, gem. σ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, ſive -ττω, *ſepio*, *munio*; item *obturo*, *occludo*: f. φράξω. p. πέφρακα. a. 1. ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν. a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε. p. paſſ. πέφραγμαι, ξαι, κται. a. 2. paſſ. ἐφράγην, ης, η, *obſtructus fui*. a. 2. ſub. paſſ. φραγῶ, ῇς, ῇ, f. 2. paſſ. φραγήσομαι, ῃ, εται, *obſtruar*, *interrumpar*.

Φραςέον, *dicendum*: adject. verbale, &

Φρασώμεθ', *cogitemus*, 1. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi φράζω, *dico*.

Φράτηρ, ερος, ὁ, *ejuſdem curiæ* vel *tribûs ſodalis*: Att. vel Dor. pro φράτωρ. undè *FRATER*. &

Φράτορες, ων, οἱ, *contribules*: à φράτωρ, quod à

ΦΡΑ'ΤΡΙΑ, ſeu φρατρία, ας, ἡ, *curia*, *ſocietas*, *tribus*.

Φράτριος, ου, ὁ ϰ ἡ, *curialis*, *ad curiam pertinens*: &

Φράτωρ, ορος, ὁ, *ejuſdem curiæ* vel *tribûs conſors*. Th. φρατρία.

Φρυάγμα, ατος, τὸ, *faſtus*: à φρυάττομαι, *fremo*, *inſoleſco*.

Φραχθεὶς, *ſeptus*: a. 1. part. paſſ. à φράσσω, f. ξω. a. 1. paſſ. ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, & Poët. φρεῖαρ, ατος, τὸ, *puteus*: à φρέω, *emitto*.

* Φρεατιαῖος, αία, αῖον, *putealis*.

Φρεῖν, *ferre*: per Sync. pro φέρειν, præſ. inf. à φέρω.

Φρεναπατάω, *decipio*: f. ήσω, p. πεφρεναπάτηκα qu. φρένα ἀπατάω, *mentem decipio*.

Φρεναπάτης, ου, ὁ, *mentium deceptor*: ex iiſd.

Φρένας, acc. pl. à φρὴν, *mens*: φρένες, αἱ, *intelligentiæ*: nom. pl.

Φρενήρης, εος, ὁ ϰ ἡ, *mentis compos*, *cordatus*: ex φρὴν, & ἄρω, *apto*.

Φρενῖτις, ιδος, ἡ, *mentis delirium*. Th. φρὴν, ἡ, *mens*.

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *mente captus*, *deſipiens*: ex φρὴν, *mens*, & βλάπτω, *lædo*.

Φρενόω, f. ώσω, *ad mentem reduco*, *caſtigo*. Th. φρὴν, *mens*.

Φρενῶν κεκαρπὸς, pro ipsâ *prudentâ* Poët. ſumitur.

Φρὲς, *fer*: a. 2. imperat. act. à φρῆμι. Nì φρὲς, pro φρὲ, quod per Sync pro φέρε, præſ. imperat. verbi φέρω, *fero*.

Φρεσὶ & φρεσὶν, dat. pl. à φρὴν.

ΦΡΕ'Ω, *emitto*: f. φρήσω, quod à φέρω, vel ex πρὸ, & ἕω, *mitto*: factâ Craſi, & π in φ mutato.

Φρῆγμα, Ion. pro φράγμα, ατος, τὸ, *ſeptum*. Th. φράσσω.

ΦΡΗ'Ν, φρενὸς, ἡ, *mens*, *ſapientia*. φρένες, *præcordia*, *prudentia*. εὐφρασία, ας, ἡ, *lætitia*.

* Φρητία, ἡ, *puteal*, *os putei*, Heſych. eſt à φρεατία; à Th. φρέαρ, ατος.

Φρήτρη, [* Hom. Il. B. 363.] Ion. pro φρατρία, ας, ἡ, *curia*, *ſodalitas*, *tribus*.

Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis*.

Φρικαλέας, acc. pl. f. g. à φρικαλέος. idem quod φρικώδης, *horribilis*. Th. φρὶξ κὸς, *fremitus maris*.

Φρικασμος, ου, ὁ, *horror*: à

Φρίκη, ης, ἡ. Vide in φρὶξ.

Φρικτὸς, ἡ, ὸν, *tremendus*: à perf. paſſ. verbi φρίσσω, *horreſco*.

Φρικτῶς, adv. *horrendum*, *horridè*.

Φρικώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *horridus*: it. *venerandus*.

Φριμάσσεο, Ion. pro φριμάσσου, præſ. imperat. paſſ. à

Φριμάσσομαι, *flatum naribus emitto*, *fremo*; idem idem φρυάττομαι, undè derivari poſſit; vel qu. à βρέμω, *fremo*.

Φριμήσσεται, Dor. pro φριμάσσεται. Vide præced.

ΦΡΙ'Ξ, ικὸς, ἡ, *maris* vel *fluctuum fremitus*.

Φρίξος, ου, ὁ, qui ille fuerit, vide Pind. Pythior. Od. iv. 261. 3. & Gr. Scholia.

Φρίσσον, Ion. pro ἔφρισσον, imperf. act. verbi φρίσσω, *horreſco*.

Φρίσσουσ' pro φρίσσουσι, 3. perſ. pl. præſ. ind. verbi.

Φρίσσω, vel -ττω, *horreo*, *horreſco*; item cum *horrore reformido*, *fremitum edo*, cum acc. fut. φρίξω. p. πέφρικα. a. 1. ἔφριξα. p. paſſ. πέφριγμαι, ξαι, κται. undè φρικτὸς, ἡ, ὸν, *tremendus*, *a*, *um*: & quidni Angl. frighters: Th. φρὶξ.

Φροιμιάζω, ſeu -ομαι, *exordio utor*: à φροίμιον, Att. pro προοίμιον, *exordium*. Th. οἴμη, ης, ἡ, *via*, *ſemita*.

Φροιμιάσαι. a. 1. infin. Att. pro προοιμιάσαι. à præced.

Φρονῇ, 3. ſing. ſub. præſ. act. &

Φρόνει, 2. ſing. imperat. act. φρονεῖν, præſ. infin. &

Φρονεόντων, gen. pl. part. præſ. act. omnia à

Φρονέω, (qu. φρενέω) *intelligo*, *cogito*, *ſapio*, *ſtatuo*, *deſidero*, *curo*: præſ. imperat. φρόνει, ει, & in 2. pl. έετε, εῖτε. imperf. ἐφρόνεον, ουν, *ſolicitus eram*. f. ήσω. p. πεφρόνηκα. præſ. paſſ. φρονέομαι, οῦμαι, *ſentior*: præſ. imperat. paſſ. φρονέου, -οῦ, έσθαι, εῖσθαι. Th. φρὴν, *mens*.

Φρόνημα, ατος, τὸ, *cogitatio*, *animus*; item *deſiderium*, *voluntas*: à 1. ſing. p. paſſ. verbi φρονέω, ab eod. th.

Φρόνησις, εως, ἡ, *prudentia*, *intelligentia*: ab eod. verbo & Th.

Digitized by Google

Φρόνιμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *prudens:* in comparat. φρονιμώτερος, *prudentior:* in ſuperlativ. φρονιμώτατος. ex iiſd.

Φρονίμως, adv. *prudentèr*; à præced.

Φρονοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. verbi φρονέω, quod vide.

Φροντίδος, gen. ſing. à φροντίς.

Φροντιεῖ, vide in φροντίζω.

Φροντίζετε, *curatis:* 2. pl. præſ. ind. vel imperat. act. à

Φροντίζω, *curo, cogito, ſtudeo:* f. ίσω, & Att. -ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. p. πεφρόντικα. a. 1. ἐφρόντισα. a. 1. ſub. act. φροντίσω, ῃς, ῃ, & in 3 pl. φροντίσωσι, a. 2. ind. act. ἐφρόντιδον. à

ΦΡΟΝΤΙΣ, ίδος, ἡ, *cura, cogitatio, ſolicitudo.* à φρονέω.

Φροντιστέον, *curandum eſt:* &

Φροντιστήριον, ου, τὸ, *ſchola, locus in quo cogitationes noſtras explicamus:* &

Φροντιστὴς, οῦ, ὁ, *commentator:* à p. paſſ. verbi φροντίζω. Th. φροντίς.

Φροῦδος, *evanidus, irritus:* à πρὸ ὁδοῦ, qui abiit, diſparuit.

Φρουρὰ, ᾶς, ἡ, *cuſtodia, præſidium:* ex πρὸ, & οὖρος, *cuſtos.*

Φρούραρχος, ου, ὁ, *cuſtodiarum princeps:* ab ἀρχὸς, *princeps.*

Φρούρει, *cuſtodi,* præſ. imperat. act. à

Φρουρέω, -ῶ, *præſideo teneo, cuſtodio:* cum acc. imperf. ἐφρούρεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. p. πεφρούρηκα. præſ. paſſ. φρουρέομαι, -οῦμαι, *præſidio teneor, cuſtodior:* qu. à φρουρὸς, q. v.

Φρούρημα, ατος, τὸ, *cuſtodia:* à φρουρέω.

Φρούριον, ου, τὸ, idem ac φρουρὰ, *præſidium:* à

Φρουρὸς, οῦ, ὁ, *cuſtos, miles præſidiarius:* ex πρὸ, & οὖρος, *cuſtos*; factâ Craſi, & π in φ mutato.

Φρουρῶμες, *excubias agamus,* Dor. pro φρουρῶμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. à φρουρέω, quod vide.

Φρύαγμα, ατος, τὸ, &

Φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, *fremitus*; & Metaph. *inſolentia:* a. 1. ſing. p. paſſ. verbi φρυάττομαι.

Φρυάσσω, vel -ττω, *fremo:* propriè de equo feroci & hinnienti, f. ξω. p. πεφρύαχα. a. 1. ἐφρύαξα. uſitatius eſt.

ΦΡΥΑ'ΤΤΟΜΑΙ, *fremo, inſoleſco, ferocio:* qu. à φρὺξ. hinc Angl. to fret.

Φρύγανον, ου, τὸ, *cremium, virgultum aridum:* in pl. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, *ſicco.*

Φρυγία, ας, ἡ, & Ion. ης, *PHRYGIA,* regio in minori Aſiâ. Gr. *torrida.*

Φρυγίον, ου, τὸ, *frictorium:* id eſt, inſtrumentum frigendi. Th. φρύγω. ſed

Φρύγιον, *cantilena incitans ad arma.* à Phrygibus.

Φρύγιος, ου, ὁ, *aridus:* propriè talis factus frigendo, τῷ φρύγειν. Eſt &

Φρύγιος, *PHRYGIUS,* gentile.

Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, *torrefactio, frixio:* à

ΦΡΥ'ΓΩ, φρύσσω, vel -ττω, *torreo, torrefacio. FRIGO.*

Φρυκτὸς, οῦ, *torridus, toſtus, torrefactus.* Subſtantivè varia notat, ut *faba fricta, calculus judiciarius, fax quâ hoſtium adventus ſignificatur: ſors* μαντικὴ, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, ου, ὁ ϰ ἡ, qui φρυκτὸς ὁρεῖ, i. e. *obſervator ignium prænuntiorum.*

Φρυκτώριον, ιου, τὸ, *fax qua hoſtium adventus prænunciatur.*

ΦΡΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *rubeta, rana venenoſa,* qu. à φορύνω, *fædo*, quia *fædum* eſt animal.

Φρὺξ, γὸς ὁ, *Phrygiæ incola.* Prov. *Serò ſapiunt Phryges.*

Φρυξεῖ, *torrebit:* Dor. pro φρύξει, 3. ſing. f. 1. à φρύγω.

Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per Sync. pro φέρω, *fero.*

Φῦ, *coaluit,* Ion. pro ἔφυ, 3. ſing. a. 2. verbi φῦμι, inuſ. a. 2. ἔφυν. a. 2. infin. φῦναι. a. 2. part. φύς. Th. φύω, *gigno.*

Φυὰ, ᾶς, ἡ, Poët. pro φυὴ, ῆς, *natura, naturæ ſolertia.* Th. φύω.

Φυγαδεία, ας, ἡ, *fuga, exilium.* &

Φυγαδεῖον, ου, τὸ, *refugium:* à φυγὴ, *fuga.*

Φυγαδεύομαι, *in exilium pellor:* à φυγάς.

Φυγαδευτήριον, τηρίου, τὸ, *refugium, effugium:* à φυγὴ, *fuga.*

Φυγὰς, άδος, ὁ ϰ ἡ, *profugus, exul.* Th. φεύγω, *fugio.* a. 2. ἔφυγον.

Φυγεῖν, a. 2. infin. act. ejuſd.

Φύγελλος, ου, ὁ, nom. viri Gr. *hominum oculos fugiens.*

Φύγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. perſ. ſing. a. 2. ind. &

Φυγὴ, ῆς, ἡ, *FUGA.* Th. φεύγω, *fugio:* ſed

Φύγῃ eſt 3. perſ. ſing. a. 2. ſub. act. ut & φύγῃσιν, pro φύγῃ, per Paragogen τοῦ σιν & in 2. pl. φύγητε, verbi φεύγω, *fugio.* a. 2. ἔφυγον.

Φυγοδικῶ, *tergiverſor:* qu. φεύγω δίκην.

Φύγοις, οι, 2. & 3. ſing. a. 2. opt. act. & in 1. pl. φύγοιμεν, verbi φεύγω, *fugio:* a. 2. ἔφυγον.

Φυγόξενος, ου, ὁ ϰ ἡ, φεύγων, τοὺς ξένους, *hoſpites fugiens.* Vel pro ἄξενος, *qui fugat hoſpites; inhoſpitalis, inhumanus erga hoſpites:* ex φεύγω, & ξένος, *hoſpes.*

Φυγοπτόλεμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui bellum fugit:* ex φεύγω, & πτόλεμος, Poët. pro πόλεμος, *bellum.*

Φυὲν, a. 2. part. n. g. à φυεὶς, εῖσα, ὲν, verbi φύω, quod vide.

Φύεται, 3. ſing. præſ. paſſ. φύεσθαι, præſ. infin. verbi φύομαι, ſeu φύω, *ſum, gigno.*

Φύζα, ης, ἡ, *fuga cum timore*; Ion. pro φυγή. Th. φεύγω, *fugio.*

Φυζακινὸς, οῦ, *fugax:* à præced.

Φυὴ, ῆς, ἡ, *natura, indoles:* acc. φυὴν. Th. φύω, *naſcor.* at

Φυῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. φύω, *naſcor* à f. φύσω. a. 2. ἔφυον.

Φυὴν, Dor. pro φύσεν. Vide φυή.

Φυκιόεις, εντος, *algoſus.* Th. φῦκος, εος, τὸ, *fucus, alga.*

Φυκὶς, ἰχθὺς, *ſaxatilis.*

ΦΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *FUCUS, alga, herba marina, unde lana inficitur, & vultus tingitur.*

Φυκτὸς, οῦ, *evitabilis:* à φεύγω, *fugio.*

Φῦλ', pro φῦλα, nom. pl. à φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, *tribus, &c.*

Φύλαγμα, ατος, τὸ, *cuſtodia:* à φυλάσσω, *cuſtodio.*

Φυλαδὸν, adv. *per tribus, tributim.* Th. φυλὴ, *tribus.*

Digitized by Google

Φυλακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακὴ, quod vide.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *cuſtos*. in dat. pl. Ion. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, *cuſtodio*.

Φυλακὴ, ης, ἡ, *cuſtodia*, *carcer*, *tutela*. [* Sap. xviii. 4. Luc. iii. 20.] *vigiliæ*: in dat. pl. Ion. φυλάκῃσι. [* Judæi primò habuere tres *vigilias*, ſuâ libertate uſi; ſed à Pompeii temporibus, quatuor. Vide Krebſium, Obſ. ex Joſepho, in Matt. xiv. 25.] ab eod. th. ſed

Φυλάκη, nom. propr. loci.

Φυλακίζω, *in carcerem conjicio*, vel *pertraho*: f. ίσω, p. πεφυλάκικα. &

Φυλακίτης, *carcerarius*: à φυλακὴ, quod vide.

Φύλακος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, *cuſtos*.

Φυλακτέον, *cuſtodiendum*: verbale à φυλάσσω.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuſtos*, *vigil*: in plur. φυλακτῆρες, à φυλάσσω, *cuſtodio*.

Φυλακτήρια, ων, τα, *PHYLACTERIA*, conſervatoria, quibus memoria legis conſervabatur. Angl. phylacteries: à φυλακτήριον.

Φυλακτηρία, ας, ἡ, *cuſtodia*, *præſidium*, *excubiæ*. &

Φυλακτήριον, ου, τὸ, *ſtatio excubitorum*, ſeu *vigilum*; item *præſidium munimentum*, *arx*: à φυλάσσω.

Φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, *habens vim τῦ φυλάσσειν*. &

Φύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *cuſtos*, *ſervator*; item *excubitor*, *vigil*. Th. φυλάσσω, *cuſtodio*.

Φυλάξαι, a. 1. infin. act. at

Φύλαξαι, a. 1. imperat. m. verbi φυλάσσω, quod vide.

Φυλάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ejuſdem verbi.

Φυλάσσαι, Ion. pro φυλάξαι. a. 1. infin. act. verbi φυλάσσω, *cuſtodio*: f. ξω.

Φυλασσέμεναι, Att. & Dor. pro φυλάσσειν, præſ. infin. ejuſd. [Il. K. 312, 399, 412.]

Φυλάσσοισι, *cuſtodiunt*, Æol. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præſ. ind. à

ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *cuſtodio*, *tueor*, *excubo*, *obſervo*; *caveo*, *vito*: [* τὺς νόμυς, Matt. xix. 20. τὰς φυλακὰς, Luc. ii. 8. Intra Hebraiſmos cenſent Gatak. & Lud. Capellus. Att. Eurip. in Ione, 735, 736, ἀξίων γεννήτόρων Ἤθη φυλάσσεις, *dignos claris majoribus mores ſervas*. Dionyſ. Hal. Ant. ii. p. 97. ed. Sylburg. τῦτον τὸν νόμον ἐφύλαττον, et l. i. p. 97. l. xi. p. 720. Plat. de Legg. φυλάττειν τὺς νόμυς, Dem. c. Med. p. 370. Herodot. i. c. 16.] f. φυλάξω. p. πεφύλαχα. a. 1. ἐφύλαξα. a. 1. imperat. act. φύλαξον, άτω. & in 2. pl. φυλάξατε. præſ. paſſ. φυλάσσομαι, *caveo*, *cuſtodior*: a. 1. m. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, *obſervavi*. p. paſſ. πεφύλαγμαι, ξαι, κται.

Φυλαττόμενος, præſ. part. paſſ. à φυλάττω, ſeu -σσω.

Φυλάττων, ουσα, ον, *cuſtos*: præſ. part. act. ejuſd.

Φυλείδης, *PHYLIDES*, nom. propr.

Φυλέτης, ου, ὁ, *tribulis*, *qui eſt ex eâdem tribu*. Th. φυλὴ.

ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, *tribus*, *A benis decima urbis pars*; *claſſis*: qu. à φύω. *gigno*.

Φύλλα, τὰ, *folia*: hinc φύλλ' ἀοιδῆς, *folia poëtarum*: à φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, *foliorum acervus*. Th. φύλλον.

Φύλλινος, *foliaceus*, *ex foliis factus*.

* Φυλλοβολέω, *folia ſpargo*.

ΦΥ'ΛΛΟΝ, ου, τὸ, *FOLIUM*, *frons*, -dis: qu. à φύω, *naſcor*. hinc ἐνοσίφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quatiens*, ſeu *agitans frondes*: πεντάφυλλον, ου, τὸ *quinquefolium*, herba.

Φυλλοστρὼς, ῶτος, ὁ, *foliis conſtratus*: ex φύλλον, τὸ, *folium*, & στρώννυμι, *ſterno*. Th. στορέω, idem.

Φυλλόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *folia ferens*. Ex φύλλον, ου, τὸ, *folium*, & φέρω, *fero*.

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, *tribus* &c.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, *pugna*, *clamor bellicus*: à φῦλον, ſeu φυλὴ, ἡ, *natio*, *gens*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, qu. *clamor nationum*: vel qu. à τῶ φῦλων ὄπις. id eſt, *ultio*, quòd bellis puniat Deus homines.

Φῦμα, ατος, τὸ. *vomica*, *tumor præter naturam*. Th. φύω, *naſcor*.

Φῦναι, *naſci*: a. 2. infin. act. verbi φῦμι, vel φύω, *naſcor*: f. ύσω: a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φύς.

Φῦντο, *naſcebantur*: Ion. pro ἔφυντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi. φῦμι. Th. φύω, *naſcor*.

Φύξηλις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *profugus*, *exul*, *fugax*, *timidus*: à φευγω, & ἅλις, *ſatis*, adv. vel ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἴλας.

Φυομένω, *naſcenti*: dat. ſing. part. præſ. paſſ. verbi φύω, *naſcor*.

Φύοντι, Dor. pro φύουσι, *naſcuntur*: 3. pl. præſ. ind. à φύω, *naſcor*.

Φύραμα, ατος, τὸ, *maſſa luti*, *farina aquâ ſubacta*. à φυράω. Th. φύρω, *miſceo*.

Φύρασις, εως, ἡ, *maceratio*, *commixtio*: ab eod.

Φύρασον, a. 1. imperat. act. à

Φυράω, *miſceo*, *macero*, *ſubigo*: f. άσω. p. πεφύρακα. perf. paſſ. πεφύραμαι. Th. φύρω.

Φύρδην, adv. *mixtim*, *permixtim*: item *confuſè*, *inordinatè*. Th. φύρω.

Φύρειν, præſ. infin. act. à φύρω.

Φύρμα, ατος, τὸ, *ſordes*. Th. φύρω.

Φυρμὸς, ῦ, ὁ, *inquinatio*, *inquinamentum*: à

ΦΥ'ΡΩ, *miſceo*, *inquino*, *perfundo*, *rigo*, *pinſo*: f. φυρῶ, & Æol. φύρσω, p. πέφυρκα. perf. paſſ. πέφυρμαι.

Φὺς, φύντος, a. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, *naſcor*. a. 2. ἔφυν.

Φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, *follis*. Th. φυσάω.

Φυσαθεὶς, εῖσα, ὲν, Dor. pro φυσηθεὶς, *inflatus*, a. 1. part. paſſ. à φυσάω, *inflo*.

Φῦσαι, a. 1. infin. act. verbi φύω, *gigno*: f. ύσω. a. 2. ἔφυν.

Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, *bulla in aquâ naſcens*: item *tibia* vel *fiſtula*: à φυσάω, *inflo*.

Φυσαλος, ου, ὁ, *bufo*. Th. φυσάω,

Digitized by Google

Φύσας, αντος, in f. g. φύσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φύω, naſcor : Alii per Sync. pro φυσήσας, dici volunt à φυσάω, inflo.

ΦΥΣΑ'Ω, φυσσάω, ſufflo, inflo : f. ήσω.

Φύσει, producet ; 3. ſing. f. 1. à φύω, gigno. Poteſt eſſe etiam dat. ſing. à φύσις, εως, ἡ, natura : à φύω.

Φύσημα, ατος, τὸ, flatus, inflatio : à φυσάω.

Φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum : item follis. Th. φυσάω.

Φυσίγναθος, ου, ὁ nomen propr. ranæ, qu. buccas inflans. Ex φυσάω, inflo, & γνάθος, ου, ἡ, maxilla.

Φύσιγξ, γγος, ἡ, veſicula, ſeu puſtula in manibus, vel pedibus, Th. φυσάω, inflo.

Φυσίζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad victum generans, neceſſaria. Epithet terræ. Ex φύω, naſcor, & ζάω, vivo : vel qu. φύουσα ζῶα, gignens animalia.

Φυσικὸς, ἡ, ὸν, naturalis, -e : & hinc

Φυσικῶς, adv. naturaliter : à φύσις, natura. Th. φύω, naſcor.

Φυσιόω, -ῶ, anhelo ; item inflo : f. ώσω. p. πεφυσίωκα. præſ. paſſ. φυσιόομαι, -οῦμαι, inflor, turgeo : perf. paſſ. πεφυσίωμαι, perf. part. paſſ. πεφυσιωμένος, η, ον inflatus, a, um. Th. φυσάω, inflo.

Φύσις, εως, ἡ, natura, ingenium, recta ratio, ſtatura, [* mos gentium receptus : 1. Cor. xi. 14.] dat. ſing. φύσει, acc. φύσιν. Th. φύω, naſcor.

Φυσίωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio animi : à φυσιόω, -ῶ, inflo. Th. φυσάω, idem.

Φύσκη, ης, ἡ, VESICA, quia inflata à φυσάω, inflo.

Φύσκω, Dor. pro φύσκου, gen. à φύσκος. quod illud ſit Stephanus docet de Urbibus.

Φυσσᾶν, præſ. infin. à

Φυσσάω, pro φυσάω, inflo.

Φυσσίω, Ion. pro φυσσάω, quod vide.

Φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ inſtrumentum inſufflatorium, flabellum : à φυσσάω, quod vide.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, locus arboribus conſitus ; hortus vinea : à φυτὸν, οῦ, τὸ, planta. Th. φύω, gigno.

Φυτάομαι, planto, gigno, procreo : ab iiſd.

Φυτεία, ας, ἡ, plantatio, & idem quod φυτὸν, οῦ, τὸ, planta. Th. φύω.

Φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi φυτεύω, quod vide.

Φυτεύθητι, a. 1. imperat. paſſ. ejuſd.

Φύτευμα, ατος, τὸ, Poët. pro φυτὸν, οῦ, τὸ, planta : à φυτεύω, quod vide.

Φυτεύσασκε, 3. ſing. a. 1. m. Ion. &

Φυτεύσῃ, plantaret : 3. ſing. a. 1. ſub. act. à φυτεύω.

Φύτευσις, εως, ἡ, plantatio. Th. φύω.

Φυτεύω, planto : φυτεύειν τινὶ θάνατον, Poët. pro mortem alicui machinari : imperf. ἐφύτευον, ες, ε. f. ύσω, p. πεφύτευκα. a. 1. ἐφύτευσα. p. paſſ. πεφύτευμαι, σαι, ται. p. part. paſſ. πεφυτευμένος, η, ον. a. 1. ind. paſſ. ἐφυτεύθην, ης, η. a. 1. imperat. paſſ. φυτεύθητι, ήτω, plantator tu : à φυτὸν, q. v.

Φυτὸν, οῦ, τὸ, planta, ſtirps : à φύω, gigno.

Φυτοσκάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, agricola, foſſor : ex φυτὸν, planta, & σκάπτω, fodio.

ΦΥ'Ω, gigno, produco, edo, pario, naſcor : f. φύσω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυον, ες, ε, & ἔφυν, υς, υ. tanq. à φύμι, unde a. 2. part. φὺς, φύντος, præſ. paſſ. φύομαι, naſcor. p. paſſ. πέφυμαι, σαι, (unde φύσις, εως, ἡ, natura) & in 3. ſing. πέφυται· unde φυτὸν, οῦ, τὸ, planta : a. 2. paſſ. ἐφύην, ης, η. a. 2. part. paſſ. φυεὶς, εῖσα, ἐν. [* ὁ τῶν δ' ἔφυς, Eurip. Suppl. 292 ; ubi vide Markland. tu non ex eodem numero es, i. 2. οὐκ ἔφυς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου.]

Φωγνύω, vel υμι, torreo, uro : à

Φώγω, idem quod

Φώζω, uro in foco, torreo : à φῶς, lux. Th. φάω, luceo.

Φώϊξ, vel φωΐξ, avis inimica harpæ : ὀφθαλμοβόρος, Ariſt. l... ix. 8. quia ἀΐσσει εἰς φῶτα, id eſt, ὀφθαλμούς.

ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, PHOCÆNA, balæna.

Φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus, PHOCA.

Φωκῆες, ων, nomen gentis.

Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.

Φωκυλίδεω, gen. Ion. pro -ου. à

Φωκυλίδης, ου, ὁ, PHOCYLIDES, nomen viri proprium.

Φωλάδες, ἄρκτοι, urſi in luſtris degentes. Th. φωλεός.

ΦΩΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, & φωλεά, ᾶς, ἡ luſtrum latibulum, antrum : quod à φῶς, & ὀλέω, quod ibi φῶς ὄλλυται, id eſt, ἀπόλωλε, perit lux.

Φωλεύω, idem quod

Φωλέω, in ſpecu lateo. Th. φωλεός, luſtrum.

Φῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub verbi φημὶ, ſeu φάω, dico.

Φωνάεις, άεσσα, ᾶεν, Dor. pro φωνήεις, vocalis, ſonorus : à φωνὴ, ἡ, vox, ſonus.

Φωνᾶντα, per Craſin pro φωνάεντα, qu. Dor. pro φωνήεντα, acc. ſing. à φωνήεις, quod vide.

Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, a. 1. inf. act. à φωνέω, voco.

Φωνεῦντα. Dor. pro φωνοῦντα, n. g. pl. part. præſ. &

Φωνεῦντες, loquentes, Dor. pro φωνοῦντες, nomi. pl. part. præſ. act. à

Φωνέω, voco, nomino, invito, vocem emitto : imperf. ἐφώνεον. ουν. f. ήσω, ſonum edam. p. πεφώνηκα. a. 1. ἐφώνησα, ας, ε. a. 1. imperat act. φώνησον, άτω a. 1. paſſ. ἐφωνήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. φωνηθῆναι. Th. ſeq.

ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, vox, ſonus, lingua, [* rumor, nomen. Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ, Il. Γ. 161, Priamus Helenam vocavit nomine. Ἐν δ' ἄρα φωνὴν θῆκε θεῶν κῆρυξ, Sed nomen illi impoſuit Deorum præco.] quod à φάω, loqui.

Φωνήσας, αντος, a. 1. part. act. at

Φωνήσασ', pro φωνήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω, quod vide.

Φώνησε, dixit, Ion. pro ἐφώνησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd.

ΦΩ'Ρ, φωρὸς, ὁ, FUR ; item φώρ, vel φωρητὴς, ου, ὁ ſpeculator, explorator. Hinc

Φωρὰ, ᾶς, ἡ, furtum.

Φωρᾶν, præſ. inf. à

Digitized by Google

Φωράω, *furor, in furto deprehendo*; item *quæro, perveſtigo*. Th. φὼρ, *fur*.

Φωριαμὸς, ῦ, ὁ, *ſcrinium, arcula*: quæ contra φῶρας, id eſt, *fures*. Sed puto eſt à χωριαμός, quod idem.

Φώριος εὐνὴ, *furtivus congreſſus*: à φὼρ.

Φωρῶν, gen. pl. à φὼρ, *fur*.

Φῶς, φωδὸς, ἡ, *uſtio*: à φώζω, quod vide.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lux, focus*. [* *ignis*, Marc. xii. 54. Eurip. in Rheſo 81.] Contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*: ſed

Φὼς, φωτὸς, ὁ, *vir*: ab eod. th. vel à φάω, *loquor*.

Φώσκω, & διαφώσκω, *illuceſco*: à φῶς, τὸ, *lux*. Th. φάω, *luceo*.

Φωςὴρ, ῆρος, ὁ *lumen, luminare*: à φώσκω, idem quod φάω, *luceo*.

Φωσφόρος, ου, ὁ, *lucifer*. Ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*, (th. φάω, *luceo*.) & φέρω, *fero*.

Φώσων, ὁ, *velum*.

Φῶτα, *virum*, acc. ſing. à φὼς, *vir*, quod vide: nom. pl. à φῶτες.

Φῶτε, nom. dual. ab eod.

Φωτεινὸς, ῦ, *lucidus*, à φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen*, contract. pro φάος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*.

Φωτίζω, *illumino, illuſtro*: f. ίσω, & Att. -ιῶ, p. πεφώτικα. a. 1. ἐφώτισα. a. 1. inf. φωτίσαι. a. 2. part. act. φωτίσας, αντος. perf. paſſ. πεφώτισμαι, σαι, ςαι. a. 1. paſſ. ἐφωτίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. φωτισθεὶς, έντος à φῶς, *lux*. Th. φάω, *luceo*.

Φωτισμὸς, ῦ, ὁ, *ſplendor, fulgor, lumen*: à præced.

Φωχθεὶς, *toſtus*, a. 1. part. paſſ. verbi φώγνυμαι, ſeu φωγνύω. a. 1. paſſ. ἐφώχθην. Th. φώγω, pro φρύγω.

Χ.

Χ Eſt litera vigeſima ſecunda apud Græcos; hâc notâ Athenienſes adulterinos nummos notabant; undè χιάζω eſt, *ut ſpurium rejicio*. In numeris 600 denotat. Tum χ', ob ſeq. vocalem, pro κ' vel καὶ, ut χ' ἀ, vel χὰ, Dor. pro καὶ ἁ. ſæpe pro κε, vel κεν, quæ ſunt dictiunculæ potentiales.

Χαβὸς, *curvus*. Heſych. Sed

Χάβος, ſubſt. *frænum*.

Χάδε vel χάδεν, Ion. pro ἔχαδε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, *recedo, privo, capio*: a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.

Χαδέειν, Ion. pro χαδεῖν, *CEDERE*: a. 2. inf. verbi ejuſd.

Χάεος, gen. ſing. à χάος, εος, τὸ, *CHAOS*, *rudis indigeſtaque materia*; *tenebræ, hiatus*. Th. χαίνω, *hiſco*.

Χάζεο, & χάζευ, Ion. & Dor. pro χάζου, præſ. imperat. paſſ. à

ΧΑ'ΖΩ, *recedo, privo*: *capio, capax, ſum*: f. άσω. a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα, quod à χῶ, *capio*.

ΧΑΙ'ΝΩ, *hiſco, dehiſco*: f. ανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 1. ἔχηνα. a. 2. inf. χανεῖν. p. κέχηνα. perf. paſſ. κέχασμαι. qu. à χάω, inuſit.

ΧΑΙ῀ΟΝ, ου, τὸ, *pedum, baculum paſtorale*.

Χαιὸς, vel χάϊος, *probus*. Vide χάος.

Χαῖρ' pro χαῖρε, χαίρετε, 2. ſing. & 2. pl. præſ. imperat. act. à χαίρω. [* Χαίρειν, præſ. inf. incipit. Ep. Jac. i. 1; apud cæteras apoſtolorum epiſtolas χάρις.]

Χαιρέκακος, *qui gaudet malis alienis*.

Χαῖρεν, Ion. pro ἔχαιρεν, 3. ſing. imperf. act. à χαίρω, *gaudeo*.

Χαιρετίζω, *cum gaudio & ſalutatione blandè ſuſcipio*: Job. vii. 1.

Χαίρετον, dual. imperativ. præſ. act. verbi χαίρω.

Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, *oleris genus*. Th. φύλλον.

Χαίρην, Dor. pro χαίρειν, præſ. inf. &

Χαίρῃς, 2. ſing. præſ. ſub. act. &

Χαιρήσειν, inf. f. 1. verbi χαίρω.

Χαίροισα, Dor. pro χαίρουσα, *gaudens*, &c. præſ. part. f. g. à

ΧΑΙ'ΡΩ, εις, ει, *lætor, gaudeo, delector*: imperf. ἔχαιρον, ες, ε. præſ. imperat. χαῖρε, *ſalve, ave*: f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον. perf. paſſ. κέχαρμαι. a. 2. paſſ. ἐχάρην, ης, η, *gaviſus ſui*: a. 2. ſub. paſſ. χαρῶ, ῇς, ῇ. aor. 2. inf. paſſ. χαρῆναι. fut. 2. paſſ. χαρήσομαι, *lætabor*, præt. med. κέχαρα. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium*. χαίρειν χαρὰν, *gaudere gaudium*.

Χαιτάεις, άεσσα, εν, Dor. pro χαιτήεις, *comatus*, *qui comam habet*: à

ΧΑΙ'ΤΗ, ης, η, *juba, coma, cæſaries*, SETA quod à χέω, quia *diffuſa*.

Χαιτήεις, εντος, ὁ, *jubatus, comatus*: in f. g. χαιτήεσσα, ης, ἡ. à præced.

Χαλά, ᾶς, ἁ, Dor. pro χηλὴ, ῆς, ἡ, *furca, ungula, biſulca*.

ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, *grando*: quod à χαλάω.

Χαλαζήεις, εντος, *grandinoſus*: à præced.

Χαλάζω, *demitto, ſuſpendo*: f. άσω, p. κεχάλακα.

Χαλαίνοντες, *laxantes*, nominat. plur. præſ. part. à

Χαλαίνω, idem quod χαλάω, *laxo*: f. ανῶ.

Χάλανδρον, ου, τὸ, *grabatum*, Heſych.

Χαλάξαις, Dor. & Æol. pro

Χαλάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλᾶσι, Dor. & Æol. pro χαλῶσι, *laxantur, demittuntur*: quod Att. pro χαλῶνται, 3. pl. præſ. ind. à χαλάω.

Χαλασμὸς, ῦ, ὁ, *laxatio*. Th. χαλάω.

Χαλαςὸν, ῦ, τὸ, *catenula, catena*: à χαλάω.

ΧΑΛΑ'Ω, vel χαλάζω, *LAXO, remitto, ceſſo, concedo*: f. άσω. a. 1. ἐχάλασα, ας, ε. a. 1. imperat. χάλασον, άτω. p. act. κεχάλακα. p. paſſ. κεχάλασμαι, σαι, ςαι, a. 1. ind. paſſ. ἐχαλάσθην, *demiſſus ſui*.

Digitized by Google

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *GALBANUM, ſuccus ferulæ, arboris.*

Χαλδαῖος, ε, ὁ, *Chaldæus*, nomen gentile.

Χαλεπαίνω, *difficilis ſum, ſuccenſeo*; item *injuriâ laceſſo*. præſ. imperat. act. χαλέπαινε. χαλεπαίνοι, 3. ſing. opt. præſ. act. Th. χαλέπτω, *lædo*, f. ψω.

Χαλεπῆ, dat. ſing. f. g. à

Χαλεπὸς, ῦ, *pernicioſus, gravis, difficilis*: gen. Ion. χαλεποῖο. dat. pl. Ion. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, *lædo*.

Χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas*: à ſeq.

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, *damno officio, everto, labefacto*: f. ψω. p. κεχάλεφα. præt. m. κεχάλεπα. Hinc χαλεπὸς, ῦ, *difficilis*; item *noxius, gravis, moleſtus*. χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas*. χαλεπαίνω, *difficilem me præbeo*.

Χαλεπῶς, *difficulter*, adv. à χαλεπὸς, *difficilis*. Th. χαλέπτω.

Χαλεπώτερος, ε, *difficilior*, & in ſuperl. χαλεπώτατος, *difficillimus*: ab eodem.

Χάλικες, *lapides minuti*; à χάλιξ, q. v.

Χαλίκρατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *merus, purus*: à χάλις, & κεράω, *miſceo*.

Χαλιμὰς, *Baccha*, qu. *ſoluta in furorem*: à χαλάω, *laxo*. χαλιμάζειν, *in libidinem ruere*.

Χάλιμος, ε, *veneficus*: an quia animas χαλᾷ ᾗ ἐκλύει?

Χαλιναγωγέω, -ῶ, *fræno duco*: cum acc. f. ήσω, p. κεχαλιναγώγηκα. a. 1. ἐχαλιναγώγησα. a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, *fræno moderari*. Ex χαλινὸς, *frænum*, & ἀγωγὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *dux viæ*. Th. ἄγω.

ΧΑΛΙΝΟ'Σ, ε, ὁ, *frænum ancbora*: qu. à χαλᾷν. Hinc πειθιχάλινος, *frænis obediens*.

Χαλίνε. *fræna*, præſ. imperat. act. χαλίνοω, -ῶ à

Χαλινόω, *fræno*. Th. χαλινός.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, *lapillus, SILEX, CALX*: vide etiam ſeq.

ΧΑ'ΛΙΣ, ſeu χάλιξ, ικος, ὁ, *Bacchus, vinum merum*: qu. à χαλᾷ, *laxat*, velut in lætitiam.

Χαλίφρων, acc. ſing. à

Χαλίφρονα, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *cui mens laxata & emota eſt*: à χαλᾶσθαι φρένα, vel cui χάλις φρένα *turbavit*.

Χαλκάρματος, ε, ὁ ᾗ ἡ, Poët. & Ionic. pro χαλκάρματος, *qui æreo curru vehitur*. Ex χαλκὸς, *æs*, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

Χάλκασπις, ιδος, ὁ ᾗ ἡ, *qui æreum clypeum geſtat*. Ex χαλκὸς, *æs*, & ἀσπὶς, *clypeus*.

Χάλκε', pro χάλκεα, nom. pl. n. g. d. χάλκεος, -ῦς, quod vide.

Χαλκεῖον, ε, τὸ, *officina fabri ferrarii*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Χάλκειος, εία, ειον, *æreus*.

Χαλκείων, gen. pl. à χάλκειος, ε, metri gratiâ pro χάλκεος, quod vide.

Χαλκέλατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *ex ære ducto factus*: idem quod χαλκήλατος, quod vide.

Χαλκέντερος, *inteſtina habens ærea*. Ita cognominatus fuit Didymus grammaticus διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. Dicitur enim ſcripſiſſe ſuper te mille libros. Suid. ex χαλκὸς, *æs*, & ἔντερον, *inteſtinum*. Th. ἐντός.

Χαλκεντὴς, ἑος, ὁ ᾗ ἡ, Poët. *qui æreis armis utitur*. Ex χαλκὸς, *æs*, & ἔντεα, τὰ, *arma*.

Χαλκεόγομφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *æreis*, vel *ferreis clavis compactus*. Ex χαλκὸς, & γόμφος, ε, ὁ, *clavus*.

Χαλκεοθώραξ, ακος, ὁ ᾗ ἡ, *qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus* vel *armatus*: ex χάλκεος, quod vide, & θώραξ, *thorax*.

Χαλκεοκάρδιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui æreum pectus habet*. Ex χάλκεος, quod vide, & καρδία, ἡ, *cor*.

Χαλκεομίτρας, ε, ὁ, Poët. ὁ χαλκῆν μίτραν φέρων, *quia æream mitram geſtat*.

Χάλκεος, -ῦς, -έα, -ῆ, -εον, -ῦν, *æreus, a um*. Th. χαλκός.

Χαλκεόφωνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *æream vocem habens*, dat. ſing. χαλκεοφώνῳ, ex χάλκεος, quod vide, & φωνὴ, *vox*.

Χαλκεὺς, ἑος, ὁ, *faber ærarius*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Χαλκεύομαι, *ex ære fabricor*. χαλκεύεται, 3. ſing. præſ. paſſ. à χαλκεὺς, quod vide.

Χαλκέῳ, dat. ſing. à χάλκεος, -ῦς, *æneus*.

Χαλκέως, adv. *ex ære*; ab eodem. Th. χαλκός.

Χαλκηδὼν, όνος, ὁ, nomen gemmæ, *Chalcedonius*.

Χαλκήϊον, ε, τὸ, Ion. pro χαλκεῖον, *vas ahenum*: & pro *fabri ferrarii officinâ*. Th. χαλκός.

Χαλκήλατος, ex *ære ductus*. Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω, ſeu ἐλάω, *duco, ductile opus facio*.

Χαλκήρης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *æreus, ex ære factus & aptatus*. Ex χαλκὸς, & ἄρω, *apto*.

Χαλκίδα, acc. ſing. à χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

Χαλκίον, ε, τὸ, *vas æreum*, quo coquus utitur. Th. χαλκός.

Χαλκοαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χαλκοαρῶν. à

Χαλκοάρης, ε, ὁ *qui æreis* aut *ferreis armis eſt ſublatus*, ac *interfectus*. Vel activè *qui ferro interficit hoſtes*. Ex χαλκὸς, *æs*, & αἴρω, *tollo, cædo*, &c. Vel certè ſic eum vocant, quod τὸν χαλκὸν ἀρηρότα εἶχεν, id eſt, *æs adaptatum haberet* corpori. Ex χαλκὸς, & ἄρω, *apto*.

Χαλκοβαρὴς, ἑος, ὁ ᾗ ἡ, *ære gravis*; item *firmus ſolidus*. Ex χαλκὸς & βάρος, εος, τὸ, *pondus*.

Χαλκοβατὴς, ἑος, ὁ ᾗ ἡ, & τὸ χαλκοβατὲς, *qui æri* vel *æreis fundamentis inſiſtit firmus, ſolidus, ſolidam habens baſin*. Ex χαλκὸς & βάσις, *fundamentum*. Th. βαίνω, *eo*.

Χαλκόγενυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, *qui æreas* vel *ferreas genas* vel *maxillas habet*: ex χαλκὸς, *æs*, & γένυς, υος, ἡ *mentum*.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ, *æris domitor*; à χαλκὸς & δαμάω, *domo*.

Χαλκοῖο, gen. Ion. à χαλκὸς, ῦ, ὁ, *æs*.

Χαλκοκνήμιδες, *æreis induti ocreis*. per Syncop. *æreis armis induti*: ex χαλκὸς, & κνημὶς, ῖδος, ἡ, *tibiale, ocrea*. Th. κνήμη, *tibia*.

Digitized by Google

Χαλκοκορυςῆ, dat. ſing. à

Χαλκοκορυςὴς, ȣ̃, ὁ, *æreâ galeâ munitus*: à χαλκὸς, & κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Χαλκόκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ſt epitum edit ære pulſato*: ex χαλκὸς, & κρότος, *pulſus*.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, CHALCOLIBANUM: ex χαλκὸς, & λίβανος, ου, ὁ, *thus*.

Χαλκοπάραος, ου, ὁ, Æol. & Dor. pro

Χαλκοπάρῃος, ου, ὁ, hoc Att. factum ex χαλκοπάρειος, *qui æreas genas habet*: ex χαλκὸς, & παρειὰ, ἡ, *gena*.

Χαλκόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æreum pavimentum habens*: Epith. cœli χαλκοῦν πέδον ἔχων.

Χαλκοπλάςης, ου, ὁ, *faber ærarius*.

Χαλκόποδες ταῦροι, *æripides tauri*: ex χαλκὸς, & πȣ̃ς, *pes*.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æreas vel ferreas portas habens*. Th. πύλη, *porta*.

ΧΑΛΚΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *æs, arma ærea*, vel *moneta*.

Χαλκότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui æreum arcum habet*: ex χαλκὸς & τόξον, *arcus*.

Χαλκότορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui æs perforat & penetrat*: ex χαλκὸς & τορέω, *perforo*.

Χαλκότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ære impreſſus, ferro inflictus*: ex χαλκὸς & τύπτω, *verbero*: præt. m. τέτυπα.

Χαλκοῦσθαι, *æreis armis armari*: præſ. inf. paſſ. à χαλκόω. Th. χαλκός.

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, *qui æreis armis delectatur*: ex χαλκὸς, & χάρμη, ἡ, vel χάρμα, τὸ, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Χαλκοχιτώνων, gen. pl. à

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *loricâ æneâ armatus*: à χαλκὸς & χιτὼν, *tunica*.

Χαλκῷ, *æri*: dat. ſing. à χαλκός.

Χαμάδις, & χαμάζε, *humi*: adv. à

ΧΑΜΑΙ, *HUMI, in terrâ*: adv.

Χαμαιάκτη, *humilis* ἀκτὴ, id eſt, *ſambucus, ebulus*.

Χαμαίβατον, ου, τὸ, *fragum*: &

Χαμαίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *humilis rubus*: ex χαμαὶ, & βάτος, ου, ἡ, *rubus*.

Χαμαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ὁ χαμαὶ ϗ ἐν τῇ γῇ γενόμενος, *terrigena, quique humi & in terrâ eſt natus*.

χαμαιδάφνη, *laureola*, herba: ex χαμαὶ & δάφνη, *laurus*.

Χαμαιδιδάσκαλος, *ludimagiſter*: inferioris ſc. ludi.

Χαμαιδικαςὴς, *pedaneus judex*: pedibus, non curru, in forum iens.

Χαμαίδρυς, CHAMEDRIS, herba.

Χαμαιεύνης, pro Χαμεύνης, *qui huma cubat*: ex χαμαὶ, *humi*, & εὐνὴ, *cubile*.

Χαμαίζηλον, ου, τὸ, *viburnum; geniſta*: &

Χαμαίζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *humilis*: qu. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, *humilia cum æmulatione conſectans*.

Χαμαιλεύκη, qu. *humilis populus*: λεύκη enim *populus alba*.

Χαμαιλέων, *leo pumilus, animal quod ſubinde colorem mutat, CHAMÆLEON*, Angl. cameleon. Metaph. *verſipellis, qui vertit pellis ſuæ colorem ob pavorem*, nullum enim animal pavidius eo dicitur. Eſt &

Χαμαιλέων βοιάμ(?), *carduus*: ſic dictus ob foliorum varietatem, à chamæleonte animali: ex χαμαὶ & λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Χαμαίμηλον, CHAMÆMELUM, Angl. chamomile: ex χαμαὶ, *humi*, & μῆλον, *malum*: ab odore mali Mariani dicta herba, Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετοῖσαν, Dor. pro χαμαιπετοῦσαν, *humi cadentem*: acc. ſing. part. præſ. act. à χαμαιπετέω· ex χαμαὶ & πετέω, quod à πίπτω, *cado*. Hinc

Χαμαιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *humi cadens*: vel *in terram decidens*.

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, CHAMÆPITYS, herba ita dicta, quia odore *pinum* refert. Th. πίτυς, ἡ, *pinus*.

Χαμαιριφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *in terram ſtratus*; à ῥίπτω.

Χαμαιτύπη, *ſcortum vile*: quod ſe ſinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμελαία, contractè pro χαμαιελαία, qu. *humilis olea*.

Χαμεῖνα, αν, ἁ, Dor. pro

Χαμεύνη, ης, ἡ, per Sync. pro χαμαιεύνη, *humi jacens cubile*: &

Χαμευνὶς, ίδος, ἡ, *humilis lectus*: ex χαμαὶ, & εὐνὴ, *cubile*.

Χαμηλὸς, ἡ, ὸν, *humilis, -e, vilis*: Poët. χαμηλαὶ, *ungulæ*: à χαμαὶ, *humi*.

Χαμόθεν, adv. *ex humo*, è terrâ. Th. χαμαὶ, *humi*.

Χαμοῦλκος, *traha*: machina quâ navis è mari in ſiccum trahitur: ex χαμαὶ, & ἕλκω, *traho*.

Χάμος, *frænum*: Puto à κημὸς, aut à χάβος.

Χαναὰν, ὁ, nom. viri & regionis indecl. Heb. quod interp. Lat. *depreſſus, humiliatus*. Hinc

Χαναναῖος, αία, αῖον, *Chananæus*.

Χανδάνω, idem quod χάζω, *capio*.

Χανδὸν, adv. *ore hiante*: à χαίνω, *hiſco*.

Χανεῖν, a. 2. inf. act. verbi χαίνω, *hiſco*: f. ανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 2. part. χανών.

Χανοῦμαι, f. 1. m. &

Χανούμενος, f. 1. part. m. &

Χανῶ, *hiabo*: f. 1. act. verbi χαίνω, *hiſco*.

Χάος, εος, τὸ, CHAOS, *rictus, hiatus, tenebræ*. Angl. chaos.

Χαὸς, ȣ̃, *bonus, illuſtris*: Dor. à χάω, *capio*: quia bonum eſt acceptabile.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium*: à p. m. κέχαρα, verbi χαίρω, *gaudeo*.

Χάραγμα, ατος, τὸ, *ſcriptura, character*: à χαράσσω, quod vide.

Χαράδρα, ας, ἡ, & Ion. -ης, *alveus, ſulcus, foſſa*. Hinc

Χαραδριὸς, ȣ̃, ὁ, avis genus ſic dictæ, quod *hiaticula*, ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκήσεις ποιεῖται. Th. χαράσσω, *excavo*.

Χαράδρην, acc. ſing. Ion. à χαράδρα, q. v.

Χαρακοβολία, ιας, ἡ, *caſtra, vallum*.

Χαρακόω, -ῶ, *circumvallo, foſſâ munio, obſideo*.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, CHARACTER, *typus; forma*: *nota inſculpta*, Angl. character. Th. χαράσσω, quod vide.

Χαρακτηρίζω, *inſignio charactere & notâ diſtinguo*: Angl. to characterize: à præced.

Χαράκωσις, εως, ἡ, *munitio, obſeſſio*: à χαρακόω, *obſideo*.

Χάραξ, ακος, ὁ, *vallum ſeu agger, quo caſtra muniri ſolent*: item χάραξ, ἡ, *pedamentum*. Th. χαράσσω.

Digitized by Google

Χαρασσέμεναι, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, præſ. inf. act. &

Χαράσσοισα, ας, ά, Dor. pro

Χαράσσουσα, ης, ἡ, *notans, vellicans*; præſ. part. f. g. à

ΧΑΡΑ'ΣΣΩ, ſeu -ττω, *ſculpo, imprimo, incido, excavo*: f. ξω. p. κεχάραχα. p. paſſ. κεχάραγμαι, ξαι, κται.

Χαρείην. Vide in χαρεὶς.

Χαρεὶς, έντος, & in f. g. χαρεῖσα, *elegans, gratioſus, gaviſus*, a. 2. part. paſſ. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. χαρῶ. a. 2. paſſ. ἐχάρην. a. 2. opt. χαρείην. fut. 2. ind. paſſ. χαρήσομαι.

Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, *lætatus eſt*: 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. &

Χαρῆναι, a. 2. inf. paſſ. &

Χαρήσομαι, fut. 2. inf. paſſ. verbi χαίρω.

Χαρίεις, εντος, *gratioſus, elegans*: acc. plur. χαρίεντας. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. Hinc Lat. *CHARUS*.

Χαρίεν, τὸ, à præced.

Χαρίεντ' pro χαρίεντα, acc. ejuſd.

Χαριεντισμῷ, dat. ſing. à χαριεντισμὸς, ῦ, ὁ, *venuſtas ſermonis*: à χαρίεις, έντος, quod vide.

Χαριέντως, adv. *gratioſè*: ab eod.

Χαριέστατος, *jucundiſſimus, venuſtiſſimus*: ſuperl. à χαρίεις, quod vide.

Χαρίζομαι, *dono, gratificor, condono*: [* χαρίζομαι τινὶ, paſſive, *in gratiam alicujus dimittor*. Act. iii. 14. ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, *virum homicidam donari vobis*; ſcil. ut dimittatur. At in voce media, χαρίζομαι τινὰ αὐτοῖς, Act. xxv. 11. 16. *in gratiam eorum damno aliquem*. οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις, χαρίζεσθαί τινα εἰς ἀπώλειαν, *non ſolent Romani donare aliquem in exitium*; Et neutraliter abſque accuſativo, *gratiam inire cum aliquo*, τοῖς μάλιστ' οἰομένοις αὐτῷ χαρίζεσθαι, *qui putant ſibi eum obſequio conſtringere*, vel *gratiam ejus conciliare*, Dem. de Cherloneſi rebus;] præſ. part. χαριζόμενος, η, ον. f. m. χαρίσομαι, ῃ, εῖται. p. paſſ. κεχάρισμαι. a. 1. paſſ. ἐχαρίσθην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. χαρισθῆναι. a. 1. part. paſſ. χαρισθεὶς, ένος, *donatus, gratiis datus*. f. 1. paſſ. χαρισθήσομαι, ῃ, εται. a. 1. m. ἐχαρισάμην, ω, ατο, *gratis dedi, gratuitò remiſi*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*.

Χαρικλοῖς, gen. Æol. & Dor. pro χαρικλῦς. ex

Χαρικλὼ, *CHARICLO*, nomen propr.

Χαρίξῃ, 2. ſing. a. 1. ſub. m. Dor. pro χαρίσῃ. à χαρίζομαι, quod vide.

ΧΑ'ΡΙΣ, ιτος, ἡ, *gratia, gratiarum actio, gaudium, eleemoſyna, venuſtas, benevolentia, præmium*: in acc. χάριν. [* χάριν δοῦναι τινὶ, *prodeſſe alicui, bene de aliquo mereri*. Eph. iv. 29. ἐπιτελεῖν χάριν, *perficiat gratiam*. 2 Cor. viii. 6. χάριν διδόναι ὀργῇ, *iræ gratificare*. Soph. Oed. Colon. 902. ἔχειν χάριν πρός τινα, *gratioſum eſſe apud aliquem*. Act. ii. 47. ἔχωμεν χάριν δι' ἧς λατρεύωμεν τῷ Θεῷ, *immeriti beneficii loco habeamus*, vel *gratiam, unde Deo ſerviamus*, &c. Heb. xii. 28. οἱ μὴ παῖδες, χάριν οὐδεμίαν ἔχουσιν, *filii enim nullam gratiam habent*, Plut. de amore probis, p. 497. Bos de Exerc. Phil. p. 264. χάριν ſub. κατὰ adverbialiter uſurpatur, & ponitur pro ἕνεκα. ὁ νόμος τῆς παραβάσεως χάριν προσετέθη, *lex propter tranſgreſſiones inſtituta eſt*, Gal. iii. 19. τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν, 2. Cor. viii. 4. 6. 9. 19. *Donum, collecta*, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ibid. 1. *beneficentiam ingentem*, ſcil. eleemoſynas per Hebraiſmum vertunt Knatchb. Homberg. et alii, nam χάρις pro *gratia* notant vix bis occurrere in N. T. Non multum abludit, σημαινόντων τὴν παλαιὰν τοῦ ζώου χάριν, Diod. Sic. p. 55. *beneficium hujus beſtiæ* [canis] *ſignificare volentibus*: et Eclog. iii. 31. 67. D. iii. l. 34. χάρις, *eleemoſyna*, 1 Cor. xvi. 3.]

Χαρίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, *gratificor*: f. ίσομαι. à præced.

Χαρισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd. & th.

Χάρισμα, ατος, τὸ, *donum gratuitum*, quod quis alicui gratificatur: ex iiſdem.

Χαριστήριον, ῦ, τὸ, *gratia, gratiarum actio, munificentia*.

* Χαριστήριος, ὁ καὶ ἡ, *ad gratiarum actionem pertinens*.

Χάριτες, tres ſorores, *Gratiæ* dictæ: in gen. pl. χαρίτων. Th. χάρις.

Χαριτόω, *gratiâ afficio, facio ut aliquis ſit acceptus*: f. ώσω. p. κεχαρίτωκα. perf. paſſ. κεχαρίτωμαι. perf. part. κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiam conſecutus*. à præced. [* Luc. i. 28. Sirach. xviii. 15. novè dictum. Druſ.]

Χάρμα, ατος, τὸ & χάρμη, ης, ἡ, *gaudium, amicus ad pugnandum promptus, pugna*. Th. χαίρω, *gaudeo*. Angl. charm.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, *gaudium, lætitia*. &

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem. &

Χαρμόσυνά τινα ποιεῖσθαι, *res quaſdam lætas facere*. ab eod. th.

Χαροποῖο, gen. Ion. à χαροπὸς, qu. v.

Χαροποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *gaudium efficiens*: ex χαρὰ, *gaudium*, & ποιέω, *facio*.

Χαροπὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, vel χαρωπὸς, *lætus, vultu ſerenus, cæſius*: à χαίρω, & ὢψ, ωπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Χαροῦσιν, 3. pl. f. 1. à χαίρω, *gaudeo*.

Χαῤῥὰν, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *æſtus*.

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ῦ, ὁ, *CHARTA*: ſic dicta, quia literis χαράσσεται, *inſcribitur*. Vel à verbo χαίρειν, quod epiſtolis ſolet apponi. Hinc Angl. chart & card.

Χαρτίον, ῦ, τὸ, *volumen, chartula*: à præc.

Χαρτοπώλης, *chartarius*: qui chartas πωλεῖ.

Χαρτοφύλαξ, *chartularius*: φύλαξ chartarum.

ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, *CHARYBDIS, vortex maris, vorago*: quia in χάος βαίνει. Vel ex χαὸς, & ῥοιβδος, *ſtridor*. Eſt enim χάος ῥοιβδοῦν, *hiatus ſtridens*.

ΧΑ'ΡΩΝ, ωντος, ὁ, *CHARON, orci portitor, mors*. Hinc

Χαρώνειος, *ad Charontem pertinens*.

Χάσκω, *hiſco*, idem quod χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus, CHASMA*. Th. χαίνω, *hiſco*: f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. a. 2. ἔχανον. p. κέχηνα. p. paſſ. κέχασμαι.

Digitized by Google

Χασμώμεν☉, Ion. & Dor. pro χασμώμενος, *inhians*: præſ. part. à χασμάομαι, idem quod χασμάδομαι, à præced.

Χάσμη, ης, ἡ, *oſcitatio*, actus hiantis oris: à χάσκω ſeu χαίνω, *hio*.

Χασσάμεν☉, *retrocedens*: a. 1. part. m. gem. σ, Poët. verbi χάζω, *recedo*.

Χασσώμεσθα, Poët. pro χασώμεθα, *cedamus*: 1. pl. a. 1. ſub. m. verbi ejuſd.

Χατέουσι, *indigentibus*: dat. pl. part. præſ. act. ex

ΧΑΤΕ´Ω, Poët. *CAREO*, *egeo*, *indigeo*, *cupio*: qu. à χάω, *capio*, vel *hio*. Hinc

Χατεύω & χατίζω, idem quod χατέω, & χῆτος, ε☉, τὸ, *indigentia*.

Χατίζω, idem quod χατέω, *egeo*.

Χαυλιόδους, & χαυλιόδων, οντ☉, ὁ, *dentes exſertos habens*: ex χαλάω, *laxo*, *emitto*, & ὀδοὺς, όντ☉, *dens*.

ΧΑΥΝΟΣ, ε, *laxus*, *fungoſus*: qu. à χαίνω, *hio*.

Χαυὼν, *placenta*: Jer. vii. 18. & xliv. 19. pro quo

Χαυὰν, ῶν☉, idem, ibid. Th. χαῦν☉.

* Χαύνως, adv. *laxè*.

Χάω, *HIO*, *apertus ſum*, *vacuus ſum*, *capio*.

Χέαι, *fudiſſe*: a. 1. inf. act. verbi χέω, *fundo*: f. χεύσω. a. 1. ἔχεα. a. 1. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.

Χεβράδαψ☉, *edulium quoddam Syrorum*.

Χέδροπα, *legumina*, qu. χειρόδροπα, quia χειρὶ δρέπονται.

Χέει, *fundit*: 3. ſing. præſ. ind. à χέω ſeu χεύω, *fundo*: f. χέσω, χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα. a. 1. paſſ. ἐχύθην.

ΧΕ´ΖΩ, *caco*, *ventris onus depono*: f. έσω, à χέω, eſt enim *excrementa effundo*.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, *ſerpentum latibulum*: à χέω, ſeu χέω, id eſt, χωρῶ, *capio*.

Χείλεσι, & Poët. χείλεσσι, dat. pl. à χεῖλ☉, ε☉, τὸ, *labrum*, *labium*.

Χείλευς, Dor. leg. pro χείλους, *labri*: genit. ſing. à

ΧΕΙ´ΛΟΣ, ε☉, τὸ, *labrum*, *labium*: per id. qu. χέομεν, potum. Et pro *ſermone*, &c. per Metaph. *littus*, ſeu *ora maris*.

ΧΕΙ͂ΜΑ, ατ☉, τὸ, *hyems*, *tempeſtas*, (à χέω, ſeu χεύω, quòd multas *fundat* pluvias & nives.) Hinc

Χειμάζω, f. άσω, *hyemo*, *hyberno*; item *tempeſtate vexo*; *vexo velut procellâ*; à præced.

Χειμαίνειν, *tempeſtate vexare*; ab eod.

Χείμαρ☉, *clavus ligneus ſub carinâ*.

Χειμάῤῥ☉, ε, ὁ, & χειμάῤῥε☉, -ως, ὁ, *torrens*, ex χεῖμα, *hyems*, & ῥό☉, -ῦς, όε, -ῦ, ὁ, *fluxus*. Th. ῥέω, *fluo*.

Χειμάῤῥῳ, dat. ſing. à præcedente, quod videas.

Χειμὰς, άδ☉, ἡ, ſub. ὥρα, *tempus hybernum*, *HYEMS*. Th. χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, *hyematio*, *hybernatio*; item *tempeſtas*; à χειμάζω, quod vide.

Χείμεθλον, *pernio*, morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾷ, *calces*; dicitur & χίμεθλον & χίμεθλα.

Χειμερίζειν, *hyemem traducere*. Th. χεῖμα, *hyems*.

Χειμέρι☉, ε, ὁ ᾗ ἡ, & χειμερινὸς, ε, *hyemalis*, *hybernus*, *tempeſtuoſus*: quod à præcedente Th.

Χειμὼν, ῶν☉, ὁ, *hyems*, *tempeſtas*; idem quod præced. Th.

Χέουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi χέω, pro χέω, *fundo*. Vide χέω.

ΧΕΙ´Ρ, ρὸς, ἡ, *manus*, *ſcriptura*; *copia*: à χῶ, *capio*: eſt enim capiendi inſtrumentum; χεῖς pro χεῖρα, acc. ſing. Hinc ἐγχειρέω, *manum admoveo*, *aggredior*: & ἐπιχείρημα, ατ☉, τὸ, *conatus*. [* Subauditur: τῇ ἑτέρᾳ λαβεῖν, Dion. Caſſ. l. xxxix. p. 1625. *ſiniſtrâ manu capere*, i. e. nullo negotio; ἐκ χειρὸς, *è veſtigio*, ut Angl. dicitur out of hand. Dion. Caſſ. l. xxxvi. οἱ μὲν, χάριν ἐκ χειρὸς ἀποδιδόντες, *gratiam ex veſtigio reddentes*, Polyb. τὸς μὲν χερσὶ κατεχρήσαντο, *obtruncârunt*.

Χειραγωγέω, -ῶ, *manu duco*: f. ήσω. p. m. κεχειραγώγηκα. à

Χειραγωγὸς, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui vel quæ manu ducit*: ex χεὶρ & ἄγωγος, *dux viæ*. Th. ἄγω, *duco*.

Χειραπλάζειν, *manibus tractare*: ex χεὶρ & ἅπλω, *necto*.

* Χειραψία, ας, ἡ, *manuſigio*, exercitium quoddam in Palæſtrâ, Plut. Galen.

Χείρεσι & χείρεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro χερσὶ à χεὶρ.

Χειριδωτοὶ κιθῶνες, (Ion. pro χιτῶνες) *tunicæ manicatæ*, ab eod. th.

Χειριστῆν, acc. ſing. f. g. ſuperl. grad. à κακὸς, *malus*, compar. χείρων & χείρων, ſuperl. χείριστ☉, *peſſimus*.

Χειροβαλλίστρα, *falarica*: quaſi χειρὸς βαλλίστρα.

Χειρόγραφον. ε, τὸ, *CHIROGRAPHUM*, *ſyngrapha*, q. d. χειρὶ γεγραμμένον, *manu propriâ ſcriptum*. [* εὗρε τὰς ὑπὸ τῶν υἱῶν γραφείσας ταῖς σφραγῖσι, ᾗ μετὰ τὸ λῦσαι τὰ σημεῖα, τὰ χειρόγραφα, *cognovit epiſtolas eſſe filiorum ex annulis, et relaxatis epiſtolæ vinculis, ex manu ipſorum*. Dion. Hal. l. v. Salm. de ſubſcr. & ſignand. teſtament. p. 194.] Th. γράφω, *ſcribo*.

Χειρόδεσμ☉, *copula*: qu. χειρῶν δεσμὸς à δέω, *ligo*.

Χειροδίκαι, nom. pl. à

Χειροδίκης, ε, ὁ, *cui jus eſt in manibus*: ex χεὶρ, *manus*, & δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Χειροδρόπ☉, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui χειρὶ δρέπει*, *manu decerpit*.

Χειροήθης, έ☉, ὁ ᾗ ἡ, *manſuetus*, *cicur*: ex χεὶρ, & ἦθ☉, τὸ, *indoles*.

Χειροκοπείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. à

Χειροκοπέω, *manum abſcindo*: quod ex χεὶρ & κόπτω, *ſcindo*, *amputo*; f. ήσω. p. m. κέκοπα.

Χειρόμακτρον, *mantela* ſeu *mantile*: quo ſcil. χεῖρας μάσσομεν, *manus extergimus*.

Χειρόμυλον, *mola manualis*: qu. χειρῶν μύλη.

Χεῖρον, τὸ, *pejus*: in pl. χείρονα. ex χείρων, ον☉, ὁ ᾗ ἡ, *pejor*: compar. à κακὸς, *malus*. Th. χεὶρ, ἡ, *manus*.

Χειρονομέω, *manibus geſticulor*. Hinc

Χειρονομία, *actus geſticulandi manibus*.

Χειρόομαι, -ῦμαι, *manum violentas ſuper* [illegible]

Digitized by Google

manibus ſuperatum capio, ſubigo. Th. χεὶρ, manus.

Χειρονίδαι, ῶν, αἱ, manicæ.

Χειροπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manum implens: ex χεὶρ, manus, & πλήθω, impleo, quod à Th. πλέος, plenus.

Χειροποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, manu factus: ex χεὶρ, & ποιέω, facio.

Χειρὸς, gen. ſing. à χεὶρ, manus: dat. χειρὶ. dat. pl. χερσί.

Χειροσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui manum inſpicit: ſc. ut indè divinet. qui χεῖρα σκέπτεται.

Χειροτένοντες, nom. pl. à

Χειροτένων, οντος, ὁ ϗ ἡ, qui manibus eſt nervoſis: ex χεὶρ, manus, & τένων, tendo, -inis. Th. τείνω, tendo.

Χειρότερον, n. g. à comparativo χείρων. Th. κακὸς, malus.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex: ex χεὶρ, & τέχνη, ἡ, ars.

Χειροτονέω, per ſuffragia creo: qu. protenſâ manu eligo, ut in ſuffragiis ſolebant. fut. ήσω. p. κεχειροτόνηκα. a. 1. ἐχειροτόνησα. a. 1. ind. paſſ. ἐχειροτονήθην, ης, η· ex χεὶρ, & τείνω, tendo.

Χειροτονία, ας, ἡ, ſuffragium, plebiſcitum, creatio magiſtratûs, à præced.

Χειροῦν, in ſuam poteſtatem redigere: à χειρόω. Th. χεὶρ.

Χειρουργέω, -ῶ, manibus operor, operor; item medicam manum admoveo: à

Χειρουργὸς, quaſi χειροεργὸς, qui χειρὶ ἔργον facit, qui manu medicinam facit, CHIRURGUS.

Χειρόω, -ῶ, f. ώσω, manuum viribus ſupero, domo. Th. χεὶρ.

Χείρω, deteriora: nom. vel acc. pl. n. g. pro χείρονα, -οα, -ω, à

Χείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pejor, deterior, inops, pauper. comp. à κακὸς, malus: in ſuperl. χείριστος: quidam dicunt à χεὶρ, & alii à χρεία, indigentia. ut ſit, qui indigentior. Eſt &

Χείρων, CHIRON, nom. propr. viri. dat. ſing. Χείρωνι.

Χειρώνακτες, οἱ, nom. pl. à

Χειρῶναξ, κτος, ὁ, opifex, qui propriis manibus victum ſibi quæritat: ex χειροάναξ contractum: q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, qui dominus eſt ſuarum manuum. Hinc

Χειρωναξία, ἡ, opificium.

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χειρόω, manuum viribus ſupero, domo: f. ώσω. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χείσεται, capax erit: 3. ſing. f. 1. m. verbi χείω, Poët. pro χέω, capio.

Χηλειά, idem quod χειά, caverna, latibulum ſerpentum.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, hirundo: qu. à χείλη δινεῖν, quòd ſcil. labia agitet. vel quod χείλεσιν ᾄδει, labiis canit.

Χέλυδρος, ου, ὁ, teſtudo marina; item venenatus ſerpens qui Chelydrus à Virgilio dicitur: ex χέλυς, teſtudo, & ὕδωρ, τὸ, aqua.

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, teſtudo, animal quod tectum gerit; item CHELYS, inſtrumentum muſicum ab animalis ſimilitudine ſic dictum, pectus, machinamentum. Hinc χελύνη & χελώνη, ης, ἡ, idem.

Χελύσσομαι, expectoro, eructo, tuſſio: à χέλυς, pro pectore.

Χελώνη, ης, ἡ, vide in χέλυς.

Χελώνιον, ου, τὸ, tegmen teſtudinis.

Χελωνὶς, ίδος, ἡ, limen januæ tabernaculi.

Χέουσα, fundens: præſ. part. act. f. g à χέω, f. χεύσω. a. 1. paſſ. ἐχύθην.

* Χεράδος, εος, τὸ, Ἄλις χεράδος περιχεύας Μύριον, ſabulo affatim circumfuſo, Il. Φ. 319. ubi nequit jungi cum ἅλις in genitivo, cum nunquam id adverbium apud Hom. caſu ἅλις ita uſurpatur. Obſtat etiam μυρίον. Ἄξει παμφόρῳ χεράδει τυπτόμενον, rapit promiſcuæ glareæ ictus patientem, Pind. vi. 13. Dawes, Miſc. Crit.

Χερὰς, άδος, ἡ, colluvies miſta cœno & lapidibus. à χέρμα, acervus parvorum lapidum. hoc à χερμὰς, άδος, ἡ, lapis, qui manum implere poteſt. Th. χεὶρ.

Χερείονα, pejora; nom. pl. n. g. à χερείων. vide ſeq.

Χερειότερος & χερείων, Poët. pro χείρων, pejor, inferior, qu. ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, qui manuum robore ſuperatur. compar. à κακὸς, malus, ſuperl. χείριστος, à præced. Th.

Χερείων, vide præced.

Χέρεσσι, dat. pl. Poët. pro χείρεσσι, Ion. pro χερσί. Th. χεὶρ.

Χέρηα, pro χερείονα, acc. ſing. &

Χέρηες, οἱ, pro χερείονες, nom. pl. &

Χέρηϊ, dat. ſing. pro χερείονι, à χερείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, compar. Poët. pro χείρων, pejor, inferior. ſuperl. χείριστος. Th. χεὶρ.

Χεριαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χεριαρῶν· à

Χεριάρας, ου, vel -α, ὁ, qui aliquid manu aptat & compingit, χειρὶ ἄρει.

Χερμάδιον, ου, τὸ, lapis: ex χεὶρ & μάσσω, tango: vel à χερμάς.

Χερμαδίῳ, ſaxo, dat. ſing. à præced.

Χερμὰς, άδος, ἡ, lapis, qui manum implere poteſt. Th. χεὶρ.

Χέρνα, ἡ, paupertas: ut quum quis χειρὶ victum quærit, vel ex χεὶρ & νέω, neo.

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, &

Χερνήτης, ου, ὁ, manu victum quærens, inops, pauper: &

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, mulier victum quærens nendo manibus. ex iiſd.

Χέρνιβον, ου, τὸ, gutturnium; à

Χερνίπτω, & -ομαι, manus lavo: ex χεὶρ, & νίπτω, lavo.

Χέρνιψ, ιβος, ἡ, aqua vel vas lavandis manibus: manuum ablutio, purgatio: à χερνίψω, f. verbi ſup.

Χερνίψαντο, lavarunt manus: 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi ejuſd.

Χεροῖν, dat. dual. Poët. gen. χερὸς, à χεὶρ.

Χεροκενὰς, adv. vacuis manibus, ſine munere, gratis.

Χέῤῥες, αἱ, & χέῤῥας, τὰς, Dor. pro χεῖρες & χεῖρας, manus.

ΧΕ'ΡΡΟΣ, ὁ, ſeu χέρσος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſertus, incultus ager; vel ſubſt. ſolum deſertum, χέρσος, γῆ, terra quæ non aratur. Hinc

Χερσαῖος,

Digitized by Google

Χερσαῖος, αία, αῖον, *terreſtris*, -*e*, *neglectus*: &
Χερσεύω, f. εύσω, *incultus ſum*, *negligor*: ab eod.
Χερσὶ, dat. pl. à χείρ.
Χερσόθεν, Poët. adv. pro ἐκ τῆς χέρσου, *ex humo*, *ex terrâ*: vide χέῤῥος.
Χερσονησοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quæ Cherſoneſi*, id eſt, *peninſulæ ſpeciem habet*.
Χέρσος, vide in χέῤῥος.
Χερβεὶμ, & -βίμ, οἱ, indecl. nomen angelorum ſic à formâ *juvenum* dictorum.
Χερύδριον, υ, τὸ, dimin. à χείρ.
Χερῶ, ἐν χερῷ, vel ἐν χερσῷ, *in propinquo*, ab ἔχομαι.
Χευάντων, *fundant*, Att. pro χευάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à χεῦον, άτω: verbi χέω, *fundo*: f. χεύσω. a. 1. ἔχευα & ἔχεα.
Χεῦμα, ατος, τὸ, *unda*, *fluxus*, *flumen*: *extrema ora rei*; *quod fuſum*, *vas fuſile*: ab eod. th.
Χεύσωσιν, 3. pl. a. 1. ſub. act. à
ΧΕ'Ω, *fundo*, [* *pictum facio*, χέων χετάνλιον ἐπὶ τῶν δίφρων, Plut. Apocr. Luc.] f. χέσω, χείσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα. p. κέχυκα. p. paſſ. κέχυμαι. Hinc οἰνοχόος. οῦ, ὁ, *pincerna*.
Χηλευτὸς, ἡ, ὸν, *forcipiculatus*: à
ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, *forfex*, ſeu *forceps cancrorum*: Item *ungula biſcula*: dat. pl. Ion. χηλῇσι· qu. à χῶ, *capio*.
Χηλὸς, οῦ, ὁ, *arca*: à χέω, *capio*.
Χημέρα, pro ϗ ἡμέρα, & *dies*.
Χήμη, ης, ἡ, *hiatus*: ex χαίνω, *hio*. Eſt & *menſura liquidorum*, pendens drachmas tres vel duas.
Χήμωσις, εως, ἡ, *affectus albi in oculo*, *quum iſtud ſuprà nigrum eminet*. Th. χαίνω, *hiſco*.
ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ ϗ ἡ, *anſer*: in pl. χῆνες· qu. à χάω, vel χαίνω, *hio*, *hiſco*.
Χηνοπλούμαλα, *accubita ex plumis anſerum*: ex χὴν, *anſer*, & Lat. *pluma*.
Χήρα, ας, ἡ, *vidua*. vide χῆρος.
ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *caverna*, *latibulum*.
Χηράω, -ῶ, *affertur propter illud*, Job. xxiv. 3. ubi legitur ἐχήρασαν. pro ἐνεχύρασαν.
Χηρεία, ας, ἡ, *viduitas*: Th. χῆρος.
Χηρεύσις, εως, ἡ, *viduitas*; à
Χηρεύω, f. εύσω, *viduus*, vel *vidua ſum*, *viduam vitam dego*, *deſtituor*; item *viduum reddo*: à
ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, *viduus*, *a*, *um*, *deſertus*, *orbus aliquâ re*: qu. à χωρὶς, quia ſeparatus à compare.
Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, *viduo*, *viduum reddo*: à præced. Th.
Χήρωσε, *deſolavit*, Ion. pro ἐχήρωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, *viduo*: f. ώσω. Th. χῆρος, *viduus*, *deſertus*.
Χηρωσταὶ, οἱ, *remoti cognati*, *viduarum tutores*: ab eod. th.
Χήτει, dat. ſing. à χῆτος, τὸ, quod vide.
Χητίζω, *indigeo*, *deficio*. Th. χατίω, idem.
Χῆτος, εος, τὸ, *penuaria privatio*. Th. χατίω, *indigeo*.
Χθαμαλὸς, Pleonaſm. τῦ θ, pro χαμαλὸς, *humilis*, *depreſſus*, *non multum à terrâ aſſurgens*: à χαμαὶ, *humi*.
ΧΘΕ'Σ, adv. *heri*, ὁ χθὲς, ſcil. ὢν, *heſternus*.
Χθεσινὸς, οῦ, *heſternus*, à præced.
Χθιζὰ, pro χθὲς, *heri*.
Χθιζὸς, οῦ, *heſternus*. Th. χθὲς.
Χθία, *corpus*, Heſych. An ex χθὼν, *terra*?
Χθονὶ, dat. ſing à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.
Χθόνιος, υ, *terreſtris*, *ſubterraneus*, *gravis*, *infauſtus*. Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.
Χθονὸς, *terræ*: gen. à χθὼν.
ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, *terra*: qu. à χῶ, *capio*. Hinc χθόνιος, *terreſtris*.
Χιὰ, idem quod χειὰ, *latebra*.
Χιάζω, noto figurâ literæ Χ, quæ quia Latinis decem ſignificat, χιάζειν vertitur *decuſſare*. Eſt autem Χ nota delectionis in ſcripturâ.
Χίδρον, χίδρα, dicuntur *novella tritici grana*, *granea*: q. à χεῖν ὕδωρ, quod indè cibus fiat, additâ aquâ. [* Lev. ii. 14. 16. xxiv. 14. Caſaub. in Athen. xiv. 16.]
Χίλιαι, α, *mille*. in pl. f. g. & n. Hinc χιλιὰς, vide in χίλιοι.
Χιλιάρχαι, nom. pl. ex
Χιλιάρχης, υ, ὁ, *militum tribunus*. &
* Χιλιαρχέω, *tribuni officio fungor*.
Χιλιαρχία, ας, ἡ, *tribunatus militum*, [* Diod. Sic. xv. A. M. 3601.] à
Χιλίαρχος, & -χης, υ, ὁ, *militum tribunus*. Ex χίλιοι, *mille*, & ἄρχος, *dux*. Th ἀρχὴ, *imperium*.
Χιλιὰς, άδος, ἡ, *numerus mille continens*: à ſeq.
ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, α, *mille*, Æol. χέλλιοι. Hinc
Χιλιοςὸς, ῦ, *milleſimus*, & δισχίλιοι, *bis mille*.
Χιλιοπλασίως, adv. qu. *millies plicitèr*.
Χιλιοςὺν, acc. à
Χιλιοςὺν, ύος, *mille milites*.
ΧΙΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *pabulum*, ſcribitur & χειλός.
Χιλόω, -ῶ, *paſco*, à præced.
Χίμαιρα, ας, ἡ, & Ion. -ης, ἡ, *CHIMÆRA*, *monſtroſa quædam beſtia*, vel *capra hyeme nata*: à χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems*.
Χίμαρος, *hircus*, *aut hœdus hyeme natus*. Th. χεῖμα, *hyems*.
Χιμάῤῥος, idem quod χίμαρος.
Χιμάρως, Dor. pro χιμάρους, *capellas*, accuſ. pl. præced.
Χίμετλον, idem quod χείμετλον, quod vide.
Χιονέων, gen. pl. à χιόνεος, υ, *niveus*. Th. χιὼν, όνος, ἡ, *nix*.
Χιονίζειν, *nive conſpergere*. Th. χιὼν, ἡ, *nix*.
Χιονόβας, αντος, *per nives gradiens*: à χιὼν & βαίνω.
Χιονόω, -ῶ, *dealbo*, f. ώσω. p. κεχιόνωκα· à χιὼν.
Χῖος, υ, ἡ, nomen inſulæ; à *fundendo*.
ΧΙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, & Ion. κιθὼν, *TUNICA exterior & interior*, *lorica*: χίτων', pro χίτῶνα, acc. ſing. Hinc
Χιτωνίσκος, *tunicula*.
ΧΙΩ'Ν, όνος, ἡ, *nix*, qu. à χέω, quia *funditur* è cœlo.
ΧΛΑΙ'ΝΑ, ης, ἡ, *LÆNA* veſtis, *quæ tunicæ interiori ſuperinduebatur*, ad frigus arcendum: ideo à χλιαίνω, *calefacio*.

Χλαμυ-

Digitized by Google

Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui chlamydem fert* : ex χλαμὺς, & φέρω, *fero*.

* Χλαμύδιον, ου, τὸ, *chlamys parva*.

ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, *CHLAMYS*, ejuſdem originis cum χλαῖνα, quod vide.

Χλευάζω, *cavillor, irrideo* : f. άσω. p. κεχλεύακα. p. paſſ. κεχλεύασμαι, σαι, σται· à χλεύη.

Χλεύασμα, ατος, τὸ, &

Χλευασμὸς, ου, ὁ, *illuſio*. &

Χλευαστὴς, ου, ὁ, *illuſor, irriſor* : à

ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, *riſus, deriſio, ludibrium*.

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, *tepefacio, calefacio* : f. ανῶ. p. κεχλίαγκα. a. 1. paſſ. ἐχλιάνθην.

Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus, placidus, ſuavis* : χλιαρὸν, Poët. pro χλιαρῶς, *ſuaviter*. Th. χλιαίνω.

Χλιδαὶ, nom. pl. à χλιδὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui delicatas pedum plantas habet; qui tenellos pedes habet* : ex χλιδανὸς, *delicatus* (quod à χλίω, *deliciis frango*) & σφυρὸν, ου, τὸ, *malleolus pedis*.

Χλιδάω, *delicior, delicias facio, delicatus ſum* : ſic χλιδῶσα μολπὰ, *delicioſa modulatio*, ſeu *ſuavis cantus*.

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, *deliciæ, luxus, mollities*. Th. χλίω.

Χλῖδος, εος, τὸ, idem.

Χλιδὼν, ῶνος, ἡ, *armilla, monile* : &

Χλιδῶνες, *armillæ* : quia delicati eis utuntur : à χλιδάω.

Χλιήνας, αντος, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω, quod vide.

ΧΛΙ'Ω, *deliciis frango*, ceu *luxu fæmineo*.

ΧΛΟ'Α, ας, ἡ, *herba virens, gramen* : quod à χιλὸς, quia eſt *pabulum* pecori. Hinc

Χλοερὸς, & χλωρὸς, ου, *herbidus, viridis*.

Χλοερῶ, dat. ſing. à χλοερὸς, *viridis*. Th. χλόα.

Χλοεύνης, & contractè χλεύνης, ου, ὁ, *qui in virenti gramine cubat* : *agreſtis*. Angl. clown. Ex χλόα, *herba* & εὐνὴ, ἡ, *cubile*.

Χλόη, ης, ἡ, idem quod χλόα. item propr. nomen mulieris.

Χλοηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *germinans; viriditatem ferens* : ex χλόη, *herba*, & φέρω, *fero*.

Χλοῦναι, *agreſtes*. nom. pl. à

Χλεύνης, per Craſin pro χλοεύνης, quod vide.

Χλωρίζω, *viridis ſum, vireo*. Metaph. *vigeo*, item *palleo* : à

Χλωρὸς. ὰ, ὸν, per Craſin pro χλοερὸς, *viridis, herbidus, & qui res virides facit, mollis*. Th. χλόα, *viride gramen*.

Χλωρότης, ητος, ἡ, *viriditas*; item *pallor* : à præced.

ΧΝΑΥ'Ω, *carpo, vellico, voro, deglutio*, Angl. to gnaw : f. χναύσω, qu. à χνάω, *carpo*. hinc χνόος, ου, ὁ, & χνοῦς, οῦ, ὁ, *raſio*; idem *lanugo, pubes*.

Χνοάω, *lanuginem habeo, pubeſco* : è

Χνόος, χνοῦς, *raſio*; item *lanugo, pubes* : à χναύω, quod vide.

Χοάνη, *infundibulum* : à χέω, *fundo*.

Χοάνοιο, gen. Ion. à

Χόανος, ου, ὁ, *fornax fuſoria, vas ex argillâ ad fundenda metalla* : *catinus* : à χέω, *fundo*.

Χοεὺς, & χόος, οῦς, ὁ, *congius*, menſura liquidorum capiens libras ix. Dor. χῶς, à χέω, *capio*.

Χοὴ, ῆς, ἡ, *libamen*, χοαὶ, αἱ, *inferiæ*, à χέω, *libo*.

Χοθανὼθ, *tunica*. Nehem. vii. 70. 72.

Χοϊκὸς, ἡ, ὸν, *pulvereus, a, um* : à χόος, χοῦς, -όυς, ου, ὁ, *pulvis* : à χέω, *fundo*.

Χοινικὶς, *modiolus*, rotæ medium ſeu fiſtula cui infixi ſunt radii, à χοῖνιξ.

ΧΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ἡ, *menſura duos continens ſextarios* : puto à χῶ, *capio*, vel à χναύω, quantum quis uno die poteſt χναύειν.

Χοιρὰς, άδος, ἡ, *porca*; item *ſaxum in mari aliquantùm eminens*, ut porco nanti ſimile videatur. Th. χοῖρος.

Χοίρεος, ου, *porcinus*, pro χοίρειος, idem. Th. χοῖρος. Eſt &

Χοίρειος, εία, ον, *porcinus* : ab eod.

Χοιρίνη, *concha porcellana* : à χοῖρος.

Χοιρογύλλιος, *cuniculus*. Lev. xi. 6. Deut. xiv. 7.

Χοιροκομεῖον, locus ubi *porci* κομίζονται, *curantur* & aluntur.

ΧΟΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *porcus, ſus*; etiam *natura, quâ mulieres ſunt*.

Χοιροσφαγεῖον, *confectorium*, ubi porci conficiuntur ſeu mactantur : à χοιρὸς, & σφάζω, *macto*.

Χολὰ, Dor. pro χολὴ, ἡ, *bilis*.

Χολὰς, άδος, ἡ, *inteſtinum*, quia χολὴν capit, vel quaſi κοιλάς.

Χολάω, *indignor, iraſcor* : cum dat. f. άσω. p. κεχόλακα. Th. χολή.

Χολέρα, ας, ἡ, *CHOLERA*, morbus, Angl. choler : à χολὴ.

Χολερικὸς, ου, *cholericus, iracundus* : à

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *bilis, fel, ira, nauſea*.

Χόλιξ, idem quod χολάς.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου. à χόλος.

Χολόομαι, -οῦμαι, *iraſcor*, f. ώσομαι. p. κεχόλωμαι. Th. χολὴ.

Χόλος. ου, ὁ, idem quod χολὴ, *bilis*.

Χολούμενος, *iratus*, præſ. part. à χολόομαι.

Χολωθεὶς, *iratus*, a. 1. part. paſſ. &

Χολωθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi χολόομαι, *iraſcor*. Th. χολὴ, *bilis, ira*.

Χολωσάμενος, η, ον, *iratus, a, um*, a. 1. part. m. pro quo Poëtæ dicunt χωσάμενος, ejuſd. verbi & Th.

Χολωσέμεν, & χολωσέμεναι, *ſuccenſurum eſſe* : Ion. & Dor. pro χολώσειν, f. 1. infin. act. verbi χολόω, *iraſcor* : f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis, ira*.

Χολῷτο. 3. ſing. perf. opt. paſſ. Ion. pro κεχολῷτο, *iraſcatur*, ejuſd verbi & Th.

Χονδριτῶν, gen. pl. à χονδρίτης, ου, ὁ, *panis ex hordeo*. Th. χόνδρος.

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, *granum, grumus concretus*, ut ſalis : thuris ; *cartilago, alica* : qu. à χεῖν ὕδωρ, quia *effunditur aqua* ad farinam, &c.

Χόος, χοῦς, ὁ, *terra aggeſta, humus, agger*; *pulvis* : à χέω, *fundo*. Eſt &

Χόος, -οῦς, ὁ, *congius*, &

Χόος, χοῦς, ἡ, *vas aquarium, quo aqua manibus datur*.

Χοραζὶν, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. *promulgatrix*, Lat.

Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, ου, ὁ, *tumor tenuis inteſtini* : & *fides in inſtrumento muſico*

Digitized by Google

aut *arcu*; quia ſit ex inteſtinis. ex χορδὴ & ἄειδω.

ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, *inteſtinum*; item *CHORDA*, *fides*: dat. pl. Ion. χορδῆσι. Hinc Angl. chord, vel cord.

Χορεία, ας, ἡ, *CHOREA*, in pl. χορεῖαι. Th. χορός.

Χορευτὴς, ῦ, ὁ, *ſaltator*: à

Χορεύω, *ſalto*, *ſaltando celebro*, [* *ſaltare facio*, Eurip. Herc. Fur. 686.] χορεύῃ, 3. ſing. præſ. ſub. Th. χορός, *chorus*.

Χορηγέω, *ſum dux chori*; item *ſuppedito*, *ſumptum præbeo*, cum acc. f. ήσω. p. κεχορήγηκα. a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε. a. 1. infin. act. χορηγῆσαι. Ex χορὸς, ῦ, ὁ, *chorus*, & ἄγω, *duco*, vel potiùs ἡγέομαι, idem. Hinc

Χορηγία, ας, ἡ, *præbitio*, *præbitus*.

Χορηγὸς, ῦ, ὁ, *CHORAGUS*, *dux chori*: à χορὸς, & ἄγω, vel ἡγέομαι, *duco*. Etymologo videtur quaſi χεραγὸς. Ex χεὶρ & ἄγω.

Χορηγοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. verbi χορηγέω, quod vide.

Χορία, & χορεία, *edulia è lacte & melle*; *exta*. &

Χόριον, χορεῖον vel χωρεῖον, *ſecundinæ*, quia fœtum χωρεῖ, id eſt, *capit*. Th. χορός.

Χόρειος, vel χορεῖος, *pes metricus choreis aptus*: ab eod.

Χοροιτυπία, ἡ, *chorea*, *ipſa actio plaudendi pedibus inter ſaltandum*: à

Χοροιτυπὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *qui in choro pulſat terram pedibus*: à χορὸς, ῦ, ὁ, *chorus*, & τύπτω, *pulſo*.

ΧΟΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *CHORUS*, *cœtus canentium & ſaltantium*, *chorea*, *tripudium*: qu. à χαίρω. Hinc Angl. cheir.

Χορτάζω, *herbis*, ſeu *gramine paſco*, *fœno ſaturo*; item *ſaturo*: f. άσω. p. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε, a. 1. inf. act. χορτάσαι, *ſaturare*. præſ. paſſ. χορτάζομαι, *ſaturor*. p. paſſ. κεχόρτασμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐχορτάσθην, ης, η. & in 3. pl. ἐχορτάσθησαν. a. 1. ſub. χορτασθῶ, ῆς, ῆ, & in 3. pl. χορτασθῶσι. a. 1. inf. paſſ. χορτασθῆναι. f. 1. ind. paſſ. χορτασθήσομαι, ῃ, εται, & in 2. pl. χορτασθήσεσθε. Th. χόρτος, *gramen*, *fœnum*.

Χορτάσαι, a. 1. infin. act. verbi χορτάζω, quod vide.

Χορτασθῆναι, a. 1. infin. paſſ. ejuſd.

Χορτασία, ας, ἡ, *cibus*. &

Χόρτασμα, ατος, τὸ, *cibus*: à χορτάζω, quod vide.

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ῦ, ὁ, *fœnum*, *gramen*, *herba*.

Χορτώδης, εος, ὁ, vel ἡ, *herbaceus*; *fœnum*, *ad graminis formam accedens*.

Χοζας, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. *videns*, Lat.

Χῦς. Vide χόος.

Χῆσι, *fundunt*, Ion. pro χέυσι, à χέω.

Χραίνω, *coloro*, *imbuo*; *ungo*; *inficio*: à χράω, *coloro*.

Χραῖσμ', Ion. pro ἔχραισμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. à

Χραισμέω, *adjuvo*, *opitulor*, *proſum*: qu. χρησιμέω, à χρήσιμος, *utilis*, quod à χράομαι, *utor*.

Χραίσμη, ης, ἡ, *auxilium*: à præced.

Χραίσμησε, *auxiliatus eſt*, Ion. 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, quod vide.

Χρᾶν, *oraculum reddere*, *vaticinari*, *commodare*: infin. à χράω, -ῶ.

Χρανθεὶς, *pollutus*, a. 1. part. paſſ. verbi χραίνω, *ungo*, *coloro*: f. ανῶ. a. 1. paſſ. ἐχράνθην.

Χράομαι, -ῶμαι, *commodato accipio*, *mutuor*, *oraculum conſulto*; it. *utor*: cum dat. præſ. imperat. χρᾶυ, ῶ, *utere*. imperf. ἐχραόμην, -ώμην, -άυ, -ῶ, -άετο, -ᾶτο, & in 3. pl. ἐχράοντο, ῶντο. f. χρήσομαι. p. paſſ. κέχρημαι, *uſus ſum*. a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. χρῆσαι, άσθω. a. 1. ſub. m. χρήσωμαι, ῃ, ηται. Th. χράω, *commodo*, &c.

Χρᾶσθε, 2. pl. imperat. paſſ. à præced.

Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. ſic

Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, *utitur*: à χράομαι.

Χραύσῃ, *ſauciaret*, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à

Χραύω, *leviter ſaucio*: f. αύσω, qu. χρὼς αὔω. Th. χράω, *coloro*, *tingo*.

ΧΡΑ'Ω, *do mutuo*, *commodato do*: qu. è manu in manum (ideòque duco à χεὶρ, *manu*) f. χρήσω. p. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Eſt & χράω, *oracula edo*; item *coloro*, *tingo*, *polluo*: [* χράομαι, in med. *utendum accipio*, *oraculum conſulo*, *familiaritate alicujus utor*, ὅτι χρῆσθαι τύτῳ τολμᾶσι, *quòd ejus familiaritate uti audent*, Lyc. c. Leoc. § 35. p. paſſ. κέχρησμαι, *uſus ſum*, *mutuo datus ſum*, præt. cum σ ad differentiam præteriti à χρῄζω, Salm. de modo uſur. p. 191. & pro ἐμπίπτω, *impetuosè irruo*, *ſeco*.]

Χρεῖα, *debita*, per Sync. pro χρέεα, à χρέος, εος, τὸ, *debitum*. pl. τὰ χρέα.

Χρέεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, *oraculum conſulere*: χρέεται, Ion. pro χρῆται. χρέωνται, pro χρῶνται. χρέωσα, pro χράωσα, & Att. χρῶσα.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, *uſus*, *utilitas*, *commodum*, *ſententia gravis*, *indigentia*, *neceſſitas*, *negotium*: quòd à χράομαι. hinc χρείαν ἔχω, *egeo*. [* χρείαν ἀπαρτῆσαι, Artemid. Oneir. l. iii. c. 59.]

Χρεῖος, υ, *egenus*: à χρεία, *indigentia*: eſt &

Χρεῖος, Poet. pro χρέος, τὸ, *debitum*.

Χρειὼ. Ion. idem quod χρεία, *indigentia*.

Χρειώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *utilis*: à χρεία, ας, ἡ, *uſus*.

Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ, quod vide.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, *hinnio*, etiam χρεμίζω dicitur: f. ίσω. p. ικα.

Χρεμετισμὸς, ῦ, ὁ, *hinnitus*: à præced.

Χρέμισαν, *hinnivere*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. verbi χρεμίζω, per Syncop. pro χρεμετίζω, quod vide.

Χρέμμα, ατος, τὸ, *ſcreatus*, *ſputum*: à

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, *ſcreo*, *exſcreo*.

Χρέμυς, χρόμις, & χρέμψ, ὁ, *nomine piſcium*.

ΧΡΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *debitum*, *mutuum*, *æs alienum*; item *fatum*, *mors*.

Digitized by Google

Χρεῖω, χρεὼν, pro χρειὼ, quod Ion. pro χρεία, ας, ἡ, *indigentia*, [* χρεὼ βυλῆς ἐμὲ ϰ̀ σὲ, Hom. Il. K, 43. *opus eſt conſilio et mibi et tibi*. Subaudi ἱϰάνεται, vel βεβίηϰε, quod expreſſum Il. K. 172. et 118. vide Clarke in loc.] at

Χρέω, Ion. pro χρῶ, *utere*, præſ. imperat. verbi χράομαι.

Χρεωκόπος, ſeu χρεοκόπος, qui χρέως, ſeu χρέος κόπτει, *debitum reſcindit*, fraudans ſcil. creditores decoctâ pecuniâ: quod eſt χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, *reſcindere*, eſt *nolle exſolvere*, & *foro cedere*.

Χρεωλυτέω, *debitum ſolvo*: tanq. à χρεωλύτης, qui χρέος λύει.

Χρεώμενος, Ion. pro χρώμενος, præſ. part. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*: f. χρήσομαι. Th. χράω.

Χρεὼν, τὸ, idem quod χρέος, εος, τὸ, *debitum, mors, fatum*: quaſi diceres χρεὼν ἐςὶ, *neceſſe eſt, fas eſt*.

Χρέωνται, Ion. pro χρῶνται, à χράομαι.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum, æs alienum*.

Χρεώςης, ϰ, ὁ, *debitor*: à χρέως, *debitum*. χρεωςέω, *ſum debitor*. χρεωςεῖσθαι, *deberi*. Th. χρέως, τὸ, *debitum*.

Χρεωφειλέτης, ϰ, ὁ, *debitor*: à χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum*, & ὀφείλω, *debeo*.

Χρὴ, *oportet*, imperſonale, cum acc. imperf. ἔχρην, & χρῆν. f. χρήσει, *oportebit*. præſ. infin. χρῆναι, pro quo ſubinde χρῆν. Th. χρεία, ας. ἡ, *indigentia*.

Χρήζοντι, *volunt*, Dor. pro χρῄζουσι. à

Χρήζω, *indigeo*, cum gen. item *volo*; *rogo*, [* Eurip. Phœniſſ. 570. fut. χρήσω. p. paſſ. κέχρημαι, κεχρημένος, Heſ. Opera et Dies, p. 317.] χρῄζοις, 2. ſing. opt. præſ. χρῄζοντι, dat. ſing. part. præſ. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia*.

Χρηΐζειν, præſ. infin. à

Χρηΐζω, idem quod χρῄζω, quod vide.

Χρηΐσεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, *uti*, infin. à χράομαι.

Χρῆμ', pro ſeq.

ΧΡΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *res utibilis*. quâ quis poteſt χρῆσθαι, *pecunia, opes, merx, oraculum, opus, factum*, [* τί χρῆμα δρᾶσαι, Eurip. Oreſt. 1621, *quam rem feciſſe?* *Portio magna alicujus rei*, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέραντον; Ariſtoph. in Nub. Act. 1, 2, *quanta pars noctis nondum peragitur*. σφενδονητῶν παμπολύ τι χρῆμα, Xen. Cyrop. l. ii. init. *vis magna funda torum*. τί τὸ χρῆμα χρόνω, ut legi debet, apud Theocr. Idyl. xxi. 35.] At in pl. τὰ χρήματα, *pecunia, opes*, [* *inſtrumenta domeſtica, quævis utenſilia, vaſa*, Heſ. Op. 407. vid. ibid. Grævium.] Hinc χρηματίζεσθαι, *oraculo admoneri*: & παραχρῆμα, adv. *è veſtigio, ex tempore*.

Χρήμαθ', ſeq. aſpirat. & χρήματ', pro χρήματα, nom. pl. à χρῆμα, ατος, τὸ, quod vide.

Χρηματίζω, [* (1) *delibero, de re quapiam ago*. ἐχρημάτισε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις, *egit de amicitiâ cum Athenienſibus*, Thuc. v. 396. (2) *Jus dico*, εἰωθότες, ὥν ἐκεῖ χρηματίζειν οἱ δήμαρχοι, *ſoliti itaque illic jus dicere tribuni*, Plut. Cat. Major, p. 761. (3) *Ex re aliqua hoc vel illud nomen ſibi acquirere*, Act. xi. 26. ἐγκαλῶν ἐπὶ τῷ τετολμηκέναι διάδημα περιθέσθαι ϰ̀ βασιλέα χρηματίζειν, Polyb. *incuſans quod auſus eſſet ſumere diadema, et rex appellari, ſive pro rege agere*. Rom. vii. 3. χρηματίζομαι, *divinitùs admoneor*, Matt. ii. 12. Iſ. Cauſaub. negat ſe legiſſe alibi in hoc paſſivo ſenſu. Ita tamen Joſ. Ant. Jud. l. xi. 8. l. iii. 9. *pecuniam acquiro*, Iſoc. Buſir. ſub initio.] a. 1. ind. act. ἐχρημάτισα, ας, ε. a. 1. inf. χρηματίσαι. præſ. paſſ. χρηματίζομαι, *divinitùs admoneor*. perf. paſſ. κεχρημάτισμαι, σαι, ςαι, *divinitùs fui admonitus, fui edictus*. perf. part. paſſ. κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitùs premiſſus*. a. 1. paſſ. ἐχρηματίσθην, ης, η. a. 2. part. paſſ. χρηματισθεὶς, έντος, *divinitùs admonitus*. Th. χρῆμα.

Χρηματίσαι, a. 1. infin. act. &

Χρηματισθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi χρηματίζω, quod vide. Th. χρῆμα.

Χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, *divinum reſponſum*: ab eod. verbo & Th.

Χρηματιςήριον, ϰ, τὸ, *officina nummularia*; item *ſedes judicis, concilium*.

Χρῆμη, ης, ἡ, *indigentia, penuria, petitio, utilitas*: à χράομαι.

Χρῆμι, inuſit. *opus ſum, debeo*: imperf. ἔχρην, & χρῆν, *oportebat*: ſub. χρῇ. infin. χρῆναι. ἀπόχρη, *ſufficit*.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, *divitiæ*: à χρῆμα, ατος, τὸ, *res*.

Χρῆν, Ion. pro ἔχρην, imperf. vel pro χρῆναι, inf. verbi imperf. χρὴ, *oportet*, quod vide.

Χρῆναι. Vide in præced.

Χρῆς, Heſych. exponit. θέλεις, χρῄζεις, Dor. contractione ex χράεις, 2. ſing. præſ. verbi χράω, *commodo*.

Χρήσαιτ' pro χρήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. m. verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.

Χρῆσαι, *rogare*, a. 1. inf. à χρήζω, quod vide.

Χρήσας, a. 1. part. act. à χράω, *commodo*.

Χρήσασθαι, *uſum eſſe*, a. 1. inf. m. verbi χράομαι, *utor*: a. 1. m. ἐχρησάμην. a. 1. part. m. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρήσδειν, Dor. pro χρῄζειν, vel χρηΐζειν, quod vide.

Χρήσει, dat. ſing. à χρῆσις, εως, ἡ, *uſus*. Th. χράω, vel χράομαι, *utor*.

Χρήσηται, 3. ſing. a. 2. ſub. m. verbi ejuſd.

Χρῆσθα, Dor. pro χρὴ, *oportet*, quod vide.

Χρῆσθαι, Dor. pro χράεσθαι, præſ. inf. verbi χράομαι, *utor*.

Χρησθεὶς, *mutuatus*, a. 1. part. paſſ. verbi χράω, *commodo*: a. 1. paſſ. ἐχρήσθην. a. 1. inf. paſſ. χρησθῆναι.

Χρήσθων, *utantur*, 3. dual. Att. pro χρήσθωσαν, quæ Dor. pro χράσθων & χράσθωσαν, 3. dual. pro 3. pl. imperat. præſ. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*: f. χρήσομαι.

Χρησιμεύω, *utilis ſum*, f. εύσω, p. κεχρησίμευκα· à

Χρήσιμος, ϰ, ὁ ϰ̀ ἡ, *utilis*; in pl. τὰ χρήσι-

Digitized by Google

μα, n. g. in compar. χρησιμώτερος, ſuperl. χρησιμώτατος. à χράομαι.

Χρῆσις, ιος, ἡ, *uſus*, & Poët. pro χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum*, [* *commodatio rei quæ gratis alicui datur utenda*, Ariſt. l. v. ad Nicom. Salm. de uſur. c. vi. p. 166.] Th. χράω, *commodo*, *oracula edo*.

Χρησμολογέω, -ῶ, *vaticinor*, f. ήσω. p. κεχρησμολόγηκα. à χρησμὸς, *oraculum*.

Χρησμολόγος, ου, ὁ ϰ ἡ, *vates*: ex χρησμὸς, quod vide, & λέγω.

Χρησμὸς, ου, ὁ, *oraculum*. χρησμῶς, Dor. pro χρησμούς. Th. χράω, *oracula edo*.

Χρησμοσύνη, ἡ, *oraculum*, *vaticinium*: à præcedente.

Χρησμῳδεῖν, *vaticinari*; ex χρησμὸς, quod vide, & ᾠδὴ, ἡ, *cantus*. Th. ἀείδω.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi χράομαι, *utor*: fut. χρήσομαι. f. part. m. χρησόμενος, η, ον.

Χρηστέον, *utendum*, verbale à χράομαι, *utor*.

Χρηστεύομαι, *benignus ſum*: f. εύσομαι. perf. paſſ. κεχρήστευμαι. à χρηστὸς, *utilis*, *bonus*. Th. χράω, *commodo*.

Χρηστηριάζεσθαι, *oraculum conſulere*: à

Χρηστήριον, ου, τὸ, *oraculum*; item *cædes*. Th. χράω, *commodo*, *oracula edo*.

Χρήστης, ου, ὁ, *fœnerator*, *creditor*: à χράομαι, *utor*. Th. χράω.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, *honeſtas*, *probitas morum*.

Χρηστολογία, ας, ἡ, *blandiloquentia*: à

Χρηστολόγος, ου, ὁ ϰ ἡ, *blandiloquus*: qu. d. λέγων τὰ χρηστά. Vide χρηστός.

Χρηστὸν, οῦ, τὸ, *benignitas*: à

Χρηστὸς, ἡ, ὸν, *utilis*, *commodus*, *bonus*, *benignus*, *mitis*, *clemens*.

Χρηστότερος, α, ον, *melior*, *-us*: compar. à χρηστὸς. Th. χράω, *commodo*.

Χρηστότης, ητος, ἡ, *utilitas*, *bonitas*, *clementia*, *benignitas*: &

Χρηστῶς, adv. *rectè*, *utilitèr*, *commodè*, *ſcitè*: à χρηστός.

Χρῆται, Dor. vel Att. pro χράεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi χράομαι, *utor*. Th. χράω.

ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, *appropinquare facio*, *admoveo*, *accedo*; *fulcio me*, *innitor*, *illino*: f. ψω.

Χρισαμένη, *uncta*, a. 1. part. m. verbi χρίω, quod vide.

Χρίσις, εως, ἡ, *unctio*. Th. χρίω.

Χρίσμα, ατος, τὸ, *unctio*, *unguentum oleoſum*: à perf. paſſ. verbi χρίω, *ungo*. Angl. chriſm.

Χριστιανὸς, ἡ, ὸν, *CHRISTIANUS*, *a*, *um*: Angl. Chriſtian: à

Χριστὸς, οῦ, ὁ, *unctus*, *CHRISTUS*, Angl. Chriſt: cognomen D. N. Jeſu, quo officium ejus indicatur: à χρίω, *ungo*: p. paſſ. κέχρισμαι, σαι, σται.

ΧΡΙ'Ω, *ungo*; item *pungo*: f. ίσω. a. 1. ἔχρισα, ας, ε. perf. κέχρικα. perf. paſſ. κεχρίσμαι, σαι, σται.

ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, *color*, *ſuperficies*: & *corpus vel cutis hominis*. Eſt & χρόα, acc. à χρῶς, χροὸς, χροΐ, ὁ, *cutis*: (qu. à χράω, *coloro*.) Hinc ὁμόχροος, ου, ὁ ϰ ἡ, *concolor*.

Χροΐ, dat. ſing. à χροῦς, -οὸς, ὁ, *cutis*. Vide præced.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inſerto ι, pro χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χροΐζεσθαι, *propriùs accubare*. Th. χρόα, *cutis*, &c.

Χροΐζω, *coloro*, *colore imbuo*. Th. χρόα.

Χροιῆν, acc. ſing. Ion. à χροιὰ, quod vide.

Χρόμαδος, *ſtridor dentium*, *dentium & maxillarum colliſio*: qu. à χρεμίζω.

Χρόμιος, ου, ὁ, *CHROMIUS*, nom. propr.

Χρονέω, *vivo*, *mentis compos ſum*. Th. χρόνος, *tempus*.

Χρονίζω, *tardo*, *moror*: f. ίσω, & Att. χρονιῶ, εῖς, εῖ. a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε. p. κεχρόνικα, ας, ε. *cunctatus ſum*. Th. χρόνος.

Χρονικὸς, οῦ, *temporalis*. Th. χρόνος.

Χρόνιος, ου, *ſerus*, *diuturnus*: à

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tempus*, *annus*, *diuturnitas*: qu. à χράω, *utendum do*.) [* χρόνους ἱκανοὺς, Luc. xx. 9. *annos aliquot*, nam χρόνοι ſunt anni apud recentiores Græcos, inquit Iſ. Caſ. in loc. Quin. et Diod. Sic. ἡ Ὀλυμπιὰς πληροῦται κατὰ τέτταρας χρόνους, p. 44. A. *Olympias quatuor annis abſolvitur*.] Hinc ὁμόχρονος, ου, ὁ ϰ ἡ, *contemporaneus*.

Χρονοτριβέω, -ῶ, *tempus tero*: f. ήσω. p. κεχρονοτρίβηκα. a. 1. inf. act. χρονοτριβῆσαι. à χρόνος, *tempus*, & τρίβω, *tero*: f. ψω.

Χροὸς, gen. à χροῦς.

Χροῦς, χροὸς, ὁ, *cutis*: acc. ſing. χρόα. à χρόος, ου, ὁ, idem. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χρυσαλάκατος, ου, ὁ ϰ ά, Dor. pro χρυσηλάκατος, ου, ὁ ϰ ἡ, *auream colum habens & geſtans*. ἡ χρυσῆν ἠλακάτην ἔχουσα ϰ φέρουσα. Hinc χρυσαλακάτα Λατοῦς, Dor. pro χρυσηλακάτη Λητοῦς· ex χρυσὸς, *aurum*, & ἠλακάτη, *colus*.

Χρυσαλλὶς, *blatta*: à colore auri, quod χρυσός.

Χρύσαμμος, *baluca*: Gloſſ. quod Hiſpanis eſt *minutum*. χρυσῆ ἄμμος eſt *aurea arena*.

Χρυσάμπυκας, acc. pl. à

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ϰ ἡ, *aureâ faſciâ ligatos crines habens*: ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, & ἄμπυξ, qu. ab ἀμπέχω, *circumdo*.

Χρυσάνθεμον, *CHRYSANTHEMUM*: eſt herba.

Χρυσάορος, ου, ὁ ϰ ἡ, & χρυσάωρ, ορος, ὁ ϰ ἡ, *enſem aureum habens*: ex χρυσὸς, & ἄορ, ἄορος, τὸ, *enſis*. Th. ἀείρω, *tollo*.

Χρυσάρματος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui aureo curru vehitur*: ex χρυσὸς, & ἅρμα, *currus*.

Χρυσασπὶς, ίδος, ὁ ϰ ἡ, Poët. ἡ χρυσῆν ἀσπίδα φέρουσα, *aureum clypeum ferens*.

Χρυσάωρ, idem quod χρυσάορος, quod vide. Eſt & nomen proprium viri.

Χρυσάργυρον, *tributi genus*, quod pro ſuis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσὲ, voc. ſing. à χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*.

Χρύσει, pro χρύσεια, nom. pl. n. g. vel nom. ſing. f. g. à

Χρύσειος, idem quod χρύσεος, -οῦς, *aureus*. Th. χρυσός.

Χρύσεος, -οῦς, ὁ, *aureus*: in f. g. χρυσέη, -ῆ, & in n. g. -έον, -οῦν. in pl. χρύσεια, -σᾶ, ab eod. th.

Χρυσέῳ, dat. ſing. à præced.

Χρυσῇ, dat. ſing. f. g. à χρυσέη, -ῆ, in acc. χρυσῆν. Vide in χρύσεος, -οῦς. at

Χρύση, ἡ, nomen urbis.

Digitized by Google

Χρυσηΐς, ίδος, ἡ, in acc. χρυσηΐδα, patronym. à Χρύσης, *Cryſes*, ſacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auream habens colum*, vel *aureas habens ſagittas*: ex χρυσὸς, & ἠλακάτη, *colus*, *ſagitta*.

Χρυσήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureas habens habenas*: ex χρυσὸς & ἡνία, *habena*.

* Χρυσίζω, *auro ſimilis ſum*.

Χρύσινος, idem quod χρύσεος· item *ſolidus*. aureus nummus: à χρυσός.

Χρυσίον, ου, τὸ, *aurum*, *aureus nummus*: ab eod. th.

Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureum geſtans annulum*: ex χρυσὸς, & δακτύλιος, *annulus*. Th. δάκτυλος, *digitus*.

Χρυσόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auro ligatus*: & χρυσοδέτα, Dor. pro -η, f. g. à δέω, *ligo*, & χρυσός.

Χρυσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *auri ſpeciem referens*, *fulvus*.

Χρυσόθεμις, ἡ, *CHRYSOTHEMIS*, nomen proprium mulieris.

Χρυσόθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureum thronum habens*: ex χρυσὸς & θρόνος. Th. θράω, *ſedeo*.

Χρυσοκέρων, veſt eſt acc. ſing. à χρυσοκέρως, ωτος, in acc. χρυσοκέρωτα, & -κέρων, vel eſt quartæ declinat. ſimpl. ut Μενέλεως· ex χρυσὸς, & κέρας, τὸ, *cornu*.

Χρυσόκλαβον, *aureis clavis ornatum*: à χρυσὸς, & *clavus*. Vox hybrida.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, *auriglutinum*. Th. κόλλα.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, *aureo crine conſpicuus*, Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ, dicitur & χρυσόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ· ex χρυσὸς & κόμη.

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, *CHRYSOLITHUS*: aurei coloris gemma. Angl. chryſolite: ex χρυσὸς & λίθος, *lapis*.

Χρυσόμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureum vellus habens*: hinc χρυσόμαλλον δέρας, *vellus aureum*: ex χρυσὸς, & μαλλὸς, οῦ, ὁ, *vellus*.

Χρυσόξυλον, ſic vocatur θάψος, quæ alitèr ἐρυθρόδανος, *rubia tinctorum*, quæ corticem rubentem habet.

Χρυσόπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auro aſperſus*, *auro intertextus*, *auro diſtinctus*: quod ex χρυσὸς, & πάσσω, *inſpergo*.

Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureis calceamentis gaudens*: ex χρυσὸς, & πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*.

Χρυσόπρασος, ου, ὁ, *CHRYSOPRASUS*, gemma viridis: quod ex χρυσὸς, & πράσον, ου, τὸ, *porrum*.

Χρυσόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureas alas* vel *gemmas habens*. Eſt & *gemmæ* nomen: ex χρυσὸς, & πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Χρυσόῤῥαπις, & χρυσόρραπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *aurivirga*: item *auream habens virgam*: ex χρυσὸς, & ῥαπὶς, *virga*.

ΧΡΥΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *aurum*, *moneta aurea*: qu. à χρήσει, id eſt, *uſu*. Hinc χρυσόω, *inauro*.

Χρυσοστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureâ redimitus coronâ*: ex χρυσὸς, & στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*.

Χρυσόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureum os habens*, ſeu *aurea verba ore fundens*.

Χρυσότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui aureum arcum habet & geſtat*: ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

Χρυσουργὸς, οῦ, ὁ, *aurifex*: (contractè pro χρυσοεργός.) ex χρυσὸς & ἔργον, *opus*.

Χρυσοῦς· vide χρύσεος.

* Χρυσοϋφὴς, ὁ καὶ ἡ, *ex auro textus*.

Χρυσοφορέω, *aurum geſto*, f. ήσω. f. κεχρυσοφόρηκα.

Χρυσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui aurum geſtat*. Hinc χρυσοφορέω.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *auri cuſtos*: ex χρυσὸς & φύλαξ, *cuſtos*. Th. φυλάσσω, *cuſtodio*.

Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Dor. pro

Χρυσοχαίτης, ου, ὁ, *auricomus*: ex χρυσὸς, & χαίτη, ης, ἡ, *coma*.

Χρυσοχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureo fræno ornatus*: ex χάλινος, *frænum*, & χρυσὸς, *aurum*.

Χρυσοχόος, ου, ὁ, *aurifex*: q. d. *auri fuſor*: à χέω, *fundo*, p. m. κέχυκα.

Χρυσῶ, gen. Dor. & Æol. pro χρυσοῦ· à χρυσὸς. Hinc χρυσῶ χρυσοτέρα, *auro magis aurea*.

Χρῷ, contractè pro χρόϊ, dat. ſing. à χρόος, ου, ὁ, *cutis*. Alii per Apoc. dicunt pro χρωτὶ, dat. à χρὼς, ωτὸς, ὁ, idem, ſine ι ſubſcripto. Th. χρόα, *color*, *cutis*.

Χρώζω, *coloro*: à χρόα, *color*.

Χρῶμα, ατος, τὸ, *color*: ab eod.

Χρώμενος, η, ον, præſ. part. à χράομαι, *utor*, ab eod. th.

Χρωννύω, vel χρώννυμι, *coloro*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

* Χρωννύω, idem quod χράω, *mutuum do*: Paſſivè, *mutuum dari*: Med. *mutuum accipio*, Theoph. c. x. et *lege Rhodia*, Salm. de Modo Uſurar. c. viii. p. 306. Hinc et ἐπιχρωννύω.

Χρῶνται, 3. pl. ind. præſ. verbi χράομαι.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *corpus*, *cutis*: idem quod χροῦς, χρόος, χροΐ. Th. præced.

Χρώσω, *colorabo*: f. 1. ind. act. verbi χρώννυμι, ſeu χρόω, *coloro*: f. ώσω. a. 1. inf. act. χρῶσαι. a. 1. inf. paſſ. χρωσθῆναι. quod ex th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

* Χρυσωνέω, -ῶ, f. ήσω, *numiſma aureum argento permuto*, Iſocr. Trapez. p. 470.

Χρῷτο, *utatur*: 3. ſing. opt. præſ. paſſ. χραοίμην, -ῴμην, -ᾷο, -ῷτο, verbi χράομαι, *utor*. Th. χράω, *commodo*.

Χυδαῖος, αία, αῖον, *fuſus*, *copioſus*, *vulgaris*, *vilis*: à

Χυδὴν, *fuſè*, *copioſè*. *paſſim*: à χύω, *fundo*.

Χυλίζω, f. ίσω, *ſuccum exprimo*: à

ΧΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ſuccus*: qu. à χύω, *fundo*. Hinc

Χυλόω, in χυλὸν, *redigo*.

Χύμα, ατος, τὸ, *aliquid effuſum*, & *confuſum*; *amplitudo*, *liquor*: ab eod. th.

Χυμὸς, οῦ, ὁ, *ſuccus*, *ſanguineus humor*: quem è chylo ventriculi per meſenterium attracto, coquit hepar; quæ hepatis actio dicitur χύμωσις· ut illa ventriculi χύλωσις.

Χύω, *FUNDO*; χύσις, *fuſio*; χύτης, *fuſor*. Th. Χέω, *fundo*.

Χύσις, εως, ἡ, *effuſio*; &

Χύτλον, ου, τὸ, *oleum aquâ permixtum*, *ad perfundenda lavantium corpora*: ex præced. th.

Χυτλόω, *oleo perfundo*: à præc. quod vide.

Χύτρ

Digitized by Google

Χύτο, *fuſus erat*: Ion. pro ἐκέχυτο, 3. ſing. pluſq. p. Sic χύντο, pro ἐκέχυντο, 3. pl. à χύω, *fundo*: f. ύσω. p. paſſ. κέχυμαι.

Χυτὸς, οῦ, *fuſus*, *fuſilis*; item *fiſſilius*: à χύω, idem quod th. χέω, *fundo*, *terrâ aggeſtâ extruo*.

Χύτρα, ας, ἡ, *olla*. Th. χύτρος, idem.

Χυτρεοῦς, & χύτρινος, *fictilis*, *teſtaceus*. Th. χύτρος.

Χυτρόγαυλος, *magna olla*: à χύτρα & γαυλὸς, *mulctra*: at γαῦλος eſt *gen.* *s navigii*.

Χυτροπόδων, gen. pl. à

Χυτρόπους, οδος, ὁ, *olla pedes habens*: [* Heſ. Op. 748.] ex χύτρος, *olla*, & πούς, *pes*.

ΧΥΤΡΟΣ, ου, ὁ, *olla*: quod à χύω, quia in eam aliquid *funditur*, coctur æ causâ.

Χύω, *fundo*: f. χύσω, p. κέχυκα. p. paſſ. κέχυμαι. pluſq. p. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.

Χῶ, *capio*; pro ἔχω vel χάω. undè & χανδάνω, idem. Sed

Χ' ὠ, pro καὶ ὁ. ὁ. &

Χ' ὤδωνις, Dor. pro καὶ ὁ Ἄδωνις.

Χώεο, Ion. pro χώου, *iraſcere*: præſ. imperat. verbi χώομαι, idem cum χολοῦμαι. Th. χολὴ, *bilis*.

Χ' ὤκ, Dor. pro καὶ ὁ ἐκ.

Χωλαίνω, f. ανῶ, *claudico*, *claudus ſum*: &

Χωλεύω, *claudico*: f. εύσω· à

ΧΩΛΟ'Σ, οῦ, *CLAUDUS*, *mutilus*. Hinc

Χωλότης, ητος, ἡ, *claudicatio*. &

Χωλόω, *claudum reddo*: &

Χώλωσις, εως, ἡ, *claudicatio*.

Χῶμα γῆς, *terræ aggeſtæ moles*. Th. χέω, quod vide.

Χωματίζομαι, *in cumulo*, ſeu *aggere poſitus ſum*, vel *aggere munitus ſum*.

Χ' ὤμος, Dor. pro καὶ ὁ ἐμὸς.

Χῶν, *fundens*: pro χέων, præſ. part. à χέω.

Χώνευμα, ατος, τὸ, *res conflata*: &

Χώνευσις, εως, ἡ, *conflatio*: &

Χωνευτὴς, οῦ, ὁ, *conflator*: à

Χωνεύω, *conflo*, f. εύσω, p. κεχώνευκα. paſſ. -νευμαι.

Χώνη, ης, ἡ. *infundibulum*. Th. χέω, *fundo*.

Χωννύω, *aggerem educo*: f. χώσω· ex χοῦς, ὁ, *terra aggeſta*: quod ab eod. th.

Χῶνος, contract. a χόανος, quod vide: undè χωννεύω, in χῶνον, *conjicio*.

Χωόμενος, η, ον, *ſuccenſens*: gen. Ion. χωομένοιο, præſ. part. à χώομαι, idem quod χολόομαι, -οῦμαι, *iraſcor*. Th. χολὴ, *bilis*.

Χὠπόσαι, & *quot*: Dor. pro καὶ ὁπόσαι.

Χώρα, ας, ἡ, *regio*: [* Soph. Oed. Colon. 732.] Ion. χώρη. Hinc

Χῶραι, ῶν, αἱ, *agri*. [* Luc. xii. 16. Joan. iv. 35. Jac. v. 4. Helleniſticè, ut cenſet Grotius. At ſic Dion. l. v. p. 256, ed. Sylb.] Th. χῶρος, *locus*, *ſedes*.

Χωρεῖ, 3. ſing. à

ΧΩΡΕ'Ω, ῶ, *accedo*, *proficiſcor*, *capio*, *capax ſum*, *evado*, *locum do*: [* *ſuccedo*, Joan. viii. 37. ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν, *verbum meum non ſuccedit in vobis*: καλῶς τὰ κατ' αὐτὴν ἐπυνθάνετο χωρεῖν, Joſ. Ant. v. c. 4. *res patrias melius ſuccedere didicerat*. Vid. Anton. de rebus ſuis, iv. 25 χωρεῖ εἰς κοιλίαν, Matt. i. 17, *in ventrem abit*; τὸ ὕδωρ κατὰ τοὺς τάφρους ἐχώρει, Xen. Cyrop. vii. 151. *aqua in foſſas manabat*; et l. iv. p. 268.] f. ήσω. p. κεχώρηκα. a. 1. ἐχώρησα. a. 1. imperat. act. χώρησον, άτω, & in 2. pl. χωρήσατε, *recipite nos*. a. 1. inf. act. χωρῆσαι, *recipere*.

Χωρὴβ, ὁ, nomen montis. indecl. Heb. quod interp. Lat. *deſolatio*, *vaſtitas*.

Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. &

Χωρήσας, αντος, a. 1. part. verbi χωρέω, quod vide.

Χωρισμὸς, *arca*, *ciſta*: quia χωρεῖ, *capit aliquid*. Vide χηραμός.

Χωρίζω *ſeparo*, *ſejungo*: f. ίσω. p. κεχώρικα. a. 1. ἐχώρισα, ας, ε. a. 1. inf. χωρίσαι. præſ. imperat. paſſ. χωρίζου, εσθω, p. paſſ. κεχώρισμαι. p. part. κεχωρισμένος. a. 1. ind. paſſ. ἐχωρίσθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. χωρισθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. χωρισθῆναι. a. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, έν. Th. χωρὶς, *ſine*.

Χωρίον, ου, τὸ *membrana extima*, *quæ fœtum involvit & capit*: quod fœtûs velut domicilium ſit, in quo ſenſu ſcribitur etiam χόριον: ſignificat item *locus*, *locus munitus*; *caſtellum*; item *ager*, *prædium*, *villa*: qu. à th. χῶρος, *locus*, *ager*.

ΧΩΡΙ'Σ, *ſorſùm*, *ſeparatim*, *abſque*, *ſine*: [* *præter*, χωρὶς μὲν γὰρ τῆς παρούσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης, Dem. Olynth. iii. *præter enim eam quam ex ceſſatione et negligentiâ caperemus ignominiam*.] quod ab eod. th.

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. &

Χωρισθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi χωρίζω, *ſeparo*, quod vide.

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, *ſeparatio*, *ſejunctio*, *diviſio*: ab eod.

ΧΩ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *locus*, *ſedes*; item *ager*, *prædium*: à χῶ, i. e. *capio*. Hinc ἔγχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἐγχώριος, ου, *indigena*.

Χῶρος, ου, ὁ, nomen venti, Act. xxvii. 12.

Χωρυτὸς, idem quod γωρυτὸς, *pharetra*.

Χ' ὡς, Dor. pro καὶ ὡς.

Χῶσαι, *aggeſſiſſe*: a. 1. inf. act. χώσας, αντος, a. 1. part. act. &

Χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώννυμι, *aggerem duco*: f. χώσω· quod à χοῦς, ὁ, *terra aggeſta*. Th. χέω.

Χώσατο, *iratus fuit*: 3. ſing. a. 1. m. Ion. & χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώομαι, idem quod χολόομαι, *iraſcor*. Th. χολὴ, *bilis*.

Χωσθεὶς, έντος, *aggeſtus*: a. 1. part. paſſ. à χώννυμι. Vide χωσάμενος.

Χώσω, *aggerabo*; fut. act. à χώννυμι. Th. χέω.

Χ' ὤταν, Dor. pro καὶ ὅταν, & *quando*.

Χ' ὅ, τι, Dor. pro καὶ ὅ, τι, & *quod*.

Digitized by Google

Ψ.

Ψ Apud Græcos eſt litera vigeſima tertia: valet ψ, πσ, φσ. In numeris ψ valet DCC.

ΨΑ'ΓΔΑΣ, unguenti genus: à ψάω.

Ψαθάλλω, *contrecto turpitèr:* ab eod.

Ψαθαρὸς, *mollis.* Vide ſeq.

ΨΑΘΥΡΟ'Σ, Att. ψαδυρὸς, οῦ, *friabilis, fragilis.*

Ψαθυροῦσθαι, *friabilem fieri;* item *areſcere, inareſcere:* à præced.

ΨΑΙΔΡΟ'Σ, οῦ, *rarus, raros capillos habens.* Th. ψάω, *comminuo.*

Ψακάζω, ῥαίνω, *roro, aſpergo.* Th. ψακὰς, quod vide.

Ψαικὰς, idem quod ψακὰς, quod vide.

Ψαίρω, *levitèr attingo,* (qu. à ψάω, *tango*) & pro *innato, ſpiro, feſtino.*

Ψαίω, *tenuè facio, contero.* Hinc ψαιστὸς, ἡ, ὸν, *attenuatus, ſubactus.* Th. ψάω, *comminuo.*

ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, *ros, ſtilla, gutta.* Th. ψάω, *minuo.* Hinc ψαικὰς & ψεκὰς, άδος, ἡ, idem: ψακάζω, ψαικάζω, & ψεκάζω, *roro, roris guttas ſtillo.*

Ψαλάσσω, *tango.* Th. ψάω.

Ψαλδαῖος, ου, ὁ, nomen gentile; *Pſaldæus* pro *Chaldæus,* à Cheſeo filio Nachoris.

Ψαλιδόστομοι, *habentes forfices in ore:* ex ψαλὶς, & στόμα, ατος, τὸ, *os.*

Ψαλίζω, *recido, reſeco:* f. ίσω. vel ίξω. Th. ψαλίς.

ΨΑ'ΛΙΟΝ, ψέλλιον, & ψέλλιον, ου, τὸ, *frænum:* ψάλια, ſeu ψέλλια, ων, τὰ, *torques, monilia, collaria.* Th. ψάω.

ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *forfex,* (à ψάλλω, *moveo*), *motus celer.*

ΨΑ'ΛΛΩ, *tango, leni motu percutio, fidibus cano,* PSALLO: f. αλῶ. p. paſſ. ἔψαλμαι. p. m. ἔψηλα. Th. ψάω. Hinc

Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, PSALMUS, Angl. pſalm. à præced.

Ψαλτήριον, ου, τὸ, PSALTERIUM, *inſtrumentum quo pſallitur:* &

Ψάλτης, ου, & ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui pſallere novit,* PSALTES: &

Ψάλτρια, ας, ἡ, PSALTRIA: à ψάλλω.

Ψαλτῳδέω, ῶ, *canto.*

Ψαλτῳδὸς, ῶ, *cantor.*

Ψαλυχιαδᾶν, Dor. pro ψαλαχιαδῶν, gen. pl. à Ψαλυχιάδαι. cl. Pind. Iſthm. Od. vi. 474. 4.

Ψαμάθεια, ας, ἡ, Nymphæ cujuſdam Nereïdos nomen. Pind. Nem. Od. v. 370. 8.

Ψαμάθη, ης, ἡ, nom. mulieris: à

Ψάμαθος, & Poët. ψάμμαθος, ου, ἡ, *arena, ſabulum:* gen. Ion. ψαμάθοιο· à

ΨΑ'ΜΜΟΣ, ου, ἡ, idem: à ψάω, *comminuo.* Angl. ſand.

Ψαμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *arenoſus, ſabuloſus:* ex præced.

Ψαμμωτὸς, ἡ, ὸν, *arenoſus:* à ψάμμος.

Ψὰρ, ρὸς, & Ion. ψὴρ, *ſturnus,* avis: in gen. pl. ψαρῶν, acc. ψᾶρας. Dicitur & ψάρος· à ψαίρω, *accelero.* Th. ψάω·

Ψαρὸς, οῦ, *celer, agilis, mobilis:* ex iiſd.

Ψαρῶ, *attingam:* f. verbi ψαίρω, quod vide.

Ψαῦε, *attinge:* præſ. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango.*

Ψαυκρὸς, *agilis:* qu. à ψαύω, *levitèr tango.* Th. ψάω.

Ψαυσθεὶς, *palpatus:* a. 1. part. paſſ. à ψαύω.

* Ψαυστὸς, ἡ, ὸν, *qui tactus eſt.*

Ψαύω, *tango, contrecto, pervenio:* f. σω. p. ἔψαυκα. a. 1. paſſ. ἐψαύσθην. Th. ψάω, quod vide.

ΨΑΦΑΡΟ'Σ, οῦ, *aridus, ſqualidus, infirmus, tenebroſus:* Scribitur & ψαφερός. ψαφαρότης, *friabilitas.*

Ψᾶφος, ου, ἁ, Dor. pro ψῆφος, ου, ὁ, *calculus, ſuffragium.*

ΨΑ'Ω, f. ήσω. p. ἔψηκα, *comminuo, extenuo, tango lenitèr, mulceo, abſtergo, accedo, foveo, calefacio.* Hinc ψῆξις, εως, ἡ, *raſura.*

Ψὲ. Dor. pro σφὲ, σφᾶς, acc. dual. & pl. ab οὗ, *ſui.*

Ψέγιος, α, ον, Poët. idem ac ψόγιος, & ψογερὸς, ὰ, ὸν, *vituperabilis.* Th. ψέγω.

Ψέγμα, ατος, τὸ, *vituperium:* à

ΨΕ'ΓΩ, *reprehendo, vitupero:* (qu. à ψάω, *tango.*) f. ψέξω. p. ἔψεχα. p. paſſ. ἔψεγμαι, ξαι, κται. Hinc

Ψέγωνται, 3. pl. præſ. ſub. paſſ. à præced.

ΨΕΔΝΟ'Σ, οῦ, *raros habens capillos, glaber:* ex ψῶ, *rado,* vel ψέω.

Ψεκάζω, *guttas demitto, ſtillo, rigo:* à

Ψεκὰς, άδος ἡ, *gutta:* à ψέω, *comminuo,* quia *minuta* aqua.

Ψεκτέον, verbale: à ψέγω, *vitupero,*

Ψέκτης, ου, ὁ, *vituperator, reprehenſor:* &

Ψεκτὸς, οῦ, *vituperatus, reprehenſus:* ab eodem verbo.

Ψέλιον, *armilla.* Eſt ut ψάλιον quoddam.

Ψελιοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ψελλιοφόρος, *qui fert armillas:* ex ψέλιον & φέρω, *fero.*

Ψελλίζω, f. ίξω, *balbutio.* Th. ψελλός.

Ψέλλιον, ου, τὸ. Vide ψάλιον.

Ψέλλισμα, ατος, τὸ· &

Ψελλισμὸς, οῦ, ὁ, *balbuties, linguæ titubatio,* vel *hæſitatio:* à ψελλίζω, quod à

ΨΕΛΛΟ'Σ, οῦ, *balbus, blæſus.* Hinc

Ψελλότης, ητος, ἡ, *balbuties.*

Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, f. ξω· quod vide.

Ψέξομεν, 1. pl. f. 1. act. ejuſd. verbi.

Ψευδάδελφος, ου, ὁ, *falſus frater:* ex ψεύδω & ἀδελφὸς, *frater.*

Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, *falſus apoſtolus:* ex ψεύδω, *fallo,* & ἀπόστολος, *apoſtolus;* quod à th. στέλλω, *mitto.*

Ψεύδεα, *mendacia:* acc. pl. à ψεῦδος, εος, τὸ, quod vide.

Ψευδέας, εῖς, acc. pl. à ψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mendax.* Th. ψεύδω, *fallo.*

Ψεύδει, dat. ſing. à ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium:* ab eod. th.

Ψεύδεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ψεύδω, *fallo.*

Ψευδῆ, acc. ſing. à

Ψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mendax.* Th. ψεύδω.

Digitized by Google

Ψευδογραφέω, -ῶ, *falſè & mendoſè deſcribo, perperam deſcribo*: ex ψεύδω, *fallo*, & γράφω, *deſcribo*.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *falſus doctor*; ex ψεύδω, *fallo*, & διδάσκαλος, *magiſter*. Th. διδάσκω, *doceo*.

Ψευδόθυρον, ου, τὸ, qu. *falſa porta, poſticum*: ex ψεύδω, & θύρα, ας, ἡ, *janua*.

Ψευδολογία, ας, ἡ, *mendacium*: ex ψεύδω, & λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Ψευδολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *falſil.quus*: ex iiſd.

Ψευδομάρτυρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, *falſus teſtis*: ex ψεύδω, & μάρτυς, υρος, ὁ καὶ ἡ, *teſtis*: Hinc

Ψευδομαρτυρέω, *falſa teſtor*: f. ήσω, perf. ἐψευδομαρτύρηκα. &

Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, *falſum teſtimonium*.

Ψευδόμενος, præſ. part. paſſ. verbi ψεύδω, *fallo*: quod vide.

Ψευδοπάρθενος, ου, ἡ, *falſa virgo*: ex ψεύδω, & παρθένος, ἡ, *virgo*.

Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, *falſus propheta*: ex ψεύδω, *fallo*, & προφήτης, ου, ὁ, *propheta*: quod à πρόφημι, *prædico*: Th. φημὶ, ſeu φάω, *dico*.

Ψευδόρκεος, pro ψεύδορκος, *perjurus*; ex ψεύδω, & ὅρκος, *jusjurandum*.

Ψεύδορκον, *falſum juramentum*: quod ex iiſd. Th.

Ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium*. Th. ψεύδω.

Ψευδοσέλινον, *apiaſtrum*: ex ψεύδω, & σέλινον, ου, τὸ, *apium*.

Ψευδόχριστος, ου, ὁ, *falſus Chriſtus*: ex ψεύδω, & Χριστὸς, *Chriſtus*. Th. χρίω, *ungo*.

ΨΕΥ'ΔΩ, *decipio, fallo*: f. ψεύσω. p. ἔψευκα. præſ. paſſ. ψεύδομαι, *fruſtror*; item *mentior*: præſ. imperat. paſſ. ψεύδου, ἔσθω, & in 2. pl. ψεύδεσθε. f. 1. m. ψεύσομαι. p. paſſ. ἔψευσμαι, σαι, σται. a. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατό. a. 1. infin. m. ψεύσασθαι, *mentiri*.

Ψευδώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *falſò nominatus, nomen habens rei non ſpondens*: ex ψεύδω, & ὄνομα, τὸ, *nomen*.

Ψεύσαιντο, *mentiti ſunt*: Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ψεύδω, *fallo*. a. 1. infin. ψεύσασθαι.

Ψευσθεὶς, *falſus*: a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Ψεῦσμα, ατος, τὸ, *mendacium*. ab eod.

Ψεύστας, α, ὁ, Dor. pro ψεύστης, ου, quod vide.

Ψευστέω, *mendacium dico, propoſitum ſcopum non aſſequor*. à

Ψεύστης, ου, ὁ, *mendax*. Th. ψεύδω.

Ψεφαρὸς, οῦ, &

Ψεφηνὸς, οῦ, *obſcurus*: à

ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *tenebræ, obſcuritas*: à ψέω, *minuo*, & φάος, τὸ, *lux*.

Ψεχθεὶς, *vituperatus*: a. 1. part. paſſ. verbi ψέγω, *vitupero*. f. ξω. a. 1. paſſ. ἐψέχθην.

Ψέω, *minuo*: Euſtath. à φάω.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, *auri ramentum*: vide ψήχω.

Ψηκτὸς, *raſus*: à ψήχω.

Ψήκτρα, ας, ἡ, *ſtrigilis, inſtrumentum quo radimus*: à ψήχω, idem cum ψάω.

Ψῆλαι, *ceciniſſe*: a. 1. infin. act. &

Ψήλας, *qui cecinit*: a. 1. part. act. verbi ψάλλω, *cano*: f. λῶ. a. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, *contrecto, palpo, perſcrutor*: cum acc. part. præſ. paſſ. ψηλαφώμενος, η, ον, *qui contrectatur, contrectabilis*: ex ψῆλα, quòd à p. m. ἔψηλα, verbi ψάλλω, *tango*, & ἀφὴ, *tactus*. Th. ἀφάω.

Ψηλαφήσεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi ψηλαφάω, *contrecto*: f. ήσω. Undè

Ψηλάφησις, εως, ἡ, *palpatio*. &

Ψηλαφητὸς, ἡ, ὸν, *palpabilis*.

ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, *vermiculus in caprificis naſcens*. An quia ψάει, *radit* vel *urit*?

Ψηνὸς, *calvus*. ψεδνός· à ψάω, *rado*.

Ψὴρ, ρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, *ſturnus*, avis: in acc. pl. ψῆρας. à ψαίρω, idem quod ψάω.

ΨΗ~ΣΣΑ, vel -ττα, *piſcis è genere latorum*.

Ψηφαρὸς, idem ac ψεφαρὸς, q. v.

Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ, pro ψηφοφόρος, *qui ſuffragium fert*: ex ψῆφος, ου, ἡ, & φέρω.

Ψηφίζω, *calculis computo, ſupputo, decerno, ſtatuo*: f. ίσω. p. ἐψήφικα. a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus*.

Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, idem quod ψῆφος.

Ψηφισάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, *plebiſcitum, decretum*: à 1. ſing. p. paſſ. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος.

Ψηφολογέω, -ῶ, *teſſelio*: f. ήσω. à

Ψηφολόγος, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *circulator, circularius*: à ψῆφος, & λέγος, *ſupputatio*.

* Ψηφοφορία, ας, ἡ, *ſuffragii latio*.

ΨΗ~ΦΟΣ, ου, ἡ, *lapillus, calculus, ſuffragium, ſententia, gemma*. [* ſubauditur, πλείοσι κρατῆσαι βούλομαι, Lucian. Reviviſcent p. 505, *pluribus calculis volo vincere.*]

Ψήχω, *rado, frico*. Th. ψάω, idem.

Ψιάδας, *guttas*: acc. pl. à ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*.

ΨΙ'ΑΘΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſtorea, teges*: eſt maximè è junco.

Ψιάζω, *roro, minutatim ſtillo*: quod à ψίω, *tenuo facio*.

Ψιαίνω, *reprehendo*: à ψάω.

ΨΙΑ`Σ, άδος, ἡ, *roris gutta, ſtilla minuta*.

Ψίζω, *cibo minutis cibis*: à ψίω.

ΨΙΘΙ'Α, ας, ἡ, *vitis ſpecies*.

Ψιθυρίζω, f. ίσω, p. ἐψιθύρικα. p. paſſ. ἐψιθύρισμαι, σαι, σται, *ſuſurro, obtrecto, obloquor*: à ψίθυρος, *ſuſurrus*.

Ψιθυρίσδειν, vel ψιθυρίσδεν, Dor. pro ψιθυρίζειν, *ſuſurrare*: &

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ· &

Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, *ſuſurrus*: &

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, *ſuſurro, -onis, occultus delator*: quod à perf. paſſ. verbi ψιθυρίζω, *ſuſurro*: omnia à ſeq.

ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſuſurrus*: qu. à ψίω.

* Ψιλοκόρσης, ου, ὁ, *qui eſt raro capillo*.

ΨΙΛΟ`Σ, οῦ, *tenuis, nudus, glaber*: à ψίω, *minuo*.

Ψιλότης, ητος, ἡ, *nuditas*: &

Ψιλόω, f. ώσω, *nudo, depilo*: à præced.

Ψίλωθρον, ου, τὸ, *medicamentum, quo utuntur in depilando corpore*: à ψιλόω.

ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, ſeu ψίμυθος, ου, ὁ, *ceruſſa*: qu. à ψίω.

Ψὶν, *ipſis*, idem quod σφὶν.

ΨΙ'ΝΕΣΘΑΙ, dicitur vitis, quùm deflorens irrorat; aut quùm acini defluunt; & remanentes

Digitized by Google

manentes parvuli conſtant. Hinc ψιὰς ἄμπελος, ἡ, *vitis, quæ fructum ſolet amittere.* qu. à ψίω, *minuo.*

ΨΙ'Ξ, χὸς, ἡ, *mica, minutum fruſtulum.* qu. à ψίω, *minuo.*

ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, & ψίτ]ακος, ȣ, ἡ, *PSITTACA,* vel *PSITTACUS.*

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, nomen propr. muris: à ψὶξ, χὸς, ἡ, *mica,* & ἁρπάζω, *rapio.*

Ψιχίον, ȣ, τὸ, *parva mica.* Th. ψὶξ, ἡ, *mica.*

Ψίω, *tenuè facio:* λεπ]ύνω.

Ψόα, *lumbus:* in pl. ψόαι. qu. à ψάω, *rado, frico.*

Ψογερὸς, οῦ, Poët. *convitiator, vituperator, vituperabilis.* Th. ψέγω, *vitupero.*

Ψοφέω, -ῶ, *ſtrepo, ſono,* f. ήσω, p. ἐψόφηκα.

Ψόγος, ȣ, ὁ, *vituperatio, reprehenſio:* à ψέγω, *vitupero.*

Ψοθάλλω, *ſtrepo:* à ψόφος, vel. à ψάω, *rado.*

Ψολόεις, εντος, *ardens; fumoſus.* Th. ψόλος, ȣ, ὁ, *fuligo.*

Ψολόεντι, ψολόεν]α, dat. & acc. ſing. à præced.

ΨΟ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *fumus;* item *flamma, fuligo:* qu. à ψάω, *uro.*

Ψοφέω, f. ήσω, *ſtrepitum edo, ſono:* à

ΨΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, *ſtrepitus, ſonus:* qu. à ψάω, *rado.*

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, *lumbus.*

Ψυγεὶς, έντος, *refrigeratus:* part. a. 2. paſſ. &

Ψυγῆναι, *refrigerari:* inf. a. 2. paſſ. &

Ψυγήσομαι, ῃ, εται, *refrigeſcam:* f. 2. paſſ. verbi ψύχω, *refrigero,* f. ξω, quod vide.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, *refrigeratio, perfrictio, ſiccatio:* à 1. ſing. p. paſſ. verbi ψύχω, *refrigero.*

ΨΥ'ΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, & ψυδράκια, ων, τὰ, *puſtulæ:* qu. ex ψάω, *uro.*

Ψυδρὸς, ψευδὴς, *fallax, falſus.* [* Heſych. ψυδρὸν, ψευδές. Hæc vox ap. Theognid. reponenda pro ψεδνὸς, ψ. 122. Ruhnken. Ep. Crit. p. ii. 65.] à ψύδω, *fallo.*

Ψυθίζω, ψιθυρίζω, *murmuro,* minutâ voce. à

Ψύθος, idem quod ψεῦδος, *mendacium:* ex quo fit more Dor. ψύλλος, q. v.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *vas magnum, cupa;* item *locus frigidus, nemoroſus:* à ψύχω.

ΨΥ'ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, & ψύλλα, ης, ἡ, *pulex.* Hinc ψύλλιον, ȣ, τὸ, *herba pulicaria.*

ΨΥ'ΛΩΝ, ωνος, ὁ, *piſcis in litoribus pariens.*

Ψύξας, *qui exſiccavit:* a. 1. part. act. verbi ψύχω, *ſpiro:* f. ξω. a. 1. ἔψυξα.

Ψυχᾷ, dat. Dor. pro ψυχῇ, à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima.*

Ψυχαγωγέω, -ῶ, f. ήσω, *animos duco:* ſeu *educo: animum allicio,* ſeu *oblecto:* &

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, *delectatio animi, ſolatium;* item *eductio animæ ab inferis:* &

Ψυχαγωγὸς, οῦ, *animarum deductor:* ex ψυχὴ, *anima,* & ἀγωγὸς, *dux.* Th. ἄγω, *duco.*

ΨΥΧΗ', ῆς, ἡ, *anima, vita, ſpiritus, ingenium, indoles; homo.* [* juxta Stoicos, *anima tum ſenſitiva, tum rationalis.* Salm. in Simplicium, p. 122. 133. 147. τὴν ψυχὴν σῶσαι, Marc. viii. 45. ix. 24. Ex Hebraiſmo tradit Hakſpanius. At οὐκ ἔσωσαν ψυχὰς, Dem. de Coronâ, *non conſervarunt vitam.* Eurip Oreſtes, 643, Heraclid. 14. ψυχὴ, φάγε, πίε, Luc. xii. 19. τά τε χρήματα ϗ αἱ ψυχαὶ, Thucyd. iii. p. 69. ed. Baſſ. Fol. *et opes et homines.*] à præt. ἔψυχα, verbi ψύχω, *ſpiro.*

Ψυχθεὶς, έντος, *refrigeratus:* part. aor, 1. paſſ. à ψύχω, *refrigero.*

Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, *animalis, -e.* Hinc ψυχικὰ ἀγαθὰ, *bona animi:* à ψυχὴ, *anima.*

Ψύχος, εος, ȣς, τὸ, *frigus:* à ψύχω, *refrigero.*

Ψυχόω, *animo, animam indo.* Th. ψυχή.

Ψυχρὸς, ὰ, ὸν, *frigidus, a, um.* ψυχρὸν (ſub. ὕδωρ) *frigida aqua.* Matt. x. 42. ψυχρῶ, Dor. pro ψυχροῦ, à ψύχω.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas:* à ψυχρός.

ΨΥ'ΧΩ, *refrigero, areſacio, ſicco, flo, ſpiro:* f. ξω. p. ἔψυχα. a. 2. ἐψύγην. præt. paſſ. ψύχομαι, *refrigeſco.* perf. paſſ. ἔψυγμαι. a. 2. ind. paſſ. ἐψύγην, ης, η, *refrixi.* fut. 2. paſſ. ψυγήσομαι, ῃ, εται.

Ψυχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *vita.*

ΨΩ'Α, ας, ἡ, *fætor:* qu. à ψάω, *tergo.*

Ψῶζα, *morbi ſpecies:* à præc.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, ȣ, τὸ, *fruſtulum, mica:* quod à ψάω, *minuo.*

Ψώκτης, *quadratarius:* eſt *marmorarius,* qui circa quadrata occupatur: qu. à ψώχω, pro λεπ]ύνω.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, *denudata glans, mentula:* à

ΨΩΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *verpus, apella, recutitus; titio.*

Ψωμίζω, *buccea in os inſerta paſco;* item *alo, cibo, fruſtulatim diſtribuo,* f. ίσω. p. ἐψώμικα. a. 1. ἐψώμισα. a. 1. ſub. ψωμίσω. Th. ψωμὸς, *fruſtum.*

Ψωμίον, ȣ, τὸ, *offula, offella, fruſtulum:* dim. à ψωμὸς, οῦ, ὁ, *buccea.*

Ψωμίσω, f. 1. à ψωμίζω, quod vide.

ΨΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fruſtum buccella:* qu. à ψάω, *minuo.* hinc ψωμίον, ȣ, τὸ, *fruſtulum,* & ψωμίζω, *paſco, nutrio.*

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *ſcabies, aſperitas cutis:* ψώρα ἀγρία, *fera ſcabies;* qu. à ψαίρω, *frico.* quia fricari ſolet.

Ψωραγριάω, *ferâ ſcabie laboro.* Vide ψώρα.

Ψωραγριῶν, ῶντος, ὁ, *ferâ ſcabie laborans,* Levit. ii.

Ψωραλέος, ȣ, *ſcabioſus:* &

Ψωρὸς, οῦ, &

Ψωρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ſcabioſus.* Th. ψώρα *ſcabies.*

Ψωχὸς, οῦ, ὁ, *terra arenoſa:* &

ΨΩ'ΧΩ, f. ξω, *in fruſta comminuo, attenuo, lavo:* qu. à ψάω, *minuo.*

Digitized by Google

Ω.

Ω, Ultima apud Græcos litera ex duobus ο facta figura: & μέγα, id eſt *magnum*, vocatur. In numeris eſt DCCC. Tum ω Dor. & Æol. in gen. ſing. tertiæ declinat. pro ου, ponitur; ut λόγω pro λόγου. Et in α mutatur in quintâ declinat. ſimpl. ut Ποσειδᾶν, pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent. ſic κοινάσαν, pro κοινώσαν.

Ω, adv. *vocantis & exclamantis*. Sed

Ὦ, *ſim*, præſ. ſub. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ὦ, adv. *admirantis & dolentis*.

Ὧ, *cui*, dat. ſing. ab ὅς, ſed

Ὧ ἧς, *miſerim*, a. 2. ſub. verbi ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*. a. 2. ἧν.

Ὦα, *pellis ovina*: ex ὄα, ἡ, quod pro ὄϊα. Th. οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis*. Sed ὦα, pro ὄα, dicitur etiam *fimbria veſtimenti*. At ὠὰ, ὠῶν, pl. ab ὠὸν, οῦ, τὸ, *ovum*.

Ὠαριωνείαν φύσιν λαχεῖν, pro τὴν τοῦ Ὠρίωνος φύσιν λαχεῖν, *Orionis ſtaturam ſortitum eſſe*, per Epenth. τοῦ α.

Ὦας, τὸ, *auris*, Dor. pro οὖας, οὔατος, τὸ, idem.

Ὠβάζω, *populum in tribus diſtribuo*: ab ὠβή.

Ὤβεα, *ova*, Argiv. pro ὠά, inſerto β, tanq. digamma.

ὨΒΗ, ῆς, ἡ, *tribus*, vox Lacon. *pars populi*.

Ὠβὴδ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *ſerviens*.

Ὤγα, *aperui*, præt. m. & Att. ἔῳγα, verbi οἴγω, *aperio*, quod vide.

Ὠγαθὲ, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, *ô bone vir*.

Ὠγὴν, *Oceanus*, Heſych. qu. ab ἄγεσθαι, quòd ſit in perpetuo motu.

Ὤγνυντο, *aperiebantur*, 3. pl. imperf. paſſ. verbi οἴγνυμι, idem quod οἴγω, *aperio*, f. ξω.

Ὦγον, *aperiebam*, imperf. act. verbi οἴγω, *aperio*.

ὨΓΥΓΙΟΣ, ου, Poët. *antiquus*, *vetuſtus*: ab Ogyge antiquiſſ. rege Thebanorum.

Ὤγυρις, *palus*, *lacus*: qu. ab ἀγείρω, quia eſt aquarum congregatio.

Ὡγὼ, Dor. pro ὁ ἐγὼ, *quod ego*.

Ὦδα, *olui*, p. m. verbi ὄζω, *oleo*: f. ὀζήσω. Alii ab οἰδέω, -ῶ, *tumeo*. p. ᾤδηκα. p. m. ὦδα, formant.

Ὧδε, adv. *ſic*, *hoc modo*. & prò τῇδε, *hîc*, & *huc*: ab ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic*, *hæc*, *hoc*. [* à poëtis uſitatiùs, ut notat Portus in Lex. Dor. Sic tamen Luc. ix. 41. et Diog. Laert. l. iii. Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε.]

Ὧδε, pro ὧδε, *ſic*, *ita*.

Ὤδωνις, Dor. pro ὁ Ἄδωνις.

Ὠδὴ, ῆς, ἡ, *ODE*, *cantus*, *carmen*, per Craſin pro ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. à p. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω, *cano*.

Ὠδήγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ὁδηγέω, *duco*: qu. ὁδὸν ἄγω.

Ὤδηκα, *intumui*: perf. act. verbi οἰδέω. perf. paſſ. ᾤδημαι.

Ὠδήκαντι, *tumuerunt*, Dor. pro ᾠδήκασι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, *tumeo*.

Ὠδημένος, *inflatus*, perf. part. paſſ. verbi ejuſd.

Ὠδικὸς, οῦ, *canorus*, *muſices peritus*: ab ᾠδή.

Ὠδὶν, ſive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor parturientium*, *vehemens dolor*. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor*.

Ὠδίνω, *parturio*, *cum dolore enitor*, *dolore crucior parturientis inſtar*. f. ὠδινῶ & -ήσω. a. 1. ὠδίνησα. a. 2. act. ὤδινον, ες, ε. p. ὠδίνηκα. ab ὠδὶν, ῖνος, *dolor parturientis*. Th. ὀδύνη, *dolor*.

Ὠδοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, *iter facio*: f. ήσω, p. ὡδοιπόρηκα. Quod ex ὁδὸς, ἡ, *via*, & πείρω, *tranſeo*. p. m. πέπορα.

Ὠδὸς, οῦ, ὁ, *cantor*: per Craſin pro ἀοιδός. Th. ἀείδω, *cano*. p. m. ἤοιδα.

Ὤδουν, *tumebam*, imperf. act. verbi οἰδέω, undè ᾤδεε, pro ᾤδει.

Ὠδύρετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ὀδύρομαι, *lamentor*: f. ὀδυροῦμαι.

Ὠδύσατο, & Poët. ὠδύσσατο, *iratus eſt*, 3. ſing. a. 1. m. verbi ὀδύζομαι, f. ὀδύσομαι. a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *iraſcor*.

Ὠδυσία, ας, ἡ, *indignatio*: ab ὀδύσσω, *iraſcor*.

Ὠδώδειν, pluſq. p. m. ex p. m. Att. ὄδωδα, aſſumpto augmento, verbi ὄζω, *oleo*: p. m. ὦδα.

Ὠὴ, *OHE*, adv. *dolentis*: ab ὦ, idem.

Ὤετο, *exiſtimabat*, 3. ſing. imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*: imperf. ᾠόμην, ου. f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω.

Ὤζεσαν, *oluerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, ſeu ὀζέω, *oleo*: f. ὀζήσω, & ὀζέσω. a. 1. ὤζησα & ὤζεσα. p. m. ὦδα.

Ὠίζω, *exclamo*, *dico ô*. ab ὦ, adv. vocantis: hinc ὠιγμὸς, *exclamatio*.

Ὠὴ, adv. exclamandi: ab ὦ.

Ὠήθην, ης, η, *putavi*, a. 1. ind. paſſ. verbi οἴομαι & οἶμαι, *puto*, *exiſtimo*: perf. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.

Ὠθεῦνθ' pro ὠθεῦνται, *trudunt*, Dor. ab

ὨΘΕ'Ω, *trudo*, *pello*: f. ὠθήσω. & ὤσω. a. 1. ὤθησα & ὦσα. p. ὦκα. perf. paſſ. ὤθημαι & ὦσμαι. a. 1. paſſ. ὠθήθην. part. a. 1. paſſ. ὠθεὶς. f. 1. m. ὠθήσομαι & ὤσομαι. a. 1. m. ὠθησάμην & ὠσάμην. Temporibus quæ augmentum recipiunt ſæpè ε præfigitur: ut ἔωσα pro ὦσα.

Ὠθήσω, *pellam*: f. 1. act. ab ὠθέω, quod vide.

Ὠθίζομαι, *in confertâ turbâ premor*, *contendo*: ab

Ὠθίζω, idem ac Th. ὠθέω, *trudo*, *pello*.

Ὠθισμὸς, οῦ, ὁ, *impulſio*, *conflictus*: a. 1. ſing. p. paſſ. verbi ὠθίζω. Th. ὠθέω, *pello*.

Ὠΐγνυντο, *patebant*: 3. pl. imperf. med. Poët. ſeu Ion. reſolutione pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, *aperio*.

Ὠΐετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὀΐομαι pro οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*. Th. οἴω, idem. hinc a. 1. ὠΐσθην, vel potiùs ὠΐσθην.

Digitized by Google

Ὤιξε, *aperuit*: 3. ſing. a. 1. Ion. diſſolutione pro ὦξε, verbi οἴγω, *aperio*.
Ὠϊὸν, idem quod ὠὸν, vel dimin. ex ὠὸν, ῦ, τὸ, *ovum*.
Ὠΐσθη, 3. ſing. a. 1. m. Poët. verbi οἴομαι. Hinc a. 1. ὠΐσθην, ης, η, quod ab οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*. Th. οἴω.
Ὤιχετο, Poët. pro ᾤχετο, 3. ſing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo*.
Ὠ 'κ, Dor. pro ὁ ἐκ.
Ὦκα, adv. *celeritèr*: per Sync. pro ὠκέα, & ὠκέως, & ſequente aſpirat. ὦχ'. Th. ὠκὺς, έος, *celer*.
Ὠκέα, acc. ſing. ab ὠκὺς, έος, *celer*. Dicitur & ὠκέα, metri gratiâ, pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκὺς· item nom. pl. n. g. & adverbialitèr pro ὠκέως.
Ὠκεανίνη, *Oceanis*, nomen puerperæ. ὠκεανῖναι, *filiæ Oceanis*.
ὨΚΕΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, & gen. Ion. ὠκεανοῖο, *OCEANUS*, *mare ambiens orbem terrarum*. adjectivè etiam apud Hom. uſurpatur. qu. ex ὠκέως, *cito*, & νάω, *fluo*.
Ὠκέες, *veloces*, nom. pl. m. g. ab ὠκὺς, έος, *celer*.
Ὠκεῖα, ας, ἡ, *velox*: f. g. ab ὠκὺς, εῖα. in acc. ὠκεῖαν. in dat. pl. Ion. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.
Ὠκέως, *citò*, *celeritèr*: adv. ab ὠκὺς, *velox*.
Ὤκηθεν, Bœot. Sync. pro ᾠκήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi οἰκέω, *habito*: fut. ήσω. p. ᾤκηκα. Th. οἶκος, *domus*.
Ὤκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.
Ὠκινάκης, Ion. pro ἀκινάκης, quod vide.
Ὠκίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, *habito*: f. ίσω. p. ᾤκικα. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*.
Ὤκιστα, adverbialitèr, *celerrimè*: ab
Ὤκιστος, ῦ, *velociſſimus*: ſuperl. &
Ὠκίων, ονος, *velocior*: comparat. ab ὠκὺς, *velox*.
Ὤκλασεν, *defecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, *in genua procumbo*, *labeſco*.
Ὠκοδομήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. &
Ὠκοδόμησα, ας, ε, & in 3. pl. ᾠκοδόμησαν, a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, *ædifico*, *doceo*. f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *ſtruo*: p. m. δέδομα.
Ὤκτειρε, *miſeratus eſt*, a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, *miſereor*. Th. οἶκτος, *miſericordia*.
Ὠκτίσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi οἰκτίζω, *miſereor*: f. ίσω, p. ᾤκτικα. Th. οἶκτος, *miſericordia*.
Ὠκύαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *velocitèr per mare currens*: ab ὠκὺς, *velox*, & ἅλς, *mare*.
Ὠκυδίναλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro
Ὠκυδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *velocitèr ſe movens*, *velox*. Ex ὠκὺς, *celer*, & δινητὸς, *volubilis*, quod à δινέω, *verſo*. Th. δίνη, *vortex*.
Ὠκύμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vel quæ eſt brevis fati*: ab ὠκὺς, *velox*, & μοῖρα, ας, ἡ, *fatum*. Th. μείρω, *divido*: p. m. ἔμμορα.
Ὠκυμορώτατος, ſuperl. ab ὠκύμορος, q. v.
Ὠκυπέτη, ἡ, nomen mulieris: &
Ὠκυπέτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *celeritèr volans*. Ex ὠκὺς, *velox*, & πέτομαι, *volo*, -*as*.
Ὠκύποδες, ων, οἱ, *velocipedes*: ab ὠκύπους, ὁδος, ὁ ϗ ἡ, in dat. pl. ὠκυπόδεσσι· ab ὠκὺς, *celer*, & πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.
Ὠκύπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *velox*, dat. pl. Ion. ὠκυπόροισι. Quod ab ὠκὺς, *celer*, & πείρω, *tranſeo*. p. m. πέπορα.
Ὠκύπους, οδος, vide in ὠκύποδες.
Ὠκύπτερον, ου, τὸ, *ala bene pennata*; ὁ μέροψ ἅμα τῷ φῦσαι τὰ ὠκύπτερα, τοῦτο ἐργάζεται. Ælian. de animalibus, l. xi. c. 30. *Merops*, *ſimul majores alarum pennæ ei natæ fuerint*, *id facit*.
Ὠκυρόη, ης, ἡ, nom. mulieris: quod ab
Ὠκύροος, ου, *rapidus*: ab ὠκὺς, *velox*, & ῥέω, *fluo*.
Ὠκύῤῥοος, ου, *celeritèr fluens*: ex iiſd.
ὨΚΥ'Σ, έος, ὁ, & in f. g. ὠκεῖα, in n. gen. ὠκὺ, *velox*, *celer*; in comp. ὠκύτερος. ſuperl. ὠκύτατος.
Ὠκύτας, ατος, ἁ, Dor. pro
Ὠκύτης, ητος, ἡ, *celeritas*, *velocitas*. Th. ὠκὺς, *celer*.
Ὠκύτερος, ου, *celerior*, & in ſuperl. ὠκύτατος. ab ὠκὺς, quod vide.
Ὠκύτοκον, ου, τὸ, *partûs celeritas*. Th. ὠκὺς, *velox*, & τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.
Ὦλα, *perii*. perf. m. verbi ὄλλυμαι, *pereo*: f. ὀλέσω, p. ὤλεκα. perf. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα.
Ὦλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, *ſulcus*.
Ὠ 'λαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος.
ὨΛΕ'ΝΗ, ης, η, *cubitus*, *brachium*, *ULNA*. Dicitur & ὠλὴν, ένος, quaſi ab ὠλλός.
Ὤλετο, *periit*: 3. ſing. a. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. med. ὦλα. a. 2. m. ὠλόμην, ου, ετο.
Ὠ 'λεύθερε, Dor. pro ὦ ἐλεύθερε, *ô ingenue*.
Ὠ 'λλος, pro ὁ ἄλλος, *alius*; ſic ὦλλοι, Dor. pro οἱ ἄλλοι.
Ὠλλὸς, *curvatura brachii*.
Ὠλοκαύτωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo*, quod in quibuſdam ſacrificiis fieri ſolebat: f. ώσω. p. ὠλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, *totus*, & καίω, *comburo*: f. καύσω.
Ὠλοφύρετο, 3. ſing. imperf. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor*: f. ὀλοφυροῦμαι.
Ὠμὰ δάσασθαι, *in fruſta cruda diſcerpi*: ab ὠμὸς, *crudus*.
Ὡμάρτευν, Ion. & Dor. pro ὡμάρτων, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, *ſequor*.
Ὡμάρτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, *ſequor*: f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, *ſimul*, idem quod ὁμοῦ.
Ὦμεν, *ſimus*, 1. pl. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, *ſum*. in ſub. ὦ, ῇς, ῇ.
Ὦμες, *ſimus*, Dor. pro ὦμεν, 1. pl. ſub. ab εἰμὶ, *ſum*.
Ὠμήλυσις, ἡ, *farina bordeacea*. ὠμὴ λύσις, etiam ſeparatim dicitur.
Ὤμην, *putabam*, imperf. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, *puto*. Th. οἴω, idem.
Ὠμηστὴς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui cruda edit*, *crudelis*; ab ὠμὸς, *crudus*, & ἔδω, vel ἐσθίω, *edo*.
Ὠμία, ας, ἡ, *extenſura*, quaſi *ala*, vel *humerulus*.
Ὡμίλει, 3. ſing. imperf. act. verbi ὁμιλέω, *colloquor*,

Digitized by Google

colloquor, cum dat. f. ήσω. p. ὡμίλημα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba.
Ὡμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.
ΩΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, ludus, nutum. contract. ex ἡ ἅμιλλα.
Ὡμίλουν, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ὁμιλέω. Vide ὡμίλει.
Ὤμισυ, & θώμισυ, pro ὁ ἥμισυ, quod dimidium. Th. ἥμισυς, εος, dimidius.
Ὠμοβοίη, ης, ἡ, cruda pellis bovis: & hinc
Ὠμοβόϊνος, η, ον, ex crudâ bovis pelle factus: ex ὠμὸς, crudus, & βοῦς, bos.
Ὠμοβόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, crudivorax: ab ὠμὸς, crudus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, eſca.
Ὠμογέρων, cui viridis & cruda eſt ſenectus. Th. ὠμὸς, crudus, & γέρων, οντος, ὁ, ſenex.
Ὠμοθετέω, cruda pono, fut. ήσω, ab ὠμὸς, crudus, & τίθημι, pono.
Ὠμοθέτησαν, cruda poſuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. præced. verbi.
Ὤμοι, heu, interjectio, pro οἴμοι, hei mihi, vox dolentis.
Ὤμοις, & ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, humerus.
Ὡμοιώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὁμοιόω, aſſimilo, quod vide, f. ώσω.
Ὤμοκα, & Att. ὀμώμοκα, juravi, perf. act. verbi ὄμνυμι, juro: f. όσω.
Ὠμόλιον, crudarium. Gloſſ. id eſt, ὠμὸν λίνον, crudum, nondum curatum.
Ὡμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὁμολογέω, confiteor: fut. ήσω. p. ὡμολόγηκα, quod ab ὁμὸς, ſimilis, & λέγω, dico, p. m. λέλογα.
Ὤμορξα, ας, ε, abſterſi, impreſſi, inuſſi: a. 1. ind. act. ὠμορξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. ὤμορχα, ας, ε, idem præt. ind. act. ab ὀμόργνυμι.
ΩΜΟΣ, ου, ὁ, humerus: qu. ab οἴω, fero; humeris enim ferimus onera.
ΩΜΟ'Σ, ῦ, crudus, immitis, ſævus.
Ὤμοσα, ας, ε, juravi, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, ſeu ὀμόω, juro: fut. όσω, p. ὤμοκα.
Ὠμότης, ητος, ἡ, cruditas: ab ὠμός.
Ὠμοτοκέω, -ῶ, fœtum immaturum pario, abortum, facio: ab
Ὠμοτόκος, crudum partum edens: ab ὠμὸς, crudus, & τόκος, partus. Th. τίκτω, pario, p. m. τέτοκα.
Ὠμοτύραννος, ου, ὁ, crudelis tyrannus.
Ὠμόφαγος, ου, ὁ ἡ ἡ, crudivorus: dat. pl. ὠμοφάγοισιν. Ex ὠμὸς, crudus, & φάγω, comedo.
Ὤμωξα, ας, ε, ploravi. a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, ploro: f. ξω. Th. οἶ, hei.
Ὢν, οὖσα, ὂν, & Æol. εἷς, ἕνος. (undè πα-ρεὶς.) ENS, præſ. part. ab εἰμὶ, ſum.
Ὧν, gen. pl. ab ὅς, qui. ſed
Ὦν, pro οὖν, ergo, Dor.
Ὠνάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. paſſ. ab ὄνημι, juvo, proſum.
Ὠνάμην, ασο, το, lucrifeci vel deſpexi, per Sync. pro ὠνησάμην. a. 1. m. verbi ὄνημι, proſum, vitupero: f. ὀνήσω. a. 1.
Ὤνησα. Alii volunt eſſe imperf. verbi ὄνομαι, ſeu ὄναμαι, paſſ. ab ὄνημι.

Ὦ 'ναξ, Poët. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, rex. Sic ὦ 'νασσα, pro ὦ ἄνασσα, ô regina.
Ὤνασαν, Dor. pro ὤνησαν, a. 1. ab ὄνημι, juvo, proſum.
Ὠνείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior: fut. ίσω, p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.
Ὠνείδισα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi ejuſd. & Th.
Ὠνειροπόλουν, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, in ſomniorum interpretatione verſor, quod ab ὄνειρος, ου, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, ſomnium, & πολέω, verſo.
Ὤνεκα, Dor. adv. pro εἵνεκα.
Ὤνεμος, Dor. pro ὁ ἄνεμος, ventus.
ΩΝΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, emo, mercor, (quod ab ὀνέω, juvo) fut. ὠνήσομαι. perf. paſſ. ἐώνημαι. a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο.
Ὠνῇ, 2. ſing. præſ. ind. vel ſub. præcedentis verbi.
Ὠνὴ, ῆς, ἡ, emptio: idem ac ὤνησις, ab ὠνέω, emo.
Ὦ 'νερ, Ion. & Dor. pro ὁ ἀνήρ.
Ὤνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
Ὠνήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ὄνημι, juvo: f. ὀνήσω.
Ὤνησις, εως, ἡ, emptio; item redemptio: à 2. ſing. p. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo.
Ὠνήσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi ὄνημι, juvo: f. ὀνήσω. a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο, vel à præted. Th.
Ὠνητὴς, οῦ, ὁ, emptor: à 3. ſing. p. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo.
Ὤνητο, lucrifecerat: vel eſt 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὄνημαι, ab ὄνημι, juvo, proſum: vel eſt 3. pl. pluſq. p. verbi ejuſdem ſeu ὄνημι, vel ὠνέομαι, emo.
Ὠνητὸς, ἡ, ὸν, emptus; item venalis: à 3. perſ. ſing. perf. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo, mercor.
Ὦ 'νθρωπε, Ion. & Dor. pro ὦ ἄνθρωπε, ſic ὦ 'νθρωποι, pro οἱ, &c.
Ὤνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, venalis: ab ὠνέομαι, emo.
Ὤνομα. ατος, τὸ, Dor. pro ὄνομα, nomen.
Ὠνομάδαται, nominati ſunt: Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi ὀνομάζω, nomino: f. άσω. p. ὠνόμακα. p. paſſ. ὠνόμασμαι, σαι, σται. à præced.
Ὠνόμαζον, imperf. act. ex iiſd.
Ὠνόμασα, ας, ε, nominavi: a. 1. ind. act. &
Ὠνομάσθην, ης, η, nominatus ſum: aor. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi & Th.
Ὦνος, ου, ὁ, pretium: id quo ὠνέομεν, Gl. ὠνὴ, emptio.
Ὠνοχόει, propinabat: 3. ſing. imperf. act. verbi οἰνοχοέω, vinum infundo: imperf. ᾠνοχόεον, -ουν, quod ab οἶνος, ου, ὁ, vinum, & χέω, fundo.
Ὦ 'ξ, Dor. pro ὁ ἐξ.
Ὦξα, aperui: a. 1. ind. act. verbi οἴγω.
Ὠιόμην, imperf. paſſ. verbi οἴομαι, puto: f. οἰήσομαι, p. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.
Ὤοντο, 3. pl. imperf. verbi ejuſdem & Th.
ΩΙΟΝ, ου, τὸ, ſuperior, domûs pars.
ΩΟ'Ν, οῦ, το, OVUM: etiam ᾠεὸν, idem. qu. ab οἴω, ferum, ſingula enim pariuntur. Hinc ᾠοειδὴς, ovi ſpeciem gerens.

Ὠόπ, ὠόπ, ὠόπ, *acclamationes nauticæ*: ubi ὀπὶ opus eſt. Angl. ha hup.

Ὠοτοκέω, -ῶ, *ovum pario*: &

Ὠοτοκία, ας, ἡ, *ovi partio*, ſeu *generatio*: ab

Ὠοτόκος, ου, ἡ, *ovipara*: ab ὠὸν, & τόκος. à p. m. verbi τίκτω.

Ὠοτοκοῦσιν, *ova pariunt*: 3. pl. ind. act. verbi ὠοτοκέω, quod vide.

Ὦπα, acc. ſing. ab ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὤπασε, & ὤπασεν, *dedit*: 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὀπάζω, *præbeo*; item *inſequor*: f. άσω.

Ὠπίομαι, *video*: ſæpè apud Oppian. ὠπήσασθαι. a. 1. infin. ab ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὦπερ, Dor. pro οὗπερ, *ubi*.

Ὤπια ὀφρύδια, *ſupercilia*: quia ſuper ὦπας. Heſych.

Ὠ 'πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, ὁ *curator*.

Ὠπλὴ, ῆς, ἡ, *ictus qui fit manu*: manus enim eſt naturale ὅπλον. Heſych.

Ὡπλισμένα, *armata*: n. pl. præt. part. paſſ. verbi ὁπλίζω, *armo*.

Ὠ 'πόλλων, Dor pro ὁ Ἀπόλλων.

Ὠι πόλοι, Dor. pro οἱ αἰπόλοι.

Ὦπται, 3. ſing. p. paſſ. verbi ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ὤπτησα, ας, ε, & in 3. pl. ὤπτησαν, *aſſârunt*: a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, *torreo*, *aſſo*, f. ήσω.

ὩΡΑ, ας, ἡ, *tempus*; item *HORA*: *pulchritudo*, *venuſtas*: [* πρὸς καιρὸν ὥρας, 1 Theſſ. ii. 17. *aliquandiu*.] ὥρᾳ κεκραμένος, *qui temperatam pulchritudine formam habet*; *formoſus*: ὡρᾶν, gen. pl. Dor. pro ὡρῶν. Eſt &

Ὥρα, *reſpiciebat*: 3. ſing. imperf. act. ὥραον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α, verbi ὁράω, *video*.

ὨΡΑ, ας, ἡ, *cura*.

Ὡραῖος, αία, αῖον, *ſpecioſus, a, um*: [* *in ætatis flore*, Heſ. Op. 695.] *tempeſtivus*, *vernus*: [* *æſtivus*, ὡραῖον ὕδωρ, Hippocr. ut Galenus, pluvia quæ mediâ æſtate cadit. Sic intellige Heſ. Op. ver. 31. & 305. Græv. in ver. 31.] Th. ὥρα.

Ὡραιότατος, ſuperl. ab ὡραῖος, *ſpecioſus*, quod vide.

Ὡραιότης, ητος, ἡ, *tempeſtivitas*, *maturitas*; item *pulchritudo*: ab ὡραῖος· à præced. th.

Ὡραίουσι, *maturæ reddunt*; [* *decora reddunt*, Heſ. Theogon. 903.] Æol. pro ὡραΐζουσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ὡραΐζω, ab eodem th. Undè

Ὡραϊσμὸς, ῦ, ὁ, *ornamentum*, *pulchritudo*.

Ὡράν', pro ὡρανῷ. Vide in

Ὡρανὸς, Dor. pro οὐρανός· ὡρανῶ, gen. Æol. & Dor. pro οὐρανῦ, quod vide.

Ὠ 'ρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, *Aratus*.

Ὠ 'ργεῖος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.

Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὀργίζομαι, *iraſcor*: hoc ab ὀργίζω, *facio iraſci*: f. ίσω. p. ὤργικα. Th. ὀργὴ, *ira*.

Ὠρείθυια, ας, ἡ, *Orythyia*, regina Amazonum.

Ὠρέξατο, *petiit*: 3. ſing. a. 1. m. verbi ὀρέγω, *porrigo*: f. ξω. p. ὤρεχα. aor. 1. paſſ. ὠρέχθην. Hinc ὠρέξατ', pro ὠρέξατο, 3. perſ. ſing. a. 1. med.

Ὤρεον, *videbam*: imperf. act. ab ὁρέω, Ion. pro ὁράω, *video*.

Ὤρεσσι, *uxoribus*: dat. plur. Ion. pro ὤρεσι· ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, *uxor*: in pl. ὄαρες, & contractè ὦρες.

Ὠρέω, -ῶ, f. ήσω, *curo*: ab ὤρα, *cura*; item *cuſtodio*: ab οὖρος, *cuſtos*.

Ὥρη, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, *hora*, *tempus*: dat. ὥρῃ, Ion.

Ὤρθριζε, 3. ſing. imperf. act. &

Ὤρθρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, *diluculo venio*: imperf. ὤρθριζον. f. ίσω, p. ὤρθρικα. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, *diluculum*.

Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθός.

Ὠριγνᾶτο, 3. ſing. imperf. paſſ. &

Ὠριγνῶντο, *certabant*, *porrigebantur*: 3. pl. imperf. paſſ. ab ὀριγνάομαι, -ῶμαι. Th. ὀρέγω, *porrigo*: f. ξω. p. χα.

Ὡρικὸς, ὴ, ὸν, *tempeſtivus*, *florens ætate*. Th. ὥρα, *tempus*.

Ὥριμος, η, ον. *maturus*. Th. idem.

Ὦρινε, *concitavit*: a. 1. ind. act. ὠρίνετο, *commovebatur*: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, *excito*.

Ὥριος, ου, *tempeſtivus*, & *certo tempore factus*: ὥρι' pro ὥρια. nom. pl. n. g. ὥριας τελέτας, *ſolemnitates*, *quæ quotannis certò ſtatoque tempore celebrantur*. Th. ὥρα, *tempus*.

Ὡρίσατο, 3. ſing. a. 1. m. &

Ὡρισμένος, η, ον, p. part. paſſ. verbi ὁρίζω, *definio*: f. ίσω. a. 1. ὥρισα, ας, ε. perf. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, *terminus*.

Ὠ 'ριφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, *hædus*.

ὨΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, *ORION*: ſignum cœleſte: at

Ὠρίων, nomen avis.

Ὤρκισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, *juro*: quod vide.

Ὡρμάθη, Dor. pro ὡρμήθη, *cum impetu fecit*: 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

Ὥρμαινε, *agitaret*: 3. ſing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*: f. ανῶ. p. ὥρμαγκα· ab eod. th.

Ὡρμᾶτο, *motus eſt*: 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὁρμάω, *impetu feror*: f. ήσω. [* p. paſſ. ὥρμημαι.] à præced. th.

Ὡρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω. ab eod. th.

Ὡρμενος, per Sync. pro ὡρμημένος, *concitatus*: p. part. paſſ. ab ὁρμάω· &

Ὥρμανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*: &

Ὥρμησα, ας, ε, & in 3. pl. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. &

Ὡρμῶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ὁρμάω, *cum impetu feror*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

Ὠ 'ρνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, *agni*.

Ὤρνυτο, *ruebat*: 3. ſing. imperf. m. verbi ὄρνυμαι, *excito*. Th. ὄρω, *excito*.

Ὡρολόγιον, ου, τὸ, *HOROLOGIUM*: ab ὥρα, & λόγος, à λέγω, q. d. *horas indicans*.

Digitized by Google

*Ὤρωρα, per Metath. pro ὄρωρα, p. m. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, *excito.*

*Ὦρος, ου, ὁ, *annus, tempus:* ab ὥρα.

*Ὦρος, εος, τὸ, Dor. pro οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons.*

*Ὦρσα, ας, ε, *concitavi:* a. 1. ind. act. verbi ὄρω, *excito:* f. ὀρῶ, & Æol. ὀρσῶ.

*Ὦρσε, *concitabat:* 3. sing. imperf. act. verbi ὄρσω, quod Poëtæ finxerunt ab Æol. fut. ὄρσω, verbi ὄρω, *concito.*

*Ὦρτ', pro ὦρτο, *concitatus erat:* 3. sing. plusq. p. pass. ὤρμην, σο, το, verbi ὄρω, *concito:* f. ρῶ. p. ὦρκα.

*Ὤρυξον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio:* f. ξω.

*Ὠρυθμὸς, ῦ, ὁ, *ululatus, rugitus.* Th. ὠρύω, *ululo.*

*Ὤρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.

*Ὠρυόμενος, *rugiens, frendens:* part. præs. m. ab ὠρύω, *rugio.*

*Ὠρύχαται, & Att. ὀρωρύχαται, quod Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, p. pass. verbi ὀρύσσω, *fodio:* f. ξω. p. ὤρυχα.

*ΩΡΥ'Ω, & ὠρύομαι, *ululo, rugio:* f. ύσω. p. ὤρυκα. a. 1. ὤρυσα. Hinc ὤρυες, *ai, feræ* dicuntur, quarum clamor est horribilis: à sono fictum.

*Ὤρυμα, ατος, τὸ, *rugitus:* à præced.

*Ὠ 'ρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, *ille antiquus.*

*Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. m. &

*Ὠρχεῦντο, Ion. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, -οῦμαι, *salto,* f. ήσομαι.

*Ὠρχήσασθε, 2. pl. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ejusd.

*Ὠρχμενος, per Sync. pro ὁ ἀρχόμενος, *incipiens:* ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, *initium.*

*Ὠρώρειν, *excitatus eram:* plusq. p. med. verbi ὄρω, *excito;* f. ὀρῶ. p. m. ὦρα, & Att. ὄρωρα.

*Ὠρωρέχατο, *porrecti erant:* Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὀρέγω, *porrigo:* f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα, in pass. ὀρώρεγμαι, in plusq. p. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.

*Ὠρωρέχειν, *porrexeram me:* plusq. p. act. Att. verbi ejusd. & eodem modo formatum.

*Ὠρώρυκτο, Ion. & Att. pro ὤρυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀρύσσω, f. ξω, *fodio.*

*Ὠρωρύχειν, *foderam:* plusq. p. Att. ejusd. verbi.

Ὡς, particula varios habens usus: [*quippe quoniam,* Just. Mart. Dial. cum Tryph. Cl. 630. *ut, sicut, tanquam, perinde ac si, fermè. circitèr, ut, postquam, cum, quandoquidem, alioquin:* pro πρὸς, *ad, in, quasi abundat.*] quod ab ὃς· est enim ὃν τρόπον, *quemadmodum.* Att. pro πρὸς, *ad,* cum acc. ὡσεὶ, *velut,* ab ὡς, & εἰ· ὥσπερ. *sicut.* ὥστε, *adeo ut.* ὥσπερ, *ut, utinam.* καθὼς, *velut, sicut.* ἕως, *donec, usque dum.* τέως, *tamdiu.*

*Ὥς, *sic, ita:* ex ὁ vel ὃς, pro αὐτὸς, est enim αὐτὸν τρόπον, ὡσαύτως.

*Ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, *auris.*

* Ὡς ἐὰν, Rom. xv. 24. ὡς ἐὰν πορεύομαι εἰς Σπανίαν, *quandocunque proficiscar in Hispaniam.* εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς, ὡς λόγους συνῆψα Πολυνείκει, Eurip. Phœnic. 719. *inveni inutiles reconciliationes, ex quo in colloquium veni cum Polynice.*

* Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνη, Theocr. Pharmaceut. *ut vidit, ut insaniit.*

* Ὡς, *cum, quoniam.* ὡς ἐγὼ πάνυ σφόδρα ἄγαμαι, Æsch. in Dial. ii. 33. *quoniam per mihi volupe est audire hos sermones.*

* Ὡς ὦν μίσθωμα τοῦ Ἡρακλέος λαμβάνοι, *quum igitur mercedem caperet Heracleota ille.* Sic 1 Pet. 3.

* Ὡς, *utpote,* μηδένα τῶν Οἰδίπου ἄνακτ' εἶναι χθονὸς ὡς δαιμονῶντας. Eurip. Phœniss. 135. *neminem ex filiis Oedipi regem esse terræ, ut qui malis geniis agitentur.*

* Ὡς ἐπὶ, *usque ad,* προῆγον ὡς ἐπὶ τὸν Ἠλεῖον, Polyb. l. iv. & Act. Apost. xvii. 14. et subaudito ἐπὶ vel πρὸς, ut ὡς ἐμὲ, *ad me,* Xenoph. Memorab. ii. 7.

* Ὡς ἄκουε ὡς ἐροῦντος, Plat. Phæd. *audi narrantem.* ὑπερφυῶς ὡς βούλομαι, ibid. *valdè cupio.*

* Ὡς auget significationem adjectivi, *valdè,* vel ut Lat. *quam:* ὡς θέλοντα μέν μ' ἔχεις σοι συμπονῆσαι, Eurip. Hecub. ὡς χάρις μὲν ἦν χάριν, Soph. Elect. 823. *valdè vel quam vere beneficium erit,* ut vertit Palairet; at Johnstonus *nam ut.*

* Ὡς pro ὅτι, λέγων τάδε, ὡς θέλω τάδε, ὡς θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλεύματα, Eurip. Phœniss. 710, *dicens hæc, quod velim cum ipso conferre consilia.* — προείλου λέγειν ὡς τόν τε Νεῖλον περὶ τὴν χώραν περιέρρηξε, Isocr. Busir. p. 168, *visum est tibi dicere cum Nilum, ut regionem circumflueret, egisse.* χάριν ἔχω, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω μνείαν, 2 Tim. i. 3, *gratiam habeo Deo, quod assiduam teneo memoriam tui.*

* Ὡς, *ut,* aliquando cum indicativo, Στέψω — ὡς καταθήσομαι ἄνδρα, Theocr. Idyll. ii. 3. *corona calicem, ut virum magico carmine persequar.*

* Ὡς τὸ πρῶτον, Hes. Theogon. 188. *ut prius dictum,* sub. ἐλέγομεν.

*Ὦσα, ας, ε, *impuli:* a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, *pello:* f. ὠθήσω, & ὤσω. a. 1. infin. ὦσαι. p. ὦκα. p. pass. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.

*Ὦσαι, a. 1. inf. act. ὤσαιτ', pro ὤσαιτο, *repelleret:* 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, pro φέρω.

*Ὠσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω, vel ὤθω, f. ὤσω. a. 1. ὦσα.

*Ὦσαν, *repulerunt:* 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

*Ὡσανεὶ, *quasi:* pro ὡσεὶ. Th. ὡς.

*Ὡσαννὰ, Hebr. *serva quæso, felicem successum tribue:* ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.

*Ὠσασκε, *impulit:* Ion. pro ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

*Ὡσαύτως, *eodem modo:* adv. ab ὡς, *sicut,* & αὐτὸς, *ipse.*

*Ὦσδεν, Dor. pro ὦζεν, *redolebat:* imperf. ab ὄζω, *oleo.*

*Ὦσε, *pepulit:* 3. sing. a. 1. ὦσα, quod v.

*Ὡσεὶ, *perindè, tanquam, circitèr, fermè,* ab ὡς, *sicut,* & εἰ, *tanquam.*

Ὡστὲ

Digitized by Google

ʼΩσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *ſervavit.*
ʼΩσθεὶς, έντος, *pulſus*: a. 1. part. paſſ. &
ʼΩσθῆναι. a. 1. infin. paſſ. ab ὠθέω, *pello*: f. ὤσω.
ʼΩσι, *ſint*: 3. pl. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, *ſum.*
ʼΩσι, *miſerint*: 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἧν.
ʼΩσὶ, *auribus*: dat. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.
ʼΩσμαι, & Att. ἔωσμαι. p. paſſ. verbi ὠθέω, f. ὤσω. p. ὦκα. p. part. paſſ. ὠσμένος. a. 1. paſſ. ὤσθην. a. 1. part. paſſ. ὠσθείς.
ʼΩσμένος, *pulſus*: perf. part. paſſ. ab eod. verbo.
ʼΩσπερ, *ſicut*: adv. ex ὡς, & περ. Hinc ὡσπερεί.
ʼΩςε, & ὥς', *adeo ut*, *utque*: ab ὡς, & τε. [* cum indicat. ὑμῶν ἱεράς τις ἦν, ὥςε καὶ ἔγραφον, Ariſtoph. Acarn. 144, ſed malè legitur pro ἔγραφ'. Dawes, Ep. Crit. p. 254. ἐζηλότυπει τῆς δόξης ὁ Σκηπίων τὸν Φάβιον, ὥςε καὶ ἔφη, τὶ δῆτα, &c. Polyæn. Stratag. l. viii. *Invidebat autem Fabii gloriam Scipio, ut etiam negaret aliquando, quamobrem*, &c. οὕτως ὀξέως ἐμὲ καθεῖδεν ὥςε ἀσεβείας ἐγράψατο, Plat. Euthym. § 5. *me adeo acutè perſpexit, ut impietatis accuſaverit.* Et Iſocr. Areop. p. 329. 353. Conſtruitur cum optat. & ἂν à Platone, cum infinitivo, ſubjunctivi vel optativi vice. Thucyd. Cum infin. & nom. Plat. Cum futuro infinitivi ex vi verborum φημὶ & ἐπαγγέλλομαι, Æſch. de falsâ legat. Atticè cum Indicativo, Pluto in Lycurg. Cum indic. & præterito, idem. Cum infinitivo, idem. Cum futuro indicativi præcedente, τοιοῦτον, Naz. Orat. Cum participio futuri primi accuſativi caſus, Lucian. Cum imperativo. Cum comparativo. Sequente ὡς pro *ſic*, Apollon.]
ʼΩςιεῖ, Att. pro ὠςίσῃ, 3. ſing. fut. 1. med. ὠςιοῦμαι, pro ὠςίσομαι, verbi ſeq.
ʼΩςίζω, *trudo*: f. ίσω, & Att. ὠςιῶ. Th. ὠθέω, idem.
ʼΩ ʻςοργος, Dor. prò ὁ ἄςοργος, *crudelis.*
ʼΩσφραιτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ὀσφραίνομαι, *olfacio*: f. ὀσφρανοῦμαι, p. paſſ. ὤσφραμμαι.
ʼΩσχος, ου, ὁ, & ὤσχη, ης, ἡ, *ramus novellus*: ex ὄσχος.
ʼΩσω, *pellam*: f. 1. act. ab ὠθέω, *pello*: f. ὤσω, tanq. ab ὤθω.
ʼΩτα, *aures*: nom. & acc. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.
ʼΩτάγρα, ας, ἡ, *inſtrumentum quo aures torquentur*, *auricularius forceps*: quia ὦτα ἀγρεύει.
ʼΩτακουςέω, f, ήσω, *auribus capio quæ dicuntur*: ab
ʼΩτακούςης, ου, ὁ, *auricularius*, Gl. qui ὠτὶ ἀκούει, Delatores enim principum ὦτα, & ὠτάρια dicuntur, quia ſunt eis pro auribus.
ʼΩ ʻταν, *ô amice*, *heus bene vir*, pro ὦ ἔταν, voc. Dor. pro ἔτα, ab ἔτης, ου, ὁ, *ſocius*, *amicus.*
ʼΩτάριον, ου, τὸ, *auricula*, *auris Veneris*, oſtreum quoddam Æolibus: ab *auriculæ* ſimilitudine: ab οὖς, *auris.* Th. οὖας, idem.
ʼΩταρὸς, pro ὠτώεις, *auriculoſus*, *auritus*: Gl. ab iiſd.
ʼΩτε, Poët. pro ὥςε, *ceu*, *velut*, *ut.*
ʼΩτεγχύτης, ου, ὁ, *auricularis clyſter*: inſtrumentum quo in ὦτα ἐγχύειν. Th. χέω, *fundo.*
ʼΩτειλὴ, ῆς, ἡ, *vulnus*: ab ὠτάω, *vulnero.*
ʼΩτερος, vel ὤ ʻτερος, Dor. pro ὁ ἕτερος, *alter.*
ʼΩτικὸς, ῦ, *auricularis*: ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖας, idem.
ʼΩτίον, τὸ, *auricula*; item *auris*: dimin. ex iiſd.
ʼΩτὶς, ίδος, ἡ, *avis tarda.* Gl. quia aurita, ab iiſd.
ʼΩτὸς, gen. ſing. ab οὖς, *auris.*
ʼΩτος, ου, ſive ὠτὸς, ῦ, ὁ *OTUS*, avis nycticoraci ſimilis: ab auribus plumeis ſic dicta: item Metaph. *homo fatuus.* Eſt etiam
ʼΩτος, ου, ὁ, *OTUS*, nomen propr.
ʼΩτότμητος, *auribus mutilatus.*
ʼΩτρυνον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi ὀτρύνω, *incito*: fut. υνῶ. p. ὤτρυγκα. a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.
ʼΩτώεις, εντος, *auritus*: acc. ſing. ὠτώεντα· &
ʼΩτων, gen. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖας, idem.
ʼΩὐτὸς, Ion. pro ὁ αὐτός.
ʼΩφὰζ, *locus auro optimo abundans*, Jer. x. 9.
ʼΩφειλον, imperf. & a. 2. ὤφιλον, *debui*: ab ὀφείλω, f. ήσω. p. ὠφείληκα.
ʼΩφειν, pluſq. p. act. verbi ὄπτω, *video*: f. ψω, p. ὦφα.
ʼΩφεὶρ, nomen loci, *vel* regionis auriferæ.
ʼΩφέλεια, ας, ἡ, (& Poët. ὠφελίη, & ὠφελία) *utilitas*, *auxilium*: tanq. ab ὠφελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *utilis.* Th. ὠφελέω.
ʼΩφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præſ. act. verbi
ʼΩΦΕΛΕ'Ω, ῶ, *juvo*, *proſum*: cum acc. ſæpius abſolutè: f. ὠφελήσω. a. 1. ὠφέλησα, p. ὠφέληκα, præſ. paſſ. ὠφελέομαι, -οῦμαι, *juvor*, *prodeſt mibi*: a. 1. paſſ. ὠφελήθην, ης, η, *percepi commodum*: a. 1. ſub. paſſ. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. paſſ. ὠφεληθεὶς, εῖσα, έν, *adjutus*, *a*, *um.*
ʼΩφεληθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à præc.
ʼΩφέλημα, ατος, τὸ, *adjumentum*, *emolumentum*: à 1. ſing. p. paſſ. ejuſd. verbi.
ʼΩφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
ʼΩφελήσειε, ας, ε, a. 1. Æol. opt. &
ʼΩφέλιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *utilis*: ab ὠφελέω, *utilis ſum*, *proſum.*
ʼΩφελον, ες, ε, *debui utinam*: a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo*: f. ὀφειλήσω, p. ὠφείληκα.
ʼΩφελουμένους, acc. pl. præſ. part. paſſ. ab ὠφελέω, q. v.
ʼΩφθην, ης, η, *apparui*: a. 1. ind. paſſ. verbi ὄπτομαι, *video*: fut. ὄψομαι, perf. ὦμμαι, ψαι, πται.
ʼΩφθησαν, *viſi ſunt*: 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Digitized by Google

῟Ωφλεε, 3. ſing. imperf. ab ὀφλέω, per Sync. pro ὤφείλεε.

῟Ω ᾿φρόντιςος, Dor. pro ὁ ἀφρόντιςος, *ſecurus*.

῏Ωχα, ας, *aperui*: p. ind. act. verbi οἴγω, *aperio*: f. ξω.

῟Ωχαλο, Ion. pro ὠγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ὤγμην, ωξω, ὦκλο, verbi ejuſd.

῟Ωχέλο, *ibat*, *gradiebatur*: 3. ſing. imperf. med. verbi οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

῟Ωχθησαν, *ingemuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, *indignor*: f. ήσω. a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

᾿Ωχόμεθ᾽, pro ᾠχόμεθα, *ibamus*: 1. pl. imperf. m. verbi οἴχομαι, *eo*: fut. οἰχήσομαι.

῟Ωχρα, ας, ἡ, *ochra*: Angl. ochre. Th. ὠχρός.

᾿Ωχρία, ας, ἡ, *pallor*: qualitas ὠχρῦ, Deut. xxviii. 22. med. edit. ὤχρα.

᾿Ωχριάω, -ῶ· &

᾿Ωχράω, -ῶ, *palleo*, *palleſco*: ab

᾿ΩΧΡΟ`Σ, ῦ, ὁ, *pallidus*: quod ab ὠῦ χρώς, eſt enim ut *ovi vitellus*.

῟Ωχρος, ου, ὁ, *pallor*, *palliditas*: &

᾿Ωχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρός.

῟Ωχρόω, & ᾿Ωχραίνω, *palleſacio*, *pallidum reddo*. Th. ὠχρός.

῟Ωχωκα, Att. pro ᾤχωκα, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

᾿Ωψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Τῷ Θεῷ δόξα.

LEXICON

Digitized by Google

LEXICON

LATINO-GRÆCUM.

AB

A Vel ab, ὑπὸ, *cum gen. ut &* παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
A ſecretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀποῤῥήτων.
Ab aliquo ſtare, μετὰ τινὸς εἶναι, σὺν τινὶ εἶναι.
Ab epiſtolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
A vel Ab *ſequente* uſque, ἀπὸ *ſequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως, *cum genit.*
Ab hoc tempore, ἐξότι τοῦ, ἀπὸ τότε, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
Ab ineunte adoleſcentiâ, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νηπίου, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.
Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
Ab inteſtato, *id eſt*, ſine teſtamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθεμένως.
Abs re, ἔξω λόγου, ἀπὸ *vel* ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
Abacium, ἀβάκιον.
Abactus, a, um, ἀπελαυθείς.
Abaculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.
Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος.
Abalieno, ἀπαλλοτριόω, -ῶ.
Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀπόθεια.
Abarceo, ἀποκωλύω.
Abavia, ἀπομάμμη.
Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
Abavus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος, πρόγονος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
Abbatiſſa, ἀρχιμανδρίτις.
Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, *cum acc.* ἀνακεφαλαιόω, -ῶ.
Abdicare magiſtratu ſe, ἀπειπεῖν τῆς ἀρχῆς ἀπειπεῖν, *vel* ἐξόμνυσθαι *vel* ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχήν: ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόῤῥησις.

AB

Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.
Abdico, is, *id eſt*, repudio, recuſo, ἀπαγορεύω, παραιτέω, -ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, (ἀπειπεῖν τὸν υἱόν.)
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος, ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχιαῖος, ἀπόθετος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἦτρον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπαγόμενος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς Θράκην.
Aberceo, ἀπείργω σέ τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα, ἀποτευξις.
Aberro, ἁμαρτάνω. ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro à viâ, ἀπαρτάομαι, ἀπολισθάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, *cum gen.*
Aberro paulùm, ὑπεξολισθαίνω.
Aberrunco, ἐκβλαστίζω.
Abeſſe & Abfore, ἀπεῖναι.
parùm Abeſſe, μικροῦ δεῖν· multùm Abeſſe, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ὧδε, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐνθένδε.
Abhorreo, μυσάττομαι τι, ἀπαλλάττομαι, ἀπαλλοτριάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε, Poët.
Abi in malam rem, φθεῖρε, ἄπερρε, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔῤῥ' ἐς κόρακας.
Abjectè, ἀπεῤῥιμμένως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀποῤῥίπτω.
Abjectus, ἀπεῤῥιμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσύρφαλος, ἀπόθετος.
Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων ξυλικός.

Digitized by Google

Abigeatus, ἀπελασία.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abigo, σοβέω, -ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω τινά, ἀπείργω, ἀφίστημι, ἐξίλλω.
Abjicio, ἀποῤῥίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω, -ῶ, προΐημι, *cum acc.*
Abiit *pro* mortuus eſt, ἀποίχεται, οἴχεται, οἴχωκε.
Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, περιχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδιάλυσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjugo, *id eſt*, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.
Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείρω, ἀναζεύγνυμι, μεθάγω.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξωμοθὲς.
Abjuro, διομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, *cum acc.* ἀποβάλλω τι δι᾽ ὅρκων.
Ablactatus, ἀποτεταλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, -ῶ, περιαιρεῦμαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφῃρημένος.
Ablectæ, ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, καταφύσσω, κατατρώγω, ἀναισιμόω, -ῶ, κιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθῶ.
Abludo, ἀπᾴδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablùtus, λελουσμένος.
Abluvium, κατακλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, -ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, ἔξαρνος εἰμί.
Abnepos, ἀπέκγονος.
Abneptis, ἀπεκγόνη.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo & Abnuto, ἀνανεύω τοῦτο ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνέομαι, -οῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, -ῶ, ἀμαυρέω, -ῶ, ἀπολέω.
Abolere legis, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν *vel* καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι *vel* ἀποχειροτονεῖν *vel* ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμὸς, ἀφανιστίς.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλειφθείς.
Abominabilis & Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μυσαρὸς, μυσὸς, ἀπότροπος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτία, μῦσος, προσοχθισμός.
Abominor, βδελύττομαι, σι, μυσάττομαι, ἀφτιέομαι -οῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
Aborior, ἀπογίνομαι· *vel* Abortio, ἀμβλίσκάνω, ἀμβλίσκω & ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυΐσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγέννηθλος, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματικός.
Abortivus, partus, ἀμβλωθρίδιον.
Abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrodo, ἀποξύω, ἀποξέω, ἀποκναίω.
Abraſus, ἀπόξεστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω *vel* ἀφαρπάζω τινα, ἐκκινέω, -ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω, ἄκυρον ποιέω, -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀποῤῥῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι.
Abruptè, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόῤῥηξις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀποῤῥὼξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀπόῤῥωξ, ἀποῤῥώξ.
Abſcedo, ἀποστρέφω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίσταμαι τινος, ἐξαναχωρεῖν, -ῶ.
Abſceſſio *vel* Abſceſſus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abſcido *vel* Abſcindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, δρύπτω, ἀνακείρω.
Abſciſſus, ἀποκοπεὶς, ἀποκεκομμένος.
Abſconditè, κρυφῇ.
Abſconditus, κρυβεὶς, ἀποκεκρυμμένος.
non-Abſconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀπόκρυφος.
Abſcondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρύπτω, ζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Abſconſio, ἀπόκρυψις.
Abſens, ἀπών, -όντος, ἄδημος, ἀπόδημος.
Abſentia, ἀπουσία.
Abſentio, *idem quod* diſſentio, διαφωνέω, -ῶ.
Abſento, ἄπειμι.
Abſilio, ἀποπηδάω, -ῶ.
Abſimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος; ἀπεικώς.
Abſinthium, ἀψίνθιον.
Abſinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Abſiſto, ἀφίσταμαι *vel* ἀποστατέω, -ῶ, τινος, ἀπολείπω.
Abſoleo, *id eſt*, ab uſu recedo, ἀπαρχαιοῦμαι.
Abſoletum, ἀπαρχαιωμένον, παλαιούμενον.
Abſolvere, *pro* perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελεῖν, κατεργάζεσθαι.
Abſolvere creditorem, *id eſt*, ei ſatisfacere, διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάττειν.
Abſolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Abſolutè, *id eſt*, perfectè, τελέως, ἀπλῶς, ἐντελῶς.
Abſolutio, ἀπόλυσις.
Abſolutorius, ἀπολυτικός.
Abſolutus, ἀπόλυτος, ἀφεθεὶς, ἀφεὶς, ἐκλυθείς.

Abſolutus,

Digitized by Google

Abſolutus, *id eſt*, perfectus, ἀποτελεσθεὶς, ἀπόθελης, τέλειος, ἐντελὴς, ἐντελής.
Abſolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, κατὰ πάντα τέλειος.
Abſono, ἀπᾴδω.
Abſonus, ἀπηχὴς, ἀπῳδὸς, ἄῤῥυθμος, κακηχὴς & κακόηχος, παραπλὴξ, ἐκμελής.
Abſorbeo, καταπίνω, ἀπομάττω, ῥοφέω, & ἀποῤῥοφέω, -ῶ, λαφύσσω.
Abſorbitio, ῥόφημα, ῥόφημα, ῥόφησις.
Abſorptum, καταποθὲν, συμποθέν.
Abſque, ἔξω, *cum gen.* ἄνευ & χωρὶς δίχα.
Abſtemius, ἄοινος, ἄγευστος, ἀβρόμιος.
Abſtergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.
Abſtergere calumnias, ἀπολύεσθαι διαβολάς.
Abſtergo & Abſtergeo, ἀποσμάω & ἀποσμήχω, ἀποψάω, ἀπολείβω, ἀπομοργνύω, & -μί, ἀπομάττω· ἀναμάττομαι, σμάω, ἐπισμάω & ἐπισμήχω, ῥύπτω.
Abſterreo, ἀπείργω τινὰ, ἐκφοβέω, -ῶ, ἀποσπεύδω.
Abſterſio, ἀπόμαξις, ἔκνιψις.
Abſtineo, ἀπαλλάττομαι & ἀπέχομαί τινος, ἀπείργω; ἀφίσαμαι, ἐξίσαμαι, ἀφεστάω.
Abſtinens, ἀποσχὼν, ἐγκρατὴς, ἀποστάς.
Abſtinentèr, ἐγκρατῶς.
Abſtinentia, ἀπόσχεσις, ἐγκράτεια.
Abſto, ἀφίσαμαι.
Abſtractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀποκεχωρισμένον.
Abſtractus, ἀφαιρεθὲς, ἀποκεχωρισμένος.
Abſtraho, ἀποχωρίζω, διασπάω, -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.
Abſtringo, ἀπολύω.
Abſtrudo, ἀπωθέω, -ῶ, ἀποκρύπτω.
Abſtruſus, ἀπόκρυφος, κρυφαῖος, ἀνακεχωρηκώς.
Abſit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβαίνη.
Abſum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀποδέω.
Abſumedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.
Abſumo, δαπανῶ, ἀποδαπανῶ, ἀπείργω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατέδω.
Abſurdè, ἀτόπως.
Abſurditas & Abſurdum, ἄτοπον, ἀτοπία, ἄπρεπον, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.
Abſurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἄδοξος, ἀλόγιστος.
Abterminatus, ἀφορισθεὶς, ἐξορισθείς.
Abundans, εὔπορος, λάβρος, δαψιλὴς, ἄφθονος, περισσεύων, περιούσιος.
Abundantèr & Abundè, ἐξαρκούντως, ἀφθόνως, διαρκῶ, διαρκῶς, λιπαρῶς, ἅδδην, εὐπόρως, περισσῶς, ἐκ περιουσίας, δαψιλῶς.
Abundantia, εὐπορία, εὐθηνία, περισσεία, ἀφθοσύνη, δαψίλεια, ἀφθονία, φορία, περιουσία.
Abundatio, πλημμυρὶς, κατακλυσμὸς, ἐπίκλυσις, χύσις.
Abundo, εὐθηνέω & ομαι· εὐπορέω, ῶ, περισσεύω τινος, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκκυμαίνω.
Abvolo, ἀφίπτημι, *vel* ἀφίπταμαι.
Abuſivè, καταχρηστικῶς.
Abuſivus, καταχρηστικος, ἄχρηστος.
Abuſus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.
Abuſus, καταχράομαι, -χρῶμαί τινι, ἀποχράομαι, -χρῶμαί τινι κακῶς *vel* ἀπειροκάλως, παρακαταχράομαι.

Abyſſus, ἄβυσσος.
Ac, ϗ, ἠ.
Acacia, ἀκακία.
Academia, ἀκαδημία.
Acatium, ἀκάτιον.
Accanto, προσᾴδω.
Accedere ſententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.
Accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
Accedo, προσβαίνω τινι, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, συνεγγίζω.
Acceleratio, ἐπεῖξις, ταχεῖα, σπουδή.
Accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, -ῶ, κατασπεύδω.
Accendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διαπυρόω, καίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.
Accendo rurſus, ἀναρθῶ, ἀναύω.
Accenſus, ἡμμένος, ἁπτόμενος, θαλυσμένος, ἔξαπτος, ἐνημμένος, ἐφημμένος, πεφυρμένος, πεφασμένος.
Accentus, προσῳδία.
Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.
Acceptum habeo, χαίρω τινι, *vel* ἐπί τινι.
Acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τῦτο, ἀφίεω, ἀπογράφω.
Acceptus, δεκτὸς, χαρίεις, ἀσμενὴς, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσληφθείς.
Accerſitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.
Accercitus, a, um, προσκληθεὶς μετακληθείς.
Accerſo, κατακαλέω, -ῶ, μετακαλέω, -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινα.
Accerſo aliquem crimine conjurationis: ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.
Acceſſio, ἐπιδοχὴ, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίτασις, αὔξησις.
Acceſſu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.
Acceſſu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Acceſſus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, & *activè* πάσχω.
Accido, συμπίπτω, προστυγχάνω.
Accîdo, περικόπτω, ἐκτρύχω.
Accieo, μεταπέμπω τινα, ἐπικαλέομαι, -οῦμαι, προσπέμπω.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω *vel* παραψάλλω τινι, παρᾴδω, -ω.
Accio, προσκαλέω, -ῶ, *vel* μετακαλέω -ῶ τινα.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι & ἀποδέχομαι & προσδέχομαί τι, ἀναιρέω, -ῶ, κομίζομαι τι παρά τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κίρκαξ, ἀστερίας.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Acciſſo, *id eſt*, ſimulo, ἀκκίζω.
Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.
Acclamatio, ἐπιφώνησις, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, -ῶ.

Digitized by Google

Acclinis & Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis & Acclivus, ἀμφίχιλος, ἀνωφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.
Accola, πάροικος, περίοικος, ἐπίοικος.
Accolo, παροικέω, -ῶ, & προσοικέω, -ῶ τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus & Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινι.
Accommodo, ἁρμόζω vel προσαρμόζω vel ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω, -ῶ, συμβιβάζω, προστίθημι, προσχωρέω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum & Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accreſco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubatio & Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιτήριον.
Accubo & Accumbo, παράκειμαι τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀναπίπτω τῆς γῆς vel ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπόω, -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδὸν, σωρηδῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητὸς, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω· cum acc. συμφορέω, ῶ, νηέω, & νήθω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, & λιπαρέως, περιέργως.
Accuratè perſequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι & ὑπέρ τινος, & περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, & paſſ. ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accurſus, προσδρόμημα.
Accuſabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accuſare falsò, συκοφαντεῖν τινα; ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινος φόνου, de cæde aliquem.
Accuſare, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐξ αἰτίας εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accuſatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accuſatio, *id eſt*, conqueſtio, κατάμεμψις. λαβὴ, μέμψις, ὑπαίτιον.
Accuſator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπιφέρων.
Accuſatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accuſatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.
Accuſatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομείνας αἰτίαν.
Accuſo, αἰτιάομαι, -ῶμαι δὲ τοῦτο, κατηγορέω, -ῶ τινα φόνου & τινὸς φόνου, ἐγκαλέω, -ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τινὶ αἰτίαν, ἐπιφέρω vel ἐπάγω, δικάζειν τινι
ἐπέξειμι, ἐπαιτιάομαι γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -οῦμαι τινα, ἐν αἰτίας ἔχω, ἐπιμέμφομαί τινα.
Acedia, *id eſt*, incuria, ἀκηδία.
Aceo, *id eſt*, acidus ſum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Aceratus, *id eſt*, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, eris, *arbor*, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acerbè, πικρῶς, στρυφνῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, πικρότης, πικρία, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acerbo, *id eſt*, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ἀμφάκιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, στρυφνός.
Acero, *id eſt*, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.
Aceroſus, *id eſt*, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus viſus, ὀξυτάτη ὄψις.
Acerrimus viſu, ὀξυωπέσ[illegible], ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.
Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θημὼν, θὶς & θίς, ὁ & ἡ.
Aceſco, ὀξύνομαι & ὀξύνω, ὀξίζω, πικρίζω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetarium vas, ὀξὶς, -ίδος, ὀξύβαφον.
Acetum, ὄξος, εος, τὸ· ὀξάλμη.
Achates, *gemmæ nomen*, ἀχάτης.
Acheron, *fluvius infernalis*, ἀχέρων.
Achetæ, *id eſt*, Cicadæ, ἀχέται.
Achilus, *id eſt*, pabulo deſtitutus, ἄχιλος.
Achillea, *herbæ nomen*, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.
Acicula, ἀκεστήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον ἡπητήριον & ἡπήτριον.
Aciditas, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acidulus, ὑπόξυς, ὀξώδης.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξὺς, εῖα, ὑ· ὄξινος, ὁ.
Aciem inſtruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν· παράταξιν ποιεῖν.
Acies *falcis* & *gladii*, ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies *exercitûs*, παράταξις, στίξ, τάγμα.
Acies *oculorum*, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκές.
Acinoſus, ῥαγώδης.
Acinus & Acinum, ῥὰξ, γός, ὁ & ἡ· ἐξ ἧς ὁ σταφυλή.
Acipenſer, *piſcis*, ἔλλοψ, ἀκίπησος.
Acoluthus, *id eſt*, ſervus, ἀκόλουθος.
Acone, *id eſt*, cos, ἀκόνη.
Aconitum, *herbæ genus*, ἀκόνιτον.
Acontia, *id eſt*, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, *ſerpentum genera*, ἀκοντίαι.
Acor, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acorna, *planta quædam*, ἄκορνα.
Acquieſco, στέργω, ἐφησυχάζω, ἀξιόομαι ἀναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι ἐπικλίνομαι.
Acquieſco rebus, συμφέρομαι τοῖς πράγμασι, στέργω τούτῳ, ἀρκοῦμαι τοῖς δε, ἐναρεστοῦμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστῶσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀξιόομαι & ἀγαπάω, -ῶ, & συγχωρέω, -ῶ, cum dat.

Acquiro

Acquiro, ἀντέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κλάομαι, προσκλάομαι, περιποιέομαι -οῦμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω τινι.
Acredula, *id eſt*, luſcinia, ἀηδὼν, ἀηδώ, φιλομήλη.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτεγκτος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acritèr, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφοδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης.
Acrodrua, *id eſt*, lignoſum putamen habentia, ἀκρόδρυα.
Acroſtichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, *id eſt*, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio & Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, *id eſt*, accuſatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγωνίσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινι τῆς κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικός, δραστικός, δραστήριος, ἐνεργής, πρακτικός.
Actor, ποιητὴς, πράκτωρ, δραστὴρ & δραστής.
Actor, *id eſt*, accuſator, κατήγορος, διώκων.
Actor, *id eſt*, patronus, συνήγορος.
Actor, *id eſt*, hiſtrio, ὑποκριτής.
Actuarium, *id eſt*, oneraria navis, ὁλκὰς, -άδος, ἡ.
Actuarius, *id eſt*, actorum ſcriba, γραφεύς.
Actuarius, *id eſt*, facilis, εὐάγωγος.
Actum eſt, *id eſt*, periit, πέφρακται, οἴχεται.
Actuosè, μογερῶς, δραστικῶς.
Actuoſus φιλεργος, ἐργάδης, πρακτικός.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθεὶς. In ipſo Actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens viſum, ὀξυωπὴς, ὁ καὶ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος. κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρὶς, καρφίον, ὄγκος, ἧλος.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτενής.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω.
Acupictores, πολυκέσται, φρυγίωνες, οἱ ζῳωτῶν ἐργάται.
Acu-pictus, ποικίλος, πολύμιτος.
Acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.
Acus, eris, ἄχυρον, ἀθὴρ, σκύβαλον.
Acus, ûs, ἀκίστρα, βελόνη, ῥαφίς.
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acutè vociferans, ὀξυβόας, ὁ καὶ ἡ.
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ καὶ ἡ. ὀξυωπίας & ὀξυώπης, ὁ.

Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς & ἐς, *cum acc.* κατὰ & *Att.* ὡς.
Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.
Adactus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, εἰσαχθεὶς, ἀναγκασθείς.
Ad amuſſim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς στάθμην.
Adæquatio, ἀπίσωσις, παρίσωσις.
Adædifico, προσοικοδομέω, -ῶ.
Adæquè, ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ, ἀπαρτίζω, ἀπευθύνω, ὁμαλίζω.
Adæro, ἐξαργυρόω, -ῶ.
Adæſtuo, ὑπερζέω, ἐκκυμαίνω, προσκυμαίνω, *cum dat.*
Adaggero, ἐπισυναθροίζω.
Adagium & Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.
Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάπτω, διανάπτω, ἐνάπτω. παρεμφάπτω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπτω, περικαθάπτω, περιάπτω, προσάπτω.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamus, ἀδάμας.
Adamatorius, ἐρωτικός.
Adamo, ὑπερφιλέω, -ῶ τινα, ἀγαπάω -ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἐμφανίζω.
Adapertilis & Adapertus, ἀνεῳγμένος, εὐάνοικτος.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐπαρτύω, διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινι, ὑδραίνω.
Adarca, *vel* Adarces, *concreta quædam ſalſilago*, ἀδάρκης.
Adareo, καλαμαραίνομαι.
Adauctus, ûs, ui, ἐπαύξησις.
Adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπιπίνω, *cum gen. vel. acc.*
Adblandior, παρακινέω -ῶ, ὑποσαίνω, ὑποκολακεύω.
Adcorporo, σωματοποιέω, -ῶ.
Adcreſco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addecimo, ἀποδεκατόω, -ῶ.
Addenſo, πυκνόω, -ῶ.
Ad dextram, ad ſiniſtram, ἐπὶ δεξιά, ἐπ' ἀριστερά.
Addico, *id eſt*, vendo, ἀπεμπωλέω, -ῶ, καταλλάττομαί τι, ἀποκηρύττω.
Addico, *id eſt*, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποφαίνω.
Addico, *id eſt*, condemno, καταδικάζω.
Addictio, *id eſt*, condemnatio, καταδίκη.
Addictus ſum, ἀφιερόω -ῶ τινι, δουλεύω *cum dat.*
Addiſco, *id eſt*, bene diſco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις.
Additamentum, ἐπίβλημα, προσθήκη, παρενθήκη.
Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.
Additus, a, um, προσθετός, προστιθέμενος.
Addo, ἐπιτίθημι *vel* προστίθημι τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addormiſco, προσκοιμάομαι -ῶμαι.

Digitized by Google

Addubitantèr, διαπορητικῶς.
Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, ὑποψία.
Addubitatus, ἄτοπος, ἀπορηθείς.
Addubito, ἀμφισβητέω -ῶ περί τινος, διαπορέω -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπλεύω.
Adducere in ſuſpicionem, ἄγειν τινὰ εἰς ὑποψίαν.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω τι εἰς τι.
Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, *cum acc.* προσίεμαι, *cum inf.*
Adductio, ἀναγωγὴ, παραγωγὴ, προσαγωγὴ, συναγωγή.
Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.
Adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δωρεᾶς.
Adduplico, διπλόω, -ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
Addedo, καταφάγω.
Ademptio, ἀφαίρεσις.
Ademptus, ἀφαιρεθείς.
Adeò, *id eſt*, uſque eò, ἕως, οὕτως, ὡς, εἰς τοσοῦτον.
Adeò ut, τοσοῦτον ὥστε *cum ind. vel inf.*
Adeo, *id eſt*, Accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαι τινι, ἀφικνέομαι, ἔπειμι, ἐφοδεύω, προσπορεύομαί τινι, φοιτάω πρός σε.
Adeo, *id eſt*, adorior *ſeu* aggredior, ἐπιχειρέω -ῶ τινι *vel* πρός τινα, ἅπτομαί τινος.
Adeo hæreditatem, εἰς τὰ κτήματα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω -ῶ κληρονομίας.
Adeps, στέαρ, πιμελὴ, ὀξύγγιον, ἄλειφαρ -ατος, δημός.
Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, *id eſt*, equitando propriùs accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.
Adeòdum, δεῦρ', διὅτι, ἴθι δὴ, ἴθι νῦν.
Adeſpotus, *id eſt*, ſine domino, ἀδέσποτος.
Adeſorio, βουλιμιάσω, βουλιμιάω -ῶ, βουλιμιάττω.
Adeundum eſt, παριτητέον ἐστὶ, δίκαιον παρεῖναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, *cum acc.*
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgannio, προσκνύζομαι, *cum dat.*
Adhabito, παροικέω -ῶ.
Adhæc, ἅμα δὲ, καὶ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τοῦτο, προσέτι.
Adhæreo, προσέχομαι, *vel* περιέχομαι, προσκολλάομαι -ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσίσχομαι, *omnia cum dat.*
Adhæſio, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσερεύγω.
Adhamo, ἀγκιστρεύω.
Adhibeo, ἀπονέμω *vel* διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam & diligentiam, ἔχω *vel* ποιέω -ῶ ἐπιμέλειαν τινος.
Adhibeo in conſilium, παρακαλέω -ῶ σε *vel* εἰς συμβουλὴν, παραλαμβάνω τὴν συμβουλὴν, συμβουλεύομαι τινι.
Adhibeo mentem, προσέχω τινι, *vel* προσέχω τὸν νοῦν τινι.
Adhinnio, προσχρεμετίζω.
Adhorreſco, ἐπιφρίττομαι, ἐπιφρίττω.

Adhortatio, διακέλευσμος, διακέλευσμα, διακέλευσις, παραίνεσις, προτροπὴ, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμὸς, παρακέλευσις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐρεθιστὴς, ἐργεπιστάτης.
Adhortatorius, παρακελευστικός.
Adhortor, ἀντιβολέω, -ῶ σε, προτρέπω τινα εἰς *vel* ἐπ᾽ ἀρετὴν, παρακαλέω, -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ὀτρύνω.
Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.
Adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.
Adjaceo, παράκειμαι *vel* πρόσκειμαί τινι.
Adjectio & Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσβολὴ, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παραβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, *id eſt*, adduco, προσάγω, εἰσάγω, ἐπάγω.
Adigo, *id eſt*, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παρίσταμαι τινα εἰς τι.
Adjicio, ἐπιβάλλω, τι, προσεμβάλλω τινι, προστίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei, *vel* ad rem, προσέχομαί τινι, ἐπέχω τινι τὴν γνώμην *vel* τὸν νοῦν.
Adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι.
Adimo, παρέλω, ἀφαιρέω -ῶ τι *vel* ἐξαιρέω -ῶ τι τινος *vel* τινά τι, παραιρέω -ῶ τι & τινά τι *vel* τινός τι.
Adimpleo, ἐπιπληρόω -ῶ, *vel* προσπληρόω -ῶ τι, ἀναπλέω -ῶ.
Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.
Adipalis, στεατινός.
Adipatus & Adipoſus, στεατώδης & στεώδης, πιμελώδης.
Adipiſcor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινος, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, -ῶμαι, ἀπολαύομαι, -ῶμαι *cum gen.*
Aditio & Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὔοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλατος.
Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.
Adjungo, ἐπιζεύγνυμι.
Adjumento eſſe alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, σύνεργον, ἐπίκουρον· ἐπιγυμνάζεσθαί τινι.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.
Adjunctor, ἐπιζευκτὴς, ἐπιθέτης, προσθέτης.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι, κολλάομαι, -ῶμαι.
Adjuratio, ἐξορκισμός.
Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.
Adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω -ῶ, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐφορκίζω τινα, ὀμνύω -ῶ, ἐπορκόω -ῶ, ἐπομνύω, -ω, *vel* ἐπόμνυμι.
Adjuto, προσβοηθέω, -ῶ,

Digitized by Google

Adjutor & Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργὸς, ἀλκτὴρ, ἀλεξήτωρ, βοηδρόμος.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.
Adjutus eſt, ὠφελήθη.
Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjuvator & adjuvatrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, συνεργὸς, ἀλκτήρ.
Adjuvo, βοηθέω, -ῶ, *cum dat.* ἀμύνω, ὠφελέω, ἐπικουρέω -ῶ, ἐπωφελέω -ῶ, συνωφελέω, -ῶ, βοηδρομέω, -ῶ.
Adjuvo te, συνάπτομαί σοι τοῦ πόνου, συναίρομαί σοι τὸν πόνον, ὠφελέω -ῶ τινα, συνωφελέω -ῶ τινι.
Adlaboro, ταλαιπωρέω, -ῶ.
Adlubeſco, ἀρέσκομαι.
Admando, ἐπιτάττω.
Admetior, ἐπιμετρέω -ῶ, προσμετρέω -ῶ.
Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω -ῶ, χαρακίζω.
Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adminiſter, ὑπηρέτης, διάκονος.
Adminiſtra, ὑπηρέτις.
Adminiſtratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.
Adminiſtrator, διοικητὴς, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.
Adminiſtro, διοικέω -ῶ, ὑπηρετέω -ῶ, ἀμφιπολέω, -ῶ, & καθευθύνω, *cum dat.* διατίθημι τὰ κατὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.
Adminiſtro malè, κακοδιαιτάω -ῶ τινος, παραδιοικέω, -ῶ τι.
Adminiſtro ſacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.
Admirabilitèr, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.
Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.
Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θέλγημα, θαυματοποιΐα.
Admirationi ſum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.
Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θελκτήρ.
Admiror, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θήπω, καταθήπω, σεβάζω.
Admiſceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.
Admiſſarium admitto, ὀχεύω.
Admiſſarius, *ſcil.* equus, ὀχευτὴς, ὀχεῖος, ἀναβάτης, θόρος.
Admiſſio, εἰσδοχὴ, εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.
Admiſſum *ſcil.* ſcelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.
Admiſſura, *ſcil.* equæ, ὄχευμα, ὀχεία.
Admiſſus, προσδεχθείς.
Admiſtio, μίξις, ἐπιμιξις, πρόσμιξις.
Admiſtus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.
Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι, *cum acc.* ἀφίημι, παρίημι, προσίημι τινα εἰς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, εἰσφέρω.
Admitto flagitium, δεινὸν vel αἰσχρόν τι ποιέω, -ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελέω -ῶ, τι.

Admodulor, προσᾴδω, ἀντιμελίζω.
Admodùm, ἀπαρτὶ, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῆ, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω -ῶ.
Admoneo, παρακαλέω -ῶ τινα, ἐπί τι, παραινέω -ῶ, *cum dat.* νουθετέω -ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω.
Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.
Admonitor, παραινέτης, νουθέτησις, ἐπιμνηματιστής.
Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικός.
Admonitus, παραινούμενος, παραινεθείς.
Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.
Admotio, & Admotus, ûs, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.
Admotus, a, um, προσπελασθείς.
Admoveo, προστίθημί τι πρός τι, παραβάλλω, vel προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.
Admoveo manum, προσάγω vel παραβάλλω vel προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα.
Admugio, ἐπιμυκάομαι, -ῶμαι.
Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
Admutilo, κολοβόω, -ῶ.
Adnaſcor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adnatatio, πρόσνηξις.
Adnato & Adno, ἀπονήχομαι vel παρανήχομαι, vel προσνήχομαί τινι.
Adnavigatio, εἴσπλοος, ἐπίπλοος.
Adnavigo, εἰσπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.
Adnecto, ἐπιπλέκω.
Adnicto, ὀφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμίω -ῶ, σκαρδαμύσσω -ττω, ἐπισκαρδαμύσσω -ττω, δενδίλλω.
Adnitor, πειράομαι -ῶμαι.
Adnixus, πειρασθείς.
Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnubilo, ζοφόω & ἐπιζοφέω -ῶ.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnutritus, ἐπιθρεπτός.
Adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, περιχωννύω.
Adoleo, θυμιάω, -ῶ, καίω, *act.* θειόω -ῶ, κνισσάω, -ῶ, καθαγίζω.
Adoleſcens, μεῖραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφῆλιξ.
Adoleſcentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβία, ἐφηβότης, ab Adoleſcentiâ, ἐκ μειρακίου.
Adoleſcentior & Adoleſcenturio, νεανεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακιόομαι, μειρακιόομαι -οῦμαι.
Adoleſcentula, νεᾶνις, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.
Adoleſcentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.
Adoleſco, ἀτάλλω, ἐνηβάζω, μειρακιεύομαι, μειρακιόομαι, οῦμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, ἀκμάζω.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συνεπικρύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, εἰσποίησις.
Adoptatitius, Adoptivus, & Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱόθετος, εἰσποιητός.

Adoptator,

Digitized by Google

Adoptator, υἱοθετῶν, -ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, εἰσποίησις.
Adopto, υἱοθετέω -ῶ, ὑποποιέω -ῶ, υἱόω -ῶ, εἰσποιέω -ῶ, τεκνοποιέω -ῶ, παῖδα τίθεμαι, ποιέω -ῶ, *vel* εἰσποιέω -ῶ παῖδα, εἰς, θέσιν λαμβάνω.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω -ῶ.
Adorior, iris, *vel* eris, ἐπιχειρέω τινὶ *vel* πρός τινα, ἐπέρχομαί τινι, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐφίσταμαι, καθέρχω, εἰσβιάζω.
Adornatio, διακοσμὶς, συσκευασία.
Adorno, ἐπικοσμέω, -ῶ, ἐντύνω, ἐνσκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγκροτέω -ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω -ῶ τῷ Θεῷ & τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorsus, ἐπιθέμενος, καταρξάμενος.
Adposco, προσαιτέω -ῶ, ἐπαξιόω -ῶ.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Ad quo, *id est*, quoad, ἕως οὗ, μέχρις οὗ.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrasus, ἐπίξεστος.
Adrepo, προσέρπω σοι, ἐφερπύζω ἐπί τινα.
Adruo, ἀνατρέπω.
Adſciſco, προσαιρέομαι -οῦμαι ἐμαυτῷ τι, ἐπάγομαί μοι δειλίαν, ἐπισπάομαι, -ῶμαι κίνδυνον.
Adſcribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
Adſcriptus in tribum, προσνεμηθεὶς τῇ φρατρία.
Adſignifico, προσημαίνω, σημαίνω.
Adſitus, παρέμφυλος.
Adſpuo, καταπτύω.
Adſtringo, στύφω.
Adſum, ἐγγίζομαί τινι *vel* πρός τινα, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσκειμαι, παραγίνομαι.
Ad ſummam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
Ad ſummum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ ἔσχατον.
Adtero, παραπλέκω.
Advectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, κομιδὴ, εἰσκομιδή.
Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.
Advectus, παρακεκομισθείς.
Adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, -ῶ, εἰσκομίζω, -ομαι.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.
Adveneror, σεβάζομαι, προσαιδέομαι -οῦμαι.
Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.
Advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι -οῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελεύθω.
Adventitius, ἐπείσακτος, ἐξαπιναῖος, ἔπηλυς, συμβεβηκὼς, ἐπεισοδιώδης, ἐπεισόδιος.
Advento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι, παραγίνομαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι, -οῦμαι ἐπί τινα.
Adventor, προσήλυτος, πλανοδιάζων.
Adventus, ἐπέλευσις, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.
Adverbero, ἐπιμαστίζω, ἐπιρραπίζω.
Adverbium, ἐπίῤῥημα.
Adverſa, τὰ ἐναντία.
Adverſa fortuna, ἀτυχία, δυστυχία, ἀτύχημα.
Adverſâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.
Adverſa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.
Adverſans, ἐναντιούμενος.
Adverſaria, ἐφημερίδες.
Adverſarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιστὴς, ἀντιστάτης, ἀντίδικος, ὑπεναντίος, ἐναντίβιος.
Adverſator, ἀντιστάτης.
Adverſitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντίπραξις.
ex Adverſo, ἀντωπὸν, καταντικρὺ, κτλ.
Adverſo flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν.
Adverſor, ἐναντιοῦμαί σοι, ἀνθίσταμαι.
Adverſum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.
Adverſus, *vel* Adverſum, *præpoſitio*, κατὰ *cum gen.* πρὸς, ἀντικρύ.
Adverſum *vel* Adverſus, *adverb.* ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Adverſus, ἀντικείμενος.
Advertere animum, ἐφιστάναι τὴν γνώμην, διάνοιαν, προσέχειν τὸν νοῦν, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Adverto, *id eſt*, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.
Adveſperaſcit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, -ῶ, τὰς νύκτας, ἐγρηγορέω, -ῶ, & *pro* incumbo, *ſeu* operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω ἢ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, κολακεία, θωπεία.
Adulator, κόλαξ, θὼψ, θωπευτικός.
Adulatorius, κολακευτικός, θωπευτικός.
Adulatrix, κολακὶς, κολακεύτρια.
Adulor, κολακεύω, τινὶ & τινα, θωπεύω, κερκωπίζω.
Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μάχλης, νόθος.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μαχλὰς, μαχλίς.
Adulteratus, μοιχικὸς, κίβδηλος, κιβδηλευθείς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον *vel* παρακεχαραγμένον *vel* οὐκ ὀρθὸν κοινὸν *vel* κεκιβδηλευμένον νόμισμα, ἄσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδήλευμα.
Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοιχίδιος, νόθος.
Adultero *vel* Adulteror, μοιχεύω, -ομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, καταισχύνω, -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero, *id eſt*, rem ſinceram corrumpo, κιβδηλεύω.

Adultus,

Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.
Adultus puer, ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπεικόνισμα, ὑπογραφή.
Adumbatus, ἐπίσκιος.
Adumbro, εἰκάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Adunco, *id eſt*, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Adunco naſco, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, κάμπυλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.
Ad unguem, δι' ὄνυχος.
Aduno, ἑνόω, -ῶ.
Advocatio, συνηγορία, παράκλησις.
Advocatus, συνήγορος, παράκλητος, πρόσκλητος.
Advoco, προσκαλέω, -ῶ, & προσκαλέομαι, -οῦμαι. *cum accuſ.* ἐπικαλέω, -ῶ, & ἔομαι, -οῦμαι. μεταπέμπω.
Advolatio, *vel* Advolatus, πρόσπτησις, ἐπίπτησις.
Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω, -ῶ.
Advolvo, προσκυλίω.
Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω, -ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρός τινος γόνατα.
Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
Advorſor, *pro* adverſor, ἐναντιόομαι, -οῦμαι σοι.
Ad votum, *id eſt*, ex ſententiâ, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, ἐπισπέρχω.
Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
Aduſque, μέχρι.
Aduſtio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.
Aduſtus, κεκαυμένος.
Ædepol, νὴ τὼ Θεὼ, νὴ τὸν Πολυδεύκην.
Ædes, -dis, *id eſt*, locus ſacer, ναὸς, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.
Ædes, -ium, *id eſt*, domus, οἶκος, αὐλή.
Ædicula, *id eſt*, parva domus, οἰκίδιον, σινακοθήκη.
Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστὴς, ἀρχιτέκτων.
Ædificium, οἰκοδομὴ, οἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἐφίδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.
Ædifico, οἰκοδομέω, -ῶ, δέμω, δομέω, -ῶ.
Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.
Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, -ῶ, ἀστυνομέω, -ῶ.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικός.
Æditimor, νεωκορέω, -ῶ.
Æditimus & Æditus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱεροδοῦλος, ἱερονόμος, ναοφύλαξ. Att. νεωφύλαξ.
Æditus, *corruptè pro* editus, *id eſt*, altus, ὑψηλός.

Æger, νοσῶν, νοσερὸς & νοσηλὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, νοσαχθής.
Æger animo, δύσθυμος.
Ægilops, *oculi vitium*, & *herbæ ſeu arboris ſpecies*, αἰγίλωψ.
Ægonomus, *id eſt*, caprarius, αἰπόλος.
Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, *in compoſitis* δυς.
Ægrè fero, δυσπαθέω, -ῶ τι, ἀγανακτέω, -ῶ, *cum dat.* δυσχεραίνω διαγανακτέω, -ῶ, δεινὰ ποιέομαι. -οῦμαι, δύσφορος, ἐνέγκω, χαλεπῶς φέρω.
Ægreſco, ἀσθενέω, -ῶ.
Ægrimonia, λύπη, ἀνία.
Ægritudo, *animi*, λύπη, νόσημα, πάθος.
Ægrotatio, *corporis*, ἀῤῥωςία, ἀῤῥώστημα, νόσημα, πάθος.
Ægroto, νοσέω, -ῶ, τοῖς νεφροῖς, *renibus*: ἀσθενέω, -ῶ, ἀῤῥωςέω, -ῶ, πονηρῶς ἔχω.
Ælurus, *id eſt*, felis, αἴλουρος.
Ægrotus, ἄῤῥωςος, νόσιμος, ἐμπαθής.
Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπίφθονος *pro* ἐφήριςος.
Æmulor, ζηλόω, -ῶ τι, φθονέω, -ῶ, κοτέω, -ῶ φιλονεικέω -ῶ πρός τινι, διαζηλοτυπέω, -ῶ.
Æmulor, *id eſt*, invideo, φθονέω, -ῶ τινος, *vel* ἐπί τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερὸς, ζηλότυπος, ἀντίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτὴς, ἀντίτεχνος, ἐφάμιλλος.
Æneus, χάλκεος, -οῦς, χάλκειος.
Ænigma, αἴνιγμα.
Ænum, *pro* Ahenum, χαλκεῖον.
Æquabilis & Æqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἐναλίγκιος, ὅμοιος.
Æquabilitas & Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Æquævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.
Æqualitèr, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.
Æquamentum, σάθμησις.
Æquator, ἰσημερινός.
Æquè, ἐξ ἴσου, ἀγχωμάλως, ἐν ἴσῳ, ὁμοίως.
Æquanimitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη.
Æquanimitèr, εὐγνωμόνως.
Æquanimis, εὐγνώμων, ἐπιεικής.
Æqui bonique facio, εὐλογέω, -ῶ πρὸς τὸ εὐγνωμονέω, -ῶ τινι.
Æquidies, ἰσημερινόν.
Æquilatatio, ἰσοπλατής.
Æquilibris, ἰσόῤῥοπος, ἰσόμοιρος.
Æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοςάσιον, ἰσάζοντα ζυγά, ἰσομοιρία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος.
Æquinoctialis, ἰσημερινός.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Æquiparabilis, ἰσαςὸς, παράλληλος, ἀνάλογος.
Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσόω, -ῶ, ἰσάζω, παρισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω, -ῶ, ἰσοῤῥοπέω, -ῶ.
Æquipondium, ἀντισήκωσις, σήκωμα.
Æquitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Æquitèr, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.

Digitized by Google

Æquivalens, ἀντίῤῥοπος, ἴσος, ἰσοκρατής.
Æquivaleo, ἰσόω, -ῶ, ἰσοδυναμέω, -ῶ.
Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως vel μὴ ἀνιαρῶς vel ἀλύπως vel ἀνεπαχθῶς vel εὐσχημόνως τι φέρειν.
Æquo, as, are, ὁμοιόω, -ῶ, ἰσόω, -ῶ, ἀναλογέω, -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, πέλαγος, ἅλς.
Æquoreus, ἐνάλιος, πελάγιος, & πελάγιος, πελαγικός.
Æquum, ἐπιείκεια, ἐπιεικές, ἀρεστόν.
Æquum eſt, ἐπιεικές, ἐστι, προσῆκόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
Æquus, ἐπιεικής, ὁμαλός, ἴσος, κατεικής, δίκαιος.
Aër, ἀήρ, αἶρα, αἴθρα.
Æramentum, χάλκωμα, χρηματοφυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτική.
Ærarii Præfecti & Tribuni, ἀποδέκται, ταμιοῦχοι.
Ærarium, ταμεῖον, χαλκεῖον.
Ærarium militare, στρατιωτικόν, χρηματοφυλάκιον.
Ærarius ſive ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκουργός, χαλκοσπάστης, χαλκόκροτος, χαλκολύπος.
Ærarius, id eſt, qui ad Æs pertinet, χάλκειος, -ῦς.
Ærarius, id eſt, qui Æs cogit, φορονόμος, ὑποτελής.
Ærarius homo, id eſt, debitor, ὑπόχρεως, χρεώστης.
Æratus, id eſt, ære tectus, κεχαλκευμένος, ἐπίχαλκος.
Ære alieno obſtrictum eſſe, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
Æreum vas, ὄγκειον, ὁλκαῖον, χαλκὸν, ἀγγεῖον, χάλκωμα.
Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος, χαλκοστομος.
Ærificium, χάλκωμα.
Æripes, ἀερίπους.
Æripes, id eſt, ferratus, χαλκόπους.
Aëris bonitas, εὐδία.
Aërius, ἀέριος, ἠλίβατος.
Æro, as, χαλκόω, -ῶ.
Ærofus, χαλκώδης.
Æruginoſus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Ærugo, ἰὸς χαλκοῦ, ἐρυσίβη.
Ærumna, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, ὀϊζὺς τὰ δεινὰ, ἀθλιότης.
Ærumnoſus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχὴς, ὀϊζυρὸς, τάλας, -αντος, πολύπονος, ταλαιπώρῳ ψυχῇ, δυστυχὴς, ὁ δυστυχῶν, κακοπαθῶν.
Æs, χαλκὸς, ὁ, pro pecunia, χρήματα.
Æs alienum, id eſt, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs caldarium, χαλκὸς χυτός.
Æs alienum diſſolvere, χρεολυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
Æs noſtrum, id eſt, nobis debitum, τὸ χρέωστούμενον.
Æs militare, χρήματα στρατιωτικά.
Æſculetum, βαλανώδες.
Æſculus, arboris ſpecies, βάλανος.

Æſtas, θέρος, θερεία, ἔαρ.
Æſtifer, αἰθοφόρος.
Æſtimabilis, τιμητός.
Æſtimandum eſt, δοκιμαστέον.
Æſtimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Æſtimator, δοκιμαστὴς, ἀπολιμετὴς, κριτὴς λογιστὴς, τιμῶν, τιμητής.
Æſtimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, -ῶ, ἐπιτιμάω, -ῶ, εἰστιμάω, -ῶ. δοκιμάζω, ἀριθμολογέομαι, -οῦμαι, μετρέω, -ῶ.
Æſtiva, τὰ θερινά.
Æſtivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος ἄγω.
Æſtivus, θερινός.
Æſtu affligo, id eſt, exuro, καυματίζω.
Æſtuarium, ἐκροή, ῥύαξ.
Æſtuat mare, ἅλς πλημμύρει.
Æſtuatio, καῦσων.
Æſtuo, καυσόομαι, -οῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æſtuo deſiderio, σφύζω.
Æſtuoſus, καυματώδης, καυσώδης, πνιγώδης.
Æſtus, calor nimis, καῦσων, ἔγκαυσις, αἶθος, θάλπος.
Æſtus maris, κλύδων, σάλος, βρασμὸς, πλημμύρα.
Ætas, βίος, γενεὰ, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
Ætate progredi, ἡλικίας, εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας, σεβάσμιος vel αἰδέσιμος.
Ætatis ejuſdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, νηπιεία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰὼν, ἀθανασία.
Æternitati mando vel Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternum & Æterno, ἀϊδίως, αἰωνίως, εἰς αἰῶνα, ἀθανάτως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθήρ.
Ætherius, αἰθέριος.
Ævitas, ἡλικία, τὸ πρέσβυ.
Ævum, αἰών.
Affabilem eſſe, ἔχειν vel διατίθεσθαι εὖ πρός τινα.
Affabilis, εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabrè, id eſt, artificioſè, ſeitè, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περιποιέω, -ῶ, & ἔομαι, οῦμαι.
Affabrefactum, περιπεποιημένον.
Affaniæ, ἐθλήματα.
Affatim, id eſt, abundè, δαψιλῶς, ἅδην & ἄδδην, κατακόρως, ἅλις, & cum gen. & abſolutè.
Affatio, ἐπίλογος, πρόφασις.
Affectatè, id eſt, curioſè, καλλισπουδασμένως, περιέργως.
Affectatio, id eſt, nimia diligentia, περιεργεια, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, περίεργος.
Affectatus ſermo, λογομανία, λογοδαιδαλίας, φρυαγματώδης, λόγος.

Affectio

Digitized by Google

Affectio & Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμὴ, φρόνημα.

Affecto, *id eſt*, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαί τι, μνηστεύομαι τὰς φιλίας, σπουδάζω, *cum acc.* ζηλόω, περιεργάζομαι, ἀντιποιέομαι, -οῦμαι τινος· ἐπιβουλεύω τῇ τυραννίδι, affecto tyrannidem.

Affectus, *id eſt*, ægrotus, ἐμπαθὴς, κακοπαθέων, -ῶν, τευχόμενος, κατειργασμένος.

Affectus ità ſum, οὕτως ἔχω γνώμην, τοιοῦτός εἰμι, οὕτως ἔχω περὶ τούτου, οὕτως ἑάλωκα τοῦ πάθους.

Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη.

Affectus vitioſus, πάθημα.

Affectus, ûs, *vide* Affectio.

Affero, προσφέρω σοί τι, ἐπιφέρω, κομίζω, -ῶ, παρέχω, -ομαι, παρακομίζω, ἀπαγγέλλω, -ῶ.

Afficio, διατίθημι, καθίστημι.

Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω, -ῶ τινα, ποιέω, -ῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, πράττω τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά.

Afficior, *id eſt*. iſtius animi ſum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.

Affictitius, ἐπίπλαστος.

Affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω, -ῶ, προσερείδω, συμπλέκω, διακεντέω, -ῶ. προσπασσαλεύω & προσπατταλεύω.

Affingo, προσπλάττω, προσεπιπλάττω, προσποιέομαι, -οῦμαι.

Affinis, *id eſt*, cognatus, προσήκων, συγγενὴς φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος, κηδεμών.

Affinis, *id eſt*, conterminus, ὅμορος, πρόσορος.

Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων *vel* ὑπέχων.

Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, *verbatim*, concilio affinitatem inter homines.

Affinitas, συγγένεια, ἀγχιστεία, κῆδεια, κήδευμα, ὁμογαμβρία, συγγαμβρία.

Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.

Affirmatè, καταφατικῶς.

Affirmatio, κατάφασις, ἐπέρεισις, παράστασις.

Affirmo, ἐπερείδω, *act.* βεβαιόω, -ῶ τινί τι, διαβεβαιόομαι, -οῦμαι, κατάφημί, τι, διισχυρίζω, συμβιβάζω, διαρρίζομαι.

Affixus, προσπεφυκὼς & προσπεφυκὸς, προσαπτόμενος, προσηλούμενος, συμπλεκὴς, σύμπλοκος.

Affixus cruci, σταυρωθεὶς, σταυρῷ συμπλοκος.

Afflatus, a, um, ἐπίπνοος & ἐπίπνους, ἐπιπνευσθείς.

Afflatus numine, ἐνθεαστικὸς, ἔνθεος.

Afflatus numinis, θειασμός.

Afflatus, ûs, ui, ἐπίπνοια, πρόσπνευμα.

Affleo, δακρύω, παραδακρύω.

Afflictatio, Afflictio, & Afflictus, ûs, ui, κάκωσις, θλίψις, ταλαιπωρία & ταλαιπώρημα, πάθη, πάθημα, ἀνάγκη, κακότης, Poët.

Afflictiones, τὰ κατά.

Afflicto, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, *tranſitivè*, κακόω, -ῶ.

Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω, -ῶ, ταλαιπωρέω, -ῶ, κακόομαι, -οῦμαι.

Afflictor, *id eſt*, qui affligit, ὑβριστὴς, κακοποιὸς, ταλαιπωρέων, -ῶν.

Afflictus, ταλαίπωρος, κακωθεὶς, καταβεβλημένος, προσαραχθείς.

Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, *cum acc.* κακόω, -ῶ, κακῶς ποιέω, -ῶ τινα, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσπιέζω.

Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω, -ῶ, ταλαιπορέομαι, φθίομαι, κακόομαι, -οῦμαι.

Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω, -ῶ.

Affluens, περιουσιάζων, περιουσιαστικός.

Affluenter, ῥυδὸν & ῥύδην, δαψιλῶς.

Affluentia, ἐπίρροια, εὐπορία, ἐπίρρυσις, πλεόνασμα.

Affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν, *neut. abſolut.* πλοῦτον τινα πλουτεῖν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν.

Affluo, *id eſt*, Abundo, ἐπιρρέω, περιουσιάζω, περιβλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω.

Affodio, προσορύττω.

Affor, *id eſt*, Alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω, -ῶ τινι, *act.* προσκαλέω, -ῶ.

Affore, παρέσεσθαι.

Affomido, περιφοβέομαι, -οῦμαι.

Affrango, ἐπιρρήγνυμι.

Affremo, προσφρυάττω, ἐπιβρέμω.

Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθραύω, προσψήχω.

Affrictum, *id eſt*, quod quis affricat, ἐπίτριμμα.

Affrictio, & Affrictus, ûs, ui, ἐπίτριψις, πρόστριψις.

Affulgens, ἐπίλαμπος, ἐλλαμπρυνόμενος.

Affulgentia, ἐπίλαμψις.

Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προσγελάω.

nulla ſpes Affulget, οὐκ ἐλπίς ἐστι, μηδεμίαν, *vel* οὐκ ἐλπίδα ἔχω.

Affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω, -ύνω, προσχύω, ύνω.

Affuſio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.

Affuſus, προσχυθεὶς, ἐπιχυθείς.

A foris, ἔξωθεν.

Africus ventus, λίβος, λὶψ, λιβόνοτος.

Agamus, *id eſt*, innuptus, ἄγαμος.

Agaricum, ἀγαρικόν.

Agaſo, ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης, ἱπποφορβός.

Age, ἄγε, ἀλλά γε, δεῦρο, φέρε, φέρε δὴ, φέρε γάρ.

Agedum, ἄγε δὴ, εἶδ' ἄγε, ἔχε δὴ, φέρε τοίνυν.

Agelaſtus, *id eſt*, qui ſine riſu eſt, ἀγέλαστος.

Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον χωμάτιον.

Ager, ἀγρὸς, χῶρος.

Agere feſtum diem; ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀπραξίαν

Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζόεσθαι, -οῦσθαι.

Ageſis, ἄγε δὴ, ἄγε θῆτα.

Aggemo, ἐπιστενάζω.

Digitized by Google

Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς, πρόχωμα.
Aggero, as, σωρεύω, χόω, σωρεύω.
Aggero, is, ere, ἐπιφορέω, -ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.
Agglomero, συναγείρω, σφαιρίζω, ἐκπηνίζω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω, -ῶ, προσάπτω.
Aggravo, ἐπιβαρύνω, ἐμβρίθω, ἐνσκήπτω.
Aggredior, ἐπιχειρέω & ἐγχειρέω, -ῶ τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί σε, ἀντιβολέω, -ῶ, ἐφόρμησιν παρέχω. ἐπιτίθεμαι.
Aggredior unà, συμπαραβαίνω, συνέξειμι, συνεπιτίθεμαι.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.
Aggreſſio, ἐπιβολή, ἐπιχείρησις, ἐφόρμησις, ἐπέλευσις.
Aggreſſus, εἰσβολή, ἐμβολή.
Agilis, ἐλαφρός, τρόχαλος, εὐκίνητος, εὐτραφής, εὐσταθμος.
Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.
Agilitèr, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκίνης, δινητός.
Agitare concilia inter ſe, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλοις περί τινος.
Agitatio, ἄσκησις, δίνησις, δόνημα, εὐκινησία, ἐνδελέχεια.
Agitator, ἐλατήρ, ἀγωγεύς, κινητής, ἀγωγεύς.
Agite, Agitedum, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, δονέω, -ῶ, κινέω, -ῶ, ἀνακινέω, -ῶ, πράττω, διαιτάω, σαλεύω.
Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω, -ῶ, λοχηγετέω, -ῶ.
Agminis præfectus, λοχαγός.
Agna, ἀμνή.
Agnaſcor, παραφύομαι.
Agnatio, πρόσφυσις, ἀγχιστεία.
Agnati, συγγενεῖς, πάτρωες, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐγγύτατοι πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἀρρένων οἰκεῖοι.
Agnatus, συγγενής, πάτρως, ἀγχιστεύς, ἀνεψιός, ὁ πρὸς ἀνδρός.
Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκος.
Agnicula, ἀμνίς.
Agni nuper nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἀρνεῖος.
Agnitio, ἐπίγνωσις.
Agnitus, γνωστός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnoſco, ἀναγινώσκω, γνωρίζω, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
Agnus, ἀρνος, ἀρνίον, ἀρην, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω, -ῶ, πράττω, τελέω, -ῶ, πράττω τι, διαπράττομαι.
Ago, *id eſt*, effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτος.
Ago gratias, χάριν ὁμολογέω, -ῶ, χάριν οἶδα.
Agon, ἀγών.
Agonia, ἀγωνία.
Agonizo, ἀγωνίζομαι.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agreſtis, ἀγρεῖος, ἄγριος, ἀγροικος. ἄπολις, χωρίτης.

Agricola, ἀγρότης, γεωργός, γεωμόρος, ἀγρότης, γαίτης & γήτης, ἐργασίων.
Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimenſor, γεωμέτρης.
Agripartitio, γεωδαισία, γεωμορία.
Ah, Aha, αἶ, αἶ.
Ah me miſerum! αἶ τάλαν.
Aheneus, Ahenus, χάλκεος, -οῦς.
Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρατήρ.
Aheu, ἰοῦ.
Aio, φημί.
Ala, πλευρόν, πτέρυξ, θύσανος.
Ala, *locus ſubter brachium*, μασχάλη.
Ala, *equitum turma*, τὰ πτερὰ, ἡ ἴλη.
Alabaſtrum, ἀλάβαστρον.
Alacer & Alacris, εὔθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρός, ἀκρόφρων, εὐτυχής.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη, [illegible].
Alacritèr, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς.
Alapa, κόλαφος, κόνδυλος, *Att.*
Alapam impingere, ῥαπίζειν τινα, κολαφίζειν, κονδύλοις ἐπιθέσθαι.
Alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.
Alas addere, *id eſt*, animum addere alicui, ἀναπτεροῦν, πληρῶσαι.
Alatus, πτερωτός, πτερόεις.
Alauda, κόρυς, -υδος, ἡ.
Albarium, κονίαμα.
Albatus, λελευκασμένος.
Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albeo, *id eſt*, albus ſum, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λευκόω, -ῶ, λευκαίνω.
Albor, oris, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albucum, ἀσφόδελος, ἀνθέρικος.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκόν, λευκή, ἀλφός, ἄλφος.
Albugo, *in oculo*, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλφος.
Album, *ſubſt.* γραμματεῖον.
Albumen, *in ovo*, λεύκωμα τοῦ ὠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.
Albus, λευκός, ἀργός, φαλός, φαλαρός, ἄλφος.
Alcedo, ἀλκυών.
Alea, πεττεία, κύβος.
Aleâ rem perdo, καταχυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, οἰωνός, ὄρνις, πτερωτός, πτερόεις.
Ales, *id eſt*, velox, ταχύς, ὠκύς.
Aleſco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
Alga, φῦκος θαλάσσιον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω, -ῶ, φρίττω.
Algidus, κρυώδης, κρυερός.
Algificus, ψυχοποιός.
Algor, ἄλγος, ῥῖγος, φρίξ.
Algoſus, φυκώδης.
Alias, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλως, ἄλλη, ἄλλοτε.

Alibi,

Alibi, ἀλλαχοῦ ποῦ, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ, -ικος, ὁ· χόνδρος.
Alicubi, ἐνιαχοῦ, ἐνίπου, ποθί.
Alicunde, πόθεν, ἀμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς ἐκεῖνον.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτριόω, -ῶ.
Alieno animo eſſe erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.
Alienum, ἀλλότρια, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ὀθνεῖος, ξένος.
Aliger, πτερωτὸς, πτερωτὴς, πτεροφόρος.
Alimentarius, σιτικός.
Alimentum, Alimonia, τροφὴ, βόσκημα, θρέμμα.
Aliò, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorſum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliquà, πῃ.
Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ἄρτι, πότε, ἐνίοτε, ἦμος.
Aliquantillum, ὀλίγον, ἐπιπόσον.
Aliquantiſper, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquantum, ἐπὶ πόσον.
Aliquantus, ποσός τις.
Aliquatenus, μέχρι τινος, μέχρι τοῦ.
Aliquid, τί.
Aliquis, τὶς, ἔνιος, δεῖνα, ἀμός.
Aliquò, ποῖ.
Aliquo modo, ἀμηγέπως, πῶς.
Aliquorſum, εἰς τινα τόπον.
Aliquot, τινὲς, ἔνιοι.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνάκις, ἔστιν ὅτε.
Aliquotfariam, ἐνίοτε.
Aliter, ἄλλῃ τῇ, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον, τηνάλλως.
Aliubi, ἄλλῃ τῇ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, niſi quod, μηδὲν ἄλλο πλὴν.
Aliundè, ἀλλαχόθεν, ἄλλη.
Alius, a, ud, ἕτερος. ἄλλος, ἀλλοῖος.
Alius quiſpiam, τὶς ἄλλος.
Allabor, προσρέω, -ῶ.
Allaboro, ἐπιπονέω, -ῶ.
Allævo, λεαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω, -ῶ.
Allaudo, ἐπαινέω, -ῶ.
Allecto & Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσηγμένος, προσκατειλεγμένος, ἐπαγόμενος, ἐφελκόμενος.
Allegatio, παραγγελία.
Allego, as, παραπέμπω τινα, ἐγκρίνω, προφέρω, ἐπάγω.
Allego, is, ἐπιλέγομαι, προσκαταλέγω.
Allevamentum & Allevatio, ἀνακούφισις, ἐπικούφισμα.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
Alliatus, ἐσκοροδισμένος.
Allicio, ἐφελκύω, ἐπάγομαι τινά τι.
Allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταφέρω.
Alligatio & Alligatura, πρόσθεσις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, περίαμμα.
Alligo, ἀπαρτάω, περιάπτω, προσδέω, ἐξαρτάω, ῶ.

Allii caput, γέλγις, ιος, vel ιδος.
Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
Alliſio, προσάραξις.
Allium, ἀγλίδιον, σκόροδον, ὀλινόν.
Alloquium, πρόσφθεγμα, παράφασις, προσαγόρευσις, προσφώνημα.
Alloquor, προσαγορεύω τινα, προσφωνέω, ὁ τινα, λαλέω, -ῶ τινι, ἐπαυδάω, -ῶ, προσλαλέω, -ῶ, προσαγορεύω.
Allubeſco, ἐπαρέσκω.
Alluceo, ὑπολάμπω, προφαίνω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.
Allucinor, παραβλέπω.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
Alludo, προσπαίζω τινι, χαριεντίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόσκλυσις.
Almus, τρόφιμος, εὐτροφὴς, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρη & κλῆθρα, αἴγειρος.
Alo, τρέφω, πιαίνω, χιλεύω.
Aloë, ἀλοή.
A longè, πόῤῥωθεν.
Altare, βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.
Altè, βαθέως, ὕψου, ὑψηλῶς.
Altioſus, Altus, κρυόεις, κρυερός.
Alter, ἕτερος.
Alter, *cum bis repetitur*, ὁ μὲν, ὁ δὲ.
Alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
Alteratio, ἑτεροίωσις.
Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος, ἀντιλογία.
Altercor, διαδικάζομαι ὑπὲρ τινος, ἐρίζω τινί τι, ἀμφισβητέω, -ῶ.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω & -ομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
Altero, ἑτερόω, -ῶ, ἀλλοιόω. -ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, ὁπότερος, ὁπότερος οὖν.
Alterutrinque, ἐπαμφότερα.
Altilis, σιτευτός, τρόφιμος.
Altiſonus, ὑψήχης.
Altiſſimus, ὕψιστος. πανυπέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
in Alto, ὑψόθι, ὕψου, ἄνωθι.
Altor, τροφεὺς, τιθηνὸς, τρόφιμος.
Altrinſecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, τροφὸς, θρέπτειρα.
Altroverſus, ἑτέρωσε.
Altum, *id eſt*, mare, βάθος, θάλασσα, χαῦνον.
Altus, τραφείς.
Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὑψίβατος, αἰπὺς, ἄκρος.
Alvear, & Alvearium, κυψέλη, σίμβλον, σμῆνος.
Alveolus, κύτταρος.
Alveus, πλυντικὸς, ῥεῖθρον, κύτος, πύελος, κυψέλη μελιττῶν.
Alveatus, κυτώδης, σκαφώδης.
Alvinus, κοιλιακός.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.

Aluta,

Digitized by Google

Alvus, κόρυσσα, βύρσα.
Altarius, βυρσοδέψος.
Alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδηνίειν.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κοιτών.
Am, ἀμφί.
Amabilis, ἐράσμιος.
Amabilitas, φιλότης.
Ambio, παρακαλέω, -ῶ, πρὸς Θεῦ.
Amandatio, ἀποπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινα, ἀποςέλλω.
Amans, ἐραςής.
Amanter, Amatoriè, φιλικῶς.
Amanuensis, ὑπογραφεύς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, *herbæ nomen*, qu. immarcescibilis, ἀμάραντος.
Amarè, πικρῶς.
Amaresco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus & Amarus, πικρὸς, ἐχεπευκὴς, καυνός.
Amarus, valdè, ὑπέρπικρος, περιπευκής.
Amasia & Amatrix, ἐρωμένη, ἐραςρία.
Amasius & Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐραςής.
Ambactus, δῦλος, μισθωτός.
Ambages, διέκδυσις, περιπλοκαὶ, γρῖφος, περιαγωγή.
Ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
Ambagiosus, περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambelus, περιφαγεῖς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, *id eſt*, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω, -ῶ, περιάγω, ἀμφισβητέω, -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, λιτλός.
Ambio, undique cingo, κυκλόω, -ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
Ambire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, conſulatum, μετιέναι τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι.
Ambire, *id eſt*, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι, -οῦμαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitioſè, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitioſus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότερος.
Ambulacrum, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, πορευτικός.
Ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
Ambulo animi causâ, περιπατέω, -ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνυς, μῶρος, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμματίζω.
Amentum, λῶρον, ἅμμα, ὀχάνη.
Ames, κάλαμος ἰξευτικός, ςάλιξ.

Amethyſtus, ἀμέθυςος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταίρα.
Amicabilis, ἀγαπητός.
Amicio, *id eſt*, veſtio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veſte ἀμπέχω, ἀμφιέννυμι & -μι.
Amictus, a, um, ἀμφιεσμένος.
Amictus, ûs, ui. ἀναβολή, ἐπίβλημα.
Amicè, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφίλως.
Amiciſſimus, φίλτατος, φιλαίτατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conſervare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam diſſolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνωςός.
Amita, πατραδέλφη, θεία, τιθίς.
Amiſſio, ἀποβολή.
Amitto, *id eſt*, demitto, ἀποπέμπω τινα.
Amitto, *id eſt*, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποταμός.
Amabilis, ἐράσμιος, ἐρατὸς, ἀγαπητός.
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amabiliter, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amans perditè, δυσερῶς.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amanter, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amatio, *id eſt*, Amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραςής, φιλητὴς, ζηλωτής.
Amatoriè, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον,
Amo, ςέργω τὰς γονεῖς, ἀγαπῶ τινα, ἐράω, -ῶ τινος, φιλέω, -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vedementèr, ὑπερφιλέω, -ῶ, ζηλόω, -ῶ.
Amœnè, ἁβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἁβρὸς, τρυφερὸς, εὐθαλὴς, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor ſui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄςοργος.
Amore captus ſum, ἐράομαι, -ῶμαι, ἐρῶμαι.
Amore complecti aliquem, εὐνοϊκῶς *vel* οἰκείως διακεῖσθαι *vel* ἔχειν πρός τινα.
Amolor, ἀπωθέω & -έομαι, ἀπελαύνω, ἀποσκευάζω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ἀθεὶς, ἐξαιρεθείς.
Amoveo, ἀποκινέω, -ῶ τι, διαφεύγω, ὠθῶ.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphiſbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Amplè, πλατέως, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί σε, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, *cum accuſ.* συχνὰ περιπλέκομαι.
Amplexus, a, um, ἀσπασθεὶς, περιπλεχθέμενος.
Amplexus, ἀσπασμὸς, περιπλοκὴ, πρόσπτυξις.

Ampli-

Digitized by Google

Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, δείνωσις, ὑπέρθεσις.
Amplifico, πληθύνομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Amplius, ἐπὶ πλέον, ἐπιπλεῖστον, ἔτι.
Amplus, πλατύς, εὐρύς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη, πομφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ στομύλματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περικάθαρσις.
Amputatus, ἀποκοπείς.
Amputo, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον, collum: ἀποκνίζω, περιτέμνω. ἀποτέμνω, κολοβῶ.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμοργὴ, ἐλαιότρυγον.
ad Amuſſim, ἐπὶ στάθμην.
Amuſſis, στάθμη, προσαγώγιον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec, ne, πότερον, ἢ μή.
An, ἀλλὰ, ἄρα, μὴ. μήποτε.
An non, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχὶ, ἄρ' οὖν.
Anas atis, βρένθος. νῆσσα vel ττα.
Anatarius, νηττοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθημα.
Anaticula, νησσάριον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, id eſt, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος, ἀμφίστομος.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchoram demittere, χαλᾶν ἄγκυραν, ſolvere, αἴρειν, &c.
Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δούλιος.
Ancillor, δουλεύω, ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω, -ῶ.
Ancillula, θεραπαινίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιῤῥώξ, περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, ὑάγχη.
Angiportus, στενωπὸς ἄμφοδος.
Ango, ἄγχω, ἀνιάω, -ῶ, λυπέω, -ῶ.
Angor, id eſt, mœreo, ἀδημονέω, -ῶ, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀδημονία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἐγχέλεις, πλῶται.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, μετὰ γωνίας.
Anguloſus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Anguſtè, στενῶς.
Anguſtia, στενοχωρία, στενότης, θλίψις.
Anguſto, στενοχωρέω, -ῶ, στενόω, -ῶ.
Anguſtus, στενὸς, στενυγρὸς, ταπεινὸς, στενωπός.
Anhelatus, ἀσθμαίνων.
Anhelitus, Anhelatio, ἆσθμα, ἀναπνεύματωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω. πνευστιάω.
Anhelus, a, um, ἀσθμαλικός.
Anicula, γραΐδιον.
Anilis, γραϊκός. γραώδης.
Anilitèr, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, κῆρ, μένος, ἄητος.
Animadverſor, κολαστής.
Animadverſio, id eſt, pœna, κόλασις, ἐπιτίμημα.
Animadvertere, id eſt, punire, κολάζειν τινα.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διανοέομαί τι, προσέχω, τὸν νοῦν τινι, αἰσθάνομαι, κολάζω.
Animal, ζῶον, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
Animam ago, ἐσχάτως διάκειμαι.
Animans, adj. ἐμψυχέων, -ῶν.
Animans, ſubſt. ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi causâ, ψυχαγωγίας ἕνεκα.
Animi defectio, λιποθυμία, λειποψυχί
Animo, as, καταθαῤῥύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animo abjecto eſſe, ἀθύμως ἔχειν
Animo concipio, περινοέω -ῶ.
Animo deficio, λιποψυχέω, λιποθυμέω, -ῶ
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι
in Animo habeo, ἐνθυμέομαι, -οῦμαι.
Animoſè, θυμοειδῶς, προθύμως, ἐμψύχως
Animoſitas, θύμωσις, εὐτολμία.
Animoſus, θυμώδης, θυμοειδὴς, εὔψυχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαῤῥύνειν τινα.
Animum deſpondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἐκλέγομαι τὴν ψυχήν.
in Animum induco, προαιρέομαι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀνακομίζομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσια. χρονικά.
Annitor, προσκαρτερέω, -ῶ τοῖς λόγο
Anniverſarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno ſequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, σιτομετρία.
Annonæ penuria, σπανοσιτία.
Annoſus, πολυετής, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημειωτής.
Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω.
Annuatim, κατ' ἔτος.
Annulus, δακτύλιον, σύμβολον.
Annumero, προσαριθμέω, -ῶ.
Annuntiatio, προσαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, ἀναγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, προσνεύω. ἐπινεύω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapſus eſt, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐπέτειος.
Anſa, λαβὴ, ἀφορμὴ, κώπη, οὖς.
Anſam præbere, ἀφορμὴν διδόναι.
Anſatus, κωπήεις, ὠτώεις.
Anſer, χήν.

Digitized by Google

Aerarius, χηνοβοσκός.
Aerculus, χηνίσκος.
Aerinus, χήνιος.
Ae, παραςάδες, παραςαθμίδες.
Aè, ἀπεναντι, ἐνώπιον, ἐπὶ, *cum gen.*
Aeà, πάλαι, ἔμπροσθεν τὸ πρότερον, πρῶ-
τον.
Aeambulo, πρόδρομος.
Aecapio, προλαμβάνω, προφθαίνω.
Aecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προη-
γοῦμαι.
Aecello, ὑπερέχω, τινὸς, τινι, *aliquem in
liquâ re*, προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Aeceſſor, πρόδρομος, προηγητὴς, προηγού-
μενος.
Aecœnium, τὸ μετ' ἄριςον, πρόδειπνον.
Aecurſor, πρόδρομος.
Aedico, προλέγω, πρόφημι.
Aeeo, ὑπερέχω, τινὸς τινι, *alicui in aliquâ
re*, προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
Aefero, προτιμάω, -ῶ, σε, *te*, προκρίνω.
Aegenitus, πρεσβυγενής.
Aegredior, προκαταρχω.
Ahac, ἔμπροσθεν. πρὸ τοῦ, πρὶν, πρότερον.
Alatus, προειμωθείς.
Aloquium, προλογία, προθεωρία.
Aloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
Alucanus, ὄρθρος, ἀμφίλυκος, (προεώτιος,)
ναυγής.
Ameridianus, προμεσημβρινος.
Anna, ἐπίκρεον. καρχήσιον.
Aoccupatio, (προτασις) πρόληψις, προ-
άληψις.
Aoccupo, προκαταλαμβάνω.
Aono, *id eſt*, prætero, προίςαμαι τινὰ
κ, *aliquem, alicui.*
Aquam, πρότερον, (ἀλλ' ὅταν,) πρὶν ἂν,
ἢ.
Aior, ἐμπρόσθιος.
Argnanus, πρόμαχος.
Aro, προίςαμαι.
Anmio, προφθάνω τι.
Anerto, ἐπικαταλαμβάνω τινα.
An, προοίμιον.
Anatio, πρόληψις.
Anio, καταλαμβάνω, προλαμβάνω, τι, προ-
κατέχω.
Antum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Ante, παλαιως, ἀρχαίως.
Antor, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antras, ἀρχαϊσμὸς, παλαιότης.
Antrùs, ἀρχαίως, πάλαι. ἄνωθεν.
Antus, προτιμότερον.
nihil Antiquius, οὐδὲν ἐςι τιμιώτερον.
Anti, παλαιόω, -ῶ, ἀρχαιόω, -ῶ, καταρ-
γέω.
Anti, ἀρχαῖος, παλαιὸς, πρέσβυς.
Anti, προςάτης, ἐπιςάτης.
Antium, προςασία.
Antu ἄντρον, σπήλαιον, βυθμός.
Anus, *id eſt*, vetula, γραῦς, γραῖα,
γραῖς.
Anu.., ποδας, ..., πυγή.
Anx..., ..., περιαλγῶς.
Anxi ἀδημονία, θλῖψις, ἀνία.
Anxi..., περιαλγὴς, πολυμέριμνος.

Anxius ſum, ἄγχω, λυπέομαι.
Apage & Apage te, ἄπαγε.
Apageſis, ἄπαγε δή.
Apella, ſine pelle, λειπόδερμος.
Aper, κάπρος, σύαγρος, ὗς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
Apertè, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς, δη-
λῶς.
Apertio, ἄνοιξις, δεῖξις.
Aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας.
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμφανής.
Apes, *vel* Apis, μέλισσα & μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφὼν, ἄκρον.
Apiarium, μελισσὼν, μελισσοφεῖον, σμῆνος.
Apiarius, μελιττουργὸς, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apocryphus, ἀπόκρυφος.
Apollo, Ἑκαῖος, Παιὰν, Ἀγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apoſtaſia, ἀποςασία.
Apoſtata, ἀποςατης.
Apoſtato, ἀποςατέω, -ῶ.
Apoſtema, ἀπόςημα.
Apparatè, παρεσκευασμένως.
Apparatio & apparatus, παρασκεύασμα, κα-
τασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλον ὅτι.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παραςασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accuſare, κατηγορεῖν τινος περὶ
τούτου.
Appellare, *id eſt*, provocare ad ſuperiorem
judicem poſt ſententiam tanquam ini-
quam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello, as, *id eſt*, nomino, ὀνομάζω τινα.
Appello, is, ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς
λιμένα, *ad portum.*
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν
τούτῳ.
Appendere, *pro* ponderare, ςαθμίζειν, *cum
accuſ.* ταλαντίζω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινι.
Appetentia, ὄρεξις.
Appetitio, *ſeu* appetitus, ὁρμὴ, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρέγομαι, *gen.* ἐπιθυμέω τούτου, ἐφίε-
μαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, ἐπιθορυβέω, ἐπικροτέω.
Applauſor, ἐπικροτητής.
Applauſus, ὁ κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, κατάγωγή, κάταρσις.
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, προσκομίζω,
ἐφαρμόζω, ἀπερείδω, προσάπτω.
Appono, προςίθημι, παρατίθημί τι, προσά-
πτω τινί τι, ἐπιτάττω.
Apporto, προσφέρω σοι τά, προσκομίζω.
Appoſitè, ἐπιτηδείως, εὐθέτως.

Appo-

Digitized by Google

Appoſitio, ἐπίθεμα, πρόσθεσις.
Appoſitus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, crines, τινὰ, τῇ χειρὶ, manu.
Apprehenſio, ἀντίληψις, ἀντίληψις.
Apprimè, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινά.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, ad principatum.
Appropinquatio, προσπέλασις, προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίστημι.
Appropio, ἰδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulſio, καταίρεσις, προσόρμησις.
Apricari, εἱληθεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμος.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεστηριών.
Aprinus, καπρεινός.
Aptè, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως, ἀξίως.
Aptitudo, κομψότης, εὐαρμοστία.
Apto, ἄρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐσχήμων, εὔθετος, εἴς τι, ἐπιδέξιος, εὐάρμοστος.
Apud, ἐς, cum accuſ. παρὰ, πρὸς, cum dat. & accuſ.
Aqua, ὕδωρ, -ατος, τὸ ὕδος, χεῦμα.
Aqueductus, ὑδραγωγία, ἀμάρα, ἀγωγός.
Aqualiculus, γάστρων, ἐπίσιον.
Aquarius, a, um, quod ad aquam pertinet, ὑδατικός.
Aquarius, undecimum ſignum Zodiaci; ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, qui in aquâ degit, ἔνυδρος, ὑδατώδης, φίλυδρος.
Aquatio, ὑδρισμός, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, ἀετὸς, ὁ.
Aquilo, βορέας, βοῤῥᾶς.
Aquilonaris, βορειαῖος, βόρειος.
Aquoſus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.
Ara, βῶμα, βωμὸς, θυσιαστήριον.
pro Aris & focis dimicare, ἀμῦναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων.
Arabilis, ἀρόσιμος, ἀροτήσιμος.
Araneus, ἀράχνης, araneus, ἀράχνη.
Aranearum tela, ἀράχνιον.
Aratio, ἄρωμα, ἄροσις.
Arator, ἀροτήρ, ἀρότης, ἀροτρεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητὴς, δικαστὴς, διαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, καταμόνας.
Arbitrium, διαίτα, γνώμη, τὸ δοκοῦν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρος καὶ δένδρον, τό.
Arboreſcens, arboreus, δενδρώδης καὶ ἕ.
Arboreſco, δενδρόομαι.
Arbuſta, φυτεῖα, καὶ δενδρῶνες.
Arca, κιβωτὸς, ἡ, θήκη, ζύγαστρον, κίστη.
Arcanè, ἀποῤῥήτως, κρύφα.
Arcanum, ἀπόῤῥητον, μυστήριον.

Arcanus, ἀπόῤῥητος, κρυφαῖος.
Arceo, ἀμύνω αὐτῷ, ab eo. ἀπείργω, εἴργω τινα τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arceſſo, advoco, μεταπέμπομαι.
Architectus, ἀρχιτέκτων. τεκτονάρχης.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, στενόω, στενοχωρέω.
Arctus, στενὸς, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus, ûs, τόξον.
Arcus cœleſtis, Ἶρις, -ιδος, ἡ.
Ardea, ἐρώδιος.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, περικαὴς, καυστικός, περιφλεγής.
Ardentèr, περικαῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρέσσω.
Ardere, vehementèr amare, εὐμενῶς διατίθεσθαι πρός τινα.
Ardeſco, φλέγομαι, ἐνάπτομαι.
Ardor, oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀνωφερὴς, ὑψηλὸς, ῦ, ὁ.
Area, ἅλωα, ἅλως, πέδον.
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenoſus, ἀμαθόεις.
Areo, σκλέω, αὐχμέω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.
Areſco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυρευειν.
Argentarius, ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod eſt ex argento, ἀργυροειδής, ἀργύρεος.
Argenti ſpuma, λιθάργυρος.
Argenti-fodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, περιαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἄργιλλος, ὁ, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμὸς, ἡ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
Arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω, τινα.
Argutator, σοφιστικὸς, σοφιστής.
Argutiæ, στωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, ſubtilis, ὀξὺς, ἀγχίνους, λεπτολόγος, κομψός.
Ariditas, ξηρασία, ξηρότης, αὔανσις.
Aridus, ξηρὸς, αὐαλέος, σκληρός.
Aries, κριὸς, ἔμβολος.
Ariſta, ἄθηρ, ἀνθέριξ.
Arma, ὅπλα, τὰ ἔντεα, σκεύη, τά.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα ἐπί τινος παρασκευάζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄβαξ.
Armatura, ὁπλισμός, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὡπλισμένος.
Armentarius, ἀγελάρχης, βουκόλος, βουφορβός.
Armentoſus, ἀγελαῖος.

Digitized by Google

Armentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis inſtruo, ὁπλίζω.
Armis ſpolio, ἐναρίζω τινα, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
Armus, *humerus*, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha, *vel* Arrhabo, ἀῤῥαβὼν, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀνορθόω, ἐπαίρω.
Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, κατατρώγω.
Arrogans, ἀλαζὼν, ἀπονενοημένος.
Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ἀπόνοια.
Arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῷ τιμήν· ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσύνη.
Arſenicum, ἀῤῥενικὸν, ἀρσενικόν.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιουργὸς, μηχανουργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, εὐτεχνία.
Artificioſus, ἔντεχνος, δαιδαλέος, πολύτεχνος, τεχνικός.
Artificioſe, φιλοτεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λίπος, τὸ πιμελὴ, κνίσσα.
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruſpex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruſpina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρούριον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρα, ἔρυμα.
As, aſſis, μνᾶ, ἀσσάριον, ου, τό.
Aſcendere ad honores, καλασχεῖν ἀρχάς.
Aſcendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Aſcendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.
Aſcenſor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Aſcenſus, ἀνάβασις, ἀνάλυσις, ἄνοδος, ἐπίβασις.
Aſcia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Aſcio, *id eſt*, aſciâ cædo, πελεκίζω.
Aſciſco, ἐπάγομαι τινί τι, εἰσποιέω παῖδα.
Aſcititius, ἀλλότριος, εἰσποίητος.
Aſcribere, *imputare*, προστίθεσθαι.
Aſcribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινά.
Aſcribo, προσγράφω, ἐγκαταλέγω.
Aſcriptor, προσγραφεύς.
A Secretis, οἱ ἐπὶ των ἀποῤῥήτων.
Aſelli agitator, ὀνηλάτης.
Aſellus, ὀνάριον, ὀνίσκος, ὀνάριον.
Aſina, ὄνος θήλεια.
Aſininus, ὄνειος, ὀνικὸς, ὀνώδης.
Aſinus, ὄνος, βύπαλος, κανθήλιος.

Aſparagus, ἀσπάραγος.
Aſpectu horribilis, βλοσυρωπὸς, ὁ, βλοσυρῶπις, -ιδος, ἡ.
Aſpectu manſuetus, τὸ βλέμμα ἥμερος.
Aſpectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Aſper, τραχὺς, χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρός.
Aſperè, τραχέως, χαλεπῶς.
Aſpergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, διαῤῥαίνω, ῥαίνω, -ῶ.
Aſpergo, inis, ῥαντισμός.
Aſperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aſpernatio, καταφρόνησις.
Aſpernor, καταφρονέω τῶν νομίμων, jura: ἀμελέω τῶν φίλων, ὀλιγωρέω, ἀθετέω.
Aſpicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινι, ἐπιβλέπω τὴν γῆν, εἰσοράω, δέρκω.
Aſpirare, *favere*, ἐπουριάζειν.
Aſpiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aſpiro, *afflo*, ἐπιπνέω.
Aſporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Aſſatus, ὀπτὸς, ὀπταλέος.
Aſſatura, carnes aſſæ, ὄπτημα, ὀπτοῦ.
Aſſecla, ἀκόλουθος, ἀμορβός.
Aſſector, παρακολουθέω τινι, περιέπω.
Aſſectatio, παρακολούθησις.
Aſſectator, ἀκόλουθος, ἀκολουθητικός.
Aſſenſus & Aſſenſio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμφώνησις, ὁμοφροσύνη.
Aſſentatio, κολακεία, θωπεία.
Aſſentator, κόλαξ.
Aſſentatoriè, κολακευτικῶς.
Aſſentio & Aſſentior, συνευδοκέω, συγκατατίθεμαί τινι, συναινέω, ὑπογράφω.
Aſſequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχέω.
Aſſeres, σανίδες.
Aſſero, *affirmo*, διαβεβαιοῦμαι, συμβιβάζω.
Aſſerere in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Aſſertio, διαβεβαίωσις.
Aſſertor, βεβαιωτὴς, ἐκδικητής.
Aſſervo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Aſſeſſor, πάρεδρος, σύνεδρος.
Aſſeveranter & Aſſeveratè, βεβαίως.
Aſſeveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμός.
Aſſevero, διαβεβαιοῦμαι τι, διισχυρίζομαι.
Aſſideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
Aſſido, καθίζομαι.
Aſſiduè *vel* aſſiduò, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συχνῶς.
Aſſiduitas, τὸ συνεχὲς, ἐνδελέχεια.
Aſſiduus, συνεχὴς, ἀδιάλειπτος, πολύς.
Aſſiduus ſum, προσλιπαρέω, τινι, προσεδρεύω τινι, διατελέω, ἐπιμελέω, ἐπιμελοῦμαι.
Aſſimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Aſſimilitèr, ὁμοίως, κατὰ ταῦτα.
Aſſimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Aſſimilo, fingo aliquid eſſe, quod revera non eſt, ὑποκρίνομαί τινα.
Aſſiſto, παρίστημι τινι, παραμένω.
Aſſo, *torreo*, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Aſſocio, συνάπτω τινι τινα.
Aſſolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Aſſuefacio, ἐθίζω τινα πρός τι, συνεθίζω.

Aſſueſco,

Aſſueſco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Aſſuetus, σύντροφος, συνήθης.
Aſſumo, προσλαμβάνω τινα.
Aſſumptio, πρόσληψις.
Aſſuo, προσράπτω.
Aſſurgo, ἐπανίσταμαί τινι.
Aſt, αὐτάρ.
Aſtipulatio, συνεπιμαρτύρησις.
Aſtipulor, προστίθεμαι τῇ γνώμῃ.
Aſto, παρίστημι τινι.
Aſtragalus, ἀστράγαλος.
Aſtrictè, στειπῶς, προσεσταλμένως.
Aſtrictio, στύψις.
Aſtringo, προστέλλω, ἐπισφίγγω.
Aſtrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Aſtrum, ἄστρον.
Aſtra contemplari, ἀστρονομεῖν.
Aſtruo, προσκατασκευάζω.
Aſtu, *pro* Aſtutè, πανούργως.
Aſtus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Aſtutè, πανούργως, κερδαλέως.
Aſtutia, πανουργία, δεινότης.
Aſtutus, πανοῦργος, γλαφυρός, ἀλωπός.
Aſylum, ἄσυλον.
At, ἀλλὰ, ἀτὰρ, μέν.
Atat, ἤ, ἤ· αἲ, αἶ.
At certè, ἀλλὰ, ἄρα, ἀλλ' οὖν.
At enim, ἀλλὰ γάρ.
At vero, ἀλλά τι.
Atavus, δίσπαππος.
Ater, μέλας, μελαχρώς, ζοφερός.
Athleta, ἀθλητής, ὁ· ἐπασκητής.
Atque, καὶ, τὲ, μὲν, δέ.
Atque etiam, ἀνὰ δὴ καί.
Atqui, πότερον, ἄρα, ἀλλά τοι, γέτοι.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum ſutorium, χάλκανθον.
Atrienſis, αὔλειος, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλὴ, μέλαθρον, αὐλαία.
Atrocitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Atrocitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, χαλεπὸς, ἀπηνὴς, δεινὸν ἀδίκημα, *atrox ſcelus*, ἀμείλιχος.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὡς, καὶ μήν.
Attemperatè, εὐκαίρως.
Attempero, προσάπτω τινί τι.
Attendere animum, *mentem*, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attentè, φιληκόως, προσεχῶς.
Attentio, προσοχὴ, προσέχεια, κατανόησις.
Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
Attenuatio, λεπτισμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προστρίβω τινι τι, παρατρίβω, *cum dat. & accuſ.* σμύχω.
Atteſtor, μαρτύρομαι.
Attexo, προστίθημι τινί τι.
Attinere, *pertinere*, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.

Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἴρω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινα, *aliquem:* ἀτύζω, ἀτύω.
Attonitus, ἀπόπληκτος, ἐμβρόντητος.
Attonitus ſum, διδίττομαι & διδίττω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, *aſpectu*.
Attonſus, ἐπικεκαρμένος.
Attractio, ἑλκυσμὸς, ἐπίσπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *arma:* ψηλαφάω.
Attribuo, προσνέμω τινί τι, ἀποδίδωμι τινί τι.
Attributio, ἀπόδοσις.
Attritio, τρίψις, παράτριψις.
Attritus, παρατετριμμένος, ἀνάτριπτος, παρατεθρυμμένος.
Avarè, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτὴς, ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίβλημα.
Auctio, αὔξησις, δημιοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πράσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, αὐθέντης, αἴτιος τούτου.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem ſuaſoremque ſe præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιστία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τὸ σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατευημερῶ.
Auctus, αὐξηθεὶς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήρα.
Aucupor, θηράομαι, *acc.* ἰξεύω, ὀρνιθοθηράω.
Audacia, θράσος τὸ, θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audaciâ & impudentiâ fretus, τόλμῃ καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
Audacitèr *vel* Audactèr, θρασέως.
Audactèr loquor, παῤῥησιάζω.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμητὴς, θρασὺς, ἀθαμβος.
Audax ſum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θοῤῥαλέος, θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, *cum acc.*
Audio, ἀκούω, διακούω τι, & τινος, πεύθομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι.
Audire, *præcipienti parere*, ὑπακούειν τινος.
Audire bene, *id eſt*, laudari, εὖ, ἢ καλῶς ἀκούειν· κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, malè audire.
Audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.
Auditor, ἀκροατὴς, ἀκουστής.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ὀξυκοος.
Auditus, ûs, ἀκοὴ, ἀκρόασις.
Auditûs gravitas, δυσηκοΐα.

Digitized by Google

Auditus, *part.* ἀκουσθείς, ἀκουσθεὶς.
Ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποτίλλω.
Avena, βρόμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἵεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, *id eſt*, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι, ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
Averſandus, ἀποτροπιαστέος.
Averſatio, ἀποτροπίασις.
Averſè, καὶ ἐστραμμένως.
Averſio, ἀποστροφή.
Averſor, ἀποστρέφομαί τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρέπομαι.
Averſus, ἀποστραφείς, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀποτρέψει Θεός.
Avertere oculos aliquò, ἀποβλέπειν που.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποστρέφω. ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω σοῦ τοῦτο.
Aufugio, ἀποφεύγω. ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω, -ήσω, & αὐξάω, συνάγω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἀέξω.
Augeſco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum *vel* Augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνόμαντις, ὀρνιθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπική, οἰωνομαντική.
Augurium, οἰωνός, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, & -or, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διασοχάζομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror bene, φημὴν ἀγαθὴν ποιοῦμαι.
Auguſtè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Auguſtus, a, um, σεβάσμιος, σεμνός, σεβαστός.
Auguſtus menſis, αὔγουστος.
Avia, μάμμα.
Aviarium, ὀρνιθών, ὀρνιθοκομεῖον.
Aviarius, ὀρνιθοκόμος.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπαις.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, ἐκθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικός, οῦ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδής, ὁ ἡ, ὁ.
Avis, ὄρνις, ὄρνιθος, ὁ νεοσσὸς ὀρνίς.
Avitus, a, um, προγονικός, παππῷος.
Avius, *ſine viâ*, ἄβατος, ἄνοδος, ἀνέξοδος.
Aula, αὐλή, βασίλειον.
Aulæa, orum, αὐλαῖα, περιπετάσματα.
Auletes, *tibicen*, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Aulicus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποτροπή, ἀποστροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινα, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα. πνοή, ἀτμίς.
Aurarius, ἔγχρυσος.
Aurata, *piſcis*, χρύσοφρυς.

Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτός, διάχρυσος, χρυσοφαής, χρυσοβαφής.
Aureus, χρύσεος, ἐπίχρυσος. χρύσειος, -ους.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιός, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχία.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοπηγός, ἁρματοπηγός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἐλαύνω.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, οὖς, ὠτός, τὸ οὖας.
In utramvis Aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀναμιμνήσκειν τὸ ὠτός.
Aures obtundere, ἐκκωφοῦν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιέχειν, ὀτοκοπεῖν.
Auriſcalpium, ὠτογλυφίς, ἡ.
Auritus, *magnas habens aures*, ὠτώεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auro captus, χρυσεραστής, χρυσομανής.
Auro micans *vel* coruſcans, χρυσαυγής.
Aurora, ἕως, ἠώς.
Sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω, εἰς ἕω.
Aurum, χρυσός, οῦ, ὁ· χρυσίον.
Auſcultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, ὑπακοή.
Auſcultator, ἀκροατής, ἀκουστής.
Auſcultare, obedire, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινι.
Auſculto, *audio*, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὑπακούω, προσέχω, προσέχω.
Auſim, τολμῴην.
Auſpex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auſpicatò, εἰς καλόν, αἰσίως.
Auſpicium, οἰωνισμός, οἰωνοσκοπία.
Auſpicor, οἰωνοσκοπέω.
Auſpicor, *negotium aliquod aggredior*, ἐπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐφίσταμαι.
Auſter, νότος.
Auſteritas, στρυφνότης, αὐστηρότης.
Auſterus, αὐστηρός, σκληρός.
Auſtralis, νότιος, ἀνταρκτικός.
Aut, ἤ, εἴτε.
Autem, *pro* ſed, δέ, δαί, μέν, ἤτοι.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumno, ὑπολαμβάνω νομίζω.
Avulſio, ἀπόσπασμα.
Avulſus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, πατρόπαππος.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliares, συμμαχοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπίκουρος, ἀλεξητήρ, βοηθός, ἐπίκουρος.
Auxilior, βοηθέω τινι πρός τινα συμμαχέω, ἐπικουρέω τινι.
Auxilio tibi venio, βοηθῶν παρίσταμαί σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικουρία, ἀλέξησις.
Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.

Axioma,

Digitized by Google

Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BAccæ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, *inſanio*, βακχεύω & βακχάω.
Bacchus, βάκχος, ἴακχος, διονύσος.
Bacillum, βακτήριον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, φορτοφορέω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγός, ταλαιφόρος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus, ûs, βληχή, βλήχημα.
Balbus, ψελλός, τραυλός, ἄτρανος, ἰσχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεύς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρόν, πλυνός.
Balſamum, βάλσαμον.
Balteus, *vel* Balteum, ζωστήρ, ζώνη.
Baptiſmus, βαπτισμός, βάπτισμα.
Baptiſterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γένειον.
Barbâ tenus philoſophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαρικῶς.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειήτης.
Barbitos, βάρβιτος.
Barbus ſtupidus, βλάξ, μεγαλάλος.
Barritus, ἐλέφαντος βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.
Baſilica, βασιλική, βασίλειον.
Baſiliſcus, βασιλίσκος.
Baſiator, φιλητής.
Baſio, *oſculor*, φιλέω τινα.
Baſis, βάσις, βάθρον, ἕδρα.
Baſium, *oſculum*, φίλημα.
Batillum, πύραυνον.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινα.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, ἀταλαίπωρος, εὐτυχής, ὄλβιος.
Beatus valdè, πανόλβιος.
Bellaria, τραγήματα, ἐπιφορήματα, τραγήματα.
Bellator, πολεμιστής, ἀρηίφιλος, αἴθων.
Bellè, κομψῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.
Belli expers *vel* imperitus, ἀπειροπόλεμος, ὁ ἀπόλεμος.
Bellicoſus, fortis, πολεμικός.
Belligero, *bellum gero*, πολεμέω σοι, & πρός σε, πολεμοποιέω.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικός.
Bello captus, δορυάλωτος.
Bellua, θήρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indico, πόλεμον εἴπειν εἴς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρός τινα, πόλεμον ποιέω.
Bellum ſuſcipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα· ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, κομψός, ὁ.
Benè, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
Benè audire, εὖ ἀκούειν.
Benedico, εὐλογέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὖ ποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθοεργός, εὐποιός.
Benevolè, εὐνοικῶς, φιλοστόργως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.
Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρώπευμα.
Benignus, χρηστός, ἐλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Beſtia, θηρίον, θήρ, ζῶον ἄλογον.
Beſtialis, θηριώδης.
Beſtiola, ζωΐδιον.
Beta, τεῦτλον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax, *biboſus*, πολυπότης, ποτικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, *accuſ. ſed Atticè gen.*
aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέραος & δικέρως.
Bidens, δίοδους.
Biduum, δύο ἡμέραι, διήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετίς, διετία.
Bifariam, διχῶς, ἄνδιχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, διφυής, διοχιδής.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.
Bigæ, συνωρίς, δίφρος.

Bijugis,

Digitized by Google

Bijugis & Bijugus, δίζυξ, δίζυγος, ου.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγός.
Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινα, χολοῦν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Bilioſus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελὴς, δίκωλος.
Bimeſtris, δίμηνος.
Bimulus, Bimus, διετὴς, δίενος.
Bini, διττὸς, σύνδυο.
Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartitus, διχασθεὶς, διμερής.
Bipedalis, διποδιαῖος, δίπους.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος.
Bipertitò, διχῆ, δίχα.
Bipes, δίπους.
Biremis, διήρης.
Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Biſſextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Biſulcus, δίχηλος, διςχιδής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumineus, ἀσφάλτειος.
Bivium, ἄμφοδος, δίοδος.
Blæſus, βλαισὸς, τραυλός.
Blandè, ἠπίως, μειλίχως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσήνεια, ἀρέσκευμα.
Blandior, σαίνω σε, tibi, κορίζομαί τινα, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἱμύλλω.
Blanditiæ, χρηστολογία, κολακεία.
Blandus, χρηστολόγος, ἄρεσκος, εὐπροσήγορος, αἱμύλος, ἤπιος, μείλιχος, ἐπαγωγός.
Blaſphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βαττολογέω.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδολεσχής.
Blatta, σίλφη.
Boarium forum, βουπώλιον.
Boarius, βοϊκὸς, βόειος.
Boatus, βοὴ, μυκηθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολίς.
Bolus, βῶλος, ὁ· ἄκολος, βλωμός.
Bombilatio, *ſonus apum*, βόμβος.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, *id eſt*, opes, ἡ οὐσία, χρήματα.
Bonâ fide, ἀσπουδάστως, ἐπιεικῶς, κατὰ πίστιν.
Bonâ veniâ, ἐπιεικῶς, εἰς παραίνεσιν.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni conſulo, στέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
quod Bonum fauſtumque ſit, ἀγαθῇ τύχῃ.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.
Bonitas ingenii, *ſeu* naturæ, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηστὸς, καλός.
Bonus & probus vir, καλοκάγαθος.
Boo, as, are, *mugio*, μυκάομαι, βοάω.

Borealis, βορειαῖος, βόρειος.
Boreas, Aquilo, βορεὰς, βορρᾶς.
Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτεῖν.
Boves paſcere, βουκολεῖν, βουφορβεῖν.
Bovillus & Bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βουφόρβια.
Boum cædes, βουθυσία, βουφαγία.
Boum cuſtos, βουπόλος, βουπόλος, βουφορβός.
Brabium, *certaminis præmium*, βραβεῖον.
Bracca, femorale, ἀναξυρίς, ἰδος, ἡ, περισκέλια.
Brachiale, περιβραχιόνιον, χλιδών, χλιδών.
Brachium, βραχίων, -ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλιστής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχια.
Braſſica, κράμβη, κοράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Breviarium, *compendium*, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.
Brevis, βραχὺς, ἀπότομος, σύντομος.
Brevis vitæ, βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Breviter, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινή, τροπή, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, ſtupidus, ἀναίσθητος, προβατώδης, ἄλογος.
Bubalus, βούβαλος.
Bubile, βοαύλιον, βουστάσιον.
Bubo, βύας, ου, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βουκόλος, βοηλάτης, βουτύπος.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοῦς, βουδέψιον.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, στόμα.
quod in Buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὰς γνάθους φυσᾶν.
Buccea, æ, ψωμὸς, σκαφος.
Buccella, στόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κήρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Buſo, φρῦνος, ου, ὁ· φύσαλος.
Bugloſſus, βούγλωσσος & βούγλωσσον.
Bulbaceus, βολβώδης.
Bulboſus, βολβώδης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀπορυσία.
Bulla inſigne, ἡ κάλυξ.
Bullatus, *tumidus*, πομφολυγώδης.
Bullatus, *bullâ ornatus*, ὁ κάλυξι κεκοσμημένος· πεπομφολυγωμένος.
Bullio, *bullas emitto*, ζέω, βράττω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura, *ſive*, Buris, ἐχέτλη.

Buſtuarius,

Digitized by Google

Buſtuarius, ἐπιτύμβιος.
Buſtum, τύμβος, πυρά.
Buſtum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βούτυρον.
Buxetum, πυξεών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum *vel* Buxus, πύξος, ἡ.
Byſſus, βύσσος, ου, ἡ.

C.

CAballinus, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κακάβος, λέβης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεζητιῶ.
Cachinnatio, καγχασμός.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄθρουν ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμὸς, κιχλισμός.
Caco, ventris onus depono, χέζω, ἀφοδεύω, ἀποπατέω.
Cacumen, κορυφὴ, ἄκρον, αἰπύς.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, *vel* νεκρὸς, πτῶμα.
Cadavera ſpoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaveroſus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, *ob finem*, τοῖς τίνων νεκροῖς, *ob cædes aliquorum*, ἀθύμως διάγειν.
Cadere in ſuſpicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πλώσιμος, εὐκατάπτωτος.
Cado, ἀμύω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κήρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, τεκὰς, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐκίνητος, ἐρείψιμος, φθαρτός.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφώτιστος.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
Cædes, κλόνος, φόνος, σφαγὴ, ἀναίρεσις.
Cædo, percutio, πλήττω, κόπτω, δέρω.
Cædua ſylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κόψιμος.
Cælamen, γλυφή.
Cælator, γλυπτὴρ, γλυπτής.
Cælatura, γλυφὴ, ἀναγλυφή.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμετος, ἄζυγος.
Cæleſtis, οὐράνιος, ἐπουράνιος, ὀλύμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, *ſculpo*, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, οὐρανόθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανὸς, ὁ πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικουργός.
Cæmentum, χάλιξ, -κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæſaries, *coma*, κόμη, χαῖτα, βόστρυξ, -χος, κουρά.
Cæſim, τμήδην.
Cæſius, γλαυκός.
Cæſpes, βῶλος, βῶλαξ.
Cæſpito, παράφορον βαδίζω.
Cæſura, τομὴ, τμῆμα.
Cæſus, κεκομμένος, τμηθείς.
Cætera, καὶ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamiſter, *vel* Calamiſtrum, καλαμὶς, ίδος, ἡ, κάλλυντρον.
Calamiſtratus, βοστρυχισθείς.
Calamiſtro, βοστρυχίζω.
Calamitas, *miſeria*, συμφορὰ, ἀποτυχία, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἔν τινι, *vel* περί τι.
Calamitoſè, δυστυχῶς.
Calamitoſus, ὀϊζυρὸς, δυστυχὴς, δύστηνος, ἄθλιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρὶς, κάνης.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo ſubdere, κεντρίζειν ἵππον.
Calceamentum, περίδημα.
Calceatus, ὑποδεδεμένος, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.
Calcitro, as, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro, onis, λακτιστὴς, πτερνιστής.
Calco, πατέω, στείβω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculoſus, λιθώδης, λιθιάων.
Calculus, ψηφὶς, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθεὶς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νεομηνία.
Calendarium, ἡ ἐφήμερις, ἐπιμήνιος.
Calens, θερόμενος.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Caleſco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκελεὰ, κρηπίς.
Caligatus, κρηπιδούμενος.
Caliginoſus, γνοφώδης, ζοφώδης.
Caligo, inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.

Digitized by Google

o, cæcutio, ἀμβλυώττω.
, κύλιξ, ποτήριον.
o, τυλόω.
o. perfectè ſcio, ἐπίςαμαι τὴν τέχνην,
ηδῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
è, πανούργως, δολοφρόνως.
litas, πανουργία, σόφισμα, δεινότης.
lus, πανοῦργος, δολόφρων, δεινός.
, is, τρίβος πάτος.
us, τυλώδης, ὁ ϗ ἡ.
m obducere, σκληρόω, τυλῶν.
m & Callus, τύλος.
onis, καλοπόδιον, σκευοφόρος.
es, καλοπόδια.
& Caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦ-
, αἶθος, θάλπος.
ria, κράνιον.
ſter, ἀναφαλαντίας.
o, φαλακρόομαι.
ſco, φαλακροῦμαι.
ium vel Calvities, φαλάκρωσις, φα-
κρωμα.
nnia, διαβολὴ, συκοφαντία.
nniator, συκοφάντης, διάβολος.
nnior, διαβάλλω τινα, συκοφαντέω τινά
ς.
nnioſus, συκοφαντικός.
s, φαλακρός.
extrema pars pedis, πτέρνα, σφυρόν.
f. g. χάλιξ, κονία, γύψος.
larius, καμηλίτης.
lus, κάμηλος.
ra, καμάρα.
rarius, καμαρινός.
ratus, καμαρωτός.
ro, καμαρόω.
no, καμινεύω.
nus, ὁ ϗ ἡ, κάμινος.
narus, ἀςακός.
ena, μοῦσα.
ana, κώδων.
eſtris, πεδινός.
us, πεδίον, πέδον.
ampum, κατὰ πεδίον.
rus, inflexus & curvus, ἐπικαμπὴς,
καμπύλος.
s, κημός.
iculus, σωληνάριον.
is, σωλήν.
itius, σωληναῖος.
llarius, ἀρχιγραμματεύς.
llatim, κιγκλιδόν.
llatis, κεκιγκλισμένος, κιγκλιδωτὸς,
τωτός.
lli, ἡ κιγκλίς.
llo, κιγκλίζω.
r, cri, καρκῖνος.
r, morbus, καρκῖνος, καρκίνωμα.
efacio, λευκαίνω.
efacio, ignitum reddo, ἐμπυρίζω.
la, λύχνος, λυχνίδιον, δαδίον.
elabrum, λυχνίον, κηροπήγιον.
n Candens, ὁ σίδηρος πυρούμενος.
eo, candidus ſum, λευκαίνομαι, λευκὸς
ι.
ſco, λευκαίνομαι.

Candidatus, albâ veſte indutus, λευχειμονῶν.
Candidè, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκὸς, ἀργός.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἄκακος, χρηςὸς, καθαρὸς, ἐπιεικής.
Candor, oris, albedo, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo, & Caneſco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere ſurdis, κωφοῖς λέγειν λόγον.
Canere claſſicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικὸς, κύνειος.
Canis, κύων, κυνὸς, gen. σκυλάκιον.
Caniſtrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, πολιά.
Canna, κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, καννάβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος.
Cantator, ἀοιδὸς, ψαλτής.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπασθείς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδὴ, ᾆσμα τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, Cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Canto, ψαλτὴς, ἀοιδός.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Cantus, πολιὸς, λευκὸς, λευκάνθης.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικός.
Capella, χίμαιρα, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, χίμαρος.
Capere, delectare, τέρπειν τινά.
Capere, eligere. αἱρέω τὰ ὅπλα, arma.
Capere, tenere, αἱρεῖν τὴν πόλιν, urbem.
Capero, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, συςέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capeſſo, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀναλαμβάνω. ἐπιχειρέω.
Capeſſere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
Capeſſere rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ, ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.

Digitized by Google

Capilloſus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θρίξ, τριχὸς, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, *comprehendo*, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, *decipio*, πλανάω.
Capiſtro, φιμόω, κημόω.
Capiſtrum, κεφαλοδέσμιον, κημὸς, φιμός.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτικὴ, θανατώδης.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρηβαρῶ.
Capitis aliquem arceſſere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυὼν ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκὰς, αἰγάγριος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.
Caprinus, αἴγειος.
Capſa, κάψα, κιβωτὸς, θύλαξ.
Capſula, θυλάκισκος, κιβώτιον.
Captatio, *venatio*, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτής.
Captio, *deceptio*, δόλος, ἀπάτη.
Captioſe, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captioſus, ἀπατηλὸς, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλοὺς ἔρωτι, *amore*, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, εἰλημμένος.
Captus, *comprehenſio*, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis ſenex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, *manubrium gladii*, λαβὴ, κώπη.
Capus, i, *vel* Capo, onis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον. κάρηνον.
Caput, *origo*, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτειν κρᾶτα.
Carbaſea vela, λίνεα καλύμματα.
Carbaſeus, *vel* Carbaſinus, λίνεος.
Carbaſus, λίνον, λαῖφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακεὺς, έος, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
In Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω: ἢ, ἀπάγω εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβὶς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
à Calce ad Carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβῖδα μετακαλεῖσθαι.
à Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νύσσης, ἐκ τῆς βαλβῖδος ἐξιέναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρὸς, στροφεὺς, στρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθίς.
Carduus, σκόλυμος.
Care, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, *gen.* ὑστερέω, δέομαι.
Carere ſenſu, ἀναισθητεῖν.
Carex, *quibuſdam* τὸ ξιφίον, *aliis* τὸ ἄκορον, *vel* ὁ κύπειρος.
Carica, ἰσχάς.
Caries, εὐρὼς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, στεῖρα, εἰλεόν, κῦτος, τό.
Carino, κυλέω.
Carioſus, εὐρώδης, σαπρὸς, εὐρώεις.
Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas ſumma, σπανοσιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, ξανισμὸς, διάξανσις.
Carmino, ξανίζω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεουργέω, ἀναιρέω.
Carnoſus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σάρξ, ἡ, κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, *decerpo*, δρέπομαι.
Carpo, *reprehendo*, κακίζω σε τῆς ἀπιστίας· *in infidelitatem*, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀκροθιγῶς.
Carptor, *reprehenſor*, διασύρτης.
Carptus, δρεφθείς.
Carpus, καρπός.
Carucca, ἁμάξιον, ἁμαξίς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγός, ἁρματηλάτης.
Carrus, *vel* Carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρότυπος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλὴς, πολύτιμος, ἔντιμος.
Caſa, στέγη, ἔπαυλις, καλύβη.
Caſeus, τυρὸς, τροφαλίς.
Caſſis, *rete venatorium*, δίκτυον, ἄρκυς.
Caſſis, *galea*, κόρυς.
Caſſita, κορυδαλός.
Caſſus, *inanis*, φροῦδος, μάταιος.
Incaſſum, εἰς κενόν.
Caſtanea, κάστανα.
Caſte, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Caſtellum, φρούριον κώμη, ἔρυμα, προβολὴ, ἐπιτείχισμα.
Caſtigare, *punire*, κολάζειν τινα, τιμωρεῖν τινα.
Caſtigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμὸς, παιδεία, ἐπίπληξις.

Digitized by Google

Caſtigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητὴς, σωφρονιστής.
Caſtigo, παιδεύω τινα, ἐπιπλήττω τινὶ & τινα. ἐπανορθόω, κολάζω.
Caſtitas, ἁγνεία, ἁγιότης.
Caſtor, κάστωρ.
Caſtoreus, καστόρειος.
Caſtra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Caſtra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρέω τὴν στρατιάν.
Caſtra pono, στρατοπεδεύω.
Caſtrametator, στρατοπεδεύων. στρατιωτικός.
Caſtratio, εὐνουχισμὸς, ὀρχοτομία.
Caſtratus, εὐνοῦχος, ὁ, ὀρχοτομηθεὶς, ἐκτομίας.
Caſtrenſis, τὸ τοῦ στρατοπέδου.
Caſtro, *excido*, ἐκτέμνειν τινα, εὐνουχίζειν, ὀρχοτομεῖν.
Caſtrorum metatio, κατασκευή.
Caſtrum, *locus muris munitus*, ἔρυμα, φρούριον.
Caſtus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Caſula, σκηνίδιον, καλυβίδιον.
Caſurus, πεσούμενος.
Caſus, πτῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα.
ſi Caſus inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclyſmus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta, *vel* Cataractes, καταρράκτης.
Catarrhus, κατάῤῥοος, -ῥους.
Catecheſis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτός.
Catenis conſtrictus, ἁλυσιδέτος.
Cateno, δεσμέω, δεσμεύω.
Catenula, ἁλυσίδιον.
Caterva, ξίφος, σπεῖρα, ἴλη, σύλλογος.
Catervatim, ἰληδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus, *vel* Catinum, τρυβλίον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus, a, um, *ſagax*, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβής.
Catus, *felis*, αἴλουρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.
Cauda, οὐρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀῤῥοπύγιον.
Caudam motitans, σείουρος, *ſeu* σαίνουρος.
Caudex, στέλεχος, στέλεχος, τὸ, κορμός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττου, *vel* τηροῦ μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κύρτη, κυρτὶς, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum eſt, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, *accuſ.* φυλάττομαι, ἐξαλύσσω, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernoſus, ἀντρώδης.
Cavernula, ὁ μυχός.
Cavilla, æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλονείκομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινα εἴς τι, *propter aliquid*, ἐπιχειρέομαι, θώπτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς, οῦ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona, *mulier*, καπηλίς.
Caupona, *taberna*, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Cauſſa, αἰτία, αἴτιον.
Cauſſa eſt cur, αἰτία δι᾽ ἥν.
Cauſſa indictâ damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
Cauſſa indictâ damnare, ἀκρίτως ἢ ἄνευ λόγου καταδικάζεσθαι.
Cauſſam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ἐνέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Cauſſalis, αἰτιολογικός.
Cauſſidici, οἱ κατ᾽ ἀγοράν.
Cauſſidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
Cauſſor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Cautè, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes, is, ῥαχία, πέτρα, ἀπόῤῥωξ.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.
Cautus, εὐλαβὴς, προφυλακτικὸς, ἴσως, ἀσφαλής.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων, ὑποχωρῶν.
Cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
Cedo, ceſſi, παραχωρέω τινι τοῦ βήματος, *è ſuggeſtu*, εἴκω τινι, ὑποχωρέω τινι ὁδοῦ, *è via*, ἀναχάζω.
Cedò, *id eſt*, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, *prædicare*, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζειν τινα.
Celebrare laudibus, ἐπευφημίζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινά.
Celebrare feſtum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμὸς, διαβόησις.
Celebratum vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, εὐφημισθεὶς, διαβόητος, ἔνδοξος, περίπυστος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐκλεής.
Celebritas, *frequentia hominum*, πολυπλήθεια, πανήγυρις.
Celebritas, *famæ claritas*, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, *frequento*, φοιτάω πρός τι.
Celer, ταχὺς, ὠκύς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeritèr, ταχέως, κατὰ σπουδήν.
Celeriùs opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrimè, τάχιστα.

quam

Digitized by Google

quam Celerrimè, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμιεῖον.
Cella vinaria, οἰνὼν, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
Celo, obſcondo, ἀποκρύπτομαι, & ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celſitudo, *excellentia*, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celſus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Cenſeo, *puto*, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Cenſeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Cenſere, *ſententiam dicere*, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
Cenſere, *facultates æſtimare*, τιμᾷν τινι τούτου *tanti*.
inter viros Cenſeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Cenſio, τίμησις.
Cenſor, τιμητής.
Cenſorius, τιμητικός.
Cenſura, τιμητεία, δοκιμασία.
Cenſus, τίμημα.
Cenſus *part.* τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταῖος.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centeſimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατοντάσταθμον.
Centuplex, ἑκατονπλάσιον.
Centuria, ἑκατοντάς.
Centuriati milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος, *vel* χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cerâ, κηρὸς, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Ceraſtes, κεράστης.
Ceraſum, κεράσιον.
Ceraſus, κερασὸς, ὁ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτριος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλὶς, ίδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετὴ, θεσμὸς ἱερός.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus, a, um, κήρινος.
Cereus, i, κηρός.
Ceritus, δαιμονιόληπτος, μανιώδης.
Cernere, *dimicare*, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι, *vel* εἰς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφὼς, πρηνής.
Cerno, as, κηρόω, κατακηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγὼν, -ῶνος, ἆθλος, ἅμιλλα.
Certamen conſtituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè, ἀληθῶς, ἐπειδῆς, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, *adverſus hoſtes*.
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò ſcio. εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβὴς, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cerviſia, ζυθός.
Cervix, τράχηλος, αὐχὴν, δέρη.
Ceruſſa, ψιμμύθιον, ψίμμυθον, ψίμμυθος.
Ceruſsâ oblinere, ψιμμυθιοῦν.
Ceruſſatus, ψιμμυθιωθείς.
Cervus, ἔλαφος.
Ceſpes, ceſpito; vide ſuprà Cæſpes, cæſpito.
Ceſſans, παυόμενος, ἀργός.
Ceſſatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥαθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Ceſſator, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος.
Ceſſo, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ῥᾳδιουργέω, ἀργέω.
Ceſtus, κεστός.
Cetarius, ria, rium, κητώδης, κητῶος.
Cetarius, i, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεα, κήτη.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, οἱονεί, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτη, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητὸς, προσφιλὴς, ποθεινός.
Chaſma, χάσμα.
Chelæ, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἀποχή.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.

Digitized by Google

Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus. χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωδής.
Chlamydula, χλαμίδιον.
Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολεριᾶν.
Cholericus, χολερικός.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορηγός.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorus, χορός.
Chorimagiſter, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Chriſtiana profeſſio, χριστιανισμός, ὁ.
Chriſtianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικὰ, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chryſendeta, χρυσένδετα, ἐκπώματα.
Chryſocolla, χρυσοκόλλα.
Chryſolithus, χρυσόλιθος.
Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ ἐπισιτία.
Cibariorum inopia, σιτοδεία, ἀσιτία, σπανοσιτία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρώξιμος.
Cibarius panis, πιτυρίτης, ἄρτος, ἄρτος συγκομιστός.
Cibo, σιτίζω τινα.
Cibum faſtidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum ſumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφὴ, σιτίον, ἔδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricoſus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλὴ, ὠτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρὶς, πυριλαμπίς.
Ciconia, πελαργός.
Cicur, τιθασσὸς, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, τιθασσεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, *item* Cio, ἐξορμάω τινα, κινέω πάντα λίθον, *omnem lapidem*.
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν. πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τριχήνιον, διφθέρα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχισθεὶς, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, στρόφοι, βόστρυχοι.

Cinctus, ûs, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
Cinctus, a, um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ, ἡ.
Cingere, *circumſepire*, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος, *urbem muro*.
Cingo, *coërceo*, ζώννυμι, περιβάλλω, κυκλόω.
Cingula, æ, *quâ cinguntur jumenta*, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Cinifio, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ὁ ἐπὶ ταῖς σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδὸς, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμιγα.
Cio, *vide* Cieo.
Cippus, ποδοστράβη, στήλη.
Circa, ἐπὶ *cum genit.* κατὰ *cum accuſat.* περὶ μέσην ἡμέραν, *circa meridiem.*
Circenſis, κυκλιος.
Circenſes ludi, ἡ ἱπποδρομία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιδρομὴ, γύρωσις, περιστροφή.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, *item quod circa*, περὶ, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτὴς, ὁ ἔφοδος.
Circuitus, a, um, περιαχθεὶς, περιειλημμένος.
Circuitus, nomen, περίοδος, περιβολή.
Circulatim, κυκλόθεν, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
Circum, περὶ, *accuſat.* ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω. ἢ, περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.
Circumciſio, περιτομὴ, περικοπή.
Circumlaudo, περικλεΐω, καλλωπίζω.
Circumcolo, περιοικέω.
Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθεὶς. περιβεβλημένος.
Circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, *urbi murum*, κυκλόω, περιέχω.
Circumducere, *decipere*, παρακρούεσθαί τινα, *aliquem* ἐξαπατᾶν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περισπάω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, περίκλασις, περισπώμενη, περιγναμψις.
Circumfluo, εὐπορέω τινος, περιῤῥέω τι.
Circumfluus, περίῤῥοος περιῤῥέων.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ ἀγοραῖος ἀλήμων.

Circum-

Digitized by Google

Circumforo, περιτέτραίνω.
Circumfoſſura, περισκαφὴ, περίορυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
Circumfundo, περιχέω. περιῤῥαίνω.
Circumfuſus, περιῤῥανθεὶς, περιῤῥέος, περιστάμενος, περικείμενος.
Circumgelatus, περικείμενος.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
Circumgeſto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρέομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφερθείς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθείς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθείς.
Circumnaſcor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περινέω.
Circumobruo, περιχωννύω.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημι τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, περιειλημμένος, περιπλακείς.
Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω.
Circumſcalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumſcindo, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumſcribo, *definio, determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumſcriptio, περιγραφὴ, διορισμός.
Circumſcriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
Circumſeco, περιτέμνω.
Circumſedeo, *obſideo*, περικάθημαι.
Circumſepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumſeptus, περιφραχθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumſero, περιφυτεύω.
Circumſeſſio, περιέδευσις, περικάθισις.
Circumſeſſus, περικαθιζόμενος.
Circumſideo, περικαθίζομαι, πολιορκέω.
Circumſido, περικαθίζομαι.
Circumſigno, περισημειόω. περισφραγίζω.
Circumſiſto, περιΐστημι, ἀμφίσταμαι.
Circumſono, περιηχέω, περιθρυλλέω.
Circumſpecte. περιεσκεμμένως, πεφυλαγμένως, εὐλαβῶς.
Circumſpectio, περίσκεψις.
Circumſpecto, καλασκοπῶμαι.
Circumſpectus, *qui prudens eſt*, πεφυλαγμένος, περιεσκεμμένος, συνετός.
Circumſpergo, περιῤῥαίνω.
Circumſpicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντη, περιοράω.
Circumſtantia, περίστασις.
Circumſto, περιΐσταμαι.
Circumſtrepo, περιψοφέω, περιθρυλλέω.
Circumſtruo, περιοικοδομέω.
Circumſuo, περιῤῥάπτω.

Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρομέω.
Circumtonſus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζειν.
Circumvallatus, περιταφρευθεὶς, περιβεβλημένος, περιφραχθείς.
Circumvectio, περιφέρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιαχθείς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περιΐστημι.
Circumventus, περιειλημμένος.
Circumverſor, περιειλέομαι, περιστρέφομαι.
Circumverto, περιστρέφω, περιειλέω, περιδινέω.
Circumveſtio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιΐπταμαι.
Circumvolvo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυλίζω, ἐγκυκλέω, περιειλέω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βεβοστρυχωμένος.
Cirrus, βόστρυχος, κίκιννος, στρόφος.
Cis. citra, ἐντός. ἐπὶ τάδε.
Ciſta, κίστη, κιβωτός.
Ciſtella, κιστίς.
Ciſterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare teſtem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παριστάναι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Cithara cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista. κιθαριστής.
Citharistria, κιθαρίστρια.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Cito, ταχέως.
Cito, as, ἐφορμάω.
Citra, ἐντός, τοῦ Ῥήνου, *Rhenum ci*tra.
ultrò Citróque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω, καὶ ὀπίσω, ἔμπροσθεν ἢ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθεὶς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικὸς ἀστεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ· πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρα ἡμῶν κρύφα τινος.
Clamator, κράκτης, κεκράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγὴ, ἰαχὴ, βοή.
Clamoſus, κραυγαστικὸς, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτὸς, κρύφιος.

Clan-

Digitized by Google

Clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
Clandeſtinus, κρυφαῖος.
Clango, *tubâ cano*, κλάζω.
Clangor, κλαγγή.
Clarè, ἀναφανδὸν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Clareſco, ἐκφαίνομαι.
Clariſonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas, viſûs, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas, vocis, εὐφωνία.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Clarum, πρόδηλον.
Clarus, *perſpicuus*, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ἀγλαὸς, φανερός.
Clarus, *inſignis*, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Claſſe pugnare, ναυμαχεῖν.
Claſſiarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχῶν.
Claſſicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Claſſicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Claſſicum bellum, ναυμαχία.
Claſſicus, ναυτικός.
Claſſis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Claſſis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλείθροις κεκλεισμένος.
Clathro, as, κλείθροις εἴργω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορύνη, ῥόπαλον, τὸ, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κληΐζω.
Claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλὸς, κυλλὸς, γυιός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Clavis affigo, καθηλόω τινα.
Clauſtrum, κλεῖθρον.
Clauſula, τὸ πέρας, -ατος· τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Claveus ligneus, πάτταλος.
Clemens, πρᾷος, ἐπιεικὴς, ἤπιος.
Clementèr, πρᾴως, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πραότης, ἐπιείκεια.
Clepo, furor, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικός, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλια.
Clitellarius, νωτοφόρος, σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινα.
Clivoſus, βουνώδης.
Clivus, γεώλοφον, βουνός.
Cloaca, ἀφεδρὼν, -ῶνος· ἀμάρα, βόρβορος.
Clunes, πυγή, γλουτός.
Clypeatus, ἀσπιδοφόρος.
Clypei Umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον.

Clypeus, ἀσπίς.
Clyſter, κλυστήρ.
Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, συσσωρευθείς.
Coacervo, ἀθροίζω, σωρεύω, ἀθροίζω πάντα ἐκ αὐτὸ, *in unum* συγκομίζω, συστρέφω.
Coaceſco, συνοξύνω.
Coactio, ἡ, συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθείς.
Coactus neceſſitate, βιασθείς.
Coaduno, συνείρω, συναρμόζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμῆλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, ἀεὶ.
Coætaneus, ἡλικιώτης, -ου, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμῆλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογὴ, σύμπηγμα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum, πυτία.
Coaleſcere facio, συνάπτω.
Coaleſco, συνίσταμαι, συμφύομαι, συμπίπτομαι.
Coarctare, ἀντιπεριστάναι, στενόω, στενοῦν.
Coarctatio, ἀντιπερίστασις, στενότης.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, καταλέγχω.
Coccinnatus, κοκκοβαφής.
Coccinea veſtis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ὁ, κοχλίας.
Cochleare, ἰσδυξ, κοχλιάριον.
Coctilis, ἑφθός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus, ἑψηθεὶς, ὠπτημένος.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, τὸ *ſed pro libro*, βίβλος.
Codicillus, γραμματεῖον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coëmo, συνωνέομαι, -οῦμαι, συμπρίαμαι.
Coëmptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολύτελες ἢ πολυτελές.
Cœna, δεῖπνον, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνητήριον, ἀνώγεον, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνησείω.
Cœno, δειπνέω παρά τινι, *apud aliquem*, συνδειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnoſus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, *lutum*, πηλός, βόρβορος.
Coëo, *convenio*, σύνειμι, συνέρχομαι.
Coire, *concumbere*, μίσγεσθαι γυναικὶ συγκαθεύδειν.
Coitus, *concubitus*, μῖξις, ἀνάμιξις, συνουσία, -ας, ἡ.
Cœptum, *inſtitutum*, καταρχθὲν, τό ἀρχὴ ἐπιχείρημα.
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, καθείργω τινα, ἀνείργω σέ τινα ἀναχαιτίζω, συνέχω.
Coërcitio, κάθειρξις.

[illegible]tus, συνουσία, ἐκκλησία, πανήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, *compellere*, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγγαρεύω, ἐπείγω.
Cogitabundus, σύννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τὸ ἐπίνοια.
Cogitatò, *conſultò*, ἐκ προνοίας.
Cogito, *meditor*, ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τοῦτο, διανοέω, τι λογίζομαι.
Cognata, σύστοιχα, τὰ σύμφυλα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγενὴς, τὸ, συγγένεια.
Cognatus, συγγενὴς, ὁ καὶ ἡ ὁμογενὴς, συμφυὴς, ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστὸς, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινα, ἐπονομάζω.
Cognoſco, γινώσκω τινα, γνωρίζω τι.
Cogo, *coerceo*: συνάγω. ἐπιστάγω.
Cogo in unum, ἁρμόζω ἐς ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito, ἐπαυλέω, συναυλίζομαί τινι, συνναίω.
Cohærens, ἐχόμενος, συνεχής.
Cohærentia, συνάφεια, σύστασις.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινι, συνάπτομαι.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινα, καταστέλλω, συνέχω.
Cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohoneſto, ἐπικοσμέω τινα, σεμνολογέω.
Cohorreſco, καταφοβέομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, ἐπικελεύω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγή.
Coitum appeto, ἐγκισσάω.
Coitus, συνουσία, ας, ἡ.
Colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινα ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόῤῥης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλὸς, ὁ.
Collabaſco, συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσι.
Collacrymor, συνδακρύω τινι, ἐπιδακρύω.
Collectaneus, συγγάλακτος, σύντροφος, ὁμογάλακτος.
Collapſus, συμπεπτωκώς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδὴ, συμβολή.
Collatitius, συγκομιστός.
Collatus, συμφορηθείς.

Collaudatio, ἐγκώμιον, συνέπαινεσις.
Collaudo, προσεπαινέω, συνεπαινέω.
Collecta, συνεισφορὰ, ἔρανος, ὁ, συμβολή.
Collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἔκλεκτα.
Collectio, συλλογὴ, σύλλεξις, ἀθροισμός.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεγεὶς, συνειλεγμένος.
Collega in conſulatu, συνυπατεύων, συνύπατος.
Collegæ, συνεργοὶ, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συγκρούω.
Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεθείς.
Colligo, as, *ſimul ligo*, συνδέω, καταδέω.
Colligo, is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
Colligere *pro* reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινα.
Colligere ſtipem, ἔρανον αἰτεῖν καὶ συνάγειν.
Collimare, στοχάζεσθαι σκοποῦ, εὐστοχεῖν.
Collineo, as, εὐστοχέω, καταστοχάζομαι.
Collinio, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliqueſco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βουνὸς, κνημὸς, χῶμα.
Colliſio, πρόσκρουσις, συγκρουσμός.
Colliſus, συγκρουσθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, συνομιλία, κοινολογία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι.
Colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo, is, συμπαίζω, προσαθύρω.
Colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχήν.
Colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
Colluſio, κακούργημα, συμπαιγνία.
Colluſor, συμπαίκτης.
Colluſoriè, συγκακουργικῶς.
Colluſtro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
Colluvies, χλίδος, το.
Collyrium, κολλύριον.
Colo, as, are, ἠθέω.
Colo, is, ere, *veneror*: σέβομαί τινα, λατρεύω τινι, τιμάω, σεβάζω.
Colere *pro* exercere, ἀσκεῖν, τι.
Colere *pro* habitare, οἰκεῖν τι.
Colere *pro* diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χώραν vel γῆν.
Collocaſia, κολοκασία.
Coloni, ἄποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν.
Colonus, ἀγρονόμος, γεωργὸς, ἔποικος.
Color, χρῶμα, χροά.
Coloro, βάπτω, ἐπιχρώζω.
Coloſſus, κολοσσὸς, -οῦ ὁ.

Coloſtra,

Digitized by Google

Coloſtra, ἡ τροφαλὶς, -ίδος.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Colum, ἠθμός.
Columbarium, περιςεὼν. περιςεροτροφεῖον.
Columbarius, περιςεροτρόφος.
Columbus & Columba, περιςερά.
Columella, ςηλίδιον.
Columen, ςύλος, ἔρεισμα.
Columna, ςύλος, κίων, ἔρεισμα.
In Columnâ inſculpere, ςηλογραφεῖν, ςηλοκοπεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, ἔθειρα, χαίτη.
Coma adulterina, ἔντρικον, προκόμιον.
Comam nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω τί τινι, *cum aliquo*.
Combibo onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυςικός.
Combuio, ἐμπρήθω, ὑποκαίω τι, φλέγω, συμφλέγω.
Combuſtio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις, ἐμπρησμός.
Comedo, φάγω, τρώγω, βρώσκω, ἐσθίω.
Comedo, -onis, & comeſtor, καταφάγος, ὁ, βουφάγος.
Comes, ἀκόλουθος, συνέμπορος.
Comeſſabundus, ἐπίκωμος.
Comeſſatio, κῶμος, ου, ὁ, ἀσωτία.
Comeſſator, κωμαςής.
Comeſſor, κωμάζω.
Comeſtura, ἐδωδὴ, βρῶσις.
Comeſus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comicè, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus, i, κωμῳδὸς, κωμικός.
Comicus, a, um, κωμικός.
Cominus, ἐγγύθεν, σύςαδον.
Cominus pugnare, συςάδην, ἢ συςαδὸν μάχεσθαι.
Comis, *humanus*, χρηςὸς, φιλοπροσήγορος, εὐμενὴς, μείλιχος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus, ûs, ἀκολουθία, θεράπεια.
Comitèr, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τὰ ἀρχαιρεσίαι.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis, *vel* Comitiarius, ἀρχαιρεσιακός.
Comitor, παρακολουθέω· *dat.* συνακολουθέω τινὶ, παρεπέμπομαι.
Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινα, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφὴ, τὰ σιτία, ἔφοδος, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονεύτεος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ἀνάμνησις, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, *dignus qui laudetur*, ἐπαινετός.
Commendare, *id eſt*, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινὶ τι.
Commendare, *id eſt*, laudare, ἐπαινεῖν τι. ταῦτα, *propter hæc*.
Commendatio, ἐπαίνεσις, ἡ, σύςασις.
Commendatitiæ literæ, συςατικὴ ἐπιςολή.
Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος, συμμελετᾶν.
Commentarium, *vel* Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, διατριβή.
Commentitius, *fictus*, πλασματώδης.
Commentor oris, εὑρετής.
Commentum, *res ficta*, σκῆψις, πλάσμα, ἐνθύμημα, ἐπίνοια.
Commeo, as, are, *iter facio*, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Commercium eſſe, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, *cum aliquo*.
Commereor, μισθοφορέω, ἄξιός εἰμι.
Commigro, μετοικέω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συςρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiſcor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commiſceo, συμμίγνυμί τινι, συγκεράννυμι, συγκεραννύω.
Commiſeratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiſereſco, οἰκτίζω σε τούτου.
Commiſeror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commiſſum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commiſſura, ἐφαρμογὴ, συνάφεια.
Commiſſus, συγκεκροτημένος, συμβεβλημένος.
Commiſtio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, *alicujus fidei trado*, ἐπιτρέπω τινί τι, πιςεύω σοι ταῦτα.
Committere, *peccare*, πλημμελεῖν τι.
Committere, *idem quod* ſociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prœlium, πόλεμον καθίςασθαι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, *utendum dare*. χρῆσαι τινὶ ἀργύριον, *pecuniam*.
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τὸ, εὐκαιρία.
Commodo, *commoditati alicujus inſervio*, ὠφελέω τινα, συμφέρω τινί.
Commodum, *utile*, ὠφέλεια. σύμφορον.
Commodùm, *opportunè*, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηςός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, ὑπομνάω, νουθετέω, παρακαλέω.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετούμενος, ὑπομιμνησκόμενος.
Commonſtro, καταδεικνύω.
Commoratio, *habitatio*, ἐνδιατριβή.
Commoratio, *mora*, ἐγχρόνισις, διατριβή.
Commorior, συναποθνήσκω.

Commoveo,

Commoror, *maneo*, χρονίζω, διατρίβω τινι, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινηθείς.
Commoveo, *perturbo*, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινι τινος, & τινί τι, μεταδίδωμι.
Communio, onis, κοινωνία.
Communio, is, ire, περιφράττω, ἀνατειχίζω, περισκεπάζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communitèr, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολή, ἀλλαγή.
Commuto, *permuto*, ἀλλάττομαι τί τινος, ἐπαμείβομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκέω, κομβέω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγής, εὐπαγής.
Compago & Compages, σύστασις, σύστημα, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητός, συμβλητός.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολή, σύγκρισις.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, *confero*, συμβάλλω τι πρός τι.
Comparare, *emere*, πορίζομαι τινί τι.
ita Comparatum eſt, οὕτω πέφυκε.
Compaſcuus, σύμβολος.
Compaſcuus ager, σύμβολος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόσκλησις, ἔντευξις.
Compello, as, *alloquor*, κοινολογέομαι τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello, is, συνελαύνω, συνωθέομαι.
Compendiariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendioſus, βραχυτελής, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομή, σύνοψις, συντομία.
Compenſatio, ἀμοιβή, ἀντάμειψις.
Compenſo, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, *compertum habeo*, καταλαμβάνω.
Compertum & exploratum habeo, ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς.
Compertus, a, um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compeſco, στέλλω τινα, συνείργω, κατέχω.
Competens, ἐμμέτριος.
Competentèr, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συνεπιβάλλω, ὁμοδρομέω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, *accuſ.* περισυλάω τι, περικόπτω.
Compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς, ἐν ταῖς ἀγυιαῖς, ἢ, ἀμφόδιος.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, *perfectus*, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio, *verborum*, περίοδος.
Complexus, περιπλέξας, περισχών.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures, Compluria, συμπλείονες, συμπλείους, συμπλείονα, -ω.
Compluſculi, ἔνιοι, πολλοί.
Compono, *conjungo*, συντίθημι λόγον.
Componere, pro *diſponere*, συντάττειν.
Componere, *ornare*, εὐθετεῖν.
Componere, *concordare*, συναλλάττειν πρός τινα.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατής, ἐπίβολος.
Compos mentis, ἐγκρατής, ἐπίβολος.
Compoſitè, εὐτάκτως.
Compoſitio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Compoſito aliquid agere, ἐκ συνθήκης ποιεῖν τι.
Compoſitus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμπότις, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχή, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σου τοῦτο, κατεύχομαι.
Comprehendo, *manu teneo*, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehendere, *intelligere*, κατανοεῖν.
Comprehenſibilis, καταληπτός.
Comprehenſio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehenſus, συνειλημμένος.
Compreſſio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compreſſus, συνθλιβόμενος, συνεσταλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimo, *premo*, συμπιέζω, συστέλλω.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.

Digitized by Google

Compromitto, συμπαραγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, κεκαλλωπισμένος.
Compulsus, συνωσθεὶς, ἀναγκασθεὶς, βιασθεὶς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus, ûs, ἐγχείρημα, πεῖρα.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὀρόφωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τοῦ βήματος, ὑφίεμαί τινι, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus, ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνοράω.
Concerpo, συσπαράττω, διαῤῥήγνυμι.
Concerptus, καταδιειλμένος, συνδιασπασθείς.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπολεμίζω, τινί· συναγωνίζομαί τινι.
Concessio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεστι.
Concessus, συγχωρηθείς.
Concessus, ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἁλουργής.
Conchyliatus, ὄστρειος.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concido, συγκόπτω τι, κατατέμνω.
Concîdo, *cado*, καταπίπτω, συμπίπτω.
Concidere animo, *vel* mente, ἐκκακεῖν, καταθυμεῖν, ἀλύειν.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνέδριον.
Conciliatio, συναλλαγή, προσαγωγή.
Conciliator, προξενητής, διαλλακτής.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συναλλαγμένος.
Concilio, *benevolum facio*, προσάγομαί σε χρήμασι, φιλιόω, ἐξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐθημοσύνη.
Concinnè, κομψῶς, εὐαρμόστως.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, ἐμμελής, κομψός, εὔθετος.
Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορά, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστής, ὁ.
Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
Concionor, *orationem habere*, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipio, συλλαμβάνω.
Concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, ἀποτόμως.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις.
Concitator, ἐρεθιστής.
Concitatus, παρορμηθείς.
Concito, παρορμάω τινὰ πρός τι.
Concitus, κινηθείς, ἐξορμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, καταβοή.
Conclamatum est, πέπρακται.
Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχὸς, ταμεῖον, δωμάτιον.
Concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος, -ῦ, όῳ, -οῦ.
Concoquere odium, καταπέψαι χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέπτω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινά τινι.
Concorditèr, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, *convenio*, ὁμογνωμονέω σοι τοῦτο, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.
Concorporo, συσσωματοποιέω.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.
Concratitius, σύνταρσος.
Concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω.
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concrepo, ἐπικτυπέω.
Concresco, συμφύομαι, συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγής.
Concubina, ὁμευνέτις, παλλακή.
Concubitus, συνουσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινι, παρακοιμάομαι, συνευνάω.
Conculcatio, καταπάτημα.
Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.
Concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζω γυναικί, παρακοιτεῖν.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiscibilis, ἐπιθυμητός.
Concupisco, ἐπιθυμέω χρημάτων, *opes*, ἐφίεμαι τοῦ, εἰδέναι, *scire*, ἐφίεμαι.
Concupitus, ἐπιθυμηθείς.
Concurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.
Concursio, συνδρομή.
Concurso, πανταχοῦ περιθέω, συνδρομέω.
Concursus, συνδρομή, σύνοδος.
Concussio, τίναγμα, παλμός.
Concussus, συγκεκρουσμένος, διασεισθείς.
Concutio, ἀνασείω, σαλίζω, συσσείω.
Condescentèr, προσηκόντως, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον.

Condecet,

Digitized by Google

Condecet, πρέπει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμέω, καλακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, κατάκριτος, κατάδικος.
Condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινος, καταδικάζω τινος.
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenſo, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
Condenſus, πυκνός.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
Condictio, παραγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, διηγορευμένος.
Condignè, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής.
Condimentum, ἄρτυμα, [illegible], τό.
Condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
Condiſcipula, συμμαθητής, συμμαθήτρια.
Condiſcipulus, συμμαθητής, ὁ.
Condiſco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάστασις, κλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικός.
Conditione eâ, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις, *vel* ἐπὶ τούτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
Conditor, *rei alicujus auctor*, ἀρχηγὸς, κτίστης, ποιητής.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυνθεὶς, ἠρτυμένος.
Conditus, κλισθείς.
Condo, *extruo*, κτίζω, δημιουργέω.
Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, συναλγέω σοι, λυμποῦμαι.
Condoleſco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Condonatio, συγγνώμη.
Condonatus, συνεγνωσμένος.
Condono, δωρέομαι· *pro ignoſcere*, συγγνώσκειν τινί τι, καταχαρίζεσθαι.
Conducibilis, λυσιτελὴς, χρήσιμος.
Conducit, *utile eſt*, συμφέρει.
Conduco, *duco*, συνάγω, *accuſ.* συμφέρω.
Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Conductor, μισθοδότης, μισθαρνής.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμὸς, ὁμιλία.
Confabulor, συνομιλέω τινι, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι.
Confarreo, προτελέω, προτελίζω.
Confectio, διάπραξις.
Confector, διαπράκτωρ, συντελεστὴς δημιουργός.
Confectus, κατειργασμένος.
laboribus Confectus, καμάτοις τετρυχωμένος.
Confercio, συναθροίζω.
Conferendus, *comparandus*, συμβλητός.
Confero, *congrego*, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confeſſio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confeſtim, *è veſtigio*, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, *perficio*, διαπράττομαι, διαπονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
Confidens, θαρραλέος, θάρσυνος.
Confidenter, θαρραλέως.
Confidentia, θάρσος, τὸ εὐτολμία.
Confido, θαρρέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαρρέω.
Configo, καθηλόω, κατακεντέω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, σύνομορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator, βεβαιωτὴς, ἐγγυητός.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confiſco, δημεύω.
Confiſus, τεθαῤῥηκὼς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογέομαι σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθεὶς, κεκεντημένος.
telis Confixus, κατακοντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare invidiam, συνάγειν τινι φθόνον.
Conflare æs, alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστεῖν.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρουσις.
Conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρουσις.
Confligo, *acie decerno*, συμβάλλω, συῤῥάττω τινι, συγκρούω, &c.
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμόῤῥοια, σύῤῥους, ὁμοῤῥοή.
Confluo, συῤῥέω.
Confodio, διορύττω, διασκάπτω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Confore, συνέσεσθαι.
Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.
Confoſſus, διορυχθείς.
Confractus, συῤῥαγείς.
Confragoſus, καταῤῥαγὴς, ἀπότομος, τραχύς.
Confremo, ἐπιβρύχω.
Confringo, διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγὴ, προσφύγιον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confuſè, *perturbato ordine*, συγκεχυμένως, τεταραγμένως, χύδην, φύρδην.
Confuſio, σύγχυσις, σύνταραξις.
Confuſus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευὴ, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινι πρὸς τοῦτο, διαλύω, ἐξελέγχω.
Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσταλλοῦμαι, συμπήγνυμι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congemiſco, συστενάζω, συνάχθομαι.

Digitized by Google

Congener, συγγενής.
Congenero, συγγεννάω.
Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλληρέων, συμπαίκτης, συνόμιλος.
Congeſtio, συμφόρησις.
Congeſtus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χόα.
Conglacio, συμπήγνυμαι.
Conglobatim, σφαιρηδόν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναλίζω τι εἴς τι, συνειλίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congratulor, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τούτου.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγή, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθείς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω ἐπισυλλέγω.
Congreſſio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congreſſus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruentèr, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
Congruentia, εὐαρμοστία, ἐφαρμογή.
Congruo, *convenio*, συμπίπτω τινι, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.
Congrus, *vel* Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, *divino*, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, στοχασμός, εἴκασμα, τεκμήριον.
Conjecturâ aſſequor, εὐστοχάζομαι, *gen.*
Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβεβλημένος.
Conjicere, *conjecturâ aſſequi*, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugialis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugium, συζυγία.
Conjunctè, *vel* im, συνημμένως.
Conjunctio, σύζευξις, σύναξις, συναφή.
Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjugo, συζεύγνυμι.
Conjungo, ἀλληλουχῶ, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συστήσαντες.
Conjuratio, σύστασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, συνίσταμαι.
Conjux, *vel* Conjunx, σύζυγος.
Connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connectio, συμπλοκή, συναφή.

Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίμυσις.
Conniveo, σκαρδαμύττω, καμμύω.
Connixus, συντεινόμενος.
Connubialis, ἐπιγαμικὸς γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεῦξαί τινα.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειράομαι, πειράζω.
Conquaſſare, *concutere*, συσσείω τι.
Conquaſſatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conqueſtio, κατάμεμψις, μεμψιμοιρία.
Conquieſco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris, ἀναπαύομαι.
Conquiniſco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquiſitio, συζήτησις.
Conquiſitus, συζητηθείς.
Conſanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.
Conſanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Conſarcino, συρράπτω, ἐπιράπτω.
Conſcelerare, μιαίνειν.
Conſcendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim, ἐπιβαίνειν ἐπὶ, *accuſ.*
Conſcenſio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conſcientia, συνειδὸς, τὸ· συνείδησις.
Conſcindo, διαρρήγνυμι, κατατέμνω.
Conſcio, συναισθάνομαι.
Conſciſcere ſibi mortem, παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conſciſſus, διεσχισμένος.
Conſcius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
Conſcius ſum, σύνοιδα, σύνειμι.
Conſcribere milites, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, *vel* συλλέγειν.
Conſcribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conſcripti milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Conſcriptio, συγγραφή, καταγραφή.
Conſcriptus, συγγεγραμμένος.
Conſecratio, καθιέρωσις, ἐκθείωσις.
Conſecratus, καθιερωμένος.
Conſecro, καθιερόω τῷ Θεῷ τι, ἱερόω.
Conſector, θηρῶμαι τὴν ἀλήθειαν.
Conſecutio, συνακολούθησις.
Conſeneſco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Conſenſus, ûs, ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Conſentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.
Conſentaneus, σύμφωνος.
Conſentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνῶ σοι, ὁμολογέω, συναισθάνομαι.
Conſepio, περιφράττω.
Conſequentia, ἐπακολούθησις, συνέπεια.
Conſequor, ἀκολουθέω, *pro* obtineo, τυγχάνω τινος, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
Conſerere manum, πόλεμον συστήσασθαι.
Conſero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Conſero, *planto*, φυτεύω.
Conſertus, ἁπτόμενος, συμπλακείς.
Conſerva, σύνδουλη.
Conſervatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conſervator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conſervatus, διασεσωσμένος.

Conſervo,

Digitized by Google

Conſervo, *cuſtodio*, φυλάττω, σώζω τινα, τηρέω, συντηρέω.
Conſervus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Conſeſſor, σύνεδρος.
Conſeſſus, συνέδριον, συνίζησις.
Conſideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.
Conſideratè, περιεσκεμμένως.
Conſideratio, σκέψις, διανόησις.
Conſideratus, περιεσκεμμένος.
Conſidero, σκέπτομαί τι, & περί τινος, κατανοέω τι, & περί τινος, ἐνθυμέομαι, περισκέπτομαι.
Conſignatus, κατεσφραγισμένος.
Conſigno, ἐπισημαίνω.
Conſiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
Conſilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμηχανῶν.
Conſilii ſum inops, ἀπορέω, διαπορέω.
Conſilium, βυλὴ, βουλεία, βούλευμα.
Conſilium do, βυλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
in Conſilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Conſimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Conſiſto, ἐφίσαμαι, ἵσαμαι.
Conſitio, φυτεία, φύτευσις.
Conſociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
Conſociatus, συνεζευγμένος.
Conſocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, συναγείρω.
Conſolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Conſolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.
Conſolatorius, παραμυθητικός.
Conſolido, συμπαγόω, καταβεβαιόω.
Conſolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω.
Conſonans, εὔηχος, σύμφωνος.
Conſonantia, συμφωνία.
Conſono, *ſimul ſono*, συμφωνέω σοι.
Conſonus, σύμφωνος.
Conſopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.
Conſopitus ſomno, ὕπνῳ κάτοχος.
Conſors, κοινωνός, μέτοχος, συγκληρος.
Conſortium, κοινωνία, μετοχή.
Conſpectus, συνορατεὶς. κατοπτευθεὶς.
Conſpectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
in Conſpectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conſpergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conſperſus, καταπασθείς.
Conſpicillum, κατοπτρον.
Conſpicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conſpicior, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαθρέω.
Conſpicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανὴς, περίσημος.
Conſpiratio, σύςασις.
Conſpiratus, συςαθείς.
Conſpiro, συμπνέω τινι, ὁμονοέω, συνίςημαι τινι, συμφωνέω τινι, ὁμοφρονέω.
Conſpuo, καταπτύω, προσπτύω.
Conſpurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Conſtans, εὐςαθὴς, βέβαιος.
Conſtantèr, εὐςαθῶς, ἐμμενῶς.
Conſtantia, εὐςάθεια.
Conſternari, ταράττεσθαι.
Conſternatio, ἔκπληξις, ταραχή.

Conſternatus, ἐκπλαγεὶς, ἐξεπτοημένος, τεταραγμένος.
Conſterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Conſterno, is, καταςρωννύω, καταςρώννυμι.
Conſtipo, ἐπιςάττω, καταπυκνόω.
Conſtituo, *decerno*, βυλεύομαι. *item* locum & tempus determino: ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίςημι.
Conſtitutio, σύςασις, κατάςασις.
Conſtitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία, mala, καχεξία.
Conſtitutus, καταςαθεὶς, τακτός.
Conſtitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Conſto, συνίςαμαι, ἐπισυνίςαμαι.
Conſtrictio, πίλωσις, ἢ σύψις.
Conſtringo, συςέλλω τι *vel* τινα, συσφίγγω, βρόχῳ περιςφω, laqueis, &c.
Conſtructio, σύνταξις, κατασκευή.
Conſtruo, συντάττω, κατασκευάζω.
Conſtupro, καταμοιχεύω.
Conſubſtantialis, ὁμοούσιος.
Conſueſco, ἐθίζομαί τινος· συνεθίζω.
ex Conſuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Conſuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum: ὁμιλέω τινι.
Conſuetudo, ἔθος, τὸ συνήθεια.
Conſuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Conſuevi, εἴωθα.
Conſul, ὁ ὕπατος.
Conſularis, ὑπατικός.
Conſulatus, ἡ ὑπατεία.
Conſulere ſibi, ἐπιβλέπειν ἐφ ἑαυτόν.
Conſulo, συμβουλεύω.
Conſultatio, συμβούλευσις.
Conſultè, *vel* Conſultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προαιρημένως.
Conſulto, συμβυλεύομαι.
Conſultor, βυλευτής.
Conſultus, βεβουλευμένος.
Conſummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Conſummo, *perficio*, συντελέω, ἀπαρτίζω, *accuſ.* ἐκποιέω.
Conſumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Conſumptio, καταναλωσις.
Conſumptus, καταναλωθείς.
Conſuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.
Conſurgo, συνανίςημι.
Contabeo, *vel* contabeſco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, συνίδωσις.
Contabulo, σανιδόω.
Contactus, συναφθείς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιςέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, virtutem: καταφρονέω τινος, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρὸς, θεωρητικός.
Contemplor, διασκέπτομαί τι· θεωρέω τι· κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, σύγχρονός τινι.

Con-

C

... ... τινος.

... πείθεσθαι τι,

... ις, κατα...

... ...

Contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.

Contentio, ἔρις, ... ἡ νεῖκος, μάχη.

Contentiosè, ἐριστικῶς.

Contentiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.

Contentus, αὐτάρκης.

Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.

Contero, συντρίβω τι.

Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.

Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.

Conteſtatio litis, ἔνστασις δίκης.

Conteſtor, ἐπιμαρτύρομαι τινα.

Contexo, ἐμπλέκω τι· συνυφαίνω.

Contextè, contextim, κατὰ συμπλοκήν.

Contextus, ûs, συμπλοκή, ὑφή.

Conticeo, καθησυχάζω, σιωπάω.

Conticinium noctis, πρώτη νὺξ, νυκτὸς ἀωρία.

Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.

Contigno, ὀροφόω, κατασκευάζω.

Contiguus, συναφής.

Continens, συνέχων· aliquando temperans ἐγκρατής.

Continens terra, ἤπειρος.

Continentèr, συνεχῶς.

Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.

Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω, κατακλείω.

Contingit, accidit, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.

Contingo, attingo, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.

Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.

Continuè, aſſiduè, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεὶ, ἀδιαλείπτως.

Continuò, id eſt, ſtatim, confeſtim, παραυτίκα, παραχρῆμα.

Continuo, perſevero, διατελέω ποιῶν.

Continuus, διηνεκής, συνεχής.

Contorqueo, συστρέφω, κατειλέω, περιάγω.

Contorſio, συστροφή, περιαγωγή.

Contortè, συνεστραμμένως.

Contrà, ἀντὶ, ἐπὶ cum gen. κατὰ cum gen. ἀντικρὺ, ἐναντίον.

Contra ac licet, παρ' ὃ ἔδει.

Contractio, συστολή.

Contractus, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.

Contradico, ἀντιλέγω τινι, & πρός τινα· κατειπεῖν τινι, ἀντιγνωμονέω.

Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίρρησις.

Contraho, συστέλλω, συνέλκω, συνάγω.

Contrahere æs alienum, ὀφείλειν.

Contrariè, ἐναντίως, ἀντιθέτως.

Contrarietas, ἐναντίωσις.

è Contrario, ἀντικειμένως· ἀνάπαλιν.

Contrarium, ἀντικείμενον.

Contrarius, ἐναντίος. ἀντίθετος.

Contrectatio, συνάφεια, ἅψις, ψηλάφησις.

Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.

Contremiſco, τρομέω, ἀποδειλιάζω.

Contribulis, σύμφυλος, ὁ.

Contribuo, συντελέω τι· προστίθημι.

Contriſto, ἐπιλυπέω τινα· ἐνοχλέω.

Contritus, συντριβείς.

Controverſia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.

ſine Controverſia, ἀναντιλέκτως.

Controverſias dirimere, καταστέλλει τὰς ἀντιλογίας.

Controverſor, ἀμφισβητέω.

Controverſus, ἀμφισβητήσιμος.

Contubernalis, σύσσιτος, συμβιωτής, σύσκηνος, ὁμόστεγος, ὁμωρόφιος, ὁμοδίαιτος.

Contubernium, κοινωνία, συσκηνία.

Contueor, ἐμβλέπω σοι· συνορῶ.

Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.

Contumacitèr, αὐθαδῶς.

Contumax, αὐθάδης, ἀπειθής τινι.

Contumelia, ὕβρις, ἀσέλγεια, λοιδ.

Contumeliâ afficio, ἐνυβρίζω, ὑβρίζω.

Contumeliam patior, ἀσελγαίνομαι.

Contumelioſè, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.

Contumelioſus, ὑβριστής, ἐπηρεαστής.

Contundo, συντρίβω. συγκόπτω, φλάω.

Conturbo, διαταράττω.

Contus, κοντός.

Contuſus, θλασθείς, συντετριμμένος.

Convaleſco, ἐπιρρώννυμαι.

Convallis, συνάγκεια.

Convectio, συγκομιδή.

Conveho, συγκομίζω, συνάγω.

Convello, κατασπάω, ἀποσπάω.

Conveniens, συνεχόμενος, συνήκων.

Convenientèr, συνηκόντως.

Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.

Convenio, συνίεμαι, συνέρχομαι, ὁμιλέω τινι, ἀνήκω, ἐφαρμόζω.

Convenit, συνήκει.

Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.

Conventus, σύμβασις, σύνοδος.

Converſatio, διαγωγή, συνομιλία.

Converſio, ἐπιστροφή.

è Converſo, καταλλάγδην.

Converſor, conſuetudine alicuius utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλέω τινι, ...χάνω.

Converſus, συνεστραμμένως.

Converto, συστρέφω, ἀναστρέφω.

Convexitas, συγκλινεία, κοιλότης.

Convexus, ἐπικαμπής, ἀγκύλος.

Convictus, καταλεγχθείς.

Convictus, ûs, συμβίωσις.

Convinco, καταλέγχω τινα, ἐπιτιμάω.

Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.

Convitior, λοιδορέω τινα, βλασφημέω, ἐπιτωθάζω, βλασφημέω.

Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.

Conviva, σύμβιος, συνδαιτυμών.

Convivalis, συμποσιακός.

Convivio excipio, ἑστιάω τοὺς φίλους. ...gatos.

Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.

Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.

Convivium finire, συμπόσιον ἀπολύειν.

Con-

Digitized by Google

Convivo, ὁμιλέω τινι, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχέομαι, θοινάω, δαίνυμαι.
Convocatio, συγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς πράξεις, συστρέφω, συνελίττω.
Conus, λόφος, κῶνος.
Convulſio, σπασμός.
Convulſus, σπασθείς.
Cooperculum, πῶμα, προκάλυμμα.
Cooperio, παρακαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἔγκρισις.
Cooptο, ἐπιλέγομαι, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, εὐπορία, ἄδεια.
Copiæ pedeſtres, δύναμις πεζική.
Copiæ navales, δύναμις ναυτική.
Copiæ equeſtres, ἱππικὴ δύναμις.
Copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
Copioſè, εὐπόρως.
Copioſus, εὔπορος, δαψιλής.
Copula, σύναμμα, σύνδεσμος.
ſine Copulâ, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδεσις, συναφή.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἁρμόττω, ἅπτω.
Coquina, *culina*, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ὀπτάω, πέπτω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρὸς, *cum genit.* ἔμπροσθεν, *genit.* ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, σπυρίς.
Corbula, σπυρίχνιον.
Corculum, θυμίδιον.
Cordatè, σοφῶς, νουνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκύτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κεραταύλης.
Cornicula, κολοιός.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.
Cornupeta, κεραϊστής.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, *quod cornua habet*, κεραόεις, εὔκερως, κεραός.
Corolla, στεφάνιον, στεμμάτιον.
Corollarium, ἐπιφορὰ, προσθήκη.
Corona, στέφανος, στέμμα· *item pro* conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστώς.
Coronis, κορωνίς, -ίδος, ἡ.
Corono, στεφανόω τὸν νεκρὸν, στέφω τινα.
Corporeus, σωματικὸς, σωματοειδής.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσαρκος.
Corpus, σῶμα, τὸ, χρώς.
Corpuſculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτὴς, εὔθυνος.
Correctus, ἐπανορθωθείς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τό.
Correptor, ἐπιτιμητὴς, παιδευτής.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι· εὐθύνω τι.
Corripio, *reprehendo, objurgo*, ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντεραστᾶί.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συνεφανίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Corrumpo, *contamino*, διαφθείρω τὴν γυναῖκα, *item* illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.
Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, εὔφθαρτος, εὐδιάφθορος.
Corruptio, διαφθορὰ, φθορά.
Corruptor, ἀπολυμαντὴρ, ὑβριστής.
Corruptus, διεφθαρμένος.
Cors, tis, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιός.
Corticoſus, φλοιώδης.
Cortina, παραπέτασμα.
Coruſco, ἀπαυγάζω, ἀστράπτω.
Coruſcus, ἀστράπτων, στιλπνός.
Corvus, κόραξ, -κος.
Corylus, κόρυλος.
Coryphæus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
Coſmographia, κοσμογραφία.
Coſtæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, coxendix, ἰσχίον, μηρίον.
Crabro, ἀνθρήνη.
Crabones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
Crambe, κράμβη.
Cranium, κράνιον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Craſſeſcere, παχύνεσθαι.
Craſſitudo, craſſities, πάχος, παχύτης.
Craſſus, παχυλὸς, παχύς.
Craſtinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater, eris, κρατήρ.
Crates, ταῤῥὸς, τάλαρος.
Craticula, ἐσχάριον, ἀνθράκιον, ἐσχαρίς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magiſtratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτιστής, δημιουργὸς, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τὸ, κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, θαμινὸς, πυκνὸς, συνεχής.
Crebrò, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
Credibilis, πιστὸς, πιθανός.
Creditor, δανειστὴς, χρήστης.
Creditum, δάνεισμα, τό.
Credo, *fidem habeo*, πιστεύω, *quandoque* mutuum dare, δανείζειν, *interdum pro* puto, οἶμαι, νομίζω.

Credulitas,

Credulitas, ταχυπείθεια, εὐπείθεια.
Credulus, εὐπειθὴς, εὔπιςος, ὁ ϗ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τῦ γάλακτος.
Crena, γλυφὶς, -ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιυργέω.
Crepida, κρηπὶς, -ίδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδούμενος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.
Crepito, ἐπιψοφέω, ἀποκρότεω.
Crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia,, κροτοπαιγνία ἀθύρματα.
Crepuſculum, δείλη, κνέφας.
Creſco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cribri inſtar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον & -ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
Criminatio, διαβολὴ, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνύπευθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιάομαί τινα τῦτυ, *vel* εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminoſè, ἐγκληματικῶς.
Criminoſus, ἐγκληματικός.
Crinis, θρὶξ, -χὸς, πλόκαμος, κόμη.
pulchris Crinibus, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Criſpo, ουλόω.
Criſpus, οὐλόθριξ, ὁ, οὖλος.
Criſta, λόφος.
Criſtatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocus, & -um, κρόκος, & -ον.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Cruci affigere, ςαυρόω.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.
Crudelis, ὠμὸς, ἀπηνής.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Crudelitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματίζω.
Cruentus, αἱμάλεος, αἱματόεις.
Crumena, βαλάντιον, μάρσιππος.
Cruor, αἷμα, -ατος, τὸ, ἰχώρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Cruſta, πλὰξ, ἡ, ὄςρακον.
Cruſto, πλακόω.
Cruſtula, τὸ πλακίδιον.
Cruſtum, πλακῦς, ὁ.
Crux, *patibulum*, ςαυρός.
Chryſtallinus, κρυςάλλινος.
Cryſtallum & Cryſtallus, κρύςαλλος, κρύςαλλον.
Cubicularis, κοιταῖος.

Cubicularius, κοιτωνάρχης.
Cubiculum, οἰκημάτιον, θαλάμη, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνὴ, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.
Cubito innitor, διαγκωνίζω.
Cubito percutio, κονδυλίζω.
Cubitum ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ, κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν. ὁ.
Cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, εὐνάζομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκυξ, -γος, ὁ.
Cucumer, σίκυς, ὁ, σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo, di, cuſum, κόπτω νόμισμα, [illegible] χαράττω, τυπόω.
Cujas, ποδαπὸς, ποταπός.
Cujus, a, um, τίνος ὤν.
Cujuſmodi, ποῖός τις.
Cujuſvis eſt, ϗ παντός ἐςι.
Calcitra, ςρωμνὴ, ςρῶμα, κνέφαλλον.
Culeus, κωλεός.
Culex, κώνωψ, -πος, σέρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, ςέγος, τὸ, κορυφή.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀθέρινος.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπίμεμπτος.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπίμεμπτος.
Culpo, αἰτιάομαί τινα τῦτυ, διαβάλλω.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter ſutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτὴς, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor agrorum, γεωργός.
Cultrarius faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμένος, κεκοσμημένος.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, *præpoſitio*, ξὺν & σὺν, *cum dat.* ϗ *cum genit.* μετὰ *cum genit.*
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio eſſe, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum veniâ tuâ, σοὶ τεθαῤῥηκώς. συγχωρητός σε.
Cumulatè, ἀθρόως, σωρηδὸν, εὐπόρως.
Cumulatim, σωρηδόν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, ἔκπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημί τί τινι.
Cumulus, σωρὸς, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κοιτὶς, -ίδος, ἡ. σπάργανα.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαβάζειν.
à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώτης ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctabundus, μελλησιάων.
Cunctanter, σχολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητὴς, ὀκνηρός.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφοειδής.

Cuneo,

Digitized by Google

Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, *foramen ſub terrâ*, ὑπόνομος, διώρυξ, ὑπόρυγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia, orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμειρόμενος.
Cupidus cognitionis, φιλειδήμων.
Cupio, ἐπιθυμέω τινος, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *ſcire*: ἐράω, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupreſſus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπρος, χαλκός.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τίπτε.
Cura, φροντὶς, -ίδος, ἐπιμέλεια. κῆδος, -εος, τό.
Curæ eſt mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελοῦμαι περί τινος, φροντίδα ποιοῦμαι.
Curam ſuſcipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπόπτης, item *tutorem* ſignificat, ἐπίτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curiosè, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curioſitas, πολυπραγμοσύνη.
Curioſus, πολυπράγμων.
Curioſus ſum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπουδάζω περί τι, *vel* ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι περί τινος· ſignificat etiam *mederi*, ἰᾶσθαι τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιστέω τινος.
Curriculo, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διφρηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Curſim, δρομάδην, μεταδρομάδην.
Curſito, περιτρέχω.
Curſitare ſursùm, deorsùm, *Ter.* περιπατεῖν ἄνω, κάτω.
Curſor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Curſus, δρόμος, τρόχος.
Curſus lunæ, σελήνης περιφορά.
Curtus, *brevis*, κολοβὸς, βραχύς.
Curvamen & Curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθείς.
Curulis, ἁρμάτειος.
ſella Curulis, ἀγκυλόπους δίφρος.
Curvitas, καμπυλότης.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Cuſpidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
Cuſpis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκωκή.
Cuſpis haſtæ, ἄκρον τοῦ δόρατος.
Cuſtodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Cuſtodio, φυλάττω τι *vel* τινα, φρουρέω, τηρέω.
Cuſtos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Cuſtos domûs, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.

Cyathus, κύαθος, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulſo, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον.
Cynoſbatus, κυνόσβατον.
Cynoſura, κυνόσουρα.

D.

DÆmon, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δόρκας.
Damnatio, καταγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, *cum gen. perſ. & accuſ. rei*, καταψηφίζομαί τινος θάνατον, *capitis*, κλοπὴν, *furti*.
Damnoſus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, θωή.
Damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτήρ.
Datus, διδόμενος.
De, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, *cum genit.*
Dea, θεὰ, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινεῖσθαι πρός τινα, *in aliquem*, ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum eſt, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμέω τινα, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινι χάριν, *gratiam*.
Debilis, ἀσθενὴς, -έος, βληχρὸς, οῦ, ὁ, ἄῤῥωστος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
Debitum ſolvere, ὀφλημα διαλύειν.
Deblatero, φλυαρέω, σπερμολογέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω τινα, περιᾴδω.
Decas, δεκάς.
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.

Digitized by Google

Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαέτης.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δέον, ἐπιεικές.
Decentèr, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζω, καθήκω, *dat.*
Deceptor, σοφιστὴς, ἀπατητικός.
Deceptu facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, *ſtatuo*, ἐπιψηφίζομαι, aliquando pro *dimicare*, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Decerto, ἀγωνίζομαι περὶ τινος.
Deceſſio, ἀποχώρησις.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐστι, προσήκει.
Decîdo, *id eſt*, abſcindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω· pro *determinare*, διαλύεσθαι.
Decido, *deorſum cado*, καταπίπτω ἀπ' ὄχου, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ, arum, δεκάτη, δεκασμός.
Decimo, δεκατέω.
Decimus. δέκατος.
Decipio, ἐξαπατάω σε τοῦτο, παράγω.
Decipula, ἡ παγίς.
Deciſio, διάλυσις, διάκοψις.
Deciſus, διαλυθείς.
Declamatio, λογοποιΐα, φωνασκία.
Declamator, λογοποιὸς, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς· ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινὴς, περικλινὴς, καταφερὴς, πρανὴς, κατάντης.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ ἄσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, κεφαλοτομέω, ἐκτραχηλίζω.
Decolor, ἄχροος, ους, όυ, ου· δύσχροος.
Decoloro, ἄχροον ποιῶ.
Decoquo, καταπέπτω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμὴ, εὐπρέπεια.
Decorè, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorus, εὐπρεπὴς, ὁ καὶ ἡ, εὐσχήμων, καλός.
Decrepitus ſenex, ὑπέργηρως, ἐσχατόγηρως.
Decreſcere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta ſenatûs, τὰ βεβουλευμένα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ.
Decretum, δόγμα ψήφισμα.
Decreta, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκαταῖος.
Decumanus fluctus, δεκακυμία, *quæ* & τρικυμία, *dicitur.*
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκὰς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, κατατρέχω, καταθέω.
Decurſus, καταδρομή.

Decus, oris, ἀξία, κῦδος, κάλλος.
Decuſſatim, μετὰ χιασμὸν, οἷον χῖ.
Decuſſis, δεκάς.
Decuſſo, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποκινέω, [illegible]
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει· [illegible]
Dedecore afficio, καταισχύνω σε, te: ὑβρίζω τινι, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινα, ἀτιμόω.
Dedecus, αἰσχύνη, κακὴ, ἀτιμία, [illegible] ἀκοσμία.
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dediſco, μεταμανθάνω ἀπομανθάνω.
Deditâ opera, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραστήσασθαι τινα.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθεὶς, προσκείμενος.
Dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἐμαυτόν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθελκύω, προπέμπω [illegible] ραπέμπω.
Deductio, παραγωγὴ, ἀπαγωγὴ, [illegible]
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανᾶσθαι.
Defæco, ἀποτρυγόω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ· καταπόνησις.
Defatigo, καταπονέω τινα, κατατρύχω.
Defectio, *rebellio*, ἀποστασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λειποθυμία, λειποψυχία.
Defendo, διασώζω τινα, ἀμύνω σοι.
Defenſio, προστατεία, ἀντίληψις, [illegible] συνηγορία
Defenſor, ὑπερασπιστὴς, οῦ· συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falſò, συκοφαντέω τινος.
Deferveſco, ἀποζέω.
Defeſſus, κατάκοπος, κατάπονος, καμών.
Defetiſcor, ἀποκάμνω, κοπόομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio ab aliquo, ἀποστατέω τινος.
Defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καταπηγνύω τι, καταπήττω.
Definio καθορίζω, περιορίζω, περιγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁρισμός.
Definitivus, ὁριστικός.
Deſit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἔμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω εἴς τι, μεταβάλλω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, ſortem: ἀποκλαίω, καταλοφύρομαι.
Deflexus, κατακαμφθείς.
Deflorere, ἀπανθεῖν.
Defluo, καταρρέω, καταπίπτω.
Defluvium, *defluxus*, ἀπόρροια.

Defodio

Digitized by Google

Deſodio, κατορύττω, καταςκάπτω.
Deſore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινα, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταγωνίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμὸς, ἀποςέρησις.
Defraudator, νοσφιςὴς, ἀποςερητής.
Defraudo, παρακρούω, ἀπονοσφίζω τινα.
Defrutum, ἕψημα, ἑψητὸν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγειν.
Defunctoriè, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως, οὐ μάλα ἐπιμελῶς.
Defunctus, ἀπαλλαγείς· *item* mortuus, νεκρὸς, ὁ ἀπελθών.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τοῦ καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγενὴς, δυσγενής.
Degenerare, ἐξίςασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκτρέπεσθαι.
Degeneratio, ἐκτροπή.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυράω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Deguſto, ἀπογεύομαι.
Dehinc, τοὐντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
Dehiſco, ἀποχαίνω, χασμάομαι.
Dehoneſto, αἰσχύνω τινα, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινός, μεταπείθω, ἀποκαλέω.
Dejectio, ἀποβολή, καταβολή.
Dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deindè, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου, ἑξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, ἀπολισθαίνω τινος, καταφέρομαι.
Delapſus cœlo, οὐρανοπετής.
Delaſſo, καταπονέω, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἐνδείκτης, εἰσαγγελεὺς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπωλή, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, διαγράφειν τοὺς ςρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους. καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογή, ἐπιλογή, ἐπίλεξις.
Delegare, ἐπιτρέπειν σοι τοῦτο, ἀπαγγέλλειν τι, ἀποπέμπειν, ἐντέλλεσθαι.
Delegatio, ἐπιτροπή, ἐντολή.
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberandus, οἷον συμβουλευσόμενος.
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλευμα.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοίζω.
Delibutus, ἀληλιμμένος, λιπαρός.
Delicatè vivere, τρυφᾷν.
Delicatus, τρυφερὸς, ἁβρὸς, ἁπαλός.
Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφὴ, ςρηνος, τὸ ἁβρόν.
Delicias facio, ἐπεντρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo, as, are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio, is, ire, καταχρίω, *pro* permulceo, κηλέω, θέλγω τινα, μειλίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.
Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἀφαμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραπλήξ.
Delirus ſenex, χρονόληρος.
Deliteo, *vel* Deliteſco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.
Delitigo, φιλονεικέω.
Delphin, *vel* Delphinus, ὁ Δελφὶν *vel* Δελφὶς, ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐμπαίζω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω σοι τοῦτο ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνους, μάταιος, ἀνόητος.
Demenſum, σιτομέτριον.
Dementèr, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ τινα, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare, è vitâ, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι.
Demiſsè, ταπεινῶς.
Demiſſio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demiſſo animo eſſe, μικρὸν, *vel* μικρὰ φρονεῖν.
Demiſſus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo, is, ere, ἀφαιροῦμαί σοι ταῦτα.
Democratia, *imperium populare*, δημοκρατία.
Demolior, καταςρέφομαι τὰς πόλεις καταβάλλω.
Demolitio, καταβολὴ, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonſtratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonſtrativus, ἀποδεικτικός.
Demonſtro, δείκνυμί τι, ἀναδείκνυμί τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀποκινέω.

Digitized by Google

Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγεῖν.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius, a, um, δεκαταῖος.
Denarius, ii, δηνάριον.
Denaſcor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνοῦμαι, ἀπαναίνομαι.
Deni, æ, a, οἱ ϗ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειοῦμαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδοὺς, -όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Denſè, πυκνῶς.
Denſitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentrifricium, ὀδοντότριμμα.
Dentio, is, ire, ὀδοντιάζειν.
Dentiſcalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo, ἀπογυμνόω.
Denunciatio, παραγγελία, φάσις.
Denuncio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorſum, κάτω.
Deoſculor, καταφιλέω, *accuſ.*
Depaciſcor, συντίθεμαι τοῦτο πρός τινα συμβαίνω.
Depaſco, κατανέμομαι τὴν χώραν.
Depaſcor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
Depaſtio, ἡ νομή.
Depaſtus, νομηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλέω.
Depello, ἀπελαύνω τινά τινος, ἀπάγομαι, ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀποβληθείς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι· item impatientèr amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.
Depilo, ψιλόω, ἀποτίλλω.
Depingo, καταγράφω τι, διατυπόω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus, ὀλοφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, καταμβρέω.
Depono, κατατίθεμαι, pro *fidei alicujus committo*, παρακατατίθημί σοι τοῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, διαπέρθω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω, βαστάζω.

Depoſco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depoſitum, παρακαταθήκη.
Depoſitum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
Depoſitus, παρακατατεθείς.
Deprædor, συλάω.
Depravatio, παρατροπὴ, διαστροφή.
Depravatus, διαφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητής.
Deprecor, *ſupplico*, δέομαι, παραιτοῦμαί τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehenſio, κατάληψις.
Deprehenſus, καταληφθείς.
Depreſſus, καταπιεσμένος.
Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulſio, ἄπωσις.
Depulſor, ἀποτρόπος, ἀπαλεξίκακος.
Depulſus, ἀπωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputo, *reſeco*, ἀποτέμνω· & pro *exiſtimo*, νομίζω, οἴομαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, κατάλειψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepentè, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινος, χλευάζω.
Deripio, ἀφαρπάζω.
Deriſor, καταγελαστὴς, οῦ, ὁ, σκώπτης.
Derivatio, παραγωγὴ, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Deſævio, ἐξαγριαίνομαι.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ἀναιρέω.
Deſcendo, καταβαίνω· *ex equo*, ἀπὸ τοῦ ἵππου, κατέρχομαι, καταδύω.
Deſcenſus, κατάβασις, καταβαθμός.
Deſciſco, *deficio*, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω.
Deſcribo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπόω.
Deſcriptio, διαγραφὴ, περιήγησις.
Deſeco, *abſcindo*, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Deſero, ἀπολείπω, ἀπολιμπάνω.
Deſerere vadimonium, ἐς τὸ δικαστήριον μὴ ἀπαντᾶν, φυγοδικεῖν.
Deſertor miles, ὁ λειποτάκτης.
Deſertum, ἔρημος, -ου, ἐρημία.
Deſertus, ἀπολειφθείς.
Deſes, idis, ῥάθυμος, σχολαῖος, ὕπτιος.
Deſicco, ἀποξηραίνω.
Deſideo, ῥαστωνεύω, ῥαθυμέω.
Deſiderabilis, ἐπιθυμητός, ποθεινός.
Deſideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Deſiderium, ἐπιθυμία, πόθος, ου, ὁ.
Deſidero, ἐπιθυμέω τούτου, ἐπιποθέω, τι, ὀρέγομαι, *gen.* ἱμείρομαι, μαιμάω.
Deſidia, ῥαθυμία, ἀργία.
Deſidioſus, ῥάθυμος, ἀργός.
Deſido, is, ere, καθιζάνω, συνιζάνω.
Deſignare ſenatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.
Deſigno, *denoto*, σημειόομαι, ὑποδείκνυμι, ἐμφαίνω, ἀποδεικνύω.

Deſilio,

Digitized by Google

Deſilio, ſaltu deſcendo, καταπηδάω ἀπὸ τοῦ δίφρου· *ex curru:* ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, ἐκθορέω.
Deſino, *id eſt*, ceſſo, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
Deſipio, *delirio*, παραφρονέω, ληρέω, μωραίνω.
Deſiſto, ἀφίσαμαί τινος.
Deſolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Deſolo, as, are, ἐρημόω, χηρόω.
Deſpectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Deſpectus, καταφρονηθείς.
Deſpectus, ûs, παρόρασις, καταφρόνησις.
Deſperantèr, ἀνελπίςως.
Deſperatio, ἀπόγνωσις, ἀπελπιςία.
Deſperatus, ἀπελπισθείς.
Deſpero, ἀπελπίζω τινος, *vel* ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, *de ſalute.*
Deſpicio, καθοράω τι, *pro* contemno, παροράω τινα, καταφρονέω τινος.
Deſpicor, καταφρονέω τινος.
Deſpolió, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Deſpondeo, *id eſt*, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
Deſpondere animum, ἀποτετολμηκένως ἔχειν.
Deſponſus, a, um, καθωμολογημένος.
Deſpumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Deſpuo, καταπτύω σου, te; *item* contemnere, ἀπαξιόω τινος.
Deſtillo, μιταλείβω, ὑπολείβομαι.
Deſtinatus, ἀποτεταγμένος.
Deſtino, *conſtituo*, προορίζω, ἀποτάττω τι εἴς τι, διανοέομαι.
Deſtituo, ἀπολείπω, μεθίημι, καταλείπω.
Deſtitutus, ἀπολελειμμένος.
Deſtruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, *acc.* ἀναιρέω, ἐκπέρθω.
Deſudo, καθιδρόω.
Deſuefacio, ἀπεθίζω.
Deſueſco, is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
Deſuetudo, ἀπεθισμός.
Deſuetus, ἀήθης, ἀπεθισμένος.
Deſultor, κελητιςής.
Deſultorius, κέλης.
Deſum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Deſumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Deſuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποςεγάζω.
Detergeo & Detergo, ἀποσμάω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero, is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω σέ τινος, *vel* ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριςος κάκιςος.
Deterritus, ἐκφοβηθείς, ἔκφοβος.
Deteſtabilis, βδελυκτὸς, βδελυρός.
Deteſtandus, μυσαχθὴς, βδελυρός.
Deteſtatio, κατάρα, βδελυρία.
Deteſtor, *abominor*, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
Detondeo, ἀποξυράω, ἀποκείρω.
Detono, καταβροντάω.
Detonſus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, καταςρέφω, ἀποςρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, καταλαλία.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθείς.
Detraho, ἐπισύρω, ἀφαιρέω, ἀφέλκω.
Detrectatio, ἀνάνευσις.
Detrecto, *fugio*, ἀρνοῦμαι χρείαν τινα, [illegible] *aliquod:* ἀνανεύω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, καταθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, παρωθέω, ἀπαράσσω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀεικίζω.
Devaſto, καταπορθέω, ἀποικοδομέω.
Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, καταφέρεια.
Devexus, κατάντης, κατακλινής.
Devictus, νενικημένος.
Devincio, is, ire, ἐξαρτάω· *pro* obnoxium reddo, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω.
Devito, *declino*, ὑποςέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀπολείπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἐπικυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιός, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, *aptitudo*, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιά, δεξιτερή, *apud Poët.*
Dextrâ prehendo, δεξιόομαί σε.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
Dextrè, *aptè*, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
à Dextris, δεξιόθεν, ἐκ δεξιῶν.
Dextrorſum, ἐπὶ δεξιᾷ.
Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερίς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπὲ, φάθι, φράσε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, *accuſo*, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, εἴρων.
Dicere leges, ἐκτάττειν τοὺς νόμους.
Dicere diem, ἀπάγειν δίκην.
Dico, as, are, *conſecro*, ἱερεύω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico, is, ere, *loquor*, λέγω, φημὶ, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.

Dictatura,

Digitized by Google

Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis inceſſere, σκώπτειν τινα, & τινι.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, *oratio*, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινά τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθεὶς, διατεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορὰ, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερὴς, χαλεπὸς, δυσάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas ſpirandi, δύσπνοια, ἆσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσετηρία, σπανοσιτία.
Difficultèr, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, *cum dat.* ἀπελπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffiſus, ὁ ἀπιστήσας.
Diffiteor, *nego*, ἀπαρνοῦμαί τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, *laſcivia*.
Diffluere luxuria, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαῤῥήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffuſè, διακεχυμένως.
Diffuſio, διάχυσις.
Diffuſus, διαχυθείς.
Digero, *ordino*, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digeſtio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito oſtendere, χειροδεικτεῖν τι.
Digitus, δάκτυλος· pollex, ἀντίχειρ ἡ μέγας. index, λιχανὸς, ἡ, δεικτικός· medius, infamis, μέσος· medius ſeu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης. minimus ſive auricularis, μικρὸς, ἡ, ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα·
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, *honor*, ἀξία, ἀξιοπρέπεια· item pro *dignitate in ſermone*, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignoſco, διαγινώσκω.
Dignum judico, *puto*, ἀξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· διΐσταμαι, μεταβαίνω.
Digreſſio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digreſſus, ἀπαλλαγὴ, ἔκβασις.
Dijudicare controverſias, καθιστάναι τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, συμπίπτω· *clam diſcedo*, διαλαθαίνω.
Dilacero, διασπάω, διασπαράττω, *metaph. diſperdo*, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι, διασπάω.
Dilapido, *diſperdo*, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, *bona*: καταστατέω.
Dilargior, διαδίδωμι λόγους, *rumores*: δωρέομαι.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητὸς, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελὴς, σπουδαστικὸς, σπουδαῖος.
Diligentèr, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδὴ, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, & πρός τι.
Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, στέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, καταφανής.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ, ἅμα ἡμέρα.
Diluculum, περίορθρον, λυκαυγές.
Diluo, *purgo*, ἀπολύομαι, διαλύομαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διακλυσθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαῤῥέω, διαθρυλλοῦμαι.
Dimenſio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimenſum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*.
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισευθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, ἐλασσόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθεὶς, μειωθείς.
Dimiſſio, ἄφεσις, ἀποπομπή.
Dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιστολὴν, ἀπολύω τινα.
Dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραὶ, εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directè ſive Directo, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, διευθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογιστήριον.
Dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, *orationem*.
Dirimo, διαλύω, *cum acc.* ἀπαρτάω.
Diripio, διαρπάζω τινα· ἐκπέρθω.
Diris devotus, ἀρᾶ ἐνεχόμενος.
Diritas, ἀπήνεια, χαλεπότης, ἀγριότης, ὠμότης.

Digitized by Google

Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι· καταςκάπτω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινός.
Dirutus, καθαιρεθεὶς, καταςκαφείς.
Diſcalceo, ἐξυποδέω.
Diſcedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, *magiſtratu*: ἀπολύομαι τοῦ ζῆν, *ex hâc vitâ*: ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Diſcendi cupidus, φιλομαθής.
Diſceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Diſceptator, διαγνώμων, μεσοδίκης.
Diſceptare, διακρίνεσθαι, ἀμφισβητεῖν.
Diſcere cupio, μαθητιάω, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Diſcerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀνακρίνω, διαλαμβάνω.
Diſcerpo, διασπάω, διασπαράσσω τε.
Diſceſſio, & diſceſſus, ἀποχώρησις, ἄφιξις, διάλυσις.
Diſcinctus, ἀπεζωσμένος.
Diſcindo, καταῤῥήγνυμι, διακόπτω.
Diſcingo, ἀποζωννύω τινα
Diſciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
Diſcipula, μαθήτρια.
Diſcipulus, μαθητὴς, φοιτητής.
Diſcludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Diſco, μανθάνω τοῦτο παρά σου, *à te*.
Diſcolor, ἑτερόχροος, χρώς.
Diſcordia, διαφωνία, διαφορὰ, διχοςασία.
Diſcordo, διαφέρομαι, διαφωνέω, τινι.
Diſcors, ἀνάρμοςος, ἀσύμφωνος.
Diſcrepantia, διαφορὰ, ἀναρμοςία.
Diſcrepo, διαφωνέω τινι, διΐςαμαι.
Diſcretio, διάκρισις.
Diſcrimen pro differentiâ, διαφορὰ, διάκρισις, διαλλαγή· Pro periculo, ὁ κίνδυνος.
Diſcrimino, ἀφορίζω
Diſcrucio, διαςρεβλόω, διαβασανίζω.
Diſcrucior, ἀνιάομαι, διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Diſcubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Diſcumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
Diſcurro, διαδρομέω. περιτρέχω.
Diſcurſio, διαδρομή, περιδρομή.
Diſcus, δίσκος.
Diſcutio, διασείω, *pro* examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
Diſertè, διαῤῥήδην.
Diſertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διεῤῥιμμένος.
Disjicio, διαῤῥίπτω, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio. διάζευξις, διαχώρησις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω.
Diſpar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Diſpello. διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον, *turbam*.
Diſpendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Diſpenſatio, οἰκονομία, διαχείρησις.
Diſpenſator, οἰκονόμος.
Diſpenſo, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Diſperdo, διαφθείρω τινα, ἐξολοθρεύω.
Diſpereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
Diſpergo, διασκεδάζω τι· διασπείρω.
Diſpertim, σποράδην.
Diſperſus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
Diſpertior, διανέμομαι, διαμερίζω.

Diſpicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Diſpliceo, ἀπαρέσκω. δυσαρεςέω.
Diſplicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο.
Diſplodo, διακροτέω.
Diſpolio, περισυλάω.
Diſpono, διατίθημι.
Diſpoſitio, διάταξις, διάθεσις.
Diſpoſitus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Diſputatio, διάλεξις διατριβή.
Diſputator, διαλεκτικός.
Diſputo, διαλέγομαι τι πρός σε, συζητέω τινι, διαλογίζομαι.
Diſquiro, ἐξετάζω.
Diſquiſitio, ἐξέτασις.
Diſrumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diſſeco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
Diſſectus. διασχισθεὶς, διχοτομηθείς.
Diſſemino. διαδίδωμι λόγους, διασκεδάννυμι.
Diſſenſio διχόνοια, διαφωνία.
Diſſentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίςαμαί τινος, *ab aliquo*: διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Diſſepio, διαφάττω.
Diſſero, *diſputo*, διαλέγομαί σοι, *tecum*: διαλογίζομαι περί τινος.
Diſſertatio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Diſſerto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Diſſideo, διΐςαμαι, ςασιάζω, ἀφίςαμαί τινος.
Diſſidium, διάςασις, διαφορά.
Diſſilio, διαπηδάω.
Diſſimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Diſſimilitèr, ἀνομοίως.
Diſſimilitudo, ἀνομοιότης.
Diſſimulantèr, εἰρωνικῶς.
Diſſimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Diſſimulator, εἴρων, προσποιούμενος, κρυψίνους.
Diſſimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Diſſipatio. διασκέδασις, διασπασμὸς, διαφόρησις.
Diſſipo, διασκεδάννυμι. διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαθάω, διασπάω.
Diſſitus, διανεμηθείς.
Diſſociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Diſſocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Diſſolutè, ἀζώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Diſſolutus, ἀνειμένος· pro *luxurioſo*, ἄσωτος.
Diſſono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Diſſuadeo, παραπείθω, τι, ἀποτρέπω.
Diſſuaſio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Diſſuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
Diſtans, διϊςάμενος.
Diſtantia, διάςημα, τὸ, διαχώρημα.
Diſtendo, διατείνω τι.
Diſtenſio, διάτασις, διάσπασις.
Diſtentus, διατεταμένος.
Diſtermino, διορίζω.
Diſtillatio, ἀπόςαξις, κατάῤῥοος.
Diſtillo, καταῤῥέω, ἀποςάζω.
Diſtinctè, διωρισμένως.
Diſtinctio, ἀφορισμὸς, διορισμός.
Diſtinctus, διορισθείς.
Diſtineo, περισπάω.
Diſtinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διΐςημι.
Diſto, *differo*, διαφέρω τινος, ἀπέχειν τινος.
Diſtorqueo, διαςρέφω, ςρεβλόω.

Digitized by Google

Diſtorſio, διαστροφή.
Diſtortus, διεστραμμένος.
Diſtractio, διασυρμὸς, διασπασμός.
Diſtraho, divello, διασπάω.
Diſtribuo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo, μερίζω τι εἰς τι.
Diſtributio, διανομὴ, διάδοσις.
Diſtringere gladium, ξίφος ἄλκεσθαι.
Diſtringo, διαστέλλω, διασπάω, περισπάω, διασφίγγω.
Diſturbo, ἀναστατόω, ἐξείργω τι.
Diteſco, πλουτέω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστεία.
Ditior, ditiſſimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diù, καθ' ἡμέραν. ſæpiùs pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δὴν, ἐκ πλείονος χρόνου.
Divagor, πλανῶμαι.
Divarico, τὰ σκέλη διαβαίνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diverſitas, διαφορὰ, ἑτερότης.
è Diverſo, τοὐναντίον.
Diverſor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diverſorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diverſus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος.
Diverſus natione, ἀλλογενὴς, ἀλλοεθνής.
Diverſus formâ, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παρατροπή.
Diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, vel
Divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω· item in diverſorium ſe recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives ſum, πλουτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, κακοποιέω, τείρω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, θέσπισμα.
Divinitas, θειότης.
Divinitùs, θεόθεν, κατὰ Θεὸν, οὐρανόθεν.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Diviſibilis, & dividuus, διαιρετὸς, διχότομος.
Diviſim, διάνδιχα, δίχα.
Diviſio, διαίρεσις, μερισμὸς, ὁ.
Diviſor, μεριστὴς, διανομεύς.
Diviſus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποπομπὴ, ἀποτροπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Dium, ἡ αἰθρία.
ſub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
ſub Dio morari, αἰθριοκοιτεῖν.
Diurnus, ἡμερινός.
Dius, a, um, δῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutiùs, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, καταγορεύω.
Divulſus, διαρπασθείς.
Do, δίδωμι, παρέχω.
Dare manus, *id eſt*, ſe victum præbere, τὰ χεῖρε προΐσχεσθαι.

Dare fidem, πίστιν διδόναι.
Dare operam, προσέχειν τινί.
Dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
Dare poteſtatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
Dare filiam alicui in uxorem, δοῦναι τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, & *pro* monere, παραινεῖν.
Docilis, εὐμαθὴς, εὐπειθὴς, πιθανός.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Doctè, ἐπισταμένως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
Doctor, παιδευτής· ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχὴ, παιδεία, μάθησις.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευθεὶς, εἶτα ἐλλόγιμος.
Documentum, δίδαγμα.
Dodrans, σπιθαμὴ, τριμόριον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγὴς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαί σοι, συμπαθῶ ἐπ' ἐμοῦ.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
Doliolum, κεράμιον, πιθάριον.
Dolium, πίθος, κέραμος.
Dolo, πελεκάω, πελεκίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος, τὸ λύπη, ὀδύνη, ἄχος.
Dolore afficio, λυπέω σε πολλὰ, *multis doloribus*: ἀνιάω, ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
ſine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Doloſè, δολερῶς, δολίως.
Doloſè ago, δολόω.
Doloſus, δολερός, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανουργία, ἀπάτη.
Domeſticus, a, um, οἰκειακὸς, ἐφέστιος, σύνοικος, ἐνέστιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi, militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχικός.
Dominatus, κράτος, τυραννὶς, ἀρχή.
Dominicus, κυριακός.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινος, κυριεύω τινος, δυναστεύω.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστὴς, δαμάτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo, as, are, δαμάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τοῦ οἴκου, οἴκοθι.
Domum redire, οἴκαδε, ἢ οἴκονδε, ἐλθεῖν.
Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ, οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
Donatio, δόσις, δωρεὰ, χάρισμα.
Donativum, ἡ νομὴ, λαμπρὰ ἐπίδοσις.

Donum,

Digitized by Google

Donec, μέχρι, μέχρι οὗ, μέχρι τούτου, ἕως, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σοι ἵππον, & σε τούτῳ, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρεὰ, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνέω.
Dormito, νυςάζω, ὑπνώττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorſum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προὶξ, φερή.
Dotalis, προικῷος.
ſine Dote, ἄεδνος, ἄφερνος, ἄπροικος.
Drachma, δραχμή.
Draco, δράκων.
Dualis, δυικός.
ſine Dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τινος, διςάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducenteſimus, διακοσιαςός.
Ducenties, διακοσιάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐαγωγός.
Ductor, ἡγεμὼν, ςρατηγός.
Ductus aquarum, ὑδάτων, ἀγωγαὶ, ὑδραγωγοί.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
Duellum, πόλεμος, *vel* μονομαχία.
Dulcè, & Dulcitèr, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulceſco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
Dulciloquus, εὐόμιλος, ἡδυεπής.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκερὸς, μελιηδής.
Dulciſonus, γλυκυφωνος.
Dum, μέχρι τοῦ, ἄχρις ἂν, ἕως ἄν.
Dumetum, ἀκάνθων.
Dumoſus, ἀκανθώδης, ὁ ἡ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γοῦν, γε δὴ, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλοῦς, διττός.
Duplicitèr, διχῆ, διττῶς, διτταχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος.
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.
Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, σκληροτράχηλος.
Dure & Duriter, σκληρῶς.
Dureſco, σκληρύνομαι.
Duritia & Durities, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω, permaneo, διαμένω, χρονίζω.
Durus, σκληρὸς, χαλεπός.
Duumvir, δυάδαρχος.
Duumviratus, δυαδαρχία.
Dux, ἡγεμὼν, ἀγωγὸς, ἄρχων.
Dux viæ, ὁδηγός.

E.

E *Vel* ex, ἐξ, *ante conſonantem*, vel ἐξ *ante vocalem, cum gerit.*
Eatenus, *quoad*, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσοῦτον.
E contrario, ἐναλλὰξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγου.
E regione, ἐξ τοῦ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
E veſtigio, παραυτίκα.
Ebenus, ἔβενος, ὁ.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ οἴνωσις, μέθυσμα.
Ebrioſitas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebrioſus, οἰνολήπτος, οἰνόφλυξ, μεθυςικός.
Ebrius, μεθύων, μεθυςικὸς, πάροινος.
Ebrius ſum, μεθύω, ὑπερμεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφάντινος.
Ecce, ἰδού.
Eccleſia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχὼ, *gen.* -όος, οῦς.
Eclipſis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἦ πότε.
Ecquis, ἦ τις.
Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδδηφάγος, ὁ ἡ ἡ, βόρος, πολυφάγος.
Edentulus, νωδὸς, οῦ, ὁ ἀνόδους.
Edere exemplum, παράδειγμα δεικνῦναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
Edere librum. ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ, βιβλίον.
Edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum: διατάττω, ἀναγορεύω.
Edictum, διάταγμα, τὸ, διάγραμμα.
Ediſco, παρακαταθίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνειν τι, ἐξεπίςαμαι.
Ediſſero, διεξίημί τι, περί τινος.
Editio, ἔκδοσις, ἀναγόρευσις.
Editus, *in lucem emiſſus*, ἔκδοτος, ἐκδιδόμενος.
Editus, *excelſus*, ὑψηλὸς τόπος, *locus*.
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, καταкοιμάομαι.
Educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγή.
Educator, τροφεὺς, τιθηνός.
Educo, as, are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινὰ.
Educo, is, ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδεσμα.
Effabilis, ῥητός.
Effari, ἐκφαίνειν, ἀποφάσκειν.
Effatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
Effector, ποιητὴς, δημιουργός.
Effectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
Effero, as, θηριόω, ἐξαγριαίνω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.
Efferus, θηριώδης, διαγριαινόμενος.

Digitized by Google

Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικόν.
Efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικὸς, ἐνεργής.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω.
Effigies, εἰκὼν, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, διατυπόω, ἀπομιμοῦμαι.
Efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτεῖν τι.
Efflare animam, ἐκπνεῖν.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Effloreſco, ἐξανθέω, ἀπανθέω.
Effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω· *pro* divulgari, διαβοάομαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminatè, γυναικωδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκτεκών.
Effrænatè, ἀχαλινώτως.
Effrænatus & Effrænis, ἀχάλινος, δυσήνιος.
Effringo, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἐκκεχυμένως.
Effuſio, ἔκχυσις, διάχυσις· & *pro* prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογέω, φλυαρέω τι.
Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχός.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecuniâ, εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος, ὑστερέομαι.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egeſtas, ἐνδεία, ἀπορία.
Egeſtio, ἐκκόμισις, ἐκφορά.
Ego, ἐγὼ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregiè, γενναίως, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος, ὑπέροχος, ἔξοχος.
Egregius formâ, καλλίμορφος, ἐξῃρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.
Egreſſus & Egreſſio, παρέκβασις.
Ehem, ohe, ὦ.
Eheu, αἲ, φεῦ.
Eho, ὦ, εἶα, ἰοῦ.
Ehodum bone vir, ὦ 'γαθὲ, ὦ τάν.
Eja, εἶα, ὦ εἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τοῦτον, ἐξαφίημι.
Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώθησις, ἐξέλασις.
Ejectus, ἐκβληθεὶς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινα, ἀποκρούομαι, ἐξωθεῖν τινα, ἐξάγω, ἐξωθῶ.
Ejulatio & Ejulatus, ὀλολυγμὸς, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὀδύρομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejuſdmodi, τοιοῦτος, τοιουτότροπος.
Elabor, *effugio*, διαλλείομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ἐκφύγω.
Elaboratus, ἐκπονηθεὶς, ἐξησκημμένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διαπονέω, φιλοπονέω τι, πονέω περί τι.
Elangueſco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapſus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Elargior, καταχαρίζομαί τινί τι.
Elatè, ἀλαζονικῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθείς.
Electio, ἐκλογή.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτός.
Eleemoſyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψὸς, περικαλλὴς, ἐλλόγιμος.
Eleganter, ἐκπρεπῶς, χαριέντως.
Elegantia, καλλώπισμα, λαμπρότης, ἐκπρέπεια.
Elegia, orum, *vel* Elegus, ὁ ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiaſis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἐλέφας, -αντος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω, τι, ἐκκόπτω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποπέμπω τινα, ἐξορίζω, ἐξοικίζω.
Elinguis, ἄφωνος, κωφὸς, ἄγλωσσος.
Elixo, ἑψέω, ἀναβράσσω.
Elixus, ἑφθὸς, ἑψάλεος, ἔκζεστος.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλὶς, -ίδος.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ θυγατέρων ἔκδοσις.
Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τινὶ θυγατέρα.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθόω οἶκον.
Elocutio, ἑρμηνεία, φράσις, λέξις.
Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγειν δεινὸς, ἐλλόγιμος, δυνάμενος λέγειν, εὐφραδὴς, εὔγλωσσος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐφραδία, λογιότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινί.
Elucubro, φιλοπονέω, νυκτογραφέω.
Eludo, καταπαίζω.
Elugeo, ἐκδακρύω, ἀποθρηνέω.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω & ἐκνίπτομαί τι, ἐκκλύζω.
Eluvies, κατακλυσμὸς, χαράδρα.
Emancipare ſe alicui, ἐκδοῦναί τινι ἑαυτὸν [illegible]εῖσθαι.
Emancipo, ἐκποιεῖσθαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρὸς, ἀφίημι.
Emano, as, are, ἀποφέρομαι, ἐκβρύω, ῥέω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἔμβλημα, τό.
Embryo, ἐμβρύων. ἡ, ἔμβρυον.
Emendatè loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, καλορθόω τὸν βίον, διευθύνω.
Emendo meipſum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.

Digitized by Google

Ementior, *confingo*, ψεύδομαι τι, προσποιέομαι, ψευδολογέω.
Emereo & Emereor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
Emerſio, ἔκδυσις.
Emetior, *metior*, διαμετρέω.
Emico, *ſplendeo*, ἐκλάμπω, ἀναλλέλλω· *pro* excellere, ἐξέχειν· *pro* exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vitâ, *id eſt*, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, τελεῖν. καταλείπειν τὸν βίον.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχος.
Eminentia, ἐξοχή, προβολή.
Emineo, προκύπτω· *pro* excello, προέχειν ἔν τινι, ὑπερέχειν *cum genit.* ὑπερβαίνω.
Eminùs, *è longinquo*, πόῤῥωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθι, ἀπόπροθεν.
Emiſſarius, προσαγγελεύς, προσαγωγεύς.
Emiſſarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emiſſio, ἐκπομπή, ἐξαποστολή.
Emitto, προΐεμαι, ἐκπέμπω. *pro* in lucem edere, ἐκδιδόναι.
Emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαί τι.
Emolior, κατεργάζομαι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento eſſe alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα, τὸ. εὐχρήστημα τὸ, ὠφέλεια.
Emorior, ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, θανάσιμος.
Emoveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplaſtrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνή, ὤνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητής, ἀγοραστής.
Emptus, ὠνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyræum cœlum, ἐμπύριος οὐρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, προμύττειν τὸν λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.
En, ἰδού.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τι, ἀπολογίζομαι, παραδίδομαι.
Enaſcor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτείνω τινα, ἀποκτείνω.
Enectus ſiti, δίψει διαφθείς.
Enervis *vel* Enervus, ἄνευρος, ἄῤῥωστος.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γάρ, δέ, μέν.
Enimvero, ἀλλὰ μήν, ἐπεί, ἦ μήν, οὐκοῦν.
Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι, ἀποστίλβω.
Enitor, *pario*, ἀποτίκτω, ἀναῤῥηγνύω. *interdum*, conari, πειράομαί τι. σπουδάζω, φιλοπονέω.
Enitendum eſt, πειρατέον.
Enixè, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνοζον ποιῶ· *pro* explicare, ποιῆσαι καταφανὲς, ποιῆσαι φανερόν, ἐκδηλόω.
Enormis, ἔκνομος, ἄμετρος, ἔκτοπος, ἀνώμαλος.
Enormitèr, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Enſe jugulare, ξιφοκτονεῖν.
Enſem ſtringere, ξιφουλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Enſis, ξίφος, τὸ, φάσγανον, μάχαιρα.
Enſis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleatè, *exquiſitè*, διευκρινημένως.
Enucleo, *pro* declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλογος.
Enumero, ἐξαριθμοῦμαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eò, ἐφ' ὃ· εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *eo dementiæ devenerunt*, ἐνταῦθα, εἰς τοσοῦτο.
Eò inſolentiæ proceſſit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eò quòd, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τοῦτο.
Eo, magis, quo, τοσούτῳ, ὅσῳ.
Eò uſque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem*, πρὸς οἰκίαν, *domum*: εἶμι ἐς τὴν Κύπρον, *in Cyprum*: ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις, *hoſtibus*.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere, ἡβᾶν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερίς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepſia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Epiſcopus, ἐπίσκοπος.
Epiſtola, ἐπιστολή, γράμματα.
mitto Epiſtolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
Epiſtomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, εὐωχία, δαίς, θοίνη, βρώματα.
Epularis, θοινητήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχέομαι, σιτέομαι, *accuſ.* ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχή, εὐωχία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεύς, ὁ ἱπποβάτης.
Equeſter *vel* Equeſtris, ἱππικός, ἵππειος.
Equeſtres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equeſtris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equeſtris, ἱππομαχία.
Equidem, γέ, ἦ δῆτα μέν, μέντοι.
Equile, ἱπποστάσιον, ἱπποστασία.
Equiſo, ἱπποκόμος, ἱπποφορβός.
ars Equitandi, ἱππική, ἱπποσύνη.

Digitized by Google

Equitatio, ἱππεία, ἐλασία.
Equitatu ſuperari, ἱπποκρατεῖσθαι.
Equitatui præſum, ἱππαρχῶ.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magiſter, ἵππαρχος, ἱππαρχικός.
Equorum paſtor, ἱπποβοτος, ἱππονόμος.
Equorum ſtudioſus, φιλίππος, ἱππεραςής.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ ϗ ἡ.
Eradico, ἐκριζόω, ἀπερριζόω, *cum acc.*
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνορθωθείς.
Eremitæ, ἐρημίται, ἀναχωρηταί.
Eremus, *ſolitudo*, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἐξερπύζω, ἐξέρπω.
Erga, πρὸς, περί τινα, εἰς *vel* ἐς.
Ergaſtulum, ἐργαςήριον, δεσμωτήριον.
Ergaſtulus, ἀνδράποδον.
Ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀρ' οὖν, τοιγαροῦν· τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, *virtutis ergo.*
Erigo, αἴρομαι, ἀνίςημι, ἐγείρω· *pro* conſolari, παραμυθέομαί τινα.
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τοῦτο. ἀπὸ σοῦ τοῦτο. ἀναρπάζω.
Erodo, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδομαι τί τινι, ἐκδίδωμι τινί τινα, ἐρανίζω, προίημι.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητὸς, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τό· πταῖσμα; παράπτωμα, τὸ· ἁμάρτημα.
Erro, ἀμαρτάνω περί τι, *in aliquâ re*, τῆς ὁδοῦ, *à via:* διαμαρτάνω τοῦ παντὸς, *totâ viâ:* πταίω, πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro erroneus, πλάνος, ου, ὁ, πλανήτης, πλάνης, ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τὸ, ἁμάρτημα, τό.
Erubeſco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέγειν, *dicere:* αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέος.
Erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετὴν, *ad virtutem:* διδάσκω τινα τὰ γράμματα, παιδαγωγέω·
Erudite, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, κατήχησις.
Eruditiſſimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, πεπαιδευμένος, ὁ. ἀσκηθείς.
Eruere oculos, ἐξορύττειν, ἢ, ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναρρήγνυμαι.
Erunco, as, ἐκβοτανίζω.
Eruo, *extraho:* ἐξερύω, ἐξαιρέω, ἀνατρέπω.
Eruptio, ἀνάρρηγμα, τὸ· διεκβολή.
Eruptionem facere, ἐκθεῖν ἐκ τῆς πόλεως, *ex urbe.*
Ervum, ὄροβος.
Eſca, ἔδεσμα, τὸ. βρῶμα· τὸ δέλεαρ, -ατος.

Eſculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Eſſe alicui a jumento, εἶναι τινὶ θεράπων.
Eſſe alicui ornamento, ἐν κόσμῳ ϗ τιμῇ εἶναι τινί.
Eſſedarius, ἁρματηλάτης.
Eſſedum, ἅρμα, ὄχημα.
Eſſentia, οὐσία.
Eſto, γινέσθω, ἀλλ' ἔςω.
Eſuriens, πεινῶν.
Eſuries, πειναλεότης.
Eſurio, πεινάω.
Eſuritio, πεῖνα.
Eſuritor, πειναλέος.
Et, ϗ, ἠμεν, ἠδὲ, τε.
Etenim, ϗ γὰρ, εἰ γάρ.
Etenim non, οὐ γὰρ. ὅπως μή.
Etiam, ἀλλὰ, ἀλλ' ἤδη, δὲ, μέν τοι, ἔτι, ϗ, ϗ δή.
Etiamnum, ἔτι ϗ νῦν, ἔτι.
Etiam atque etiam, ϗ πάλιν ϗ πολλάκις.
Etſi, tamen, εἰ ϗ, καί τοι, *ſequitur* ὅμως, κἂν εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μέν τοι.
Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκενόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων, *è periculis:* ὑπεκδύομαι.
Evaſit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριςος.
Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω· *pro* extra propoſitum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως, ἀποπλανᾶν, ἔξω τοῦ σκοποῦ [illegible]
Evaneſco, ἀφανίζομαι, ἐξουθενίζομαι.
Evanidus, ἐξίτηλος.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.
Evax, εὖγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω. *pro* extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
Evello, ἀποσπάω σε, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο.
Eventilo, ἐκλικμάω, ἐξανεμίζω.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκός.
Everriculum, σαγήνη.
Everro, *ſcopis purgo*, ἐκκορέω.
Everſio, ἀνάςασις, ἀνατροπὴ, καθαίρεσις.
Everſor, ἀνατροπεὺς, καθαιρέτης.
Evertere decreta, ἄκυρα ποιεῖν τὰ ψηφίσματα.
Everto, *diruo*, ἀνάςατος ποιέω, πορθέω, κατασκέπτεσθαι πόλεις, ἀνατρέπω.
E veſtigio, *confeſtim*, ἐκ ποδὸς, καὶ [illegible] παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evictio, ἀπέλεγξις.
Evidens, σαφὴς, ἐναργὴς, ἐμφανής.
Evidenter, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
Evileſco, ἐκφαυλίζομαι, ὀλιγωρέομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τινος.
Eviratus, εὐνουχισμένος.
Eviro, εὐνουχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Eviſcero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, διαφεύγω κακόν τι· ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.

Digitized by Google

vocati milites, ἔκκλητοι.
voco, *extra voco*, ἐκκαλέω τινα· παρακαλέω σε· *pro* averto, ἀποτρέπω.
volo, ἀφίπταμαι.
volvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
vomo, ἐξεμέω.
urus, εὖρος, ὁ.
vulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δημοσιεύω, ἐκθρυλλέω.
vulſio, ἐξαίρεσις.
vulſus, ἐξῃρημένος.
x, ἐκ, *ſequente conſonâ*: ἐξ, *ſequente vocali, cum genit.*
x animo, εὐθυμῶς, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
x eo tempore, quo ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.
x improviſo, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
x inſidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς, ἐκ λόχου.
x quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅτου, ἐπειδή.
x tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιασί.
Exacerbatio, παροξυσμός.
Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
Exaceſco, ἀποξύνομαι.
Exactor, εἰσπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.
Ex adverſum, ἀντικρύ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀποικοδομέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.
Exæquo, ἐξισόω τί τινι, ἐξομαλίζω.
Exæſtuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.
Exaggeratio, σώρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
Exagito, διασύρω τινα, διαστροφέω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, *pro* diligenti inquiſitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ὁ ἑσμὸς, τὸ σμῆνος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examuſſim, ἀκριβῶς, ἐπὶ στάθμην.
Exanguis, ἄναιμος, ἀναίμων.
Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυμία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ καὶ ἡ, ἄπνοος.
Exanimo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω.
Exardeſco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exareſco, ἀφαυαίνομαι, ἀπομαραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω· *pro* ſcribo, διαχαράττω.
Exaſpero, ὀξύνω· *pro* irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω.
Exauctorati milites, ἀφειμένοι, ἀπεζωσμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τοῦ στρατεύεσθαι· ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακούω τῆς φωνῆς, *vocem*: εἰσακούω, κατακούω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομματόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandeſcentia, θύμωσις, ὀξυθυμία.
Excandeſco, incendor, ἐκπυρόομαι· metaph. *iraſci*, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, βριμόομαι.
Excarnifico, κατακρεουργέω, ἐκτρυχόω.

I

Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, *diſcedo*, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω, *item* ſupero, ὑπεραίρειν τινα, διαφέρειν τινος ἔν τινι.
Excedere è vitâ, ἀπολέγεσθαι τὸν βίον ἀπιέναι τοῦ βίου.
Excedere ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν καὶ ἀφικέσθαι.
Excellens, προέχων, ἐξέχων, ἐπιφανὴς, περιττὸς, ἐξαίρετος, ἔξοχος.
Excellentia, ἐξοχὴ, ἐπιφάνεια, ὑπεροχή.
Excello, *ſupero*, διαφέρω τῶν ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτέω σοῦ τιμαῖς, *honoribus*: πρωτεύειν τῇ σοφίᾳ, *in ſapientiâ*, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, περίειμι.
Excelſè, ὑψηλῶς.
Excelſitas, ὑψηλότης, ὕψος, εος, τό.
Excelſitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.
Excelſus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Exceptio, ἐξαίρεσις.
Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.
Exceſſus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις· *item* ἡ ἐξοχὴ, ὑπερβολή.
Excidium, ἀνάστασις, ἅλωσις.
Excido, ἐκπίπτω· *pro* oblīviſci, ἐπιλανθάνεσθαι, *vel* ἀμνημονεῖν.
Excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινα· ἀναιρέω, κατασκάπτω.
Excido, *vel* excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι· δέξασθαι ξένους, hoſpites excipere: *pro* eximo, ἐξαιρέω.
Exciſus, ἐκτετμημένος.
Excito, ἀγείρω τινα ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores, ἀνεγείρω ἐκ ὕπνου, ex ſomno.
Excitus, ἐγερθείς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω, ἐπιφωνέω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπω τὰ ᾠὰ, *ova*, ἀποθυρόω.
Excogitatio, ἐπινόησις, περίνοια.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.
Excolo, is, ere, *orno*, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἐξασκέω, διαπονέω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμός.
Excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινα τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ἀνόητος, ἔκφρων.
Excreatio, ἔκπτυσις, ἀπόχρεμψις.
Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἔκκρισις.
Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
Excreſco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
Excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ἀνιάω.
Excubiæ, φρουρὰ, ἡ· νυκτοφυλακήσεις, προκοιτία.
Excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι· φρουρεῖν.
Excubo, προκοιτέω, φρουρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.
Excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτω νόμισμα.

Exculpo,

Digitized by Google

Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικοσμηθεὶς, ἐξεργασθείς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excurſus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excuſabilis, συγγνωστός.
Excuſatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuſo, *purgo*, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excuſor, χαλκεὺς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκκρούω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus & execrabilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρὰ, βδέλυγμα.
Exector, καταράομαι τι, *vel* τινα.
Exectio, ἀποτομὴ, ἔκτμησις.
Exedo, κατέδω, *pro* abſumo, ἐκφαγεῖν.
Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbere, παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐναγίσματα, ἐπικήδεια, ἡ νεκρῶ ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτα τινι. ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus, εὐσέβειαν, pietatem, ἐργάζεσθαι τέχνας, artes, γυμνάζω τινα πόνοις, laboribus.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum duco, στρατεύω εἰς γῆν τινα, στρατηγεῖν.
Exercitus, στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, τό.
Exercitûs deſertor, λειποτάξιας, ου, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξελκύω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμίς.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλάω, ἐκκενόω, ἐξαρύω, ἀφύσσω, ἀπαντλάω.
Exhaurire ſentinam, τὸν ἄντλον ἀντλεῖσθαι.
Exhauſtio, ἀπάντλησις.
Exhauſtus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω παρίστημι, προσφέρομαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινι.
Exhibitio, παράστασις.
Exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβοῦμαί τινα.
Exhortatio, προτροπὴ, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινα ἐπί τι, παρακαλοῦμαι σε ἐς μάχην, ad pugnam.
Exibilatio, κλωγμὸς, ὁ.
Exibilo, κλώζω.
Exicco, ἐξικμάω, *vel* -άζω, ξηραίνω, *accuſ.* ἐξαυαίνω.
Exigo, *expello*, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε, exigere pecuniam à debitore, ἀπαιτεῖν ἢ, εἰσπράττειν ὀφειλέτην. τὸ χρέος *item* traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρός.
Exilio, ἐκπηδάω, *pro* vehementèr gaudeo, ἀναπηδάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἀμυδρός.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς
Exilitèr de rebus diſputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγὴ, ὁ ἐξορισμός.
Eximendus, ἐξαιρετός, & ἐξαίρετος.
Eximiè ἐξαιρέτως, λίαν.
Eximius, ἔκλεκτος & ἔκκριτος, ὁ καὶ ἡ, ἐξαίρετος, ὑπέροχος, ἐξῃρημένος.
Eximo, ἐξαιρεῦμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν, timorem civibus, ἀποκρίνω.
Exin, exindè, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τούτου.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex inſperato, παρ' ἐλπίδα.
Exiſtimandum eſt, νομιστέον, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Exiſtimatio, δόξα, δόκησις, εὐδοξία.
eſſe in Exiſtimatione, δόξαν ἔχειν· μεγάλη εὐδοξεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Exiſtimo, νομίζω. ὑπολαμβάνω; οἴομαι, ἡγέομαι, δοκέω δοξάζω.
Exiſto, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis & exitialis, ὀλέθριος, θανάσιμος, δηλητήριος.
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ἡ ἐξώλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exoleſco, παρακμάζω ἐξίτηλος γίγνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθεὶς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω· *item* ſatisfacio, ἀποτίω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ἐπιπόθητος, ὁ ἡ
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινος.
Exorabilis, παρακλητὸς, εὔπειστος, καταπειθὴς, εὐπειθής.
Exorbeo, ἐκροφέω, ἀπορροφέω.
Exorciſmus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ, καταρχή.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευὴ, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαι τινα, καταπείθω.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus, ûs, ἀνατολή.
Exos, ἐξόστεος & ἀνόστεος, -οστοῦς, ὁ ἡ, -στοῦν
Exoſculatio, καταφίλησις.
Exoſculor, καταφιλέω.
Exoſſo, ἐξοστίζω.
Exoſus, *qui odio habet*, στυγῶν, μισῶν, & *paſſivè*, ἀπηχθημένος.
Exoſus Diis, θεομισὴς, θεοστυγὴς, ὁ ἡ ...
Exoticus, ἐξωτικός.
Expalleo, ἀπωχριάω.
Expando, ἐκπετάννυμι, ἀναπλώσσω.

Digitized by Google

Expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι.
Expaveſco, ἐκπλήττομαι, περιφοβοῦμαι, καταδειλιάω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποστηθίζω.
Expedio, *libero*, ἀναλύω, ἀπολύω· *item* utile eſſe, συμφέρειν, ὠφελεῖν τινι.
Expedit, συμφέρει σοι· λυσιτελεῖ.
Expeditè, ῥαδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti equites, εὐσταλεῖς τῇ ὁπλίσει.
Expeditionem ſuſcipere, στρατείαν ποιεῖσθαι, *item* στρατείαν ἄγειν.
Expeditus, *promptus*, εὔπορος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, regno, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινὰ, è patriâ, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
Expellere finibus, ἐξορίζειν.
Expendo, *conſidero*, ἐξετάζω τι, σκέπτομαι, ταῦτα· *item* pondero, σταθμοῦμαι, *aliquando* luere, ἐκτίνειν.
Expenſa, æ, *ſumptus*, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ἀνεγείρω, διϋπνίζω, διεγείρω, ἀνίστημι.
Expergefactus & experrectus, διεγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiſcor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, κινδύνευσις.
Experimentum, δοκιμασία, ἀνάπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνειν, πειράω. *act.* & πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, *pecuniam*, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμὸς· ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνεύω.
Expiratio, ἐκπνευσις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνοέω, ἐκψύχω.
Expiſcor, *diligentèr inquiro*, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστής. τρανωτικός.
Explano, καταλεαίνω· *pro* manifeſtum facere, διασαφῶ τινί τι· δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, *pro* explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδιηγέομαι.
Explodo, ἐκκροτέω, ἐκκρούω τι· κλώζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπός. δοκιμαστής.
Exploratum eſt mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, *pro* ſagacitèr inquiro, κατασκοπέω, *pro* dijudicare, δοκιμάζω, διαγινώσκω, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.

Expello, as, ἀποσυλέω.
Expolio, is, ire, κατακοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἀπεξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσμησις.
Expono, ἐκτίθημι, & *pro* declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω & -ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Expoſco, ἐξαιτέω.
Expoſitio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expoſitor, ἐξηγητὴς, περιηγητής.
Expoſitus, ἔκθετος, ἐκτεθείς.
Expoſtulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expoſtulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐτοῦ, *pro* conqueror de injuriâ, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expoſtulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expreſsè, διαῤῥήδην.
Expreſſio, ἐκπιεσμὸς, ἀπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω· *pro* declaro, ἐξηγοῦμαι, *item pro* repreſentare, ἀπεικάζω, ἐγγράφω, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobatio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι. ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, εὐπολέμητος, εὐαίρετος.
Expugnatio, αἵρεσις, καταπολέμησις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulſio, ἔξωσις. ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἐκριβόω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquiſitè, ἀκριβῶς.
Exquiſitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς ἐξειργασμένος.
Exſcribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
Extabeſco, ἐκτήκομαι.
Extemplò, *ſtatim*, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαστὸς.
Ex tempore, *impræmeditatè*, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί, ἐκ καιροῦ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, *latè*, ἀναπετάννυμι.
Extenſio, ἐκτενειά, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυνσις, ἐλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ, & *pro* verbis deprimere ἐκφαυλίζειν.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα, τό· ὀλόθρευσις, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινὰ, ὀλοθρεύω τινα.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικός.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγείς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.

Digitized by Google

Extimeſco, περιφοβοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιστὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ, ορος.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀτρύνω.
Extimus, ἐξώταῖος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, ἔσχατος.
Extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω· *item* occidere, διαφθείρειν τινα.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, ἀπολλύομαί τι, ἐκμοχλεύω.
Extiſpex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extiſpicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινα, ἐκκυφίζω τι· τῷ λόγῳ αἴρειν, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, *exul*, ἄπολις, ἄνοικος, φυγάς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, *gen.*
Extra propoſitum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ ὕστατον, ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
Extremo, ὕστατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinſecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorſum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapipus menſæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπεστοιβασμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινά τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumeſco, ἐξογκόομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινα ἐκ τῆς ἀρχῆς, *ab imperio:* ἀπωθέω, ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύνω.
Exuccus, ἄικμος, ἄχυμος, ἄνυγρος.
Exudo, ἀειδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω, & -άω.
Exul, φυγὰς, -άδος, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἀφελκόω· *pro* exaſperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὀστρακίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exultantèr, *vel* exultim, σκιρτητικῶς, ἀλαλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia & Exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, & ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στερῶ σε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, καταικαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθείς.
Exuviæ, ἔναρα, λάφυρα, τά.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς.
Exuviæ Serpentis, σύφαρ, τό.

F.

FABA, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχνάστης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκευτής.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, χρυσουργὸς, χρυσοχόος.
Eaber ferrarius, σιδηρουργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, *officina fabri*, ἐργαστήριον τεκτονικὴ & *pro* arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνάστης, κτιστής.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico & Fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ξυλουργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω.
Fabrilis, τεκτονικός.
Fabrilis, ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula, μῦθος, ὁ, δρᾶμα, τό.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabuloſè, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabuloſus, μυθώδης, ὁ καὶ ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam ſeu damnum Facere, ζημίαν ἐπιφέρειν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Faceſſere negotium alicui, παρέχειν τὰ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.
Faceſſere *pro* diſcedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facetè, στωμυλῶς, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι· τὰ γελοῖα, κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, στωμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facilè, ῥᾳδίως, ὁ εὔκολος. εὐχερής.
Facilitas, εὐκολία, ῥαστώνη, εὐμαρία.
Facilitas ſermonis, εὐπροσηγορία.
Facilius, ῥᾷον.
Facillimè, ῥᾷστα.
Facinus, *in bonam partem*, ἀνδραγάθημα, *in malam*, κακούργημα. ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, πλημμελεῖν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, στάσις, αἵρεσις, συστροφή.
Factioſus, στασιώτης, στασιωτικός, στασιώδης.
Factitius, σκευαστὸς, τεχνικός.
Factitio, ἐνεργέω.
Facto opus eſt, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, οὐδὲ γὰρ ἔστι τὰ γενόμενα ἀναλῦσθαι λοιπόν.

Facul-

Digitized by Google

Facula, δαδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, *id eſt*, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundiâ præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπὴς, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγηρὸς, τρυγώδης.
Fæx, τρὺξ, ὑποστάθμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φεγίνεος.
Fagus, φήγος, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallacitèr, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατητικὸς, ψευδής.
Falli ſpe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαί σε, σφάλλω τινὰ, φενακίζω.
Falſarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falſidicus, ψευδολόγος, ψευδάγγελος.
Falſitas, τὸ ψεῦδος.
Falſò & Falſè, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falſum, ψεῦδος, τό· τὸ ψευδές.
Falſus, a, um, ψευδὴς, ὁ καὶ ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama eſt, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama eſt, ὡς λόγος, ὡς φασιν.
Fama increbreſcit, λόγος χωρεῖ.
Famam ſpargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama ſpargitur, eſt, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βουλιμιῶν, πειναλέος, πεινητικὸς, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, λιμῷ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, ὁ· πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος· & pro amico, συνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ· ἑταῖρος, ἐφέστιος, *ſignificat etiam* uſitatum, εἰθισμένον.
Familiaris ſum illi, φίλος εἰμὶ καὶ συνήθης αὐτῷ.
Familiariſſimus, συνηθέστατος, ἀναγκαιότατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν συνάγειν.
Familiaritèr uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
Famoſus, περιβόητος, διαβόητος, εὔφημος· & *cum in malam partem accipitur*, δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δούλειος, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινὶ, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.

Fanaticus, ἔνθεος & ἐνθεαστικός.
Fandus, φατέος, φατος, ῥητός.
Fanum, *templum*, ναὸς, ἱερὸν, τέμενος.
Far farris, ζέα, *vel* ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία.
Farreus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτευτής.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σιτευτόν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηθείς.
Fas eſt, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas eſt, οὐκ εὐσεβές ἐστι.
Faſces, ῥάβδοι, αἱ ῥαβδουχίαι.
Faſcia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Faſciculus, δεσμίς.
Faſcinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Faſcino, βασκαίνω, γοητεύω.
Faſcinum, γοητεία, βασκανία.
Faſcis, δέσμη, φάκελος.
Faſti, orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Faſti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
Faſtidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
Faſtidioſè, ὑπεροπτικῶς.
Faſtidioſus, δύσκολος, ὑπεροπτικὸς, καταφρονητικός.
Faſtidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.
Faſtigio, as, κορυφόω.
Faſtigium, κορυφὴ, κολοφών, ἄκρον.
Faſtuoſus, ὑπέρκομπος, ὑπέρφρων, ὑπερόπτης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Faſtus, τῦφος, φρόνημα τὸ· ἀλαζονεία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόρσιμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρης.
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινά.
in Fatis eſt, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatiſco, χαίνω· *pro* deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς, ἔκφρων.
Faveo, προστίθεμαί τινι, συμπράττω τινί.
Favilla, αἰθάλη, μαρίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαστος.
Favorabilitèr, ἐσπουδασμένως.
Fauſtè, εὐτυχῶς.
Fauſtitas, εὐτυχία.
Fauſtus, εὐτυχὴς, ὁ καὶ ἡ· εὔσημος, δέξιος, αἴσιος.
Fautor, σπουδαστὴς, παράκλητος, βοηθὸς, εὔνοος, εὐμενής.
Fautrix, σπουδαστική, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ· φάρυγξ.
Fax, δαΐς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.

Digitized by Google

Febricito, πυρέττω, πυρέσσω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρουάριος.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Feliciſſimè, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
Feliciſſimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Felicitèr, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Felicitèr evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο καλῶς.
Felicitèr vitam tranſfigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον, διατελεῖν.
Felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχής, εὔκληρος, ὄλβιος.
Felix ſum, εὐδαιμονέω, πράττω μακαρίως.
Felicus, χολώδης.
Femen, inis, ὁ ἐντὸς μηρὸς, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur, oris, μηρὸς, ὁ.
Feneſtra, θυρίς.
Feneſtram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
Feneſtratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ, θηρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.
Feralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.
Ferax, *fertilis*, εὔφορος, καρποφόρος.
Ferculum, ἔδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.
Ferè, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορὸς, ἡ.
Feriæ, ἑορταὶ, τελεταὶ, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρειος, θηριώδης.
Ferio, *percutio*, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσας βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Fermè, μικροῦ δεῖν, μονονουχὶ, παρὰ μικρόν.
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, *porto*, φέρω, βαστάζω, aliquando *tolero*, ἀνέχω πολλὰ κακὰ· καρτερέω λιμὸν, *famem*, ὑπομένω.
præ me fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος, εος, τό.
Ferocio, is, ἀγριοῦμαι, ἀγριαίνομαι.
Ferocitèr, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, *præſentem ſtatum*.
Ferre ſuffragium, λαγχάνειν, τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
Ferrugineus, σιδηροειδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.

Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertilitèr, εὐφόρως.
Feventèr & Fervidè, θερμαινόντως.
Ferveo & Ferveſco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Feſſus, ἀπειρηκὼς, -ότος, ὁ, κεκμηκώς.
Feſtinantèr, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Feſtinatio, σπουδὴ, ἔπειξις.
Feſtinè, σπουδαίως, ταχέως.
Feſtino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Feſtinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
Feſtivè, τερπνῶς, χαριέντως.
Feſtivitas, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Feſtivus, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Feſtuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Feſtum, ἑορτή.
Feſtum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Feſtus, a, um, ἑορτάσιμος.
Fiber, κάστωρ, -ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλὶς, -ίδος.
Fictè, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὀστράκιον.
Fictilia vaſa, κεράμια, ὀστράκια.
Fictilis, πλαστὸς, ὀστράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητὴς, πλάστης.
Fictrix, πλάστειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαστός.
Ficulnus, Ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, *arbor*: σῦκον, ου, τὸ, *fructus*.
Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fide jubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμιον ἀγγεῖον, λοπὰς, χύτρα.
Fidelis, πιστὸς, εὔορκος.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, πιστότης.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare & accipere, πίστιν διδόναι καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habere, ἀπιστεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς σπονδάς.
Fides, πίστις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριστής.
Fidicula, τὸ λυρίον.
Fidiculæ, ὁ κύφων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν θεὸν, *Deo*, θαῤῥέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιστὸς, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἐρείδω, παχύνω.
Figularis, κεραμικὸς, κεραμεικός.
Figularis rota, τροχὸς τῶν κεραμικῶν.
Figulus, κεραμεὺς, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.

Digitized by Google

Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἱίδιον, παιδίον.
Filius, υἱὸς, -ῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τό· σπάρτη, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κράσπεδον, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρὼν, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ ἢ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω, -σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
Fine, Fine, διὰ βίου, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι· *pro* ſimulare, προσποιέομαι, εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι. τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio, fis, γίνομαι & γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit *pro* evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri poteſt, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐστι.
Fieri non poteſt, quin, ὅπως οὐκ ἔστιν, ὅπως οὐ, οὐχ οἷόν τε.
Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
Firmè & Firmitèr, βεβαίως, στερεῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.
Firmus, *ſtabilis*, βέβαιος, στερεὸς, ἑδραῖος.
Fiſcella, θίβη, ταλαρίσκος, *pro* capiſtro, φιμός.
Fiſcus, *ærarium*, φίσκος, ταμεῖον.
Fiſſilis, σχιστός.
Fiſſio, σχίσις.
Fiſſura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥαγάς.
Fiſtuco, as, ἐδαφίζω.
Fiſtula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fiſtulâ cano, συρίζω, -ίσσω *vel* -ίττω.
Fiſtulator, συρικτὴς, αὐλητής.
Fiſtuloſus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.
Flabellum & Flabrum, πτύον, ῥιπίδιον.
Flacceſco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρὸς. σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω τι, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitioſus, μοχθηρὸς, ὑβριστὴς, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.
Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ· καῦμα.
Flagrare deſiderio, ποθεῖν τινα, *vel* τί, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, *dativ.*
Flamen, -inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογόεις. φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, ἐμφυσώδης.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flaveſco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνυτέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπύλος, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuoſus, καμπύλος.
Flexus, ûs, καμπτὸ, κάμψις.
Flo, *ſpiro*, πνέω, φυσάω.
Flocciſacio, ὀλιγώρως ἔχειν τινὸς, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Floccus, κροκὶς, κνάφαλον.
Floreo, ἀνθέω, *pro* eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογεῖν.
Floridus, εὐανθὴς, ἀνθηρός.
Flos, -oris, ἄνθος, τό· ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Floſculus, τὸ ἀνθήλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ· κυμάτωσις.
Fluctuo & Fluctuor, κυματίζεσθαι, κυματοῦσθαι, *per Metaph.* ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τό.
Fluidus, ῥευματικὸς, καταῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοὴ, διάῤῥοια.
Fluxus, a, um, ῥευστὸς, ῥυτός· & *pro* momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, ûs, ῥεῦμα, ῥεῦσις, ῥοή.
Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μεταλλεία.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτεκνοῦσα.
Fœcunditas, εὐτοκία, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, *ferire*, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, πρόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus, a, um, *deformis*, αἰσχρὸς, δυσειδὴς, μιαρός.
Fœmina, γυνὴ, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς, θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ· δάνεισμα.
Fœneratò, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ· τοκιστής.

Digitized by Google

Fœnero & Fœneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτο-χεῖον.
Fœniſecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ· κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ· δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, ὁ ϗ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα τὸ, γονή.
Fœtus, ûs, γονὺ, ἔκγονον, ἐπιγονή.
Folioſus, φυλλώδης, ὁ ϗ ἡ· πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον, φυσκίον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκαυμα, ἔναυσμα, ζώπυρον, τό.
Fons, πηγὴ, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγίδιον.
Foramen, ὀπὴ, πόρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acûs, κύαρ, -ατος, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminoſus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτὸς, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβὶς, -ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γενοίμην.
Forenſis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Forinſecus, Foris, θύραθεν, ἔξωθεν.
Forma, ἰδέα, μορφὴ, σχῆμα, τὸ, τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ· εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ὁ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτὸς, ὁ, φοβερὸς, ὁ.
Formido, inis, φόβος, ὁ, δέος, τὸ· φρίκη.
Formido, *metuo*, φοβέω τινὰ, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidoloſus, περίφοβος, κατάφοβος, φοβερός.
Formidoloſus ſum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω τι, τυπόω, μορφόω.
Formiſitas, εὐμορφία, καλλονὴ, κάλλος, εὐειδία.
Formoſus, εὐειδὴς, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, σχημάτιον, σχηματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ ϗ ἡ· βαῦνος, ὁ, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix, icis, καμάρα, & *pro* lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη. δαίμων.
Forſan, forſitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα αν.
Fortaſſis, ἴσως.
Fortè fortunâ, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Fortè, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κρατειόω.

Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, κραταιός.
Fortiſſimus, ἀνδρειότατος. ἄριστος.
Fortitèr, εὐσθενῶς, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortitudò, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρὸς, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna proſpera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortunâ proſperâ uti, εὖ πράττειν, καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adverſa, ἀτυχία, δυστυχία.
adversâ Fortunâ uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβιάζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Foſſa, τάφρος, ἡ, λάκκος, διώρυξ.
Foſſilis, ὀρυκτός.
Foſſio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Foſſor, σκαπτὴρ, ὀρυκτήρ.
Foſſura, ὄρυγμα.
Fotus, *particip.* θαλφθείς.
Fotus, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφρος, ἡ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.
Fractio, κάταγμα, τὸ. κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus, a, um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινὸς, ὁ.
Fraga, orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρὸς, εὔθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragilitèr, ψαθυρῶς.
Fragmen & Fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, ὁ, ὁ· πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφὸς, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraternè, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ἀδελφός.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποστερητὴς, συλητής.
ſine Fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς, ἀπάτης.
Fraudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, παρακρούω, παρακρύω.
Fraudulentèr, ἀπατητικῶς. δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
Fraudulentus, ἀπατηλὸς, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
Fraxineus, μελίινος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, ὀρυγμὸς, φρύαγμα.

Fremo,

Digitized by Google

Fremo, ἐμβρέμομαι, φρυάττω.
Frendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
Frequens, συχνὸς, θαμινὸς, πυκνός.
Frequentèr, ἀεὶ & αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τὸ, σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.
Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *ſcholam:* πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ ἁλὸς, πέλαγος, τό.
Fretus, *confiſus*, πεποιθὼς, τεθαῤῥηκώς.
Friabilis, εὔθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψώχω, ἀνατρίβω.
Frictus, frictio, τρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus, a, um, τηγανισθείς.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω & ῥιγέω, καταψύχομαι.
Frigeſco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus, oris, τὸ κρύος, τὸ ψύχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intenſum, κρυμὸς, ὁ.
Frio, *tero*, λεπτοποιέω, λεπτύνω, θραύω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴς, φυλλοκοπῶν.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondoſus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons, dis, φύλλον, πέταλον, κλάδος, ου, ὁ.
Frons, tis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑπερμετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν αὐτῷ, *ex eâ re fructus.*
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuoſus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
Frugalitèr, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτησις, σιτεία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, *bonis:* ἐπιτυγχάνω, *cum genit.*
Fruſtatim, κατὰ μέρη.
Fruſtra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Fruſtrà conari, ματαιοπονεῖν.
Fruſtratio, ἀπάτη, ἀποτύγχανμα.
Fruſtro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Fruſtror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fruſtulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Fruſtum, τεμάχιον, ψωμός, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνὼν, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω θάμνους φύω.
Fruticoſus, θαμνώδης.
Fucatus, φυκωθείς.
Fuco, as, φυκόω.
ſine Fuco, ἄδολος, ἀπλάστως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινα.
Fucus, φῦκος, εος, τό. *pro* fraude, φενακισμὸς, ὁ.
Fucus, *pro* ape ſine ſpiculo, ὁ κηφὴν, ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, δραπέτης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους, *pericula* & *pro* latere, λανθάνειν.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως, τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων, *hoſtes:* διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τό· στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, *ſive* pes lecti, ἐρμῖνος, ἔρμιν, ἡ.
Fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulgor, σέλας, αος, τό· αὐγή, ῆς, ἡ.
Fulgur, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulguratio, ἀστραπή.
Fulguro, ἀστράπτω, ἀπαστράπτω.
Fulica, ἐρωδιος, ὁ.
Fuliginoſus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, κάπνια, ἄσβολος, ἡ. αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον, & γναφήϊον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβοληθείς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοβολέω.
Fulvus, κιῤῥὸς, οῦ, ὁ. πυῤῥός.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumoſus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ· ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτελείωσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
ſine Fundamento, ἀθεμέλιος.

Funda-

Digitized by Google

Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditùs, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo, as, θεμελιόω, καταπροβάλλω.
Fundo, is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπυθμήν.
Fundum, πυθμὴν, βένθος, τό· ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.
Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδιος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, κήδιος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγαια, ἐπίγαια, κάμιλος.
Funeſto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funeſtus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungoſus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, ου, & μύκης, ητος, βωλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτη.
Funis, σχοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν νεκρὸν, vel ἀποθανόντα.
prodire in Funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾷν.
Fur, κλέπτης, κλήπτης, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furacitèr, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κύφων, ωνος, ὁ.
Furens, ἐμμανὴς, μανικός.
Furentèr, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐριννύες, ἀλάστορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἐμπληκτος.
Furibundus, ἐξεστάμενος, μανικός.
Furioſus, μανιώδης. μανικός.
Furnaria, ἀρτοποιητική.
Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ἰπνός.
Furo, is, ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανής εἰμι.
Furor, oris, μανία, ἡ, τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλεύω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζειν.
Furtim, κλεμμαδὸν, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπή, κλέμμα.
Furvus, *niger*, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρός.
Fuſcina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuſcus, λευκόφαιος.
Fuſè, χύδην.
Fuſilis, χυτὸς, ῥυτὸς, χωνευτός.
Fuſor, χωνευτής.
Fuſorius, χωνευτικός.
Fuſtis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fuſus, ἄτρακτος, κλωστήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus, a, um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

GÆſus, teli genus, γαισὸς, οῦ, ὁ.
Galea, κόρυς, λόφος, ὁ, πῖλος, ἡ· περικεφαλαία.
Galeâ tegi, κράνει σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυστής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, φενάκη.
Galerita, κορυδαλὸς, κόρυς.
Galerus & Galerum, πέτασος, πῖλημα.
Galla, κηκὶς, ἴδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτόριος.
Gallinago, ἀσκαλώπας, αδος, ἡ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀσακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαστρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
Gannio, κνυζάω & κνυζέω, ὑλακτέω.
Gannitus, κνυζηθμὸς, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, στωμύλλομαι, φλυαρέω, λαλέω, ἀδολεσχέω, καπίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, ματαιολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, στώμυλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τούτῳ χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐκ κακοῖς τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τό.
Gauſape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
Gelaſco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἔμπηξις.
Gelatus, παγείς.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρὸς.
Gelo, as, κρυσταλλοῦμαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς & κρυμνὸς, κρύος, τό.
Gelu concreſcere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
Gemebundus, ὁ ἐπιστένων.
Gemellipara, διδυμοτόκος, διδυμοτόκια.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, διδυμότης, ἀναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, διπλοῦς.
Gemiſco, στένειν ἐπί τινα, στενάζω.

Digitized by Google

Gemitus, ϛεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω· & *de vite*, ὀφθαλμίζω.
Gemo, ϛενάζω, ϛένω ἐπί τινι, *propter aliquid*, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, ἡ· παρειά, γνάθος. ἡ.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρὸς, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικός.
Generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενεά.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὤν, ἐγγύτατα γένους.
Genero, τίκτω, *fœm.* γεννάω *verò* virorum.
Generosè, γενναίως.
Generoſitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generoſus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.
Genialitèr, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατώδης.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν κ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικὸς, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γενέτης, γενέτωρ.
Genetrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγεννημένος, γεννηθείς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά· *pro* familiâ, φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ, ατος, τό.
Genua flecto, γονάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγραφός.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana ſoror, αὐτοκασιγνήτη.
Germanè, *id eſt*, ſincerè, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαϛὸς, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάϛησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαϛέω, ἐκβλαϛάνω.
Gero, κομίζω, φέρω· *pro* adminiſtro, πράττω τὰ τῆς πόλεως· παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *gero me boneſtè*.
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρὸς, ληρώδης, ἀδολέσχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορηγός.
Geſta, *res geſtæ*, αἱ πράξεις, τά πεπραγμένα.
Geſtare in utero, φέρειν ἐν γαϛρί.
Geſtatio, φορά, ἡ.

Geſticulator, μῖμος, χειρονόμος.
Geſticulor, χειρονομέω.
Geſticuloſus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικός.
Geſtio, is, ivi, γαυριάω, *cum dat. pro* cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ὁρμάω.
Geſto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, [illegible] περιφορέω.
Geſtus, ûs, σχῆμα, ὑπόκρισις.
Gibbus, κύρτωμα, κύφωσις, ὕβωμα.
Gibbus, *gibboſus*, κυρτὸς, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας, αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω *de viris* : τίκτω, *de mulieribus* : φύω.
Gilvus : κιῤῥός.
Gingiva, οὖλον.
Girgillus, ῥόμβος.
Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρός.
Glabreſco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
Glacies, κρύϛαλλος, κρυμός, πάγος.
Glacio, as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλητικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium ſtringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάσαι ξίφος, ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τό. μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν, ένος, ὁ.
Glanduloſus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος, μυρεψική.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ· βῶλαξ, ἡ.
Gleboſus, βωλώδης, ἀδρόβωλος.
Glis, iris, ἐλειός.
Gliſco, *creſco*, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globoſus, σφαιρικὸς, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα. *pro* multitudine hominum, σύϛημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, ϛρόμβωσις, ἐνείλημα.
Glomero, ἐνειλέω. ϛρομβόω.
Glomus, i, & e is, ἀγαθὶς, ἰδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus ſum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam conſequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινὰ, ἐπικλείω.
Glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, *ob aliquam rem*.
Glorioſè, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Glorioſus, ἔνδοξος, κλειτὸς, ὁ εὔδοξος· *pro* oſtentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten & glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinoſus, κολλώδης.

Glutio,

Digitized by Google

Glutio, *devoro*, καλαπίνω, γλύζω.
Gnarus, ἐπιςήμων, ἔμπειρος,
Gnatus, *filius*, υἱὸς, τὸ τέκνον.
Gnaviter, δραςικῶς, σπυδαίως.
Gnavus, *ſtrenuus*, δραςικὸς, δραςήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβιός.
Goſſipium, παμβαξ, ἐριοφόρον δένδρον.
Gracileſco, ἰσχναίνομαι, λεπλύνομαι.
Gracilis, *tenuis*, ἰσχνός, λεπλός ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπλότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ἐδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græcè, ἑλληνιςὶ, τῇ ἑλλαδι.
Græcia, Ἀχαΐα. Ἑλλάς.
Græcor, κωμάζω.
Græcus, ἕλλην, -ηνος, ἑλληνικὸς, ἀχαϊός.
Grallæ, arum, κολοβαθὰν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκωλοβαθίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, τῆς, ἀγρώςεως, χλοηφόρος.
Graminoſus, χορλώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ῥοια *vel* ῥοά.
Grandævus, πολυετής, προβεβηκως, γηραιὸς μακρόβιος.
Grandeſco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλοῤῥήμων, ὑψηγορος.
Grandis, *de* ætate, προβεβηκὼς, ἀλλυστής. *de* magnitudine, μεγαλεῖος, ὁ.
Grando, inis, χάλαζα.
Granoſus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ· χόνδρος, ου, ὁ.
Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Graſſatio, λωποδυσία, λῃςεία.
Graſſator, λωποδύτης.
Graſſor, *ſævio*, καταδυκπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τὴν Ἑλλαδα, *in Græciam:* ἐπέρχομαι.
Gratè, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratiâ mea, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινι τούτυ, χάριν τιθεναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριςεῖν τινι ὑπὲρ πάντων, pro omnibus, χαριν εἰδεναι.
Gratificor, χαρίζομαι τινὶ τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratiosè, χαριέντως.
Gratioſus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριςία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuitò, ἀμισθί.

Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφρόσυνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τῦτο.
Gratum eſt, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, *gratificor*, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις, *idem quod* acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravatè, ακυσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρυμένος.
Gravatus ſomno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Graveſco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαςρὶ ἔχυσα.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, & *pro* moleſto, δεινὸς, βαρὺς, χαλεπὸς· *item pro* ſevero vir, σεμνὸς.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, το· βαρύτης. *pro* ſeveritate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Graviter, *moleſtè*, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπως, & cum auctoritate, σεμνῶς.
Graviter ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτῶ τῳ θανάτῳ, *mortem:* χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδὸν· κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Greſſus, ûs, βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρύλλισμος, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρύφες.
Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντής, ἐπιτροπος.
Gubernatrix, κυβερνήτρια.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, *navem: pro* adminiſtro, διοικέω τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Guloſitas, γαςριμαργία, λιχνεία.
Guloſus, γαςρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, ὁ δίνη, πέλαγος· *pro* homine inſatiabili, λαφύςιος, λαίμαργος.
Gurgulio, γαργαρεὼν· *pro* verminculo, τρωξ, κός.
Gurſtuſtium, Gurguſtiolum, οἰκίδιον.
Guſtatus, γεῦσις.
Guſto, γεύομαι.
Guſtus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, ςαλὶς. ῥανὶς, ςαλαγμός.
Guttatim, κατὰ ςαγόνα.
Guttula, ψεκάδιον, ου, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.
Gymnaſii præfectus, γυμνασίαρχος.

Digitized by Google

Gymnaſium, γυμνάσιον.
Gypſo illino, γυψόω.
Gypſum, γύψος, ἡ.
Gyro, γυρόω, τι, κυκλάζω, δινεύω.
Gyrus, γυρὸς, γύρωσις.

H.

HAbena, ἡ ἡνία.
Habendus, ἑκτέος.
Habeo, ἔχω, *pro* tenere, κρατῶ τινος· *item pro* credere, δοκέω· ſic τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς, habere in numero hoſtium.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι· ἐπιμελεῖσθαι τούτου.
Habere ſe benè, *vel* malè, ἔχειν καλῶς, ἢ φαυλότατα.
Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, δέξιος.
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτήδεια.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
Non Habitabilis, ἀοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμὸς, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν, *vel* ἐν τῷ ἄστει, *in urbe*, ναίω, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenus, μέχρι τοῦ δε, μέχρι τούτου.
Hæc, αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Heredem inſtituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομεύς.
Hæreditarius, κληρονομούμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hæreditatem adire, πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνάπτω πρός τι, *alicui*: συμφύομαι, *pro* dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
Hæres, edis, κληρονόμος.
Hæres, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἑτερόδοξος, αἱρετικός.
Hæſitantia, ἡ ἀπορία.
Hæſitatio, ἀπορία.
Hæſito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυὼν, όνος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνειοι ἡμέραι, ἀλκυονίτιδες.
Halec, μαινὶς, ίδος, μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, ἐκπνοὴ, ἆσθμα.
Hallucinatio, παράβλεψις, ἁμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
Hamatus, ἀγκιστρωτός.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφεός· συῶν εὐνή.

Hariolatio, μαντεία, χρησμῳδημα.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδέω.
Hariolus, μάντης, ὁ· χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruſpex, ἱεροσκόπος, μάντις.
Haruſpicina, ἱεροσκοπική.
Haſta, δόρυ, τὸ, λόγχη, ἔγχος, εος.
ſub Haſtâ vendere, λαφυροπωλεῖν τι.
Haſtatus, λογχαῖος, λογχοφόρος.
Haſtile, τὸ ἀκοντίου ξύλον, ἡ λόγχη.
Haud, οὐ, οὐκ, οὐχί.
Haud dubiè, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, οὐ μὴ, οὐχὶ, οὐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικροῦ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλάω, ἀντλέω·
Hauſtrum, *ſitula*, ἀντλίον, ἄντλημα.
Hebdomas, ἑβδομὰς, άδος, ἡ.
Hebes, *obtuſus*, ἀμβλὺς, έος, ὁ· *pro ſtupidus*, ναισθητος.
Hebeſco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίγνομαι, ἀμαυρόομαι.
Hebetatio, ἄμβλυσις.
Hebetior, ἀμβλύτερος.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
Helluatio, λαφυγμὸς, ἀσωτία, λιχνεία.
Helluo, onis, καταφαγὴς, ἄσωτος, πολυφάγος, γαστρίμαργος, λαφύκτης.
Helluor, λαφύσσω, καταπίνω.
Hem, φεῦ, ἰδού.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemiſphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heracleus lapis, ἡράκλειος, λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, ποώδης.
Herbarius, βοτανικής.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus & Herboſus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle & Hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
non Hercle, μὰ δία· μὰ τὸν ἡρακλέα.
Hercules, Ἡρακλῆς, έος, ὁ.
Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῆς παρελθούσης.
Heri & nudiuſtertius, χθὲς καὶ πρῴην.
Heri veſperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ἐντεροκήλη.
Hernioſus, κηλικός.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρῷνη.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Heſperus, ἕσπερος.
Heſterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Herſternus, ἐχθεσινὸς, χθιζὸς, οῦ, ὁ.
Heu, φεῦ, ὦ, οἴμοι.
Heus, ὦ.

Digitized by Google

Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, *pronomen*, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
Hic, *adverb.* ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν ὗτος, μῶν οὐχ ὅδε.
Hilareſco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo eſſe, φαιδρὸν, ἢ περιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, περιχαρής.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilaritèr vivo, εὐθυμέω, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζῶ.
Hilla, ὁ ἀλλᾶς, ἄνλος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc & illinc, ἔνθεν ϗ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τοῦ ἑκατέρα.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, νεβρὸς, ὁ.
Hio, χαίνω & ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγειος, τραγικός.
Hircorum fœtor, κινάβρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν. κιναβρᾶν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κάνθος, ου, ὁ.
Hirſutia, τὸ δασὺ, τραχὺ, δασύτης.
Hirſutus, Hirtus, λάσιος, δασύς.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ἡ.
Hiſco, χαίνω.
Hiſpidus, δασὺς, λάσιος.
Hiſtoria, ἱστορία.
Hiſtoriam ſcribo, ἱστορέω, λογογραφέω.
Hiſtoricus, ἱστοριογράφος, λογόγραφος, συγγραφεύς.
Hiſtriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, σχίζω, διασχίζω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διεσχισμένος.
Hoc, τοῦτο,
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, εἰς, παρόν.
Hodie, σήμερον, *vel* τήμερον.
in Hodiernum uſque diem, μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροπλήθεια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ ϗ ἡ· βροτός.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηστος.
Homunculus, Homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honeſtas, καλοκἀγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honeſtè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honeſtiſſimus, ἐπιφανέστατος.
Honeſto, τιμάω τινα, ἐπικοσμέω.
Honeſto loco naſci, γίνεσθαι καλῶς.
Honeſtum, τὸ καλόν.
Honeſtus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor *vel* Honos, τιμὴ, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπιτίμιος, σεβαστὸς, ἐξ ότιμος, γεραρός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γερούσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γερούσιος.
Honoratus, ἔντιμος. ἔνδοξος.
Honoratus valdè, γεραρός.
Honore afficio, τιμάω τινα μεγίσταις τιμαῖς. ſummis honoribus, ἄγω ἐν τιμῇ τινα, ἢ νέμω τιμὰς, γεραίρω, πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμω τινι τιμὴν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota eſt Hora? ἐποσάπην ἐςὶ τὸ ὡρολόγιον.
Hordeaceus, κρίθινος.
Hordeum, κριθὴ, ἡ.
Hornus, αὐτοετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτὸς, φοβερός.
Horreo, φρίττω, ὀῤῥωδέω.
Horreſco, ἐπιφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, φρικτὸς, φρικώδης· *pro duro*, σκληρὸς, δασὺς, λάσιος.
Horror, φρίκη.
Horſum, δεῦρο, ἔνθα.
Hortamen & hortamentum, παράγγελμα, νουθέτημα, κέλευσμα.
Hortatio, προτροπὴ, νουθέτησις, παραίνεσις.
Hortator, κελευστής.
Hortenſis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω τινα ἐπί τι, προτρέπω, παραινῶ σοι τοῦτο, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετὴν ad virtutem, νουθετέω.
Hortulanus, κηπουρὸς & κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hoſpes, ξένος, ξενοδόχος.
Hoſpita, ξένη, ξενοδόχος.
Hoſpitalis, ξενικὸς, φιλόξενος.
Hoſpitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hoſpitalitèr, ξενίως, φιλοξένως.
Hoſpitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινα, ξενόω, ξενοδοχέω.
Hoſpitium, ξενὼν, καλάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hoſpitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινα.
Hoſtia, θυσία, θῦμα.
Hoſtiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
Hoſtilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.
Hoſtilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hoſtilitèr, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hoſtimentum, ἀμοιβὴ, ἀνταμοιβή.
Hoſtis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.
Huc, *adverb.* δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc & illuc, δεῦρο κἀκεῖσε.
Huc uſque, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτου.
Hui, βαβαὶ, ὦ, φεῦ.
Hujuſmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια

Humanitèr,

Digitized by Google

umaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπαίως.
umanitùs, *more humano*, ἀνθρωπικῶς.
umanum ſe præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
umanus, φιλάνθρωπος, ὁ ᾗ ἡ· ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.
umatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.
umecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
umeris geſtare, βαςάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
umerus, ὦμος.
umi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
umiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.
umidus, ὑγρὸς, διϋγρὸς, ὁ· νότιος.
umiliatio, ταπείνωσις.
umilio, ταπεινόω.
umilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
umilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
umilitèr, ταπεινῶς.
umilitèr ſentire, ταπεινοφρονεῖν.
umo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
umor, oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἰκμάς.
umus, ἡ γῆ, χθών.
yacinthus, ὑάκινθος.
yæna, ὕαινα.
yberna, τὰ χειμάδια χωρία.
n Hyberna proficiſci, ἐς χειμάδιον φοιτᾶν, *Herod. ſub.* χώραν *vel* γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικός.
Hydrops, ὕδρωψ, ωπος.
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, ὑμήν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyberbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidaſculus, ὑποδιδάσκαλος.
Hyſtrix, ὕςριξ, ικος, ἡ.

I.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in ſolo, ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, *vel* βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινα.
Jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις lapidibus, ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, Jactatio, μεγαλαυχία, ἀλαζονία.
Jactator, ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, *frequentèr jacio*, ἀναῤῥιπτέω, ῥιπτάζω τι· *pro* ſeſe efferre, μεγαλαυχιω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, animæ.
Jactus, βολὴ, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐςοχία, εὐημορία, εὐτοξία.
Jaculandi peritus, εὔςοχος, εὐδυνάμενος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιςὴς, τοξότης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, *vel* τινὰ λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ, ατος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πολυν ἤδη χρόνον.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam indè à pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ ᾗ ἡ· πυλωρὸς, ὁ ᾗ ἡ.
Janua, θύρα, πύλη, εἴςοδος.
Januam cædere, θυροκοπῆσαι.
Januarius, ἰανουάριος, γαμηλιών.
Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῇδε αὐτοῦ.
Icere fœdus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo, σπονδοποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός.
Icterus, ὁ ἴκτερος.
Ictus, ûs, πληγὴ, πλῆγμα.
Id, τοῦτο.
Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτοῦ.
Id quod res eſt, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα, ας.
Idem, *maſc.* ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, οὗτος.
Identidem, ἑκάςοτε, ὡσαύτως, αὖθις ᾗ αὖθις.
Ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idolataria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idoneè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ ᾗ ἡ, εἰς τοῦτο, χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ἐπαρκής.
non Idoneus, ἀχρεῖος, ἀχρεῖος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
Jejunè, ἀπαςί, ἐνδεῶς.
Jejunii dies, νήςιμος, ἡμέρα.
Jejunium, νηςεία, ἀπαςία, ἀσιτία.
Jejuno, νηςεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τὸ· ἐμβρωμα, τὸ· πρωϊνὸν ἄριςον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jeſus, Ἰησοῦς.
Igitur, ἄραγε, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνὼς, ὁ ᾗ ἡ. ἀνεπιςήμων.
Ignarus philoſophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignavè, ῥαθύμως.
Ignavia, ῥαθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥάθυμος, ἀργὸς, ὁ· ὀκνηρὸς, ἀπράγμων.

Digitized by Google

Ignavus ſum, ἀργέω, ῥαθυμέω.
Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.
Ignarium, πυρίον, ἔναυσμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, τὸ πῦρ, ἥφαιστος, ου, ὁ.
Ignis ſacer, ἐρυσίπελας, τό· πῦρ ἄγριον.
Ignitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενὴς, ὁ ϗ ἡ· ἀκλεὴς, ἀγενὴς, ἄγνωστος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὄνειδος, τό· ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominiâ afficere, καταισχύνειν, ἀτιμάσθαι.
Ignominioſum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
Ignominioſus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum eſt, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
Ignoratio, *vel* Ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignoſcibilis, *veniâ dignus*, συγγνωστός.
Ignoſco, συγγινώσκω τινι τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην διδόναι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦ.
Ignotus, ἀγνὼς ἐμοὶ, ἄδηλος, ἄγνωστος.
Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λάπαρα, κενεών, κῶλον.
Ilicet, *ſtatim*, εἶεν δὴ, ἴθι, παραυτίκα.
Ilicò, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθαίνω.
Illaboratus, ἀκατέργαστος, ἀκατασκεύαστος.
Illic, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, καταδακρύω, κατολοφύρομαι.
Illæſus, ἀπαθὴς, ἀβλαβὴς, ἀλώβητος, ἀπήμων.
Illaqueo, ἐμπεριβάλλω, παγιδεύω.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille, a, ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
Illecebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγαὶ, δέλεαρ, -ατος.
Illecebroſus, ἐπαγωγὸς, θελκτήριος.
Illectus, δελεασθείς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ ϗ ἡ· ἔκνομος, νόθος, ου, ὁ· ἔκθεσμος.
Illibatus, *purus*, ἄψαυστος, ὁ ϗ ἡ, ἄφθορος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis. ἀνελεύθερος, δυλοπρεπής.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
Illiberalitèr, ἀνελευθέρως, δυλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ & αὐτόθι, αὐτοῦ.
Illicio, ἐπάγω, θηράω τινα, ἐφελκύω, δελεάζω.
Illicitè, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος ὁ ϗ ἡ· ἀθέμιτος, ὁ ϗ ἡ· παράνομος.
Illico, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω.
Illigatus, προσδεθείς.
Illigo, προσδέω, συνάπτω.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illiſus, προσβληθείς.

Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθὴς, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθείς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσίν.
Illotus, ἄλουτος, ἄνιπτος, ὁ ϗ ἡ.
Illuc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illuceſcente die, ὑπολαμπούσης ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐντρυφάω, ἐπισκώπτω, καταχε[illegible]ομέω.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illuſio, ἔμπαιγμα.
Illuſor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illuſtratio, καλλώπισμα, τό· αὔγασμα, το.
Illuſtris, φωτεινὸς, λαμπρός. *pro* nobili, ἐπιφανὴς, εὐδόκιμος.
Illuſtriſſimus, διασημότατος, κυδιστος, ἐνδοξότατος.
Illuſtro, καταλάμπω, καταυγάζω· *pro* declarare, δηλοῦν, φανεροῦν.
Illuſus, ἐμπαιχθείς.
Illuvies, ἀλουσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκὼν, όνος, ἡ· ἄγαλμα, τό· τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος, [illegible]χρός.
Imbecillis ſum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἄναλκις, δειλός.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbrex, icis, σωλὴν, γεῖσσον.
Imbricatim, γεισσοειδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· *pro* erudio, παιδεύω.
Imbutus ſacris literis ab infantiâ, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
Imitabilis, μιμητός.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητὴς, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαί τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος, ὁ ϗ ἡ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, *crudelis*, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνὴς, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠμότης.
Immanſuetus, ἀτιθάσσευτος, & ἀτίθασσος ὁ ϗ ἡ· ἀνήμερος.
Immarceſſibilis, ἀμαράντινος.
Immaturâ morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀποσπασθείς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ ϗ ἡ· πρόωρος.
Immediatè, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ ϗ ἡ· ἐπιλαθόμενος.
Immemor ſum, ἀμνημονέω

Immen-

Digitized by Google

Immenſitas, ἀμετρία.
Immenſus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύνω, ἐναποπλύω.
Immeritò, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ὀφληκώς.
Immerſio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐνεστὼς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἀνέχω. ὑπεξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, *mors*.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immiſceo, ἐμμίγνυμι.
Immiſericorditèr, ἀνελεημόνως, ἀνοίκτως.
Immiſericors, ἀνελεήμων, ὁ καὶ ἡ· ἄνοικτος, δύστοικτος.
Immiſſio, ἐνεσία. ἔφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀπηνὴς, ἀμείλιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας. *manus alicui.*
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ καὶ ἡ· ἀσύμμετρος, ἄτακτος.
Immodeſtè, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀκόσμως.
Immodeſtia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodeſtus, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἄκοσμος, ἄτακτος, ἄφρων.
Immodicè, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
Immorigerus, δυσήνιος, ὁ καὶ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, *vel* κατά τι, *vel* περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινι.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ, ἀκήρατος, ὁ καὶ ἡ, ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος, ὁ καὶ ἡ.
Immundities, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελὴς, ἀνεισφόρος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.
Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ καὶ ἡ· ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγὴ, ἐνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imò, μᾶλλον δέ, ἀλλάτε, καὶ μενοῦν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος.
Imparitèr, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ καὶ ἡ·
Impatientèr, ἀμηνιτὶ, ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavidè, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεὴς, ἄφοβος, ἄτρομος.

Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαὶ, σκεύη πολεμικὰ, τὰ σκευόφορα.
Impedimento eſſe alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινὶ, κωλύειν τινὰ τῶν κακιῶν, *à vitiis.*
Impeditus, ἐμποδισθείς.
Impello, ἐπάγω τινὶ, ἐπείγω, διωθέομαι, *acc.* προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτάομαι.
Impendo, *inſumo*, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τὴς οὐσίαν, *bona mea conſumo.*
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impenſa, æ, δαπάνη, ἀνάλωμα·
Impensè, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμών.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικός.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσταγμα, κελευόμενον.
Imperceptus, ὁ καὶ ἡ, ἀκατάληπτος.
Imperfectus, ἀτελὴς, ὁ καὶ ἡ· ἀτέλεστος.
cum Imperio eſſe, ἡγεμονεύειν.
Imperiosè, ἐπιτακτικῶς.
Imperioſus, δυναστευτικός.
Imperitia, ἀπειρία,, ἀδαημονία, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνοῶν, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τὸ· ἀρχὴ, ἡγεμονία.
Imperium maris ſuſcipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, *cum gen.*
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio, -or, μεταδίδωμαι τῶν κακῶν, κοινωνέω σοι τοῦδε, *hoc tibi.*
Imperturbatus, ἀτάρακτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχήν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητός.
Impetratio, κατάδεησις, ἐπίτευξις.
Impetro, τυγχάνω, *cum gen*· λαμβάνομαι, *cum gen.*
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω· *vel* εἰσβάλλω εἰς χώραν, *in regionem.*
Impetuosè, μεθ' ὁρμῆς, φοράδην.
Impetuoſus, ὁρμητικός.
Impetus, ἐπιβολὴ, ἐπιφορὰ, ἐπιδρομὴ, ὁρμὴ, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impiè ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, ὁ ῥάθυμος, ὀτρηρός.
Impigrè, ἀόκνως.
Impingo, *offendo*, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον τὸν πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβὴς, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ καὶ ἡ. ἀμείλικτος.

Digitized by Google

Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πληρόω, γεμίζω ναῦς σίτου, naves cibo, ἐμπλήθω τινὰ χαύνης ἐλπίδος, inani ſpe.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus, ûs, ἐμπλοκή.
Implicatio, idem.
Implicatus & Implicitus, ἐμπλεχθείς.
Implicitè, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινα, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλοῦμαί τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolitè, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκαλλιέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.
Impono, τίθεμαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω· quandoque decipio, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθείς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortunium.
Importunè, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατής, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμοῦ ἀκρατής.
Impoſitio, ἐπίθεσις, ἐπίθεμα.
Impoſſibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impoſtor, φέναξ, -ακος, ἀπατηλός, πλάνος.
Impoſtura, ἐξαπάτη, φενακισμός.
Impotens, ἀκρατής· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens, iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
Impotentèr, ἀδυνάτως, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια.
dictorum Impotentia, ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræſentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα· ἐν τῷ παρόντι.
Impranſus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρά, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταράομαι τινι, ἀρὰς ποιοῦμαι κατά τινος.
Impreſſio, προσβολή, ἐπιβολή, ἐμβολή.
Impreſſionem in hoſtes facere, ἐφορμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
Imprimere ſigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbè, ἀναιδῶς, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρός, φαῦλος, ἀδόκιμος, μιαρός.
Impropriè, οὐ κυρίως.
Impropriè loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improſperè, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
Improvidè, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improvisò, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improviſus, ἀπροσδόκητος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudentèr, δι' ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδής, ὁ καὶ ἡ.
Impudens ſum, ἀναισχυντέω.
Impudentèr, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγής, ἄναγνος, λάγνος, μοιχός.
Impugnatio, προσβολή.
Impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω.
Impulſio, Impulſus, ἐλασία, ὠθισμός.
Impulſor, ὤστης, παροξυντής.
Impunè, ἀτιμωρητί, ἀζημίως.
Impunè aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non Impunè feres, οἰμώξῃ.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impurè, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἄναγνος, ἀκρατής, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὸ αἴτιον· vel σοι ἐπάγω τὴν αἰτίαν περίθεμαι.
Imus, ὁ κατώτατος, ὕστατος.
In, ἐν, ἐπί. ἐς vel εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν εἰς νοῦς βάλλεσθαι.
In cauſâ ſum, αἴτιος τούτου εἰμί.
In hunc modum, κατὰ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ὥστε.
In poſterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπόν.
Inacceſſus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ καὶ ἡ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, προσοικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæſtimabilis, ἀτίμητος, ἀσάθμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενός, μάταιος, φροῦδος.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, τὸ κενόν.
Inanitèr, κενῶς, ματαίως.
Inanitèr loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialitèr, ἀτέχνως.
Inaſſuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκουστος, ἄπυστος.
Inauguratus, αἰσιωθείς, οἰωνισθείς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
Inauſpicatò, οὐκ εἰς καλόν, ἀπαισίως.
Inauſpicatus, δυσοιώνιστος.
Incaleſco, διαθερμαίνομαι, βράσσομαι.
Incandeſco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδή, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδός, γόης, φαρμακεύς.
Incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.

Inca-

Digitized by Google

Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incaſſum, *fruſtrà*, φροῦδα, μάτην.
Incaſtigatus, ἀδιόρθωτος.
Incautè, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἁπλοῦς, ἀνευλαβὴς, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολέων.
Incendium, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς ἐμπύρωσις, φλογμὸς, ἔγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω. αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incenſum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ· ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Inceſſere ſaxis, λίθοις, βάλλειν.
Inceſſit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Inceſſit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Inceſſo, βάλλω.
Inceſſus, βάδισμα, βάδισις.
Inceſtus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, ἡ ἄνομος, μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Inceſtus, a, um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρουργός.
Inchoare, ἄρχεσθαι, λόγου, *ſermonem*.
Incîdo, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, *in calamitates*, ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους, *in hoſtes*, ἐπιτυγχάνω τινι.
Incipio, ἄρχομαι, *genit.* ἀπάρχομαι.
Inciſio, διακοπὴ, τμῆσις, τομή.
Inciſus, ἐπικοπεὶς, τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, κινητήριον.
Incitatè, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθεὶς, παροξυνθείς.
Incito, παρακαλέω, τινὰ ἐπί τι, & πρός τι· παρακαλέω τινὰ ἐπὶ τα ἀγαθὰ, *ad honeſta facta*: προτρέπω τινα εἰς τι· παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς, οῦ, ὁ. ἀπειρόκαλος.
Inciviliter, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, οὐκ ἀστείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclareſco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementèr, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, *cum genit.*
Incluſus, ἐγκλεισμένος.
Inclytus, διάσημος, ὁ καὶ ἡ. λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλειτὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀβελτηρία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκήτης, οῦ, ὁ· ἐγχώριος, ἔποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, *vel* ἐν τῷ ἄστει, ἐνοικέω ναίω.

Incolumem evadere, σώζεσθαι.
Incolumis, ἄνοσος, ὁ καὶ ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀρτεμής.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκολούθων ἄμοιρος.
Incommodè, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω τινα, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχέρημα.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompoſitè, ἀτάκτως· μὴ ἀκριβῶς.
Incompoſitus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehenſus, ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἄκοσμος.
Inconceſſus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinnitèr, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcuſſus, ἄσειστος, ἀσάλευτος.
Inconditè, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνευθέτως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongruè, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconſiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconſideratè, ἀπερισκέπτως, ἀφροντίστως.
Inconſideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconſtans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconſtantèr, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
Inconſtantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconſultè, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconſultò, εἰκῆ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconſultus, ἄβουλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ καὶ ἡ· ὁ μὴ ἐγκρατής.
Incontinentèr, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ καὶ ἡ· ἄσηπτος, ἄφθιτος, ὁ καὶ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbreſco, διαθρυλλοῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibilitèr, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἐλεγχεία.
Increpo, καταβοάω, καταιτιάομαι, ἐπιτιμάω τινι ταῦτα.

Incre-

Digitized by Google

Incruentus, ἀναίμακτος.
Incruſtatio, κονίασις.
Incruſto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἔγκειμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι, ἐπικαθεύδω, ἐπικοιμάομαι· ἐπευνάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπισάττω· *pro* ſæpius repetere, ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος ἄψογος, ἀμύμων.
Inculte, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι· *pro* obnoxiè rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι· ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους, literarum ſtudiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιστία.
Incurioſus, ἀμελής.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incurſionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν, εἰσπηδᾶν εἰς οἰκίαν τινος· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurſo, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
Incurſus, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτός.
Incus, -udis, ἄκμων, -ονος, ὁ.
Incuſatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuſo, αἰτιάομαί τινα τουτο· ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incuſtoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρευτὴς, ἐξεταστής.
Indagine cingo, περιστοιχίζω.
Indago, inis, θήρα & θήρευμα, στοιχισμός.
Indago, are, θηρεύομαι· *pro* inquirere, θηράω τὴν ἀλήθειαν, *veritatem*, ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Inde, *ex eo loco*, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Inde, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀεικὴς, ἀπρεπὴς, οὐ καθῆκον.
Indecentèr, ἀπεικότως, οὐ πρεπόντως, οὐ καλῶς.
Indecorè, ἀπεικότως, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, οὐκ εὔσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefenſus, ἀφρούρητος.
Indefeſſus, ἀκάματος.
Indefinitè, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπαρέμφατος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀβλαβής.
Indeſinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτὴς, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύλλαβος, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facere, ἐπισημαίνω.
Indico, -as, are, δείκνυμι, μηνύω τι, ἐμφαίνω, γνωρίζω.
Indico, -is, -ere, ἀπαγγέλλω τινί τι· ἐπαγγέλλω, πόλεμον, *bellum*.
Indictâ causâ, ἄκριτος. *vel* ἀκρίτως ἐάσαι καταδικασθῆναι, *condemnari*.
Indies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεής.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis, ἐνδεὴς τούτων εἰμί· ἐνδεῶς ἔχω· δέομαι τινι, χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigeſtus, ἄτακτος, ἀδιάθετος.
Indigetes Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabundus, ἀγανακτητικῶς.
Indignatio, ἀγανάκτησις, ἀναξιοπάθεια.
Indignè, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
Indigne fero, δεινοπαθέω, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀναξία, ἀπρέπεια.
Indignor, *iraſcor*, ἀγανακτέω ἐπί τινι, ὑπέρ τινος, *ob aliquod :* ὀργίζομαί τινι, ἐχθομαί τινι.
Indignus, ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.
Indigus, ἄπορος, ἐνδεής.
Indiſcriminatim, ἀδιακρίτως.
Indiſſolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
Indiſtinctus, ἀδιάκριτος.
Indiviſibilis, ἀδιαίρετος. ἄσχιστος.
Indo, -is, ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθὴς, δυσμαθής.
Indoctè, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.
Indoleo, ἀνιάομαι, συναλγέω.
Indoles, φύσις, ἦθος, τὸ φυὲν.
Indoles bona, εὐφυΐα.
Indomitus, ἀδάμαστος, ἄδμητος.
Indotatus, ἄπροικος, ὁ καὶ ἡ.
Inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Induciæ, ἀνοχαί, ἀνακωχὴ, ἐκεχειρία, σπονδή.
Inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἐνάγω, εἰσάγω· *pro* perſuadeo, ἐνάγω, ἀναπείθω.
Inductio, ἐπαγωγὴ, ἀγωγή.
Indulgentèr habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἢ κεχαρισμένως.
Indulgentia, φιλοστοργία, συγχώρησις.
Indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίεμαι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
Indumentum, ἔνδυμα, ἱμάτιον.
Induo, ἐνδύω. περιβάλλω ἱμάτιον, veſte.
Indureſco, σκληρύνομαι.

Induro,

Digitized by Google

Induro, σκληρύνω, σκιῤῥόω, ἐντυλόω.
Induſium, χιτωνίσκος.
Induſtria, φιλοπονία, ἐπιστρέφεια, ἀγχίνοια, σπουδὴ, ἐπιμέλεια.
de Induſtriâ, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας, ἢ, προαιρέσεως· προκρίτως.
Induſtriè, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
Induſtrius, φιλοπόνος, σπουδαῖος, ἐπιμελὴς, εὐμήχανος, ἀγχίνους.
Indutus, a, um, περιβεβλημένος.
Inebriatus, ὁ μεθύων.
Inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἀσιτία, λιμὸς, ἡ νηστεία.
Ineffabilis, ἄῤῥητος, ἀνεκφώνητος.
Inefficax, ἀνενεργὴς, ἀδύνατος.
Inelegans, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
Ineleganter, ἀκόσμως.
Ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος.
Inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.
Ineo, εἰσέρχομαι.
Ineptè, ἀναρμόστως, παρὰ τὸ μέλος.
Ineptio, is, ire, ὑθλέω, ὕθλους λέγω, ληρέω.
Ineptus, ἄχρηστος πρός τι, ἀφυὴς πρός τι, ἀπρεπὴς, ἀνάρμοστος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
Inermis, ἄνοπλος, ἀθωράκιστος.
Iners, ῥάθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος, ἀργὸς, νωθρός.
Inertia, ῥαθυμία, ἀδράνεια, ἀηδία.
Ineſco, δελεάζω, ἀγκιστρεύω.
Inevitabilis, ἀδιάδραστος, ἄδραστος.
Ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένου ἦρος.
Inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Inexcuſabilis, ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος.
Inexercitatus, ἀγύμναστος, ἀνάσκητος.
Inexhauſtus, ἀδαπάνητος.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀκολάκευτος.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος.
Inexpeditus, ἄζωνος, οὐ πρόχειρος, οὐκ εὔζωνος.
Inexpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
Inexplebilis, ἀσυμπλήρωτος.
Inexplicabilis, ἀνέκφραστος.
Inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ἄληπτος, ἀκαταμάχητος.
Inextricabilis, ἀνέξοδος, ἀμήχανος, ἄλυτος, ἀδιάδραστος, ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος.
Infabrè, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infacetus, ἄκομψος, οὐκ ἀστεῖος.
Infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
Infamia, ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.
Infamiâ notare, στηλιτεύειν τινα, ἄτιμον ποιεῖν τινα.
Infamiâ notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.
Infandus, ἄῤῥητος, ἀνεπίῤῥητος.
Infans, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.
Infans recens natus, ὑπέμβρυον, νεογνόν.
Infantia, νηπιότης, παιδία.
Infantulus, βρεφύλλιον.
Infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιβύω.
Infatuo, ἐκμωραίνω.

Infauſtus, δυστυχὴς, ὁ καὶ ἡ.
Infectâ re, ἄπρακτος.
Infectus, ἀγένητος, ἄπρακτος.
Infeliciſſimus, ταλαιπωρότατος, δυστυχέστατος.
Infelicitas, δυστυχία, δυσπραξία.
Infeliciter, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυστυχὴς, ταλαίπωρος, ἄθλιος.
Infelix ſum, δυστυχέω, κακοπαθέω.
Infenſum eſſe alicui, εἶναί τινι ἐχθρὸν, ἐχθραίνειν τινι.
Infenſus, ἐχθρὸς, δυσμενής.
Inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου.
Inferiæ, ἐναγίσματα, τάρχεα, -ων, τά.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ τὴν ἰσχὺ ἥττων.
Inferius, κατώτερον.
Infernalis, καταχθόνιος.
Infernus, ᾅδης, ου, ὁ· νεκροδέγμων.
Infernus, a, um, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ κάτω· ὁ καὶ ἡ ὑπόγαιος, καταχθόνιος.
Infero, εἰσφέρω, ἐπεισφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τινα συμφοραῖς, ζημιοῦν τινι· injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus, a, um, ὁ κάτω.
Infeſtatio, ἐνόχλησις, κάκωσις.
Infeſto, ἐνοχλέω, ὑβρίζω, κακουργέω, κακόω.
Infeſtus, ἀπεχθὴς, ὀχληρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω· *pro* maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, *nego*, ἀρνέομαί τι.
Infidelis, ἄπιστος, οὐ πιστός.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἄσπονδος, ἀβέβαιος.
Infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinitè, ἀδιορίστως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπείριτος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀῤῥωστία.
Infirmo, καταλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγείς.
Inflammatio, φλεγμονὴ, φλόγωσις.
Inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus & Inflexio, ἔγκαμψις.
Infligo, προσρίπτομαι, ἐμφορέω τινὶ πληγάς· verbera, προσβάλλω.
Inflo, ἐμπνευματόω, ἐμφυσάω.
Influo, εἰσρέω, ἐπιῤῥέω.
Infœcunditas, ἀγονία, ἀφορία.
Infœcundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος, ἀβλαστής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυστυχὴς, ταλαίπωρος.

Digitized by Google

Infortunatus ſum, κακῶς πράτίω, δυςυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τό.
Infra, ὑπὸ, *cum dat. & accuſ.* κάτω, ὑποτάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
Infremo, καλαφρυάτίομαι, ἐμβριμάομαι.
Infrendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας ἐπί τινα.
Infrequens, ἔρημος, ὁ· μανός. ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, καλαῤῥήγνυμι, ἐπικλάω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσία, ἢ, μίτρα κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέχω.
Infuſco, are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω.
Infuſio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις·
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemiſco, ἐπιςένω.
Ingemo, ςένω ἐπί τινι, *propter aliquid:* ςενάζω, ἀνοιμώζω, ἐξαθυμέω.
Ingenero, ἐπιγεννάω.
Ingenioſè, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingenioſus, εὐφυής, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγινόμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, εὐμεγέθης, πελώριος.
Ingenuè, ἐλευθερίως, ἀπλῶς, εὐγενῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικής.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημι τινί τι.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεὴς, ἄτιμος.
Ingluvies, γαςριμαργία.
Ingratè, ἀχαρίςως.
Ingratitudo, ἀχαριςία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀηδὴς, ἀτερπὴς, ἀχάριςος, ἀγνώμων.
Ingratus ſum, ἀχαριςέω, ἀχάριςός εἰμι.
Ingraveſco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem,* εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingreſſus, εἴσδυσις, πρόσοδος, εἴσοδος, βάδισις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βυβὼν, ἡ ἥβη.
Ingurgito, γαςρίζω, λαιμάω ἐμφορέω, καταῤῥήγνυμι.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηςος πρός τι, ἀνάρμοςος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, Inhæreſco, προσκολλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
Inhibeo, ἀνείργω, κωλύω. ἐπέχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
Inhoneſtè αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhoneſtus, αἰσχρὸς, ἀκαλλὴς, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἄσημος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhoſpitalis, ἄξενος, ἀκοινώνητος.
Inhoſpitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumanè & Inhumanitèr, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, ἡ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω κακῶς, ἐνταφιάζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρὸς, δυσμενὴς, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Iniquè ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, & περί τι, ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, *iniquè,* παρανόμως, δυσχερῶς, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνομος, παράνομος.
Initiatus, *ſacris imbutus,* μυςαγωγηθεὶς, μεμυημένος.
Initio, *inaugurò,* μυῶ *pro* inchoare, ἄρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχὴν *vel* τὴν ἀρχὴν, ubi κατὰ *ſubauditur.*
Initium, ἀρχὴ, προοίμιον, εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀηδὴς, ἀτερπής.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injungo, *mando,* ἐπιτίθημι, προςάγω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ· λώβη.
Injuria afficio, ἀδικέω τινα, ὑβρίζω.
Injuriâ, *adv.* ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injurioſè, ὑβριςικῶς.
Injurius, ὑβριςικός.
Injurius ſum, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζω.
Injuſſu, ἄνευ προςάγματος.
Injuſſus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευςος.
Injuſtitia, ἀδικία, ἀσέβεια, κακουργία.
Injuſtus, ἄδικος, ἀσεβὴς, ὁ ἡ ἡ.
Innaſcor, ἐπιφύομαι, ἐγγίγνομαι, ἐμφύομαι.
Innato, as, ἐννήχομαι, ἐννέω, ἐπιπλέω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικός.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Innecto, ἐμπλέκω.
Innitor, ἐπισχυρίζομαί τινι, ἐπερείδομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀβλαβὴς, ἀνέγκλητος.
Innocentèr, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innoteſco, διαγνωρίζομαι. γνώριμός εἰμι, ἐκφαίνομαι.
Innovo, καινίζω, νεόω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβής.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνέκδοτος, ἡ ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθὴς, ἀπειθής.
Inobedientia, ἀνηκοοσία, ἀπείθεια, ἀπειθία.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffenſus, ἀβλαβὴς, ἀπήμων.
Inofficioſus, ἀχάριτος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτός.

Inopia

Digitized by Google

nopia, ἀπορία, ἔνδεια, πλωχεία.
nopiâ laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
nopinantèr, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
nopinatè, ἀπροσδοκήτως.
nopinatus, ἀπροσδόκητος.
nope, ἄπορος, πλωχὸς, ὁ ἐνδεής.
nordinatus, ἀσύντακτος.
nornatus, ἄκοσμος, ἄκομψος.
nquam, λέγω, φημί.
nquies & Inquietudo, ἡ τοῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀγρυπνία, ταραχή.
nquietudo, διαθορυβέω.
nquietus, ἄςατος, ἀνήσυχος.
nquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
nquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυνθεὶς, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημί.
Inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquiſitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
Inquiſitor, ἐξεταςὴς, βασανιςὴς.
Inſalubris, νοσώδης, νοσηρός.
Inſalutatus, ἀπροσηγόρητος.
Inſanabilis, ἄνιατος, ἀθεράπευτος.
Inſania, μανία, ἄνοια, παραφροσύνη.
Inſanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Inſanus, ἐμμανὴς, μανικός.
Inſatiabilis, ἄπληςος, ἀπλήρωτος, ἀκόρεςος.
Inſatiabilitas, ἀπληςία, ἀδηφαγία.
Inſatiabilitèr, ἀκορέςως.
Inſciens, ἀγνοὼς, ἀμαθὴς ὤν.
Inſcitè, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inſcitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inſcitus, ἄμουσος, ἄτεχνος.
Inſcius, ἀνεπιςήμων, ἀμαθής.
Inſcribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inſcriptio, ἐπιγραφὴ ἐπίγραμμα.
Inſculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Inſecta, ἔντομα.
Inſector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Inſenſibilis, ἀναίσθητος.
Inſenſibilitas, ἀναισθησία.
Inſepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
Inſequor, ἐπακολουθέω, διώκω.
Inſero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
Inſero, inſevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
Inſertus, ἐμβληθεὶς, ἐντεθείς.
Inſervio, δουλεύω, διακονέω, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inſervire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
Inſideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
Inſidiæ, ἐνέδρα, ἐπιβουλὴ, λόχος.
Inſidias ſtruo, ἐπιβουλεύω· ἐνέδρας καθίζειν τινί, ἐνέδραν ποιεῖσθαί τινι.
Inſidiator, ἐπίβουλος.
Inſidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Inſidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
Inſidiosè, μετ' ἐπιβουλῆς.
Inſido, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
Inſignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.

Inſignio, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
Inſignis, ἐπίσημος, λαμπρὸς, ἐπιφανής.
Inſilio, εἰσάλλομαι, ἐμπηδάω.
Inſimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Inſimulo, προβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω.
Inſinuatio, παρείσδυσις.
Inſinuo, ὑποδύομαι, ἐγκατοικίζω, ἐγκολπίζω.
Inſipidus, δύσχυμος, ἄγευςος.
Inſipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρός.
Inſiſto, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, precibus: ἐνίσχομαι ἔν τινι, ἐφίςαμαι.
Inſociabilis, ἀκοινώνητος.
Inſolens, ἀήθης· *pro* ſuperbo, ἀλαζών.
Inſolentèr ſe efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Inſolentia, ἀήθεια· *item* arrogantia, ἀλαζονία, ὑπερηφανία.
Inſoleſco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Inſolo, ἡλιάζω, ἡλιόω.
Inſolubilis, ἄλυτος, δύσλυτος.
Inſomnia, æ. f. *vigilia*, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
Inſomnis, ἄϋπνος, ἄγρυπνος.
Inſomnium, ἐνύπνιον.
Inſono, ἐνηχέω.
Inſons, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
Inſpectio, ἐπισκοπὴ, ἐφορία.
Inſpecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inſpector, ὁ ἐπίσκοπος, θεωρός.
Inſperatò, ἀνελπίςως, παραλόγως.
ex Inſperato, ἐκ παραλόγου.
Inſpergo, ἐγκαταςπείρω, ἐπιπάσσω.
Inſpicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω, τὴν φύσιν, naturam: ὁράω.
Inſpiratio, εἰσπνοὴ, ἔμπνευσις.
Inſpiratus, ἐμπνευσθείς.
Inſpiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inſpuo, ἐπιπτύω, καταπτύω.
Inſtabilis, ἀβέβαιος, εὐμετάβολος, ἄςατος.
Inſtabilitas, ἀςασία, ἀκαταςασία.
Inſtantèr, ἐνςατικῶς.
Inſtantia, ἡ ἔνςασις.
Inſtar, δίκην, *cum genit.* ὡς.
Inſtauratio, ἀνασκευὴ, ἀποκατάςασις.
Inſtauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίςημι.
Inſterno, ἐπιςρώννυμι, ςρωννύω κλίνην.
Inſtigatio, παρακίνησις, παρόρμησις.
Inſtigo, as, παροξύνω, ἀναπείθω τοῦτό σε, ad hoc te: παρορμάω τινα.
Inſtillo, ἐνςαλάζω & ἐνςάζω.
Inſtinctu divino, κατὰ Θεόν.
Inſtinctus, ûs, ui, παρόρμησις, παροξυσμὸς, κίνησις.
Inſtitor, παλιγκάπηλος, αὐτοπώλης.
Inſtituo, *decerno*, προαιροῦμαι, ἐγχειρέω· *pro* incipio, ἐνίςαμαι· *pro* doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hâc re: διδάσκω τινα.
Inſtituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Inſtitutio, *doctrina*, παιδεία, εἰσαγωγή.
Inſtitutum, ἔθος, τό· παίδευμα, *denotat etiam* propoſitum, προαίρεσις, σκοπός.
Inſtitutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.

Digitized by Google

Inſto, urgeo, ἐνίστημι· pro incumbo, ἔγκειμαι· pro imminere, ἐφίζειν.
Inſtratum, κατάστρωμα.
Inſtructio, κατασκευή.
Inſtruere, id eſt, docere, διδάσκειν τινα.
Inſtrumentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον, -ου, τό· σκεῦος.
Inſtruo, ordino, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Inſuavis, ἀγλυκὴς, ἀηδής.
Inſueſco, ἐθίζομαι.
Inſuetus, ἀήθης.
Inſula, νῆσος, νησίδιον.
Inſularis, νησιωτικός.
Inſulſè, ἀνοήτως.
Inſulſus, ἄναλος, ὁ· pro fatuo, ἀναίσθητος, ἄγναμος.
Inſultatio, ἔφαλσις, χλευασία.
Inſulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω τινι, ἐντρυφάω τινι.
Inſum, ἔνειμι, διατρίβω.
Inſumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Inſuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλά τε.
Inſuperabilis, ἀδάμαστος, ἀήττητος, ἀνάλωτος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Inſurgo, ἀνθίσταμαι, ἐπαίρω.
Intabeſco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκμαῖος ὑγιὴς, σῶος, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθαρσία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκατάσχετος.
Intemperantèr, ἀκρατῶς.
Intemperantèr vivo, ἀκολασταίνω, ἀτακτέω, ὑπερμαζάω.
Intemperantia, ἀκολασία, ἀκρατία, ἀσωτία, ἀμετρία.
Intemperies, δυσκρασία, ἀκαταστασία.
Intempeſta nox, ἀκρόνυξ, ἀκρονυχία, νυκτὸς ἀωρία.
Intempeſtas, δυσκρασία.
Intempeſtivè, οὐκ εὐκαίρως, οὐκ ἐν καιρῷ παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.
Intempeſtivus, a, um, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: παρακαίριος.
Intempeſtus, ἄωρος, παρακαίριος.
Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾶν, ἐνατενίζειν.
Intendere animum, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, ἐφιστάναι τινι.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intenſio, ἐπίτασις, ἔντασις.
Intentatus, ἀπείρατος.
Intentè, ἐντεταμένως.
Intento, προτείνω.
Intentus, ἐντεταμένος.
Inter, μεταξὺ, cum genit. ut μεταξὺ λέγων, inter dicendum: ἐν cum dat. vel εἰς cum accuſ.
Inter hæc, ἐν τούτῳ. ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἐπακτοὶ ἡμέραι.
Intercapedo, διάστημα, διαχώρημα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἐπιτυγχάνω.
Interceptus, μεσολαβηθείς.
Interceſſio, ὑπερέντευξις.
Interceſſor, ἐνστάτης, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.
Interdicere igni & aquâ, πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ στέγης εἴργεσθαι.
Interdico, veto, παραγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόῤῥησις, ἀπόῤῥημα, τό.
Interdictum, ἀπόῤῥημα, τὸ παράγγελμα, ἀπαγόρευμα.
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Intereſt, vide refert.
Interfector, φονεὺς, ἀναιρέτης.
Interficio, ἀναιρέω τινα, κτείνω τινα, φονεύω.
Interfluo, διαῤῥέω.
Interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, διαφθείρω τινα, κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.
Intermedius, παράμεσος.
Interminatus, ἀπέραντος.
Interminor, ἐπαπειλέω. ἐμβριμάομαι.
Intermiſſio, διάλειψις, ἄνεσις.
ſine Intermiſſione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, ceſſo, διαλείπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internoſco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγου παρεμβολὴ, διακοπή.
Interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρατίθημι.
Interpoſitio, παρεμβολὴ, παρένθεσις.
Interpres, ἐξηγητὴς, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, acc. παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, στιγμαῖς διαιρῶμαι.
Interregnum, μεσοβασιλεία.

Digitized by Google

Interrex, μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεής, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω σε τῦτο, de hac re te: *vel* περὶ τύτο πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀπορρήγνυμι, διαλύω.
Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
Interruptio, ἀπόῤῥηξις, διακοπή.
Interſeco, διατέμνω.
Interſero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interſtitium, διάστημα, τὸ. διαχώρημα, τὸ μεταξύ.
Interſum, ἐγκαθίσαμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus: *pro* differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάτασις, διάστημα, τὸ.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Inteſtatò, ἀδιαθέτως.
Inteſtatus, ἀδιάθετος.
Inteſtina, orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Inteſtinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἔνυστρον.
Inteſtinus, a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intimè, οἰκειότατα.
Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.
Intinctus, ἐμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀβάσταστος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσοιστος.
Intono, βροντάω, ἐκβροντάω.
Intonſu, ἄκαρτος, ἀκερσεκόμης.
In totum, διαμπάξ.
Intrà, ἐντὸς, *gen.* ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάμαστος, ἄτεγκτος, ὁ καὶ ἡ. ἀτειρὴς, ἀμεταχείριστος.
Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεὴς, ἀθαμβὴς, ὁ καὶ ἡ. ἄτρομος, ἄφοβος, ἄοκνος.
Intrinſecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτὸν, -ῦ, τὸ.
Intrò, *adverb.* ἔσω, εἴσω.
Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγὴ, προσαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσδυσις, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
Introrſus, *vel* -ſum, εἰς τὸ ἔσω, *vel* εἴσω.
Introſpicio, εἰσοράω, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, & πρός τινα. ὁράω τι, καθοράω.
Intuitus, ἔποψις, ὄψις.
Intumeſco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
Invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκεύοις, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικὴν, *Atticam:* ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invaleſco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Invaletudo, ἀῤῥωστία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄῤῥωστος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος.
Invaſio, ἐπίθεσις, ἐσβολή.
Invaſor, ἐπεμβάτης, ἐπελάτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
Invenio, εὑρίσκω & εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετὴς, εὑρέτωρ.
Inventum, ἐνθύμημα, τὸ· εὕρημα, τὸ.
Inventus, εὑρημένος, εὑρεθείς.
Invenuſtè, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
Invenuſtus, ἄμουσος, ἀχάριστος.
Inverecundus, ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος.
Inverſio, ἀναστροφὴ, καταστροφή.
Inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
Inveſtigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Inveſtigator, ἰχνευτής.
Inveſtigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveteraſco, περιγηράσκω, παλαιῶμαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω σοι τῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ· βασκανία.
Invidiâ carens, ἄφθονος, ἀβάσκανος.
abſque Invidiâ, ἀφθόνως.
in Invidiâ eſſe, ἐπίφθονος εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερὸς, ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare ſtudiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀνεκβίαστος.
Inviſo, ἐπισκοπέω τινα, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Inviſum eſſe alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
Invitâ naturâ, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invitò, ἄκοντι, ἀκουσίως.
Invito, καλέω τινα πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: καλεπάγω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐχ ἑκών.
In univerſum, ὅλως, καθόλου.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμύρω & πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.
Involucrum, εἴλημα, ἐνείλημα.
Involvere faſciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινα συμφοραῖς, calamitatibus: περιειλέω.
Inurbanè, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ οὐκ ἀστεῖος.
Inurere alicui ignominiam, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.

Inuro,

Digitized by Google

Inoro, ἐγχαίω, ἐπιχαίω.
Inuſitatè, ἀχρείως, ἀχρείως, ἀήθως.
Inuſitatus, ἄχρεῖος, ἀήθης, ἄτριβος.
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελής, ἀχρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηστία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.
Io, ἰώ, ἰού.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
Jocone an ſeriò, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινι, cum aliquo: ἀστείζω, χαριεντίζομαι.
Jocoſus, εὐτράπελος, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιά, σκῶμμα, -ατος, τὸ· παίγνιον, τὸ· γελοῖον.
Ionia, Ἰωνίς, Ἰωνία.
Ipſe, αὐτός.
Ipſiſſimus, αὐτότατος.
Ira, ὀργή, κότος. θυμός, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζειν τινα.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργήν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracundè, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος· ἀκρόχολος, ὁ.
Iraſcor, ὀργίζομαί τινι, vel περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθείς, θυμούμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιστος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιστία.
Irreligioſus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπισκεύαστος.
Irrepo, παρεισπίπτω, παρεισδύομαι.
Irreprehenſibilis, ἀναμάρτητος, ἀκατάγνωστος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ἀκάματος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverentèr, ἀναιδῶς, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντία.
Irrevocabilis, ἀναπότρεπτος, ὁ ϗ ἡ· ἀμετάπειστος.
Irrideo, καταγελάω τινος, & τινι, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινα.
Irrigatio, ἀρδεία, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαίνω.
Irriguus, κατάρρυτος.
Irriſor, χλευαστής, μῶκος.
Irriſus & Irriſio, χλευασία, χλευασμός, διασυρμός, καταγέλως.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παροξυσμός.
Irritatio, παροξυσμός, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Irritatus, ἐρεθισθείς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινα πρός, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας ἐπ' αὐτόν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιεῖν.
Irritus, ἄθετος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
Irrigo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.

Irrumpo, εἰσπίπτω τινι, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινι, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀνάρρηξις, ἡ· ἐμβολή.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινι.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτός, ἡ, ὁ.
Iſtac, διὰ τοῦδε τοῦ τόπου.
Iſte, οὗτος, ὅδε.
Iſtic, adverb. αὐτόθι, τῇδε, αὐτόθι.
Iſtinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Iſtiuſmodi, τοιουτότροπος, τοιοῦτος.
Iſtorſùm, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
Ita, adverb. οὕτως, οὑτωσί, ναί, πάνυγε.
Ita, ut, οὕτως, ὡς, vel οὕτως, ὥστε.
Itane, οὐκ ἄραγε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
Itaque, ἄρ' οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.
Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδός, ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus Iter facere, πορεύεσθαι τοῖν ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, δευτερόω, δευτεριάζω.
Iterùm, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
Iterum atque iterum, αὖθις ϗ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
Itinerarium, ὁδοιπορικόν.
Juba, χαίτη, ἡ.
Jubar, σέλας, -αος, τό.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τοῦτο, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.
Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucundè, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundiſſimè, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονή, τερπνότης.
Jucundus, ἡδύς, ἄλυπος, τερπνός.
Judex, κριτής, οῦ, ὁ· δικαστής.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσκρίτος.
Judicialis, δικαστικός, κριτικός.
Judicium, δίκη, κρίσις, -εως, ἡ· κρίμα, τὸ· pro opinione, δόκησις.
Judico, κρίνω τινα, & περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, τὸ πέλεθρον, & πλέθρον.
Jugitèr, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
Jugulatio, ἀπόσφαξις, σφαγή, ἡ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρή, ἡ· αὐχήν.
Jugum, ζυγός, ζεῦγος, τό, montis, κορυφή, λόφος.
Jugum ſervitii, τὸ δούλειον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ σχοινών.
Junceus, σχοινώδης.
Juncoſus, idem.
Junctìm, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφή.
Juncus, σχοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ἡ.
Junius, ἑκατομβαιών, ἴουνιος.
Juno, Ἥρα.
Jupiter, Ζεύς, τοῦ διός· κεραυνός.
Jura violare, θέμιστας παρεῖν.

Jura-

Digitized by Google

Juramento ſe obſtringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
Jure, δικαίως, εἰκότως, ἐνδίκως.
Jurgioſus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος, -εος, τό. λοιδορία.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστής.
Juriſconſultus, ὁ νόμιμος, συμβουλευτικός.
Juriſdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Juriſperitus, δικαστικός, νομικός.
Juriſprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι & ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus *pro* liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον· θέμις, -ιστος· *pro* poteſtate, ἐξουσία.
Juſjurandum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα & τινι.
Juſculum, ζωμίδιον.
Juſſum, ἀπόταξις, πρόσταγμα.
Juſta, *exequiæ*, ἐναγίσματα, τά.
Juſta facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Juſtè, δικαίως.
Juſtificatio, δικαίωσις, καθοσίωσις.
Juſtifico, δικαιόω.
Juſtitia, δικαιοσύνη·
Juvat, *delectat*, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστι.
Juvenca, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, Juvenculus, νεωτέρα, νεώτερος.
Juvencus, μόσχος, -ου, ὁ· πόρταξ, ακος, ὁ.
Juveneſco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικός, μειρακιώδης.
Juveniliter, νεανικῶς, ἡβηδόν.
Juvenis, νεός, νεανίσκος, κοῦρος, ὁ· νεανίας, -ου, ὁ, ἠΐθεος, αἴζηος.
Juvenis ſum, νεανιεύω & νεανιάζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.
Juvo, ὠφελέω τινι, & τινα, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, *adverſus hoſtes*.
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, *dum dat.* adv. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.

K.

KAbbala, *v.* Cabbala.
Kalendæ, αἱ καλάνδαι, *Plut.* νουμηνία. *idem*.
Kalendarium, Καλενδάριον.
Klimax, *v.* Climax.

L.

LAbaſco, καταφέρομαι, *pro* animo concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λῶβη, ἡ λύμη, πλαῖσμα.
Labefacto, & labefacio, λυμαίνομαι, *accuſ.* & *dat.*
Labellum, χειλάριον.
Labellum, *vaſculum*, λεκάνη.
Labem aſpergere alicui, ἐκμαίνειν τινα.
Labes, λύμη, πῖσμα, τό. κηλὶς, βλάβη, -ης, ἡ.
Labium, & labrum, χεῖλος, -εος, τό.
Labo, as, are, ὑποφέρομαι, ἀπορρέω.
Labor, *cado*, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος, -ου, κόπος, μόχθος.
Laboratus, ἐξεργασθείς.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθεί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laborioſè, ἐπιπόνως.
Laborioſus, ἐπίπονος, ὁ ἡ ὁ· καματώδης, μοχθηρός, τλήμων.
Laboro, *operam do*, πονέω, ἀσκέω *pro* male habeo, μοχθέω· *pro* angor, φροντίζω, σπουδάζω περὶ &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χελύνην ἐσθίειν.
Labrum, *vas*, πλυνός, λεκάνη.
Lac, actis, γάλα, γαλακτος.
Lac concretum, τεθρομβωμένον γάλα,
Lacer & Lacerus, διεῤῥωγώς, ῥακώδης.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φελόνης, μανδύη, -ης, ἡ.
Lacero, περισύρω, σπαράττω, λωβάω, διέσπαστω, ξαίνω, συντρίβω.
Lacerta & Lacertus, σαῦρος.
Lacertoſus, μυώδης.
Lacertus, μύων, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
Laceſſitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, *contumelia*.
Laceſſo, *provoco*, προκαλέομαι τινα εἰς ἀγῶνα· προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Lacinioſus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ, -υος, τό.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρύδιος.
Lacrymas abſtergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
abſque Lacrymis, ἀδακρυτί.
Lacrymo & Lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymoſus, ἔνδακρυς.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari ſpe vanâ, κεναῖσιν ἐλπίσι θρέμμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνός, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacteo, *lac ſugo*, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.

Lacteus,

Digitized by Google

Lacteus, γαλακτικὸς, γλαγερός,
Lacto, *lac præbeo*, γαλακτιάω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.
Lacuna, τέναγος, τό· τελμὶς, τέλμα, -ατος, σήραγξ.
Lacunar, φάτνωμα, τό· καταστέγασμα, ὀροφή.
Lacuno, καμαρόω.
Lacunoſus, τεναγώδης, τελματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινα, κακόω, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, τρίβων.
Læſio, ὕβρισις, ἐπηρεία.
Lætè, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινα ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρὰ, -ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitiæ perſundor, γανύομαι.
Læto animo eſſe, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαβιῶν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τούτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρὸς, εὔθυμος, ὁ ϗ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, *manus ſiniſtra*, σκαιά.
Lævigo, *complano*, λεαίνω.
Lævis, *glaber*, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.
Lævus, λαιὸς, σκαιὸς, *pro* inauſpicatò δυσοιώνιστος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγηνος.
Laguncula, λαγήνιον.
Laicus, λαϊκὸς, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολύθρηνος, θρηνώδης, πολυπενθὴς, στονόεις.
Lamentatio, ὀδυρμὸς, θρῆνος, ὀλοφυρμὸς, κλαυθμὸς. οἰκτιρμος.
Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.
Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἐλασμὸς, πέταλον.
Lampas, λαμπὰς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφορος.
Lancino, *lacero*, θυνάζω, κατασχάζω.
Laneus, ἐρεοῦς.
Langueo, ἀσθενέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀτονέω, ἀποκάμνω.
Langueſco, χαλάω ἐκκάμνω.
Languidè, δυσθύμως, ἐπιλίγδην.
Languidus, χαλαρὸς, νωθρός.
Languor, παρακμὴ, ἀσθένεια, -ας, ἡ.
Laniatio, ἄμυξις, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον κρεουργεῖον.
Lanifex, ἐριουργὸς, ταλασιουργός.
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριοφόρος, μαλλοφόρος.
Lanio, κρεουργῶ, ἀμύσσω, σπαράττω.
Laniſtæ, γυμνασταί.
Lanius & lanio, κρεωπώλης, κρεουργὸς, ἀρταμος, κρεωδαίτης.
Lanuginoſus, ἰουλώδης.
Lanugo prima, ἄνθος, ἴουλος, λάχνη, προπωγώνιον, χνοῦς.

Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λευστήρ.
Lapidè ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες, -ων, οἱ.
Lapideſco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεις, λάινος.
Lapidibus ſtratus, λιθόστρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινα.
Lapidoſus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος, ὁ, *vel* ἡ· πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀγωναῖος.
Lappa, τὸ ξάνθιον.
Lapſus, *part.* ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρησε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγὶς, πέδη, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σάρξ, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, ἐφέστιοι θεοὶ, δαίμονες·
Largè, δαψιλῶς.
Largior, δωρέομαι σοι ἵππον, χαρίζομαι.
Largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρὸς, δαψιλὴς, πολύδωρος.
Larix, λάριξ, -κος, ἡ.
Larvæ, μορμῶνες, μορμολύκεια.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Laſcivia, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Laſcivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω, & ἀσελγῶ, ἀκολασταίνω, λαγνεύω·
Laſcivus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, λάγνος, ἐρωτικὸς, μάχλος, κωμαστής.
Laſſeſco, ἐκκάμνω.
Laſſitudo, κόπος, κάματος.
Laſſo, *fatigo*, κοπόω, καταπονέω.
Laſſus, κεκμηκὼς, κοπωθεὶς, κατάπονος.
Latè, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, καταφύγιον, φωλεὸς, ὁ.
Latebroſus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος. κρυφαῖος.
Latentèr, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
à Latere, πλευρόθεν, ἐκ τοῦ πλαγίου.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, φάνος, -ου, τό.
Latex, νᾶμα, ῥεῖθρον.
Latibulum, φωλεὸς, -οῦ, ὁ· χηραμός.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latinè, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστί.
Latinus, Λατῖνος, Ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.

Digitized by Google

Latitudo, εὖρος, τὸ πλάτος, πλάτυσμα εὐρύτης.
Latratus, ûs, ὑλαγμὸς, ὑλακή.
Latrina, ἀφεδρὼν, ἀπόπατος, κοπρών.
Latro, as, ὑλακτέω τινα, *in aliquem*, βαΰζω.
Latro, onis, ὁ λῃστὴς, οῦ· κλέπτης.
Latrocinium, λῃστεία.
Latrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ λῃστίδιον.
Latus, eris, πλευρὸν, πλευρά.
Latus, a, um, πλατὺς, εὐρὺς, -έος, ὁ· εὐρύχωρος.
Lavacrum, λουτρὸν, κολυμβήθρα.
Lavatio, λοῦσις, λουτρόν.
Laudabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιέπαινος.
Laudabilitèr, ἀξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
Laudatus, ἐπαινετὸς, καλευφημημένος, εὐδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ· ἀξιοπρεπὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν πόνον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω τι, εὐλογέω τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινα.
Laudo valdè, καταινέω λίαν, ἀνευφημέω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθημι.
Lavo, *abluo*, λούω, *de corpore*: νίπτω, *de manibus*: πλύνω, *de veſtibus*.
Laurea, δαφνὶς, δάφνινον φύλλον.
Laureati, δαφνηφοροῦντες.
Lauretum, δαφνών, ὁ.
Laurus, δάφνη.
Laus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφημία.
Lautè, λαμπρῶς.
Lautè veſtitus, ἁβροχίτων, ἁβροείμων.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπής.
Laxamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω δέσμα, *vincula*: ἀνίημι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρὸς· *pro* amplo, εὐρύς.
Lea & Leæna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμαντήριον.
Lectica, φορεῖον, κλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινάριον, κλιντήριον.
Lectus, κλίνη, εὐνὴ, κοίτη, ἡ· κράβατος.
Legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
Legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
Legatus, πρεσβευτής.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges ſervare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα, λεγεὼν, ὁ.
Legiſlator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitimè, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσμος.
Lego, as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.

Lego, λέγω, ἀναγινώσκω· colligo συλλέγω· *pro* prænavigare, παραλέγεσθαι· *pro* ſurripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδροψ, φακή.
Lembus, λέμβος, ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμῶνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαστρωπὸς, ἡ· πορνοβόσκος, ἡ.
Lenimentum, κήλησις, πραΰνσις, μείλιγμα, θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἠπιάω κηλέω.
Lenis, πρᾳστικὸς, ἤπιος, πρᾶος, μείλιχος, λεῖος, ἄοργος.
Lenitas, πραότης, ἠπιότης, πραΰτης.
Lenitèr, ἠπίως, πράως, ἡσύχως, λείως.
Leno, onis, μαστρωπὸς, ὁ καὶ ἡ, πορνοβόσκος.
Lenocinium, μαστρωπεία· *pro* illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαστρωπεύω· *pro* blandiri, κορίζομαι, κολακεύω.
Lens, lendis, κόνις, ἡ.
Lens, lentis, φακὸς, φακή.
Lentè, *tarde*, βάδην, βραδέως.
Lentiginoſus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδύτης, νωθεία.
Lentus, a, um, γλίσχρος, βραδὺς, νωθής.
Leo, λέων, -οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepidè, στωμύλως.
Lepidus, καλλιεπὴς, στωμύλος, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos & Lepor, καλλιέπεια, κομψότης, αἱμυλία, ἀστεισμός.
Lepra, λέπρα.
Lepus, oris, λαγὼς, λαγωός.
Lepuſculus, λαγώδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethalitèr, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia, *vel* Lethargus, ὁ λήθαργος, ληθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, φόνος.
Levatio, Levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πραΰνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀβέβαιοι.
Levir, δαὴρ, -έρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ὠκύς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ὠκύτης, φαυλότης.
Levitèr, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλίγδην· *pro* parum, ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον.
Levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.
Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βιβλίον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἄσμενος, ἑκών.
Libentèr, ἀσμένως.
Liber, τὸ βιβλίον, ἡ βίβλος.
Liber, a, um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὐτάρχος.
Liberales artes, ἐλευθέριαι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ καὶ ἡ, ἐλεύθερος. *pro* munifico, δαψιλὴς, ὁ καὶ ἡ.

Digitized by Google

Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberalitèr, ἐλευθερίως.
Liberalitèr educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθερωτὴς, λυτρωτής.
Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, ἐλυτρωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, περισωθείς.
Liberè, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτροῦμαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, περισώζω.
Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem aſſerere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικός.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, *placet*, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.
Libidinoſus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, καταφορά, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ κλέρισμα, τὰ νεκύα, τὰ ἐντάφια.
Libitinarius, κλεριστὴς, ἐνταφιαστής.
Libo, as, λείβω, σπένδω.
Libra, λίτρα, σταθμὸς, ζυγός.
Libraria, æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος, καλλιγράφος.
Librator, ὁ σταθμώμενος, ζυγοστάτης.
Libro, ταλαντάω, σταθμάομαι.
Libum, ψαιστός.
Licentèr, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentioſus, ὁ τετολμημένος.
Liceor, ἀντωνοῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, *fas eſt*, θέμις ἐστὶ, ἔξεστι, ἔνεστιν.
Licèt, *conjunctio*, κἂν, καίτοι, εἰκαί.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνέομαι, πλειστηριάζω.
Licitum eſt, ἔξεστι· θέμις ἐστί.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien, enis, σπλήν.
Lienoſus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, Ligatura, σύνδεσμος, δεσμός.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κᾶλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo, onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λείρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν, -ῶνος.
Lilium, κρίνον, λείριον, -ου, τὸ· σοῦσον, -ου, τό.
Lima, ῥίνη, -ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κοχλίας.

Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, οὐδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ ἀτραπός· ὅρος, -ου, ὁ· ὁρισμός.
Limis, intueri, παρακόπτειν εἴς τι, παραβλέπειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo, as, ῥινέω, ἐκρινίζω, περιψάω, *pro* expolio, καλλωπίζω.
Limoſus, ἰλυώδης, βορβορώδης.
Limpidus, *clarus*, διαφανής.
Limus, ἰλὺς, πηλὸς, βόρβορος, ὁ.
Limus, a, um, πλάγιος, παραβλώψ.
Linctus, ûs, λεῖγμα, τὸ· ἔκλειγμα.
Linea, γραμμὴ, πέρας.
Linea media, ἡ διάμετρος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαί. ὑπογραφαί.
Lingo, λείχω.
Lingua, γλῶσσα, *vel* -ττα· διάλεκτος.
Linguâ eâdem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ ἡ· ὁμόφωνος.
Lingula, γλωσσάριον, γλωσσίς.
Linio, *ungo*, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος· λῖς, τος, ἡ ὀθόνη.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη, -ης, ἡ· σινδὼν, ὁ.
Linteus, λίνεος, -οῦς.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλημάω, & γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημῶν, γλαμυρός.
Liquamen, χύλισμα, -ατος, τὸ· χύλωσις.
Liquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
Liquefactio, τῆξις & τηκεδών.
Liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
Liqueſco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὲς, δῆλον, προσφανές ἐστι.
Liquidò, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, ὁ· *pro* puro, καθαρός· διαφανής.
Liquor, ὑγρότης, τὸ ὑγρὸν, χυλὸς, οῦ, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
Lis, litis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἅμιλλα, -ης, ἡ· ἔγκλημα, κρίσις.
Litatio, καλλιέρημα, τό.
Litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, γράμμα, τό.
Literæ ſacræ, ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιστολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιστολήν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas conſigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιστολάς ἐπιστέλλειν· ἐπιστολὴν δοῦναι.
Literas ſcribere, ἐπιστολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις ἐξητασμένοι.
Litigator, ἐριστὴς, φιλόνεικος.
Litigioſus, ἐριστικὸς, ἀμφισβητητικός.
Litigo, ἀμφισβητέω, δικάζομαί τινι περί τινος

Digitized by Google

σθᾶν, ob mercedem : ἐρίζω τινι περί τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελειόω.
Litura, ἡ ἀλοιφή.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλός, θὶν, θινὸς, ὁ ϗ ἡ· λιμὴν, ένος, ὁ.
Liveſco, *lividus fio*, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πέλιος.
Livor, πελίωμα, μώλωψ, ωπος.
Lixa, æ, σκευοφόρος, φορτηγός.
Lixivia, æ, & Lixivium, κονία.
Lixus, a, um, ἑψητός.
Loca, præerupta, παίπαλα, ων, τά·
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.
Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος, ἐκδιδούς.
Loco ejus, ἀντὶ, *cum genit.* ἀντί τινος.
quo Loco ſunt res adverſariorum, πῶς ἔχει τὰ των ἐναντίων.
Loco pono, τάτlω *pro* elocare, ἐκδιδόναι εἴς τινα, *interdum ſignificat*, pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
Loculus, λάρναξ, κος, ἡ· θύλαξ.
Locum dare, περιχωρεῖν τινι.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειὸς, εὐκτήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρος· *pro* opportunitate, καιρός.
Locus irriguus, εἰαμενὴ, ῆς, ἡ.
Locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
Locus uliginoſus, τῖφος, εος, τό.
Locuſta, ἀκρίς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.
Loligo, τευθὶς, τεῦθος, ου, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λείωμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμέων.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόῤῥωθεν, πόῤῥω.
Longè latèque, διεξοδικῶς.
Longè melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάστημα, διαμονὴ, μακρότης, -ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερόριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longiſſimè, πορρώτατα.
Longiſſimus, μήκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης, μῆκος, τό.
Longius, ἀποτέρω, πορρωτέρω.
Longo tempore poſt, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μακράν.
Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
Loquaciſſimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquacitèr, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, σπερμολόγος.
Loquela, λαλιὰ, λέσχη.
Loquor, λαλέω τινι, & πρός τινα· ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.

Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοπόδης, ου, ὁ.
Lorum, ἱμάς.
Lotium, *urina*, οὖρον, οὔρημα.
Lubens, ἄσμενος, ἡδόμενος.
Lubentèr, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ φίλον ἐστί.
Lubricus, σφαλερὸς, γλίσχρος, εὔκολος, εὐόλισθος.
Lucania, ἀλλᾶς, ἄντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φωτεινός.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri cauſâ aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri ſtudium, φιλοκέρδεια.
in Lucro deputare, κέρδος νομίζειν τὶ, ἐν κέρδει ποιεῖσθαι.
Lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliquâ re, κέρδος, ποιῶ.
Lucroſus, κερδαλέος, κερδῷος, πολυκερδὴς, χρηματιστικὸς, ἐπωφέλιμος.
Lucrum ſordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, ἆθλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, τὸ· πάλη.
Luctator, ἀγωνιστὴς, ἀθλητής.
Luctor, παλαίω.
Luctuoſus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, θρῆνος, πένθος, τό.
Lucubratio, νυκτογραφία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτογραφέω, προσαγρυπνέω.
Luculentè, φανερῶς.
Luculentus, διαυγὴς, ἔκδηλος.
Lucus, τέμενος, τὸ· ἄλσος, εος, τό.
Ludere aleâ, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινι· καταμωκάομαι, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλαστον, ἔμπαιγμα, χλεύη, χλεύασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἔμπαιγμα, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐντρυφάω, ἐξαπατάω.
Ludimagiſter, γραμματιστὴς, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω *pro* derideo, καταγελάω τινος, σκώπτω.
Ludus, παιδία, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς. φθορὰ, λύμη, βλάβη.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθεῖν τινα, & ἐπί τινος, propter aliquid, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ· γοώδης, γοερὸς, θρηνώδης, πολύστονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς. ψόα, ἰξὺς, ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τὸ. φέγγος, τό.
Luminare, φωστὴρ, ὁ.
Lumine caſſus, ἀφώτιστος, ἄμοιρος φωτός.

Digitized by Google

Luminoſus, φαεινός, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, σεληναία, μήνη.
Luna creſcens & decreſcens, σελήνη τελεομένη ἢ φθινύθουσα.
Luna nova, νουμηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, *perſolvo*, ἀποτίνω, διαλυτρόω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκεῖον, λυκίη.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαίμαργοι.
Luridus, ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελάγχλωρος.
Luſcinia, ἀηδὼν, ἡ, & ἀηδὼ, -όος, -οῦς.
Luſcioſus, μύωψ.
Luſcus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Luſor, παίκτης
Luſtralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Luſtrare exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
Luſtratio, περιπόλησις, *item* κάθαρσις.
Luſtro, περιπολέω, περίειμι, περιοδεύω· *deindè*, expio, καθαίρω, ἁγνίζω, *tum* luſtrare animo, ἐξετάζειν.
Luſtrum, σπήλαιον, *pro* lupanaribus, πορνεία, τὰ, πορνοβοσκεῖα, *etiam idem quod* Olympias, ἡ πενταετία, ἡ πενταετηρίς.
Luſus, παιδιὰ, παῖγμα.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, κροκώδης.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Lutoſus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἐνυδρίς.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ· ἰλὺς, βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παράθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾶν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.
Luxurio *vel* Luxurior, καταςρηνιάζω, ἀσωτεύομαι, Luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσιν.
Luxurioſè, ἀσώτως.
Luxurioſus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκρατεια.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λύγξ, -κὸς, ὁ ἢ ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
Lyricen, λυρῳδός.

—

M.

MAcellum, κρεωπώλιον.
Macer, Macilentus, ἰσχνὸς, λεπτὸς, λειπόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτακεὶς, ἐναποβραχείς.
Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, Machinatio, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινι.
Macies, λεπτότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἀπίμελος, ἄσαρκος.
Maceror, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, εὖγε, εὖγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, θύω & -ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus, a, um, ἐπαυξηθείς.
Macula, σπίλος, κηλίς.
Maculâ aſpergere aliquem, προςτρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινα, σπιλόω.
Maculoſus, ῥυπαρὸς, σπιλωδής.
Madefacio, διυγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγική.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον & ἐπιπλεῖον, περισσότερον.
Magis magiſque, μᾶλλον ἢ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
Magiſter, παιδευτὴς, παιδαγωγὸς, διδάσκαλος, ὁ ἢ ἡ· προςάτης.
Magiſter equitum, ἵππαρχος.
Magiſterium, προεδρία, προςασία.
Magiſtratibus obedire, τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι.
Magiſtratu ſe abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
Magiſtratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
Magiſtratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
Magiſtratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
Magiſtratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, *pro* imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης, -ητος, ὁ.
Magni æſtimare, τιμᾶν πλείονος.
Magni facio, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnificè, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
Magnificè de aliquo ſentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.

Digitized by Google

Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλουργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπὴς, μεγαλόφρων, περίσεμνος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, μεγαληγορία.
Magniloquus, μεγαλοῤῥήμων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnoperè, μέγα, λίαν.
Magnus, ὁ μεγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majeſtas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ ϗ ἡ μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Maius, μάϊος, σκιῤῥοφοριών.
Mala, σιαγὼν, παρειὰ, ᾶς, ἡ.
Malè, κακῶς, φαύλως,
Malè agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
Malè audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Malè facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Malè habere, ἀῤῥάςως, κακῶς ἔχειν.
Malè loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινα· λοιδορεῖν τινα.
Malè mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Malè opto tibi, καλῶς εὔχομαί σοι.
Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.
Maledico, βλασφημίαν λέγω τινι, & κατά τινος· κακολογέω τινα.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριστικός.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνοος, δύσνοος, ἀπεχθὴς, κακόφρων.
Malignè, κακοήθως.
Malignitas, κακοθυμία, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥᾳδιουργία.
Malitioſè, κακοτέχνως.
Malitioſus, ῥᾳδιουργὸς, πανοῦργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφύρα· ῥαιςὴρ, ῆρος, ὁ.
Malluvium, χειρονίπτρον, χέρνιβον.
Malo, αἱρέομαι, προαιροῦμαι.
Malorum depulſor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum Citreum, τὸ κεδρόμηλον· κίτρειον μῆλον.
Malum punicum, ῥοὰ, ῥοιά.
Malum, *ſubſtant. pro* afflictione, ταλαιπωρία· δεινόν.
Malum, *interjectio*, φεῦ· φεῦ τῶν κακῶν.
Malum conſilium, κακοβουλία· κακὴ βουλὴ, κακοῤῥαφία.
Malus, μηλέα, ας, ἡ.
Malum in navi, ἱςὸς, οῦ, ὁ.
Malum, *improbus*, κακὸς, φαῦλος, κακοῦργος, πονηρός.
Mamilla, ὁ μαζὸς· ἡ τιτθή.
Mamma, μαζὸς, μαςὸς, θηλὴ, τίτθη.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαςόν.
Mammoſus, μαςώδης.
Manceps, ἐργολάβος, ὁ· τελωνάρχης· ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνδραποδισμός.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος.
Mancipo, ἀνδραποδίζω, & -ομαι.
Mancus, πηρὸς, πηρωθεὶς, κύλλος.
Mandata facere, τὰ προςαττόμενα ποιεῖν, τὸ ἐντεταλμένον ποιεῖν.
Mandatum, πρόςαγμα, τὸ· ἐντολή.
Mandibula, γνάθος.
Mando, as, *committo*, παρατίθημι, ἐπιτρέπω· παραδίδωμι τινί τι· *jubeo*, ἐντέλλομαί σοι· προςάττω.
Mando, is, ere, μασσῶμαι, ἐσθίω.
Mandra, μάνδρα.
Manduco, μασσῶμαι. τρώγω, ἐσθίω.
Manè, πρωΐ· ἐν τῷ ὄρθρῳ.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: *pro* exſpectare, ἀναμένω τινα, προσδοκάω.
Manes, manium, οἱ νέρτεροι, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρίς.
Manicatus, χειριδωτός.
Manifeſtatio, ἔκφανσις, ἐξαγόρευσις.
Manifeſto, δηλόω, φανερόω.
Manifeſtò, *adv.* σαφῶς, φανερῶς.
Manifeſtus, δῆλος, φανερὸς, ἔκδηλος, σαφὴς, περιφανὴς, τρανής.
Manipulatim, κατὰ σπείρας, σπειρηδόν.
Manipulus, δράγμα, ἄμαλλα, ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ σπεῖρα.
Manna, ἡ μάννα, ἀερόμελι.
Mano, as, are, ῥέω, προέρχομαι, βρύω.
Manſio, μονὴ, διαμονή.
Manſuefacio, πραΰνω ἵππον, *equum*: ἡμερόω, τιθασσεύω.
Manſuefactio, ἐξημέρωσις.
Manſuefio, τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι.
Manſueſco, τιθασσεύομαι.
Manſuetè, πραϋμένως, ἡμέρως.
Manſuetudo, πρᾳότης, ἡμερότης, ἡ.
Manſuetus, πρᾶος, ἥμερος, ὁ ϗ ἡ· ἤπιος, ἥσυχος, εὐμενὴς, ἐπιεικής.
Mantica, πήρα, βαλάντιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγέω.
de Manu in manum, διὰ χειρῶν.
in manu, *id eſt*, poteſtate eſſe, διὰ χειρὸς εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαβὴ, κώπη.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumiſſio, ἀπελευθέρωσις.
Manumiſſus, ἄφετος, ἐλευθερωθείς.

Manu-

Digitized by Google

Manumittere, ἀπελευθερῶν, ἀνιέναι τινά.
Manus, χεὶρ, ἡ.
in Manus ſumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conſerrere, συμβάλλειν πρός τινα, & τινι.
Mapalia, καλύβαι, οἰκίδια.
Mappa, ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον.
Marceſco, παρακμάζω, μαραίνομαι.
Marcidus, σαπρὸς, ὁ· μαρασμώδης.
Marcor, μάρανσις, σῆψις, λήθαργος, ὁ.
Mare, θάλασσα, ἅλς, ἡ· πόντος.
Margarita, μαργαρίτης, ὁ.
Margines fluvii, χείλεα ποταμοῦ.
Margo, κράσπεδον, χεῖλος.
Mari ſe committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.
Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος, πελάγιος, ἐνάλιος.
Maris æſtus, πλημμυρίς.
Maris dominus, θαλαττοκράτωρ.
Marita, ἡ γαμέτις, ιδος.
Maritalis, γαμικός.
Maritimus, ἐπιθαλάττιος.
Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζευγνύω.
Maritus, ἀνὴρ, ἀκοίτης, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάῤῥον, τό.
Mars, ἄρης, ηος. vel ἦος, ὁ· ἐνυάλιος.
Mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
Marſupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipite Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης.
Martius & Martialis, ἄρειος, ἀρήϊος.
Martius menſis, μουνυχιὼν, ὁ μάρτιος.
Martyr, μάρτυρ· hinc
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄῤῥην, ἄρσην.
Maſculinum genus, τὸ ἀῤῥενικὸν γένος. fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
Maſculus, ἄῤῥην, ἄρσην.
Maſſa, μάζα. ὄγκος, ὁ· φύραμα.
Maſtigia, μαστιγίας, μαστίγων ἄξιος.
Maſtix, μαστίξ.
Mater, μήτηρ. ἡ· ἡ τεκοῦσα.
Matercula, μητράριον, μητρίδιον.
Mater-familias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, pro augmento, ὑπόθεσις, ὑποκείμενον.
Materialis, ὑλικὸς, κάθυλος.
Maternus, μητρικὸς, μητρῷος.
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, θεῖα πρὸς μητρός.
Mathematicus, μαθηματικός.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικός.
Matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
Matris frater, μητράδελφος.

Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδέλφου.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, σκαφίον, ἀμὶς, οὐρητρίς.
Matura ætas, ὡραία ἡλικία.
Maturatio, ἐπισπερχία.
Maturè, ὡραίως.
Matureſco, πεπαίνομαι, σπεργάζω.
Maturitas, πέπανσις, ὡραιότης.
Maturo, πεπαίνω τι· ἐπιταχύνω, πέττω.
Maturus, πέπειρος, ὡραῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, πρωΐ.
Matutinus, ἑωθινὸς, πρωϊνὸς, ὀρθρινός.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, γνάθος, ἡ.
in Maxilla percutere, γναθοῦν, εἰς γνάθον τύπτειν.
Maximè, μάλιστα.
Maximus, μέγιστος.
Me, ἐμὲ, μέ.
Meâ quidem ſententiâ, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meâpte causâ, ἐμοῦγε ἕνεκα.
Meatus, πορεία. πόρος.
Mecaſtor, νὴ τὸν Κάστορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, ἀποχειροβίωτος, μηχανικός.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μετά μου.
Medela, ἰατρεία, ἄκεσις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
Mediaſtinus, μεσαύλιος δοῦλος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατρευτός.
Medicamen & Medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικός.
Medico & medicor, ἰατρεύω τινα.
Medicus, ἰατρός, ἀκεστὴς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείνειν.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἐπιεικής.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocritèr, μετρίως· ἐπ' ὀλίγον, μέσως.
Meditabundus, σύννους· ὁ ἐπὶ φροντίδων.
Meditatè, ἐσκεμμένως.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία, φροντὶς, σκέμμα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
Meditor, μελετάω, σκέπτομαί τι, φροντίζω, μεριμνάω.
Meditullium, μεταίχμιον.
in Medium affero, εἰσφέρομαί τι, παράγομαι, παραφέρω.
Medium, τὸ μέσον, μεταξὺ, μεσότης.
Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὸν Ἡρακλέα, νὴ Δία, vel in negando, μὰ Δία.
Medulla, μυελὸς, ἐντεριώνη.
Medullitùs, ἀπὸ μυελοῦ.
Meio, οὐρέω.
Mel, mellis, μέλι, ιτος, τό.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικός.

Digitized by Google

Melior, ἀμείνων, κρείττων, βελτίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius & optabilius eſt, αἱρετώτερον.
Meliuſculè habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιττοποίησις, μελιτουργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμήν.
Membraneus, ὑμένιος, περγαμηνός.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαί τινος· ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιόμνηστος, ἀξιόλογος, μνημονευτός.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoriâ dignum eſſe, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί τι.
Memoriâ teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακατατίθεσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι, εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
in Memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in Memoriam revoco, ἀναμέμνημαί τι, μνησθῆναι τινός.
Memoritèr dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, *pro* narrare, λέγω, ἱστορέω, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda & Mendum, πλαῖσμα, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τό, ψευδολογία.
Mendax, ψευστής, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαίτις.
Mendicatio, προσαίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πτωχός, ἐπαίτης.
Mendoſus, πλημμελής, ψευδής.
Mendum, πλαῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.
Mens, νόος, νοῦς, ὁ· φρήν, -ενός, γνώμη.
Menſa, τράπεζα.
Menſæ ſecundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menſes muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις.
Menſis, μήν.
Menſium ſuppreſſio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.
Menſtruus, ἐμμήνιος & ἔμμηνος.
Menſura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνους, παράφρων, φρενήτης, φρενόληπτος.
Mente perpendere, ἐπισκοπεῖν τι.
in Mente venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι.
Mentio, μνεία, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναι τινός, & τινα, & περί τινος, μνείαν ποιεῖσθαι τινός.

Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑποκρίνω.
Mentis compos, εὔνους, ἔχέφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ· ἀνθερεών.
Meo, *vado*, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι, *itidem*, fluere, ῥεῖν.
Meo quidem judicio, ὡς οἴομαι, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρός.
Mercator, ἔμπορος, ἔμπολις.
Mercatura, ἐμπορία.
Mercatus, ἐμπόρευμα.
Mercede conductus, ὑπόμισθος.
Mercede loco, μισθῶ τινι τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω παρά τινος.
Mercenarius, μισθοφόρος, μισθαρνής.
Merces, μισθὸς, ὁ· μίσθωμα. ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος *ab aliquo*; ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
Mercurius, Ἑρμῆς.
Merda, σκὼρ, σκατὸς, *in gen.* ὁ κόπρος.
Merenda, τὸ πρόδειπνον.
Mereo & Mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιος εἰμί, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
benè de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὖ ποιεῖν τινα.
Male mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
Meretricius, ἑταιρικός, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges, itis, θέριστρον.
Mergo, δύνω, παραδύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός.
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Meritò, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
Meritus, a, um, ἄξιος.
Merula, κόττυφος.
Merum, ἄκρατος, *ſubauditur* οἶνος· τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, τὸ ὤνιον, ἀγόρασμα.
Meſenterium, μεσεντέριον, μεσάραιον.
Meſpilus, ἡ μεσπίλη.
Meſſem facio, θερίζω.
Meſſis, θερισμὸς, ὁ ἀμητός.
Meſſor, θεριστής, οῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari caſtra, στρατοπεδεύειν.
Metatio, καταμέτρησις.
Metator, διατάκτης.
Methodus, μέθοδος.
Meticuloſus, ψοφοδεής, δειλὸς, φοβερὸς, περίφοβος.
Metior, μετρέω, διαμετρέω.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Metor, aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu conſternor, πτοέομαι περί τι.
Metuendum eſt ne, δέος ἐστὶ μή.
Metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.

Metuo,

Digitized by Google

Metuo, δέδοικα περὶ λῃςῶν, à prædonibus : φοϐέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόϐος, δέος, δεῖμα, δειλίασις.
Meus, ἐμὸς, ἡ, όν.
Mica, ψὶξ, χὸς, ἡ· ψίχιον, ψώμισμα.
Micans, ςίλϐων, ἀςράπ]ων.
Mico, ςίλϐω.
Mičturio, οὐρητιάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀναλύω, μεταϐαίνω τὸν τόπον.
Mihi, ἐμοὶ, μοί.
Mihimetipſi, ἐμαυτῷ.
Miles, itis, ςρατιώτης, ȣ, ὁ.
Militaris, ςρατιωτικὸς, ςρατεύσιμος.
Militaris teſſera, σύνθημα.
Milites conſcribere, ςρατιώτας καταλέγειν, *vel* καταγράφειν.
Milites emeriti, ἀφειμένοι.
Militia, ςρατεία, ςρατιὰ, πόλεμος.
Militiæ peritus, ςρατιωτικὸς, ἴδρις αἰχμῆς.
Milito, ςρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι & χίλια.
Milleſimus, χιλιοςός.
Milliare, μίλιον μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτὶν, ἰκτῖνος, ὁ.
Mimus, μίμος, ὑποκριτής.
Mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
Minacitèr, ἀπειλητικῶς.
Minæ arum, ἀπειλή.
Minatio, ἀπείλησις, ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπειλητικός.
Minerva, Ἀθηναία, Ἀθηνᾶ.
Minervâ craſſiore, παχυτέρα μούσῃ.
Mingo, οὐρέω, κατουρέω, ἐπουρέω.
Minimè, οὐ μέντοι, οὔτοι, οὐκ ἄρα, ἐλάχιςα.
Minimus, ἐλάχιςος, ἥκιςος.
Miniſter, ὑπηρέτης, διάκονος, θεραπεύων.
Miniſterium, διακονία, ὑπηρεσία.
Miniſtro, ὑπηρετέω τινι τοῦτο, *in hac re:* διακονέω, λατρεύω.
Minitabundus, ἐπαπειλέων.
Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, ȣ, ἡ.
Minor, aris, ἀπειλέω τινα θάνατον.
Minor, ἐλάτ]ων, μείων, ἥτ]ων.
Minor natu, *vel* minimus, νεώτερος, νεώτατος υἱός.
Minuo, ἐλατ]όω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, εἰς λεπ]ότατα, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπ]όν.
Minutè, λεπ]ῶς.
Minutia, τὸ λεπ]όν.
Minutus, λεπ]ὸς, λεπ]ομερής.
Mirabilis, θαυμαςός.
Mirabilitèr, θαυμαςῶς.
Miraculum, θαῦμα, τὸ. μεγαλούργημα.
Mirandus, θαυμαςέος, ἀγητός.
Mirificus, θαυμαςικὸς, θαυματοποιός.
Miror, θαυμάζω τινα ἐπὶ σοφία. & τινα τῆς σοφίας, *ſubintellige* ἕνεκα : ἄγαμαι.
Mirum, φεῦ.
Mirum eſſet ſi, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non eſt Mirum, ſi, οὐδὲν θαυμαςὸν εἰ.

Mirum in modum, θαυμαςὸν ὅσον.
Mirus, θαυμαςὸς, θαυμάσιος.
Miſcellanea, σύμμιξα.
Miſceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miſer, ἄθλιος, δύςηνος, δυςυχής.
Miſer ſum, ἐκταλαιπωρέω.
Miſerabilis, ἐλεεινὸς, λυγρός.
Miſerabilitèr, ἐλεεινῶς.
Miſerè, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Miſereor, ἐλεέω τινα, οἰκτείρω, ἐσπλαγχνίζομαι περί τινος.
Miſereſco, οἰκτίζω.
Miſeret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
Miſeria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Miſericordia, ἔλεος, ὁ ϗ τό· οἶκτος, ὁ.
Miſericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
Miſeror, aris, οἰκτείρω τινα.
Miſerrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἰκτιςος, τλημονέςατος.
Miſſile, ἄκων, βέλος.
Miſſio, ἀποπομπὴ, ἀποςολή.
Miſſum facere aliquem, ἀφεῖναί τινα.
Miſtio, μίξις, σύγχυσις.
Miſtus, ὁ μιχθείς.
Miteſco, πραΰνομαι, ἠπιοῦμαι.
Mitigatio, πραΰνσις.
Mitigo, πραΰνω, μειλίσσω, μαλάτ]ω.
Mitis, è, πρᾶος, προσηνὴς, ἤπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, ςέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, εὐκίνη]ος, εὐμετάϐολος.
Mobilitas, ἀςασία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.
Moderatio, διοικητὴς. ἐπιςάτης.
Moderatrix, κυϐερνήτειρα.
Moderatus, εὔτακ]ος, σύμμετρος.
Moderor, εὐθύνω, οἰκονομέω.
Modeſtè, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modeſtia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modeſtus, κόσμιος, εὔτακ]ος, ἐπιεικὴς, σώφρων, εὐπρεπής.
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μέδιμνος.
Modò, ἄρ]ι, ἀρτίως, αὔτικα, νῦν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, καταυλέω, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερϐάλλειν τὸ μέτρον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.
Modus, τρόπος, μέτρον, νόμος, μέσον.
Mœcha, μοιχαλὶς, ίδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τείχη, τὰ· περίϐολοι.
Mœreo, λυποῦμαι.
Mœror, λύπη, ἀδημονία, ἄχθος, εος, τὸ· ἀνία, ἄλγος, δυσθυμία.
Mœſtitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœſtus, κατηφὴς, λυπηρὸς, ἄθυμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τό· ὄγκος, ὁ· ἄχθος, τὸ μέγεθος.

Moleſt.

Digitized by Google

Moleſtè, ἀηδῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Moleſtè fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Moleſtia, σχετλιασμὸς, ἀνία, ὄχλος.
Moleſtiâ afficio, βαρύνω τινα, λυπέω τινα ἔν τινι, ἀνιάω, ὀχλέω.
Moleſtiâ carens, ἄλυπος.
Moleſtiam exhibeo, παρέχω τινι πράγματα.
Moleſtus, ἀνιαρὸς, δυσχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, δεινός.
Moleſtus ſum, ἄχθομαι, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem; ἐπιχειρέω τινι, aliquid: ἔρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρός.
Molleſco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερός.
Mollis ſum, μαλακιάω.
Mollitèr, μαλακῶς, πράως, ἀβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo, is, ἀλέω, ἀλήθω.
Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στιγμὴ, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monaſterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινι, νουθετέω, παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, ἢ κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτής.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τό.
Monſtro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monſtroſè, τερατωδῶς.
Monſtroſus, τερατώδης.
Monſtrum, τέρας, -ατος, τό.
Montanus, ὀρεινὸς, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montoſus, ὄρειος, βουνοειδής.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora, διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονή.
ſine Morâ, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morboſus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, ου, ἡ· νόσημα, τό.
Mordax, δήκτης, ου, ὁ· δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· *pro* obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
Mordicus, ὀδὰξ, προσφύς.
More majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More uſitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More poſitum eſt, νενόμισται.
Morem gerere, ὑπακούειν, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόποι.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοός εἰμι, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
Moror, *exſpecto*, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere: *aliquando pro* curo: *at* nihil moror, οὐδέν μοι μέλει· *pro* retardare, ἀπέχειν.
Moroſè, δυσκόλως.
Moroſitas, δυσκολία, δυσαρεστία.
Moroſus, δύσκολος, δυσάρεστος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, πότμος, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morſus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βροτός.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, φόνου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem ſibi ipſi conſciſcere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μόρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ συκάμινος.
Mos, ἔθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σείσουρα.
Motus & Motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo & Muceſco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρώδης, σαπρότης.
Mucor, -oris, εὐρὼς, σαπρότης.
Mucoſus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.
Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιτιθέναι, *vel* ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, as, ζημιόω τινα θανάτῳ, *vel* χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀθέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebritèr, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ, -αικός.
Mulieroſitas, φιλογυνία.
Mulieroſus, φιλογύναιος, γυναικόφιλης, γυναικομανής.
Mulſum, οἰνόμελι, τό.
Multifariè, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.

Digitized by Google

Multiloquium, πολυλογία, βατ]ολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multipliciter, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὅμηγυρις.
Multò, παρὰ πολύ.
Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, σχολῆγε, ἧττον.
Multoties, πολλοςόν.
Multum abeſt, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ· συχνός.
Mulus, οὐρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαριότης. κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, a, um, καθαρός.
Mundus, *ſubſt.* κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις μαλθασσόμενος, δωρολήπ]ης.
Munero *vel* Muneror, γεραίω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄςυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἕρκος.
Munio, ἐχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχισμὸς, ἀσφάλεια.
Munitus, a, um, τετειχισμένος, ἐχυρὸς, ἀσφαλισθείς.
Munus, δῶρον, δώρημα, τό· pro *officio*, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν, *vel* διαπράτ]ειν ἔργον.
Munus ſuum exequi, τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν.
Munuſculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ· γογγυσμὸς, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus, araneus, μυγάλη.
Muſa, μοῦσα.
Muſeum, μουσεῖον.
Muſca, μυῖα.
Muſcarium, σόβη, μυιοσόβη.
Muſcipula, μύσφονον, μυαγρα.
Muſcoſus, βρυώδης.
Muſculus, ὁ μυών, -ῶνος.
Muſcus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Muſica, μουσική.
Muſicus, μουσικός.
Muſſito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Muſtela, γαλῆ, ἰκτίς.
Muſtum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀςασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλάγωσις.
Mutilatio, πήρωμα, τό. πήρωσις.
Mutilatus, πηρωθεὶς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς, -οῦ· πηρὸς, -οῦ, ὁ ἐλλειπής.
Mutio, is, ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάτ]ω, μεταβάλλω τι, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, ſententiam.
Mutuo, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo do, δανείζω, χράω.
Mutuor, *mutuo accipio*, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς, ἄφωνος, ἄφθογ]ος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατάλληλος.
Myrias, μυριὰς, -άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα, ης, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος, ου, ὁ.
Myſta, ὁ μυςής.
Myſteria, μυςήρια.
Myſticus, μυςικός.

N.

NÆ, ναὶ, νὴ Δία.
Nænia, ἐπικήδιος μονῳδία.
Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γὰρ, ἐπεὶ, ἕνεκα, ὅτι.
Nanciſcor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς virtutem : περιποιέομαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαί τινί τι, ἀπαγ]έλλω, ἀφηγεύω.
Naſcor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Naſſa, κύρτος.
Naſo ſuſpendere, μυκτηρίζειν.
Naſturtium, τὸ κάρδαμον.
Naſus, ῥὶν, ῥὶς, μυκτήρ.
Naſuti, μυκ]ηριςαὶ. χλευαςαί.
Nata, æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale ſolum, πατρὶς, ἐγ]ενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλουτοὶ, πυγαί.
Natio, γένος, Σύρος τὸ γένος, natione Syrus, ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενετὴ, γένεσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγ]ενής.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεὰ, γένεσις.

Naturalis,

Digitized by Google

Naturalis, φυσικός, ἔμφυτος.
Naturalitèr, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονώς, πεφυκώς, τεχθείς.
Natus, *id eſt*, filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ καὶ ἡ ναυαγός, ναυαγῶν.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος, -οῦς.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Navitèr, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, πορθμεῖον.
Naumachia, ναυμαχία.
Navo, -as, -are, operam, προσέχω τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζω περί τινος· ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nauſea, ναυτία & ναυτίασις.
Nauſeo, ναυτιάω.
Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικός.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.
Ne, *interrogandi*, ἆρα, πότερον.
Ne, *dehortativum*, *adv.* μή, μὴ δῆτα· *pro* ut non, ἵνα μή.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, οὐδενὸς ἄξιος, οὐτιδανός, ὁ.
Nebuloſus, νεφελοειδής, νεφώδης.
Nec & neque, μηδέ, οὐδέ, οὔτε.
Neceſſario, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Neceſſarius, ἀναγκαῖος.
Neceſſe eſt, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Neceſſitas, ἀνάγκη, χρεία.
Neceſſitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Neceſſitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Neceſſitudo mihi eſt cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μήπου· ἵνα μήπου.
Nedum, μήκαι & μήτι, ὅτιγε.
Nefandus, ἄῤῥητος, ἀνόσιος, ἀθέμιστος, δύσφατος, ἔκθεσμος.
Nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιστος.
Nefas eſt, οὐχ ὅσιόν ἐστι· οὐ θέμις.
Nefaſti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπευκταὶ καὶ ἄπρακτοι.
Nefaſtus, ἀθέμιστος.
Negantes Deum, ἀρνησίθεοι.
Negatio, ἄρνησις, ἀπόφασις.

Neglectus, ûs, ἀμέλεια.
Neglectus, a, um, καταφρονούμενος.
Negligens, ἀμελής, ὀλίγωρος.
Negligentèr, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
Negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, amicos: καταφρονέω, ἀμελέω, ῥᾳδιουργέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἔξαρνός εἰμι.
Negotia domeſtica, τὰ ἔνδον ἔργα.
Negotiatio, ἐμπολή, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι. ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
nullo Negotio, ἀπόνως, ἀνεμποδίστως, εὐπετῶς, ἀκονιτί.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotioſus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγματεία.
Negotium faceſſere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, πόνους παρέχειν.
Nemo, οὐδείς. οὔτις.
Nemoroſus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempè, δηλαδή, δηλονότι, δήπου.
Nemus, oris, νέμος, τό· τέμενος, τό· ὕλη, ἄλσος, τό.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Neo filia, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, ἔκγονος.
Nepotes, *id eſt*, intemperantes, οἱ ἄσωτοι καὶ ἀκολασταίνοντες νέοι.
Neptis, υἱωνή, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, ποσειδῶν.
Nequà, μήπῃ.
Nequam, ἄχρηστος, ἀκόλαστος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμῇ, οὐδαμῶς, οὐδήπου, μὴ δῆτα, οὐ μέν τοι.
Neque, μήτε, οὐδέ, οὔτε.
Nequo verò, ἀλλὰ μὴν, οὐδὲ μήν.
Nequeo, ἀσθενέω, ἀδυνατέω.
Nequicquam, οὐκ· *pro* fruſtra, μάτην.
Nequid, μήτι.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρηστότερον.
Nequis, μήτις.
Nequiſſimè, κάκιστα.
Nequiſſimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.
omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervoſus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Neſcio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Neſcius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, ἀδαής, οὐκ εἰδώς.
Neu, μήτε, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος, ὁ. οὐδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκή.
Ni, *pro* Niſi, εἰ μή, ἐὰν μή.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico & Nidulor, νεοττεύω.
Nidor, κνίσσα.
Nidum facio, ἀπονεοττεύω, νεοσσεύω.
Nidus, νεοττιά, καλιά.
Niger, μέλας, ὁ· μέλαινα, ἡ· μέλαν, τό.

Digitized by Google

Nigredo, μελανότης, μελανία.
Nigreo, *niger ſum*, μελαίνομαι.
Nihil, οὐδὲν, οὐθὲν, οὔτι.
Nihil aliud niſi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅ, τι.
Nihili, παρ' οὐδέν.
Nihili facio, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι.
Nihilo fio, ἐν οὐδενὶ εἰμὶ μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo & duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilominus, οὐδὲν ἧττον.
Nil, οὐδέν.
Nimboſus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τό.
Nimietas, τὸ περισσόν.
Nimirum, δήπου, δήπουθεν, εἶτα.
Nimis, λίαν, σφόδρα ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περισσός.
Ningo, νίφω, κατανίφω.
Niſi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἂν μή.
Niſi quod, ἀλλ' ὅτι.
Niſus, ἡ πεῖρα.
Niteo, στίλβω, καλλύνομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρός.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor, eris, *conor*, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, σπουδάζω.
Nitroſus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνειος.
Nivoſus, χιονώδης, νιφετώδης.
Nix, nivis, χιὼν, ἡ· νιφετός.
No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνώριμος, εὐγενὴς, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiſcum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιὸς, βλάπτων, βλαβερός.
Nocenter, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινα, κακῶς ποιῶ τινα, κακόω τινὰ, ἀδικέω, ἀτάω, ἴπτω.
Noctu, νύκτωρ, νυκτός.
Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
Noctua, γλαύξ.
Nocturnus, νυκτερινὸς, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερός.
Nodoſus, πολύπλοκος.
Nodus, ἅμμα, τό· δεσμός.
Nolo, οὐ θέλω, οὐ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τό.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστί.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματος σοῦ.
Nominis ejuſdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινα, ὄνομα τιθέναι τινί.
Non, οὐ, οὐκ, μὴ, οὔτι, οὐδέν.
Non enim, οὐ γάρ.
Non per Jovem, μὰ Δία.
Non equidem, οὐ γὰρ οὖν.
Non modo, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
Non ita pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, πρὸ μικροῦ.
non multò poſt, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακράν.
Non ſolum, ſed etiam, οὐκ ὅτι, ἀλλὰ καί.
Non tamen, μὴ μέντοι, οὐ μήν.
Nonæ *menſis*, νῶναι.
Nonagenarius, ἐνενηκονταέτης.
Nonaginta, ἐνενήκοντα.
Nondum, μήπω, οὔπω.
Nonne, εἰ, ἢ οὐχ ὁρᾷς, annon vides?
Nonnihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔστιν ὅς, ἔνιος.
Nonnunquam, ἔσθ' ὅτι, ἐνίοτε, ἐνιότι.
Nonus, a, um, ἔνατος.
Norma, κανὼν, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noſcere artem, εἰδέναι τέχνην.
Noſco, γινώσκω, οἶδα.
Noſter, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, στίγμα, τό.
Notabilis, γνωστὸς, γνώριμος.
Notare ignominiâ, ἀτιμάζειν τινα.
Notarius, γραμματεὺς, ὑπογραφεύς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθος.
Notio, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
Notum eſt, φανερόν ἐστι, πρόδηλόν ἐστι.
Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωστός.
Notus, *auſter*, νότος.
Novacula, ξυρόν.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεστηριὼν, νοέμβριος.
Novenarius, ἐνναταῖος.
Noveni, οἱ ἐννέα.
Noverca, μητρυιά.
Novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
Novies, ἐννεάκις.
Novilunium, νέα σελήνη· νουμηνία.
Noviſſimè, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νύξ· nox intempeſta, ἀωρονυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμωρία.
Noxius, βλαβερὸς, πονηρὸς, βλαπτικός.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ὁ καὶ ἡ ἐπίγαμος· ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφὴς, νεφελώδης.
Nubo, *velo*, καλύπτω· *pro* viro tradi, γαμεῖσθαί τινι, νυμφεύεσθαι.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiuſtertius, πρόχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνὸς, ψιλὸς, ἀνείμων.
Nugæ, φλυαρία, ἡ· λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης.
Nugigerulus, ὀχλοφόρος.
Nugor, aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.

Nullibi,

Digitized by Google

Nullibi, οὐδαμοῦ.
Nullius pretii, οὐτιδανός.
Nullo modo, οὕτως· οὐδ᾽ ὅπως τι οὖν· οὐδαμῆ· οὐδαμῶς· οὐδ᾽ ἂν πω.
Nullo pacto, μηδόλωςοῦν· οὐδ᾽ ἂν εἴ τι γίνοιτο.
Nullus, μηδείς, οὐδείς, οὔτις.
Nullus ſum, *id eſt*, perii, μηδείς εἰμι.
Num, ἆρα γε, εἶτι οὐκοῦν· ἆρα μή.
Nomen, τὸ θεῖον, θειότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ᾽ ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθείς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero ſunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
Numeroſus, πολὺς ἀριθμῷ & ἀριθμὸν πολύχους, πολυπληθής.
Numerus, ἀριθμός.
Numerus in Oratione & Muſicis, ῥυθμός.
Numine afflor, ἐνθουσιάζω.
Nummoſus, πολυχρήματος, πλούσιος.
Nummularius, κολλυβιστής, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, κέρμα, τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
Nunc, νῦν, νυνὶ· ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μὴ οὖν πού.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνοματοποιέω, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις, ιος, ἡ· παντοπωλεῖον, ἀγοραί.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραστής.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, οὐδέποτε, μηδέποτε.
Nunquam non, διαπαντός.
Nunquid, ἆρα γε, ἆρα μή, μὴ οὖν τί.
Nunquis, ἆρα μήτις, μὴ οὖν τις.
Nuntiatio, ἀγγελία, ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
Nuntius, *qui nunciat*, ἄγγελος· *pro* eo quod nuntiatur, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωστί, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.
Nuper natus, ἀρτίτοκος, νεόγονος.
Nuperrimè, πρὸ μικροτάτου.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ ſecundæ, διγαμία.
Nuptale carmen, ἐπιθαλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμοτελεῖν.
Nurus, ἡ νυός, ἐννυός.
Nuſquam, οὐδαμῆ, οὐδαμοῦ.
Nuſquam non, πανταχοῦ.
Nuto, νευστάζω.
Nutricatio, ἀνατροφή, τιθήνησις.
Nutrico, & -or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφή, διατροφή.
Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
Nutritio, σιτισμός, τροφή.
Nutritor, τροφεύς.
Nutrix, τροφός, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, καρύα, ἡ. κάρυον *verò* fructum *ſignificat*.
Nympha, νύμφη.

O.

O, Ὦ, ὦ.
O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ἕνεκα, *gen.* διὰ, *acc.*
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιόδευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοστέω.
Obbruteſco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, καταχοιμάομαι, ἐπικαθεύδω.
Obduco, *tego*, ἐπεισάγω, προσβάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.
Obediens, εὐπειθής, ὁ καὶ ἡ· ὑπήκοος.
Obedientèr, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοή, εὐπείθεια.
Obedio, πείθομαι τινι· ὑπακούω τινι.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιτελέω.
Obequito, περιϊππάζω, παριππεύω.
Oberro, as, πλανάομαι, περινοστέω.
Obeſitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obeſus, πίων, πολύσαρκος, ὁ· λιπαρός, παχύς, κατάσαρκος.
Obex, ἐμπόδιον, κώλυσις, μοχλός.
Obfirmo, διαβεβαιοῦμαι, ἐπιστηρίζω.
Obgannio, ἐπικνυζάομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολή, ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Objicere ſe periculis, ἐπιρρίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω· *pro* exprobare, ὀνειδίζω τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾶν τὸ βίον.
Obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
Obitèr, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
Obitus, *mors*, τελευτή· ὁ θάνατος.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιτιμητής.
Objurgo, ἐπιτιμάω τινι ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαι τινι.
Oblatro, προσυλακτέω· *pro* obloqui, καταλαλεῖν.
Oblatum, προσφορά.
Oblatus, προφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινα.
Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχή.
Obligo, ἐπιδέω, καταδεσμεύω.
Obliquè, πλαγίως, παραβλήδην.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, στρεβλόω.

Obl-

Digitized by Google

Obliquus, καμπύλος, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινος, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος.
Oblivio, λήθη, ἀμνηστία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνεσθαί τι.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviſcor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηστέω, ἀμνημονεύω.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmuteſco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Obnixè, συντόνως, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινεφόω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολός.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνέχω.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obſcœnè, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obſcœnitas, αἰσχρότης, ασέλγεια.
Obſcœnus, αἰσχρὸς, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, αἰσχρολόγος.
Obſcurè, ἀσαφῶς.
Obſcuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obſcuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ἐπικαλύπτω.
Obſcurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obſcurus, ἀφανὴς, ἄδηλος, ἀμαυρός· *pro* ignobili, ἄσημος.
Obſecro, λιπαρέω, δέομαί σου τοῦτο πρός παίδων, per liberos.
Obſecundo, συνεργέω τινι, ὑπουργέω.
Obſepio, περιφράττω.
Obſequentèr, πειθηνίως.
Obſequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obſequioſus, ὑπηρετικός.
Obſequium, θεραπεία, λατρεία, ὑπηρεσία, θωπεία, ἀνθύπειξις.
Obſequor, ὑπηρετέω, χαρίζομαί τινι.
Obſero, as, περικλείω, μοχλεύω.
Obſervantia, θεραπεία.
Obſervatio, παρατήρησις, εὐλάβεια· *pro* obſervantia, θεραπεία.
Obſervator, ἐπίσκοπος.
Obſervo, ἐπιτηρέω, ἐφοράω· *pro* venerari, θεραπεύειν τινα.
Obſes, ὁ ὅμηρος.
Obſeſſor, πολιορκητής.
Obſides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obſidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obſidionem ſolvere, λύειν πολιορκίαν.
Obſidium, obſidio, πολιορκία, περικάθησις, ἡ.
Obſido, is, & obſideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιΐστημι.
Obſigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obſiſto, ἀνθίσταμαι, ἐναντιόομαι.
Obſitus, περιειλημμένος.
Obſitus pannis, ῥυπαρῶς διακείμενος.
Obſoleſco, ἀπαρχαιοῦμαι.
Obſoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obſoletus, παλαιούμενος.
Obſonium, ὀψώνιον.
Obſtaculum, κώλυμα, τὸ ἐμπόδιον.
Obſtetrico, μαιεύομαι.
Obſtetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obſtinatè, ἰσχυρογνωμόνως.
Obſtinatio, σκληροκαρδία.
Obſtinatus, αὐθάδης, ἀμετάπειστος.
Obſtipo, ἐμφράττω.
Obſto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· ἐνίσταμαί τινι, ἐναντιόομαι, ἀντέχω.
Obſtrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινι ἢ τινα.
Obſtringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
Obſtringo, καταδέω.
Obſtructio, ἔμφραξις, περίφραξις.
Obſtruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, ου.
Obſtupefacio, ἐκπλήττω.
Obſtupeſco, ἐκπλήττομαι πρός τι· θαμβῶ ἀναισθητῶ.
Obſum, λάπτω· κακῶς ποιῶ τινα.
Obſurdeſco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκθαμβῶ.
Obtego, κατακρύπτω, περιστέγω.
Obtempero, πείθομαί τινι· πειθαρχέω τινι· ὑπακούω τινι.
Obtendo, προΐσχομαι, προβάλλομαι.
Obtenèbro, σκοτόω.
Obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω.
Obteſtatio, ἐξορκισμὸς, ἐπιμαρτυρία.
Obteſtor, ἀντιβολέω, λιπαρέω τινα, ἐπιμαρτύρομαι.
Obtineo, ἐπέχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμὸς, κακοήθεια.
Obtrectator, διασυρτής, διάβολος, κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινα & τινι· διασύρω, διαβάλλω σε.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
Obtrunco. κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἐνατενίζω, ἐφοράω.
Obtundo, καταμβλύνω, παρενοχλέω τινι ἢ τινα.
Obturatio, ἐμφραγμὸς, φίμωσις.
Obturbo, ἐκταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
Obtuſus, ἀμβλύς.
Obtutus, πρόσοψις, ἀτενισμός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινι, περιτυγχάνω τινι.
Obvio, ἀπαντάω
Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχών.
Obumbratio, ἐπισκιασμός.
Obumbro, ἀποσκιάζω, ἐπικρύπτω.
Obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.
Occa, βωλοκόπημα.
Occaſio, καιρὸς, ὁ· ἀφορμή.
cùm Occaſio ita tulit, παρατυχὸν, παραπίπτοντος.
quâcunque Occaſione, ὅπῃ ἐνδέχεται.
captare Occaſionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνειν.

Digitized by Google

Occaſionem obſervo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν λαμβάνω.
Occaſionem præbere, λαβὴν ſeu πρόφασιν, vel ἀφορμὴν παρέχειν ἢ παραδιδόναι.
Occaſionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occaſus, δυσμὴ, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικὸς, ἑσπερινός.
Occido, φονεύω & φονέω τινα, κτείνω, ἀναιρέω, μιαιφονέω, ἐναίρω.
Occido, pereo, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, κατακλείω, καταμύω.
Occo, as, are, βωλοκοπῶ.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occultè, κρυφῆ, κρυφίως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
Occultus, κρυπτὸς, κρύφιος.
Occumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολούμενος.
Occupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, *negotiis diſtrahi*: ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι.
Occurro, ἀπαντάω τινι· ἀπάντομαι, *pro* in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν, τινι· ἐπελθεῖν τινι.
Occurſus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανὸς, Ἀμφιτρίτη.
Ocior, aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Ocioſè, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
Ocioſus, σχολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, σχολή.
Ocrea, κνημὶς, -ῖδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingenteſimus, ὀκτακοσιοστός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτώ.
October, χαμηλιὼν, ὀκτώβριος.
Octogeſimus, ὀγδοηκοστός.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, πολυόμματος, ὀξυδερκής.
Oculis captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψιν.
Oculus, ὀφθαλμὸς, ὁ ὄμμα, τὸ· ὤψ, ὠπὸς, ὁ· γλήνη, ἡ· φάος, τό.
Ocyor, ὠκύων, ὠκύτερος.
Ocyſſimè, ὤκιστα, τάχιστα.
Ocyùs, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισέω τινα, ἐχθαίρω, ἐχθρεύω τινι.
Odio eſſe, ἀπεχθάνεσθαι τινι.
Odio perſequi aliquem, κατεχθραίνειν, σκοραχίζειν, στυγεῖν.
Odioſè, ἀπεχθῶς.
Odioſus, μισητὸς, δυσχερὴς, στυγερὸς· *pro* moleſto, λυπηρὸς, ἀπεχθής.
Odium, μῖσος, -εος, τό. ἔχθος.
Odor, ὀσμὴ, ὀσμὶς, ὀδμή.
Odoratus, a, um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὄσφρανσις.
Odor gratus, εὐοσμία, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror, aris, ὀσφραίνομαι· *pro* inveſtigare ῥινηλατεῖν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.
Oeſtro percitus, οἰστρηθείς.
Oeſtrum, ὁ οἶστρος.
Offa, μᾶζα.
Offella, ψωμίον, ψωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσκοπὴ, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινι, προσκρούω, περιτυγχάνω· *pro* lædere, λυπεῖν, βλάπτειν τινα, προσκόπτειν.
Offenſa, Offenſio, πταῖσμα, βλάβη.
Offenſiuncula, πταισμάτιον.
Offerre, προσφέρειν σοι· δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, *vel* πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾶν, offerre ſe periculis: ἐπάγειν.
Officina, ἐργαστήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio deeſſe, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
Officio ſuo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, ἢ ποιεῖν.
Officioſè, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officioſus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελής.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum eſt, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐστι· ἐμόν ἐστι τοιαῦτα λέγειν·
Offundo, ἐπιχέω.
Oh, *interjectio*, ὦ, ἆ, ὢ, ἆ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaſter, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleoſus, *plenus olei*, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμός.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κηπουρὸς, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα, ἡ· χυτρὶς, λέβης.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus, eris, λάχανον.
Omaſum, ὁ ἐχῖνος.
Omen, οἰωνὸς, ὁ· οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον.
Ominor, οἰωνοπολέω, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω; ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν abdico me magiſtratu: παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
Omnifariam, πανταχῆ, παντοίως.
Omnigenus, παντοδαπὸς, παντοῖος.
Omninò, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρατεία.
Omnis, πᾶς, σύμπας, ὅλος.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκάς.
Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Oneroſus, φορτικὸς, δυσβάστακτος.
Onus, φορτὶς, ὁ· φορτίον, βάρος, μόχθος.

Onus,

Digitized by Google

Onus navis, γόμος.
Onus ſuſcipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι.
Onuſtus, βαρυνθεὶς, φορτισθείς.
Onyx, ὁ ὄνυξ. ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερὸς, σκιόεις, ζοφώδης.
Opera, æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, *conſiderare* : ὁ τοῦ ἔργου μισθός.
Operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάζω τινί· σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui navare, διακονεῖν τινι.
Operam ludere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργαστὴρ, ἐργάτης.
Operarius, a, um, ἐργαστικός, ἐργατικός.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω.
Operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, αὐτουργῶ.
Operosè, ἐπιπόνως.
Operoſitas, τὸ ἐπίπονον.
Operoſus, ἐνεργὴς, ἐργώδης.
Opertus, καταστεγος, καλυπτός.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευαστὴς, δημιουργός.
Opificium, χειρούργημα, κατασκευή.
Opilio, ποιμὴν, προβατεύς.
Opimè, πολυτελῶς.
Opimus, πίων, -ονος, ὁ καὶ ἡ· πιμελής.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μεταθέσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
Opiparè, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλής.
Opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινι, ἐπικουρέω.
Opitulor, ἀρκέω, ἐπικουρέω νόσοις, morbis : παρέσομαί σοι βοηθὸς, tibi præſidio adſum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρή· ἄξιόν ἐστι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppeſſulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus, a, um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppidò, *valdè*, κομιδῆ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignoro, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportunè, ἐν καιρῷ· ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.

Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppoſitio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppoſitum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppreſſio, κατάθλιψις, κατάτριψις.
Oppreſſor, καταθλίβων, κατατρίβων.
Oppreſſus, καταπιεσθεὶς, κατατριβείς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω.
Opprobrium, ὄνειδος, μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opſonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτός· εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετέος.
Optato, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστεῖς.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις, εὐχὴ, εὐλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθῶ, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ.
Opus eſt, *cum genit.* χρή.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινος.
Opuſculum, ποιημάτιον.
Ora, ἐσχατιὰ, ἡ ὅρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατὰ, περὶ, πρός τινος.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ, -ορος.
Oratoriè, ῥήτορος δίκην.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus ſum, ἀποφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκληδὸν.
Orbis, κυκλὸς, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχιά.
Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποστερέω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ᾅδης, ἔρεβος.
Ordinatus, τακτὸς, τεταγμένος.
Ordinatè, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω & -ομαι, ἐγκοσμέω, εὐτρεπίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, εὐταξία.
Orea, κημὸς, ὁ· στόμιον.
Ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oriens, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἑῷος.

Orificium,

Digitized by Google

Orificium, ςόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή.
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος· ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ὁ.
Ornatè, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
Ornatus, a, um, κόσμιος, κεκοσμημένος.
Ornatus, ûs, κόσμος, ὁ· κόσμησις.
Orno, κοσμέω, acc. περιςέλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, peto, δέομαί σοι τοῦτο, παρακαλέω δίκαια, juſta: αἰτέω σε σῖτον, &c.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, natus, γεγονώς, πεφυκώς.
Ortus, ſubſt. γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, ςόμα, ςόμιον.
Os obturo, ἀποςομόω, & ἀποςομίζω.
Os, oſſis, ὀςοῦν.
Oſcitantèr, ῥαθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
Oſcitatio, ἡ χάσμη.
Oſcito, χασμάομαι, ἀναχαίνω.
Oſculatio, φίλημα.
Oſculor, φιλέω τινά· κυνέω, κύω.
Oſculum, ςομάτιον, τὸ φίλημα.
Oſor mulierum, μισογύνης.
Oſſeus, ὄςινος, ὀςώδης.
Oſtendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Oſtentatio, ἀλαζονεία, κομπασμός.
Oſtentator, ἀλαζών.
Oſtento, προσαποδεικνύω· pro jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
Oſtentum, τέρας, -ατος, τό.
Oſtia fluminum, ἐκϐολαὶ τῶν ποταμῶν.
Oſtiarius, θυρωρός.
Oſtiatim, κατὰ θύρας.
Oſtii annulus, κορώνη, ῥόπτρον.
Oſtiolum, θύριον, θυρίδιον.
Oſtium, θύρα, εἴσοδος.
Oſtraciſmus, ὀςρακισμός.
Oſtreum, ὄςρεον.
Oſtrum, τὸ ὄςρον.
Otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otioſè, ἀργῶς, σχολῇ.
Otioſus, σχολαῖος, ὁ· ἀπράγμων.
Otium, σχολή, ἡ· ἄνεσις, ἀργία, ἀπονία.
Otium dare, σχολὴν δοῦναι.
Otium eſt mihi, σχολὴν ἔχω.
per Otium, ἐπὶ σχολῆς & κατὰ σχολήν.
Ova parere, ᾠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμϐεύων.
Ovatio, θρίαμϐος, ἐλάττων.
Ovile, ποίμνιον, αὐλή.
Ovina pellis, μηλωτή· κῶας, τό.
Ovinus, προϐάτειος, μήλειος, ὁ.
Ovis, πρόϐατον, μῆλον, ὄϊς.
Ovo, lætor, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ᾠόν, τό.

P.

PAbulatio, προνομή, νομή.
Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, τροφή, νομή, βορά.
Pacatus, εἰρηνικός, εἰρηνωθείς.
Pacificatio, εἰρηνοποιΐα.
Pacificator, εἰρηνοποιός.
Pacifico, εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηνοποιός.
Paciſcor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινι.
Paco, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
Pacta ſervare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμϐόλαιον, συνθήκη.
Pæan, ὁ παιάν, -ανος.
Pæanem cantare vel canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγός, παιδευτής.
Pædor, αὐχμός, ῥύπος.
Paganus, κωμήτης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελίς.
Pagus, κώμη, πάγος, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæſtra, παλαίςρα, ἀγωνιςήριον.
Palæſtricus, παλαιςρικός.
Palam, φανερῶς, ἀναφανδόν.
Palam eſt, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐςι.
Palam facio, φανερόω, προφαίνω, δῆλον ποιέω.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῷον.
Palea, ἄχυρον, τὸ· κάρφος.
Palla, χλαῖνα, τὸ φᾶρος.
Pallas, Παλλάς, -άδος.
Palleo, ὠχριάω, χλωρίζω.
Palliatus, τριϐωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρός, χλωρός, ἄχροος.
Pallium, τριϐών, ὁ· περίϐλημα.
Pallor, ὠχρίασις, ἀχροια.
Palma, θέναρ, παλάμη.
Palma, pro victoria, νίκη· pro arbore, φοῖνιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖος.
Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμή, δοχμή.
Palor, aris, ἀλάομαι, πλανάομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpitatio, παλμός, ὁ, ὁ· σκαρθμός.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σφαίρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδωτός.
Paludoſus, ἑλώδης.
Palumbes, φάττα, ἡ· φάσσα, ἡ.

Digitized by Google

Palus, σκόλοψ, πάτlαλος, χάραξ, ὁ.
Palus, -udis, λίμνη, ἕλος, -εος, τό.
Paluſtris, ἕλειος, ὁ· ἑλώδης, ὁ ἡ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἴναρον.
Panarium, ἀρlοθήκη.
Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινάομαι.
Pando, -as, κυρlόω, κυφόω.
Pando, is, πετάννυμι.
Pandus, a, um, κυρlός, κυφός.
Pane veſcor, ἀρlοσιlέω, ἀρlοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρlοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρlοποιΐα.
Panis, ἄρlος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος, ἄρlος.
Panis ſiligineus, σιλιγνίτης, ἄρlος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βυlυρίτης.
Pannis obſitum eſſe, ῥυπαρῶς διακεῖσθαι.
Pannoſus, ῥακώδης, καλάῤῥαφος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πανθὴρ, -ῆρος. ὁ.
Papæ, παπαὶ, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ἡ ψύχη.
Papilla, θηλὴ, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par, impar, ἄρlιον ἢ περιτlόν.
Par eſt, αξιόν ἐςι, δίκαιον ἐςί, εἰκὸς ἐςι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν.
Par, δυὰς, ζεῦγος.
Par, ſatis ſum, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τῦτο.
Parabilis, εὐπόριςος.
Parabola, παραβολή.
Paradiſus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Paraſitor, παρασιlέω, κολακεύω.
Paraſitus, παράσιlος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parcè, φειδομένως, εὐτελῶς.
Parcitas, φειδωλή.
Parco, is, ere, φείδομαί τινος, ἀφίημί τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλός.
Parens, γονεύς, γενήτωρ.
Parentalia, κτερίσμαlα, ἐναγίσμαlα.
Parentatio, κτερισμα & κτέρας, -εος, τὸ.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκέες.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινί.
Pares, οἱ ἐξ ἴσυ.
Paries, τοῖχος, ὁ· τειχίον, θρίγκος.
Parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
Parilis, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκlω, κύω· *pro* comparare, περιποιέομαι.
Paritèr ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
Parma, πέλlη.

Paro, as, *inſtruo*, παρασκευάζω· *pro* [illegible] paro, κλάομαι, ἑτοιμάζω.
Parricida, παlροκlόνος, παlροφόνος.
Parricidium, παlροκlονία.
Pars, μέρος, τὸ· μερὶς, μοῖρα.
Parſimonia, φειδωλή.
aliquâ ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
Partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνός.
Particeps ſum, μετέχω τῆς φιλίας amicitiæ: μοιροδοκέω.
Participatio, κοινωνία, μέθεξις.
Participem facere aliquem, συμμερίζειν ποιεῖν.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεlαδίδωμι.
Particula, μερὶς, μόριον.
Particulatìm, μερικῶς, ἀνὰ μέρος.
Partim, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος· partim, τὰ μὲν, τὰ δὲ· τῇ μὲν, τῇ δὲ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμὸς, ἀναδασμός.
Partum accelerans, ὠκυτόκιον.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus, a, um, πεπορισμένος, κεκτημένος.
Partus, ûs, τοκε̃lὸς, κύησις, τόκος.
Parviſacere, *parvipendere*, περὶ ὀλίγυ ποιεῖσθαί τι, παρὰ οὐδὲν ἡγεῖσθαι, ἀμελεῖν τινος.
Parùm, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parum abeſt quin, μικρὸν ἀπολείπω τοῦ μὴ· παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus eſſem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, τυτθός.
Parvus, μικρὸς, σμικρός.
Paſcha, πάσχα, ἑορlὴ τῶν ἀζύμων.
Paſco, σιτέομαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Paſcuum, βόσκημα, νομὸς, ὁ· νομή.
Paſſæ uvæ, ςαφίδες, ςαφυλαί.
Paſſer, ςρυθός.
Paſſerculus, ςρυθίον.
Paſsìm, πάνlη, ἑκάςοlε, πανlαχῦ.
Paſſus, βῆμα.
Paſtinaca, ὁ ςαφυλῖνος.
Paſtor, ποιμὴν, -ένος, νομεὺς, βοτήρ.
Paſtoralis, ποιμανlικὸς, βυκολικός.
Paſtus, ûs, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπlω· *pro* palam facere, γνωρίζειν.
Patefactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀνεῤῥωγὼς, ἀνεωγμένος.
Pateo, es, ἀνακαλύπlομαι, φαίνομαι.
Pater, παlὴρ, γονεύς.
Patera, κρατὴρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος, ὁ ἐκ παlρός.
Paternus, παlρῷος, παlρικός.
Pateſco, ἀνακαλύπlομαι.
Patibulum, ςαυρός.
Patiens laborum, φερέπονος, φερέκακος, πολύπονος.
Patientèr, ὑπομονηlικῶς, τληlικῶς.
Patientia, ὑπομονὴ, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λοπάς.

Patior,

Digitized by Google

Patior, πάσχω, ὑπομένω, *cum accuſ.*
Patres conſcripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρίς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ οὐσία, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium conſumo, τὰ πατρῷα καταφθείρειν.
Patritius, εὐπατρίδας, ὁ· πατρίκιος.
Patrius, πατρικός.
Patro, -as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προστασία.
Patrocinor, συνηγορέω τινι, συνδικέω τινι, προστατέω, προΐσταμαι.
Patronus, προστάτης, ὁ προστατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοί, ἐξάδελφοι.
Patruelis, -e, ἀνεψιός, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis abſolvere, διὰ βραχέων παῦσαι τοὺς λόγους.
Pauciſſimus, ἐλάχιστος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Paucus, ὀλίγος.
Paveſco, περιφοβοῦμαι, θαμβέω.
Pavidus, περιδεής, περίφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχύ.
Pauliſper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
Paulo antè, μικρὸν προδύνοντος ἡλίου, ſolis occaſum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulo poſt, ὀλίγῳ, *vel* μικρῷ ὕστερον.
Paulo minus, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγου ἧττον.
Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
Paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
Pavo & pavus, ταώς, ὁ ταών.
Pavoninus, ὁ τοῦ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τό· δειλία, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἐνδεής.
Pauperior, πενέστερος.
Pauperrimus, πενέστατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάτταλος.
Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω, πλημμελέω.
Pecoroſus, πολυθρέμμων.
Pecten, κτεὶς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περιστήθιον.
Pectus, -oris, στέρνον, στῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τοῦ δημοσίου.
Peculatus, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιότητος.
Peculiaritèr, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecuniâ inſtructum eſſe, εὐπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
Pecunioſus, πολυχρήματος.
Pecus, -oris, & -udis, θρέμμα, τό· βόσκημα, τό.
Pedalis, ποδιαῖος.
Pedamentum, χάραξ· χάραξ, ὁ.
Pedes, πόδες.
Pedes, -itis, πεζός.
Pedeſter, πεζός.
Pedeſtres copiæ, πεζικὴ στρατιὰ, πεζὴ δύναμις.
Pedeſtris, πεζικός.
Pedeſtris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedeſtris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην.
Pedica, ποδοστράβη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculoſus, φθειριάζων.
Pediculus, φθείρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζὸν, τὸ πεζικόν.
Pedo, -is, βδέω, πέρδω.
Pedum, καλαῦροψ· ἡ ῥάβδος ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμι.
Pejor, κακίων.
Pelagus, πέλαγος, τό.
Pellex, παλλακή, & παλλακὶς, -ίδος.
Pellicator, προσαγωγεύς.
Pellicatus, παλλάκευσις, παλλάκευμα.
Pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τό· δορὰ, διφθέρα, ῥινός.
Pello, -is, -ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
Pelluceo, διαστίλβω, διαφανής εἰμι.
Pellucidus, διαφανής, διαυγής.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταστής.
Pelvis, λεκάνη, λουτὴρ, -ῆρος, ὁ.
Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι· & *pro* dubitare, ἀπαρτᾶσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo, -is, ere, σταθμῶ, σταθμῶμαι· & *pro* ſolvere, ἀποτίνειν, ἐκτίσαι.
Pendulus, ἐκκρεμὴς, μετέωρος.
Pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.
Pene me eſt, ἐπ' ἐμοί ἐστι.
Penetrabilis, διάπορος.
Penetrale, ὁ μυχὸς, τὸ ἐνδόμυχον.
Penetro, εἰσδύνω, διαπείρω.
Peniculus & Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninſula, χερρόνησος· *alii*, χερσόνησος.
Penis, ἀνδρεῖον αἰδοῖον.
Penitus, a, um, ὁ ἔνδον· ἐνδότερος.
Penitus, omninò, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερὲς, πάντως.
Penna, πτερὸν & πτερύξ, κάλαμος.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερόεις.
Penſator, σταθμοῦχος.
Penſilis, μετέωρος.

Digitized by Google

Penſio, -onis, καταβολὴ, ἔκτισις.
Penſionem ſolvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Penſitatio, ἔκτισις.
Penſito, ϛαθμῶμαι.
Penſum, τὸ τεταγμένον, τὸ ϛαθμηθέν.
Pentecoſte, πεντηκοϛή.
Penuaria cella, ὀψών, ταμεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ· μανδύην περιβεβλημένος.
Penuaria, ἀπορία, σπανιότης, ἔνδεια, ὑϛέρησις, ἐπίλειψις.
Penuriâ rerum neceſſariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, *vel* τῶν ἐπιτηδείων.
Penus, ûs, & hoc penu, βίος, ὁ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμεῖον.
Peplus, *vel* peplum, πέπλος.
Pepo, onis, πέπων.
Per, διὰ, *gen.* ἐν, *dat.* εἰς, *accuſ.* ἐπὶ, *gen.* μετὰ & πρός, *gen.*
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα.
Perago, διαπράττομαι, τελέω.
Peragratio, περινόϛησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramantèr, προσφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, παρέρχομαι.
Perca, περκίς.
Percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις, ἀνάληψις.
Percipio, *ſentio*, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγινώσκω.
Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
Percitus, ἐλαυνόμενος.
Percolo, -as, -are, διυλίζω, διηθέω.
Percommodè, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις· ἐρώτησις.
Percontator, πυνθανόμενος, πευϛής.
Percontor, ἀνέρομαί σε τοῦτο· πυνθάνομαί τινος, ἀνακρίνω.
Percrebreſco, διαθρυλλοῦμαι.
Perculſus, ἐκπλαγείς, ἐμβρόντητος.
Percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
Percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
Percuſſio, πλῆξις, ἐπίκρουσις.
Percuſſor, πλήκτης, πληκτικός.
Percutio, κατακόπτω, παίω τινα, τύπτω πατάσσω, πλήσσω, κόπτω· λιθοβολέω, lapide.
Perdifficilis, παγχάλεπος.
Perdiſco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
Perditè amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
Perditus, πανόλεθρος. πανώλης.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, φθείρω, ὄλλυμι, ὀλοθρεύω.
Perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
Perdomo, καταδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
Perduellio, συνωμοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduco, χρονίζειν διατελῶ, ὑπομένω.
Peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
Peregrè abſum, ἀποδημέω.
Peregrinatio, ἀποδημία.
Peregrinator, ἀπόδημος.
Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
Peregrinus, ξένος, ξενικός, ἀλλοδαπός, ὁ. ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Pereleganter, παγκάλως, πάνυ κομψῶς.
Perendiè, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
Perennis, ἀΐδιος, διηνεκής.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὄλλυμαι, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
Perequito, διϊππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθής, ὁ ϗ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
Perfectè, τελέως, ἐντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελής.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀναλλάω· *pro* nuntiare, ἀγγέλλω· *pro* ſuſtinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράττομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιϛος, ὁ.
Perfidia, ἀπιϛία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidioſus, ἄπιϛος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιϛος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, μεϛὸς ἀπιϛίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταρρέω.
Perfodio, διορύττω, διαρρήγνυμι.
Perforo, τρυπάω, διαπείρω, διατρέω.
Perfrictâ fronte, ἀπηρυθριασμένως.
Perfrictæ frontis eſſe, οὐκ ἐπίϛασθαι ἐρυθριᾷν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαρρήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφυγὴ, καταφύγιον.
Perfunctio, λειτουργία, ἐνέργεια.
Perfunctoriè, ἀφοσιώσει.
Perfunctorius, ἀφοσιωμένος.
Perfundo, διυγραίνω· ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungo, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω· ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
Perfuſio, βροχὴ, δίεσις.
Perfuſus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, σπεύδω, ἔρχομαι· *pro* perſevero, διατελέω, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo, *dico*, καταφημι, κατισχυρίζομαι, *pro* dare, δοῦναι.
Perhibere teſtimonium, μαρτυρεῖν τινι.
Perhonorificè, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorreſco, καταδαμβέομαι τινα.
Perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
in Pericula ſe conjicere, δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in Periculis verſari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
ſine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.

Peri-

Digitized by Google

Periculoſè, ἐπικινδύνως.
Periculoſus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλὴς, κινδυνώδης.
Periculum, κίνδυνος, ου, ὁ· κινδύνευμα, τό.
Periculum dare, κίνδυνον, ὑπολαμβάνειν, ἢ ποιεῖσθαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.
Periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
extra Periculum eſſe, ἔξω, *vel* πόῤῥω τῶν κινδύνων εἶναι.
Perilluſtris, ὁ πάνυ λαμπρός.
Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
Perindè, ὡσπερεῖ, οὕτως πω.
Perindè ac ſi, ὥσπερ, ὥσπερ ἂν εἰ, ὡσπερανεί.
Periodus, περίοδος.
Periphraſis, περίφρασις.
Peritè, ἐπισταμένως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιστήμη.
Peritiſſimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum eſſe alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινος.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικὸς, δαήμων, εἰδώς.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκέω.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
Perlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκειν διεξέρχομαι.
Perluceo, διαλάμπω.
Perlucidus, διαφανής.
Perluſtro, κατασκοποῦμαι, ἐξετάζω.
Permadeo, διαβρέχομαι.
Permaneo, μένω παρά τινι, *pro* perſeverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
Permano, as, καταῤῥέω, διαῤῥέω.
Permanſio, διαμονή.
Permeo, as, διαδύνω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permiſceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
Permiſſio, συγχώρησις, ἄφεσις.
Permiſſu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
Permiſtio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, *concedo*, ἐάω, ἐπιτρέπω.
Permodeſtus, εὔμετρος.
Permoleſtus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.
Permultum, πάμπολυ.
Permutatio, διαλλαγὴ, διάλλαγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, ſententiam, ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πελασάν.
Pernavigo, διαπλέω.
Perneceſſarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.
Pernicies, ὄλεθρος, ὁ· βλάβη, ἐξώλεια.
Pernicioſus, ὀλέθριος, ὁ καὶ ἡ· βλαβερὸς, πανώλεθρος.
Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκὺς, ταχὺς, ὠκύπτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχὶς, -ίδος, ἡ.

Pernocto, ἀπονυκτερεύω, διαγρυπνέω.
Pernoſco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero, onis, αἱ ἀσκέραι.
Peropportunè πάνυ εὐκαίρως.
Peropportunè venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρεις.
Peropus eſt, πάνυ χρεῖον ἐστι.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω.
Peroſus, διαμισῶν, ὑπερστυγέων.
Perparum, πάνυ σμικρόν.
Perpaucus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι· σταθμάομαι· λογίζομαι τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum: σκοπέω τι παρ' ἑαυτῷ, διανοέομαι.
Perperam, κακῶς, πονηρῶς· παρὰ *in compoſitione*.
Perpeſſio, ὑπομονὴ, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης, τὸ διηνεκές.
Perpetuum, αἰεὶ, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκὴς, ἀΐδιος.
Perplexè, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Perrarò, πάνυ σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διασπάω, διαῤῥήγνυμι.
Perſcribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perſcriptio, διαγραφὴ, ἀναγραφή.
Perſcrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.
Perſecutio, δίωξις, διωγμός.
Perſecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Perſentio, & -iſco, διαισθάνομαι.
Perſequor, παρακολουθέω τινι, διώκω τινα· διαμένω ἔν τινι, μετέρχομαι.
Perſeveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perſeverantia, ἐπιμονὴ, καρτερία.
Perſevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliquâ re: προσκαρτερέω.
Perſimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Perſiſto, διηνεκῶς ἀφίσταμαι.
Perſolvo, ἐκτίνω χρήματα· pecuniam. διαλύω, ἀποδίδωμι.
Perſona, πρόσωπον.
Perſono, ἐξηχοῦμαι.
Perſpectum habere alicujus animum, διανοίαν τινος διαγνῶναι.
Perſpectus, δεδοκιμασμένος.
Perſpicacitas, πολυδέρκεια, ὀξυδέρκεια.
Perſpicax, ὀξυδερκὴς, κατοπτικός.
Perſpicio, συνοράω, διοράω, διαβλέπω, διασκοπέω, καθοράω.
Perſpicuè, φανερῶς, σαφῶς.
Perſpicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὔδηλον.

Per-

Digitized by Google

Perſpicuus, φανερὸς, δῆλος, καταφανής.
Perſtare in ſententiâ, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Perſto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perſtringo, συνείρω, ἐπιγράφω, διασφίγγω· *pro* taxare, καθάπτεσθαί τινος.
Perſuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινα, ὑπάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω.
Perſuaſio, πεῖσις, πειθὼ, πίστις.
Perſuaſor, πειστήριος, πειστικός.
Perſuaſorius, πειστικός.
Perſuaſum habeo, πέπεισμαι.
Perſuaſus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæſus, ἐξαποχρώμενος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινα, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγείς.
Pertexo, διϋφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ, ὁ πάτταλος.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἄπιστον.
Pertinacitèr, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, δύσπιστος.
Pertineo, *pertingo*, διατείνω· *pro* attinere, προσήκει μοι τοῦτο, & ταῦτα, *id eſt*, hoc *vel* hæc ad me pertinent.
Pertingo, διικνέομαι, ἀνήκω.
Pertractatio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertranſeo, διαβαίνω, διϊκνέομαι.
Pertriſtis, πολυώδυνος, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διακόπτω, ἀναλθεάω.
Perturbatio, ταραχὴ, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταρακτής.
Perturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, περιφέρομαι, περινοστέω.
Pervaſto, περιπορθέω.
Perveho, διακομίζω, κατάγω.
Pervenio, παρήκω, ἀφικνέομαι.
Perversè, διαστρόφως, κακοήθως.
Perverſitas, διαστροφὴ, κακοήθεια.
Perverſus, διάστροφος, πονηρός.
Perverto, διαστρέφω, παραιρέομαι, παραστρέφω, παρασύρω, παρακινέω.
Perveſtigatio, ἀνίχνευμα, ἀνίχνευσις.
Perveſtigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικός.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, -ίδος, ἡ.
Pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διαβατὸς, πορεύσιμος, ἐμβατὸς, εὔπορος, περάσιμος.
Pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάγχρηστος, μεγαλωφελής.
Pervulgo, διασπείρω, ἐπιστημίζω.
Pes, ποῦς.
Pes lecti, κλινόπους.
Peſſimè, κάκιστα.
Peſſimus, πονηρότατος.
Peſſulus, μοχλίον, μοχλός.
Peſſum eo, *retrocedo*, ὑποφέρομαι· *pro* in fundum eo, χαμαὶ πίπτω· καταφέρομαι.
Peſſundo, καταπαλαίω.
Peſtilens, λοιμώδης.
Peſtilentia, λοιμός.
Petaſo, πέρνα, πέτασος.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινα λίθῳ.
Petigo, λειχήν.
Petiolus, ὁ μόσχος.
Petitio, αἴτημα, τὸ· αἴτησις, ἡ.
Petitor, αἰτητής.
Peto, *oro*, αἰτέω, *vel* αἰτέομαί σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: *pro* proficiſcor: χωρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶας, πέτρος.
Petulans, ὑβριστὴς, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, προπετής.
Petulanter, ὑβριστικῶς, ἀνασχύντως.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ, φλυαρία.
Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιῶν.
Phantaſia, φαντασία.
Phantaſma, φάντασμα.
Phanum, *ſeu* fanum, *templum*, ναός.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phaſianus, φασιανός.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλη.
Philoſophia, φιλοσοφία.
Philoſopher, φιλοσοφέω.
Philoſophus, φιλόσοφος, ὁ.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Plebotomum, φλεβότομον, μαχαιρίς.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοῖνιξ.
Phraſis, φράσις.
Phreneſis, φρένησις.
Phreneticus, φρενιτικός.
Phyſiognomia, φυσιογνωμία.
Phyſiognomon, *vel* Phyſiognomus, φυσιογνώμων.
Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα.
Pica, κίττα.
Picea, πίτυς, ἡ.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσόω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Piè, θεοσεβῶς.
Pietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεὸν θεοσέβεια, θεοφροσύνη.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραφεὺς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.

Pigra.

Digitized by Google

Piger, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος, ὀκνώδης, ἀργὸς, νωθρὸς, δύσεργος.
Piget, μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρίσμα, τὸ ἔντριμμα.
Pignori do, ὑποτίθημι τί τινι.
Pignoro, ἐνεχυράζω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑποθήκη, ὁμηρεία.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigreſco, ὀκνηρὸς γίνομαι, καταοκνέω.
Pigritia, ὀκνία, ὄκνησις, ῥαθυμία.
Pila, æ, *pro* ſphærula, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pilâ ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pileum geſtare, πιλίον φορεῖν.
Pileus, πιλίον, πῖλος.
Piloſus, τριχώδης, παραπλόκαμος.
Pilula, καταπότιον.
Pilum, γρόσφος, πῖλος.
Pilus, θρίξ.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόναις ποικίλλειν.
Pingo, is, γράφω, ζωγραφέω.
Pingue, στέαρ, πιμελή.
Pinguedo, λιπαρία· πιμελή, στέαρ.
Pinguefacio, λιπαρὸν ἢ πίονα ποιῶ.
Pingueſco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχὺς, λιπαρὸς, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinſo, is, μάττω, λεαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ· πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι.
Pipio, *proprium eſt pullorum*, πιππίζω.
Pirata, πειρατής.
Piraticus, πειρατικός.
Piſcator, ἁλιεύς.
Piſcatorius, ἁλιευτικός.
Piſcatura, ἁλιευτική.
Piſciculus, ἰχθύδιον.
Piſcinæ, ἰχθυοτροφεῖα.
Piſcis, ἰχθύς.
Piſcor, ἁλιεύω, ἰχθυάω.
Piſcoſus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Piſtillum, ὕπερος.
Piſtor, ἀρτοποιός, σιτοποιός.
Piſtrinum, μύλων, μύλη, ἀλφιτεῖον.
Piſtura, ἀρτοποιΐα.
Piſum, τὸ πίσον.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitoſus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβὴς, εὐλαβὴς, θεοσεβής.
Pius ſum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, πίσσα.
Placabilis, εὐίλατος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἐξίλασμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινι· εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
Placidè, ἡσυχῶς, εἰρηνικῶς.
Placidus, *ſedatus*, πρᾷος, ἥμερος, ἥσυχος, εὐμενὴς, γαληναῖος.
Placitus, ἀρεστός.
Placitus, *decretum*, ἀρεστὸν, ἀρεσκόμενον.
Placo, πραΰνω, ἀρέσκομαι.
Plaga, æ, πληγὴ, πλῆγμα, ἔκπληξις.
Plaga, *pro* regione, τὸ κλῖμα, ἢ χώρα.
Plagæ, arum, *retia*, ἄρκυες *vel* ἄρκυα, τά.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινι.
Plagiarius, ἀνδραποδιστής.
Plagium, ἀνδραποδισμός.
Planctus, κοπετὸς, θρῆνος, ὁ.
Planè, *omninò*, ἀκριβῶς, σαφῶς· *pro* penitus, πάντως, πάνυγε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, *tundo*, κόπτομαι· *pro* lamentari, θρηνεῖν, τὸ στέρνον πλήττειν.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτὸν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto, as, φυτεύω, φυτουργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλὸς, τρανός· *pro* manifeſtus, σαφής.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεία, εὐρύχωρος ὁδός.
Plaudo, is, κροτέω, κροταλίζω.
Plauſibilis, κεκροτημένος.
Plauſtrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plauſus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebeius, δημοτικός, ἰδιώτης, *idem quod* vulgaris, ὁ τυχών.
Plebiſcitum, ψήφισμα, τό· χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto, is, κολάζω, τιμωρέω τινα.
Plectrum, πλῆκτρον, τό.
Pleiades, πλειάδες.
Plenè, ἐκπλέως.
Pleniluniun, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστὸς, *cum genit.* ἀνάπλεως, πλήρης.
Plenus ſum, γέμω, πληθύνω, *cum genit.*
Plerique, οἱ πολλοὶ, πάμπολλοι.
Pleruſnque, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλεῖστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικός.
Plica, πτὺξ, πτύγμα, πτύξις.
Plicatilis, πλεκτὸς, εὔπλοκος.
Plicatio, πλοκὴ, πτυχή.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμὸς, κλαῦμα, τό· ὀλοφυρμὸς, ὀδυρμὸς, κώκυμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνοῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος & μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi æſtimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æſtimare, τιμᾶσθαι πλείονος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus minus, πλέον ἔλαττον.
Plus ſatis, πλέον τοῦ κόρου.
Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.

Pluto,

Digitized by Google

Pluto, onis, Πλυτεὺς, Ἀΐδης.
Pluvia, ὑετὸς, βροχή.
Pluvioſus, ὑετώδης.
Pluvius, & Pluvialis, ὄμβριος.
Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pocula miniſtrare, οἰνοχοεύειν Διῒ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagrâ laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγριῶν, ποδαγρικός.
Podex, cis, πρωκτὸς, κῶλος.
Poëma, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα. τὸ ζημία, δίκη.
Pœnam exigere, ἐπαιτεῖν δίκην.
dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι· δίκην ἱκανὴν ἐκτίειν, ἐκτελεῖν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζειν τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκη δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοι τοῦτο, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poëta, ποιητής.
Poëticus, ποιητικός.
Poëtria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, ξέω & ξύω, λειαίνω.
Politè, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Polius, ξεστὸς, ξυστὸς, γλαφυρός.
Polleo, *valeo*, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potentiâ valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλὰ, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχησις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς, κλεριστής.
Pollis, nis, *vel* Pollen, γύρις, παιπάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χθαίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνιερος.
Polypus, ὁ πολύπυς.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, *gen. fœm.* μηλέα.
Pondero, *libro*, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderoſus, βαρὺς, ὑπερβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα. ὁλκή.
Pondus, βάρος. ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίσαμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρίς.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερευτικός.
Pontus, πόντος.
Popina, ὀπτανεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.
Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικὸς· *pro* charus populo, ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημοσία.
Popularitèr, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομή.
Populator, ἐκπορθῶντας.
Populor, aris, ari, ἀναστάτους ποιέω τὰς πόλεις, πορθέω τὴν πατρίδα, patriam: ἐκπορθέω, λεηλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ. λαὸς, ὄχλος.
Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὗς.
Porcinus, χοίρειος, ὑϊκός.
Porculus, & Porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπέκτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνέχω.
Porrigo, inis, ἡ λεπὶς, -ίδος.
Porrò, *ſanè*, γέμεν, μάλα, πόῤῥω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θύρα.
Portæ cuſtos, πυλωρὸς, πυλωρός.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentoſus, τερατώδης, τεράστιος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, ἡ παραστάς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναῦλος.
Porto, as, αἴρομαί τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuoſus, λιμενώδης.
Portus, ûs, λιμήν.
Porus, πόρος.
Poſco, αἰτέω σε δίκας, à te pœnas: ἀξιόω.
Poſitio, *poſitura*, κατάθεσις, διάθεσις.
Poſſeſſio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχή.
Poſſeſſor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
Poſſibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Poſſideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Poſſum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμέ ἐστι δοῦναι, &c.
Poſt, ἐπὶ, μετὰ, *cum acc. pro* poſtea, ἔπειτα, ὕστερον.
Poſtea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
Poſteaquam, μετὰ ταῦτα ὡς, ὁπότε, ἐπεί.
Poſteri, orum, ἐπιγινόμενοι, οἱ ὀψίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Poſterior, & us, ὕστερος, ον· μεταγενέστερος.
Poſteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Poſterum, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσέπειτα.
Poſtes, παραστάδες, σταθμοί.
Poſthabeo, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέναι, ὀλιγωρέω, δεύτερον ἢ ὕστερον νομίζω.
Poſthac, κατὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
Poſthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Poſthumus, ὀψίγονος.
Poſtico fallere, τῇ κρυπτῇ ἀποχωρεῖν.
Poſticum, πλαγία θύρα.
Poſticus, a, um, ὀπίσθιος.

Poſti-

Digitized by Google

Poſtis, παραςὰς, ἡ.
Poſtliminium, ἡ ὑποςροφὴ, τὸ ἀνατίμητιμον.
Poſtpono, περὶ ἐλάτῖονος ποιῶ τι· *pro* omittere, παραλείπειν τι.
Poſtquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ὁπόταν.
Poſt omnia, τὰ ὕςατος, τὸ τελευταῖον.
Poſtremus, ὕςατος, ἔσχατος.
Poſtridie, τῇ ὑςεραίᾳ.
Poſtulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Poſtulo, καλέω, δέομαι, αἰτέομαι· *tum idem quod* accuſare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
Potabilis, πόσιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ πόσις.
Potator, φιλοπότης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατός, ἐγκρατής.
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
Poteſt fieri, *pro* poſſibile eſt, οἷόν τε, δυνατόν.
Poteſtas, δύναμις, ἐξουσία.
in Poteſtatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάσσεσθαι.
Poteſtatem dare, ἐξουσίαν διδόναι.
Potio, πόσις, πόμα, πότημα.
Potior, -iris, κρατέω, *cum gen.* & *dat.* ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινος.
Potior, *melior*, κρείσσων, βελτίων.
Potiſſimè, potiſſimum, μάλιςα.
Potiſſimus, κράτιςος, βέλτιςος.
Potiùs, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
Potus, πόσις, ποτόν.
Præ, *præpoſitio*, πρὸ, *gen.* ὑπὸ λύπης, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
Præbeo, χορηγέω, πορίζω, παρέχω.
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάττομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Præcello, προέχω τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, formâ aliis: διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Præceps, παράκρημνος, κρημνώδης, προκάρηνος, πρηνής.
Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτής.
Præceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολή.
Præcido, ὑποτέμνω, ἐπικόπτω.
Præcinctus, περιεζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προάδω.
Præcipio, *prævenio*, προλαμβάνω· *pro* jubere, ἐπιτάττειν, κελεύειν τινα.
Præcipitantèr, ἐπικεφαλὴν, προπετῶς.
Præcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, κατακρήμνισις.
Præcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνός.
Præcipito, καταρημνίζω, ῥίπτω ἐμαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
Præcipuè, μάλιςα, ἐξαιρέτως.
Præcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐπίλεκτος, προηγούμενος, κράτιςος, ὑπέροχος.

Præciſè, συντόμως.
Præclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώριμος.
Præcludo, διακλείω, διείργω.
Præco, onis, κῆρυξ.
Præconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις· *pro* laude ἔπαινος.
Præcordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
Præcox, πρώϊμος, πρώϊνος.
Præcurro, προτρέχω.
Præcurſor, πρόδρομος.
Præda, λεία, λῃςεία.
Prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Prædatio, λῃςεία, αἰχμαλωσία.
Prædator, λαφυραγωγὸς, λῃςής.
Prædatorius, λῃςρικός.
Prædicatio, κήρυξις, ἀνάῤῥησις.
Prædico, -as, *celebro*, ἀναγορεύω, *acc.* κατευλογέω, κηρύττω.
Prædico, is, -cere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
Prædictio, προάγγελμα, προφητεία,
Prædiolum, τὸ χωρίδιον.
Præditus, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
Præditus bona indole, εὐφυὴς ὤν.
Prædives, ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος, ἐρικτήμων.
Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
Prædo, -onis, λῃςὴς, πειρατής.
Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
Prædor, ληΐζω & ληΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, λῃςεύω, συλάω.
Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
Præexiſto, προϋπάρχω.
Præfari, προοιμιάζειν, προλέγειν.
Præfatio, προοίμιον, πρόλογος.
Præfectura, ἐπαρχία, προςασία.
Præfectus, ὁ προεςὼς, ἐπιςάτης, ἡγεμὼν, ἔπαρχος, ςρατάρχης.
Præfero, προφέρω, προκρίνω, προΐςαμαι, προτιμάω.
Præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
Præficio, ἐφίςημι, καθίςημί τινα τὰ μέγιςα, προΐςημι.
Præfiguro, ὑποτυπόω.
Præfinio, προορίζω.
Præfringo, προῤῥηγνύω.
Præfulgeo, προλάμπω.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Prægnans ſum, κύω, κυοφορέω.
Prægrandis, ὑπερμέγας, περιμήκης, εὐμεγέθης.
Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Prægredior, προέρχομαι.
Prægreſſio, προπόρευσις, πρόβασις.
Prægustator, προγευςής.
Prægusto, προγεύομαι.
Prehendo, λαμβάνω & -ομαι.
Præjudicium, προκατάγνωσις, πρόκριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προανάγνωσις.
Prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώςης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.
Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολή.
Prælium terreſtre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.

Digitized by Google

Prælium committere, μάχεσθαι περί τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγυ, memoriâ dignum.
Prælongus, προμήκης.
Præluceo, προφαίνω· *pro* facem præferre, δᾳδυχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Prælud o, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζω.
Præmando, is, προμασσάομαι.
Præmaturus, πρόωρος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προίημι.
Præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.
Præmonſtro, ὑποδεικνύω.
Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, προωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προσαγγέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.
Præpes, ἀκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω· *pro* pluris eſſe, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐσταμαι, προτιμάω· *pro* Præficio, ἐφίστημι.
Præpoſterè, ὕστερον πρότερον, προθύστερον.
Præpoſterus, πρωθύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Præproperè, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ προτέρημα.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præſagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
Præſagium, προμάντευμα, προφητεία.
Præſcio, προγινώσκω.
Præſcius, προειδώς.
Præſcribo, προγράφω.
Præſcriptum, ὑπογραφὴ, ἐπίταξις.
Præſens, παρὼν, ὁ ἐνεστώς.
Præſentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
Præſentia, um, τὰ ἐν ποσί.
Præſentia, -æ, παρουσία.
Præſentio, προαισθάνομαι.
Præſepe, φάτνη, κάπη.
Præſertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
Præſertim ſi, ἄλλως τε κἄν.
Præſes, πρόεδρος· ὁ, ἔφορος, προεστὼς, ἡγεμὼν, ἐπιστάτης.
Præſideo, προστατέω, ſeu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi: προεδρεύω.
Præſidia in civitates collocare, φρουρὰ εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præſidiarius, φρουρός.
in Præſidio eſſe, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Præſidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινα.

Præſidium, φρουρὰ, ἡ φρούριον.
Præſignifico, προσημαίνω.
Præſtans, προεστάμενος, πρότιμος, ἐξέχων, ὑπερέχων, διαφέρων.
Præſtantia, ἐξοχὴ, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Præſtantiſſimus, vir, ἀπαξάπλως ἐξειλεγμένος ἀνὴρ ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
Præſtat, ἄμεινον, ἢ κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Præſterno, προστορνύω.
Præſtigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυαρία.
Præſtigiæ verborum, τερατολογίαι.
Præſtigiator, γόης, -ητος, ὁ· ἀγύρτης, ἐπιπλάνος, τερατουργός.
Præſtituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præſtitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Præſto, -as, *antecello*, διαφέρω τινος, ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine ceteros, & *pro* perficere ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea quæ dicta ſunt: ἀποτελέω, ἐπιτελέω.
Præſto ſum, πάρειμι, μετά τινος εἶναι.
Præſtolor, *exſpecto*, περιμένω τι· προσδοκάω τι, ὑπομένω.
Præſtringo, περισφίγγω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
Præſtruo, προκατασκευάζω.
Præſul, præſes, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Præſum, ἐπιστατέω, ἐφίσταμαι, ὑπέρχω προστατέω, δυναστεύω Ῥώμης, Romæ.
Præſumo, προλαμβάνω.
Præſumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
Præſuo, προῤῥάπτω.
Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι· quandoque exhibeo, προΐσχω· *pro* prætexo, προτείνω.
Prætento, προπειράομαι.
Præter, παρὰ, *cum acc.* πλὴν, & χωρὶς, *cum gen.*
Præter æquum, παρὰ τὸ δίκαιον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθῆκον.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter ſpem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.
Præterea, ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ, ἀλλά τε ἄλλως τε, ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermiſſio, παράλειψις.
Prætermiſſum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occaſionem, παριέναι ἔργον τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἢ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Pæterveho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, προϋφαίνω· *pro* prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.

Prætextu

Digitized by Google

Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
ſub Prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
Prætextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Prætor, -oris, ὁ τοῦ στρατοῦ ἄρχων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανὸς, ἡγεμονικός.
Prætorium, βουλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Prætura, -æ, ἡ στρατηγία, ἡ ἐπαρχία.
Prævaleo, ὑπερισχύειν, κατισχύειν, ἐπικρατεῖν τινος.
Prævalidè, πάνυ ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Prævaricatio, καθύφεσις.
Prævaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
Prævaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προσέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προορῶ, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγὸς, χειραγωγὸς, προϊών.
Præut, ὥγε.
Prandeo, ἀριστάω, ἄριστον ποιοῦμαι.
Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστον.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratenſis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.
Pratum, λειμών.
Pravè, στρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρὸς, φαῦλος.
Precariò, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τό· εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημος, ἱκετεία.
Preces, preci, precem, δέημα, τὸ· δέησις.
Precor, δέομαι σοῦ τοῦτο, hoc à te: εὔχομαι τοῖς Θεοῖς, παρακαλέω τινα.
Prehendo, *vide* præhendo.
Prelum, πιεστὴρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω, *pro* inſequi, κατέχειν· *pro* occultare, καλύπτειν.
Preſbyter, πρεσβύτερος.
Preſſè, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretioſus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμή, τίμημα.
Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium ſolvere, τὴν τιμὴν ἐπιδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Primâ occaſione, ὅταν τάχιστα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ, arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινι.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινι.
Primatus, τὸ πρωτεῖον, τὸ ἀριστεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγουμένοις· τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτεῖα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitus, ἐξαρχῆς.
Primò, ἀρχὴν, πρώτως.
Primo quoque tempore, ὅταν τάχιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαί· τὰ προϋφεστηκότα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος· *pro* optimo, κράτιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, δυνάστης, ἀρχὸς, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principalitèr, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐπ' ἀρχῇ.
Principium, ἀρχὴ, προκάταρξις.
Prior, πρότερος.
Priſcus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Priſtinus, παλαιὸς, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Privatè, *vel* privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim & publicè, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ· ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, προνομία, προτέρημα.
Privo, στερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
Prius, πρότερον, πρίν.
Priuſquam, πρὶν ἢ, πρότερον ἤ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, *cum gen.*
Proavia, ἡ προτήθη.
Proavus, προπάππος, τριτοπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανὸς, εἰκώς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, τὸ εὔλογον.
Probabilitèr, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Probè, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, *pro* demonſtrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
Probroſus, ἐπονείδιστος, ἐνείδιστος.
Probrum, ὄνειδος, τὸ· ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηστὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀκόλαστον, ὕβρις.
Procacitèr, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγὴς, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἄελλα, καταιγὶς, -ίδος· λαῖλαψ, ζάλη.

Digitized by Google

Procelloſus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναστεύοντες, πρόςατοι.
Proceritas, τὸ πρόμηκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
Proceſſus, πρόβασις, προχώρησις· *pro* profectu, προκοπή.
Procido, προσπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus, -us, ἡ προβολή.
Proclamatio, ἀνάῤῥησις.
Proclamator, ἀνακηρύττων,
Proclamatus, ἀναῤῥηθείς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem eſſe, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονάς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρός τι· *pro* facile factu, ῥᾴδιον τι.
Proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐεμπτωσις.
Pro confeſſo habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconſul, ἀνθύπατος.
Proconſularis, ἀνθυπατικός.
Proconſulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procraſtinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
Procraſtino, ἀναβάλλομαι· ἀνατίθεμαι εἰς ὕςερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητής.
Procreo, γεννάω, δημιουργέω.
Procudo, παρακολάπτω.
Procul, ἄποθεν, πόῤῥω, *cum gen.*
Proculdubiò, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προσπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπή, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητής, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιςάτης.
Procuro, ἐπιςατεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procurſus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηςήρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo, -is, πάρειμι, προέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ, ἱςορεῖν τὰ πεπραγμένα, res geſtas, παραδοῦναι γραφῇ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, λαφυγμός.
Prodigè, ἀσώτως.
Prodigiosè, τερατικῶς.
Prodigioſus, τερατώδης, τεράςιος.
Prodigium, τέρας, τὸ τεράςιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαςος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *oſtendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *pro* tradere, προδιδόναι τινα.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω, producere teſtes, παρέχειν τοὺς μάρτυρας· *pro* verum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.

Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ὁδοιπορία.
Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξάγω ὕω, προφέρω, παρέχομαι· *pro* prolatare, παρατείνειν, ἀναβάλλειν.
Profeſſio, ἐξομολόγησις.
ex Profeſſo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Profeſſor, ἐπαγγελτής, καθηγητής, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν. προκόπτω σοφίᾳ.
Proficiſcor, πορεύομαι, διαβαίνω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω· *pro* artem aliquam docere, διδάσκειν τινὰς ἄλλης τέχνην τινα.
Profligatus, *perditus*, διεφθαρμένος· profligatos homines dicimus, ἀπονενοημένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγή, προσφύγιον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profundè, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθὺ, βάθος, βαθύτης, βένθος.
Profundò, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω.
Profundus, βαθὺς, ἄβυσσος.
Profusè, καταχεχυμένως.
Profuſio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεά, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονὼς, ἀπόγονος.
Progredi longiùs, περαιτέρω προστελεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινι, ἀπαντᾶν.
Progredior, διαπορεύομαι, ὁδοιπορέω, πρόειμι, προέρχομαι.
Progreſſio, progreſſus, προκοπή, πρόβασις.
Progreſſu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progreſſus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδιδόναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινα τῶν κακῶν, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, projectus, προβολή.
Projectitius, ἀποβλητὸς, ἔκβλητος.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram : ὀλισθαίνω.
Prolapſio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρατείνω, ἀναβάλλομαι.

Proles,

Digitized by Google

Proles, γενεὰ, γονὴ, γένος, τό.
Prolixè, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρός, ἐκτενὴς, εὐμήκης.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
Proluſio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiſcuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiſcuus, ἀδιάφορος, συμμιγής.
Promiſſa ſervare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promiſſa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promiſſio, promiſſum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promittor, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promotus, ἐληλακώς, προηγμένος.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam; προβαίνω, προχωρέω.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptiſſimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res eſt in Promptu, πρόχειρόν ἐστι.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus ſum, πρόθυμός εἰμι πρὸς τοῦτο.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προέγγονη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνησαμένη.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoritèr, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, καταφερὴς, ἐπιρρεπὴς, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Proœmium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις, παρέκτασις.
Propago, παραφυὰς, ἐπιφυὰς, ἀπογονή· pro ſtirpe, τὸ φῦλον.
Propago, as, παραφύω, ἐπαυξάνω· pro dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανὴς, καταφανής.
Propè, ἐγγὺς, *cum gen.* πρὸς, *dat.* *Sine caſu adverbium eſt* ἐγγύς· *item* σχεδὸν, παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐξείργω, ἀπείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖν, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propenſio, προθυμία, ἐπιῤῥοπή.
Propenſitas, εὐκαταφορία.
Propenſus, εὐκατάφορος, ἐπιῤῥεπής.
Properantèr, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδὴ, κατέπειξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφητεία.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινι.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συνάφεια.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενὴς, ὁ ἐγγὺς, παραπλήσιος.
Propior & propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, *placo*, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἐπήκοος.
Propitius ſum. εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεὺς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propoſitio, πρόβλημα, πρότασις.
Propoſitum, προαίρεσις, σκοπὸς, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιστράτηγος.
Propriè, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Proptèr, διὰ, *cum accuſ*, χάριν, ἕνεκα, *cum gen.* ἐπὶ, *cum dat.* περὶ, & πρὸς, *accuſ.*
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Propterea, ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν, καθ' ὅ.
Proterea quod, ἀνθ' ὧν· διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ᾧ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ἔχυρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιστὴς, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινος· pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulſatio, ἐξώθησις.
Propulſator, ἀμύντωρ.
Propulſo, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæſtor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῶρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωράτης, -ου, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorſus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Proſa oratio, πεζὸς λόγος.
Proſapia, γενεὰ, γένος, τό.
Proſcenium, προσκήνιον.
Proſcindo, κατακόπτω, κατατέμνω· & pro conviciis laceſſere, ὑβρίζω τινα, διασύρω, διαβάλλω σε.

Digitized by Google

Proſcribo, προγράφομαι, δημεύω· *pro* in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινα.
Proſcriptio, προγραφή, δήμευσις.
Proſelytus, προσήλυτος.
Proſequor, κατακολουθέω, ἐπιδιώκω.
Proſerpina, Περσεφόνεια.
Proſilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Proſpecto, περισκοπέω.
Proſpectus, πρόοψις, ἄποψις.
Proſper, εὐήμερος, εὐτυχία.
Proſperè, εὐτυχῶς.
Proſperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Proſpero fortunæ ſtatu utor, εὖ πράττω.
Proſpero, ἐλπίζω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Proſpicio, προορῶ προβλέπομαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Proſterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Proſtibulum, πορνεῖον, & *pro* meretrice, ἡ ἑταίρα.
Proſtituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Proſto, προΐσταμαι.
Proſum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi: χρησιμεύω.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
Protelo, ἀπολαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, τηλόθι.
Protero, καταπατέω, κατατρίβω.
Protervè, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγής, ἀκόλαστος.
Proteſtor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα, δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω· *pro* differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προσωθέω, ἐξώθω.
Proturbo, ἀπωθοῦμαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι· *pro* naſci, φύεσθαι.
Proventus, πρόσοδος, ἀποφορά.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbia trita eſt ſententia, παροιμιώδης λόγος.
ut eſt in Proverbio, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Providè, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προοράω, προγινώσκω· *aliquando* proſpicio, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis.
Providus, πρόνοος, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Proviſio, πρόοψις, προμελέτησις.
Proviſo, πρὸς τὸ ὁρᾶν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παρακέλευσις.
Provoco, ἐκκαλέω· ad certamen vocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, vel εἰς [illegible] θίζω.
Provolvere ſe ad genua alicujus, προσκυλίνδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥσπερ, καθάπερ.
Proximè, ἔγγιστα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum eſt ut, ἑπόμενόν ἐστι.
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβουλος, συνετὸς, φρόνιμος, ἐπιστήμων δαίφρων, ἐχέφρων.
Prudentèr, φρονίμως, εὐφραδέως.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinoſus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακία, ἡ, ἄνθραξ, -κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκύμηλος.
Prurigo, κνησμὸς, κνησμός.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κατακνάω.
Pruritus, κνησμὸς, κνίσμα.
Pſallo, ψάλλω.
Pſalmus, ψαλμός.
Pſalterium, ψαλτήριον.
Pſittacus, ψιττακός, ψιττάκη.
Puber, ἡβήτης, ἔφηβος.
Pubertas, ἐφηβία, ἥβη.
Pubes, πρόσηβος, ἥβη, ἡ.
Pubeſco, ἡβάσκω, ἡβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδός.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publicè, κοινῇ, δημοσίᾳ.
ſumptu Publico, ἐκ δημοσίου.
Publico, φανερόω, δημοσιόω· *pro* in populi poteſtatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος· *pro* in lucem edere, ἐκδιδόναι. βιβλίον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Pudefio, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.
Pudendus, a, um, αἰσχυντηλός.
Pudentèr, αἰδημόνως.
Pudet me, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudicè, μετ' αἰδοῦς ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, σεμνός.
Pudor, αἰδὼς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor ruſticus, δυσωπία.
Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellaris, κορασιώδης.
Puellariter, κορασιωδῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Puerilitèr, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδική.
è Pueritiâ, ἐκ παίδων, ἐκ βρέφους.
à Puero, ἐκ νέας, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου.
Puerpera, λεχὼ, τετοκυῖα.
Puerperium, λοχεία, ἀποκύησις.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστής.

Digitized by Google

Pugillaris, πινακὶς, πινακίδιον.
Pugilatus, & -tio, πυγμαχία, πυγμή.
Pugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητής.
Pugnax, μαχήμων.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hoſtibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno percutio, κατακονδυλίζω.
Pugnum ingerere alicui, κονδύλας ἐντείνειν.
Pugnus, δρὰξ, κόνδυλος.
Pulcher, καλὸς, περικαλλὴς, ἐκπρεπής.
Pulchrè, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
Pulchritudo, κάλλος, τὸ καλλώπισμα.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicoſus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων. μελάγχλαινος.
Pullulo, παραφυέω, βλαςάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus, a, um. φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τό.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
Puls, κρίμνος. πόλτος.
Pulſatio, κροῦσις.
Pulſator, κρουςής.
Pulſator citharæ, κιθαριςής.
Pulſo, κρούω, τύπτω.
Pulſus, ûs, κροῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προσκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, κισσηρὶς, -ίδος, ἡ.
Pumicoſus, κισσηροειδής.
Pumilio, νάνος.
Punctim, ςίγδην.
Punctum, ἄτομος, ςιγμή.
Punctum temporis, χρόνυ ἀκαρές.
Pungo, νύττω, κεντέω, καλανύσσω.
Puniceus, φοινίκειος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινα· ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαςής, τιμωρητής.
Pupa, æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνα.
Purè, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις· & *pro* excuſatione, ἀπολόγημα.
Purgo, *mundo*, σαίρω τὴν οἰκίαν· καθαρίζω, & *pro* excuſare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικίς.
Purpuratus, πορφυρίδι περιβεβλημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυοειδής.
Purus, καθαρὸς. ἁγνὸς, ἀκραῖος, ὁ καὶ ἡ· εὐκρινὴς λόγος, purus & dilucidus ſermo.
Pus, uris, πῦον, τό.

Puſillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυμία.
Puſillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Puſillum, τὸ βραχύ.
Puſillus, τυτθός.
Puſio onis, παιδάριον.
Puſtula, φλύκταινα, φλυκτὶς, ἐξάνθημα.
Puſtuloſus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum eſt, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ βάθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ, δυσώδης.
Puto, *inutilia*, ex *arboribus reſeco*, ἀμπελον κλαδεύω, vitem; *pro* conſiderare, διανοεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν τι· *pro* exiſtimare, νομίζειν, & calculum ſubducere: λογίζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότην.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putreſco, καλαπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus, a, um, καθαρός· *vide* purus.
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pythius, πύθιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q.

QUA, *adverb.* ᾗ, ὅπη, πῆ.
Quacunque, ὅπη ἂν· ὅπη οὖν.
Quâ de causâ, ἀνθ' ὧν, διότι· τίνος χάριν.
Qua ratione, πῆ, ὅπη, ῃ.
Qua voce, ποίᾳ φωνῇ.
Quadantenus, ἔςιν ὅπως, ἔςιν ὅπῃ.
Quadra, πινακίδιον τετράγωνον.
Quadrageſima, ἡ τεσσαρακοςή.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνον.
Quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῆ.
Quadriga, τέθριππον, τετράβαμον ἅρμα.
Quadrimus, τετραετής.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερής.
Quadriremis, τετρήρης, ἡ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω· & *pro* conſentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπυς.
Quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάντης.
Quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
Quadruplicitèr, τετραχῶς.
Quadrupulum, τετραπλοῦν.
Quadrupulus, τετραπλάσιος.

Digitized by Google

Quæ, *fœm.* ἥτις, ἅπερ.
Quæ, *plur. neut.* ἃ, ἅπερ, ἅτινα.
Quæcunque, ὅσα, ἄν.
Quærito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, μεταλλάω· *pro* interrogare, ἐρωτάω σε τῦτο, hoc ex te: πυνθάνομαι τι, ἐξετάζω· ἀνακρίνω.
Quæſitor, ζητητής.
Quæſitum, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα.
Quæſo, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæſtio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα, *pro* tortura corporis, βάσανος.
Quæſtio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæſtionem adhibere, βασανίζειν.
Quæſtiuncula, ἐρωτημάτιον.
Quæſtor, ταμίας, ε, ὁ.
Quæſtum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Quæſtuoſus, κερδαλέος.
Quæſtura, ταμιευτικὴ, ταμιεία.
Quæſtus, ὁ χρηματισμὸς, κέρδος, τό.
Qualis, οἷος, ὁποῖος· Poniter & interrogative ποῖός τις.
Qualis talis, ὁποῖος, τοιῦτος.
Qualiſcunque, ὁποιοσδη, ὁποιόσπερ.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
Qualiter, οἷα, οἷά περ, οἷόν περ.
Qualitercunque, ὁποιωσοῦν.
Qualus, ὁ κάλαθος, ταῤῥὸς vel τάρσος.
Quam, *conjunctio,* ἢ, ὅσον, μάλιστα, quam maximè.
Quamdiu, μέχρι οὗ· ἄχρις ἂν ἕως· *Et interrogative,* ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
Quamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὃ· διὰ ταῦτα, διά τι.
Quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον· ὡς τὰ πολλά.
Quamprimum, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιστα.
Quamvis, καί τοι· κἂν εἰ.
Quando, πότε· ἐν οἷς χρόνοις· *pro* quoniam, cum, ἐπειδή.
Quandocunque, ὁπότεοῦν, ὁπότε γοῦν.
Quandoque, ἐνίοτε, ὅπη μὲν· ὅπη δὲ.
Quandoquidem, ἐπειδήπερ.
Quanquam, καί περ, ὅμως, εἰ καὶ, δῆτα.
Quanti, πόσου διδάσκει, *docet?*
Quantillus, σμικρὸς ὅσος, πηλίκος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
Quantoperè, ὡς οὖν, εἰς ὅσον γε.
Quantulumcumque, ὁσονοῦν.
Quantum ad me attinet, τόγ' ἐμόν· τὸ κατ' ἐμέ.
Quantum fieri poteſt, καθ' ἴσον, οἷόν τε· ὡς οἷόν τε.
Quantum poſſum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quantumvis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
Quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος, interrogativè, πόσος, ἡλίκος.
Quantuſcunque, ὁποσοσοῦν.
Quapropter, ἀνθ' ὅτε, διὰ τοῦτο.
Quaquaverſus, πανταχόσε.
Quare, διά τι, τίνος ἕνεκα.
Quarta dies, ἡ τετράς.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quarto, & -um, τέταρτον.
Quartus, τέταρτος.

Quaſi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
Quaſi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ εἴποι.
Quaſillus, καλαθίσκος, σπυρίς.
Quaſſo, διακραδαίνω, ἀνασείω.
Quatenus, παρ' ὅσον· καθ' ὅσον.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέσσαρες.
Quatio, σείω, διασείω, πάλλω, κλονέω, θραύω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον.
Quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, καί.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθὸ, *pro* quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
Queo, δύναμαι, οἷός εἰμι.
Quercus, δρῦς.
Querula lugubris, θρηνῳδία.
Queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διομέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαί σοι, *de te:* ὀδύρομαι.
Querulus, ἐγκληματικὸς, μεμψίμοιρος, ἐλεγκτικός.
Queſtus & querela, μέμψις, μομφή.
Qui, quæ, quod, ὃς, ἣ, ὃ, & ὅστις, ἥτις, ὅτι.
Qui, *pro* quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
Quicquid, ὃ, τιοῦν, ἅπαν ὅ.
Quicunque, πᾶς ἕκαστος, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid iſtuc, τί τοῦτο.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι, τίς.
Quidem, μὲν γε, γεδῆ, γοῦν, ἤτοι.
Quidnam, τίποτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μὴ, πῶς δ' οὐ, πῶς γὰρ οὐ.
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, εἰρήνη.
Quieſco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· *pro* dormio, κοιμάω.
Quietè, ἡσυχῆ, ἡσύχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὁστισοῦν, πᾶς.
Quin, τί μὴν· καὶ μὴν, ἀλλὰ μὴν, μὴ οὐχί· *pro* etiam, καί.
Quin etiam, καὶ μὲν καὶ ἔτι· οὐ μὴν, ἀλλά γε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingenteſimus, πεντακοσιοστός.
Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ δὲ καί· καὶ μὲν καί.
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
Quinquies, πεντάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος καὶ πέμπτος.
Quippe, οἷα, οἷον, ἀλλά. ἅτε.
Quiritatio, σχετλιασμός.
Quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
Quirito, σχετλιάζω, κεκράγομαι.

Quis,

Digitized by Google

Quis, quæ, quid, *interrogativè*, ποῖος, ποία, ποῖον· τίς, τίνος.
Quis tandem, τίς, πότε.
Quiſnam, ὅστις, ὁποῖος.
Quiſquam, τὶς, εἷς, τις.
Quiſque, πᾶς τις, ἕκαστος.
Quiſquiliæ, περιψήματα.
Quiſquis, ὅστις.
Quivis, ὅστις, ὅστις, οὖν, πᾶς ὅστις.
Quò, ποῖ καταφεύξω, quò fugiam?
Quo pacto, ὃν τρόπον, *vel* τίνα τρόπον.
Quo minùs, ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς, dubites.
Quoad fieri poteſt, κατὰ τὸ δυνατόν.
Quoad, μέχρις, ἕως.
Quoad vixero, διὰ βίου.
Quocirca, δι' ὅ,τι. δι' ὅ. παρ' ὅ.
Quòd, ὅτι, διότι.
Quòd ſi, εἰδὲ, εἴπερ γάρ.
Quodammodo, ἔστιν ὡς.
Quodcunque, ὅ,τι ἂν, πᾶν ὅ,τι.
Quomodo, ὃν τρόπον, τίνα τρόπον.
Quomodocunque, ὁποίως ἄν.
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεί· ὅτι· διότι· διότι.
Quoquam, ποῖ.
Quoque, καὶ ἔτι· τέ.
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
Quoquoverſus, πάντη, πανταχόσε.
Quorſum, καὶ τί· ποῖ τί ὄφελος, τοῦ δὲ ἕνεκα.
Quot, πόσοι.
Quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν· ὁσημερινὸς, ἐπιούσιος, ἐφημερινός.
Quotidiè, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὁσημέραι.
Quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
Quotieſcunque, ὁσάκις ἂν· ποσάκις ἄν.
Quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
Quotuplex, ποσαπλάσιος, ποσαπλοῦς.
Quotus, πόσος, ὁπόσος.
Quotuſquiſque, πόσος, ὁποσοστοῦν.
Quouſque, ἕως τί· μέχρι οὗ ἄν. ἕως ἄν.
Quum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R.

RAbidè, λυσσομανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λύττα, μανία.
Rabioſus, λυσσώδης. μανικός.
Rabula, δικολόγος, δικορράφος.
Racematio, βοτρύωσις.
Racemoſus, βοτρυώδης.
Racemus, βότρυς, ἡ σταφυλή.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολεῖν ῥιζοῦσθαι.
Radicitus, ῥιζόθεν· *pro* penitus, πάντως, ὁλόῤῥιζα, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rotâ, ῥάβδοι, κνῆμαι.
Radio, as, are, ἀκτινοβολέω, λάμπομαι.
Radioſus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτὶν, ῖνος, ἡ· pro inſtrumento textorio, κερκὶς, πηνίον.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξέω, ἐπιξέω.
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramoſus, κλαδώδης, πολύοζος.
Ramulos amputo, κλωνίζω.
Ramus, κλάδος, κλαδὸν, κλών, ὄζος, ὁ.
Ramuſculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρὸς εἰμί.
Rancidè, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρός.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa & rapum, γογγύλη, γογγυλίς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
Rapax, ἅρπαξ, ἁρπακτικός.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapidè, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχὺς, ὁρμητικός, ὀξύς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
Rapio, ἁρπάζω, *pro* vim afferre, βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
è Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτήρ.
Raptrix, ἁρπάκτειρα.
Raptus, ûs, λεία. λάφυρον, ἁρπαγή.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Rareſco, σπανίζομαι.
Rariſſimè, σπανιώτατα.
Raritas, μανότης, ἀραιότης· *pro* paucitate, σπανία, σπανιότης.
Rarò, σπανίως.
non Rarò, οὐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μανὸς, ἀραιὸς, σπάνιος.
Raſilis, ξεστός.
Raſtrum, ξύστρον, λίστρον.
Raſura, ξέσμα.
Ratio, τὸ λογικόν· λόγος. *pro* ſupputatione, λογισμός.
Ratio conſtat, εὖ ἔχει λόγος.
non congruit Ratio, οὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicujus habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινος, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικός, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus, a, um, κύριος, νομιζόμενος.
Rauceſco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus, a, um, χαροπός.
Reapſe, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ὑπόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιαστής.
Rebellio, onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικός, ἀφηνής.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcitro, ἀνακλακτίζω.

Digitized by Google

Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, as, are, παλινῳδέω.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἀπίημι, ἀφίσταμαι, ὑπονοστέω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, *recenter*, νεωστὶ, πρώην, ἄρτι.
Recenſeo, καταλέγομαι· & *pro* narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διηγεῖσθαι· *pro* enumerare, καταριθμεῖν.
Recenſus, ἐξέτασις, κατάλεξις.
Recentiores, οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
Receſſus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποτροπιάζοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recido, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντιστροφή.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognoſco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· *pro* corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι· *pro* meditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγὴ, ἀνάκλησις.
Reconciliator, διαλλακτής.
Reconcilio, καταλλάττω τινὰς εἰς ἀλλήλους, inter ſe: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαί τινος, & περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus à morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύω ἐμαυτὸν, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudeſco, ἐξωμόομαι, ἐξαγριαίνομαι.
Recta, εὐθέως.
Recte, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνήτης, διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ὑποστροφὴν ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἀναθέω.
Recurſus, ἀναδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recuſatio, ἀνάνευσις, παραίτησις.
Recuſo, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπελεγμός
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινί.

Redditio, προσαπόδοσις.
Reddo, ἀναδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτελεῖν *pro* efficere, καταστῆσαί τι, διατελεῖν.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπόλυσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄνειμι ἐπὶ illuc.
Redigere in poteſtatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιῆσαί τινα, ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem, καθίσταμαι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, *corono*, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
Redire ad ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, *proventus*, πρόσοδος, τὰ προσιόντα.
Reditus, *reverſio*, ἄφιξίς τινος οἴκαδε, in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus, παλίμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγή, καταγωγή.
Redundans, περιττὸς, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμὸς, περισσεία.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω· *pro* accidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίντροπος.
Refectio, ἐπισκευὴ, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπληρόω, ἀναπληρόω.
Refero, *reperto*, ἀνακομίζω, ἀναφέρω· refero ad ſenatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον· *pro* numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν. refero in Deorum numerum, ἀποθεοῦν τινα· *aliquando* narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· *aliquando*, dico, λέγω.
Referre pedem, ἀμποδίζειν,
Referre alicui acceptum, ἀνατιθέναι τινὶ τοῦτο.
Refert, *intereſt*, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει, nihil refert.
Refertus, ἔμπλειος, ὁ· πλέος, ὁ.
Reficio, *renovo*, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω· *pro* recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινὰ, ἀναψύχω. ἀποκαθίσταμαι.
Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto, is, ἀνακάμπτω· *pro* revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.
Reflexus, ἀνακαμφθείς.
Refloreſco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναῤῥέω.
Refluxus, ἀνάῤῥους, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινά.
Reformator, ἀναπλαστής.
Reformidatio, φόβος, ὁ· ὀῤῥωδία.
Reformido, ὀῤῥωδέω, φοβέομαι τοῦτο.
Reformo, διαπλάζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπειθής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, συστέλλω τινά, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τούτοις, ἀνθίσταμαι.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.

Digitized by Google

Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
Refrigeſco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω· *pro* detrectare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.
Refutatio, ἀνασκευὴ, διάλυσις.
Refuto, ἀποσκιλάζομαι, ἀπολύομαι.
Regalis, βασιλικὸς, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαςάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα· τὰ βασίλεια.
Regimen, ἐπιςασία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.
è Regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
Regius, a, um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινος, ἄρχω, τυραννεύω.
Regnum, ἀνακτορία, βασιλεία, ἀρχή.
Rego, ἐπιςατέω, διοικέω, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, *Aſiam*.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπανας ρέφω.
Regreſſus, ἀναχώρησις.
Regula, κανὼν, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγὴ, ἀποβολὴ, ἄπωσις.
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι· *pro* reſpuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω· *pro* differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipſa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.
Relatio, ἀναφορὰ, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμὸς, ὀςρακισμός.
Relego, ἀποπέμπω· *pro* in exilium rejicio, ἐξοςρακίζω, φυγαδεύω.
Relego, is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω· *pro* recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύειν.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.
Religioſè, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religioſus, εὐσεβὴς, εὐλαβής.
Religo, as, ἀναδέω, ἀναδεσμεύω.
Relino, ἀνοίγω, ἀναςομέω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκατάλειμμα.
Reliquum eſt, λοιπόν.
Reliquus, λοιπὸς, ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποςίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντισχῶ.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα ἢ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
Remanſio, διαμονὴ, καταμονή.
Remedium, φάρμακον, θεραπεία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.

Remex, ὁ ἐρέτης, κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρεσία.
Remigo, ἐρέσσω. κωπηλατέω.
Remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
Reminiſcentia, ἀνάμνησις.
Reminiſcor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remiſsè, ἀνειμένως.
Remiſſio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remiſſus, *languidus*, ἐκλελυμένος, ἀνειμένος.
Remitto, ἀναπέμπω, ἀποςέλλω· *pro* recreo, ἀνίημι· & *pro* condono, ἀφίημί τινι τὸ χρέος, debitum: χαρίζομαί τινι.
Remolior, ἀπωθέω.
Remolleſco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχὴ, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίςημι, ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενός τινος, ab aliquâ re.
Removeo, ἀφίςημί τινα τούτου· ἀναιρέω, ἀποκινέω.
Renumeratio, ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.
Remunero, ἀντευεργετέω, ἀμείβομαί σε δωρεᾷ, te dono: ἀντιδωρέω.
Remus, ἐρετμὸς, κώπη.
Renaſcor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.
Renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀπόταξις.
Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀναγορεύω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω. ἡγοῦμαι.
Repagulum, μοχλὸς, βαλβίς.
Reparatio, ἐπισκευὴ, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ἀποδιώκω, ἀναςέλλω τι· ἀπωθέω, ἀντικρούω.
Rependo, *retribuo*, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ἀποτίω, ἀνταποδίδωμι.
Repentè, ἐξαίφνης, ἐπὶ μηχανῆς.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος.
Repercuſſio, ἀντανάκλασις, ἀντιτυπία, ἀντανακοπή.
Repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρούω.
Reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπανάληψις.
Repeto, ἀπαιτέω τινα ἀργύριον, ab aliquo pecuniam; ἀναλαμβάνω.
Repatundarum accuſare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accuſatus, ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν ἀπολογούμενος.
Repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεςόω.
Repletus, ἀναπληρωθείς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαπλοκή.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Repono, ἀνατίθημι, ἀποτίθημι.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀνακομίζω, ἐκφέρομαι.
Repoſco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repoſitorium, θήκη, ταμεῖον.
Repotia, orum, τὰ ἐπαύλια.
Repræſentatio, παράςασις, ὑποτύπωσις.

Digitized by Google

Repræſento, παρίςημι, ἀποδίδωμι.
Reprehendo, ἐπιλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινι ταῦτα, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον· μεμφόμαι, μέμφομαι.
Reprehenſibilis, ἐπιμεμπτος, μεμπτός.
Reprehenſio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Reprehenſione dignus, ἐλεγκτός.
Reprehenſor, μῶμος, ἐπιτιμητής.
Reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram : καταςέλλω. καταπιέζω, ἀνείργω.
Reprobatio, ἀθέτησις. ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετίζω.
Reprobus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
Reptilis, ἑρπετός.
Repto, ἑρπύζω.
Repubeſco, ἀνηβάω.
Repudiatio, ἀποπομπή, ἀπόταξις.
libellus Repudii, βιβλίον ἀποςασίου.
Repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem : pro recuſo, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
Repudium, ἀπόπεμψις, & ἀποπομπή. ἀποςάσιον. τό.
Repueraſco, ἀνανηπιάζομαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαί τινι· ἐναντιόω σοι εἰς τοῦτο, in hâc re tibi.
Repullulo, ἀναβλαςάνω, ἀναφύομαι.
Repulſa, ἀπωσις, ἀπότευξις.
Repulſo, ἀπωθίζω.
Repulſus, ἄπωσις.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀναλογισμός, διαλογισμός.
Reputo, ἀναλογίζομαι· pro recenſere, ἀριθμεῖν. ἐπισκέπτεσθαι.
ſine ullâ Requie, ἀπαύςως, ἀπαυςί.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
Requieſcere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω pro interrogare, πυνθάνεσθαι, δέεσθαι, ἀπαιτέω.
Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
Res adverſæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
Res bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου.
Res controverſæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domeſticæ, τὰ οἰκεῖα· τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res geſtæ præclarè, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipſa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res ſecundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res ſic ſe habet, οὕτω γὰρ ἔχει.
Reſaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Reſarcio, ἀναῤῥάπτω, ἀκέομαί τι.
Reſcindo, ἀνασχίζω, ἀποτέμνω pro non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτειν.
Reſciſco, μανθάνω, γνώσκω τι· ἀναγνωρίζω.
Reſcribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιςέλλω τι.
Reſcriptum, ἀντιγραφή.
Reſeco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Reſectio, ἀποτομή, ἀποκοπή.
Reſegmen, ἀπόκομμα.
Reſero, aperio, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reſervo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reſes, idis, ſegnis, σχολαῖος, νωθής.
Reſideo, καθίζομαι ἐπί τι, ἀνάκειμαι.
Reſido, ἀνακαθίζομαι.

Reſiduum, τὸ λοιπόν.
Reſiduus, λοιπός, ὑπόλοιπος.
Reſigno, λύω, vel ἀπολύομαι ἐπιςολὴν, ἀποσφραγίζω.
Reſilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Reſina, ῥητίνη.
Reſipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſipiſco, ἀνανήφω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſiſto, ἀνθίςαμαι, ἀντιπατέω, ἀνθέλκω, ἀντιτείνω.
Reſolvo, ἀναλύω· pro mollire, μαλάσσω: pro deſtruere, καταλύειν.
Reſolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Reſonantèr, κλαγγηδὸν, καναχηδόν.
Reſono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Reſorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Reſpectus, λόγος, ἐπίςρεψις.
Reſpergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Reſperſio, ῥαντισμός.
Reſpicio, ἀποβλέπω εἰς τι· ἀφορᾶω εἰς τι, ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
Reſpiratio, ἀναπνοὴ, ἀνάπνευσις.
Reſpiro, ἀναπνέω, ἐμπνέω.
Reſplendeo, ἀποςίλβω, ἐκλάμπω.
Reſpondeo, ἀποκρίνομαί τινι, ἀμείβομαι, ἀναφωνέω.
Reſponſum & Reſponſio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή· pro oraculo, χρησμὸς, θεσπέσιον.
Reſpublica, τὰ κοινὰ· τὰ δημόσια· ἡ πολιτεία.
Rempublicam adminiſtrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ adminiſtratio, δημαγωγία.
Reſpuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Reſtagno, ἀναπλημμυρέω.
Reſtat, λοιπόν
Reſtauro, ἀνασκευάζω, ἀνίςημι, ἀνορθόω.
Reſtinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Reſtio, καλωςρόφος, σχοινοπλόκος.
Reſtis, σχοῖνος, κάλως.
Reſtituere in integrum, ἐπανορθῶσαι.
Reſtituo, ἀποδίδωμι, ἐπανάγω εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν, in eundem dignitatis locum, ſtatum ſuo : ἀποκαθίςημι.
Reſtitutio, ἀποκατάςασις.
Reſto, περιλείπομαι· pro in loco aliquo permanere, ἐφίςασθαι· item reſiſtere, ἀντιμάχεσθαι.
Reſtrictus, περισφιγχθεὶς, καταςαλείς.
Reſtringo, καταςέλλω· pro coerceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Reſumo, ἀναλαμβάνω.
Reſupino, ἐξυπτιάζω.
Reſupinus, ὕπτιος.
Reſurgo, ἀνίςαμαι, ἀνεγείρομαι.
Reſurrectio, ἀνάςασις, ἔγερσις.
Reſurrectionis dies, ἡ ἀναςάσιμος ἡμέρα.
Reſuſcito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολὴ, βραδυτὴς.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχεσις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.

Reti-

Digitized by Google

eticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
eticulum, ἄρκυς, τό· *pro* vittâ muliebrum,
κεκρύφαλος, ὁ.
etinaculum, ἔχμα τὸ, πεῖσμα.
etineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
etorqueo, ἀναστρέφω, τρέπω.
etortus, ἀνεστραμμένος.
etractatio, ἐπαγόρευσις, παλινῳδία.
etracto, ἀνασκευάζομαι, ἀναλαμβάνω·
pro renovare, ἀνανεῦν· *pro* palinodiam canere, παλινῳδεῖν.
Retraho, ἀνέλκω· πάλιν ἀποσπᾶν.
Retribuo, ἀμείβω, & -ομαι, ἀνταποδίδωμι,
ἀνταποδίδω.
Retributio, ἀμοιβή, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπόκριμα, ἀπόθλιμμα.
Retrò, ὕστερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retroago, ἐπαναφέρω.
Retrocedo, ἀναποδίζω· ἀναχάζω, & -ομαι·
ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπόρος.
Retrorſum, & retrorſus, ἐπὶ πόδα, & ἐπὶ πόδα· ἀνάπαλιν· εἰς τοὔμπαλιν.
Retundo, ἀνταναγλάω, ἀπαμβλύνω.
Revaleſco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀποκάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γυμνόω· καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
Revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ, σεβάσμιος αἰδοῖος, σεβάσμιος.
Reverenter, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς, ἡ· αἰδοῦς, ους, τὸ θεραπεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸν θεόν.
Reverſio, ἀναστροφὴ, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναστρέφω, ἐπανέρχομαι.
Revincio, ἀναδέω.
Reviveſco, ἀναθάλλω.
Reviſo, ἐπισκέπτομαι.
Revivifco, ἀναβιόω, ἀναζωπυρέομαι.
Revocare pedem, ἀναστρέφειν.
Revocare dicta, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαι τινί τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω, & -έομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ἀναστρέφω.
Revolutus, ἀναστραφείς.
Reum eſſe omnium ſcelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων· ὁ ἀπολογούμενος· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν· ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læſæ Majeſtatis, ἀσεβείας φεύγων δίκην.
Revulſio, ἀπόσπασμα.
Rex, βασιλεὺς, ἄναξ.
Rheda, ζεῦγος, ῥαίδων, ἅμαξα.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchiſſo, ῥογχάζω.
Rhoncus, ῥόγχος.
Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαστέος, γελοῖος.
Rideo, γελάω ἐπ' ἐμαυτῷ, necon μειδάω. & *pro* derideo, καταγελάω τινος.
Ridiculè, καταγελάστως, γελοίως.
Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, ἄρδευμα, τὸ· ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πέπηγα.
Rigeſco, σκληρύνομαι, φρίττω.
Rigidus, ῥίγιος. κρυερός· *pro* duro, ἀπαθής.
Rigo, ἀρδω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις, *pro* duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλειθρία, ῥῆγμα, τὸ· σχίζα.
Rimor, -aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimoſus, κλειθριώδης, πολύτρητος.
Ringo, τὴν ῥῖνα συστέλλω, σαίρω, σέσηρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος, ποταμοῦ.
ſine Riſu, ἀγελαστί.
Riſum compeſcere, *vel* tenere, ἀποσβεῖν γέλωτα.
Riſum moveo, γέλωτα παρέχειν τινι, ἢ κινεῖν.
Riſus, γέλως, καταγέλως, μείδημα.
Ritè, καλῶς, δεόντως.
Ritu patrio, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμός, ὁ· θεσμοθεσία..
Rivalis, ἀντεραστής, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ· ἀμφισβήτησις· ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, διαγωνίζομαί τινι.
Rixoſus, ἐριστικὸς, φιλόνεικος.
Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κραίνω.
Robur, δρῦς, *Metaph.* *pro* animi fortitudine, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἀλκή, ἰσχύς.
Robuſtus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, εὐσθενής.
Rodo, κατατρώγω· *pro* obtrecto, κακολογέω, διασύρω.
Rogandus, ἐρωτέος.
Rogatio, δέησις ἱκεσία, ἐρώτησις.
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιοῦμαι.
Rogo, *peto*, αἰτέω σε σῖτον, à te cibum: δέομαί σου τοῦτο, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.
Rorulentus, δροσερὸς, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος, -ου, ἡ· ψακάς, ἔρση, ἡ.
Roſa, ῥόδον.
Roſcidus, δροσερὸς, ἑρσαῖος.
Roſetum, ὁ ῥοδών.
Roſeus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδεος.
Roſmarinus, ni, ὁ λιβανωτίς.
Roſtra, in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
Roſtratus, ὁ ῥυγχωτός.
Roſtrum, ῥύγχος, εος, τὸ· ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ· κύκλος.

Digitized by Google

Roto, γυρόω, κυκλόω, καλατροχάζω.
Rotundè, ςρογύλως.
Rotunditas, ςρογγυλότης, περιφέρεια.
Rotundo, σφαιρόω, ςρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ· τροχοειδής.
Rubedo, ἐρύθρημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βαλόν.
Rubeus, *ruber*, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίας, φοινίκεος, -ῦς.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginoſus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ· ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθημα, τὸ· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ου, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus, -ubi, βάτος, ου, ἡ.
Ructo, & Ructor, ἐρεύγω.
Ructus, ûs, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν καλάλογον.
Rudem eſſe alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινος.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρώμησις, ὀγκηθμός.
Rudo, -ere, *aſinorum eſt*, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus, -eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus ſum, ξανθός εἰμι, πυῤῥίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βρυμαίνω, βρυμάω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugoſus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πλῶσις, πλῶμα.
Ruinam ſibi ipſi accerſere, πλωμαλίζειν ἑαυτόν.
Ruinoſus, πλώσιμος, εὔπλωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino, & -or, ἀναμηρυκάομαι· *pro* in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάσις, λόγος.
Rumor eſt, λογος εςι· λεγος διῆλθεν.
Rumorem ſpargere, διασπείρειν τον λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥηγνύω, καταράσσω, σχίζω.
Runcatio, βολανισμός.
Runcator, βολανιςής.
Runco, βολανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: *pro* in præceps ferri, ὁρμᾶν.
Rupes, ἀπότομος, πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἄγραυλος.
Rurſum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Ruſticè, ἀγροίκως.
Ruſticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Ruſticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Ruſticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Ruſticus, a, um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρόεις, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S.

SAbbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabuloſus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Sacchis induti, σάκκους ἀπενδύτες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρόν.
Sacer, ἱερὸς, ἐναγὴς, ὅσιος· *pro* ſceleſto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotiſſa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ Θεῷ, ἱερόω Θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσυλής.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacroſanctum, καθιερωμένον.
Sacrum, θυσία· pro templo, ἱερόν.
Sæpè, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.
Sæpiſſimè, πλειςάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνής.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία· *pro* aſtutia, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagacitèr, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ· εὐμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λῖπος.
Saginatus, σιτισθεὶς, σιτευτὸς, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, οἰςὸς, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιθωράκιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς, ςρατιωτική.
Sal, ſalis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· *pro* urbanitate, εὐτραπελία, ἀςεισμός.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαςικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαςικός.

Sala

Digitized by Google

Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, *vel* ἐκρήγματα.
Salebroſus, χαλεῤῥωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Salignus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ ὗ ἅλες ἐξορύτ]ονται.
Salinum, ἁλεδόχος, ἁλεδοχεῖον.
Salio, is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σπαίρω, σκιρτάω. *Et* ſalio, ἁλίζω, à ſal.
Saliva, σίαλον, πτύαλον.
Salix, icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salſamentarius, ταριχοπώλης.
Salſamentum, τάριχος, ὀξύγαρον.
Salsè, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salsè dicere, σκώπτειν, ἀστεΐζεσθαι.
Salſedo, ἅλμη.
Salſuginoſus, ἁλικὸς, ἁλμυρώδης.
Salſugo, ἁλὶς, ἁλμυρὶς, ἅλμη.
Salſus, ἁλικὸς, ἁλμυρὸς· *pro* faceto, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστὴς, ἁλτικός.
Saltatrix, ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς.
Saltem, ἀλλὰ ἄν, ἀλλὰ μήν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσονόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.
Salubriter, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, *mare*, ἅλς, ἡ.
Salvo, σώζω τινα, διασώζω.
Salus, σωτηρία, ἡ.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
Saluti reipublicæ conſulere, σώζειν τὰ κοινά.
Saluto, ἀσπάζω τινα, προσφωνέω.
Salutem dic meo nomine, χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ.
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conſervo, σώζω τινά.
Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιής.
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, is, κυρόω, & κυροῦμαι.
Sancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sanctè, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα, -ατος, τὸ· ἁγιασμὸς, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἁγιόω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιοσύνη, ἀκηρασία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαστήριον.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sanè, μέντοι, ὄντως, ἀληθές.
Sanguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρής.
Sanguine junctum eſſe alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
Sine Sanguine & ſudore, ἀναιμωτί.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, ſanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, -ατος, τό.
Sanguiſuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχὼρ, βρότος, μύξα.
Sanitas, ὑγίεια, ὑγεία, εὐεξία, ῥῶσις.
Sanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινά.
Sannio, -onis, χλευαστής.
Sano, ἰάομαι, ἀγιάζω, ἐξακέω.
Sanus, ὑγιής, ὁ ϗ ἡ· εὔρωστος.
Sapidus, a, um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ. φρόνιμος, ἔννοος, νουνεχής.
Sapienter, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσύνη, & τὸ σοφὸν, εὐβουλία, φρόνησις.
Sapio, φρονέω, εὐφρονέω, σοφός εἰμι.
Sapo, onis, σμήλη, σμῆγμα.
Sapor, -oris, χυλὸς, χυμός.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcaſmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τὸ· ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· *pro* inſtaurare, ἀνασκευάζειν, καταρτίζειν· *pro* damnum ſolvere, ἀντεμβάλλειν.
Sarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κληματὶς, φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ ϗ κατασκευαί.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεστής.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω, & -έομαί τι, *vel* εἴς τι, & περί τι, ἐκπονοῦμαι, σπουδάζω, τω, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, Σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπερασπιστής.
Satellitium, δορυφόρημα, τό.
Satiabilis, κορεστός.
Satiatus, ſatur, διάκορος, διακορής.
Satietas, κόρος, -ου, ὁ· πλήρωσις, ἄδος.
Satio, as, are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἄδδην.
de his Satis ſuperque, ἄδην τῶν τοιούτων.
Satis eſt, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐστι.
Satiſdatio, κατεγγύησις.
Satiſdo, -as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τοῦ νόμου, legis: ἐξαρκέω, πληροφορέω· *pro* placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius eſt, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπευτός.
Sator, σπορεὺς, φυτευτής.
Satrapa, σατράπης.
Satum, i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονὴ, κόρος.
Saturnalia, τὰ κρόνια.
Saturnus, κρόνος.
Saturo, κορεννύω, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyricè, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικός.

Digitized by Google

Sauciatio, καλάτρωσις, τραῦμα.
Saucio, -as, καλαλραυμαλίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρωος.
Saxosus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.
Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia, & -es, τραχύτης.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀνάβαθρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβοτόμον
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum sutorium, σμίλιον σκυτικόν.
Scalprum, κολαπτὴρ, ἡ σμίλη.
Scalptor, κολάπτης, κοπεύς.
Scalptura, γλυφή.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, -is, -ere, ἀναβαίνω.
Scansilis, ἀναβατός.
Scapha, σκάφη, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ στῦλος, ὁ καυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, σχάσις.
Scarifico, σιδηροφάομαι, ἐπιξύω, ἀποσχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμὸς, ὁ κρουνός.
Scateo, scaturio, βλύζω, περιβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρουνὸς, -ῦ, ὁ.
Scelerate, ἀνοσίως.
Sceleratissimus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξάγιστος.
Sceleratus, κατάρατος, ἀπάρατος.
Scelestus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀθέμιστος, ὁ καὶ ἡ ἀλιτρὸς, ἐξάγιστος.
Scelus, ἀσέβημα, τὸ κακὸν, παρανομία, ἀδίκημα, πανούργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλον τι πράττειν.
Scena, σκηνὴ, συμπαῖλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχέδη.
Schedula, σχέδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schisma, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾷν ἐς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholasticus, σχολαστικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιστάμενος.
Sciens & volens, εἰδὼς καὶ ἑκών.
Scienter, ἐπιστημόνως.
Scientia, ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη.
Scilicet, δῆτα, δηλαδὴ, δηλονότι, ἄρα δή.

Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμός.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σπάρτη, σχοῖνος.
Sciscitor, inquiro, ἐρωτάω, πυνθάνομαί τι, aliquid.
Scissura, σχίσις, σχισμὸς, ῥωγμή.
Scite, pulchre, ἐπισταμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τὸ δόγμα.
Scitus, ἀστεῖος, κομψὸς, χαρίεις, ὡραῖος.
Sciurus, σκίουρος.
Scobs, ῥίνισμα, πρίσμα.
Scomma, σκῶμμα, ἴαλλος.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκώπτειν τινα.
Scopæ, σάρωθρον, κάλλυντρον.
Scopis purgare domum, σαροῦν οἰκίαν.
Scopulosus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ.
Scopus, σκοπός.
Scoria, σκωρία, τρύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ, ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, πλυαλισμός.
Screo, -as, χρέμπτομαι.
Scriba, γραμματεὺς, γραμματιστής.
Scribo, is, γράφω, λογογραφέω· pro literis exarare, γράφειν πρός τινα.
Scrinium, κίστη, & κιστὶς, κιβώτιον.
Scriptio, γραφὴ, συγγραφή.
Scriptor, συγγραφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικός· μέλαν γραφικὸν, atramentum scriptorium.
Scriptum, scriptura, σύγγραμμα, γραφή.
Scriptura, γραφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, γρομφάς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὄσχεα, ἡ.
Scrupulose, ὑπερακριβῶς.
Scrupulositas, τὸ ὑπερακριβὲς, δυσχέρεια.
Scrupulosus, πολύψηφος, λιθακώδης· pro anxio: ὁ καὶ ἡ ὑπερακριβὴς, δυσχερής.
Scrupulus, ψηφίς· pro solicitudine, ἡ φροντὶς, ἡ δυσχέρεια. Est etiam exigua pars ponderis γραμμάριον.
Scrupus, λίθαξ, ψῆφος.
Scruta, -orum, τὰ γρύτη, τὰ γρυλάρια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταστής.
Scrutinium, investigatio, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀναζητέω, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo, is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτὸν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, λιθοξόος.

Digitized by Google

culptura, γλυφὴ, γλυφίς.
curra, βωμολόχος, ἀκόλαςος.
currilis, βωμολοχικός.
currilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
curror, aris, βωμολοχέω.
cutatus, ἀσπιδοφόρος.
cutella, πινακίσκος.
cutica, σκυτάλη.
cutum, θυρεὸς, ἀσπίς.
cyphus, σκύφος, ὁ.
e, ἑαυτὸν, αὐτόν.
ebaceus, ςεαλώδης.
ebum, ςέαρ.
ecedo, ἀναχωρῶ, μεθίςημι ἀπό τινος, ἀποχωρέω.
ecerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Seceſſio & Seceſſus, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, πρίω, πρίζω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἀπόκρισις.
Secretò, κρυφῇ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόῤῥητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, σχιςός.
Sectio, τομὴ, τμῆμα, σχίσις.
Sector, ὁ τομεύς.
Sector, aris, ἀκολουθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γινόμενος.
Seculo noſtro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰὼν, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
Secundâ fortunâ uti, εὖ ἢ καλῶς πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundò, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσιόω.
Secundum, *præpoſ.* κατὰ, μετὰ, & παρὰ, *accuſ.*
Secundus, δεύτερος, ὕςερος· *pro* proſpero εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν· τῷ πελέκει παίειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum eſſe, ἀφροντίςως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλὴς, ἀδεὴς, ἀκίνδυνος, θάρσυνος *pro* negligens, ὀλίγωρος, ἀφρόντιςος.
Secus, *juxta*, παρὰ, *cum dat.* *pro* alitèr, ἄλλως, ἄλλως ἤ, ſecus atque.
Sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὲ, καί τοι.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed tamen, ἀλλὰ δὴ· ἀλλὰ γὰρ ὡς· ἀλλ' ὅμως.
Sed ſanè, ἀλλά τε, ἀλλὰ δή.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἑδρεύω, καθέζομαι, ἑδριάομαι· *pro* morari, ἐμμένειν τινί.
Sedeo unà, συγκαθέζομαι.
Sedere facio, ἀνίζω, ἵζω.
Sedes, ἕδρα, ἕδρασμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἕδρανον.
Sedimentum, ὑπόςημα.
Seditio, ςάσις, ἡ διχοςασία.
Seditionem concitare, ςάσιν ποιεῖσθαι, ςασιάζειν.
Seditionis auctores, ςασιάρχαι.
Seditioſè, ςασιαςικῶς.
Seditioſus, ςασιώδης.
Sedo, as, παύω τῆς ὀργῆς, iram; καταςέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι· *pro* decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, περιτρέπω.
Seductio, ἀπαγωγὴ, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductor, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σπουδή.
Sedulo, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
Sedulus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, σπουδαῖος, φιλεργὸς, ἐνεργητικός.
Sedum, ἀείζωον.
Seges, ἄρουρα, νέαλος, λήϊον.
Segmen & Segmentum, ἀπόκομμα.
Segnis, -e, ἀργὸς, ῥάθυμος, ὀκνηρός.
Segnis ſum, νωθριάω & νωθρεύω.
Segnitèr, ῥαθύμως.
Segnities, ἀργία, ῥαθυμία, νωθεία.
Segnitiei ſe dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν.
Segrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διΐςημι, διαιρέω.
Selectio, ἐκλογὴ, ἀπόκρισις.
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος, ἡγεμονικός.
Sellula, θρονίδιον, καθέδριον.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα, τὸ σπέρος.
Sementis, σπόρος.
Semeſtris, ἑξάμηνος.
Semeſus, ἡμίβρωτος.
Semet, ἑαυτόν.
Semianimis, ἡμιθανής.
Semicirculus, τὸ ἡμικύκλιον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμιώριον.
Semimortuus, ἡμιθανής.
Seminarium, φυτευτήριον.
Seminatio, σπορά.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω· *pro* divulgo, διασπείρω.
Semis, ſemiſſis, ἡμισὺς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semita, ἀτραπὸς, τρίβος.
Semoveo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, διαπαντός.
Sempiternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ ἀεὶ ὤν.
Senator, βουλευτὴς, -οῦ, ὁ· γερουςιαςής.
Senatorius, βουλευτικός.
Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινα· τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
in Senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
Senatus, βουλὴ, ἡ σύγκλητος, γερουσία.
Senatuſconſultum, βούλευμα, τὸ διαβεβουλευμένον.
Senectus, γῆρας, -αος.

5 K Senectus,

Digitized by Google

Senectus extrema, παιύςαλον γῆρας.
Seneſco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γηραιός.
Seni, οἱ ἕξ.
Senilis, γεροντικὸς, γερόντειος.
Seniliter, γεροντικῶς.
Senio confectus, παρῆλιξ, -ικος, ὁ.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Senſibilis, αἰσθητός.
Senſim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
Senſus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.
Senſus expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα.
ex Sententiâ, κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejuſdem, σύμψηφός τινι.
In eâ ſum Sententiâ, οὕτω γνώμης ἔχω.
à Sententiâ dimovere, μεταπείθειν τινα.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθεσθαι.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententioſè, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententioſus, γνωμικὸς, ἀποφθεγματικός.
Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem: *pro* intelligere, νοεῖν, καταδεῖν, διαγνῶναί τι ἀκούειν. Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασὺς, τραχώδης.
Seorſim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρὶς, *cum gen.*
Separatio, ἀφορισμὸς, ἀπόκρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
Sepes, ſepimentum, φραγμὸς, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, ἀποτίθημι.
Septem, ἑπτά.
September, μαιμακτηριὼν, σεπτέμβριος.
Septemdecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλοος, -οῦς.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπταδικός.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτῷος.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingenteſimus, ἑπτακοσιοστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα, ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τό.
Sepultura, ταφὴ, ἐνταφιασμός.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἐφεξῆς.
Sequeſter, προσαγωγεὺς, πρεξενητὴς, ὁ· μεσίτης, μέσος.

Sequeſtratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαί τινι, ἀκολουθέω, ὀπαδέω, quæ ſequuntur, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνόω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria, orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus, a, um, σηρικός.
Series, τάξις, εἱρμὸς, ἑρμός.
Seriò, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius, a, um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem diſſeminare, θρυλλεῖν τι.
Sero, ſevi, σπείρω, φυτεύω.
Serò ſeriùs, ὀψὲ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, *anguis*, ὄφις, ἑρπετόν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπίζω.
Serra, πρίων.
Serrâ ſecare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλὶς, θεράπαινα.
Servator, σωτήρ.
Servilis, δουλικὸς, δούλιος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω καιρῷ, tempori: λατρεύω τινι, alicui: ὑπηρετέω.
Servitium, *idem quod* ſervitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, θεραπεία, οἰκετεία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινα, σωφρονίζω τινα.
Serum lactis, ὀῤῥὸς, ὁ.
Serus, *tardus*, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus, a, um, δουλικός.
Seſe, ἑαυτόν.
Seſſio, ἐφέδρευσις.
Seſſor, ἐφεδρευτής.
Setæ, χαίτη.
Seu, ἢ, ἤτοι, εἴτε.
Severè, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, ἀποτομία.
Severus, αὐστηρὸς, σεμνὸς, ἀπότομος.
Sevoco, ἀποκαλέω.
Sevoſus, στεατώδης.
Sevum, στέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni & ſexaginta, ἑξήκοντα.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexus utriuſque, γύνανδρος, ἑρμαφρόδιτος.
Si, εἰ, ἂν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si vero, ἐὰν δὲ, εἰ δὲ, εἰ δ' ἄρα.
Si unquam alias, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμὸς, σύριγμα.
Sibilus, a, um, ὁ συρίττων.

Digitized by Google

Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, οὕτως.
Sic ut, οὕτως, ὡς, οὕτως, ὥσπερ.
Sica, ξίφος, -εος, τὸ· κοπὶς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς, ξιφηφόρος.
Siccine, οὑτωσί.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρὸς, ἄνικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάνπου.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut & ſicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον.
Sideratus, ἀστρόβλης, -ῆτος.
Sidereus, ἀστρῷος, ἀστερόεις.
Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaria cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγὶς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτός.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significantèr, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· *pro* oſtendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαί τινι.
Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα. *Deinde ſignificat* vexillum, σήμβολον, σύνθημα, τό. *Tum* quo aliquid obſignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινι.
Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι. σιωπῇ παροδεύειν.
Silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, ἀῤῥησία.
Silentium impero, καταστωπάω.
altum agere Silentium, μακρὰν σιγᾶν σιγήν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Sileſco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.
Silicernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβὸς, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ καὶ ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτος.
Similis ſum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
Similitèr, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς· *pro* ſincerus, ἀφελὴς, ἀπλοῦς· εὐγνώμων, εὐήθης, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simplicitèr, ἁπλῇ ἁπλῶς.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simulac, ἅμα & ἅματε.
Simulacrum, εἴδωλον εἰκὼν, ἄγαλμα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, ὑποκριτής.
Simulo, προσποιοῦμαι, εἶναι φίλος, me eſſe amicum, ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσμερῶς πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμός.
Sin, εἰ δὲ, ἢν δὲ, κἄν.
Sin minus, εἰ δὲ μή.
Sincerè, *vide* ſyncerè, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, *præp.* ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα· *cum gen.*
Sine controverſiâ, ἀδιαστάτως, ἀναμφιβόλως.
ſine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἑνικὸς, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαστον.
Singuli, ἕκαστος.
Singulis menſibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὧραι.
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ· λὺγξ, -γγός.
Siniſter, λαιὸς, σκαιὸς, εὐώνυμος.
Siniſtra, σκαιὰ ἀριστερά.
Siniſtrè, σκαιῶς.
à Siniſtris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων.
Siniſtrorsùm, ἐπ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuoſus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando εἴποτε, ἐάνποτε.
Siquidem, εἴγε εἴπερ, ἄρα.
Siquis, εἴτις, ἐὰν ὁστισοῦν.
Sirius, ὁ σείριος.
Siſer, τὸ σίσαρον.
Siſto, ἐφίστημι, παριστάναι τινι, καταστῆσαι, ἐπέχω.
Siſtrum, τὸ σεῖστρον.
Siticuloſus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim reſtinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τὸ· δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm eſt in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
Situs, a, um, κείμενος.
Situs, αὐχμὸς, εὐρώς· *pro* poſitione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτε, ἤπερ.
Smilax, σμίλαξ, ἡ.
Soboles, γενεὰ τέκνον, ἀπόγονον.
Soboleſco, ὑποφύομαι, τῷ γένει αὐξάνομαι.
Sobriè, νηφαλέως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμὸς, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.

Digitized by Google

Soccus, ἐμβάτης ὁ· καλοπόδιον.
Socer, πένθερος, κηδεστὴς, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialitèr, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώνημα, κοινωνία.
facere Societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, σύμμιγνυμι, συναλλάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνὸς, σύμμαχος.
Socordia, ἀσυνεσία, ῥαθυμία, ἀηδία.
Socors, ῥάθυμος, μεθήμων, ἐκμελής.
Socrus, πενθερὰ, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas, *vel* Sodalitium, συσσιτία, φρατρία.
Sodes, ὦ τάν.
Sol, ἥλιος, φοῖβος.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Solamen, ſolatium, παρηγορία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολογεῖον ἡλιακόν.
Solatio eſſe alicui, φέρειν τινι παραμυθίαν.
Solator} παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἐμβὰς, κρηπίς· *pro* piſce, βούγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne eſt, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solenniter, νομικῶς, ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, εἰθισμαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξιὸς, πανοῦργος.
Solertèr, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, περίνοια.
Solet, ἔθος ἐςί τινι, εἰθισμένον ἐςι· φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνίασις, πειρασμός.
Solicitator, ἐπακτής.
Solicitè, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνιάω, λυπέω σε πολλά· *pro* impellere, ἀναπείθειν τινα.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum eſſe, σπουδάζειν, φροντίζειν περί τινος.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελὴς, περιδεὴς, πεφροντικώς.
Solidè, ςερεῶς.
Soliditas, ςερεότης, τὸ ςερεόν.
Solido, ςερεόω, ςεῤῥόω.
Solidus, ςερεός· *pro* perfecto, ὁλόκληρος, ἐντελής.
Solitaria vita, μοναςικὸς βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μοναςὴς, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθώς.
Solium, θρόνος, ὁ· θρονίδιον.
Solo æquare, καλασκάπειν εἰς ἔδαφος.
Solœciſmus, σολοικισμός.
Solor aris, παραμυθέομαι.
Solſtitialis, τροπικός.
Solſtitium, ἡ τροπή.
Solum, *pavimentum*, πεδίον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίςασθαι.
Solùm ſolummodò, μόνον, μόνως.

Solvendo non ſum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμί, πρὸς τὴν ἔκτισιν ἀπορῶ.
Solvo, λύω, διαλύω. *Dicuntur item ſolvere, qui navi vehuntur aliquò*, ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
Solus, μόνος, καθ' αὑτὸν, ἔρημος, οἶος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somnioſus, ὀνειρώδης.
Somnium, ἐνύπνιον. ὄναρ.
per Somnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνον.
Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
Somnolentus, ὑπνηλὸς, ὑπνωτικός.
Somnum capere, ὕπνου τυγχάνειν, καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἠχὸς, δοῦπος.
Sono, -as, ἠχέω, δουπέω.
Sonorus, ἠχώδης, πολυηχὴς, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος ὑπεύθυνος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθογγὴ, φθόγγος.
Sophiſma, σόφισμα, τό.
Sophiſta, ὁ σοφιςής.
Sopio, εὐνάζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κοῖτος, κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικὸς, καρωτικός.
Soporo, καλακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοπτός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄση, ῥύπασμα· *pro* immoderata parſimoniâ, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, -ῶντες.
Sordeſco, σπιλοῦμαι, ῥυπαίνομαι.
Sordidè, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλισχρός.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀρουραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, *fortuna*, κλῆρος, ὁ. *pro* officio, ἔργον, καθῆκον. *Dicitur etiam* fatalis neceſſitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortior, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortitò, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Soſpes, σῶος.
Soſpitalis, σωτήριος.
Soſpito, σώζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκηλος, ἐκτομίας.
Spargo, -is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω.
Spargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδιδόναι.

Sparſim,

Digitized by Google

Sparſim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, πλανοςέω.
Spatioſus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάςημα.
Specialis, εἰδικὸς, ἴδιος.
Specialitèr, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
Speciatim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
Species, εἶδος, τὸ· ἰδέα, σχῆμα.
Specillum, μήλη.
Speciem, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τινος· πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, ſui ſpecimen.
Specioſè, εὐειδῶς.
Specioſitas, φαιδρότης, ἁβροσύνη.
Specioſus, εὐειδὴς, ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κύδιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατὴς, ἔφορος.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω. θεάομαί σε τί ποιήσεις, obſervo quid acturus ſis: προσέχειν τινι· ἀποβλέπω, θεωρέω· hoc ad me ſpectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμέ· προσήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα, τὸ, εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπὴ, σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, *exploro*, κατασκοπέω & -οῦμαι· & *pro* exactè conſiderare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, εἴσοπτρον.
intueor in Speculum, κατοπτρίζομαί τι· ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, ἡ· ἄντρον.
Spe fretus, εὔελπις ος.
Spe vanâ ſoveri, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe fruſtrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
Sperabilis, ἐλπιςός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινος, ἐξουθενίζω, καταφρονέω, ὑπερορέω, ἀθερίζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περί τινος· *pro* confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς, -ίδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.
Spes bona, εὐελπιςία.
Spes vana, κενελπιςία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδής.
Sphæriſterium, σφαιριςήριον.
Sphinx, σφίγξ, ἡ.
Spica, ςάχυς, ἄςαχυς.
Spiceus, ſpicatus, ςαχυηρός.
Spicilegium, ςαχυολογία.
Spico, -as, ςαχυοφυέω.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυςὸν, ὄγκος.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorſi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μύελος.
Spinoſus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευςός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spiſſo, πυκνόω, συνίςημι.
Spiſſus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, σελαγίζω, μαρμαίρω, ςίλβω.
Splendeſco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, ςιλβοποιέω, φαλύνω.
Splendidus, λαμπρὸς, αἴγλαος, ὁ· ἀγλαὸς, ὁ· φαεινὸς, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λαμπρότης: *pro* gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικός
Spoliatio, σκύλευσις, & σύλευσις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλέω τοῦτον.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινι τὴν παῖδα, filiam alicui deſpondeo: παρεγγυῶμαί σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongioſus, σπογγώδης.
Sponſa, μνηςὴ, νύμφη, μεμνηςευμένη.
Sponſalia, μνηςεῖα, νύμφια, τά.
Sponſalis, μνηςευτικὸς, νυμφικός.
Sponſalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponſio, ἐγγύησις.
Sponſo, -as, are, μνηςεύω.
Sponſor, ἐγγυητής, ἀνάδοχος.
Sponſus, a, um, μνηςευθεὶς, ἐγγυητός.
Sponſus, -i, νυμφίος, μνηςὴρ, ῆρος, ὁ· μνήςωρ.
Spontaneus, αὐτομάτος, ἑκούσιος.
Spontè, ἐκ προαιρέσεως, vel προνοίας, ἑκουσίως, ἑκοντὶ, αὐτοματεί.
Sponte ſuâ, αὐτομάτως, αὐτοματί.
non Spontè, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω.
Spumoſus, ἀφρώδης, ἀφρόεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρός· *pro* fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ.
Sputo, πτυελίζω, & πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.
Squaleo, αὐχμέω & -άω, ῥυπάω.
Squalidè, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμὸς, ὁ· ῥύπος.
Squalore oblitus, αὐχμοῦ πλέως.
Squama, λεπὶς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτός.
Squamoſus, λεπιδώδης.

Stabi-

Digitized by Google

Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, στάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, στερεότης.
Stabularius, πανδοχεὺς, αὐλέτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπισταθμεύω.
Stabulum, αὐλὴ, ἔπαυλις, σταθμός.
Stadium, στάδιον, στάδιος.
qui Stadium currunt, σταδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, στημόνιον.
Stamineus, στημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος, *vel* σύν τινι εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, σταδιαῖος.
Statera, σταθμὸς, ζυγος.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως· *pro* mox, illico, εὐθὺς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, σταθμὸς, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione ſuâ manere, εἶναι κατὰ χώραν.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deſerere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa, -orum, σταθμὸς, ἔρυμα, στρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.
Statuaria, ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινα.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ καμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, τάττω· *pro* delibero, προαιρέομαι· *pro* cenſeo, ψηφίζομαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τὸ.
Status, a, um, τεταγμένος.
Status dies, ἡμέρα συνδοκοῦσα, τεταγμένη.
Status, -ûs, *conditio*, κατάστασις, στασις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.
Statutum, τὸ καθεστὸς, νόμος, θεσμὸς, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀστὴρ, -έρος, ὁ.
Stellæ fixæ & errantes, ἀπλανεῖς τε καὶ ἀστα-θεῖς.
Stemma, στέμμα, τὸ.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κοπρικὸς, κόπριος, κοπριώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.
Stercus, ἀφόδευμα, τὸ· κόπρος, ἡ κοπρία.
Sterileſco, ἄκαρπος, ἢ στεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτεκνος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere menſam, κατασκευάζειν τράπεζαν ἢ κοσμεῖν.
Sterno, *proſterno*, καταβάλλω τι· *pro* occidere, καταστορέσαι· *pro* extendo, στρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμὸς, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ στίγμα.

Stilla, σταγὼν, σταλαγμὸς, ὁ.
Stillicidium, σταλαγμός.
Stillo, στάζω, σταλάζω, ψακάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· *item* ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
Stimulatio, κέντημα, οἴστρησις.
Stimulator, ὁ κέντωρ.
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντριον, λάκτις.
Stipator, ξιφηφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθὸς, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium mereri, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
Stipes, κορμός.
Stipo, ἐπάγω, στείβω, πυκνόω.
Stips, ſtipis, ἀγυρμὸς, ὁ· κέρμα, τό.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφὴ, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
Stiria, σταλαγμὸς συμπαγεὶς.
Stirpitus, ῥιζόθεν.
Stirps, *progenies*, γενεὰ, γονή· *pro* trunco, ῥιζοφυτόν.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto, -as, -are, ἱστάναι, ἑστάναι· ſtare promiſſis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· ſtat ſententia, δέδοκται.
Stoicè, στωϊκῶς.
Stoicus, στωϊκός.
Stola, στολή.
Stolidè, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτερία, ἀπαιδευσία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρός.
Stomachor, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τούτῳ, δυσχεραίνω.
Stomachoſus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
Stomachus, στόμαχος, οἰσοφάγος· *pro* iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ στρῶμα.
Strabo, στραβὼν, στραβὸς, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, ἧττα πολέμου.
Stragulum, στρῶμα, τὸ· ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, κάρφη, & κάρφις, -ιος, ἡ, & κάρφος.
Stramineus, καρφίτης, & καρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινα.
Stranguria, στραγγουρία.
Stratagema, τὸ στρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομίς.
Strenuè, ἀνδρικῶς.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριστεία.
Strenuus, δραστήριος, ἀγχίνοος, -ου, ἀγήνωρ, -ορος, ὁ· ἀνδρεῖος.
cum Strepitu, βομβηδόν.
ſine Strepitu, ἀθορύβως, ἀψόφως.
Strepitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δοῦπος.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δουπέω.
Strictè, & Strictim, ἐπιψαύδην, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σπινθήρ.
Strideo, τρύζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.

Stridulus

Digitized by Google

Stridulus, ψίθυρος, λιγυρός.
Strigilis, ξύςρα, ςελγὶς, ἡ.
Strigoſus, λαγαρὸς, σκληρὸς, ςριφνός.
Stringere enſem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, ſtrigis, σύρνιον.
Structor, κατασκευςὴς, τέκτων.
Structura, κατασκευὴ, οἰκοδομή.
Struere, *pro* machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινα, ἐνέδρας θέσθαι τινι.
Strues, ὄγκος, σωρὸς, θημών.
Struma, χοιρὰς, κραῦρα, ἡ.
Strumâ laborat, κραυρᾶ.
Strumoſus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, ςρουθιοκάμηλος.
Studeo, σπουδάζω περί τινος, ἐπιτηδεύω ἀρετὴν, virtuti: προσέχω, προθυμέομαι· *pro* favere, σπουδάζειν πρός τινα.
Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studioſè, σπουδῇ, ἐπίτηδες, συντόνως.
Studioſi Philoſophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studioſus, σπουδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελής· *pro* fautore, σπουδαςής· *pro* literarum cupido, φιλομαθής.
Studium, σπουδὴ, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium Philoſophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
Studium in aliquâ re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
Stultè, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρὸς, ἀνόητος, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, ςύπη, & ςύππη, ςυππεῖον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupefio, ἐκπλήττομαί τινι, ταράττομαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίςαμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκςασις, θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτὴς, μοιχευτής.
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
Sturnus, ψὰρ, ὁ.
Styx, ςύξ.
Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω σε τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
Suaptè, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
Suaſio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suaſor, σύμβουλος, εἰσηγητής.
Suaſorius, συμβουλευτικὸς, παραινετικός.
Suaviloquus, ἡδυλόγος, ἡδυεπής.
Suavior, -aris, καταφιλέω.
Suavis, e, ἡδύς.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suavitèr, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, *oſculum*, τὸ φίλημα.

Sub, ὑπὸ, *cum genit. dat. & accuſ.*
Sub dio, ὑπ' αἴθρῳ, ὑπαίθριον.
Sub umbrâ, ὑπὸ προσχήματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subditítius, ὑπόβλητος.
Subditum eſſe alicui, ὑπό τινι εἶναι.
Subditus, a, um, ἐπιτεταγμένος· *pro* ſubjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικεκλιμένος.
Subdo, is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω· *pro* ſubjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιςάναι.
Subdolus, ἀπατηλὸς, ὑπούλιος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλέπτω.
Subduco, λογισμὸς, ὑπαγωγή.
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι· ſubire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι· *pro* venire in mentem, ὑπιέναι.
Suber, φελλός.
Subjaceo, ὑπόκειμαι.
Subjectio, ὑποταγή.
Subjectus, *ſubditus*, ὑπεξούσιος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· *pro* domare, κατεργάζομαι, δαμάω· *pro* commiſceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
Subjicio, *ſuppono*, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω· *pro* ſubigo, κατεργάζομαι, ὑπάγω τινί τι.
Subindè, εἶτα, ἔπειτα· *pro* frequentèr, θαμά.
Subiraſcor, ὑποργίζομαι.
Subitò, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑποζυγιώδης, ζύγιος.
Subjugo, as, are, ἔκδοτον ποιεῖν, ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ὑποζευγνύω.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω· *pro* prodeſſe, ὠφελεῖν ἄλλους.
Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subligar, ſubligaculum, περίζωμα, περισκελίς.
in Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimis, μετέωρος, αἰωρος, ὑψηλός.
Sublimitas, μετεωρισμὸς, ὑψηλότης.
Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
Subluſtris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submerſus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
Subminiſtro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινί τι ὑπαρκέω.
Submiſsè, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submiſſio, ταπείνωσις.
Submiſſus, ταπεινὸς, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω ἐμαυτόν τινι· ὑποτίθεμαι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ἀποκινέω, ὑπεξαίρομαί τι.
Subnaſcor, ὑποφύομαι.
Subnecto, ὑπεμπλέκω.
Subnitor, ὑπερείδομαι.
Suboleo, ὑπόζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευή.
Suborno, ὑποτιμάω, ὑποκοσμέω· *pro* clam ſubmittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, προδιδάζω.

Subrepo,

Digitized by Google

Subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίστημι.
Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
Subſannatio, χλευασία, χλευασμός.
Subſanno, -as, *irrideo*, χλευάζω τινα, σκώπτειν, καταμωκάομαι.
Subſcribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
Subſcriptio, ὑπογραφή, ὑποσημείωσις.
Subſellia, ἕδραι· τὰ βάθρα.
Subſequor, ἐφέπομαι, ἐπακολουθέω τινί.
Subſervio, ὑποδρήσσω, ὑποδιακονῶ.
Subſideo, *ſedeo*, ὑποκαθίζω, ὑφίσαμαι, ὑφέδρευω.
Subſidiarius, ἐπικουρικός.
Subſidium, ἐπικουρία, βοήθεια.
Subſido, *poſſum eo*, ὑποκαθίζω.
Subſigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.
Subſiſto, ὑφίσαμαι, μένω, ἀντέχω.
Subſolanus, ἀπηλιώτης.
Subſtantia, ὑπόστασις, οὐσία, ὑποκείμενον· *pro* facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Subſtantialis, ὑπαρκτικός.
Subſterno, -is, ὑποστρώννυμι.
Subſtituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Subſtitutio, ὑποκατάστασις.
Subſto, ὑφίσαμαι.
Subſtramen, ſubſtratus, -ûs, ὑπόστρωμα.
Subſtringo, καταστέλλω.
Subſum, ὕπειμι, ὑπείκω.
Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπὸ, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλεύομαι, ὑπεκφεύγω· ſubterfugere laborem, σκεύειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, καταγαῖος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, προστίθημι.
Subtilis, λεπτός, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtiliter, λεπτῶς.
Subtiliter differere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
Subtriſtis, ὑπολυπηρός.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινι, συλλαμβάνω τινι, ἐπικουρέω τινι.
Subvereor, εὐλαβέομαι.
Subverſio, ἀνατροπή, καταστροφή.
Subverto, καθαιρέω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντήριον.
Subulcus, ὑφορβός, ὑοβόσκος.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄστει παρακείμενος.
Suburbium, προάστειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἄντανδρος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι, περιουσίαν τινὸς, in bonis alicui ſuccedo; ἐκδέχομαι· ſucceſſit ex animi ſententia, ὑπέκει μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑφάπτω, ὑφάπτω.
Succenſeo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινι, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.
Succeſſio, διαδοχή, διάδεξις.
Succeſſivè, ἐκ διαδοχῆς.
Succeſſor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Succeſſus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succinctè, ἐπὶ κεφαλαίῳ, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.
Succino, ὑπᾴδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succiſivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succoſus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succreſco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόκοιτος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπόκειμαί τινι, ὑποκατακλίνομαί τινι· ἡττᾶσθαι ἔρωτος, ſuccumbere amori: ὑποκλίνω.
Succurro, βοηθέω τινι, ἐπικουρέω, ἐξαρκέω, ἀμύνω, σοι· *pro* in mentem venire: ὑπέρχεσθαι τινί τι.
Succus, χυλὸς, χυμὸς, χύλισμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, ῥινόμακτρον.
Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑποκαυστόν.
Sudes, χάραξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρώς, ἐφίδρωσις.
ſine Sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum, -i, τὸ αἴθριον, εὐημερία.
Sueſco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίσαμαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐτάρκης, ἱκανός.
Sufficientèr, ἀποχρώντως, ἀρκούντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi ſatis ſunt, ἐξαρκεῖ τινι· *pro* ſubminiſtrare, ἐπαρκεῖν· *pro* ſubſtituere, ὑφιστάναι τινα, ἀντικαθίστημι.
Suffigo, προσπερονάω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen, -inis, ὁ ἐποχλεύς.
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, ἡ πνίξ, ἀπόπνιξις, ἀγχόνη.
Suffoco, as, πνίγω, ἐμπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffoſſio, ὑπορυγή.
Suffragatio, ψηφορία, ψῆφος.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζομαί σοι, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταδύομαι.

Suffuror,

Digitized by Google

uffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
uffuſio, ὑπόχυσις.
uggero, *ſuppedito*, ἐπαρκέω, συμβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba: ὑπομνῆσαι τινά τι, ὑποτίθεμαι.
uggeſtus, βῆμα, ἀκροατήριον.
ugillatio, ὑπωπιασμὸς, ὑβρισμὸς,
ugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθείς.
ugillo, ὑπωπιάζω, *pro* contumeliâ afficio: καθυβρίζω τινα, λοιδορέω, βλασφημέω.
ugo, θηλάζω, μυζέω, & -άω, ἀμέλγω.
ui, *gen.* ἑαυτοῦ.
ui juris eſſe, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος εἶναι.
Suile, ὁ συφεός.
Suillus, ὁ ὕειος, ὕειον κρέας, ſuilla caro.
Sulcatim, κατ᾽ αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
Sulcus, αὖλαξ.
Sulphur, θεῖον, θεάφειον, θέειον.
Sulphureus, θειώδης.
Sum, εἰμὶ, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
Sum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
Sumen, ἦτρον, ἐπιγάστριον.
Summa, κορυφὴ τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ὡς ἐν ὅλῳ εἰπεῖν.
Summè, εἰς τὰ μάλιστα.
Summitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
Summoperè, μάλιστα.
Summoveo, ἀποκινέω.
Summum bonum, τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν.
ad Summum, τὸ μέγιστον, τὸ σύμπαν.
Summum, τὸ ἄκρον.
Summus, ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος.
Sumo, is, λαμβάνω, αἱρέω· *pro* arrogo: ἀπονέμω ἐμαυτῷ· *pro* eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuosè, δαπανηρῶς.
Sumptuoſitas, πολυτέλεια.
Sumptuoſus, δαπανηρὸς, πολυτελής.
Sumptus, ûs, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανᾶν.
Suo, ῥάπτω, ἀκέομαι.
Suo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ.
Suo tempore, ἐν δέοντι, καθ᾽ ὥραν, εὐκαίρως.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, σκεῦος.
Super, ἐπὶ, ἐν, *dat.* ὑπὲρ, *acc. vel. gen.* κατὰ, *cum gen. adv.* ὕπερθεν.
Superabilis, ὑπερβατὸς, εὐνίκητος.
Supperaddo, ἐπιπροστίθημι, προσεμβάλλω.
Superbè, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχὴ, ἀλαζονεία, ἀγηνορία, ἀγερωχία.
Superbiloquentia, μεγαληγορία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανεύω, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι, τυφόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζὼν, μεγαλόφρων.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾶν.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρὺς, *pro* ſuperbia, ὑπερηφανία.
Supereminеo, ὑπερέχω.
in Superficie, ἐπιγραβδην.
Superficies, ἐπιπολὴ, ἐπιφάνεια.
Superfluè, περισσῶς.

Superfluitas, περισσεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περισσὸς, ὑπερπλέως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνωθεν. ἐπουράνιοι.
Superimpono, ὑπερεντίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπεμφορέω.
Superior ſum, πλεονεκτῶ τε τοῦτο, προέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
Supernè, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω· *pro* vinco, κρατέω τινος, νικάω, ὑπερνικάω. *Item* ſupervivo, περιγίνομαι.
Superpono, ἐπιτίθημι.
Superſcribo, ἐπιγράφω.
Superſcriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Superſedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
Superfilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superſtes, περιγενόμενος, ἐπιὼν, περιών.
Superſtes ſum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
Superſtitio, δεισιδαιμονία, ἐθελοθρησκεία.
Superſtitioſè, δεισιδαιμόνως.
Superſtitioſus, δεισιδαίμων, δεισίθεος.
Superſtruo, ἐποικοδομέω.
Superſum, ἔπειμι, περιγίνομαι. *Item* περισσεύω.
Supervacáneum eſt, μάτην ἐστι.
Supervacuus, μάταιος, περισσός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιώμιον.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐκποιέζω τι, χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, *ſatis eſt*, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐκπλήρωμα.
Suppleo, ἐκπληρόω, αναπληρόω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
Suppliciter, ἱκεσίως.
Supplicium, *pro* pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis conſtituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo ſumere, μετέρχεσθαί τινα.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσκυνέω, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, καταρροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppoſitio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Suppoſititius, ὑποβολιμαῖος.

Digitized by Google

Suppreſsâ voce, σιγῇ.
Suppreſſio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, *cobibeo*, ἐπέχω, καταςέλλω· *pro* occultare, ἐπικρύπτειν τι.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἐμπύημα.
Suppuro, ἐμπυόω, πυόω.
Supputo, *computo*, λογίζομαι.
Supra, *præpoſ.* ὑπὲρ, *acc.* ἐπὶ, παρὰ, *cum gen.* πρὸς, *dat.* *Aliquando eſt adverb.* ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile eſt, παρὰ πίςτως.
Supra dictum, ὁ ϗ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν, παρὰ τὸ μέτριον.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιςος, ὑπέρτατος.
Sura, γαςροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaſter, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdeſco, κωφοῦμαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοΐα.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίςημι, ἀνίςημι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαςός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίςαμαι.
Surſum, ἄνω, ἐς τὸ ἄνω.
Surſum deorſum, ἄνω ϗ κάτω.
Surſum verſum, ἐς τὸ ἄνω.
Sus, ſuis, ὗς, σῦς.
Suſceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχή.
Suſceptor, ὑποδέξως, ὑποδοχεύς.
Suſceptum, ἐγχείρημα, ἔργον.
Suſcipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suſcipio, παραδέχομαί τινα, ἀναιρῦμαι πόλεμον, *bellum*, ἀντιλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suſcito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίςημι.
Suſpectum eſſe alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suſpectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινα.
Suſpectus, ὕποπτος.
Suſpendium, κρέμασις, ἀνασαύρωσις.
Suſpendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμᾶν τινα ἐκ δένδρου, ex arbore: & *pro* differre rem, ἀναβάλλειν τι ἔς τι.
Suſpenſus, *dubius*, ἄπορος.
Suſpicio, ἀναβλέπω· *pro* admirari, θαυμάζειν, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· *pro* ſuſpectum habere, ὑφορᾶσθαι τινα.
Suſpicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suſpicioſus, ὑποληπτικὸς, ταχύποπτος.
Suſpicioſè, ὑπόπτως.
Suſpicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suſpirioſus, ἀσθματικός.
Suſpirium, ςέναγμα, ςεναγμός.
Suſpiro, ςένω ἐπί τινι, propter aliquid: ςενάζω, ςεναχίζομαι.
Suſque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
Suſtentaculum, ἔρεισμα, βάσις, ςήριγμα.
Suſtentatio, ὑπομονὴ, ἀποςήριξις.
Suſtento, ἀνέχω· *pro* tolerare, ὑπομένειν· *pro* alere, τρέφειν.
Suſtineo, ἀνέχω βαςάζω, *idem quod* pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
Suſurro, ψιθυρίζω τινι.
Suſurro, -onis, ψίθυρος, ψιθυριςής.
Suſurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὅς, ἥ, ὅν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogiſmus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylveſco, ὑλομανέω, ξυλομανέω.
Sylveſter, ὑλόεις, ὀρεινός.
Sylvoſus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncerè, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινὴς, ἀνυποκριτος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopſis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TAbanus, ὁ οἶςρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος.
Taberna, οἴκημα· *pro* diverſorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαςηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ φθίσις, φθόη, ἀτροφία, τῆξις.
Tabeſco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλὰξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulata, σανιδώματα, ὑπερῷα, τά.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacitè, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπὴ, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, *qui tacet*, ὁ σιωπῶν, σιωπηλός· *pro* eo quod tacetur, σιωπώμενος.
Tactus, ὁ ἀφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.

Talaria,

Digitized by Google

Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio, -onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis, e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιός δέ.
Talis, qualis, τοιοῦτος, οἷος, τοιοῦτος οἷόσπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Taliter, τοιούτως.
Talitrum, σκαιθαρισμός, κονδυλισμός.
Talorum luſus, ἀστραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
Talus, ἀστράγαλος, πεσσός.
Tam, τοσοῦτον, οὕτως, ὡς.
Tam quam, τόσον ὅσον, οὕτως ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametſi, κἄν, καίτοι εἰ καί.
Tandem, ποτέ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τέλος δὲ οὖν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεί, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti quanti, περὶ τοσούτου περὶ ὅσου.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantiſper donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἄν.
Tanto quanto, τοσούτῳ, ſequente ὅσῳ, *vel* ὅσωπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσωπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantopere, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abeſt, τοσοῦτου δεῖται.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus, quantus, τηλικοῦτος, τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, τάπις.
Tarde, ὀψέ, βραδέως, σχολαίως.
Tardeſco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεία.
Tardius, βραδύτερον.
Tardiuſculus, βραδύτερός πως.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, δηθύνω.
Tardus, ὀκνηρός, βραδύς.
Tartareus, ταρτάριος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. *Item* reprehenſio, ἐπιτίμησις.
Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαί τινος· καταμέμφομαί τινα· *pro* æſtimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφή, στέγη, στέγος.
Tectus, a, um, κρύφιος, ἀσαφής.
Tecum, μετά σοῦ.
Teda, δας, δαδίον.
Teges, φορμός, φορμίς, ψίαθος.
Tegmen, προβολή, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω· *pro* abſcondo, κρύπτομαι· *pro* conſervare, ἀσφαλίζειν.
Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱστός, ὁ ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.
extra Teli jactum eſſe, ἔξω βέλους ἑστώς.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθών, ἡ.
Telum, βέλος, τὸ τόξευμα, ἀκόντιον.
Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.
Temere, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μέθυσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, -onis, ῥυμός, ἐφόλκαιον, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μίξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperate, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατής.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκεράω, κεράννυμι· *pro* abſtinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempeſtas, *tempus*, χρόνος, ὥρα· *pro* cœli inquietiore ſtatu, χειμών, χειμασία.
Tempeſtive, εὐκαίρως.
Tempeſtivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempeſtuoſus, θυελλώδης.
Templi veſtibulum, πρόναον.
Templum, νεώς, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.
Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου· ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνου.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ δέοντι· ἐν δέοντι.
Tempori ſervio, δοῦλός εἰμι καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ καιρός, ἡ ὥρα.
Tempus ſucciſivum, πάρεργον.
Temulenter, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, -υγος, ὁ· οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenaciſſimæ memoriæ, μνημονικός.
Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenaciter, σμικρολόγως.
Tenax, ἐχώδης· *pro* avaro, φειδωλός, ῥυπαρός· tenax propoſiti, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere inſidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἴς τι, *vel* πρός τι.
Tendicula, παγίς, ἡ.
Tendo, *extendo*, τείνω, συντείνω· *pro* ire, δίειμι.
Tenebræ, σκότος, τὸ σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑποκρύπτω τι· ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricoſus, Tenebroſus, σκοτεινός, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλός, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τι· κρατέω τι· *pro* poſſidere, κατέχειν.
Teneor, *obligatus ſum*, κατέχομαί τι.

Digitized by Google

Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλος, ὁ· τρυφερὸς, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾷν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραςὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαί τινος· πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπῖὸς, μιτὸς, ψιλός. *pro* paupere, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λεπτότης, λεπῖότης, πενία, σπανία.
Tenuitèr, λεπῖῶς, ψιλῶς.
Tenus, *uſque ad*, μίχρι *genit*.
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.
Tepeſco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter felix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρῖρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τορέω.
Teredo, τερηδὼν, θρὶξ, θρίψ.
Teres, ςρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιςρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiverſatio, ἡ τοῦ νώτε ςροφή.
Tergiverſator, περικάμπῖης.
Tergiverſor, ςρέφομαι, ἀναςέλλομαι, ἐῦρεπαλίζομαι, νωτίζω.
Tergo, is, σμήχω, ὀμόργνυμι.
à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, *in plur.* τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σκύτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, σύνῖρεις.
Tero, *conſumo*, τρίβω, συνῖρίβω, & -ομαι, τρύχω, ψώχω· terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι, χρονοῖριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terrâ marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræ motus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκυμένη.
Terrenus, terreſtris, γαιώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δεδίτῖομαι, ἐκπλήτῖω τινα, πῖοέω, ἐκῖαράτῖω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
Terriculamenta, φόβηῖρα, τά.
Terrificus, φοβερὸς, δειμαλέώδης.
Terrigena, βροῖὸς, γηγενής.
Territo, δειμαλέω.
Territorium, ὁ ἀγρὸς· τοπαρχία, χωρίον.
Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ δέος, τὸ ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαι τινι· φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρεῖός.
Tertio, -as, τρισσόω, τρισσεύω.
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τεῖαρῖημόριον.

Teſſera, κύβος, σύμβολον.
Teſſeris luſito, κυβεύω.
Teſta, κέραμος, ὄςρακον.
Teſtaceus, κεράμιος, ὀςράκινος.
Teſtamentarius, ῥαδιυργὸς, διαθηκογράφος.
Teſtamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Teſtamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Teſtamentum condere, διαθέσθαι· ποιεῖσθαι.
Teſtem ſubornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Teſtes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προσκαλεῖσθαι μάρτυρας.
Teſtes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παραςῆναι.
Teſticulus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Teſtificor, μαρῖυρέω τινι.
Teſtimonium, μαρῖυρία, μαρῖύριον.
Teſtis, μάρῖυς, μάρτυρος· *item* ὄρχις.
Teſtor, μαρῖυρῶ τινι, μαρῖύρομαι· *pro* ſupplicitèr petere, ἱκετεύειν τοὺς θεούς· *pro* teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Teſtudo, χελώνη, χελύνη.
Teter, βλοσυρὸς, δυσώδης.
Tetrarcha, τεῖράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω· *pro* componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφανῖὸς, πληκῖός.
Textor, πλοκεὺς ἱματουργὸς, ὑφάνῖης.
Textrina, ἱςουργεῖον.
Textrix, ὑφάνῖρια.
Textus, a, um, ὑφανῖός.
Textus, benè, εὔπλοκος.
Textus & textura, ὕφανσις, συμπλοκὴ, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θάλαμη.
Theatrilis, θεαῖρικός.
Theatrum, τὸ θέαῖρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάνῖης.
Thermæ, *al* θερμαί.
Theſaurum colligo, θησαυρίζω.
Theſaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιαῖήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτός.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrſus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, καυσία.
Tiberis, τίβερις.
Tibia, κνήμη, *pro inſtrumento muſico*, αὐλὸς, δόναξ.
Tibia canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημὶς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητὴς, χοραύλης.
Tignus *vel* tignum, ἡ δοκὸς, ἰκρίον.
Tigris, *fera*, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum eſt, ne, δέος ἐςὶ μή· αἰδέος ἐςὶ μή.
Timeo, φοβοῦμαι τοὺς θεοὺς, Deos· *vel* τινος, de aliquâ re, ὑπὲρ σου, tibi: δειλιάω, δειλιάζω, δέω, περιδρομέω, ὀρρωδέω.
Timidè, φοβερῶς.
Timiditas, timor, φόβος, ὁ δέος, τό.

Timidus,

Timidus, δειλὸς, φοβερὸς, ἐπιδεής.
Timor me cepit, ἔλαβε με δέος.
Tinctor, βαφεὺς, ῥαγεὺς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφὴ, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σης, βρῶσις.
Tineoſus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρώζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχεῖν, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμὸς, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ἢ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμὸς, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω, & -ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubantèr, παραφόρως, σφαλερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δόνησις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem ſumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας ταχθῆναι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, φορητὸς, ἀνάσχετος, τλητος, εὐφόρητος.
Tolerabilitèr, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχὴ, ὑπομονὴ, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακὰ, πάσχω τι, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.
Tollere de medio, ἐπεξαιρεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω. ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, εὐδρόμως, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, πέκω.
Tonitru, βροντὴ. βρόμος.
Tono, -as, βροντάω.
Tonſilis, καρτός.
Tonſillæ, παρισθμια, ἀντιάδες.
Tonſor, κουρεὺς, κορσεύς.
Tonſtrina, κουρεῖον, κορσωτήριον.
Tonſura, κουρὰ, πέξις.
Tonſus, καρεὶς, κειρόμενος.
Tonus, τόνος.
Tophus, πῶρος.
Torculare, ληνὸς, πιεστήρ.
Tormentis ſubjicere, παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτὴς, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινέω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Toroſus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκος, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, κατοκνέω, νωθρεύω
Torpidus, ναρκώδης, βλακώδης.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυκλόω, βασανίζω, ὑβρίζειν τινα.
Torques, ἁλύσιον, στρεπτός.

Torrens, χείμαρρος, ὁ χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἄνικμος, ἐκκαιόμενος.
Torris, δαῒς, δαλός.
Tortè, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστὴς, δημόκοινος.
Tortuoſus, στρεβλὸς, ἑλικοειδής.
Tortus, διεστραμμένος, βασανισθείς.
Torvè inſpicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβὰς, στιβάδιον· pro eminentiâ muſculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπὸς, δεινωπός.
Toſtus, ὠπτημένος, φρυχθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τόσοιδε.
Tot & quanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in Totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλου.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής.
Totus eſt in his, πᾶς ἐστι ἐν τούτοις.
Toxicum, τοξικὸν, δηλητήριον φάρμακον.
Trabea, ἀλουργὶς, -ίδος· τήβεννα, περιπόρφυρος.
Trabeatus, ἀλουργίδι κεκοσμημένος.
Trans, δοκὸς ἡ δοκίς.
Tractabilis, ἁπτὸς, ψηλαφητὸς. εὐπειθής.
Tractatio, Tractatus, μεταχείρησις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκηδόν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι· pro convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν· tractare aliquem humanitèr, φιλανθρώπως χρῆσθαι τινί.
Tractus, ûs, regio, plaga, χώρα, κλίμα· pro ſerpentum progreſſu, συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum eſt. ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω, pro ſcriptis mandare, & tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
Traduco, μετάγω· pro vitupero, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragicè, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
Traho, σύρω, σπάω· ἕλκω· pro ducere, ἄγειν· pro allicere, ἀφελκύειν· pro differre, ἀναβάλλεσθαι.
Trajectio, πόρθμευσις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω. πορθμεύω, διάγω· pro tranſeo, περαιοῦσθαι· pro transfigo, διελαύνω.
Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
Trama, κρόκη.
Trames, στίβος, τρίβος.
Tranquillè, γαληνῶς ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo ſum animo, εὐθυμέω, ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
Tranquillus de mari, γαληνὸς, νήνεμος, ἀκύμαντος· pro miti, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, genit.
Tranſalpinus, ὑπεράλπειος.

Digitized by Google

Tranſcendo,

Tranſcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Tranſcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
Tranſcriptio, μεταγραφή.
Tranſcurro, μετατρέχω, διαδραμῶ.
in Tranſcurſu, ἐν παραδρομῇ.
Tranſenna, κιγκλίς.
per Tranſennam, *id eſt*, obitèr, ἐν παρόδῳ.
Tranſeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι· tranſire ſilentio, διαλείπειν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμεύω· *pro* interpretari, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
Tranſgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερπηδάω.
Tranſgreſſio, διάβασις, μετάβασις.
Transfigo, διαπράττομαι, διάγω, διαλύω, μετάγω· *pro* controverſias dirimere, ἐκλύειν τὴν ἔριν.
Tranſilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερθορέω.
Tranſitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Tranſitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Tranſlata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
Tranſlatio, μεταφορά, μετάθεσις.
Tranſlatitius, μεταφορικός.
Tranſluceo, διαφαίνω.
Tranſlucidus, διαφανής.
Tranſmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Tranſmigratio, μετοίκησις.
Tranſmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
Tranſmiſſio, μετάπεμψις.
Tranſmiſſus, ûs, διάβασις.
Tranſmitto, ἵημι, διαπέμπω· *pro* trajicio, διαπορθμεύω.
Tranſmutatio, μετάστασις, ἑτεροίωσις.
Tranſmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Tranſnato, διανήχομαι.
Tranſpono, μετατίθημι, μετάγω.
Tranſporto, διακομίζω.
Tranſtrum, ζυγόν, σέλμα, θράνος.
Tranſvectio, διακομιδή.
Tranſveho, διακομίζω.
Tranſverſus, a, um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Tranſvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, περίτρομος.
Tremefacio, ἐκπλήττω.
Tremendus, φοβερός, φρικώδης.
Tremo, tremiſco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.
Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepidè, ἐπιτρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβοῦμαι, φρίττω.
Trepidus, ὑπόφοβος, περιδεής, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangulum, triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, *ex eâdem tribu*, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαστήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia poteſtas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω· *pro* imputare, ἀνατίθημαί σοι τοῦτο.
Tribus, φυλή, ἡ· φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑποφόρος, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορά, φόρος, ὁ· τέλος.
Tributum impohere, εἰσφορὰν προστάττειν.
Tributum ſolvere, φόρον τελεῖν, *vel* εἰσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Triceſimus, τριακοστός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς χρόνος.
Trifariam, τριχῆ, τριχῶς.
Trigeſimus, τριακοστός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimeſtris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, αἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλοῦς, τριπλάσιος.
Triplicitèr, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Triſtis, σκυθρωπός, λυπηρός, λυπούμενος· *pro* ſævo, ὠμός, δεινός.
Triſtitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Triſtitiâ afficio, λυπέω, ἀνιάω.
Triſtor, triſtis ſum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἄχθομαί τινος, & ὑπέρ τινος.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici meſſis, πυροτομία.
Triticum, πυρός, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχός, τροχίλιον.

Trochus;

Digitized by Google

Trochus, τροχὸς, ῥόμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αὐτῷ ἱςάναι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ σφάξις.
Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικὸς, ὁ.
Trudo, ὠθέω, & -ομαι.
Trulla, τόκος, τύκος, ἀμὶς, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπείς.
Trunco, μιλίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, ςέλεχος, κορμός.
Truncus, a, um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
Truſatilis mola, χειρομύλων.
Trutina, πλάςιγξ, τρυτάνη. ζυγὸς, σταθμός.
Trutino, ςαθμάομαί τι, ςαθμίζω.
Trux, ἀπηνής, ὠμός.
Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber, eris, ὄγκος, οἴδημα.
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubulus, σωληνίσκος, σιφώνιον.
Tubus, σωλὴν, σίφων.
Tueor, προΐςαμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum, cum, μὲν, δέ.
Tum demum, τότε δὴ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω· pro ſuberbire, ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, ſplendore generis.
Tumeſco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τὸ οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuariò, ἐκ τῷ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuosè, θορυβωδῶς.
Tumultuoſus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ ταραχή.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ ὄχθος· pro ſepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα· ἐν τῷ δέ.
Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράττω.
Tunica, χιτὼν, -ῶνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπὲρ σῦ, ἀντὶ σῦ.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτοῦ.
Turba, *ſeditio*, τύρβη, ταραχή. θόρυβος· *pro* multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτής.
Turbidus, θολερὸς, ὀχληρός.
Turbinatus, κωνοειδής.
Turbo, ταράττω. διοχλέω, κυκάω.
Turbo, -inis, ςρόβιλος, βέμβιξ, τρόχος· ventus, λαῖλαψ.

Turbulentè, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκάομαι. οἰδέω.
Turgeſco, ὀγκοῦμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ ςίξ, -χός.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ᾽ ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, αἰσχήμων.
Turpitèr, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη, ἀπάδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὔπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγὼν, ἡ.
Tus, λίβανος.
Tuſſio, is, ire, βήττω, χελύττω.
Tuſſio, βὴξ, ἡ.
Tutè, σὺ αὐτός.
Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tutò, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor, oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀκίνδυνος.
Tuus, σὸς, σφωΐτερος.
Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθάπτεσθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς, -ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος ςρατιώτης· *pro* quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομύςης.
Tyrocinium, πρωτοπειρία, μάθησις.

V.

Vacans, σχολάζων, σχολαῖος.
Vacat mihi, εὐσχόλως ἔχω, σχολή ἐςι.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολή.
Vationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βοῦς, δάμαλις.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἔν τινι, σχολὴν ποιοῦμαι πρός τι, *pro* vacuum eſſe, κενὸν εἶναι, vacare culpâ, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος. ἀργός.
Vade, βῆθι, ἴθι, βάσκ᾽ ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deſerere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾶν.

Digitized by Google

Vado, is, *ere*, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador, aris, κλυτεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadoſus, πορώδης, διάβατος.
Vadum, πόρος.
Væ, οἴ, οὐαί, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κοχότιχος.
Vafrè, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafrities, πανούργημα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορά, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κολεός.
Vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
Vagitus, βάβαξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, περινοςέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰού, βαβαί.
Valdè, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde benè, εὖ, μάλα.
Vale, ἔῤῥωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάττομαι τινι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν ἔπω.
Valens, *ſanus*, εὔρωςος, ὑγιὴς, ἐῤῥωμένος· *pro* potenti, ἐνεργητικός, ἰσχυρός.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· *pro* pollere, ἰσχύειν πλέον· de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, talentum.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
Valetudinarius ſum, καχεκτέω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια, εὐρωςία.
Valetudo adverſa, ἀῤῥωςία, νόσος, ἡ.
Validè, ἰσχυρῶς.
Validiſſimè, κράτιςα.
Validiùs, ἰσχυροτέρως.
Validus, εὔρωςος, εὐσθενής.
Vallis, ἀγκός, τό· αὐλών, φάραγξ.
Vallo, as, περιβάλλομαι, περιταφρεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ. πρόφραγμα.
Valor, oris, *pretium*, τιμή.
Valva, δικλίς.
Vaneſco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, εἰκαιοσύνη, ψεῦδος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vannus, λίκμος, λικμητήριον.
in Vanum laborare, ματαιοπονεῖν.
Vanus, κενός, μάταιος· *pro* ſtulto, φιλαλάζων· *pro* mendace, ψευδολόγος.
Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor, oris, ἀτμός, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιςήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω.
Vappa, ἐκτροπίας ἢ ἐξεςηκὼς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαςιγοῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
Variatim, πεποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παράλλαξις.
Varicor, διατείνω, ἢ διΐςημι τὰ σκέλη.
Variè, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμός, πολυειδία.
Vario, *diſtinguo*, ποικίλλω· ἀλλάσσομαι τὴν γνώμην, ſententiam: ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος, πολύχρους, παντοδαπός, ἄλλος.
Varix, ὁ κιρσός.
Varus, ὁ ῥαιβός.
Vas, vaſis, ἄγγος, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ὅμηρος· vades conſtituere, ἐγγυητὴν καταςῆσαι τον· vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζω.
Vaſa colligere, τα ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vaſculum, σκευάριον, ἀγγεῖδιον.
Vaſculum anguſti oris, βομβύλιον.
Vaſtatio, πόρθησις.
Vaſtator, πορθητής, λυμαντής.
Vaſtatrix, λυμάντειρα.
Vaſtatus, a, um, ἐρημωθείς, λυμανθείς.
Vaſtitas, ὑπερμέγεθος, τό· ἀμετρία· ἡ ἐρημία.
Vaſto, πορθμέω. ἀναςάτους ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πέρθω, δηϊόω.
Vaſtus, ἀχανής, εὐμεγέθης· *pro* deſerto, ἔρημος, ἀνάςατος.
Vates, μάντις, μάντις, ὁ. θεσπιῳδός.
Vates verus, ἀληθόμαντις.
Vaticinium & Vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντεῖος, μαντικός.
Uber, *fertilis*, ἄφθονος, εὔφορος· *pro* mamma, οὖθαρ, θηλή, μαςός.
Ubero, πιαίνω, γονιμοποιέω.
Ubertas, εὐπορία, εὐφορία, εὐθηνία.
Ubertim, εὐπόρως.
Ubi, ποῦ, ὅπου, ἔνθα· *pro* poſtquam, ἐπειδή, ἐπεί.
Ubi, ubi, ὅπου ἄν, ἔνθα ἄν.
Ubicunque, ὅπου ποτὲ, πανταχῆ.
Ubinam, ποῦ κήχος, ποῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχοῦ.
Ubique locorum, πανταχοῦ γῆς.
Ubivis, ὁπουοῦν, ὁπουποτὲ, πανταχοῦ, ὅπου ἂν βούλῃ.
Udus, ὑγρὸς, ἔφυγρος, ἔνυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνους, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικός.
Vectigal, πρόσοδος, πόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
Vectigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλίον.
Vecto, ἐποχέω.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορτηγὸς, ἐπιβατικός.
Vectura, ἀγώγιμον, φορά, ἡ.
Vectus, ὀχηθείς.
Vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
Vegeto corpore eſſe, εὐσωματεῖν.
Vegetus, εὐεξος, εὔρωςος, εὐκίνητος.
Vegrandis, δυσαυξής.

Velo,

Digitized by Google

Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λεωφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementèr, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἢ, εἴτε, εἴτ' οὖν.
Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱςία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέος.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, προκάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱςιοφόρος.
Velificatio, πέτασις ἱςίου.
Velifico, ἱςιοδρομέω.
Velificus, ἱςιοδρομῶν.
Velitaris, γυμνητικός.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία· rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω· pro rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμὸς, λοιδορία.
Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω· pro accuſare, διασύρεσθαι.
Vello, is, τίλλω, radicitùs, ἐκριζόω.
Vellus, eris, πόκος, κώδιον, μαλλός.
aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
Velo, as, *tego*, σκεπάζω, καλύπτω· *pro* veſtire, περιβάλλειν· *pro* abſcondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.
Velociter, διὰ τάχους, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, θοός.
Velum, σκέπασμα, ἱςίον, περιπέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾶν ἱςίον.
Veluti, ὡσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷόν περ.
Veluti exempli gratiâ, ὅσον, παραδείγματος χάριν.
Vena, φλὲψ, -βὸς.
Venabulum, προβόλιον, ὑσσὸς, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πράσιμος, ὤνιος, ὠνητός.
Venalitèr, ὠνητῶς.
Venam ſeco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων.
Venarum ſectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικός.
canis Venaticus, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio & aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτὴς, θηρατής.
Venatorius, θηρευτικός.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus, ûs, θήρα.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, τιμαλφὴς, ὠνητός.
Vindico, ἰδιοποιοῦμαι· ἀπονέμω τινι τιμὴν, honorem, προσποιέομαι· ἀποδίδωμι ἑκάςῳ τὸ προσῆκον, ſuum cuique tribuo, ἀντιλαμβάνω.
Venditare ſe cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτόν τινι· χαρίζεσθαι ἑαυτόν.

Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πωλὴ, ἀπεμπολὴ, πρᾶσις.
Vendito, ἀπεμπολάω, πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo, is, πωλέω, ὀλίγου τι, parvo pretio; πιπράσκω, ἀποδίδομαί τι.
Venefica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμάκευσις.
Veneficus, a, um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακεὺς, γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
Veneno, as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀπολύειν τινά.
Venenoſus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, *vendor*, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate; αἰδέσιμος, σεμνὸς, ἔνδοξος.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος.
Venerandus, σεβαςέος.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαςής.
Veneratus, σεβασθείς.
Venereus, ἀφροδισιαςικός.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τοὺς φίλους, amicos, θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἐξουσία.
Venialis, συγγνώμης, ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινι.
Veniam conſequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐςί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκω οἴκοθεν, ex domo, ἀφικνέομαι πρὸς τινὰ, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηράομαι, θηρεύω.
Venoſus, φλεβώδης.
Venter, tris, γαςὴρ, ἡ κοιλία, λαπάρα.
Venter, imus, ὑπογάςριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω· καλαμάω.
Ventito, φοιτάω.
Ventoſus, ἀνεμώδης, ἀνεμώδης· *pro* inflato, κενός.
Ventrale, ἐπιγάςριον.
Ventri deditus, γάςρις, γαςρίδουλος.
Ventricoſus, γαςρώδης, γαςροειδής.
Ventriculus, γαςρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventroſus, γαςρώδης.
Venturus, ἐλευσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψύχος, ἀήτης.
Ventus ſecundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέω, ἀποδίδομαι.
Venus, Ἀφροδίτη, Κύπρις, Κυθέρεια.
Venuſtas, εὐσχημοσύνη, κοσμιότης· *pro* gratiâ, χαριεντισμός.
Venuſtè, χαριέντως, σεμνῶς.
Venuſto, καλλύνω.
Venuſtus, ἐπαφρόδιτος, χαρίεις.
Vepecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.

Digitized by Google

Vepretum, ἀκανθών.
Ver, ἔαρ, αρος, τὸ· ἦρ, ρος, τό. Vere, ἐν ἦρι, ἔαρος.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθινός.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικὸς.
Verbaſcum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιστερεὼν, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber, ris, μάστιξ, αἴκισμα.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ ῥαβδεία.
Verbero, μαστιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero, -onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratiâ, λόγου χάριν.
Verboſè, πολυλογως.
Verboſitas, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verboſus, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbum de Verbo, αὐτολεξεὶ, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verè, ἀληθῶς.
Verecundè, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδὼς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος ταχύδρομος.
Verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, εὐλαβητέος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δεδίω, εὐλαβοῦμαί τι.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι.
Veridicus, ἐτυμολόγος.
Verſimilis, εἰκὼς, πιθανός.
Veriſimilitèr, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, a, um, αἰδεσάμενος.
Vermibus ſcateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκωθεὶς, διαπεποικιλμένος.
Vermiculor, σκωληκοῦμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, ſeu tormina, στρόφος.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminoſus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna, æ, οἰκότριψ, οἰκότραφης.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ὁ ἐπιχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπής.
Vernilitèr, δουλοπρεπῶς.
Verno, as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἤρινος, ἠέρινος.
Verò, ſanè, μέντοι, δήπου, γέτοι.
Verpus, λειπόδερμος.
Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γαργάμη.
Verro, is, traho, ἑλκύω, ἕλκω· pro ſcopis purgo, κορῶ τι, σαρόω.
Verruca, ἀκροχορδών.
Verrucis infeſtari, μυρμηκιῶν.
Verrucoſus, ἀκροχορδόνων μεστός· item βυρσώδης.
Verſatilis, παλίνδρομος, στρεπτὸς, δινωτος.
Verſatio, δίνησις, περιστροφή.
Verſicolor, ποικίλος.

Verſiculus, στιχίδιον.
Verſificatio, ἐποποιΐα.
Verſificator, ἐποποιός.
Verſifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.
Verſio, στροφή.
Verſipellis, ποικιλόμητις.
Verſo, κυκλέω, κυκλοφορῶ, στρέφω· pro volvo, κυλίω· verſari animo, διανοεῖσθαί τι.
Verſor, διατρίβω ἔν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ τινι, in magnâ paupertate, διάγω, στρέφομαι.
Verſura, στροφὴ, καμπή· pro mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τοῦ δανειστοῦ.
Verſuram tradere, τόκον ἐκτίειν.
Verſus, carmen, ἔπος, μέτρον.
Verſus, Præpoſitio, πρὸς, cum gen. εἰς, cum acc.
Verſutè, πανούργως.
Verſutia, πανουργία.
Verſutus, πανοῦργος, στρεβλὸς, στροφαῖος, ἐμπελομήτης, παλίντροπος.
benè Vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γίγνοιτο σοι.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Vertens, στρέφων.
Vertex, στρόβιλος, δίνη· pars ſumma, κορυφή, ἄκρα.
Vertex, capitis, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιᾶν, σκοτοδινιᾶν.
Vertiginoſus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, περιέλιξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Veru, ὀβελός.
Vervactum, ὁ νέατος.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτεθλιμμένος.
Verum, ἀληθές, δίκαιον, ἐπιεικές.
Verum dicere, τ'ἀληθῆ λέγειν.
Verùm, γὲ, μὲν, δὲ, καί τοι, ἀλλὰ μὴν.
Verum enimverò, οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ γὰρ ἀλλά.
Veruntamen, οὐ μὲν δὴ, οὐ μὲν οὖν.
Verus, ἀληθὴς, ἀκριβὴς, ἔτυμος· pro veridico, ἀληθινός· pro nativus, γνήσιος.
Verutum, ὀβελός.
Veſania, παραφροσύνη, μανία.
Veſanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Veſanus. παράφρων, μανιώδης.
Veſcor, ἐσθίω, σιτοποιοῦμαι καρπὸν, fructu: ἔδομαι, τρέφομαι.
Veſcor carne, ζωοφαγέω.
Veſcus, a, um, ἐδώδιμος.
Veſica, κύστις, κύστη, φύσα.
Veſpa, ἀνθρήνη.
Veſpera, ἑσπέρα, δείλη.
Veſper, ἕσπερος.
ſub Veſperam, ὑπὸ δείλης.
Veſperaſcit, ἑσπέρα γίνεται.
Veſperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Veſpertilio, νυκτερίς.
Veſpertinus, ἑσπερινὸς, ὄψιος.
Veſpillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
Veſta, Ἑστία.
Veſtales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Veſter, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Veſtiarium, ἱματιοφυλάκιον.

Veſtibulum,

Digitized by Google

Veſtiarius, i, ἱματιοφύλαξ.
Veſtiarius, a, um, ἱματικός.
Veſtibulum, πρόδρομος, προπύλαιον.
Veſtigator, ἰχνευτής.
è Veſtigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
Veſtigium, ἴχνος, τὸ ἴχνιον, βῆμα· pro cujuſque rei indicio, σημεῖον.
Veſtigo, ἰχνεύω, σιβεύω τι.
Veſtimentum, ἱμάτιον, ἐπίβλημα.
Veſtio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Veſtis, ἐσθής, ἔσθημα, περιβολή, ἱμάτιον.
Veſtis pellicea, εἶμα ἐμποιμένον.
Veſtis villis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκωμα.
Veſtitus, ἱματισμός, στολισμός.
Veſtitus, a, um, ἱματισμένος.
Veſtras, ὑμεδαπός.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπεστρατευμένος.
Veterator, παλίμπρατος, πανοῦργος.
Veteratoriè, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veternoſus, ληθαργικός.
Veternus, λήθαργος, καταφορά.
Vetero, as, γηράσκω.
Vetitum eſt, ἀπείρηται, ἀπερρήθη.
Vetitus, ἀπαγορευθείς.
Veto, as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραΐδιον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιός, ἀρχαῖος, γεραιός.
Vetuſtas, ἀρχαιότης.
Vetuſtate confectus, παλαιούμενος, οἶνος, vinum.
Vetuſtè, παλαιῶς.
Vetuſtus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λυμαντής.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexor, ταλαιπωρέω, κακόω τινὰ, περιελαύνω, ἀνιάω, ἐνοχλέω.
Via, ὁδός, ἡ πορεία.
Via publica, ἁμαξητός.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μεθόδιον.
Viaticum, dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπορικός.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω.
Vicarius, ὁ ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρου εἶναι.
Vice verſâ, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σοῦ, ἀπάχθομαι σου, συναλγεῖν τινι.
Vicenarius, εἰκοστός.
Viceni, εἴκοσι.
Viceſimus, εἰκοστός.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτονία, συνοικία,
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτόνησις, συνοίκησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, adj. ὁ ἐγγύς, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντ., gen. ἐν τάξει.
Viciſſim, ἀμοιβαδὶν, ἐναλλὰξ, ἐναλλάγδην.
Viciſſitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφαγός.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτειρα.
Victus, νικηθείς.
Victus, ùs, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἴδε, ἰδέ.
Videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἤγουν.
Videndi causâ venio, ἔρχομαι θεατής.
Video, βλέπω, ὁράω τι, δέρκω, θεωρέω, ἀποβλέπω εἴς τι, ὄπτομαι τινα.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι· pro appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε, viſum eſt, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ εὔνις.
Viduitas, χηρεία, χήρευσις.
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, ligo, λυγίζω.
Vietor, λυγιστής.
Vietus, πάρετος, μαλακός.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, εὐσωματοῦντες. Ariſtoph.
Vigeo, ἐπακμάζω, ἡβάω, & ἡβάσκω.
Vigeſimus, εἰκοστός.
Vigil, adj. ἐγρηγορώς, ἄγρυπνος.
Vigil, ſubſt. φρουρός, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilantèr, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilantèr ſe tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτοῦ φυλακῇ.
Vigilantia & vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, νυκτερινὴ φρουρά.
Virgilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, εὐτονία, σθένος.
Vileſco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινα.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, οὐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Vilitèr, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico & Villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλίτης.
Villoſus, τριχώδης, τριχωτός.

Digitized by Google

Villum, *dim.* à vinum, τὸ οἰνάριον.
Villus, θρὶξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥὶψ, ὁ· λυγισμος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, *adj.* οἰνηρός· cella vinaria, οἰνών.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, *ligo*, δέω, δεσμεύω, δεσμόω.
Vinco, κρατέω, νικάω· ἐπικρατέω τινος, ἡττάω, ὑπερέχω, καλισχύω, καλαπολεμέω.
Vincor, ἡτλάομαι μάχη, prælio; κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἴργειν, κατακλείειν, καλαθέσθαι.
in Vinculis eſſe, δεθῆναι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμὸς, ὁ.
Vindemia, τρυγητὸς, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico, as, ἐκδικέω σε, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι, *pro* ab injuriâ defendere, ἀπαλλάττειν τινα τῶν συμφορῶν.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελὼν, οἰνόπεδον.
Vinearius, ἀμπελινός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, κατοινωμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, ἄξοινος, πάροινος, οἰνώδης.
Vinoſus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.
Viola, ἴον.
Violaceus, ἰοειδής.
Violatio, βιασμὸς, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violentèr, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστὸς, ἀντίβιος, ὄβριμος.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι.
fœdera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω τὰς σπονδὰς, ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Vipereus, ἐχίδνειος.
Viperinus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνὴρ, ὁ· φῶς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, αλκή, ἰσχὺς, δύναμις.

Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Vireſco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικὸς, ὁ.
Virgineus, παρθενικός.
Virginitas, παρθενία, κορεία.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, inis, παρθένος, ἡ· κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥάβδιον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω.
totis Viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἀλσώδ, ἀνθὼν, ἄλσος.
Viridis, χλωρὸς, εὐθαλής· *pro* florente, ἀκμαστικός.
Viriditas, χλωρότης, θάλλος· *pro* vigore, ἀκμή.
pro Virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον, ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Viroſus, δυσώδης· φίλανδρος.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, *venenum*, ἰὸς, βρόμος, δυσωδία.
Vis, *violentia*, βία, ἰσχὺς, δύναμις· *pro* multitudine, πλῆθος.
Viſcera, σπλάγχνα τὰ, τὰ ἔντερα.
Viſceratio, σπλαγχνοθυσία.
Viſco aves capio, ἰξεύω.
Viſcoſus, γλοιώδης, ἰξιόεις.
Viſcus *vel* -um, ἰξὸς, γλοιός.
Viſcus, eris, τὸ ἔντερον.
Viſendus, ἐπισκεπτέος.
Viſibilis, ὁρατός.
Viſio, ἡ ὅρασις, ὄψις.
Viſito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viſo, ἐπισκέπτομαι.
Viſum, ὅραμα, φάσμα.
Viſurus, ὀψόμενος.
Viſus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωὴ, βίοτος.
Vitâ defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ inſtitutum, βιοτεία.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vitæ brevis, βραχύβιος, ὁ καὶ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικὸς, βιωτός.
non Vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶσαι.
Vitam tranſigere, βίον διατελεῖν.
Vitatio, ἐκφυγή.
Vitellus, λέκιθος, τὸ ὠχρὸν τοῦ ᾠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργεῖν.
Vitiare virginem, διαφθείρειν τινά.
Vitiatio, διαφθορὰ, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθαρείς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitiligatores, συκοφάνται.
Vitilis, λυγιστικός.

Digitized by Google

Vitio, καλαισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαι τι.
Vitiosè, κακῶς.
Vitioſitas, κακία.
Vitioſus, κακὸς, πλημμελὴς, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ· οἴνη, οἴναρον.
Vitium, vitioſitas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, εὐλαβοῦμαι, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργός.
Vitricus, πατρωὸς, μητρυιός.
Vitrum, ὕαλος, ἡ, ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωθείς.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, πόρταξ, δάμαλις, ὁ.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις, ἡ, ψόγος, ὁ, ὕβρις.
Vituperator, ψέκτης, κατήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτός.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω· διαμέμφομαί τινα τῆς ἀχαριστίας.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωΐα
Vivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum eſt, βιωτέον.
Viverra, ὁ ἰκτίς.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ καὶ ἡ· ζωαρκής.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις.
Vix tandem, μόλις τελευταῖον.
Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulceroſus, ἑλκώδης.
Ulciſcor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρέω, vel τιμωροῦμαί σοι, injuriam tibi faciam.
Ulcus, -eris, ἕλκος.
Uliginoſus, ἔνικμος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τίς.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυιά.
In Ulnas capio, ἐναγκαλίζομαι.
Ulterior, προσώτερος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.
Ultimè, ἐσχάτως.
Ultimum, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕστατος, ἔσχατος, νεώτατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἀμύνη.
Ultor, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Ultra, πέραν & πέρα, πόῤῥω, genit.
Ultra decorum, παρὰ τὸ προσῆκον, πέρα τοῦ δέοντος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητική.
Ultro, inſuper, προσέτι· pro ſponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ ἑκών.
Ululatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγή.

Ululo, ὀλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιὰ, σκίασμα τό.
Umbraculum, σκηνὴ, σκίασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Umbroſus, σκιερὸς ἐπίσκιος.
Unà, ſimul, ἅμα, ὁμῶς, ὁμοῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimitèr, ὁμοθυμαδόν.
Uncia, οὐγγία, δωδεκατημόριον τοῦ ὅλου.
Uncialis, οὐγγιαῖος.
Unctio, Χρίσις, χρίσμα, ἀλοιφή.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος.
Unctura, ἄλειμμα, χρῖσμα.
Unctus, χριστὸς, ἀληλιμμένος.
Uncus, -i, τὸ ἄγκιστρον, ἡ τρίαινα.
Uncus, *adj.* ἀγκύλος· uncos ungues habens, γαμψώνυχος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματοειδῶς.
Undè, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ.
Unde niſi, πόθεν ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undiſonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
Undoſus, κυματώδης.
Undulatus, κυματοειδής.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψὸς, μυροπώλης.
Unguentum, μύρον, μύρωμα, χρῖσμα.
Uungues reſecare, ἐξονυχίζειν.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον· à teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
Unguis, ὄνυξ· ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίστασθαι· ad unguem factus, ἀκριβής.
Ungula, ὁπλή·
Unicè, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονοκέρως.
Unicus, μόνος, μοναδικός.
Unigenitus, μονογενής.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio, is, -ire, ἑνόω.
Unitas, μονὰς, ἕνωσις.
Univerſalis, καθολικὸς, ὁλικός.
Universè, καθόλου, ἐν κύκλῳ, σύνολος.
Univerſitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Univerſus, σύμπας, ἁπαξάπας.
Unius causâ, παρ' ἕν.
Uniuſmodi, μονοειδής.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς· pro ſolus, μόνος.
Unus & alter, εἷς καὶ δύο.
Unuſquiſque, πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.
Vobiſcum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.

Vocatio,

Digitized by Google

Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθείς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγὴ, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω· ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν. *Lucian.*
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνὸς, πτερόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις.
Volens, ἑκὼν, βουλόμενος.
Volo, -as, ἵπταμαι, πέτομαι.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, ἐπίτροχος, εὔστροφος, δινητός.
Volubilitas, τὸ εὔστροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubilitèr, εὐστρόφως.
Volucer, πετεινὸς, πτερόεις· *pro* velox, ταχὺς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνὸν, πετεινόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntariè, ἑκόντι, ἑκουσίως.
Voluntarius, ἑκὼν, ἑκούσιος, αὐτόματος.
Voluntas, βουλὴ, θέλημα, βούλημα.
Volvo, *verſo*, κυλίω, κυλίζω· *pro* cogitare, animo, ἐξετάζειν.
Volupè, ἡδὺ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνὸς, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονὴ, τέρψις, τερπνότης.
Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσηρτημένος.
Voluptates ſectari, φιληδεῖν.
Voluptatibus ſe dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
Voluptuoſus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίστρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα.
Voluto, στρέφω, κυλινδέω· *pro* accuratè perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomeris, ὕνις, εὐλάκα, ὀφνίς.
Vomica, ἀπόστημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρευγμα.
Vomo, ἐμέω, *accuſ.* ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginoſus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, παμφάγος.
Voro, as, βιβρώσκω, καταφάγω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota perſolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
Voti compos, κατατυχὼν, ὁ, *genit.*
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivùs, εὐκτός.
pro Voto ſuccedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Votum, εὐχὴ, εὐχωλὴ, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνή.
Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.
Urbanè, ἀστείως.
Urbanitas, ἀστεισμὸς, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Urbicus & Urbanus, ἀστεῖος· *pro* faceto, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄστυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καυθμός.
Uretur, οὐρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
Urigo, καῦσις.
Urina, οὖρον.
Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρίᾳ ἐνέχεσθαι.
Urinator, κυβιστὴς, κολυμβητής.
Urinor, κυβιστάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, οὔριον ὠὸν, *quod &* ὑπηνέμιον & ζεφύριον.
Urna, κάλπη, καλπίς.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· *pro* cruciare, [illegible]
Urſinus, ἀρκτεῖος.
Urſus, ἄρκτος, ὁ ϗ ἡ.
Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus, οὖρος.
Uſitatè, εἰθισμένως.
Uſitatus, εἰθισμένος.
Uſpiam, πού.
Uſquam, πού.
Uſque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Uſque ad hoc, tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
Uſque adeò, οὕτως, οὕτω, οὕτωσι.
Uſque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου.
Uſque eo, παρὰ τοσοῦτον, οὕτωσι.
Uſquequaque, πάντη, πάντως.
Uſquequo, ἕως οὗ, εἰσότε.
Uſtio, καῦσις.
Uſtor, ἐμπρηστής.
Uſtulo, καίω, καυτηριάζω.
Uſtus, κεκαυμένος.
Uſucapio, χρήσει ἰδιοποιοῦμαι.
Uſura, χρῆσις· item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Uſurarius, δανειστής.
Uſurpatio, ἰδιοποίησις.
Uſurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Uſurus, χρησόμενος.
Uſus, a, um, χρησάμενος.
Uſus, ûs, χρῆσις, χρεία.
Uſus poſtulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Uſus fructus, ἐκκάρπωσις.
Ut, ὥστε, ὅπως, ἵνα.
Ut, *pro* poſtquam, ἐπεί.
Ut, *pro* ſicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut brevitèr dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par eſt, ὡς τὸ εἰκὸς, κατὰ τὸ προσῆκον.
Ut eſt apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut eſt in proverbio, τὸ τοῦ λόγου, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut aiunt, ὡς λόγος, ὡς ἂν εἴποι τίς.
Ut fama eſt, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πολύ.
Ut ſolet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν ὅπως δή.
Utendum accipere, χρήσασθαι.

Digitized by Google

Utendum

Utendum dare, χρῆσαι, κιχρᾶν.
Utenſile, τὰ χρειώδη, σκεῦος, ἔπιπλα.
Uter, utris, ἀσκὸς, ἄσκωμα.
Uter, a, um, πότερος, ὁπότερος.
Uterina ſoror, ὁμομητρία.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος, γάρ.
Uterque, ἑκάτερος ἡμῶν, noſtrûm.
Utervis, ὁποτεροσοῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δελφύς.
Uti ut, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελὴς, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηστος, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis ſum, ὠφελέω, acc. συμφέρω σοι.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρηστότης, ὄφελος, τὸ, λυσιτέλεια.
Utilitatem capere ex re aliquâ, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
Utilitèr, εὖ, χρήστως, συμφερόντως.
Utinam, αἴθε, εἴθε, ὡς ante ἄφελες, &c. cum infinitivo.
Utique certè, ἄρα· γέμην δήπου.
Utor, χράομαι, uti aliquo familiaritèr, χρῆσθαί τινι, προσομιλεῖν τινι· συνδιατρίβειν.
Utpote, οἷα δὴ, οἱονεί.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωθε.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἄντε, εἴτε, πότερον.
Utrum nec ne, πότερον, ἢ μή.
Uva, σταφυλή.
Uveus, σταφύλινος.
Uvidus, διερός.
Uvifer, σταφυλοφόρος.
Vulgari linguâ uti, ἰδιωτεύεσθαι.
Vulgaris, ὁ τυχὼν, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgaritèr, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιστής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, -as, διαφημίζω, διαθρυλλοῦμαι, δημοσιεύω.
Vulgo, κοινῇ, πανδημεὶ, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοί· τὸ πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικὸς, ἰατρός.
Vulnerarius, a, um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινα.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus, -eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens & vetus, τραῦμα νέον καὶ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τὴν πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδὼ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῷος.
Vulſura, τὸ τίλμα, ὁ τιλμός.
Vulſus, τιλλόμενος.
Vultuoſus, προσωπώδης, σεμνοπρόσωπος.
Vultur, γὺψ, ὁ.
Vulturinus, a, um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὖρος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὤψ.
Vulva, μήτρα, δελφὺς, ὑστέρα.
Uxor, γυνὴ, ἄκοιτις, ὑφέρα.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem ducere, γαμεῖν, γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· pro eo qui uxori nimis inſervit, γυναικίας, ου, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

XAnthus, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ veſtes, ξηραμπέλινα χιτώνια.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalſamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xyſticus, ξυστικός.
Xyſton, i, τὸ ξυστὸν, ὁ παραδρομίς.
Xyſtus, idem.

Z.

ZEA, ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Zelo, -as, & Zelor, -aris, -atus ſum ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.
Zingiber, vel Zingiberi & Zingiberis, ὁ ζιγγίβερις, τὸ ζιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζιφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam ſolvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνιοπλόκος.
ſector Zonarius, ζωνιοτόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωγραφία.
Zoographus, ζωγράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoſter, ὁ ζωστὴρ, -ῆρος.
Zythum, τὸ ζυθὸν, item.
Zythus, ὁ ζυθός.

Digitized by Google

ΓΝΩ͂ΜΑΙ

Ἑλληνικαὶ Βραχεῖαι,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι,

Πάσας τὴν Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτολογενῆς ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τιθῆται.

ΚΕΦ. ά,

Θεὸς, Θεοσέβεια, καὶ λατρεύται αὐτῦ. Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν πρόσσευ ὁ Χριστός.

Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαίρᾳ ὁ κόσμος εἴκει.
Χωρὶς ἀγύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι.
Ὄπα Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φένακες.
Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος.
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
Ῥῆμα θεῖον κανὼν βίου.
Ὃν φιλεῖ Θεὸς, θνήσκει νέος.
Αἴθριον οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρον ἐστὶ τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
Εἰ Θεὸν τις ἀνὴρ ἔλπεται τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
Οἴαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
Τοῦ ἄγεος χῶρος ἐν ναῷ.
Εὐχαὶ ἀγερώχων ψόλοι ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίει.

Πίστεώς ἐστιν ἕρκος ἡ σφραγίς.
Ὁ αἰτῶν δόσιν λήψεται.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεῦς, οὔθ' ὕων πάντας ἀνδάνει, οὔτ' ἀνέχων.
Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα καὶ ναῖρον.
Χόνδρος τῆς πίστεως πανταχῇ βλαστάνει.
Τοῦ Θεοῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀσπίδι ἀλιγκία.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χηραμοὺς καὶ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.

Μυούμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.
Τοῦτο δρᾶς, καὶ μάκαρ ἔσῃ.
Εὐχὰς τοῖς θεοῖς, οὐ βόας θύε.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τῷ δεινὰ ταλῶντος ἐπικουρός ἐστι.
Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ' ὁρᾶν.
Οὐχ ἥδει τοῦ Δαίμονος οὔασιν τὸ θρησκεύειν.

BREVES

Sententiæ Græcæ,

Latinè explicatæ,

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo incluſa comprehenduntur, ut eò faciliùs omnes Græcæ linguæ radices à junioribus ediſci, eòque tenaciùs memoriæ infigi poſſint.

CAP. I.

Deus, Cultus, & Cultores ejus: Superſtitio, Cælum, Stellæ, &c.

Initium omnium & finem facito Deum.
Paratum ſemper piorum propugnaculum Chriſtus eſt.

Sancti in cœtu ſanctorum exultant.
Sphæræ mundus ſimilis eſt.
Arcus ſine telo, & cor ſine ſpe, idem præſtant.
Dei vocem impoſtores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia;
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ eſt.
Quem amat Deus, moritur adoleſcens.
Aëris ſerenitatem ſtellæ indicant.
Videre vitam beatam donum eſt altiſſimi.
Quod ſi Deum vir aliquis ſperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei eſt.
Venerationis locus in templo eſt.
Superborum preces fœtor in conſpectu Dei.
Nubem mentis ſplendor ſacrarum literarum expellit.

Septum fidei eſt ſigillum.
Qui petit dono excipiet.
Fallit ſæpiſſimè nautas Orion.
Ipſe Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abſtinens.
In luco Fidei nablia ſunt & odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextra Dei ſcuto ſimilis eſt.
Scrutamini ſcripturas ſalutis fontes.
Inimica fidei dubitatio eſt.
Cavernas & imum terræ ventrem calor ſolis penetrat.

Initiati vitæ ſanctitatem amplectuntur.
Hoc age, & eris beatus.
Preces Diis, non boves, offer.
Sponte ſummus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus eſt ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei ſuperſtitioſus cultus nimius.

Digitized by Google

Πότνιος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.	Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
Ἵλησι τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, ϗ ὀλύμπου αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει.	Propitius eſt humilibus Salvator, & cœli ipſis januam aperit.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τοῦ ἀλιτεῖν, πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ ἐλέου.	Nemo de peccatis angitur, niſi qui indiget miſericordiâ.
Οὐδεὶς ἐὺς πλὴν τοῦ Θεοῦ.	Nemo bonus niſi Deus.
Οὐ μὰψ ὀμόσει ὁ Θεός.	Non fruſtrà jurabit Deus.
Μετὰ θάμβους ἠίθεοι ἀκούουσιν ὀμφῆς.	Cum ſtupore adoleſcentes divinam audiunt vocem.
Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.	Amplus mundus Deum non capit.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.	Non ea quæ infrà ſunt ſapere oportet, ſed quæ ſuprà.
Ἶρις οὐκ ἔστι μήνιος Ζηνὸς σημεῖον.	Non eſt iræ Jovis indicium arcus cœleſtis.
Ἀγαθότητος κρήνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.	Bonitatis fons eſt verbum Jovis altiſſimi.
Διὸς ὄπιν ἀλέγειν δεῖ.	Dei vultum revereri oportet.
Ῥαδίως ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.	Jupiter facilè arefacit ſuperbum.
Σόους ἐκ ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἔσπασεν ὁ Σωτήρ.	Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.	Pabulum animarum eſt ſermo divinus.

ΚΕΦ. β'.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί.

CAP. II.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

Κοινεῖ μερόπων γένος ὄλλειν πονηρία.	Ut perdat hominum genus properat malitia.
Ζῆλος ζῆλον ἐστι τίκτων.	Æmulatio æmulationem parit.
Κελαρύζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντύμενος.	Murmurat improbus conſcientiâ tactus.
Ἴασπιδα ϗ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.	Iaſpidem & argentum ſuperat virtus.
Ἀβρότη, ἔρως ϗ οἶνος μεγάλων πημάτων αἰτίαι.	Nox, amor & vinum magnorum malorum cauſæ ſunt.
Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.	Infinita occultat mala intimus receſſus.
Σκιτάλους ἀλέξει ἀκινάκης.	Acinaces viles depellit homines.
Κακῶς ποιήσας ἀεί τι μυνεῖται.	Qui malè fecit ſemper aliquid prætendit.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.	Indefinentèr judicat mala conſcientia.
Οὐκ ἔστι ταὐτὸ λεῖον ϗ χέρσον.	Non eadem res lævis & aſpera eſt.
Οὐ δέρκουσι αἴγλην οἱ σχέτλιοι.	Splendorem non vident improbi.
Φεῦγε τοὺς φαγομένους ἐλέφαντα.	Fuge illos qui elephantem deglutiunt.
Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.	Coronat virtus cultores ſuos.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.	Multi quidem rectum quod eſt, curvum faciunt, ſed pauci contrà.
Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄστυ ἀγυιὰς οἴγει.	Urbs vicos tàm malis quàm bonis aperit.
Ἀφελεῖς πέλεσθαι ὀφείλομεν.	Simplices nos & integros eſſe decet.
Στρηνὴς ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλοὺς πτοεῖ.	Aſpera ad virtutem via multos perterrefacit.
Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.	Lex conſcientiam tangit.
Μὰψ πολλὰ μεμπτέος μύνεται.	Fruſtrà multa prætendit reus.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δ' ὅρκοις.	Pueri ludunt nucibus, ſenes verò juramentis.

ΚΕΦ. γ'.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια.

CAP. III.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

Ἐν σκότῳ πλίσσων πόδας σφάλλει, ϗ πλάνῃ ἕπεται.	In tenebris ambulans pedes offendit, & errorem ſequitur.
Ἀγροὺς ϗ πόλεας σοφίη, ϗ νῆα κυβερνᾷ.	Agros, & civitates ſapientia, & navem gubernat.
Τὸ θαμὰ πταίειν ὄλισθον φέρει.	Crebrò impingere lapſus indicium eſt.
Μῆτιδα ἀπόκρυφον μὴ γυναικὶ σχές.	Conſilium arcanum mulieri nè aperias.
Περὶ τοῦ Ἰλίου ἱστορίαν Ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.	Ilias Homeri de Trojâ hiſtoriam continet.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.	Portus infelicitatis ars eſt mortalibus.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.	Aurora Muſis amica.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.	Vulgus conſuetudinem pro lege habet.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.	Incitat mentem ipſa artium dulcedo.
Ὀλίγη ὁμιλία ϗ φωτὸς ϗ τοῦ ζόφου.	Exigua eſt conſuetudo inter lucem & tenebras.
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.	Errantem in viam reducito.
Ὕδωρ ἠθεῖ μωρός.	Stultus aquam colat.

Digitized by Google

Græcè		Latinè
Ἀργύρου στερούμενοι ἴαμβον ἰάλλομεν.	80	Argento deſtituti mittimus carmen.
Ἀρύει ὕδωρ κρησέρᾳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.		Haurit aquam cribro, qui diſcere vult ſine libro.
Ἀντὶ τῶν γονέων γόητας τίουσι βροτοί.		Parentum loco præſtigiatores in honore ſunt apud mortales.
Μαθητὴς προτέρου ὕστερός ἐστιν ὄρθρος.		Diſcipulus eſt prioris poſterior dies.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.		Duplum vident qui didicerunt literas.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.	85	Feſtucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.		Orator improbus leges ſubvertit.
Χορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.		Chordas pulſare novit cantor.
Αὐτὸ σχεδὸν πάσχουσι μῶκος, μέλεος καὶ μῶλυς.		Ejuſdem ferme ſunt farinæ irriſor, ſtultus & ignarus.
Μέγα μὲν πνέει ὁ μωρὸς, ἰσχὺς δ' οἱ μικρή.		Magnum quidem ſpirat ſtultus, robur verò ipſi parvum.
Ψέγειν ἅπαντες ἴσασι.	90	Reprehendere omnes ſciunt.
Γράσος γράσον εὑρίσκει.		Fatuus fatuum invenit.
Μέλει τῷ μέλποντι οὐ περὶ μετάξης, ἀλλὰ περὶ μέτρων.		Non ſericum Poëtæ, ſed verſus curæ ſunt.
Μύρῳ οὐ μῶμος ἢ νόθος ἀλείφεται.		Momus aut nothus unguento non ungitur.
Λώβη ἐστὶν οὐκ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸν μάννον φέρων μακκοᾷ.		Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas geſtit, ſtultè ſe gerit.
Καὶ λῆδος πολλάκις σοφίαν στέγει.	95	Sæpè etiam vile veſtimentum ſapientiam tegit.
Πρέσβυς λεύσσει τὰ πρόσω καὶ ὀπίσω.		Videt ſenex ea quæ antè & à tergo ſunt.
Ὁδηγὸς ἐν ὁδῷ δίλετρον.		Dux viæ laterna eſt.
Κέῤῥος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' εἶτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.		Aſpera quidem primùm ad eruditionem via eſt, ſed poſteà fit plana.
Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.		Non præclarum agit rhetorem qui obtuſâ eſt voce.
Ὑγιεῖς πάντας τοὺς νοσοῦντας ἰώμεθα.	100	Sani omnes ægrotos ſanamus.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.		Propria cures.
Πολλοὺς ἔπλαγξε ἄνοια.		Multos errare fecit dementia.
Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτει.		Sibi ipſi ſtultus ac mulieroſus dolorem conſuit.
Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.		Ferula diſciplinæ ſceptrum eſt.
Ἀνὴρ ἠλεὸς ἄγγει τορουμένῳ ὁμοῖος.	105	Vir ſtultus vaſi perforato ſimilis eſt.
Οὐ σφίγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.		Non eſt Sphinx abſque tumultu.
Τί βαναύσῳ καὶ σοφῷ;		Quid commercii habet artifex ſedentarius cum homine docto?
Φίλυρα γέλγιδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.		Tilia allii caput habens futura prædicit.
Τυφλὸς τυφλὸν ἀγὼν εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτοῦ ῥίπτει.		Cæcus cæcum ducens in foveam ſeipſum cum illo præcipitat.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου.	110	Ab ignavis abſtine.
Πώγων τράγῳ μέν ἐστι, ἀλλ' οὐ νοῦς σοφός.		Barba quidem hirco eſt, ſed non mens ſapiens.
Ἁμαρτάνει καὶ σοφοῦ σοφώτερος.		Peccat & ſapiente ſapientior.
Θέσπιν θῆτα κύριος τιμᾷ.		Vaticinum ſervum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ. — CAP. IV.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονὴ, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον.		*Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.*
Ἐξ ἄλικος θοίνη νηδὺν μεστοῖ.		Ex alicâ confectum epulum ventrem implet.
Βρένθος μερόπων ὄλλυσι μένος.		Perdit genus hominum faſtus.
Βράζει κοῦρμι, ὅταν ἐν κώμοις τρυφὴ ἡγεῖται.	115	Fervet curmi, quando in commeſſationibus luxus dominatur.
Οὐ κηλῖδας ὀμόρξει κασάλβη.		Non maculas abſtergit meretrix.
Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.		Pauca abundè mediocribus ſufficiunt.
Κράμβη δὶς ἑψομένη πότμον φέρει.		Crambe bis cocta mortem fert.
Ἵνα μὴ μορφὴν ἢ ἐσθῆτας μορύσσωσι αἶται, μορόχθους πάσονται.	120	Ne formam aut veſtes fœdent turpitèr amati, morochthos habent.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέει πρὶν ἄλλ' ἕξεις.		Ne præſentem aquam effundas, priuſquam aliam ſis adeptus.

Δεσπ

Digitized by Google

Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, οὕτω καὶ φαύλους τρυφὴ κυκλεῖ.	Sicut notus pulverem, ſic luxuriés improbos gyrat.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.	Ludere non adoleſcentibus, ſed infantibus licet.
Μὴ αἰσχρῶς οἴφειν πρέπει.	Non turpitèr coire decet.
Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἀσελγεία κύπριν ὀρίνειν. 125	Ne furtivis nuptiis vaces, nec venerem obſcœnam exerceas.
Δίαι νέκταρ δίψαν, πεῖνάν τε ἄρτος.	Sitim expellit nectar, paniſque famem.
Ἀγέρωχοι ἐν εὐωχίᾳ ἠλίθιοί εἰσιν.	Superbi homines in conviviis ſtulti ſunt.
Ἤρεμοι καὶ ἤπιοι οὐδαμοῦ.	Placidi ac mites nuſquam.
Ἐν δὲ τῷ ἠρίῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.	In ſepulchro verò reliquis ſimiles.
Γυναῖκα αἰδὼς, οὐ κομμὸς κάζει. 130	Verecundia mulierem non color fucatus ornat.
Εἴτις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνῃ μέθυ, καὶ φῶτα ἄλλον κελεύῃ, πασῶν ἄξιος ἀρετῶν κρίνεται.	Si quis in convivio plurimos evacuare calices poſſit, & alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute cenſetur.
Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.	Pro cibo lac ſugit infans.
Τὰ ἐμούμενα αὖ χναύει κύων.	Evomita iterum vocat canis.
Ἄρτος καὶ ζῦθος τοῦ βίου χιλός εἰσιν.	Panis & cereviſia ſunt vitæ pabulum.
Αἴβαλε μὴ γένοιτο ἁβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. 135	Utinam non ſit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Ἄωτα εἰ μὴ ἄει γλυκὺ, θρῆνος ἀμαλοῖς φέρει.	Niſi ſuavitèr ſpirent flores, luctum mollibus afferunt.
Νώγαλα μὴ πᾶς τένδει.	Non quivis ſuavia comedit edulia.
Πορφύραν ἑσσάμενος ὁ πένης αὐτοῦ ἀμνηστεῖ.	Purpurâ indutus pauper ſui ipſius immemor eſt.
Ψωλός ἐστι, οὐ φάγεται κρέας.	Apella eſt, non veſcitur carne.
Βάκχου βλύζει κόνδυ λυαίῳ. 140	Vino Bacchi poculum manet.
Μάει νῆστις λιμὸν δίειν.	Famem jejunus nimiùm expellere cupit.
Ὄργια ἐκ παλαιοῦ ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγένετο.	Sacra Liberi in montibus olim & vallibus facta ſunt.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.	Fabas indulcat fames.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, οὐ τὸ κραιπαλᾷν.	Melius eſt ſobrium eſſe quam crapulari.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει. 145	Uber infantibus opſonium præbet.
Κείρουτι μίσπους κύνες.	Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.	Multò plures ſatietas quàm fames perdidit viros.
Μηδὲν ἄγαν.	Nequid nimis.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτρυγε ἡδονή.	Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει. 150	Quilibet in propriâ pelle latitat.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.	Panis ex farinâ craſſiore exiguam delectionem habet.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστί.	Luxus ſemper tumultûs cauſa.
Τραχήλου ἀκεῖσθαι νόσον μόλοβρος οὐ δύναται.	Colli ſanare morbum guloſus non poteſt.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.	Flava poma placent.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν. 155	Voluptas eſca malorum.
Ἀγυρει εἷς φευγέτω.	Cedat unus multitudini.
Κρωβύλου κόσμος λύγος.	Virga cincinnorum puerorum decor.
Βρύτου καρχήσιον μεστὸν ἄλγη διώκει.	Poculum cereviſiâ plenum dolores expellit.
Ἀλλᾶντος οὐ γεύσεται ὁ ἀθετῶν δεῖπνον.	Lucanicam non guſtabit, qui cœnam aſpernatur.
Ἀλλὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα. 160	Venter cæcus verba non curat.
Κάσσα θὴρ χείριστος ἀκόνῃ δάκρυα σμάει.	Meretrix feta peſſima cote abſtergit lacrymas.
Γλεῦκος καὶ ἀκρίδος κρέας σῖτός εἰσι φέρτιστος.	Muſtum & cicadæ caro cibus ſunt optimus.
Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.	Reſecare comam potiùs quam nutrire virum decet.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.	Ornat corpus quidem veſtis, faciem verò pudor.
Ἄρτων μὲν κορεῖσθαι στόμα, ἀλλ' οὐκ ὀφθαλμὸς 165 πολλάκις δύναται.	Os qudiem panibus ſatiari, ſed non oculi ſæpiſſimè poſſunt.
Ψωμοῦ ἄρτων παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.	Fruſtu panis libertatem vendit paraſitus.

ΚΕΦ. ε'. — CAP. V.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτὴς, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι.

Juſtitia, Injuſtitia, Judex, Jus, Magiſtratus, Subditi, &c.

Ῥάδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖθις ἔσσαι, δυσπαλές.

FAcile quidem eſt urbem concutere etiam imbecillioribus, ſed in ſedem ſuam rurſum collocare difficile.

Digitized by Google

Græce		Latine
Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ' οὐ λώβην.		Damnum quidem interdum ferunt reges, ſed non calumniam.
Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνυ ἀτρίνου.		Non eſt dominus abſque ſervo.
Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.	170	Rege dormiente populi ferociunt.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν.		Veloces ſunt latronum pedes.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.		Det locum ſuperiori inferior.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κύβη ἐστί.		Magiſtratus civitatis caput eſt.
Σκώπτοντι ςίμβων ἕπεται.		Cavillatorem ſequitur injuria.
Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀκαδημίαις κεῖται.	175	Juſtitiæ fundamenta in academiis ſunt poſita.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.		Curæ eſt certamen præſidii.
Μὴ τοῦ μέδειν ἱμειρέτω, λώβην ταλᾶν μὴ δυνάμενος.		Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Μηδένα τωθάσεις.		Neminem irridebis.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα.		Ne doleas propter patrem abſentem;
Καὶ περὶ ἐκείνου ἄγνωστον οὐκ ἀγάπα.	180	Neque ignotum illi præferas.
Εἷς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.		Unus eſt ſervus domûs herus.
Διώκει δόδρα δοθιῆνα.		Dodra furunculum perſequitur.
Πάσσει τὴν δίκην ἀδικία.		Juſtitiam injuria premit.
Ὃς μύειν οὐκ εἶδεν οὐδ' ἄρχειν.		Qui neſcit diſſimulare neſcit regnare.
Ἀκολουθητάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος· τῇ δὲ δεσποίνῃ ἅβρα.	185	Dominum ſervus, & dominam ſequatur famula.
Ἀτμένα κριθὴν ἀλοῶντα οὐ μέμψῃ.		Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Βαλανεὺς ταὐτῷ πυέλῳ ἀγαθόν τόν τε κακὸν λούει.		Balneator in eodem ſolio & probum & improbum lavat.
Αἰόλον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.		Varias ſpargit præſtigias præſtigiator.
Λῆροι οὐ λήματός εἰσι τέκμαρ.		Ineptiæ non ſunt animi virilis indicium.
Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ἐστι.	190	Bonus Princeps commune bonum eſt.
Αἳ τεχνῶν κενῶν! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων!		O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Σπένδει μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.		Fœdus quidem init jactator, at imperium ſolus affectat.
Λώβην λώβῃ σχάζειν ἔξεστι.		Injuriâ injuriam cohibere licet.
Αὐστηρὸς ἀπφὺς βλωμὸν παίδεσσι βλίττει.		Auſterus parens pueris buccellam vi aufert.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ αἰάζειν.	195	Neque flere neque lamentari regem decet.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.		Commune quod eſt, ne tuum ſolum dicas.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτῶ.		Ne injuſtè opes poſſideas.
Λίτρα δικαία δίκην τηρεῖ.		Libra juſta juſtitiam ſervat.

ΚΕΦ. ϛ'. — CAP. VI.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία. — *Fortitudo, Imbecillitas.*

Græce		Latine
Ἀγλαὸν ἥρωα μῶλος οὐδενὸς στερεῖ.		Illuſtrem heroa bellum nullâ re privat.
Στῦλος οἴκου παῖδές εἰσιν ἄρρενες.	200	Columna domûs filii ſunt mares.
Ἰσχὺς γίγαντος ἐν βραχίονι.		Gigantis robur in brachio eſt.
Θωμιζόμενον δὴ παῖς τύπτοιεν.		Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Οὐδεὶς δειλὸς θαῦκος.		Nemo timidus audax eſt.
Ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ καὶ ἐσχάρας μάχεσο.		Pugna pro aris & focis.
Θάρσος μεταμελίας ἔτης.		Audacia pœnitentiæ comes eſt.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem. — *In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.*

Græce		Latine
Ἥμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.		Corporis una fame premitur, pars altera nulla eſt.
Σῶσον μὲν βασιλεῦ μουσικὸν ἡμίτονον.		Dimidium ſerva rex miſerate totum.
Ἔνθα καὶ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνατός.		Huc illuc trahit invitum potens.
Ἶνας σώματος ἰχὼρ κάμπτει.		Sanguis crudus corporis flectit robur.
Ἄπορον ἔνδον ἔλεγχον ὄρει ἄπολος.	205	Multum intus lamentationem ulcus excitat.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη καὶ μένος δείκνυσι.		Membra & animum fortem in certamine haſta oſtendit.
Οὐκ ἐς πάλην ἀλαζὼν ἥβην ἀσκεῖ.		Non in certamine adoleſcentiam exercet jactator.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ζ.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια.

Ἔλαφος καὶ λαγωὸς περὶ ταχέας ἐρίζουσι.
Ὁ φεύγων μύλην, ἄλφιτον οὐκ ἀλφει.
Οἱ δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὅμοιοί εἰσιν. 215
Οἷος, ἄτρακτος, τοιαύτη ἠλακάτη.
Κακῶς ἐρρωὸς ἐμπονεῖ τὴν ἀλωάν.
Ἡσύχως νυστάζουσιν ἀργοί.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.
Πλὴν ὕπνου οὐδὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἀλθεῖ.
Φόρτον βραδεῖ ἐπίθες κάνθωνι. 220
Σχολὴ γλανίδα δίφει.
Πλάνη βίον τίθησι σωφρονέστερον.
Ὀπάζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.
Φιλόπονον ζῶον μύρμηξ.
Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ. 225
Γεωργὸς μὴ λείπει ἀλύτην.
Ὅθη τὸ πᾶν.
Οὐκ ἅπας τύλους καὶ ἥλους αἴρει.
Μόνη ἡ μέλισσα τιθαιβώσσει. 230
Καὶ κτῆνος, καὶ ὁ ἀρῶν, ἥσυχος ἔσται ταῖς κυριακαῖς.
Τῷ νέειν ἄστυ νικᾶν οὐ ῥᾴδιον.
Ἡφαίστου ἔργα οὐκ ἄτερ ἤχου.
Σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐντρίβονται.
Πρόβατα καὶ αἶγας φροντὶς φυλάττει. 235
Οἶας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.
Σχολὴν θλίβοντα κῦδος κιχεῖ.
Ὅπου οὐκ ἔστι τρύγη, ἐκεῖ οὐκ ἔστι στῆς.

Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.
Αἴθλου, ἁδροῦ ἄεθλον ἁδρόν ἐστι. 240
Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.
Χαλεπὸν ἀργὸς μόχθον χιάζει.
Διὰ ἀκτῆς κῆτος λάζεσθαι οὐχ ἅπαντος.
Σταγόνες ὕδατος πέτραν κοιλαίνουσι.
Ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ. 245
Ἄνευ ἱδρῶτος καὶ πόνου οὐδὲν πραγματεύειν.

Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.
Μάτην ὁ Σίσυφος πέτρον ἀλίει.

CAP. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

Cervus & lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis ſimiles ſunt.
Qualis fuſus, talis colus.
Peſſimè colit vineam aper.
Quietè dormiunt otioſi.
Etiam fuſus inſtrumentum utile eſt.
Præter ſomnum nihil ſanis membris medetur.
Onus ſegni impone aſello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modeſtiorem.
Perſequitur veritatem ſomnium.
Laborioſum animal formica eſt.
Unuſquiſque in eo, in quo vocatus eſt, maneat apud Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui ſtiva infigitur.
Curæ nihil impoſſibile eſt.
Non quilibet callum & clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum & arator quietus erit diebus dominicis.
Nendo ſuperare civitatem non facile eſt.
Non abſque ſonitu fiunt opera Vulcani.
Æs & ferrum manuum contrectationibus atteruntur.
Oves & capras cura cuſtodit.
Congregat oves paſtor bonus, ne lupus eas diſſipet.
Otioſum dedecus comprehendit.
Ubi triticum non eſt, ibi non eſt farina triticea aquâ ſubacta.
Egregiè domum juvat vir impiger.
Magnum certamen magnum meretur præmium.
Ab ignavorum conſortio abſtine, ſciens ignavorum exiguam eſſe gratiam.
Moleſtum laborem manus recuſat.
Non cujuſvis eſt cete in littore capere.
Aquæ guttæ ſaxa excavant.
Solicitudo cor devorat, & nihil prodeſt.
Abſque ſudore & labore nullum opus perfectum eſt.
Ubi major labor, illic major voluptas.
Fruſtrà ſaxum volvit Siſyphus.

ΚΕΦ.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπεχθεία, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεροπρέπεια, Φιλαργυρία.

Σκάζοντι ὁμιλῶν, κἀυτὸς σκάζειν μαθήσεις.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλος τε δάκτυλον. 250
Ἀγκὰς ἐλεῖν ἔχιν μέλλοντι, ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.
Ψύχει ἔρωτα μῖσος.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.

CAP. VIII.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.

Claudicantis converſatione utens, ipſe quoque claudicare diſces.
Manus manum lavat, & digitus digitum.
Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexuro ſimilis eſt.
Attenuat odium amorem.
Ne fuge ſocium in malis conſtitutum.

Ἑκὼν

Digitized by Google

Ἑωλαι εὐεργεσίαι εὕδουσι.		Heſterna gratia dormit.
Ἀρ̃τυ ἀνάξιός ἐςιν θώπ]ων.	255	Cibo indignus eſt aſſentator.
Μήτε γραῦν ποτὲ τοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροι.		Ne anum improbam tuis unquam ædibus recipias.
Ξένυς πενί]ας μὴ παραδράμῃς ἰδών.		Hoſpites pauperes ne negligas cùm videris.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.		Vile donum, vilis gratia.
Πενθερὰν νυὸς ςυγεῖ		Socrum nurus odit.
Νύμφην μισεῖ πενθερά.	260	Flagrat nurus odio ſocrûs.
Πολλὴ χλεύη τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.		Multus riſus amicitiæ ſolvit vinculum.
Ὅταν ἀσπάζεται ὁ αἰκάλλων, ἀλώπηξ ἐςί.		Aſſentator cùm ſalutat vulpes eſt.
Στέργει μῦς γαλῆν.		Amore felem mus proſequitur.
Δεῖ τοὺς υἱοὺς ἄζειν τοκῆας.		Venerari parentes liberos decet.
Μητρυιῆς μὴ ψαύειν δεύτερα λέκ]ρα γονῆος.	265	Novercæ ne attingas ſecundos parentis tui lectos.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.		Amor mentes nectit.
Λαμβάνει ἅδην, ὁ μναόμενος τοῦ κρηγύυ.		Abundè accipit ſolus is, qui beneficii memor eſt.
Εἰσὶ ϗ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.		Viventium etiam adulatores corvi ſunt.
Μάμμα βρέφυς ἔρω]α φέρβει.		Infantis avia amorem paſcit.
Ἑτῆς οὐ ψευδὴς ἄγκυρα ἐχυρά.	270	Socius fidelis anchora tuta eſt.
Χάρις χάριν τίκ]ει.		Gratia gratiam parit.
Βρόχυς τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.		Retia ſodalis blandus ſtruit.
Εὐθεῖα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν, ϗ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.		Sincerum oportet eſſe ſodalem, & non obliqua animo volvere.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι.	275	Durum eſt non amare :
Χαλεπὸν δὲ ϗ φιλῆσαι.		Durum eſt etiam amarè :
Χαλεπώτερον δὲ πάν]ων.		Duriſſimum verò omnium,
Ἀπο]υγχάνειν φιλοῦν]α.		Non frui re amatâ.
Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξε]άσῃς πῶς κέχρη]αι τοῖς πρό]εροις φίλοις.		Neminem tibi adjungas amicum, priuſquam exploraveris quomodo prioribus amicis ſit uſus.
Πτωχὸς π]ωχῷ μεγαίρει.	280	Mendicus mendico invidet.
Ὁ νεύσας, ὀφείλει.		Qui annuit, debet.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.		Odium amicitiam findit.
Στεργε ἀδελφοὺς, ϗ οὐ μη]έρος ἀθέτει μήδεα.		Fratres dilige, & matris conſilia non aſpernare.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἡ χάρις.		Rara avis in terris eſt gratia.
Ὕλα σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.		Ulula cum lupis, cum quibus converſaris.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.	285	Multi menſæ amici ſunt, pauci veritatis.

ΚΕΦ. θ′ — CAP. IX.

Εὐφροσύνη, Λύπη. — *Gaudium, Dolor.*

Κίσσῳ μὲν Διόνυσος ἀγάλλε]αι, αἰγίδι δὲ Ζεύς.		Ederâ quidem Bacchus delectatur, capellâ verò Jupiter.
Οἱ ναέται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.		Incolæ hoſpitibus, ipſa verò urbs incolis.
Μύρ]ος ἄλγεα φέρει.		Myrtus affert dolores.
Πόρκῳ ξιφίαν, δελέα]ι μωροὺς ἁλιεύω.		Reti xiphiam, eſcâ ſtultos capio.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἴκ]ερος ἱκνεῖται.	290	Morbus regius etiam non vocatus venit.
Ὀλυφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.		Lamentans conſolatione indiget.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.		Curas cithara tollit.
Ἔρημον ἦθος ὀδύνην αὔξει, ἔτος μινύθει.		Deſertum domicillium dolorem auget, annus (ſeu tempus) minuit.
Βόςρυχον ἠπίαλος τίλλει.		Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Τὸ τῆς ἁμίλλης κράτος ἀμύμονα ποιεῖ.		Certaminis robur irreprehenſibilem facit.
Οὐ πάν]α τὰ ἕλκη ἄκεςα.	295	Non omnia vulnera ſunt ſanabilia.
Δίσκοισι τέρπον]ο ϗ αἰγανέῃσιν ἱέν]ες.		Diſcis delectabántur & jaculis jaculantes.
Στήθεα κροῦε, ϗ μῦ ἀκυθήσε]αι.		Pectus pulſa, & flebilis vocula audietur.
Οὐκ ἐᾷ πένθος ἑψῆσαι βυλάς.		Non ſinit maturare conſilia luctus.
Θαΰσσον]ος ἑνὸς, θαύσσει δὴ ἕτερος.		Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Βλώσκον]ος τοῦ κινδύνυ τὸ γηθεῖν ὄλλυ]αι.	300	Adveniente periculo gaudium perit.
Στήθεος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνία.		Pectoris immutat gaudium triſtitia.
Μάτην ἰαύει θεωρός.		Fruſtrà tempus terit ſpectator.
Καγχάζει χωλὸς καγόνα κλῶν]ος ὀρθοῦ.		Cachinnatur claudus frangente recto illa.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγυσα εἰς τὴν ζωήν.		Anguſta via eſt quæ ducit ad vitam.
Πραπίδας π]ίσσει λύπη οἰκεία.	305	Tundit præcordia dolor inteſtinus.

Ηλίθιος ϗ ἄτερ λύρας κελαιδοῦ ἄλλεται.	Stultus vel abſque lyræ ſono ſaltat.
Χέλυς ϗ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.	Oble&ant animum doloribus irretitum chelys & fides.
Οὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ὁ ἀρνούμενος.	Non purgat peccata qui negat.

ΚΕΦ. ί. — CAP. X.

Ἐλπὶς, Φόβος. — *Spes, Timor.*

Ὅπλα ἔσθω ὁ δειλός.	QUI metuit arma induat.
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.	Terret ſtrix infantes.
Φόβον τίκτει φάραγξ.	Præcipitium timorem parit.
Οὐρανὸν βροντὴ ϗ γαῖαν, θῆράς τε φοβεῖ.	Cœlum & terram tonitru, & feras terrefacit.
Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.	Sponde, propè eſt damnum.
Θάλπει χάρις ἐλπίδα τάλανος.	Favor fovet ſpem miſeri.
Ῥαδίως δειλοὺς πτοεῖ ψόφος.	Facilè timidos terret ſtrepitus.
Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἔξας ἤλιπας οὐ πωλεῖ.	Poſt feſtum veniens calceos non vendit.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.	Non quilibet crepitaculum ſtridens metuit.
Τυφομένου μελάθρου τοῦ πλησίον ϗ τὸ σὸν κινδυνεύει.	Accenſâ domo proximi, tua quoque periclitatur.
Νεόπηλον κλωβὸς σώσει.	Attonitum ſervabit cavea.
Καλύπτειν τὴν νόσον, λυγρόν.	Occultare morbum, funeſtum.

ΚΕΦ. ιά. — CAP. XI.

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία. — *Sævitia, Miſericordia.*

Ζαφελὴς ζαφελῶς καλῶς ὁμιλεῖ.	VEhemens cùm vehementi optimè converſatur.
Ἱκέτου ἰάλεμον οὐδεὶς ἀτᾷ.	Supplicis lamentationem nemo aſpernatur.
Πλατὺν κόπτει αἰθέρα ὁ χολῇ πρηθόμενος.	Latum verberat æthera, qui irâ flagrat.
Σκήνιον θυμοῦ σημεῖον.	Cilium iræ indicium eſt.
Στέρνον κρουνὸς σπλάγχνων υπάρχει.	Pectus miſericordiæ fons eſt.
Ὀλόπτειν τὰ πρόβατα οὐκ ἔστι σπουδαίου ποιμένος.	Deglubere oves non eſt probi paſtoris.
Μισεῖ τοὺς ὀδύσσαντας ὁ τοῦ Ὀλύμπου κτιστής.	Iraſcentes odit conditor Olympi.
Κἂν ἀνώγωσί τινες, οὐ δεῖ ἀμύνεσθαι ἀπηνέσι.	Quamvis jubeant quidam, non tamen ſævis opem ferre decet.
Στρῆνος σύρβην ὄρει, μῆνις λύσσαν.	Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Σκύτος ἔχει σπαρασσόμενον κύων δηκτικός.	Cutem gerit laceratam canis mordax.
Τίγριδος ἄλει ἑταιρείαν.	Tigridis evita ſodalitatem.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.	Lædit virum animus in iram lapſus.
Σταυρὸς μῖσος κότον τε στέλλει.	Odium iramque crux reprimit.
Τυραννοι αἴσυλοι οὐ κόλῳ τοῦ σίτου, ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνου χορτάζονται.	Tyranni iniqui non cibus frumento confectis, ſed humano ſanguine, ſatiantur.
Νάνος δεινὰ ἀπειλεῖ.	Pumilio terribilia minatur.
Ικτῖνον τένδων κ' αὐτὸς ἐκβήσῃ ἰκτῖν.	Milvum comedens & ipſe milvus eris.
Πάπταινε, ϗ πρᾶος ἴσθι, ἅμαξαν διφῶν.	Circumſpice, & mitis ſis, qui plauſtrum quæris.
Σμηνοῦς βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἔστι, ϗ οὐ στίζει.	Apum examinis regi jaculum non eſt, neque pungit.
Ἐριννὺς αἰνὴ θάλπει ἐν κόλπῳ βόσει.	Damnum in ſinu horribilis Furia paſcit.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλωμένων πονηρία τέλλεται.	Laxatis diſciplinæ habenis malitia oritur.
Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐστὶν ἔνοχος.	Homicida judicio obnoxius eſt.
Νάννη παιδὸς σμώδικας παρακαλεῖ.	Patris matriſque ſoror vibices pueri ſolatur.
Ἐλεός ἔλεος οὐκ οἶδεν.	Neſcit miſereri menſa coquinaria.
Οἶα ἡ ὀϊζὺς πρὸς οἶκτον κέλευθος.	Sola miſeria ad miſericordiam via eſt.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ιβ΄.

Πόλεμος, Εἰρήνη.

Ἀηδὼν μὴ εἰς μάχην καλέσει ἀετόν.
Ὅμηρος πλὴν κινδύνων οὐδὲν κερδαίνει.
Αἰτία νείκεος νεῖκος.
Δολιχὰ ἐρίπει δένδρα ἄελλα ἀέντα.
350 Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει ψία.
Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, ὄλμους δὲ πλείςους.
Τιτύσκονται πολέμιοι τύρσει ἐν αἰπεία.
Ὃν δειλὸς ἐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.
355 Νικᾷ ἕνα πλάτα.
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.
Ἰθὺς καὶ λοξὸς ἀλλήλοις μάχονται.
Ὁ ἰσχνὸς θνατὸς ἔντεα βαςάζειν ἐ δύναται.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.
360 Εἰρήνη τἀγαθὰ ἀλδεῖ.
Ὄαρα κακὴν ὀβολοῦ οὐκ ἂν ἀνίωμαι.
Ἀμφὶ κρᾶτας ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἔρευγε.
Μετὰ ἀλαλὴν ἵπτανται ἄκοντες.

CAP. XII.

Bellum, Pax.

Ne ad pugnam provocet aquilam luſcinia.
Præter pericula obſes nihil lucratur.
Rixa rixæ cauſa eſt.
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Sagittarius abſque pharetrâ.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Ad ſcopum collimant hoſtes turri in altâ.
Quem bellum reformidans non perdidit, à morbo tribulatur.
Superat unum turma.
Inſuperabilem pariter & debilem bellum domat.
Rectus & curvus adverſus ſe invicem pugnant.
Homo macilentus arma gerere non valet.
Quævis terra convitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Uxorem malam obolo non emerem.
Circum caput contentionem jactans terribilia eructat.
Poſt acclamationem bellicam jacula volant.

ΚΕΦ. ιγ΄.

Φήμη, Δυσφημία.

Ῥᾳδίως οἱ φαῦλοι κακότητι αἰνιῶσι τοὺς σπουδαίους.
365 Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φὼρ ἐςί.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος ἀμᾷ.
Οὐκ ἀβρότονον, οὐδ᾽ ἄβρυνα, ἢ συνάμινα, οὐδ᾽ ἀβυρτάκη τέρπει· ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.
Διωλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.
Τὸν ἱδρύοντα ἵδρυε, καὶ τιμή σοι ἔςαι.
370 Μῦσος καὶ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχουσι.
Ἀμεύει ἐὰν μὴ εἶθαρ πνίγηται φήμη.

CAP. XIII.

Fama, Infamia.

Facilè improbi malitiâ ſuâ aſpergunt probos.
Qui ſemel furatur, ſempèr fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat; ſed fama bona & honeſta.
Magna fama quod nihil eſt, eſſe facit.
Sedere jubeas eum, qui ſedile præbet, & erit tibi gloria.
Turpitudo & ſcelus laudem ſuffocant.
Pertranſit niſi ſuffocetur ſtatim fama.

ΚΕΦ. ιδ΄.

Μισθὸς, Ποινή.

Βότρυας οὐ φύει ἄκανθα.
Οἱ διφῶντες ἐν πόντῳ λεΐδα, ἀκάτῳ χρῶνται.
Μὴ κρῖν᾽ ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
375 Πληγὴ νώτου φίλις.
Ποινὴν φὼρ μὴ γιγνώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.
Ὄρναλις ὠὸν τίκτουσα ἐλευθέρα ἐςί.
Οὐχ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.
Λαιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίνει.
380 Οἱ ἀείδοντες τοῦ πλάδου γλίχονται.
Βακτηρίαν ἀείρων αἰκίαν ἀπειλεῖ.
Μόγον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ᾽ οὐκ ἄγραν ὀρέγει.

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

Non producit racemos ſpina.
Prædam in mari quærentes actuario utuntur navigio.
Ne judices videns pulchritudinem, ſed mores.
Plaga dorſi auriga eſt.
Pœnam fur non agnoſcit, niſi ſuſpendatur.
Gallina ova pariens libera eſt.
Non omnes tiarâ digni ſunt.
Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Cantatores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem ſinguli dies, ſed non prædam præbent.

Digitized by Google

Ἐν σταδίῳ σωτηρίας λοίσθιος καὶ πρῶτος ἓν βραβεῖον λήψονται.	In ſtadio ſalutis ultimus & primus unum accipient præmium.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.	Merces virtutis laus eſt.
385 Αἰκία καὶ μώλωψ.	Verbera & vibex.
Ἑὴν ἕκαστος μανδάκην κομίζει.	Suam quiſque pellem portat.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.	Dignum patellâ operculum.
Κολάζει μάραγνα λήγοντα.	Ceſſantem punit flagellum.
Κοιλίαν οὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.	Nunquam ventrem explet tartarus.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.	Minor culpa, minor pœna.
390 Μώλωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.	Vibex in corpore, ſulcus in agro.
Τὸ ἡδὺ μάστιγος δίκην, χοίρους δονεῖ.	Quod dulce eſt ſcuticæ inſtar, porcos impellit.

ΚΕΦ. ιε'. — CAP. XV.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος. — *Lingua, Sermo, Veritas, Falſitas.*

Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ἡ ψιττάκη ἔσται.	Si omne loquens homo eſt, etiam pſittacus erit.
Ἀκκὼ, κἂν ζειρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἀνδάνοντα μὴ λαλεῖ.	Acco, licèt mitrâ ornata, non loquitur quæ placere poſſint.
395 Ἔπαινον φίλων μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.	Amicorum magis quàm tuam ipſius laudem prædica.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.	Lingua mala acutior cuſpide gladii.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἰάχει.	In opere exiſtens fur non vociferatur.
Ἀπέχθεια λέλογχε θαμινὰ κακηγόρους.	Noxa ſortitur crebra maledicos.
Τηΰσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.	Inania eſt vulgi ſermo.
400 Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νοῦν δὲ λόγος.	Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò ſermo.
Λόγοις ἀμείβου, τὸν λόγοις πείθοντά σε.	Verbis penſa, verbis qui ſuadet tibi.
Λόγος ἀσελγὴς ἤθη κλᾷ μειράκων.	Impudicus ſermo deliciis adoleſcentûm frangit mores.
Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.	Conſuetudo malorum bonos mores contaminat.
Αὐδὴν ἔγχελυς δηλεῖται.	Voci anguilla nocet.
405 Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.	Raucedo vocem inhibet.
Ῥίψας λόγον τὶς οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.	Jaculatum verbum aliquis non recipit rurſum.
Ἐχθρὸς μὲν μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν,	Inimicus quidem mihi ille eſt æque ac portæ inferorum,
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.	Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
Βαμβαίνειν ἔξεστι ἕως οὗ λαλεῖν δυνάμεθα.	Balbûtire licet, donec loqui poſſimus.
410 Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.	Sicut fur furans clamavit.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.	Echo nympha ea, quæ dicuntur, reſonat.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.	Strepitus aquæ remo percuſſæ piſces abigit.
Μύθοις οὐ πείθεται πεῖνα.	Verbis fames non obtemperat.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνου καὶ ὄχλου ἅπτεται νόου.	Accurata ſermocinatio principis & populi tangit mentem.
415 Φθείρει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίχνων.	Corrumpit mores honeſtos turba impudentium.
Οὐχ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.	Non vocem, ſed viſum impediunt tenebræ.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.	Sermo doloris remedium eſt.
Ἐρεσχελοῦντα ἐρεσχέλει.	Cavillatorem illude.
Οὐδεὶς κρώζειν λωΐτερον οἶδεν, ἢ κακκάβη.	Nemo meliùs crocitare novit quàm perdix.

ΚΕΦ. ιϛ'. — CAP. XVI.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικὰ, Ζῶα. — *Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.*

420 Δέχεται τὸν καπνὸν κάμινος, τὴν δὲ κίναδον φωλεά.	Excipit fumum caminus, vulpem verò ſpelunca.
Χείριστα φέρει κόμαρος μῆλα.	Peſſima arbutus fert poma.
Ἐκ κέρκου καρβατίνη.	Ex caudâ calceamentum vile.
Τί κηφῆσι καὶ μελίσσαις;	Quid fuci commercii habent cum apibus?
Λύκῳ κάστωρ ἔοικε.	Lupo ſimilis eſt fiber.

Digitized by Google

Τὸ κιῤῥὸν χροὰ ἐράσμιος.	425	Fulvus color amabilis eſt.
Κάγχρυος κελλομένης, τὰ κακὰ κέλλει.		Appellente hordeo in furno toſto, mala appellunt.
Καλήλιψ οἴκου κρηπίς.		Fundamentum domûs trabs eſt.
Κάνακπον οὐ δίει κόριν.		Sambuci flos cimicem non expellit.
Εἰ μή σοι κόςος ἐςὶ, ἰωγήν σου Πὰν παρελεύσεται.		Si tibi coſtus non eſt, præteribit Pan diverſorium tuum.
Σίσαρον ἔςαι σισύμβριον, ὅταν βύτυρον δίδωσι σίδη.	430	Quando ex malo punico butyrum elicitur, ſiſer in ſerpillum ſylveſtre mutabitur.
Ἐλάχιςον ζῶον ψύλλος ἅλματι μέγιςον ἐλέφαντα νικᾷ.		Minimum animal pulex ſaltu maximum ſuperat elephantem.
Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.		Apes ſumus abigit.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ᾽ οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.		Grata quidem arena eſt, ſed non in oculis.
Καρύκην βροῦχος ἐριθάκην τ᾽ ἀθετεῖ.		Lydorum condimentum, apumque cibus Bruchus averſatur.
Βύνην καὶ ἰνδικὸν κὶς λείπει.		Hordeum madefactum & piper cis relinquit.
Βρύον μὲν ἐλλὸς, ἀλλ᾽ οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.		Muſcum quidem hinnulus, ſed non elleborum devorat.
Γραβίου οὐ δεῖται ἐχῖνος, οὔτε βώλου.		Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
Φασιανὸς προύνης πρύτανις.		Phaſianus pruni cuſtos atque inſpector eſt.
Φέρβει ψῆσσαν ψακή.		Nutrit lenticula Latum piſcem.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἂν δὲ παρέλθῃ,	440	Roſa ſeneſcit brevi tempore: ubi verò tranſierit,
Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.		Inquirens invenies non roſam, ſed rubum.
Ἀχρὰς βαΐον οὐ φέρει.		Non gerit pyrus ſylveſtris ramos palmæ arboris.
Βαΐταν ἐνδύει βαιόνι.		Bæoni piſci lanam ex corio conſutam induit.
Τὸ ποππύζειν σκίγγον νάρκην τ᾽ οὐ διώκει.		Sibilando crocodilus terreſtris & torpedo non fugantur.
Τὸ ἄγαν ὕειν πυρὸν σήπει.	445	Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ἶβις ὄφεις ἐναίρει, αἰγιθαλὸς μελίττας.		Ibis avis ſerpentes, parus apes interimit.
Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.		Laterem lavat qui corvum mundare conatur.
Τὸ μὴ εὗον, πῦρ οὐκ ἔςι·		Quod non urit, ignis non eſt.
Ἐν κολωνοῖς θρίδαξ ἧπαρ ἀκουμένη μόγις εὑρίσκεται.		In tumulis lactuca jecur ſanans vix invenitur.
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἴτια.	450	Muſtela ſylveſtris animal parvum magnorum ſæpe malorum cauſa eſt.
Καιομένη ὄςλιγξ κρηδέμνου οὐκ ἐμπάζεται.		Urens ſcintilla vittam non curat.
Διαίνει δρόσος χλόαν, ἡ δὲ χλιαίνει εἴλη.		Irrigat ros herbam virentem, & calor ſolaris tepefacit.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.		Arbore dejectâ quilibet ligna colligit.
Βαρὺ οἱ ὄνοι ἄχθος βαςάζουσι.		Grave onus aſini portant.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μετεώρου ἀέρος πετῶνται.	455	Variæ aves per ſublimem aëra pennis volitant.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.		Non omne forum capras habet.
Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.		Fructûs immaturi nullus eſt uſus.
Κολοκύνθης κίκυς κονίλῃ ἄγνωςος.		Cucurbitæ vis cunilæ ignota eſt.
Ἐν πλέθροις πλέθρα κάλλιςα.		Pulcherrima ſunt jugera, quæ in humidis & herboſis locis ſunt.
Οὐκ ἔςι χώρα ἄνευ σκωλήκων.	460	Non eſt regio quæ vermibus careat.
Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐςιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶν τοῦ βοός.		Quemadmodum loqui hominis eſt proprium, ita mugire boum.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ δηθύνει.		Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.		Ubi multi ſunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Καράβου βάδισμα μιμεῖται.		Cancri marini inceſſum imitatur.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.	465	Caret ſquamis rubeta.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.		Porcellum alens porcum habebit.
Μὴ ῥᾳδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.		Non facilè friabilem invenies lapidem.
Ὁ ὄμφαλος ἐν μέσῳ.		Umbilicus medium occupat.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.		In fluviis & ſtagnis mergi.
Ἴδα φύει ἴβισκον ἴόν τε, ἡδεῖαν ἰόρκοις βοράν.	470	Idá mons ibiſcum producit violaſque, capris pabulum gratiſſimum.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.		Ex juncis facti ſunt labyrinthi.
Ἄμπελον ἴξ οὐχ ἱμάντα ἴπτει.		Vitem non lorum Ix lædit.

Γαῖαι

Digitized by Google

Γαῖαν ψεκὰς εὔκαρπον ποιεῖ,		Terram ros fertilem reddit.
Νεβρὸν ποδωκείῃ νικᾷ χελώνη.		Hinnu um teſtudo, pedum celeritate vincit.
Μὴ ἐκ ζείας μέθυ ζωρὸν γίνεται.	475	Non fit ex ſpeltâ vinum merum.
Βαύζοντος ἑνὸς, αὐτίκα βαύζει καὶ ἕτερος κύων.		Latrante uno, latrat ſtatim & alter canis.
Χρεμετίζει πῶλος, ἵππου ἀπούσης.		Hinnit pullus, equâ abſente.
Τὰ ὑγρὰ φιλεῖ νῆσσα.		Humida quæ ſunt anas diligit.
Οἰδεῖ καὶ ὄλυνθος.		Turgit etiam groſſus.
Οὐ τὸ μέλαν ὀμόρξει κόραξ.	480	Non abſterget nigredinem corvus.
Χωρὶς μίσχου οὐ γίνεται μῆλον.		Abſque pediculo pomum non creſcit.
Ζαλσίας κράδη κριὸν τέρπει.		Laurûs Alexandrinæ ſurculus arietem delectat.
Λεβηρίδι ὄφις ἀπὸ κάλω κρεμαμένη πτοεῖται.		Exuviis anguis in ligno ſuſpenſis perterretur.
Γέῤῥον ἰξύας θραύει.	485	Ferit lumbos ſentum Perſicum.
Γέντα κλινάδιον θεραπεύει.		Medetur viſceribus clibadium.
Εἰ πρᾴσῳ χειράγρα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.		Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Ψῆσσαν φρύγων νοτίδα ἕξεις.		Latum piſcem pinſens humorem habebis.
Θοοὶ κυψέλης οὖροι εἰσὶν αἰγίθαλος καὶ ἀνθρήνη.		Acuti ſunt alvearis apum inſpectores parus & crabro.
Ἐκ πόρτιος βοῦς γίνεται.		Ex vitulo bos fit.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.	400	Mel diligit urſus.
Ὀροβοὶ, ἀκοστὴ, καὶ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βιοτήν.		Ervum hordeumque, & alia legumina animalium corroborant vitam.
Ζωῆς σῆμα κρότος.		Vitæ ſignum pulſus eſt.
Ἐν νήσῳ σκαὼρ νύσσει.		In inſulâ oletum punctim cædit.
Χειμῶνα φεύγοντες καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοάων ὠκεανοῦ.		Frigus fugientes & imbres grues ad oceani fluenta volant.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.	495	Una hirundo non facit ver.
Μυδάει μώλυζα κναιομένη.		Putreſcit alii caput reſectum.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.		Nardum immaturè carpit imperitus.
Ἄριστος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.		Optimus hœdi cuſtos eſt lupus.
Λόφος κἂν λισσὸς ᾖ, μάσθλῃ ὀφείλεται.		Cervix jumentorum, licèt glabra ſit, tamen habenis debetur.
Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, οὐ καλόν.	500	Alabaſtrum niſi album ſit, non eſt bonum.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.		Non omnis aſinus lineas nigras in collo habet.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.		Junguntur cum tritico zizania.
Μηκᾶσθαι πρόβατα οὐκ ἄνθρωποι ἔθουσι.		Balare oves ſolent, non homines.
Τὰ ὦτα ὄνον δηλῶσι.		Ex auribus cognoſcitur aſinus.
Κόσμον προστιθεῖσι κάλχη σίλγαι τε.	505	Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum ſuperaddunt.
Ἴπτει λήϊον ὕη πολλή.		Lædit nimia pluvia ſegetes.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγύπιος ἁρπάζει.		Adunco prædam roſtro vultur rapit.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολοιός.		Stercore polluit nidum monedula.
Βιλάκαν ἄμβη τε κάμαξ οὐκ ἰαίνουσι.		Vitis ſedamentum & ſupercilium petræ non exhilarant vomerem.
Γαργαίρει θύννος ἐν κακκάβῳ.	510	Splendet in oleâ teſtaceâ thynnus.
Θάει καὶ ἱέραξ τοὺς πώλους αὐτοῦ.		Docet etiam accipiter pullos ſuos.
Ὀστέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.		Oſſa pinguedine obducta feles arrodunt.
Αἰγωλιὸς ἐν σπείρᾳ κοράκων.		Ulula in cœtu corvorum.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.		Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potius eſt
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμοργεῖ.	515	Oleam in horto fovens ſolus amurcam exprimit.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.		Solus aſinus rudit.
Στελὶς πίτυος ἱδρώς.		Viſcum pini ſudor eſt.
Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος οὐχ ἕξει.		Qui ſmaridem aſpernatur, neque cetum habebit.
Γάγγλιον ἔρνος θάλλον οὐκ ἀκεῖται.		Nervi contortionem planta virens non ſanat.
Οὐχ ἅπαν τὸ μαρμαῖρον χρυσός ἐστι.	520	Non omne id quod fulget aurum eſt.
Χῆνα ἀποστείλας, χῆνα ἀναλήψῃ.		Anſerem emittens, anſerem recipies.
Οὐ φυσᾶται μολγός.		Flatu diſtendi bulga nequit.
Κτίλος τῶν οἰῶν ἡγεμών ἐστι.		Aries ovium dux eſt.
Θρόνα ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.		Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Ὀσπαλῷ ὄνον ῥαδίως δήσεις.		Tenui funiculo facilè aſinum ligabis.
Ὀρχοῦνται κλάδοι ὅρπηκος κοφθέντος.	525	Tripudiant ſurculi ſtolone amputato.
Σκάλλει σκολοπένδρα στίβην.		Calcat ſquillam ſcolopendra.

Digitized by Google

Ἡ λύζυσα ὀρταλὶς ὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.	Singultiens gallina non ſtatim pullos habet.
Θύμον ἰαπλοντα εἰς κῆπον συ μὴ ἴαπλε.	Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Καὶ ὀροντίυ ὀπὸς χρηςὸς.	Orontii quoque ſuccus utilis eſt.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.	Haud ſimilis eſt ciceri galiopſis.
Οὐ τρέφει. Θᾶσος θάψον.	Thaſus inſula herbas ad tingendum aptas non habet
Δεῖσα σοῦσον φθίει.	Corrumpit lilium ſœtor.
Τείρει ςόμαχον τεῦθος.	Aﬄigit ſtomachum loligo.
Κηλεῖ ἔγκατα ἰσχίον τ' ἰσίκιον.	Mulcet viſcera lumbumque iſicium.
Οὐχὶ ἅπας μαρμαίρων μήκωνα δρέπει.	Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Νωθὴς κακκάβη ὐκ ἔςι, εἰ μὴ κάμνη.	Non eſt tarda perdix, niſi ægrotet.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ ςάζει μέλι·	Apibus quidem dulce ſtillat mel roſa;
Ἄνθεν δ' ἀράχνη αἰανὸν ἰὸν πίει.	Indè verò aranea grave venenum bibit.
Ἀψίνθιον ϗ ἀμάρακος ἑξῆς ἄφθας ἐπείγυσι.	Abſinthium & amaracus ordine exulcerationes in oris ſuperficie perſequuntur.
Κίδμαλα ϗ κίσσαν μόνον γάρον μόγις αἴρει.	Diuturnus ex defluxione affectus, & picam, vix tollit garum.
Ἐλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.	Naſcitur in hortorum areis elleborus.

ΚΕΦ. ιζ'. / CAP. XVII.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα.	*Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miſeria, Ornamenta.*

Εἰς Ἀτυχίαν. / In Infelicitatem.

Πλῦτος Ἀριςείδῃ δάμαλις μία, ϗ τριχόμαλλος	Opes Ariſtidæ bucula una & lanigera
Ἦν δ' ὄϊς· ἐκ τύτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.	Erat Ovis: His famem expulit à januâ.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος ἔκτανεν, ὠδίς.	Privatus autem eſt utrâque: ovem enim lupus occidit, partus
Τὴν δάμαλιν· πενίης δ' ὤλετο βυκόλιον.	Buculam: pauperis verò perdidit armentum.
Πηροδέτῳ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας,	Peræ verò corrigia hic circa cervicem nodum flectens,
Οἰκτρὸς ἀμύκητος κάτθανε παρ' καλύβῃ.	Miſer expers balatu mortuus eſt prope tugurium.
Ἐὰν ληκῇ νῦμμος εἰς κίβυκον βαλλόμενος,	Si re ſonet nummus qui in ſacculum immittitur,
Παπαίων ψυχαὶ ἐξ ἅδυ ἐξαιρεῦνται.	Papiſtarum animæ ex inferno liberantur.
Χρυσὸς τοι κόνις ἐςὶ ϗ ἄργυρος, ἠδὲ ϗ αὐτοὶ	Aurum ſanè & argentum pulvis ſunt, & ipſi
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης.	Lapides in calculoſâ maris crepidine.
Δύη ϗ φεύγοντα δράσσει.	Infortunium etiam fugientem comprehendit.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δυλῦται ταχὺ πάντα.	A neceſſitate omnia in ſervitutem rediguntur brevi.
Μένει ἕκαςον τῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.	Manet unumquemque id quod paſſurus eſt.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.	Lubrici ſunt fortunæ greſſus.
Οὐκ ἀεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀκολυθεῖ.	Non ſemper deſiderio ſatisfacit calculus.
Χίλιαι πολὺ δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλεισον ϗ χεῖλη.	Vel mille calamitates ſunt inter calicem & labra.
Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.	Nullum infortunium ſolum.
Ἰϐ, ἰξὸν φεύγυσα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσε.	Eheu, viſcum fugiens avis in laqueum incidit.
Νεῦρα Ἄρεος ἄργυρος.	Nervi belli argentum eſt.
Τὰ καλῶς πράττοντι πᾶσα γῆ πατρίς.	Fortunato omne ſolum patria eſt.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.	Omnes in malorum mari navigamus.
Τὰ χρήματα ἐςι ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.	Opes ſunt vita improborum hominum.
Κάκιςος θυσάνων κοσμὸς ἰλύς.	Peſſimus fimbriarum ornatus eſt cœnum.
Ὁ νῦμμος ἐςι ψυχὴ ϗ γάνος βροτῶν.	Nummus eſt anima & lætitia mortalium.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.	Non omnis dies damni expers eſt.
Τοῖχον χρόα κάζει.	Parietem color exornat.
Μη μοὶ γινοίθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.	Ne mihi contingant, quæ volo, ſed quæ ſunt utilia.
Αἰπεῖς πύργοι ἄςεός εἰσι κόσμος.	Altæ turres civitatis ſunt ornamentum.
Ἀργαλέον πενία κακὸν, ἄσχετον, ἀμέγαρτον δάμνησι λαόν.	Grave paupertas malum eſt, & intolerabile, quæ magnum domat populum.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἀλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.	Orphani ſicut venti ſæpenumerò vagantur non habentes jus eſculentum.

Digitized by Google

Τύχης κινούσης θαιρὸν εὖ πράττομεν.		Fortunâ cardinem movente benè nobiſcum agitur.
Λιμὸς, λοιμὸς ϗ πόλεμος λαοῦ εἰσι λοιγός.		Fames, peſtis & bellum populi ſunt pernicies.
Λίθους καὶ ἀγάλλοχον πάλλακες τίνσι καὶ πρεσβύτεροι.	575	Gemmas & Arabicum lignum juvenes ſeneſques in pretio habent.
Ἰδία ἑςία ἁπάντων ἄριςον.		Propria domus omnium optima.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον αὖ αἱρεῖ.		Mortem Parca affert, opes rurſus facultates aufert.
Χρήματα ἀνήρ.		Divitiæ virum faciunt.
Εἷμα ἀνήρ.	580	Veſtis virum facit.

Κ Ε Φ. ιη. — C A P. XVIII.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός. — *Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.*

ΕΣπερος τῆς ἡμέρας τέρμα.		VEſpera diei terminus eſt.
Τέρσεται κράςις ὀπώρας μελλούσης.		Areſcit gramen, veniente Autumno.
Ὀπώραν οὐ καλύπτει κρόταφος.		Ætatem non tegunt tempora.
Κιτῶνα χλαῖναν τε χιὼν καλεῖ.		Tunicam nix lanamque accerſit.
Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἀτρεκής αἴθει.	585	Urit maturè urtica vera.
Ἔχει τὸ ἔτος μῆνας δύω ϗ δέκα.		Habet annus menſes duos & decem.
Μνυς ετη προδίδωσι.		Lanugo annos prodit.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔςαι, ἔρχεται χεῖμα.		Non ſemper æſtas erit, venit hyems.
Τέκμαρ αἰὼν οὐκ εἴδει.		Finem ævum ignorat.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω ϗ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.		Sicuti aurum ignes, ita etiam amicos tempus judicat.
Ὀλόλυζε σὺν λύκοις, καιροῦ ἀναγκάζοντος.	590	Ulula cum lupis, quando tempus poſtulat.
Ἀλεῖ λείρια ῥῖγος.		Exſiccat lilia frigus,
Τὸ εὖθαρ χρόνου μακρότητα βραχύνει.		Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.		Feræ inſtar annus currit. [bora.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.		Conſule vir, fac vota ſenex, juveniſque labora.
Χειμὼν ὅταν παράγηται, θώρακα μὴ θρύπτε.	595	Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Ἄχρις ἂν ςίλβῃ ἠώς, θρόνα μείρακες ἐπερυνόμενοι λέγετε.		Dum aurora fulget, moniti adoleſcentes flores colligite.
Ἰδνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.		Incurvat genu ſenectus.
Τὴν ἀκμὴν ἴουθος ὡς τὸ μάλιςα σημαίνει.		Ætatem plerumque indicat lanugo.
Τὰ ὠγύγια ἄριςα.		Antiqua ſunt optima.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώταται.	600	Poſteri dies teſtes ſunt ſapientiſſimi.
Χαλεπὸν τὸ γῆράς ἐςιν ἀνθρώποις βάρος.		Grave ſenectus eſt hominibus pondus.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ τιθῇς.		Si præſens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.		Vigor ætatis fluit ut flos veris.
Δείλη τὸ ἡλίκον ἤτρίου φαίνει.		Veſpera quanta pars ſtaminis confecta ſit oſtendit. [eſt.
Πολιὰς τρίχας σκύλλειν ἀσεβές.	605	Moleſtiam exhibere canis crinibus, impium eſt.
Ὥρα ὥραν μινύθει.		Hora (ſeu tempus) curam imminuit.
Ὅπου κρύςαλλος, ἐκεῖ χεῖμα.		Ubi glacies, ibi hyems.

Κ Ε Φ. ιθ. — C A P. XIX.

Ὕλη παμμιγής. — *Miſcellanea.*

ΑΤρεμὲς μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἀμνίον, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.		FOEtum involvens membrana auſterum quidem renuit medicamentum, ſed nequaquam balſamum.
Βλάπτει ἴλλους ἀργίλη, ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου ςιλβόντων.		Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
Οἱ ὑφάντες ἄγνυθας οὐ λείπουσι.	610	Ponduſcula textrinarum non linquunt textores.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.		Variæ merces in foro quæri ſolent.
Κακίςη ἐκ μύξης ἰκμὰς ῥεῖ.		Peſſimus humor ex mucore fluit.
Βαρύτερον μολίβδου ἐςὶ καὶ πτίλου ψιλότερον.		Plumbo gravius eſt, & pennâ levius.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφοῦσθαι μανικόν.		In febre acutâ ſurdeſcere furioſum.

Ἀχεῶ,

Digitized by Google

Ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πτυαλίζοντες, ἐν τουτέοισιν ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶντες ἀγαθοί.	615	Pallidi, graciles, ſputantes, in his per ſomnum ſudores boni ſunt.
Οὐ διώκει ῥῖγος ψίλωθρος.		Non propulſat rigus ψίλωθρα.
Τί αὐγῇ καὶ ψέφει;		Quæ ſplendori cum tenebris communis eſt?
Ακὴν μᾶλλον ἢ τὸ καμπύλον ὀλέσει ἄξινηλος.		Aciem potiùs quam curvitatem ſcalprum amittet.
Τόσον διαφέρουσι κοτύλη καὶ ῥικνοειδὲς, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μέλαν.		Tantum eſt diſcrimen inter concavitatem & convexitatem, quantum eſt inter album & nigrum.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.	620	Fragmentorum cuſtos ſporta eſt.
Φλιὰ οἰκίας ςέμμα.		Veſtibulum domûs ornamentum eſt.
Τῷ κολυμβητῇ αἱ μάραι εἰσὶ κῶπαι.		Urinatori manus ſunt remi.
Μαγὰς πῶρον φυγαδεύει.		Expellit luctum magas.
Πύθει μαμηρὰ σαθηριον.		Putrefacit mamera ſatherium.
Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.	625	Frigefacit ſuavitèr corpus ſuſurrus.
Ἀθρέαν οὐ πάσχει χάλαζαν ἀθήρ.		Coacervatam non patitur grandinem ariſta.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.		Puſillum fermenti totam conſperſionem fermentat.
Ναρτάλω λωΐον κάρδοπος.		Mactra nartalo vaſe melior eſt.
Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.		Adverſatur tenebris lucerna.
Οὐ κόκκυλις βράβυλα μυνύθει.	630	Pruna damaſcena non comminuit radula caſeo deſtinata.
Ξίφεος δίκην μύρδος ἐστιν.		Ferrum ignitum inſtar gladii eſt.
Ἴσθω ἐν πυθμένει ναὸς μάω.		Clavum quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.
Αγκύλω ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθύας οὐχ ἁλώσεις.		Curvo ſine hamo piſces non capies.
Τὸ ὅλον ψαθίω μεῖζον.		Totum parte majus eſt
Κρίνον σφύρα μὴ κρανεῖ.	635	Lilium malleus non perficiet.
Απελλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κρόνων ὕθλοι.		Conciones ſacræ manipulo delirorum nugæ ſunt.
Μὴ νόσφι νότιδος νότος.		Non eſt auſter ſine pluviis.
Κάμπτει εἰς ποτε γνώμην ὁ ἀστάνδης.		Flectit interdum ſententiam curſor.
Χαλκείῳ πόδας τέβην τιθὴν τίθεσι.		Aheno pedes ſupponit tripus.
Ψαλίδι τρίχα οὐ τμήξεις	640	Forfice pilum non reſecabis.
Τοῦ ἔδειν ἀθάραν ἀδαήμων παυέτω.		Pulmentum edere qui neſcit deſinat.
Κοίρανος δακτύλων λιχανός ἐστι.		Princeps digitorum medius eſt.
Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χρῆται ἱππεύς.		Loco currus, equis utitur eques.
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.		Non eſt haſta abſque cuſpide.
Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βυνός.	645	Non eſt collis ſpadonibus anchora.
Βορέαν ἅλως οὔποτε εὐδίαν τίθησι.		Orbis circa lunam præſupponit ventum, non ſerenitatem.
Μητέρος δείκηλον θυγάτηρ.		Matris imago filia eſt.
Ἕλικος ἡνία οὐ δέδεται,		Habenâ ramus non ligatur.
Δρέπων κορυφὰς ἀρετᾶν ἀπὸ πασᾶν ἀγλαΐζεται καὶ μουσικῆς ἐν ἀώτῳ.		Decerpens ſummitates ex ſingulis virtutibus etiam Muſices in flore reſplendet.
Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωστον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.	650	Tabellarii in ignotam profecti regionem veſtes hominum mirantur.
Ἀμαυρὸν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς δίζυγος.		Obſcurum infauſtus numerus tegit.
Αἰπτει ἰκμάδος αἴγειρος.		Gaudet humore populus.
Κῆρ μὲν ἐνίοτε, κόμπος, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐλαφαίρει.		Cor quidem aliquandò crepitus, ſed non famem decipit.
Νίφει λῷον ψιάς.		Madefacit arvum roris gutta.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.	655	Cauda ſemper extremum eſt.
Ἴτρια κύστιν ἔχει.		Imæ parti ventris veſica ineſt.
Θηρίοις νάπος ἤθη δίδωσι.		Luſtra feris ſaltus præbet.
Ἐκ μυελοῦ ἀλκὴ, ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.		E medullâ robur tanquam ex fonte ſalit.
Λεσβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.		Leſbiorum mores obſcœnos imitari ſtultum cogit pituita.
Σύφαρ ἶψον ψαφαρὸν ποιεῖ.	660	Anguis exuvium ſuber aridum reddidit.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.		Colunt Seres audientes Satyros.
Σπολὰς πείρινθος ἀμείνων.		Veſtis pellicea crate melior eſt.
Κολοβὸν μυκτῆρα ὁ λούων φρονεῖ.		Mutilatum naſum lavans ſapit.
Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος στόμαχον βλάπτει		Fruſtulum etiam crudæ carnis ſtomacho nocet.
Κάλων τὸ κύαρ οὐ λήψεται.	665	Non admittit rudentem foramen acûs.
Πέλεκυς ἀρτάμου ὄργανον, ὥσπερ τοῦ σιδηρουργοῦ αἶρα.		Securis lanii inſtrumentum eſt, ſicuti fabri ferrarii malleus.
Φυρομένου φύσις οἴνου ἔρρει.		Mixti vini natura perit.

'Αδέρας

Digitized by Google

Ἀβάρας πιθοῦσι ἀμόρας θ᾽ οἱ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.		Placentas appetunt, & coactas melle ſimilas qui in deliciis vivunt.
Πρὸς ἠϊόνα πίπτων ἀκρέμων γῆν καὶ ἅλα κινεῖ.		Propè littus cadens grandis ramus terram & mare movet.
Σπέος οὐκ ἄνευ δνόφυ.	670	Spelunca non eſt tenebrarum expers.
Σοῦ φωνὴ κρατίςη ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.		Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Σπιλὸς θόλον μιαίνει.		Sordes turbidæ ædificium conſpurcant.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων οὐτωμένυ ἀγκῶνος.		Ubi vulneratus eſt cubitus, brachium eſt infirmum.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.		Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.	675	Teſſaræ præcipitium minantur.
Λιγὺς λιγυς λυβηλεως σμῆξιν σφάλλει.		Argutus Ligur ſecuris ictum decipit.
Ὁ Κρόνος κρόνων γενέτης.		Saturnus mororum eſt genitor.
Τόξυ ἄκων τρίζει, προκὸς δορὰ οὐδ[illegible]λει.		Arcûs jaculum ſtridet, hinnuli corium nequaquam.
Λάτρις ἀμβὺς λεκίθῳ χρίμπτειν λευκανίαν ὀφείλει.		Servus obtuſus vitello ungere gulam debet.
Ὃς διαζεσθαι οὐ θέλει, λιτὸς δήσεται.	680	Qui ſtamini, quod deeſt, adhere non vult, ſubtili ac tenui linteo carebit.
Γαῖσον θήκῃ ἔμβαλλε.		Gæſum ficillæ ne immittas.
Οὐδὲν δηναρίυ ἰκρίον ὠνήσῃ.		Nullam denario tabulam emes.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκυ.		Nauta qui es Neptunum placato.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ ςίλης οὐ πωλεῖται.		Scalprum magnum quidem non eſt, attamen minimo pretio non venditur.
Ἀνεῖ γαυλὸν καῦνος.	680	Evacuat ſors mulctram.
Κόαξ καὶ κοὶ σπάταγγον ἄγυσι.		Coax & coï ſpatangum agunt.
Ὗ, ὗ, τηθαλέυ ῥινὸς αὐδή ἐςι.		Hy, hy, fervidi nati vox eſt.
Οὐδ᾽ ὁ δεῖνα, ᾗ ὁ δεῖνα ἐποίησεν, οὐδ᾽ ἐγώ.		Neque hic aut ille fecit, neque ego.
Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμυ ἡ Εὔαμ γεγένηται.		E latere Adami Eva facta eſt.
Ἐρωεῖ Ἐλλέβορος λειχῆνα.	690	Inhibet Helleborus lichenem.
Σπαργᾶν χοῖνιξ λέγεται οἴνυ πληρωθεῖσα.		Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Οὐκ ἂν πριαίμην ὐδενὸς λόγυ βροτόν.		Non emerem ullâ ratione mortalem.
Ὀδόντας τριάκοντα καὶ δύω ἔχει ἄνθρωπος.		Dentes homo triginta & duos habet.
Δέπας τῷ Διονύσῳ, καὶ τῷ Πλούτῳ βάριδα.		Poculum Baccho, & navigium Plutoni.
Ἥραν ἰςάλη οὐ κάζει.	695	Non exornat Junonem veſtis è pelle caprinâ.
Σκάνδιξ χυλὸν, οὐ φελλὸς δίδωσι.		Succum dat ſcandix, non ſuber.
Ὅπυ δαγὺς, ἐκεῖ κρύος.		Ubi glacies, ibi frigus.
Λεκάνης καὶ ἄμβικος χρείαν ταμίας οἶδεν.		Catini & ollæ uſum promus condus novit.
Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρός.		Ren ferculum periculoſum eſt.
Ἄγχι αἰγιαλοῦ λέμβος θέοιτο.	700	Prope littus currat lembus.
Μαγείρυ σῆμα τομεύς.		Ex cultro inciſorio cognoſcitur coquus.
Κροσσὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.		Fimbria veſtem continet.
Σφύζυσι ἀρτηρίαι γινομένυ κινήματος.		Facto motu arteriæ ſaliunt.
Ἦκα ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.		Lenitèr irrigat aquæ ductus terram continentem.
Οἰχομένῳ σέλατι ἐν ἔρᾳ ἀδινὸς δνόφος ἕπεται.	705	Decedentem ſplendorem denſa in terris caligo ſequitur.
Ἅμαξα τύρμης ςερυμένη ὄλλυται.		Perit currus modiolo rotæ privatus.
Θόρυβον γίγγρας θιασόν τ᾽ οὐκ ὄρνι.		Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Τὸ ῥέγχειν καὶ κοιμᾶν τῦ αὐτῦ ζώυ εἰσὶν ἔργα.		Stertere & dormire ejuſdem animalis opera.
Βάπτει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ δ᾽ ὑγρὸν οὐ δύει πότε.		Mergit quidem utrem, verùm aquam humidum haud ſubit.
Κώθωνι λαμία κύβιτον βλάπτει.	710	Poculo ſaga os cubiti lædit.
Ξύλον ἄνθραξ οὐ πρήθει.		Lignum carbo non accendit.

ΚΕΦ. ή. — CAP. XX.

Θάνατος, Ζωή. — *Mors, Vita.*

Κιρσὸν κνάειν κινδυνῶδες.		Varicem ſcindere periculoſum.
Ἐκ τοῦ κεράμου μέροπές εἰσιν ἅπαντες.		Ex argillâ omne homines facti ſunt.
Ὡς χόρτος, οὕτω καὶ βροτὸς σπιλλεῖται.		Ut fœnum, ita & homo arefit.
Κούφη σκιὰ, καὶ ἀτμὶς ἐςὶν ἀνδρῶν βίος.	715	Vana umbra & vapor eſt hominum vita.
Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, ὡσεὶ ἡ ἀγέλη βοῶν λαρινῶν σφαγὰν σφαζομένων.		Omnes morti ſervamur, velut armentum boum ſaginatorum mactandorum.

Φοξὸς ὑγιὴς ὐδέποτε νοσεῖ.		Si ſanus is eſt, cui caput acutum eſt, nequaquam ægrotat.
Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος ϗ πέμφιξ.		Cinis homo eſt, flos & bulla.
Ἁπάντων Χάρων κάλπην βάπτει.		Omnium Charon urnam ſubmergit.
Ἐν θάμνῳ μὴ θάπτει.	720	In fruticeto mortuum nè ſepelias.
Τῶν θνητῶν βίος σποδός ἐςι ϗ καπνός.		Vita mortalium cinis eſt & fumus.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.		Sua cuique vita obſcura eſt.
Ζάγκλη μοῖρα ὀξεῖα πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.		Falce mors acutâ omne mortale genus metit.
Βέβαιον ὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.		Conſtans nihil in vitâ videtur eſſe.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.	725	Mortuus non mordet.
Οὐδεμία πόα, ἢ βία, τοῦ θανάτυ βέλη κλάει.		Nulla herba, aut vis, mortis tela frangit.
Πρηνὴς χθόνα ἀθρεῖ.		Pronus terram ſpectat.
Οἵηπερ φύλλων γενεὴ, τοίηδε ϗ ἀνδρῶν.		Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Ἀάζειν δεῖ, ὃν βάσανος τῦ ᾅδυ πιέζει.		Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Θείου κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.	730	Patrui exequias nè omninò aſperneris.
Λυκάβαντας μηνύει φαρκίς.		Annos ruga indicat.
Πάντα γέλως ϗ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.		Omnia riſus, & omnia pulvis, & omnia nil ſunt.
Σμύχει πρόκα ςέλεχος σμῖλαξ.		Celeritèr cadaver taxus venenata conſumit.

Dicta ſeptem Græciæ Sapientum.

SOLON.	Γνῶθι ςαυτόν. Noſce teipſum.
CHIL.	Τέλος ὁρᾷν μακροῦ βίυ. Finem videre vitæ longæ.
PITTAC.	Καιρὸν γνῶθι. Occaſionem cognoſce.
BIAS.	Οἱ πλεῖυς κακοί. Plures ſunt mali.
PERIANDER.	Μελέτη τὸ πᾶν. Induſtriæ nihil impoſſibile.
CLEOB.	Ἄριςον μέτρον. Modus eſt optimus.
THALES.	Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη. Sponde, prope eſt damnum.

TABELLÆ.

Digitized by Google

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUATUOR numerantur Græcæ linguæ Dialecti, ſive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant; nimirùm, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas ſuam Dialectum & idioma in quibuſdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quoad terminationes partium orationis ſpectat, ſequentibus tabeliis ſubjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta ſit varietas, ut regulis comprehendi vix poſſit, ſingulorum proprietates inſigniores breviter proponere ſufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξὺν pro σὺν· σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα· σ in ρ, ἄῤῥην, pro ἄρσην, vir: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt {
η pro α, ut φιλίη pro φιλία, amicitia.
ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo.
& contrà α pro ε, ut τάμνω pro τέμνω, ſeco.

Ex conſonantibus κ pro π, κῶς pro πῶς, π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι· contractionibus prorſus abſtinent, & diphthongos reſolvunt.

Dores uſurpant {
α {
pro η, ut φάμα pro φήμη, fama.
pro ε, ut πιάζω, pro πιέζω, premo: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
pro ω, ut μωσᾶν pro μωσῶν, muſarum: πρᾶτος pro πρῶτος, primus.
pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, claves.
η pro α, ζῆν pro ζᾶν· & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, muſa: & pro ε, ὥνεκα pro ἕνεκα, propterea.
αι pro ει, ut αἴθε, pro εἴθε, utinam.
ευ pro ου, ut ἁλεῦμαι pro ἁλοῦμαι, ſoliam.
οι pro ου, ut τύψοισα pro τύψουσα.

Ex conſonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω· σ pro θ, ut σιὸς pro θεὸς· κ pro τ, ut πόκα ὅκα pro πότε, & ὅτε, aliquando: & contrà τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, ille.

Æoles utuntur {
ω pro ο, ut κῶρος κόρος, puella.
& contrà, ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως amor.
ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia.
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, bonas.

Ex conſonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, oculi: & β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, cento.

Accentum in priores ſyllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; & aſpirationem rejiciunt, ut ἦλιος pro ἥλιος, atque pro ι conſonantem ſequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poëtæ non ſolum peculiarem in quibuſdam habent Dialectum, ſed etiam Dialectos commiſcent. Homerus Ionicâ, quâ maximè utitur, reliquas admiſcet; Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Ariſtophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æſchylus in choris & cantilenis ſubinde ſunt Dorici.

Digitized by Google

FIGURÆ DICTIONIS.

PROSTHESIS.

PROSTHESIS eſt litera vel ſyllaba principio dictionis addita, ut τέταγὼν pro ταγὼν à τάζω, apprehendo: σμικρὸς, parvus, pro μικρός.

APHÆRESIS.

Aphæreſis eſt, cùm litera vel ſyllaba è medio dictionis ſubtrahitur, ut ἑρτὴ, pro ἑορτὴ, feſtum; ἱρὸς, pro ἱερὸς, ſanctus.

SYNCOPE.

Syncope literam vel ſyllabam è medio dictionis ſubtrahit, ut εὑράμην, pro εὑρησάμην, inveni; ἐγένετο, pro ἐγεννήσατο, natus eſt.

EPENTHESIS.

Epentheſis eſt, cùm medio dictionis litera aut ſyllaba interjicitur, ut ἔλλαβε, pro ἔλαβε, ſumpſit; ὁππότερος, pro ὁπότερος, uter; ξεῖνος, pro ξένος, peregrinus.

APOCOPE.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ, pro δῶμα, domus; Ποσειδῶ, pro Ποσειδῶνα, Neptunum; βρῖ, pro βριαροὶ, robuſti.

PARAGOGE.

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα, pro ἦς, eras; τύπτεσκε, pro ἔτυπτε, verberabat.

METAPLASMUS.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu, ut κλάδη, pro κλάδῳ, ramo. Metaplaſmus verò generis eſt quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

ANTITHESIS.

Antitheſis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) eſt literæ commutatio), ut πόρσω, pro πόῤῥω, procul; θάλαττα, pro θάλασσα, mare.

METATHESIS.

Metatheſis eſt literarum ordo immutatus, ut ἔρξω, faciam, pro ῥέξω, à ῥέζω; ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, vaſto; ἔδρακον, à δέρκω, video; καρτερὸς, pro κρατερὸς, fortis; κάρτος, pro κράτος, robur.

SYNALOEPHA.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, mea; τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, nomen; θοἰμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, veſtimentum.

ANADIPLOSIS.

Anadiploſis (id eſt, reduplicatio) eſt primarum vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι, pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς, pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

Digitized by Google

Conſon-

Conſtantini Rhodocanacidis Chienſis

TRACTATUS

DE

RESOLUTIONE VERBORUM.

Γνωριστικὴ ϗ ἀναλυτικὴ τῶν ῥηματικῶν κλίσεων χρηστολογία· hoc eſt, modus ſingularis inflexa verba cognoſcendi, & illa in ſua Themata breviſſimè & ſine errore deducendi: In quo fructus Regularum percipitur, & unitas conjugationis Barytonorum cognoſcitur.

In tradendis Regulis quibus Themata flectuntur in cæteris perſonis & modis, docuimus modum compoſitionis verborum; hîc verò docemus modum reſolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum ſeu Thema facilè reperitur. Ex ſupra-dictis igitur Regulis facilè eſt deprehendere quòd illa in ſuâ flexione & formatione tripliciter immutentur: nimirum,

In initio, (licèt hoc non omnibus contingat) in fine, & in medio, idque in omni voce, viz. activâ, paſſivâ, & mediâ: in initio, quia ſolent recipere incrementa ſyllabica, & temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλειφα, ἐλελείφειν in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit unâ ſyllabâ, & in altero duabus à parte ante: & Ἄδω, ᾖδον εἶκα, ᾔκειν, in quo exemplo non numerus ſyllabarum, ſed quantitas vocalium creſcit: hoc eſt, vocales producuntur, ſicut & ἐγγύζω, ἤγγικα· ὀρύσσω, ὤρυχα. nam α ε & ο in preſenti ſunt breves, & in præterito mutantur in longas. *Init.*

In fine verò, quia ſolent recipere terminos, necnon conſonantes terminales, quibus Thema creſcit interdum unâ ſyllabâ, ut τύπτω, τύπτομεν· interdum duabus, ut τυπτόμεθα· primum verò & ſecundum futurum cujuſlibet verbi in paſſivâ voce creſcunt tribus ſyllabis in fine, nullâ habitâ initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα· idem numerus invenitur etiam in illis verbis quæ incipiunt ab unâ conſonante, vel à duabus, quarum prima eſt muta, & ſecunda liquida, habitâ ratione initii & finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, à verbo λείπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut & illa quæ nulla admittunt, non creſcunt ultra duas ſyllabas, ut ᾀδόμεθον ᾔσμεθον, à verbo ᾄδω, & ᾔσμεθον, ἠδόμεθον, à verbo, ἥδω· excepto tamen primo & ſecundo futuro paſſivæ vocis, ut ſupra diximus. *Fin.*

Præterea, accidit ut figurativæ conſonantes verborum rejiciantur, quæ ſunt Dentales, ut ᾄδω, ᾄσω, πλήθω, πλήσω, ἀνύτω, ἀνύσω: aliquandò mutentur in alias conſonantes, nimirum in ſuas affines, vel ſaltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην· λήβω, ἐλήφθην· λέλειμμαι & λέλημμαι. in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuiſſe in aſpiratam ſuam affinem φ in aoriſto primo paſſ. & in μ proximam ſuam affinem in præt. perfecto paſſ. quemadmodum & β figurativam verbi λήβω mutatam fuiſſe in φ in aoriſto primo paſſ. & in μ in præt. perf. paſſ. Etenim quamvis conſonans μ ſit ex ordine immutabilium, affinis tamen eſt Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præterea accidit ut vocales figurativæ, viz. breves in longas mutentur in aliis temporibus, quæ ſunt, α, ε, ο, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω· ἀπορέω, ἀπορήσω· πληρόω, πληρώσω.

In medio tandem, quia ſolent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur aliquandò in breves, & vice verſâ breves in longas, ut λήβω, ἔλαβον, ψάλλω, ἔψηλα· & aliquandò ſubjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην· & aliquandò præpoſitivæ; ut λείπω, ἔλιπον· φεύγω, ἔφυγον· & aliquandò adduntur ſubjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα· στέλλω, ἔστειλα· & aliquandò nil rejicitur, aut producitur, ſed tantum ſit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα· στρέφω, ἔστροφα. *Med.*

Quoniam verò σ inter terminacles conſonantes (quæ unà cum illo ſunt ſex, viz. ϑ. κ, μ, ν, σ, τ,) pro vario uſu diverſimodè conſideratur, neceſſe eſt ut illud accuratiùs hîc examinemus, & nominibus idoneis donemus quæ ejus officia ſignificent, eo, viz. fine, ut in inveſtigando Themate Regulæ pleniùs intelligantur.

In noſtris Regulis mentionem fecimus τῦ σ, quod in genere & καθόλυ vocavimus Servile, ob ipſius multiplicem & maximum uſum. Poſtea ſubdiſtinximus illud in Explicitum, Implicitum, & Potentiale: hoc σ invenitur in activâ & mediâ voce. Præterea in paſſ. voce tribus (diverſis à prioribus) modis conſideratur. Nam in ſecundâ perſonâ præter-perfecti paſſivæ vocis reperitur σ, quod (ſi placet) vocetur Terminale, eo, quod ſemper ſit annexum ſuo termino αι. viz. σαι, ut τετήρημαι, τετήρησαι. Dein datur σ quod ſemper ſubſequitur dentalem aſpiratam ϑ· nam ſi quis velit inſpicere terminos omnes paſſ. vocis qui ſolent incipere à ϑ, vel ab α & ε, quas vocales ſubſequitur; nullam reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τύπεσθον, τετήρησθον· vel figurativam Thematis, ut ἔψαλθον. Et hoc σ (ſi velis) vocetur Philothetum, & reperitur etiam in voce mediâ. Datur poſtremò σ quod reperitur in primâ perſonâ præterit. perfecti paſſivæ vocis, & interdum non (prout in Regulis noſtris declaravimus) quod ideò nominabitur Hotethetum. In his quæ de σ diximus elucescit utilitas & poteſtas τῦ σ, quam omnes Grammatici nominarunt, & nullus hactenus (quem ſcio) manifeſtavit.

Servile, ſeu χρήσιμον, & ſuæ poteſtatis, σ

- Vox Activa
  - Explicatum. σ λύσω.
  - Implicitum. σ λείψω.
  - Potentiale. σ σπερῶ.
- Vox Activa
  - Terminale. σ τετήρησαι.
  - Philothetum. σ τιλήρισον
  - Hotethetum. τετέλεσμαι.
- Vox Media
  - Explicitum. σ λύσομαι.
  - Implicitum. σ λείψομαι.
  - Potentiale. σ σπερῶμαι.
  - Philothetum. σ ἐσπείρασθε.

Hoc prætereà non ignorandum eſt, figurativas verborum, viz. (Labiales & Palatinas) poſſe etiam dici Implicitas & Explicitas: nam in duplici conſonante ψ tres Labiales implicantur, viz. β, π, φ, & in ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur, quare ubi σ implicitum eſt, ibi quoque ſunt prædictæ figurativæ implicitæ, ut in λείψομαι π eſt implicita, & per conſequens β & φ ob affinitatem: & in ἐλεξάμην κ eſt implicita, & eâdem de causâ γ & χ. Verum in ἐτυπόμην π, & in ἐλεγόμην γ ſunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ futuri activ. vocis, et σ terminale paſſ. vocis fieri implicitum quando Labiales & Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι· λέξω, λέλεξαι.

1. His præmiſſis, ut faciliùs inveniatur Thema, quæ ſequuntur obſervanda ſunt.
Primò rejiciantur à parte ante incrementa ſyllabica ſeu temporalia (ſi adſint;) ſi enim nulla ſint, nulla datur dubitandi cauſa.

2. Secundò rejiciantur à parte poſt termini, necnon terminales conſonantes, ut & σ quocunque modo conſideratur.

Digitized by Google

Tertio non omittendum eſt fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio verbi, viz. α reſtituatur in ſuam η, ω, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἔλαζεν, λήζω· ἔτραγον, τρώγω, ἐτράπην, τρέπω· quemadmodum & ε rejiciatur vel addatur ubi neceſſitas poſtulaverit, & ο vertatur in ε vel addatur υ, ubi opus erit, ſecundùm Regulas traditas de incrementis verborum. 3.

Obſervandum eſt prætereà, quod rejectis terminis à parte poſt in paſſ. voce & in mediâ, quæ aſſimilatur illi ratione terminorum, ſi reſtat conſonans (excepto σ) illa eſt figurativa vel affinis ei; ſi verò reſtat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen Dentalem aliquam eſſe figurativam, vel ζ, vel duo σ, et per conſequens duo ττ, vel aliquam vocalem mutabilem, α, ι, ο, quæ ambiguitas non poteſt tolli niſi inquiſitione Dictionarii vel uſu, quamvis aliquot notas afferre poſſimus, quarum beneficio illa maximâ ex parte diminuetur. 4.

Nota igitur, rejecto σ Terminali, vel Hotetheto, ſeu Pliuotheto, ſi reſtat diphthongus, illa eſt figurativa: ſi vocalis ι et verbum ſit hyperdiſſyllabum, tum ſemper ζ· ſi verò α, tunc aliquandò ζ, aliquandò α eſt figurativa: ſi verò reſtat η vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ: viz. η vertitur in α vel ε et alterutra erit figurativa. Prætereà ω vertitur in ο, quod eſt figurativa; ſi verò reſtabat α, ε, vel ο, ſæpiſſimè illæ ſunt figurativæ. His igitur benè obſervatis, et omnibus extrinſecè ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum activæ vocacis per ω, paſſ. verò ſeu mediæ per ομαι, et verbum in μι claudetur per terminum μι activæ vocis, et paſſivum ſeu medium per μαι

Hæc ſanè magno erunt nobis auxilio, ſed uſus excedit inter omnia. Porrò ut faciliùs intelligantur quæ hactenus diximus, ſequentem Hypotheſin ſubjungamus.

Supponamus igitur hujuſce linguæ candidatum in legendis authoribus incidiſſe in has dictiones; ἐξαλεῖψαι, ἐκέκαφθε, ὑπερεσάχθην, διηρέξαντο, κεκλῶσθαι, διεληλυθότες, μεθαρμοσθέντα, κεκάσθαι, διεχειρισάμην, πεπυκασμένα, ἐσπαρκότες, ἐπῆρσε, παθήνασθαι, ἐπισημηναμένος, ἐπανασεισθῆναι, ἐπιτετροπευμένος, ἐπεπυργώμεθα, ἐῤῥάφησθαι, ἀπελαθήσεσθαι, ἀναδραμὼν, κατέδειν, καταγεὶς, ἀπέδρα, παρέδη, &c.

Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoſcitur eſſe aor. 1. act. vocis, mod. infinit. à termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto; unà cum σ, quod in ψ erat implicitum, reſtabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω reſtabit verbum ἐξαλείπω, quod ſi quæratur in Dictionario, non invenietur, ſicut et ἐξαλείζω· dicam igitur quod ſit ἐξαλείφω, *deungo*, et per Metaphoram *deleo*. Nam φ ſicut et β ob σ extrinſecum futuri primi (à quo aoriſtus primus formatur) mutantur in π ob εὐφωνίαν. Ἐξαλεῖψαι.

Videmus eſſe præteritum pluſq. paſſ. ex duplici incremento ſyllabico ex uno duplicato perfecti, et altero ſimplicitèr repetito pluſq. perfecti, ut termino uno cum terminali θ, ut ἐτέτυφθε, quibus rejectis et adjuncto termino communi ω vel ομαι reſtabit κάφω vel κάφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, ſicut neque κάζω vel κάπω: quod ſi π addas τ ob εὐφωνίαν, invenies κάπτω, *comedo*, nam π ſicut et β mutantur in φ ob θ ſequens terminale. Ἐκέκαφθε.

Eſt aor. 1. paſſ. voc. qui cognoſcitur ex termino θ et terminali θην, et incremento ſyllabico ε ut ἐτύφθην. Etenim in omni imperfecto et aor. primo et ſecundo modi indicativi nuſquam reperietur ε in initio verbi, quod ſit vocalis thematica, quia in illis, juxta regulam, vertitur in η. Exceptâ tantum licentiâ Poëticâ, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ραψ. ο. ἐρητύοντο τὸν λαὸν, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, *coerceo*. Poëtæ ſiquidem reſpuunt incrementa temporalia et ſyllabica, ut ibidem ραψ. χ. ὃν τίκτεν αὐτὴ, pro ὃν ἔτικτεν αὐτὴ, *quam peperit ipſa*. Θεοὺς ὀνόμηνεν ἅπαντα, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, *nomino*; ραψ. ξ. Si igitur rejiciatur incrementum ε, et terminus cum conſonante terminali θην, addito termino generali ω, reſtabit σάχω, quod ſi quæras in Dictionario, non invenies; imò neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum eſt σάττω, *onero*, & ὑπερσάττω, *ſatis ſuperque onero*: nam γ et κ figurativæ (quæ virtualitèr concipiuntur interdum in ζ vel duo σ) ſolent mutari in χ ob ſequens terminale θ, ſicut λέγω; ἐλέχθην· πλέκω, ἐπλέχθην. Ὑπερεσάχθην.

Dico virtualitèr, quoniam ζ & σσ interdum faciant fut. 1. in ξ, in quo κ eſt implicitum, & per conſequens γ. χ.

Conſtat eſſe aor. 1. med. voc. à termino σαντο, unà cum σ quod erat implicitum in ξ, ut ἐτύψαντο, quo rejecto et addito termino communi ω reſtabit διηράκω, quod non invenies in Lexico, neque διηράγω, διηράχω, aut διηράζω, vel διηράσσω· debes igitur concludere te non advertere incrementum temporale η, quod ſi vertas in ε, dein quæras iterum nè tum quidem invenies; verſo verò in α, reperies eſſe, ἀράσσω, *amputo, abſcindo, illido*, et metaphoricè *impeto*; ut ὀνείδεσιν ἀράσσειν τινὰ, *conviciis impetere aliquem*; cujus generis verba in præteritis pariunt tyronibus amplam difficultatem: etenim quindecim verba ſunt illis inquirenda. ſcil. ἐράγω, ἐράκω, ἐράχω, ἐράζω, vel ἐράσσω· prætereà ἀράγω, ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, ſive ἀράσσω et quinque ſuperiora ſcil. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, ſive ἠράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ Διηρέξαντο.

ex

ex parte futuri efficerent in illo ξ juxta Regulam, quæ verò habent pro figurativas ζ vel σσ, ut ex ordine δευτεροτρίτον poterant habere ξ in futuro. Præterea juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε vel α vertetur in η, & hoc modo unum verbum in præteritis immutatum, ſi Thema ipſum & ipſius ſignificationem ignoret, meritò Tyroni imò & cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non poteſt ſuperari alitèr niſi uſu. Beatior ſanè eſt Lingua Latina, quia longè naturâ facilior, ſed χαλεπὰ τὰ καλά.

Κεκλῶσθαι. Præteritum perf. paſſ. inf. rejiciatur incrementum ſyllabicum κε, & terminus αι à parte poſt, cum terminalibus conſonantibus σθ, reſtat κλω· σ verò indicabit eſſe aliquam figurativam dentalem, vel ζ vel σσ, ſed non erit niſi κλώθω, *glomero* vel *neo*; quia diſſyllabum, ut & πεπρῆσθαι, à πρήθω, *incendo*.

Διεληλυθότες. Conſtat eſſe participium præteriti perfecti, mediæ vocis, numeri pluralis, generis maſculini, à termino οτες, & figurativa præſentis, quibus rejectis unà cum ἐπαναλήψει Atticâ priorum literarum Thematis, & verſo incremento temporali η in ε, & addito termino ω, reſtabit διελύθω· ſed hoc non eſt niſi addatur præpoſitiva ε, ut fiat diphthongus ευ, quà additâ, Thema eſt διελεύθω, inuſitatum, pro quo διέρχομαι, *prætereo*, & per Metaphoram *diſſero*, ſeu *orationem percurro*: in formando hoc præterito medio ε rejicitur, non per Regulam communem, quia penultima præt. med. non mutatur, niſi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, ut θάλλω, τέθηλα· κλάζω, κέκληγα· φαίνω, πέφηνα· νέμω, νένομα, & λείπω, λέλοιπα· ſed rejicitur more Atticorum, & κατ' ἐπανάληψιν priorum literarum præſentis, idque in verbis hyperdiſſyllabis in quibus corripitur penultima, ut ἐλύθω, ἤλυθα, communitèr & ἐλήλυθα, Atticè; ακουω, ἤκοα, & Atticè ἀκήκοα· ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλειφα, & ſimilia.

Μεθαρμόσθεντα. Particip. aor. 1. paſſ. unde rejiciendum eſt σθεντα, σ indicabit eſſe aliquam dentalem vel σσ vel ζ, & erit μεθαρμόζω, *coepto*, quia triſſyllabum, ut ἐξεργασθέντα, ab ἐργάζομαι, *perficio*.

Κεκάσθαι. Eſt infinitivum præteriti perf. paſſ. vocis, cognoſcitur à tono in penultimâ, incremento duplicato κε, & termino unà cum terminali θ, & Hotetheto σ, quibus rejectis & addito termino ω, fit κάω—quod cum non ſit, neque erit κάδω, κάθω, κάτω, ſeu κάσσω, reſtat eſſe κάζω, *orno & decoro*; verbum Poëticum, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ω. ver. 546.

Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
Horum te, ſenex, divitiiſque & filiis aiunt exornatum fuiſſe.

Διαχειρισάμενοι. Aor. 1. med. rejiciatur ε & terminus σαμενοι, & quia reſtat ι, & verbum eſt polyſyllabum, ideo ζ eſt figurativa, ſc. διαχειρίζω, *tractare*, ut ἐπορισάμην, à πορίζομαι ſeu πορίζω, *comparo*.

Πεπυκασμένα. Eſt particip. perf. & pluſq. perf. paſſ. quare rejiciendum eſt incrementum ſyllabicum πε, & in fine μενα, unà cum σ Hotetheto, quod eſt indicium ejus figurativam eſſe dentalem, vel ζ vel σσ, & eſt quidem ζ, viz. πυκάζω, *denſo* ſeu *tego*, quoniam polyſyllabum.

Σεσηρότες. Eſt particip. perf. med. quare rejicienda eſt duplicatio in initio σε, & in fine terminus participialis ότες, & quoniam η habet ι ſubſcriptum, ideoque cum ſit impropria diphthongus vertetur in propriam, viz. αι, & addito termino generali ω, verbum erit σαίρω, *ſcopis purgo*, ut πεφηνότες, à φαίνω. Verba hujuſce ordinis, ſcil. immutabilium, felicius & citius reperiuntur quam cætera, quia ſervant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod ſolet mutari interdum vel in γ vel in μ, prout in Regulis videre eſt.

Ἐπῆρσε. Vocabulum in Homero, & juxta meas Regulas video eſſe aor. 1. act. voc. ab σ explicitum. Præterà puto ε eſſe incrementum ſyllabicum, quo rejecto unà cum σε, & addito ω, reſtabit πήρω, quo quæſito & haud invento, concludam π non eſſe Thematicam literam, ſed præpoſitionis ἐπὶ, quâ rejectâ, reſtabit ἤρω, quod ſi quæram non inveniam: dicam igitur eſſe temporale incrementum, quod ſi vertam in ε, erit ἔρω, quod tamen non eſt, quia eſt ἄρω, *apto*, cujus futurum facit communitèr ἀρῶ, & Æolicè ἄρσω, & ex hoc ἦρσεν, & cum præpoſitione ἐπι, ἐπῆρσεν, & apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ξ. ver. 166.

——τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Παθαίνεσθαι. Eſt aor. 1. infin. med. ideoque εσθαι rejecto, et verſâ ῃ, impropriâ diphthongo, in αι propriam, & termino paſſivæ vocis adjecto, erit παθαίνομαι, *vehementer afficior*.

Ἐπισημηνάμενοι. Cognoſcitur eſſe particip. a. 1. med. per terminum άμενοι, in quo σ potentiale ſubintelligitur, quare rejecto termino αμενοι, & verſâ impropriâ diphthongo

Digitized by Google

thongo η in αι, et addito generali termine in ω, eſt ἐπισημαίνω, *indicium facio ſeu ſignifico.*

Cognoſcitur eſſe aor. 1. paſſ. infin. per terminum σθηναι, quo rejecto, σ Hotethetum indicabit eſſe verbum tertii et quarti, vel ſaltem ſexti ordinis, et ultimum erit: nam illo termino cum σ rejecto, et addito communi termino paſſ. ομαι, erit ἐπανασείομαι, *adverſus aliquem concutior*, à σείω. Ἐπανασεισθῆναι.

Hæc vox eſt partic. præt. perf. paſſ. à quâ, rejecto μένους, et duplicato τε à parte ante, et addito termino act. ω, vel paſſ. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω vel ἐπιτροπεύομαι, *procuro, adminiſtro, in tutelâ habeo.* Hujuſce generis verba rectè nulloque negotio inveniuntur, propter diphthongum figurativum ευ. Ἐπιτετροπευμένους.

Eſt pluſquam perfect. paſſ. undè rejecto in initio incremento επε, et in fine μεθα, reſtat πύργω· deinde ω in ο verſo additoque terminali ω, fit πυργόω, *munio*, ſeu *turribus urbem inſtruo*, à nomine πύργος, *turris.* Hujuſce generis verba nulla difficultate deprehenduntur, quia omnia ferè ſunt derivata à nominibus, ac proindè ſolent mutare figurativam ο præſentis in ω in ipſo futuro, ut videre eſt in Regulis noſtris de futuro activæ vocis. Ἐπεπυργώμεθα.

Conſtat eſſe in perfecto paſſ. mod. imperat. tertia perſona, quare rejiciendum eſt ε, unà cum ρ, et in fine θω, cum σ Philotheto, et verſo η in α, et addito communi termino ω, fit ῥοφάω, quod etiam et ῥοφέω, rectè dicitur *ſorbeo & exhaurio.* Id genus verba facilè etiam deprehenduntur, nam η figurativa longa eſt indicium quod figurativa primitiva erat α vel ε: neque σ vobis dubium creet, quod licèt non admittatur in prima perſona præter-perf. paſſ. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis ſubſequitur, ibi σ deſideratur, atque ideò vocatur σ Philothetum. Ἐῤῥοφήσθω.

Eſt futur. 1. paſſ. infinit. quare θήσεσθαι rejecto, reſtat α figurativa, cui addito termino ω, fit ἀπελάω inuſitatum, pro quo ἀπελαύνω, *abigo:* in hoc verbo debuerat eſſe σ Hotethetum, ut γελασθήσεσθαι à γελάω, πετασθήσεσθαι à πετάω, ſecundum Regulam; ſed ἐλάω, *pello*, facit ἤλαμαι et ἤλασμαι. Ἀπελαθήσεσθαι.

Eſt aor. 2. act. ων participii termino rejecto, verſoque α in ε, unà cum termino ω, fit ἀναδρέμω inuſitatum, pro quo ἀνατρέχω, *recurro.* Ἀναδραμών.

Aor. 2. verbi in μι, rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit καταβίωμι, *vivo.* Diximus enim in his temporibus figurativam ſervari longam, ut γνῶμι, aor. 2. ἔγνων, ἔγνως. ſit et βίωμι, aor. 2. ἐβίων, ως, ω, etc. Κατεβίω.

Aor. 2. paſſ. à quo rejecto εις termino participiali, et addito communi termino ω, ſit κατάγω, *confringo*, inuſitatum, pro quo κατάγνυμι. Καταγείς.

Aor. 2. act. cujus incremento rejecto et figurativâ α verſâ in η, et cum termino verborum in μι, fit ἀπόδρημι, *aufugere.* Hoc eſſet ἀπέδρη juxta Regulam, quia aor. 2. ſolet ſervare figurativam longam, ſed unum eſt eorum quæ excipiuntur. Ἀπέδρας.

Aor. 2. act. verbi in μι, qui cognoſcitur à figurativa η, quare incremento rejecto, et addito termino μι fit παράβημι inuſitatum, pro quo παραβαίνω, *tranſgredior.* Παρέβη.

Ut autem memoriæ aliquod ſit levamen, et ut conſtet omnibus unam eſſe verborum Barytonorum conjugationem, et alterám verborum in μι, tabulam ſequentem exaravimus: quæ in formandis et reſolvendis verbis reſpicienda eſt; illius enim cuncti termini ſicut in formandis verbis adduntur, ita in reſolvendis rejiciuntur.

TERMI-

TERMINATIONES BARYTONORUM.

INDICATIVUS.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
Imperf.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Aor. β.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Futur. β.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	ήσομαι	ήσῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Futur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	θήσομαι	θήσῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	[illegible]μαι	η	εται	in 3. prior. decl. ut in præſ.; in 4. ut in f. 2.					
Aor. α.	A	α	ας	ε		ατον	άτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θητον	θήτην	θημεν	θητε	θησαν
	M	άμην	ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	ασθε	αντο
Perfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	μαι	αι	ται	μεθον	θον	θον	μεθα	θε	νται, μέντοι εἰσί
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Pluſ. perf.	[illegible]	[illegible]	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
	[illegible]	[illegible]	ο	το	μεθον	θον	θην	μεθα	θε	ντο, μέντοι ἦσαν
	[illegible]	[illegible]	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
[illegible]		[illegible]μαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται

Imperativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. β.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ηθι	ήτω		ητον	ήτων		ητε	ήτωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. α.	A		ον	άτω		ατον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		θητι	θήτω		θητον	θήτων		θητε	θήτωσαν
	M		αι	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
Perfect.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ο	θω		θον	θων		θε	θωσαν
	M		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν

Terminationes

Digitized by Google

Terminationes Verborum contractorum in E'Ω.

INDICATIVUS.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	εις	ει		εῖτον	είτην	ουμεν	εῖτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο

Imperativus Verb. in έω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Terminationes Verborum contractorum in A'Ω.

INDICATIVUS.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A	ῶ	ᾶς	ᾶ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι
	P	ῶμαι	ᾶ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	M	ῶμαι	ᾶ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
Imperf.	A	ων	ας	α		ᾶτον	άτην	ῶμεν	ατε	ων
	P	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ωντο
	M	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ώντο

Imperativus Verb. in άω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A		α	άτω		ᾶτον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
	M		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν

Terminationes Verborum in O'Ω.

INDICATIVUS.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A	ῶ	οῖς	οῖ		οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	ους	ου		οῦτον	ουτην	οῦμεν	οῦτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο

Imperativus Verb. in όω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A		οῦ	ούτω		οῦτον	ούτων		οῦτε	ούτωσαν
	P		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν
	M		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν

Digitized by Google

Terminationes Verborum in μι, quæ deſcendunt à Verbis in έω, άω, όω, ύω.

INDICATIVUS.			Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A P M	[illegible] η, η, ω, υ ε, α, ο, υ	μι μαι	ς σαι	σι ται	ε α ο ύμεθον	τον σθον	τον σθον	μεν μεθα	τε σθε	1. 2. 3. 4. εῖ, ᾶ, ȣ̃, ῦ, σι νται
Imperf.	A P M	[illegible] η, ης, ω, υ ε, ά, ό, ύ	ν μην	ς σο	1.2.3.4. η, η, ω, υ το	ε α ο ύμεθον	τον σθον	την σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο
Indef. β.	A M	[illegible] η, ε, ω έ, ά, ό	ν μην	ς σο	1. 2. 3. ή, ε, ω το	μεθον	τον σθον	την σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο

Imperativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præſens.	A P M		[illegible] εθι, α, ο, υ, θι ε, α, ο, υ, σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν
Indef. β.	A M		[illegible] ες, η̃, ω, θι έ, ά, ό, σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν

Optativus. Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3	Infinitiv.	Participium.
οιμι οίμην οιμην	οις οιο οιο	οι οιτο οιτο	 οίμεθον οίμεθον	οιτον οισθον οισθον	οιτην οίσθην οίσθην	οιμεν οίμεθα οίμεθα	οιτε οισθε οισθε	οιεν οιντο οιντο	ειν εσθαι εσθαι	ων, ουσα, ον όμενος, η, ον όμενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præſenti.

οίμι είην οίμην	οις είης οιο	οι είη οῖτο	 οίμεθον	οιτον είητον οισθον	οιτην ειήτην οίσθην	οιμεν είημεν οίμεθα	οιτε είητε οισθε	οιεν είησαν οιντο	ειν ῆναι έσθαι	ῶν, ῶσα, ό. εἱς, εῖσα, ἐν όμενος, η, ον
οῖμι ητοίμην οίμην	οις οιο οῖο	οι οιτο οῖτο	 οίμεθον οίμεθον	οῖτον οισθον οῖσθον	οιτην οίσθην οίσθην	οῖμεν οίμεθα οίμεθα	οῖτε οισθε οῖσθε	οῖεν οιντο οῖντο	εῖν ῆσεσθαι εῖσθαι	ῶν, ῶσα, ῶν όμενος, η, ον ούμενος, η, ον
οιμι θησοίμην οιμην	οις οιο οιο	οι οιτο οιτο	 οίμεθον οίμεθον	οιτον οισθον οισθον	οίτην οίσθην οίσθην	οιμεν οίμεθα οίμεθα	οιτε οισθε οισθε	οιεν οιντο οιντο	ειν εσθαι εσθαι	ων, ουσα, ον όμενος, η, ον όμενος, η, ον
αιμι θειην αίμην	αις θείης αιο	αι θείη αιτο	 αίμεθον	αιτον θειήτον αίσθον	αίτην θειήτην αίσθην	αιμεν θείημεν αίμεθα	αιτε θείητε αισθε	αιεν θείησαν αιντο	αι θῆναι ασθαι	ας, ασα, αν θεὶς, θεῖσα, θὲν άμενος, η, ον
ειμι μενος, ειη οιμι	ας είης οι;	οι είη οι	ω	οιτον είητον οιτον	οιτην ειήτην οίτην	οιμεν οι είημεν οιμεν	οιτε είητε οιτε	οιεν είησαν οιεν	ηναι θαι εναι	ας, ᾶσα, ός μένος, η, ον ώς, ῦσα, ός

Digitized by Google

Pluſquam Perfectum ut Perfectum.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.	Participium.
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	ομενος, η, ον

Subj. S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
ω ωμαι ωμαι	ῃς ῃ ῃ	ῃ ηται ηται	 ώμεθον ώμεθον	ητον ησθον ησθον	ητον ησθον ησθον	ωμεν ώμεθα ώμεθα	ητε ησθε ησθε	ωσι ωνται ωνται
ω ῶ ωμαι	ῃς ῇς ῃ	ῃ ῇ ηται	 ώμεθον	ητον ῆτον ησθον	ητον ῆτον ησθον	ωμεν ῶμεν ώμεθα	ητε ῆτε ησθε	ωσι ῶσι ωνται
ω θῶ ωμαι	ῃς θῇς ῃ	ῃ θῇ ηται	 ώμεθον	ητον θῆτον ησθον	ητον θῆτον ησθον	ωμεν θῶμεν ώμεθα	ητε θῆτε ησθε	ωσι θῶσι ωνται
ω μένος ὦ ον	ῃς ῇς ῃς	ῃ ῇ ῃ	ω	ητον ἦτον ητον	ητον ἦτον ητον	ωμεν οι, ὦμεν ωμεν	ητε ἦτε ητε	ωσι ὦσι ωσι

Hactenus de Barytonis, ſequuntur circumflexa, quæ contrahuntur in præſenti & imperfecto omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in έω, άω, όω, ex quibus contrahuntur.

Optativus Verborum in έω,

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
οιμι οίμην οίμην	οις οῖο οῖο	οι οῖτο οῖτο	 οίμεθον οίμεθον	οῖτον οῖσθον οῖσθον	οίτην οίσθην οίσθην	οῖμεν οίμεθα οίμεθα	οῖτε οῖσθε οῖσθε	οῖεν οῖντο οῖντο	εῖν εῖσθαι εῖσθαι

Perfectum Paſſivum.

μην	ῇο	ῇτο	ήμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο	πεποιῆσθαι πεποιημένος, part.

Subj. Sing. 1,	2.	3.	Dual. 1,	2.	3,	Plural. 1.	2.	3.	Participium.
ω μαι	ῃς ῃ	ῃ ῆται	 ώμεθον	ητον ῆσθον	ητον ῆσθον	ῶμεν ώμεθα	ῆτε ῆσθε	ωσι ωνται	ῶ, ῦσα, ῦν ώμενος, η, ον

Media eadem cum Paſſivâ. Perfect. paſſ. πεποιῶμαι, formatur ut Præſens.

Optativus Verborum in άω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
ῷμι ῴμην ῴμην	ῷς ῷο ῷο	ῷ ῷτο ῷτο	 ῴμεθον ῴμεθον	ῷτον ῷσθον ῷσθον	ῴτην ῴσθην ῴσθην	ῷμεν ῴμεθα ῴμεθα	ῷτε ῷσθε ῷσθε	ῷεν ῷντο ῷντο	ᾶν ᾶσθαι ᾶσθαι

Perfectum Paſſivum Optativi.

ῄμην	ῇο	ῇτο	ῄμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο	βεβοῆσθαι βεβοημένος, part.

Digitized by Google

Subjunct. Verborum in άω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Participium.
ῶ ῶμαι	ᾷς ᾷ	ᾷ ᾶται	ώμεθον	ᾶτον ᾶσθον	ᾶτην ᾶσθον	ῶμεν ώμεθα	ᾶτε ᾶσθε	ῶσι ῶνται	ῶν, ῶσα, ῶν, ώμενος, η, ον

Media ut Paſſiva. Perf. paſſ. βεβοῶμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα. ῆσθε, ῶνται.

Optativus Verborum in όω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
οῖμι οίμην οίμην	οῖς οῖο οῖο	οῖ οῖτο οῖτο	 οίμεθον οίμεθον	οῖτον οῖσθον οῖσθον	οίτην οίσθην οίσθην	οῖμεν οίμεθα οίμεθα	οῖτε οῖσθε οῖσθε	οῖεν οῖντο οῖντο	οῦν οῦσθαι οῦσθαι

Perfectum Paſſivum.

ώμην	ῶο	ῶτο	ώμεθον	ῶσθον	ώσθην	ώμεθα	ῶσθε	ῶντο	κεχρυσῶσθαι κεχρυσωμένος, part.

Subjunct. Verborum in όω.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Participium.
ῶ ῶμαι	οῖς οῖ	οῖ ῶται	ώμεθον	ῶτον ῶσθον	ῶτον ώσθον	ῶμεν ώμεθα	ῶτε ῶσθε	ῶσι ῶνται	ῶν, ῶσα, ῶν ούμενος, η, ον

Media ut Paſſiva. Perf. paſſ. κεχρυσῶμαι, ῷ, ῶται, ωμεθον, ῶσθον, σθον, ωμεθα, ωσθε, ωνται.

Optativus Verborum in μι.

	Sing. 1.2.3.	1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
A P M	εἱ, αἱ, οἱ, εἱ, αἱ, οἱ	ην μην	ης ο	η το	 μεθον	ητον σθον	ήτην σθην	ημεν μεθα	ητε σθε	ησαν, εν, ντο	ἑ, ἀ, ὁ, ῦ, -ναι ε, α, ο, υ, σθαι
Præteritum Perfect. Paſſiv.											
P	εἱ, αἱ, οἱ,	μην	ο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο	
A M	εἱ, αἱ, οἱ, εἱ, αἱ, οἱ,	ην μην	ς ο	η το	 μεθον	ητον σθον	ήτην σθην	ημεν μεθα	ητε σθε	ησαν, εν ντο	εἶ, ῆ, ῶ, -ναι ἑ, ἀ, ὁ, -σθαι

Subjunct.

	Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Participium.	
A P M	ῶ ῶμαι	1. 2. 3. ῇς, ῷς, ᾷς ῇ, ᾷ, ῷ	1. 2. 3. ῇ, ᾷ, ῷ ται	ώμεθον	τον σθον	τον σθον	μεν ώμεθα	τε σθε	ῶσι ωνται	εἰς, εῖσα, ἐν ἀς, ᾶσα, ἀν ούς, οῦσα, όν	έμενος άμενος όμενος
A M	ῶ ῶμαι	ῇς, ᾷς, ῷς ῇ, ᾷ, ῷ	ῇ, ᾷ, ῷ ται	ώμεθον	τον σθον	τον σθον	ωμεν ώμεθα	τε σθε	ῶσι ῶνται	εἰς ἀς ούς	έμενος άμενος όμενος

Digitized by Google

Constantini Rhodocanacidis Chienſis

TRACTATUS ALTER, DE ARTICULIS.

ARTICULUS duplex eſt, unus præpoſitivus, poſtpoſitivus alter. Præpoſitivus dicitur *προτακτικὸν ἄρθρον*, quòd Nominibus, Participiis, & interdum Verbis Infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Poſtpoſitivus verò dicitur Græcè *ὑποτακτικὸν*, quòd Nominibus tantùm poſtponitur, ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut ſignificatio oſtendit, ὅς, ἥ, ὅ, *qui*, *quæ*, *quod*. Nos autem de præpoſitivo tantùm agimus, qui accuratiùs loquendo ſolus eſt Articulus.

Quando ſermo eſt de re quâpiam certâ, de quâ viz. nobis conſtat, *tunc nomen illud gaudet articulo*; *ſin minus*, *reſpuit*; ut Iſocr. ad Nicol. Ὅλως γὰρ, εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις· in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων, & ἐπιτηδευμάτων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula ſola penè ſufficeret, ut de uſu Articuli minimè dubitaremus: pergamus tamen alias præſcribere, quæ variis exemplis eandem illuſtrabunt. Reg. I.

Nomen Subſtantivum ſeu Appellativum, ſi conjunctum habet adjectivum, exigit articulum; ita tamen ut ſi adjectivum præponatur, unicus articulus ipſi præfixus ſufficiat. Demoſth. pro Coronâ; σκοπεῖτε δὲ τί χρῆν τὸν εὔνουν πολίτην ποιεῖν, καὶ τί τὸν μετὰ πάσης καὶ προνοίας καὶ προθυμίας, καὶ δικαιοσύνης, ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον. Ubi εὔνους adjectivum, quia præponitur Apellativo πολίτην, contentum eſt unico articulo. Reg. II.

Quod ſi adjectivum poſtponatur, opus eſt duplici articulo, uno ſcil. pro adjectivo, pro Appellativo ſeu Subſtantivo altero. Lyſias contra Eratoſthenem: Ὑμεῖν δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας. Idem in Nicom. Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἐξ τάλαντα εἴσγε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξήρκησεν, &c.

Quod ſi Adjectivum in priori loco deſideratur, articulis tamen repeti debet: ut Demoſth. pro Coron. Ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας ἐπὶ τοὺς Φωκέας οὕτως ἕτοιμα ποιήσαιτο· ubi τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας, ſubintelligitur ſuſceptæ.

Iſta repetitio articuli fieri etiam ſolet maximâ cum venuſtate, ſi Nomen Subſtantivum ſequatur genitivus poſſeſſivus; & potiſſimùm ſi intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hîc caſus etenim æquipollet adjectivis, ubi cùm genitivus poſſeſſivus juxta Regulam quartam requirit ſuum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis poſſeſſivi. Demoſth. pro Coron. Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων· ubi articulus τῆς τῶν Θηβαίων repetitur deſignando moleſtiam & ſtupiditatem Thebanorum.

In deſiniendis rebus, neque ſubjectum, neque attributum exigit articulum: Ariſtot. ad Nicom. Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένη λόγῳ, ἢ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν. Et in Topicis, Ἔστι δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τιθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigetur articulus, nominibus ἀρετὴ & συλλογισμὸς, ut ſubjectis; nec nominibus ἕξις & λόγος, ut prædicatis. Sæpè tamen præfigitur articulus ſubjectis, ac potiſſimùm apud Oratores, ſed non prædicatis: ut Demoſth. pro Coron. Ἵνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ἃς κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, συκοφαντίας οὔσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod eſt ſubjectum, præponitur articulus; at nomini συκοφαντίας non item, veluti prædicato. Reg. III.

Genitivus poſſeſſivus Nominis vel participii, imò & nomen ipſum, à quo poſſeſſivum regitur, gaudent articulis: ut Demoſth. pro Coron. Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις, ἂν τις ὀρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῶν πότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία καὶ ταὐτὰ βου- Reg. IV.

λομένη

Digitized by Google

λομένη φανῆσθαι, ἡ δὲ ἐν ταῖς τῶν τὰς τοιούτας τότε συκοφαντούντων. Ubi nomini, unà cum participio ἐπαινουμένων & συκοφαντούντων, præfigitur Articulus. Prætereà in hoc exemplo obſervandi ſunt articuli, qui immediatè gaudent poni; ut ταῖς, τῶν, τὰς, &c. Inſuper licet non exprimatur nomen ſubſtantivum in ſecundo membro periodi, viz. πολιτείας· magno tamen cum lepore ſubintelligitur, quemadmodum & in priori. Interdùm verò hic articulus genitivi poſſeſſivi omittitur, & potiſſimùm in nominibus propriis, ut in exemplo ſecundæ Regulæ videre eſt. Διὸ καὶ τὸν Ὅμηρον ποιητὴν, &c. & Demoſthen. pro Coronâ; Οὐ δὲ γ' ἐπῆλθεν ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου.

Reg. V. *Nomen quod ante ſe, vel poſt ſe, habet Pronomen* ἐκεῖνος, η, ο, vel οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *ſemper exigit articulum.* Demoſthen. pro Coronâ; Δῆλον γὰρ ὅτι καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, &c. Idem, Λέγε δ' αὐτῷ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα. Et Lyſias contra Theom. Οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει καθεστηκέναι. Idem pro Ariſtophan. Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσὶ, ὦ ἄνδρες δικασταί.

Ante ſe.
Poſt ſe.

Reg. VI. *Articulus locum habet in diviſionibus, adjunctis particulis conjunctivis* μὲν, *quæ præponi,* & δὲ, *quæ ſubſequi ſolet.* Hic modus loquendi perelegans quidem eſt & uſitatiſſimus. Iſocrat. ad Nicocl. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, καὶ τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν· οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας καὶ πράξεις κατέστησαν ubi clarè patet ὁ μὲν (Homerus ſc.) & οἱ δὲ (ſc. Tragici.)

Reg. VII. *Nomina propria ſeu Cognomina, ſi ſolitariè ponantur, rarò adſciſcunt articulum.* Lyſias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλος ὢν Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶν καὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωρούμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem pro Ariſt. Πρῶτον μὲν γὰρ βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ᾤχετο ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου.

Interdum tamen illo gaudent. Demoſthen adverſus Ariſtocr. Ὡς δὲ συλλέξας δύναμιν παρῆν ὁ Ἀρτάβαζος ἀφειμένος παρὰ τοῦ Αὐτοφραδάτου.

Quod ſi proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine Patriæ unà ponantur, ſæpiùs accidit ultimum ſolummodò ſortiatur articulum: Ut Lyſias contra Eratoſthenem; Ἀντὶ μὲν τοι πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων Ἀρχέστρατος ὁ Φρεάρριος, &c. Et alibi: Τούτων τοίνυν Φαίδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος καὶ Ἱπποκλῆς καὶ Ἐπιχάρης ὁ Λαμπτρεὺς, &c.

Si verò nomen Patriæ non datur in recto inſtar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπτρεὺς) *ſed neceſſe ſit ut nomen Patriæ in diverſo caſu ponatur cum aliquâ Præpoſitione vel adverbialiter, tunc articulo maximè gaudet.* Demoſthen. adverſus Andr. Οὗτος δὲ εἰσέπραξε Λεοντῖνον τὸν ἐκ Κοίλης τέτταρας καὶ τριάκοντα δραχμὰς καὶ Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς Θ', καὶ μικρόν τι πρός.

Reg. VIII. *Nomina propria poſt ſe recipiunt articulum, cum genitivo poſſeſſivo parentum.* Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tamen rariſſimè exprimitur: ut Halicarnaſſ. Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίου μὲν ἦν γένος, ἐγένετο δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρὶ, h. e. *Lyſias, Cephali filius,* &c. Hoc tamen nil impedit quo minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demoſth. pro Coronâ; Ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου, h. e. *filius Atrometi,* &c.

Reg. IX. *Pronomen demonſtrativum* οὗτος αὕτη, τοῦτο, *conjunctum cum adjectivis in gradu ſuperlativo, quibus terminus univerſalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *ſuperadditur, ante iſtum terminum vindicat articulum, idque venuſtè admodum.* Lyſias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνεστασίασεν, &c. h. e. *Et hic omnium ſceleratiſſimus ità apertè colluſionem ſuam prodidit.*

Reg. X. *Terminus univerſalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *nominibus præpoſitus, articulum poſt ſe requirit;* ut Demoſth. pro Coronâ; Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὑμῖν, ἐκ τούτων ἄν τις ἴδοι οὔτε δικαίως, οὔτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα. Lyſias contra Theomn. Ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρρίφθαι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.

Demoſth. pro Coronâ; Ὁ γὰρ τότε ἐνστὰς πόλεμος ἅμα τῷ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διήγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης.

Quod ſi terminus univerſalis privetur nomine ſubſtantivo vel adjectivo, tunc articulum ante ſe eleganter exigit, ita tamen ut articulum inter & nomen univerſale aliquid inſeri debeat. Lyſias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἐπιμελῶς διῳκήσεται τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

Reg. XI. Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *in re certâ ante ſe exigit articulum;* ut Plato de Legibus. Τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν δὴ χρεὼν διπλάσιον πρῶτον ἐκτίνειν, ἐὰν ὄφλῃ τις τὴν τοιαύτην δίκην, καὶ ἱκανὴν ἔχῃ τὴν ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν. Lyſias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ' οἷς μάλιστα προσῆκον καὶ διὰ γένος, καὶ διὰ πλοῦτον, καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. Iſoc. de Pace; Ἀλλὰ τὰς μὲν τυραννίδας ἡγεῖσθαι χαλεπὰς εἶναι, καὶ βλαβερὰς οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.

Digitized by Google

Lyſias ad delationem: Καίτοι ὅςις τούτοις φθονεῖ, ὅς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τινὸς ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας.

Quod ſi ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο *notam quandam indeterminatam ſecum conjunctam habet, tunc ſecundùm primam regulam articulo deſtituitur*: ut Demoſt. in Onit. Καὶ γὰρ οὐδὲ λόγον τὸ πρᾶγμα ἔχει ἐςὶ τὸν αὐτὸν αὐτοῦ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι τάλαντον, τοῦτον ἄλλῳ τινὶ φάσκειν, ἀποδώσειν ϗ ταῦτ' ἐγγυᾶσθαι, h. e. Nullâ enim ratione nititur hæc cauſa, qui ipſe talentum recuperare nequeat, eum alteri cuipiam ſe ſatis eſſe facturum polliceri, atque adeò ſpondere. Et inferius, Ἐπεὶ φέρε πῶς ἐςὶ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς σῆς μηδέπω ϗ τήμερον ἄλλῳ συνοικούσης, μηδ' ἀπηλλαγμένης Ἀφόβου, μηδὲ τὴν προῖκα δεδωκότος τούτου, μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος; h. e. Aut quî æquum eſt, ſorore tuâ ne hodie quidem alteri cuipiam nuptâ, nec ab Aphobo deſertâ, neque per iſtum dote numeratâ, quæ in his rebus neque quæſtionis, nec ullum aliud jus accipit?

Genitivus partitivus ſemper gaudet articulo. Iſocr. Orat. Panathem. Ἔτι δὲ τοῦ μὴ τῶν καταβεβλημένων εἷς εἶναι, μηδὲ τῶν κατημελημένων, ἀλλ' ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαριέςατοι τῶν Ἑλλήνων, ϗ μνησθεῖεν ἄν, ϗ διαλεχθεῖεν ὡς σπουδαίων ὄντων. Reg. XII.
Lyſias in Apolog. Ἐγὼ Ἀλλὰ ϗ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν.

Nulla pronomina ante ſe requirunt articulum. Ut Lyſias pro Ariſt. Αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος, ἠκούσατε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferiùs, Ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίσασθαι, &c.

Pronomen verò αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, *quando ſonat idem, eadem, idem, tunc neceſſariò antè ſe poſtulat articulum,* ut Demoſth. pro Coron. Ἔςι δὲ οὐχ ὁ λόγος τοῦ Ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος, οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς; ϗ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν ϗ φιλεῖν, οὕσπερ ἂν ἡ πατρίς, h. e. Non eſt enim Oratoris honoranda oratio, ô Æſchines, neque ſonus vocis, ſed quòd eadem cum populo eligat, & eoſdem quos & patria amet, et odio habeat. Reg. XIII.

Quando præcedunt nominibus adjectivis, & nominibus propriis adverbia οὕτω *vel* οὕτως, *imò &* nomen τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum.* Lyſ. in Apolog. Ἐγὼ δ' οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκώς, ϗ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, νῦν δέομαι μὴ ςερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ. Et alibi, Ἀκηκοὼς δὲ οὕτως ἄτοπον ϗ δεινὸν πρᾶγμα, etc. Reg. XIV.

Πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *ſi numerum deſignant* ἀπροσδιόριςον, i. e. *indeterminatum, nullatenus exigunt articulum.* Iſocr. de Pace. Καὶ ταῦτα δρῶντες αὐτοί τε τὴν πόλιν εὐδαιμόνιζον ϗ πολλοὶ τῶν νοῦν οὐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτήν. h. e. quæ dum facerent, cum ipſe, tum multi non mentis compotes, urbis felicitatem prædicabant. Et inferiùs. Εἰς ἃς πολλοὶ ϗ τῶν ἀςυγειτόνων, ϗ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων οὐ συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ' ἐφησθησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς, h. e. ad quos multi è finitimis aliiſque Græcis conveniebant, &c. Lyſias contra frumentarios; Πολλοὶ μὲν προσῆλθόν μοι, ὦ ἄνδρες δικαςαί, θαυμάζοντες, h. e. Multi me adierunt, ô Judices, admiratione ducti. Demoſth. in Aphobum; τούτων τοίνυν εἰσὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἔτι δ' οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων, h. e. Cùm autem harum rerum multi teſtes ſint, non minora etiam argumenta nobis ſuppetunt. Reg. XV.

Quod ſi πολλοὶ ſonat, πλῆθος, h. e. *Vulgus, vel populus, tunc neceſſariò deſiderat articulum.* Ut Iſoc. ad Demon. Εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσιν, h. e. Cave criminationes etiam ſi falſas, vulgus enim veritatem ignorat, ſed ex famâ & opinione judicat. Demoſth. adverſus Timocrat. Τίς οὖν μόνη φυλακὴ ϗ δικαία, ϗ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί, h. e. Quæ igitur ſola eſt cuſtodia, & juſta, & firma legum? Vos Populus. Idem περὶ συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὡς Κέρκυραν εἷλε Τιμόθεος, h. e. Nunc verò vulgus hoc dicant, quòd Cercyram cepit Timotheus.

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *ſi ſeſe habeant ut ſubjecta in oratione, non reſpuunt articulum.* Exempl. K. R. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ τότε συμβεβηκότα, αἴτι γέγονε τοῦ νυνὶ τὸν πατέρα ἐξαίφνης ὁμιλῆσαι θανάτῳ, h. e. Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipſius contigerunt, in cauſâ fuere, cur pater è vivis exceſſerit. Demoſt. pro Phormione, Τὰ μὲν οὖν πολλὰ, ὧν Ἀπολλόδωρος ἐρεῖ, νομίζετε εἶναι λόγον ϗ συκοφαντίαν, h. e. verba verò multa, quibus Apollodorus utitur, nugas eſſe & calumnias putate.

Verum πολὺς, πολλὴ, πολὺ, quando ponuntur ἀπροσδιορίςως, reſpuunt prorſus articulum, ut Lyſias adverſus Pandeon: Ὅς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύετο, h. e. hic enim cum me jamdudum negotium faceſſere non deſtiterat. Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίςων τοὺς αὐτοὺς ἐᾶτε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι, h. e. Vos in maximis magiſtratibus eoſdem ſinitis longo jam tempore ſummum obtinere magiſtratum.

Digitized by Google

Πλεῖςοι,

S

Reg. XVI. Πλεῖςοι, πλεῖςαι, πλεῖςα, *cùm obtinent locum ſubjecti, gaudent articulo.* Iſoc. de Pace; Εὑρήσετε γὰρ τοὺς πλείςους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, καὶ πλείους ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν, ἢ τῶν ἀγαθῶν.

Reg. XVII. Μὰ Adverbium jurandi nomini ſubſequenti articulum largitur. Dem. in Aphob. Μὰ τοὺς θεοὺς ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τοῦτ' ἀκριβέςερον, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον. Ego medius fidus, &c.

Quod ſi conjugatur cum nomine Δία *reſpuit prorſus,* ut Demoſth. ibid. Οὐ μὰ Δία οὐχ' ὅτι τὸν Μιλύαν, ὡμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον. Non mehercle quod, &c.

Regula prædicta convenit etiam particulæ νή. Idem pro Phormione; Κἂν ταῦτα ποιῆτε, αὐτοί τε εὐορκήσετε, καὶ τοῦτον δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα νὴ τὸν Δία καὶ τοὺς Θεοὺς ἅπαντας. Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo deſtituatur, ut Demoſth. de Ordinand. Republ. καὶ νὴ Δία ὦ Ἄνδρες, &c.

Reg. XVIII. *Nomina Appellativa, ſeu Adjectiva virorum, qui in aliquâ arte ſeu ſcientiâ excelluerunt, neceſſariò articulo inſigniri debent.* Ut cum vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς, & Ariſtot. ὁ φιλόσοφος, qui ſicut hic Philoſophiâ, ita ille Poeſi primas tenet.

Reg. XIX. *Sæpe articulus deſtituitur Participio magnâ cum elegantiâ, idque cum variis præpoſitionibus, vel adverbiis, quæ immediatè ſubſequi ſolent articulum,* ut οἱ ἐν πόλεσιν, hoc eſt, Cives Oppidani. Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, Adoleſcentes. Οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, emeriti. Οἱ ἐν ὅπλοις, Milites. In quibus omnibus ſubintelligitur Participium ὄντες vel γινόμενοι, vel quid ſimile. Demoſthen. in Philip. Καὶ γάρ τοι διεςήκασιν εἰς δύο μέρη ταῦτα τῶν ἐν πόλεσιν, hoc eſt, cùm Oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον, τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ ςρατιωτικόν; τοὺς δ' ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἐξεταςικόν.

Pari modo. Οἱ ἔπειτα, poſteri, τὰ ἔπειτα, poſteritas, οἱ πρόσθεν, priſci, οἱ πόῤῥω, diſſiti, οἱ περὶ τὸν βασιλέα, qui ſtant a parte Regis, οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, Sacerdotes, &c.

Reg. XX. *Sæpiſſimè articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine ſumitur.* Demoſt. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδα τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι, τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βούλεσθαι pro neglectu, & τῷ μὴ συνιέναι pro inſcitiâ ſumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, ſtudium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, τὸ φρονεῖν, prudentia, &c.

Reg. XXI. *Nomina* κλητικὰ *reſpuunt prorſus articulum:* ut Demoſt. pro Coron. Πρῶτον μὲν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

Reg. XXII. *Articulus neutrius generis, vel uni tantum dictioni, vel pluribus materialiter, vel artificialitèr poſitis, ſolet præponi.* Ariſtot. de interp. Οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλης, τὸ κέλης οὐδέν τι σημαίνει καθ' αὑτό. Idem paulò inferiùs, Τὸ δὲ οὐκ ἄνθρωπος. Ubi notandum eſt hujuſcemodi articulum vocari ἄρθρον ἔνδειξιν, quoniam ex conſulto præponitur illis dictionibus, quæ pro ſeipſis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantum eſt Græcis, quo explicant ſuas mentes ἐμφαντικῶς καὶ διαῤῥήδην, h. e. enucleatè & clarè, ut Dem. in Orat. 3. Ὀλυνθ. Ἐὰν γὰρ τοῦτο ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέςαι σκοπεῖν, h. e. Sic enim certò hoc conſtiterit, tum quâ ratione quis illum ulciſcatur, licebit diſpicere; quo in loco articulus τοῦ complectitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέςαι σκοπεῖν, pro Coron. idem: μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. Ne adverſarium adhibeatis in concilium, de modo quo me audire vos oportet.

Obſervandum eſt Poëtas, & potiſſimum Hom. rarò uti articulis præpoſitivis, ut Ἰλ. ῥαψ. θ. ver. 532. εἴσομαι εἴ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Ariſtoph. tamen crebrò iis utitur.

> Ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
> Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
> Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum eſt Poëtis ſæpè uſurpari articulos præpoſitivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β. ver. 52. Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα, pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores uſurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Dem. in Orat. Olynth. 3. Ἀλλὰ θαυμάζω εἰ τῷ πώποτε ἀνθρώπων ἢ γέγονε ἢ γενήσεται, &c. pro εἴ τινι πώποτε ἀνθρώπων. Et idem pro Coron. Ἄλλως τε κἂν ὑπ' ἐχθροῦ τῷ τοῦτο συμβαίνῃ· pro τινί.

F I N I S.

Digitized by Google

Digitized by Google

HW 32BR T

Digitized by Google

Digitized by Google